

Thanh
DẠ HUỆ MỸ Triệu
R Xuyên
Ký qua
Ký

Review by
An Dung Hoa

Mục lục

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)

[Phần 31](#)

[Phần 32](#)

[Phần 33](#)

[Phần 34](#)

[Phần 35](#)

[Phần 36](#)

[Phần 37](#)

[Phần 38](#)

[Phần 39](#)

[Phần 40](#)

[Phần 41](#)

[Phần 42](#)

[Phần 43](#)

[Phần 44](#)
[Phần 45](#)
[Phần 46](#)
[Phần 47](#)
[Phần 48](#)
[Phần 49](#)
[Phần 50](#)
[Phần 51](#)
[Phần 52](#)
[Phần 53](#)
[Phần 54](#)
[Phần 55](#)
[Phần 56](#)
[Phần 57](#)
[Phần 58](#)
[Phần 59](#)
[Phần 60](#)
[Phần 61](#)
[Phần 62](#)
[Phần 63](#)
[Phần 64](#)
[Phần 65](#)
[Phần 66](#)
[Phần 67](#)
[Phần 68](#)
[Phần 69](#)
[Phần 70](#)
[Phần 71](#)
[Phần 72](#)
[Phần 73](#)
[Phần 74](#)
[Phần 75](#)
[Phần 76](#)
[Phần 77](#)
[Phần 78](#)
[Phần 79](#)
[Phần 80](#)
[Phần 81](#)
[Phần 82](#)
[Phần 83](#)
[Phần 84](#)
[Phần 85](#)
[Phần 86](#)
[Phần 87](#)
[Phần 88](#)
[Phần 89](#)
[Phần 90](#)
[Phần 91](#)

[Phần 92](#)
[Phần 93](#)
[Phần 94](#)
[Phần 95](#)
[Phần 96](#)
[Phần 97](#)
[Phần 98](#)
[Phần 99](#)
[Phần 100](#)
[Phần 101](#)
[Phần 102](#)
[Phần 103](#)
[Phần 104](#)
[Phần 105](#)
[Phần 106](#)
[Phần 107](#)
[Phần 108](#)
[Phần 109](#)
[Phần 110](#)
[Phần 111](#)
[Phần 112](#)
[Phần 113](#)
[Phần 114](#)
[Phần 115](#)
[Phần 116](#)
[Phần 117](#)
[Phần 118](#)
[Phần 119](#)
[Phần 120](#)
[Phần 121](#)
[Phần 122](#)
[Phần 123](#)
[Phần 124](#)
[Phần 125](#)
[Phần 126](#)
[Phần 127](#)
[Phần 128](#)
[Phần 129](#)
[Phần 130](#)
[Phần 131](#)
[Phần 132](#)
[Phần 133](#)
[Phần 134](#)
[Phần 135](#)
[Phần 136](#)
[Phần 137](#)
[Phần 138](#)
[Phần 139](#)

[Phần 140](#)
[Phần 141](#)
[Phần 142](#)
[Phần 143](#)
[Phần 144](#)
[Phần 145](#)
[Phần 146](#)
[Phần 147](#)
[Phần 148](#)
[Phần 149](#)
[Phần 150](#)
[Phần 151](#)
[Phần 152](#)
[Phần 153](#)
[Phần 154](#)
[Phần 155](#)
[Phần 156](#)
[Phần 157](#)
[Phần 158](#)
[Phần 159](#)
[Phần 160](#)
[Phần 161](#)
[Phần 162](#)
[Phần 163](#)
[Phần 164](#)
[Phần 165](#)
[Phần 166](#)
[Phần 167](#)
[Phần 168](#)
[Phần 169](#)
[Phần 170](#)
[Phần 171](#)
[Phần 172](#)
[Phần 173](#)
[Phần 174](#)
[Phần 175](#)
[Phần 176](#)
[Phần 177](#)
[Phần 178](#)
[Phần 179](#)
[Phần 180](#)
[Phần 181](#)
[Phần 182](#)
[Phần 183](#)
[Phần 184](#)
[Phần 185](#)
[Phần 186](#)
[Phần 187](#)

[Phần 188](#)
[Phần 189](#)
[Phần 190](#)
[Phần 191](#)
[Phần 192](#)
[Phần 193](#)
[Phần 194](#)
[Phần 195](#)
[Phần 196](#)
[Phần 197](#)
[Phần 198](#)
[Phần 199](#)
[Phần 200](#)
[Phần 201](#)
[Phần 202](#)
[Phần 203](#)
[Phần 204](#)
[Phần 205](#)
[Phần 206](#)
[Phần 207](#)
[Phần 208](#)
[Phần 209](#)
[Phần 210](#)
[Phần 211](#)
[Phần 212](#)
[Phần 213](#)
[Phần 214](#)
[Phần 215](#)
[Phần 216](#)
[Phần 217](#)
[Phần 218](#)
[Phần 219](#)
[Phần 220](#)
[Phần 221](#)
[Phần 222](#)
[Phần 223](#)
[Phần 224](#)
[Phần 225](#)
[Phần 226](#)
[Phần 227](#)
[Phần 228](#)
[Phần 229](#)
[Phần 230](#)
[Phần 231](#)
[Phần 232](#)
[Phần 233](#)
[Phần 234](#)
[Phần 235](#)

[Phần 236](#)
[Phần 237](#)
[Phần 238](#)
[Phần 239](#)
[Phần 240](#)
[Phần 241](#)
[Phần 242](#)
[Phần 243](#)
[Phần 244](#)
[Phần 245](#)
[Phần 246](#)
[Phần 247](#)
[Phần 248](#)
[Phần 249](#)
[Phần 250](#)
[Phần 251](#)
[Phần 252](#)
[Phần 253](#)
[Phần 254](#)
[Phần 255](#)
[Phần 256](#)
[Phần 257](#)
[Phần 258](#)
[Phần 259](#)
[Phần 260](#)
[Phần 261](#)
[Phần 262](#)
[Phần 263](#)
[Phần 264](#)
[Phần 265](#)
[Phần 266](#)
[Phần 267](#)
[Phần 268](#)
[Phần 269](#)
[Phần 270](#)
[Phần 271](#)
[Phần 272](#)
[Phần 273](#)
[Phần 274](#)
[Phần 275](#)
[Phần 276](#)
[Phần 277](#)
[Phần 278](#)
[Phần 279](#)
[Phần 280](#)
[Phần 281](#)
[Phần 282](#)
[Phần 283](#)

[Phần 284](#)
[Phần 285](#)
[Phần 286](#)
[Phần 287](#)
[Phần 288](#)
[Phần 289](#)
[Phần 290](#)
[Phần 291](#)
[Phần 292](#)
[Phần 293](#)
[Phần 294](#)
[Phần 295](#)
[Phần 296](#)
[Phần 297](#)
[Phần 298](#)
[Phần 299](#)
[Phần 300](#)
[Phần 301](#)
[Phần 302](#)
[Phần 303](#)
[Phần 304](#)
[Phần 305](#)
[Phần 306](#)
[Phần 307](#)
[Phần 308](#)
[Phần 309](#)
[Phần 310](#)
[Phần 311](#)
[Phần 312](#)
[Phần 313](#)
[Phần 314](#)
[Phần 315](#)
[Phần 316](#)
[Phần 317](#)
[Phần 318](#)
[Phần 319](#)
[Phần 320](#)
[Phần 321](#)
[Phần 322](#)
[Phần 323](#)
[Phần 324](#)
[Phần 325](#)
[Phần 326](#)
[Phần 327](#)
[Phần 328](#)
[Phần 329](#)
[Phần 330](#)
[Phần 331](#)

[Phần 332](#)

[Phần 333](#)

[Phần 334](#)

[Phần 335](#)

[Phần 336](#)

[Phần 337](#)

[Phần 338](#)

[Phần 339](#)

[Phần 340](#)

[Phần 341](#)

[Phần 342](#)

[Phần 343](#)

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 1

Thư hương dòng dõi sửa sang lại

=====

« thanh triều xuyên qua ký »

Tác giả: Đêm huệ mỹ

Nội dung tóm tắt:

Nhìn quá nhiều thanh xuân văn, chính mình cũng tưởng viết một thiên, coi như viên chính mình một cái xuyên qua mộng.

Tề Lạc cùng cha mẹ cùng nhau xuyên qua đến thanh triều, trở thành lịch sử danh nhân —— Càn Long lão me

Chỉ nghĩ cùng chính mình cha mẹ bình đạm hạnh phúc sinh hoạt Tề Lạc nên làm cái gì bây giờ?

Nếu đã đi vào này, như vậy cuộc đời của ta ta làm chủ

Tác phẩm mấu chốt tự: Thanh triều Ung Chính Tề Lạc bình đạm

Tác phẩm nhãn: Xuyên qua làm ruộng

=====

Chương 1 mới tới thanh triều

“Hồng Anh, ngươi nói lão gia, thái thái cùng cô nương này quan có thể hay không qua đi nha, này đều hôn mê vài thiên, lại không tỉnh chúng ta trong phủ đã có thể thời tiết thay đổi”

“Đừng nói bừa, tiểu tâm làm Triệu ma ma nghe thấy, còn không phải phi thúy cái kia hòmị tử vì đương di nương khuyễn khích lão gia hò nháo, làm lão gia trú lạnh, thái thái cùng cô nương vì chiếu cố lão gia cũng ngã bệnh, hy vọng ông trời phù hộ, các chủ tử có thể tỉnh lại”

“Phi thúy đã bị lão thái thái cấp quan tiến phòng chất cùi, vạn nhất có cái gì liền trực tiếp đánh chết, nghe nói phi thúy mỗi ngày lại nháo, nói là có lão gia cốt nhục.”

Tè Lạc mơ màng nghe thấy có người nói cái gì lão gia, thái thái, là TV sao? Tè Lạc híp mắt nhìn nhìn, lập tức không tự chủ được mở to hai mắt, đây là nào nha? Nhìn nhìn bốn phía cổ kính bài trí, này không phải nhà nàng nha. Tưởng duỗi tay kháp chính mình một chút, đương nàng thấy chính mình tay nhỏ thời điểm sợ ngây người, này cũng không phải tay nàng, đây là mười tuổi tả hữu tiểu hài tử tay chẳng lẽ chính mình xuyên qua? Tè Lạc ở hiện đại là nửa cái trạch nữ, ngày thường không có việc gì liền ái xem cái tiểu thuyết, đặc biệt là xuyên qua thời không tiểu thuyết nhưng là nàng chưa từng có nghĩ tới chính mình sẽ trở thành xuyên qua nhất tộc, cha mẹ nàng chỉ có nàng một cái nữ nhi, nếu nàng ra chuyện gì cha mẹ nàng làm sao bây giờ? Nghĩ đến qua tuổi nửa trăm cha mẹ không ai chiếu cố, nàng không khỏi thương tâm. Là nằm mơ đi, nhất định là mộng, nàng hung hăng kháp chính mình một chút “Xé ~~~” thật đau, không phải mộng.

“Mây tía có phải hay không có thanh âm, chẳng lẽ cô nương tỉnh?”
Tiếp theo dồn dập tiếng bước chân đi tới trước giường, thấy tròn tròn mắt

cô nương, “Cô nương, ngươi rốt cuộc tinh, thật tốt quá” Tè Lạc nhìn hai cái nha đầu trang điểm hơn nữa chính mình nhiều năm xem tiểu thuyết xuyên việt kinh nghiệm biết chính mình đi tới bị viết lạn thanh triều, cũng không biết là cái nào hoàng đế.

Tè Lạc cảm thấy chính mình giọng nói thực làm “Ta tưởng uống nước” “Hồng Anh, ngươi cấp cô nương đồ nước, ta đi thông tri Triệu ma ma” ăn mặc màu tím nhạt quần áo cô nương bước nhanh hướng ngoài cửa đi đến. Tè Lạc biết nàng đã kêu mây tía, kia một cái khác chính là Hồng Anh. Bị người nâng dậy cẩn thận uy thủy, Tè Lạc cảm thấy thực không thói quen, uống nước xong, cảm giác muốn tốt hơn không ít. “Ta đây là làm sao vậy, giống như ngủ thật lâu bộ dáng” “Cô nương cấp lão gia cùng thái thái cậy tật thời điểm, không cẩn thận ngã bệnh, đã ngủ hai ngày, lão gia thái thái cũng không biết tỉnh không có!” Tè Lạc ở xuyên qua trước là vẫn luôn cùng cha mẹ ở bên nhau, bởi vì ngày hôm qua là cha mẹ kết hôn 25 đầy năm ngày kỷ niệm, nàng cho cha mẹ mua bánh kem chúc mừng, hơn nữa cùng cha mẹ cùng nhau hứa nguyện nói, muốn vĩnh viễn ở bên nhau. Sau đó liền không biết như thế nào đến cái này thanh triều tiểu nữ hài trên người, nghe nói cái này nữ hài cha mẹ cũng hôn mê bất tỉnh, Tè Lạc không cảm sinh ra một tia hy vọng, có phải hay không phụ mẫu của chính mình cũng có thể cùng chính mình giống nhau đâu? Nàng không khỏi nôn nóng lên, cha mẹ cùng chính mình không giống nhau bọn họ chưa bao giờ thích xem tiểu thuyết, vạn nhất bọn họ cũng xuyên qua nói, chính mình không ở các nàng bên người, bọn họ có thể hay không có việc nha! Ôm một tia hy vọng Tè Lạc giãy giụa ngồi dậy.

“Cô nương, ngươi muốn cái gì? Ngươi còn thực suy yếu, đừng cử động” “Ta muốn đi xem ta ngạch nương, ta nhất định phải đi xem, đỡ ta đi!” Nhìn không có gì biến hóa Hồng Anh, xem ra chính mình không đoán sai, đây là cái mãn tộc gia đình. “Cô nương, thái thái cùng lão gia kia có người chiếu cố, ngươi không cần lo lắng, chờ ngươi hảo một hảo lại đi

đi!” “Không được, ta hiện tại liền phải đi” Tề Lạc cúi đầu mặc vào giày đứng lên, hai chân không có lực lượng, nhưng là nghĩ đến kia một tia khả năng, Tề Lạc loạng choạng vừa đi vừa nói chuyện “Mau đỡ ta đi!” Hồng Anh xem ra là khuất phục, cầm lấy một kiện màu đỏ áo choàng cho nàng phủ thêm đỡ Tề Lạc đi ra ngoài “Không cần lại cảm lạnh, cô nương hiếu cảm động thiên, thái thái cùng lão gia sẽ không có việc gì”

Tề Lạc trong lòng hy vọng chính mình một tia hy vọng trở thành sự thật, không có thường thức chung quanh hoàn cảnh, xuyên qua ánh trăng mờ, đi vào chính phòng trước cửa, nghe thấy trong phòng có người nói “Thái thái, người rốt cuộc tinh thật tốt quá, thật thật là ông trời phù hộ!” Thấp thấp rên rỉ “Đây là xảy ra chuyện gì. Ta như thế nào đến nơi đây tới?” Tề Lạc trong lòng thực khẩn trương, không biết từ đâu ra sức lực một phen vén lên mành, cơ hồ vọt đi vào. Trong phòng người rõ ràng sững sót một chút, gấp hướng Tề Lạc thỉnh an. Tề Lạc không để ý đến, đỡ Hồng Anh đi vào trước giường, thấy trên giường nằm một cái hơn ba mươi tuổi phụ nhân, mặt mày đoan trang thực phù hợp cổ đại đối phu nhân yêu cầu.

Một cái ma ma trang điểm nói “Hồng Anh ngươi muốn chết nha, cô nương vừa vặn, lại chiêu lạnh, xem ta như thế nào thu thập ngươi” “Là ta muốn tới không nên trách nàng, ta muốn cùng ta ngạch nương nói nói mấy câu, các ngươi tới trước bên ngoài đi”

Cái kia ma ma há mồm muốn nói gì, Tề Lạc nghiêm thanh nói “Ta nói, các ngươi không nghe thấy sao? Ta cho các ngươi đi ra ngoài, hiện tại liền đi ra ngoài, ta muốn cùng ta ngạch nương nói chuyện!” Có thể là Tề Lạc nghiêm túc nổi lên tác dụng, cũng có thể là nàng bám vào người tiểu cô nương trước kia liền tương đối tùy hứng, cái kia ma ma nói “Cô nương, thái thái mới vừa tỉnh, ngươi cùng thái thái hảo hảo trò chuyện, chúng ta liền ở bên ngoài, muốn cái gì liền tiếp đón ta” thấy trong phòng người đều thối lui đến bên ngoài, Tề Lạc càng cảm thấy khẩn trương, không biết nên

như thế nào nói, cuối cùng đem tâm một hoành, nhẹ giọng nói “Lạc lạc, thích nhất ăn trái cây là cái gì?” Nhìn trên giường người đột nhiên mở to hai mắt ngồi dậy “Quả quýt, là quả quýt ~~” không đợi đến nàng nói xong, Tè Lạc ôm chặt nàng “Trời ơi, ta hảo lo lắng các ngươi nha, bất quá còn hảo chúng ta không có tách ra, chúng ta còn ở bên nhau”

“Lạc lạc, đây là có chuyện gì? Ta hiện tại thực hỗn loạn, giống như có cái gì những thứ khác ở đầu óc. Đây là cái gì trạng huống? Đầu đau quá!” Nhìn mẫu thân cau mày, Tè Lạc giúp mẫu thân ăn vượt đầu, chǎng lẽ chính mình mẫu thân bám vào người người này lưu giữ bản thân ký ức, này cũng không phải không có khả năng, dù sao cũng là người trưởng thành trí nhớ sẽ so với đồng hảo rất nhiều. “Lão mẹ, ngươi không nên gấp gáp hảo hảo ngẫm lại, chậm rãi tưởng, ta liền ở bên cạnh ngươi”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 2

Chương 2 hiểu biết tình huống

Đồng thị nhìn chính mình trượng phu cùng nữ nhi, thật sự không biết làm sao bây giờ mới hảo. Ở hiện đại chính mình chỉ là cái xưởng dệt kẽ toán, chính mình chuyên nghiệp tri thức tại đây căn bản là dùng không đến. Đồng thị cảm thấy rất khổ sở, bởi vì chính mình hoàn toàn giúp không được gì. Tuy rằng biết chính mình trượng phu là cái giữ lời nói, nhưng là nàng cũng biết đây là ở cổ đại, ở chỗ này tam thê tứ thiếp là thực bình thường, trước kia xem TV thời điểm nhìn các nữ nhân tại nội trạch đấu tới đấu đi, chính mình còn đương chê cười xem, hiện tại chính mình cũng muốn đổi mặt loại tình huống này, liền tính là Lăng Trụ đem những cái đó di lưu các nữ nhân đương bài trí, chính mình thấy cũng không thấy đến sê thoải mái. Lăng Trụ năm nay mới 32 tuổi, vẫn là thực tuổi trẻ, ai cũng không biết tương lai sẽ phát sinh cái gì sự tình.

Tề Lạc biết chính mình mẫu thân lo lắng, tiến lên ôm lấy Đồng thị cánh tay làm nũng nói “Ngạch nương không cần lo lắng, a mā tuổi trẻ, ngươi không cũng đồng dạng tuổi trẻ sao? Các ngươi coi như một lần nữa bắt đầu hảo. Đem trước kia bởi vì công tác vội không có thời gian nói chuyện yêu đương đều bỏ trở về, còn có thể gia tăng cảm tình, này không phải thực tốt sự sao? Huống hồ làm hiện đại nữ tính bản thân có thời đại này nữ nhân sở không bị mị lực, ta không tin a mā sẽ ném dưa hấu nhặt hạt mè. Ngạch

nương ngươi nhất định phải tin tưởng chính mình mị lực, chỉ có tự tin nhân tài là đẹp nhất”

Đồng thị vui mừng nói “Còn hảo ta có một cái thông minh săn sóc nữ nhi, vô luận như thế nào ngươi lão ba đều là một cái cổ gia người, ta ở trong lòng hắn vẫn là rất có địa vị. Chỉ là ta tương đối lo lắng ngươi, ta tưởng sẽ không lại có người xuyên qua đi? Làm ngươi gả cho cũ kỹ cổ đại người, ngươi như thế nào có thể chịu được. Lạc lạc ngươi vẫn luôn là nhà của chúng ta kiêu ngạo, cũng là ta cùng Lăng Trụ phùng ở lòng bàn tay trân bảo, ta như thế nào có thể làm ngươi chịu ủy khuất đâu? Liên tính ngươi không giống trong lịch sử như vậy gả cho Ung Chính, lấy cổ đại đố nữ tử tam tòng tú đức yêu cầu, ta như thế nào mới có thể giúp ngươi tìm được một cái vừa lòng đẹp ý?”

“Ngạch nương, hiện tại thân thể này chỉ có tám tuổi mà thôi, ngươi hiện tại liền nhọc lòng có phái hay không có điểm quá sớm. Tuy nói cổ đại người tảo hôn, nhưng là chờ ta thành thân còn không phải muộn thật lâu sao? Có lẽ, ta sẽ đụng tới một cái thích hợp cũng nói không chừng.”

Lăng Trụ tán đồng nói “Ta nữ nhi là xuất sắc nhất, thật sự không được chúng ta liền chiêu cái tới cửa con rể, nhìn đến khi ai dám khi dễ Tề Lạc!”

Tề Lạc không nghĩ nói cho cha mẹ ở cổ đại tới cửa con rể là phải bị người khinh thường, giống nhau có năng lực người là sẽ không làm như vậy, may mắn phụ mẫu của chính mình không hiểu biết lịch sử, bằng không bằng bọn họ đối chính mình sủng ái, còn không được sầu chết nha. Tề Lạc biết chính mình là cái quạnh quẽ người, ở trong lòng không có cái gì có thể so sánh cha mẹ càng quan trọng, hơn nữa chính mình ở hiện đại chịu quá thương tổn, Tề Lạc biết chính mình sẽ không lại tin tưởng tình yêu, đặc biệt là ở hiện đại dưới loại tình huống này. Căn cứ kinh nghiệm giáo huấn chỉ cần chính mình không đầu nhập cảm tình, cho dù thật sự gả cho cổ nhân, cũng sẽ sinh hoạt thực tốt. Hiện tại quan trọng nhất chính là

hảo hảo trợ giúp phụ mẫu của chính mình thích ứng ở cỗ đại sinh hoạt, sử chính mình cái này gia càng mau dung nhập đến cỗ đại xã hội trung đi.

Tè Lạc nhìn xem Đỗng thị trong phòng bài trí, căn cứ chính mình xem tiểu thuyết kinh nghiệm, nhà này gia đình điều kiện cũng không phải quá hảo. Vẫn là muốn hiểu biết rõ ràng tương đối hảo “Ngạch nương, cái này Lăng Trụ trong nhà tình huống rốt cuộc là thế nào?”

Đỗng thị vẻ mặt khó xử, nỗ lực hồi tưởng nói “Hiện tại trong nhà trụ tam tiến tòa nhà là phân gia khi đến, còn có một cái mười khuynh thô địa thôn trang, mỗi năm có một ngàn lượng thu vào, còn có hai cái bè mặt, nhưng là địa lý vị trí cũng không tốt, cho nên tiền thuê cũng không cao. Lăng Trụ bỗng lộc không nhiều lăm, chức quan không lớn, nhân tình lui tới cũng không nhiều lăm. Nhưng là, Lăng Trụ dù sao cũng là ở kinh thành làm quan, tiêu dùng vẫn là rất lớn hơn nữa Lăng Trụ gia người hầu quá nhiều cho nên căn bản không có tích cóp hạ cái gì tiền. Chờ ngày mai ta cùng lạc lạc thương lượng một chút tài rót một ít người, ta chỉ là có thân thể này trước kia ký ức, lạc lạc ở đại học học chính là kinh tế, nghiên cứu sinh lại là học hành chính quản lý, hẳn là so với ta hiểu nhiều lăm.”

“Lạc lạc ngươi thích lịch sử, còn ái đọc sách, nhiều giúp giúp ngươi mụ mụ, quản gia trước quản hảo, suy nghĩ khác. Đến nỗi bên ngoài sự, liền giao cho ta, yên tâm đi, ta sẽ làm các ngươi quá tốt nhất nhật tử”

Tè Lạc cười nói “Hảo đi, a mã, ngạch nương cùng trong nhà liền giao cho ta, ta nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố ngạch nương. Các ngươi hiện tại còn bất lão, nỗ lực cho ta tái sinh một cái đệ đệ đi!”

Mẫu thân điểm Tè Lạc đầu cười mắng nói “Đứa nhỏ này tịnh nói bừa, bất quá ngạch nương này hai chữ nghe không phải thực thoái mái đâu”

“Không thoải mái cũng đến như thế kêu. Về sau. Lạc lạc kêu thói quen thì tốt rồi. Chúng ta muốn giống lạc lạc nói mà muốn điệu thấp. Chúng ta muốn đem chính mình dung nhập đến nơi đây. Chỉ cần chúng ta người một nhà vĩnh viễn ở bên nhau thì tốt rồi. Quả cái gì xung hô đâu! Bất quá lạc lạc nói tái sinh một cái cái này ý tưởng vẫn là không tồi mà. Hiện tại có hay không kế hoạch hoá gia đình. Chúng ta lại không phải nuôi không nỗi. Chỉ có Tè Lạc chính mình cũng là quá cô đơn”

“Không cái đúng đắn. Có thể đương hài tử mặt đất nói cái này sao? Huống hò hiện tại mà thân thể không phải chính mình mà. Ta cảm giác thực biệt nữu. Sinh ra tới hài tử kia xem như ai mà đâu?”

Lăng Trụ một phách đầu nói “Ta đều đã quên Tè Lạc không phải 25 mà là tám tuổi. Lão bà ngươi suy nghĩ nhiều. Ta xem cái này Đỗng thị trang điểm lên cũng cùng ngươi có tám phần giống nhau. Người cùng ta sinh địa tự nhiên chính là chúng ta mà hài tử. Chúng ta muốn thích ứng chính mình hiện tại mà thân thể này. Không cần tưởng mà quá nhiều. Người coi như chúng ta ăn phản lão hoàn đồng đan hảo”

Tè Lạc nói “Ngạch nương ngươi muốn giống a mã học tập. Xem ra nam nhân vẫn là tương đối nghĩ thoáng mà. Các ngươi còn tính không tồi. Ta rõ ràng đã thành niên. Hiện tại thật là tiểu hài tử bộ dáng. Liền cảm giác như là khổng lồ mà thân thể trang ở một cái bình nhỏ giống nhau. Bất quá ngạch nương linh hồn cùng ký ức là chính yếu mà. Vô luận chúng ta mà bè ngoài biến thành cái dạng gì. Chỉ cần chúng ta là linh hồn còn ở. Như vậy chúng ta vĩnh viễn đều là người một nhà.”

Lăng Trụ lại lần nữa đem chính mình mà thê nữ gắt gao mà ôm vào. Tuy rằng ai đều không có nói chuyện. Nhưng là bọn họ cảm thấy tại đây một khắc bọn họ địa tâm là dán đến gần nhất mà. Lẫn nhau gian không có một tia khoảng cách. Tè Lạc bọn họ biết. Vô luận ở cổ đại có bao nhiêu mà gian nan bọn họ đều sẽ lẩn nhau nâng đỡ kiên định mà đi xuống đi.

Nghe được bên ngoài cao giọng nói “Lão gia. Di thái thái mang theo thiếu gia tới cấp thái thái thỉnh an tới. Còn có lão thái thái bên kia khiếu người tới nói. Muốn lão gia qua đi đâu!”

Nhìn mẫu thân trên mặt có chứa một tia kinh hoảng biếu tình, Tề Lạc cầm tay nàng nói “Tại đây sinh hoạt không phải thực dễ dàng, bất quá chúng ta sẽ vẫn luôn ở bên nhau.”

Lăng Trụ nhìn nhìn chính mình thê tử cùng nữ nhi, rất là bất đắc dĩ, chính mình tiền nhiệm cấp chính mình đê lại như thế cái cục diện rối rắm. Là nam nhân liền không khả năng không ảo tưởng một chút trái ôm phải áp cảm giác, nhưng là nghĩ đến cùng chính mình hoạn nạn nâng đỡ thê tử cùng chính mình yêu như trân bảo nữ nhi, hắn biết chính mình hắn là như thế nào làm mới là tốt nhất.

Nghĩ vậy, Lăng Trụ nâng lên thanh âm “Làm cho bọn họ vào đi” cửa mở, đi vào tới một cái trang điểm thực tố khí 30 tuổi tả hữu phụ nhân, diện mạo còn coi như thanh tú, phụ nhân trong tay lôi kéo một cái lớn lên thực tuấn tú nam hài. “Lão gia, thái thái an” “A mã an, thái thái an” nhìn phát ngốc mẫu thân, Tề Lạc kéo một chút nàng “Ngạch nương, di nương cho ngươi thỉnh an đâu!” Đổng thị phản ứng lại đây, hướng trượng phu trừng mắt nhìn liếc mắt một cái “Mau đứng lên, ta thân thể không tốt, đầu óc có một ít cái loạn, ngươi đừng trách móc”

“Thái thái nói chính là nơi nào lời nói, thái thái mới vừa tỉnh, phải hảo hảo điều dưỡng thân mình.” Sau đó hơi chút có một ít khó xử nhìn Lăng Trụ, trong đôi mắt hàm chứa khẩn cầu. Lăng Trụ sưng sốt một chút, dùng tay xoa xoa đầu, ở nguyên lai trong trí nhớ, cái này thiếp thất là chính mình nguyên lai bên người nha hoàn, so với chính mình tiểu một tuổi, từ nhỏ liền chiểu cố chính mình, vẫn là pha chịu chính mình sủng ái. Sau lại sinh Lăng Trụ duy nhất nhi tử, hơn nữa chính mình chính thê thân thể không tốt, nhi tử liền vẫn luôn dưỡng ở thiếp thất bên người. Chính là

chính mình bám vào người trước, căn cứ thê tử yêu cầu, Lăng Trụ đồng ý đem nhi tử giao cho chính thê nuôi nấng, nàng nhất định không nghĩ cùng chính mình hài tử tách ra. Làm chính mình thê tử dưỡng người khác hài tử, tuy nói là tiền nhiệm thân thể lưu lại hài tử, nhưng là chính mình vẫn là không thoái mái. “Ngươi không cần lo lắng, phu nhân thân thể không tốt, Tề Lạc thân thể lại vừa mới phục hồi như cũ, còn thực suy yếu, còn cần nàng ngạch nương chiêu cố, Tề Hoàn vẫn luôn đi theo bên cạnh ngươi, ngươi chiêu cố rất khó, liền đặt ở bên cạnh ngươi đi, thiều cái gì, thiều cái gì liền cùng phu nhân nói, không thể khổ hài tử.”

Liễu di nương vui sướng nhìn Lăng Trụ, bắt lấy nhi tử tay càng khẩn, nhìn Đỗng thị nhỏ giọng nói “Tề Hoàn, vẫn luôn có thiếp chiêu cố, đứa nhỏ này thực trầm mặc không thích nói chuyện, thiếp sợ khí thái thái. Lại nói liền tính ở thiếp thân biên, Tề Hoàn cũng là thái thái nhi tử. Tề Hoàn nhất định sẽ hảo hảo hiếu kính thái thái, Tề Hoàn ngươi nói có phải hay không?” Tề Hoàn nhìn chính mình mẫu thân, lại nhìn Lăng Trụ cùng ở trên giường nửa nằm mẹ cả, nhẹ nhàng ừ một tiếng.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 3

“Cô nương. Người không sao chứ. Dùng không cần kêu đại phu tới cấp người nhìn xem!”

Tề Lạc vẫy vẫy tay “Không có việc gì. Đừng cho thái thái lo lắng. Hồng Anh người nói trước đi”

“Liền giống như cô nương nói mà. Nô tỳ kêu Hồng Anh. Năm nay mười hai tuổi. Lão tử nương đều ở trong phủ làm việc. Nô tỳ mà cha là trong phủ mà quản gia. Hai năm trước thái xem nô tỳ làm việc lanh lẹ. Đã kêu nô tỳ tới chiếu cố cô nương. Là cô nương mà đại a đầu. Chiếu cố cô nương mà ăn mặc chi phí. Quản này nàng vài người.”

Mặt mày thanh tú. Làn da trắng nõn mà tiêu cô nương mở miệng nói “Nô tỳ là mây tía. Cũng là người hầu. Bất quá nô tỳ mà cha mẹ đều đã đi. Ba năm trước đây phân gia khi cùng thúc thúc một nhà bị phân công đến lão gia nơi này. Thúc thúc là lão gia thôn trang thượng mà tổng quản. Nô tỳ ban đầu ở thái thái bên người. Một năm trước bị chỉ cho cô nương. Nô tỳ năm nay mười một tuổi.”

Trang điểm rõ ràng so Hồng Anh cùng mây tía thứ nhất đằng mà kia hai cái nũ hài nói “Nô tỳ thủy bình. Năm nay mười một tuổi. Đây là ta muội muội thủy lan. Năm nay chín tuổi. Nô tỳ là hai năm trước bị thái thái mua tới hầu hạ cô nương mà. Nghe Hồng Anh tỷ tỳ mà phân phó. Làm một ít giặt hò. Dọn dẹp mà sự tình.”

Nhìn bốn cái tuổi ở hiện đại hắn là ở cha mẹ bên người hưởng phúc tiêu cô nương, nghe các nàng đầy miệng chói tai nô ty thanh, Tè Lạc biết chính mình nắm giữ các nàng vận mệnh, nắm giữ các nàng sinh tử. Tè Lạc mới chân chính ý thức được cổ đại giai cấp nghiêm minh cùng nhân quyền đánh mất, chính mình thật sự có thể không hề có kỵ sai sứ này đó mười một hai tuổi tiêu cô nương sao, chính là nếu không để đổi các nàng, chính mình ở cổ đại liền sẽ có vẻ khác loại, không phù hợp chính mình điệu thấp nguyện vọng. Tè Lạc bi ai mình bạch chính mình không phải thuần khiết thiện lương thiên sứ, chính mình là một cái ích kỷ người. Cha mẹ cùng chính mình an toàn hạnh phúc là quan trọng nhất, không thể bởi vì xem các nàng đáng thương liền ảnh hưởng chính mình nhân sinh quy hoạch, làm chính mình có vẻ cùng người khác không giống nhau. Xem ra chính mình chỉ có thể tận lực làm hảo chủ tử, ở các nàng tương lai thượng nhiều vì các nàng ngẫm lại.

“Nghe các ngươi như thế vừa nói, ta giống như rõ ràng không ít, ta cũng không phải một cái khắc nghiệt chủ tử, các ngươi chỉ cần an phận làm tốt ta công đạo cho các ngươi sự tình liền hảo. Nhưng là ta chỉ có một yêu cầu, ta không thích các ngươi trong lén lút thảo luận các chủ tử sự, nếu làm ta nghe được, như vậy ta sẽ không khinh tha của các ngươi.” “Là, nô tỳ nhớ kỹ.”

Hồng Anh tiến lên mỉm cười nói “Bạn nô tỳ biết cô nương yêu thích, cô nương là một cái trầm ổn thông tuệ người, tự sẽ không giống đong trong phủ nhị cô nương như vậy thích trương dương. Sắc trời không còn sóm, cô nương thân thể còn không có phục hồi như cũ, vẫn là sóm một chút an trí đi?” Đong phủ nhị cô nương? Tè Lạc biết chính mình không có phương tiện hỏi, từ Hồng Anh nói có thể thấy được cái kia nhị cô nương là một cái nổi bật người, cụ thể xem ra phải hỏi phụ mẫu của chính mình. Tè Lạc là có một ít mỏi mệt, nhưng là nhìn trên bàn sổ sách nếu không hiểu biết rõ

ràng nói, chính mình cũng ngủ không an ổn, chính mình hẵn là tận khả năng vì phụ mẫu gánh vác trách nhiệm.

“Ta còn không mệt, ngạch nương thân thể không tốt, không thể quá độ mệt nhọc, ta giúp ngạch nương nhìn xem sổ sách, các ngươi thu thập một chút nếu mệt mỏi nói liền trước tiên ngủ đi!”

“Xem cô nương nói, cô nương không ngủ, nô tỳ nào có trước ngủ đạo lý, cô nương đã sớm hẵn là giúp thái thái lý lý trướng, thủy bình, thủy lan các ngươi cấp cô nương nước ám tới trước làm cô nương giải giải lao, mây tía ngươi đi cấp cô nương cô nương châm trà, nô tỳ đi xem phòng bếp có cái gì ăn, làm cho bọn họ cấp cô nương chuẩn bị ăn khuya.” Nói xong, Hồng Anh bước nhanh hướng ra phía ngoài đi đến. Tè Lạc nhìn ra được Hồng Anh là một cái lạnh lẽo người, hơn nữa ở chính mình nha hoàn trung gian có rất cao địa vị, chỉ là thoảng có một ít bất quá ổn trọng. Đến nỗi này nàng người còn còn chờ quan sát, dù sao cũng là đai ở chính mình người bên cạnh, Tè Lạc hy vọng chính mình có thể hoàn toàn hiểu biết các nàng, hiện tại vẫn là ngẫm lại như thế nào sử trong nhà sinh hoạt càng tốt đi. Nhìn sổ sách rậm rạp nhớ kỹ các hạng chi ra, một cái đơn giản kinh thành ngũ phẩm tiểu quan trong nhà, thế nhưng có 56 cái hạ nhân, mà chủ tử chỉ có a mã, ngạch nương cùng chính mình cùng với cùng chính mình con vợ lẽ ca ca, di nương chỉ tính nửa cái chủ tử mà thôi. Đây là điển hình nhân lực tài nguyên lãng phí sao. Mỗi năm chỉ là cấp những người này tiền tiêu vặt phải bảy mươi lượng, chính mình a mã mỗi năm mới tránh tám mươi lượng, hơn nữa ngày thường ăn mặc chi phí. Tuy rằng trong nhà có điền trang có thể thu một ít địa tô, nhưng là từ khoản đi lên xem chỉ có thể miễn cưỡng đạt tới thu chi cân bằng, nếu là đuổi kịp việc hiếu hỉ nhiều thời điểm, như vậy phải bán đồ vật vay tiền sinh hoạt. Tè Lạc tính xong không cầm đau đầu lên, ở hiện đại các nàng gia cũng chưa dựa mượn tiền sinh hoạt, hiện tại loại tình huống này thật là khảo nghiệm chính mình quản lý tài sản năng lực nha. Phải nhanh một chút ý tưởng kiểm tiền mới được,

nhưng Lăng Trụ quan tiểu chức vị thấp, bản thân có hay không cái gì vượt qua thử thách bối cảnh, cho nên làm việc quá khác người, nếu là khiến cho người khác nghi kỵ cùng ghi hận, vậy phiền toái. Hiện tại loại tình huống này chỉ có thể từ tiết lưu làm lên, chờ thích ứng cổ đại tình huống, ở cùng cha mẹ thương lượng kiêm tiền sự đi!

“Cô nương, thật sự không còn sóm, ngươi sóm một chút nghỉ ngơi đi, ngày mai còn phải thượng đồng phủ bên kia cấp lão phu nhân thỉnh an đâu” Hồng Anh đánh gãy Tề Lạc trầm tư. Nhìn nhìn hoàn toàn đen bên ngoài, khả năng thật sự không còn sóm đi, chính mình nhất định phải mua một cái đồng hồ, nếu không chính mình liền thời gian cũng không biết, chỉ là không biết hiện tại đồng hồ đều bán bao nhiêu tiền, chính mình mua khởi sao? Nhìn rõ ràng như đi vào cõi thần tiên Tề Lạc, Hồng Anh lại lần nữa lớn tiếng nói “Cô nương, ngươi thật sự nên nghỉ ngơi, mệt muốn chết rồi thân mình thái thái muốn lo lắng.” “Nga, ta đã biết, ta đây liền ngủ, ta đây liền ngủ” rửa mặt xong sau, Tề Lạc nằm ở trên giường, Hồng Anh cho nàng dịch hảo góc chăn “Cô nương, nô tỳ liền bên ngoài gian, có cái gì sự liền tiếp đón nô tỳ.”

Đầu phát

Chương 4 còn có xuyên qua?

Ngày hôm sau buổi sáng, Tề Lạc ở Hồng Anh hầu hạ hạ mặc chỉnh tề, dựa theo quy củ đi vào chính phòng hướng ngạch nương cùng a mã thỉnh an. Tề Lạc nhìn xem xem cha mẹ sắc mặt rõ ràng không có ngủ hảo, xem ra bọn họ ngày hôm qua cũng cho tới đã khuya đâu. Liễu di nương mang theo Tề Hoàn đã cấp Lăng Trụ thỉnh quá an, chính quy củ đứng. Lăng Trụ nhìn Tề Hoàn cảm giác thực phức tạp, chính mình thân thể này duy nhất nhi tử, nhưng là chính mình rốt cuộc không phải chân chính Lăng Trụ, chính mình vô pháp không hề có kỵ yêu thương hắn. Xem ra chỉ có thể cho hắn tốt nhất sinh hoạt điều kiện tới bồi thường hắn.

Đồng thị biết Tề Lạc có chuyện muốn nói, hơn nữa nàng lại không thích mỗi ngày đều đối mặt chính mình trượng phu tiểu lão bà, không rõ những cái đó có đại chính thê vì cái gì nhất định phải tiểu lão bà ở bên cạnh hầu hạ, nhưng là nàng cảm giác thấy tiểu thiếp liền sẽ nhắc nhở chính mình trượng phu bất trung, tuy rằng biết chính mình trượng phu đối tiểu thiếp không có gì, nhưng là chính mình vẫn là chịu không nổi. Vì thế Đồng thị hạ quyết tâm nói “Chỉ một lần ta bệnh nặng một hồi, sử ta hiểu được rất nhiều, trước kia những cái đó quy củ liền đều không cần tuân thủ, liễu di nương ngươi mang theo Tề Hoàn không dễ dàng, còn muốn chiêu cố hàn sinh hoạt, mỗi ngày liền không cần tới ta này lập quy củ, nửa tháng tới thỉnh một lần an liền thành, mọi người đều là nữ nhân, hà tất cho nhau khó xử.”

“Thái thái này như thế nào có thể thành, quy củ là không thể không tuân thủ, muốn cho bên ngoài người biết, kia nhưng khó lường.” Liễu di nương kinh sợ nói.

Tề Lạc minh bạch chính mình mẫu thân ý tưởng “Di nương lời này hờ đờ, chính mình trong phủ việc nhỏ, còn có thể truyền tới bên ngoài đi không thành, nếu trong nhà bọn nô tài nói bậy, đều có ngạch nương trùng trị bọn họ. Ngạch nương bệnh vừa vặn không kiên nhẫn người nhiều, huống hồ chiêu cố Tề Hoàn ca ca quan trọng, di nương vẫn là nghe ngạch nương đi.” Tề Hoàn giống không quen biết giống nhau cẩn thận đánh giá Tề Lạc, xem ra Tề Lạc trước kia không thiếu khó xử các nàng mẫu tử. Liễu di nương còn muốn nói cái gì, Lăng Trụ đánh gãy nàng.

“Liền như vậy làm đi, Liễu thị, ngươi thân thể cũng không tốt, nếu thái thái thông cảm ngươi, ngươi liền nghe thái thái nói, hảo hảo chiêu cố Tề Hoàn quan trọng”

Lăng Trụ nếu như thế nói, như vậy liền không có lại thương lượng đường sống, huống hồ chính mình hắn là ngẫm lại Đồng thị vì cái gì trở

nên như thế mau, có phải hay không có cái gì âm mưu đâu? “Thái thái nếu như thế đau lòng thiếp thân, kia thiếp thân liền án thái thái nói làm, hy vọng thái thái có thể đem dưỡng hảo thân thể, yêu cầu thiếp thân địa phương, thái thái cứ việc phân phó là được” nói xong liếc mắt đưa tình nhìn Lăng Trụ.

Lăng Trụ bị nàng cái loại này ánh mắt xem trong lòng nhảy dựng, “Ân” Tè Lạc đột nhiên đánh gãy Lăng Trụ trầm tư. Lăng Trụ lập tức phản ứng lại đây, xem ra chính mình vẫn là người thường nha, về sau chính mình vẫn là cùng Liễu thị ít gặp mặt đi, đỡ phải không biết khi nào kinh không được dụ hoặc, làm chính mình thê tử nữ nhi thương tâm. “Ngươi trước mang Tè Hoàn trở về, ta cùng thái thái có việc thương lượng”

“Lão gia đã có sự muôn nói, các ngươi cũng đều trước đi xuống đi”
“Là, bọn nô tỳ tuân mệnh”

Tè Lạc nhìn nhìn vẻ mặt không mau mău thân cùng có chút xấu hổ phụ thân, “Cái này liễu di nương cũng không phải một cái đơn giản nhân vật đâu, nhìn hắn xem a mă cái kia ánh mắt, a mă, tiểu tâm bị nàng câu đi rồi”

“Không thể, ta chỉ là lập tức ngây ngắn cả người, ta biết cái gì với ta mà nói là quan trọng nhất, ta sẽ không làm mău thân ngươi thương tâm khô sở”

Nhin nghiêm túc cha mẹ, Tè Lạc vẫn là tin tưởng chính mình lão ba, đồng thời chính mình cũng minh bạch, là nam nhân liền rất dễ dàng hoa tâm, đặc biệt là là ở cổ đại, chính mình phải làm chính là trợ giúp chính mình mău thân giữ được mị lực, thanh trừ dụ hoặc phụ thân nhân tố, bằng vào chính mình cha mẹ vài thập niên mưa mưa gió gió cảm tình, lão ba sẽ không dễ dàng phạm sai lầm. Tè Lạc rất coi trọng chính mình gia đình, nàng hy vọng người một nhà có thể hòa thuận sinh hoạt ở bên nhau, nếu

nếu ai muốn phá hư chính mình gia đình, như vậy liền không nên trách chính mình vô tình.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 4

Chương 5 đông phủ thỉnh an

“Thời gian cũng không còn sớm, chúng ta còn phải đến đông phủ đi thỉnh an, nếu không lão thái còn không biết muốn nói gì đâu?” Đóng thị vội vàng tiếp đón bọn hạ nhân tiến vào, thu thập trang điểm một phen. Lăng Trụ mang theo chính mình đến lão bà cùng nữ nhi đi tới đông phủ. Vừa đến đông trong phủ tề lạc cảm giác cái này gia thật sự so với chính mình trong nhà có tiền, nhìn lui tới bà tử cùng nha đầu, các nàng quần áo trang điểm thực chỉnh tề, đình viện thu thập đến cũng là hoa đoàn cẩm thốc. Vào phòng thấy trong phòng đến bài trí rất nhiều đến đồ cổ tranh chữ, thu thập đến kim bích huy hoàng, gần người đến nha hoàn bà tử đều mặc vàng đeo bạc đén, thu thập đến phảng phát người thường gia đến tiểu thư. Vương hầu nhà cũng bất quá như thế đi, xem ra vị kia rất có thể là xuyên qua nữ Tè Trân ra chủ ý thật sự cấp trong nhà tránh không ít tiền. Tè Lạc theo chính mình đến cha mẹ hướng lão thái thỉnh an.

“Các ngươi đều đứng lên đi, Lăng Trụ đây là hảo, biết tới thỉnh an” lão thái thái nhàn nhạt mà nói.

Lăng Trụ biết đây là lão thái thái chọn lý, vội vàng nói “Ngày hôm qua vốn định lại đây, chỉ là sắc trời đã tối, không nghĩ quấy rầy bá mẫu nghỉ ngơi, Lăng Trụ làm ngài lo lắng, là chất nhi đến không đói”

“Ngươi tuy rằng không phải ta trong bụng bò ra tới, nhưng là cũng là ở ta bên người lớn lên, ngươi cũng không nhỏ, không cần liền biết cùng bọn nha đầu hồ nháo, những cái đó hồ mị tử liền biết câu dẩn chủ tử, ngươi muốn tiến tới, cẩn thận thân thể của mình.” Sau đó lại đối với Đồng thị nói “Ngươi cũng không cần mọi chuyện đều dựa vào hắn, trong nhà đến nha đầu nghịch ngợm, liền phải hảo hảo đến dọn dẹp dọn dẹp, bằng không còn không cho các nàng phiền thiêng đi. Muốn khuyên chính mình đến nam nhân tiến tới, đương hảo hiền nội trợ.” Lăng Trụ cùng Đồng thị vội vàng gật đầu. Có lẽ là thấy bọn họ cúi đầu thụ giáo đến khiêm tốn bộ dáng, lão thái thái hỏa khí không như vậy lớn.

“Các ngươi nam nhân đến sự ta một cái lão phụ nhân là quản không được, hôm qua nghe ngươi đại ca ca nói, chờ ngươi đã khỏe đi tìm hắn, hắn cầu người cho ngươi lộng cái hảo sai sự. Các ngươi tuy là đường huynh đệ, nhưng là đều là người một nhà, muốn đồng lòng, chúng ta tổ tiên cũng là hiển hách nhất thời, các ngươi muốn tranh thủ khôi phục tổ tiên vinh quang.”

Lăng Trụ trước kia liền sợ nhắc tới cái này, hiện tại thay đổi áo trong đến Lăng Trụ càng là không kiên nhẫn cái này, hướng về phía trước bò sê rất nguy hiểm, còn không bằng thành thật đến sinh hoạt. “Bá mẫu, ta là không được, khôi phục trong nhà vinh quang còn phải xem đại ca được, đại ca làm quan liền không tồi, cách những cái đó đại quan quý nhân gần, có lẽ chiêu vị nào quý nhân đến mắt, kia cũng là nhà của chúng ta vinh quang là không?”

Tề Lạc thấy lão thái rõ ràng đến ở trên mặt xuất hiện ý cười, rất là đặc ý đến nhấp nháp tóc “Chính là đại ca ngươi phát đạt cũng sẽ không quên ngươi, hắn liền ngươi một cái ruột thịt đến đường đệ, còn sẽ thiếu ngươi không thành.”

“Là nha, ta liền chờ mượn đại ca đến hết. Ta hiện tại liền đi xem đại ca có cái gì phân phó?” Lăng Trụ lo lắng nhìn thoáng qua chính mình đến thê tử cùng nữ nhi, sợ các nàng có hại cùng bị khinh bỉ, bởi vì trước kia Đỗng thị cùng Tề Lạc liền không quá chịu lão thái đãi thấy. Tề lạc thấy Lăng Trụ lo lắng đến ánh mắt, vội vàng cúi đầu cho chính mình đến lão ba một cái gương mặt tươi cười. Lăng Trụ yên tâm gật gật đầu. Sau đó hướng lão thái thái hành lễ cáo lui.

“Các ngươi đều xuất hiện đi, đó là chính mình đến chúc em, chúng ta lại là mẫn nhân gia đình, không cần thủ những cái đó người Hán quy củ.” Tề Lạc thấy từ phòng trong ra tới đoàn người. “Xem ngạch nương nói, nhà của chúng ta chính là huân quý thế gia, không nói quy củ nhưng không thành, quy củ đại điểm không có chỗ hỏng” Đỗng thị vội vàng lôi kéo Tề Lạc hành lễ “Đại tẫu an” “Đều là người một nhà đệ muội không cần khách khí, ngươi cùng Tề Lạc bị bệnh, nhưng đem ta cấp lo lắng đến quá sức, cũng may cát nhân tự có thiên tướng, các ngươi còn không cho nhị thẩm hành lễ”

“Nhị thẩm an” Đỗng thị nói “Nhanh lên lên, nhìn xem trân nha đầu lớn lên càng thêm hảo, Tề Châu cũng càng thêm đoan trang văn tĩnh, vẫn là tẫu tử giáo dưỡng hảo.”

Lão thái thái vẫy tay làm một cái mười hai mười ba tuổi đến thiếu nữ đi vào chính mình bên người, lôi kéo nàng đắc thủ nói “Không phải ta khoe khoang, ta cái này cháu gái chính là hảo, không ngừng là bộ dáng hảo, lại còn có thực cơ linh, chủ ý cũng nhiều, lại có thể quản gia quản lý tài sản, tương lai đến tiền đồ cũng hảo có thể cho trong nhà mang đến vinh quang.” Tề Lạc biết cái này nữ hài chính là Tề Trân, không khỏi ngẩng đầu cẩn thận đánh giá một phen, Tề Trân năm nay chỉ có mười tuổi, nhưng là phát dục tương đối sớm, nhìn có mười hai mười ba tuổi. Trứng vịt hình trên mặt một đôi ngăm đen đến đôi mắt, tiểu xảo đến cái mũi, phấn nộn

đến môi, rất là chọc người trùm mến. Trên người ăn mặc màu tím đến trang phục phụ nữ Mân Thanh, cổ áo cổ tay áo đều thêu đẽo quý giá hoa văn, trên đầu mang trân châu trang sức phát ra nhàn nhạt đến quang mang, sấn đến cả người đều đi theo sáng lênh láng.

“Lạc muội muội sao mạt nhìn chầm chầm nhân gia xem. Chẳng lẽ không quen biết?” Tề Trân ngầm đen mà trong ánh mắt lộ ra kiêu ngạo cùng hơi mang một tia khinh thường. Đỗng thị kéo một chút Tề Lạc. “Mấy ngày không gặp trân tỡ tỡ. Nhìn trân tỡ tỡ càng ngày càng xinh đẹp. Quần áo cũng rất đẹp không khỏi xem ngây người.”

Tề Trân kiêu ngạo mà nói “Cái này quần áo là trong kinh thành trú danh mà thêu y xe làm mà. Nghe nói thêu y xe chuyên môn cấp danh môn khanh khách nhóm làm quần áo. Người bình thường căn bản là không để ý tới người. Ta cái này vẫn là Sở Diễm khanh khách mang theo ta đi mà. Người cũng đừng suy nghĩ.”

“Tề Trân. Người là như thế nào cùng muội muội nói chuyện đâu? Lạc nhi người đừng để trong lòng. Người muốn thích. Ta lần sau làm Tề Trân mang theo người cùng đi.”

“Không được. Đại bá mẫu. Ta chỉ là nhìn xem mà thôi. Ta không có trân tỡ tỡ xinh đẹp. Mặc vào cũng khó coi mà.”

Đỗng thị nhìn thoáng qua Tề Trân. Có một ít tức giận nàng nói chuyện không biết đúng mực. Nhưng là nàng biết Tề Trân cùng Tề Lạc đến cảm tình vẫn luôn không tốt. Nghĩ đến chính mình nữ nhi là cái hiểu chuyện đến hài tử. Lại ăn mặc thượng Tề Lạc ở hiện đại liền không chú ý. Huống chi là ở cổ đại. Không biết Tề Trân có phải hay không cũng là xuyên qua mà đến mà. Hiện tại đây là chính yếu mà. Biết Tề Lạc không có phương tiện nói chuyện. Xem ra mà chính mình hỏi thăm hỏi thăm. “Sở Diễm khanh khách? Đó là nào một nhà đến khanh khách nha?”

“Là An Thân Vương mà cháu ngoại. Cùng thạc ngạch phụ minh thượng chi nữ. Là thân phận cao quý mà quý nữ. Cũng không biết sao lại thế này. Tè Trân được nàng mà nhìn với con mắt khác. Trân nha đầu cùng Sở Diễm khanh khách giao tình tốt lắm. Lần sau các nàng ở tụ hội mà thời điểm. Tè Lạc cũng cùng đi.” Đại bá mẫu Đỗng Ngạc thị không dấu kiêu ngạo đến nói.

Tè Lạc thực giật mình, chẳng lẽ Tè Trân không phải xuyên qua sao? Bằng không nàng hắn là sẽ không biết ở Khang Hi này những nhóc tử bên trong, trừ bỏ Thái Tử, liền số tám a ca nhất xui xẻo, hiện tại nghe các nàng đắc ý tư là Tè Trân cùng tám a ca tương lai đến phúc tấn giao hảo, nàng chẳng lẽ không sợ đi theo xui xẻo sao! Vẫn là Tè Trân không hiểu biết thanh triều lịch sử?

Đỗng thị thấy Tè Lạc đang ngẩn người, vội vàng cười nói “Nhà của chúng ta lạc lạc thân thể vẫn luôn không tốt, lại không hướng Tè Trân như vậy trường tụ thiện vũ đến, Tè Lạc tính tình quật, nếu là đắc tội quý nhân liền không hảo.”

Lão thái thái nói tiếp nói “Lời này nói có lý, không phải ta nói, ngươi cũng muốn hảo hảo đến giáo dục Tè Lạc, trước kia nhìn liền rất trầm mặc, hiện tại hết bệnh rồi về sau, nhìn lại có một ít ngốc, ta xem muốn tìm cái hảo đại phu cho nàng hảo hảo xem xem. Nếu không liền thường tới Tè Trân này, làm Tè Trân hảo hảo giáo dục Tè Lạc!”

Nhin lão thái thái như thế nói chính mình đến nữ nhi, Đỗng thị rất khó chịu, này thật là người nghèo ngôn nhẹ nha, từ này trong phủ phát đạt về sau, bọn họ từ trong lòng khinh thường chính mình người một nhà. Chính mình bị người khinh thường không có gì, chỉ là Tè Lạc không thể chịu cái này. Đỗng thị vừa muốn phản bác, Tè Lạc kéo một chút Đỗng thị đắc thủ, cúi đầu cười cười nói “Ta không bằng trân tỡ tỡ thông tuệ, cùng trân tỡ tỡ ở bên nhau đắc tội quý nhân liên lụy trân tỡ tỡ liền không hảo.”

“Nói cũng là, nếu là ảnh hưởng ta liền không hảo, huống hồ, ta cùng Sở Diễm khanh khách các nàng ở bên nhau chơi đùa chính là nếu không thiếu tiền, lạc muội muội như thế ái phát ngốc khiến cho nàng ở nhà hảo.” Tề Trân tràn ngập khinh thường đến ngữ khí, làm Đồng thị cưỡng chế đi đến hỏa lại thiêu đến càng vượng. Tề Lạc còn lại là cảm giác có một ít buồn cười, xem ra trước kia Tề Lạc thật sự rất là đắc tội Tề Trân, từ nàng nói chuyện đến ngữ khí xem ra, liền tính Tề Trân là xuyên qua mà đến, như vậy nàng ở xuyên qua trước cũng không phải rất lớn, còn không có trải qua xã hội đến tôi luyện vẫn là có rất nhiều cù ấu.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 5

“Ta không sợ nói. Chính là ta chính là không thể chịu đựng người khác nói
ngươi. Người vẫn luôn là ta và người ba ba đến kiêu ngạo. Như thế nào có
thể làm người như thế mà làm thấp đi đâu? Còn có cái kia Tề Trân. Không
biết có phải hay không xuyên qua tới mà. Nói chuyện như thế mà không lẽ
phép.”

“Việc này một hồi rồi nói sau. Ngạch nương chúng ta ăn cơm trước đi.
Chúng ta một ngày không ăn cái gì. Nay đó thoát nhìn liền rất ăn ngon.
Không có những cái đó ô nhiễm cái gì mà. Nay cũng coi như chúng ta đến
phúc lợi không phải?”

Dùng qua cơm. Tề Lạc lại kêu nha hoàn thượng trà. Một bên uống trà.
Một bên tưởng. Tề Trân có phải hay không cũng là xuyên qua lại đây đến
đâu. Nếu là xuyên qua nữ mà lời nói. Như vậy nàng cũng là từ hai năm
trước mới xuyên qua tới. Vì cái gì như thế mà hận Tề Lạc. Nói chuyện một
chút cũng không khách khí. Quan trọng nhất mà là nàng vì cái gì muốn
cùng tám phúc tấn đi mà như vậy mà gần. Nàng không biết lịch sử sao?
Nếu không phải xuyên qua mà lời nói. Vì cái gì sẽ khai điểm tâm cửa hàng
cùng tiệm ăn đâu. Đây chính là mỗi cái xuyên qua Địa nhân chuẩn bị lựa
chọn. Chính mình đến cha mẹ mà ký ức cũng không thập phần hoàn chỉnh.
Huống hồ chính mình cũng không nghĩ làm các nàng quá độ mà lo lắng.
Chính mình chỉ có thể nghĩ biện pháp khác. Triệu ma ma là chính mình
mẫu thân mà của hồi môn. Gả đến người lại là trong phủ mà gia. Nữ nhi

hồng anh lại đi theo chính mình bên người. Mặc kệ từ góc độ nào nói. Nàng sẽ không phản bội chính mình.

“Triệu ma ma. Ta hiện tại ký ức có một ít hồn đôn. Vừa rồi nhìn đến trân tỳ tỳ. Nàng nói chuyện vì cái gì không khách khí. Giống như ta đắc tội nàng tựa mà? Ta nhớ rõ. Trước kia trân tỳ tỳ không phải như vậy mà nha!”

“Đông trong phủ mà nhị cô nương hiện tại chính là đến không được. Ỷ vào lão thái thái mà sủng ái. Nương Sở Diễm khanh khách địa thế. Ai đều nhìn không thuận mắt. Cô nương tâm từ. Không cần hướng trong lòng đi. Tương lai cô nương là cái Hữu Phúc mà. Chúng ta nha chờ xem.”

Nghe được lời này Tề Lạc càng là mông. Cái gì Hữu Phúc mà? Nay đều nào cùng nào nha! Ta hoàn toàn không có ký ức đừng nói nửa thanh lời nói được không. Đỗng thị thấy Tề Lạc nhíu mày mà bộ dáng. Thực đáng yêu. Chính mình đã thời gian rất lâu không có nhìn đến chính mình nữ nhi cái dạng này Tề Lạc ở hiện đại là một cái an phận mà nữ nhi cũng không làm chính mình nhọc lòng. Luôn là đem chính mình mà sự an bài mà thực hảo. Hiện tại nhìn đến nàng cái dạng này. Giống như lại về tới Tề Lạc mà khi còn nhỏ. Đỗng thị không rõ Tề Lạc vì cái gì luôn là rối rắm ở Tề Trân có phải hay không xuyên qua nữ thượng liền tính nàng là. Như vậy chính mình cũng không tin Tề Lạc sẽ không bằng nàng. Từ hôm nay địa biểu hiện là có thể nhìn ra tới. Tề Trân căn bản là là cái bị sủng hư mà tiểu nữ hài. Huống hồ có chính mình cùng lão công ở sau lưng duy trì nàng. Tề Lạc còn sợ cái gì đâu? Bất quá chính mình vẫn là giúp giúp nàng đi. Nghĩ vậy Đỗng thị nói “Ta xem đông phủ mấy năm nay tránh không ít tiền. Tất cả đều là Tề Trân ra địa chủ ý. Tề Trân là cái lợi hại đến nha đầu. Ta xem nàng cũng là cái Hữu Phúc mà.”

“Thái thái ngươi không biết, ta nghe nhà ta kia khẩu tử nói, gần nhất kia trong phủ mua bán cũng không bằng trước kia, nhị cô nương đã thật lâu không ra chú ý, cô nương lần này có thể tinh lại, ẩn đoán mệnh nói, cái

này khúc chiết qua, kia tương lai tất là đại phú đại quý mệnh cách, lão già thái thái liền đi theo hướng phúc đi”

“Cái gì đoán mệnh nói?” Tề Lạc hỏi

Triệu ma ma có một ít khó xử, nhìn xem Đỗng thị nói “Đều do nô tỳ lầm miệng, thật là đáng đánh đòn.”

Đỗng thị cũng không có phương diện này ký ức, chính mình cũng thực cảm thấy hứng thú. Liền nói “Nói liền nói đi, lạc nhị nếu cảm thấy hứng thú, ngươi liền đều nói đi, cũng làm nàng yên tâm.”

“Cô nương ngươi không biết, ở ngươi sinh ra thời điểm, mẫn viên hoa đều khai, cả phòng mùi thơm, cách ngôn nói sinh có dị tướng, tất vì quý nhân. Cô nương lại sinh đến phấn điêu ngọc trác đến, là người liền ái xem cô nương, đem đại ngươi hai tuổi đến trân cô nương đều so không bằng. Sau lại thái thái cùng kia trong phủ đến đại thái thái lại mang theo ngươi cùng trân cô nương đi trong chùa dâng hương, gặp được một cái vân du hòa thượng, nói ta cô nương ở tám tuổi thượng lại một đạo chém nhi, qua nói, tương lai liền đại phú đại quý” nói đến này, Triệu ma ma nhìn nhìn bốn phía chỉ có Đỗng thị cùng Tề Lạc liền nhỏ giọng đến nói “Hơn nữa tương lai vẫn là quý không thể nói đâu! Mà trân cô nương thật là cả đời bất toại, nói là cơ quan tính tần quá thông minh, ngược lại làm khanh khanh mệnh, tuy rằng thái thái ngươi không cho người khác nói, nhưng là, giống như đại thái thái nói cho trân cô nương, cho nên từ nhỏ trân cô nương liền cùng cô nương ngươi không tốt, cũng may cô nương tâm khoan, hai năm trước, trân cô nương đột nhiên nói phải làm sinh ý, giúp trong phủ kiếm lời đồng tiền lớn, lại cùng quý nữ nhóm giao hảo, liền càng không thể một đời, thường xuyên khi dễ cô nương. Bọn hạ nhân lại là một ít dãm thấp, cho nên thế nhưng phủng trân cô nương.”

Tè Lạc không nghĩ tới còn có như thế một đoạn chuyện cũ, chính mình là không tin thần phật, chính là chính mình hiện tại cùng cha mẹ xuyên qua đến thanh triều, không tin thần phật lại nói không thông. Những cái đó đắc đạo cao tăng rất lợi hại, có thể biết trước người mệnh cách. Xem ra khi còn nhỏ Tè Lạc liền gặp được một cái nếu chính mình không xuyên qua đến lời nói, Tè Lạc tất vì Càn Long ngạch nương, là thiên hạ tôn quý nhất nữ nhân, hơn nữa tuy rằng Càn Long thực có thể phá sản nhưng là lại là cái đại hiếu tử. Chính mình hiện tại thương Tè Lạc thân, như vậy liền không thể lại ấn nguyên lai đi rồi. Tuy rằng chính mình cũng là có huy vinh tâm, hy vọng chính mình có thể trở thành thiên hạ tôn quý nhất nữ nhân, hưởng hết vinh hoa phú quý. Nhưng là ngẫm lại Ung Chính tàn nhẫn, lấy chính mình tính cách cùng năng lực không thấy được đấu đến quá Ung Chính nữ nhân, càng không nhất định có thể sinh hạ Càn Long hơn nữa ngao đến Càn Long đăng cơ, hơn nữa ai biết lịch sử có thể hay không thay đổi nha, chính mình cả nhà thế nhưng có thể xuyên đến này tới, liền không thể không suy xét hiệu ứng bướm bướm đối lịch sử ảnh hưởng. Tè Trân tất là nghe nói qua này đoạn chuyện cũ, cho nên thực ghen ghét cùu hận Tè Lạc, từ phương diện này làm chuẩn xác rất có thể xuyên qua so với chính mình một nhà muôn sorm. Bất quá nếu Tè Trân thông minh nói, nàng cũng nên cùng lão tử phúc tấn đánh hảo quan hệ nha, vì cái gì tìm một cái kẻ thất bại đâu? Là tin tưởng chính mình thân là người xuyên việt năng lực, vẫn là cảm thấy chính mình có vai chính vô địch quang hoàn? Cần phải không phải người xuyên việt như vậy kiếm tiền chủ ý lại là từ đâu tới đây đâu? Thật là tưởng không rõ.

“Cô nương cũng không cần lo lắng, vận mệnh là thiên chúa định, nơi nào là nói sửa liền sửa. Cách ngôn không phải nói, mệnh có khi cuối cùng là có mệnh lí vô thời mạc cõng cầu sao! Cô nương tương lai tất là Hữu Phúc, đến lúc đó xem bọn họ còn dám coi khinh cô nương?”

Đồng thị nói “Cái này lời nói liền đến này, ngươi cũng không thể ra bên ngoài nói. Ta liền như vậy một cái bảo bối nữ nhi, cái gì vinh hoa phú quý đều không quan trọng, ta chỉ là tưởng lạc lạc có thể cả đời hạnh phúc thuận lợi liền hảo. Tề Trân nàng tưởng tranh cũng hảo, nàng tính kế cũng hảo, chỉ cần không liên lụy đến nhà của chúng ta liền hảo. Những cái đó hư vô mờ mịt đồ vật, ai biết có phải hay không thật sự, ta không hy vọng những lời này truyền tới bên ngoài ảnh hưởng lạc lạc danh dự.”

Triệu ma ma vội vàng nói “Thái thái nói chính là đâu, lão nô nhớ kỹ. Thái thái yên tâm đi, những lời này liền lạn ở nô tài trong bụng, nô tỳ tuyệt đối sẽ không nói bậy.”

Đồng thị nói “Ngươi cùng ta đã có thời gian rất lâu, ta tin tưởng ngươi sẽ không nói bậy. Ngươi trước đi xuống đi, ta có một số việc tưởng hướng lạc lạc công đạo một chút.”

“Lạc lạc, ta thật sự không thích bọn họ nô tỳ trường, nô tỳ đoán. Chúng ta có thể hay không thay đổi một chút xưng hô nha!”

Tề Lạc lắc đầu “Ngạch nương, ta đồng dạng cũng không thích. Mỗi cái thời đại đều có mỗi cái thời đại tính chất đặc biệt, chúng ta không phải vĩ nhân cũng không phải anh hùng, chúng ta không có năng lực thay đổi xã hội phong kiến nô tính. Dương nhiên, chúng ta có thể ra lệnh cho ta nhóm gia hạ nhân thay đổi xưng hô chính là không có hiện đại văn minh làm cơ sở, bọn họ có thể minh bạch chúng ta muốn bọn họ làm như vậy ý nghĩa sao? Đáp án là khẳng định, bởi vì xã hội này chính là như vậy. Nếu thay đổi không được, chúng ta cũng chỉ có thể thích ứng nó.”

Đồng thị cảm thán nói “Ta không biết ngươi nghĩ như thế nào, chính là ta cảm giác ta giống như ở sắm vai một cái ta không thích nhân vật, ta không biết loại này nhật tử cái gì thời điểm là cái cuối, cái gì thời điểm

chúng ta mới có thể ánh chúng ta lý tưởng sinh hoạt. Hiện tại ta cũng không biết ta còn là không phải ta.”

Nghe xong Đỗng thị nói, Tè Lạc chính mình cũng thực mê mang, bởi vì chính mình đồng dạng cảm thấy chính mình giống diễn viên giống nhau sắm vai một cái cổ đại tiểu thư khuê các, hơn nữa không có cuối, cái loại cảm giác này thực uể oải. “Ngạch nương, ta cũng không biết nên nói như thế nào, chúng ta hiện tại sinh hoạt tại đây, vì an toàn, chúng ta chỉ có thể như vậy. Cũng may chúng ta một nhà đều ở chỗ này, chúng ta có thể cho nhau an ủi cùng duy trì, chỉ cần chúng ta ở bên nhau nói, chúng ta liền có thể giống hiện đại giống nhau tự do tự tại nói chuyện làm việc. Ta tưởng chỉ cần không vượt qua thời đại này quá nhiều, chúng ta còn có thể thoảng thay đổi một ít chúng ta không quen nhìn phong tục cung tật.”

Đầu phát

Chương 7 kiêm tiền đại kế

Bên ngoài có nha hoàn lớn tiếng nói “Thái thái, lão gia đã trở lại” “Lão gia cát tường” “Lão gia cát tường”

Triệu ma ma cười nói “Thấy lão gia đau lòng thái thái, nô tỳ thật vì thái thái cao hứng” Lăng Trụ đi đến, thấy chính mình thê nữ thần thái tường hòa, chính mình hỏa khí cũng không nguyên lai như vậy vượng.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 6

“Kia làm sao bây giờ? Từ bỏ sao?”

Tề Lạc từ căn bản thượng là không nghĩ từ bỏ, tuy rằng hiện tại Trung Quốc vẫn là thế giới cường quốc, chính là khang Càn thịnh thế lúc sau, Trung Quốc sẽ lâm vào hơn ba trăm năm khuất nhục sử, Tề Lạc là một cái thực bình thường nữ hài, chỉ là tưởng thoái mái dễ chịu sinh hoạt. Nhưng là không đại biểu nàng không yêu quốc, có thể chịu đựng chính mình quốc gia xuống dốc. Chính mình nếu đã quyết định sẽ không gả cho Ung Chính, như vậy Càn Long liền không biết có thể hay không sinh ra, đây là chính mình cấp lịch sử một lần cơ hội. Như vậy xe sa cơ xuất hiện có phải hay không lại là một cái cơ hội đâu? Có phải hay không lịch sử có thể sinh ra hiệu ứng bướm bướm đâu? Do đó thoát khỏi Trung Quốc 300 năm khuất nhục sử. Tề Lạc cẩn thận đến tưởng có cái gì biện pháp có thể vừa không tự rước lấy họa, lại có thể làm xe sa cơ truyền lưu đi ra ngoài. ** tiêu thuyết, những cái đó đại thần là như thế nào làm tới. Đột nhiên Tề Lạc trước mặt sáng ngời nói “Chúng ta vẫn là trước đem trong phủ đền nhân viên thu phục, sau đó, a mǎ ở bí mật làm ra xe sa cơ, nếu thành công nói chúng ta lại tìm một cái tin quá người đi Giang Nam, nơi đó đại gia thương hộ đều tương đối có tiền có bối cảnh, chúng ta đem xe sa cơ bán cho bọn họ, như vậy chúng ta tuy rằng kiêm không đến đâu to, nhưng là cũng sẽ có một tuyệt bút thu vào, ta tưởng hai ba mươi vạn lượng là khăng định có thể có.”

“Có thể có như thế nhiều sao? Như vậy chúng ta liền đủ tiêu phí.” Đồng thị nói

Lăng Trụ vừa lòng nói “Vẫn là ta khuê nữ thông minh, này phuong pháp hảo, liền như thế làm. Chờ ngươi tài con người toàn vẹn tay, ta liền làm xe sa cơ, sau đó ở nghiên cứu làm ai làm chuyện này! Ngày mai ta trước hướng Hộ Bộ đi vay tiền, trước đem suối nước nóng mà thu phục. Có thể kiếm một chút là một chút.”

Tề Lạc nói “A mǎ, ngươi trước giúp ta xem một chút tiêu biểu là như thế nào bán, không có biểu, thật sự là không có phương tiện, cũng không biết vài giờ, quá quý nói liền tính, chờ chúng ta có tiền khi lại mua.”

“Không thành vấn đề, ngươi còn cần cái gì? Cùng nhau nói ra.”

“Đã không có, chờ nghĩ đến lại nói cho ngươi, ta còn sợ ngươi không cho ta mua sao?” Tề Lạc nhìn xem thiên, giống như đã khuya, liền nói “A mǎ ngạch nương, các ngươi trước nghỉ ngơi đi, sự tình cũng không phải một ngày là có thể xong xuôi, về sau sự chúng ta lại thương lượng.”

Đầu phát

Chương 9 chỉnh đốn nội trạch

Đồng thị thấy Triệu ma ma mặt mang khó xử đi đến, xem ra là ra cái gì sự tình. Vội nói “Đây là làm sao vậy, chính là không thuận lợi? Những cái đó người không chịu đi sao?”

“Không phải, thái thái nhiều cho bọn họ ba tháng tiền thường, bọn họ đều thật cao hứng. Chỉ là ~~~”

“Làm cái gì áp a áp úng, có cái gì không thể nói!”

Triệu ma ma oán giận mà nói “Này những không lương tâm, thái thái cũng không bạc đãi bọn hắn, nghe nói đông trong phủ muốn lại tìm một ít hạ nhân, bọn họ tâm đều sống, đều muốn đi đông phủ! Bọn họ cũng không nghĩ tưởng tượng bán mình khế còn ở thái thái trong tay nào dễ dàng như vậy.”

Tề Lạc nói “Người hướng chỗ cao đi, đây là tất nhiên. Triệu ma ma trừ bỏ chúng ta phóng rót người, còn có mấy cái phải đi?”

“Trong phủ hơn nữa thôn trang thượng tổng cộng có 46 cái, trừ bỏ phóng rót 21 cái. Còn nghĩ ra phủ có 5 cái. Vốn dĩ phóng rót liền không ít, hơn nữa này những, trong phủ tổng cộng dư lại 16 cái, trong phủ cùng thôn trang người trên liền không đủ dùng. Bọn họ lương tâm đều làm cẩu ăn.”

Tề Lạc ngẫm lại, còn dư lại mười sáu cái, tuy rằng thiếu một chút, nhưng là bằng hiện tại trong nhà trạng huống, lưu lại đều hắn là đáng giá tín nhiệm. “Triệu ma ma, thôn trang thượng yêu cầu nhiều ít nhân tài có thể quản lý đâu?”

“Thôn trang thượng hiện tại trừ bỏ quản sự một nhà bốn người, liền không thừa cái gì. Trong phủ thừa người cũng không nhiều lắm, không biết có đủ hay không dùng?”

Đồng thị nói “Ta vốn là không kiên nhẫn người nhiều, những cái đó nghĩ ra đi, ta không tính toán cường lưu. Nếu tâm không ở này, kia cũng không thú vị không phải? Toàn bộ thả ra đi, đỡ phải ta nhìn chướng mắt!”

“Ngạch nương lời này có lý, Triệu ma ma ngươi cũng không cần quá tức giận, ngươi trước đem phải đi đều thả chạy, rốt cuộc là chủ tớ một hồi đều cấp ba tháng tiền tiêu vặt, sau đó nhường một chút lưu lại đều tập hợp lên, ta có chuyện muốn nói. Ngươi đi xuống làm đi!”

“Ngạch nương, ngươi không cần lo lắng, nếu ngươi không đủ dùng nói ta ở kêu Triệu ma ma đi mua một ít tới, chúng ta là không cần sợ.”

“Ngàn vạn đừng. Ta vốn là sợ người nhiều. Như bây giờ vừa lúc. Ít người cũng hảo quản lý. Ta có không thiếu tay chân mà. Sợ hãi không thể chính mình làm việc sao? Tè Lạc. Ta muốn ngươi minh bạch. Chúng ta tuy rằng ở cổ đại sinh hoạt nhưng là chúng ta là hiện đại người. Ở hiện đại chúng ta chính là tự lực cánh sinh mà. Là người lao động. Tuy rằng hiện tại chúng ta là địa chủ quan liêu. Chúng ta không thể ném hiện đại mà hết thảy. Như vậy chúng ta cùng cổ đại người lại có cái gì khác nhau đâu?”

Tè Lạc biết chính mình mà mâu thân nói mà rất đúng. Không có người hầu hạ thì thế nào. Chính mình ở hiện đại không đều là chính mình mà sự tình chính mình làm sao? Chẳng lẽ ở cổ đại liền so người khác cao quý không thành. Hiện tại vạn hạnh xuyên thành làm quan mà nữ nhi. Nếu là xuyên thành nông dân chính mình liền không sống sao. Suy nghĩ cẩn thận mà Tè Lạc nói “Ngạch nương ta đã biết. Xem ra tuy rằng ta nói muốn điệp thấp mà thích ứng cổ đại sinh hoạt. Nhưng là từ đây lòng vẫn là tưởng hưởng phúc mà sinh hoạt mà. Người nói đúng nếu mất đi hiện đại mà Tè Lạc. Như vậy ta không phải thực sự là Nữ Cố Lộc Tè Lạc.”

“Tè Lạc ngươi vẫn luôn là cái hiểu chuyện mà hài tử. Chúng ta cũng chưa từng có vì ngươi thao quá cái gì tâm. Tại đây ta và ngươi phụ thân càng không thể giúp gấp cái gì. Nhưng là ta và ngươi phụ thân rốt cuộc sống được thời gian so ngươi trưởng. Gặp qua mà việc đời cũng so ngươi nhiều. Nếu ngươi có chuyện gì ngàn vạn không cần chôn ở trong lòng. Tuy rằng chúng ta không hiểu biết lịch sử. Nhưng là ngươi cũng không cần đem sở hữu mà sự đều khiêng ở chính mình trên vai. Chúng ta cũng là có thể giúp ngươi mà”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 7

Đồng thị ở trong trí nhớ biết Tề Hoàn trước kia vẫn luôn ở nhà thỉnh người giao, chỉ là lão sư nhiều là không có thực học. Rốt cuộc không phải chính mình sinh, sao có thể thật sự đem hắn đương chuyện xảy ra. Đồng thị nhìn cùi đầu trầm mặc Tề Hoàn, biết chính mình hắn là hảo hảo bồi thường hắn, liền vẻ mặt ôn hoà nói “Việc này ta đã biết, ta sẽ cùng lão gia hảo hảo thương lượng một chút, tranh thủ cấp Tề Hoàn thỉnh một cái tốt, ngươi yên tâm đi, lại khó hài tử giáo dục là quan trọng nhất. Qua loa không được. Tề Hoàn ngươi nhất định phải hảo hảo đọc sách, cho ngươi nương tranh khẩu khí.”

Tề Hoàn đột nhiên ngẩng đầu giống không quen biết Đồng thị giống nhau nhìn chầm chằm nàng xem, vẫn là liễu di nương phản ứng mau, chạy nhanh lôi kéo Tề Hoàn cùi người nói “Vậy làm thái thái nhọc lòng, thiếp cùng Hoàn nhi sẽ không quên thái thái. Lão gia liền Hoàn nhi một cái nhi tử, cô nương một ngày nào đó là phải gả người, như vậy thái thái bên người không phải vũ trụ hư sao? Cho nên hoàn ca tránh khí sẽ trước hiếu kính thái thái, này thỉnh thái thái yên tâm, tuy rằng Hoàn nhi là thiếp sinh dưỡng, nhưng là thái thái là Hoàn nhi mẹ cả.”

Nghe được mẹ cả xưng hô Đồng thị nhíu nhíu mày, cảm giác thực biệt nữu. Tề Lạc thấy sắc mặt không tốt mẫu thân chạy nhanh nói “Di nương ta ngạch nương từ hết bệnh rồi về sau, trước kia những cái đó giành thắng lợi tâm đều biến phai nhạt, chỉ là tưởng cùng ta a mã hảo hảo sinh hoạt mà thôi. Chỉ cần hoàn ca ca có thể tranh đua, có thể tiền đồ, nhiều hiếu kính di nương cũng là hắn là. Di nương số tuổi cũng lớn, không chỉ vào hoàn ca ca

còn có thể chỉ ai đâu? Di nương chỉ cần chiêu cỗ hảo hoàn ca ca thì tốt rồi, trong nhà sự đều có a mã cùng ngạch nương nhọc lòng. Ngạch nương là cái thiện tâm người, sẽ không cho các ngươi mẫu tử chia lìa, điểm này di nương có thể cứ việc yên tâm. Nhưng là đâu, ta ngạch nương cũng không phải cái mặt người, nếu di nương nương trong nhà gian nan giảo khóc cái gì sự nói, như vậy đại gia trên mặt liền khó coi.”

Liễu di nương đối với Tề Lạc ngây người một chút, sau đó kinh sợ nói “Sẽ không, sẽ không, thiếp chỉ cần có thể chiêu cỗ Tề Hoàn liền hảo, thiếp là sẽ không gây chuyện thỉnh thái cùng cô nương yên tâm. Thái thái có thể đem Hoàn nhi giao cho ta chiêu cỗ, thiếp đã thực cảm kích, sẽ không cấp thái thái thêm phiền toái. Chỉ là hy vọng thái thái có thể làm lão gia nhiều đi xem Hoàn nhi, tăng tiến một ít phụ tử cảm tình.”

Đồng thị nhàn nhạt nói “Ngươi biết nặng nhẹ liền hảo, lạc lạc tuy rằng nói có một ít trọng, nhưng là đâu, kia đều là lời nói thật. Người chỉ cần chiêu cỗ hảo Tề Hoàn liền hảo, mặt khác tự do ta an bài, ngươi không cần lo lắng.”

Liễu thị cúi đầu nhẹ giọng nói “Thiếp đã biết, thiếp mang Tề Hoàn trước đi xuống, thái thái cũng sớm chút nghỉ ngơi đi!”

Tề Lạc cảm khái nói “Nhìn cái này liễu di nương liền không phải cái nhân vật đơn giản đâu?”

Đồng thị vỗ về đâu nói “Đương nhiên không đơn giản, bằng không trong phủ nhiều người như vậy, như thế nào chỉ có nàng sinh ra đứa con trai tới. Trước kia Lăng Trụ đối nàng chính là bảo bối!”

Tề Lạc an ủi nói “Ngạch nương, nhân vật như vậy trong phủ liền có một cái, vẫn là hảo giải quyết, ta sẽ duy trì ngươi. Huống hò. A mã căn bản không thích nàng như vậy kiều nhu có tâm cơ người.”

“Hiện tại, đối với ngươi a mā ta còn là tin được, ta không tin chúng ta hơn ba mươi năm cảm tình nói không liền không có. Nhưng là đâu ta từ TV thương xem, những cái đó tiểu thiếp đều không phải đơn giản, ta muốn từ cẩn thương liền chặt đứt, ta sẽ tận lực giảm bớt bọn họ gấp mặt đỡ phải xuất hiện cái gì vẩn đè!”

“Ngạch nương, ngươi như vậy tưởng là được rồi. Huống hồ ngạch nương, ngươi còn trẻ, vẫn là thật xinh đẹp rất có mị lực. Cùng a mā tình cảm thâm hậu, ở thời đại này, cũng chỉ có ngươi cùng a mā tư tưởng nhất tiếp cận. Yên tâm đi, chỉ cần không xuất hiện cầu huyết cốt truyện, lấy a mā coi trọng gia đình tư tưởng, a mā là sẽ không thay lòng!”

“Hy vọng như thế! Đúng rồi, hôm nay ta xem ngươi quản gia quản được thực hảo, về sau những việc này ngươi ra mặt là đến nơi, đỡ phải ra cái gì vẩn đè”

Tề Lạc phản bác nói “Này không thể được, ngạch nương tuy rằng ngươi không thích quản này đó, nhưng là ngươi dù sao cũng là trong nhà nữ chủ nhân. Huống hồ ở thời đại này lại không có cái gì giải trí sinh hoạt, ngươi mặc kệ sự liều không có gì nhưng làm, ngươi sẽ cảm thấy tịch mịch. Mặc kệ như thế nào ngạch nương ngươi muốn học dung nhập đến cổ đại trong sinh hoạt đi, chúng ta dù sao cũng là quan lại gia đình, không thể thiếu cùng cổ đại các phu nhân giao tế xã giao ngươi không hiểu là không được.”

“Ta đã biết, ta coi như ta là diễn viên, hiện tại là ở sắm vai cổ đại phu nhân. Chỉ là ta thật sự không hy vọng bị lạc chính mình vốn dĩ tính cách!”

“Sẽ không ngạch nương, chúng ta đại bộ phận thời gian vẫn là chính mình, chỉ là có đôi khi là yêu cầu mang lên mặt nạ. Loại này thời điểm sẽ không quá dài, ta bảo đảm!” Tề Lạc dưới đáy lòng âm thầm thè nói, bất luận thế nào đều hảo, nàng nhất định sẽ làm phụ mẫu của chính mình ở cổ

đại sinh hoạt thư thái vui sướng, sẽ không làm chính mình già bị lạc ở thanh triều.

Đầu phát

Chương 10 ngồi chờ tăng giá trị

Sắc trời tiệm vãn thời điểm, Lăng Trụ cao hứng từ bên ngoài đã trở lại. Rõ ràng phát hiện chính mình trong nhà thiêu rất nhiều người, hắn biết chính mình thê tử đã bắt đầu chỉnh đốn nội trạch. Tuy nói thiêu những người này, chính mình một nhà sẽ ở cổ đại tự tại một ít, nhưng là thân là một người nam nhân ai không nghĩ chính mình thê nữ có thể sinh hoạt càng tốt đâ, bởi vì chính mình kiêm tiền thiêu nhi cắt giảm nhân thủ, cái này làm cho thân là nam nhân Lăng Trụ cảm thấy rất khó xem, đồng thời Lăng Trụ cũng biết chính mình trên vai áp lực muôn so ở hiện đại trọng nhiều. Chính mình cũng nên nhanh hơn kiêm tiền tiết tấu, nhất định phải làm các nàng quá thương càng tốt sinh hoạt. Suy nghĩ một chút vừa nghe được tin tức cùng trong lòng ngực suy ba trăm lượng ngân phiếu Lăng Trụ tâm không cầm phi dương lên.

Đi vào nội trạch chính phòng Lăng Trụ cao giọng nói “Phu nhân, lạc lạc, ta đã trở về!”

Nhin đầy mặt ý cười Lăng Trụ, Tề Lạc giành trước hỏi “A mã, đây là có cái gì chuyện tốt, thế nhưng như thế cao hứng?”

“Đừng vội, làm ngươi a mã ngồi xuống suyễn khẩu khí, uống nước đi”
Đồng thị đem trên bàn trà đưa cho Lăng Trụ

Lăng Trụ đột nhiên rót một miệng trà nói “Ta cảm thấy vẫn là bạch thủy tốt một chút, ta không quá thích uống trà. Bất quá trước không nói này đó, phu nhân ta cùng ngươi nói nha, Hoàng Thượng còn không có bắt

đầu tu suối nước nóng thôn trang đâu, ta làm người hỏi thăm một chút, bên kia đất hoang tiện nghi dọa người, địa ốc chính là bạo lực ngành sản xuất, nhớ trước đây chúng ta kia giá nhà cùng hải sản dường như một ngày một cái dạng, lúc này chúng ta đuổi kịp kỳ ngộ cũng đương đem lòng dạ hiểm độc điền sản thương.”

Đồng thị cũng quan tâm hỏi “Thật vậy chẳng? Thật sự như vậy tiện nghi?”

“Đương nhiên, ta còn có thể lừa người không thành, ta đều làm người hỏi thăm rõ ràng, hơn nữa cũng nói hảo giá, hai trăm lượng mua suốt 150 khuynh đất hoang, khé đất ta đều mang về tới. Người xem!” Nói xong Lăng Trụ từ trong lòng ngực lấy ra khé đất đưa cho Đồng thị.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 8

“Ta tin tưởng ngươi, chỉ là đối Tè Hoàn, ta cảm thấy hắn là cho hắn tìm cái hảo một chút lão sư, ta xem đứa bé kia vẫn là không tồi, nếu chúng ta vô pháp cho hắn cha mẹ ái, như vậy liền thỏa mãn hắn vật chất yêu cầu đi! Tè Lạc cũng tưởng hảo hảo học tập một chút thư pháp cùng hội họa chờ cỗ đại thực nữ nhóm kỹ năng, bằng không, nàng tại đây cũng quá buồn, ngươi xem có thể hay không cùng nhau đâu?”

Lăng Trụ nói “Việc này không thể sốt ruột, tại đây tìm cái thích hợp lão sư không phải thực dễ dàng. Tè Lạc lão sư khả năng yêu cầu thấp một ít dễ làm một chút, mà Tè Hoàn, liền không phải thực dễ dàng. Ở Lăng Trụ trong trí nhớ, Tè Hoàn vẫn luôn là cái trầm mặc hài tử, cùng Lăng Trụ cũng không thân, cũng không có gì bằng hữu, không giống một cái mười tuổi nam hài tử. Nếu là lại ở nhà thỉnh lão sư dạy hắn, không có bạn cùng lứa tuổi chỉ ở cái kia Liễu thị bên người, có thể hay không đối hắn không tốt?”

“Kia làm sao bây giờ? Kỳ thật nói thật, thấy hắn lòng ta liền không thoải mái, giống như lão công ngươi thật sự phản bội ta dường như!”

Tè Lạc hỏi “A mǎ, chúng ta này không có tộc học sao? Ta nhớ rõ đông phủ Lăng Thành không phải cũng có hai cái nhi tử sao? Bọn họ đều là ở đâu đi học?”

“Đúng vậy, lạc lạc nhắc nhở ta, chúng ta có thể đem Tè Hoàn đưa đến tộc học đi, Lăng Thành nhi tử cũng ở kia đi học. Làm Tè Hoàn nhiều cùng

bạn cùng lứa tuổi kết giao đối hắn tương lai có chỗ lợi.”

Đồng thị lo lắng nói “Ta nhưng thật ra không phản đối, chính là nơi đó thực hỗn loạn, có rất nhiều hài tử, Tề Hoàn học hư làm sao bây giờ nếu là hắn gây chuyện đâu? Như vậy chúng ta cũng không thể mặc kệ hắn đi!”

“Ta tưởng sẽ không đi, liẽu di nương sẽ đem hắn giám sát chặt chẽ, lấy hắn loại này tuổi sẽ không ra cái gì đại sự, chờ đến hắn lại lớn hơn một chút, nếu hắn tranh đua kia đương nhiên hảo, nếu không được nói, chúng ta lại cho hắn hảo hảo an bài một chút, làm hắn áo cơm vô ưu cũng là được. A mã ngươi xem đâu?”

“Lấy nhà của chúng ta trạng huống cùng ta chức quan cũng sẽ không có người quá để ý hắn, tộc học lão sư cũng không tồi, chỉ cần không bị người đương thương sử, vẫn là có thể. Coi như đối hắn rèn luyện hảo. Ai, nếu là Lăng Trụ lưu lại chính là một cái nũ nhi chúng ta liền sẽ bớt lo rất nhiều”

Tề Lạc chớp chớp mắt nói “Mặc kệ như thế nào Tề Hoàn là con vợ lẽ, tại đây đích thú khác biệt rất lớn. Chỉ cần ngạch nương có thể sinh hạ con vợ cả, như vậy liẽu di nương liền sẽ thành thật rất nhiều. Cho nên, a mã ngạch nương các ngươi thật sự nỗ lực! Ha ha!”

“A, đau quá, ngạch nương lại gõ ta cái trán, nếu là đem ta gõ choáng váng, ngươi nào tìm như thế tốt nũ nhi đi?”

Đồng thị gõ xong nói “Không được lấy ta và ngươi mẹ sự nói giỡn, còn như vậy ta liền sinh khí”

Lăng Trụ cười nói “Này có cái gì, Tề Lạc lại không phải tám tuổi, ngươi chớ quên nàng thực tế tuổi, huống hồ nàng nói cũng không có sai, nàng còn không phải là vì ngươi hảo, ta nhớ rõ ở hiện đại nàng muôn nhất

một cái ca ca, hiện tại ca ca là không trông cậy vào, cho nàng sinh cái đê
đệ cũng không tồi!”

Đồng thị phiền Lăng Trụ liếc mắt một cái “Ngươi cũng không có đứng
đắn, liền biết cùng Tề Lạc hạt ồn ào, này cũng không phải muộn thế nào
liền như thế dạng sự! Ngươi lúc này lấy trước Đồng thị không nghĩ sinh
đứa con trai sao?”

Lăng Trụ nói “Nếu ông trời làm chúng ta đi vào này, như vậy sẽ có sở
thay đổi. Ở hiện đại thời điểm, chúng ta không phải hẳn là có đứa con trai
kết quả cấp làm sao, lúc ấy chúng ta bận quá hơn nữa điều kiện cũng
không tốt, không ai cấp chăm sóc hài tử. Nay vẫn luôn không phải chúng ta
tiếc nuối sao! Hiện tại hoàn toàn không giống nhau, chúng ta nhân sinh
giống như hoàn toàn làm lại đã tới giống nhau, ta tin tưởng chúng ta mỉm
đi cái kia nho nhỏ cũng sẽ làm lại đi vào chúng ta bên người.”

Nhin đôi mắt hồng hồng mẫu thân, Tề Lạc làm bộ ghen nói “Vậy các
ngươi nếu là có đệ đệ còn sẽ rất tốt với ta sao? Sẽ không chỉ là có đệ đệ
đi!”

Lăng Trụ ôm lấy Tề Lạc nói “Sẽ không, Tề Lạc ở chúng ta trong lòng là
quan trọng nhất, ngươi nha, vĩnh viễn là ta nhất đáng giá kiêu ngạo nữ nhi,
ngươi đệ đệ cũng sẽ thực thích thực thích ngươi nha, ta bảo đảm!”

Đồng thị xoa bóp ở Lăng Trụ trong lòng ngực Tề Lạc mặt nói “Là nha,
mặc kệ như thế nào, ngươi đều là chúng ta nhất bảo bối nữ nhi chúng ta sẽ
vĩnh viễn ái ngươi.”

Tề Lạc hạnh phúc dưới đáy lòng nói “Ta cũng sẽ vĩnh viễn ái của các
ngươi, hơn nữa, ta sẽ hảo hảo mà chiếu cố đệ đệ, ta sẽ hảo hảo yêu thương
hắn. Hy vọng ông trời phù hộ chúng ta nguyện vọng có thể thực hiện!”

Đầu phát

Chương 11 phu thê mật đàm

Ban đêm, Lăng Trụ trách, Đồng thị phòng

Đồng thi cùng Lăng Trụ hết sức triền miên sau, Lăng Trụ nhẹ nhàng ôm Đồng thi nói “Vẫn là tâm động đi, lạc lạc cũng không có nói sai, chúng ta vẫn là gia tăng sinh cái hài tử hảo. Nếu tương lai chúng ta ra cái gì ván đề, Tè Lạc cũng có cái dựa vào”

“Là nha, Tè Lạc là quá cô đơn, Tè Hoàn có như vậy một cái mẹ ruột ở, ta tưởng lạc lạc nhất định sẽ không cùng hắn thực thân. Ở cỗ đại vẫn là đến nam nhân định gia quản lý, ở chỗ này đối chịu quá hiện đại giáo dục cao đẳng Tè Lạc tới nói, quá không công bằng. Lạc lạc đối tình yêu phương diện rất là lãnh đạm, nếu nàng tương lai không hạnh phúc, ở chỗ này vẫn là đến dựa vào nam tử, Tè Hoàn không biết tương lai như thế nào không biết có thể hay không đối lạc lạc hảo, để ngừa vạn nhất, chúng ta vẫn là tranh thủ sinh cái nam hài đi! Hy vọng thiên tùy người nguyện.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 9

Lăng Trụ ôm chặt lấy Đổng thị kích động mà nói “Có ngươi đương thê tử, có Tề Lạc như vậy nữ nhi là ta đời này nhất đáng giá kiêu ngạo sự chúng ta cộng đồng nỗ lực, làm chúng ta sinh hoạt càng tốt, gia đình càng hạnh phúc. Hy vọng chờ đến chúng ta đầy đầu đầu bạc thời điểm, chúng ta không cần lại lưu lại tiếc nuối.”

Một lát sau, Lăng Trụ tâm tình bình phục rất nhiều, “Ngươi trước không cần đem chúng ta hôm nay lời nói cho Tề Lạc, đỡ phải làm nàng lo lắng, nàng tuy rằng tâm lý tuổi là người trưởng thành, nhưng là hắn thân thể tuổi mới chỉ có tám tuổi, không cần cho nàng áp lực quá lớn cùng gánh nặng như vậy đối thân thể của nàng không có chỗ tốt. Trước kia chúng ta nghèo thời điểm, Tề Lạc thơ áu đã không có ăn ngon cũng không có tốt món đồ chơi, càng vô pháp đưa nàng đi học tập dương cầm cùng hội họa. Hiện tại chúng ta coi như làm bồi thường Tề Lạc thơ áu hảo, nàng yêu cầu cái gì liền cho hắn cái gì, làm nàng vui sướng lớn lên không hề có tiếc nuối.”

“Ta đã biết, này đó trách nhiệm vốn chính là chúng ta làm phụ mẫu hắn là thừa nhận, ta sẽ không nói. Ta cũng hy vọng Tề Lạc vô ưu vui sướng trưởng thành, vẻ vang xuất giá, hòa thuận sinh hoạt.”

Ở cái này ban đêm, Lăng Trụ cùng Đổng thị gạt Tề Lạc quyết định cái này gia tương lai phát triển phương hướng, lịch sử sông dài tại đây một khắc phiên nỗi lên một đóa nho nhỏ bọt sóng, bọt sóng tuy nhỏ nhưng là

lại đổi về sau sinh ra sóng thần biến hóa, đây là Lăng Trụ cùng Đỗng thị không nghĩ tới.

Đầu phát

Chương 12 trên đường đi gấp di nương

Từ Đỗng thị đem họa tốt xe sa cơ bản vẽ giao cho Lăng Trụ về sau, Lăng Trụ giống như đột nhiên phát ra sở hữu nhiệt tình, cả ngày đem chính mình nhốt ở trong phòng nghiên cứu, liền ở Lễ Bộ bên kia đều thỉnh nghỉ bệnh. Nhìn có chút điên cuồng phụ thân, Tè Lạc không cầm lo lắng lên.

“Ngạch nương, a mā hắn là làm sao vậy, chúng ta hiện tại lại không thiếu tiền dùng, làm gì như vậy sốt ruột, mệt muộn chết rồi thân thể nhưng như thế nào hảo nha!”

“Lạc lạc, ngươi không hiểu biết ngươi a mā người này, hiện tại hắn rốt cuộc tìm được rồi hắn mục tiêu phấn đấu. Tuy rằng mệt mỏi một ít nhưng là ngươi không thấy được hắn đôi mắt đều ở phát ra ánh sáng sao? Người trước kia không thường nói, nghiêm túc công tác nam nhân nhất soái sao. Hiện tại ngươi a mā liền ở vào loại trạng thái này. Cái này khi hầu chúng ta không thể quấy rầy hắn, chúng ta muốn kiên quyết duy trì hắn mới được.”

Tè Lạc ghen nói “Xem ra vẫn là ngạch nương ngươi hiểu biết a mā.”

Đỗng thị cười nói “Loại này dám ngươi cũng ăn? Ta và ngươi mẹ nhận thức thời gian quá dài. Huống hồ, ngươi a mā kỳ thật vẫn là cái có hùng tâm tráng chí đến người, ở hiện đại thời điểm không có cơ hội biểu hiện ra ngoài, hiện tại có cơ hội, ta tưởng hắn sẽ không bỏ qua”

“Hùng tâm tráng chí? A mā muốn làm cái gì?”

Đồng thị an ủi nói “Không có việc gì, lạc lạc người không cần lo lắng. Người a mả trong lòng là hiểu rõ. Hắn chỉ là muốn lợi dụng cơ hội làm nhà của chúng ta sinh hoạt càng tốt thôi, chúng ta không cần đánh mất hắn tính tích cực.”

“Nếu đây là a mả lựa chọn, ta đương nhiên duy trì hắn, chúng ta dù sao cũng là người một nhà. Lặng Trụ nguyên lai thân thể liền không phải quá hảo, ta không nghĩ a mả xảy ra chuyện.”

“Ta sẽ chú ý, ta đã phân phó phòng bếp làm người a mả thích nhất uống xương sườn canh, vốn dĩ ta muốn hôn tự làm, chính là hảo chút năm không nhóm lửa nấu cơm, hiện tại đều mới lạ.” Đồng thị thở dài

Tè Lạc biết chính mình mẫu thân nguyên lai cũng chỉ là giỏi về làm chút hầm đồ vật, ở chính mình trong nhà lão ba nấu cơm là ăn ngon nhất, nhà bọn họ cũng là từ lão ba nấu cơm. Ngẫm lại chính mình làm cha mẹ nuông chiều liền cơm đều sẽ không làm, Tè Lạc có chút ngượng ngùng. Hiện tại nhà bọn họ đi tới thanh triều, dấn thân vào ở quan lại nhà, nhìn tư thế Tè Lạc cả đời này cùng nấu cơm vô duyên. Ngẫm lại những cái đó xuyên qua tiểu thuyết nữ nhân vật chính, cái nào không phải hạ đến phòng bếp, còn có thể dùng một ít hiện đại thức ăn hấp dẫn nam chính, xem ra chính mình đương cái xuyên qua nữ đều không phải đủ tư cách.

Triệu ma ma tiến vào nói “Thái thái, cấp lão gia cơm chuẩn bị tốt, có phải hay không làm nô tỳ đưa qua đi?”

Đồng thị nói “Vẫn là ta tự mình đi!” “Ngạch nương. Ta cũng cùng đi”

Đồng thị gật gật đầu nói “Hảo đi. Người cũng cùng nhau tới. Nhưng là không cần quấy rầy đến người a mả”

Tè Lạc đỡ Đổng thị. Triệu ma ma ở phía sau dẫn theo cơm rỗ. Tè Lạc hỏi “Triệu ma ma. Từ ta ngạch nương chỉnh đốn nội trạch sau. Hiện tại tình huống như thế nào? Có hay không nhân thủ không đủ dùng?”

Triệu ma ma trả lời nói “Vừa mới bắt đầu mà thời điểm cảm giác thoáng có một ít khẩn. Hiện tại căn cứ cô nương chế định mà những cái đó điều lệ chế độ làm việc. Bọn nô tỳ đã thích ứng nhiều. Điều nghĩ đến cô nương mà khen thưởng đâu! Cô nương chiêu này thật tốt. Hiện tại đều không có lười biếng dùng mánh lới địa. Thái thái lại làm chủ phỏng rót ái nói láo mà. Trong phủ bản thân liền không lớn. Hiện tại nhìn khá hơn nhiều.”

Đổng thị nói “Như vậy liền hảo. Triệu ma ma ngươi vẫn là muôn thượng điểm tâm. Hảo hảo mà giúp đỡ Tè Lạc.”

“Nô tỳ nhớ kỹ, thỉnh thái thái yên tâm hảo!”

Đi vào Lăng Trụ công tác trước cửa phòng, Tè Lạc thấy liễu di nương chính mang theo Tè Hoàn muốn đi vào, đang ở cùng cửa gã sai vặt nói chút cái gì. Liễu di nương rõ ràng cũng thấy Đổng thị, trên mặt lộ ra xấu hổ ngượng ngùng biếu tình.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 10

Đồng thị phản bác nói “Khó mà làm được, kia quá nguy hiểm. Người đừng quên người muốn cho chúng ta quá ngày lành, nếu người xảy ra chuyện, chúng ta làm sao bây giờ? Vẫn là suy nghĩ biện pháp khác đi!”

Tề Lạc nói “A mĩa người là kinh quan không có Hoàng Thượng ý chỉ cùng đặc biệt sự người là không thể ra kinh. Việc này vẫn là tìm người làm đi, muốn tìm cái tin được, còn muốn thông nhân tình sự cố, là tương đối khó làm.”

Lăng Trụ đột nhiên nói “Người xem Tần quản gia như thế nào? Hắn là Lăng Trụ nhũ mẫu chi tử, Lăng Trụ từ nhỏ không có cha mẹ, toàn dựa nhũ mẫu cùng đồng phủ bá mẫu chiếu cố, Tần quản gia lại là từ nhỏ cùng Lăng Trụ ở bên nhau, ở Lăng Trụ trong trí nhớ vẫn là thực trung tâm. Hắn lão bà là người ngạch nương của hồi môn, nàng nữ nhi là thị nữ của người, nhà hắn cùng nhà của chúng ta chặt chẽ tương liên, nếu nhà của chúng ta đắc thế không cũng có nhà hắn chỗ tốt sao?”

Đồng thị tán đồng nói “Ta xem việc này hành, bất quá chính là bán một cái xe sa cơ, chúng ta lại không cầu bán rất nhiều tiền, huống hò hiện tại kẻ có tiền có rất nhiều, chúng ta cũng không phải thực đáng chú ý”

Tề Lạc cũng tán đồng nói “Liền như thế làm đi, nếu thành tốt nhất, nếu không thành cũng không có gì. Ta còn có rất nhiều kiêm tiền biện pháp

đâu! Thông qua việc này cũng có thể nhìn xem quản gia rốt cuộc thế nào?
Ở thời đại này trung tâm có thể làm sự quản gia là rất quan trọng.”

Lăng Trụ mở cửa nói “Tiểu cốc. Người đi kêu Tân quản gia tới. Ta có việc phân phó hắn” “Là. Lão gia” chỉ chốc lát Tân quản gia liền đến. Thấy Đồng thị cùng Tề Lạc thoảng ở sảng sốt một chút. Hắn nghe chính mình mà bà nương nói lên quá. Lão gia cùng thái thái mà cảm tình hảo rất nhiều. Các nàng tại đây cũng không cảm thấy quá mức ngoài ý muốn. “Lão gia. Người tìm nô tài có cái gì phân phó?”

Tề Lạc đứng lên đóng lại cửa phòng. Lăng Trụ nói “Người trước ngồi xuống. Ta có chút việc muốn cho ngươi làm một chút”

Tân quản gia nói “Cái gì sự. Lão gia cứ việc phân phó là được”

Lăng Trụ nói “Người bên cạnh phóng mà là cái kiểu mới xe sa cơ. Có thể rất lớn đè cao xe sa tốc độ. Là cái thứ tốt. Đây là ta từ một cái Lão hòa thượng kia được đến mà. Hắn chỉ nói cho ta. Cho nên là chuyện này thượng độc nhất vô nhị mà.”

Tân quản gia cao hứng mà nói “Kia thật tốt quá. Chỉ bằng thứ này. Lão gia là có thể thoát khỏi khốn cảnh mà. Nô tài cấp lão gia chúc mừng!”

“Người là cái người thông minh. Lại là trong phủ mà quản gia. Biết hiện tại lão gia của ta trạng huống. Ta cũng liền không nói nhiều. Ta lời nói thật nói đi. Ta là chuẩn bị dựa vào cái này kiếm chút tiền mà. Nhưng là đâu? Chính mình khai xe sa xuống yêu cầu tài chính quá nhiều. Ta không như vậy nhiều tiền. Cũng không có cường ngạnh địa thế lực. Ta cùng phu nhân thương lượng một chút quyết định đem nó bán cho Giang Nam mà phú thương. Tùy vào bọn họ nháo đi. Người xem như thế dạng?”

“Lão gia biện pháp này hảo, đõ phải trong kinh thành hoàng thân quốc thích nhìn đở mắt.”

Lăng Trụ nói “Xem ra ngươi là cực vừa lòng ta nha, hiện tại ta muôn cho ngươi đi phía nam lén lút đem bản vẽ cùng xe sa cơ cắp bán, ngươi có thể làm đền sao?”

Tần quản gia nghĩ nghĩ nói “Không biết lão gia muôn bán bao nhiêu tiền?”

Lăng Trụ sững sót một chút, hắn không biết cái này giá trị đều thiếu tiền? Hắn nhìn xem Tề Lạc. Tề Lạc suy nghĩ một chút nói “Tần quản gia, ta a mā đối cái này không có khái niệm, ngươi xem bán nhiều ít thích hợp? Bằng không chúng ta nhiều bán mấy nhà?”

“Cô nương nói lời này có lý, nếu là chỉ bán một nhà nói, liền tính Giang Nam phú thương cũng gánh vác không dậy nổi. Yêu tài xem, liền bán cho năm gia hảo, cụ thể mỗi nhà bao nhiêu tiền, còn phải nghe lão gia.”

Lăng Trụ ngẫm lại đánh nhịp nói “Kia mỗi nhà bán tám vạn lượng bạc hảo. Người phải nhớ kỹ chỉ cần ngân phiếu, ngươi ngàn vạn phải cẩn thận, đến lúc đó ngươi hảo hảo giả dạng một chút, đừng cho người nhận ra tới. Muốn đem máy móc cùng bản vẽ tách ra tới, bản vẽ ngươi trước tàng hảo, cầm xe sa cơ đi mua, ngươi yên tâm hảo, không có bản vẽ, bất luận kẻ nào đều mô phỏng không ra xe sa cơ, như vậy ngươi liền an toàn một chút, nói đến giá cả tới cũng càng có với mà. Nếu sự tình thật sự là nguy hiểm ngươi liền từ bỏ xe sa cơ trở về, ta sẽ không trách ngươi.”

Tần quản gia cảm động nói “Nô tài từ nhỏ liền đi theo lão gia, nô tài nhất định sẽ không cõi phụ lão gia tín nhiệm. Nô tài nhất định sẽ đem chuyện này làm tốt, thỉnh lão gia yên tâm.”

Lăng Trụ vỗ vỗ quản gia bả vai nói “Ngươi làm việc, ta yên tâm. Việc này nếu làm xong, nhất định không thể thiếu ngươi chỗ tốt. Chuyện này muôn bảo mật, ra trong phòng chúng ta mấy cái biết ngoại, đối ai cũng đừng nói, để tránh cành mẹ đẻ cành con, đối ngoại liền nói ngươi đi phía nam chuẩn bị hàng tết đi.”

“Nô tài nhớ kỹ, này liền đi xuống chuẩn bị, nô tài nhất định đi nhanh về nhanh” nói xong hướng Lăng Trụ một nhà hành lễ từ biệt.

Đông thị nói “Cũng không biết hắn có thể hay không thành?”

Lăng Trụ thở dài “Chúng ta cũng chỉ có tin tưởng hắn, hy vọng hắn có thể hành đi. Thật hy vọng hắn có thể bình bình an an đem tiền mang về tối”

“Chúng ta phải làm đến tâm thái cân bằng, ‘đến chi ta hạnh, thất chi ta mệnh’. A mã ngạch nương không cần tưởng quá nhiều, chúng ta lại không phải thế nào cũng phải chỉ vào những cái đó tiền làm gì không thể, chúng ta còn có rất nhiều cơ hội”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 11

Chương 14 lên phố mua sắm (một)

Tè Lạc ngẫm lại nếu hôm nay ra cửa, cũng không thể quá keo kiệt, nữ hài tử đều ái xinh đẹp, chính mình ở hiện đại thời điểm bởi vì đáng người thiên béo rất nhiều xinh đẹp quần áo đều không thể xuyên, chính mình cũng mắt đi hoá trang trang điểm hưng thú. Tình huống hiện tại liền bất đồng, hơn nữa trong nhà đã phát một tuyệt bút tiền, chính mình nho nhỏ xa xỉ giả dạng một chút hoàn toàn không có vấn đề. Nguyên lai Tè Lạc trang sức trong hộp trang sức cũng không nhiều, rốt cuộc nguyên lai trong nhà điều kiện không tốt, nguyên lai Tè Lạc cũng không hảo trang điểm chính mình. Tè Lạc ở rải rác trang sức trung lấy ra một cái ngọc trâm tử, đưa cho Hồng Anh nói “Đây đâu chau ngọc? Kia quá loá mắt, ta không thích. Không cần quá phức tạp, giống nhau là đến nơi, lại đem cái này cây trâm cẩm thượng.” Sơ hảo đầu sau, Hồng Anh lấy quá phần hộp muốn hướng Tè Lạc trên mặt phấn thơm, Tè Lạc vội vàng né tránh, xem tiểu thuyết xuyên việt thời điểm, Tè Lạc biết thời đại này đồ trang điểm hàm duyên tương đối nhiều, đôi làn da thương tổn cũng rất lớn, Tè Lạc thân thể hiện tại mới tám tuổi, không thể làm này đó cấp lồng hóng rồi làn da.

“Cái này liền không cần, ta không thích trên mặt bạch bạch, vẫn là tự nhiên điểm hảo”

Hồng Anh biết từ cô nương tinh lại sau liền biến rất có chủ ý, cũng thực khôn khéo tinh tế, nghĩ đến ngày hôm qua mẫu thân Triệu ma ma dạy dỗ ‘ mọi việc muốn lấy cô nương làm trọng, không cần tự tiện thế cô nương quyết định, hảo hảo hầu hạ cô nương thì tốt rồi ’ vì thế Hồng Anh không có đang nói cái gì. Hầu hạ Tè Lạc mặc hảo về sau, mây tía nhìn Tè Lạc nói “Cô nương cái dạng này thật là thực xuất sắc, không cần đông phủ trân cô nương kém đâu!”

Tè Lạc nói “Không cần đem ta cùng trân tỢ tỢ so sánh với, ta không thích. Lời này về sau đừng nói nữa, đỡ phải bị người hiểu lầm.”

Mây tía bám vào người nói “Nô tỳ có tội, thỉnh cô nương tha thứ”

Tè Lạc xua tay nói “Ngươi nhớ kỹ liền hảo, ta chỉ là đơn thuần không muốn cùng trân tỢ tỢ so sánh với thôi, như vậy thực không thú vị. Hiện tại hầu hạ ta ít người, phải nhờ vào các ngươi. Các ngươi cùng ta thời gian là dài nhất, chỉ là ta từ bệnh hảo sau nghĩ thông suốt rất nhiều, người cũng thay đổi không ít, các ngươi chậm rãi liền biết giải. Không nên hơi một tí liền thỉnh tội, ta là thực hảo ở chung.”

Hồng Anh cùng mây tía nói “Bọn nô tỳ nhớ kỹ” xem ra muốn thay đổi các nàng thật sự rất khó, Tè Lạc ngẫm lại vẫn là tính, dù sao chính mình cũng không nghĩ đương nhân quyền đấu sĩ.

“Hôm nay ta muốn cùng a mã bọn họ đi ra ngoài, Hồng Anh, Tần quản gia mới từ Giang Nam làm hóa trở về, ngạch nương thả hắn mấy ngày giả, ta hôm nay cũng làm ngươi nghỉ ngơi, ngươi hảo hảo cùng Tần quản gia tụ tụ, ta mang theo mây tía liền thành!”

Hồng Anh nói “Cảm ơn cô nương săn sóc nô tỳ, mây tía ngươi phải hảo hảo chiếu cố cô nương!” “Hồng Anh tỢ tỢ, ngươi yên tâm đi, mây tía nhất định sẽ chiếu cố hảo cô nương”

Tè Lạc mang theo mây tía đi vào chính phòng, thấy phụ mẫu của chính mình đều đã chuẩn bị tốt, cao hứng nói “Thật tốt quá, chúng ta nhanh lên đi thôi, đi trước nơi nào đâu?”

Đồng thị nhìn sống bột tiểu lệ nữ nhi nói “Ngươi tưởng đi trước nào? Hôm nay chúng ta nghe ngươi!”

“Tùy tiện đi. Chỉ cần tưởng tượng đến lên phó ta liền rất hưng phấn. Ta trước nay chưa thấy qua nha! Huống hồ chúng ta vẫn là hầu bao phình phình mà a mā hôm nay ta chính là muôn huyết đua mà. Ngươi chuẩn bị sẵn sàng sao?”

Lăng Trụ xoa bóp Tè Lạc mà liền nói “Ngươi a mā thời khắc chuẩn bị đâu! Bất luận là cái gì chỉ cần ngươi thích ta đều sẽ mua cho ngươi mà. Người cùng ngươi ngạch nương mà trang sức quần áo đều không nhiều lắm. Chúng ta đi trước mua mấy thứ này đi!”

Đồng thị nói “Ngươi nói mà chúng ta hảo tục khí. Không có châu báu trang sức liền không được sao?”

Lăng Trụ cười nói “Ta liền thích đem các ngươi trang điểm mà xinh xinh đẹp đẽ mà. Làm cho người khác đều hâm mộ ta có xinh đẹp mà thật tử cùng nữ nhi. Đây là thân là nam nhân mà kiêu ngạo.” Đồng thị nhìn xem Tè Lạc bên người mà mây tía nói “Ngươi liền không cần đi theo cô nương. Tè Lạc có ta nhìn là được” “Nô tỳ tuân mệnh”

“Hảo hảo. Chúng ta nhanh lên đi thôi. Muốn đi mà địa phương còn có rất nhiều đâu!” Tè Lạc sot ruột nói

Từ ra gia môn. Ngồi trên xe ngựa Tè Lạc mà đôi mắt liền không đủ dùng. Lăng lẽ vén lên vải màn hướng ngoài cửa sổ xem. “Ngươi liền như thế hưng phấn?” Lăng Trụ hỏi

“Kia đương nhiên, đây là ở thanh triều nha, ta chưa từng có nghĩ đến có thể tới này, ta cảm thấy ta phảng phất đặt mình trong với trong lịch sử, này nồng hậu lịch sử bầu không khí, cỗ xưa chất phác đường phố cửa hàng, ta trước nay cũng chưa nghĩ đến ta có thể tận mắt nhìn thấy đến. Không thích lịch sử ngươi là sẽ không minh bạch.”

Đồng thị nói “Vậy ngươi phải hảo hảo say mê đi, chờ về sau ta còn sẽ mang ngươi đi càng nhiều địa phương, làm ngươi hảo hảo cảm thụ một chút cỗ đại bầu không khí.”

Lăng Trụ làm bộ khó xử nói “Chúng ta có thể mang lạc lạc ra sao? Cỗ đại khuê tú không phải nói chuyện cứu đại môn không ra nhị môn không mại sao!”

Tề Lạc bắt lấy Lăng Trụ tay nói “Ta lại không phải trường hướng bên ngoài chạy, không có việc gì. Các ngươi muốn đi hảo ngoạn địa phương nhất định phải mang lên ta, ta tình nguyện không lo tiểu thư khuê các.”

“Lạc lạc, chúng ta chỉ là hy vọng ngươi có thể vui sướng hạnh phúc. Đừng cho cỗ đại quy định càng nhiều trói buộc ngươi, không cần bởi vì lão nghĩ dung nhập thời đại này, liền thay đổi ngươi tính cách. Như vậy chúng ta làm phụ mẫu nhìn sẽ thực đau lòng” Lăng Trụ khuyên nhủ

“A mǎ, ngươi nói rất đúng, chỉ cần không quá khác người tại đây hắn là không có việc gì. Xem ra ta muốn thay đổi một chút, nhát gan yếu đuối không phải ta Tề Lạc tính cách, dung nhập cỗ đại bầu không khí không có vấn đề, nhưng là không thể mất đi ta bản tâm. Thật tốt, chúng ta người một nhà đều ở chỗ này, bằng không ta khả năng cũng không biết làm sao bây giờ mới hảo.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 12

“Chúng ta không phải đều đã phân gia sao, hắn quản không đến này khôi. Chỉ là mang theo vài món trang sức, không thành vấn đề.”

Đồng thị nói “Vẫn là lạc lạc nói có lý, cỗ đại không phải nói chuyện cứu tiền không ngoài lậu sao? Chúng ta hiện tại vẫn là cẩn thận một chút hảo.”

Tề Lạc khuyên nhủ “A mã, ngươi không cần không để trong lòng, ta biết ngươi là tưởng đối chúng ta hảo, chính là tại đây chúng ta một không có thâm hậu bối cảnh, nhị ngươi chức quan không lớn, quá có tiền thực dễ dàng để cho người khác tính kế. Nếu như vậy, chúng ta phải không ném mất.”

Lăng Trụ thở dài “Ta đã biết, về sau ta sẽ chú ý loại tình huống này. Có tiền không thể hoa cảm giác cũng rất khó chịu, còn muốn mang các ngươi đi mua quần áo, xem ra không được.”

“Mua quần áo? Đương nhiên là có thể, hiện tại ta đáng người hảo, không cần ở lo lắng thiên béo xuyên không được chính mình thích quần áo, huống hồ ta phải này thời đại quần áo thật xinh đẹp, ta rất thích.”

“Ngươi không phải nói không cần chọc người chủ ý sao?”

“A mĩ ta lại không phải không cho người tiêu tiền, chỉ là không cần lập tức mua như vậy nhiều. Chúng ta tích tiểu thành đại không phải cũng là giống nhau sao!”

“Quần áo giống như đều là tìm may vá đi chúng ta trong phủ lượng thân chế tác, hiện tại Tề Lạc biến hóa lớn nhất, trước kia khả năng đều không hợp thân, vẫn là cho nàng làm vài món đi”

“Những việc này người xem làm đi, chúng ta đi cấp Tề Lạc mua đồng hồ đi, đỡ phải nàng không biết thời gian. Nếu nhìn trúng nói chúng ta cũng mua một cái, vẫn là có biểu nhật tử phương tiện nha. Đặt ở trong phủ cũng sẽ không quá dẫn người chú ý” Lăng Trụ tuy rằng cảm thấy Tề Lạc nói là đúng, nhưng là tựa như hắn nói có tiền không thể hoa không thể hưởng thụ, kia còn muốn tiền làm gì? Chính mình không có thực lực cho nên không thể thương đương. Lăng Trụ ở trong lòng thở dài, vẫn là chậm rãi thay đổi đi, hắn không tin chính mình tông hội như vậy.

Đầu phát

Chương 15 lên phố mua sắm (nhi)

Ở đời Thanh Khang Hi trong năm, đồng hồ thuộc về hiếm lạ đồ vật, là thực quý trọng. Đầu phát nhưng là, cũng có rất nhiều cổ nhân không phải thực thích tháp tích táp thanh âm, có thể mua sắm đồng hồ người cũng không nhiều. Lăng Trụ một nhà đi vào chuyên môn bán một ít Tây Dương vật phẩm mặt tiền cửa hàng, bên trong quạnh quẽ, chỉ có một tiểu nhị ở ngủ gật. Lăng Trụ nhẹ nhàng khu một tiếng, tiểu nhị lập tức bừng tỉnh, nhìn xem Lăng Trụ người một nhà, mang tiểu thuyết “Khách quan, ngươi yêu cầu điểm cái gì?” Sau đó đôi với buồng trong cao giọng kêu “Lão bản có khách nhân” từ buồng trong đi ra một cái 30 tǎ hưu tuổí trung niên nam tử, dáng người không cao. Sắc mặt trắng nõn, một đôi mắt rất có thần, lộ ra một tia khôn khéo. Chưa ra tiếng trước mang cười “Vị này gia, ngươi

tưởng tuyển điểm cái gì? Không phải ta nói ngoa, chúng ta này Tây Dương ngoạn ý là nhất toàn.”

“Ngươi này có bán đồng hồ sao?”” Có, có, gia ngươi theo ta tới” đi vào một cái hoành án tử thượng, mặt trên bãi đủ loại kiểu dáng loại nhỏ đồng hồ, so với hiện đại tới thiếu một tia tinh xảo nhiều một ít dày nặng.

“Ngươi nếu không vừa lòng, chúng ta còn có đại cái chỉ là cồng kềnh chút, đặt ở buồng trong, lanh ngài đi xem?”

“Không cần, chúng ta cũng không tưởng mua đại đại cái. Lạc lạc, ngươi thích cái dạng gì? Chính mình quyết định hảo.” Lăng Trụ nói

Tè Lạc nhìn xem đồng hồ nói “Lão bản, ngươi này biểu đều là từ đâu tới? Hình thức còn rất nhiều, khá xinh đẹp.”

“Cô nương vừa thấy ngươi chính là biết hàng, ta này tất cả đều là từ Quảng Đông đại cửa hàng bên kia tiến, nghe nói là đến từ cái gì England. Đừng nhìn ta này mặt tiền cửa hàng không lớn, nhưng là đồ vật thực toàn.”

Lăng Trụ hỏi “Đại cửa hàng? Hiện tại có thể đổi nghịch buôn bán bên ngoài dễ sao? Không phải có cấm biển sao?”

Lão bản nhìn xem Lăng Trụ nhẹ giọng nói “Gia đình bình dân đương nhiên không được, những cái đó đại cửa hàng đều là thế lực khổng lồ, ra một chuyến hải có thể bó lón kiêm bạc, như thế kiêm tiền nghè ai bỏ được từ bỏ.”

“Vậy ngươi cũng có thể kiểm thượng không ít nha!”

“Xem vị này gia nói, ta chỉ là đi theo uống khẩu canh thôi. Trong kinh thành có tiền có thể nhân gia, này những Tây Dương đồ vật đều từ phía dưới người hiếu kính, người bình thường gia tưởng mua cũng không cái kia tiền nhàn rỗi nha, sinh ý không hảo làm nha!” Lão bản cảm khái nói

Tè Lạc hỏi “Vậy ngươi còn đem cửa hàng khai ở kinh thành? Đại thật xa nhập hàng, phí tổn liền phải rất cao đi?”

“Cô nương là cái hiểu công việc, còn tuổi nhỏ đến không được nha, không dối gạt các vị nói, ta là đại đi về phía đông chi nhánh, không kiên nhẫn ở Quảng Đông oa, liền mang điểm hóa nghĩ đến kinh thành xông vào một lần, không nghĩ tới kinh thành thủy thảm, sinh ý khó làm nha”

Lăng Trụ cười nói “Kia lão bản chính là yêm trú?” “Tuy sai rồi. Nhưng không xa rồi” Tè Lạc cũng không biết đại đi về phía đông. Ở Quảng Đông cửa hàng mà địa vị. Cái này lão bản nếu đuổi sám kinh thành chứng minh là cái có thấy xa cùng có chí khí mà. Không bằng cùng hắn giải cái thiện duyên. Tương lai mua chút Tây Dương đồ vật cũng phuong tiện một ít. Tè Lạc lôi kéo Lăng Trụ nói “A mã. Ta vừa rồi thấy bên kia có một ít thứ tốt. Ngươi cùng ta đi xem một chút. Lão bản. Phiền toái ngươi trước cho ta ngạch nương giới thiệu một chút đồng hồ.” Giống Đồng thị chớp mắt. Đồng thị minh bạch gật đầu nói “Kia lão bản. Ngươi trước cho ta giới thiệu một chút?” Một lát sau. Tè Lạc cùng Lăng Trụ lại lần nữa đi đến. Tè Lạc nói “Ngạch nương. A mã cho ta mua một ít tiểu ngoạn ý. Nhưng có ý tú.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 13

Lăng Trụ nhìn xem tiền lão bản nói “Vậy được rồi, ta kêu Lăng Trụ, là cái kinh thành tiểu quan, không có gì quyền thế bối cảnh cũng giúp không được ngươi cái gì vội, ngươi nếu không ghét bỏ ta liền giao ngươi cái này bằng hữu.”

“Lăng Trụ đại nhân chịu với tại hạ kết giao, tại hạ vinh hạnh chi đến, vinh hạnh chi đến.”

Tề Lạc nói “Kia về sau tiền thúc thúc nếu là lại có cái gì mới lạ đồ vật, phải cho ta một cái phí tổn giới nha!”

Lăng Trụ cười mắng “Được một tấc lại muôn tiền một thước, tiền lão bản hối hận không còn kịp rồi!”

Tiền lão bản liên tục xua tay nói “Không hối hận, không hối hận, dựa vào cô nương này thanh thúc thúc, tương lai cô nương coi trọng cái gì, ta nhất định cấp cái thấp nhất giới” “Cảm ơn, tiền thúc thúc.”

Lăng Trụ một nhà hướng tiền lão bản cáo từ, tiền lão bản nhiệt tình đưa đến ngoài cửa. Nhìn đi xa người một nhà, thấp giọng nói “Không phải đơn giản nhân vật nha, phải hảo hảo kết giao mới là.”

Đem đồng đồ vật đón hảo, Đổng thị nói “Các ngươi đây là nháo đến náo vừa ra, mua đồ vật liền mua đồ vật hảo, như thế nào cho người ta ra thượng chủ ý.”

Lăng Trụ nói “Đây đều là Tè Lạc chủ ý, là nàng làm ta nói như vậy. Nàng nói cái này kêu quảng kết thiện duyên, tương lai mua đồng tây phương liền.”

“Chẳng lẽ không phải sao? Tương lai chúng ta lại đến mua đồ vật, liền có thể cấp phí tổn giới, so đánh gãy tạp còn hảo sứ. A mã, ngạch nương, chúng ta lại không tính toán kinh thương, này đó chủ ý phỏng cũng là phỏng, không bằng lợi dụng lên, sáng tạo điểm kinh tế hiệu ứng. Huống hồ tiền lão bản lưng dựa đại đi về phía đông, như thế nào cũng sẽ không lỗ vốn. Đại đi về phía đông sau lưng nhất định có vị nào Vương gia thế lực, bằng không cũng không thể tiến hành ngoại thương không phải! Chúng ta hiện tại không thiếu tiền, kéo điểm quan hệ gia tăng điểm bối cảnh cũng là tốt.”

“Ngươi không phải phản đối cùng hoàng tộc có điều liên lụy sao?”

Tè Lạc nói “A mã, ngươi cho rằng chúng ta đưa tiền lão bản ra chủ ý là có thể nhập Vương gia nhóm mắt? Đại đi về phía đông đương gia cảng chết chính là chủ tử gia môn nhân, cùng trong nhà nô tài cũng không sai biệt lắm, chỉ là có tiền mà thôi. Ta chỉ là đem cái này đương một bước nhàn cờ mà thôi, nhìn xem đại đi về phía đông sau lưng chính là vị nào vương tộc hoàng thân quốc thích, chúng ta lại làm quyết định có nên hay không tiếp tục đi xuống đi, mặc kệ như thế nào chúng ta hoàn toàn không có tổn thất. A mã, ngạch nương ngươi yên tâm ta sẽ không đem nhà của chúng ta liên lụy đến phúc tạp hỗn loạn sự tình trung đi.”

Đồng thị cảm khái “Thời đại này người với người quan hệ chính là đủ phúc tạp, thiếu điểm tâm mắt đều không được, may mắn có ngươi ở.”

“Lạc lạc, nghe ngươi như thế vừa nói, a mã cũng học được rất nhiều, này đó vốn dĩ hẵn là ta tới nhọc lòng, chính là ai, ta thật vô dụng”

Tè Lạc an ủi nói “A mã, ngươi không cần như thế tưởng, ngươi chỉ là không hiểu biết thời đại này đi, chỉ cần ngươi hiểu biết thích ứng thời đại này, băng vào ngươi sinh hoạt lịch duyệt nhất định sẽ làm so với ta hảo. Ta chỉ nghĩ làm ngươi nhớ kỹ một chút, thời đại này là không có người với người chi gian bình đẳng, giai cấp quan niệm là mạnh nhất, ở chỗ này. Hoàng đế cao cao tại thượng, quyết định mọi người sinh tử, tiếp theo là hoàng tộc hoàng thân quốc thích bọn họ lực ảnh hưởng cũng không nhỏ, này đó đều là không thể đắc tội. Chỉ cần minh bạch này đó làm người xử sự liền sẽ phương tiện rất nhiều.”

Lăng Trụ sau khi nghe xong âm thầm tưởng, ta muốn lại nỗ lực, mau chóng thích ứng cổ đại phúc tạp nhân tế quan hệ, lạc lạc lại khôn khéo có khả năng nàng cũng là cái nữ hài tử, không thể lão làm nàng đấu tranh anh dũng, làm trượng phu cùng phụ thân nhất định phải khởi động cái này gia, đây là hấn trách nhiệm.

Đầu phát

Chương 16 lên phố mua sắm (tam)

Chúc mừng đê cử phiếu quá một trăm, thêm càng một trương. Hy vọng các vị thân nhóm có thể nhiều hơn đầu phiếu, nhiều hơn cát chúa.

“Lạc lạc, ngươi còn muốn đi nào? Hôm nay chúng ta nghe ngươi, về sau ta liền phải đúng hạn đi Lễ Bộ đi làm, khả năng mang ngươi tới thời điểm liền ít đi, ngươi nhất muốn đi chơi chỗ nào?”

Tè Lạc ngẫm lại nói “Vậy đi lưu li tràng đi, ta trước kia đọc sách thời điểm liền muốn đi kia.”

“Chúng ta có phải hay không đi trước ăn cơm, hiện tại đã là giữa trưa. Các ngươi không đói bụng sao?” Đồng thị hỏi

“Nghe ngươi ngạch nương, chúng ta đi trước ăn cơm” “Tiệm ăn ở
xuyên qua sứ thượng chính là phát sinh chuyện xưa tốt nhất địa điểm.
Chúng ta có thể hay không cũng tới cái ngoài ý muốn tình cờ gặp gỡ đâu?”

Lăng Trụ vỗ vỗ Tề Lạc đầu nói “Đừng làm mộng, có ta và ngươi ngạch
nương tại đây, muốn tình cờ gặp gỡ nam chính ít nhất còn phải lại chờ
mười năm.” Sau đó vén lên màn cao giọng nói “Tiểu cốc, đi kinh thành
tốt nhất tiệm ăn” “Là, lão gia”

Tề Lạc thực thất vọng, thảng đến cơm nước xong tính tiền ra túi, đứng
ở lưu li xuống trên đường phố, chính mình đều không có gặp gỡ bất luận
cái gì ngoài ý muốn, xem ra chính mình trời sinh liền không phải vai chính
mệnh, không có ngoài ý muốn thể chất. Đổng thị cười nói “Hảo, ngươi
không phải vẫn luôn cường điệu điệu thấp sao, làm gì hiện tại loại vẻ mặt
này.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 14

“Ngươi chẳng lẽ không biết ‘ phi lẽ chớ coi, phi lẽ chớ nghe, phi lẽ chớ ngôn, phi lẽ chớ động. ’ sao? Ngươi như vậy không phải quân tử việc làm!”

“Ta trước nay không tương đương quân tử, chúng ta mᾶn người là khinh thường những cái đó quân tử, theo ý ta tới quân tử đại bộ phận đều là ngụy,”

“Ngươi, tính, bất hòa ngươi nói” Tề Lạc xoay người đối Lăng Trụ nói “A mã, làm sao bây giờ? Không biết cái này rốt cuộc được không?”

Lăng Trụ nói “Nếu là gia danh cửa hàng, như vậy chúng ta tin tưởng tiểu nhị sẽ không gạt chúng ta.” “Đương nhiên, đương nhiên chúng ta chính là cửa hiệu lâu đài.”

Đàn tranh thanh lưu sướng vang lên, Tề Lạc quay đầu lại thấy cái kia cười chính mình người trẻ tuổi đang ở chuyên chú đạn. Đạn xong sau, người trẻ tuổi nói “Này giá đàn tranh cũng không tệ lắm, chỉ là công nghệ quá phức tạp, nhìn xinh đẹp, ngược lại ảnh hưởng âm sắc. Huống hồ cầm huyền so ngạnh, không thích hợp ngươi tuổi này tiểu cô nương đạn.”

Nhin ngờ ngác Tề Lạc, Lăng Trụ tiến lên nói “Cảm ơn vị công tử này, bằng không chúng ta thật đúng là không dễ làm đâu”

“Không có việc gì, ta cũng chỉ là chuyện nhỏ không tốn sức gì thôi.”

Sau đó chỉ vào một khát giá đàn tranh đối Tề Lạc nói “Ta kiến nghị ngươi tuyển này giá, nó là dùng đồng mộc chế, cầm huyền mềm dẻo, âm sắc chất phác, nhìn không có kia giá xinh đẹp, nhưng là này giá mới là khó được tinh phẩm.”

Tề Lạc đánh giá cẩn thận hắn đè cử đàn tranh, không biết chính mình ứng không nên tin tưởng hắn, xem hắn khí chất cũng không giống kẻ lừa đảo, chính là chính mình cũng có một ít không phục. Người trẻ tuổi mang theo ý cười nhìn Trâu thành bánh bao mặt Tề Lạc, dùng cây quạt nhẹ nhàng gõ Tề Lạc bả vai một chút nói “Tiểu cô nương, ngươi vẫn là tin tưởng ta đi, ta sẽ không lừa gạt ngươi.”

Tề Lạc giận dỗi nói “Kẻ lừa đảo đều như thế nói!” Người trẻ tuổi ý cười càng đậm, hắn tùy tung nói “Chúng ta gia thân phận quý trọng, sao có thể là kẻ lừa đảo.”

Tề Lạc bỗng nhiên nghĩ vậy là ở cổ đại, nhìn hắn bên hông nhàn nhạt màu vàng dây lưng, Tề Lạc minh bạch người này tất là xuất thân hoàng tộc, chính mình có phải hay không quá thả lỏng, như thế nào không điểm tính cảnh giác đâu?

Lăng Trụ nói “Chúng ta tin tưởng công tử, giúp chúng ta đem này giá đàn tranh bao đúng lên đi.” Tiểu nhị theo tiếng đi lấy đàn tranh hộp.

Người trẻ tuổi đem cây quạt quăng một cái đa dạng, sau đó nói “Tiểu cô nương, hảo hảo học đàn tranh đi, ta chờ mong nhìn đến ngươi ở đây trời cánh hoa hạ đạn đàn tranh, tuy rằng ta không phải thực minh bạch lăng mạn là có ý tứ gì. Chúng ta có duyên gặp lại!”

Lăng Trụ nói “Xem ra chúng ta gặp một cái ghê gớm nhân vật đâu!” “Hắn nếu xuất thân cao quý, ta tưởng ta sẽ không ở gặp được hắn. Tuy

rằng người này thoát nhìn cũng không tệ lắm.” Tè Lạc đáp

“Vị này gia, tổng cộng ba trăm lượng.” Tiếu nhị ôm đàn tranh nói.

Đồng thị nói “Lạc lạc, ngươi ở tuyển một ít tốt nhất giấy và bút mực, ngươi không phải tính toán luyện tự sao? Thuận biên thế Tè Hoàn cũng tuyển một ít.” “Đã biết, ngạch nương” Tè Lạc lại chọn mấy quyển đương thời lưu hành tiêu thuyết.

Ngồi ở trên xe ngựa, nhìn đôi trán đầy đồ vật, Tè Lạc không cầm cảm khái nói “Có tiền thật tốt.”

Đồng thị tán đồng nói “Là nha, ta trước nay liền không có một ngày hoa như thế nhiều tiền quá, tưởng mua cái gì liền mua cái gì, đều không cần hỏi giá, loại cảm giác này thật là hảo nha “

Lăng Trụ bảo đảm nói “Ta sẽ làm các ngươi vẫn luôn như vậy, chúng ta tương lai nhật tử chỉ biết càng tốt.”

“Gia, ngươi còn đang suy nghĩ vừa rồi kia người nhà đâu? Cái kia tiểu cô nương là lớn lên rất đáng yêu, nếu không nô tài đi hỏi thăm một chút?”

Người trẻ tuổi nói “Nàng còn quá tiểu, như thế sốt ruột làm gì, xem hăn cha mẹ cũng nên là quan lại nhân gia, tiểu cô nương cũng nên là Bát Kỳ khuê tú, nếu là nàng trưởng thành nói chuyện vẫn là như thế thú vị nói, kia gia liền tháo nàng vào phủ không phải được”

“Gia nói chính là, nếu bị gia chọn đi, cái kia tiểu cô nương liền có hướng không hết vinh hoa phú quý.”

Người trẻ tuổi cười cười không nói gì, hôm nay phát sinh sự tình giống một viên hạt giống giống nhau chôn dấu ở người trẻ tuổi trong lòng, không

biết lại làn nữa tương ngộ thời điểm hạt giống hay không có thể nẩy mầm,
khai ra hoa mỹ đóa hoa

Đầu phát

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 15

Tề Lạc kháp Lăng Trụ một chút nói “Ngươi coi khinh ta, ta nhất định sẽ thêu cái tốt cho ngươi xem, bất quá tìm người giáo liền không cần, Vương ma ma thêu công hảo hảo, thêu ra đồ vật thật xinh đẹp, ta chính là xem nàng thêu đẹp, mới chính mình động thủ.”

“Vương ma ma? Nàng là ai nha?” Đổng thị đáp “Nàng cũng là một cái đáng thương người, nàng là Tân quản gia biểu muội, tuổi trẻ khi bơi vì thêu phẩm xuất sắc, hơn nữa lớn lên cũng không tồi, đã bị Giang Nam một nhà phú thương lão gia thu phòng, chính là chờ cái kia lão gia đã chết về sau, bởi vì nàng không có hài tử, lại bị chính thê sở bất dung, liền đem nàng đuổi ra tới. Cùng đường hết sức vừa lúc gặp Tân quản gia, liền đem nàng mang về tới. Ta xem nàng là cái hiền lành thành thật, hơn nữa Tề Lạc kia không có cao tuổi bà tử chiêu cố cũng không được, cho nên ta khiến cho nàng chiêu cố Tề Lạc.”

“Nga, là như thế hồi sự. Ngươi làm đối loại sự tình này có thể giúp ta liền giúp một phen, thời đại này đối nữ nhân tới nói thật là đủ gian nan hà khắc.”

“Nghe xong nàng trải qua, ta liền may mắn không có mặc đến nàng người như vậy trên người, ông trời vẫn là thực chiêu cố ta.” Đổng thị cảm khái nói.

Qua mấy ngày, Lăng Trụ mang về một cái 40 tấc hũ tuổi trung niên nhàn, dáng người trung đẳng, làn da lược hắc, nhất dẫn người chú ý chính là hàn kia vài sợi bị xử lý thực tốt chòm râu, căn cẩn gió lùa lâng lâng nhiên. Lăng Trụ nói “Còn hảo các ngươi đều ở, đây là ta cấp Tề Lạc tìm lão sư, họ với danh nhiều. Trước kia đã cho vương phủ khanh khách đương quá lão sư, cầm kỳ thư họa đều không tồi, các ngươi trông thấy nhìn xem như thế nào.”

Đồng thị nói “Với nhiều, thật là cái tên thật kỳ quái.” Trái lại còn không phải là ‘dư thừa’ sao! Cha mẹ hàn như thế nào sẽ cho hàn khởi như thế kỳ quái tên?

Với nhiều cấp Đồng thị hành lễ nói “Tên này ngụ ý thực hảo, chính là có thể còn lại rất nhiều, huống hồ tên của ta cũng thực hảo nhớ, không dễ dàng đã quên, làm người ấn tượng khắc sâu.”

Lăng Trụ một nhà ngẫm lại hàn nói cũng đối ‘dư thừa’ ‘dư thừa’ có thể quên sao! Tề Lạc nhìn ra cái này kêu với nhiều người không phải một cái cổ hủ đồ cổ, điểm này thực làm Tề Lạc cao hứng.

Đồng thị hỏi “Nếu với tiên sinh là giáo vương phủ khanh khách nhóm, như thế nào sẽ tới chúng ta cái này bình thường gia đình tới đâu?

“Là cái dạng này, ta là cái thực tùy tính người, vương phủ quy củ quá lớn, ta không phải thực thói quen, quan trọng nhất ta dạy học tương đối nghiêm khắc một ít, khanh khách thân phận quý trọng, không phải thực thích ta dạy học phương thức, nếu giáo cùng học đều không thói quen, ta cũng chỉ hảo rời đi.”

“Nguyên lai là như thế này, nghiêm khắc một ít chúng ta là có thể tiếp thu. Ta hy vọng ngươi có thể càng nhiều bồi dưỡng một chút nữ nhi của ta đối cầm kỳ thư họa hứng thú, đến nỗi những cái đó nữ giới nữ tắc, ta sẽ đối

Tề Lạc giảng. Đến nỗi những cái đó tú thư ngũ kinh, Tề Lạc lại không thi khoa cử, liền không cần kỹ càng tỉ mỉ dạy. Tóm lại, yêu cầu của ta là đem Tề Lạc bồi dưỡng thành có khí chất thực nữ, mà không phải mà không phải khô khan tài nữ. Đây là chúng ta yêu cầu, người xem như thế nào?”

Với nhiều lần râu nói “Phu nhân lời nói rất đúng ta tính tình, thỉnh phu nhân yên tâm, ta sẽ ở tài nghệ cùng khí chất thượng nhiều hơn bồi dưỡng cô nương. Không phải ta khoe khoang, ta đang khảy đàn cùng thi họa thượng có rất sâu nghiên cứu, tại đây phương diện ta sẽ không làm phu nhân thất vọng.”

Đồng thị vừa lòng triều Lăng Trụ gật gật đầu, nàng cảm thấy cái này kêu với nhiều cũng không tệ lầm, đến nỗi có thể hay không cùng Tề Lạc cùng tới, còn phải giáo lên mới biết được. Nếu không được lại đổi, không thể làm Tề Lạc chịu ủy khuất.

Lăng Trụ nói “Nếu phu nhân vừa lòng, như vậy với tiên sinh, ta liền mời ngươi. Chỉ là ta có một chút yêu cầu, ta liền như thế một cái nữ nhi, ta chưa từng có trông cậy vào nàng quang tông diệu tổ, ta chỉ hy vọng nàng vui sướng khỏe mạnh lớn lên. Ta biết ngươi bằng hữu rất nhiều, thăm người thân thăm bạn ta cũng sẽ không quá nhiều ngăn trở, chỉ là hy vọng ngươi đang dạy dỗ nữ nhi của ta trong lúc, không cần quá nhiều cùng người khác đàm luận về nữ nhi của ta tài học cùng gia đình của ta đê tài, không biết tiên sinh có thể hay không đáp ứng?”

Với nhiều bảo đảm nói “Đại nhân xin yên tâm, ta cũng là có nữ nhi cùng gia đình, tự nhiên biết đại nhân lo lắng nhất cùng phiền chán cái gì, ta sẽ không nói bậy lời nói. Nói thật, ta bốn không nghĩ tới đến đại nhân trong phủ, nhưng là thấy đại nhân cùng phu nhân như thế yêu thương cùng quan tâm chính mình nữ nhi, với nhiều rất là cảm động, thỉnh đại nhân cùng phu nhân yên tâm ta nhất định sẽ giáo hảo cô nương.”

Đồng thị nói “Ta đây liền làm ơn tiên sinh. Tiên sinh dùng không cần thu thập một chút lại vào phủ?”

“Lao phu nhân quan tâm, nhà của ta quyết ở bảo định, ta chỉ mang theo một cái tùy tùng ở kinh thành, cho nên cũng không có gì nhưng thu thập.”

Đồng thị phân phó “Kia nói như vậy, Triệu ma ma, ngươi trước đem tiên sinh an bài đến tùng viện, kia thanh tịnh ưu nhã, thích hợp tiên sinh dạy học. Sau đó lại tuyển cái thô sứ nha đầu, chuyên môn phụ trách tiên sinh chõ ở dọn dẹp.” “Là, nô tỳ này liền đi an bài.”

Đồng thị nói “Với tiên sinh, ngươi không cần khách khí, có cái gì yêu cầu liền cứ việc đối Triệu ma ma nói, nàng là nội trạch quản sự có thể làm đến nhất định sẽ cho ngươi làm.”

“Cảm ơn phu nhân, với biết nhiều hơn!” Triệu ma ma lãnh với nhiều đi ra ngoài.

Tề Lạc thấy chỉ còn lại có cha mẹ nói “Người này thoát nhìn không phải cái cổ hủ, nếu ở vương phủ đã dạy thư, vậy hắn là rất có tài học, ngươi là như thế nào tìm được hắn?”

“Mấy ngày trước tiên lão bản tân trang hoàng Tây Dương cửa hàng khai trương, cho ta tặng trương thiệp, ta liền đi xoay một chút. Tiên lão bản nhi tử ở chõ nhiều sư huynh môn hạ học tập, cho nên tiên lão bản cùng với nhiều có một ít giao tình, ta chỉ thuận miệng nói một câu cho ngươi tìm lão sư, tiên lão bản liền đề cử hắn. Ta lại làm người hỏi thăm một chút, với nhiều sư xuất danh sư, tài học là tốt, chỉ là không yêu khoa cử bát cổ văn chương, cho nên lấy giáo các tiểu thư tài nghệ mà sống. Ta cùng hắn nói chuyện nói, nói chuyện còn tính đầu cơ, liền đem hắn mang về tới.”

Tề Lạc hỏi “Kia hắn trước kia giáo chính là nhà ai vương phủ?”

“Là khang thân vương phủ, đại đi về phía đông sau lưng là khang thân vương phủ lại duy trì. Lạc lạc, cái này vương phủ như thế nào, không có gì vấn đề đi?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 16

“Hảo, lạc lạc, hôm nay khóa thượng như thế nào? Cái kia kêu với nhiều trình độ như thế nào?” Đỗng thị hỏi

“Cái này với nhiều vị lão sư thực không tồi, đi học nghiêm túc phụ trách lại không nhiều cũ kỹ cỏ hủ, văn học tu dưỡng rất cao. Ta thực thích nghe hắn giảng bài, tiền lão bản thật đúng là giới thiệu đúng rồi, nhất định làm a mã cảm ơn hắn”

Đỗng thị yên tâm nói “Vậy là tốt rồi, bất quá lạc lạc ngươi cũng không cần quá mệt mỏi, rốt cuộc ngươi còn trẻ, Tề Lạc nguyên lai đáy không phải thực hảo, không cần đem chính mình mệt mỏi hỏng rồi.”

“Ngạch nương, ngươi liền cho đi đi, ta biết chính mình cực hạn ở nơi nào. Huống hồ ta ta mỗi ngày sáng sớm đều có rèn luyện thân thể, hiện tại thân thể của ta thực hảo, ngươi không cần vì ta lo lắng, ngươi cùng a mã cũng muốn nhiều hơn rèn luyện mới hảo.”

“Ngươi a mã gần nhất ở Lễ Bộ giống như rất vội, nói là là vì tám a ca đại hôn làm chuẩn bị. Ngươi a mã nói, hoàng tử đại hôn yêu cầu nhưng nhiều, không thể ra một chút sai lầm, nhìn hắn như vậy vội, ta đều đau lòng hắn, chính là hắn giống như còn thật cao hứng.”

“Ngạch nương, a mã càng mệt càng cao hứng, đó là bởi vì a mã đã tìm được chính mình ở cỗ đại mục tiêu phấn đấu, hắn đã dần dần dung nhập

đến cỗ đại trong thế giới, biết chính mình muốn cái gì, chúng ta hẵn là vì hẵn cao hứng mới là. Nhìn mỗi ngày tràn ngập sức sống a mã, ta thật sự thực vui vẻ. Ngạch nương, ngươi cũng nên hướng a mã giống nhau, chúng ta nếu đi tới nơi này, như vậy chúng ta liền không khả năng hồi đi, nếu muốn sinh hoạt càng tốt, chúng ta cũng chỉ có thể dung nhập đến thời đại này. Nơi này mỗi một sự kiện mỗi người đều không phải ở diễn kịch, bọn họ tất cả đều là chân thật tồn tại. Chúng ta không thể đương người đứng xem, chúng ta phải đối người cùng sự đầu nhập cảm tình đi vào, như vậy chúng ta mới có thể cảm thấy chính mình là chân thật tồn tại, chính mình là chân chân chính chính sống ở cỗ đại trung.”

Đồng thi gõ gõ Tề Lạc đều nói “Lại tìm cơ hội giáo dục ngạch nương, biết ngươi hiểu nhiều lăm, ngươi liền không cần vì ta lo lắng, ngươi a mã có thể tưởng khai, chẳng lẽ ta còn luẩn quẩn trong lòng sao? Ta hiện tại đã hảo rất nhiều, hiện tại đối ta quan trọng nhất chính là vì ngươi a mã quản hảo gia, chiêu cỗ hảo ngươi.”

“Ngạch nương, ngươi cũng không cần thăm chúng ta, không màng chính mình, chúng ta là người một nhà là hẵn là cho nhau nâng đỡ, không phải ai vì ai hy sinh, chúng ta cái này gia thiếu ai đều không được. Tại đây đối mãn tộc quan viên thái thái đến yêu cầu không phải quá nghiêm khắc, không cần đem chính mình buồn hỏng rồi, ở chính mình trong nhà chúng ta vẫn là có thể làm chủ, thích cái gì, muốn làm cái gì chỉ cần không phải quá kinh thiên hãi tục cũng không có vấn đề gì.”

“Ta đã biết, kỳ thật hiện tại ta trừ bỏ quản gia chiêu cỗ các ngươi bên ngoài thật đúng là không biết làm gì, trước kia công tác vội, liền ngóng trông chính mình rảnh rỗi, hiện tại rảnh rỗi, còn không biết nên làm gì, ta lại không giống ngươi thích đánh đòn vẽ tranh. Người nha chính là như thế mâu thuẫn.”

Tề Lạc hỏi “Vậy ngươi thích cái gì?”

Đồng thị nghĩ nghĩ nói “Nếu là nghiêm túc nói lên lạp ta thật đúng là không có cái gì yêu thích. Tính, ta hiện tại quản gia sự vừa mới mua quen thuộc, mỗi ngày cũng rất bận, chờ nghĩ ra thích cái gì nhất định nói cho người là được. Bình thường không có việc gì thời điểm, Tề Lạc người nhiều cùng ta trò chuyện thì tốt rồi, bằng không ta thật sự không biết nên cùng những cái đó bọn hạ nhân nói cái gì.”

“Ta đã biết, ngạch nương ta sẽ nhiều bồi bồi người, sẽ không làm người tịch mịch.” Tề Lạc bảo đảm nói

Nhin Đồng thị không có gì ăn uống, giống như rất mệt bộ dáng, Tề Lạc hỏi “Ngạch nương, người thân thể không thoải mái sao? Muốn hay không tìm cái đại phu đến xem?”

“Không có việc gì, chỉ là gần nhất không nghỉ ngơi tốt, ta chính mình thân thể trạng huống vẫn là thực hảo, người liền không cần lo lắng.”

“Nếu cảm thấy không tốt, nhất định phải nói cho ta, này không có thuốc tây, uống trung dược tuy rằng ôn hòa nhưng là dược hiệu rất chậm, nếu có vấn đề nói sớm một chút trị liệu, cũng có thể sớm một chút hảo.”

“Đã biết, ta sẽ chú ý. Bất quá này đồ trang điểm có thể hay không đối làn da sinh ra không tốt ảnh hưởng nha?”

Tề Lạc nói “Ngạch nương, người ở dùng sao? Vẫn là không cần dùng, đồ trang điểm hàm duyên tương đối nhiều. Nếu muốn làn da hảo liền dùng hiện đại phương pháp hảo, chúng ta trước kia không phải thường xuyên dùng sữa bò, mật ong, trân châu phấn làm mặt nạ sao? Hiện tại chúng ta giống nhau có thể.”

Đồng thị nói “Ta vừa định lên, Lăng Thành gia giống như liền mở ra đồ trang điểm cửa hàng, nói là Tề Trân chủ ý. Hoa hồng lộ lạp, cái gì phấn

lạp, hình thức rất nhiều, nói là trực tiếp từ hoa lấy ra, hiệu quả thực hảo, bằng không chúng ta cũng đi mua điểm đi. Làn da vẫn là lại bảo dưỡng giữ gìn.”

Nghe xong Đỗng thị lời nói, Tè Lạc tưởng Tè Trân khả năng thật là xuyên qua nữ, nhưng là Tè Lạc không rõ nàng vì cái gì vẫn luôn hướng tâm a ca bên người thấu đâu? Nàng rốt cuộc nghĩ muốn cái gì? Tè Lạc thật là thực không hiểu nàng hành vi. Bất quá nếu Tè Trân đã khai đồ trang điểm cửa hàng, như vậy không cần chẳng phải là quá ngốc sao. Quản Tè Trân là cái gì mục đích đâu, chỉ cần chúng ta một nhà quá thư thái vui sướng không phải hảo, vì thế Tè Lạc nói “Chúng ta kêu nha hoàn đi mua một ít trở về, mặc kệ như thế nào từ thực vật lấy ra khẳng định so hàm duyên đồ trang điểm hảo.”

Đỗng thị nói “Hảo, ta đây liền an bài nha hoàn đi mua, mỗi giống nhau đều mua điểm, nhìn xem cái nào thích hợp chúng ta làn da. Mặt nạ cũng là phải làm, ta sẽ nhiên người chuẩn bị tốt. Tè Lạc dung mạo đáy vẫn là không tồi, phải hảo hảo trang phẫn, ta hy vọng ta lạc lạc có thể trưởng thành một đại mỹ nữ, làm cho bọn họ đều hâm mộ ta lại một cái xinh đẹp nữ nhi.”

Tè Lạc biết mỗi cái cha mẹ đều hy vọng chính mình hài tử là xuất sắc nhất, xinh đẹp nhất. Cho nên Tè Lạc cũng không có nói, ở cổ đại nữ hài tử quá xinh đẹp quá xuất sắc không phải cái gì chuyện tốt, huống hồ chính mình biết chính mình cũng không có khả năng lớn lên điểm quan quẩn phương, cho nên cần gì phải làm cho bọn họ lo lắng đâu.

Đầu phát

Chương 19 lại nhập đông phủ

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 17

Tè Lạc vẫn luôn ở nhẫn nại, thấy Tè Trần nói chuyện, rốt cuộc nhịn không nổi nữa nói “Trân tỢ tỢ nói sai rồi, ta cùng ngạch nương trang điểm thực bình thường, trang sức gì đó nhiều là ngạch nương trước kia của hồi môn, xem trân tỢ tỢ liền bất đồng, cả người khí phái không thể so những cái đó vương phủ khanh khách nhóm kém, hơn nữa trân tỢ tỢ lại cấp đường bá phụ ra chủ ý tránh đồng tiền lớn, sinh ý cũng làm thật sự đại đúng là yêu cầu nhân thủ, những cái đó người hầu ẩn tổ mẫu nói nói là dùng quán, lưu tại đường bá phụ này chẳng phải là càng tốt.”

Lão thái thái thấy lời nói đã nói đến này phân thượng, rốt cuộc Lăng Trụ không phải chính mình sinh, Lăng Thành còn cần Lăng Trụ giúp đỡ, quá mức cũng không hảo vì thế nói “Vậy như vậy đi, những người này liền lưu lại, bất quá Lăng Trụ tức phụ, người muốn đem gia quản hảo, đừng lại lăn lộn.” “Là, ta nhớ kỹ.”

Tè Trần các nàng giống như không quen biết giống nhau nhìn chằm chằm Tè Lạc, Đồng Ngạc thị cười gượng nói “Mấy tháng không gặp Tè Lạc thật là tiền đồ không ít, lớn lên cũng thanh tú nhiều.”

“Đường bá mẫu như thế nói, ta sẽ ngượng ngùng, ai không biết trân tỢ tỢ là chúng ta nhất tộc nhất xuất sắc tiến bộ. Trân tỢ tỢ này toàn thân khí phái nơi nào là Tè Lạc so lợi hại.”

Đồng Ngạc thị nói “Các ngươi đều là giống nhau xuất sắc, Tè Lạc cũng không kém.” Tè Trần nghe xong mẫu thân nói bĩu môi, trong ánh mắt lộ ra

một tia bất mãn.

Tè Lạc biết chính mình mẫu thân có chút mệt, đỡ mẫu thân sau khi ngồi xuống nói “Trân tỷ tỷ vẫn là cùng Sở Diễm khanh khách muôn hảo sao? Nghe a mā nói, tám a ca hôn sự sắp sửa làm thực long trọng, Sở Diễm khanh khách hôn lễ sẽ thực phong cảnh.”

“Kia đương nhiên, mấy ngày hôm trước ta còn cùng Sở Diễm cùng tiên cung đi đâu, trong cung đã cao quý lại hoa lệ, tám a ca mẫu phi Huệ Phi nương nương nhưng hòa ái, đối Sở Diễm cùng ta đều thực thân thiết, còn thường ta một đôi nội tạo phi thủy khuyên tai, nội tạo chính là cùng bên ngoài mua không giống nhau, lộ ra hoàng gia cao quý. Chính là ta hiện tại trên lỗ tai mang theo.” Tè Lạc nhìn xem Tè Trân khuyên tai, cũng không có cái gì đặc biệt, chỉ là dù sao cũng là nội tạo, giá trị muôn cao một ít.

Nhin xu mặt lão thái thái, Tè Lạc vuốt móng ngựa “Rốt cuộc vẫn là đường tổ mẫu ruột thịt cháu gái có bản lĩnh, không ngừng là cùng Sở Diễm khanh khách giao hảo, còn có thể được đến Huệ Phi nương nương ban thưởng, này cũng không phải là giống nhau vinh quang nha. Ta xem kia tương lai trân tỷ tỷ nhất định có thể một bước lên trời.”

Tè Lạc nói làm lão thái thái nghe xong thật cao hứng, nói “Ngươi cũng là ta cháu gái, tuy rằng không có Tè Trân lanh lợi, nhưng là cũng thực đáng yêu, chờ tương lai trân nha đầu có tiền đồ, cũng sẽ không quên ngươi.”

Tè Lạc tâm nói, ta tình nguyện nàng quên ta, nhưng là trên mặt lại liên tục gật đầu. Đồng Ngạc thị cùng Tè Trân cũng thật cao hứng, khóc miệng đều là cong.

Lão thái thái nói “Lăng Trụ thân thể như thế nào, tám a ca đại hôn sự rất nhiều, không cần mệt muôn chết rồi.”

Đồng thị nói “Ta sẽ nhắc nhở hắn, hoàng tử đại hôn quy củ phồn đa, hắn là rất vội, bất quá hắn cũng thực nhớ thương ngài thân thể trạng huống, nói là chờ vội xong này một trận liền tới xem ngài.”

“Ta một cái lão bà tử không có gì, chỉ liền nuôi lớn Lăng Trụ cùng Lăng Thành hai cái, bọn họ dù sao cũng là cùng chi, người phải nhắc nhở Lăng Trụ muốn giúp đỡ điểm Lăng Thành, Lăng Thành đặc thế cũng sẽ không quên huynh đệ.”

“Là, lão thái thái yên tâm, ta sẽ nhắc nhở lão gia.” Đồng thị bảo đảm nói

Lão thái thái nhìn Đồng thị nói “Người cũng muốn nhiều chú ý thân thể, xem người sắc mặt không phải quá hảo, quản lý việc nhà thực rườm rà, dùng không cần tìm cá nhân giúp giúp người?”

Tè Lạc nghe lời này, giống như lão thái thái muốn hướng chính mình gia tǎc người, nếu có thể thành nói tương lai khẳng định là phải làm di nương, trong nhà đã là có một cái chướng mắt, có thể nào lại nhiều ra một cái. “Đường tổ mẫu, nhà của chúng ta chuyện nhỏ cũng ít, ngạch nương vội đến lại đây, huống hồ ta không giống trân tỳ tỳ như vậy bản lĩnh, ngạch nương vì ta tương lai tính toán, cũng muốn dạy ta một ít quản gia kỹ xảo, có ta giúp đỡ ngạch nương như vậy đủ rồi. Đường tổ mẫu nhìn trúng người nhất định là cái có khả năng cùng thảo hỉ, vẫn là đặt ở đường tổ mẫu trước mặt đi.”

“Vậy được rồi, bất quá nếu là lo liệu không hết quá nhiều việc liền cùng ta nói, ta dạy dỗ người vốn là vẫn phải có.” Lão thái thái nhàn nhạt nói, rốt cuộc đã phân gia, Đồng thị không muốn, cũng không hảo cường tǎc. Bất quá hiện giờ Tè Lạc thật là làm các nàng lau mắt mà nhìn, không cầm là lớn lên hảo, sẽ trang điểm, nói chuyện rất có trật tự, không phải như vậy trầm mặc phát ngốc.

Đồng Ngạc thị cùng Tè Trần rất tò mò Lăng Trụ gia đã xảy ra chuyện gì có thể làm Tè Lạc phát sinh như thế đại biến hóa, Đồng thị từ chinh đón việc nhà kia trong phủ tin tức liền không còn có truyền ra tới, tưởng đưa mấy cái tâm phúc đi vào lại bị cự tuyệt. Bất quá Đồng Ngạc thị có tin tưởng liền tính Tè Lạc xuất sắc nữa cũng sẽ không có Tè Trần xuất sắc, Tè Lạc vĩnh viễn đều sẽ so Tè Trần thấp thượng một đầu.

Đầu phát

Chương 20 trao đổi tiệc mừng thọ

Đồng thị cùng Tè Lạc bồi lão thái thái nói một hồi tử lời nói, đơn giản chính là khen ngợi Tè Trần xinh đẹp xuất sắc, Đồng Ngạc thị hiền huệ có khả năng. Này đó xinh đẹp dối trả nói Đồng thị cảm giác chính mình dạ dày đều mạo hiểm toan thủy, chính là vì chính mình gia, Đồng thị cũng chỉ có thể nhịn xuống đi.

Lão thái thái hơi mang mệt nói “Ngươi đi cùng Lăng Thành túc phụ nói một chút lời nói, không cần luôn buồn ở nhà, nhiều thượng trong phủ đi lại, ta làm chuẩn lạc cũng hảo một ít, nhiều cùng Tè Trần ở bên nhau có thể càng dài tiến.”

“Làm phiền ngài nhớ thương, ta sẽ nhiều chú ý. Ngài trước nghỉ ngơi một chút đi, ta đi đường tẩu kia lại ngồi sẽ.”

“An, các ngươi trước đi xuống đi, ta muốn nghỉ ngơi một hồi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 18

“Hừ, không biết tốt xấu, người khác muốn nhận thức Sở Diễm còn không có phương pháp đâu? Mặc kệ ngươi, ngươi liền quá những cái đó mộc mạc đơn giản nhất từ đi thôi, tương lai bị người khác cười nhạo ngươi đừng hối hận chính là.” Tề Trân nói xong liền thở phì phì đi rồi.

Đỗng Ngạc thị nói “Cái này Tề Trân hôm nay giống như ăn hỏa được dường như, bình thường không phải như thế. Tề Lạc ngươi đừng để trong lòng, Tề Trân cũng là hảo ý, chính là lời nói không có nói tốt.”

Tề Lạc nhàn nhạt cười nói “Ân, ta biết đến, kỳ thật trân tỷ tỷ ứng phó những cái đó quý nữ nhóm cũng thực vất vả. Ta chỉ là đơn thuần không thích giống trân tỷ tỷ như vậy sinh hoạt, ai có chí này, ta có như thế nào sẽ quái nàng!”

Đỗng Ngạc thị nhìn mỉm cười Tề Lạc, nàng trên người đột nhiên lộ ra một loại yên lặng xuất trần khí chất, Tề Lạc dung mạo giống như lập tức trở nên thanh tú tinh xảo lên, đặc biệt là trong ánh mắt để lộ ra trầm ổn cùng cơ trí, hơn nữa quý mà không hoa thanh nhã cao khiết trang phẫn làm Tề Lạc cả người có vẻ phi thường hài hòa xinh đẹp, phi thường chọc người chú ý. Đỗng Ngạc thị đột nhiên nghĩ đến cái kia vân du Lão hòa thượng nói, chẳng lẽ Tề Lạc thật sự sẽ trở thành quý không thể nói nhân vật sao? Chính mình nữ nhi thật là cơ quan tính tǎn mà không chiếm được sao? Đỗng Ngạc thị ở trong lòng lắc đầu, sẽ không, nhất định sẽ không, chúng ta có vương bài nơi tay, hơn nữa Tề Trân đã trước nhận thức tám a ca, chiếm

tiên cơ, chính mình nữ nhi kiều mị đẹp đẽ quý giá nhất định sẽ không bị Tề Lạc so đi xuống, chính mình gia tướng tới nhất định sẽ bởi vì Tề Trân càng thêm cao quý, chính mình cũng bởi vì Tề Trân mà hưởng hết vinh hoa phú quý.

Đồng thị nhìn trầm mặc Đồng Ngạc thị nói “Đường tàu nếu không có gì sự nói, ta liền cáo từ, không biết như thế nào thân thể có một ít mỏi mệt, tướng hảo hảo ngủ một chút.”

“Không có gì sự, đệ muội vẫn là nhanh lên trở về nghỉ ngơi đi, nếu không hảo nhất định hảo thỉnh đại phu nha, không cần tiểu bệnh biến thành bệnh nặng, vậy không hảo, dùng cái gì dược liệu nói liền cùng ta nói.”

Tề Lạc nói “Ta sẽ chú ý, ta nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố ngạch nương, tiệc mừng thọ sự khiến cho ngài tôn nhiều tâm.”

Đầu phát

Chương 21 gia có hỉ sự

Trở lại chính mình gia, Đồng thị mỏi mệt ngồi ở ghế trên, Tề Lạc vội vàng cấp Đồng thị châm trà nói “Ngạch nương, ngươi rốt cuộc như thế nào? Các nàng lời nói nhưng ngàn vạn không cần hướng trong lòng đi nha, các nàng chính là không thể gấp chúng ta so với bọn hắn hảo quá.”

“Theo chân bọn họ sinh khí là không đáng, ta nhớ rõ ngươi đã nói, sinh khí là lấy sai lầm của người khác tới trùng phạt chính mình. Các nàng cùng ta bản thân liền không tương quan, ta lại không phải thế nào cũng phải làm cho bọn họ coi trọng? Chỉ cần chúng ta tự do tự tại còn dùng quản bị người như thế nào nói, đặc biệt là giống các nàng như vậy phảng cao dãm thấp, ta là càng sẽ không để ý.”

“Ngươi có thể nghĩ như vậy ta liền an tâm rồi, bất quá ngươi mặt so sáng sớm thời điểm còn nếu không hảo, chúng ta vẫn là thỉnh đại phu đến xem đi?”

“Vẫn là từ bỏ, gần nhất xem phải uống những cái đó đau khổ trung dược, ta thật sự là sợ. Ta không có việc gì nghỉ ngơi một chút liền hảo.”

Tề Lạc vẫn là không yên tâm, Đổng thị nhìn không có gì nếu là thật sự ra cái gì sự nói, chính mình cùng a mã nên làm sao bây giờ? Vì thế Tề Lạc khuyên nhủ “Ngạch nương, việc này không thể nghe ngươi, ngươi không vì chính mình tưởng, cũng muốn cho chúng ta suy nghĩ nha, chúng ta là một cái chỉnh thể thiêú ai đều không hoàn chỉnh.”

“Triệu ma ma, ngươi làm Tân quản gia đi thỉnh đại phu, muốn nhanh lên nha!” “Đã biết, nô tỳ này liền đi. Đây cũng là cô nương hiếu tâm, nhìn xem tổng không có chỗ hỏng, thái thái hà tất nghịch cô nương đặc ý đâu?”

Tề Lạc cùng Triệu ma ma hầu hạ Đổng thị ở trên giường nằm xuống, làm nàng thoái mái nghỉ ngơi một chút. Một lát sau, Tân quản gia đã đem đại phu mời tới. “Hồi cô nương, đây là Hồi Xuân Đường ngồi công đường đại phu, chúng ta người trong phủ sinh bệnh đều là hắn xem.”

“Tất nhiên như vậy, vậy phiền toái ngươi cho ta ngạch nương hảo hảo mà kiểm tra một chút, muốn cẩn thận một chút nha!”

Triệu ma ma vội vàng buông xuống mành, chỉ là làm Đổng thị vươn tay, Tề Lạc thấy thực lo lắng, ở thời đại này chỉ có thể dựa xem mạch nhìn bệnh, không có các loại Tây y kiểm tra, không phải Tề Lạc không tin trung y, chỉ là nhìn thực mơ hồ, trong lòng không đế. Nay cũng liền kiên định Tề Lạc nhất định phải làm chính mình cha mẹ hảo hảo rèn luyện một chút thân thể, còn muốn nhiều chú ý ẩm thực, gần khả năng không sinh bệnh. Đại phu sờ soạng một hồi lâu, Tề Lạc nhìn có một ít sốt ruột, rốt cuộc sao

không hồi sự ngươi đến lúc đó nói chuyện nha, một chút cũng không hiểu người bệnh người nhà trong lòng.

“Xin hỏi vị này phu nhân, ngài còn có cái gì không thoái mái bệnh trạng không có?”

Đồng thị nhẹ giọng nói “Không có gì, chỉ là cảm thấy có một ít mệt, tương đối ái ngủ, mặt khác hết thảy đều hảo.”

Tề Lạc thật sự là nhạy không được nói “Ta ngạch nương rốt cuộc chuyện như thế nào? Có cái gì vần đề sao?”

Đại phu cười nói “Cô nương không nên gấp gáp. Đây là chuyện tốt. Là hỉ sự. Phu nhân là có thai. Cấp phu nhân chúc mừng.”

Không chờ Tề Lạc cùng Đồng thị phản ứng lại đây. Triệu ma ma vui sướng mà nói “Ông trời phù hộ. Thật thật là ông trời phù hộ. Thái thái rốt cuộc lại lần nữa có hỉ. Thật sự là quá tốt. Đuối minh nhất định phải đi trong miếu lễ tạ thần. Lấy tạ ơn Bồ Tát phù hộ.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 19

“Không có sinh bệnh, chỉ là ta muôn nhìn một chút hơi chút hiểu biết một chút, cũng có thể đều chú ý đỡ phải sinh bệnh.”

“Có là có một ít y thư, ngươi nhìn xem đảo cũng có thể, chỉ là không thể chậm trễ bình thường học tập, cũng không thể không hoàn thành tác nghiệp. Càng không thể bằng vào chính mình nhìn y thư mà hiểu được da lông liền hạt hò nháo, ngươi hiểu chưa?”

Tề Lạc bảo đảm nói “Thỉnh lão sư yên tâm, ta biết nên như thế nào làm.” “Ngươi đi tuyển đi, là có thể lấy một quyển.”

Tề Lạc ở chỗ nhiều thư phòng bắt đầu tìm kiếm về thai phụ phụ khoa thư tịch, thật đúng là tìm được một quyển tương quan, Tề Lạc thật cao hứng, quyết định chính mình nhất định phải hảo hảo xem xem. Với nhiều thấy Tề Lạc cầm thư, kinh ngạc một chút, nhưng là cũng không có nói cái gì, liền phóng Tề Lạc hạ học. Biết Lăng Trụ còn không có trở về, chính mình hắn là cho cha mẹ lưu lại một đơn độc không gian, như vậy cha mẹ cảm tình mới có thể dần dần gia tăng, Tề Lạc quyết định vẫn là trước hoàn thành làm nghiệp.

Đầu phát

Chương 22 phu thê nói chuyện với nhau

Lǎng Trụ về đến nhà, thấy Đổng thị lười biếng dựa vào ghế trên, Triệu ma ma tự cấp Lǎng Trụ bụng trà thời điểm, không cầm cấm có một ít ý cười, giống như có cái gì hỉ sự buông xuồng giống nhau. Lǎng Trụ mở miệng hỏi “Đây là xảy ra chuyện gì? Đã xảy ra cái gì sự? Thường lui tới Tè Lạc đều tại đây, hôm nay nàng không bồi chúng ta dùng cơm sao?”

“Hồi lão gia nói, vừa rồi cô nương người tới phân phó, nói là hôm nay công khóa còn không có hoàn thành, nói là muốn một hồi mới lại đây.”

Nhin đồ ăn đều thượng tè, Đổng thị nói “Các ngươi đều đi xuống đi, này có ta là đến nơi.” “Bọn nô tỳ tuân mệnh”

Lǎng Trụ thấy đầy mặt mỉm cười Đổng thị nói “Khẳng định có cái gì chuyện tốt phát sinh? Nói cho ta đi, làm ta cũng cao hứng cao hứng.”

“Lão công, ta mang thai, ta thật sự mang thai.” Lǎng Trụ đầu tiên là giật mình há to miệng, làm sau tiếp theo mừng như điên ở trong phòng đối với đối lui, “Mang thai? Thật sự mang thai, ta tuy rằng biết nhưng là không nghĩ tới có thể như thế khôi, chúng ta nguyện vọng trở thành sự thật. Nay thật sự là quá tốt. Bất quá lão bà, lại nên vất vả ngươi, ngươi nếu là có cái gì muốn ăn, khiến cho người đi mua, chúng ta hiện tại có tiền, không giống như là mới vừa hoài lạc kia một trận liền cái trứng gà đều ăn không nổi, nói thật tưởng tượng đến này, ta phải đối với ngươi rất là áy náy nha!”

“Có cái gì nhưng áy náy, chỉ cần ngươi có thể đem ta để ở trong lòng, ta đây vô luận ăn bao lớn khổ cũng là đáng giá. Tuy rằng lúc trước chúng ta khổ một ít, nhưng là chúng ta có một cái như vậy hiểu chuyện lạc lạc, những cái đó khổ là đáng giá. Hiện tại chúng ta tuy rằng đi vào này, sinh hoạt điều kiện đã là so trước kia muốn hảo, trời cao trả lại cho chúng ta một cái như thế quý giá lễ vật, chúng ta hẳn là cảm ơn mới là.”

Lăng Trụ tới Đỗng thị tay nói “Là nha, trời cao đối chúng ta thật đúng là hảo nha. Người là biết ta, ta ăn nói vụng về sẽ không nói dễ nghe lời nói, không hợp ý nhau những cái đó lời ngon tiếng ngọt, chính là lòng ta biết người cùng Tề Lạc là ta nhất coi trọng, ta nhất định sẽ không cô phụ của các người, bây giờ còn có một cái nhóc con, ta nhất định phải hảo hảo bảo hộ các người, cho các người hạnh phúc vui sướng sinh hoạt, kết thúc một cái trượng phu cùng phụ thân trách nhiệm.”

“Còn nói sẽ không nói, người hiện tại nói nay cũng là một bộ một bộ, có thể so trước kia tiến bộ không ít. Ta nghe xong trong lòng ra bên ngoài cao hứng đâu? Lão công người nói chúng ta nhất định sẽ hạnh phúc đi, chúng ta vĩnh viễn sẽ không tách ra đi?”

“Đương nhiên, xuyên qua loại sự tình này đều không có đem chúng ta tách ra, còn có cái gì có thể làm khó chúng ta. Tại đây chúng ta tuy rằng không có hiện đại hoá công cụ, chính là chúng ta hiện tại sinh hoạt muôn so với trước tốt hơn không ít, việc nặng mệt sống đều không cần chính mình làm, người cũng không cần tái giống như trước kia giống nhau mang thai còn đi công tác. Lạc lạc thành thực hiểu chuyện, trong nhà sự người khiếu cho nàng quản thì tốt rồi, không cần mệt chính mình, người hiện tại chính yếu nhiệm vụ chính là hảo hảo bảo trọng thân thể của mình, bình bình an an sinh hạ chúng ta bảo bối.”

Đỗng thị lo lắng nói “Nếu là ta tái sinh cái nữ nhi nhưng làm sao bây giờ? Chúng ta thương lượng hảo muôn cái nam hài tử.”

Lăng Trụ cười an ủi nói “Sinh cái nữ hài cũng không có việc gì, ta liền thích nữ hài, nam hài tử sẽ có, chúng ta hiện tại vẫn là thực tuổi trẻ, chúng ta hảo hảo nỗ lực nỗ lực, người còn sợ người lạ không ra nhi tử sao!”

Đỗng thị mà mặt xấu hổ đến đỏ bừng “Đều bao lớn Địa nhân. Còn nói loại này lời nói. Nếu là để cho người khác nghe được nhưng làm sao bây

giờ.”

Lăng Trụ ôm Đỗng thị nói “Hiện tại liền chúng ta hai vợ chồng. Nói nói lại có cái gì vấn đề. Chúng ta đều là lão phu lão thê còn để ý cái này?”

“Ta trong thời kỳ mang thai. Người cũng không thể phạm sai lầm. Ta nghe nói. Tại đây thê tử mang thai phải cho chính mình mà trượng phu lộng thông phòng nha đầu mà. Nay quả thực chính là không có nhân tính. Thê tử mang thai vốn dĩ liền đủ không dễ dàng địa. Còn muốn đổi mặt trượng phu mà xuất quỹ. Ta thật rát bội phục này những cổ đại nữ nhân mà nhẫn nại lực. Ta là tuyệt đối không nghĩ đổi mặt loại tình huống này mà.”

“Người yên tâm hảo. Ta là tân Trung Quốc giáo dục xuông đất nam nhân. So này đó cổ hủ mà cổ nhân mạnh hơn nhiều. Ở người mang thai trong lúc nếu phạm sai lầm mà lời nói. Ta chính mình đều sẽ không tha thứ. Nam nhân không phải chỉ có ** mà. Còn càng hắn là cụ bị ý thức trách nhiệm mà. Huống hồ lại không phải mang thai trong lúc lại không thể lấy quá phu thê sinh hoạt. Người không cần ở lo lắng này những. Ta sẽ không làm người thương tâm khổ sở mà. Cũng không cần lại đồng tưởng tay tưởng mà muốn hảo thân thể so cái gì đều quan trọng.”

“Hảo. Ta tin người. Người nhanh lên ăn cơm đi. Đều mệt mỏi một ngày. Lại không ăn cơm đều phải lạnh.”

“Người vừa nói ta thật đúng là mà là đói bụng. Hiện tại trong lòng cao hứng ăn cái gì đều rất thơm mà. Người hôm nay đều làm gì? Là như thế nào thỉnh đại phu kiêm tra mà?”

“Người nhưng đừng nói nữa, đồng trong phủ lão thái thái muôn quá 60 đại thọ, Lăng Thành lão bà kêu ta đi thương lượng, mệt ta mang Tề Lạc cùng đi, bằng không đến làm các nàng hùng chét không thể. Lão thái thái một hai phải ta sao đem tài rót người lại lãnh trở về, còn muôn an bài nhân

thủ giúp ta quản gia, ngươi nói cái này kêu cái gì sự?" "Vậy ngươi nhung ứng?"

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 20

Từ Đổng thị mang thai sau, Tề Lạc trừ đi học, liền đem thời gian toàn bộ dùng ở liệu lý việc nhà cùng chiếu cố Đổng thị trên người. Tề Lạc từ mượn tới y thư biết được mang thai đầu ba tháng nếu chiếu cố không tốt lời nói thực dễ dàng sinh non, hơn nữa đem đối cơ thể mẹ sinh ra phá hư tính ảnh hưởng. Vì làm mẫu thân có thể khỏe mạnh sinh sản, Tề Lạc phân phó Triệu ma ma mời tới chuyên môn hầu hạ hầu hạ thái sinh sản ma ma, đều là cực có kinh nghiệm. Đồng thời vì tân sinh nhi khỏe mạnh, Tề Lạc còn căn cứ hiện đại thực phẩm dinh dưỡng học, chuyên môn cấp Đổng thi định ra thực đơn, chay mặn phổi hợp cũng càng khoa học một ít. Vì làm mẫu thân sinh sản khi càng thêm thuận lợi, Tề Lạc còn mỗi ngày đều bồi Đổng thi ở chính mình trong viện tản bộ. Thậm chí Tề Lạc còn hù ra mấy đầu nhạc thiếu nhi cấp với nhiều vị lão sư nghe, làm sau làm hấn đem hiện đại khuông nhạc chuyển hóa thành cổ đại đàn tranh khúc phổ dạy cho chính mình diễn tấu, nhìn với nhiều đầy mặt thác nước hấn, Tề Lạc trong lòng đặc ý cực kỳ khiến cho hiện đại khoa học thai giáo ở cổ đại hoa lệ lệ trước tiên xuất hiện đi. đương nhiên Tề Lạc làm những việc này đương nhiên bị mời đến sinh sản ma ma phê bình, nhưng là Tề Lạc cấp tiền công rất nhiều, hơn nữa Lăng Trụ cùng Đổng thị đều không có phản đối, Tề Lạc vẫn là đối với các nàng thực tôn trọng, cho nên các nàng cũng coi như gia nhân này tương đối đặc biệt, cũng là đối Tề Lạc cách làm mặc kệ nó.

Biết Đổng thị mang thai ngày hôm sau, đông phủ Đổng Ngạc thị chỉ là làm Dung ma ma mang theo một ít quý trọng dược liệu tới chúc mừng, nghe Dung ma ma ý tú là bởi vì Đổng Ngạc thị xử lý lão thái tiệc mừng thọ bận quá thoát không khai thân, kỳ thật Đổng thị ước gì Đổng Ngạc thị không tới đâu, cho nên cũng không có biểu hiện ra không cao

hứng, trả lại cho Dung ma ma 2 lượng bạc làm như tiền thưởng, cũng làm Dung ma ma tiện thể nhǎn, đại phu nói làm chính mình an tĩnh dưỡng, tiệc mừng thọ sự liền hoàn toàn dựa đồng phủ. Tiễn đi Dung ma ma, Tè Lạc cùng Đổng thị đều không cấm trường ra một hơi, Lăng Trụ cùng Lăng Thành nháo đến không phải thực vui sướng, hai phủ cảm tình cũng liền biến phai nhạt, rốt cuộc bọn họ là cho nhau nhìn không thuận mắt. Cái này làm cho Tè Lạc thật cao hứng, tuy rằng còn nắm một cái lão thái thái, nhưng là nàng dù sao cũng là lão phụ nhân, là không đương gia. Cho nên mặc kệ tương lai sao không dạng, ít nhất hiện tại Lăng Trụ một nhà có thể quá tự do tự tại nhật tử.

Liễu di nương cũng mang theo Tè Hoàn tới cấp Đổng thị chúc mừng, có thể là Tè Lạc ngày đó nói nỗi lên tác dụng, cũng có thể là từ Lăng Trụ bệnh hảo về sau trước nay liền không có đến quá nàng sân, trên cơ bản cũng không để cho đối mặt, hơn nữa bệnh hảo sau Đổng thị cùng Lăng Trụ phu thê cảm tình giống như đường mật ngọt ngào, chính mình căn bản là căm không đi lên, cho nên liễu di nương biểu hiện thực khiêm cung lương thuận, xem nàng bộ dáng giống như thật sự tưởng khai, không hề trộn lẫn, chỉ là tưởng hảo hảo chiêu cõ Tè Hoàn. Đổng thị đối liễu di nương biểu hiện thực vừa lòng, cảm thấy nàng có thể biết được khó mà lui như vậy thực hảo, bởi vậy, còn riêng tặng nàng phía nam hàng thêu Tô Châu. Tè Lạc đồng dạng thực vừa lòng, nhưng là Tè Lạc cũng không có hoàn toàn yên tâm xuống dưới, vẫn là ở trong tối phân phó Triệu ma ma phải hảo hảo mà giám sát chặt chẽ liễu di nương, chính mình mẫu thân ăn dùng cũng muốn nhiều hơn chú ý. Không thể bởi vì liễu di nương yêu thế mà qua loa đại ý.

Lăng Trụ cũng tận lực rút ra thời gian tới làm bạn Đổng thị, tận lực giảm bớt ra cửa xã giao số lần, mỗi ngày về nhà đều sẽ cấp Đổng thị mang các loại thú vị tiểu vật phẩm cùng các loại cổ đại thức ăn. Có khi Đổng thị tâm tình không hảo hướng hắn phát giận, Lăng Trụ cũng không thèm để ý,

chỉ là càng thêm tiêu tâm tinh tế hóng Đồng thị. Nữ nhân đang mang thai thời điểm là thống khổ nhất cùng bàng hoàng thời điểm, nếu không chiếm được trượng phu coi trọng cùng an ủi trong lòng thực dễ dàng sinh ra dao động, do đó ảnh hưởng thai nhi bình thường phát dục cùng sản phụ trong lòng khỏe mạnh. Cho nên Đồng thị thực cảm động Lăng Trụ sở làm nói vì, cảm thấy Lăng Trụ vô luận là ở hiện đại vẫn là cô đại Lăng Trụ đều là một cái thực hảo rất có trách nhiệm tâm trượng phu, Đồng thị đối Lăng Trụ cảm tình cũng bởi vì này một loạt ngoài ý muốn mà càng thêm thâm hậu.

Gần nhất một đoạn thời gian, Đồng thị cảm thấy rất kỳ quái, Lăng Trụ cùng Tề Lạc lặng lẽ lời nói đặc biệt nhiều, không biết bọn họ đang thương lượng chút cái gì? Trời đã tối rồi, Lăng Trụ còn không có trở về, Tề Lạc cũng không giống thường lui tới giống nhau bồi chính mình ăn cơm, này rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? “Thái thái, cô nương vừa rồi khiến người đã tới nói là có một ít choáng váng đầu, liền bất quá tới.” Triệu ma ma nói

“Nghiêm trọng sao? Muốn hay không thỉnh cái đại phu nhìn xem?”

“Nô tỳ cũng không biết, chỉ là cô nương kiên quyết không cho kêu đại phu, nói là nghỉ ngơi một hồi thì tốt rồi.”

Đồng thị có chút lo lắng nói “Không được, ta còn là tự mình đi nhìn xem đi!” Triệu ma ma cẩn thận đỡ Đồng thị hướng Tề Lạc sân đi đến.

Triệu ma ma nói “Kia thái thái cẩn thận một chút, thái thái không nên gấp gáp, cô nương luôn luôn đều thực khỏe mạnh, lúc này có thể là đọc sách xem quá mệt mỏi, nghỉ ngơi một hồi chuẩn sẽ tốt. Cô nương cũng là cái hiếu thắng, mỗi ngày học như vậy nhiều đồ vật, y nô tỳ xem chính là cô nương đem chính mình cấp bức cho thật chặt.”

“Kỳ thật từ ta mang thai về sau, Tề Lạc không cầm muôn học tập còn muôn xen vào gia, thậm chí còn phải vì ta lo lắng, nàng xác thật quá

vất vả. Chính là Tè Lạc tính tình quá ngoan cố, nếu là nhận chuẩn một sự kiện trừ phi ngươi biện quá nàng, bằng không như thế nào khuyên đều khuyên không được. Hiện tại học tập cũng quản gia tốt cũng thế, này đó đều là chuyện tốt, ta chỉ có thể nhắc nhở nàng đều chú ý thân thể, không thể trở ngại nàng phát triển không phải?”

“Thái thái nói lại lý, cô nương hiện tại không cấm là lớn lên càng ngày càng xuất sắc, chính là kia đầy người khí phái lại có cái nào có thể so sánh lợi hại. Huống hò cô nương như thế hiếu kính lão gia cùng thái thái, gia sự xử lý cũng thỏa đáng hiếu lý lẽ, tương lai nha chúng ta trong phủ cô nương sẽ là cái xuất sắc nhân vật đâu.”

Đồng thị có chút cái đắc ý. Cuối cùng nữ nhi của chính mình được đến người khác mà khen làm phụ mẫu mà không có không vui mà. Nhưng là nghĩ đến nữ nhi mà điệu thấp nguyên tắc cùng tương lai mà không xác định tính. Đồng thị nói “Những lời này chúng ta ở chính mình trong phủ nói thì tốt rồi. Không cần đi ra bên ngoài nói. Người cũng biết đồng trong phủ mà Tè Trân ở bên ngoài là rất có thanh danh mà. Ta không hy vọng Tè Lạc trở thành giống Tè Trân như vậy mà tiêu điểm nhân vật. Này đối một nữ hài tử tới nói không thấy được là một cái chuyện tốt. Ta phải vì Tè Lạc tương lai suy nghĩ.”

“Đã biết thái thái nô tỳ sẽ không nói bậ mà.”

Đi vào Tè Lạc chỗ ở ‘ ám hương viện ’ thấy trong phòng đèn nhánh một mảnh. Đồng thị càng là sốt ruột. Nguyên tưởng rằng Tè Lạc chỉ là nho nhỏ hai đầu bờ ruộng đau. Chính là trước mặt mà hết thảy làm Đồng thị không khỏi hướng chỗ hỏng tưởng. “Lạc lạc. Người xảy ra chuyện gì? Hầu hạ ngươi Địa nhân đâu?” Vừa dứt lời. Trong phòng cùng trong viện đột nhiên sáng lên. Trong phòng trên bàn bã 2 cái kiểu Tây mà giá cắm nến. Cắm thượng màu đỏ mà ngọn nến. Lúc sáng lúc tối mà. Trong viện treo lên hai bài màu đỏ mà đèn lồng. Chiếu mà toàn bộ sân hồng toàn bộ mà. Đồng thị

thích nhất mà ca khúc ‘nhất lăng mạn mà sự’ từ nội thất trung truyền đến. Âm nhạc không giống hiện đại nhạc cụ diễm tấu mà như vậy mượt mà. Thoáng có một ít chất phác cùn bén nhọn. Đồng thị biết đây là Tè Lạc dùng đàn tranh bắn ra tới mà. Lăng Trụ lúc này từ nội thất trung đi ra. Trong tay cầm tươi đẹp mà hoa hồng có chút ngượng ngùng mà đưa cho Đồng thị. Bởi vì ở hiện đại Lăng Trụ trên cơ bản trước nay liền chưa cho chính mình mà thê tử đưa quá hoa.

Lăng Trụ nhẹ giọng nói “Lão bà. Sinh nhật vui sướng.” Đồng thị cảm động mà tiếp nhận hoa hồng. Hạnh phúc mà nước mắt ở vành mắt chuyền động. Đồng thị biết Lăng Trụ là cái sê không lăng mạn Địa nhân. Nhưng là sẽ không lăng mạn Địa nhân đột nhiên làm ra như vậy mà an bài cho người ta mà lực đánh vào có thể tưởng tượng mà chỉ. Ít nhất Đồng thị cảm động mà nhiều đã vụng đào đào. Lăng Trụ đỡ Đồng thị ngồi ở cái bàn bên cạnh. Sau đó đem đặt ở chỗ tối mà cơm Tây bãi ở trên bàn. Nhìn mâm phóng mà bò bítết cùng bên cạnh mà dao nĩa. Cùng với không phải thực sáng trong mà chén rượu. Đồng thị không biết bọn họ có phải hay không còn ở cổ đại. Có phải hay không lại lần nữa xuyên qua thời không về tới hiện đại.

“Trước kia luôn là muốn mang người đi ăn cơm Tây. Vẫn luôn không có cơ hội. Không nghĩ tới chúng ta thế nhưng kỳ tích mà xuyên qua thời không. Mang người thương tiệm cơm Tây mà nguyện vọng là vô pháp ở thực hiện. Ta tự mình xuống bếp làm bò bítết. Không biết ăn ngon không?”

Đồng thị kích động mà nói “Không quan hệ. Không quan hệ mà. Chỉ cần người trong lòng có ta làm cái gì đều là ăn ngon mà. Ta thực sự hảo vui vẻ.”

Lăng Trụ lấy ra một cái nhẫn nói “Chúng ta kết hôn khi đều không thịnh hành mang nhẫn, huống hồ chúng ta cũng mua không nổi, hiện tại ta đem cái này nhẫn tặng cho người, một cái khác ta dùng dây thừng tử mặc

vào mang ở trên cổ. Này liền khi chúng ta kết hôn nhẫn. Người xem trọng sao?”

“Đương nhiên hảo, ta sẽ vĩnh viễn mang nó, sẽ không lại xuống dưới.”

Tè Lạc từ nội thất ra nói “Mommy, người đều không có khích lệ ta, này đó đều là ta tự mình an bài. Ta thực có khả năng đi, người dám không dám động?”

Đồng thị sát sát khéo mắt nói “Ta hảo cảm động, ta thật sự không biết nói cái gì hảo, đây là ta vui mừng nhất một ngày, cũng là ta nhất đặc biệt sinh nhật.”

Lăng Trụ lôi kéo Đồng thị tay nói “Ta biết người từ đi vào cổ đại áp lực liền rất đại, đặc biệt là mang thai về sau, ta không biết nên sao không khuyên giải người, nguyệt hà, chúng ta đều ở bên cạnh người, có việc nói nhất định phải cùng chúng ta nói, chúng ta là người người thân nhất người.”

Tè Lạc lấy ra một cái túi tiền, túi tiền làm được thực tinh xảo, bất quá tú công không phải thực xuất sắc, túi tiền mặt trên thêu cầm chướng. “Mommy, đây là ta thêu tốt nhất một cái, ta đem nó trở thành quà sinh nhật tặng cho người. Chờ ta tay nghề hảo nhất định cho người thêu một cái càng xinh đẹp.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 21

Tề Lạc lầm bầm mà nói “Thật là cây muồn lặng mà gió chẳng ngừng nha!” Biết Hồng Anh nói mà có đạo lý. Cũng biết a mã sẽ không làm chính mình thất vọng. Chính là liễu di nương tà tâm bất tử. Muốn như thế ngày ngày đề phòng cũng là thực đau đầu mà. Muốn một lần giải quyết mới hảo. Tề Lạc phân phó nói “Chờ hoàn ca ca hạ học sau. Làm hắn tới ta này một chuyến. Ta có lời đối hắn nói.”

Chạng vạng mà thời điểm Tề Hoàn tới. Từ đi vào thời đại này. Tề Lạc liền không biết nên như thế nào đối mặt Tề Hoàn. Tề Hoàn trưởng mà không rất giống Lăng Trụ. Hắn càng giống liễu di nương một chút. Càng thêm mà tú khí trắng nõn. Đóng dạng mà Tề Hoàn cũng không biết nên như thế nào đối mặt Tề Lạc. Trước kia mà Tề Lạc thực tùy hứng. Hiện tại mà Tề Lạc cảm giác hoàn toàn bất đồng. Tề Hoàn không biết người bệnh nặng một hồi sẽ thay đổi mà như thế hoàn toàn. Hiện tại mà Tề Lạc cho người ta mà cảm giác thành thực ổn trọng. Thật là buồn cười Tề Hoàn thế nhưng ở tám tuổi mà Tề Lạc trên người cảm thấy thành thực. Từ Tề Lạc đem gia quản lý mà gọn gàng ngăn nắp về sau. Vừa đầm vừa xoa giáo huấn chính mình mà mẫu thân. Tề Hoàn biết chính mình không nên lại coi khinh nàng.

“Hoàn ca ca. Người hạ học. Có mệt hay không? Uống điểm trà đi!” Tề Lạc đem trà đưa cho Tề Hoàn.

Tè Hoàn dùng hắn độc đáo mà thanh lãnh mà tiếng nói nói “Lạc muội muội tìm ta tới có cái gì sự sao? Ta còn muốn đi xem ta nương mà bệnh. Ta nghe nói lạc muội muội làm chủ cấp tìm đại phu. Thật là muốn cảm ơn muội muội.”

“Liễu di nương bệnh không nghiêm trọng, Tè Hoàn ca ca không cần lo lắng, đại phu nói, di nương có một ít suy nghĩ quá nặng, chú ý nghỉ ngơi không cần tưởng quá nhiều liền sẽ hảo.”

Tè Hoàn nghĩ nghĩ nói “Suy nghĩ quá nặng? Thật không nghĩ tới. Có thể là a mā không có đi xem hắn đi, ta sẽ hảo hảo an ủi nàng.”

Tè Lạc nhàn nhạt thở dài nói “Ta cũng không nói nhiều, hoàn ca ca ngươi ái chính mình mẫu thân này không gì đáng trách, nhưng là ta đồng dạng không nghĩ làm mẫu thân của ta đã chịu thương tổn, mỗi người đều là ích kỷ. Ta muốn nói, a mā từ bệnh hảo về sau, liền thay đổi rất nhiều, trở nên càng có ý thức trách nhiệm, cũng trở nên càng thêm tôn trọng thích ngạch nương, ta biết này đổi di nương có một ít không công bằng, nhưng là ta ngạch nương dù sao cũng là a mā vợ cả, ta chỉ là hy vọng di nương không cần suy nghĩ nhiều quá, vô luận như thế nào, Tè Hoàn ca ca ngươi đều là a mā trưởng tử, này đều sẽ không thay đổi, a mā cùng ngạch nương nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố của các ngươi, sẽ không đoán của các ngươi.”

“Này liền được rồi sao? Ta nương làm sai cái gì? A mā lại đột nhiên không thích ta nương? Ta nương cũng không muốn cùng thái thái tránh a mā, chỉ là hy vọng a mā ở có nhàn hạ khi ngãm lại nàng, đi xem nàng.”

“Có đôi khi người cảm tình là thực phúc tạp, người ** cũng rất nhiều cũng thực không dễ dàng thỏa mãn, di nương còn có thể hay không có nhiều hơn yêu cầu? Đây là ai cũng nói không chừng. Kỳ thật hoàn ca ca ta

cũng không có nói sai, ngươi là ngươi nương lớn nhất hy vọng, chỉ cần ngươi có thể tranh đua như vậy không có a mǎ lại có thể như thế nào đâu?”

“Ngươi thật sự nghĩ như vậy? Chỉ cần ta tranh đua ta nương liền thỏa mãn?”

“Đúng vậy, ta chính là nghĩ như vậy, nói thật, a mǎ cảm tình hiện tại đã toàn bộ cho ngạch nương, di nương là căn bản không có trống cậy vào. Ngươi chính là nàng duy nhất thân nhân cũng là nàng duy nhất trống cậy vào, nàng nếu làm di nương nên biết chính mình sắp sửa đổi mặt trạng huống. Kỳ thật nói thật, liễu di nương vẫn là cái Hữu Phúc, ta ngạch nương cũng không có bạc đãi nàng, về sau cũng sẽ không, hơn nữa có ngươi đưa con trai này tương lai cũng có trống cậy vào, huống hồ ngạch nương sẽ không đem ngươi mang ly nàng bên người, ta tưởng này hẳn là so mặt khác trong nhà thiếp thất hảo rất nhiều.”

“Kia tìm ngươi cái này cách nói, a mǎ về sau cũng sẽ không thích thương người khác?”

“Ta không biết tương lai sẽ như thế nào, chính là ta biết di nương là không có cơ hội. Hoàn ca ca vẫn là khuyên nhiều một ít đi, ta không nghĩ nháo đến gia trạch không yên.”

Tề Hoàn ngẫm lại nói “Ngươi muốn nói ta hiểu được, ta sẽ nhiều hơn khuyên ta nương, sẽ không cho các ngươi thêm phiền toái. Kỳ thật cẩn thận ngẫm lại, thái thái đối ta nương xác thật là không tồi, ta cũng sẽ hảo hảo tranh đua cho ta nương mặt dài.”

“Ngươi có thể nghĩ như vậy thì tốt rồi, ta kỳ thật vẫn luôn đều muốn có một cái yêu quý muội muội ca ca, hoàn ca ca chúng ta có thể hay không tung ra lẫn nhau thành kiến hảo hảo chạm nhau đâu? Ta biết chính mình

yêu cầu có một ít tùy hứng, chính là ta thật sự hy vọng chúng ta có thể hòa thuận ở chung, như vậy cũng là a mǎ muốn nhìn đến.”

“Ngươi hôm nay lời nói ta sẽ hảo hảo ngẫm lại, ngươi vô luận như thế nào đều là ta muội muội, đây cũng là không thể thay đổi, ta sẽ tranh thủ làm hảo ca ca, nhưng là ngươi đến cho ta thời gian, cũng đến cho ta cơ hội làm ta hiểu biết ngươi, ta tưởng chúng ta sẽ ở chung thực tốt.”

“Thật tốt quá, hoàn ca ca ngươi về sau có cái gì sự đều có thể tới tìm ta, không có việc gì nói cũng có thể tìm ta tâm sự thiên, như vậy chúng ta mới có thể gia tăng ở chung thời gian, cũng có thể làm lẫn nhau càng hiểu biết.”

“Ân, ta nhớ kỹ. Ngươi dù sao cũng là cái nữ hài tử không có phuơng tiện ra ngoài, có cái gì muôn cùng thích liền cùng ta nói, ta sẽ tận lực mang cho ngươi.”

Tề Lạc tiến lên bắt lấy Tề Hoàn tay nói “Chúng ta đây liền một lời mà định rồi, kỳ thật ta sớm muộn như vậy. Ngươi yên tâm đi, ta sẽ không làm ngươi mua quá quý trọng đồ vật làm ngươi phá sản. Bất quá nếu ngươi nhìn đến cái gì hảo ngoạn ăn ngon, ngàn vạn không cần quên nhà ngươi còn có cái muội muội nha!”

Tề Hoàn nhàn nhạt cười nói “Ta sẽ không quên.”

“Kia nếu ngươi bị khi dễ cũng muốn nói cho ta, ta sẽ nghĩ cách báo thù cho ngươi. Ngươi đừng nhìn chúng ta tiểu, chính là mưu ma chước quỷ vẫn là rất nhiều. Ta nếu là bị khi dễ ngươi cũng muốn bảo hộ ta nha.”

“Ngươi là ta muội muội, ta nhất định sẽ bảo hộ ngươi. Con người của ta kỳ thật rất trầm mặc, cũng sẽ không biểu đạt cảm tình, ngươi không cần chê ta buồn liền hảo.”

Tề Lạc cẩn thận đánh giá Tề Hoàn nói “Sẽ không, ngươi như vậy thành thục ốn trọng, làm người rất có cảm giác an toàn. Ta là thật sự thật cao hứng có ngươi như vậy ca ca.”

Tề Hoàn mặt hơi hơi đỏ lên nói “Ta cũng thật cao hứng có ngươi như vậy đáng yêu muội muội. Sắc trời không còn sớm, ta cũng nên đi trở về, ta đem hôm nay nói hảo hảo mà ngẫm lại, cũng sẽ hảo hảo chiếu cố cùng khuyên giải ta nương. Chỉ cần các ngươi trả giá thiệt tình, ta nhất định lấy thiệt tình hồi báo.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 22

Lăng Trụ nói “Từ xuyên qua về sau. Người liền luôn là ở phát biểu loại này cảm khái. Kỳ thật người thấy Tề Lạc hiện tại thu nhỏ. Cho nên đang đau lòng lo lắng nàng. Chính là người chớ quên. Tề Lạc ở hiện đại mà thời điểm đã nghiên cứu sinh đều tốt nghiệp. Nàng hoàn toàn là một cái có thành thực tư tưởng mà người trưởng thành. Hơn nữa nàng thực thích lịch sử cũng thực ái đọc sách. Hiện tại tuy rằng thu nhỏ. Tính cách bột lén men có chút trở nên sống bát. Nhưng là nàng mà tư tưởng là sẽ không thay đổi mà. Người không cần tổng bị bề ngoài sở mê hoặc. Dương nhiên ta không phải kêu người không cần yêu thương nàng. Chỉ là người không nê đem nàng cho rằng là tám tuổi mà tiểu nữ hài. Nàng có được người trưởng thành mà tư tưởng cùng trí tuệ. Tại đây xử lý vấn đề phương diện nàng so với chúng ta càng cường. Nàng cùng chúng ta là hoàn toàn ngang nhau mà. Cho nên người liền không cần lại vì nàng lo lắng. Nàng là minh bạch chính mình mà năng lực cùng sắp sửa đổi mặt mà cực khổ mà. Điểm này ta một chút đều không vì nàng nhọc lòng. Kỳ thật theo ý ta tới Tề Lạc càng thích hiện tại mà loại này sinh hoạt. Nàng thích cầm kỳ thư họa. Thích loại này nhàn nhã mà sinh hoạt. Nhà của chúng ta hiện tại hẳn là thuộc về quan lại giàu có Địa nhân gia. Là hoàn toàn có thể vì nàng cung cấp loại này sinh hoạt mà. Không giống ở hiện đại chúng ta hoàn toàn không thể giúp nàng. Khi đó ta mới cảm thấy thực sự là thực đau lòng nàng. Tại đây ta hoàn toàn không vì nàng cảm thấy đau lòng bởi vì ta có tự tin có thể cho nàng cung cấp tốt nhất mà cùng nàng muốn mà sinh hoạt. Kỳ thật ta vẫn luôn cảm thấy như vậy mới là một cái phụ thân ứng cấp vì Tề Lạc làm mà.”

“Ta đều có một ít không quen biết người, người hiện tại nói chuyện thật sự tiến bộ rất nhiều, xem ra người cùng Tề Lạc đã thích ứng cổ đại sinh

sống. Ta cũng đến nỗ lực mới được, không thể cho các ngươi đem ta ném quá xa, chúng ta muốn cộng đồng tiến bộ.”

“Ngươi chỉ cần quá ngươi nghĩ tới sinh hoạt là đến nơi, ta thay đổi chỉ là bởi vì ta tìm được rồi chính mình trước kia đã biến mất mục tiêu phấn đấu, đó chính là cho các ngươi sinh hoạt càng tốt cùng càng hạnh phúc không hề bị người khác xem thường cùng khinh nhục. Vô luận sao không dạng ta yêu các ngươi cùng bảo hộ các ngươi tâm đều sẽ không thay đổi, huống hồ ngươi hiện tại lại có tiểu bảo bối, trách nhiệm của ta liền càng trọng.”

“Ngươi không cần cấp chính mình áp lực quá lớn, ngươi như vậy ta thực lo lắng thân thể của ngươi?”

Lăng Trụ nhìn xem Đổng thị nói “Vốn dĩ ta là không nghĩ nói cho ngươi, không nghĩ làm ngươi lo lắng, chính là chúng ta dù sao cũng là người một nhà, chúng ta muốn cộng đồng nỗ lực mới được, ta cũng hy vọng ngươi có thể càng thêm thích ứng cổ đại sinh hoạt.” “Cái gì sự?”

“Chính là về Tề Lạc sự, ta kỳ thật vẫn luôn cảm thấy tuyển tú cách chúng ta còn rất xa, chỉ là gần nhất ở xử lý tám a ca hôn sự, này bột lên men liền hiểu biết nhiều một ít, tại đây 13 tuổi trở lên Bát Kỳ khuê tú đều phải tham gia, Tề Lạc tương lai hôn sự chúng ta căn bản là không làm chủ được, tuyển tú tuyển tú không chỉ có tuyển chính là dung mạo tài nghệ, càng quan trọng là gia thế bối cảnh, phàm là hoàng tộc cùng huân quý vợ cả gia thế đều thực hảo, nếu là chúng ta Tề Lạc hiện tại đi tham gia tuyển tú, nàng khả năng liền cái trắc thất đều không thành, chỉ có thể đương thi thiếp ta như thế nào có thể làm ta lấy làm tự hào nữ nhi đối mặt loại này vận mệnh đâu? Tuy rằng trong lịch sử nàng tương lai sẽ thực hảo, nhưng là lại nhiều vinh hoa phú quý lại có thể như thế nào? Không có cảm tình sinh hoạt kia vẫn là sinh hoạt sao?”

“Không phải có thể lạc tuyển sao?”

“Lạc tuyển đều là có một ít khuyết tật, đối nữ hài tử thanh danh cũng không tốt, tại đây mẫn hán là không thể thông hôn, hoàng tộc huân quý gia vợ cả toàn bộ đều là thông qua chỉ hôn. Gia thế kém một ít cũng đều hy vọng chính mình lão bà nhà mẹ đẻ đối chính mình tương lai có trợ giúp. Loại này yêu cầu ở cổ kim đều là giống nhau, tựa như ta trước kia nói ta sẽ không làm Tè Lạc lại thua lại tại đây phương diện. Chỉ cần gia thế đủ xuất sắc Tè Lạc ở tuyển tú thời điểm liền sẽ phương tiện rất nhiều, ít nhất sẽ không trở thành thị thiếp, lạc tuyển về sau cũng sẽ không bởi vì gia thế nghèo túng mà gả không tốt. Nay đó đều là thực hiện thực cũng thực chân thật, cô bé lọ lem chuyện xưa tại đây vĩnh viễn đều sẽ không phát sinh. Liên bởi vì biết này đó ta mới càng có động lực, cho nên ta thích ứng năng lực muôn so ngươi mau.”

“Nghe ngươi như thế vừa nói. Ta cảm thấy thực hoş hẹn, ta vẫn luôn cũng không biết Tè Lạc tương lai còn sẽ đối mặt như vậy cục diện, chúng ta là không thể làm Tè Lạc trở thành thị thiếp, như vậy sinh hoạt thật sự là quá không xong.”

Lăng Trụ an ủi nói “Ngươi cũng trước không nê gấp gáp, ngươi rốt cuộc vẫn là mang thai, quá mức nôn nóng đối với ngươi cùng hài tử đều không tốt, ta không hy vọng ngươi xảy ra chuyện gì. Hiện tại ly Tè Lạc tuyển tú còn có mấy năm, hiện tại nhà của chúng ta kinh tế thực lực đã có, mấy năm nay ta muốn nỗ lực một ít, tranh thủ ở trong quan trường hồn tốt một chút, có thể bắt được tước vị liền tốt nhất, ngươi hiện tại chủ yếu nhiệm vụ chính là muốn an toàn khỏe mạnh sinh hạ hài tử, đừng cho chúng ta ở vì ngươi lo lắng.”

Đồng thị nói “Ta đã biết, ta sẽ chú ý. Ta đồng dạng cũng sẽ càng thêm nỗ lực, ta ái lạc lạc tâm không thể so ngươi thiếu. Ta biết Tè Lạc nếu là có một cái khỏe mạnh thông minh đệ đệ đối nàng cũng là có chỗ lợi.”

“Ngươi minh bạch liền hảo, trước kia không nói cho ngươi ta chính là sợ ngươi nghĩ nhiều đối thân thể có ảnh hưởng, đem ta nhưng ghẹn hổng rồi, này dù sao cũng là nhà của chúng ta sự, muốn chúng ta cộng đồng nỗ lực mới được. Ta sẽ ở bên ngoài lưu ý một chút thích hợp Tề Lạc người được chọn, ngươi cũng muốn nỗ lực thích ứng cổ đại giao tế vòng, ở nơi đó cũng nhiều hơn lưu ý cùng hỏi thăm thích hợp xuất sắc người trẻ tuổi. Như vậy ở Tề Lạc tuyển tú thời điểm chúng ta mới hảo có cái chuẩn bị, đỡ phải tương lai luống cuống tay chân.”

“Tuy rằng ta không thích xã giao, nhưng là vì Tề Lạc tương lai ta bất cứ giá nào. Ta sẽ hảo hảo hỏi thăm nghiên cứu, chọn lựa gia thế bối cảnh đều thực thích hợp, rốt cuộc ta cũng không hy vọng lạc lạc sinh hoạt không hạnh phúc. Ta còn muốn lưu ý một ít hiềm quý đồ vật, rốt cuộc Tề Lạc của hồi môn cũng là rất quan trọng, hẳn là từ hiện tại liền bắt đầu chuẩn bị, đỡ phải đến lúc đó sau có tiền cũng chưa chỗ nào bán, Tề Lạc của hồi môn ta là nhất định phải phong phú hoa lệ, đỡ phải kêu nhà chồng khinh thường.”

“Ngươi có thể nghĩ như vậy liền thật tốt quá, chúng ta đây liền cùng nhau nỗ lực lên. Ta tưởng chỉ cần chúng ta nghiêm túc nỗ lực đi làm, tương lai nhất định có thể có một cái hảo kết quả. Như vậy chúng ta đối Tề Lạc tương lai cũng càng có nắm chắc một ít.”

Đầu phát

Chương 26 đông phủ mừng thọ (một)

Cái kia ta biết phấn hồng phiếu thực trân quý, nhưng ta còn là da mặt dày cầu một chút, ta hiện tại ở pk bảng thượng vẫn là cái linh, nhìn thực không thoái mái.

Hôm nay là lão thái thái ngày, Đồng thị buổi sáng thời điểm khiến cho Tân quản gia đem thợ lễ đưa đến Lăng Thành trong phủ, Đồng thị biết

chính mình hôm nay hội ngộ thấy rất nhiều người, đây là chính mình dung nhập cổ đại xã giao vòng bắt đầu, cho nên nàng tỉ mỉ trang điểm lên, chính mình trang phẫn đã không thể quá keo kiệt cũng không thể quá đẹp đẽ quý giá. Đổng thị hôm nay hoàn toàn người Bát Kỳ phu nhân giả dạng, tóc sơ chính là đương thời lưu hành một chữ đầu, trên đầu cắm tinh xảo cây trâm, trên lỗ tai mang chính là trân châu hoa tai, tua là dùng tinh mỹ đá quý làm thành, vòng cổ cũng là dùng trân châu làm thành, trên người ăn mặc màu đỏ nhạt trang phục phụ nữ Mãn Thanh, quần áo tài chất cùng thêu công đều là thượng thừa, giả dạng chỉnh tề sau, Đổng thị thực vừa lòng gật gật đầu, vừa không trương dương lại lộ ra một loại thành thực phu nhân ý nhị. Lăng Trụ thấy như vậy Đổng thị “Phu nhân của ta vẫn là thật xinh đẹp sao, nhìn liền rất cảnh đẹp ý vui.” Đổng thị cười cười không nói gì, Lăng Trụ tiến đến Đổng thị bên tai nhẹ giọng nói “Ngươi như vậy làm ta xem rất là sau nhiệt.” Đổng thị mặt đỏ chùy Lăng Trụ một chút, Lăng Trụ ôm chặt Đổng thị cười ha ha.

Triệu ma ma tiến vào thấy như vậy chủ tử, cũng không cầm lộ ra tươi cười, “Lão gia thái thái, hoàn đại gia cùng di thái thái đều chuẩn bị tốt, có phải hay không làm cho bọn họ tiến vào?”

Lăng Trụ buông ra Đổng thị, làm sau rất cẩn thận đỡ nàng làm tốt “Làm cho bọn họ vào đi, Tề Lạc còn chưa tới, chúng ta chờ một chút.”

Liễu thị hôm nay ăn mặc hồng nhạt trang phục phụ nữ Mãn Thanh, trang điểm thực tú khí. Nàng lạnh Tề Hoàn hướng Lăng Trụ cùng Đổng thị vấn an, Đổng thị vội vàng làm các nàng ngồi xuống. Lăng Trụ biểu hiện thật sự là đậm nhiên, chỉ là hỏi Tề Hoàn quá như thế nào? Thiếu không thiếu cái gì đồ vật? Tề Hoàn nhất nháu trả lời, cũng nói “Thái thái cũng không có bất luận cái gì bạc đai ta địa phương.” Lăng Trụ thực vừa lòng gật gật đầu nói “Phu nhân là một cái hiểu lý lẽ người, cũng là ta thiệt tình kính trọng cùng yêu quý người, ngươi muốn cái gì liền cùng nàng nói,

nàng sẽ tận khả năng thỏa mãn người.” Lăng Trụ cũng không có xem Liễu thị, nếu nàng chính mình đã tưởng khai, chính mình liền không thể lại cho nàng không trông cậy vào ý niệm.

“Lão gia thái thái, cô nương tới.”

Tề Lạc xuyên một thân màu tím nhạt trang phục phụ nữ Mãn Thanh, quần áo cổ áo cùng tay áo đều là tinh mỹ thêu thùa hoa văn, có vẻ thập phần cao nhã tinh xảo. Tề Lạc đeo trang sức đều là dùng san hô đỏ chế thành, phát ra nhàn nhạt màu đỏ quang mang, bị màu đỏ nhạt vây quanh Tề Lạc có vẻ nàng cả người phi thường đáng yêu tinh xảo.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 23

“Ta làm nàng hảo hảo mà giả dạng đi, hôm nay xem nàng mặt mũi tới quý nữ nhom cũng rất nhiều, Sở Diễm khanh giống như cũng trở về, không thể thất lễ, phải hảo hảo mà trang điểm mới được.” Trong giọng nói lộ ra một tia kiêu ngạo cùng tự đắc.

Tè Lạc vội vàng nói “Trân tờ tờ thiên sinh lệ chất, như thế nào trang điểm đều đẹp” sau khi nói xong, Tè Lạc đều cảm thấy buồn nôn, nhưng là Đỗng Ngạc thị lại rõ ràng không có loại cảm giác này.

Lão thái thái nói “Là nha, Tè Trân kia nha đầu chính là lớn lên hảo, ở các nàng vùng này là nổi bật, ai cũng so ra kém. Tè Lạc hiện tại nhìn giống như hảo một ít, nhưng là vẫn là không đuổi kịp Tè Trân cao quý kiều mị.”

Tè Hoàn nhìn giả cười Tè Lạc, như vậy Tè Lạc làm hắn thực không thói quen, cũng thoảng cảm thấy có một ít đau lòng. Tè Lạc cảm thấy Tè Hoàn quan tâm ánh mắt, cho hắn một cái đáng yêu tươi cười, Tè Hoàn thấy sau biết Tè Lạc cẩn bắn là không thèm để ý này đó, tuy rằng minh bạch nhưng là Tè Hoàn trong lòng vẫn là không dễ chịu.

Lại một lát sau, nha đầu nói “Trân cô nương tới”. Tè Trân hôm nay trang điểm thật là thực xuất sắc, quần áo là ngân hồng sắc, mặt trên hoa văn phức tạp mà mắt sáng, toàn thân trên dưới trang sức đều là từ quý báu trân châu cùng mười phần hoàng kim làm thành, trang sức hình thức cũng tương đối đẹp đẽ quý giá, vừa thấy liền biết giá trị xa xỉ, rất sâu trên dưới

lấp lánh tỏa sáng, đoạt người tròng mắt, sấn đến Tè Trân giống như một đóa hoa lệ mà cao quý mẫu đơn. Tè Trân đến gần khi có thể ngửi được một cỗ nồng đậm hương khí, câu nhân hồn phách.

Lão thái thái cùng Đổng Ngạc thị đều thực vừa lòng gật gật đầu, lão thái thái càng là vui vẻ nói “Tè Trân ngươi hôm nay xinh đẹp giống như tiên tử giống nhau, ta thật sự rất vui mừng.”

Tè Trân nhìn xem Tè Lạc nói “Hôm nay dù sao cũng là tớ mẫu ngày sinh, ta trang điểm xinh đẹp một chút tớ mẫu cũng sẽ cao hứng mà. Huống hồ một hồi tới rất nhiều người, ta muốn trở thành xuất sắc nhất.”

“Tớ mẫu thật cao hứng trân nhi như thế xinh đẹp, các nàng ai cũng so ra kém ngươi.”

Tè Lạc chỉ vào Tè Hoàn nói “Ngươi là đường thúc con vợ lẽ sao? Lại một trận không thấy, ngươi lớn lên còn rất anh tuấn.”

Tè Hoàn không nói gì, hắn thực không thích Tè Trân thịnh khí lăng nhãnh, đồng dạng hắn cũng không cảm thấy Tè Trân ăn diện lộng lẫy có cái gì tốt, hắn vẫn là càng thích Tè Lạc thanh nhã tinh xảo trang phẫn, nếu nói Tè Trân đẹp đẽ quý giá như thế mẫu đơn nói, như vậy Tè Lạc chính là tinh xảo như nguyệt quý.

Tè Trân thấy Tè Hoàn không nói gì, cũng không có bị chính mình hấp dẫn trụ, tức giận nói “Ta cùng ngươi nói chuyện ngươi không có nghe thấy sao? Như thế nào như thế không hiểu lẽ phép?”

Tè Hoàn cúi đầu không nói gì, Tè Lạc chạy nhanh nói “Trân tỷ tỷ, hoàn ca ca vốn dĩ liền không thích nói chuyện, hắn ngày thường liền rất trầm mặc ngươi không lấy làm phiền lòng.”

Tề Trân hờ lạnh một tiếng nói “Quả nhiên là con vợ lẽ, thượng không được mặt bàn. Ta khuyên Tề Lạc ngươi vẫn là thiếu thế con vợ lẽ nói chuyện, để tránh tự rót giá trị con người.”

Tề Hoàn cùng Liễu thị mặt trăng, Tề Lạc kéo lại Tề Hoàn tay nói “Hoàn ca ca là ta ca ca, hắn đối ta thực hảo, ngươi không cần khinh thường hắn, ta có phải hay không tự rót giá trị con người cũng ảnh hưởng không đến ngươi, ngươi liền không cần vì ta nhọc lòng.”

Tề Trân tức giận nói “Ngươi thật là cái không biết người tốt tâm nha đầu.”

Lão thái thái đối Đổng thị nói “Tề Trân nói cũng là có đạo lý, ngươi vẫn là phải hảo hảo giáo dục Tề Lạc, từ xưa đích thú chính là bất đồng, không cần mất đúng mực, làm người ngoài chê cười.”

Đổng thị biết chính mình cùng này đó khinh thường chính mình một nhà người biện luận căn bản là vô dụng, chính mình như thế nào làm còn không tới phiên bọn họ làm chủ, Đổng thị cúi đầu trầm mặc cũng không có nói lời nói.

Đổng Ngạc thị nói “Dung ma ma không lãnh Tề Hoàn đi phía trước đi, này dù sao cũng là nội trách, Tề Hoàn tại đây không thích hợp.”

“Là thái thái, nô tỳ này liền đi.” Tề Hoàn cũng biết chính mình tại đây cũng không thích hợp, nhưng là hắn tương đối lo lắng cho mình mẫu thân, không khỏi nhìn về phía Tề Lạc, Tề Lạc hướng hắn chớp chớp mắt, ý bảo chính mình sẽ nhiều hơn chú ý, Tề Hoàn đạm cười yên tâm rời đi.

Đầu phát

Chương 27 đông phủ mừng thọ (nhị)

Chúc mừng pk giá trị không hề bằng không, thêm càng một chương. Đầu phát các vị thỉnh tiếp tục đầu phiếu đi, ngài duy trì chính là ta động lực.

Từ Tề Hoàn rời đi sau, không khí có một ít tẻ ngắt, Tề Lạc cũng không phùng Tề Trân nói chuyện, rốt cuộc chính mình cũng là cái có tính tình, không kiên nhẫn chịu những cái đó cơn giận không đâu. Đổng thị biết chính mình già là thua thiệt Tề Hoàn mẫu tử, nhìn Tề Trân nói chuyện như thế không khách khí, Đổng thị sắc mặt lạnh đạm trầm mặc. Đổng Ngạc thị biết Tề Trân cùng lão thái thái thật là đặc tội Đổng thị các nàng, nhưng là nàng căn bản là không biết này có cái gì nhưng tức giận, huống hồ chính mình già hiện tại loại tình huống này cũng không sợ Lăng Trụ nhà bọn họ. Cho nên cũng không có lý Đổng thị các nàng, đối Tề Trân nói “Ngươi những cái đó bằng hữu cũng mau tới, ngươi phải hảo hảo chuẩn bị, không thể thất lễ.”

“Ngạch nương, ngươi yên tâm đi, ta sẽ hảo hảo chiêu đãi các nàng. Sở Diễm nói nàng nhất định sẽ đến.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 24

Tĩnh đức tĩnh thực vội vàng nói “Sẽ không, sẽ không. Chúng ta sẽ không làm biểu muội thật mặt.”

Tề Trân nhìn Tề Lạc nói “Có đôi khi ta thật sự thực không rõ ngươi suy nghĩ cái gì đồ vật? Hoàn toàn cùng người bình thường không giống nhau, ta những cái đó bằng hữu xuất thân tôn quý, có thể cùng các nàng nhận thức chẳng lẽ ngươi không cao hứng sao? Vì cái gì ngươi luôn là một bộ thờ o bô dáng?”

Tề Lạc nói “Đó là ứng vì ta chỉ là thích bình tĩnh sinh hoạt, ngươi cũng nói những cái đó người xuất thân cao quý, ta như vậy các nàng như thế nào có thể coi trọng đâu? Hà tất tự tìm phiền não, ta chỉ là nghĩ tới ta muốn sinh hoạt thôi. Trân tỷ tỷ hoàn toàn không cần vì ta lo lắng, ngươi cái loại này sinh hoạt cũng không phải ta muốn, ta sẽ không cùng ngươi tránh gì đó.” Tề Lạc hoàn toàn cho thấy thái độ, nàng không muốn cùng Tề Trân có cái gì hiểu lầm, nàng tuy rằng không thích Tề Trân nói chuyện làm việc phương thức, nhưng là mỗi người nhất cầu không giống nhau, ngươi không thích không đại biểu người khác không nghĩ muốn. Tề Trân mặc danh địch ý làm Tề Lạc cảm thấy thực khó xử, cho nên nhân cơ hội này đem nói minh bạch, đến nỗi Tề Trân có tin hay không đó chính là chuyện của nàng.

Tề Trân nhìn đạm nhiên Tề Lạc không nói gì, mà tĩnh đức tĩnh thực hai tỷ muội thực giật mình nhìn Tề Lạc, các nàng ở nhà khi ngạch nương luôn là đem Tề Trân cùng các nàng tương đối, các nàng cũng tưởng tượng Tề

Trân giống nhau vì gia tộc làm vể vang, không nghĩ tới thế nhưng có người không thích Tề Trân loại này sinh hoạt, các nàng cảm thấy rất kỳ quái.

Làm chuẩn lạc trang điểm diện mạo cũng là thực xuất sắc, thế nhưng có loại suy nghĩ này, thật là không thể tưởng được.

Tề Châu tiến vào nói “Trân muội muội, thái thái gọi ngươi đó, ngươi các bằng hữu tới, thái thái làm ngươi nhanh lên qua đi.”

“Thật sự? Thật tốt quá, lạc muội muội nếu như thế tưởng ta liền không miễn cưỡng ngươi, hy vọng ngươi tương lai không cần hồi hận, hai vị biểu tý các ngươi cùng ta cùng đi đi!”

Tề Lạc thấy Tề Trân đã đi ra ngoài, tuy rằng Tề Trân nhà ở là lưu có nha hoàn, nhưng là nếu phát sinh cái gì hiểu lầm liền không hảo, nhưng là Tề Trân hoàn toàn đem nàng quên ở sau đầu, Tề Lạc cũng không thể sẽ chính mình gia, nếu là Tề Trân một hồi mang những cái đó bằng hữu tới, chỉ cần nghĩ đến cái kia náo nhiệt trường hợp, Tề Lạc liền cảm thấy đau đầu. Hiện tại nên làm sao bây giờ đâu?

Tề Châu truyền xong lời nói cũng không có rời đi, nàng rõ ràng nhìn ra Tề Lạc khó xử, liền nói “Nếu lạc muội muội không chê nói, không bằng thượng ta kia ngồi ngồi?”

Tề Lạc cao hứng mà nói “Thật tốt quá, ta thật đúng là tưởng cùng Tề Châu tý tỡ hảo hảo liêu một chút đâu, chúng ta nhanh lên đi thôi!”

Tề Châu mang theo Tề Lạc đi tới chính mình sân, Tề Châu sân rất nhỏ, phòng cũng thực chất phác, cùng Tề Trân hoàn toàn vô pháp so. Nhưng là Tề Lạc lại cảm thấy cùng thả lỏng, Tề Châu nha hoàn thấy các nàng tới, rõ ràng sững sốt, nhưng là vẫn là nhiệt tình cấp Tề Lạc châm trà, Tề Châu có chút ngượng ngùng nói “Ta này thật sự là quá đơn sơ, lạc muội muội không cần để ý.”

“Tè Châu tỷ tỷ nói sự nói cái gì, ta một chút cũng không cảm giác được đơn sơ, ta cảm thấy thực nhẹ nhàng thoải mái.”

Tè Châu nghiêm túc nhìn Tè Lạc biểu tình, nàng không có phát hiện Tè Lạc bất luận cái gì khinh bỉ cùng bất mãn. Tè Châu nghe nói Tè Lạc gia cũng không phải quá hảo, nhưng là Tè Lạc hôm nay trang phẫn hoàn toàn nhìn không ra tí, tuy rằng không có Tè Trân đẹp đẽ quý giá, nhưng là Tè Lạc đeo trang sức cũng thập phần tinh xảo, huống hồ Tè Châu cảm thấy Tè Lạc thật sự biến cố xinh đẹp rất nhiều. Nhìn như vậy Tè Lạc Tè Châu cảm thấy có chút tự ti, nhưng là Tè Lạc cũng không có chút nào coi khinh chính mình, hơn nữa vừa rồi Tè Lạc vì Tè Hoàn nói chuyện, làm cùng Tè Hoàn giống nhau đều là con vợ lẽ Tè Châu rất là cảm động, cho nên liền chủ động mời Tè Lạc đến chính mình trong viện làm khách.

Đầu phát

Chương 28 đông phủ mừng thọ (tam)

Tè Lạc không biết hắn là cùng Tè Châu liêu chút cái gì, mà Tè Châu cũng không phải cái nói nhiều, cho nên trường hợp có một ít lanh. Hơi hiện xấu hổ không khí khiến cho Tè Châu cùng Tè Lạc đồng thời nở nụ cười, các nàng cho nhau nhìn đối phương gương mặt tươi cười, không khí hòa hoã không ít.

Tè Lạc nói “Tỷ tỷ ngày thường đều có chút cái gì hoạt động? Tỷ tỷ bàn mành thực độc đáo, thật xinh đẹp.”

“Ta rất buồn, lạc muội muội không cần ghét bỏ, cái này bàn mành là ta thêu, ngày thường ra cấp lão thái thái cùng thái thái thỉnh an ngoại, ta đều là lại thêu thùa.”

Tề Lạc hâm mộ nói “Tề Châu tỷ tỷ ngươi thật là quá ghê gớm, ta liền thêu không ra như vậy đẹp, không sợ ngươi chê cười ta thêu phẩm quả thực quá lạn.”

Tề Châu nha hoàn nhận được “Chúng ta cô nương thêu phẩm thật sự thực hảo, chúng ta cô nương thêu thùa cùng người khác không giống nhau, là cô nương chính mình nghiên cứu. Cho nên lạc cô nương nhìn đặc biệt.”

“Nguyên lai Tề Trân tỷ tỷ là tự học thành tài nha, thật là quá ghê gớm.” Tề Lạc từ hiện đại bắt đầu liền rất hâm mộ có thể đem chữ thập thêu làm cho người rất tốt, tại đây càng là hâm mộ những cái đó thêu thùa thực xuất sắc người, bởi vì Tề Lạc biết đó là cô đại nữ tử chuẩn bị tài nghệ, Tề Lạc chính mình cũng biết tại đây phương diện chính mình là không có trông cậy vào.

Tề Châu khiêm tốn nói “Đừng nghe Yến nhi nói bậy, ta này chỉ là nho nhỏ năng lực thôi, không có việc gì sao đặc biệt. Người nếu là thích nói đuổi minh ta đưa ngươi một cái?”

“Ta là thực thích, bất quá Tề Châu tỷ tỷ quá mệt mỏi liền không hảo.”

“Không có gì, dù sao ta có thời gian, chỉ cần lạc muội muội thích thì tốt rồi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 25

Tề Trân phụ họa nói “Đó là đương nhiên, ngươi là cái gì thân phận, Tề Châu tỷ tỷ thêu phẩm chỉ là tiểu chơi ứng, khẳng định không đuổi kịp những cái đó công phẩm.”

“Quá mức hoa lệ đồ vật xem đến nhiều, liền không có gì cảm giác, ngược lại không bằng này đó chất phác nhìn tươi mát đáng yêu. Tỷ tỷ ngươi nếu mang đến, ta đây liền tuyển này khăn đi.” Sở Diễm cầm lấy một cái màu lam nhạt khăn, làm sau đem chính mình trên tay mang một cái ngọc ché nhẫn đưa cho Tề Châu “Cái này là cho ngươi, ta cái này nhẫn tuy rằng không phải nội trí, nhưng là cũng là tinh phẩm, ta đem nó thường cho ngươi.”

Tề Châu liên tục chối từ, Sở Diễm tức giận nói “Cho ngươi ngươi liền cầm, kia như vậy nói nhiều.” Tề Châu cầm tạ sau nhận lấy.

Tề Lạc cảm thấy Sở Diễm khanh khách tuy rằng kiêu ngạo một ít, nhưng là vẫn là hiểu được nhân tình sự cố, nàng cầm Tề Châu khăn, tất nhiên liền phải bồi thường lễ, nội tạo trang sức không dễ tặng người, cho nên chỉ cho một cái nhẫn. Chính là Sở Diễm khanh khách rốt cuộc xuất thân cao quý, nói chuyện thực không để bụng người khác cảm thụ, đáp lễ dù sao cũng là chuyện tốt, nhưng là nàng lời nói giống bố thí cho người khác dường như, làm người thực không thoải mái.

Tè Trần nói “Ngươi có thể muốn thêu phẩm chính là Tè Châu phúc khí, còn đưa cái gì đồ vật.”

Sở Diễm nói “Ngươi là ta bằng hữu, ta như thế nào có thể bạch bạch muốn ngươi đồ vật đâu? Huống hồ chỉ là một cái tiểu chơi ứng, không đáng giá gì đó. Ta lần đầu tiên tới nhà ngươi, xem ngươi trụ địa phương khá tốt.”

“Có thể được ngươi khích lệ cũng thật không dễ dàng, ta này chỉ có thể coi như giống nhau, phú mà không quý. Đâu giống nhà ngươi phú quý song toàn.”

“Nào có ngươi nói như vậy nghiêm trọng, nhà ta chỉ là đại chút, người hầu nhiều chút, đồ vật quý trọng chút thôi.” Tè Lạc rõ ràng cảm thấy Tè Trần trong ánh mắt lưu lộ ra ghen ghét, tuy rằng chỉ là chợt lóe mà qua. Tè Lạc không tin như vậy nhạy bén Sở Diễm khanh khách không cảm giác được, cùng một cái ghen ghét chính mình người giao bằng hữu rất nguy hiểm, Tè Lạc tưởng khả năng Sở Diễm khanh khách cảm giác về sự ưu việt có thể làm mỗi người đều ghen ghét đi cho nên nàng không để bụng.

Cái kia, cầu phấn hồng phiếu! Lớn tiếng triệu hoán phấn hồng phiếu!

Đầu phát

Chương 29 đông phủ mừng thọ (bốn)

Hôm nay có việc trước tiên thượng truyền tân chương, tiếp tục mặt dày cầu phấn hồng phiếu cùng đê cử phiếu.

Tè Lạc thấy sở hữu thiếu nữ đều ở phụ họa Sở Diễm khanh khách nói chuyện, nàng cảm thấy thực nhảm chán. Tè Trần ở cái này trong nhà là công chúa giống nhau nhân vật, chính là ở Sở Diễm trước mặt lại không có chút nào ngạo khí, tuy rằng không giống này nàng người như vậy nịnh nọt,

nhưng là cũng không dám phản bác Sở Diễm nói, xem ra tại đây thân phận địa vị là quan trọng nhất. Nhìn các nàng tại đàm luận quần áo trang sức lưu hành xu thế, Tề Trân giống như thực hiểu công việc, không phải cùng Sở Diễm khanh khách nói, mà Tề Lạc chút nào không có hứng thú. Tề Lạc lặng lẽ đứng dậy, sát thực tế ra bên ngoài lưu. Sắp đến môn kia, chỉ nghe Sở Diễm khanh khách thanh âm nói “Ngươi là muốn tới nào đi?”

Mẫn nhà ở tầm mắt đều tập trung ở Tề Lạc trên người, Tề Lạc thực xấu hổ nói “Ta, ta muốn đi xem ngạch nương.”

“Ngươi là đối chúng ta nói chuyện không có hứng thú sao? Ta nhớ rõ ngươi một câu cũng chưa nói?” Sở Diễm cũng không biết chính mình như thế nào sẽ để ý cái này thoạt nhìn có một ít đáng yêu tiểu cô nương, chỉ là cảm thấy nàng thực thuần tịnh.

Tề Trân nói “Ngươi là không biết nàng, nàng nha liền ái phát ngốc, mỗi ngày không rời nàng ngạch nương tả hữu, hoàn toàn là cái không lớn lên hài tử. Cùng nàng nói cái gì cũng là uổng phí, nàng quá trầm mặc.”

Tề Lạc tuy rằng rất không vừa lòng Tề Trân nói như vậy chính mình, chính là này cũng cho nàng giải vây, Tề Lạc đối chính mình nói, coi như không nghe thấy hà tất cùng một cái tiểu cô nương động khí.

Sở Diễm khanh khách nói “Nguyên lai là như thế này nha, ngươi cái này biểu muội thật đúng là thực đặc biệt đâu! Ngươi đi tìm ngươi ngạch nương đi, tiểu cô nương.”

Tề Lạc cũng không có xem chung quanh người sắc mặt, vội vàng hướng Sở Diễm hành lễ liền rời đi. Bước nhanh đi đến ngoài cửa, thật sâu hít một hơi, vừa rồi bên trong vẫn là quá áp lực, vẫn là bên ngoài thoải mái. Hồng Anh vội vàng nói “Cô nương, ngươi là làm sao vậy? Trân cô nương lại khi dễ ngươi?”

“Không thể nào, ta chỉ là không thích bên trong hoàn cảnh. Hiện tại đi tìm ngạch nương kia đến người cũng rất nhiều, thật là không phương diện đâu?”

Hồng Anh nói “Bằng không chúng ta đi trong vườn đi một chút? Vừa rồi nô tỳ ở bên ngoài nghe này người trong phủ nghị luận nói, vì lão phu nhân ngày sinh vườn đều làm lại thiết trí, cảnh sắc thực hảo.”

Tề Lạc có chút động tâm, “Kia đến người có thể hay không rất nhiều? Hôm nay tới người ngoài cũng rất nhiều, nếu là đụng vào người nào liền không hảo.”

“Sẽ không như thế xảo mà. Bên ngoài tới mà nam tử trên cơ bản là vào không được nội trạch sân mà. Thái thái các cô nương có từng người đều ở từng người mà địa phương. Nô tỳ tưởng. Cô nương là hỉ tinh mà. Trong vườn khẳng định không có gì người mà.”

“Ngươi biết cái này trong phủ mà phòng bếp ở đâu sao?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 26

Thanh niên thấy Tè Lạc phản ứng cười rộ lên “Đây là quá có ý tứ, xem ra nàng là thật sự lại né tránh gia, bất quá gia là sẽ không từ bỏ, lại tương ngộ thời điểm gia nhất định biết người kêu cái gì?”

Tùy tùng nói “Muốn hay không nô tài đi hỏi thăm một chút? Hắn là thực dễ dàng.”

“Như vậy liền không thú vị, gia muốn cho nàng chính mình nói cho gia tên. Hương hồn nàng còn quá tiểu, không cần sốt ruột.”

Tùy tùng đem Tè Lạc di dừng ở trên cổ khăn nhặt lên tới, đưa cho chính mình chủ tử. Khăn thượng chỉ là thêu vài cọng nhu nhược tiểu thảo, vừa thấy chính là vừa mới học thêu thua không lâu người thêu. Đối nhìn quen tinh mỹ thêu phẩm thanh niên tới nói, cái này khăn thật sự là quá mức đơn sơ, căn bản nhập không được hắn mắt. Nhưng là thanh niên tiếp nhận khăn, hướng trong lòng ngực một súy “Chờ đến tái ngộ đến thời điểm, liền còn cho nàng.”

Đầu phát

Chương 30 tiểu nghị tiệc mừng thơ

Tè Lạc cùng Hồng Anh chạy đến không ai địa phương, thô thô thở phì phò. Bình phục một hồi, Hồng Anh không cầm hỏi “Cô nương, người kia người nhận thức? Nhìn giống như rất có thể lực bộ dáng?”

“Lần đó ta cùng a mā ngạch nương lên phố khi đụng tới quá hǎn, không nghĩ tới hôm nay lại gặp mặt, ta tưởng hǎn hǎn là hoàng tộc đệ tử đi dù sao là chúng ta không thể trêu vào người, hôm nay phát sinh sự ngươi không cần cùng bất luận kẻ nào nói lên, ta không nghĩ nháo bất luận cái gì phiền toái.”

“Là, nô tỳ nhớ kỹ, nô tỳ tuyệt đối sẽ không cùng bất luận kẻ nào nói, thỉnh cô nương yên tâm. Chỉ là nô tỳ lo lắng cái kia gia sẽ hướng người khác hỏi thăm cô nương.”

Tề Lạc ngẫm lại nói “Sẽ không, hǎn kiêu ngạo không cho phép hǎn như thế làm, ta về sau ra cửa khi chú ý một ít, lấy thân phận của hǎn chúng ta không có khả năng lại đụng vào đến cùng nhau.”

“Cô nương trong lòng có chủ ý là được, nô tỳ xem cũng không còn sóm, cô nương nên đi lão phu nhân nào.” “Ân, ngươi nói chính là.”

Tề Lạc lại lần nữa đi vào lão phu nhân nhà ở, này người rất nhiều. Đỗng thị thấy Tề Lạc vào được, vội vàng vãy tay làm nàng qua đi, “Ngươi như thế nào mới đến? Tề Trân các nàng đều đã tới rồi, nói là ngươi đã sớm từ nàng kia ra tới?”

“Không có gì, ta chỉ là không kiên nhẫn người nhiều, chạy tới trong vườn đi dạo. Sở Diễm khanh khách nàng không có tới này?”

“Cái kia tôn quý người chịu tới này đãi đãi cũng đã thực cấp Tề Trân mặt mũi, nghe nói đã cùng những cái đó vương phủ a ca nhóm rời đi. Người làm chuẩn trân mệ con đáng vể đặc ý, quá mức trương dương.”

Tề Lạc cười nói “Ta như thế nào nghe ngươi khẩu khí này có chút toan nha!”

Đồng thị gõ Tè Lạc đầu một chút nói “Đây là như thế nào cùng ta nói chuyện đâu? Người biết đến ta là nhất chướng mắt bọn họ cái loại này người. Chỉ là ta tuy rằng không nghĩ trở thành tiêu điểm, nhưng là cũng không thích bị người khác dẫm nha, vừa rồi người không tới, Tè Trân nói người không biết đều ở đâu cái gốc phát ngốc đi, thật là tức chết ta.”

“Không có việc gì, tùy tiện các nàng nói tốt, các nàng hiện tại đang đắc ý đương nhiên người khác phùng các nàng, chờ đến các nàng xuất hiện vấn đề gì như vậy bỏ đá xuống giếng tất nhiên là hôm nay thổi phồng các nàng người, này ở cổ đại quá thường thấy. Bằng Lăng Thành căn cơ căn bản là không nên làm như thế xa hoa thịnh yến, quá dẫn người chú ý, bộc lộ mũi nhọn tại đây ngược lại không tốt. Đồng Ngạc thị các nàng liền này đều nhìn không thấu, ta xem bọn họ ly xui xéo không xa, chúng ta xa nàng là chính xác. Ở trong góc càng tốt có thể xem đến càng toàn diện, cũng có thể giống chúng ta giống nhau nói nhỏ.”

“Nghe người như thế vừa nói ta tâm tình khá hơn nhiều. Người a mã thượng ta nỗ lực mà giao một ít bằng hữu. Chính là này đó cá nhân ta không có một cái coi trọng mà. Làm ta đi lấy lòng nịnh bợ các nàng ta thật là làm không được.”

“Không có việc gì mà ngạch nương. Người chỉ cần vui vẻ liền hảo. A mã làm người giao bằng hữu cũng là vì làm người không hề cảm thấy tịch mịch. Càng tốt mà sinh hoạt thôi. Chướng mắt các nàng liền không cần miễn cưỡng chính mình. Ta tin tưởng một ngày nào đó người sẽ gặp được thiệt tình tương giao mà bằng hữu mà. Huống hồ tới này mà đều là hướng về phía Đồng Ngạc thị cùng Tè Trân chính là mặt mũi. Những người này đều là nhân tình. Thấy Tè Trân các nàng không thích chúng ta. Lại như thế nào sẽ coi trọng chúng ta đâu?”

Đồng thị gật gật đầu nói “Vẫn là người phân tích mà thấu triệt. Xem ra người địa học không có bạch thượng. Liễu thị thân thể không tốt. Ta làm

nàng đi về trước. Ta tuy rằng không được ưa thích. Nhưng là ta là Lăng Trụ mà chính thê. Vẫn là có chút mặt mũi mà. Liễu thị liền bất đồng. Ta nhìn đều khó chịu. Thiếp thất tại đây quả thực liền không phải người quá mà. Quá thông khổ.” Tề Lạc gật đầu không có nói cái gì nữa.

Ở tiệc mừng thọ thượng Đồng thị cùng Tề Lạc cũng tận lực làm nhạt chính mình mà tồn tại. Đồng Ngạc thị thực vừa lòng Đồng thị mà thức thấy rõ thú không đoạt nổi bật. Nhìn nữ nhi của chính mình đã chịu truy phủ. Nàng thực sự là cao hứng cực kỳ. Nàng tin tưởng như vậy mà nhật tử sẽ vẫn luôn quá đi xuống. Các nàng chỉ biết càng thêm mà tôn quý.

Nhìn các tân khách đều **. Đồng thị biết chính mình cũng nên cáo từ. Đồng thị biết hôm nay chỉ có thể nói tốt. Cho nên nàng chịu đựng toàn thân bốc lên mà nói da gà mang cười nói “Ta hôm nay xem như dài quá kiến thức. Đường tẩu thật là có khả năng mà. Thế nhưng đem tiệc mừng thọ lo liệu mà như thế chi hảo. Đây là làm người kính nể. Tề Trân có thể thỉnh đến như vậy nhiều mà quý nhân tới cấp lão thái thái chúc thọ thật là không đơn giản mà. Trách không được bá mẫu như thế đau nàng. Ta xem tương lai Tề Trân nhất định là đương phu quý hoàng địa chủ.”

Đồng Ngạc thị mặt mang đắc ý. Nhưng là vẫn là khiêm tốn nói “Nàng một cái con nít con nôi mà còn không biết tương lai như thế nào đâu? Ta nhưng thật ra trông cậy vào nàng có thể trở nên nổi bật. Chính là việc này cũng nói không chừng mà.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 27

Trong nháy mắt liền phải ăn té, Đồng thị bụng cũng nổi lên tới, bất quá trong bụng bảo bối thực nghe lời cũng thực ngoan, một chút cũng không như thế chính mình mẫu thân. Đầu phát ở hiện đại thai giáo rất quan trọng sở hữu cha mẹ đều không hy vọng hài tử thua ở trên vạch xuất phát, Tề Lạc trước kia một cái bằng hữu chính là chuyên môn làm thai giáo chỉ đạo, cho nên Tề Lạc tuy rằng không phải thực chuyên nghiệp, nhưng là giống nhau thường thức nàng vẫn là biết đến. Tề Lạc không có việc gì thời điểm liền bồi Đồng thị nói chuyện, cho nàng trong bụng bảo bảo đạn đòn tranh cùng kể chuyện xưa, lôi kéo chính mình mẫu thân rèn luyện thân thể, tóm lại phàm là có thể nghĩ đến, Tề Lạc đều làm, Đồng thị thấy bận trước bận sau Tề Lạc thực vui mừng, như vậy nữ nhi ai có thể không yêu thương nàng đâu?

Đồng thị bởi vì mang thai gia sự trên cơ bản đều là Tề Lạc ở chưởng quản, ăn té thời điểm là nhất vội, hơn nữa với nhiều vị lão sư cũng muốn về nhà ăn té, cho nên Tề Lạc khóa liền ngừng, nhưng là với nhiều cấp Tề Lạc để lại một ít tác nghiệp, nói là quá xong năm hồi sẽ đến muộn kiểm tra. Với nhiều làm trò Tề Lạc mặt luôn là thực nghiêm khắc, nhưng là ở ngầm đối mặt Lăng Trụ thời điểm lại luôn là khích lệ Tề Lạc, tuy nói Tề Lạc kỳ hạ đến kém một ít, nhưng là nàng tranh chữ cùng đòn tranh thật sự tiến bộ thực mau, đồng thời Tề Lạc dùng công khiêm tốn cũng thực làm hăn thường thức, quan trọng nhất chính là Tề Lạc ở văn học thượng tu dưỡng rất cao, cơ hồ một điểm liền thông, tuy không thích làm thơ làm từ nhưng là đối cố đại nổi danh thơ từ lý giải thường thường làm với nhiều kinh ngạc, thậm chí có một ít mới lạ lý giải, tóm lại với nhiều phi thường

thích chính mình cái này học sinh. Lăng Trụ cũng thực thưởng thức với nhiều, hắn vừa không cỗ hủ lại không cũ kỹ cho nên có đôi khi Lăng Trụ không có việc gì thời điểm thường xuyên đi tìm hắn nói chuyện phiếm. Lăng Trụ trừ bỏ cấp với nhiều mỗi tháng 20 hai quà nhập học phí, còn khác cấp 100 hai cùng rất nhiều hàng tết coi như tiền thưởng.

Lăng Trụ trong nhà ra một cái vốn có tiểu thôn trang ngoại, có tiền sau lại ở ban đầu thôn trang phụ cận mua hai cái thôn trang, cho nên năm nay ăn tết Lăng Trụ một nhà chỉ là thôn trang thượng thu vào liền có 5000 hai, mặt khác còn có rất nhiều nông sản phẩm phụ. Ngoại trang quản sự tới báo cáo thu chi, Tề Lạc cả ngày phùng sổ sách nghiên cứu, Tề Lạc sợ hãi chính mình bị lừa, cho nên liền khiến người hỏi thăm một chút bên ngoài lương thực cùng nông sản phẩm phụ giá cả, không nghĩ tới quản sự thật là cái thành thật không hề có giở trò bịa bợm, trướng mục hoàn toàn là đúng thượng. Tề Lạc thật cao hứng, lập tức lấy ra 500 hai coi như bao lì xì chia quản sự, mặt khác tới đưa cho quản sự hai thất hàng thêu Tô Châu. Việc này người trong phủ đều nghe nói, mỗi người hâm mộ, Tề Lạc chính là tưởng nói cho bọn họ chỉ cần hảo hảo mà làm việc, chính mình là sẽ không bạc đãi bọn hắn. Theo sau Tề Lạc lại triệu khai toàn thể người hầu đại hội, làm trò toàn thể người mặt, căn cứ mỗi người biểu hiện, bình ra 10 danh kiệt xuất người hầu thưởng, mỗi người hiện trường khen thưởng 20 lượng bạc, cũng đem tiếp theo năm tiền công dâng lên 50%, đồng thời cũng bình ra 5 danh tiêu cực lân công, tiếp theo năm tiền công hạ điều 50%, nếu tiếp theo năm bình xét vẫn là cuối cùng nói, như vậy liền trực tiếp sa thải. Đôi không có bất luận cái gì khen thưởng cùng trùng phạt hạ nhân cũng nhiều phát 3 tháng tiền tiêu vặt coi như ăn tết bao lì xì. Tề Lạc hành động đối những người này đánh sâu vào không phải giống nhau đại, bọn hạ nhân nghị luận sôi nổi, nhưng là mọi người đều hy vọng năm sau chính mình cũng có thể đoạt giải bởi vậy Lăng Trụ trong phủ đám người hầu nhiệt tình mười phần. Cái này làm cho Lăng Trụ một nhà rất là vừa lòng, xem ra hiện đại thưởng phạt chế độ vẫn là rất hữu dụng sao.

Cấp Lăng Thành trong phủ năm lỄ Tè Lạc đã làm người đưa đi, lỄ vật nhiều này đây nông sản phẩm phụ là chủ, mặt khác tặng một ít tinh xảo da lông. Từ tặng lỄ người trở về trong giọng nói xem, Lăng Thành đối lỄ vật không phải thực vừa lòng, nhân vi không đủ tinh xảo. Nhưng là ĐỒNG Ngạc thị lại rất vừa lòng, bởi vì nàng từ năm lỄ thượng liền có thể nhìn ra Lăng Trụ gia cũng không như thế nào hảo, chính mình gia có thể vững vàng cao hơn bọn họ một đầu. Vì chương hiển Lăng Thành một nhà phú quý, ĐỒNG Ngạc thị cấp Lăng Trụ năm lỄ thực quý trọng, có trang sức tơ lụa cùng trân quý con mồi, thậm chí còn có hai kiện trân quý đồ sú. Lăng Trụ không có cảm thấy chút nào khó coi, ngầm đối Tè Lạc nói, thật là nhặt trứ, như thế đầu to người chính là quá ít, quả thực chính là ngốc nghếch lăm tiền đai danh từ sao. Đến nỗi mẫu thân ĐỒNG thị bên kia thân thích không lui tới đã thật lâu, cho nên cũng liền không đưa năm lỄ. Dựa theo quy củ Lăng Trụ cũng cấp chính mình thủ trưởng cùng đồng liêu tặng một ít quà tặng, không ít là từ tiền lão bản kia mua Tây Dương phẩm, đã tinh xảo lại độc đáo, bởi vì cùng tiền lão bản hữu hảo quan hệ này đó lỄ vật không có hoa rất nhiều tiền. Tiền lão bản sinh ý thực hảo, hắn biết Lăng Trụ là cái cẩn thận người, sẽ không muốn hắn đồ vật, cho nên hắn tặng Tè Lạc một cái tinh xảo phát âm hộp cùng với họa tranh Tây dùng công cụ làm ăn tết lỄ vật.

Cỗ đại quan viên cũng nhiều năm già, Lăng Trụ trên cơ bản đều ở nhà làm bạn ĐỒNG thị, trừ bỏ tất yếu rất ít ra cửa. Còn có mấy ngày liền phải ăn tết, ai ngờ đột nhiên hạ đại tuyết, độ ấm cũng giảm xuống rất nhiều. Tè Lạc sáng sớm lên thấy bởi vì hạ tuyết vô pháp chạy bộ, liền ở chính mình trong phòng làm lên tập thể dục theo đài. Hồng Anh biết Tè Lạc không thích uống trà thủy, hơn nữa mỗi ngày làm xong vận động sau tất nhiên uống một bát lớn nước sôi để nguội, cho nên nàng sớm liền chuẩn bị tốt. Làm xong thể thao sau Tè Lạc biện uống nước vừa nghĩ hôm nay an bài, bên ngoài thoảng có một ít sáo, “Mây tía ngươi đi xem đã xảy ra cái gì? Như thế nào như thế không quy củ?” Hồng Anh nói.

Chỉ chốc lát mây tía trở về bẩm báo nói “Cô nương, hôm nay sáng sớm ở ta phủ cửa phát hiện một cái đồng cứng người trẻ tuổi, lão gia tâm địa hảo, đem hăn nâng vào phòng thỉnh đại phu cũng chỉ đâu? Này muôn ăn tết, nếu là người nọ thực sự có cái không hay xảy ra chính là không may mắn.”

Tè Lạc cảm thấy hứng thú nói “Phải không? Ta đi xem, người nọ hiện tại ở đâu?” “Lão gia cấp an bài ở trong sương phòng!”

Tè Lạc mang theo Hồng Anh cùng mây tía đi tới sương phòng, thấy Lăng Trụ cùng Đổng thị đều ở, Tè Lạc hỏi “A mā, người này như thế nào? Còn có thể cứu chữa sao?”

“Không biết, đã thỉnh đại phu, đang xem đâu, ta xem người này hăn là cái đọc sách, lớn lên vẫn là rất anh tuấn, cũng không biết như thế nào liền đến nhà ta cửa.” Đủ rồi một hồi đại phu ra tới, thấy Lăng Trụ lắc đầu nói “Gió lạnh nhập thể, bệnh thương hàn lấy trọng, đã không cứu, chuyện tốt sớm an bài hậu sự đi!” Nói xong liền đi rồi.

Tè Lạc đối người này rất tò mò, hơn nữa chính mình nhìn mấy quyển y thuật, cũng tưởng thực tiễn một phen, liền đi tới trước giường. Trên giường người trẻ tuổi tuổi đại khái ở 18 tuổi tả hữu, lớn lên mi thanh mục tú rất là anh tuấn, là Tè Lạc xem qua lớn lên soái nhất một cái, chỉ là bởi vì bệnh nặng sắc mặt trắng bệch. Đột nhiên có người chụp Tè Lạc một chút, làm nàng hoảng sợ, quay đầu lại xem là chính mình phụ thân.

Lăng Trụ nói “Xảy ra chuyện gì, xem như thế tập trung tinh thần. Thiếu niên này ở hiện đại còn có trị nhưng là tại đây, ai, ta úng kinh làm quản gia chuẩn bị quan tài đi, nếu chúng ta đuổi kịp, liền làm điểm chuyện tốt đem hăn táng đi.”

“A mã. Thực sự một chút biện pháp cũng đã không có? Nhìn hắn quái đáng thương mà.”

“Không trị đại phu không nói sao? Ta cũng muốn cho hắn hảo quá tới rốt cuộc cứu người một mạng còn hơn xây bảy tháp chùa sao. Chính là người mà thọ mệnh không phải có ta nói mà tính mà.”

Tề Lạc biết biết bệnh thương hàn chính là trọng chứng cảm mạo. Xem hắn mà bộ dáng khả năng ở phát sốt. Nay không có thuốc tây. Dùng trung dược mà lời nói quá chậm. Khởi không đến tác dụng. Tề Lạc ngẫm lại. Đột nhiên nghĩ đến. Tề Hoàn mấy ngày hôm trước đào đến một quyền cũ nát mà y thư. Nhìn có chút lịch sử. Mặt trên mà chữ viết phân biệt lên rất là lao lực. Tề Hoàn biết chính mình thích xem y thư liền đưa cho chính mình. Mặt trên có chút mơ hồ mà chữ viết có trị thương hàn phương pháp. Tề Lạc cẩn thận mà ngẫm lại lúc ấy nhìn đến mà phương thuốc. Cầm lấy bút mực viết lên. Chỉ chốc lát tràn ngập chỉnh trường mà giấy. “A mã. Dù sao đại phu nói hắn cũng hảo không được. Không bằng thử xem cái này phương thuốc. Có lẽ sẽ có kỳ tích phát sinh đâu?”

Lăng Trụ nghiêm túc mà nói “Tề Lạc này cũng không phải là nói giỡn mà sự. Tuy rằng hắn không cứu. Nhưng là nếu ngươi dùng sai rồi được. Người cả đời đều đến lưng đeo trầm trọng mà áp lực. Chúng ta đã muốn chạy tới tận tình tận nghĩa. Người lại không tinh thông y thuật. Chỉ là lược hiểu một ít da lông liền không cần hò nháo.”

Tề Lạc ngẫm lại Lăng Trụ mà lời nói rất đúng. Nhưng là nếu cái này phương thuốc hảo sử đâu? Vậy chứng minh rồi kia bốn cũ nát mà y thư là trân phẩm. Chính mình cẩn thận nghiên đọc khả năng sẽ đối tương lai có điều trợ giúp. “A mã. Người nói mà cũng có lý. Chính là có hư mà liền có hảo địa phương mặt. Vạn nhất ta nếu có thể chữa khỏi hắn đâu?”

Đồng thị nhìn đã ngoan cố lên mà cha con nói “Lão công. Ta xem khiến cho Tè Lạc thử xem đi. Vạn nhất không được nàng cũng chết tử tế tâm. Nếu có thể cứu không phải càng tốt sao? Ta xem thiếu niên này khá tốt mà không nên như thế liền không có.”

Lăng Trụ nhìn xem kiên trì Tè Lạc lại nhìn xem trên giường thiếu niên, bất đắc dĩ nói “Hảo đi, ta làm người thử xem, ta cũng hy vọng có thể cứu hảo, nếu cứu không sống người cũng không cần quá khổ sở tự trách, đây đều là hăn mệnh.”

Tè Lạc làm Tần quản gia dựa theo cái này phuơng thuốc đi tìm được, sau đó an bài một cái kêu tiều dẽ gã sai vặt dùng rượu mạnh chà lau thân thể, bởi vì thiếu niên ở phát sốt, Tè Lạc không hy vọng cháy hỏng thân thể hăn cơ năng, khiến cho bệnh biến chứng. Muốn ngao hảo, Tè Lạc cũng làm tiều dẽ cho hăn rót đi vào, tuy rằng có một ít khó khăn, nhưng là vẫn là nuốt xuống đi. Tè Lạc còn phân phó tiều dẽ mỗi cách nửa canh giờ liền uy hăn một bát lớn ôn khai thủy, Tè Lạc đem chính mình có thể làm đều làm, dư lại liền xem ông trời. Liền uống lên ba ngày được, thiếu niên nhiệt độ cơ thể dần dần trở nên bình thường lên, hô hấp cũng dần dần vững vàng, Lăng Trụ một nhà đều thật cao hứng, đặc biệt là Tè Lạc, hiện tại nàng đem kia quyển sách đương bảo bối giống nhau. Lại qua hai ngày, Tè Lạc giống thường lui tới giống nhau đi xem cái kia thiếu niên bệnh tình, đi đến trước giường liền nhìn đến thiếu niên tay giật mình, hơn nữa chậm rãi mở to mắt.

Tè Lạc và hưng phấn nói “Ngươi tinh sao? Người có phải hay không muốn uống thủy” thiếu niên mỏng manh ừ một tiếng, Tè Lạc vội vàng đổ một chén nước uy hăn uống xong đi. Lăng Trụ cùng Đồng thị nghe thấy tin tức cũng chạy đến, thiếu niên khàn khàn nói “Đây là nào? Là các ngươi đã cứu ta sao?”

Lăng Trụ nói “Đây là nhà ta, ta kêu Lăng Trụ, cứu người chính là nữ nhi của ta, ta thật không nghĩ tới đối ý thuật lược hiểu da lông nàng thế nhưng thật sự đem người sinh mệnh cấp liền đã trở lại.”

Thiếu niên ôn hòa nhìn Tè Lạc nói “Cảm ơn người, tiểu cô nương, tương lai ta sẽ báo đáp người.”

Tè Lạc vội khiêm tốn nói “Không cần không cần, ta chỉ là vừa vặn, là người bản thân cũng không nên tuyệt.”

Lăng Trụ nói “Người vừa mới hảo, vẫn là thực suy yếu, vẫn là đừng nói nữa, người nghỉ ngơi đi, chờ người đã khỏe chúng ta bàn lại.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 28

“Năm nay chúng ta thôn trang thượng thu hoạch thực hảo, gia cầm tương đối nhiều, ngươi gọi người nhiều chuẩn bị một ít, đại gia mệt mỏi một năm, nhất định phải ăn qua nghiện mới được. Chỉ cần là thích hợp xoát cái lẩu tài liệu ngươi khiến cho người nhiều hơn chuẩn bị, không cần để ý mặt khác.”

“Tuân mệnh, đám tiểu tử này nhưng chắc chắn nhạc hư, nô tài này liền đi xuống làm.”

Tề Lạc ngăn cản nói “Chờ một chút, ta a mã chức quan không lớn, ăn tép người tới sẽ rất ít, ngươi đi ẩn người sắp xếp lớp học đi, làm đại gia luân nghỉ ngơi, Tết nhất cũng làm mỗi nhà người đều hảo hảo tụ tụ.”

Tần quản gia cảm động nói “Các chủ tử tâm chính là hảo, nô tài đại biểu bọn họ cảm ơn cô nương.” Tần quản gia quỳ xuống cấp Tề Lạc dập đầu, Tề Lạc vội vàng xua tay nói “Không cần, không cần, ngươi nhanh lên lên, này không có gì, ngươi không cần như vậy.”

Buổi tối ăn cơm khi, thấy Lăng Trụ cùng Đổng thị, Tề Lạc phân phó Tần quản gia nói cho bọn họ, Lăng Trụ cùng đồng sự cũng thực tán thành phương pháp này. Đổng thị cười nói “Ta xem ngươi thèm đi, trước kia ngươi liền thích ăn cái lẩu, ăn xong sau mới nhớ tới giảm béo chuyện này, ăn thời điểm tất cả đều ném tại sau đầu.”

“Ngươi nếu là thèm, ngày mai chúng ta cũng ăn được, chúng ta cũng ném thử này cùng chúng ta kia có cái gì không giống nhau?”

“Hảo oa hảo oa, dù sao ta đã làm người chuẩn bị, chúng ta đây ngày mai liền ăn được.” Tề Lạc cao hứng mà nói.

Triệu ma ma tiến vào nói “Lão gia thái thái, cứu đến cái kia Triệu công tử giống như có chuyện muôn cùng các ngươi nói, hăn hiện tại ở ngoài cửa chờ đâu.”

Lăng Trụ nói “Nếu hăn có chuyện nói, vậy ngươi khiến cho hăn vào đi.” Triệu công tử đi vào tới, hướng Lăng Trụ cùng Đồng thị thất lễ, rất là quy củ khéo léo.

Lăng Trụ nói “Xem ngươi này khí sắc là hảo, cảm giác thế nào?”

“Ta đã không có việc gì, đa tạ ngài ân cứu mạng, không phải các ngươi ta khả năng đã sớm đi xuống bồi ta nương.”

“Ngươi đừng nói như vậy, chúng ta cũng là vừa vặn, cũng là mạng ngươi đại, cách ngôn không phải nói, đại nạn không chết tất có hạnh phúc cuối đời sao? Ta xem ngươi chính là cái có hậu phúc.”

Triệu công tử trào phúng cười cười nói “Ta chính là một cái số khổ người, nơi nào có cái gì hạnh phúc cuối đời, có thể tồn tại liền không tồi. Bất quá ta nếu là thật sự đã chết, ta nương nhất định sẽ trách ta chưa cho nàng tranh sĩ diện, huống hồ ta cũng thực không cam lòng, cho nên lăng đại nhân đại ân đại đức tại hạ nhất định suốt đời khó quên, chờ tương lai ta lấy sẽ hăn là thuộc về ta đồ vật về sau, ta nhất định sẽ báo đáp của các ngươi.”

Lăng Trụ biết trước mắt cái này Triệu công tử khả năng thân thể thương không phải rất đơn giản, cứu hăn cũng là vừa vặn, làm Tề Lạc gả

cho hắn cũng là chỉ chỉ đùa một chút mà thôi. Hiện tại xem hắn nói chuyện, biết hắn là một cái phúc tạp nhân vật, có lẽ thật sự giống Tè Lạc nói có thể trở thành một cái đại nhân vật, chính mình gia hiện tại loại tình huống này vẫn là không cần gây chuyện hảo. “Cái gì báo đáp không báo đáp, ngươi té xỉu ở ta gia môn trước đây là mạng ngươi không nên tuyệt, ông trời làm chúng ta cứu ngươi, ngươi không cần tưởng quá nhiều, chúng ta cũng không cầu cái gì hậu báo, chỉ cho là cấp bọn con cháu tích phúc.”

“Ta bỗn hắn là nói cho các ngươi ta hết thảy, bằng không chẳng phải là thực không có thành tâm sao? Chính là có một số việc ta chính mình đều không có lông minh bạch, cho nên ta chỉ có thể nói ta lông minh bạch sự. Ta kêu Dương Khang, là cái mẫn người.”

Đồng thị kinh hô nói “Dương Khang, vậy ngươi có phải hay không có cái nghĩa huynh kêu Quách Tĩnh?” Tè Lạc lôi kéo Đồng thị, kỳ thật Tè Lạc một chút cũng không kỳ quái Đồng thị phản ứng, bởi vì ở hiện đại thời điểm Đồng thị chính là xạ điêu mê, trong nhà các phiên bản Xạ Điêu Anh Hùng Truyện đều có, Đồng thị trước kia liền nói chính mình phụ thân tựa như Quách Tĩnh giống nhau thành thật nghiêm túc, chỉ là kỳ ngộ không có Quách Tĩnh hảo mà thôi.

Tè Lạc thấy cau mày Dương Khang nói “Ta ngạch nương trước kia liền nhận thức một cái kêu Dương Khang, chỉ là thật lâu chưa thấy được, cho nên phản ứng có một ít kích động, ngươi không lấy làm phiền lòng.”

“Không có gì, ta không có nghĩa huynh. Kỳ thật ta đảo hy vọng ta có thể có cái nghĩa huynh, chính là ta tình huống, ai không nói. Ta sinh ra ở một cái đại gia đình, ta a mã thực ái chính mình thê tử, chính là a mã vợ cả không con, cho nên tất nhiên phải có tiểu thiếp, ta chính là tiểu thiếp sinh, ở ta hai tuổi thượng thời điểm, ta nương bị người khác bôi nhọ cùng hạ nhân dán díu mới sinh hạ ta, bởi vì ta lớn lên càng giống ta nương một ít. Ta a mã không kia gia lão gia thực túc giận, muốn mệnh người đánh chết

chúng ta, ta nương dùng nàng sở hữu tiền tài cùng nàng còn thật xinh đẹp thân thể mua được trông coi đem ta cùng nàng bên người nha hoàn trộm thả, làm sau liền phóng hỏa **, kia cảnh tượng ta cả đời đều không thể quên được. Bên người nha hoàn Lý dì ăn mặc cần kiệm cung ta đọc sách, sau lại bởi vì mệt nhọc quá độ cũng đi rồi. Bọn họ chỉ là hy vọng ta có thể vì các nàng tranh đua, tẩy xuyến ta nương bất bạch chi oan. Ta tự nhận vẫn vô song toàn, chính là ở kinh thành cái này địa phương một giảng phuong pháp nhị giảng gia thế bối cảnh, này đó ta đều không có, cấp hỏa công tâm hơn nữa bị người lừa tiền tài, cho nên liền ngã bệnh, sau lại càng ngày càng nặng đã bị khách điểm lão bản đuổi ra tối, ta cho rằng chính mình là hắn phải chết không thể nghi ngờ đâu? Không nghĩ tới lăng đại nhân một nhà đã cứu ta, ta thật sự thực cảm kích các ngươi, bởi vì từ nhỏ đến lớn không có hình người các ngươi giống nhau quan tâm chiếu cố ta.”

Nghe hắn nói đến này đó, Đồng thị cảm động thảng rót nước mắt, hắn mẫu thân là một cái vĩ đại mẫu thân, vì chính mình nhi tử có thể mang sống thế nhưng khuynh này sở hữu, loại này tình thương của mẹ quá làm người cảm động cũng làm người tôn trọng. Tề Lạc cũng thực cảm động nhưng là không có rời lê, chỉ là vành mắt hòng hòng, nếu hắn nói chính là thật sự lời nói, như vậy Dương Khang phụ thân tất là cái quý tộc, hắn muốn vì chính mình mẫu thân tranh đua khả năng không phải thực dễ dàng.

Nam nhân tâm đều tương đối ngạnh, Lăng Trụ từ đi vào cổ đại lên làm quan về sau, những cái đó đại gia tộc đấu tranh hắn cũng nghe không ít, chỉ có thể nói ích lợi là hữu hạn, đấu tranh là tàn khốc, Dương Khang cùng hắn mẫu thân chỉ là đấu tranh kẻ thất bại mà thôi. Dương Khang có như vậy phúc tạp thân phận bối cảnh, vẫn là không cần tiếp xúc quá sâu cho thỏa đáng. Lăng Trụ biết chính mình là cái ích kỷ người, bảo vệ tốt gia đình là trách nhiệm của chính mình, mặt khác đều không quan trọng. Nhưng là thấy đang ở thương cảm thê tử, hắn biết chính mình thê tử là cái hảo tâm

tràng, trước kia thấy lưu lạc miêu cấu đều thường xuyên cho chúng nó cорм ăn, càng không cần phải nói xong Dương Khang thân thế sau phản ánh.

“Phu nhân, ngươi trước không cần khổ sở, Dương Khang Dương công tử là cái có tài hoa người, tương lai tất thành châubáu. Ngươi còn có thai ngươi như vậy đối hài tử không tốt.”

Đồng thị nói “Ta biết đến, chính là thật sự là quá cảm động, lão công chúng ta có thể hay không giúp giúp hắn nha. Vì hắn mẫu thân kia phân tình thương của mẹ cũng nhân nên giúp giúp hắn.”

Dương Khang vội vàng nói “Không cần, ta sẽ đem này đó nói cho các ngươi chỉ là bởi vì các ngươi là ta ân nhân cứu mạng, cũng không phải cho các ngươi đồng tình ta.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 29

Tề Lạc nhìn đủ loại kiểu dáng hàng mới, đôi mắt đều bất quá dùng, Tề Lạc nhíu mày nói “Tiền thúc thúc, ngươi liền không tưởng lộng cái mục lục sao? Đem chủ đánh hiếm lạ đặt ở phía trước, mỗi cái khách nhân một phần như vậy có thể tinh rất nhiều thời gian.”

“Cái dạng gì mục lục?”

“Chính là ngươi đem thương phẩm tên nơi sản sinh sử dụng đều viết ở một trương trên giấy, tốt nhất có thể đem thương phẩm đơn giản họa ra tới, phân loại chế thành đơn tử, khách nhân tiến vào trước xem các loại mục lục, nếu là nhìn đến vừa ý liền lấy thật phẩm cho hắn, ngươi còn có thể đem tốt làm thành trọng điểm đầy giới, như vậy ngươi có thể bót việc rất nhiều, cũng không đến mức bởi vì lấy tới bắt đi đối với ngươi thương phẩm tạo thành tổn thất. Kỳ thật đơn giản tới nói chính là giống thực đơn giống nhau, chỉ là càng phức tạp xinh đẹp một ít.”

Tiền lão bản cao hứng mà nói “Xem ra ta còn là không thể quản ngươi đòi tiền, ngươi lại cho ta ra cái ý kiến hay, các ngươi một nhà thật là ta phúc tinh nha!”

Lăng Trụ nói “Ngươi nếu là ở như vậy nói, chúng ta đã có thể không mặt mũi tới, chúng ta là bằng hữu, giúp đỡ ra ra chú ý là là hắn là, sao có thể luôn là làm ngươi đưa ta nhóm đồ vật.”

Tiền lão bản biết Lăng Trụ một nhà là cái không yêu chiêm tiệm nghi, cũng trước nay liền không có khinh thường thân là thương nhân chính mình, cho nên trong lòng càng thêm coi trọng bọn họ, “Hảo, chúng ta lão quy củ giảm giá 20% hảo. Chúng ta là bằng hữu điểm này ưu đãi vẫn là có thể.”

Tề Lạc thấy một phen đàn violon, Tề Lạc đem nó cầm trong tay, thật là một phen đàn violon. Tề Lạc cẩn thận nhìn, kỳ thật Tề Lạc đối đàn violon học tập cũng không thâm nhập, nàng học đàn violon thời điểm là thi đại học sau khi kết thúc nghỉ hè, bởi vì học cầm so vãn, cho nên chỉ là học cơ bản kỹ xảo. Khi đó Tề Lạc là cái ái nầm mơ nữ hài, phi thường thích lương chúc này đầu khúc, hy vọng chính mình cũng có thể được đến như vậy hồn nhiên điểm mỹ tình yêu, hóa điệp dùng đàn violon diễn tấu là tốt nhất nghe, cho nên chỉ luyện một đầu hóa điệp khúc Tề Lạc thực có thể mông một mông những cái đó không biết nàng chi tiết người, chính mình cũng là lúc ấy cùng hắn quen biết, hắn khi đó luôn là nói chính mình kéo cầm hồn nhiên bộ dáng làm hắn thực thích, nhưng là lại thích có thể nào ở quyền lợi cùng tiền tài trước mặt chính mình không đáng một đồng.

Tiền lão bản nhìn phát ngốc Tề Lạc nói “Đây là Tây Dương một loại nhạc cụ, ở chúng ta đây là không ai thích, ta này còn có quan hệ với cái này cầm kỹ xảo giới thiệu, người muốn thích ta liền cho người lấy tới?”

Tề Lạc chậm rãi vuốt ve đàn violon, từ cùng hắn chia tay về sau, chính mình liền đem đàn violon vẫn rất xa, kỳ thật cầm lại không có sai, chỉ là chính mình không có xem đối người mà thôi. Suy nghĩ cẩn thận Tề Lạc nói “Kia hảo nha, ta trước kia gặp qua loại này cầm, ta chỉ biết một ít đơn giản kỹ xảo, hiện tại không biết đã quên không có?”

“Hiện tại cũng không có gì người, này cầm vẫn luôn tại đây phóng, ta cũng trước nay liền không nghe người ta nói qua, thoảng chạm vào nó

huyền tựa như cưa đầu gỗ dường như, Tè Lạc cô nương ngươi liền cho ngươi tiền thúc thúc diễn tấu một khúc, làm cho ta cũng nghe nghe cái này cầm rốt cuộc có cái gì đặc bi, ta cũng hảo trương trương kiến thức.”

Tè Lạc nhìn xem bốn phía, có thể là ăn tép đi, trong tiệm thật sự không có khách nhân, chỉ có hai cái tiểu nhị. Chính mình cầm nghiện đã lên đây, đối đàn violon đặc bi thân thiết, không ngại kéo một khúc thử xem? Tè Lạc nhìn xem chính mình phụ thân, Lăng Trụ biết Tè Lạc tâm tình, liền hướng nàng gật gật đầu. Tè Lạc nói “Cái này Tây Dương nhạc cụ kêu đàn violon, hắn nếu là kéo hảo là rất êm tai, chỉ là ta thời gian rất lâu bất động, không biết còn có thể hay không thành, nếu là không dễ nghe, tiền thúc chờ trách.” Tè Lạc điều hảo âm, đem cầm đặt ở chính mình trên vai, điều tiết hảo tự mình hô hấp cùng tình cảm, kéo tới nàng thích nhất hóa điệp, du dương êm tai tiếng đàn trung, Tè Lạc không khỏi nhớ lại ở hiện đại nàng cùng hắn ở chung điểm điểm tích tích, chua ngọt đắng cay đều nảy lên trong lòng, Tè Lạc kéo này đầu hóa điệp cảm tình trước nay liền không có như thế đầu nhập quá, nhưng là nàng kỹ xảo vẫn là bởi vì thời gian dài không có luyện tập mà xuất hiện sai lầm, nhưng là Tè Lạc tiếng đàn cảm động nghe cầm mỗi người, bọn họ giống như đều say mê ở Tè Lạc biên chế tình yêu mộng ảo. Tè Lạc kéo xong cuối cùng một cái âm phù, bình phục tâm tình của mình, nàng biết chính mình vẫn là ái đàn violon, “Tiền thúc thúc, ta muốn cây đàn này, ngươi đem nó tương quan giới thiệu cũng đưa cho ta đi!” Tiền lão bản tĩnh táo lại, kỳ thật Tè Lạc không phải kéo đặc biệt xuất sắc, nhưng là nàng cảm tình phong phú, hơn nữa đây là cổ đại, này những đồ cổ căn bản là chưa từng nghe qua như vậy âm nhạc, cho nên lực rung động tương đối cường mà thôi, tiền lão bản nói “Nguyên lai nó là như thế này diễn tấu, thật sự rất êm tai đâu?” Cửa truyền đến thanh âm “Âm thanh của tự nhiên, thật là âm thanh của tự nhiên.”

Tè Lạc biết chính mình lại hỏng rồi, vì cái gì chính mình luôn là không chế không được chính mình đâu? Chính mình lý trí đi nơi nào? Chẳng lẽ

thân thể thu nhỏ, chính mình lý trí cũng không có sao? Bởi vì Tề Lạc nghe thanh âm này thực quen tai, nếu không đoán sai nói, lại là cái kia đúng là âm hồn bất tán người trẻ tuổi. Tề Lạc nhìn xem chính mình phụ thân, Lăng Trụ cũng thực bất đắc dĩ, này khả năng chính là xuyên qua nhân sĩ phúc lợi đi, càng không nghĩ gây chuyện, sự tình ngược lại càng là tìm tới tới. Lăng Trụ vẫn là cảm thấy thực kiêu ngạo, bởi vì như thế xuất sắc Tề Lạc là chính mình nữ nhi, Lăng Trụ cũng tưởng Tề Lạc điệu thấp, nhưng là là người liền có hư vinh tâm, chính mình nữ nhi xuất sắc bị người khen dương cha mẹ có thể không cao hứng sao? Lăng Trụ biết nếu chính mình là cái có quyền thế Tề Lạc căn bản là không cần sợ hãi, có thể tùy ý tự do tự tại sinh hoạt.

Cái kia vì cái gì ta thêm càng về sau phấn hồng phiếu ngược lại không dài đâu? Ô ô, các ngươi không mang theo như thế khi dễ người.

Hì hì, bất quá kỳ thật ta còn là man cao hứng, bởi vì thấy có rất nhiều người duy trì ta, ta là cái triệt triệt để để tân nhân, kỳ thật đối chính mình không có gì tin tưởng, nhìn đến các vị thân cho ta nhẫn lại, ta thật sự thật cao hứng.

Đầu phát

Chương 34 xuyên qua quang hoàn

Tiền lão bản thấy cửa đứng một đám người, chính mình là nhận thức, vội vàng thỉnh lẽ ra “Cấp tám a ca, tám phúc tấn cùng với thế tử gia thỉnh an. Đầu phát” Lăng Trụ cũng giúp mang theo Tề Lạc cấp này vài vị quý nhân thỉnh an, Tề Lạc biết chính mình hiện giờ lại như thế nào hối hận cũng đã chậm, nếu cùng tám a ca chạm mặt, không bằng hảo hảo xem xem tới được rất nhiều hiện đại nữ hài đồng tình tám a ca đến tột cùng là bộ dáng gì. Tám a ca ngũ quan đơn luận lên không có gì đặc biệt, nhưng là nếu tổ hợp đến cùng nhau, lại cho người ta lấy như tám mình trong gió

xuân cảm giác, thực có thể làm người đôi hắn sinh ra thân cận chi tình, nhưng là hắn đôi mắt tuy rằng thực ôn nhu nhưng là dù sao cũng là hoàng tử bên trong khôn khéo tính kế một chút cũng không ít.

“Này không phải Tề Trân biểu muội sao? Không nghĩ tới ngươi còn có như vậy tài nghệ, ngươi kéo cầm rất êm tai, giống như nói tiếp một cái chuyện xưa giống nhau.” Sở Diễm hiển nhiên nhận ra Tề Lạc, Tề Lạc nhìn xem đã kết hôn Sở Diễm, trừ bỏ quần áo càng thêm hoa lệ tinh xảo bên ngoài, ở nàng khoe mắt đuôi lông mày chõ hòn chúa nhẹ nhè phong tình, xem ra nàng cùng tám a ca phu thê sinh hoạt rất hài hòa.

Tề Lạc vội vàng đáp lời nói “Tám phúc tần quá nói, ta là không đảm đương nổi ngài khích lệ.”

Tề Lạc gặp được hai lần cái kia người trẻ tuổi hỏi Sở Diễm “Nàng là Tề Trân biểu muội?”

Sở Diễm cấp Tề Lạc bọn họ lần nhau giới thiệu nói “Là nha, nàng kêu Tề Lạc, hắn là dụ thân vương thế tử Bảo Thái, cái kia là khang thân vương bối tử sùng an, bọn họ cùng Tề Trân là đã gặp mặt đến, ngươi không cần quá thiện thùng, chúng ta mãn tộc nữ tử chú ý chính là cái anh túc sáng.”

Bảo Thái chọn mi cười nói “Tề Lạc, ha ha, nguyên lai ngươi kêu Tề Lạc nha!”

Tám a ca kinh ngạc nói “Đường đệ nhận thức nàng?” Hắn là biết Lăng Trụ, bởi vì Lăng Thành nhiều lần mượn sức hắn đầu nhập vào chính mình, Lăng Trụ đều cự tuyệt, bởi vì như vậy hai nhà quan hệ nháo đến có một ít cương. Kỳ thật lấy Lăng Trụ chức quan tới nói chính mình là căn bản là không để bụng hắn, chính là tám a ca tưởng không rõ Lăng Trụ vì cái gì kiên quyết không đầu nhập vào chính mình, chẳng lẽ hắn còn có cái gì khác bối cảnh?

“Tám a ca, ta chỉ là cùng Tề Lạc cái này tiếu cô nương ở đồ cổ cửa hàng gặp qua một mặt mà thôi, khi đó nàng chính là cái rất có ý tứ tiếu cô nương, nàng cảm thấy ở cánh hoa bay múa hạ đạn đàn tranh thực lăng mạn.” Không biết vì cái gì Bảo Thái cũng không muốn đem hắn cùng Tề Lạc ở Lăng Thành trong phủ tương ngộ nói ra, bởi vì hắn cảm thấy ở hoa viên ngẫu nhiên gặp được Tề Lạc càng thêm chân thật.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 30

Lăng Trụ vẫn là thực tán đồng Tè Lạc ở nhà không ra đi, ở chính mình còn không có lấy được càng cao địa vị thời điểm, Tè Lạc vẫn là tiểu tâm tuyệt vời. Chỉ là Lăng Trụ không có nói cho Tè Lạc, nàng cảm tình đầu nhập kéo dàn violon bộ dáng, thật sự làm người rất khó quên.

Này chương vốn là tính toán ngày mai càng đến, nhưng là thấy ta pk phân vượt qua 200 phân, cao hứng mà ta ngao ngao thăng kêu.

Vì cảm tạ các vị duy trì, ta bất cứ giá nào, lại thêm càng một chương.

Đầu phát

Chương 35 Đổng thị sinh con

Quá xong năm trong nhà hồi phục bình tĩnh, với nhiều vị lão sư cũng tới, nhìn Tè Lạc công khóa, hắn thực vừa lòng. Hắn đồng thời cũng thấy được Tè Lạc dàn violon, tuy rằng có một ít ngạc nhiên, nhưng là Trung Quốc văn nhân từ xưa mà đến liền xem thường Tây Dương đồ vật, cho rằng đại thanh muồn so Tây Dương những cái đó quốc gia cao hơn một đầu, với nhiều cũng không khỏi tục. Tè Lạc biết chún chân bó gối là Trung Quốc cận đại lạc hậu nguyên nhân nguyên ý chi nhất, chính là chính mình hiện tại căn bản không có năng lực thay đổi này hết thảy, cái này làm cho Tè Lạc rất là buồn bực.

Sở Diễm nhung thật ra nhiều lần mời Tè Lạc đi tám a ca trong phủ chơi, Tè Lạc biết nếu đều cự tuyệt, sẽ làm Sở Diễm thật mất mặt, cho nên Tè Lạc đi qua một lần, ở nơi đó Tè Lạc trên cơ bản là không nói lời nào, Tè Trân thấy Tè Lạc bị mời rất là sinh khí, cùng Tè Lạc nói chuyện thực không khách khí. Sở Diễm tuy rằng đối Tè Lạc có hảo cảm chính là nàng yêu cầu đối mặt người thật sự là quá nhiều, Sở Diễm biết chính mình muốn giúp tám a ca lung lạc quần thần, cho nên Sở Diễm đại bộ phận tinh lực toàn bộ đều đặt ở phu nhân trên người. Tè Lạc cảm thấy Sở Diễm hôn sau thay đổi rất nhiều, không bao giờ là cao cao tại thượng kiều quý nữ, Sở Diễm hiện tại có thể phù hợp người ta nói lời nói, đồng thời cũng thực chú ý không hề vô ý thức đả thương người lòng tự trọng, đương nhiên yêu cầu Sở Diễm tiểu tâm đối mặt đại bộ phận là rất có quyền thế người thê tử hoặc là tám a ca sở nể trọng quan trọng nhân vật. Đối với những người khác tuy rằng Sở Diễm thành thực không ít, nhưng là nàng trong xương cốt tiêu sai kiêu ngạo không có thay đổi. Tè Lạc nghĩ thầm xem ra hoàn cảnh cùng vị trí địa vị thật sự có thể thay đổi một người, Sở Diễm là thích tám a ca vì nàng hy sinh chính mình cá tính cũng không tiếc. Nhìn như vậy Sở Diễm, Tè Lạc thiệt tình hy vọng tám a ca có thể thiệt tình đối đãi nàng, mà không chỉ là coi trọng Sở Diễm thân phận bối cảnh. Từ Sở Diễm mời quý nữ cùng phu nhân số lượng thượng xem, tám a ca hiển nhiên là ở lung lạc quần thần, Khang Hi hoàng đế được xưng là một thế hệ thánh chủ, Tè Lạc không tin Hoàng Thượng không biết tám a ca hành động, kỳ thật Tè Lạc vẫn luôn cho rằng Khang Hi là ở dùng a ca nhóm dã tâm tội luyện Thái Tử, chỉ là Thái Tử quá không tinh ma cắt đứt, cho nên Khang Hi cuối cùng lựa chọn kiên định không thể đoạt ý chí Tứ a ca. Tè Lạc lược cảm tiếc nuối chính là không có nhìn thấy Tè Trân cùng tám a ca ở chung màn ảnh, tuy rằng không biết tám a ca đối Tè Trân thế nào? Nhưng là lập chí trở thành tám a ca tiểu lão bà Tè Trân đến tột cùng có hay không như tám a ca mắt đâu? Tè Lạc kỳ thật sự rất muốn nhìn xem. Tè Lạc phát hiện mỗi người đều thích xem náo nhiệt, điểm này chính mình cũng không ngoại lệ,

xuyên qua nũ dũng truy tá m a ca cõ nào kinh điền màn ảnh nha, bất quá Tè Trân nếu cùng tá m a ca có gì đó lời nói, chính mình nhất định sẽ nhắc nhở Sở Diễm, tuy rằng Sở Diễm trong lòng rõ ràng nàng không có khả năng một người độc chiếm tá m a ca, nhưng là Tè Lạc không nghĩ Sở Diễm bị hữu nghị phản bội, như vậy thật sự là quá thông khổ.

Tè Lạc cáo từ khi, lén lút đối Sở Diễm nói “Tám a ca cùng tá m phúc tấn thân phận quý trọng, như thế nhiều người đến ngài trong phủ tới có phải hay không quá thấy được? Tuy rằng ngươi cùng tá m a ca là tân hôn, chính là nữ quyền thường xuyên tới cửa luôn là không tốt lăm đâm. Ta chỉ là gia đình bình dân chi nữ, này những quý nhân sự thật sự biết đến không nhiều lăm, nếu là nói không đúng, ngài nhưng ngàn vạn không lấy làm phiền lòng.”

Sở Diễm lôi kéo Tè Lạc tay nói “Như thế nào trách móc đâu? Ta biết ngươi là một cái thông minh, tính cách cũng rất trầm tĩnh, ta thật sự thực thích ngươi. Tuy rằng ta cũng phiền này đó xã giao, nhưng là ta nếu gả cho hắn, ta liền phải trợ giúp hắn, đây là nữ nhân mệnh đi”

Tè Lạc nhìn như vậy Sở Diễm biết chính mình nên nói đã nói, đến nỗi về sau thế nào này liền không phải chính mình có thể ảnh hưởng. Sở Diễm biết Tè Lạc không thích xã giao, cho nên từ đó về sau liền không có lại mời nàng, Tè Trân biết sau rất là đặc ý, cho rằng Tè Lạc đã không có cơ hội leo lên tá m a ca.

Lăng Trụ trong khoảng thời gian này cũng vẫn luôn ở giao thoa xã giao, hắn biết chính mình nếu muốn ở Lễ Bộ thăng quan là rất khó đến, rốt cuộc này sự tình phi thường thiếu. Ở Khang Hi trong năm quân công vẫn là rất quan trọng, Lăng Trụ ở hiện đại thời điểm coi như quá bình, hơn nữa cũng từng thượng quá trường quân đội, nếu không phải ở trường quân đội tốt nghiệp phân phái trong lúc, chính mình đầu óc nóng lên xúc động gây chuyện nói, chính mình lại như thế nào sẽ bị thôi học, do đó chuyển nghề

đến địa phương đương một cái bình thường công nhân đâu? Trải qua đối chính mình ưu lược phân tích, Lăng Trụ biết nếu muốn đạt được tước vị như vậy quân công là nhanh nhất con đường, đồng thời Lăng Trụ cũng biết ở cổ đại quân quyền là tương đối quan trọng, Khang Hi hoàng đế là sẽ không buông tay cấp những cái đó a ca, cho nên đi Bình Bộ là cái không tồi lựa chọn. Tuy rằng Lăng Trụ hiện tại hồn đến không tốt, nhưng là hắn tổ tiên rốt cuộc huy hoàng quá, cùng những cái đó mân tộc nhà giàu vẫn là có một ít liên hệ, dựa vào quá khứ giao tình, hơn nữa Lăng Trụ hiện tại lại có cũng đủ tặng lễ tiền tài, chính mình từ Lễ Bộ điều đến Bình Bộ vẫn là có khả năng. Lăng Trụ cũng không có đem quyết định của chính mình nói cho chính mình thê tử cùng nữ nhi, Đồng thị sắp lâm bồn, không thể làm nàng vì chính mình lo lắng, như vậy sẽ ảnh hưởng nàng. Đến nỗi không có nói cho Tề Lạc, đó là bởi vì Tề Lạc đã vì chính mình cùng cái này gia làm rất nhiều, chính mình như thế nào có thể làm nàng ở vì chính mình lo lắng đâu? Lăng Trụ hy vọng chính mình có thể trở thành làm Tề Lạc kiêu ngạo phụ thân, đồng thời Lăng Trụ cũng tưởng trở thành cái này gia chân chán chính chính thần hộ mệnh. Ở cổ đại sinh hoạt trong khoảng thời gian này chính mình nhìn đến nghĩ đến, làm Lăng Trụ minh bạch ở chỗ này quyền thế địa vị thật sự rất quan trọng, ở chỗ này nếu đương người thường như vậy chính mình vận mệnh liền sẽ không có chính mình nắm giữ, chính mình gia cũng sẽ bị người khác coi khinh, cái loại cảm giác này thật sự thực không xong. Huống hồ là nam nhân liền có hùng tâm tráng chí, Lăng Trụ ở hiện đại buồn bức thất bại, như vậy ở chỗ này chưa chắc không phải chính mình một cái cơ hội, kiến công lập nghiệp làm chính mình gia sinh hoạt càng tốt đây là Lăng Trụ hiện tại theo đuổi.

Đồng sự phát hiện Lăng Trụ gần nhất có tâm sự, nhưng là chính mình đã không rảnh bận tâm, bởi vì chính mình thật sự muốn sinh, dự tính ngày sinh liền tại đây mấy ngày. Đứa nhỏ này từ hoài thương liền không có làm đồng sự ăn qua đau khổ, chỉ là hiện tại hắn lại bắt đầu lăn lộn thương, xem ra hắn cũng tưởng sớm một chút xuất hiện đi. Tề Lạc đã phân phó trong

nha người hầu toàn lực đã phó chuẩn bị, các loại sinh sản phải dùng Tề Lạc làm người chuẩn bị song phân, liền sợ đến lúc đó sau cỗ ý ngoại phát sinh.

Tề Lạc đang ở nghe với nói nhiều khóa, Hồng Anh chạy vào nói “Cô nương, thái thái giống như muồn sinh?” Tề Lạc vội vàng nói “Là thật vậy chăng?” “Là thật sự, người trong phủ đã vội đi lên, người làm nô tỳ có chuyện gì liền nói cho người.”

Tề Lạc vội vàng hướng với nhiều hành lễ nói “Lão sư, hiện tại là quan trọng thời điểm, đã có thể trước không thượng.” Nói xong liền phải ra bên ngoài chạy.

Với biết nhiều hơn Tề Lạc phi thường hiếu thuận, cũng thực để ý chính mình mẫu thân, “Ngươi trước không nên gấp gáp, tâm muồn vững vàng xuống dưới, như vậy mới có thể càng tốt trợ giúp phu nhân, người càng sốt ruột liền càng dễ dàng xảy ra chuyện. Trong nhà hiện tại liền ngươi một nhà chủ tử, ngươi quá mức nóng nảy sẽ đối bọn hạ nhân sinh ra ánh hưởng. Người đi trước đi, hôm nay khóa liền đến này, bất quá chuyện này qua đi, ngươi muốn viết một thiên Phật gia tinh tâm chú cho ta.”

“Là lão sư Tề Lạc đã biết.” Tuy rằng biết với nhiều giáo huấn có lý, nhưng là Tề Lạc vẫn là thực sốt ruột, rốt cuộc ở cổ đại sinh con tính nguy hiểm là rất lớn.

Đi vào Đống thị trước cửa phòng. Thấy đám người hầu ra vào vào mà. Tề Lạc càng là sốt ruột. Muốn hướng bên trong tiến. Triệu ma ma ngăn lại nàng nói “Cô nương này không thể được. Người còn không có xuất giá đâu. Người liền ở bên ngoài chờ xem. Bọn nô tỳ sẽ hảo hảo mà chiếu cố thái thái mà.”

Tề Lạc biết chưa lập gia đình nữ tử là không thể tiến phòng sinh mà. Đây là cổ đại mà phong tục. Chính là nếu không tận mắt nhìn thấy đến

chính mình mà mẫu thân không có việc gì. Tè Lạc như thế nào cũng không yên lòng. “Hiện tại khi tình huống như thế nào? Ngạch nương có nguy hiểm sao?”

“Hiện tại thái thái mới bắt đầu đau từng cơn. Ly còn sống có một đoạn thời gian. Cô nương ngươi trước không nên gấp gáp. Bên trong có sinh sản ma ma hầu hạ. Không có việc gì mà.”

Tè Lạc thấy liễu di nương cũng tới. Liền hướng nàng gật đầu. Tè Lạc phân phó Triệu ma ma nói “Ngươi làm Tân quản gia phái người đi kêu a mã trở về. Ngạch nương ở sinh hài tử. Như thế quan trọng mà thời điểm a mã như thế nào có thể không hề?” “Là nô tỳ này liền đi làm.”

Tè Lạc ở Đổng thị mà cửa phòng tới lui lui mà đi tới. Nghe thấy Đổng thị ở bên trong bởi vì đau từng cơn mà khóc kêu. Tè Lạc địa tâm đều nắm đi lên. Sinh hài tử thật sự là quá không dễ dàng. Mẫu thân thực sự là thật vĩ đại. Tè Lạc mệnh lệnh chính mình bình tĩnh lại. Liều mạng mà hồi tưởng chính mình mà chuẩn bị công tác có phải hay không để sót cái gì? Đổng thị đứt quãng mà khóc hô một canh giờ. Sau lại liền không thanh. Tè Lạc thực sốt ruột. Bên trong rốt cuộc là làm sao vậy? Hiện tại lúc này Tè Lạc nơi đó còn nói cái gì quy củ. Phá tan nha hoàn các bà tử mà ngăn cản. Tè Lạc đi tới mẫu thân điền sản phòng. Thấy mẫu thân suy yếu mà nằm ở trên giường. Khăn trải giường cùng cái màn giường đều là Tè Lạc phân phó tiêu quá độc mà. Đổng thị bên người có hai cái sinh sản ma ma ở phụ trợ nàng. “Thái thái. Ngươi muốn học sẽ dùng sức nha. Ngươi mà dùng hết nhi không đúng.” Sinh sản ma ma trên người ăn mặc mà đều là Tè Lạc đặc biệt làm người đặt làm mà tiêu quá độc địa y phục. Tuy rằng sinh sản ma ma đối này cách làm cảm thấy rất kém cỏi dị. Nhưng là Tè Lạc gia cấp mà tiền bạc đặc biệt mà nhiều. Các nàng cũng liền làm theo.

“Cô nương ngươi như thế nào vào được? Này cũng không phải là ngươi hắn là ngốc mà địa phương. Vẫn là mau đi ra đi.”

Tè Lạc kiên quyết nói “Không được, ta muốn tại đây bồi ta ngạch nương, ngươi liền không cần phải xen vào cái gì quy củ, ngạch nương bình an là quan trọng nhất.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 31

Tè Lạc biết chính mình ở cảm tình thương đã chịu quá suy sụp, muôn ở toàn tâm toàn ý ái một người đối hiện tại nàng nói rất khó. Nàng không thể làm chính mình mẫu thân lo lắng, vì thế tách ra nói “Ngạch nương, các ngươi có cấp đệ đệ lấy tên sao?”

“Ngươi a mã đối đặt tên sự không phải thực am hiểu, tên của ngươi vẫn là ta cho ngươi thức dậy đâu! Hiện tại ngươi a mã đang ở phạm sâu đâu? Người có hay không cái gì ý tưởng?”

“Không bằng đã kêu Tè Giác hảo, ngọc là bảo bối sao, song ngọc không phải càng bảo bối, ta phải khá tốt. Có phải hay không nha tiểu Tè Giác?”
Tè Lạc trêu đùa đệ đệ, thấy hắn cười, cao hứng mà nói “Ngạch nương, hắn thực thích ta cho hắn thức dậy tên đâu!”

“Giác ý tú là hảo, chính là phát âm không phải rất êm tai, ta ở cùng ngươi a mã thương lượng một chút đi.” Đổng thị nói.

Triệu ma ma tiến vào nói “Cô nương. Thiếu gia nên uống nái.” Đổng thị thấy Tè Lạc đem chính mình mà hài tử giao cho bà vú uy nái chính mình rất khó chịu. Chính mình cũng tưởng tự mình nuôi nấng hài tử mà. Chỉ là chính mình hiện tại mà thân thể không có sữa. Uống lên rất nhiều thúc sữa mà chén thuốc cũng không thấy hảo. Tè Lạc biết chính mình mà mẫu thân lần này sinh con đối thân thể ảnh hưởng rất lớn. Khỏe mạnh trạng huống nhất thời hồi phục bất quá tới. Cho nên Tè Lạc chuyên môn

tìm rất nhiều bà vú. Cẩn thận mà hiểu biết các nàng mà tình huống cùng thói quen. Cũng làm đại phu cho các nàng kiểm tra thân thể. Từ giữa chọn lựa kỹ càng hai người. Đỗng thị cười xung chính mình gia đình có thể làm cái bà vú tuyển tú. Chiếu cố đệ đệ mà nha hoàn Tề Lạc cũng làm Triệu ma ma ở trong phủ tuyển cẩn thận phụ trách mà. Tóm lại Tề Lạc hy vọng chính mình cái này đến tới không dễ mà đệ đệ có thể được đến càng tốt mà chiếu cố.

Lăng Trụ trở về mà đã khuya. Đỗng thị cùng hài tử đều đã ngủ. Mơ mơ hồ hờ trung Đỗng thị cảm thấy có người lên giường. “Ngươi như thế nào như thế vẫn mới trở về?”

“Không có việc gì. Người hôm nay cảm giác thế nào? Hài tử còn được chứ?”

Đỗng thị thanh tịnh một ít nói “Ngươi đừng tách ra đề tài. Người khẳng định có chuyện gì. Bằng không sẽ không làm cho như thế vẫn? Người muốn cùng ta nói thật.”

Lăng Trụ biết chính mình cần thiết đến nói. Bằng không chính mình mà thê tử suy nghĩ với vẫn liền không hảo “Ta đã từ Hộ Bộ điều đến Bình Bộ. Nay mà công tác rất bận. Không giống Lễ Bộ như vậy nhẹ nhàng. Chính là cơ hội cũng nhiều. Không nghĩ nói cho ngươi chỉ là sợ ngươi lo lắng.”

“Vậy ngươi có phải hay không rất nguy hiểm?”

Lăng Trụ an ủi nói “Không có việc gì, hiện tại lại không đánh giặc, như thế nào sẽ có nguy hiểm đâu? Huống hồ ngươi chớ quên ta đã từng là cái quân nhân, không có trở thành tướng quân là ta tiếc nuối, hiện tại có cơ hội, ta sao có thể từ bỏ.”

Đồng thị biết chính mình trượng phu thực không bỏ xuống được những cái đó chuyện cũ, làm thê tử chính mình hắn là duy trì hắn, hắn cũng là vì chính mình gia hảo “Ta không phải muốn ngăn người, chỉ là chúng ta tại đây thực không quen thuộc hoàn cảnh, người muốn cẩn thận một chút mới hảo.”

“Không có việc gì, sai lầm phạm một lần thì tốt rồi, ta sẽ không bị một cục đá sẩy hai lần. Người cứ yên tâm đi, tuy rằng này cùng hiện đại bất đồng, nhưng là quân sự tu dưỡng cùng chiến lược chiến thuật ta cũng không có quên, ta nhất định hồn ra cái bộ dáng tới. Huống hồ người còn không biết ta, ta là nhất tích mệnh, nếu là có nguy hiểm ta sẽ không thương, ta cũng không hy vọng có thể đương bao lớn quan, ta chỉ là hy vọng chính mình sẽ không lại bị người khác khinh thường, ở lưu lại tiếc nuối.”

“Người nhất định phải cẩn thận, hiện tại người nhi nữ song toàn, xúc động phía trước muốn nhiều thế bọn họ ngầm lại.”

“Ta sẽ, ta đã đã sớm qua nhiệt huyết sôi trào niên đại. Người muốn nhiều chú ý thân thể, chính mình chiếu cố hảo tự mình.”

Đồng thị hỏi “Tề Lạc giúp chúng ta nhị tử suy nghĩ một cái tên, kêu Tề Giác, người xem thế nào? Hình như là song ngữ ý tú.”

“Tề Giác, Tề Giác? Cảm giác cũng không tệ lắm, rất phù hợp Lăng Trụ một nhà đặt tên quy củ, ta xem cứ như vậy đi, muốn ta tưởng khả năng thật đúng là không nghĩ ra được, ta cho hắn khởi cái nhũ danh kêu Cầu Cầu đi, dù sao hắn bụ bẫm thực đáng yêu.”

Đồng thị dỗi nói “Người sẽ không sợ hắn tương lai thật sự trưởng thành cái cầu, nếu người đồng ý, vậy kêu Tề Giác đi.”

Ngày hôm sau, Đỗng thị đem Lăng Trụ buổi tối nói cho Tè Lạc, hơm noca dò hỏi Tè Lạc ý kiến. Tè Lạc cẩn thận nghĩ nghĩ, nếu phụ thân muốn đến bù tiếc nuối muôn phần đau, đương nữ nhi cũng không thể ngăn đón, nam nhân vẫn là phải có sự nghiệp. “Ngạch nương ngươi không cần quá lo lắng, a mā là cái cẩn thận Địa nhân hắn đã quan sát thời gian rất lâu, biết làm như vậy tốt nhất. Ta nhớ rõ giống như lúc này trong lịch sử không có chiến sự, không cần quá lo lắng. Khang Hi hoàng đế thực chú trọng binh quyền, hắn sẽ không làm a ca nhom làm bậy.”

“Ngươi như thế nói ta liền an tâm rồi, bất quá, hài tử nhũ danh kêu Cầu Cầu, ta như thế nào cảm thấy có một ít khôi hài.”

Tè Lạc phản bác nói “Ta phải còn có thể, rất thuận miệng. Cầu còn không phải là cái viên sao, cũng có viên mãn trọn vẹn ý tứ đi. Huống hò đê đê dù sao cũng là a mā nhi tử, vẫn là làm hắn khởi cái nhũ danh ý tứ một chút hảo.”

Tè Lạc đang ở luyện tập thêu thùa, nàng khiêm tốn hướng Vương ma ma thỉnh giáo. Hồng Anh ở bên cạnh nói “Cô nương, lấy nô tỳ xem ngài thêu sống đã tiến bộ rất nhiều, ngươi muôn học đồ vật nhiều như vậy, còn muôn chiếu cố giác nhị gia, không cần quá mệt mỏi.”

“Ta cũng cảm thấy tiến bộ rất nhiều, chính là so với tốt vẫn là kém xa đâu? Người thấy Tè Châu tỷ tỷ đưa ta thêu phẩm, kia mới nghiêm túc đẹp đê? Tè Châu tỷ tỷ giống như mau tuyển tú đi, cho nên đã lâu cũng chưa tới.”

“Là nha, giống như liền ở cái này nguyệt đê, bất quá rốt cuộc không phải con vợ cả tiểu thư, kia trong phủ giống như không như thế nào chuẩn bị đê? Bởi vì tháng này cuối tháng cũng là trân cô nương sinh nhật, giống như bọn họ trong phủ hạ nhân đều vội cái này đi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 32

“Lạc muội muội ngươi là con vợ cả sẽ không hiểu biết con vợ lẽ tình trạng, đặc biệt là ở giống ta như vậy trong nhà, sở hữu thứ tốt sở hữu vinh quang đều là Tề Trân, ta tựa như một cái bóng dáng giống nhau, này đó đều là bởi vì ta là con vợ lẽ nguyên nhân, ta chính mình nhận được khổ lại như thế nào sẽ làm ta tương lai hãi tử cùng ta giống nhau đâu? Thiếp thất ở vợ cả trước mặt vĩnh viễn tiểu tâm cẩn thận khom lưng uốn gối, ta xem quá nhiều quá nhiều. Ta không nghĩ ta tương lai vận mệnh cũng là như thế này, huống hồ nếu ta thật sự gả vào hoàng tộc hoàng thân quốc thích nhà, như vậy nơi đó quy củ chỉ có thể càng thêm nghiêm khắc, nội trạch đấu tranh chỉ có thể càng thêm kịch liệt, ta nhất định sẽ hỏng mất. Tựa như ngươi nói giống nhau, bình phàm nhân gia có lẽ sẽ nạp thiếp, nhưng là vì vợ cả ta sẽ tận lực tránh cho loại tình huống này phát sinh, nếu thật muốn là phát sinh nói, ta đây cũng là vợ cả, ta cùng ta hãi tử sẽ không lại chịu như vậy tội.”

Tề Lạc tuy rằng ở TV thượng cùng tiểu thuyết trông được gấp qua vợ cả cùng trắc thắt ở chung trạng huống, nhưng là nào có Tề Châu tự mình trải qua loại tình huống này chân thật khắc sâu đâu. Tề Lạc thông qua Tề Châu nói cũng minh bạch này đó đều là hiện thực tồn tại, có lẽ chính mình tương lai cũng muốn đổi mặt loại tình huống này, như vậy chính mình tương lai sẽ như thế nào lựa chọn đâu? Là phục tùng vận mệnh vẫn là giống Tề Châu giống nhau dứt khoát kiên quyết đâu? Tề Lạc tuy rằng không biết chính mình hắn là như thế nào lựa chọn nhưng là nàng biết chính mình không giống Tề Châu giống nhau không thể lưu luyến, Tề Lạc có cha mẹ còn có đệ đệ, nàng biết chính mình là không bỏ xuống được bọn

họ. Tè Lạc thầm mắng chính mình tưởng này đó làm gì, bọn họ một nhà hiện tại không phải vì thoát khỏi chính mình kia tiểu lão bà vận mệnh mà nỗ lực sao? Hiện tại nhất quan trọng chính là trợ giúp Tè Châu ngẫm lại biện pháp, tổng không thể nhìn như thế cái ôn nhu xinh đẹp cô nương xuất gia đi. Tè Lạc cẩn thận ngẫm lại trước kia xem qua thanh xuyên tiểu thuyết, không biết có hay không có thể tham khảo đồ vật.

Tè Châu thấy Tè Lạc cau mày không nói gì, nghĩ thầm khả năng chính mình là làm sợ nàng, “Lạc muội muội không cần lo lắng ngươi tương lai tuyển tú, đường thúc đường thẩm chỉ có ngươi một cái nữ nhi, lại thập phần yêu thương ngươi, bọn họ nhất định sẽ vì ngươi an bài tốt, bọn họ nhất định sẽ không làm ngươi có ta như vậy vận mệnh.”

“Tè Châu tỷ tỷ, ta không có muôn đem tới sự, ta suy nghĩ có cái gì phương pháp có thể trợ giúp ngươi.” “Có thể tưởng ta đều suy nghĩ, ta xem là không có gì biện pháp.” Tè Châu không ôm hy vọng nói.

Tè Lạc đột nhiên hỏi “Tè Châu tỷ tỷ, nếu ngươi lạc tuyển sẽ thế nào?” “Lạc tuyển cũng thoát khỏi không được làm thiếp vận mệnh, lão già thái thái cũng sẽ đem ta đưa đến đại thần trong nhà đi, bọn họ là sẽ không để ý nghĩ của ta, không sợ lạc muội muội ngươi chê cười, kỳ thật nhà của chúng ta chỉ là ngoại cường mà thôi, còn có giá trị ta như thế nào có thể không bị lợi dụng đâu?”

Tè Lạc nói “Tè Châu tỷ tỷ một người thanh danh tuy rằng quan trọng nhưng cũng không phải nhất tổng muốn, lạc tuyển nhất định sẽ đối với ngươi thanh danh mang đến ảnh hưởng, đường bá mẫu muốn cho ngươi tiến vào trọng thần nhà làm thiếp cũng là tương đối khó khăn. Huống hồ ngươi lạc tuyển nguyên nhân chúng ta làm nó là ngươi thân thể không tốt, tốt nhất là đột nhiên được ai cũng không biết bệnh tật, những cái đó các quý nhân chính là thực tích mệnh, đường thẩm muốn đem ngươi gả đi ra ngoài cũng sẽ không thực dễ dàng. Nhà của chúng ta tân tu một tòa suối

nước nóng thôn trang, kia thực mỹ, thực thích hợp dưỡng bệnh, đến lúc đó ta làm ta ngạch nương cùng đường thầm nói cho người đi kia dưỡng bệnh, ta tưởng đường thầm là sẽ không cự tuyệt.”

“Tuy rằng bệnh có thể trang, nhưng là còn có đại phu đâu? Đại phu vừa thấy không phải đều hiểu chua?”

Tề Lạc nhớ tới cái kia kinh điển màn ảnh cười nói “Cái này ta có biện pháp, người liền nói chính mình đau đầu lợi hại, có bao nhiêu nghiêm trọng nói nhiều nghiêm trọng. Lấy hiện tại y thuật là kiểm tra không ra đau có bệnh gì, chờ đến đại phu cho người bắt mạch thời điểm người lại trộm đem khoai tây kẹp ở dưới nách, khi thì dùng sức mà thả lỏng, như vậy người mạch tượng liền sẽ không ổn định, hơn nữa người lại đột nhiên sinh bệnh, đau lại đau lợi hại. Đại phu rất có thể chẩn bệnh ra người đến chính là bệnh nan y. Như vậy đường thầm liền không thể bắt người như thế nào, chỉ có thể làm người dưỡng.”

Tề Châu cao hứng mà nói “Thật sự có thể thành sao? Nếu có thể thành tựu thật tốt quá.”

“Nếu ăn ta phương pháp làm nhất định có thể hành, chính là này đối với người là có ảnh hưởng, liền tính đến lúc đó bệnh của người dưỡng hảo, tương lai người gả chồng khả năng sẽ không có quá hảo nhân gia, đương nhiên có lẽ người sẽ đụng tới một cái thiệt tình đối đãi người người, nhưng là tương lai sự ai cũng nói không tốt, ta hy vọng người suy nghĩ cẩn thận, không cần đến lúc đó hối hận.”

Tề Châu cầm lấy rổ kim chỉ trung kéo, cắt xuống một tuýp lũ tóc thê nói “Ta sẽ không hối hận, ta sẽ không làm người khác thiếp thất, vô luận tương lai thế nào ta đều sẽ không hối hận hiện tại lựa chọn.”

Tề Lạc thấy như vậy Tề Châu nhẹ giọng nói “Tề Châu tỷ tỷ, ta thật sự thực kính nể ngươi, ta nhất định sẽ duy trì ngươi.” Tề Châu cầm Tề Lạc tay, hướng nàng truyền lại chính mình quyết tâm.

Bên ngoài nha hoàn hô to “Trân cô nương, sao ngươi lại tới đây? Chúng ta cô nương cùng lạc cô nương ở trong phòng đâu? Nô tỳ đi cho ngươi thông báo,”

Chỉ nghe Tề Trân nói “Không cần, ta chính mình đi vào là đến nơi.” Vào nội thất Tề Trân lạnh lùng nhìn Tề Lạc, Tề Lạc biết Tề Trân cũng không có nghe được các nàng kế hoạch, nàng hẩn là vừa đến, chỉ là xem nàng cái dạng này, hôm nay hình như là không thể thiện hiểu rõ.

Ta gần nhất ở sửa chữa phía trước chương lối chính tả, mặt dày cầu phiếu

Đầu phát

Chương 38 Tề Lạc thè

Tề Châu nhìn xem vẻ mặt lạnh nhạt Tề Trân hơi mang lấy lòng nói “Nhị muội muội như thế nào có rảnh đến ta nơi này, ta làm Yến nhi cho ngươi rót trà. Đầu phát” Yến nhi vội vàng cấp Tề Trân châm trà bung lên, cung kính nói “Trân cô nương ngài thỉnh chậm dùng.”

Tề Lạc nhìn tức giận Tề Trân, biết khả năng đây là ở đâu bị khí, muốn phát tiết, chính mình không thể cho nàng cơ hội, bằng không xả bát lên còn không biết muốn nháo ra bao lớn sự đâu? “Tề Châu tỷ tỷ, ta xem ngươi thân thể không phải quá hảo, vẫn là tìm cái hảo một chút đại phu hảo hảo xem xem đi. Canh giờ cũng không còn sớm, ta cũng nên đi trở về, lần sau ta lại đến xem ngươi.”

Tè Châu cũng không nghĩ cành mè đẻ cành con, “Hảo đi, ta gần nhất không biết làm sao vậy, đầu tương đối đau, ta liền không tiễn ngươi, chờ ta hảo lại đi xem ngươi.” Tè Lạc hơi hướng Tè Trân hành lễ cáo từ, sau đó xoay người chuẩn bị rời đi.

Tè Trân kêu lớn “Ngươi đứng lại, ngươi tới Tè Châu này cũng có thời gian rất lâu, vẫn luôn cùng Tè Châu ở bên nhau, các ngươi đều nói cái gì? Vì cái gì ta gần nhất ngươi liền phải cáo từ? Ngươi không nghĩ nhìn thấy ta sao?”

“Trân tỉ tỉ ngươi suy nghĩ nhiều quá, ta chỉ là cùng Tè Châu tỉ tỉ thương lượng một chút về tuyển tú chuẩn bị tình huống, liền như ngươi nói ta đã tới thời gian rất lâu hẵn là cáo từ, ta trước nay liền không có sau lưng nghị luận người khác thói quen.”

Tè Châu kích động vạn phần địa đạo “Ngươi nói dối, ngươi yêu nhất sau lưng nói ta nói bậy, ngươi chính là ghen ghét ta, ngươi rốt cuộc cùng tám phúc tấn nói gì đó, vì cái gì nàng đột nhiên liền không phải thực đãi thấy ta? Những cái đó hoàng tử thế tử nhóm cũng không thích ta, ngươi rốt cuộc là làm sao bây giờ đến?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 33

Triệu ma ma trở lại “Cô nương, giác nhị gia vừa mới dựa theo người yêu cầu bị ** dẫn đi tắm rửa, một hồi liền sẽ trở về.”

“Thủy ôn hòa trong phòng độ ám đều thích hợp sao? Ngàn vạn không cần cảm lạnh, hiện tại cầu còn tương đối nhược, sinh bệnh liền phiền toái lớn.”

“Cô nương người cứ yên tâm đi, ngàn chọn vạn tuyển ra tới bà vú còn có thể ban sai? Huống hồ người đối tắm rửa yêu cầu đã công đạo rành mạch, các nàng sẽ không làm lỗi. Muốn nô tỳ nói, cô nương người chính là quá yêu sạch sẽ, nô tỳ trước nay liền chưa thấy qua giống người cùng thái thái như vậy.”

Đồng thị cười nói “Có một số việc người không biết, Tề Lạc cũng là vì Cầu Cầu hảo, sạch sẽ mới có thể khỏe mạnh, Cầu Cầu lớn lên mới có thể càng ngày càng tốt.”

“Y nô tỳ nói giác ca thật là cái xinh đẹp hài tử, sạch sẽ mập mạp hô hô, đặc biệt là cặp mắt kia lại hắc lại lượng, thật sự là quá nhận người đau, nhà ai ca nhi cũng không có giác ca nhi cơ linh.”

Tuy rằng biết Triệu ma ma nói là làm không được chuẩn, nhưng là có người khen chính mình hài tử, đương mẫu thân vẫn là thật cao hứng. Tề Lạc nhìn đôi mắt đều cười cong mẫu thân, trong lòng hơi hơi có một tia

chua xót, Tè Lạc cười thầm chính mình vẫn là không thành thực nha, như thế nào ăn khởi một cái tân sinh nhi dấm, huống hồ cái này vẫn là chính mình hắn là thực quý trọng cùng yêu thương đệ đệ. Lý ma ma chính là Cầu Cầu bà vú ôm bao thực kín mít Cầu Cầu vào được, đem hắn đặt ở Lăng Trụ đặc biệt chế tác có hiện đại phong cách giường em bé thượng, Cầu Cầu quần áo đều là từ Tè Lạc thiết kế, lão hổ trang, sư tử trang, tiểu hùng trang từ từ, thêu thùa sống đều là từ Vương ma ma làm, cho nên giống như đúc, Cầu Cầu mặc vào về sau, thật là đáng yêu đến không được. Tè Lạc ghé vào Cầu Cầu trước giường cầm trống bồi trêu đùa hắn, không biết vì cái gì Tè Giác đối Tè Lạc rất có cảm giác, mỗi lần nhìn thấy Tè Lạc đều sẽ cười nhìn nàng, cái này làm cho Lăng Trụ phu thê rất là buồn bức không biết đây là chuyện xảy ra như thế nào. Đổng thị thấy Cầu Cầu ở dưới tay muốn bắt Tè Lạc, mà Tè Lạc luôn là không cho hắn bắt được, Tè Giác ủy khuất khuôn mặt nhỏ nhíu nhíu, trong ánh mắt hàm chứa nước mắt, đáng thương hè hè bộ dáng thật là quá đáng yêu.

“Hảo, Tè Lạc ngươi liền không cần lại đậu Cầu Cầu, cũng không biết làm sao vậy, Cầu Cầu cùng ngươi là thân nhất, hắn giống như thích nhất ngươi.”

Tè Lạc từ nhỏ trên giường bế lên tới Tè Giác. Ở Tè Lạc trong lòng ngực. Cầu Cầu vui vẻ mà tách tách. Sau đó đáng yêu mà tươi cười nở rộ ở khuôn mặt nhỏ thượng. Tè Lạc nhịn không được thân thân hắn. Cầu Cầu cười mà càng vui vẻ. “Ngạch nương. Như thế tiểu liền có ký úc. Tương lai Cầu Cầu sẽ thực thông minh nha. Nay đó đều là thai giáo mà nguyên nhân. Khi đó ta thường xuyên cấp Cầu Cầu kể chuyện xưa đạn đàm tranh. Cho nên Cầu Cầu đối ta có ấn tượng cũng không kỳ quái. Lúc ấy ngươi chính là chướng mắt của ta phương pháp đâu? Hiện tại hối hận đi. Thai giáo chính là phi thường trọng yếu phi thường mà.”

“Hảo hảo hảo. Ta hối hận. Người liền tiếp tục mà say mê đi. Hiện tại Cầu Cầu còn nhỏ. Chờ tương lai còn dài liền sẽ không như vậy không muốn xa rời người. Hắn dù sao cũng là cái nam hài tử.” Đỗng thị bất đắc dĩ địa đạo.

“Sẽ không mà. Cầu Cầu tương lai còn dài. Vẫn là sẽ thực yêu ta cái này tỷ tỷ mà. Hắn nhất định sẽ hảo hảo bảo hộ của ta. Có phải hay không nha. Cầu Cầu?” Tề Lạc chỉ là thuận miệng vừa hỏi. Không nghĩ tới Tề Giác thế nhưng ‘a’ ‘a’ hai tiếng. Đỗng thị cùng Tề Lạc đều sững sốt lên. Nay thật là trẻ con sao? Tề Lạc gần sát Tề Giác. Cẩn thận mà nhìn ánh mắt hắn. Nhẹ giọng mà nói “Người sẽ không cũng là xuyên tới mà đi? Chẳng lẽ người là trẻ con mặc không?” Tề Giác chỉ là nhìn Tề Lạc cười. Không có ở phát ra âm thanh. Nhưng là này cũng quá khủng bố một ít đi. Hắn còn chưa tới một tháng đâu? Đến tột cùng là trùng hợp vẫn là cái gì đừng mà? Đỗng thị từ Tề Lạc trong lòng ngực tiếp nhận Tề Giác. Rời đi Tề Lạc mà trong lòng ngực Tề Giác mà tươi cười lập tức liền không như vậy sáng lạn. Đỗng thị bất đắc dĩ mà nói “Cầu Cầu. Người không cần lại biểu hiện. Người mà hành vi đã đem người mà tỷ tỷ dọa choáng váng. Người vẫn là giống cái bình thường trẻ con giống nhau đi. Bằng không tỷ tỷ người có thể sẽ cho rằng người là từ hoả tinh đi lên mà đâu?”

Tề Lạc trầm mặc đã lâu. Đột nhiên kiên định địa đạo “Lấy Cầu Cầu gần nhất địa biểu hiện. Hắn không phải người xuyên viet chính là cái thiên tài. Bất quá vô luận thế nào hắn đều là ta đệ đệ. Ta sẽ hảo hảo mà giáo dục hắn mà. Mặc kệ thế nào chúng ta đều không thể lãng phí hắn mà chỉ số thông minh. Nếu hiện đại thai giáo như thế dùng tốt. Như vậy hiện đại mà sớm giáo cũng nên cùng thích hợp Cầu Cầu. Vì Cầu Cầu mà tương lai chúng ta không thể thả lỏng. Mệt ta bồi bằng hữu đi qua sớm dạy học giáo. Những cái đó phương pháp ta còn là thực hiểu biết mà. Ngạch nương. Cầu Cầu mà sớm giáo liền giao cho ta đi.”

Đồng thị nhìn nóng lòng muốn thử mà Tè Lạc. Thấy chính mình trong lòng ngực ngây ngô cười chấm đất Tè Giác. Bất đắc dĩ mà lắc đầu. Nhi tử không phải đương con mẹ nó không nỗ lực. Mà là ngươi vì cái gì cõi tình một hai phải như vậy quần lấy tý tỡ ngươi đâu? Tý tỡ ngươi giáo dục khởi người tới vẫn là thực dọa người mà. Tương lai ngươi chỉ có tự cầu nhiều phúc. Đồng thị nghĩ đến ở hiện đại Tè Lạc đương gia giáo mà đủ loại biểu hiện. Tuy rằng Tè Lạc phụ đạo mà hài tử thành tích tiến bộ thực mau.

Nhưng là mỗi cái hài tử nhắc tới Tè Lạc liền run run. Xem ra Tè Giác tuyển một cái phi thường phi thường khó đi mà lộ nha. Bất quá nhìn như vậy mà Tè Giác cùng Tè Lạc. Đồng thị cùng Lăng Trụ vẫn là thật cao hứng mà. Bọn họ thực sự sẽ giống một đôi tỷ đệ giống nhau ở chung mà thực hảo tốt lắm. Như vậy Đồng thị cùng Lăng Trụ cũng liền an tâm rồi.

Tè Lạc mà tính cách là nói làm liền làm mà. Nếu Tè Giác mà giáo dục giao cho Tè Lạc. Như vậy Tè Lạc liền bắt đầu làm kế hoạch. Chính mình rời đi hiện đại cũng thật lâu. Trong óc mà sớm giáo tri thức ai nhen còn ở. Nhưng là đã có một ít mơ hồ. Nơi này nhưng không có Baidu đại thần. Quên mất có thể tùy thời tìm. Chính mình vẫn là viết trên giấy tương đối yên tâm. Cho nên suốt một canh giờ. Tè Lạc đều ở Đồng thị mà trong phòng viết sớm giáo kế hoạch. Chờ Tè Lạc viết xong về sau. Thiên đã đều đen. Lăng Trụ cũng đã tan tầm đã trở lại.

Tè Lạc kinh hô “A mā, ngươi chừng nào thì trở về? Ta như thế nào một chút cũng không biết?”

“Ta xem ngươi hạng năng lực chú ý đều ở Tè Giác sớm giáo kế hoạch thượng, ngươi muốn kiềm chế điểm nha, Tè Giác chính là ở cổ đại, quá mức hiện đại hoá giáo dục nhưng không rất thích hợp.”

Tè Lạc khó xử nói “Này ta biết nha, chính là khô khan phong kiến giáo dục cũng không thích hợp Tè Giác thân phận nha, hắn muốn cùng chúng ta ở tư tưởng thượng chênh lệch quá lớn nói, kia đối hắn tương lai cùng

chúng ta giao lưu ở chung cũng chưa chõ tốt. Ta cũng cảm thấy thực khó xử nha.”

Lăng Trụ vỗ vỗ Tè Lạc bả vai tràn ngập tin tưởng nói “A mã tin tưởng ngươi có thể làm tốt, ngươi chỉ cần nhớ kỹ mặc kệ tương lai thế nào, Tè Giác đều là ngươi thân đệ đệ, đều là chúng ta cái này gia không thể phân cách một bộ phận.”

Tè Lạc gật gật đầu nói “Ta nhớ kỹ, ta sẽ không quên.”

Đồng thị hỏi Lăng Trụ “Ngươi hôm nay như thế nào trở về như thế sớm? Ngươi ở Bình Bộ không phải rất bận sao?”

“Hôm nay vừa vặn không có gì sự lién về sớm tới, muốn nhiều bời cùng các ngươi.” “Lăng Trụ, ngươi là muốn đi công tác sao? Thượng nào đi? Có hay không nguy hiểm nha?”

“Vẫn là lão bà của ta hiểu biết ta, chúng ta là tính toán đi công tác, bất quá ta còn không nhất định có thể đi thượng đâu? Ngươi trước không nên gấp gáp, cái này sai sự hảo sai sự, không nhất định có thể làm ta đi.”

“A mã, là cái gì hảo sai sự?” “Bởi hoàng đế đi tuần, thuận mặt hội kiến Mông Cổ vương công. Đây chính là một cái công việc béo bở nha, rất nhiều người đều tranh thủ đâu? Hy vọng có thể có cơ hội ở trước mặt hoàng thượng lộ mặt.”

Đồng thị hỏi “Tè Lạc, lần này trong lịch sử có hay không nguy hiểm?”

“Ngạch nương, ta tuy rằng đối lịch sử cảm thấy hứng thú, nhưng là ta không phải chuyên môn nghiên cứu thanh sử, ta đọc rất nhiều thư có chính sử cũng có dã sử, càng có dân gian truyền thuyết, thậm chí còn có hiện đại người viết thanh xuyên tiểu thuyết, ta hiện tại đều phân bố rõ ràng nơi nào là nào? Huống hồ tuy rằng chúng ta đối lịch sử không có quá lớn thay đổi,

nhưng là chúng ta không thể bỏ qua hiệu ứng bướm bướm nha. Chúng ta hiện tại chỉ là có thể làm được biết trước một ít quan trọng sự tình phát sinh, nhưng là những cái đó việc nhỏ cùng chi tiết chúng ta cũng không hiểu biết. Nếu chỉ bằng vào mượn lịch sử tri thức nói, chúng ta nhất định sẽ thiệt thòi lớn. Vẫn là muốn cụ thể vấn đề cụ thể phân tích, muốn thận trọng ngẫm lại lại đi làm, ngoài ý tình huống cũng không thể hoảng loạn, muốn tùy cơ ứng biến nha. Không thể ứng vì lịch sử như thế nào thế nào, chúng ta liền căn cứ lịch sử thế nào. A mà nếu muốn phản đấu, nhất định phải đem nguy hiểm suy xét đi vào, này đó đều là a mà hắn là chính mình làm. Lịch sử tri thức dùng xa là cái phụ trợ công cụ, chân chính có thể quyết định chúng ta tương lai vẫn là muốn dựa chính chúng ta.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 34

Đồng thị oán trách nói “Nếu là Cầu Cầu thấy người, hắn còn có thể để cho người khác ôm? Thật không biết các người hai cái cảm tình như thế nào như vậy hảo, ta làm bà vú cấp Cầu Cầu thay quần áo đi.”

Lược đợi một hồi, bà vú ôm Cầu Cầu tới. Tè Giác ăn mặc thanh triều truyền thống trẻ con phục sức, Tè Lạc bọn họ một nhà nghiên cứu quyết định, vẫn là đừng cho Cầu Cầu xuyên có hiện đại nguyên tố phục sức cho thỏa đáng, rốt cuộc Tè Trân cũng muôn tới, nếu là nháo ra ‘đồng hương thấy đồng hương hai mắt nước mắt lưng tròng’ không phải náo nhiệt sao? Tè Giác dùng hắc hắc đôi mắt đánh giá bốn phía một chút, thấy Tè Lạc, vui vẻ nở nụ cười, vươn tay nhỏ làm nàng ôm chính mình. Tè Lạc giống như không phát hiện giống nhau, không có phản ứng hắn. Tè Giác lập tức nước mắt lưng tròng đáng thương hè hè nhìn nàng, nỗi nỗi cái miệng nhỏ, giống như ở giống Tè Lạc kháng nghị giống nhau. Tè Lạc hiện tại lớn nhất yêu thích chính là đem Cầu Cầu đậu đến nửa khóc không khóc, nàng phi thường thích Cầu Cầu mẫn nhã rưng rưng bộ dáng, cái kia bộ dáng quả thực là quá đáng yêu, quá làm người đau.

Đồng thị thấy Cầu Cầu dục khóc bộ dáng, chạy nhanh đem hắn ôm lại đây, hận sắt không thành thép nói “Cầu Cầu nha, tỷ tỷ ngươi như vậy ái đậu ngươi khóc, ngươi còn tìm nàng, ngươi như thế nào liền không có trí nhớ đâu? Thật không biết ngươi đâu nhỏ là cái gì ý tưởng, Tè Lạc rốt cuộc là làm cái gì? Làm ngươi như vậy thích nàng.”

Ở Đỗng thị trong lòng ngực, Cầu Cầu vẫn là vẻ mặt ủy khuất, Đỗng thị bất đắc dĩ nói “Tè Lạc, vẫn là ngươi đến đây đi, Cầu Cầu hôm nay trăng tròn, vẫn là đừng cho hắn khóc, xem Cầu Cầu cái dạng này thật là quá đáng thương.”

Tè Lạc tiến lên ôm lấy Cầu Cầu, thân thân hắn khuôn mặt nhỏ, “Cầu Cầu, tỷ tỷ vừa rồi là cùng ngươi đùa giỡn đâu? Ngươi hôm nay sinh nhật đâu? Cũng không thể khóc nha, ngươi là nho nhỏ nam tử hán, muốn đổ máu không đổ lệ. Ta thích nhất kiên cường nam nhân, Cầu Cầu nếu muốn làm ta vẫn luôn thích ngươi, ngươi liền phải học được kiên cường nha.” Tè Giác giống như nghe hiểu giống nhau, híp mắt ‘ a a ’ nói cái gì. Tè Lạc cũng buồn cười ‘ a, a, a ’ cùng hắn đối thoại. Triệu ma ma giật mình nói “Này giác ca nhi cũng quá thông minh, này thật là lão gia cùng thái thái phúc khí. Tương lai giác ca nhất định là thông minh có chí khí.”

Tè Lạc nắm lên Cầu Cầu tay nhỏ giống Triệu ma ma muốn hai hạ, “Cầu Cầu, ma ma ở khen ngươi đâu? Chúng ta cảm ơn nàng.” Tè Giác giống Triệu ma ma phương hướng lộ ra một cái gương mặt tươi cười. Triệu ma ma đều sợ ngây người, Đỗng thị đã thấy nhiều không trách. Tè Giác đứa nhỏ này từ sinh hạ tới liền không yêu khóc, thực hảo mang. Chỉ là ngày thường không quá lý người, luôn là ái chính mình ngốc, chỉ có thấy Đỗng thị cùng Lăng Trụ mới làm cho bọn họ ôm. Thấy Tè Lạc thời điểm, Tè Giác biểu hiện thật sự rất sờm tuệ, Tè Lạc hoài nghi hắn là trẻ con xuyên. Đỗng thị thật không biết nếu chính mình hài tử là xuyên qua mà đến, như vậy chính mình sắp sửa như thế nào đối mặt hắn. Chỉ là hiện tại xem ra Tè Giác chỉ là sờm tuệ mà thôi, khả năng Tè Lạc thai giáo thật sự có tác dụng đi.

Tè Lạc ôm Cầu Cầu đối Hồng Anh nói “Ngươi đem ta cấp Cầu Cầu chuẩn bị lễ vật lấy tới.” Hồng Anh đưa qua một cái màu đỏ tay nhỏ liên, đó là Tè Lạc chính mình tự mình biên, lắc tay trung gian ăn mặc một viên

mượt mà no đủ ngọc châu tử. Đỗng thị từ Tề Lạc kia tiếp nhận Cầu Cầu, làm Tề Lạc tự mình cấp Tề Giác mang lên. Tề Giác giống như thực thích cái này màu đỏ xinh đẹp lắc tay, cao hứng mà huy mang lắc tay tay nhỏ a a kêu. Tề Lạc bắt lấy hăn tay nhỏ, đặt ở bên miệng nhẹ nhàng cắn một chút, “Ngươi cũng không nên đem tỷ tỷ cho ngươi trăng tròn lễ vật cấp đánh mất, nếu là không thấy, hù hù, cũng đừng muốn cho ta lại ôm ngươi.”

Cũng không biết hăn nghe hiểu không có, dù sao hăn vẫn luôn a a nói cái gì? Đỗng thị nhíu mày nói “Ngươi liền không cần lại nói ngoại tình ngũ, trừ bỏ ngươi tỷ tỷ bên ngoài ai cũng không biết ngươi nói chính là cái gì? Trách không được các ngươi như vậy muốn hảo, nguyên lai các ngươi là một cái trên tinh cầu tới.”

“Ngạch nương, ta phát hiện ngươi cũng rất có hài hước cảm nha! Mỗi cái hài tử đều là bầu trời một ngôi sao, ta cùng Cầu Cầu khả năng thật sự đến từ chính cùng viên tinh đâu!” Tề Lạc cười lớn nói.

“Thái thái, cô nương thời gian không còn sớm, mau chân đến xem nữ quyền.” Triệu ma ma kiến nghị.

Đỗng thị lược hiện khẩn trương nói “Tề Lạc, ngươi nhất định phải ở ta bên người.” Lần này dù sao cũng là Đỗng thị lần đầu tiên chính thức xã giao hoạt động. Tề Lạc thế Đỗng thị hây hây tóc, bảo đảm nói “Yên tâm đi, ngạch nương, ta sẽ vẫn luôn đi theo ngươi. Ta tin tưởng ngươi sẽ làm được rất tốt rất tốt.”

Đầu phát

Chương 41 tiệc đầy tháng sê (một)

Lăng Trụ vừa đi vừa hỏi “Chỉ có Lăng Thành tới rồi sao? Còn có hay không người khác?” “Trừ bỏ đường lão gia ở ngoài, còn có lão gia bằng

hữu cũng đến rồi.” Lăng Trụ biết đó là chỉ phó sát đại nhân còn có tiền lão bản đi. Lăng Trụ nhanh hơn bước chân đi vào phòng khách, thấy Lăng Thành nhàn nhã uống trà, đánh giá trong phòng bài trí, phó sát cùng Lăng Trụ ở Bình Bộ giao mấy cái quan không lớn bằng hữu đang nói cái gì, Lăng Trụ bằng hữu thanh danh đều không hiện, không có gì thực quyền, cho nên Lăng Thành là chướng mắt. Lăng Trụ thấy như vậy vội vàng hướng bọn họ ôm quyền hành lễ “Xin lỗi, xin lỗi, ta đã tới chậm, một hồi ta uống rượu bồi tội.”

Phó sát ôn ào nói “Ngươi còn tưởng rằng có thể tha ngươi không thành? Người đây chính là mừng đến quý tử nha, không đem ngươi rót đến mê mè hoặc hoặc cũng thực xin lỗi ta cháu trai không phải. Ca mấy cái các ngươi nói có phải hay không?” “Đúng đúng đúng, nhất định phải làm Lăng Trụ uống nhiều điểm, hắn trước kia mời khách uống rượu quá trượt, lúc này cũng không thể làm hắn hồn qua đi.” Những người này quan không lớn, đều là tham gia quân ngũ xuất thân, không như vậy nhiều chú ý, thực hào sảng. Lăng Trụ cũng cùng bọn họ rất hợp duyên, cho nên bọn họ quan hệ thực không tồi.

Lăng Thành thấy Lăng Trụ này những bằng hữu, không ngừng chúc quan nhỏ bé, còn có thương nhân. Hắn cảm thấy Lăng Trụ giao hữu rất là có vấn đề. Lăng Thành là khinh thường với cùng này những thô tục người ở chung, cho nên ở náo nhiệt không khí trung hắn có vẻ rất là cô đơn. Lăng Trụ đầy mặt tươi cười nói “Ca mấy cái trước trò chuyện, chờ một lát chúng ta lại nháo.”

Lăng Trụ đi tới Lăng Thành trước mặt, nhìn kiêu căng Lăng Thành, nhiệt tình nói “Đường ca sớm đến?”

“Ân, ngươi đã thêm con vợ cả liền càng hắn là ốn trọng, phải hảo hảo hướng về phía trước, thiếu cùng những cái đó không tiền đồ hạt hồn. Vốn

dĩ nghe nói ngươi điêu đến Bình Bộ còn tưởng rằng ngươi nghĩ thông suốt
đâu? Ai biết lại là giao một ít không có tác dụng bằng hữu.”

Lăng Trụ liếm đi tươi cười, “Đường ca còn không biết ta? Ta là một cái
không có đại chí hướng, không đường ca như vậy cao nhất cầu, ta cùng ta
những cái đó các bằng hữu ở bên nhau thực vui vẻ, ta thích loại này sinh
hoạt, đường ca liền không cần vì ta nhọc lòng.”

Lăng Thành khuyên nhủ “Ngươi liền không vì ngươi con cái suy nghĩ
sao? Tám a ca tài đức sáng suốt ai không biết, huống hò có ta ở đây kia
còn có thể làm ngươi có hại không thành? Ngươi nhìn xem hiện tại tình
huống này, dù sao cũng là ngươi con vợ cả trăng tròn, liền cái thân phận
tôn quý một ít người đều không có? Ngươi nếu là nghe ta ngươi này có thể
như thế quạnh quẽ sao?”

Lăng Trụ chẳng hề để ý nói “Ta giao bằng hữu đồ cái hứng thú hợp
nhau, lại không phải xem bọn họ thân phận? Ta cùng đường ca là bất đồng,
ta này tính tình là hầu hạ không được những cái đó quý nhân. Hôm nay ta
nhi tử trăng tròn, đường ca tới uống ly trăng tròn rượu ta thật cao hứng,
đến nỗi đầu nhập vào tám a ca sự ta đã nói qua, ta quan tiểu chức thấp tám
a ca chướng mắt, ta lại không giống ngươi như thế có tài, cũng không
quang tông diệu tổ tâm tư, ta nha cứ như vậy khá tốt.” Lăng Trụ cảm thấy
Lăng Thành bọn họ khinh thường tiểu lại thực không có thấy xa, có đôi khi
làm việc nhỏ người ngược lại rất quan trọng, mặt trên mệnh lệnh không
đều là này đó cơ sở tiểu lại ở làm sao? Huống hò Lăng Trụ thật sự thực
thích cùng những người này ở chung, bọn họ cá tính càng thêm nhiệt tình
bôn phóng, không có như vậy nhiều loanh quanh lòng vòng, cũng càng
giảng nghĩa khí một ít.

Lăng Thành nhìn vẻ mặt kiên quyết Lăng Trụ thở dài “Vậy được
rồi, những lời này ta không bao giờ nói, ta chỉ là hy vọng ngươi tương lai
không cần hối hận. Ta có một ít đau đầu liền đi về trước.”

Lăng Trụ biết Lăng Thành không được tự nhiên cõng liền không có lại khuyên hắn, huống hồ hắn tại đây chính mình cũng không có phương tiện, “Kia đường ca liền sớm chút trở về nghỉ ngơi tốt, ta này không có gì quan trọng sự, đường ca rốt cuộc thân phụ trọng trách vẫn là phải hảo hảo nghỉ ngơi hảo.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 35

Đồng thị nhàn nhạt nói “Trân cô nương chính là gia tộc một bảo, ai có thể nói nàng? Chúng ta liền càng không dựa vào được biên. Tương lai đường tàu gia vinh quang không đều là dựa vào Tề Trân sao? Chỉ cần nàng cao hứng thì tốt rồi.”

Tề Trân nghe thấy Đồng thị nói, thực không cao hứng nói “Ta có thể tới cũng đã thực cấp đường thẩm mặt mũi, hôm nay tám phúc tấn kia có hẹn hò ta đều không có đi? Trang điểm xinh đẹp lại có cái gì không tốt? Chẳng lẽ giống Tề Lạc trước kia như vậy liền hảo sao? Hiện tại Tề Lạc không cũng thực chú trọng trang điểm sao?”

“Chính là chính là, này không phải hỉ sự sao? Tề Lạc này thân giả dạng không cũng thật xinh đẹp sao? Hiện tại Tề Lạc cùng Tề Trân không phân cao thấp.” Đồng Ngạc thị nhìn xem lượng lệ Tề Lạc, hơi hơi ghen nói.

Đồng thị từ đi vào này đã chịu đủ rồi Lăng Thành toàn gia khí, lấy nàng da khí nếu là đặt ở hiện đại chỉ sợ đã sớm phát hỏa. Tề Lạc thấy mẫu thân trong mắt giống như muôn bốc hỏa giống nhau, vội vàng tưới nước “Ngạch nương, hôm nay là đệ đệ trăng tròn ngày lành, chúng ta vẫn là vô cùng cao hứng đi. Một hồi ta tưởng a mã bằng hữu phó sát đại nhân nữ quyền cũng tới.”

“Còn sẽ có người tới nha, ta còn tưởng rằng liền như vậy quanh quẽ đâu?” Tề Trân khinh thường liếc liếc miệng.

Đồng Ngạc thị làm bộ tức giận trừng mắt nhìn Tè Trần liếc mắt một cái, “Đệ muội, ngươi là Hữu Phúc, ai có thể nghĩ đến ngươi thế nhưng còn có thể tái sinh hạ con vợ cả, này thật là ông trời phù hộ, có con vợ cả lại bên người, ai còn có thể lướt qua ngươi đi?”

Đồng thị chỉ là cười cười không nói gì, chính mình cùng thời đại này đã kết hôn nữ nhân theo đuổi là bất đồng, nàng cũng thật sự không nghĩ ứng phó Đồng Ngạc thị. Tè Lạc giãm bớt không khí nói “Đường tổ mẫu thân thế nào? Tè Châu tỷ tỷ đâu?”

“Ngạch nương vẫn là thực nhớ thương của các ngươi, chỉ là thân thể không thoái mái. Tè Châu kia nha đâu từ suy nghĩ cẩn thận về sau, liền vẫn luôn ở vì tuyển tú chuẩn bị, so với ta còn tinh tế nghiêm túc. Dù sao cũng là tú nữ không hảo thường ra cửa, cho nên ta liền không làm nàng tới. Nàng rốt cuộc còn trẻ, suy nghĩ không thành thực, dễ dàng chịu người khác ánh hưởng. Đây chính là quan hệ đến nàng cả đời phú quý, nàng tuy không phải ta sinh, nhưng là quan hệ đến chúng ta lão gia thế diện, ta cũng không thể làm nàng xảy ra chuyện mà ánh hưởng Tè Trần tương lai.” Đồng Ngạc thị vừa nói vừa dùng nghiêm khắc ánh mắt nhìn Tè Lạc.

Đồng thị đã nghe Tè Lạc nói qua Tè Châu mà tính toán. Nàng vẫn là rất bội phục cái này cổ đại tiểu cô nương mà. Có thể trợ giúp nàng mà nhất định sẽ hỗ trợ mà. Vì tránh cho cành mè để cành con. “Kỳ thật vẫn là không tới mà hảo. Vạn nhất xuất hiện vấn đề gì chúng ta đã có thể nói không rõ.” Đồng thị hây hẩy tóc nhàn nhạt mà nói.

Tè Trần giảo khăn tay. Thực không hứng thú địa đạo “Quá không thú vị. Nay cũng quá quạnh quẽ. Chẳng lẽ đường thảm trừ bỏ chúng ta ở ngoài liền không có đừng mà khách nhân sao? Phải biết rằng là như thế này mà lời nói. Ta mới không tới đâu?”

“Khởi bẩm thái thái. Phó sát đại nhân gia. Giác La đại nhân gia mà nữ quyền tới rồi.”

Đồng thị vội vàng đứng lên. Nhiệt tình mà nghênh đi ra ngoài. “Mau mau làm các nàng tiến vào.”

Đi vào tới hai cái 30 tuổi tả hữu mà phụ nhân. Ăn mặc màu xanh ngọc lam mà trang phục phụ nữ Mãn Thanh mà phụ nhân. Dáng người cao gầy. Da thịt hồng nhuận. Tròn tròn mà trên mặt một đôi rất lớn đôi mắt rất có đặc sắc. Trong ánh mắt lộ ra địa nhiệt nhu biểu tình càng là làm người cảm thấy như tắm mình trong gió xuân. Một cái khác dáng người tương đối nhỏ xinh. Làn da trắng nõn thâu. Ăn mặc trắng non đát trông trang phục phụ nữ Mãn Thanh. Toàn thân lộ ra Giang Nam nữ tử kiều nhu mà phong tình. Nhưng là nếu cẩn thận mà xem nàng mà đôi mắt. Là có thể phát hiện nàng hai mắt ẩn hàm sắc bén cùng khôn khéo mà mũi nhọn.

Các nàng cho nhau hành xong lễ. Đồng thị nhiệt tình mà nói “Nhị vị phu nhân mau mau ngồi xuống nghỉ ngơi một chút đi.”

Màu xanh ngọc trang phục phụ nữ Mãn Thanh phụ nhân tán thưởng nói “Đã sớm nghe chúng ta gia lão gia nói, Lăng Trụ đại nhân phu nhân là cái hiền lành mỹ nhân, hôm nay vừa thấy quả nhiên không giả. Ta là phó sát quảng tiến thê tử, Đồng giai thị, ta bên cạnh chính là giác la thư ý phu nhân, Ô Nhã thị, chúng ta mấy nhà đại nhân giao tình vượt qua thử thách, chúng ta cũng nên hảo hảo ở chung mới là.”

Đồng thị chưa từng có nghe qua người khác như thế nào trắng ra khích lệ chính mình, sắc mặt hơi hơi đỏ lên, hơi mang ngượng ngùng nói “Ngươi thật là quá mức nói, ngươi cùng giác la phu nhân mới là chân chính mỹ nhân đây?”

“Chúng ta cũng đừng cho nhau khách khí, chúng ta nha kỳ thật lớn lên đều thực không tồi, lại như vậy cho nhau khích lệ đi xuống để cho người khác nghe thấy được còn tưởng rằng chúng ta quan hệ không hảo đâu?”
Giác la thư ý phu nhân cười nói.

Đồng giai thị lôi kéo Đồng thị tay nói “Ngươi nhưng ngàn vạn không cần bị nàng bè ngoài cấp mê hoặc, nàng chính là nhìn kiều nhu kỳ thật là cái cay miệng, nhất không được lạp. Người thói quen thì tốt rồi, nàng chính là cái tinh tế nhân nhi.”

“Ta nhìn các ngươi liền rất thích, về sau ở chung xuống dưới sẽ biết, ta là cái thảng tính tình, nếu là có đặc tội địa phương thỉnh các ngươi không lấy làm phiền lòng.” Đồng thị chân thành nói.

Ô Nhã thị khen “Chỉ bằng ngươi lời này chúng ta là có thể cùng tính tình, nhà của chúng ta đại nhân chính là thực kính nể Lăng Trụ đại nhân phẩm tính, bọn họ giao tình hảo, chúng ta cũng không thể so với bọn hắn kém.” Lôi kéo Tề Lạc tay nói “Đây là ngươi khuê nữ đi, lớn lên chính là thật thật khả nhân nhi, nhìn xem này tinh tế da thịt, linh động hai mắt, nhìn chính là cái thông tuệ khả nhân. Ta liền thích nữ nhi, chính là ta lại liền sinh ba cái tiểu tử, thật thật là túc chết ta.”

Đồng giai thị đối với Đồng thị cười nói “Nàng nha đều mau si ngốc, ngươi vẫn là mau đem khuê nữ thu hồi đến đây đi, bằng không như thế lượng lẻ nữ nhi đã có thể bị nàng nhớ thương thương.”

Tề Lạc thực thích Ô Nhã thị khí chất, tuy rằng bè ngoài nhu nhược chính là cá tính lại rất hào sảng sạch sẽ. “Ta cũng thực thích phu nhân đâu! Phu nhân nếu là không chê nói, liền đem ta đương nữ nhi đi, thêm một cái người đau ta cũng là tốt.”

Ô Nhã thị nghe Tề Lạc như thế vừa nói càng là cao hứng, vội vàng từ chính mình thủ đoạn chồ lui xuống một cái trân châu lắc tay, ứng cấp Tề Lạc tròng lên “Này liền đương lẽ gặp mặt, ta chính là lại thu cái con gái nuôi. Người ngạch nương nhưng đừng ghen nha!”

Đồng thị cười nói “Ngươi không biết, ta cái này nữ nhi nhìn là cái nhu thuận, kỳ thật nha cá tính thập phần hoạt bát, nếu là ngươi hối hận chính là chậm.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 36

Đồng thị thấy Tè Lạc ôm Cầu Cầu, kinh ngạc “Các ngươi như thế nào cùng nhau tới? Bà vú đâu?”

“Ta là ở cửa đụng tới mà. Cầu Cầu thấy ta còn có thể để cho người khác ôm?” Tè Lạc bất đắc dĩ mà nói.

Lăng Trụ lập tức tinh thần tinh táo. Từ Tè Lạc trong lòng ngực tiếp nhận Cầu Cầu. Nhẹ nhàng mà vỗ vỗ hắn mà khuôn mặt nhỏ “Ngươi tuy rằng thích tỷ tỷ ngươi. Nhưng là cũng không thể luôn là mệt nhọc nàng. Nàng cũng đang ở trường thân thể đâu? Ngươi nha muốn nhanh lên lớn lên. Tương lai hảo bảo hộ tỷ tỷ ngươi.”

“A mã ngươi ra cửa bên ngoài nhất định phải tiêu tâm nào. Ở lâu chút tâm nhẫn. Để ngừa bị người khác tính kế đi? Trong nhà mà sự có ta đâu. Ta nhất định sẽ chiêu cố hảo ngạch nương cùng đệ đệ mà.”

“Ngươi không cần tưởng mà như vậy nghiêm trọng. Kỳ thật không có gì mà. Ta coi như bồi lãnh đạo chi phí chung du lịch. Ta nếu là thấy cái gì ăn ngon mà hảo chơi mà nhất định sẽ cùng các ngươi mang về tới mà.”

Tè Lạc không tán đồng mà nói “Những cái đó đều là thứ yêu mà. Chỉ cần ngươi có thể một đường thuận lợi thì tốt rồi.”

Lăng Trụ thân thân Cầu Cầu nói “Ngươi tiểu tử này cũng không nên quên ta nha. Bằng không ta sẽ đánh ngươi mông mà.” Cầu Cầu như cũ cười mà vẻ mặt sáng lạn. Lăng Trụ xoa bóp Cầu Cầu mà mặt nói “Thật không biết hắn giống ai như thế mà ái cười. Xem như vậy là cái hảo tính tình mà.”

“Như thế tiểu sao có thể nhìn ra được tôi, hài tử được không mấu chốt xem giáo dục.” Đồng thị nói.

“Này ta không cần lo lắng, có Tè Lạc ở, ta tưởng Cầu Cầu giáo dục không có vấn đề. Ta chính là sợ đem hắn giáo quá mức khác loại. Tính những việc này về sau rồi nói sau.” Lăng Trụ vỗ vỗ Tè Lạc bả vai nói “Ta vẫn luôn liền không đem ngươi trở thành cái oa oa, ta này vừa đi, trong nhà sự liền dựa ngươi.”

Tè Lạc vỗ vỗ bộ ngực “Ngươi yên tâm đi, ta sẽ chiếu cố hảo gia, a mã ngươi không cần lo lắng.” Đồng thị cùng Tè Lạc lưu luyến không rời tiễn đi Lăng Trụ.

Lăng Trụ đi rồi, Đồng thị cảm thấy giống như trong nhà lập tức thiếu rất nhiều người dường như, đột nhiên an tĩnh không ít, Đồng thị làm cái gì đều không có hứng thú. Tuy rằng Tè Lạc cực lực đậu chính mình vui vẻ, Đồng giai thị các nàng cũng thường thường mời chính mình đi làm khách, chính là Đồng thị chính là không có tâm tình, chính mình cùng trượng phu chi gian ràng buộc thật sự là quá sâu, bọn họ thật giống như là lẩn nhau thân thể một bộ phận giống nhau, như vậy quen thuộc. Đồng thị cũng không bốn, nàng biết ở cổ đại mạng người là không đáng giá tiền, chính mình thật là thực lo lắng Lăng Trụ, này lại không có điện thoại, cũng không biết bọn họ thế nào, trong lòng thật là không đế nha.

Tè Lạc thấy chính mình mǎu thân lại suy nghĩ Lăng Trụ, khuyên nhủ “Ngươi như vậy không thể được, a mã là tùy hoàng đế đi công tác, sẽ

không xảy ra chuyện gì, người nếu là lóng hổng rồi thân thê, a mā sē đã trở lại không phải cao hơn hỏa sao? Chúng ta phải tin tưởng a mā có thể bái bình hết thảy sự.”

“Ta không có việc gì, ta chỉ là suy nghĩ như thế nào liền không có tin tức truyền đến đâu? Trước kia xem TV thời điểm, những cái đó hoàng đế đi tuần không đều có thích khách sao? Người nói lúc này có thể hay không cũng xuất hiện nha!” Đỗng thị đầy mặt lo lắng nói.

“Sẽ không, TV thường sự đều là hư cấu, hoàng đế đi tuần đây là bao lớn sự, các nơi quan viên còn không đều đến chú ý nha, kia chính là quan hệ đến bọn họ tiền đồ. Huống hò a mā ở tùy tùng trong đội ngũ chỉ là tép riu, nào có người sẽ cho hắn truyền tin. Kỳ thật không có tin tức ngược lại là tin tức tốt đâu?” Tề Lạc an ủi nói.

Đỗng thị lẩm bẩm nói “Nếu là có cái điện thoại nên thật tốt nha, ít nhất biết hắn hiện tại đến náo, có việc không có?”

Tề Lạc biết không có thể lại làm chính mình mău thân ở nhà, nàng hắn là nhiều thường bên ngoài đi một chút trông thấy việc đời, bằng không thế nào cũng phải hậu sản u buồn chứng không thể. Tề Lạc cấp đồng sự đỗ một ly trà thủy nói “Người nếu là quá lo lắng nói, chúng ta không bằng đi chùa miếu thấp hương, làm thần tiên phù hộ a mā sẽ bình an không có việc gì đi!”

Đỗng thị giật mình nói “Người chừng nào thì cũng tin tưởng cái này? Người trước kia không phải lão nói ta mê tín sao?” Tề Lạc liếc liếc miệng “Chúng ta đều đến nơi đây, ta còn có thể không tin sao? Loại sự tình này chỉ là cấp chính mình một cái niệm giống, cấp chính mình một cái trong lòng an ủi thôi.”

Đồng thị ngẫm lại gật đầu nói “Như vậy cũng tốt, ta luôn là ở nhà đong
tưởng tây tưởng, đi ra ngoài thương chùa miếu cúi chào khả năng tâm tình
sẽ thả lỏng một ít. Chính là người biết kia gia chùa miếu linh nghiệm
sao?”

“Loại sự tình này chúng ta hỏi Triệu ma ma không phải hảo, chúng ta
cũng phải tìm người quá nhiều, như vậy nhiều nhân thần tiên khả năng
nghe không được chúng ta nói đâu? Đem Triệu ma ma tìm tới, cùng nàng
vừa nói tình huống.

Triệu ma ma ngẫm lại kiến nghị nói “Y nô tỳ xem kinh giao tường hồi
nhà bên kia chùa miếu rất phù hợp thái thái yêu cầu, chỉ là ly này khá xa,
khả năng ở bên kia trụ thượng một đêm. Thái thái người cảm thấy thế
nào?”

“Nếu như vậy vậy như thế từ bỏ! Người đi trước chuẩn bị một chút, nếu
có thể hành chúng ta hôm nay liền đi.” Đồng thị quyết định nói.

Trải qua một phen chuẩn bị, Đồng thị mang theo Tề Lạc cùng Cầu Cầu
ngồi ở trên xe ngựa, mang theo năm sáu cái nha hoàn hướng chùa miếu
tiến quân. Tề Lạc hiện thức đem chính mình thủ đoạn để sát vào Đồng thị
cái mũi, “Ngạch nương người nghe nghe xem?”

Đồng thị ngửi được một trận nồng như vô mai hương, giật mình
nói “Như thế nào? Người đổi đồ trang điểm?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 37

Tè Lạc thấy như vậy Dương Khang, ngược lại không biết nói cái gì, nàng chỉ là một cái bình phàm theo đuổi an nhàn người, nàng không thích hợp cùng có như vậy phúc tạp nguyện vọng người ta nói lời nói, bởi vì bọn họ nhớ nhung suy nghĩ hoàn toàn bất đồng. “Ta đây liền mong ước người hy vọng đạt thành.”

“Người như thế nào cũng tới nơi này?” Dương Khang hỏi.

“Ta a mĩ túy Hoàng Thượng đi tuần đi, ta ngạch nương có chút lo lắng liền tới này cấp a mĩ cầu phúc, ta cũng liền theo tới.”

Dương Khang khuyên giải nói “Lặng Trụ đại nhân là cái có bản lĩnh, hắn nhất định sẽ không có việc gì, các ngươi không cần quá mức lo lắng.” Nhìn xem không có gì biểu tình Tè Lạc, hắn tiếp theo nói “Nghe nói mẫu thân ngươi sinh hạ con vợ cả, hài tử trăng tròn ta hắn là tự mình tới cửa, chỉ là lúc ấy ta ở hiếu kỳ, không rất thích hợp cái loại này cảnh tượng.”

“Phó sát đại nhân đã giúp ngươi đưa qua lẽ vật, chỉ cần có tâm là được.” Tè Lạc vội vàng nói.

Dương Khang từ chính mình tùy thân trong túi lấy ra một cái đầu gỗ tiêu nhán, có mười centimet cao đi, đem nó đưa cho Tè Lạc, “Đây là ta tặng cho ngươi, vì tỏ vẻ đối với ngươi ân cứu mạng cảm tạ, đồ vật không quý trọng, nhưng là thắc tại đây là ta thân thủ điêu khắc, hy vọng ngươi không cần ghét bỏ.”

Tề Lạc tiếp nhận sau nhìn xem cái kia người gỗ ngũ quan cùng trang điểm, cùng chính mình thế nhưng có chín phần giống nhau. Thật là thiên lôi từng trận nha, nhìn đến cái này người gỗ, Tề Lạc phản ứng đầu tiên chính là nghĩ tới Lý Tầm Hoan cùng Lâm Thi Âm. Xem ra chính mình phim truyền hình thật sự là xem đến quá nhiều, lãng mạn sự ở chính mình trong mắt thế nhưng thành này phó đáng vẻ. Tề Lạc không cầm nở nụ cười.

“Làm sao vậy? Người không thích sao? Tuy rằng nó không phải quý trọng đồ vật, nhưng là ta cảm thấy nó đưa người thực thích hợp.” Dương Khang nghiêm túc mà nghiêm túc nhìn Tề Lạc.

Tề Lạc vội vàng xua tay nói “Không có, ta rất thích, người khắc đến còn rất giống, ta vừa rồi chỉ là đột nhiên nghĩ đến một kiện thú vị sự thôi.”

Dương Khang thật dài mà thở phào nhẹ nhõm, nhàn nhạt ý cười đôi đầy hắn hai mắt, Dương Khang nghiêm thầm, nàng vẫn là quá nhỏ, không cần dọa đến nàng. Chính mình cũng không nghĩ tới sẽ đối Tề Lạc sinh ra hảo cảm, chính là có đôi khi loại sự tình này thật sự rất khó nói tinh tường, cùng Tề Lạc ở bên nhau, chính mình sẽ cầm lòng không đậu bỏ qua nàng tuổi, giống như cảm thấy Tề Lạc hắn là cái đại cô nương. Thật là đáng sợ mà trực giác! “Người thích liền hảo, ta hy vọng người có thể hảo hảo bảo tồn phần lẽ vật này, ta tưởng người tương lai sẽ dùng đến” Dương Khang nghiêm túc nhìn Tề Lạc.

Đây là có ý tứ gì? Tề Lạc nhìn Dương Khang đôi mắt, ở Dương Khang trong ánh mắt hiện lên một tia ôn nhu cùng một tia nhất định phải được. Chẳng lẽ mỹ nữ cứu anh hùng, anh hùng liền phải lấy thân báo đáp? Loại này chuyện xưa tình tiết sẽ phát sinh ở trên người mình? Tuy rằng Tề Lạc đối Dương Khang có như vậy một tia hảo cảm, chính là tưởng tượng đến hắn phức tạp bối cảnh, Tề Lạc minh bạch như vậy Dương Khang không thích hợp bình đạm chính mình. Chính là giáp mặt cự tuyệt người khác lẽ vật, Tề Lạc lại làm không ra, nếu là chính mình tưởng sai rồi đâu?

Chính mình thân thể này còn nhỏ, còn thực ngây ngô, nhất định là chính mình nhìn lầm rồi. Suy nghĩ cẩn thận Tè Lạc vui vẻ nói “Ta sẽ hảo hảo bảo tồn, tương lai ngươi nếu là có tiền đồ, cái này liền đáng giá, ta có thể đại kiếm một bút.” Tè Lạc hướng bên cạnh Hồng Anh đưa mắt ra hiệu, Hồng Anh chạy nhanh nói “Cô nương, sắc trời không còn sớm, chúng ta có phải hay không nên trở về?”

“Ân ân, là không còn sớm, là cần phải trở về, bằng không ngạch nương nên lo lắng. Cái kia Dương Khang, ta phải đi, ngươi cũng hảo hảo nỗ lực phấn đấu đi, hy vọng ngươi có thể được đến muôn.” Tè Lạc hướng Dương Khang phất tay từ biệt.

Dương Khang không nói gì chỉ là nhìn theo nữ hài rời đi, hắn dùng tay vuốt ve Tè Lạc dựa quá cây tùng, kia mặt trên giống như còn tàn lưu Tè Lạc trên người u hương. Nghĩ đến Tè Lạc vừa rồi cáo biệt lời nói, Dương Khang ôn nhu mà kiên định nhẹ giọng nói “Như ngươi mong muôn ta nhất định sẽ được đến ta muôn, ngươi muôn nhanh lên lớn lên mới hảo.”

Nam xứng chi nhất lần thứ hai lên sân khấu, các nam phụ đều không phải sở thích luyến đồng, chỉ là có đôi khi ở riêng cảnh tượng sẽ xem nhẹ nữ chủ tuổi, rốt cuộc nữ chủ có thành thực tư tưởng cùng trí tuệ, bọn họ hiện tại đều là chờ đợi nữ chủ thân thể lớn lên.

Ngày hôm qua ta được đến rất nhiều phiếu phiếu ta thật sự thực hưng phấn, hôm nay lại cầu một cầu, có liền đầu một trương, không có liền phủng cá nhân tràng.

Đầu phát

Chương 45 Lăng Trụ về nhà

Từ chùa miếu bái phật sau khi trở về, Đỗng thị an lòng không ít, cảm giác thần tiên nhất định sẽ phù hộ chính mình trượng phu. Tè Lạc trước kia là không tin có thần tiên, nàng cho rằng kỳ thật có đôi khi mọi người cũng không phải tin tưởng thần tiên liền nhất định có thể phù hộ chính mình, chỉ là cầu một cái tâm an có một cái tín niệm thôi! Bất quá lời nói lại nói trở về hiện tại Tè Lạc là không dám không tin không có thần tiên, nếu là không đúng sự thật Tè Lạc một nhà có như thế nào sẽ đến thanh triều? Cho nên ở chùa miếu bái phật thời điểm, Tè Lạc thật là thành tâm thành ý, chút nào không dám qua loa. Đỗng sự vốn dĩ muốn nhờ chi thiêm, nhưng là Tè Lạc cấp ngăn trở, nếu là hảo thiêm nói chính mình đương nhiên cao hứng, nếu là cầu cái hạ hạ thiêm nói, chính mình sẽ không càng thêm thượng hoả sao? Đỗng thị tưởng tượng Tè Lạc nói có đạo lý, cũng liền không có cầu. Có một cái tốt hy vọng đối chính mình cũng là một loại duy trì, hà tất nghe những cái đó ni cô giải những cái đó không biết cái gọi là thiêm văn?

Tè Lạc cũng không có đem ở chùa miếu gấp được Dương Khang sự tình nói cho Đỗng thị, nàng vẫn luôn cảm thấy này chỉ là cái tiểu nhạc đệm, căn bản là không có gì, nếu là nói cho Đỗng thị nói, còn không biết nàng sẽ tưởng tượng thành bộ dáng gì đâu? Đến nỗi Dương Khang đưa cho chính mình đầu gỗ giống, Tè Lạc tìm một cái hộp trang lên đem hộp đặt ở cái rương đế. Tè Lạc thực thích Tiểu Lý Phi Dao hào hùng cùng hiệp nghĩa, nhưng là lại rất chán ghét Lý Tâm Hoan đối đãi cảm tình do dự, tình yêu có thể làm tới làm đi sao? Có thể nói, Lâm Thi Âm cùng Long Khiếu Vân cả đời bi kịch đều là bởi vì Lý Tâm Hoan tạo thành. Đưa chính mình đầu gỗ giống xem ra Dương Khang căn bản là không hiểu biết chính mình, bọn họ chi gian sự khác nhau thật sự là quá nhiều, kém hơn ba trăm năm.

Bạn mới bằng hữu Ngọc Dao mời Tè Lạc đi nhà nàng làm khách, Tè Lạc lời nói dịu dàng xin miễn. Cũng đưa lên xin lỗi tin cùng chính mình bện Trung Quốc kết làm nhận lỗi, ở xin lỗi tin trung Tè Lạc kỹ càng tỉ mỉ thuyết minh, chính mình vô pháp đáp ứng lời mời là bởi vì muốn giúp mẫu

thân chiếu cố đệ đệ, bởi vì phụ thân đi công tác, mẫu thân tương đối lo lắng, yêu cầu chính mình trấn an, cuối cùng nói chờ Lăng Trụ sau khi trở về nhất định sẽ đi Ngọc Dao gia làm khách. Ngọc Dao xem tin sau cảm thấy Tè Lạc là cái hiểu chuyện hiểu lý lẽ cô nương, đưa cho chính mình lẽ vật cũng thực độc đáo, đối Tè Lạc ân tượng liền càng thêm hảo. Đồng giai thị biết về sau, cũng cảm thấy Lăng Trụ gia gia giáo thực xuất sắc, là một cái hòa thuận có lý gia đình, cùng Lăng Thành gia hoàn toàn bất đồng. Đồng giai thị tuy rằng nghe chính mình trượng phu khích lệ quá Lăng Trụ một nhà, chính là có một số việc vẫn là mắt thấy vì thật, thông qua vài lần tiếp xúc Đồng giai thị cảm thấy chính mình trượng phu ánh mắt không tồi, quyết định cùng Lăng Trụ một nhà tiếp tục chân thành hữu hảo kết giao đi xuống.

Tè Lạc thượng xong văn hóa khóa, liền sẽ đi chiếu cố Cầu Cầu, đối Cầu Cầu tiến hành sớm giáo. Chỉ cần Tè Lạc ở Cầu Cầu bên người, hắn liền sẽ thực ngoan, an tĩnh nhìn nàng. Tè Lạc luôn là cho hắn đem một ít thích hợp nhi đồng tiểu chuyện xưa, đan một ít nhu hòa nhạc khúc, đối với Cầu Cầu Tè Lạc cấp ra toàn bộ quan ái. Bởi vậy Tè Giác liền càng thêm dính Tè Lạc, chỉ cần có một ngày Tè Lạc không đến, như vậy hắn liền sẽ khóc nháo cái không ngừng. Đồng thị thực vui mừng đôi tỷ đệ này chi gian cảm tình, nàng cảm thấy chính mình sinh sản khi sở chịu khổ đều không có bạch ai, ở hiện đại bởi vì Tè Lạc là con gái một nhi, cho nên Đồng thị cùng trượng phu thập phần lo lắng nếu bọn họ qua đời, Tè Lạc liền sẽ không có thân nhân thương lượng cùng chiếu cố, hiện tại loại này lo lắng liền không còn nữa tồn tại. Thông minh lý trí Tè Lạc cùng sớm tuệ Tè Giác bọn họ nhất định sẽ ở chung thực tốt.

Hôm nay Tè Lạc đang ở cùng Đồng thị thảo luận Lăng Trụ rốt cuộc khi nào có thể trở về, Tần quản gia tiến vào cao hứng mà nói “Thái thái, Hoàng Thượng hồi kinh, chúng ta lão gia cũng đã trở lại. Vừa rồi lão gia làm người hồi phủ báo bình an đâu!”

Tề Lạc đột nhiên đứng lên hưng phấn mà nói “Thật vậy chẳng? A mā rốt cuộc đã trở lại?”

“Đúng vậy, đúng vậy, lão gia bình an đã trở lại, khả năng quá một hồi liền sẽ hồi phủ, giống như nô tài còn nghe nói lão gia thăng quan đâu? Nay thật là đại hỉ nha!” Tân quản gia hướng Tề Lạc bảo đảm.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 38

Đỗng thị giật mình nói “Thật vậy chăng? Nay cũng quá nghiêm trọng.”

Tề Lạc bĩu môi nói “Còn phải hảo hảo bảo hộ, vạn nhất nếu là ném hỏng rồi, đó chính là tội lớn. Đây là hoàng quyền độ cao tập trung mà xã hội, tại đây là không có đạo lý nhưng giảng.”

“Tề Lạc ngươi không cần hù dọa ngươi ngạch nương, nàng là cái thực cẩn thận người, mấy thứ này ở tay nàng thượng là sẽ không đánh mất hoặc lỏng hú.” Lăng Trụ an ủi nói.

“A mĩ, vậy ngươi thăng quan về sau, những cái đó bọn thị vệ đều là cái gì ý tưởng? Có hay không ghen ghét? Có tìm ngươi phiền toái sao?”

Lăng Trụ ngẫm lại nói “Muốn nói ghen ghét khẳng định là có, may mắn ta từ hộ quân Phó đô thống, bằng không đỏ mắt càng nhiều. Hiện tại ta chỉ là thăng nửa cách mà thôi, bọn họ vẫn là có thể tiếp thu. Ta trước nay liền không có đắc tội người nào, bọn họ nếu là bắt ta bím tóc vẫn là thực khó khăn, huống hồ ta chức quan lại không lớn, không có gì thực quyền, đối những cái đó người không có uy hiếp, bởi vậy bọn họ nhưng thật ra đều hướng ta biểu đạt chúc mừng đâu?”

“Ta đây liền an tâm rồi, tại đây làm quan quan trọng nhất chính là muốn nắm chắc hảo ‘độ’ không thể cùng đồng liêu thân cận quá, thân cận quá liền sẽ để cho người khác tưởng ở kéo đảng kết phái, Khang Hi hoàng đế

cả đời ghét nhất các đại thần kéo đảng kết phái, cho nên tám a ca dùng khỗng lồ quần thần ủng hộ mà đi mưu trũ vị, hắn không mất bại kia mới kêu kỳ quái. Nhưng là đâu cũng không thể quan hệ quá xa, quá xa làm việc thực không có phương tiện. Nhân tế quan hệ cùng nhân tế kết giao ở thời đại này là quan trọng nhất, a mā ngươi phải hảo hảo học tập cùng tổng kết, chỉ cần ngươi có thể xử lý tốt mấy vấn đề này, như vậy ngươi làm quan liền sẽ dễ dàng rất nhiều.” Tè Lạc kiến nghị.

Lăng Trụ dùng ngón tay gật đầu “Ta sẽ nhớ kỹ mà. Ngươi yên tâm đi. Kỳ thật so với chức quan nói. Tước vị có đôi khi vẫn là rất quan trọng mà. Ta ở Lễ Bộ mà thời điểm. Thấy những cái đó có tước vị mà gia đình xuất thân mà nữ nhi chỉ hôn mà đối tượng đều thực không tồi. Xem ra ta cũng muốn tranh cái tước vị mới được.”

Tè Lạc kiên quyết mà nói “Không được. A mā tranh tước vị giống nhau đều là muốn thượng chiến trường chính là. Trên chiến trường nhiều nguy hiểm nha. Dao kiếm không có mắt. Ta là không có khả năng cho ngươi đi mà. Ngươi liền đã chết này tâm đi? Chẳng sợ ta tương lai thực sự vô pháp thay đổi vận mệnh trở thành tiểu lão bà ta cũng sẽ không làm ngươi thượng chiến trường chính là.”

“Hảo hảo hảo. Ta nghe các ngươi mà. Ta sẽ không thượng chiến trường chính là. An toàn ta biết an toàn quan trọng nhất mà. Ta còn muốn chiêu cõi các ngươi đâu?” Lăng Trụ tuy rằng ngoài miệng nói như vậy. Nhưng là hắn biết chính mình là sẽ không dễ dàng từ bỏ mà. Kiến công lập nghiệp là chính mình mà theo đuổi. Bảo hộ thê nữ là chính mình mà trách nhiệm. Đương nhiên hắn biết tánh mạng là thực quý giá mà. Nếu là ném tới rồi tánh mạng nói những cái đó đều là uổng phí mà.

Đồng thị cùng chính mình mà thượng phu sinh sống rất nhiều năm. Biết Lăng Trụ mà tính cách có chút thời điểm là không đâm nam tướng không quay đầu lại mà. Hắn nếu là chu lên tới ai nói cái gì đều không có dùng.

Đồng thị chỉ có âm thầm cầu nguyện. Vĩnh viễn không cần có chiến sự mà phát sinh. Vĩnh viễn đừng cho Lăng Trụ thượng chiến trường.

Lăng Trụ thấy không khí có chút lãnh. Vội vàng nói “Mặc kệ thế nào. Chúng ta hiện tại khi lại có tiền lại thăng quan. Chúng ta mà sơ cấp mục tiêu là đạt tới. Chúng ta hẳn là cao hứng mới là. Tới. Chúng ta cung ly!”

Đồng thị cùng Tề Lạc cũng giơ lên chén rượu cùng Lăng Trụ chạm cốc “Là nha. Hy vọng chúng ta mà sở dụng nguyện vọng đều có thể thực hiện!” Lăng Trụ sau lại hỏi “Các ngươi ở nhà thế nào? Không có gì sự đi?”

“Không có, chính là tương đối tưởng a mā ngươi, ta cùng ngạch nương còn đi chùa miếu vì ngươi cầu phúc đâu! Ngạch nương nhưng thành kính. Người nếu là lại không trở lại, ta liền sợ ngạch nương đến u buồn chứng đâu? Xem ra ở ngạch nương trong lòng ngươi vẫn là nhất tống muôn.”

Lăng Trụ tự hào nói “Đó là đương nhiên, chúng ta là thiếu niên phu thê sao? Cảm tình không có các ngươi người trẻ tuổi nhiệt liệt, nhưng là tình cảm của chúng ta so các ngươi muốn chân thành tha thiết chân thành rất nhiều.”

“Hảo hảo, vừa uống rượu liền ái nói chuyện, này tật xấu cũng không biết sửa lại.”

Lăng Trụ không để bụng nói “Này không phải ở nhà sao, ở bên ngoài ta sẽ không nói.” Tề Lạc biết chính mình phụ thân có một ít uống nhiều quá, hắn vừa uống nói nhiều liền tương đối nhiều. Chính là hôm nay Lăng Trụ thật sự thật cao hứng, Tề Lạc liền không có ngăn đón.

Đồng thị cùng Tề Lạc an tĩnh nghe Lăng Trụ đem chính mình ở bên ngoài nhìn thấy nghe thấy, các nàng không ngừng cấp Lăng Trụ gấp đồ ăn, rượu không có lại cho hắn đảo, rượu thứ này uống nhiều quá không tốt.

Lăng Trụ càng nói càng cao hứng, giống như đem trước kia sở hữu buồn bực đều phát tiết ra tới giống nhau. Đổng thị thấy như vậy Lăng Trụ minh bạch, nam nhân vẫn là đến có sự nghiệp mới có thể thể hiện bọn họ tự thân tồn tại giá trị. Tè Lạc nhìn phụ thân đã ăn không sai biệt lầm, sắc trời cũng không còn sớm, liền nói “Ngạch nương, ta xem vẫn là làm a mã sớm chút nghỉ ngơi đi! Hắn ở bên ngoài không ngừng thân thể mệt nhọc, áp lực cũng là rất đại.”

“Ân, hôm nay cứ như vậy đi. Người tiếp đón đám người hầu thu thập này rượu và thức ăn, ta trước đỗ người a mã đi nghỉ ngơi.”

“Này một hồi thu thập đuỗi tranh, ta còn là giúp người cùng nhau đỗ a mã đi. Ta xem chính người cũng lộng bất động hắn.” Tè Lạc cùng Đổng thị đỗ Lăng Trụ đi tới nội thất. Đổng thị đem áo ngoài cùng giày vớ cấp Lăng Trụ cởi xuống dưới, làm hắn thoái mái nằm ở trên giường. Tè Lạc làm bọn nha hoàn đánh tới nước ám, tự mình cấp Lăng Trụ lau mặt, rửa chân. Kỳ thật Lăng Trụ không phải không thể động, chỉ là tại đây một khắc Lăng Trụ không nghĩ động mà thôi, hắn chỉ là tưởng lảng lặng cảm thụ chính mình thê tử cùng nữ nhi đối chính mình quan ái.

Nhin thu thập không sai biệt lầm, Tè Lạc nói “Ngạch nương, canh giải rượu đã đặt ở trên bàn, một hồi người làm a mã uống lên đi, người cũng muốn sớm chút nghỉ mới hảo, đã vội một ngày.”

“Ta đã biết, người cũng trở về nghỉ ngơi đi, này có ta ở đây, sẽ không xuất hiện vấn đề gì.” Tè Lạc chỉ huy nha hoàn thu thập xong rượu và thức ăn liền đi trở về. Đổng thị tá xong trang sau, từ trên bàn cầm lấy canh giải rượu đút cho Lăng Trụ, Lăng Trụ uống xong về sau, Lăng Trụ cảm thấy chính mình trước nay liền không có giống hiện tại giống nhau cảm giác có thể vi thê tử cùng nhi nữ cung cấp càng tốt sinh hoạt, tuy rằng các nàng không để bụng càng tốt vật chất sinh hoạt. Lăng Trụ híp mắt nhìn Đổng thị, hắn cảm thấy Đổng thị hôm nay đặc biệt xinh đẹp, chính mình nhiệt

tình giống như bị bậc lửa giống nhau, Lăng Trụ đem Đồng thị kéo đến trên giường, cửu biệt thăng tân hôn vào giờ phút này được đến càng tốt thể hiện.

Tề Lạc về tới chính mình phòng, rửa mặt xong sau, lǎng lặng nằm ở trên giường, nàng là yêu cầu ngẫm lại. Lịch sử rốt cuộc là có thể hay không thay đổi, vẫn là chính mình một nhà bản thân chính là lịch sử một bộ phận. Nếu là không có xuyên qua, nguyên lai Lăng Trụ rốt cuộc có thể hay không trở thành tú phẩm điển nghi đâu? Tề Lạc minh bạch hiện tại mới là Khang Hi 39 năm, ly 43 năm nút hõ lõ thị tiến Ung Vương phủ còn có đã nhiều năm, lấy hiện tại phụ thân đối công tác nhiệt tình tới xem, tương lai chính mình phụ thân quan chức vẫn là có khả năng lại thăng. Như vậy lịch sử không phải thay đổi sao? Như bây giờ chỉ là trùng hợp thôi, chính mình nhất định sẽ không trở thành Ung Chính tiểu lão bà, nhất định sẽ không, Tề Lạc âm thầm mà cấp chính mình cổ vũ.

pk phân qua 500 phân, giữa trưa thời điểm ta sẽ thêm càng một chương. Tiếp tục cầu phán hồng phiếu, mỗi gia tăng 100 phân ta nhiều sẽ thêm càng một chương, nói làm được.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 39

Nhin Tè Lạc sai biệt biểu tình, Ngọc Dao giải thích nói “Các nàng là ta ngạch nương biểu muội hai cái nữ nhi, cùng nhà của chúng ta quan hệ cũng không tính quá hảo, chỉ là bởi vì tuyển tú tài đi vào nhà của chúng ta.” Tè Lạc minh bạch gật gật đầu, thấy Ngọc Dao biểu tình, xem ra tới này hai cái cô nương cũng là cái cực phẩm nha.

Hai cái lớn lên thập phần giống nhau mười bốn lăm tuổi nữ hài đi đến, ăn mặc có phía nam phong cách hán trang, toàn thân kim quang lấp lánh, một bộ nhà giàu mới nổi diễn xuất. Các nàng làm chuẩn lạc biểu tình từ đầy coi khinh, hơi cao một chút nữ hài nói “Ngọc Dao muội muội ta nghe nói ngươi này có khách nhân, chính là nàng sao?”

Ngọc Dao gật đầu nói “Cái này là ta a mĩ bạn tốt nữ nhi, nàng kêu Tè Lạc.” Sau đó chỉ vào kia hai nữ tử nói “Lạc muội muội các nàng là bởi vì hán quân kỳ, hơi cao một ít cái kia là tỷ tỷ kêu Lý vận, muội muội kêu Lý âm. Các nàng phụ thân là tri phủ, cho nên các nàng có tư cách tham gia sang năm tuyển tú.”

Tè Lạc hướng các nàng gật gật đầu, cũng không có thực nhiệt tình, Tè Lạc vẫn luôn liền không thích lấp lánh tỏa sáng người, các nàng trang điểm chải chuốt giống như đem hạng nặng thân gia đều mặc ở trên người giống nhau. Lý vận có chút tức giận nói “Ta nói Ngọc Dao, ngươi giao bằng hữu cũng nên nhìn xem gia thế mới hảo nha.”

Tề Lạc hôm nay trang điểm là giản lược một ít, nhưng là tuyệt đối không đơn giản. Trang phục phụ nữ Mãn Thanh tuy rằng bình thường nhưng là ám văn lại thập phần tinh xảo, đeo trang sức tuy rằng không tránh lượng, nhưng là toàn bộ đều là từ thượng phẩm ngọc thạch cấu thành. Ngọc Dao bất đắc dĩ hướng Tề Lạc lắc đầu tỏ vẻ xin lỗi, nàng biết Tề Lạc sẽ không cùng các nàng chấp nhận. “Hai vị biểu tỷ không hảo hảo học tập quy củ chuẩn bị tuyển tú, như thế nào có thời gian tới ta này?”

Lý âm nói “Tỷ tỷ của ta lớn lên diễm quan quần phuong, định có thể tiến cung, cho nên không cần chuẩn bị gì đó. Ta không nghĩ tuyển thượng, cho nên căn bản là không cần chuẩn bị cái gì. Ta tới này chỉ là tưởng muôn hỏi thăm người một người tình huống mà thôi.”

Ngọc Dao sắc mặt đột nhiên liền thay đổi, kiên quyết nói “Lý âm biểu tỷ, người hiện tại vẫn là đai tuyển tú nữ, vẫn là chuyên chú tuyển tú hảo, không cần tưởng những cái đó ảnh hưởng người tiền đồ, người cùng hàn căn bản là không thích hợp.”

“Người như thế nào như thế nói, ta là Quảng Đông tri phủ nữ nhi, hàn chỉ là một cái nho nhỏ vô tướng, ta có thể coi trọng hàn đó là hàn vinh hạnh, cưới ta đối hàn chõ tốt không phải lớn hơn nữa sao?”

Tề Lạc nghe này đó giống như đã từng quen biết nói, Tề Lạc cảm giác giống như lại về tới hiện đại giống nhau, chính mình tưởng quên mất sự tình vì cái gì luôn là quên không đến đâu? Cái này Lý âm sẽ không cũng là xuyên qua đi, nói như thế nào khởi lời nói tới như thế không hiểu đến rụt rè đâu? Chẳng lẽ hiện tại Quảng Đông nữ tử đều như vậy mở ra?

Ngọc Dao đã đầy mặt đỏ bừng, “Lý âm biểu tỷ ta hy vọng người có thể chú ý chính mình thân phận, liền tính người tưởng lạc tuyển cũng không thể như thế phá hư chính mình danh dự nha. Huống hồ ta vẫn luôn tại nội

trạch căn bản là không hiểu biết bên ngoài tình huống, loại sự tình này
ngươi hỏi ta là vô dụng.”

Lý âm chǎng hè đế ý nói “Nguyên lai ngươi cũng không biết nha, ngươi
nhưng thật ra sớm nói nha, ta đi hỏi người khác đi hảo.” Lôi kéo Lý vận
rời đi.

Ngọc Dao tràn ngập xin lỗi “Thật là ngượng ngùng, lạc muội muội
không có dọa đến ngươi đi?”

“Không có, không có, chỉ là” Tè Lạc có một ít do dự không biết ứng
không nên nói, nàng thập phần thích Ngọc Dao họa, cho nên đối có thể họa
ra như vậy mỹ đén họa Ngọc Dao cũng là rất có hảo cảm.

Ngọc Dao thấy áp a áp úng Tè Lạc vội vàng nói “Lạc muội muội có cái
gì liền nói hảo, không cần khách khí.”

“Ta đây liền nói, Ngọc Dao tỷ tỷ, tuy nói các ngươi là thân thích, chính
là cũng không thể làm các nàng như vậy vô lý nha. Muốn thật là nháo xảy
ra chuyện gì nói, đối với ngươi tương lai cũng là không tốt.”

Ngọc Dao cảm động nói “Cảm ơn lạc muội muội quan tâm, ta ngạch
nương đã ở an bài các nàng, ta tính tình có chút cái mềm mại, vô pháp
ngăn chặn các nàng vô cớ gây rối, ta nếu là có lạc muội muội sảng khoái
tính cách thì tốt rồi.”

“Nếu bá mẫu đã ở an bài, ta đây liền an tâm rồi. Chỉ là hiện tại Quảng
Đông nữ tử đều là cái dạng này sao?” Tè Lạc nhịn không được hỏi.

“Không phải, các nàng mẫu thân tương đối nuông chiều các nàng,
huống hồ ngạch nương biểu muội xuất thân từ thương hộ, không có gì thấy
xa. Nghe các nàng nói, bọn họ là ở tới trên đường ngẫu nhiên gặp được, Lý
âm biểu tỷ liền đối năm nào năm không quên, kỳ thật nhân gia căn bản là

không biết nàng là ai.” Ngọc Dao bất đắc dĩ giải thích, nàng không nghĩ làm Tề Lạc hiểu lầm nàng gia giáo có vấn đề.

“Nguyên lai là như thế này nha, không có việc gì, bá mẫu như vậy yêu thương ngươi nhất định sẽ an bài thực tốt.” Tề Lạc an ủi nói. “Hy vọng như thế đi, ta hiện tại là thật sự không nghĩ tái kiến các nàng.” Ngọc Dao nhàn nhạt nói.

Đầu phát

Chương 48 tái kiến Sở Diễm

Buổi tối ăn qua cơm chiều, Lăng Trụ vẻ mặt cỗ quái ý cười nhìn Tề Lạc. Tề Lạc cúi đầu nhìn xem chính mình trang phục không có gì không ổn nha. “A mā, rốt cuộc làm sao vậy? Người hôm nay như thế nào như vậy kỳ quái?”

Lăng Trụ mỉm cười nói “Việc này cùng ngươi cũng là có quan hệ, ngươi còn nhớ rõ cái kia kêu Dương Khang sao?”

“Nhớ rõ nha, hắn làm sao vậy?” Tề Lạc không biết chính mình cùng hắn lại chùa miếu tương ngộ sự có phải hay không để cho người khác đã biết, trong lòng không khỏi có một ít khẩn trương.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 40

“Thật tốt quá, chúng ta liền đi kia, nơi đó mới hẳn là ta đợi đến địa phương.” Tè Lạc cao hứng mà nói. Hồng Anh thấy lại khôi phục sức sống Tè Lạc, cũng thật cao hứng. Liền lanh chính mình cô nương đi tới thiêng. Tè Lạc đi vào liền cảm thấy một cỗ oán khí đánh úp lại, trong phòng mặt thập phần quạnh quẽ, trên cơ bản không người nói chuyện, mọi người đều ở mắt trống mong nhìn xung quanh chính sảnh tình huống. Tè Lạc đã đến làm các nàng rõ ràng sững sốt, không nghĩ tới cấp tám phúc tấn mừng họ còn sẽ có người đến trễ. Nhìn Tè Lạc trang điểm chải chuốt cũng không giống như là cái tôn quý, các nàng thoảng nhìn xem liền không hề chú ý nàng. Điểm này chính phù hợp Tè Lạc nguyện vọng, Tè Lạc nhìn quanh bốn phía phát hiện góc kia có cái đât trống, nàng vội vàng đi qua đi ngòi xuống. Tám phúc tấn nhất định sẽ không nghĩ đến chính mình trốn đến nơi này, kỳ thật Tè Lạc càng muốn đi xem tám a ca trong phủ hoa viên, nhưng là nghĩ đến lần trước hoa viên kỳ ngộ cũng liền không có hứng thú. Thả lỏng lại Tè Lạc đánh giá cẩn thận trong phòng bài trí, tuy rằng không có chính sảnh xa hoa, nhưng cũng đều là trân phẩm. Xem ra tám a ca tài lực hùng hậu nha, bất quá tướng cũng biết nếu không có tài lực duy trì, hẳn lại dựa vào cái gì thu mua đủ loại quan lại đâu?

Tè Lạc bên cạnh có hai cái mười ba bốn tuổi thiếu nữ ở nhỏ giọng nói chuyện, giống như đang nói cái gì tuyển tú, cái gì chỉ hôn sự. Tè Lạc có chút cảm thấy hứng thú này những cô đại nữ tử giải trí sinh hoạt, bát quái chi hóa ở Tè Lạc trong lòng hùng hực thiêu đốt, Tè Lạc vĩnh tai cẩn thận thám thính.

“Tuyễn tú ngươi chuẩn bị thế nào? Vốn dĩ tưởng hôm nay đến tám phúc tấn này có thể gặp được quý nhân, hảo dùu dắt chính mình một chút, chính là không nghĩ tới liền cái mao cũng không gặp được, còn không bằng ở nhà chuẩn bị đâu?” Trong đó một cái thở dài.

Một cái khác an ủi nàng nói “Ngươi còn hảo, ít nhất ngươi a mã cũng là tám a ca thủ hạ, ngươi là khẳng định có thể tuyển thượng, ta đâu tương lai chính là cái lạc tuyển. Ta ngạch nương vốn là trông cậy vào ta xuất đầu, chính là nghe nói này giới tú nữ có rất nhiều ưu tú, nào còn đến phiên ta.”

“Lời nói cũng không thể như thế nói, có lẽ ngươi có thể đậm cái đại vận đâu? Nghe nói này giới tú nữ trừ bỏ tiến cung ngoại, đại bộ phận sẽ chỉ hôn cấp gần chi hoàng thân quốc thích, nếu có thể tiến cái nào vương phủ làm khanh khách ta liền thấy đủ. Ta nhưng không giống cái kia Tè Trần giống nhau, đôi mắt chỉ nhìn chằm chằm tám a ca.” Tè Trần? Chẳng lẽ Tè Trần tâm ý để cho người khác đã biết? Tè Lạc thoảng hướng kia hai thiếu nữ nhích lại gần.

“Tè Trần? Ngươi nói cái kia chính là rất có danh cái kia Tè Trần sao?” Một cái khác khinh thường liếc miệng nói “Không phải nàng còn có ai, đều đem người đương ngốc tử xem đâu? Ai còn nhìn không ra nàng về điểm này tâm tư. Cũng không nghĩ tám phúc tấn xuất thân cao quý, tám a ca đối nàng có tình thâm ý trọng, người khác như thế nào có thể cắm đến đi vào. Trước kia nàng liền đánh tám phúc tấn cờ hiệu dây dưa tám a ca, cũng không biết ai cùng tám phúc tấn nói gì đó, tám phúc tấn hiện tại đều không mấy ưa thích nàng. Nếu không phải nàng a mã là tám a ca dùng thượng, nào còn có nàng chỗ tốt?”

“Nguyên lai là như thế này thật không nghĩ tới đâu? Nàng cũng quá không biết xấu hổ, còn chưa tới tuyển tú tuổi đâu liền như vậy sốt ruột?” “Lời này ta cũng chỉ là cùng ngươi nói, Tè Trần khả năng cũng sẽ tham gia này giới tuyển tú, tính tuổi mụ nàng tuổi vừa vặn tốt, chính là không vừa

khéo nàng cũng đến này giới tuyển, nàng thanh danh cũng không tốt lắm, lại là làm buôn bán lại là dây dưa tám a ca, chờ đến nàng thanh danh hoàn toàn truyền khai sau, ai còn dám muốn nàng? Thùa dịp hiện tại nàng a mā còn có chút quyền thế khả năng còn có thể chỉ hảo nhân gia, tám a ca xem ở nàng a mā mặt mũi thượng khả năng còn sẽ giúp nàng. Bằng không nàng liền thành kinh thành trò cười.”

Một cái khác nghe xong có chút vui sướng khi người gặp họa nói “Ta liền chướng mắt Tè Trân bừa bãi bộ dáng, vào rừng làm cướp phượng hoàng không bằng gà, ta xem cái kia Tè Trân cũng nhảy không được mấy ngày rồi. Bất quá muốn nói kinh thành trò cười vẫn là muốn nói cái kia kêu Lý âm, chỉ bằng nàng như vậy còn muốn gả cấp Dương Khang đại nhân, kia quả thực chính là thiên đại chê cười. Việc này trong kinh đều truyền khắp ta xem nàng còn như thế nào có mặt gặp người. Nhất khôi hài chính là Dương Khang đại nhân căn bản là không quen biết nàng, hoàn toàn là Lý âm tự mình đa tình.” Nói xong liền cùng nàng bằng hữu nhỏ giọng nở nụ cười.

Tè Lạc tuy rằng không thích Tè Trân. Nhưng là nàng cảm thấy rất khổ sở. Loại này bỏ đá xuống giếng địa tâm thái Tè Lạc thật là chướng mắt. Vô luận là ở hiện đại vẫn là ở cổ đại. Vô luận Tè Trân có phải hay không xuyên qua mà. Tè Lạc đều biết nàng địa danh thanh là huỷ hoại. Trách không được hôm nay không có nhìn đến nàng xuất hiện. Tè Lạc hiện tại ngược lại hy vọng nàng có thể gả cho tám a ca. Nếu nàng có thể tiến tám a ca phủ. Mọi người chỉ biết đương đây là phong lưu vận sự. Nhưng là nếu không thể tiến. Kia nàng tương lai gả cho phu quân mà khả năng tính thật sự là quá thấp. Tè Lạc cảm thấy có chút cái áp lực. Xem ra cái này địa phương cũng không thích hợp chính mình đâu?

Tè Lạc lại lần nữa đi tới bên ngoài trong một góc. Nhìn lui tới mà cao hứng phấn chấn mà đam người hầu. Nghe chính sảnh truyền ra tới mà từng

trận tiếng cười. Một bức vinh hoa phú quý mà cảnh tượng. Chính là ai có thể nhìn đến lại quá mấy năm này mà thê lương. Hồng Anh đột nhiên túm Tè Lạc một chút. Tè Lạc lấy lại tinh thần. “Làm sao vậy? Có việc sao?” Không chờ Hồng Anh đáp lời. Liền nghe thấy một cái nam tử thanh âm từ bên cạnh truyền đến “Gia mỗi lần nhìn thấy ngươi. Ngươi đều là cùng người khác bất đồng?”

Tè Lạc thu hồi thương cảm thỉnh an nói “Thế tử gia cát tường. Ta không quấy rầy thế tử gia.” Nói xong liền phải rời đi. Tè Lạc cảm thấy chính mình cùng dụ thân vương thế tử trời sinh phạm hướng. Như thế nào đến chỗ nào đều sẽ gặp phải? Tè Lạc hiện tại địa tâm tình thật không tốt. Thật sự là không có kiên nhẫn lại ứng phó hắn. Bảo Thái khả năng đã thói quen Tè Lạc mà trốn tránh cùng cự tuyệt. Nhưng là nhìn đến vừa rồi đứng ở trong một góc cô đơn mà Tè Lạc trong lòng không khỏi có chút đau lòng. Ngăn lại Tè Lạc mà đường đi quan tâm hỏi “Ngươi làm sao vậy? Chính là có người khi dễ ngươi? Là ai? Gia cho ngươi báo thù đi.”

“Không có mà. Chỉ là ta không rất thích hợp như vậy mà hoàn cảnh. Không biết nên nói cái gì. Cho nên muốn phải rời khỏi.” Tè Lạc nhàn nhạt mà nói. Tuy rằng cảm động hắn đối chính mình mà quan tâm. Nhưng là nghĩ đến hắn mà thân phận bối cảnh. Chính mình vẫn là thành thật điểm đi. Nếu là truyền ra cái gì tai tiếng. Kia chính mình địa danh thanh không cũng huỷ hoại sao?

“Ngươi chính là như vậy. Luôn là cự tuyệt gia mà an bài. Là ngươi còn nhỏ đâu? Vẫn là ngươi căn bản là không rõ? Có đôi khi nhìn ngươi rất thành thực thông minh mà nha.” Bảo Thái bất đắc dĩ mà nói.

“Ta còn nhỏ căn bản là không nghĩ minh bạch những cái đó. Thế tử gia thân phận cao quý không thích hợp cùng ta như vậy mà đứng chung một chỗ. Ta chỉ nghĩ bình đạm mà sinh hoạt. Không nghĩ khiến cho người khác mà đồn đãi với vẫn. Trong phòng có mà là tưởng phàn cao chi Địa nhân.

Thế tử gia vẫn là đi nơi đó nhìn xem đi.” Bảo Thái nghe thấy loại này lời nói sắc mặt biến đổi. Thấp giọng nói “Ngươi liền như vậy mà chướng mắt gia sao? Ngươi tương lai nhất định sẽ tuyển tú mà. Gia cũng không tin nếu không đến ngươi.”

Tề Lạc nhìn xem vẻ mặt tức giận Bảo Thái, hắn khả năng trước nay liền không có bị người như vậy cự tuyệt quá đi, điển hình phong kiến đại nam tử chủ nghĩa, “Tương lai sự ai cũng nói không tốt, đến lúc đó rồi nói sau, ta thật sự không nghĩ xảy ra chuyện gì trở thành xã giao vòng trung trò cười.”

Bảo Thái nhíu mày nói “Ngươi là nghe nói Tề Trân sự đi? Ngươi không cần quá lo lắng, tuy rằng các ngươi là đường tỷ muội, nhưng là nàng ảnh hưởng không được ngươi, ngươi cùng nàng là hoàn toàn bất đồng. Nếu là ai bởi vì cái này khi dễ ngươi, gia không có phương tiện ra mặt, ngươi liền nói cho Sở Diễm, nàng nhất định sẽ giúp ngươi hết giận.”

Xem ra tám phúc tấn như vậy mượn sức chính mình Bảo Thái là nguyên nhân chủ yếu, cũng không biết tám phúc tấn làm sao mà biết được. Xem Bảo Thái ý tứ khả năng không có vài người biết, hắn cũng không nghĩ nháo đến dư luận xôn xao. Tề Lạc kiên quyết cự tuyệt nói “Ta cùng tám phúc tấn không thân, như thế nào sẽ làm nàng thay ta ra mặt? Huống hồ ta như vậy không chớp mắt không có người sẽ khi dễ ta, thế tử gia liền không cần vì ta lo lắng.” Tề Lạc nhìn bốn phía, chính mình là đứng ở trong một góc, không có người chú ý bên này tình huống, chính là hiện tại không chú ý không đại biểu về sau cũng không ai chú ý, huống hồ còn có một cái dù thân vương thế tử như vậy cái vật phát sáng ở? Vẫn là tốc chiến tốc thắng đi. “Thế tử gia ta lặp lại lần nữa ta còn nhỏ, không nghĩ chút vô dụng, ngươi thân phận cao quý sẽ tự có quý nữ nhóm tới xứng ngươi. Thấy Tề Trân cái dạng này, ta không nghĩ bước sau đó trần. Cho nên cũng thỉnh

thế tử gia ngày thường nhiều chú ý một ít, tại đây thanh danh vẫn là rất quan trọng.”

Bảo Thái nhìn muôn nồng lòng thoát khỏi chính mình Tè Lạc trong lòng không biết như thế nào thập phần bức bối, hắn cảm thấy chính mình đã đủ vì Tè Lạc suy nghĩ. Quyết định của chính mình trước nay liền không có nói cho bất luận kẻ nào, còn không phải là vì bảo hộ nàng thanh danh sao? Nhìn bước nhanh rời đi Tè Lạc, Bảo Thái đi nhanh tiến lên lại lần nữa lắp kín nàng, “Mặc kệ thế nào gia chính là nhìn trúng người, gia chờ người lớn lên, gia sẽ không ánh hưởng người thanh danh, điểm này người yên tâm. Bất quá gia hy vọng người minh bạch gia là sẽ không buông tay.”

Tè Lạc nhìn vẻ mặt nghiêm túc Bảo Thái âm thầm buồn cười, chính mình quang hoàn có phải hay không quá sáng một ít, như thế nào mỗi người đều đối chính mình nhất định phải được? Bọn họ như thế nào liền chưa từng có nghĩ tới chính mình nghĩ muốn cái gì? Chính mình là sống sờ sờ người không phải vật phẩm tưởng được đến liền nhất định sẽ được đến. Tè Lạc ngẩng đầu nhìn xem Bảo Thái đôi mắt, mỉm cười nói “Chúng ta đây liền nhìn xem rốt cuộc ai lợi hại hơn.” Nói xong Tè Lạc liền mau chân rời đi. Bảo Thái bị Tè Lạc chính mình kiêu ngạo tươi cười cấp trán trụ, hắn trước nay liền không có ở nữ nhân trên người cảm thấy cái loại này tự tin cùng kiêu ngạo. Bảo Thái ngủi được một cỗ nhàn nhạt hoa mai mùi hương, hắn biết đây là Tè Lạc lưu lại, Bảo Thái thấp giọng nói “Như vậy người, người kêu ta như thế nào có thể buông tay đâu?”

Ta lại miêu tả một cái không lấy lòng nam xứng, ha hả, chính là ta cảm thấy nói như vậy lời nói nam xứng mới càng phù hợp đời Thanh quý tộc thân phận bối cảnh. Thân nhóm có cái gì ý tưởng liền cho ta nhẫn lại đi, ta sẽ tận lực trả lời.

Đầu phát

Chương 50 lại là ngẫu nhiên gặp được?

Tề Lạc vừa nhớ tới vừa rồi tao ngộ liền rất đau đầu, ở cổ đại cùng dù thân vương thế tử giang thương, chính mình nǎo tàn sao? Dụ thân vương thế tử khẳng định đã kết quá hôn, hắn còn đối chính mình nhất định phải được, chính mình một nhà tới cổ đại chính là vì đương tiếu lão bà sao? Càn Long lão mẹ như vậy quang minh chức nghiệp chính mình đều khinh thường làm, huống chi là đương dụ thân vương tiếu lão bà. Ly chính mình tuyển tú còn có thời gian rất lâu, Tề Lạc không tin Bảo Thái như vậy phong lưu nhân vật sẽ rất dài tình, có lẽ quá mấy ngày hắn liền sẽ đem chính mình đã quên, mà đối người khác cảm thấy hứng thú đi.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 41

Lăng Trụ biết chính mình thê tử là cái mạnh miệng mềm lòng người, hắn đối Tề Châu không có gì ấn tượng, nhưng là chính mình thê tử cùng nữ nhi thực thích nàng. “Ta đã biết, ta sẽ chú ý bên kia tình huống, Tề Lạc không phải đã cấp Tề Châu ra quá chú ý sao, Tề Châu nếu là lạc tuyển nói, Lăng Thành bọn họ một nhà liền càng sẽ không để ý nàng. Chờ lần này tuyển tú phong ba đi qua, chúng ta liền đem nàng tiếp ra tối hảo. Đến lúc đó chúng ta ở giúp giúp nàng tìm hảo nhân gia.”

Tề Lạc cùng Đông thị thực vừa lòng Lăng Trụ an bài, cho nên liền không đưa ra dị nghị. Tuy rằng các nàng thực đồng tình Tề Châu, nhưng là cái gì cũng không thể cùng chính mình gia an toàn so sánh, Lăng Trụ một nhà đều không có hy sinh chính mình trợ giúp người khác thánh mẫu tinh thần.

Dựa theo lệ thường kêu một tiếng, triệu hoán phấn hồng phiếu, đè cử phiếu, cát chúa, nhắn lại.

Đầu phát

Chương 51 Sở Diễm phu thê

pk phân quá 600 phân thêm càng, cảm tạ các vị thân duy trì

Mệt nhọc một ngày Sở Diễm mỏi mệt nửa nằm ở trên giường, bên người thị tỳ lại cấp tám phúc tấn làm toàn thân mát xa. Đầu phát “Phúc

tấn, tám a ca tới.” Nha hoàn bẩm báo nói, Sở Diễm tránh ra đôi mắt, đối bên cạnh hạ nhân xua xua tay nói “Các ngươi đều trước đi xuống đi.” Nhìn tám a ca đã vào được, Sở Diễm vội vàng muốn ngồi dậy.

Tám a ca thấy vội vàng ôn nhu nói “Mau đừng nhúc nhích, ngươi mệt mỏi một ngày, vẫn là nằm đi, hôm nay thật đúng là vất vả ngươi.”

“Vì chuyện của ngươi, hết thảy đều là đáng giá.” Sở Diễm kiên định mà nói.

Tám a ca lôi kéo Sở Diễm tay bảo đảm nói “Ta biết ngươi vì ta thay đổi rất nhiều, Sở Diễm ngươi yên tâm ta sẽ không cõi phụ ngươi, nếu ta có thể được việc ngươi chắc chắn là chính cung Hoàng Hậu, mẫu nghi thiên hạ.”

“Ta không để bụng này đó, ta chỉ hy vọng ngươi có thể nguyện vọng đạt thành. Ta kỳ thật cũng không giúp được ngươi cái gì, bên ngoài sự vẫn là muốn dựa ngươi tới giải quyết. Bất quá mặc kệ tương lai thế nào ta đều sẽ đi theo ngươi.”

Tám a ca xoa xoa Sở Diễm đầu tóc, nhẹ giọng nói “Ngươi đã giúp ta rất nhiều, ta biết tâm ý của ngươi, chúng ta tương lai sẽ thực hạnh phúc.” Tám phúc tấn cảm động ân một tiếng, hiện tại không khí thật sự là thật tốt quá, nàng hy vọng vĩnh viễn như vậy đi xuống.

“Hôm nay thế nào? Ta dặn dò ngươi mượn sức những cái đó người hôm nay biểu hiện đều thế nào?” Tám a ca nhịn không được hỏi.

Sở Diễm trong lòng có chút chua xót, nhưng là nàng biết ở chính mình trượng phu trong lòng trữ quân chi vị là quan trọng nhất, chính mình tại đây phương diện chỉ có thể trợ giúp hắn không thể ghen, bằng không chính mình chẳng sợ bối cảnh ở cường cũng không được, thân phận ở cao còn có thể cao hơn hoàng tử sao? “Hôm nay những cái đó phu nhân biểu hiện đều

thực tích cực, rốt cuộc ngươi hiện tại thâm chịu Hoàng Thượng sủng ái, bọn họ trượng phu đều là thức thời. Chính là không dựa hướng chúng ta cũng sẽ không cùng chúng ta làm đối. Chỉ là có một cái” Sở Diễm muôn nói lại thôi.

“Có một cái cái gì? Ngươi nói đi không có việc gì.” Tám a ca nhường mày nói.

“Chính là cái kia Lăng Trụ nữ nhi kêu Tè Lạc, nàng là cái cẩn thận, mượn sức lên rất là lao lực, sau lại càng là sán loạn liền trốn. Bất quá ta cảm thấy nàng là thật sự không thích vinh hoa phú quý, nàng giống như vẫn luôn hướng tới bình phàm nhạt nhẽo sinh hoạt. Quan trọng nhất chính là Lăng Trụ cũng không thấy đến sẽ nghe nữ nhi nói, cho nên nàng cũng liều không như vậy quan trọng. Huống chi Lăng Trụ chỉ là tiểu lại không có gì bối cảnh cũng không có gì thực quyền, chúng ta có phải hay không quá mức để ý hắn?”

Tám a ca ngẫm lại nói “Bên ngoài mà sự ngươi không biết. Kỳ thật ta thực sự có chút nhìn lầm. Lăng Thành tuy rằng có khả năng nhưng là mới có thể cùng vận khí hoàn toàn so ra kém Lăng Trụ. Ngươi không cần coi thường hắn. Hắn hiện tại là không thấy được nhưng là hắn rất có chút tài hoa cũng thực sẽ giao bằng hữu. Lăng Trụ đã từng bởi vì thị vệ vấn đề mà được đến Hoàng A Mã mà nhìn với con mắt khác. Vốn dĩ muốn đe bạt hắn mà. Không nghĩ tới hắn thế nhưng cấp đầy. Càng không nghĩ tới mà là Hoàng A Mã thế nhưng không có phát hỏa. Còn thường hắn đồ vật. Chiêu này lấy lui vì tiến làm mà xinh đẹp. Hắn hiện tại là ở Hoàng A Mã kia quái quá hào mà. Tương lai lấy có cơ hội liền sẽ được đến trọng dụng mà. Cho dù không chiếm được trọng dụng bằng hắn đã cứu Dương Khang mà sự. Hắn tương lai cũng sẽ là một nhân vật mà.”

“Hắn đã cứu Dương Khang? Chính là cái kia Hoàng A Mã bên người ngươi tâm phúc mà Dương Khang?” Sở Diễm giật mình mà nói

“Đối. Chính là cái kia Dương Khang. Lăng Trụ không cầm cứu hắn mà mệnh còn đem hắn đè cùi tới rồi nạm hòng kỳ tǎ lanh phó sát quẳng tiền kia. Sau đó mới có Dương Khang mà nhất minh kinh nhân hoà bình bước thanh vân. Dương Khang giống như đối ai đều thực lãnh đậm. Lại không có gì thân nhân. Nhưng là ta tưởng hắn sẽ không đối chính mình mà ân nhân cứu mạng cũng như vậy mà. Cho nên ta hy vọng có thể mượn sức Lăng Trụ. Tiền tới giữ chặt Dương Khang.”

“Dương Khang tuy là Hoàng A Mã mà người tâm phúc. Nhưng là không có gì căn cơ. Đối chúng ta trợ giúp không lớn.”

“Lời nói không thể như thế nói. Hiện tại Tây Bắc không yên. Đại tướng quân phi cổ dương già rồi. Khó bảo toàn Hoàng A Mã sẽ không bồi dưỡng vẫn võ song toàn mà Dương Khang. Nếu đến lúc đó ở mượn sức Dương Khang không phải đã quá muộn sao?”

Sở Diễm gật gật đầu nói “Nguyên lai là như thế này nha. Vẫn là người mưu tính sâu xa. Ta xem Lăng Trụ một nhà vẫn là đến Lăng Trụ nói mà tính. Quang giữ chặt Tề Lạc vẫn là không quá hữu dụng mà.”

“Ta cũng chỉ là muốn cho người thăm thăm nói mà thôi, nghe nói giống như Lăng Trụ rất đau hắn nữ nhi. Bất quá mắt thấy vì thật một nhà chi chủ làm quyết định sẽ không chịu nữ nhi ảnh hưởng, huống hồ ta nghe nói Lăng Trụ lại thêm con vợ cả.”

Sở Diễm chậm rãi nói “Kỳ thật Lăng Trụ chỉ là tiểu nhân vật, hắn chỉ là vận khí tốt cứu Dương Khang mà thôi, người có phải hay không quá đê ý hắn?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 42

Nghĩ đến tuyển tú Tè Lạc tự nhiên liền nghĩ đến Tè Châu, nhưng là lấy các nàng gia tình huống hiện tại, Tè Lạc là sẽ không tự tìm phiền toái. Chỉ là không biết Tè Châu có phải hay không còn giống như trước giống nhau ý tưởng. Chính mình hiện tại cái gì đều không thể làm, bằng không bị Lăng Thành một nhà quân lén liền không có biện pháp thoát thân, chỉ hy vọng Tè Châu kế hoạch có thể quá hết thảy thuận lợi.

“Cô nương, hoàn đại gia tới.” Mây tía đánh vỡ Tè Lạc trầm tư nói. Tè Lạc thấy Tè Hoàn, vội vàng đứng lên nói “Hoàn ca ca như thế nào có rảnh tới ta này?” Đối với Tè Hoàn Tè Lạc cảm tình rất là phức tạp, đã tưởng được đến ca ca yêu thương, lại không nghĩ Tè Hoàn cùng liễu di nương quấy rầy chính mình một nhà hạnh phúc sinh hoạt. Loại này thế khó xử cảm giác, cũng làm Tè Lạc không biết nên như thế nào đối mặt bọn họ.

Tè Hoàn vẫn là giống như trước giống nhau mặt mang mỉm cười, chỉ là thân cao đột nhiên trường cao không ít, hắn cấp Tè Lạc cảm giác tựa như một cái nhẹ nhàng công tử dường như. “Lạc muội muội đây là đang làm gì đâu?” Tè Hoàn ôn nhu hỏi.

“Ta không có việc gì, này bất chính tại đây nhảm chán đâu? Hoàn ca ca có chuyện gì sao?”

“Ta hôm nay muốn đi lưu li xuống tìm tòi chút đồ vật, nhìn ngươi gần nhất rất buồn, không bằng cùng ta cùng đi đi!” Tè Hoàn kiến nghị.

Tề Lạc biết Tề Hoàn hiện tại thực tranh đua, tuy rằng võ nghệ không được, nhưng là văn chương làm được thực hảo, rất là được đến lão sư tán dương. Quan trọng nhất chính là Tề Hoàn cũng là cái minh bạch lý lẽ, trước nay liền không có trộn lẫn tiến tộc học các phái đấu tranh trung đi, không có vì Lăng Trụ chọc bất luận cái gì phiền toái. Điểm này làm Lăng Trụ thật cao hứng, cho nên ở vật chất thượng trước nay liền không có bạc đãi quá hắn cùng liễu di nương. Hôm nay vì cái gì sẽ mời Tề Lạc cùng nhau đi ra ngoài đâu? Bọn họ huynh muội cảm tình giống như còn không hảo đến cái kia nồng nỗi đâu?

Bởi vì Đổng thị sinh hạ con vợ cả, liễu di nương cùng Tề Hoàn lại trong nhà tồn tại cảm càng yếu đi. Lăng Trụ từ bệnh hảo sau liền chưa từng có từng vào Liễu thị phòng, tuy rằng trong nhà hạ nhân đều làm Tề Lạc sửa trị mà rất là bốn phận, nhưng là nhàn thoại bát quái cũng không phải không có, chỉ là phần lớn đều tập trung ở liễu di nương cùng Tề Hoàn trên người. Tề Hoàn biết Tề Lạc đối Lăng Trụ lực ảnh hưởng rất lớn, nếu muốn ở cái này gia càng tốt sinh hoạt liền tuyệt đối không thể đắc tội Tề Lạc. Chỉ là tưởng tượng đến cái kia khôn khéo thông tuệ muội muội, Tề Hoàn thật sự không biết nên dùng cái gì biểu tình đối mặt nàng. Nhiều cùng nàng ở chung khả năng sẽ sinh ra không tưởng được hiệu quả, cho nên Tề Hoàn mới có lần này mời, kỳ thật ở Tề Hoàn trong lòng vẫn là thực chờ mong có một cái giống Tề Lạc giống nhau muội muội, rốt cuộc chính mình một người quá cô đơn chút.

Nhin vẻ mặt do dự Tề Lạc, Tề Hoàn nhàn nhạt nói “Xem ra là ta lỗ mang, ta chính mình đi cũng đúng.”

“Không phải mà. Hoàn ca ca ngươi hiểu lầm. Ta không phải không muốn cùng ngươi cùng đi. Chỉ là ta gần nhất phạm Thái Tuế luôn là hội ngộ thấy một ít kỳ quái mà sự.” Tề Lạc giải thích nói.

Tề Hoàn buồn cười mà nhìn nghiêm túc mà Tề Lạc. “Không có việc gì mà. Có ta ở đây bên cạnh ngươi. Những cái đó kỳ quái mà sự sẽ không tìm tới ngươi mà.”

Tề Lạc cũng tưởng cùng Tề Hoàn nhiều hơn mà ở chung gia tăng một ít huynh muội cảm tình. Chính mình điệu thấp điểm an phận điểm hẵn là không có chuyện mà. “Hảo đi. Ta đây liền phải hoàn ca ca nhiều hơn chiếu cố.” Tề Hoàn vừa lòng mà nói “Không có vấn đề mà. Ta biết mấy nhà rất thú vị mà cửa hàng. Người nhất định sẽ thích mà.”

Tề Hoàn mang theo Tề Lạc đi tới lưu li xưởng. Nơi này vẫn là như vậy địa nhiệt nháo. Tề Lạc lại không dám ở phát biểu cái gì kinh người mà ngôn luận. Nhìn Tề Hoàn cười xe nhẹ đi đường quen mà cấp chính mình chỉ điểm giới thiệu. Tề Lạc ở trường kiến thức mà đồng thời cũng biết Tề Hoàn hẵn là thường xuyên tới này tìm tòi đồ vật mà. Tề Hoàn giống như đối này những đồ cổ thực hiểu công việc. Vừa thấy liền biết là nào triều kia đại mà. Có phải hay không đồ dởm. Tề Lạc lóe mắt lắp lánh kính nể mà nhìn Tề Hoàn. Tuy rằng thông qua cùng với nhiều vị lão sư học tập Tề Lạc đối đồ cổ cũng không phải thực xa lạ. Chính là nhìn hiện giờ rời tự nhiên mà Tề Hoàn. Tề Lạc biết chính mình còn kém xa lầm đâu? Tề Hoàn mang theo nàng đi vào một cái không lớn mà mặt tiền cửa hàng. Trong tiệm mặt trang hoàng không phải quá hảo nhưng là đồ vật lại là rất nhiều. “Ngươi không cần xem thường nhà này cửa hàng. Phương diện này rất là có một ít bảo bối mà. Liền xem ngươi có thể hay không tìm được nó. Trước một trận đưa ngươi mà y thư cũng là từ này tìm tòi đến mà.”

Nguyên lai kia bản thân kỳ mà y thư là tại đây tìm được mà. Nghe xong lời này Tề Lạc liền bắt đầu nóng lòng muốn thử. Chính mình mà vận khí vẫn là không tòi mà. Có lẽ Tề Lạc chính mình cũng có thể tìm được một ít đặc biệt mà đồ vật đâu? Tề Hoàn giới thiệu nói “Này mà lão bản cũng rất kỳ quái mà chính phẩm đồ dởm đều đặt ở cùng nhau. Toàn bình khách

hàng mà nhẫn lực. Bất quá nhà hắn mà sinh ý vẫn luôn không tồi. Tới hắn này luyện nhẫn lực Địa nhân rất nhiều. Người trước chính mình nhìn xem. Lấy không chuẩn mà hỏi lại ta.”

Tè Lạc cầm lấy một cái giống như giống Tuyên Đức lò mà cẩn thận mà nhìn. Với nhiều vị lão sư trước kia giảng quá như thế nào công nhận thật giả. Chính mình trước dùng nó thực tập một chút đi. Tè Lạc ở hiện đại mà thời điểm liền đã từng hoa giá cao tiền mua cái đồ dởm. Kia kiện đồ dởm đổi Tè Lạc địa tinh thần cùng vật chất đá kích đều rất lớn. Vì nó Tè Lạc liền gặm ba tháng mặt đất bao coi như là đổi chính mình mà trừng phạt. Dương nhiên chính yếu mà là vì tích cóp tiền trả nợ. Kia đoạn thông khổ mà nhật tử làm Tè Lạc hiện tại nhớ tới còn ký ức hãy còn mới mẻ. Tè Lạc mở to hai mắt cầm Tuyên Đức lò tỉ mỉ trong ngoài mà nhìn. Khi thì nhíu mày. Khi thì nhỏ giọng nói phân biệt thật giả phương pháp cùng những việc cần chú ý. Nhìn biểu tình phong phú mà Tè Lạc. Tè Hoàn cảm thấy chính mình mà cái này muội muội thực sự là thực đáng yêu. Hiện tại mà nàng hoàn toàn không giống ngày thường như vậy địa tinh minh thông tuệ.

“Tè Hoàn thật là người? Ta còn tưởng rằng ta nhận sai người đâu? Cái kia tiểu cô nương là người người trong lòng? Ánh mắt của người thực ôn nhu đâu!” Người tới vừa nói, một bên vỗ vỗ Tè Hoàn bả vai.

Tè Hoàn lấy lại tinh thần vừa thấy, nguyên lai là Lăng Trụ bạn tốt giác la thư ý con thứ khiêm ninh, từ Lăng Trụ cùng giác la thư ý giao hảo về sau, Tè Hoàn cùng giác la khiêm ninh bởi vì tuổi xấp xỉ, hứng thú hợp nhau, liền thường thường ở bên nhau chơi đùa. Khiêm ninh tuy là con vợ cả nhưng là tính cách rộng rãi sảng khoái, không hề có khinh thường con vợ lẽ Tè Hoàn, thậm chí còn mang Tè Hoàn nhận thức rất nhiều bằng hữu, gia tăng rồi rất nhiều kiến thức. Tè Hoàn cùng khiêm ninh cảm tình phi thường muôn hảo, bởi vậy bọn họ chi gian nói chuyện không có gì bận tâm.

“Ngươi nói cái gì đâu? Đây là ta muội muội, ngươi không cần làm trò nàng mặt nói chuyện như vậy tùy tiện.” Tề Hoàn nghiêm túc nói.

Khiêm ninh ngượng ngùng sờ sờ đầu nói “A, nguyên lai là như thế này nha, ngươi đừng nóng giận, ta này không phải không biết sao? Ai làm nhà ngươi đem chính mình nữ nhi tàng đến như vậy kín mít, ta lại chưa thấy qua? Một hồi ta thỉnh các ngươi huynh muội ăn cơm coi như bồi tội.”

Tề Hoàn nhìn tùy tiện khiêm ninh bất đắc dĩ cười cười, quay đầu lại nhìn xem xâm ở giám định và thường thức đồ cổ trong thế giới, đối ngoại giới không hề phản ứng Tề Lạc. “Tính, ta còn không biết ngươi? Một hồi ta cho các ngươi giới thiệu một chút, làm trò ta muội muội mặt ngươi cần phải quản im miệng không cần nói bậy lời nói.”

“Đã biết, ta sẽ chú ý, ta kỳ thật đã sớm nghe ngạch nương nói lên quá ngươi cái này thông tuệ xinh đẹp muội muội, nàng cùng Ngọc Dao muội muội giống nhau, rất được ta ngach nương thích, chỉ là vô duyên gặp nhau, hôm nay vừa thấy thật đúng là giống ngạch nương hình dung giống nhau thông tuệ khả nhân.”

Tề Hoàn cảnh cáo nói “Ngươi cũng không nên loạn nghĩ cách, ta muội muội còn nhỏ đâu, ngươi là không cơ hội.”

“Ngươi đem ta xem thành người nào, ta như vậy anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong, như thế nào sẽ đổi không thành thực trái cây cảm thấy hứng thú? Ngươi cái này hộ muội gia hỏa, muốn lo lắng cũng phải nhìn là ai nha.” Khiêm ninh gõ một chút Tề Hoàn bả vai vui đùa nói.

Tề Hoàn nhìn cợt nhả khiêm ninh cảm thấy có chút đau đầu, ngày thường khiêm ninh luôn là một bộ cà lơ phất phơ bộ dáng, nhưng là Tề Hoàn biết khiêm ninh ở võ nghệ thượng rất có tài hoa, chỉ cần thượng luyện võ trường hẵn liền rất phi thường nghiêm túc dụng tâm, cùng ngày

thường hoàn toàn bất đồng. “Ngươi trước tùy tiện nhìn xem đi, chờ ta muội muội giám định xong rồi, chúng ta lại nói.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 43

Khiêm ninh bừng tỉnh đại ngộ nói “A, nguyên lai là năng lực cường ý tú nha, bất quá ngươi nói rất đúng ta a mã năng lực là rất cường.” Tề Lạc nhẫn cười nhẫn đến thập phần vất vả, mặt nghẹn đến mức hồng hồng, đen bóng trong đôi mắt hàm chứa vui vẻ nước mắt, khiêm ninh không khỏi xem ngây người, tuy rằng không biết Tề Lạc ở cao hứng chút cái gì, nhưng là hắn thật cao hứng nhìn đến như vậy Tề Lạc. Tề Hoàn ho khan hai tiếng nói “Chúng ta vẫn là không cần chậm trễ lão bản sinh ý.” Tính xong trướng sau đem Tề Lạc tuyển cặp sách hảo.

“Đúng đúng, thiên cũng không còn sớm, hôm nay cao hứng, ta thỉnh các ngươi huynh muội đi ăn một bữa no nê, các ngươi không cần cùng ta khách khí.” Khiêm ninh hào sảng đề nghị.

Tề Hoàn không có ý kiến, nhưng là hắn nhìn xem chính mình muội muội. Tề Lạc từ đi vào này trước nay liền không có cùng bằng hữu hạ quá tiệm ăn, giác la thư ý là a mã bạn tốt, đối a mã trợ giúp thật nhiều. Xem khiêm ninh tính tình cũng là không khó ở chung, Tề Lạc cảm thấy khiêm ninh càng giống hiện đại anh em, cùng anh em cùng nhau đi ra ngoài ăn bữa cơm ứng cấp không có gì vấn đề lớn đi! “Vậy làm khiêm ninh ca ca tiêu pha.”

“Không có gì, ta thỉnh các ngươi đi kinh thành tốt nhất tiệm ăn.” Tề Hoàn vẫn là tương đối hiểu biết khiêm ninh, vội vàng ngăn cản nói “Tốt nhất tiệm ăn vẫn là thôi đi, mời chúng ta ăn một đốn ngươi về điểm này

tiêu vặt tiền liền thừa không dưới cái gì, ngươi còn ái giao bằng hữu tương lai làm sao bây giờ? Chúng ta đều là người quen không cần khách khí.”

“Là nha, khiêm ninh ca ca, mời khách tâm ý là tương đối quan trọng. Ta thích kinh thành lưu truyền tới nay đặc sắc ăn vặt, ở kinh thành các ngươi tương đối thực, mang ta đi nếm thử đi!”

Khiêm ninh nhìn vẻ mặt hướng tới không hề miên cưỡng chi ý đến Tè Lạc, vui vẻ nói “Hảo đi, hôm nay ta liền mang ngươi hảo hảo mà dạo một dạo, muốn nói đôi kinh thành hiểu biết ai cũng so ra kém ta.” Khiêm ninh lại ngẫm lại nói “Chỉ là ăn vặt địa phương, rất là phúc tạp náo nhiệt, ngươi muôn theo sát.”

“Đã biết, khiêm ninh ca ca ta nhất định sẽ chú ý, ngươi cứ yên tâm đi, chúng ta nhanh lên đi thôi!” Tè Lạc gấp không chờ nổi nói. Nàng cảm thấy hôm nay ra tới lần này thật sự là quá đáng giá, không cầm có chơi còn có ăn, Tè Lạc cảm thấy thập phần vui vẻ, đảo qua mấy ngày trước khói mù.

Tè Hoàn nhìn tươi cười càng thêm sáng lạn đôi mắt càng thêm sáng ngời Tè Lạc, hắn có thể cảm thấy Tè Lạc là thật sự thực vui vẻ, nhưng là hắn lại hơi mang lo lắng nhìn xem bên cạnh khiêm ninh, đây là một món nợ hổ đồ nha. Tè Hoàn biết khiêm ninh tuy nói không nhất định thích thượng Tè Lạc, nhưng là có hảo cảm là nhất định. Ngay sau đó nghĩ đến a mã cùng thái thái đối Tè Lạc coi trọng thương tiếc, nếu khiêm ninh thật sự thích Tè Lạc như vậy hắn tiền đồ không dung lạc quan nha. Tè Hoàn cảm thấy chính mình tưởng quá xa một ít, chính mình muội muội còn nhỏ như thế nào có thể làm người dễ dàng cưới đi đâu?

Khiêm ninh mang theo Tè Lạc huynh muội đi tới kinh thành cầu vượt, này không cầm có các màu ăn vặt, còn có luyện võ bán nghệ, thuyết thư, bán các màu tiêu vật phẩm. Tè Lạc thấy trước mắt cảnh tượng náo nhiệt, không cầm cao hứng thăng đậm chân, Tè Lạc vẫn luôn cảm thấy cổ đại văn

hóa chia làm hoàng tộc văn hóa cùng dân gian văn hóa, hoàng tộc văn hóa chính mình là không thấy được, nhưng là muôn màu muôn vẻ dân gian văn hóa chính mình phải hảo hảo thể hội một chút, Tề Lạc thân thể lập tức tràn ngập lực lượng, lôi kéo Tề Hoàn cùng khiêm nhinh bước nhanh chạy về phía ăn vặt quán. Khiêm nhinh cảm thấy một con ám áp mềm mại tay nhỏ cầm chính mình, hắn mặt không cầm đỏ, tim đập toàn bộ. Tề Hoàn thấy không hề tự giác chỉ biết thưởng thức Tề Lạc, vội vàng cấp Tề Lạc mua một cái đường hồ lô đưa cho nàng, Tề Lạc cao hứng mà nhận lấy, buông ra lôi kéo khiêm nhinh tay. Khiêm nhinh không thể nói là mỉm cười vẫn là thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ là nhìn về phía Tề Hoàn ánh mắt có một ít phức tạp, mà Tề Hoàn mặt vô biểu tình, chỉ là hắn ánh mắt vẫn luôn nhìn chằm chằm Tề Lạc, sợ chính mình muội muội có cái gì ngoài ý muốn.

Tề Lạc trong tay cầm đường hồ lô, vui vẻ giống một con tiểu ong mật giống nhau, ở trong đám người chui túi chui lui, Tề Hoàn khiêm nhinh như là bảo tiêu giống nhau gắt gao đi theo, chỉ cần là Tề Lạc nhìn trúng hoặc là nhiều hơn chú ý, bọn họ đều toàn bộ mua túi, mấy thứ này tiền lại không nhiều lắm, bọn họ chỉ cần có thể nhìn đến Tề Lạc vui vẻ gương mặt tươi cười là được. Tề Lạc thật là vui vẻ không được, không chỉ có có thể lãnh hội cổ đại dân gian văn hóa, còn có người trả tiền cùng thế chính mình lấy đồ vật, đây là cái gì đái ngộ nha! Xuyên qua thời không cũng là thực tốt sao!

Không biết qua bao lâu, Tề Lạc không cảm giác thế nào, chính là Tề Hoàn cùng khiêm nhinh rõ ràng chịu không nổi, bọn họ không nghĩ tới Tề Lạc nhỏ trong thân thể thế nhưng có như vậy đại năng lượng, khiêm nhinh cảm thấy bời Tề Lạc đi dạo phố so luyện võ còn mệt, chính là nhìn đến Tề Lạc hung phấn mà bộ dáng, chính mình lại cảm thấy thực vui vẻ, đây là ngọt ngào phiền não nha. Tề Hoàn cùng khiêm nhinh lẩn nhau nhìn đối phương liếc mắt một cái, nhìn trong tay đối phương đều dẫn theo sấp

bắt không được đồ vật, chật vật bộ dáng làm cho bọn họ cảm thấy rất là buồn cười.

“Cái kia, muội muội, hôm nay chúng ta liền dạo đến này đi, ngươi xem đồ vật đều bắt không được!” Tề Hoàn bất đắc dĩ nói.

Tề Lạc nhìn xem Tề Hoàn cùng khiêm ninh trong tay đồ vật, thật là có chút nhiều, lại nhìn phía trước, đáng thương hè hè nói “Cái kia còn có rất nhiều địa phương không có đi đâu?”

Tề Hoàn ngạnh khởi tâm địa nói “Chờ có rảnh chúng ta lại bồi ngươi được không? Ngươi nhìn bầu trời cũng đã chậm, lại không quay về a mā cùng thái thái sẽ lo lắng.” “Kia lần sau các ngươi nhất định phải bồi ta nha, không cho nói lời nói không tính toán gì hết.” Tề Lạc hung ba ba nói.

“Hảo, ta bảo đảm lần sau chúng ta còn sẽ mang ngươi tới, đến lúc đó nhất định làm ngươi dạo cái đủ, có phải hay không khiêm ninh?”

“Là, chúng ta nhất định sẽ tuân thủ ước định.” Khiêm ninh lời thề son sắt nói.

Tề Lạc cũng cảm thấy hôm nay có chút thấp chỉ số thông minh, giống như chính mình lập tức áu trĩ thật nhiều, chính là đối mặt như vậy Tề Lạc vẫn luôn hướng tới cảnh tượng, làm chính mình bình tĩnh đó là không có khả năng. Xem ra chính mình hôm nay là mệt bọn họ, ha hả, di động tiền bao không cần không phải lãng phí sao? Nhưng là không thể bức cho thật chật, bằng không liền không có lần sau. “Hảo đi, hôm nay chúng ta liền đến này đi!” Tề Hoàn cùng khiêm ninh đồng thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, bọn họ rốt cuộc có thể về nhà.

Ở bọn họ rời đi sau, Bảo Thái ngay sau đó xuất hiện, hắn từ lưu li xuống liền bắt đầu đi theo bọn họ, người tương đối nhiều, Tề Lạc bọn họ

cũng tương đối hưng phấn, cho nên bọn họ cũng không có chú ý. Bảo Thái bình tĩnh nhìn bọn họ rời đi thân ảnh, chính là hắn tùy tùng lại biết chính mình chủ tử đã là khí không được. Bảo Thái tuy rằng vui sướng nhìn Tè Lạc tươi đẹp gương mặt tươi cười, hưng phấn mà hai mắt, sống sóng rộng rãi bộ dáng làm Bảo Thái tâm động không thôi, Bảo Thái chưa từng có nghĩ tới Tè Lạc còn có như vậy một mặt. Nhưng là ở bên người nàng nhân vi cái gì không phải chính mình đâu? Cái kia kêu giác la khiêm ninh người xem ra muôn nhiêu hơn chú ý. Tè Lạc nhất định sẽ là chính mình, tương lai cũng chỉ có thể là chính mình bồi Tè Lạc lên phố mua đồ vật, Tè Lạc đủ loại biểu tình chỉ có thể thuộc về chính mình, Bảo Thái âm thầm thề.

Cái kia này chương phân lượng vẫn là thực đủ, cầu phần hồng phiếu, đề cử phiếu, cất chúa. Nếu có cái gì ý tưởng liền cho ta nhẫn lại đi, hiện tại ta cũng không biết chính mình viết thế nào?

Đầu phát

Chương 54 lại ra chủ ý

Tè Lạc thắng lợi trở về về tới trong nhà, hôm nay là tới cỗ đại sau Tè Lạc chơi vui vẻ nhất một ngày. Đầu phát nhìn mặt người, đồ chơi làm bằng đường, da ảnh người từ từ tiểu món đồ chơi cùng ăn vặt thực, Tè Lạc đem chúng nó bày biện đến chính mình phòng, nhiều này những đồ vật về sau, Tè Lạc cảm thấy chính mình phòng có sinh khí rất nhiều, không hề giống cũ kỹ thực nữ khuê phòng. Tè Lạc cầm mấy thứ đặc sắc ăn vặt, đi tới Đồng thị phòng, nàng muốn cùng chính mình mẫu thân chia sẻ chính mình hôm nay thu hoạch.

Đồng thị thấy Tè Lạc tới nhẹ nhàng thở dài nhẹ nhõm một hơi “Ngươi rốt cuộc đã trở lại, ta còn tưởng rằng ngươi phát sinh chuyện gì đâu? Như thế nào như vậy vẫn mới trở về?” Tè Lạc đem hôm nay sự giảng cấp Đồng thị nghe, đặc biệt là nói chính mình tân kết bạn bằng hữu giác la khiêm an

hòa chính mình cùng Tè Hoàn cảm tình quan hệ tiến bộ. Đỗng thị sau khi nghe xong thở dài “Thật sự là quá tốt, ta vẫn luôn cảm thấy bạc đãi Tè Hoàn, ngươi muốn cùng hắn hảo hảo ở chung nha! Ta làm chuẩn hoản đúra bé kia là cái hảo hài tử, không gây chuyện sinh sự, nghe ngươi a mā nói hắn học vấn cũng là tốt.”

Tè Lạc gật đầu nói “Ta biết đến, ta thực thích cái này ca ca đâu! Hắn thật sự hiểu rất nhiều đồ vật, ta xem tương lai hắn tiền đồ cũng sẽ thực tốt. Quan trọng nhất chính là hắn giao bằng hữu ánh mắt không tồi, giác la khiêm nhinh vừa thấy chính là một cái nhiệt tình sang sảng người, có hắn làm bằng hữu ca ca lòng dạ có thể trông trải một ít, tính cách cũng có thể rộng rãi một ít.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 44

Đầu phát

Chương 55 duyệt binh khúc nhạc dạo

Chỉ chớp mắt liền đến duyệt binh nghi thức ngày này, sáng sớm Tề Lạc liền lên chuẩn bị, rốt cuộc này đối chính mình phụ thân nói là cái đại nhặt tử, Lăng Trụ có thể hay không ở sự nghiệp thượng càng gần một bước liền dựa hôm nay biểu hiện. Đầu phát cho dù là ở cổ đại chính mình phụ thân sự nghiệp thành công làm nữ nhi sao có thể không cảm thấy kiêu ngạo cùng tự hào? Tề Lạc biết hôm nay phàm là tham gia duyệt binh nghi thức gần chi hoàng thân quốc thích đều sẽ trang điểm hoa hòe lộng lẫy, chính mình không thể quá giản lược, bằng không càng dễ dàng khiến cho chú ý, khác thường túc vì yêu nha. Tề Lạc mặc vào chính mình nhất đẹp đẽ quý giá quần áo, đó là một kiện trân châu hồng thêu đẹp đẽ quý giá hoa văn trang phục phụ nữ Mãn Thanh. Trang điểm chỉnh tề Tề Lạc nhìn gương không khỏi ngẩn ngơ, nguyên lai chính mình cũng có thể như vậy hoa lệ lệ. Hồng Anh tán thường nói “Cô nương chính là đẹp, như thế nào trang điểm đều thích hợp.” Vương ma ma nhìn ra Tề Lạc do dự không khỏi khuyên nhủ “Cô nương mau đừng chậm trễ, lão gia thái thái nên sốt ruột chờ, hôm nay là cái đại nhặt tử sở hữu gia cô nương đều sẽ trang điểm diễm lệ phi thường.”

Tề Lạc đi tới chính sảnh, Lăng Trụ phu thê mang theo Tề Hoàn quả nhiên đang đợi nàng, Lăng Trụ thấy trang phục lộng lẫy tham dự Tề Lạc vừa lòng gật đầu nói “Ngươi như vậy rất đẹp sao, chúng ta vẫn là nhanh lên đi, không cần khởi cái đại sớm đuổi cái vãn tập, Tú a ca yêu cầu quá mức nghiêm khắc chúng ta nhưng đến chú ý một ít, ngàn vạn không thể mạo phạm hắn.” Sau đó lại đối Tề Hoàn nói “Đợi lát nữa trình diện thời điểm ta sẽ rất bận, ngươi muốn chiếu cố hảo ngươi muội muội các nàng, kia quý nhân sẽ rất nhiều, không cần quá dẫn người chú ý, đắc tội với người liền không hảo.”

“Đã biết a mã, ta sẽ chiếu cố hảo muội muội.” Tề Hoàn bảo đảm nói, hắn không nghĩ tới chính mình muội muội giả dạng lên thế nhưng sẽ như vậy minh diễm động lòng người, nghĩ đến một hồi giác la khiêm ninh cũng sẽ đến, trong lòng không khỏi âm thầm lo lắng.

Lăng Trụ một nhà đi tới duyệt binh hiện trường, Tề Lạc rõ ràng cảm thấy một tia hiện đại không khí, hiện trường bốn phía cảm các màu long kỳ, tới xem nào nhiệt bá tánh đều bị an bài ở riêng vị trí, hội trường trung ương là cao cao đáp khởi chủ tịch đài, Tề Lạc biết đó là Hoàng Thượng cùng trọng thần hắn là trạm địa phương. Nhìn từ đầu gỗ ché thành đài, Tề Lạc không cảm lo lắng hỏi “A mã, cái kia chủ tịch đài an toàn sao? Đợi lát nữa trạm đi lên người sẽ rất nhiều, nó có thể thừa nhận như vậy đại trọng lượng sao?”

“Này đó kiến trúc phương diện sự ta là không hiểu đến, bất quá ta đã cho Tú a ca kiến nghị, lấy Tú a ca như vậy cái tinh tế người, sẽ không ra chất lượng vấn đề.”

“Xem ra mặc kệ đến người ở nơi nào đều là thích xem nào nhiệt, ngươi xem ra người thật là rất nhiều.” Tề Lạc cảm khái nói. Lăng Trụ đem Tề Lạc bọn họ an bài đang tới gần chủ tịch đài bên cạnh, dặn dò bọn họ phải cẩn thận lúc sau liền rời đi làm việc đi.

Lăng Trụ thấy đã vội cái trán đỏ mồ hôi Tú a ca, trong lòng có một ít đắc ý. Dù sao cũng là bởi vì chính mình chủ ý mới làm tương lai hoàng đế vội thành như vậy, bất quá Lăng Trụ cũng không dám ở trên mặt biểu hiện ra ngoài, mà là quan tâm hỏi “Tú a ca, ngài vẫn là nghỉ ngơi một chút đi, ngàn vạn nhưng đừng mệt muốn chết rồi, này đã an bài thực hảo.”

“Ban sai nên tận tâm tǎn trách, lần này trường hợp rất đại, nếu là xảy ra chuyện gì, chẳng phải là quấy rầy Hoàng A Mã hưng thú? Lăng đại nhân cũng nên tận tâm mới là.” Tú a ca hiểu biết nói, thông qua lần này sự Tú a ca biết Lăng Trụ là một nhân tài, quan trọng nhất chính là hắn không có bất luận cái gì bối cảnh, cho nên mượn sức là cần thiết.

Nghe thấy Tú a ca như thế nói, Lăng Trụ vội vàng tỏ lòng trung thành nói “Như thế đại trường hợp còn không phải dựa Tú a ca ngài xử lý? Tú a ca ngài khôn khéo giỏi giang Hoàng Thượng tất sẽ nhìn trúng, thần chỉ nghĩ ở tay của ngài hạ vì Hoàng Thượng tận tâm ban sai.”

Tú a ca vừa lòng gật gật đầu, “Lăng đại nhân trung quân ái quốc, Hoàng A Mã tất sẽ không bạc đãi ngươi. Dận Chân cũng sẽ nhớ kỹ lăng đại nhân một mảnh chân thành chi tâm.” Nói xong Tú a ca cẩn thận nhìn Lăng Trụ, sau đó mang theo chính mình tùy tùng lại đi địa phương khác.

Lăng Trụ thở dài một cái, nhẹ nhàng xoa xoa mồ hôi trên trán, tương lai hoàng đế khí tràng thật sự là quá cường, tuy rằng hắn đối chính mình nói chuyện khi vẻ mặt ôn hoà, nhưng là trên người cái loại này lạnh lùng khí thế lại làm Lăng Trụ không khỏi gan run, rốt cuộc trong lịch sử Ung Chính hoàng đế mặt trái đánh giá thật sự là quá nhiều, Lăng Trụ biết chính mình không có khả năng không chịu đến sách sử ảnh hưởng. Bất quá lần này nói chuyện vẫn là thực đáng giá, nên nói đã nói, Lăng Trụ hiện tại Tú a ca trong lòng gieo một cây hạt giống, về sau sự liều sẽ dễ làm rất nhiều.

Theo tới Địa nhân càng ngày càng nhiều. Tề Lạc một nhà cảm thấy có một ít chen chúc. Tề Hoàn chú ý mà che chở Tề Lạc cùng Đổng thị. Đột nhiên cảm thấy bên cạnh có người chụp hắn một chút. Tề Hoàn quay đầu lại thấy là giác la khiêm ninh một nhà. “Các ngươi địa vị trí không tồi sao! Ta nhưng tìm ngươi thời gian rất lâu.” Giác la khiêm ninh cao giọng mà nói.

Đổng thị cùng Tề Lạc thấy Ô Nhã thị vội vàng hành lễ vẫn an. Ô Nhã thị thấy trang phục lộng lẫy tham dự mà Tề Lạc cũng không khỏi trước mặt sáng ngời. Tuy rằng Tề Lạc không phải đĩnh xinh đẹp mà. Nhưng là hoàn toàn gánh mà khỏi dung mạo xuất sắc cái này từ. Ô Nhã thị lại nhìn nhìn có chút ngốc rót mà khiêm ninh. Nghĩ đến chính mình mà trượng phu nói qua. Lăng Trụ là cái thông minh có bản lĩnh mà. Tương lai nhất định tiền đồ vô lượng. Ô Nhã thị vội vàng giữ chặt Tề Lạc hòa ái mà nói “Cô nương này chính là càng thêm mà lớn lên hảo. Nay một tá giả ta cũng không dám nhận. Đổng muội muội thật là Hữu Phúc khí như thế nào liền sinh ra cái như vậy xuất sắc mà cô nương tới? Thật là làm ta hâm mộ.”

“Ô Nhã tỷ tỷ vẫn là không cần quá mức khen nàng. Tề Lạc nha đầu này cũng chính là trưởng mà thoáng xuất sắc chút. Thật sự là không đảm đương nổi ngươi như thế mà khen. Ta nhưng thật ra hâm mộ Ô Nhã tỷ tỷ có khiêm ninh như vậy xuất sắc địa chỉ từ. Lại còn có không ngừng một cái đâu?” Đổng thị khiêm tốn mà nói.

Ô Nhã thị cười nói “Chúng ta vẫn là không cần cho nhau tán dương. Chúng ta hai nhà mà hài tử đều là hảo mà đều là xuất sắc mà. Không nghĩ tới tại đây có thể gặp được đồng muội muội. Nay Địa nhân rất nhiều mà. Chúng ta vẫn là về phía sau dựa dựa. Đem náo nhiệt mà mà để lại cho bọn nhỏ đi.” Đổng thị gật gật đầu. Ô Nhã thị lôi kéo Đổng thị mà tay. Về phía sau mặt đi cũng dặn dò khiêm ninh nói “Ngươi tại đây là đại địa. Muốn

chiếu cố hảo Tè Lạc bọn họ. Nếu là làm Tè Lạc xảy ra chuyện gì? Ta quyết không khinh tha người.”

“Đã biết. Ngạch nương. Các ngươi cứ yên tâm đi. Ta nhất định sẽ chiếu cố hảo lạc muội muội các nàng mà.” Khiêm ninh nghiêm túc mà bảo đảm nói. Tè Hoàn nghiền ngẫm nhìn chằm chằm khiêm ninh mãnh nhìn. Thẳng đến khiêm ninh mà mặt đỏ. Mới tiến đến khiêm ninh mà bên tai nhẹ giọng nói “Ta muội muội chính là còn nhỏ đâu? Người mà trung tâm biểu mà cũng quá sớm đi!” Khiêm ninh gãi gãi chính mình hai đầu bờ ruộng. Cười cười không nói gì thêm. Chỉ là đem chính mình mà ánh mắt đầu ở Tè Hoàn bên người đang ở khắp nơi ngắm phong cảnh mà Tè Lạc trên người. Khiêm ninh làm sao không biết Tè Lạc còn nhỏ. Chính là trải qua lần này duyệt binh nghi thức Tè Lạc mà a mā tất sẽ thăng chức mà. Tuy rằng hai nhà giao hảo. Chính mình gia tuy rằng cũng là hồng dây lưng. Chính mình a mā cùng ngạch nương cũng có chút thế lực. Chính là cùng tân quý Lăng Trụ một nhà so vẫn là có chút chênh lệch mà. Hiện tại nhiều hơn khán hở Tè Lạc một ít. Tương lai khả năng vẫn là có hi vọng mà.

Tè Lạc cũng không biết người khác địa tâm tư. Mà là lo chính mình nhìn bốn phía mà hoàn cảnh. Nhìn ra được tới Khang Hi hoàng đế đối lần này mà duyệt binh nghi thức vẫn là rất coi trọng mà. Gần chi hoàng thân quốc thích không sai biệt lầm đều đã tới. Nay những quý nữ các quý phụ mỗi người trang điểm ánh địa quang màu bắt mắt. Hình thành một đạo độc đáo mà phong cảnh tuyệt. Hấp dẫn rất nhiều đang ở chuẩn bị kiểm duyệt mà con em Bát Kỳ mà ánh mắt. Tè Lạc chính mình nhưng không nghĩ đương triển lãm phẩm. Liền đem chính mình mà thân hình tránh ở Tè Hoàn cùng khiêm ninh mà phía sau. Tè Hoàn cùng khiêm ninh giống như minh bạch Tè Lạc mà ý tưởng tựa mà. Đứng thẳng thân mình vì nàng chặn người khác nhìn chăm chú mà ánh mắt.

Lại một lát sau cỗ nhạc tè vang, Tè Lạc người chung quanh toàn bộ quỳ xuống, Tè Lạc biết đây là Khang Hi hoàng đế tới rồi, vội vàng cung theo đám người quỳ cung nghênh thánh giá. “Hoàng Thượng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!” “Hoàng Thượng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!” Rung trời tiếng hô chấn động Tè Lạc tâm, vào lúc này Tè Lạc thật sự khắc sâu cảm nhận được chính mình đã không phải một cái hoàn toàn tự do tự tại người, chính mình một nhà hiện tại là Khang Hi hoàng đế nô tài, hoàng đế hoàn toàn thao tác chính mình một nhà tương lai. Loại này bị người khống chế cưỡng bách quỳ xuống hành lễ cảm giác làm Tè Lạc cảm thấy rất là uể oải, cũng làm Tè Lạc khắc sâu cảm nhận được hoàng quyền uy nghiêm, này cùng từ thư thượng xem cảm giác hoàn toàn bất đồng, Tè Lạc không cầm cười khổ, chưa bao giờ biết chính mình còn có như vậy mãnh liệt lòng tự trọng đâu?

Khiêm nhin lôi kéo còn ở như đi vào cõi thần tiên Tè Lạc, nhẹ giọng nói “Lạc muội muội thoát nhìn đi, Hoàng Thượng đã kêu nỗi lên!” Tè Lạc chậm rãi đứng lên, sinh tồn? Vẫn là tôn nghiêm? Chính mình vẫn là lựa chọn sinh tồn đi, rốt cuộc chính mình không phải anh hùng, cũng không phải nhân quyền đấu sĩ.

“Muội muội, ngươi làm sao vậy? Giống như quái quái.” Tè Hoàn quan tâm hỏi.

Tè Lạc lắc đầu, đánh lên tinh thần nói “Không có gì, chỉ là đột nhiên suy nghĩ cẩn thận một ít việc mà thôi.” Tè Lạc nghe thấy Khang Hi hoàng đế đang ở nói chuyện, bởi vì không có hiện đại khuếch đại âm thanh khí, hơn nữa người tương đối nhiều, liền tính bọn họ tới gần chủ tịch đài nghe cũng không phải rất rõ ràng, chỉ là ẩn ẩn nghe nói “Bát Kỳ võ phong” “Bát Kỳ tinh kỵ” gì đó, Tè Lạc đối này đó cũng không cảm thấy hứng thú, nhưng là nhìn đến bên người man tộc hoàng thân quốc thích trên mặt toát ra cái loại này kiêu ngạo biểu tình, làm Tè Lạc thập phần buồn bực. Khang

Càn thịnh thế lúc sau Trung Quốc sẽ lâm vào dài đến hơn ba trăm năm khuất nhục sử, đặc biệt là Từ Hi câu kia ‘ ninh dư nước bạn không đáng gia nô ’ danh ngôn, làm Tề Lạc cảm thấy từ trong lòng ra bên ngoài khó chịu. Chính mình có phải hay không hắn là ở bảo trì gia đình an ổn dưới tình huống thay đổi chút cái gì đâu? Tề Lạc cảm thấy hắn là cùng phụ mẫu của chính mình hảo hảo đàm luận một chút cái này đề tài, rốt cuộc bọn họ đều là người Trung Quốc, bọn họ đều là nhiệt tình yêu thương chính mình dưới chân này phiến thổ địa. Tuy rằng Tề Lạc chỉ là một con tiểu hồ điệp, nhưng là hơn nữa cha mẹ chính là ba con con bướm, ba con con bướm cùng vỗ cánh đổi tương lai nhất định sẽ sinh ra ảnh hưởng đi!

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 45

Khiêm ninh nghe chính mình phụ thân nói lên quá Lăng Trụ một nhà phi thường cẩn thận, hiện tại xem ra chính mình a mã cách nói phi thường chuẩn xác, nếu là thay đổi nhà người khác khả năng kiêu ngạo đều sẽ trời cao. Khiêm ninh đồng dạng biết Lăng Trụ công lao ai đều đoạt không đi, chính là xem có thể lên tới nào. Khiêm ninh âm thầm thè chính mình hẵn là cũng nỗ lực, hy vọng có thể ở Tề Lạc chỉ hôn phía trước có điều biểu hiện, đến lúc đó khả năng sẽ mượn dùng hai nhà giao tình mà sự thành đâu!

Đây là pk phân quá 700 phân thêm càng. Đầu tiên cảm tạ này một tháng qua các vị thân đối ta duy trì, ta thật sự thực cảm động. Tuy rằng ta tiếu thuyết ký hợp đồng xin bị cự, nhưng là làm hoàn toàn là tân nhân ta lấy được như vậy thành tích vẫn là thực vừa lòng, lại lần nữa chân thành cảm tạ các vị duy trì, đồng thời thỉnh các vị yên tâm mặc kệ thế nào ta đều sẽ đem ta chuyện xưa nói xong. Này một chương ta viết rất chậm thực rối rắm, luôn là cảm thấy không đủ vừa lòng, xem ra ta còn là khống chế không được đại trường hợp miêu tả, liền thỉnh các vị thân nhóm nhiều hơn đảm đương. Cuối cùng chúc các vị quốc khánh trung thu song tiết vui sướng!!

Đầu phát

Chương 57 tú phương mây di chuyển

Tú a ca dinh thự. Đầu phát

Tú a ca nhìn trên bàn phóng thỉnh công số con, trong lòng có một ít do dự, nói thật nếu là không có Lăng Trụ nói, căn bản là sẽ không có hiệu quả tốt như vậy, Lăng Trụ thật là thực có thể ra chủ ý cũng thực có khả năng, từ tưởng chủ ý đến làm kế hoạch thật là mọi mặt chu đáo, lẽ ra công lao lớn nhất chính là hắn. Chính là hôm nay nghe Lăng Trụ nói đặc ý tư hắn căn bản là không nghĩ làm nổi bật, Tú a ca không biết hắn là thật như vậy tưởng vẫn là không ngừng tranh công còn muôn danh? Hôm nay Lăng Trụ hướng chính mình âm thầm quy phục, nói thật Dận Chân vẫn là cảm thấy thực vừa lòng, hắn biết chính mình này những các huynh đệ đều ở mượn sức Lăng Trụ, không nghĩ tới hắn thế nhưng lựa chọn chính mình? Lăng Trụ là cái thông minh cẩn thận người, chẳng lẽ chính mình thật sự có hi vọng? Dận Chân không khỏi lắc đầu, nếu Lăng Trụ đối chính mình biểu đạt thiện ý, chính mình cũng không thể đem hắn đặt ở hỏa thượng nướng, chính mình áp áp hắn cũng là vì hắn hảo, huống hồ hắn công lao chính là không viết rõ Hoàng A Mã trong lòng cũng là hiểu rõ, Dận Chân chính mình cũng có thể càng gần một bước thử xem Lăng Trụ phẩm tính. Dận Chân chính mình trong tay cũng có bí mật tổ chức, đối với Lăng Trụ vẫn là phải hảo hảo điều tra một chút, xem hắn có phải hay không thiệt tình. Suy nghĩ cẩn thận Dận Chân đem số con lại lần nữa phô hảo, cúi người cẩn thận châm chước viết lên, này tuy nói đây là mượn sức nhân tâm chuyện tốt, chính là chính mình cũng không thể quá mức, bằng không sẽ làm Hoàng A Mã cảm thấy chính mình là ở mượn sức nhân tâm, như vậy thì mất nhiều hơn được. Hiện tại chính mình này những huynh đệ đã ngo ngoe rục rịch, chính mình có phải hay không cũng muốn tìm kiếm cái mưu sĩ mới được?

Tám a ca phủ đệ.

Tám a ca, chín a ca, mười a ca ghé vào cùng nhau lại thương lượng hôm nay duyệt binh nghi thức trường hợp. Mười a ca cao giọng nói “Cái này trường hợp thật là đủ hùng tráng, xem đến gia đình đều nhiệt huyết sôi trào,

muốn thượng chiến trường tới chém giết một phen đâu! Những cái đó an bài cũng hảo, thật không biết là như thế nào nghĩ đến.”

“Kia còn không phải cái kia không chớp mắt Lăng Trụ ra ý kiến hay! Không nghĩ tới cái này chủ ý thế nhưng làm tú ca được lớn như vậy công lao, các ngươi nhìn đến Thái Tử hối hận biểu tình sao? Thật là quá hả giận. Bất quá gia không nghĩ tới tú ca sẽ giúp Thái Tử viên lời nói, bằng không Thái Tử càng là mất mặt.” Chín a ca hơi mang tiếc nuối nói. “Chính là, chính là, không nghĩ tới tú ca vẫn là rất trượng nghĩa,” mười a ca thấu thú nói.

Tám a ca nhìn xem chính mình này hai cái huynh đệ không nói gì, chỉ là bình đạm nhìn trên bàn rượu và thức ăn, chậm rãi tự rót tự uống. Mười a ca sai biệt hỏi “Bát ca, ngươi làm sao vậy? Thái Tử mất mặt không phải chuyện tốt sao?”

Tám a ca thở dài nói “Thái Tử tuy rằng hôm nay biểu hiện thất theo, ảnh hưởng thánh tâm, nhưng là hôm nay phong cảnh toàn bộ đều cấp tú ca đoạt đi, lại thượng tấu chương lại thượng thỉnh công sổ con, các ngươi nhìn xem Hoàng A Mã hôm nay xem tú ca biểu tình, thật là đáng giá dư vị nha! Huống hồ hôm nay tú ca lời nói rộng thoảng hào phóng thâm đến Hoàng A Mã thánh tâm.”

“Đến thánh tâm thì thế nào? Hắn còn không phải vây quanh Thái Tử xoay vòng vòng, hôm nay cái này trường hợp Hoàng A Mã rõ ràng muốn phát tác Thái Tử, lại làm hắn cấp tiếp được, đối Thái Tử hắn thật đúng là trung thành và tận tâm nha! Gia chờ coi nhìn xem Thái Tử tương lai như thế nào báo đáp hắn?” Chín a ca đầy mặt khinh thường trào phúng nói.

“Cửu đệ, thập đệ, các ngươi còn trẻ, tú ca tâm cơ là rất sâu. Người đương Hoàng A Mã không biết duyệt binh nghi thức đều là tú ca lại xử lý sao? Công lao đã làm Hoàng A Mã ghi tạc trong lòng, ở tiếp được Thái Tử

nói chẳng phải có vẻ tú ca rất có huynh đệ tình nghĩa? Hoàng A Mã đối hắn chỉ biết càng thêm lòng, hơn nữa hôm nay tú ca nói những cái đó lời nói, những câu chu kim, thâm nhập nhân tâm nha! Ta xem lần này tú ca thu hoạch thật sự là quá lớn!”

Chín a ca ngẫm lại nói “Bát ca, muốn chiếu ngươi nói như vậy chẳng lẽ tú ca cũng có ý tưởng? Ngày thường nhìn hắn duy Thái Tử mệnh lệnh thị tòng, một lòng muốn làm cái Hiền Vương bộ dáng, hắn tâm cơ có thể sâu như vậy?”

Tám a ca nhíu nhíu mi, “Nói thật chúng ta đối tú ca hiểu biết không thâm, ai biết hắn rốt cuộc là cái gì ý tưởng? Muốn nói hắn duy Thái Tử là tú cũng không đúng, tú ca càng coi trọng Hoàng A Mã giao cho hắn làm sai sự, vô luận nhiều khó nhiều đắc tội với người hắn đều không sợ, ở chúng ta này những huynh đệ trung Hoàng A Mã đối hắn rất là coi trọng.”

Mười a ca bất mãn mà thô thanh nói “Nếu như vậy. Chúng ta chính hắn một chút. Đánh mất hắn không an phận địa tâm không phải được?”

“Tú ca khôn khéo giỏi giang chúng ta là dụng vào hắn không được mà. Ai động hắn Hoàng A Mã tạm tha không được ai. Tú ca cùng Thái Tử bất đồng. Huống hồ hắn là cái buồn đầu làm việc Địa nhân. Có lẽ là ta suy nghĩ nhiều đi. Hiện tại chúng ta quan trọng nhất mà là Thái Tử. Không cần vô cớ gây thù chuốc oán. Nếu là Thái Tử đó. Tú ca cũng sẽ không có ngày lành mà. Đến lúc đó chúng ta nhìn kỹ hắn nói!” Tám a ca không tán đồng mà nói.

Chín a ca tán đồng gật gật đầu nói “Bát ca lời này nói mà có lý. Liền tính tú ca có cái gì ý tưởng. Chính hắn lại có thể làm lại có ích lợi gì? Hắn đem người đều đắc tội hết. Thuộc hạ liền cái đắc dụng Địa nhân đều không có lại có thể nhảy ra cái gì sóng gió tới? Chờ Thái Tử đó ta xem hắn nên đầu hướng chúng ta bên này.” Chín a ca ngẫm lại tiếp theo nói “Muốn nói

lần này duyệt binh nghi thức xuất sắc mà trừ bỏ tú ca. Liền số Lăng Trụ. Tuy rằng hắn chỉ là ra cái chủ ý. Nhưng là xem Hoàng A Mã đối hắn mà biểu tình. Xem ra tương lai cũng là muôn trọng dụng mà. Chúng ta có thể hay không nghĩ cách đem hắn kéo qua tới? Xem Lăng Trụ mà bộ dáng là cái người tài ba. Bát ca. Lăng Thành chính là ở thủ hạ của ngươi làm việc nha!”

“Mượn sức Lăng Trụ mà sự ta vẫn luôn ở phân phó người tiến hành. Chính là không có gì hiệu quả. Nhìn dáng vẻ Lăng Trụ là cái cẩn thận trung tâm Địa nhân hắn chỉ là hướng Hoàng A Mã tận trung. Đối mặt như vậy Địa nhân thật là không hảo xuống tay. Hướng hồ hắn hiện tại lại được thánh sủng. Nếu là chúng ta làm mà quá rõ ràng Hoàng A Mã kia cũng không hảo công đạo. Đối với Lăng Trụ vẫn là thân cận vì thượng mà hảo. Không cầu hắn là chúng ta Địa nhân. Chỉ cần là dùng trên mặt đất mà thời điểm thoảng mà khuynh hướng chúng ta bên này là được.”

Mười a ca vẻ mặt cười xấu xa nói “Cái kia Lăng Thành mà nữ nhi không phải phi bát ca không干涉 sao? Ta nhưng nghe nói Lăng Trụ cũng có cái nữ nhi. Bát ca như thế ngọc thụ lâm phong mà. Đem nàng cũng câu lại đây không phải được rồi?” Chín a ca nghe xong dùng cây quạt gỗ mười a ca hai đầu bờ ruộng một chút “Ngươi đem bát ca trở thành người nào? Người có phải hay không muôn lộng cái mỹ nam kế ra tới mới cam tâm? Hướng hồ ngươi cho rằng một cái nữ nhi là có thể ảnh hưởng Lăng Trụ mà quyết định? Người nha không cần quá ngây thơ rồi. Bất quá bát ca. Người chuẩn bị như thế nào đối cái kia kêu Tề Trần mà?”

“Còn có thể làm sao bây giờ. Sở Diêm hiện tại đối nàng và mà chán ghét. Nhưng là Lăng Thành ta hiện tại còn dùng được với. Chờ đến tuyển tú mà thời điểm rồi nói sau. Lăng Thành cùng Lăng Trụ dù sao cũng là đường huynh đệ. Tuy rằng cảm tình không phải quá hảo. Nhưng là dù sao cũng là một cái gia tộc mà. Ta tưởng Lăng Trụ sẽ không nhìn Lăng Thành

mặc kệ mà. Hảo hảo sử dụng Lăng Thành cũng có thể đối hắn có một cái kiềm chế không phải?”

“Một nữ nhân mà thôi, có cái gì quan trọng, bát tầu sẽ suy nghĩ cẩn thận, tương lai bát ca thành sự còn có thể thiếu bát tầu chỗ tốt? Huống hồ trong phủ sự còn không phải bát tầu nói tính, cho nên bát ca cũng không cần quá mức lo lắng.” Chín a ca thỏa mãn để ý nói, nữ nhân ở hắn trong mắt khả năng chính là một cái súng vật, hắn căn bản là không để bụng nữ nhân ý tưởng, tình yêu hắn càng là khinh thường với cố.

Tám a ca không nói gì thêm, hắn đối Sở Diễm vẫn là rất có chút tình ý, nhưng là hắn đồng dạng biết chính mình hiện tại nhất yêu cầu cùng muôn nhất chính là cái gì, vì được đến trũ quân chi vị hắn cảm thấy chính mình có thể hy sinh hết thảy.

Giác la thư ý nhắm mắt lại ở hướng thụ nha hoàn mát xa, Ô Nhã thị tiến vào nhìn xem hỏi “Lão gia đây là giải lao? Cái này duyệt binh nghi thức chính là đem lão gia cấp vội quá sức, là nên hảo hảo nghỉ ngơi một chút.” Giác la thư ý mở to mắt, hướng bọn nha hoàn xua xua tay làm các nàng lui ra. Ô Nhã thị ngồi xuống giác la thư ý bên người nhẹ giọng nói “Vừa lúc, ta cũng muốn cùng lão gia có chút nói đâu?” Giác la thư ý ôm chặt nhỏ xinh Ô Nhã thị hỏi “Như thế nào? Có chuyện gì sao?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 46

Khang Hi thực thường thức Dương Khang trên người mà cái loại này tâm huyết cùng cứng cỏi. Bằng không chính mình cũng sẽ không như thế mà sủng tín hắn. “Trẫm nghe nói là Lăng Trụ cứu người mà mệnh? Hiện tại người cũng coi như tiền đồ. Vì cái gì không hướng đi người mà ân nhân cứu mạng báo ân đâu?”

Nhắc tới Lăng Trụ. Dương Khang tự nhiên nghĩ tới Tề Lạc. Kỳ thật ngày đó ở duyệt binh nghi thức thượng Dương Khang là nhìn đến trang điểm mà lượng lê mà Tề Lạc mà. Chỉ là bởi vì chức trách nơi. Bởi vậy không có cùng Tề Lạc nói chuyện. Quan trọng nhất mà là Dương Khang cũng không nghĩ làm Tề Lạc được đến người khác quá nhiều mà chú ý. Khang Hi nhìn rõ ràng ngây người mà Dương Khang không cầm ho khan một tiếng. Dương Khang vội vàng thỉnh tội “Nô tài đáng chết! Hoàng Thượng vừa rồi nhắc tới báo ân mà sự nô tài nghĩ tới lúc ấy nếu là không có Lăng Trụ đại nhân. Kia nô tài khả năng đã sớm đã chết. Lăng Trụ đại nhân không chỉ có đối nô tài có ân cứu mạng. Cũng có đề cử chi ân. Lăng Trụ đại nhân một nhà đối nô tài mà trợ giúp rất lớn. Nô tài đời này kiếp này đều sẽ không quên Lăng Trụ đại nhân một nhà mà ân tình mà. Nô tài không có cùng Lăng Trụ đại nhân liên hệ là bởi vì nô tài hiện tại được đến Hoàng Thượng như thế mà sủng tín đã thực chọc người chủ mục. Nô tài thật sự không nghĩ cấp Lăng Trụ đại nhân một nhà mang đi phiền toái. Huống hồ nô tài hiện tại chỉ nghĩ tận tâm tận lực mà vì Hoàng Thượng làm việc. Đến nỗi báo ân việc chờ nô tài quy tông về sau sẽ tự an bài mà.”

“Hảo, Dương Khang ngươi quả nhiên không có cô phụ trá̉m hy vọng, ngươi yên tâm hảo Lăng Trụ không chỉ có ra tới cái ý kiến hay lại còn có cứu ngươi, trá̉m là sẽ không bạc đãi hắn.”

Dương Khang vội vàng quỳ xuống tạ ơn nói “Nô tài khấu tạ Hoàng Thượng thiên ân! Nô tài nguyện vì Hoàng Thượng tan xương nát thịt không chối từ!” Khang Hi vừa lòng vỗ vỗ Dương Khang bả vai. Dương Khang biết chính mình ly mục tiêu càng tiến thêm một bước, Lăng Trụ lần này tất nhiên sẽ được đến Hoàng Thượng coi trọng, như vậy chờ Tề Lạc tuyển tú thời điểm, dựa vào chính mình cùng Lăng Trụ một nhà sâu xa, Hoàng Thượng nhất định sẽ đem Tề Lạc chỉ cấp chính mình vì chính thê.

Bởi vì duyệt binh nghi thức viên mãn thành công, Lăng Trụ một nhà cũng rất là chúc mừng nào nhiệt một phen. Bởi vì biết Lăng Trụ thăng quan đang nhìn, cho nên hiện tại tới cửa bái phỏng người rất nhiều. Đổng thị tuy rằng không kiên nhẫn ứng phó này đó cá nhân, nhưng là rốt cuộc chính mình trượng phu làm ra thành tích thân là thê tử vẫn là thực kiêu ngạo, huống hò đây là Đổng thị dung nhập kinh thành xã giao vòng cơ hội tốt, cho nên Đổng thị thực kiên nhẫn ứng phó tới cửa bái phỏng các phu nhân. Đổng thị thường xuyên hướng Tề Lạc âm thầm oán giận nói “Không nghĩ tới cỗ đại cũng có phu nhân ngoại giao.” Lăng Trụ là cái cẩn thận người, tuyệt đối sẽ không dễ dàng mà đắc tội người nào, cho nên những cái đó bái phỏng mượn sức thuyết khách tổng hội chạm vào mềm cái định, còn không hảo phát giận. Lăng Trụ về nhà sau thấy thập phần thanh nhàn ở trêu đùa Cầu Cầu thê tử cùng nữ nhi, không cầm hỏi “Hôm nay không có tới thuyết khách sao?”

“Có thể là những cái đó các hoàng tử suy nghĩ cẩn thận đi, biết a mā ngươi sẽ không đầu nhập vào bất luận kẻ nào, cho nên liền không ở ngươi này lãng phí thời gian. Như thế nào ta nghe a mā này ngữ khí hình như là hy vọng người tới dường như.” Tề Lạc ôm Cầu Cầu trả lời nói.

Lăng Trụ đõ đầu nói “Như thế nào sẽ, hôm nay như vậy thanh tịnh ta chỉ là cảm thấy có chút kỳ quái mà thôi, ta ước gì bọn họ tất cả đều không tới đâu? Ngươi cho rằng ứng phó bọn họ dễ dàng nha, ta phải phí nhiều ít não tế bào nha! Cùng bọn hắn ở bên nhau phản ứng chậm một chút liền sẽ vồ chăn đi vào, ta còn không thể đắc tội bọn họ, bằng không còn không biết sẽ xảy ra chuyện gì đâu?”

“Đây cũng là đối với các ngươi rèn luyện nha, người tiềm lực là vô cùng, ngươi xem a mã, ngạch nương, các ngươi hiện tại ứng phó loại tình huống này không phải tiến bộ rất nhiều sao? Cầu Cầu ngươi nói tỷ tỷ nói rất đúng không đúng?” Tề Giác nghe xong hướng về Tề Lạc a hai tiếng, chỉ cần Tề Lạc hỏi chuyện, Tề Giác liền sẽ a trả lời, Lăng Trụ một nhà đối này đã miễn dịch.

Tần quản gia từ bên ngoài chạy vào, dồn dập lớn tiếng nói “Lão gia, lão gia có thánh chỉ, có thánh chỉ!”

Lăng Trụ có chút kinh hoảng nói “Cái gì? Thánh chỉ? Thật là thánh chỉ?” Nay cũng không trách Lăng Trụ bởi vì hắn trước nay liền không có tiếp nhận thánh chỉ, nay cũng quá đột nhiên chút. Tần quản gia khẳng định nói “Đúng vậy, lão gia thật là có thánh chỉ, truyền chỉ người còn ở bên ngoài đâu?”

Tề Lạc thấy có chút phát ngốc phụ thân, vội vàng cẩn cứ trước kia đọc sách kinh nghiệm nói “Kia Tần quản gia mau làm người bài hương án, mau mời truyền chỉ người tiến vào.” Lăng Trụ lúc này mới phản ứng lại đây, vội vàng chỉ huy người công việc lu bù lên.

Hết thấy chuẩn bị ổn thoả, Lăng Trụ một nhà toàn bộ quỳ xuống nghe chỉ, truyền chỉ nội thị mở ra thánh chỉ dùng bén nhọn tiếng nói bắt đầu tuyên đọc, thánh chỉ tất cả đều là thể văn ngôn, Lăng Trụ tuy rằng có văn tiến bộ rất nhiều, nhưng là nghe tới vẫn là có chút lao lực. Tề Lạc tuy rằng

hiểu được cỗ văn nhưng là nội thị tiếng nói thật sự là quá mức chói tai, Tề Lạc biết thánh chỉ quan trọng nhất thường thường là ở cuối cùng nói mấy câu. Chờ thánh chỉ niệm xong sau Tề Lạc mới hiểu được chính mình phụ thân bởi vì ra chủ ý mà bị Hoàng Thượng ban thưởng vì nhất đẳng nam tước, lại còn có thưởng song tước bông, chỉ là quan chức không có nói thăng vẫn là tú phẩm điển nghi. Tề Lạc thấy phát ngốc phụ thân vội vàng lôi kéo hắn, Lăng Trụ bỗng nhiên thức tỉnh nói “Tạ chủ long ân, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!” Cung kính tiếp nhận thánh chỉ, sau đó mới đứng lên.

Nội thị đầy mặt ý cười nói “Chúc mừng Lăng Trụ đại nhân, Hoàng Thượng như thế coi trọng Lăng Trụ đại nhân, tương lai đại nhân tiền đồ nhất định không thể hạn lượng.”

Lăng Trụ vội vàng khiêm tốn nói “Thành ngươi cát ngôn, thành ngươi cát ngôn!” Sau đó liền hướng vào phía trong hầu truyền lên ngân phiếu, nội thị cười tiếp nhận nhìn thoáng qua ngân phiếu thượng kim ngạch, không cầm cười càng thêm vui vẻ. Lăng Trụ tiễn đi nội thị, đi vào phòng, thấy Tề Lạc chính phủng thánh chỉ cẩn thận nhìn, Tân quản gia cũng đầy mặt hưng phấn nói “Nô tài cấp chủ tử chúc mừng! Nô tài cấp chủ tử chúc mừng! Lão gia hiện tại là nam tước, này thật là thiên đại ân điển nha!”

Lăng Trụ kéo Tân quản gia nói “Ta bất hòa ngươi đã nói sao, đây là ở chính mình trong nhà, không nên hơi một tí liền quỳ xuống. Hôm nay có hỉ sự, ngươi đi thông tri đại gia tháng này cấp gấp đôi tiền công, làm mọi người đều cao hứng cao hứng!”

“Nô tài mang đại gia tạ lão gia ân điển!” Tân quản gia biết Lăng Trụ một nhà khẳng định vào lúc này có lặng lẽ lời muốn nói, liền đi ra ngoài.

Lăng Trụ nhìn xem còn ở nghiên cứu thánh chỉ Tề Lạc, hưng phấn mà nói “Ngươi a mã không tội đi, hiện tại là nam tước, ta cũng chưa nghĩ đến

Hoàng Thượng có thể thưởng ta như vậy cao tước vị, thật là quá ngoài ý muốn.”

Đồng thị trước nay liền chưa thấy qua Lăng Trụ như thế vui vẻ đắc ý, “Hảo chúng ta biết ngươi thực có khả năng, chúng ta lấy ngươi vì vinh,”

Tề Lạc nghiên cứu xong thánh chỉ cao hứng mà nói “Thật đáng giá cao hứng mà là a mã chỉ là thưởng tước vị mà không có nói thăng quan chức, như vậy a mã liền sẽ không khiến cho quá nhiều chú ý, này thực hảo, thật sự thực hảo, rốt cuộc tại đây tước vị so a mã cao vân là rất nhiều.”

Lăng Trụ có chút tức giận xoa bóp Tề Lạc mặt “Liền ngươi có thể đả kích ta, ngươi xem đi ngươi a mã tước vị còn sẽ lại thăng. Lần sau không chỉ có muốn thăng tước còn muốn thăng quan, không bị người ghen ghét người là người tầm thường. Đến nỗi ngươi nói điệu thấp vẫn đè ta sẽ chú ý, hiện tại loại tình huống này chúng ta cũng không có khả năng quá mức điệu thấp.” Tề Lạc ngẫm lại chính mình phụ thân nói cũng rất đúng, quá mức điệu thấp không thích hợp hiện tại có chút khí phách hăng hái phụ thân, “A mã, ngươi còn muốn thăng tước thăng quan? Ngươi còn muốn làm cái gì?”

Lăng Trụ thần bí cười cười nói “Hiện tại không nói cho ngươi, về sau ngươi sẽ biết. Hiện tại ta tưởng trước ổn vừa vũng, chúng ta hiện tại căn cơ dù sao cũng là còn thiển, không thích hợp làm nổi bật quá nhiều.”

Tề Lạc biết chính mình phụ thân đã hoàn toàn trưởng thành tới nay, rốt cuộc phụ thân kinh nghiệm lịch duyệt ở kia bã, cho nên làm người xử sự so với chính mình còn muôn thông thấu, Tề Lạc hiện tại có thể hoàn toàn yên tâm, làm chính mình phụ thân này chỉ con bướm thoảng thay đổi lịch sử tiến trình giống như cũng không phải cái gì chuyện xấu.

Hiện tại ta đang ở từng bước gia tăng cấp quan trọng nhân vật, Khang Hi các hoàng tử sôi nổi lên sân khấu, chỉ là này đó đại trường hợp cùng phúc tạp nhân vật miêu tả ta không biết có thể hay không làm tốt, không hảo cũng không quan hệ dù sao các ngươi cũng rót đến ta hố, ha hả liền chờ ta từ từ điền đi. Đáng được ăn mừng chính là ta ở mười một trước một ngày, thượng truyền duyệt binh nghi thức này chương, bằng không chờ thân nhóm ở mười một thấy chúng ta tổ quốc như thế rộng rãi bao la hùng vĩ duyệt binh nghi thức, lại xem ta chương nhưng chắc chắn cảm thấy chẳng ra cái gì cả.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 47

Đỗng Ngạc thị nhìn thiên chân nữ nhi không cầm âm thầm thở dài, trước kia cảm thấy nàng là cái thông minh, chính là vì cái gì đến bây giờ còn không hiểu đến đạo lý đối nhân xử thế, như vậy Tè Trần thật sự có thể ở tám a ca trong phủ sinh tồn sao? Thật sự có thể bình an vì tám a ca sinh hạ hài tử sao? Thật sự có thể là chính mình gia về sau dựa vào sao? Nhìn Tè Trần tự nhiên nghĩ tới so nàng nhỏ hai tuổi Tè Lạc, trước kia cảm thấy không có gì, hiện tại suy nghĩ tưởng không cầm cảm thấy Tè Lạc an ổn thông tuệ, xử lý bất luận cái gì sự tình đều là thỏa đáng, không cầu nhất làm nổi bật nhưng là cũng không thể làm người dễ dàng xem nhẹ. Đỗng Ngạc thị nghiêm thanh nói “Tè Trần, ngươi không thể tại như vậy dạng, trước kia ta còn là quá sủng ái ngươi, mặc kệ tương lai ngươi có thể hay không nhập tám a ca phủ, ngươi cần thiết hiểu được chút sự tình, bằng không tương lai ngươi sẽ có hại, cũng sẽ liên lụy trong nhà. Ta sẽ hảo hảo dạy ngươi, ngươi muốn nghiêm túc học tập, giống hôm nay nói như vậy ta không nghĩ lại từ ngươi trong miệng nói ra.”

Tè Trần rõ ràng sững sót, từ nàng tiền đồ về sau ngạch nương trước nay đều không có như vậy cùng chính mình nói chuyện qua, không cầm có chút ủy khuất, nước mắt hàm khắp nơi vành mắt, Đỗng Ngạc thị giống như không có nhìn đến giống nhau, tiếp theo nghiêm thanh nói “Ngươi trở về trước đem những cái đó nữ giới nhìn xem, chờ ta trở lại ta sẽ tự mình đi dạy ngươi, ngươi còn không mau đi!” Tè Trần hung hăng một đậm chân, lưu trũ nước mắt đi rồi.

Đỗng Ngạc thị nhìn Tè Trần bóng dáng thần sắc có chút phúc tạp, Dung ma ma vội vàng nói “Thái thái, không cần quá lo lắng, cô nương rốt cuộc

còn nhỏ, chậm rãi giáo tổng hội tốt. Huống hồ cô nương tương lai nhất định là tốt, tuy nói hiện tại có chút tiểu trắc trở.”

“Mau đừng nói này đó, tương lai thế nào thật đúng là khó mà nói, ta chính là đối Tề Trân quá thả lỏng, mới làm nàng như vậy lỗ măng, nàng tương lai nếu là thật sự vào hoàng tử phủ, nếu không dài trường tâm nhẫn như thế nào có thể hành, nàng dù sao cũng là ta thân sinh ta còn có thể không hy vọng nàng hảo không thành? Ta hiện tại chỉ hy vọng đối nàng giáo dục còn không muộn.”

Dung ma ma tách ra đề tài nói “Thái thái, chúng ta hiện tại liền đi sao sao? Dùng không cần đi lão phu nhân kia?”

Đồng Ngạc thị ngẫm lại nói “Ta còn là đi trước Lăng Trụ kia nhìn xem đi, chờ thật sự không được lại đi lão thái thái kia, lập tức đều đem bài đánh hết tương lai nên làm cái gì bây giờ? Mặc kệ thế nào Đồng thi cũng sẽ không quá làm ta khó coi, nếu không phải vì lão gia ta là thật sự không nghĩ đi. Ai, chờ coi đi, ta không tin bọn họ có thể vẫn luôn gặp may mắn.” Đồng Ngạc thị trang điểm chỉnh tề sau, mang theo Dung ma ma chờ hạ nhân, đi tới Lăng Trụ trong phủ. Lăng Trụ trong phủ bởi vì lần này phong tước hỉ sự mà nơi nơi giăng đèn kết hoa, lui tới hạ nhân cũng mỗi người tinh thần toả sáng tươi cười đầy mặt, khéo mắt đuôi lông mày trung gian từ mãn kiêu ngạo cùng tự hào. Bất quá có thể thấy được chủ nhân dạy dỗ hạ nhân năng lực, này những hạ nhân tuy rằng kiêu ngạo nhưng là đi không có cho người ta lấy cao ngạo cảm giác, đối đãi khách thăm phi thường có lẽ phép, tiến thoái cử chỉ phi thường thỏa đáng. Lăng Trụ phủ phòng khách cũng không có quá lớn biến hóa, vẫn là như vậy giản lược, chỉ là bày biện một ít mới mẻ hoa trang trí thành bình hoa, khiến cho toàn bộ phòng khách cấp thêm tươi sống ấm áp.

Không nhất định sẽ Đồng thi liền mang theo Tề Lạc cùng Triệu ma ma tới rồi, Đồng thi cùng Tề Lạc trang điểm cũng đồng dạng một đơn giản hào

phóng là chủ, cũng không có quá mức đẹp đẽ quý giá, nhưng là Đỗng Ngạc thị còn có thể từ các nàng đeo trang sức trung phát hiện này đó vật phẩm trang sức mọi thứ đều là trân phẩm, xem ra Lăng Trụ một nhà kinh tế trạng huống cũng không giống chính mình tưởng như vậy kém. Đỗng Ngạc thị vội vàng đầy mặt mang cười ân cần nói “Này thật là trời giáng hỉ sự nha, thật thật là không nghĩ tới đường lão gia tần nhiên bị Hoàng Thượng phong làm nhất đẳng nam tước, ta cấp đệ muội chúc mừng, lần trước vội vàng Tề Châu Tề Trân tuyển tú sự không có thể tự mình chúc mừng, còn thỉnh đệ muội chó trách!”

Đỗng thị cùng Tề Lạc trước hướng Đỗng Ngạc thị hành lễ, sau đó nhàn nhạt nói “Đường tàu nói chính là nơi nào lời nói, tâm ý tới rồi không phải cũng là giống nhau sao? Huống hồ tuyển tú quan hệ hài tử cả đời hạnh phúc là trăm triệu qua loa không được. Huống hồ chúng ta lão gia chỉ là mông Hoàng Thượng ân điển phong cái tước vị mà thôi, nào so Lăng Thành đường huynh quan cao quyền đại, những cái đó chức suông cũng chỉ là nhìn đẹp một ít thôi.”

Nhu thế bình tĩnh đạm mạc lời nói, làm Đỗng Ngạc thị không biết như thế nào tiếp mới hảo, Đỗng Ngạc thị lại nhiều bài trừ nở nụ cười, chân thành nói “Chúng ta dù sao cũng là người một nhà, tục ngữ nói đánh gãy xương cốt hợp với gân, nhà của chúng ta lão gia là thật sự thực vì đường đệ cao hứng, tuy nói đường đệ quan chức không có nói thăng, chính là nghe chúng ta lão gia ý tứ, Hoàng Thượng nhất định sẽ trọng dụng. Chúng ta lão gia cùng đường đệ cùng dùng sức cho nhau giúp đỡ, còn sầu khôi phục không được nhà chúng ta trước kia vinh quang?”

Đỗng thị trong lén lút cùng Lăng Trụ thương lượng quá, hiện tại thật vất vả ở Tứ a ca kia báo hào, nhưng trăm triệu không thể bị Lăng Thành tới đi vào. Đắc tội Lăng Thành còn chưa kịp, ngàn vạn không thể đắc tội Tứ a ca nha. Vì thế Đỗng thị tiếp tục lãnh đạm nói “Chúng ta lão gia là cái

chí khí đoán, không có Lăng Thành đường huynh như vậy cao lý tưởng. Bằng không nói như thế nào Hoàng Thượng thánh minh đâu? Biết Lăng Trụ là cái dung tán người, cho nên chỉ là cho hắn phong một cái đẹp tước vị. Nhà của chúng ta lão gia đã sớm nói qua, khôi phục tổ tiên vinh quang còn phải xem Lăng Thành đường huynh, hắn nha là không thể giúp gấp cái gì. Nay không ngươi xem hắn lại cùng những cái đó bạn tốt uống rượu đi, hắn đối con đường làm quan thượng sự một chút đều không để bụng, ta đối hắn cũng thật là không có gì biện pháp.”

Đỗng Ngạc thị dù sao cũng là nội trạch mà phụ nhân không phải thực hiểu biết bên ngoài mà tình huống. Hơn nữa Lăng Thành cũng sẽ không cùng nàng nói quá nhiều. Cho nên nàng nhưng thật ra thực sự tin tưởng Lăng Trụ là cái người tầm thường. “Đệ muội. Vẫn là muốn cho đường đệ để bụng mới hảo. Rốt cuộc con đường làm quan vẫn là rất quan trọng mà. Hay là nên làm đường đệ hảo hảo ứng đối những cái đó có thể lực mà các hoàng tử mới hảo.”

“Không dối gạt ngươi. Ta cũng thường xuyên như vậy mà khuyên chúng ta lão gia. Nhưng là hắn cẩn bản là không nghe. Hắn nha chỉ là muốn làm cái phú quý người rảnh rồi. Ta đối chúng ta lão gia là một chút biện pháp đều không có. Nếu là thực sự nói thâm. Chọc hắn tức giận. Cùng ta xa lạ. Vậy không hảo. Cho nên ta tưởng khai. Liền tùy hắn đi thôi. Chỉ cần hắn không gây chuyện sinh sự là được. Cái gì vinh hoa phú quý ta cũng liền không để bụng.” Đỗng thị nhàn nhạt mà thở dài.

Đỗng Ngạc thị vẫn luôn liền khinh thường Lăng Trụ mà không tiến tới. Hôm nay nghe Đỗng thị như vậy vừa nói. Cũng liền tin tám phần. Huống hồ Lăng Trụ lần này ban thường trung thực sự không phải nhất thấy được mà. Khả năng chỉ là hắn vận khí tốt vừa vặn đi. Cho nên Đỗng Ngạc thị cũng không ở lấy lòng nịnh bợ. Ngồi thẳng thân thể nói “Không phải ta nói. Đối với con đường làm quan điểm này ta đảo so đệ muội bót lo.

Chúng ta lão gia tuy rằng không có phong tước chính là hiện tại cũng là có chút cái thực quyền. Tám a ca đối hắn càng là coi trọng mà đến không được. Chúng ta lão gia cũng để bụng. Tám a ca mà dày rộng nhân đức ai không biết. Chúng ta lão gia đi theo hắn tương lai nhất định là có tiền đồ mà.”

Phát trường kiến thức đoán nói mà có phải hay không Đỗng Ngạc thị loại người này đâu? Đỗng thị bất đắc dĩ mà lắc đầu. Chính mình hiện tại vô pháp khuyên cũng khuyên không được. Lăng Thành một nhà cùng tám a ca mà dây dưa quá sâu. Căn bản là vô pháp bứt ra. “Ta đã sớm nói qua đường tàu là Hữu Phúc khí mà. Tương lai Lăng Thành đường ca thăng quan phong tước còn không phải thực dễ dàng sự sao? Chúng ta lão gia là không hy vọng mà. Tương lai vẫn là đến xem Lăng Thành đường ca mới được. Đến lúc đó thỉnh đường tàu không cần quên chúng ta này những bà con nghèo mới hảo.”

“Kia sao có thể chứ? Mặc kệ phân không phân gia chúng ta rốt cuộc vẫn là người một nhà. Có cộng đồng mà tổ tiên. Chúng ta lão gia liền như vậy một cái đích ruột thịt mà đường đệ. Như thế nào sẽ quên các ngươi? Đệ muội tuy nói tại nội trạch cũng nên biết tám a ca có rất lớn mà thực lực. Nếu là đường đệ lúc này dựa hướng tám a ca. Tương lai chõ tốt không phải cũng là rất nhiều sao?” Đỗng Ngạc thị đắc ý mà sờ sờ tóc khuyên nhủ.

Xem ra nàng vẫn là không quên chính mình tới mà mắt. Đỗng thị nhíu nhíu mi. Chính mình thực sự không nghĩ cùng nàng lại dây dưa đi xuống. Đỗng thị cầm lấy chén trà uống ngum trà. Nhuận đỡ khát nói “Nếu chúng ta lão gia là cái thông minh mà ta cũng liền không cần phí nhiều như vậy địa tâm. Lăng Trụ chịu không nổi câu thúc. Lại dễ dàng đắc tội với người. Cho nên nha nếu là thực sự dựa hướng hoàng tử a ca nhóm. Đến lúc đó xảy ra chuyện chẳng phải là không hảo sao? Ta cũng tưởng khai. Những cái đó vinh hoa phú quý ta cũng cầu không đến. Không bằng như vậy bình

bình an an mà vô cùng đơn giản mà tính. Tùy chúng ta lão gia vui vẻ liền hảo. Ta cái này đương thê tử mà ở con đường làm quan thượng thực sự là không dám thâm nói. Bằng không lấy chúng ta lão gia mà tính tình không thấy được sẽ nháo xảy ra chuyện gì tới đâu? Nay liền so ra kém Lăng Thành đường ca. Hắn rốt cuộc vẫn là thực nghe đường tẩu mà khuyên mà. Đường tẩu như thế hiền huệ quản gia có chính gốc. Lăng Thành đường ca nhất định đối đường tẩu ngữ ống mộ có thêm mà.”

Đồng Ngạc thị trong lòng âm thầm phát khố, nhưng là trên mặt vẫn là giả bộ tới hạnh phúc mỹ mãn. “Chúng ta đương nữ nhân đều không phải dễ dàng, tuy nói ngươi đường ca đối ta còn là thực không tồi, nhưng là nam nhân sao vẫn là có rất nhiều loanh quanh lòng vòng, đệ muội cũng không cần suy nghĩ nhiều quá. Đệ muội có đích tử đích nữ tại bên người tương lai ai còn có thể lướt qua ngươi không thành? Dương nữ nhân còn không phải là cầu cái trưng phu tranh đua con cái tiền đồ sao?”

Đây là cỗ đại nữ nhân đi, mặc kệ lại như thế nào ủy khuất ở mặt ngoài vẫn là đến làm bộ thực hiền huệ thực hạnh phúc. Đồng thị rốt cuộc không phải ra tới kia hội, hiện tại nàng cũng có chút bằng hữu biết một ít cái bát quái, Lăng Thành là cái thực phong lưu người, trong nhà cùng phòng nha hoàn vẫn là rất nhiều, huống hồ từ Tề Trân xảy ra chuyện sau, Lăng Thành cũng không giống qua đi như vậy đối đãi Đồng Ngạc thị. Nghĩ vậy Đồng thị đối Đồng Ngạc thị chán ghét chi tình thiêu rất nhiều, không cảm sinh ra chút đồng tình tới. Tề Lạc phi thường hiểu biết chính mình mẫu thân, biết mẫu thân là dễ dàng mềm lòng, Tề Lạc tuy rằng cũng có chút đáng thương Đồng Ngạc thị, nhưng là lại biết này đó đều là Đồng Ngạc thị chính mình tạo thành, nếu nàng đủ cường ngạnh đủ thông minh nói Lăng Thành cũng sẽ không đối nàng như vậy, hơn nữa đây là phong kiến lưu lại tới đồ vật chính mình cũng không thay đổi được. Tề Lạc quyết định không thể bởi vì đồng tình nàng liền kiểm củi ba năm thiêu một giờ, “Đường bá mẫu lời này nói quá đúng, Lăng Thành đường bá phụ kia đại chức quan, được đến

tám a ca như vậy coi trọng, hơn nữa Tè Trân tỳ tỳ lập tức liền phải tuyển tú, tương lai đường bá mẫu chẳng phải là có rất lớn phúc khí.” Tè Lạc hơi mang hâm mộ nói.

Đồng thị phản ứng lại đây, thu hồi đồng tình tâm cũng vội vàng nói “Là nha, là nha, Tè Trân là cái nhan sắc tốt, tương lai nhất định là tốt, đường tẩu tương lai liền hưởng phúc đi.”

Nói thật Đồng Ngạc thị rốt cuộc không nghĩ Lăng Trụ một nhà cùng tam a ca có điều liên lụy, nếu là làm tam a ca nhìn trúng Tè Lạc, như vậy chính mình cùng Tè Trân nhiều phiền mưu hoa không phải uổng phí sao? Nhìn bọn họ một nhà đối tam a ca cũng không có gì hứng thú, cũng liền yên lòng. Đồng Ngạc thị không tin Lăng Trụ còn có thể có như vậy cái vận khí tốt, Lăng Trụ tước vị cũng liền đến này mới thôi. Đồng Ngạc thị nhìn xem cũng không có gì nói cũng liền đứng dậy cáo từ. Đồng thị thấy Đồng Ngạc thị đi xa thân ảnh, lắc đầu thở dài một hơi. Tè Lạc vội vàng an ủi nói “Ngạch nương này dù sao cũng là bọn họ lựa chọn, chúng ta là quản không được.”

Đầu phát

Chương 61 phụ tá với nhiều

Lăng Trụ bị Hoàng Thượng phong làm nam tước, hiện tại lại trụ cái này tam tiến tòa nhà liền có vẻ ít đi một chút. Đầu phát Lăng Trụ gia bốn phía cũng không có thích hợp phòng ở tiến hành xây dựng thêm, hơn nữa Lăng Trụ cũng thật sự không nghĩ cùng Lăng Thành một nhà ai thân cận quá, đồ tăng phiền toái, cho nên cùng Đồng thị cùng Tè Lạc thương lượng một chút quyết định vẫn là lại tìm phòng ở chuyển nhà hảo. Tè Lạc thực thích hiện tại chính mình sân hoa mai, cho nên liền đưa ra nhà mới tử cũng muôn có hoa mai mới được. Đồng thị không có gì khác yêu cầu chỉ là cái này phòng ở dù sao cũng là bọn họ một nhà tới cổ đại trạm thứ nhất,

thoáng có chút luyến tiếc mà thôi. Lăng Trụ an ủi nàng, cái này tòa nhà là không bán, đem nó trở thành biệt viện thì tốt rồi. Lăng Trụ biết nếu chính mình mới vừa một phát đạt liền cùng Lăng Thành một nhà phân rõ giới hạn, ở chú ý trung hiếu lễ nghi thanh triều nói, sẽ thực chọc người phê bình đối chính mình tương lai cũng sẽ có chỗ hỏng. Lấy phòng ở tiêu chuyền nhà ai cũng chọn cũng không được gì, lấy Tứ a ca khôn khéo tinh tế cũng nên minh bạch đi.

Lăng Trụ một nhà cũng từng tự mình đến Lăng Thành trong phủ cấp lão thái thái thỉnh an, hơn nữa hướng nàng thuyết minh chính mình một nhà muốn chuyển nhà lý do, lão thái thái rất là không hài lòng, nhưng là biết chính mình là ngăn không được, cho nên chỉ là lặp lại cường điệu muốn nhiều trợ giúp Lăng Thành, huynh đệ đồng lòng hợp lực khôi phục gia tộc vinh quang. Lăng Trụ chỉ là ứng phó, lão thái thái tuổi tác đã lớn nếu là khí nàng phiền toái liền lớn hơn nữa. Lăng Thành nương lần này cơ hội tuy rằng cực lực mượn sức Lăng Trụ, nhưng là tất cả đều bị Lăng Trụ chặn trở về. Mặc kệ Lăng Thành nói như thế nào, Lăng Trụ vẫn luôn cường điệu chính mình là duy hoàng đế mệnh lệnh thị tòng. Nhìn như thế kiên quyết Lăng Trụ, Lăng Thành cũng không khỏi mắng thầm, thật là khói đầu gỗ. Bất quá tám a ca cũng không có hoàn toàn hy vọng chính mình có thể giữ chặt Lăng Trụ, chỉ là hy vọng Lăng Trụ có thể thoát thiên chút tám a ca thôi. Lăng Thành nghĩ thầm chờ tám a ca bước lên trữ quân chi vị, Lăng Trụ còn có thể không nghe lời sao?

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 48

Này chương phân lượng thực đủ nha, cho nên mặt dày hướng thân nhóm cầu xin đề cử phiếu, có cái gì kiến nghị nhất định phải cho ta nhǎn lại nha!

Đầu phát

Chương 62 dọn nhà chi hỉ

Lăng Trụ mời với nhiều đương chính mình phụ tá, Lăng Trụ cảm thấy là chính mình tới cỗ đại sau làm chính xác nhất một cái quyết định. Với nhiều tài hoa được đến nhanh chóng phát huy. Lăng Trụ không bao giờ dùng đối mặt những cái đó làm hấn đau đầu không thôi công văn, đừng nhìn với nhiều tính ngay thẳng không nghĩ tới hấn xử lý khởi công văn cùng trên dưới cấp quan hệ tới lại rất lành nghề, hơn nữa hấn xinh đẹp thư pháp, Lăng Trụ càng cùng với nhiều ở chung liền càng là thường thức hấn, cho nên Lăng Trụ cũng liền chậm rãi cùng với nhiều thành thật với nhau lên. Với nhiều tuy rằng cũng có một ít văn nhân đặc có khí phách nhưng là trải qua nhiều năm chìm nổi tôi luyện, những cái đó thư sinh khí phách thiếu rất nhiều. Hơn nữa hấn sư từ danh sư, lại vẫn luôn ở kinh thành quyền quý nhà dạy học, cho nên đối kinh thành trên quan trường sự hiểu biết vẫn là rất rõ ràng, bởi vậy với nhiều đương khởi Lăng Trụ phụ tá có vẻ thành thạo. Quan trọng nhất chính là thông qua một đoạn thời gian tiếp xúc gần gũi, với nhiều tán thành Lăng Trụ một ít độc đáo ý tưởng, hơn nữa Lăng Trụ đối chính mình cực kỳ tín nhiệm, không có bởi vì chính mình là người Hán liền cao cao tại thượng, Lăng Trụ cùng với nhiều cũng thường

xuyên đổi một ít mân hán khác nhau mà trao đổi ý kiến, cho nên Lăng Trụ cùng với nhiều rất có một ít chỉ hận gặp nhau quá muộn bộ dáng, với nhiều vì Lăng Trụ làm việc cũng càng thêm tận tâm tận lực. Trời sinh tính sang sảng biết lịch sử đại thể đi hướng Lăng Trụ hơn nữa khôn khéo tinh tế tài học phong phú với nhiều, dùng Tè Lạc nói nói, bọn họ chính là tốt nhất chụp đương đại danh từ, có với nhiều người như vậy ở Lăng Trụ bên người Tè Lạc liền càng thêm yên tâm.

Nhà mới tử thực mau liền tu chỉnh hảo, Lăng Trụ một nhà tìm cái một cái cát tường nhật tử dọn đi vào. Tân phủ đại môn rất là trang trọng đại khí, cao cao treo tấm biển viết mấy cái lưu kim chữ to ‘trí xa nam tước phủ’ có thể là bởi vì Lăng Trụ khiêm tốn cẩn thận rất được Khang Hi nhìn với con mắt khác, cho nên trí xa cái này phong hào là sau lại Khang Hi lại cố ý hạ chỉ gia phong. Chỉ là Tè Lạc thực không thích trí xa cái này phong hào, này thực dễ dàng làm nàng nhớ tới giáp ngọ trung ngày trong chiến tranh hi sinh cho tổ quốc anh hùng dân tộc Đặng thế xương, Tè Lạc chỉ cần tưởng tượng đến thanh triều về sau hắc ám lạc hậu liền đổi trước mặt hạnh phúc sinh hoạt đã không có quá lớn hứng thú. Cái này phong hào làm Lăng Trụ một nhà sứ mệnh cảm càng trọng một ít, rốt cuộc hắn là như thế nào thay đổi lịch sử tiến trình đâu? Vừa không uy hiếp chính mình gia hạnh phúc hài hòa sinh hoạt lại có thể tránh cho đem dài đến 300 năm khuất nhục sử, này thật đúng là một cái nan giải mệnh đè nha. Khang Hi không nghĩ tới cái này đơn giản phong hào sẽ cho Lăng Trụ một nhà mang đến nhiều như vậy ý tưởng, đồng dạng cũng không nghĩ tới cái này phong hào sẽ đổi tương lai sinh ra như vậy đại biến hóa.

Tè Lạc sân so trước kia muôn lớn hơn rất nhiều, cây mai loại cũng so trước kia nhiều, hòng mai bạch mai tranh nhau nở rộ thoát nhìn tương đương xinh đẹp. Trong sân thậm chí còn thiết có một tòa tiểu kiều cùng một cái chảy nhỏ giọt trường lưu sông nhỏ, này đó tổ hợp lên làm cho cả sân có vẻ phi thường thanh nhã độc đáo. Phòng thiết kế cùng gia cụ bài trí

hoàn toàn đều là Tề Lạc an bài, Tề Lạc vẫn luôn liền rất thích cổ vận mười phần ở nhà hoàn cảnh, cho nên Tề Lạc phòng cũng không có gia tăng quá nhiều hiện đại nguyên tố. Nhìn chỉnh thể có vẻ tươi mát thanh nhã cổ kính phòng, đặc biệt là phòng vẽ tranh cùng cầm thất chỉ cần vừa mở ra cửa sổ là có thể đem trong sân cảnh trí hoàn toàn cất vào đáy mắt, Tề Lạc đối này hết thảy an bài cảm thấy phi thường vừa lòng.

Lăng Trụ một nhà bởi vì tòa nhà lớn, cho nên lại trải qua chọn lựa kỹ càng tìm chút người hầu, những người này trải qua Đổng thị gỗ cùng Triệu ma ma dạy dỗ đã nhanh chóng tiến vào cương vị. Nay những tân nhân ở chỗ lão nhân ma hợp trung cũng đầy đủ hiểu biết nam tước phủ quy củ cùng truyền thống, cho nên tuy rằng này đó tân nhân khó tránh khỏi có một ít tiểu nhân tì vết, nhưng là tổng thể tới nói Đổng thị vẫn là thập phần vừa lòng. Lăng Trụ bởi vì dọn nhà chi hỉ tới cửa chúc mừng người rất nhiều, tặng lễ vật người cũng rất nhiều, Đổng thị ở Tề Lạc hiệp trợ hạ đem thu được mỗi một phần lễ vật đều cẩn thận phân biệt đăng ký đăng ký, hơn nữa thích đáng bảo quản. Hơn nữa đem tặng lễ người cũng nhất nhất nhớ hảo, chờ có nhân tình thời điểm đáp lễ.

Vội xong này đó xã giao về sau, Lăng Trụ một nhà rốt cuộc thật dài thở phào nhẹ nhõm, Lăng Trụ không cầm cảm thán nói “Không nghĩ tới tại đây dọn một lần gia như vậy phúc tạp, bất quá này đó rốt cuộc đều kết thúc, chúng ta rốt cuộc có thể quá một ít thư thái hạnh phúc sinh sống.”

Đổng thị tán đồng nói “Là nha, chúng ta rốt cuộc có thể không hề lo lắng thu không đủ chi, chúng ta hiện tại cũng là có chút cái căn cơ, ta trước nay liền không có nghĩ đến chúng ta không chỉ có sẽ trở thành nam tước phủ, còn có thể có như vậy cái tòa nhà lớn.”

“Kia còn không được cảm tạ a mã nỗ lực, bằng không chúng ta sao có thể có hiện tại sinh hoạt. A mã ngươi chính là chúng ta dẫn đường người, ngươi chỉ dẫn chúng ta đi tới phương hướng, ngươi chính là chúng ta

thiên, ngươi chính là chúng ta mà, ngươi chính là chúng ta thần thoại.” Tề Lạc ôm Lăng Trụ cánh tay nghịch ngợm nói.

Lăng Trụ một hớp nước trà phun rốt cuộc hạ, bị sặc đến ho khan liên tục, “Khu khu, ngươi cái này nha đầu không cần dùng vĩ nhân tiêu chuẩn hình dung ta được không, lấy được này đó thành tích là nhà của chúng ta cùng nhau nỗ lực mà kết quả, kỳ thật chỉ cần là cùng các ngươi ở bên nhau ta liền rất vui vẻ thực thấy đủ.” Đổng thị cùng Tề Lạc nghe thấy Lăng Trụ nói như vậy cũng thực cảm động, bọn họ đều vì cái này gia ở thanh triều có thể đánh hạ căn cơ trả giá rất nhiều, cũng thay đổi rất nhiều, nhưng là chỉ cần người một nhà có thể vui vẻ ở bên nhau, bọn họ cảm thấy vô luận thế nào đều là đáng giá.

Tề Lạc đang ở phòng vẽ tranh trung vẽ tranh, tuy rằng với phu nhân dạy dỗ quá Tề Lạc tranh thuỷ mặc kỹ xảo, nhưng là Tề Lạc vẫn là càng thích tranh Tây pháp. Tiền lão bản bởi vì Lăng Trụ phong tước sau, đối Lăng Trụ một nhà càng là nhiệt tình đến không được, hơn nữa hắn biết Tề Lạc thích tranh Tây, cho nên mọi việc tân tiến có quan hệ tranh Tây đồ vật, tiền lão bản toàn bộ đều cấp Tề Lạc lưu có một phần, bởi vậy Tề Lạc tranh Tây họa chính là hình thức dạng, họa pháp cùng công lực đều tiến bộ rất nhiều.

Hồng Anh mang theo một cái chuyên môn trang anh vũ lồng sắt vào được, “Cô nương, ngươi mau đến xem xem đây là giác la khiêm ninh thiếu gia tặng cho ngươi dọn nhà chi hỉ lễ vật. Nô tỳ trước nay chưa thấy qua như vậy xinh đẹp thần khí anh vũ đâu?”

Tề Lạc nghe vậy buông xuồng bút vẽ, đánh giá khởi đứng ở lan can thượng anh vũ, này chỉ anh vũ phi thường xinh đẹp, màu lông xanh biếc xanh biếc giống như có thể phát ra lục quang giống nhau, hồng hồng miệng, trên trán một dumbo hoàng mao phi thường thấy được, nhưng là nhất chọc người chú ý chính là anh vũ linh động hai mắt, nhìn chính là cái thông minh cơ linh động vật, phi thường làm cho người ta thích. Tề Lạc ở

mây tía phục sức hạ rửa sạch sẽ tay cùng thay cho vẽ tranh khi nhớ kỹ tạp dề, đi tới anh vũ trước mặt, cầm Hồng Anh đưa qua đồ ăn trêu đùa nó, anh vũ thấy Tè Lạc vội vàng thanh thúy kêu lên “Cô nương cát tường” “Cô nương cát tường” Tè Lạc sau khi nghe được cười thực vui vẻ.

“Này thật là một cái thông minh mà anh vũ. Cũng không biết giác la thiếu gia là từ đâu tìm tới mà. Nhìn hắn là huấn luyện thật lâu.” Hồng Anh thấu thú địa đạo.

Tè Lạc dùng tay tiêu tâm mà vuốt ve anh vũ trên trán mà mao. Hỏi “Đây là giác la khiêm ninh thác ca ca mang đến tặng cho ta mà đi? Chỉ là ca ca như thế nào không có tự mình tới đâu?”

“Hoàn đại gia giống như sốt ruột đi ra ngoài. Vội vàng đem anh vũ giao cho nô tỳ liền rời đi. Hoàn đại gia còn công đạo nô tỳ phải hảo hảo mà chiếu cố này chỉ anh vũ. Cũng không biết hoàn đại gia gần nhất ở vội chút cái gì?”

“Có thể là ca ca ở vội vàng khảo thí mà sự tình đi. Hắn dù sao cũng là nam hài tử xã giao cũng là tương đối nhiều mà. Đâu giống ta mỗi ngày chỉ có thể ở nhà buồn.” Tè Lạc hơi mang hâm mộ mà nói.

“Muốn nói vẫn là giác la khiêm ninh thiếu gia có tâm. Tặng chỉ anh vũ coi như dọn nhà chi hỉ mà lễ vật. Cô nương. Người xem này chỉ anh vũ nhiều lanh lợi.” Anh vũ an tĩnh mà làm Tè Lạc vuốt ve lông chim. Thỉnh thoảng dùng đầu nhỏ tách tạch Tè Lạc mà tay. Tè Lạc cũng không nghĩ tới giác la khiêm ninh sẽ đưa cho chính mình một con anh vũ. Nghĩ đến cái kia sang sảng cường tráng mà thiếu niên. Tè Lạc không cấm lô ra một tia ý cười. Xem ra giác la khiêm ninh là cái hảo anh em hảo ca ca đây?

Tè Lạc phân phó nói “Này chỉ anh vũ đã kêu cát tường hảo. Hồng Anh các ngươi cần phải hảo hảo chiếu cố nó. Cát tường. Người có chịu không?”

Anh vũ giống như nghe hiểu giống nhau giống nhau. Không ngừng nói “Cát tường. Cát tường. Cô nương cát tường” “Cát tường. Cát tường. Cô nương cát tường”

Tú a ca bình tĩnh nghe thuộc hạ hồi báo, sau đó lãnh đạm nói “Trí xa nam túc Lăng Trụ đã chuyển nhà?”

“Lăng đại nhân bởi vì phòng ở tiều mà dọn tới rồi cách hẵn đường huynh Lăng Thành đại nhân gia khá xa địa phương, dọn nhà chi hỉ ngày đó tới cửa chúc mừng người rất nhiều, bất quá trên cơ bản đều là Lăng Trụ đại nhân sở kết giao hảo bằng hữu, tuy rằng Lăng Trụ đại nhân bằng hữu chức quan đều không lớn, nhưng là, chủ tử, những người đó giữa đại bộ phận đều là Bát Kỳ tinh nhuệ, lần này duyệt binh nghi thức trung đại ra phong thái, Hoàng Thượng không chỉ có đối bọn họ ban thưởng có thêm, lại còn có phi thường coi trọng bọn họ. Dương Khang đại nhân tuy rằng không có tự mình chúc mừng, nhưng là lại tặng thực trọng hậu lễ. Cho nên nô tài cảm thấy Lăng Trụ đại nhân là cái không thể bỏ qua nhân vật đâu?”

“Ân, ta đã biết, các ngươi vẫn là muốn tiếp tục hảo hảo quan sát Lăng Trụ, nhưng là ngàn vạn chú ý đừng cho người khác phát hiện, ta tưởng Hoàng A Mã kia cũng sẽ phái người nhìn chằm chằm hẵn, các ngươi muốn cẩn thận một chút.” Dận Chân phân phó nói.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 49

“Nhị ca. Vậy ngươi không bồi ta đua ngựa?” Lẽ ninh không hài lòng mà nói.

Giác la khiêm ninh vỗ vỗ đệ đệ hai đầu bờ ruộng nói “Ta giáo các nàng không dùng được bao lâu thời gian mà. Người trước cùng ngọc lâm bọn họ thi đấu hảo.”

“Không cần như vậy phiền toái, ta nhìn các ngươi cưỡi ngựa là đến nơi, ta đối cưỡi ngựa thật sự là không phải thực lành nghề.” Tè Lạc ngượng ngùng nói.

“Kia sao có thể hành đâu, lần này chính là mang theo các ngươi hai cái nữ hài tới chơi, Tè Lạc muội muội cũng không cần lo lắng, khiêm ninh dạy người cưỡi ngựa vẫn là thật sự có tài, Ngọc Dao muội muội chính là hẵn giáo. Liền ấn khiêm ninh nói làm tốt.” Phó sát ngọc lâm phản bác nói.

Người khác cũng không có gì ý kiến, Tè Lạc biết chính mình phản đối không có hiệu quả, huống hồ nàng đối cưỡi ngựa vẫn là có chút hướng tới, cho nên cũng liền gật đầu đồng ý. Khiêm ninh cấp Tè Lạc chọn lựa một cái nhìn phi thường dịu ngoan, thoảng thấp bé ngựa nói “Tè Lạc muội muội là người mới học, này con ngựa bị huấn luyện thực hảo, thực thích hợp ngươi.” Tè Lạc nghe vậy sờ sờ măt tông mao, lại nhìn nhìn khiêm ninh kia thất thần khí cao lớn ngựa, trên mặt xuất hiện ra hâm mộ chi tình. Khiêm ninh nhìn không ngừng biến hóa biểu tình Tè Lạc, không cầm có chút buồn

cười nói “Chờ Tè Lạc muội muội thuật cưỡi ngựa luyện hảo, liền có thể kỵ loại này cao đầu đại mã, hiện tại vẫn là từ cơ bản làm khởi đi!”

Tè Lạc mặt hơi hoi đỏ, nhỏ giọng lầm bẩm “Ta lại không tưởng chính mình kỵ, ta chỉ là muốn cho soái ca mang theo ta kỵ mà thôi, kia cảnh tượng nên là cõ nào duy mĩ nha!” Kỳ thật mỗi cái nữ hài tử đều có loại này bạch mã vương tử tình tiết, luôn luôn bình tĩnh Tè Lạc cũng không ngoại lệ. Khiêm nhinh lỗ tai thực hảo sử, có nghe rõ Tè Lạc nhỏ giọng lầm bẩm, chỉ là sợ Tè Lạc sẽ thẹn thùng, sờ sờ chính mình đầu cười hỏi “Tè Lạc muội muội lại đang nói cái gì đâu?” Tè Lạc vội vàng xua tay lắc đầu nói “Không có gì, không có gì.”

Ngọc Dao khởi một con ngựa chậm rãi lại đây. Thấy loại tình huống này, hỏi “Các ngươi còn không có chuẩn bị tốt sao? Tè Lạc muội muội không cần khẩn trương, kỳ thật cưỡi ngựa vẫn là thực dễ dàng.”

Khiêm nhinh hướng Tè Lạc giảng thuật cưỡi ngựa yếu lĩnh cùng những việc cần chú ý, Tè Lạc rốt cuộc có người trưởng thành trí tuệ cho nên lĩnh ngộ năng lực vẫn là rất mạnh. Khiêm nhinh nhìn Tè Lạc ở chính mình bên người nghiêm túc nghe, hắn cảm thấy trước nay liền không có quá vui vẻ, hy vọng giờ khắc này có thể nhiều dừng lại một hồi. Nên công đạo đã không sai biệt lắm, khiêm nhinh nắm mã nói “Tè Lạc muội muội không cần khẩn trương, án ta công đạo liền không có vấn đề, huống hồ ta ở bên cạnh ngươi, là sẽ không làm ngươi ra bất luận cái gì vấn đề.”

Tè Lạc hạ quyết tâm, kéo qua mã dây cương, dẫm lên bàn đạp hướng bò, lao lực bò lên trên mã, ngồi trên lưng ngựa, Tè Lạc cảm thấy chính mình lập tức cao rất nhiều. Ngẫm lại chính mình lên ngựa quá trình, Tè Lạc cảm thấy chính mình thực mất mặt một chút cũng không có giống trong TV diễn hiệp nữ như vậy anh tư táp sảng. Tè Lạc kỳ thật có thoảng bệnh sợ độ cao, cưỡi ở không có gì an toàn bảo đảm lập tức. Tè Lạc cảm thấy thực khẩn trương, có một ít sợ hãi.

“Tè Lạc muội muội không cần sợ hãi, có ta ở đây bên cạnh ngươi là sẽ không làm ngươi ra bất luận cái gì vấn đề, chú ý ta dạy cho ngươi cưỡi ngựa yếu lĩnh, không có việc gì.” Khiêm ninh giữ chặt mã dây cương ôn nhu an ủi ngồi trên lưng ngựa Tè Lạc.

Có thể là khiêm ninh nói nỗi lên tác dụng, Tè Lạc thả lỏng một chút tâm tình, ý nghĩ cũng rõ ràng rất nhiều. Nhìn dần dần thả lỏng lại Tè Lạc, “Ngồi ổn, ta muốn năm mǎ đi rồi. Ngàn vạn không cần lo lắng, kỳ thật không có gì.” Khiêm ninh nói xong liền năm mǎ chậm rãi đi rồi lên, vừa đi vừa cùng Tè Lạc nói chuyện, dùng để phân tán Tè Lạc khẩn trương cảm xúc.

Tè Hoàn bọn họ cũng đồng dạng ở chú ý Tè Lạc này mặt động tĩnh, nhìn cái loại này hình ảnh, lễ nhinh không cảm thấy nói “Xem ra nhị ca thật sự có giáo nữ hài tử khỏi mǎ thiên phú đâu! Ngọc Dao tỷ tỷ chính là nhị ca giáo.”

“Là nha, đừng nhìn khiêm ninh thực hào sảng, nhưng là giáo người khác chính là rất tinh tế, nếu không phải hắn ta muội muội cũng học không được cưỡi ngựa, Tè Hoàn ngươi cứ yên tâm đi!” Ngọc lâm nhìn chính mình muội muội cưỡi ngựa chậm rãi tới gần khiêm an hòa Tè Lạc, hơn nữa cùng bọn hắn cùng đi tới. Ngọc lâm không cầm nghĩ đến nếu là Ngọc Dao chỉ hôn có thể chỉ cấp khiêm ninh nên thật tốt, hai nhà giao hảo, khiêm ninh lại là cái có bản lĩnh, sẽ đối Ngọc Dao tốt. Nhưng là Ngọc lâm cũng biết đây là không có khả năng, chính mình ngạch nương đối muội muội ôm có rất lớn hy vọng, hy vọng nàng có thể gả địa vị càng cao một ít, tương lai hảo có thể giúp đỡ chính mình gia tộc, hơn nữa lần này bởi vì duyệt binh nghi thức công lao chính mình a mǎ cũng bị phong làm nhị đẳng nam tước, ngạch nương đối Ngọc Dao chờ đợi liền càng cao chút, khiêm ninh cái gì cũng tốt nhưng là vô pháp tập tước điểm này không tốt.

Lễ ninh đột nhiên chụp ngọc lâm kỵ đến mĩ một chút, cao giọng nói “Ngọc Lâm ca ca, ngươi suy nghĩ cái gì đâu? Chúng ta tới thi đấu đi!”

Ngọc lâm không chế được ngựa, cười nói “Hảo đi, ngươi nhất định sẽ thua. Người thua chính là muôn mòn khách nga.” Ngọc lâm cùng lễ ninh ngươi tranh ta đoạt đến cưỡi ngựa chạy như bay lên. Tề Hoàn biết lấy chính mình thuật cưỡi ngựa cùng bọn họ là vô pháp so, cũng liền không nóng nảy cưỡi ngựa đi tới Tề Lạc bên người. Xem ra Tề Lạc đã kỵ rất khá, khiêm nhin đã đem dây cương hoàn toàn giao cho Tề Lạc, chính hắn cũng ngồi trên lưng ngựa, chú ý Tề Lạc trạng huống.

Thấy Tề Hoàn đã đến, Tề Lạc không cầm cao hứng mà đắc ý nói “Thế nào? Ca ca ta còn là học thực mau đi!”

“Kia còn không phải nhân gia khiêm nhin giáo hảo, bằng không ngươi là không có khả năng tiến bộ nhanh như vậy.” Tề Hoàn đả kích Tề Lạc nói.

Tề Lạc nhìn nhìn ở bên cạnh vẫn luôn khẩn trương nhìn chăm chú vào chính mình khiêm nhin, trong lòng rất là cảm kích, “Khiêm nhin ca ca, chính là cái hảo ca ca nha, ngươi cũng muốn hướng hắn học tập mới hảo.”

Tề Hoàn thấy bởi vì Tề Lạc nói mà thẹn thùng nắm chặt dây cương khiêm nhin, bọn họ chỉ gian sự vẫn là tương lai rồi nói sau, rốt cuộc hiện tại Tề Lạc còn nhỏ. Tề Hoàn cùng khiêm nhin đem Tề Lạc cùng Ngọc Dao hộ ở bên trong, bọn họ biên cưỡi ngựa biên cao hứng phần chấn cười nói. Tề Lạc cảm thấy thật cao hứng, nếu là mỗi ngày đều có thể kỵ cưỡi ngựa, hô hấp một chút mới mẻ tự do không khí liền thật tốt quá.

Nơi xa truyền đến một trận tiếng vó ngựa, xa xa mà trông thấy cưỡi ngựa chạy như bay lại đây một đội nhân mã, Tề Lạc bọn họ dừng lại chú mục quan khán. Ngọc Dao hỏi “Khiêm nhin ca ca ngươi biết bọn họ là ai sao? Bọn họ giống như giống chúng ta lại đây.”

“Ta cũng không phải rất rõ ràng, này phụ cận đều là thuộc về những cái đó hoàng tộc hoàng thân quốc thích, có thể là cái nào hoàng tộc a ca cũng nói không chừng.” Khiêm ninh nghĩ trả lời nói.

Tề Lạc nghe thấy khiêm ninh như vậy phân tích, không khỏi âm thầm nhắc nhở chính mình muốn nhiều hơn chú ý, ngàn vạn không cần chọc cái gì phiền toái mới hảo.

Đầu phát

Chương 64 trại nuôi ngựa phong vân (nhị)

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 50

“Gia là như vậy nhảm chán người sao? Chú ý hai chân đạp trụ bàn đạp, hai đầu gối kẹp chặt yên ngựa, đôi tay cầm chặt dây cương, thân thể hơi hoi về phía trước khuynh. Cưỡi ngựa chú ý nhanh như điện chớp, người vừa rồi như vậy không gọi cưỡi ngựa, gia làm người hảo hảo cảm giác một chút.” Nói xong liền dùng roi ngựa gõ một chút Tè Lạc ngựa mông, ngựa đột nhiên ăn đau, chạy như bay lên. Tè Lạc không cầm khẩn trương hô to “Ngươi như thế nào có thể như vậy? Ta sợ hãi!”

Bảo Thái cưỡi ngựa đuôi theo cao giọng nói “Chú ý gia dạy cho người yếu lĩnh, không cần lo lắng, gia ở bên cạnh người, sẽ không làm người xảy ra chuyện.”

Nhin chạy như bay mà đi hai con ngựa, Tè Hoàn không biết hắn là làm sao bây giờ, hắn nhưng cho tới bây giờ liền không nghĩ tới chính mình muội muội thế nhưng cùng dù thân vương thế tử là người quen, có tâm đuôi theo đi, Bảo Thái tùy tùng tiến lên ngăn cản nói “Ngươi không cần lo lắng, chúng ta gia nhất định sẽ đem cô nương bình bình an an mang về tới, nhà các ngươi cô nương là Hữu Phúc được đến chúng ta thế tử gia nhìn với con mắt khác.” Tè Hoàn nghe xong lời này không cảm âm thầm mà thở dài một hơi, trong lòng không khỏi vì khiêm nhinh cảm thấy đáng tiếc.

Tè Lạc ngồi trên lưng ngựa cũng không biết chạy bao lâu, tuy rằng vừa mới bắt đầu có chút sợ hãi, nhưng là sau lại chạy lên vẫn là thực thoải mái, thoải mái loại cảm giác này Tè Lạc tuyệt đối là sẽ không thừa nhận. Ngựa

đau kinh đã qua đi, liền chậm rãi dừng lại. Tề Lạc không nói một tiếng nhảy xuống ngựa, Bảo Thái ngay sau đó xuống ngựa đi vào bên người nàng đặc ý hỏi “Thế nào? Cảm giác không tồi đi, lúc này mới kêu cưỡi ngựa đâu? Chờ ngươi thuật cưỡi ngựa tinh thông, gia lại đưa ngươi một con hảo mã, như vậy ngươi cảm giác sẽ càng tốt.”

Nhin Tề Lạc không nói gì, Bảo Thái không cầm tiến lên quan tâm hỏi “Ngươi là làm sao vậy? Thật sự dọa tới rồi?”

Tề Lạc cảm giác chính mình đã muôn áp chế không được chính mình tính tình, không thể phát hỏa, không thể phát hỏa, Tề Lạc lại không ngừng mà nhắc nhở chính mình. Chính là Bảo Thái không có cảm giác còn ở Tề Lạc bên người không ngừng quan tâm hỏi. Tề Lạc lập tức để sát vào Bảo Thái, áp vào trước mặt hoa mai mùi hương làm Bảo Thái không khỏi sững sốt, Tề Lạc rõ ràng muốn so Bảo Thái lùn thượng rất nhiều, cãi nhau không có thân cao ưu thế khí thế thượng sẽ thực có hại, Tề Lạc bắt lấy Bảo Thái đem hắn kéo cong eo, cùng chính mình mặt đối mặt. Tề Lạc hàm chứa nước mắt nói “Ngươi rốt cuộc đem ta trở thành cái gì? Vì cái gì nhưng tâm ý của ngươi làm? Ta căn bản không nghĩ cưỡi ngựa vì cái gì ngươi còn phải cưỡng bách ta? Ta không phải ngươi sủng vật, ngươi muốn thế nào liền thế nào? Ta là một cái có độc lập tư tưởng người, ta không cần ngươi thay ta quyết định ta hắn là thế nào?”

Bảo Thái nhìn lưu nước mắt Tề Lạc không cầm sưng sốt, Tề Lạc những lời này trước nay liền không có người đối chính mình nói qua, chính mình từ trước đến nay là muốn thế nào liền thế nào. Thấy Tề Lạc nước mắt Bảo Thái không cầm cảm thấy có chút đau lòng, Bảo Thái nâng lên tay nhẹ nhàng thế nàng xoa nước mắt, an ủn nói “Đừng khóc, đừng khóc, ta, ta sai rồi còn không được sao?”

Tề Lạc không chỉ là vì hôm nay sự mà lưu nước mắt, chính yếu chính là từ tự do bôn phóng hiện đại đi tới trói buộc nhiều hơn cổ đại, cái loại này

chênh lệch, cái loại này đối tượng lai mê mang thật sự cho Tề Lạc rất lớn áp lực, Tề Lạc không nghĩ làm cha mẹ lo lắng cho nên chỉ có thể chịu đựng, không nghĩ tới nương hôm nay việc này, rốt cuộc bộc phát ra tới. Tề Lạc buông lỏng ra bắt lấy Bảo Thái vạt áo, đem lưu lại nước mắt tất cả đều bôi trên Bảo Thái tay áo thương. Nhìn càng khóc càng thương tâm Tề Lạc, Bảo Thái thật sự muốn đem nàng ôm vào trong ngực hảo hảo an ủi. Bảo Thái biết chính mình không thể làm như vậy, bằng không sẽ dọa đến đồng đù lắc, cho nên hắn chỉ là vỗ Tề Lạc bả vai nhẹ giọng an ủi nàng.

Khóc một hồi lâu, Tề Lạc rốt cuộc bình tĩnh trở lại, nàng chưa từng có nghĩ đến chính mình sẽ ở Bảo Thái trước mặt lưu nước mắt, cho nên có chút thật ngượng ngùng nhìn hắn. Bảo Thái thấy hai mắt rưng rưng sắc mặt hồng hồng Tề Lạc, hắn trước nay liền không có cảm giác được Tề Lạc là như vậy đáng yêu, như vậy chọc người trìu mến. Nàng thật là một cái biểu tình phong phú hay thay đổi nãy hè, Bảo Thái trước nay liền không có gặp được quá giống Tề Lạc như vậy nãy hè. Nhìn ngượng ngùng Tề Lạc, Bảo Thái cười nói “Ngươi rốt cuộc khóc đủ rồi? Hảo đi, lần này xem như gia sai, ngươi nghĩ muốn cái gì làm bồi thường?”

Tề Lạc không cảm có chút sinh khí, mới vừa đổi Bảo Thái xuất hiện ra một tia hảo cảm cũng đã không có, chọc chính mình liền dùng đồ vật làm bồi thường, cái này phong kiến Sô Vanh heo. Tề Lạc nheo nheo mắt hung hăng đầy Bảo Thái một chút, Bảo Thái không hề phòng bị về phía sau lùi lại vài bước, chờ hắn ổn định thân thể, phát hiện Tề Lạc đã ngồi trên lưng ngựa trên cao nhìn xuống nhìn hắn. Bảo Thái ngẩng đầu nhìn hai mắt lấp lánh sáng lên Tề Lạc, không cảm ngây dại. Bảo Thái cũng không rõ hôm nay chính mình vì cái gì như vậy ái sững sờ phát ngốc, gặp được Tề Lạc chính mình tổng hội có không tưởng được sự tình phát sinh.

“Ngươi không phải tưởng bồi thường ta sao?” Tề Lạc thanh thúy nói, sau đó hướng bên cạnh Bảo Thái ngựa hung hăng huy một roi, ngựa ăn đau

chạy như bay mà đi. Nhìn phát ngốc Bảo Thái, Tè Lạc cười có nói “Ta muốn bồi thường chính là thế tử gia chính mình dùng chân đi trở về đi, thế tử gia ta liền không chạm trễ ngươi thường thức cảnh sắc, ta liền cáo lui trước.” Nói xong lưu lại một chuỗi tiếng cười cười ngựa đi rồi.

Bảo Thái chìm đắm trong Tè Lạc vui vẻ sáng ngời mỉm cười trung, một hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại. Chưa từng có người dám đối chính mình như vậy, chính là vì cái gì chính mình ngược lại cảm thấy thực vui vẻ đâu? Bảo Thái đem ngón tay đặt ở bên miệng thanh thúy sáo tiếng vang lên, chỉ chốc lát Bảo Thái mã liền chạy trở về, Bảo Thái xoay người lên ngựa, vỗ vỗ chính mình ái mã đầu nói “Cái này tiểu cô nương rất có ý tú đi!” Ngựa như là đáp lại giống nhau thật mạnh ra một hơi.

Tè Lạc ở nửa đường thấy tới tìm kiếm chính mình Tè Hoàn, không lâu cao hứng về phía hắn phát phát tay. Tè Hoàn thấy bình an Tè Lạc thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá giống như chính mình muội muội đã khóc? Bất quá Tè Hoàn cảm giác Tè Lạc tâm tình giống như hảo rất nhiều. Tè Hoàn quan tâm hỏi “Ngươi không có gì đi? Dụ thân vương thế tử đâu?”

Tè Lạc vui vẻ nói “Ta không có gì, thế tử gia khả năng đang ở chậm rãi hướng đi trở về đâu đi!”

Tè Hoàn nghĩ, không có nói cái gì nữa, liền mang theo Tè Lạc về tới trại nuôi ngựa. Tè Lạc phát hiện Bảo Thái đã đã trở lại, không khỏi mở to hai mắt. Bảo Thái thấy Tè Lạc đặc ý cười cười. Vừa định muốn nói gì liền thấy sùng an bọn họ chạy như bay mà đến, không thể để cho người khác cảm thấy dị thường, cho nên liền nhịn xuống.

Sùng an cười đôi khiêm nhinh nói “Không hổ là hậu nhân nhà tướng, khiêm nhinh ngươi thuật cười ngựa thật sự thực không tồi, so gia còn muốn tốt hơn một ít đâu?” Khiêm nhinh khiêm tôn cười cười không nói gì. Bảo

Thái thấy văn lệ cùng Ngọc Dao cũng đã trở lại, liền nói “Thiên đã không còn sớm, chúng ta đi thôi!”

Sùng an cao giọng đối khiêm nhinh nói “Chờ có rảnh chúng ta ở so một hồi.” Sau đó liền mang theo người theo Bảo Thái rời đi. Văn lệ ở phía sau biển cao giọng nói “Biểu ca, ngươi từ từ ta kéo!”

Này một đại chương vốn là tưởng phân hai lần càng đến, lại sợ các vị nhớ thương cho nên liền dùng một lần thượng truyền. Gần nhất tự mình cảm giác phi thường tốt đẹp, không biết thân nhóm cảm giác thế nào? Có cái gì ý tưởng liền cho ta nhẫn lại đi, ta sẽ cẩn thận xem đến.

Đầu phát

Chương 65 hằng ngày việc nhỏ

Ngồi ở hồi trình trên xe ngựa, Tề Lạc tâm tình là thực tốt, rốt cuộc khóc rống một hồi làm tâm tình của mình cũng thả lỏng rất nhiều, buồn bực cũng liền phát tiết ra tới. Đầu phát bất quá Tề Lạc thấy muôn nói lại thôi Tề Hoàn hỏi “Ca ca, ngươi có chuyện gì sao?”

“Nga, không có gì, chỉ là?” Tề Hoàn không biết nên nói như thế nào, có chút chân tay luồng cuồng.

“Rốt cuộc có cái gì không thể nói, ngươi rốt cuộc là làm sao vậy?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 51

“Cái này chủ ý nhìn là khá tốt, nhưng là nó không phải ta nghĩ ra được, ở tiểu thuyết cái loại này hư ảo trong hoàn cảnh vẫn là không tồi, nhưng là chúng ta hiện tại là ở trong hiện thực, Hoàng Thượng rốt cuộc sẽ có phản ứng gì, chúng ta cũng không biết. Chính là thành công, chúng ta có thể hay không khiến cho quá nhiều chú ý nha, nhà của chúng ta hiện tại vừa mới bình tĩnh một ít, không thể luôn là lâm vào nơi đầu sóng ngọn gió bên trong.” Tè Lạc lo lắng nói.

Đồng thị tán đồng nói “Là nha, Lăng Trụ ngươi nhưng đến nghĩ kỹ rồi, hiện tại nhà của chúng ta đã không tồi, không cần quá làm nổi bật.”

Lăng Trụ nghĩ nghĩ nói “Các ngươi không hiểu, nếu là không có Hoàng Thượng chú ý, nhà của chúng ta lại tính cái gì đâu? Những cái đó bức chúng ta đứng thành hàng các hoàng tử, nhẹ nhàng là có thể làm chúng ta biến mất rốt. Lần này vào cung dâng tặng lễ vật chính là giống Khang Hi hoàng đế tỏ lòng trung thành cơ hội tốt, ta sẽ không bỏ qua. Hoàng Thượng vẫn là thực yêu quý trung thành với chính mình thần tử, chỉ cần làm hắn tin tưởng chúng ta hoàn toàn trung thành với hắn, như vậy chúng ta liền sẽ thực an toàn, những cái đó a ca đối chúng ta cũng thực yên tâm.”

Tè Lạc ngẫm lại chính mình a mā nói cũng có đạo lý, Khang Hi hậu đãi thần tử này trong lịch sử đều có tiếng, bằng không cũng sẽ không lộng tới Khang Hi những năm cuối quốc khố hư không, quan trường ** cục diện. Nếu không phải tàn nhẫn thiết diện Ung Chính thượng vị, còn không biết

sẽ biến thành cái dạng gì đâu? Tề Lạc vẫn là thực đồng tình cùng thực thường thức cái này tranh luận rất nhiều Ung Chính hoàng đế, mặc kệ nói như thế nào Ung Chính đều là khang Càn thịnh thế cơ sở, nếu không có Ung Chính liền sẽ không có khang Càn thịnh thế xuất hiện, đây là ai cũng phủ định không được sự thật.

“A mã, ngươi là một nhà chi chủ, vô luận làm cái gì quyết định chúng ta đều sẽ duy trì ngươi.”

Lăng Trụ gật gật đầu nói “Ta tái hảo hảo ngâm lại, ta cũng sẽ cùng với tiên sinh hảo hảo thương lượng một chút, hắn hắn là sẽ so với ta xem đến xa hơn một ít. Bất quá Tề Lạc ngươi yên tâm ta vô luận làm cái gì quyết định đều là vì chúng ta cái này gia hảo, vì chúng ta an toàn suy nghĩ. Ta tính biết cỗ nhân vì cái gì đều sống không lâu, tại đây thiêu động điểm căn não đều không được.”

Quá độ chươn, gần nhất ta chính là thực nỗ lực nha, cho nên thỉnh cầu các vị thân đề cử phiếu duy trì, ngày mai đổi mới sẽ đặt ở buổi chiều.

Đầu phát

Chương 66 chuẩn bị tiến cung

Từ nghe xong Tề Lạc kiến nghị lúc sau, Lăng Trụ cũng có chút lưỡng lự, không biết chính mình nên làm như thế nào mới hảo. Ở vào nơi đầu sóng ngọn gió cố nhiên không phải bọn họ một nhà sở hy vọng, nhưng là nhà bọn họ nếu không chiếm được Hoàng Thượng chú ý liền thật sự thực dễ dàng bị này những dã tâm bùng bùng các hoàng tử trở thành pháo hôi tùy tiện hy sinh rót. Tựa như bởi vì duyệt binh nghi thức có công mà được đến Hoàng Thượng tưởng thưởng Bát Kỳ chính lam kỳ tá lãnh chính là bởi vì đầu nhập vào tám a ca, mà bị Thái Tử trở thành nơi trút giận mà chèn ép đi xuống, Lăng Trụ nhưng không hy vọng chính mình giống cái này xui

xéo quỷ giống nhau. Lăng Trụ đem ý nghĩ của chính mình hướng với nhiều lời sáng tỏ, hy vọng hắn có thể cho chính mình một ít tốt kiến nghị.

Với biết nhiều hơn Lăng Trụ là cái thành thật bỗn phận người, chỉ là không biết vì cái gì Lăng Trụ nóng lòng tăng lên chính mình tước vị, muốn nói hắn hy vọng được đến quyền thế kia hắn là muốn thăng quan có được thực quyền mới đúng rồi! Lăng Trụ chức quan hiện tại chỉ là hư quyền, nhưng là Lăng Trụ lại đối này phi thường vừa lòng, thật là lộng không hiểu hắn là nghĩ như thế nào. Nhưng là mặc kệ thế nào thân là phụ tá, chính mình hay là nên tận chức tận trách mới hảo. Với nhiều cẩn thận cân nhắc một ít nói “Đại nhân ra cái này chủ ý phi thường hảo, khẳng định có thể được đến Hoàng Thượng niềm vui. Đại nhân băn khoăn cũng rất có đạo lý, nhưng là với nhiều cho rằng hiện tại Thái Tử địa vị vẫn là thực ổn định, tuy nói các hoàng tử đều có chút dã tâm, nhưng là Hoàng Thượng nội tâm vẫn là thực kiên định duy trì Thái Tử, cho nên Thái Tử mới có thể làm cái kia đầu nhập vào tám a ca tá lãnh, Hoàng Thượng coi trọng chính là trung thành đặc biệt là đối lãnh binh tướng lãnh tới nói trung thành với Hoàng Thượng là quan trọng nhất, Hoàng Thượng chưa chắc không phải lại nương Thái Tử tay cấp các đại thần một cái lời khuyên, muốn bọn họ không cần hành động thiếu suy nghĩ.”

Lăng Trụ hiểu biết gật gật đầu nói “Vậy ngươi nói ta nên làm cái gì bây giờ? Ta là tuyệt đối sẽ không đầu nhập vào các hoàng tử.”

Với nhiều nhìn vẻ mặt kiên quyết Lăng Trụ tiếp theo nói “Đại nhân có thể như vậy tưởng với nhiều liền an tâm rồi, Hoàng Thượng thành niên hoàng tử đông đảo, các các đều là có bản lĩnh có dã tâm, huống hò đại thanh thực hành lập trữ chế độ cùng Minh triều có bản chất khác nhau, này những thành niên các hoàng tử đều có thể tham dự chính sự, khai phủ thấy nha, này liền càng là tăng trưởng các hoàng tử dã tâm, quan trọng nhất chính là Thái Tử cũng không có biểu hiện ra kinh diễm năng lực, chủ quý

chỉ có một người, cho nên này những thành niên các hoàng tử là sẽ không chịu phục. Hoàng Thượng đang độ tuổi xuân; long thể an khang, đương kim thánh thượng lại là một thế hệ anh chủ, nhất định thực đọc sách sử, lấy sử vì giám, Hoàng Thượng chưa chắc không phải ở dùng các vị a ca tôi luyện Thái Tử, dùng a ca cùng Thái Tử hình thành vi diệu cân bằng tới ổn định hoàng quyền. Cho nên Hoàng Thượng tuyệt đối sẽ không dễ dàng đối phó Thái Tử, trừ phi Thái Tử làm hắn thất vọng tột đỉnh, tám a ca hiện tại tuy rằng nhân duyên thực hảo thế lực rất lớn, nhưng là với nhiều cho rằng tám a ca là không có hy vọng, quá lớn thế lực sẽ chỉ làm Hoàng Thượng cảm thấy lo lắng sợ hãi, a ca nhóm có thể có dã tâm nhưng là chỉ có thể ở Hoàng Thượng có thể không chế trong phạm vi tranh đấu, nếu là vượt qua cái này phạm vi Hoàng Thượng nhất định sẽ thân thủ gạt bỏ bọn họ thế lực.”

Cỗ nhân trí tuệ không dung xem thường, với nhiều phân tích làm biết lịch sử đại thể đi hướng Lăng Trụ càng thêm kính nể hắn, cũng càng thêm may mắn tìm hắn đương phụ tá. Chính mình tuy rằng biết lịch sử nhưng là kia có với đa phần tích thấu triệt? Trước kia mơ mơ hồ hồ một chút sự tình giống như lập tức rõ ràng rất nhiều. Lăng Trụ không khỏi cảm thán nói “Có thể được đến tiên sinh tương trợ Lăng Trụ thật là tam sinh hữu hạnh! Ta cá tính hào sảng không câu nệ tiểu tiết, những cái đó ca sự tình nghĩ đến cũng không có tiên sinh thấu triệt, tiên sinh ngươi nói, Lăng Trụ lần này dâng tặng lễ vật hắn là như thế nào làm?”

Với nhiều khiêm tốn nói “Này đó đều là ta nên làm, đại nhân ý tưởng cùng chủ ý mới là làm với nhiều kinh diễm đâu? Đại nhân lần này tiến cung dâng tặng lễ vật vẫn là dựa theo đại nhân nghĩ đến cái này chủ ý làm tốt, đại nhân cái này chủ ý nhất định sẽ được đến mẫn đường màu, này đối đại nhân tương lai con đường làm quan rất có chỗ tốt, đương kim hoàng thượng sẽ càng thêm chú ý dùi dắt đại nhân, mà a ca nhóm cũng sẽ càng thêm coi trọng đại nhân tài năng, như vậy mới có thể bảo đảm đại nhân sẽ

không bị dễ dàng mà hy sinh rót. Nhất định đại nhân hiện tại vừa qua khỏi ba mươi, còn có rất dài quan trường kiếp sống, mặc kệ cuối cùng cái kia hoàng tử thắng lợi, hắn nhất định sẽ yêu cầu giống đại nhân như vậy trung thành hoàng quyền có tài hoa người, rốt cuộc Hoàng Thượng cũng là yêu cầu phía dưới người làm việc.”

Lăng Trụ nghe thấy với nhiều tán dương mặt không khỏi đỏ, rốt cuộc loại này chiếm đoạt người khác trí tuệ sự Lăng Trụ vẫn là cảm thấy thật ngượng ngùng. Nếu là Tề Lạc biết chính mình phụ thân loại này ý tưởng một đôi sẽ an ủi hắn nói, loại sự tình này làm làm liền sẽ thói quen, đây là xuyên qua nhân sĩ phúc lợi. Lăng Trụ cười lắc đầu nói “Vậy làm thế nào chứ, ta sẽ an bài tốt.”

“Đại nhân cũng không cần quá mức lo lắng, dâng tặng lễ vật loại sự tình này chính là chú ý cái mới lạ mới hảo, lấy ta phỏng đoán tiến cung dâng tặng lễ vật quan viên đều sẽ giáo tǎn cân não tận lực ra tân cực kỳ, đại nhân lấy ra mới lạ chủ ý mà nổi tiếng, cho nên đại nhân nếu là thật sự lộng một cái bình thường đồ vật ngược lại sẽ càng khiến cho bị người chú ý. Bất quá đại nhân cái này lễ vật phải chú ý bảo mật mới hảo, nếu như bị có chút người học đi chính là không phải quá hảo.”

Lăng Trụ gật gật đầu nói “Ta đã biết, ta nhất định sẽ chú ý. Ta sẽ tìm tin được người tới làm, ta là minh bạch bảo mật tầm quan trọng.”

“Này ta liền an tâm rồi, với nhiều tại đây cầu chúc đại nhân mã đáo công thành!” Với nhiều vui mừng nói.

Lăng Trụ từ cùng với nhiều thương lượng làm ra cuối cùng quyết định sau, hắn liền bận rộn lên rót cuộc cái này dâng tặng lễ vật vẫn là thực phiền toái, yêu cầu tư liệu cũng rất nhiều. Chờ đến này đó trước tự hoàn thành về sau, Lăng Trụ liền nhiên khiên cho Tân quản gia tìm người bí mật làm lên.

Tè Lạc tuy rằng lo lắng cho mình mà phụ thân bởi vì duyệt binh nghi thức mà thành công mà lên mặt. Nhưng là nàng nghĩ đến còn có cơ trí cẩn thận tinh thông cổ đại nhân tình mà với nhiều ở phụ thân bên người. Cho nên cũng liền rất tin tưởng chính mình mà phụ thân. Huống hồ thực sự xuất hiện vấn đề gì. Nhiều nhất chính là cao điệu một chút. Sẽ không đối bọn họ một nhà mà an toàn sinh ra quá lớn mà ảnh hưởng mà. Tè Lạc vẫn là thực tin tưởng chính mình mà phụ thân có thể quá thực xử lí phương diện này mà sự tình mà. Rốt cuộc Lăng Trụ cùng chính mình bất đồng hắn vẫn là rất muốn làm ra điểm thành tích mà. Hy vọng có thể ở trong lịch sử lưu lại một ít dấu vết.

Bởi vì muốn vào cung dâng tặng lễ vật. Cho nên Đồng thị vẫn là rất coi trọng mà. Đồng thị chuyên môn phân phó người đem trong kinh thành tốt một chút mà chế y sư phó tìm tới. Chuyên môn cấp chính mình cùng Tè Lạc cắt bộ đồ mới. Tuy nói nhà bọn họ từ phát tài về sau. Tè Lạc địa y phục trang sức cũng rất nhiều thật xinh đẹp. Nhưng là Đồng thị cảm thấy làm lại làm quần áo mới mà hảo. Rốt cuộc cái loại này trường hợp càng thêm mà trang nghiêm càng thêm mà đẹp đẽ quý giá.

Tè Lạc ở khuyên can không có hiệu quả mà dưới tình huống. Chỉ có thể thừa nhận rồi. Chỉ là nàng yêu cầu chế y sư phó cấp chính mình làm địa y phục không cần quá mức mà thấy được. Vẫn là lấy tươi mát thanh nhã là chủ.

May vá biện cấp Tè Lạc lượng y biện hướng Đồng thị khen “Cô nương địa khí chất như vậy cao nhã đương nhiên sẽ thích hợp thanh nhã độc đáo địa y phục mà. Ta cũng cho không ít có tước vị nhà mà cô nương đo ni may áo. Liền chưa từng có thấy giống cô nương như vậy không chỉ có khí chất xuất sắc mà. Hơn nữa bộ dáng cũng là khá tốt mà. Ta nhất định sẽ đem hết toàn lực làm cô nương càng thêm mà xuất sắc cao quý.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 52

Đồng thị cúi đầu cẩn thận nhìn xem Tề Lạc, hiện tại tuy rằng Tề Lạc thân hình còn không có hoàn toàn mở ra, nhưng là khả năng bởi vì Tề Lạc hiện đại rèn luyện phương pháp hữu hiệu, cho nên Tề Lạc dáng người phi thường cân xứng, dáng người đường cong đã xuất hiện, làn da tinh tế bóng loáng, tuy rằng không phải thực bạch nhưng là lộ ra khỏe mạnh ánh sáng, hơn nữa Tề Lạc một thân hoa mai hương khí, thật là thực hấp dẫn người. Đồng thị sửa sửa Tề Lạc trượt xuống dưới sợi tóc, “Ngươi cũng không cần quá coi thường chính mình, Tề Lạc ngươi hiện tại thật là thật xinh đẹp, quan trọng nhất chính là ngươi khí chất, thành thực trung lộ ra kiều mị, văn tĩnh trung có lộ ra nhè nhẹ linh động, tự tin kiêu ngạo biểu tình rất là động lòng người, cho nên vô luận ngươi nghĩ như thế nào muôn bình phàm, nghĩ như thế nào muôn cùng những cái đó cổ đại khuê tú giống nhau, ngươi dù sao cũng là cái thành thực chịu quá hiện đại giáo dục cao đẳng người, cùng ngươi cái này tuổi tác này những cổ đại khuê tú vẫn là có khác nhau, chỉ cần nghiêm túc tinh tế quan sát liền nhất định sẽ cảm giác ra tới. Dương nhiên sẽ không sở hữu cổ đại quý tộc đều sẽ thích tưởng ngươi như vậy, nhưng là ngươi loại này tính tình vẫn là có thể thăng đến một ít người hảo cảm.”

“Ngạch nương. Nào có ngươi nói mà như vậy thần kỳ. Ta chính là một cái bình phàm Địa nhân không có những cái đó thanh xuyên nũ ánh địa quang hoàn mà.”

Đồng thị nặng nề mà thở dài một hơi. Đứng dậy lại lấy ra hai cái hộp “Ngươi mở ra nhìn xem đi. Vốn dĩ không nghĩ nói cho ngươi mà. Đây là Dương Khang cùng giác la khiêm ninh tặng cho ngươi mà lẽ vật. Xem ra

thanh xuyên nũ vẫn là có ma lực mà. Địu thấp mà cũng sẽ thực hấp dẫn người mà.”

Tè Lạc có chút mờ mịt mà tiếp nhận hộp mở ra vừa thấy. Dương Khang đưa mà vẫn là hắn tự mình điêu khắc mà đầu gỗ tiểu nhân. Nghịch ngợm mà. Cười vui mà. Cơ trí mà. Trầm tư mà tổng cộng bốn cái tiểu cô nương rất sống động mà hiện ra ở Tè Lạc trước mặt. Tuy rằng dung mạo có chút mơ hồ. Nhưng là chỉ cần hiểu biết Tè Lạc tính tình Địa nhân liền sẽ không nhận không ra này mấy cái đầu gỗ tiểu nhân chính là Tè Lạc. Mà khiêm nhinh không chỉ có đưa cho Tè Lạc mấy quyền trân quý mà thư tịch. Có y thư có kỳ văn tạp ký. Hộp còn trang hình thái khác nhau thất tiên nữ mặt đất người.

Tè Lạc có chút ngo ngác mà nói “Ngạch nương này đó đều là tặng cho ta mà sao? Bọn họ đều là như thế nào đưa tới mà? Ta như thế nào hoàn toàn không biết? Ta cùng bọn họ không có gì giao thoa nha. Nay. Nay cũng quá kỳ quái.”

“Dương Khang ăn tết cấp nhà chúng ta tặng một phần thực trọng địa lễ vật. Cái hộp này chính là cùng lễ vật cùng nhau đưa lại đây mà. Rốt cuộc chúng ta cứu Dương Khang mà sự kinh thành mà quan to hiển quý đều đã biết. Ân cứu mạng đưa chút lễ trọng cũng sẽ không khiến cho người có tâm mà chú ý. Giác la khiêm nhinh mà lễ vật là Tè Hoàn mang về tới mà. Hắn không có trực tiếp cho ngươi. Mà là giao cho ta và ngươi a mã. Xem ra Tè Hoàn vẫn là thực biết nặng nhẹ mà. Ta và ngươi a mã thương lượng vốn dĩ không nghĩ nói cho ngươi mà. Sợ cho ngươi gia tăng áp lực. Người thích bình phàm điệu thấp không chọc người chú ý chúng ta là tán đồng mà. Chỉ là tưởng mà lại hảo cũng không có biến hóa mau. Có một số việc phát sinh mà quá mức vừa khéo. Hiện giờ loại tình huống này vẫn là làm chính ngươi làm quyết định hảo. Chúng ta tin tưởng ngươi.”

Không hấp dẫn con số binh đoàn liền sẽ hấp dẫn người khác sao? Xem ra thanh xuyên nũ ánh địa quang hoàn thật đúng là loá mắt nha! Tè Lạc cảm thấy chính mình có chút chịu đả kích. Nay cùng chính mình mà nguyện vọng hoàn toàn là bất đồng mà. Tè Lạc không cầm hồi tưởng một chút những việc này là như thế nào phát sinh mà? Như thế nào liền không khỏi không chế mà biến thành như vậy?

Đồng thị thấy uể oải Tè Lạc, nhẹ giọng khuyên nhủ “Ngươi cũng không cần quá rối rắm, có người thích tổng so không người để ý muốn hảo đi, ta xem này mấy cái nam hài tử điều kiện đều còn thực không tồi, Dương Khang tuy rằng bối cảnh phúc tạp, nhưng là hắn là cái có chí khí, chúng ta lại đã cứu hắn, hắn là không dám đối với ngươi không tốt. Giác La gia cùng nhà của chúng ta quan hệ thân mật, giác la khiêm ninh tính cách rộng rãi, người lại rất tinh tế, hắn là nhất giống hiện đại nam hài tử, đến nỗi đưa ngươi trang sức vị này, có thể tùy tiện đưa ra như thế trân quý trang sức, còn có thể đem vẽ tranh như vậy sinh động, ta tưởng khẳng định sẽ đem ngươi đặt ở trong lòng, hắn gia cảnh cũng nên không tồi. Đến nỗi ngươi như thế nào lựa chọn, ngươi hiện tại thân thể tuổi còn rất nhỏ, ngươi có rất nhiều thời gian quan sát, ta và ngươi a mã tin tưởng ngươi ánh mắt.”

Tè Lạc ôm ba cái hộp mơ mơ màng màng về tới chính mình nhà ở, khiến lui Hồng Anh các nàng, đem hộp toàn bộ mở ra song song đặt ở trên bàn, Tè Lạc dùng tay chống mặt nhìn trước mặt đồ vật, phát khởi ngốc trí. Muốn nói Tè Lạc không có một chút hư vinh tâm đó là không có khả năng, mỗi cái nũ hài tử đều hy vọng có thể có xuất sắc kẻ ái mộ, nay ba người vô luận từ phương diện kia tới nói đều xung thượng là bạch mã vương tử, hơn nữa cá tính hoàn toàn bất đồng. Tè Lạc tưởng không rõ chính là bọn họ như thế nào liền sẽ thích thượng chính mình đâu? Bọn họ mỗi người tuy rằng tuổi không phải rất lớn nhưng là đều thực thành thực, trải qua bất đồng xuất thân bất đồng người sẽ thích thượng chính mình, Tè Lạc cảm thấy có một ít khôi hài. Bọn họ đến tột cùng thích chính mình cái gì?

Thích chính mình có bao nhiêu sâu? Tè Lạc hoàn toàn không biết. Ở quyền lực cùng tài phú trước mặt bọn họ có thể hay không kiên trì đâu? Vẫn là sẽ giống hiện đại bạn trai giống nhau hoàn toàn vứt bỏ chính mình cảm tình, Tè Lạc không có một chút tự tin.

Nghĩ đến hiện đại bạn trai, nghĩ đến chính mình đã chịu thương tổn, Tè Lạc vừa mới mở ra tâm môn lại gắt gao đóng lại, Tè Lạc nhỏ giọng nhắc nhở chính mình “Tè Lạc đây là ở cổ đại, tại đây càng chú ý quyền thế, nữ nhân tại đây là không có quá lớn tự do, người nhất định phải bảo vệ tốt chính mình tâm, này những phong kiến cổ nhân là sẽ không hiểu được tình yêu, bọn họ hiện tại chỉ là cảm thấy người thực độc đáo thôi, chờ mới mẻ kinh qua, bọn họ còn sẽ có được càng nhiều càng xinh đẹp nữ nhân. Người ngàn vạn không cần lại bị tình yêu sở mê hoặc, lại chịu cảm tình thương tổn.” Tè Lạc kiên định chính mình nội tâm, sau đó đem ba cái hộp khép lại, đem chúng nó toàn bộ đều đặt ở trong rương nhất phía dưới, cùng Dương Khang trước kia đưa cho chính mình đầu gỗ giống đặt ở cùng nhau, đóng lại cái rương Tè Lạc thật sâu thở phào nhẹ nhõm, nàng biết quyết định này của chính mình là không có sai, tương lai thời sự tương lai rồi nói sau, dù sao chính mình thân thể tuổi vẫn là rất nhỏ, chính mình vẫn là hảo hảo hưởng thụ hiện tại loại này nhàn nhã khuê tú sinh hoạt đi, tình yêu đối chính mình tới nói vẫn là quá sớm quá sớm đâu!

Đầu phát

Chương 68 sơ tiến hoàng cung

Đại niên 30 Lăng Trụ một nhà là cùng Lăng Thành một nhà cùng nhau quá, lúc này Lăng Thành cũng không dám nữa coi khinh Lăng Trụ, nói chuyện làm việc đều thập phần cẩn thận. Cũng không có nhắc lại đầu nhập vào tám a ca nói, khả năng Lăng Thành cũng cho rằng Lăng Trụ đầu nhập vào tám a ca cũng không có gì hy vọng đi, lão phu nhân cùng Đổng Ngạc thị cũng thực hòa khí, không có cao cao tại thượng thịnh khí lăng nhän tư

thế, cho nên cái này đại niên Lăng Trụ một nhà quá vắn là thực thư thái. Bởi vì đại niên mùng một Lăng Trụ một nhà muôn vào cung dâng tặng lễ vật, cho nên nửa đêm qua đi Lăng Trụ bọn họ liền cáo từ, Lăng Thành một nhà trên mặt hâm mộ ghen ghét chi tình rốt cuộc vô pháp che dấu ở, Lăng Thành ở trong lòng âm thầm thế chính mình cũng sẽ có như vậy một ngày, chính mình nhất định sẽ so Lăng Trụ càng xuất sắc, tước vị càng cao. Lão phu nhân cùng Đổng Ngạc thị lại tràn ngập hy vọng nhìn Tề Trân hy vọng nàng có thể tranh đua một ít, mang cho chính mình gia vinh quang. Mà Tề Trân lại đầy cõi lòng ghen ghét cùng phẫn hận nhìn chằm chằm Tề Lạc, vì cái gì chính mình không phải Lăng Trụ nữ nhi? Vì cái gì chính mình không thể tiến cung dâng tặng lễ vật? Tề Lạc vì cái gì liền như vậy hả hận, chính mình như vậy nỗ lực lại cái gì cũng không được đến. Tề Trân ở trong lòng âm thầm thế, chờ coi đi, chính mình nhất định sẽ đem Tề Lạc hết thảy tất cả đều đoạt lấy tới.

Lăng Trụ một nhà là sẽ không biết Lăng Thành một nhà ý tưởng, liền tính đã biết bọn họ cũng sẽ không để ý, tuy nói là thân thích nhưng là bọn họ chi gian quan hệ so bằng hữu còn muôn lanh đạm. Lăng Trụ nhìn chính mình thê tử cùng nữ nhi không khỏi dặn dò nói “Hôm nay đã không còn sớm, chúng ta muốn chạy nhanh nghỉ ngơi mới hảo, vào cung dâng tặng lễ vật chính là rất quan trọng, ngàn vạn nhưng đừng ra cái gì sai lầm.”

Tề Lạc liên tục gật đầu nói “Ta đã biết, ngươi yên tâm đi, ta sớm ngóng trông ngày này đâu? Tiến Tử Cấm Thành đó là ta tưởng đều không có nghĩ đến sự tình, không có tinh thần như thế nào có thể hành đâu?”

Lăng Trụ nhìn nhìn đần tinh lóe sáng bầu trời đêm, thật sâu hít một hơi không khói thở dài “Vẫn là này không khí hảo, không có gì ô nhiễm, các ngươi xem sao trời cõi nào sáng ngời, ngày mai nhất định là cái hảo thời tiết đâu!” Tề Lạc cảm thấy giống như phụ mẫu của chính mình biến tuổi trẻ về sau, bọn họ giống như đột nhiên liền hiểu được lăng mạn, chính

mình phụ thân thế nhưng nói một ít thực cảm tính nói, có chút lời nói trước kia hắn là thế nào đều sẽ không nói, xem ra cha mẹ chi gian cảm tình không có bởi vì xuyên qua mà biến đậm, ngược lại càng thêm nồng hậu đâu! Tè Lạc thực vui mừng nhìn đôi tay giao nắm cha mẹ, không cầm cười mỉm mắt.

Buổi sáng Tè Lạc ở Hồng Anh đám người bận rộn hạ, trang điểm chải chuốt lên, ăn mặc tân làm tốt dị thường hoa lệ tràn châu hồng nhan sắc trang phục phụ nữ Mãn Thanh, mang theo chọn lựa kỹ càng trang sức, họa hiện đại trang điểm nhẹ Tè Lạc, thật là thật xinh đẹp. Tè Lạc lại từ trên xuống dưới cẩn thận đại lượng một chút chính mình trang phục, không có phát hiện không ổn địa phương, Tè Lạc chính mình cho rằng chính mình tuy rằng thoát nhìn cũng không tệ lăm, nhưng là còn đánh nữa thôi đến làm người kinh diễm nông nỗi. Lăng Trụ cùng Đổng thị thấy ăn diện lộng lẫy Tè Lạc cũng không có cái gì dị thường, chỉ là Tè Hoàn bất giác ngây người một chút, Tè Lạc trước nay đều không có trang điểm như thế chính thức như thế hoa lệ, hơn nữa Tè Lạc hay thay đổi biểu tình, thật là thực loá mắt nha! Tè Lạc thấy phát ngốc Tè Hoàn dùng tay ở trước mặt hắn không ngừng lắc lắc, “Ngươi làm sao vậy? Không có ngủ hảo?”

“Không có việc gì, không có việc gì chỉ là cảm giác hôm nay thời tiết thực hảo, có chút loá mắt thôi!” Tè Hoàn nhìn xem Tè Lạc nói.

Tè Lạc ngẩng đầu nhìn không trung, xác thật thực hảo, có thể là mùa đông cho nên không trung không có mùa hè như vậy lam, mấy ngày hôm trước mới vừa sau tuyết còn dừng lại, ám áp thái dương chiếu rọi cảnh tuyết, khiến cho nơi xa cảnh tuyết phát ra màu vàng nhạt vàng sáng, có loại nói không nên lời mỹ cảm. Lăng Trụ vỗ vỗ Tè Lạc vai “Còn nói ca ca ngươi ái phát ngốc, ta xem cả nhà nhất ngốc chính là ngươi, nhanh lên lên xe, chúng ta nếu là đã muộn đã có thể không hảo.” Tè Lạc hướng Lăng Trụ le lưỡi, vội vàng bò lên trên xe ngựa. Lên xe ngựa Tè Lạc cũng

không có rảnh rỗi, mà là cách mành nhìn trên đường cảnh sắc. Thực mau Tè Lạc rất xa trông thấy Tử Cấm Thành, ở tuyết trắng cùng ánh mặt trời làm nổi bật hạ, Tử Cấm Thành có vẻ càng thêm to lớn cùng tráng lệ. Tè Lạc có chút kích động muốn đứng lên, Đồng thị thấy vội vàng giữ chặt nàng nói “Một hồi không phải thấy được sao? Không cần như vậy hấp tấp bôp chộp, chạm vào trú làm sao bây giờ?”

Tè Lạc hối hận vỗ đầu nói “Ta như thế nào liền sớm không nghĩ tới đi xem Tử Cấm Thành đâu?”

“Sớm xem ngươi cũng vào không được, hiện tại xem vừa lúc. Ngươi cũng đừng giống cái con khỉ giống nhau nhảy nhót lung tung, tiểu tâm làm người chê cười. Hôm nay ngươi có rất nhiều thời gian cùng cơ hội nhìn xem hoàng cung.” Đồng thị lôi kéo Tè Lạc tay, phân phó nói. Đồng thị thực hiểu biết chính mình nữ nhi, Tè Lạc nhìn bình thường thập phần bình tĩnh, chính là muôn thật là gặp được chính mình thích đồ vật liền sẽ không màng tất cả.

Lăng Trụ một nhà đứng ở cửa cung, Tè Lạc ngửa đầu nhìn hồng hồng cung tường cùng ẩn ẩn xuất hiện cung điện lầu các, rốt cuộc hiện tại phương diện này vẫn là ở hoàng đế, cho nên Tè Lạc cảm thấy cùng hiện đại cố cung viện bảo tàng, hiện tại hoàng cung càng thêm có không khí một ít. Thật sự rất muốn đi vào tỉ mỉ hảo hảo du lâm một phen nha, chính là không được nha, Tè Lạc cau mày, hôm nay là tới tiến cung dâng tặng lễ vật, bọn họ chỉ có thể án quy củ tới. Đồng thị lôi kéo Tè Lạc đi tới mệnh phụ trung gian, Ô Nhã thị cùng Đồng giai thị đã tới rồi, Ô Nhã thị thấy Tè Lạc trong ánh mắt dần hiện ra tới ánh sáng, vội vàng nhiệt tình lôi kéo Tè Lạc tay nói “Tè Lạc này thân trang điểm thật là đẹp, tựa như họa tiên nữ đâu!”

Tè Lạc khiêm tốn cúi đầu, tiên nữ? Chính mình hắn là không đạt được cái loại này tiêu chuẩn đi! Đồng thị cười nói “Ngươi thật là quá mức khen

Tề Lạc, này cô nương cái nào lôi ra tới nhan sắc đều so nàng hảo.” Đồng thị không có nhìn đến Ngọc Dao không cầm hỏi “Ngọc Dao cô nương như thế nào không có tới? Hôm nay vào cung dâng tặng lễ vật chính là một cái cơ hội tốt nha!” Đồng thị biết Đồng giai thị hy vọng chính mình nữ nhi có thể gả tiến quyền quý nhà, cho nên Đồng giai thị sẽ không dễ dàng từ bỏ lần này cơ hội.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 53

Ngũ a ca cùng thất a ca hiến mà đều là một ít trân bảo đồ cổ không có gì nhưng nói mà. Bọn họ rốt cuộc cũng trước nay đều không có tham dự đến đoạt đích bên trong. Khang Hi đối bọn họ không ôm hy vọng. Tự nhiên cũng liền không có cái gì thất vọng. Kỳ thật Tề Lạc cảm thấy Ngũ a ca cùng thất a ca mới là Hữu Phúc khí Địa nhân đâu! Hướng hết vinh hoa phú quý. Có hay không như vậy nhiều nhọc lòng cố súc mà sự. Chỉ cần không đứng thành hàng liền thành. Thật là nhàn nhã nha! Tề Lạc không cầm mẫn nhẫn mà hâm mộ. Bọn họ mới là thực sự phú quý người rảnh rồi đi!

Tám a ca. Chín a ca. Mười a ca cộng đồng quỳ tới rồi đại điện mà trung gian. Khang Hi sai biệt hỏi “Các ngươi đây là muốn làm gì? Các ngươi mà lẽ vật muốn cùng nhau hiến sao?”

Tám a ca đậm nhiên mà mở miệng nói “Là như thế này mà Hoàng A Mã. Cái này lẽ vật rất là có chút cái lao lực. Nhi thần chính mình vô pháp hoàn thành liền cùng cửu đệ. Thập đệ thương lượng một chút cùng nhau thân thủ chuẩn bị.”

Mười a ca dùng thô khoáng thanh âm lớn tiếng mà nói “Là nha. Hoàng A Mã cũng là biết nhi thần mà. Không có gì chủ ý. Tưởng đưa Hoàng A Mã điểm mới lạ mà lẽ vật. Nhưng đem nhi thần cấp sâu hỏng rồi. Tám a ca ra chủ ý. Nhi thần cảm thấy thực không tồi. Liền cho bọn hắn chạy chạy chân.”

Khang Hi mặt mang mỉm cười mà nói “Hảo. Anh em đồng lòng, tát biển đông cũng cạn! Trẫm nhưng thật ra muốn nhìn một chút. Các ngươi có thể cho trẫm cái gì kinh hỉ!”

Chín a ca từ một cái đại hộp lấy ra một cái tranh cuộn, chậm rãi cùng mười a ca cùng triển khai, Khang Hi chú mục vừa thấy rất là kinh ngạc, hung phấn nói “Đây là duyệt binh nghi thức cảnh tượng? Các ngươi thật là có tâm!”

Tám a ca giải thích nói “Duyệt binh nghi thức là Hoàng A Mã làm ra anh minh quyết định, tuy nói qua một ít nhặt tử, nhưng là nhi thần vẫn là có thể cảm nhận được ngay lúc đó uy vũ hùng tráng không khí, kia cảnh tượng thật là quá đồ sộ, cho nên nhi thần liền cùng cửu đệ thập đệ thương lượng muôn đem cái loại này cảnh tượng vĩnh viễn bảo lưu lại tới, làm Bát Kỳ tinh nhuệ có thể vĩnh viễn nhớ kỹ cái loại này tâm huyết, này bức họa là nhi thần nhóm tự mình thi họa, hy vọng chúng ta đại thanh có thể vĩnh tồn hậu thế! Vĩnh viễn giàu có binh cường!”

Sau đó cùng chín a ca cùng mười a ca quỳ xuống đất hô to “Vĩnh tồn hậu thế! Hoàng A Mã, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!” Cả triều đại thần cùng gia quyến cũng toàn bộ lại lần nữa quỳ đến, hô to “Vĩnh tồn hậu thế, Hoàng Thượng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!”

Khang Hi nhìn phía dưới quỳ hoàng tử đại thần, vẫn là thực hung phấn, một cái hoàng đế nhất cầu còn không phải là có thể trở thành thiên cổ tán dương anh minh thánh chủ sao? Đại thanh giang sơn ở chính mình trong tay không ngừng phát dương quang đại, giang sơn xã tắc cung cống, lê dân bá tánh tắm gội hoàng ân Khang Hi cảm thấy chính mình cái này hoàng đế đương thật sự là không tồi. Khang Hi thực đọc sách sử, biết không khả năng có vạn năm vĩnh tồn triều đại, hắn chỉ là hy vọng chính mình có thể tuyển đối người thừa kế, làm cho thanh triều có thể truyền càng lâu một ít, Khang Hi không cầm đem ánh mắt đầu ở Thái Tử trên người, hắn là thích

hợp người được chọn sao? Hắn có thể kế thừa ý chí của mình sao? Bởi vì trạm cao, này đó các hoàng tử biểu tình Khang Hi đều có thể đủ xem rất rõ ràng. Thái Tử biểu tình có chút hậm hực, phẫn hận ghen ghét tham khắp nơi cùng nhau, Dận Thì ánh mắt thực hâm mộ, thoảng pha một tia khác cái gì, tám a ca mặt mang nhập xuân mỉm cười, trong ánh mắt lộ ra một ít lửa nóng, rất là đắc ý chính mình tạo thành loại này hiệu quả, chín a ca cùng mười a ca cười cũng thực vui vẻ, nhìn về phía trước tám a ca biểu tình càng thêm bội phục giám định, mà Tứ a ca Dận Chân hướng ban đầu giống nhau biểu tình không có gì biến hóa, biểu tình lạnh lùng nghiêm túc. Mà những cái đó ngày thường thân cận tám a ca các đại thần nhìn về phía tám a ca ánh mắt đều lộ ra kiêu ngạo cùng tự đắc, còn lại triều thần cũng nghiên cứu cùng thăm dò biểu tình nhìn tám a ca. Thực đọc nhân tính Khang Hi hoàng đế hoàn toàn minh bạch ngôi vị hoàng đế quyền lợi là này những có dã tâm các hoàng tử theo đuổi, ngôi vị hoàng đế đối bọn họ dù hoặc lực thật sự là quá lớn. Khang Hi dùng tay nhẹ nhàng vỗ vỗ chính mình ngồi ghế dựa, này những mấy đứa con trai sẽ không minh bạch đương hoàng đế cũng là thực không dễ dàng đặc biệt là đương một cái minh quân, bọn họ chỉ là thấy được Hoàng Thượng vinh quang, lại không có phát hiện quyền lợi lúc sau cất đầu trầm trọng trách nhiệm. Khang Hi nhớ rõ Thái Hoàng Thái Hậu đối chính mình dạy dỗ, ‘ cân bằng mới là một cái để vương hắn là cụ bị thống ngự quần thần năng lực, chỉ có làm tốt cân bằng ngôi vị hoàng đế mới có thể vững chắc.’ Khang Hi mặt mang mỉm cười nói “Dận Tự, dận đường, dận nga, các ngươi dâng tặng lễ vật trầm thật là thị phi thích, các ngươi có thể cùng nhau cho trầm dâng tặng lễ vật trầm cảm thấy thực vui mừng, Dận Tự trầm đối với ngươi ôm có rất lớn hy vọng, ngươi muốn tiếp tục nỗ lực!” Sau đó đối Thái Tử lời nói thẩm thía nói “Thái Tử, ngươi là trầm tự mình dưỡng dục giáo dưỡng lớn lên, là trầm nhất coi trọng một cái nhi tử, cũng là nhất tiếu trầm một cái, ngươi phải hảo hảo đoàn kết ngươi này những các huynh đệ, phải dùng tâm hiệp trợ trầm xử lý chính sự, đại thanh tương lai vẫn là muốn dựa các ngươi!”

Chúng hoàng tử vội vàng nói “Là, cẩn tuân Hoàng A Mã thánh dụ.”, Khang Hi nâng giơ tay nói “Các ngươi cũng đều hãy bình thân!”

Khen ngợi tám a ca, giáo dục xông ra Thái Tử tầm quan trọng, Tề Lạc cảm thấy Khang Hi không hổ là Trung Quốc trong lịch sử có thánh chủ thanh danh hoàng đế, thâm đến ngự hạ dùng người chi đạo, Khang Hi nếu là xuyên qua đến hiện đại cũng sẽ là một cái bước ra khỏi hàng xuất chúng thành công nhân sĩ.

Tám a ca hiến xong lẽ sau, trường hợp có một ít bình đạm, Tề Lạc vi hậu mặt hoàng tử đáng tiếc, rót cuộc nỗi bặt toàn bộ đều bị tám a ca cắp đoạt đi. Bất quá mười ba a ca xuất hiện nhưng thật ra làm Tề Lạc cảm thấy thực hưng phấn, hắn chính là Tề Lạc ở hiện đại khi thích nhất một cái hoàng tử, hắn chính là thanh xuân nồng yêu nhất. Mười ba a ca hiến cho Hoàng Thượng chính là bè ngoài phi thường chất phác, lại rất sắc bén bảo đao, mười ba a ca khảng khái nói “Nhi thần nguyện vì Hoàng A Mã thượng chiến trường, bảo vệ chúng ta đại thanh lãnh thổ.” Khang Hi liên tục vui mừng gật đầu, nhìn về phía Dận Tường trong ánh mắt tràn ngập từ ái. Tề Lạc biết mười ba a ca ở phế Thái Tử phía trước vẫn luôn là Khang Hi tương đối thích hoàng tử, chỉ là nghĩ đến Dận Tường về sau tao ngộ, liền không khỏi vì hiện tại cái này khí phách hăng hái hoàng tử cảm thấy tiếc hận.

Mười bốn a ca quỳ gối Dận Tường bên cạnh nói “Hoàng A Mã, nhi thần cũng tưởng tượng mười ba ca giống nhau, bảo vệ giang sơn.” Mười bốn a ca hiến cho Khang Hi chính là một phen phi thường xinh đẹp cung tiễn.

Khang Hi vừa lòng nói “Các ngươi đều là có chí khí, hiện tại học giỏi bản lĩnh, tương lai trẫm nhất định cho các ngươi cơ hội thượng chiến trường vì trẫm lập công.” Mười ba, mười bốn a ca đồng thanh nói “Nhi thần nhất định không cô phụ Hoàng A Mã kỳ vọng cao.”

Đến nỗi mặt khác hoàng tử dâng tặng lễ vật, Tề Lạc không có rất lớn hứng thú, rốt cuộc Cửu Long đã hoàn toàn ra đi ngang qua sân khấu, Tề Lạc cảm thấy này chín con rồng trên người đều có kiệt xuất loang loáng một mặt, nếu là bọn họ có thể tạo thành một người thật là tốt biết bao, bất quá nói vậy Khang Hi ở vui mừng đồng thời cũng sẽ càng thêm đau đầu đi, rốt cuộc hắn chính là một cái trường thọ đế vương, có cái hoàn mỹ vô khuyết nhi tử, Khang Hi là sẽ không tha tâm. Đã đến các đại thần dâng tặng lễ vật, Tề Lạc chính là thực chờ mong chính mình phụ thân biểu hiện đâu!

Này chương ta viết có chút rối rắm nghĩ rồi lại nghĩ, sửa lại lại sửa, ta kỳ thật vẫn luôn giác Cửu Long đoạt đích kia chính là một hồi thịnh thế, không thể tham dự đến trong đó hiện trường quan khán cũng là thực hạnh phúc, lấy ta đối Khang Hi cùng chúng hoàng tử hiểu biết chút này một chương, rốt cuộc không phải chuyên môn hiện liền sử sách, có chút cái không thành thực thỉnh các vị nhiều hơn thứ lỗi!

Đầu phát

Chương 70 hôn nhân tự chủ?

Có tước vị đại thần dâng tặng lễ vật cũng không phải là từng bước từng bước tới, nói vậy liền quá chậm trễ thời gian, các đại thần ấn công hầu bá tử nam chia làm ngũ đǎng, mỗi nhất đǎng đều sẽ cùng nhau dâng tặng lễ vật, từ nội thị hô to đại thần tên huý cùng sở hiện lễ vật. Nay đó có tước vị thi họa tốt lễ vật toàn bộ đều là chính mình đặc ý tác phẩm, mặt khác đều là chút đồ cổ gì đó, Tề Lạc nghe đều có chút thẩm mỹ mệt nhọc. Dương nhìn đến Lăng Trụ chờ nam tước quỳ gối đại điện trung ương hướng Khang Hi dâng tặng lễ vật, Tề Lạc cảm thấy thực hưng phấn, chính mình rốt cuộc trước nay liền không có thấy quá phụ thân là như thế nào đối mặt Khang Hi hoàng đế, đây chính là cái cơ hội tốt.

Nội thị thì thầm “Nhất đẳng trí xa nam tước Lăng Trụ sở hiến một cây cân?” Nội thị sai biệt dụi dụi mắt, Khang Hi cùng mãn điện hoàng tử đại thần đều ngây ngẩn cả người.

Khang Hi nhíu nhíu mày hỏi “Trí xa nam tước hiến chính là cái gì? Nói rõ ràng!”

Nội thị vội vàng quỳ rạp xuống đất, lại tì mỉ nhìn nhìn danh mục quà tặng, run rẩy này nói “Là một cây cân, nô tài không có nhìn lầm, trí xa nam tước hiến thật là một cây cân!”

Lăng Trụ quỳ gối đại điện trung ương, cảm thấy bốn phương tám hướng hướng chính mình đâu lại đây sai biệt ngạc nhiên tìm tòi nghiên cứu từ từ ánh mắt, Lăng Trụ dưới đáy lòng đem chính mình muốn nói từ tì mỉ lại suy nghĩ một lần, không ngừng nhắc nhở chính mình không cần khẩn trương. Đỗng thị thấy loại này trường hợp thực khẩn trương giữ chặt Tè Lạc tay, cảm giác được Tè Lạc lòng bàn tay cũng toàn bộ là hăn, Tè Lạc cảm thấy chính mình tâm đều phải nhảy ra ngoài.

Khang Hi nhìn nhìn quỳ gối nam tước môn trung gian Lăng Trụ, phát hiện hắn khẽ nâng đầu, mãn nhẫn chân thành sùng bái nhìn chính mình, Khang Hi đã thật lâu không có cảm giác được đại thần nhìn về phía chính mình có như vậy chân thành tha thiết ánh mắt, trong lòng rất là vừa lòng, ngay sau đó nghĩ đến Lăng Trụ là cái ý đồ xấu rất nhiều người, không ngại nghe một chút hắn nói như thế nào hảo, có lẽ hắn sẽ cho chính mình một kinh hỉ đâu? Khang Hi hòa hoãn một chút mặt bộ biểu tình, nói “Trí xa nam tước về phía trước nói cho trẫm nói suy nghĩ của ngươi!”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 54

Khang Hi kỳ thật thông qua trình biết chổ biết được kỳ thật Lăng Trụ đến trưởng tử tài học là tốt, thấy Tề Hoàn lại như thế khiêm tốn, tiện lợi mọi người mặt kao dạy Tề Hoàn mấy vấn đề, Tề Hoàn bình tĩnh khéo léo trả lời Khang Hi vấn đề, tuy rằng không có gì tân ý, nhưng là trung quy trung cù, Khang Hi biết Tề Hoàn cơ sở là tốt, cũng có thể nhìn ra hắn đến nỗi lực khắc khổ.

Lăng Trụ thấy Khang Hi như thế đến đè thi hiếm thấy, liền không khỏi nhíu nhíu mi, hắn không phải không quan tâm Tề Hoàn, chỉ là rốt cuộc thân sơ có khác, huống hò nhà bọn họ chính yếu mục tiêu còn không phải là thoát khỏi Tề Lạc tương lai đương tiếu lão bà đến vận mệnh sao? Hiện tại chính là cái cơ hội tốt, không thể bỏ lỡ, cho nên Lăng Trụ đương thấy Khang Hi kao giáo xong Tề Hoàn, thần sắc còn thực sung sướng, không khỏi tráng lá gan lấy lòng nói “Hoàng Thượng có thể tự mình kao giáo nô tài nhi tử, nô tài thật thiên đại đến vinh hạnh. Nô tài cầu Hoàng Thượng ban thưởng, không biết Hoàng Thượng có thể hay không duẫn?”

Lăng Trụ một nhà đều thực khẩn trương, Tề Lạc càng là không chế không được được ngay cắn môi, Lăng Trụ không khỏi kéo lại Đỗng thị cùng Tề Lạc tay, người khác không biết, chính là bọn họ là hiện đại người biết đây chính là đối lịch sử một lần quan trọng nhất đến thay đổi, ý nghĩa là thật sự là quá trọng đại. Khang Hi nhìn nhìn Lăng Trụ một nhà biểu tình, có chút buồn cười đến nói “Lăng Trụ xem ra các ngươi người một nhà quan hệ thực hảo sao! Trẫm xem ngươi có phải hay không có điểm trầm

mê với trong đó a! Người là cái làm đại sự đến người không cần quá phật nhi nữ tình trường!” Khang Hi lời này đối Lăng Trụ còn nói chính là cái không nhỏ đến răn dạy, tuy rằng Khang Hi ngữ khí thực hảo.

Tề Lạc khẩn trương đều có chút chịu không nổi, không cầm trong lòng có ý kiến nói, được chừa, người nhưng thật ra cấp cái lời nói nha, như vậy treo chính mình một nhà xem như sao lại thế này? Tề Lạc bất mãn đến nhìn Khang Hi giống nhau. Chính là này liếc mắt một cái, dẫu ra mặt sau một loạt sự tình, Lăng Trụ một nhà cũng rốt cuộc không khỏi khống chế cuốn vào tới rồi Cửu Long đoạt đích lốc xoáy trung đi, càng là đối lịch sử sinh ra thật lớn biến hóa. Từ nay về sau đến Tề Lạc mỗi khi nhớ tới chính là bởi vì này liếc mắt một cái, khiến cho chính mình nhân sinh quy hoạch hoàn toàn lệch khỏi quỹ đạo quỹ đạo, không khỏi âm thầm hối hận.

Khang Hi sức quan sát thập phần nhạy bén tự nhiên thấy được Tề Lạc bất mãn đến ánh mắt, Khang Hi đột nhiên cảm thấy Lăng Trụ cái này nữ nhi thực không đơn giản, ở nàng đến trên người ẩn ẩn toát ra một loại tự tin cùng lạnh nhạt, trừ bỏ đối chính mình gia sự ở ngoài, nàng giống như hoàn toàn ở vào xem diễn trạng thái, Khang Hi thập phần tin tưởng chính mình đến trực giác, Khang Hi cảm thấy Tề Lạc khí chất rất giống một người, một cái chính mình cho rằng hắn là quên người. Vốn dĩ đã quyết định đáp ứng Lăng Trụ yêu cầu, hiện tại xem ra là hắn là hảo hảo ở quan sát một chút. Cho nên Khang Hi nhìn Tề Lạc, nghiêm khắc hỏi “Người không tán đồng trẫm lời nói sao? Nữ nhi hương là anh hùng trung, người a mã là cái có tài hoa, hắn không thể luôn là trầm mê trong nhà, hắn phải vì trẫm hảo hảo phải làm kém, vì nước tận trung.”

Tề Lạc cảm thấy áp vào trước mặt áp lực, làm chính mình có một ít tâm tình không ổn định, vội vàng cúi đầu nội liễm này nói “Hoàng Thượng nói đều là đúng, nô tỳ sao có thể có ý kiến? Hoàng Thượng là một thế hệ thánh chủ xem tự nhiên so nô tỳ muôn xa một ít?”

Hoàng tử các đại thần cũng chưa thấy qua Khang Hi đối này một cái tiếu cô nương như vậy nghiêm khắc, Khang Hi trên người tản mát ra ngưng trọng không khí trong điện mỗi người đều có thể cảm giác đến, bọn họ không rõ Hoàng Thượng đây là làm sao vậy? Bảo Thái khiêm nhinh cũng tràn ngập lo lắng nhìn Tề Lạc, Dương Khang là trừ bỏ Lăng Trụ người một nhà bên ngoài duy nhất biết Tề Lạc là cái không đơn giản tiếu cô nương người, hơn nữa Dương Khang cảm thấy Hoàng Thượng tuy rằng nghiêm khắc nhưng là càng có rất nhiều thử, cho nên cũng không như thế nào lo lắng. Dương Khang chỉ là ở trong lòng cân nhắc, nếu Tề Lạc bày ra tài hoa, như vậy Hoàng Thượng nhất định sẽ không đồng ý Tề Lạc hôn nhân tự chủ, xem ra chính mình muốn càng nỗ lực, nhanh hơn nện bước mới hảo.

Tú a ca Dận Chân đã hoàn toàn thấy rõ ràng Tề Lạc mà dung mạo. Hắn biết Tề Lạc chính là cái kia lạc đường mà biểu tình hay thay đổi mà tiếu cô nương. Dận Chân không nghĩ tới nàng chính là Lăng Trụ duy nhất đến nữ nhi. Dận Chân cũng cảm thấy Tề Lạc cùng những cái đó khuê tú có chút bất đồng. Tú a ca biết Hoàng Thượng là muốn trọng dụng Lăng Trụ mà. Cho nên nhìn về phía Tề Lạc mà ánh mắt có chút cái phúc tạp khó phân biệt.

Khang Hi nghe thấy Tề Lạc nói như vậy. Lại cẩn thận đến nhìn nàng biểu tình. Không có gì dị thường. Chính là vì cái gì chính là cảm thấy thực không thích hợp. Còn tưởng tiếp tục hỏi đi xuống. Lăng Trụ biết nữ nhi của chính mình nếu là vọt lên tới ai đều không sợ. Nhớ trước đây mà Tề Lạc dám vỗ hiệu trưởng cái bàn cùng hiệu trưởng giằng co. Chỉ cần nàng cho rằng chính mình đối mà sự liền nhất định sẽ kiên trì đi xuống. Không thể ở như vậy đi xuống. Nếu là Tề Lạc không chế không được chính mình mà cảm xúc. Thật là làm sao bây giờ? Lần này cũng không phải là ở hiện đại. Lần đó Tề Lạc cùng hiệu trưởng giằng co mà kết quả là hiệu trưởng thực thường thức Tề Lạc mà dũng khí cùng tài hùng biện. Liền cử đi học Tề Lạc đọc nghiên cứu sinh. Đây chính là ở cổ đại. Khang Hi hoàng

đé chính là không giống hiệu trưởng như vậy dễ nói chuyện. Lăng Trụ cùng Đồng thị liếc nhau. Bọn họ đều thực lo lắng. Lăng Trụ vội vàng liên tục dập đầu nói “Hoàng Thượng. Nô tài giáo nữ vô phuong. Xúc phạm thánh nhan. Nô tài đáng chết.”

Tề Lạc biết chính mình lại gây chuyện. Nàng làm Lăng Trụ như vậy mà khó xử. Trong lòng không khỏi thầm hận chính mình. Dập đầu nói “Nô tỳ tuổi nhỏ không hiểu chuyện. Mạo phạm thánh nhan thỉnh Hoàng Thượng trách phạt!”

Khang Hi nhìn đến tranh nhau thỉnh tội mà Lăng Trụ cha con. Vẫn là thực cảm động bọn họ chi gian mà cảm tình mà. Khang Hi cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình trên tay mang theo đến Phật châu. Xua xua tay nói “Tính trãm không có trách tội các ngươi. Vừa rồi trãm làm chuẩn lạc có chút cái ý tưởng. Cho nên muốn muốn khảo khảo nàng. Rốt cuộc nàng cũng là Bát Kỳ khuê tú. Học thức cũng nên có chút mới là.”

“Nô tỳ chỉ thức mà mấy chữ. Nào có cái gì học thức. Nô tỳ cô phụ Hoàng Thượng mà kỳ vọng cao.” Tề Lạc hoàn toàn nội liễm cảm xúc. Hoàn toàn giống một cái e lệ mà tiêu cô nương giống nhau. Khang Hi nhìn như vậy mà Tề Lạc không khỏi mà hoài nghi chính mình vừa rồi có phải hay không nhìn lầm rồi? Mặc kệ thế nào Khang Hi biết chính mình là muốn trọng dụng Lăng Trụ mà. Cho nên hắn mà nữ nhi tương lai mà chỉ hôn đồng dạng rất quan trọng. Không thể từ bọn họ xằng bậy. Khang Hi cũng có chút nhìn không thấu Tề Lạc. Chờ đến đông đủ lạc hoàn toàn mở ra sau có thể hay không giống nàng giống nhau đâu? Khang Hi ở trong tay áo dính trước nay sẽ không chịu rời khỏi người mà Phật châu. Đối Lăng Trụ phân phó nói “Tuổi nói nữ tử nhận biết mấy chữ liền thành. Nhưng là trãm cảm thấy Tề Lạc vẫn là có chút học thức mới hảo. Thỉnh cái hảo sư phó giáo giáo nàng đi! Đến nỗi hôn sự tự chủ mà sự. Trãm xem vẫn là

muốn phóng một phóng. Rốt cuộc nàng hiện tại còn quá tiêu. Việc này không vội.”

Lăng Trụ khó tránh khỏi có chút chán nản nói “Là. Nô tài nhớ rõ. Nô tài nhất định cần tuân Hoàng Thượng thánh dụ. Vì Hoàng Thượng tận trung.”

Khang Hi nhìn thấy Lăng Trụ hòa hoãn cảm xúc, nói “Ngươi phải hiểu được trẫm cũng là vì ngươi hảo, tương lai trẫm nhất định sẽ cho Tề Lạc chỉ cái xuất sắc. Ngươi phải dùng tâm ban sai, trẫm sẽ không bạc đãi trung thành trẫm người!” Khang Hi nói xong về sau dùng ánh mắt quét quét Bảo Hòa Điện hoàng thân quốc thích đại thần.

Lăng Trụ liên tục dập đầu tạ ơn nói “Nô tài nhất định sẽ không cô phụ Hoàng Thượng kỳ vọng cao!”

“Ngươi dâng lên lễ vật thực hợp trẫm đến tâm ý, Lăng Trụ, trẫm đem ngươi tước vị nhắc lại một bậc, tấn chức vì tam đẳng trí xa tử tước, ngươi trưởng tử nhập Quốc Tử Giám đọc sách, trẫm biết ngươi là cái hiếu binh, mới lạ chủ ý cũng nhiều, cho nên trẫm mệnh ngươi vì hộ quân Phó đô thống, hiệp trợ Dương Khang huấn luyện Bát Kỳ dũng sĩ, trẫm hy vọng các ngươi có thể cho trẫm huấn luyện ra uy chấn thiên hạ tinh nhuệ tới.”

Khang Hi nhìn Lăng Trụ nói.

Dương Khang cũng vội vàng bước ra khỏi hàng quỳ gối Lăng Trụ phía trước nói “Nô tài nhất định sẽ không cô phụ Hoàng Thượng đến kỳ vọng cao, nhất định vì Hoàng Thượng huấn luyện ra một đội Bát Kỳ tinh nhuệ tới.”

Khang Hi gật gật đầu, xua tay làm cho bọn họ đều lên, Tề Lạc căng chặt đến thần kinh rốt cuộc buông xuống, tuy rằng nàng không có tranh thủ đến hôn sự tự chủ, nhưng là chính mình a mà không cầm thăng túc vị, còn thoát khỏi cái kia nổi danh từ phẩm điển nghi, tuy rằng hôm nay giống

ngồi tàu lượn siêu tốc giống nhau kinh hồn không ngừng, nhưng là kết quả còn không tính hư. Bởi vì hoàn toàn thả lỏng lại, Tè Lạc cảm thấy quỳ thời gian rất lâu đến chân có chút không nghe sai sứ, chân có chút mềm, đỡ mǎu thân tay đi đường có chút lảo đảo, Khang Hi nhìn đến không khỏi có một ít buồn cười, xem ra chính mình hôm nay thật sự đem cái này tiêu côn nương cấp dọa, liền hướng vào phía trong hầu phân phó nói “Tuyển vài món nội tạo trang sức ban thưởng cấp Lăng Trụ đến nữ nhi.” Nội thị vội vàng cung kính nói “Nô tỳ tuân mệnh, nô tỳ này liền đi làm.”

Lăng Trụ một nhà nghe vậy lại quỳ xuống, khâu tạ Hoàng Thượng thiên ân. Chờ đến đông đủ lạc đỗ Đồng thị rốt cuộc về tới chỗ ngồi xong sau, Tè Lạc các nàng không cầm thường thường ra một hơi, Tè Lạc bình phục một chút dùng tay nhẹ nhàng mát xa chính mình đáng thương đầu gối, nàng thật là thiết thân cảm nhận được ở cổ đại sinh hoạt không dễ, hoàng quyền chí cao vô thượng. Đồng thị chung quanh các phu nhân nhiệt tình cùng nàng nói lời này, các nàng mỗi người đều minh bạch Lăng Trụ một nhà đã hoàn toàn một bước lên trời, lúc này không nịnh bợ còn có thể chờ đến khi nào? Lăng Trụ kia cũng là đồng dạng như thế. Tè Lạc cảm thấy có vài đạo quan tâm ánh mắt nhìn chính mình, không cần đoán liền biết là ai, biết chính mình chọc đến phiền toái đã đủ nhiều, cho nên âm thầm nói, ‘ không cảm giác được, không cảm giác được ’ Tè Lạc cúi đầu nhìn chăm chăm trước mắt đồ ăn.

Bảo Thái buồn cười lắc đầu, hắn đối hôm nay kết quả thực vừa lòng, Lăng Trụ địa vị tăng lên khiến cho Tè Lạc gả cho chính mình khả năng tính tăng cường, hắn không tin Hoàng Thượng chỉ hôn sẽ đem Tè Lạc chỉ cấp giác la khiêm ninh. Bảo Thái dùng phức tạp ánh mắt nhìn về phía khiêm ninh, khiêm ninh không hiểu ra sao gãi gãi đầu, tuy rằng hắn cũng thực quan hệ Tè Lạc, nhưng là Tè Lạc là cái kiên cường đến, hắn là không có vấn đề, chỉ là hắn cảm thấy dù thân vương thế tử ánh mắt có chút cái vấn đề, kỳ quái!

Tú a ca ngó Tè Lạc liếc mắt một cái, phát hiện nàng đang ở lặng lẽ xoa chính mình đầu gối, Dận Chân khéo miệng cong cong, hôm nay Tè Lạc biểu tình biến hóa so lần đầu tiên còn muôn phong phú chút. Bất quá Dận Chân cảm thấy quan trọng nhất chính là liền Hoàng A Mã đều biết Lăng Trụ nữ nhi tên xem ra Hoàng A Mã đã điều tra Lăng Trụ thời gian rất lâu, hiện tại Lăng Trụ lại có chút binh quyền, hôm nay sự có thể thấy được Lăng Trụ thập phần yêu thương Tè Lạc, Hoàng A Mã đối Tè Lạc chỉ hồn hắn là sẽ thực chú ý. Lăng Trụ đã từng hướng chính mình âm thầm biểu trung tâm không biết còn có tính không số, chính mình không thể chủ động, binh quyền đó là Hoàng A Mã nhất đẻ ý, không thể dụng vào xúc Hoàng A Mã điểm mấu chốt. Hôm nay hết thảy chính mình muốn cùng ô tiên sinh hảo hảo thương lượng một chút, xem hắn có cái gì ý tưởng.

Ngày hôm qua rất nhiều người cho ta hắn lại ta thật sự thật cao hứng, hy vọng hôm nay kết quả này có thể làm đại gia vừa lòng. Ta rất thích thường thức ô tư nói này nhân vật bất quá tra xét chút tư liệu, có nói có người này, có nói không có, ha ha, ta coi như có người này! Khang Hi đối hắn thích thần tử luôn là cho hắn rất lớn vinh quang, hiện tại Lăng Trụ ba ba liền có như vậy điểm ý tú.

Đầu phát

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 55

Tè Lạc nước mắt lưng tròng nhìn Đổng thị nói “Ngach nương, a mā đây là làm sao vậy? Vì cái gì đột nhiên sē như vậy nha!” Đổng thị thở dài một hơi nói “Ngươi trở về hảo hảo ngẫm lại đi, ngươi a mā hǎn là vì ngươi hảo.” Võ vỗ Tè Lạc bả vai, Đổng thị cũng đi vào nội thất. Tè Lạc cảm giác giống như bị vứt bỏ giống nhau, đáng thương hè hè cô đơn đứng.

Không biết cấp thế năng không thể đoán ra Lăng Trụ ba ba muốn cho Tè Lạc minh bạch cái gì? Ngày hôm qua thật là kinh hỉ không ngừng không chỉ đạt được ký hợp đồng, còn phải tới rồi linh chi vũ trợ giúp, cho ta làm một cái đẹp bìa mặt, rải hoa, đáng giá chúc mừng! Cho nên hổ thẹn nói ngày hôm qua một ngày đều không có viết, quang ở trên mạng đi dạo! Ha ha! Xem ra hôm nay đến nỗ lực, bởi vì ngày mai chính là cuối tuần! Nói qua tính toán muôn hai càng!

Đầu phát

Chương 73 phụ thân ái

Từ ngày đó về sau Tè Lạc liền vẫn luôn ngốc tại chính mình trong viện, nàng không ngừng ở nghĩ lại chính mình ngày đó biểu hiện, a mā rốt cuộc muôn cho chính mình minh bạch cái gì đâu? Tè Lạc không ngừng trên giấy viết tự, đây là nàng thói quen, mỗi khi nàng luẩn quẩn trong lòng thời điểm liền sē viết tự. Đầu phát mệt mỏi nói, liền nằm ở mỹ nhân sụp thượng, thưởng thức các nàng gia lần đầu tiên ở cổ đại lên phố khi đủ mua

tay ngọc xuyến, Tè Lạc nhắm mắt lại, đem tay xuyến đặt ở chính mình cái trán, hồi tưởng dâng tặng lễ vật khi phát sinh hết thảy.

Triệu ma ma phụng Đổng thị chi mệnh đi tới Tè Lạc trong viện tìm hiểu tình huống, Vương ma ma vội vàng hướng Triệu ma ma nói “Cô nương, mấy ngày này vẫn luôn không có gì ăn uống, liền thích nhất ăn đều chạm vào cũng không chạm vào, mặt đều tiêm, nhìn thật làm người đau lòng, ở như vậy đi xuống cô nương thân mình nhưng làm sao bây giờ? Ngài vẫn là khuyên nhủ thái thái đi.”

“Việc này nào có chúng ta nói chuyện đường sống, lão gia cùng thái thái đem cô nương trở thành đầu quả tim từ giống nhau, hiện giờ như vậy xử phạt cô nương nhất định là có cái gì nguyên do, người cứ việc chiếu cố hảo cô nương chính là nhiều làm một ít thích ăn, đừng cho cô nương lộng hổng rồi thân mình.” Triệu ma ma phân phó nói, Vương ma ma gật đầu xưng là.

Triệu ma ma hồi bẩm thời điểm, Lăng Trụ chính cùng Đổng thị ở bên nhau, Triệu ma ma có chút kinh ngạc bởi vì bình thường lúc này, chính mình gia lão gia đều sẽ không tới thái thái này. Đổng thị nhìn Lăng Trụ muốn hỏi lại ngăn biếu tình, buồn cười nói “Tè Lạc hiện tại thế nào?” Triệu ma ma đem tình huống nói cho Đổng thị, Lăng Trụ vãnh tai cẩn thận nghe, thường thường nhíu nhíu mi. Đổng thị thở dài một hơi, phất tay làm Triệu ma ma lui ra, có chút oán giận nói “Ngươi sao phải khổ vậy chứ? Trực tiếp nói cho nàng không phải xong rồi, Tè Lạc nếu là thân thể nhiễm bệnh nên làm cái gì bây giờ?”

Lăng Trụ tuy rằng có một ít đau lòng vẫn là kiên quyết nói “Không được, nhất định phải làm nàng chính mình suy nghĩ cẩn thận mới được, Tè Lạc tính tình thực quật cường, nếu là nàng chính mình không nghĩ ra người khác nói cái gì cũng chưa dùng. Thân thể của nàng luôn luôn thực khỏe mạnh, hắn là không có gì vấn đề lớn đi.”

“Dù sao nàng cũng không có gì cơ hội lại tiến cung, không có gì quan hệ đi?” Đổng thị hỏi. Lúc này Tè Lạc đã đi tới Đổng thị trước cửa phòng, nghỉ chân xem nghe.

“Ngươi không thể như vậy tưởng, chúng ta cũng không biết tương lai sẽ phát sinh cái gì, Tè Lạc dễ dàng kích động không quan tâm tật xấu giống ta, sau lại ta là bởi vì ăn lỗ nặng mới có thể sửa lại đây, Tè Lạc hiện tại còn trẻ, hơn nữa mặc kệ là cầu học chi lộ vẫn là khác sự tình gì đều thực thuận lợi, ở hiện đại khi nàng có thể cùng bắt luận kẻ nào cãi lại, không có gì quan hệ. Chính là hiện tại là ở thanh triều, đây chính là lông không hảo muốn vứt bỏ tánh mạng, chúng ta có thể làm Tè Lạc xảy ra chuyện sao? Ở dâng tặng lễ vật ngày đó nếu không phải ta phản ứng mau, Tè Lạc liền phải làm trò như vậy nhiều hoàng tử đại thần hoàng thân quốc thích mặt cùng Hoàng Thượng biện hộ, này sẽ là cái gì kết quả? Hướng hảo nói, Hoàng Thượng từ đây chú ý Tè Lạc, Tè Lạc sẽ hoàn toàn bại lộ ở trước mặt mọi người, hướng hóng rồi nói, Hoàng Thượng muốn Tè Lạc mệnh chỉ là trên dưới mồm mép một chạm vào sự, như vậy chúng ta sẽ không đau lòng chết sao? Cho nên muốn cho Tè Lạc suy nghĩ cẩn thận, chính mình sửa lại mới hảo.” Lăng Trụ nghiêm túc nói.

Đổng thị nói “Ngươi nói này đó ta đều minh bạch, bất quá ngươi trước mặt mọi người vì Tè Lạc thỉnh cầu hôn nhân tự chủ, Tè Lạc đồng dạng sẽ chịu chú mục.”

“Mọi người để ý chính là ta, là ta đối chính mình nữ nhi thương tiếc, ta chính là muốn cho những người này minh bạch tương lai nếu ai cưới Tè Lạc mà đối nàng không tốt, ta liền sẽ không dễ dàng buông tha hắn. Lấy ta hiện tại tước vị ta tưởng Hoàng Thượng nhất định sẽ không làm Tè Lạc đương tiểu lão bà, chỉ hôn khi Hoàng Thượng cũng sẽ suy xét ý nghĩ của ta.” Lăng Trụ giải thích nói. Tè Lạc ở bên ngoài che miệng, không chế

được chính mình thanh âm, nước mắt lại như thế nào cũng ngăn không được.

Lăng Trụ nghĩ nghĩ còn nói thêm “Ta cũng không phải làm Tè Lạc hoàn toàn khống chế được chính mình dễ dàng xúc động tật xấu, chỉ là nàng ứng cấp minh bạch đối mặt hoàng quyền thời điểm hắn là như thế nào làm, Tè Lạc đọc rất nhiều năm thư, mặc kệ như thế nào khiêm tốn cũng hảo nàng đều tất nhiên là rất cao, ngoài miệng nói này đó cổ nhân nhóm lợi hại, kỳ thật ở trong lòng vẫn là cảm thấy chính mình so với bọn hắn hiểu nhiều lắm. Hơn nữa nàng biết rõ lịch sử, trạm cao một ít, nàng hoàn toàn có xem diễn tâm thái, đây là rất nguy hiểm, chúng ta bên người những người này đều là sống sờ sờ người, bọn họ cũng có chính mình tư tưởng, huống hồ Khang Hi hoàng đế là thực nhạy bén, hắn khẳng định là nhìn ra cái gì, cho nên mới se chất vấn Tè Lạc, bất quá sau lại Tè Lạc tinh ngộ mau mới không phát sinh cái gì ngoài ý muốn.”

Tè Lạc lúc này rốt cuộc nhịn không được, vọt vào phòng, ôm Lăng Trụ, đem mặt chôn ở Lăng Trụ rộng lớn ngực, nước mắt nháy mắt thấm ướt Lăng Trụ quần áo, Lăng Trụ ôm lấy Tè Lạc nói “Hảo, hảo, ngươi biết thì tốt rồi, không cần lại khóc!” Tè Lạc lắc đầu còn ở không ngừng chảy nước mắt, nàng cảm giác chính mình phụ thân là như vậy cao lớn như vậy vĩ đại.

Lăng Trụ nhìn xem Đỗng thị cầu cứu. Đỗng thị cười lắc đầu. Lăng Trụ là một cái thực truyền thống mà phụ thân. Đem cảm tình đặt ở trong lòng. Cũng không lộ ra ngoài. Hiện tại loại tình huống này trước nay liền không có phát sinh quá. Hắn chỉ có thể bất đắc dĩ mà vỗ Tè Lạc mà phía sau lưng. Tùy ý Tè Lạc mà nước mắt cùng nước mũi lồng ướt chính mình địa y phục. Qua một hồi lâu. Tè Lạc mới chậm rãi ngẩng đầu. Trong ánh mắt hàm chứa nước mắt. Sùng bái mà nhìn Lăng Trụ nói “Lão ba. Người là ta

đời này nhất kính trọng Địa nhân. Dương ngươi mà nữ nhi là ta đời này lớn nhất mà vinh hạnh.”

Lăng Trụ có chút ngượng ngùng mà gãi gãi đầu. Hắn đã thật lâu không nghe được Tề Lạc kêu chính mình lão ba. Cảm giác giống như lại về tới hiện đại. “Tề Lạc. Người vẫn luôn là nhà của chúng ta mà kiêu ngạo. Ta và ngươi mẫu thân chỉ là hy vọng ngươi có thể hạnh phúc bình an mà sinh hoạt. Đây cũng là mỗi cái đương cha mẹ mà nguyện vọng. Người vẫn luôn ở trong trường học niệm thư không có trải qua quá xã hội mà phức tạp. Trải qua quá mà sự tình còn thiếu. Trừ bỏ ở tình yêu thương chịu quá thương tổn ngoài ý muốn. Hết thảy đều thực thuận lợi. Ở trên người của ngươi còn có một ít văn nhân mà khí phách. Ở thanh triều ngươi muốn thực sự từ trong lòng minh bạch hoàng quyền thực sự thực sự là thực trọng địa. Chúng ta căn bản vô lực phản kháng. Cho nên chúng ta muôn mềm xuống dưới. Muốn khéo đưa đẩy. Ngàn vạn cũng không thể từ chính mình mà tính tình.”

Tề Lạc sát sát nước mắt nói “A mã. Ta hiểu được. Ta nhất định sẽ không quang ở ngoài miệng nói. Ta nhất định sẽ đem nó ghi tạc trong lòng mà.”

Lăng Trụ vuốt Tề Lạc hai đầu bờ ruộng nói “Ta biết ngươi vẫn luôn là kiêu ngạo mà. Ta sẽ tận lực mà làm ngươi thiếu đối mặt loại này trực diện hoàng quyền mà tình huống mà. Đến nỗi mặt khác Địa nhân. Dựa vào ta hiện tại mà chức quan cùng tước vị hắn là không có gì vấn đề mà. Kỳ thật ta thật rất thích cái kia tự tin kiêu ngạo. Xúc động lên giống cái tiểu lão hổ giống nhau mà Tề Lạc.”

Đồng thị nhìn đã hòa hảo mà cha con cao hứng mà nói “Hảo hảo. Đầy trời mà mây đen rót cuộc tan. Tề Lạc hảo chút thiên không có đứng đắn mà ăn cơm. Ta làm phòng bếp chuẩn bị một ít ăn ngon mà. Chúng ta một nhà

hảo hảo mà ăn một bữa no nê.” Lăng Trụ không khỏi nói “Nhiều chuẩn bị chút Tề Lạc thích ăn mà. Cấp nữ nhi hảo hảo mà bồ bồ!”

“Nữ nhi vẫn là chính mình mà hảo. Lời này một chút đều không giả. Tề Lạc ngươi không biết ngươi ăn không ngon. Người a mĩ cũng không ăn qua một đốn hảo cơm. Cả ngày thở ngắn than dài mà. Mắt trông mong mà nhìn ngươi có thể tới. Ta trước nay liền chưa thấy qua hắn cái dạng này.” Đỗng thị dùng đôi mắt ngó ngó Lăng Trụ. Lôi kéo Tề Lạc tiếp Lăng Trụ mà gốc gác.

Lăng Trụ mặt đỏ, xấu hổ và giận dữ nói “Nào có như vậy, không cần nghe ngươi ngạch nương.” Sau đó che dấu cầm lấy chén trà, muôn uống trà, lại phát hiện bên trong không có thủy, Lăng Trụ càng cảm thấy đến xấu hổ. Đỗng thị cười cong eo, Tề Lạc nén cười cầm lấy ám trà tự mình cấp Lăng Trụ tục thủy. Tề Lạc hảo hảo bồi phụ mẫu của chính mình ăn nhiều một đốn, nàng cảm giác chính mình thật là thực hạnh phúc thực hạnh phúc.

Buổi tối Tề Lạc nằm ở trên giường không khỏi nghĩ đến hôm nay hết thảy, thật sự hướng chính mình phụ thân nói giống nhau, chính mình tuy rằng luôn mồm nói hoàng quyền uy nghiêm, cỗ nhân không dung xem thường, nhưng là giống như chính mình thật sự không có hướng trong lòng đi. Ngẫm lại tới cỗ đại phát sinh hết thảy, chính mình thật là xem nhẹ rất nhiều, chính mình như vậy xúc động đối đãi dù thân vương thế tử Bảo Thái, nếu là Bảo Thái không có đối chính mình sinh ra hảo cảm nói, hậu quả rất khó tưởng tượng, Tề Lạc gõ gõ chính mình đầu coi như là đối chính mình trùng phật. Bọn họ một nhà từ đi vào cỗ đại về sau, Tề Lạc vẫn luôn lấy cha mẹ bảo hộ tự cho mình là, chính là hiện giờ xem ra chính mình mới ứng cấp là bị bảo hộ người. Nghĩ đến Lăng Trụ đối chính mình dụng tâm lương khổ, Tề Lạc thật là thực cảm động.

Tề Lạc biết chính mình phụ thân ở hiện đại thời điểm tuy nói là cái người hiền lành, nhưng là cũng là có chút tính tình, trước nay liền sẽ

không nịnh nọt, đón ý nói hùa lãnh đạo, bằng không cũng không trở về ngao đến về hưu mới trở thành phân xưởng chủ nhiệm. Chính là đi vào cỗ đại hắc dùng không đến hai năm thời gian quan đến tam phẩm tước phong tử tước, lại được đến Khang Hi hoàng đế như thế sủng tín, này không chỉ là dựa vào mới lạ chủ ý là có thể làm được, ở nhân tế quan hệ càng vì phúc tạp cỗ đại, Tề Lạc thẳng đến hôm nay mới hiểu được chính mình phụ thân vì cái này gia đến tốt cùng trả giá nhiều ít. Tề Lạc nghĩ đến Lăng Trụ ở dâng tặng lễ vật khi miệng xưng nô tài, liên tiếp dập đầu, nói nịnh hót nói, Tề Lạc không cầm che lại chính mình ngực tâm thật sự rất đau rất đau. Chính là lúc ấy chính mình đang làm cái gì? Chính mình ở đem này hết thảy trở thành một tuồng kịch đang xem. Ra mấy cái chủ ý chính mình liền kiêu ngạo trời cao sao? Nếu là không có cha mẹ nỗ lực cái gì cũng làm không thành.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 56

“Vẫn là cô nương hiếu được nhiều, bằng không cô nương trên người mùi hương cũng sẽ không như vậy độc đáo, nô tỳ trước nay liền không có ở nhà người khác cô nương trên người người được quá.” Hồng Anh một bên nghe lời đem trang hoa mai cánh túi bỏ vào tay nải trung, một bên cảm thán nói.

“Này không có gì, bất quá là bắt chước lời người khác thôi, có thể lấy được như thế tốt hiệu quả, còn không phải nhiều dựa các ngươi hái hoa cánh thiêu nước ấm, ta bất quá là ngồi mát ăn bát vàng mà thôi, các ngươi mới là vất vả đâu? Lần này đi suối nước nóng thôn trang, các ngươi cũng đều đi thôi, ta cũng nên cho các ngươi nhẹ nhàng một chút.”

“Hầu hạ cô nương đó là bọn nô tỳ phúc phận, bọn nô tỳ cũng không dám đương cô nương như thế nói, có thể tiếp theo cô nương quang đi suối nước nóng thôn trang nhìn xem, đã là bọn nô tỳ phúc phận.” Hồng Anh nói.

Vương ma ma gật đầu nói “Là nha, nô tỳ nghe nói, hiện tại rất nhiều quyền quý gia đình ở tu suối nước nóng thôn trang đâu! Hiện tại bên kia có suối nguồn mà có tiền đều mua không được, giá đắt so ban đầu phiền hảo chút bị, cứ như vậy còn không thấy được mọi nhà nhiều có thể mua được. Nếu không nói như thế nào chúng ta lão gia là cái có thấy xa, Hữu Phúc khí đâu!”

Tề Lạc tuy rằng biết chính mình gia trong tay suối nước nóng mà không phải rất nhiều, lại giá đất bay nhanh dâng lên thời điểm liền lặng lẽ từng bước bán ra một ít, bởi vì xử lý thích đáng không có khiếu cho quá nhiều người chú ý, tuy rằng không phải bán được tối cao giá cả, nhưng là tịnh kiêm lời gần mười vạn lượng bạc, vẫn là làm Lăng Trụ một nhà phi thường vừa lòng. Hiện tại nhà bọn họ còn có hai mươi khuynh không có bán ra, Lăng Trụ đã từng nói qua, đây là Tề Lạc tương lai của hồi môn, ai cũng không thể động. Hiện tại Lăng Trụ một nhà tự tin là thực đủ, không tính những cái đó sản vật, trong tay bạc liền có 50 vạn lượng, tuy rằng so không được những cái đó hào môn nhà giàu, nhưng là có được này đó tiền, vẫn là làm Lăng Trụ thực vừa lòng. Tề Lạc ở trong lòng mặt lại lần nữa cảm tạ ** cùng những cái đó xuyên qua thời không kinh điển làm.

ps; cảm mạo phát sốt trung, đầu óc lưu manh, thật sự không có trạng thái, nói tốt hai càng cũng làm không đến, thật là xin lỗi! Chờ hảo về sau ta sẽ bồi thương. Cảm ơn, đánh thường cho ta thân nhóm! Cảm ơn vẫn luôn duy trì ta người!

Đầu phát

Chương 75 suối nước nóng thôn trang

Ở chuẩn bị hết thảy ổn thoả lúc sau, Đồng thị mang theo Tề Lạc mênh mông đương đương xuất phát. Ở các nàng rời đi không lâu, chú ý Lăng Trụ một nhà hướng đi khắp nơi thế lực đều nhận được hồi báo. Tứ a ca nhận được tin tức sau, nhíu mày hỏi “Ô tiên sinh, ngươi thấy thế nào?”

Ô tư nói cảm khái nói “Tú gia, xem ra Lăng Trụ một nhà đều là cực thông minh cẩn thận người, các nàng làm như vậy chính là muốn cho Hoàng Thượng yên tâm, khó trách Lăng Trụ đại nhân gần hai năm là có thể liên tiếp thăng quan phong tước, hơn nữa thậm Hoàng Thượng sủng tín, lấy ta xem lần này luyện binh lúc sau Lăng Trụ đại nhân ở Hoàng Thượng

cảm nhận trung địa vị còn sẽ tiếp tục tăng lên. Hoàng Thượng đối trung thành thắn từ lại phá lệ hậu đài, cho nên Lăng Trụ đại nhân tương lai tiền đồ không thể hạn lượng! Bất quá, đối Lăng Trụ loại này người thông minh, tú gia ngài điểm đến mới thôi là đến nơi!”

Tú a ca không có đem Lăng Trụ âm thầm hướng chính mình quy phục sự nói cho bất luận kẻ nào, hắn vẫn là tin được Lăng Trụ, bởi vì không biết có phải hay không ảo giác, Lăng Trụ đối mặt chính mình thời điểm rất là cung kính cẩn thận, mà đối mặt khác a ca tuy rằng là kính trọng nhưng là lại không có đối mặt chính mình khi cái loại cảm giác này. Nghĩ đến Lăng Trụ tự nhiên liền nghĩ đến Tè Lạc, nghĩ đến cái kia tiểu cô nương ở dâng tặng lễ vật ngày đó biểu hiện, Dận Chân càng là nghĩ tới Hoàng A Mã không tầm thường biểu tình, chẳng lẽ Hoàng A Mã đối Tè Lạc có cái gì ý tưởng? Dận Chân không được tự nhiên nhíu nhíu mà.

Ô tu nói vẫn luôn nhìn chăm chú vào Dận Chân biểu tình, nhìn đến như vậy, vội vàng hỏi “Tú gia, ngươi làm sao vậy? Chính là nghĩ đến cái gì?”

“Không có gì! Chỉ là nghĩ đến Thái Tử gần nhất hành động có chút đau đầu, Hoàng A Mã tuy rằng đối hắn cực kỳ tín nhiệm, chính là lại từ hắn như vậy đi xuống, tổn hại còn không phải chúng ta đại thanh cơ nghiệp!”

“Tú gia, nếu là Thái Tử quá mức khôn khéo giỏi giang, kia Hoàng Thượng cũng sẽ lo lắng. Hoàng Thượng hiện tại long thể khoẻ mạnh, hết thảy còn sớm, chúng ta hiện tại duy nhất cần phải làm là chậm rãi tích lũy năng lượng, chậm rãi bô cục. Tú gia quan trọng nhất chính là làm Hoàng Thượng cảm thấy ngươi hiếu tâm cùng ngươi giỏi giang không tranh, quá mức tranh cường háo thắng là muốn tao Hoàng Thượng nghi kỵ.”

Tú a ca gật đầu nói “Đa tạ tiên sinh dạy bảo, Dận Chân sẽ nhớ kỹ.” Ô tu nói liên tục xưng không dám, nhưng là trong lòng vẫn là thực vừa lòng Tú

a ca biểu hiện, một cái mưu sĩ lớn nhất theo đuổi chính là chính mình kiến nghị có thể bị phụ tá người tiếp thu.

Bảo Thái nghe thấy phía dưới người ta nói, Tề Lạc một nhà đi suối nước nóng thôn trang. Nghĩ nghĩ phân phó hạ nhân nói “Chúng ta vương phủ thôn trang tu thế nào? Gia còn trước nay liền không có đi qua đâu? Nghe nói phao suối nước nóng vẫn là rất thoải mái.”

Tùy tùng minh bạch gật đầu nói “Là nha, hiện tại phàm là lại quyền thế đều tu thôn trang, dù thân vương phủ thôn trang nhất định là tốt, nô tài nghe nói rất là đẹp đẽ quý giá tôn vinh đâu! Hiện tại tuy rằng nhìn thiên khá tốt, chính là vẫn là có chút cái hàn, lúc này nếu là phao suối nước nóng chính là quá mĩ. Gia, bằng không ngại lạnh bọn nô tài tới kiến thức kiến thức?”

Bảo Thái vừa lòng dùng tay gõ gõ tùy tùng đầu, “Hảo, cũng liền mang các ngươi tới kiến thức một chút, tính các ngươi không cái kiến thức ném chúng ta vương phủ thể diện, tuy tiện gia cũng hảo hảo nhẹ nhàng một chút.”

Lành nghè tiến trên đường, Tề Lạc thật cao hứng, hờn khúc, Đổng thị tắc rất tinh tế chiêu cố Tề Giác, bất quá Tề Giác giống như cũng đối bên ngoài hết thảy cảm thấy thực mới mẻ, thỉnh thoảng hướng ra phía ngoài mặt trương quen, dùng tay nhỏ vỗ Tề Lạc, nói “Tỷ tỷ, cái kia là cái gì?” Tề Lạc luôn là rất tinh tế cấp Tề Giác giảng. Đổng thị thấy bọn họ ở chung tốt như vậy thật là thật cao hứng, thông qua một đoạn thời gian xem tra, Lăng Trụ một nhà đến ra kết luận, Tề Giác hẳn là không phải xuyên qua nhân sỹ, bất quá Tề Giác chỉ số thông minh hẳn là rất cao. Cái này làm cho Đổng thị thực vừa lòng, rốt cuộc ai cũng không nghĩ sinh ra cái người xuyên việt tới, như vậy liền thật là đáng sợ. Lăng Trụ cùng Đổng thị đối với Tề Giác giáo dục hoàn toàn giao cho Tề Lạc, bọn họ biết chính mình nữ nhi là rất có đúng mực, huống hồ này cũng coi như gia tăng bọn họ tỷ

đệ chi gian cảm tình. Tè Lạc đã từng trong lòng có ý kiến bọn họ, đây là bọn họ trốn tránh trách nhiệm tiếp lời. Kỳ thật Tè Lạc là thật cao hứng có thể giáo dục Tè Giác, bởi vì Tè Giác thật là thực đáng yêu, rất thú vị, từ có thể nói về sau hắn liền không yêu khóc, vô luận Tè Lạc như thế nào khi dễ hắn, hắn liền tính mẫn nhẫn hàm chứa nước mắt cũng không khóc, Tè Lạc cảm thấy chính mình giống như mắt đi hạng nhất lạc thú. Bất quá chỉ cần Tè Giác mẫn nhẫn rưng rưng, Tè Lạc liền sẽ ôm Tè Giác thời gian dài hóng hắn, cho hắn xướng dễ nghe nhạc thiều nhi. Không biết có phải hay không ảo giác, Tè Lạc cảm thấy Tè Giác rưng rưng thời điểm nhiều lên, Tè Lạc không cầm trong lòng có ý kiến, hắn không phải là cố ý như vậy đi! Hắn hắn là không có như vậy thông minh đi!

Một lát sau các nàng một hàng liền tới rồi thuộc về nhà bọn họ địa nhiệt tuyền thôn trang. Thôn trang mà tổng quản đã sớm ở cửa chờ trú. Hắn là Tân quản gia địa biểu đệ. Họ Trương danh phúc. Đổng thị nhìn hắn thực thật sự. Hơn nữa lại là Tân quản gia đê cử mà. Cho nên khiến cho hắn tới chủ trì thôn trang mà tu sửa cũng nhậm thôn trang mà tổng quản. Trương phúc vẫn là thực vừa lòng chính mình mà sự tình mà. Tuy rằng không có gì nước luộc. Nhưng là thắng ở thanh nhàn. Huống hồ theo chính mình gia chủ người địa vị mà tăng lên. Chính mình làm khởi sống tới cũng càng có kính. Lần này nữ chủ nhân tới thôn trang chính mình nhưng đến hảo hảo biểu hiện một chút. Cũng không thể làm chủ nhân lấy ra tật xấu tới. Trương phúc chính là biết. Tuy rằng chủ nhân một nhà cùng thực khí. Đôi bọn hạ nhân thực hảo. Chính là nghe nói cô nương chính là cái khôn khéo nghiêm khắc Địa nhân. Xử phạt khởi phạm sai lầm Địa nhân chính là một chút tình cảm đều không nói mà. Nhìn nữ chủ nhân mà xe ngựa đã tới rồi. Trương phúc vội bước nhanh đi lên trước. Đầu tiên là từ trên xe nhảy xuống hai cái bà tử cùng nha đầu. Tuy rằng quần áo trang điểm không phải thực hoa lệ. Nhưng là lại rất sạch sẽ chỉnh tề. Tiếp theo Đổng thị cùng Tè Lạc cũng xuống xe ngựa. Trương phúc thấy Đổng thị vội vàng hành lễ nói “Nô tài ra mắt thái thái cô nương. Các chủ tử cát tường!”

“Không cần đa lễ. Trương tổng quản vất vả!” Đổng thị nói. “Không vất vả. Không vất vả. Có thể vi chủ tử phục vụ là nô tài mà vinh hạnh.”

Trương phúc liên tục nói. Đổng thị cười cười. Liền tùy ý trương phúc ở phía trước dẫn đường. Đây là bọn họ một nhà lần đầu tiên đi vào suối nước nóng thôn trang. Đồi này còn thực xa lạ. Cái này thôn trang là hoàn toàn dựa theo Tè Lạc mà tư tưởng tới thiết kế mà. Chính là gia cụ bài trí cũng hoàn toàn là Tè Lạc nói mà tính. Mặc kệ thế nào Đổng thị vẫn là thực chờ mong mà.

Tè Lạc chỉ là ở tu sửa chi sơ đã tới một lần. Dư lại mà đều là thông qua bản vẽ an bài mà. Cho nên đây cũng là Tè Lạc lần đầu tiên đối mặt chính mình tự mình thiết kế mà thôn trang. Đại môn cùng bình thường mà thôn trang không có gì khác nhau. Rốt cuộc Tè Lạc cũng không nghĩ quá mức mà thấy được. Chỉ là ở bảng hiệu thượng viết ‘lạc anh sơn trang’. Tiền thôn trang đại môn. Liền cảm thấy rõ ràng mà bất đồng. Bên trong bố trí mà rất là bất đồng. Đìn viện thu thập mà rất là sạch sẽ. Đi vào chính phòng. Đổng thị cảm thấy rất là ấm áp. Bên trong mà bài trí trang trí đều là chọn dùng tông màu ấm. Gia cụ cũng thanh nhã thoái mái là chủ. Cũng không thập phần mà đẹp đẽ quý giá. Nhưng là có thể đầy đủ thể hiện ra chủ nhân đối sinh hoạt phẩm chất mà theo đuổi. Đổng thị ngồi xuống. Trương phúc phân phó bọn nha hoàn thượng trà. Đổng thị nhàn nhạt mà nói “Trương tổng quản. Người an bài mà này đó ta đều thực vừa lòng mà. Bất quá chúng ta dù sao cũng là lần đầu tiên tới. Còn phải thỉnh người giới thiệu một chút.”

“Thái thái. Dựa theo cô nương mà an bài. Nô tài đem vườn chia làm hai cái bộ phận. Một cái trong sân đầy đào hoa. Một cái khác trung đầy hoa mai. Mỗi cái sân đều tu phao suối nước nóng mà phòng ở. Hiện tại mai vườn hoa mai tất cả đều khai. Rất là xinh đẹp. Các chủ tử không ngại trước tiên ở mai viên nghỉ ngơi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 57

Tè Lạc bất đắc dĩ mà lắc đầu. Nàng thật đến không biết Hồng Anh là như thế nào có loại suy nghĩ này mà. Bị ai mà ảnh hưởng đâu? Vẫn là nàng thích mà đã thành thân? Không có khả năng nha. Nội trạch phương diện này Đồng thị vẫn luôn là thực chú ý mà. Xem ra Triệu ma ma có hai đầu bờ ruộng đau! Bất quá hiện tại khả năng Hồng Anh còn nhỏ. Còn không rõ. Có lẽ có một ngày nàng sẽ chủ động yêu cầu gả chồng mà. Suy nghĩ cẩn thận mà Tè Lạc thở dài một hơi nói “Trước như vậy đi! Người ở hảo hảo mà suy nghĩ một chút tương lai thay đổi chủ ý nhất định phải nói cho ta.”

“Nô tỳ tâm ý đã quyết. Nô tỳ liền tưởng hầu hạ cô nương cả đời.” Tè Lạc nghe thấy Hồng Anh nói như vậy. Không khỏi mà nghĩ đến chặng lẽ đây là chính mình Địa nhân cách mì lực? Tè Lạc buồn cười mà lắc đầu. Tuy rằng hiện tại không biết nguyên nhân. Nhưng là tương lai nhất định biết bơi lạc thạch ra mà. Thời gian dài mà phao suối nước nóng rất là có một ít choáng váng đầu. Tè Lạc dùng thủy xoa nhẹ một phen mặt nói “Thời gian không sai biệt lắm. Người đi lấy cái kia khăn tắm lại đây.”

Hồng Anh vội vàng đem một cái thật dày đại đại bô giao cho Tè Lạc, sau đó xoay người đóng lại cửa sổ. Tè Lạc dùng miên khăn lau khô trên người bọt nước, Tè Lạc vốn dĩ muốn cho nó tự nhiên hong gió, làm cho da thịt nhiều gia tăng chút hơi nước, chính là hiện tại là ngày mùa đông vẫn là không cần lăn lộn, tĩnh cảm mạo, huống hồ chính mình trần truồng ** thật sự không phù hợp thanh triều quy củ. Tè Lạc vây thượng khăn tắm, cảm thấy chân có chút mềm, Hồng Anh vội vàng nâng Tè Lạc ngồi vào nội thất,

nằm dựa vào ở trên giường, đệm chăn đều là tân đỗi có nhàn nhạt thanh hương hương vị, Tè Lạc kéo qua tới đắp lên, Hồng Anh vội vàng phân phó tiểu nha đầu bung tới than chậu than, cũng vì Tè Lạc đảo thượng ấm áp trà hoa. Vội xong này hết thảy, Hồng Anh mới có ngồi ở Tè Lạc bên người, dùng miên khăn cấp Tè Lạc mới tóc. Tè Lạc thoái mái nheo nheo mắt, nàng phát hiện chính mình rời đi Hồng Anh giống như thật sự không được đâu?

Một lát sau, Tè Lạc mở to mắt nói “Hồng Anh, trong ao thủy còn thực hảo, ngươi mang theo các nàng cũng đi phao phao đi, chờ các ngươi dùng xong rồi lại thu thập. Phao suối nước nóng thật sự thực thoải mái, đối thân thể cũng có chỗ lợi, ta tại đây tiểu ngủ một chút.”

Hồng Anh thấy mây tía đám người chờ mong biếu tình, nói “Kia bọn nô tỳ liền cảm ơn cô nương thường, bọn nô tỳ cũng được thêm kiến thức, cô nương nếu là có cái gì phân phó đã kêu nô tỳ.”

Tè Lạc nhẹ nhàng “Ân!” Một tiếng, Hồng Anh cẩn thận vì Tè Lạc đắp chăn đàng hoàng, có cẩn thận kiểm tra rồi một bên than chậu than, mới mang theo này nàng người đi ra ngoài. Tè Lạc chỉ nghe thấy ản ản truyền đến bọn nha đầu tiếng cười, xem ra những người này cũng thực thích phao suối nước nóng đâu! Nàng không khỏi âm thầm may mắn, mệt xuyên thành tiểu thư, nếu là vận khí không hảo xuyên thành nha đầu, chính mình khả năng đã sớm hỏng mất.

Đồng thị các nàng một nhà ở suối nước nóng thôn trang ở xuống dưới, mỗi ngày phao suối nước nóng thường hoa mai, không có những cái đó dính đi lên người cho nên nhật tử quá thập phần thư thái. Lăng Trụ biết Đồng thị các nàng ở suối nước nóng thôn trang, hắn cũng thực yên tâm, còn đi tin nói cho các nàng chờ đã có không chính mình liền sẽ vấn an các nàng, Tè Lạc nương tin phân tích nói Lăng Trụ bọn họ luyện binh địa phương hắn là theo chính mình gia thôn trang không xa, tuy rằng nàng

cũng không biết Lăng Trụ vì cái gì làm cho như vậy thần bí, nhưng là Tè Lạc vẫn là thực tin tưởng chính mình phụ thân. Bất quá nhìn Đổng thị có chút tịch mịch ánh mắt, Tè Lạc liền không đáng dư lực đâu chính mình mẫu thân vui vẻ.

Có người vui mừng tự nhiên có người phát sầu, tỵ như nói, dụ thân vương thế tử Bảo Thái. Hắn giác gần nhất thực phiền, tuy rằng hắn đuổi tới suối nước nóng thôn trang, chính là chính mình vương phủ thôn trang ly Tè Lạc thôn trang còn có rất xa, hắn hoàn toàn không có lấy cớ đi gặp Tè Lạc. Nhìn phiền muộn chủ tử, Bảo Thái tùy tùng tiểu nút thắt cũng ở không ngừng tưởng chiết. Thông qua quan sát hắn biết thế tử gia thập phần coi trọng cùng quý trọng Tè Lạc, hơn nữa cái kia cô nương lại là người cương liệt, huống hồ nàng a mã hiện tại rất là có chút thực lực, cho nên hắn không ngừng khuyên thế tử gia không thể xúc động. “Gia, kia gia cô nương còn nhỏ, chờ đến hạ giới chỉ hôn thời điểm, gia nhất định có thể được như ước nguyện, bằng không nô tài an bài mấy cái xướng khúc, cho ngài giải giải buồn.”

Bảo Thái tức giận dùng sức gõ một chút tiểu nút thắt đầu, tiểu nút thắt từ nhỏ liền ở chính mình bên người hùa hạ, cho nên Bảo Thái vẫn là thực tín nhiệm hắn, bởi vậy tiểu nút thắt là biết Bảo Thái tâm ý. “Ngươi đem gia trở thành người nào. Những cái đó dung chi tục phần có thể cùng nàng so? Nàng hiện tại chính là có chút nhận người, gia nhưng đến đem nàng nắm chặt, bằng không có lẽ liền sẽ bị cái nào người đoạt đi.” Hắn biết chính mình a mã dù thân vương hiện tại rất được Hoàng Thượng tín nhiệm, chính là dù sao cũng là Vương gia, quá mức tới gần hoàng quyền, xử lý không tốt rất có thể sẽ làm Hoàng Thượng nghi kỵ. Mà Tè Lạc a mã hiện tại đã có chút binh quyền, chính mình quá mức tích cực đối với thân vương phủ sẽ sinh ra bất lợi ảnh hưởng. Chính mình làm thế tử cũng nên vì vương phủ tương lai tính toán, chính là nghĩ đến Tè Lạc chính mình thật đúng là luyến tiếc buông tay, nàng thật giống như chính mình vẫn luôn ở

theo đuổi một kiện trân bảo giống nhau! Bảo Thái có đôi khi cũng âm thầm cảm nhận, có phải hay không bởi vì không chiếm được mà hiện càng thêm trân quý?

Hạ nhân tiến vào hồi báo nói “Thế tử gia, biểu cô nương phụng trắc phúc tấn phân phó tới cấp gia tặng đồ đâu!”

Nghĩ đến cái kia tích cực chủ động văn lệ, Bảo Thái biểu tình có chút cái tối tăm. Tiếu nút thắt nhìn chính mình chủ tử biểu tình, nghĩ đến này văn lệ cô nương là ở là quá không có ánh mắt, biết rõ thế tử gia đối nàng không có ý tứ, còn không biết xấu hổ mặt đi phía trước đưa? Vì này còn cỗ động trắc phúc tấn vì nàng miễn tuyễn tú, muốn trực tiếp tiến vương phủ. Nàng là ở là quá ngây thơ rồi, nàng đương có một cái dính điểm thân trắc phúc tấn là có thể đủ bò lên trên chủ tử giường? Cũng không nhìn xem chính mình nhan sắc, chủ tử gia thế tử phúc tấn trắc phúc tấn chính là muốn so nàng ôn nhu xuất sắc nhiều. Vương phủ lại là như vậy cái địa phương, nếu là không có thế tử gia sủng ái, nàng liền cái thể diện nha đầu đều không bằng. Huống hồ hiện tại gia chính phiền, nàng còn không đánh vào họng súng thượng? Làm gia phát phát buồn bức cũng hảo, tính nghẹn ra bệnh tới.

“Gia, bằng không làm biểu cô nương tiến vào? Nhìn xem trắc phúc tấn có cái gì phân phó?”

Bảo Thái một phách cái bàn nói “Nàng tính cái gì biểu cô nương? Ngày đó nếu không phải ta thanh tĩnh mau, còn không được bị nàng bộ đi vào? Người đi làm nàng đem đồ vật buông chạy nhanh trở lại kinh thành, tại đây nàng thật sự là chướng mắt!” Tiếu nút thắt biết chính mình chủ tử nói chính là có một ngày chủ tử uống nhiều quá chút, không nghĩ tới cũng không biết như thế nào làm cho làm văn lệ sờ lên chủ tử giường, tuy rằng không có phát thượng cái gì, nhưng là tiếu nút thắt biết chủ tử thực tức giận, cho nên trong phủ đánh chết rất nhiều nô tài, chính mình cũng ăn

mấy bản tử. Cho nên từ đó về sau người trong phủ đều biết chủ tử phiền chán văn lệ, cho nên văn lệ tuy rằng đến phúc tấn chấp thuận làm chủ tử nạp nàng, nhưng là văn lệ hiện tại ở trong phủ quá rát là gian nan.

“Muốn gặp không thấy được, không nghĩ thấy lại đưa tới cửa, cái này kêu chuyện gì nha!” Tiểu nút thắt lầm bẩm nói.

Bảo Thái đá tiểu nút thắt một chân, trừng mắt nói “Ngươi này nô tài nói cái gì nữa nói mát? Gia muốn gặp ai không thấy được? Người có phải hay không da ngứa?”

Tiểu nút thắt vội vàng phiến chính mình miệng một chút, lấy lòng nói “Xem nô tài này miệng tịnh nói hồn lời nói, chủ tử ngươi trước xin bớt giận, nô tài này liền tống cổ văn lệ cô nương trở về!”

Bảo Thái thở phì phì ngồi xuống uống nước trà, đảo không phải thế nào cũng phải Tè Lạc không thể, chính mình cùng nữ nhân khác hoan hảo sau, tổng cảm thấy trong lòng có một ít không. Nghĩ đến Tè Lạc lúc áy ở trại nuôi ngựa ở chính mình trong lòng ngực khóc thút thít bộ dáng, nghĩ đến Tè Lạc trên người ẩn ẩn lộ ra tới hoa mai mùi hương, Bảo Thái nhìn chính mình tay phải, chính là này chỉ tay vì nàng lau khô nước mắt đi. Theo sau Tè Lạc ngồi trên lưng ngựa kiêu ngạo nhìn chính mình biểu tình, thật sâu trêu chọc Bảo Thái sâu trong tâm linh cầm huyền. Mặc kệ thế nào chính mình nhất định phải được đến nàng, chỉ có được đến nàng mới có thể làm chính mình ** được đến thỏa mãn, mới có thể làm chính mình tâm làm lại bình tĩnh trở lại.

Tiểu nút thắt nhìn ở bên ngoài đứng tràn ngập hy vọng chờ đợi văn lệ, không cầm âm thầm lắc đầu, nàng sao phải khổ vậy chứ? Vốn dĩ băng vào dụ thân vương phủ thế lực nàng hắn là có thể chỉ cái giống nhau huân quý nhà, cho dù không vì chính thê, cũng sẽ không rời xuống hiện giờ kết cục, xem ra lại là một cái bị vương phủ phú quý mê hoa mắt nữ tử.

Văn lệ đã sớm đã bỏ chính mình ngang ngược kiêu ngạo tính tình, thấy tiểu nút thắt ra tới về sau, vội vàng lấy lòng nói “Tiểu nút thắt công công vất vả. Thế tử gia có phải hay không làm ta đi vào? Trắc phúc tấn cấp thế tử gia mang theo rất nhiều đồ vật đâu? Làm ta tự mình chuyển giao cấp gia đâu?”

Tiểu nút thắt nhàn nhạt hành lễ nói “Văn lệ cô nương, chủ tử phân phó làm người đi về trước! Đồ vật lưu lại là được.”

Văn lệ kích động bắt lấy tiểu nút thắt nói “Không, sẽ không, biểu ca sẽ không như thế đối ta, nhất định là người nói dối, ta muốn đích thân đi hỏi biểu ca!”

Nhin muôn hướng trong phòng hướng văn lệ, tiểu nút thắt vội vàng nói “Các người choáng váng sao? Còn không ngăn cản nàng, có phải hay không đã quên ai quá bản tử?”

Tùy tùng cùng văn lệ nha đầu vội vàng giữ chặt nàng, nha đầu càng là khuyên nhủ “Cô nương, chúng ta vẫn là đi về trước đi, nếu là chọc thế tử gia phiền lòng, ngài không phải liền càng khó sao!”

Văn lệ lưu trữ nước mắt giãy giụa nói “Vì cái gì? Tại sao lại như vậy? Nay cùng ta tưởng hoàn toàn là không giống nhau, thế tử gia hắn là thích ta, hắn nói qua thích ta hoa mai mùi hương.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 58

Tè Lạc cười một chút không nói gì. Chỉ là đi tới Đồng thị mà bên cạnh. Quy quy củ củ mà ngồi xong. Lăng Trụ từ Tè Lạc tiến vào liền vẫn luôn chú ý Dương Khang địa chấn hướng. Dương Khang đối chính mình nữ nhi địa tâm ý. Bọn họ phu thê là biết mà. Bằng không chính mình cũng sẽ không mời Dương Khang tới thôn trang bên trong làm khách. Dương Khang tuy rằng bối cảnh có chút phức tạp. Nhưng là Lăng Trụ biết hắn thập phần mà có tài cán. Rất được Hoàng Thượng coi trọng. Chỉ cần không đáng đứng thành hàng mà sai lầm. Hắn mà tiền đồ nhất định sẽ thực hảo thực ổn định mà. Quan trọng nhất mà là Tè Lạc đã cứu hắn mà tánh mạng. Cho nên Dương Khang tương lai nhất định sẽ không đối Tè Lạc không tốt. Nếu là bọn họ liên thủ hướng Hoàng Thượng thỉnh cầu chỉ hôn. Như vậy Hoàng Thượng đáp ứng mà khả năng tính phi thường mà đại. Bất quá. Lăng Trụ biết này còn phải làm chuẩn lạc chính mình địa tâm ý mới được. Nếu là Tè Lạc không đồng ý. Dương Khang chính là lại hảo xuất sắc nữa cũng đúng. Bọn họ phu thê lớn nhất địa tâm nguyện chính là hy vọng Tè Lạc tương lai có thể hạnh phúc. Không cần ở đã chịu cảm tình thượng mà phản bội cùng thương tổn.

Đồng thị nhìn chính mình bên người ngoan ngoãn mà Tè Lạc. Duỗi tay từ nàng hai đầu bờ ruộng phát thượng tướng cánh hoa gõ xuống. Sủng nịch mà nói “Lại đi mai viên chơi? Thật không biết ngươi như thế nào như vậy mà thích hoa mai. Xem đều xem không đủ.”

Tè Lạc mà mặt ngượng ngùng mà đỏ. Âm thầm oán trách chính mình mà sơ ý. Thăm sửa sang lại quần áo. Quên mốt tóc. Tè Lạc trộm mà đánh giá một chút. Phát hiện Lăng Trụ cùng Dương Khang cười mà đều thực

sủng nịch. Đặc biệt là Dương Khang thâm thúy mà đôi mắt toát ra mà nhè nhẹ tình ý. Tề Lạc không khỏi mà mặt càng đỏ hơn. Tim đập cung nhanh hơn một ít. Dương Khang mà diện mạo cũng không thập phần xuất sắc. Hắn không có dụ thân vương thế tử mà tuấn lăng. Cũng không có giác la khiêm nhinh mà ánh mặt trời sang sảng. Nhưng là hắn trên người lại có một loại Tề Lạc phi thường thường thức mà dương cương uy nghiêm địa khí chất. Dương Khang mà biểu tình kiên định mà chấp nhất. Ngẫu nhiên toát ra mà ưu thương. Lại làm biết rõ hắn trải qua mà Tề Lạc cảm thấy nhẹ nhẽ mà đau lòng. Tề Lạc minh bạch thường thức đau lòng liền ý nghĩa thích. Thích liền ý nghĩa tình yêu mà tiến đến. Nếu là ở hiện đại ái liền ái. Cùng lăm thì lại chịu một lần thương tổn. Nhưng là đây là ở thanh triều. Chính mình mà hôn nhân chính mình không làm chủ được. Tương lai có thể gả cho chính mình thích Địa nhân. Kia tất nhiên là gai đại vui mừng. Nếu là không thể. Chính mình lại như thế nào đổi mặt tương lai mà trượng phu cùng gia đình đâu? Tề Lạc không ngừng mà ở trong lòng thuyết phục chính mình. Trần an kia viên không hề vững vàng địa tâm.

Đồng thị nhìn Dương Khang. Nàng đồng dạng cũng thực thường thức Dương Khang. Đồng dạng biết rõ chính mình nữ nhi tính nét mà Đồng thị biết Tề Lạc sẽ thích giống Dương Khang như vậy mà nam hài tử. Cho nên Đồng thị hiện tại rất có một ít mẹ vợ xem con rể mà ý tứ. Vì có thể nhiều giải một ít. Đồng thị cười hỏi “Dương Khang đại nhân công vụ bận rộn. Có hay không gia quyến tại bên người. Chỉ dựa vào hạ nhân là không được mà. Vẫn là muốn cưới cái thê tử mới được. Bất quá Dương Khang đại nhân thâm chịu Hoàng Thượng sủng tín. Cưới vợ vẫn là muốn thận trọng mà. Bất quá trước nạp một cái biệt lãnh biệt nhiệt Địa nhân cũng là tốt lắm.”

Lăng Trụ ngoài ý muốn nhìn Đồng thị liếc mắt một cái, không nói gì thêm, chỉ là cúi đầu uống trà. Dương Khang cung kính mà nói “Ta sớm nói

qua, phu nhân không cần như vậy khách khí, trực tiếp kêu ta Dương Khang liền thành. Ta hiện tại toàn

Lực đều đầu ở luyện binh thượng, Hoàng Thượng tuy rằng ban thưởng ta tòa nhà cùng hạ nhân, nhưng thiếu trớn về. Không sợ phu nhân chê cười, tuổi nhỏ trải qua sử ta minh bạch rất nhiều, bởi vậy cưới vợ cả phía trước ta sẽ không suy xét nạp thiếp mà, ta hy vọng có thể đổi chính mình thê tử tỏ vẻ cũng đủ tôn trọng.”

Đông thị vừa lòng gật gật đầu, “Nếu ngươi nói như vậy, ta đây liền thắc đại kêu ngươi Dương Khang. Ngươi cái này ý tưởng khá tốt mà, ta thực thích, không có một nữ nhân hy vọng mới vừa vào cửa liền phải đổi mặt thê thiếp tranh phong cục diện. Ta không biết nhà người khác cha mẹ là nghĩ như thế nào, quyền thế phú quý nhà của chúng ta là không cầu, ta nữ nhi ta là vẫn luôn hy vọng nàng có thể gả hạnh phúc.”

Lăng Trụ nhẹ nhàng ho khan hai tiếng, “Nói cái gì đâu? Tề Lạc bây giờ còn nhỏ, có một số việc là không cần sốt ruột.”

“Dương Khang biết phu nhân đau sủng Tề Lạc cô nương địa tâm ý, Tề Lạc cô nương thực đáng giá người khác sủng ái, huống hồ Lăng Trụ đại nhân cùng phu nhân cầm sắt hòa minh, rất là làm ta hâm mộ. Bởi vậy ta hy vọng tương lai ta cùng thê tử cũng có thể giống phu nhân gia giống nhau, ta nhất định sẽ làm giống Lăng Trụ đại nhân như vậy trượng phu.” Dương Khang ngữ khí kiên quyết, nhìn Tề Lạc nói.

Đối với hắn trả lời, Lăng Trụ cũng thập phần vừa lòng, Lăng Trụ là thực tin tưởng Tề Lạc nô phu thủ đoạn, chỉ cần Dương Khang đổi Tề Lạc là chân tình thực lòng, trừ bỏ khó có thể tưởng tượng ngoài ý muốn, Tề Lạc là sẽ không làm nạp thiếp mà sự ở chính mình gia đình xuất hiện. Lăng Trụ hòa ái nói “Chúng ta đều kêu ngươi Dương Khang, ngươi liền không cần cùng chúng ta khách khí, ta liền bất đồng ngươi khách khí,

ngươi đã kêu ta thúc thúc được. Dương nhiên là chỉ ngầm, ở công sự thượng chúng ta vẫn là trên dưới cấp quan hệ, ta nhất định sẽ hảo hảo mà phụ tá ngươi huấn luyện xuất tinh duệ, như vậy chúng ta mới có thể không phụ Hoàng Thượng mà kỳ vọng cao.”

Dương Khang vội vàng đứng lên làm lại hướng Lăng Trụ cùng Đổng thị hành lễ nói “Tiểu chất Dương Khang, gặp qua thúc thúc thảm thảm, về sau liền thỉnh các ngươi chiếu cố nhiều hơn.” Dương Khang cảm thấy chính mình không có đến không, chính mình đã ở tranh đoạt Tề Lạc trên đường bước ra một bước to, hắn biết nhận hạ Lăng Trụ một nhà đối hắn mà tương lai vẫn là rất có chỗ tốt.

Đổng thị vừa lòng gật gật đầu “Ha hả, nhận sau như vậy oai hùng cháu trai thật sự là chúng ta vinh hạnh, ngươi nếu là thiếu chút cái gì cứ việc đối thảm thảm nói, ngàn vạn không cần khách khí.” Sau đó đối Tề Lạc nói “Lạc Lạc, cùng ngươi Dương Khang ca ca chào hỏi.”

Tề Lạc chớp chớp mắt, không biết sự tình như thế nào phát triển đến loại tình trạng này. Nàng thấy thế nào như thế nào cảm thấy Dương Khang không phải tới bái phỏng, mà là tới thân cận. Tề Lạc nhìn xem nhiệt tình tăng vọt cha mẹ chỉ có thể bắt đắc dĩ đứng lên làm lại cùng Dương Khang chào hỏi, “Tề Lạc gặp qua Dương Khang ca ca.” Dương Khang vội vàng nói “Tề Lạc muội muội mau miễn lễ, ta nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố ngươi.”

Làm lại ngồi xuống sau, Đổng thị nhiệt tình tới Dương Khang hỏi đông hỏi tây, Tề Lạc giống Lăng Trụ dùng sức đưa mắt ra hiệu, Lăng Trụ bắt đắc dĩ lắc đầu, đối mặt thê tử nhiệt tình Lăng Trụ đồng dạng không có bất luận cái gì biện pháp. Tề Lạc có chút ủ rũ uống nước trà, nhìn cười thực vui vẻ Dương Khang, âm thầm nói, ngươi không cần đắc ý ta còn không thấy được sẽ thích ngươi đâu?

Hôm nay rõ ràng là Tè Lạc cực khổ ngay, trương quẳng ga tiến vào nói “Khởi bẩm lão gia, dụ thân vương thế tử tiến đến bái phỏng.”

Tè Lạc gắt gao nắm chặt nắm tay, này rốt cuộc là cái gì trạng huống nha! Lăng Trụ nghe nói nhíu nhíu mày, chính mình cùng dụ thân vương phủ trước nay liền không có cái gì liên hệ? Như thế nào sẽ đột nhiên tới cửa tới bái phỏng đâu? Nhìn khẩn trương Tè Lạc, Lăng Trụ không khỏi thư hoãn chính mình mày, hắn là biết chính mình nữ nhi cùng dụ thân vương thế tử vài lần tương ngộ, xem ra lại là một cái bị Tè Lạc hấp dẫn người. Chỉ là dụ thân vương phủ thập phần phức tạp, Bảo Thái đã cưới quá thế tử. Huống hồ dụ thân vương phủ cùng tám a ca có chút liên hệ, loại người này cũng không phải là chính mình nữ nhi tương lai người được chọn, vẫn là làm hắn đã chết tâm hảo. “Mau mau cho mời dụ thân vương thế tử.”

Dương Khang cũng rất kén cỏi dí, hắn biết Lăng Trụ là cái cẩn thận người, Bảo Thái như thế nào sẽ đột nhiên tới chơi đâu? Nhìn biểu tình có chút mỉm tự nhiên Tè Lạc, Dương Khang giống như đột nhiên minh bạch một ít, xem ra chính mình đối thủ cạnh tranh rất cường đại đâu?

Bảo Thái kỳ thật vẫn luôn âm thầm phái người tìm hiểu Tè Lạc gia thôn trang, được đến Lăng Trụ đột nhiên hồi thôn trang tin tức, Bảo Thái liền lấy bái phỏng Lăng Trụ vì danh, đi tới lạc anh sơn trang. Vào thôn trang Bảo Thái phát hiện này tuy rằng không có chính mình vương phủ thôn trang hoa lệ, nhưng là thanh nhã thoải mái, thực phù hợp Tè Lạc cá tính, xem ra cái này thông minh tiểu cô nương, không thiếu lo lắng đâu!

Lăng Trụ thấy Bảo Thái vội vàng hành lễ nói “Nô tài ra mắt dụ thân vương thế tử.”

“Miễn lễ, Lăng Trụ đại nhân miễn lễ.” Bảo Thái vẫy vẫy tay, hắn liếc mắt một cái liền thấy Tè Lạc, mây ngày không gấp nàng giống như trồ mã

càng thêm hảo một ít, nhìn thấy nàng chính mình tâm hảo giống cũng không như vậy bức bối.

Dương Khang đồng dạng giống Bảo Thái hành lễ, Bảo Thái lúc này mới phát hiện hắn cũng ở. Sau khi ngồi xuống, Bảo Thái nhìn về phía Dương Khang biểu tình có chút phức tạp, hắn biết Lăng Trụ một nhà đã cứu Dương Khang, bọn họ chi gian quan hệ nhất định thực hảo. Lăng Trụ đối chính mình rõ ràng lộ ra cung kính cùng xa cách, chính là đối Dương Khang lại lộ ra thân cận. Bảo Thái nhìn muôn rồi đi Tề Lạc, vội vàng nói “Đột nhiên mạo muội quấy rầy Lăng Trụ đại nhân không lấy làm phiền lòng, gia lần này tới muôn nhìn xem nhà các ngươi thôn trang, nghe nói thiết kế thập phần lịch sự tao nhã, nay cái vừa thấy quả nhiên danh bất hư truyền.”

“Thế tử gia khích lệ, nô tài thôn trang kia đương thượng thế tử gia như thế tán dương!” Lăng Trụ khiêm tốn nói.

“Dương Khang Dương đại nhân cũng tới bái phỏng Lăng Trụ đại nhân? Thật là rất hiếm lạ.” Bảo Thái hỏi

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 59

Hồng Anh gắt gao đi theo Tề Lạc, phát hiện Tề Lạc chỉ là lớn tiếng phát tiết, cho nên ở bên cạnh yên lặng nhìn. Nàng là sẽ không minh bạch Tề Lạc tâm tình, nàng cảm thấy Tề Lạc có được sở hữu mộng tưởng hết thảy. Phát tiết qua đi Tề Lạc dựa vào mai

Cảm thấy tâm tình hảo một ít, đối Hồng Anh nói “Ngươi đi giúp ta đem đàn tranh âm nhạc có thể làm ta tâm tình bình tĩnh trở lại.”

Hồng Anh lên tiếng, chỉ chốc lát nàng liền ôm đàn tranh đã trở lại. Hồng Anh còn cẩn thận phân phó mây tía các nàng nâng tới cái giá cùng ghế dựa, dọn xong sau, Hồng Anh lấy ra Tề Lạc phân phó các nàng bện lộ chỉ ti bao tay “Cô nương, thời tiết vẫn là có chút lạnh, vẫn là mang lên cái này đi.”

Tề Lạc gật gật đầu, thấy Hồng Anh mà an bài vẫn là cảm thấy thực vừa lòng, “Hồng Anh, ta thật đúng là không rời đi ngươi đâu!”

“Nô tỳ đã sớm nói qua muốn hầu hạ cô nương cả đời, chỉ cần cô nương không chê, nô tỳ sẽ vẫn luôn đi theo cô nương.”

“Như thế nào sẽ ghét bỏ đâu? Giống ngươi như vậy cẩn thận người thật sự là quá khó được, có ngươi ở ta bên người là ta phúc khí mới đúng.” Tề Lạc nhìn Hồng Anh nói.

Tề Lạc tuy rằng suy nghĩ cẩn thận chính mình hắn là hoàn toàn dung nhập đến thanh triều trong sinh hoạt đi, chính là nàng vẫn là có chút cái khó chịu, xem ra chính mình chỉ có thể ở trên mặt quy quy củ củ giống người bình thường giống nhau, chính là tính cách thương thật là rất khó thay đổi. Tính chỉ cần chính mình lại đổi mặt hoàng quyền khi tiểu tâm cẩn thận là đến nơi, ở chính mình gia vẫn là nhẹ nhàng một ít đi. Nàng trước nay liền không có nghĩ tới Bảo Thái sẽ yêu cầu thưởng thức nhà bọn họ vườn, bởi vì loại này yêu cầu quá mức mà lỗ mảng. Cho nên nàng thực yên tâm đạn đòn tranh phát tiết chính mình mặt trái cảm xúc, bởi vậy tiết tấu thực loạn. Qua một hồi lâu Tề Lạc rốt cuộc bình phục tâm tình của mình, nếu lão sư biết chính mình như vậy đổi đãi đòn tranh nhất định sẽ sinh khí đi, hắn vẫn luôn dạy dỗ Tề Lạc muốn đem đòn tranh trở thành có sinh mệnh, chỉ có như vậy mới có thể bắn ra tốt nhất nghe mà âm nhạc.

Tề Lạc chậm rãi vượt ve nó nói “Thực xin lỗi, bắt ngươi đương hết giận thùng, chớ có trách ta, chúng ta hợp tác đạn một đầu hảo khúc cấp này đó hoa mai nghe một chút thế nào?” Bởi vậy, Tề Lạc ở đây trời bay múa mà hoa mai cánh trung gian, bắn lên đòn tranh bắn hóa điệp, thuần mỹ kiêm trinh mà tình yêu nha, ở cái này cấp bậc nghiêm ngặt xã hội là như vậy mà khó được, cho nên mới sẽ thiên cổ tán dương đi. Nàng cảm thấy chính mình cảm xúc rất sâu dùng tình cũng rất sâu, này hắn là nàng tốt nhất phát huy.

Bảo Thái cùng Dương Khang theo tiếng đòn đi vào Tề Lạc bên người, thấy được cái này duy mĩ hình ảnh. Đầy trời bay múa hoa mai cánh, mỹ lệ thuần khiết thiếu nữ, cảm tình phong phú tranh khúc, Bảo Thái cảm thấy giống như đi tới thế ngoại đào viên, hắn ánh mắt không cầm càng thêm nhiệt liệt.

Dương Khang không cầm thầm than, như vậy Tề Lạc thật là quá nhẫn người, chính mình vô luận như thế nào cũng sẽ không buông tay.

Lăng Trụ cũng theo lại đây, thấy tình huống như vậy cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ lắc đầu. Đạn xong sau, Tề Lạc liền nghe thấy bốn phía vang lên vỗ tay, nàng ngẩng đầu thấy Bảo Thái nhiệt tình, Dương Khang chấp nhất, cùng chính mình phụ thân bắt đắc dĩ trung mang theo kiêu ngạo. Trải qua chứng thực xuyên qua quang hoàn là tồn tại. Tề Lạc đứng lên hướng bọn họ hành lễ, sau đó yên lặng đứng ở phụ thân bên người.

“Vòng lương ba ngày, vòng lương ba ngày nha! Lăng Trụ đại nhân lệnh ái cầm nghệ chính là không đến chọn nha!” Bảo Thái tán thưởng nói.

“Thế tử gia quá nói, tiểu nữ chỉ là hôm nay phát huy tương đối hảo thôii! Thật sự là không đảm đương nổi thế tử gia như thế tán dương.”

Dương Khang nhìn vẻ mặt bình tĩnh Tề Lạc, nàng là như vậy quy củ, làm người chọn không ra một chút sai sót, chỉ là không còn có thường lui tới linh khí, hắn loáng thoáng minh bạch Tề Lạc giống như thập phần không thích đối mặt loại này cục diện. Cho nên hắn nhìn nhau thiên nói “Lăng Trụ đại nhân, thiên đã không còn sớm, ta cũng muốn cáo từ, chờ có rảnh Dương Khang lại đến bái phỏng. “

“Tiếp đón không chu toàn, thỉnh Dương Khang đại nhân nhiều hơn thứ lỗi.” Lăng Trụ nhiệt tình đưa tiễn. Bảo Thái nhìn như thế cục diện gia chỉ có thể cáo từ, chỉ là rời đi khi thật sâu nhìn thoáng qua Tề Lạc nói “Xem ra thật sự không có cô phụ gia tự mình cho ngươi chọn đàn tranh, ở đây trời bay múa cánh hoa hạ đạn tranh quả nhiên là rất có ý cảnh.”

Lăng Trụ đưa tiễn bọn họ, về tới phòng, phát hiện Tề Lạc thực khẩn trương nhìn hắn, Đổng thị cũng vẻ mặt lo lắng. Hắn ngồi xuống uống ngụm nước trà, chậm rãi nói “Tề Lạc có một số việc là trốn không thoát, ta không có sinh khí, ngươi hôm nay cũng không có phạm cái gì sai lầm, khả năng thật giống ngươi nói chính là xuyên qua quang hoàn ở lóng lánh đi,

chỉ là đối với người tương lai chúng ta muốn càng thêm tiêu tâm cẩn thận mới được.”

Tề Lạc nhẹ nhàng thở ra, thế Lăng Trụ mát xa bả vai, “A mã, hôm nay thật là vất vả người. Các người cũng muốn quá vì ta nhọc lòng, ta rất khó thích thương này người, tương lai tìm cái thích hợp ta là được.”

Đông thị không tán đồng nói “Người nói nói gì vậy? Mặc kệ thế nào cũng đến tìm cái thích, chúng ta có thể đem điều kiện lại phỏng thấp một ít.”

“Không thể lại thấp, nếu không Hoàng Thượng đó là không qua được. Ai, tưởng thăng quan phong tước thoát khỏi vận mệnh, chính là vì cái gì muốn gấp được như vậy sự đâu! Chúng ta nếu không trước tiên thỉnh cầu chỉ hôn, nếu không cáo ốm bỏ qua tuyển tú. Dụ thân vương thế tử là có đích phúc tấn, Hoàng Thượng sẽ không không suy xét, ta lại nỗ lực hơn, tranh thủ lại thăng thăng, nhất định phải ở Hoàng Thượng trong lòng gia tăng phân lượng.”

“Ta về sau không bao giờ đạn đàn tranh, ta thật sự không nghĩ thấy các người vì ta nhọc lòng hao tổn tinh thần.”

Lăng Trụ lôi kéo Tề Lạc tay, nói “Người ngàn vạn không cần như vậy tưởng, đây đều là vận mệnh, cùng người đạn không đạn tranh không có gì quan hệ. Làm hiện đại nữ hài tất nhiên có thời đại này người không có khí chất, này đó cũng không phải người sai, nếu là người chân chính chính biến thành cổ đại khuê tú, như vậy chúng ta mới đau đầu đâu? Ta làm người tiêu tâm cẩn thận cũng không phải muốn cho người mất tính cách. Ta chỉ là muốn cho người minh bạch hoàng quyền không thể trái bối, chúng ta không thể chống chọi, chỉ có thể áp dụng vu hồi chiến thuật đạt tới chúng ta mục đích.”

Đồng thị tán đồng nói “Là nha, ngươi cũng không cần tưởng quá nhiều, dù sao ngươi bây giờ còn nhỏ, chúng ta còn có thời gian. Không cần cắp chính mình áp lực quá lớn, lông hồng rồi thân thể đã có thể mất nhiều hơn được. Ở nhà ngươi liền vui vẻ sinh hoạt hảo, ở bên ngoài vẫn là phải chú ý một chút, không cần lại hấp dẫn người ngưỡng mộ.”

Chính mình nữ nhi chịu người chú ý cái nào cha mẹ có thể không kiêu ngạo tự đắc, Lăng Trụ không khỏi cảm thán nếu là ở hiện đại nên thật tốt nha.

Tiểu nút thắt phát hiện từ chủ tử từ Lăng Trụ gia trở về sau, liền dễ dàng phát ngốc, hình như là lại dư vị cái gì. Ngày đó Tề Lạc đạn tranh khi tình cảnh tiểu nút thắt cũng thấy, kia gia cô nương thật thật là cùng người khác bất đồng, khó trách chính mình chủ tử như vậy si mê. Thê tử phúc tấn nhóm đều muốn đánh dò ra tới vì cái gì Bảo Thái luôn là đạn một đầu khúc, tiểu nút thắt chính là không dám lâu một chút tiếng gió, kết quả chính là này đầu lương chúc truyền khắp toàn bộ kinh thành thượng lưu giai tầng.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 60

Tề Lạc đói Lăng Thành gia phát sinh sự vẫn là thực cảm thấy hứng thú, đặc biệt là có một cái nàng rất thường thức Tề Châu, tính tính nhặt tử tuyển tú giống như đã qua đâu, Tề Lạc cũng rất muốn biết Tề Trân nguyện vọng có hay không thực hiện, cho nên cũng liền không vội trở về, một bên ăn yêm chế tốt dương mai một bên cẩn thận mà nghe Triệu ma ma nói chuyện.

“Thái thái ngài không ở kinh thành cho nên không biết, đường lão gia kia trong khoảng thời gian này chính là mới mẻ sự tần ra đâu! Đường lão gia lần trước nạp một đôi hoa tỳ muội vào phòng, nghe nói kia đối hoa tỳ muội không chỉ có nhan sắc hảo, hơn nữa thực hiểu hầu hạ nam nhân, đường lão gia ái không được. Đôi hoa tỳ muội này chính là

,Mặt ngoài ôn nhu khả nhân, kỳ thật thập phần lợi hại, cùng đường thái thái minh có hại nghe nói còn lược chiếm thượng phong đâu! Đường thái thái bởi vậy còn bị các nàng cấp khí bị bệnh.”

Đồng thị tuy rằng chướng mắt Đồng Ngạc thị. Nhưng là đều là nữ nhân, nàng còn có chút đáng thương nàng. “Nghiêm trọng sao? Nàng không phải luôn luôn rất muốn khai sao? Như thế nào lại thay đổi?”

“Loại sự tình này cái nào nữ nhân có thể tưởng khai, huống hồ đường thái thái cũng là muốn thể diện mà. Trước kia những cái đó đều là thành thật, đâu giống này hai cái như vậy mà lợi hại. Nghe nói này đối tỳ muội chính là Giang Nam ngựa gầy, ngài ngẫm lại cái loại này địa phương ra tới

có thể đơn giản? Không nghĩ tới này đối ty muội thật đúng là cái Hữu Phúc khí, trong đó một cái còn có thân mình, đường lão gia cao hứng đến không được càng là đem các nàng cấp sủng lên trời. Đường thái thái liền càng tức giận, bệnh cũng liền càng trọng một ít. Châu cô nương cùng trân cô nương còn vừa lúc đuổi kịp này giới tuyển tú, trân cô nương lại là như vậy cái không bót lo. Đường thái thái tuy rằng cường đánh thân mình cho nàng chuẩn bị, chính là không nghĩ tới lại ra một chuyện lớn.”

“Ra chuyện gì? Tè Trân không phải hắn là có thể chỉ cấp tám a ca sao?”

Triệu ma ma cảm thán nói “Muốn nói cái này trân cô nương trường mà nhan sắc hảo, đường lão gia lại bị tám a ca coi trọng, thông qua tuyển tú chỉ cấp tám a ca đảo cũng là thuận lý thành chương sự. Bởi vì đường thái thái vội vàng chuẩn bị nàng tuyển tú mà sự, tự nhiên đổi nàng thiếu chút trông giữ. Đường lão gia gia tiệm ăn vẫn luôn là trân cô nương lại quản, sự tình chính là như vậy xảo, không nghĩ tới trân cô nương sẽ ở tiệm ăn gặp được tám a ca, nghe nói hình như là đã xảy ra chuyện gì, cụ thể đều bị tám phúc tấn cấp áp xuống. Theo sau trân cô nương đã bị lược thẻ bài. Tám phúc tấn tuy nói muốn nạp trân cô nương vào phủ, nhưng là giống như phải đợi ba năm về sau.”

“Ba năm về sau? Ân tuổi tới nói ba năm sau tái giá cũng không phải quá muộn. Chính là nam nhân đều là hay thay đổi, đặc biệt là gióng tám a ca như vậy tôn quý người, ai biết ba năm sẽ phát sinh cái gì? Nếu là thông qua chỉ hôn còn có thể tốt một chút rốt cuộc có hoàng mệnh ở, chỉ là như bây giờ, tám phúc tấn xuất thân lại như vậy mà cao quý. Ai, Tè Trân đáng tiếc nha!” Đổng thị cảm thán nói.

“Ai nói không phải đâu! Này đổi đường thái thái đả kích liền lớn hơn nữa, đường lão gia càng là bởi vì này hướng đường thái thái đã phát thật lớn mà một đốn tính tình. Nói là không có dạy dỗ hảo nữ nhi quy củ, ném mặt mũi của hắn, ảnh hưởng hắn mà con đường làm quan.”

Tề Lạc biết Lăng Thành một nhà đối Tề Trân ôm có rất lớn rất lớn hy vọng, hiện tại loại tình huống này loại này chênh lệch Lăng Thành một nhà khẳng định sẽ vô pháp thừa nhận mà. Tuy rằng nàng không biết Tề Trân vì cái gì sẽ như thế kiên định tám a ca có thể được việc, nàng cũng thực không quen nhìn Tề Trân một ít cách làm. Xem ở có thể là đồng hương phân thượng, hỏi “Kia Tề Trân hiện tại thế nào?”

“Nghe nói bị cái nút trong nhà học quy củ đâu! Kỳ thật trân cô nương trước kia rất đoan trang văn tĩnh, thực thủ quy củ, chỉ là từ làm buôn bán về sau liền ngả ngớn lên. Đường thái thái lại sơ với quản giáo, cho nên mới sẽ lạc hiện giờ cái này cục diện. May mắn ông trời trường mắt trước tiên phân gia, bằng không chúng ta hảo hảo cô nương đều sẽ bị nàng liên lụy.”

Đồng thị nhìn Tề Lạc nói “Vẫn là sẽ có chút ảnh hưởng, mặc kệ nói như thế nào đều là đồng tộc cùng tộc, Tề Lạc ngươi cũng muốn càng thêm cẩn thận mới hảo, trong khoảng thời gian này trước không cần ra ngoài, chờ nổi bật bình tĩnh lại nói.” Tề Lạc nghiêm túc gật gật đầu, tuy nói chính mình chọc đào hoa cũng có chút nhiều, nhưng là kia cũng chỉ giới hạn trong đương sự biết, là không có nhậm tiếng gió truyền ra. Nghĩ vậy nàng ở may mắn đồng thời vẫn là thực cảm tạ dụ thân vương thế tử, tuy rằng hắn cường thế bá đạo, nhưng là hắn không có đem chính mình ý tứ cùng bọn họ chi gian vài lần tương ngộ nói cho bất luận kẻ nào, chỉ bằng điểm này Tề Lạc đối hắn ân tượng thoảng hảo một ít.

“Triệu ma ma ngươi biết Tề Châu tỷ tỷ thế nào? Cũng chỉ hôn?”

Triệu ma ma đáng tiếc nói “Muốn nói đáng thương nhất chính là châu cô nương, nàng hoàn toàn bị trân cô nương cấp liên lụy, nàng cũng bị lược thẻ bài. Châu cô nương có thể là đối tuyển tú ôm có rất lớn trông cậy vào đi, đả kích dưới, được cái quái chứng, đại phu tới xem qua sau nói là trị không hết, chỉ có thể chậm rãi dưỡng. Đường lão gia muốn đem châu cô

nương gả cho cái nào vương phủ bối tử làm thiếp, chỉ là châu cô nương được loại này quái bệnh ai dám muốn nha, ai, châu cô nương thật là mệnh khổ nha.

”

Tề Lạc không cầm âm thầm ra một hơi, nhưng là vẫn là hỏi “Châu tỷ tỷ bệnh là cái gì bệnh trạng? Như thế nào chính là quái bệnh đâu?”

“Châu cô nương nói là đau đầu, mà lại một hồi có mạch một hồi vô mạch. Thật là kỳ quái. Nô tỳ trước nay đều không có nghe nói qua như vậy chứng bệnh.”

Tề Lạc huyền tâm rốt cuộc buông xuồng, xem ra Tề Châu mục đích là đạt tới, chỉ là hiện tại Lăng Thành gia cái này trạng huống, nàng nhất định gặp qua rất khó. Tuy rằng Tề Lạc thực thường thức Tề Châu, nhưng là nàng là sẽ không vì trợ giúp Tề Châu mà cùng Lăng Thành gia lại có cái gì liên lụy, nàng chỉ có thể xem chuẩn cơ hội sẽ giúp nàng.

Đồng thị cùng Triệu ma ma lại nói đến trong phủ người hầu số lượng vẫn đè, bởi vì Lăng Trụ bị tăng lên vì tử túc, dựa theo lễ chế hiện tại trong phủ người hầu số lượng là không đủ, còn phải lại tìm chút nhân thủ. “Thái thái, những cái đó rời đi chúng ta phủ đi đường lão gia kia nô tài đều hối hận không được, muốn trở về đâu! Hừ, ai làm này những lợi thế người kiến thức hạn hẹp, chính là hiện mua người dạy dỗ, cũng không thể dùng bọn họ.” Triệu ma ma tức giận nói.

“Đúng vậy, ngươi lời này ta thực tán đồng, những cái đó nội bộ lục đục người chúng ta là không cần. Hiện tại bên ngoài thay đổi thất thường, chúng ta một nhà lại là tân quý, càng muốn từng bước cẩn thận mới được. Tuyễn người phương diện này vẫn là muốn xem trung thành. Hiện tại

trong phủ không khí khá tốt, ta nhưng không nghĩ hỏng rồi trong phủ quy củ. Nếu là thật sự lấy ra tới, nhân số không đủ cũng không có gì.”

Triệu ma ma nghĩ, lại cẩn thận tính toán một chút, kiến nghị nói “Thái thái nói cũng có lý, bất quá nô tỳ đảo nhớ tới một sự kiện, chúng ta trong phủ phòng bếp quản sự Lý phúc có một cái ruột thịt muội tử, khi còn nhỏ cháy hỏng đầu óc, cho nên có chút cái vụng về, nhưng là có chút cái sức lực, cũng thực nghe lời, phân gia khi vốn dĩ nàng hắn là đến chúng ta trong phủ, nhưng là chính là cấp đường thái thái để lại. Lần trước không biết vì cái gì bị đánh cái chết khiếp ném ra tới, Lý phúc vốn dĩ cho rằng không cứu, nhưng không thành tưởng nàng rồi lại sống lại đây. Lý phúc cầu đến nô tỳ này muốn cho nàng ở trong phủ làm chắc chắn nha đầu, cũng phương tiện hắn chiếu cố chính mình muội tử. Nô tỳ xem nàng thật sự đáng thương cũng ứng.”

Đông thị hỏi “Nàng thật sự cháy hỏng đầu óc?”

“Này nô tỳ dám đảm bảo, kỳ thật nàng lại nghe lời lại có thể làm việc, chỉ là đầu óc có chút vấn đề, mọi người kêu nàng ngốc cô.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 61

Đồng thị tuy rằng không biết Ô Nhã thị sao tưởng, nhưng là nàng cảm thấy Dương Khang cùng giác la khiêm nhin đều không tồi, chỉ là giác la khiêm nhin địa vị thấp một ít, tương lai chỉ hôn sẽ khó khăn một ít. Đồng thị biết cảm tình chỉ có lẩn nhau tiếp xúc mới có thể không ngừng gia tăng, nàng là không tin nhất kiến chung tình hoi trưởng lâu. Chính là nên như thế nào an bài bọn họ cùng Tề Lạc gặp mặt đâu? Nàng nhưng không nghĩ Tề Lạc thành thân sau mới bắt đầu nói tình yêu. Thời đại này quy củ lại này nhiều, ít có vô ý liền sẽ ảnh hưởng đến đồng đú lạc danh dự, khó làm nha, khó làm.

Tề Lạc cũng không biết mẫu thân ý tưởng, nàng nhàn nhã quá chính mình cỗ đại khuê tú sinh hoạt. Mỗi ngày buổi sáng luyện tập cầm kỳ thư họa, gặp được không hiểu vấn đề liền hướng đi với phu nhân thỉnh giáo, buổi chiều thời điểm liền sẽ đi giáo dục Tề Giác, cho hắn giảng một ít thành ngữ chuyện xưa, rèn luyện hắn ngôn ngữ biểu đạt năng lực. Tề Giác thật là thực thông minh, thứ gì học đều thực mau. Bởi vì đã là mùa xuân, Tề Lạc thường xuyên mang này Tề Giác đi hoa viên chơi đùa, nhiều hô hấp một ít mới mẻ không khí, gia tăng thân thể hắn chống cự năng lực. Nhìn Tề Giác khỏe mạnh trưởng thành, Đồng thị thực vừa lòng, nàng biết đem Tề Giác giao cho Tề Lạc giáo dục là thập phần chính xác.

Tử quá đến tuy rằng có một ít bình đậm, Tề Lạc vẫn là thực vừa lòng, rốt cuộc nếu là luôn là ngoài ý muốn tần ra bản thân trái tim cũng sẽ chịu không nổi. Huống hồ chính mình gây ra đào hoa vận chỉ có thể dựa vào thời gian trôi đi mà chậm rãi làm nhẹ, nàng là không tin Bảo Thái sẽ đối

nàng nhất kiến chung tình bao lâu thời gian, lấy hăn vị trí địa vị cái dạng gì nữ nhân không có gặp qua? Thời gian dài không thấy mặt mới mẻ cảm tự nhiên liền không có, không có đặc thù cá tính chính mình cũng chính là cái người thường.

Tề cùng nho nhỏ kim thêu hoa đang tiến hành đánh giá, nàng là thập phần thích những cái đó tinh mỹ thêu phẩm, cho nên cũng tưởng chính mình trúc một cái ra tới, chỉ là nguyện vọng là tốt, hiện thực lại có chút tàn khốc.

“A, lại trát tới rồi, thật đau.” Tề Lạc đột nhiên kêu lên, nàng khí buông kim thêu hoa, vươn tay nhìn mặt trên mười mấy lỗ kim, xem ra chính mình thật sự không có phương diện này thiên phú đâu.

Vương ma ma một bên: Lạc ngón tay thượng được, một bên nói “Cô nương, thêu hoa loại chuyện này ngàn vạn không thể sốt ruột, càng sốt ruột càng dễ dàng làm lỗi, cô nương ra sức quá lớn, xem bắt tay trát, nô tỳ nhìn đều đau lòng.”

“Ta không có như vậy kiều quý, mỗi người không đều là như thế này lại đây, ta cũng không cầu chính mình có thể thêu thật tốt, chỉ là tưởng thêu một ít tinh xảo tiểu ngoạn ý là đến nơi. Vương ma ma ngươi dạy ta một ít đơn giản châm pháp là được.”

“Hôm nay không thể lại thêu, chờ ngươi tay hảo một hảo rồi nói sau.”
Vương ma ma kiến nghị nói.

Bởi vì sử dụng sức lực khá lớn, cho nên Tề Lạc mỗi bị kim đâm một chút đều sẽ xuất huyết, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng là lại Tề Lạc trắng nõn ngón tay thượng, hố hố điểm điểm rất là rõ ràng. Tề Lạc cũng cảm thấy chính mình ngón tay có, biên gật đầu đồng ý. Tề Lạc nhìn nhìn

trong phòng đồng hồ báo giờ, phát hiện đã mau giữa trưa 11 giờ, chính mình có chút đói, chẳng lẽ thêu hoa cũng là thân thể lực sống?

Hồng Anh thấy Tề Lạc biểu tình, vội vàng từ bên cạnh lấy ra điểm tâm hộp, mở ra sau đưa cho Tề Lạc “Cô nương, người trước lót đi lót đi, cơm trưa khả năng một hồi mới có thể hảo, nô tỳ lại đi thúc giục thúc giục bọn họ!”

Tề Lạc vội vàng xua tay nói “Không cần, ta ăn mấy khối điểm tâm liền thành,” lấy ra một khối nái hoàng tôm lên, thơm ngọt xốp giòn hương vị thật đúng là không tồi. Tề Lạc vừa lòng gật gật đầu. Liên tiếp ăn 3 khối, ở muộn bắt thời điểm, Hồng Anh nói “Cô nương, một hồi liền ăn, điểm tâm có chút ngạnh vẫn là ăn ít một ít hảo, bằng không ăn cơm thời điểm người sẽ ăn không vô.” Tề Lạc tưởng tượng cảm thấy Hồng Anh nói cũng có đạo lý, liền cầm lấy khăn tay xoa xoa tay cùng khoe miệng.

Ta thật sự rất xui xẻo, viết 3000 nhiều tự, vừa đứt điện cái gì đều không có! Lại làm lại viết chính là cảm giác có chút không đúng, thỉnh các vị nhiều đảm đương đi, các vị thân, xem xong sau chớ quên cho ta đầu hai trương đề cử phiếu, gần nhất có một ít mông, yêu cầu cỗ vũ. (chưa xong còn tiếp, như dục biết hậu sự như thế nào, thỉnh đồ bộ www**com, chương càng nhiều, duy trì tác giả, duy trì chính bản đọc!)

Đầu phát

Chương 80 lại hoạch ban thưởng

Lạc đem chính mình thêu tốt túi tiền tả nhìn xem hữu nhìn xem, tuy rằng có chút cái đơn sơ lại là chính mình cái thứ nhất tác phẩm, vẫn là thực đáng giá cất chứa. Đầu phát túi tiền mặt trên Tề Lạc thêu chính là nở rộ hoa hồng đỏ, tuy rằng hoa hồng cánh không có gì trình tự cảm, nhưng là thêu vẫn là rất chỉnh tề, túi tiền dây lưng là Tề Lạc dùng năm màu tết thăng

biên chế mà thành, cho nên chính thể hiệu quả vẫn là không tồi, Tề Lạc mỹ tư tư thưởng thức, nhớ trước đây ở hiện đại chính mình thêu cái tiểu tọa lót dùng một năm thời gian, hiện tại chính cổ đại thêu thùa thủ pháp thêu túi tiền dùng một tháng liền hoàn thành, Tề Lạc âm thầm cấp chính mình cổ vũ nói, chính mình tương lai nhất định sẽ hoàn thành càng phức tạp.

Triệu ma ma mang theo phủng một cái hộp nha đầu đi tới Tề Lạc sân, nhìn đến Vương ma ma hỏi “Cô nương đâu, ở sao?”

Vương ma ma đi đâu nói “Ồ, cô nương hôm nay tâm tình thực tốt, còn thêu xong rồi một cái túi tiền đâu!”

“Nga? Thật vậy chăng? Xem ra cô nương thật là tiến bộ không ít nha, chúng ta lão gia ở bên ngoài lại được Hoàng Thượng ban thưởng, thái thái xem có chút trang sức cô nương mang theo chính thích hợp, cho nên khiến cho ta đưa lại đây.” Triệu ma ma tự hào nói, hướng trong phòng đi đến.

Vào phòng thấy Tề Lạc đang ở ăn quả quýt, Triệu ma ma hướng Tề Lạc hành lễ nói “Cô nương, quá làm nô tỳ tới cấp cô nương đưa trang sức, này đó đều là nội chế, đều là Hoàng Thượng thưởng cho lão gia đâu!”

Tề Lạc nghe vậy không khỏi mở to hai mắt giật mình nói “A, a mĩ lại được Hoàng Thượng thưởng? Đây là chuyện khi nào?” Nàng nhưng không cảm thấy chính mình phụ thân gần nhất có cái gì mới lạ chủ ý nha, chăng lẽ đã xảy ra chính mình không biết mà sự tình?

“Này, nô tỳ cũng không phải rất rõ ràng, chỉ biết hôm nay buổi sáng thời điểm, lão gia phái người đem đồ vật tặng trở về, nghe nói người ta nói giống như Hoàng Thượng tự mình đi luyện binh địa phương, đối lão gia bọn họ rất là vừa lòng, cho nên liền thưởng rất nhiều đồ vật, hộp trang sức đều tương đối thích hợp cô nương đeo, thái thái khiến cho nô tỳ cấp đưa lại đây.”

Tề Lạc nghe thấy này vừa nói, huyền tâm cũng liền thả xuống dưới, xem ra chính mình phụ thân những cái đó hiện đại luyện binh biện pháp vẫn là thực dùng được. Tuy rằng Lăng Trụ chỉ là cái ra chủ ý mà, cụ thể chấp hành vẫn là ở Dương Khang trên người, từ Hoàng Thượng ban thưởng tới xem Lăng Trụ nên làm thực làm hắn vừa lòng. Tề Lạc mở ra hộp thấy bên trong phóng hai trọn bộ trang sức, một bộ là dùng thuỷ ngọc chế thành một bộ là dùng hồng ngọc chế thành, mỗi một kiện ngọc chất đều phi thường thuần tịnh, tinh oánh dịch thấu, đặc biệt là dùng hồng ngọc chế thành kia bộ trang sức, hồng chính là như vậy loá mắt, hơn nữa mỗi một kiện đều tinh điêu tế trác chuông hiển hoàng gia mà tôn quý. Không có một nữ nhân có thể đeo như vậy xinh đẹp trang sức thò ơ, Tề Lạc đương nhiên cũng thuộc về nữ nhân, cho nên nàng biểu hiện thập phần mà hung phấn, vội không ngừng đeo lên.

“Thật là người dựa y trang, cô nương vùng thượng này đâu, cái loại này tôn quý kính, tâm tặc, thật là quá xuất sắc, cô nương mang màu đỏ đặc biệt đẹp.” Ma cảm thán nói.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 62

A ca ngồi ở thư phòng cẩn thận nhìn các loại tài liệu, bởi vì hắn hiện tại ở sự cho nên các phương diện kỹ càng tỉ mỉ trạng huống đều thập phần hiểu biết.

Nhìn đến Hộ Bộ tài liệu, Tú a ca chau mày, này đó quan viên thật sự là quá kỳ cục, Hộ Bộ thiếu hụt như thế nghiêm trọng, nếu là tương lai đại thanh phát sinh sự tình gì, khả năng liền bạc đều lấy không ra, đây là muôn dao động nền tảng lập quốc. Tú a ca nhắc tới bút muôn cấp Khang Hi thượng số con tò rõ lợi hại quan hệ.

Tùy hầu Cao Phúc tiến vào hồi bẩm nói “Gia, ô tiên sinh tới.”

Dận buông xuống bút, hắn là biết ô tiên sinh văn thải là và sắc bén, cái này tấu chương cũng có thể làm hắn hỗ trợ tham tường một ít, “Mau mời tiên sinh tiến vào.”

Ô tiên sinh ăn mặc nửa tân màu xanh lá trường bào, màu đen áo khoác ngoài, ở một cái quái trượng chậm rãi đi đến. Dận đứng dậy nghênh đón, ô từ nói thấy dận đối chính mình coi trọng cùng tôn kính, liền xưng không dám. Cao Phúc thượng trà sau liền lui đi ra ngoài, hắn biết chính mình chủ tử cùng ô từ nói nói chuyện với nhau không hy vọng có người ở đây, điểm này nhẫn lực hắn vẫn phải có.

Ô tu đạo quan sát tỉ mỉ, thấy dận thần sắc không tốt, lại hỏi “Tú gia, đây là làm sao vậy?”

“Ô tiên sinh tới vừa lúc, dận đang có một chuyện tưởng hướng ngươi thỉnh giáo, Hộ Bộ thiếu hụt thập phần nghiêm trọng, ta tưởng hướng Hoàng A Mã trước sổ con, nhắc nhở một chút, tinh tương lai xuất hiện cái gì ngoài ý muốn trạng huống, triều đình lấy không ra bạc tới.”

Đối Tú a ca nỗ làm việc, không có giống mặt khác hoàng tử như vậy chỉ biết tranh quyền đoạt lợi, ô tu nói vẫn là thực thường thức, cũng là hắn đáp ứng phụ tá Tú a ca một cái rất quan trọng nguyên nhân. Chỉ là cái này sổ con hiện tại thượng không phải thực thích hợp, ô tu nói chậm rãi uống nước trà, ngẫm lại chính mình hắn là nói như thế nào mới hảo. Buông chén trà, ô tu nói có thần mà đôi mắt nhìn nhìn dận, trầm ổn nói “Tú gia, này phân sổ con, ta không chủ trương ngươi thượng, Hoàng Thượng một lòng tưởng thành tựu ngàn minh quân, quân minh thần nhàn đây chính là Hoàng Thượng nhất đắc ý địa phương, ngươi này sổ con vừa lên tạo thành lực ảnh hưởng thật sự là quá lớn.”

“Kia cũng không thể từ đình trùng xẳng bậy đi, Hoàng A Mã luyện binh đòi tiền, tương lai cứu tế cũng muôn bạc. Không đề cập tới trước làm Hoàng A Mã biết, tương lai đối hắn đả kích sẽ lớn hơn nữa.” Dận phản bác nói.

“Bốn, ngươi trước không cần cấp nghe ta từ từ nói xong, Hoàng Thượng là 500 năm mới ra minh quân, này đó hắn như thế nào sẽ không rõ ràng lầm đâu? Hiện tại nhìn là quốc thái dân an chính là ám ngầm sự lại là không ít, Hoàng Thượng cầu mà chính là một cái cân bằng ổn định, các đại thần hướng Hộ Bộ vay tiền này đã hình thành một loại không khí, các hoàng tử cũng tham dự trong đó. Huống hồ hiện tại chính sự có Thái Tử hiệp trợ Hoàng Thượng xử lý mà, ngươi hiện tại trước cái nắp không phải thuyết minh Thái Tử năng lực không được, Hoàng Thượng không biết nhìn

người? Đến lúc đó chỉ sợ cũng sẽ gặp phải một hồi phế lập chi tranh, Thái Tử cũng sẽ oán hận người.”

Dận ngồi ở ghế trên nửa ngày không nói gì. Chính mình hiện tại trên danh nghĩa vẫn là Thái Tử đảng. Hiện tại hắn căn bản không có thực lực cung tá m a ca đối kháng. Không thể làm tá m a ca bọn họ nhặt tiệm nigh. Dận nhìn rất có tinh thần mà ô tư nói “Kia hiện tại làm sao bây giờ?”

“Tú gia. Hiện tại Hoàng Thượng đại bộ phận địa tinh tất cả đều bị Dương Khang bọn họ mà luyện binh cấp hấp dẫn đi. Xem ra Hoàng Thượng muôn nhất cử bình định Tây Bắc. Thanh trừ ngươi đan. Đây là yêu cầu bạc mà. Tú gia có thể thừa dịp cơ hội này hảo hảo mà thu thập tài liệu. Chờ đến thích hợp mà thời điểm lại trình lên đi. Hoàng Thượng sẽ minh bạch Tú a ca dụng tâm lương khố mà. Tú gia cũng không cần quá lo lắng bạc vấn đề. Này đó quan viên cũng không phải bởi vì thực sự nghèo khó mới hướng Hộ Bộ mượn tiền mà. Chỉ cần Hoàng Thượng hạ quyết tâm cưỡng chế nộp của phi pháp tiền nợ. Hắn là liền không có vấn đề.”

Dận nhìn viết một nửa mà tấu chương. Cảm thấy ô tư nói nói mà rất có đạo lý. Cái này tiên sinh xem ra là không bạch thỉnh. Chỉ là. Dận ngẩn đầu nhìn hắn một cái. Người này đối đế vương rắp tâm hiểu biết mà quá rõ ràng. Hắn nếu là phản bội chính mình đầu nhập đến dừng mà trận doanh. Kia đối chính mình mà đả kích liền quá lớn. Người này nhất định phải không ché ở đất mới hảo. Dận hòa hoãn cảm xúc nói “Tiên sinh nói mà rất có đạo lý. Ta biết hắn là làm sao bây giờ. Hoàng Thượng đối Dương Khang bọn họ mà luyện binh giống như thực vừa lòng. Cho nên lại cho Dương Khang Lăng Trụ thực trọng địa ban thưởng.”

Ô tư nói phân tích mà nói “Dương Khang văn võ toàn tài. Tương lai nhất định là làm cầm binh mà đại tướng. Hoàng Thượng như thế tin mà quá Dương Khang xem ra Hoàng Thượng đối hắn mà bối cảnh rất là hiểu biết. Đến nỗi Lăng Trụ ẩn ở Dương Khang phía sau. Nhưng là mỗi ra một

cái chủ ý đều làm người thập phần mà kinh ngạc cảm thán. Quan trọng nhất mà là hắn không có gì nhược điểm. Vừa không tham tài cũng không háo sắc. Thậm chí không tham công. Đối Hoàng Thượng lại trung thành và tận tâm. Hoàng Thượng sẽ thực thưởng thức hắn như vậy Địa nhân. Cho nên. Ta xem Lăng Trụ tương lai vô cùng có khả năng sẽ trở thành Hoàng Thượng mà cánh tay. Tú gia. Người nhất định phải nhiều hơn chú ý Lăng Trụ địa chấn hướng. Nhưng là không cần khiến cho Hoàng Thượng mà nghi ky.”

Dận gật gật đầu. Tuy nói hiểu biết mà không đủ kỹ càng tỉ mỉ. Nhưng là Hoàng A Mã ban thường cấp Lăng Trụ gia quyền mà trang sức giữa có hai bộ đặc biệt phân phó chọn lựa mà. Hắn là thích hợp tuổi trẻ nữ hài đeo mà. Xem ra là muốn ban thường cấp Tè Lạc mà. Dận không được tự nhiên mà nhíu nhíu mi. Tè Lạc tuy rằng có chút cái ý tú. Nhưng là dận là không tin Hoàng A Mã sẽ chỉ bằng này đó liền đổi nàng như thế chú ý mà. Hoàng A Mã đến tột cùng ở xuyên thấu qua nàng tưởng cái gì đâu? Dận kéo về chính mình mà ý nghĩ nói “Muốn nói hắn không có nhược điểm cũng không đúng. Lăng Trụ rất kỳ quái mà. Hắn chủ ý rất nhiều. Luyện binh mà kế hoạch đều là hắn làm mà. Nghe nói rất là mới lạ. Nhưng là Lăng Trụ lại thập phần coi trọng chính mình mà gia đình. Đặc biệt là rất là yêu thương hắn mà nữ nhi. Hiện tại hắn yêu thương nữ nhi điểm này kinh thành đã không người không biết không người không hiểu.”

“Kia Lăng Trụ bằng vào Hoàng Thượng mà sủng tín. Hắn mà nữ nhi tương lai ở tuyển tú mà thời điểm. Hoàng Thượng hắn là nhất định sẽ nhiều hơn suy xét mà. Đến lúc đó khắp nơi mà tranh đoạt cũng sẽ thực kịch liệt mà. Thật không biết. Nay đổi cái kia tiểu cô nương là hạnh vẫn là bất hạnh!” Ô tư nói cảm thán nói.

Tú a ca dùng ngón tay nhẹ nhàng gõ gõ cái bàn, Lăng Trụ thực lực nếu có thể hoàn toàn không chế trụ, kia đổi chính mình chính là cái rất lớn tăng

lên, thông qua lần này luyện binh Lăng Trụ đối quân đội lực ảnh hưởng hắn là cũng không nhỏ, tuy rằng hắn không cùng quyền quý có liên lụy nhưng là cẩn thận ngẫm lại Lăng Trụ bằng hữu nhưng đều là tay cầm thực quyền tiểu lại. Điểm này hắn nhưng thật ra cùng thập tam đệ rất giống. Nếu là cái kia biểu tình hay thay đổi tiểu cô nương gả cho chính mình nói, ngay sau đó Tú a ca lắc lắc đầu, đây là không có khả năng, chính mình đã có đích phúc tấn, xem hiện giờ này tư thế Hoàng A Mã là sẽ không ủy khuất Tề Lạc. Hiện tại cũng chỉ có thể tin tưởng Lăng Trụ không biết vì cái gì đổi chính mình có mạc danh hảo cảm cùng tôn trọng, hy vọng hắn đừng cho chính mình thất vọng.

Ô tư nói đã rời đi, Tú a ca đem viết một nửa số con dùng lửa đốt, Cao Phúc vội vàng dùng cây quạt đem yên phiến tán, dận phân phó nói “Ô tiên sinh hành động không phải thực phuơng tiện, muốn nhiều phái nhân thủ chiêu cố, hắn là gia cực coi trọng Địa nhân, không thể ra bất luận cái gì sai lầm.”

“Gia, ngài cứ yên tâm đi, nô tài đã công đạo đi xuống, nhất định sẽ không làm ô tiên sinh ra bất luận cái gì vấn đề.” Cao Phúc thận trọng hỏi bẩm.

Dận gật gật đầu, hắn vẫn là tin quá Cao Phúc, rốt cuộc đã ở chính mình bên người lâu như vậy, chính mình yêu thích hắn hắn là có thể minh bạch.

“Gia, minh cái là phúc tấn thọ ngày, trong phủ là muốn đại làm, đêm nay gia có phải hay không ở phúc tấn nơi đó an trí?”

Nếu không phải Cao Phúc nhắc nhở, dận còn thật có khả năng quên, hắn đối nữ nhân hạng nhất không phải thực để ý. Bất quá kia kéo thị vì chính mình quản lý nội trạch vẫn là tận tâm tận lực mà, tự

Nội trạch vững vàng là đến quá Hoàng A Mã tán dương mà. Chính mình hắn là cho nàng một cái mặt, “Ân, hôm nay sẽ nghỉ ngơi ở phúc tấn kia đi, ngươi đi trước phái người thông tri một chút.”

“Là, nô tài này liền đi làm!” Cao Phúc theo tiếng nói.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 63

Lạc đã từng vô số lần nghĩ tới, Tú a ca phủ đệ đến tột cùng là bộ dáng gì ở chỗ này Tè Lạc mới phát hiện cái này địa phương thật sự thực thích hợp Tú a ca, đơn giản, thanh tịnh, xa xưa lộ ra nhàn nhạt lạnh lẽo. Đầu phát Tè Lạc cùng Đổng thị ở người hầu dưới sự chỉ dẫn chậm rãi hướng vào phía trong trạch đi đến, Tè Lạc cảm thấy chính mình giống như không phải ở đi đường, mà là lại đi nhân sinh một đoạn trải qua, nàng giống như thấy một cái 1 tuổi tiểu cô nương, bị một cái đơn giản nghi thức nâng vào này, sau đó tại đây thura sủng sinh con, an tĩnh chậm rãi thành thực, cuối cùng đẹp đẽ quý giá từ nơi này đi ra, đi hướng Tử Cấm Thành, đi hướng thế gian nữ nhân cao quý nhất vị trí. Tè Lạc nhẹ nhàng lắc đầu, nỗ lực đem trước mắt cảnh tượng tản ra, đó là thuộc về chân chính Nữu Hỗ Lộc Tè Lạc con đường, mà không phải chính mình. Đổng thị nhẹ nhàng kéo một chút Tè Lạc lạnh lẽo tay, Tè Lạc hướng Đổng thị lộ ra nhàn nhạt tươi cười, thấp giọng nói “Không cần lo lắng, ta không có việc gì.”

Các nàng khả năng tới so sớm hoặc là nói Tú a ca nhân duyên rất kém cỏi, nội trạch chính phòng thập phần thanh tịnh, chỉ có vài tên phu nhân lại bồi tú phúc tấn nói chuyện, Tè Lạc cũng từng tham gia tám phúc tấn tiệc mừng thọ, cái loại này nào nhiệt cảnh tượng nàng còn ký ức hãy còn mới mẻ, xem ra Tú a ca thật sự đối chính mình ‘cô thần’ nhạc đạo quán triệt thực đúng chỗ.

Đổng thị mang theo Tè Lạc hướng tú phúc tấn hành đại lễ “Tú phúc tấn vạn an, mong ước phúc tấn thân thể an khang, vạn sự thuận ý.”

Kia kéo thị vội vàng nói “Tử tước phu nhân mau mau xin đứng lên, mau mau xin đứng lên.” Nàng là biết trí xa tử tước Lăng Trụ chính là hiện giờ tân quý, tuy rằng Hoàng Thượng sủng tín cùng quyền thế địa vị ở dần dần tăng cường, nhưng là nhà bọn họ vẫn luôn thập phần điệu thấp, Đỗng thị tham gia xã giao hoạt động cũng rất ít, không nghĩ tới hôm nay Đỗng thị thế nhưng mang theo nữ nhi tự mình tới mừng thọ. Kia kéo thị tuy rằng không biết Tú a ca rốt cuộc là nghĩ như thế nào, nhưng là nàng biết loại này tân quý vẫn là mượn sức hảo, vì thế liền càng thêm nhiệt tình nói “Tử tước phu nhân mau mời ngồi, ngươi hôm nay có thể tới, ta thật là rất cao hứng. Bên người trạm chính là Lăng Trụ đại nhân ái nữ đi! Thật là cái có linh khí tiểu cô nương.” Kia kéo thị mỉm cười mà nhìn Tề Lạc trang phẫn rất là vừa lòng.

Tề Lạc hướng tú phúc tấn mỉm cười gật gật đầu, Đỗng thị khiêm tốn nói “Nàng sao có thể đương khởi phúc tấn khích lệ nha, nàng rất ít ra cửa, chưa thấy qua cái gì việc đời, hôm nay mang nàng tới trường kiến thức. Có cái gì đặc tội phúc tấn: Phương, thỉnh phúc tấn không lấy làm phiền lòng.”

“Đại nhân mà ái cử chỉ ưu nhã, tiến thoái đáng, vừa thấy chính là cái hiểu quy củ hảo cô nương, thật không hổ là tử tước phủ mà hòn ngọc quý trên tay.” Kia kéo thị khen ngợi nói.

Bên cạnh một cái phu nhân cũng thấu thú nói “Là nha, khó nhất đến chính là cái này cô nương vừa thấy chính là cái mỹ nhân phôi, nghe nói Hoàng Thượng còn phân phó qua lăng đại nhân phải hảo hảo dạy dỗ lệnh ái, nàng chính là thật là cái Hữu Phúc khí.”

Đỗng thị vội vàng khiêm, nghe thấy như vậy mà khen, Tề Lạc cũng không có ngượng ngùng ngượng ngùng, cũng không có biểu tình cao ngạo mà lên mặt, chỉ là an tĩnh đứng ở Đỗng thị phía sau, hào phóng khéo léo mỉm cười. Tề Lạc biểu hiện làm trong phòng các quý phụ âm thầm gật đầu khen, các nàng đều biết Tề Trân phát sinh sự tình, muốn nói đối Tề Lạc

không có gì thành kiến kia cũng không quá khả năng, chỉ là Lăng Trụ phu thê luôn luôn đem nữ nhi của chính mình tàng thực nghiêm, hôm nay vừa thấy các nàng sôi nổi cảm thấy Tè Lạc không hổ xuất từ tử tước phủ, có tốt lắm giáo dưỡng cùng tu vi, khó nhất đến là trên người ẩn ẩn lộ ra nhè nhẹ linh khí, thực sự cùng khuê tú thực không giống nhau.

Tè Lạc một bên nghe các nàng nói, một bên bất động thanh sắc đánh giá này đó các quý phụ, các nàng gia tộc đều là hắn là tới gần Tú a ca mà, liền tính Tú a ca được xung không đảng, cũng nên có mấy cái đặc lực trợ thủ. Tè Lạc nhìn một thân đỏ thẫm trang phục trang điểm thực trang trọng kia kéo thi, hôm nay là nàng ngày lành, cho nên nàng sở đeo trang sức thập phần xinh đẹp, mỗi một kiện đều không phải vật phàm, hoàng gia tức phụ uy nghiêm cùng tôn quý ở nàng trên người thể hiện thập phần rõ ràng. Ở này đó tôn quý nội ché trang sức trung, Tè Lạc lại thích nhất không chớp mắt kia đối ngọc thạch hoa tai. Kia kéo thi bên cạnh đứng mấy cái người mặc màu hồng phấn quần áo nữ nhân, xem ra những người này đều hắn là Tú a ca trắc thất hoặc là khanh khách, này đó nữ nhân có cái thông nhất đặc điểm chính là đoan trang vững chắc, một chút cũng không có thiếp kiều mị cùng khả nhân. Cái kia được xung là Ung Chính thích nhất năm canh muội muội khẳng định sẽ bắt đồng đi, có thể được đến mặt lạnh vương niêm vui người khẳng định là cùng người không, tương lai hắn là sẽ nhìn thấy.

Không đồng nhất, tới chúc mừng người dàn dàn nhiều lên, Đổng thị mang theo Tè Lạc bất động thanh sắc chậm rãi hướng bên cạnh tới sát, các nàng vẫn là không thích hợp làm tiêu điểm nhân vật. Chính là hiện giờ liền tính là các nàng tưởng sang bên cũng làm không đến, rốt cuộc theo Lăng Trụ địa vị tăng lên, các nàng vẫn là thực chọc người chú ý, cho nên giữ chặt Đổng thị bắt chuyện người cũng không ít. Tè Lạc thấy Đổng thị thong dong ứng đối, cảm thấy chính mình mẫu thân cũng đồng dạng thay đổi không ít, các nàng một nhà giống như chỉ có chính mình mới không có

chân chính dung nhập đến thanh trong triều đi, xem ra chính mình cũng nên nỗ lực đâu!

Hạ nhân huấn luyện tố mà tiến vào hồi bẩm nói “Thái Tử Phi cùng chư vị hoàng tử phúc tấn đã tới rồi.”

Kia kéo tới. Trầm ổn mà nói “Hảo hảo hầu hạ. Ta đây liền đi nghênh đón.” “Là. Nô tỳ tuân mệnh.”

Trong phòng mà phu nhân cùng quý nữ nhom đều bình tĩnh xuống dưới. Đứng dậy cùng kia kéo thị cùng nhau nghênh đón Thái Tử Phi cùng này đó hoàng tử phúc tấn. Thấy này đó tôn quý mà nữ nhân tiến vào. Trong phòng Địa nhân vội vàng hướng các nàng hành lễ vân an. Thái Tử Phi tự nhiên là này đó nữ nhân bên trong thân phận tối cao mà. “Đều hãy bình thân. Hôm nay là Tứ đệ muội mà thọ ngày. Đại gia không cần quá mức giữ lẽ tiết.” Tè Lạc ẩn ở mọi người chi gian lén lút đánh giá khởi Khang Hi mà này đó con dâu. Phát hiện Khang Hi cho hắn địa nhi tử nhom tuyển túc phụ tiêu chuẩn giống như chính là ổn trọng đoan trang. Nay đó đích phúc tấn không có lớn lên quá mức xuất sắc mà. Các nàng bên cạnh sờn đẹp đất hoàng tử trắc thất nhưng thật ra có mấy cái trường mà nhan sắc hảo mà. Tè Lạc tự nhiên thấy tám phúc tấn. Bởi vì không biết nên như thế nào đối mặt nàng. Cho nên Tè Lạc hơi hơi mà thấp cúi đầu. Hy vọng tám phúc tấn không cần chú ý tới chính mình.

Nay đó phúc tấn đều ở hướng tú phúc tấn nói chúc mừng mà lời nói. Từ giữa có thể thấy được tới tú phúc tấn ở các nàng trung Địa nhân duyên hắn là không tồi ~ Thái Tử Phi hiểu biết mà nói “Tứ đệ muội hôm nay trang điểm mà thật là hảo. Trang sức đeo mà cũng thực tôn quý. Chỉ là này đó hoa tai giống như có chút đơn giản.”

Kia kéo thị mặt lộ vẻ hạnh phúc mà sờ sờ trên lỗ tai mà hoa tai. Thoáng có chút ngượng ngùng mà nói “Cái này. Cái này là tú gia tặng cho ta mà.

Ta rất thích mà. Liền mang lên.”

Này đó hoàng tử phúc tấn đều dùng khăn che miệng cười. Chỉ là có chút người trong mắt lộ ra một tia hâm mộ cùng ghen ghét. Tề Lạc biết hiện tại bên ngoài đồn đãi. Từ a ca thập phần ngưỡng mộ chính mình mà địch ~v. Từ a ca nữ nhân lại thiếu. Những cái đó nữ nhân nhiều mà hoàng tử phúc tấn tự nhiên sẽ thập phần mà hâm mộ mà.

Thái Tử Phi gật gật đầu, rất cao hứng nói “Trách không được đâu, xem ra Từ a ca cũng là cái có tâm người.”

Đứng ở Thái Tử Phi bên cạnh một cái rõ ràng có thai trắc phúc tấn trang điểm mà nữ nhân chen vào nói “Tứ phúc tấn như thế đoan trang hiền huệ, lại không yêu ghen tuông, Từ a ca khẳng định sẽ kính trọng. Nhưng không giống có chút người chính là như vậy lòng dạ hẹp hòi, đem a ca đem gắt gao, không duyên cớ mất hoàng gia tức phụ phong phạm.

”

Nghe được lời nói mà mỗi người đều hướng tầm phúc tấn nhìn lại, Thái Tử cùng tám a ca bất hòa, các nàng

Liền sẽ không hòa thuận mà ở chung. Tám phúc tấn sắc mặt hơi đỗi, không khôi tử, nghiêm túc nói “Này nào có một cái trắc thất chen vào nói phân, có chút nhân tài hắn là hiểu được chính mình thân phận đâu! Thái Tử Phi cũng nên hảo hảo quản giáo một chút, không có mà làm người ta nói ngươi trị gia không nghiêm.”

Thái Tử Phi nhàn nhạt nói “Điểm này không cần Bát đệ muội nhạc lòng, ta là Hoàng A Mã tự mình chọn lựa giáo dục mà Thái Tử vợ cả, sẽ không mất thể thống. Huống hồ nàng còn vì Thái Tử hoài thân mình, chúng ta này đó làm phúc tấn càng hắn là hảo hảo chiếu cố các nàng mới

hảo, vì a ca nhóm khai chi tán diệp, giáo dục con nối dõi chính là chúng ta trách nhiệm đâu!” Sau đó đối cái kia trắc phúc tấn nói “Ngươi cũng ngồi đi, không cần lập quy củ, rốt cuộc ngươi cũng là có thai người, Thái Tử mà huyết mạch đơn bạc, cũng không thể ra sai làm.”

Trắc phúc tấn dùng khăn xoa xoa đôi mắt cảm động nói “Thiếp cũng chính là ở phúc tấn bên người, nếu là đối một người đã sớm không có đường sống. Nho nhỏ mà phong lưu vận sự đều có thể làm cho dư luận xôn xao mà, nếu là giống thiếp như vậy có hài tử, kia còn không biết sẽ phát sinh cái gì đâu! Thái Tử tuy rằng huyết mạch đơn bạc, nhưng là vẫn là có hoằng tích Bối Lặc như vậy một cái có khả năng hiểu chuyện mà, có chút hoàng tử phủ chính là liền một cái hài tử đều không có đâu.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 64

Chung quanh hoàng tử phúc đều không khỏi lộ ra hâm mộ mà biểu tình, các nàng cũng chưa nghĩ đến Hoàng Thượng thế nhưng có thể nhớ rõ kia kéo thị thợ ngày, còn có thể đưa ban thưởng, này thật đúng là thiên đại thể diện, trước kia loại này dại ngộ chỉ có Thái Tử Phi mới có mà, các nàng cũng không khỏi nhìn về phía Thái Tử Phi.

Thái Tử Phi trầm ồn nói “Thật là cung Tứ đệ muội, có thể được đến a mã như thế mà coi trọng, vẫn là mau chuẩn bị tiếp chỉ đi.”

Kia kéo thị tuy rằng lộ vui mừng, nhưng vẫn là khiêm tốn nói “Ta nào có như thế đại mặt mũi, khẳng định Hoàng A Mã nhìn tú gia vì Hoàng A Mã chân thành ban sai, nỗ lực mà phụ tá Thái Tử mới cho ban thưởng. Thái Tử Phi phân phó chính là, ta đây liền đi chuẩn bị.”

Này dù sao cũng là khó được vinh quang, cho nên nhà ở khách nhân trừ bỏ tôn quý hoàng tử phúc tấn, đại bộ phận người đều vây quanh kia kéo thị đi tiếp trong cung. Tề Lạc cũng đi theo phía sau, nàng cũng muốn nhìn một chút Hoàng Thượng cấp chính mình con đâu cái gì quà sinh nhật. Thánh chỉ thực ngắn gọn, đại thể là nói, kia kéo thị càng vất vả công lao càng lớn, vì Tứ hoàng tử xử lý nội trạch, khiến cho Tứ hoàng tử có thể chuyên tâm ban sai, Hoàng Thượng thực vừa lòng kia kéo thị biểu hiện. Hoàng Thượng ban thưởng mà là một đôi ngọc như ý, cùng vài món trang sức. Tề Lạc cảm thấy này giống như không phải cấp kia kéo thị quà sinh nhật, nhưng là thấy

chung quanh người hâm mộ mà ánh mắt, Tè Lạc cảm thấy chính mình ly này đó cỗ nhân tư tưởng thật đúng là chính là rất xa mà.

Đức phi ban thường liền rõ ràng nhân tình vị rất nhiều, không chỉ thường chút, lại còn có thường rất nhiều mì thọ đào mừng thọ, thậm chí còn thường một bàn từ trong cung ngự trù làm mà đồ ăn, tuy rằng lạnh một ít nhưng là mỗi cái thái sắc làm đều thực tinh xảo, chương hiển ra hoàng gia tôn quý.

Tiếp ban thường mà kia kéo thị không khỏi mặt đỏ quang. Ở mọi người mà nịnh hót hạ. Cũng không khỏi mà lâng lâng. Nhưng là nhìn đến chu mà hoàng tử phúc tấn. Vội vãng vàng tâm tình. Trầm ổn mà nói “Ta đã làm bọn hạ nhân an bài khai diễn. Thỉnh Thái Tử Phi di giá. Cũng thỉnh chư vị tẩu tử cùng đê muội nhóm đi náo nhiệt một chút.”

Tám phúc tấn gật đầu nói “Không tồi. Tú tẩu địa phủ sớm hẵn là náo nhiệt một chút. Tinh mà nhìn lạnh lẽo mà. Một chút đều không có hoàng tử phủ mà tôn quý cùng náo nhiệt.”

Kia kéo thị cười cười cũng không có nói cái gì. Chỉ là chỉ huy hạ nhân. Dẫn đường này đó hoàng tử phúc tấn cùng các tân khách hướng xem diễn mà địa phương đi đến. Tè Lạc biết xem diễn là này đó quý phụ nhân nhóm địa chủ yếu địa giải trí sinh hoạt. Chỉ là nàng thật sự là không phải thích nghe diễn. Nàng cũng nghe không hiểu. Nhưng là vì có thể thông cỗ đại quý nữ nhóm nhất trí trong hành động. Nàng cũng chỉ có thể cường đánh tinh thần đi xem diễn.

Tè Lạc Đổng thị bị an bài ở bên trong địa vị trí. Hoàng tử phúc tấn nhóm cùng tước vị so cao toàn bộ đều ở phía trước ngồi xuống. Tè Lạc thấy kia kéo thị đem kịch bản đưa cho Thái Tử Phi. Giống như tưởng thỉnh Thái Tử Phi trước tuyển. Bất quá Thái Tử Phi giống như chói từ. Nhìn tư thế giống như làm hôm nay mà thọ tinh trước tuyển. Kia kéo thị khiêm

nhượng bất quá điểm ra diễn. Sau đó Thái Tử Phi. Đại a ca phúc tấn. Tam phúc tấn cùng với tám phúc tấn đều điểm diễn. Xem ra liền chọn kịch loại này việc nhỏ đều là chú ý quyền thế cùng thánh sủng mà.

Trên đài mà con hát nhóm ở ê ê a a mà xướng diễn. Nhất chiêu nhất thức tuy rằng rất có phong vận. Nhưng là Tè Lạc là ở chịu không nổi này đó nam giả nữ trang mà con hát. Cho nên Tè Lạc không cấm nhìn trên đài mà nơi nào đó thất thần thần. Đây là Tè Lạc ở hiện đại đi học khi mà sở trường trò hay. Nhìn giống như ở nghiêm túc nghe giảng. Nhưng là nàng mà ý nghĩ không biết chạy đi nơi đâu.

Không nghĩ tới tại đây còn có thể dùng đến loại này tuyệt kỹ. Tè Lạc âm thầm đặc ý.

Đồng thị đồng dạng cũng không thích xem diễn, nhà bọn họ người liền không có loại này nghệ thuật té bào, cho nên Đồng thị ở bất động thanh sắc đánh giá bốn phía, nàng phát hiện giác la phu nhân cùng phó sát phu nhân, vội vàng hướng các nàng gật đầu ý bảo, các nàng cũng sáng tỏ dịch tới rồi Đồng thị bên người. Nhìn ở chuyên chú xem diễn Tè Lạc, Đồng thị chụp một chút nàng, nhẹ giọng nói “Ta còn không biết ngươi có này năng lực đâu! Giác la phu nhân cùng phó sát phu nhân lại đây.”

Tè Lạc thấy hai vị phu nhân vội vàng Ô Nhã thị lôi kéo Tè Lạc nói “Mấy ngày nay không gặp Tè Lạc chính là càng dài càng tốt, vừa rồi đối mặt hoàng tử phúc tấn tiến thối thoả đáng, nha đầu này nhìn chính là cái làm cho người ta thích.”

“Ngươi cũng không nên tán nàng, vừa rồi nhưng đem ta cấp sợ hãi, rốt cuộc nàng chính là trước nay liền không có trải qua quá loại này trường hợp, ta lúc ấy thật sự sợ nàng ra cái gì hỏi

Tâm còn nhảy thực cấp đâu!” Đồng thị lược có thừa giật mình nói.

“Ngươi nha, chính là đem Tề Lạc xem đến thật chặt một ít, kỳ thật Tề Lạc đã thông minh lại hiểu chuyện, đã sớm hắn là làm nàng trông thấy việc đời, tinh làm trong kinh một ít người lung tung nghi kỵ.” Phó sát phu nhân giai thị nói.

Đồng thị quan tâm hỏi “Như thế nào? Đến cái gì tiếng gió?” Nàng biết giai thị giao hữu diện tích thực quảng, tin tức cũng thực linh thông.

“Không có gì đại sự, có thể là ghen ghét nhà các ngươi liên tục thăng quan phong tước đi. Bất quá ngươi hôm nay đem này xuất sắc Tề Lạc mang ra tới, cũng làm những cái đó nhàn ngôn toái ngữ tự sụp đổ.

Hiện tại ngươi mới hắn là phát sầu Tề Lạc tương lai hôn sự đâu! Hiện tại ai không biết Tề Lạc là Lăng Trụ đại nhân con gái yêu.”

Đồng thị thở dài “Ai, ta tuy rằng thương tiếc nàng, chính là tương lai mà hôn sự chúng ta thật sự là không làm chủ được nha, chỉ có thể hy vọng Hoàng Thượng xem ở lão gia công lao thương có thể cho chỉ cái tốt. Gia thế cái gì mà nhưng thật ra thứ yếu, mấu chốt là biết đau người, Tề Lạc nha đầu này nhìn bình tĩnh kỳ thật vẫn là có chút cái tiểu tính tình mà.”

Ô Nhã thị nghe thấy Đồng thị nói, tâm linh hoạt lên, khiêm nhin giống như còn là có chút hy vọng, nhìn về phía Tề Lạc mà ánh mắt liền càng thêm từ ái. “Ngươi chính là không biết đủ, ta làm chuẩn lạc mọi thứ xuất sắc, nếu là quán trước ngả ngắn, kia mới kêu chân chính ném gia tộc mà thể diện đâu”

Ở bát quái cùng xem tướng so Đồng thị tự nhiên lựa chọn bát quái, “Gần nhất vì nổi bật, ra cửa thiếu một ít, ngươi có nghe nói qua cái gì thú sự sao?”

“Nhà của chúng ta lại như thế nào cũng là hồng dây lưng, huống hồ nhà mẹ đẻ cùng trong cung Đức phi nương nương có chút cái quan hệ, cũng không biết ai cùng Thái Hậu nói, bởi vì liên tiếp ra Tề Trân cùng dụ thân vương thế tử thiếp thất sự, nghe nói Thái Hậu nổi trận lôi đình, nghiêm khắc phân phó hoàng thân quốc thích nhóm phải hảo hảo giáo dục chính mình gia mà nữ nhi.”

Nhin có chút mơ hồ đong, Ô Nhã thị liền vừa dụ thân vương thế tử thiếp thất văn lệ mà sự nói ra. Đong thị sáng tỏ sau. Nhìn nhìn Tề Lạc, sau đó nói “Nguyên lai còn có này vừa ra nha, ta nói như thế nào này đó quý nữ nhóm giống như quy củ tinh tế rất nhiều đâu những cái đó Vương gia thế tử gì đó, vẫn là ly chúng ta quá xa. Cho nên ta nói, nữ hài nhưng ngàn vạn không thể đi nhầm lộ, tại đây căn bản là không có quay đầu lại mà cơ hội.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 65

Tiếp theo này đó hoàng tử phúc tấn nhom cũng đều sôi nổi cáo từ chạy lây người, Tè Lạc cảm thấy này ra diễn chính là so trên đài xướng xuất sắc nhiều. Chỉ là nàng nhìn tám phúc tấn bóng dáng âm thầm lắc đầu đáng tiếc, lần này sự kiện chỉ sợ sẽ thực mau truyền tới Hoàng Thượng lỗ tai, mặc kệ vị kia trắc phúc tấn ra không ra sự, tám phúc tấn ở Hoàng Thượng trong mắt ấn tượng đều sẽ không quá hảo. Thật là không biết vị kia trắc phúc tấn có phải hay không cố ý, lần này sự đối tám a ca khẳng định cũng sẽ có ảnh hưởng. Nàng lại lần nữa nhắc nhở chính mình, này đó cỗ đại người không có đơn giản, chính mình muôn nhiêu hơn lưu ý tiêu tâm mới là.

Diễn đã xướng xong rồi, này đó các quý phụ cũng sôi nổi cáo từ rời đi, tuy rằng trên mặt nhìn không ra tới, nhưng là Tè Lạc vẫn là cẩn thận phát hiện mỗi người biểu tình đều thực đáng giá nghiêm ngâm. Đổng thị mang theo Tè Lạc cùng Ô Nhã thị cùng giai thị cáo biệt, sau đó ngồi xe ngựa rời đi Tứ hoàng tử phủ. Tè Lạc nhìn có chút mơ hồ Tứ hoàng tử phủ, ngơ ngác có chút xuất thần.

Đổng thị xoa xoa đầu nói “Hôm nay ta xem như trường kiến thức, này đó hoàng tử phúc tấn, ha hả, này đó hoàng tử phúc tấn thật sự là quá lợi hại.”

Trong xe ngựa chỉ có Đổng thị cùng Tè Lạc, Tè Lạc thế Đổng thị ấn cái trán, nhẹ giọng nói “Cửu Long đoạt đích, xem ra này đó hoàng tử sau lưng

nữ nhân cũng không thể xem thường đâu! Chúng ta như vậy vẫn là phải cẩn thận cẩn thận mới hảo.”

Đồng thị sáng tỏ ~ chụp Tề Lạc chân nói “Ngươi yên tâm đi, nhà của chúng ta hẳn là giáo không đi vào.”

Phân lượng thực đủ đi, ta cũng không nghĩ tới ta có thể viết sao nhiêu, ha hả, sau khi xem xong chớ quên cho ta đầu hai phiếu cổ vũ một chút.

Chương 84 dư ba nhộn nhạo

Thái Tử Phi lôi kéo tay nàng nói “Không cần lo lắng, này không thôi kinh trở lại Dục Khánh Cung sao? Tại đây không ai dám khinh nhục ngươi, ngươi muốn cẩn thận chính mình thân, tranh thủ sớm ngày bình an vì Thái Tử gia sinh hạ tiểu a ca, hảo hảo dưỡng Thái Tử gia cùng ta sẽ không quên ngươi công lao.”

Thái Tử Phi thấy đường gai thị vừa lòng gật gật đầu, sau đó an ủi vỗ vỗ tay nàng nói “Ngươi yên tâm, hôm nay việc này ta nhất định sẽ vì ngươi thảo một cái cách nói. An tâm tĩnh dưỡng là được.” Sau đó đối này bên người nàng hạ nhân nói “Trắc phúc tấn hiện tại là có công người, hôm nay lại động thai khí, các ngươi nhưng đến cẩn thận, nếu là ra cái gì sai lầm, cẩn thận các ngươi da!”

Thái Tử Phi vừa lòng gật đầu, sau đó mang theo người rời đi. Đường gai thị vãy lui hạ nhân, kiều nhu thần thái lập tức liền che đi, trong ánh mắt lộ ra sắc bén cùng khôn khéo, nàng nhẹ nhàng vuốt ve chính mình bụng, lâm bẩm nói “Đây đều là vì ngươi tương lai, ngươi nhất định phải cẩn ngạch nương tranh đua nha, ngươi nhất định phải là cái tiểu a ca, tương lai ngạch nương nhất định làm ngươi bò cao cao, này đó đều là Thái Tử gia đáp ứng quá ta, ngươi nhất định sẽ trở thành Thái Tử gia thích nhất nhi tử.”

Tần ma ma khom người nói “Ân, nô tỳ bảo đảm vạn vô nhất thát, buồn cười đường gai thị còn tưởng rằng chính mình là một nhân vật đâu! Nàng còn không phải Thái Tử gia cùng ngài an bài tốt.”

“Kia không phải ngài thần cơ diệu toán, làm tám phúc tấn ăn như vậy một cái thiên đại mà ám khuy, Hoàng Thượng đối nàng khăng định sẽ không đái thấy, lộng không hảo nhất định sẽ liên lụy tám a ca.”

Tần ma ma tiểu tâm nói “Kia. Tú a ca kia có thể hay không có cái gì ý tưởng nha! Thái Tử gia chính là thực nể trọng Tú a ca mà.”

Nha hoàn vội vàng vội mà chạy vào nói “Thái Tử Phi. Không hảo. Thái Tử Phi. Không hảo.”

Nha hoàn vội vàng quỳ xuống dập đầu nói “Nô tỳ đáng chết. Hồi bẩm Thái Tử Phi. Trắc phúc tấn đổ máu không ngừng. Thái y nói. Giống như thai muốn giữ không nổi.”

Thái Tử Phi thấy trong phòng bên ngoài bận rộn người, bọn hạ nhân bung tung bồn mà máu loãng, nghe được đường gai thị khóc kêu, Thái Tử Phi cũng không khỏi mà nắm chặt khăn. Đợi một hồi lâu, bên trong dần dần bình tĩnh xuống dưới, thái y mồ hôi đầy đầu quỳ gối Thái Tử Phi trước mặt nói “Khởi bẩm Thái Tử Phi, trắc phúc tấn đã đẻ non.” Trong phòng ngầm người vội vàng quỳ xuống đầy đất, kêu trời khóc đất.

Thái y lau mồ hôi, hôm nay ở Tú a ca trong phủ phát sinh sự hấn sủ biết đến, hấn cũng vẫn luôn ở tùy thân chẩn trị trắc phúc tấn, vừa rồi còn hảo hảo, như thế nào lại đột nhiên đẻ non. Thái Tử gia cùng tám a ca đều là có thể lực hoàng tử, chính mình một cái nho nhỏ thái y thật sự là đặc tội không nổi bọn họ bất luận cái gì một phương. Thái Tử Phi thấy do dự thái y, ôn hòa nói “Ngươi không cần sợ, cứ việc nói thẳng hảo, Thái Tử gia

không phải bất đồng nhân tình người, biết các ngươi hết tâm là sẽ không trách tội ngươi.”

Tuy rằng không phải chính mình muốn đáp án, nhưng là Thái Tử Phi vẫn là thực vừa lòng. Cảm tạ thái y cho tiền thưởng, làm hạ nhân đưa thái y ra cung. Thái Tử Phi nhìn quỳ trên mặt đất bọn hạ nhân, lãnh đạm nói “Là ai bên người hầu hạ trắc phúc tấn?”

“Tất nhiên biết đáng chết còn cầu cái gì! Người tới đem các nàng kéo.”
“Thái Tử Phi, tha mạng nha, nô tỳ oan uổng nha.”

Thái Tử Phi nhẹ giọng an ủi nói “Ngươi yên tâm, việc này ta sẽ cho ngươi làm chủ, ngươi vẫn là phải hảo hảo dưỡng thân mình.” Sau đó liền rời đi, ra cửa, Tần ma ma hồi bẩm nói “Chủ tử, những người đó dung hình bất quá, cũng chưa khí.”

Ngươi phân phó người thượng chùa miếu tốt nhất hương, ta cũng nên nhiều niệm mấy lần kinh Phật mới là.” Tần ma ma vội vàng gật đầu đáp ứng.

Có thể chính là Thái Tử ~ cho ngươi ngọt ngạt.”

Tám a ca nhàn nhạt nói “Không có gì, Hoàng A Mã thánh minh đâu! Hắn sẽ không dung túng Thái Tử làm bậy, bất quá, tính tình của ngươi cũng nên thu liễm một chút mới hảo, tính để cho người khác chê cười.”

Tám a ca ôm lấy Sở Diêm nói “Này cũng trách ta, nếu ta không tranh nói, ngươi cũng không cần chịu này đó khí. Người cũng không cần quá sinh khí, chúng ta nhất định sẽ có tiểu a ca.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 66

Tề Lạc hôn hân Cầu Cầu mà khuôn mặt. Sau đó ôm hân cho hân đem một ít cổ đại danh tướng cùng hiện đại danh tướng khi còn nhỏ mà chuyện xưa. Nếu Tề Giác tương đương tướng quân. Như vậy phuơng diện này liền nhiều bồi dưỡng hân một ít đi. Tề Lạc kỳ thật không quá tin tưởng như vậy tiểu mà hài tử liền sẽ kiên định chính mình Địa nhân sinh mục tiêu mà. Có lẽ quá mấy năm hân liền sẽ tưởng trở thành đừng mà người nào. Chính là đương Tề Giác trở thành tướng quân thượng chiến trường chính là thời điểm. Tề Lạc mỗi ngày đều ở lo lắng hân. Âm thầm hối hận chính mình đổi hân mà giáo dục.

Hồng Anh bưng lên ám áp sữa bò, đây là Tề Lạc thói quen mỗi ngày buổi sáng tất uống. Tề Giác cảm thấy hứng thú nhìn, Tề Lạc cười lấy quá muỗng nhỏ, vì hân một ngum. Cầu Cầu vừa uống liền tưởng phun, nhưng là nhìn đến nghiêm khắc tỷ tỳ, chỉ có thể nhăn mặt nhắm hai mắt nuốt xuống đi. Tề Lạc sờ sờ đầu của hân tỏ vẻ khen thưởng, sau đó đổi bà vú nói “Tề Giác mỗi ngày sáng sớm cũng muốn uống sữa bò, người hướng đi phòng bếp nói một tiếng.” Bà vú gật đầu ứng. Nàng tuy rằng không rõ cụ thể nguyên nhân, nhưng là nàng biết ở tử tước phủ Tề Lạc từ trước đến nay là làm chủ, hơn nữa thủ đoạn rất nhiều, tử tước phủ mỗi một cái hạ nhân cũng không dám coi khinh nàng.

Tề Giác kháng nghị dựa hướng tỷ tỳ làm nũng nói “Tỷ tỳ, ta không cần uống cái kia khó uống đồ vật lạp, ta không cần sao.”

Tè Lạc uống xong sữa bò, dùng khăn xoa xoa khéo miệng nói “Cái này không thể được, uống nhiều cái này đối với người thân thể có chỗ lợi, có thể lớn lên cao, phải làm tướng quân người như thế nào có thể so sánh binh lính nhóm lùn đâu! Kỳ thật cái này cũng không tệ lắm, tỷ tỷ đều uống vì cái gì người liền không được đâu! Phải làm tướng quân người, sợ hãi cái này.” Cầu Cầu râu rի hướng Tè Lạc không nói gì, chỉ là không cam lòng hướng về phía trang sữa bò không chén trùng mắt.

Tè Lạc đối Cầu Cầu nghiêm túc nói “Ngươi muốn bảo đảm ngươi có thể làm được, đương tướng quân người chính là không nói hoảng.” Cầu Cầu nhìn xem nghiêm túc tỷ tỷ, lại nhìn không chén, dứt khoát kiên quyết gật đầu. Tè Lạc cao hứng nở nụ cười, nàng đã sớm muốn cho Cầu Cầu uống sữa bò, không nghĩ tới nhân cơ hội này liền làm được. Nàng cầm bên cạnh phóng yêm ché dương mai đưa cho Tè Giác, Cầu Cầu trưng cái miệng nhỏ ăn đi vào. “Uống xong sữa bò liền ăn chút dương mai, có thể đi trong miệng hương vị. Bất quá thói quen thì tốt rồi, sữa bò vẫn là rất hương.”

Hồng Anh lại lần nữa tiến vào đem mấy trượng thiệp mời đưa cho Tè Lạc, Tè Lạc không cầm nhíu nhíu mày, từ chính mình đi tú phúc tấn tiệc mừng thọ, như vậy thiệp liền thường thường xuất hiện ở chính mình trước mặt. Nàng tuy rằng tính tình thu liễm rất nhiều, nhưng là đi ra ngoài cùng nàng đó cổ đại khuê tú xã giao thật sự thực nhảm chán. Nhìn nhìn thiệp thượng tự, cẩn thận) một chút, nếu là tống không ra đi gặp người giống như cũng không được. Tè Lạc xoa xoa cái trán, khang thân vương phủ, có tử túc phủ, có Quốc công phủ mà, còn có dụ thân vương phủ. Tè Lạc đem dụ thân vương phủ thiệp cầm lên, nếu không thích liền không cần cho người ta hy vọng, chính mình không thể cùng Bảo Thái lại có sở khiên liền. Hắn căn bản không phù hợp chính mình Địa nhân sinh quy hoạch, hơn nữa hắn đã có vợ cả có như vậy phong lưu, bất quá nghĩ đến Bảo Thái đối chính mình tâm ý, Tè Lạc vẫn là âm thầm cảm kích. Tè Lạc hiện tại

nguyễn vọng đã hàng mà rất thấp, chỉ hy vọng chính mình có thể lấy chính
thê danh nghĩa xuất giá, đến nỗi về sau chính mình trượng phu có thể hay
không nạp thiếp, vậy muốn dựa vào chính mình mà thủ đoạn. Tè Lạc
không

, cho nên cũng sẽ không làm chính mình đi lên tiểu tam con đường.

Cầu Cầu thực thông minh cảm thấy Tè Lạc tâm tình không tốt, hỏi “Tỷ
tỷ, người làm sao vậy? Ai khi dễ người?”

“Không có gì, ta chỉ là đột nhiên nghĩ tới cái gì. Ta có Cầu Cầu bảo hộ
cái gì đều không sợ mà.” Tè Lạc cười nói, Tè Giác đĩnh đĩnh chính mình
tiểu bộ ngực, thần khí nhìn chính mình tý tỳ.

Chờ đến đông đủ giác trở về nghỉ ngơi về sau, Tè Lạc nhìn nhìn lại này
đó thiệp mời, cảm thấy hay là nên trông thấy việc đời. Nàng chọn chọn vẫn
là cảm thấy đi khang thân vương phủ kia, rốt cuộc khang thân vương phủ
vẫn luôn thực trung lập, tương đối thích hợp. Đến nỗi dù thân vương phủ
nàng thật sự là sợ ở gấp được Bảo Thái, hơn nữa dù thân vương phủ tương
lai khúc chiết sẽ rất lớn, nàng vẫn là thiếu cùng bọn hắn liên lụy hảo, rốt
cuộc nhìn chính mình mà bằng hữu xui xẻo, nàng tâm sẽ rất đau mà, cái
loại này cảm giác bất lực thực sự là thật không tốt.

Đồng thị cũng thực vừa lòng Tè Lạc quyết định, bởi vì đi qua khang
thân vương phủ, cho nên Đồng thị hướng Tè Lạc giảng thuật khang thân
vương phủ mà tình hình chung cùng gia đình thành viên tính cách. Tè Lạc
nghiêm túc nghe, phân tích. Phó ước ngày đó, Tè Lạc tỉ mỉ trang phẫn lên,
cần phải làm được đã không thể thực thấy được, cũng không thể mất thân
phận, còn phải có chính mình cá tính, thoát nhìn rất khó được, nhưng là
Hồng Anh bọn người đã minh bạch chính mình gia cô nương tính tình, cho
nên thực mau liền hâu hạ Tè Lạc trang điểm chỉnh tề, Tè Lạc chiếu gương
vừa lòng gật gật đầu.

Tề Lạc đi tới Khang Vương phủ, không hổ là thiết mǔ vương phủ, đích xác thực đồ sộ cùng hoa lệ. Tại hạ người chỉ đạo hạ, Tề Lạc đi tới tụ hội địa phương. Đây là một cái thật xinh đẹp cùng đại hoa viên, ở hoa viên trong đình, tụ tập mười vị tả hữu mười hai mười ba tuổi khuê tú. Tề Lạc nhìn một vòng thế nhưng không có chính mình nhận thức, nàng không cầm âm thầm cảm thán nói, chẳng lẽ chính mình liền như vậy trạch sao? Một cái thật xinh đẹp như là chủ nhân giống nhau nữ hài nhìn Tề Lạc nói “Ta là khang thân vương phúc tấn nữ nhi gia duyệt, Hoàng Thượng phong làm cùng nhu quận quân, ngươi là trí xa tử tước đích nữ?”

Tề Lạc vội vàng hướng nàng hành lễ nói “Lạc tham kiến cùng nhu quận quân, cảm tạ ngài mời.” Gia duyệt gật gật đầu, sau đó xoay người giới thiệu người chung quanh. Tề Lạc lễ phép hướng này đó quý nữ nhóm hành lễ, này đó đều là xuất từ có tước vị phủ nữ hài. Tề Lạc ngồi xuống về sau cũng không có lập tức cùng các nàng bắt chuyện, mà là cẩn thận nghe các nàng nói chuyện, hiểu biết tình huống về sau mới chậm rãi thêm đi vào. Trang sức, trang phục, thú sự, bát quái cơ hồ là các nàng đàm luận chủ đề, tuy rằng nhảm chán Tề Lạc vẫn là tận lực ứng đối. Có một cái bá tước phủ ra tới giống như đối Tề Lạc thực cảm thấy hứng thú, hỏi “Ngươi chính là cái kia Tề Trân đường muội?”

Này nàng người tuy giật mình nhưng là vẫn là thực cảm thấy hứng thú nhìn Tề Lạc, có đồng tình, có tìm tòi nghiên cứu có trào phúng.

Tề Lạc ồn ồn tâm thần, đạm cười nói “Ân, trân tỷ tỷ là ta đường bá phụ nữ nhi, chỉ là mấy năm trước, chúng ta phân gia, ngươi muốn quan tâm nàng chỉ cần đi nhà nàng thì tốt rồi, chuyện của nàng ta biết đến không rõ ràng lắm.”

Nữ hài kia sững sốt một chút, dam nói “A, nguyên lai là như thế này nha, ta chỉ là tùy tiện hỏi hỏi, ngươi đeo hoa tai thật sự rất đẹp.”

Tề Lạc mỉm cười nói “Này hồng ngọc trang súc là Hoàng Thượng mấy ngày hôm trước thưởng, là vì khen thưởng ta a mã luyện binh công lao. Ta rất thích, đặc biệt là này đồi hoa tai, cho nên liền thường thường mang, rốt cuộc hoàng ân mênh mông cuồn cuộn sao.”

Nghe thấy Tề Lạc nói như vậy, có rất nhiều quý sắc biến đổi. Rốt cuộc Tề Lạc hiện tại là tân quý, hơn nữa Lăng Trụ thánh sủng xa ở này đó người phía trên. Một cái người mặc hồng y, lưỡng lê sang sảng nữ hài đã đi tới giữ chặt Tề Lạc nói “Trí xa tử tước Lăng Trụ đại nhân con gái yêu các ngươi cũng dám xem thường, có thể được đến chúng hoàng tử ~v khen có thể là giống nhau nhân vật sao? Khó xử người khác thời điểm nếu muốn tưởng chính mình thân phận mới hảo.”

Này đó chuẩn bị xem nào nhiệt người trên mặt lộ ra xấu hổ biếu tình, sau đó các nàng liền khơi mào khác đề tài. Tề Lạc nhìn cái này kiêu ngạo tiêu sai nữ hài, giống như thấy được lúc trước Sở Diễm. Tề Lạc phi thường hâm mộ các nàng có thể sống như vậy tùy ý, chỉ là chính mình băn khoăn quá nhiều, khả năng vĩnh viễn cũng làm không đến.

Thiếu nữ áo đỏ nhìn Tề Lạc nói “Ta là dụ thân vương sườn phúc Qua Nhĩ Giai thị cháu ngoại gái, ta kêu Thục Viện. Từ nhỏ dưỡng ở dụ thân vương phủ, ta thực thích ngươi, chúng ta làm bằng hữu đi.”

Nhin như thế nhiệt tình Thục Viện, Tề Lạc có chút ngẩn người, này rốt cuộc là cái gì trạng huống nha! Vì cái gì chính mình muốn rời xa dụ thân vương phủ, nhưng là chính mình thường thức nữ hài cố tình xuất từ kia. Nay không phải ông trời lại chỉnh ta đi.

Thục Viện buồn cười nhìn Tề Lạc biếu tình biến hóa, nàng cảm thấy Tề Lạc thật sự rất có ý tứ một chút cũng không giống vừa rồi bình tĩnh cùng đậm nhiên. “Ngươi nhất định là nghe nói qua văn lệ sự đi, ta cùng nàng

một chút quan hệ cũng không có, ta xem ngươi thực thuận mắt, ta giao bằng hữu vẫn là chú ý hợp ý.”

Tề Lạc phản ánh lại đây, cái này dụ thân vương trắc phúc tấn nên là Bảo Thái mèo đẻ, Thục Viện là Bảo Thái ruột thịt biếu muội, chẳng lẽ Bảo Thái nơi đó lâu tin tức? Nhìn nhiệt tình như hỏa Thục Viện, Tề Lạc cười nói “Con ngươi của ta rất buồn, chỉ cần ngươi không chê, chúng ta liền làm bằng hữu đi.”

Thục Viện phản bác nói “Ngươi không buồn, ngươi chỉ là đem chính mình giàu đi mà thôi, chúng ta đều là tính cách nhiệt tình người, ta có thể cảm giác được. Tuy rằng không biết ngươi vì cái gì như vậy, nhưng là ở bên cạnh ngươi ta cảm thấy thực thoải mái thực thả lỏng.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 67

“Ngươi biết cái gì? Là biết ta những cái đó nghe đồn sao? Ngươi cũng tin tưởng sao?” Thục Viện liên chau dường như đặt câu hỏi.

“Liền tính ta đã biết những cái đó đồn đãi thì thế nào, ngươi không phải luôn luôn không để bụng sao? Thục Viện có đôi khi ta cảm thấy ngươi cũng rất mâu thuẫn mà, ngươi không tin những cái đó đồn đãi, nhưng là nếu không có những cái đó tựa thật tựa vô mà đồn đãi, ngươi có nhu thế nào có thể sinh hoạt như vậy kiêu ngạo. Ta chỉ là muốn cho ngươi minh bạch một chút, ta giao bằng hữu không phải nghe đồn đãi, ta là thiệt tình muốn cùng ngươi giao hảo, chỉ là dụ thân vương phủ quá mức mà cao quý, bằng nhà ta bối cảnh không phải thực thích hợp liên tiếp tới cửa bái phỏng.

Ta không hy vọng chúng ta mà hữu nghị bị người khác hiểu lầm vì đối vương phủ leo lên. Như vậy ngươi không cảm thấy như vậy không có ý tứ sao?”

Thục Viện nhụt chí ngồi ở kia, nàng biết Tề Lạc nói đều là thiệt tình nói, loại này lời nói trước nay liền không có người đối chính mình nói qua. Thục Viện chậm rãi nói “Ngươi nói mà cũng có đạo lý, nói như vậy ngươi chỉ là không nghĩ đi dụ thân vương phủ, mà không phải không nghĩ cùng ta giao bằng hữu? Ta biết miễn cưỡng ngươi là không đúng, ta thực sự không nghĩ mất đi ngươi cái này bằng hữu.”

Tè Lạc tràn ngập nghi vấn nói “Thục Viện, chúng ta cũng chỉ là gặp qua một lần mặt mà thôi, ta liền như vậy hảo, như vậy đáng giá người tín nhiệm sao? Có lẽ ta là ra vẻ rụt rè đâu? Người liền không có nghĩ tới sao?”

Thục Viện trừng mắt sáng ngời mà hai mắt nói “Ta tin tưởng người, người ở kinh thành quý nữ vòng trung thanh danh không vang lưồng, nhưng là ánh mắt đầu tiên nhìn thấy người ta liền rất thích người, người không biết trên người của người ẩn ẩn lộ ra mà cái loại này kiêu ngạo, thật là thực hấp dẫn ta chú ý.”

Trên người kiêu ngạo? Loại này lời nói giống như Tè Lạc không phải lần đầu tiên nghe thấy được, chẳng lẽ chính mình cù áu còn không có ma bình sao? Thục Viện vẫn là một cái tiểu cô nương nha, Tè Lạc cảm giác được đến nàng dùng kiêu ngạo che dấu chính mình yếu ớt, “Thục Viện, chỉ cần người không thường thường muốn mời ta đi dự thân vương phủ, chúng ta còn có thể giao bằng hữu, chỉ là ta hy vọng chính mình có thể bình tĩnh bình phàm sinh hoạt, cho nên quá mức cao điệu hoa lệ tụ hội ta sẽ không đi, ta hy vọng người minh bạch tuy rằng chúng ta là bằng hữu, nhưng là yêu thích là bất đồng.”

Thục Viện dùng vui sướng nói “Ta minh bạch, người yên tâm ta sẽ không miễn cưỡng người, tuy rằng vương phủ thực hoa lệ nhưng là ta biết ta biểu ca phong lưu thanh danh rất là vang dội. Cũng có rất nhiều người nương ta mặt mũi đi dây dưa hắn, người như vậy bình tĩnh khẳng định không nghĩ bởi vì này đó mà bị người ta nói ba đạo bốn, ta cũng thật hò đồ thế nhưng đã quên chuyện này, người yên tâm ta về sau sẽ chú ý.”

Tè Lạc buồn cười lắc đầu, không tưởng Thục Viện còn có ngây thơ đáng yêu một mặt. “Người nói cũng có một ít đạo lý, rốt cuộc ta còn không có trải qua tuyển tú, huống hồ nữ tử thanh danh thật sự là quá trọng yếu, ta thật sự không nghĩ giống Tè Trần tỳ tỳ như vậy, trở thành kinh thành chê cười.”

“Sẽ không, ngươi kia ngao như thế nào sẽ phát sinh loại chuyện này. Về sau ta sẽ thường xuyên tới tìm ngươi chơi, ngươi không thể cự tuyệt ta.”

Tề Lạc gật gật đầu, trước như vậy đi, với về sau sự tình chính mình chỉ cần bắt đồng dụ thân vương phủ liên hệ lên hắn là không có đi. Chỉ là nghĩ đến Thục Viện phúc tạp thân thế cùng dụ thân vương phủ lại đoạt đích trung vị trí địa vị, Tề Lạc cũng không có tin tưởng. Biết đến quá nhiều có phải hay không chính là giống nàng như vậy lo trước lo sau đâu! Tề Lạc biết Tú a ca chính là cái khôn khéo chủ, hơn nữa có thù tất báo, nếu là làm hắn cảm thấy chính mình một nhà cùng dụ thân vương phủ quan hệ mật thiết, chờ đến hắn đăng cơ khi phát sinh sự tình gì thật đúng là khó mà nói. Cho nên Tề Lạc quyết định mặc kệ thế nào, đối Thục Viện vẫn là không thể quá mức với nhiệt tình.

Thực thấy Tề Lạc chính mình yêu cầu, rất là cao hứng đánh giá trong phòng bài trí, “Tề Lạc, nhà các ngươi thoát nhìn giống như thu thập thực thoái mái đâu, trang trí cũng thực ám áp, cùng những người khác gia hoa lệ tôn quý hoàn toàn bất đồng.”

“Ân, này chỉ là chúng ta già thói quen, nhà của chúng ta là quý không có gì căn cơ, lúc trước phân gia thời điểm cũng không có gì tài sản, nhật tử quá có chút cái gian nan, sau lại a mã xuất đầu, Hoàng Thượng liên tiếp ban thưởng nhà của chúng ta mới dần dần hảo lên, chỉ là trước kia dường thành tính tình còn sùa bất quá tới.” Tề Lạc một bên giải thích một bên cấp Thục Viện châm trà.

Thục Viện uống một ngụm trà thủy, phát hiện tè gia lá trà so với vương phủ thật là kém xa, cho nên có chút cái thương hại lại có chút cái an ủi nói “Nguyên lai là như thế này nha, tuy rằng ăn qua khổ, chính là hiện tại ai còn dám coi khinh các ngươi tử tước phủ? Huống hồ ta rất thích nhà các ngươi bài trí, thực đặc biệt.”

“Chúng ta sớm đã không thèm để ý những cái đó thị phi phi, Hoàng Thượng đối a mã như vậy coi trọng, nhà của chúng ta đều thực cảm kích hoàng ân mêm mông cuồn cuộn, a mã thường thường giáo dục ta phải hiểu được nội liễm, không cần cùng người khác tranh phong, không cần liên lụy tới các loại thế lực trung đi. Cho nên ta mới không thể đi dụ thân vương phủ, ta không thể cho ta a mã mang đến phiền toái.”

Thục Viện bừng tỉnh gật gập đầu nói “Thì ra là thế nha, trách không được nhà các ngươi ở kinh thành thanh danh không hiện đâu, Lăng Trụ đại nhân như thế chịu Hoàng Thượng coi trọng, còn có thể bảo trì như thế cẩn thận thật là quá khó được. Bất quá ngươi chính là quá cẩn thận một ít, ngăn chặn chính mình cá tính này cũng không phải là quá hảo, hiện tại loại tình huống này, Hoàng Thượng thích nhất Thái Tử, nhưng là nhất coi trọng chính là tám a ca, chỉ cần các ngươi tử túc phủ không đắc tội này hai cái, mặt khác ta đều có thể nói thượng lời nói, liền tính tám a ca cùng Thái Tử đối dụ thân vương phủ cũng là thực tôn trọng.”

Tề Lạc không cầm âm thầm lắc đầu, xem ra chính mình tưởng lời nói, nàng là một chút cũng không có nghe đi vào nha, dùng không cần chính mình đang nói thấu triệt một ít đâu, nhìn vẻ mặt không để bụng Thục Viện, Tề Lạc nghĩ vẫn là từ bỏ. “Ta cũng không lo lắng sẽ tội chư vị hoàng tử, a mã luôn luôn trung với Hoàng Thượng, cho nên Hoàng Thượng sẽ càng thêm coi trọng cùng yêu quý a mã, các hoàng tử cũng sẽ không xem thường tử túc phủ.” Tề Lạc làm cuối cùng nỗ lực, nàng lại trung với Hoàng Thượng mấy chữ này thượng có ý tăng thêm ngữ khí, chỉ là nhìn đến Thục Viện không có gì phản ánh, rốt cuộc thở dài một hơi, liền không hề nhắc tới phương diện này đề tài.

Thục Viện ngồi một hồi biên cáo từ, hình như là trong cung các nương nương truyền triều. Trước khi đi Thục Viện nói “Ta sẽ không miễn cưỡng

ngươi tham gia hoa lệ tụ hội, nhưng là ngươi phải có cái gì phiền toái nhất định phải nói cho ta, ta nhất định sẽ tận lực giúp ngươi.”

Tè Lạc có chút cảm động gật gật đầu, nhìn Thục Viện rồi đi bóng dáng, Tè Lạc lẩm bẩm nói “Ta nên làm cái gì bây giờ đây? Vì cái gì chính là điểm không ra đây?”

Đồng thị thấy phát ngốc Tè Lạc, liền lôi kéo nàng vào chính mình nhà ở, khuyên nhủ “Không cần nghĩ đến quá nhiều đây cũng là không biện pháp sự tình, nên nhẫn tâm thời điểm liền phải nhẫn tâm, huống hò Thục Viện là cái cô nương gia, Tú a ca liền tàn nhẫn cũng sẽ không khó xử nàng.”

Tè Lạc uể oải nói “Ngạch nương, ta có phải hay không thực máu lạnh nha, nếu ta có thể nói thấu nàng, đối dụ thân vương phủ đối Bảo Thái hẵn là cũng sẽ có chỗ lợi đi, các nàng vì cái gì liền không rõ đây?”

“Ngươi còn muốn nói như thế nào, chẳng lẽ muốn nói cho các nàng lịch sử hướng đi sao? Bọn họ sẽ đem ngươi đương yêu nữ bắt lại. Ngươi chính là mềm lòng, luôn là tướng bảo hộ những cái đó đối với ngươi người tốt, người khác cho ngươi một phân ngươi liền muốn còn nhân gia một phân, này tại đây là hoàn toàn không thể thực hiện được, ngươi nhất định phải học được ích kỷ một ít, ta nhưng không nghĩ ngươi ở bởi vì hữu nghị mà đã chịu thương tổn. Huống hò ta xem cái kia Thục Viện cũng không phải cái gì đơn giản nhân vật, ngươi không thể bởi vì thích nàng cá tính mà không coi trọng nàng mục đích.”

Tè Lạc sai biệt nói “Đói, Thục Viện hẵn là không có như vậy phức tạp!”

Đồng thị vuốt Tè Lạc đầu nói “Ngươi phải biết rằng này ngươi không có đơn giản, này vẫn là ngươi nói cho ta nói đâu! Gặp chuyện vẫn là muôn nghĩ nhiều tưởng tượng mới hảo. Trên thế giới này duy nhất không hề giữ

lại yêu quý người chỉ có người cha mẹ, người phải nhớ kỹ chúng ta là sẽ không nhìn người lại bị thương tổn.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 68

Đồng thị lại hướng Lăng Trụ giảng thuật trong nhà phát sinh mà sự tình, tự nhiên nói tới Thục Viện sự tình, Lăng Trụ nghe xong, nhíu nhíu mày nói “Cái này Thục Viện ta cũng nghe quá một ít, Tề Lạc nếu ngươi tưởng điệu thấp vẫn là tận lực bất đồng nàng lui tới mới hảo, bởi vì nàng hiện tại chính là phi thường chịu người chú ý, rất nhiều con em Bát Kỳ đều hy vọng có thể cưới đến nàng, nàng đó đều là bởi vì Hoàng Thượng cùng dụ thân vương đối nàng coi trọng mới có thể như vậy mà. Nàng là sống tương đối tiêu sai tùy ý, bất quá ở thời đại này sống thành người như vậy kết cục đều không phải quá hảo. Chúng ta không nghĩ làm ngươi về sau vì nàng thương tâm khổ sở, cho nên các ngươi vẫn là giảm bớt gắp mặt mà hảo.”

Tề Lạc gật gật đầu nói “A mã, ngươi yên tâm đi, ta nhất định sẽ chú ý. Tuy rằng ta thật sự thực thích Thục Viện cá tính nhưng là ta sẽ không làm chính mình lâm vào đền phiền toái trung mà.”

Lăng Trụ vừa lòng gật gật đầu, rốt cuộc chỉ cần Tề Lạc có thể bình tĩnh lại, dựa vào nàng đầu óc chính mình vẫn là thực yên tâm. Lăng Trụ nhìn nhìn Đồng thị, lại cười nhìn Tề Lạc, sau đó vuốt cằm nói “Khiêm ninh lần này biểu hiện phi thường không tồi, xem Hoàng Thượng kia ý tứ hắn cũng nên là đáng giá tài bồi hoàng thân quốc thích đệ tử, huống hò hắn còn xuất thân từ hồng dây lưng, nếu là cưới một cái hiền thê mà lời nói, hắn tương lai nhất định sẽ thực không tồi.”

Đồng thị nghe thấy Lăng Trụ nói như vậy, cũng cười tersedum mà nhìn chính mình nữ nhi. Tề Lạc biết bọn họ mà ý tưởng chỉ là nàng đối khiêm

ninh giống như thiếu một ít tâm động, mà nhiều một ít cái thân cận. Bất quá tựa như chính mình cha mẹ sở coi trọng như vậy, khiêm nhinh đích xác là chính mình tương lai một cái thực tốt lựa chọn. Chỉ là không biết như vậy hiện thực chính mình xứng không xứng thượng hào sảng rộng rãi khiêm nhinh?

Tuy rằng thấy Tè Lạc cũng không có sửa bậy, nhưng là Lăng Trụ phu thê biết bọn họ ý tứ Tè Lạc hắn là đã minh bạch, có một số việc điểm đến mới thôi là được. “Tứ phúc tấn tiệc mừng thọ các ngươi đi đâu? Chúng ta nhưng ngàn vạn không thể đặc tội Tứ a ca, lần trước ta mới nghe nói, Tứ a ca dường mẫu cũng bị phong làm Hoàng Hậu, hơn nữa Hoàng Thượng giống như đối cái kia Hoàng Hậu có chút cái đặc biệt, muốn chiếu này truyền thống tới nói, Tứ a ca cũng là thuộc về nửa cái con vợ cả. Tục truyền Hoàng Thượng lúc ấy muốn sửa tông đĩa, sau lại bị Hoàng Hậu cắp ngăn cản. Có chút tin tức thật giả cũng không làm rõ được, bất quá mặc kệ nói như thế nào, Tứ a ca chính là không vinh xem thường đâu!”

“A mả những việc này ngươi đều nghe ai nói? Khang Hi Hoàng Thượng hắn là thích nhất Thái Tử mẹ đẻ mới đúng rồi, như thế nào lại truyền ra đối Hoàng Hậu đặc biệt loại này lời nói tới?” Tè Lạc mở to hai mắt hỏi.

“Ngươi biết lần này luyện binh rất nhiều đều là hoàng thân quốc thích đệ tử, nhàn rỗi không có việc gì thời điểm liền dễ dàng xả bát quái, này ta là nghe một cái thị đệ tử nói, nghe nói hắn giáo dường ma ma chính là ban đầu Hoàng Hậu thị nữ, cho nên xả một ít sự tình trước kia, bất quá tin tưởng người rất ít, đại bộ phận người đều đương hắn ở thúc giục ngưu, bất quá ta đảo cảm thấy hắn nói có thể là thật sự.”

Tè Lạc cũng không khỏi nghĩ lịch sử giữa ghi lại, Khang Hi tự mình giáo dục a ca trừ bỏ Thái Tử giống như chính là Tứ a ca, đây cũng là Tứ a ca làm khác a ca ghen ghét nguyên nhân chi nhất. Huống hồ Khang Hi vẫn luôn đối Hoàng Hậu hậu nhân nhiều gia chiếu cố, cho nên truyền ra

này đó nghe đồn cũng liền không kỳ quái. Bất quá Tề Lạc nghĩ thầm Hoàng Hậu đối Tú a ca nhất định khá tốt, bằng không dận đương hoàng đế về sau cũng không trở về liên tiếp cho nàng gia tăng phong hào. Hoàng Hậu cũng cho hắn để lại thực tốt cơ sở, tỷ như nói dận đoạt đích công thần long khoa nhiều.

Ở Tề Lạc sững sờ thời điểm, Đổng thị đem tú phúc tấn tiệc mừng thọ thượng phát sinh sự tình nói cho Lăng Trụ, Lăng Trụ nghe xong không khỏi cảm thán nói “Nữ nhân, này đó hoàng tử nữ nhân thật là quá không thể xem thường, Tề Lạc vẫn là gả cho bình thường người hảo, bằng không lấy nàng loại tính cách này thật đúng là đâu không lại này đó hoàng tử phúc tấn, chúng ta cũng không thể làm nàng tao loại này tội.

Chương 88 ngộ Tú a ca

Trụ từ hiệp trợ Dương Khang luyện xong binh liền thập phần thành thật đương khởi hộ quân tham lãnh, tăng lên Lăng Trụ chức quan, Lăng Trụ cũng rốt cuộc rảo bước tiến lên chính tam phẩm võ quan hàng ngũ. Đối với Hoàng Thượng dụng tâm Lăng Trụ vẫn là thực vừa lòng, bởi vì hắn hiện tại cũng coi như chưởng kinh thành một phương binh quyền, cho nên hành sự càng thêm tiêu tâm cẩn thận. Vừa đến Hộ Quân Doanh Lăng Trụ cũng không có cùng hộ quân doanh bọn quan viên hoà mình, mà là không ngừng ở Hộ Quân Doanh binh sĩ bên trong khai triển trung với Hoàng Thượng, trung với hoàng mệnh giáo dục. Lăng Trụ không biết ở chỗ này có phải hay không có a ca nhóm thẩm thấu, cho nên hắn chỉ có thể trước từ những binh sĩ làm lên, hắn không hy vọng Hộ Quân Doanh ở hắn chỉ huy hạ ra cái gì vấn đề. Rốt cuộc quân quyền thật sự là quá đáng chú ý, với nhiều cũng không ngừng nhắc nhở Lăng Trụ làm hắn ôn vừa vững, Lăng Trụ quan thăng quá nhanh hoàn toàn không có căn cơ. Lăng Trụ biết với nhiều lời có chút đạo lý, nhưng là Lăng Trụ là hoàn toàn dựa vào Khang Hi sủng tín

tăng lên tới vị trí này, hiện tại hắn cũng chỉ có thể gắt gao ôm Khang Hi đùi, kết giao quan viên thu mua cấp dưới hắn là trăm triệu không dám có.

Tề Lạc cảm thấy hiện tại Lăng Trụ vị trí này đã là khá tốt, lại đi lên trên quan nói tính nguy hiểm sẽ rất lớn, cho nên nàng cũng thường thường khuyên chính mình a mã không cần quá mức với tích cực. Lăng Trụ cũng cảm thấy chính mình không bao giờ dùng vì phong vũ phiêu diêu gia đình mà lo sợ bất an, chính mình cũng nên hảo hảo hưởng thụ một ít thăng quan phong tước mang đến phúc lợi, cho nên Lăng Trụ mỗi ngày xử lý xong công sự liền về nhà làm bạn Đổng thị cùng Tề Lạc, hoặc là giáo dục trêu đùa Câu Câu, nhật tử quá đến thập phần nhàn nhã thích ý.

Ngủ trưa qua đi Tề Lạc lười biếng ôm khiết nói “Ngày mùa hè nắng hè chói chang ngủ ngon miên, thu có con muỗi đông sọt lanh, sửa sang lại quai đeo cặp sách sang năm.” Hồng Anh lại thê Tề Lạc sửa sang lại tóc, nghe thấy Tề Lạc nói như vậy, cười nói “Cô nương chính là hảo tài hoa, này đều có thể làm thơ, hơn nữa này thơ nô tỳ như vậy đều có thể nghe hiểu.”

Tề Lạc mặt không khỏi đỏ lên, Hồng Anh là ở khen ngợi chính mình sao? Như thế nào nghe như vậy biệt nữu nha. Thuý ngọc tiến vào hướng Tề Lạc hành lễ nói “Cô nương, lão gia hôm nay nghỉ tắm gội, cho nên muốn muôn mang theo thái thái cùng cô nương đi ra ngoài đi dạo, thái thái phân phó làm cô nương hảo hảo chuẩn bị một chút.” Cái này thuý ngọc là Đổng thị bên người đại a đầu, rất được Đổng thị coi trọng, nói chuyện làm việc tích thủy bất lậu, nhìn liền thập phần ổn trọng.

Tề Lạc thật cao hứng, vội vàng phân phó Hồng Anh “Ngươi giúp ta sơ một cái đơn giản mà thế là được, không thể làm a mã bọn họ đợi lâu, thuý ngọc ngươi trước ngồi một chút, ta một hồi liền hảo.”

“Cô nương không cần quá sốt ruột, thái thái nhất định sẽ chờ cô nương, nghe thái thái ý tú giống như Ngọc Dao cô nương ngày lành mau tới rồi,

cho nên thái thái tưởng mua điểm đặc biệt làm Ngọc Dao cô nương điền trang lễ vật, thái thái còn làm cô nương giúp đỡ tham tường tham tường.” Thuý ngọc đứng ở Tè Lạc bên cạnh trầm ổn nói.

Tè Lạc biết Ngọc Dao tiểu lễ đính hôn đã hoàn thành, liền chờ cuối cùng xuất giá, bằng bọn họ hai nhà quan hệ, cái này điền trang chính là phải hảo hảo tuyển tuyển. Bởi vì muốn đi ra ngoài mua đồ vật, cho nên Tè Lạc cũng không có xuyên chính thức mà trang phục phụ nữ Mân Thanh, chỉ là mặc một cái màu tím nhạt sườn xám, bên ngoài tráo một kiện cùng sắc hệ áo cộc tay, không có đeo lóe sáng trang sức, chỉ là ở trên đầu trường bím tóc trung gian mang theo mấy viên trân châu vật trang sức trên tóc. Thuý ngọc nhìn Tè Lạc mà giả dạng tán thưởng nói “Cô nương này một giả dạng, sẩn cô nương càng thêm chọc người triều mến, cô nương chính là cái mỹ nhân phôi, như thế nào trang điểm đều thích hợp.”

Đi tới Đổng thị bên người, Đổng thị thấy Tè Lạc trang phẫn nói “Di, hôm nay ngươi hình như là đổi phong cách sao, như vậy nhìn giống một đóa tiểu hoa giống nhau, thoạt nhìn có chút mảnh mai.”

“Ân, lần này không phải muốn đi lên phố sao, ta như vậy mới sẽ không chọc người chú ý, ta nhưng không nghĩ tái ngộ đến người nào, giảo ta hưng thú.” Tè Lạc trả lời nói.

Lăng Trụ nói “Ngươi cao hứng liền hảo, chúng ta muốn đi đâu? Hôm nay nghe các ngươi.”

Tè Lạc ngẫm lại nói “Đi Tây Dương cửa hàng đi. Ta đều đã lâu không đi đi dạo. Không biết tiền lão bản tiến chưa đi đến thứ tốt.” Lăng Trụ phu thê cũng không có cái gì dị nghị. Tè Lạc gần nhất vẫn luôn đều ở nhà ngốc. Đổng thị sợ nàng quá nhảm chán cho nên mới đánh lên phố địa danh mang nàng đi ra ngoài thâu thâu mới mẻ không khí.

Trong tiệm mà tiểu nhị vừa thấy đến Lăng Trụ liền vội vàng tiến lên hành lễ nói “Lăng Trụ đại nhân. Ngài hôm nay như thế nào có rảnh? Mau bên trong thỉnh. Chúng ta lão bản đang ở tiếp đón khách nhân đâu.”

Lăng Trụ liền hướng trong đi liền hỏi nói “Nga. Là cái gì khách quý đòi tiền lão bản tự mình chiêu đãi? Xem ra các ngươi mà sinh ý không tồi sao. Người đến người đi mà rất náo nhiệt mà.” Đương nhìn đến nhã gian tiền lão bản bên người đứng Địa nhân. Lăng Trụ sững sốt một chút. Sau đó nhìn Tè Lạc liếc mắt một cái. Hành lễ nói “Bái kiến Tú a ca. Mười ba a ca. Hai vị a ca cát tường.”

Tè Lạc cảm thấy đâu cũng có chút đại. Vì cái gì chính mình vừa ra tới liền sẽ đụng tới người nào đâu? Nhưng là Tè Lạc vẫn là thực quy củ về phía Tú a ca hành lễ. Dận lãnh đậm gật gật đầu. Mười ba a ca ngược lại thực nhiệt tình mà nói “Ha.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 69

Thục Viện không vui nói “Ta như vậy mới giống cái Bát Kỳ khuê tú đâu, hiện tại rất nhiều cô nương đều học những cái đó người Hán quy củ, đem chúng ta mẫn người tiêu sai phong phạm đều cấp ước thúc không có, ta mới không thích đương cái bản khắc, người nhát gan đâu, Hoàng Thượng cũng sẽ không câu ta, cho nên Tú a ca ngươi liền không cần vì ta nhọc lòng.”

Tề Lạc không khỏi đầy đầu là hẵn, xem ra Thục Viện thật là cái gì cũng không sợ nha, xem ra chính mình thật sự hẵn là hảo hảo ước lượng một chút cùng nàng hữu nghị, Thục Viện hiện tại giống như hoàn toàn là một cái bị nuông chiều tiêu cô nương giống nhau, như vậy nàng thật là không thích hợp chính mình. Dận nhìn nhìn vẻ mặt kiêu ngạo Thục Viện, không có nói cái gì nữa, xem ra nàng vẫn là cái gì cũng không hiểu cái gì cũng không rõ. Hẵn lại nhìn lướt qua đang ở lau mồ hôi Tề Lạc, xem ra Thục Viện tính tình thật là đem nàng làm khó quá sức. Sau đó xoay người đối Dận Tường nói “Thập tam đệ, chúng ta còn có việc, đến đi rồi.

”

Dận Tường hướng Lăng Trụ cùng Bảo Thái cáo từ liền theo Tú a ca rời đi, chờ đến bọn họ rời đi sau, Tề Lạc không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, cùng dận ở bên nhau, áp khí đều cảm thấy thấp một ít. Thục Viện nói “Cái này Tú hoàng tử là ở là quá lãnh đạm, ta một chút đều không thích hẵn.”

Tè Lạc lại cảm thấy dận đối Thục Viện quan tâm, tuy rằng lời nói không phải thực xuôi tai nhưng là chưa chắc không có khuyên bảo ý vị. Lấy Tú a ca tính tình hắn không phải như vậy nhiệt tâm người nha, xem ra vẫn là có cái gì không biết nhân tố ở bên trong.

Chương 89 Bảo Thái cường thế

Lăng Trụ thật sự không nghĩ cùng dụ thân vương phủ có điều liên lụy, Bảo Thái đối Tè Lạc tâm ý nói, chỉ là Lăng Trụ biết Bảo Thái thật sự không phải chính mình nữ nhi lương xứng, cho nên Lăng Trụ mang theo người nhà hướng Bảo Thái cáo từ. Không nghĩ tới Thục Viện gắt gao lôi kéo Tè Lạc nói đông nói tây, đối với Thục Viện Lăng Trụ cũng có chút lây không chuẩn, cho nên cũng không hảo dễ dàng đắc tội, chỉ có thể không ngừng hướng Tè Lạc nháy mắt. Tè Lạc là tự nhiên minh bạch phụ thân dụng ý, cho nên đánh gãy Thục Viện nói “Ngươi không phải còn muốn đi xem trọng đồ vật sao? Nay lão bản mới lạ đồ vật vẫn là rất nhiều, ta làm hắn cho ngươi giới thiệu một chút?”

Thục Viện nhìn nhìn chung quanh Tây Dương vật phẩm, mấy thứ này đối nàng lực hấp dẫn vẫn là rất lớn, nhưng là đối với thời gian rất lâu không gặp Tè Lạc nàng cũng có chút luyến tiếc, Tè Lạc thấy Thục Viện khó xử ánh mắt nói “Ngươi không cần lo lắng cho ta, ta chính là tới mua mấy quyển họa thư, chờ có thời gian chúng ta bàn lại không phải đĩnh sao.”

Thục Viện thấy Tè Lạc nói như vậy, cười mòi nói “Quá hai ngày ta muốn đi vương phủ trại nuôi ngựa đi cưỡi ngựa, Tè Lạc ta muốn thỉnh ngươi cùng đi, thế nào? Ngươi thuật cưỡi ngựa thế nào?”

“Ta phuơng diện này không quá sở trường, huống hồ ta không thích cưỡi ngựa, cho nên vẫn là tính.” Tè Lạc nhìn thoáng qua Bảo Thái nói. Bảo Thái nghe thấy lời này, tự nhiên cũng nghĩ đến bọn họ ở trại nuôi ngựa

phát sinh hết thảy, khi đó Tề Lạc là như vậy tươi sống, như vậy kiêu ngạo, Tề Lạc kiêu ngạo cùng Thục Viện bất đồng, nàng kiêu ngạo hình như là từ trong xương cốt phát ra giống nhau, liền giống như trên người nàng hoa mai mùi hương giống nhau, người khác chính là tưởng bắt chước cũng làm không đến.

Thục Viện giống như không có nghe được Tề Lạc uyển cự, “Không có quan hệ, ta sẽ dạy ngươi, lần sau đi trại nuôi ngựa ta nhất định sẽ mời ngươi, ngươi không thể luôn là buồn ở nhà, ngươi cũng nên có chút xã giao mới hảo.” Nói xong khiến cho tiền lão bắn bồi nàng vào bên trong chọn đồ vật đi.

Tề Lạc không khỏi âm thầm cảm nhận, này thật là chính mình lúc ấy thích cái kia Thục Viện sao? Vì cái gì nàng giống như thay đổi một người giống nhau? Vẫn là chính mình lúc ấy bị nàng kiêu ngạo cùng tiêu sái mê hoa hai mắt! Tề Lạc thở dài một hơi, sau đó đối Lăng Trụ nói “A mā, chúng ta liền không quấy rầy thế tử gia tuyển đồ vật.”

Lăng Trụ hiểu ý gật gật đầu, sau đó hướng Bảo Thái hành lễ cáo từ. Bảo Thái không có bồi Thục Viện cùng nhau vào bên trong tuyển đồ vật, hắn nhìn nhìn bốn phía, trừ bỏ tiểu nút thắt ở ngoài, chỉ có một tiểu nhị ở đây, vì thế hắn đối với tiểu nhị nói “Ngươi cũng đi vào giúp Thục Viện chọn đồ vật đi, gia có nói mấy câu muốn cùng Lăng Trụ đại nhân nói.” Tiểu nhị vội vàng gật đầu rời đi.

Bảo Thái hướng tiểu nút thắt sử một cái ánh mắt, tiểu nút thắt hiểu ý canh giữ ở cửa. Bảo Thái mà đủ loại an bài làm Lăng Trụ có chút khẩn trương, dù thân vương thế tử chính là ở kinh thành thập phần kiêu ngạo nhân vật, hắn rốt cuộc muốn làm cái gì, cho nên Lăng Trụ vội vàng đi tới chính mình thê nữ bên người.

Bảo Thái thấy Lăng Trụ phản ánh, mỉm cười nói “Trong kinh đòn đai, lăng đại nhân cực kỳ mà yêu quý chính mình nữ nhi, hiện giờ xem ra quả nhiên không giả, lăng đại nhân không cần khẩn trương, gia chỉ là muốn cùng Tề Lạc nói mấy câu.”

Lăng Trụ mang theo cẩn thận nói “Thế tử gia, Tề Lạc còn nhỏ, có cái gì đặc tội mà địa phương thỉnh ngài nhiều hơn thứ lỗi.”

Bảo Thái chậm rãi đi tới Tề Lạc một nhà sở trạm mà địa phương. Nhìn Tề Lạc dần dần trùng lớn mà đôi mắt. Từng câu từng chữ mà nói “Lăng đại nhân. Gia cũng không nghĩ quanh co lòng vòng. Gia coi trọng Tề Lạc. Hạ giới tuyển tú mà thời điểm Tề Lạc nhất định sẽ gả tiên dụ thân vương phủ mà. Bằng gia mà thực lực liền tính là hoàng tử gia cũng có thể tranh một tranh mà.”

“Thế tử gia. Tề Lạc bây giờ còn nhỏ. Nói này đó có phải hay không có chút sờm nha.” Lăng Trụ cầm Tề Lạc mà tay nói.

Nhìn Tề Lạc trong ánh mắt không khỏi khống chế mà xuất hiện mà tức giận. Bảo Thái nhẹ nhàng cười “Tề Lạc thông tuệ kiêu ngạo. Những việc này nàng cũng nên hiểu được. Vốn dĩ gia tưởng từ từ nàng lớn lên lại nói mà. Chính là gia sợ các ngươi có khác mà cái gì an bài. Cho nên vẫn là trước tiên nói một tiếng đi. Lăng đại nhân gia biết ngươi bị Hoàng Thượng coi trọng. Nhưng là gia vẫn là phải nhắc nhớ ngươi một tiếng. Lại thế nào gia cũng là Hoàng Thượng mà thân cháu trai. Huống hồ gia đối Tề Lạc rất có vài phần tình ý ở. Cho nên sẽ không bạc đãi nàng mà.”

Lăng Trụ cảm giác Tề Lạc mà cảm xúc có chút kích động. Kỳ thật không riêng gì Tề Lạc. Chính mình cũng có chút khống chế không được. Cái này Bảo Thái một bộ cao cao tại thượng mà bộ dáng. Đến tột cùng đem nữ nhi của chính mình trở thành là cái gì? Lăng Trụ vững vàng nói “Thế tử gia nếu như vậy kia nô tài cũng nói thật đi. Tề Lạc từ nhỏ nuông

chiều. Có chút tiểu tính tình. Nàng thích ứng không được thê thiếp tranh phong mà trường hợp. Cho nên nàng tương lai gả chồng chỉ có thể vì vợ cả. Thế tử gia mà xuất thân cao quý. Tề Lạc là không xứng với người mà.”

Bảo Thái nhường mày nói “Vương phủ trắc phúc tấn mà thân phận không phải so người bình thường gia vợ cả muôn cao quý một ít sao? Người yên tâm gia là sẽ không làm người khinh nhục đến đông đủ lạc trên người mà. Gia sẽ hảo hảo mà yêu thương nàng mà.”

Tề Lạc nhìn bốn phía giống như cũng không có gì người. Cho nên nhẹ giọng nói “Thế tử gia. Chúng ta mà ý tưởng cẩn bản là không giống nhau. Nô tỳ thực cảm kích người mà coi trọng. Nhưng là xin thứ cho nô tỳ vô pháp tòng mệnh. Bát Kỳ khuê tú so nô tỳ xuất sắc mà nhiều đến nhiều. Ngài vẫn là không cần lại nô tỳ này lo lắng.”

“Tề Lạc, gia nhắc nhở người dục nghênh còn cự diễn qua liền không hảo.” Bảo Thái nhàn nhạt nhắc nhở nói.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 70

Nhin nhìn bị đả kích héo Tè Lạc, Lăng Trụ kiên định nói “Tè Lạc, ngươi yên tâm, vô luận như thế nào ta cũng sẽ không làm ngươi tuyển tú thời điểm gả cái hắn, ta nhất định sẽ hướng Hoàng Thượng tranh thủ đến miễn tuyển.”

Đồng thị đem Tè Lạc ôm vào trong ngực, vuốt Tè Lạc đầu nói “Sự tình còn chưa tới nhất hứa kia một bước, chúng ta còn có thời gian, Tè Lạc thế nào cũng không thể tiến dụ thân vương phủ, kia thật sự là quá rối loạn, cái kia thế tử thật sự là quá phong lưu.”

Tè Lạc thật sự rất hận chính mình, chính là bởi vì Tè Lạc không thèm để ý làm chính mình liền phải đối mặt loại này cục diện. Nếu chính mình thoát khỏi không được làm thiếp vận mệnh nói, vậy hắn là thuận theo lịch sử gả cho dận, rốt cuộc hắn là tương lai người thăng, tương lai chính mình địa vị đủ để bảo đảm chính mình một nhà an toàn.

Hiện tại chính là Lăng Trụ quan thăng lại cao cũng là Hoàng Thượng nô tài, cùng là hoàng tộc gần chi Bảo Thái so sánh với chính mình một nhà lại tính cái gì đâu?

Tè Lạc hòa hoãn cảm xúc nói “A mã, ngạch nương, ta không có việc gì, kỳ thật đi vào này lòng ta liền hiểu rõ, có thể cùng các ngươi ở bên nhau đã là ta lớn nhất may mắn, chỉ cần chúng ta đều có thể bình an, làm vợ làm thiếp với ta mà nói không phải như vậy quan trọng, việc này rốt cuộc

không phải chúng ta nói tính sự, ở này đó cấp bậc ché độ trước mặt chúng ta nếu vô lực phản kháng, cũng cung chỉ có thể thuận theo tự nhiên, huống hồ kiếp này nếu làm ta thích thượng người nào nói cũng rất khó khăn, vô ái hôn nhân với ta mà nói có lẽ càng tốt đâu.”

Lăng Trụ cùng Đổng thị liếc nhau, sau đó không hẹn mà cùng nói “Tè Lạc, ngươi yên tâm chúng ta nhất định sẽ giúp ngươi tranh thủ đến tốt nhất kết quả.”

Tè Lạc nhàn nhạt cười nói “Không cần, a mã, ngươi hiện tại đã thực chọc người chú ý, lại làm nổi bật liền sẽ rất nguy hiểm, ta liền tính làm thiếp cũng không nghĩ làm ngươi xảy ra chuyện, huống hờ tựa như ngạch nương nói, chúng ta còn có thời gian Bảo Thái nhất định sẽ quên ta, ở trong mắt hắn ta chỉ là một cái thú vị vật phẩm mà thôi, chờ đợi tới càng thú vị hắn liền sẽ buông tay.” Lăng Trụ cùng Đổng thị tuy rằng không tán đồng Tè Lạc nói, nhưng là hiện tại loại tình huống này cũng chỉ có thể hướng tốt phương diện suy nghĩ.

Chính văn chương 90 điền trang chi lẽ

Vì không cho cha mẹ lo lắng, Tè Lạc biểu hiện như là bình thường giống nhau, nên làm chi. Lăng Trụ cùng Đổng thị cũng thực thông cảm nàng, đem dụ thân vương thế tử sự mặt ngoài buông xuống. Nhưng là làm phụ thân Lăng Trụ lén đối Đổng thị nói “Cái kia Bảo Thái nhưng thật ra cái cường thế người, chỉ có nhân tài như vậy có thể mở ra Tè Lạc khúc mắc, nếu hắn không có thê tử nói thì tốt rồi, Tè Lạc nhìn khôn khéo, nhưng là có thể là sinh trưởng hoàn cảnh bất đồng, những cái đó tú nữ muốn so Tè Lạc thích ứng thê thiếp tranh phong hoàn cảnh.”

Đổng thị giật mình nói “Ta nhớ rõ Tè Lạc đã từng quá, Bảo Thái tương lai tước vị sẽ bị Tứ a ca cấp phê đi, mất đi vương tước Bảo Thái chính là

sẽ tính tình đại biến, chúng ta như thế nào có thể làm Tề Lạc chịu cái loại này khổ.”

“Ngươi nha, như thế nào liền không nghĩ tới hiệu ứng bươm bướm? Tề Lạc nếu là thật sự tránh không khỏi gả cho Bảo Thái, kia nàng nhất định sẽ không làm dụ thân vương phủ cùng tám a ca dựa vào thân cận quá, tuy rằng Bảo Thái không nhất định sẽ nghe nàng, nhưng là ảnh hưởng nhất định sẽ có. Dụ thân vương ở tôn thất trung vẫn là rất có địa vị, nếu trợ giúp Tứ a ca nói, ta tưởng luôn luôn khôn khéo Tứ a ca nhất định sẽ không sai quá.

Đương nhiên ta này chỉ là nói chính là nhất hư tình huống, vạn bất đắc dĩ ta sẽ không làm Tề Lạc đi đến kia một bước.”

“Là nha, ngươi nói này đó ta cũng biết, Tề Lạc tuy rằng thư xem không ít, nhưng là thê thiếp tranh phong nàng cũng chỉ là thoáng hiểu biết mà thôi, tuy rằng nàng đã tận lực dung nhập đến thời đại này, nhưng là có chút quy củ nàng vẫn là không hiểu, ta lại không nghĩ câu thúc nàng, nhưng là hiện tại loại tình huống này, ta cảm thấy vẫn là phải cho nàng tìm một cái tốt giáo dưỡng ma ma, giáo giáo ở đại công lớn trung quy củ, cũng giáo giáo nàng tâm cơ, tinh tương lai gặp được vấn đề biệt làm sao bây giờ!”

Lăng Trụ nghĩ nghĩ nói “Tìm có thể, bất quá muốn cẩn thận một ít, Tề Lạc sinh hoạt đến đã đủ áp lực, ta nhưng không nghĩ cho nàng tìm cái không hiểu tình cảm cứng nhắc, tốt nhất tìm một cái hiểu quy củ hiền lành một ít, nếu đủ trung tâm nói, tương lai Tề Lạc xuất giá cũng có thể làm nàng đương Tề Lạc thị tỳ.”

“Chúng ta tưởng mà đến khá tốt, chính là người như vậy chúng ta thương nào đi tìm?” Đồng thị không vui nhìn Lăng Trụ liếc mắt một cái.

Lăng Trụ vỗ vỗ Đổng thị tay nói “Ai, vẫn là từ từ tới đi, loại sự tình này thà thiếu không ảu.”

Tề Lạc cờ vây hạ thực lạn, nhưng là nàng có cái thói quen, luôn là thích ngồi ở bàn cờ bên cạnh, học giả cờ hồn thủ thế đem quân cờ một cái một cái rất có khí thế mà đặt ở bàn cờ thượng. Tề Lạc vê khởi một cái quân cờ nhìn nhìn, sau đó bang một tiếng ấn ở bàn cờ chính giữa. Tề Lạc tự mình lẩm bẩm “Nếu ta có thể trở thành chơi cờ người, mà không phải quân cờ thật là tốt biết bao nha.”

Hồng Anh ở bên cạnh cấp Tề Lạc phiến cây quạt nói “Cô nương hiện tại đã là tám tháng thiên, nay cái ngày lại liệt, vẫn là thiếu ở trong vườn hảo, giêng băng dưa hấu, nô tỳ đi cho người cầm đi?”

“Vẫn là tính. Ta không thể nào thích ăn dưa hấu.”

Hồng Anh không có lại khuyên. Chỉ là cẩn thận mà cấp Tề Lạc đánh cây quạt. Tề Lạc một bên phóng quân cờ. Một bên hỏi “Ngạch nương. Cấp Ngọc Dao mà điền trang đưa đi sao? Ta nhớ rõ giống như liền tại đây hai ngày đi.”

“Mệt cô nương nhớ thương. Bằng không nô tỳ thật đúng là đã quên. Hôm qua cô nương đi giác nhị gia khi đó. Thuý ngọc tỷ tỷ tới truyền lời nói là. Nói là thái thái thái hôm nay muốn đi đưa mà. Còn nói muốn mang cô nương cùng đi đâu! Chỉ là hiện tại thái thái còn không có phái người tới. Xem ra đến là buổi trưa qua đi.”

Nghe chung quanh mà ve minh. Tề Lạc ngẩng đầu lại nhìn nhìn thời tiết. Nói “Buổi trưa qua đi cũng hảo. Còn có thể thoải mái thanh tân một ít. Năm nay hôm nay nhiệt mà cũng rất kỳ quái mà. Xem này tư thế cũng không biết chúng ta trong phủ mà thôn trang thu hoạch thế nào?”

“Y nô tỳ xem. Ngoại trang thượng mà quản sự chính là cái người tài ba. Nghe nói sớm liền an bài hảo. Huống hồ thái thái là cái hiền lành người. Chúng ta tử túc trong phủ địa tô tử thu mà cũng không cao. Cho nên này những tá điền nhất định sẽ không thành vấn đề mà. Bọn họ nhất định sẽ niệm thái thái mà hảo. Tục ngữ nói. Mùa hè có bao nhiêu nhiệt. Mùa đông liền có bao nhiêu lạnh. Lão gia đã phái người đến quan ngoại thu thượng đẳng mà da lông. Còn nói phải cho cô nương làm vài món hảo mà đại mao quần áo đâu. Lão gia cùng thái thái thật là đem cô nương đương tròng mắt xem. Cho nên cô nương vẫn là buông ra chút đi. Cũng tinh mà buồn hỏng rồi chính mình.” Hồng Anh ân cần mà khuyên nhủ.

Tề Lạc cũng thấy mà chính mình bị đả kích mà có chút héo nhí. Kỳ thật ngẫm lại này có cái gì đâu? Chính mình cũng không phải một hai phải ở cỗ đại nói một hồi oanh oanh liệt liệt mà lệnh ái. Chính mình chỉ là tướng bình đậm nhàn nhã mà sinh hoạt đi xuống. Bây giờ còn có thời gian chuẩn bị. Nàng không thể tại như vậy ngồi chờ chết đi xuống. Tương lai thế nào vẫn là muốn dựa vào chính mình tranh thủ mà. Tề Lạc nhìn nhìn bàn cờ thượng mà quân cờ nói “Liền tính phải làm quân cờ. Ta cũng muốn làm một cái linh hoạt có chủ động tính mà quân cờ.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 71

Giai thị nhìn đến loại tình huống này, đôi ngọc lâm nói “Vậy ngươi cũng lãnh khiêm nhinh lễ nhinh cùng đi đi, ngươi phải hảo hảo chiếu cố hảo khách nhân nhóm, ngươi dù sao cũng là nhiêu tuổi nhất.”

Ngọc dải rừng khiêm nhinh lễ nhinh đi ở phía trước, mà Tề Lạc cùng ngọc kỳ đi ở bọn họ phía sau không xa địa phương, Hồng Anh cùng mây tía đi theo Tề Lạc phía sau, một đội người mênh mông cuồn cuộn hướng vườn đi đến. Mãn viện tử hoa quê tranh nhau mở ra, ập vào trước mặt hoa quê mùi hương làm Tề Lạc cảm thấy thực thoải mái. Phó sát gia vườn tu rất lớn, bô cục lại rất lịch sự tao nhã, núi giả, đình, tiểu hồ xen kẽ ở trong đó, hơn nữa mãn vườn cây quê, cảnh sắc thật là thực mĩ.

Ngọc lâm ở phía trước vừa đi một bên giới thiệu, đặc ý chỉ tình bộc lộ ra ngoài. Ngọc kỳ cúi đầu đi tới, căn bản là không thể nào nói chuyện, Tề Lạc cũng không biết nên nói cái gì, cho nên các nàng chi gian im lặng. Đi vào trong đình, ngọc lâm nói “Tại đây có thể nhìn đến vườn trung đại bộ phận cảnh trí, chúng ta tại đây nghỉ ngơi một chút.”

Tề Lạc đôi tay đỡ đình lan can hướng nơi xa nhìn lại, nàng cảm giác tâm tình giống như hảo rất nhiều, Tề Lạc âm thầm tính toán chính mình gia có phải hay không cũng nên tu cái vườn đâu. Khiêm nhinh chậm rãi dựa hướng Tề Lạc cùng ngọc kỳ bên người, cười nói “Tề Lạc muội muội thực thích hoa quê sao? Ta nhớ rõ giống như ngươi thích hoa mai đi.”

“Ta tuy rằng yêu nhất hoa mai, nhưng là hoa mai rốt cuộc chỉ khai một quý, cho nên đối khác hoa loại ta cũng thực thích. Cây quế, không biết Nguyệt Cung có phải hay không trung đầy như vậy cây quế đâu, ta tưởng nga tiên tử hắn là thực hối hận ăn vung tiên được đi, nàng cũng chỉ có thể ở cây quế làm bạn hạ trường sinh bất lão đi xuống.”

Khiêm ninh hỏi “Ngươi nói chính là Thường Nga bôn nguyệt truyền thuyết đi, ta thật sự không biết bất lão dung nhan đối nữ nhân thật sự như vậy quan trọng sao?”

Tề Lạc nhẹ giọng nói “Bất lão dung nhan đối Thường Nga tới nói khăng định không phải quan trọng nhất, nàng sở dĩ ăn tiên được có thể là sợ hãi chính mình tuổi già mà sắc suy, Hậu Nghệ sẽ ghét bỏ nàng đi.”

Khiêm ninh nhíu mày nói “Bởi vì thê tử biến lão mà ghét bỏ nàng, như vậy còn coi như là nam nhân sao? Nga chính là tướng quá nhiều, chỉ cần hắn đem ngươi đặt ở trong lòng, như vậy vô luận thế nào, ngươi ở hắn cảm nhận trung đều là xinh đẹp nhất.”

Tề Lạc nhìn khiêm ninh nghiêm túc hai mắt, cười nói “Xem ra khiêm ninh ca ca tương lai nhất định sẽ là cái hảo trượng phu đâu? Bị ngươi đặt ở trong lòng người hắn là sẽ thực hạnh phúc đi.”

Khiêm ninh nhìn mỉm cười Tề Lạc, cảm thấy tim đập ở nhanh hơn, lầm bầm tự nói “Ta đem ngươi để ở trong lòng, ngươi sẽ cảm thấy hạnh phúc sao?”

Tề Lạc quay đầu lại nói “Khiêm ninh ca ca, ngươi vừa rồi nói cái gì sao?” Khiêm ninh cười lắc đầu, âm thầm đối chính mình nói, nàng còn nhỏ, còn chưa tới thời điểm, làm nàng sinh ra bối rối liền không hảo.

Chương 91 lại lần nữa lên sân khấu

Xong vườn Tề Lạc đi tới Ngọc Dao phòng, Ngọc Dao đang ở thêu thùa may vá, xem vội vàng buông xuống. Tề Lạc đánh giá cẩn thận Ngọc Dao, có thể là liền phải xuất giá đi, cho nên Ngọc Dao có chút thận thùng, ở Tề Lạc trong ánh mắt mặt không khỏi đỏ. Nhẹ giọng nói “Lạc muội muội ngươi đang xem cái gì đâu?”

Tề Lạc cười nói “Ta đang xem đai gá khuê tú nha, Ngọc Dao tỷ tỷ chúc mừng ngươi, ta nghe ngạch nương nói, cái kia Trần Quốc tướng quân người không tồi.” Sau đó hướng Ngọc Dao chớp chớp mắt “Hơn nữa nghe nói là cái kia Trần Quốc tướng quân chủ động yêu cầu chỉ hôn đâu,”

Ngọc Dao mặt càng đỏ hơn, cúi đầu nói “Ta cũng không biết như thế nào sẽ phát sinh loại sự tình này, ta trước nay liền không có gặp qua hắn.”

“Này không nhiều hảo sao, Ngọc Dao tỷ tỷ ngươi nhất định sẽ hạnh phúc.” Sau đó cầm lấy tới Ngọc Dao vừa rồi làm kim chỉ, Tề Lạc phát hiện Ngọc Dao kim chỉ thật sự thực không tồi. “Ngọc Dao tỷ tỷ, ngươi làm thực tinh xảo đâu, tuyển tú thời điểm cũng sẽ khảo sát kim chỉ sao?”

“Là nha, chúng ta lúc này đây là làm thêu một cái túi tiền, bất quá kim chỉ không phải quan trọng nhất, bất quá cũng không thể thiếu. Lạc muội muội nếu là muốn có cái hảo kết quả nói, này đó kim chỉ vẫn là phải chú ý mới hảo.”

Tề Lạc gật gật đầu nói “Ta sẽ chú ý. Ngọc Dao tỷ tỷ, nói cho ta nghe một chút đi tuyển tú thời điểm sự đi, tinh tương lai ta làm trò cười.”

“Ngươi như thế nào sẽ làm trò cười đâu, ngươi chính là tử tước phủ đích nữ, huống chi ngươi a mã thực chịu Hoàng Thượng coi trọng, cho nên sẽ không có ngươi cho ngươi sắc mặt xem. Tuyển tú thời điểm vẫn là phi thường coi trọng gia thế, chúng ta lần này có cái cô nương mọi thứ nổi bật, nhưng là gia cảnh không tốt, ở tuyển tú khi bị rất lớn ủy khuất, sau lại

cùng Mông Cổ quý nữ lên xung đột, cuối cùng bị lược thè bài. Nhà bọn họ giống như đối nàng ôm có rất lớn hy vọng, sau lại nghe nói nàng bị trong nhà gả cho một cái tam phẩm quan làm tiểu thiếp, thật sự là quá đáng tiếc.”

“Cái loại này hồng tường nội đấu tranh xem ra thật là kịch liệt, cái kia cô nương nhất thất sách mà chính là quá mức với xuất sắc, không có hùng hậu gia thế, người như vậy thực dễ dàng bị người khác ghét, nhân tâm là khó nhất sườn.” Tề Lạc nhàn nhạt nói.

Ngọc Dao giật mình nhìn Tề Lạc, “Khó trách ngạch nương không được ở khen người đâu, lạc muội muội người thực sự là cái minh bạch người, tại đây phương diện ta liền kém thật nhiều, ta thật là không tốt với xử lý chuyện phức tạp.”

“Ngọc Dao tỷ tỷ người yên tâm hảo, loại chuyện này châm rai liền sẽ hảo mà, huống hồ tướng quân phủ nghe nói dân cư phi thường đơn giản, phó sát bá mẫu nhất định sẽ vì người an bài tốt. Bất quá người cũng muốn có chút khí thế mới hảo, tinh làm người coi thường người.”

Ngọc Dao ngẩng đầu thực kiên định mà nói “Người nói đúng. Ta biết chính mình mà tính tình có chút cái mềm mại. Nhưng là chờ tới rồi tướng quân phủ. Ta nhất định sẽ kiên cường lên. Ta sẽ không dễ dàng mà làm người khi dễ mà.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 72

Trong xe ngựa đồ vật toàn bộ rơi rụng, Đồng thị gắt gao ôm Tề Lạc, an ủi nói “Không có việc gì, một hồi liền hảo.” Xe ngựa bay nhanh xóc nảy lên giống như muôn tán giá giống nhau, Tề Lạc cảm thấy phi thường khó chịu, nhìn đầy mặt là hân còn ở không ngừng an ủi chính mình mẫu thân, bình tĩnh nói “Ta không có việc gì, chúng ta là sẽ không xảy ra chuyện, nhất định sẽ không.”

Lúc này xe ngựa lèu trên đỉnh trang trí nhịn không được xóc nảy rớt xuống dưới, thuỷ ngọc tay mắt lanh lẹ đẩy ra Đồng thị, nhưng là Đồng thị cánh tay vẫn là bị tạp một chút, đau đớn khó nhịn Đồng thị buông ra Tề Lạc, “Ngạch nương, ngươi thế nào?” Tề Lạc cao giọng nói.

Đồng thị chịu đựng đau đớn nói “Ta không có việc gì, ngươi cũng muốn tiêu tâm một ít, không cần bị mấy thứ này tạp tới rồi.”

Tề Lạc một phen kéo xuống xe ngựa mành, dùng nó đem Đồng thị cố định đến trên chỗ ngồi, sau đó đôi này thuỷ ngọc nói “Ngươi cũng bắt lấy mành ngàn vạn không cần buông tay bằng không cấp đình nói ngươi sẽ bị vứt ra đi.” Thuỷ ngọc gật gật đầu. Tề Lạc ngoài cửa sổ hô lớn “Cứu mạng nha, cứu mạng nha.” Nàng thật sự chờ đợi lúc này có người có thể đủ giúp giúp các nàng.

Bỗng nhiên chạy như bay xe ngựa ngừng lại, bởi vì vừa rồi Tề Lạc không ngừng tái giống như ngoài cửa sổ vẫy tay, cho nên thật lớn quán tính đem Tề Lạc vứt ra xe ngựa. Đồng thị hô lớn “Tề Lạc!”

Bay lên không Tè Lạc biết loại tình huống này bất tử cũng đến bị thương nặng, nhưng là nàng vẫn là bình tĩnh bảo vệ chính mình đầu, trong lòng thầm nghĩ không cần quăng ngã quá tàn nhẫn. Tè Lạc nhắm hai mắt lại, chuẩn bị mặc cho số phận, không nghĩ tới anh hùng xuất hiện, có người tiếp được nàng, Tè Lạc cảm thấy chính mình đâm vào một cái rắn chắc ngực. Một cái thanh lãnh thanh âm nói “Không cần lo lắng, không có việc gì.”

Chờ trình diện mặt bình tĩnh trở lại, Tè Lạc mở to mắt, phát hiện tiếp được chính mình thế nhưng là, thế nhưng là Tú a ca dận, Tè Lạc ngơ ngác nhìn chầm chầm hắn, trong miệng lẩm bẩm mà nói “Sao có thể, sao có thể, vận mệnh cũng quá kỳ quái.”

Đồng thị ở thuỷ ngọc nâng hạ, nhảy xuống xe ngựa, bước nhanh đi vào Tú a ca bên người, nói “Lạc Lạc, ngươi có hay không sự nha, ngàn vạn không cần làm ta sợ nha.”

Lúc này Tè Lạc mới phản ứng lại đây

Tương lai hoàng đế trong lòng ngực, vội vàng tránh thoát, đứng trên mặt đất. Có thể là quá khẩn trương, Tè Lạc chân mềm một lảo đảo, Tú a ca lại lần nữa duỗi tay đỡ nàng. Chờ đến đông đủ lạc rốt cuộc đứng vững vàng, Tú a ca mới buông ra tay.

Đồng thị cảm kích đối dận nói “Tú a ca, cảm tạ ngươi ân cứu mạng. Thật là thật cảm ơn ngươi, nếu là không có ngươi ta đến nỗi không biết sẽ thế nào đâu?”

Dận nhìn Tè Lạc ửng đỏ mà sắc mặt, phát hiện Tè Lạc đôi mắt sáng ngời giống như có thể xuyên qua hết thảy mà hắc ám, thanh lãnh nói “Này không có gì, gia cũng là vừa vặn, chân chính ngăn lại kinh mã chính là hắn.” Sau đó hướng bên cạnh một lóng tay.

Tè Lạc quay đầu nhìn lại, phát hiện Dương Khang đứng ở ngựa bên cạnh, đang dùng phύce tạp ánh mắt nhìn Tè Lạc. Trong ánh mắt có lo lắng, có vui mừng, còn có nhè nhẹ ghen ghét. Tè Lạc đi tới Dương Khang bên người, thật sâu hành lễ nói “Dương Khang đại nhân, thật là thật cảm ơn ngươi, cảm ơn ngươi ngăn lại xe ngựa, bằng không còn không biết xảy ra chuyện gì đâu.”

Dương Khang cẩn thận mà nhìn xem Tè Lạc, phát hiện nàng không có chịu bất luận cái gì thương, “Ngươi không có việc gì liền hảo, về sau ra cửa nhất định phải tiêu tâm mới là. Nếu không phải Tú a ca xuất hiện ngươi nhất định sẽ bị thương, Tú a ca mới là ngươi ân nhân cứu mạng đâu.”

Tè Lạc lắc đầu nói “Các ngươi đều là ta cùng ngạch nương ân nhân cứu mạng, nếu là không có các ngươi lần này sự nhất định sẽ thực nghiêm trọng. Tè Lạc cẩn thận phát hiện Dương Khang mà tay bị mã dây cương thít chặt ra vết máu, Dương Khang phát hiện Tè Lạc đang ở chú ý chính mình tay, cười xua tay nói “Điểm này tiêu thương không có việc gì, ngươi không cần lo lắng, thương điểm được thì tốt rồi.”

Tè Lạc nhìn Dương Khang đôi mắt nhẹ giọng nói “Dương Khang, Dương Khang ca ca cảm ơn ngươi, cảm ơn ngươi đã cứu ta.”

Nghe thấy Tè Lạc rốt cuộc phát ra từ nội tâm mà xung hô chính mình, Dương Khang trong ánh mắt tràn ngập ý cười. Tè Lạc cùng Dương Khang đi tới Đông thị cùng dận bên người, Dương Khang hướng Tú a ca hành lễ, dận vẫy vẫy tay nói “Sớm nghe nói ngươi công phu không tồi, nay cái vừa thấy quả nhiên không giống bình thường.”

Dương Khang khiêm tốn mà nói “Tú a ca quá nói, nô tài này chỉ là chút tài mọn, nếu là không có Tú a ca, hôm nay việc này sẽ không như vậy viên mãn.”

Dận nhìn nhìn đang ở thấp giọng dò hỏi Đỗng thị tình huống mà Tè Lạc nói “Sắc trời cũng không còn sớm, ngươi vẫn là đỡ ngươi ngạch nương trở về đi, dùng không cần gia phái người đưa đưa các ngươi.”

Đỗng thị chịu đựng đau nói “Không dám làm phiền Tú a ca, còn có một chiếc xe ngựa hắn là có thể sử dụng, chờ thêm mấy ngày nhất định hướng Tú a ca tới cửa nói lời cảm tạ.”

Dận nhàn nhạt nói “Kia đảo không cần, bất quá các ngươi về sau vẫn là tiêu tâm mà hảo.” Sau đó nhìn thoáng qua Tè Lạc, hướng Dương Khang gật gật đầu, xoay người rời đi.

Dương Khang khăng khăng hộ tống Đỗng thị cùng Tè Lạc hồi phủ, Tè Lạc cũng thực lo lắng lại ra vấn đề cho nên cũng liền đáp ứng rồi. Đã trở lại trong phủ Lăng Trụ, nhìn đến loại tình huống này chấn động, vội vàng phân phó người thỉnh đại phu vì Đỗng thị trị liệu. Đại phu chẩn bệnh nói “Cũng may không có thương tổn đến gân cốt, chậm rãi điều dưỡng liền sẽ tốt.”

Lăng Trụ cảm tạ đại phu sau, hướng chu nghĩa dò hỏi cụ thể trải qua, phát hiện giống như có như vậy một ít không thích hợp, như thế nào như vậy xảo một cái pháo là có thể làm ngựa kinh ngạc, việc này không đơn giản, vẫn là phải hảo hảo điều tra mới hảo.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 73

Dựa vào nữ nhân trực giác Đổng thị cảm thấy về Tè Lạc hôn sự chỉ sợ sẽ không như vậy đơn giản, Tè Lạc tương lai sẽ gả cho ai, hiện giờ xem ra thật là rất khó nói. “Mặc kệ tương lai thế nào, Tè Lạc giáo dục cũng không thể kém, ta nhưng không nghĩ xuất hiện Tè Lạc tương lai bị những cái đó nữ nhân tính kế trường hợp, hôm nay ta đã đem tìm giáo dưỡng ma ma sự cùng giai thị các nàng nói, các nàng nhận thức người nhiều, khả năng thực mau liền có tin tức.”

Lăng Trụ gật gật đầu, tỏ vẻ tán đồng. Liền tính tương lai Tè Lạc có thể trở thành chính thê những cái đó tưởng trở thành thiếp thất người cũng sẽ không dễ dàng từ bỏ, loại này giáo dục đối không am hiểu thê thiếp tranh phong Tè Lạc tới nói, thật đúng là át không thể thiếu. Đổng thị bởi vì cánh tay không thể động, cho nên Lăng Trụ tự mình hầu hạ Đổng thị rửa mặt, Đổng thị đối với Lăng Trụ mà săn sóc cũng thực cảm động, Lăng Trụ mỉm cười hầu hạ Đổng thị, thậm chí đem nàng tự mình ôm tới rồi trên giường, sau đó đó chính là mặt khác một loại phong tình.

Tè Lạc trở lại chính mình sân, nhìn vẻ mặt lo lắng Vương ma ma, nhẹ giọng nói “Ta không có việc gì, chỉ là bị một ít kinh hách.”

Vương ma ma cẩn thận xem xét Tè Lạc nói “Mới vừa nhận được tin tức thời điểm, thật là đem nô tỳ sợ hãi, này đó nên ai ngàn đảo ngựa, xem ra vẫn là muốn tới trong miếu đi cúi chào, cảm tạ Bồ Tát mà phù hộ.”

Hồng Anh càng là khóc đỗ đôi mắt quỳ gối Tè Lạc trước mặt nói

Nô tỳ đáng chết, nô tỳ không có chiêu cǒ hảo cô nương, nô tỳ như thế nào mê tâm hồn tựa không thượng này chiếc xe ngựa.”

“Mau đừng nói như vậy, này không đều là vừa vặn sao, huống hồ ta cũng không có việc gì, ngươi không cần quá hướng trong lòng đi.” Tè Lạc một bên nói chuyện, một bên nâng dậy Hồng Anh.

Mây tía bưng tới đại phu cấp Tè Lạc khai đến an ủi mà chén thuốc, Tè Lạc thấy hắc hắc nước thuốc, vội vàng xua tay nói “Ta không có việc gì, ta nhưng không nghĩ uống này đó khổ dược, ta nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi.”

“Cô nương, này không thể được, vẫn là đem được uống lên đi, đây cũng là lão gia phân phó.” Vương ma ma khuyên nhủ.

Tè Lạc cảm thấy chính mình mà dạ dày tái phạm nước đắng, kiên quyết cự tuyệt nói “Thân thể của ta ta nhất rõ ràng, loại này được uống nhiều quá đối ta cũng không có gì chỗ tốt, việc này ta sẽ tự mình cùng a mã nói, này chén thuốc dù sao ta sẽ không uống mà.”

Vương ma ma nhìn tùy hứng Tè Lạc chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó đối mây tía nói “Đem cô nương thích nhất uống hạt sen xương sườn canh bưng lên đi, này được trước buông chờ đến cô nương tưởng uống thời điểm ở thượng đi.”

Một bên uống hạt sen xương sườn canh, Tè Lạc nghĩ hôm nay phát sinh sự tình, Tú a ca tiếp được chính mình, vẫn là thực ngoài ý muốn. Đặc biệt là Tú a ca ở bên tai mình lời nói, lúc ấy giống như khiến cho chính mình lập tức bình tĩnh xuống dưới, nghĩ đến chính mình bị tương lai hoàng đế ôm vào trong ngực, Tè Lạc cảm thấy chính mình mà mặt hơi hơi đỏ. Nàng vẫn luôn là cái thực bảo thủ mà nữ hài, tuy rằng cùng trước kia bạn trai ôm quá, nhưng là nàng trước nay liền không có bị xa lạ mà nam nhân ôm quá.

Tề Lạc buông canh chén lầm bẩm nói “Không nghĩ tới, hắn vẫn là rất có liêu sao, tuy rằng lạnh một ít, nhưng là vẫn là rất có cảm giác an toàn.”

“Cô nương, ngươi có cái gì phân phó sao?” Vương ma ma nhìn Tề Lạc nói.

Tề Lạc xấu hổ nói “Không có việc gì, không có việc gì, ta chỉ là đột nhiên, đột nhiên có một ít ý tưởng mà thôi, thời gian cũng không còn sớm ta còn là trước nghỉ ngơi đi, tốt nhất an ủi phương thức chính là ngủ ngon.”

Hồng Anh tiếp đón tiểu nha đầu cùng hầu hạ Tề Lạc rửa mặt, Tề Lạc ăn mặc tự chế tơ lụa áo ngủ, nằm ở trên giường, trong đầu vẫn là không ngừng nghĩ hôm nay phát sinh sự tình. Dương Khang, dận dung mạo không ngừng ở chính mình trong đầu thoáng hiện, tuy rằng Tề Lạc không có chính mắt nhìn thấy Dương Khang ngăn lại kinh mã, nhưng là nàng biết kia trường hợp nhất định thực mạo hiểm rất có khí thế, hơn nữa Dương Khang càng ngày càng cụ bị tướng quân khí chất, cái loại này phấn chấn oai hùng tư thái vẫn luôn là Tề Lạc thích nhất. Nếu nói Tề Lạc không cảm giác được Dương Khang đối chính mình tâm ý đó là không có khả năng, chỉ là Tề Lạc lấy không chuẩn như vậy cảm tình hội trưởng lâu sao? Dương Khang chấp nhất với báo thù, hắn tương lai có thể hay không phát hiện đối hắn báo thù càng có trợ giúp nữ hài đâu? Tề Lạc không bao giờ tưởng ném đến bị vứt bỏ tư vị.

Đối với Tú a ca Tề Lạc thật đúng là không biết nên như thế nào đối mặt hắn, rốt cuộc dựa theo lịch sử tới nói chính mình cùng hắn liên lụy cũng thật không phải giống nhau thâm. Tú a ca lại thanh xuyên tiểu thuyết trung bị đắp nặn thành băng sơn hạ mồi lửa nam nhân, chỉ là thật muốn đối mặt trong lịch sử dận, Tề Lạc cảm thấy dận kỳ thật không có như vậy lãnh, cũng không giống đời sau đánh giá như vậy âm ngoan độc ác. Tề Lạc nhẹ giọng nói “Khả năng còn chưa tới đoạt đích mấu chốt nhất thời kỳ đi, cho

nên hắn vẫn là có như vậy những người này tình điệu.” Không biết vì cái gì, Tề Lạc có thể cảm thấy dận cô độc cùng tịch mịch. Cái kia trong lịch sử mặt trái đánh giá xa xa lớn hơn chính diện đánh giá Ung Chính, Tề Lạc cảm thấy trong lòng có như vậy một tia đau lòng.

Tề Lạc nâng lên tay gõ gõ chính mình đầu, đối chính mình cảnh cáo nói “Ngươi không phải quang hoàn quay chung quanh thanh xuyên nữ, ngươi chỉ là một cái bình thường người, bình bình phàm phàm mới là ngươi theo đuổi. Hắn chỉ là ngoài ý muốn cứu ngươi mà thôi, nào có như vậy nghĩ nhiều pháp. Chính mình gia sự tình đã đủ nhiều, ngàn vạn không thể giáo đi vào. Ngủ! Ngủ! Hắn như vậy cứng cỏi không cần ngươi đồng tình.”

Khả năng bởi vì suy nghĩ cẩn thận đi, cũng có thể hôm nay phát sinh sự hao hết Tề Lạc tinh lực, chỉ chốc lát Tề Lạc liền ngủ rồi. Hồng Anh im lặng tiến vào, nhẹ nhàng vén rèm lên xem xét Tề Lạc trạng huống. Thấy Tề Lạc hết thảy bình thường, sau đó lại cho nàng dịch dịch góc chăn. Trong lúc ngủ mơ Tề Lạc hơi hơi nhéch lên khoe miệng, xem ra hắn là mơ thấy chuyện tốt đi, Hồng Anh âm thầm nghĩ đến.

Liên tiếp mấy ngày trí xa tử túc Lăng Trụ thê nữ bởi vì ngựa chấn kinh dẫn phát chạy như điên, sau bị Dương Khang cùng Tứ a ca cứu tin tức vẫn luôn là xuất phát từ bát quái đứng đầu bằng vị trí. Tuy rằng không biết cụ thể tình huống, nhưng là cũng không gây trở ngại mọi người tưởng tượng, chỉ là sau lại bị một cổ lực lượng thần bí áp chế đi xuống.

Bảo Thái tự nhiên được đến tin tức, hắn thực lo lắng nhưng là thật sự là không có lấy cớ tới cửa bái phỏng. Đây là ở kinh thành, hắn hành động lực ảnh hưởng vẫn là rất lớn, thấy tiểu nút thắt vào được, Bảo Thái vội vàng hỏi “Thế nào? Đều hỏi thăm rõ ràng? Tề Lạc có hay không bị thương?”

“Gia, ngài yên tâm, Tề Lạc cô nương hoàn hảo không tổn hao gì, không chịu bất luận cái gì thương tổn. Thật là Dương Khang đại nhân cùng Tứ

a ca trùng hợp cứu các nàng.”

Nghe thấy Tề Lạc không có bị thương Bảo Thái thở dài một cái, chỉ là nghĩ đến Dương Khang cứu Tề Lạc, Bảo Thái cảm thấy trong lòng rầu rĩ. “Này Dương Khang nhung thật ra rất sẽ đuổi cơ hội a, bất quá loại sự tình này không phải quang có cơ hội liền thành.”

Tiêu nút thắt lấy lòng nói “Gia nói rất đúng cực kỳ, cái kia Dương Khang như thế nào có thể cùng chúng ta dụ thân vương phủ so sánh với. Lăng Trụ đại nhân bởi vì lần này ngoài ý muốn đóng cửa từ chối tiếp khách, rất nhiều thăm bệnh đều bị ngăn ở bên ngoài. Nô tài nghe nói giống như lần này không phải cái gì ngoài ý muốn đâu! Bất quá sau lại tin tức đã bị đè ép đi xuống.”

Bảo Thái ngẫm lại nói “Này thực bình thường, Lăng Trụ chính là Hoàng Thượng coi trọng người chi nhất, huống hồ lần này sự tình còn liên lụy đến Dương Khang cùng Tứ a ca, Hoàng Thượng là sẽ không làm loại này nghị luận mở rộng. Lăng Trụ lần này xong việc biểu hiện thực hảo, là ngoài ý muốn cũng hảo không phải ngoài ý muốn cũng thế, Hoàng Thượng tương lai nhất định sẽ bồi thường Lăng Trụ, gia xem Lăng Trụ tước vị vẫn là muôn thăng.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 74

Có thể là bởi vì Khang Hi ánh mắt quá mức tìm tòi nghiên cứu, luôn luôn thực nhạy bén Lăng Trụ cảm thấy Khang Hi mà nhìn chăm chú. Lăng Trụ áp ủ hảo cảm xúc sau lặng lẽ ngẩng đầu, dùng tràn ngập trung thành sùng bái mang theo chân thành ánh mắt nhìn về phía Khang Hi. Lăng Trụ thấy Khang Hi chú ý tới về sau, vội vàng có chút thiện thùng ngầm đầu. Đừng hỏi Lăng Trụ vì cái gì sẽ hiểu này đó, ở hiện đại chỉ cần trải qua quá bảo hiểm đầy mạnh tiêu thụ Địa nhân đều sẽ minh bạch, cấp khách nhân chân thành ánh mắt đối thiêm phiếu bảo hành cỡ nào quan trọng. Ở hiện đại Lăng Trụ chính là bị người cảm động ký một đồng nhìn như hưu dụng kỳ thật vô tình phiếu bảo hành. Lăng Trụ vẫn luôn cảm thấy cảm tình thế công đối một cái để vương tới nói có thể là nhất có lực đánh vào, đặc biệt là đối Khang Hi như vậy tất nhiên là vì thiên cổ nhất đế Địa nhân, đại thần sùng bá thường thường là nhất có thể đả động hắn mà.

Tan triều sau, Lăng Trụ theo dòng người đi ra ngoài. Trong lúc cùng giác la thư ý nói cái gì. Chỉ nghe bên cạnh một cái nội thị hô lớn “Lăng Trụ đại nhân, lăng đại nhân.”

Lăng Trụ quay đầu lại, thấy một cái tiểu thái giám bước nhanh đi vào trước mặt nói “Lăng đại nhân, Hoàng Thượng triệu kiến, Hoàng Thượng chiêu ngài Dưỡng Tâm Điện bệ kiến.” Lăng Trụ cảm tạ tiểu thái giám, ở mọi người mọi người mà ghen ghét hâm mộ trong ánh mắt, theo tiểu thái giám đi tới Dưỡng Tâm Điện. Nhìn không có gì người, Lăng Trụ nhiệt tình mà đưa cho dẫn đường tiểu thái giám hai cái bạc lỏa tử, “Công công vất

vả, đây là một chút lòng thành, coi như thỉnh công công uống ly trà đi.”

Tiểu thái giám ước lượng bạc, cười nói “Kia nô tỳ liền cảm ơn Lăng đại nhân, Lăng đại nhân xin yên tâm, Hoàng Thượng tâm tình không tồi.” Lăng Trụ cảm kích gật đầu.

Vào điện, Lăng Trụ liền đầu cũng không dám ngẩng lên, ở quy định khoảng cách quỳ xuống dập đầu nói “Nô tài Lăng Trụ khấu kiến Hoàng Thượng, Hoàng Thượng vạn tuế vạn tuế, vạn vạn tuế.”

Khang Hi nhìn cung kính Lăng Trụ nói “Đứng lên đi.” Lăng Trụ đứng lên, lặng lẽ đánh giá một chút bốn phía, phát hiện chỉ có chính mình, không cảm thấy đầu mờ mịt, Khang Hi đây là tới nào vừa ra nha.

“Lần này trẫm chiêu ngươi tới, chủ yếu là muốn hiểu biết một ít ngươi đề nghị những cái đó trung quân giáo dục, trẫm cảm thấy cái này phát từ thực hảo, ngươi cho trẫm kỹ càng tỉ mỉ nói nói.”

Lăng Trụ ở trong lòng tổ chức một ít ngôn ngữ, đem một ít hiện đại tư tưởng giáo dục phương pháp kết hợp lý tưởng một ít thanh triều thời đại đặc thù, chậm rãi nói ra. Lăng Trụ có ý cương điệu trung quân ái quốc đối binh lính tầm quan trọng, “Hoàng Thượng, nô tài cho rằng có đôi khi lực lượng tinh thần vẫn là rất quan trọng, chỉ cần có dũng khí có gan lượng kiêm, mới có thể chiến thắng địch nhân, có nói là oan gia ngõ hẹp dũng giả thắng. Chỉ cần binh lính nhóm minh bạch vì Hoàng Thượng mà chiến, như vậy bọn họ nhất định sẽ vì Hoàng Thượng tiêu diệt hết địch nhân.”

Khang Hi đối Lăng Trụ trả lời thực vừa lòng, cười nói “Lăng Trụ, ngươi biện pháp thực hảo, trẫm thực vừa lòng biểu hiện của ngươi.”

“Hoàng Thượng quá khen, nô tài chỉ là vào bốn phận mà thôi.”

Khang Hi cảm thán nói “Tǎn bốn phận, thực hảo, hiện tại chính là có chút người quên mất bốn phận, làm trãm thập phần thất vọng.” Sau đó cười ha hả đối với Lăng Trụ hỏi “Ngươi cờ lực thế nào? Bồi trãm tiếp theo bàn?”

Tuy rằng Khang Hi nói chính là câu nghi vấn, nhưng là Lăng Trụ cũng không dám nhiều Khang Hi hứng thú, Lăng Trụ ngượng ngùng nói “Cùng Hoàng Thượng chơi cờ đó là nô tài thiên đại vinh hạnh, chỉ là nô tài cờ lực là ở là hữu hạn, sợ tha Hoàng Thượng hứng thú.

”

Khang Hi đổi nội hầu phân phó mang lên bàn cờ, sau đó nói “Không có việc gì, trãm hiện tại hứng thú rất cao, trãm cũng có thể chỉ điểm một chút ngươi.”

Loại tình huống này, Lăng Trụ cũng chỉ có thể căng da đầu thượng. Bởi Hoàng Thượng chơi cờ ở trước kia trong TV diễn vẫn luôn là cái khổ sai sự, bởi vì không thể thắng Hoàng Thượng, đến xảo diệu thua cờ. Bất quá này đối Lăng Trụ tới khi không phải việc khó, rốt cuộc lấy hắn cờ lực, căn bản là không cần lo lắng, đây là phải thua không thể nghi ngờ. Nhìn dọn xong bàn cờ, Lăng Trụ chính là không dám ngồi ở Khang Hi đổi diện mặt, này có thể dính dính ghé dựa biên hư ngồi. Nay thật đúng là thân thể lực sống, Lăng Trụ không khỏi ở trong lòng cảm thán.

Khang Hi làm Lăng Trụ chấp hắc đi trước, Lăng Trụ cũng liền khách khí, cầm lấy quân cờ liền hừng hực sát sát lên. Lăng Trụ chơi cờ đã từng bị với nhiều đánh giá vì ‘ nhìn rất náo nhiệt, kỳ thật một chút bối cục đều không có, chỉ biết vọt mạnh, hơn nữa cờ nghiệp đi lên không quan tâm.’

Việc này mà Lăng Trụ đầy đủ thể hiện với nhiều đánh giá chính xác tính, quả nhiên không hề có kỵ xung phong liều chết lên, hứng thú lên đây

ngồi cung ốn. Khang Hi nhìn Lăng Trụ biểu hiện không khỏi nhéch lên khoe miệng, hắn cảm thấy lỗ mõng chân thành Lăng Trụ nhìn thực phù hợp hắn tâm ý, không biết này có tính không là ngoài ý muốn chi hỉ đâu.

Một mâm thực mau liền hạ xong rồi, bạch cờ trải rộng bàn cờ, hắn cờ chỉ là tinh tinh điểm điểm. Lăng Trụ vẻ mặt mà đáng tiếc, rốt cuộc đây chính là cùng Khang Hi chơi cờ nha, này như thế nào này mau liền kết thúc.

“Lăng Trụ, trẫm cảm thấy ngươi chơi cờ vẫn là rất có ý tứ sao, vọt mạnh mẽ chàng không suy xét bối cục, thậm chí liền được mất đều không suy xét, trẫm cùng ngươi chơi cờ còn cảm thấy rất thông khoái.”

Lăng Trụ đứng lên, nhìn Khang Hi tâm tình thực hảo, liền nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng đây là lại khen nô tài sao? Nô tài cờ lực cùng Hoàng Thượng một so quả thực chính là không đáng nhắc tới.”

Khang Hi buông chén trà, cười nói “Lăng Trụ, ngươi người này, ngươi người này thật đúng là rất có ý tứ mà, chờ có rảnh trẫm còn muốn cùng ngươi chơi cờ, ít nhất trẫm có thể cảm giác được ngươi chân thành

“Kia nô tài nhất định hảo lý tưởng hảo luyện luyện, hy vọng lần sau sẽ không kết thúc nhanh như vậy.” Lăng Trụ lời thề son sắt mà nói.

Khang Hi cười gật gật đầu, bên cạnh cung kính đứng nội thị không khỏi nghĩ đến, xem ra cái này Lăng Trụ thật sự rất được Hoàng Thượng mà coi trọng, Hoàng Thượng đã thật lâu không như vậy vui vẻ.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 75

“Trước phỏng đi, chờ tương lai lại nói.” Tè Lạc cảm thấy chính mình nếu là dùng công phẩm tơ lụa làm quần áo, lại mang theo ngự tú trang sức, kia để cho người khác nêu nghĩ như thế nào? Tè Lạc cầm lấy này bộ màu đỏ nhạt trân châu trang sức, cảm thấy thật là thật xinh đẹp, mỗi viên hạt châu đều thực bóng loáng mượt mà, mang lên nó nhất định có thể cho chính mình làm rạng rõ không ít. Mà bên cạnh giấy và bút mực, Tè Lạc càng cảm thấy đến chúng nó như là một kiện tác phẩm nghệ thuật, lấy chính mình văn hóa tu dưỡng dùng chúng nó, Tè Lạc nghĩ thầm mấy thứ này khả năng sẽ khóc đi. “Này đó giấy và bút mực đều giúp ta thu hảo, chờ ta tương lai luyện hảo tranh chữ lại dùng chúng nó.”

Hồng Anh một bên thu thập một bên nói “Cô nương chính là quá khiêm tốn, y nô tỳ xem ngài thi họa giống nhau mà nương cẩn bản là so ra kém, cô nương chính là không yêu làm nổi bật, bằng không bằng ngài mà bản lĩnh, nhất định sẽ bị người coi là tài nữ.”

Tè Lạc lắc lắc đầu nói “Lời này không thể nói như vậy, ta chính mình sự ta chính mình biết, đối với thi họa ta còn có rất dài lộ phải đi, lời này ngàn vạn không cần đối người khác nói lên, nếu không còn tưởng rằng ta không giáo các ngươi quy củ đâu!”

Hồng Anh nghiêng nghiêng miệng, vẫn là gật gật đầu, từ chính mình cô nương biểu hiện tới xem, nàng thật là không nghĩ xuất sắc, nhưng là có một số việc còn chính là tránh không khỏi, Hồng Anh cũng bất giác âm thầm lắc lắc đầu, này thế đạo thật đúng là vừa vặn nha.

Tề Lạc đem chính mình trang sức toàn bộ đặt ở mềm bối thượng, nhẹ nhàng tinh xảo, lấp lánh tỏa sáng, đẹp đẽ quý giá cao nhã mà, xem Tề Lạc trong ánh mắt dần hiện ra ngôi sao. Mấy thứ này ở hiện đại lấy ra bất luận cái gì giống nhau đều là giá trị xa xỉ, hiện tại chúng nó hoàn toàn thuộc về chính mình, cái loại cảm giác này thật là quá sung sướng. Tề Lạc đùa nghịch trang sức, nhẹ giọng nói “Muốn bình tĩnh, muốn bình tĩnh, tương lai còn sẽ có càng tốt.” Đôi mắt châu báu có thể cho các nữ nhân điên cuồng, Tề Lạc đồng dạng cũng không ngoại lệ. Bất quá điểm kỹ một chút, Tề Lạc mà trang sức thật sự đại bộ phận đều là ngự tú mà, nàng không cầm khôi phục một ít bình tĩnh, nhẹ giọng nói “Đây là có chuyện gì đâu? Hoàng Thượng suy nghĩ cái gì đâu? Theo lý thuyết không nên như vậy nha, vì cái gì tổng cảm thấy chính mình giống như bị nhìn thăng giống nhau?”

Liên tiếp mấy ngày Tề Lạc đều ở nghĩ lại Khang Hi đủ loại hành vi, nàng tổng giác có chút không thích hợp, nhưng là còn nói không ra rõ cuộc nào xảy ra vấn đề, huống hồ chính mình chỉ cùng Khang Hi gặp qua một mặt, sao có thể sẽ sinh ra như vậy đại hiệu quả đâu? Nhất định là chính mình suy nghĩ nhiều, Tề Lạc gật gật đầu, nhất định là cái dạng này.

Vương ma ma hồi bẩm nói “Cô nương, giác la phu nhân tới thăm bệnh, thái thái cho ngươi đi đâu!” Tề Lạc gật gật đầu, sửa sang lại một chút quần áo, đi tới phía trước đãi khách chính sảnh.

Ô Nhã thị dùng đặc có mà trong trẻo tiếng nói nói “Thật là như thế nào nói mà. Như thế nào sẽ xuất hiện loại này ngoài ý muốn đâu? Cũng may cát nhân tự có thiên tướng. Thật thật là Phật Tổ phù hộ.”

Đồng thị phân phó thuỷ ngọc thượng trà. Thượng điểm tâm. “Đây cũng là không có biện pháp mà sự. Cũng không biết kia con ngựa là làm sao vậy lại đột nhiên mà kinh ngạc. Cũng may chỉ là bị chút vết thương nhẹ. Dưỡng dưỡng là có thể hảo. Nay đã là bất hạnh trung mà vạn hạnh.”

Tề Lạc tiến vào sau hướng Ô Nhã thị hành lễ. Ô Nhã thị lôi kéo Tề Lạc tì mỉ mà đánh giá một liền. “Ngươi không có gì sự ta liền an tâm rồi. Vạn nhất bị va chạm. Đồi chua lấy chồng mà khuê tú tới nói kia chính là chuyện phiền toái. Nghe nói bởi vì ngươi mà bình tĩnh mới không gây thành đại họa. Tề Lạc ngươi thật là cái đến không được đến tiễn cô nương đâu. Làm người thật là đau trong lòng điểm mấu chốt.”

“Thật sự là đảm đương không nỗi bá mầu mà khen. Lúc ấy ta cũng là khẩn trương mà không biết nên làm cái gì bây giờ. Cũng chỉ có thể nghĩ đến nhất bỗn mà biện pháp.”

Ô Nhã thị thật là càng xem Tề Lạc càng là vừa lòng. Hiểu tiến thối. Biết lễ nghi. Quan trọng nhất mà là hiếu thuận. Gia thế cũng xuất sắc. Như vậy chỗ ngồi tức chạy đi đâu tìm. Cho nên nàng âm thầm hạ quyết tâm. Muốn sáng tạo cơ hội nhường một chút khiêm nhinh cùng Tề Lạc ở chung. “Gần nhất nhà của chúng ta cũng tu cái vườn. Tề Lạc không có việc gì mà lời nói cũng đi xem. Cũng cho ta đè đè ý kiến. Ai. Thật hâm mộ có nữ nhi Địa nhân. Ta nhưng đem ngươi đương cô nương xem. Người cũng không thể cùng ta thấy ngoại.”

Đối mặt nhiệt tình mà Ô Nhã thị. Tề Lạc cũng chỉ có thể gật gật đầu. Đổng thị biết không thói quen cự tuyệt người khác địa nhiệt tình. Đây cũng là Tề Lạc bản thân mà tật xấu. Đổng thị mở miệng nói “Nàng một cái con nít con nôi mà. Có thể hiểu chút cái gì? Bất quá nhà các ngươi như thế nào cũng nhớ tới tu vườn?”

“Vừa vặn có một khối đất trống liền thu thập ra một cái vườn tới, nếu là ta không thu xếp, nhà của chúng ta lão gia nhất định sẽ đem nó biến thành luyện võ trường. Từ khiêm nhinh ở Dương Khang đại nhân thủ hạ có phát triển về sau, chúng ta lão gia đổi luyện võ liền càng cảm thấy hứng thú, luôn là rỗi rãnh liền lôi kéo khiêm nhinh nói đông nói tây. Muốn nói

khiêm thà rằng thật là hảo tính tình, trước nay liền không phiền, đối chúng ta cũng thực hiếu thuận, tương lai nha ta liền chỉ vào đứa con trai này.”

Đồng thị gật gật đầu nói “Ân, khiêm nhinh là cái hảo hài tử, tương lai phát triển cũng hảo. Người ném thử chúng ta phòng bếp tân chế thành điểm tâm, cái này đậu phộng bánh dính đầy toái đậu phộng, thơm ngọt mềm mại, nhìn xem hợp không hợp người khẩu vị.”

Ô Nhã thị cười cầm lấy một khói, ăn sau liên tục gật đầu nói “Quả nhiên không tồi, người đem phương thuốc cho ta một phần, chúng ta lão già liền thích ăn ngọt hương đồ vật.”

Đồng thị phân phó thuỷ ngọc đi làm việc này. Ô Nhã thị còn nói thêm “Người không phải nói làm tìm cái giáo tập ma ma sao? Đây cũng là vừa vặn, mấy ngày trước bởi vì Thái Hậu ân điển, trong cung thả ra rất nhiều ma ma cùng lớn tuổi cung nữ. Xuyên thấu qua trong cung quan hệ, ta giúp các người chọn một cái, cái này giáo tập ma ma ở trong cung tuy rằng không thấy được, nhưng là trải qua sự tình chính là không ít, nếu không phải nàng khăng khăng muốn xuất cung, trong cung những cái đó quý nhân khăng định là không bỏ.”

“Kia nhà nàng còn có cái gì người không có? Ta chính là muốn cái thiêm văn tự bán đứt, nếu là trong nhà quá phức tạp mà, cũng không rất thích hợp!”

Ô Nhã thị bảo đảm nói “Này người yên tâm, ta đều đã nói người mà yêu cầu, nhà nàng không có gì người.

Người ngẫm lại nàng vừa vào cung liền hơn hai mươi năm, còn có thể có cái gì thân thích? Nàng cũng là đồng ý thiêm văn tự bán đứt. Ta đem nàng kêu tiến vào làm người nhìn xem?”

Đồng thị gật gật đầu, Ô Nhã thị hướng bên người nha đầu phân phó một tiếng. Tè Lạc cũng rất tò mò, cái này giáo tập ma ma là cái cái dạng gì? Ngàn vạn nhưng đừng giống lão điêu bà giống nhau, nếu không hợp tâm ý nói, nàng nhất định sẽ không đồng ý.

Chỉ chốc lát tiến vào một cái trung niên phụ nhân, thân xuyên màu xanh ngọc sườn xám, mặt trên tráo một cái áo cộc tay, tóc sơ chính là điển hình ma ma kiểu tóc, cắm hai cái bạc chất đầu thoa, một tia đều không loạn, sắc mặt có chút ám hoàng, bất quá đôi mắt rất lớn, trong ánh mắt lộ ra nhàn nhạt mà ý cười. Tổng thể tới nói cho người cảm giác là hoà hợp êm thấm, nhưng là nhìn chính là cái cực kỳ thủ quy củ người. Nàng không kiêu ngạo không siêng nịnh đi vào Đồng thị trước mặt hành lễ nói “Tần thị gặp qua phu nhân, phu nhân vạn an.”

Đồng thị làm chuẩn lạc, Tè Lạc hướng nàng gật gật đầu. Đồng thị hỏi “Ngươi chính là Tần ma ma ở trong cung cũng không tồi, cái gì muốn xuất cung đâu? Nhà của chúng ta tuy là tử tước phủ, nhưng là căn cơ vẫn là thực thiền mà.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 76

Tàn ma ma nói không nhiều lăm, có chút thời điểm thường thường một ánh mắt là có thể đủ trấn trụ tè dạy dỗ Tề Lạc như thế nào trạm, như thế nào ngoài, như thế nào hành lễ từ từ hằng ngày lễ nghi. Cái này làm cho hạng nhất tự nhận là thực hiểu biết cổ đại lễ nghi Tề Lạc không cầm mở rộng tầm mắt, nguyên lai còn có nhiều như vậy chú ý nha. Vừa mới bắt đầu học thời điểm vẫn là rất có ý tứ, chính là thời gian dài, Tề Lạc cảm thấy có chút cái khô khan. Tân ma ma cũng chú ý Tề Lạc cảm xúc, nói “Nô tỳ cũng không phải thế nào cũng phải yêu cầu cô nương nơi chốn thủ này những quy củ, chỉ là muốn cho cô nương minh bạch càng thấu triệt một ít, tĩnh tương lai tuyển tú thời điểm ra vấn đề. Hiện tại trước hiểu biết một chút, đỡ phải đến lúc đó hiện học được không kịp. Cô nương ở trong phủ mặt vẫn là lấy nhẹ nhàng thoải mái là chủ, rốt cuộc thái thái cũng công đạo làm nô tỳ không cần câu cô nương tính tình.”

Tề Lạc không nghĩ tới Tân ma ma như vậy dễ nói chuyện, một chút cũng không giống trong TV diễn giáo tập ma ma, xem ra chính mình vận khí thật sự không tồi đâu. Tề Lạc đối cung đấu vẫn là thực cảm thấy hứng thú, cho nên lại hỏi “Tàn ma ma, giáo ngươi biết chữ cái kia chủ tử, là cái gì địa vị nha? Sau lại ngươi lại hầu hạ ai? Nói cho ta nghe một chút đi trong cung phát sinh sự đi, những cái đó hoàng phi nhóm nương nương tính cách đều là thế nào? Ta nhung nghe nói tám a ca ngạch nương chính là thật xinh đẹp.”

Tàn ma ma nhìn vẻ mặt tò mò bộ dáng Tề Lạc, trong ánh mắt không khỏi thấu đầy ý cười, khó trách bị Hoàng Thượng coi trọng, Tề Lạc thật là

thực tươi sống linh động, rõ ràng miệt thị này những quy củ rồi lại cưỡng bách chính mình đi chịu đựng đi học tập. Tàn ma ma có chút hoài niệm nói “Nô tỳ trước kia chủ tử là thực hảo, chỉ là trời sinh bạc mệnh, liền như vậy đi, nàng vị phân cũng không cao chỉ là bình thường mà thôi. Sau lại nô tỳ đã bị phái đi Từ Ninh Cung, chỉ là nô tỳ ở Thái Hậu kia địa vị không cao, căn bản là nhập không được trong cung quý nhân pháp nhãn. Đến nỗi ngươi theo như lời Lương phi nương nương, y nô tỳ xem là thực kiều nhu vũ mị, bất quá Hoàng Thượng, Hoàng Thượng hẳn là sẽ không thích như vậy đi. Thiên gia sự nô tỳ cũng không rõ ràng lắm, cô nương vẫn là không cần hỏi thăm hảo.”

Tề Lạc bĩu môi, thật tốt cơ hội nha, bị hậu nhân yy bốn phi, hoàng thất mà bát quái, nàng thật sự thực cảm thấy hứng thú nha, chính là lấy chính mình thân phận thật đúng là giống Tàn ma ma nói như vậy, vô pháp phản kháng cũng chỉ có thể tiếp nhận rồi. Tàn ma ma xem xét một chút Tề Lạc cầm kỳ thư họa cùng với nữ hồng, “Cô nương này đó tài học vẫn là thực không tồi, chỉ là kim chỉ yếu đi một ít, Hoàng Thượng đè xướng Hán học, phía dưới tự nhiên là trên làm dưới theo, cho nên nô tỳ xem cô nương kim chỉ vẫn là muốn luyện một luyện mà hảo.”

“Này ta cũng biết, chỉ là ta luôn là ra súc không đúng, luôn là ái trát đến chính mình.” Tề Lạc có chút thẹn thùng nói.

Tàn ma ma bắt được Tề Lạc tay, cẩn thận nhìn nhìn, nói “Cô nương đôi tay trắng nõn mềm mại, hiện mà rất có phúc khí, đây là rất quan trọng, mười ngón không dính dương xuân thủy kia chính là đối hoàng thân quốc thích nhà cô nương yêu cầu. Cho nên kim chỉ phuơng diện này thật đúng là phải cẩn thận một ít, nô tỳ xem cô nương mà móng tay vẫn là đoán một ít vẫn là muốn lưu lên tương đối hảo, như vậy có thể hiện đôi tay tương đối thon dài.”

Tè Lạc cúi đầu nhìn xem chính mình ngón tay nói “Ta móng tay vừa lúc, lại trường sē có chút tế, móng tay sē có chút tro bụi mà, như vậy sē dễ dàng sinh bệnh. Như vậy liền hảo, tay của ta vẫn là thực thon dài.”

Tần ma ma không tán đồng nói “Có hộ giáp ở, như thế nào có thể làm cô nương đôi tay nhiễm trần đâu? Đây là ai dạy cho cô nương tay giáp trường liền dễ dàng sinh bệnh? Nô tỳ xem hắn hắn là cái bọn bỉu bợm giang hồ.”

Tè Lạc nhẹ nhàng mà hây hây đâu, đây là không phải chính là theo như lời sự khác nhau nha, chính mình rốt cuộc nên như thế nào giải thích hảo đâu. Tần ma ma cảm thấy khả năng còn không có đả kích đủ Tè Lạc, nàng nhìn xem Tè Lạc mà lỗ tai nói “Cô nương, ngươi chỉ có một nhĩ mắt nhi, đây là không được, Bát Kỳ khuê tú ít nhất muốn ba cái mới được, hiện tại cô nương còn nhỏ, nô tỳ xem lại trát hai cái đi, như vậy mang hoa tai cũng đẹp.”

Tè Lạc phản xạ tính mà bưng kín lỗ tai, Tè Lạc phi thường sợ đau, ở hiện đại mà thời điểm nàng liền không có trát quá tai, chẳng lẽ này một khóa muốn ở cổ đại bồ thương sao? Lại không có thuốc hạ sốt, vạn nhất cảm nhiễm làm sao bây giờ? Tè Lạc cười nói “Tần ma ma nói ở lẽ, chỉ là chuyện này ta còn muốn lại suy xét một ít, vẫn là ổn thỏa điểm hảo. “Nhìn Tần ma ma còn tưởng nói cái gì nữa, Tè Lạc vội vàng tách ra đè tài nói “Tần ma ma ngươi xem ta thêu cái này túi tiền thế nào, đây chính là ta thêu tốt nhất, tuy nói ngươi tầm mắt cao, nhưng là ta cảm thấy vẫn là không tồi.”

Tần ma ma cầm lấy Tè Lạc mà túi tiền nhìn xem. “Cô nương thêu mà còn có thể. Muốn đều là này trình độ hắn là cũng có thể quá quan. Nô tỳ sē chuẩn bị tốt trát nhĩ mắt nhi mà đồ vật mà. Nô tỳ mà tay nghề vẫn là không tồi mà. Cô nương không cần sợ hãi.

”

Không biết vì cái gì. Tè Lạc cảm thấy Tân ma ma nói lời này giống như mang theo một tia hưng phấn. Nàng hắn là không phải cố ý mà đi? Tè Lạc không cấm lại lần nữa cẩn thận mà đánh giá Tân ma ma một lần. Nhìn nàng bình đạm như nước mà đôi mắt giống như hơi hơi mà lên một tia gợn sóng. Nàng hắn là không phải phúc hắc Địa nhân đi.

Đối với Tân ma ma Tè Lạc thật đúng là không biết làm thế nào mới tốt.. Nàng vừa không nghiêm khắc cũng bất hòa ái dẽ thân. Chỉ là quy quy củ củ mà làm người chọn không ra một tia sai tới. Đối với như vậy nghiêm túc nghiêm túc Địa nhân. Tè Lạc từ trước đến nay là không có cách nào mà. Tè Lạc nổi giận nói “Tính. Ái trát liền trát đi. Lớn như vậy người còn có thể sợ đau không thành?” Tân ma ma có chút vui mừng gật gật đầu.

Nhin Hồng Anh bụng lên mà quả mơ trà. Tè Lạc có chút vô lực mà nói “Phóng kia đi. Ta một hồi lại uống.” Đối với Tè Lạc bên người mà nha đầu. Tân ma ma cũng từng đã dạy quy củ. Cho nên các nàng cũng thực kính sợ nghiêm túc mà Tân ma ma. Hồng Anh nhìn mắt Tè Lạc. Quy củ mà đem trà đặt ở trên bàn.

Mây tía tiến vào bẩm báo nói “Cô nương. Thục Viện cô nương tới xem ngươi. Nàng giống như đã hướng cô nương trong viện tới.” Tân ma ma chờ đợi không cấm nhíu nhíu mày. Cái này Thục Viện cũng quá không hiểu chuyện. Không ai có thể làm Hoàng Thượng sủng cả đời mà. Trừ bỏ chính mình địa chủ tử. Khó trách Hoàng Thượng có như vậy mà công đạo.

Chỉ nghe bên ngoài thanh thúy thanh âm “Tè Lạc, ta tới xem ngươi, ngươi rốt cuộc thế nào nha?” Tiêu nha đầu vội vàng khơi mào mành, một thân lửa đỏ trang phục Thục Viện đi đến, Tè Lạc bên người nha đầu vội vàng hành lễ, thực diễm xua xua tay nói “Các ngươi đều đứng lên đi, các

ngươi cần phải hảo hảo chiếu cố các ngươi chủ tử, ở ngoài ý các ngươi này
đó đương nô tài đều chạy không thoát.”

Tề Lạc nhíu nhíu mày, nhưng là vẫn là nói “Ngươi như thế nào đuổi lúc
này tới? Bên ngoài như vậy nhiệt, ta là không cái là ta ngạch nương tay bị
tập một chút.” Sau đó phân phó nói “Hồng Anh, ngươi đi cấp Thục Viện
thượng ướp lạnh nước ô mai, lại đưa một ít hảo trà lại đây.”

Thục Viện đánh giá cẩn thận Tề Lạc nói “Nghe bên ngoài đồn đãi còn
tưởng rằng ra bao lớn sự đâu, nghe nói là Dương Khang cùng Tú a ca cứu
các ngươi, thật là không nghĩ tới như vậy kiêu ngạo Dương Khang cũng sẽ
cứu người? Xem ra các ngươi quan hệ hẳn là thực hảo đi, nghe nói nhà các
ngươi trước kia đã cứu Dương Khang?”

“Ân, kia cũng chỉ là vừa vặn mà thôi, đôi khi đồn đãi vẫn là tương đối
khoa trương, trừ bỏ chịu chút kinh hách ở ngoài, ta không có bất luận vấn
đề gì.” Tề Lạc cũng từng phái người trộm hiểu biết quá bên ngoài đồn đãi,
nàng bị Tú a ca tiếp được chuyện này trước nay liền không có bị bất luận
kẻ nào nhắc tới quá, đồn đãi chỉ là nói, Tú a ca cùng Dương Khang cứu các
nàng, xem ra kia cổ thần bí lực lượng vẫn là rất chiêu có chính mình.

Thục Viện gật gật đầu, cầm lấy Hồng Anh bưng lên trà, uống một
ngụm, “Di, nhà các ngươi lá trà hình như là hảo không ít sao, như thế nào
rốt cuộc suy nghĩ cẩn thận, ta liền nói sao, đường đường tử túc phủ như
thế nào luôn là dùng thứ trà đãi khách đâu?”

“Đây là chuyên môn chiêu đãi khách quý, ta trước kia liền nói quá nhà
của chúng ta căn cơ còn thiển, hằng ngày tiêu dùng đích xác không phải rất
lớn.” Tề Lạc uống quả mơ trà nói.

“Ta đây như thế nào nghe nói nhà các ngươi bởi vì mua bán suối nước
nóng mà tàn nhẫn kiém lời một bút đâu? Chúng ta chính là bạn tốt nha,

còn không đồi ta nói thật?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 77

Đồng thị quan tâm giữ chặt Tè Lạc nói “Không có việc gì, hết thảy đều đã qua đi, Dương Khang không phải người như vậy.”

Tè Lạc đạm nhiên nói “Ngạch nương, ta không có việc gì, ta chỉ là tưởng yên lặng một chút.” Đồng thị gật gật đầu, cũng không có ngăn trở nàng, loại này trong lòng miệng vết thương bị vạch trần, nhất định sẽ rất đau, huống hồ Tè Lạc lại là cái và chú trọng cảm tình người.

Đi vào cầm thất, Tè Lạc ngồi ở đàm tranh bên cạnh, bất chấp không mang chỉ bộ, phát tiết bắn lên. Trước mắt thoáng hiện ở hiện đại phát sinh hết thảy, chính mình bạn tốt đột nhiên thất tình, vì trợ giúp nàng cởi bỏ khúc mắc, Tè Lạc cùng bạn trai hẹn hò thời điểm tổng hội mang lên nàng, không nghĩ tới chính mình hảo ý thế nhưng sẽ được đến như vậy hồi báo. Vì cái gì chính mình liền trốn không thoát luôn là muôn đổi mặt loại tình huống này đâu? Những người này đến tột cùng đem hưu nghị trở thành cái gì? Tè Lạc biết chính mình không có thích thượng Dương Khang, đồng dạng nàng cũng biết Dương Khang sẽ không giống trước kia bạn trai như vậy, chỉ là tình cảnh này làm nàng sớm đã tưởng quên sự tình lại lần nữa nhớ tới, cái loại này bị người bóc vết sẹo cảm giác thật là rất đau.

Tần ma ma tiến vào thấy Tè Lạc ngón tay đều xuất huyết, vội vàng giữ chặt Tè Lạc không cho nàng lại đạn đi xuống, “Nô tỳ nói như thế nào, đôi tay đổi nữ tử vẫn là là rất quan trọng, liền tính quăng ngã đồ vật cũng hảo,

quở trách bọn nô tỳ cũng hảo, như thế nào có thể thương tổn chính mình thân mình đâu?”

Tề Lạc nhẹ giọng nói “Ngươi không rõ, ngươi căn bản là không rõ.”

Tàn ma ma bắt lấy Tề Lạc tay, cẩn thận lau khô vết máu, nói “Nô tỳ loại sự tình này thấy được nhiều, cô nương chớ quên nô tỳ chính là trong cung ra tới. Thục Viện cô nương nhìn chính là có mục đích người, cô nương chính là mềm lòng, như vậy tương lai có hại còn không phải ngài. Túi tiền chính là ngươi tự mình thêu bên người chi vật, như thế nào có thể tùy tiện tặng người đâu? Nếu là Thục Viện cô nương tùy tay cho mặt khác người nào, đến lúc đó ngươi phải làm sao bây giờ?”

Nghĩ đến vừa rồi phát sinh hết thảy, Tề Lạc cảm kích nói “Tàn ma ma, thật là cảm ơn ngươi, nếu không phải ngươi ở, ta khả năng liền thật sự phạm sai lầm.”

Tàn ma ma cẩn thận vì Tề Lạc miệng vết thương thượng được, băng bó hảo, nói “Cô nương, này cũng chưa gì đó, kỳ thật nghĩ nhiều tưởng nhiều nhìn xem liền toàn minh bạch, có chút thời điểm vẫn là muốn ngạnh khởi tâm địa tới, Thục Viện cô nương hoàn toàn là bị nuông chiều hỏng rồi, nàng có thể chủ động tương giao, đối người như vậy ngươi nhất định phải cẩn thận một ít mới hảo. Đem người trước xem hứ ba phần, là có chỗ lợi.”

Thấy không ngừng gật đầu Tề Lạc, Tân ma ma tiếp theo nói “Khó trách thái thái làm nô tỳ giáo ngươi cùng người ở chung đâu, cô nương chính là tâm quá thật. Bất quá có nô tỳ ở bên cạnh ngươi, là sẽ không làm ngươi ăn loại này mệt.”

Tề Lạc biết bởi vì chính mình quá mức tự tin, quá mức tin tưởng nhân tài sẽ xuất hiện loại tình huống này. Nghe xong Tân ma ma nói, Tề Lạc ở trong lòng nhắc nhở chính mình, ngàn vạn không cần xem thường cỗ nhân,

chẳng sợ nàng là một cái tiểu cô nương. Thục Viên tâm cơ còn không tính quá sâu, nếu là đụng tới một cái chân chính lợi hại, chính mình khả năng sẽ ăn lớn hơn nữa mệt. “Tần ma ma, ngươi nhất định phải hảo hảo dạy dỗ ta, ta tuy rằng không nghĩ tính kế người khác, nhưng là càng không nghĩ bị người khác tính kế.”

Tần ma ma gật gật đầu, thầm nghĩ trong lòng, Tề Lạc nhìn chính là một cái chân thành nhân tình người, trong xương cốt lộ ra kiêu ngạo, không thể lại làm nàng như vậy ngây thơ mờ mịt, nếu không nàng sẽ đi lên chủ tử đường xưa. Tần ma ma biết, đây cũng là Hoàng Thượng phái chính mình đến đồng đủ lạc bên người dụng ý.

Chương 96 buông ra chuyện cũ

Tề Lạc thông qua Thục Viên chuyện này đã hoàn toàn suy nghĩ cẩn thận, chính mình đối kia kiện tình cũng nên hoàn toàn buông xuồng, nếu đều đã xuyên qua, còn có cái gì không bỏ xuồng được đâu? Dương Khang không phải chính mình bạn trai, mà Thục Viên cũng không phải vương trân. Dương Khang tiền đồ cũng sẽ không treo ở Thục Viên trên người, Dương Khang như vậy kiêu ngạo tự tin, hắn hắn là sẽ không lưu lạc đến dựa nữ nhân mà để cho người khác nhạo báng đi. Mà Thục Viên cũng không thấy đến chính là thật sự thích Dương Khang, hạng nhất là mọi người tiêu điểm nàng bỗng nhiên không chịu Dương Khang coi trọng, tất nhiên sẽ sinh ra không chiếm được mới là tốt nhất cái loại cảm giác này. Nghĩ vậy Tề Lạc không khỏi nhẹ giọng nói “Bọn họ này đối biểu huynh muội thật đúng là giống nhau đâu, bá đạo có phải hay không này đó quyền quý trên người chuẩn bị đâu?” Bất quá Tề Lạc lại cảm thấy Bảo Thái cùng Thục Viên là bất đồng, ít nhất ở Bảo Thái đối chính mình chấp nhất thượng nàng có thể cảm thấy chân thành, tuy rằng Bảo Thái cái loại này bá đạo vẫn là thực làm nàng chán ghét. Bất quá Tề Lạc cũng biết đối với một cái thụ phong kiến giáo dục Bảo Thái, có thể chú ý chính mình khuê dự, khả

nắng đói hăn tới khi đã là cho Tè Lạc thiên đại mặt mũi. Tè Lạc nghĩ đến lần trước tương ngộ, không khỏi thầm than nói, hoàn toàn không thể câu thông đâu.

Chính mình luôn là như vậy mẫn cảm cũng sẽ làm cha mẹ lo lắng đi. Tè Lạc đứng ở phía trước cửa sổ nhìn phương xa không trung, trong phòng Tây Dương phát âm hộp ở chuyển động, du dương phát ra thanh âm. Kỳ thật nếu là không nói kết quả nói, Tè Lạc ở hiện đại kia đoạn cảm tình vẫn là ngọt ngào chiếm đa số, bạn trai ôn nhu săn sóc, lúc ấy thực làm Tè Lạc tự hào chính mình xem người ánh mắt. Không thành tưởng kết quả lại là như vậy bi kịch, bị quyền lợi cùng tiền tài so đi xuống tình yêu, Tè Lạc cảm thấy như vậy tình yêu không cần cũng thế. Rốt cuộc hiện đại không có thanh triều cấp bậc chế độ như vậy khắc nghiệt, nàng không tin dựa vào nỗ lực cùng tri thức ở hiện đại phải không đến muộn, tuy rằng khó, nhưng là phần đau quá trình không phải cũng là một loại lạc thú sao?

Không biết đứng bao lâu, Hồng Anh để sát vào Tè Lạc nói “Cô nương, Dương đại nhân đưa con cua phòng bếp đều đã làm tốt, thái thái khiến người tới nói, nếu là cô nương tâm tình hảo, liền đi bồi thái thái cùng nhau dùng, nếu không khiến cho phòng bếp cho ngài nhiệt.”

Tè Lạc cúi đầu nhìn chính mình ngón tay thương vết thương, nhẹ giọng nói “Đây là cuối cùng một lần, đây là cuối cùng một lần suy nghĩ khởi người, hy vọng người có thể được đến người muộn.” Sau đó ngẩng đầu đối Hồng Anh nói “Không cần, ta bồi ngạch nương cùng nhau dùng, con cua ta chính là thích nhất mà, người đi đem mùa đông mua hoa mai nhường cũng đào ra, con cua xứng rượu ngon cũng là một đại hưởng thụ. A mã cũng nên đã trở lại đi? Xem sắc trời giống như cũng không còn sóm.”

Hồng Anh nhìn Tè Lạc gương mặt tươi cười, cũng cao hứng nói “Đúng vậy lão gia đã đã trở lại, nghe nói lão gia nghe nói Dương Khang đại nhân

đưa con cua lại đây, cũng thực hưng phấn, cô nương cùng lão gia mà yêu thích thật đúng là tương đồng. Nghe tới người ta nói, thái thái riêng công đạo phòng bếp làm rất nhiều tân thái sắc đàu. Còn có cái gì gạch cua canh, nô tỳ cũng chưa nghe qua, bất quá này khẳng định là cô nương thích ăn.”

Tè Lạc giơ lên nhàn nhạt ý cười, trong lòng cảm giác được nồng đậm ấm áp. Tè Lạc sửa sang lại hảo trang phục liền phải đi Đổng thị kia, Tân ma ma khuyên nhủ “Cô nương vẫn là phải chú ý một ít mới hảo, con cua tính hàn, vẫn là tiền không cần quá nhiều.” Tè Lạc gật gật đầu, Tân ma ma lại đối Hồng Anh nói “Ăn cơm xong, nhớ rõ cấp cô nương thượng ly trà gừng ấm áp thân mình, hoa mai nhuoho tuy hảo nhưng là cũng không cần uống nhiều, số lượng vừa phải liền hảo.”

Hồng Anh gật đầu đáp “Tân ma ma ngươi cứ yên tâm đi, nô tỳ nhất định sẽ chiếu cố hảo cô nương mà.”

Đối với Tân ma ma không có đuổi theo dạy dỗ chính mình dùng cơm khi quy củ, Tè Lạc vẫn là thực vừa lòng, rốt cuộc hiện tại chính mình chỉ nghĩ cùng cha mẹ hảo hảo ăn bữa cơm. Cho nên Tè Lạc hướng Tân ma ma gật gật đầu, mang theo Hồng Anh đi tới dùng cơm phòng.

Tè Lạc đi vào liền cảm thấy cha mẹ quan tâm mà ánh mắt, Tè Lạc giơ lên đầu hướng cha mẹ mỉm cười, nhẹ nhàng nói “Thơm quá nha, Hoàng Thượng ban thưởng, khẳng định cùng trước kia bất đồng, ngẫm lại đều lưu nước miếng, thật đúng là cảm ơn Dương Khang đại nhân đâu.”

Lăng Trụ thấy Tè Lạc ý cười là phát ra từ nội tâm, hắn cũng liền an tâm rồi, “Ngươi thật đúng là nói đúng, ta xem những cái đó con cua lại đại lại phì, cua cao chính là rất dày, Dương Khang thật đúng là không tồi, còn có thể nghĩ đến chúng ta, hắn chính là có chí khí mà, Hoàng Thượng cho ban thưởng hoàng thân quốc thích chính là không nhiều lăm, không nghĩ tới

còn có thể đến phiên hắn? Xem ra Hoàng Thượng đối hắn cảm giác không tồi nha.” Nói xong còn hướng Tề Lạc chớp chớp mắt.

Đồng thị vỗ nhẹ một chút Lăng Trụ nói “Ngươi đang nói cái gì đâu? Tề Lạc thật vất vả tưởng khai. Nói những cái đó tương lai mà sự làm gì. Hắn ở hảo cũng đến có tâm mới được nha! Bất quá ta cũng rất coi trọng Dương Khang mà hiểu chuyện cùng nỗ lực hăm hở tiến lên mà.”

Tề Lạc cười tưng tửng mà ngồi ở cái bàn bên cạnh. Nghe cha mẹ chi gian mà đôi thoại. Trên bàn đã bày bốn dạng lạnh bàn. Chỉ chốc lát bọn nha đầu đem các màu mà con cua mang lên. Có chung mà. Xào đến. Tắc mà. Hầm mà. Cuối cùng đi lên mà là gạch cua canh. Triệu ma ma ở bên cạnh nói “Đây là án thái thái mà phân phó làm mà. Không biết hợp không hợp thái thái mà khẩu vị?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 78

Chờ đến trang điểm xong về sau, Tè Lạc một chiểu gương, không khỏi ngắn ngơ, không nghĩ tới Tân ma ma thắm mĩ quan niệm vẫn là khá tốt, quan trọng nhất chính là hoàn toàn hợp chính mình khí chất cùng chính mình yêu thích. Chỉ là Tân ma ma so với chính mình càng chú ý chi tiết, truy giác, cái trâm cài đầu, tua cùng với trên người phổi sức càng tinh tế một ít. Tè Lạc nhìn gương nói “Xem ra ta muốn học thật đúng là rất nhiều đâu, ngươi có thể khi ta giáo tập ma ma thật là ta may mắn.”

“Cô nương nói chính là nơi nào lời nói, có thể phụ đạo cô nương mới hắn là nô tỳ vinh hạnh, này đó giả dạng đều là trong cung công chúa quận chúa thường thường dùng, cô nương nhẹ nhàng lịch sự tao nhã, cùng người bất đồng, nếu là trang điểm quá đẹp đẽ quý giá, ngược lại hiện không ra cô nương tới. Huống hồ lão gia thâm chịu Hoàng Thượng coi trọng, Hoàng Thượng ban thưởng trang sức cũng nhiều, này đó cấp cô nương mang lên càng hiện vài phần tôn quý tới. Bất quá y nô tỳ xem cô nương thật đúng là thích hợp đeo tinh oánh dịch thấu trang sức, có vẻ cô nương càng thêm thuần tịnh, giống cái thủy tinh nhân nhi giống nhau.”

Tè Lạc sắc mặt có chút ửng đỏ nói “Tân ma ma, mau đừng khen ta, ta chính là một cái bình thường người, nào có ngươi nói tốt như vậy? Trong kinh thành so với ta xuất sắc khuê tú chính là rất nhiều, ta là so ra kém.”

Tân ma ma cấp Tè Lạc sửa sang lại quần áo nói “Cô nương không thể tự coi nhẹ mình, ngươi là có đại phúc khí người, các nàng sao có thể cùng

cô nương so sánh với, bất quá cô nương là cái người thông minh nhí, nội liễm một ít vẫn là đối, tinh quá mức xuất sắc, chiết tương lai phúc phận.”

Tề Lạc cảm thấy Tần ma ma chỉ sợ không phải chỉ nhận biết mấy chữ người, nàng hắn là chịu quá thực hệ thống giáo dục, chính là người như vậy trong cung những cái đó chủ tử như thế nào sẽ dễ dàng phóng nàng ra cung đâu? Hơn nữa liền tính nàng ra cung, các Đại vương phủ còn không được cướp muốn nàng nha, như thế nào cũng sẽ không đến nhà bọn họ tới. Chẳng lẽ không ai biết nàng tài hoa? Hoặc là nàng lại giả heo ăn thịt hổ? Chính mình gia chỉ là tân quý, cũng không có gì nhưng đồ nha, quan trọng nhất chính là Tề Lạc cảm giác nàng chiếu cố chính mình phi thường cẩn thận nghiêm túc, nhìn nàng biểu hiện cũng không giống như là giả vờ.

Nghĩ đến Tần ma ma giáo dục chính mình nói, ‘ trước đem người xem hư ba phần ’ Tề Lạc cảm thấy đối với Tần ma ma chính mình thật đúng là phải chú ý một ít mới hảo. Tề Lạc hiện tại chính là trừ bỏ đối chính mình thân nhân, ai cũng không dám rất tin.

Chương 97 tái kiến Dận Chân

Đồng thị nhìn Tề Lạc trang phẫn không khỏi nói “Nhìn là so trước kia quy củ tới có cái giáo tập ma ma tại bên người thật đúng là không tồi, ít nhất có thể cho ta thiếu thao không ít tâm. Ta xem Tần ma ma không tồi, này thật là chúng ta phúc phận.”

Tề Lạc cũng không có đem chính mình lụ nói cho Đồng thị, rốt cuộc Tần ma ma đối chính mình vẫn là không tồi, huống hồ nàng thường ở chính mình bên người, có cái gì vấn đề chính mình hắn là có thể phát hiện đến. Lăng Trụ mang theo Đồng thị cùng Tề Lạc đi tới Tú a ca phủ đệ, ở trên xe ngựa thời điểm, Đồng thị vẫn là tương đối khẩn trương, luôn là phân phó chu nghĩa chậm một chút. Tề Lạc tuy rằng cũng khẩn trương nhưng là nàng không phải bởi vì lần đó ngoài ý muốn, nàng khẩn trương là

bởi vì Tú a ca dận, trước kia tuy rằng gặp qua vài lần nhưng là chỉ là vội vàng mà đừng, lần này không giống nhau, đây là tới cửa cảm tạ hân ân cứu mạng, xem chính mình a mā ý tú giống như còn tưởng âm thầm quy phục, này nếu là xử lý không tốt lấy Tú a ca nhiều tính tình, không chừng sẽ sinh ra cái gì ý tưởng khác.

Ở Tú a ca phủ môn ở ngoài, Tề Lạc xuyên thấu qua mành, thấy Lăng Trụ gã sai vặt tiếu cốc hướng người gác cổng nói cái gì. Người gác cổng người là có quy củ làm cho bọn họ chờ một lát, sau đó liền phái người đi vào hồi bẩm. Đang chờ đợi trong lúc Tề Lạc phát hiện dận trong phủ hạ nhân cũng không có chủ động đáp lời, chỉ là yên lặng đứng, không hề có kiêu căng biểu tình. Đem chính mình gia hạ nhân huấn luyện thành như vậy dận khả năng cũng là hoàng tử trung độc nhất phân.

Chỉ chốc lát hồi bẩm người đã trở lại, sau đó khom người thỉnh Lăng Trụ một nhà đi vào. Tề Lạc cùng Đổng thị ở thuỷ ngọc nâng hạ xuống xe ngựa, đi theo Lăng Trụ mặt sau vào Tú a ca phủ, này không phải Tề Lạc lần đầu tiên, nhưng là lần này Tề Lạc đã không có lần trước tới khi địa nhiệt nháo cảnh tượng. To như vậy một cái Bối Lặc phủ tó tó lắng lặng, bên trong thu thập không nhiễm một hạt bụi quy quy củ củ. Ngay cả đi đường hạ nhân đều tay chân nhẹ nhàng, giống như sơ kinh động cái gì giống nhau. Tề Lạc không thích loại cảm giác này, nàng cảm thấy này giống như giống một tòa băng sơn giống nhau, một chút nhân khí đều không có. Khó trách dận như vậy lạnh đạm, hàng năm sinh hoạt ở loại địa phương này, phải có nhân khí mới kêu quái.

Người hầu lạnh Lăng Trụ một nhà đi tới dận đai khách mà phòng khách, nhìn đồng dạng thanh lãnh phòng khách, tuy rằng đồ cổ bài trí, bàn ghế đều thực khảo cứu, lộ ra hoàng tử phủ phong phạm, nhưng là không biết vì cái gì nàng tổng cảm giác nhẹ nhẹ lạnh lẽo, có thể là dận cho nàng áp lực quá lớn đi.

Nha hoàn thượng trà liền thối lui đến một bên, lỗ mũi khẩu, khẩu xem tâm đứng trang nghiêm. Lăng Trụ nhẹ giọng đối Đổng thị nói “Đi vào này ta như thế nào cảm thấy liền nói chuyện đều như vậy biệt nữu.” Tè Lạc thâm chấp nhận gật gật đầu.

Lúc này dận từ bên ngoài vào được, hắn ăn mặc màu xanh đen áo choàng thượng thân ăn mặc màu đen áo khoác ngoài, chân mang màu đen mà quan ủng, khuôn mặt thanh lãnh, trong ánh mắt lộ ra nhiếp người quang mang. Tè Lạc cảm thấy dận khả năng chính là băng sơn, băng không ở đại trời nóng trung xuyên sâu như vậy sắc hệ quần áo, người bình thường đều sẽ bị nhiệt vượng đi. Lăng Trụ cúi chào, Tè Lạc cùng Đổng thị khuất thân ném khăn “Tú a ca cát tường.”

Dận giơ tay nói “Lăng đại nhân miễn lễ, lăng phu nhân cũng đứng lên đi.” Lăng Trụ cùng Đổng thị lẩn nhau xem một cái, sau đó đứng lên làm lại ngồi ở dận xuống tay biên. Tè Lạc quy củ đứng ở Đổng thị phía sau. Dận nâng chung trà lên nhìn lướt qua Tè Lạc, nhàn nhạt mở miệng nói “Lăng đại nhân lần này tới có chuyện gì sao?”

Lăng Trụ cung kính nói “Nô tài lần này bái phỏng chủ yếu là cảm tạ Tú a ca đối nô tài mà thê nữ ân cứu mạng, vốn dĩ đã sớm hắn là tới, chính là Tú a ca là biết đến việc này nháo đến có chút đại, nô tài sợ e ngại Tú a ca chính sự, cho nên hôm nay mới tới cửa nói lời cảm tạ. Nô tài một nhà đều sẽ không quên Tú a ca đại ân đại đức.”

“Lăng Trụ đại nhân nghiêm trọng, gia cũng vừa lúc đụng phải, chưa nói tới cái gì đại ân đại đức, chỉ cần lăng đại nhân trong lòng hiểu rõ liền thành.” Dận nhìn Lăng Trụ biểu tình nói.

“Nô tài đã từng bị Hoàng Thượng răn dạy vì có chút nhí nữ tình trừng. Đây là nô tài mà tật xấu là không đổi được mà. Tú a ca có thể lại như vậy nguy cơ mà thời điểm duỗi tay tương trợ nô tài cảm động đến rơi nước

mắt. Đối với cái này nũ nhí nô tài là thập phần mà thương tiếc. Thỉnh Tú a ca yên tâm. Nô tài nhất định ghi nhớ Tú a ca mà ân tình. Huống chi Tú a ca trung tâm vì Hoàng Thượng ban sai. Đối với Tú a ca trên mặt đất tra thánh ý hạ thể dân tình. Nô tài là đánh tâm nhän kín nể mà.”

Dận hiểu rõ gật gật đầu nói “Ân. Lăng đại nhân trung tâm với hoàng mệnh này cũng thực làm dận bội phục. Hy vọng lăng đại nhân có thể vẫn luôn bảo trì đi xuống. Không cần bị bên ngoài mà đủ loại mê hoa đồi mắt. Cô phụ Hoàng A Mã mà tín nhiệm.”

Lăng Trụ chậm rãi nói “Nô tài mà hết thấy đều là Hoàng Thượng cấp mà. Nô tài nhất định sẽ không cô phụ Hoàng Thượng mà tín nhiệm mà. Hoàng mệnh đối một cái tướng quân tới nói là cao hơn hết thấy mà. Tú a ca là các vị a ca trung trung tâm vì Hoàng Thượng ban sai mà đệ nhất nhân. Lại có thể phụ tá Thái Tử. Hoàng Thượng nhất định sẽ đối ngài càng thêm mà coi trọng tín nhiệm. Tuy nói Hoàng Thượng không chế thiên hạ. Nhưng là đồng dạng coi trọng phụ tử huynh đệ chi gian mà tình ý. Tú a ca đối Hoàng Thượng hiếu thuận cung kính. Hoàng Thượng nhất định sẽ không quên mà.” Sau đó nhìn thoáng qua dận thấp thấp thanh âm nói “Ân. Có đôi khi quá mức làm nổi bật. Thực lực quá mức cường đại cũng không phải chuyện tốt. Rốt cuộc toàn bộ đại thanh triều đều là thuộc về Hoàng Thượng mà. Nô tài chính là nhớ rõ chính mình mà cân lượng. Lại ở Tú a ca thủ hạ làm qua kém. Nay đó nô tài đều sẽ không quên mà.”

Dận nhìn xem Lăng Trụ. Thanh lãnh mà trên mặt lộ ra một tia ý cười. “Xem ra lăng đại nhân là cái minh bạch người. Khó được nha khó được. Lăng đại nhân mà lời nói. Làm gia thật là được lợi không ít. Xem ra lăng đại nhân tuy rằng hào sảng. Nhưng là tâm tư vẫn là rất nhỏ mà. Thật nhưng xưng được với là thô trung có tế. Chỉ là gia hy vọng lăng đại nhân không cần thiện biến mới hảo. Gia hận nhất tâm tính thiện biến người.”

Lăng Trụ ngồi thẳng thân mình bảo đám nói “Nô tài là tử tâm nhẫn. Cũng là cái thẳng tính tình. Nhận chuẩn một chuyện liền sẽ không dễ dàng mà thay đổi. Huống hồ nô tài cũng không có gì đại địa chí hướng. Chỉ nghĩ bảo vệ gia trạch bình an mà thôi. Cho nên là không có những cái đó loanh quanh lòng vòng mà.”

“Xem ra Hoàng A Mã xem người vẫn là thực chuẩn, lăng đại nhân Hộ Quân Doanh ở trong tay ngươi, Hoàng A Mã là yên tâm, ngươi đưa ra những cái đó tư tưởng giáo dục thật là khó được hảo biện pháp, ngươi tài cán không ngừng Hoàng A Mã trong lòng hiểu rõ, gia trong lòng cũng là hiểu rõ.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 79

Ở dận ngây người thời điểm, ô tư nói chậm rãi từ bên trong cách gian trung đi vào dận bên cạnh nhẹ giọng nói “Tú gia.” Dận lấy lại tinh thần, “Vẫn là thỉnh ô tiên sinh đi thư phòng bàn lại đi.”

Đi vào thư phòng, dận ngồi ở chủ vị, nhìn ô tư nói nói “Ô tiên sinh vừa rồi thật là uy khuất ngươi, bất quá gia bên người mượn thượng lực người không nhiều lăm, hiện tại tình hình tương đối phân loạn, vẫn là muốn nhiều nể trọng ngươi mới được.”

Ô tư nói hướng dận chắp tay nói “Tú gia ngài quá nói, tú gia có thể xem thượng ta tàn phá chi khu, có thể cho ta một cái thi triển tài năng cơ hội, ta nhất định sẽ tận tâm vì tú gia ngài mưu hoa. Vừa rồi ta ở phòng trong cẩn thận quan sát một chút lăng đại nhân, từ hắn nói chuyện cùng ngôn ngữ tới xem, hắn hắn là thập phần xem trọng tú gia ngài. Quan trọng nhất chính là Lăng Trụ nhìn hào sảng kỳ thật tâm tư tỉ mỉ, đặc biệt là đối hiện giờ cục diện phân tích thực thấu triệt. Tuy rằng hắn cẩn thận chặt chẽ nhưng là đối với có gan thương tổn hắn gia đình người, xử lý lên chút nào không nói tình cảm. Có tài cán, cẩn thận, có thấy xa, quan trọng nhất chính là đủ trung tâm, nhân tài như vậy tú gia ngài vẫn là muốn âm thầm lũng ở trong tay chính mình mới hảo, tương lai ngài sẽ dùng thượng.”

Dận trầm tư một lát thở dài nói “Ngươi nói này đó đều có lý, chỉ là hiện giờ hắn chướng binh quyền, ngươi cũng không nên coi thường hắn, tuy rằng huấn luyện tinh nhuệ lấy Dương Khang là chủ, nhưng là Dương

Khang rốt cuộc tuổi trẻ, tính tình vẫn là có chút ngạo, không đuổi kịp Lăng Trụ khéo đưa đẩy, những cái đó binh lính nhóm đối Lăng Trụ chính là phát ra từ nội tâm thân cận, điểm này Dương Khang xa xa so ra kém. Nếu không phải như vậy Thái Tử cùng lão bát bọn họ cũng sẽ không mượn sức không thành liền tưởng cho hắn điểm nhan sắc, chỉ là không thành tưởng sự tình nháo mà như vậy đại. Nghe nói Hoàng A Mã cùng Lăng Trụ hạ cờ cho hắn ban thưởng, này cũng không phải là giống nhau ân sủng. Hắn hiện tại có thể thiên hướng gia là đến nơi, quá mức đối gia đối hắn đều không ổn.”

Ô tư nói không biết luôn luôn nhiều dận vì cái gì sẽ như thế dễ dàng liền tin tưởng Lăng Trụ, bất quá như vậy cục diện hắn cũng thấy vui mừng, “Tú gia, lăng đại nhân nói tê cân nhắc một chút vẫn là có chút đạo lý mà, đặc biệt là hắn đối Hoàng Thượng tâm tư đủ loại suy đoán, làm ta hổ thẹn không bằng, hiểu đạo, khí phách, không tranh, không đảng, này đó là cái đế vương nhất coi trọng, Tú a ca cũng muốn nhiều hơn lưu ý mới hảo.”

Dận cầm lấy trên bàn chuẩn bị thành giao cấp Hoàng Thượng công khóa, rút ra mấy trương, sau đó lại đem thiền khi lĩnh ngộ Phật lý tâm đắc bỏ thêm đi vào, đưa cho ô tư nói.

Ô tư nói cung kính tiếp nhận cẩn thận mà nhìn, không cầm vừa lòng gật gật đầu, “Tú gia thật là một điểm liền thấu, này đó hiểu kinh hơn nữa Phật học thanh tịnh thấy đủ, Hoàng Thượng nhất định sẽ có thể cảm nhận được ngài mà hiểu tâm.”

Dận trên mặt lộ ra một tia ý cười, có thể được đến Hoàng Thượng coi trọng đối này đó các hoàng tử tới khi thật là quá trọng yếu. Dận giương mắt nhìn thoáng qua trong thư phòng mà Tây Dương chung, “Ngươi đối Lăng Trụ theo như lời Tây Dương hỏa khí thấy thế nào? Nghe nói hắn thật là rất thích Tây Dương tạp học.”

“Tú gia việc này đạt được khai xem, lăng đại nhân rốt cuộc tinh thông quân sự, hắn đối đạo Khổng Mạnh hiểu biết không thâm, nho học bác đại tinh thâm, đối người đọc sách tới nỗi muốn đọc thấu đều rất khó, huống chi lăng đại nhân. Tây Dương tạp học dễ hiểu dễ hiểu, lăng đại nhân càng thiên vị một ít cũng khó tránh khỏi. Chỉ là Tây Dương hỏa khí, Tây Dương hỏa khí tuy hảo nhưng là không thích hợp Bát Kỳ tinh nhuệ.” Ô tư nói rũ xuống mi mắt nói.

Hắn dù sao cũng là người Hán, dận cảm thấy chính mình có chút làm khó người khác, sau đó liền nói khởi chuyện khác. Ô tư nói điều chỉnh tốt tâm tình nói “Đối với lăng đại nhân mà ái nữ, nàng cũng bất đồng với giống nhau khuê tú, xem nàng trang điểm chải chuốt, nói chuyện hành sự đều có thể cảm thấy được nàng mà cùng. Đặc biệt là nàng đeo trang sức kia cũng không phải là giống nhau Địa nhân có thể quá có được, Hoàng Thượng như thế phá cách khẳng định có dụng ý mà. Xem Lăng Trụ phát triển xu thế, Hoàng Thượng tương lai đối nàng chỉ hôn sẽ thận chí lại thận, tú gia trong lòng còn phải có số mới hảo, Hoàng Thượng hắn là sẽ không ủy khuất nàng.” Sau khi nói xong, ô tư nói hướng dận hành lễ cáo lui.

Dận ngồi không có nói một lời. Hôm nay Tề Lạc cho hắn sâu nhất mà án tượng không phải nàng đối với Tây Dương hỏa khí mà phán đoán suy luận. Mà là câu kia ‘ vô luận thế nào ta đều sẽ duy trì a mã mà.’ cái loại này đối chính mình mà thân nhân hoàn toàn mà tín nhiệm cùng duy trì. Làm dận tâm sinh hâm mộ. Dận nhìn trên bàn dùng mà thật lâu mà cái chẵn giấy. Lầm bẩm tự nói “Loại này thân cận người chi gian mà cảm tình. Ta đã có bao nhiêu lâu không có được đến. Hoặc là nói kia trung cảm tình ta trước nay liền không có quá đi.” Một lát sau. Dận lại khôi phục tới rồi thường lui tới mà thanh lãnh bình tĩnh. Cầm lấy bút tiếp tục viết tấu chương. Hiện tại tuy rằng nhìn thái bình thịnh thế. Nhưng là vẫn là có chút địa phương không xong tai. Yêu cầu triều đình mà cứu tế. Tối tăm mà ánh nến trung ảnh ngược ra dận cô đơn thon dài mà bóng dáng. Cao Phúc tiến

vào hỏi “Gia. Trắc phúc tấn cho ngài đưa tới nàng tự mình làm mà chè hạt sen. Y gia mà quy củ. Nô tài thỉnh nàng buông liền đi trở về. Gia đêm nay áнь lệ thường nên an trí ở bên phúc tấn kia.”

Dận đâu cũng không nâng mà nói “Chè hạt sen ngươi hạ phóng hạ đi. Gia còn có sai sự không xong xuôi. Nay cái liền không đi nàng kia. Người làm nàng sớm chút an trí đi. Sau đó ngươi tự mình đi phúc tấn kia nói một tiếng. Nội trách mà sự vẫn là làm nàng tốn nhiều lo lắng.”

“Nô tài này liền đi làm.” Cao Phúc cúi chào nói.

Dận dừng dừng bút. Sau đó lại tiếp tục mà viết lên.

Về đến nhà mà Lăng Trụ ngồi ở ghế trên. Chậm rãi uống nước trà. Ánh mắt khi thì sắc bén khi thì có một tia mềm mại. Hắn giống như nghĩ đến cái gì. Nhìn Tè Lạc có chút muộn nói lại thôi. Tè Lạc tò mò hỏi “A mā. Người làm sao vậy? Nay không giống ngươi nha. Chúng ta còn có cái gì không thể nói mà đâu. Người không phải bởi vì ta hôm nay cùng Tú a ca nói mà lời nói mà thương tâm đi?”

Lăng Trụ vận vận khí nói

Là bởi vì việc này, vừa rồi cái loại này tình huống dù sao cũng là cơ hội khó được, vì muốn nỗ lực một chút. Người dù sao cũng là nữ hài tử, có một số việc ta thật đúng là khó mà nói, chỉ là nếu không nói cho người tương lai lại sợ hãi ngươi từ người khác kia biết, mà sinh ra chút ý tưởng khác. Người phải biết rằng có một số việc không làm cũng đến làm, bằng không liền chờ người khác bò ở ngươi trên đầu đi.”

“A mā, rốt cuộc là chuyện gì nha? Nhìn giống như rất nghiêm túc.”

Lăng Trụ ánh mắt lóe lóe, sau đó nói “Các ngươi lần đó kinh mā không phải ngoài ý muốn, mà là Thái Tử phái người cùng Lăng Thành làm cho

quỷ. Ta khiến người tìm hiểu rõ ràng, những cái đó bị thu mua uy mã nô tài đem được hạ ở uy mã trong nước, cho nên ngựa mới bởi vì phóng pháo mà đột nhiên kinh ngạc. Nã pháo người hắn là Thái Tử kia mặt người làm, đến nỗi thu mua nô tài hạ được chính là Lăng Thành.”

Tề Lạc không để bụng cầm lấy quả mơ trà uống một ngụm, sau đó nói “Liền việc này nha, ta đã sớm đoán được, ngươi cho ta thư là bạch xem sao? Tú a ca ly biệt khi còn nhắc nhở chúng ta tới, xem ra là Thái Tử ý tứ đi.”

“Thái Tử không nghĩ vì tám a ca gánh trách nhiệm cho nên mới xuyên thấu qua Tú a ca truyền lại tin tức, chính là hắn không biết chính là ta đã sớm bắt đầu xem xét, ta như thế nào cũng sẽ không cho các ngươi ở vào nguy hiểm bên trong. Những cái đó bị tổng cỗ đến thôn trang thượng bị thu mua nô tài kêu ta cấp đánh gãy chân, cũng thông tri Lăng Thành cấp lãnh trở về, tục truyền tới tin tức, bọn họ đã mất mạng. Một ngày này ngươi ngạch nương cũng hảo hảo sửa trị một ít nội trạch, hơi chút có vấn đề toàn bộ cấp đuôi đi ra ngoài. Những người đó sinh mệnh tuy rằng không phải ném ở tay của ta thượng, nhưng là cùng ta cũng có lớn lao quan hệ.” Lăng Trụ cúi đầu nhìn chính mình đôi tay.

Tề Lạc có chút giật mình nàng mấy ngày này liền ở chính mình trong viện học quy củ, cho nên cũng không biết trong phủ phát sinh trạng huống. Tề Lạc không nghĩ tới chính mình phụ thân sẽ làm như vậy quyết tuyệt, những người đó vứt bỏ tánh mạng khả năng trùng phạt thoảng lớn một ít, nhưng là dưới tình huống như vậy, Lăng Trụ như vậy xử lý hắn là lựa chọn tốt nhất đi.

Tề Lạc tiến lên từ sau ôm Lăng Trụ cổ, nhẹ giọng nói “A mã, ngươi không cần suy nghĩ nhiều, ngươi làm rất đúng, những việc này là không thể toàn trách ngươi.”

Đồng thị nghe thấy Tề Lạc nói như vậy, huyền tâm cũng buông xuống, Tề Lạc tâm địa mềm, bọn họ cảm thấy Tề Lạc khả năng không tiếp thu được ra mạng người sự tình, cho nên bọn họ phu thê thương lượng một chút vẫn là không có nói cho nàng, chỉ là hôm nay Tứ a ca vừa nói khởi việc này, bằng Tề Lạc thông minh nhất định sẽ nghĩ đến, cùng với làm nàng từ người khác kia hiểu biết, không bằng tự mình nói cho nàng hảo. Rốt cuộc bọn họ cũng có thể bảo hộ nàng cả đời, Tề Lạc hay là nên tiếp thu hắc ám một mặt mới hảo, quá mức thiên chân mềm lòng tại đây chính là không có hảo kết quả.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 80

“Không có việc gì, chỉ là bị một ít vết thương nhẹ, làm có chút người thất vọng đâu.” Đồng thị nhìn Đồng Ngạc thị cười như không cười nói.

Lão thái thái ngồi dậy thân mình, vẫy lui đám vai nha đầu, “Ta đây liền an tâm rồi, ta tuy tại nội trạch, cũng nghe quá nha hoàn bà tử nói lên quá bên ngoài sự, ngươi cũng không nên tin tưởng những cái đó đồn dãi, đó là châm ngòi bọn họ huynh đệ chi gian cảm tình, nếu là làm ta biết đây là ai tạo diêu, một hai phải hảo hảo sửa trị này những tiểu nhân không thể.”

Tề Lạc giơ lên nhàn nhạt ý cười, để lộ tin chính là Tú a ca cùng tám a ca, không biết lão thái thái có bao nhiêu đại sức lực có thể sửa trị bọn họ? Nhìn Đồng Ngạc thị biểu tình, Tề Lạc biết nàng có thể là hiểu biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ

Lão thái thái nói nàng cũng vẻ mặt xấu hổ.

Nhin Đồng thị uống trà không có nói tiếp, lão thái thái lại nói “Lăng Trụ chính là càng ngày càng tranh đua, xem ra gia tộc phục hưng trọng trách vẫn là muôn dừng ở hắn trên người. Bất quá lại chịu trọng dụng cũng không thể đã quên huynh đệ không phải? Hắn hắn là cùng Lăng Thành nhiều hơn thân cận mới là, đánh hổ còn thân huynh đệ đâu, Lăng Thành tuy rằng mới có thể hữu hạn, nhưng là vẫn là có thể giúp được với vội.”

Đồng thị buông chén trà, thong thả ung dung nói “Lão thái thái lời này vẫn là muốn cùng đường ca nói mới đúng, nhà của chúng ta lão gia chỉ là cơ duyên xảo hợp đi đến này một bước, đường ca tài hoa xuất chúng, tâm kế cũng đủ, tương lai nhất định sẽ được đến trọng dụng. Đường ca lại là tám a ca nhìn trúng Địa nhân, phong cảnh vẫn là ở phía sau. Chúng ta lão gia tử tâm nhẫn, chỉ biết trung với hoàng mệnh, lại khuyết thiếu đường ca thủ đoạn, mỗi ngày kêu đánh kêu giết, đường ca ở Lại Bộ, kia chính là cái đã có nước luộc lại có thể diện chỗ ngồi, chúng ta lão gia là giúp không được gì.”

Lão thái thái suy nghĩ sâu xa không nói, Đồng thị lại tiếp theo nói “Nhi thái thái tam cô nương mà xưng hô ta đã thật lâu chưa từng nghe qua, như thế nào cảm thấy có chút chói tai đâu? Đường bá mẫu vẫn là đem xưng hô đổi trở về đi, rốt cuộc cũng phân gia, có một số việc vẫn là kiêng dè một ít mới hảo, huống hồ xưng hô cũng không thể đại biểu chúng ta hai nhà chi gian cảm tình.”

Lão thái thái nhìn chằm chằm Đồng thị nói “Ngươi đây là khăng khăng cùng chúng ta xa lạ? Ai cho ngươi lớn như vậy mà thể diện, Lăng Trụ chính là ta nuôi lớn, ta nói bọn họ huynh đệ như thế nào xa lạ đâu, nguyên lai Lăng Trụ không có cưới hiền thê nha!”

Đồng thị đứng dậy, bình tĩnh nói “Chúng ta hai nhà không phải xa lạ, mà là căn bản là không phải một đường, đường bá mẫu nuôi lớn chúng ta lão gia, chúng ta một nhà đều tâm tồn cảm kích, cũng tưởng hướng ngươi tiến tiến hiếu đạo, cho nên đường bá mẫu nếu là thiếu cái gì, thiếu cái gì, hoặc là có cái gì muốn ăn, tưởng chơi mà, cứ việc phân phó xuống dưới, nhà của chúng ta tuy rằng căn cơ nông cạn, nhưng là nhất định sẽ tận lực thỏa mãn ngươi. Lăng Thành đường huynh mà xử sự thủ đoạn cùng chúng ta lão gia kém quá nhiều, ngạnh muôn niết cùng ở một khối, ngược lại dễ

dàng sinh sự, rốt cuộc chính là ruột thịt huynh đệ cũng có chí hướng bất đồng, huống chi bọn họ. Xa chút ngược lại lẫn nhau càng tự tại một ít.”

Lão thái thái hơi há mồm không có nói ra lời nói tới, rốt cuộc nàng cũng chọn không ra Đỗng thị sai tới. Đỗng Ngạc thị là biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ, nhìn Đỗng thị nói chuyện sắc bén cũng không khỏi âm thầm giật mình, cấp lão thái thái đệ thượng trà nói “Ngạch nương mà ý tú chỉ là hy vọng bọn họ huynh đệ có thể quá hòa thuận ở chung, không có bên ý tú. Đệ muội mà hiểu tâm, ngạch nương trong lòng hiểu rõ.”

Sau đó lại đổi lão thái thái nói “Ngạch nương, dù sao chúng ta đều là người một nhà, thật đúng là có thể xa? Đường đệ tòng quân, chúng ta lão gia từ văn, này bất chính ứng văn võ song toàn những lời này sao.”

Lão thái thái tiếp nhận trà uống một ngụm, thuận thuận khí nói “Lăng Trụ túc phụ, ngươi vẫn là nhiều hướng Lăng Thành túc phụ học tập mới là, ngươi nhìn xem nàng nói chuyện có lý xuôi tai lại thực hiền huệ, ngươi muốn luôn là như vậy mà chơi tiểu tính khó bảo toàn Lăng Trụ không sinh ra ngoại tâm tới. Ta nghe nói hắn hiện tại chỉ có một thiếp, liền cái thông phòng đều không có. Tuy rằng có con vợ cả ở, nhưng là ai có thể đảm bảo sẽ không xuất hiện cái gì trạng huống, ngươi vẫn là muốn thu xếp một cái hiểu được hầu hạ người hảo.”

Đỗng thị nắm chặt nắm tay nói “Chúng ta lão gia tâm tư tất cả đều dùng ở vì Hoàng Thượng ban sai thượng, huống hồ một thê một thiếp nhi nữ song toàn, lão gia cũng đã rất thấy đủ địa, hắn nhưng không đuổi kịp đường ca sẽ đau lòng người. Ta cũng không có đường xấu hiền huệ, nếu là làm cho gia trạch bất an ngược lại làm người chê cười. Việc này đường bá mẫu liền không cần lo lắng, ta sẽ xử lý tốt.”

Nha đầu tiên vào hồi bẩm nói “Hai vị tô di nương túi.” Tề Lạc phát hiện Đỗng Ngạc thị nghiêm trọng hiện lên một tia ghen ghét cùng cùu hận,

xem ra mỗi người đàn bà đều không tiếp thu được loại sự tình này nha. Hai cái giống nhau như đúc mười sáu bảy tuổi có thiếu nữ hồn nhiên cùng thiếu phụ phong vận nữ tử đi đến. Tề Lạc phát hiện trong đó một cái bụng cũng đã rất lớn, bọn họ nên là Lăng Thành tân nạp kia đổi hoa ty muội đi.

Các nàng trước kiều nhu hướng lão thái thái hành lễ, lão thái thái nhìn bụng to nói “Này đều khi nào, như thế nào còn có thể ra bên ngoài chạy đâu, ta không phải đã miễn các ngươi quy củ sao?”

Không mang thai cái kia dùng nũng nịu tiếng nói nói “Hồi lão phu nhân nói, thiếp nghe nói đường lão gia gia quyền tới rồi, thiếp cùng tỷ tỷ trước nay liền không có gặp qua các nàng đâu, cho nên muốn muôn đến xem, có thiếp ở tỷ tỷ bên người, là sẽ không làm nàng xảy ra chuyện.”

Đồng Ngạc thị cắn chặt răng, vẫn là cười nói “Đây là lão gia tân nạp di thái thái, có thai chính là tô liếu, bên cạnh chính là tô dương.”

Tô dương nhiệt tình nói “Không nghĩ tới đường thái thái thế nhưng là như vậy phú quý hiền lành, lạc cô nương trổ mã cũng, nhìn chính là hiểu quy củ người, vẫn là đường thái thái giáo dục hảo.” Đồng Ngạc thị nghe xong không khỏi nắm chặt khăn.

Đồng thị nói “Không thành tưởng có thể nhìn thấy các ngươi, lúc trước đường ca nạp khi còn nhỏ chính đuổi kịp ta ở suối nước nóng thôn trang thượng duong bệnh, nhìn các ngươi kiều mị bộ dáng tất nhiên cực đến đường huynh thích, đường tẩu lại là một cái cực hiền huệ người, nhất định sẽ đổi xử tử tế của các ngươi, bởi vậy các ngươi cũng sẽ không thiếu gì đó.” Nói xong, liền đem trên cổ tay mang theo một đôi thuỷ ngọc vòng tay hái được xuống dưới, “Này liền đương đưa các ngươi lễ gặp mặt, nhưng ngàn vạn không cần ghét bỏ.”

Tô dương tiếp nhận cười nói “Kia thiếp liền cảm ơn đường thái thái ban thưởng. Đường thái thái thường, tất nhiên là trân phẩm, nhìn này vòng tay lục liền làm cho người ta thích.” Sau đó nhìn nhìn Tề Lạc trên lỗ tai mang màu đỏ nhạt mà trân châu hoa tai, cảm thán nói “Thiếp thật là dài quá kiến thức, không nghĩ tới hạt châu cũng có khác nhan sắc, lạc cô nương cùng này đậm hồng hạt châu hoa tai thật là xứng đôi cực kỳ, ai, chúng ta trân cô nương đời này đều mang không được đỏ, thật là đáng tiếc đâu.”

Tề Lạc nhìn bỗng nhiên thay đổi sắc mặt Đỗng Ngạc thị nói “Này đổi hoa tai là Hoàng Thượng thường, nếu không phải ngựa kinh ngạc, chúng ta cũng không chiếm được, chính ứng Tái ông mất ngựa nào biết phi phúc những lời này.”

“Khó trách, khó trách, cũng chỉ có trong hoàng cung ra tới mà mới có thể như vậy tinh xảo kỳ lạ đi.” Tô dương cảm thán nói.

Tề Lạc nhìn Đỗng Ngạc thị hỏi “Tề Châu tỳ tỷ mà bệnh ra sao? Nghe nói bệnh của nàng đem tuyển tú đều trì hoãn?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 81

“Cô nương như vậy thủy tinh giống nhau nhân nhi, ai có thể không yêu đâu, huống hồ tính tình cũng bình thản, tuy rằng có đôi khi xử sự cùng bên cô nương không quá giống nhau, nhưng là nếu chúng ta nếu là không phạm sai, cô nương đối chúng ta vẫn là thực hòa khí.” Hồng Anh thâm chấp nhận gật gật đầu nói “Cho nên mặc kệ nói như thế nào ta là quyết định đi theo cô nương cả đời, đi ra ngoài xứng người còn không bằng đi theo cô nương bên người càng tự tại chút.”

Mây tía vừa định nói chuyện, lại vào được một tiếu nha đầu, trong tay cầm thiệp mời, “Hồng Anh tỷ tỷ, đây là phía trước đưa tới mà, nghe nói là dụ thân vương phủ Thục Viện cô nương đưa tới.”

Hồng Anh tiếp nhận thiệp mời, đem nó đặt ở trên bàn, đối mây tía nói “Thục Viện cô nương chính là có một trận không cùng cô nương gặp mặt, không biết này lại là tới nào vừa ra?” Mây tía lắc đầu, cũng đoán không ra.

Sắc trời sát ruộng lâu thời điểm, Tè Lạc mới vẻ mặt mỏi mệt về tới chính mình nhà ở, hôm nay nàng nhưng bị Tè Giác lăn lộn quá sức, thật là không biết hắn giống ai. Hồng Anh cấp Tè Lạc bưng lên trà cùng điểm tâm, quan tâm hỏi “Cô nương bằng không liền sớm chút nghỉ ngơi đi, thái thái kia nói một tiếng liền thành.”

Tè Lạc nghĩ nghĩ nói “Nói mà cũng là, ngươi đi cùng ngạch nương nói, hôm nay ta liền không bồi nàng dùng cơm, làm a mã hảo hảo bồi hắn đi, a mã hắn là đã trở lại đi?”

Hồng Anh sắc mặt ửng đỏ gật đầu. Đối với chính mình gia lão gia cùng thái thái chi gian mà cảm tình. Các nàng này đó đương hạ nhân mà đều tâm sinh hâm mộ. Rất nhiều nha hoàn đều hy vọng có thể tìm được lão gia như vậy mà phu quân. Cũng có chút có dã tâm mà. Nhưng là đều bị thái thái cùng cô nương không dấu vết mà tiêu trừ. Hơn nữa cô nương thường thường mà gõ bọn nha đầu. ‘ thà làm người nghèo thê không vì người giàu có thiếp ’. Lão gia đối thái thái lại như vậy mà tình thâm ý trường. Bọn nha hoàn cũng liền đều nghỉ ngơi tâm tư.

Tần ma ma tiến vào thấy Tè Lạc có chút xui lơ mà dáng ngồi. Không dấu vết mà nhíu nhíu mày. Chỉ là không nói gì thêm. Hồng Anh thấy Tè Lạc nghỉ ngơi mà không sai biệt lăm. Liền đem Thục Viện mà thiệp đẩy tới. Tè Lạc nhìn nhìn này trương tinh xảo mà thiệp. Là mời nàng hậu thiên tham kiến dụ thân vương phủ mà cúc hoa yến. Thiệp tìm từ phi thường mà hoa lệ. Nhưng là Tè Lạc cảm thấy thiếu những người này tình điệu. Ngay sau đó nghĩ đến chính mình cùng Thục Viện mà quan hệ. Tè Lạc đem thiệp còn tại trên bàn.

Tần ma ma cầm lấy thiệp nhìn nhìn. Đối Tè Lạc khuyên nhủ “Lời này tuy là cao ngạo một ít. Cô nương cũng nên minh bạch này dù sao cũng là xuất từ dụ thân vương phủ sao. Cô nương không đáng vì này đó việc nhỏ sinh khí.”

“Ta căn bản là không phải vì cái này. Nói ngươi cũng không rõ. Ta sẽ không đi mà. Thấy Thục Viện ta liền nghĩ đến. Dù sao ta không nghĩ tái kiến nàng.” Tè Lạc giận dỗi mà nói.

Đối với Thục Viện lấy chính mình đương ván cầu mà sự. Nàng vẫn là canh cánh trong lòng mà.

Tần ma ma thở dài nói “Cô nương ngươi như vậy là không thành mà. Dụ thân vương phủ không sai biệt lăm mỗi năm đều sẽ tổ chức cúc hoa

yén. Mời mà nhiều là gần chi hoàng thân quốc thích danh môn quý nữ. Cô nương có thể được đến loại này thiệp. Tất là được đến dụ thân vương phủ mà tán thành. Thực Viên cô nương tuy nói ở vương phủ được sủng ái. Nhưng là nàng rốt cuộc không phải đứng đắn địa chủ tử. Loại sự tình này nàng là làm không được chủ mà.”

Tề Lạc có chút giật mình hỏi “Không phải nói nàng lại vương phủ đương quận chúa dường sao? Hoàng Thượng đối nàng không phải thập phần yêu thương sao?”

Tần ma ma một bên ân Tề Lạc bả vai, một bên nói “Mặc kệ nói như thế nào, thân phận của nàng ở nơi đó bãi đậu, rốt cuộc không phải Vương gia thân cốt nhục, ở được sủng ái cũng cũng không có danh phận. Hoàng Thượng tâm tư ai có thể đoán được, lấy Thực Viên cô nương như vậy cao ngạo tính tình, thánh lòng đang, tự nhiên là mọi cách hảo, nếu là ngày nào đó mất thánh tâm, vương phủ lại là như vậy phùng cao dãm tháp chõ ngồi, nô tỳ chính là không xem trọng Thực Viên cô nương tiền cảnh.”

Tề Lạc nhẹ giọng nói “Ân, sẽ không như vậy đi, ta xem Thực Viên chính là cái rất khôn khéo, nàng như thế nào cũng sẽ không mất Hoàng Thượng sủng ái.” Tuy rằng Tề Lạc thầm hận Thực Viên, rốt cuộc nàng cũng không nghĩ nhìn đến Thực Viên xui xẻo, Tề Lạc chỉ hy vọng chính mình không cần cùng nàng lại dắt thượng quan hệ thì tốt rồi.

“Có một số việc chính là nói không chừng, thánh tâm chính là khó nhất trắc, đặc biệt là.” Tần ma ma nhìn thoáng qua Tề Lạc không có tiếp theo nói.

“Đặc biệt là? Đặc biệt là cái gì? Người như thế nào nói chuyện cũng nửa thanh nửa thanh?”

Tần ma ma nhìn Tè Lạc bộ dáng, trên mặt tràn ra nhàn nhạt ý cười, bất quá vẫn là xoay đè tài nói “Đặc biệt là nàng như vậy cao ngạo, Hoàng Thượng tuy rằng thích kiêu ngạo sang sảng một ít nữ tử, nhưng là Thục Viện cao ngạo cùng không quá chú ý lễ nghĩa, cái này làm cho vẫn luôn chú trọng nhà Hán lý học Hoàng Thượng sẽ không quá vừa lòng. Tuy rằng hiện tại còn nhìn không ra tới, nhưng là nô tỳ dám cắt định Thục Viện cô nương nếu là lại không chú ý chính mình tính tình, như vậy tương lai nàng kết quả sẽ không quá hảo.”

Tè Lạc nghe xong Tần ma ma nói cũng không khỏi suy nghĩ sâu xa lên, Khang Hi hắn là thực sủng ái Nghi Phi, theo dã sử thượng nói, Nghi Phi tính tình liền rất lanh lẹ, xem ra Khang Hi thật đúng là giống Tần ma ma nói thích như vậy nữ tử. Khang Hi tính cách biến hóa vẫn là rất đại, ở lúc tuổi già thời điểm, hắn giống như càng thích nhà Hán nữ tử kiều nhu cùng săn sóc. Chỉ là lấy một cái trong cung ma ma thế nhưng có thể như vậy hiểu biết Khang Hi tập tính, thật sự là có chút kỳ quái.

Nhin trầm mặc Tè Lạc, Tần ma ma lại nói “Cô nương nói Thục Viện cô nương khôn khéo, vẫn là có chút sai lầm, xem người vẫn là muốn xem cẩn thận một ít mới đúng. Thục Viện cô nương nếu là thật khôn khéo, nên thura dịp thánh tâm còn tự cấp chính mình tìm cái hảo quy túc. Sao có thể giống nàng dựa vào Hoàng Thượng sủng ái, ai đều không bỏ ở trong mắt.”

Tè Lạc nhẹ giọng nói “Nàng cũng tìm, chỉ là có chút người chướng mắt nàng, mà coi trọng nàng Địa nhân, Thục Viện lại không thích. Hôn sự tự chủ ở nàng kia giống như vẫn là cái phiền toái sự đâu? Nếu là loại sự tình này có thể cho ta, thật là tốt biết bao.”

Tần ma ma nghe xong nhẹ nhàng lắc đầu, “Cô nương, ngươi tương lai nhất định sẽ trải qua tuyển tú, vẫn là không cần có loại này hy vọng xa vời mới hảo. Bất quá cô nương cũng muốn quá mức lo lắng, Hoàng Thượng nhất định sẽ cho cô nương chỉ cái hảo mà. Hôn sự tự chủ đối lão gia như

vậy huân quý tới nói ngược lại không tốt, rốt cuộc Hoàng Thượng tự mình chỉ hôn đổi hoàng thân quốc thích tới nói chính là cực đại mà vinh quang mà chỉ hôn tú nữ cũng có thể ở nhà chồng có cũng đủ thể diện.”

Tề Lạc có chút ủ rũ, chính mình lại không nghĩ

Quý nhà, nghĩ đến đại công lớn trung sinh hoạt Tề Lạc liền không khỏi có chút đâu sao thảo luận đến nơi này? Giống như có chút lệch khỏi quỹ đạo đâu, chiểu ngươi nói như vậy, cái này cúc hoa yến vẫn là rất quan trọng? Chỉ là những cái đó khuê tú ta thật đúng là thích không nỗi. Cùng ta tính cách không hợp, vẫn là không đi mà hảo đi!”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 82

Tiểu nút thắt cầm lấy cây quạt tiến lên cấp Bảo Thái quạt nói “Gia tuy nói vào thu, chính là thời tiết này chính là so trước kia còn nhiệt chút.”

Bảo Thái nâng lên tay hướng về phía tiểu nút thắt mà đầu đánh một chút. Cười mắng nói “Như thế nào sẽ điều trị gia? Mau nói chính sự. Đừng xả những cái đó vô dụng mà. Gia biết ngươi coi trọng kia khói hàn ngọc. Chờ gia ngày nào đó cao hưng. Liền thưởng ngươi.” Thấy tiểu nút thắt như vậy. Bảo Thái trong lòng cũng có đếm.

Tiểu nút thắt đầy mặt ý cười mà nói “Kia nô tài liền cảm ơn gia. Nô tài mới vừa đến tin tức. Tề Lạc cô nương đã xác định tới dụ thân vương vương phủ tham gia cúc hoa yến. Từ tước phủ mà nô tài chính là miệng thực nghiêm mà. Vì nghe được xác thực tin tức. Nô tài chính là đứng đắn phí chút công phu đâu.

Tề Lạc cô nương chính là trên cơ bản không ra khỏi cửa mà. Lần này có thể tới chúng ta trong phủ. Xem ra nàng cùng gia vẫn là có duyên mà.”

“Biết ngươi vất vá. Ngươi là gia tin được dùng được với Địa nhân. Người mà dụng tâm gia là sẽ không quên mà. Bất quá về sau hỏi thăm tin tức vẫn là muốn càng thêm tiểu tâm chút. Hiện giờ mà tử tước phủ chính là bất đồng ngày xưa. Trong kinh rối rắm phức tạp. Minh mắt Địa nhân khẳng định không ít. Tuy nói gia không để bụng này đó. Chính là nàng là cực yêu quý danh dự Địa nhân. Tuy nói nàng rơi lệ mà bộ dáng vẫn là khá

xinh đẹp mà. Chính là.” Bảo Thái dừng một chút. Nhìn nhìn cái chai nhẹ giọng nói “Gia thật đúng là không nghĩ lại nhìn thấy nàng mà nước mắt. Tỗng cảm thấy trong lòng rầu rĩ mà.”

Nhin tràn ngập hoang mang địa chủ tử. Tiếu nút thắt trong lòng sáng tỏ. Xem ra hạng nhất phong lưu mà thế tử gia lần này thực sự là hâm đi xuống. Hạng nhất tùy hứng làm bộ mà thế tử gia. Điều đã học được vì Tề Lạc cô nương suy xét. Xem ra Tề Lạc cô nương tương lai ở dụ thân vương địa vị chính là thực cung cố mà. Tiếu nút thắt âm thầm nhắc nhớ chính mình. Ngàn vạn cũng không nên đặc tội bị thế tử gia đặt ở đầu quả tim mà Tề Lạc.

Bảo Thái tuy rằng vui sướng Tề Lạc có thể tới dụ thân vương phủ. Chính là bình tĩnh lại không khỏi nhíu nhíu mày. “Ngươi này nô tài mưu ma chước quý nhiều. Ngẫm lại chiết làm gia cùng nàng thấy thượng một mặt. Vương phủ quy củ đại. Tới Địa nhân có bao nhiêu. Người cấp gia hảo hảo ngẫm lại. Như thế nào lại không làm cho người khác chú ý mà dưới tình huống cùng nàng gặp mặt? Hoàn thành việc này gia thật mạnh có thường.”

Tiểu nút thắt vẻ mặt đau khổ nghĩ nghĩ, “Gia việc này thật đúng là cấp không tới, chỉ có thể đến lúc đó xem tình huống, mỗi năm chúng ta trong phủ làm hội hoa quy củ đều thực nghiêm, nếu là gia năm nay quá mức để ý còn không biết sẽ bị truyền thành cái dạng gì đâu?” Nhìn Bảo Thái thay đổi sắc mặt, tiểu nút thắt nói tiếp “Chúng ta chính là đường đường dụ thân vương phủ, Tề Lạc cô nương vào phủ thấy loại này phồn hoa phú quý trường hợp, có lẽ liền sửa lại chú ý đâu? Cho nên gia không cần quá lo lắng.”

“Sẽ không, nàng hắn là sẽ không để ý này đó, nếu là nàng thật để ý này đó gia cũng sẽ không đổi nàng như vậy để bụng, loại sự tình này ngươi không rõ. Bất quá ngươi nói cũng có đạo lý, loại sự tình này không thể cấp,

thật đúng là tùy cơ ứng biến, mặc kệ nói như thế nào, gia còn có thể thấy nàng.”

Tiểu nút thắt trước mắt sáng ngời nói “Gia, nô tài nhưng nghe nói Thục Viện cô nương cùng Tè Lạc cô nương tốt hơn, có thể hay không làm nàng ngẫm lại chiết, rốt cuộc đều là khuê tú nói lên lời nói tới cũng phuong diện không phải!”

Bảo Thái nghĩ nghĩ, sau đó lắc đầu nói “Việc này nếu là nói cho Thục Viện chỉ có thể càng ngày càng loạn, nàng cái kia tính tình chính là dấu không được chuyện, hơn nữa Thục Viện tâm cơ cũng không nhỏ đâu, Tè Lạc như vậy trong sáng nhân nhi, cùng Thục Viện kiêu căng hợp không đến cùng nhau, người nhưng ngàn vạn không cần ở Thục Viện trước mặt lậu cái gì. Y gia xem Hoàng Thượng đối Thục Viện sủng ái cũng không có như vậy thâm, tương lai sự vẫn là rất khó nói.”

Tiểu nút thắt biết chính mình chủ tử chỉ cần nghiêm túc lên sức quan sát vẫn là rất mạnh, cho nên vội vàng gật đầu nói “Nô tài nhớ kỹ, thỉnh gia yên tâm, nô tài là tuyệt đối sẽ không tiết lộ bất luận cái gì sự.” Sau đó lại đối Bảo Thái bẩm báo nói “Gia, vừa rồi nô tài nhận được tin tức nói là tám a ca thỉnh ngài đến trong phủ có việc thương lượng.”

Bảo Thái đứng lên hoạt động một chút cổ cùng bả vai nói “Hiện tại các hoàng tử mỗi người đều không an phận, chúng ta phủ là thừa kế võng thế thân vương phủ, này đã là tối cao vương tước. Này trận gia xử lý chính sự mới phát hiện có một số việc gia trước kia vẫn là tưởng đơn giản một ít, tuy nói tám phúc tấn cùng tôn thất quan hệ gần, gia nhìn tám a ca cũng thân thiết, chính là Hoàng Thượng tâm tư ai cũng không biết, cho nên có một số việc chờ một chút, nhìn lại đi.”

Tiểu nút thắt không xác định nói “Kia tám a ca kia? Gia chuẩn bị như thế nào ứng đối?”

Bảo Thái cũng không có trả lời, chỉ là nhìn trong tay Tây Dương cái chai trầm mặc, đối với tám a ca hắn là đánh tâm nhẫn trống được trọng, chỉ là rốt cuộc hiện tại hắn gánh vác vương phủ mà tương lai, nếu chính mình thật là làm ra sai lầm quyết định, như vậy tương lai đối vương phủ ảnh hưởng liền quá lớn. Bảo Thái do dự do dự không biết chính mình nên như thế nào lựa chọn, ủng lập chi công liền giống như một phen lóa mắt vô vỏ bảo kiếm giống nhau ở trước mặt hắn huyền, đã tràn ngập dụ hoặc lại dễ dàng vết cắt chính mình.

Tới rồi cúc hoa sê nhật tử,

Thần lên làm xong thể dục buổi sáng về sau, tùy tiện dùng một chút cơm sáng, đã bị Tân trước đài, nhìn Tân ma ma dùng nhiệt độ cực cao sữa bò hơn nữa mật ong cùng với trân châu phán giảo thành hồ trạng, sau đó dùng tân nấu tốt trứng gà đi da, dính cháo hướng Tề Lạc trên mặt chậm rãi bôi. Tề Lạc không tiến giật mình há to miệng, cái này nàng hắn là không phải xuyên qua mà đi.

“Cô nương da thịt khẩn trí tinh tế, đây đều là tốt, chỉ là muốn cũng muốn hảo hảo bảo dưỡng mới là, hiện tại ai nói gió thu còn không có khởi, nhưng là cũng muốn cẩn thận một ít.” Tân ma ma biên lộng liền nói.

Tề Lạc từ Tân ma ma vào phủ về sau liền không có ở đã làm mặt nạ, chính là sợ chính mình quá mức đặc biệt khiến cho hoài nghi, hiện tại loại tình huống này, Tề Lạc nhịn không được há mồm hỏi “Tân ma ma, ngươi cái này biện pháp là từ đâu biết mà.”

Tân ma ma sững sót một chút, sau đó nói “Cô nương không hiểu được sao? Tuy nói trân cô nương tuỳ tiện không tuân thủ quy củ, nhưng là nàng những cái đó biện pháp vẫn là tốt lắm, trong cung các chủ tử cũng đều ở dùng.”

Tề Lạc huyễn tâm rốt cuộc buông xuống, nếu là thật sự gặp được một cái người xuyên Việt, Tề Lạc liền cảm thấy chính mình lớn nhất bí mật giống như bị bắt lấy giống nhau. Tề Trân có phải hay không xuyên qua nhân sĩ đâu? Vẫn là nàng xuyên qua thời điểm ra cái gì vấn đề, Tề Lạc cảm giác này thực sự như là một cái mê giống nhau.

Chờ đến Tân ma ma rốt cuộc cấp Tề Lạc làm xong mặt nạ, lấy ra các kiểu son phấn, Tề Lạc nhìn trước mặt mà chai lọ vại bình, “Tân ma ma ta thích hướng trên mặt đồ quá nhiều son phấn, ta còn là càng thích thanh đạm một ít mà, cho nên loại sự tình này vẫn là ta chính mình đến đây đi.”

“Cô nương, ngoài yên tâm nô tỳ là biết ngươi yêu thích mà, nô tỳ nhất định sẽ không làm ngươi thất vọng.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 83

Thế tử phúc tấn vẻ mặt ôn hoà nói “Hôm nay các vị cô nương có thể tới dự thân vương phủ ngắm hoa, ta thập phần vinh hạnh, hy vọng các vị có thể chơi vui sướng, nếu là thích làm thơ nói, vương phủ cũng cho các ngươi cung cấp giấy và bút mực, ta thật là hy vọng có thể thưởng thức đến các vị quý nữ mà tài hoa.”

Tề Lạc huyền tâm rốt cuộc buông xuống, xem ra cũng không phải muôn mỗi người đều làm thơ nha, thật sự là quá tốt. Buông tâm sự mà Tề Lạc bắt đầu đánh giá này những danh môn quý nữ, trong đó có mấy cái thật là thật xinh đẹp, đặc biệt là cái kia một thân áo tím mười lăm sáu tuổi cô nương thật sự giống thần phi tiên tử giống nhau, nàng là Tề Lạc tới cổ đại gặp qua xinh đẹp nhất mà nữ hài. Tề Lạc hỏi Nhã Tình, “Cái kia thế tử phúc tấn bên cạnh cô nương là ai nha? Nàng trổ mã đến hảo tinh xảo nha.”

Nhã Tình nhìn xem nói “Đương nhiên xinh đẹp, ngươi nói mà kia chính là kinh thành đệ nhất mỹ nữ nha, nàng là mã võ chi nữ, nàng kêu như nguyệt, tuy nói là con vợ lẽ, nhưng là nàng dung mạo cùng tài hoa đều là cực kỳ xuất sắc, bị nhân xưng chi vì nga lâm phàm đêu, nàng bá phụ chính là đại học sĩ mã tè đại nhân.”

“Ân. Đích xác đam đương nỗi cái này xưng hô. Xem tuổi tác hắn là bị chỉ hôn đi. Cũng không biết ai như vậy mà vận may được đến này đóa xinh đẹp nhất mà hoa tươi.”

Nhã Tình cười nói “Vừa thấy ngươi liền không chú trọng tú nữ chi gian mà tin tức. Nàng này giới tuyển tú mà thời điểm chính đuổi kịp bệnh tật. Cho nên bỏ lỡ. Cái này làm cho kinh thành mà hoàng thân quốc thích đệ tử đều đấm ngực dừng chân đâu. Cho nên nàng hiện tại vẫn là danh hoa vô chủ nha.” Sau đó nhẹ giọng nói “Chỉ là đáng thương tích nguyệt. Vốn là mã tè đại nhân trung niên đến mà đích nữ. Đơn giản là. Ai. Nỗi bật tất cả đều bị như nguyệt đoạt đi.”

“Tích nguyệt? Mã tè đại nhân mà đích nữ? Là cái nào nha? Vì cái gì đáng tiếc đâu?” Tề Lạc không khỏi hỏi.

Nhã Tình đánh giá một chút bốn phía. Sau đó lén lút hướng trong một góc chỉ chỉ. Nói “Đó chính là tích nguyệt. Nàng rất ít ra cửa mà. Đặc biệt là cơ bản bất đồng như nguyệt ở cùng cái trường hợp xuất hiện. Không nghĩ tới hôm nay nàng cũng tới. Tương đối mà tư vị nhất định thật không dễ chịu.”

Tề Lạc theo Nhã Tình địa phương hướng ở trong góc phát hiện tích nguyệt. Nàng không khỏi trong lòng căng thẳng. Tích nguyệt cùng chính mình ở hiện đại khi không giảm béo mà bộ dáng rất giống. Như vậy mà tự ti. Chỉ có thể súc ở trong góc. Nếu không phải bởi vì người khác mà kích thích. Tề Lạc cũng sẽ không hạ định quyết định ở thi đại học xong sau giảm béo. Ngẫm lại kia đoạn giảm béo mà trải qua Tề Lạc còn lòng còn sợ hãi. Kia thật là quá thống khổ. Đúng là thấy được chính mình giảm béo khi mà vất vả. Cho nên Đồng thị hiện giờ mới càng chú trọng ẩm thực khỏe mạnh. Tuy rằng chính mình trừ đại bộ phận mà thịt mỡ. Nhưng là chính mình mà dáng người vẫn là thiên béo mà. Bất quá khi đó mà Tề Lạc cũng thực vừa lòng.

Nhã Tình vỗ vỗ Tề Lạc hỏi “Ngươi làm sao vậy? Tưởng cái gì đâu? Người có phải hay không cũng cảm thấy tích nguyệt cùng như nguyệt vô pháp so nha?”

Tè Lạc lắc đầu, tràn ngập cảm hoài nói “Vì cái gì muôn so đ đâu? Mỗi người đều hắn là có chính mình sở trường mới đúng, tích guyệt tuy rằng béo một ít chính là ta cảm thấy nàng thực đáng yêu nha, huống hồ nàng cũng không gọi béo đi, chỉ có thể nói nàng thực đầy đặn.” Tích guyệt ở Tè Lạc trong mắt đích xác không tính béo, chỉ là ở thanh triều tích guyệt loại này hình thể ở khuê tú bên trong thực thấy được, đặc biệt là nàng còn

Dạng xuất sắc đường tỷ.

Nhã Tình đôi mắt cười cong cong nói “Ta liền biết ngươi là bất đồng, đôi mắt của ngươi như vậy trong sáng, nhất định sẽ không giống những người khác như vậy thế lực, khinh thường tích guyệt.”

Tè Lạc có chút mặt đỏ nói “Ta không có ngươi nói như vậy hảo, nhìn dáng vẻ ngươi cùng tích guyệt hắn là bằng hữu đi, giúp chúng ta giới thiệu một chút đi.”

Nhã Tình có chút khó xử nhìn xem tích guyệt, lại nhìn xem Tè Lạc, “Tích guyệt không mừng cùng xuất sắc cô nương ở bên nhau, Tè Lạc ngươi thực xuất sắc, chỉ sợ tích guyệt sẽ không thích ngươi. Bất quá tựa như ngươi nói, tích guyệt sở trường chính là vẽ tranh, nàng họa phi thường phi thường xuất sắc, chỉ là mọi người nhìn không tới mà thôi.”

Tè Lạc thấy phòng khách trung khuê tú đại bộ phận đều vây quanh ở thế tử phúc tấn cùng như guyệt bên người, còn lại cũng đều đến hoa viên ngắm hoa. Tuy rằng Tè Lạc muốn nhận thức tích guyệt nhưng là tựa như Nhã Tình nói, nếu tích guyệt không mừng, chính mình quá mức dựa trước cũng sẽ đối tích guyệt sinh ra áp lực đi. Tè Lạc hướng hoa viên nhìn lại, thấy các màu cúc hoa tranh nhau mở ra thật là rất mĩ, hơn nữa tuy là cúc hoa sẽ, nhưng là trong vườn cũng có chút hi hữu hoa cỏ, nhất xông ra chính là kia vài cọng trân phảm hoa trà. “Nhã Tình, chúng ta đi hoa viên nhìn xem đi, những cái đó hoa thật là thật xinh đẹp.”

“Ta còn là trước nhìn xem tích nguyệt hảo, nàng không có gì bằng hữu, ta rất lo lắng nàng.” Nhã Tình nhìn tích nguyệt phương hướng đau lòng nói.

Lúc này như nguyệt tại bên người vài tên khuê tú làm bạn hạ, đi tới tích nguyệt bên người, các nàng giống như đang nói cái gì, tích nguyệt sắc mặt biến đổi đầy ra đám người chạy đi ra ngoài. Nhã Tình thấy loại tình huống này, trước hướng Tề Lạc xin lỗi mà cười cười cũng vội vàng đuổi theo. Tề Lạc nghe thấy một cái nũ hài cười nói “Thật là hảo hảo cười, tích nguyệt như vậy còn dám xuyên cùng như nguyệt ngươi giống nhau quần áo, thật là quá đẹp hưng này đó quần áo. Bất quá nàng sức lực nhưng thật ra rất đại, thật không hổ lớn lên như vậy béo, ha ha.”

Như nguyệt nhàn nhạt nói “Mặc kệ nói như vậy nàng đều là bá phụ mà nữ nhi, các ngươi không cần nói như vậy nàng, tuy rằng ta cũng cảm thấy nàng vụng về một ít.”

Người bên cạnh cười mà càng hoan, “Ai không biết mã tề đại nhân nhất coi trọng chính là như nguyệt ngươi, liền tính tích nguyệt là đại nhân nữ nhi cũng không vượt qua được ngươi đi.” Như nguyệt vẫn luôn duy trì nhàn nhạt tươi cười, chỉ là trong ánh mắt lộ ra nhẹ nhàng mà kiêu ngạo cùng tự đắc. Tề Lạc chờ đợi nắm chặt nắm tay, như thế cảnh tượng thật là rất quen thuộc nha, Tề Lạc biết chính mình nếu là lại tại đây nói, nhất định sẽ bùng nổ mà.

Thật sâu thư khẫu khí, Tề Lạc chậm rãi hướng trong hoa viên đi đến.

Nàng không biết như nguyệt nhìn chằm chằm vào Tề Lạc bóng dáng, như nguyệt nhẹ giọng hỏi “Nàng là ai?”

“Nàng hẳn là trí xa tử tước ái nữ đi, không phải thực nổi danh, nhưng là không nghĩ tới lớn lên còn rất xuất sắc, có thể là vì tránh né Tề Trân

chuyện đó ảnh hưởng đi, nàng nhưng thật ra rất ít ra phủ mà.”

Đi vào trong hoa viên Tề Lạc bước chậm ở cúc hoa trung gian, nhàn nhạt mà cúc hoa mùi hương ập vào trước mặt, loại cảm giác này hoàn toàn hòa hoãn Tề Lạc cảm xúc. Tân ma ma nhìn Tề Lạc hòa hoãn mà sắc mặt nói “Cô nương, mỗi người đều có bất đồng duyên pháp, ngươi không cần quá vì tích nguyệt cô nương báo bất bình, lại nói như thế nào nàng đều là mã tề đại nhân thân sinh nữ nhi, cốt nhục huyết mạch là cắt không ngừng.”

Tề Lạc gật gật đầu chưa nói cái gì, nàng biết mã tề là khang ung thời kỳ trọng thần, không tin hắn yêu thương chất nữ thắng qua chính mình nữ nhi, này đó hay là nên có nguyên nhân đi. Tề Lạc phát hiện nơi xa ghế đá ngồi tích nguyệt cùng Nhã Tình, tích nguyệt ở mạt nước mắt, mà Nhã Tình đang an ủi nàng. Tề Lạc nghĩ vẫn là bước chậm đi qua, nàng cùng tích nguyệt hơi có chút cảm cùng tương chịu.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 84

Tiểu nút thắt gật gật đầu “Gia liền thỉnh hảo đi.” Sau đó liền đi ra ngoài chuẩn bị.

Chương 103 ngắm hoa yến hội (tam)

Nhàn nhã ngồi ở ghế đá thượng nhìn phía trước các màu cúc hoa, khả năng ngồi gian, Tề Lạc cảm thấy có chút mệt, liền đứng lên, chậm rãi đi lại, “Tần ma ma, ngươi nói tích nguyệt các nàng như thế nào còn không trở lại nha, sẽ không đem ta lạnh đến này đi.” Tần ma ma nghe xong hướng tích nguyệt các nàng rời đi phương hướng nhìn vừa nhìn.

Lúc này đột nhiên có cái tỳ nữ bung chén trà vội vàng chạy ra, Tề Lạc nghe được có thanh âm vừa định quay đầu lại, liền cảm thấy một cỗ thật lớn xung lượng, Tề Lạc ăn mặc bình hoa để một cái trọng tâm không xong, liền hai đầu gối quỳ xuống đất về phía trước đảo đi, tỳ nữ nước trà hoàn toàn tán ở Tề Lạc trên tay. Tề Lạc kinh hô “Trời ạ, hảo nắng.”, Tần ma ma quay đầu lại, thấy loại tình huống này, tiến lên đẩy ra ghé vào Tề Lạc trên người tỳ nữ, nâng dậy Tề Lạc khẩn trương hỏi “Cô nương, ngươi thế nào? Có từng quăng ngã hỏng rồi?” Sau đó nghiêm thanh chất vấn nói “Ngươi này đáng chết tiện tì, như thế nào làm việc, bị thương chúng ta cô nương ngươi nhưng gánh khởi?”

Cái kia tỳ nữ quỳ trên mặt đất, buông xuống đôi mắt hiện lên một tia không làm, theo sau khóc rống lên, cầu xin nói “Thỉnh cô nương tha thứ nô

tỳ, nô tỳ đáng chết.”

Tề Lạc ở Tân ma ma nâng hạ, lại ngồi trở lại ghế đá thượng. Nàng cảm thấy hai đầu gối nóng rát, hăn là trầy da. Bất quá đau nhất vẫn là bị phỏng tay, Tân ma ma lôi kéo Tề Lạc bị bị phỏng tay dùng khăn tay nhẹ nhàng sát tịnh mặt trên nước trà. Tề Lạc nhìn nhìn chính mình tay thấp giọng nói “Nó thật đúng là nhiều tai nạn nha, cũng may không phải nóng bỏng nước trà bằng không khả năng da đều đến nồng rót.”

Tân ma ma sát tịnh nước trà, sau đó quay đầu lại, âm trầm nhìn đang ở không ngừng dập đầu nhận sai tỳ nữ. “Cô nương, cái này làm sai sự nữ tì vẫn là giao cho thế tử phúc tấn xử trí đi, rốt cuộc này không phải chúng ta trong phủ, có một số việc không hảo vượt qua cử.” Tuy là nói như vậy, Tân ma ma trong mắt tức giận chính là chút nào không thấy thiếu.

Tỳ nữ vừa nghe vội vàng ngẩng đầu, thanh tú trên mặt che kín nước mắt, nhìn thập phần làm người thương tiếc. Tỳ nữ nâng lên tay hung hăng về phía chính mình trên mặt phiến mấy cái bàn tay, khóc lóc cầu xin nói “Cô nương, ngàn sai vạn sai đều là nô tỳ sai, cầu cô nương không cần đem nô tỳ giao cho phúc tấn, phúc tấn quy củ nghiêm sẽ đánh chết nô tỳ, cầu xin cô nương đáng thương đáng thương nô tỳ đi, nô tỳ còn có lão tử nương yêu cầu phụng dưỡng, cầu cô nương đại phát từ bi.” Sau đó liên tục dập đầu.

Tề Lạc tuy rằng tức giận nàng lỗ mãng, nhưng là cũng là cảm thấy nàng nói thực đáng thương, có tâm buông tha nàng? Chính là chính mình tay thật đúng là đau. Tỳ nữ giống như nhìn ra Tề Lạc mà do dự, liên tục dùng sức dập đầu, cái trán giống như đều phải khai xuất huyết, nhìn như thế trạng huống Tề Lạc bất đắc dĩ thở dài, “Được rồi, ngươi đứng lên đi, về sau làm việc cẩn thận chút.” Tân ma ma bất mãn mà muốn nói cái gì, Tề Lạc vỗ vỗ tay nàng, Tân ma ma cúi đầu nhìn thoáng qua tỳ nữ, than nhẹ một hơi.

Tỳ nữ cảm động đứng thăng lên, để sát vào Tề Lạc nói “Cảm ơn cô nương, cô nương thật là đại đại người tốt, nô tỳ bẩn lĩnh bưng trà đổ nước, chỉ là quản sự mà thúc giục cấp, cho nên liền vội vàng một ít.”

Tề Lạc nhìn trên tay cùng sờn xám thượng mà tro bụi, thật sự là có thất thể diện, không khỏi hỏi “Ngươi đi chuẩn bị thủy túi, ta rửa sạch một chút.”

Tỳ nữ nhìn Tề Lạc kiến nghị nói “Cô nương, tay của ngài bị thương, vẫn là thượng điểm được thỏa đáng, phía trước có cái tiểu hoa thính, ngài có thể ở kia hảo hảo mà nghỉ tạm một chút, nô tỳ cho ngài tìm chút được tới, cũng hảo thường nô tỳ tội lõi.”

Tề Lạc vừa nghe cũng thấy mà như vậy rất thỏa đáng mà. Chỉ là nàng hỏi “Cái kia phòng khách có người nào không có? Ly này có xa hay không?”

“Không xa mà liền ở phía trước. Tuy rằng tiểu nhưng là thăng ở tinh xảo. Hiện tại toàn bộ trong vườn là không chuẩn tiến nam tử mà. Thỉnh cô nương yên tâm.” Sau khi nói xong duỗi tay chỉ một lóng tay cách đó không xa.

Tề Lạc ngẩng đầu nhìn sang quả nhiên rất gần. Hơn nữa chính mình mà bộ dáng thật sự là có chút chật vật. Nhìn về phía Tần ma ma. Tần ma ma nhẹ nhàng mà gật gật đầu. Tề Lạc liền ở các nàng mà nâng xuống dưới tới rồi phòng khách. Này đích xác là rất tinh xảo mà. Đẩy ra cửa sổ liền có thể đem viên trung địa tinh trí gần thu đáy mắt. Tề Lạc còn có thể xa xa thấy vài tên khuê tú đang ở ngắm hoa phác điệp. Tỳ nữ thực mau mà đánh tới thủy cũng mang theo bị phỏng dược. Tần ma ma mở ra nắp bình ngửi ngửi một chút sau đó cẩn thận mà vì Tề Lạc thượng dược. Hầu hạ nàng rửa sạch trên tay cùng áo choàng thượng mà tro bụi.

“Này mà cảnh sắc cũng khá tốt mà. Vì cái gì những cái đó khuê tú không tới đâu?” Tè Lạc không khỏi hỏi

“Này chỉ có vương phủ địa chủ tử mới có thể tới. Không nghĩ tới tại đây chúng ta cũng có thể gặp gỡ. Cái nào nô tài to gan như vậy dám mang ngươi đến này tới?” Bảo Thái thanh âm ở sau người truyền đến.

Tè Lạc có chút giật mình mà quay đầu lại nhìn liếc mắt một cái Bảo Thái. Hành quá lẽ sau không biết nên nói chút cái gì. Bảo Thái nhìn Tè Lạc có chút sưng đỏ mà tay. Trong ánh mắt hiện lên một tia thương tiếc cùng tối tăm. “Ngươi lần này chính là đủ chật vật mà. Cái nào nô tài thương mà ngươi? Gia sẽ hảo hảo mà xử phạt nàng mà.”

Nghe thấy Bảo Thái nói như vậy, Tè Lạc cũng có chút lấy không chuẩn này rốt cuộc là ngẫu nhiên gặp được vẫn là trước tiên an bài? Bất quá mặc kệ thế nào vẫn là không cần cùng hắn ở dưới một mái hiên hảo. “Nô tỳ không biết nơi này chỉ có thể vương phủ chủ tử mới có thể tới, nô tỳ thất lẽ, nô tỳ liền không quấy rầy thế tử gia ngắm hoa.”

Bảo Thái ngăn lại Tè Lạc lộ, có chút tức giận nói “Trốn tránh, trốn tránh, vì cái gì ngươi luôn là tưởng từ ta bên người tránh thoát? Chúng ta mãn người không quy củ nhiều như vậy, ngươi vì cái gì liền không rõ đâu? Càng không chiếm được đồ vật gia liền càng không cam lòng, ngươi như vậy làm gia càng là nhớ thương.”

Tè Lạc cắn cắn môi cảm thấy vẫn là nói rõ hảo, bằng không luôn là như vậy thực dễ dàng sinh ra hiểu lầm. Cho nên Tè Lạc ngẩng đầu nhìn Bảo Thái nói “Thế tử gia, nô tỳ sẽ không vì thành toàn ngươi lòng hiếu kỳ, liền không để bụng chính mình thanh danh. Huống hồ ngươi căn bản là không biết nô tỳ muốn chính là cái gì? Nô tỳ như vậy cũng không tính đặc biệt, thỉnh ngươi gio cao đánh khẽ buông tha nô tỳ đi.”

Bảo Thái nhìn Tề Lạc, rõ ràng cảm thấy nàng cự tuyệt chính mình thực kiên định, không biết vì cái gì tâm cảm thấy thực phiền muộn. “Tề Lạc, gia là sẽ không buông tay, gia thương tiếc ngươi, sẽ không làm ngươi chịu bất luận cái gì ủy khuất, huống hồ lấy ngươi a mã hiện tại chức quan ngươi cũng chỉ có thể gả càng cao, cùng với như vậy vì cái gì liền không thể tiến dụ thân vương vương phủ đâu, ít nhất gia sẽ hảo hảo đối đãi ngươi.”

“Thế tử gia, ngươi nói cái này hảo hảo đãi là bao lâu đâu? Một năm vẫn là hai năm? Mới mẻ cảm một ngày nào đó sẽ biến mất, lúc ấy ngươi làm ta như thế nào lại ngươi thê thiếp bên người sinh hoạt? Con người của ta luôn luôn đơn giản, cho nên càng thích đơn giản sinh hoạt, liền tính gả chồng cũng sẽ tẫn cố gắng lớn nhất trở thành tối cao cái kia. Ngươi nói rất đúng, ta a mã hiện tại là tử tước, tuy rằng hôn sự vô pháp tự chủ, nhưng là Hoàng Thượng hắn là sẽ có điều suy xét, không đến vạn bất đắc dĩ ta sẽ không làm thiếp.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 85

Tiểu nút thắt có chút giật mình nhìn chính mình chủ tử, Bảo Thái xua tay nói “Như thế nào ngươi cũng thương hương tiếc ngọc đi lên? Nàng thế nhưng đâm thương Tè Lạc, dùng trà nóng bị phỏng nàng, gia là như vậy phân phó sao? Cả ngày lau hương phấn lại gia bên người hoảng, nàng tưởng cái gì gia sẽ không biết? Làm việc thời điểm cẩn thận một ít, lậu bất luận cái gì tiếng gió gia nhưng không tha cho ngươi.”

“Nô tài này liền đi làm, nhất định vạn vô nhất thắt.” Tiểu nút thắt ứng thanh liền đi làm việc.

Bảo Thái nhìn hoa viên phương hướng nói “Gia, sẽ không bỏ qua bất luận cái gì dám thương tổn người của ngươi, ngươi phải tin tưởng ta mới hảo.”

Chính văn chương 104 ngắm hoa yến hội (bốn)

Tè Lạc đỡ Tân ma ma hướng trong hoa viên đi đến, Tè Lạc không xác định hỏi “Hôm nay việc này là xảo ngộ sao?” Nhìn Tè Lạc Tân ma ma nhẹ giọng trả lời nói “Hắn là đi, xem thế tử gia kia tư thế không giống cố ý an bài, thế tử gia hắn là sẽ không có ý an bài nô tỳ bị phỏng ngươi.” Nàng kỳ thật biết phương diện này khẳng định có vấn đề, cái kia bị phỏng Tè Lạc nô tỳ hắn là sẽ bị xử trí, chỉ là Tân ma ma biết Tè Lạc mềm lòng, cho nên liền không có tình hình thực tế trả lời. Hôm nay nàng làm Tè Lạc ở chính mình trước mặt bị thương, liền tính Bảo Thái không xử trí cái kia nô tỳ, nàng cũng sẽ không bỏ qua nàng. Chỉ là nhìn dụ thân vương thế tử hôm

nay biểu hiện, Tân ma ma âm thầm lắc đầu, có một số việc thật đúng là tránh không khỏi.

“Hôm nay sự không cần nói cho ngạch nương các nàng, tinh các nàng lo lắng, nên nói đã đều nói qua, ta tưởng hắn là sẽ không lại dễ dàng đụng tới hắn đi.” Tề Lạc phân phó nói

Tân ma ma gật gật đầu, đỡ Tề Lạc về tới nguyên lai ghé đá bên cạnh, thấy tích guyệt các nàng đang ở tìm nàng, thấy Tề Lạc lại đây, Nhã Tình hỏi “Ngươi làm sao vậy? Tay bị thương? Chúng ta trở về liền không thấy ngươi bóng người, thật sự là có chút lo lắng.” Thấy tích guyệt cũng là vẻ mặt lo lắng nhìn chính mình, Tề Lạc trong lòng cảm thấy có chút ám áp, “Bị một cái tỳ nữ va chạm một chút, hắn là không có gì vấn đề. Các ngươi như thế nào lâu như vậy, gặp được chuyện gì?”

Nhã Tình nhìn xem tích guyệt nói “Hiện tại khuê tú nhóm đều ở bày ra tài nghệ, vẽ tranh làm thơ thực náo nhiệt, ta chính khuyên tích guyệt cũng đi thử thử, chính là tích guyệt không đồng ý, này không chúng ta chính cương đâu!”

Tích guyệt cúi đầu, có chút không biết làm sao. Tề Lạc thấy loại tình huống này tiến lên lôi kéo tích guyệt tay nói “Không ai có thể che đậy ngươi ánh địa quang màu mà, ngươi không ngại đi thử thử, cũng làm này những kiến thức hạn hẹp trưởng trưởng kiến thức, tích guyệt ngươi a mà là đại học sĩ không có người dám thật sự coi thường ngươi, lấy ra ứng có khí phái tới, có ta cùng Nhã Tình ở ngươi phía sau duy trì ngươi, nhất định sẽ không có vấn đề.”

Tích guyệt ngẩng đầu nhìn Tề Lạc cùng Nhã Tình cô vũ ánh mắt, khẽ gật đầu, Nhã Tình cười nói “Này liền đúng rồi, chúng ta mau đi, chiếm cái hảo vị trí, cũng làm các nàng nhìn một cái chúng ta bản lĩnh.” Sau đó lôi kéo Tề Lạc cùng tích guyệt vội vàng hướng hoa viên mà trung gian đình

hóng gió đi đến, Tề Lạc đầu gối có chút đau, nhưng là vẫn là đi theo các nàng nèn bước.

Đi vào đình hóng gió, Tề Lạc hiện này thật sự rất đại địa, bày rất nhiều cái bàn, rất nhiều thiếu nữ đã ở làm thơ vẽ tranh, như nguyệt tự nhiên ở vào trung gian vị trí tốt nhất. Thế tử phúc tấn thấy đột nhiên vào ba cái Tề Lạc các nàng, hỏi “Các ngươi cũng muốn tham gia sao?”

Tề Lạc cỗ vũ nhìn tích nguyệt, nàng không nghĩ bức nàng làm quyết định, có một số việc vẫn là đến nàng chính mình nghĩ thông suốt mới được. Tích nguyệt hơi hơi cúi đầu nhẹ giọng nói “Ta, ta tới tham gia, các nàng là ta hảo bằng hữu.”

Phúc tấn tuy rằng có chút giật mình, nhưng là tích nguyệt dù sao cũng là mã tề đích nữ, cho nên vẫn là cười thân thiết mà nói “Tất nhiên như vậy, vậy liền mau bắt đầu đi, ngươi đến nắm chặt một ít, các nàng đã bắt đầu thật lâu.”

Tích nguyệt gật gật đầu, sau đó đi vào một góc cái bàn bên cạnh, sau đó ngồi xuống, bình tĩnh một chút chính mình tâm tình. Tề Lạc cùng Nhã Tình vì nàng lấy tới giấy và bút mực, Tề Lạc động thủ tự mình vì tích nguyệt nghiền nát. Tích nguyệt ngẩng đầu, cảm kích về phía Tề Lạc cười, Tề Lạc nhẹ giọng nói “Không cần khẩn trương, bình thường huy là được.”

Tích nguyệt nhắc tới bút chậm rãi vẽ lên. Tề Lạc ở bên cạnh lắng lặng mà nhìn. Hiện tích nguyệt mà họa pháp thực sự là rất có phong cách mà. Mỗi một bút mỗi một hoa đều rất có đại gia phong phạm. Vẽ một hồi. Tề Lạc liền nghe được có nhỏ giọng mà nghị luận “Tích nguyệt như vậy mà cũng tham gia tỷ thí. Thật là không biết trời cao đất rộng.” “Chính là chính là. Lại như thế nào cũng so bất quá như nguyệt mà. Như nguyệt trường mà như vậy hảo. Nàng mới như là đại học sĩ mà nữ nhi đâu.”

Tích nguyệt cầm bút mà tay nhẹ nhàng mà run rẩy một chút. Nhã Tình muốn tiến lên cùng các nàng lý luận. Tè Lạc giữ chặt nàng. Nhẹ nhàng mà lắc đầu. “Như thế. Chẳng phải là càng sấn các nàng mà ý?” Sau đó nghiêm túc lạnh lùng mà nhìn những cái đó khuê tú. Ở Tè Lạc mà trong ánh mắt. Những người đó ngượng ngùng mà rời đi. Tè Lạc trong lòng cảm thán. Xem ra Tú a ca biểu tình thật đúng là dùng tốt đâú! Để sát vào tích nguyệt nhẹ giọng nói “Không cần để ý. Làm tốt chính mình mà sự. Các nàng ảnh hưởng không đến người mà. Chuyên chú chút.”

Tích nguyệt mà cảm xúc giống như còn là bị ảnh hưởng. Hạ bút có chút không đủ trầm ổn. Tè Lạc ngẫm lại xoay người đối Tần ma ma nhẹ giọng phân phó cái gì. Tần ma ma sai biệt mà nhìn nàng một cái. Sau đó lén lút lui xuống. Một hồi lấy lại đây một cái bình nhỏ đưa cho Tè Lạc. Tè Lạc đem bình nhỏ trung mà thủy đạo nhập đến mặc đài trung cẩn thận mà nghiền nát lên. Sau đó cầm lấy một con tân mà bút lông. Dùng cái chai mà thủy làm ướt bút lông. Đôi này đang ở họa cúc hoa mà tích nguyệt nói “Này chỉ bút mao rất tế mà. Thích hợp họa tinh tế mà cánh hoa.

”Tích nguyệt gật gật đầu. Cầm lấy bút dính đầy mực nước vẽ lên.

Nhin tích nguyệt mà họa pháp không có đã chịu đổi bút ảnh hưởng. Tè Lạc thoáng lo lắng địa tâm rốt cuộc buông xuống. Bên miệng lậu ra một tia mà đặc ý mà tươi cười. Tích nguyệt hoàn thành họa trường ra một hơi. Tè Lạc cùng Nhã Tình tiến lên cẩn thận mà quan sát. Hiện tích nguyệt họa mà là nở rộ mà cúc hoa tùng trung có cái lúc ẩn lúc hiện mà thiếu nữ. Tuy rằng thiếu nữ khuôn mặt có chút mơ hồ nhưng là linh khí bốn phía. Rất có chút tiên tử mà hương vị. Nhã Tình xem sau. Hướng về Tè Lạc cười cười cũng chớp chớp mắt. Tè Lạc có chút không hiểu ra sao. Nhìn Tè Lạc hoang mang biểu tình. Nhã Tình cùng tích nguyệt đều nở nụ cười.

Tè Lạc cẩn thận mà nhìn họa sau đó nhẹ giọng nói “Ta tổng cảm giác giống như còn khuyết điểm cái gì?” Nghĩ nghĩ một phách đầu nói “Ta đã

biết. Thiếu thơ. Thiếu cúc hoa thơ.”

Tích nguyệt hơi hoi cau mày nói “Phương diện này ta không được, nhắc tới khói thơ ta liền đau đầu.” Nhã Tình cũng khó xử lắc đầu, Tề Lạc thấy trung gian như nguyệt họa tác bên cạnh đứng đầy tán thưởng khuê tú, khẽ cắn môi, liều mạng, xuyên qua nhân sĩ ở thơ làm thượng bại bởi cỗ nhân, chẳng phải ném xuyên qua thể diện, huống chi việc này tích nguyệt được đến tôn trọng một cái cơ hội, không thể làm nàng không hoàn mỹ, Tề Lạc đè bút ở họa tác thượng viết nói ‘dục tin thu tình chúng mạc biết, lầm bẩm khoanh tay khẩu đồng li. Cô tiêu ngạo thế giai ai ẩn, giống nhau hoa khai vì đế muộn? Phố lộ đình sương gì tịch mịch, hồng về bệnh nhưng tương tư? Hữu ngôn trên đời vô nói, giải ngữ ngại gì phiến ngữ khi.’ buông bút, Tề Lạc trong lòng áy náy nói, thực xin lỗi, Tào Tuyết Cần. Nhã Tình cùng tích nguyệt nhìn xem hướng Tề Lạc dựng lên ngón cái, Tề Lạc đỏ mặt.

Phúc tấn nhẹ giọng nói “Các vị quý nữ có từng hoàn thành? Chúng ta tuy là Bát Kỳ khuê tú, nhưng là tài học cũng không thể so những cái đó nhà Hán các tiểu thư kém.” Tích nguyệt đem họa phơi khô, giao đi lên. Phúc tấn nhìn tích nguyệt họa, trước mắt không khỏi sáng ngời, tán thưởng nói “Thật không hổ là đại học sĩ mà nữ nhi, quả thực bất đồng hưởng ứng, họa hảo thơ cũng hảo.” Sau đó phân phó đem họa tác treo lên, chỉ chúc lát ở đình trung treo mấy bức họa tác, như nguyệt tích nguyệt mà họa đều ở trong đó, Tề Lạc chậm rãi thưởng thức, cảm thấy như nguyệt tuy rằng ở họa pháp thượng cập không thượng tích nguyệt, nhưng là cũng rất khó được, chỉ là Tề Lạc cũng không thích như nguyệt cao ngạo tính tình, hơn nữa nhìn tựa như một cái tâm cơ rất sâu người, nếu không phải nàng cố ý áp chế làm thấp đi tích nguyệt, tích nguyệt cũng sẽ không như vậy tự ti. Tề Lạc không khỏi nghĩ tới chính mình trước kia quá vãng, cảm thấy chính mình làm không có sai.

Một chúng quý nữ nhóm cũng ở thường thức, nhìn tích guyệt họa đều giống lần đầu tiên nhận thức tích guyệt giống nhau, nhìn tích guyệt ánh mắt tràn ngập tìm tòi nghiên cứu cùng nhẹ nhẹ mà kính nể.

Tích guyệt mặt đỏ lên, nàng trước nay liền không có được đến loại này đãi ngộ, nhìn về phía chính mình trong ánh mắt không có bất luận cái gì coi khinh cùng trào phúng, không khỏi trong mắt ướt át lên.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 86

Dận nhìn Tè Lạc, khóc miệng lật ra mỉm cười, thoảng hòa hoãn cảm xúc “Ngươi hắn là đi dụ thân vương phủ đi, bọn họ vương phủ nô tài sẽ như vậy không hiểu chuyện? Nhất định là ngươi không quá chú ý.” Nhìn Tè Lạc bối rối, dận nói tiếp “Lần trước cho ngươi được cũng có thể trị liệu bị phỏng, hảo hảo dưỡng dưỡng, ngày thường muốn nhiều chú ý một ít, tĩnh ngươi a mã ngạch nương nhọc lòng.”

Tè Lạc gật đầu nói “Tú a ca lần trước cấp được thật là khá tốt dùng, nô tỳ cảm ơn Tú a ca.” Tè Lạc giống như cảm thấy chính mình khôi phục bình thường nói chuyện cũng thuận.

Chu nghĩa tiến lên nói “Cô nương, xe ngựa đã sửa được rồi, không biết cô nương ngài?”

Tè Lạc nghe xong ánh mắt sáng lên, sau đó đối dận nói “Nô tỳ liền không quay rầy Tú a ca, nô tỳ đi trước cáo lui.” Có thể là quá kích động cũng có thể là đối mặt dận áp lực quá lớn, Tè Lạc dưới chân có chút mềm, bình hoa đế dẫm cũng không xong, một cái lảo đảo, Tè Lạc chân lại lần nữa khai đến xe ngựa lộc thượng, Tè Lạc đầu gối bắn thân liền có thương tích, bởi vậy gần nhất càng là đau, chỉ là đau là thứ yếu, quan trọng nhất chính là mất mặt ném đến tương lai hoàng đế trước mặt, thật là.

Dận phản ánh thực mau nhảy xuống xe ngựa, nâng dậy Tè Lạc, nhìn nàng đỏ bừng mặt, bất đắc dĩ nói “Ngươi như thế nào liền như vậy không cẩn thận, mỗi lần gia gặp được ngươi đều sẽ ra trạng huống, vẫn là muốn

ôn trọng chút mới hảo. Người tính tình hoạt bát không chừng, vẫn là muốn đọc chút Phật lý ồn trọng một ít.”

Sau đó phân phó tùy hầu cầm một cái hộp đưa cho Tề Lạc nói “Bên trong là mấy quyển kinh thư hảo hảo đọc đọc, gấp chuyện không cần quá mức lỗ mảng, nhiều nhìn xem sẽ làm người minh bạch chút thế gian đạo lý.”

Tề Lạc nhận lấy thấp giọng nói “Nô tỳ cảm ơn Tú a ca, nô tỳ nhất định sẽ nghiêm túc nghiên đọc.” Sau đó giống Tân ma ma sử ánh mắt, Tân ma ma cúi đầu tiến lên, đỡ Tề Lạc lên xe ngựa.

Dận có chút kinh ngạc nhìn xem Tân ma ma bóng dáng, tổng cảm thấy hắn giống như hắn là gấp qua nàng, dận cảm thấy hắn là hảo hảo tra một tra xét. Nghĩ đến Tề Lạc, dận không khỏi lộ ra ý cười, nàng vẫn là như vậy thú vị, chỉ là ngay sau đó nghĩ đến ô tiên sinh nói, ‘Hoàng Thượng sẽ không dễ dàng ủy khuất nàng.’ dận nhàn nhạt thở dài một hơi, hiện tại thật không phải thời điểm.

Ngồi ở trên xe ngựa Tề Lạc, hỏi chu nghĩa vì cái gì từ này đi, chu nghĩa trả lại nói “Cô nương, đây là gần nhất lộ.”

Tề Lạc oán hận nói “Về sau không được từ này đi, chẳng sợ vòng xa đều không cần từ này đi.” Chu nghĩa đáp ứng rồi, đối với chính mình chủ tử thiện biến, bọn họ này đó đương nô tài sao có thể nói cái gì.

Tề Lạc mở ra hộp thấy bên trong phóng tam bốn kinh thư, ở kinh thư hạ phóng một cái Phật châu, Tề Lạc cầm lấy tới, Tân ma ma ánh mắt không khỏi vừa động, sau đó lại khôi phục bình tĩnh. Phật châu mỗi một viên đều là dùng tới tốt gỗ đàm chế thành, lộ ra gỗ đàm mùi hương. Tề Lạc chống đầu nghĩ đến, dận đây là có ý tứ gì? Chẳng lẽ là tưởng mượn sức chính mình a mĩ sao? Tề Lạc có chút hoang mang, bất quá Tề Lạc dưới đáy lòng

nói, Tú a ca, kỳ thật ngươi không cần mượn súc, nhà của chúng ta nhất định sẽ đang âm thầm gắt gao ôm ngươi đùi, rốt cuộc ngươi chính là tương lai hoàng đế nha, tương lai hạnh phúc sinh hoạt toàn dựa ngươi, suy nghĩ cẩn thận Tề Lạc lộ ra một tia mỉm cười đặc ý.

Chính văn chương 105 về đến nhà

Về đến nhà, Tề Lạc nhìn xem chính mình bộ dáng, cảm thấy có chút cái chật vật, nhịn không được. Này cậu hoa đế thật đúng là không phải người xuyên, mệt Tề Lạc chỉ nghĩ ném rớt nó, chỉ là nhịn bên cạnh Tân ma ma chỉ có thể cắn răng nhẫn nại. Tề Lạc đổi nàng vẫn là có chút kính nể, Tân ma ma cũng ăn mặc bình hoa đế, chính là đi đường tư thế cùng buổi sáng ra cửa thời điểm giống nhau, nàng nhưng vẫn luôn là đứng nha. Tề Lạc âm thầm cảm thán, thật là thần nhân vậy.

Tề Lạc cũng không có đi Đổng thị phòng, mà là về tới chính mình nhà ở. Vào phòng, Tề Lạc rốt cuộc chịu không nổi, ném rớt trên chân bình hoa đế, hai chân vững chắc đạp trên mặt đất, trên mặt đất hàn khí làm Tề Lạc không khỏi rụt rụt ngón chân, chính là cái loại này làm đến nơi đến chốn cảm giác, thật là quá sung sướng. Tề Lạc cũng mặc kệ Tân ma ma sắc mặt, xoay người liền nằm ở mỹ nhân trên giường, nhẹ nhàng thư hiếu rõ khẩu khí nói “Vẫn là trong nhà hảo nha, ta cũng thật không nghĩ ra cửa xã giao.”

Hồng Anh đem làm tốt dưa hấu nước cấp Tề Lạc bưng đi lên, Tề Lạc thích uống nước trái cây, cho nên Lăng Trụ trong phủ phòng bếp chuyên môn có nhân vi nàng áp các loại nước hoa quả, tuy rằng không đuổi kịp hiện đại ép nước cơ hiệu quả, cũng thực lãng phí, nhưng là hiện tại Lăng Trụ phủ mà khi thượng là có tiền có thể, cho nên Tề Lạc điểm này đặc thù yêu thích, Lăng Trụ bọn họ căn bản là không có để ở trong lòng.

Tề Lạc uống pha lê ly dưa hấu nước, này bộ cái ly cũng là từ trước lão bản kia đặt mua, tuy rằng có chút mơ hồ nhưng là có chút trong suốt độ. Tề

Lạc cũng rất hướng tới cà phê, chỉ là chính mình trước kia chỉ có thể uống tốc dung, không có như vậy cao cấp hưởng thụ, cho nên muốn tưởng vẫn là tính. Tè Lạc duỗi duỗi chân, cảm thấy bị một ngày tội lè rót cuộc nhẹ nhàng, buông cái ly, Tè Lạc đối Hồng Anh phân phó nói “Ngươi đi nói cho ngạch nương một tiếng ta đã đã trở lại, không sinh chuyện gì, chỉ là có chút mệt, làm nàng đừng lo lắng.” Hồng Anh ứng hiểu rõ một tiếng liền đi ra ngoài.

Tàn ma ma vẫn luôn bình tĩnh nhìn Tè Lạc hành động, nàng biết Tè Lạc tính tình có chút sống bát, quá mức câu nàng, rất có thể sẽ khiến cho nàng phản cảm, huống hồ hôm nay thật là đem nàng cắp mệt muộn chết rồi, làm nàng tùng mệt tùng mệt cũng hảo. Nhìn Tân ma ma biểu tình, Tè Lạc nói “Tàn ma ma nay cái liền vòng ta một lần đi, ta thật là có chút chịu không nổi, ở bên ngoài ta nhất định làm đoan trang danh môn khuê tú, ở nhà liền đơn giản một ít hảo.”

Tàn ma ma nhìn Tè Lạc trong ánh mắt chờ đợi, nhẹ nhàng nói “Cô nương nếu minh bạch lý lẽ này, kia nô tỳ liền không nói nhiều, nô tỳ lại không phải cái khắc nghiệt, là sẽ không quá phận khó xử cô nương.” Tè Lạc nghe xong nhẹ nhàng thở ra, hơi hơi nhắm mắt lại muôn hảo hảo mà nghỉ ngơi một chút.

“Cô nương ngươi trước đem áo ngoài cùng sức cởi xuống lại nghỉ ngơi đi, huống chi ngươi còn bị thương, hắn là thượng chút được mới hảo.” Tân ma ma khuyên giải nói.

“Ân, liền y Tân ma ma nói.” Tè Lạc gật đầu. Tân ma ma đem nội thất trung xuyên mềm giày, giày thượng thêu hai chỉ đáng yêu tiểu bạch thỏ. Vốn dĩ Tè Lạc muốn cho Vương ma ma trúc chút O bản phim hoạt họa hình ảnh, nhưng là ngẫm lại vẫn là từ bỏ, rốt cuộc này không phải hiện đại tự do tự tại mà địa phương. Nghỉ ngơi qua đi Tè Lạc ngược lại cảm giác chân giống như càng nhức mỏi, tuy rằng ăn mặc mềm giày nhưng là đi lên

vẫn là thực lao lực. Tân ma ma tiến lên đỡ nàng, cũng phân phó mây tía nói “Ngươi làm bếp hạ thiêu điểm nước ấm, cô nương một hồi muốn phao tắm.”

Mây tía trả lại “Tân ma ma, nước ấm đã thiêu được, thái thái đã phân phó qua.”

Tân ma ma giúp Tè Lạc tá xong sức, nhìn Tè Lạc bị thương tay nói “Cô nương, phải cẩn thận chút, đừng để đến thủy.” Tè Lạc ở Tân ma ma cùng mây tía hâu hạ hạ, giặt sạch cái thoái mái nước ấm tắm, trên người mà mỗi mệt giống như đều biến mất giống nhau. Sát tịnh đầu, Tân ma ma vì Tè Lạc chải hai cái trường bím tóc, mặt trên chỉ có một kim ché tạp. Tân ma ma lấy ra một cái hộp bên trong một chút khói mềm bốc, mặt trên xoa hơi mươi đôi tinh xảo mà kim ché khuyên tai, đó là Lăng Trụ cổ ý vì Tè Lạc ở súc cửa hàng đặt làm, rốt cuộc Tè Lạc mỗi cái vành tai thượng đều có ba cái nhĩ mắt nhi, nghe nói mang kim ché khuyên tai có thể phòng ngừa lỗ tai viêm. Tân ma ma chọn thượng mấy đôi cấp Tè Lạc mang lên, “Cô nương, muốn nói lão gia thật đúng là cực cẩn thận cực đau cô nương người, liền này đều vì cô nương nghĩ tới.”

Tè Lạc có chút kiêu ngạo mà gật đầu nói “Đương nhiên. Của ta a mã chính là tốt nhất mà.” Xoa mân côi lộ. Tè Lạc liền nghĩ đến Tè Trân. Thật không biết nàng hiện tại thế nào. Giống như đã thật lâu không nghe được nàng mà tin tức. Hơn nữa lần trước đi đông phủ cũng không có nhìn thấy nàng. Nàng ứng đã cho mà rất khó đi. Thật không biết nàng vì cái gì sẽ trở thành như vậy? Chẳng lẽ bên trong có cái gì duyên cớ không thành? Tính dù sao cũng chính mình không quan hệ. Vẫn là đừng đuổi theo tra xét.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 87

“Cái này Cầu Cầu tìm người tìm một ngày, người mau hóng hóng hắn đi.”
Đồng thị bất đắc dĩ nói.

Cầu Cầu tiến vào thấy Tè Lạc, đôi mắt không khỏi sáng ngời, sau đó một cái phi phác, bỗ nhào vào Tè Lạc trong lòng ngực. Tè Lạc bị hắn phác có chút đảo, nhưng là vẫn là ôn định thân thể, ôm hắn nói “Người chính là lại trọng, về sau không được như vậy, nếu là ta không sức lực tiếp được người, người sẽ bị thương.”

Tè Giác khanh khách cười, sau đó hôn Tè Lạc một chút, “Kia tương lai chờ ta trưởng thành, tỷ tỷ phác ta hảo, ta nhất định sẽ tiếp được tỷ tỷ.”

Đồng thị cười thảng lắc đầu, Tè Lạc cũng nghiêng đầu nhìn hắn. “Chờ người trưởng thành, tỷ tỷ liền già rồi người liền sẽ không như vậy thích tỷ tỷ.”

“Không, ta vĩnh viễn thích nhất tỷ tỷ, nhất nghe tỷ tỷ nói.” Tè Giác kiên định mà nói.

Sau đó nhìn Tè Lạc sưng đỏ tay, nhẹ nhàng chạm vào hỏi “Tỷ tỷ người có đau hay không nha, đây là ai làm cho? Ta cho người báo thù đi.”

Tè Lạc thân thân Tè Giác nói “Không có việc gì, đã không đau. Tỷ tỷ không thích Cầu Cầu luôn là báo thù hết giận, người vẫn là học giỏi bản

lĩnh rồi nói sau, dựa vào thân phận địa vị có cái gì tiền đồ, chỉ có thể úc hiếp nhỏ yếu."

Tề Giác cái hiểu cái không nhìn Tề Lạc, tuy rằng không phải thực minh bạch bạch, nhưng là vẫn là đem Tề Lạc nói ghi tạc trong lòng.

Ngày hôm sau Tề Lạc liền nhận được tích nguyệt gởi thư, đại ý là nói bị đỗ ra không được môn, cho nên lẽ Phật sự muôn duyên sau tiến hành rồi, cũng hướng Tề Lạc tỏ vẻ xin lỗi. Nhìn giấy viết thư thượng vui sướng miệng lưỡi, Tề Lạc vừa lòng cười cười.

Lăng Trụ sau khi trở về liền hỏi Tề Lạc hỏi thăm dụ thân vương phủ sinh sự tình, hiện tại kinh thành trung nhất đứng đầu chính là chuyện này, hơn nữa truyền phi thường vô cùng kì diệu. Tề Lạc lại lần nữa hướng Lăng Trụ giảng thuật trải qua. Lăng Trụ nghe xong, nghĩ nghĩ nói "Ta liền nói vì cái gì ta nghe như vậy quen tai đâu? Nguyên lai là ngươi ở phá rố nha, hôm nay thượng triều ta xem mă tề đại nhân mặt đều vui sướng oai, lại còn có liên tiếp hướng ta biểu đạt thiện ý, ta còn đang buồn bức đâú? Nguyên lai là có chuyện như vậy nha."

"A mă, tuy rằng mă tề đại nhân kết quả thực hảo, nhưng là ngươi vẫn là phải chú ý một ít, hắn rốt cuộc bảo quá tám a ca, văn thần võ tướng giao tình thân thiết, chính là tội phạm quan trọng kiêng kị."

Lăng Trụ bắn một chút Tề Lạc đầu nói "Việc này không cần ngươi nhắc nhở, ta tất cả đều minh bạch, ngươi yên tâm ta biết nên làm như thế nào." Sau đó cười nhìn Tề Lạc nói "Ngươi cũng dựa vào kia cúc hoa thơ xông ra thanh danh đâu? Huống hồ ngươi lại như vậy xinh đẹp, luận khí chất một chút cũng không thể so kinh thành đệ nhất mỹ nữ kém, cho nên cũng có chút hoàng thân quốc thích đệ tử ở hướng ta lôi kéo làm quen đâu! Mệt có cái loại này vẽ tranh dẫn điệp sự xuất hiện, đại bộ phận lực chú ý còn ở mă tề trong phủ, bằng không chúng ta trong phủ cũng sẽ náo nhiệt lên."

Lăng Trụ vuốt cầm cảm thán nói “Xem ra đây là có cái hảo nữ nhi ngọt ngào phiền não nha.” Kia biểu tình rất là khoe khoang, Đổng thị cười đáp lại nói “Ngươi phiền não nhát tử còn ở phía sau đâu? Tè Lạc những cái đó theo đuổi mỗi người nhiều không đơn giản ta xem ngươi tương lai làm sao bây giờ!” Lăng Trụ lập tức rời xuống mặt lắc đầu thở dài, sau đó đối Tè Lạc nói “Không cần lại gia tăng rồi, ngươi vẫn là đơn giản điểm đi.”

Chính văn chương 106 sinh ân dưỡng ân

Tè Lạc là không tin Phật, chỉ là chính mình một nhà có thể xuyên qua thời không nếu không tin đi, nhất quan trọng là này mấy quyển Phật thư là Tứ a ca đưa, nếu chính mình không xem nói, tương lai có thể hay không bị Tứ a ca cấp oán hận thượng nha. Tè Lạc ngẫm lại vẫn là không cần mạo hiểm, đại thể coi một chút tinh tương lai ra vấn đề. Tè Lạc phùng Phật thư ở chính mình trong viện bàn đu dây thượng nhìn, hiện Tứ a ca vẫn là rất cẩn thận, này đó Phật thư không phải khó hiểu trúc trắc Phật lý, mà là một ít Phật gia tu hành tiểu chuyện xưa, nhìn còn rất thú vị.

Không biết qua bao lâu, Tè Lạc buông xuống thư, ngửa đầu nhìn nhìn không trung, xem ra Ung Chính cứng cỏi không thể đoạt này trí cá tính cũng là thông qua này đó tu Phật chuyện xưa ảnh hưởng đi. Không có đại nghị lực cùng đại quyết tâm người là vô pháp thành Phật, dận lúc đầu tính cách bị Khang Hi đánh giá vì hỉ nộ không chừng, hắn lại là phí bao lớn tâm lực mới thay đổi tính cách đâu? Dận cũng là hắn là có đại chí hướng người, vì có thể càng gần một bước hắn thật sự hy sinh rất nhiều. Tè Lạc cúi đầu chậm rãi vượt ve này đó Phật thư, nhẹ nhàng thở dài nói “Thật là cái phúc tạp khó hiểu nhân vật, chênh lệch thật sự là quá lớn.”

Tè Lạc đem thư đặt ở bàn đu dây thượng, đứng lên, nắm tay quyết định, không thể bị hắn ảnh hưởng đến, chỉ cần chính mình vui sướng sinh hoạt thì tốt rồi, tuy rằng dận trả giá rất nhiều hắn không cũng được đến tối cao ngôi vị hoàng đế sao? Tần ma ma cầm một kiện màu tím trúc hoa áo

choàng cấp Tè Lạc phủ thêm, “Cô nương, thiên đã chuyển lạnh, vẫn là muôn cản thận một ít mới hảo.”

“Nhìn này đó Phật thư rất muốn đi trong miếu cúi chào, tích nguyệt hiện tại là ra không được môn, không bằng ta đi trước trong miếu tốt nhất hương, cầu xin gia trạch bình an cũng hảo.”

Tân ma ma nhìn đột kỳ tưởng Tè Lạc, ngân người không nói gì. Tè Lạc liền đi tìm Đổng thị nghiên cứu đi nơi nào lễ Phật. Đổng thị đối lần trước Lăng Trụ đi công tác khi đi chùa miếu tượng đôi tín nhiệm, rốt cuộc đi kia cầu qua đi, nhà bọn họ phi thường thuận lợi, loại này tâm lý ám chỉ có thể so bất luận cái gì địa danh thanh đều hảo sứ. Cho nên Đổng thị quyết định còn đi cái kia chùa miếu, Tè Lạc nhưng thật ra không sao cả, nàng chỉ là muốn đi chùa miếu dính dính Phật khí mà thôi.

Đổng thị cùng Tè Lạc lại lần nữa đi tới cái này không phải thực nổi danh chùa miếu, ở Đại Hùng Bảo Điện thượng Tè Lạc cùng Đổng thị đều thực thành kính quỳ gối phật tượng trước mặt, nhẹ giọng thỉnh cầu, thuốc lá lượn lờ vẫn là rất có khói khí mà. Tè Lạc ba quỳ chín lạy sau đó đem bậc lửa hương cắm ở lư hương trung, bên cạnh tăng nhân hướng Tè Lạc cúi đầu kêt, Đổng thị đứng lên đem sớm đã chuẩn bị tốt mà đầu mè tiền bỏ vào đi. Tè Lạc ngẩng đầu nhìn xem phật tượng, ở trong lòng ám đạo, thần tiên cũng muốn ăn cơm sao.

Đổng thị cùng Tè Lạc làm theo không có xin sâm, chỉ là Tè Lạc đối chùa chiền gửi bán Phật châu rất có hứng thú mà, đương nhiên tại đây cũng không thể nói bán, này có thể nói là cầu. Tè Lạc cũng cầu một cái, nhìn kỹ xem trọng giống cùng Tú a ca cấp vô pháp so, chỉ là rốt cuộc là chính mình cầu, không như vậy chút dư thừa ý tưởng, cho nên Tè Lạc vẫn là thực vui vẻ mà. Đổng thị tùy tăng nhân đi thiền đường tham thiền, này đó Tè Lạc là không có hứng thú, cho nên nàng mang theo Hồng Anh cùng mây tía đi tới cung khách hành hương nhóm thường cảnh sân.

Tè Lạc nghiêm túc đánh giá một chút, hiện nay cảnh sắc thật đúng là không có gì biến hóa, chỉ là tiếp cận cuối mùa thu, trong viện cây dương diệp đã biến hoàng, ở phong mà gợi lên hạ chậm rãi bay xuống. Tè Lạc dựa vào trên thân cây, nghĩ tới thanh triều sinh địa sự tình, nhận thức cỗ nhân dần dần ở trước mắt thoáng hiện, mà hiện đại mà ký ức đang ở dần dần biến mất, loại này nếu có điều mất đất cảm giác làm Tè Lạc nhẹ nhàng thở dài. Tè Lạc vỗ vỗ thân cây, đột nhiên thấy ở đại thạch đầu thượng ngồi xếp bằng Dương Khang, Tè Lạc không khỏi dụi dụi mắt, Dương Khang bảo tướng trang nghiêm ngồi xếp bằng ở kia, chỉ là không có quy y.

Tè Lạc chậm rãi tới gần hắn, Tè Lạc cảm thấy hắn giống như ở phiền não cái gì, giãy giụa cái gì? Chờ đến còn có hai bước khoảng cách, Dương Khang đột nhiên mở mắt, sắc bén ánh mắt nhìn về phía người tới, giống như tùy thời chuẩn bị chiến đấu giống nhau. Nhìn đến là Tè Lạc, Dương Khang trong ánh mắt dần hiện ra một tia kinh ngạc cùng một tia kinh hỉ. Hắn đứng lên, tiến lên hai bước, “Ngươi như thế nào cũng tới này? Không nghĩ tới chúng ta lại đụng phải.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 88

Dương Khang đứng ở tại chỗ nghỉ Tè Lạc nói, nghĩ đến mẫu thân vì chính mình sở làm hy sinh, Dương Khang nắm chặt nắm tay hung hăng chùy một chút thân cây, lẩm bẩm nói “Mặc kệ như thế nào ta đều sẽ làm người linh bài tiến vào đến từ đường chịu hậu nhân cung phụng, ta nhất định sẽ làm hồn tự mình thừa nhận sai lầm, ta nhất định sẽ không làm người thất vọng.” Sau đó nhìn nhìn thiêng, nói tiếp “Ngạch nương, người muốn phù hộ ta sớm ngày đạt thành.”

Khang Hi hoàng đế ngồi ở trên long ỷ, nghe Võ Đan hồi bẩm. Có chút sai biệt hỏi “Ngươi là nói Dương Khang gặp Lăng Trụ ái nữ? Liền ở cái kia hương khói không thịnh chùa miếu?”

Võ Đan lấy ra một phần sổ con đệ thượng nói “Hồi Hoàng Thượng nói, thật là như vậy, bọn họ nói một thời gian nói, nô tài thuộc hạ chỉ là nghe xong một cái đại khái, rốt cuộc Dương Khang đại nhân võ nghệ tinh vi, không dám ly thân cận quá.”

Lý Đức Toàn đem Võ Đan sổ con trình đưa cho Khang Hi, Khang Hi mở ra cẩn thận quan khán, Dương Khang cùng Tè Lạc đối bạch trên cơ bản tất cả đều ở mặt trên. Thấy Tè Lạc nói, Khang Hi ánh mắt không khỏi lóe lóe. Phân phó Võ Đan nói “Tiếp tục phái người đi theo Dương Khang, nhất định phải cho trẫm nhìn chằm chằm khẩn, nhưng là chú ý đừng cho Dương Khang phát hiện, hắn vẫn là trẫm có thể sử dụng người trên.”

Võ Đan gật đầu rời đi, Khang Hi lại cẩn thận nhìn nhìn số con, nhẹ giọng nói “Dương Khang trẫm có thể cho ngươi muôn, dưỡng ân lại trọng cũng không thắng nổi huyết thống, ngươi cùng bọn hắn là bất đồng, ngươi ngàn vạn đừng cho trẫm thất vọng.”

Lý Đức Toàn hồi bẩm nói “Vạn tuế gia, gần nhất Tứ a ca giống như đang ở tra Tần ma ma sự, tuy rằng tra không ra cái tới, nhưng là nô tỳ sợ đêm dài lầm mộng.”

“Cái này lão tú, hắn đây là đem tinh lực đều dùng ở đâu? Việc này trẫm tự nhiên sẽ đánh thức hắn.” Khang Hi có chút hận sắt không thành thép nói.

Khang Hi dùng ngón tay gõ gõ Võ Đan tấu chương, lại cường điệu nhìn nhìn Tề Lạc lý do thoái thác, thở dài một tiếng “Sinh không gấp thời, sinh không gấp thời, trẫm rốt cuộc nên như thế nào quyết định đâu?”

Lý Đức Toàn khuyên giải nói “Hoàng Thượng, ngài là thiên hạ cộng chủ, này đại thanh triều sự toàn bộ đều là ngài nói tính, ai còn có thể kháng mệnh không thành. Ngài xem trung nàng tự nhiên là nàng phúc phận, ai cũng không dám chát ngài.”

Khang Hi nhàn nhạt nói “Việc này ngươi là sẽ không hiểu, xem ra có một số việc vẫn là đến trẫm tới an bài mới được, chỉ là hy vọng tương lai bọn họ có thể minh bạch trẫm khở tâm.” Lại cúi đầu nhìn xem trên cổ tay Phật châu, sau đó nhắc tới bút tới tiếp tục phê chuẩn tấu chương.

Trong đó có một quyền tấu chương là ngự sử thượng tấu buộc tội Tác Ngạch Đồ, Khang Hi nhíu nhíu mày, đặt bút tay cũng run rẩy một chút, ôn ồn cảm xúc, vẫn là ở số con thượng ý kiến phúc đáp ‘lời nói vô căn cứ’ mấy chữ, sau đó đối Lý Đức Toàn nói “Cái này số con cho trẫm minh.” Lý Đức Toàn gật đầu tiếp nhận.

Nội thị tiến vào bẩm báo nói “Khởi bẩm Hoàng Thượng, dụ thân vương phủ Thục Viện cô nương thỉnh cầu gặp mặt Hoàng Thượng.

”

Khang Hi nghe xong, nghiêm vừa nói nói “Trẫm không thấy, nói cho nàng, làm nàng hảo hảo đóng cửa ăn năn, hảo hảo học học thể thống quy củ.”

Nội thị có chút do dự nói “Hồi Hoàng Thượng, Thục Viện cô nương nói nếu là ngài không thấy nàng, nàng liền quỳ thǎng không dậy nổi, thǎng đến ngài tha thứ nàng mới thôi.”

“Vậy làm nàng quỳ hảo, càng ngày càng kỳ cục, còn học được áp chế trẫm? Xem ra nàng căn bản là không minh bạch nàng sai ở nơi nào.”

Khang Hi tức giận nói.

Lý Đức Toàn chạy nhanh giống nội thị xua xua tay làm hắn lui ra, lại cấp Khang Hi tục thương nước trà, khuyên nhủ “Hoàng Thượng ngài đừng tức giận hỏng rồi thân mình, Thục Viện cô nương không hiểu chuyện, ngài xin bớt giận.”

“Đây đều là làm trẫm cấp sủng, quá mức tùy hứng làm bậy, này vẫn là nguyên lai cái kia Thục Viện sao?” Khang Hi thở dài nói, sau đó uống ngụm nước trà, tiếp tục cầm lấy bút tới phê tấu chương. Lý Đức Toàn trong lòng thầm than, xem ra Thục Viện là hoàn toàn mất thánh tâm.

Chương 107 khiêm ninh lên sân khấu

Tè Lạc ôm tranh cuộn vào phòng, không khỏi đậm đậm chân, Hồng Anh thấy Tè Lạc, cũng đem ấm lò sưởi tay đưa cho Tè Lạc. “Cô nương mau ấm áp tay đi, thiên tuyết hạ không tới liền càng lạnh, vì một bức họa liền ra bên ngoài chạy, cẩn thận tìm được rồi lạnh thái lại nêni niệm.”

Tề Lạc đem lò sưởi tay hướng trong lòng ngực ôm ôm, nói “Ta nào có như vậy mảnh mai, huống hồ hiện tại mới mấy tháng nha, nếu hiện tại liền không ra khỏi cửa, chờ đến đại hàn thời điểm chẳng phải là muốn đào cái động trốn đi?”

Vương ma ma cấp Tề Lạc bưng lên trà nóng cười nói “Vẫn là cô nương cơ linh, này miệng là càng ngày càng sẽ nói.”

Tề Lạc nhấp khẩu trà nóng, nàng còn có phải hay không thực thích uống trà thủy, chỉ là hiện tại cũng không có gì trái cây, tự nhiên liền áp không thành nước trái cây. Tề Lạc buông chén trà nói “Ta nhớ rõ chúng ta có yêm ché quả mơ, về sau liền dùng nước ám phao quả mơ thì tốt rồi, ta còn là càng vừa ý cái kia.” Vương ma ma gật đầu nói “Là, nô tỳ tinh.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 89

Tề Lạc nghe xong không khỏi buông xuống đôi mắt, này cỗ đại quy củ cũng quá đả thương người, thê tử mang thai còn phải vì trượng phu an bài thông phòng, này không phải thuần túy cho người ta khó coi khuất nhục sao? Chính mình tương lai cũng sẽ đổi mặt cảnh tượng như vậy sao? Tề Lạc không khỏi nắm chặt khăn. Đổng thị tự nhiên cũng chướng mắt như vậy mà, cho nên cũng chỉ là ứng phó rồi vài câu.

Ô Nhã thị khả năng nhìn ra tới Đổng thị mệt mỏi, liền phân phó hạ nhân mang theo các nàng đi trước nghỉ ngơi, cũng dặn dò hạ nhân muôn hảo sinh hầu hạ. Ô Nhã thị chuyên môn vẽ ra một cái sân cấp Đổng thị cùng Tề Lạc cư trú, sân không lớn nhưng là thu thập mà rất là nhẹ nhàng, nhà ở hết thảy mà hết thảy đều như vậy thoả đáng, Đổng thị cũng từ mà âm thầm tán thưởng Ô Nhã thị cẩn thận cùng săn sóc.

Tề Hoàn tự nhiên cùng khiêm nhin ở bên nhau, Tề Hoàn từ trên xuống dưới cẩn thận đánh giá nói “Ngươi thật là bất đồng, anh khí bức người kia.” Sau đó tiến lên chùy một chút khiêm nhin bả vai, “Vừa thấy chính là đương tướng quân liêu.”

Khiêm nhin sang sảng cười cười, “Ta đây liền mượn ngươi cát ngôn, nhìn ngươi quá cũng không tồi, vóc dáng cũng trưởng cao chút, nghe nói ngươi ở Quốc Tử Giám cũng là một nhân vật đâu. Như thế nào tương lai Trạng Nguyên chính là ngươi đi!”

“Chúng ta loại này huân quý đệ tử rất ít có thể trung Trạng Nguyên, ta có thể được cái một bảng tiến sĩ liền thấy đủ. A mã đối ta cũng không như vậy cao trông cậy vào, ta chỉ cần không gây chuyện cũng đã làm hắn thực vừa lòng.”

Khiêm ninh nhìn xem Tè Hoàn có chút ủ rũ thần sắc, tiến lên vỗ vỗ Tè Hoàn bả vai “Đó là Lăng Trụ đại nhân không nghĩ cho ngươi áp lực, làm phụ thân ai không hy vọng chính mình nhi tử tranh đua tiền đồ? Không cần nghĩ đến quá nhiều, hảo hảo nỗ lực là được.”

Tè Hoàn cười khẽ nói “Ngươi nói cũng là, ta đã so giống nhau con vợ lẽ hảo quá nhiều, bọn họ cũng không từng khắt khe ta. Nếu không phải a mã bị Hoàng Thượng nhìn trúng ta cũng vào không được Quốc Tử Giám, lại có thể thủ chính mình mẫu thân, còn có cái gì không hài lòng.”

Làm đếch thứ chi tranh, khiêm ninh phương diện này không có bất luận cái gì trải qua, rốt cuộc hắn a mã chỉ có bọn họ ba cái con vợ cả, tuy nói chính mình ngạch nương tàn nhẫn một ít, rốt cuộc cũng ít phiền toái cùng tranh đấu. Khiêm ninh xem qua ngọc lâm con vợ lẽ bọn đệ đệ cảnh ngộ, xác như Tè Hoàn nói, Đổng thị đã xem như thực hiền huệ, so với bọn họ Tè Hoàn tốt quá nhiều quá nhiều. Khiêm ninh tách ra đề tài hỏi “Lần trước vẫn luôn ở quân doanh, loáng thoáng nghe nói dụ thân vương phủ cúc hoa sẽ ra rất nhiều hiếm lạ sự, ngươi nói cho ta nghe một chút đi, ta cũng hảo trướng trướng kiến thức.”

Tè Hoàn cười nhìn khiêm ninh không nói gì, trong ánh mắt lộ ra một tia hiểu biết cùng trào phúng, khiêm ninh bởi vì huấn luyện phơi có chút hắc mặt lập tức đỏ lên, lẩm bẩm nói “Ta không có ý khác, chỉ là tùy tiện hỏi hỏi mà thôi, ta không có muốn nghe được Tè Lạc ý tứ.”

Nhin xấu hổ khiêm ninh, Tè Hoàn cũng liền không làm khó hắn, liền đem cúc hoa sẽ sự nói ra, cường điệu nói Tè Lạc làm kia cúc hoa thơ.

Khiêm nhinh kỳ thật cũng nghe Ô Nhã thị nói lên quá, lúc ấy không có gì đặc biệt cảm giác, hiện tại nghe Tề Hoàn như vậy vừa nói, khiêm nhinh ở trước mặt không khỏi hiện ra Tề Lạc đủ loại bộ dáng.

Tề Hoàn sau khi nói xong, không khỏi cảm thán nói “Ta cái này muội muội, thật là dễ dàng cho người ta kinh hỉ, trước kia xem qua nàng luyện tập cầm kỳ thư họa, chưa từng gặp qua nàng viết thơ, ta còn tưởng rằng không có phương diện này tài năng đâu, không nghĩ tới như vậy một cúc hoa thơ vừa ra tới, nếu không phải còn có chiêu con bướm chuyện này, Tề Lạc thanh danh sẽ càng hơn một ít.” Sau đó có chút đáng tiếc nói “Kia thơ trung chất khiết cao ngạo, pha đến cúc hoa tinh túy, chỉ là nỗi bật hoàn toàn bị tích nguyệt cô nương phủ qua. Có chút đáng tiếc nha.”

Khiêm nhinh nhẹ giọng phản bác nói “Lạc muội muội sẽ không so đo này đó, nàng từ trước đến nay không thích làm nỗi bật.”

“Ngươi nhưng thật ra thực hiểu biết nàng nha,” nghe xong lời này, khiêm nhinh trên mặt vừa mới biến mất đỏ ửng lại xông ra.

Tề Hoàn nhìn khiêm nhinh nói “Ngươi như vậy là không được, ngươi cũng biết Tề Lạc tuy rằng hiện tại thanh danh không hiện, nhưng là dựa vào tử túc phủ gia thế cùng a mã đối nàng đau súng, hoàng thân quốc thích đệ tử chú ý nàng cũng không ít, huống chi Tề Lạc mọi thứ không thể so người kém. Ngươi nếu là lại do dự không hiểu đến tiến thủ, vẫn là nhân lúc còn sớm từ bỏ hảo. Ta muội muội đối phương diện này không quá để ý, nếu ngươi không biểu hiện thực rõ ràng nàng là sẽ không hướng trong lòng đi.”

“Ngươi là biết đến, ta nỗ lực tranh quân công chủ yếu là vì cho chúng ta gia tranh khẩu khí, đại ca thân thể yếu đuối, ta như vậy cũng có thể làm a mã yên tâm.

Lăng Trụ đại nhân tuy rằng yêu quý Tề Lạc, nhưng là nàng rốt cuộc còn phải trải qua tuyển tú, ta không phải trưởng tử vô pháp thừa tước thông qua chỉ hôn với ta mà nói thực khó khăn. Hiện tại ta chỉ có thể lấy huynh trưởng thân phận ở bên người nàng, nếu may mắn ta có thể lập cái công lớn, được đến Hoàng Thượng coi trọng, như vậy ta nhất định sẽ yêu cầu chỉ hôn, ta kỳ thật cũng không nghĩ dễ dàng mất đi Tề Lạc, hiện tại ta chỉ có thể nhìn chờ, hy vọng tương lai có thể có cơ hội đi.”

Tề Hoàn vỗ vỗ khiêm nhinh, “Nếu ta muội muội nếu là thật có thể gả cho ngươi, kia nàng tương lai sẽ thực hạnh phúc đi, ngươi có thể vì nàng như vậy suy xét ta nhưng thật ra rất cảm động. Bất quá Tề Lạc tính tình độc đáo, vẫn là có chút cái ý tưởng, ngươi vẫn là yếu điểm điểm nàng mới hảo, có lẽ hai người cùng nhau nỗ lực thành công khả năng tính sẽ lớn hơn một chút, rốt cuộc gia thế của ngươi bối cảnh cũng không kém, ta nghe nói ngươi cũng ở Hoàng Thượng kia lộ quá mặt. Chỉ là nếu ngươi nếu là tổn hại đến ta muội muội thanh danh nói, đừng trách ta không nói tình cảm.”

Khiêm nhinh bảo đảm nói “Này ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện khác người. Đối với lạc muội muội ta thương tiếc nàng không thể so ngươi thiêú, ngươi nói ta sẽ hảo hảo ngẫm lại.”

Tề Hoàn nhìn khiêm nhinh không khỏi âm thầm thở dài, khiêm nhinh tính tình hào sảng, nhưng là không hiểu đến tranh thủ, đối với trong phủ sinh dấu vết để lại Tề Hoàn là có chút minh bạch. Lời nói đã nói đến, đến nỗi khiêm nhinh làm sao bây giờ đó chính là chuyện của hắn.

Chương 108 trang trung chuyện xưa

Trăng xoá một mảnh, đêm qua phiêu một đêm tuyết. Tề Lạc đây ra cửa sổ ~ cảnh tuyết, quay đầu đối Đổng thị nói “Ngạch nương này cũng rất quái, như thế nào chúng ta tới làm khách bên ngoài ngược lại hạ khởi tuyết tới, hạ tuyết lộ liền không dễ đi, xem ra còn phải đinh chút thời gian.”

Đồng thị cảm thán nói “Là nha, liền tính lại như thế nào muôn hảo, nhì người khác cũng so không được chính mình gia thoái mái, ngốc cái hai ba thiên chúng ta liền đi, lộ không dễ đi liền chậm một chút hảo.”

Tề Lạc nghe xong gật gật đầu, rốt cuộc thay đổi hoàn cảnh ngủ cũng không yên ổn. Giác la phủ nha đầu tiến vào nói “Phu nhân, cô nương, thái thái phân phó, muôn nô tỳ hảo hảo hầu hạ các ngươi, có chuyện gì cứ việc phân phó nô tỳ hảo.”

“Có việc nhất định kêu ngươi, giác la phu nhân ở vội cái gì đâu?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 90

Khiêm ninh tiếp không thượng lời nói, chỉ có thể ngơ ngác nhìn Tề Lạc, lầm bẩm mà nói “Ta không phải ý tú này, ta thực sự là tướng khen ngợi ngươi.”

Nhin như vậy khiêm ninh, Tề Lạc phút một tiếng nở nụ cười, “Khiêm ninh ca ca, ngươi thật là có thú đâu, ta cùng ngươi nói giỡn lạp, ta biết ngươi ý tú.”

Khiêm ninh nhìn Tề Lạc đầy mặt ý cười, không khỏi cũng cười sờ sờ chính mình đầu. “Ta ngạch nương khả năng đã sốt ruột chờ, chúng ta vẫn là mau chút đi thôi.”

Tề Lạc gật gật đầu, cùng khiêm ninh cùng nhau hướng vườn chồ sâu trong đi đến, khiêm ninh thật là hy vọng này giai đoạn vĩnh viễn không cần đi đến cuối. Lúc này đột nhiên chạy tới một cái hạ nhân, thấy khiêm ninh vội vàng nói “Nhị gia, không hảo, đại gia ở phía trước té xỉu.”

Khiêm ninh vừa nghe sắc mặt không khỏi biến đổi, Tề Lạc thấy sau vội an ủi nói “Khiêm ninh ca ca, ngươi trước không nên gấp gáp, nhất định sẽ không có việc gì mà, ngươi là thôn trang duy nhất thành niêm nam tử, ngươi nhưng ngàn vạn không thể loạn.”

“Cảm ơn lạc muội muội nhắc nhở, ta biết như thế nào làm.” Sau đó khiêm ninh tùy tay kéo Tề Lạc tay, hướng sự điếm chạy tới, khiêm ninh

cũng không biết vì cái gì sẽ làm như vậy, đương hắn đem Tề Lạc mềm mại non mịn tay nhỏ nắm chặt ở chính mình trong tay, hắn cảm giác chính mình lập tức bình tĩnh xuống dưới.

Tề Lạc nhìn khiêm ninh chỉ có thể bất đắc dĩ mà đi theo hắn, thấy một người nắm trên mặt đất, bên cạnh vây quanh hảo chút người, Ô Nhã thị ở không ngừng khóc kêu “Thuận ninh, ngươi cũng không nên dọa ngạch nương nha, ngươi nhưng ngàn vạn không cần có việc nha.”

Khiêm ninh buông ra Tề Lạc tay, tiến lên lột ra đám người. Đóng thị thấy Tề Lạc để sát vào nói “Thật là quá đáng thương, thuận tha rằng thật sự không cần ra cái gì sự mới hảo, bằng không làm phụ mẫu mà không được đau lòng chết nha.”

Tề Lạc theo vây quanh người khe hở nhìn đến thuận ninh vẻ mặt nắm ở kia từng ngum từng ngum thở dốc, tay nắm chính mình mà cỗ áo. Tề Lạc nhìn nhìn vây xem hạ nhân, cắn cắn môi, tiến lên đối bên trong mà khiêm ninh nói “Khiêm ninh ca ca, ngươi mau làm những người này tản ra, thuận ninh ca ca giống như suyễn bất quá tới khí.”

Khiêm ninh sau khi nghe thấy, vội vàng nói “Các ngươi tản ra, mau tản ra, không cần vây quanh ở nơi này.” Bọn hạ nhân nghe lời tản ra, ở thuận ninh bên người chỉ để lại Ô Nhã thị cùng khiêm ninh, thuận ninh quả nhiên hảo một ít, sắc mặt không có như vậy mà khó coi.

Khiêm ninh thấy sau, hướng Tề Lạc đầu lấy cảm kích mỉm cười.

Tề Lạc tiến lên vài bước, đánh giá cẩn thận lên, xem này bệnh trạng giống như như là suyễn, chỉ là Tề Lạc cũng không phải học y, cũng lấy không chuẩn, xem ra thuận ninh thực khẩn trương, rốt cuộc ai đều muốn sống đi xuống. Tề Lạc đối này Ô Nhã thị nói “Bá mẫu ngươi ngàn vạn

muốn kiên trì trụ, ngươi muốn nói cho thuận ninh ca ca không cần khẩn trương, nhất định sẽ không có việc gì.”

Ô Nhã thị giống như bắt được cứu mạng rơm rạ giống nhau, ân Tè Lạc nói an ủi khởi thuận ninh. Khiêm ninh nhìn xem bốn phía tình huống, hiện tại thuận ninh cũng không thể tổng nằm ở tuyết địa nha, liền tưởng tiến lên bối thuận ninh rời đi.

Tè Lạc thấy sau vội vàng ngăn cản hắn nói “Khiêm ninh ca ca đừng cử động hảo, vẫn là tìm cái tâm ván gỗ cái nâng thuận ninh ca ca hảo.”

Bọn hạ nhân tìm tới tâm ván gỗ nâng thuận ninh về tới hắn nhà ở, lúc này đại phu vừa mới vừa đuổi tới, dù sao cũng là hạ tuyết lộ vẫn là rất khó đi. Đỗng thị cũng lôi kéo Tè Lạc bồi Ô Nhã thị, Ô Nhã thị tuy rằng ở roi lệ, nhưng là vẫn là thực cảm kích nói “Ít nhiều Tè Lạc. Bằng không ta liền cùng thuận ninh cùng đi.” Rốt cuộc ở Tè Lạc kiến nghị hạ, thuận ninh bệnh trạng có rõ ràng chuyển biến tốt đẹp, này ai đều có thể xem ra tới.

Tè Lạc đánh giá thuận ninh nhà ở, hiện bên trong mùi huân hương thực nùng, có hai cái son phấn thực trọng nha đầu, xem trang điểm chải chuốt tới xem hắn là thuận ninh thông phòng, bọn họ trên người hương khí cũng thực sắc người, nếu thuận ninh thật sự được suyễn, như vậy này đó đối hắn bệnh tình đều không có chỗ tốt. Tè Lạc ngẫm lại không có nói, rốt cuộc đây là chuyện nhà người khác, quản không hảo thực dễ dàng đắc tội với người.

Đỗng thị cùng Tè Lạc tại đây có chút không ổn, nhìn thuận ninh bệnh tình ổn định, Ô Nhã thị tâm tình cũng bình tĩnh một ít, tiến lên cáo từ nói “Ô Nhã tỷ tỷ, chúng ta đi về trước, ngươi hảo hảo chiếu cố thuận ninh đi, không cần quá lo lắng, thuận ninh là cái Hữu Phúc khí, nhất định sẽ có nhịn qua.”

Ô Nhã thị hồng con mắt gật gật đầu nói “Tiếp đón không chu toàn, ai có thể nghĩ đến sẽ đột nhiên ra chuyện lớn như vậy, ngươi nhưng ngàn vạn không lấy làm phiền lòng.”

Đồng thị lắc đầu, sau đó lôi kéo Tề Lạc về tới chính mình sân. Ra như vậy sự các nàng cũng vô tâm tình tại đây làm khách, chỉ là hiện tại thật đúng là không có phương tiện rời đi, chỉ có thể chờ thuận ninh ổn định nói nữa.

Tề Lạc đem chính mình lụy nói cho Đồng thị, Đồng thị bên nghe biên gật đầu nói “Ngươi làm rất đúng, vừa rồi cấp cứu làm đối, ở thuận ninh trong phòng không nói gì cũng rất đúng. Việc này không phải ngươi một cái cô nương gia hẵn là nhọc lòng mà, ta minh bạch ngươi ý tú, ta sẽ xem chuẩn cơ hội nhắc nhở Ô Nhã thị, rốt cuộc đều là đương nương mà.”

Bọn hạ nhân chuẩn bị đồ ăn, Đồng thị các nàng vội vàng dùng quá, hiện tại ai cũng vô tâm tình. Chờ đến buổi tối cầm đèn thời điểm, Ô Nhã thị đi tới Đồng thị mà nhà ở, vừa vào cửa liền đối Đồng thị cùng Tề Lạc hành lễ, “Nếu không phải các ngươi, thuận thà rằng có thể liền cứu về rồi, đại phu nói mệt lúc ấy xử trí thích đáng, bằng không thật đúng là khó mà nói, các ngươi thật là quý nhân.”

Đồng thị vội vàng tiến lên đỡ lấy Ô Nhã thị, lôi kéo nàng làm lại ngồi xuống nói “Mau đừng như vậy

Là thuận ninh phúc lớn mạng lớn, chúng ta nguyên là không giúp được cái gì vội, đây đều là”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 91

Đồng thị nhẹ nhàng liêu liêu Tè Lạc trên trán lưu hải, đau lòng nói “Vậy được rồi, chỉ là có cái sự không cần đặt ở trong lòng.” Tè Lạc gật gật đầu, ừ nhẹ một tiếng.

Chờ các nàng về đến nhà thời điểm đều đã qua buổi trưa, Triệu ma ma thấy Đồng thị các nàng tiến vào vội vàng tiến lên nói “Thái thái, người chính là đã trở lại, tuyệt hoạt lộ không dễ đi, nô tỳ liền sợ ra điểm cái sự, thật là ông trời phù hộ, ngài bình an về đến nhà.”

“Tuy nói đi chậm một chút, nhưng vẫn là thực vững vàng, trong nhà sinh cái gì sự không có?”

Triệu ma ma cấp Đồng thị thượng trà nói “Trong phủ không có gì đại sự, hết thảy đều thực thỏa đáng.” Sau đó đối Tè Lạc nói “Cô nương, tích guyệt cô nương gởi thư làm người có rảnh đi các nàng trong phủ ngoạn nhi.”

Tè Lạc gật đầu đáp “Nga, ta đã biết, ngạch nương ta có chút mệt, muốn hảo hảo nghỉ ngơi một chút, chờ a mã trở về nhất định phải nhớ rõ kêu ta, ta có việc cùng hắn nói.”

Về tới chính mình trong phòng, Tè Lạc hơi chút rửa mặt một chút, liền nằm ở trên giường đất, giường đất đã bị thiêu thực nhiệt, cho nên Tè Lạc đây là cái một cái chăn mỏng. Vuốt lụa mặt thêu hoa chăn mỏng mặt đất,

Tè Lạc kỳ thật biết chính mình phụ thân cho tới nay đều là có tiếc nuối, huống chi xuyên qua nam khả năng càng có dã tâm một ít. Tè Lạc minh bạch nếu phụ thân thật sự xảy ra chuyện như vậy chính mình này mệnh đapse đi vào cũng không cái gọi là, ở hiện đại nàng hưởng thụ tự do ở cổ đại nàng được đến hoa y mỹ thực, loại này cơ hội không phải mỗi người đều có đất, chính mình cả đời này sống cũng coi như đáng giá. Chỉ là nghĩ đến Cầu Cầu, nàng giống như đối hắn không phải thực công bằng. Tè Lạc nhẹ giọng nói “Vẫn là hỏi một chút hắn rốt cuộc nghĩ như thế nào đi.”

Tè Lạc mấy ngày này vẫn luôn lại vì chuyện này phiền não. Trở lại chính mình mà gia ngược lại tâm tình thả lỏng chút. Cho nên nàng mơ màng màng mà liền ngủ rồi. Tè Lạc đột nhiên từ trên giường đất ngồi dậy lạp. Tân ma ma thấy hỏi “Cô nương. Đây là làm sao vậy? Bị bóng đè? Dùng không cần uống nước?”

Tè Lạc xoa xoa cái trán nói “Không cần. Ta không có việc gì.” Nàng cũng không rõ ràng mơ thấy mà là cái gì? Đây là cảm thấy cái kia cảnh trong mơ một mảnh hồng. Giống như nào đều là hồng mà. Càng nghĩ càng cảm thấy quý dị.

“Hiện tại là cái lúc? A mã trở về không có?” Tè Lạc nhẹ giọng hỏi.

Tân ma ma đáp lời nói “Đã cầm đèn. Vừa rồi thái thái trong phòng mà thuỷ ngọc đã tới. Nói là lão gia đã đã trở lại.”

Tè Lạc cầm lấy khăn sát sát trên trán mà hắn. Nói “Giúp ta sửa sang lại một chút. Ta muốn bồi bạn họ cùng nhau dùng cơm.”

Lại lần nữa đi vào Đổng thị mà phòng. Thấy trên bàn mà đồ vật. Tè Lạc không khỏi sững sốt. Đổng thị cười nói “Ngươi a mã hôm nay muốn thỉnh ngươi ăn thịt nướng. Chúng ta không tại đây mấy ngày hắn quang mâm mê cái này.”

Nhin than chậu than thượng ván sắt, ở trên bàn bày biện heo dê bò lát thịt, còn có cánh gà, loại cá cùng rau dưa. Thịt loại toàn bộ đều yêm ché hảo, Lăng Trụ thậm chí còn chuẩn bị ăn thịt nướng khi dính liêu. Nhìn chỉ huy hạ nhân bày biện Lăng Trụ, Tề Lạc cảm thấy trong lòng ám áp mà.

Chờ đến hết thảy đều chuẩn bị ổn thoả, Lăng Trụ vẫy lui hạ nhân, tự mình vì Tề Lạc các nàng thịt nướng, này sống vẫn luôn là Lăng Trụ ở làm, Tề Lạc giống nhau chỉ phụ trách ăn là được. Nhìn có chút lăng Tề Lạc, Lăng Trụ hướng nàng vẫy tay nói “Đây là làm sao vậy? Rất cơ linh một cái nữ nhi như thế nào biến choáng váng? Đây chính là người thích nhất nha. Ta nhớ rõ ở trước kia không phải định ra mỗi tuần tất ăn một lần thịt nướng truyền thống sao?”

Tề Lạc chậm rãi ngồi xuống, Lăng Trụ đem nướng hảo mà lát thịt đặt ở Tề Lạc mâm, sau đó liền có vội chang lên. Tề Lạc cúi đầu cắn lát thịt. Lăng Trụ hỏi “Hỏi thế nào? Tay nghè của ta không mất đi đi.”

Tề Lạc gật gật đầu, sau đó giơ lên một cái gương mặt tươi cười, giơ ngón tay cái lên tán dương “Một bậc bỗng, thật là một bậc bỗng.”

Lăng Trụ có chút hưng phấn, động tác càng lưu loát. Đổng thị thanh khụ một tiếng, Lăng Trụ phản ánh lại đây cũng cho nàng gấp lát thịt, Đổng thị kháp Lăng Trụ một chút, sau đó Lăng Trụ chụp một chút đầu hỏi “A, ta nhớ ra rồi, nghe nói người tìm ta có việc?”

Tề Lạc buông chiếc đũa, đem cùng khiêm nhinh ở thôn trang về chức nghiệp quân nhân mà nói chuyện từ đầu chí cuối nói ra, sau đó hỏi “A mã. Người này rốt cuộc là muốn làm cái gì đâu? Tuy nói mặc kệ thế nào chúng ta đều sẽ duy trì người mà, chính là người cũng muốn tiêu tâm mới hảo, này rốt cuộc không phải trò chơi, không thể trước nay.”

Lăng Trụ nghe xong chậm rãi dùng chiếc đũa phiên động lát thịt nói “Nguyên lai ngươi ở lo lắng cái này, nguyện vọng của ta không có biến, ta làm như vậy chỉ là tưởng ở trong lịch sử lưu lại điểm cái gì.”

“‘ người quá lưu danh, nhạt quá lưu thanh ’ này ta có thể lý giải, chính là hiện đại mà quân đội tư tưởng giáo dục biện pháp thích hợp thời đại này người sao? Nếu xảy ra vấn đề Khang Hi nhất định sẽ không bỏ qua ngươi.”

Lăng Trụ thở dài một hơi nói “Ngươi không rõ, thời đại này phong kiến tư tưởng muôn lớn hơn nữa một ít, bọn họ càng có thể tiếp thu trung quân tư tưởng, chỉ cần hơi thêm dẫn đường liền thành. Huống hồ ta chỉ là ra cái chủ ý, cụ thể vẫn là đến Hoàng Thượng chính mình quyết định. Nay đó chức nghiệp quân nhân ta sẽ không quản, ra cái vấn đề ta cũng sẽ nhúng tay. Bởi vậy Hoàng Thượng đối ta càng vừa lòng càng yên tâm, ít nhất ở Hoàng Thượng trong lòng ta là một cái có năng lực lại không có dã tâm người.

Việc này hắn là sẽ không ra vấn đề, bởi vì cho bọn hắn thượng tư tưởng khóa đều là lý học đại gia, từ trước đến nay chú ý quân quân thần thần.”

Tề Lạc nghe xong cảm thấy Lăng Trụ nói vẫn là có đạo lý, huyền tâm thoáng buông, “Ngươi làm như vậy là đem một cây đao tử giao cho Hoàng Thượng trong tay, Khang Hi là minh quân còn thành, nếu là là hôn quân nói, kia ảnh hưởng liền quá lớn.”

“Mấy ngàn năm lịch sử còn không phải là đánh đánh giết giết sao, ta này chỉ là vì tương lai gia tăng một cái biến số mà thôi, nếu hôn quân giữa đường nói, tay cầm cây đao này tử mà liền tuyệt đối không phải Hoàng Thượng. Tề Lạc ngươi không rõ những cái đó tham gia quân ngũ thật sự là quá khổ, cẩn bản lãnh không đến nhiều ít tiền bạc, chức nghiệp quân nhân cố định hóa liền sẽ không xuất hiện uống binh huyết sự tình, hơn nữa đối bọn họ không lo binh sau cũng là có chỗ lợi mà. Ta hy vọng loại này tu

tưởng có thể kéo dài đi xuống, liền tính tương lai những cái đó hắc ám
khuất nhục sự tình sinh, người trong cũng có thể thiếu đi chút đường vòng.
Liền tính trang bị không bằng người nước ngoài, nhưng là chế độ, tư
tưởng, huấn luyện phương pháp đều sẽ so.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 92

Tần ma ma biết Lăng Trụ ở không chịu Hoàng Thượng coi trọng ngày hôm trước từ quá rát là gian nan, vì sợ Tè Lạc nghĩ nhiều vội vàng tách ra đê tài nói “Vừa rồi thái thái gọi người đem làm tốt đại mao quần áo đưa tới, cô nương, muốn hay không đi xem?”

Tè Lạc thu thập xong dụng cụ vẽ tranh, liền cùng Tần ma ma đi tới chính mình nhà ở, vừa vào cửa liền thấy trên mặt đất bày hai cái đại cái rương. Hồng Anh các nàng chính đem một kiện một kiện trọng dụng móc treo quần áo khởi động tới, bỏ vào tủ đứng trung. Mây tía nhẹ giọng nói “Nhìn này đó đại mao quần áo, thật là quá xuất sắc, xuyên đến cô nương người như vậy nhi trên người nhất định sẽ sán cô nương càng thêm xuất sắc.” Hồng Anh liên tục gật đầu.

Thấy Tè Lạc đi đến, các nàng buông trong tay quần áo, Hồng Anh tiến lên nói “Cô nương, ngài đã tới, này đó đều là thái thái khiến người đưa lại đây cấp cô nương, nô tỳ lớn như vậy còn trước nay chưa thấy qua như vậy xinh đẹp mà đại đâu!”

Tè Lạc liếc mắt một cái liền thấy kia kiện lửa đỏ hò ly da đại mao, không ngừng nhan sắc hảo, hình thức cũng thực tinh xảo. Tè Lạc tiến lên cẩn thận sờ sờ, cảm thấy thực mượt mà thoải mái. Có được một kiện lông chồn kia cũng là Tè Lạc mộng tưởng, hiện tại này hơn mười kiện quần áo làm Tè Lạc có chút phản ánh bất quá tới. Ở Hồng Anh mà hầu hạ hạ Tè Lạc mặc vào kia kiện thích nhất hò ly da đại mao, chiếu gương, bên trong

chính mình có vẻ rất là tôn quý. Khó trách như vậy nhiều Địa nhân thích xuyên chồn đâu, quả nhiên lại nhẹ lại mềm lại ấm áp.

Hồng Anh nhìn Tè Lạc tán dương “Thật thật là không biết làm nô tỳ như thế nào tán hảo, này đại mao mặc ở cô nương trên người, đem cô nương sắn đến giống thủy tinh nhân nhi giống nhau, càng có thể hiện ra cô nương khí phái tới.”

Tuy là Tân ma ma thấy nhiều hiểu rông, cũng không khỏi âm thầm khen ngợi, trước mắt Tè Lạc thật thật thích hợp cái này đại, rất ít có người có thể đem loại này màu đỏ đại mao xuyên ra Tè Lạc loại này phong tư tới.

Tè Lạc nhìn trong gương mà chính mình nhẹ giọng nói “Trước kia ta vẫn luôn cảm thấy màu đỏ là nhất thủ địa nhan sắc. Quá mức đáng chú ý. Không thành tưởng cái này quần áo ta thật là thực thích thực thích.” Tè Lạc không khỏi ở trong phòng đi rồi vài vòng. Càng xem càng thích. Hồng Anh ở bên kiến nghị nói “Minh cái không phải muốn đi tích guyệt cô nương kia sao? Không ngại liền xuyên cái này. Cũng làm cái kia kinh thành đệ nhất mỹ nữ được thêm kiến thức. Y nô tỳ nói ngươi chính là thanh danh không hiện. Ngài nhưng không thể so cái kia như guyệt cô nương kém đến nơi nào!”

Ngày mai đích xác là tích guyệt có mòi. Tích guyệt từ lần đó hội hoa sau liền thay đổi rất nhiều. Người cũng tự tin rất nhiều. Như guyệt vẫn luôn ở tại mã tè đại nhân mà trong nhà. Cho nên Tè Lạc muốn đi bái phỏng tích guyệt nhất định sẽ gặp phải như guyệt mà. Không biết vì cái gì như guyệt đối nàng có như vậy mà nhẹ nhè địch ý.

“Lời nói không thể nói như vậy. Lại nói tiếp của ta dung mạo vẫn là cập không thượng như guyệt mà. Kinh thành đệ nhất mỹ nữ nàng là danh xứng với thật. Lời này làm người nghe xong đi. Còn tưởng rằng ta có cái gì ý tưởng đâu. Cho nên lời này không thể lại nói.

”Tè Lạc nghiêm vừa nói nói.

“Là. Nô tỳ nhớ kỹ. Nô tỳ nhất định sẽ không ở bên ngoài nói bậy lời nói cấp cô nương chọc phiền toái mà. Thỉnh cô nương yên tâm.”

Tè Lạc giải khai đại địa y khâu. Tân ma ma tiến lên hỗ trợ. Đây rót sau. Tè Lạc đem đại mao đặt ở bên cạnh mà ghé trên. Nhìn nhìn sờ sờ. Sau đó đối Hồng Anh nói “Này quần áo vẫn là cho ta thu hảo đi. Ăn mặc nó quá mức mà đáng chú ý. Vẫn là tìm kiện bình thường mà liền hảo.”

Hồng Anh giật mình nói “Cô nương, ngại đây là?” Tân ma ma cũng vể mặt giật mình nhìn Tè Lạc, rốt cuộc Tè Lạc đối cái này quần áo yêu thích chi tình mỗi người đều có thể nhìn ra được tới, huống chi cái này quần áo lại thực sắn nàng.

“Các ngươi không rõ, a mã tuy rằng hiện tại là trí xa tử tước, nhưng là chúng ta phủ rót cuộc căn cơ còn thấp, có thể có như vậy mà phú quý toàn bằng Hoàng Thượng sủng tín cùng ban ân. Đối với a mã mà thánh sủng đã thực chọc người chú ý, ta làm sao có thể mọi thứ xuất chúng xuất sắc? Ta tuy rằng không phải thực hiểu da lông, nhưng là cái này đại mao mà hò ly da khả năng ngay cả gần chi hoàng thân quốc thích nhà đều hiếm thấy, ta như thế nào có thể ăn mặc nó mãn nào khoe khoang?”

Tân ma ma nhìn Tè Lạc có chút đau lòng khuyên nhủ “Cô nương như vậy sẽ làm lão gia thái thái thương tâm địa, bọn họ chính là ngóng trông ngươi hảo đâu.”

Tè Lạc chớp chớp mắt, thật dài lông mi giống con bướm giống nhau nhấp nháy hai hạ, khẽ thở dài “A mã cùng ngạch nương tâm ý ta minh bạch, nguyên nhân chính là vì như vậy ta mới không thể cho bọn hắn ở chọc phiền toái. Ngày mai còn sẽ có vài tên danh môn khuê tú trình diện, ta còn là không cần ra loại này nổi bật hảo. Huống chi, gần nhất trong kinh

có đòn đai nói chúng ta phủ được Thần Tài ban ân, kiêm lời tuyệt bút tiền bạc, nếu không không thể như thế giàu có và đông đúc. Lúc này càng hẵn là tiểu tâm cẩn thận một ít, bất quá loại này vớ vẫn nói cũng có người tin, thật thật là cười chết người.”

Hồng Anh vẻ mặt tức giận nói “Lời này nhất định là đông phủ kia mặt truyền ra tới, các nàng chính là ghen ghét chúng ta phủ đè ép bọn họ, thật thật là không cần mặt mũi, lúc ấy phân gia thời điểm khi dễ lão gia dễ nói chuyện, tiền tài đại bộ phận đều về bọn họ. Hiện tại thấy lão gia càng ngày càng tốt, định là không phục. Cái kia bị làm như trứng phượng hoàng trân cô nương lại rơi xuống như thế kết cục, tuy nói tám phúc tấn đáp ứng nàng nhập phủ, chính là này đến bây giờ cũng không có âm tín, y nô tỳ xem là trông cậy vào không thượng.”

Tề Lạc có chút bất đắc dĩ nói “Hồng Anh ngươi này há mồm nha, này đòn đai rốt cuộc từ nào ra tới còn không biết, cho nên không cần nói bậy. Lão thái thái rốt cuộc nuôi lớn a mã, Hoàng Thượng lại là lấy hiếu trị thiên hạ, không giữ đạo hiếu nói người Hoàng Thượng là tuyệt đối sẽ không coi trọng. Nay đó tiểu nhân chỉ là ghen ghét a mã ở đất hoang thượng kiêm lời một bút thôi. Chỉ cần chúng ta vạn sự cẩn thận là không sợ cái gì mà.”

Hồng Anh thè lưỡi, “Vẫn là cô nương nói có lý, đi theo cô nương bên người nô tỳ cũng có thể trường kiến thức.”

Tề Lạc biết Hồng Anh tuy rằng miệng có chút mau, nhưng là bên ngoài nói chuyện vẫn là rất để ý, hơn nữa nàng hầu hạ chính mình lại rất tinh tế, cho nên Tề Lạc cũng không trách quá nàng, chỉ là thường thường mà đề điểm nàng

Nói thật, Tề Lạc cùng cha mẹ tham thảo sau cũng cảm thấy lời đòn đai là từ đông phủ kia Lăng Thành ở tám a ca kia càng không như ý, hơn nữa Lăng Trụ lại hồn mà hô mưa gọi gió, loại này chênh lệch là người đều chịu

không nỗi. Huống chi Lăng Trụ gia nguyên lai đáy Lăng Thành hắn là biết đến rõ ràng. Tề Lạc không khỏi âm thầm cảm thán, kỳ thật nói được Thần Tài ban ân không bằng nói trăng ra càng bàn tay vàng, chỉ là bọn hắn không biết nhà bọn họ đầu to không phải bởi vì giá đất dâng lên, mà là những cái đó ở Giang Nam đã khiến cho rất lớn phản ánh xe sa cơ.

Tần ma ma thấy Tề Lạc không ngừng biến hóa mà thần sắc, tiến lên nói “Cô nương không cần để ý những cái đó lời ra tiếng vào, cô nương là cái có đại phúc khí, tương lai tất là lão gia cùng thái thái trông cậy vào. Tuy nói hiện tại không thể nhưng tâm ý, nhưng là mang sang tử túc phủ khí thế mới hảo, như vậy những cái đó tiểu nhân mới có sở bận tâm. Huống chi Hoàng Thượng chính là đôi lão gia cực kỳ tín nhiệm, này những vớ vẩn lời đồn đãi lừa gạt những cái đó người rảnh rỗi mà thôi, chân chính khôn khéo người là sẽ không tin.”

“Đại phúc khí? Vẫn là thôi đi, ta hiện tại liền đồ cái thư thái vui sướng, tử túc phủ mà tương lai cũng không phải ở ta trên người. Ta sắp tới mục tiêu chính là dưỡng hảo tự mình không cho a mã gây chuyện, đến nỗi tương lai liền hy vọng Hoàng Thượng có thể đại từ bi, gio cao đánh khẽ phóng ta qua đi. Ta liền tưởng an an toàn toàn thoải mái dễ chịu, quyền thế không chỉ có riêng mang đến vinh hoa phú quý nha, còn có nhiều hơn người không thể tưởng được lốc xoáy, cái loại này người tranh ta đoạt mà nhật tử ta không phải thực thích.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 93

Tích nguyệt lôi kéo Tè Lạc nói “Nàng là ta hảo bằng hữu, cũng là ta mời khách nhân, ngươi cảm thấy cái này phân lượng đủ sao?”

Tè Lạc có chút vui mừng vỗ vỗ tích nguyệt, nàng rốt cục là trưởng thành đi lên. Như nguyệt rõ ràng sừng sốt, nàng chưa từng có nghĩ đến luôn luôn yêu đuối thẹn thùng mà tích nguyệt sẽ như thế chống đối chính mình, có chút tức giận nắm chặt khăn, theo sau vẫn là bình phục xuống dưới, dùng nàng đặc có mà thanh lãnh thanh âm nói “Ta không phải sợ ngươi có hại sao? Rốt cuộc bá phụ vẫn là làm ta hảo hảo nhìn ngươi, ngươi nếu như bị người khác lợi dụng mà lời nói, bá phụ sẽ trách tội ta. Huống chi chúng ta hai cái chỉ kém nửa tháng, tích nguyệt muội muội ngươi có cái gì đều có thể cùng ta nói, rốt cuộc chúng ta mới là người một nhà.” Nói xong còn phiết Tè Lạc liếc mắt một cái.

Tích nguyệt nghe xong nhíu nhíu mày, sau đó có chút lo lắng nhìn Tè Lạc, Tè Lạc cười cười ý bảo chính mình không sao cả. Tích nguyệt biết lúc này chính mình phải nói chút gì đó, cho nên nàng nghĩ nói “Tè Lạc, Nhã Tình đều là ta tốt nhất bằng hữu, ở ta nhất gian nan mà thời điểm vẫn luôn là các nàng ở ta bên người. Ta tuy rằng lớn lên không đẹp, nhưng là ai đối ta là chân tình chân ý, ai đối ta là hư tình giả ý ta còn là có thể cảm giác đến, điểm này liền không cần như Nguyệt tỷ tỷ lo lắng, huống chi a mà sẽ lý giải của ta, rốt cuộc ta là hắn đích ruột thịt nữ nhi.”

Trước nay không nghĩ tới tích nguyệt nói chuyện sẽ như thế mà có trật tự. Hơn nữa dấu diếm phong cơ mà cùng chính mình như thế đáp lời. Như nguyệt mà trên mặt lộ ra kinh ngạc biểu tình. Sau đó quay đầu đối Tề Lạc hỏi “Này đó đều là người dạy mà sao? Các ngươi đường tỷ muội bất hòa. Cũng muốn chọn mà chúng ta cũng bất hòa sao? Người rốt cuộc an đến là cái gì tâm tư?”

Tề Lạc lãnh đạm mà nhìn nhìn như nguyệt sau đó nhàn nhạt mà nói “Ngươi lời này nhưng sai rồi. Tích nguyệt là cái thông minh Địa nhân nhi. Ta cùng tích nguyệt hoàn toàn là thiệt tình thực lòng mà. Huống chi tích nguyệt chính là đại học sĩ mà đích nữ. Lấy nàng mà mới có thể là trăm triệu sẽ không tin người khác mà châm ngòi mà. Đến nỗi ta cùng của ta đường tỷ muội chi gian mà sự tình. Ta cùng ngươi không thân. Không cần hướng ngươi hội báo đi.” Tề Lạc thầm nghĩ trong lòng. Nếu ngươi tiếp của ta đoán. Ta cũng sẽ không làm ngươi hảo quá. Thông qua như nguyệt địa biểu hiện. Tề Lạc biết nàng nhất tự ti mà một sự kiện chính là con vợ lẽ. Tuy rằng nàng dùng tự thân mà kiêu ngạo che dấu mà thực hảo.

Như nguyệt mà mặt xoát mà một chút liền trăng. Hơi há mồm nói không ra lời. Trong ánh mắt bít kín một tầng hơi nước. Nhìn là như vậy mà chọc người thương tiếc. Thấy loại tình huống này. Tề Lạc cảm thấy chính mình có phải hay không quá phận chút. Rốt cuộc nàng tâm cơ lại thâm cũng là cái tiểu cô nương. Tề Lạc muốn nói gì. Nhưng là nhìn đến Tần ma ma nhìn chính mình lắc đầu. Tề Lạc bỗng nhiên tinh ngộ. Chính mình mà giáo huấn còn chưa đủ nhiều sao? Thế nhưng còn dám xem thường cổ nhân. Như nguyệt tùy ý nước mắt chảy ra. Muốn nói lại thôi mà nhìn tích nguyệt. Tề Lạc thấy sau than nhẹ một tiếng. Ngồi ở ghế trên. Cầm chén trà nhấp khẩu trà. Sau đó cẩn thận mà thưởng thức chén trà. Xem cũng không thấy tích nguyệt.

Nhã Tình nhìn loại tình huống này cũng không biết như thế nào mở miệng hảo. Chỉ có thể ngơ ngẩn mà nhìn tích guyệt. Tích guyệt nhìn như guyệt mà nước mắt. Thở dài một hơi. Tiến lên đệ thượng khăn nói “Sát sát đi. Cẩn thận bị thương đôi mắt.” Như guyệt tiếp nhận khăn. Nhẹ giọng mà nói “Cảm ơn tích guyệt muội muội. Chúng ta dù sao cũng là người một nhà nha.” Sau đó nương khăn mà ngăn cản. Thoáng mà cong cong khói miệng.

Tích guyệt nhìn nhìn Tè Lạc. Sau đó đối như guyệt nói “Lại thế nào ngươi đều là ta đường tỷ. Tuy rằng ngươi trước nay liền không có để ý quá ta. Nhưng là kỳ thật ở lòng ta vẫn luôn là tưởng được đến ngươi mà quan ái mà. Chính là trước kia mà đủ loại nói cho ta. Ta căn bản là là si tâm vọng tưởng. Ta vẫn luôn súc ở trong góc. Là Nhã Tình cùng Tè Lạc trợ giúp ta. Cho ta tự tin. Các nàng làm ta cảm thấy ta không thể so bên mà khuê tú kém. Các nàng là ta tín nhiệm nhất Địa nhân. Nếu ai dám thương tổn các nàng. Ta nhất định sẽ không dễ dàng mà buông tha nàng mà.”

Tè Lạc nghe xong. Buông chén trà. Có chút vui sướng cùng tín nhiệm mà nhìn về phía tích guyệt. Cũng hướng nàng chớp chớp mắt. Như guyệt cứng đờ ở kia. Sau đó có chút ủ rũ mà nhìn nhìn Tè Lạc. Không khỏi nói “Ngươi vừa lòng. Ta sẽ không bại bởi ngươi mà.” Sau đó có đối tích guyệt nhẹ giọng nói “Tích guyệt muội muội trước kia là của ta không đúng. Ngươi tha thứ ta được không. Ta nhất định sẽ hảo hảo đối đãi ngươi mà.”

”

Tích guyệt cúi đầu nói “Đã quá muộn, đã quá muộn. Ta không biết ngươi vì cái gì luôn là căm thù Tè Lạc, nhưng là lấy Tè Lạc tính tình, nàng là sẽ không cùng ngươi tranh gì đó. Tích Nguyệt tỷ tỷ, nghe ta một câu đi, Tè Lạc xuất từ tử tước phủ, nàng a mã lại chịu Hoàng Thượng coi trọng, ngươi tại thân phận thượng là tuyệt đối mà so bất quá nàng. Ngươi không

cần tổng nghĩ áp đảo người khác, Tề Lạc đã từng nói qua, mỗi người đều là có người khác không có đồ vật, quá mức hiếu thắng nổi bật người, là sẽ chiết tự thân phúc khí.”

Tích nguyệt nói, như nguyệt rõ ràng không có nghe đi vào, nàng chỉ là hung hăng nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, sau đó xoay người cao ngạo đi rồi. Tích nguyệt tiến lên giữ chặt Tề Lạc mà tay nói “Cảm ơn ngươi, cảm ơn ngươi tín nhiệm ta, làm ta từ trong một góc đi ra, có thể bình thường đối mặt

”

Tề Lạc vỗ vỗ tay nàng nói “Này đó đều là chính ngươi mà nỗ lực, chúng ta là không có làm gì đó. Huống chi chúng ta không phải bạn tốt sao, không tin ngươi ta còn sẽ tin ai?”

Nhã Tình nhẹ nhàng mà đã đi tới, đem đôi tay đánh vào tích nguyệt cùng Tề Lạc trên vai nói “Đó là đương nhiên, chúng ta không phải đã nói, phải làm tốt nhất bằng hữu sao?” Tích nguyệt cùng Tề Lạc đồng thời gật đầu, các nàng ba cái địa tâm giống như càng gần một ít.

Ở học sĩ phủ, Tề Lạc lại cẩn thận hướng tích nguyệt thỉnh giáo một chút vẽ tranh kỹ xảo, tích nguyệt trả lời thực tường tận, nhưng là hôm nay sinh sự tình đối nàng đánh sâu vào có chút đại, cho nên tinh thần thượng có chút uể oải. Tề Lạc thấy loại tình huống này, cũng liền đứng dậy cáo từ. Tích nguyệt có chút ngượng ngùng, Tề Lạc cười nói “Không có gì mà, ngươi hảo hảo nghỉ ngơi, chờ có rảnh ta lại đến.”

Ngồi ở hồi trình trên xe ngựa, Tề Lạc buồn bực hỏi Tân ma ma “Như nguyệt rốt cuộc là chuyện như thế nào? Vì cái gì đối ta cảnh giác như vậy trọng? Ta trước nay không cùng nàng tranh quá cái gì nha!”

“Cô nương thật sự là quá coi thường chính mình, người mà thân phận địa vị muôn so nàng cao nhiều, tuy rằng tài danh không hiện, nhưng là một cúc hoa thơ ai có thể coi khinh ngươi? Tuy nói nhan sắc thượng so nàng kém chút, nhưng là đơn luận khí chất nàng là xa xa cập không thượng ngươi. Kỳ thật như nguyệt cô nương vẫn là có chút suy nghĩ nhiều, ngươi mà phúc khí nơi nào là nàng có thể cập thượng mà.”

Phúc khí, phúc khí, Tề Lạc không biết Tần ma ma vì cái gì luôn là này hai chữ không rời khẩu, này rốt cuộc là chuyện như thế nào đâu? Tề Lạc nhìn xem bên ngoài sắc trời, hắn là còn rất sớm, chính mình thật vất vả ra tới một lần, liền như vậy đi trở về, không khỏi có chút đáng tiếc. Tề Lạc hướng chu nghĩa phân phó nói “Đi lưu li xuống.” Chu nghĩa lên tiếng, Tề Lạc nhìn Tần ma ma nói “Gần nhất đồi phân biệt đồ cổ có chút tâm đặc, không ngại đi kia luyện luyện nhãn lực.”

Tề Lạc đi tới lần trước Tề Hoàn mang chính mình tới mà cái kia đồ cổ cửa hàng, kỳ thật lần trước qua đi, Tề Lạc cũng đã tới vài lần, cho nên nàng cùng này tiểu nhị vẫn là có chút hiểu biết.

Thấy mặt tiền cửa hàng thập phần thanh lãnh chỉ có một tiểu nhị, Tề Lạc thuận miệng hỏi “Các ngươi lão bản đâu?”

Tiểu nhị cung kính trả lời nói “Lão bản ở bên trong điểm hóa đâu, cô nương trước nhìn xem, một hồi lão bản chuẩn ra tới.”

Không có lão bản ở trước mặt càng tốt, tinh chọc người chê cười, Tề Lạc ở giám định đồ cổ phương diện này thật sự là không có gì thiên phú, luôn là đem đồ cổ đương bảo bối. Tề Lạc quyết định vẫn là trước nhìn xem Tuyên Đức lò đi, phương diện này tri thức nàng hắn là nhất hiểu. Tề Lạc đi tới đông đảo Tuyên Đức lò bên cạnh, cau mày, giống nhau giống nhau nhìn.

Ở cái này đồ cổ cửa hàng nội thất trung, lão bản cung kính đứng, cũng lại hướng ngoái ngay ngắn người hồi bẩm cái gì, mà ngoái ngay ngắn người thế nhưng là Tú a ca dận. Nội thất nhìn về phía bên ngoài vẫn là rất rõ ràng, cho nên đương Tề Lạc vừa tiến đến, dận liền thấy nàng. Thấy Tề Lạc, dận thanh lãnh trong ánh mắt hiện lên một tia dao động, nhưng là lại chớp lóe mà qua, mau làm người trảo không được.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 94

Dận cẩn thận cân nhắc một chút Hoàng A Mã gần nhất biểu hiện, cảm thấy ô tư nói nói vẫn là có chút đạo lý, huống chi những việc này thà rằng tin này có, không thể tin này vô. Chỉ là nếu Tác Ngạch Đồ đỗ, như vậy Thái Tử? Nghĩ vậy, hỏi “Nếu thật giống tiên sinh theo như lời, như vậy Thái Tử gia có thể hay không?”

“Tú gia, Hoàng Thượng là sẽ không dễ dàng địa chấn Thái Tử mà, hắn hiện tại trữ vị vẫn là thực vững chắc, tước rót Thái Tử gia mà một con cánh tay, Hoàng Thượng sẽ càng yên tâm một ít. Tú gia, ngươi hiện tại ngàn vạn không thể dị động. Làm các vị a ca tránh đi, hảo hảo làm tốt Hoàng Thượng giao cho sai sự, Hoàng Thượng tất nhiên trong lòng hiểu rõ.”

“Ân. Đa tạ tiên sinh dạy bảo. Gia biết nên làm như thế nào.

”

Ô tư nói đứng dậy cáo từ nói “Vậy không quấy rầy tú gia phê công văn.” Sau đó nhìn nhìn bên ngoài đã đen nhánh mà sắc trời. Nhẹ giọng nói “Tú gia. Người vẫn là phải bảo trọng thân thể mới hảo. Không cần quá mức mà mệt chính mình.” Lại nhìn nhìn dặn mà sắc mặt nói “Tú gia. Người con nối dõi không vượng. Muốn càng tiến thêm một bước vẫn là muốn nhiều tử nhiều phúc mới hảo.”

Dận nghe xong. Ngồi ở ghế trên trầm tư một hồi. Phiết liếc mắt một cái Tuyên Đức lò. Nhàn nhạt mà thở dài một hơi. Cao giọng nói “Cao Phúc.”

Cao Phúc tiến vào hỏi “Gia. Người có cái gì phân phó?”

“Người đi thông tri Lý thị. Làm nàng chuẩn bị một chút. Hôm nay gia đi nàng kia.” “Tra. Nô tài này liền đi làm.”

Tè Lạc ăn mặc nửa tân mà thêu hoa màu xanh lá sườn xám, sơ một cây thô thô bím tóc, tay trái cầm sổ sách, tay phải rút bàn tính, chính cần thận tâm trái đất đối với, rót cuộc đã tiếp cận cửa ải cuối năm, cho nên loại này tục sự liền nhiều lên. Tè Lạc tuy rằng không có học quá kế toán, nhưng là rót cuộc có cái đương kế toán lão mè, từ nhỏ vẫn là luyện liền gảy bàn tính cùng tính nhẩm bản lĩnh mà. Nay đó sổ sách vẫn là dựa theo thanh triều nhớ pháp, cũng không có chọn dùng hiện đại mà biện pháp, nhà bọn họ đã đủ làm nổi bật, loại sự tình này nếu là lại hành xử khác người, như vậy liền quá mức với dãy người chủ mục.

Ngừng một chút, Tè Lạc xoa xoa bả vai, Hồng Anh thấy tiến lên cắp Tè Lạc mát xa bả vai, Tè Lạc thoái mái mà híp híp mắt. Hồng Anh nói “Cô nương này bàn tính tử chính là càng đánh càng hảo, bùm bùm, nghe chính là rất quen thuộc, khó trách thái thái yên tâm đem sổ sách giao cho cô nương đâu.”

Tè Lạc cong cong khéo miệng, lúc trước nàng chính là ở này đó gần người nha hoàn nhìn chăm chú cởi bỏ hóa trang sơ học trang đã lâu đâu? Kia đoạn làm bộ làm tịch thời gian thật đúng là rất vất vả. “Ân, loại sự tình này chính là ai có thể sinh xảo, chậm rãi thì tốt rồi, kỳ thật ta cũng chỉ là thoáng giúp giúp ngạch nương mà thôi.” Tè Lạc sau khi nói xong, lại phát phát tay, tiếp tục cúi đầu chôn ở sổ sách trung. Tân ma ma vẫn luôn ở chú ý Tè Lạc, thấy cái dạng này cũng không khỏi âm thầm gật đầu, xem ra lý gia phuơng diện này, không cần quá mức với lo lắng.

Chờ đến lý xong rồi sổ sách, Tè Lạc đứng lên, động động cỗ, làm làm khoách ngực nhắc tay vận động. Sau đó lại ngắm trên bàn sổ sách liếc mắt một cái, tuy rằng đại thể không sai, chính là vẫn là nhiều gần 500~ hai ngoài ý muốn chi ra, xem ra vẫn là phải hảo hảo gõ gõ trong phủ phòng thu chi. Bất quá đối với trong phủ thu vào cùng chi ra, Tè Lạc vẫn là thực vừa lòng. Rốt cuộc năm nay tiền lời lại so năm trước gia tăng rồi chút, tuy rằng hiện tại trong tay bọn họ có cự khoản, nhưng là nếu không hảo hảo kinh doanh nói, vẫn là có khả năng miệng ăn núi lở, nếu là đuổi kịp đại sự không có dư tiền nơi tay, trong lòng cũng không đế nha.

Tè Lạc ngồi ở ghế trên nhẹ nhàng gõ gõ cái bàn, nghĩ đến có phải hay không lại khai mở bàn tay vàng đâu? Những cái đó kiếm tiền biện pháp Tè Lạc cách một tháng liền sẽ tưởng một lần, tinh dùng thời điểm quên mất. Chỉ là phụ thân hiện tại càng ngày càng quyền cao chức trọng, hơn nữa lại là mãn người, nghĩ nghĩ vẫn là thôi đi, tiền không ở nhiều, đủ hoa là được.

Triệu ma ma lại cầm một cái vở tiến vào, thấy Tè Lạc đang ở ăn yêm ché quả mơ, chưa ngủ trước cười nói “Vẫn là cô nương làm việc sáng khoái nhanh nhẹn, nhanh như vậy liền lý xong rồi, thái thái đã biết đối cô nương tương lai cũng là yên tâm.”

Tè Lạc cười hỏi “Triệu ma ma có chuyện gì sao? Ngạch nương ở vội cái gì đâu?”

Triệu ma ma đem vở đặt ở trên bàn, nói “Thái thái đang ở kiểm kê các màu vật phẩm, này bất chính đuổi kịp cửa ải cuối năm sao, thái thái tưởng cấp cô nương thay đổi bài trí, cũng gia tăng chút vui mừng, cô nương trong phòng vẫn là tố chút. Huống chi hôm nay thượng chúng ta tử túc phủ đi lễ chính là không ít, thái thái chính nhìn vào kho tạo sách đâu.” Sau đó chỉ chỉ vở nói “Đây là ấn thái thái cùng cô nương phân phó, ký lục bọn nô tài này một năm biểu hiện vở, thái thái phân phó làm cô nương xem xét sau, chế định ra một cái chương trình tới, đuổi ở cửa ải cuối năm phía trước

buông đi. Thái thái tâm từ, thông cảm bọn nô tài, muốn cho đại gia quá cái hảo năm, chỉ là có tình mệt cô nương.”

“Không ý kiến, rốt cuộc mọi người đều mong một năm.” Tè Lạc nhẹ nhàng xua xua tay nói, sau đó lại ngẩng đầu nhìn nhìn bên ngoài mà sắc trời, đối Triệu ma ma nói “Xem bộ dáng này hôm nay là lộng không xong rồi, ngươi ngày mai lại đến lấy đi, ta nhất định sửa sang lại hảo.”

Triệu ma ma cười nói “Việc này không vội, cô nương nhưng ngàn vạn không cần mệt mới hảo.” Sau đó lại đối Hồng Anh đám người phân phó nói “Hảo sinh hầu hạ cô nương, nếu là cô nương mệt, xem ta có thể tha được các ngươi cái nào.” Dù sao cũng là quản gia nương tử bung lên cái giá tới vẫn là thực đủ.

Bọn nha hoàn sôi nổi gật đầu đáp, Hồng Anh càng là tiến lên nói “Mụ mụ cứ yên tâm đi, nhất định có thể hầu hạ cô

Dù sao cũng là chính mình nữ nhi, Triệu ma ma nhìn Hồng Anh cũng lộ ra vừa lòng tươi cười. Triệu ma ma thầm nghĩ, Hồng Anh gần nhất chính là càng lớn lên hảo, huống chi ở cô nương bên người ngốc lâu rồi, Hồng Anh trên người địa khí phái cũng so giống nhau nhà nghèo nhân gia nữ nhi mạnh hơn không ít, gần nhất hướng nàng hỏi thăm Địa nhân chính là không tính thiếu, tính tính số tuổi cũng là hắn là suy xét. Triệu ma ma vỗ vỗ Hồng Anh nhẹ giọng nói “Chờ đến đất trống thời điểm, nhớ rõ gia tới, ta có việc cùng ngươi thương lượng.” Hồng Anh gật gật đầu, Triệu ma ma hướng Tè Lạc hành lễ cáo lui.

Tè Lạc nhìn nhìn trên bàn vở, cũng không khỏi đau đầu, rốt cuộc chính mình đã lý một ngày trướng, chỉ là nhớ tới chính mình gia cuối năm tiền thưởng khi cái loại này nóng bỏng kinh nhi, cổ kim cùng lý đi. Vẫn là lại vất vả vất vả đi, rốt cuộc này một năm bọn họ cũng rất không dễ dàng mà.

Tè Lạc lấy ra một trương màu đỏ đại giấy đem khen thưởng ngầm người danh sách cùng kim ngạch đều viết đi lên, lại lấy ra một trương giấy trắng đem trùng phạt người danh cùng kim ngạch viết đi lên. Tuy nói bọn hạ nhân biết chữ mà thiếu, nhưng là Tè Lạc vẫn là sẽ phân phó ở này đó hồng bạch bảng bên cạnh đứng biết chữ hạ nhân đem thưởng phạt danh sách làm trò mọi người công bố. Tân ma ma nghe Hồng Anh ở bên cạnh nhẹ giọng giải thích, cũng không khỏi trước mắt sáng ngời, cái này cô nương thật thật là quá khó được, Hoàng Thượng hắn là sẽ vừa lòng, chỉ là phân phó qua trù bỏ đại sự không chuẩn hướng trong cung truyền lại tin tức, Tân ma ma chỉ có thể âm thầm ghi nhớ.

Chờ đến sở hữu mà sự tình đều hoàn thành Tè Lạc không khỏi trường ra tới một hơi, thân mình cũng có chút mềm nǎm liệt ghê trên. Tân ma ma một bên cấp Tè Lạc đấm bả vai, một bên phân phó bọn nha đầu thượng ăn khuya. Thấy Tè Lạc thoảng mà hòa hoãn lại đây, Tân ma ma nói “Cô nương, ngươi đã mệt mỏi một ngày, cơm chiều lại vô dụng hảo, vẫn là thiếu tiền một ít, cho dù là uống điểm canh, ấm áp dạ dày cũng là tốt.” Tân ma ma biết tử túc phủ địa chủ tử nhóm rất ít có ăn khuya thói quen, tuy rằng có chút kinh ngạc nhưng là cũng cũng không có hướng trong lòng đi. Kỳ thật sẽ xuất hiện loại tình huống này vẫn là bởi vì Đổng thị ở hiện đại sở chịu khỏe mạnh ẩm thực giáo dục, buổi tối dùng ăn khuya dễ dàng gia tăng dạ dày tràng gánh nặng, cho nên vì người nhà khỏe mạnh, Đổng thị là kiên quyết chống lại buổi tối ăn khuya thói quen.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 95

Tề Lạc trong lòng buồn cười nói “Nhất muốn tốt? Ta đây nhưng trăm triệu không dám nhận. Thực Viện cô nương chính là xuất từ dụ thân vương phủ, còn có thể có việc cầu đến ta trên người? Huống chi nàng chỉ bị cấm túc, còn có thể vĩnh viễn không ra? Dụ thân vương phủ dòng dõi quá cao, ta là không thể dễ dàng tới cửa.”

Tỳ nữ vừa nghe sắc mặt đều trắng. Quỳ bò hai bước nói đến “Lạc cô nương cầu xin ngươi. Cầu xin ngươi cùng nô tỳ đi một chuyến đi. Chúng ta cô nương. Cô nương. Nàng từ bị cấm túc sau. Tính tình liền rất đại. Rất nhiều nô tỳ đều ăn đánh. Cô nương nói. Thỉnh không tới ngươi. Nô tỳ cũng liền không cần đi trở về. Cầu xin ngươi đại phát từ bi mà cùng nô tỳ cùng đi đi. Nô tỳ còn có lão tử nương yêu cầu phụng dưỡng. Cầu xin ngươi đáng thương đáng thương nô tỳ đi.” Nói xong liên tục dập đầu.

Tề Lạc cẩn thận phát hiện ở nàng mà gáy có vài đạo hòng tím mà vết roi. Trong mắt hiện lên một tia không đành lòng. Đây là phong kiến quý tộc sao? Các nàng như thế nào có thể tùy ý mà lấy này đó bọn nô tỳ hết giận đâu? Biết cùng kiến thức đến dù sao cũng là hai khái niệm. Xem này tư thế chính mình nếu là không đi mà lời nói. Thực Viện thực sự có khả năng sẽ muốn cái này tỳ nữ mà mệnh. Chỉ là đó là dụ thân vương phủ. Tề Lạc đối với đó thật sự là rất có áp lực.

Nhin tỳ nữ mà cái trán đều khai ra huyết. Tề Lạc đối Hồng Anh nói “Ngươi nhanh lên đỡ nàng lên. Còn như vậy này tính sao lại thế này đâu?”

Nàng dù sao cũng là dụ thân vương phủ mà nô tỳ. Ở chúng ta tử túc phủ như vậy. Chẳng phải là chê cười chúng ta không hiểu đến quy củ.”

Hồng Anh tiến lên đây đỡ cái kia tỳ nữ. Tỳ nữ thực giãy giụa. Kiên quyết quỳ cấp Tề Lạc dập đầu. “Cầu xin ngài. Cứu cứu nô tỳ đi. Nô tỳ thực sự không nghĩ. Không muốn chết nha. Cầu xin cô nương đại phát từ bi đi. Nô tỳ cấp cô nương thiết trường sinh bài vị. Mỗi ngày cấp cô nương dâng hương. Ngài không đáp ứng nô tỳ. Nô tỳ liền không đứng dậy.”

Tề Lạc không cảm có chút tỏ thủ vô sách. Nàng trước nay liền không có gặp được quá loại tình huống này. Nay rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ? Không tự chủ được mà nhìn về phía Tân ma ma.

Tân ma ma tiến lên đối Tề Lạc nói “Cô nương. Như vậy đại sảo đại nháo mà. Cũng không phải chuyện thường. Người nói mà rất đúng. Nàng tuy là nô tài rốt cuộc cũng là vương phủ mà nô tài. Thực Viện cô nương có thể phái nàng tới. Xem ra cũng là có chút thể diện mà. Tuy nói tử túc phủ là phân thuộc thượng tam kỳ. Nhưng là dụ thân vương cũng là kỳ chủ Vương gia. Tống làm nàng quỳ như vậy. Bị người ngoài biết còn không biết sẽ bị truyền thành cái dạng gì đâu? Nếu là bị thương dụ thân vương phủ mà thể diện. Đối chúng ta phủ cũng là không hảo mà.”

Tề Lạc xoa xoa cái trán, bất đắc dĩ hỏi “Thật là làm sao bây giờ? Đem nàng đuổi ra ngoài, xem nàng tư thế vô cùng có khả năng sẽ quỳ gối phủ cửa, như vậy hậu quả chẳng phải là càng nghiêm trọng? Nếu là đáp ứng rồi nàng, kia địa phương ta là thực sự không nghĩ đi. Huống chi mạo muội tới cửa bái phỏng hoàng thượng hạ chỉ cấm túc Thực Viện, đây cũng là không ổn nha.

Tần ma ma cảm thấy Tề Lạc nói có lý, nàng cũng không biết nên làm cái gì bây giờ mới hảo, thật là có chút khó giải quyết, nghĩ nghĩ vẫn là nói “Hoàng thượng hạ chỉ cấm túc Thục Viện cô nương chính là không có cấm người khác bái phỏng nha, hiện tại cái này trạng huống cũng chỉ có thể đi một lần dụ thân vương rồi, trông thấy Thục Viện cô nương liền hảo, rốt cuộc đại trên mặt cũng muốn không có trở ngại không phải?” Sau đó nhẹ giọng nói “Đến nỗi Thục Viện cô nương có cái gì yêu cầu ngươi nhưng ngàn vạn không cần đồng ý, Thục Viện cô nương cũng là cái không tinh sụ, như vậy lăn lộn sẽ chỉ làm Hoàng Thượng càng thêm phiền chán.”

Thật là một đợt chưa bình, một đợt lại khởi nha, chính mình giao băng hữu như thế nào liền không dài trường tâm nhẫn đâu? Tề Lạc không khỏi thầm hận chính mình. “Hảo, ngươi cũng không cần quỳ, ta dọn dẹp một chút liền cùng ngươi đi một chuyến đi, bất quá Thục Viện là tú nữ, nhận biết người hắn là tương đối nhiều, cùng nàng tốt hơn cũng sẽ rất nhiều, nàng như thế nào không tìm người khác?”

Tỳ nữ thở dài một cái, lau khô nước mắt, khàn khàn nói “Mấy ngày này tới cửa vẫn an chúng ta cô nương khuê tú vẫn là rất nhiều, tuy rằng không đuổi kịp ngày xưa. Nô tỳ cũng không biết hỏi cái gì một hai phải thỉnh ngài đi?” Sau đó có chút cảm kích nhẹ giọng nói “Lạc cô nương là cái tâm từ nhân nhi, nô tỳ liền nhiều lời một câu, gần nhất chúng ta cô nương tính tình không phải quá hảo, ngài vẫn là phải cẩn thận một ít.”

Tề Lạc cũng không có đặc biệt trang phẫn cái gì, chỉ là thu thập chỉnh tề sau, ăn mặc màu tím mà đại, hồi bẩm Đổng thị một tiếng mang ngòi chính mình gia xe ngựa, mang theo Tần ma ma cùng Hồng Anh hướng dụ thân vương phủ tiến lên. Trong lúc Tần ma ma ở nhẹ giọng hỏi cái kia tỳ nữ, Tề Lạc nhìn ngoài cửa sổ không khỏi thầm than, không tự do thật là không tự do, rõ ràng không muốn làm sự tình còn phải đi làm.

Vương phủ người gác cổng cũng không có cảm giác Tề Lạc đến phỏng có chút đường đột, xem bọn họ địa biểu hiện Tề Lạc minh bạch tuy rằng Thục Viện bị cấm đủ, nhưng là giống như còn thật là rất vội. Ở ty nữ mà dưới sự chỉ dẫn, Tề Lạc đi tới Thục Viện nhà ở, tiến nhà ở, bên trong hương khí tập người, nghe cũng không phải cái loại này kém ché huân hương, nhìn trong phòng bài trí nơi chốn lô ra tôn quý xa hoa, Tề Lạc thầm nghĩ, công chúa khuê phòng khả năng cũng cứ như vậy đi.

Tề Lạc ngồi ở ghế trên chờ Thục Viện, không khỏi nhăn lại cái mũi, huân hương lại quý báu nàng cũng chịu không nổi loại này hương vị, nàng vẫn là càng thích tự nhiên mà thanh hương. Tề Lạc cũng đang âm thầm cân nhắc, vì cái gì Thục Viện một hai phải làm nàng tới đâu? Chính mình có thể giúp thượng nàng cái gì đâu? Đột nhiên trước mắt sáng ngời, xem ra chỉ có thể bởi vì hắn, cái này lam nhan họa thủy.

Thục Viện hấp tấp mà đi đến, thấy Tề Lạc, vội vàng giữ chặt nàng nói “Ngươi rốt cuộc vẫn là tới, ta liền biết ngươi là nhất biết ta, các nàng đều muôn nhìn của ta chê cười, chỉ có ngươi là thiệt tình rất tốt với ta.”

Tề Lạc nhẹ nhàng tránh thoát Thục Viện mà lôi kéo, nhàn nhạt nói “Ta nhưng không đảm đương nổi ngươi như vậy đánh giá, ngươi kêu ta tới có phải hay không có việc phân phó ta làm? Ta nhưng không có gì đại năng lực, vẫn là không cần trông cậy vào của ta hảo.”

Thục Viện xấu hổ cười nói “Ngươi vẫn là sinh khí, không cần khí ta sao! Lúc ấy ở các ngươi trong phủ ta là thất lễ một ít, sau lại lại bởi vì vội, liền đã quên hướng ngươi xin lỗi, ngươi nhất định sẽ không trách của ta.”

Tề Lạc bất đắc dĩ lắc đầu không có trả lời, này thật là cái kia ở khang thân vương phủ vẻ mặt kiêu ngạo Thục Viện sao? Vì cái gì kém thật nhiều đâu? Tề Lạc không cấm đánh giá cẩn thận một chút nàng, liền tính cấm túc xem ra vương phủ cũng không bạc đãi nàng, chỉ là kiêu ngạo tiêu

sái Thục Viện biến thành cao ngạo có tính kế Thục Viện, lúc này mới hắn là nàng gương mặt thật đi.

Thục Viện nhìn xem vẻ mặt lạnh nhạt Tề Lạc, trong lòng có chút bất mãn, nhưng là nghĩ đến Tề Lạc a mā quyền thế địa vị, vẫn là nhiệt tình nói “Đây là dụ thân vương phủ nổi tiếng nhất điểm tâm, ngươi nếm thử, chính là trong hoàng cung đều cặp không thượng.”

Tề Lạc nhìn xem trước mặt ché tác phi thường tinh xảo điểm tâm, cũng không có lấy, “Ngươi rốt cuộc có chuyện gì phân phó, lòng ta cũng hảo có cái đέ, ta còn là càng thích đơn giản một ít, quá tinh xảo đồ vật không thích hợp ta.”

Thục Viện nắm chặt nắm tay nói “An, cũng không có việc gì, chỉ là tưởng thỉnh ngươi giúp giúp tiêu vội. Ta biết ngươi a mā đã cứu Dương Khang, lại từng hiệp trợ hắn luyện binh, các ngươi phủ cùng hắn quan hệ nhất định thực hảo, ta muốn cho ngươi hỗ trợ cấp Dương Khang đưa cái tin nhi, như vậy cái việc nhỏ, bằng chúng ta quan hệ ngươi nhất định có thể làm thành, ta nhất định sẽ hảo hảo tạ ngươi.”

Quả nhiên, Tề Lạc không khỏi ám tàn nhẫn Dương Khang trêu hoa ghẹo nguyệt, nhìn đệ đi lên tin, Tề Lạc cũng không có tiếp, mà là nhàn nhạt nói “Ngươi là đánh giá cao chúng ta phủ cùng Dương Khang đại nhân chi gian quan hệ, Dương Khang đại nhân rốt cuộc chịu trách nhiệm bị Hoàng Thượng tự mình ban tên là ‘quân cận vệ’ thống lĩnh, lại là Hoàng Thượng sủng tín người.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 96

Chương 115 khiêm ninh đến phóng

Liền mấy ngày trí xa tử túc phủ đích nữ bị dụ thân vương phủ Thục Viện xưng hô vì nô tài đánh tin tức truyền khắp toàn bộ kinh thành, Thục Viện kiêu ngạo cao ngạo đã đặc tội rất nhiều người, ở nàng cầm túc trong lúc bị nàng đánh quá khuê tú cũng rất nhiều. Nhưng là lực ảnh hưởng hoàn toàn không đuổi kịp Tề Lạc, rốt cuộc Lăng Trụ chính là Hoàng Thượng sủng thần, hắn lại luôn luôn có ái nữ chi danh, huống chi Hoàng Thượng vừa mới lại tăng lên hắn tước vị, cho nên rất nhiều người đều nhìn chằm chằm Lăng Trụ kế tiếp phản ánh.

Tề Lạc bị trở thành kẻ yếu đã chịu rất nhiều người đồng tình, huống chi nàng là bởi vì tuân thủ nghiêm ngặt quy củ không vì Thục Viện đưa cầu hôn tin cấp Dương Khang mới bị đánh đến. Nghe nói Hoàng Thượng cùng Thái Hậu bởi vì chuyện này tức giận, đem Thục Viện truyền tiến cung trung đau mắng một đốn, Thục Viện xem như hoàn toàn mất đi Hoàng Thượng sủng ái. Nhưng là dụ thân vương phủ lại không có đã chịu chút nào liên lụy, Hoàng Thượng còn hạ chỉ an úi dụ thân vương, chỉ là trong cung truyền chỉ thái giám trộm đồi dụ thân vương nói nói mấy câu, lúc sau dụ thân vương phủ liền bắt đầu cấp Thục Viện thu xếp hôn sự, chỉ là Thục Viện thanh danh đã bên ngoài, đứng đắn nhân gia đều trốn đến xa xa mà, cho nên việc này chỉ có thể chậm rãi tới.

Tề Lạc nhàn nhã nằm dựa vào mỹ nhân trên giường, nghe truyền quay lại tới các loại tin tức, không khỏi cảm thán nói “Này kinh thành là càng ngày càng náo nhiệt!” Tề Lạc giương mắt nhìn xem chính mình trang sức hộp, lại suốt nhiều ra hai thành, đó là Hoàng Thượng cùng Thái Hậu thường, cùng với dụ thân vương phủ nương Thục Viện danh nghĩa đưa tới bồi tội lễ vật. Lăng Trụ phủ bởi vì chuyện này cùng thăng tước sự tình, lại đuổi kịp cửa ải cuối năm, cho nên tử tước phủ hiện tại phi thường náo nhiệt.

Kỳ thật ở Tề Lạc bị thương ngày hôm sau, dụ thân vương liền mang theo Thục Viện tự mình tới cửa xin lỗi, Lăng Trụ cảm thấy có chút kinh sợ, mặc kệ nói như thế nào, đó là Hoàng Thượng ca ca nha. Thục Viện không còn có ngày xưa mà cao ngạo, chỉ là nghe theo mệnh lệnh mà rối gỗ giống nhau. Tề Lạc thấy như vậy Thục Viện cảm thấy trong lòng có chút khó chịu, quan trọng nhất chính là dụ thân vương nhìn chính mình ánh mắt có như vậy chút không thích hợp, Tề Lạc không dám miệt mài theo đuổi, chỉ có thể trước lấy không thoái mái vì danh cáo lui.

Qua đi, Tề Lạc từng hỏi qua chính mình phụ thân, dụ thân vương đều nói gì đó, Lăng Trụ chỉ là nhìn nàng thở dài một hơi không nói gì.

Tề Lạc vết thương không nghiêm trọng lắm, lại dùng chính là Tú a ca cấp hảo dược, cho nên không mấy ngày dấu vết liền biến mất.

Đồng thị đánh giá cẩn thận Tề Lạc, thấy nàng giữa mà không có lưu lại bất luận cái gì mà dấu vết lúc này mới vừa lòng gật gật đầu nói “Đừng nói, này Tú a ca dược thật đúng là dùng tốt.”

Tề Lạc đầy mặt hắc tuyến nói “Ngạch nương, này không phải dược mà sự, đây là bởi vì ta bản thân bị thương liền không nghiêm trọng. Ta cảm thấy gần nhất ngươi cùng a mã rất kỳ quái nha? Rốt cuộc phát sinh sự tình gì?”

Đồng thị liêu liêu Tè Lạc trên trán lưu hải nhi nói “Chúng ta có thể có chuyện gì? Chỉ là gần nhất việc này nháo mà có chút đại, ngươi hiện tại cũng coi như là kinh thành danh viện, chờ tuyển tú thời điểm ngươi rốt cuộc có cái gì chương trình?”

Tè Lạc lắc đầu, thở dài một hơi nói “Xem hiện tại cái này tư thế miễn tuyển hình như là không có khả năng, dù sao còn có thời gian, đến lúc đó chậm rãi chuẩn bị lại nói la, thật sự không được đến lúc đó chỉ có thể mặc cho số phận.”

Đồng thị ôm Tè Lạc nói “Ngươi phải hiểu được chúng ta là thiệt tình muôn cho ngươi hạnh phúc mà. Chỉ là cái này quan khâu thật sự là quá khó khăn. Có một số việc ngươi a mā lại nỗ lực cũng không có thể ra sức mà.”

“Ta biết mà. Ngạch nương. Các ngươi yên tâm hảo. Mặc kệ thế nào ta đều sẽ tận lực làm chính mình hạnh phúc mà.”

Nhin chính mình hiểu chuyện mà nữ nhi. Nghĩ đến Lăng Trụ mà lời nói ‘Tè Lạc tương lai mà hôn sự. Chúng ta là hoàn toàn mà không làm chủ được. Tuy không biết Hoàng Thượng cụ thể mà ý tưởng. Nhưng là dụ thân vương ám chỉ. Hắn sẽ hướng Hoàng Thượng thỉnh cầu đem Tè Lạc chỉ cấp Bảo Thái vì trắc phúc tấn. Bảo Thái tuy rằng đối Tè Lạc có tâm. Nhưng là dụ thân vương phủ quá mức với phúc tạp. Chúng ta vẫn là phải hảo hảo suy tính một chút mới hảo. Bất quá mặc kệ nói như thế nào. Tè Lạc tương lai vô cùng có khả năng đối mặt thê thiếp tranh phong mà cục diện. Cho nên nàng mà giáo dục vẫn là muôn tốt nhất tâm. Ta sẽ tiếp tục nỗ lực mà. Ta cũng không tin ta cấp nữ nhi tránh không đến vợ cả mà thân phận địa vị.’

Tè Lạc cũng không biết chính mình cha mẹ âm thầm mà nói chuyện. Chỉ là nàng cảm giác được Tân ma ma đối chính mình càng thêm mà dụng tâm. Luôn là cấp chính mình giảng một ít nội trách trung mà sự tình. Tè

Lạc đối với tương lai muốn đổi mặt mà thê thiếp tranh phong mà trường hợp vẫn là có chút trong lòng chuẩn bị mà. Cho nên cũng học lên càng dụng tâm. Ở thanh triều ai có thể tìm được toàn tâm toàn ý đổi chính mình Địa nhân đâu? Tề Lạc tự nhận là chính mình sẽ không lại có loại này vận khí tốt.

Biết được giác la phu nhân tới trong phủ. Tề Lạc sửa sang lại hảo quần áo. Đi vào Đổng thị đãi khách mà phòng khách. Đi vào đã bị Ô Nhã thị đánh giá. Thấy Tề Lạc toàn thân hạ không có gì vấn đề. Đặc biệt là mặt không có gì vấn đề. Ô Nhã thị mới thở dài một cái nói “Mới vừa nghe được Tề Lạc bị thương mà tin tức. Thật thật là đem ta cấp sợ hãi. Giống Tề Lạc như vậy một cái thủy hành nhi giống nhau mà cô nương. Còn có người bỏ được đánh nàng? Đối Thục Viện như vậy mà. Ta thật là không biết nên nói như thế nào.”

Đổng thị cười nói “Kỳ thật cũng không có truyền mà như vậy nghiêm trọng. Tề Lạc bên người mà Tần ma ma chặn lại roi. Nàng cũng chỉ là bị nhẹ nhàng quét một chút mà thôi. Huống chi đó là ở dụ thân vương phủ. Còn có thể ra cái gì đại sự không thành? Nhưng là. Ta nhung đến hảo hảo tạ ngươi. Nếu không phải ngươi tìm tới mà Tần ma ma nhạy bén cùng trung tâm. Hậu quả khả năng muôn càng nghiêm trọng một ít.”

“Lời này liền nói xa, chúng ta còn dùng khách khí cái gì? Tề Lạc kia nha đầu chính là bản thân Hữu Phúc khí, bằng không cũng sẽ không như vậy vừa vặn tìm được Tần ma ma như vậy trung tâm hộ chủ.” Sau đó nhìn Đổng thị, Ô Nhã thị càng là tâm tồn cảm kích nói “Ta đã sớm nghĩ đến, chỉ là biết các ngươi phủ chính náo nhiệt liền đuổi tới cùng nhau. Từ nghe xong ngươi biện pháp, thuận ninh

Hảo không ít, hiện tại cũng không dễ dàng như vậy phát bệnh, các ngươi thật là nếu không phải gặp được các ngươi thuận thà rằng có thể đã sớm bị Diêm Vương cấp chiêu đi.”

“Thuận ninh có thể chuyển biến tốt đẹp này ta liền an tâm rồi, đều là đương ngạch nương ta là minh bạch người tâm. Chỉ là hắn chứng bệnh người vẫn là muốn thời khắc chú ý mới hảo, nhiều làm hắn đi lại đi lại đối hắn cũng là có chỗ lợi, nhưng là muốn số lượng vừa phải, ngàn vạn đừng bị mệt.” Đồng thị có cẩn thận nghe ninh một phen.

Ô Nhã thị biên nghe biên gật đầu, đem Đồng thi nói ghi tạc trong lòng. Nhìn nhìn khiêm ninh, Ô Nhã thị nói “Ngươi không phải muốn đi tìm đủ hoàn sao? Còn tại đây xử làm gì?”

Đồng thi đối Tè Lạc nói “Ngươi mang theo khiêm ninh đi tìm đủ hoàn đi! Hắn hôm nay hắn là không đi Quốc Tử Giám mới đúng. Người cùng Tè Hoàn hảo hảo chiêu đãi khiêm ninh, ngàn vạn không thể chậm trễ.”

Tè Lạc gật đầu đáp, sau đó liền mang theo khiêm ninh rời đi. Ô Nhã thị thấy Tè Lạc cùng khiêm ninh cảm thấy các nàng thật là xứng đôi cực kỳ, Lăng Trụ trước vị lại lần nữa tăng lên, nếu là khiêm ninh có thể cưới đến đồng đủ lạc, này đối khiêm ninh tương lai chỗ tốt vậy nói không hết, huống chi nàng cũng là thật sự thực thích Tè Lạc, cho nên Ô Nhã thị đối Đồng thi càng là nhiều vài phần nhiệt tình.

Tè Lạc mang theo khiêm ninh đang ở xuyên qua mai lâm, khiêm ninh nhìn trước mắt cây mai, nghĩ đến ở thôn trang phát sinh sự tình, không khỏi nói “Lạc muội muội thật là cảm ơn ngươi đâu! Nếu không phải ngươi nói ta lúc ấy cũng bình tĩnh không xuống dưới. Lấy ta như vậy xúc động cá tính, đại ca khả năng liền thật sự, thật sự.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 97

Tè Lạc ở trên bàn tới rồi một ly trà thủy. Đưa cho Đồng thị. Đồng thị nâng dậy Lăng Trụ đem ly nước đặt ở hắn mà bên miệng nói “Mau uống đi. Người uống say còn có công.

Này rượu cũng không biết số độ có bao nhiêu đại? Đều uống nước. Tiêu tâm bị thương dạ dày.”

Lăng Trụ một bên uống nước một bên nói “A. Hôm nay ta cao hứng. Liền. Liền uống nhiều mấy chén. Ha hả. Ta biết. Ta biết người khẳng định sinh khí. Lại nói mặc kệ ta. Chúng ta nhiều năm như vậy. Ta còn không biết người. Ha hả. Điển hình mà miệng dao găm tâm đậu hủ.” Thấy Tè Lạc lớn tiếng nói “Người ngạch nương cứ như vậy. Cứ như vậy làm ta vui mừng làm ta sầu!”

Tè Lạc vừa nghe còn biết nói ngạch nương, xem ra giống như còn không có say như vậy hoàn toàn, tiến lên ngồi ở Lăng Trụ bên người, Tè Lạc thử hỏi “A mā, người hôm nay như thế nào sẽ uống như vậy mà nhiều? Có chuyện gì sao?”

Lăng Trụ nâng lên tay xoa xoa đầu nói “Ta này không cao hứng sao! Ta hiện tại chính là nhất đẳng tử túc! Ai còn dám xem thường ta? Chính là này thành công vì cái gì thế nào cũng phải muốn tại đây đâu? Người a mā ta áp lực đại, áp lực đại nha! Này thật không phải người ngốc chỗ ngồi,

thời thời khắc khắc đều đến phòng bị, mang theo các loại mặt nạ, ta, ta đều có chút không quen biết chính mình.”

Đồng thị nhìn thoáng qua Lăng Trụ có chút đau lòng, nhưng vẫn là nói “Nói này đó hữu dụng sao? Biết người không dễ dàng, nếu là không nghĩ làm quan, người liền từ hào, dù sao ngày mấy không phải quá!”

Lăng Trụ mở to hai mắt nói “Này không được, lại không thích cũng làm, ta nói rồi, muốn cho các ngươi hưởng phúc, chỉ có thăng tài cao có thể bảo hộ các ngươi, hôm nay cái kia buộc tội Tác Ngạch Đò ngự sử bị sung quân ninh cổ tháp, gia quyền tất cả đều bán mình vì nô, hắn nữ nhi cùng lạc lạc không sai biệt lầm đại, bị Tác Ngạch Đò quản gia cấp mua đi rồi, kia hài tử vận mệnh, ha hả, đây là thế đạo này.”

Tề Lạc nghe xong trong lòng cũng không khỏi căng thẳng, thấy Lăng Trụ khóc mắt có chút ướt át, nàng biết chính mình mà phụ thân thật là quá khó khăn. Đồng thị cũng lôi kéo Lăng Trụ tay khuyên nhủ “Đây là rất đáng thương, nhưng là loại chuyện này chúng ta quản không được, không cần nghĩ đến quá nhiều, chỉ cần chúng ta hảo hảo, không phải được rồi.”

Lăng Trụ khoát tay nói “Đúng vậy, người nói đúng, chỉ cần chúng ta hảo là đến nơi, chúng ta không phải chúa cứu thế, có thể quản hảo tự mình gia mà sự tình liền không dễ dàng.” Sau đó lại thấp giọng nói “Chỉ là, chỉ là ta khó chịu, thật là thật là khó chịu, ta cũng sợ hãi, ta sợ hãi ta muốn nhất thời vô ý phiền thuyền, các ngươi nên làm cái gì bây giờ! Cho nên ta buộc chính mình máu lạnh, buộc chính mình vô tình, thậm chí cả ngày mang theo trung quân ái quốc mà, ha hả a, này vẫn là ta Lăng Trụ sao? Ta là ai nha?”

Đồng thị đem Lăng Trụ nửa người trên ôm ở chính mình mà trong lòng ngực, vuốt tóc của hắn nói “Ngươi vẫn là ngươi, ngươi không có biến, ngươi cũng sẽ không đổi biến, những cái đó đều là mệnh, người là tranh

bất quá mệnh, ngươi là không cần quá cho chúng ta nhọc lòng, mặc kệ thế nào chúng ta đều sẽ ở bên nhau.”

Tề Lạc nhìn chính mình phụ thân, không khỏi vành mắt đều đỏ, nàng không biết phụ thân áp lực thế nhưng sẽ như vậy mà đại, nàng chỉ nhìn đến Lăng Trụ khí phách hăng hái, nếu không có lần này say rượu, Lăng Trụ những lời này khả năng vĩnh viễn sẽ không nói ra tới. Tề Lạc nắm lên Lăng Trụ tay đặt ở chính mình mặt biển nói “A mã, tựa như ngạch nương nói chúng ta nhất định sẽ hạnh phúc, huống chi chúng ta đều từ sống một lần còn có cái gì không biết đủ đâu?”

Lăng Trụ dùng thô ráp ngón tay sờ sờ Tề Lạc mặt nói “Không biết đủ, ta không biết đủ, ta còn không có thấy ngươi kết hôn, không có nhìn đến ngươi vẻ vang xuất gián, ta như thế nào có thể biết được đủ đâu? Người mà tương lai ta cái này làm phụ thân thế nhưng không làm chủ được, thật là quá buồn cười, dù thân vương thế nhưng tưởng hướng Hoàng Thượng cầu chỉ hôn, ha ha, ngươi tưởng nhưng thật ra rất mỹ, ta có thể đem ngươi gả cho cái kia phong lưu hạt giống sao? Tề Lạc, ngươi yên tâm, lại không thích, ta gấp lại nõ lực, ta nữ nhi xứng trên mặt đất tốt nhất, cái kia thế tử gia vẫn là ôm hắn

Tán đi thôi!” Sau khi nói xong, liền gối Đỗng thị bả vai hô hô ngủ rồi Đỗng thị bất đắc dĩ nhìn xem Lăng Trụ, có chút tức giận nói “Trù bỏ nữ nhi, liền không biết người khác? Thật là.”

Tề Lạc tiến lên làm lại phô phô đệm giường, dọn xong gối đầu đói Đỗng thị nói “Ngạch nương, ngươi ôm a mã sẽ mệt, vẫn là làm hắn hảo hảo ngủ đi! Hắn như vậy, ngày mai chỉ cần vừa tỉnh nhất định hôm nay mà lời nói toàn cấp đã quên.”

“Ta xem cũng là, mỗi ngày xem hắn vui tươi hớn hở, không nghĩ tới hắn tâm sự còn rất trọng.” Đổng thị đỡ Lăng Trụ làm hắn nằm hảo, hơn nữa cho hắn đắp lên chăn, túm túm góc chăn, sau đó đối Tề Lạc nói “Này một trận ta liền cảm thấy hắn trên người giống như nhiều chút uy phong, cho rằng hắn thay đổi đâu? Không nghĩ tới, hắn, ai,”

Tề Lạc nhẹ giọng nói “A mă hắn hắn là sẽ không thay đổi, chúng ta chỉ cần ở phía sau duy trì hắn thì tốt rồi.”

Đổng thị lôi kéo Tề Lạc ngồi ở nội thất cái bàn bên cạnh, bưng tách bạch sú tách trà có nắp chén trà uống một ngụm, thở dài một cái nói “Rốt cục là ngủ, người không có tới thời điểm, hắn kia một đốn lăn lộn, ta thật sợ giọt sương cái gì tin tức, liền đem các nàng đều đuổi đi ra ngoài. Lần sau lại uống nhiều như vậy, xem ta đáo thời điểm như thế nào thu thập hắn.”

“Kỳ thật uống rượu cũng có thể giảm bớt chút áp lực, huống chi a mă trong lòng vẫn là hiểu rõ mà, bằng không cũng sẽ không về nhà tới làm àm ĩ, hắn tin tưởng chúng ta là có thể xử lý tốt.” Nhìn nhìn Đổng thị sắc mặt, Tề Lạc cười nói “Đương nhiên, uống nhiều quá liền không hảo, a mă nói một chút cũng không sai, miệng dao găm tâm đậu hủ, lần đó uống say không đều là người bồi?”

Đổng thị nhìn trên giường đất Lăng Trụ liếc mắt một cái, chụp Tề Lạc một chút, “Đây là phu thê, người về sau cũng sẽ gặp được mà, trong lòng rõ ràng khí không được, chính là vẫn là nhớ thương hắn, sợ hắn xảy ra chuyện gì!”

Tề Lạc không được tự nhiên gật đầu, chính mình sẽ gặp được người như vậy sao? Trong đầu không khỏi mà dần hiện ra vài người bóng dáng, cuối cùng thế nhưng dừng hình ảnh ở tận thanh lãnh mà trong ánh mắt, Tề Lạc có chút giật mình lâm bẩm nói “Trùng hợp, nhất định là trùng hợp,

hắn như vậy cường, nào yêu cầu người khác nhớ thương, liền tính yêu cầu cũng không phải là người.”

Đồng thị quan tâm hỏi “Ngươi làm sao vậy? Nghĩ đến ai? Làm ngươi như vậy giật mình?”

“A, không có gì? Ta không tưởng ai? Ta đi xem a mã, hắn vẫn là lại uống nước hảo.” Sau đó bưng chén trà vọt tới Lăng Trụ bên người, nhẹ giọng hỏi “A mã, lên uống nước được không?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 98

Thuý ngọc tiến vào hồi bẩm nói “Thái thái. Di thái thái tới cấp ngươi thỉnh an. Người xem có phải hay không làm nàng tiến vào?”

Đồng thị nhìn thoảng qua Tề Lạc. Nói “Này thật đúng là tà môn nha. Mới nói được Tề Hoàn. Nàng liền tới thỉnh an. Nếu tới khiến cho nàng vào đi. Ta cũng dễ nghe nàng muốn nói chút cái gì?” Từ Đồng thị miễn liễu di nương mà sớm chiều định thỉnh sau. Liễu dì một tháng liền mùng một cùng mười lăm tới Đồng thị phòng hai lần. Hôm nay xem ra là có việc.

Liễu di nương vào nhà hướng Đồng thị hành lễ. Thấy Tề Lạc cũng ở cũng mỉm cười hướng nàng hành lễ. Tề Lạc cũng không có chịu. Hướng bên cạnh nhường nhường. Sau khi ngồi xuống. Liễu di nương chưa ngữ trước cười “Cô nương này chính là trổ mã mà càng tốt. Tương lai tuyển tú tất là có thể được cái hảo kết quả. Chúng ta phủ cô nương địa khí phái chính là gả hoàng tử Vương gia cũng là khiến cho mà.”

Đồng thị nhàn nhạt mà nói “Việc này còn phải Hoàng Thượng làm chủ. Tề Lạc cũng chỉ là so giống nhau mà tốt hơn một chút một ít. Vẫn là xa xa cập không thượng những cái đó danh môn khuê tú mà. Đến nỗi gả hoàng tử Vương gia đó là trăm triệu không dám tưởng mà. Lời này không được nhắc lại. Nếu không làm bên Địa nhân nghe xong đi. Còn tưởng rằng chúng ta phủ thiếu quy củ không giáo dưỡng đâu! Huống chi ta cùng lão gia cũng không trông cậy vào nàng quang diệu môn mi. Tương lai gả cái

tri kỷ mà liền thành. Chúng ta phủ tương lai mà hy vọng vẫn là đến dựa Tè Hoàn.”

Liễu di nương có chút đắc ý mà sờ sờ thái dương. Khiêm tốn mà nói “Thái thái thật là quá nói. Hoàn ca nhi cũng chỉ là hơi chút mà dùng chút công mà thôi. Chờ hoàn ca nhi tương lai tiền đồ. Cũng sẽ không quên thái thái mà.”

Đồng thị xua xua tay nói “Trước không nói cái này, vừa rồi lão gia còn khen ngợi Tè Hoàn đâu, nói là người dạy dỗng hảo. Lão gia còn phân phó muôn lưu tâm cô nương gia, rốt cuộc Tè Hoàn cũng tới rồi muôn nghị hôn tuổi tác. Hắn là ở bên cạnh người lớn lên, không biết hắn có cái gì ý tưởng không có? Lại nói như thế nào kia cũng là nàng tương lai thê tử, cũng đến chọn cái hắn thuận mắt mới được.”

Liễu di nương vẻ mặt vui mừng nói “Thật là làm phiền thái thái nhớ thương, hoàn ca nhi hiện tại hạng nặng tinh lực đều ở đọc sách thượng, tổng nói muôn vì chúng ta tử túc phủ khảo cái Trạng Nguyên ra tới, hôn sự phuong diện thật đúng là không có nghĩ nhiều. Thái thái như vậy thương tiếc Hoàn nhi, nhất định sẽ cho hắn nghị cái tốt.

Huống chi bằng lão gia tước vị, thái thái sở chọn nhất định kém không được.”

Đồng thị nhìn liễu di nương vẫn là cảm thấy có chút chướng mắt, lại nói như thế nào cũng là Lăng Trụ thiếp, nhìn nàng trong lòng liền nghẹn muôn chết. Vẫn là sớm đánh tính, “Ta cũng cùng lão gia nói, Tè Hoàn nghị hôn sự ta sẽ ghi tạc tâm, chỉ là việc này vẫn là cấp không tới, đến chậm rãi chọn, huống chi Tè Hoàn còn nhỏ, tinh vì việc này phân tâm, hắn vẫn là muôn nỗ lực đọc sách hảo, có thể có trung Trạng Nguyên chí khí này thực hảo, lão gia nhất định sẽ cao hứng.”

Liễu di nương cũng liên tục gật đầu, Đồng thị nói tiếp “Ngươi hôm nay tới có phải hay không có chuyện gì? Vẫn là thiếu đoán trú?”

Liễu di nương nhìn xem có chút không kiên nhẫn Đồng thị, cười nói “Thái thái đối thiếp như vậy hảo, thiếp cái gì cũng không thiếu. Hôm nay tới chỉ là muốn cùng thái thái thương lượng chuyện này, ai nói nghị hôn có thể từ từ tới, nhưng là hoàn ca nhi rốt cuộc cũng lớn, bên người không có cái biết lãnh biết nhiệt người cũng không tốt, có chút nhân sự phuơng diện sự vẫn là muốn từ nha đầu dẫn đường không phải? Lúc trước lão gia giống Hoàn nhi như vậy đại thời điểm cũng có thông phòng nha đầu, huống chi lão gia hiện tại vị cao tước hiện, làm tử tước phủ trưởng tử Hoàn nhi bên người thật đúng là thiếu như vậy cá nhân.”

Tuy rằng Đồng thị biết đó là nói nguyên lai Lăng Trụ, nhưng là nàng trong lòng vẫn là từng đợt phiếm toan, ở thời đại này nữ nhân rốt cuộc là cái gì? Đồng thị lại lo lắng nhìn thoáng qua Tề Lạc, nàng tương lai trượng phu có phải hay không cũng có thông phòng đâu? Đôi mặt tam thê tứ thiếp xem ra nữ nhi là không tránh được. Đồng thị thở dài nói “Ngươi nói mà ý tứ ta hiểu được, ngươi tưởng cát nhắc cái nào nha đầu? Hoặc nói ngươi nhìn trúng ai? Nếu là kia nha đầu đồng ý ta liền ứng ngươi, nhưng là ta trước đem nói sáng tỏ, nếu là Tề Hoàn chuyên chú với loại này phong lưu vận sự mà trì hoãn nghiên cứu học vấn, ta sẽ không nhẹ tha. Còn có chính là tương lai Tề Hoàn chính thê vào cửa, việc này ngươi đến xử lý tốt, mắt tử tước phủ thê thống ta sẽ không tha ngươi.”

“Thái thái yên tâm, thiếp sẽ không mất thê thống, tương lai đại nãi nãi vào cửa, nếu cát nhắc nàng liền nạp làm thiếp, nếu như bằng không kia cũng coi như

Không có trận này phú quý. Hoàn ca nhi đọc sách nhiều, thiếp tưởng cho hắn tìm cái.” Sau đó nhìn Tề Lạc có chút muốn nói lại thôi.

Tề Lạc minh bạch này hắn là coi trọng chính mình bên người người, Tề Lạc thầm hù một tiếng, nhẹ giọng nói “Di nương đây là coi trọng ai? Di nương vì hoàn ca ca chọn lựa kỹ càng mà khẳng định không đơn giản, ta cũng muốn nghe xem đâu?”

Đối với Tề Lạc. Liễu thị rất là có chút sợ hãi, nàng biết Tề Lạc tuy rằng nhìn thực hòa khí, nhưng là tâm cơ cũng không thiếu, liên thủ Đổng thị bất động thanh sắc đến đem trong phủ tưởng phàn cao chi nha đầu sửa trị thành thành thật thật, huống chi ở tử tước trong phủ Tề Lạc có thể đương nửa bên gia. Nhà mình lão gia mà ái nữ chi tuyệt không chỉ là nói mà thôi. Chỉ là nghĩ đến tính toán của chính mình, Liễu thị vẫn là hạ quyết tâm mà nói “Cô nương mọi thứ xuất sắc, toàn thân khí phái vậy không cần phải nói, cô nương còn quán sê dạy dỗ người, nhìn xem bên người đại a đầu cái nào đều không thể so giống nhau nhà nghèo nhân gia tiểu thư kém đâu. Cô nương bên người Hồng Anh, mây tía cái nào cho hoàn ca nhi, đều là thiếp mà phúc khí, từ nàng chiếu cố Hoàn nhi, thiếp cũng yên tâm.”

Tề Lạc nhường mày vừa nói “Nga? Nguyên lai di nương coi trọng các nàng? Kia thật đúng là các nàng phúc khí đâu! Không biết hoàn ca ca có biết hay không chuyện này nha? Di nương như thế địa tinh chọn tết tuyển, hoàn ca ca hắn là thực cảm kích đi.”

Liễu thị nghe thấy Tề Lạc như vậy vừa nói đầu tiên là cảm thấy trong lòng vui vẻ, cảm thấy việc này có môn, Triệu ma ma ở bên cạnh muốn nói chuyện, nhưng là bị Tề Lạc một ánh mắt cắp ngăn lại, Đổng thị đồng dạng đổi nàng lắc đầu.

Liễu thị vui sướng mà nói “Ta liền nói cô nương là cái minh bạch lý lẽ, chuyện này hoàn ca nhi còn không biết, ta cũng không cùng hắn thương nghị, bất quá giống hắn lớn như vậy mà, đều hắn là có thông phòng nha đầu, hắn chỉ là thẹn thùng không nói thôi, thiếp muốn trước vì hắn nghĩ đến không phải?”

Xem ra Tề Hoàn hắn là không biết tình, bằng không cũng không trở về làm Liễu thị tới ném mùi thất bại. Vẫn là cho nàng vài phần mặt mũi đi, tinh Tề Hoàn khó làm, Tề Lạc nhàn nhạt nói “Dì nương lời này vẫn là định chỉ đi, ngươi nếu là coi trọng cái nào trong phủ nha đầu, hồi bẩm một tiếng, ngươi tình ta nguyện, ngạch nương cũng sẽ không ngăn, nhưng là ta trong viện nha đầu ngươi vẫn là không cần suy nghĩ, thế gian này không có cấp ca ca tuyển thông phòng tuyển đến muội muội trong phòng đạo lý? Làm người ngoài đã biết này giống bộ dáng gì! Ta là chuyên môn dạy dỗ thông phòng nha đầu sao? Dì lời này nói thật sự là hồ đồ. Nếu ngươi lòng tràn đầy vì hoàn ca ca tính toán, vẫn là cùng hắn thương lượng một chút rồi nói sau.”

Liễu thị nghe thấy Tề Lạc nói như vậy, lòng tràn đầy vui mừng bị một chậu nước lạnh tưới hạ, càng bởi vì Tề Lạc nói bị xấu hổ đầy mặt đỏ bừng, Đổng thị thấy nói “Tề Lạc lời này nói được cũng có chút đạo lý, dù sao cũng là cấp Tề Hoàn tuyển thông phòng vẫn là đến hắn thích mới được, ngươi trở về hảo hảo cùng hắn nói nói, đến nỗi Tề Lạc trong viện nha đầu sự, ngươi vẫn là đừng nhớ thương hảo.”

Liễu thị cúi đầu nói “Là, thiếp nhớ kỹ, thiếp trở về liền thông hoàn ca nhi thương lượng, thiếp liền không quấy rầy thái thái.”

Nhin Liễu thị bóng dáng, Đổng thị nói “Thật là, không có một cái bớt lo, nàng không làm ra điểm chuyện gì, sợ người khác quên nàng dường như.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 99

Tần ma ma tiến lên khuyên nhủ “Cô nương, ngươi cũng không thể từ chính mình tính tình tới, Dương Khang đại nhân dù sao cũng là Hoàng Thượng sủng tín người, lại cùng lão gia có giao tình, sao hảo dễ dàng mà đắc tội? Huống chi này sai cũng không hề Dương Khang đại nhân trên người, cô nương tương lai chính là muôn quản lý chủ gia, quản hảo gia cũng không phải là gần tính hảo số sách là được, càng quan trọng là giao tế xã giao, ngươi cũng không thể bởi vì chán ghét người nào liền tránh đi sự.”

Tè Lạc biết Tần ma ma nói rất đúng, chính là nàng thật rất không cam lòng, nàng cảm thấy chính mình giống như đều lui không thể lui, vì cái gì luôn là muôn buộc nàng làm chút không thích sự tình đâu? Tự do vẫn là sinh tồn? Tính, Tè Lạc biết chính mình nhất định sẽ lựa chọn sinh tồn. Kỳ thật Tè Lạc cũng không phải đối Dương Khang có bao nhiêu đại thành kiến, chỉ là thật là nương cái này nguyên do phát phát giận mà thôi. Nghe Tần ma ma nói, xem ra chính mình liền phát phát giận quyền lợi đều không có.

Tè Lạc cắn cắn môi, có chút giận dỗi ngồi ở bàn trang điểm bên cạnh, “Nếu cần thiết muôn đi còn lăng làm gì? Trang điểm hảo mới có thể thấy Dương Khang đại nhân nha!”

Hồng Anh đám người vội vàng tiến lên cấp Tè Lạc trang điểm. Tần ma ma nhẹ nhàng lắc đầu nói “Cô nương. Ngươi nếu là không thoái mái đánh chửi nô tỳ đều có thể. Nhưng là ngàn vạn không thể giận dỗi. Như vậy thực

dễ dàng đắc tội với người mà không biết mà. Càng quan trọng mà là nếu
đãi khách vẫn là muốn nhiệt thành chu đáo mới hảo.”

Có thể là cái kia mành làm chính mình có chút ấu trĩ đi. Tè Lạc cũng
cảm thấy hôm nay giống như có chút nhưng tính tình xẳng bậy đâu. Bình
phục một chút cảm xúc. Tè Lạc mỉm cười nói “Tần ma ma ngươi nói mà ta
đều nhớ rõ. Ngươi yên tâm ta biết nên làm như thế nào mà.”

“Cô nương chính là có cái thất khiếu linh lung tâm. Nô tỳ là sẽ không
lo lắng cái gì mà.” Tần ma ma cấp Tè Lạc trang điểm một bên nói. Rốt
cuộc Dương Khang là khách nhân. Cho nên Tần ma ma vì Tè Lạc mà trang
điểm vẫn là thực tận tâm mà.

Đi tới phòng khách. Dương Khang thấy Tè Lạc không khỏi ánh mắt
sáng lên. Tè Lạc quy củ về phía Dương Khang hành lễ thỉnh an. Dương
Khang gãi gãi đầu cảm thấy Tè Lạc giống như ly chính mình xa một tí.
“Lạc muội muội không cần khách khí như vậy mà. Lần này hại ngươi bị
thương là của ta không đúng. Ta hướng ngươi nhận lỗi” nói xong liền
hướng Tè Lạc khom lưng hành lễ.

Tè Lạc hướng bên cạnh lóe lóe. Đồng thị thấy sau nói “Ngươi làm gì
vậy? Lần này mà sự cũng quái không đến ngươi hai đầu bờ ruộng thượng.
Nếu không phải cái kia dụ thân vương phủ mà Thục Viện tùy hứng ngả
ngón. Tè Lạc cũng sẽ không bị thương mà. Huống chi nàng hiện tại mà
thương cũng đã hảo. Ngươi không cần như thế mà.”

Dương Khang nhìn nhìn Tè Lạc vẻ mặt nghiêm túc mà nói “Này lễ lạc
muội muội là hắn là chịu mà. Ta chưa từng có nghĩ đến Thục Viện sẽ như
vậy mà kiêu ngạo ương ngạnh. Ta cùng nàng chỉ là gặp qua một hai lần mà
thôi. Không nghĩ tới thế nhưng sẽ gặp phải lớn như vậy mà phong ba. Càng
là làm lạc muội muội bị thương

Đã sớm hắn là qua phủ thăm, nhưng là chuyện này lúc trước nháo đến có lập tức tới thăm nói, thực dễ dàng khiến cho người khác hiểu lầm, đối lạc muội muội khuê dự cũng là có ảnh hưởng.”

Đồng thị vừa lòng nói “Ngươi suy xét rất là chu toàn, chúng ta là minh bạch ngươi ý tú, ngươi yên tâm chúng ta trước nay liền không có trách ngươi.”

Tề Lạc cúi đầu chậm rãi uống nước trà, Đồng thị thấy loại tình huống này cũng không khỏi sững sót, nàng không rõ chính mình nữ nhi đây là làm sao vậy. Nhẹ giọng kêu “Tề Lạc, ngươi làm sao vậy? Có cái gì không thoải mái sao?”

Tề Lạc ngẩng đầu cười nói “Không có a! Ta chỉ là không nghĩ tới Dương Khang đại nhân sẽ như vậy khách khí, cho nên có chút thụ sủng nhược kinh đâu!” Sau đó đối Dương Khang nói “Ngươi thật là quá khách khí, ta thương đã hoàn toàn hảo, ngươi không cần quá để ý.”

Dương Khang không khỏi nắm chặt nắm tay, hắn cảm thấy Tề Lạc đối chính mình thái độ càng vốn là không đúng, tuy rằng khách khí hiểu lý nhưng là quá mức với xa cách, hắn vẫn là càng thích lại chùa miếu trung cùng chính mình nói chuyện Tề Lạc, khi đó Tề Lạc là như vậy hoạt bát động lòng người. Chỉ là tìm cái gì lấy cớ đâu? Dương Khang không khỏi có chút do dự.

Đồng thị kỳ thật vẫn luôn cảm thấy Dương Khang là Tề Lạc tương lai tương đối tốt lựa chọn, tuy rằng thân phận phức tạp một ít nhưng là thăng ở không có chính thê, lại đối Tề Lạc có tâm, huống chi nghe nói hắn có được hôn sự tự chủ quyền lợi, cho nên Đồng thị nhìn xem có chút xấu hổ hai người, đối Dương Khang nói “Hôm nay ngươi liền tại đây dùng cơm đi, ta đi phòng bếp an bài một chút, ta đã cấp lão gia đi tin, hắn hắn là sẽ

sớm chút trở về, các ngươi đều là đương thống lĩnh, hắn là sẽ có chuyện nói mới đúng.”

Dương Khang cảm kích nhìn xem Đổng thị, nói “Vậy phiền toái phu nhân, ta cũng đã lâu chưa thấy qua Lăng Trụ đại nhân, nhiều hơn hướng hắn thỉnh giáo đổi ta cũng là có bổ ích.”

“Tân ma ma, ngươi cũng cùng ta cùng đi đi, này lưu Hồng Anh kia mấy cái nha đầu là được.” Đổng thị phân phó nói, Tân ma ma biết loại tình huống này cũng sẽ không xuất hiện vấn đề gì, cho nên cũng liền gật đầu ứng.

Dương Khang đánh giá một chút phòng khách, tìm nói “Các ngươi trong phủ bài trí giống như thay đổi một ít, càng hiện ra một ít quý trọng tới.”

Tề Lạc nhàn nhạt nói “Ân, rốt cuộc a mã lại bị thăng tước, luôn là đơn giản cũng không tốt.”

Dương Khang thật sự là nhịn không được, huống chi cơ hội khó được, cho nên tiến lên nói “Ngươi rốt cuộc làm sao vậy? Vì cái gì không giống trước kia ngươi? Vì cái gì cùng ta như vậy xa cách khá khít?”

Tề Lạc nhìn vẻ mặt quan tâm Dương Khang nói “Ta thật sự không có gì, chỉ là đột nhiên nghĩ thông suốt chút sự mà thôi, rốt cuộc ta hiện tại là đãi tuyển tú nữ, có một số việc vẫn là muốn kiêng dè một ít mới hảo! Chúng ta phủ đã đủ chọc người chú ý, ta thật sự không nghĩ lại xảy ra chuyện gì.”

Dương Khang buông tâm sự gật đầu nói “Ngươi có thể như vậy tưởng cũng hảo, ngươi nhất định sẽ trải qua tuyển tú, bất quá ngươi không cần

quá mức với lo lắng, lấy Lăng Trụ đại nhân tước vị cùng chức quan Hoàng Thượng nhất định sẽ không dễ dàng làm người chịu ủy khuất.

Huống chi chờ đến người tuyển tú thời điểm ta hẵn là có thể bằng công lao quy tông, ta nhất định sẽ giúp được với người.”

“Không cần, không cần, việc này người giúp không được gì, người không cần vì ta tồn nhiều tâm, ta đã học xong nhận mệnh, huống chi tựa như người nói, Hoàng Thượng nhất định sẽ nhiều hơn suy xét.” Tề Lạc liên tục lắc đầu nói.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 100

Cầu Cầu mỗi ngày đều sẽ mang theo Tè Lạc cho hắn những cái đó đơn giản ích trí món đồ chơi tới tìm đủ lạc, mỗi lần Cầu Cầu đều là trước thực quy củ hướng Tè Lạc hành lễ, sau đó lại đột nhiên phi phác qua đi, Tè Lạc thường thường chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp được hắn. Cầu Cầu đang ở Tè Lạc giám sát dưới, cầm nét bút đơn giản đáo hoa cùng phòng ở, Tè Lạc cũng không có hạn định hắn họa cái dạng gì, tùy hắn cao hứng liền hảo, đây cũng là rèn luyện hắn sức tưởng tượng cùng quan sát năng lực.

Nhin Cầu Cầu chuyên chú với vẽ tranh, Tè Lạc ngồi ở bên cạnh đánh giá cẩn thận hắn. Cầu Cầu lớn lên thực mau, giống như mỗi ngày đều sẽ trưởng cao một ít, khả năng uống sữa bò có hiệu quả đi, Tè Giác giống như muốn so cùng tuổi hài tử cao thượng một ít, làn da cũng càng bạch tết một ít. Cầu Cầu ngũ quan thanh tú, lông mi cũng thực nồng đậm, có chút giống họa đồng tử, đối với Tè Giác diện mạo Tè Lạc một nhà chính là thập phần vừa lòng rốt cuộc xinh đẹp hài tử ai đều thích.

Cầu Cầu buông bút, đối Tè Lạc nói “Tỷ tỷ, mau xem ta vẽ xong rồi.”

Tè Lạc cầm Cầu Cầu họa, phát hiện hắn thật đúng là rất có thiên phú, ít nhất họa hoa cùng phòng ở không phải như vậy thái quá, thực quy củ. Xem ra Tè Giác sức quan sát rất mạnh, sức tưởng tượng khả năng có chút không đủ. Nhìn khẩn trương xem này chính mình Cầu Cầu, Tè Lạc cười nói “Ân, ngươi họa không tồi, tỷ tỷ chính là thực vừa lòng.”

Cầu Cầu nghe xong cong cong đôi mắt, hắn thật sự thực thích tỳ tỳ tán dương. Tè Lạc tự mình cấp Cầu Cầu lau khô trên tay mà mực nước, nhẹ giọng hỏi “Cầu Cầu, ngươi cùng tỳ tỳ nói, ngươi chỉ nghĩ đến loại này hoa sao? Có hay không nghĩ đến một ít rất kỳ quái, nhan sắc nha, hình dạng nha, đều rất kỳ quái.”

Cầu Cầu cau mày nghĩ nghĩ nói “Hoa chính là cái dạng này, chúng ta phủ loại hoa tất cả đều là cái dạng này mà, tỳ tỳ nói kỳ quái là bộ dáng gì? Là trân quý chúng loại sao?”

Tè Lạc sờ sờ Cầu Cầu đầu nói “Không có gì, còn nhớ rõ tỳ tỳ cho ngươi giảng quá những cái đó nhà phát minh tiểu chuyện xưa sao? Cầu Cầu, quan sát

Nhung là ở xem tra nền sở thượng, tưởng tượng đồng dạng quan trọng, chỉ có dám tưởng mới.”

Cầu Cầu chớp chớp mắt, nồng đậm lông mi giống cái cây quạt nhỏ giống nhau phe phẩy, “Ân, tỳ tỳ, ngươi lời nói ta nhớ kỹ, lần sau ta nhất định sẽ họa cái kỳ lạ hoa ra tới mà.”

Tè Lạc lắc đầu cười khổ, tính, loại sự tình này chỉ có thể chậm rãi bồi dưỡng. Cầu Cầu lôi kéo Tè Lạc tay nói “Tỷ tỳ, ngươi cho ta kể chuyện xưa đi, tỷ tỳ chuyện xưa nói được tốt nhất, Cầu Cầu thích nhất.”

Ngươi đương nhiên thích, kia đều là mây thế hệ người giáo dục kết tinh đâu, Tè Lạc âm thầm nghĩ đến. Ôm Tè Giác, Tè Lạc nhẹ giọng giảng thuật từ Tam Tự Kinh diễn biến ra tới tiểu chuyện xưa, khả năng bởi vì Tè Lạc mà tiểu chuyện xưa, Cầu Cầu Tam Tự Kinh, Thiên Tự Văn đều ngâm nga rất quen thuộc.

Tè Lạc dừng lại uống lên một chút thủy, nhuận đỡ khát, Cầu Cầu nhẹ giọng nói “Tỷ tỷ, Mạnh mẫu cuối cùng dọn tới rồi tư thực bên cạnh cho nên liền ra Mạnh Tử cái này đại hiền người. Kia nhà chúng ta dọn đến tướng quân phủ bên cạnh, ta tương lai có phải hay không cũng có thể trở thành Đại tướng quân đâu?”

Tè Lạc sững sót một chút, xem ra tiểu hài tử tư duy thật là làm người dở khóc dở cười, “Cầu Cầu câu chuyện này là giảng hoàn cảnh đối trưởng thành mà tầm quan trọng, cũng không phải ở tư thực bên cạnh trụ người đều có thể trở thành giống Mạnh Tử như vậy mà đại hiền người. ‘gần mực thì đen, gần đèn thì sáng’ tuy rằng có chút tuyệt đối, nhưng là vẫn là có nhất định địa đạo lý.”

Cầu Cầu nghe xong gục xuống đầu, “A, nguyên lai là như thế này nha.”

“Cầu Cầu, ngươi nói cho tỷ tỷ, ngươi vì cái gì nhất định phải trở thành Đại tướng quân đâu?” Tè Lạc vẫn luôn rất muôn không thông, vì cái gì Cầu Cầu đối trở thành tướng quân chuyện này như vậy mà chấp nhất.

Cầu Cầu vỗ vỗ bộ ngực nói “Đương Đại tướng quân nhiều uy phong nha, càng quan trọng là còn có thể bảo hộ tỷ tỷ, tương lai nếu ai dám khi dễ tỷ tỷ, ta liền mang theo thủ hạ đi giáo huấn hắn.”

Đối với Tè Giác nói, Tè Lạc vẫn là có chút cảm động, chỉ là nàng vẫn là xu mặt nói “Nếu ngươi như vậy tưởng, vậy ngươi vĩnh viễn cũng thành không được một cái Đại tướng quân. Đương tướng quân người, muôn suy xét rất nhiều, sao có thể luôn là nghĩ tỷ tỷ đâu? Tỷ tỷ cho ngươi nói được những cái đó nổi danh tướng quân chuyện xưa ngươi đã quên? Bảo hộ quốc gia mới là tướng quân trách nhiệm. Huống chi tỷ tỷ ngươi chính là rất mạnh, nào dùng đến ngươi tới nhọc lòng.”

Cầu Cầu cái hiểu cái không nói “Không cần Cầu Cầu bảo hộ sao? Quốc gia? Cái gì là quốc gia đâu?”

Tề Lạc sờ sờ Cầu Cầu tay nhỏ nói “Tỷ tỷ không phải không cần Cầu Cầu tới bảo hộ, chỉ là chúng ta đều là người một nhà, muốn lấn nhau hiệp trợ mới đúng. Đến nỗi quốc gia, tương lai ngươi liền sẽ minh bạch, chỉ có quốc gia an ổn, chúng ta cái này gia mới có thể an ổn.”

Thấy bên ngoài ánh mặt trời vừa lúc, Tề Lạc liền mang theo Cầu Cầu đi tới trong viện, làm đơn giản tiểu trò chơi, nhìn Cầu Cầu vui sướng vây quanh chính mình chạy tới chạy lui, Tề Lạc cảm thấy thực vui vẻ. Nếu hắn phải làm tướng quân, như vậy thể lực không được nói, thượng chiến trường nên nhiều nguy hiểm nha, Tề Lạc trong lòng tính toán nên như thế nào rèn luyện Cầu Cầu thể năng.

Ngồi ở bàn đu dây thượng, hiện tại đã là tháng năm thiên, thời tiết thập phần ấm áp có hay không giữa hè khi nóng bức, loại này thời tiết vẫn là thực thích hợp bên ngoài hoạt động. Nhìn Cầu Cầu chính đuổi theo con bướm, ngây thơ đáng yêu bộ dáng làm Tề Lạc rất là thích. Tề Lạc âm thầm suy nghĩ Tề Giác tương lai sẽ trở thành một cái cái dạng gì người đâu? Thật giống hắn tưởng như vậy trở thành một cái Đại tướng quân? Chính là Đại tướng quân chính là cái nguy hiểm chức nghiệp, không phải chết trận sa trường chính là công cao bị Hoàng Thượng sở nghi kỵ, Tề Lạc thật sự không nghĩ làm Cầu Cầu có cái như vậy kết cục, chính là hắn lại đối đương tướng quân như vậy chấp nhất, xem ra chỉ có thể chậm rãi tái giáo dục.

Tần ma ma cầm một cái thật dày đệm đã đi tới, thấy Tề Lạc đang ở nhìn chằm chằm Tề Giác nghĩ cái gì, tiến lên nhẹ giọng nói “Cô nương, thời tiết tuy rằng ấm áp nhưng là cũng không thể ở bàn đu dây ngồi lâu lắm, vẫn là có cái cái đệm hảo, tĩnh tinh lạnh, ngồi xuống bệnh liền không hảo.”

Tè Lạc đứng lên, Tân ma ma đem đệm phóng hảo, ngồi ở đệm thượng, Tè Lạc cảm thấy ít nhất cảm giác không như vậy lạc. Hồng Anh ở phía sau nhẹ nhàng đẩy bàn đu dây, lại lắc lư trung Tè Lạc không khỏi nhắm mắt lại, loại này nhàn nhã giàu có nhật tử còn không phải là chính mình vẫn luôn muôn theo đuổi sao? Chính là vì cái gì trong lòng luôn có một ít ngoe rục rịch đâu? Tè Lạc cũng cảm thấy chính mình giống như thực mâu thuẫn, Tè Lạc biết chính mình kỳ thật vẫn luôn đều ở tìm cái kia cân bằng điểm, đã có thể bình đậm nhàn nhã lại không thể quá không thú vị, chỉ là cái này điểm thật đúng là rất khó có thể nắm chắc.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 101

Bất quá. Tân lão bản vẫn là thực nhiệt tình mà đón Tề Lạc nói “Chính là lại một trận không gắp ngươi. Hôm nay còn xem Tuyên Đức lò?”

“Không cần. Hôm nay ta muốn nhìn một chút dừng mà. Cũng không thể tổng bắt lấy giống nhau không bỏ.”

Tân lão bản ở bên cạnh cẩn thận mà quan sát Tề Lạc mà biểu tình. Chỉ cần hiện Tề Lạc hơi thêm chú ý cái gì đồ vật. Tân lão bản liền sẽ giải thích cái này đồ cổ mà niên đại giảng thuật giám định và thường thức thật giả mà tri thức. Tề Lạc tuy rằng cảm thấy thu hoạch pha phong. Nhưng là nàng tổng cảm thấy Tân lão bản giống như có chút cái nhiệt tình. Tề Lạc âm thầm cảm thấy có thể là bởi vì chính mình a mã mà thăng quan phong tước đi. Cũng liền không quá hướng trong lòng đi.

Cầm một cái tế bạch sứ đồ rửa bút, Tề Lạc lăn qua lộn lại nhìn, cái này đồ rửa bút thực thanh khiết không có chút nào tổn hại, Tề Lạc cảm thấy này hẳn là cái đồ dởm. Tề Lạc thực thích cái này đồ rửa bút, liền đối lão bản nói “Cái này hẳn là đồ dởm đi? Liền tính không phải đồ dởm cũng nên không có mấy năm mới đúng, bất quá ta rất thích, cái này bao nhiêu tiền?”

Tân lão bản nhìn nhìn đồ rửa bút, có chút vì nó nguyên chủ nhân cảm thấy đau lòng, xoa xoa mồ hôi trên trán, có chút dam

Nói “Cái này, cái này là Tống triều tú đại quan diêu xuất phẩm, bảo tồn lại huống nó là Tô Đông Pha, cái kia nổi danh từ người dùng quá, cho nên, ha hả, cái này là khó được tinh phẩm.”

Sau đó nhìn xem Tè Lạc sắc mặt, cười nói “Cô nương có thể từ nhiều như vậy đồ rửa bút trúng trung nó, có thể thấy được cô nương nhẫn lực vẫn là tốt, ngài nếu là thật sự thích ta liền cho ngươi tính tiện nghi một ít.”

Tè Lạc mặt có chút hồng, nghe thấy Tân lão bản giải thích ngượng ngùng nói “Nguyên lai là Tô Đông Pha cái kia xui xéo trúng dùng quá, tuy rằng hắn rất không gặp may mắn, nhưng là hắn từ làm thật đúng là không tồi, vẫn là đem cái này đồ rửa bút để lại cho thích Tô Đông Pha người đi.”

Tè Lạc cảm thấy không khí giống như lạnh lùng, hắn là người tới tán khí lạnh, Tè Lạc không khỏi trong lòng âm thầm cầu nguyện, ngàn vạn không cần là hắn. Tân lão bản thấy sau, vội vàng hành lễ nói “Cấp Tứ hoàng tử thỉnh an.” Sau đó liền thối lui đến một bên, cúi đầu đứng.

Nghe thấy Tân lão bản mà lời nói, Tè Lạc không khỏi trong lòng căng thẳng, tay không khỏi run lên, đồ rửa bút giống như muốn bắt không được, Tè Lạc cảm thấy cái này đồ cổ có thể là muốn công đạo đến chính mình trong tay, thật hy vọng Tô Đông Pha trên trời có linh thiêng không nén trách tội nàng. Tè Lạc nhắm mắt lại chuẩn bị nghe thanh thúy tiếng vang, bỗng nhiên cảm giác có người tới gần, nâng đồ rửa bút. Tè Lạc mở mắt thấy chính mình cùng dận một người nắm chặt đặt bút viết tẩy một bên, Tè Lạc có chút xấu hổ buông ra tay, lui về phía sau hai bước, cúi người thỉnh an “Tứ gia cát tường.”

Dận nhìn xem Tè Lạc nói “Gia cho ngươi Phật thư ngươi không có xem sao? Người này nóng nảy tật xấu khi nào có thể sửa?” Dận cẩn thận nhìn

nhìn Tề Lạc giữa mày, vết thương đã hảo không có lưu lại bất luận cái gì dấu vết.

“Nô tỳ có xem, chỉ là không nghĩ tới ngài sẽ đột nhiên xuất hiện, cho nên, cho nên.”

Dận hơi nhíu một chút mày thanh lãnh mà nói “Gia liền như vậy mà làm người sợ hãi?”

Tề Lạc nhìn dặn sắc mặt giải thích nói “Ân, cũng không phải, chỉ là đột nhiên xuất hiện một người, là sẽ làm người cảm thấy thực khẩn trương là được.” Tề Lạc trong lòng bỏ thêm một câu, đặc biệt là người như vậy.

Dận nhìn nhín đồ rửa bút, nói “Ngươi về sau muốn nói cẩn thận, Tô Đông Pha không phải ngươi một cái nội trạch khuê tú có thể đánh giá, ngươi tính tình này vẫn là muốn nhiều xem ít nói mới hảo, ốn trọng một ít không cần cho ngươi a mã chọc phiền toái.”

“Là, nô tỳ nhớ kỹ, nô tỳ liền không trì hoãn Tú a ca giám định và thưởng thức đồ cổ.”

Nhìn quy quy củ củ hướng chính mình hành lễ cáo lui Tề Lạc, dặn trong lòng nói không nên lời là cái gì tư vị. Tuy nói nàng làm như vậy thực phù hợp quy củ, nhưng là mấy tháng không gặp, dặn cảm thấy Tề Lạc trổ mã mà càng tốt. Chính mình còn có chính sự muốn làm, nàng đi rồi cũng hảo.

Đi vào ngoài cửa, Tề Lạc cảm giác thiên đột nhiên có chút âm trầm cũng quát lên gió to, Tân ma ma tiến lên nói “Cô nương, đây là muôn trời mưa, xem này tư thế trận này nước mưa sẽ không tiểu, có phải hay không từ từ lại nói.”

Tề Lạc ngẩng đầu nhìn nhìn thiêん, lại nghĩ nghĩ dận ở bên trong, nghiêm túc nói “Không cần, chúng ta vẫn là mau chút hồi phủ đi, tinh mà ngạch nương nhớ thương.”

Lên xe ngựa, đột nhiên thấy dận tùy hầu phủng một cái hộp đồi Tề Lạc nói “Cô nương, đây là chúng ta gia cho ngươi.”

Tề Lạc tiếp nhận hộp bên trong chính là Tô Đông Pha đồ rửa bút, nàng cảm thấy dận đưa cái này cấp chính mình có thể là làm chính mình hảo hảo luyện luyện tự, tu thân dưỡng tính đi.

Dận ở Tân lão bản mà dưới sự chỉ dẫn đi tới nội thất, Tân lão bản lại lần nữa hướng dận hành lễ nói “Nô tài Tân năm, cấp chủ tử thỉnh an.”

Dận nâng giờ tay, nói “Đứng lên đi, gia công đạo chuyện của ngươi làm mà thế nào?”

Tân năm thấp giọng nói “Hồi chủ tử, gần nhất cửu gia môn nhân liên tiếp nam hạ, liên hợp những cái đó Giang Nam gia tộc quyền thế làm vài nét bút rất lớn mua bán, theo nô tài tìm hiểu tới mà tin tức, cửu gia này vài nét bút sinh ý hẵn là kiếm lời không ít. Càng quan trọng là rất là chèn ép những cái đó không nghe sai sứ mà phú thương, tám a ca cũng ở Giang Nam xếp vào chút nhân thủ, y nô tài xem tám a ca ở Giang Nam thế lực nhưng không ở Thái Tử dưới.” Sau đó từ trong lòng móc ra một cái thêu quản, đem nó trình cấp dận.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 102

Chịu đén khám bệnh tại nhà, Lăng Trụ lúc ấy liền phát hỏa, chỉ là ở Thái Y Viện không hảo tống cổ có nén lửa giận, thấp giọng khẩn cầu, nếu không phải Tú a ca vừa vặn đi ngang qua, phân phó vài câu, cái kia có nổi danh thái y nhất định là thỉnh không tới. Chính là như vậy ngự sử cũng không tha Lăng Trụ, thượng số con buộc tội Lăng Trụ kiêu ương ngạnh, chỉ là Hoàng Thượng lưu trung không có phát. Đỗng thị biết Lăng Trụ sau lại bị truyền vào cung, ra tới sau vẻ mặt bình tĩnh, Lăng Trụ tuy rằng không nói gì thêm, nhưng là Đỗng thị biết Khang Hi răn dạy quá Lăng Trụ, rốt cuộc kia chính là hoàng gia Thái Y Viện, như thế nào cũng đến cấp hoàng gia mặt mũi mới được, cho nên Lăng Trụ bị phạt một năm bồng lộc.

Lăng Trụ đã từng sau lưng nói, liền tính Hoàng Thượng tức giận, hắn vẫn là sê đại náo Thái Y Viện. Chỉ là Lăng Trụ cũng không nghĩ tới Tú a ca sẽ như vậy xảo vừa lúc đi Thái Y Viện, nếu không phải Tú a ca đột nhiên xuất hiện hỗ trợ, lấy Lăng Trụ hỏa khí khẳng định sẽ làm ra lớn hơn nữa động tĩnh. Này đó Đỗng thị cùng Lăng Trụ đều thương lượng hảo, quyết định không nói cho Tề Lạc, chính là sợ nàng nghĩ nhiều, ảnh hưởng bệnh tình của nàng.

Đỗng thị thấy thuý ngọc bưng một cái hộp đồ ăn vào được, đối Tề Lạc nói “Liền tính không có gì ăn uống, cũng muốn đa dụng chút cơm mới hảo, tính mà không có gì thể lực.”

Hồng Anh đem một cái bàn nhỏ đặt ở Tề Lạc giường bên cạnh, thuý ngọc từ hộp đồ ăn trung lấy ra mấy đĩa ăn sáng cùng một chén cháo, Tề

Lạc vừa thấy không khỏi sững sốt. Toan dura chuột xào thịt ti, rau trộn tam ti nhi, tô trứng gà tráng, cùng với dấm lưu cá phiến, còn có một chén trứng muối hoàng thịt nạc cháo, này đó đều là ở hiện đại Tè Lạc thích nhất ăn. Ăn sáng hắn là chính mình phụ thân làm, mà cháo hắn là mẫu thân làm, Tè Lạc thấy loại này trường hợp thật không biết nên nói cái gì hảo, chỉ là cảm thấy đôi mắt có chút sáp.

Đồng thị sờ sờ Tè Lạc mà cái trán nói “Nhanh lên ăn đi, đây là người a mã tự mình làm, hắn còn không cho ta nói cho người đâu, nhìn như vậy đồ ăn người còn không rõ kia mới kêu kỳ quái.”

Tè Lạc dụi dụi mắt, nhẹ giọng nói “A mã lại đi Hộ Quân Doanh? Hôm nay hắn không phải nghỉ tǎm gội sao?”

“Hắn gần nhất chính là tương đương mà nỗ lực, không biết có phải hay không lại có cái gì ý tưởng khác, xem ra gần là vóc dáng tước thật đúng là ở trong kinh thành không bị coi trọng đâu, cho người làm xong đồ ăn liền nói đi bắt huấn luyện, người không cần vì hắn lo lắng, hắn trong lòng hiểu rõ.”

Tè Lạc tới gần Đồng thị ôm nàng cổ nhẹ giọng nói “Có các người ở ta bên người ta thật sự thực hạnh phúc, của ta bệnh thực mau liền sẽ hảo lên, các người không cần vì ** tâm địa.”

Đồng thị nhẹ nhàng vỗ vỗ Tè Lạc khuôn mặt nói “Thế nhưng nói hài tử lời nói, không vì người hạnh kiểm còn có thể vì ai nhọc lòng đâu? Nhanh lên ăn đi, một hồi lạnh liền không thể ăn.”

Tè Lạc cầm lấy chiếc đũa châm rã ăn lên, mỗi một ngụm đều có thể cảm nhận được cha mẹ đối chính mình cái loại này nồng đậm tình yêu, đối mặt chính mình thích nhất thức ăn cùng cha mẹ địa tâm ý, Tè Lạc đem trước mặt đồ ăn cùng cháo ăn mà một chút đều không dư thừa. Đồng thị

thấy sau, đối Tề Lạc vừa lòng nói “Ngươi như vậy là được rồi, ngươi a mã đã đem nấu ăn mà biện pháp giao cho đầu bếp, ngày mai hắn sẽ lại cho ngươi làm, ngươi cũng muốn đều ăn xong mới được, biết không? Bệnh thứ này bắt nạt kẻ yếu, không có thể lực cùng tinh thần, nó còn có tiếp tục tàn sát bùa bã.”

Tề Lạc gật gật đầu, nàng sẽ không lại làm cha mẹ vì chính mình lo lắng, sớm ngày khôi phục khỏe mạnh cũng có thể làm cho bọn họ càng yên tâm chút.

Cao Phúc cấp dận bưng lên trà xanh, nhìn xem chủ tử sắc mặt, nhẹ giọng nói “Gia, Thái Y Viện bên kia truyền đến tin tức, nói là trí xa tử tước ái nữ đã rất tốt, tuy rằng thân thể còn có chút hư, nhưng là đã không có đáng ngại.”

Dận dừng một chút gật gật đầu, cũng không có nói thêm cái gì, chỉ là hướng tới thường giống nhau uống ngum trà, buông chén trà về sau, tiếp tục xử lý Hộ Bộ công văn.

Hộ Bộ thiếu hụt như thế nghiêm trọng, nếu là thực sự có cái gì nhu cầu cấp bách dùng bạc sự, kia chẳng phải là sẽ dao động đại thanh căn bản? Nghĩ đến ô tư nói nói, dận cảm thấy tuy rằng hắn nói có đạo lý, hiện tại còn không phải khám phá thời điểm, nhưng là chính mình vẫn là phải cho Hoàng A Mã đè cái tinh, không thể bởi vì trữ quân chi vị liền không màng đại thanh căn bản. Nghĩ vậy dận làm lại lấy ra tấu chương từng câu từng chữ châm chước viết lên, dận dừng một chút bút nghĩ đến Hoàng A Mã tinh nết, cho nên viết lên vẫn là thực mịt mờ. Thánh tâm vẫn là rất quan trọng, nếu không Hoàng A Mã cũng sẽ không chỉ là nhẹ nhàng xử phạt đại náo Thái Y Viện Lăng Trụ.

Đối với Lăng Trụ dận thật đúng là không hảo đánh giá, người này thật đúng là cùng bên người không giống nhau, chỉ là Tề Lạc hắn là đáng giá

Lăng Trụ làm như vậy đi. Lăng Trụ thánh quyến tài hoa đều không tồi, thật là đáng giá lung lạc đối tượng. Nghĩ đến Lăng Trụ đối chính mình âm thầm quy phục, dận thanh lãnh trong mắt cũng không khỏi xuất hiện ra một tia vừa lòng. Tè Lạc có thể khôi phục khỏe mạnh, dận vẫn là thực vừa lòng, chỉ là cái kia không muôn đến khám bệnh tại nhà thái y, xem ra đến động nhất động.

Khang Hi đồng dạng cũng nhận được Tè Lạc đã khôi phục khỏe mạnh tin tức, đối với Lăng Trụ Khang Hi thật đúng là không biết như thế nào đánh giá mới hảo, chỉ là Lăng Trụ loại này thật tình làm Khang Hi thập phần thích, cho nên hắn chỉ là thoảng đề điểm một chút Lăng Trụ mà thôi. Đối với dận vừa vặn đi ngang qua Thái Y Viện sự, Khang Hi chỉ có thể bất đắc dĩ cười cười, nhẹ giọng nói “Cái này lão tú nha! Thật là không biết làm trãm nói như thế nào hảo.”

Chính văn chương 122 cỗ đại nữ nhân vé tháng 90 thêm càng

Tè Lạc bệnh ở nàng tích cực mà phối hợp trị liệu dưới rốt cuộc dần dần chuyển biến tốt đẹp toàn bình phục tính tính thời gian cũng có một tháng lâu. Tè Lạc cùng Đồng thị oán giận nói, này chỉ là một cái nho nhỏ cảm mạo thế nhưng liền dùng thời gian dài như vậy, nếu là thật được cái gì bệnh nặng, kia chẳng phải sẽ muôn mệnh sao? Cỗ nhân thọ mệnh không dài, nhất định có phương diện này nguyên nhân.

Nghe xong Tè Lạc nói, Đồng thị cảm thấy rất có đạo lý, cho nên càng thêm chú trọng người trong nhà thân thể khỏe mạnh. Đối với Tè Lạc bị một cái cảm mạo cấp lăn lộn hơn một tháng, Đồng thị cũng đối hiện tại y thuật thực không có tin tưởng, cũng từng cùng Lăng Trụ âm thầm phê bình có phải hay không thái y bất tận tâm, hoặc là bởi vì Lăng Trụ cương bách hẩn cấp Tè Lạc chữa bệnh mà cố ý trả thù đâu? Chỉ là sau lại nghe nói cái kia thái y bởi vì tư xứng chút dược mà đắc tội nhà ai hoàng thân quốc

thích mà bị đuổi ra kinh thành, Lăng Trụ cùng Đổng thị càng là hoài cái kia thái y y đức.

Nhin Tân ma ma trong tay đồ bồ, Tè Lạc cảm thấy chính mình đau càng đau, trước kia là bởi vì khổ dược, hiện tại lại là bởi vì liên miên không ngừng các loại đồ bồ, loại này nhát tử khi nào là cái đầu nha. Tân ma ma rõ ràng nhìn ra Tè Lạc kháng cự, không khỏi nhẹ giọng nói “Cô nương, tuy rằng bệnh của ngươi đã rất tốt, nhưng là cái này đem nguyệt lăn lộn xuống dưới khuôn mặt nhỏ đều nhòn nhọn, nhìn khiến cho nhân tâm đau, đa dụng chút đồ bồ, dưỡng dưỡng thân mình cũng là tốt.”

Tè Lạc biết chính mình là có chút thây gầy, nhưng là xa không có đạt tới Tân ma ma nói như vậy, cau mày nhìn này đó ngọt nị đồ bồ, mấy thứ này liên tiếp uống xong đi có thể hay không béo nha, Tè Lạc không khỏi âm thầm hoài.

Đổng thị đột nhiên đã đến đánh gãy Tân ma ma cấp Tè Lạc tiến bộ kế hoạch, Đổng thị nhìn Tè Lạc cùng Tân ma ma bởi vì một chén đồ bồ mà giằng co, nhìn Tè Lạc hướng chính mình truyền đạt ánh mắt. Cười nói “Tân ma ma, ta biết ngươi là vì Tè Lạc kia nha đầu hảo, kia nha đầu tương đối kén ăn không mừng những cái đó cực ngọt cực khổ đồ vật, ta xem nàng tuy rằng gầy một ít, nhưng là tinh thần trạng huống vẫn là không tồi, này đồ bồ gì đó liền không dùng tới, làm Tè Lạc đa dụng chút cơm dưỡng dưỡng thân mình liền thành.”

Tân ma ma nhìn Đổng thị kiên quyết nói “Thái thái mà lời nói tự nhiên có lý, tục ngữ nói ‘bệnh tới như núi đảo, bệnh đi như kéo tờ’ bệnh sau tiến bộ càng là trọng trung chi trọng, tinh lực suy sụp thân mình, ngồi xuống bệnh. Nô tỳ mấy ngày này cấp cô nương an bài tiến bộ cũng là trong cung truyền xuống tới lão biện pháp, đối cô nương tuổi này đặc biệt hữu dụng. Cô nương khẩu vị yêu thích nô tỳ cũng là tinh tường, cho nên này đồ bồ cũng không có cực ngọt mà, thỉnh thái thái yên tâm chính là.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 103

Chương 123 dò hỏi Ngọc Dao

Cảm thấy thăm thấy Ngọc Dao sự tình lúc sau, Tề Lạc liền vẫn luôn trầm tư, nhìn trên bàn lẽ vật, cảm thấy vì Ngọc Dao không sinh ra hài tử sở mua sắm ngọc mới là tốt nhất mà.

Tề Lạc nhíu nhíu mày. Vì cái gì vô cùng đơn giản mà thăm bệnh một hai phải làm cho như vậy mà phức tạp đêu? Bất quá nếu là thật giống Tần ma ma nói mà như vậy. Tề Lạc sẽ đem sở hữu Hoàng Thượng ban thưởng mà đồ vật đều mang lên. Cấp Ngọc Dao tranh mặt mũi mà. Tần ma ma rốt cuộc rất có tâm tư. Loại sự tình này nàng hắn là sẽ không nhìn lầm mà.

Chỉ là Tề Lạc nhìn gương. Nàng mà bệnh vừa vặn. Sắc mặt có chút trắng bêch. Thân thể so trước kia cũng có chút gầy ốm. Lại này một tá giả càng là tăng thêm Tề Lạc mà kiều nhu. Rất có chút nhìn thấy mà thương địa khí chất. Như vậy thực sự thích hợp đi ra ngoài thăm bệnh sao? Tần ma ma nhìn phát ngốc mà Tề Lạc. Nhẹ giọng nhắc nhở nói “Cô nương. Đã không còn sớm. Vẫn là sớm chút ra cửa đi. Thân thể của ngươi còn không tốt. Đi sớm về sớm cũng tinh mà thái thá lo lắng.”

Vẫn là như vậy đi. Rốt cuộc chính mình cũng sẽ không gấp phải người nào.

Tề Lạc gật gật đầu, mang theo Đống thị chuẩn bị các loại đồ bồ, đi tới Trần Quốc tướng quân phủ. Ở bên ngoài xem cái này tướng quân phủ cũng không phải thực khí phái, bên trong cũng không có hoàng thân quốc thích trong phủ những cái đó tôn quý xa hoa, xem ra cái này Trần Quốc tướng quân con đường làm quan cũng không phải thực như ý.

Bên cạnh tướng quân phủ hạ nhân cũng đều trộm đánh giá Tề Lạc, đây chính là tới thăm phu nhân thân phận quý trọng nhất người. Trí xa tử tước phủ tên tuổi chính là những người này đều nghe qua, có thể làm dụ thân vương tự mình mang theo cái kia lấy kiêu ngạo nổi tiếng Thực Viện tới cửa xin lỗi, kia cũng thật không phải người bình thường có thể làm được. Tề Lạc trang phẫn tuy rằng đơn giản, nhưng là chỉ bằng những cái đó trang sức, này đó hạ nhân cũng không dám coi khinh. Cho nên tiếp đãi khởi Tề Lạc càng thêm tươi cười đầy mặt, càng có khôn khéo hạ nhân lập tức đem tình huống báo cho Trần Quốc tướng quân biết được.

Trần Quốc tướng quân nghe xong cũng không cầm súng sوت, lúc trước chính mình nhìn trúng Ngọc Dao nguyên nhân cố nhiên có Ngọc Dao ôn nhu săn sóc, phủ trạng huống có thể cưới được Ngọc Dao như vậy thân phận đã thực không tồi, đương nhiên cũng có Ngọc Dao a mă là Dương Khang đại nhân dẫn tiến người nguyên nhân này.

Chỉ là thành thân sau Ngọc Dao cố nhiên thực ôn nhu hiền huệ, nhưng là Dương Khang cũng không có đối hắn nhìn với con mắt khác, cái này làm cho hắn có chút thất vọng.

Bất quá Ngọc Dao có thai hắn vẫn là thật cao hứng, chỉ là Ngọc Dao ngạch nương thật sự là có chút bá đạo thế nhưng đem bàn tay tới rồi tướng quân phủ, huống chi nhà bọn họ có đặc tội dụ thân vương phủ, cho nên hắn mặc cho từ cái kia nha đầu nói vài câu, không thành tướng Ngọc Dao thế nhưng liền hài tử đều không có giữ được. Tuy rằng hắn sau lại đánh chết

kia nha đâu xem như cấp phó sát gia một công đạo, nhưng là trong lòng chưa chắc không có oán trách Ngọc Dao tâm tư.

Hôm nay trí xa tử tước đích nữ tự mình qua phủ thăm bệnh, hơn nữa ngọc lâm kia sự kiện giống như đã bã bình, dù thân vương phủ cũng không có nói thêm cái gì, xem ra đối với Ngọc Dao vẫn là muốn tốt một chút mới được.

Tề Lạc thấy dựa vào trên giường suy yếu Ngọc Dao, nàng trong mắt đã không thấy ngày xưa ôn nhu ý cười, chỉ còn lại lỗ trống, sắc mặt tái nhợt không có chút nào huyết sắc, thân thể thập phần gầy yếu giống như phong nhẹ nhàng một thổi liền sẽ quát chạy giống nhau. Nhìn thấy Tề Lạc, lỗ trống mà trong ánh mắt hiện lên một tia ánh sáng, khàn khàn ai oán nói “Lạc muội muội ngươi đã đến rồi.”

Tề Lạc thấy như vậy Ngọc Dao, không khỏi trong lòng chua xót, tiến lên bắt lấy Ngọc Dao cốt cảm tay nói “Ngọc Dao tỷ tỷ, ngươi nhưng nhất định phải chịu đựng nha, chỉ cần dưỡng tốt thân mình, hài tử nhất định sẽ có.”

Ngọc Dao trong ánh mắt chảy ra nước mắt, nức nở nói “Hài tử, ta hài tử, liền như vậy mà không có, ngươi biết không? Ta là cõi nào hy vọng hắn nha.” Sau đó đầm chính mình đầu nói “Là ta vô dụng, vô pháp bảo hộ hắn.”

Tề Lạc vội vàng bắt lấy Ngọc Dao tay, ngăn cản nàng tiến thêm một bước thương tôn chính mình, nhẹ giọng nói “Ngọc Dao tỷ tỷ, ngươi không cần như vậy, ngươi như vậy cũng không thay đổi được gì nha. Nếu sự tình đã đã xảy ra, chúng ta liền phải hướng lâu dài xem mới được. Người như vậy tự oán hối tiếc đi xuống, lại có ích lợi gì? Người lại khổ sở thương tâm hài tử cũng cũng chưa về.”

“Lạc muội muội ngươi là không có trải qua quá, ngươi là không biết loại này thống khổ mà, ta tình nguyện lúc trước cùng hài tử cùng đi, cũng so như bây giờ cường, ông trời vì cái gì không liền ta cũng cùng nhau thu đi rồi đâu?”

Tề Lạc nhíu nhíu mày, dùng sức bắt lấy Ngọc Dao tay nói “Ngọc Dao tỳ tỴ ngươi đây là nói mà nói cái gì? Ngươi nếu là thật xảy ra chuyện làm phó sát bá mẫu nên làm cái gì bây giờ? Ngươi chính là nàng thân sinh nữ nhi nha.”

Ngọc Dao đánh gãy Tề Lạc nói “Thân sinh nữ nhi cũng so ra kém nhất, nếu nàng không đột nhiên rời đi, ta liền sẽ không mất đi hài tử, hăn hiện tại còn sẽ ở ta trong bụng hảo hảo mà.”

“Ngọc Dao tỳ tỴ, đây là ngoài ý muốn không ai muốn như vậy. Huống chi ngươi cũng không thể dựa vào bá mẫu cả đời, ngươi muốn chính mình học được xử lý loại chuyện này mới hảo, ngươi nghĩ như vậy bá mẫu sẽ thương tâm địa.”

Ngọc Dao nhìn nhìn Tề Lạc không nói gì, chỉ là dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve đã bếp đi xuống bụng. Tề Lạc thấy loại tình huống này không khỏi nghiêm túc nói “Ngọc Dao tỳ tỴ, ngươi trước kia chính là bị bảo hộ thật tốt quá, nếu thành thân, ngươi liền nhất định sẽ đối mặt loại sự tình này, ngươi như thế nào sở trường sự dựa vào người khác đâu? Liền tính ngươi cùng bá mẫu lại thân hậu, bá mẫu trăm triệu không có quản đến tướng quân phủ địa đạo lý! Phàm là vẫn là muốn dựa vào chính mình mới được.”

Ngọc Dao hơi giật mình nhìn Tề Lạc, những lời này trước nay liền không có người đối chính mình nói qua, Tề Lạc hòa hoãn ngữ khí nói “Ngọc Dao tỳ tỴ, ngươi là ta cái thứ nhất bằng hữu, chúng ta hai nhà lại luôn luôn thân hậu, cho nên ta cứ việc nói thẳng, ngươi còn như vậy đi

xuống là không có bất luận cái gì bô ích mà. Người như vậy mặc kệ gia không giả dạng không phải cho người khác lưu chở trống toản sao? Người hiện tại quan trọng nhất chính là dưỡng hảo thân mình, xử lý tốt Trần Quốc tướng quân phủ mà sự tình, người còn trẻ hài tử tổng hội có. Nếu người còn đối Trần Quốc tướng quân có cảm tình, vậy muôn đứng lại vợ cả chi vị mới được, trong nhà mà quyền to cũng không thể buông tay, bằng không người sẽ càng khó đến. Nếu người hoàn toàn đã chết tâm, vậy khác nói. Ngọc Lâm ca ca sự người cứ việc yên tâm, ta a mã cùng giác La đại nhân đều sẽ hỗ trợ. Huống chi hắn đặc tội lại không phải thế tử gia, tổng hội có biện pháp.”

Ngọc Dao trong ánh mắt hồi phục một ít thần thái, bắt lấy Tè Lạc nói “Ta đối hắn là có cảm tình, hắn sau lại cũng đánh chết cái kia nha đầu, người nói cũng có chút đạo lý, ta không thể mất đi vợ cả chi vị, ta không thể làm những cái đó hờ ly tinh thực hiện được.”

“Ngọc Dao tỷ tỷ, người có thể như vậy tưởng là được rồi, nghĩ người hảo thân mình mới càng có sức lực sửa trị những cái đó hờ ly tinh, có một số việc cũng muôn chính mình tự mình động thủ giữ gìn mới được. Người dù sao cũng là Trần Quốc tướng quân phu nhân ai cũng sẽ lướt qua người đi, nghĩ thoáng một chút, người nhất định có thể hành.”

Chỉ nghe bên cạnh có cái thanh âm truyền đến, “Ngọc Dao, người nhưng nhất định phải tưởng khai mới hảo, hài tử nhất định sẽ ở có, ngạch nương sẽ không làm người lại chịu loại này ủy khuất, ngạch nương nhất định sẽ hảo hảo giáo người như thế nào đối mặt loại sự tình này.” Giai thị tiến lên ôm lấy Ngọc Dao, nhẹ giọng nói. Ngọc Dao cũng ôm lấy chính mình mẫu thân thất thanh khóc rống, giai thị cũng không khỏi chảy nước mắt.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 104

Giai thị đối bên người bà tử nói “Lúc trước lão gia khăng khăng cùng Lăng Trụ đại nhân tương giao, ta còn có chút không hài lòng, cảm thấy nhà bọn họ vị phân thật sự là có chút thấp, Đỗng thị lại là xuất từ với gia đình bình dân, không thành tướng hiện tại nhất có thể mượn thượng lực ngược lại là bọn họ? Xem ra lão gia ánh mắt vẫn là so với ta muôn hảo. Ngọc lâm việc này cũng toàn dựa Lăng Trụ đại nhân, lão gia cùng Lăng Trụ đại nhân mang theo ngọc lâm thượng dụ thân vương phủ bồi tội thời điểm, thế tử gia liền câu lời nói nặng cũng chưa nói, nghe lão gia nói, thế tử gia một chút cũng không có ngày xưa cao ngạo, rất là hòa ái, còn nói phải hảo hảo giáo huấn chính mình biểu đệ đâu!”

Cái kia bà tử cũng là giai thị tâm phúc, tiến lên cấp giai thị bưng lên trà nói “Dù thân vương phủ còn thiếu Lăng Trụ đại nhân nhân tình đâu, cho nên việc này vẫn là không nan giải quyết, rốt cuộc lâm ca nhi đắc tội mà cũng không phải vương phủ chân chính chủ tử, huống chi cái kia thành hao lớn nhất dựa vào Thục Viện cô nương đã mất thánh sủng, việc này kỳ thật chúng ta lúc trước tưởng liền có chút đại, bất quá Lăng Trụ đại nhân cũng thật là khó được, nô tỳ xem lăng đại nhân tước vị bảo không chuẩn còn muốn đi lên trên, có thể cùng tử tước phủ giao hảo tự nhiên là tốt, lăng đại nhân từ phát đạt về sau chính là có tiếng khó có thể kết giao đâu.”

Giai thị gật gật đầu nhìn nội thất, nhẹ giọng nói “Xem ra ta thật đến hảo hảo mà dạy dỗ một chút Ngọc Dao, Tề Lạc nói đúng, ta là không thể tổng nhúng tay tướng quân phủ sự tình. Trước kia ta tổng cảm thấy Ngọc Dao tuy rằng có chút thẹn thùng vẫn là hiểu chuyện, không thành

tưởng thế nhưng sẽ ra như vậy sự, nàng chẳng sơ phàm là minh bạch điểm, cũng sẽ không giữ không nỗi hài tử. Thật là đáng tiếc, kia chính là cái con vợ cả nha.”

Bà tử khuyên giải nói “Thái thái, cô nương còn trẻ, tổng hội có mà. Kinh một chuyện trường một trí, cô nương sẽ minh bạch.”

Tè Lạc ngồi ở nhà mình trên xe ngựa, sờ sờ khuyên tai, Tè Lạc biết chính mình tới mà mục đích là đạt tới, đến nỗi về sau Ngọc Dao sẽ thế nào kia đều đến dựa nàng chính mình. Thấy bên ngoài như cũ phòn hoa đường phố, Tè Lạc thở dài một hơi nói “Nữ nhân thật là quá khó khăn, muốn giống Ngọc Dao như vậy còn không bằng không thành thân đâu?”

Tần ma ma nhẹ giọng nói “Lời này cô nương liền nói ninh, nào có không gả chồng mà khuê tú. Huống chi ngài là cái gì thân phận? Nơi nào là người bình thường có thể so sánh thượng. Cô nương không cần nghĩ đến quá nhiều, ngươi tương lai phúc khí chính là lớn đâu! Lão gia cùng thái thái tổng sẽ không làm ngươi ăn tướng quân phu nhân như vậy mất công.”

Tè Lạc nhẹ nhàng lắc đầu, Tần ma ma căn bản là không biết chính mình tưởng nói mà là cái gì, khả năng tại đây không ai có thể chân chính hiểu biết ý nghĩ của chính mình mà, 300 năm sự khác nhau cũng không phải là nói không liền không mà.

Xe ngựa đột nhiên ngừng. Tần ma ma mau tay nhanh mắt mà giữ chặt Tè Lạc. Sau đó đối bên ngoài lớn tiếng nói “Việc này sao lại thế này? Nếu là ném tới cô nương. Xem cái nào có thể tha mà ngươi?”

Chu nghĩa vội vàng nói “Cô nương. Không phải nô tài không hiểu sự. Chỉ là đột nhiên có cái một thân đồ tang mà cô nương ngăn cản xe ngựa. Nô tài sợ đụng vào nhân tài dừng lại mà. Thỉnh cô nương bảo cho biết. Hắn là làm sao bây giờ?”

Tè Lạc vừa nghe không khỏi tinh thần tỉnh táo. Vén lên mành. Thấy một cái một thân bạch y mà nữ tử ngồi quỳ ở xe ngựa trước mặt. Trên mặt lộ ra nhu nhược đáng thương mà thàn thái. Nếu muốn tiêu một thân hiếu. Quả nhiên là như thế này.

Cái kia bạch y nữ tử tiến lên cấp Tè Lạc dập đầu nói “Cầu xin cô nương mua ta đi. Ta làm trâu làm ngựa đều vui mà. Cầu xin cô nương đại phát từ bi đi.”

Tè Lạc nhìn nhìn nàng mà diễn xuất cảm thấy có chút cái phiền chán. Nhìn liền có chút giả. Nghĩ đến đối chính mình cha mẹ bảo đảm quá mà lời nói. Đối với nữ tử nhẹ giọng nói “Nhà của chúng ta không thiếu nha đầu. Người vẫn là tìm người khác đi. Người như vậy đột nhiên ngăn lại xe ngựa. Cũng là rất nguy hiểm mà. Về sau phải cẩn thận một ít mới là.”

Không đợi Tè Lạc phân phó chu nghĩa lái xe rời đi. Có cái ăn chơi trác táng thiếu gia trang điểm mà dẫn dắt mấy cái tùy tùng. Đi tới cái kia bạch y nữ tử bên người. Cái kia thiếu gia ngả ngớn mà nâng lên nữ tử hai đầu bờ ruộng. Nhìn nhìn khen “Trường mà không tồi. Cùng gia đi thôi. Gia cát nhắc ngươi. Làm trâu làm ngựa rất đáng tiếc nha. Người vẫn là làm gia mà ám giuồng nha đầu hảo.”

Nữ tử có chút giãy giụa, hướng Tè Lạc phát ra cầu cứu ánh mắt. Trước kia loại tình huống này Tè Lạc vẫn là có chút hứng thú, hiện giờ, nữ tử này thế nhưng có thể bán mình nên sẽ suy xét đến loại kết quả này. Tè Lạc nhẹ nhàng lắc đầu, không có mở miệng ngăn cản, chính mình tâm xem ra lạnh hơn một ít.

Tùy tùng tiến lên lấy lòng nói “Chúng ta gia có thể coi trọng ngươi, cũng là phúc khí của ngươi, chúng ta gia chính là dụ thân vương phủ, tương lai nói không chừng sẽ cát nhắc ngươi đâu.”

Tề Lạc vừa nghe dụ thân vương phủ, không khỏi đánh giá cẩn thận một chút cái kia thiếu gia, ăn mặc diện mạo đảo thực sự có chút vương phủ khí phái, chỉ là không biết hắn là dụ thân vương phủ vị kia gia? Cái kia bạch y nữ tử sau khi nghe thấy, giãy giụa lực độ ngược lại ít đi một chút. Cái kia thiếu gia tự nhiên cũng thấy Tề Lạc, không khỏi ngây ra một lúc, sau đó cười nói “Ngươi là nhà ai khuê tú, bộ dáng trồ mã đến thật đúng là làm người đau.”

Không chờ hắn hòng loạn ngữ nói xong, Tần ma ma chặn hắn tầm mắt nói “Hỗn trưởng lời nói, ngươi là thứ gì, dám ở chúng ta cô nương trước mặt nói bậy.”

“Thành hạo, ngươi lại ở chọc chuyện gì? Xem ra gia phật ngươi giống như còn không đủ?” Bảo Thái mang theo vương phủ tùy tùng, đi tới thành hạo trước mặt, nhìn loại này cục diện tự nhiên có thể nghĩ đến thành hạo sắc tâm lại tái phát. Thấy Tề Lạc xe ngựa, không khỏi trước mắt sáng ngời, Tần ma ma thấy Bảo Thái, biết không có thể lại ngồi ở trên xe ngựa, thế nào cũng đến cấp dụ thân vương thế tử gia hành lễ mới được.

Tề Lạc nhàn nhạt thở dài một hơi, đỡ Tần ma ma thủ hạ xe ngựa, hướng Bảo Thái hành lễ nói “Thế tử gia cát tường.

”

Bảo Thái thấy có chút mảnh mai Tề Lạc không khỏi nhíu nhíu mày, lần trước nghe nói nàng bị bệnh, không nghĩ tới sẽ như vậy nghiêm trọng, tuy rằng hiện giờ nhìn càng làm cho người thương tiếc một ít, nhưng là Bảo Thái vẫn là thích kiêu ngạo tự tin Tề Lạc.

Bảo Thái hỏi “Đây là như thế nào cái tình huống? Thành hạo, gia không phải giáo huấn quá ngươi không cần đánh dụ thân vương phủ danh nghĩa ở

bên ngoài gây chuyện sao? Người có phải hay không một hai phải ai
thượng bản tử mới có thể minh bạch?”

Cái kia bạch y nữ tử tiến lên dập đầu nói “Cầu thế
Phát từ bi, chỉ cần thế tử gia có thể táng cha ta, ta nguyện ý làm ngưu
làm mã mà.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 105

Lăng Trụ xua xua tay nói “Ta đối với ngươi nói Tào Tuyết Càn không có hứng thú, lần này bồi Hoàng Thượng nam tuần, ta tưởng ta còn là phải hảo hảo biểu hiện, gần nhất Hoàng Thượng chính là có chút phức tạp khó hiểu, đối những cái đó ngự tiền thị vệ giống như cũng không phải thực yên tâm, bằng không cũng sẽ không làm ta điều động Hộ Quân Doanh người tiến vào Ngụ lâm quân.”

Tề Lạc buông chính mình ghen ghét chi tâm vội vàng quan tâm hỏi “Việc này sao lại thế này? Không nên nha! Cái này thời kỳ vẫn là rất vững vàng. Huống hồ có cấm vệ quân nơi tay, Hoàng Thượng như thế nào còn sê điều dưỡng chăm sóc quân doanh đâu?”

Lăng Trụ buông xuống chén trà, nhìn Tử Cấm Thành phương hướng, nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng tâm ý ai có thể đoán thấu, thiên hạ này đều là của hắn, hắn nói thế nào liền thế nào. Chúng ta cũng không thể toàn chỉ vào ngươi về điểm này lịch sử tri thức không lý tưởng, ai biết những cái đó lịch sử tri thức là thật là giả, hoặc là nói cũng không thể coi thường hiệu ứng bướm bướm.”

Nghe xong Lăng Trụ nói, Tề Lạc có chút ngạc nhiên mà, nàng vẫn luôn cảm thấy rất có ưu thế địa phương hiện tại đột nhiên không linh, loại này chênh lệch nàng nhất thời có chút không tiếp thu được. Là nha, bọn họ một nhà xuyên tới thanh triều đều thời gian rất lâu, trong lúc thật sự cũng đã xảy ra một chút sự tình, huống chi chính mình phụ thân thế nhưng có thể

đi đến tình trạng này, lịch sử như thế nào sẽ không hỗn loạn đâu? Huống chi nàng về điểm này lịch sử tri thức chính sử dã sử đều có, cụ thể chuẩn không chuẩn nàng chính mình cũng không rõ ràng lắm.

Lăng Trụ nhìn Tè Lạc sắc mặt, vỗ vỗ nàng bả vai an ủi nói “Lời tuy nói như vậy, nhưng là lịch sử đại phương hướng hẵn là sẽ không biến hóa. Ta nói như vậy chỉ là làm người tiêu tâm một ít mà thôi, rốt cuộc chúng ta không thể chỉ vào vài thứ kia trộn lẫn đùi, muốn được đến cái gì không trả giá là tuyệt đối không thể thực hiện được mà, tại đây đã phát sinh sự tình không phải tiêu thuyết, nó là chân chính tồn tại. Hiện tại chúng ta liên lụy còn không tính đại, chờ đến tương lai người tuyển tú thời điểm mới chân chính náo nhiệt đâu? Mặc kệ thế nào người đều sẽ không giống trong lịch sử như vậy.”

Tè Lạc nhìn chầm chằm trước mặt mâm đựng trái cây, thực sự không biết nên nói cái gì, chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một hơi, trước kia tổng cảm thấy thay đổi lịch sử hẵn là rất quang vinh sự tình, chính là thật muốn thay đổi, chính mình mà lại sẽ cảm thấy có chút bàng hoàng, từ chính mình phụ thân tước vị chức quan tới nói, Tè Lạc có thể khẳng định nàng là sẽ không gả cho Tú a ca làm khanh khách.

Tè Lạc nhìn Lăng Trụ nói “A mã, ta tổng cảm thấy Hoàng Thượng đối với người càng xem trọng, ta tương lai hôn sự liền càng không có tự chủ năng lực, Hoàng Thượng tuyệt đối sẽ không đem một cái sủng thần mà ái nữ tùy tiện chỉ cấp người nào.”

Lăng Trụ nhìn xem Đổng thị. Lại nhìn xem Tè Lạc nói “Này cũng chính là ta lo lắng mà. Cho nên người ngạch nương cho người tìm cái giáo tập ma ma tới. Cũng là tưởng giáo giáo như thế nào đổi mặt những cái đó phức tạp mà cục diện. Người tương lai vô cùng có khả năng gả mà là hoàng tộc. Hơn nữa vô cùng có khả năng đổi mặt mà là muôn hình muôn

về Địa nhân. Ngươi như vậy mà tính tình. Ai. Phấn đấu là sai. Không phấn đấu cũng là sai.”

Nhin biếu tình có chút cô đơn mà Lăng Trụ. Tè Lạc buông chính mình mà lo lắng. Tiến lên ôm lấy chính mình phụ thân mà cánh tay. Nhẹ nhàng mà nói “A mã. Ngươi ngàn vạn không cần như vậy tưởng. Nếu không phải ngươi mà phấn đấu nơi nào mà chúng ta loại này phú quý an ổn mà sinh hoạt. Hiện giờ như vậy tình huống. Ta tưởng Hoàng Thượng tuyệt đối sẽ không dễ dàng mà ủy khuất của ta. Liên tính không làm vợ cả cũng liền tuyệt đối sẽ là trắc phúc tấn mà. Hoàng thượng hạ chỉ đất phong trắc phúc tấn hơn nữa ngươi quyền sở hữu ruộng đất thế. Ai còn có thể khi dễ ta không thành? Nay không thể so trong lịch sử cường rất nhiều sao?”

“Trắc phúc tấn? Liên tính hoàng thượng hạ chỉ mà cũng không thành. Không có đến cuối cùng ta là tuyệt đối sẽ không dễ dàng từ bỏ mà. Của ta nữ nhi như thế nào có thể đi làm thiếp? Đây là tuyệt đối không được mà. Thỉnh Tần ma ma giáo ngươi quy củ. Chỉ là muốn cho ngươi đổi mặt này nàng mà nữ nhân không có hại. Ta cũng chỉ có thể cho ngươi tránh cái danh phận cùng chổ dựa. Nếu là thật gả cho hoàng tộc. Như vậy ngươi đổi mặt sự tuyệt đối không phải ít mà. Những cái đó tranh đấu không chỉ có riêng là vì đoạt trượng phu mà niềm vui. Còn có các loại ích lợi mà. Ở cái loại này hoàn cảnh hạ không tiến tặc lui. Vô pháp vì trượng phu phân ưu liền tính hắn lại thích ngươi. Cảm tình đều sẽ biến đạm mà. Nay mà nam nhân địa tâm chính là thực đất hoang.”

Đồng thị nhin vẻ mặt nghiêm túc mà Lăng Trụ. Tiến lên cho hắn mà chén trà trung tục thượng thủy. Đưa cho hắn nói “Trước nhuận đỡ khát đi. Những việc này Tè Lạc cũng nên minh bạch mà. Ngươi cũng muốn tin tưởng nàng có thể xử lý tốt loại sự tình này mà.” Tè Lạc nghe thấy Đồng thị nói như vậy. Cũng liên tục gật đầu. Khó trách gần nhất a mã hai đầu bờ ruộng phát rót mà rất nhiều. Thậm chí có đôi khi còn thực trầm mặc.

Nguyên lai hắn là vì chính mình mà tương lai lo lắng. Tề Lạc cảm thấy trong lòng có chút chua xót.

Lăng Trụ nhìn Tề Lạc mà đầu nói “Ta biết ngươi thích Giang Nam mà phong cảnh. Chỉ là huống ngươi cũng ra không được kinh. Chờ đã có cơ hội ta nhất định sẽ mang theo ngươi đi xem mà. Hoàng Thượng nam tuẫn không biết khi nào mới có thể hồi kinh. Trong nhà liền dựa ngươi cùng ngươi ngạch nương. Ta biết ngươi vẫn luôn ở giúp đỡ ngươi ngạch nương quản gia. Nay ta là yên tâm mà. Chỉ là có chút sự vẫn là các ngươi cũng muốn thương lượng một ít mới hảo. Ngươi tuy rằng có chút nhanh trí. Nhưng là lịch duyệt phương diện vẫn là cập không thương ngươi ngạch nương mà. Ngươi cũng không nên coi khinh này đó. Tại đây chính là dùng trên mặt đất mà.”

“A mã ngươi cứ yên tâm đi, mấy lần đả kích đã làm ta thực minh bạch, huống chi ta bên người có Tân ma ma ở, ta là không thiệt thời được đến. Kỳ thật chỉ cần ngươi an ổn, chúng ta cái này gia mới có thể an ổn. Cho nên ngươi ở trước mặt hoàng thượng nhất định phải tiểu tâm mới hảo, nếu lịch sử có chút hỗn loạn, ngươi liền càng muốn dựa vào chính mình.”

Đồng thị lôi kéo Lăng Trụ tinh tế phân phó nói “Ngươi hiện tại cũng coi như được với là Hoàng Thượng sủng thần, phàm là nhưng ngàn vạn không cần cường xuất đầu, ngươi an ổn đối chúng ta tới nói mới là quan trọng nhất.

Ngươi ở bên ngoài kiến thức rộng rãi ta liền không nói nhiều cái gì, nghĩ nhiều tưởng cái kia buộc tội Tác Ngạch Đồ ngự sử kết cục, ngươi liền biết cái gì nên làm cái gì không nên làm.”

Lăng Trụ đổi đổi sắc mặt, thở dài một hơi nhẹ giọng nói “Ngươi yên tâm đi, ta sẽ không ra cái gì ván đề, ta hạng nhất bát đồng người khác kết giao, càng là trầm mặc thiêng ngôn, bởi vậy Hoàng Thượng đối ta còn là

thực tín nhiệm, bằng không cũng sẽ không làm ra như vậy an bài. Lấy ta phỏng đoán, Hoàng Thượng lần này có khả năng cũng là muốn thử xem Dương Khang, rốt cuộc hắn chính là Hoàng Thượng cho kỳ vọng cao, ai, hy vọng hắn có thể đĩnh đạc trụ đi.”

Tề Lạc nghĩ tới Dương Khang ở chùa miếu trung nói sinh ân cùng dưỡng ân, xem ra Hoàng Thượng hắn là đối hắn hiểu biết quá sâu, kỳ thật cũng khó trách rốt cuộc chưởng Hoàng Thượng nhất coi trọng cầm vệ quân sao, Tề Lạc cảm thấy Khang Hi là không có đối Dương Khang chân chính mất đi tín nhiệm, hoặc là Khang Hi còn có cái gì khác an bài. Theo Tề Lạc phỏng đoán Dương Khang sư môn cũng không phải là cái vô cùng đơn giản, xem ra thật đúng là muốn trình diễn xạ điêu đệ nhị quý. Tề Lạc chỉ là hy vọng hắn thật sự có thể lựa chọn hảo, xạ điêu Dương Khang bi kịch Tề Lạc thật sự không nghĩ lại nhìn.

Tần ma ma nhìn từ trở lại chính mình nhà ở liền vẫn luôn phát ngốc Tề Lạc, tiến lên nhẹ giọng hỏi “Cô nương, người có phải hay không có cái gì tâm sự?”

Tề Lạc lấy lại tinh thần vội vàng lắc đầu nói “Không có gì, a mā muốn cùng đi Hoàng Thượng cùng nam tuần, ta chỉ là có chút hâm mộ, có chút lo lắng mà thôi.”

“Cô nương này đối lão gia còn nói chính là rất tốt sự, thường ở bên người Hoàng Thượng nhất định sẽ được đến Hoàng Thượng coi trọng. Lấy nô tỳ xem lão gia chức quan bảo không chuẩn vẫn là muốn thăng, này đối cô nương tương lai chính là có lợi thật lớn.”

Tề Lạc lắc đầu thân sinh nói “Tần ma ma, ta hiện tại không nghĩ nói cái này. Ta chỉ nghĩ làm a mā có thể bình an liền hảo, đến nỗi tương lai kỳ thật nhất hư tình huống ta đều suy xét tới rồi.”

Tần ma ma nhìn vẻ mặt kiên quyết Tề Lạc, nuốt xuống tưởng lời nói, rốt cuộc có một số việc vẫn là đến Hoàng Thượng quyết định mới được, nhất hư tình huống? Hoàng Thượng như thế nào sẽ chấp thuận loại chuyện này xuất hiện đâu? Chỉ cần Lăng Trụ thánh sủng bất biến, thậm chí nói chỉ cần Tề Lạc tính tình cùng linh tính bất biến, Hoàng Thượng liền tuyệt đối sẽ không bỏ qua nàng. Tần ma ma nhìn Tề Lạc trong lòng thầm nghĩ, này đối luôn luôn không thích câu thúc Tề Lạc tới nói đến tột cùng là tốt là xấu đâu? Quyền thế địa vị ở chính mình cô nương trong mắt càng như là một cái phụ thuộc đồ vật, nàng tuy rằng thích nhưng là tuyệt đối không ham thích, khả năng chính là như vậy mới có vẻ đặc biệt đi.

Từ biết Lăng Trụ muốn tùy Hoàng Thượng nam tuần, Đồng thị liền bắt đầu chuẩn bị thượng, liền sợ hãi đến lúc đó Lăng Trụ thiếu cái gì. Mà Tề Lạc cũng cầm lấy kim chỉ quyết định tự mình vì phụ thân linh kiện gia công nội y, Tề Lạc làm Vương ma ma cắt hảo, sau đó ở chỉ đạo chính mình khâu vá. Tuy rằng này đối Tề Lạc tới nói vẫn là rất khó được, nhưng là nàng vẫn là tận lực làm được tốt nhất, rốt cuộc đây cũng là nàng một mảnh tâm ý. Quen tay hay việc những lời này xem ra là không giả, Tề Lạc nhìn trong tay nội y, tuy rằng đường may vẫn là có chút đại, nhưng là Tề Lạc nhìn xem kia đôi tàn thứ phẩm, vẫn là thực vừa lòng. Tề Lạc ở bên trong y tả phía trên thượng thậm chí trúc thượng một cái độc đáo đánh dấu, tựa như hiện đại nhãn hiệu nhãn hiệu giống nhau, Tề Lạc quyết định về sau phàm là nàng cấp phụ thân làm nội y đều phải hơn nữa cái này đánh dấu.

Lăng Trụ thấy cái này nội y không khỏi đầy đầu hắc tuyến, Tề Lạc thấy sau nói “A mã, ngươi không thích, đây chính là ta phí thật lớn sức lực mới hoàn thành.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 106

Tích nguyệt gật gật đầu nói “Vậy ngươi cũng hảo tiếu tâm một ít, chúng ta ở giải đoán sâm địa phương chờ ngươi.”

Tề Lạc mang theo Tần ma ma bắt đầu khắp nơi xoay lên, này chùa miếu thu thập thập phần trang trọng uy nghiêm. Ở chùa miếu hậu viện Tề Lạc thấy một cái cao cao tấm bia đá, mặt trên có khắc rậm rạp tên. Tần ma ma nhẹ giọng nói “Cô nương đây đều là cấp chùa miếu hiến cho thí chủ tên, nghe nói có thể đem tên khắc vào mặt trên cũng có thể được đến Phật Tổ phù hộ, cho nên thượng này tới hiến cho người rất nhiều.”

Tề Lạc thấy bên cạnh có cái xuyên thực đơn giản phụ nữ trung niên lanh một cái sáu tuổi tả hữu tiếu nam hài đi vào tấm bia đá này, phụ nữ đầy mặt phong sương, trên mặt nếp nhăn rất nhiều, làn da ngăm đen, vừa thấy chính là thời gian dài làm sống người. Nàng trước đánh giá một chút văn bia, sau đó lại hướng bốn phía nhìn nhìn, để sát vào Tề Lạc nói “Vị cô nương này, ngươi giúp ta nhìn xem bia đá có hay không tiền văn danh thi, ta là không biết chữ, này chủ trì nói qua, hiến cho tiền bạc nhất định sẽ đem danh thi lưu tại mặt trên.”

Tề Lạc gật gật đầu, sau đó ngẩng đầu cẩn thận nhìn văn bia, nhẹ giọng hỏi “Tiền văn là gì của ngươi?”

Phụ nữ có chút thẹn thùng nói “Đây là nhà ta kia khâu tử, nghe nói chỉ cần thượng danh, liền sẽ được đến Phật Tổ mà che chở. Ta nhưng suốt

quyên hai lượng bạc đâu! Kia chính là đủ chúng ta cả nhà một năm chi phí sinh hoạt. Ta chỉ cầu Phật Tổ có thể bảo hộ ta nam nhân bệnh có thể nhanh lên hảo, đỡ phải lưu lại chúng ta cô nhi quả phụ.”

Tiểu nam hài nhẹ giọng nói “Nương, ngươi yên tâm chờ đầu hổ trưởng thành liền có thể thủ công, đến lúc đó nhất định sẽ đem ngươi địa danh nhi cũng lưu tại mặt trên, làm cho Phật Tổ cũng có thể phù hộ ngươi.”

Phụ nữ vui mừng sờ sờ tiểu nam hài hai đầu bờ ruộng, Tề Lạc thấy loại tình huống này, không khỏi thở dài một hơi, có thể thương

Đức bia người danh tuyệt đối sẽ không chỉ công hiến hai lượng bạc, nhìn mẫu tử trong mắt Tề Lạc làm bộ thực dụng tâm nhìn trên bia danh nhi, sau đó đột nhiên vui sướng mà chỉ vào một cái tên nói “Ta thấy được, liền ở nơi đó, tiền văn đối, chính là cái này hai chữ.”

Phụ nữ vui sướng hướng Tề Lạc ngón tay phuong hướng nhìn lại, trong ánh mắt từ đầy hy vọng, sau đó chắp tay trước ngực ôm khiết vài câu, một lát sau đối này Tề Lạc cảm kích nói “Cảm ơn ngươi, thật là thật cảm ơn ngươi.

Cô nương, ngươi như vậy người tốt tương lai nhất định sẽ có hảo báo mà.”

Tề Lạc bãi bãi nói, phụ nữ mang theo tiểu nam hài cao hứng mà rời đi. Tề Lạc nhìn các nàng bóng dáng thở dài một hơi, hai lượng bạc đủ nhà bọn họ một năm chi phí sinh hoạt, nhìn chính mình trên tay thuỷ ngọc tay xuyến, Tề Lạc cảm thấy chính mình thật sự vẫn là rất may mắn mà. Ngẩng đầu lại nhìn nhìn công đức bia, nàng nhưng không cảm thấy chỉ cần đem danh nhi khắc vào này mặt trên là có thể được đến Phật Tổ che chở.

Tè Lạc nhẹ giọng nói “Nếu này mặt trên người danh nhi đều có thể được đến Phật Tổ mà che chở, như vậy Phật Tổ chẳng phải sẽ vội chết sao?”

“Ngươi chính là như vậy tưởng? Xem ra gia tăng cho ngươi mà những cái đó Phật thư, ngươi là không có nghiêm túc xem.”

Tè Lạc nghe thấy quen thuộc thanh âm, vội vàng quay đầu lại, quả nhiên, Tú a ca ăn mặc màu xanh lá mà tay bó bào, trên chân chò màu đen hậu đế ủng, trên đầu mang một cái tương ngọc thạch mõ, biểu tình đậm nhiên nhìn Tè Lạc.

Tè Lạc cúi đầu cúi người hành lễ nói “Nô tỳ cấp Tú a ca thỉnh an, Tú a ca cát tường!” Tân ma ma cúi đầu hành lễ sau, lui ra phía sau hai bước.

Dận nhìn nhìn Tè Lạc, lại nhìn nhìn công đức bia, đậm nhiên nói “Chuyện vừa rồi ngươi làm khá tốt, ít nhất cho kia người nhà hy vọng, chỉ là phê bình Phật Tổ nói vẫn là đừng nói đến hảo. Ngươi cũng muốn chú ý chút hảo, có chút lời nói không thể nói bậy. Phật Tổ là có đại thần thông, tự nhiên có thể minh bạch nhân gian khó khăn. Ngày thường không có việc gì nhiều xem chút Phật thư, đối với ngươi tính tình là có chỗ lợi.”

Tè Lạc cúi đầu nói “Tú a ca nói có lý, Phật Tổ là từ bi, là có thể thể nghiệm và quan sát dân gian khó khăn, chỉ là cái này chùa miếu, nô tỳ cảm thấy vẫn là có chút vấn đề.”

Dận nghe xong thở dài nói “Này không phải ngươi có thể quản, cái này công đức bia chỉ là cho người ta một hy vọng thôi, không có gian khổ tu hành như thế nào có thể thành Phật đâu! Một cái cầu tâm an, một cái đến hương khói, chỉ là theo nhu cầu thôi. Chỉ là nương Phật Tổ danh nghĩa, ân, gia xem ra cũng muốn hảo hảo mà suy nghĩ một chút.”

Tề Lạc lăng lẽ ngang đầu nhìn nhìn dận, cảm thấy hắn hắn là giống như xuyên thấu qua việc này nghĩ tới chút chuyện khác. Tề Lạc chính là chút nào không dám quấy rầy hắn ý nghĩ, chỉ có thể yên lặng đứng ở một bên. Thời tiết vẫn là có chút nhiệt, đứng một hồi Tề Lạc liền có chút ra mồ hôi, nâng lên tay cùng khăn xoa xoa mồ hôi trên trán, không chú ý bình an phù dừng ở trên mặt đất. Tề Lạc vội vàng nhặt lên, thổi thổi mặt trên hôi, ngang đầu liền thấy dân ngầm đen đôi mắt nhìn chằm chằm chính mình.

Dận ánh mắt vẫn là rất lượng sao, Tề Lạc ở trong lòng thầm nghĩ. Dận nhìn Tề Lạc trong tay bình an phù hỏi “Ngươi đây là cho ai cầu? Người cần phải nhớ rõ ngươi còn không có tuyển tú đâu!”

Tề Lạc kinh ngạc ngang đầu, nhìn nhìn dận, nhẹ giọng nói “Đây là cho ta a mã cầu, hắn muốn tùy Hoàng Thượng nam tuần.”

Dận thanh lãnh trong mắt hiện lên một tia vừa lòng, sau đó gật gật đầu nói “Lăng Trụ rất được Hoàng A Mã nhìn trúng, lần này nam tuần cũng là hắn một cái cơ hội tốt, gia lần này cũng sẽ cùng đi Hoàng A Mã nam tuần.”

Tề Lạc nhẹ giọng nói “Ân, a mã vẫn luôn thực kính trọng Tú a ca, hắn vẫn luôn nói ở Tú a ca thủ hạ ban sai có thể học được rất nhiều đồ vật.” Sau đó nhìn xem dận cúi đầu nhẹ giọng nói “A mã trừ bỏ Hoàng Thượng bên ngoài tội bội phục chính là ngài.”

Dận gật gật đầu nói “Lăng Trụ trung tâm, gia là minh bạch. Hoàng A Mã đối Lăng Trụ như thế coi trọng, là sẽ không ra cái gì vấn đề.” Sau đó nhìn chằm chằm Tề Lạc trong tay bùa hộ mệnh, nửa ngày không nói gì.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 107

Mặt khác mà hoàng tử cũng liên tiếp mà khen ngợi Khang Hi. Tú a ca nói hai câu liền trầm mặc mà thanh lãnh mà đứng ở một bên nhìn đứng mà hoàng tử mà hiện. Khang Hi nhìn thoảng qua trầm mặc mà Tú a ca cùng Lăng Trụ. Khóe miệng không khôi lộ ra một tia ý cười. Khang Hi xua xua tay nói “Hảo. Trẫm biết các ngươi mà hiếu tâm. Chỉ là đại thanh mà tương lai vẫn là muốn dựa Thái Tử cùng các vị hoàng tử đồng tâm hiệp lực mới được. Trẫm đã già rồi. Vẫn là có chút lực bất tòng tâm mà.”

Thái Tử mí mắt nhảy dựng. Nói “Nhi thần nhất định sẽ không cô phụ Hoàng A Mã mà hy vọng.”

Tú a ca thanh lãnh mà nói “Hoàng A Mã long thể khoẻ mạnh. Nhi thần nhất định sẽ tận lực làm tốt sai sự. Vì Hoàng A Mã phân ưu mà.”

Khang Hi nhìn nhìn dận, đối Thái Tử nói “Thái Tử tâm ý trẫm đã biết, ngươi là trẫm tự mình giáo dưỡng lớn lên, cũng là nhất tiểu trẫm một cái, ngươi có thể bởi vậy nhưng đương trẫm thực vui mừng. Bất quá ngươi cũng muốn đều chiêu cố chút người huynh đệ mới hảo, huynh hữu đệ cung, trẫm hy vọng các ngươi có thể làm được.”

Các hoàng tử khom mình hành lễ, nói “Là, cần tuân Hoàng A Mã dạy bảo.”

Khang Hi nhìn Lăng Trụ trầm mặc thành thật đứng, mỉm cười hỏi “Lăng Trụ, ngươi đối trẫm phong thiện Thái Sơn có cái gì ý tưởng? Nói ra

trẫm nghe một chút.”

Lăng Trụ âm thầm nghĩ nghĩ, sau đó tiến lên hành lễ sau, khom người nói “Hoàng Thượng, ngươi là biết nô tài, nô tài đối những cái đó thánh

Toàn không rõ. Nếu là lấy nô tài nói, Hoàng Thượng là 500 năm mới, liền tính Tân hoàng hán võ, đường tông Tống tổ cũng chỉ có thể cùng ngài thoảng sánh vai, ngài không phong thiện Thái Sơn ai còn có tư cách?” Sau đó trung thành và tận tâm nói “Hoàng Thượng, nếu là ai đối ngài Thái Sơn phong thiện có cái gì dị nghị nói, nô tài mang theo Hộ Quân Doanh đi giáo huấn hán, Hộ Quân Doanh từ trên xuống dưới đều đối Hoàng Thượng phi thường trung thành cùng kính ngưỡng, bọn họ đều cho rằng Hoàng Thượng tận trung vì vinh.” Lăng Trụ trong lòng vẫn là thực ghê tởm chính mình hành vi, chính là sinh tồn cùng tôn nghiêm, Lăng Trụ hiển nhiên lựa chọn gia đình an ổn.

Khang Hi cười dùng tay điểm Lăng Trụ nói “Ngươi cái này nô tài, ha hả, tuy rằng nói đến trắng ra nhưng là trẫm thực thích nghe. Bất quá ngươi tuy là lãnh binh, nhưng là sách thánh hiền vẫn là muốn xem, này đối với ngươi là có chỗ lợi.”

Lăng Trụ sờ sờ đầu đỏ mặt nói “Hoàng Thượng, nô tài nhìn này đó chi, hồ, giả, dã liền mệt rã rời, bất quá nếu là Hoàng Thượng hạ danh mệnh lệnh làm nô tài đọc sách, nô tài chính là lại vây, cũng sẽ tìm cẩn tiếu côn nhi đem mí mắt chi lên.” Sau đó đáng thương hè hè nhìn Khang Hi.

Khang Hi cười ha hả uống ngum nước trà, sau đó nói “Yên tâm hảo trẫm sẽ không như vậy làm khó dễ ngươi, tìm cẩn gậy gộc chi mí mắt cũng liền ngươi cái này nô tài có thể tưởng mà ra tới. Ngươi chỉ cần cho trẫm chưởng hảo Hộ Quân Doanh, luyện hảo cầm vệ quân trẫm liền rất vừa lòng. Dương Khang già nhất muôn cho ngươi đi giúp giúp hán, ngươi nghĩ như thế nào?”

Các hoàng tử ánh mắt nhìn về phía Lăng Trụ đều có chút lửa nóng, cảm vê quân kia chính là Khang Hi nhất coi trọng. Lăng Trụ nghĩ nghĩ nói “Hoàng Thượng, nô tài có mấy lượng trọng vẫn là tinh tường, cảm vê quân đã hoàn toàn mà huấn luyện hảo, bọn họ chính là Hoàng Thượng trong tay lợi kiêm, bọn họ chính là phải bảo vệ đại thanh lãnh thổ mà, nô tài chỉ có thể quản quản huấn luyện, ở trên chiến trường yêu cầu quyết sách thời điểm, nô tài là không được, binh thư chiến sách nô tài tuy rằng biết một ít, nhưng là nô tài điểm này bản lĩnh cũng chỉ có thể dùng cho lý luận suông. Huống chi, nô tài cảm thấy ở đâu đều là vì Hoàng Thượng tận trung.” Lăng Trụ là bất luận như thế nào cũng sẽ không tham dự đến cảm vê quân trung, kia không phù hợp chính mình quy hoạch.

“Đến chỗ nào đều là vì trẫm tận trung! Lời này nói rất đúng. Người cho trẫm chưởng hảo Hộ Quân Doanh thì tốt rồi, trẫm khán hộ quân doanh binh sĩ chính là thập phần tinh thần hăng hái mà. Nhưng là binh thư chiến sách cũng muốn nghiên đọc một chút mới hảo, Tây Bắc không xong, có lẽ ngày nào đó trẫm còn muốn ngự giá thân chinh, đến lúc đó Hộ Quân Doanh tất là trẫm hộ vệ, ở trên chiến trường trẫm vẫn là phải dùng người.”

Lăng Trụ khom người nói “Là, nô tài nhất định sẽ hảo hảo học tập, nhất định sẽ không làm Hoàng Thượng thất vọng.”

Khang Hi vừa lòng gật gật đầu, sau đó đối với các hoàng tử vẫy vẫy tay nói “Các ngươi đều đi nghỉ ngơi đi.” Các hoàng tử hành quá lễ lúc sau liền theo thứ tự lui ra ngoài, mỗi cái hoàng tử đều ở trong lòng âm thầm cẩn nhắc Khang Hi nói, mặc kệ nghĩ như thế nào, xem ra Lăng Trụ mà thánh quyết là từ từ nồng hậu. Từ a ca mắt lạnh nhìn xem chính mình huynh đệ, âm thầm thở dài một hơi, xem ra đối với Lăng Trụ Hoàng A Mã thật là muôn trọng dụng. Tề Lạc, dận nắm chặt nắm tay.

Nội thị ở Khang Hi phân phó dưới dọn xong bàn cờ, bậc lửa huân hương, điêu khắc long văn lư hương, lộ ra nhàn nhạt long duyên mùi

hương. Hương tuy dễ ngủi, nhưng là Lăng Trụ vẫn là có chút không thói quen, liều mạng nhịn xuống xoa cái mũi mà xúc động. Ở bàn cờ thượng Lăng Trụ vâng chịu ngày xưa đại khai đại hợp, tuy rằng xuống đất thập phần vui sướng, nhưng là thua mà cũng thập phần thê thảm. Lăng Trụ xem bàn cờ chỉ có thể liều mạng mà xoa đầu, trùng mắt bàn cờ sau một lúc lâu vô ngữ.

Khang Hi một bên uống trà, một bên mỉm cười nhìn Lăng Trụ. Cái này Lăng Trụ mà hỉ nộ ai nhạc, hoàn toàn có thể từ trên mặt xem ra tới, cùng hăn ở bên nhau, Khang Hi là không cần phí cái gì tâm tư. Nhìn có chút ủ rũ cup đuôi Lăng Trụ, Khang Hi nói “Ngươi cờ lực vẫn là có tiến bộ, vẫn là câu nói kia, muốn suy xét bối cục.

Bất quá ngươi chơi cờ thủ thế nhưng thật ra rất có khí thế.”

Lăng Trụ nghĩ đến chính mình nữ nhi giáo chính mình chơi cờ khi thủ thế nói qua, mặc kệ hạ thế nào, tư thế nhất định phải xinh đẹp. Lăng Trụ nghĩ đến nếu Tề Lạc hôn sự đã không làm chủ được, vậy nhất định phải tăng thêm Tề Lạc ở Khang Hi trong lòng địa vị, làm như vậy vợ cả mới có vọng. Vì thế cười nói “Đây là nô tài nữ nhi nghĩ đến, nàng cờ lực cũng không được, nhưng là nàng nói, thua cờ không thể thua trận, thế nào cũng không thể còn không có bắt đầu liền ở khí thế thượng thua đối phương.”

Khang Hi cầm quân cờ nhẹ giọng nói “Ân, ngươi cái này nữ nhi vẫn là không tồi. Kia đầu cúc hoa thơ trẫm cũng nghe nói qua, không thành tưởng ngươi cái này thô nhàn còn có thể giáo dưỡng ra như vậy nữ nhi tới.”

“Hoàng Thượng quá khen, kia nha đầu chỉ có thể làm ra như vậy một đầu mà thôi, ngày đó cũng chỉ là vừa vặn, ngày đó nếu là không có thân kỷ sự tình phát sinh nàng cũng tuyệt đối không viết ra được tới.”

Khang Hi đem trong tay quân cờ ném vào hộp, nhẹ giọng nói “Loại sự tình này thường thường một đầu là đủ rồi, có đôi khi thiên thời địa lợi thiếu một thứ cũng không được. Đôi với người nữ nhi, trẫm trong lòng hiểu rõ, người trung tâm với trẫm, trẫm là sẽ không bạc đãi người. Người nữ nhi thực hảo đã thủ lễ lại hiểu quy củ, trẫm đối nàng thực vừa lòng.”

Lăng Trụ nhìn nhìn Hoàng Thượng, âm thầm cân nhắc Khang Hi dụng ý. Khang Hi đối Lăng Trụ nói “Hôm nay cứ như vậy đi, người cũng quỳ an đi, đối có một số việc người cũng muốn thương điểm tâm, không cần luôn là nhi nữ tình trường.” Lăng Trụ hành lễ cáo lui.

Khang Hi nhìn nhìn kia bàn cờ, cầm lấy một cái quân cờ cẩn thận ngâm lại, bang một tiếng để vào đến bàn cờ thượng, toàn bộ bàn cờ giống như đều lập tức sống lên.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 108

Lăng Trụ vừa nghe vội vàng đón đi ra ngoài, thấy dận thanh lãnh mà đứng ở bóng đêm bên trong, Lăng Trụ tiến lên hành lễ nói “Nô

Thấy Tú a ca, tú gia cát tường!”

Dận thanh lãnh nói “Ân, lăng đại nhân vất vả, Hoàng A Mã ở Thái Tử này, gia có việc muốn gặp Hoàng A Mã.”

“Hồi tú gia nói, Hoàng Thượng có chỉ, ai đều không thấy. Hoàng Thượng vì Thái Tử bệnh có chút cái nóng vội, bằng không ngài sáng mai lại đến.”

Dận nhìn nhìn Lăng Trụ nhẹ giọng hỏi “Thái Tử gia bệnh rốt cuộc thế nào? Gia thật là rất lo lắng.”

Lăng Trụ ngẩng đầu nhìn nhìn dận, có hướng bốn phía đánh giá một chút nhẹ giọng nói “Lấy nô tài xem, Thái Tử gia mà bệnh tuy rằng hung hiểm, nhưng là có đông đảo thái y ở, hẳn là không có gì vấn đề. Hoàng Thượng thập phần coi trọng Thái Tử gia, những cái đó thái y là không dám không tận lực, Hoàng Thượng tâm tình có chút cái nôn nóng, lúc này nhất yêu cầu chính là thân tình mà an ủi.”

Dận nghe xong, trong ánh mắt xuyên thấu qua một tia ánh sáng, nhìn nhìn Lăng Trụ nói “Ân, gia nhớ kỹ, minh cái gia lại đến.”

Không đợi đến tận rời đi, các vị hoàng tử tất cả đều tới rồi, đều muôn thấy Hoàng Thượng, Lăng Trụ hướng bọn họ hành đại lễ sau, liền nói nói “Không phải nô tài không cho các vị gia thông bẩm, Hoàng Thượng phân phó không nghĩ thấy bất luận kẻ nào, các vị gia vẫn là đi về trước đi, gần nhất gió đêm vẫn là rất lạnh, nếu là các ngài lại bị bệnh, Hoàng Thượng sẽ càng thương tâm hơn.”

Tám a ca ôn hòa hỏi “Lăng đại nhân thật là vất vả, gia, cũng là quan tâm Thái Tử gia, không biết hắn trạng huống thế nào? Hoàng A Mã tâm tình như thế nào? Chúng ta này đó làm nhi tử mà ngược lại không được dựa trước, thật là lòng nóng như lửa đốt.”

Mặt khác a ca cũng dựng thẳng lên tới lỗ tai, Lăng Trụ vẻ mặt trung thành mà nói “Nô tài cũng vừa mới vừa tiếp nhận Thái Tử gia phòng vệ, cũng không biết cụ thể sự tình, Hoàng Thượng chỉ là phân phó nô tài làm tốt công tác hộ vệ, cái khác mà nô tài thật sự là không biết.”

Dận nghe xong khóc miệng không khỏi cong cong, các vị hoàng tử xem cũng thăm không ra tin tức tới, cũng liền đều đi trở về, Lăng Trụ nhìn rời đi hoàng tử, không khỏi âm thầm thảm nghĩ, nhi tử nhiều có đôi khi cũng rất làm àm ĩ.

Liên tiếp mấy ngày, Lăng Trụ đều đang khẩn trương trung vượt qua, bởi vì Thái Tử mà bệnh, Khang Hi chỉ có thể ngừng ở đức châu, phong thiện Thái Sơn sự cũng đều buông xuống. Chờ đến Thái Tử mà bệnh tình rốt cuộc ổn định, Khang Hi hạ lưỡng đạo thực làm người giật mình ý chỉ, một là phái người trở lại kinh thành chiêu Tác Ngạch Đồ tới đức châu, một cái khác chính là làm mười ba a ca Dận Tường thay thế Khang Hi đi Thái Sơn phong thiện, sau một đạo thánh chỉ quả thực chính là sấm sét, tạc mà này đó tùy tùng quan viên mỗi người thương tích đầy mình. Chẳng lẽ Hoàng Thượng quyết định sửa lập Thái Tử? Các vị hoàng tử cũng âm thầm cân nhắc. Lăng Trụ đồng dạng cũng không nghĩ tới thế nhưng là mười ba a ca

phong thiện Thái Sơn, này nhưng quá làm người giật mình. Khang Hi hạ chỉ thời điểm Lăng Trụ liền ở hắn bên người, Khang Hi hạ xong thánh chỉ khóc miệng mỉm cười, làm Lăng Trụ nhìn thấy ghê người, xem ra thánh tâm khó dò, thánh tâm khó dò, Lăng Trụ cũng không khỏi hoài nghi có phải hay không chính mình đã thay đổi lịch sử hướng đi?

Đêm đó đương trị, Lăng Trụ lại gặp đứng ở trong bóng đêm Tú a ca, thanh lãnh bộ dáng thật là làm người có chút cảm giác không ra. Dận nhìn về phía Khang Hi tâm cung phương hướng, trong ánh mắt lộ ra thất vọng cùng ủ rũ.

Lăng Trụ biết rõ cuộc Tú a ca hiện tại còn trẻ, xa xa còn không đạt được nội liễm âm ngoan cảnh giới. Kỳ thật gần nhất mấy ngày này Khang Hi đối dận chính là thực nhìn với con mắt khác, Lăng Trụ biết lúc trước chính mình nói dận hắn là nghe lọt được, cho nên hắn biểu hiện ra ngoài thân tình, rất là làm Khang Hi trong lòng nồng dán, chỉ là phong thiện Thái Sơn chuyện này đối dận đả kích khả năng có chút đại.

Lăng Trụ nhìn xem bốn phía, không có dư thừa người, sau đó tiến lên nhẹ giọng nói “Tú gia, thân thể quan trọng, ngài vẫn là sớm chút trở về nghỉ ngơi đi.”

Dận nhìn nhìn Lăng Trụ không nói gì, hắn kỳ thật thật sự không nghĩ tới Lăng Trụ sẽ quan tâm chính mình, hắn biết Lăng Trụ tuy rằng hướng chính mình âm thầm quy phục, nhưng là Lăng Trụ biểu hiện có thể thấy được tới hắn hắn là không biết nguyên nhân thực sự hại chính mình. Kỳ thật không chỉ là hắn sợ chính mình, hắn nữ nhi đồng dạng cũng rất sợ chính mình. Dận cười khổ lắc đầu, cảm thấy tiền đồ thập phần xa vời.

Dận ngẩng đầu nhìn ánh trăng nói “Loại này không trông cậy vào nhật tử, gia thật đúng là thích ứng một chút đâu!”

Lăng Trụ cảm thấy tương lai Ung Chính hoàng đế không nên như vậy, huống chi đây chính là hướng Ung Chính lôi kéo làm quen cơ hội tốt nhất, Lăng Trụ nghĩ nghĩ nói “Tú gia, ngài ánh mắt vẫn là muôn xem xa một ít mới hảo, Thái Tử gia chứng bệnh giảm bớt, cho nên trữ vị vẫn là thực cung cố. Lúc này tú gia càng hắn là cẩn thận mới là, có đôi khi làm nổi bật ngược lại là chuyện xấu, quá làm nổi bật sẽ trở thành mọi người mục tiêu, mười ba a ca cùng ngài luôn luôn thân hậu, này đôi ngài cũng là có chỗ lợi. Huống chi Hoàng Thượng chưa chắc không phải ở bảo hộ ngươi nha! Chỉ là thánh tâm khó dò, Hoàng Thượng tâm tư tốt nhất vẫn là không cần đoán, làm tốt chính mình sai sự Hoàng Thượng nhất định sẽ thấy.”

“Đây là ngươi làm việc tiêu chuẩn? Xem ra gia vẫn là không có ngươi tưởng thỏa đáng, Hoàng A Mã nhìn trúng ngươi thật đúng là có nguyên do.”

Lăng Trụ gãi gãi đầu, nhẹ giọng nói “Có thể được đến Hoàng Thượng nhìn trúng đó là nô tài phúc phận, tú gia, nô tài trước kia chính là ở tầng dưới chót chìm nổi quá một thời gian, cho nên đôi có một số việc xem ngược lại minh bạch một ít. Tú gia, biển rộng có loại cá, gọi là cá heo biển, nó lặn xuống nước càng sâu, tương lai nhảy ra mặt nước thời điểm liền càng cao. Không cần vì trước mắt được mắt mà dễ dàng đánh mất tin tưởng, chỉ có nỗ lực Địa nhân mới có thể thành công.” Sau đó hướng dận hành lễ cáo lui, đi ngang qua dận bên người khi nhẹ giọng lầm bẩm nói “Kim lân há là vật trong ao, một ngộ phong vân biến hóa long.”

Nhin Lăng Trụ rời đi phuơng hướng, dận nắn vuốt trên cổ tay Phật châu, ra nàng, trước nay liền không có người như vậy khuyên giải quá chính mình, dận cảm thấy trong lòng trào ra một tia ấm áp. Lăng Trụ tuy rằng xuất thân không cao, nhưng là xem thập phần thông thấu, xem ra chính mình muốn một lần nữa đánh giá hắn đâu!

Dận tự mình lầm bẩm “Một ngộ phong vân liền hóa rồng, chính mình phong vân rốt cuộc khi nào mới có thể đến đâu?” Nghĩ đến Lăng Trụ tự nhiên liền nghĩ đến Tè Lạc, cái này nữ hài tương lai sẽ thế nào đâu? Hoàng A Mã có thể hay không đem nàng chỉ cấp chính mình? Ai có thể được đến Tè Lạc, ai liền sẽ được đến ái nữ Lăng Trụ toàn tâm toàn ý duy trì, điểm này dận không chút nghi ngờ. Từ hôm nay nói chuyện có thể thấy được tới Lăng Trụ tuyệt đối là một nhân tài, hắn đối Hộ Quân Doanh cùng cầm vệ quân lực ảnh hưởng vẫn là rất lớn, dận lại lần nữa nhìn về phía Khang Hi tầm cung phương hướng.

Tác Ngạch Đồ tới rồi đức châu sau, Khang Hi đem hắn lưu tại đức châu chiếu cố Thái Tử, sau đó thánh giá liền hồi kinh. Lăng Trụ tự nhiên cũng theo Hoàng Thượng về tới kinh thành, nhìn kinh thành đang nhìn, Lăng Trụ không khỏi cảm khái vạn phần, lần này đi tuần chính là thật đủ náo nhiệt, duy nhất thu hoạch chính là cùng Tứ a ca quan hệ càng gần một bước. Lăng Trụ tuy rằng đối tương lai có như vậy chút không xác định, nhưng là dựa vào Lăng Trụ trực giác, Khang Hi tuyệt đối là nhìn trúng Tứ a ca, hắn đối dận cùng khác hoàng tử vẫn là có như vậy chút bất đồng. Mặc kệ thế nào, rốt cuộc có thể nhìn thấy chính mình thê nữ, Lăng Trụ vẫn là thực hưng phấn.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 109

Dận vừa lòng gật gật đầu, sau đó liền chọn lựa lên, một bên chọn lựa một bên đối Tề Lạc nói này đó bản đơn lẻ mà niêm đại cùng nội dung, Tề Lạc càng nghe càng cảm thấy dận thực không đơn giản, không nói cái khác này trí nhớ cũng quá cường một ít. Tề Lạc một bên nghe một bên không ngừng mà gật đầu, nhìn về phía dận ánh mắt cũng lập loè nhè nhẹ sùng bái, dận thấy Tề Lạc biểu tình, cũng không khỏi cong cong khóe miệng.

Tần năm thấy chủ tử như thế có kiên nhẫn cấp Tề Lạc giảng giải thư tịch, không khỏi cũng là sững sót, từ chính mình địa chủ tử hồi kinh về sau, Tần năm biết chủ tử tính tình ngày càng mà nghiêm khắc, đối mặt như vậy chủ tử bọn họ này đó đương nô tài mà đều là nơm nớp lo sợ. Không thành tưởng đối mặt cái này tiểu cô nương, chủ tử mà ngữ khí tuy rằng trước sau như một thanh lãnh, nhưng là lại làm chính mình cảm thấy nhè nhẹ bất đồng. Tần năm trộm đánh giá Tề Lạc liếc mắt một cái, cái này tiểu cô nương lớn lên cũng không phải thực khuynh thành, không nghĩ tới thế nhưng sẽ vào chủ tử mắt, tuy rằng có nàng a mã Lăng Trụ nguyên nhân, nhưng là Tần năm biết chỉ bằng vào điểm này, chính mình chủ tử nhất định sẽ không như thế kiên nhẫn.

Tần năm lại trộm nhìn thoáng qua Tề Lạc tùy tùng ma ma, phát hiện nàng không chỉ có không có ngăn cản Tề Lạc cùng Tú a ca càng dựa càng gần, còn thực vui mừng nhìn, giống như ở cảm hoài cái gì! Tần năm không khỏi xoa xoa mồ hôi trên trán, trong lòng thầm nghĩ, chẳng lẽ Lăng Trụ muốn đem chính mình ái nữ gả cho chủ tử? Chỉ là chính mình chủ tử đã có

đích phúc tấn, lấy Lăng Trụ tước vị tới nói Tề Lạc đương hoàng tử vợ cả đều dư dả. Tân năm cảm thấy chính mình đầu có chút rối răm, bất quá hắn đồng dạng biết nếu Tú a ca có thể cưới đến đông đủ lạc, kia đối chủ tử tương lai vẫn là có cực đại mà chỗ tốt.

Dận giảng những cái đó nội dung, Tề Lạc vẫn là thực cảm thấy hứng thú, cho nên không khỏi buông tâm phòng, tới gần dận, thậm chí có đôi khi còn đưa ra một ít vấn đề. Dận nghe thấy được Tề Lạc trên người độc đáo hương khí, thấy Tề Lạc phát ra từ nội tâm tiếp cận, cảm thấy tâm tình càng tốt một ít. Tuy rằng Tề Lạc đại bộ phận vấn đề có chút áu trĩ, nhưng là dận vẫn là tận lực trả lời nàng.

Bất quá có chút vấn đề vẫn là rất có khó khăn, dận lại cho nàng giảng giải đồng thời cũng giống như phong phú chính mình ý nghĩ. Dận nhìn nhìn hai mắt tỏa ánh sáng Tề Lạc, không khỏi nghĩ đến Lăng Trụ đối chính mình lời nói, xem ra bọn họ cha con đều không thể xem thường đâu?

Tần ma ma nhìn nhìn sắc trời, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Tề Lạc biết đây là ở nhắc nhở chính mình hắn là đi trở về, dận cau mày nhìn thoáng qua Tần ma ma. Tề Lạc cảm kích nói “Hôm nay thật là đa tạ tú gia, nô tỳ thật là dài quá không ít kiến thức đâu!”

Dận cầm mấy quyển thư đưa cho Tề Lạc nói “Này đó thư đều không tồi, ngươi chọn lựa hai bốn tặng cho ngươi ca ca, dư lại có thời gian liền nhìn xem, này đối với ngươi có chỗ lợi.”

Tề Lạc gật gật đầu, sau đó tiếp đón Tân năm tính tiền. Dận cũng không có thể Tề Lạc trả tiền, cái này làm cho Tề Lạc đặc biệt vừa lòng, Tề Lạc cảm thấy bọn họ giống như bình đẳng một ít. Tân năm nào dám nhiều đòi tiền, chỉ có thể thu một cái phí tổn giới. Tề Lạc có chút hưng phấn mà cầm thư hướng dận hành lễ cáo từ.

Dận nhìn Tè Lạc rời đi bóng dáng đối Tần năm phân phó nói “Về sau nàng nếu là lại đến, không cần cho nàng tính đến như vậy tiện nghi, nha đầu này tuy rằng tính tình có chút thuần khiết, nhưng là có đôi khi quan sát vẫn là thực nhạy bén, ngươi là gia nhìn trúng, không cần bị nàng nhìn ra sơ hở tới. Cũng thâm đến nàng đến lúc đó không” dận nuốt xuống câu nói kế tiếp, Tần năm cúi đầu nói “Là, nô tài nhớ kỹ, nô tài nhất định sẽ làm nàng nhìn ra cái gì tới.”

Dận nhìn nhìn bốn phía bài trí, nhẹ giọng phân phó nói “Những cái đó đồ cổ tranh chữ gì đó, vẫn là muốn vào một ít độc đáo, như vậy mới có thể hấp dẫn người chú ý.”

“Là, nô tài nhớ rõ, thỉnh chủ tử yên tâm, lần sau nô tài nhất định nhiều baoi chút kỳ lạ đồ vật.”

Dận có chút không được tự nhiên gật gật đầu, sau đó lại phân phó nói “Đến nỗi Giang Nam sự vẫn là muốn bắt điểm khẩn, hiện giờ cục diện chính là có chút vi diệu, ngươi muốn nhiều chú ý một ít, Giang Nam rốt cuộc vẫn là rất quan trọng. Bất quá ngươi cũng muốn cẩn thận một ít, gia nhưng không nghĩ xuất hiện sai lầm.”

Tần năm liên tục gật đầu, dận xem phân phó không sai biệt lắm, liền rời đi. Tiễn đi chính mình chủ tử, Tần năm ngồi ở ghế trên uống nước trà, sau đó đánh giá một chút mặt tiền cửa hàng, baoi chút độc đáo đồ vật? Tần năm nhẹ nhàng lắc đầu, này rõ ràng là bôn cái kia Lăng Trụ ái nữ đi sao? Xem hôm nay quang cảnh, chủ tử đối nàng vẫn là thực để bụng, chỉ là nghĩ đến tương lai, Tần năm cũng không khỏi lắc đầu.

Tè Lạc ôm này đó thư, về tới chính mình phòng, cẩn thận phiên phiên, một lát sau khép lại thư, nghĩ nghĩ nói “Ngày mai lại đi tranh Tây Dương cửa hàng đi, kia đến đồ vật ca ca hắn là cũng thích. Ca ca đọc sách đã đủ nhiều, vẫn là đưa chút nhẹ nhàng hảo ngoạn đồ vật hảo.”

Tần ma ma gật gật đầu, nàng sợ Tề Lạc mặt lùn, không dám nhiều lời một chữ. Tề Lạc vuốt thư nhẹ giọng nói “Tú a ca thơ áu xem ra quá thật đúng là rất vất vả, bằng không cũng sẽ không biết nhiều như vậy, xem ra đương cái hoàng tử đều là không dễ dàng đến sự nha!”

Tần ma ma nhìn xem Tề Lạc, nói “Hoàng Thượng đối các vị hoàng tử yêu cầu chính là thực nghiêm, Tú a ca lại luôn luôn dụng công khắc khổ, cho nên vẫn là rất được Hoàng Thượng coi trọng.”

Tề Lạc kỳ thật cũng cảm giác Khang Hi đối đãi dặn vẫn là yêu cầu thập phần nghiêm khắc, giống như trước nay liền không cho hắn tốt đánh giá, Tề Lạc biết để vương rắp tâm là rất khó đoán, có đôi khi nghiêm khắc yêu cầu, ngược lại là càng coi trọng một ít, dặn cuối cùng có thể thắng được, tuyệt đối không chỉ có may mắn. Chỉ bằng Khang Hi đối hắn đủ loại tội luyện, là có thể nhìn ra dận ở Khang Hi trong lòng địa vị, chính mình một nhà hắn là sửa lại loại này đại lịch sử xu thế đi!

Chương 130 tân ý tưởng

Bày biện ở trên bàn chỉnh chỉnh tè tè mấy cái hộp, lại nhìn nhìn dụ thân bà tử cung kính mà thần sắc, Đồng thị liếc Tề Lạc giống nhau, sau đó có chút kinh ngạc hỏi “Này đó, dụ thân vương gia có phải hay không quá mức với khách khí, chúng ta tử túc phủ như thế nào có thể chịu得起?”

Kia bà tử trang điểm thập phần khéo léo, màu thủy lam sườn xám, sơ một tia không loạn cầm đầu, mặt trên còn cắm mấy cái kim thoa, phía sau còn lanh hai cái tiếu nha đầu, hắn là ở vương phủ có chút thể diện. Bà tử chưa ngữ trước cười nói “Phu nhân nói chính là nơi nào lời nói? Đây chính là Vương gia phúc tấn tự mình an bài, tử túc phu nhân sinh nhật nào có không tiễn lễ, càng nhưng huống Vương gia thật sự là thực thường thức Lăng Trụ đại nhân, phúc tấn nói, này lễ nha, còn đưa nhẹ đâu! Bất quá thê

tử gia biết tử tước phu nhân luôn luôn không mừng trương dương, cho nên liền phân phó nô tỳ tự mình đưa tới.”

Đồng thị không nghĩ tới này thế nhưng là cho chính mình quà sinh nhật? Cái này dụ thân vương phủ có phải hay không quá khách khí một ít? Chỉ là hiện giờ cái này cục diện cũng không hảo cự tuyệt, tinh bị thương dụ thân vương thể diện, xem ra ân tình này chỉ có thể chậm rãi còn. “Ta đây liền cảm ơn Vương gia phúc tấn nhớ thương trứ, ngày khác ta nhất định tự mình đi vương phủ nói lời cảm tạ.”

“Phúc tấn đã sớm muộn gặp tử tước phu nhân đâu, chờ phu nhân có rảnh thời điểm nhất định phải tới dụ thân vương phủ, chúng ta phúc tấn chính là cái hòa ái người, cùng tử tước phu nhân nhất định sẽ hợp ý.”

Đồng thị gật gật đầu, cái kia bà tử nhìn nhìn đứng ở Đồng thị bên người Tề Lạc, cười tán dương “Đây là tử tước phủ quý nữ đi, này lớn lên thật thật là khả nhân đau, Vương gia phúc tấn luôn là không có khen, nay cái nô tỳ này vừa thấy thật thật là thiên tiên giống nhau thủy tinh nhân nhi, vương phủ trừ bỏ Thục Viện cô nương, thật đúng là không có giống cô nương như vậy đại, chúng ta phúc tấn thích nhất như vậy tuổi cô nương, cô nương có rảnh cũng tới dụ thân vương phủ làm khách mới hảo, cô nương như vậy phúc tấn còn không đau đến nội tâm đi!”

Tề Lạc bị khen có chút mặt đỏ, chỉ có thể hơi cúi đầu, Đồng thị nhìn xem nói “Nàng nhưng không đảm đương nổi ngươi như vậy tán, phúc tấn đó là người nào, kiến thức rộng rãi, nha đầu này cũng chỉ là nhìn hảo chút mà thôi, trên thực tế nha, vẫn là có chút cái tiểu tính tình, cho nên ta liền đem nàng câu ở trong phủ, hảo hảo địa học học quy củ, tính nàng không lý do trêu chọc thị phi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 110

“Mặc kệ thế nào ta đều sẽ duy trì quyết định của ngươi, xem ra ái nữ như mạng cái này từ dùng ở trên người của ngươi, thật đúng là xác thực đây!”

Tề Lạc cũng không biết cha mẹ suy tính, nàng tâm tư vẫn là rất thảng thốt, bất quá đương nàng thấy dận đưa cho chính mình Phật châu thời điểm, không khỏi ngây ra một lúc. Tề Lạc cầm lấy Phật châu, nhẹ nhàng vê động, đối với dận Tề Lạc cũng không biết chính mình rốt cuộc đối hắn có cái gì ý tưởng, rốt cuộc chính mình thân thể này ở trong lịch sử chính là hắn thiếp thất, còn vì hắn sinh hạ người thừa kế. Khả năng chính là bởi vì cái này đi, Tề Lạc tổng cảm thấy cùng dận chi gian có như vậy một tia ràng buộc.

Nhin bên cạnh dận đưa Phật thư, Tề Lạc minh bạch đối với chính hắn có sợ hãi, có thưởng thức, thậm chí ở trong lòng còn có như vậy một tia đau lòng. Chỉ là Tề Lạc đồng dạng minh bạch này đó cảm tình tất cả đều là vô dụng, thanh lãnh cao ngạo Tú a ca là sẽ không yêu cầu, hắn nhất tưởng có được chính là để vị đi. Tề Lạc buông xuồng thư, đi vào phía trước cửa sổ, nhìn Tử Cấm Thành phương hướng, tựa như cùng cha mẹ nói qua giống nhau, nàng là sẽ không dễ dàng đầu nhập cảm tình, vê động Phật châu, Tề Lạc nhẹ giọng nói “Khiến cho ta hảo hảo mà ở bên cạnh nhìn ngươi đi, đương ngươi đứng ở vạn người trung ương thời điểm, ta nhất định sẽ chúc phúc ngươi, thật hy vọng ngươi thừa kế của ngươi muốn so với kia cái cường, không bị thua hết tâm huyết của ngươi, nhưng là mặc kệ thế nào,

ngươi đều là một cái xuất sắc cần cù hoàng đế, lịch sử nhất định sẽ cho ngươi nhất công chính kết luận.” Sau đó cười khẽ suy nghĩ đến, có lẽ ở một cái khác thời không, nào đó thanh xuyên nữ sẽ có dung khí hòa tan ngươi lạnh băng, cho ngươi cực nóng tình yêu đâu, chính mình thật đúng là lãng phí xuyên qua danh ngạch đâu!

Tần ma ma vào nội thất thấy Tề Lạc đứng ở mở ra phía trước cửa sổ, vội vàng tiến lên đóng lại cửa sổ, nói “Cô nương, nô tỳ biết ngươi đang nghĩ sự tình, nô tỳ cũng phân phó hạ nhân không cần quấy rầy ngài, chỉ là hiện tại sắc trời đã tối, vẫn là thực lạnh, ngươi lại đứng ở phía trước cửa sổ, nếu là lại trú lạnh, bị bệnh, thái thái nhất định sẽ thật mạnh trách phạt nô tỳ. Huống chi ngươi không phải nhất phiền uổng thuốc sao? Cho nên ngài vẫn là muốn nhiều chú ý chính mình thân mình mới hảo.”

Tần ma ma nhìn Tề Lạc thoái mái mà tươi cười, cảm thấy nàng cười thời điểm vẫn là nhất khả nhân, đôi mắt lượng lượng, giống như có thể làm nhìn đến nàng tươi cười người cũng vui vẻ thả lỏng lên.

Tề Lạc nhìn khẩn trương cấp chính mình đảo trà nóng Tần ma ma, có chút thoái mái mà nói “Ân, ta chỉ là ở phía trước cửa sổ suy nghĩ chút sự tình mà thôi, ngươi yên tâm đi, thân thể của ta vẫn là khá tốt, tuyệt đối sẽ không lại dễ dàng cảm lạnh.”

Tần ma ma vẫn là có chút không tán đồng nói “Mặc kệ như vậy, cô nương vẫn là phải chú ý một ít, hiện giờ chính là cuối mùa thu, chính là không thể lại đứng ở đầu gió.”

Tề Lạc gật gật đầu, không nói gì, Tần ma ma nhìn Tề Lạc mang theo Phật châu trước mặt sáng ngời, Tề Lạc nhìn Phật châu vẫn là đem nó lấy xuống dưới, sau đó thận trọng phóng hảo. Tần ma ma kinh ngạc hỏi “Cô nương, ngươi đây là?”

Tề Lạc sờ sờ trang Phật châu hộp, nhẹ giọng nói “Cái này ta là xứng không dậy nổi, nó hẳn là đáng giá càng tốt.”

Chương 131 quý thích tới cửa

Lạc ngồi ở ghế trên, trên bàn thả rất nhiều hoa mai chi cùng các kiêu bện mà thành không lớn trang trí dùng giỏ tre. Này đó giỏ tre đều là dựa theo Tề Lạc phân phó bộ dáng bện mà thành, cho nên hình thức thập phần đặc biệt. Tề Lạc đem bẻ tới hoa mai chi dùng tiểu cây kéo cùng tiểu đao tân trang chỉnh tề, sau đó dùng chúng nó trang trí thêu sot, Tề Lạc cảm thấy này hẳn là cắm hoa một loại đi, chờ đến hoàn thành sau, Tề Lạc cầm cái này cắm đầy hoa mai giỏ tre, vừa lòng gật gật đầu, khắp nơi nhìn giống nhau, đối Hồng Anh phân phó nói “Lộng cái cái định đem nó treo ở trên tường, cũng có thể làm trong phòng gia tăng một ít mới mẻ cảm.”

Hồng Anh dựa theo Tề Lạc phân phó đem giỏ tre treo lên, nói “Cô nương, nô tỳ xem như vậy một trang trí thật đúng là đẹp đê!”

Tề Lạc cười tủm tỉm nói “Này còn có thật nhiều, các ngươi hoàn toàn có thể dựa theo chính mình yêu thích cắm hoa, treo ở trong phòng một không chiếm địa phương cũng có thể càng có sinh khí một ít.”

Hồng Anh mây tía chờ nghe thấy Tề Lạc như vậy vừa nói, vây quanh cái bàn tự mình động khởi tay tới, còn phân phó tiểu nha đầu đi bên ngoài lại cắt chút hoa mai chi tiến vào. Tề Lạc thấy nhiệt tình tăng vọt các nàng, chỉ là nhàn nhã ngồi ở kia uống quả mơ thủy, thường thường chỉ điểm hai câu. Thuý ngọc tiến vào thấy loại này lửa nóng trường hợp, có chút sưng sốt, nhưng là vẫn là đối Tề Lạc nói “Cô nương, chúng ta phủ có khách nhân tới, thái thái làm ngươi thu thập chỉnh tề đi gấp!”

Tề Lạc nhướng mày hỏi “Là ai tới? Xem ra ngạch nương còn rất nhìn trúng.”

“Là át tất long đại nhân hậu nhân, nói là Nữ Hỗ Lộc tộc tộc trưởng, này không phải cửa ải cuối năm muộn té bái tổ tông sao? Lão gia hiện giờ tước địa vị cao hiện, cho nên bọn họ liền tìm thượng môn. Nô tỳ nay cái mới biết được lão gia cùng át tất long đại nhân cũng có thân thích quan hệ đâu!”

Tề Lạc nghe xong có chút mông, nàng cũng không biết nhà mình thế nhưng cùng át tất long có điều liên lụy, Khang Hi hiếu chiêu nhân Hoàng Hậu chính là hắn nữ nhi đâu! Nhất quan trọng là lộng không hảo nhà bọn họ khả năng còn sẽ cùng mười a ca liên lụy thượng, này xem như sao lại thế này nha! Thuý ngọc nhìn xem phát ngốc Tề Lạc, nhẹ giọng nhắc nhở nói “Cô nương, cô nương, thái thái còn chờ người đâu!”

Tề Lạc thở dài một hơi, cỗ đại mà thân thích quan hệ thật sự là có chút phức tạp, hiện giờ cũng chỉ có thể đi một bước xem một bước, bất quá liền tính là bái tổ tông cũng không thể cùng mười a ca liên lụy thượng.

Tần ma ma cấp Tề Lạc chải một cái chính trang, Tề Lạc ăn mặc màu thủy lam sườn xám, càng có thể đột hiện ra nàng bạch triết non mịn da thịt, toàn thân phối hợp trang sức cũng là đều dùng màu lam thủy tinh chế thành mà, chỉ là ở phát gian Tần ma ma cấp Tề Lạc cầm thượng một cái dùng màu đỏ trân châu toàn thành mà phi thường đáng chú ý kim thoa, lại cấp Tề Lạc phủ thêm một kiện màu trắng hò ly da đại mao, Tần ma ma lui ra phía sau hai bước giống như đang xem xem chỉnh thể hiệu quả, sau đó rất là vừa lòng gật đầu nói “Nữ Hỗ Lộc cũng coi như là Mãn Châu đại tộc, huống chi át tất long đại nhân chính là ra một sau một phi, bây giờ còn có nhất đẳng đất công tước vị, hơn nữa kia chính là là nhiều thế hệ trâm anh nhà, cô nương như thế nào đều không thể làm cho bọn họ coi thường.

Đi vào phòng khách thế nhưng thấy Đổng Ngạc thị cũng ở, Tề Lạc sững sốt một chút, sau đó cúi người hành lễ. Đổng thị chính lại cùng cái 40 tuổi tả hữu phụ nhân nói chuyện, phụ nhân nhìn xem Tề Lạc, trong ánh mắt lộ

ra một tia mà ánh sáng, đối Đỗng thị nói “Ngươi chính là ngươi khuê nữ đi, nhìn chính là cái làm người đau, nhìn xem này làn da giống như đều có thể véo ra thủy tới dường như, xem này thần thái tư thế thật là có chút hiểu chiêu nhân Hoàng Hậu phong phạm đâu.”

Đỗng thị đối phương diện này không phải thực hiểu biết. Huống chi nàng căn bản là không biết hiểu chiêu nhân Hoàng Hậu là ai. Chỉ có thể đậm cười ứng phó. Hôm nay Đỗng Ngạc thị đột nhiên mang theo nghe nói có thân thích quan hệ mà cái này phụ nhân tới cửa. Đối Đỗng thị mà đánh sâu vào đã đủ đại địa. Ở Đỗng thị nguyên lai mà trong trí nhớ nhà bọn họ giống như đều không có loại này hiển quý mà thân thích nha!

Đỗng thị nhìn nhìn Tề Lạc nói “Đây là át tất long đại nhân địa nhi tử Doãn đức mà phu nhân.” Sau đó khiêm tốn mà đối phu nhân nói “Nha đầu này không như thế nào gặp qua việc đời. Nếu là có không chu toàn chõ ngại nhưng ngàn vạn không lấy làm phiền lòng.”

“Xem ngươi lời này nói mà. Này khuê nữ nhìn liền làm cho người ta thích. Trí xa tử tước Lăng Trụ đại nhân cũng là cùng nhà của chúng ta đại nhân có thân thích. Ta đây cũng là mới biết được mà. Vừa lúc đuổi kịp cửa ải cuối năm té投身. Cho nên ta cũng liền mạo muội mà tới cửa.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 111

Dận không nói gì, bất quá nghĩ đến Lăng Trụ ở nam tuần khi nói, dận cảm thấy hắn hắn là sẽ không dễ dàng mà thay đổi hắn lập trường, bất quá Lăng Trụ địa vị từ từ quan trọng, hơn nữa Hoàng A Mã chính là phi thường mà sủng tín Lăng Trụ, thường xuyên bồi Hoàng A Mã chơi cờ đài ngộ cũng không phải là mỗi người đều có, huống chi Lăng Trụ cờ lực cũng không cao thâm. Dận nghĩ nghĩ nói “Ân, tiên sinh nói cũng có đạo lý, gia, vẫn là quá nóng nảy.

”

Ô tu nói nói tiếp “Tứ gia, ta cũng nghiên cứu quá Lăng Trụ người này, hắn kỳ thật khá tốt hiểu, cũng rất đơn giản, từ hắn trải qua có thể thấy được tới, hắn hắn là không có gì đại ý tưởng mà, bằng không hắn liền sẽ không đem cảm vệ quân thông lĩnh nhường cho Dương Khang. Hắn hắn là chỉ có một tử huyệt, chính là hắn thê nữ, tuy rằng Hoàng Thượng luôn là nói hắn có chút nhi nữ tình trường, nhưng là hắn lại một chút không thấy thay đổi. Cho nên tứ gia, nàng nữ nhi tương lai chỉ hôn tuyệt đối không thể qua loa, mười ba a ca cùng tứ gia luôn luôn thân hậu, lại không có đích phúc tấn, tứ gia không ngại suy xét một chút.”

Dận không khỏi nắm chặt nắm tay, ánh mắt càng thêm thanh lãnh nói “Thập tam đệ đó là Hoàng A Mã trừ bỏ Thái Tử gia ở ngoài sủng ái nhất mà hoàng tử, nếu là lại được đến Lăng Trụ tương trợ, kia thật đúng là khó mà nói.”

Ô tu nói thở dài một hơi nói “Tú gia, mười ba a ca là người có cá tính, Hoàng Thượng đối hắn hiểu biết quá sâu, bất luận tương lai thế nào đều là đối túc ngài có bổ ích.” Nói xong lời này, ô tu nói liền đứng dậy chống canh chật rãnh từ từ mà rời đi.

Dận trầm mặc mà ngồi ở kia. Một lát sau lấy ra cái kia hộp. Thấy bên trong mà Phật châu cùng Tề Lạc đánh rơi mà khuyên tai. Cầm lấy cái kia Tử Tinh khuyên tai. Gắt gao mà nắm chặt ở trong tay.

Tám a ca nhàn nhã mà uống trà. Chín a ca tán thưởng mà nói “Bát ca. Người việc này làm mà chính là thực tinh xảo đâu. Làm Lăng Trụ kia chỉ trở về tông tộc. Nay liền minh bạch làm mặt khác Địa nhân biết Lăng Trụ là người Địa nhân. Tuy nói hắn không nhất định sẽ thực sự dựa hướng chúng ta. Chính là. Ha hả. Lăng Trụ lần này chính là trốn không xong.”

Tám a ca buông xuống chén trà. Cũng có chút đặc ý mà nói “Đây cũng là không biện pháp mà sự. Lăng Trụ chính là càng ngày càng quan trọng. Hơn nữa hắn chính là tron không bắt được mà. Lần này dùng cái này biện pháp bộ trụ hắn. Gia xem hắn lần này còn có thể chuồn mắt không thành?”

Mười a ca lớn giọng mà nói “Ân. Có A Linh a ở. Lăng Trụ này sẽ khẳng định chạy không thoát mà. Ha hả. Không nghĩ tới gia còn nhiều cái sẽ làm thơ địa biểu muội đâu!” Sau đó lại nhìn xem tám a ca nói “Đến nỗi cái kia Tề Trân. Trước nói hảo. Gia là chướng mắt mà. Tương lai thế nào vẫn là đến bát ca nói mà tính. Cũng tinh mà bát tấu ngoài miệng không nói trong lòng quái gia cấp cái kia xuẩn nha đầu chống lưng.”

Đối với mười a ca mà lời nói. Tám a ca sững sốt. Hắn giống như thật lâu đều không có nghe qua Tề Trân tên này. Thậm chí liền diện mạo đều có chút mơ hồ. Chín a ca chụp một chút mười a ca nói “Liền người sẽ nói. Người cái kia biểu muội cũng thật không phải cái đơn giản mà. Tuy rằng thanh danh không hiện. Nhưng là chỉ bằng kia đầu thơ. Gia xem dụ thân

vương phủ liền đói nàng có như vậy điểm ý tú. Nàng tương lai vô cùng có khả năng gả vào dụ thân vương phủ đâu! Đến lúc đó dụ thân vương cùng chúng ta mà quan hệ chính là càng gần một bước.”

Sau đó đói tám a ca chọn chọn ngón cái nói “Bát ca như thế xem ra. Người này bước cờ chính là an bài mà thực xảo diệu đâu!”

Mười a ca có chút không cho là đúng nói “Cửu ca, tuy nói dụ thân vương phủ gần nhất cùng chúng ta có chút cái xa cách, nhưng là liền tính ta cái kia biểu muội là thiên tiên hạ phàm, một nữ nhân có thể tạo được cái gì tác dụng? Gia xem vẫn là muốn gõ gõ Bảo Thái mới hảo.”

Tám a ca nhíu nhíu mày, hắn cũng không rõ rốt cuộc là cái gì nguyên do dụ thân vương phủ lại đột nhiên đói chính mình lạnh xuống dưới, dụ thân vương phúc toàn cũng không có ngày xưa nhiệt tình. Dụ thân vương phủ kết giao trí xa tử tước phủ sự ở kinh thành cũng coi như được với là mới mẻ sự, tám a ca căn bản không tin dụ thân vương phủ sẽ bởi vì Lăng Trụ nữ nhi liền cúi người tương giao, hắn là vẫn là nhìn trúng Lăng Trụ mới đúng, huống chi luôn luôn phong lưu Bảo Thái hắn cũng tin tưởng sẽ bị một nữ nhân liền buộc ở.

Chỉ là nghĩ mười a ca nói, tám a ca vẫn là thực sự có chút khó xử nói “Bảo Thái dù sao cũng là thế tử, tước vị muốn so chúng ta này đó hoàng tử còn cao chút, hiện tại hắn lại được đến Hoàng Thượng khen, cho nên việc này chỉ có thể chậm rãi tới. Hoàng A Mã

Vương chính là thập phần coi trọng, chúng ta càng không thể lỗ mãng. Đến nỗi như sự, nếu là Bảo Thái thực sự có loại này ý tưởng, lấy hắn tính cách hắn là giấu không được, lấy gia xem, bọn họ càng hắn là coi trọng Lăng Trụ tài hoa.”

Chín a ca gật gật đầu nói “Bát ca nói rất đúng, tôn thất cũng là cỗ quan trọng lực lượng đâu! Nếu có thể được đến tôn thất duy trì, bát ca, đối với người chính là có chỗ lợi, cho nên đối với Bảo Thái chúng ta chỉ có thể mượn sức. Bảo Thái luôn luôn phong lưu, gia xem chờ đến lần sau tuyển tú thời điểm đem kinh thành đệ nhất mỹ nữ chỉ cho hắn, cũng coi như chúng ta đối hắn kỳ hảo, có thể được đến như nguyệt Bảo Thái hắn là sẽ vừa lòng đi.”

Tám a ca dùng ngón tay gõ gõ cái bàn nói “Đây cũng là cái biện pháp, như nguyệt không ngừng lớn lên hảo, tài học càng là xuất sắc, nếu là Hoàng A Mã không lưu thẻ bài nói, chúng ta liền vận tác một chút, như nguyệt gả tiến dụ thân vương phủ đối chúng ta vẫn là có chỗ lợi.”

Mười a ca bát mǎn nói “Kia thật đúng là tiện nghi Bảo Thái, cái kia như nguyệt, chính là rất nhiều người nhớ thương đâu!”

Chín a ca vỗ vỗ mười a ca nói “Nữ nhân sao, tất cả đều là một cái dạng? Nếu là bát ca thành đại sự, nhan sắc thật tốt đều sẽ có mà. Đến nỗi Lăng Trụ nữ nhi sao, ha ha, nếu Bảo Thái đối nàng vô tình nói, kia gia liền nạp nàng đi, cho nàng một cái trắc phúc tấn danh phận cũng làm Lăng Trụ càng dựa hướng chúng ta.”

Mặc kệ Lăng Trụ một nhà như thế nào không thích, té tổ ngày đó vẫn là tới rồi. Lăng Trụ mang theo chính mình thê tử cùng nhi nữ đi tới A Linh a trong phủ, dù sao cũng là Quốc công phủ, nhìn vẫn là thực khí phái. Lăng Thành một nhà sớm mà liền đến, Đồng Ngạc thị không ngừng mà cùng người bên cạnh ở bắt chuyện cái gì.

Tè Lạc cẩn thận đánh giá một chút, dòng chính tự nhiên cao ngạo một ít, mà bằng chi toàn bộ đều ở dựa vào dòng chính nói chuyện, loại này đối trả trường hợp Tè Lạc thật sự thực không thích. Lăng Trụ một nhà chính là

thực chịu coi trọng, Lăng Trụ chính là bàng chi trung tước vị tối cao địa, cho nên cũng có thật nhiều người tiến lên cùng Lăng Trụ bắt chuyện.

Lăng Trụ trong lòng tuy rằng phiền chán nhưng là vẫn là tiểu tâm cẩn thận ứng phó, đồng thời nghĩ đến Khang Hi giao cho chính mình nhiệm vụ, cũng không khỏi cẩn thận mà quan sát lên.

Tè Lạc thấy Đỗng Ngạc thị bên cạnh đứng Tè Trân, đây là từ Tè Trân xảy ra chuyện sau, Tè Lạc lần đầu tiên thấy nàng. Tè Trân muốn so trước kia càng thêm cao gầy một ít, dáng người pháp phòng quyến rũ, làn da có chút tái nhợt, nhưng là phối hợp thượng nàng ngũ quan diện mạo, vẫn là thực chọc người thương tiếc mà. Tè Trân ăn mặc muốn so trước kia tố khí rất nhiều, màu hồng nhạt sờn xám, trên đầu trên người đeo trang sức cũng không nhiều lấm, chỉ là như vậy càng sắn đến nàng có một ít mảnh mai mỹ cảm. Tè Trân giống như nhìn cũng càng thủ quy củ một ít, mài đi ngày xưa cao ngạo ương ngạnh. Chỉ là ở nàng trong mắt trong lúc lơ đãng lộ ra nhè nhẹ mà lạnh lẽo, đặc biệt là nhìn về phía Tè Lạc thời điểm càng là có áp không được mà ghê ghét cùng phẫn hận.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 112

Tháng giêng đại bộ phận thời gian dặn đều nghỉ ở phúc tấn kia kéo thị nơi đó, kia kéo thị trang trọng trên mặt cũng tùy vào lộ ra điểm điểm ý cười. Rốt cuộc dặn có thể nghỉ ở chính mình trong phòng cũng là khó được thể diện, tuy rằng dặn vẫn là trước sau như một thanh lãnh, bọn họ chi gian chuyện phòng the cũng không thường xuyên, nhưng là kia kéo thị vẫn là cảm thấy thực vừa lòng. Ở những cái đó hoàng tử phúc tấn trước mặt lưng cũng đĩnh đến càng thăng chút, xử lý khởi trong phủ sự cũng càng thêm hữu lực tận tâm.

Kia kéo thị sửa sang lại ngày tết danh mục quà tặng thời điểm, thế nhưng phát hiện trí xa tử túc phủ danh mục quà tặng, cái này làm cho nàng rất là kinh ngạc, rốt cuộc Lăng Trụ chính là rất ít cùng hoàng tử kết giao. Kia kéo thị gọi tới người gác cổng quản sự, hiểu biết tình huống liền ở dận buổi tối tới thời điểm đem danh mục quà tặng đưa cho hắn, “Gia, đây là Lăng Trụ đại nhân đưa tới năm lễ, nghe nói là tử túc phủ quản gia tự mình trước nay, nói là muốn đáp tạ gia đối Lăng Trụ đại nhân thê nữ ân cứu mạng. Ta nhìn nhìn đều là bình thường chi vật, bất quá nghe nói giống như Lăng Trụ đại nhân chỉ cấp chúng ta phủ tặng lễ, mặt khác hoàng tử phủ giống như không có đưa đâu!”

Dận tiếp nhận danh mục quà tặng vừa thấy, đích xác đều là bình thường chi vật, có chút đồ sứ đồ cổ, nhất đặc biệt chính là có chút Tây Dương thư tịch cùng đồ vật. Nghĩ đến Tè Lạc đối giám định và thường thức đồ sứ đồ cổ phương diện quan trọng, dận không khỏi lộ ra hiểu ý tươi cười, kia nha

đầu phương diện này thật là thực không có nhãnh lực nha! Bất quá nhìn nàng nhíu mày khổn thể diện đối này đó đồ cổ khi bộ dáng vẫn là rất làm người thương tiếc. Dận xem qua Tề Lạc giả ngu, sợ hãi, lấy lòng, bình tĩnh từ từ biểu tình, nhưng là hắn cảm thấy ký ức sâu nhất chính là nàng giám định và thường thức đồ cổ khi cái loại này đã chờ mong lại uể oải biểu tình, cái loại này linh động biểu tình cho nàng cả người đều gia tăng rồi một loại nói không nên lời mị hoặc.

Kia kéo thị nhìn biểu tình sung sướng dận, nhẹ giọng nói “Gia, gia nghĩ đến cái gì cao hứng mà sự sao? ”

Dận lập tức tinh táo lại, lại khôi phục ngày xưa thanh lãnh, nhìn nhìn danh mục quà tặng nói “Này cũng coi như là Lăng Trụ có tâm, hắn cấp chúng ta phủ tặng lễ sự không cần quá mức trương dương, chờ đến Lăng Trụ thê nữ làm sinh nhật thời điểm, ngươi cũng muốn bồi thượng một ít lẽ.”

Kia kéo thị gật gật đầu, “Gia, ngươi cứ yên tâm đi, ta sẽ có chừng mực.” Sau đó có chút ngượng ngùng nói “Gia, thời điểm cũng không còn sớm, vẫn là sớm chút an trí đi, ngày mai ngươi không phải còn phải vào triều sao?”

“Ngươi sớm chút nghỉ ngơi đi, gia còn có chút sự không xử lý xong, hôm nay sẽ nghỉ ngơi ở thư phòng, tĩnh qua lại sǎo đến ngươi. Trong phủ sự ngươi xử lý thực hảo, gia thực vừa lòng, nếu là có nghịch ngợm không nghe sai sứ, nhất định không thể nuông chiều.”

Nhin dận rời đi bóng dáng, kia kéo thị có chút cô đơn thở dài một hơi, bên cạnh nàng của hồi môn ma ma nhẹ giọng an ủi nói “Phúc tấn, tú gia là làm đại sự, tới nội trách thời điểm cũng không phải rất dài, ngươi lại có hoằng huy a ca ở, chỉ cần giúp đỡ tú gia xử lý tốt nội trách đích phúc tấn vị trí nhất định sẽ ngồi vững chắc. Huống chi tú gia chính là hoàng tử trung

trắc phúc tấn cùng khanh khách ít một cái, có đối với ngươi luôn luôn tôn trọng, nội trạch sự còn không phải ngươi nói tính? Ai có thể lướt qua ngươi đi?”

Kia kéo thị ánh mắt lóe lóe, chậm rãi gật gật đầu nói “Ma ma nói cũng lại lý, chỉ là chỉ là ai, cũng là ta không biết đủ đi! Bất quá nhìn xem này nàng hoàng tử đích phúc tấn, tú gia vẫn là cho ta đích phúc tấn thể diện mà, người vẫn là muôn tích phúc mới hảo.”

Dận đi vào thư phòng, ở ánh đèn chiếu sáng lên chõ nghỉ tạm lý các loại công văn.

Chờ đến hấn rốt cuộc buông xuống bút, hoạt động một chút thủ đoạn, hỏi “Hiện tại là giờ nào?”

Cao Phúc nhẹ giọng nói “Hồi gia nói, hiện tại đã mau canh ba. Ly thượng triều còn có chút thời điểm, gia vẫn là thoảng nghỉ một lát mới hảo.”

Cao Phúc tự mình hầu hạ dặn nghỉ ngơi, nằm ở trên giường dặn thấy phòng ngủ nội phóng Tuyên Đức lò, thở dài một hơi nhắm hai mắt lại.

Cấp Tú a ca năm lǚ là Lăng Trụ cùng Tề Lạc cùng nhau nghiên cứu, rốt cuộc cho hấn lễ vật là nhẹ không được, trọng cũng không được, lại không thể quá mức xuất sắc tuỳ tiện, cho nên rất là phí một phen cân não, vẫn là Đổng thị một câu đánh thức bọn họ “Tưởng càng nhiều càng không hảo quyết định, hấn cái gì không có? Kỳ thật đưa chút bình thường đồ vật là đến nơi, chúng ta quan trọng nhất chính là cùng hấn kéo lên quan hệ, lại không phải cầu hấn làm việc?” Lăng Trụ cùng Tề Lạc lẫn nhau nhìn xem, đồng thời hướng Đổng thị giơ ngón tay cái lên. Bất quá ở cuối cùng Tề Lạc vẫn là hơn nữa chút Tây Dương đồ vật cùng mấy quyển về giới thiệu Tây Dương hỏa khí thư tịch, tuy rằng không biết Tú a ca nhìn không thấy,

nhưng là Tè Lạc cảm thấy có như vậy một chút cơ hội cũng không cần dễ dàng mà buông tha, rốt cuộc Tứ a ca chính là tương lai Hoàng Thuượng nha!

Chương 134 tái kiến Tè Châu

Tè Lạc cầm thêu tốt túi tiền ngó trái ngó phải, trên mặt khó nén đắc ý chi tình, nhìn nàng thu thập kim chỉ Tân ma ma, Tè Lạc có chút hưng phấn mà nói “Tân ma ma, ngươi cảm thấy thế nào? Ta tiến bộ có phải hay không rất đại!”

Tân ma ma nhìn xem Tè Lạc, lại lấy quá túi tiền ngắm liếc mắt một cái, hơi hơi cau mày nói “Cô nương thêu sống thật là hảo một ít, chỉ là nô tỳ nhìn cái này túi tiền hình thức như thế nào thật sao quen mắt đâu? Tổng cảm thấy giống như ở nơi nào gặp qua.”

Tè Lạc đoạt lấy túi tiền không cao hứng nói “Đây chính là ta chính mình tự mình thêu, không có thỉnh người hỗ trợ, huống chi này màu sắc và hoa văn như vậy phức tạp, kiểu dáng cũng bất đồng với bên, ngươi nhất định là nhìn lầm rồi!”

Tân ma ma mỉm cười nói “Cô nương thêu đều là độc đáo, nhất định sẽ cùng người khác đeo không giống nhau.” Nghe thấy loại này lời nói, Tè Lạc dùng ngón tay điểm cầm, chậm rãi hồi tưởng lên, ngẫm lại chính mình ở khi nào nhìn thấy cái cùng chính mình cái này cùng loại túi tiền! Đột nhiên Tè Lạc trước mắt sáng ngời, tiếp theo liền càng rối rắm nhìn cái này túi tiền, hẳn là trùng hợp đi, tuyệt đối là trùng hợp. Khẳng định là bởi vì chính mình thấy được ít người, cho nên mới sẽ như vậy, Tè Lạc lại cẩn thận nhìn túi tiền, chỉ là cùng loại mà thôi, kỳ thật căn bản là giống.

Hồng Anh người chỉ huy tiểu nha đầu đem khô héo hoa mai giỏ tre từ trên tường lấy xuống dưới. Sau đó gỡ xuống gỡ xuống khô héo hoa mai,

đối Tè Lạc nói “Cô nương, nô tỳ làm người đem này đó tiễn giỏ tre rửa sạch giống nhau, cô nương lại cắm thượng tân khai nghênh xuân hoa hoặc là chúng ta trong phủ đào hoa, sau đó lại treo lên đi.”

Tè Lạc nghe thấy Hồng Anh nói như vậy, buông xuồng túi tiền, nhẹ giọng nói “Lại đến cái này mùa, ly tuyển tú chính là càng ngày càng gần đâu!” Bất quá cẩn thận tính một chút, còn có một năm đâu! Dù sao nén nő lực đã nỗ lực, đến nỗi kết quả lại thế nào cũng sẽ không so trong lịch sử địa vị muôn thấp đi. Tè Lạc cảm thấy chính mình phụ thân đã áp lực đủ lớn, vẫn là không cần lại cho hắn gia tăng áp lực.

Không có gì hứng thú Tè Lạc, thu hồi túi tiền, sau đó luyện nỗi lén bút lông tự, tương lai thế nào chính mình vô pháp nắm chắc, nhưng là quá hảo tự mình nhật tử vẫn là có thể làm được, Tè Lạc trầm hạ tâm cẩn thận mà sao kinh Phật.

Đổng thị đi vào Tè Lạc nhà ở, Hồng Anh vội vàng cắp Đổng thị bưng lên nước trà, Đổng thị nhẹ giọng hỏi “Cô nương đâu?”

“Cô nương đang ở thư phòng luyện tự đâu! Nô tỳ này liền cho ngươi đi kêu cô nương?” Đổng thị gật gật đầu, sau đó lại đối Tàn ma ma nói “Gần nhất Tè Lạc quy thế nào?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 113

Tề Châu quần áo mộc mạc đi đến, Tề Lạc cẩn thận mà đánh giá Tề Châu, phát hiện nàng tinh thần thực hảo, thân thể cũng so ở kinh thành mà thời điểm muôn béo một ít. Thỉnh quá an sau, thấy Tề Lạc, Tề Trân trong ánh mắt không khôi lộ ra một tia ý cười.

Đồng Ngạc thị nhìn nhìn Tề Châu, nói “Muốn nói tuổi tác, Tề Châu cũng không nhỏ, ta còn là muôn càng vì nàng nhọc lòng một ít, tuy nói nàng quái bệnh hảo, nhưng là ai cũng lấy không chuẩn liền sẽ không tái phạm! Đối với nàng hôn sự ta còn là càng đau đầu một ít.

Chúng ta trong phủ hãi tử nhiều, hoàn toàn so không được đệ muội bớt lo.”

Đồng thị nhìn xem Tề Châu, trong lòng đối nàng đảo thật là có vài phần tình ý, nàng đồng dạng hy vọng Tề Châu có thể hạnh phúc, chỉ là hiện giờ loại tình huống này, nàng là ở là không có cách nào nhúng tay nha. “Đường tàu, cấp Tề Châu nghị hôn vẫn là muôn thận trọng chút, ta làm chuẩn châubộ dáng cũng là tốt, tính tình cũng thực dịu ngoan, làm chính thê cũng là thỏa đáng.”

Đồng Ngạc thị lắc đầu nói “Chính thê? Vẫn là nhìn nhìn lại đi.”

Tề Lạc quan tâm nhìn xem Tề Châu, Tề Châu cúi đầu, nhẹ giọng nói “Làm phiền thái thái nhớ thương, ta này bệnh cũng không biết khi nào tái

phạm, đối với thành thân ta đã tuyệt cái kia ý niệm.”

Đồng Ngạc thị một phách cái bàn nói “Hỗn trướng lời nói, vẫn là mau thu người những cái đó ý niệm đi, người yên tâm ta nhất định sẽ không bạc đãi người, rốt cuộc người cũng là lão gia trưởng nữ, tương lai người được hảo, trong phủ cũng có thể tăng chút thể diện.” Sau đó lại đối Đồng thị nói “Đệ muội, làm người chế giễu, cái này Tề Châu chính là không hiểu chuyện.”

Đồng thị thấy loại tình huống này, liền nói nỗi lên chuyện khác. Chờ đến cáo từ thời điểm, Tề Lạc thừa dịp người khác không chú ý nhẹ giọng đối Tề Châu nói “Người không sao chứ? Ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp giúp người.” Tề Châu nhìn Tề Lạc tín nhiệm gật gật đầu.

Chương 135 lại thụ giáo dục

Từ về tới gia, Tề Lạc liền vẫn luôn suy nghĩ Tề Châu vấn đề, nàng thật là sao trợ giúp Tề Châu, xem Đồng Ngạc thị ý tú, vô cùng có khả năng lại đem Tề Châu đưa cho người khác đương thiếp. Nếu nói vậy, Tề Châu cái này Tề Lạc tới thanh triều gấp được đến nhất có lòng dạ nữ hài, rất có thể sẽ đi đương ni cô. Tề Lạc cau mày cẩn thận tưởng chính mình nhận được nam nhân, giống như còn thật không có thích hợp Tề Châu, tuy rằng Tề Lạc biết Tề Châu là cái nhu thuận hiểu lý nữ hài, nàng hoàn toàn xứng thượng bọn họ, chính là một cái con vợ lẽ thân phận, khiến cho Tề Châu ở vào loại này xấu hổ địa vị.

Tề Lạc thở dài một hơi, đột nhiên trước mắt sáng ngời, đứng lên, bước nhanh hướng Đồng thị phòng đi đến. Tân ma ma ở phía sau hô “Cô nương, trời tối, ngài cẩn thận một chút nhi.” Sau đó chạy nhanh phân phó Hồng Anh mang theo tiểu nha đầu cầm đèn lồng đi theo, thấy hấp tấp Tề Lạc, Tân ma ma âm thầm lắc đầu, vẫn là không đủ ốn trọng nha, vẫn là đến nhiều ma ma mới hảo.

Thấy thuý ngọc, Tè Lạc hỏi “Ta a mã đã trở lại sao?” Thuý ngọc hành xong lễ sau, nói “Hồi cô nương nói, lão gia đã đã trở lại, thái thái cùng lão gia giống như đã chuẩn bị nghỉ ngơi, cô nương, có việc gấp?”

Tè Lạc gật gật đầu, liền nghe thấy Đồng thị tại nội thất nói “Là Tè Lạc kia nha đầu đi, thuý ngọc ngươi làm nàng vào đi!” Tè Lạc có chút ngượng ngùng đi vào nội thất, thấy Đồng thị cùng Lăng Trụ đều ăn mặc nội y, ngồi ở cái bàn bên cạnh, Lăng Trụ ngáp một cái nói “Đều đã trễ thế này, ngươi còn không có nghỉ ngơi sao? Ngươi còn nhỏ vẫn là phải chú ý thân thể.”

“A mã, quấy rầy ngươi nghỉ ngơi, ta chủ yếu muốn hỏi một chút về ngươi nhìn trúng cái kia tá lanh, cái kia Mẫn Thành mà sự tình, hắn cưới vợ sao?”

Lăng Trụ sững sốt một chút, híp mắt trên dưới đánh giá Tè Lạc, lại nhìn Đồng thị liếc mắt một cái, có chút kinh ngạc nói “Ngươi hỏi cái này sự? Ngươi như thế nào quan tâm khởi hắn tới?”

Tè Lạc mặt đỏ lên, nhẹ giọng nói “A mã, không phải, ta chỉ là muốn hỏi một chút, ta cảm thấy nếu là thích hợp nói, đem Mẫn Thành giới thiệu cho Tè Châu, ta tổng cảm thấy Tè Châu tỷ tỷ thật là rất đáng thương, quan trọng nhất mà là nàng có thể kiên định làm chính thê điểm này, giống nhau người đều so ra kém nàng.”

Lăng Trụ thở dài một hơi, nhìn xem Đồng thị nhẹ giọng nói “Ngươi tâm vẫn là không đủ ngạnh, cái này làm cho chúng ta như thế nào yên tâm đâu?” Sau đó kéo qua Tè Lạc, làm nàng ngồi ở chính mình bên người, lời nói thầm thía nói “Tè Châu ta cũng nghe ngươi ngạch nương nói lên quá, nàng đích xác là cái khó được nữ hài, chỉ là tại đây có nàng ý nghĩ như vậy, mà không có thực hiện mà năng lực người là thống khổ nhất.

Chúng ta trước không nói nàng con vợ lẽ thân phận, chỉ nói Lăng Thành mà lập trường, giống nhau không nghĩ gây chuyện người thông minh gia là tuyệt đối sẽ không cưới nàng. Mà có thể cưới nàng toàn bộ đều là chuẩn bị lấy lòng tám a ca, tương lai kết quả thế nào, ai cũng không biết.”

Tề Lạc gật đầu nói “Này ta cũng biết a! Cho nên ta mới không có tưởng đem Tề Châu giới thiệu cho người khác, ta nhớ rõ người đã nói, Mẫn Thành mà xuất thân không phải không cao sao? Huống chi này không phải có xuất giá tòng phu như vậy quan niệm sao?”

Lăng Trụ xoa xoa đầu nói “Ngươi trước hết nghe ta nói. Mẫn Thành đích xác là xuất thân không cao. Chính là nếu hắn nếu là cưới Tề Châu. Mặc kệ người khác nghĩ như thế nào. Dù sao ta sẽ không lại đối hắn cực kỳ tín nhiệm. Mặc kệ nói như thế nào. Lăng Thành đều là hắn mà nhạc phụ. Tại đây thê tộc cũng là rất quan trọng mà. Ở Hộ Quân Doanh trung. Những cái đó a ca nhóm Địa nhân đã bị ta từ từ mà hư cấu. Lúc này có một cái có tám a ca bối cảnh Địa nhân ở ta bên người. Của ta trong lòng khẳng định là sẽ không thực thoái mái. Mẫn Thành thô trung có té. Nếu là theo sát của ta lời nói. Tiền đồ nhất định sẽ không tồi. Nếu là ta đối hắn có ý tưởng. Như vậy hắn mà tiền đồ liền rất khó nói. Đảo thời điểm ngươi làm Tề Châu làm sao bây giờ? Đến lúc đó ngươi làm ta làm sao bây giờ? Ta là đè bạt hắn vẫn là không đè bạt? Này mà nam nhân tiến tới tâm đều là rất mạnh mà.”

Nhin nhìn Tề Lạc có chút cô đơn mà biếu tình. Lăng Trụ hung hăng tâm nói tiếp “Ngươi không thể tưởng mà quá ngây thơ rồi. Tại đây Địa nhân cùng người chi gian mà quan hệ chính là thực phúc tạp mà. Cưới vợ gả nữ càng coi trọng mà là gia thế bối cảnh. Ngươi đối Tề Châu có hảo cảm. Chi viện nàng một ít tiền tài cái gì mà. Ta tuyệt đối không phản đối. Chỉ là loại này đe dọa đến rất lớn mà sự mà thời điểm. Người nhất định phải suy xét cẩn thận.”

Tề Lạc cúi đầu nhẹ giọng nói “A mã. Ta không có nghĩ đến như vậy mà phức tạp. Ta chỉ là cảm thấy ta chỉ là cảm thấy Tề Châu tỢ tỢ có chút đáng tiếc.”

“Đáng tiếc Địa nhân nhiều. Cái kia ngự sử mà nữ nhi không đáng tiếc. Nàng chẳng phải là càng vô tội? Người vẫn là bị chúng ta bảo hộ mà thật tốt quá. Tại đây không đáng giá tiền nhất mà chính là mạng người. Nay liền giống Lỗ Tấn nói mà. Chính là người ăn thịt người mà xã hội. Không nghĩ bị người ăn luôn nên kiên cường lên. Tâm địa cũng muốn ngạnh lên. Không cần người nào đều đồng tình.” Lăng Trụ ngữ khí kiên quyết mà nói.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 114

Lăng Trụ nghĩ nghĩ kiên quyết nói “Như thế nào sẽ đâu, ta như thế nào cũng sẽ không trơ mắt nhìn nàng lại có hại là được. Tè Lạc tính tình hiện tại có chút được chẳng hay chó ý vị, nàng có thể phấn khởi bảo hộ chúng ta cái này gia, nhưng là nàng đối chính mình sự có chút thời điểm ngược lại xem tương đối đậm, có thể là không đúng tới nàng thật sự đặt ở trong lòng người đi. Huống chi nàng đối người dễ dàng mềm lòng, như vậy chính là thực dễ dàng đã chịu thương tổn.”

Đồng thị cảm thán nói “Lần này nàng hắn là có thể tưởng khai, kỳ thật nàng vẫn là rất khôn khéo, chỉ là hiện tại sinh hoạt mà không có áp lực, cho nên có chút lười nhác thôi. Chính yếu cũng trách người, Tè Lạc nếu là biết Tè Châu sẽ làm vợ kế cũng sẽ không có cái kia ý tưởng.”

Lăng Trụ nhìn Đồng thị liếc mắt một cái không nói gì, hắn chính là tưởng tiếp theo cái này từ tử hảo hảo giáo dục một chút nữ nhi, làm nàng minh bạch chính mình không thể như vậy tiêu cực, tại đây cũng không phải là quá hảo tự mình mà nhật tử liền thành. Đến nỗi Tè Châu có thể hay không trở thành chính thê chuyện này hắn ngược lại không phải như vậy để ý, rốt cuộc hiện tại Lăng Trụ cảm thấy chính mình địa tâm giống như càng ngày càng ngạnh, trừ bỏ đối chính mình người nhà ngoại rất ít có đồng tình tâm.

Tè Lạc đi vào chính mình đã tới hai lần chùa miếu, chùa miếu chủ trì thấy hô hô lạp lạp mà một đồng người, vẻ mặt khó xử, rốt cuộc bọn họ

miêu hương khói cũng không thịnh, lại có khác khách hành hương ở, cho nên cung khách hành hương chỗ ở tương đối khẩn trương. Nhưng là Tè Lạc đánh đến là trí xa tử túc phủ tên tuổi, cho nên chủ trì cũng không quá dám đắc tội Tè Lạc. Tè Lạc nhìn ra chủ trì khó xử bộ dáng, phân phó Tần ma ma đưa lên hương khói tiền bạc, thành khẩn nói “Chủ trì, liền phiền toái ngươi, tối nay thắp hương bái Phật cầu chính là một cái thành tâm, ngươi tận lực an bài đi.”

Chủ trì nhìn xem Tè Lạc. Nói “A di đà phật. Thí chủ nếu tâm thành. Kia bần tăng sē tận lực an bài mà.”

Tè Lạc cong cong khoe miệng lại lần nữa cảm thấy quyền thế mà tác dụng. Nay có tính không là khinh nhờn thần linh đâu? Rốt cuộc Phật gia chú ý là cả đời bình đẳng mà. Tè Lạc chỉ là ở dàn xếp hảo mà thời điểm. Đi Đại Hùng Bảo Điện thượng dâng hương. Thế Tè Châu cầu phúc. Dư lại mà đại bộ phận thời gian đều là ở cung khách hành hương nhóm thường cảnh mà địa phương vượt qua mà.

Nhin đơn giản chất phác mà cục đá. Cao ngất trong mây mà cây dương cùng thanh tùng. Tè Lạc cảm thấy chính mình giống như thực sự bình tĩnh hạ. Tè Lạc dựa vào trên cây. Nhắm mắt lại nghĩ Lăng Trụ mà lời nói. Đích xác. Chính mình mà sinh hoạt trạng thái có chút cái vấn đề. Đi ngược dòng nước không tiến tắc lui. Ở thanh triều không hiểu đến tranh thủ Địa nhân. Không đủ tinh tế Địa nhân. Là thực dễ dàng bị người tính kế mà. Chính mình vẫn là đem sự tình nghĩ đến có chút đơn giản.

Tè Lạc nghe được phía trước giống như có khắc khẩu thanh âm. Không khỏi trợn mắt nhìn lại. Thấy xa xa mà có hai người đang ở cãi nhau. Tập trung nhìn vào. Tè Lạc không cầm cảm thấy chính mình cùng Dương Khang ở cái này chùa miếu vẫn là rất có duyên phận mà. Cùng Dương Khang khắc khẩu mà là một cái 30 tả hữu mà tráng hán. Thân xuyên thanh bô áo ngắn. Trên chân chờ màu đen mà giày. Mũi thăng khẩu rộng. Sáng

người có thần mà đôi mắt. Trường mà thập phần mà uy vũ. Tề Lạc cảm thấy người này hắn là giang hồ hảo hán. Xem ra võ nghệ hắn là không tồi mà. Nhìn bọn họ giống như càng sảo càng kịch liệt. Tề Lạc cảm thấy vẫn là rời đi cái này thị phi nơi mà hảo. Vừa mới hoạt động bước chân. Chỉ là phát ra rất nhỏ thanh âm. Kia hai cái cãi nhau Địa nhân lập tức đình chỉ khắc khâu. Nhìn về phía Tề Lạc bên này.

Tề Lạc âm thầm cảm thán bọn họ mà thính giác. Nhìn bọn họ nhìn chính mình. Có chút ngượng ngùng mà cúi đầu. Dương Khang thấy Tề Lạc ánh mắt có chút phúc tạp. Cái kia tráng hán nhìn xem Tề Lạc. Trong ánh mắt lòe ra một sợi hung quang. Dương Khang thấy sau. Vội vàng nói “Ngươi đi trước đi. Ngươi nói mà sự không phải sẽ không làm mà. Ta cũng sẽ không thực xin lỗi sư phó mà.”

Tráng hán nhìn xem Dương Khang sinh khí mà giơ tay phiến hăn một bạt tai. Dương Khang không có trốn tránh. Cái kia cái tát hắn là thực dùng sức mà. Dương Khang mà mặt lập tức sưng đỏ lên. Khóe miệng cũng chảy ra vết máu. Tráng hán tức giận mà nói “Ngươi còn có mặt mũi đè sư phó? Sư phó thấy ngươi như vậy nhất định sẽ hối hận dạy dỗ ngươi mà.” Sau đó lại hung hăng mà nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái. Xoay người bước nhanh rời đi. Tề Lạc nhạy bén mà cảm giác được tráng hán mà sát khí. Xem ra cái này chùa miếu không thể lại đến. Nhìn nhìn đang ở ngơ ngác mà sững sờ mà Dương Khang. Lại nhìn nhìn cái kia tráng hán rời đi địa phương hướng. Tề Lạc tưởng hắn nhất định sẽ không lại đã trở lại đi. Chính mình không nghĩ gây chuyện. Chính là thấy Dương Khang không nói lời nào giống như cũng không tốt. Vẫn là tốc chiến tốc thắng đi. Tề Lạc chậm rãi đi hướng Dương Khang nhẹ giọng nói “Ngươi không sao chứ? Vừa rồi quấy rầy đến các ngươi thật là thực xin lỗi. Người chậm rãi tưởng. Ta không quấy rầy ngươi.”

Dương Khang nghe thấy Tề Lạc nói, nhìn nàng phải rời khỏi thân thể, nhẹ giọng nói “Lạc muội muội, ngươi yên tâm, hắn hắn là sẽ không lại đã trở lại, có ta ở đây ta là tuyệt đối sẽ không làm

Đến ngươi.”

Tề Lạc mặt đỏ lên, cảm thấy chính mình giống như không quá địa đạo, ngượng ngùng nói “Ta là sợ quấy rầy ngươi tự hỏi.”

“Tự hỏi? Ta lại có cái gì hảo tự hỏi, ta không phải đều đã làm ra lựa chọn sao? Vì cái gì bọn họ còn không chịu buông tha ta đâu? Ta sẽ không thực xin lỗi sư môn, nhưng là ta cũng sẽ không phản bội tổ tông.”

Nhin có chút kích động Dương Khang, Tề Lạc biết loại này sinh ân dưỡng ân là khó nhất lựa chọn, nhìn nhìn chung quanh hoàn cảnh, không có gì người, chính mình cũng là an toàn, Tề Lạc nhẹ giọng nói “Đều không phản bội kia ở hai phương diện nói đều ý nghĩa phản bội, loại tình huống này ngươi là không thể đi trung gian, Dương Khang ca ca ngươi chỉ có thể lựa chọn một phương.”

Dương Khang bình tĩnh đến nhìn Tề Lạc, sau đó phẫn hận nói “Ta đảo tình nguyện lúc ấy ta ngạch nương không có cứu ta, như vậy ta liền sẽ không đổi mặt loại này cục diện. Hết thảy đều là a mã, không, là người kia sai.”

Tề Lạc nhíu nhíu mày nhẹ giọng nói “Dương Khang ca ca ngươi oán hận ngươi phụ thân, này ta lý giải, nhưng là ngươi không thể oán hận ngươi ngạch nương, nàng là cái vĩ đại mà thân, ngươi không thể bởi vì hiện tại thông khổ liền phủ định nàng đối với ngươi yêu thương.”

Dương Khang dùng tay áo xoa xoa khói miệng mà vết máu, bình phục một chút tâm tình, cười khổ mà nói “Lạc muội muội vừa rồi là dọa đến

ngươi đi, ngươi nói rất đúng, nếu ngạch nương không cứu ta, ha hả, tồn tại tổng so đã chết muôn hảo.” Tè Lạc liên tục lắc đầu, chuyện này chính mình vẫn là không cầm đúc kết.

Nhin Tè Lạc muốn rời đi mà biếu tình, Dương Khang nhẹ giọng nói “Lạc muội muội có thể bồi ta nói hội thoại, lòng ta cũng có thể tệ lượng một chút, ta biết lạc muội muội là rất nặng khuê dự, ta sẽ không trì hoãn ngươi lâu lắm mà. Dù sao tương lai”

Nghe thấy Dương Khang nói như vậy, Tè Lạc ngược lại không hảo rời đi, rốt cuộc Dương Khang là rất được Khang Hi coi trọng, nếu là đắc tội hắn, đối chính mình phụ thân cũng không có chỗ tốt. Đối với Dương Khang, Tè Lạc cũng là có một tia hảo cảm trên mặt đất, cân nhắc một chút, Tè Lạc vẫn là nuốt xuống muôn cáo từ nói.

Dương Khang nhìn Tè Lạc nói “Tựa như ngươi vừa rồi nói, ta chỉ có thể lựa chọn một phương. Bọn họ vì cái gì không rõ, ta kỳ thật không phải vì vinh hoa phú quý mới như vậy, ta dù sao cũng là mẫn người, ta cùng bọn hắn là bất đồng.”

Bị người Hán nuôi lớn, lại bản thân là mẫn người, này, Dương Khang thật đúng là phúc tạp đâu, xem Dương Khang trang huống hắn là lựa chọn tổ tông đi. Tè Lạc nhẹ giọng mà ôn khiết nói “Ngươi cài danh kêu Quách Tĩnh cũng là sử dụng, chỉ là hắn không có như vậy mà phúc tạp.” Tè Lạc cảm thấy Dương Khang giống như chính là Xạ Điêu Anh Hùng Truyện công chính phản hai cái vai chính hợp lại thế, cho nên hắn mà lựa chọn cũng càng khó.

“Cái gì? Lạc muội muội nói cái gì nữa?” Dương Khang đuổi theo hỏi, không biết vì cái gì Dương Khang cảm thấy Tè Lạc có thể giúp được với chính mình.

Nhìn Dương Khang sưng đỏ mà mặt, Tè Lạc thở dài một hơi, “Dương Khang ca ca, ta là không thể giúp ngươi gì đó, có một số việc đến còn phải dựa chính ngươi mới có thể suy nghĩ cẩn thận.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 115

Võ Đan nói “Hoàng Thượng yên tâm, cấm vệ quân hết thảy đều thực vũng vàng, cấm vệ quân huấn luyện cùng tư tưởng giáo dục đều thập phần thỏa đáng. Chỉ là Dương Khang đại nhân hắn”

Không đợi Võ Đan nói xong, nội thị tiến vào hồi bẩm nói “Khải tấu vạn tuế, cấm vệ quân thống lĩnh Dương Khang thỉnh cầu bệ kiến.”

Khang Hi buông xuống chén trà nói “Tiểu tử này còn biết tới gấp trẫm? Làm hắn vào đi, trẫm cũng muốn nghe xem hắn nói như thế nào?” Sau đó đổi Võ Đan xua xua tay, Võ Đan cung kính mà đứng ở một bên.

Dương Khang một thân nhung trang đi đến, tuy rằng trên mặt có chút sưng đỏ nhưng là chút nào không tồn hại hắn uy vũ chi khí, Dương Khang lúc này liền giống như một phen ra khỏi vỏ trường kiếm giống nhau, cả người tản ra lóa mắt võ tướng văn thái. Khang Hi nhìn như vậy Dương Khang rất là vừa lòng, cảm thấy hắn hắn là tướng khai.

Khang Hi nhìn Dương Khang trong ánh mắt lộ ra thần thái cùng trên mặt sưng đỏ, trầm giọng hỏi “Như thế nào? Trẫm nhìn dáng vẻ của người giống như vừa mới đánh quá một trương dường như.”

Dương Khang giơ tay sờ sờ mặt, cao giọng nói “Khởi bẩm Hoàng Thượng, nô tài đây là, đây là nô tài nên được, này một cái tát cũng làm nô tài không hề như vậy bàng hoàng.”

Khang Hi nói “Này một cái tát liền như vậy dùng được? Sớm biết như thế trẫm cũng đánh người một cái tát? Nhìn xem người mấy ngày trước dáng vẻ kia, nào có một chút ba đồ lỗ phong phạm?”

Dương Khang cười nói “Hoàng Thượng, này một cái tát chỉ là làm nô tài không hề có chịu tội cảm giác, chân chính làm nô tài tưởng khai chính là một cái chuyện xưa, một cái làm nô tài hoàn toàn say mê với trong đó chuyện xưa.”

Khang Hi có chút kinh ngạc hỏi “Cái gì chuyện xưa? Có thể làm người biến hóa như vậy đại?”

Dương Khang nghĩ vẫn là hướng Hoàng Thượng thuyết minh hảo, chỉ là hắn tuyệt đối sẽ không nói cho Khang Hi câu chuyện này là Tề Lạc giảng, tỉnh Tề Lạc bại lộ ở Khang Hi trước mặt, chờ đến chỉ hôn thời điểm sinh dữ thừa biến số. Dương Khang cảm thán nói “Kỳ thật quan trọng nhất chính là một câu, ‘hiệp chi đại giả, vì nước vì dân’ làm nô tài hoàn toàn minh bạch, biết như thế nào làm mới là tốt nhất.”

Võ Đan ngạc nhiên nhìn Dương Khang liếc mắt một cái, câu này nói đến thật là không tồi, Khang Hi cũng nhẹ giọng lầm bẩm những lời này, sau đó cảm thấy hứng thú nói “Chỉ bằng những lời này, trẫm liền càng muốn nghe câu chuyện này? Cho trẫm nói nói?”

Dương Khang liền đem Tề Lạc giảng chuyện xưa nói ra tới, rốt cuộc Dương Khang tâm cảnh khả năng càng gần sát chuyện xưa trung nhân vật chính, cho nên ngôn ngữ biểu đạt thương phái dùng tình rất sâu, cùng Tề Lạc hoàn toàn trần thuật bất đồng, Dương Khang giảng càng hấp dẫn người một ít. Tề Lạc lúc ấy giảng Xạ Độc Anh Hùng Truyện thời điểm hoàn toàn tránh đi Kim Quốc, Tống triều cùng Mông Cổ, giảng chính là một cái hư câu ba cái quốc gia chuyện xưa, rốt cuộc thanh triều thông trị giả cũng là

thuộc về Nữ Chân, trước kia còn được xưng là sau kim, loại này phạm húy sự, Tề Lạc vẫn là sẽ không làm.

Bởi vậy Khang Hi nghe xong Dương Khang giảng thuật cũng không có cảm thấy chút nào không thỏa đáng, Khang Hi nhìn Dương Khang nói “Đích xác, câu chuyện này đảo thật sự rất thích hợp ngươi, sinh ân dưỡng ân, kỳ thật chỉ cần đứng ở đạo nghĩa thượng, kia này đó đều không quan trọng, vẫn là câu nói kia nói rất đúng, ‘hiệp chí đại giả, vì nước vì dân,’ ngươi không có quên đại thanh quốc, không có quên trẫm, trẫm thực vừa lòng.”

Khang Hi nói tiếp “Nếu ngươi

Thông, như vậy trẫm phân phó ngươi làm sự? Người hắn là sẽ vì trẫm làm được đi?

Dương Khang quỳ một gối xuống đất, đối Khang Hi kiên định mà nói “Thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, cấm vệ quân chính là Hoàng Thượng trong tay trường kiếm, liền giống như Lăng Trụ đại nhân nói qua ‘Hoàng Thượng kiếm phong sở chỉ, cấm vệ quân đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi’. Nô tài nhất định sẽ suất lĩnh cấm vệ quân vì Hoàng Thượng hoàn toàn bình định Tây Bắc.”

Khang Hi đôi mắt thắt tấp nhìn chằm chằm Dương Khang nói “Trẫm là tin tưởng ngươi cùng cấm vệ quân trung thành, trẫm cũng tin tưởng các ngươi anh dũng thiện chiến. Chỉ là vậy ngươi sư môn đâu? Người chuẩn bị xử lý như thế nào?”

Võ Đan nghe thấy Hoàng Thượng nói như vậy, cũng trộm nhìn Dương Khang. Dương Khang cúi đầu, nghĩ nghĩ kiên quyết nói “Hoàng Thượng, đem nô tài nuôi lớn cùng giáo nô tài võ nghệ sư phó, cái kia nô tài thân cận người đã đi. Sư phó cuộc đời này vẫn luôn khinh thường với cùng sư môn

người khác ở chung, bằng không cũng sẽ không thu nô tài đương đồ đẽ, sư phó chỉ là làm nô tài hảo hảo mà tồn tại, cũng không có nhiều phân phó nô tài gì đó.”

Khang Hi có chút tức giận nói “Vậy ngươi trước kia còn đang suy nghĩ cái gì?”

Dương Khang nói “Hoàng Thượng, quản nói như thế nào, kia đều là nô tài sư môn nha, sư phó hắn lão nhân gia cũng không hy vọng sư môn có việc, nô tài cùng sư môn sẽ hoàn toàn đoạn tuyệt quan hệ. Nô tài sư môn cũng chỉ là cái giang hồ môn phái, cùng thiên địa sẽ chờ là bất đồng, chỉ là đang ở giang hồ khó tránh khỏi sẽ dính chọc phải một ít.”

Khang Hi tự nhiên là biết Dương Khang môn là chuyện như thế nào, nhìn Dương Khang hôm nay biểu hiện hắn vẫn là thực vừa lòng, có một số việc vẫn là phải đợi chờ nhìn kỹ hắn nói, kỳ thật lấy Dương Khang huyết thống tới nói, này đó người Hán lại như thế nào sẽ dễ dàng mà tin tưởng hắn đâu? Nếu Dương Khang có thể cùng hắn sư môn đoạn tuyệt quan hệ, như vậy lấy hắn tài trí vẫn là nhưng dùng, quan trọng nhất chính là cấm vệ quân huấn luyện thủ pháp hoàn toàn bất đồng với cái khác, Khang Hi vẫn là thực tin tưởng này đó tinh nhuệ.

Khang Hi xem Dương Khang nói “Hảo đi, trẫm sẽ không như vậy vô tình, làm ngươi tự mình đối mặt ngươi sư môn, ngươi chỉ cần cho trẫm chưởng hảo cấm vệ quân là đến nơi, bất quá ngươi sư môn nếu là thật tham dự tới rồi thiên địa sẽ trung, vậy không nên trách trẫm.”

Dương Khang nói “Thượng, bảo hộ trung thành với Hoàng Thượng, bảo hộ đại thanh lãnh thổ hoàn chỉnh là mỗi cái cấm vệ quân chức trách, nô tài cũng không ngoại lệ, nếu bọn họ thật sự như thế không cười nói, nô tài sẽ tự mình động thủ, rốt cuộc cái nào nặng cái nào nhẹ nô tài là minh bạch.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 116

Lăng Trụ đối mặt mọi người châm chọc mỉa mai cũng không có bất luận cái gì hoảng loạn, vẫn là thực nỗ lực làm tốt Hộ Quân Doanh sự tình. Chỉ là Khang Hi loại này biến hóa, hiển nhiên làm các vị hoàng tử đều giật mình không nhỏ, tám a ca lúc ấy làm Lăng Thành làm việc này, cũng không có tưởng trực tiếp trình tấu cấp Hoàng Thượng, chỉ là tưởng cấp Lăng Trụ âm thầm một cái cảnh cáo mà thôi, muốn cho Lăng Trụ dựa hướng chính mình, không thành tưởng Lăng Thành thế nhưng sẽ trực tiếp lợi dụng ngự sử thọc đến Khang Hi nơi đó. Tất cả mọi người biết Hoàng Thượng chính là rất coi trọng hiếu đạo, bởi vậy ở mọi người xem ra Lăng Trụ con đường làm quan chi lộ cũng nên là dừng ở đây. Trừ bỏ giác La gia cùng phó sát gia chờ mấy nhà ngoại, rất ít lại có người đăng tú tước phủ môn.

Tề Lạc rất là lo lắng cho mình phụ thân chịu không nổi loại này chênh lệch, muốn hảo hảo mà an ủi hắn, mà Lăng Trụ lại là thực bình tĩnh đối Tề Lạc nói “Này cẩn bản là không có gì, rốt cuộc ta còn là như vậy, tuy rằng không có nói thăng vì hộ quân thống lĩnh, nhưng là Hộ Quân Doanh vẫn là ta nói tính đến.” Sau đó nhìn nhìn Tử Cấm Thành phương hướng nói “Hoàng Thượng tâm vẫn là rất khó trắc, có một số việc như vậy ngược lại càng tốt, ít nhất chúng ta đều không cần quá mức với ứng đối Lăng Thành một nhà.”

Tề Lạc quan tâm nói “A mǎ, vậy ngươi có thể thích ứng loại này từ chủ mục đến cảm giác cô đơn sao? Bên ngoài người ta nói nhất định rất khó nghe, a mǎ ngươi nhất định không cần hướng trong lòng đi nha.”

Võ vỗ Tề Lạc tay, Lăng Trụ có chút cảm hoài nói “Loại cảm giác này ta đã hoàn toàn thói quen, rốt cuộc tại đây ta không có mắt đi cái gì, ta còn có tiền có quyền, mà ở hiện đại tuổi trẻ khi mới càng chịu đả kích đâu! Khi đó từ thiên chi kiêu tử rơi xuống không xu dính túi, mắt đi trừ bỏ người mẫu thân ngoại sở hữu hết thảy. Cứ như vậy ta còn không phải nhịn qua tới, hiện tại loại này cục diện là chút lòng thành. Chỉ là”

“Chỉ là cái gì? Không cần phun ra nuốt vào phun.” Tề Lạc quan tâm hỏi.

“Ai, thời gian này không phải thực hảo không có tuyển tú đâu? Nay có thể hay không ảnh hưởng ngươi nha!” Lăng Trụ có chút không xác định nói.

Tề Lạc trong lòng cảm khái, nhưng là vẫn là thực không để bụng nói “A mã, ngươi yên tâm hảo tú sự ta sẽ không để ý, không ai nhìn trúng ta không phải càng tốt sao? Nếu là lạc tuyển, liền quá phù hợp tâm ý.”

Lăng Trụ thở dài một hơi, không có lại nói khác, có thể làm chính mình nữ nhi hạnh phúc cũng là hắn nỗ lực mà mục đích, bất quá nghĩ đến Dương Khang, Lăng Trụ cũng liền an tâm rồi, rốt cuộc này còn có một cái chính thê tự chủ chủ ở.

Đối gia trạch đột nhiên an bình Đổng thị cùng Tề Lạc chính là thập phần vừa lòng, Tề Lạc lúc này càng là nghiêm khắc yêu cầu trong phủ hạ nhân, sợ bọn họ có bất mãn cảm xúc làm những cái đó ngụ sủ biết, lại buộc tội Lăng Trụ một cái ước thúc hạ nhân bất lợi tội danh. Được đến Tề Châu muốn xuất giá tin tức, Tề Lạc mở ra chính mình trang sức hộp, chọn chọn nhặt nhặt lên tới, ngụ tú dụ thân vương đưa khẳng định không thích hợp, bào trừ này đó Tề Lạc phát hiện thật đúng là thừa không dưới cái gì? Tề Lạc âm thầm suy nghĩ xem ra chính mình vẫn là cái càn kiêm người đâu!

Hồng Anh thấy Tè Lạc như vậy nghiêm túc mà chuẩn bị điền trang lẽ. Có chút tức giận mà nói “Cô nương. Muốn nô tỳ nói. Người căn bản là không cần như vậy mà lo lắng mà. Nếu không phải cái kia ngự sử gia lại như thế nào sẽ mất Hoàng Thượng mà thánh sủng đâu?”

“Lời nói cũng không thể này.” Tè Lạc một bên chọn trang sức một bên nói “Lôi đình mưa móc cụ là hoàng ân. Nhà của chúng ta có thể tới này phân thuong đã là Hoàng Thượng thiên đại mà ân sủng Châu tỷ tỷ cũng dù sao cũng là của ta đường tỷ. Nay đó vẫn là muôn chuẩn bị mà.”

Tè Lạc ngẩng đầu nhìn vẫn là có chút tức giận mà Hồng Anh chút nghiêm khắc mà nói “Ta nói mà lời nói cùng đính mà quy củ. Người toàn đã quên không thành? Nay đó oán giận mà lời nói lại làm ta nghe thấy liền trực tiếp đi Triệu ma ma kia lãnh gia pháp đi. Người là ta bên người mà đại a đầu. Lão tử nương lại là trong phủ mà quản gia. Càng hẵn là so mặt khác Địa nhân minh bạch lý lẽ. Nếu là tử tước phủ truyền ra loại này bất hiểu mà lời nói. Chẳng phải là sẽ có càng lớn mà phiền toái sao?”

Hồng Anh vội vàng cúi đầu nói “Cô nương. Nô tỳ biết sai rồi. Nô tỳ tuyệt đối sẽ không tái phạm.”

Tè Lạc nhìn Hồng Anh. Đối Tần ma ma nói “Khẩu Hồng Anh tháng này mà tiền tiêu vặt. Cũng ký lục ở phạm sai lầm mà bốn trung. Chờ cuối năm bình xét khi ở án chung trùng phạt. Cũng đem ta xử phạt Hồng Anh mà nguyên do. Thông báo cấp toàn tử tước phủ ngầm người biết. Nếu như lại có giống Hồng Anh giống nhau mà. Ta sẽ xử phạt mà càng thêm nghiêm khắc mà.”

Tần ma ma nhìn lạnh lẽo Tè Lạc. Vội vàng đáp ứng rồi. Cũng đang âm thầm gật đầu. Nàng chính là minh bạch mà. Vô luận Lăng Trụ như thế nào. Như vậy mà Tè Lạc tương lai tuyệt đối sẽ không gả mà vùng đất thấp.

Nhin Tân ma ma rời đi bóng dáng, trong phòng chỉ còn lại có Tè Lạc cùng ở bên cạnh khóc thút thít Hồng Anh, Tè Lạc nhẹ giọng nói “Hồng Anh, lần này sự ngươi làm thực hảo, thật là vất vả ngươi, việc này ta sẽ không quên đến.”

Hồng Anh lau khô nước mắt, đồng dạng nhẹ giọng nói “Cô nương nói chính là nơi nào lời nói, có thể vì cô nương làm việc hắn là nô tỳ vinh hạnh mới đúng, càng nhưng huống nô tỳ cũng không chịu cái gì ủy khuất, cô nương thường muôn so tiền tiêu vặt nhiều hơn.”

Tè Lạc có chút vui mừng nhìn Hồng Anh, hy vọng chính mình này nhất chiêu có thể lấy được tốt hiệu quả, hiện giờ tử túc phủ chính là không thể lại bị người bắt lấy nhược điểm. Mặc kệ đối Lăng Thành như thế nào chán ghét, Tè Lạc vẫn là cấp Tè Châu chọn lựa hai phó đồ trang sức coi như Tè Châu điền trang chi lẽ, cùng sử dụng một cái xinh đẹp hộp trang hảo.

Tè Lạc sờ sờ nắp hộp nhẹ giọng nói “Tè Châu tỷ tỷ, bất luận thế nào ta còn là hy vọng ngươi có thể hạnh phúc, chỉ là có đôi khi chính thê cũng không phải như vậy dễ làm nha.”

Ở vạn thọ tiết hôm nay, Lăng Trụ một nhà phụng chỉ vào cung hướng Khang Hi mừng thọ. Đây cũng là Tè Lạc lần thứ hai đặt chân cung đình, dù sao cũng là Khang Hi 50 thánh thọ, trong cung bố trí thập phần đẹp đẽ quý giá náo nhiệt. Chỉ là Tè Lạc tâm cảnh nhưng thật ra cùng lần đầu tiên có rõ ràng bất đồng, Tè Lạc cảm thấy chính mình giống như càng trầm ổn một ít, nàng cũng ở trong tối tự cảm thán chính mình thật sự hình như là trưởng thành đâu. Tè Lạc lần này sở đeo trang sức không có một kiện là Hoàng Thượng ngự tú, hơn nữa giả dạng thập phần mộc mạc điệu thấp, hoàn toàn phù hợp thất sủng đại thần nữ nhi thân phận.

Nhã Tình cùng tích nguyệt thấy Tè Lạc liền lôi kéo nàng hảo một đốn an ủi, Tè Lạc lại chỉ là nhàn nhạt cười, cũng không có nói thêm cái gì, chỉ là không ngừng mà cảm tạ các nàng hảo ý, Tè Lạc cảm thấy chính mình có thể giao cho này hai cái bằng hữu vẫn là không tồi. Những cái đó phu nhân cũng không hề lôi kéo Tè Lạc mảnh tán, nhìn về phía Đổng thị cũng không hề như vậy hiền lành, chỉ là Lăng Trụ dù sao cũng là trí xa tử tước nhóm cũng không hảo quá phận, bất quá nói mát cũng là khó tránh khỏi. Bất quá thấy Đổng thị cùng Tè Lạc bình thản ung dung thần thái, chút nào không chịu ảnh hưởng, các nàng cũng liền cảm thấy không có gì thú vị.

So sánh với Lăng Trụ một nhà điệu thấp Lăng Thành một nhà lại là thập phần thỏa thuê đắc ý, Đổng Ngạc thị giả dạng thập phần đẹp đẽ quý giá, hơi có chút dương mi thỏ khí cảm giác. Đổng Ngạc thị bên người có chút đáng tiếc nói “Đệ muội đưa tới Tè Châu điền trang thật là không tồi, nếu là sớm như vậy thủ lễ tân hiếu, đường đệ cần gì phải lộng tới hiện giờ cục diện nha, chúng ta lão gia khố khuyên đường đệ không nghe, đệ muội nếu là hiền huệ một ít, khuyên điểm đường đệ thường hướng đông phủ tới cũng sẽ không như vậy.”

Đổng thị nhìn đắc ý Đổng Ngạc thị đạm nhiên nói “Kỳ thật chúng ta lão gia đối bá mẫu vẫn là rất có hiếu tâm, chỉ là đối đường ca cách làm không ủng hộ thôi, cho nên liên hệ liền ít đi một ít. Bất quá hiện giờ như vậy cũng hảo đường ca cuối cùng là có tước vị, đối bá mẫu sẽ càng tốt một ít đi, chúng ta lão gia cũng có thể yên tâm.”

Đổng Ngạc thị đổi đổi sắc mặt, nàng đột nhiên minh bạch liền tính là Lăng Trụ mắt thánh sảng Lăng Trụ vẫn là nhất đẳng tử tước, cùng Lăng Thành tước vị đó là thiên địa chi kém. Đổng Ngạc thị nắm chặt khăn, tuy rằng cảm thấy có chút mất mát, nhưng là nàng tin tưởng chính mình gia ngày lành hẵn là ở phía sau. Thấy mộc mạc Tè Lạc, lại làm bộ tiếc nuối nói “Tè Lạc nha đầu này cũng là đáng thương được với loại này thời điểm,

tương lai tuyển tú chi lộ thật đúng là khó mà nói đâu, Tề Trân đã được đến
tám phúc tấn chấp thuận, quá hai ngày liền sẽ tiến tám a ca phủ, ta còn
phải vất vả cấp trân nha đầu chuẩn bị của hồi môn mới là.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 117

Đồng Ngạc thị lại đây sau. Tè Lạc liền trạm tới rời đi. Đồng Ngạc thị nhìn nhìn Tè Lạc. Không khỏi nói “Lạc nha đầu. Như thế nào thấy ta liền đi rồi?”

“Đường bá mẫu nhất định phải có chuyện đối Tè Châu tỷ tỷ công đạo mà. Ta nào dám đương làm nha.” Tè Lạc nhìn xem Đồng Ngạc thị có chút cười nhạo mà biếu tình. Nói tiếp “Tỉnh mà rơi xuống cái tội danh gì. Ta còn tuổi nhỏ nhưng không đâm đương nổi.”

Đồng Ngạc thị cố ý rất lớn thanh mà nói “Tè Châu. Người nhưng nhất định không cần giống những cái đó bất hiếu Địa nhân giống nhau. Người tuy không phải ta sinh địa. Nhưng là ta đối đãi người nhưng cùng trân nha đầu giống nhau như đúc mà. Hiếu đạo kia chính là chúng ta lão tổ tông liền truyền xuống tới mà. Hiếu thuận cha mẹ người cần phải nhớ rõ mới hảo. Tỉnh mà mất thê thống.”

Tè Châu chỉ có thể mộc mộc gật đầu. Tè Lạc nghe xong. Khóe miệng lộ ra nhàn nhạt mà tươi cười. Trong lòng vô hạn cảm khái. Biết lịch sử vẫn là rất có ưu thế mà sao. Đối với Lăng Thành một nhà Địa nhân. Tè Lạc bọn họ đã hoàn toàn mà từ bỏ. Đi vào Đồng thị bên cạnh. Tè Lạc nhẹ giọng nói “Ngạch nương. Chúng ta vẫn là đi về trước đi. Tỉnh mà tại đây đáng chú ý.”

Đồng thị gật gật đầu. Mang theo Tè Lạc hướng lão thái thái hành lễ cáo từ nói “Bá mẫu. Lăng Thành đường huynh hiện giờ đang ở được sủng ái. Chúng ta như vậy mà liền không ở này cấp Lăng Thành đường huynh thêm phiền toái. Ngài nhất định phải hảo hảo mà bảo trọng thân thể. Người nhưng nhất định phải hảo hảo mà nhiều hưởng hưởng Lăng Thành đường huynh mà phúc khí nha.”

Lão thái thái nhàn nhạt nói “Lăng Trụ nếu là sớm hướng ta thỉnh an, làm sao có chuyện như vậy, vẫn là người không hiền huệ, người này cần phải giống Lăng Thành túc phụ học, hảo hảo mà khuyên Lăng Trụ đi theo hẵn đường huynh làm việc, chúng ta là sẽ không hại người.”

Đồng thị cúi đầu thụ giáo, sau đó mang theo Tè Lạc rời đi, trở lại từ tước phủ, nhìn Lăng Trụ đã đang ở nhàn nhã ăn điểm tâm uống nước trái cây, Đồng thị cười hỏi “Người như thế nào trở về sớm như vậy?”

“Đó là đương nhiên, người cũng không biết nói, này nơi nào là hôn lễ nha, thuần túy chính là bát gia đảng tụ hội, ta nếu là

Nhiều ngốc một hồi, không chừng Tứ a ca sẽ nghĩ như thế nào đâu, huống chi ta lại không sự tâm ý tới rồi thì tốt rồi.”

Tè Lạc ngồi xuống lấy quá chén trà đỗ một chén nước một hơi uống xong, sau đó cảm thán nói “Chỉ là đáng thương Tè Châu tỷ tỷ, bất quá có như vậy một cái nhà mẹ đẻ, ai, đây cũng là không có cách nào sự, ta kỳ thật vẫn là hy vọng cái kia ngự sử không phải tám a ca người.”

Lăng Trụ nhướng mày, nói “Như thế nào, kia chính là hại người mẹ mất thành tâm người nào, người còn lo lắng hẵn?”

Tè Lạc tiến lên ôm Lăng Trụ cánh tay rải kiêu nói “Ta nơi nào là lo lắng hẵn nha, ta chỉ là không nghĩ nhìn Tè Châu tương lai khổ sở. Kỳ thật chúng

ta như vậy không cũng khá tốt, không ở vào nơi đầu sóng ngọn gió, thực an toàn.”

“An toàn?” Lăng Trụ liếc mắt một cái vẻ mặt lấp lánh chính mình Tè Lạc trọng tâm lớn lên nói “An toàn cũng chỉ là tương đối nói, tại đây nhưng không có tuyệt đối an toàn, ngươi phải nhớ kỹ quá làm nổi bật cố nhiên không tốt, nhưng là quá mức với điệu thấp cũng sẽ bị người khác dẫm. Kỳ thật tại đây quan trọng nhất chính là Hoàng Thượng trong lòng nghĩ như thế nào, nếu là Hoàng Thượng tin ngươi, người khác nói cái gì đều là uổng phí.”

Tè Lạc gật gật đầu, lóe mắt lấp lánh sùng bái nói “A mã, ta cảm thấy ngươi hảo cao lớn nha!”

Lăng Trụ gõ Tè Lạc đầu một, sau đó phân phó nói “Tè Trân liền phải nhập tám a ca phủ nhóm vẫn là tránh đi điểm hảo.” Sau đó đối Tè Lạc nghiêm thanh nói “Tè Châu việc này ngươi không được lại nhúng tay.”

“A mã ngươi yên tâm, đã hoàn toàn suy nghĩ cẩn thận có một số việc ta thật sự bất lực.”

Lăng Trụ vỗ vỗ Tè Lạc vai nói “Cái kia ngự sử không phải tám a ca người thả Mẫn Thành cũng hỏi thăm, hắn hắn là cái người chính trực, ân, chỉ là có chút cỏ hủ mà thôi, Tè Châu chỉ cần không bị Lăng Thành liên lụy hắn là sẽ không có vấn đề.” Tè Lạc cười gật gật đầu biết Lăng Trụ sở dĩ như vậy lo lắng lực hỏi thăm việc này cũng là muốn cho chính mình yên tâm, kỳ thật chính mình vô luận lại như thế nào thích Tè Châu sẽ không vượt qua chính mình thân nhân.

Tè Lạc nằm ở trên giường chính ngủ đến thơm ngọt, đột nhiên cảm giác có người chính mình cái màn giường, hơn nữa có ánh sáng ẩn ẩn truyền đến, Tè Lạc mông mở to mắt, thấy Tần ma ma đang chuẩn bị đầy

tĩnh chính mình, nhẹ nhàng lắc lắc đầu lấy lại bình tĩnh lẩm bẩm nói “Tàn ma ma, đây là khi nào hắn là còn không có lượng đi!”

Tàn ma ma đem đài phóng tới phía trước cửa sổ gỗ đỏ trên bàn, sau đó đổi Tè Lạc nhẹ giọng nói “Cô nương hiện tại tài tử khi vừa qua khỏi, là thái thái trong phòng thuỷ ngọc nói quá có việc muốn tìm cô nương, nô tỳ lúc này mới đánh thức cô nương.”

Nghe thấy lời này, Tè Lạc lập tức thanh lại đây, sau đó sau đó bỗng nhiên ngồi dậy, vén lên cái ở trên người gầm vóc chăn mỏng, Tân ma ma vội vàng cúi người cắp Tè Lạc mặc vào giày, Tè Lạc nôn nóng hỏi “Thuỷ ngọc có hay không nói là chuyện gì?”

Tàn ma ma một bên hâu hạ Tè Lạc mặc quần áo một bên nói “Cô nương không cần quá lo lắng, tuy rằng thuỷ ngọc không nói gì thêm, chỉ là nô tỳ xem nàng biểu tình, hắn là không có gì đại sự.

”

Tè Lạc biết nếu là không có đại sự nói, ngạch nương cũng sẽ không khuya khoắt kêu chính mình, nhìn Tân ma ma còn muốn giúp chính mình chải đầu, Tè Lạc nhíu mày nói “Hiện giờ chính là cái gì trạng huống? Trói cái bím tóc là được.” Sau đó đem một cái tơ hồng đưa cho Tân ma ma.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 118

Khang Hi nhìn Lăng Trụ, ánh mắt âm trầm bình tĩnh, nói “Chỉ là cái gì?”

“Hoàng Thượng, Thái Tử gia dù sao cũng là ngài thân thủ dũng duc, sao có thể như thế bất hiếu? Nô tài xem hơn phân nửa là Thái Tử gia bên người người ý đồ gây rối, Thái Tử gia có lẽ căn bản là không biết tình đâu?” Sau đó lại nhìn thoáng qua Khang Hi, nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng có cầm vệ quân cùng Hộ Quân Doanh nơi tay, mặc cho ai cũng không thể nguy hại đến của Hoàng Thượng, lúc này vây quanh hoàng tử phủ, nô tài sợ nháo quá lớn, có tồn hại Hoàng Thượng uy danh.”

Khang Hi hít một hơi, qua lại đi lại lên, Khang Hi là không tin dận sẽ như thế bất hiếu, hắn rốt cuộc đối Thái Tử mong đợi rất sâu, huống chi hiện giờ cục diện chính là không thể loạn, vê giật mình

Khang Hi nhìn cửa đại điện, tràn ngập cảm hoài nói “Thái Tử đích xác sẽ không dận ở bãi săn đều không đành lòng bắn chết cho ăn mồi hổ, hắn là nhất tiếu trẫm một cái, lại là trữ quân, như thế nào sẽ phản bội trẫm đây?”

Lăng Trụ thở nhẹ ra một hơi, rốt cuộc lịch sử đại phuơng hướng vẫn là không cần thay đổi hảo, tiếp theo Khang Hi nói tra, Lăng Trụ nói “Hoàng Thượng, Thái Tử gia nhất định sẽ không phản bội của Hoàng Thượng, hắn nhất định là không hiểu rõ.”

Khang Hi nhìn thoảng qua Võ Đan, Võ Đan lúc này cũng hiểu được, Thái Tử hắn là sẽ không thất vị, cho nên cũng liên tục gật đầu nói “Hoàng Thượng, nô tài cũng cảm thấy Lăng Trụ đại nhân nói có lý, Thái Tử gia cũng là không hiểu rõ.”

Khang Hi nhìn nhìn ngoài điện có chút sáng lên tới sắc trời, phân phó nói “Võ Đan, ngươi mang theo trẫm thủ dụ đi cấm vệ quân, mệnh lệnh Dương Khang đem Tác Ngạch Đồ và dư đảng toàn bộ đều cho trẫm bắt lại, giao từ, trẫm muốn đích thân thẩm vấn.”

Võ Đan lãnh chỉ lui xuống, Khang Hi lại đối Lăng Trụ phân phó nói “Tù Hộ Quân Doanh tiếp nhận trẫm cấm cung phòng vệ trẫm là tin được ngươi, ngàn vạn đừng cho trẫm thất vọng!”

Lăng Trụ quỳ một gối xuống đất: Vừa nói nói “Thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, nô tài tuyệt đối sẽ không làm nguy hại Hoàng Thượng người bước vào cửa cung nửa bước.”

Khang Hi vừa lòng vỗ vỗ Lăng Trụ bàng, nói “Đi xuống an bài đi, dàn xếp hảo lại đến bồi trẫm hạ bàn cờ, trẫm cũng muốn nghe xem ngươi là như thế nào nuông chiều ngươi nữ nhi, trẫm xem kia nha đầu vẫn là không tồi.

”

Lăng Trụ lãnh chỉ ra cửa điện ở bậc thang không được sát cái trán hắn, Lăng Trụ cảm thấy chính mình toàn thân đều ướt đẫm, gió lạnh một thổi không khỏi đánh rùng mình một cái. Sờ sờ phanh phanh phanh nhảy lên thực mau trái tim tùy vào ám đạo, kia quái cổ nhân làm quan đều sống không lâu đâu? Như thế khẩn trương cảnh tượng chính mình cũng chịu không nổi đâu. Bất quá Lăng Trụ cảm thấy lần này thu hoạch vẫn là rất đại, ít nhất ở Khang Hi cảm nhận trung chính mình vị trí sẽ càng thêm củng cố.

Lại biểu đạt ái nữ chi tâm, Lăng Trụ phỏng đoán Khang Hi hắn là sẽ không tùy tiện cấp Tề Lạc chỉ hôn, chính thê chi vị xem ra là càng ngày càng vững chắc đến nỗi Dương Khang, Lăng Trụ không khỏi cong cong khóe miệng xem tiểu tử ngươi nỗ không nỗ lực.

Lăng Trụ mang theo Hộ Quân Doanh ấn Khang Hi ý chỉ tiếp nhận cầm cung phòng vệ, chờ đến dàn xếp không sai biệt lầm Lăng Trụ gọi tới Mẫn Thành nói “Ngươi tự mình đi ta trong phủ một chuyến, nói cho ta phu nhân kêu nàng không cần lo lắng, ta không có bất luận cái gì vấn đề.” Mẫn Thành gật gật đầu trụ lại tiếp theo phân phó nói “Ân, làm phu nhân cùng Tề Lạc bảo vệ tốt phủ môn mấy ngày kinh thành sẽ có chút loạn, kêu các nàng không cần ra ngoài quả có người nào tới cửa nói, cũng không cần thấy, hết thấy chờ ta trở về lại nói. Mẫn Thành, ngươi là ta tin quá ngươi, ta phu nhân cũng gặp qua ngươi, cho nên liền phiền toái ngươi, ngươi đi nhanh về nhanh, này cũng không rời đi ngươi, ngươi muốn cẩn thận một ít, chỉ cần qua trận này phong ba, chúng ta Hộ Quân Doanh, ân, ngươi hắn là minh bạch.”

“Đại nhân, ngài yên tâm, ti chức nhất định đem mang cho phu nhân. Lần này chúng ta Hộ Quân Doanh công lao tuyệt đối không chạy thoát được đâu, ngài liền thỉnh hảo đi.” Mẫn Thành hạ giọng nói.

Lăng Trụ điểm điểm, liền đi bời Hoàng Thượng chơi cờ. Mẫn Thành tự mình đi tới tử túc phủ, đem Lăng Trụ nói mang cho Đổng thị cùng Tề Lạc, Đổng thị vừa nghe, liền vuốt ngực thở dài một cái, cả người có chút vô lực xui lơ ở ghế trên. Tề Lạc tự mình cấp Mẫn Thành đồ một ly trà thủy nói “Thật là đa tạ Mẫn Thành đại nhân, còn làm phiền ngươi tự mình chạy một chuyến.”

Mẫn Thành chính là biết Tề Lạc Lăng Trụ cảm nhận trung địa vị, cho nên vội vàng đứng dậy, tiếp nhận nước trà nói “Cô nương nói chính là nào nói, này đảm đương không nỗi gì đó, nếu là không có đại nhân, cũng không

có ta hôm nay địa vị. Cô nương nếu là có cái gì phân phó liền cứ việc nói, ta nhất định mang cho Lăng Trụ đại nhân.”

Đồng thị nghe xong hơi há mồm muốn nói chuyện, Tề Lạc giành trước nói “Mẫn Thành đại nhân khách khí, a mã chính là vẫn luôn thực tín nhiệm ngươi, chúng ta biết a mã hết thảy đều hảo cũng liền an tâm rồi, a mã vì Hoàng Thượng tận trung chúng ta cũng là duy trì, ân, ngươi liền đối a mã nói, trong nhà hết thảy đều hảo, chúng ta sẽ ấn a mã phân phó làm.”

Mẫn Thành một hơi uống quang nước trà, sau đó liền cáo từ. Đồng thị nhìn Tề Lạc nói “Vì cái gì không cho ta nói hai câu lời nói?”

Tề Lạc xoa Đồng thị bả vai, thê nàng mát xa thả lỏng, nhẹ giọng nói “Có chút lời nói, vẫn là làm trò a mã mặt nói mới hảo, Mẫn Thành lại như thế nào cũng là người ngoài, chúng ta biết a mã hết thảy đều hảo không phải được rồi?”

Đồng thị vui mừng vỗ vỗ Tề Lạc, nhắm mắt lại hưởng thụ nữ nhi mát xa nói “Cũng may có ngươi ở ta bên người, nếu không, ta khả năng thật sự chịu không nổi, này một đêm chính là vất vả ngươi.”

Tề Lạc thanh thanh giọng nói, này một đêm, Tề Lạc vẫn luôn đều ở bồi chính mình mẫu thân nói chuyện, phân tán nàng lực chú ý, Tề Lạc nhưng cho tới bây giờ không nghĩ tới chính mình vẫn là rất có thể nói, bất quá có thể được đến phụ thân bình an không có việc gì tin tức, như thế nào đều là đáng giá. Xem Lăng Trụ ý tú, Tề Lạc biết trong kinh là muốn phát sinh đại sự, chỉ là chuyện gì đâu? Tề Lạc nghiêng đầu nghĩ, thật là không có manh mối, Tề Lạc âm thầm hối hận vì cái gì chính mình lúc trước không có lựa chọn lịch sử chuyên nghiệp đâu, tuy nói ở hiện đại không hảo tìm công tác, nhưng là ai có thể nghĩ đến các nàng một nhà có thể xuyên qua đến thanh triều đâu! Hối hận nha, hối hận! Tề Lạc vỗ vỗ chính mình đầu.

Chương 141 Khang Hi vi hành

Nhìn Dương Khang suất lĩnh cầm vê quân giam cầm Tác Ngạch Đồ và dư đảng, kinh thành người trong, sợ một khai phủ môn, cầm vê quân liền đứng ở chính mình trước mặt. Thái Tử cũng hoảng sợ, chủ động đến Khang Hi kia đi thỉnh tội, Khang Hi lại không có quá nhiều khó xử Thái Tử, đối hắn rất là hòa ái. Thái Tử thấy như vậy cục diện cũng không khỏi ổn định tâm thần, chỉ là rốt cuộc hắn cùng Tác Ngạch Đồ dắt kéo quá sâu, cho nên Thái Tử hiện tại chính là thập phần an phận. Tám a ca thấy loại tình huống này không khỏi mặt lộ vẻ đặc sắc, kỳ thật lần này sự có thể nhanh như vậy đã bị Khang Hi biết, tám a ca cũng là công không thể không.

Lăng Trụ đứng ở triều hội thượng, nghe Khang Hi liệt kê từng cái Tác Ngạch Đồ tội trạng, nhìn trộm đánh giá mỗi người hoàng tử, thấy tám a ca đặc sắc, Lăng Trụ âm thầm lắc đầu, lấy Khang Hi như thế khôn khéo người lại như thế nào sẽ không biết tám a ca tâm tư đâu? Lăng Trụ lại nhìn nhìn lệ thuộc Thái Tử đảng Tử a ca, dận cung thường lui tới giống nhau không có chút nào biến hóa, nghĩ đến cùng Khang Hi chơi cờ khi, Khang Hi đối Tử a ca đánh giá, Lăng Trụ không khỏi cảm thấy khả năng lúc này dận cũng đã ở Khang Hi trong lòng để lại ấn ký.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 119

Tề Lạc ôn ôn tâm thần, cúi đầu nhẹ giọng nói “Nô tỳ đáng chết, ở vạn tuế
gia trước mặt thất lễ, nô tỳ đi đổi thân chính trang lại đến kiến giá.” Tề
Lạc thật vất vả nghĩ tới lý do, muốn cáo lui.

Khang Hi làm sao như thế xung nàng ý tay nói “Không cần, trẫm xem
người này thân trang phục vẫn là rất hợp vờn trung tình xảo.”

Khang Hi tản bộ đi ở mặt Lăng Trụ nhìn thoáng qua Tề Lạc, chỉ có thể
bất đắc dĩ nhỏ giọng nói “Trước như vậy đi, mau cùng thương.” Sau đó cẩn
thận mà nhanh chóng dặn dò nói “Ít gây chuyện, ít nói lời nói.” Tề Lạc
nghe xong liên tục gật đầu, Tề Lạc thà rằng chính mình hiện tại có thể ẩn
thân mới hảo đâm, đồng thời đổi mặt hai đời để vương, cái loại này áp lực
thật không phải người bình thường có thể thừa nhận.

Khang Hi đi tới thêu lâm, nhìn nhìn ma trạng bàn đá thạch đôn, ngồi
xuống, ngắm liếc mắt một cái bàn cờ, đối Tề Lạc hỏi “Người này bàn cờ
hạ chính là đủ đặc biệt, lấy trẫm xem ra, hoàn toàn liền không đáng tin cậy
sao.”

“Nô tỳ cờ nghệ không tinh, làm Hoàng Thượng chê cười.” Tề Lạc nhẹ
giọng mà quy củ trả lời nói.

Uống người hầu bưng lên trà, Khang Hi bưng chén trà té đánh giá nỗi
lên bàn cờ bô cục, buông chén trà không khỏi sững sốt một chút, chỉ vào

kia viên quân cờ nói “Này viên cờ nhưng thật ra rất chủ động sao? Người lúc ấy là nghĩ như thế nào?”

Tề Lạc giương mắt xem, nhẹ giọng nói “Nô tỳ lúc ấy chỉ là tùy tay hạ, không có gì đặc biệt ý tưởng.”

Khang Hi nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, đem kia về phía trước đầy hai bước, đặt ở chính xác vị trí, nhẹ giọng nói “Có một số việc vẫn là đến nghe trãm mới được.”

Tề Lạc cúi đầu không dám lại nói cái, nàng cảm thấy Khang Hi giống như thật sự có thể xuyên qua nàng nội tâm giống nhau. Khang Hi đối Lăng Trụ nói “Ngươi vườn tu không tồi, thật là có chút nhàn nhã thanh đạm cảm giác, trãm đi đạo nhiều như vậy vườn chưa từng thấy quá như vậy.”

“Nô tài vườn chỉ là nhiều chút dã thú mà thôi.” Lăng Trụ khiêm tốn nói.

Khang Hi nhìn cúi đầu quy củ đứng Tề Lạc, cong cong khoe miệng, xem ra vườn này lại là nha đầu này chủ ý, Lăng Trụ đối nha đầu này thật đúng là đau súng không thôi đâu.

Khang Hi vẻ mặt ôn hoà đối Tề Giác nói “Còn tuổi nhỏ, còn biết thương lương Chu Du?”

Tề Giác nâng đầu kiêu ngạo nói “Đó là đương nhiên, tỷ tỷ trả lại cho ta nói thật nhiều chuyện xưa đâu, những cái đó chuyện xưa nhưng dễ nghe, Cầu Cầu còn biết rất nhiều danh nhân đâu!”

“Danh nhân?” Khang Hi có chút kinh ngạc hỏi.

Tề Lạc đầu càng thấp, muốn giữ chặt Cầu Cầu đã là không có khả năng, “Danh nhân, chính là nổi danh người nha! Tỷ tỷ nói qua, làm danh nhân

chính là rất khó đến, làm danh nữ” Tề Lạc che lại Cầu Cầu miệng, nhẹ giọng nói “Đây là Hoàng Thượng, chính là lợi hại nhất người kia, ngươi nhưng ngàn vạn không cần nói bậy lời nói.”

Khang Hi nhìn xem Tề Lạc, có chút không vui nói “Đây là có chuyện gì? Vì cái gì không cho hắn nói?”

Tề Lạc ngây ngô cười nói “Hồi Hoàng Thượng nói, Cầu Cầu, không, Tề Giác hắn còn nhỏ, có chút thuyết minh không rõ, sợ va chạm đến Hoàng Thượng, thỉnh Hoàng Thượng chuộc tội.”

“Trẫm xem hắn chính là rất cơ linh, làm hắn tiếp theo nói.”

Tề Giác nhìn xem Tề Lạc sắc mặt, sau đó nói “Tỷ tỷ nói qua, nhất nổi danh người muôn từ nhỏ làm lên, hơn nữa không thể kiêu ngạo, tinh giống trọng vĩnh giống nhau.” Tề Lạc nghe xong thở phào nhẹ nhõm, nàng chính là thật sợ Cầu Cầu câu kia, làm danh nữ nhân càng khó cung xuất khẩu, cũng may hắn còn tính cơ linh.

“Còn biết Thương Trọng Vĩnh?” Khang Hi nhìn xem Lăng Trụ nói “Xem ra ngươi cái này con vợ cả cũng giáo dục không tồi.”

“Nô tài đắm đương không nổi Hoàng Thượng khích lệ, Tề Giác chỉ là có chút tiểu thông minh mà thôi.”

Khang Hi nhìn Tề Lạc nói “Không, ngươi giáo dục thực hảo, trẫm thực vừa lòng.” Sau đó đối Lý Đức Toàn nói “Đem trẫm ngự bút thân đê cây quạt thường cho Tề Giác.”

Tề Lạc lôi kéo Tề Giác quỳ xuống, nói “Nô tỳ tạ chủ long ân.” Sau đó từ Lý Đức Toàn trong tay tiếp nhận cây quạt.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 120

“Ngươi có kia vận khí sao? Tính, Hoàng Thượng ái nghĩ như thế nào liền nghĩ như thế nào đi, ngươi càng xuất sắc Hoàng Thượng liền càng sẽ không dễ dàng ủy khuất ngươi, chỉ là hiện giờ chúng ta vẫn là an phận điểm hảo, ngươi nhớ rõ ngàn vạn không cần lại gặp phải điểm động tĩnh tới.”

Tè Lạc liên tục gật đầu, cũng hướng Lăng Trụ kính cái quân lễ nói “Thỉnh a mã yên tâm, ta tuyệt đối sẽ thành thành thật thật, chỉ cần Hoàng Thượng không hề vi hành là được, bằng không ở nhà cũng không chiếm được thoái mái mà lời nói, cuộc sống này thật là vô pháp qua.”

Lăng Trụ thở dài một hơi vỗ vỗ Tè Lạc đầu, hắn kỳ thật cũng cảm thấy hiện tại loại này cục diện đối Tè Lạc trói buộc có chút đại, chỉ là vì nàng khuê dự cũng chỉ có thể như thế, Lăng Trụ quyết định vẫn là muốn nhiều đau nàng một ít mới hảo.

Về tới Tử Cấm Thành, ngồi ở Đông Noãn Các trung, nhìn nhìn ở bên cạnh Dận Chân rất là vững vàng bung khắc hoa sứ men xanh tách trà có nắp chén trà, làm bộ thực tùy ý hỏi “Ngươi hôm nay có cái gì ý tưởng?”

Dận Chân ánh mắt lập loè một chút nói “Hồi Hoàng A Mã, nhi tử cảm thấy Hoàng bá phụ nhất định sẽ nhịn qua này một quan, Hoàng A Mã không cần quá mức lo lắng.”

Buông chén trà, Khang Hi có chút bất đắc dĩ nói “Dụ thân vương sự, trẫm trong lòng hiểu rõ, chỉ là ngươi tính tình này rốt cuộc là tùy ai? Trẫm nhớ rõ khi còn nhỏ ngươi không phải như thế, khi đó ngươi vẫn là rất” Khang Hi nghĩ tới kia sự kiện, nhàn nhạt thở dài một hơi, nhìn dận nói “Ngươi, ngươi như vậy cũng, nàng càng có thể yên tâm chút, chỉ là hảo hảo đi theo Thái Tử, vì trẫm hảo hảo mà ban sai, Hộ Bộ trẫm liền giao cho ngươi, đừng cho trẫm thất vọng, trẫm đáp ứng sự là sẽ không quên.”

Dận Chân rũ xuống mi mắt, nhẹ giọng nói “Toàn bằng Hoàng A Mã làm chủ.”

Nhin dận rời đi bóng dáng, Khang Hi than nhẹ một tiếng, sau một lúc lâu không có nói nữa. Nhìn nhìn đặt ở trên bàn y thư, Khang Hi có chút buồn cười nói “Cái này Lăng Trụ thật đúng là cả gan làm loạn đâu? Nếu là Dương Khang ra cái gì vấn đề, kia trẫm Vương huynh nhất định sẽ cùng hắn liều mạng, hắn tìm Dương Khang chính là tìm thật lâu.” Sau đó nghĩ Dương Khang quật cường bộ dáng, cảm thấy này đối phụ tử thật là có ngao.

Lý Đức Toàn nhìn khang tâm tình không tồi, cũng không khỏi xen vào nói “Mặc kệ nói như thế nào, Lăng Trụ đại nhân thật đúng là cái hảo phúc khí người đâu, bằng không cũng cứu không đến Dương Khang đại nhân.”

Khang Hi mở ra y thư nhìn lên, phát hiện bên trong có mấy trương trợ cấp tân trang giấy, cầm lấy nhìn nhìn, mặt trên là từng hàng thanh tú bút lông tự, nghĩ tới lúc ấy Lăng Trụ biểu tình, vỗ vỗ thư, nhẹ giọng nói “Xem ra Hữu Phúc khí gan lớn vẫn là cái kia nha đầu nha, như vậy, trẫm chưa từng thấy quá.” Sau đó đối Lý Đức Toàn phân phó nói “Đem Thái Y Viện chính đường gọi tới.”

Chỉ chốc lát cái thái y, quỳ gối Khang Hi trước mặt, Khang Hi nghiêm thanh hỏi “Dụ thân vương bệnh các ngươi rốt cuộc có hay không cái chương trình? Trẫm xem chính là càng ngày càng nặng, nếu dụ thân vương huynh xảy ra chuyện gì, trẫm muốn các ngươi còn có ích lợi gì?”

Thái y run rẩy nói “Hoàng Thượng, nô tài đáng chết, vương bệnh thật sự là có chút cái khó trị, nô tài tài hèn học ít thật sự là bất lực, nô tài đáng chết.”

“Các ngươi có phải hay không giác trẫm không dám giết các ngươi? Nô tài đáng chết, trẫm không muốn nghe lời này, dụ thân vương đó là trẫm hoàng huynh, các ngươi nếu là trị không hết hăn, trẫm khiếu cho các ngươi ứng câu nói kia.”

Kia mấy cái thái y liên tục dập đầu, không ngừng kể ra dụ thân vương chứng bệnh khó trị, Khang Hi xoa xoa cái trán nói “Hảo, không cần lại sǎo.” Sau đó đối Lý Đức Toàn phân phó nói “Đem này mấy quyển y thư cấp này đó lang băm nhìn xem, cũng làm cho bọn họ trường điểm kiến thức.”

Thái y tiếp y thư, quỳ xuống đất nhẹ nhàng phiên động lên, vừa thấy sách này nên có chút năm đầu, nguyên bản coi khinh tâm, thấy những cái đó có chút mơ hồ phương thuốc, cũng tùy vào trước mắt sáng người, run rẩy nói “Hoàng Thượng, này đó y thư đều là Dược Vương bản đơn lẻ nào, có lẽ có trị liệu dụ thân vương chứng bệnh phương thuốc đâu, liền tính không thể hoàn toàn chữa khỏi, nhưng là giảm bớt bệnh tình vẫn là có thể làm được, này thật là trời phù hộ Hoàng Thượng, trời phù hộ dụ thân vương, trời phù hộ đại thanh đâu.”

Nghe xong thái y nói, Khang Hi cũng không khỏi nhẹ nhàng thở ra, rốt cuộc dụ thân vương bệnh giống như có chút chuyển cơ, “Nếu như vậy, trẫm liền đem này hai bốn y thư giao cho các ngươi, các ngươi một lần

nữa sao một chút, này bản đơn lẻ là Lăng Trụ dâng lên, trẫm còn hữu dụng, mặt trên những cái đó tân viết phuong thuốc các ngươi cũng muốn hảo hảo nghiên cứu một chút, trẫm xem những cái đó được thiện vẫn là rất có đạo lý.”

Thái y liên tục gật đầu, Khang Hi phát phất tay nói “Nếu như vậy các ngươi còn cứu không được dụ thân vương, kia trẫm tuyệt đối sẽ không dễ dàng mà tha của các ngươi.”

Khang Hi uống nước trà, nghĩ sự tình hôm nay, ở dụ thân vương phủ khi, dụ thân vương muốn nói lại thôi, Khang Hi vẫn là có chút minh bạch, chỉ là cũng chỉ có thể ứng đối qua đi, hiện tại cứu dụ thân vương có hy vọng, Khang Hi cũng không khỏi thở phào một hơi, rốt cuộc Khang Hi biết chính mình thiếu dụ thân vương chút tình cảm. Bất quá nếu là không có Dận Chân câu kia, ‘ Dương Khang giống như chính là Lăng Trụ cứu đến ’, Khang Hi cũng sẽ không hứng khởi đi Lăng Trụ phủ tâm tư.

Không nghĩ tới lần này Lăng Trụ phủ, thật đúng là làm Khang Hi thu hoạch pha phong, không ngừng là được đến hai bốn y thư, hơn nữa Tề Lạc lãnh Tề Giác xuất hiện cảnh tượng, thật đúng là rất làm Khang Hi tâm động. Khang Hi nghĩ đến Lăng Trụ biểu tình, không khỏi buồn cười thầm hùn nói ‘ cát giấu cho rằng trẫm cũng không biết? Có một số việc ngươi muốn tránh, trẫm còn không đáp ứng đâu? ’

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Khang Hi phân phó nói “Nghĩ chỉ, Lăng Trụ dạy con có cách, hiến y thư có công, tấn chức vì” Khang Hi trầm tư một chút, sau đó nói tiếp “Thưởng nhất đẳng tử tước song thực bổng, lệnh ban nội chế trang sức hai bộ.”

Khang Hi nhìn Lý Đức Toàn liếc mắt một cái, Lý Đức Toàn sáng tỏ gật gật đầu, Khang Hi vừa lòng cười cười, Lý Đức Toàn sử dụng tới vẫn là

không tồi, hơn nữa miệng lại nghiêm, đây mới là đề cho Khang Hi vừa lòng địa phương.

Chương 143 sơ hiện manh mối

Nhìn Khang Hi ban thường trang sức, Tề Lạc sau một lúc lâu không nói gì, tuy rằng mấy thứ này trí xinh đẹp, chính là có đôi khi ngự tú đồ vật nhiều, ngược lại liền không cảm thấy mới mẻ, quan trọng nhất chính là Tề Lạc hiện tại đối Khang Hi ý tưởng cân nhắc không ra. Tề Lạc đắp lên hộp, đối Tân ma ma phân phó nói “Hảo sinh thu hồi đến đây đi.”

Tân ma ma tiếp nhận hộp nhẹ giọng hỏi “Cô nương là không mừng này đó trang sức sao? Đây đều là nội ché tinh phẩm đâu, có vài món chính là hoàng tử phúc tấn đều không chiếm được.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 121

Tiền lão bản nhẹ giọng đối đáp phân phó nói “Đem những cái đó tân tiến, cô nương thích đều bày ra tới, phải hảo hảo hầu hạ cô nương, vạn không thể có chút chậm trễ.” Tiểu nhị liên tục gật đầu.

Tích nguyệt tới khi càng coi trọng Tây Dương họa, tuy rằng Tề Lạc đã từng cưng tặng nàng mấy bức, nhưng là tích nguyệt vẫn là bước nhanh đi đến tranh Tây bên cạnh cẩn thận quan sát lên. Tề Lạc thấy loại này tình cảnh tùy vào lắc đầu cười khẽ lên “Thật không hổ là họa sĩ chi danh đâu!”

Nhã Tình lôi kéo cùng đến rồi bày biện thủy tinh chế phẩm địa phương, thấy hình thái khác nhau tiểu ngoạn ý, Nhã Tình không khỏi cười cong mắt, nói “Vẫn là cùng ngươi tới tương đối hảo, bằng không nào có nhiều như vậy mới mẻ đồ vật nha.”

“Xem ngươi nói lão bản bán ai mà không bán? Còn có thể đặc thù chiêu cố ta không thành?”

Nhã Tình cầm một cái thủy tinh hoa nói “Chính là chiêu cố ngươi, ai không biết nhà này cửa hàng lão bản cùng ngươi a mã quan hệ hảo!”

“Ta a mã chỉ ở trước kia đưa tiền lão bản ra cái chủ ý mà thôi có ngươi nói như vậy nghiêm trọng?” Sau đó đe sát vào Nhã Tình nhẹ giọng nói “Tiền lão bản là đại đi về phía đông chủ sự người chi nhất, cũng không

phải là cái nhân vật đơn giản đâu đi về phía đông chính là thuộc về khang thân vương phủ.

”

“Thì ra là thế nha, khó cái này cửa hàng là càng khai càng rực rõ đâu.” Nhìn xem Tè Lạc nói “Bất quá ngươi a mā cũng thật là ghê gớm, không cầm có thể chưởng binh còn có thể cấp này lão bản ra chủ ý, nếu không phải quy định mãn người không được kinh thương, Lăng Trụ đại nhân khả năng sẽ càng có tiền tài một ít, bất quá Lăng Trụ đại nhân ánh mắt xác thật không tồi, chờ đã có không nhất định phải đi nhà ngươi suối nước nóng thôn trang nhìn xem.”

Tè Lạc vội vàng khiêm tốn nói “Việc này cũng là vừa vặn, nào có bên ngoài nói như vậy tà hồ? Người nếu là thích phao suối nước nóng nói, sang năm mùa đông ta thỉnh các ngươi đi thôn trang thương. Chỉ là sang năm tích guyệt hắn là sẽ gả chồng đi?”

Nhã Tình nhìn chung quanh không có gì người, buông bình hoa nhẹ giọng nói “Việc này khả năng muốn định rồi đi, A Linh A Đại người giống như hướng mā tè đại nhân xin cưới đâu?”

“A Linh A Đại người?” Tè Lạc giật mình nói, sau đó khẩn trương lôi kéo Nhã Tình thấp giọng nói “Việc này định rồi sao? Là A Linh A Đại người cho con hắn cầu hôn sao?”

Nhã Tình buồn cười nói “Như thế nào? Hy vọng tích guyệt gả tiến các ngươi Nữu Hỗ Lộc tộc? Tích guyệt khả năng sẽ đương ngươi tộc tẩu đâu. Bất quá ta nghe nói giống như ngươi đường bá phụ Lăng Thành cũng vì hắn trưởng tử hướng mā tè đại nhân đe qua thân, tóm lại ngươi cùng tích guyệt vẫn là rất có duyên phận.” Sau đó liền lo chính mình thường thức khởi trước mặt thủy tinh phẩm.

Tề Lạc hiện giờ là một chút tâm tình cũng đã không có, có tâm nhắc nhớ chính là nghĩ đến chính mình đáp ứng phụ thân nói, huống chi nếu là nói cũng không có người tin tưởng nha. Tề Lạc âm thầm thầm nghĩ, vì cái gì chính mình luôn là ở vào lưỡng nan hoàn cảnh đâu? Nhìn xem còn ở cẩn thận thường thức tranh Tây tích nguyệt, Tề Lạc nắm chặt nắm tay, mã tè đại nhân hắn là không có như vậy hò đồ đi, hắn rốt cuộc ở Ung Chính triều cũng là trọng thần nha.

Nhã Tình ngẩng đầu nhìn Tề Lạc có chút trăng bêch sắc mặt hỏi “Ngươi làm sao vậy?”

Tề Lạc lắc đầu nói “Không có gì, ngươi trước chậm rãi xem, ta đi trước thấu khâu khí, này cũng quá buồn chút.” Sau đó liền hướng ra phía ngoài mặt đi đến, Nhã Tình nghi hoặc lắc đầu, có đôi khi Tề Lạc vẫn là rất kỳ quái.

Đi tới ngoại thất Tề Lạc chọn một cái sang bên ghế dựa ngồi xuống, tiểu nhị cấp Tề Lạc thượng trà, liền tay chân nhẹ nhàng lui xuống, Tề Lạc vạch trần bạch sứ tách trà có nắp chén trà nghe cảm thấy cái này lá trà hắn là không tồi, ít nhất nghe lên vẫn là rất hương, chỉ là tưởng tượng đến Nhã Tình nói, Tề Lạc không có tâm tình đắp lên chén trà.

Lúc này Dương Khang từ bên ngoài đi đến, hắn hiển nhiên không có nhìn đến ngồi ở góc trung Tề Lạc, mà là trực tiếp đối diện lão bản nói “Lão bản, ta định đồ vật ngươi chuẩn bị tốt sao?”

Tiền lão bản thấy Dương Khang vội vàng cung kính mà nói “Hồi Dương Khang đại nhân nói, đã vì ngươi chuẩn bị tốt, ngài tùy thời có thể lấy hóa, chỉ là kia kiện đồ vật rất đại, tiểu nhân cho ngươi đưa đến trong phủ?”

Dương Khang gật gật đầu, nói “Trừ bỏ cái này ngươi lại chọn một ít mới lạ đồ vật, đều đưa đến ta trong phủ, ngươi yên tâm, không thể thiếu ngươi chỗ tốt.”

Lúc này một cái cao ngạo quản gia dạng người ngạo mạn đi đến, Dương Khang vừa thấy liền thân mình run lên, Tè Lạc thấy Dương Khang nắm chặt nắm tay. Tiền lão bản tiến lên nói “Nha, cái gì phong đem ngài thổi tới?”

Người nọ nhìn Dương Khang không khỏi sững sốt một chút, sau đó không thay đổi cao ngạo nói “Gia chủ tử muôn một ít Tây Dương nước hoa, ngươi này có hay không?”

Tiền lão bản gật đầu nói “Có, có, có rất nhiều hình thức đâu? Không biết phúc tấn thích nào một loại? Thỉnh tổng quản đi vào hảo hảo mà tuyển tuyển, nô tài nhưng không hiểu phúc tấn yêu thích.”

Người nọ lại nhìn Dương Khang liếc mắt một cái theo tiền lão bản đi vào, Dương Khang ngốc ngốc đứng ở kia, nắm tay nắm chặt gắt gao, sắc mặt thập phần khó coi, Tè Lạc cảm thấy Dương Khang trong ánh mắt tơ máu đều tuôn ra tới giống nhau, nhìn thập phần làm cho người ta sợ hãi. Hắn sẽ không bạo mạch máu đi, Tè Lạc vội vàng đứng lên, đi vào Dương Khang bên người nhẹ giọng nói “Dương Khang đại nhân? Dương Khang đại nhân?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 122

Đồng thị tiến lên ôm Tè Lạc nói “Đây là làm sao vậy? Cùng chúng ta có cái gì không thể nói? Nhìn dáng vẻ của người chính là có việc?”

Tè Lạc dựa hướng về phía chính mình mẫu thân, nhẹ giọng đem tích guyệt sự nói ra tới, Đồng thị nhìn xem Lăng Trụ nói “Ngươi kia có cái gì tin tức sao? Gần nhất ta cùng Đồng Ngạc thị không có đã gặp mặt, không biết nàng còn có này tâm tư đâu? Nàng đứa con này nào xứng thượng tích guyệt?”

Lăng Trụ vỗ vỗ Tè Lạc đầu nói “Đừng khốn sở, ta cũng là không phải một hai phải bức ngươi không thể, ta chỉ là muốn cho ngươi nghĩ nhiều tưởng, ta chủ yếu là sợ ngươi có hại.” Sau đó lại cẩn thận nghĩ phân tích nói “Kỳ thật việc này không có như vậy phức tạp, Lăng Thành đó là bạch tưởng, mã tề tuyệt đối sẽ không đem chính mình đích nữ đính hôn cho con hắn, đến nỗi A Linh a kia, ta phảng phát nghe nói, con hắn đều đã cưới quá thê, rót cuộc hắn kia chính là Quốc công phủ, Hoàng Thượng vẫn là có chi hôn, lại nói như thế nào, mã tề đại nhân cũng sẽ không bạc đãi nữ nhi là được huống chi mã tề, ha hả, mã tề cũng không thấy đến chính là đáng tin Lăng Trụ đối Tè Lạc dựng lên bát tự.

Tè Lạc ở Đồng thị trong lòng ngực, ngẩng đầu lên, nhìn xem Lăng Trụ thủ thế nháy mắt, Lăng Trụ tới gần nàng nhẹ giọng nói “Hắn chính là tương lai trọng thần, lấy vị kia nhiều cá tính tới nói, nếu là thật là đáng tin, còn có thể trọng dụng hắn? Cho nên mã tề nha tuyệt đối không đơn giản,

huống chi mặc kệ nói như thế nào tính tích nguyệt gả cho A Linh a nhi tử, kia tương lai vị kia nhất định sẽ xem mă tè mặt mũi. Bất quá ta nghĩ như thế nào mă tè đại nhân đều sẽ không như vậy bốn.”

Tề Lạc càng chịu đả kích, ôm Đống thị cỗ làm nũng nói “Này đó ta hắn là có thể tưởng đến nha, tại sao lại như vậy đâu? Ngạch nương, ta có phải hay không biến bốn, có phải hay không?”

Lăng Trụ nhéo nhéo Tề Lạc nhăn khuôn mặt cười nói “Ngươi nha, là quan tâm sẽ bị loạn, ta đã sớm cùng ngươi đã nói gặp chuyện muôn bình tĩnh, ngươi nha, tuy rằng sửa lại không ít, nhưng là vẫn là có chút coi khinh cỗ nhân trí tuệ, ân túc nỗ lực lên.”

Nhin Lăng Trụ kiêu ngạo bộ dáng, Tề Lạc lóe lóe đôi mắt, hướng hắn thè lưỡi, nhưng là Tề Lạc tại nội tâm vẫn là đem Lăng Trụ nói nhớ kỹ. Tề Lạc lại nghĩ tới Dương Khang sự, nhẹ giọng nói “A mă cảm thấy Dương Khang, ân nên là thiết mū vương nhi tử, chúng ta cánh phiến có chút đại.”

Lăng Trụ cảm thấy hứng thú hỏi “Là cái nào vương phủ?”

Tề Lạc lắc đầu nói “Này còn nhìn không ra đã tới hắn xuất thân tuyệt đối cao, tương lai vô cùng có khả năng sẽ là thiết mū vương nhiên Hoàng Thượng sẽ không như thế tín nhiệm hắn.” Lại có chút tiếc nuối nói “Ai, nếu là thật là nói vậy, ta tương đối thích có một số việc thật đúng là rất phúc tạp.”

Lăng Trụ nghe xong trong lòng âm thầm tính toán, là thật là thiết mū vương nói, Tề Lạc tương lai gả cho Dương Khang cũng là tốt, chỉ là nghĩ đến Khang Hi biểu tình, vẫn là có chút lấy không chuẩn. Nhẹ giọng nói “Việc này vẫn là nhìn lại đi, chúng ta cánh đương nhiên phiến mãnh, ta nghe nói dù thân vương bệnh tình giống như bởi vì kia hai bốn y thư có

chút chuyển biến tốt đẹp đâu, bằng không Hoàng Thượng cũng không có tâm tình ra kinh.”

Tề Lạc không khỏi cảm thán hiệu ứng bướm bướm, lại qua mấy ngày, Tề Lạc trên đầu đinh quyến sách, chính ăn mặc bình hoa để đi tới đi lui, Hồng Anh tiến vào nói “Cô nương, thái thái khiến người tới nói, dụ thân vương phúc tấn và thế tử tự mình tới cửa, thái thái ý tứ muôn cho cô nương trông thấy.”

Tề Lạc vừa nghe, trên đầu thư lièn rơi trên mà, Tân ma ma bất đắc dĩ nói “Ôn trọng, ôn trọng, cô nương vẫn là muôn trâm ổn một ít mới được.” Tề Lạc cười cười, nhìn nhìn chính mình trang phẩn, nhẹ giọng hỏi “Tân ma ma, ta nhớ rõ ngươi đã nói dụ thân vương phúc tấn thích đơn giản, ta như vậy hẳn là còn không tính thát lẽ đi.”

Ma nhìn nhìn, vẫn là lôi kéo Tề Lạc ngồi xuống, làm lại trang điểm, nói “Tuy rằng phúc tấn không mừng quá yêu diễm, nhưng là cô nương này thân vẫn là đơn giản chút.” Một lần nữa sơ cái tiếu cầm đầu, Tân ma ma lại chọn vài món dụ thân vương đưa đầu thoa mang ở Tề Lạc trên đầu, sau đó lại tìm tam đối Hoàng Thượng ban thưởng khuyên tai cùng hoa tai, nhẹ giọng nói “Đeo dụ thân vương đưa trang sức là tỏ vẻ đối vương phủ kính ý, nhưng là cũng không thể quá mức, cho nên hơn nữa một ít Hoàng Thượng ban thưởng, như vậy mới có thể hiện ra cô nương tôn quý tới, dụ thân vương phúc tấn lần đầu tiên tới cửa, là muôn trang trọng chút, trăm triệu không thể mất lễ.” Sau đó lại cẩn thận dặn dò Tề Lạc nói “Tuy rằng dụ thân vương phúc tấn không có con vợ cả, nhưng là vẫn là rất được dụ thân vương coi trọng, thế tử gia đối nàng cũng thực tôn trọng.”

Tề Lạc gật gật đầu, trọng thay đổi một kiện màu tím nhạt trang phục phụ nữ Mãn Thanh, Tân ma ma trên dưới đánh giá một chút, vừa lòng gật gật đầu, mới phân phó Hồng Anh đám người hảo hảo mà hầu hạ Tề Lạc hướng phòng khách đi đến.

Tè Lạc thấp vào cửa, quy củ ngồi xổm thân hành lễ nói “Phúc tấn cát tường.” Sau đó cẩn thận ăn mặc bình hoa để chậm rãi đứng ở Đống thị phía sau, cảm giác được Bảo Thái nhìn chăm chú, Tè Lạc cũng không có nhìn về phía Bảo Thái, chỉ là đạm cười.

Dụ thân vương phúc tấn cũng nghe nói qua Tè Lạc tên tuổi, tuy rằng nàng tên tuổi không thịnh, nhưng là dù sao cũng là Hoàng Thượng sủng thần ái nữ, hơn nữa Thục Viện ở dụ thân vương phủ lại đã từng thương quá Tè Lạc, lúc ấy phúc tấn chính là đối dụ thân vương xử phạt Thục Viện cảnh tượng kỵ úc hãy còn mới mẻ, luôn luôn đau súng Thục Viện đến không được dụ thân vương đã phát hảo một đốn hỏa khí, thậm chí đối Bảo Thái thân sinh ngạch nương đều đã phát hỏa. Theo sau lại tự mình đăng Lăng Trụ môn nhận lỗi, thậm chí còn tặng rất nhiều dụ thân vương đều thực quý trọng trang sức, này một đợt một đợt đánh sâu vào đối phúc tấn tới nói chính là có chút đại, cho nên thấy Tè Lạc phúc tấn không khỏi cẩn thận đánh giá một phen, nhìn Tè Lạc trên đầu rõ ràng xuất từ vương phủ trang sức, vừa lòng nói “Cô nương này nhìn chính là cái Hữu Phúc khí, thật là thảo hỉ.”

Đống thị vội vàng khiêm tốn nói “Phúc tấn quá khen, nàng cũng chính là lớn lên chỉnh tề chút mà thôi.”

Bảo Thái ở bên cạnh đối phúc tấn khích lệ không cho là đúng, kỳ thật hắn cũng nói không nên lời Tè Lạc rốt cuộc lớn lên nào hảo, nhưng là hắn chính là cảm thấy Tè Lạc cùng chính mình tâm ý, chính là cảm thấy bên người so ra kém nàng. Bất quá thấy Tè Lạc xem cũng chưa liếc hắn một cái, Bảo Thái bung lên chén trà ho nhẹ một tiếng, nói “Tử tước phu nhân vẫn là có chút quá khiêm nhượng, gia cảm thấy lệnh ái vẫn là không tồi.” Thấy Tè Lạc ánh mắt rốt cuộc nhìn về phía chính mình, Bảo Thái trong lòng có chút mừng thầm, tiếp theo cao giọng nói “Lần này gia là tới tới cửa bái tạ, rốt cuộc nếu không phải Lăng Trụ đại nhân dâng lên hai bốn y

thư, a mǎ khả năng liền a mǎ phân phó qua, phải hảo hảo đại hắn bái tạ, chờ hắn lại tốt một chút, a mǎ còn muốn đích thân tới cửa.”

Bảo Thái đứng lên hướng Đồng thị thật sâu khom lưng, Đồng thị vội vàng đứng lên tránh đi, Tè Lạc cũng hướng Bảo Thái đáp lễ, Đồng thị liên tục nói “Đây chính là không được, đây chính là không được, thế tử gia, ngài này không phải chiết sát sao? Dụ thân vương gia có thể chuyển hảo đó là tự thân phúc phận, thật sự là không đảm đương nổi thế tử gia như thế.”

Phúc tấn nhìn Bảo Thái cùng Tè Lạc cho nhau hành lễ, không khỏi xả ra một tia mỉm cười, dù thân vương cũng là thoảng lậu quá khẩu phong, đối Bảo Thái phúc tấn nũng nịu bệnh ưởng ưởng bộ dáng, nàng chính là thập phần bất mãn, nhìn Tè Lạc khỏe mạnh biếu tình, nghĩ lại Lăng Trụ thánh sủng, phúc tấn cảm thấy chỉ có như vậy, mới xứng thượng dụ thân vương phủ, cho nên nhìn về phía Tè Lạc càng thêm hiền lành.

Phúc tấn lôi kéo Đồng thị hỏi “Cô nương này là tham kiến sang năm tuyển tú đi?”

Đồng thị gật gật đầu, phúc tấn lại cẩn thận đánh giá một chút, ý có điều chỉ nói “Cô nương này lớn lên liền cùng ta tâm ý.” Sau đó đem thủ đoạn chõ thuý ngọc vòng tay lui xuống dưới, đưa cho Tè Lạc nói “Cái này là lẽ gấp mặt, đây chính là ta lúc trước gả cho Vương gia thời điểm Thái Hoàng Thái Hậu ban thưởng cho ta.”

Tè Lạc vội vàng chối từ nói “Phúc tấn, nô tỳ là không đảm đương nổi, như vậy quan trọng có kỷ niệm đồ vật nô tỳ thật sự là không đảm đương nổi.”

Phúc tấn lẽ phép Tè Lạc càng là vừa lòng, kéo qua nàng đem vòng tay ngạnh cấp Tè Lạc mang lên, vỗ tay nàng nói “Đảm đương nổi, đảm đương nổi, nhìn ngươi liền thảo hỉ.” Nhìn Tè Lạc trên lỗ tai ngự tú trang

sức, phúc tấn không khỏi sảng sốt, không khỏi thầm than, Hoàng Thượng đổi Lăng Trụ thật đúng là ân sủng có thêm nha.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 123

Tích nguyệt cùng Nhã Tình lại lần nữa mời Tè Lạc cùng đi chùa miếu dâng hương, thậm chí các nàng còn muốn đi Tè Lạc trước kia thường đi cái kia hương khói không quá thịnh, theo Tè Lạc miêu tả phong cảnh thực tốt cái kia chùa miếu. Tè Lạc nghĩ đến Dương Khang cùng hắn sư huynh cái chùa miếu chính là phong cảnh lại hảo cũng không thể đi. Tích nguyệt cùng Nhã Tình đối với liên tục lắc đầu Tè Lạc cũng không khỏi cảm thấy tiếc nuối, cho nên các nàng vẫn là tuyển một tòa hương khói thực thịnh thực nổi danh chùa miếu.

Tè Lạc thấy tích nguyệt liền nói bóng nói gió hỏi hôn sự, tích nguyệt có chút thận thùng là vẫn là nhàn nhạt nói “Việc này còn không có định đâu, a mā nói, hắn còn sẽ hảo hảo suy xét.”

Tè Lạc thấy sau, ra vẻ thoái mái mà nói “Mā tè đại nhân đúng vậy hảo hảo suy xét một chút thế nhưng chúng ta tích nguyệt cô nương, hiện giờ chính là đại tài nữ đâu, huống chi ngươi lại là mā tè đại nhân đích nữ, hắn nhất định sẽ không làm ngươi chịu ủy khuất.”

Nhã Tình cũng liên tục gật đầu, tích nguyệt mặt đỏ hồng, nhậm này hai cái bạn tốt nói giỡn chờ đến các nàng thật sự là có chút quá phận mà thời điểm, tích nguyệt mới ngăn lại nói “Các ngươi có thể đi các ngươi chỉ hôn ta nhất định sẽ chê cười trở về, các ngươi hai cái chờ coi.”

Nhã Tình cùng Tè Lạc đối liếc mắt một cái miệng cười, Tè Lạc không có đến lúc trước gấp được Tú a ca cái kia chùa miếu mà là đi một khác

gian, tích nguyệt các nàng tuy rằng có chút dị nghị nhưng là nhìn đến kiên trì Tề Lạc, cũng chỉ có thể tùy nàng ý. Chỉ là tối rồi trong miếu Tề Lạc mới phát hiện có một số việc thật đúng là tránh không khỏi, tú phúc tấn chính mang theo Tú a ca trắc phúc tấn cùng với khanh khách ở dâng hương bái phật, nhìn năm sáu cái nữ nhân thành kính quỳ gối phật tượng trước, Tề Lạc âm thầm lắc đầu, Tú a ca tuy rằng lấy nữ nhân thiếu nổi danh, chính là nếu là bài bài trạm nói, cũng rất đồ sộ sao.

Kia kéo thị rõ ràng thấy các nàng người, bái xong Phật sau, đối với các nàng cười cười, loại tình huống này Tề Lạc cũng chỉ có thể theo Nhã Tình cùng tích nguyệt đi vào kia kéo thị bên cạnh cho nàng thỉnh an hành lễ. Nhã Tình rốt cuộc xuất từ giai thị, cho nên kia kéo thị vẫn là rất nhiệt tình nói “Các ngươi cũng tới cầu phúc? Cũng là ta biết tích nguyệt cô nương chính là thực tin phật, hiện giờ tích nguyệt cô nương bộ dáng này chính là càng ngày càng xuất sắc.”

Tích nguyệt liên tục khiêm nói “Tú phúc tấn quá khen, tích nguyệt không đam đương nổi.”

Tề Lạc cảm thấy kia kéo thị xem tích nguyệt ánh mắt chút nhiệt tình, giống như biết chút cái gì. Tề Lạc chỉ là cúi đầu đứng ở tích nguyệt sau lưng, nàng chính là không dám nhiều làm bất luận cái gì biểu tình.

Kia kéo thị nhìn rũ mi thuận Tề Lạc nói “Tề Lạc cô nương, ta chính là có một trận chưa thấy qua ngươi, có thời gian cùng tử tước phu nhân tới trong phủ làm khách nha, tú gia chính là gọi chung là tán Lăng Trụ đại nhân có khả năng đâu.”

Tề Lạc cúi đầu nhẹ giọng nói “Nô tỳ a mĩ gì gì có thể có thể được đến Tú a ca khen ngợi? Nô tỳ mang a mĩ bái tạ.” Không chờ Tề Lạc nói cái gì nữa, kia kéo thị đối với Tề Lạc phía sau nói “Tú gia, ngài tham thiền xong?”

Dận chậm rãi đã đi tới, Tề Lạc cảm thấy hắn thanh lãnh ánh mắt ở chính mình trên người dừng lại một chút, Tề Lạc vội vàng lại lần nữa cúi người hành lễ nói “Tú a ca cát tường.”

Dận nhẹ ân một tiếng, sau đó thanh lãnh đối kia kéo thị nói “Ngươi trước mang theo các nàng trở về, gia còn muốn ở chùa miếu thượng nhiều đình một hồi.”

Kia kéo thị gật đầu nói “Kia gia vẫn là muôn cẩn thận thân mình, không cần tham thiền liền đã quên canh giờ.”

Dận xua tay nói “Các ngươi về trước đi, gia trong lòng hiểu rõ.” Sau đó liền xoay người nhìn phật tượng, kia kéo thị mang theo dận tiểu lão bà, hướng Tề Lạc đám người cười cười liền rời đi. Nhã Tình nhìn xem cúi đầu Tề Lạc, nhẹ giọng nói “Chúng ta cũng đi bái phật đi.”

Tề Lạc liên tục gật đầu, các nàng ba cái quỳ gối Phật trước nhẹ giọng cầu nguyện, Tề Lạc cảm thấy dận cũng không có rời đi, bởi vì Tề Lạc cảm thấy không khí thực lãnh, chờ đến tích nguyệt Nhã Tình đi xin sâm thời điểm, Tề Lạc cũng vội vàng đi theo, tích nguyệt có chút ngạc nhiên nói “Di, ngươi không phải không tin sao?”

Tề Lạc xấu hổ nói “Ta hiện tại lại tin, ta cũng tưởng cầu cái thiêm.” Chờ đến bắt được thiêm văn, quay đầu lại nhìn thoáng qua chính điện phát hiện Tú a ca đã không thấy, lúc này Tề Lạc mới tính thở dài nhẹ nhõm một hơi. Nhìn Nhã Tình cùng tích nguyệt đi giải đoán sâm văn, nếu chính mình không nghĩ giải đoán sâm văn cũng không thể thám thính các nàng thiêm văn, cho nên Tề Lạc cũng chỉ có thể đứng ở tại chỗ, Tề Lạc cảm thấy dù sao Tú a ca đã đi rồi, trạm này hắn là thực an toàn.

Tề Lạc cảm thấy không khí áp thấp, chỉ có thể bất đắc dĩ quay đầu lại, dận hắc hắc đôi mắt nhìn Tề Lạc, trong tay không ngừng niệm Phật

châu, Tè Lạc thật sự là không biết nên nói cái gì hảo, chỉ có thể cúi đầu nắm chặt trong tay thiêm văn.

Dận nhìn Tè Lạc trong tay thiêm văn, thanh lãnh nói “Ngươi không phải trốn tránh gia sao? Vì cái gì không đi giải đoán sâm văn?”

Tè Lạc lầm bẩm nói “Không phải, nô tỳ không phải trốn tránh tú gia, nô tỳ không đi giải đoán sâm, chỉ là không tin thiêm văn có thể định cả đời, nô tỳ xin sâm chỉ là hảo chơi.”

“Gia là như thế nào dạy ngươi? Không được đói Phật Tổ bất kính.” Sau đó dận ra vẻ nghiêm túc nhẹ giọng nói “Đem ngươi thiêm văn lấy tới, gia cho ngươi giải, tĩnh ngươi không yên tâm, ngươi không biết ngươi đâu ra như vậy nghĩ nhiều pháp.”

Tè Lạc bất đắc dĩ chỉ có thể đem thiêm văn đê thượng, dận tiếp nhận thiêm văn vừa thấy, không khỏi sững sốt, sau đó cẩn thận nhìn xem Tè Lạc, nhíu nhíu mày, Tè Lạc thấy loại vẻ mặt này, nhẹ giọng nói “Tú gia, không cần khó xử, ta bỗn không tin cái này, ta vẫn luôn tin ta mệnh từ ta không khỏi thiên.”

Dận trong ánh mắt lộ ra một tia ám áp, nói “Mệnh ta do ta không do trời? Lời này nói được nhưng thật ra rất đại khí.” Sau đó thực tự nhiên đem Tè Lạc thiêm văn phỏng tới chính mình túi tiền trung, nhìn xem bốn phía, đi ngang qua Tè Lạc khi nhẹ giọng nói “Này thiêm văn gia liền để lại, ngươi thiêm văn không tồi, là đại cát đại quý, không cần cùng người khác nói lên, tĩnh gây chuyện.”

Nhìn dận bóng dáng, Tè Lạc chỉ có thể bất đắc dĩ nhún nhún vai, thiêm văn nội dung nàng đã quên mất, như thế nào cùng người khác nói nha. Lại một lát sau, Nhã Tình các nàng đã trở lại, Nhã Tình nhìn xem bốn phía nhẹ

giọng nói “Cái này Tú a ca cũng quá nghiêm túc một ít, giống như tùy thời chuẩn bị huấn người giống nhau.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 124

“Ân, liền ân ngươi nói làm đi.” Nhìn xem Tề Lạc vẻ mặt chính thức nghiêm túc, Đỗng thị nhẹ giọng nói “Xem ra ngươi thật là minh bạch, ta có thể yên tâm, ngươi a mã luôn là che chở ngươi, ngược lại làm ngươi không chiếm được lớn lên cơ hội, áu điểu đến chính mình phi mới được.”

Tề Lạc làm nũng ôm Đỗng thị, vặn vào Đỗng thị trong lòng ngực, mặt đỏ hồng nói “Liền tính đến chính mình phi cũng không thể rời đi của các ngươi, chúng ta muốn vĩnh viễn ở bên nhau.”

Đỗng thị nhẹ nhàng vỗ vỗ Tề Lạc khuôn mặt, Triệu ma ma đầy mặt hâm mộ nhìn các nàng, Đỗng thị nhẹ giọng nói “Tiểu tâm làm Triệu ma ma chê cười ngươi, ngươi đều bao lớn rồi, còn như vậy ái làm nũng.”

“Bao lớn rồi cũng là ngạch nương nữ nhi.” Tề Lạc vặn vẹo nói.

Tú a ca thọ ngày không phải thực náo nhiệt, rốt cuộc Tú a ca cũng không có gì thân cận đại thần, nhưng là ở kinh thành thành niên hoàng tử đều tới rồi, Thái Tử nhìn quanh quẽ nghiêm túc Tú a ca phủ, Thái Tử trong lòng vẫn là vừa lòng.

Thái Tử dù sao cũng là khang tự mình dưỡng dục lớn lên, cho nên vẫn là minh bạch Khang Hi tính tình, cho nên đối này những đệ đệ mặt mũi thượng vẫn là thực hữu ái nhiệt tình, đặc biệt là đối dận, càng là lộ ra vài phần thân cận cùng tri kỷ, dận lại không có quá nhiều nhiệt tình, giống như

hôm nay không phải chính mình sinh nhật giống nhau, luôn là nhàn nhạt ứng đối chính mình này đó huynh đệ.

Chờ đến yến hội tan thời điểm, Thái Tử rất là thân thiết vỗ vỗ dặn bả vai nói “Tú đệ ở Hộ Bộ lại là vất vả, chỉ cần vì gia hảo hảo ban sai, gia tương lai là sẽ không quên ngươi.” Sau đó nhẹ giọng nói “Ân, hiện tại làm quan cũng rất không dễ dàng, Hộ Bộ thiếu hụt sự ngươi cũng khiến cho làm tính, tinh nhiều đặc tội với người.”

Dận rũ mắt nói “Thái Tử gia yên tâm, thần đệ trong lòng hiểu rõ, chỉ là rốt cuộc thần đệ làm trò Hộ Bộ kém, có một số việc vẫn là phải đổi khởi Hoàng A Mã tín nhiệm.”

Thái Tử lắc đầu, âm thầm cân nhắc nói, thật là cái tử tâm nhẫn, bất quá như vậy dận hắn là không có gì dã tâm mới đúng. Dận nhìn Thái Tử rời đi bóng dáng, thanh lãnh ánh mắt lóe lóe, có một số việc vẫn là cấp không được.

Nhin trên mặt bàn bày ra tới danh mục quà tặng, số lượng thượng không phải thực đồ sộ, kia kéo thị nhìn dận sắc mặt, an ủi nói “Gia, ngươi không cần hướng trong lòng đi, tuy rằng so không được bát gia kia náo nhiệt, nhưng là chúng ta như vậy cũng khá tốt.”

Dận Chân lắc đầu, búng búng danh mục quà tặng nói “Gia khi nào để ý quá này đó? Có một số việc ngươi là không hiểu đến, thế gia quản hảo nội trách cũng dễ làm thôi. Gần nhất gia đi tranh thượng thư phòng, xem xét một chút hoằng huy công khóa, hắn dù sao cũng là gia con vợ cả, ngươi vẫn là phải nắm chặt chút mới được.”

“Gia, hoằng huy đã thực dụng công, lại thêm hắn thân mình có chút nhược, ta thật sự là sợ hắn mệt muốn chết rồi thân mình.” Kia kéo thị cẩn thận nói.

Dận Chân nhíu nhíu mày, đối với chính mình nhị tử thân thể hắn vẫn là rất lo lắng, huống chi hắn huyết mạch vốn là không nhiều lắm, chỉ là nghiêm phụ vẫn phải làm, cho nên dận thanh lãnh nói “Hoàng huy thân mình không tốt, ngươi đa dụng điểm tâm cũng đúng rồi, nhưng là tuyệt đối không thể xem nhẹ hoàng huy công khóa, có chút so với hắn tiểu nhân, già nhìn đều rất có linh khí, ngươi vẫn là phải nắm chặt chút mới được.”

Kia kéo thị muộn đang nói cái gì, dận vãy vãy tay nói “Liền trước như vậy đi, ngươi đi trước nghỉ ngơi đi, gia xử lý xong rồi chính sự ở đi ngươi kia.” Kia kéo thị hành lễ rời đi, rốt cuộc Dận Chân đáp ứng đến chính mình trong phòng, đã là thực cấp chính mình thể diện.

Dận Chân phiên phiên trên bàn danh mục quà tặng, lấy ra Lăng Trụ trong phủ danh mục quà tặng, hắn biết Đổng thị cùng Tề Lạc đều không có đến chính mình trong phủ, bất quá thấy này danh mục quà tặng dận vẫn là thực vừa lòng. Nhìn danh mục quà tặng thượng tự, Dận Chân trong ánh mắt dần hiện ra một tia ám áp, mặt trên sở hiện ra lễ vật, dận đảo không phải thực để ý, bất quá nhìn đến tăng thêm mấy quyển Tây Dương thư tịch, Dận Chân than nhẹ một tiếng “Kia nha đầu tính tình đảo thật là cỗ quái, Tây Dương liền như vậy giá trị đến gia chú ý sao?”

Dận Chân đối Cao Phúc phân phó nói “Ngươi đi đem trí xa tử túc phủ đưa tới thư tịch tìm ra, gia muốn nhìn.”

Cao Phúc một hồi công phu liền lấy tới mấy quyển thư tịch phóng tới Dận Chân trước mặt, dận cầm lấy một quyển tùy ý nhìn nhìn, mặt trên toàn bộ giảng thuật chính là Tây Dương hỏa khí phát triển, kỳ thật mặt trên có một ít là Tề Lạc chính mình phiên dịch, chỉ là đều là tìm người khác viết thượng, rốt cuộc Tề Lạc chính là biết Dận Chân hắn là nhận thức chính mình tự, dận càng xem càng cảm thấy hứng thú, không khỏi chuyên chú lên.

Cao Phúc ở bên cạnh nhìn nhìn sắc trời khuyên nhủ “Gia, quá sắc đã đã khuya, gia vẫn là sớm chút an trí đi, phúc tấn hẵn là còn chờ ngài đâu?”

Dận buông xuống thư, lại vỗ nhẹ hai hạ nói “Phân phó đi xuống, cấp gia tìm hai thanh kiều mới súng kíp.”

“Tra, nô tài ngày mai liền đi làm.”

Dận Chân đứng lên, phân phó “Này mấy quyển thư cấp gia thu hảo, chờ gia có rảnh khi vẫn là muốn xem.” Cao Phúc liên tục gật đầu.

Dận Chân cảm thấy lúc này còn không phải chú ý này đó Tây Dương đồ vật thời điểm, hiện tại vẫn là ghê dựa tương đối quan trọng, nhưng là khôn khéo dận lại có chút minh bạch Tè Lạc cùng Lăng Trụ thường xuyên đưa chính mình Tây Dương thư tịch ý tú, dận âm thầm cảm thán nói, xem ra Lăng Trụ một nhà thật đúng là rất xem trọng chính mình đâu! Đi ở trong viện Dận Chân ngẩn đầu nhìn nhìn ánh trăng, nghĩ tới Tè Lạc thiêm văn, không khỏi nắm chặt nắm tay, có một số việc vẫn là muốn tranh một tranh.

Chương 147 đại mạc kéo ra

Năm trước Khang Hi rốt cuộc mênh mông cuồn cuộn hồi kinh, Lăng Trụ cũng trở lại đã lâu gia, thấy thật lâu không gặp thê nữ, Lăng Trụ vẫn là thực hưng phấn, Tè Giác cũng ở Lăng Trụ bên người chạy trước chạy sau, Lăng Trụ ôm Cầu Cầu, nhéo hẵn khuôn mặt, nhìn thê tử nữ nhi quay chung quanh ở chính mình bên người, Lăng Trụ cảm thấy đây là hạnh phúc.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 125

Đồng thị nghĩ đến dụ thân vương thế tử thê thiếp, trong lòng càng khổ sở, vội vàng hướng chắp tay trước ngực nhẹ giọng cầu nguyện nói “Đại từ đại bi Quan Âm Bồ Tát, phù hộ ta nữ nhi đi, chỉ cần ta nữ nhi có thể lấy chính thê xuất giá, ta nguyện ý giảm thọ mười năm, nguyện ý vì Bồ Tát trọng tố kim thân.”

Lăng Trụ nhìn quỳ phật tượng trước Đồng thị, không khỏi âm thầm lắc đầu, tuy rằng trải qua xuyên qua loại này hiếm lạ sự tình, nhưng là Lăng Trụ lại không tín nhiệm đầy trời thần phật, hắn vẫn luôn cảm thấy chỉ có dựa vào chính mình mới là nhất có nắm chắc, nhưng là hiện giờ loại này cục diện, Lăng Trụ cũng quỳ đến Đồng thị bên cạnh, nhẹ giọng cầu nguyện nói “Ta cũng nguyện ý lấy mười năm thọ mệnh, đổi lấy nữ nhi chính thê danh phận, thỉnh Bồ Tát phù hộ ta nữ nhi có thể hạnh phúc.”

Lúc này Tè Lạc cũng không biết mục đích bản thân cha mẹ thế nhưng sẽ giống Bồ Tát hứa loại này nguyện vọng, nếu như biết đến lời nói nàng là nhất định sẽ không đáp ứng. Tân ma ma đang ở Tè Lạc bên người nói tuyển tú khi yêu cầu chú ý sự tình, Tân ma ma nhìn Tè Lạc thất thần bô dáng, không khỏi âm thầm lắc đầu, nghiêm thanh nhắc nhở nói “Cô nương, đây chính là quan hệ đến người tương lai sự tình, như thế nào cũng không thể qua loa, sơ tuyển quy tí đều đã nói cho người, cô nương nhất định phải nhớ kỹ mới hảo.”

Tề Lạc gật gật đầu, nói “Sơ tuyển là thực phúc tạp, ta đều đã nhớ rõ, chỉ là thật sự sẽ có cái loại này nghiệm xem thân thể sự tình sao?”

Tần ma ma nhìn vẻ mặt xấu hổ và giận dữ Tề Lạc, nhẹ giọng nói “Ân, cái này là át không thể thiếu, chỉ là đến lúc đó cô nương có thể nhiều cấp những cái đó nô tài chút tiền thưởng, các nàng tất không dám quá phận khó xử cô nương, này một quan luôn là muôn quá, cô nương vẫn là tướng khai chút đi.”

Tề Lạc căn căn mồi, nửa ngày không có nói nữa, luân quẩn trong lòng lại có thể thế nào? Còn có thể đại náo một hồi không thành? Tề Lạc âm thầm an ủi chính mình nhắm mắt lại cũng liền đi qua, coi như tiến hành rồi một lần toàn thân kiểm tra hảo.

Chương 148 một cái sấm sét

Sơ tuyển hôm nay rốt cuộc tới rồi, không biết có phải hay không ảo giác Tề Lạc cảm thấy Tần ma ma mình còn muôn khẩn trương, Tề Lạc ăn mặc thanh màu lam sườn xám, mặt trên không có bất luận cái gì trang trí, chải bình thường đầu hình, mặt trên không có bất luận cái gì đẹp đẽ quý giá trang sức, chỉ là dùng mấy viên trân châu trang trí, thái dương mang theo một đóa không thấy được hoa lụa, mặc vào hai tấc cao đáy bồn, Tề Lạc chiếu gương đánh giá cẩn thận, khổ trung mua vui nghĩ đến kỳ thật nàng như vậy cũng rất chọc người triều mến sao. Đống thị nhìn xem Tề Lạc, cẩn thận dặn dò nói “Ngươi nhất định phải cẩn thận, rốt cuộc đây là tuyển tú, ngàn vạn không cần lại dễ dàng mềm lòng, quy quy củ củ thì tốt rồi.”

Tề Lạc gật gật đầu, Lăng Trụ nhìn đến loại tình huống này, thở dài nói “Chúng ta vẫn là sớm một chút xuất phát đi, rốt cuộc muôn đi tộc trưởng kia đến, Nữu Hỗ Lộc tộc cũng coi như là đại tộc, Tề Lạc hắn là không thiệt thời được.”

Đi vào A Linh a trong phủ, Tè Lạc thấy phòng khách đứng rất nhiều người, cẩn thận mà đếm đếm tú nữ, phát hiện vẫn là có rất nhiều, Tè Lạc âm thầm cảm thán, xem ra này giới tuyển tú thật đúng là rất náo nhiệt. Lăng Trụ hướng A Linh A Hành lễ nói “Quốc công đại nhân, ta đem nữ nhi mang đến, thỉnh quốc công đại nhân nhiều hơn chiếu cố, nhà ta nha đầu vẫn là có chút cái tiểu tính tình.”

A Linh a nhìn Lăng Trụ trầm ổn nói “Này ngươi yên tâm, nếu ngươi đã trở về tông tộc, ta sẽ nhiều hơn lưu tâm. Ngươi cũng không cần quá mức lo lắng, nghe phu nhân nói nhà ngươi khuê nữ vẫn là không tồi. Lấy ngươi tước vị cùng Nữu Hỗ Lộc tộc địa vị nàng là tuyệt đối không thiệt thòi được.” Sau đó có chút ý có điều chỉ nói “Tám a ca thực thường thức ngươi, ta xem nhà ngươi nha đầu nói không chừng hơn phân nửa sẽ xứng hoàng tử.”

Lăng Trụ trong lòng căng thẳng nhưng là trên mặt chút nào không thấy dao động nói “Ân, đại nhân quá khen, Tè Lạc kia nha đầu phúc phận thiển, xứng hoàng tử đó là trăm triệu không dám tưởng, tám a ca dày rộng nhân đức ta cũng là biết đến, chỉ là thượng có lệnh không chuẩn quan hệ cá nhân hoàng tử hết thảy đều là Hoàng Thượng cấp, ta tự nhiên duy hoàng mệnh là từ.”

A Linh a trong lòng ám Lăng Trụ hết hy vọng nha, bất quá nghĩ đến Lăng Trụ ái nữ chi danh, A Linh a cảm thấy nếu là chín a ca thật sự có thể được đến đông đủ lạc, kia đối tám a ca chính là một đại trợ lực là mặt mang tươi cười nói “Ngươi có thể như vậy tưởng cũng là đúng, chỉ là có chút sự vẫn là phải hảo hảo cân nhắc một chút mới hảo, tám a ca tổ có hiền danh dựa hướng hắn là tuyệt đối sẽ không làm ngươi khó làm.”

Lăng Trụ gật gật đầu nói “Đa tạ đại đế điểm, ta sẽ hảo hảo ngẫm lại.”

A Linh a nhìn xem thần không sai biệt lầm, thanh thanh giọng nói, đối với đai tuyển tú nữ nói “Chúng ta Nữu Hỗ Lộc cũng coi như được với là nổi danh hậu tộc hơn nữa cũng là tám đại tộc chi nhất, cho nên các ngươi nhất định phải phù hợp thể thống, nếu như hành vi không thoả đáng, ta là tuyệt đối sẽ không nhẹ tha.”

Tú nữ nhóm liên tục gật đầu xung là, A Linh a hoãn ngữ khí nói “Tương lai chúng ta tộc vinh quang cũng dừng ở các ngươi trên người, các ngươi nhất định phải hảo hảo mà nỗ lực tranh thủ vì chúng ta Nữu Hỗ Lộc tránh đến vinh quang cùng tôn quý.”

Thượng xe la trước, Tề Lạc quay đầu lại xem mắt chính mình phụ thân tuy rằng ly đến khá xa nhưng là Tề Lạc vẫn là có thể cảm giác được phụ thân quan tâm ánh mắt, Tề Lạc hướng về Lăng Trụ hơi hơi mỉm cười thượng xe la. Trên xe dựng thẳng lên đèn sọt thượng viết ‘nạm hoàng kỳ trí xa tử tước Lăng Trụ chi nữ’, Tề Lạc ngồi ở trong xe tự mình an ủi nghĩ đến tuy rằng không thích loại này cục diện, nhưng là xuyên qua một hồi nếu là không trải qua tuyển tú giống như cũng có chút tiếc nuối. Xe la đi tới thần võ môn, Tề Lạc án thú tự xuống xe, không khỏi lặng lẽ khắp nơi đánh giá một chút, Tề Lạc vị trí vẫn là tương đối dựa trước, xếp thành hàng, ở bên trong hầu dẫn dắt án trình tự tiến vào thuận trinh môn.

Ở màn đêm xuống đất tím cầm càng có vẻ có chút túc mục. Tề Lạc cúi đầu. Chậm rãi theo dòng người đi tới. Đi vào một cái nhìn không lớn địa cung điện bên ngừng lại. Tiểu thái giám mặt mang mỉm cười mà nói “Một hồi y danh sách thỉnh chư vị tú nữ tiến lên nghiệm xem.”

Chỉ chốc lát liền đến phiên Tề Lạc. Tề Lạc cúi đầu thượng. Vài tên quản sự mà thái giám cho nhau nhìn vài cái. Trong đó một cái thực ôn hòa mà nói “Không cần khẩn trương. Ngẩng đầu. Nếu là xem không cẩn thận. Đương làm cô nương vậy không hảo.

”

Tè Lạc nghe vậy ngẩng đầu lên. Vài tên thái giám đánh giá một chút Tè Lạc. Vừa lòng gật gật đầu. Trên giấy cắt vài nét bút. Tè Lạc biết nhìn dáng vẻ là thông qua. Tè Lạc bất đắc dĩ mà thở dài. Dỗm lên chậu hoa để chậm rãi rời đi. Bên tai nghe thấy bọn thái giám nhẹ giọng mà lời nói “Đây là Lăng Trụ đại nhân mà ái nữ “Đây chính là cái không thể đắc tội địa chủ. Nhìn nhưng thật ra rất thanh tú mà”.

Ở bên cạnh chờ đợi đứng mà tú nữ mà nghiêm nhin lên. Tè Lạc thập phần mà an tĩnh. Thậm chí có tú nữ chủ động mà cùng nàng nói chuyện. Tè Lạc cũng chỉ là đậm nhiên mà ứng đồi. Trong đó một cái ở A Linh a kia gặp qua mà tú nữ khó chịu mà nói “Thật không biết cao ngạo cái gì. Còn không phải là vóc dáng tước chi nữ sao? So nàng thân phận cao điểm ta lại không phải chưa thấy qua?” Bên cạnh mà một người kéo cái kia tú nữ một chút. Tè Lạc nhin nhin cái kia tú nữ. Đầm nhiên cười không nói gì. Chỉ chốc lát mấy cái thông qua mà tú nữ nhỏ giọng mà nói lên bát quái. Ai ai được đến trong cung mà nương nương nhin trúng. Cái nào cái nào xuất thân cao quý. Thậm chí còn có chút tiểu đạo tin tức cái nào nhất định gả hoàng tử mà từ từ.

Một lát sau rốt cuộc tới rồi nghiêm xem thân thể nồng nỗi sâu. Tè Lạc không khỏi nắm chặt khăn. Đi vào cung điện nội thất. Tè Lạc cảm thấy có chút khẩn trương. Hai cái ma ma nhưng thật ra thực ôn hòa mà cười nói “Cô nương không cần lo lắng. Ngài là nhất định không thành vấn đề mà.” Sau đó vây quanh Tè Lạc xoay hai vòng. Trong đó một cái ma ma kéo Tè Lạc mà tay cẩn thận mà xem nhin. Thậm chí còn đánh giá một chút Tè Lạc mà chưởng văn. Sau đó vừa lòng gật gật đầu nói “Xem cô nương mà tay liền biết là cái Hữu Phúc khí mà.”

Chờ đến muộn cởi áo thời điểm, liền tính là lại làm trong lòng an ủi, Tè Lạc cũng không khỏi đôi tay có chút rung động, cắn cắn môi, nhắm mắt lại

cởi bỏ

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 126

Tề Lạc vừa nghe, liền lắc đầu nói “Ngươi ngàn vạn không cần nói như vậy không như vậy đại chí hướng, ta ta câu cái bình an là được, ta a mã đối ta cũng không như vậy đại trông cậy vào, ta phúc phận thiển, là ở không đảm đương nổi gia tộc trọng trách.” Nhìn nhìn đậm như sắc mặt, Tề Lạc vội vàng nói tiếp “Tuyễn tú loại sự tình này cũng là bộ đàm ngộ ai biết cái nào tú nữ có thể được đến trong cung quý nhân nhìn với con mắt khác? Ta xem ngươi liền rất Hữu Phúc tướng, có lẽ ngươi cơ hội sẽ càng tốt chút đâu?”

Đạm như ánh mắt lóe lóe rũ xuống mi mắt nói “Gia thế không đủ hiền hách, nếu không nói” sau đó tê không thể nghe thấy đô khiết nói “Ta thật đúng là tưởng tranh một tranh mã nhưng toàn trông cậy vào ta.”

Tề Lạc sau khi nghe thấy, trong lòng căng thẳng là vẫn là làm bộ không nghe thấy “Nếu không cái gì?”

Đạm vội vàng nói “Không có gì mà. Nếu ta cũng là tử tước đích nữ mà lời nói. Nhất định sẽ hảo hảo mà giáo huấn nàng mà.” Sau khi nói xong nhìn xem Tề Lạc vẫn là thực bình tĩnh mà sắc mặt âm thầm thở dài.

Mau đến chính mà thời điểm. Tiều thái giám lãnh Tề Lạc các nàng này đó tú nữ lại lần nữa đi vào thần võ trước cửa. Từng người mà xe la đã đang đợi chờ. Tề Lạc hướng đậm như cáo biệt sau. Thượng xe la. Chờ đến xe la tiến lên mà thời điểm. Tề Lạc theo xe la khe đất khích nhìn thoáng qua Tử Cấm Thành. Chính ngọ mà ánh mặt trời chiếu hoàng thành kim bích huy hoàng mà. Nhìn thập phần mà đồ sộ thần thánh. Chính là ai có thể thấy

ngăn nắp sau lưng mà hắc ám đâu. Nhiều ít hảo niên hoa mà nữ tử đều đem thanh xuân mai táng ở cái này địa phương. Tè Lạc âm thầm thở dài một hơi. Loại này phong kiến hoàng quyền mà chế độ tuyệt đối là không nhân tính mà.

Xe la không có đem Tè Lạc lại đưa về A Linh a kia. Mà là trực tiếp mà lôi kéo Tè Lạc về tới tử túc phủ. Tè Lạc xuống xe. Thấy trí xa tử túc phủ mà bảng hiệu. Cảm thấy là như vậy mà thân thiết. Nàng cảm thấy chính mình hào tưởng rời đi thật lâu giống nhau.

Tè Lạc nhẹ nhàng mà vào phủ. Đi vào Đổng thị mà phòng. Nhìn Đổng thị quan tâm mà hai mắt. Đâu thèm có phải hay không còn có nha đầu ở đây. Vận tiền Đổng thị trong lòng ngực liền không ra. Đổng thị ôm Tè Lạc. Nhẹ nhàng mà vỗ nàng mà phía sau lưng nói “Trở về liền hảo. Trở về liền hảo. Thấy ngươi như vậy ta cũng liền an tâm rồi.”

Ôn tồn một hồi lâu. Tè Lạc từ Đổng thị trong lòng ngực ngẩng đầu lên. Nói “Ngạch nương. Ta thực sự tưởng các ngươi.”

Đổng thị gật gật đầu. Cười nói “Xem ngươi mà bộ dáng ta sẽ biết.” Sau đó vỗ vỗ Tè Lạc hai đầu bờ ruộng nói “Mau không cần ở xoay. Ăn một chút gì đi. Ta tưởng ngươi nhất định là đói bụng. Người a mã hôm nay sáng sớm mà thời điểm còn đặc biệt phân phó ta. Cho ngươi chuẩn bị ngươi thích ăn mà đâu!”

Tè Lạc từ Đổng thị trong lòng ngực chui ra tới, đánh giá một chút bốn phía, hiện chỉ có Triệu ma ma cùng Tần ma ma ở đây, Tè Lạc cảm thấy chính mình còn không tính quá mất mặt, kỳ thật có đôi khi cảm tình lên đây, không ché lên vẫn là rất khó. Triệu ma ma thấy Tè Lạc có chút ửng đỏ mặt, tựa như không phát hiện vừa rồi một màn nói “Cô nương, nô tỳ trước cho ngươi chuẩn bị thủy túi, ngươi trước hảo hảo mà rửa sạch một chút, nhìn bên ngoài phong vẫn là rất đại.”

Tè Lạc gật gật đầu, lại nhìn thoảng qua Tân ma ma, thấy nàng cũng không có gì biểu tình, chỉ là Tè Lạc nhạy bén hiện Tân ma ma tuyệt đối đang ở hoài niệm cái gì, ánh mắt rất là nhu hòa. Chờ Tè Lạc tẩy sạch sau, Đổng thị liền phân phó bọn nha đầu thượng đồ ăn, Tè Lạc ngửi được đồ ăn hương, thăng đến giờ phút này mới cảm thấy chính mình bụng có chút không. Đổng thị tự mình cấp Tè Lạc chia thức ăn, lại làm nha đầu bụng lên tân áp quả quýt nước, sau đó vãy lui nha đầu, Tân ma ma muốn nói cái gì, Đổng thị trước mở miệng nói “Tè Lạc đã mệt mỏi, có chút lời nói là không nóng nảy, Tè Lạc sơ tuyển là không có gì vấn đề, ngươi đi trước nghỉ ngơi đi, ngươi cũng gánh chịu cả đêm tâm.”

Thấy trong phòng chỉ còn lại có chính mình cùng mẫu thân, Tè Lạc cầm lấy chiếc đũa, trước gấp một khối thịt kho tàu xương sườn, chỉ chốc lát xương sườn liền dư lại xương cốt, Đổng thị cười tủm tỉm nhìn Tè Lạc, thường thường nhẹ giọng nói “Không nên gấp gáp, ăn chút khổ qua trứng gà, tĩnh ngươi thương hoả.”

Tè Lạc nhìn Đổng thị nói “Ngạch nương, ngươi cũng ăn nha, đừng thăm ta nha.” Sau đó gấp một con đại tôm phóng tới Đổng thị ăn đĩa trung. Đổng thị cười nói “Ta chính mình tới là được, ngàn vạn không thể ăn nhiều, tĩnh tồn ở thực, bị thương dạ dày.”

Cuối cùng Tè Lạc uống lên chén hảo cầu canh xem trên bàn thửa đồ ăn cảm thán nói “Vẫn là lần này ăn thông khoái, nguyên lai ăn cơm cũng có thể làm người sinh ra cảm giác hạnh phúc đâu.”

Đổng thị nhẹ sợ một chút Tè Lạc nói “Nào như vậy nhiều chú ý, chỉ là ngươi bị đói bụng một đốn mà thôi, ngươi trước kia lại không phải không đói quá? Ta kêu nha hoàn triệt đồ ăn?”

Tè Lạc gật gật đầu chờ đến bọn nha hoàn triệt xong sau, lại bụng lên quả mơ trà, Tè Lạc nhẹ nhàng sờ sờ chén trà đem chính mình tuyển tú khi

tình huống hướng Đỗng thị nói ra. Đỗng thị nghe thấy đậm

Tùy vào nhíu nhíu mày, sau đó nói “Này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Khó phỏng đoán như vậy

Chỉ nghe Lăng Trụ thanh âm truyền đến “Cái gì phỏng đoán như vậy?” Nhìn tiến vào Lăng Trụ, Tề Lạc hướng chính mình phụ thân phát phát tay, Lăng Trụ trước đánh giá cẩn thận một chút Tề Lạc tâm nói “Xem ra ngươi không chịu cái gì ảnh hưởng, này ta liền an tâm rồi.”

Đỗng thị hỏi “Ngươi như thế nào sớm như vậy liền đã trở lại? Hơn nữa đột nhiên xen mồm làm ta giật cả mình.”

Lăng Trụ ngồi xuống uống trà nói “Ta tố cáo giả, không phát hiện Tề Lạc ta thật sự là không yên tâm, cầm vệ sự đều đã dàn xếp hảo, ngươi không cần lo lắng, vừa rồi các ngươi đang nói cái gì đâu?”

Tề Lạc lại đem lời nói mới rồi lặp lại một lần tru nghe xong bật cười “Thế nhưng có loại sự tình này? Nay vận mệnh thật đúng là kỳ lạ đây?” Cẩn thận suy tư một chút, Lăng Trụ nhìn xem Tề Lạc nói “Xem ra cái này đậm như dã tâm cũng không nhỏ đâu? Mặc kệ thế nào vẫn là cách xa nàng chút mới hảo, lịch sử dù sao cũng là lịch sử tính nàng tương lai có thể tiến Tú a ca phủ, cũng không thấy đến nàng tương lai nhi tử là có thể thành tài ta xem nàng tâm tư không thuần, ngươi phải cẩn thận chút mới hảo, tinh bị nàng liên lụy đi vào, liền tính tương lai nàng thật sự giống trong lịch sử ngươi giống nhau, chúng ta cũng không cần nịnh bợ nàng.”

Tề Lạc gật gật đầu nói “Này ta cũng là minh bạch, chỉ là mĩ, lúc ấy ta tâm đều mau rót ra tới, sau lại nghĩ nghĩ, chính mình vẫn là có chút suy nghĩ nhiều, quản đậm như tương lai thế nào làm gì, chỉ cần chúng ta có hảo tự mình sinh hoạt cũng là được.”

Lăng Trụ vỗ vỗ Tè Lạc đầu nói “Có thể như vậy tưởng ta liền an tâm rồi, bất quá không nghĩ tới này đó trong cung ma ma đối với ngươi vẫn là rất khách khí, ngươi không chịu cái gì ủy khuất, này ta liền an tâm.” Lăng Trụ kỳ thật tưởng thắc trong cung quản sự chiếu có một chút Tè Lạc, chỉ là sau lại cảm thấy quá thấy được chút, liền không có làm, hiện giờ xem ra hắn là có người chiếu cố mới đúng, rốt cuộc là ai đâu? Lăng Trụ không khỏi xoa xoa đầu, âm thầm suy đoán, rốt cuộc Lăng Trụ chính là ở trong cung nghe nói, rất nhiều khuê tú chính là nghiệm thân khi khóc lóc ra tới, mà rơi tuyển những cái đó càng không cần phải nói, Mẫn Thành đã từng trêu đùa ‘ có này đó tú nữ nước mắt, Tử Cấm Thành cũng không thiếu thủy.’

Tè Lạc nhìn lăng, hỏi “A mã, ngươi suy nghĩ cái gì đâu? Ta cảm giác những cái đó ma ma rất khách khí, ngươi có phải hay không lấy nhân tình? Vẫn là có cái gì ta không biết sự tình sinh?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 127

“Cô nương chỉ cần tâm tư dùng tới rồi. Liền chẳng thiếu gì mà.” Tân ma ma vui mừng mà nói. Sau đó nhẹ giọng nói “Nô tỳ trong cung cũng nhận biết vài người mà. Dùng không cần nô tỳ nói cho ngươi tên. Cũng hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau. Chỉ là các nàng mà địa vị đều không phải rất cao mà.”

Tề Lạc nghĩ lắc đầu nói “Vẫn là thôi đi. Loại sự tình này ta hắn là có thể giải quyết mà. Huống chi Tân ma ma đều đã ra cung thật lâu. Liền tính quan hệ thân mật nữa. Cũng sẽ xa một ít mà. Những người đó cũng không thấy đến sẽ nhận thức ta. Nếu là xảy ra vấn đề chẳng phải là càng phiền toái?”

Tân ma ma vui mừng gật đầu nói “Vẫn là cô nương tưởng mà chu toàn. Xem cô nương như vậy. Nô tỳ liền an tâm rồi.”

Chờ đến đông đủ lạc tiến cung đai tuyển ngày đó, Đổng thị cố nén nước mắt đem Tề Lạc đưa lên xe la, Lăng Trụ thấy Đổng thị như vậy, tiến lên bắt lấy Đổng thị tay, nhẹ giọng nói “Không có việc gì, chúng ta nữ nhi đã trưởng thành, nàng hẳn là sẽ hiểu chuyện, nàng nhất định sẽ bình an, ngươi nếu là sầu hổng rồi thân mình, chờ Tề Lạc từ trong cung trở về chẳng phải là sẽ khổ sở sao?”

Đổng thị dùng khăn sát sát đôi mắt nói “Ngươi nói tuy rằng có lý, nhưng là ta còn là thực lo lắng nàng, kia dù sao cũng là chúng ta nữ nhi

nha, lại muốn vào đến cái kia

Không chờ Đỗng thị nói xong, Lăng Trụ vội vàng ngắt lời nói “Loại này lời nói vẫn là đúng nói hảo.” Sau đó nhìn thoáng qua chung quanh hoàn cảnh, nhẹ giọng nói “Việc này chúng ta chậm rãi lại nói, chỉ có chúng ta hai người thời điểm lại nói, tai vách mạch rùng.”

Đỗng thị dừng miệng, hiện tại đích xác không thích hợp, bọn họ phu thê hai người còn đứng ở phủ ngoài cửa đâu, Đỗng thị cúi đầu, theo Lăng Trụ vào tử túc phủ, bọn hạ nhân đem đại môn một lần nữa đóng lại.

Bảo Thái ngồi ở ghế trên, uống tốt nhất trà xuân trà, nghe tiểu nút thắt hồi bẩm, buông xuống chén trà nhẹ giọng nói “Ngươi nói nàng đã tiến cung đai tuyển?”

“Hồi chủ tử nói, nô tài tự mình thấy Tề Lạc cô nương thượng xe la, nhất định không sai được.”

Bảo Thái vừa lòng cười cười, tiến cung đai tuyển liền hảo, hắn kỳ thật vẫn luôn sờ ái nữ Lăng Trụ sẽ ra cái gì hoa chiêu miễn Tề Lạc tuyển tú, hiện giờ xem ra chính mình lo lắng có chút dư thừa đâu. Bảo Thái đứng lên hỏi “A mĩ hiện giờ ở nơi nào?”

Tiểu nút thắt trả lời “Vương gia gần nhất thân mình hảo không ít, hiện tại xem quang cảnh hắn là ở phúc tấn kia. Gia, nô tài xem phúc tấn kia ý tứ cũng là duy trì ngươi, như vậy hướng trong cung đệ lời nói liền càng phương diện, nô tài thật là chúc mừng gia.”

Bảo Thái đặc ý cười cười, vỗ vỗ miệng nhỏ đầu nói “Nếu như gia thật có thể muốn tới nàng sẽ không quên ngươi vất vả.” Tiểu nút thắt cười hì hì theo Bảo Thái đi tới phúc tấn phòng.

Chờ đến nha đầu truyền xong lời nói sau, Bảo Thái vẻ mặt thoái mái mà đi vào, thấy dụ thân vương đang ở dựa vào trên ghế nằm bên cạnh có mấy cái nha đầu cho hắn đầm chân, mà phúc tấn thì tại bên cạnh nhẹ giọng nói cái gì. Bảo Thái hành quá lễ sau xem dụ thân vương thần sắc yên tâm nói “A mã, ta xem ngươi thân mình càng hảo, xem ra những cái đó thái y vẫn là có điểm tác dụng sao.”

Phúc tấn nhẹ giọng nói “Kia cũng ít nhiều trí xa tử túc, nếu không phải hắn hiến y thư,

Chút thái y, ta xem những cái đó đều là không còn dùng được.”

Dụ thân vương vãy vãy tay, bọn nha đầu đứng dậy đứng ở bên cạnh, “Lời này không thể nói như vậy chút thái y cũng là có công lao. Tuy rằng ta hiện giờ nhìn hảo chút, nhưng là thân mình vẫn là đại đại không được như xưa, ta chỉ nghĩ có thể ngao đến Bảo Thái thành thực hiểu chuyện ta liền thấy đủ.”

Bảo Thái nhẹ giọng nói “A mã, hiện giờ ta như vậy ngươi còn không hài lòng sao? Hoàng Thượng đều khen quá ta.”

Dụ thân vương nghiêm túc nói “Ngươi hiện tại tuy rằng nhìn hảo chút, nhưng là vạn không thể được ý mới là, hay là nên có người có thể quản trụ ngươi mới tốt ngươi cùng thoát cương con ngựa hoang dường như.”

Bảo Thái lấy lòng nói “A mã, này giới tuyển tú chính là bắt đầu rồi, ta muốn cho ngạch nương hướng trong cung đệ lời nói, ngài xem thế nào?”

Phúc tấn nhìn Bảo Thái nói “Vương gia, ta cảm thấy kia nha đầu nhìn tuy rằng lớn lên không đủ xuất sắc cập không thượng như nguyệt, nhưng là nhưng thật ra rất nhận người đau, hơn nữa gia thế cũng không tồi nhiên ta nay liền tiến cung?”

Dụ thân vương lắc đầu nói “Việc này ngươi dùng quản, này đến ta tự mình đi Hoàng Thượng kia mới được.” Phúc tấn nghe xong kinh ngạc nói “A gia này có thể hay không quá coi trọng chút, ngài thân mình còn không hảo vạn không thể mệt nhọc nha.”

Bảo Thái tất biết đến nhiều chút, nhưng là cũng dùng ánh mắt dò hỏi chính mình phụ thân, hắn cũng không nghĩ chính mình phụ thân bởi vì thỉnh cầu chỉ hôn mà mệt muộn chết rồi thân mình.

Dụ thân vương thở dài một hơi, có chút kiên quyết nói “Sự chỉ có thể từ ta tự mình tới, các ngươi đều không cần nhúng tay, nếu không nhất định sẽ làm không thành.”

Nhin bọn họ sá thàn sắc, hướng bên người bọn nha hoàn xua tay, làm các nàng lui đi ra ngoài, dụ thân vương mới nói tiếp “Kia nha đâu tuy rằng khó được, nhưng là ta càng coi trọng chính là nàng a mā, cái kia Hoàng Thượng cực kỳ sủng tín trí xa tử tước, không nói hắn chưởng trong kinh một nửa binh quyền, liền nói hắn làm người xử sự, liền rất khó. Lăng Trụ đối cái nào hoàng tử đều đậm nhiên đối mặt, nhưng là liền tính Thái Tử đăng cơ hoặc mặt khác hoàng tử có cơ hội, Lăng Trụ đều có thể sùng sưng không ngã, rốt cuộc đánh trung với hoàng mệnh cờ hiệu ai cũng chọn không ra sai tới, này có thể so thuận lợi mọi bề muốn ổn thỏa nhiều. Huống chi Hoàng Thượng luôn luôn hậu đãi trung thàn, mà Lăng Trụ còn không đến bất hoặc chi năm, cho nên hắn chưa chắc không phải Hoàng Thượng để lại cho sau thiên tử hộ giá người.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 128

Khang Hi nhìn xem Dụ Vương, buông xuống chén trà, thở dài nói “Hoàng huynh vẫn là mau mòi khởi đi, ngươi thân mình không hảo nhưng vạn không cần mệt mới hảo.”

Dụ thân vương kỳ thật tưởng vẫn luôn quỳ khẩn cầu khang đáp ứng mới thôi, nhưng là hắn vẫn là thực hiểu biết Khang Hi, biết Khang Hi nhất không kiêng nhẫn bức bách, cho nên đứng lên một lần nữa ngồi xong vừa nói nói “Hoàng Thượng, kia nha đầu không phải nàng, ngài vẫn là nghĩ thoáng một chút đi.”

“Trẫm biết không là nhiên sẽ trực tiếp nạp vào hậu cung.” Khang Hi nhìn xem dụ thân vương thương cảm nói, tiếp theo thở dài, “Hoàng huynh người khác không hiểu ngươi còn không rõ sao? Kia nha đầu thực đặc biệt nhiên ngươi cũng sẽ không vì Bảo Thái cầu thú nàng, chỉ là Bảo Thái đã có đích phúc tấn, tuy rằng các nàng khuôn mặt không giống, nhưng là trẫm làm sao dễ dàng ủy khuất kia nha đầu đâu thế nhưng các nàng đều là cái loại này tươi sống người.”

Dụ thân vương lắc đầu nói “Hoàng Thượng. Ngài hắn là sẽ không đem nha đầu chỉ đến hoàng tộc bên ngoài Địa nhân gia đi. Các vị thành niên hoàng tử đều đã cưới đích phúc tấn. Bảo Thái tuy rằng có vợ cả. Nhưng là hắn tương lai là không dám đối kia nha đầu không hảo mà. Nếu như bằng không nô tài cũng sẽ không khinh tha hắn mà này thỉnh Hoàng Thượng yên tâm là được.”

“Yên tâm? Người kêu trầm như thế nào yên tâm. Không kia nha đâu thế nào? Liền nói Lăng Trụ hoàng huynh. Trầm cho người thấu cái thật để trầm đối Lăng Trụ cực kỳ mà vừa lòng. Hắn không cấm trung tâm hơn nữa ở chiến sự thương cực có tài hoa.

Dương Khang tuy rằng cũng không tồi nhưng là trước sau không bằng Lăng Trụ trầm ổn. Lăng Trụ tương lai trầm là muôn trọng dụng mà. Tây Bắc không xong. Trầm không có khả năng chỉ phái một tên mao đầu tiểu tử xuất chinh. Trầm yêu cầu Lăng Trụ mà cẩn thận cùng trầm ổn. Mà hắn lại là cực kỳ yêu thương nữ nhi người. Cho nên kia nha đâu chỉ có thể vì chính thê. Điểm này trầm có thể minh bạch mà nói cho người.” Khang Hi nhìn nhìn dụ thân vương nói “Hơn nữa. Trầm đáp ứng quá nàng mà. Cho nên trầm sẽ không nuốt lời mà. Lúc trước nàng tiến cung khi người không cũng từng phản đối quá sao? Còn cùng trầm nháo quá mà. Người đã nói. Trong cung mà sinh sau sẽ đem nàng địa linh tính cấp ma không mà. Kia nha đâu mà cá tính cùng nàng như thế mà tưởng tượng người sẽ không sợ trắc thất mà địa vị sẽ thương đến kia nha đâu?”

Dụ thân vương nhìn Khang Hi hỏi “Kia nha đâu có phải hay không chỉ có thể vì chính thê? Kia nha đâu tuy rằng cá tính cùng nàng có chút giống nhau. Nhưng là lại so với nàng càng xem đến khai một ít. Hơn nữa xử sự thương cũng càng thoả đáng một ít. Có lẽ đương trắc phúc tấn cũng có thể sinh hoạt mà tốt lắm. Bảo Thái không thể so các vị hoàng tử. Kia nha đâu gả cho hắn Hoàng Thượng hắn là càng yên tâm một ít mà. Hoàng Thượng là Thái Hoàng Thái Hậu tự mình dưỡng dục mà. Nô tài liền không nói nhiều cái gì.”

Nhắc tới Thái Hoàng Thái Hậu. Khang Hi cũng không khỏi lâm vào trầm tư. Bất quá Khang Hi nhìn đến thủ đoạn chố mà Phật châu. Nghĩ tới nàng lâm chung trước mà giao phó. Khẽ căn môi nói “Hoàng huynh. Trầm sẽ không thất tín cùng nàng mà. Nếu Bảo Thái không có vợ cả ở. Trầm sẽ

suy xét mà. Tè Lạc chỉ có thể vì chính thê mà. Nếu không Lăng Trụ nếu lập công lớn trẫm thưởng không thưởng tước vị. Trắc phúc tấn nhà mẹ đẻ địa vị quá cao sẽ dẫn tới trong phủ không xong mà. Đảo khi ngươi làm Bảo Thái mà đích phúc tấn như thế nào quản gia? Trẫm cũng là vì hoàng huynh hảo.”

Dụ thân vương còn muốn nói gì nữa. Khang Hi vội vàng nói tiếp “Trẫm biết hoàng huynh đang lo lắng cái gì. Bảo Thái hiện giờ thập phần mà tiền đồ. Cũng bất đồng các hoàng tử liên lụy ở bên nhau. Nay thực làm trẫm vừa lòng. Cho nên dụ thân vương phủ mà địa vị sẽ không thay đổi mà. Điểm này còn muốn hoàng huynh minh bạch mới hảo.” Nhìn xem dụ thân vương mà có chút mệt mỏi thần sắc. Khang Hi khuyên nhủ “Hoàng huynh vẫn là muốn nghỉ ngơi nhiều mới là. Tỉnh mà mệt muốn chết rồi thân mình. Về chỉ hôn mà sự. Trẫm sẽ không bạc đãi Bảo Thái mà.”

Dụ thân vương chỉ có thể thở dài một hơi, sau đó nói “Nô tài khâu ta Hoàng Thượng ân điển, chỉ là kia nha đầu nếu là vì chính thê nói, Hoàng Thượng thật đúng là không hảo an bài, cho nên nô tài vẫn là thính cầu Hoàng Thượng tái hảo hảo suy xét một chút, Bảo Thái phúc tấn thân mình không tốt, nếu ngày nào đó đi, kia nha đầu chưa chắc không có phù chính khả năng.”

Khang Hi nhìn dụ thân vương chấp nhất lắc đầu cười khổ nói “Hảo đi, trẫm sẽ hảo hảo

Một chút.” Sau đó có chút nghiêm túc phân phó nói “Nhưng là, trẫm muốn đe kia nha đầu cực kỳ coi trọng thanh danh, trẫm không hy vọng có cái gì tin đồn nhảm nhí sự truyền ra tới, nếu là ảnh hưởng trẫm ván cờ, vô luận là ai trẫm tuyệt đối sẽ không nhẹ tha.”

“Thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, việc này nô tài trong lòng hiểu rõ, tố tông truyền xuống tới giang sơn xã tắc kia mới là trọng trung chi trọng.”

Dụ thân vương cũng vẻ mặt nghiêm túc bảo đảm nói.

Lại bồi Khang Hi nói hội thoại, dụ thân vương cáo từ rời đi, Khang Hi chậm rãi bước đi tới cửa đại điện, nhìn nhìn không trung nhẹ giọng nói “Hoàng huynh, ngươi tâm vẫn là không đủ ngạnh, cho nên lúc trước ngươi sai mất hiện giờ con của ngươi cũng là thiên tử, thiên hạ này là trẫm nói tính.”

Lý Đức Toàn cúi đầu trầm tư, đối với Khang Hi quyết tâm, hắn có thể là nhất minh bạch một cái, chỉ là từ trong cung truyền đến tin tức để có để Hoàng Thượng biết đâu? Lý Đức Toàn thập phần do dự. Khang Hi phê sê tấu chương, sau đó bưng lên một chén dựa theo Tề Lạc y thư thượng viết biện pháp làm thành đậu đen củ sen canh gà, Khang Hi chậm rãi dùng cái muỗng nhẹ giảo canh gà, nghe nhàn nhạt mùi hương, không khỏi nói “Cái này phuơng thuốc trẫm sử dụng tới vẫn là thực không tồi, kia nha đầu đối được thiện vẫn là rất lành nghề, Lăng Trụ bỏ được làm kia nha đầu xuống bếp thật đúng là nhìn không ra tới.”

Lý Đức Toàn nói “Tục truyền trở về tin tức nói, Tề Lạc cô nương là chưa bao giờ xuống bếp, nàng cũng sẽ không làm bất luận cái gì đồ ăn lạc cô nương chỉ là chỉ điểm bọn hạ nhân nấu ăn.”

Nhin Khang Hi cười khẽ thầm sắc, Lý Đức Toàn nhẹ giọng nói “Giống như Lăng Trụ đại nhân còn đã từng tự mình xuống bếp cấp Tề Lạc cô nương đã làm cơm đâu, bất quá nghe nói chỉ có như vậy một lần.”

Khang Hi thở dài một hơi nhẹ giọng nói “Cái này Lăng Trụ thật không hổ ái nữ như mạng đâu.” Uống lên mấy khẩu canh gà, Khang Hi cảm thấy dạ dày thập phần nóng hổi thoả đáng, không khỏi vừa lòng gật gật đầu, Lý Đức Toàn thấy Khang Hi biểu tình cúi đầu nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng, theo Nghi Phi nương nương kia truyền đến tin tức, ân, nương nương tưởng

đem Tè Lạc cô nương chỉ cấp chín a ca vì trắc phúc tấn, này tuy rằng không có tin chính xác, nhưng là chưa chắc liền

Khang Hi đem canh chén trọng đặt ở ngự án thượng một tiếng, Lý Đức Toàn không cấm run lên một chút hi thở phì phì nói “Trẫm này đó nhi tử, chẳng lẽ liền không thể làm trẫm tinh thể xác và tinh thần một ít? Thế nhưng làm dận ra mặt a, trẫm đã quên lão bát phúc tấn là xuất từ An Thân Vương phủ tắc hắn cầu chỉ hôn nhưng không càng phương tiện một ít? Trẫm cấp lão bát thường trắc phúc tấn, bị hắn cấp đầy, cũng không nghĩ hắn đến bây giờ đều còn không có một cái nhi tử, cứ như vậy còn dám có khác tâm tư?”

Lý Đức Toàn nhẹ giọng khuyên nhủ “Hoàng Thượng, ngươi xin bớt giận, sự còn không có chuẩn đâu?”

Khang Hi bình phục một chút tình

Tè Lạc lúc này đang đứng ở tú nữ trung gian, nhìn quá giết gà dọa khỉ, tú nữ nhóm tiến cung đều là muốn kiểm tra tay nải, Tè Lạc đã đem ngân phiếu bên người cất chứa hảo, bất quá nàng trong bao quần áo vẫn là né m một hai cái tinh xảo vàng, kia chỉ là ngắm cảnh dùng, bất quá Tè Lạc cũng không có hướng trong lòng đi, mà là cẩn thận kiểm tra chính mình tay nải, thiếu cái gì không đáng sợ, đáng sợ nhất chính là nhiều cái gì. Thái giám đem hai cái tú nữ túm ra tới, nghiêm vừa nói “Cô nương, cũng là có chút thể diện mà, thế nhưng sẽ ở trong bao quần áo tàng những cái đó hạ tam lạm đồ vật, ngươi rốt cuộc tưởng cho ai dùng? Trong cung nhưng không chấp nhận được ngươi như vậy.”

Kia hai cái tú nữ tiếng khóc cầu xin, nhưng thái giám không dao động, phân phó nói “Đưa hai vị cô nương ra cung.

”Trong đó một cái còn muốn nói cái gì, cái kia thái giám đôi mắt trừng nói “Cô nương vẫn là không cần vì trong nhà mang đến phiền toái hảo, rốt cuộc việc này nếu là làm mặt trên đã biết, cô nương hẳn là minh bạch.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 129

Đạm như tức giận nói “Ngươi liền như vậy mặt đi, chờ bị khi dễ nhưng đừng tìm ta tới khóc lóc kẽm mới hảo.” Sau đó có chút tức giận đi rồi. Tề Lạc nhìn nàng bóng dáng nhẹ nhàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính mình hoàn toàn không hiểu đạm như há mồm gia tộc ngậm miệng gia tộc, xem ra chính mình hoàn toàn còn có học đâu.

Nhã Tình đế sát vào Tề Lạc nhẹ giọng hỏi “Ngươi không có gì đi?” Tề Lạc cười lắc đầu, Nhã Tình nhìn thoáng qua nhã nhu, cúi đầu nhẹ giọng nói “Nhã nhu tỷ tỷ nhìn có chút kiêu ngạo, kỳ thật vẫn là thực hảo ở chung, nàng là tổ phụ nhất coi trọng cháu gái.” Sau khi nói xong hướng Tề Lạc chớp chớp mắt, Tề Lạc lôi kéo Nhã Tình tay nhẹ nhéo một chút.

Nhã Tình nhìn sắc trời nói “Ta cũng nên đi trở về.” Tề Lạc thấy nhã nhu không có gì tỏ vẻ, vội vàng đứng lên, “Ta đi đưa ngươi đi.”

Chờ tới rồi bên ngoài, nhã có chút lo lắng nhẹ giọng nói “Ngươi vẫn là hết thảy tiếu tâm chút mới hảo, này giới có trông cậy vào tú nữ đại bô phận tất cả đều ở các ngươi kia, nhất định phải cẩn thận, nhã nhu nàng bị tổ phụ cho kỳ vọng cao.”

Tề Lạc cười gật gật đầu, mỉm cười nói “Ta minh bạch, ta sẽ không cùng các nàng tranh gì đó, ngươi yên tâm hảo.” Sau đó nhẹ giọng nói một câu “Cái kia đạm như là ta tộc tỷ, cũng gần là tộc tỷ mà thôi.”

Nhã Tình chớp chớp mắt, sau đó liền rời đi. Tè Lạc nhìn xem bên ngoài, cảm thấy thập phần áp lực, thật là muốn chắp cánh bay ra cung đình. Thở dài một hơi, Tè Lạc lại lần nữa về tới cái kia làm nàng nghẹn khuất nhà ở, mới vừa vào cửa, Tè Lạc thân mình không khỏi một oai, cũng may cân bằng năng lực hảo, quơ quơ không có té ngã, Tè Lạc ổn định thân hình, nhìn nhìn trên mặt đất nguyên lai là rải chút thủy, chính mình xuyên chính là hai tấc cao bình hoa đế, Tè Lạc chậm rãi ngồi ở trên giường, âm thầm cảm kích Tần ma ma đối chính mình huấn luyện.

Nhã nhu quan tâm hỏi “Ngươi không sao đi.” Sau đó đối hồng tím nói “Lúc ấy rải thủy, ta khiến cho ngươi lau khô, nếu là thương tới rồi Tè Lạc, ngươi có thể chịu trách nhiệm khởi sao?”

Hồng quỳ đến trên mặt đất, trầm ổn nói “Nô tỳ đáng chết, thỉnh cô nương thứ tội.”

Xem cũng chưa liếc nhìn nàng một cái, mà là nhìn thoáng qua chính mình tay nải, kỳ thật Tè Lạc biết chính mình không cần quá lo lắng, rốt cuộc tay nải thượng đánh đến kết đều là hiện đại thủ pháp, này đó cổ nhân liền tính là cởi bỏ đều thực lao lực. Cúi đầu bỏ đi bình hoa đế, thả lỏng cong cong ngón chân, mặc vào dép. Lúc này mới nhìn xem còn trên mặt đất quỳ cung nữ, Tè Lạc đạm nhiên mở miệng nói “Ngươi mau khởi đi, ngươi là trong cung thị nữ ta chính là không đảm đương nổi.”

Phẩm chậm đứng lên thân, Tè Lạc nhìn xem bốn phía nhẹ giọng nói “Thương đến ta, này cũng không có gì, ai còn không thể có cái sơ sẩy? Chỉ là ta cùng phòng ba vị tú nữ đều là giao hữu rộng lớn, nếu là thương tới rồi cái nào tới thăm quý nữ, vậy ngươi là chịu trách nhiệm không dậy nổi.” Chậm rãi ngữ khí nói tiếp “Không chỉ ngươi chịu trách nhiệm không dậy nổi, ngay cả chúng ta cũng là đến không được tốt, ngươi hắn là trong cung lão nhân, điểm này còn dùng ta nói sao? Nếu là bởi vì này đó việc nhỏ mà sai thất tuyển tú tư cách, ngươi đảm đương khởi sao?”

Hồng tím liên tục lắc đầu, nhu nhì nhìn xem Tè Lạc nói “Việc này liền thôi bỏ đi, ta tưởng nàng sẽ cẩn thận.”

Tè Lạc đạm nhiên cười, “Ta không phải nhiều chuyện người, a mà đối ta cũng không có gì ngón cái vọng, cùng ta không giống nhau, các ngươi mỗi cái đều là tông tộc hy vọng, ta này không phải lo lắng ảnh hưởng đến các ngươi sao? Tuy rằng sự tiểu, nhưng là truyền ra đi chính là đói thanh danh có ngại.”

Lúc này hồng tím mới khẩn trương nói “Nô tỳ đáng chét, nô tỳ đáng chét, cầu xin cô nương không cần đem việc này nói cho ma ma, nô tỳ lần sau nhất định sẽ chú ý.”

Tè Lạc hướng bốn phía nhìn nhìn, cảm thấy mục đích đã đạt tới, sau đó đối cung nữ nói “Cũng may không có tạo thành nghiêm trọng hậu quả, việc này liền thôi bỏ đi, chỉ là ngươi nhưng ngàn vạn phải nhớ đến, lần sau làm chuyện gì nhất định phải thận trọng mới hảo.”

Hồng tím liên tục gật đầu nói “Nô tỳ nhất định sẽ chú ý, nhất định sẽ chú ý, nô tỳ cũng không dám nữa.” Sau đó cầm lấy giẻ lau liền đi lau cửa thủy.

Chờ đến vội xong rồi, hồng tím lại cấp Tè Lạc bưng lên nước trà, Tè Lạc nhìn chén trà, nhẹ nhàng đặt ở trên bàn, “Ngươi không cần chiêu cỗ ta, ta không như vậy nhiều quy củ, hơn nữa ta từ nhỏ cũng là khô quá, a mà bị Hoàng Thượng coi trọng, chúng ta mới hảo lên, ngươi vẫn là nhiều hơn chiêu cỗ này nàng người đi.”

Chờ đến rửa mặt thời điểm, hồng tím lam nhạt vẫn là vây quanh nhu hầu hạ, Tè Lạc chính mình đổ nước, nhanh nhẹn đem trên đầu súc hái được xuống dưới, chậm rãi tản ra đầu. Nhã vận nhìn thoáng qua Tè Lạc đầu nói “Ngươi đầu bảo dưỡng cũng thật không tồi, đầu chính là chúng ta

mẫn người nhất chú ý, nghe nói rất nhiều trong cung nương nương đều sẽ xem tú nữ nhom đầu.”

Nhã nhu đang ở hòng tím hầu hạ hạ chải vuốt đầu, nghe xong không khỏi sững sốt, nhẹ giọng nói “Kia chỉ là tung tin vịt thôi, ta nhưng cho tới bây giờ không nghe nói qua.” Lúc này Tề Lạc mới hiện nhã nhu đầu không chỉ có thiếu hụt nữa có chút hoàng làm, khó trách nàng muốn sờ như vậy nhiều dầu bôi tóc đâu.

Tề Lạc nhẹ giọng nói “Ta đâu cũng chỉ là nhìn hảo chút, kỳ thật không có gì, hơn nữa tuyển tú vẫn là muốn xem dung mạo.”

Như nguyệt nhìn xem Tề Lạc đặt ở mép giường trên bàn súc, có chút hâm mộ hỏi “Ngươi cái này hồng ngọc chế thành đồ trang sức là nào mua, nhìn kia hồng ngọc thật là mắt sáng, xem ra là dùng thượng phẩm hồng ngọc chế thành đi?”

“Cái này không phải mua, cái này là Hoàng Thượng ban thưởng, ta nhìn thích, ngạch nương liền cho ta.” Tề Lạc nhìn thoáng qua súc nhàn nhạt nói “Ta tương đối thích màu đỏ đồ vật, cho nên liền mang vào cung đình, rốt cuộc đây cũng là Hoàng Thượng ân điển sao.”

Như nguyệt ánh mắt lóe lóe, nhìn xem Tề Lạc nhẹ giọng nói “Đều nói trí xa tử tước đến Hoàng Thượng sủng tín, hiện giờ xem ra lại là không giả, có thể đeo Hoàng Thượng ban thưởng hồng ngọc súc, xem ra Hoàng Thượng đối với ngươi vẫn là coi trọng.”

Này nàng hai cái cũng trầm mặc, rốt cuộc ai đều xem ra tới cái kia hồng ngọc súc tuyệt đối không phải vô cùng đơn giản liền có thể ban thưởng cấp đại thần gia quyến. Tề Lạc đem súc phóng hảo sau, nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng chỉ là càng coi trọng chút ta a mǎ, ta một cái mọi thứ không xuất sắc tú nữ, Hoàng Thượng làm sao coi trọng?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 130

“Cái này thượng tam kỳ đè Hoàng Thượng tự mình định ra, chúng ta vẫn là chọn một ít tốt trình cấp Hoàng Thượng ngự lâm đi, theo ta thấy hai hoàng kỳ tú nữ nhóm viết thơ đều là không tồi.” Hoàng Quý Phi nhẹ giọng nói, sau đó nhìn Đức phi liếc mắt một cái, “Ta đảo cảm thấy xong nhan hải nếu không tồi, nàng thơ cũng nên bầu thành nhất đẳng.”

Nghi Phi cười khẽ một chút nói “Vẫn là Hoàng Quý Phi nương xem chuẩn, xong nhan hải nếu đích xác không tồi, Đức phi tỷ tỷ nhất định rất thích giống xong nhan hải nếu như vậy.”

Dung phi cùng Huệ Phi cũng vẻ mặt tán đồng, Đức phi đạm nhiên nói “Nghi Phi muội muội nói đùa, ta lại không quen biết cái nào là xong nhan hải nếu? Nếu Hoàng Quý Phi đã quyết định, ta là không có gì ý kiến.”

“Xong nhan hải nếu a mā chính là Lễ Bộ thị lang, trước kia ở Lại Bộ cùng Hộ Bộ đều nhận quá chức, Đức phi tỷ tỷ nếu là đối nàng có điều coi trọng cũng là không tồi.” Nghi Phi uống nước trà nhàn nhạt nói.

Đức phi cầm xong nhan hải nếu thơ từ nói “Có thể được đến Hoàng Quý Phi nương nương cùng Nghi Phi muội muội khen ngợi, xem ra ta cũng nên hảo hảo nhận thức một chút cái kia xong nhan hải nếu.”

Hoàng Quý Phi sửa sang lại hảo thơ từ, đem nhất đẳng giao cho nội thị nói “Ngươi đi cấp Hoàng Thượng đưa đi đi, cũng làm Hoàng Thượng nhìn

xem Bát Kỳ tú sắc văn thải.” Sau đó đối bốn phi nói “Hôm nay liền đến này đi, ngày mai lại duyệt xem này nàng tú nữ.”

Nghi Phi trở lại chính mình cung điện, bưng chén trà nói “Ngươi tưởng đem lực chú ý dẫn tới nơi khác, kia cũng phải hỏi ta đáp ứng không đáp ứng mới được. Hơn nữa Hoàng Quý Phi kia cũng là

Khang Hi ở lần trước tới Nghi Phi này thời điểm liền đổi nàng ám chỉ quá, Tề Lạc sẽ có an bài khác, Khang Hi đáp ứng Nghi Phi sẽ cho chín a ca chỉ cái càng tốt. Nghi Phi biết chính mình nhì tử kế hoạch tuy rằng đã thất bại, nhưng là có thể được đến Khang Hi hứa hẹn, Nghi Phi vẫn là thực yên tâm. Nghi Phi biết hiện giờ cục diện càng thêm phức tạp, nàng là tuyệt đối sẽ không làm Đức phi nguyện vọng dễ dàng thực hiện.

Chương 154 tiến cung đai tuyển (năm)

Khang Hi ngự án thượng bày hai hoàng kỳ tú nữ sở làm thơ từ, cầm lấy tùy vào rất là vui mừng, nhìn bị bình định vì nhất đẳng tác phẩm Khang Hi không khỏi liên tục gật đầu. Thấy Tề Lạc thơ, Khang Hi cười khẽ “Này đầu hai đường thơ làm không tồi, trẫm xem muôn so với kia đầu cúc hoa thơ muôn hảo chút.”

Lý Đức Toàn vừa mới được đến một tin tức, nhìn Khang Hi thần sắc còn hảo, cho nên để sát vào thấp giọng nói “Hoàng Thượng, Tú a ca con vợ cả bị bệnh, thái y nói chỉ sợ không tốt.”

Khang Hi bỗng nhiên ngẩng đầu giật mình nói “Ngươi nói là lão tú nhi tử? Thái y rốt cuộc nói như thế nào?”

“Vạn tuế gia, xác thật là Tú a ca nhi tử, thái y nói chỉ sợ là không được, Tú a ca đã chạy về trong phủ.” Lý Đức Toàn nhẹ giọng nói.

“Kia chính là lão tú con vợ cả nha, hắn vốn dĩ nhi tử liền ít đi, hiện giờ như vậy, làm trãm như thế nào” Khang Hi nghiêm vừa nói “Những cái đó thái y đều là phế vật không thành? Kia hai bốn y thư như thế nào đều không dùng được? Người đi đem thái y gọi tới trãm muốn đích thân hỏi một chút hỏi, trãm muốn bọn họ rốt cuộc có ích lợi gì?”

Thái y tiến vào thỉnh tội, tố nói “Hoàng Thượng, không phải nô tài bất tận tâm, chỉ là Tú a ca con vợ cả thật sự là bệnh quá đột nhiên, hơn nữa hắn bản thân thân mình liền nhược, hảo chút dược đều không thể dùng, thỉnh Hoàng Thượng chuộc tội.”

“Kia hai bốn y thư cũng không có chữa bệnh phương thuốc sao?”
Khang Hi nghiêm thanh hỏi.

Thái y lau nước mắt, nhìn trộm nhìn xem Khang Hi thần sắc nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng kia bốn y thư tuy rằng là bản đơn lẻ trân phẩm, nhưng cũng không phải bao trị bách bệnh, có chút phương thuốc đều đã mơ hồ không rõ, nô tài thật sự là không có cách nào nha.”

Khang Hi nhìn nhìn thái y, hướng vào phía trong hâu vãy vãy tay, toàn vội vàng làm nội thị đem thái y lôi ra đại điện. Nhìn âm mặt ngồi ở trên long ỷ Khang Hi, Lý Đức Toàn nhẹ giọng an ủi nói “Hoàng Thượng, Tú a ca chính trực tráng niên vẫn là sẽ có tiểu a ca, ngài nhưng ngàn vạn không cần tức giận thân mình, hơn nữa Tú a ca tuy rằng mất con vợ cả, nhưng là vẫn là có nhi tử tại bên người.”

“Bốn đích phúc tấn cũng nên quá ba mươi đi?” Khang Hi vê động Phật châu nhẹ giọng lầm bầm lâu lâu nói, Lý Đức Toàn cảm thấy cả người lạnh lùng cúi đầu không nói gì, Khang Hi than nhẹ một tiếng “Xem ra trãm thật đúng là phải cho lão tú cân nhắc một chút mới được tuy tưởng nghịch thiên, nhưng là có một số việc còn phải xem thiên ý rốt cuộc như thế nào.

”

Tề Lạc lúc này bởi vì Nghi Phi kia ý cười mà trong lòng run sợ mà ngồi ở trong phòng. Đối với nhã vận mà ê ẩm mà lời nói. Đều không có cãi lại. Nàng thật sự là có chút sợ hãi. Liền tính lại có chuẩn bị nàng cũng chưa muộn cùng chín a ca nhắc lên quan hệ. Nay đối Tề Lạc mà đả kích thật sự là có chút đại. Tề Lạc một lần một lần mà an ủi chính mình này chỉ là chính mình suy nghĩ nhiều. Nghi Phi mà cái loại này tươi cười chỉ là ngoài ý muốn mà thôi.

Nay nàng mà tú nữ đều giống hai hoàng kỳ mà tìm hiểu duyệt xem mà nội dung. Dương biết được là thơ từ mà thời điểm. Có chút cái học vẫn không hảo mà liền mẫn nào tìm người viết thay thậm chí không tiếc hứa lấy số tiền lớn. Cũng từng có người tìm được Tề Lạc. Chỉ là sợ hãi gây chuyện mà Tề Lạc không có đáp ứng. Kỳ thật Tề Lạc vẫn luôn không cảm thấy cái khác các kỳ mà nội dung sẽ cùng hai hoàng kỳ giống nhau. Rốt cuộc nếu như vậy mà lời nói. Liền quá không công bằng.

Chính là đương cái này Mông Cổ tú nữ đứng ở Tề Lạc trước mặt khi. Tề Lạc không khỏi có chút ngây người. Cái này Mông Cổ tú nữ chính là trưởng mà thập phần địa tinh trí cùng những cái đó Mông Cổ mà tú nữ hoàn toàn bất đồng. Nàng có chút phía nam khuê tú mà ý nhị.

Tề Lạc nhẹ giọng hỏi “Ngươi là vị nào? Ngươi tìm ta có việc sao?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 131

Tiếp được hai tổ không có một cái đạn đòn tranh đến đông đủ lạc các nàng tiến lên sau, Khang Hi nhìn xem các nàng ba cái cười nói “Này ba cái nhìn nhưng thật ra các có nhan sắc, lại đều xuất thân đại tộc, các ngươi đều bày ra một chút đi, trẫm cũng nhìn xem có cái gì đặc biệt.”

Như nguyệt lấy ra cổ. Bắt đầu diễn tấu lên. Như nguyệt mà thân thể cũng theo gõ cổ mà tiết tấu vặn vẹo lên. Tuy rằng biên độ không lớn nhưng là hẵn là đủ để cho quần áo tan vỡ. Không nghĩ tới chờ đến như nguyệt diễn tấu xong sau. Nàng địa y phục còn hoàn hảo không tổn hao gì. Tè Lạc nhìn trộm nhìn thoáng qua nhã nhu. Nhã nhu rũ xuống mi mắt không biết suy nghĩ cái gì. Kỳ thật như nguyệt hẵn là cũng là diễn tấu đòn tranh mà. Nàng mà đòn tranh đạn mà phi thường hảo. Tè Lạc cảm thấy chính mình mà tranh nghệ cùng như dạng trăng so thật là kém ra một cái phô đi. Không nghĩ tới như nguyệt mà cổ cũng đến tốt như vậy. Thật là tinh nhu xử nữ động như thỏ chạy.

Nhã nhu tấu mà là cây sáo. Nhưng là tiêu chuẩn muôn so thường lui tới kém hơn một ít. Tè Lạc cảm thấy khả năng bị chuyện này mà ảnh hưởng đi. Chờ đến phiên Tè Lạc biểu diễn khi. Tè Lạc vẫn là làm người mang lên đòn tranh. Bên cạnh Địa nhân đều thực kinh ngạc nhìn nàng. Ngay cả mặt trên ngồi ngay ngắn mà Hoàng Quý Phi cùng với bốn phi đều giống nhau. Tè Lạc như vậy có phải hay không quá không đem Hoàng Thượng đương hỏi sự?

Khang Hi nhìn Tè Lạc vẻ mặt bình tĩnh mà ngồi ở trên ghế đan đàn tranh. Trong ánh mắt dần hiện ra một tia mà ý cười. Nhưng là mĩ sơn ẩn đi. Nâng chung trà lên. Trên mặt có chút nghiêm túc. Nghi Phi thấy loại tình huống này cũng không khỏi âm thầm lắc đầu. Cái này Tè Lạc vẫn là quá không hiểu chuyện một tí. Xem ra chính mình nhị tử không có được đến nàng cũng là không tồi mà.

Kỳ thật Tè Lạc cũng thực khó xử mà. Nàng chỉ biết đàn tranh cùng đàn violon. Mà đàn violon chỉ biết một khúc tử. Trừ bỏ đàn tranh chính mình thật đúng là không biết biểu diễn cái gì. Cho nên nàng cũng chỉ có thể cảng da đầu thượng. Chờ đến đông đủ Lạc Địa đàn tranh kết thúc. Khang Hi trầm thấp thanh âm nói “Vừa rồi trầm nói mà lời nói. Người không nghe hiểu có phải hay không?”

Tè Lạc quỳ trên mặt đất nói “Nô tỳ không dám. Nô tỳ chỉ am hiểu đàn tranh. Hơn nữa nô tỳ cảm thấy nô tỳ cảm thấy mỗi người đan tranh địa tâm thái đều không giống nhau mà. Liền tính đan cùng khúc cũng có thể bắn ra bất đồng tới. Hơn nữa” Tè Lạc thấp giọng nói “Hơn nữa Hoàng Thượng cũng không hạ chỉ nói không cho đan đàn tranh nha.”

“Chỉ biết đan đàn tranh? Chỉ sợ không phải đâu. Lăng Trụ đã từng đối trầm nói lên quá. Người đối Tây Dương nhạc cụ vẫn là rất lành nghề mà. Như thế nào? Người cảm thấy trầm sẽ không thường thức Tây Dương nhạc cụ sao?”

Tè Lạc cúi đầu nói “Nô tỳ không dám, nô tỳ đối Tây Dương nhạc cụ chỉ là lược thông thõi, hơn nữa, hơn nữa nô tỳ chỉ biết một cái khúc, một loại nhạc cụ, hơn nữa cũng đã lâu không có luyện tập, thật sự là có chút mới lạ, sợ bắn Hoàng Thượng lỗ tai.”

Khang Hi đối Lý Đức Toàn nói “Ngươi đi đem Tây Dương nhạc cụ lấy tới, trầm muốn nhìn nàng là như thế nào diễn tấu.”

Đối với này trung tình huống mọi người đều thực ngoài ý muốn, nhìn về phía Tè Lạc ánh mắt cũng càng thêm phức tạp, Tè Lạc nhìn đàn violon âm thầm oán trách chính mình phụ thân, như thế nào có thể đem loại sự tình này nói cho Khang Hi đâu? Tè Lạc nghĩ đến phụ thân đối chính mình nói qua nói, nếu muốn làm Hoàng Thượng sủng tín coi trọng, cần thiết đến có đặc sắc mới được, người tầm thường Hoàng Thượng là tuyệt đối chướng mắt. Tè Lạc bình phục hiểu rõ một chút tâm tình của mình, kéo kia hóa điệp, kỳ thật này khúc Tè Lạc vẫn là thường xuyên luyện tập, rốt cuộc kia cũng đại biểu một đoạn chính mình nhất hồn nhiên cảm tình.

Khang Hi nghe thấy âm nhạc vang lên sau, buông xuống chén trà, khép hờ hai mắt lắng nghe giống như về tới tuổi trẻ thời điểm, lúc ấy nàng còn ở chính mình bên người, khi đó chính mình tuy rằng vô pháp chuyên sủng với nàng, nhưng là ở bên nhau thời điểm Khang Hi đều cảm thấy thực vui sướng. Chờ đến đông đủ lạc âm nhạc đình chỉ, Khang Hi mở mắt, không có bất luận cái gì phản ứng nói “Ân, người Tây Dương nhạc cụ diễn tấu vẫn là không tồi, chỉ là còn muốn nhiều luyện tập đàn tranh mới hảo thế nhưng kia mới là đại thanh nhạc cụ.”

“Nô tỳ tuân mệnh, nô tỳ kỳ thật vẫn luôn là ở luyện tập đàn tranh chỉ là nô tỳ trời sinh vụng về, cho nên kỹ xảo vẫn luôn không đủ thuần thục, nô tỳ nhất định sẽ tiếp tục nỗ lực.” Tè Lạc cúi đầu lời thề son sắt nói.

Chờ đến đông đủ lạc lui trở về cảm thấy lòng bàn tay tất cả đều là hãm, Tè Lạc cảm thấy bốn phía đánh giá ánh mắt

Hành động thiếu suy nghĩ. Chờ đến Hoàng Thượng duyệt tuyển kết thúc về sau, Tè Lạc về tới trong phòng, đậm như lập tức theo đi lên, thấy Tè Lạc khen “Thật sự là quá tốt sao nhiều tú nữ liền ngươi cùng Hoàng Thượng nói lời nói, xem ra Hoàng Thượng vẫn là coi trọng ngươi.”

Tè Lạc thấy như nguyệt đám người thần sắc bất đắc dĩ nói “Lời này không thể nói như vậy, Hoàng Thượng như vậy cũng chỉ là xem ở ta a mă mặt mũi thượng đi, nếu là ta nhiều sẽ một loại nhạc cụ thì tốt rồi, về sau ta nhất định phải nhiều học một loại nhạc cụ, ngươi cũng không biết lúc ấy ta có bao nhiêu khẩn trương.” Nhìn đến đam như còn muốn nói gì nữa lạc vội vàng ngắt lời nói “Ngươi vẫn là trở về thu thập một chút đi, chúng ta ngày mai là có thể ra cung đảo thời điểm luồng cuồng tay chân.”

Đam như thấy Tè Lạc như vậy cũng chỉ có thể rời đi, Tè Lạc thật sự không nghĩ đối mặt như nguyệt đám người cho nên bận rộn bắt đầu thu thập lên đồ vật. Chỉ là thấy như nguyệt hoàn hảo không tổn hao gì quần áo, Tè Lạc vẫn là khó tránh khỏi cảm thấy có chút kinh ngạc nguyệt cũng ở thu thập quần áo, chỉ thấy nàng lại lấy ra một bộ trang non bạch trang phục phụ nữ Mãn Thanh, cảm thán nói “Ta từ trước đến nay đều có chuẩn bị hai bộ giống nhau quần áo thói quen, chỉ hận có chút nhân tâm thuật bất chính, vác đá nện vào chân mình, thật thật là quá buồn cười.”

Nhã nhu nắm chặt nắm tay, nghĩ nghĩ cười khẽ nói “Xác thật buồn cười, cho rằng chính mình là xuất sắc nhất, chính là còn không phải làm người khác đoạt nổi bật, lại khôn khéo thì thế nào, không có một cái hảo a mă lại nỗ lực hướng về phía trước bò cũng sẽ ngã xuống, bá phụ? Dù sao cũng là xa một tầng nha.” Nhìn xem như nguyệt có chút xấu hổ và giận dữ biểu tình, nhã nhu cảm thấy rất là hả giận, sau đó lại thần bí nói “Ngươi còn không biết đi, mă tè đại nhân đích nữ đã muốn chuẩn bị chỉ hôn cấp thập nhị a ca làm đích phúc tấn, đó là Hoàng Thượng tự mình quyết định, kia chính là đứng đứng đắn đắn hoàng tử đích phúc tấn nha, này đó ngươi như thế nào tranh cũng là không chiếm được, lớn lên lại xuất sắc có ích lợi gì, từ xưa đích thứ có khác, chính mình thân sinh nữ nhi không đau còn có thể càng đau huynh đệ thứ nữ không thành?”

Tề Lạc nghe thấy tích nguyệt bị chỉ hôn cấp thập nhị a ca sự, cảm thấy trong lòng rất là vui mừng, thập nhị a ca sau lại cũng phong làm quận vương đi, hơn nữa thập nhị a ca hắn là không có tham dự đến đoạt đích bên trong, cho nên tích nguyệt tương lai hắn là thực an toàn. Không đợi Tề Lạc tưởng xong, liền cảm thấy có người dùng sức đẩy chính mình một chút, Tề Lạc về phía sau ngã xuống trên giường, thấy vành mắt hồng hồng như nguyệt, Tề Lạc tưởng vẫn là không cần gây chuyện, cho nên một lần nữa ngồi dậy, nhẹ giọng khuyên nhủ “Việc này liền tính, ngươi trước bình phục một chút đi, Hoàng Thượng chỉ hôn ý chỉ còn không có xuống dưới, có lẽ ngươi sẽ được như ước nguyện đâu? Người như vậy không phải càng làm cho người bắt lấy nhược điểm sao?”

“Được như ước nguyện? Người biết ta nghĩ muốn cái gì sao? Người biết ta vì tuyển tú có bao nhiêu vật vả sao? Người biết vì ngày này ta trả giá nhiều ít sao? Từ người tiếp cận tích nguyệt sau, cho nên hết thảy tất cả đều rối loạn, không bao giờ sẽ không đến từ trước.” Như nguyệt có chút kích động mà nói, “Người rốt cuộc cái gì so với ta cường? Người trừ bỏ có cái hảo a mã ở ngoài, người còn có cái gì? Vì cái gì như vậy không công bằng, này rốt cuộc là vì cái gì?”

Nhin khóc thút thít như nguyệt, Tề Lạc hảo lại về tới hiện đại giống nhau, lúc trước chính mình ở hiện đại cảm tình thát bại thời điểm, chính mình giống như cũng là như vậy tiết, cho nên Tề Lạc đem khăn tay đưa cho như nguyệt, nhẹ giọng an ủi nói “Người không cần thương tâm, này không phải còn không có cuối cùng định sao? Người lớn lên thực xuất sắc, hơn nữa mọi thứ đều thực xuất sắc, Hoàng Thượng sẽ không nhìn không thấy đến, ta tuy rằng không biết ngươi nghĩ đến cái gì, nhưng là ngươi như bây giờ là không được, này dù sao cũng là hoàng cung như thế nào ngươi cũng muốn tiêu tâm chút mới là.”

Như nguyệt không có tiếp Tề Lạc khăn tay, hơn nữa dùng chính mình khăn tay xoa xoa nước mắt, sau đó hung hăng nhìn thoảng qua Tề Lạc, xoay người rời đi, nhã nhu hờ nhẹ một tiếng, “Thật là không giáo dưỡng, nhìn khiến cho người hết muốn ăn.” Còn tưởng nói cái gì nữa nhã nhu, thấy như nguyệt cầm lấy trăng non cờ hàng trang, liền dám nói cái gì nữa, việc này nếu là thật sự truy tra lên, nàng cũng không thấy đến sẽ hoàn toàn thoát khỏi can hệ, nhã nhu biết lại thế nào như nguyệt đều là mã tè thân chất nữ, mà như nguyệt tuy rằng là con vợ lẽ nhưng là cũng là nàng a mã nữ nhi duy nhất, cho nên nhã nhu cũng không dám quá phận.

Tề Lạc nhìn ra vẻ kiên cường nguyệt, trong lòng vẫn là có chút không thoải mái, muốn để sát vào như nguyệt nói hai câu, lại không biết nên nói cái gì, chỉ có thể âm thầm thở dài mong ước như nguyệt có thể được như ước nguyện. Bất quá Tề Lạc đồng dạng minh bạch nếu là như nguyệt lại trêu chọc chính mình nói, liền tính chính mình đối nàng có chút đồng tình chi tâm, chính mình cũng sẽ không mặc cho như nguyệt khi dễ, chỉ cần không chọc tới chính mình, Tề Lạc cảm thấy vẫn là rất thường thức như nguyệt.

Nội thi qua lại bẩm “Khởi bẩm Hoàng Thượng, cấm vệ quân thống lĩnh Dương Khang thỉnh cầu bệ kiến.” Khang Hi buông xuồng ngự bút, “Dương Khang? Trẫm tưởng hắn cũng nên tới gấp trẫm, làm hắn vào đi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 132

Tề Lạc đầy mặt hắc tuyển nói “Ngạch nương, ta là đi tuyển tú, không phải đi làm mai mối bà, hơn nữa cùng ta thường xuyên ở bên nhau đều đã ngao đến cuối cùng, Hoàng Thượng như thế nào cũng sẽ không đem này đó chỉ cấp hoàn ca ca, nhà của chúng ta nhưng không như vậy đại thể diện, dư lại ta cũng không biết tên gọi là gì, đối với các nàng phẩm tính càng là không hiểu biết, cho nên việc này vẫn là người tới nhọc lòng đi.”

Đồng thị gật gật đầu, nhưng thật ra có người tới cửa tới thám thính tin tức, chính là những người đó gia đình là tám a ca người, như vậy nhân gia nữ nhi như thế nào cũng không thể làm nàng gả tiến vào, cho nên Đồng thị liền cấp đầy, kỳ thật Đồng thị biết chính là bởi vì cái này Liễu thị mới bệnh, rốt cuộc Đồng thị đầy có một nhà chính là thực hiển quý, hơn nữa gả vẫn là đích nữ, Liễu thị cảm thấy chính mình khả năng cố ý chèn ép Tề Hoàn đi. Vì này Liễu thị còn thừa dịp cơ hội kéo lại Lăng Trụ khóc lóc kẽm một phen, cái này làm cho Đồng thị biết sau hận ngứa răng, Liễu thị này một bệnh, cũng vừa lúc làm nàng dưỡng lên, tinh lại có cái gì động tác nhỏ cùng Lăng Trụ ‘ngoài ý muốn tương ngộ’. Đồng thị nhìn nhìn đang ở ăn mứt Tề Lạc, âm thầm lắc đầu, thê thiếp tranh phong xem ra chính mình nữ nhi là tránh không được chỉ hy vọng chính mình nữ nhi có thể xử lý hảo đi. Đồng thị biết đối phương diện này Tề Lạc so với chính mình tưởng khai, chính mình cùng Lăng Trụ chi gian cảm tình cùng trải qua mưa mưa gió gió cũng không phải Tề Lạc có thể so sánh được.

Chờ đến sắc trời chang vang thời điểm trụ mới về tới tử túc phủ, vào cửa thấy chính mình nữ nhi, Lăng Trụ lộ ra đã lâu tươi cười.

Lăng Trụ ngồi xuống sau vỗ vỗ Tề Lạc bả vai, nói “Ân, trở về liền hảo tới liền hảo.”

Tề Lạc cười nói “Ngươi cùng ngạch nương thật là có ăn ý, câu đầu tiên đều là lời này.” Sau đó đê sát vào Lăng Trụ, Tề Lạc nhẹ giọng nói “A mā ngươi không nghĩ ta sao? Nói một câu tưởng niệm nói tới nghe một chút?”

Lăng Trụ có chút xấu hổ ho khan một tiếng, cầm lấy bên cạnh nước trà uống lên lén, Đổng thị chụp Tề Lạc

Tề Lạc le lưỡi tới còn cần rèn luyện mới được.

Lăng Trụ thanh thanh giọng nói “Vừa rồi Hoàng Thượng triệu kiến, nói xong chính sự sau, lại nói mấy câu, Hoàng Thượng ý tứ là Tề Lạc sẽ không lập tức chỉ hôn, giống như gọi là gì lưu thẻ bài đi Hoàng Thượng nói, hắn nhất định sẽ cho Tề Lạc chọn một cái tốt, làm ta yên tâm là được.” Lăng Trụ lại cẩn thận cân nhắc một chút Khang Hi nói xem chính mình thê nữ nói “Ân, xem Hoàng Thượng ý tứ trong lời nói Tề Lạc tương lai có thể gả đến nào một bước là muốn xem ta mới được.

”

Nghe thấy lời này, Tề Lạc có chút sốt ruột nói “A mā nhưng ngàn vạn không cảm xúc động, ta thế nào đều không sao cả, an toàn đệ nhất, an toàn đệ nhất.” Tề Lạc thật là sợ hãi chính mình phụ thân thương chiến trường, nếu là xảy ra chuyện gì, Tề Lạc tuyệt đối sẽ không tha thứ chính mình.

Nhin có chút ngây thơ Đổng thị, Lăng Trụ biết nữ nhi hắn là đã hiểu biết, chỉ là thê tử rốt cuộc vẫn luôn tại nội trạch, lại không thích phim lịch sử, cho nên biết đến không rõ ràng lắm. Lăng Trụ hướng Tề Lạc chớp chớp

mắt, nói “Ta là biết đến, này ngươi yên tâm hảo, hiện tại thiên hạ thái bình, làm sao có cái gì nguy hiểm sự? Ta xem Hoàng Thượng kia ý tú vẫn là muốn cho ta nhiều ra mấy cái mới lạ chủ ý đi, rốt cuộc đối với hiện giờ cầm vệ quân Hoàng Thượng chính là phi thường vừa lòng.”

Tề Lạc biết Lăng Trụ không nghĩ làm mấu thân lo lắng, cho nên cũng liền phối hợp phụ thân nói “Ân, kia a mã cũng muốn chú ý, tuy nói không nhận người đó chính là người tầm thường, nhưng là ngàn vạn không thể quá làm nổi bật, hiện giờ tước vị đã đủ chúng ta hưởng thụ.” Nghĩ đến * tiểu thuyết tình tiết, Tề Lạc nhẹ giọng hỏi “A mã, bằng không chúng ta ra điểm chủ ý cấp Hoàng Thượng kiêm chút tiền? Có tiền Hoàng Thượng vô luận làm cái gì đều sẽ thông khoái một ít đi.”

Lăng Trụ nghĩ nghĩ nói “Nguyện vọng của ngươi là tốt, nhưng là vẫn là thoi đi, loại này kiếm tiền sự tình liên lụy quá lớn, một cái lộng không hảo sẽ thực dễ dàng đắc tội với người, hơn nữa bao nhiêu tiền ở Hoàng Thượng kia đều là không đủ, bằng không cũng sẽ không quan trọng là nếu là quá toàn diện Hoàng Thượng cũng rất khó dùng ngươi, ưu điểm khuyết điểm đều thực xông ra, Hoàng Thượng sử dụng tới mới yên tâm. Ta là biết binh mà vô học thức người, cho nên Hoàng Thượng mới đối ta như thế sủng tín.”

Tề Lạc cảm thấy chính mình vẫn là có chút tưởng đơn, cho nên gật gật đầu thở dài “Xem ra vẫn là a mã hiểu biết Hoàng Thượng, ta còn phải nhiều tự hỏi mới được.”

Về tối: Mình trong phòng, Hồng Anh bọn người thực kích động, Tề Lạc nhìn các nàng nói “Ta này không phải hảo hảo mà sao?” Lại đánh giá bốn phía, phát hiện mỗi một kiện đều cẩn thận thu thập sửa sang lại quá, Tề Lạc vừa lòng điểm điểm nói tiếp “Vẫn là chính mình gia hảo nha, không có các ngươi tại bên người ta thật là có chút không được tự nhiên đâu.”

“Cô nương, ta chính là muốn đi theo ngươi, ta sẽ hầu hạ nương cả đời.”
Hồng Anh lời thề son sắt nói, mây tía cũng kiên định gật đầu.

Tè Lạc gật đầu nói “Các ngươi cùng ta, này ta không phản đối, nhưng là ta cũng không thể trì hoãn các ngươi hoa kỳ, nếu là có nhìn trúng thích hợp liền cùng ta nói, ta nhất định sẽ cho các ngươi làm chủ.”

Tần ma ma chỉ huy tiểu nha đầu sửa sang lại Tè Lạc mang tiền cung vật phẩm, Tè Lạc thấy sau, đối Tần ma ma nói “Ít nhiều ngươi dạy dỗ cùng huấn luyện, bằng không ta thật là có chút ứng phó bất quá tới? Chúng ta cùng phòng nhưng thật ra không xảy ra chuyện gì, bất quá này nàng tú nữ chính là thực náo nhiệt.”

Tần ma ma khiêm tốn nói “Cô nương quá khen đây cũng là cô nương dụng tâm tới rồi, nô tỳ là không có làm gì đó, hơn nữa thái thái làm nô tỳ dạy dỗ cô nương, còn không phải là vì cô nương có thể thuận lợi tuyển tú sao, này đó đều là nô tỳ nên làm.”

“Mặc kệ thế nào, Tần ma ma, ngươi vất vả ta sẽ không quên đến, ân, ngạch nương cũng sẽ không quên đến, nàng sẽ không bạc đãi ngươi.”

Tè Lạc rửa mặt xong sau, sớm nằm ở trên giường, nhìn Tần ma ma cấp chính mình sửa sang lại hảo chăn, Tè Lạc phân phó nói “Các ngươi cũng nghỉ ngơi đi, ngày mai sáng sớm không cần kêu ta rèn luyện, ta phải hảo hảo ngủ một giấc.”

Tần ma ma cười nói “Ân, cô nương thật là vất vả, hảo hảo nghỉ ngơi đi, có việc gọi nô tỳ liền hảo.”

Nằm ở chính mình trên giường Tè Lạc như thế nào ngược lại ngủ không được đâu? Phiên xoay người, nhớ trước đây ở trong cung thời điểm nào ngủ quá một cái an ổn giấc, ngủ thời điểm đều hận không thể mở một

con mắt tình. Tè Lạc cưỡng bách chính mình nhắm mắt lại, đột nhiên nghĩ đến phụ thân ý có điều chỉ, Tè Lạc bắt đầu cẩn thận hồi tưởng lên, tương lai mấy năm nay Khang Hi hắn là sẽ không phát động cái gì chiến tranh đi, trong lịch sử cũng không có ghi lại nha, Tè Lạc cảm thấy Khang Hi thật không hổ là đương của Hoàng Thượng, dùng chính mình tương lai tới đốc xích Lăng Trụ vì hắn bán mạng, cái này làm cho Tè Lạc đặc biệt bất mãn. Chỉ là bất mãn nữa cũng không biện pháp, rốt cuộc này vẫn là Khang Hi nói tính, cho nên Tè Lạc cảm thấy chính mình hắn là tăng mạnh phụ thân phòng hộ ý thức mới được, thật muốn là thượng chiến trường, bảo mệnh mới là đệ nhất vị. Tè Lạc âm thầm cầu nguyện về chiến sự lịch sử không cần biến hóa, có chiến sự nói cũng chờ đến Đại tướng quân vương đi đánh đi.

Ở nhà thoái mái dễ chịu qua mấy ngày, trong cung chỉ hôn ý chỉ không ngừng mà truyền ra tới, Tè Lạc không ngoài sở liệu bị để lại thẻ bài, nhưng là không phải thượng ký danh, cái này làm cho rất nhiều người sờ không được đầu óc. Nếu chính mình kết cục đã định, Tè Lạc liền rất bát quái phái người hỏi thăm những cái đó đúng đầu người được chọn cuối cùng chỉ hôn tình huống.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 133

Tuy rằng không có bị Hoàng Thượng trực tiếp chỉ hôn, nhưng là Lăng Trụ biết chỉ cần chính mình hành vi thích đáng, Khang Hi liền tuyệt đối sẽ không ủy khuất Tề Lạc, bởi vậy liền tính biết Khang Hi mục đích, Lăng Trụ cũng cảm thấy phấn đấu lên càng có kính, cho nên gần nhất một đoạn thời gian Lăng Trụ biểu hiện thực tích cực, đối quân sự huấn luyện trao càng khẩn một ít, này thực làm Khang Hi vừa lòng. Khang Hi thường xuyên đem Lăng Trụ triệu tiến cung, ban thưởng chút binh thư hoặc là làm Lăng Trụ hướng đi theo Khang Hi thân chinh lão thần tử thỉnh giáo, này đó đều làm Lăng Trụ biết chính mình ly lanh binh đánh giặc thời gian không xa. Mỗi lần từ trong cung được đến binh thư, Lăng Trụ luôn là thực cẩn thận đặt ở thư phòng, hắn là biết Tề Lạc mẫn cảm, những việc này không thể làm nàng biết, nếu không, lấy chính mình nữ nhi cá tính nhất định sẽ cả ngày lo lắng.

Lăng Trụ thời gian nhàn hạ luôn là thực nghiêm túc nghiên cứu cổ đại binh thư chiến sách, cũng rất tinh tế cùng những cái đó chân chính thượng quá sa trường tướng quân giao lưu, thậm chí Lăng Trụ còn đem chính mình thượng trường quân đội thời điểm học được cùng biết đến hiện đại quân sự chiến thuật viết ra tới, cổ kim kết hợp tổng kết một chút, sau đó biên thành quyển sách thật sự nghiên đọc, Lăng Trụ cảm thấy liền tính chính mình lên không được chiến trường, cũng có thể cấp sau lại quân nhân lưu lại chút cái gì, có lẽ có thể thoáng thay đổi một chút lịch sử cũng nói không chừng.

Này hết thảy Lăng Trụ chỉ là lặng lẽ làm, cho nên Tề Lạc cũng không cảm kích, mà Đỗng thị tuy rằng biết

, nhưng là cũng chỉ là cho rằng Lăng Trụ muốn thư không có tướng quá nhiều, từ tước phủ vẫn là nhất phái vững vàng phồn hoa cảnh tượng, liền giống như đại thanh hiện giờ Khang Hi thịnh thế giống nhau.

Nhã Tình cũng không có chỉ hôn bị liêu thẻ bài, mà quốc duy lúc này cũng lấy lão từ nhiệm, cho nên rất khó làm người không đem Nhã Tình cùng nhã nhu không có nguyên do tự hành hôn phối cùng quốc duy từ nhiệm liên hệ lên, chỉ là Khang Hi tự chọn tú sau liền cơ hồ chuyên sủng Hoàng Quý Phi một tháng, lại rất là đê bạt một ít thị gia tộc quan viên bởi vậy tuy rằng Nhã Tình không có bị chỉ hôn, nhưng là hướng nàng cầu hôn huân quý đệ tử vẫn là rất nhiều mà luôn luôn rộng rãi Nhã Tình cũng cũng không có đã chịu cái gì đả kích, chỉ là nhã nhu lại thập phần bất mãn chủ yếu chính là bất mãn nhã vận áp chính mình một đầu.

Luôn luôn tin phật Nhã Tình nương đi chùa miếu thấp hương nguyên do trốn rồi đi ra ngoài, nàng thật sự là không nghĩ đối mặt chính mình này hai cái đường tỷ muội. Tích nguyệt muốn chuẩn bị gả vào thành thân sự tình, cho nên không thể ra ngoài lạc thấy loại tình huống này cũng chỉ có thể tương bồi, bởi vậy Nhã Tình lôi kéo Tề Lạc thường xuyên đi bái phật.

Thường xuyên đi chùa miếu Tề Lạc cũng cảm thấy tâm tình thực hảo thả chính yếu chính là chính mình từ tuyển tú sau, ra ngoài liền không gặp được người nào cũng không có gì ngoài ý muốn phát sinh làm Tề Lạc cảm thấy chính mình ngoài ý muốn thể chất khả năng đã biến hóa, cho nên liền rất yên tâm ra ngoài bái phật.

Lần này bởi vì Nhã Tình kiến nghị Tề Lạc thực yên tâm đi tới đệ nhất gặp được Tú a ca cái kia chùa miếu, Nhã Tình lại đi xin sâm giải đoán sâm. Tề Lạc thật sự là làm không rõ luôn luôn khôn khéo Nhã Tình như thế

nào sẽ như vậy tin tưởng thiêm vạn đâu? Bất quá nghĩ đến hiện đại khi chính mình cũng từng phùng chòm sao thư mãnh xem, Tề Lạc cảm thấy chính mình cũng không có gì tư cách nói đến ai khác.

Tề Lạc tản bộ đi đến đức bia bên cạnh, nghĩ đến chính là lúc trước kia đối mẫu tử có phải hay không có thể được như ước nguyện? Cái kia phụ nữ trượng phu có phải hay không đã hảo đâu? Nhìn công đức trên bia tự, Tề Lạc nhẹ nhàng lắc đầu, nhưng là trong đầu linh quang chợt lóe, Tề Lạc cảm thấy nếu có thể đem cái này chú ý nói ra, chính mình phụ thân nhất định sẽ càng đến Khang Hi coi trọng, nghĩ vậy Tề Lạc không khỏi lộ ra ý cười.

Không đợi Tề Lạc cao hứng xong, liền cảm trong lòng cǎng thǎng, giống như bị người nhìn chằm chằm giống nhau, Tề Lạc vội vàng quay đầu lại, không khỏi âm thầm cảm thán, chính mình ngoài ý muốn thể chất vẫn là không thay đổi. Tú a ca dận một thân quần áo trắng đứng ở kia, Tề Lạc cúi đầu hành lễ nói “Tú a ca cát tường.”

Dận sau một lúc lâu không nói gì, Tề Lạc lặng lẽ ngẩng đầu nhìn nhìn Tú a ca, phát hiện dận so trước kia giống như lạnh hơn một ít, trong ánh mắt thỉnh thoảng dần hiện ra một tia cô đơn cùng một tia thương cảm. Tề Lạc cảm thấy hắn hắn là tại tưởng niệm hoàng huy đi, tính tính nhật tử, hoàng huy rời đi đều phân biệt không nhiều lắm một trăm thiên. Chỉ là đối mặt như vậy Tú a ca, Tề Lạc biết chính mình là căm không thương lời nói, nhưng là nếu là rời đi giống như cũng không tốt, nếu là trú Tú a ca ghi hận, kia đã có thể không hảo, bởi vậy Tề Lạc chỉ có thể yên lặng đứng ở kia, lặng lặng bồi dận nhìn công đức bia.

Dận trầm mặc sau một lúc lâu mới lại nhìn xem ly chính mình vài bước xa Tề Lạc, phát hiện nàng giống như tiểu cầu giống nhau tiểu tâm cẩn thận đứng ở kia, chút nào không dám quấy rầy chính mình, Tề Lạc hôm nay mặc một cái màu nguyệt bạch sườn xám, trên đầu chỉ chải một cái rất đơn

giản kiêu tóc, mặt trên cũng chỉ cắm một cái bạch ngọc cây trâm, trừ bỏ trên lỗ tai mang bạch ngọc hoa tai ở ngoài, trên người ở không có bất luận cái gì trang sức, dận nhìn như vậy Tè Lạc, cảm thấy tuy rằng lúc này nàng không có trước kia thanh nhã, nhưng là lại làm người nhiều một tia thân cận chi tâm.

“Ngươi liền như vậy sợ gia sao?” Dận cau mày hỏi.

Tè Lạc nghe thấy dận hỏi chuyện, cúi đầu nhẹ giọng nói “Nô tỳ là không dám quấy rầy Tú a ca, Tú a ca ở tưởng niệm nghĩ đến dận tính tình, Tè Lạc vội vàng sửa miệng nói “Tú a ca ở tự hỏi quốc gia đại sự, nô tỳ sao dám quấy rầy Tú a ca suy nghĩ.”

Dận tiến lên vài bước, Tè Lạc phát hiện sau muôn lui về phía sau, nhưng là bị dận thâm ám ánh mắt định tới rồi nơi đó, dận cách Tè Lạc còn có một bước thời điểm ngừng lại, Tè Lạc lặng lẽ thở dài nhẹ nhõm một hơi, dận có chút khàn khàn nói “Vì cái gì không nói đi xuống, ngươi chẳng lẽ không biết gia không phải ở tự hỏi đại sự? Mà là cũng ở đồng tình đáng thương gia sao?”

Xem ra đánh mất con vợ cả đối dận ảnh hưởng thật là rất đại, bằng không hắn cảm xúc sẽ không như thế kích động, Tè Lạc khẽ nâng đầu nhìn dận đôi mắt nói “Tú a ca là hoàng tử, lại là tâm tính cứng cỏi người, ngài là không cần đáng thương đồng tình loại này cảm xúc. Hơn nữa nô tỳ cho rằng, ân,” nghĩ nghĩ Tè Lạc vẫn là nhẹ giọng nói “Kỳ thật tưởng niệm mất đi thân nhân là thực bình thường, nếu là tồn tại thân nhân đều không tưởng niệm người chết nói, như vậy lại có ai có thể nhớ rõ hắn đâu? Nói vậy hắn không phải thật sự ở trên đời này không có lưu lại một tia dấu vết sao?”

“Không có lưu lại một tia dấu vết sao? Gia sẽ không làm người không nhớ được hắn.” Dận ánh mắt lóe lóe, nhẹ giọng lặp lại nói, sau đó chuyên hướng về phía công đức bia, nói tiếp “Hắn hắn là chịu Phật Tổ che chở.”

Tề Lạc ngẩng đầu nhìn nhìn công đức bia, phát hiện mặt trên có khắc một cái ngải hoằng huy tên. Tề Lạc có chút cảm động, cho nên liền nhìn Tứ a ca nói “Nghe nói, mỗi cái mắt đi thân nhân đều sẽ hóa thành bầu trời ngôi sao, người thủ hộ tồn tại thân nhân, mỗi khi ban đêm ngôi sao xuất hiện thời điểm ngài nhất định sẽ cảm giác đến bảo hộ cùng chúc phúc.”

Sau khi nói xong Tề Lạc phát hiện dận nhìn chầm chằm chính mình ánh mắt có chút phức tạp, vội vàng cúi đầu, nhẹ giọng nói “Ân, này đó đều là nô tỳ tin vỉa hè, ân, nô tỳ liền không quấy rầy Tứ a ca.” Không chờ dận nói chuyện, Tề Lạc chạy chậm giống nhau rời đi.

Dận nhìn Tề Lạc rời đi phương hướng, nghĩ đến Tề Lạc gần như chạy trối chết bộ dáng, dận trong mắt không khỏi thoáng hiện một tia ý cười, chính là thực mau liền lại bị lạnh băng nghiêm túc sở bao trùm, cuối cùng nhìn thoáng qua công đức bia, dận xoay người rời đi. Hắn biết chính mình không thể ở suy sút đi xuống, liền tính hoằng huy mắt đi, chính mình cũng không thể hoàn toàn đánh mất hy vọng.

Dận biết chính mình huyết mạch đơn bạc đối đoạt vị bất lợi, nhưng là hiện giờ Thái Tử vị trí vẫn là thực củng cố, hắn hoàn toàn có thời gian có thể lại có nhí tử, bởi vậy trở lại trong phủ dận cũng không có bận về việc công sự hoặc là tiếp tục tưởng niệm hoằng huy, mà là đi trắc phúc tấn Lý thị sân, dận cảm thấy tổng có thể sinh ra nhí tử người, hy vọng sẽ lớn hơn nữa một chút đi.

Tề Lạc về tới tử túc phủ liền đem chính mình nhốt ở trong phòng, nàng thật sự là không nghĩ ra chính mình như thế nào sẽ đối dận nói cái loại này lời nói đâu? Kia chính là tương lai Ung Chính hoàng đế nha, chính mình như thế nào có thể như thế đại ý? Tề Lạc chùy chùy chính mình đầu, nhẹ giọng nói “Nếu sẽ không giống lịch sử giống nhau trở thành hắn tiểu lão bà, cho nên là không cần tiến hành cảm tình đầu tư, hơn nữa hắn là

không cần an ủi, kia chính là Ung Chính, kia chính là Ung Chính hoàng đế nha.”

Chương 158 tam tràng hôn lễ

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 134

Như nguyệt ở tích nguyệt xuất giá không mấy ngày liền gả vào dù thân vương phủ, tuy rằng Bảo Thái tước vị càng cao một ít là rốt cuộc không phải cưới đích phúc tấn, tuy rằng hôn lễ cũng thực náo nhiệt là lại có vẻ không đủ trang nghiêm quý trọng, hơn nữa xa không có tích nguyệt thành thân khi phô trương. Bảo Thái càng là vẻ mặt nghiêm túc hào không có cưới đến kinh thành đệ nhất mỹ nhân hưng phấn. Như nguyệt một thân ngân hồng sắc cát phục, tuy rằng tiếp cận với màu đỏ là rốt cuộc không phải chính hồng, nếu không phải Hoàng Thượng tự mình chỉ hôn, liền này thân quần áo như nguyệt cũng là xuyên không thượng. Chờ đến Bảo Thái dùng hỉ xung vén lên như nguyệt khăn voan, nhìn như nguyệt như Nguyệt Cung Thường Nga dung nhan, tuy rằng sớm có chuẩn bị, nhưng là Bảo Thái vẫn là không khỏi sững sốt, như nguyệt vô hạn thận thùng nhìn Bảo Thái.

Không chờ Bảo Thái nói chuyện, thế tử phúc tấn một thân chính hồng trang phục giành trước nói “Như nguyệt muội muội thật là xuất sắc, ta xem chính là nguyệt Thường Nga cũng là so đén.”

Sau đó lôi kéo như nguyệt tay nói tiếp “Chúng ta gia chính là Hữu Phúc khí, như nguyệt muội muội về sau nhất định phải hảo hảo hầu hạ gia, ta là cái hảo tính tình, chúng ta nhất định phải hảo hảo ở chung mới được.”

Như nguyệt nắm chặt quyền, nhưng là vẫn là nhẹ giọng nói “Thiép, đảm đương không nỗi phúc tấn khen ngợi, thiếp nhất định sẽ hảo hảo hầu hạ gia cùng phúc tấn.” Sau đó vô hạn đáng thương nhìn xem Bảo Thái, đại đại đôi mắt phảng phất có thể nói giống nhau, Bảo Thái đứng ở bên cạnh

không có nói một lời, cái này làm cho như nguyệt trong lòng thập phần khô sở.

Thế tử phúc tấn thấy loại tình huống này, cong cong khéo miệng, cười nói “Ta cấp như nguyệt muội muội giới thiệu một chút, ta bên người này đó đều là ngươi tỷ muội, các ngươi muốn hòa thuận ở chung mới hảo, chúng ta cũng không thể cấp gia thêm phiền.” Sau đó theo thứ tự cấp như nguyệt giới thiệu khởi Bảo Thái nữ nhân. Chờ đến nhìn canh giờ thật sự là có chút chậm, thế tử phúc tấn mới đổi như nguyệt nói “Hôm nay là ngươi ngày lành, tỷ tỷ liền không trì hoãn ngươi, minh cái ngươi còn muốn đúng là kính trà, đến lúc đó chúng ta bàn lại, vương phủ quy củ ta sẽ cẩn thận dạy cho ngươi, ngươi nếu là thiếu cái gì cứ việc mở miệng chính là.”

Chờ đến này đó nữ đều đi ra ngoài, như nguyệt vành mắt có chút hồng nhìn xem Bảo Thái, kia biểu tình thập phần chọc người triều mến, nhưng là Bảo Thái lại bình tĩnh ngồi ở như nguyệt bên cạnh, nói “Sớm chút an trí đi, ngươi cũng mệt mỏi một ngày.” Như nguyệt trong lòng căng thẳng, cúi đầu tiến lên cấp Bảo Thái cởi áo, lại ở nha đầu hầu hạ hạ bỏ đi cát phục, Bảo Thái từ phía sau ôm lấy như nguyệt, như nguyệt nhịn không được nhẹ nhàng run rẩy, Bảo Thái một cái dùng sức đem như nguyệt kéo đến trên giường, tùy tay buông xuống cái màn giường, trong trướng hồng lăng quay cuồng, như nguyệt khéo mắt rơi xuống một giọt nước mắt.

Tề Lạc xuyên tới thanh triều đã lâu, cũng tham gia quá mây sụ, Tề Trân hôn lễ đảo thật là cấp Tề Lạc để lại khắc sâu ấn tượng, thật sự là đơn giản keo kiệt đáng sợ. Tám phúc tấn phái tới ma ma cấp Tề Trân thô khai mặt, chải một cái phụ nhân kiểu tóc, tùy tiện cắm mây chỉ đơn giản cái trâm cài đầu, lại làm Tề Trân mặc vào màu hồng nhạt trang phục phụ nữ Mãn Thanh, Đổng Ngạc thị ở bên cạnh xem nước mắt mông lung, cái kia vương phủ ma ma lại nói “Ngươi khóc cái gì, đây chính là nhà ngươi cô nương

ngàn cầu vạn cầu, loại này giả dạng đã là chúng ta phúc tấn khai ân, ngươi còn có cái gì không biết đủ.”

Đồng thị lôi kéo Tè Lạc tay ở bên cạnh, nhìn đến Đồng Ngạc thị khẩn cầu ánh mắt, cúi đầu không nói gì, ma ma thấy Đồng thị sau, một sửa ngạo mạn bộ dáng, thực nhiệt tình nói “Trí xa tử tước phu nhân, chúng ta phúc tấn chính là nhắc mãi ngươi đã lâu, phu nhân có rảnh nhất định thường thượng Bát hoàng tử phủ tới nha.” Sau đó nhìn xem Tè Lạc, càng là thêm vài phần ý cười, “Tè Lạc cô nương chính là càng thêm xuất sắc, nhìn chính là cái nhận người đau, Hoàng Thượng đối trí xa tử tước như thế coi trọng, tất là sẽ không bạc đãi cô nương, Hoàng Thượng tự mình để lại thẻ bài, tương lai nhất định sẽ xứng tôn quý người.”

Đồng thị hướng ma ma gật gật đầu, cũng không có nhiều lời sao. Tè Trân trang điểm chỉnh tề sau, ma ma cẩn thận nhìn nhìn, có chút bất mãn gật đầu nói “Hiện cứ như vậy đi, Tè Trân cô nương vẫn là muôn mau chút, ngàn vạn không cần trì hoãn canh giờ.”

Đồng Ngạc thị lôi kéo Tè Trân tay, nói “Ngươi vào tám a ca phủ nhất định phải cẩn thận, cũng không thể giống ở nhà liếc mắt một cái, muốn thủ hoàng tử phủ quy củ, hảo hảo mà hầu hạ tám a ca cùng tám phúc tấn, phàm là nghĩ nhiều tưởng vạn không thể xúc động.”

Nhin ma ma có chút không kiên nhẫn biểu tình, Đồng Ngạc thị để sát vào Tè Trân bên tai nhẹ giọng nói “Có cái gì chờ tới ý sau lại nói, sớm ngày sinh hạ nhi tử, tương lai cũng có cái dựa vào.”

Tè Trân gật gật đầu, đồng dạng nhẹ giọng nói “Ngạch nương, ngươi cứ yên tâm đi, ta nhất định sẽ ra mặt, ta nhất định phải đem hôm nay sở chịu ủy khuất tất cả đều đòi lại tới.”

Đỉnh đầu màu xanh lá kiệu nhỏ, thậm chí liền nhạc công đều không có, liền từ Lăng Thành phủ cửa sau đem Tề Trân nâng đi ra ngoài, Đổng Ngạc thị chuẩn bị của hồi môn, vương phủ ma ma thậm chí cũng chưa làm nâng. Nhìn loại này có chút thê lương cảnh tượng, Đổng thị cũng có chút không đành lòng. Chờ đến đông đủ trân rời đi, Đổng Ngạc thị rốt cuộc nhịn không được rơi xuống nước mắt, Đổng thị nhẹ giọng nói “Mặc kệ nói như thế nào, hôm nay cũng là Tề Trân ngày lành, là không thể khóc.

Hơn nữa tiền tám a ca phủ không phải Tề Trân nguyện vọng sao? Hiện giờ cũng coi như là được như ước nguyện.”

Đổng Ngạc thị nắm chặt nắm tay nói “Là, Tề Trân tương lai nhất định phú quý, nhất định sẽ mẫu bằng tử quý, nhất định sẽ.” Tự mình lầm bầm “Đây là nàng nói qua, nhất định sẽ không sai.” Tề Lạc đứng ở Đổng Ngạc thị bên cạnh, cho nên vẫn là nghe rất rõ ràng. Chỉ là sau khi nghe xong, Tề Lạc cả người có chút rét run.

Chờ đến về tối tử túc phủ, Tề Lạc uống lên ly nước ấm, mới hoàn toàn hoãn lại đây, ngồi ở chính mình trong phòng, Tề Lạc cân nhắc người xuyên việt ảnh hưởng không dung coi thường, này đến bao lớn cùu hận, mới có thể đem lịch sử vặn vẹo thành như vậy? Tề Trân cả đời có thể nói đều bị cái này người xuyên việt huỷ hoại, bất quá nghĩ đến ngốc cô hiện giờ bộ dáng, Tề Lạc lại cảm thấy nếu là ngốc cô thật là người xuyên việt nói, kia Đổng Ngạc thị mẹ con cũng là trùng phạt đúng tội. Bởi vì Tề Lạc hiểu biết đến, ngốc cô thật là choáng váng, không có giả ngu khả năng, điểm này Tề Lạc đã thử một lần thử nữa, cho nên ngốc cô ở chỉ số thông minh thượng không có bất luận cái gì vấn đề.

Tề Lạc nhìn chén trà nhẹ giọng cảm thán “Ân oán tình thù, thế giới này thật đúng là thực náo nhiệt.”

Khang Hi cầm Võ Đan trình cấp chính mình mật chiết cẩn thận nhìn, sau một lúc lâu qua đi, số con, đứng lên, đi vào đại điện bên ngoài, ngẩng đầu nhìn bầu trời ngôi sao. Trong hoàng cung một mảnh yên tĩnh, ngoài điện thị vệ trạm rất là thăng, Khang Hi đã từng phân phó Lăng Trụ huấn luyện ngự tiền thị vệ, hiện giờ này đó ngự tiền thị vệ càng hiện tinh thần đĩnh bạt, đứng ở kia như là một cái cột giống nhau, không chút sút mẻ. Khang Hi nhìn thoáng qua màn đêm hạ thị vệ, nhẹ giọng nói “Này đó ngự tiền thị vệ trẫm nhìn muôn càng tinh thần chút, xem ra Lăng Trụ luyện binh đảo thật đúng là có một bộ.”

Lý Đức Toàn nghe giảng Khang Hi hỏi chuyện, nhìn nhìn Khang Hi còn tính sung sướng thần sắc, để sát vào nói “Này đó thị vệ ở Lăng Trụ đại nhân huấn luyện hạ chính là nhìn oai hùng nhiều, nô tài còn nghe nói, Lăng Trụ đại nhân liền bọn họ như thế nào trạm, sao được đi, đều yêu cầu thực nghiêm, này còn chưa tới thay ca canh giờ, thay ca khi càng có quy củ cùng khí thế, trong cung thật nhiều nô tài đều thích xem đâu.”

Khang Hi nhường mà cảm thấy hứng thú nói “Nga, còn có loại sự tình này?” Cũng là vừa vặn, lúc này vừa lúc là ngoài điện thị vệ thay ca thời điểm, nơi xa đi tới một đôi thị vệ, nén bước thập phần chỉnh tề. Đến chỉ định vị trí khi chỉnh tề dừng, sau đó đổi gác thị vệ đi vào đứng gác thị vệ trước mặt, hai người cho nhau kính quân lễ, đồng thời nói “Trung thành”. Ban đầu ở ngoài điện đứng thăng thị vệ từ hội tụ đến cùng nhau, sau đó từ thị vệ thủ lĩnh mang theo chỉnh tề rời đi. Khang Hi xem sau vừa lòng gật gật đầu, lại ngẩng đầu nhìn xem ánh trăng, chắp tay sau lưng vê động Phật châu, sau một lúc lâu qua đi, Khang Hi đối Lý Đức Toàn phân phó nói “Truyền Võ Đan yết kiến.”

Cùng Võ Đan mật đàm xong, Khang Hi nhìn xem bên ngoài sắc trời nhẹ giọng lâm bẩm “Hy vọng trẫm an bài không có sai đến nỗi kết quả như thế

nào liền xem thiên ý, nếu ông trời có thể sao lão tú thật đúng là Hữu Phúc người, ngươi không bạch bạch nhớ thương hắn một hồi.”

Tan triều qua đi, Lăng Trụ đê thê bài thỉnh cầu bệ kiến. Khang Hi đối này rất là kinh ngạc, bởi vì Lăng Trụ luôn luôn điệu thấp, không trải qua Khang Hi tuyên triều trước nay đều không đê thê bài yết kiến. Khang Hi nhíu nhíu mày, vẫn là tuyên Lăng Trụ vào được.

Lăng Trụ y đủ quy củ ~ sau một cái sổ con lấy ra nói, “Hoàng Thượng, đây là nô tài một ít ý tưởng, nô tài hy vọng có thể mặt trình Hoàng Thượng.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 135

“Cũng chỉ có thể nghĩ như vậy.” Lăng Trụ nhìn nhìn chính mình thê nữ, kiên quyết nói “Bất quá, ta nhất định phải lưu lại điểm cái gì, nhất định phải lưu lại điểm đồ vật tới, liền tính không thể thay đổi tương lai khuất nhục vận mệnh, cũng không thể liền không hề làm.”

Tề Lạc liên tục gật đầu, xem ra còn hắn là lại cấp Tú a ca đưa chút Tây Dương thư tịch, hy vọng đổi tương lai hoàng đế có trợ giúp đi, chỉ là rất nhiều Tây Dương thư tịch đều là nguyên bản, tuy rằng Tề Lạc tiếng Anh không tồi, chính là xuyên tới đã lâu, chính là không quên từ đơn, chuyên nghiệp thuật ngữ quá nhiều, nàng cũng phiên dịch bất quá tới. Tề Lạc nghĩ vậy liền đầu có chút đại, tổng cảm giác bất lực.

Tần quản gia chạy tiến vào, nói “Lão gia, Tú a ca lại tới truyền chỉ, Hoàng Thượng lại hạ thánh chỉ.” Bởi vì tử túc phủ nhận được Khang Hi thánh chỉ đã rất nhiều lần, cho nên hiện giờ Tần quản gia tuy rằng hưng phấn, nhưng là cũng không có lần đầu tiên như vậy không biết làm sao.

Dọn xong bàn thờ, Lăng Trụ lanh gia quyến quỳ xuống nghe chỉ, dận lấy quá thánh chỉ cẩn thận tuyên đọc. Lăng Trụ túc vị lại lần nữa bị Khang Hi tăng lên nhất đẳng, hiện tại Lăng Trụ chính thức trở thành tam đẳng trí xa bá túc, bá túc cũng coi như là siêu phẩm. Chờ đến Lăng Trụ đứng lên, dận nói “Trí xa bá túc, ngươi có thể được đến Hoàng A Mã như thế coi trọng, còn phải vì Hoàng A Mã tận tâm ban sai mới là.

Lăng Trụ cung kính nói “Thỉnh Tú a ca yên tâm, nô tài biết được nên như thế nào làm, nô tài tuyệt đối duy hoàng mệnh là từ.”

Dận Chân vừa lòng gật đầu nói “Lăng trụ đại nhân trung tâm, gia là biết đến, tiếp tục nỗ lực lên, Lăng Trụ đại nhân phong làm quốc công cũng không phải không có khả năng sự.” Lăng Trụ liên tục khiêm tốn, dận nhìn mắt cúi đầu thành thật đứng ở cái kia Tề Lạc, tuy rằng không có nhìn đến nàng biểu tình, nhưng là dận cảm giác được, nàng so không phải thập phần vui vẻ, lại còn có có chúa nhàn nhạt ưu sầu, dận nhíu nhíu mày không nói gì thêm, xoay người rời đi.

Ngồi trên lưng ngựa, Dận Chân trải qua ô tư nói phân tích, hiểu được cái này tu nghĩa trang chủ ý hắn là Lăng Trụ đưa ra, bằng không Hoàng A Mã cũng sẽ không lại lần nữa tăng lên Lăng Trụ trước vị, hơn nữa ô tư nói kết luận, Lăng Trụ tương lai tuyệt đối sẽ vì ủy lấy trọng trách. Dận năm chặt mã dây cương, âm thầm suy nghĩ, theo Lăng Trụ phong làm bá tước, Tề Lạc tương lai chỉ hôn Hoàng A Mã liền sẽ càng thêm thận trọng, thành niên hoàng tử hắn là toàn bộ đều không có trông cậy vào mới đúng. Dận Chân trong lòng không khỏi có ti may mắn có chút tiếc nuối.

Chương 160 sóng ngầm kích động

Đứng ở Khang Hi bên cạnh cẩn thận đối Khang Hi điều trần Hộ Bộ thiếu hụt hỏi: A mã, ngài nếu làm nhi thần ở Hộ Bộ làm việc, nhi thần liền tình hình thực tế nói, hiện giờ Hộ Bộ thiếu hụt rất là nghiêm trọng, thu đi lên thuế má một khi nhập kho liền ít đi một nửa, này đó thuế má nhưng đều là đại thanh căn bản, Hoàng A Mã này đó là không động đậy đến, hơn nữa”

Khang Hi giơ tay đánh gãy Dận Chân nói, nói “Này đó trẫm đều biết được, trẫm biết ngươi muôn nói cái gì, Thái Tử sự trẫm trong lòng hiểu rõ, hảo hảo phụ tá Thái Tử, đừng cho trẫm thất vọng.”

Dận Chân rũ xuống đôi mắt u ám lóe một chút, hắn biết Thái Tử lúc này ở Khang Hi trong lòng địa vị vẫn là thực cung cố, nghĩ đến ô tư nói qua giới kiêu giới táo, dận kiên quyết nói “Nhi thần nhất định sẽ hảo hảo phụ tá Thái Tử gia, toàn quân thần huynh đệ tình ý.”

Bởi vì hiện tại là bảy tháng thiên, năm nay nhiệt có chút sớm, Lý Đức Toàn chỉ huy nội thị bung lên khối băng hạ nhiệt độ, sau đó lại tự mình cấp Khang Hi bung lên một ly ướp lạnh hạnh nhân lộ, Khang Hi vừa lòng gật gật đầu, bung lên hạnh nhân lộ, uống một ngụm, đối Lý Đức Toàn nói “Cấp dận cũng tới thượng một ly, trẫm cảm thấy dùng cái này tân biện pháp làm thành hạnh nhân lộ muôn so trước kia càng tốt một ít.”

“Tạ Hoàng A Mã ban thưởng.” Dận tiếp nhận hạnh nhân lộ nói, uống một ngụm, dận cảm thấy quả nhiên so ban đầu muôn ngon miệng một ít, hơn nữa không phải như vậy ngọt, càng có cỗ hạnh nhân thơm ngọt.

Khang Hi buông xuống cái ly nhìn xem vẻ mặt nghiêm túc dận, nói “Ở trẫm nhiều như vậy nhi tử trung, chỉ có Thái Tử cùng ngươi là trẫm tự mình dưỡng dục, ngươi lại từ nhỏ dưỡng ở bên người nàng, trẫm như thế nào đều sẽ không bạc đãi ngươi chính là, ngươi tính tình cấp, thời trẻ còn có chút hỉ nộ không chừng, tuy rằng mấy năm nay nhìn hảo chút, nhưng là nhiều hơn tôi luyện mới được.”

“Thỉnh Hoàng A Mã yên tâm, nhi thần biết như thế nào làm.” Dận cúi đầu nắm chặt cái ly nhẹ giọng nói.

“Tính tính nhặt tử cũng nàng ngày giỗ, trẫm biết ngươi mỗi năm đều lặng lẽ đi trong miếu vì nàng dâng hương cầu phúc biết ngươi trong lòng nhất định cũng oán trách quá trẫm vô tình, nhưng là thân là hoàng đế yêu cầu suy xét rất nhiều, trẫm tuy rằng giàu có thiên hạ, nhưng là trẫm mất đi một ít đồ vật, ngôi vị hoàng đế nhìn tôn quý vinh quang, nhưng là ngôi ở mặt trên thật có thể nói là là người cô đơn.” Khang Hi nhìn thoáng qua dận

nói tiếp “Lần này trẫm cùng ngươi cùng đi, trẫm cũng tưởng hảo hảo vì nàng cầu phúc.”

Dận có chút giật mình nói “Hoàng A Mã này trãm triệu không được phục đi tuần, vạn nhất có cái gì sai lầm nói, nhi thần chẳng phải là đại thanh tội nhân?”

“Trãm ý đã quyết không cần nhiều, hơn nữa hiện giờ là thái bình thịnh thế, làm sao xảy ra chuyện gì?” Dận còn tưởng lại khuyên hi có chút không kiên nhẫn nói “Liền như vậy định rồi, ngươi quỳ an đi.” Thấy dận sắp đi ra cửa điện, Khang Hi sâu kín nói “Lão tú, việc này trãm không hy vọng ngươi những cái đó các huynh đệ biết nhưng minh bạch?” Dận gật gật đầu, lui đi ra ngoài.

Một lát sau Võ Đan tiến vào hướng Khang Hi bẩm báo nói “Mới đều bỏ trí thỏa đáng. Chỉ là Hoàng Thượng. Này đó loạn đảng nô tài nhất định sẽ tiêu diệt sạch sẽ. Hoàng Thượng vẫn là không cần ra cung. Nô tài sợ vạn nhất có cái cái gì mới chính là có chín cái mạng cũng gánh không dậy nổi.”

“Chỉ cần ngươi an bài thỏa đáng. Trãm sẽ có nguy hiểm.” Khang Hi có chút bất đắc dĩ mà nói “Trãm thương nhưng đối tồ tông xã tắc nhưng đối lê dân bá tánh. Này đó loạn dân lặp đi lặp lại mà kích động bá tánh nháo sự thứ đã có xác thực mà tin tức. Trãm nhất định phải đưa bọn họ toàn bộ mà tiêu diệt sạch sẽ. Lần này trãm hạ chỉ tu nghĩa trang cùng bia kỷ niệm chút loạn đảng nhất định sẽ không thành thật mà. Kỳ thật trãm làm sao không biết Bát Kỳ tiến quan khi giết chóc quá nặng? Trãm đã ở tận lực mà đèn bù. Chỉ là này đó loạn dân lặp lại mà gây chuyện. Trãm là tuyệt đối không chấp nhận được mà.” Khang Hi biết nếu hắn phải dùng binh Tây Bắc mà lời nói. Yêu cầu Giang Nam mà thuế má cùng giang sơn mà ổn định.

Võ Đan khổ khuyên. Khang Hi căng căng không nghe. Võ Đan chỉ có thể bắt đắc dĩ mà lui xuống. Võ Đan quyết định chính mình vẫn là phải làm mà càng tệ một ít. Nếu không vạn nhất xảy ra chuyện. Chính mình chín tộc đều khả năng công đạo.

Khang Hi quỳ gối chính mình trước mặt Địa nhân. Hỏi “Ngươi đều an bài hảo?” Người nọ không tiếng động gật đầu. Sau đó nói “Thị vệ ra hết. Thỉnh Hoàng Thượng yên tâm. Nô tài nhất định bảo vệ chủ tử mà.

”Chờ đến trong nhà chỉ còn lại có Khang Hi khi. Khang Hi vê động trong tay mà Phật chau. Tự mình lẩm bẩm “Có thể làm mà trãm đều đã làm. Liền xem lão tú có hay không cái kia vận khí. Người cũng muôn tương xem tương xem mới được.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 136

“Lý dũng? Người này nô tài có phải hay không điên rồi, kia chính là loạn đảng nha?” Thái Tử hung hăng đá người nọ một chút, nghiêm thanh nói.

Người nọ quỳ gối Thái Tử trước mặt nói “Thái Tử gia bót giận, Lý

Là loạn đảng, nhưng là hắn cùng nô tài có chút quan hệ, hắn gia nhập loạn đảng cũng chỉ là phú quý mà thôi, cho nên cực hảo thu mua, chỉ cần Thái Tử gia có thể thoảng hứa hẹn một chút, Lý dũng tuyệt đối sẽ đầu nhập vào Thái Tử gia.”

Thái Tử lạnh giọng nói “Gia muốn hắn làm gì? Người này nô tài không cần cấp gia thêm phiền.”

Người nọ đe sát vào Thái Tử dùng cực thấp thanh âm nói “Thái Tử gia, lần này loạn đảng chính là toàn bộ xuất động, bọn họ nhưng đều là võ nghệ cao cường người, Hoàng Thượng lại là cài trang đi tuần, vạn nhất

Thái Tử sững sốt một chút, cau mày hỏi “Những người đó như thế nào biết Hoàng A Mã muốn đi tuần? Liền gia cũng chưa nghe nói.”

“Theo Lý dũng nói, kia chính là Dương Khang sư huynh truyền ra tới tin tức, Dương Khang kia chính là Hoàng Thượng thân tín tin tức tất là chuẩn xác.”

Thái Tử phản bác nói “Dương? Chuyện này không có khả năng, Dương Khang chính là Hoàng A Mã cực kỳ tín nhiệm người, gia nghe nói hắn chính là xuất từ thiết mǔ vương phủ, như thế nào cũng sẽ không giúp đỡ loạn đảng.”

“Thái Tử gia, liền tính Dương Khang xuất từ vương, chính là Dương Khang từ nhỏ chính là từ người Hán giáo dưỡng đại, Dương Khang vẫn là thực kính trọng hắn sư huynh miễn sẽ không có tâm tư khác.”

Thái Tử nghĩ nghĩ nói “Dương Khang chấp chưởng cầm vệ quân, kia chính là Hoàng A Mã tinh nhuệ, hắn hắn là không phải phản bội mới là.”

Người nọ nhẹ giọng nói “Cầm vệ quân lấy hoàng mệnh chủ khang cũng chỉ là một vị thống lĩnh mà thôi, huống chi, Thái Tử gia ngươi nhưng ngàn vạn không cần xem thường Lăng Trụ đối cầm vệ quân ánh hưởng bằng không Lăng Trụ cũng sẽ không liên tiếp thăng túc.” Sau đó nhìn nhìn Thái Tử nói “Thái Tử gia, ngài cũng không cần làm gì đó, chỉ cần đến lúc đó phong tỏa chín môn, mặt khác liền xem những cái đó loạn đảng nếu là Hoàng Thượng vạn hạnh nói, chúng ta cũng có thể đầy nói bởi vì biết bạo loạn mà phong tỏa chín môn, nếu là có cái một vạn nói, kia Thái Tử gia liền có thể thuận thế”

Thái Tử trầm mặc sau một lúc lâu, sau đó cắp bại hoại hung hăng đá người nọ một chân nói “Ngươi lăn, gần nhất cũng không nghĩ nhìn thấy ngươi ngươi này không phải làm gia bất trung bất hiếu sao? Lăn, ngươi lăn.

”

Người nọ vội vàng rời khỏi nhà ở lộ ra: Cười, hắn là minh bạch Thái Tử ý tứ người nhìn bầu trời minh nguyệt, lộ ra một tia ý cười.

Thái Tử ngồi ở ghế trên âm thầm trác chính mình ăn, mặc, ở, đi lại đều đối chiếu Hoàng Thượng, nhưng là rốt cuộc chính mình chỉ là Thái Tử nha. Nếu là thật có thể càng gần một bước nói, kia Thái Tử trong mắt không khỏi lộ ra một tia lửa nóng, phong tỏa chín môn chính mình vẫn là làm được đến, chỉ là vạn nhất không ổn, cũng nên tìm cái người chịu tội thay mới được, Thái Tử nghĩ khéo miệng lộ ra một tia ý cười.

Thái Tử Phi ở mọi người vây quanh hạ đi đến, thấy trong phòng chén trà mảnh nhỏ nói “Thái Tử gia, ngài đây là làm sao vậy? Giai trắc phúc tấn lại chọc ngài sinh khí?”

“Đừng cùng gia đê nàng, cũng không biết Hoàng A Mã là nghĩ như thế nào, nàng a mã chính là lão bát đáng tin, người như vậy đặt ở gia bên người, gia ngủ đều không an ổn.”

Thái Tử Phi nhìn Thái Tử nhẹ giọng nói “Gia, ngài vạn không thể như vậy tưởng, Hoàng A Mã sở dĩ đem nàng chỉ cho người chưa chắc không phải muốn đem hắn a mã kéo qua tới vì ngài sở dụng, rốt cuộc nàng a mã nhưng chỉ có nàng một cái đích nữ. Hơn nữa có nàng ở bên cạnh người, tám a ca kia cũng không thấy đến liền không có tâm, hơn nữa gia kia chính là nổi danh hậu tộc, đối gia vẫn là có chỗ lợi, giai trắc phúc tấn a mã chính là có dã tâm, chưa chắc liền sẽ không vì gia sở dụng.”

Thái Tử nhìn Thái Tử Phi, có chút vui mừng nói “Ngươi nói chưa chắc không có đạo lý, xem ra gia thật đúng là ly không được ngươi, có ngươi cái này hiền nội trợ ở, gia thật đúng là Hữu Phúc khí đâu, nhìn xem lão bát phúc tấn cả ngày ghen tuông, một chút phong phạm đều không có.”

Sau đó lôi kéo Thái Tử Phi nói nhẹ giọng nói “Gia, sẽ không bạc đãi ngươi, chờ gia đăng cơ, ngươi tất là Hoàng Hậu.”

Thái Tử Phi mặt đỏ lên, có chút ngượng ngùng nói “Gia chó quên ta liền thành.”

Thái Tử nhìn Thái Tử Phi vô tuyến thận thùng, trong lòng không khỏi càng là lửa nóng, lôi kéo Thái Tử Phi liền vào nội thất, hẵn hiện tại cảm giác cả người tựa như bốc hỏa giống nhau, cặp yêu cầu phát tiết, ngôi vị hoàng đế nữ nhân, Thái Tử biết chính mình đều sẽ không từ bỏ. Ở Thái Tử Phi trên người, Thái Tử giống như cảm giác chính mình đã ngồi ở trên long ỷ, tiếp thu đủ loại quan lại triều bái giống nhau.

Chương 161 hai đời đế vương

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 137

Khang Hi lại nhìn nhìn trãm mặc quỳ gối kia đến dận, nhíu nhíu mày, tiếp theo nghĩ đến, lão tú thay đổi rất nhiều, đây đều là trãm sai, chỉ là trãm đáp ứng ngươi, sẽ không làm hắn ở vào đầu gió bên trong, cho nên trãm cố ý xem nhẹ hắn, chèn ép hắn, chỉ là không nghĩ tới hắn tính tình càng thêm thanh lãnh nghiêm túc, nhìn đến như vậy dận ngươi hắn là sẽ thương tâm đi? Trãm đáp ứng ngươi muốn bảo hắn một đời phú quý, nếu là Thái Tử tranh đua, dận nhưng vì Hiền Vương, nếu như Thái Tử như vậy trãm tóm lại đối với dận, trãm sẽ an bài hảo.

Khang Hi xoay người đi tới cửa, thấy chính quy củ đứng kia kéo thị, Phật châu vê động càng nhanh, nếu như Dận Chân có như vậy một ngày, ngồi ở ngôi vị hoàng đế thượng là nhất cô độc, Dận Chân như vậy tính tình vẫn là đến có người bồi ở hắn bên người mới hảo, nếu không lấy hắn thanh lãnh cùng mọi chuyện tích cực tính tình, trãm sợ hắn tương lai sẽ nha đầu tính tình rất giống ngươi, cùng lão tú lại có chút cái duyên pháp, ngươi sẽ thích. Hơn nữa kia nha đầu a mã là trãm chuẩn bị muôn trọng dụng người, người nọ cần thận trung tâm, Dận Chân có hắn phụ trợ, hắn là sẽ thực an toàn, rốt cuộc trãm cũng không thể luôn là che chở hắn.

Dận Chân quỳ gối bài vị trước mặt, âm thầm thầm nghĩ, ngạch nương, hắn rốt cuộc tới xem ngươi, ngươi thật cao hứng đi, thế nhân đều nói Hoàng A Mã cùng hiếu thành nhân Hoàng Hậu hách xá thị tình thâm, chỉ là ai có thể biết Hoàng A Mã nhất coi trọng chính là ngươi đâu? Ta biết

ngươi sẽ không cảm giác được ủy khuất, nhưng là ta còn là muôn cho thế nhân minh bạch, Hoàng A Mã là thích nhất ngươi.

Ngươi lại nên nói ta hoàng gia là không cần cảm tình đi? Như thế minh bạch ngài, lại như thế nào sẽ nương, ngoài điện đứng cái kia chính là ta phúc tấn, nàng còn thực thủ quy củ đối ta cũng thực trung tâm, chỉ là ta ta ngạch nương, ta nhất định sẽ đoạt được đế vị, vì con đường này, kia nha đầu vẫn luôn nói ta vì cái này, sẽ mất đi rất nhiều, nhưng là ngạch nương, ta không hối hận, đại thanh giang sơn chỉ có ở trong tay của ta mới có thể cung cố hưng thịnh, những người khác đều không được.

Chương 162 chung thành cơn lốc (một)

Lấy ra đồng hồ quả quýt nhìn thoảng qua, nhíu nhíu mày, đã là buổi chiều tam điểm, vì nghênh đón có khả năng đã đến thánh giá, cơm trưa cũng chỉ là qua loa ăn một ít, hiện giờ này quang cảnh hắn là bọn họ suy nghĩ nhiều đi. Lăng Trụ vỗ vỗ đầu, trước kia xem Khang Hi cải trang vi hành có phải hay không trùng độc? Từ đi vào thanh triều sau, Lăng Trụ liền đưa không nghe qua, Khang Hi sẽ cải trang đi tuần. Nhìn nhìn Tề Giác ghé vào Đồng thị trong lòng ngực ngủ say, Tề Lạc ở bên cạnh cùng cực nhảm chán bã đánh cờ tú.

Lăng Trụ than nói “Ta xem việc này là chúng ta suy nghĩ nhiều, ân, làm bọn hạ nhân chuẩn bị cơm chiều đi, giữa trưa liền không ăn được, chờ sáng mai chúng ta liền hồi kinh, chỉ cần chúng ta tại đây nghỉ ngơi một ngày Hoàng Thượng liền sẽ không trách tội.”

Tề Lạc buông xuống quân cờ, sau đó nói “Nếu Hoàng Thượng sẽ không tới, ta đây liền ở trong sân đi dạo hảo, cái này tòa nhà phong cách cùng nhà chúng ta hoàn toàn bất đồng, thật là có chút lâm viên ý cảnh.”

Lăng Trụ gật gật đầu, Tè Lạc đứng lên, đi tới bên ngoài, tuy rằng là giữa hè, nhưng là đã đủ rồi buỗi trưa, cho nên cũng không phải thực nhiệt, Tè Lạc đánh giá cẩn thận một chút, khó trách đặt tên kêu liễu viên, trung đầy cây liễu, xanh um tươi tốt, nghe nói mặt sau cây liễu thực càng nhiều một ít, giống như còn có người tạo hò, cái này làm cho Tè Lạc thật cao hứng, dù sao cũng là Hoàng Thượng ban thưởng, không có hoa một cái tiền đồng. Tè Lạc đánh giá một chút bốn phía cảnh trí, không khỏi sững sốt, nàng tống cảm thấy cái này cảnh tượng chính mình ở đâu gặp qua? Tè Lạc cau mày tưởng, chính mình rốt cuộc ở đâu gặp qua đâu? Tuy rằng có chút mơ hồ, nhưng là Tè Lạc hiểu được chính mình thật sự hắn là gặp qua mới đúng.

Không chờ Tè Lạc suy nghĩ cẩn thận, liền thấy bên ngoài vọt vào tới một đội người, trong phủ hạ nhân tuy rằng không nhiều lắm, nhưng là Lăng Trụ mang đến đều là những cái đó thu lưu ở trong phủ đảm đương hộ viện lão binh, cho nên liền phải tiến lên cùng bọn hắn đánh nhau. Tè Lạc liếc mắt một cái liền thấy Tú a ca, phát hiện bờ vai của hắn ở không ngừng lưu trữ huyết, tố sắc quần áo đều bị nhuộm thành đỏ sậm. Tè Lạc cao giọng nói “Đừng tay là Tú a ca không được vô lễ.

”Bọn hộ viện lập tức lui, lúc này Tè Lạc mới thấy Dương Khang cùng với hắn bên người đứng Khang Hi, người chung quanh cũng là một thân chật vật, mà Khang Hi lại lông tóc không tổn hao gì, quần áo tuy rằng có chút tro bụi, nhưng là lại không tổn hao gì hắn Hoàng Thượng tôn nghiêm.

Tè Lạc tuy rằng trong lòng kinh ngạc, nhưng là là cúi người hành lễ nói “Nô tỳ, khẩu kiến vạn tuế, vạn tuế gia cát tường.”

Khang Hi nhìn đồng loạt lạc hỏi “Lăng Trụ đâu? Trẫm muốn gặp hắn.”

“Hồi Hoàng Thượng nói, a mã liền ở trong phòng, nô này liền đi đón a mã tới đón giá.”

“Không cần, Tú a ca bị thương, ngươi trong phủ có ngoại thương được đi, ngươi đi chăm sóc một chút.” Khang Hi một bên nói biên hướng trong đi, Tề Lạc vội vàng tránh ra. Nhìn nhìn một đường vết máu, Tề Lạc minh bạch tuyệt đối đã xảy ra chuyện tự suy đoán hắn là bị đâm, chỉ là không biết thích khách còn có thể hay không tới? Nếu là, Tề Lạc mới vừa vội phân phó hộ viện nói “Các ngươi trước đem đại môn đóng lại, sau đó nhìn xem ngoài cửa có hay không vết máu có lời nói liền mau chóng xử lý sạch sẽ.” Nghĩ nghĩ nói tiếp “Sau đó, các ngươi đi phòng bếp trao mấy chỉ gà, dùng máu gà thay thế người huyết lây dính đến nơi khác, các ngươi là a mã dùng quán đến, hắn là minh bạch mới đúng.”

Hộ viện gật đầu. Vội thương hành động lên. Tề Lạc nghĩ lại phân phó Hồng Anh nói “Ngươi đi phòng bếp phân phó thiêu chút nước ấm tới. Tú a ca cùng những cái đó thị vệ trên mặt đất đều hắn là yêu cầu xử lý.” Lại phân phó vài câu lạc mới một lần nữa vào chính sảnh. Vừa vào cửa thấy Khang Hi ngồi ở chủ vị thượng. Dận Chân có chút suy yếu mà ngồi ở mặt bên mà ghê trên sắc tuy rằng có chút tái nhợt. Nhưng là dận còn ngồi ngay ngắn ở kia. Tề Lạc thật sự có chút không rõ Dận Chân đều như vậy. Còn trang cái gì nha?

Khang Hi nhìn thoáng qua vào lạc. Đồi Lăng Trụ nói “Trẫm. Xem ngươi cái này nữ nhi chính là một chút đều không mơ hồ. Thực hảo. Có Bát Kỳ khuê tú mà phong phạm. Trẫm thực vừa lòng.”

Tề Lạc sững sốt. Sau đó cúi đầu đi tới Đổng thị bên người. Cầu Cầu đã tỉnh. Đổng thị dùng tay nắm hắn. Vừa rồi không chú ý. Tề Lạc chỉ biết thị vệ công một nữ nhân. Chờ đến nhìn kỹ. Tề Lạc có chút giật mình. Tú phúc tấn đang nằm ở bên cạnh mà mềm sụp thượng. Cái kia giường nệm hắn là từ nội thất trung nâng ra tới mà mới đúng. Tề Lạc có chút giật mình nhìn thoáng qua Đổng thị. Đổng thị đóng hạ đôi mắt lắc đầu. Tề Lạc trong lòng cả kinh. Không đúng rồi. Tú phúc tấn hắn là hồi sống được thật lâu

mới là. Như thế nào còn không có lên làm Hoàng Hậu liền đã chết? Nay. Nay không phải toàn lộn xộn sao?

Có chút lo lắng mà nhìn thoảng qua Dận Chân. Trước thất con vợ cả lại thất vợ cả. Nay đả kích với hắn mà nói hắn là không nhỏ. Rốt cuộc ở trong lịch sử ghi lại Ung Chính hắn là thực tôn kính cái này vợ cả mà. Chỉ là hiện giờ đây là cái gì trạng huống? Tè Lạc cau mày ở ngẩn người.

Khang Hi ho khan một tiếng nói “Trẫm phân phó mà lời nói. Người đã quên. Lấy ngoại thương dược nhìn xem Tú a ca mà thương.”

Đồng thị cùng Tè Lạc mới phản ánh lại đây. Vội vàng đi tới Dận Chân bên người. Ly gần thấy Dận Chân trên vai mà vết máu. Tè Lạc càng cảm thấy có chút nhìn thấy ghê người. Đánh giá một chút Dận Chân. Phát hiện trừ bỏ sắc mặt tái nhợt ngoại biểu tình không có bất luận cái gì mà biến hóa. Tè Lạc âm thầm kinh hãi. Chỉ có như vậy Địa nhân mới có thể đương đến Hoàng Thượng đi. Tè Lạc hiện tại có chút sợ hãi. Nếu là Dận Chân cũng ra cái gì vấn đề mà lời nói. Kia lịch sử liền càng rối loạn. Bởi vậy Tè Lạc cũng bất chấp nam nữ đại phỏng. Tiến lên đối Dận Chân nhẹ giọng mà nói “Tú a ca. Ngài dựa vào ghế trên. Nô tỳ cho ngài thương dược xử lý miệng vết thương.”

Dận Chân nhìn thoảng qua Tè Lạc, dùng hắn đặc có thanh lãnh thanh âm nói “Không cần, người liền như vậy lộng đi, gia có thể đĩnh đến trụ.”

Thật đúng là sắt thép nam nhân đâu? Hồng Anh bung nước ấm tiến vào, lại từ nội thất trong bao quần áo lấy ra ngoại thương dược, Dận Chân thấy cái này được bình, không khỏi sững sốt, đây là chính mình lần trước cấp Tè Lạc, không nghĩ tới nàng còn tùy thân mang theo. Tè Lạc căn bản là không tưởng nhiều như vậy, nàng biết chính mình mẫu thân có chút vựng huyết. Cho nên tiến lên giải Dận Chân nút thắt, Dận Chân theo Tè Lạc tới gần không khỏi cả người cứng đờ, Tè Lạc trước nay chưa cho nam nhân

giải quá nút thắt, đổi mặt Dận Chân lại khó tránh khỏi khẩn trương, cho nên phí nửa ngày kính lăng là không cởi bỏ.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 138

Tè Lạc cúi đầu có chút lo lắng, này rốt cuộc là chuyện như thế nào nha, này thật đúng là nhiều tai nạn Khang Hi 43 năm, ở trong lịch sử, này một năm nhưng không phát sinh chuyện lớn như vậy, chẳng lẽ chính mình không ấn lịch sử nhập Tú a ca phủ liền sinh ra lớn như vậy ánh hưởng? Nếu là bọn họ đem Khang Hi ngôi vị hoàng đế đều phiến không có nói, kia bọn họ này ba con con bướm có phải hay không quá cường đại một ít?

Chương 163 chung thành cơn lốc (nhị)

Dận Chân có chút khó xử nhìn trước mắt đại đở thẩm nước đường, không khỏi khẽ nhíu mày, Đổng thị xem sau cũng sau một lúc lâu vô ngữ, này hẳn là cấp nữ nhân bỏ huyết đi?

Tè Lạc hiện giờ đối tượng lai chính là một chút tin tưởng cũng đã không có, nếu là Ung Chính thật sự ra cái gì vấn đề nói, cái này hậu quả bọn họ ai đều nhận không nổi, cho nên ngựa chết trở thành ngựa sống y, như thế nào cũng không thể làm dận xảy ra chuyện.

“Tú a ca, ngài mất máu quá nhiều, vẫn là bổ bổ hảo.” Tè Lạc nhìn thoáng qua Khang Hi phương hướng nói tiếp “Hơn nữa, Hoàng Thượng còn cần ngài tại bên người nha.”

Thở dài một hơi, Dận Chân cầm lấy chén đem nước đường uống lên đi vào, uống xong sau, nhìn thoáng qua đứng ở bên cạnh Tè Lạc, thấy nàng rõ

ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi. Dận Chân tuy rằng không hiểu nàng tâm tư, nhưng là loại cảm giác này hắn đã thật lâu không có cảm nhận được.

Khang Hi đang cùng với Lăng Trụ công đạo cái gì, Tề Lạc kéo một chút Đổng thị, các nàng đi vào trong một góc, nhìn Cầu Cầu trăng bêch khuôn mặt nhỏ, Tề Lạc có chút đau lòng nói “Cầu Cầu, không cần lo lắng, tỷ tỷ sẽ bảo hộ ngươi.”

Cầu Cầu bắt lấy Tề Lạc tay, dựa hướng về phía Tề Lạc không nói gì, Đổng thị nhẹ giọng thở dài “Lúc trước liền không nên dẫn hắn tới hảo, hắn còn như vậy tiểu, ta thật sợ hắn tương lai có bóng ma gì đó.”

Tề Lạc vuốt Cầu Cầu đầu, nói “Nương, Cầu Cầu tương lai là phải làm tướng quân người, sớm chút tiếp xúc này đó cũng hảo, có lẽ hắn sẽ nghĩ ngươi đương tướng quân ý niệm, hơn nữa ta như thế nào sẽ làm hắn có bóng ma đâu? Phương diện này ta còn là rất có biện pháp.”

Đổng thị điểm điểm, Tề Lạc lại nhìn nhìn nằm ở giường nệm thượng kia kéo thi, có chút không xác định hỏi “Ngạch nương, tú phúc tấn, tú phúc tấn thật sự...” Đổng thị nhẹ nhàng vỗ vỗ Tề Lạc cánh tay, tiến đến nàng bên tai dùng cực thấp thanh âm nói “Ân, hắn là đã qua đời.”

Nhin thoảng qua dận bóng dáng cảm thấy có chút hụt hẫng, tuy rằng luôn là kêu la thay đổi lịch sử, chính là nếu là lịch sử thật sự thay đổi, Tề Lạc lại cảm thấy như vậy bàng hoàng, phiến không có một cái kia kéo thi không quan trọng, nếu là Dận Chân cũng xảy ra chuyện, kia nhà bọn họ tương lai cấp làm sao bây giờ? Nhìn Dận Chân còn ngồi ngay ngắn ở kia, nghĩ đến hắn trên người miệng vết thương, Tề Lạc cau mày khẽ thở dài “Như thế nào liền như vậy ngoan cố đâu? Nằm dựa vào ghế trên, ai còn có thể nói hắn cái gì không thành?”

Lúc này thị vệ tiến vào khẩn trương nói “Khởi bẩm Hoàng Thượng, có mươi mấy người hướng về bên này, Hoàng Thượng làm sao bây giờ?”

Khang Hi nắm chặt đầu. Có thể kéo thời gian dài như vậy đã không tồi nếu là không có Tề Lạc địa chủ ý. Nay đó loạn đảng hắn là đã sớm tới rồi. Khang Hi nhìn Lăng Trụ. Quyết định vẫn là chờ một chút. Rốt cuộc trung tâm không phải ở ngoài miệng nói nói là được mà.

Lăng Trụ hoảng hốt trương mà thị vệ. Có chút không vui khi như thế nào có thể như thế hoảng loạn? Vì thế mở miệng hỏi “Loạn đảng có mấy người? Từ phương hướng nào tới mà? Nói rõ ràng.”

Thị vệ cúi đầu. Lăng Trụ phủ mà hộ viện nói “Lão gia, nô tài cũng đi nhìn. Có mươi hai người. Trong tay phần lớn là nắm có binh khí. Kỳ thật nô tài đã án côn nương mà biện pháp dẫn dắt rời đi một bộ phận. Chỉ là hiện giờ này đội người. Vô cùng có khả năng sẽ tiến chúng ta phủ mà, gia vẫn là sớm làm an bài mà hảo.”

Lăng Trụ nghĩ đối Hoàng Thượng nói “Hoàng Thượng. Hiện giờ cục diện này xem ra là không tránh được ở thích khách người không nhiều lắm. Nô tài hắn là có thể ứng phó lại đây thả Dương Khang đại nhân đã đi rồi hơn nửa canh giờ. Cầm vệ quân mà tiến lên tốc độ thực mau nêu mau tới rồi. Hoàng Thượng ở giữa chỉ huy liền hảo. Nô tài chờ nhất định che chở Hoàng Thượng chu toàn.”

Khang Hi nhìn thoáng qua Lăng Trụ. Vừa lòng mà nói “Hảo. Trẫm mà an nguy liền giao cho ngươi. Trẫm là tin tưởng ngươi mà.”

Lăng Trụ hướng Khang Hi hành lễ sau. Bình phục một chút tâm tình. Lúc này Lăng Trụ minh bạch đây là mấu chốt nhất mà thời điểm. Từ xưa quân công cùng hộ giá đều là nhất vững chắc mà. Hắn tuy rằng liên tiếp phong tước nhưng là đại bộ phận người đều đem hắn trở thành là sủng thần

lòng thản. Chỉ cần chính mình có thể nhịn qua này quan. Như vậy chính mình gia ở thanh triều liền sẽ hoàn toàn mà trát hạ căn. Lăng Trụ đóng hạ đôi mắt. Sau đó bỗng nhiên mà mở. Trong ánh mắt lộ ra kiên định cùng chấp nhất. Lúc này không thể lui về phía sau nếu không Khang Hi ở chính mình trong phủ xảy ra chuyện mà lời nói. Kia chính mình một nhà già trẻ liền toàn công đạo.

Lăng Trụ đem thị vệ cùng hộ viện gọi vào cùng nhau, sau đó cẩn thận phân phó, an bài hảo bọn họ bảo hộ vị trí, sau đó nhìn những người này có chút tình cảm mãnh liệt nói “Hoàng Thượng liền ở phía sau nhìn các ngươi, là anh hùng là cẩu hùng liền toàn xem hôm nay, vì Hoàng Thượng chúng ta liều mạng.” Còn tưởng lại nói hai câu, nhưng là Lăng Trụ cảm thấy có chút lời nói thật đúng là không thích hợp làm trò Khang Hi mặt nói.

Bọn thị vệ từng người chuẩn bị, Lăng Trụ nhìn Tè Lạc liếc mắt một cái, dùng ánh mắt ý bảo nàng an bài hảo Đổng thị cùng Cầu Cầu. Tè Lạc nắm chặt nắm tay gật gật đầu, nàng không thể làm phụ thân phân tâm. Tè Lạc hít sâu một hơi, đối với Đổng thị nói “Ngạch nương, ngươi mang theo Cầu Cầu đi nội thất, này không có phượng tiễn.”

Lúc này Khang Hi phá lệ lưu ý Tè Lạc hành động, Đổng thị lắc đầu nói “Không, mặc kệ thế nào ta đều sẽ tại đây, ngươi mang Cầu Cầu đi nội thất.”

Cầu Cầu bạch khuôn mặt nhỏ ôm Tè Lạc hai chân nói “Tỷ tỷ, Cầu Cầu bảo hộ ngươi, Cầu Cầu sẽ không rời đi ngươi, Cầu Cầu là tướng quân, nhất định sẽ bảo hộ ngươi.”

Tè Lạc sờ sờ Cầu Cầu mặt, đột nhiên giơ tay liền cho Tè Giác sau cái gáy một chút, Tè Giác hôn mê bất tỉnh, Tè Lạc ôm Tè Giác đem hăn đưa cho Đổng thị nói “Ngạch nương, ngươi so với ta kiên cường, chết không

phải đáng sợ nhất, đáng sợ nhất chính là mất đi thân nhân thống khổ, mà tưởng niệm thân nhân thống khổ ta thừa nhận không tới, Cầu Cầu còn nhỏ, yêu cầu ngạch nương tại bên người.” Thấy Đổng thị còn muốn nói cái gì, Tề Lạc chém đinh chặt sắt nói “Ngạch nương, ta có lẽ còn sẽ giúp đỡ điểm vội, người tại đây chỉ có thể thêm phiền, hơn nữa Cầu Cầu nếu là một hồi tinh sẽ càng loạn, đến lúc đó a mā còn muốn phân thân bảo hộ các ngươi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 139

Tề Lạc giơ ni-trát ka-li bình tĩnh nói “Con thỏ nóng nảy còn cắn người đâu? Đó là ta a mã, là ta thân nhất người, ta như thế nào đều sẽ không nhìn hắn xảy ra chuyện. Người thử xem đến tột cùng là người đao mau vẫn là ni-trát ka-li mau?”

Cái kia người nước ngoài dùng quái quái nói đến “Tiểu cô nương, người còn có đạn dược sao? Người sẽ thượng đạn dược sao?”

“Quỷ dương, người thử xem xem chẳng phải sẽ biết.” Tề Lạc cười khẽ nói, hiện giờ trạng huống, Tề Lạc đã không sợ hãi bất luận cái gì người hoặc sự, từ tối cổ đại liền không có như vậy vui sướng quá, luôn là cảm giác được áp lực trói buộc, loại này không cần có bất luận cái gì băn khoăn nhặt tử, Tề Lạc thật đúng là rất là tưởng niệm đâu. Kế hoạch một chút chính mình chính là đã chết cũng đáng, ở Khang Hi trước mặt khai hỏa tiêu, bị Ung Chính ôm trong ngực trung, Tề Lạc ánh mắt lóe lóe.

Khang Hi thấy loại này trường hợp, không khỏi cong cong khóe miệng, vê động Phật châu, âm thầm nghĩ, xem ra này đó đều là ý trời, lão tú chung quy là có vận khí người, có nàng ở lão tú bên người, người hắn là sẽ yên tâm đi.

Chương 164 chung thành cơn lốc (tam)

Dận Chân dùng tay ôm lấy Tè Lạc, nghe Tè Lạc trên người nhàn nhạt độc đáo mùi hương, một cái tiểu cô nương, đang dùng ni-trát ka-li uy hiếp ba cái võ nghệ cao cường loạn đảng, mảnh khảnh vòng eo, dùng một bàn tay là có thể ôm lấy, lại có như vậy kiên quyết ý chí, Dận Chân không khỏi gắt gao cánh tay, đem Tè Lạc càng khẩn ôm lấy.

Ba người kia không dám động, rốt cuộc ai cũng lấy không chuẩn, Tè Lạc có thể hay không lại khai giết người, dẫn đầu người nọ nói “Tiểu cô nương, buông ni-trát ka-li, ta thả ngươi cùng phụ thân ngươi rời đi, chúng ta chỉ cần Khang Hi mệnh.”

“Ngươi cho ta ba tuổi sao? Ngươi nói cái gì liền tin cái gì, ta a mã trung với Hoàng Thượng, hơn nữa Hoàng Thượng mang nhà của chúng ta ân trọng như núi, chúng ta như thế nào cũng sẽ không rời đi.” Tè Lạc không chút nào thả lỏng dùng đôi mắt gắt gao nhìn bọn hắn chầm chầm, hiện tại loại tình huống này, nhiều lời lời hay vẫn là có chỗ lợi, Tè Lạc không tin Khang Hi sẽ không có an bài, kia chính là thánh minh Khang Hi hoàng đế, như thế nào cũng sẽ không lấy chính mình sinh mệnh tới mạo hiểm, liền tính không có an bài, vạn nhất Khang Hi có thể sống sót, như vậy liền tính chính mình đã xảy ra chuyện, như vậy ngạch nương cùng Cầu Cầu cũng sẽ sinh hoạt thực hảo, này liền đủ rồi.

Dương Khang sư huynh không kiên nhẫn nói “Ta liền tin nàng thật là có đạn dược, lại còn có thể đánh như vậy chuẩn.”

Tè Lạc trong lòng căng thẳng, nhưng là vẫn là mặt không đổi sắc nói “Hoan nghênh ngươi tới thử xem, ta sẽ nói cho ngươi cái gì kêu bạo đầu.

”Dương Khang sư huynh chậm hướng Tè Lạc đi vào, Tè Lạc biết chính mình xiếc khả năng phải bị vạch trần. Nhưng vào lúc này từ bên ngoài bắn vào tới một con mũi tên, ở giữa sư huynh ngực, sau đó Dương Khang mang theo cấm vệ quân vọt tiến vào.

Trong phòng mọi người đều thở phào khẩu khí, mau đem loạn đảng bắt lên, nhìn nằm trên mặt đất sư huynh, Dương Khang thần sắc có chút ảm đạm nói “Sư huynh, ngươi sai rồi, vì cái gì ngươi không nghe sư phó nói? Người như vậy sư môn toàn bộ đều công đạo.”

“Ta thật hận ngươi khi còn nhỏ ta không có làm thịt ngươi, huyết thống vẫn là quan trọng nhất, rốt cuộc ngươi là Thát Tử, sư phó mắt bị mù giáo thụ ngươi vô nghệ, ngươi nếu là còn có tâm nói, liền cấp sư môn lưu lại một mạch đi, rốt cuộc ta làm sự cùng sư môn không quan hệ.” Sau đó cũng không thèm nhìn tới Dương Khang, mà là quay đầu nhìn xem Tề Lạc hỏi “Tiểu cô nương, ngươi nói cho ta ngươi ni-trát ka-li còn có thể hay không dùng?”

Tề Lạc biết nay đã an toàn, nhìn hắn chấp nhất ánh mắt, nói “Này quan trọng sao?” Sau đó vặn ra ni-trát ka-li, đem nó đứng chống ngược bên trong lăn ra đây một cái khuyên tai. Sư huynh thấy sau, ngửa mặt lên trời thở dài “Ý trời, này thật là ý trời, thiên vong ta đại minh nha.” Sau đó liền dùng lực đem ngực mũi tên đâm đi vào, máu tươi lập tức liền trào ra.

Lúc này Dận Chân đã buông lỏng ra Tề Lạc, rốt cuộc hiện tại người rất nhiều, hắn không nghĩ ảnh hưởng Tề Lạc khuê dự. Tề Lạc nhìn bốn phía máu tươi, Tề Lạc buông ni-trát ka-li, lẩm bẩm tự nói “Trước mắt hồng mục đích hồng, nguyên lai là như thế này, ha ha, nguyên lai là như thế này, ta thế nhưng cũng giết người?” Sau đó liền hôn mê bất tỉnh.

Thấy Tề Lạc té xỉu ở trước mặt. Dận Chân muốn duỗi tay tiếp được. Nhưng là lại nắm chặt nắm tay. Đem mu bàn tay đến phía sau. Dận Chân nhắc nhở chính mình. Chí khí hùng tâm không thể từ bỏ không thể bị nữ nhân sở mê hoặc.

Khang Hi nhìn đến loại này huống. Đôi Lăng Trụ nói “Ngươi mà nữ nhi. Người mà nữ nhi thường mà vừa lòng. Không hồ là Bát Kỳ khuê

tú không hổ ngươi như vậy mà yêu thương nàng.”

Đồng thị mang theo Cầu Cầu vọt ra. Thấy ngã xuống đất mà Tề Lạc vội tiến lên đỡ lấy “Tề Lạc. Ngươi làm sao vậy? Không cần làm ta sợ.” Tỷ tỳ Cầu Cầu nhất định sẽ đương tướng quân bảo hộ ngươi mà. Cầu Cầu nhất định cố gắng thành công mà.” Cầu Cầu lau nước mắt nói.

Lăng Trụ đôi Tề Lạc địa biểu hiện phi thường mà kiêu ngạo. Đây mới là chính mình yêu như trân bảo mà nữ nhi. Chỉ là hiện giờ mà cục diện. Lăng Trụ nhìn nhìn kia Tứ a ca. Âm thầm thở dài. Ho nhẹ một tiếng đồi Đồng thị nói “Tề Lạc không có việc gì. Nàng hẳn là bị kinh hách. Ngươi đỡ nàng đi vào nghỉ ngơi đi. Đem Cầu Cầu cũng mang đi vào. Hiện tại đã không có việc gì.”

Chờ đến Lăng Trụ mà gia quyến tất cả đều lui trở về. Dương Khang thật sâu mà hít vào một hơi. Mang theo cẩm vê quân quỳ trên mặt đất nói “Nô tài hộ giá tới muộn. Vọng Hoàng Thượng thú tội. Vạn tuế vạn tuế vạn tuế.”

Khang Hi vui mừng nói “Không muộn, tới vừa vặn tốt, Dương Khang ngươi quả nhiên không làm trãm thất vọng, cẩm vê quân cũng không làm trãm thất vọng, thực hảo, có như vậy tinh nhuệ nơi tay, trãm còn có cái gì nhưng lo lắng, la sát quốc, chuẩn cách ngươi, hôm nay trãm sở chịu, muốn cho các ngươi gấp bội hoàn lại.”

Lăng Trụ cúi đầu, cảm thấy như vậy cũng hảo, nếu có thể làm Khang Hi hứng khởi đối ngoại quốc vũ khí hứng thú, có lẽ lịch sử liền sẽ thay đổi cũng nói không chừng. Khang Hi nhìn còn ở đó máu Lăng Trụ nói “Đem miệng vết thương lý một chút, theo trãm cùng nhau hồi kinh, cẩm vê quân trãm thấy được, Hộ Quân Doanh trãm cũng phải nhìn xem.”

Lăng Trụ gật gật đầu nói “Thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, Hộ Quân Doanh cũng sẽ không làm Hoàng Thượng thất vọng.” Có người tiến lên cấp Lăng Trụ băng bó miệng vết thương, kỳ thật Lăng Trụ thương so không tính quá nặng, rốt cuộc Lăng Trụ lúc ấy cũng là có bảo hộ Khang Hi bị thương, nhưng là đại phu tương đối hiếu chuyện, đem Lăng Trụ bả vai bao thật dày, giống như thực nghiêm trọng dường như, Lăng Trụ nhìn đại phu liếc mắt một cái, gật gật đầu.

Đại phu đế sát vào nói “Đại nhân, ngài ái nữ hết thảy đều bình an, chỉ là bị chút kinh hách, dường dường liền hảo, ngài yên tâm đi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 140

Lúc này Càn Thanh cung đại thần bừng tinh ngộ, nguyên lai Dương Khang thế nhưng xuất từ Trang Thân Vương phủ, khó trách Hoàng Thượng như thế coi trọng. Dương Khang quỳ trên mặt đất nói “Hoàng Thượng mới nói quá, không lập hạ chiến công tuyệt không quy tông.”

Khang Hi có chút tốt nói “Các ngươi này đồi phụ tử, trẫm nên nói như thế nào hảo đâu? Dương Khang, ngươi cứu giá có công, trẫm làm trò cả triều văn võ mặt mệnh ngươi quy tông, rốt cuộc từ biết được năm đó xong việc, Trang Thân Vương liền vẫn luôn đang tìm kiếm ngươi, việc này tuy rằng Trang Thân Vương có sai, nhưng là các ngươi dù sao cũng là thân sinh phụ tử ngươi không chỉ có muôn trung với trẫm, còn muôn tẫn hiếu đạo mới là, đây cũng là ngươi ngạch nương hy vọng.”

Sau đó lại đồi Trang Thân Vương nói “Kính trọng vợ cả, thâm ý trọng vốn là chuyện tốt, nhưng là Trang Thân Vương trẫm phải nhắc nhở ngươi, Dương Khang là ngươi cái hảo nhi tử muôn lại dễ dàng sai mất hẵn.”

Trang Thân Vương gật đầu nói “Hoàng Thượng, nô nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố Dương Khang, lấy đèn bù nô tài khuyết điểm.”

“Sửa đổi Dương Khang đúng là trở về tôn thất. Ban tên là Ái Tân Giác La. Ân. Đã kêu Ái Tân Giác La Dương Khang đi Dương Khang mẹ để lập vì Trang Thân Vương trắc phúc tấn. Gia phong hào vì hiền. Nhập tông miếu chịu hậu nhân mà hương khói.” Khang Hi phân phó tông chính đạo.

Dương Khang biết việc này là không thể cự tuyệt mà. Hơn nữa chính mình ngạch nương mà nguyện vọng cũng coi như đạt thành. Dương Khang nắm chặt nắm tay nói “Nô tài khấu tạ Hoàng Thượng thiên ân. Chỉ là nô tài không rời đi cầm vệ quân mới còn muốn vì Hoàng Thượng lại lập quân công.”

Khang Hi cười nói “Cầm vệ quân cũng không rời đi ngươi cái này thống lĩnh. Trẫm còn đem cầm vệ quân giao cho ngươi hảo huấn luyện bọn họ. Trẫm đối cầm vệ quân mong đợi rất sâu.”

Nhin bọn họ lui xuống hi nói “Lăng Trụ tiến lên.” Lăng Trụ ra ban quỳ gối Khang Hi mặt đất trước. Nhìn xem Lăng Trụ bả vai đến lúc ấy mà tình huống. Tuy rằng Khang Hi biết chính mình cũng có an bài. Nhưng là Lăng Trụ ôm lấy chính mình chấn đao khi mà biểu tình. Khang Hi là sẽ không quên mà.

“Lăng Trụ trung mẫn anh dũng. Xả thân cứu giá. Thái Tử. Ngươi cảm thấy trẫm hắn là thường hán cái gì?” Khang Hi nhìn thoáng qua Thái Tử nói.

Thái Tử nghĩ nghĩ cẩn thận mà nói “Hoàng A Mã càn cương độc đoán. Lăng Trụ xả thân hộ giá. Nhi thần cảm thấy Hoàng A Mã không ngại tấn chức Lăng Trụ vì Cửu Môn Đề Đốc. Lăng Trụ trung với hoàng mệnh. Nhất định sẽ không cô phụ Hoàng A Mã mà kỳ vọng cao.”

“Cửu Môn Đề Đốc? Thái Tử, trẫm đã dạy ngươi dùng người là xem hán tài năng, Lăng Trụ tuy rằng trung thành và tận tâm, nhưng là hán không thích hợp cho trẫm thủ chín môn, hán tài năng càng ở luyện binh cùng mang binh thượng.”

Thái Tử liên tục điểm nói “Hoàng A Mã, nhi thần suy xét không chu toàn, nhi thần tạ Hoàng A Mã dạy bảo.”

Khang Hi nhìn xem Thái Tử âm thầm thở dài một hơi, sau đó đối Lăng Trụ nói “Ngươi có công cứu giá, trẫm tất thưởng, chỉ là trẫm vẫn là muốn đem Hộ Quân Doanh giao cho ngươi mới yên tâm, bởi vậy, trẫm tẩn phong ngươi vì tam đẳng Trí Viễn Hầu tước, ân, thừa kế 3 đời mới bắt đầu hàng tước.”

Phong tước không thường quan? Nay một làm cả triều đại thần giật mình không thôi, Lăng Trụ tẩn phong hầu tước tuy rằng có chút mau, nhưng là còn có thể tiếp thu, nhưng là thừa kế 3 đời mới bắt đầu hàng tước, này ban thường có phải hay không quá nặng chút? Nay đều mau đuổi kịp thừa kế vĩnh thê?

Lăng Trụ muốn chối từ, Khang Hi xua tay ngừng hắn nói, nói tiếp “Lăng Trụ, ngươi không cần phải nói, trẫm hiểu được ngươi muốn nói cái gì, trẫm chính là tưởng nói cho đủ loại quan lại, chỉ cần trung tâm chịu làm việc, trẫm tất sẽ không bạc đãi, hơn nữa ngươi đích tử đích nữ dạy dỗ phi thường xuất sắc, trẫm đối với ngươi thực yên tâm.”

Lăng Trụ dập đầu nói “Nô tài tạ chủ long ân.” Khang Hi âm thầm sờ sờ trên cổ tay Phật châu, nói tiếp “Tú phúc tấn kia kéo thị vì cứu trẫm mà chết, truy phong này phụ phí dương cổ vì nhất đẳng bá tước, từ này trưởng huynh thành tước.”

Triều hội thượng Khang Hi đè đèu không có đè Dận Chân, cái này làm cho Lăng Trụ có chút giật mình, này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Triều hội qua đi, Lăng Trụ tự nhiên bị mọi người vây quanh, mà dận tắc một người thanh thanh tĩnh tĩnh rời đi.

Lăng Trụ về tới bá tước phủ, ân, hiện tại hắn là hầu tước phủ, trong phủ hạ nhân quả thực là miệng đều phải nhạc nở hoa, sôi nổi hướng Lăng Trụ dập đầu chúc mừng, Lăng Trụ bước nhanh đi vào Tè Lạc nhà ở, hắn biết

Đồng thị cùng Tề Lạc hắn là trở về mới đúng, hắn tuy rằng biết Tề Lạc không có gì đại sự, nhưng là vẫn là có chút không yên tâm.

Vào nội thất, thấy Tề Lạc an tĩnh nằm ở trên giường, Đồng thị lôi kéo Tề Lạc tay, ngồi ở nàng bên người, Lăng Trụ nhíu mày nói “Nàng còn không có tình sao? Như thế nào sẽ lâu như vậy?”

Đồng thị nhìn thoáng qua Lăng Trụ nói “Đại phu nhưng thật ra nói không có việc gì lâu như vậy cũng chưa tỉnh, ta thật là quá lo lắng, rốt cuộc nàng là nữ tử, thân cái này làm cho Tề Lạc như thế nào có thể tiếp thu?”

Lăng Trụ ngồi ở trước giường, nhìn phảng phát ngủ say trung Tề Lạc, nhẹ giọng nói “Nhanh lên tỉnh lại, đừng cho chúng ta lo lắng, sự tình đã qua đi, ta sẽ không làm người ở phát sinh loại này ngoài ý muốn, nhanh lên tỉnh lại đi.”

Đồng thị không ngừng ở Tề Lạc bên tai nói lời này, có thật nhiều điều là nàng khi còn nhỏ phát sinh sự tình, Lăng Trụ nhìn bốn phía, phát hiện không có người ngoài ở đây, cũng liền từ Đồng thi. Qua một hồi lâu, Đồng thi thấy Tề Lạc vẫn là không có động tĩnh từ lưu trữ nước mắt nói “Ngươi, như thế nào có thể như vậy nhẫn tâm, đem chúng ta ném tại đây liền mặc kệ? Mau cho ta tỉnh lại.”

Lăng Trụ vành mắt cũng có chút đỏ, nhẹ nhàng vuốt Tề Lạc cái trán, thấp giọng kêu gọi nàng tên, như bây giờ Lăng Trụ thật là sợ hãi chính mình nữ nhi rốt cuộc vẫn chưa tỉnh lại. Qua một hồi lâu, Tề Lạc cau mày, Lăng Trụ hưng phấn nói “Nàng tỉnh, ta nữ nhi tỉnh.”

Thật dài lông mi kích động hai hạ Tề Lạc chậm rãi mở to mắt, thấy cha mẹ đều tại bên người, nhẹ giọng nói “A mã, ngạch nương, ta giống như làm giấc mộng, giống như chúng ta đều đi trở về cảm thấy vẫn là nơi đó

tốt nhất.” Sau đó ôm Lăng Trụ cõi thát thanh khóc rống, Đỗng thị cũng không khóc lùi trũ nước mắt, Lăng Trụ vỗ nhẹ Tề Lạc phía sau lưng an ủi nói “Đã không có việc gì, đã không có việc gì, ta sẽ không làm loại sự tình này lại đã xảy ra.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 141

Chờ đến đông đủ lạc quỳ gối Lăng Trụ phía sau. Lý Đức Toàn phủng thánh chỉ. Trước nhìn nhìn vẻ mặt nghiêm túc mà Lăng Trụ. Âm thầm gật đầu. Thật không hổ là Hoàng Thượng mà sủng thần. Lại cẩn thận mà đánh giá một chút cúi đầu rõ ràng có chút sững sờ mà Tề Lạc. Lý Đức Toàn cũng không khôi lộ ra một tia ý cười. Hoàng Thượng thật đúng là thánh minh. Triển khai thánh chỉ. Cao giọng thì thầm “Hoàng Thượng có chỉ. Trí Viễn Hầu tước Lăng Trụ chi nữ phảm tính đoan trang. Đức dung gồm nhiều mặt. Nay xứng với hoàng tử tử dân vì phúc tấn. Khâm thưởng.”

Lăng Trụ đóng hạ đôi mắt. Hít sâu một hơi. Sau đó quỳ chập rãи tiếp nhận ý chỉ. Nhẹ giọng nói “Nô tài tạ chủ long ân.”

Lý Đức Toàn từ tuyên chỉ liền đang nhìn Tề Lạc. Phát hiện nàng giống như thực sự giống choáng váng giống nhau. Sau một lúc lâu đều không có động. Chờ đến Đổng thị kéo nàng một chút khi. Nàng giống như mới phản ứng lại đây. Đứng lên sau nhìn tay phủng thánh chỉ mà Lăng Trụ. Nhẹ giọng hỏi “A mǎ. Ta có phải hay không còn không có tỉnh? Ta đang nằm mơ đi? Sao có thể?”

Lăng Trụ thở dài nói “Tề Lạc. Đây là hoàng ân mênh mông cuồn cuộn. Đây đều là thực sự. Người không phải đang nằm mơ.” Sau đó sử cái ánh mắt làm Đổng thị đem ngắn người mà Tề Lạc lôi trở lại phòng trong. Nhìn Lý Đức Toàn nói “Lý công công. Ta kia nha đầu có chút mơ hồ. Ngài nhiều đảm đương.”

Lý Đức Toàn cười nói “Thật là chúc mừng Lăng Trụ đại nhân, đại nhân ái nữ lập tức liền phải thành hoàng tử phúc tấn, Nội Vụ Phủ thực mau sê phái nữ quan tới chuẩn bị, Hoàng Thượng ý tứ là ở năm trước làm trận này hỉ sự, hơn nữa Hoàng Thượng chính là tự mình đi Khâm Thiên Giám ngày tốt đâú.”

Lăng Trụ đưa lên tiền mừng, Lý Đức Toàn cười hì hì bị, rốt cuộc này nhưng bất đồng với cái khác, dính điểm không khí vui mừng cũng hảo. Nhìn đầy mặt vui mừng hạ nhân, Lăng Trụ thở dài, sau đó xoay người vào phòng, thấy Tè Lạc ngốc ngồi ở kia, hiển nhiên còn không có từ trong đả kích hoãn lại đây. Lăng Trụ phát tay làm trong phòng hạ nhân lui ra, đi vào Tè Lạc bên người, đem nàng ôm vào trong lòng ngực, nói “Tè Lạc, đây là thật sự, ngươi trước sau cùng hắn có duyên, tưởng khai chút đi, rốt cuộc ngươi hiện tại là hắn phúc tấn, hắn không phải ngươi thực sùng bái hắn sao?”

Tè Lạc ôm Lăng Trụ eo, đem chính mình mặt chôn nhập đến phụ thân trong lòng ngực, có chút ủy khuất có chút hao tổn tinh thần còn có một tia khác cái gì, Tè Lạc biết chính mình hắn là thấy đủ, nếu là không có cha mẹ cộng đồng xuyên qua, tuyệt đối ngao không đến hiện tại, chỉ là tưởng tượng đến cùng tương lai Ung Chính hoàng đế ở bên nhau sinh hoạt, nàng liền cảm thấy thực khẩn trương, hơn nữa phúc tấn liền phải quản gia, tưởng tượng đến đó là Tứ a ca phủ, Tè Lạc liền cảm thấy có chút nhút nhát, này rốt cuộc là cái gì trạng huống nha, thánh tâm thật là khó dò.

Bảo Thái lúc này chính nhắm mắt lại nửa nằm, như nguyệt đang ở bên cạnh đạn đòn tranh, đòn tranh bên cạnh lư hương trung lộ ra mù mịt thuốc lá, sấn đạn tranh như nguyệt càng thêm vài phần mờ ảo thanh dật. Như nguyệt một bên đạn tranh một bên trộm nhìn nhìn Bảo Thái, nhìn Bảo Thái như vậy bộ dáng, trong lòng không khỏi có chút đau, chỉ có thể cố nén tiếp

tục đạn, như nguyệt minh bạch ở hiện giờ dù thân vương trong phủ nếu là không có Bảo Thái sủng ái nhật tử sẽ rất khổ sở.

Lúc trước nhập dụ thân vương phủ vì thế tử trắc phúc tấn, như nguyệt cảm thấy dựa vào chính mình dung mạo nhất định có thể được đến chuyên sủng, không nghĩ tới Bảo Thái cũng chỉ là đối chính mình thoảng tốt nhất tâm mà thôi từ chính mình ở trong vương phủ nơi chốn chịu kiềm chế, thế tử phúc tấn nhìn mảnh mai, nhưng là chính người thủ pháp lại ùn ùn không dứt, mà Bảo Thái này nàng thiếp thất mỗi người đều không phải bớt lo, làm cho như nguyệt hiện giờ từng bước cẩn thận, sợ đi nhầm một bước. Như nguyệt không rõ Bảo Thái vì cái gì luôn là làm nàng đạn đàn tranh, lại trước nay nhắm mắt lại không xem nàng nói Bảo Thái tại tưởng niệm người nào?

Bảo Thái nhắm mắt lại nói “Ngươi tranh đạn đến có chút rối loạn, hảo hảo đạn, thiếu tướng chút vô dụng.” Như nguyệt lập tức trầm hạ tâm đàm tấu đàm tranh. Bảo Thái biết như nguyệt đàm tranh muốn so Tè Lạc đạn đến hảo, nhưng là Bảo Thái càng thích lần đó đi Lăng Trụ thôn trang thượng khi, Tè Lạc ở đây trời cánh hoa hạ đạn tranh khi bộ dáng, như vậy linh khí bốn phía, như vậy khả nhân, Bảo Thái không khỏi nắm chặt nắm tay, Lăng Trụ hiện giờ đã là thừa kế tam đại Trí Viễn Hầu tước, nàng ly chính mình xa hơn.

Tiểu nút thắt tiến vào để sát vào Bảo Thái nhẹ giọng nói “Gia, nô tài vừa mới được đến tin tức, Hoàng Thượng đem nàng chỉ cấp Tứ a ca vì phúc tấn.”

Bảo Thái lập tức mở mắt ngồi dậy, cao giọng hỏi “Ngươi nói cái gì? Tin tức chuẩn sao?”

“Gia thánh chỉ đã đến hầu tước phủ.” Tiểu nút thắt cúi đầu nhẹ giọng nói, sau đó nhìn nhìn Bảo Thái nghiêm túc biểu tình “Gia, hiện giờ kinh

thành các gia vương phủ hắn là đều đã được đến tin tức.”

Bảo Thái bỗng nhiên đứng lên bên ngoài đi đến, tiểu nút thắt nhìn mắt như nguyệt, sau đó cúi đầu cầm lấy Bảo Thái áo khoác phục đuổi theo, như nguyệt chớp chớp mắt, nước mắt trong suốt tích tới rồi đàm tranh thượng.

Bước nhanh đi vào dụ thân vương sân thái vào phòng thấy dụ thân vương đang có chút suy nhược nằm ở trên giường, Bảo Thái bình phục một chút thanh nói “A mã, ngươi thế nào?”

Dụ thân vương trợn mắt xem Bảo Thái, ở nha đầu hầu hạ hạ ngồi dậy, nha đầu lấy quá đệm dựa đặt ở dụ thân vương phía sau lưng chỗ thân vương phân phó nói “Các ngươi đi xuống đi.”

Chờ đến trong phòng chỉ còn lại có bọn họ tử, dụ thân vương mới nói “Ta chỉ sợ là sắp không được rồi, ngươi hiện tại đã tranh đua, ta cũng liền an tâm rồi.”

“A mã, ngươi ngàn vạn không cần nói như vậy, nhi tử là không rời đi ngươi.” Bảo Thái tiến lên bắt lấy dụ thân vương tay, nói “Ngươi nhất định sẽ tốt, nhất định sẽ nhẹ qua này một quan, a mã, ngươi còn không thể rời đi nhi tử.”

“Người đều có ngày này, đã tương khai, có thể sống lâu mấy ngày này đã là ông trời ban ân.” Dụ thân vương vỗ vỗ Bảo Thái, sau đó hỏi “Ngươi có việc? Nhìn như thế nào cùng ngày thường không giống nhau? Bên ngoài như vậy lãnh, liền phần lớn không mặc?”

Bảo Thái trầm tư một chút, nhẹ giọng nói “A mã, thượng cấp Tề Lạc chỉ hôn, chỉ chính là” không chờ Bảo Thái nói xong, dụ thân vương nói tiếp “Là Tứ a ca, đúng hay không, là Tứ a ca phúc tấn.”

“A mã, ngươi đã sớm biết?” Bảo Thái giật mình nói.

Dụ thân vương thở dài một hơi, nhẹ giọng nói “Là hǎn là đã sớm biết, chỉ là có chút sự qua đi lâu lăm, ta đều cấp đã quên, hiện tại ngẫm lại Hoàng Thượng căn bản là không có quên. Lúc trước Hoàng Thượng đem Sở Diêm chỉ cấp tám a ca, ta cảm thấy hǎn là đối tám a ca coi trọng, không thành tưởng đã sớm hǎn là minh bạch, nàng sẽ không bất an bài, kia dù sao cũng là nàng

Dụ thân vương ho khan hai tiếng, Bảo Thái vội vàng trên mặt đất nước trà, dụ thân vương uống lên hai khẩu, hòa hoãn một chút, nhìn Bảo Thái nói “Việc đã đến nước này, ngươi muốn hoàn toàn buông tâm tư mới được, nếu không ngươi sẽ vì dụ thân vương phủ chọc hạ đại họa.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 142

Lý thi nghe xong gật gật đầu. Nhẹ giọng nói “Hy vọng như thế đi.”

Dận Chân đứng ở trên nền tuyết. Cúi đầu nhìn nhìn trên tay mà nhẫn ban chỉ. Hắn minh bạch chính mình địa tâm có chút rối loạn. Dận Chân nắm chặt nắm tay. Chỉ là ở hiện giờ loại này cục diện hạ. Hắn không thể loạn. Không thể tưởng đừng mà. Chỉ có thể về phía trước đi hướng trước xem. Đế vị mới là chính mình muôn nhất mà. Chính mình mà chí khí hùng tâm. Chỉ có bước lên đế vị mới có thể thực hiện.

Dận Chân nhắm mắt lại nghĩ tới Tề Lạc mà các loại biểu tình. Nếu vô duyên cần gì phải lại tưởng đâu? Dận Chân lại mở to mắt mà thời điểm. Cảm giác chính mình địa tâm lạnh hơn càng ngạnh. Dận Chân cũng không có về thư phòng. Mà là đi tới Phật đường. Quỳ gối phật tượng trước mặt. Nhẹ giọng đọc Kinh Kim Cương.

Thẳng đến buổi sáng. Dận Chân đi ra Phật đường ngẩng đầu nhìn nhìn không trung. Tuyết ngừng phong ngăn. Thái dương đã ra tới. Chiếu mà bốn phía ám áp mà. Dận Chân làm lại rửa mặt chải đầu sau. Liền đi xử lý Hộ Bộ mà công văn. Cao Phúc tiến vào có chút cao hứng mà nói “Gia. Hoàng Thượng tới ý chỉ. Là Lý công công tự mình tới mà.”

Dận Chân sững sốt, sau đó buông xuống bút, nói “Liền tính như vậy, ngươi cũng không thể ngả ngớn di động, gia bên người người hắn là thủ

quy cù tự giữ.” Cao Phúc vội vàng cúi đầu nhẹ giọng nói “Là, nô tài nhớ kỹ, nô tài nhất định sẽ không làm thất vọng.”

Dận Chân đi vào bên ngoài tiếp chỉ, Lý Đức Toàn nhìn có chút lạnh băng Tú a ca, cũng không khỏi muốn nhìn một chút đương hẵn hiểu được Hoàng Thượng ân chỉ khi là cái gì biểu tình, bởi vậy Lý Đức Toàn thực mau triển khai thánh chỉ tuyên đọc. Chờ đến tuyên đọc xong sau, Lý Đức Toàn phát hiện Dận Chân cũng sững sốt một chút, đôi mắt không khỏi lập loè một chút, nhưng là vẫn là thực bình tĩnh nói “Nhi thần khấu tạ Hoàng A Mã.” Đứng lên, tiếp nhận thánh chỉ.

Đương đem thánh chỉ nắm chặt tới tay trung thời điểm, Dận Chân mới cảm giác được chân thật, nàng thế nhưng là chính mình? Dận Chân không khỏi nắm chặt thánh chỉ. Lý Đức Toàn tuy rằng có chút thất vọng, rốt cuộc Dận Chân thái độ nhưng không có gì biến hóa, không đuổi kịp Tè Lạc như vậy thú vị, bất quá có thể làm luôn luôn thanh lãnh tự giữ dặn ngây người, Hoàng Thượng hẵn là sẽ vừa lòng đi.

Lý Đức Toàn cấp Dận Chân hành lễ sau cười nói “Tú a ca, chúc mừng ngươi, Trí Viễn Hầu tước ái nữ cực thịnh, xem ra trong phủ thật nên náo nhiệt, Hoàng Thượng sủng tín Trí Viễn Hầu tước, ngài lại là Hoàng Thượng coi trọng hoàng tử, cho nên Hoàng Thượng ý tứ là muốn làm long trọng chút mới là, hơn nữa Hoàng Thượng ý tứ là ở năm trước liền làm, cũng thảo tốt hơn hỉ đầu.”

Dận Chân gật gật đầu, nói “Gia minh bạch, hết thảy chỉ tôn Hoàng A Mã phân phó.” Sau đó phân phó Cao Phúc đưa lên tiền mừng, Lý Đức Toàn cười hì hì đi rồi, nhảy nhót trong tay tiền mừng, Lý Đức Toàn trong lòng cười thầm, Tú a ca nhưng không có Trí Viễn Hầu tước hào phόng. Bất quá Trí Viễn Hầu tước chính là được đến Thần Tài chỉ điểm người, hầu tước ái nữ lại cực thiện quản lý tài sản, xem ra đối Tú a ca cũng là không nhỏ trợ lực.

Dận Chân nắm chặt thánh chỉ vẻ mặt bình tĩnh trở lại thư phòng, Cao Phúc nhìn xem Dận Chân sắc mặt, thảo hỉ nói cũng không dám nói, chỉ có thể yên lặng lui đi ra ngoài. Dận đem thánh chỉ lại lần nữa triển khai, từng câu từng chữ nhìn mặt trên tự, dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve Khang Hi ngọc tẩy án ký. Sau một lúc lâu, Dận Chân khép lại thánh chỉ, lại lần nữa lấy ra hộp, nhìn bên trong giao tương hô ứng Phật châu cùng Tử Tinh khuyên tai lộ ra nhàn nhạt ý cười.

Đem Phật châu đưa tới trên tay, dùng sức nắm chặt khuyên tai, Dận Chân minh bạch chính mình cũng âm thầm oán trách quá Hoàng A Mã đối chính mình lanh đạm, rốt cuộc hắn cũng anh dũng hộ giá quá, vì cái gì Hoàng A Mã liền nhìn không tới? Từ phát sinh loạn đảng lần này xong việc hi liền thường xuyên cấp Thái Tử giảng trị quốc đạo lý, hơn nữa Khang Hi đổi tám a ca cũng ngày càng coi trọng, thậm chí đem hắn môn nhân phái đi Giang Nam chủ trì tu sửa nghĩa trang, Dận Chân ở bên cạnh nhìn, trong lòng hụt hẫng.

Dận Chân thở dài một hơi đến, lúc ấy là nghĩ như thế nào tới? Hoàng A Mã càng đối chính mình lanh đạm, càng phải làm tốt Hộ Bộ sai sự Hoàng A Mã minh bạch chính mình tài cán, chứng minh hắn lựa chọn sai rồi. Hiện giờ, dận âm thầm lắc đầu, nhìn nhìn bên cạnh thánh chỉ hiểu được có lẽ chính mình không có Thái Tử được sủng ái, nhưng là Hoàng A Mã cũng là coi trọng chính mình, nàng rốt cục là chính mình, chỉ là Dận Chân sờ sờ ghê dọa, cái kia vị trí cũng nhất định là chính mình.

Cao Phúc tiến vào nhẹ giọng nói “Gia, ô tiên sinh tới muốn gấp gia.”
Dận Chân bình phục một chút nói “Thỉnh tiên sinh tiến vào.”

Ô tư nói vẻ mặt ý cười đi đến, thấy Dận Chân sau nói “Thật là chúc mừng tú gia, đây chính là kiện đại hỉ sự gia, hảo phúc khí nha.”

Dận Chân vẫy vẫy tay vừa nói “Đây cũng là Hoàng A Mã ân điển.”

Ô tư nói nhìn xem Dận Chân, sau đó nói “Tú gia, nếu không hạ bàn cờ? Ta gần nhất cần thận nghiên đọc một chút, thu hoạch pha phong.”

Dận nghe thấy ô tư đạo ý có điều chỉ, sau đó gật gật đầu, phân phó Cao Phúc mang lên bàn cờ. Dận cùng ô tư nói phân ngồi ở bàn cờ hai bên, Cao Phúc lại thượng hai ngọn trà xanh, sau đó an tĩnh lui đi ra ngoài.

Dận Chân chấp hắc đi trước, Dận Chân cờ lộ vững vàng vững vàng tuyệt không chỉ vì cái trước mắt, ô tư nói nhìn xem có chút phân loạn bàn cờ, cầm bạch tử nói “Từ xưa giang sơn một ván cờ, tú gia, Hoàng Thượng đó là chơi cờ cao thủ, mọi người tất cả tại ván cờ bên trong, Hoàng Thượng mới là chơi cờ người.”

Dận Chân sững sốt một chút, hỏi “Lời này là nói như thế nào?”

“Tú gia, Lăng Trụ chính là thừa kế tam Trí Viễn Hầu tước, Hoàng Thượng lại làm trò tôn thất đủ loại quan lại mặt khen ngợi hắn đích tử đich nữ, có thể thấy được Hoàng Thượng đối bọn họ là cực kỳ vừa lòng.” Ô tư nói buông xuống quân cờ, nghĩ nghĩ nói tiếp “Tú gia, trước kia Lăng Trụ tuy đến thánh sủng, nhưng rốt cuộc căn cơ không tràn đầy lộng thần chi, nhưng là hiện giờ, tú gia, kia chính là hộ giá chi công, từ xưa cứu giá chi công chính là nhất vững chắc. Hoàng Thượng có cực kỳ hậu đãi thần tử, trừ bỏ lăng trụ phạm phải ngập trời đại sai, nếu không, Hoàng Thượng tuyệt đối sẽ bảo hắn một đời vinh hoa. Chính là Lăng Trụ sẽ phạm sai lầm sao? Kia chính là cực kỳ cẩn thận người nha, tú gia có như vậy làm ngài thê tộc, ngài liền có thể bình yên ổn ngồi, yên tâm âm thầm bố cục.”

Dận Chân sững sốt một chút, ánh mắt lóe lóe nói “Tiên sinh nói rất có đạo lý, chỉ là lăng trụ quật khởi quá nhanh, tuy có thánh sủng công lao, nhưng là lại căn cơ không thâm.”

“Gia, lời này bằng không, ta từng cẩn thận nghiên đọc quá Lăng Trụ, hắn tuyệt đối không phải đơn giản người, nhìn như hắn ở chiến sự thượng cực có tài hoa ở ngoài, giống như không có gì đại bản lĩnh, kỳ thật này đó đều là biểu tượng. Tú gia, Hộ Quân Doanh hiện giờ nổi bật chính thịnh, kia chính là Lăng Trụ tự mình huấn luyện ra, trừ bỏ hoàng mệnh ai cũng không điều động được.” Sau đó nhẹ giọng nói “Hơn nữa, tú gia, vạn không thể xem thường cầm vệ quân, hiện giờ có thể cầm Hoàng Thượng mệnh lệnh điều động cầm vệ quân trừ bỏ Trang Thân Vương thế tử Dương Khang ở ngoài, cũng chính là Lăng Trụ.”

Dận Chân sững sót một chút nói “Này gia cũng rõ ràng, chỉ là liền tính như thế, đối gia hiện tại nói cũng không có gì trọng dụng, Hoàng A Mã sẽ không không có an bài.”

Ô tư nói gật đầu nói “Tú gia, này chỉ là căn cơ, như có một ngày, cũng có thể có cái...” Dận Chân nhìn ô tư nói liếc mắt một cái, thanh lãnh ánh mắt lóe lóe. Ô tư nói đem bạch cờ đặt ở bàn cờ thượng nói tiếp “Tú gia, Lăng Trụ nhìn như căn cơ nông cạn, không cùng đủ loại quan lại kết giao, kỳ thật hắn căn trát càng sâu một ít, không nói hắn lúc trước vẫn là tiểu quan khi kết giao tầng dưới chót quan lại, liền nói hắn hai cái bạn thân, giác La đại nhân đó là ở hồng dây lưng trung rất có ảnh hưởng, mà phó sát đại nhân năng lực cũng không dung coi thường. Quan trọng nhất chính là lăng trụ chính là trở về tông tộc, hắn hiện giờ đã là bàng chi tấm gương, lực ảnh hưởng không dung xem thường.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 143

Nội đại thần tiến lên nói “Thật là chúc mừng Lăng Trụ đại nhân. Vẫn là thăng đường hành lễ đi. Đại nhân ở Lễ Bộ đương quá kém. Tự nhiên minh bạch quy củ. Ta liền không nói nhiều cái gì.”

Lăng Trụ gật gật đầu. Sau đó đem mọi người lui qua phòng khách chính đường. Lăng Trụ trạm hảo vị trí. Ở bên trong đại thần đám người mà nhìn chăm chú hạ. Dận Chân uốn gối quỳ gối Lăng Trụ trước mặt xá một cái. Lăng Trụ khó tránh khỏi trong lòng có chút kiêu ngạo. Đây chính là tương lai hoàng đế nha. Chính mình mà nỗ lực không có uổng phí. Tề Lạc chung lấy phúc tấn địa danh nghĩa xuất giá.

Dận Chân đứng sau, Lăng Trụ hít sâu một hơi quỳ gối Dận Chân trước mặt đã bái tam bái. Dận lúc này minh bạch này tam bái đại biểu cho Lăng Trụ thật sự hoàn toàn đứng ở chính mình phía sau. Dận Chân đi vào Đổng thị trước mặt đồng dạng quỳ xuống đất nhất bái, mà Đổng thị đánh giá cẩn thận dận cảm thấy hắn lớn lên vẫn là không tồi, tuy rằng lạnh một ít. Dận Chân hành xong lễ sau, Đổng thị đồng dạng quỳ gối dận trước mặt đã bái tam bái, Đổng thị không khỏi âm thầm phê bình này đáng chết thanh triều chế độ, nào có như vậy lăn lộn người.

Kết thúc buổi lễ sau, đối mặt nội đại thần đám người chúc mừng, Lăng Trụ đạm nhiên ứng đối, mà Dận Chân cũng vẻ mặt bình tĩnh, chút nào cảm giác không ra hưng phấn. Thấy loại tình huống này, nội đại thần âm thầm phỏng đoán, xem ra Tú a ca đối hắn mất phúc tấn thật là rất có cảm tình,

hắn hiện tại kế phúc tấn nhà mẹ đẻ chính là nỗi bạt chính thịnh, còn có thể như thế bình tĩnh, này không hổ là mặt lạnh hoàng tử. Nội đại thần lại nói chút thảo hỉ nói, sau đó nói “Lăng Trụ đại nhân, Khâm Thiên Giám án Hoàng Thượng phân phó cẩn thận lựa chọn trao lễ vật đính hôn nhật tử, năm ngày sau là ngày tốt, Lăng Trụ đại nhân phải làm hảo chuẩn bị mới là.”

Lăng Trụ gật gật đầu, nội đại thần nhìn xem dận nói “Tú a ca, canh giờ đã không còn sớm, ngài xem có phải hay không?”

Dận Chân nhìn thoáng qua Lăng Trụ, sau đó nói “Nếu đã an bài hảo, kia gia liền cáo từ.” Lăng Trụ lại tự mình đem dận đưa đến đại môn ở ngoài, nhìn Dận Chân sau khi rời đi, mới về tới trong phòng. Ngồi ở ghế trên than một tiếng, “Này rốt cuộc là chuyện gì sao? Nay đâu giống là?” Đóng thi thảm ý vì nhiên gật gật đầu, rốt cuộc bọn họ phu thê chính là thực hướng tới con rể tới cửa bái kiến, không nghĩ tới tuy rằng chính thức long trọng, nhưng này đều nào cùng nào nha?

Lăng Trụ giật dỗi một ngụm đem trà uống cạn, sau đó thở dài nói “Sớm chút chuẩn bị đi, hạ định quy củ càng nhiều.”

Khang Hi trước mặt phóng cấp Lăng Trụ sinh lẽ đơn tử, nhìn kỹ xem, vừa lòng gật gật đầu, nói “Này đơn tử nghĩ không tồi, trẫm thực vừa lòng, chỉ là trẫm thường nghi tệ cùng ban tệ muôn tinh xảo quý trọng.” Nội Vụ Phủ tổng quản liên tục gật đầu, hắn minh bạch Lăng Trụ thánh sủng thật thịnh nha, đều như vậy còn muôn tinh xảo quý trọng? Rốt cuộc kia cũng chỉ là cái kế phúc tấn. Lúc này Nội Vụ Phủ tổng quản cũng có chút tin tưởng trong kinh đòn đai Hoàng Thượng là bất đắc dĩ mới đưa Lăng Trụ ái nữ chỉ cấp Tú a ca.

Nhin Nội Vụ Phủ tổng quản rời đi, Khang Hi cười nhẹ giọng nói “An, chỉ có đưa nhiều, Lăng Trụ của hồi môn mới có thể nhiều sao? Dù sao đều

là lão tú đến lợi, trẫm không mệt.”

Lý Đức Toàn ở bên cạnh cúi đầu cười khẽ, xem ra Hoàng Thượng tính tình thực hảo, nhẹ giọng nói “Nô tài tưởng Tú a ca hạ định cùng hôn lễ nhất định sẽ phi thường náo nhiệt long trọng Hoàng Thượng ngài nhất định sẽ vừa lòng.”

Hạ định hôm nay, Lăng Trụ mở rộng ra phủ môn, sở hữu không lo ban công hầu thê tước, nội đại thần, thị vệ cùng nhị phẩm trở lên quan viên cấp mệnh phụ toàn bộ tụ tập đầy đủ hầu tước phủ, nhìn rất là náo nhiệt. Lăng Thành nhìn như thế cảnh tượng, không khỏi âm thầm cảm thán, thật là so không được nha. Đỗng Ngạc thị tại nội trạch nhìn bị mệnh phụ vây quanh Đỗng thị, không khỏi nắm chặt nắm tay nghĩ đến Tề Trân keo kiệt hôn nghi, nghĩ đến hiện giờ ở tám a ca phủ không biết như thế nào Tề Trân, Đỗng Ngạc thị trong lòng liền cảm giác được có một loại hỏa ở thiêu đốt không tin Lăng Trụ một nhà có thể được ý lâu lăm, Tề Trân nhất định sẽ mẫu nghi thiên hạ.

Chờ đến giờ lành đến, Lăng Trụ ăn mặc triều; nghênh với đại môn ở ngoài Nội Vụ Phủ đại thần suất lĩnh chấp sự người mang theo nghi tệp ban tệp đi tới Trí Viễn Hầu tước phủ, tịnh chỉ huy nhân thủ đem nghi tệp bày biện với chính đường, ban tệp bày biện với giai thượng, ban mã bày biện với giai trước nửa đường. Lăng Trụ mang theo Tề Hoàn Tề Giác ở trung giai hạ lấy đồng vọng cung khuyết hành ba quỳ chín lạy lễ, Đỗng thị mang theo Liễu thị ở trung giai hạ lấy tây hành sáu túc tam quỳ tam bái lễ. Lăng Thành cũng tưởng tham dự trong đó, nhưng là rốt cuộc đã phân gia, hơn nữa hiện giờ kinh thành ai không biết bọn họ hai nhà đã nháo phiên, nhìn Lăng Trụ mãn môn phú quý, Lăng Thành cũng không khỏi nghĩ đến, lúc trước chính mình lựa chọn rốt cuộc là đúng hay là sai?

Nội Vụ Phủ theo thường lệ tiệc rượu 50 bàn, dương 36 chỉ bột bàn 50 bàn, rượu vàng 50 bình đặt tới Lăng Trụ phủ ngoại đường chiếu quy củ

ngồi xong sau, ở con hát dàn nhạc nhạc đệm hạ Lăng Trụ bắt đầu mở tiệc chiêu đãi khách khứa. Nay bữa cơm ăn chính là Lăng Trụ từ tối cổ đại sau, quy củ lớn nhất ăn nhất biệt nữu một bữa cơm. Lăng Trụ giờ ly hướng khách khứa kính rượu, nghe mọi người nịnh hót chúc mừng nói, đều không có làm Lăng Trụ nhẹ nhàng vui sướng lên.

Lăng Trụ âm thầm thở dài, trên mặt tận lực bài trừ sắc ứng đối mọi người. Chờ đến yến hội sau khi kết thúc, Lăng Trụ lại mang theo các vị khách khứa đứng ở dưới bậc vọng cung khuyết hành ba quỳ chín lạy lễ. Chờ đến khách khứa cùng Nội Vụ Phủ người tất cả đều rời đi sau, Lăng Trụ nhìn bốn phía, cảm thấy hôm nay là chính mình đời này, không, hai đời tới nay thở dài làm nhiều, nhất không hiểu ra sao một ngày. Nhìn hoàng cung phương hướng, Lăng Trụ nắm chặt nắm tay tự mình lẩm bẩm “Đây đều là chuyện gì nha? Nay nơi nào là đính hôn nghi thức, Hoàng Thượng ngài đây là cho ta vinh quang vẫn là làm khó ta?”

Tần quản gia để sát vào phát ngốc trụ nói “Lão gia, này liền giao cho nô tài thu thập là đến nơi, vừa rồi nội trạch trung truyền lời, thái thái giống như có việc tương đồng lão gia nói đi.”

Lăng Trụ gật gật đầu, sau đó có chút mệt mỏi tới Đống thị phòng, vừa vào cửa liền thấy Tề Lạc đang ở cấp Đống thị nhéo bả vai, Lăng Trụ ngồi xuống sau, đối Tề Lạc phân phó nói “Ngươi cũng cho ta xoa bóp đi, ta hôm nay xem như kiến thức” dừng miệng, sau đó hướng bốn phía hầu hạ nha đầu vẫy vẫy tay, làm các nàng đều lui ra ngoài, nói tiếp “Ta tính minh bạch, này hoàng gia quy củ thật là đại, thật là nhiều, cùng hoàng gia liên lụy thượng thật đúng là phiền toái nột.”

Tề Lạc đi tới Lăng Trụ phía sau một cho hắn đấm vai một bên nói “A mã, ngươi mới hiểu được, hiện tại ta còn không có xuất giá đâu? Chờ đến xuất giá về sau kia mới là thật sự náo nhiệt, này quy củ luôn luôn rất lớn.”

Lăng Trụ quay đầu nhìn xem Tè Lạc, phát hiện nàng thần sắc còn hảo, vỗ vỗ Tè Lạc tay, đem nàng kéo đến chính mình trước mặt, nói “Ngươi này thật là không có việc gì? Ngươi phải có nói cái gì liền nói, ngàn vạn không cần đặt ở trong lòng.

Ai, ta rốt cuộc vẫn là làm ngươi đi tới này một bước, nếu là có người thật cho ngươi chịu ủy khuất nhất định phải cùng a mã nói, ta nhất định sẽ tưởng chiết trị hắn.”

“A mã, ta đã nghĩ thông suốt, a mã nếu là không có ngươi nỗ lực, ta khả năng sẽ thảm hại hơn một ít, hiện giờ như vậy đã là hảo kết quả.” Nhìn xem Đổng thị có chút lo lắng ánh mắt, Tè Lạc nói tiếp “Ngạch nương, a mã, các ngươi yên tâm đi, ta sẽ không tùy ngươi khi dễ, hơn nữa Tứ a ca, ân, hắn là có đại chí hướng người, hắn sẽ không trầm mê với tư tình nhí nữ trung, hơn nữa hắn nữ nhân cũng không nhiều lầm, ta hắn là có thể ứng phó lại đây.”

Đổng thị sờ sờ Tè Lạc đầu nói “Mặc kệ như vậy chúng ta đều sẽ ở ngươi phía sau duy trì ngươi, ngươi nhất định phải tranh thủ được đến hạnh phúc mới hảo, nếu không chúng ta là sẽ không an tâm.”

Tè Lạc biết Đổng thị không hiểu biết Dận Chân, vì không cho Đổng thị lo lắng, Tè Lạc nhẹ nhàng nói “Yên tâm đi, ngạch nương, ta nhất định sẽ nỗ lực hạnh phúc.”

Chương 169 cha con phụ tử

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 144

Lăng Trụ cười nói “Nhiệt tình như hỏa? Tè Lạc ngươi muốn đem hắn kia băng sơn giống nhau người đâu nhập hỏa trung như vậy liền hai cái kết quả, một là hỏa bị dập tắt, một loại khác chính là khối băng hoàn toàn bạo liệt. Vẫn là muốn chậm rãi xâm nhập mới đúng, chờ đến hắn phát hiện thay đổi bất quá tới, cũng luyến tiếc thay đổi.”

Nhin còn ở trầm tư Tè Lạc, Lăng Trụ vỗ vỗ nàng bả vai nói “Tè Lạc, ngươi phải nhớ kỹ, phải hiểu được lấy hay bỏ vì Tứ a ca vì tình yêu liều mạng trả giá mà bất kể hồi báo, biết rõ phía trước là huyền nhai cũng nhảy xuống là đồ ngốc. Bất quá nếu là ngốc tại tại chỗ không hiểu đến tranh thủ, đó chính là yếu đuối cùng ngu xuẩn. Lấy hay bỏ chi đạo nếu muốn minh bạch mới hảo.”

Lăng Trụ nhìn nhìn sắc trời, thở dài nói “Những lời này hảo hảo ngẫm lại, rốt cuộc ta và ngươi mẫu thân là hy vọng ngươi có thể hạnh phúc, hơn nữa bất luận ngươi như thế nào lựa chọn chúng ta đều sẽ duy trì ngươi.”

Lăng Trụ đem Tè Lạc ôm trong lòng ngực, sau đó nhẹ giọng nói “Ngươi là của ta nữ nhi, ngươi là ta nhất đáng giá kiêu ngạo nữ nhi, ngươi xứng thượng tốt nhất, cho nên Hoàng Thượng đem ngươi chỉ cấp Tứ a ca, ta mới không có dị nghị, nếu không chính là” Tè Lạc hướng Lăng Trụ trong lòng ngực nhích lại gần, nhẹ giọng nói “A mā, ngươi cũng là ta tốt nhất phụ thân.”

Chờ đến Lăng Trụ sau khi rời khỏi, Tè Lạc con mắt dựa vào cây mai thượng, nghĩ phụ thân nói, nghĩ cùng Dận Chân một lần một lần tương ngộ. Kết vông sao? Chính mình thật sự có thể bắt được Tú a ca sao? Hắn thật sự yêu cầu sao? Tè Lạc giơ lên chính mình tay, nhìn kỹ chính mình chưởng văn. Nghĩ đến hắn ở trong lịch sử bêu danh, Tè Lạc cắn cắn môi, nhẹ giọng nói “Ta cũng bất kỳ vọng người có thể yêu ta, rốt cuộc hiểu được tình yêu Tú a ca vẫn là tương lai Ung Chính sao? Nhưng là ta nếu gả cho người, như vậy chúng ta liền vinh nhục cùng nhau đi qua này đoạn lịch sử đi, ta sẽ tận lực làm người không lưng đeo như vậy nhiều hiểu làm cùng bêu danh.”

Ở phong phong phiêu hoa mai cánh trung, Tè Lạc ưng thuận chính mình cả đời lời hứa. Từ nay về sau vô luận mưa mưa gió gió, Tè Lạc đều kiên trì bồi dặn đi tới cuối cùng, ở trong lịch sử để lại độc đáo thuộc về chính mình ấn ký, cũng làm hậu nhân sôi nổi suy đoán này đoạn thuộc về Đế hậu chi gian cảm tình, bọn họ chi gian rốt cuộc có hay không tình yêu?

Khang Hi nhìn nhìn trên bàn bãi Hộ Bộ văn, lại nhìn thoáng qua ở bên cạnh cúi đầu lắng lặng đứng thăng Dận Chân, Khang Hi biết chính mình nếu không lên tiếng, hắn có thể tại đây trạm chờ trước. Buông xuống bút, Khang Hi hỏi “Người chính là mau cưới phúc tấn người? Như thế nào trẫm xem một chút không khí vui mừng đều không có? Như thế nào không hài lòng Trí Viễn Hầu tước ái nữ?”

Dận Chân nắm chặt nắm tay nhẹ giọng nói “Lôi đình mưa móc cụ là hoàng ân, nhi thần không có bất luận cái gì dị nghị.”

“Dận Chân, người này tính cách rốt cuộc là tùy ai? Như thế nào như vậy, ai, vẫn là trẫm không đương hảo cái này a mã nha.”

Dận Chân vội vàng quỳ xuống nói “Hoàng A Mã trăm triệu không thể nói như vậy, Hoàng A Mã dày rộng nhân đức, nhi thần lấy Hoàng A Mã vì

kiêu ngạo.”

Khang Hi thở dài một hơi nói “Trẫm tự hỏi đối khởi tổ tông giang sơn, đối khởi thiên hạ bá tánh, chỉ là trẫm trước sau là hoàng đế, phải có lấy hay bỏ, Dận Chân ngươi phải hiểu được mới là, có Lăng Trụ làm ngươi thê tộc, trẫm yên tâm. Lăng Trụ là trẫm muốn trọng dụng người, cho nên hắn nha đầu, cần thiết xứng hoàng tử, này ngươi phải hiểu được.”

“Nhi thần minh bạch, nhi thần tạ Hoàng A Mã ân điển.” Dận Chân cúi đầu nói.

Khang Hi nhìn xem cúi đầu chuyển động nhẫn ban chỉ Dận Chân, nhẹ giọng nói “Lão tú, trẫm lặp lại lần nữa, Thái Tử cùng ngươi là trẫm tự mình giáo dưỡng lớn lên, tất nhiên là cùng trẫm mặt khác nhi tử bất đồng.” Nhìn đột nhiên ngẩng đầu Dận Chân, nhìn hắn trong ánh mắt ánh sáng, Khang Hi nói tiếp “Nhưng là, ngươi phải nhớ kỹ, hảo hảo phụ tá Thái Tử, không thể tranh, không thể xuất đầu, nếu không trẫm quyết không khinh tha.”

Dận giương mắt nói “Là, Hoàng A Mã, nhi tử chỉ tuân thánh dụ, nhi tử sẽ không làm Hoàng A Mã thất vọng.”

Khang Hi nghĩ tới Thái Tử biểu hiện, không khỏi âm thầm thở dài, lại nhìn nhìn trầm mặc Dận Chân, giống thật mà là giả nhẹ giọng nói “Lão tú, ngươi phải hiểu được Hoàng Thượng có thể vô tình, nhưng là không thể vô ái, vô ái giả vô pháp chấp chưởng giang sơn, yêu quý thiên hạ bá tánh. Người nghiêm túc thanh lãnh, mọi chuyện tích cực, nhưng là trước sau lòng dạ không đủ trống trải. Tính tình của ngươi cùng trẫm không giống, nhưng là chưa chắc không phải một loại khác phúc khí”

Minh bạch chính mình có chút nói nhiều, Khang Hi xoa xoa đầu, nói “Trẫm, mệt mỏi, ngươi quay an đi.”

Dận Chân cúi đầu hành lễ đứng lên, muốn thối lui đến cửa thời điểm, Khang Hi thanh âm lại lần nữa truyền đến “Lão tú, hảo hảo chuẩn bị người hôn sự, rốt cuộc nàng cũng hy vọng người có thể vui vẻ, kia nha đầu không tồi.”

Tạm dừng một chút, Dận Chân gật đầu rời đi. Khang Hi than nhẹ một hơi, ám đạo, hy vọng trẫm lựa chọn không có sai, nếu như Thái Tử thật sự vô pháp gánh vác này phân trọng trách, như vậy tổ tông giang sơn giao cho hắn, cũng chưa chắc không tốt, rốt cuộc tranh đấu giành thiên hạ dễ dàng, nắm chính quyền khó. Chỉ là Dận Chân tính tình, có người bồi ở hắn bên người cũng hảo, tinh hăn liệt hỏa kim cương tính tình, lẩn lộn quá đáng, đồ chọc vô tận bêu danh.

Khang Hi lầm bẩm tự hỏi nói “Chỉ là kia nha đầu, có thể hay không đem Dận Chân để ở trong lòng, đương thân nhân che chở đâu? Trẫm, thật là không biết, Dận Chân, trẫm thật sự hy vọng người có kia phúc khí, hy vọng trẫm an bài không có sai.”

Trầm mặc trở lại chính mình trong phủ Dận Chân, không biết nên nói như thế nào hảo, xem Hoàng A Mã ý tứ chính mình phảng phát chỉ có thể làm Hiền Vương. Dận Chân nắm chặt nắm tay, bất quá, Dận Chân nghĩ tới những cái đó giống thật mà là giả nói, Dận Chân nhắm mắt lại bình tĩnh một chút, sau đó mở to mắt, hắn biết vô luận thế nào để vị tuyệt đối không thể có thất. Vô tình có ái? Dận Chân yên lặng nhắc mãi những lời này, suy nghĩ sau một lúc lâu, Dận Chân lầm bẩm tự nói “Ngạch nương, Hoàng A Mã có phải hay không bởi vì đối với người tình mới có ái đâu? Ta có phải hay không cũng muốn.....”

Chương 170 Tề Lạc của hồi môn

Dận Chân ở Lý thị hầu hạ dùng cơm, Tứ a ca phủ thức ăn luôn luôn đơn giản, rốt cuộc hướng Phật, cho nên đồ chay tương đối nhiều. Hơn nữa

Dận Chân luôn luôn chán ghét xa hoa đồ ăn, cho nên trên bàn thái sắc rất là đơn giản. Ăn cơm xong, Dận Chân súc miệng sau, Lý thị lại săn sóc cấp Dận Chân bưng lên nước trà, Dận Chân bưng lên tới chén trà hỏi “Trí Viễn Hầu tước phủ người đã tới? Bọn họ có cái gì cách nói không có?”

Lý thị trong lòng căng thẳng, nàng nhưng trăm triệu không nghĩ tới Hoàng Thượng sẽ đem thừa kế tam đại hầu tước đích nữ chỉ cấp Tứ a ca làm kế phúc tấn, thân phận của nàng cùng thánh quyến ở hoàng tử phúc tấn trung đều là hiểu rõ. Lý thị bình phục một chút tâm tư, nhẹ giọng nói “Hồi gia nói, hầu tước phủ người đã phái người đã tới, bọn họ cũng không có nói thêm cái gì, lạnh đạm lượng xong nhà ở kích cỡ liền rời đi, thiếp cũng chưa cùng đi ma ma nói thượng lời nói, cho nên cũng không hiểu được hầu tước phủ ý tưởng.”

Nhin một chút Dận Chân còn tính bình tĩnh thần sắc, Lý thị âm thầm khẽ cắn môi, bất mãn nói “Thiếp xem ra đến người tuy rằng thiếu lời nói, cũng không có gì yêu cầu, nhưng là thiếp cảm thấy hầu phủ người khó tránh khỏi lộ ra chút ngạo mạn. Kinh thành bên trong lại có như vậy đồn đại, gia, thiếp xem Trí Viễn Hầu tước khả năng muốn đem hắn ái nữ gả càng cao chút đi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 145

“Đứa nhỏ ngốc, chúng ta có thể lại tu sao? Người cũng đừng quên chúng ta chính là nhất định sẽ không thiếu đến tiền. Ta cũng hỏi thăm một chút, người của hồi môn nhìn phong phú chút. Nhưng là Thái Tử Phi, tám phúc tấn không thấy được so người thiếu, cho nên còn không tính quá xuất sắc.” Đổng thị có chút tiếc hận nói lạc nghe lời nói ý tứ, chính mình gia mẫu thân hận không thể áp quá Thái Tử Phi cùng tám phúc tấn của hồi môn.

Lăng Trụ nhìn Tề Lạc muốn nói cái gì xua tay nói “Tề Lạc, tính, nếu đã chuẩn bị, liền đều trang đi, này dù sao cũng là chúng ta một mảnh tâm ý, đừng cho mẫu thân người thương tâm.”

Tề Lạc chỉ có thể bất đắc dĩ gật gật đầu, Đổng thị bắt đầu xuống tay cắp Tề Lạc trang của hồi môn, Tề Lạc cảm thấy hứng thú nhìn, nàng ở cân nhắc chính mình mẫu thân như thế nào đem này đó cất vào đi. Nhìn Đổng thị chỉ huy nhân thủ trong ngoài vội chăng, tinh địa phương.”

Chờ đến xem thật sự có chút trang không dưới, Đổng thị ngẫm lại nói “Ân, thị tỳ người quần áo liền không cần trang, chờ Tề Lạc xuất giá sau, ta lại cho các ngươi đưa đi, này còn không phải có thể tiết kiệm ra điểm địa phương sao.”

Đổng thị nhìn có lẻ vụn vặt toái thật sự là trang không được, sau đó quay đầu đối Tề Lạc nói “Mấy thứ này chờ đến ngươi thành thân sau ta lại cho ngươi đưa đi.” Tề Lạc muốn phản đối nhưng là thấy Đổng thị ánh mắt,

chỉ có thể đem lời nói nuốt xuống. Tè Lạc tới gần nay đó của hồi môn, hướng chính mình mẫu thân vươn ngón tay cái.

Đồng thị xoa xoa mồ hôi trên trán, đê sát vào Lăng Trụ nhẹ giọng nói “Ân, cũng không biết Tú a ca trước phúc tấn của hồi môn như thế nào?”

“Tú a ca là thân về sau, mới sắc phong phúc tấn.” Lăng Trụ nhìn xem bốn phía đồng dạng thấp giọng nói “Bằng không, ngươi cho rằng Tè Lạc hôn sự sẽ như vậy long trọng sao? Mặc kệ nói như thế nào, đều là kế phúc tấn. Trong đó có nhiên có ta thánh sủng nguyên nhân, quan trọng nhất chính là chính là Tú a ca không có chính thức hôn lễ, bởi vậy những cái đó ngự sử cùng cô giả mới không nói gì.”

Đồng thị gật gật đầu, lẩm bẩm lẩm bẩm “Thì ra là thế, ai, này hoàng gia quy củ cũng quá nhiều, ta còn tưởng cấp Tè Lạc chuẩn bị thập lí hòng trang đâu?”

Lăng Trụ nghe thấy lời này, cũng không khỏi sững sốt một chút, mấy thứ này nếu là phân tán mở ra, thập lí hòng trang đều không nhất định có thể định chỉ. Tè Lạc lại cẩn thận đánh giá một chút chính thức của hồi môn danh mục quà tặng, nói “A mã, dù thân vương phủ còn tặng một tòa đồng ruộng 30 khuynh thôn trang? Mà Trang Thân Vương phủ thế nhưng còn tặng phòn hoa đoạn đường sáu cái bè mặt? Đây là không phải quá nặng?”

“Đây cũng là không có biện pháp sự, ta căn bản chối từ không được, kia hai nhà vương phủ quản gia nói, nếu là ta không thu, bọn họ này hai cái Vương gia sẽ tự mình tới.” Lăng Trụ bất đắc dĩ tiếp theo nói “Chờ về sau ở chật rãi bỏ đi.”

Buổi tối thời điểm, Đồng thị ôm Tè Lạc nằm ở trên giường nhẹ giọng nói động phòng nhân luân nói, Tè Lạc cau mày nghe, Đồng thị thấy sau

cười khẽ nói “Lúc trước ngươi liền không đi đến cuối cùng một bước, tính tính ngươi thực tế tuổi, ân, ngươi đều hắn là coi như là lão xǔ nữ.”

Tề Lạc hướng Đỗng thị trong lòng ngực toản đi, thận thùng nói “Ngạch nương, ngươi như thế nào có thể cười ta đâu? Ta nhiều lắm là thừa nữ mà thôi.”

Đỗng thị vuốt Tề Lạc đầu nói “Tứ a ca loại sự tình này hắn là sẽ thực hiểu, tuy rằng có chút không công bằng, nhưng là Tề Lạc, hắn dù sao cũng là hoàng tử, ngươi nghĩ thoáng một chút, ta hy vọng ngươi động phòng hoa chúc chi dạ là hạnh phúc mỹ mãn.”

Tề Lạc dựa vào Đỗng thị trong lòng ngực nhẹ nhàng ân một tiếng, kỳ thật lúc này nàng trong lòng thầm nghĩ, chính mình tuy rằng không có làm qua, nhưng là ở hiện đại chính là thực mở ra thực nỗi mạnh thời đại, cũng từng trộm xem qua hạn cấp phim nhựa, không thấy được sẽ so Dận Chân hiểu được thiếp.

Hứng đông sau, Đỗng thị cùng Lăng Trụ đi vào bên ngoài an bài nhân thủ đưa trang, Lăng Trụ trong phủ hạ nhân không đủ, Hộ Quân Doanh binh sĩ đều tưởng hỗ trợ, Lăng Trụ lại cự tuyệt, đối với những người này nghiêm thanh nói “Ta huấn luyện các ngươi là vì cho các ngươi có thể trung quân ái quốc, không phải giao cho nữ nhi của ta đưa trang, các ngươi phải nhớ được các ngươi là quân nhân.” Sau đó đem đưa ra cái này kiến nghị người hung hăng phạt chạy mấy chục vòng.

Lăng Trụ cũng không có dùng Lăng Thành cung cấp hạ nhân, mà là ở tông tộc bàng chi trung mượn những người này.

Hầu tước phủ mở ra phủ môn, vừa nhắc vừa nhắc của hồi môn nâng đi ra ngoài, Đỗng thị vành mắt có chút đỏ, tự mình lầm bẩm “Tề Lạc, này

liền phải gả người? Ta thật luyến tiếc.” Lăng Trụ cầm Đống thị tay, không tiếng động an ủi nàng, kỳ thật chính mình làm sao lại bỏ được đâu?

Ở hầu tước phủ cùng Tú hoàng tử trong phủ gian trên đường, chen đầy xem náo nhiệt người, rốt cuộc trận này hôn sự mãn kinh thành không người không biết. Trí Viễn Hầu tước rốt cuộc cấp chính mình ái nữ xứng tặng nhiều ít, này không thể hiểu hết, nhưng là chỉ xem đại biểu thổ địa cùng bất động sản gạch mộc cùng tầng tầng lớp lớp đặt tinh xảo gia cụ bằng gỗ từ đan bài trí, khiến cho xem náo nhiệt người âm thầm tán thưởng, thật không hổ ái nữ chi danh.

Chờ đã đến đến Tú a ca phủ, đem của hồi môn danh mục quà tặng giao cho hoàng tử phủ quản gia, tuy là gặp qua việc đời Cao Phúc cũng không khỏi âm thầm sững sót. Đem của hồi môn toàn bộ bái với chính đường, khai rương sau, trường hợp cực kỳ đồ sộ. Thái Tử Phi cười khẽ nói “Này Trí Viễn Hầu tước không hổ là được Thần Tài chỉ điểm, này phân của hồi môn vừa ra, chỉ sơ ít có có thể so sánh thượng.”

Tám phúc tấn nghe xong đôi mắt xoay chuyển nói “Thái Tử Phi lời này nói chính là, ta xem chính là này cũng liền so ngài của hồi môn hơi thiếu một đường thôi. Tú a ca có thể cưới thừa kế tam đại hầu tước ái nữ, cũng thật thật là phúc khí.”

Thái Tử Phi đậm nhiên cười, nói “Kia cũng là Hoàng A Mã ân điển, phàm là trung với Hoàng A Mã, phụ tá Thái Tử nghiêm túc ban sai người, Hoàng A Mã là sẽ không bạc đãi.”

Tám phúc tấn hờ lạnh một tiếng không có nói nữa, Tề Trân quy củ đứng ở tám phúc tấn phía sau, nàng hiện giờ ở tám a ca phủ sinh hoạt thập phần gian nan, cũng không được tám a ca sủng ái. Tám phúc tấn lại luôn là lôi kéo nàng ra cửa, hình như là hướng người triển lãm nàng hiền huệ. Thây Tề Lạc của hồi môn, Tề Trân âm thầm nắm chặt nắm tay, móng tay đều

khấu vào thịt, thật lớn đau đớn mới có thể làm Tề Trân bình tĩnh lại. Vẫn duy trì còn phải thể bộ dáng, nhưng là trong ánh mắt khó tránh khỏi lộ ra phẫn hận cùng ghen ghét. Lúc này Tề Trân mới hiểu được, danh phận nguyên lai mới là quan trọng nhất.

Của hồi môn triển lãm sau, liền sôi nổi bài trí lên. Tứ hoàng tử phủ bởi vì tiếp trang nào nhiệt lên, không bao giờ phục ngày xưa thanh lãnh cô đơn.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 146

Nhin nhìn canh giờ, Dận Chân nói “Thay quần áo đi, còn phải hướng Hoàng A Mã hành lễ.”

Tùy hầu hầu hạ Dận Chân mặc vào chính thống hoàng tử kim hoàng sắc mäng bào, phủ thêm chính diện thêu ngũ trảo kim long bốn đoàn, hai vai trước sau các thêu ngũ trảo kim long một, gian lấy ngũ sắc vân long quải. Đầu đội thượng chué chu vĩ, đỉnh kim long nhị tầng, súc đông châu mười, thượng hàm hồng bảo thạch hoàng tử triều quan. Dận nhìn nhìn gương, vừa lòng gật gật đầu. Sau đó xoay người mang lên cái kia từ được đến sau liền vẫn luôn không có đeo quá Phật châu âm thầm nói, ngạch nương, xem ta thành thân đi, nàng ngươi hắn là sẽ vừa lòng.

Mẫn Thành mang theo Hộ Quân Doanh 40 cái binh sĩ, Nội Vụ Phủ tổng quản mang theo hai mươi cái thuộc quan, hộ vệ vây quanh dận cưỡi ngựa đi tới hoàng cung. Dận đi vào Khang Hi trước mặt hành ba quỳ chín lạy chi lễ, Khang Hi nhìn một thân hoàng tử chính trang có vẻ có chút khí phách hăng hái Dận Chân, tuy rằng Dận Chân vẫn là có chút thanh lãnh, nhưng là Khang Hi vẫn là có thể nhạy bén cảm giác được Dận Chân trong ánh mắt ngẫu nhiên toát ra một tia vui sướng, đương Khang Hi thấy Dận Chân thủ đoạn chỗ Phật châu thời điểm tùy vào vừa lòng gật gật đầu.

Khang Hi mang theo vui mừng nói “Dận, hôm nay là ngươi ngày đại hỉ, trẫm cũng không nói nhiều gia lập nghiệp, trẫm đối với ngươi kỳ vọng quá sâu.”

Dận Chân gật gật đầu nói “Nhi thần tuyệt không cô phụ Hoàng A Mã kỳ vọng cao, nhi thần nhất định phụ tá Thái Tử vì Hoàng A Mã làm tốt sai su.”

Khang Hi cười nói “Ân, ngươi có này tâm trẫm liền rất vui mừng hướng ngươi ngạch nương... Hướng Đức phi hành lễ đi.”

Nhin Dận Chân cúi đầu lui đi ra ngoài, Khang Hi chắp tay sau lưng vê động Phật châu, ám đạo, ngươi rốt cuộc có thể yên tâm, trẫm cấp lão tú an bài chính là tốt nhất, trẫm nói qua tuyệt không sẽ bạc đãi hắn trẫm hôm nay làm được. Khang Hi hiểu được chính mình là vô pháp đích thân tới, rốt cuộc một là không phù hợp hoàng thất thể thông nhị là không thể làm Dận Chân nổi bật quá thịnh. Nghĩ vậy Khang Hi bất đắc dĩ nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng, cũng là không dễ dàng làm, chỉ là trẫm này đó nhi tử không có một cái minh bạch.”

Dận Chân bước vững vàng nện bước xuyên qua cung đình, đột nhiên Dận Chân ngừng lại chắp tay sau lưng nhìn một phương hướng, người chung quanh có chút kinh ngạc, nhưng là thật sự là không dám tiến lên quấy rầy đến cái này liền thành thân đều vẻ mặt bình tĩnh Tú a ca.

Nội Vụ Phủ tổng quản âm thầm trong lòng có ý kiến, chẳng lẽ cái này Tú a ca còn có cái gì không hài lòng? Vì Tú a ca hôn sự, vì cấp Trí Viễn Hầu tước ái nữ cũng đủ thể diện, bọn họ đều đã ở khuôn sáo trung tận lực tổ chức long trọng.

Nhin lén liếc mắt một cái dận biểu tình, Nội Vụ Phủ tổng quản nghĩ đến trong kinh đồn đãi, Tú a ca cực kỳ tôn trọng yêu thích hắn đã mất đi phúc tấn, tuy rằng không biết thật giả, nhưng là nhìn đến Tú a ca thần sắc, Nội Vụ Phủ tổng quản cũng không khỏi vì Trí Viễn Hầu tước ái nữ lắc đầu thở dài.

Đi vào Đức phi nương nương chỗ ở, Dận Chân đứng ở bên ngoài, chờ cung nữ đi vào hồi bẩm. Chỉ chốc lát cung nữ chọn mành thấp giọng nói “Tú a ca, nương nương làm ngài đi vào.”

Dận Chân rũ xuống mi mắt, đem chính mình cảm xúc hoàn toàn che dấu, cất bước đi vào trong phòng, ở Đức phi trước mặt vài bước khoảng cách chỗ đứng yên, hành nhị quỳ sáu khấu lễ.

Đức phi có chút vui mừng nhưng là vẫn là đậm nhiên nói “Dận Chân, ngươi mau đứng lên đi, ngạch nương, biết ngươi là hiếu thuận có tâm.” Nhìn dận ly chính mình không tiến không xa, cực kỳ thủ quy củ đứng yên, nghĩ tới từ nhỏ dưỡng tại bên người Dận Chân đổi mặt chính mình khi bộ dáng, Đức phi xuất hiện ra kia ti vui mừng cũng biến mất không thấy.

“Hôm nay là ngươi ngày lành, ngạch nương, cũng không nói nhiều cái gì, ngươi tuy thất vợ cả, nhưng cũng may kế phúc tấn xuất thân còn tính cao quý, ngươi phải hảo hảo mang nàng, hôn sau làm nàng thường tiến cung bồi bồi ngạch nương, lão thập tứ phúc tấn liền thường tới ngạch nương này, thường thấy mặt chị em dâu cảm tình cũng sẽ thâm, như vậy ta sở sinh hai cái nhi tử cảm tình cũng sẽ hảo, huynh hữu đệ cung, đây chính là vẫn luôn là Hoàng Thượng hy vọng.”

Dận Chân nghĩ tới chính mình đệ đệ đại hôn đi trước lễ khi, chính mình thân sinh ngạch nương bộ dáng, xoay chuyển trên tay nhẫn ban chỉ, nói “Nhi tử chỉ tôn ngạch nương dạy bảo.”

Nhin trầm mặc đứng ở kia Dận Chân, Đức phi nói “Canh giờ cũng không còn sớm, không thể làm giờ lành.”

Dận Chân gật gật đầu hành lễ lui đi ra ngoài, Đức phi nhìn dận bóng dáng, tự mình lấm bẩm “Đây là ta sinh nhi tử sao?” Lại nghĩ tới Dận Chân kế phúc tấn nhà mẹ đẻ bối cảnh, Đức phi nắm chặt nắm tay nhẹ giọng nói

“Sớm biết rằng nàng tất xứng hoàng tử, ta liền không như vậy sốt ruột, sai thất một bước, Dận Chân vẫn là Hữu Phúc người.”

Chương 172 thịnh thế hôn lễ (hạ)

Đi vào cửa cung ngoại ngồi trên lưng ngựa, loan nghi vê dự bị hòng lụa vây tám nâng ở cửa cung chờ. Dận Chân quay đầu lại nhìn thoáng qua nguy nga đồ sộ hoàng cung, hoạt động một chút thủ đoạn, thấy mặt trên mang Phật châu, cảm thấy cũng không phải không có người quan tâm hắn. Dận thở dài một hơi trầm giọng nói “Đi thôi, đi tiếp gia phúc tấn.”

Buổi chiều thời điểm, Tè Lạc đã bị Nội Vụ Phủ phái tới ma ma hầu hạ lau mình, Tè Lạc lau mình thời điểm rất ít làm người hầu hạ, vừa định nói chính mình tẩy là đến nơi, chỉ là nhìn Nội Vụ Phủ ma ma nghiêm chấn lấy đai, đến bên miệng nói liền nuốt đi xuống, rốt cuộc này quy củ thật sự là quá lớn. Chờ đến một lần một lần lau mình sau, Tè Lạc mới hiểu được nguyên lai hoàng tử phúc tấn đại hôn khi muốn tẩy nhiều như vậy thứ tẩm nha, hơn nữa mỗi một lần tẩy pháp đều bất đồng.

Chờ đến Nội Vụ Phủ ma ma thấy không sai biệt lầm sau, vừa định cấp Tè Lạc bôi lên trong cung hương phấn, Tần ma ma ở bên cạnh chen vào nói nói “Này liền không cần, chúng ta cô nương không thích này đó hương phấn vị.”

Các ma ma nhìn thoáng qua nghiêm túc Tần ma ma, cũng không dám trả lời, rốt cuộc các nàng hiểu biết đến, cái này giáo dưỡng ma ma là từ trong cung ra tới, nghe nói ở trong cung còn có vài phần thể diện.

Tè Lạc dùng tay sờ sờ trên người làn da, cảm thấy thập phần bóng loáng tinh tế, không khỏi có chút mặt đỏ, vội vàng mặc vào nội y, sau đó ngồi ở trước bàn trang điểm, tùy ý Tần ma ma thân thủ cấp Tè Lạc lau khô

tóc, nhắm mắt lại hưởng thụ Tè Lạc nhẹ giọng nói “Tần ma ma tùy ta xuất
giá, tiến Tú a ca phủ, trong lòng có từng có ủy khuất?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 147

Dận Chân nhìn ngẳng đầu nhìn chính mình liếc mắt một cái, liền lại cúi đầu Tề Lạc, cảm thấy Tề Lạc này thân hoàng tử phúc tấn phục súc thật sự thực xuất sắc, nàng thật sự thực thích hợp này thân chính trang. Nữ quan cấp Dận Chân cùng Tề Lạc bưng lên con cháu bánh bao, Tề Lạc nhìn mấy thứ này tuy rằng trong lòng không cho là đúng nhưng vẫn là ăn một ngụm, hương vị thật sự là chẳng ra gì. Tề Lạc dùng dư quang nhìn giống nhau Dận Chân, phát hiện hắn thế nhưng nghiêm trang ở ăn mấy thứ này, Tề Lạc cúi đầu lại ăn lên này đó khó ăn cái gì.

Chờ đến hết thảy trình tự đều kết thúc về sau, Dận Chân nhẹ giọng đối Tề Lạc nói “Một hồi một đám hoàng tử phúc tấn liền sẽ đến, ngươi nhiều hơn chú ý chính là.” Sau đó nhìn thoáng qua Tề Lạc, đứng dậy đi bên ngoài tiếp đón khách khứa.

Quả nhiên Dận Chân đi ra ngoài không có bao lâu, tân phòng liền tích đầy hoàng tử phúc tấn, nhìn này đó một thân chính trang phúc tấn nhóm, Tề Lạc cảm thấy có chút loá mắt, bởi vậy trang làm ngượng ngùng cúi đầu.

Thái Tử Phi nhìn nhìn Tề Lạc, cười nói “Liền nói từ gia là Hữu Phúc khí, nhìn xem Tứ đệ muội nhan sắc thật thật là xuất sắc.”

Mặc kệ nàng hoàng tử phúc tấn đối Tề Lạc cái gì cảm quan, liền lấy Tề Lạc hôm nay trang phẫn còn nói, xác thật là ở hoàng tử phúc tấn trung nhất đẳng nhất. Tề Lạc ngượng ngùng nói “Thái Tử Phi quá nói, ta là gánh không dậy nổi.”

Thái Tử Phi xem có chút thiện thùng Tè Lạc, đôi mắt lóe lóe, tiến lên lôi kéo Tè Lạc tay nói “Trước kia liền cảm thấy người thực hảo, không nghĩ tới chúng ta thế nhưng thành chị em dâu, Tú a ca luôn luôn bị Thái Tử coi trọng, người không cần cùng ta khách khí, phải có chuyện gì đối ta nói liền hảo.”

Tám phúc tấn lôi kéo Tè Lạc một cái tay khác, cười nói “Muốn nói có duyên chúng ta ngược lại là càng có duyên một ít, ta không gả cho chúng ta gia thời điểm, chúng ta chính là khuê trung bạn thân, hiện giờ nhìn người cũng gả vào hoàng gia, ta thật là trong lòng cao hứng. Người rốt cuộc tuổi còn nhẹ, ta lại gả sớm chút, hoàng tử phúc tấn quy củ thật nhiều, có một số việc ta cũng có thể để điểm người một ít. Tám a ca lại luôn luôn kính trọng tú gia, cho nên chúng ta vạn không thể xa lạ.”

Thấy loại tình huống này, mặt khác hoàng tử phúc tấn đều nhấp miệng cười, tĩnh nguyệt đứng ở trong một góc có chút lo lắng nhìn Tè Lạc. Thầm than một tiếng, Tè Lạc cúi đầu nhẹ giọng nói “Ta phải mông hai vị coi trọng, thật sự là thiện không dám nhận, ta tuổi nhẹ không hiểu chuyện, không rời đi các vị phúc tấn chỉ điểm, ta tài hèn học ít, có thể giúp tú gia quản hảo nội trạch liền không dễ, nơi nào còn dám tưởng này nàng.” Sau đó nhìn thoáng qua Thái Tử Phi cùng tám phúc tấn đáng thương hè hè nói “Rốt cuộc ta chỉ là Tú a ca kế phúc tấn, có như vậy hiền huệ phúc tấn ở phía trước, ta chỉ có thể tận lực không cho tú gia thất vọng chính là.”

Thái Tử Phi ánh mắt lóe lóe, sau đó an ủi nói “Người như vậy hiểu chuyện hiểu lý lẽ nhất định sẽ làm thực tốt.” Này nàng phúc tấn lại nói lên khác. Thái Tử Phi đứng ở bên cạnh, nhìn loại tình huống này, âm thầm cảm nhận, Thái Tử đã từng phân phó qua, muốn mượn sức trụ Tè Lạc, chỉ sợ không chỉ là vì Tú a ca, còn có nguyên nhân vì nàng nhà mẹ đẻ bối cảnh nguyên nhân. Tám phúc tấn đồng dạng cũng là như thế suy xét đi, bằng không như thế nào sẽ như thế nhiệt tình? Thái Tử Phi cười khẽ một chút,

Trí Viễn Hầu tước ái nữ như thế nào sẽ như thế đơn giản đã bị tám phúc tấn cấp mượn sức đi?

Thái Tử Phi minh bạch trận này Tú a ca cưới kế phúc tấn hôn lễ làm thể diện long trọng, nếu là không có Hoàng Thượng bày mưu đặt kế, này tuyệt đối là làm không được như vậy. Xem ra trong cung đồn đai, Tú a ca kế phúc tấn đến Hoàng A Mã nhìn với con mắt khác, hẳn là không giả, chỉ là nàng nhà mẹ đẻ chiếm vài phần liền không được biết rồi. Như vậy cũng hảo, Tú a ca dù sao cũng là Thái Tử dùng thượng.

Tám phúc tấn nhìn Tề Lạc mang không ngừng ánh sáng lập loè hoa tai, cảm thấy hứng thú hỏi “Ngươi này tam đố hoa tai nhìn thật độc đáo, từ nơi nào đặt làm.”

Tề Lạc sờ sờ nhĩ thượng kim cương hoa tai nói “Ân, mặt trên đá quý ở Tây Dương kia gọi là kim cương, ngươi là biết đến, ta a mã luôn luôn đối Tây Dương đồ vật tương đối có hứng thú, cho nên liền cố ý cho ta làm này tam đố hoa tai.”

Tám phúc tấn khẽ thở dài “Đã sớm nghe nói, Trí Viễn Hầu tước ái nữ cực thịnh, xem ra quả nhiên như thế.” Sau khi nói xong, ánh mắt lóe lóe, nhìn thoáng qua, đứng ở cực dựa góc Tề Trân, đậm nhiên hướng nàng vẫy vẫy tay.

Tề Trân thấy sau hít sâu một hơi, chậm rãi đi vào Tề Lạc cùng tám phúc tấn trước mặt, cúi người hành lễ nói “Nô tỳ bái kiến tú phúc tấn, tú phúc tấn cát tường.”

Nhin quỳ gối chính mình trước mặt Tề Trân, Tề Lạc thật sự không biết nên cái gì phản ánh mới hảo, sững sốt một chút, nhẹ giọng nói “Miễn lễ.” Tám phúc tấn nhìn loại tình huống này đối Tề Lạc nói “Cái này Tề Trân nha, ta còn là rất thích, cho nên ta đến chỗ nào đều ái mang theo nàng, tính

người khác nói ta ái ghen tuông. Các người dù sao cũng là đường tỷ muội, nay cái người đại hôn, như thế nào cũng muốn thấy thương một mặt mới được.”

Tề Lạc gật gật đầu, không có lại làm chuẩn trân liếc mắt một cái, cùng tám phúc tấn nói lên khác đề tài. Tề Trân thấy một thân hoàng tử phúc tấn chính trang Tề Lạc, trong lòng như thế nào cũng bình tĩnh không được, sắc mặt trắng bệch, căn chặt môi, qua một hồi lâu mới chậm rãi xoay người, làm lại trở lại trong một góc. Trận này Tề Lạc hồn lễ đối Tề Trân đả kích thật sự rất lớn, Tề Trân lúc này mới rõ ràng minh bạch nếu không có danh phận ở, cái gì đều không phải, chỉ có thể tùy ý người giãm đạp, bất quá Tề Trân vẫn là kiên trì chính mình có thể sinh hạ nhi tử tín niêm, rốt cuộc này đó đều là nàng nói qua, chỉ cần có thể có nhi tử chính mình liền sẽ không như vậy.

Chương 173 động phòng hoa chúc

Thái Tử Phi thấy canh giờ cũng không còn sớm, liền đối các vị phúc tấn nói “Hôm nay chúng ta liền không cần chậm trễ Tứ đệ muội động phòng hoa chúc chi dạ.” Sau khi nói xong, Thái Tử Phi phát hiện Tề Lạc thận thùng đem đầu thấp càng thấp, không khỏi mỉm cười một chút, tích nguyệt nhìn thoáng qua thận thùng Tề Lạc âm thầm lắc đầu, những người này không có một cái hiểu biết nàng nha. Chờ đến này đó tôn quý hoàng tử phúc tấn lui đi ra ngoài, Tề Lạc ngẩng đầu nhìn nhìn cửa, nhẹ nhàng thở dài một hơi, ám đạo, loại này nhật tử thật đúng là không hảo quá.

Tần ma ma đi vào Tề Lạc bên người nói “Phúc tấn, canh giờ đã không còn sớm, thật đúng là phải làm chút chuẩn bị mới được.”

Nghe thấy phúc tấn cái này xưng hô, Tề Lạc sững sót một chút, chớp chớp mắt, âm thầm nhắc nhở chính mình từ nay về sau ta chính là Tứ hoàng tử phúc tấn. Tề Lạc ở Tần ma ma cùng Hồng Anh đám người hầu hạ

ha, lui xuống hoàng tử phúc tấn dày nặng lẽ phục, thay nhẹ nhàng quần áo, sau đó Tần ma ma tự mình cấp Tề Lạc khai mặt, lại làm lại sửa sang lại tóc. Chờ đến hết thảy ổn thoả sau, Tần ma ma đỡ Tề Lạc lại làm được trên giường, nhẹ giọng nói “Phúc tấn, hôm nay là ngài ngày lành, nô tỳ chúc mừng ngươi cùng Tú a ca hòa thuận mỹ mãn, sinh ra sớm con vợ cả.” Hồng Anh mây tía cũng đi theo Tần ma ma hướng Tề Lạc hành lễ.

Tề Lạc hơi mang một tia ngượng ngùng nói “Ân, các ngươi đều là ta dùng quán đến, lại bồi ta gả tiến hoàng tử phủ, ta sẽ không quên.”

Lại một lát sau, Tú a ca đi đến, thấy ngồi ở trên giường Tề Lạc, ánh mắt không khỏi nhu hòa một ít. Tùy hầu tiên lên thé Tú a ca thối lui hoàng tử chính trang, chỉ nội y Dận Chân đi vào trước giường, hít sâu một hơi, nói “Các ngươi đều đi xuống đi.”

Tề Lạc tuy rằng ở không an ủi chính mình, nhưng là vẫn là có chút khẩn trương, trên đầu toát ra một ít mồ hôi mỏng, cảm thấy áp khí một thấp, Tề Lạc biết dận đã ngồi vào chính mình bên người. Trộm nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, Tề Lạc nhẹ giọng nói “Cái kia cái kia”

Dận Chân cong cong khóe miệng, nâng lên tay tạm dừng một chút dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve Tề Lạc non mịn gương mặt, phát hiện Tề Lạc tiểu xảo mượt mà lỗ tai đều đỏ bừng. Dận Chân trong mắt ý cười càng đậm một ít, để sát vào Tề Lạc lỗ tai nhẹ giọng nói “Chúng ta an trí đi.” Sau đó nhẹ nhàng ngậm lấy Tề Lạc vành tai nhi.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 148

Dận Chân buông ra ôm chặt Tè Lạc, sờ sờ thủ đoạn chở Phật châu, sau đó cao giọng nói “Các ngươi đều tiến vào hầu hạ đi.”

Tè Lạc cảm thấy có người ở bên tai cao giọng nói chuyện, có chút bất mãn nhíu nhíu mày, Dận Chân thấy sau, thở dài nói “Phúc tấn, nên nỗi lên, tiến cung thỉnh an vạn không thể muộn.” Nói chân xong sau, dận vén lên màn, đứng dậy xuyên giày.

Tè Lạc cảm thấy mãnh liệt dương quang bắn đôi mắt thượng, nâng lên tay che đây một chút, mới chậm rãi mở to mắt, hoãn một hồi thấy Dận Chân ở tùy hầu hầu hạ thay quần áo rửa mặt chải đầu, xem cũng chưa xem trên giường chính mình liếc mắt một cái, Tè Lạc rũ xuống mi mắt, cười thầm chính mình như thế nào cũng hoa si đi lên? Tối hôm qua có thể là hắn bị áp lực lâu lăm đi? Tè Lạc âm thầm nhắc nhở chính mình kia không phải người khác, đó là Tứ a ca Dận Chân.

Tần ma ma đế sát vào lạc nhẹ giọng nói “Phúc tấn canh giờ là nên nỗi lên, ngài có cái gì không ổn sao?” Dận Chân nghe thấy Tần ma ma hỏi chuyện, lóe thần một chút. Đang ở cho hắn thay quần áo Cao Phúc vội vàng hỏi “Gia, ngài làm sao vậy? Quần áo không hợp thân?”

Dận Chân nắm tay cổ tay nói “Ân vừa mới có chút khẩn, hiện tại không có gì.”

Tè thấy vẻ mặt quan tâm Tần ma ma, cười khẽ nói “Không có gì chỉ là có chút...., ân, chỉ là có chút không ngù tinh, đỡ ta đứng dậy đi, tiến cung thỉnh an xác thật không thể muộn.”

Tần ma ma đỡ Tè Lạc chậm rãi đứng dậy. Thấy tè mà nội y mà bên cạnh chỗ loáng thoáng mà lộ ra hồng tím mà dấu vết. Lại trộm ngắm liếc mắt một cái trên giường mà bạch lụa không khỏi lộ ra nhàn nhạt mà ý cười. Hầu hạ khỏi Tè Lạc càng thêm mà tiểu tâm tinh tế. Sợ thương tới rồi vẻ mặt mệt mỏi Tè Lạc.

Chờ ngồi vào trang điểm trước lạc mới phát hiện chính mình mà vành mắt là ruộng lậu. Không khỏi quay đầu lại nhìn vẻ mặt bình tĩnh mà Dận Chân. Hận đến nha có chút ngứa. Tại sao lại như vậy a. Theo lý thuyết hẵn xuất lực so với ta đa tài là. Nghĩ đến hôm nay muốn đi mà địa phương. Tè Lạc cẩn thận mà nhìn nhìn cổ. May mà phía trên không có án ký. Bằng không chẳng phải là sẽ bị người cười chết?

Nội Vụ Phủ ma ma cũng nữ quan đi đến hướng dạn cùng Tè Lạc thỉnh an. Sau đó đi vào trước giường cầm lấy trên giường mà bạch lụa. Chiết hảo sau phóng tới một cái hộp. Nói “Nô tỳ sẽ thừa bỉnh Hoàng Thượng cùng Đức phi nương nương mà.”

Dận Chân đối với các nàng vẫy vẫy tay. Tè Lạc lúc này mặt đỏ bừng một mảnh thầm mắng loại này đáng chết mà chế độ. Sau đó đá một chân bàn trang điểm mà chân nhi. Tần ma ma quan tâm hỏi “Phúc tấn đây là làm sao vậy?” Tè Lạc cảm thấy rất đau. Nước mắt lung tròng nhìn xem Tần ma ma lắc đầu. Nhẹ giọng nói “Không có gì chỉ là thử xem cái này bàn trang điểm rắn chắc không rắn chắc.” Tần ma ma thầm than một tiếng. Phảng phát chuyện gì cũng không phát sinh giống nhau. Bình tĩnh mà cấp Tè Lạc trang điểm chải chuốt.

Dận Chân thấy Tè Lạc địa biểu hiện. Tuy rằng nhíu nhíu mày. Nhưng là trong ánh mắt vẫn là dần hiện ra nhàn nhạt mà ý cười. Cao Phúc cúi đầu dùng cực vùng đất thấp thanh âm nói “Gia. Trắc phúc tấn cùng khanh khách nhóm đều tưởng cấp phúc tấn chào hỏi. Các nàng đều đã chuẩn bị tốt.”

Dận Chân sững sốt một chút. Đi ra nội thất. Đi vào gian ngoài ngồi xuống sau. Mới đổi Cao Phúc nói “Như thế nào cũng muốn cấp hầu tước phủ thể diện mới được. Hôm nay tiến cung thỉnh an. Làm các nàng ngày mai lại đến cấp phúc tấn thỉnh an đi.” Cao Phúc liên tục gật đầu. Hơn nữa cấp Dận Chân đảo thượng nước trà. Dận Chân bưng chén trà. Ám đạo. Có một số việc người là tránh không khỏi mà. Gia hy vọng người có thể mau chút lớn lên. Nếu không gia cũng hộ không được người.

Tè Lạc thu thập chỉnh tề sau, đi tới dận bên người, thỉnh an sau, Dận Chân bình tĩnh nói “Hôm nay tiến cung thỉnh an, muốn ôn trọng chút, vạn không thể lỗ mang ngả ngắn, gia luôn luôn quy củ đại, ở trong cung không thể mất hoàng tử phủ thể thông.”

Khẽ cắn môi, Tè Lạc gật đầu nói “Thỉnh tú gia yên tâm, ta biết nên làm như thế nào.”

Dận Chân phát tay làm nha đầu bãi cơm, chỉ chốc lát thúc ăn liền bày biện hảo, Tè Lạc nhìn lướt qua, cảm thấy Tú a ca thức ăn thực không phù hợp hiện đại dinh dưỡng học. Âm thầm lắc đầu, xem ra đến chậm rãi thay đổi mới hảo. Tè Lạc tự mình động thủ hầu hạ Dận Chân dùng cơm. Dận Chân nhìn ở chính mình bên người vội chăng Tè Lạc, nheo nheo mắt. Cao Phúc ở bên cạnh nhìn chính mình chủ tử lượng cơm ăn, âm thầm cân nhắc xem ra cái này tân phúc tấn vẫn là rất được chủ tử niềm vui, cũng không biết có phải hay không bởi vì tân phúc tấn nhà mẹ đẻ bối cảnh.

Ăn cơm xong, Dận Chân cùng Tề Lạc một lần nữa mặc vào hoàng tử phúc tấn chính thức triều phục, Tề Lạc cuối cùng lại cẩn thận chiếu một chút gương, phát hiện không có bất luận cái gì không ổn chỗ, Tề Lạc nắm chặt trong tay gương, nàng biết từ hôm nay trở đi, nàng sẽ chính thức tiến vào hoàng thất, tiến vào đến cái kia không có khói thuốc súng chiến trường, rốt cuộc vô pháp ở bên cạnh an tĩnh xem diễn, nàng cùng cha mẹ nàng sẽ chính thức bước lên Cửu Long đoạt đích sân khấu.

Tề Lạc buông xuống gương, ở Tân ma ma hầu hạ xuống dưới tới rồi Dận Chân bên người, Dận Chân nhìn nhìn Tề Lạc, gật gật đầu, hướng phủ ngoại đi đến. Tề Lạc đi theo Dận Chân phía sau, nhìn hẵn rộng lớn phía sau lưng, âm thầm cân nhắc hy vọng chính mình gia ảnh hưởng không cần quá sâu, nếu là đem Dận Chân ngồi vị hoàng đế cấp phiến không có, kia đối có hùng tâm tráng chí Dận Chân nói, đó chính là đối hẵn nhân sinh phủ định. Tề Lạc rũ xuống đôi mắt, âm thầm nhắc nhở chính mình vạn không thể tham gia đến đại sự bên trong.

Đi vào hoàng cung, Tề Lạc theo Dận Chân chậm rãi đi vào cửa cung, này tòa như cũ đẹp đẽ quý giá trang trọng Tử Cấm Thành, bởi vì đêm qua hạ tuyết, lúc này lại mang theo nhẹ nhẹ thánh khiết. Tề Lạc cúi đầu, cong cong khóe miệng, đây là trên đời này nhất phúc tạp, nguy hiểm nhất địa phương đi. Ở ngăn nắp sau lưng, cát dấu nhiều ít âm mưu cùng tội ác. Tề Lạc âm thầm cỗ vũ, mặc kệ thế nào tuyệt đối không thể lùi bước, nhất định phải đi theo hẵn về phía trước đi, chỉ có như vậy mới là an toàn nhất.

Dận Chân trước mang theo Tề Lạc đi tới Từ Ninh Cung đãi thông bẩm thời điểm, Dận Chân nhẹ giọng đối Tề Lạc nói “Hoàng mã mỗ xuất từ Mông Cổ Horqin, tuy rằng tiến quan đã lâu, nhưng là vẫn là giữ lại không ít người Mông Cổ tập tính nhiều chú ý chút.”

Tề Lạc gật gật đầu, âm thầm bĩu môi ta so ngươi biết đến còn rõ ràng đâu? Vào Từ Ninh Cung, Dận Chân hành ba quỳ chín lạy đại lễ Tề Lạc

hành chính là sáu túc tam quỳ tam bái chi lễ. Hành lễ qua đi, Tề Lạc dựa vào quy củ thành thật cúi đầu đứng ở kia. Chỉ nghe được một cái trầm ồn túc mục thanh âm truyền ra “Dận Chân phúc tấn, ngẩng đầu làm ai gia nhìn xem.”

Tề Lạc hít sâu một hơi, hơi hơi ngẩng đầu lên, nhìn về phía Hoàng Thái Hậu hơn nữa có chút ngượng ngùng cười cười, sau đó mới lại lần nữa cúi đầu. Hoàng Thái Hậu gật đầu nói “Ân, bộ dáng này trổ mã nhưng thật ra không tồi, bất quá hoàng gia tức phụ vẫn là muôn hiền huệ muôn ốn trọng.”

Tề Lạc hành lễ nói “Tôn túc chỉ tôn hoàng mã mỗ dạy bảo.”

Hoàng Thái Hậu nhìn cẩn thận ngượng ngùng Tề Lạc, vừa lòng cười cười, sau đó nói “Ai gia cũng không có gì khác nhưng nói, Dận Chân huyết mạch vẫn là có chút đơn bạc, ai gia nhưng trông cậy vào ngươi.” Hoàng Thái Hậu liền thấy Tề Lạc mặt đỏ hồng cúi đầu, nhẹ nhàng quay ngón tay, thầm nghĩ trong lòng là thật là tuổi trẻ, chỉ là Hoàng Thượng đem như vậy chỉ cấp dận rốt cuộc là có ý tứ gì? Hoàng Thái Hậu lắc đầu, những việc này không phải chính mình có thể quản.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 149

Dận Chân lóe một chút ánh mắt nói “Ngạch nương, thập tứ đệ đến Hoàng A Mã coi trọng, vẫn vỗ cụ bị, tương lai Hoàng A Mã tất sẽ ủy lấy trọng trách, ngạch nương, cứ việc yên tâm chính là.”

“Lão thập tứ còn trẻ khí thịnh, xa không băng người trầm ổn, Dận Chân người phải hảo hảo chiếu cố hắn mới là.” Đức phi nhìn Dận Chân phân phó nói, dận nghe xong gật đầu, không có nói cái gì nữa.

Tề Lạc nhìn nhìn đôi mè con này âm thầm thở dài, xem ra chỉ có thể chậm rãi tới. Đức phi ban thưởng rất nhiều đồ vật, Tề Lạc hướng Đức phi hành lễ nói “Cảm ơn ngạch nương ban thưởng, tứ gia luôn luôn chú trọng hiếu đạo, tôn trọng ngạch nương, chỉ là công vụ bận rộn, con dâu nhất định sẽ thay thế tứ gia ở ngạch nương trước mặt tǎn hiếu.”

Đức phi vừa lòng gật đầu nói “Các ngươi cũng mệt mỏi một ngày, vẫn là sớm chút trở về nghỉ ngơi đi.” Nhìn bọn họ rời đi, Đức phi nghĩ mười bốn phúc tấn bộ dáng cùng tính tình, âm thầm lắc đầu, ta như thế nào lúc trước liền không thấy ra tới đâu? Lão thập tứ, ai, đáng tiếc.

Chương 175 uống trà chào hỏi

Ra cung Tề Lạc cùng Dận Chân lên xe ngựa, ở hoàng tử phủ thị vệ hộ vệ hạ, hướng hoàng tử phủ chạy tới. Tề Lạc ngồi ở mặt trên đánh giá cẩn thận trong xe ngựa đến trang trí, tùy ý có thể nhìn đến mắt sáng kim hoàng

sắc, Tề Lạc thầm nghĩ quả nhiên phù hợp hoàng tử thân phận. Nhìn thoáng qua đang ở nhắm mắt dưỡng thần Dận Chân, Tề Lạc nhẹ nhàng đem hai chân treo không, nàng thật sự là dãm đủ bình hoa đế, sau đó dùng tay nhẹ nhàng xoa chính mình đầu gối. Lúc này xe ngựa nhoáng lên, Tề Lạc hướng bên cạnh oai đi, Tề Lạc biết lần này chính mình lại sẽ mất mặt. Cảm thấy có người đỡ chính mình, Tề Lạc ngẩng đầu vừa thấy, lọt vào trong tầm mắt chính là Tú a ca có chút bất đắc dĩ ánh mắt.

Tề Lạc mặt đỏ buông xuống đầu, lẩm bẩm nói không ra lời. Dận Chân nhìn Tề Lạc có chút tâm động, đôi tay dùng một chút lực đem nàng cả người đưa tới trong lòng ngực, cảm giác được Tề Lạc giãy giụa, Dận Chân nhẹ giọng mệnh lệnh nói “Đừng nhúc nhích.” Tề Lạc cảm thấy mặt càng đỏ hơn, chỉ có thể an tĩnh ghé vào Dận Chân trong lòng ngực. Dận Chân duỗi tay sờ sờ Tề Lạc trên lỗ tai kim cương hoa tai, nhẹ giọng nói “Ngươi như thế nào còn như vậy hấp tấp, nếu là ném tới, Trí Viễn Hầu tước còn bất đắc dĩ vì gia không chiếu cố hảo ngươi? Hôm nay ngươi ở trong cung biểu hiện thực hảo, gia thực vừa lòng.”

Nghe thấy lời này, Tề Lạc giãy giụa rời đi dận trong lòng ngực, nhìn dận có chút kinh ngạc biểu tình, Tề Lạc giải thích nói “Tú gia này đó đều là ta nên làm, không đảm đương nổi ngươi khen. Về sau ta sẽ cẩn thận, thỉnh tú gia yên tâm là được.” Dận Chân vẫn là có chút nghi hoặc nhìn dã vẻ mặt bình tĩnh Tề Lạc.

Về tới Tú hoàng tử phủ, Tề Lạc xuống xe ngựa, bởi vì buổi sáng đi tương đối vội vàng, không rảnh cẩn thận xem nhìn, tuy rằng không phải lần đầu tiên đến Tú a ca phủ, nhưng là Tề Lạc cảm thấy lúc này cảm giác cùng trước kia hoàn toàn bất đồng, này về sau chính là chính mình gia, nhìn mặt thanh lãnh Dận Chân, Tề Lạc thầm nghĩ, mặc kệ thế nào, vẫn là châm rai thay đổi, làm chính mình quá thoái mái một ít đi.

Về tối thuộc về phúc tấn sân, Tề Lạc thấy bên trong thưa thớt loại này đó cây tùng lạc nhíu nhíu mày, tuy rằng như vậy thực phù hợp Dận Chân cá tính, chính là nhìn cũng quá hoang vắng một ít. Lại nghĩ đến một đường đi tới hoàng tử phủ yên tĩnh thanh lãnh, Tề Lạc minh bạch chính mình thật đúng là gánh thì nặng mà đường thì xa.

Vào phòng Tề Lạc mới đến một ít, rốt cuộc trong phòng bài trí là dựa theo ý nghĩ của chính mình. Tề Lạc nhìn thoáng qua Dận Chân, nói “Tứ gia, ta đi trước thay cho triều phục, ta làm nha đầu cho ngài thượng trà?”

Nhin không có gì biểu tình Dận Chân, Tề Lạc nhẹ giọng kiến nghị nói “Tứ gia nhiên ngài cũng trước thay cho triều phục đi, sẽ thoải mái tự tại một ít.”

Dận Chân ánh mắt lóe một chút, nhưng là vẫn là thanh lãnh nói “Ngươi đi đổi đi còn có công vụ muôn làm, chờ buổi tối lại qua đây.”

Nhin Dận Chân ra nhà ở, Tề Lạc cười khẽ một chút, quay người vào nội thất phù Tân ma ma cấp chính mình đổi trang. Tân ma ma nhìn Tề Lạc nhẹ giọng nói “Phúc tấn, tứ gia là Hoàng Thượng dùng thượng hoàng tử, cho nên ngài muốn thông cảm mới là.”

Tề Lạc tháo xuống đầu quan, xoa nhẹ đầu nói “Tân ma ma ngươi suy nghĩ nhiều, loại sự tình này ta là hiểu được nặng nhẹ, hơn nữa ta sớm đã có loại này chuẩn bị.”

Dận Chân về tối thư phòng phù Cao Phúc nói “Đem Hoàng A Mã ban thưởng lấy lại đây.” Cao Phúc vội vàng bung lén hộp. Dận Chân nhìn hồng lụa bao vây mà hộp quà chậm mà mở ra. Bên trong phóng một đôi trăng tinh không rảnh địa long phượng ngọc bội. Dận Chân nhẹ nhàng vỗ về này đồi ngọc bội, này đồi ngọc bội cực có lai lịch. Dận thật không nghĩ tới Hoàng A Mã cuối cùng sẽ thưởng cho chính mình.

Tù thủ đoạn ra lui ra Phật châu tới rồi nguyên lai mà hộp. Nhìn thoảng qua bên trong mà Tử Tinh khuyên tai. Đắp lên hộp. Đem hai cái hộp thích đáng mà thu hảo. Nhắm mắt lại trầm tư một chút. Sau đó mở to đôi mắt. Cầm lấy trên bàn mà công văn phê tấu lên.

Không biết qua bao lâu. Cao Phúc tiến vào chọn chọn giá cẩm nến thượng mà ngọn nến. Dận Chân cảm thấy giống như bốn phía sáng một chút. Buông bút hỏi “Giờ nào?”

“Hồi gia mà lời nói. Hiện tại đã là giờ Hợi một khắc.” Cao Phúc nhẹ giọng nói “Cơm chiều khi phúc tấn đã từng tống cổ người lại đây. Nô tài hồi bẩm gia chính vội vàng công sự. Phúc tấn mà nha đầu không nói gì thêm liền đi trở về. Sau lại phúc tấn lại tống cổ người đưa tới mà hộp đồ ăn. Làm nô tài cấp gia nhiệt. Chờ gia vội xong công sự lại dùng. Gia. Nô tài cho ngài bụng lên?”

Dận Chân gật gật đầu. Chỉ chốc lát Cao Phúc bụng lên một cái hộp đồ ăn. Mở ra đem bên trong mà thái sắc dọn xong. Cao Phúc nói “Gia. Nay đó đều là phúc tấn mà thị tỳ làm mà. Ngài nếm thử hợp không hợp khẩu vị?” Tè Lạc biết Dận Chân nếu là thật vội lên. Nhất định sẽ quên thời gian. Cho hắn chuẩn bị mà không có ăn thịt đồ ăn. Cho nên không mừng ăn thịt mà dặn ăn lên thực ngon miệng.

Cao Phúc nhìn dùng xong cơm Dận Chân, hỏi “Gia, ngài là đi phúc tấn kia an trí sao? Muốn hay không nô tài phái người đi thông báo một tiếng?”

Dận Chân đứng lên, lắc đầu nói “Gia trực tiếp qua đi là đến nơi.” Cao Phúc phân phó tiểu thái giám ở phía trước đốt đèn lồng, Dận Chân nhìn xem bầu trời treo cao ánh trăng, âm thầm suy đoán, nàng hắn là ứng kinh ngủ đi.

Tè Lạc ăn mặc áo ngủ nằm dựa vào mĩ nhân trên giường, trong tay cầm một cái pha lê ly, bên trong đảo rượu vang đỏ. Nhìn bàn nhỏ thượng phong cổ xưa rượu vang đỏ bình, cái này cũng là Lăng Trụ từ tiền lão bản kia tìm tới tới. Tè Lạc lắc lắc chén rượu, nhìn bên trong không ngừng lay động rượu vang đỏ, tự mình lẩm bẩm “Ngươi không phải đã sớm hiểu chưa? Chẳng lẽ còn có cái gì chờ mong không thành? Nữ nhân liền phải đối chính mình hảo một chút, nếu là chính mình đều không yêu chính mình nói, ai có thể ái ngươi đâu?”

Một ngụm uống xong rượu vang đỏ, Tè Lạc đem pha lê ly phóng tới bên cạnh chân trên bàn, chậm rãi nhắm mắt lại. Tân ma ma nghe thấy bên trong sau một lúc lâu không có động tĩnh, tiến vào sau liền thấy Tè Lạc an tĩnh nằm ở kia, Tân ma ma cầm lấy tơ vàng gấm vóc chăn mỏng cắp Tè Lạc nhẹ nhàng cái ở trên người. Xử lý tốt sau, Tân ma ma vừa quay đầu lại thấy Dận Chân đứng ở kia. Tân ma ma cúi đầu nhìn Tè Lạc liếc mắt một cái, sau đó chuyển qua dặn bên người nhẹ giọng nói “Tứ gia cát tường, phúc tấn vừa mới ngủ say, nô tỳ làm nha đầu hầu hạ tứ gia thay quần áo?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 150

“Tỉ Thiếp không dám nhận phúc tấn khen, Tỉ Thiếp xem phúc tấn mới là trời sinh quý gióng.” Cảnh thị cúi đầu nhẹ giọng nói.

Tề Lạc đạm nhiên cười cười, sau đó lại nhìn về phía những cái đó ngay cả thượng trà hành lễ cũng chưa tư cách, các nàng ở trong phủ cũng chỉ là tương đương với thông phòng nha đầu mà thôi, chỉ là ăn mặc so bọn nha đầu thể diện một ít. Tề Lạc đếm kỹ số có thể có năm sáu cái đi. Nhìn thoáng qua ở bên cạnh Dận Chân, Tề Lạc thầm hận, thật là ngựa giống.

Tề Lạc hít sâu một hơi, sau đó đối với mọi người đạm nhiên mở miệng nói “Các ngươi tuổi tác đều so với ta muốn đại chút, ta tuổi trẻ không hiểu chuyện, nhận được Hoàng A Mã coi trọng, đem ta chỉ cho Tú a ca, mà tú gia lại đem trong phủ sự giao cho ta, cho nên ta liền lên mặt nói thượng vài câu, hoàng gia thể thống nhiều, tú gia quy củ đại, này ta liền không nói nhiều. Về sau các ngươi phải có chuyện gì cứ việc cùng ta nói chính là, bất quá, từ tục tĩu nói ở phía trước nếu là các ngươi cái nào chổ phạm vào quy củ, ta cũng là tuyệt không sẽ nhẹ tha, rốt cuộc không có quy củ sao thành được phép tắc.”

Này đó nữ nhân đồng thời thấp giọng nói “Chỉ tôn phúc tấn phân phó.”

Tề Lạc nhìn thoáng qua dận, nhẹ giọng hỏi “Tú gia, ngài còn có cái gì phân phó?”

Dận Chân nhìn lướt qua đứng thiếp thắt, thanh lãnh nói “Gia đem trong phủ đại sự đều phó thác cấp phúc tấn, các ngươi ấn quy củ làm liền thành, muôn kính trọng phúc tấn, vạn không thể mất hoàng tử phủ thể diện.”

“Chỉ tôn gia phân phó.” Nay đó các nữ nhân cúi người hành lễ nói, Dận Chân thấy loại tình huống này vừa lòng gật đầu.

Chương 176 không thể hiểu được

Kính trà hành lễ thời điểm, Dận Chân nhìn như chỉ là ngồi ở kia không chút nào để ý, bên cạnh dận trấn lại dùng khéo mắt dư quang cẩn thận quan sát đến Tề Lạc. Trầm tĩnh đậm nhiên Tề Lạc, đôi mắt này đó nữ nhân không kiêu ngạo không siểm nịnh, Dận Chân xoay chuyển nhẫn ban chỉ, trong mắt không khỏi lộ ra điểm điểm vui mừng cùng ý cười, lúc này mới hẳn là chính mình phúc tấn, nàng nên là hay thay đổi có linh khí.

Nhin đã công đạo không sai biệt lắm, Dận Chân đứng lên, hơi mang như có như không nhu tình nói “Gia xem cứ như vậy đi, phúc tấn, gia còn có việc muốn cùng ngươi công đạo, trong phủ sự hết thảy từ ngươi làm chủ.”

Tề Lạc gật gật đầu, theo Dận Chân đi ra chính sảnh. Đi theo Dận Chân bên người, Tề Lạc nhẹ nhàng thở dài một hơi, nếu, nếu không có chính mình phụ thân nỗ lực, chính mình có phải hay không cũng sẽ giống trong lịch sử như vậy, khiêm tốn hướng Dận Chân phúc tấn hành lễ kính trà? Tề Lạc lắc đầu, cái loại này cục diện thật sự là không quá phận, người đều sẽ hướng hoàn cảnh thỏa hiệp, nếu thật là như vậy, Tề Lạc minh bạch chính mình chưa chắc liền làm không được, liền cùng hiện tại chính mình có thể bình tĩnh đổi mặt những cái đó Dận Chân thiếp thắt.

Trở lại chỉ thuộc về chính mình nhà ở, Tề Lạc mới cảm thấy thả lỏng tự tại, Hồng Anh cấp Tề Lạc bung lên quả mờ trà, nhìn mắt bên cạnh Dận

Chân, không biết nên thượng cái gì trà mới hảo. Tè Lạc bưng chén trà nói “Tú gia, ta đối phẩm trà không có gì nghiên cứu, ta này chỉ có một ít Bích Loa Xuân, làm Hồng Anh cho ngài thượng?”

Dận Chân nhìn lướt qua nhàn nhã thả lỏng uống nước trà Tè Lạc, cảm thấy nàng tính tình vẫn là đắn đo không chuẩn, tuy rằng nàng hiện giờ ở bên cạnh ngươi, lấy kinh bắt lấy nàng, nhưng là chỉ chớp mắt, nàng liền sẽ lấy một khác khổ dung xuất hiện ở trước mặt. Dận Chân than nhẹ một tiếng, hơi hơi gật gật đầu. Một hồi công phu, Hồng Anh lại lần nữa câu nệ bưng lên nước trà, đối mặt cái này mặt lạnh hoàng tử, cũng chỉ có phúc tấn có thể thong dong đi.

Hai người đều không có lời nói, vào đông âm dương xuyên thấu qua song lăng nhàn nhạt ngọt ngọt chiếu xạ tiến vào, Dận Chân hơi hơi đóng hờ đôi mắt, giật giật cái mũi, nhìn nhà ở góc bày một cái thủ công tinh xảo vừa thấy liền tuyệt đối là chính phẩm Tuyên Đức lò từ hỏi “Gia như thế nào không ngửi được huân hương hương vị?”

“An, tú gia, ta càng thích tự nhiên địa đạo, giống ánh mặt trời, thủy...” Tè Lạc bỗng nhiên thức tỉnh nàng trước mặt chính là ai, sau đó rũ xuống đôi mắt, nhẹ giọng nói “Tú gia, nếu là ngài thích huân hương, ta khiến cho người cho ngài điểm thượng.” Nói xong liền muốn tự mình đi phóng huân hương.

Dận Chân nắm lấy nắm tay chịu đựng đem Tè Lạc ôm vào trong ngực xúc động, trầm thấp thanh âm nói “Không cần, như vậy liền hảo dạng liền hảo.”

Tè Lạc quay đầu lại nhìn thoảng qua Dận Chân bộ dáng, có chút kỳ quái nhíu nhíu mày, hắn này lại là làm sao vậy? Tè Lạc đe sát vào Dận Chân nhẹ giọng hỏi “Tú gia, ngài đây là làm sao vậy? Có cái gì không thoải mái sao?”

Dận Chân hít sâu một hơi ngửi được chỉ thuộc về Tề Lạc trên người hoa mai mùi hương, nhắm hai mắt lại mặc niệm vài câu kinh văn, sau đó mở to mắt nói “Gia không có việc gì, ngươi ngồi xuống đi, có chút phân phó muộn cùng ngươi nói rõ một chút, rốt cuộc tiếp cận cửa ải cuối năm sự tình phồn đa.”

Xem bên ngoài. Nói một tiếng “Cao Phúc sổ sách lấy tiến vào.” Cao Phúc phảng thật dày mà sổ sách đi đến. Cũng đem nó đặt ở Tề Lạc trước mặt lấy ra một cái hộp phỏng tới Dận Chân trước mặt. Sau đó khoanh tay đứng ở dận bên người.

“Này đó sổ sách đều là gia trong phủ dùng mà cẩn thận mà nhìn xem. Có không rõ ràng lắm mà liền tiếp đón phòng thu chi lại đây.” Dận nhìn thoáng qua Tề Lạc. Đem trước mặt mà hộp đầy hướng về phía nàng. Nói tiếp “Bên trong phỏng mà là nội kho mà chìa khóa. Gia cũng đem nó giao cho ngươi. Thu lễ đi lễ muộn dàn xếp hảo. Vạn không thể đại ý sơ sẩy. Trong phủ mà quản sự một hồi sẽ đến hướng ngươi thỉnh an. Người hảo hảo trông thấy. Có việc liền phân phó bọn họ làm.”

Tề Lạc gật gật đầu. Nhìn trước mặt mà sổ sách cùng hộp. Âm thầm cảm nhận. Nay có tính không phải làm gia làm chủ? Dận Chân nhìn có chút như đi vào cõi thần tiên mà Tề Lạc. Bất đắc dĩ mà thanh khụ một tiếng. Thấy Tề Lạc mà ánh mắt lại lần nữa mà dừng ở trên người mình. Mới nói tiếp “Nếu gia nói qua. Đem trong phủ mà sự giao cho ngươi quản. Gia liền sẽ không lại nhúng tay. Gia thu Địa môn người. Tuy rằng không đuổi kịp mặt khác hoàng tử huynh đệ. Nhưng là rốt cuộc khai phủ đã lâu. Nay lại tiếp cận cửa ải cuối năm. Cho nên hết thảy đều làm phiền phúc tấn.”

“Tú gia. Ngài yên tâm. Ta sẽ hảo hảo làm mà. Sẽ không mất ngài mà thể diện. Người yên tâm chính là.” Tề Lạc nhẹ nhàng vỗ về sổ sách. Nhàn nhạt mà mở miệng nói. Trong lòng âm thầm tính toán. Nay đó rốt cuộc dùng nhiều ít thiên tài có thể chải vuốt lại.

“An. Này gia là tin ngươi mà. Rốt cuộc ngươi ở Trí Viễn Hầu tước phủ cũng là đương quá gia. Chỉ là ở gia mà này đó huynh đệ phúc tấn trung ngươi rốt cuộc còn trẻ. Dễ dàng mà không cần nhiều lời lời nói. An phận một ít liền hảo. Có một số việc làm các nàng tránh đi thôi. Tóm lại ngươi phải tin tưởng gia mới được. Gia. Ngươi hẵn là hiểu được mà.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 151

Chỉ là nghĩ vậy chút sự bị Dận Chân đã biết, chỉ sợ những người này đều sẽ không có cái gì hảo kết quả. Tè Lạc âm thầm lắc đầu, biết có một số việc cần thiết phải làm, bằng không chính mình tuyệt đối sẽ chấn không được hoàng tử phủ.

Tần ma ma tiến lên cấp Tè Lạc mát xa cái trán, có chút không tán đồng nói “Phúc tấn, loại chuyện này là cấp không tới ngươi vừa mới đại hôn, đã thực mỏi mệt, muốn nhiều chú ý thân mình mới được.”

Tè Lạc nhắm hai mắt hưởng thụ nói “Chỉ có vũng vàng hoàn cảnh, ta mới có thể an tâm, lúc trước ta hiệp trợ ta ngạch nương vũng vàng nội trách a mã mới không hề băn khoăn ở bên ngoài vì Hoàng Thượng tận trung. Hiện giờ nơi này cũng nên là như thế này, tú gia nếu đem trong phủ sự giao cho ta, như thế nào cũng phải nhường hắn vừa lòng.”

“Phúc tấn chút sự là không vội, tuy rằng tiếp cận quan sự tình phồn đa, nhưng là nơi này chính là tú gia phủ đệ, tú gia chính là ở hoàng tử trung nổi danh quy củ đại một ít nô tài là tuyệt đối không dám khinh chủ.” Tần ma ma nhìn xem Tè Lạc sắc mặt, nhẹ giọng nói “Chỉ là phúc tấn, tú gia trước mắt nhất quan trọng chính là con nối dõi, tú gia không có con vợ cả ở dưới gối cũng là không an ổn, hai cái tiểu a ca mẹ đẻ nhưng đều là xuất từ hán quân kỳ, ngài nhưng đến có tâm mới được không thể trì hoãn chính sự.”

Tè Lạc hít sâu một hơi, mở to mắt lạc phất tay làm Tần ma ma ngừng lại, mới đạm nhiên nói “Loại sự tình này trong lòng ta hiểu rõ không cần nhiều lời, chỉ có vững vàng hảo nội trạch mới có thể có tâm tình tưởng khác sự, Ngọc Dao vết xe đỗ, ta như thế nào có thể không cảnh giác đâu.”

Tần ma ma vui mừng mà liên tục gật đầu. Nói “Phúc tấn trong lòng có chủ ý. Nay nô tỳ liền an tâm rồi. Xem ra phúc tấn chính là so đương cõi nương mà thời điểm phải có tâm tư. Bất quá phúc tấn. Người yên tâm chính là. Có nô tỳ ở ngài bên người. Như thế nào đều sẽ không làm không nhan sắc mà thương đến ngài.”

“Không có cha mẹ tại bên người. Không lớn lên lại như thế nào đổi mặt hoàng tử phủ mà sinh hoạt đâu? Hơn nữa từ gia lại là Tè Lạc sờ sờ ngón tay thượng mà kim cương nhẫn. Tự mình lầm bầm “Ở chỗ này không còn có người có thể che chở ta. Tha thứ của ta sai lầm. Thay ta thu thập tàn cục. Hết thảy ta chỉ có thể dựa vào chính mình.”

Tè Lạc minh bạch có lẽ lịch sử mà đại phương hướng không thay đổi. Nhưng là nếu bọn họ một nhà đã xuyên qua. Nàng lại lấy phúc tấn địa danh phân gả cho dận. Trời biết còn có thể hay không sinh hạ hoàng lịch. Tè Lạc hiện giờ chính là thật sâu mà minh bạch đổi lịch sử mà không chế. Nàng đã càng ngày càng yếu. Nếu là lại không nỗ lực mà lời nói. Chỉ dựa vào về điểm này tiên tri. Tè Lạc đều có thể dự kiến đến chính mình tương lai mà bi thảm sinh sống.

Hồng Anh đi vào Tè Lạc trước mặt. Hỏi “Phúc tấn. Phòng bếp nhỏ đã chuẩn bị tốt thái sắc. Ngài xem có phải hay không hiện tại dùng?”

Nhin thoảng qua bên cạnh phóng đèn đồng hồ báo giờ. Tè Lạc gật gật đầu. Nói “Ân. Bãi cơm đi. Tú gia kia?”

Hồng Anh vội vàng nói “Phúc tấn. Vừa mới tú gia khiến người tới nói. Hắn ở Phật đường. Không cần cho hắn chuẩn bị thức ăn.”

Phật đường? Tè Lạc nhíu nhíu mày, hắn có cái gì luẩn quẩn trong lòng sự sao? Chẳng lẽ trong triều phát sinh đại sự? Tè Lạc lắc lắc đầu, tính, những cái đó đại sự chính mình cũng không nghĩ nhúng tay, vẫn là làm thanh lãnh Tứ a ca chính mình xử lý đi. Chỉ là dận như thế ảm thực không quy luật, có cơ hội vẫn là muốn khuyên một khuyên, nếu là bị thương thân thể, làm chính mình trước tiên làm quả phụ, Tè Lạc chỉ cần tưởng tượng đến này liền cảm thấy trái tim băng giá.

Dùng quá cơm chiều sau, Tè Lạc nhàn nhã nhìn chung quanh hoàn cảnh, rất là vừa lòng chính mình an bài. Bởi vì là hoàng tử phủ, cho nên chiêm địa rất lớn, mà phúc tấn sân cảng là tôn quý đại khí. Tè Lạc hôn trước cũng đã kỹ càng tỉ mỉ hiểu biết chính mình sở trụ địa phương, đem nhà ở sử dụng đều phân chia hảo. Ngủ phòng, thư phòng, cầm cờ thất, ba cái đài khách lớn nhỏ phòng khách, thậm chí còn chuyên môn an bài một cái phòng luyện công. Tè Lạc minh bạch nữ nhân nếu không hảo hảo đau lòng chính mình nói là thực dễ dàng biến lão, dáng người hôn sau cũng dễ dàng biến hình, cho nên Tè Lạc liền ở chú ý ảm thực dưới tình huống, nghĩ tới lúc trước ở hiện đại giảm béo khi sở học yoga, bởi vậy chuyên môn sáng lập một cái phòng luyện công.

Tè Lạc cúi đầu nhìn chính mình còn tính tiêu chuẩn đáng người, tuy rằng còn có chút non nớt, nhưng là có thể kéo dài và dát mỏng cùng mềm dẻo tính đều cũng không tệ lăm, nếu là tái hảo hảo luyện luyện yoga, Tè Lạc đối tương lai cũng càng có tin tưởng

Minh bạch chính mình hôn nhân khả năng không có tình yêu, Dận Chân nữ nhân tuy không cũng không ít. Tuy rằng Tè Lạc cùng Dận Chân hành phòng có chút nan kham, nhưng là muốn thật là phòng không gói chiếc, lại cảm thấy không phải như vậy hồi sự. Tè Lạc cười khẽ lắc lắc đầu, âm thầm

cân nhắc đem dận trở thành cái kia cái gì, cũng không tồi, ít nhất chính mình sẽ không cảm thấy cô độc cũng sẽ không bị thương.

Tề Lạc ở Hồng Anh hâu hạ hạ dỡ xuống trang phục, cẩn thận cầm tiếu gương nhìn xem sắc mặt, lại dùng tay sờ sờ làn da, xúc cảm còn tính vừa lòng. Nhìn trong gương xuất hiện nhàn nhạt quầng thâm mắt, Tề Lạc thầm hận dận. Nhắm mắt lại, Tề Lạc nhẹ nhàng mát xa mắt bộ da thịt, qua một hồi lâu mở to mắt, lại lần nữa chiếu chiếu gương, cảm thấy ngày mai vẫn là làm một lần mặt nạ tương đối hảo, mùa đông thời tiết khô ráo, càng hàn là yêu quý làn da mới được. Chờ đến hồi môn thời điểm, cũng không thể làm cha mẹ lo lắng.

Tề Lạc xoay chuyển đôi mắt, nhớ lại Dận Chân nói qua, hôm nay buổi tối hàn sẽ không tới. Nhìn bên cạnh Hồng Anh nhẹ giọng nói “Ngươi đi đem ta kia kiện nội y lấy tới.”

Hồng Anh thấp giọng nói “Phúc tấn kia kiện quần áo có chút cái”

Tề Lạc lắc lắc đầu, nói “Đi lấy đến đây đi, hôm nay không mặc về sau khả năng liền không có cơ hội.” Hồng Anh qua một hồi lâu, mới đưa kia kiện màu đen khắc hoa nội y cầm lại đây. Tề Lạc phao một cái nước ấm tắm, mặc vào cái này quần áo nội thất trung đi lại lên. Hồng Anh ở bên cạnh thoảng đỏ mặt nhìn, trong ánh mắt hơi hở ra một tia hâm mộ. Rốt cuộc Tề Lạc mặc vào cái này nội y, da thịt trắng nõn như tuyết tinh oánh dịch thấu, thân thể đường cong như ẩn như hiện, làm người mê man bất định.

Đánh giá cẩn thận hạ, Tề Lạc cảm thấy so với hiện đại nội y là muôn kém chút, ít nhất không đủ gợi cảm. Bất quá nhìn bên cạnh Hồng Anh đám người, vẫn là không cần lại kích thích các nàng hảo. Loại này tơ tắm quần áo mặc vào tới thực thoải mái, Tề Lạc mang lên Lăng Trụ đưa cho lắc tay của nàng cùng xích chân, liền xoay người thượng giường Bạt Bộ.

Tần ma ma nhìn thoảng qua nǎm trên giường thường thức xuống tay liên Tề Lạc, âm thầm lắc đầu là quá tuổi trẻ, hiện giờ đúng là tân hôn, Tú a ca như thế nào sẽ không cho phúc tấn thể diện, liền tính xem ở hầu tước phủ trên mặt cũng sẽ không khôngh trở về phòng. Tần ma ma cúi đầu lộ ra một tia nhàn nhạt mỉm cười, cũng khôngh biết luôn luôn thanh lãnh Tú a ca thấy như vậy phúc tấn làm gì cảm tưởng. Cấp Tề Lạc đắp chăn chàng hoàng, buông đở thăm màn, Tần ma ma mang theo Hồng Anh đám người lui đi ra ngoài.

Tới rồi gian ngoài, Tần ma mới nhẹ giọng phân phó nói “Ngày mai sáng sớm dựa theo phương thuốc cấp phúc tấn ngao chút thuốc bổ bổ thân mình.”

Hồng Anh tuy rằng có chút kinh ngạc, nhưng là vẫn là gật đầu, nói “Ta nhớ kỹ, ma ma yên tâm chính là.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 152

Nói một hồi lời nói, Tè Lạc liền buông ra hoảng quân tay, làm hấn về tới Lý thị bên người, Lý thị lập tức gắt gao bắt được hoảng quân tay. Thấy loại tình huống này, Tè Lạc nhàn nhạt cười cười, nhận nuôi Dận Chân nữ nhân khác sinh hài tử, loại sự tình này Tè Lạc tưởng đều không có nghĩ tới, chẳng sợ lịch sử thay đổi, nàng sinh không ra hài tử, nàng cũng tuyệt không sẽ muốn người khác hài tử. Tè Lạc minh bạch chính mình chính là như vậy ích kỷ,

Người khác hài tử trả giá bất luận cái gì quan ái cùng đau súng.

Bất quá thấy Lý thị cái dạng này, Tè Lạc minh bạch vẫn là muốn phân tán nàng một ít tinh lực, rốt cuộc hiện tại chính mình bắt đầu chỉnh đốn nội trạch không thể làm nàng thêm phiền. Vì thế Tè Lạc nói “Tứ gia đến thường thường nói lên hoảng khi, nói hoảng khi lớn lên giống hấn, chờ ngày nào đó trắc phúc tấn nhất định phải ôm tới cấp ta xem xem, ta cũng hảo hảo xem xem.”

“Phúc tấn, hoảng khi thân thể óm yếu, kinh không được phong, chờ thời tiết ám áp, ta ở đem hấn ôm tới cấp phúc tấn tương xem.” Lý thị cúi đầu, nhẹ giọng nói.

“Nếu hoảng khi thân thể yếu đuối, kia trắc phúc tấn liền nhiều hơn vất vả chiếu cố hấn đi, nếu là thiếu cái gì cứ việc cùng ta nói là được.” Tè Lạc chậm rãi nói, sau đó giống như không thèm để ý nhìn thoáng qua võ khanh

khách, theo sau nhìn chăm chăm nàng thoảng trầm tư, phảng phát nghĩ đến cái gì giống nhau thần không ngừng ở lập loè.

Tất cả mọi người phát hiện Tề Lạc dị thường, đều hướng Võ thị nhìn lại. Võ thị ăn mặc màu hồng nhạt trang phục phụ nữ Mãn Thanh, có vẻ thập phần chọc người triều mến. Võ thị thấy loại tình huống này đầu, thẹn thùng hỏi “Phúc tấn, Tỉ Thiếp ăn mặc có cái gì không ổn sao?”

“Kiều mị khả nhân, nhu tình như nước, quả nhiên không hổ là tú gia khen ngợi quá.” Tề Lạc lâm bẩm mở miệng, sau đó phảng phát đột nhiên tinh ngộ giống nhau, giấu đi trong ánh mắt nhè nhẹ ghen ghét khụ một tiếng nói “Không có gì, ta là chỉ cảm thấy vỗ khanh khách này thân giả dạng thật thật là không tồi, càng có vẻ vỗ khanh khách kiều mị.”

Võ thị đỏ bừng mặt, nhẹ giọng nói “Đương không phúc tấn khen, phúc tấn dung mạo kia mới là thật thật xuất sắc đâu.”

“Đây là không, ta xuất từ trâm anh thế gia a mã lại là lấy quân công tăng trưởng, là so không được vỗ khanh khách đáng người kiều nhu, có hán nữ kiều, tú gia hắn là càng ái sủng Tề Lạc phảng phát thật là ở tương đối giống nhau, sau một lúc lâu than nhẹ một tiếng nhiên mở miệng nói “Vỗ khanh khách, ngươi nhưng nhất định phải hầu hạ hảo tú gia mới được, vạn không thể cậy sủng mà kiêu tặc.”

Võ thị hành lễ nói “Phúc tấn, Tỉ Thiếp trăm triệu không dám nhất định sẽ hảo hảo hầu hạ hảo tú gia cùng phúc tấn.”

Tề Lạc gật gật đầu, cầm lấy bên nước trà chậm rãi uống lên làm, nên an bài đều đã làm, dư lại liền xem các nàng như thế nào lựa chọn, chỉ cần không trì hoãn ta không chế hoàng tử phủ liền hảo. Bất quá nhìn này đó nữ nhân, Tề Lạc trong lòng vẫn là xuất hiện ra một tia không được tự nhiên, thực mau đã bị nàng vẫy lui. Tề Lạc âm thầm cân nhắc dùng không cần

thiết kế một chút Võ thị cùng Dận Chân tương ngộ, nhưng là trong đầu không ngừng dần hiện ra Dận Chân đen bóng ánh mắt, Tề Lạc âm thầm lắc đầu, những việc này vẫn là xem bọn hắn như thế nào tuyển đi.

Trong phòng nữ nhân nhìn xem Tề Lạc, lại nhìn nhìn Võ thị, đối với ngày hôm qua nửa đêm, Dận Chân mới trở lại phúc tấn sân, việc này các nàng đều là biết đến, hôm nay lại thấy phúc tấn này phúc biểu tình, mỗi người đều nhìn Võ thị như suy tư gì.

Tề Lạc phảng phát không có nhìn đến này đó nữ nhân biểu tình, buông chén trà nhẹ giọng nói “Ai, hoàng tử phủ chính là sự tình phồn đa, ta lại không có gì bản lĩnh, lại so không được trước phúc tấn hiền huệ, ta thật thật là sợ hãi làm tú gia thất vọng.”

Lý thi dùng khăn tay xoa xoa đôi mắt, ngữ điệu có chút cảm hoài nói “Gia kính trọng trước phúc tấn, này trong kinh cái nào không biết? Trước phúc tấn không chỉ hiền huệ, hơn nữa đem trong phủ liệu lý cực hảo, cuối cùng còn có thể xá thân hộ giá, này thật thật là khó lường. Trước phúc tấn qua đời kia mấy tháng, gia vẫn luôn đều căng chặt mặt, thường xuyên đi Phật đường vì trước phúc tấn niệm tụng kinh Phật cầu phúc, rốt cuộc kia chính là thật thật vợ cả.”

Tề Lạc ánh mắt lóe lóe, hơi hơi có chút khổ sở cúi đầu, nhẹ giọng cảm thán nói “Tú gia, kính trọng trước phúc tấn, này ta cũng là biết đến, ta nếu có thể học được nàng một nửa liền thấy đủ.”

Lý thi hơi mang thương hại nói “Phúc tấn, ngàn vạn không thể nghĩ nhiều, liền tính gia trong lòng có trước phúc tấn, gia cũng tuyệt không sẽ bạc đãi ngươi, ngài chính là Trí Viễn Hầu tước đích nữ nha, gia như thế nào cũng muốn ngài thể diện mới là.”

Tè Lạc nhìn thoảng qua Lý thị lãnh đạm nói “Lời này nói có lý, mặc kệ nói như thế nào ta cũng là phúc tấn, tú gia sẽ không bạc đãi ta là được.” Nhìn thoảng qua sắc trời nói tiếp “Tú gia đã đem sổ sách cùng chìa khóa giao cho ta, sổ sách ta còn muốn cẩn thận xem một chút, ta liền không lưu các ngươi.”

Này đó Dận Chân nữ nhân hướng Tè Lạc hành lễ cáo lui, Tè Lạc thở dài một hơi, phủ thêm đại mao quần áo, rời đi chính sảnh, về tới chính mình nhà ở. Tân ma ma nhìn Tè Lạc lạnh lùng sắc mặt nói “Phúc tấn, ngươi nhưng vạn không thể nghe trắc phúc tấn nói, tú gia đối với ngươi chính là....”

Tè Lạc nhẹ giọng cười nói “Tân ma ma, ngươi cùng ta cũng rất lâu, ngươi còn không hiểu biết ta sao? Ta khi nào để ý quá cùng người khác tương đối? Tú gia trong lòng có kia kéo phúc tấn cũng hảo, không có cũng thế, cùng cái người chét tranh có ích lợi gì? Kia kéo phúc tấn rốt cuộc đã qua đời, hiện tại ta mới là Tú a ca phúc tấn.”

Sau đó mở ra cửa sổ, nhìn bên ngoài cảnh tuyết, nhẹ giọng mà kiên quyết nói “Ta chính là ta, trên thế giới này độc nhất vô nhị Tè Lạc.”

Tân ma ma có chút chấn động có chút vui mừng nhìn Tè Lạc, cảm thấy chỉ có nàng mới xứng thượng Tú a ca.

Chương 179 Tè Lạc về nhà thăm bố mẹ (thượng)

Liên tiếp mấy ngày, Dận Chân đều ở thư phòng vội đến đã khuya mới trở lại phúc tấn phòng, nhưng trên giường Dận Chân đều không có buông tha Tè Lạc, chẳng sợ Tè Lạc đã ngủ say cũng sẽ hôn tỉnh nàng, lôi kéo Tè Lạc cộng phó Vu Sơn mây mưa. Nhìn Tè Lạc tựa hỉ tựa bi hai mắt rưng rưng bộ dáng, Dận Chân tuy rằng có chút đau lòng, nhưng là lại như thế nào cũng dùng không được tới.

Tè Lạc cõm trua sau, nhìn trước mặt bày thuốc bổ, âm thầm lắc đầu, loại này nhát tử khi nào là cái đầu nha. Tè Lạc âm thầm phỏng đoán chǎng lẽ dận thật sự như vậy thích kia kéo thị, cho nên từ nàng sau khi chết, liền không có hành quá phòng? Bằng không nào có nhiều như vậy tình cảm mãnh liệt.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 153

Tè Lạc sững sót một chút, nói “Bốn, kia kiện trang phục phụ nữ Mãn Thanh là cố ý vì chào hỏi khi chuẩn bị, kia kiện càng trang trọng chút, cũng càng phù hợp phúc tấn thân phận.”

Dận Chân liếc mắt một cái không nháy mắt nhìn chăm chăm Tè Lạc đôi mắt, thẳng đến nàng rũ xuống đôi mắt. Dận khéo miệng lộ ra một tia ý cười, nói “Đi thôi.”

Tè Lạc phủ thêm kia vẫn luôn không bỏ được xuyên hỏa hồng sắc đại mao quần áo, lượng lê nhu thuận màu lông, sấn Tè Lạc mặt đều có chứa một tia đỏ ửng, đôi mắt sáng lấp lánh. Nhìn như vậy Tè Lạc, Dận Chân đôi mắt am hiểu sâu, tạm dừng nửa ngày, vẫn là nắm lên Tè Lạc tay hướng ra phía ngoài mặt đi đến, vừa đi một bên nhẹ giọng nói “Cái này quần áo không thích hợp ngươi, hôm nay thời gian không kịp, về sau ngươi ân, ngươi không cần lại xuyên.”

Tè Lạc nhìn nghiêng đầu nhìn xem Dận Chân, đạm cười gật gật đầu. Dận Chân bắt lấy Tè Lạc tay càng khẩn chút, lôi kéo nàng chỉ là vì làm Lăng Trụ thấy mà thôi, chỉ là như vậy mà thôi.

Bước lên xe ngựa, Dận Chân nhìn nhìn bên cạnh lễ vật cũng không phải rất nhiều, nhíu hỏi “Gia không phải đem nội kho chìa khóa cho ngươi sao? Vì cái gì không nhiều lăm chuẩn bị chút lễ vật?”

Tè Lạc thu hồi xuyên thấu qua mành nhìn bên ngoài ánh mắt, đạm nhiên mở miệng nói “Tâm ý là quan trọng nhất, chỉ cần có thể nhìn thấy ta, bọn họ liền sẽ vui vẻ.” Nhìn Dận Chân nghi hoặc đôi mắt, Tè Lạc nhẹ giọng nói “Thân tình cũng không phải là dùng lễ vật nhiều ít tới cân nhắc.”

Xe ngựa đi tới hầu trước phủ cửa, Tè Lạc thấy Lăng Trụ đã ở bên ngoài chờ, vội vàng muốn xuống xe, Dận Chân giữ nàng lại, nói “Ngươi đã là gia phúc tấn, muốn ẩn trọng chút mới là, hơn nữa ngươi như vậy hấp tấp, té ngã, Trí Viễn Hầu sẽ lo lắng.”

Tè Lạc hơi chút bình tĩnh một chút, mới xuống xe ngựa. Dận Chân hơi hơi nhíu một chút mi, lúc này Tè Lạc cùng hoàng tử phủ trầm tĩnh nội liễm hoàn toàn bất đồng, có vẻ càng thêm kiều tiếu khả nhân. Thấy Dận Chân xuống xe sau, Lăng Trụ hành lễ nói “Gặp qua tứ gia.”

Dận Chân nâng nâng tay, mang theo Tè Lạc đi vào Trí Viễn Hầu trước phủ. Dọc theo đường đi Lăng Trụ ở không ngừng trộm đánh giá Dận Chân bên người Tè Lạc, thấy nàng hướng chính mình nháy mắt, Lăng Trụ khoe miệng lộ ra sang sảng vui mừng cười vinh. Dận Chân nhìn đến loại tình huống này, âm thầm lắc đầu, Lăng Trụ ái nữ chi danh thật đúng là danh xứng với thật.

Chương 180 Tè Lạc về nhà thăm bố mẹ (hạ)

Vào chính sảnh, Tè Giác liền vọt ra, lập tức ôm Tè Lạc, Dận Chân theo bản năng muốn duỗi tay kéo ra Tè Lạc, nhưng là thấy Tè Lạc rất là vui vẻ bế lên Cầu Cầu, thân thân hắn khuôn mặt nói “Cầu Cầu, tỷ tỷ tưởng ngươi đâu.”

Cầu Cầu ôm Tè Lạc cổ, nhìn thoáng qua ở bên người nàng Dận Chân, sau đó đôi tay thu càng khẩn chút, thân thân Tè Lạc gương mặt, nửa hàm

chứa nước mắt nói “Tỷ tỷ, ta cũng tưởng ngươi, ngươi đã nói, thích nhất Cầu Cầu, có phải hay không?”

Tề Lạc nhéo nhéo Cầu Cầu khuôn mặt nhỏ nói “Ân, thích nhất Cầu Cầu.” Đổng thị ở bên cạnh ngạnh từ Tề Lạc trong lòng ngực lôi ra Cầu Cầu, nhìn Cầu Cầu không ngừng giãy giụa, Đổng thị nói “Đừng nháo, tỷ tỷ ngươi mệt mỏi, chờ một lát lại ôm ngươi.”

Cầu Cầu có chút ủy khuất bĩu môi, ánh mắt đáng thương hè hè. Đổng thị đem Cầu Cầu giao cho bên cạnh ma ma, sau đó cẩn thận từ trên xuống dưới đánh giá Tề Lạc, có chút nhịn không được duỗi tay ôm lấy nàng, vuốt Tề Lạc đầu thì thào nói “Trở về liền hảo, trở về liền hảo.”

Dận Chân đôi mắt lóe lóe, nhìn lướt qua bên cạnh vẻ mặt cười thực vui mừng Lăng Trụ, cảm thấy hắn kia phó biểu tình phảng phát cũng muôn tiến lên, xoay chuyển trong tay nhẫn ban chỉ, nàng chính là gia phúc tấn, là thuộc về gia. Khả năng Lăng Trụ cảm giác được Dận Chân dao động, thanh khu một tiếng nói “Hảo hảo, làm trò tú gia mặt, liền không cần dính, tinh chọc tú gia chê cười.”

Sau đó Lăng Trụ làm Dận Chân ngồi xuống, chính mình ở bên cạnh bồi ngồi, lại phân phó hạ nhân thượng hảo trà. Dận Chân bưng lên trà, nhìn thoáng qua Lăng Trụ phát hiện hắn lực chú ý tất cả đều ở Tề Lạc trên người, chính dựng lỗ tai nghe Đổng thị cùng Tề Lạc nói chuyện. Dận thầm than này người một nhà, chính mình thật đúng là không có gặp qua, bất quá, nhìn bọn họ ở chung Dận Chân cảm thấy chính mình trong lòng có như vậy một tia gợn sóng, Dận Chân minh bạch xem bộ dáng này Lăng Trụ đối Tề Lạc yêu thương thật sự rất sâu, rốt cuộc Lăng Trụ chính là bên ngoài luôn luôn cẩn thận, rất ít như vậy không hề cố kỵ. Dận Chân ánh mắt dừng ở Tề Lạc sáng lấp lánh đôi mắt thương, chính mình cái này phúc tấn như thế nào cũng không thể bạc đãi.

Lăng Trụ nhìn Tè Lạc tinh thần thực hảo có bất luận cái gì không ổn trung cũng liền an tâm rồi. Nhìn thoáng qua bên cạnh đang ở uống trà Dận Chân, Lăng Trụ biết có một số việc cũng là muốn công đạo một chút, nếu không bỏ lỡ lần này danh chính ngôn thuận cơ hội, tương lai ở cùng Dận Chân dựa vào thân cận quá chọc người chú ý, đối Khang Hi âm thầm bố cục sẽ có ảnh hưởng. Lăng Trụ thật sâu minh bạch vô luận chính mình cõ nào đến Khang Hi tín nhiệm cùng sủng tín, trước sau đều là một cái quân cờ.

Thanh khụ một tiếng trụ nói “Phu nhân, các ngươi đi nội trạch đi, ta tại đây tiếp đón tú gia là được.”

Đồng thị gật gật đầu, mang theo Tè Lạc đám người ly thật nàng đã sớm muôn chạy, ở cái này thanh lãnh Dận Chân trước mặt, Đồng thị cũng cảm thấy áp lực rất lớn, nói cái gì đều không có phương tiện, bất quá nhìn xem bên cạnh vẻ mặt cười duyên Tè Lạc, Đồng thị ám đạo nói chính mình nữ nhi thần kinh liền như vậy thô, vẫn là nàng đã đối Dận Chân động tâm?

Nhin xem bên cạnh Lăng Trụ buông chén trà cảm thán nói “Này trà hẵn là công phẩm đi, xem ra Hoàng A Mã đối Trí Viễn Hầu quả nhiên bất đồng.”

“A gia. Này trà lại là Hoàng Thượng ban thưởng mà chỉ là lúc ấy Hoàng Thượng nói lên trà kinh. Ngài là hiểu được mà. Ta căn bản là không hiểu. Hoàng Thượng đàm gảy tai trâu. Rất là sinh khí. Cho nên Hoàng Thượng liền thưởng một ít hảo trà. Làm ta trở về nghiên cứu một chút. Chính là đối phương diện này thật đúng là không có gì tâm đắc. Thường cho ta thật đúng là đẹp hư hảo trà.” Lăng Trụ có chút xấu hổ mà nói.

Dận Chân rũ xuống đôi mắt. Sau một lúc lâu không nói gì. Lăng Trụ sờ sờ đầu. Có chút đoán không chuẩn Dận Chân địa tâm sự. Cũng không tiện mở miệng. Chỉ có thể lảng lảng mà bồi.

Dận Chân thâm u mà ánh mắt nhìn Lăng Trụ liếc mắt một cái. Mở miệng nhàn nhạt mà nói “Trí Viễn Hầu chân thành trung tâm. Hoàng A Mã thế tất sẽ không bạc đãi mà. Loại này lá trà rất là trân quý. Xem ra Trí Viễn Hầu thâm đến thánh tâm.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 154

Lăng Trụ nhìn nhìn sắc trời, tuy rằng luyến tiếc, nhưng là vẫn là hung hăng
tâm nói “Cần phải đi, không cần làm canh giờ.”

Cuối cùng lại nhìn thoảng qua cha mẹ, Tề Lạc xoay người cùng Dận
Chân cùng nhau rời đi. Ngồi trên xe ngựa, Dận Chân phát hiện Tề Lạc
khóe mắt chõ nhàn nhạt nước mắt, trong lòng căng thẳng. Duỗi tay đem Tề
Lạc ôm ở trong lòng ngực, Tề Lạc có chút giãy giụa có chút kinh ngạc,
Dận Chân nhắm mắt lại nói “Đừng nhúc nhích.” Sau đó như là ở giải thích
gì đó nói tiếp “Gia sê.... Ân, gia đáp ứng rồi Trí Viễn Hầu phải hảo hảo
chiếu cố người, chờ có rảnh người cũng có thể lại hồi hầu tước phủ.”

Tề Lạc ghé vào Dận Chân trong lòng ngực, đem nước mắt bôi trên dặn
trên quần áo. Chờ đến rốt cuộc khóc đủ rồi, Tề Lạc ngẩng đầu lên, nhìn
xem nhắm mắt lại trầm tư Dận Chân đến liền tính không có tình yêu, hắn
vẫn là thực đáng tin cậy.

Cảm giác được Tề Lạc đánh giá, mở mắt, Dận Chân minh bạch sở dĩ
nhắm mắt lại, chính là sợ nhìn thấy Tề Lạc nước mắt. Thấy Tề Lạc trong
mắt rưng rưng, mặt đỏ hồng bộ dáng thương này thân xuất trần hồng trang,
như vậy chọc người triu mến, như vậy thuần tịnh. Dận Chân nắm chặt nắm
tay hít sâu một hơi khai Tề Lạc, hướng bên cạnh xé dịch, tiếp tục nhắm
mắt dưỡng thần.

Thấy loại này tình, Tề Lạc cười thầm chính mình không đủ trầm ổn, có chút thiên chân sau, quay đầu đi xem Đổng thị cấp chính mình lễ vật đi. Dận Chân hơi hơi mở to mắt, nhìn Tề Lạc cầm hộp quà ở ngay ngô cười, nhìn trộm nhìn kỹ, phát hiện bên trong đều là cực kỳ bình thường đồ vật. Dận Chân nhíu nhíu mày, mấy thứ này đáng giá nàng như thế sao?

Hồi phủ sau, Dận Chân đối Tề Lạc nói “Gia đi xử lý công sự thượng lại qua đây.” Thấy Dận Chân phải rời khỏi bộ dáng, Tề Lạc vội vàng nói “Tú gia tuy rằng công sự quan trọng, nhưng là vẫn là phải chú ý thân mình cơm muối đúng hạn ăn mới hảo, ta sẽ phân phó người cho ngài đưa đi.” Tạm dừng một chút lạc nói tiếp “Còn có chính là, trong phủ sự ngài nếu phó thác cho ta, chờ cẩn thận nghiên đọc hảo sổ sách, ta liền sẽ bắt đầu quản gia, không biết ngài còn có cái gì phân phó?”

“Nếu gia đem trong phủ sự giao cho ngươi, liền ngươi làm chủ là đến nơi.” Dận Chân khéo miệng hàm một tia ý cười, bất quá thực mau ẩn đi, nghĩ nghĩ vẫn là bồ sung nói “Bất quá, gia luôn luôn quy củ đại, ngả ngớn làm lỗi gia là không chấp nhận được, ngươi muốn ngạnh khởi tâm địa mới hảo. Phật Tổ trước mặt cũng có hộ pháp La Hán đâu, ngươi nếu là có cái gì không hạ thủ được, cứ việc phân phó hạ nhân làm là được, vạn không thể chịu ủy khuất ân không cần hỏng rồi gia trong phủ quy củ.”

Dận Chân nói xong. Xoay người xem cũng không thấy Tề Lạc liền rời đi. Tề Lạc sững sốt một chút. Cẩn thận mà hồi tưởng hắn mà lời nói. Tự mình lẩm bẩm “Hắn đây là ở quan tâm ta sao? Vẫn là ta lý giải sai rồi?” Lắc lắc đầu. Tề Lạc bắt đầu cẩn thận mà kiểm kê từ cha mẹ kia mang đến mà các màu vật phẩm.

Dận Chân ngồi ở thư phòng. Cẩn thận mà xem xét Hộ Bộ mà trường mục. Buông xuống bút. Dận Chân dùng tay nhẹ điểm công văn. Âm thầm cảm nhận nếu là đúng như Lăng Trụ lời nói. Thuê ruộng quả nhiên là cái vấn đề lớn. Hiện giờ Hộ Bộ mà thiếu hụt càng ngày càng nhiều. Ngay cả

Thái Tử gia ~ Dận Chân ánh mắt ám ám. Kiên quyết mà nói “Nếu là gia thực sự có như vậy một ngày. Tuyệt đối sẽ không chịu đựng này đó sâu mọt mà tồn tại. Chẳng sợ gia chịu trách nhiệm vô tận mà bê danh. Cũng tuyệt không có thể cho phép bọn họ làm như vậy.”

Dựa vào ghế trên. Dận Chân chậm rãi nhắm hai mắt lại. Nghĩ tới Lăng Trụ mà phân tích. Dận Chân lúc này mới minh bạch mà cảm giác được. Cưới tới rồi Lăng Trụ mà ái nữ đối chính mình đến tốt cùng ý nghĩa cái gì? Ô tư nói phân tích mà rất đúng. Có Trí Viễn Hầu phủ làm thê tộc. Như vậy Dận Chân biết ở kinh thành mà binh quyền thượng hắn liền không cần đang lo lắng cái gì. Chỉ cần Hoàng A Mã thực sự truyền ngôi cấp chính mình. Như vậy liền sẽ không ra bất luận cái gì vấn đề. Bất quá. Nếu là không phải chính mình mà lời nói. Dận mở mắt. Trong ánh mắt lộ ra thật sâu mà dã tâm. Thấp giọng lầm bẩm nói “Nếu là thật là như vậy mà lời nói. Gia cũng không thấy đến liền cúi đầu xung thần. Đại thanh giang sơn. Gia muôn định rồi.”

Dận Chân đứng lên. Nhìn nhìn Dục Khánh Cung địa phương hướng. Thấp giọng nói “Thái Tử gia. Đá mài dao. Thì ra là thế.” Chỉ là Dận Chân minh bạch chính mình tuy rằng tay cầm Lăng Trụ mà duy nhất nhược điểm. Nhưng là vẫn là muôn an bài một chút mới được. Dận Chân đem thuộc về Tề Lạc mà Tử Tinh khuyên tai nắm chặt ở trong tay. Lầm bẩm tự nói. Xem ra gia phải đối ngươi càng tốt một ít mới được. Hơn nữa ngươi nhất định phải vì gia sinh hạ con vợ cả. Tương lai gia mà hết thấy đều là hắn mà. Ngươi sẽ đem hắn giáo hảo mà.

Trăng lên đầu cành. Lý thị ngồi ở mép giường. Nhìn có chút trống trải mà nhà ở. Tuy rằng trong phòng thực ám áp. Nhưng là lại cảm thấy tâm thực lãnh thực tịch mịch. Nhìn Lưu ma ma bung thuốc bỏ tiền vào sau. Lý thị nhẹ giọng hỏi “Gia. Gia lại đi phúc tấn mà nhà ở?”

Lưu ma ma sững sót một chút. Sau đó gật gật đầu, nói “Trắc phúc tấn, nô tỳ nghe nói, gia vừa mới mới từ thư phòng ra tới, nàng không thấy được thảo gia thích, hơn nữa, nô tỳ xem phúc tấn ngày đó bộ dáng hình như có ủy khuất đâu?”

Lý thị nghĩ nghĩ có chút không xác định nói “Ngươi cảm thấy phúc tấn nói đều là thật vậy chăng? Vẫn là”

“Phúc tấn mới bao lớn nha, nào có nhu vậy nhiều tâm tư, phúc tấn ở khuê các trung chính là thanh danh không hiện, Trí Viễn Hầu cực kỳ kính trọng vợ cả, hắn trong phủ chỉ có một thất sủng đã lâu thiếp thất, những cái đó loanh quanh lòng vòng, nàng thấy cũng chưa gặp qua, làm sao hiểu được nhiều nhu vậy.” Lưu ma ma nhẹ giọng nói.

Lý thi gật gật đầu nói “Ta cũng cảm thấy nàng không nhu vậy đại tâm tư muốn ôm đi hoảng khi, đó là nằm mơ, ta nhất định sẽ không cho phép nàng làm nhu vậy.” Sau đó nhìn thoáng qua Lưu ma ma hỏi “Liền tính nàng lại mặt, từ gia nếu đã đem trong phủ sự giao cho nàng liền sẽ không bất an cảm nhân thủ, hiện tại thừa dịp chúng ta người còn ở kia, ta phân phó ngươi làm sự tình thế nào?”

Lưu ma ma có chút khó xử nói “Trắc phúc tấn, chúng ta người không dự vào được trước không nói, hơn nữa phúc tấn của hồi môn ma ma chính là cái lợi hại, hơi có động tác liền sẽ bị phát giác quan trọng là, Lưu ma ma hạ giọng, để sát vào Lý thi nói “Quan trọng nhất chính là, phúc tấn tính nết rất quái lạ không mùng bất luận cái gì huân hương, cũng cũng không điểm huân hương, căn bản là không hạ thủ được.”

Lý thi rất là giật mình hỏi “Không cần huân hương? Bất luận cái gì đều không cần sao?” Nhìn Lưu ma ma gật đầu bộ dáng, Lý thi trong lòng thầm hận thanh hỏi “Nàng quần áo cũng không cần sao? Nàng chẳng lẽ cũng không quái túi tiền?”

“Trắc phúc tấn, nghe nói phúc tấn quần áo không cần huân hương, túi tiền thế nào hiện tại còn không hiểu được, bất quá kia đồ vật dùng không đến phúc tấn trên người, vẫn là đến khác tưởng chiết mới được.”

Lý thị căn răng nói “Kia đồ vật không dễ bảo tồn, liền thừa như vậy một chút, lại tìm không thấy người kia, chính là muốn dùng cũng không dùng được đảo thật là hảo phúc khí nha.”

“Trắc phúc tấn, vạn không thể nghĩ nhiều rốt cuộc còn thân tuổi trẻ, muôn sinh hài tử còn có đợi, liền tính ông trời hậu đãi nàng, đến lúc đó lại động thủ cũng không muộn.” Lưu ma ma nhìn thoáng qua Lý thị, nhẹ giọng nói “Hơn nữa, nô tỳ xem nàng kia không nhiễm phàm trần thiêng chân bộ dáng, ngay cả thừa sủng đều không thấy được có thể làm được, gia tuy rằng thanh lãnh, nhưng là rốt cuộc chính là nam nhân, tuyệt đối chướng mắt cái loại này ngây ngô non nớt, bằng không như thế nào sẽ như vậy vẫn mới hồi phúc tấn kia?”

“Ngươi nói cũng có đạo lý, gia xác hoan nở nang kiều nhu chút.” Lý thị tán đồng nói, bất quá nghĩ đến Tề Lạc oán giận, nhìn xem Lưu ma ma nói “Gần nhất Võ thị kia thế nào? Gia có phải hay không thật sự đi nàng kia?”

“Gần nhất võ khanh khách nhưng thật ra càng thêm có vẻ kiều nhu vũ mị, phảng phất nghe nói gia thật đúng là gấp qua nàng một mặt, chỉ là không biết từ nào tới tin tức, bất quá nô tỳ xem nàng nhưng thật ra rất đặc ý.”

Lý thị thần lóe lóe, khóc miệng hàm chứa một tia trào phúng mỉm cười nói “Xem ra ta cũng muốn hảo hảo gõ một chút Võ thị mới được, tính nàng không biết trời cao đất dày, ta này cũng coi như là vì phúc tấn xả giận đi, rốt cuộc tân hôn đã bị gia ghét bỏ, này cũng quá nan kham.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 155

Tề Lạc đứng lên, đạm nhiên nói “Đi thôi, ta cũng nên hảo hảo nhận thức một chút này đó từ gia phủ bọn nô tài.” Tề Lạc minh bạch chỉ cần hôm nay một quá, kia chính mình tính tình liền sẽ bị hoàng tử trong phủ từ trên xuống dưới sở hiếu biết, không bao giờ có thể tránh ở góc bên trong xem diễn. Dận này đó thiếp thất Tề Lạc trước nay liền không dám coi khinh quá, bất quá chỉ cần có thể thuận lợi đương gia chủ sự, các nàng hắn là cũng phiền không dậy nổi cái gì sóng to gió lớn đi.

Tàn ma ma đỡ Tề Lạc đi tới chính sảnh, nhìn thoảng qua im ắng đứng hơn bốn mươi cái hoàng tử phủ hạ nhân, Tề Lạc nhẹ nhàng đi qua, ngồi ở chủ vị thượng. Những người này cúi người hành lễ nói “Nô tài cắp phúc tấn thỉnh an, phúc tấn cát tường.”

Tề Lạc thanh thúy nói “Miễn.” Cảm nhận được, bốn phía trộm đánh giá ánh mắt, tuy rằng cảm giác có chút khẩn trương, nhưng là Tề Lạc vẫn là tận lực làm chính mình vững vàng xuống dưới, nhắc nhở chính mình không thể rụt rè, làm này đó hoàng tử phủ hạ nhân coi khinh.

“Nô tài cao toàn, là phủ đại quản gia, thỉnh phúc tấn bình phục.” Một cái 35 sáu tuổi trung niên nam tử quỳ gối Tề Lạc trước mặt. Cao toàn như thế thận trọng, chủ yếu vẫn là bởi vì hắn hiểu được hiện giờ cái này kế phúc tấn nhà mẹ đẻ chạm tay là bỗng, chính mình chủ tử vừa mới thành hôn liền đem trong phủ quyền to giao cho cái này tiểu phúc tấn, hơn nữa quan trọng nhất chính là chủ tử đã từng âm thầm dặn dò quá chính mình

phải hảo hảo phụ trợ phúc tấn quản lý hảo hoàng tử phủ. Này hết thảy đủ loại, làm cao toàn minh bạch chủ tử nhất định sẽ cho kế phúc tấn ứng có thể diện.

Đối với này đó Dận Chân trong phủ quản sự, Tề Lạc vẫn là thực tín nhiệm bọn họ năng lực, dù sao cũng là Dận Chân tự mình dạy dỗ ra tới, có thể ở mặt lạnh hoàng tử trước mặt hầu hạ, kia trung tâm vẫn phải có. Tề Lạc đạm nhiên mở miệng nói “Cao quản gia miễn lễ, ngươi là tú gia dùng quán đến, tự nhiên biết tú gia tính tình, ta cũng liền không nói nhiều cái gì, tú gia tuy rằng đem trong phủ sự giao cho ta, nhưng là ta rốt cuộc vẫn là tuổi trẻ, nếu là có cái gì không chu toàn đến địa phương, cũng thỉnh ngươi nhiều hơn đề điểm mới là.”

Cao toàn liền gật đầu, nói “Phúc tấn là danh môn quý nữ, tự nhiên sắc sắc xuất sắc, nô tài nhất định sẽ toàn lực phụ trợ phúc tấn, thỉnh phúc tấn yên tâm.”

Tiếp theo mỗi người sự lại làm lại hướng Tề Lạc hành lễ tỏ lòng trung thành, Tề Lạc chỉ là trầm tĩnh đạm nhiên ngồi ở kia, trên mặt cảm xúc không có một tia ngoại lậu. Chờ đến nhận thức này đó có thể diện quản sự cùng quản sự bà tử sau, Tề Lạc nhìn nhìn ở bên cạnh vững vàng đứng phòng thu chi, đạm nhiên mở miệng nói “Ngươi chính là phòng thu chi Vương tiên sinh đi?”

Người nọ gật gật đầu hành lễ nói “Cấp phúc tấn thỉnh an.”

Tề Lạc từ Tân ma ma tay sang sô bồn, vỗ nhẹ hai hạ nói “Ngươi trưởng mục thực minh tế rõ ràng, ta còn là tương đối vừa lòng, chỉ là có hai nơi ta không phải thực minh bạch, thỉnh Vương tiên sinh cho ta giảng giải một chút.”

Ngay sau đó Tề Lạc chỉ ra mấy chỗ có vấn đề trướng mục, Vương tiên sinh hắn đều xuống dưới, hắn trước nay liền không có nghĩ đến như thế tuổi trẻ phúc tấn thế nhưng sẽ nhìn ra vấn đề tới, xấu hổ lắm bẩm nói “Cái này cái này”

Tề Lạc xem đều không có lại liếc hắn một cái, mà là bình tĩnh nói “Vương tiên sinh ngươi phải nhớ kỹ, không phải sở hữu làm cho dẹp trướng mục đều là không có vấn đề, có chút đồ vật vô luận là ngươi xoay đều thiếu thứ, nó vẫn là có dấu vết, ngươi hắn là hiểu được tú gia quy củ

Vương tiên sinh quỳ gối Tề Lạc mẫn trước, rơi lệ đầy mặt cầu xin nói “Phúc tấn, thỉnh ngài tha thứ nô tài lần này đi. Nô tài mõ heo che tâm, cầu xin ngươi tha nô tài lúc này đây đi, nô tài cũng không dám nữa.”

Nhin hắn cái dạng này, Tề Lạc cảm thấy trong lòng cũng không chịu nổi, chỉ là nghĩ đến mục đích của chính mình, Tề Lạc lanh khởi tâm địa nói “Quy củ đều là tú gia định ra, ta không có quyền lợi sửa đổi, hơn nữa đương ngươi làm hạ những việc này thời điểm, nên suy xét đến sẽ có loại kết quả này mới là. Tục ngữ nói, nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm, ngươi là quá tự tin? Vẫn là ngươi cảm thấy tú gia cùng ta là ngốc tử? Thiếu tiền bạc khó khăn cùng tú gia nói, tú gia không thấy đến liền sẽ không thường ngươi, chính là hiện giờ ngươi làm hạ loại chuyện này, tú gia phủ như thế nào có thể bao dung?”

Tề Lạc quay đầu đối cao toàn nói “Cao quản gia, trước làm Vương tiên sinh đem tham rót tiền bạc giao ra đây, lại ấn tú gia quy củ làm, bất quá, họa không kịp thê nhi, ân, ngươi minh bạch?”

Cao toàn cung kính cẩn thận nói “Là, thỉnh phúc tấn yên tâm, nô tài hiểu sao làm.” Sau đó phất phất tay, làm gã sai vặt đem không ngừng khóc kêu vương phòng thu chi kéo đi ra ngoài. Cao toàn nhìn trộm nhìn thoáng qua bình tĩnh uống nước trà Tề Lạc, trong lòng không khỏi lạnh lùng, này

thật thật không hổ là hầu tước phủ quý nữ, liền này phân khí thế, cao toàn không khỏi xoa xoa cái trán, xem ra tuyệt đối không thể xem thường.

Chương 183 bỏ qua cơ hội

Tề Lạc buông chén trà nhìn lướt qua tĩnh nêu ve sầu mùa đông mọi người, lầm bầm thật là đáng tiếc, Vương tiên sinh vẫn là một nhân tài, chỉ là nâng lên thanh âm nói tiếp “Tú gia cùng ta càng coi trọng trung thành, đây mới là hết thảy cẩn bản, các ngươi minh bạch sao?”

Người trong nhà tất cả đều cúi người hành lễ nói “Là, nô tài hiểu rõ.”

Tề Lạc trên mặt lúc này mới lộ ra một tia ý cười, sau đó thanh khụ một tiếng nói “Về sau các ngươi có cái nào khó khăn, gặp điểm mâu chốt, cứ việc cùng ta nói là được, vạn không thể tự chủ trương, nếu không Vương tiên sinh đó chính là vết xe đổ.” Minh bạch giết gà dọa khỉ là được, nếu là quá mức cũng không tốt, vì thế mang theo ý cười nói “Tú gia trong phủ quy củ đại, này ta đã sớm nghe nói, mà trước phúc tấn hiền huệ có khả năng, này ta là so không được, ta tuổi trẻ, không hiểu chuyện, đầu óc cũng không phải quá dùng tốt, nhưng là đâu con người của ta có cái ưu điểm, chính là chịu dụng công, cho nên này những quản sự vở đều nhớ rõ kỹ càng tỉ mỉ chút, tĩnh ta xem không hiểu.”

Cao toàn lại lần nữa sát sát mồ hôi trên trán, này còn xem không hiểu? Hắn biết cái này vương phỏng thu chi có bao nhiêu có khả năng, kia bàn tính đánh đến có bao nhiêu thuần thực, chính là như vậy, một cái đối mặt liền đổ, cao toàn nhìn trộm đã quên Tề Lạc liếc mắt một cái, âm thầm nhắc nhở chính mình vạn không thể dễ dàng đắc tội phúc tấn, cái này phúc tấn tuyệt không phải bẽ ngoài thoát nhìn như vậy thiên chân.

Tề Lạc biết nếu cây gậy đã đánh hạ, nên cấp ngọt táo ăn, bất quá nghĩ đến Ung Chính khắc nghiệt thiếu tình cảm, Tề Lạc cảm thấy hiện tại dận

còn không có thành như vậy, nếu từ nhỏ sự thuong ảnh hưởng đến Dận Chân, như vậy tương lai hắn có phải hay không sẽ không trở thành trong lịch sử như vậy đâu? Rốt cuộc một cái hoàng đế khắc nghiệt thiếu tình cảm, cái này đánh giá cũng thật sự là không thể nào rất êm tai.

Tề Lạc nghĩ nghĩ, nói “Tú gia quy củ đại, lại luôn luôn thanh lãnh nghiêm túc, ta xem trong phủ vẫn là quá quạnh quẽ một ít, ân, dù sao cũng là ta đại hồn lại đuổi kịp cửa ải cuối năm, như vậy đi ta liền làm chủ trong phủ hạ thêm thường ba tháng tiền tiêu vặt, cũng cho các ngươi quá cái hảo năm.”

Cao toàn mang theo mọi người hành lễ nói “Nô tài tạ phúc tần thường.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 156

Dận Chân bất đắc dĩ thở dài, điểm điểm Tè Lạc cái trán nói “Ngươi rốt cuộc khi nào mới có thể chân chính làm gia yên tâm?” Lôi kéo Tè Lạc cánh tay, ngồi trở lại đến ghế trên, đối với quỳ trên mặt đất Tần ma ma nói “Ngươi trước đứng lên đi, phúc tấn tuổi trẻ tùy hứng, ngươi muốn ở bên cạnh khuyên nhiều giải mới là, phàm là không thể từ phúc tấn tính tình tới. Nếu là lại có như vậy sự phát sinh, ngươi liền trực tiếp lanh gia pháp đi.”

Tần ma ma liên tục gật đầu, sau đó mới đứng lên. Xoay người đi lấy tới được, đặt ở trên bàn, lui đi ra ngoài. Dận Chân cầm lấy được bình, cấp Tè Lạc ngón tay thượng được, Tè Lạc thấy Dận Chân như vậy, trong lòng cũng không khỏi dâng lên một tia ám áp, có lẽ đứng ở hắn bên người cũng không tồi.

Thượng xong được sau, Dận Chân có chút xấu hổ thanh khụ một tiếng “Ngươi muốn nhiều cẩn thận một ít, không cần lại thương tới rồi, bằng không chờ tiến cung thỉnh an khi, làm Hoàng A Mã thấy, còn tưởng rằng gia khi dễ ngươi đâu, không duyên có mất gia thể diện, ngươi hiểu được sao?”

Tè Lạc ánh mắt lóe lóe, cúi đầu nói “Tú gia, ta nhớ kỹ.”

Chương 184 một chút ghen tuông

Mặt sau mấy ngày, Tè Lạc chậm rãi mượn nhập đến hoàng tử phủ sự tình trung, tè làm trọng coi chi tiết, cho nên cũng chưa từng có nhiều thay

đối trong phủ hạ nhân tập tính, chỉ là ở bên cạnh lǎng lǎng nhìn. Chính là trong phủ hạ nhân lại vô pháp không suy xét phúc tấn tâm tư, mà Tề Lạc vô thanh vô túc, càng là làm những người này kinh hồn táng đảm, sợ không biết khi nào chọc giận phúc tấn, bởi vậy làm việc thời điểm càng thêm cẩn thận.

Nhin quản đồ sứ chu ma ma báo đi lên đồ sứ cùng mâm tổn hại mất đi kiện số, Tề Lạc nhíu nhíu mày, chu ma ma vội vàng nói “Phúc tấn, nô tỳ đã hung hăng trách phạt này đó phạm tội, ngài yên tâm các nàng không dám tái phạm, phúc tấn, này đã so năm rồi muôn tốt hơn rất nhiều.”

Tề Lạc biết loại này đồ sứ mâm tự nhiên tăng giảm thiểu, chỉ sợ mất đi vẫn là chính yếu. Nghĩ nghĩ nói “Chu ma ma, việc này ta hiểu được, bất quá ta còn là muôn nói một chút, chỉ dựa vào trách phạt là không được, như vậy đi, về sau cái nào đánh nát bị mất đồ sứ mâm, cũng không cần trách phạt, liền dựa theo nguyên lai giá cả bồi tiền bạc hảo, nếu là không đủ ngân lượng nói, liền từ các nàng tiền tiêu vặt khấu, thảng đến khấu đủ mới thôi.”

Chu ma ma sững sót một chút, cười nói “Vẫn là phúc tấn tưởng thoả đáng, nô tỳ liền án phúc tấn phân phó làm, này những không hiểu, lúc này nhưng nên cẩn thận.”

Chờ đến chu ma ma lui ra sau, Tề Lạc một bên uống hạnh nhân trà, một bên nghe Tân ma ma ở bên cạnh nói trong phủ này đó quản sự bà tử tính tình cùng một ít bối cảnh, này đó đều là Tề Lạc phân phó Tân ma ma cẩn thận tra xét quá. Buông xuống chén trà, Tề Lạc nói “Này đó ta nhớ rõ phúc tấn thật không phải cái đơn giản, quản gia không lâu sau, thế nhưng có thể xếp vào nhiều như vậy nhân thủ, ha hả, xem ra ta nếu là tái giá tiến vào vẫn chút sẽ càng phiền toái. Những người này chậm rãi hư cấu cũng là được, hiện tại nếu là nhổ tận gốc, khó tránh khỏi sẽ không khởi từ gia lụ, còn tưởng rằng ta dung không dưới người.”

Tần ma ma gật gật đầu, lạc thở dài nói “Dù sao cũng là hoàng tử phủ nha, muốn thật sự thay đổi vẫn là đến từ từ mới được, bất quá, chờ đến đầu xuân thời điểm, ta muốn một lần nữa tu chỉnh hoàng tử phủ, hiện tại nhìn quá thanh lãnh chút.”

“Phúc tấn sự vẫn là muốn cùng tú gia lượng một chút mới là.” Tần ma ma cẩn thận nói.

Tề Lạc gật gật đầu, nàng cảm thấy Dận Chân sẽ đồng ý. Tề Lạc nghĩ thành thân về sau phát sinh sự tình, cảm thấy mặc kệ Dận Chân là xem ở ai mặt mũi, đối nàng nhưng thật ra không tồi chính mình thể diện cùng tôn trọng, thậm chí còn có một tia tình ý ở làm Tề Lạc trong lòng khó tránh khỏi có chút dao động, nhưng là Tề Lạc minh bạch Dận Chân sẽ không động tình, hắn tâm đều bị đế vị cấp chiếm cứ, có lẽ Dận Chân đối chính mình chỉ là mới mẻ cảm đi. Tề Lạc nhìn trên tay vệt đỏ, nghĩ tới ngày đó Dận Chân tự mình cấp chính mình thượng được khi tình cảnh, lắc đầu lệnh chính mình không thể lại tưởng, hắn là tương lai Ung Chính hoàng đế như thế nào cũng sẽ không yêu cầu tình yêu.

Tề Lạc tự mình lầm bẩm “Liền này đi, giống ban đầu tưởng như vậy hắn, giúp đỡ hắn cũng là được.”

Hồng tiến vào đem các màu thiệp cùng danh mục quà tặng đưa cho Tề Lạc nói “Phúc tấn, này đó đều là cao quản gia phái người đưa vào tới.”

Nhin kỹ xem. Tề Lạc phát hiện Dận Chân thật đúng là không có gì tri kỷ Địa nhân. Tặng lễ mà tất cả đều là kinh thành các gia vương phủ cùng hoàng tử phủ. Hơn nữa nhìn liền lưu với mặt ngoài có lệ. Nhìn một trương thiệp mòi. Tề Lạc sững sót một chút. Dùng tay nhẹ gõ một chút thiệp mòi. Nói “Tần ma ma. Chuẩn bị phân hậu lễ đi. Trang Thân Vương thế tử muốn nạp trắc phúc tấn.”

“Trắc phúc tấn? Trang vương thế tử? Nay giới tú nữ không phải đều đã chỉ hôn sao?” Tần ma ma sững sốt một chút nói. “Phúc tấn rốt cuộc là kia gia mà cô nương?”

“Mặc kệ là nhà ai cô nương. Dù sao Trang Thân Vương thế tử muốn thành thân. Rốt cuộc lúc trước thêm trang mà thời điểm Trang Thân Vương phủ chính là tặng hậu lễ. Ta cũng không thể mất lễ nghĩa. Nhiều chuẩn bị chút hiềm lạ mà trân quý địa vật kiện. Nghĩ cái danh mục quà tặng đưa đến Trang Thân Vương phủ đi.” Tề Lạc nhàn nhạt mà nói.

Nhin thoảng qua bình tĩnh như thường mà Tề Lạc. Hồng Anh nhẹ giọng hỏi “Phúc tấn. Không tự mình chúc mừng sao?”

Tề Lạc đạm nhiên mà nói “Nhìn xem đi. Nhìn xem tình huống lại nói. Rốt cuộc ta vừa mới bắt đầu đương gia chủ sự. Sự tình vẫn là quá nhiều. Tổng không thể làm từ gia thất vọng không phải? Mặt khác Địa nhân. Ân. Cuối cùng là người ngoài mà thôi.”

Đối với Dương Khang mà đón đâu. Tề Lạc cũng không có cảm giác được ngoài ý muốn. Rốt cuộc hiện giờ hắn chính là thiết mū vương thế tử. Hơn nữa lại chấp chưởng cầm vệ quân. Hắn là sẽ có rất nhiều Địa nhân thâu tiến lên. Chỉ là. Tề Lạc nhìn thoáng qua thiệp. Chỉ là không nghĩ tới Dương Khang thế nhưng sẽ nạp một cái không hề danh khí mà Lý gia nữ vì trắc phúc tấn? Gia nhân này gia Tề Lạc nghe đều không có nghe nói qua. Mà Khang Hi thế nhưng chấp thuận tú hôn? Tề Lạc cảm thấy xem ra Dương Khang hắn là đối cái này trắc phúc tấn có cảm tình mà đi.

Buổi tối Dận Chân từ đi vào Tề Lạc này, liền dùng ánh mắt không ngừng trộm đánh giá Tề Lạc, phát hiện nàng giống bình thường giống nhau không có bất luận cái gì thất thường, cảm xúc cũng vẫn luôn thực trầm ổn, nhíu mày nói “Gia nghe nói Trang Thân Vương thế tử muốn nạp trắc phúc tấn? Người muốn chuẩn bị phân hậu lễ mới là, Dương Khang trước quy

tông lại sắc phong vì thân vương thế tử, hiện tại lại nạp trắc phúc tấn, này một năm đảo thật là hỉ sự liên tục.”

Tề Lạc nghĩ nghĩ đậm nhiên nói “Ân, tú gia còn nói đến thật đồi, bất quá, Trang Thân Vương thế tử có thể nạp cái này Lý gia nữ vì trắc phúc tấn, trong lòng hắn là ngưỡng mộ đi.” Sau đó đồi Tần ma ma phân phó nói “Tần ma ma, đem sữa bò bụng lên.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 157

Tần ma khoe miệng hàm một tia mỉm cười nói “Phúc tấn. Tứ gia sẽ không vì việc này bức người mà. Việc này đối ngài có chỗ lợi. Nô tỳ là tuyệt đối sẽ không hại ngài.”

Tè Lạc đến hôm nay hai người kia đều không phải như vậy mà bình thường. Nhưng là vẫn là đối Tần ma ma nói “Mặc kệ nói như thế nào. Việc này về sau ta không nghĩ ở đã xảy ra. Tần ma ma. Người phải nhớ kỹ người không thể đánh tốt với ta địa danh nghĩa gạt ta. Người minh bạch sao?”

“Là. Nô tỳ cũng không dám nữa.” Tần ma ma cúi đầu nói.

Tè Lạc nhìn Tần ma ma từng câu từng chữ mà nói “Tần ma ma. Lần này liền tính. Nếu là ở có lần sau mà lời nói. Người liền ra phủ đi. Người rốt cuộc theo ta thật lâu. Cũng dạy ta rất nhiều. Ta không nghĩ bị thương chúng ta chi gian mà tình cảm.”

Tần ma ma quỳ trên mặt đất. Cúi đầu nói “Phúc tấn. Nô tỳ về sau cũng không dám nữa. Nô tỳ thề về sau cũng không dám nữa gạt phúc tấn bất luận cái gì mà sự tình. Thỉnh phúc tấn tha thứ nô tỳ đi.”

“Người đứng lên đi. Ta nói rồi lần này liền tính.” Tè Lạc nhìn Tần ma ma nói. “Ta nhớ rõ vừa rồi ở bên trong kho trông được thấy một đôi ngọc như ý. Liền dùng cái kia trên đinh đi.”

Tần ma ma đứng lên, gật gật đầu, lập tức liền đi an bài. Tề Lạc than nhẹ một tiếng “Ta như thế nào cũng thành người như vậy? Hoàn cảnh thật là có thể thay đổi người”

Tề Lạc cầm lấy Dận Chân thân thủ sao chép Kinh Kim Cương cẩn thận nhìn lên, cảm thấy Dận Chân chữ viết tinh tế, viết cũng rất tinh tế, này đoạn kinh văn lại là xông ra Dận Chân hiếu tâm cùng đậm bạc trí xa. Nhìn đến này Tề Lạc khép lại kinh thư, nhẹ nhàng chụp một chút, lắc đầu thầm than, có hùng tâm tráng chí Dận Chân, lúc này lại có thể làm được như thế ẩn nhẫn, Tề Lạc cũng không khỏi âm thầm bội phục.

Hồng Anh chạy tiến vào, nói “Phúc tấn, Hoàng Thượng ban thưởng có ban thưởng cấp tú gia, ngài mau đi tiếp chỉ đi.”

Tề Lạc đứng lên, trang điểm chỉnh tề, bước nhanh đi đến sảnh ngoài, đi vào dặn bên người. Truyền chỉ chính là một cái xa lạ thái giám, Tề Lạc thành thật quỳ gối dận phía sau, chờ đến truyền xong chỉ sau, Dận Chân đứng dậy tiếp chỉ, cái kia thái giám nhìn lướt qua dặn, Tề Lạc thấy sau cấp cao toàn đệ cái ánh mắt, ý bảo hắn cấp thái giám chút tiền bạc. Cao toàn sáng tỏ gật gật đầu, đưa lên tiền bạc, thái giám cười tุม tím nhận lấy, sau đó nói “Nô tài còn muốn đi tám a ca kia truyền chỉ, Hoàng Thượng trừ bỏ hậu thưởng Thái Tử gia ở ngoài, cũng liền đổi tám a ca nhìn với con mắt khác, hơn nữa tám phúc tấn kia cũng được Hoàng Thượng hậu thưởng đâu.”

Tề Lạc cảm giác Dận Chân tuy rằng sắc mặt không thay đổi, nhưng là lại nắm chặt nắm tay, tiến lên đổi cái kia thái giám nói “Nếu công công có như vậy trọng trách, chúng ta đây cũng liền không chậm trễ công công, cao toàn, hảo hảo đưa công công.”

Cao toàn cúi đầu đưa công công rời đi, Tề Lạc đe sát vào Dận Chân nói “Tú gia, ta cảm thấy Hoàng A Mã ban thưởng cũng rất nhiều, chúng ta

không mệt.”

Dận Chân nhìn chằm chằm Tè Lạc, đôi mắt lóe một chút, nói “Ân, là không mệt.” Sau đó nhìn nhìn hoàng cung phương hướng, nhẹ giọng nói “Thánh tâm khó dò, Hoàng A Mã chung quy là đại thanh Hoàng Thượng.”

Tè Lạc thấy Dận Chân đã hoãn lại đây, liền phân phó hạ nhân đem Khang Hi thưởng những cái đó tơ lụa gấm vóc cùng với đồ sứ trang sức từ tủ tạo sách nhập kho. Dận Chân đi theo Tè Lạc về tới nội trạch, nhìn nàng trong ngoài vội vàng, khoe miệng không khỏi mang theo mỉm cười. Tè Lạc suy nghĩ sau một lúc lâu, vẫn là lựa chút trang sức tơ lụa chờ đồ vật, đối Tân ma ma phân phó nói “Ân phảm cấp đem mấy thứ này phân cho trong phủ trắc phúc tấn cùng khanh khách nhóm, cũng làm các nàng cảm thụ một chút Hoàng A Mã ân điển.”

Tân ma ma gật gật đầu, đi xuống chỗ. Tè Lạc xem an bài xong rồi, mới ngồi xuống lau mồ hôi, bưng lên quả mơ trà uống lên. Dận Chân nhìn có chút không để bụng Tè Lạc, đôi mắt không khỏi ám ám, hít sâu một hơi nói “Ngươi không lưu lại chút sao? Gia xem những cái đó trang sức vẫn là không tồi.”

Tè Lạc đế sát vào Dận Chân khẽ cười nói “Tú gia, những cái đó vào nội kho không đều là ta sao? Ta chính là Hoàng A Mã tự mình chỉ cho ngươi phúc tấn, chẳng lẽ ngươi còn có cái gì ý tưởng khác?” Sau đó có chút đáng thương hè hè nhìn Dận Chân, lẩm bẩm nói “Nếu, tú gia nếu là có súng thiếp diệt thê ý tưởng, ta đây theo ta liền tìm Hoàng A Mã phân xử đi.” Kỳ thật Tè Lạc tưởng nói chính là tự think hạ đường, nhưng là nàng biết lúc này dận mặc kệ như thế nào ẩn nhẫn, đối với Khang Hi bỏ qua cũng sẽ thực đế ý, vẫn là làm hắn vui vẻ tốt hơn.

Dận Chân kéo qua Tè Lạc, nói “Vào kho đều là của ngươi, gia sẽ không làm ngươi chịu khi dễ, ngươi là gia phúc tấn, ngươi phải nhớ kỹ ngươi

vĩnh viễn đều là gia phúc tấn.” Dận Chân minh bạch từ thành hôn sau, liền ở chính mình trước mặt luôn luôn trầm ổn Tề Lạc, hiện giờ này phúc kiều tiếu bộ dáng, cũng là tưởng an ủi chính mình đi. Nếu ở trước kia, Dận Chân khả năng sẽ khổ sở, sẽ cảm giác được bị bỏ qua, nhưng là từ cùng Lăng Trụ nói qua về sau, Dận Chân liền minh bạch, có đôi khi bị bỏ qua ngược lại là chuyện tốt, chỉ là nghĩ tới tiền cung dâng tặng lễ vật, Tề Lạc hẳn là cũng sẽ bởi vì chính mình không được sủng ái, mà bị bỏ qua đi.

“Tiền cung dâng tặng lễ vật ngày đó, nếu có chuyện gì nói, vạn không thể hướng trong lòng đi.” Dận Chân không yên tâm dặn dò nói.

Tề Lạc chớp chớp mắt nói “Ân, từ giờ yên tâm hảo, ta sẽ không cho ngươi gây chuyện.”

Dận Chân bất đắc dĩ thở dài một hơi, cảm thấy Tề Lạc cá tính có đôi khi thật là làm người đắn đo không chuẩn, nàng rốt cuộc là tùy ai? Dận Chân lôi kéo Tề Lạc vòng qua trong phòng bài trí bình phong, vào nội thất. Tề Lạc có chút giãy giụa, nhẹ giọng nói “Tứ gia, ân, còn không có dùng cơm chiều đâu? Không ăn cơm chiều đối thân thể không”

Dận Chân cúi đầu hôn lên Tề Lạc môi, không cho nàng lại phun ra một chữ. Tề Lạc chậm rãi nhắm hai mắt lại, trong miệng không khỏi lộ ra một tia rên rỉ, thấy Tề Lạc một bộ nhậm quân hái bộ dáng, Dận Chân ánh mắt thâm trầm càng là từ bên trong lộ ra nhè nhẹ tình dục, bế lên Tề Lạc đem nàng nhẹ nhàng đặt ở trên giường, sau đó bắt đầu giải liền hai người chỉ gian quần áo. Dận Chân chưa từng có cấp nữ nhân giải quá nút thắt, cho nên thập phần vụng về, Tề Lạc híp mắt nhìn, trên mặt mang theo một tia buồn cười. Thấy loại tình huống này, Dận Chân ánh mắt lóe lóe, sau đó thế nhưng dùng một chút lực xé rách Tề Lạc quần áo, để sát vào Tề Lạc nói “Xem ra ngươi quần áo cũng thực không rắn chắc, may vá xác thật nên thay đổi.” Sau đó, hôn lên Tề Lạc khoe miệng kia tia ý cười

Chương 186 đòn đai vớ vẫn -

Lúc này Tứ a ca tuy rằng ở thành niên hoàng tử trung gian không phải thực thấy được, cũng không phải rất được ái, nhưng là hàn rốt cuộc người ở bên ngoài xem ra là Thái Tử gia đặc lực giúp đỡ, hơn nữa lại là chủ sự a ca, bởi vậy tới cửa chúc tết đi lễ người cũng không tính thiếu. Tè Lạc thực không kiên nhẫn như vậy xã giao, mỗi cái mệnh phụ gia quyền tới cửa, đều sẽ lặng lẽ đánh giá cẩn thận nàng, hơn nữa để cho Tè Lạc dở khóc dở cười chính là những người đó trong mắt thường thường toát ra một tia đồng tình, có nhìn Tè Lạc tuổi tác tiêu, thậm chí làm trò Tè Lạc mặt nhắc tới kia kéo thị cùng Dận Chân chi gian tình ý.

Mỗi khi đối mặt lúc này, Tè Lạc luôn là có chút khổ sở cúi đầu, trong ánh mắt toát ra nhè nhẹ hâm mộ cùng hơi ủy khuất, lúc này này đó mệnh phụ mới giống như bừng tỉnh liều mạng an ủi Tè Lạc, khen nàng tuy rằng tuổi trẻ, nhưng là lại rất hiểu chuyện, tương lai nhất định sẽ rất được Tứ a ca yêu thích. Chỉ là kể từ đó kinh thành trung Tứ a ca ngưỡng mộ kia kéo phúc tấn đòn đai càng ngày càng ra dáng ra hình, lại còn có có không ít tiểu đạo tin tức, nói là Trí Viễn Hầu tước thập phần bất mãn Tứ a ca như thế đối đai chính mình ái nữ, càng khoa trương chính là Trí Viễn Hầu tước thế nhưng cùng Tứ a ca sảo miệng từ từ.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 158

Nhin Lý thị liếc mắt một cái, Tè Lạc hỏi tiếp nói “Gần nhất vội vàng quản lý trong phủ sự vật, võ khanh khách đó có phải hay không thiếu cái gì? Ta nghe tú gia kia lời trong lời ngoài ý tú, giống như lại vì võ khanh khách bất bình đâu? Tú gia còn cẩn thận phân phó ta muốn chiêu cố hảo võ khanh khách.”

Lý thị sững sốt một chút, nói “Này thiếp nhưng thật ra không nghe nói, võ khanh khách dáng người kiều nhu, vừa thấy chính là cái khả nhân đau, gia luôn luôn thích nàng như vậy, võ khanh khách muốn thật là có thân mình, kia lấy gia đau sủng, thiếp xem nhất định sẽ tiến vì trắc phúc tấn, đến lúc đó kia thật là chúng ta trong phủ đại hỉ sự nha.”

“Kia đảo cũng là, rốt cuộc tú gia con nối dõi đơn bạc sao.” Tè Lạc ánh mắt hiện lên một tia ghen ghét, lập tức liền ẩn đi, nhin Lý thị ôn hòa hỏi “Sớm nói muốn trông thấy hoảng khi, chỉ là gần nhất vẫn luôn ở vội vàng xử lý trong phủ sự tình, ta tưởng hoảng khi nhất định là cái thông minh hài tử, tú gia chính là thường xuyên ở trước mặt ta khen hăn đâu.”

Lý thị không khỏi khống chế nắm chặt nắm tay, nàng minh bạch ở khôn khéo có khả năng, nếu là không có nhí tử tại bên người, kia phúc tấn vị trí cũng sẽ không vững chắc. Nhìn lướt qua Tè Lạc thân mình, Lý thị cảm thấy nếu là Tè Lạc có thai ít nhất còn phải chờ thượng một đoạn thời gian, lấy Tè Lạc khôn khéo vô cùng có khả năng sẽ bảo dưỡng hoảng khi, rốt

cuộc có con nối dõi ở có lẽ sẽ đưa tới con vợ cả giáng sinh cũng nói không chừng.

“Hoàng khi thân thể yếu đuối, thiếp xem không có gì đại phúc khí.” Lý thị cúi đầu, cầm khăn xoa xoa đôi mắt nói “Mà này, thiếp hiện tại ngày đêm lo lắng, hoàng tình hình lúc ấy giống hoàng huy a ca như vậy.”

Tề Lạc đôi mắt xoay chuyển, thở dài nói “Xem ra ta cùng hoàng khi là không có duyên phận, trắc phúc tấn hảo hảo chiếu cố hắn là được.” Sau đó nhìn ngoài cửa sổ tự mình lâm bẩm “Nếu là võ khanh khách thật sự tranh đua chút cũng là một cái tin tức tốt.”

Chương 187 gặp mặt Đức phi

Tới rồi hoàng cung, Tề Lạc xuống xe ngựa, cẩn thận nhìn thoảng qua trước mặt hoàng liếc mắt một cái, bình tĩnh như thường Dận Chân. Tề Lạc biết hiện giờ cục diện, này lại là chiến đấu một ngày. Thở dài một hơi, Tề Lạc thật là không biết loại này nhát tử khi nào là cái đầu? Có khi Tề Lạc cũng không cảm ở cân nhắc rốt cuộc này hết thảy là như thế nào phát sinh? Đi theo Dận Chân mặt sau vào hoàng cung, nhìn Dận Chân kia ý đồ, phảng phát muốn đem Tề Lạc cùng Lý thị trực tiếp đưa tới Khang Hi trước mặt.

Tề Lạc nhíu một chút mi, cảm thấy như thế liền trực tiếp đối mặt Khang Hi cũng là không thỏa đáng, rốt cuộc còn có Đức phi ở nha. Bất quá nghĩ tới Dận Chân cùng Đức phi quan hệ, Tề Lạc cũng sẽ không ăn kinh ngạc, rốt cuộc ở trong lịch sử Dận Chân cấp Đức phi thỉnh an đều là chọn nhân gia còn không có khởi thời điểm, như thế mẫu tử quan hệ, ngẫm lại thật đúng là buồn cười.

Bất quá, Tề Lạc vẫn là đi mau hai bước, lôi kéo dận góc áo. Dận Chân ngừng lại, lúc này dù sao cũng là ở hoàng cung, chịu người chú ý, cho nên

Dận Chân cau mày có chút không kiên nhẫn nhìn Tề Lạc, hỏi “Ngươi lại có chuyện gì?”

Tề Lạc ủy khuất cúi đầu, quét bên cạnh liếc mắt một cái, phát hiện Lý thị tuy rằng chú ý bọn họ chi gian hướng đi, nhưng là ly vẫn là xa một ít, bởi vậy dùng cực thấp thanh âm nói “Tú gia, ta còn là đi trước hướng ngạch nương thỉnh an đi, ngạch nương hiện giờ cũng là chủ vị hoàng phi, như thế nào cũng đến có con dâu tại bên người mới là, cũng đỡ phải người ngoài nói ta không có hiếu tâm.”

Dận Chân hít sâu một hơi, đồng dạng nhẹ giọng nói “Có thập tú đệ phúc tấn tại bên người, ngạch nương liền sẽ cao hứng, ngươi muốn đi, bị ủy khuất cũng đừng oán gia.”

“Ủy khuất gì đó, ta tới liền không có để ý quá, tú gia, ta sẽ không cho ngươi thêm phiền toái.” Tề Lạc nhìn Dận Chân nhẹ giọng nói. Dận Chân trong ánh mắt lộ ra một tia vui mừng một tia đau lòng, bất quá thực mau liền ẩn đi, bỗng nhiên xoay người nghiêm vừa nói “Loại sự tình này còn cần tới hỏi gia sao? Ngươi chung quy là bị nuông chiều hỏng rồi.” Sau đó đi nhanh rời đi.

Lý thị thấy loại tình huống này tuy rằng không biết bọn họ nói gì đó, nhưng là Dận Chân cuối cùng câu nói kia lại nghe cái rõ ràng, trong lòng không khỏi mừng thầm. Mặc kệ trong lòng cao hứng thành cái dạng gì, Lý thị vẫn là cung kính tiến đến Tề Lạc trước mặt nhẹ giọng an ủi nói “Phúc tấn, gia chính là cái này tính tình muôn yên tâm mới là.”

“Ta như thế nào liền này không thảo tú gia thích đâu?” Tề Lạc lẩm bẩm tự nói, tiếp theo phảng phất có chút giật mình nhìn trước mặt Lý thị, vội vàng lui về phía sau hai bước, chớp mắt trầm tĩnh nói “Tú gia, làm chúng ta đi trước cấp ngạch nương thỉnh an không cần hiểu sai mới hảo, ta dù sao cũng là tú gia phúc tấn.”

Lý thị thành thật cúi đầu, khóc miệng cong cong. Tè Lạc Lý thị như vậy, có chút tức giận xoay người, đỡ Tần ma ma tay hướng Đức phi tấm cung đi đến. Tè Lạc cảm thấy nếu chính mình hiện tại là ở hiện đại nói chỉ bằng một đoạn này kỹ thuật diễn, nhất định có cơ hội phát biểu đoạt giải cảm nghĩ, loại này đem tất cả mọi người che dấu nhật tử thật đúng là rất thú vị. Bất quá Tè Lạc vẫn là âm thầm nhắc nhở chính mình, ngàn vạn không thể coi khinh cô nhân, những người này đều thực khôn khéo, những người này chỉ là bị chính mình tuổi non nớt mê hoặc mà thôi.

Kỳ thật Tè Lạc minh bạch chính mình cũng không thấy đến một hai phải cải thiện Dận Chân cùng Đức phi chi gian mà quan hệ không có như vậy mà thánh mẫu. Nàng chỉ là dựa theo ban đầu mà thiết tưởng mà như vậy chải vuốt lại một ít quay chung quanh ở Dận Chân bên người mà quan hệ. Làm hắn thiều lưng đeo một ít bêu danh mà thôi. Tè Lạc thầm nghĩ có lẽ đây là ông trời làm chính mình xuyên qua thời không mà mắt đi. Có lẽ lấy chính mình mà ích kỷ chung quy vô pháp cho Dận Chân tình yêu. Nhưng là cùng hắn làm bạn cả đời. Như vậy cũng không tồi thế nhưng thời đại này Tè Lạc vẫn là có chút hướng tới mà.

Đi vào Đức phi mà sở chỗ ở cung điện. Đãi cung nữ đi vào truyền báо nhìn cung nữ vừa rồi ngạc biếu tình. Tè Lạc âm thầm thở dài tới cái này nhiệm vụ thật đúng là có chút gian khổ đâu. Cẩn thận mà đánh giá một chút Đức phi sở chỗ ở cung điện phát hiện nhưng thật ra rất thanh nhã mà. Cung nữ ra tới hướng Tè Lạc hành lễ nói “Tứ phúc tấn nương thỉnh ngài đi vào.”

Gật gật đầu. Mang theo Lý thị đi vào. Trong phòng rất là ấm áp. Đức phi chính lôi kéo xong nhan hải nếu mà tay ôn từ ái mà nói cái gì. Tè Lạc cúi người hành lễ nói “Con dâu cấp ngạch nương thỉnh an. Ngạch nương cát tường.”

Đức phi đam nhiên mà nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái. Nâng giờ tay. Vẫn là thực ôn hòa mà nói “Đứng lên đi.” Sau đó phân phó bên cạnh địa cung nữ cấp Tề Lạc bưng lên cái ghế dựa. Xua tay làm Tề Lạc ngồi xuống.

Tề Lạc ngồi xuống. Nhìn thoảng qua nương tựa Đức phi mà xong nhan hải nếu. Tề Lạc ở tuyển tú mà thời điểm là gấp qua xong nhan hải nếu mà. Lúc ấy xong nhan hải nếu mà dung mạo cũng không phải thực xuất sắc. Nàng nhất hấp dẫn Tề Lạc chú ý mà là trên người nàng cái loại này trầm ổn địa khí chất. Hiện giờ Tề Lạc cảm thấy xong nhan hải nếu thành thân về sau loại khí chất này càng trầm ổn. Xem ra Đức phi cũng giống nhau coi trọng nàng loại khí chất này đi. Rốt cuộc mười bốn a ca hiện giờ chính là có chút ngả ngón di động đâu.

Đức phi oai ngồi ở trên giường đất. Tuy rằng cùng xong nhan hải nếu nói lời này. Nhưng là ánh mắt lại không khỏi quét về phía Tề Lạc. Vừa mới cung nữ tiến vào truyền báo từ phúc tấn tới mà thời điểm. Thật đúng là làm Đức phi giật mình không thôi. Chờ đến đông đủ lạc tiến vào sau. Nhìn nàng cung kính về phía chính mình hành lễ. Đức phi trong lòng vẫn là thực thoả đáng mà. Mặc kệ nói như thế nào. Dận Chân cuối cùng là chính mình sinh địa. Chỉ là nhìn thoảng qua xa hơn một chút chõ sụp mi thuận mắt ngồi mà Tề Lạc. Lại nhìn thoảng qua ở bên cạnh mà xong nhan hải nếu. Đức phi thầm than dưỡng ở chính mình bên người mà mới là chân chính hiếu thuận mà.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 159

Chờ đến Khang Hi ngồi ở trên long ỷ, điện người quỳ rạp xuống đất sơn hô vạn tuế. Khang Hi uy nghiêm nói “Các khanh bình thân.”

Tề Lạc vị trí trí vẫn là tương đối dựa trước, cách Khang Hi tương đối gần. Tề Lạc chung quanh này đó hoàng tử phúc tấn đều đối Tề Lạc có chút thương hại, rốt cuộc không được trọng phu ngưỡng mộ phúc tấn, sinh hoạt sẽ thực gian nan, hơn nữa quan trọng nhất chính là Tề Lạc lúc này mới là tân hôn, liền truyền ra này đó lời đồn đãi, càng làm cho những người này đồng tình đáng thương nàng. Cho nên đang ngồi hoàng tử phúc tấn đối Tề Lạc nhưng thật ra còn tính hữu hảo cũng không có nói chút nói cái gì tới kích thích Tề Lạc.

Khang Hi thoảng nói nói mấy câu, liền xua tay bọn thái giám cung nữ mang lên các màu thức ăn, cái này tân niên yến hội liền bắt đầu. Khang Hi bưng chén rượu nghe mấy đứa con trai đối chính mình nói thảo hỉ nói, không khỏi trên mặt lộ ra nhè nhẹ ý cười. Nhìn lướt qua trầm tĩnh lãnh đạm ngồi ở kia Dận Chân, lại híp mắt nhìn nhìn ngồi ở xa hơn một chút chỗ để mē thuận mục đích Tề Lạc, trên mặt ý cười càng đậm chút hi thầm than một tiếng, bọn họ này hai cái nha, đảo thật là tuyệt phổi nhiên bọn họ tưởng chơi, vậy giúp giúp bọn hắn đi.

Khang Hi âm thầm cười nói “Tứ a ca, trầm như thế nào nghe nói ngươi đối trầm chỉ hôn không phải thực vừa lòng? Kia kéo thị tuy rằng hiền huệ

nhưng là Trí Viễn Hầu ái nữ trẫm cũng thực coi trọng, người muốn đổi xứ
tử tế mới là.”

Dận Chân sững sốt một chút. Nhìn Khang Hi nói “Hoàng A Mã. Nhi
thần chỉ là dốc lòng lễ Phật. Chuyên tâm với ban sai. Cho nên đổi phúc tấn
có chút sơ sẩy, nhưng nhi thần không thể xưng là đổi Hoàng A Mã mà chỉ
hôn không hài lòng. Thỉnh Hoàng A Mã minh giám.”

Nghe thấy Dận Chân nghiêm trang mà nói dốc lòng lễ Phật, Khang Hi
không khỏi cười thầm. Hắn đứa con trai này nha thật là làm người không
biết nói như thế nào mới hảo. Bất quá như vậy cũng hảo thân là người cầm
quyền không thể đem chân chính mà yêu thích biểu hiện ra ngoài. Khang
Hi nghĩ đến chính mình đổi nàng mà cảm tình. Không khỏi ánh mắt tối
sầm một chút. Cảm thấy Dận Chân phương diện này đảo thật là rất giống
chính mình mà. Hơn nữa làm như vậy cũng tinh mà Dận Chân bởi vì hôn
sự quá mức với xuất đầu. Này đổi hắn cùng Lăng Trụ đều không có chỗ
tốt. Chỉ là đáng thương cái kia nha đầu. Bất quá nhìn Tề Lạc trước mặt
ngoại nhân kia đáng thương hè hè mà ủy khuất bộ dáng. Khang Hi cảm
thấy nhưng thật ra rất thú vị mà.

Từ nay về sau Khang Hi rốt cuộc không thấy Dận Chân liếc mắt một
cái. Mà là rất có hứng thú mà cùng Thái Tử nói cái gì. Thỉnh thoảng truyền
đến từng trận mà tiếng cười. Yến hội trung gian mà thời điểm. Thậm chí
về mặt ôn hoà mà khen khởi tám a ca ôn hòa hiểu lễ.

Khang Hi mà đủ loại biểu hiện. Ở người có tâm mà trong mắt cũng
càng chứng thực trong kinh đòn đai. Cùng với Tứ a ca mà không được
thánh sủng. Người có tâm còn cố ý nhìn nhìn Lăng Trụ biểu tình. Phát hiện
hắn nhìn Dận Chân quả nhiên như trong truyền thuyết mà như vậy lãnh
đạm đến cực điểm. Một cái tôn thất đệ tử nhẹ giọng nói “Này Tứ a ca đảo
thật là đổi kia kéo phúc tấn tình thâm ý trọng. Nhìn xem tứ phúc tấn mà

dung mạo. Ngẫm lại Trí Viễn Hầu mà thánh sủng. Tú a ca như thế nào có thể làm được vắng vẻ kiều thê đáo.”

“Ngươi còn không hiểu được đi. Trí Viễn Hầu đã từng vì việc này chuyên môn cùng Hoàng Thượng nháo quá đáo.” Bên cạnh Địa nhân nhỏ giọng nói “Hoàng Thượng đối Trí Viễn Hầu kia đảo thật là sủng tín có thêm. Bằng không cũng sẽ không giáp mặt khuyên nhủ Tú a ca. Bất quá. Loại sự tình này nơi nào là khuyên nhủ là đến nơi. Lấy ta xem đáng thương nhất mà vẫn là tú phúc tấn. Niên hoa sống uổng nha.”

Bên cạnh Bảo Thái nắm chặt chén rượu thanh khu một tiếng nói “Các ngươi hai cái đủ rồi đi, hoàng tử gia sự nào có các ngươi xen mòm phân. Còn không mau câm miệng, bọn họ cái nào là các ngươi có thể đắc tội khời.”

Kia hai người lập tức xấu hổ hướng Bảo Thái cười cười, giơ lên chén rượu nói lên khác đề tài. Bảo Thái lặng lẽ quét có chút ủy khuất Tè Lạc, sau đó cúi đầu nhìn nhìn nắm chặt chén rượu, để sát vào bên miệng uống một hơi cạn sạch. Buông chén rượu tay phải duỗi hướng bầu rượu, có người giành trước cầm lấy bầu rượu cấp Bảo Thái đảo mãn rượu.

Bảo Thái hướng bên cạnh vừa thấy, thế nhưng là ăn mặc một thân vương thế tử lễ phục Dương Khang. Bảo Thái sững sốt một chút, khẽ cười nói “Thật không nghĩ tới, ngươi vẫn là rất thích hợp này thân trang phục, ta xem so ngươi xuyên quân phục muôn uy vũ tôn quý nhiều. Chúng ta thế nhưng thành đường huynh đệ, thật là thế sự khó liệu, uống một chén đi.”

Dương Khang giơ lên chén rượu nhẹ nhàng cùng Bảo Thái chạm vào một chút, sau đó uống một hơi cạn sạch. Bởi vì này hai cái đều là thân vương thế tử, thân phận vị đều đủ cao, tuy rằng người bên cạnh đều muốn biết bọn họ nói chuyện, nhưng không ai dám dựa vào thân cận quá, rót

cuộc Dương Khang ngoan tuyệt cùng Bảo Thái bá đạo ở kinh thành vẫn là rất có danh.

“Còn không có chúc mừng ngươi đâu, nạp trắc phúc tấn, tân hôn yến nhĩ, ngươi lại bị Hoàng Thượng coi trọng song hỷ lâm môn, chờ đến lần sau tuyển tú, Hoàng Thượng nhất định sẽ cho ngươi chỉ cái xuất sắc đích phúc tấn.” Bảo Thái nhìn thoáng qua Dương Khang, khóe miệng mang chút trào phúng nói.

Dương Khang vuốt chén rượu, nhẹ giọng nói “Nữ nhân ở trong mắt ta đều là giống nhau, cưới ai đều không có phân biệt. Ta hiện tại chỉ nghĩ thống lĩnh hảo cảm vệ quân, một ngày kia có thể thượng sa trường cũng liền không uổng công cuộc đời này, cũng coi như nàng không bạch cứu ta một hồi.”

Bảo Thái lại lần nữa quét mắt Tề Lạc, phát hiện tám phúc tấn cùng nàng nói cái gì, Tề Lạc tuy rằng trên mặt mang theo ý cười, nhưng là trong ánh mắt lộ ra nhè nhẹ uể oải, cái này làm cho Bảo Thái trong lòng căng thẳng, lâm bẩm nói “Đều là giống nhau sao? Nàng là bất đồng, nếu ta không phải cờ kém một bước, như thế nào sẽ làm chịu như vậy ủy khuất.”

Dương Khang cấp Bảo Thái lại lần nữa rót đầy rượu, ly nhẹ nhàng chạm vào một chút, thấp giọng nói “Ngươi trước nay liền không có ở nàng lựa chọn trong vòng, ngươi không hiểu biết kia người một nhà, nàng a mã tuyệt đối sẽ không làm nàng trở thành trắc phúc tấn.”

Bảo Thái giật mình Dương Khang, tự mình lâm bẩm “Nguyên lai là như thế này? Vì cái gì a mã bất đồng ta nói đi?”

Dương Khang chụp sờ Bảo Thái bả vai, hạ giọng nói “Ta không biết nàng rốt cuộc quá thế nào, nhưng là lấy nàng tính tình sẽ đem chính mình

an bài thực hảo. Nàng sẽ hạnh phúc, không có người có thể bỏ qua nàng tồn tại, liền tính là Hoàng Thượng cũng không thể.”

“Lúc ấy ta thật đúng là tự tin tràn đầy, nếu ngươi nói như vậy, ta liền ở bên cạnh nhìn nàng hạnh phúc hảo.” Bảo Thái đem ly trung rượu uống cạn, trào phúng cười nói “Ta cũng không tồi, Hoàng Thượng cũng không bạc đãi ta, kinh thành đệ nhất mỹ nữ là ta trắc phúc tấn, ai có thể có ta này phúc khí, hơn nữa ta trong phủ cái dạng gì nữ nhân không có? Đuối minh ta đưa ngươi mấy cái Giang Nam nha đầu, kia thật đúng là nhu tình như nước.”

Dương Khang hơi hơi gật gật đầu, Bảo Thái xem sau cười lớn nói “Nguyên lai ngươi cũng có này một mặt nha, trước kia trong kinh đều ở nghị luận ngươi không gần nữ sắc, là bởi vì cái kia lại bệnh kín, nạp trắc phúc tấn loại này đòn đai mới thiêu chút.” Nhìn thoáng qua ở Trang Thân Vương phúc tấn bên người Dương Khang trắc phúc tấn Lý thị, Bảo Thái không khỏi nhíu nhíu mày hỏi “Ngươi rốt cuộc coi trọng nàng nào điểm? Nghe nói ngươi còn kiên quyết thỉnh cầu Hoàng Thượng tú hôn, ngươi thật đúng là mọi chuyện ngoài dự đoán mọi người.”

“Lý thị nhưng thật ra thật sự cái gì đều xông ra, nhưng là nàng tốt nhất một chút chính là đủ nhu thuận, chưa bao giờ sẽ làm ta phiền lòng.”
Dương Khang vẻ mặt bình tĩnh nói “Hơn nữa, ta nếu đã là thân vương thế tử, liền không thể không có nữ nhân tại bên người, như thế nào cũng đến cấp nữ nhân kia thêm điểm phiền toái mới hảo, Trang Thân Vương phủ sự cũng không thấy đến chính là nàng toàn năng làm chủ.”

Bảo Thái sững sốt một chút, mỉm cười gật gật đầu. Trang Thân Vương phúc tấn đối Dương Khang rất là chu đáo nhiệt tình, nhưng là kia cây châm trước sau tồn tại, Dương Khang làm như thế, Bảo Thái cũng có thể lý giải. Bất quá nhìn Lý thị giống như không giống như là cái lợi hại, Bảo Thái cau

mày hỏi “Ngươi trắc phúc tấn được chưa? Vương phủ phúc tấn nhưng đều là kinh nghiệm phong phú, ngươi liền không giúp nàng?”

“Không thể trông mặt mà bắt hình dong, câu này nói vẫn là có đạo lý.” Dương Khang buông xuống chén rượu, nói tiếp “Nếu, Lý thị liền này đó đều làm không được, ta đây còn muốn nàng gì sử dụng đâu? Hơn nữa ta đổi phúc tấn chính là kính yêu có thêm, cố ý nạp một cái trắc phúc tấn hẫu hạ nàng, giúp đỡ nàng.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 160

Thấy tích nguyệt, Tè Lạc mới ở trong măt lô ra chân thành ý cười, sau đó gật gật đầu, nói “Ngươi không cần vì ta lo lắng, ta khi nào để ý quá này đó?”

Tích nguyệt gật gật đầu, nhẹ giọng nói “Xem ngươi như vậy ta liền an tâm rồi, mười hai gia không được Hoàng A Mã coi trọng, ta cũng giúp không được ngươi cái gì. Tuy rằng tú gia không có Hoàng A Mã thánh sủng, nhưng là lại là chủ sự a ca, ngươi vạn sự phải cẩn thận chút mới là.”

Tè Lạc lôi kéo tích nguyệt tay, vỗ nhẹ hai hạ, dùng cực thấp thanh âm nói “Tích nguyệt, không cần lại đến tìm ta. Cùng thập nhị a ca tốt sinh hoạt đi, ta không thể quấy rầy đến các ngươi bình tĩnh. Hơn nữa lạc vẫn là nuốt xuống câu kia “Tú gia thật sự mang ta thực hảo.”

Tích nguyệt lý giải gật gật đầu, sau đó khai. Tè Lạc cười thầm chính mình ngay cả đối tích nguyệt đều không có nói ra lời nói thật, lại lần nữa cầm lấy chén rượu uống một hơi cạn sạch.

Nhin Tè Lạc uống rượu tiêu sâu, người bên cạnh càng là đối nàng đồng tình vạn phần. Lăng Trụ nhin Tè Lạc bộ dáng, cùng vây quanh ở chính mình người bên cạnh, thở dài nói “Tú a ca cũng thật sự là quá mức trưởng tình, nàng nào điểm so ra kém kia kéo phúc tấn? Ai, nàng lại khi nào chịu quá như vậy ủy khuất?” Sau đó có chút oán giận tự mình lầm bẩm “Tú a ca, đảo thật là cho ta lưu mặt mũi.”

Vậy người nghe xong như suy tư gì, sau đó an ủi Lăng Trụ. Lăng Trụ tuy rằng vẻ mặt oán giận, nhưng là trong lòng cũng đã nhạc nở hoa, rốt cuộc che dấu những người này cũng là rất thú vị. Tuy rằng không phải rất rõ ràng Tề Lạc cùng Dận Chân rốt cuộc thế nào, nhưng là phi thường hiểu biết Tề Lạc Lăng Trụ minh bạch, nàng hắn là quá rất khá. Lăng Trụ lạnh lùng nhìn lướt qua Dận Chân, trong lòng buồn cười tưởng, hắn liền không tin Dận Chân đối mặt Tề Lạc có thể nhẫn được, bất quá chính mình nữ nhi vẫn là quá tiểu, Tứ a ca thật đúng là đến kiềm chế điểm mới được.

Khang Hi ngồi ở trên long ỷ, đánh giá cẩn thận trong điện mọi người, những người này đủ loại tâm tư làm sao có thể giàu đến quá chính mình đâu? Nhìn lướt qua vẻ mặt tức giận Lăng Trụ, Khang Hi cong cong khóe miệng. Sau đó đôi Lăng Trụ vẫy tay nói “Trí Viễn Hầu, đến trẫm trước mặt tôi, trẫm có chuyện cùng ngươi nói.”

Manden điện người lập tức liền yên tĩnh xuống dưới, Lăng Trụ vội sửa sang lại quan tốt phục, đi vào Khang Hi trước mặt quỳ xuống đất hành lễ. Khang Hi mặt mang tươi cười nói “Trí Viễn Hầu, trẫm đối với ngươi thực vừa lòng, ngươi trung tâm trẫm hiểu biết quá sâu, cùng trẫm mẫn uống này ly, ngươi thông lĩnh Hộ Quân Doanh, trẫm tin được.”

Lăng Trụ tiếp nhận nội đura qua rượu uống một hơi cạn sạch, nói “Thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, nô tài nhất định vì Hoàng Thượng tận trung.”

Khang Hi vừa lòng gật đầu, phất tay làm Lăng Trụ lui trở về. Sau đó Khang Hi lại tìm mấy cái đắc lực sủng thần tiến lên, giống Lăng Trụ giống nhau sôi nổi ban rượu. Thái Tử đế sát vào Dận Chân nhẹ giọng nói “Tứ đệ, ngươi đối với ngươi phúc tấn vẫn là muốn tốt một chút, kia dù sao cũng là Hoàng A Mã sủng thần ái nữ, Hoàng A Mã đầu một cái điểm Trí Viễn Hầu, chưa chắc không phải cho hắn vinh sủng, an ủi hắn.”

“Thái Tử gia, thần đệ không như vậy nghĩ nhiều pháp, chỉ là muốn làm hảo Hoàng A Mã giao cho sai sự, nàng nếu đã là thần đệ phúc tấn, Trí Viễn Hầu còn quản không đến thần đệ trong phủ sự tình.” Dận Chân nghiêm túc nói.

Dận nãi bất đắc dĩ thở dài, âm thầm oán trách Dận Chân không hiểu phong tình. Tuy rằng vô pháp mượn dùng Dận Chân lung lạc trụ Lăng Trụ có chút tiếc nuối, nhưng là Dận Chân cùng Lăng Trụ quan hệ lãnh đạm, này cũng có thể sử chính mình càng yên tâm chút, rốt cuộc dưỡng hổ vì hoạn đạo lý này dận vẫn là rõ ràng. Quan trọng nhất chính là, dận nãi cũng xem minh bạch này đó hoàng tử không có một cái có thể mượn sức trụ Lăng Trụ, hắn đảo thật là đối Hoàng A Mã trung thành và tận tâm.

Chờ đến yến hội kết thúc về sau, Khang Hi về tối tẩm cung, cũng không lại chiêu bất luận cái gì cung phi thị tẩm, mà là cúi đầu nhìn thủ đoạn chồ Phật châu tự mình lâm bẩm “Lão tú so trẫm Hữu Phúc khí, lão tú phúc tấn mọi thứ đều hảo, có nàng ở lão tú bên người, trẫm xem Dận Chân không như vậy thanh lãnh, chỉ là ngươi đã nói hoàng gia tức phụ không dễ làm, tương lai kia nha đầu vẫn là đến chịu ủy khuất, chỉ hy vọng nàng tưởng khai mới hảo, rốt cuộc lão tú không thể chuyên sủng nàng, trẫm lại coi trọng nàng, cũng sẽ không cho phép Dận Chân làm như vậy.”

Khang Hi thở dài một hơi, đối Lý Đức Toàn hỏi “Bên kia truyền đến tin tức?”

Lý Đức Toàn cúi đầu nhẹ giọng nói “Hồi Hoàng Thượng nói, Tú a ca đối tú phúc tấn rất là ngưỡng mộ, hơn nữa tú phúc tấn khôn khéo giỏi giang, đem Tú a ca trong phủ sự xử lý thực hảo, chỉ là kể từ đó, có chút tin tức đều truyền lại không ra.”

Khang Hi nghĩ phân phó nói “Việc này trẫm đã biết, nói cho nàng không có đại sự không cần hành động thiếu suy nghĩ, nhiều cấp kia nha

đầu bồ một bồ, trẫm hy vọng nàng sớm ngày vì lão tú sinh hạ con vợ cả, như vậy trẫm cũng hảo yên tâm.”

“Hoàng Thượng yên tâm, tú phúc tấn thân mình thực hảo, sẽ có tin tức tốt.” Lý Đức Toàn nhẹ giọng nói.

Chương 190 yến hội lúc sau

Yến hội sau khi kết thúc, Tề Lạc cảm thấy đầu có chút vựng, chẳng lẽ là uống rượu nhiều? Nhắm mắt lại trầm tư một chút, mới chậm rãi đứng lên, ở mọi người phúc tạp trong ánh mắt, mang theo Lý thị chậm rãi đi đến Dận Chân bên người.

Tề Lạc mang theo một tia ủy khuất cùng chờ mong nhìn Dận Chân, ở trong bóng đêm Tề Lạc trên mặt mang theo ti đỏ ửng, hai mắt hàm chứa mênh mông hơi nước, bởi vì uống rượu, trên người tự nhiên mang theo nhàn nhạt rượu hương, dung hợp trên người nàng khi đó ăn khi hiện hoa mai mùi hương, có thể làm bất luận cái gì nam nhân tâm động. Dận Chân hít sâu một hơi, hết sức nắm lấy nắm tay, trong lòng không ngừng ở nhắc nhở hiện tại là ở điện Thái Hòa ngoại.

Dận Chân xoay người, đưa lưng về phía Tề Lạc nói “Hồi phủ đi.” Sau đó mặc kệ Tề Lạc có thể hay không đuổi kịp, đi nhanh rời đi. Tề Lạc ủy khuất cắn môi, đỡ Tần ma ma tay, có chút ảm đạm vội vàng đi theo Dận Chân phía sau. Lăng Trụ thấy loại tình huống này, hung hăng băm một chút chân, đỡ có chút hai mắt đẫm lệ mênh mông Đổng thị hướng tương phản phương hướng đi đến.

Bảo Thái hơi chút có chút kích động muốn tiến lên lại bị Dương Khang gắt gao giữ chặt, hạ giọng nói “Ngàn vạn chớ quên thân phận, nàng sẽ không có việc gì, hơn nữa người còn không hiểu biết nàng tính tình sao? Loại này cục diện chưa chắc không tốt.”

Bình tĩnh lại Bảo Thái, nhìn xem bốn phía mọi người biểu tình, đam
nhiên cười “Ngươi nói rất đúng, thật là rất đúng.” Sau đó cho Dương
Khang bả vai một quyền, nhường mà nói “Có rảnh đến dụ thân vương phủ
tới, ta sẽ hảo hảo chiêu đãi ngươi. Những cái đó Giang Nam nha đầu bảo
đảm làm ngươi vừa lòng.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 161

Dận Chân ôm càng khẩn chút, không cho phép Tè Lạc có chút lùi bước, khàn khàn nói “Tè Lạc, ôm gia, ngươi chỉ có thể ôm gia, ngươi là gia phúc tấn, ôm chặt.”

Nghe thấy Dận Chân lời này, Tè Lạc hơi mở khai rưng rưng đôi mắt, vươn tay có chút sơ hãi có chút ủy khuất ôm lấy Dận Chân bả vai, đem chính mình kéo cùng Dận Chân càng khẩn chút. Dận Chân thỏa mãn khép hờ con mắt, bỗng nhiên mở sau, giống như muốn đem Tè Lạc toàn bộ cắn nuốt một chút, Tè Lạc chỉ có thể theo Dận Chân không ngừng chìm nổi.

Chờ đến Dận Chân rốt cuộc cảm thấy mỹ mãn lúc sau, Tè Lạc đã liền mở to mắt lực lượng đều không có. Dận Chân giơ tay lau Tè Lạc khói mắt nước mắt. Bước ra bồn tắm, đại khái mặc tốt quần áo của mình. Nhìn thoáng qua bên cạnh chỉnh chỉnh tề tề phóng áo tắm, dùng áo tắm bao bọc lấy Tè Lạc, đem nàng bế lên tới, hướng nội thất đi đến.

Vòng qua trúc hồng mai tinh xảo bình phong, Dận Chân đem Tè Lạc phóng tới trên giường, lại lần nữa tới gần nàng. Tè Lạc cảm thấy dận có chút dồn dập hô hấp, cảm thấy lại nếu tới một lần nói, nàng tuyệt đối thừa nhận không được, bởi vậy dùng hết lực lượng hơi hơi mở to mắt, khàn khàn trầm thấp nói “Tứ gia.... Gia thật sự không được, ngươi thật sự tha ta đi.”

Dận Chân đem xui lơ Tề Lạc ôm vào trong ngực, cười nhẹ hai tiếng, sau đó thỏa mãn nói “Ngủ đi, gia biết ngươi mệt mỏi.”

Nghe thấy Dận Chân nói như vậy, Tề Lạc lộ ra một tia yên tâm ý cười, thực mau ngủ say.

Dận Chân nhìn Tề Lạc, tự mình lầm bẩm “Gia biết ngươi hôm nay chịu ủy khuất, Đức phi nương nương há là như vậy hảo hẫu hạ? Ở nàng trong lòng chỉ có một nhi tử. Mặc kệ ngươi có ở đây không chăng, tương lai gia nhất định sẽ không lại làm bất luận kẻ nào thương hại đồng tình ngươi, Tề Lạc, ngươi nên đứng ở gia bên người, hưởng thụ vạn người triều bái.”

Chương 191 có chút việc vặt

Chỉn một cái tháng giêng, Dận Chân mỗi ngày buổi tối đều là ở Tề Lạc trong phòng nghỉ ngơi có đôi khi sẽ đi dã khuya, nhưng là lại trước nay đều không có đi này nàng thiếp thất khanh khách kia.

Trong phủ đồn đãi, Dận Chân làm như vậy cũng gắt gao là vì cấp phúc tấn thể diện thôi, chỉ là vì làm phúc tấn càng tốt quản lý hảo hoàng tử phủ. Bởi vậy tuy rằng Tề Lạc tới rồi gần như ‘ chuyên sủng ’ nhưng là ở người có tâm đến trong mắt kỳ thật Tề Lạc đã ‘ thất sủng ’ đã lâu.

Trong phủ người cũng có lặng lẽ nghị luận việc này, nhưng là lại bị Tề Lạc bắt lấy nhược điểm hung hăng được rồi một đốn gia pháp lập uy, lúc này mới làm trong phủ hạ nhân minh bạch tuy rằng phúc tấn không được sủng, nhưng là lại chân chân chính chính là Tứ hoàng tử phủ phúc tấn, làm trò hoàng tử phủ gia. Bởi vậy trong phủ hạ nhân cũng không dám nữa coi khinh cái này thất sủng phúc tấn, đối Tề Lạc mệnh lệnh luôn là chấp hành thực hảo, rốt cuộc bọn họ cũng sợ hãi Tề Lạc đem không được Dận Chân niềm vui oán khí ra ở bọn họ trên đầu.

Tè Lạc mặc một cái màu xanh ngọc lũ kim viên lanh sườn xám, trên đầu chải một cái có chút rì rạc búi tóc, mặt trên cắm một con tơ vàng bát bảo tích cóp châu thoa, ở búi tóc bên cạnh đều điểm xuyệt mấy viên có mượt mà trân châu kẹp tóc, đứng ở bên cửa sổ, nhìn bên ngoài cảnh tuyết. Đêm qua một hồi đại tuyết, đem bên ngoài hoàn toàn nhuộm đẫm thành màu trắng. Tiểu nha đầu nhóm ở bên ngoài rửa sạch bị đại tuyết che lại mặt đường, tuy rằng bên ngoài không khí có chút thấp, quét tuyết cũng tương đối vất vả, nhưng là Tè Lạc lại rõ ràng cảm thấy này đó tiểu nha đầu vẫn là rất vui vẻ, thỉnh thoảng lặng lẽ nói chuyện, hơn nữa có hai cái nghịch ngợm còn tích cóp cái tuyết cầu ném hướng về phía người khác, chậm rãi quét tuyết liền biến thành một hồi quy mô nhỏ ném tuyết.

Thấy tình huống như vậy, Tè Lạc cười khẽ ra tiếng, nàng biết trước kia Tú hoàng tử phủ là tuyệt đối sẽ không xuất hiện loại tình huống này, này đó chính mình trong viện bọn nha đầu trải qua một đoạn thời gian nghiền ngẫm quan sát bạch chỉ cần làm tốt thuộc bốn phận sự tình, không nói bậy nhàn thoại, vậy sẽ không chọc bức chính mình. Hiện giờ nhìn các nàng như vậy náo nhiệt trường hợp, Tè Lạc cảm thấy trong viện giống như tản ra sinh khí, tuy rằng trời giá rét, nhưng là lại không còn nữa trước kia lạnh băng nghiêm túc.

Tần ma ma đi vào tè bên người, nhìn lướt qua bên ngoài tình huống vừa nói nói “Phúc tấn, ngài thật sự là đối với các nàng quá mức với hòa ái, quét cái tuyết đều có thể nháo đem lên thật sự là”

“Tần ma ma không thể nói như vậy, ta xem nhóm như vậy náo nhiệt cảm thấy tâm tình thực hảo, đây mới là cái này tuổi nên làm sự đi.” Tè Lạc đánh gãy Tần ma ma nói, thở dài lẩm bẩm “Này dù sao cũng là nhà của ta, vẫn là muốn ấn ý nghĩ của ta tới mới được, tứ gia có lẽ không mừng, nhưng là ta không thể mất đi ta bản thân cá tính nhiên ta cùng những người

đó có cái gì khác nhau? Quá mức với lạnh băng nặng nề hoàn cảnh không phải thực thích hợp ta.”

Tần ma ma có khó xử nói “Phúc tấn, chỉ là tú gia kia? Rốt cuộc đây là hoàng tử phủ.”

Tè Lạc đạm nhiên nói “Tú gia quy củ thể thông ta minh bạch, Tần ma ma cứ việc yên tâm hảo, ta sẽ không quá mức khác người.” Tần ma ma từ bên cạnh cầm lấy một kiện đồ thăm the mỏng mặt trăng hò ly áo choàng cấp Tè Lạc phủ thêm, nói “Phúc tấn, tuy rằng ở trong phòng, nhưng là luôn là đứng ở phía trước cửa sổ vẫn là muốn cẩn thận chút, tĩnh tinh lạnh tú gia đau lòng.”

Tè Lạc nheo mắt, đau lòng? Khả năng đi, Tè Lạc không xác định lên, rốt cuộc trong khoảng thời gian này Dận Chân đổi chính mình thực không tồi. Chỉ là Tè Lạc âm thầm lắc đầu, nàng không thể đem cảm tình đặt ở dận trên người nhóm vẫn là cứ như vậy đi xuống đi. Tần ma ma lại cấp Tè Lạc truyền lên lò sưởi tay, tiếp nhận sau lạc dùng đôi mắt ý bảo một chút đặt ở trên bàn đơn tử, nói “Tháng này tiền tiêu vặt nên thả đều đã sửa sang lại hảo, ngươi dựa theo ta liệt đơn tử phát đi xuống đi.”

Tiếp nhận tú Tần ma ma nhìn thoáng qua nhíu nhíu mày. Nhẹ giọng hỏi “Phúc tấn. Dùng đến cấp võ khanh khách như thế mà thể diện sao? Nàng mà tiền tiêu vặt chính là so này nàng khanh khách muốn nhiều thượng một ít.”

“Nàng không phải đến tú gia coi trọng? Là không thể bạc đãi mà. Hơn nữa ta còn trông cậy vào nàng đâu.” Tè Lạc khoe miệng lộ ra một tia ý cười. Có chút chờ mong mà nói tiếp “Tần ma ma. Người hắn là hiểu được của ta tâm tư mà. Người ở thu thập một ít trang sức dược liệu cái gì mà cấp võ khanh khách đưa đi. Liên nói là ta thêm thường nàng mà. Làm nàng hảo hảo mà dưỡng hảo thân mình.”

Tần ma ma nhìn Tề Lạc nhắc nhở nói “Dược liệu? Phúc tấn. Ngài vẫn là không cần thường cái này mà hảo. Tinh mà làm những cái đó không ánh mắt mà chui chõ trống. Nhập khẩu mà đồ vật dễ dàng nhất khiến cho thi phi.”

Tề Lạc gật gật đầu nói “Ta thế nhưng đã quên chuyện này. Người nói đúng. Vậy đổi một ít phía nam tới mà hàng thêu Tô Châu đi.” Tần ma ma gật gật đầu. Dựa theo Tề Lạc mà phân phó đi chuẩn bị.

Cúi đầu nhìn xem chính mình mà trăng nõn mà đôi tay. Tề Lạc lẩm bẩm tự hỏi nói “Người tương lai còn sẽ lây dính đến nhiều ít mà vết máu đâu?” Tề Lạc ngẩng đầu nhìn bên ngoài bị tuyết trăng bao trùm mà cây tùng. Cảm thấy chính mình cuộc đời này đều không thể là cái cao khiết Địa nhân. Tề Lạc thầm than. Không nghĩ bị người giãm đạp. Như vậy chỉ có thể khi dễ người khác. Tề Lạc minh bạch tuy rằng chính mình cho Dận Chân này đó thiếp thất ám chỉ. Nhưng là nếu các nàng có thể thành thật mà lời nói. Vậy sẽ không ra vấn đề. Bất quá nghĩ vậy chút cổ đại nữ nhân. Tề Lạc đều không tin các nàng sẽ như vậy mà thành thật không tranh. Rốt cuộc ở cái này hoàng tử trong phủ chân chính địa chủ người. Có thể mang cho các nàng vinh quang cùng phú quý Địa nhân chỉ có một. Đó chính là Dận Chân.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 162

Tại hạ người dân hạ, Tè Lạc đi tới đáp khởi tang bồng thấy bên trong dừng lại một ngụm quan tài, ở phía trước có người hành quỳ lạy chi lễ có kèn xô na, trống lớn, chín âm la tạo thành quan cổ mừng rõ, cái này làm cho Tè Lạc có chút sững sờ. Tần ma ma kéo Tè Lạc một chút vừa nói nói “Phúc tấn, nữ quyền đều là ở quan làm sau lễ.”

Tè Lạc đi tới linh sau, thấy như nguyệt chờ bảo thiếp thất đang ở linh sau phía bên phải khóc tang, Tè Lạc quỳ gối cái đệm thượng hành sờ đầu lễ. Cảm thấy có ánh mắt ở nhìn chằm chằm chính mình, Tè Lạc lặng lẽ thoáng nhìn, thấy như nguyệt đôi mắt hồng hồng đang ở đánh giá nàng, như nguyệt một thân bạch phục, khóc có chút ruột gan đứt từng khúc, khóc mắt nước mắt thực trọng, sấn đến nàng tinh xảo khuôn mặt càng có vẻ nhu nhược chọc người triều mến, Tè Lạc cảm thấy như nguyệt như vậy càng có thể kích khởi nam nhân ý muốn bảo hộ.

Chỉ là không biết vì cái gì, tề tổng cảm giác như nguyệt ánh mắt có chứa như vậy một tia ghen ghét cùng phẫn hận. Than nhẹ một tiếng, Tè Lạc hướng như nguyệt hơi hơi gật gật đầu, sau đó mang theo ai dung ở bên cạnh ngồi xuống. Tè Lạc lén lút nhìn lướt qua, phát hiện hoàng tử phúc tấn đã đã sớm tới rồi, hơn nữa hoàng gia tôn thất phúc tấn phu nhân không sai biệt lầm đều đến đông đủ, cho nên này có vẻ người rất nhiều. Thấy loại tình huống này, Tè Lạc không khỏi âm thầm cân nhắc dù thân vương phủ xem ra ở tôn thất bên trong thật đúng là rất có ảnh hưởng lực.

Tè lǎng lǎng mà ngồi ở kia. Chi khởi lỗ tai nghe này đó phu nhân nói mà bát quái. Không đợi đến đông đủ lạc nghe thấy cái gì có ý tứ mà sự tình. Liền thấy Thái Tử Phi đi vào trước mặt. Tè Lạc thầm than một tiếng. Tránh không khỏi vẫn là tránh không khỏi nha. Trên mặt thực cung kính mà đứng lên hướng Thái Tử Phi hành lễ.

Thái Tử Phi thuong mang theo tia ý cười. Lôi kéo Tè Lạc mà tay quan tâm mà nói “Ta như thế nào vượt ngươi mà tay như vậy mà lạnh? Thân mình không thoái mái sao?”

“Sẽ Thái Tử Phi mà lời nói. Ta chỉ là trước nay không trải qua loại sự tình này. Khó tránh khỏi có chút khẩn trương. Rốt cuộc ta tuổi tác tiêu. Sợ cấp tú gia mất mặt. Chọc tú gia không mừng.” Tè Lạc hơi hoi cúi đầu. Ngữ khí rất là ai oán mà nói.

Thái Tử Phi nhìn Tè Lạc ánh mắt hiện lên một tia mà tìm tòi nghiên cứu. Rốt cuộc chỉ cần lấy dung mạo tới nói. Tè Lạc thực sự là so với kia kéo thị phải mạnh hơn không ít. Hơn nữa thắng ở tuổi trẻ kiều mĩ. Tè Lạc mà da thịt kiều nộn mà phảng phát đều có thể véo ra thủy tới. Như vậy mà thế nhưng không được Tú a ca niềm vui? Cái này làm cho Thái Tử Phi trong lòng không khỏi sinh ra một tia hoặc. Hơn nữa Tè Lạc lúc này mà tố khí mà hoá trang. Càng sấn đến trên người nàng nhiều một tia mảnh mai chi khí.

“Ngươi tuy rằng tuổi trẻ nhưng thật ra cái hiểu chuyện thủ lẽ mà. Tú gia tuy rằng đối kia kéo phúc tấn trường tình. Nhưng là hoãn quá này trận thì tốt rồi.” Thái Tử Phi nhìn Tè Lạc. Giống như tùy ý hỏi “Ta nghe nói tú gia đã đem hoàng tử phủ mà sự tình toàn quyền giao

. Nay chẳng lẽ không phải tú gia ngưỡng mộ ngươi sao? Cho nên ngươi chỉ cần quản hảo hoàng tử sẽ nhìn không thấy sao?”

Tề Lạc trong lòng căng thẳng, rốt cuộc nàng trước nay không nghĩ tới loại này xiếc có thể diễn cả đời, không thành tưởng thế nhưng bị Thái Tử Phi phát hiện mạnh mẽ. Nếu là người khác còn hảo thuyết, có tình là Thái Tử Phi. Tề Lạc bình tĩnh một chút tâm tình, trào phúng cười cười, có chút cảm hoài nói “Thái Tử Phi, ta xem ngươi chính là cái từ ái, hơn nữa lại là Thái Tử đích phúc tấn, về tình về lý ta đều không nêng giấu ngươi.”

Thái Tử Phi chú ý nhìn Tề Lạc, cẩn thận quan sát đến nàng biểu tình. Tề Lạc ngẩng đầu mặt hướng Thái Tử Phi, trong ánh mắt lộ ra một tia ghen ghét cùng một tia hâm mộ nói tiếp “Tú gia tuy rằng thanh lãnh nghiêm túc, nhưng là hắn cùng kia kéo phúc tấn là niêm thiếp phu thê, kia kéo phúc tấn lại hiền huệ có khả năng, này đó ta là trăm triệu so không được. Tuy rằng biết như vậy, nhưng là thấy tú gia đi Phật đường niệm kinh, ta tâm cũng đừng đè nhiều”

Tề Lạc lấy khăn xoa xoa đôi mắt, sau đó thấp giọng nói “Tú gia thực giảng quy củ, trong phủ trắc phúc tấn xuất thân lại không cao, cho nên nếu là không đem trong phủ sự giao cho ta, kia còn có thể giao cho ai đâu? Rốt cuộc đây chính là sự tình quan hoàng gia thể diện nha. Hơn nữa tú gia kia tính tình, từ kia kéo phúc tấn qua đời sau, luôn có chút tị thế, nói câu đại bất kính nói, nếu là không có Hoàng A Mã giao cho tú gia làm sai sự, nếu là Thái Tử gia không nể trọng tú gia, khó bảo toàn hắn sẽ không

“Sẽ không, sẽ không, ngươi đa tâm, tú gia thế nào đều sẽ không đi đến kia một bước.” Thái Tử Phi thấy loại tình huống này vội vàng an ủi Tề Lạc nói “Ngươi yên tâm, tú gia trung tâm Thái Tử gia là rõ ràng, chờ có cơ hội Thái Tử gia cũng sẽ khuyên nhủ tú gia.”

Tề Lạc cảm kích xem mắt Thái Tử Phi, sau đó thấp giọng lầm bầm nói “Chính là bởi vì như vậy ta cũng liền tưởng khai, thế nào cũng so đến kia một bước cường đi. Hơn nữa tú gia cũng cho ta cũng đủ thể diện, ta không nên cưỡng cầu quá nhiều, người còn muốn tích phúc.”

Thái Tử Phi thở dài một hơi, vỗ nhẹ hõa Tề Lạc tay, nói “Ngươi có thể như vậy tưởng, ta cũng liền an tâm rồi, lúc trước nghe thấy tin tức này thời điểm, ta liền vì ngươi khổ sở, bất quá Hoàng A Mã đem ngươi chỉ cấp Tú a ca xem ra là thực anh minh, ngươi như vậy hiểu chuyện muôn so với kia chút chỉ biết ghen tuông, muôn giống hoàng gia con dâu.”

“Nếu kia kéo phúc không phải đột nhiên liền..... Tề Lạc không tự giác mở miệng, sau đó giống như phản ứng lại đây giống nhau, thực khẩn trương nhìn xem bốn phía, lại nhìn xem Thái Tử Phi, sau đó cúi đầu nói “Đây đều là Hoàng Thượng ân điển.”

Thái Tử Phi nhìn Tề Lạc có chút lỗ mảng dạng, khéo miệng không khỏi cong cong, nhưng là vẫn là tiếp tục nói “Trí Viễn Hầu luôn luôn đau sưng ngươi, chính là hiện giờ nháo thành như vậy, cũng là không thỏa đáng, rốt cuộc ngươi là Tú a ca phúc tấn, nếu là tương lai Tú a ca đến vinh quang, cũng là ngươi vinh quang không phai?”

“Ta a mã là thẳng tính tình, luôn luôn tính tình tới, nhìn thấy ta như vậy, trong lòng tự nhiên sốt ruột, cho nên hành vi khó tránh khỏi có chút bất công. Mà tú gia tính tình bản tính thực nghiêm cẩn, bọn họ lẫn nhau tính tình không hợp cũng là khó tránh khỏi.” Tề Lạc nhìn Thái Tử Phi, lại nhìn lượt qua bên cạnh cẩn thận vân tai nghe nàng nói chuyện mọi người, không khỏi trong lòng buồn cười, các nàng đây là tới tham gia lễ tang sao? Nhưng là mặc kệ thế nào, Tề Lạc vẫn là quyết định dựa theo nguyên lai kịch bản diễn đi xuống. “Ta a mã quật khởi với tiểu lại, lúc trước gia sự gian nan khi ngạch nương đối hắn trợ giúp thật nhiều, bởi vậy ta a mã cực kỳ ngưỡng mộ ngạch nương, bọn họ chi gian cảm tình rất sâu dù sao cũng là cùng chung hoạn nạn. A mã đối ta từ nhỏ nuông chiều, tất nhiên là hy vọng ta tương lai cũng có thể giống hắn cùng ngạch nương như vậy. Hiện giờ như vậy cùng hắn tưởng kém quá xa, hơn nữa Tú a ca đã là hoàng tử,

lại đối Hoàng A Mã cùng Thái Tử gia luôn luôn trung tâm, tước vị thượng sự ta a mã ngược lại không quá coi trọng.”

Thái Tử Phi gật đầu nói “Này đến cũng là, Thái Tử gia nhưng thật ra thật sự thực coi trọng tú gia, tú gia trung tâm có khả năng, cùng bên người tất nhiên là bất đồng. Thái Tử gia như thế nào cũng sẽ không bạc đãi tú gia chính là.”

Tề Lạc xem mục đích đã đạt tới, nhưng là cảm thấy vẫn là lại thêm ít lửa đi, nói “Kỳ thật ở ta a mã trong lòng nặng nhất không phải ta cùng ngạch nương, mà là hoàng mệnh. Lúc trước ta ở khuê các thời điểm, a mã liền thường nói không có Hoàng Thượng liền không có hán hiện giờ tước vị, hơn nữa hán hiện giờ là Hộ Quân Doanh thống lĩnh, trung với hoàng mệnh là hán trách nhiệm, này ta là minh bạch.”

“Trí Viễn Hầu trung thành và tận tâm kia ở toàn bộ đại thanh triều đều nổi danh, bằng không cũng sẽ không làm Hoàng A Mã như thế coi trọng.” Thái Tử Phi vui mừng nói “Ngươi yên tâm, tú gia sẽ suy nghĩ cẩn thận.” Lại an ủi Tề Lạc vài câu, sau đó Thái Tử Phi mới rời đi.

Nhin Thái Tử Phi bóng dáng, Tề Lạc nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, này một quan hán là qua đi. Nghĩ đến chính mình lời nói, Tề Lạc cũng không khỏi thầm mắng đối trả, nhưng là Tề Lạc vẫn là có chút đặc ý nghĩ đến, nàng cũng là chỉ là nói mơ hồ một ít, cũng không tính lừa gạt các nàng, những cái đó sự chỉ là các nàng tưởng tượng thôi. Nghĩ tới dận nhiệt tình, Tề Lạc ám đạo, phu thê gian sự nào hảo cùng người ngoài nói nha.

Chương 193 lại đã xảy ra chuyện

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 163

Thấy còn có hoàng tử phúc tấn rời đi, Tè Lạc lại thoảng ngòi một hồi, mới đổi Đổng thị nói “Ngạch nương, ta đi về trước có rảnh nhất định tới tú gia phủ, chúng ta tái hảo hảo trò chuyện.” Đổng thị gật gật đầu thênh nhưng Tè Lạc chung quanh vẫn là có thương hại tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, cái này làm cho Đổng thị đều cảm thấy không phải thực thoải mái.

Tè Giác nghe thấy Tè Lạc nói phải đi tùy vào năm chặt Tè Lạc tay, hai mắt lại bắt đầu tích tụ nước mắt. Tè Lạc nhẹ nhàng mà bắn Tè Giác đầu một chút nói “Quá mấy ngày tỷ tỷ liền đi tiếp người, đến lúc đó ở tú gia trong phủ nhiều trụ hai ngày cũng là sử dụng, muốn ngoan ngoãn nghe lời, nếu không tỷ tỷ chính là không đáp ứng.”

Tè Giác nghe thấy lời này, là ánh mắt sáng lên, sau đó mới chậm rãi buông ra lôi kéo Tè Lạc tay, đáng thương hèn hè nói “Kia tỷ tỷ cần phải giữ lời nói nha.” Tè Lạc gật gật đầu, đứng lên, lại đổi Đổng thị ý bảo một chút, sau đó lại lần nữa đi vào khóc tang như nguyệt bên người, hướng nàng cáo từ.

Như nguyệt khóc không thành tiếng gật gật đầu nói “Tú phúc tấn chậm trễ.” Tè Lạc lắc đầu, nhẹ giọng nói “Trắc phúc tấn, ngươi nén bi thương thuận biến đi.” Sau đó xoay người muốn rời đi, lúc này đang ở khóc tang một nữ nhân đột nhiên nỗi điên giống nhau đứng lên hung hăng ở sau lưng đầy Tè Lạc một chút, kêu lớn “Phúc tấn, không phải ta, phúc tấn, không phải ta, ngươi đừng tới tìm ta, tránh ra.”

Tè Lạc dẫm lên hoa đế, lại bị người từ phía sau lui một chút, tự nhiên đạp đất không xong ném tới, lại còn có vặt bị thương chân, đau đớn làm luôn luôn sợ đau Tè Lạc nhăn chặt mi. Tân ma ma tuy rằng tay tức giận mau kéo lại Tè Lạc chậm lại về phía trước xung lượng, nhưng là chung quy vẫn là vô bổ với sự.

Thấy Tè Lạc té ngã, bên cạnh phu nhân vội vàng trước dò hỏi. Đổng thị càng là quan tâm vọt tới Tè Lạc bên người, khẩn trương hỏi “Đây là có chuyện gì? Người thương tới rồi nào? Có việc sao?”

Nữ nhân kia lúc này khắc nỡ loạn, như nguyệt cao giọng gọi bà tử nói “Các ngươi này đó nô tài còn không giữ chặt nàng, dụ thân vương phủ mặt đều làm nàng mất hết.” Lúc này những cái đó bà tử mới bừng tỉnh đại ngộ tiến lên giữ chặt nữ nhân kia, như nguyệt hướng bà tử đưa mắt ra hiệu, những cái đó bà tử vội vàng đem nữ nhân kia không ngừng khóc kêu miệng đỗ.

Tè Lạc lúc này đã ở Đổng thị cùng ma nâng hạ đứng lên thân, như nguyệt quan tâm hỏi “Tứ phúc tấn, ngài không có gì đi? Dùng không cần gọi thái y?”

Lúc này Bảo Thái thanh âm truyền đến, “Ai có thể nói cho gia, đây là làm sao vậy?” Tè Lạc quay đầu nhìn lại, Bảo Thái một thân tố sắc áo choàng, vẻ mặt nghiêm túc nhìn hiện giờ có chút hỗn loạn tình huống.

Như nguyệt kiều nhu nói “Gia, thứ phúc tấn Lưu thị đột nhiên phát điên, đâm bị thương tứ phúc tấn, thiếp chính hỏi tứ phúc tấn dùng không cần gọi thái y đâu.”

Bảo Thái nhìn thoáng qua ở mọi người nâng hạ miễn cưỡng có thể đứng thẳng Tè Lạc, lúc này Tè Lạc cái trán bởi vì đau đớn toát ra mồ hôi, hơn nữa trong ánh mắt thoáng lộ rõ kiều nhu điểm điểm lệ quang, lại

xứng với này một thân tố khí trang phục, càng là có vẻ thập phần nhu nhược đáng thương, cũng càng làm cho Bảo Thái đau lòng.

Chỉ là hiện giờ ở trước mắt bao người, nàng cuối cùng là không thuộc về chính mình, Bảo Thái hít sâu một hơi, sau đó nhìn thoáng qua tuy rằng bị giữ chặt bị lấp kín miệng còn ở không ngừng giãy giụa Lưu thị, hướng người bên cạnh nghiêm thanh phân phó nói “Còn đang đợi cái gì? Còn không cho gia kéo xuống? Thế nhưng thương tí rồi tú phúc tấn, chẳng lẽ các ngươi không rõ tú phúc tấn xuất từ Trí Viễn Hầu phủ sao?”

Này đó bà tử đem Lưu thị kéo đi xuống, Bảo Thái bình phục một chút, mới đi chậm rãi đi tới khoảng cách Tè Lạc một bước xa địa phương, Bảo Thái trong lòng thầm hận, này một bước, chính là kém này một bước, làm chính mình hiện giờ chỉ có thể như vậy nhìn nàng. Hít sâu một hơi, Bảo Thái hơi mang quan tâm hỏi “Tú phúc tấn, ngươi ngươi không thương đến nào đi? Dùng không cần gọi thái y? Hoặc là ngươi trước tiên ở trong vương phủ nghỉ ngơi một chút, xử lý tốt chân thương lại hồi phủ, gia, khiến người cấp Tú a ca truyền tin?”

Tè Lạc trong lòng cười thầm chính mình cùng dụ thân vương phủ xem ra thật đúng là tương hướng, mỗi lần tới đều đến bị thương một chút mới được. Nhìn thoáng qua Bảo Thái, Tè Lạc chịu đựng đau đớn nhỏ giọng nói “Không cần làm phiền thế tử gia, ta còn có thể hành, tú gia sai sự vội, liền không cần quấy rầy hắn, Tần ma ma đỡ ta hồi phủ thì tốt rồi.”

Bảo Thái biết không có lý do gì lưu lại nàng, chỉ có thể bất đắc dĩ gật gật đầu, nói “Hôm nay sự thật là làm tú phúc tấn chê cười, chờ xong xuôi tang nghi, gia sẽ tự mình đi Tú a ca phủ tới cửa nhận lỗi, tú phúc tấn muốn tinh dưỡng hảo chân thương mới hảo, nếu không gia liền càng băn khoăn.”

“Làm thế tử gia quan tâm, kỳ thật ta không có gì sự, chân cũng chỉ là thoáng vặn tới rồi một chút.” Tè Lạc nhìn ra Bảo Thái quan tâm, trong

lòng tuy rằng có ti cảm kích, nhưng là vẫn là lanh đạm mở miệng nói “Ta liền về trước phủ, liền không chật trễ thế tử gia.”

Tề Lạc ở Đống thị cùng Tần ma ma nâng hạ, chậm rãi rời đi. Bảo Thái ngạc nhiên một chút, mới đổi bên cạnh như nguyệt nghiêm thanh nói “Điểm này sự ngươi đều làm không xong sao? Ngươi quá làm già thất vọng rồi?”

Như nguyệt đáng thương cắn cắn môi, trong ánh mắt lộ ra ủy khuất, cẩn thận lấy lòng nói “Gia, thiếp vô dụng, chỉ là thiếp thật sự là không dự đoán được Lưu thị sẽ đột nhiên lao tới thương tới rồi từ phúc tấn.”

Bảo Thái nhìn chằm chằm như ngày rằm buổi, hờ lạnh một tiếng, sau đó nhẹ giọng nói “Nội trách sự, gia không nghĩ quản, nếu ngươi xử lý không tốt nói, gia liền đổi cá nhân tới quản, gia không phải hò đồ người, ngươi hẳn là hiểu được gia tính tình.” Sau khi nói xong, liền rời đi.

Như nguyệt nhìn lướt qua mọi người phúc tạp ánh mắt, tạm dừng sau một lúc lâu, mới miễn cưỡng thu thập hảo tâm tình, hướng bốn phía phu nhân hành lễ, nói “Làm các vị phúc tấn phu nhân chê cười, như nguyệt hướng phúc tấn phu nhân nhận lỗi.”

Thấy không có gì náo nhiệt nhưng xem, này đó phu nhân lại lần nữa ngồi xong, lặng lẽ nghị luận khởi vừa mới sự tình, Tề Lạc bị thương ngược lại ở các nàng trong mắt không phải rất quan trọng, những người này nhất để ý chính là cái kia Lưu thị phun ra đôi câu vài lời, các nàng đều là nhân tình giống nhau người, tự nhiên minh bạch có lẽ thế tử phúc tấn đột nhiên qua đời không phải như vậy đơn giản.

Chương 194 Dận Chân phản ánh

Tè Lạc ở Tần ma ma cùng Đổng thị nâng hạ, chậm rãi đi vào xe ngựa bên cạnh, một chút, Tè Lạc nhìn Đổng thị vẻ mặt quan tâm biếu tình, nhẹ nhàng cười nói “Ngạch nương, ngươi không cần lo lắng, ta không có gì, chỉ là thoảng vẩn đến một chút.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 164

Nhin Tè Lạc trăng nõn tiếu xảo nha, ngón chân trong suốt như tuyết, móng chân lộ ra nhàn nhạt hồng nhạt, Dận Chân duỗi tay đem Tè Lạc chân nắm ở trong tay, nhẹ niết một chút, Dận Chân cảm thấy chính mình tay có thể hoàn toàn bao bọc lấy Tè Lạc gót chân nhỏ. Tè Lạc lúc này đã hoàn toàn đỏ bừng mặt, cảm thấy loại tình huống này thật sự là quá mức với ái muội, muốn thu hồi, chỉ là lại bị Dận Chân nắm chặt càng khẩn chút. Chỉ có thể lầm bẩm mở miệng nói “Cái kia tú gia cái kia ta.”

Ở có chút nhảy lên ánh đèn chiếu sáng lên hạ, Dận Chân cảm thấy Tè Lạc càng là làm hấn tâm động không thôi, muốn đem nàng ôm vào trong ngực hảo hảo thương tiếc, chỉ là đóng hạ đôi mắt, chậm rãi buông ra Tè Lạc gót chân nhỏ. Tè Lạc lập tức co rút lại chân, ôm đầu gối ngồi, đem mặt chôn ở hai đầu gối bên trong, xem cũng không dám xem Dận Chân liếc mắt một cái.

“Ngươi liền không thể tiễn tâm một chút sao? Gia là như thế nào công đạo ngươi.” Dận Chân thấy như vậy Tè Lạc, thở dài nói “Ngươi không lâu lâu chịu thứ thương, có phải hay không liền không dễ chịu? Ngươi tính tính, ngươi mới bao lớn, thương tay, thương mặt, thương chân, này vẫn là gia biết đến, lấy tính tình của ngươi, không biết chỉ sợ càng nhiều đi. Gia nói qua nói, ngươi liền không thể ghi tạc trong lòng sao? Ngươi chừng nào thì mới có thể làm gia yên tâm.”

Tề Lạc sau một lúc lâu vô ngữ, Dận Chân nâng lên thanh âm nói “Nói chuyện, ngươi cho rằng như vậy là có thể tránh thoát đi?”

Tề Lạc buông ra hai đầu gối, tuy rằng cúi đầu, nhưng là lại hơi hơi giương mắt, trong ánh mắt mang theo một tia đáng thương hè hè nhìn xem dận, Tề Lạc lúc này đôi mắt có chút ngượng ngùng hàm chứa điểm điểm lè quang, Dận Chân không ngừng chuyển động nhẫn ban chỉ, cảnh cáo chính mình bình tĩnh.

“Tú gia, thật là cũng chỉ là bị thương ba lần mà thôi, bình thường ta đều thực ngoan ngoãn.” Tề Lạc hơi hơi nhíu nhíu mày, nghiêng đầu nghĩ nghĩ nói “Thật là hảo hảo, ta giống như mỗi một lần bị thương đều sẽ gặp được ngươi, hơn nữa, ta mỗi một lần đều là ở dụ thân vương phủ bị thương, thật là quá xảo.”

Dận Chân tới gần Tề Lạc, thấp giọng hỏi nói “Ba lần? Nói như vậy ngươi cũng chỉ đi qua dụ thân vương phủ ba lần?”

Tề Lạc chớp chớp mắt, nghĩ nghĩ nói “Là bốn lần, có một lần ta là bồi ta ngạch nương đi, lúc ấy là dụ thân vương phúc tấn mời ngạch nương đi vương phủ làm khách, ta cũng đi theo đi, nếu là ta chính mình đi, giống như còn thật sự mỗi một lần đều sẽ thương đến đâu.”

Dận Chân từ trên giường đem Tề Lạc chặn ngang bế lên, Tề Lạc cảm thấy vừa chuyển, có chút khẩn trương ôm lấy Dận Chân cổ, thấy loại tình huống này muôn buông tay, Dận Chân híp mắt nhìn nàng, Tề Lạc cũng không dám buông tay. Dận Chân khéo miệng lộ ra tia ý cười, sau đó nhẹ giọng nói “Về sau không có việc gì không cần lại đi dụ thân vương phủ, ngươi cùng kia bát tự không hợp, nếu là phi đi không thể nói, ngươi liền theo gia cùng đi, ngươi lỗ mãng tùy hứng, gia không nhìn điểm ngươi, sẽ cho gia mất mặt.”

Tè Lạc nô nô miệng, không dám nói cái gì nữa. Chính là thấy giường, Tè Lạc có chút giãy giụa nói “Tú gia, thiên còn không có hắc đâu, ta thương không nặng, không cần nghỉ ngơi.”

Đem Tè Lạc đặt ở trên giường, Dận Chân tới gần nàng, trong ánh mắt dần hiện ra thâm ám thần sắc, nhẹ nhàng sờ sờ Tè Lạc gương mặt, nói “Gia tướng nghỉ ngơi.” Sau đó hôn lên Tè Lạc môi, tùy tay buông xuống màn, Tè Lạc minh bạch này lại là một cái tình cảm mãnh liệt ban đêm, chỉ là không biết chính mình có thể hay không thừa nhận trụ, rốt cuộc chính mình chân chính là thật sự bị thương.

Chương 195 trở về bình thường

Trong trường dận ôm ngủ say quá khứ Tè Lạc, nhìn nàng bạch triết da thịt ngân, vậy như là chính mình lạc đi lên chỉ thuộc về chính mình ấn ký giống nhau. Dận Chân nghĩ đến gần nhất kia hai cái thế tử ánh mắt, không khỏi trong lòng đắc ý, nàng là thuộc về chính mình, hơn nữa chỉ thuộc về chính mình.

Dận Chân nằm ở Tè Lạc bên người, nắm lên tay nàng, chậm rãi nhắm mắt lại, nghĩ tới vừa rồi tình cảnh, dận khóc miệng tràn ra một tia thỏa mãn ý cười, nàng hắn là thật nóng nảy đi, cầu xin, khóc thút thít, sợ hãi, giãy giụa, thậm chí đều dùng tới uy hiếp, chỉ là Tè Lạc các loại biểu tình lại làm chính mình càng thêm điên cuồng, nóng bỏng đòi lấy nàng, Dận Chân trước nay liền không có nghĩ đến sẽ ở Tè Lạc trên người được đến nhiều như vậy bất đồng khoái cảm.

Bất quá, Dận Chân không khỏi mở to mắt, âm thầm thở dài một hơi, không thể ở như vậy, nếu không ~ Dận Chân đem Tè Lạc tay trảo càng khẩn.

Tề Lạc chân thương cũng không trọng, cho nên không quá mấy ngày liền hoàn toàn tiêu sưng lên, đi đường cũng không uổng kính. Thấy loại tình huống này, Dận Chân mới yên tâm, nhưng là ở buổi tối thời điểm vẫn là hung hăng mà giáo dục Tề Lạc, dùng thực tế hành động làm nàng phát triển trí nhớ. Tề Lạc đầy người mỏi mệt dựa vào Dận Chân trong lòng ngực, mơ màng sắp ngủ, Dận Chân ôm Tề Lạc nghĩ nghĩ vẫn là nói “Gia, ngày mai liền không đến người nơi này, người hắn là minh bạch.”

Tề Lạc nghe thấy lời này, trong lòng trào ra một tia chua xót, bất quá thực mau đã bị nàng cấp đè ép xuống. Đem thân mình hướng ra phía ngoài mặt xê dịch, thoát ly dận ôm áp, nhẹ nhàng mà ừ một tiếng, nhắm mắt lại chuẩn bị ngủ. Dận Chân thấy loại tình huống này, duỗi tay đem Tề Lạc lại lần nữa ôm vào trong ngực, nhìn chăm chăm vào Tề Lạc mặt, trầm giọng nói “Mở to mắt nhìn gia, người như vậy

Tề Lạc bỗng nhiên mở to mắt nhìn trước mặt Dận Chân, trong ánh mắt lộ ra phẫn nộ còn có chút lạnh nhạt, sau đó chậm rãi hồi phục đến bình tĩnh, chậm rãi lại lần nữa nhắm mắt lại lầm bầm nói “Tứ gia, sáng mai hắn là đại triều đi là sớm chút nghỉ ngơi đi.” Sau đó không hề quản dận phản ứng, vặn vẹo đầu, lo chính mình ngủ. Dận Chân giật dỗi buông ra Tề Lạc, thay đổi thân mình, đưa lưng về phía Tề Lạc, nhắm hai mắt lại.

Tề Lạc nhắm mắt lại cảm thấy Dận Chân phản ứng, cười thầm một tiếng tới hai tháng chuyên sủng làm chính mình đều có chút quên đi trước mặt người nam nhân này là ai? Hắn không chỉ là hoàng tử, hơn nữa là tương lai hoàng đế, hắn như thế nào đều sẽ không chỉ sủng ngươi một cái lạc nhẹ thư một hơi, cảm thấy vẫn là thực may mắn, rốt cuộc nếu Dận Chân lại như thế làm đi xuống có thể chính mình tâm liền sẽ nhiên ở cùng chính mình hoan hảo sau, nói ra loại này lời nói tới, đến thật không hổ là thanh triều hoàng tử, như vậy cũng hảo Tề Lạc bình phục một chút tâm

tình, cho rằng chính mình sẽ mất ngủ, không nghĩ tới buồn ngủ lên đây, thực mau liền ngủ rồi.

Cảm thấy Tề Lạc ngủ say, Dận Chân lại như thế nào cũng ngủ không được, vốn dĩ rất đơn giản sự tình thực phù hợp quy củ sự tình, như thế nào đối mặt Tề Lạc liền cảm giác chính mình hình như là thua thiệt nàng? Dận Chân thầm nghĩ: Cho Tề Lạc đau súng hắn đều đã làm được, tuy rằng làm bên ngoài người hiểu lầm chính mình ngưỡng mộ kia kéo thị là lúc riêng tư là một khác phiên tình cảnh.

Mặc kệ nghĩ như thế nào, Dận Chân minh bạch loại cảm giác này không thể lại có sẽ làm chính mình hoàn toàn mất đi không chế, Dận Chân nắm chặt nắm tay, thầm nghĩ, khả năng quá một trận liền sẽ hảo, hơn nữa chính mình sẽ cho Tề Lạc ứng có tôn nghiêm cùng thể diện, kiếp này sẽ không làm bất luận cái gì nữ nhân càng quá nàng, hơn nữa chính mình cũng không phải không bao giờ sẽ đến? Nếu là thật sự có thể được đến kia đem ghê dọa, không phải cũng là Tề Lạc vinh quang sao? Nếu là chuyên sủng một người nói, sẽ làm trong phủ bất bình ổn, hơn nữa chính mình bố cục cũng liền tất cả đều vô dụng, Hoàng A Mã cũng nên sẽ không vừa lòng đi? Dận Chân càng nghĩ càng cảm thấy có đạo lý, có chút đúng lý hợp tình nhắm mắt lại, chính là là ngủ không được.

Thiên tờ mờ sáng thời điểm, Dận Chân mới mơ mơ màng màng ngủ rồi, chính là chỉ chốc lát, Tề Lạc liền đứng dậy đầy tinh hán, nhẹ giọng nói “Tú gia, nên nổi lên, ngài còn phải vào triều đâu.” Dận Chân mở to mắt, nhìn xem Tề Lạc vẻ mặt bình tĩnh nghiêm túc biểu tình, nhưng thật ra không biết nên nói những gì, chỉ có thể bất đắc dĩ đứng dậy.

Tề Lạc y đủ quy củ hầu hạ Dận Chân mặc quần áo rửa mặt chải đầu. Sau đó lại làm Tần ma ma chuẩn bị tốt cơm sáng. Một chén thịt nạc cháo. Một đĩa ngũ vị hương trứng cút. Một đĩa rau thơm tiên hành quấy đậu làm. Một đĩa cá đuôi phượng. Cùng với hai cái đường đỏ tương vùng bánh bao

cuộn. Dận Chân thấy loại này đồ ăn không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày. Tề Lạc đạm nhiên mà mở miệng nói “Tú gia. Như vậy phổi hợp là hợp lý nhất mà. Này đối với ngươi thân mình có chỗ lợi. Bất quá nếu là ngài không mừng mà lời nói. Ta ở phân phó hạ nhân cho ngươi ân bình thường mà chuẩn bị đi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 165

”Sau đó nghịch ngợm đối Hồng Anh chớp chớp tình. Hồng Anh sưng sốt một chút, trước hết nghĩ tới rồi cái kia độc đáo tên, lại nghĩ tới kia kiện quần áo làm chuẩn lạc sắc mặt, bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Tè Lạc thân màu đen quần áo nịt trang phục, lộ ra nửa thanh cánh tay, quang gót chân nhỏ, đứng ở thật dày lông dê thảm thượng. Tuy rằng thanh triều không có quần áo nịt, nhưng là Tè Lạc lúc ấy làm cái này quần áo thời điểm, liền rất bên người, hơn nữa tuyễn dụng vải dệt rất có co dãn, chỉ làm một ít đơn giản yoga động tác, hắn là không có vấn đề. Cẩn thận chiểu chiểu gương Tè Lạc vừa lòng gật gật đầu, mặc vào này thân quần áo vẫn là rất hiện hình sao? Tuy rằng thân thể bởi vì tuổi tiếu, khó tránh khỏi có chút non nớt, nhưng là đã có thể thấy được mê người hình thức ban đầu, Tè Lạc bướng bỉnh nhường mày, đối với gương tới một cái hôn gió.

Cảm thấy bỗng nhiên người đem chính mình kéo gần lại hoài, Tè Lạc trong lòng cả kinh, nhưng là nghĩ đến hiện giờ đang ở hoàng tử phủ, dám như vậy đối chính mình chỉ có Dận Chân. Đóng hạ đôi mắt, Tè Lạc muốn quay đầu lại. Dận Chân gắt gao ôm Tè Lạc, tới gần nèn bên tai, trầm thấp thanh âm nói “Đừng nhúc nhích, đừng nhúc nhích, làm gia ôm.”

Tè Lạc chỉ có thể chậm rãi thả lỏng, cảm thấy trong lòng vẫn là có chút biệt nữu, nhưng là tình huống so người cường. Chỉ là vì cái gì chính mình chỉ cần xuyên cái không quá hợp quy củ quần áo, liền tổng hội dụng tới tận đâu? Chính mình cùng hắn chi gian rốt cuộc là xem như cái gì? Dận

khi nào nói chuyện như vậy không tính toán gì hết? Rõ ràng không phải đã nói đi vô khanh khách kia sao? Chỉ là mấy vấn đề này, Tè Lạc không dám hỏi ra tới. Tè Lạc âm thầm lắc đầu tuy rằng bọn họ chi gian có thể như vậy thân mật, nhưng là bọn họ chi gian lại có thể như vậy xa xôi, trung gian phảng phất cách một đạo hà hai người các đứng ở hai bờ sông, cho nhau nhìn đều sẽ không dẫn đầu xuống nước, tranh quá cái kia hè.

Dận Chân gắt gao thật sâu mà hút trên người nàng mà cái loại này độc đáo mà hoa mai hương. Giương mắt nhìn nhìn trước mặt phóng mà rất lớn gương biết đây là Tè Lạc mà của hồi môn. Nhìn trong gương mặt cho nhau dựa sát vào nhau mà hai người. Dận Chân cảm thấy thực thỏa mãn. Chính mình có bao nhiêu lâu không có lại ôm quá Tè Lạc? Dận Chân đem cánh tay thu mà càng khẩn một ít. Thấy trong gương mà Tè Lạc hơi hơi nhíu nhíu mày. Thuận theo mà càng thêm dựa khẩn chút.

Bởi vì dán mà càng khẩn chút. Tè Lạc thế nhưng có thể cảm nhận được Dận Chân quần áo hạ có chút lửa nóng mà thân thể. Có chút mát tự nhiên mà vặn vẹo một chút. Dận Chân nhắm mắt lại. Cảm thấy áp lực thật lâu mà dục vọng rốt cuộc nổ tung. Mở to mắt. Dận Chân thuận thế liền đem Tè Lạc đè ở lồng dê thảm thượng. Nhìn Dận Chân trong ánh mắt mà dục vọng. Làm Tè Lạc cảm thấy thực kinh hãi. Muốn giãy giụa. Dận Chân giờ tay đem Tè Lạc mà đôi tay khâu ở nàng hai đầu bờ ruộng thượng. Sau đó cúi đầu hôn Tè Lạc mà lông mi. Dận Chân mà hôn thực trọng. Chậm rãi xuống phía dưới. Rốt cuộc hôn lên Tè Lạc muốn nói chuyện mà kiều nộn mà môi. Dận Chân mà đầu lưỡi vội vàng mà thăm tiến Tè Lạc mà trong miệng. Cái loại cảm giác này phảng phất đói bụng thật lâu Địa nhân trước mặt đột nhiên xuất hiện một đạo điểm tâm ngọt giống nhau.

Sau một lúc lâu qua đi. Dận Chân ngẩng đầu lên. Trong ánh mắt không thay đổi lửa nóng mà nhìn trên mặt tràn đầy rặng mây đỏ mà Tè Lạc. Nhẹ

thở hồn hồn hai hạ. Tè Lạc nửa mở thủy doanh doanh mà đôi mắt. Thấp giọng nói “Tú gia tú gia. Này không được này có gương. Ta sợ”

Dận Chân nhìn Tè Lạc cầu xin mà thần sắc. Lại nhìn thoảng qua phía trước mà gương. Giơ tay giải khai trường bào. Dùng một chút lực đem áo choàng ném tới trên gương. Che đậm. Khàn khàn mà nói “Lúc này không phải được rồi. Tè Lạc. Người phải hiểu được. Gia là sẽ không làm người làm khó

Người phải tin tưởng gia. Người nhất định phải tin tưởng gia. Gia bảo đảm. Ai cũng sẽ không càng người.”

Giải khai Tè Lạc địa y phục. Này thân khẩn thúc mà hắc y. Giải lên thập phần địa phương liền. Nhìn nằm ở chính mình dưới thân. Lại màu đen quần áo phụ trợ hạ da thịt càng thêm trắng nõn mà Tè Lạc. Dận Chân mà trong mắt thấu đầy tình dục. Nhìn như vậy mà Dận Chân. Tè Lạc ở trong lòng mãn giác có chút nan kham. Nàng tuy rằng có chút đặc ý chính mình có thể gây xích mích Dận Chân mà cảm xúc. Nhưng là phu thê chi gian. Không phải trống trơn có tình dục liền có thể mà. Bọn họ chi gian chẳng lẽ thực sự chỉ có thể là loại này ở chung là phương thức sao? Cha mẹ mà cái loại này hoạn nạn nâng đỡ cho nhau hiệp trợ mà cảm tình. Thực sự liền như vậy mà không thể cầu? Nếu về sau niên hoa không hề. Như vậy bọn họ chi gian rốt cuộc còn sẽ dư lại cái gì? Khả năng đến lúc đó không phải cách một cái nước sông. Mà là cách toàn bộ ngân hà đi.

Tè Lạc hít sâu một hơi, chậm rãi nhắm mắt lại, nàng biết loại này tình cảnh là không thể phản kháng, nếu không Dận Chân khả năng sẽ tức giận, cũng có thể sẽ càng điên cuồng. Nhìn Tè Lạc này phúc biếu tình, Dận Chân cảm thấy đây là nàng đối tình sự ngầm đồng ý, khéo miệng lộ một tia ý cười, Dận Chân đôi tay không ngừng ở Tè Lạc trên người du tấu, vỗ về.

Tuy rằng không nghĩ không xem, nhưng là trong bóng đêm cái loại này kích thích cảm sẽ càng cường, Tè Lạc vẫn là nhịn không được ngâm khẽ ra tiếng, Dận Chân đắc ý cười cười, sau đó càng thêm nóng bỏng dựa hướng Tè Lạc, thật sự có được Tè Lạc thời điểm, Tè Lạc bởi vì không khoẻ nhíu nhíu mày, Dận Chân thương tiếc hôn lên nàng mày, nhưng là lại càng thêm vội vàng đòi lấy nàng.

U ám ánh nến, nam nhân thô nặng thỏa mãn tiếng thở dốc, hỗn loạn một tia nữ nhân thấp giọng rên rỉ cùng cầu xin, làm cái này không tính rét lạnh ban đêm, càng thêm có vẻ có chút xuân ý dạt dào.

Chờ đến đông đủ lạc thanh tĩnh thời điểm, mới phát hiện chính mình đã nằm ở trên giường, Dận Chân đã ngủ say, nhưng là lại gắt gao mà nắm chính mình tay trái. Tè Lạc nhẹ nhàng mà chớp hạ đôi mắt, cảm giác chính mình trên người không có cái loại này chán ghét dính nhớp cùng mồ hôi, vẫn là thực thoải mái thanh tân, xem ra lạc quay đầu nhìn nhìn Dận Chân, âm thầm lắc đầu, đối với cái này thuộc về chính mình trượng phu, Tè Lạc cũng không biết nên làm như thế nào mới đúng, đem tay đặt ở chính mình trái tim vị trí, âm thầm cảnh cáo chính mình, đây là ở thanh triều, ngươi gả cho chính là Dận Chân. Tè Lạc xoay đầu, chậm rãi nhắm mắt lại, nặng nè ngủ.

Sáng sớm, Tè Lạc hầu hạ Dận Chân mặc quần áo dùng cơm, Dận Chân khoe miệng lộ ra nhàn nhạt ý cười, cái loại cảm giác này thực ấm áp. Tè Lạc nhìn xem Dận Chân biểu tình còn hảo, liền nhẹ giọng nói “Tú gia, ca ca ta hôm nay thành thân, ta tưởng hồi tranh hầu tước phủ, ngươi xem

“Gia bồi ngươi cùng nhau trở về.” Nhìn Tè Lạc vẻ mặt kinh ngạc biểu tình, Dận Chân nghĩ nghĩ, thở dài một hơi nói “Vẫn là chính ngươi trở về đi, gia ngày mai có việc, nhiều chuẩn bị chút hậu lễ, ngươi dù sao cũng là gia phúc tấn, không thể mất hoàng tử phủ thể diện.”

Tè Lạc cúi đầu tự giễu cười cười, sau đó nhẹ giọng nói “Là, tú gia, ngươi yên tâm, ta sẽ an bài tốt.”

Dận Chân giơ tay nhẹ nhàng mà sờ sờ Tè Lạc đầu tóc, sau đó xoay người rời đi. Tè Lạc tự mình lẩm bẩm “Đây là hắn đi, nếu không cũng không thể ở cái loại này đi nhầm một bước liền vạn kiếp bất phục tình huống dưới, cuối cùng được đến hắn muôn, chỉ là hắn như vậy thật sự không mệt sao? Dương hắn đi đến cuối thời điểm, có phải hay không có tiếc nuối đâu?”

Tè Lạc nhẹ nhàng mà lắc đầu, minh bạch đó là Dận Chân lựa chọn, đó là hắn duy nhất lựa chọn. Than nhẹ một tiếng, nhìn thoáng qua bên ngoài, Tè Lạc đối Tần ma ma có chút hưng phấn nói “Hoàn ca ca vẫn là hảo phúc khí, nhìn xem bên ngoài thời tiết, chính là cái thành thân ngày lành.”

“Phúc tấn, ta xem ngọc kỳ nương mới là Hữu Phúc khí, có thể gả tiến hầu tước phủ kia mới là phúc khí đâu, hơn nữa hoàn đại gia học thức chính là ngay cả Quốc Tử Giám người đều tán.” Hồng Anh ở bên cạnh nhẹ giọng xen vào nói “Này cũng chính là lão gia làm chủ, nghe nói liều di nương, đến bây giờ đều còn bệnh đâu?”

Tần ma ma lập con mắt nhìn thoáng qua Hồng Anh, Hồng Anh lập tức dừng miệng, cúi đầu nói “Phúc tấn, nô tỳ lại đi xem xét một chút lễ vật.” Sau đó xoay người bước nhanh rời đi.

“Phúc tấn, Hồng Anh nha đầu này vẫn là đến hảo hảo dạy dỗ mới được, tuy rằng trung tâm, nhưng là này há mồm là sẽ gây chuyện.” Tần ma ma đối với Tè Lạc nghiêm túc nói “Hơn nữa nàng không hiểu được nói cái gì nên nói, nói cái gì không nên nói, đây là không được, hiện tại cũng không phải là ở hầu tước phủ, ở hoàng tử phủ nàng loại này tính tình lại không thay đổi nói, thực dễ dàng chọc người chú ý, vạn nhất nàng nói chuyện khi không thèm để ý, vậy”

“Nàng vẫn luôn ở ta bên người, trung tâm đáng tin cậy, nàng lão tử nương lại đều là ta a mã cùng ngạch nương tín nhiệm dùng thượng, ta lại thiên vị nàng cái loại này tính tình, cho nên cũng liền không có câu nàng.” Tè Lạc hơi hơi cau mày nghĩ nghĩ, gật đầu nói “Bất quá, ngươi nói cũng đúng, vẫn là làm nàng sửa sửa, nếu là thật sự không được nói, liền đem nàng thả ra đi thôi, dựa vào hầu tước phủ quản gia chi nữ, hắn là có thể gả càng tốt chút, cũng quá đến càng tự tại một ít.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 166

Tề Lạc chớp một chút tình, gật gật đầu. Vào phòng, buông ra Cầu Cầu tay, Tề Giác bắt đầu mãn phòng loạn chuyển, Tề Lạc nhìn tinh lực tràn đầy Cầu Cầu, không khỏi lắc đầu. Qua một hồi lâu, Cầu Cầu mới đến đến đông đủ lạc bên người nói “Tỷ tỷ, này không bằng chúng ta phủ hảo.”

Tề Lạc nhìn nhìn mãn phòng phú quý vinh, cũng không khỏi gật đầu. Chỉ là chính mình hiện giờ cũng chỉ có thể tại đây sinh sống, Tề Lạc bắn một chút Cầu Cầu đầu, nói “Canh giờ không còn sớm, ngươi cũng nên ngủ, ngươi còn nhớ rõ ta nói rồi nói sao?”

“Tỷ tỷ nói qua, chỉ tự hạn chế người, mới có thể thành tài.” Tề Giác mang theo nhẹ nhàng chờ đợi, mắt trông mong nhìn Tề Lạc nhẹ giọng làm nũng nói “Tỷ tỷ, hôm nay Cầu Cầu cùng ngươi cùng nhau ngủ được không? Được không sao? Cái này địa phương Cầu Cầu không có tới quá, có chút sợ hãi.”

Tề Lạc nhất chịu không nổi có người hướng chính mình làm nũng chỉ có thể bất đắc dĩ gật gật đầu nói “Cùng ta cùng nhau ngủ, cũng là có thể, nhưng là ngươi muốn thành thật, tỷ tỷ nhưng không nghĩ nữa đêm bị ngươi nháo.”

Cầu Cầu hướng Tề Lạc kính cái sau đó lôi kéo tiếp đón bà vú đi rửa mặt. Rốt cuộc hắn chính là biết chính mình tỷ tỷ chính là thực ái sạch sẽ, nếu là hắn trên người có hăn vị, mơ tưởng làm tỷ tỷ ôm chính mình. Hồng

Anh ở bên cạnh nói “Xem chúng ta giác nhị gia như vậy, tương lai cũng có thể làm thống lĩnh đâu.”

Tề Lạc nhìn thoảng qua Hồng Anh, cảm thấy còn giáo dục nhìn xem đi, nếu là thật sự không được, cũng không thể lại lưu tại bên người. Tề Lạc cũng ở Hồng Anh đám người hầu hạ rửa mặt chải đầu. Chờ đến lên giường, Cầu Cầu liền giống như tiểu cầu liếc mắt một cái chui vào Tề Lạc trong lòng ngực, ngửi ngửi Tề Lạc trên người hương vị, cong cong đôi mắt. Làm nũng nói “Tỷ tỷ nói chuyện xưa đi, ngươi đã lâu cũng chưa cấp Cầu Cầu kể chuyện xưa.”

Tề Lạc ôm ôm Cầu Cầu, có hăn tại bên người thật đúng là vui vẻ, dùng ngón tay nhẹ nhàng mà điểm điểm hăn cái trán, nói “Hảo đi, tỷ tỷ hôm nay liền cho ngươi nói dũng khí chuyện xưa đi.”

Cầu Cầu cảm thấy hứng thú chớp chớp mắt, Tề Lạc sờ sờ hăn gật đầu, chậm rãi giảng hư cấu triều đại lượng kiêm chuyện xưa, Cầu Cầu đôi mắt theo Tề Lạc giảng thuật khi thì lộ ra kích động khi thì lại toát ra lo lắng, nhưng là rốt cuộc tuổi tác tiểu, cuối cùng là không thăng nổi giấc ngủ dụ hoặc, chậm rãi nhắm mắt lại ngủ say. Tề Lạc nhẹ nhàng mà buông ra hăn, cái hảo chăn, sau đó để sát vào Cầu Cầu khuôn mặt nhỏ, nhẹ nhàng mà hôn một chút.

Vừa định gio tay buông màn, liền thấy Dận Chân đứng cách giường không xa địa phương, trong ánh mắt ẩn hàm hoài niệm thương cảm nhìn nàng. Tề Lạc cảm thấy chính mình bên người người thật là hăn là sửa trị một chút, như thế nào Dận Chân tới thế nhưng liền một cái báo tin đều không có? Luôn là như vậy đột nhiên xuất hiện, Tề Lạc cảm thấy một chút chuẩn bị đều không có, nếu là nói gì đó không được thể nói, kia chẳng phải là phiền toái liền lớn.

Hắn rốt cuộc tới bao lâu nha, lại nghe thấy được nhiều ít, Tề Lạc bắt đầu hồi ức giảng chuyện xưa phạm không phạm húy. Dận Chân nhìn nửa năm Tề Lạc, lại nhìn lướt qua ở nàng bên cạnh tĩnh ngủ say Tề Giác, cái kia về lượng kiém chuyện xưa thực xuất sắc, Dận Chân minh bạch nhất có thể đả động chính mình, là Tề Lạc đối đãi Tề Giác cái loại này thân mật cùng ấm áp. Dận Chân xoay chuyển nhẫn ban chỉ, Tề Lạc liền trước nay liền không có như vậy thân mật hôn qua chính mình.

Dận Chân ánh mắt ám ám, nhìn thoảng qua có chút khẩn trương Tề Lạc, xoay người rời đi. Tề Lạc có chút hoắc, nhưng là càng nhiều may mắn.

Đi vào bên ngoài, Dận Chân ở trong bóng đêm chậm rãi đi tới, Cao Phúc đốt đèn lồng đi theo bên cạnh. Dận Chân ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời ngôi sao, nghĩ tới hoằng huy, nghĩ tới khỏe mạnh sắc mặt hồng nhuận Tề Giác, dận hít sâu một hơi, hắn là biết Tề Giác vẫn luôn là từ Tề Lạc giáo dưỡng lớn lên, hơn nữa Tề Giác thập phần thông minh hiểu chuyện, Trí Viễn Hầu con vợ cả chịu Hoàng Thượng đãi thấy loại này nghe đồn ở trong kinh thành truyền lưu thực quảng, Dận Chân tự mình lầm bẩm “Xem ra, người cũng không nhỏ, cái này tuổi cũng là có thể.”

Chương 198 đôi tỷ đệ này

Với Dận Chân biểu tình, Tề Lạc cũng không quá minh bạch, lắc đầu ngẫm lại, tính người lấy chính mình chỉ số thông minh tới nói là tưởng không rõ. ^^ Tề Lạc đắp lên bị, hướng Cầu Cầu phương hướng nhích lại gần, nhắm mắt lại ngủ say. Ngày mới mới vừa lượng, Tề Lạc liền cảm giác có thứ gì đụng chạm nhẹ nhàng mà đụng chạm chính mình gương mặt, vẫy vẫy tay, Tề Lạc bắt được không ngừng hoạt động tay nhỏ, bỗng nhiên mở to mắt, thấy Cầu Cầu có chút giật mình biểu tình, Tề Lạc ôm chặt hắn, cũng ở hắn dưới nách cơ hắn, Cầu Cầu cười xin tha nói “Ha ha tỷ tỷ sai rồi ô

Không biết là bởi vì ý cười vẫn là thật sự làm đau hắn, Cầu Cầu trong mắt thủy nhuận thủy nhuận, làm Tè Lạc cảm thấy có chút đau lòng, sau đó dừng tay. Không nghĩ tới Cầu Cầu thế nhưng đột nhiên bỗn nhào vào Tè Lạc trên người, ra dáng ra hình học Tè Lạc vừa rồi động tác cào Tè Lạc ngứa. Tè Lạc vốn dĩ lẽ ra là có thể trốn khai, nhưng là bởi vì sự phát đột nhiên, bị Cầu Cầu đè ở trên người, quan trọng nhất chính là Tè Lạc phi thường sợ ngứa, Tè Lạc cảm thấy cái này kêu chuyện gì sao, chính mình liền như vậy nhược, liền Cầu Cầu đều có thể khi dễ nàng?

Rốt cuộc tuổi tác đại, một hồi Tè Lạc liền chậm rãi chuyển biến hoàn cảnh xấu, Tè Giác cùng Tè Lạc liền cá nhân lăn thành một đoàn, vui cười thanh ở cái này yên lặng sáng sớm phá lệ thanh thúy. Chờ đến nghe được một tiếng thanh khụ, Tè Lạc chớp chớp mắt mới phát hiện, màn đã vén lên, đây là có chuyện gì? Tối hôm qua rõ ràng là buông nha.

Dận Chân liền ngồi ở ly giường không xa địa phương, nhìn trên giường hai người đùa giỡn vui cười. Tè Giác trước vén lên màn thấy Dận Chân sau, liền bắt đầu hành động. Dận Chân minh bạch, Tè Lạc vừa mới rời giường khi đều sẽ có chút mơ hồ lấy ~ Dận Chân xoay chuyển nhẫn ban chỉ, biểu tình có chút phức tạp nhìn còn oa ở Tè Lạc trong lòng ngực Tè Giác, mà Tè Giác giống như cố ý thị uy giống nhau hướng chính mình tỳ tỵ trong lòng ngực nhích lại gần, ở Tè Lạc nhìn không tới địa phương, hướng Dận Chân hướng mày.

Tè Lạc bởi vì đùa giỡn, tóc đã hoàn toàn rời rạc, hơn nữa trên người nội y cũng có chút buông lỏng, lộ ra tinh xảo xương quai xanh cùng tuy rằng non nớt nhưng là thực mượt mà bả vai. Dận Chân nhắm mắt lại hít sâu một hơi, Tè Lạc chớp chớp mắt bỗng nhiên tỉnh ngộ lại đây hiện giờ trạng huống, vội vàng sửa sang lại hảo nội y đem Cầu Cầu từ chính mình trong lòng ngực kéo ra tới, như suy tư gì nhìn hắn. Cầu Cầu lập tức đôi mắt rung rung, nô hòng hòng cái miệng nhỏ ủy khuất nhìn Tè Lạc, thấy tỷ không

dao động, Cầu Cầu liều mạng nhịn xuống nước mắt, bởi vì hắn biết chính mình tỳ tỳ ghét nhất nam hài tử rơi lệ.

Kéo kéo Tè Lạc tay liên hè hè nói “Tỷ tỷ, Cầu Cầu sai rồi, ngươi tha thứ ta được không sao. Ta chỉ là cảm thấy quá buồn mới liêu mòn, ngươi không phải nói nhiều thông gió hảo sao?”

Nhin như vậy Cầu Cầu, Tè Lạc nheo nheo mắt, cảm thấy hắn có phải hay không sớm tuệ có chút quá mức, chỉ là vẫn là không thể nhẫn tâm, thở dài một hơi, Tè Lạc sờ sờ Cầu Cầu đầu, nhẹ giọng nói “Lần này liền tính có lần sau, tỷ tỷ nhất định không tha cho ngươi.”

Cầu Cầu lập tức cao hứng lại lần nữa nhào vào Tè Lạc trong lòng ngực, mông nhỏ mặt hướng dận phương hướng vặn vẹo. Buông ra Cầu Cầu, Tè Lạc thấy Dận Chân biến thành màu đen sắc mặt, cảm thấy giống như cũng không có gì đi, nhưng là vẫn là vội vàng xuống giường, hỏi “Tú gia, ngài có cái gì phân phó sao?”

Nhin đôi tỷ đệ này, thật sự có chút vô lực, đây là Hoàng A Mã khen ngợi quá Trí Viễn Hầu đích tử đích nữ? Bọn họ đầu rốt cuộc là như thế nào lớn lên. Bất quá Dận Chân minh bạch Tè Giác không thể lại lưu tại này hiểu rõ còn không biết sẽ xảy ra chuyện gì? Dận Chân nhìn Tè Giác từng câu từng chữ nói “Ngươi vẫn là đem ngươi đệ đệ đưa về hầu phủ đi, rốt cuộc ngươi muốn xen vào trong phủ sự, cũng không rảnh chiêu cố hắn.”

Tè Giác mị đôi mắt. Sau đó chán nản đáng thương mà nhìn Tè Lạc. Cái loại này nhận hết ủy khuất không dám nói lời nào biểu tình Tè Lạc thực sự có chút chịu không nổi. Cắn cắn môi Tè Lạc nhìn Dận Chân nước mắt lưng tròng nói “Tú gia. Ta liền như vậy một cái đệ đệ nương sinh hạ hắn sau. Thân mình liền tương đối nhược vẫn luôn liền có ta chiêu cố.” Tè Lạc chậm rãi dựa hướng Dận Chân. Cúi đầu lôi kéo Dận Chân địa y phục. Cầu xin mà nói “Tú gia. Ta thật rất tưởng niệm Cầu Cầu. Ngươi khiến cho hắn

ở ta bên người đãi mấy ngày đi. Ta thực sự rất tịch mịch mà tú gia. Ngài liền đáp ứng ta đi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 167

Suốt một ngày Tè Giác giống như là Tè Lạc cái đuôi nhỏ giống nhau, vô luận ở đâu Tè Giác đều ở Tè Lạc bên người. Có Tè Giác làm bạn tuy rằng Tè Lạc cảm thấy thực vui vẻ, nhưng là Tè Lạc nhìn Tè Giác lại cảm thấy nếu là tổng cùng chính mình tại nội trạch pha trộn, kia hắn có thể hay không bị ánh hưởng đến? Rốt cuộc Giả Bảo Ngọc người như vậy Tè Lạc từ trong lòng là chướng mắt. Nghĩ nghĩ, Tè Lạc cảm thấy quá hai ngày vẫn là muôn đem Tè Giác đưa về hầu phủ đi, cũng cho hắn đứng đứng đắn đắn thỉnh cái phu tử, hảo hảo dạy dạy hắn, rốt cuộc hiện đại giáo dục phương pháp cũng không phải tất cả đều là thích hợp cổ đại hoàn cảnh. Hơn nữa nếu là Tè Giác tương lai quá mức đặc thù, như vậy hắn sẽ chịu khổ, cùng chung quanh không hợp nhau, ma bình góc cạnh cái loại này thông khổ, Tè Lạc thật sự không nghĩ lại nhớ đến tới.

Nhin tại bên người cười thực vui vẻ Tè Giác, Tè Lạc sờ sờ đầu của hắn. Ngày mới mới vừa sát hắc, Tè Lạc liền phân phó Tân ma ma đem chuẩn bị tốt cái lầu mang lên, Cầu Cầu thấy cái lầu đôi mắt tỏa sáng, Tè Lạc cảm thấy bọn họ trời sinh chính là tỷ đệ, đối này thức ăn yêu thích kinh người tương tự. Cái lầu đế là Tè Lạc phân phó dùng ngao chế thật lâu canh xương hầm, cũng xứng lấy nhân sâm, lộc nhung, kỷ tử, đại táo, bạch liên tử, dã hạt tía tô diệp, xào chế hạt mè, tiêu xay chờ gia vị điều chế mà thành, mở ra cái sau hương khí bốn phía, bên cạnh bày rất nhiều xoát phẩm, thiết hơi mỏng các loại thịt loại cùng rau dưa, thậm chí còn có Tè Lạc đặc biệt phân phó làm thành cá viên, gà hoàn.

Tề Lạc đem nấu chín đồ vật phỏng tới Cầu Cầu bên cạnh tiếu mâm, nhẹ giọng nói “Không cần ăn đến quá nhiều, sẽ thương đến dạ dày.” Tề Giác hạnh phúc híp mắt, trong miệng hàm chứa có chút năng đồ ăn, đứt quãng nói “Thật sự ăn rất ngon, tỷ tỷ, ngươi cũng ăn.” Sau đó cấp Tề Lạc gấp một cái cá viên, hoạt hoạt, Tề Giác thế nhưng lập tức liền kẹp ra tới. Như vậy Tề Lạc không khỏi có chút bội phục, nhưng là vẫn là cẩn thận nhìn hắn, tinh hắn bị bỗng.

Bên cạnh nha đầu Tề Lạc tất cả đều cấp phân phát, rốt cuộc ăn loại đồ vật này tự do tự tại mới kêu sảng, ở hoàn cảnh chấp thuận hạ quá tận lực thư thái là Tề Lạc cấp chính mình chế định điểm mấu chốt, rốt cuộc nàng thật sự không nghĩ trở thành cái loại này chân chân chính chính cổ đại nữ nhân, như vậy sẽ làm nàng cảm thấy thực bi ai.

Tề Lạc cùng Tề Giác vừa nói một bên ăn, cảm thấy loại cảm giác này thực không tồi. Nghe thấy bên ngoài cho mời an thanh âm “Thỉnh tú gia an.” Tề Lạc sững sót một chút, hắn như thế nào tới sớm như vậy? Dận tiến vào sau liền nhìn đến sắc mặt hồng nhuận, đôi mắt sáng lấp lánh Tề Lạc lại nhìn nhau ở Tề Lạc bên người hướng chính mình trùng mắt Tề Giác, Tề Lạc vội vàng đứng lên, lôi kéo Cầu Cầu cấp Dận Chân thỉnh an, Dận Chân ngồi ở chủ vị thượng, nhìn trước mặt nóng hầm hập cái lẩu, cảm thấy trong lòng ám áp.

Nhin thoảng qua bên cạnh thật đứng Tề Lạc, vẫy vẫy tay nói “Các ngươi cũng ngồi đi.”

Tề Lạc nhìn Cầu Cầu để sát vào hắn nói nhỏ “Ngươi phải nhớ kỹ tỷ tỷ nói qua nói, mọi việc một nửa hai phải, ngươi minh bạch sao?”

Tề Giác gật gật đầu, có chút ủy khuất ngồi ở Dận Chân bên cạnh Tề Lạc thành thật đứng ở bên cạnh, Dận Chân hơi hơi nhíu nhíu mày, sau đó nói

“Gia nói ngươi không nghe hiểu có phải hay không? Gia làm ngươi cũng ngồi, những việc này làm bọn nha đầu tới làm.”

Tề Lạc sững sốt một chút sau đó mới ngồi ở Dận Chân bên người. Nhìn Dận Chân muốn kêu bọn nha đầu tiến vào hầu hạ, Tề Lạc cắn cắn môi thật sự là không nghĩ phá hư loại này khó được không khí, giơ tay cấp Dận Chân gấp một mảnh thịt dê, phóng tới Dận Chân cái đĩa trung, dính dính bên trong chấm liêu, nói “Tú gia, ngài muốn ăn cái gì liền phân phó ta tới liền thành, cái này chính mình động thủ mới thoải mái.” Nhìn xem dận sững sờ ánh mắt, Tề Lạc giải thích nói “Tú gia ngài thật sự yêu cầu nha đầu nói, liền

Dận Chân ánh mắt đen láy nhìn Tề Lạc tình lộ ra nhè nhẹ ý cười, nhẹ nhàng mà lắc đầu khởi chiếc đũa đem thịt dê phóng tới trong miệng. Tề Lạc hướng Dận Chân nhàn nhạt cười cười, Tề Giác thấy sau đôi mắt xoay chuyển, mềm như bông nói “Tỷ tỷ, ta muốn ăn cá viên, chính là ta cùng tỷ tỷ thích nhất ăn cá viên.”

Tề Lạc cầm lấy thia cá viên vớt ra. Phóng tới Cầu Cầu mặt đất trước. Cầu Cầu dùng ngón tay chỉ mở ra mà miệng. Tề Lạc sủng nịch mà cười cười. Giảng cá viên thổi mà không như vậy nhiệt. Phóng tới Cầu Cầu mà trong miệng. Ở Tề Lạc không chú ý mà thời điểm. Hướng Dận Chân giơ lên mi. Cầu Cầu thân thủ gấp cá viên phóng tới Tề Lạc mà bên miệng. Nhìn Tề Lạc ăn đi vào. Càng là nhịn không được cong cong đôi mắt.

Dận Chân xoay chuyển trong tay mà nhẫn ban chỉ cảm thấy trường hợp này thật đúng là chướng mắt. Tề Giác địa biểu hiện tuy rằng làm Dận Chân trong lòng có như vậy một tia không được tự nhiên. Nhưng là Tề Lạc cũng không có bởi vì Tề Giác mà xem nhẹ Dận Chân. Luôn là không ngừng cho hắn gấp đồ ăn. Lại nóng hầm hập địa hỏa nồi bên Dận Chân nhìn Tề Lạc cùng Tề Giác biểu tình. Trong lòng có ti hâm mộ cũng có chút chờ mong. Chờ đến mau dùng xong mà thời điểm. Dận Chân kẹp lên một cái cá viên

phóng tới Tè Lạc mà bên miệng. Nhìn Tè Lạc sững sờ mà ánh mắt. Dận Chân mở miệng nói “Ăn đi. Người cũng vất vả. Đây là gia thường người mà.” Tè Lạc đôi mắt lóe lóe. Đem cá viên ăn đi vào. Cúi đầu hàm chúa một ít khác mà cảm xúc nói “Tạ tú gia mà thường.”

Bởi vì Tè Lạc mà cúi đầu cho nên bỏ lỡ Dận Chân trên mặt kia ti nhàn nhạt mà đỏ ửng. Tè Giác hướng dận liếc liếc miệng. Dận Chân híp mắt nhìn Tè Giác. Rốt cuộc Tè Giác vẫn là quá tiểu. Thấy Dận Chân này phúc biếu tình. Hướng Tè Lạc mà bên người rụt rụt. Thấy như vậy. Dận Chân mới khôi phục mà thái độ bình thường. Tiếp đón bọn nha đầu đem mấy thứ này triệt hạ đi.

Dận phẩm hương trà. Nhìn Tè Lạc bên cạnh mà Tè Giác mở miệng hỏi “Gia đã sớm nghe nói người thông tuệ hơn người. Cấp gia bối đầu thơ nghe một chút?”

Tè Giác tuy rằng không thích Dận Chân. Nhưng là trong lòng vẫn là có chút nhút nhát mà. Nhìn nhìn Tè Lạc cỗ vũ mà ánh mắt. Tè Giác chớp chớp mắt. Bối kia đầu Tô Thức mà niệm nô kiều Xích Bích hoài cỗ. Thanh thủy mà đồng âm ngâm nga này đầu có chút trào dâng mà thơ từ. Thế nhưng sinh ra

Riêng hài hòa cảm giác. Dận Chân nhìn trong ánh mắt lập loè hướng tới cùng kiên định thần. Trong lòng thế nhưng đối hắn dâng lên một tia hảo cảm. Lại nhìn lướt qua có chút kiêu ngạo mà Tè Lạc. Dận Chân cảm thấy tương lai chính mình địa nhi tử sẽ so Tè Giác càng xuất sắc càng khỏe mạnh.

Bối xong này đầu từ, Tè Giác lại khoe khoang cấp Dận Chân giải thích một lần này đầu từ đại ý, nhìn xem Dận Chân có chút thiên chân hỏi “Tỷ tỷ ngươi không nói phải gả người gả cho Chu Du hạng người như vậy sao?”

Tề Lạc nhắm hai mắt lại, nàng thật sự không dám nhìn Dận Chân biếu tình, hít sâu một hơi, Tề Lạc có chút tức giận nhìn chằm chằm Tề Giác, hung hăng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, cùng ngón tay điểm điểm hắn cái trán, hạ giọng nói “Ta hôm nay lời nói, ngươi có phải hay không không nghe đi vào? Đó là Tú a ca, ngươi không cần cho ta chọc phiền toái thành không?”

Ngẩng đầu nhìn xem Dận Chân ngạch sắc mặt, trang đáng thương bạn vô tội nói “Tú gia, ngươi đừng nghe Tề Giác nói bậy, kia chỉ là” Tề Lạc nghĩ đến lúc ấy Khang Hi đột nhiên giá lâm lúc trước tử túc phủ khi dận cũng ở bên cạnh, lúc ấy lời này, Tề Giác cũng nói lên quá hắn là cũng nghe tới rồi, hiện tại làm sao bây giờ? Tề Lạc xoa xoa cái trán, Dận Chân tuy rằng thực bình tĩnh, nhưng là từ hắn trên người tản mát ra cái loại này áp lực, thật là rất lớn. Tề Lạc cúi đầu nhẹ giọng nói “Kia chỉ là ta lúc ấy có chút thiên chân ý tưởng, hơn nữa hơn nữa ngài có thể so Chu Du địa vị năng lực cao nhiều? Ta gả cho ngài là vinh hạnh của ta mới là.”

Dận Chân híp mắt nhìn Tề Lạc, nói “Sắc trời cũng không còn sớm, Tề Giác cũng nên nghỉ ngơi, gia xem hôm nay hắn nhưng thật ra rất mệt, vẫn là hảo hảo nghỉ ngơi đi.”

Tề Giác muốn lại cùng lạc cùng nhau ngủ, nhưng là nhìn đến loại tình huống này, cũng không dám nói nữa. Tề Lạc vội vàng phân phó Tề Giác bà vú hảo hảo chiêu có hắn. Tề Giác lưu luyến rời đi, Tề Lạc trong lòng thầm hận, Tề Giác xem ta tương lai như thế nào thu thập ngươi, ngươi làm ta mặt loại tình huống này, ta rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ nha.

Dận Chân trước nay liền chưa thấy qua như vậy khẩn trương Tề Lạc, trong lòng có ti buồn cười cũng có như vậy một tia thương tiếc. Bất quá Dận Chân vẫn là không thay đổi sắc mặt nhìn Tề Lạc mặc không nói. Tề Lạc chậm rãi tới gần Dận Chân, đứng ở hắn bên cạnh nhẹ giọng nói “Tú gia, ta sai rồi, ta không nên nói bậy lời nói.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 168

Cao toàn nghe nói phúc tấn thân mình không dễ chịu. Yêu cầu gọi thái y vào phủ. Vội vàng phái người chạy như bay đi Thái Y Viện. Cũng khiến gã sai vặt đi cấp Dận Chân truyền tin. Nhìn Tần ma ma còn tính bình tĩnh mà thần sắc. Cao toàn biết cái này Tần ma ma ở phúc tấn trước mặt rất có thể diện. Tiến lên cung kính quan tâm hỏi “Phúc tấn thân mình rốt cuộc như thế nào? Dùng không cần trước chuẩn bị chút dược liệu cái gì mà?”

Tần ma ma đạm nhiên cười nói “Này liền không cần cao quản gia nhiều lo lắng. Có lẽ sẽ có chút chuyện tốt phát sinh đâu.”

Cao toàn nghĩ nghĩ. Sau đó há to miệng. Lẩm bẩm mà nói “Đây là thực sự?”

Tần ma ma nhìn thoảng qua cao toàn, dùng ngón tay điểm điểm miệng mình, sau đó nhẹ giọng nói “Việc này vẫn là làm phúc tấn chính mình cùng tú gia nói tốt, ngươi hắn là minh bạch?” Cao toàn liên tục gật đầu, bất quá nghĩ đến Tề Lạc sinh bệnh tin tức đã truyền tới chủ tử kia, nghĩ đến chính mình chủ tử âm lãnh nghiêm túc biểu tình, cao toàn cả người đều ở mạo khí lạnh, bất quá việc này hắn cũng không dám trước cùng Dận Chân nói, nếu không đặc tội phúc tấn, kia cao toàn cúi đầu thở dài một hơi, miệng như thế nào như vậy mau nha, cao toàn thừa dịp không ai ở bên cạnh đánh một chút miệng, đối với chủ tử chi gian sự, cao toàn cảm thấy chính mình đầu thật sự là không đủ dùng, chỉ cầu không thành vì hết giận thùng liền hảo.

Dù sao cũng là hoàng tử phúc tấn có gọi đến, cho nên thái y thực mau liền đến. Tề Lạc lúc này đã nằm ở trên giường, buông xuồng màu tím nhạt sa mỏng mành. Thái y trước hướng Tề Lạc thỉnh an sau, mới đến tới rồi trước giường, nhẹ giọng nói “Tú phúc tấn đem bàn tay ra có thể, nô tài vì tú phúc tấn bắt mạch.”

Tề Lạc cắn cắn môi, chậm rãi đem cánh tay vươn, thái y nhìn kiều nộn mảnh khảnh thủ đoạn, tản ra nhàn nhạt hương khí, thái y trong lòng thầm than, muốn nói tú phúc tấn dung mạo chính là ở hoàng tử phúc tấn trung nhất dáng nhất, chỉ là không được Tú a ca đau sảng. Lấy lại bình tĩnh, thái y đem tay nhẹ nhàng đặt ở Tề Lạc trên cổ tay, khép hờ con mắt sờ soạng một chút mạch đập, không khỏi ánh mắt sáng lên, thay đổi một bàn tay có cẩn thận sờ sờ mạch đập.

Sau đó quỳ gối trước giường, cao giọng chúc mừng nói “Chúc mừng tú phúc tấn, ngài đây là có thân mình.”

Nghe thấy thái y nói như vậy, tuy rằng trong lòng đã có chuẩn bị, nhưng là Tề Lạc vẫn là không khỏi sờ sờ bụng, sau đó hơi mang một ít hưng phấn hỏi “Ngươi nói chính là thật sự?”

“Nô tài vạn không dám lừa tú phúc tấn, ngài việc này thật sự có, hơn nữa đã hơn một tháng, nhất đáng mừng chính là tú phúc tấn, ngài mạch đập ổn định, thân mình thực hảo, này nô tài là dám đảm bảo.”

Tề Lạc có chút cẩn thận mở miệng nói “Kia thái y vẫn là cho ta khai chút thuốc bỏ đi, rốt cuộc ta rất không dễ,”

Thái y gật gật đầu, nhiên đi xuống viết phương thuốc. Sau đó lại đổi Tề Lạc công đạo vài câu, Tề Lạc phân phó Tần ma ma cấp thái y đưa lên thường bạc, thái y chối từ bất quá, mới thu xuống dưới. Chờ đến thái y đi rồi, Tề Lạc vén lên mành, Hồng Anh bọn người hướng Tề Lạc hành lễ chúc

mừng, Tè Lạc bãibãinói “Này rốt cuộc cũng là hỉ sự, đều có thưởng, chỉ là thoảng vẫn một ít lại thưởng, rốt cuộc việc này ta muốn hôn tự nói cho tú gia.”

Tần ma ma nhìn thái y khai chu quy củ thuốc bổ phương thuốc lắc lắc đầu, Tè Lạc muốn lại đây, nhìn hai mắt, liền phỏng tới một bên nói “Tần ma ma, này đó thuốc bổ gì đó, ta là không cần.”

Tần ma ma tưởng khuyên nhủ, nhưng là nghĩ tới Tè Lạc cá tính cũng lắc lắc đầu, chỉ cần thân mình hảo, ăn ít chút thuốc bổ cũng là hành, hơn nữa Tần ma ma biết chính mình cũng có chút bí pháp, nhất định sẽ không làm Tè Lạc ra vấn đề.

Tè Lạc đối Tần ma ma nói “Cho ta ngạch nương đưa cái tin, thế nhưng đây cũng là bọn họ cháu ngoại, ngoại tôn nữ.” Tần ma ma gật gật đầu, phái người truyền tin đi.

Thiên còn không có hắc, Dận Chân liền về tới trong phủ, thấy cao toàn sắc mặt âm trầm nói “Phúc tấn, lại xảy ra chuyện gì? Các ngươi này đó nô tài rốt cuộc là như thế nào làm việc? Cấp gia báo tin, mặt sau liền không có âm tín, thái y rốt cuộc nói như thế nào? Nếu là nàng thật sự ra chuyện gì, xem gia như thế nào thu thập các ngươi.”

Cao toàn sát sát trên trán mồ hôi lạnh, muồn nói cho dận tình hình thực tế, nhưng là nghĩ đến Tè Lạc kia cười như không cười đôi mắt, quỳ trên mặt đất nói “Hồi chủ tử nói, phúc tấn, phúc tấn hắn là không có việc gì, thái y là mặt mang tươi cười đi.”

Dận Chân sững sót một chút, cảm thấy việc này có chút kỳ quặc, mặt âm trầm đánh giá cao toàn sau một lúc lâu, hờ lạnh một tiếng, xoay người vào nội trạch. Vào Tè Lạc sân liền nghe thấy thản nhiên đàm tranh tiếng

động, Dận Chân nghỉ chân sau một lúc lâu, cẩn thận nghe xong nghe, cảm thấy tranh âm có chút mê mang ngầm có ý một tia ý mừng.

Dận Chân hỏi bên cạnh tiểu nha đầu nói “Phúc tấn là ở đạn tranh sao?” Tiểu nha đầu cúi đầu nhẹ giọng nói “Hồi gia nói, phúc tấn đang ở nhạc thất, nô tỳ đi cho ngài thông truyền?”

Dận Chân lắc lắc đầu, lập tức đi đến nhạc thất, thấy Tè Lạc chính ăn mặc một thân có chút rộng thùng thình màu tím nhạt sờn xám, sơ một cái rời rạc búi tóc, mặt trên chỉ dùng một cây trân châu cái trâm cài đầu cố định. Đàn tranh bên cũng không có bậc lửa huân hương, cửa sổ là mở ra, mặt trên treo hai cái đúc đáo chuông gió, ngày mùa hè gió đêm nhẹ nhàng gợi lên, chuông gió phát ra thanh thúy tiếng vang, mà phía trước cửa sổ hơi mỏng lụa sa cũng theo gió phiêu động.

Tè Lạc thấy dận sau, dừng đôi tay, trên mặt có một tia ngượng ngùng nhìn Dận Chân. Nhìn trong ánh mắt lộ ra một tia vui sướng một tia mê mang Tè Lạc, đang xem xem chung quanh hoàn cảnh, Dận Chân cảm thấy tâm phảng phất rung động một chút. Dận Chân chậm rãi tới gần Tè Lạc, tới nàng phía sau, ngồi ở không ra nửa cái trường ghế thượng, cũng từ phía sau dùng đôi tay hoàn thượng Tè Lạc vòng eo, đem nàng khâu tiến chính mình trong lòng ngực. Đầu chống Tè Lạc bả vai nhẹ giọng hỏi “Ngươi làm sao vậy? Vì cái gì như vậy mê mang? Thật sự không thoải mái sao? Thái y nói như thế nào?”

Nghe được dận liên tiếp đặt câu hỏi, Tè Lạc hướng hắn trong lòng ngực dựa dựa, cảm giác được Dận Chân đem nàng ôm càng khẩn chút, Tè Lạc đem tay đặt ở Dận Chân ôm chính mình trên tay, thấp giọng lẩm bẩm nói “Ta tú gia, ta mang thai.”

Dận Chân bỗng nhiên mở to hai mắt, nửa xoay qua Tè Lạc đầu, nhìn nàng đôi mắt, có chút kích động hỏi “Ngươi nói cái gì? Ngươi lặp lại lần

nữa?”

Tè Lạc nhìn chăm chăm vào Dận Chân, từng câu từng chữ nói “Ta mang thai, đây là thật sự, thái y đã thỉnh quá mạch.”

Dận Chân đóng hạ đôi mắt, sau đó bỗng nhiên thật khai, duỗi tay đem phía trước trên bàn đàm tranh lập tức quét tới rồi trên mặt đất, chỉ có thể phịch một tiếng, Tè Lạc trong lòng tối sầm lại, có chút tự giễu cười cười, hắn như thế nào sẽ hưng phấn đâu? Hắn lại không phải không có đương quá phụ thân. Dận đem Tè Lạc bế lên nguyên lai phóng đàm tranh cái bàn, bởi vì cái bàn muốn so ghê cao thượng một ít, cho nên Tè Lạc lúc này nhưng thật ra cùng Dận Chân cao thấp cơ hồ xấp xỉ.

Dận Chân mặt đối mặt nhìn Tè Lạc sau một lúc lâu, sau đó dùng tay nhẹ nhàng đỡ thượng Tè Lạc bụng, tự mình lẩm bẩm “Gia có nhi tử? Gia thật sự lại có con vợ cả?”

Chính văn chương 201 gió nổi lên kinh thành

Tè Lạc cúi đầu nhìn Dận Chân khẽ vuốt chính mình bụng tay, tuy rằng không có nhìn đến vẻ mặt của hắn, nhưng là Tè Lạc lại có thể cảm giác được rõ ràng Dận Chân cái loại này vui sướng, nghĩ tới một loại khác khả năng, Tè Lạc thấp giọng nói: “Bốn.....” Cắn cắn môi, nói tiếp, “Gia, khả năng sẽ là nữ nhi, người “Sẽ không, gia có loại này tự tin nhất định sẽ là nhi tử, gia là..... Gia là hoàng tử, trời cao sẽ không như vậy bạc đãi gia, hắn nhất định là gia con vợ cả.” Dận Chân vuốt Tè Lạc bụng, nhẹ giọng mà kiên định mà nói

Tè Lạc ngẩng đầu nhìn Dận Chân, phản bác nói không có nói ra, tính, trước làm hắn cao hứng một chút đi, dù sao đến lúc đó sinh nữ nhi ra tới cũng không thể lại đem nàng nhét vào đi một lần nữa lắp ráp.

Hơn nữa, Tè Lạc âm thầm thè, nữ nhi cũng hảo, như thế nào đều sẽ không làm nàng xa gả Mông Cổ!

Nghe dẽ nghe chuông gió thanh, nhìn theo gió đêm nhẹ nhàng tung bay sa mành, Tè Lạc lại nhìn nhìn Dận Chân kia kinh hỉ chờ đợi biếu tình, Tè Lạc cảm thấy đây cũng là một loại hạnh phúc đi! Đối với cái này ở trong lịch sử sẽ không xuất hiện hài tử, cái này làm cho Tè Lạc có chút lo lắng, sợ hãi sẽ ở chính mình mang thai thời điểm xảy ra chuyện gì. Tuy rằng đã cẩn thận thỏa đáng an bài, nhưng là Tè Lạc là không dám xem thường cỗ nhân trí tuệ. Bởi vì có đủ loại lo lắng, Tè Lạc ở cơm chiều thời điểm ăn rất là không chút để ý, Dận Chân đem hết thảy đều xem ở trong mắt, cũng không có nói cái gì.

Chỉ là ở buổi tối Tè Lạc ngủ say thời điểm, Dận Chân mở to mắt nhìn nàng sau một lúc lâu, cúi đầu khẽ hôn một cái Tè Lạc lông mi, nhẹ giọng nói: “Ngươi phải tin tưởng gia, gia nhất định sẽ che chở ngươi thương tiếc ngươi, sẽ không làm ngươi cùng nhi tử đã chịu thương tổn

”Dận Chân nằm ở Tè Lạc bên người, kéo tay nàng, thấy Tè Lạc trên cổ tay mang theo cái kia hắn đura gỗ đàm Phật châu, Dận Chân khéo miệng lộ ra một tia ý cười, nắm chặt Tè Lạc tay, nhắm mắt lại, âm thầm mà nói: “Ngạch nương, ta rốt cuộc lại có con vợ cả, hơn nữa là ta..... Là Tè Lạc sinh hạ, ta cách này vị trí càng gần một bước, ngạch nương, ngươi yên tâm, ta sẽ không mất đi để vị

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 169

Dận Chân ở thư phòng tự mình sửa sang lại công văn, nhìn bên cạnh đứng Cao Phúc, tùy ý mở miệng hỏi “Trí Viễn Hầu nơi đó cũng nên được đến âm tín đi?”

“Hồi gia nói, Trí Viễn Hầu phu nhân đã mang theo hảo chút trân quý được liệu tới trong phủ, nghe phu nhân ý tú, Trí Viễn Hầu tựa hồ buổi tối sẽ đến” Cao Phúc cúi đầu nhẹ giọng nói “Chủ tử, nghe nói Trí Viễn Hầu gần nhất rất là bận rộn, giống như ở chuẩn bị cái gì, Hoàng Thượng cũng thường xuyên triệu kiến Trí Viễn Hầu, chỉ là thật sự vô pháp thám thính đến đều nói chuyện cái gì”

Dận Chân nhíu nhíu mày, nghĩ đến Lăng Trụ ngầm biểu hiện, nghiêm túc phân phó nói “Không nên thám thính liền không thám thính, kia dù sao cũng là phúc tấn người nhà, đến nỗi xa hào tính tình như thế nào đều sẽ không làm ra đối phúc tấn bất lợi sự. Hơn nữa không cần hỏi thăm Hoàng A Mã sự, kia dù sao cũng là phạm húy, đến nỗi Trí Viễn Hầu trong phủ sự” Dận Chân nghĩ nghĩ nói “Liền trước hãy chờ xem”

Cao Phúc gật gật đầu Dận Chân ngồi ở ghế trên, dùng tay xoa xoa cái trán, Tề Lạc có thân mình, là đáng giá cao hứng sự, chỉ là nghĩ đến Thái Tử thế nhưng an bài chính mình ra kinh, lúc này

Dận Chân nheo nheo mắt, thật vật vả được đến trông cậy vào, như thế nào cũng không thể làm người nhúng tay phá hư, hơn nữa Dận Chân minh

bạch Đỗng thị mang đến những cái đó được liệu, đại bộ phận tuyệt đối là xuất từ Khang Hi ban thưởng, Tề Lạc cá tính, nhìn tuy rằng khôn khéo, nhưng có một số việc cũng không phải quá đại ý, không thể làm nàng ra bất luận cái gì sơ xuất, Dận Chân xoay chuyển trên tay nhẫn ban chỉ, mở miệng nói phân phó đi xuống

, hiện tại quan trọng nhất chính là phúc tấn cùng nàng trong bụng hài tử, nếu là gia những cái đó huynh đệ thừa dịp gia không ở kinh thành, dám ra tay nói, liền cấp gia hảo hảo giáo huấn, nếu là phúc tấn ra chuyện gì, ngươi nên biết gia thủ đoạn”

“Thỉnh chủ tử yên tâm, nô tài đã an bài nhân thủ tiếp cận phúc tấn” Cao Phúc nhìn xem có chút âm ngoan Dận Chân, cúi đầu nhẹ giọng nói “Chỉ là chủ tử, phúc tấn của hồi môn Tân ma ma chính là cái khôn khéo lịch làm hại, có hai người đã bị nàng an bài đến nơi khác, hơn nữa nô tài an bài người cẩn bản là đến không được phúc tấn trước mặt, chủ tử ngài xem”

Dận Chân ánh mắt có chút vui mừng lóe một chút, nhưng là thực mau khôi phục bình tĩnh, mở miệng nói “Tân ma ma dù sao cũng là nàng của hồi môn, như thế nào cũng sẽ không hại phúc tấn là được, hơn nữa nàng hẳn là cũng có chút địa vị, ngươi an bài nhân thủ phải cẩn thận, bất quá tuy rằng không dựa vào được phúc tấn, nhưng cũng không thể sơ hốt, có lẽ những người đó ở dùng chút thời điểm có thể sử dụng thượng đâm”

Dận Chân nghĩ tiếp theo phân phó đến “Nếu phúc tấn kia căm không thượng thủ, vậy nhiều chú ý chút mặt khác sự đi, đặc biệt là những cái đó hoàng tử phúc tấn đến phỏng thăm, từ vào gia phủ liền cấp gia chú ý, nếu là trong phủ có người không hiểu sự nói, gia chính là hận nhất bối chủ nô tài”

Cao Phúc trong lòng căng thẳng, hắn chính là quá minh bạch chủ tử thủ đoạn, nhưng trên mặt không dám có bất luận cái gì ý nghĩa, bảo đảm nói

“Thỉnh chủ tử yên tâm, trong phủ sự nô tài sē chú ý, chỉ là như thế an bài nô tài liền không thể tùy hầu chủ tử”

“Giang Nam sự phái cá nhân tại bên người là được, rốt cuộc gia trong lòng hiểu rõ, muốn thật sự điều tra ra cái gì, nhưng thật ra không dễ dàng, hơn nữa gia chỉ là thượng Giang Nam kia đi một chuyến” Dận Chân cũng là có chút minh bạch Khang Hi ý đồ, cho nên đối những việc này cũng không ôm cái gì hy vọng, chỉ là nghĩ đến Hộ Bộ thiếu hụt, Dận Chân âm thầm cắn chặt răng, chờ xem, một ngày nào đó gia là sẽ không tha các ngươi này đó sâu mọt

Nghĩ vậy chút sự Dận Chân cảm thấy trong lòng rất là buồn bức, có chút hận không thể hiện tại liền động thủ, chỉ là nghĩ đến Khang Hi đối chính mình lời bình, nghĩ đến Tề Lạc kiều tiếu khả nhân cùng nàng trong bụng nhi tử, Dận Chân nhắm mắt lại hít sâu một hơi, sau đó nhìn Cao Phúc nói “Bên ngoài sự gia liền giao cho ngươi, nội trạch sự ngươi dễ dàng không cần nhúng tay, làm phúc tấn chính mình giải quyết, rốt cuộc nàng là muốn đứng ở gia người bên cạnh, luôn là trường không lớn, theo không kịp gia bước chân, kia cũng là”

Cao Phúc sáng tỏ gật gật đầu, Dận Chân nghĩ vẫn là có chút không yên tâm phân phó đến “Vẫn là muốn nhiều chú ý chút, dễ dàng không cần nhúng tay, nhưng gia nhưng chưa nói ngươi không thể nhúng tay, nàng rốt cuộc vẫn là tuổi còn nhỏ, lại là lần đầu tiên có thai, hơn nữa bị Trí Viễn Hầu sủng thành như vậy, gia thật đúng là”

“Thỉnh chủ tử yên tâm, nô tài biết nên làm như thế nào.” Cao Phúc nghĩ có chút muốn nói lại thôi nói “Chỉ là chủ tử, nếu là nội trạch người ra tay nói, kia nô tài nên như thế nào, rốt cuộc kia cũng là”

Dận Chân trầm mặc một chút, nghiêm vừa nói “Án quy củ làm, chỉ là ngươi phải nhớ kỹ những việc này chỉ có thể ở trong tối tiến hành, vạn

không thể làm phúc tấn phát hiện, đỡ phải nàng mềm lòng hao tổn tinh thần”

Cao Phúc nghe thấy này đó mới hoàn toàn minh bạch phúc tấn ở chủ tử trong lòng địa vị, Cao Phúc cúi đầu âm thầm tính toán an bài hay không thỏa đáng, cảm thấy vẫn là lại tinh tế một ít, vạn không thể xảy ra chuyện gì, bằng không ai đều không đảm đương nổi chủ tử lôi đình cơn giận

Đồng thị biết Tè Lạc mang thai xong việc, đầu tiên là vui vẻ, kế tiếp chính là vô tận lo lắng, rốt cuộc Tè Lạc tuổi tác vẫn là quá tiểu, cái này thân mình có thể thừa nhận sinh sản thông khổ sao? Hơn nữa tại đây sinh sản nguy hiểm thập phần cao, nếu là Tè Lạc thật xảy ra chuyện nhưng làm sao bây giờ? Nghĩ vậy Đồng thị cũng không khỏi thầm hận Tứ a ca, tiếp theo lại được đến Hoàng Thượng ban thưởng, Đồng thị cũng không có nghĩ nhiều, cấp ở Hộ Quân Doanh Lăng Trụ truyền tin, sau đó thu thập Khang Hi ban thưởng dược liệu, lại tăng thêm một ít, chạy nhanh mang theo Triệu ma ma đám người đuổi tới hoàng tử phủ.

Nhin đến Đồng thị, Tè Lạc tựa như một con làm nũng mèo con giống nhau, chui vào Đồng thị trong lòng ngực liền không ra, Đồng thị thấy như vậy chỉ có thể bất đắc dĩ ôm Tè Lạc, nhẹ nhàng thô nàng đầu, nói “Ngươi như vậy nào còn có hoàng tử phúc tấn tư thế, làm Tứ a ca thấy chế nhạo lời nói ngươi không thành, hơn nữa ngươi cũng muốn đương ngạch nương ngươi”

Tè Lạc ở Đồng thị trong lòng ngực bĩu môi, lại cọ cọ không nói chuyện, kỳ thật đối với phải làm ngạch nương chuyện này, Tè Lạc vẫn là không có gì chuẩn bị tâm lý, rốt cuộc nàng hiện giờ thân thể như vậy tiểu, hơn nữa có thể là bởi vì xuyên qua vấn đề đi, chính mình hiện giờ tâm thái cũng thu nhỏ không ít, bởi vậy đột nhiên bị cho biết chính mình có hài tử, cái này làm cho Tè Lạc thật là có chút không tiếp thu được, hơn nữa vẫn là ở cái này phúc tạp cục diện hạ, lo lắng ngược lại nhiều quá mức kinh hỉ.

Tè Lạc không phát hiện Tè Giác, vội vàng hỏi “Ngạch nương, Cầu Cầu đâu? Ta như thế nào không phát hiện hắn?”

Nghĩ đến Tè Giác, Đổng thị bất đắc dĩ lắc đầu nói “Còn ở cáu kỉnh đâu, ngươi a mā thỉnh cái kia phu tử học vấn thực hảo, quy củ rất đại, ta tới vội vàng, hắn hiện tại còn không có hạ học đâu, hơn nữa nếu là hắn hiểu được việc này nói, còn không biết sẽ tưởng thành cái dạng gì đâu”

“Mặc kệ thế nào vẫn là phải hảo hảo giáo dục Cầu Cầu, hắn quá thông minh quá cơ linh, nhân tài như vậy dễ dàng gây chuyện.” Tè Lạc hơi hơi ngẩng đầu, có chút nghiêm túc nói “Hơn nữa Tè Giác đối Tứ a ca có chút không quá tôn trọng, hiện tại còn không có cái gì, nếu là tương lai cũng như vậy, vậy quá nguy hiểm. Quan trọng nhất chính là Cầu Cầu không có gì cùng năm bạn chơi cùng này cũng không được, chính là nếu là đem hán đưa đến tộc học trung đi, lại sẽ chọc chút phiền não, cho nên a mā thỉnh cái nghiêm khắc phu tử dạy dỗ hắn vẫn là đối, bảo là cũng không cần quá phận ức chế Tè Giác thiên tính, vẫn là muôn dạy dẫn đường đạo mới được”

Đổng thị gật gật đầu nói “Việc này ngươi a mā đã cùng ta đã nói rồi, ta là lý giải duy trì. Hơn nữa ngươi a mā hiện tại liền bắt đầu dạy dỗ hắn một ít đạo lý, có ngươi a mā ở, như thế nào cũng sẽ không làm hắn xảy ra chuyện là được”

Tè sự vật có chút nói mỏi mệt nhắm mắt lại, hơi hơi đánh một cái hàn hơi, Đổng thị thấy sau, lo lắng hỏi “Ngươi rất mệt sao? Ngươi rốt cuộc thế nào? Mang thai phản ứng nghiêm trọng sao? Thái y rốt cuộc là nói như thế nào?”

“Ngạch nương, ngươi không cần lo lắng, ta không có gì.” Tè Lạc híp mắt cười an ủi Đổng thị nói “Ta đảo không có gì khác phản ứng, chỉ là luôn là mệt rã rời”

Đồng thị đỡ Tề Lạc nằm tới rồi trên giường, cấp Tề Lạc cái hảo chǎn mỏng, nhẹ giọng nói “Ngươi trước ngủ một chút, nếu là vây được lời nói liền ngủ ngon, vạn sự không cần ủy khuất tự mình”

Tề Lạc nhắm mắt lại gật gật đầu, Đồng thị nhìn cầm có chút tiêm Tề Lạc, trong lòng vẫn là tương đối lo lắng, nghĩ tới cổ đại những cái đó quy củ, Đồng thị lôi kéo Tề Lạc tay nói “Còn có một việc ngươi muốn trong lòng hiểu rõ, nếu Tú a ca, Tú a ca đi nữ nhân khác kia, ngươi nhưng nhất định phải tưởng khai mới là, phải nhớ đến ngươi cũng không phải là một người, Ngọc Dao sự chính là giáo huấn, có cái gì ủy khuất liền cùng ta nói, cũng không cần tồn tại trong lòng”

Tề Lạc nhàn nhạt cười cười, nhẹ giọng nói “Ngạch nương, việc này ta sớm đã có chuẩn bị tâm lý,”

Đồng thị nhẹ nhàng sờ sờ Tề Lạc cái trán nhẹ giọng nói “Tề Lạc, ngươi phải hiểu được chúng ta mà dốc hết sức lực yêu thương ngươi, chính là chúng ta đều thay đổi không được này quy củ, ngươi muốn thật sự tưởng khai mới hảo.”

Tề Lạc mở mắt, nhìn Đồng thị nghiêm túc nói “Ngạch nương, ta là thật sự minh bạch, nếu thay đổi không được ta liền sẽ tận lực thích ứng, hơn nữa” hạ giọng, lẩm bẩm nói “Hơn nữa ta cho tới bây giờ còn không có thích thượng hắn, thật sự không có thích, hắn chính là ta trượng phu, ta hài tử phụ thân, còn lại ta đều không đi tưởng, kia không có bất luận cái gì ý nghĩa.”

Đồng thị thở dài một hơi, chậm rãi vỗ Tề Lạc đi vào giấc ngủ, nhìn Tề Lạc rốt cuộc ngủ say, Đồng thị buông xuống lụa sa màn. Đi tới gian ngoài, Tân ma ma cấp Đồng thị thượng nước trà, Đồng thị đánh giá một chút Tân ma ma cùng Hồng Anh đám người, trên mặt có chút nghiêm túc nói “Các ngươi đều là phúc tấn của hồi môn, cũng đều là ở hầu tước phủ đã lâu, hắn

là hiểu được ta tính tình. Dư thừa nói, ta liền không nói, phúc tấn lần này lần đầu có thân mình, ta thật thật là yên tâm không thượng, chính là đây là hoàng tử phủ, ta lại không thể thường tới, cho nên ta liền trông cậy vào người lóe, các người muốn tì mỉ tì mỉ lại tì mỉ, vạn không thể làm phúc tấn ra đường rẽ.”

“Là, thỉnh phu nhân yên tâm, nô tỳ nhất định sẽ hầu hạ hảo định phúc tấn.” Tân ma ma mang theo Hồng Anh đám người hành lễ bảo đảm nói

Đồng thị nhìn thoảng qua Tân ma ma, trên mặt mang cười nói “Tân ma ma, ta là tin người, phúc tấn tuyển tú thời điểm, người liền an bài thực hảo, lần này ta cũng chỉ có thể làm ơn người, người là trong cung giáo dưỡng ma ma, có chút thủ đoạn người hắn là hiểu được, người phải làm tâm, vạn không thể đại ý nha”

Tân ma ma nghiêm túc gật gật đầu, biết như thế nào đều không thể làm phúc tấn ra bất luận cái gì vấn đề, nếu không Hoàng Thượng kia tuyệt đối là công đạo bất quá đi, hơn nữa Tân ma ma nhưng thật ra luyến tiếc Tề Lạc chịu khổ chịu ủy khuất.

“Chỉ là phúc tấn rốt cuộc tuổi tác tiểu, lại có thai, hơn nữa phúc tấn dễ dàng mềm lòng, có một số việc cũng không hảo tự mình động thủ.” Đồng thị nhìn Tân ma ma đôi mắt, nhẹ giọng nói “Nếu là quá mức với bỉ ổi sự, liền đừng cho phúc tấn biết, tĩnh nàng nghĩ nhiều”

Tân ma ma sững sót một chút, nhẹ giọng nói “Thỉnh phu nhân yên tâm, nô tỳ sẽ xử lý tốt những việc này, phúc tấn sẽ thực an ổn vui sướng”

Chính văn chương 203 ly kinh đêm trước

Buổi tối Lăng Trụ mang theo bốn cái Nội Vụ Phủ ma ma đi tới Tứ a ca phủ, Dận Chân thấy này đó ma ma không khỏi nhíu nhíu mày, Lăng Trụ

vội vàng nói “Đây là nô tài cố ý hướng Hoàng Thượng cầu tới, rốt cuộc tú phúc tấn lần đầu có thân mình, bên người nàng chỉ có một Tân ma ma, có một số việc vẫn là đến dựa này đó có kinh nghiệm ma ma mới được” sau khi nói xong, Lăng Trụ hơi hơi ngẩng đầu, hướng Dận Chân chớp hạ đôi mắt

Dận Chân đôi mắt lóe một chút, sau đó đạm nhiên nói “Nếu là Hoàng A Mã ân điển, các ngươi liền đi nội trạch đi, nhớ rõ phải hảo hảo hầu hạ phúc tấn”

Cao toàn phái người đem này hướng cái ma ma đưa tới nội trạch giao cho Tân ma ma, vừa thấy đến này vài người, Tân ma ma sững sót một chút, sau đó nhìn này bốn cái ma ma, nhẹ giọng nói “Đây là Tứ a ca phủ, các ngươi muốn hiểu được chính mình thân phận.” Bốn cái ma ma vội vàng cung kính gật gật đầu, Tân ma ma phân phó tiểu nha đầu mang theo các nàng đi xuống an trí.

Nhin thoảng qua hoàng cung phương hướng, Tân ma ma âm thầm thở dài, nếu đem này mấy cái phái đến này, việc này Hoàng Thượng thật là rất để ý, xem ra vẫn là muốn cẩn thận chút, bất quá đối với này bốn cái ma ma, Tân ma ma âm thầm gật gật đầu, các nàng không chỉ có sinh sản kinh nghiệm phong phú, hơn nữa xử lý sự tình vẫn là thực thỏa đáng, cũng là cái trợ lực.

Lăng Trụ nhưng thật ra rất muốn trông thấy Tề Lạc, nhưng là bởi vì quy củ hạn chế, cũng chỉ có thể bồi Dận Chân ngồi. Nhìn Lăng Trụ có chút không chút để ý, Dận Chân trong mắt thoáng hiện một tia ý cười, thanh khụ một tiếng, hỏi “Trí Viễn Hầu, gần nhất gia xem ngự tiền thị vệ, chính là so ngày xưa muôn tinh thần không ít, xem ra ngươi đối luyện binh nhưng thật ra thật sự rất lành nghề.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 170

Dận Tường gật gật đầu, theo Dận Chân ra phủ môn, lên ngựa trước, Dận Chân lại nhịn không được quay đầu lại nhìn thoáng qua chính mình phủ đệ, sau đó mới đánh mã rời đi.

Từ Dận Chân ly kinh sau, Tè Lạc sinh hoạt thật sự bình tĩnh, rốt cuộc không cần hẫu hạ Dận Chân, hơn nữa Tè Lạc mang thai phản ứng chính là ái ngủ, cho nên Tè Lạc hiện tại là ngủ đến tự nhiên tĩnh, thậm chí có đôi khi ban ngày đều trong lúc ngủ mơ vượt qua. Tè Lạc ăn mặc trắng non bạch rộng thùng thình viên lanh sờn xám, lười nhác mà nằm ở mỹ nhân trên giường, nhìn ngoài cửa sổ nở rộ hoa quê. Từ biết mang thai về sau, Tè Lạc liền để mặt mộc, chỉ là vì bảo trì làn da bóng loáng mềm mại, Tè Lạc thường xuyên dùng sữa bò rửa mặt, tuy rằng xa xỉ một ít, nhưng là nữ nhân sao, nên càng ái chính mình một ít, hơn nữa Tú a ca hắn là có thể cung cấp loại này sinh hoạt mới là, cho nên Tè Lạc xa xỉ lên cũng thực đúng lý hợp tình.

Nhin theo gió bay xuống hoa quê, Tè Lạc thuận miệng hỏi: “Tàn ma ma, dù thân vương thế tử trắc phúc tấn không phải đã mang thai thật lâu sao? Như thế nào còn không có sinh đẻ?”

Tàn ma ma nghĩ nghĩ, quyết định vẫn là nói cho Tè Lạc tương đối hảo, rốt cuộc gần nhất hoàng tử phúc tấn có lẽ sẽ tới phỏng, việc này tổng hội biết đến, nhẹ giọng nói: “Phúc tấn, thế tử trắc phúc tấn đã sinh, chỉ là nam hài vừa mới vào rừng làm cướp liền chết non, nhưng thật ra lưu lại cái tiểu

khanh khách, dù sao cũng là không đủ nguyệt, lại là song thai cũng là khó tránh khỏi.”

“Phải không? Như nguyệt, đảo thật là rất đáng thương.” Tè Lạc có chút cảm thán mà nói: “Dụ thân vương thế tử liền không có gì phản ứng sao? Hơn nữa…… Tính, những cái đó sự cũng không phải ta nên quan tâm.”

Tần ma ma gật gật đầu nói: “Phúc tấn có thể như vậy tưởng, nô tỳ liền an tâm rồi, chỉ là nô tỳ vẫn là muôn nhiêu câu miệng, tiên tri sẽ một chút phúc tấn, dụ thân vương phủ gần nhất có chút cái loạn, cái kia va chạm phúc tấn Lưu thị đã tự sát. Nghe nói nàng hại chết thế tử phúc tấn, cho nên mới sợ tội tự sát. Những việc này, phúc tấn nghe một chút liền hảo, vạn không thể nghĩ nhiều, đỡ phải bị thương thần, đối thân mình không tốt.”

Tè Lạc chậm rãi nhắm hai mắt lại, cảm thấy chính mình thật đúng là có chút may mắn, rốt cuộc Dận Chân này đó nữ nhân còn không có cái gì động tác, nhẹ nhàng mà sờ sờ bụng, Tè Lạc âm thầm thở, mặc kệ thế nào cũng sẽ giữ được người, người nhất định phải bình an mà nhìn đến thế giới này.

Tần ma ma thấy Tè Lạc phảng phất ngủ say, liền buông xuống trên cửa sổ treo màn trúc, lại cấp Tè Lạc đắp lên chăn mỏng, tay chân nhẹ nhàng mà lui đi ra ngoài. Thấy Tần ma ma, cái kia Nội Vụ Phủ tới ma ma, nhẹ giọng nói: “Lại xử lý một cái nha đầu, xem như vậy hắn là người trong phủ sai sứ, chỉ là tương đối cương liệt, không chờ hỏi ra cái gì, liền tự sát.”

“Không cần phải nói ta cũng hiểu được là ai, thế nhưng nghĩ tới hạ được, này thủ đoạn cũng thương không được mặt bàn.” Tần ma ma khẽ cười nói: “Đó là cái kẻ ngu dốt, chỉ là bị đinh ở trên mặt, chân chính phải chú ý không phải nàng, mà là…… Hừ, hiện tại còn có thể trầm ổn, ta đảo thực sự có một ít nhìn nàng.”

Tần ma ma nhìn xem bốn phía nhẹ giọng phân phó nói: “Việc này đừng cho phúc tấn biết được, lại còn có muốn gia tăng chú ý, không thể ra bất luận cái gì sơ xuất.”

Lý thị cầm kinh Phật đang ở niệm, Lưu ma ma tiến vào nhìn Lý thị liếc mắt một cái. Lý thị buông xuống kinh thư, đạm nhiên mà mở miệng nói: “Lại không thành đi, ta đã sớm nghĩ tới, mặc kệ phúc tấn có phải hay không thật sự thiên chân, nhưng là đến nỗi xa hồn ái nữ tính tình, như thế nào đều sẽ không bắt an bài thỏa đáng người ở phúc tấn bên người.”

Lưu ma ma nói: “Chủ tử, nô tỳ xem võ khanh khách cũng không phải như vậy kiều nhu, tuy rằng thủ đoạn thấp điếm, nhưng là cái kia nha đầu chính là cái gì cũng chưa nói liền tự sát, này……”

“Ngươi không cần phải nói, ta đã sớm hiểu được, còn ở trước mặt ta giả nhu nhược trang vô tri, những cái đó đều là ta chơi dư lại. Phúc tấn không có bắt lấy nàng nhược điểm nhưng thật ra rất đáng tiếc.” Lý thị có chút tiếc nuối mà nói: “Hừ, nếu là không có ta giúp đỡ, nàng cho rằng chỉ bằng cái kia tiểu nha đầu là có thể tiếp cận phòng bếp, quả thực là si tâm vọng tưởng, vốn là nhất tiễn song điêu sự, xem ra là…… Phúc tấn đảo thật là cái Hữu Phúc khí, không ngừng có thể nhanh như vậy liền có thân mình, hơn nữa người bên cạnh cũng trung tâm dùng được với.”

“Chủ tử, phúc tấn bên người không chỉ là có Tần ma ma, lại còn có có Nội Vụ Phủ ma ma, những cái đó thủ đoạn đều không dùng được, phúc tấn nương thân mình không khoẻ, thế nhưng miễn thỉnh an, phúc tấn lại không ngoài ra, muốn tiếp cận thật sự là quá khó khăn.”

Lý thị sờ sờ kinh Phật, đạm nhiên mà nói: “Vẫn là nhìn nhìn lại đi, nhật tử lâu rồi lại động thủ, nếu là bị thương thân mình, không phải càng tốt sao? Hơn nữa hiện tại này đó các ma ma đều thực cẩn thận, ta cũng không

tin sē vẫn luôn như vậy? Chờ đến các nàng thả lỏng, đến lúc đó lại ra tay, ta cũng không tin cái kia tiêu phúc tấn có thể đĩnh đến tru.”

“Vẫn là chủ tử nghĩ đến chu đáo, nô tỳ xem kia hai cái khanh khách, tuy rằng không có gì ý tưởng, nhưng là cũng không thấy đến liền sē thành thật, nô tỳ lại đi điền đem hỏa, làm các nàng ở phía trước thử xem cũng là tốt.”

Lý thị cười khẽ chớp chớp mắt, Lưu ma ma sáng tỏ gật gật đầu, nhìn Lý thị nhẹ giọng nói: “Nô tỳ cũng là quán sē xem, cũng từng xa xa mà gặp qua có thai phúc tấn, sắc mặt hồng nhuận, hơn nữa da thịt tinh tế, nô tỳ xem bao không chuẩn hoài đức chính là cái khanh khách đâu! Cách ngôn không phải thường nói hoài cô nương, sắc mặt hồng nhuận sao? Hơn nữa nô tỳ xem phúc tấn kia thân mình, nhưng không thấy được có cái này phúc khí sinh tiêu a ca.”

Lý thi nghĩ lại một chút, nhẹ giọng nói: “Ta đảo còn đã quên cái này, lúc trước ta hoài hoằng khi bọn họ thời điểm, sắc mặt chính là rất khó xem. Hiện giờ phúc tấn tuy rằng không có hiện hoài, nhưng là sắc mặt nhưng thật ra so không có thân mình khi nhìn còn hảo, có lẽ..... Bất quá vẫn là không thể thiếu cảnh giác, người vẫn là đi trước an bài đi, việc này là không thể đại ý.”

“Thỉnh chủ tử yên tâm, nô tỳ hiểu được nên làm như thế nào.” Lưu ma ma nhìn Lý thi, xoay chuyển đôi mắt nói: “Chủ tử, nô tỳ nghe nói qua, phúc tấn đường tỷ Tề Trân chính là trời sinh chính là vượng phu ích tử mệnh, bằng không lấy tám phúc tấn ghen tuông, như thế nào có thể chịu đựng nàng vào phủ, hơn nữa phúc tấn mệnh nhưng không thấy được hảo, nghe nói sē cả đời không thuận đâu! Này chỉ sợ cũng là Trí Viễn Hầu cùng Lăng Thành đại nhân trở mặt nguyên nhân chi nhất đi!”

Lý thi sững sót một chút, nói: “Còn có loại này cách nói?”

Lưu ma ma khăng định gật gật đầu, Lý thị nhìn kinh Phật nhẹ giọng mà nói: “Việc này tuy không thấy được chuẩn, nhưng là đã có loại này tiếng gió, cũng chưa chắc vô nhân. Ta xem Trí Viễn Hầu hắn là đem việc này áp xuống đi đi! Bằng không Hoàng Thượng lại như thế nào đều sẽ không đem hắn ái nữ chỉ cấp gia làm phúc tấn. Như vậy cũng hảo, ta liền không tin việc này có thể giấu được, nếu là Trí Viễn Hầu lừa gạt Hoàng Thượng mất thánh sủng, kia phúc tấn, hù, ta liền không tin nàng có thể đắc ý được bao lâu.”

PS thật sự xin lỗi, hôm nay ta đi lên phó, ha hả, cho nên chậm một ít, bất quá buổi tối còn có một chương, ta đang ở nỗ lực trung.

Chính văn chương 205 tám phúc tấn đến

Tám phúc tấn ăn mặc màu đỏ sườn xám, sơ chỉnh tề cầm đầu, đeo chừng đủ biểu hiện tôn quý cùng thân phận đồ trang sức trang sức, mang theo nha đầu đi tới Tứ a ca phủ. Ngồi ở phòng khách, tám phúc tấn cẩn thận đánh đúng rồi một chút chung quanh bài trí, cảm thấy tôn quý trung tú một tia nhu hòa, nghĩ đến vào phủ khi chứng kiến, tám phúc tấn nhẹ giọng nói “Tứ gia đem trong phủ sự giao cho nàng, đảo thật đúng là làm đúng rồi, ít nhất nhìn không như vậy lạnh băng.”

Nhìn lướt qua bên cạnh đứng một thân phấn hồng trang phục, nhưng là đeo đồ trang sức trang sức cũng thực Tề Trần, tám phúc tấn cười khẽ nói “Đợi lát nữa ngươi nhưng đến hảo hảo chúc mừng một chút tú tấu, hiện giờ không ngừng làm trò hoàng tử phủ gia, hơn nữa này còn có thân mình, nếu là thật sự ông trời phù hộ sinh hạ con vợ cả, kia này phúc khí.....
Tổng so có chút người quang ôn ào vượng phu ích tử muốn hảo.”

Tề Trần thành thật buông xuống con mắt, không có chút nào cảm xúc dao động. Tám phúc tấn thấy như vậy hờ lạnh một tiếng, gần nhất mấy ngày, cũng không hiểu được làm sao vậy, tám a ca nhưng thật ra đi qua Tề

Trân kia hai lần, cái này làm cho tám phúc tấn trong lòng rất là chua xót. Nghĩ tới tám a ca nói, tám phúc tấn trong lòng càng là có chút cáp bách muốn gấp Tè Lạc, rốt cuộc muốn thực sự có cái gì phương thuốc nói, kia cũng là có trông cậy vào. Chỉ là nhìn nhìn Tè Trân, tám phúc tấn nheo nheo mắt, muốn thật là có thể sinh ra nhi tử tới, lại động thủ đảo cũng tiện nghi. Chính là lại nghĩ như thế nào nhi tử vẫn là thân sinh hảo.

Nghe được tám phúc tấn đến phỏng, Tè Lạc mỉm cười thở dài một hơi, hơi chút điều chỉnh một chút tâm tình, mới chậm rãi đỡ Tân ma ma tay đi tới phòng khách. Tám phúc tấn thấy Tè Lạc, trên mặt mang theo cười nói “Tú tầu, thật là chúc mừng ngươi, nhanh như vậy liền có hỉ tin.”

“Đây cũng là vừa vặn, bằng không bằng không tuyệt đối sẽ không như vậy.” Tè Lạc vừa nói, một bên nhìn lướt qua Tè Trân, cảm thấy nàng thân hình nhưng thật ra so trước kia biến hóa rất đại, càng có thể hiện ra nữ nhân cái loại này đường cong, đơn lấy dáng người tới nói, nàng nhưng thật ra Tè Lạc thấy nhiều như vậy nữ nhân trung nhất gọi cảm mê người. Tè Lạc cảm thấy Tè Trân trên mặt trang quá nùng, nghe có chút sặc mũi son phấn mùi hương, Tè Lạc có chút không thoái mái nhíu nhíu mày.

Tân ma ma ở bên cạnh ngắm liếc mắt một cái Tè Trân, sau đó lại nhìn thoáng qua nàng trên eo mang theo túi thơm, lập hạ đôi mắt, đối Tè Lạc nhẹ giọng nói “Phúc tấn, ngài cùng tám phúc tấn trước kia chính là khuê trung bạn tốt, tất là có chút thân mật nói muốn đơn độc nói, nô tỳ liền lui xuống, có việc lại kêu nô tỳ chính là” sau đó nhìn thoáng qua tám phúc tấn, cung kính nói vì, “Tám phúc tấn, ngươi là hiểu được, trân cô nương cùng chúng ta phúc tấn có chút…… Phúc tấn thân thể yếu đuối, bị thương thần liền không hảo, nô tỳ sẽ hảo hảo tiếp đón trân cô nương, thỉnh tám phúc tấn yên tâm.”

Tám phúc tấn gật gật đầu, cái kia phương thuốc cổ truyền sự thật đúng là đến cùng Tè Lạc đơn độc nói, vì thế phân phó Tè Trân nói “Ngươi mang

theo này đó nha đâu, các bà tử trước đi xuống ở hành lang hạ chờ, ngươi muốn hiểu được chính mình thân phận, nếu là mất bát gia thể diện, ta sẽ không nhẹ tha cho ngươi.”

Nhin Tề Trân trên mặt phảng phát có không cam lòng, tám phúc tấn có chút tức giận nói “Lời nói của ta, ngươi không nghe hiểu sao? Đi xuống.”

Tề Trân nắm chặt nắm tay, khó có thể không ché mang theo chút hận ý nhìn thoáng qua Tề Lạc, mới chậm rãi lui đi ra ngoài. Tân ma ma khéo miệng mang theo tia ý cười, sau đó xoay người lại mở ra phòng khách cửa sổ, đối tám phúc tấn cười nói “Hoàng tử phủ làm lại tu chỉnh, tại đây có thể thấy trùng tu ao nhỏ cùng núi giả, cảnh sắc thập phần di người, tám phúc tấn không ngại xem xét một chút.”

Cảm thấy không khí tươi mát rất nhiều, Tề Lạc cũng cười nói “Là nha, ta liền ái này đó sơn sơn thủy thủy, ở cái này địa phương có thể bởi vì canh giờ bất đồng, có thể thấy bất đồng nhan sắc nước ao đâu!”

Tân ma ma thấy hết thảy đều bình thường, mới lui đi ra ngoài. Đi vào bên ngoài thấy đang cùng với Hồng Anh lôi kéo làm quen Tề Trân, đôi mắt dần hiện ra một tia hàn ý. Nghĩ nghĩ, này đối tú gia tới nói nhưng thật ra cái cơ hội tốt, Tân ma ma đối với Nội Vụ Phủ ma ma dùng cực thấp thanh âm nói “Ngươi giúp ta nhìn cái kia trân cô nương, ta nhưng thật ra có chút lây không chuẩn, nàng cái kia túi thơm giống như có chút cái vấn đề, còn có nàng trang thượng quá nồng chút, bình thường đều không phải như vậy, khác thường tức vì yêu

.” Nội Vụ Phủ ma ma nghe thấy lời này, gật gật đầu, đế sát vào Tề Trân, cẩn thận quan sát, thậm chí còn chủ động mà cùng Tề Trân nói chuyện, khen ngợi nàng hảo dung mạo Hữu Phúc duyên. Tân ma ma kêu lớn “Hồng Anh, ngươi lại đây ta có việc phân phó ngươi làm.”

Hồng Anh sưng sốt một chút, vẫn là đi tới Tân ma ma bên người, Tân ma ma nhìn nàng sau một lúc lâu, biết đây là hầu phủ đại quản gia chi nữ, cũng thực trung tâm, chỉ là nàng cá tính, Tân ma ma thở dài phân phó nói “Phúc tấn tham ngủ, ngươi về trước phúc tấn nội thất chuẩn bị một chút.”

Hồng Anh gật gật đầu, ma ma kéo nàng, thấp giọng công đạo “Phúc tấn cùng trân cô nương cái gì tình hình, ngươi hẵn là hiểu được, phàm là dài hơn chút tâm nhã, còn có ngươi nhớ rõ không cần nói bậy lộn xộn, có đôi khi lăm miêng ở hoàng tử trong phủ cũng dung không dưới, ngươi nếu là thật muốn hầu hạ phúc tấn, vậy phải cẩn thận. Nếu là không đổi được, lấy phúc tấn tính tình cũng sẽ không bạc đãi ngươi, vẫn là ra phủ gả chồng đi.”

“Tân ma ma ta ta nhất định sửa” Hồng Anh có chút nôn nóng nói, Tân ma ma nghiêm khắc nhìn nàng một cái, thấp giọng uồng đến “Ngươi ôn ào cái gì? Tám phúc tấn nha đầu còn ở bên cạnh đâu, ngươi như vậy sẽ làm các nàng nghĩ như thế nào, ngươi là phúc tấn bên người đại a đầu, người khác chỉ biết ngôn luận phúc tấn không có quy củ, quản sự không hảo nô tỳ, ngươi nói chuyện làm thời điểm nếu muốn đến chính mình thân phận.”

Nhin cúi đầu hồng hảng, Tân ma ma nói tiếp, “Ngươi đi về trước, ta sẽ hảo hảo dạy ngươi, ngươi cũng muốn nghĩ nhiều tưởng, nhiều nhìn xem người khác là như thế nào làm.” Hồng Anh gật gật đầu, dừng nước mắt, bình tĩnh một chút, mới sắc mặt bình thường rời đi.

Tề Trân tuy rằng lại cùng cái kia ma ma nói chuyện, nhưng là nhưng vẫn chú ý Hồng Anh hướng đi, thấy Hồng Anh rời đi, Tề Trân nắm chặt nắm tay, chẳng lẽ nàng vận khí liền tốt như vậy? Gả hoàng tử sinh nhi tử? Tề Trân thật sự không cam lòng, nghĩ tới Tề Lạc cái kia mệnh cách, Tề Trân biết hiện giờ cái này trạng huống, cùng tám a ca nói thật, chính mình chính là một cái chết. Chỉ là chẳng lẽ Tứ a ca mới là chân mệnh thiên tử? Tề Trân sắc mặt lập tức trắng bệch, liều mạng an ủi chính mình, sẽ không, sẽ không, tám a ca hiện giờ thực lực như vậy cường, được đến Hoàng

Thượng coi trọng, tương lai nhất định có thể được việc, mà bốn a tị thế
không được sủng, đỉnh thiên cũng chỉ là cái Vương gia mà thôi.

Ma ma thấy như vậy Tè Trần duỗi tay ở nàng eo là đỡ một chút, quan
tâm hỏi “Trân cô nương, ngươi không có gì đi? Ta xem ngươi sắc mặt
không tốt, vẫn là trước ngồi xuống đi.”

Tè Trần hít sâu một ngụm báo khí, bài trừ một tia mỉm cười nói
“Không có gì, gần nhất chỉ là chỉ là đến tám a ca coi trọng, thân mình cho
nên có chút hư, tám phúc tấn là cái..... Đa tạ ma ma quan tâm, ta còn là
thủ quy củ hảo” sau khi nói xong, cúi đầu, có chút ủy khuất đứng ở kia, Tè
Trân biết trước mặt cái này là Nội Vụ Phủ ma ma, như vậy ở trong cung
cũng là có chút thể diện, nếu có thể làm tám phúc tấn..... Tè Trần nghĩ
vậy nước mắt ở trong ánh mắt đảo quanh, ủy khuất nhìn nhìn ma ma.

Ma ma đạm cười một chút nói, “Trân cô nương đảo thật thật là khó
được, thật là cái đáng thương, ta hiểu được như thế nào làm.”

Về tới Tần ma ma bên người, công người, ma ma nghe thấy một chút
trên tay mùi hương, đối Tần ma ma nói “Là có vấn đề, cái này biện pháp
thế nhưng bị nàng tìm đến, ta đảo thật là xem thường nàng, chỉ là không
biết tám phúc tấn kia.....”

Tần ma ma thở dài nói “Việc này là sự tình quan trọng đại vẫn là muốn
cẩn thận, Hoàng Thượng kia không nói cũng không được, rốt cuộc chúng
ta đều là..... Đến thật là có chút khó xử nha.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 171

Chỉ là có chút không yên lòng Tè Lạc, sợ hãi nàng nghĩ nhiều, khiến cho Đổng thị đi hoàng tử phủ thăm cùng. Chờ đến Đổng thị trở về nói hoàng tử phủ tình huống, Lăng Trụ lần này yên tâm, có chút vui mừng nói, đây mới là ta nữ nhi, như thế nào tham làm người khi dễ đâu

Đổng thị nghĩ tới Tè Lạc nói lên Hồng Anh, có chút khó xử đối Lăng Trụ nói, Hồng Anh, nàng tính tình có chút cẩn, thật sự không thích hợp lưu tại kia, chỉ là Triệu ma ma cùng Tần quản gia

Lăng Trụ thở dài một hơi nói, Tần quản gia nhưng thật ra không nghĩ làm Hồng Anh của hồi môn, rốt cuộc hắn tuy rằng cũng có nhi tử, nhưng là mặt có Hồng Anh một cái nữ nhi, vẫn là tương đối thương tiếc. Nếu đem Hồng Anh kêu trở về hắn hắn là không có gì ý tưởng, chỉ là Hồng Anh trung tâm vẫn phải có, Tè Lạc bên người chỉ chừa cái Tần ma ma cũng là không thành, vẫn là nhìn nhìn lại đi, ta tin tưởng Tè Lạc sẽ an bài tốt

Ân, Tè Lạc đảo cũng là nói như vậy. Đổng thị xem thuẫn Lăng Trụ nhẹ giọng hỏi” Hoàng Thượng kia rốt cuộc cái gì ý tưởng, luôn là như vậy, ngươi liền từ quan tính, tính chịu này đó khí

Tù quan? Kia chẳng phải là sẽ làm những người này thực hiện được sao? Lăng Trụ an ủi Đổng thị nói, việc này cũng là Lăng Thành hồ đồ, làm người đương thương sử, Hoàng Thượng kia mới là chân chính chơi cờ

người, chúng ta nỡ nhỉ mệnh cách hắn hắn là biết đến, nếu không ta nhưng thật ra chờ mong mặt sau sự nha, hy vọng sẽ không làm ta chờ lâu lắm

Chính văn chương 207 tiến cung hầu bệnh

Đã là cuối mùa thu, bên ngoài thời tiết thực lãnh, hơn nữa phong rất lớn, thổi trúng cửa sổ đều không ngừng rung động, Tề Lạc nằm, Tân ma ma ở bên cạnh cho nàng mát xa có chút sưng vù hai chân, nhìn bụng càng lúc càng lớn, mà Dận Chân thế nhưng vừa đi Giang Nam liền không cái âm tín, tuy rằng Tề Lạc tận lực làm chính mình thả lỏng tâm tình, nhưng là vẫn là cảm thấy có chút ủy khuất, như vậy tiểu nhân thân mình thế nhưng muôn tao loại này tội, mà tạo người người còn đi Giang Nam tiêu dao, cái này làm cho Tề Lạc hận ngứa răng, âm thầm thế chờ sinh đúra nhỏ này, nhất định phải tránh thai, nhất định phải tránh thai

Không nghĩ tới trong bụng hãi tử thế nhưng đá Tề Lạc một chút, Tề Lạc vội vàng nhẹ nhàng mà trấn an hắn, tự mình lâm bẩm ta chưa nói không cần người, ta là tính, các người là một đám liền biết khi dễ ta

Nhin Tân ma ma trên mặt có chút mồ hôi, Tề Lạc mang theo ti cảm kích nói, Tân ma ma, người trước nghỉ ngơi một chút đi, ta đã hảo rất nhiều

Phúc tấn, đây đều là nô tỳ nên làm, ngài thoái mái, nô tỳ cũng yên tâm. Tân ma ma trên tay cũng không có đình, nhìn xem Tề Lạc biểu tình, nhẹ giọng nói, phúc tấn, tú gia là nhớ mong ngài, hắn đi thời điểm chính là phân phó nô tỳ phải hảo hảo hầu hạ người đâu, hơn nữa trong phủ sự, tú gia đều đã an bài thỏa đáng

Tề Lạc vừa nghe, đôi mắt tròn trịa có chút tức giận rầu rĩ nói, hắn? Hắn đó là nhớ mong ta trong bụng cái này, tính, những cái đó sự đừng nói nữa, không ở bên người ngược lại hảo, tính càng làm cho ta

Cảm thấy hai chân thực thoải mái, Tề Lạc không khỏi ngươi là rải lười miêu mĩ giống nhau, nửa híp mắt, làm Tân ma ma mát xa. Lúc này Hồng Anh tiến vào nói, phúc tấn, trong cung người tới, là Đức phi nương nương phái tới nội thị.

Tề Lạc mở mắt, làm Tân ma ma dừng tay, hơi hơi nhíu hạ mi, lúc trước chính mình có thai truyền ra sau, Đức phi nương thật ra đưa tới rất nhiều đồ bồ, thậm chí còn phái bên người ma ma tới chăm sóc Tề Lạc, sau lại thấy Tề Lạc bên người đều là Nội Vụ Phủ ma ma mới từ bỏ. Chẳng lẽ ra chuyện gì? Tân ma ma cúi người cấp Tề Lạc mặc vào giày, sau đó sửa sang lại hảo quần áo, đỡ đai bụng nhẹ nhàng Tề Lạc đi tới gian ngoài

Cái kia nội thị trước hướng Tề Lạc thỉnh an, sau đó mới nói, hồi tú phúc tấn, nương nương lần trước cùng Huệ Phi nương nương dạo Ngự Hoa Viên thời điểm trú lạnh, hiện giờ thân mình càng thêm trầm trọng, mười bốn a ca phúc tấn đã tiến cung hầu bệnh, nương nương hiểu được từ phúc tấn có thân mình, bốn không nghĩ báo cho, chỉ là nương nương thập phần tưởng niệm tú phúc tấn, muốn trông thấy, hơn nữa cũng thực nhớ mong Tú a ca, muốn biết có hay không âm tín truyền đến, cho nên cố ý phân phó nô tỳ, truyền tú phúc tấn vào cung

Bệnh sao? Thật đúng là không cho người ngừng nghỉ. Tề Lạc vể mặt quan tâm hỏi, kia ngạch nương hiện tại thân mình như thế nào? Thái y đó là nói như thế nào? Thật thật là làm ta lo lắng

Nội thị ngẩng đầu nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, nhẹ giọng nói, thái y nhưng thật ra nói không nghiêm trọng, chỉ là nói nương nương suy nghĩ quá nặng, luôn là không tốt, mười bốn phúc tấn đã tiến cung hầu bệnh, tú phúc tấn ngài?

Nói gì vậy, ta đương nhiên cũng tiến cung hầu bệnh. Hoàng A Mã lấy hiểu đạo trị thiên hạ, ngạch nương lại luôn luôn đối ta thân thiện hòa ái,

hơn nữa ngạch nương chỉ có tú gia cùng mười bốn gia hai cái nhí tử, tú gia lại không ở kinh thành, ta như thế nào cũng muốn đại tú gia tần hiếu. Tè Lạc có chút sốt ruột đứng lên, đối với nội thị nói, ngươi trước chờ một chút ta dọn dẹp một chút liền tiến cung vấn an ngạch nương

Tè Lạc đi vào nội thất, mới thâm hút một hơi, có chút bất đắc dĩ nói, Tần ma ma, vẫn là mau thu thập đi, kia đảo thật đúng là chân chính chiến trường nha, ngạch nương này bệnh, ai, xem ra là rất trọng

Tần ma ma há miệng thở dốc, muốn nói cái gì, cuối cùng chỉ có thể yên lặng cấp Tè Lạc trang điểm. Chờ đến thu thập chỉnh tề sau, Tần ma ma có chút không yên tâm nhẹ giọng nói, phúc tấn, ngài trong lòng hiểu rõ, trong cung sự, nô tỳ cấm không thượng thủ, ngài nhưng nhất định phải để ý a, đều lúc này, vạn không thể xuất hiện vấn đề

Tè Lạc sờ sờ hỉ cỗ khởi bụng, nhẹ giọng nói, mặc kệ thế nào, ta đều sẽ bảo vệ tốt ngươi

Đi tới Đức phi sở trụ cung điện, Tè Lạc tiến vào sau liền thấy Đức phi chính nửa ngồi thân mình, xong nhanh chóng đang đứng ở trước giường, bụng chén nhỏ, một muỗng một muỗng hầu hạ Đức phi ăn cái gì. Ở Đức phi bên cạnh cách đó không xa, Huệ Phi đang ngồi ở kia. Tè Lạc cúi người vụng về hướng Đức phi thỉnh an nói, thỉnh ngạch nương bình phục. Sau đó lại hướng Huệ Phi hành lễ nói Huệ Phi nương nương bình phục

Đức thấy Tè Lạc mặt mang vui mừng, thanh âm có chút suy nhược nói, mau đứng lên đi, thấy ngươi ta liền cao hứng, này bệnh cũng tốt mau chút, hiểu được ngươi có âm tín sau, lòng ta liền nhớ mong ngươi thực, nhanh như vậy liền có thân mình, ngươi thật thật là cái tranh đua

Huệ Phi ở bên cạnh phụ họa nói, ta chính là thật hâm mộ Đức phi muội muội nha, có hai cái như vậy xuất sắc con dâu tiến cung hầu bệnh, tú phúc

tấn lại có thân mình, Đức phi muội muội hảo phúc khí nha

Đức phi thỏa mãn cười cười, nói, các nàng hai cái vươn xa không
thượng đại a ca phúc tấn, kia mới là chân chính hiểu chuyện đâu, các nàng
nha, cũng chỉ là có chút hiểu tâm thô, ngươi mau đừng khen các nàng

Huệ Phi mỉm cười nhìn đứng ở kia Tè Lạc, thân thiết nói, ta còn liền
nhìn tú phúc tấn hảo, xem bộ dáng này chính là cái xuất sắc, hơn nữa tuy
rằng tuổi còn nhỏ, nhưng là lại rất hiểu chuyện hiền huệ đâu

Huệ Phi nương nương quá nói, ta thật sự là gánh không dậy nổi. Tè Lạc
cúi đầu nhẹn thùng nói. Tè Lạc tuy rằng không có mặc châu hoa đế, nhưng
là bởi vì tiền cung ăn mặc là thiết yếu thận trọng hợp quy củ, cho nên trang
phục phụ nữ Mãn Thanh dày nặng, trang sức cũng đeo rất nhiều, thời gian
dài đứng thẳng nhưng thật ra làm Tè Lạc hai chân có chút cái mềm, chính
là Đức phi nương nương cũng không hò ban ngồi, chẳng lẽ là nàng đã quên
sao? Tè Lạc cúi đầu âm thầm nhíu mày.

Huệ Phi lại đối với Đức phi có chút xin lỗi nói, xem ta việc này nháo,
vốn định cùng ngươi hảo hảo thưởng thức một chút Ngự Hoa Viên loại
hoa phẩm, ta hiểu được ngươi là ái hoa người, ta lại được vài cọng trân
phẩm, liền tưởng mời ngươi ngắm cảnh, không thành tưởng thế nhưng làm
ngươi trú lạnh, thật sự là băn khoăn nha

Huệ Phi tý tợn vạn đừng nói như vậy, ta chỉ là thể nhược, quái
không đến Huệ Phi tý tợn trên người, hơn nữa Huệ Phi tý tợn có thể mòi ta
ngắm hoa, nhìn thấy kia vài cọng trân phẩm, ta đảo thật là muôn cảm ơn
Huệ Phi tý tợn, Đức phi hướng xong nhan hải chọc xua xua tay, làm
nàng đứng ở bên cạnh, nhìn thoáng qua Tè Lạc nói, hơn nữa thái y cũng
chỉ là nói ta suy nghĩ trọng, ta này bệnh nha, cũng là lo lắng ở Giang Nam
Dận Chân nha, lão tú túc phụ, Dận Chân vậy không cái âm tín? Nay đều ra
kinh đã lâu? Ta đảo thật là không yên lòng

Tề Lạc nhẹ giọng nói, ngạch nương, tú gia tuy rằng không có âm tín truyền đến, nhưng là Hoàng A Mã kia khả năng có tú gia thượng tấu số con, ngạch nương, ngài yên tâm, tú gia nhất định sẽ bình an, lại còn có có thập tam gia ở, ngạch nương chỉ lo dưỡng hảo thân liền hảo, tinh tú gia lo lắng nhớ thương

Cung nữ lại bưng lên một chén chén thuốc, Huệ Phi thoáng quét Tề Lạc liếc mắt một cái, cười khẽ đối xong nhan hải nếu nói, này mười bốn a ca phúc tấn cũng là cái khả nhân đau, vừa rồi hầu hạ Đức phi muội muội dùng được kia thật là cẩn thận chu đáo, thật thật là cái khó được có hiếu tâm, khó trách Hoàng Thượng thường thường khen ngợi đâu. Đối với xong nhan hải nếu vẫy tay, nói đến ta này tới, ta cũng hảo hảo nhìn xem người, cũng làm Tứ a ca phúc tấn hầu hạ một chút Đức phi muội muội, cũng đỡ phải làm không hiểu rõ không ánh mắt nghị luận tú phúc tấn không có hiếu tâm, kia chẳng phải là thực oan uổng? Rốt cuộc hiếu đạo chính là Hoàng Thượng nhất coi trọng.

Tề Lạc hít sâu một hơi, cảm thấy tâm là rầu rĩ, chân cũng mềm mại, các nàng đây đều là muốn làm gì? Chẳng lẽ chính mình mang thai liền thật sự làm các nàng như vậy ghen ghét sao? Đóng hạ đôi mắt, Tề Lạc cười nói, vẫn là Huệ Phi nương nương tưởng thỏa đáng, ta tuy rằng có chút vụng về, cũng sẽ hảo hảo hầu hạ ngạch nương, dù sao cũng là tú gia tôn trọng ngạch nương sao

Chậm rãi đi qua, Tề Lạc từ cung nữ trong tay tiếp nhận chén thuốc, cầm lấy muỗng nhỏ rất tinh tế nhẹ giọng nói, ngạch nương, chén thuốc khả năng có chút năng, người phải làm tâm. Sau đó nhẹ nhàng mà dùng cái thia giảo giảo, cảm giác không như vậy năng, mới dùng muỗng nhỏ đem chén thuốc đưa đến Đức phi bên miệng. Đức phi đôi mắt lập loè một chút, nhìn cúi đầu cẩn thận hầu hạ chính mình Tề Lạc, chậm rãi mở ra khẩu. Đức phi nhìn Tề Lạc cỗ khởi bụng, muốn nói cái gì, nhưng là trước sau là không có

mở miệng, mặc cho băng Tè Lạc có chút mệt chu đáo hầu hạ chính mình

Chờ đến canh chén mau thấy đáy, cung nữ tiến vào hồi bẩm nói, khởi bẩm nương nương, Hoàng Thượng khiếu người tới nói, hiểu được tú phúc tấn tiến cung quan hệ cung cầu, đặc triệu kiến tú phúc tấn

Đức phi sững sót một chút, đối Tè Lạc ôn hòa nói “Nếu Hoàng Thượng triệu kiến ngươi, liền mau đi đi, này có mười bốn túc phụ là đến nơi

Xong nhanh hả nếu vội vàng tiến lên tiếp nhận chén thuốc, Tè Lạc nhẹ giọng nói, có thể là có tú gia âm tín đi, đệ muội, ngạch nương này ngươi liền nhiều vất và một chút, Hoàng A Mã hắn là rất bận, ta lại không phải cái gì quan trọng người, đi một chút sẽ về

Tè Lạc lại đối với Đức phi có chút ngượng ngùng cười nói, thỉnh ngạch nương nhiều đam đương chút, ta chính là cái vụng về, thật nhiều sự cũng đều không hiểu, so không được đệ muội cẩn thận thỏa đáng, ngạch nương, xin đừng trách tội

Đức phi kéo lại Tè Lạc tay nói, làm ngươi hoài thân mình hầu bệnh, thật là ngạch nương không phải, ngạch nương này một bệnh, đầu óc liền có chút cái cương, ngươi hiện giờ cảm giác thế nào? Ngươi nếu là ra chuyện gì, ngạch nương này tâm, còn không được đau chết nha

Ngạch nương, thỉnh ngài yên tâm, ta không có việc gì, ngươi chỉ cần hết bệnh rồi liền thành. Tè Lạc đam cười nói, liền giống như Huệ Phi nương nương nói, hiểu đạo vẫn luôn là Hoàng A Mã nhất coi trọng, hơn nữa ta như thế nào có thể làm người ở hiểu tâm thương lấy ra sai tới đâu

Tè Lạc mặc kệ những người này phản ứng, cúi người hành lễ cáo lui, đi vào ngoài điện, Tân ma ma thấy sắc mặt tái nhợt, có chút lung lay sắp đổ

Tè Lạc, vội vàng tiến lên quái trù, có chút đau lòng nhẹ giọng nói, phúc tấn, ngươi có hay không không ổn a? Ngàn vạn đừng dọa nô tỳ nha

Tè Lạc dựa vào Tân ma ma hơi hoi đóng hạ đôi mắt, lầm bầm tự nói
nói, ta tưởng ta a mã ngạch nương, ta tưởng về nhà, các nàng thật sự là

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 172

Võ Đan sững sót một chút, vội vàng cúi đầu thỉnh tội, kỳ thật Võ Đan trong lòng cảm thấy cũng thực buồn bực ủy khuất, lúc trước truyền ra từ phúc tấn lời đồn đãi thời điểm, liền hướng ngài vì bẩm báo qua, là ngài nói muốn tra ra phía sau màn người, muốn nhìn xem các hoàng tử phản ứng, hiện giờ nháo thành như vậy, tóm lại là nô tài khó làm nha, nhưng là Võ Đan trên mặt chỉ có kinh sợ hướng Khang Hi dập đầu thỉnh tội

Khang Hi nhìn Võ Đan, xua tay nói, hảo, ngươi lên đáp lời đi, trẫm phải biết rằng này đến tột cùng là chuyện như thế nào? Có hay không người liên lụy ở bên trong?

Võ Đan vừa định đứng lên, vừa nghe lời này, cảm thấy vẫn là quỳ hảo, rốt cuộc việc này không sai biệt lắm hoàng tử đều liên lụy đi vào. Võ Đan cúi đầu quỳ gối kia, có chút lo lắng nói, nô tài đã điều tra rõ, lời đồn xuất từ Lăng Thành kia, bất quá chỉ là nói, một cái vân du cao tăng ở tú phúc tấn giờ nói qua, tú phúc tấn đem cả đời không thuận, cơ quan tính tẫn quá thông minh, phản làm khanh khanh mệnh, chỉ là sau lại liền biến thành Trí Viễn Hầu vì làm tú phúc tấn gả vào hoàng gia, sửa lại sinh thần bát tự, lừa gạt Hoàng Thượng.

Võ Đan trộm ngắm liếc mắt một cái Khang Hi sắc mặt, nghiêm túc nghiêm túc nói, nô tài đã tìm hiểu rõ ràng, cái kia mệnh cách chỉ do lời nói vô căn cứ, tú phúc tấn sinh thần bát tự không có bị sửa đổi, hơn nữa tú phúc tấn

Khang Hi giơ tay đánh gãy Võ Đan nói, trẫm hiểu được, nàng mệnh cách đó là trời sinh phúc tướng. Những người này không phải hướng về phía nàng đi, mà là hướng về phía trẫm sủng tín Trí Viễn Hầu, xem ra trung với trẫm người, thật đúng là rất khó làm, rất chịu đố ky, Trí Viễn Hầu nhưng thật ra khó được nha

Võ Đan khẽ cắn môi, đến nỗi lưu truyền ngôn người, có Thái Tử gia người, cũng có đại a ca người, thậm chí còn có mười bốn a ca người

Mười bốn a ca? Khang Hi nghi hoặc hỏi, sau đó cười khẽ một chút, hắn nhưng thật ra đổi lão bát trung thành và tận tâm a, nguyên lai là như thế này, khó trách đột nhiên liền bệnh đâu, trẫm này đó nho tử có phải hay không đương trẫm lão hò đồ?

Khang Hi tức giận đứng lên, ở trong phòng đi qua đi lại. Hắn minh bạch này đó hoàng tử đều liên lụy đi vào, hắn không thể động, chỉ là nếu không cấp Lăng Trụ một công đạo, tất sẽ làm hắn thất vọng buồn lòng, hơn nữa kia nha đầu chịu ủy khuất đã đủ nhiều, lão tú kia cũng không hảo công đạo

Khang Hi ở cửa đại điện dừng bước, hít sâu một hơi, trịnh trọng nói, Lý Đức Toàn nghĩ chỉ, tú phúc tấn mệnh cách cao quý, hiền huệ hiếu thuận, trẫm thường Khang Hi về tới ngự án trước, phô khai trang giấy, đặt bút viết xuống “Trời sinh phúc tướng” cũng đắp lên Khang Hi tư ấn. Phân phó nói, đem cái này biểu hảo thưởng cho tú phúc tấn, sau đó ở tinh tuyển chút trang sức hàng thêu Tô Châu chờ đồ vật, cấp tú phúc tấn đưa đi, người tự mình đi, trẫm muốn cho những người này minh bạch, cái này phúc tấn là trẫm coi trọng, ai đều không thể khinh nhục nàng

Lý Đức Toàn gật gật đầu, tiếp nhận trang giấy, muốn đi xuống truyền chỉ, Khang Hi nói, trẫm còn có ý chỉ, Trí Viễn Hầu Lăng Trụ giáo nữ có cách, trung thành và tận tâm, huân luyện thị vệ thích đáng, trẫm lòng rất an

ủi, tấn chúc vì nhị đǎng hầu tước, đồng dạng thừa kế ở bên nhau đại thủy hàng, truyền xong chỉ làm Trí Viễn Hầu vào cung bồi chơi cờ

Võ Đan ở bên cạnh quỳ, cảm thấy kia mới là chân chính sủng thần đãi ngộ đâu. Không chờ nội thị ký lục quá nhiều, Khang Hi tiếp theo có chút âm lãnh nói, Lăng Thành rải rác lời đồn, chửi bới Trí Viễn Hầu, chửi bới hoàng tử phúc tấn, cách này tước vị chức quan, sung quân nghĩ nghĩ, Khang Hi mới chậm rãi nói, vĩnh không mướn người, này dòng chính con cháu tam đại không được làm quan

Trong đại điện tĩnh xuống dưới, cái này trùng phạt có phải hay không quá nặng chút, Lý Đức Toàn rụt rụt cổ, xem ra Hoàng Thượng là đem không thể phát tác hoàng tử tức giận tất cả đều phát tiết đến Lăng Thành trên người, cũng xứng đáng hắn xui xẻo, phân không ra nặng nhẹ. Khang Hi đối Lý Đức Toàn xua tay nói, đi xuống truyền chỉ đi, cái kia Tề Trân sự? Hiện giờ như vậy, nàng làm thông phòng nha đầu, sẽ đương càng hợp quy củ một ít đi. Hơn nữa có nàng ở tám a ca kia cũng hảo, đỡ phải tám a ca liền tám phúc tấn một nữ nhân, quái lãnh thanh, Sở Viêm như vậy con dâu trẫm thật đúng là hiềm thấy

Khang Hi nhìn chằm chằm Võ Đan, nhẹ giọng nói, đứng lên đi. Nhìn Võ Đan đứng thẳng tử, Khang Hi thanh âm sâu thẳm nói, ngươi không cần suy nghĩ nhiều, chỉ cần trung với trẫm tố người, trẫm tất sẽ không bạc đãi, hoàng tử phủ ngươi muốn nhiều chú ý chút, trẫm không nghĩ tái xuất hiện như vậy sự, ngươi minh bạch sao

Hỗn đan gật gật đầu, kiên quyết nói, thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, nô tài nhất định sẽ làm tốt kém

Khang Hi làm Võ Đan lui đi ra ngoài, cầm lấy chén trà, nhìn lướt qua Tề Lạc ngồi quá ghê dựa, mang theo tia ý cười nói, như thế như vậy ai

cũng không dám xem thường người đi, lão tú con vợ cả có người như vậy
ngạch nương, trẫm cũng có thể yên tâm

Nhận được Khang Hi truyền ý chỉ, cầm Khang Hi thân thủ viết tự, Tề Lạc cảm thấy ngày này phát sinh sự thật đúng là nhiều đau, Lý Đức Toàn nhìn sững sờ Tề Lạc, trong mắt mang theo tia ý cười chúc mừng nói, tú phúc tấn, có thể được đến Hoàng Thượng coi trọng, đây là khó được vinh quang, hơn nữa Trí Viễn Hầu hiện giờ chính là nhị đẳng hầu tước, tú phúc tấn, Hoàng Thượng là sợ người lại chịu ủy khuất

Tề Lạc chớp hạ đôi mắt, đối Lý Đức Toàn cười nói, Lý tổng quản yên tâm, ta hiểu được Hoàng A Mã tâm ý. Lý Đức Toàn gật đầu, Tề Lạc cũng không có cho hắn tiền thưởng, chỉ là phân phó cao toàn thỏa đáng đem hắn đưa ra hoàng tử phủ. Tề Lạc minh bạch thái giám cũng là đáng thương người, bọn họ cũng là yêu cầu tôn trọng, kỳ thật Tề Lạc cũng không tưởng ở Lý Đức Toàn trên người đầu tư hoặc là được đến cái gì, chỉ là đương một thân mỏi mệt thương tâm chính mình được đến hấn thiệp tình quan tâm thăm hỏi khi, ở cái loại này dưới tình huống thật là thực cảm động

Tề Lạc phân phó Tần ma ma đem Hoàng Thượng ban thưởng đồ vật thu hảo, sau đó liền về phòng ngủ đi, rốt cuộc vừa mới hồi phủ liền nhận được thánh chỉ, còn không có hoãn lại đây đâu

Sắc trời đem vân, cao toàn phân phó bọn hạ nhân đóng cửa, thế nhưng thấy Dận Chân cười ngựa hồi phủ. Cao toàn nhịn không được dụi dụi mắt, vội vàng có chút kích động hướng Dận Chân thỉnh an hành lễ, Dận Chân vẫy vẫy tay làm hắn lên, nhìn nhìn trên người tro bụi, một bên hướng thư phòng đi, một bên nói, múc nước, gia phải hảo hảo rửa mặt một chút, này lộ đuối đến quá nóng nảy chút. Trước không cần nói cho phúc tấn, gia một hồi tự mình đi xem nàng. Cao toàn gật đầu, đối với đôi vợ chồng này, hắn đã hoàn toàn là không lời gì để nói

Rửa sạch xong sau, Dận Chân ở tiều thái giám hầu hạ hạ, đổi hảo nhẹ nhàng sạch sẽ quần áo, đem Cao Phúc gọi vào bên người, nhìn Cao Phúc hỏi, trong phủ sự như thế nào? Phúc tấn phúc tấn có từng bị ủy khuất?

Cao Phúc ngưỡng mộ đầu, đem phát sinh sự tình từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ đều báo cho Dận Chân, một bên nghe Dận Chân nhắm mắt lại, nắm chặt nắm tay, chờ đến Cao Phúc nói xong, nhìn chủ tử sắc mặt âm lãnh âm lãnh, trong lòng không khỏi có chút lo lắng, nhẹ giọng nói, chủ tử, tuy rằng có việc phát sinh, chính là phúc tấn xử trí thích đáng, phúc tấn bình an không có việc gì

Dận Chân mở mắt, lãnh vụ nhìn Cao Phúc, thăng đến đem Cao Phúc nhìn chằm chằm quỳ xuống sau, Dận Chân mới hung hăng nói, gia có phải hay không đến may mắn đúra con trai này đủ rắn chắc nha, này kinh thành thật là náo nhiệt nha, nên ra tay chính là một người cũng chưa rơi xuống. Bắt tay đem chén trà quét túi rồi trên mặt đất, chén trà rách nát, nước trà vẫn khắp nơi. Cao Phúc cúi đầu thành thật quỳ, một tiếng cũng không dám hù

Gia thật vất vả mong tới một cái đích tử, vẫn là nàng đích tử, bọn họ các nàng đây đều là muôn làm gì? Dận Chân nhìn thoáng qua nắm chặt nắm tay, nhẹ giọng mang theo một chút thương cảm nói, gia này đó huynh đệ cùng nữ nhân ra tay, gia không ngoài ý muốn, chỉ là thật thật không nghĩ tới ngay cả nàng đều ra tay hảo, thật là hảo nha, như vậy gia có thể càng yên tâm

Cao Phúc cúi đầu nói, gia, dùng không cần nô tài ra tay? Những người này không thấy được đều là sạch sẽ.

Dận Chân trừng lớn hai mắt, trong ánh mắt phảng phát đều trào ra tơ máu, bỗng nhiên đứng lên, muôn phân phó Cao Phúc làm việc, chỉ là

ngẩng đầu nhìn đến thư phòng trên tường treo “Giới táo”, nắm chặt nắm tay hung hăng đấm ở bàn thượng

Chỉ nghe phịch một tiếng, Dận Chân trên tay mang nhẫn ban chỉ bởi vì đòn nghiêm trọng mà rách nát, mảnh nhỏ thương tới rồi Dận Chân ngón tay. Nhìn chảy ra nhè nhẹ máu tươi, Dận Chân thở dài một lần nữa ngồi xuống, Cao Phúc thấy sau vội vàng tiến lên cấp Dận Chân bao vây, Dận Chân xua tay, đem bị thương ngón tay phóng tới bên miệng, nhẹ nhàng hút duẫn một chút, cảm giác được trong miệng kia ti tanh hàm trung, mang theo một chút chua xót, trước mắt không khỏi thoảng hiện Tề Lạc ở chính mình trong lòng ngực khóc thút thít bộ dáng

Dận Chân nhắm hai mắt lại, đem đầu ngửa ra sau, dựa vào ghế trên, sau một lúc lâu chờ đến Cao Phúc cảm thấy Dận Chân phảng phát muôn ngủ rồi thời điểm, mới phảng phát nghe thấy một tia trầm thấp như có như không thanh âm “Tha thứ gia, lúc này thật sự không phải thời điểm, gia không thể động, thật sự không thể động, tương lai bọn họ mỗi một cái gia đều sẽ không bỏ qua, người sở chịu, gia sẽ làm bọn họ gấp bội thừa nhận.

Chính văn chương 210 một cái thỉnh cầu

Dận Chân bình phục một chút tâm tình, từ trong lòng lấy ra cái kia lâm ra kinh thời điểm Tề Lạc đưa cho hắn tìm cái túi tiền, từ túi tiền màu sắc đi lên xem, hắn là thường xuyên bị người cầm trong tay thường thức, cho nên có chút phai màu. Từ túi tiền Dận Chân lấy ra một cái màu tím thủy tinh chế thành nhẫn, đem nhẫn nắm trong tay, nghĩ Tề Lạc mang lên bộ dáng, trong ánh mắt lộ ra một tia ý cười, nàng hắn là thích nhẫn đi, nếu không cái kia cái gì kim cương nhẫn, cũng sẽ không thường xuyên mang theo, nghĩ tới cái kia là Lăng Trụ đưa, Dận Chân không khỏi nheo nheo mắt

Dận Chân đứng lên, hướng vào phía trong trạch đi đến. Vào Tề Lạc nhà ở, thấy Tân ma ma đối diện bụng chén thuốc ma ma nói cái gì, Tân ma ma thấy Dận Chân sưng sốt một chút, sau đó cúi người hành lễ nói, thỉnh túr gia an. Dận Chân nhìn cái kia ma ma chén thuốc trong tay, cau mày hỏi, đây là cấp phúc tấn dự bị? Phúc tấn thân mình không khoẻ sao?

Tân ma ma trộm ngắm liếc mắt một cái có chút không vui có chút đau lòng Dận Chân, trong lòng cười thầm, nhưng là vẫn là nghiêm trang có chút ủy khuất nói, phúc tấn tiến cung cấp Đức phi nương nương hầu bệnh, có chút cái mệt nhọc, Nội Vụ Phủ ma ma tưởng cấp phúc tấn bỏ một chút, đỡ phải mang thai không xong, chỉ là chỉ là

Mang thai không xong? Tề Lạc phúc tấn xảy ra sự cố? Dận Chân có chút khẩn trương nói, trên mặt đã không phải không vui, mà là âm ngoan, các ngươi rốt cuộc là như thế nào hầu hạ nàng? Vì cái gì bất truyền gọi thái y?

Thỉnh túr gia yên tâm, phúc tấn trừ bỏ mệt mỏi, cái khác chuyện gì cũng không có, cái này nô tỳ dám đảm bảo. Thấy Dận Chân sắc mặt bởi vì chính mình nói, hòa hoãn không ít, Tân ma ma mới nói tiếp, phúc tấn, tính tình tương đối phúc tấn ở biết được có thai, liền chưa từng có dùng quá bất luận cái gì chén thuốc cùng thuốc bổ, phúc tấn tổng nói được bổ không bằng thực bổ, là được ba phần độc, hơn nữa phúc tấn tổng nói dùng được sẽ đổi trong bụng hài tử có ảnh hưởng, cho nên này đó chén thuốc phúc tấn là tuyệt đối sẽ không dùng

Đối với Tề Lạc có một số việc thương tùy hứng cùng kiên trì, Dận Chân cũng là minh bạch, nhìn xem chén thuốc, Dận Chân lẩm bẩm hỏi, chẳng lẽ nàng liền thật sự sinh bệnh, cũng sẽ không dùng được sao? Nàng như thế nào liền như vậy như vậy tùy hứng. Tân ma ma cúi đầu không dám trả lời, Dận Chân trầm mặc sau một lúc lâu, mới xoay người vào nội thất. Nội Vụ

Phủ ma ma muốn há mồm nói chuyện, Tân ma ma một cái ánh mắt qua đi,
ma ma vội vàng nhắm lại miệng

Chờ đến Dận Chân tiến vào sau, ma ma mới để sát vào Tân ma ma nói,
này chỉ sợ không hợp quy củ đi? Phúc tấn này có thân mình, như thế nào

Tân ma ma nhìn thoảng qua nội thất, xu mặt nói, nay cái phúc tấn bị ủy
khuất, tú gia đi an ủi một chút, cũng là hợp quy củ, rốt cuộc tú gia ra kinh
đã lâu, quan tâm một chút phúc tấn cùng tiểu chủ tử, cũng là sử dụng.
Huống chi tú gia tính tình, nào ăn mặc chúng ta xen mồm?

Nhin có chút u ám nội thất, Dận Chân minh bạch Tè Lạc này lại là đã
ngủ say, nghĩ đến Tè Lạc hôm nay chịu ủy khuất, trong lòng cũng rất đau
tích, đặc biệt là không thể cho nàng hết giận cảm giác, làm Dận Chân có
chút vô lực, chỉ là Dận Chân nghĩ đến giống như từ Tè Lạc có thân mình,
liền rất có thể ngủ, luôn là như vậy có thể hay không xảy ra chuyện? Dận
Chân có chút lo lắng đến gần rồi giường, vén lên màn, nhìn sắc mặt không
còn nữa dĩ vãng hồng nhuận có chút tái nhợt Tè Lạc, cảm thấy trong lòng
càng khẩn chút

Cho dù ánh nến lại u ám cũng sẽ có ánh sáng truyền đến, Tè Lạc có chút
hở dỗi bối rối, dùng tay ngăn trở đôi mắt, nói thầm hai tiếng, sau đó cọ
cọ mềm mại gối đầu. Dận Chân nhịn không được dùng ngón tay nhẹ điểm
Tè Lạc chu lê mô, xúc tua nhu Nhiên ướt át, Dận Chân phảng phát là
nghiện rồi giống nhau, đem ngón tay chậm rãi thâm nhập Tè Lạc trong
miệng, nhẹ nhàng trêu đùa nàng xảo đầu lưỡi, Dận Chân đôi mắt ám ám

Tè Lạc lúc này mới chậm rãi có chút tức giận mở to mắt, cái nào như
vậy lớn mật, thế nhưng trợn mắt thấy Dận Chân đang đứng trên giường
trước, Tè Lạc sững sốt một chút, Dận Chân ngón tay duỗi càng chút, Tè
Lạc nhìn thượng, có chút căm giận, sở chịu ủy khuất, không đều là bởi vì
hắn tạo thành sao? Hiện giờ còn dám như vậy đùa giỡn nàng, Tè Lạc nhìn

chầm chầm Dận Chân mặt, hàm răng hung hăng cắn Dận Chân ngón tay,
thậm chí còn không dừng ma ma

Dận Chân cảm thấy có chút đau đớn, nhưng là không có rút về ngón tay, tùy ý Tè Lạc cắn. Nhìn Tè Lạc thật dài lông mi hạ, ánh mắt đen láy tức giận, Dận Chân ngạch chút đau lòng có chút buồn cười, cảm thấy nàng đảo thật là không lớn lên, phảng phất một con thẹn quá thành giận tiểu cầu giống nhau, như vậy chọc người triều mến. Qua sau một lúc lâu, Tè Lạc thậm chí đều ở trong miệng ném tới rồi một tia mùi máu tươi, chính là nhìn Dận Chân biểu tình, vẫn là không giải hận tiếp tục cắn

Dận Chân khóc miệng mang theo tia ý cười, giống như Tè Lạc trong miệng ngón tay không phải hắn giống nhau, cúi đầu để sát vào Tè Lạc, nhẹ giọng hỏi, còn không có cắn đủ sao? Người liền như vậy thích gia ngón tay sao?

Nghe thấy Dận Chân lời này, Tè Lạc mặt lại không còn nữa tái nhợt, nảy lên nhè nhẹ đỏ ửng, vội vàng thả lỏng khớp hàm, chỉ là Dận Chân lại không có rời khỏi ngón tay, Tè Lạc oai oai miệng, dùng biết đem Dận Chân ngón tay đinh đi ra ngoài. Dận Chân nhìn ngón tay thượng dấu răng, để sát vào Tè Lạc thật mạnh hôn đến nàng trên môi.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 173

Lăng Thành bắt lấy Lăng Trụ tay, đôi mắt tỏa sáng nói, ngươi là nói con vợ lẽ? Con vợ lẽ

Lăng Trụ hơi hơi gật gật đầu, nói, Lăng Thành đường huynh, này đó đều là ngươi tưởng, ta nói cái gì sao? Thoát khỏi Lăng Thành dây dưa, Lăng Trụ đi vào ngoài phòng, nhìn mẫn mục đích tiêu điều, Lăng Trụ bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, Lăng Thành đối con vợ lẽ trông cậy vào cũng không thấy đến thành, rốt cuộc quan trường chính là thực chú ý nhân mạch, hiện giờ Lăng Thành nhân mạch đều đã toàn bộ cắt đứt, hơn nữa cũng không biết hạnh hoặc bất hạnh, Lăng Thành kia đối song bào thai tỳ muội đảo thật sự cấp Lăng Thành sinh một cái con vợ lẽ, chỉ là hiện giờ vẫn là nã oa oa, chờ đến hàn lớn lên thời điểm, Dận Chân khả năng đều đã lên làm hoàng dừng lại đi, đối với Dận Chân có thù tất báo, Lăng Trụ chính là rõ ràng, hơn nữa nghĩ tới Dận Chân đáp ứng Tề Lạc cái kia yêu cầu, Lăng Trụ khóc miệng mỉm cười, nói, này vông kết thật không sai, chung quy là ta nữ nhi nha, có nàng nương di truyền

Lăng Trụ ở tùy tung dẫn dắt hạ, chậm rãi đi tới, phảng phất nghe thấy một tiếng bén nhọn khóc tiếng la, Lăng Trụ dừng lại bước chân, bốn phía nhìn xem, có chút nghi hoặc hỏi hạ nhân nói, ngươi có không nghe thấy cái gì thanh âm? Hình như là nữ nhân ở khóc kêu thanh âm

Lăng Thành phủ hạ nhân rụt rụt cổ, đôi mắt lóe một chút, nhẹ giọng nói, hồi hầu gia nói, này có thể là nữ quý ở khóc đi, này nghe nói nháo quỷ

Lăng Trụ nhìn thoảng qua phía trước khóa sân, Trâu hạ mi, nǚ quý sao? Thế giới này thật sự có quỷ hồn? Lăng Trụ nghĩ tới chính mình người một nhà xuyên qua, cảm thấy những việc này thật đúng là khó nói, nếu là không có hồn phách nói, như thế nào có thể xuyên qua bám vào người đâu. Lăng Trụ cảm thấy có chút áp lực, nhanh hơn bước chân rời đi Lăng Thành phủ, ở phủ ngoài cửa, đụng phải hồi môn vội về chịu tang Tề Châu. Thấy Lăng Trụ, Tề Châu vội vàng hành lễ, Lăng Trụ gật gật đầu, cũng không có trả lời, liền rời đi, đối Tề Châu không vì thiếp chí khí Lăng Trụ thực thường thức, chính là nàng chưa chắc không phải lợi dụng chính mình nǚ nhi mềm mại tâm địa

Lăng Trụ cảm thấy loại người này giúp quá liền tính, vẫn là tránh mà xa chi hảo, rốt cuộc bọn họ hai nhà theo lão thái thái chết bệnh, duy nhất liên lụy đến quan hệ đều cắt đứt, đây mới là làm Lăng Trụ nhất vừa lòng

Tề Châu nhìn Lăng Trụ bóng dáng âm thầm thở dài, chính mình nhà mẹ đẻ trạng huống khiến cho nàng ở nhà chồng càng thêm gian nan, cũng may Tề Châu nghĩ tới chính mình sở ra nhi tử, cảm thấy vẫn là có trông cậy vào. Chỉ là lão thái thái đi không phải thời điểm, nếu không có nàng ở nói, Lăng Trụ đường thúc sẽ không dễ dàng thoát khỏi. Có hứng thú xa hùng làm đường thúc, tú phúc tấn làm đường muội, Tề Châu cảm thấy sẽ càng có tự tin chút, chỉ là hiện giờ như vậy, Tề Châu trong lòng thầm nghĩ, có phải hay không muốn đi tranh Tứ hoàng tử phủ đâu?

Chính văn chương 212 có chút hiểu lầm

Nghe được lão thái thái chết bệnh, Tề Lạc cũng không khỏi có chút cảm khái, rốt cuộc thân thể của nàng luôn luôn còn khỏe mạnh, chỉ là bởi vì Lăng Thành đã chịu Khang Hi trừng phạt, thế nhưng liền như vậy đi rồi. Bất quá như vậy cũng hảo, rốt cuộc nàng không có, chính mình a mā liền sẽ không ở cùng Lăng Thành kia có chút liên hệ.

Đối với cái kia có chút thể lực lão thái thái, Tề Lạc nhung thật ra đã vô hảo cảm cũng không ác cảm, nàng theo đuổi Tề Lạc tuy không ủng hộ, nhưng là kia dù sao cũng là sinh trưởng ở địa phương thanh triều người, không thể yêu cầu quá cao. Chỉ là Tề Lạc còn không có bị người khi dễ đến trên đầu, còn gương mặt tươi cười đón chào thói quen, bởi vậy Tề Lạc không phái đại quản gia cao toàn tự mình đi Lăng Thành kia, chỉ là phái một cái tiểu quản sự đưa đi tang nghi. Bất quá, thấy cái kia quản sự trở về bẩm báo, lần này tang sự làm được rất là đơn sơ, Tề Lạc nhung thật ra cảm thấy không sao cả, rốt cuộc người chết như đèn diệt, lại xa hoa trường hợp cũng là làm người sống xem.

Chỉ là, nhìn trước mặt Tề Châu đưa tới rất nhiều tiểu y phục, mỗi một kiện tiểu y phục thủ công đều thực nhu nhiên tinh xảo, mặt trên thêu sống càng là không đến chọn, Tề Lạc minh bạch này hẳn là Tề Châu tự mình động thủ thêu. Tề Lạc nhẹ nhàng mà sờ sờ phảng phất hàng mĩ nghệ tiểu y phục, cảm thấy vẫn là thực thích. Tân ma ma ở bên nhin, nhẹ giọng nói: “Phúc tấn, này không phải nô tỳ lầm miệng, này tuy rằng nhin hảo chút, nhưng là vẫn là không đuổi kịp hoàng tử trong phủ tú nương làm, ngài phải có cái gì thích, làm những cái đó tú nương làm liền hảo, hơn nữa Hoàng Thượng thường nguyên liệu đều là công phẩm, tiểu chủ tử mặc vào sẽ càng thoái mái càng thể diện.”

“Tân ma ma, ta hiểu được ngươi ý tứ.” Tề Lạc buông tiểu y phục, có chút thương cảm nhẹ giọng nói: “Ta chỉ là không nghĩ tới, nàng thể nhưng cũng có như vậy tâm tư, bất quá, Tề Châu tỷ tỷ dù sao cũng là cái có chí khí, chỉ là nữ nhân thật là rất khó làm, ta có thể giúp đã giúp, hơn nữa hiện giờ Tề Châu tỷ tỷ đã có nhi tử tại bên người, như thế nào cũng sẽ không quá tao. Đến nỗi cái khác, liền xem nàng mệnh rốt cuộc như thế nào đi?”

“Phúc tấn có thể như vậy tưởng nô tỳ liền an tâm rồi.” Tân ma ma có chút vui mừng hỏi: “Phúc tấn, này đó tiểu y phục?”

“Đều thu hồi đến đây đi, tuy rằng ta tay nghè không tinh, nhưng là ta hài tử quần áo, ta muốn chính mình làm.” Tè Lạc sờ sờ đã thực viên bụng, nhẹ giọng mà nói: “Ngươi đến lúc đó không được ghét bỏ ngạch nương làm không hảo nha, ngươi muốn giống ngươi ông ngoại học tập, ngạch nương vô luận làm có bao nhiêu khó coi, ngươi ông ngoại đều có xuyên, hơn nữa thật cao hứng ăn mặc. Người phải hiểu được, lại đẹp đẽ quý giá quần áo cũng thay thế không được thân nhân chi gian chân chính quan tâm cùng săn sóc, kia có bị quan ái cảm giác.”

Tè Lạc từ bên cạnh cầm lấy chính mình làm tiểu y phục, này nếu là không đổi lập nói, nhìn còn thành rất tinh xảo, nhưng là hiện giờ này phóng tới cùng nhau tương đối, Tè Lạc nhíu nhíu mày, đổi Tân ma ma nói: “Đem những cái đó tinh xảo áp đến cái rương để hảo, không thể làm thấy, nếu không nhất định sẽ cười nhạo ta.”

Tân ma ma đổi với Tè Lạc có khi tính trẻ con cũng có chút bất đắc dĩ, chỉ là không bị dụng tâm kín đáo người lợi dụng liền hảo, bởi vậy muốn đem Tè Châu đưa tới tiểu y phục thu hồi tới, xoay người thế nhưng thấy Dận Chân con mắt tình hàn chứa một tia ý cười nhìn Tè Lạc, Tân ma ma cúi đầu thỉnh an, hướng bên cạnh Hồng Anh nhìn thoáng qua.

Tè Lạc nghe thấy Tân ma ma thỉnh an thanh, vội vàng quay đầu lại muốn đứng lên thỉnh an, Dận Chân bước nhanh đi đến Tè Lạc trước mặt, duỗi tay ngăn chặn nàng bả vai không cho Tè Lạc lại di động, có chút trách cứ nói: “Đều như vậy còn có thể hấp tấp bôp chộp, bị thương bị thương già nhi tử làm sao bây giờ?” Tè Lạc bùi môi, cảm thấy Dận Chân đã rót nhập nhi tử lốc xoáy trung ra không được. Trong lòng cũng không khỏi có chút lo lắng, muốn thật là sinh cái nữ nhi, kia Dận Chân sẽ đổi chính mình thế nào? Có thể hay không? Chính là trong lòng cũng có chút thầm hận, cảm thấy phi sinh ra một cái nữ nhi khí hăn không thể. Chỉ là Tè Lạc minh bạch, hiện giờ muốn thật sự sinh hạ nhi tử mới là lựa chọn tốt nhất đi, rốt

cuộc trông cậy vào Dận Chân đảo thật đúng là không bằng trông cậy vào nhi tử tới ổn thỏa.

Tè Lạc cảm thấy chính mình thật là có chút đáng giận thế nhưng tính kế tới rồi không sinh ra cùng hài tử trên người, đỡ thượng bụng, Tè Lạc ở trong lòng thầm nghĩ, mặc kệ ngươi là nam hài vẫn là nữ hài, ngạch nương đều sẽ yêu thương ngươi bảo hộ ngươi, sẽ không làm ngươi đã chịu thương tổn.

Dận Chân cẩn thận mà đánh giá Tè Lạc không ngừng biến hóa biểu tình, cuối cùng thấy Tè Lạc trên mặt lộ ra từ ái kiên quyết ý cười, Dận Chân đem tay nhẹ nhàng mà đỡ thượng Tè Lạc gương mặt, kia biểu tình giống như muốn đem kia tia ý cười chộp vào trong tay giống nhau. Nửa ngày sau, Dận Chân thanh khụ một tiếng buông xuống tay, cầm lấy Tè Lạc làm tiểu y phục, có chút không được tự nhiên nói: “Chính là ngươi làm? Còn phải cho gia nhi tử xuyên? Không phải tất cả mọi người có hứng thú xa hồn như vậy tính tình, khó trách Trí Viễn Hầu trước nay... Thì ra là thế.”

Tè Lạc có chút tức giận từ Dận Chân trong tay đoạt lấy quần áo, trên dưới đánh giá một chút, nhẹ giọng nói: “Cũng không có như vậy khó coi nha, thêu sống tuy rằng đơn giản điểm, nhưng là giản dị tự nhiên, không phải cũng không tồi sao?”

“Xem ra có ngươi như vậy ngạch nương, gia nhi tử thật đúng là có chút...” Dận Chân mang theo ý cười đỡ thượng Tè Lạc bụng, nhẹ giọng mà nói: “Nhi tử, đối với việc này, a mā cũng không làm chủ được, ngươi liền tạm chấp nhận ngươi ngạch nương tay nghề đi.”

Tè Lạc trừng mắt nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, cảm thấy gần nhất sớm giáo không ngừng đổi trong bụng hài tử, đổi Dận Chân tới nói cũng coi như tiếp nhận rồi tái giáo dục đi, rốt cuộc loại này lời nói Dận Chân trước kia là tuyệt đối sẽ không nói. Nghĩ đến mỗi cách mấy ngày Dận

Chân liền sẽ bồi chính mình cùng nhau làm sớm giáo, Tè Lạc cảm thấy rất có cảm giác thành tựu, cũng có như vậy một tia ngọt ngào. Tuy rằng Dận Chân không phải mỗi lần đều tặng của hồi môn chính mình, nhưng là chỉ cần có không, hắn liền sẽ tới, bất quá đại bộ phận khả năng đều là tới xem hài tử đi.

Dận Chân xoa nhẹ hạ Tè Lạc đầu, nhẹ giọng nói: “Ngươi thật là trưởng không lớn, hy vọng nhi tử tính tình không cần giống ngươi như vậy mới hảo, nếu không gia thật đúng là có chút lo lắng hắn tương lai.. Rốt cuộc hắn là gia con vợ cả, tương lai sẽ là...”

Nhin Dận Chân có chút thương cảm, Tè Lạc ngữ điệu nhẹ nhàng nói: “Tứ gia, ngài hôm nay liền niệm thư đi, niệm ngươi thích nhất thư cấp...” Tè Lạc dùng ngón tay chỉ bụng, nói tiếp “Hắn không thấy được nghe hiểu, nhưng là hắn là sẽ thực vui vẻ mới đúng, bởi vì ngươi mỗi lần bồi hắn nói chuyện, ta đều có thể cảm thấy hắn thực vui vẻ, hắn sẽ sùng bái ngươi cái này a mã.”

Nhin Dận Chân có chút ửng đỏ mặt, Tè Lạc trong lòng nhạc thực, chỉ là trên mặt lại nghiêm trang. Nhìn Dận Chân lấy ra một quyển luận ngữ bắt đầu nhẹ giọng đọc diễn cảm lên, Tè Lạc có chút nhíu mày, ngẫm lại vẫn là tính, dù sao cũng là cỗ nhân yêu cầu không thể quá nhiều, chỉ là Dận Chân sẽ thích luận ngữ? Cái này làm cho Tè Lạc nghĩ mãi không thông, rốt cuộc Dận Chân đối người đọc sách ngoan độc, này trong lịch sử đều là nổi danh, bằng không hắn cũng sẽ không lung đeo như vậy nhiều bê danh, rốt cuộc viết thư đều là biết chữ.

Tè Lạc nhẹ nhàng vuốt bụng, âm thầm nói, mặc kệ ngươi là nam hài vẫn là nữ hài, ngươi đều phải sùng bái a mã, rốt cuộc hắn thật là rất không dễ, mặc kệ hắn là âm ngoan độc ác cũng hảo, khắc bộ thiếu tình cảm cũng thế, hắn đều là ngươi phụ thân, hắn đều là một cái xưng thượng là cái cần cù nghiêm túc hoàng đế đi. Trong bụng hài tử hình như là đáp lại Tè

Lạc dường như nhẹ đá hai hạ, Tè Lạc vừa lòng cười cười, cảm thấy hài từ hắn là nghe hiểu. Nhìn thoáng qua nghiêm trang đọc sách Dận Chân, cảm thấy hắn nỗ lực không có uổng phí, ít nhất đứa nhỏ này hắn là không phải sê giống Càn Long như vậy phá sản cùng không biết kính phụ.

Nghĩ đến Càn Long, Tè Lạc ngây ngẩn cả người, cái này nếu là nam hài nói, kia lịch sử liền thật sự thay đổi? Rốt cuộc hắn hắn là đích trưởng tử, Tè Lạc nhưng không có tin tưởng có thể giáo dục hảo này đó hoàng gia người, bởi vì Tè Lạc vẫn luôn cảm thấy những người này từ nhỏ liền có tranh quyền đoạt lợi gien, muốn thật sự xuất hiện huynh đệ tranh chấp cục diện, thật là làm sao bây giờ? Nghĩ vậy Tè Lạc trên đầu toát ra mồ hôi lạnh, hoặc là không sinh hoảng lich?

Dận Chân nhìn thất thần Tè Lạc, trong lòng thập phần không vui, buông xuồng thư, đứng lên, trầm khuôn mặt sắc liền phải rời đi, Tân ma ma ở bên cạnh có chút lo lắng nhẹ gọi một tiếng “Phúc tấn, gia phải đi.”

Tè Lạc bỗng nhiên thanh tịnh lại đây, biết chính mình có chút đã làm, cho nên duỗi tay kéo lại Dận Chân, cúi đầu nói: “Tứ gia, ta... Ta chỉ là không hiểu được cái gì là chân thật, cái gì là...”

Dận Chân cúi đầu nhìn nắm chặt chính mình tay áo, trên mặt có chút mê mang Tè Lạc, biết nàng hắn là lại không biết nghĩ đến đâu đi? Dận Chân có khi cũng hoài nghi Tè Lạc trong óc rốt cuộc trang chính là cái gì? Như thế nào luôn là cùng nữ nhân khác tưởng không giống nhau? Thế nhưng nghĩ tới chân thật? Dận Chân có chút bất đắc dĩ nói “Ngươi là gia phúc tấn, hoài gia con vợ cả đây là chân thật, dư lại ngươi không cần suy nghĩ nhiều.”

Tè Lạc ngẩng đầu nhìn thoáng qua Dận Chân, biết hắn vẫn là ở sinh khí, buông ra bắt lấy hắn tay áo tay, ngây ngô cười hai tiếng, cho nên không lời nói tìm lời nói hỏi “Tứ gia, ngươi như thế nào sê thích luận ngữ đâu?”

“Ngươi nghỉ ngơi đi, chờ già có rảnh lại đến, không cần đong tưởng tây tưởng.” Dận Chân sau khi nói xong xoay người rời đi, Tân ma ma thấy Tề Lạc có chút thất vọng thần sắc, tiến lên an ủi nói: “Phúc tấn, tú gia...”

Tề Lạc suy nghĩ một chút khẽ cười nói “Tân ma ma này có tính không là chuyện tốt đâu? Không tồi đi, tất ý... Tân ma ma ngươi trước đi xuống, ta phải hảo hảo ngẫm lại, gần nhất ta đầu óc có chút loạn.”

Tân ma ma có chút không yên tâm mà nói: “Phúc tấn, ngài nhưng ngàn vạn không thể nghĩ nhiều, muốn cẩn thận thân mình, ngài liền phải lâm bồn.” Tề Lạc gật gật đầu, hòa hoãn một chút biểu tình, nói “Ngươi yên tâm, ta sẽ không không đem hài tử đương hồi sự.” Tân ma ma chậm rãi lui đi ra ngoài. Tề Lạc cúi đầu nhìn trên tay trái mang cái kia Tử Tinh nhẫn, nghĩ tới gần nhất Dận Chân đối chính mình săn sóc cùng kiêu căng, cười khẽ một chút, tự mình lẩm bẩm “Ngươi thật là có chút không biết trời cao đất dày đâu, thật đúng là đương chính mình là người gặp người thích thanh xuân nữ, hắn trước sau đầu tiên là Dận Chân, mới là ngươi trượng phu đi.”

Dận Chân lạnh mặt trở lại thư phòng, nghĩ tới Tề Lạc vấn đề, nhắm hai mắt lại, lẩm bẩm nói “Vì cái gì thích luận ngữ? Vì cái gì? Bởi vì đó là Hoàng A Mã dạy ta đệ nhất quyển sách.”

Lấy ra Tề Lạc Tử Tinh khuyên tai, gắt gao nắm chặt ở trong tay, Dận Chân lẩm bẩm mà lẩm bẩm “Ngươi hiểu được sao? Ở ta lúc còn rất nhỏ, ta là cùng Thái Tử cùng nhau đọc sách, chỉ là... Lúc ấy Thái Tử có thể ngồi ở Hoàng A Mã trong lòng ngực, nghe Hoàng A Mã nhẹ giọng cẩn thận giảng giải luận ngữ, mà lúc ấy ta lại chỉ có thể đứng ở bên cạnh nghe. Trở lại ngạch nương kia, hắn là khóc thực thương tâm đi, nhớ rõ vào lúc ban đêm liền thức đêm học thuộc lòng luận ngữ, hy vọng ngày hôm sau cũng có thể bị Hoàng A Mã ôm vào trong ngực, chỉ là... Lúc ấy chính mình bối luận ngữ khi, ngạch nương biểu tình khi bất đắc dĩ cùng đau lòng đi, cũng là,

nhất hiểu biết Hoàng A Mã trước sau là ngạch nương. Nay đó ta như thế nào có thể nói cho ngươi, nay đó đều là ta tưởng quên.”

Dận Chân hít sâu một hơi, nhẹ giọng nói “Đây là chân thật, gia nhất định làm Hoàng A Mã nhìn đến, chỉ có gia mới là nhất chọn người thích hợp, Tè Lạc, gia hiểu được ngươi để ý cái gì? Mặc kệ tương lai ngươi có phải hay không còn có nhi tử, gia sẽ không bất công, rốt cuộc kia tư vị chỉ có trải qua quá mới hiểu được, gia là sẽ không làm nhi tử lại lặp lại này đó.”

Chính văn chương 213 nữ nhi? Nhi tử?

Dận Chân cùng Tè Lạc đều rất có ăn ý không có nhắc lại ngày đó sự, chỉ là Dận Chân trộm ngắm liếc mắt một cái chính kia nhàn nhã nhìn thư Tè Lạc, Dận Chân có chút không thích hợp nhíu nhíu mi, tổng cảm giác giống như cùng trước kia không quá giống nhau, chính là tưởng không rõ như thế nào bất đồng. Tè Lạc tuy rằng đôi mắt đang xem thư, nhưng là trong óc vẫn là suy nghĩ chính mình bị săn an bài phải chăng thỏa đáng? Có hay không để sót hạ cái gì? Rốt cuộc chính mình bụng có chút đại, nếu là hài tử quá lớn nói, lấy hiện giờ tuổi tới nói áp lực rất lớn, vì cha mẹ cũng không thể ra bất luận cái gì vấn đề

Tè Lạc cẩn thận nghĩ nàng ăn không phải thực dầu mỡ, hơn nữa cũng không ăn cái gì đồ bở, lại cần thêm rèn luyện, như thế nào bụng sẽ lớn như vậy đâu? Chẳng lẽ Tè Lạc nghĩ tới cái loại này khả năng, nhẹ nhàng lắc đầu, này chẳng phải là càng nguy hiểm? Tuy rằng một lần giải quyết cũng không tồi, chính là ông trời sẽ không như vậy vô tình đi. Tè Lạc sờ sờ bụng, âm thầm nghĩ đến hy vọng không phải chính mình tưởng như vậy, nếu không, ngẩng đầu nhìn nhìn uống nước trà Dận Chân, nếu chính mình nếu là thực sự có cái vạn nhất nói, kia hài tử giao cho hắn, có thể yên tâm sao? Tè Lạc buông xuống con mắt, cha mẹ nên làm cái gì bây giờ? Bọn họ nhất định sẽ hỏng mất, Tè Lạc minh bạch tuy rằng bọn họ lại

có Cầu Cầu, nhưng là có thể là ở bên nhau lâu lăm đi, bọn họ chỉ gian cảm tình xa không phải Cầu Cầu có khả năng so

Cắn cắn môi, Tè Lạc cảm thấy vì cha mẹ cũng muốn nhịn qua này một quan. Tính tính nhật tử, cũng liền hai ngày này, ngạch nương cũng nên mau tới đi, rốt cuộc nếu là thân nhân tại bên người, khả năng sẽ tốt một chút. Nhìn thoáng qua bên ngoài phát lục nhánh cây, Tè Lạc nhẹ giọng nói, ngươi thật đúng là vận khí tốt đê, chính đuổi kịp vạn vật sống lại mùa xuân, hắn là cái hoạt bát đáng yêu hài tử, ngàn vạn không cần giống

Cảm giác Dận Chân nhìn về phía chính mình, Tè Lạc nhìn Dận Chân chật rãi nói, không cần giống ngươi a mã giống nhau, cả ngày bắn cái mặt, đều không hiểu được suy nghĩ cái gì? Nhìn Dận Chân sững sờ biểu tình, Tè Lạc cười khẽ ra tiếng, hắn khả năng trước nay liền chưa thấy qua chính mình như vậy đi? Bằng không cũng sẽ không lăng thành như vậy.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 174

Khang Hi mới vừa cùng đại thần nghị sự xong, ăn một khói Ngự Thiện Phòng làm điểm tâm, đối bên cạnh Lý Đức Toàn nói, lão tú kia còn không có tin tức sao? Lý Đức Toàn lắc đầu, nhẹ giọng khuyên giải an ủi nói, Hoàng Thượng yên tâm, những cái đó ma ma đều là rất có kinh nghiệm, hơn nữa tú phúc tấn thân mình thực hảo, nhất định sẽ bình an

Khang Hi đôi mắt lập loè vừa lên, cầm lấy vừa mới đưa tới mệt báo, lắc đầu, nhẹ giọng cảm thán nói, cái này Trí Viễn Hầu nha, trẫm chưa từng thấy quá như vậy, nhi nữ tình trường, nhưng thật ra trọng tình trọng nghĩa. Suy nghĩ một chút, buông mệt báo Khang Hi mang theo ý cười nói tiếp, như vậy cũng hảo, trẫm cũng càng yên tâm chút, trẫm thật là hy vọng tú phúc tấn có thể tranh đua chút, có con vợ cả, hơn nữa thân phận quý trọng, lão tú trẫm ly dị có thể

Tú phúc tấn mệnh cách cùng dung mạo liền mang theo phúc tương, Hoàng Thượng cứ việc yên tâm hảo, nhất định sẽ có tin tức tốt. Lý Đức Toàn nhìn Khang Hi còn tính sung sướng biếu tình, nhẹ giọng nói, Hoàng Thượng, gần nhất trong cung mặt

Khang Hi nhíu nhíu mày, hỏi, trong cung đã xảy ra chuyện? Vẫn là Đức phi cùng Huệ Phi có cái gì ủy khuất? Hừ, đừng tưởng rằng trẫm đối với các nàng không có biện pháp, lúc trước xu sự, thật đúng là cho rằng trẫm không hiểu được? Nếu không phải nàng vận mệnh đã như vậy lại có Thái Hoàng Thái Hậu ở, trẫm như thế nào sẽ nhẹ tha được các nàng? Hiện giờ

trẫm cũng chỉ là quét các nàng mặt mũi mà thôi, còn dám có cái gì câu oán hận không thành?

Lý Đức Toàn sưng sốt một chút, như thế thật đúng là quét mặt mũi, từ tú phúc tấn tiến cung hầu bệnh sau, không biết làm sao vậy, Thái Hậu liền bắt đầu “Bị bệnh”, Khang Hi mệnh lệnh bốn phi tất cả đều đi Thái Hậu kia hầu bệnh, chỉ là Đức phi cùng Huệ Phi hầu bệnh nhật tử càng lâu chút, bởi vậy hai tháng xuống dưới, lăn lộn này hai cái ở trong cung rất có thể diện phi tử, suốt gầy một vòng lớn. Như thế như vậy Thái Hậu bệnh mới好转, Lý Đức Toàn nhìn trộm nhìn xem Khang Hi cảm thấy này đảo thật là gãy ông đập lưng ông.

Nhin Lý Đức Toàn biểu tình, Khang Hi minh bạch gần nhất trong cung hắn là thực náo nhiệt, rốt cuộc hắn đã thật lâu không có đi qua Đức phi cùng Huệ Phi kia. Kỳ thật Khang Hi tuy rằng tương đối thích tân tiến cung tú nữ, nhưng là vì cấp bốn phi tôn vinh, hắn mỗi tháng đều sẽ đi các nàng kia vài lần, chính là từ kia kiện hầu bệnh xong việc, Khang Hi chỉ là cứ theo lẽ thường đi dung phi cùng Nghi Phi kia, xem ra kia hai người cũng có chút sốt ruột đi? Khang Hi nhẹ giọng nói, ở trong cung, nếu là không có trẫm sủng ái, địa vị lại cao lại như thế nào? Trẫm là hy vọng các nàng có thể nhớ kỹ, cái gì nên làm cái gì không nên làm, muôn vì nhi tử làm việc, cũng đến xem trẫm đáp ứng không đáp ứng mới được.

Bất quá, Khang Hi minh bạch việc này không thể đã làm, nếu không đối Dận Chân cũng không thấy đến có chỗ lợi.

Thái Tử? Dận Chân? Khang Hi than khẩu, cảm thấy vẫn là nhìn nhìn lại đi. Khang Hi mở miệng phân phó nói, ngươi đưa chút cống phẩm đi Đức phi cùng Huệ Phi kia, liền nói trẫm minh bạch các nàng hầu bệnh vất vả, làm các nàng hảo hảo tĩnh dưỡng đi

Lý Đức Toàn lui ra tối, vừa đến cửa, liền có cái không chớp mắt nội thị thấu lại đây, bẩm báo hai câu, Lý Đức Toàn kinh hỉ hỏi, tin tức chuẩn sao? Nội thị liên tục gật đầu bảo đảm, sau đó đệ thượng tờ giấy, Lý Đức Toàn không có xem xoay người một lần nữa vào đại điện, vui sướng nói, nô tài cấp Hoàng Thượng chúc mừng, tú phúc tấn, tú phúc tấn vừa mới sinh hạ đích nữ con vợ cả, Hoàng Thượng, là song bào, hơn nữa hết thảy mạnh khỏe.

Khang Hi sững sót một chút, trong ánh mắt lộ ra kinh hỉ, đây là thật sự? Kia nha đâu đảo thật là có khả năng, cái này đích tử đích nữ tất cả đều có, hảo hảo, trẫm, lão tú hảo phúc khí.

Lý Đức Toàn đem trang giấy đưa cho Khang Hi, tiếp nhận sau, Khang Hi khéo miệng mím cười nhìn, đến sau lại thế nhưng cười to không ngừng, lão tú, Trí Viễn Hầu, trẫm ha, trẫm nhưng thật ra không nghĩ tới bọn họ còn có thể có như vậy phản ứng, tiếc nuối nha, trẫm như thế nào không chính mắt trông thấy đâu? Bất quá Trí Viễn Hầu nhưng thật ra rất thú vị, lão tú cái này nghẹn ăn thật là có chút mặc danh đâu? Hảo chỉ là ai.

Khang Hi thở sâu, chuyển động một chút thủ đoạn chở Phật châu, lúc ấy ngươi sinh sản thời điểm trẫm giống như cũng nói qua câu nói kia đi, hơn nữa lão tú khi còn nhỏ khóc thút thít khi, ngươi cũng là dùng mua đường ăn tới an ủi hắn đi, chỉ là Khang Hi biểu tình cô đơn nhǎm hai mắt lại, tự mình lầm bẩm, chỉ là trẫm trước sau là hoàng đế, có quá nhiều bất đắc dĩ, vô pháp che chở ngươi cùng nữ nhi, là trẫm lớn nhất tiếc nuối, hy vọng lão tú làm so trẫm hảo, bảo là nếu lão tú đế vương có thể có ái, nhưng là còn muôn vô tình mới được, lão tú còn phải lại tôi luyện tôi luyện mới được.

Lý thị từ biết được Tề Lạc sinh hạ đích tử đích nữ sau, liền có chút vô lực té xỉu. Lưu ma ma chạy nhanh đem Lý thị đỡ tới rồi trên giường, lại ẩn huyệt nhân trung, lại kêu gọi, Lý thị sau một lúc lâu mới chậm rãi chuyển tỉnh, trong ánh mắt lộ ra nồng đậm tuyệt vọng, lầm bẩm nói, con vợ cả,

như thế thân phận con vợ cả, ta đáng thương nhỉ tử nha, các ngươi như thế nào tranh quá?

Lưu ma ma lôi kéo Lý thị tay nói, chủ tử, ngươi yên tâm, này không vừa mới sinh ra sao? Chúng ta còn có cơ hội, hơn nữa sinh hạ cũng không thấy đến dưỡng sống.

Ngươi không hiểu được, ngươi không hiểu được gia tính tình, gia đói nữ nhân chưa từng có để ý quá. Gia đế ý trước sau là nhi tử, là con nối dõi, bằng không ngươi cho rằng kia kéo phúc tấn có thể cho phép hoằng quân tồn tại mà không ra tay sao? Vô luận là ai chỉ cần dám con nối dõi ra tay, như vậy gia liền loại sự tình này gia là tuyệt đối sẽ không chịu đựng nuông chiều. Lý thị mắt sáng rực lên một chút, thực mau lại ảm đạm xuống dưới, có chút thần kinh hè hè lầm bầm, hoảng huy ly thế, ta tưởng ông trời coi trọng ta nhi tử, không thành tướng thế nhưng ra cái thân phận địa vị càng cao con vợ cả, đây là thiên muôn vong ta sao? Vì cái gì? Nay rốt cuộc là vì cái gì? Nàng dựa vào cái gì sinh hạ con vợ cả?

Lưu ma ma chạy nhanh bắt lấy Lý thị tay, trấn an nói, chủ tử, ta không ra tay, ngươi hầu hạ gia nhật tử lâu, tự nhiên hiểu được gia tính tình, phúc tấn mới thành thân mấy ngày, nếu là nàng vì con vợ cả mà đối chủ tử hai cái tiểu a ca ra tay, chúng ta cần thận đồng thời, lại đem việc này thọc đến gia kia, phúc tấn cũng đến không được hảo. Hơn nữa tương lai còn sẽ có tân nhân nhập phủ, muôn thực sự có cái kia đui mù, chúng ta cũng có thể thuận nước đẩy thuyền sao. Tiểu hài tử, nào có không sinh bệnh, có lẽ lại là cái giống hoảng huy a ca như vậy đâu? Chủ tử, ngài nhưng ngàn vạn không thể thiếu kiên nhẫn a

Là nha, ngươi nói rất đúng, còn chưa tới cuối cùng, ta còn không có thua. Lý thị nghe thấy Lưu ma ma nói, lau khô nước mắt, nghĩ đến hiện giờ hai cái nhi tử đều không ở bên người, đối Tè Lạc hận ý liền càng sâu một tầng, Lý thị cắn răng hung hăng nói, hiện giờ chúng ta cũng chỉ có thể

trước nhìn, vẫn là trước đem hai cái nhi tử tiếp trở về hảo, hoằng khi ta còn chút tâm, rốt cuộc Tống khanh khách nhưng thật ra cái thành thật, không dám bạc đãi hắn. Nhưng là võ khanh khách cái kia JIAN người, nàng nhìn nhu nhược, nhưng là tâm địa âm ngoan, hoằng quân thân mình lại nhu nhược, ta như thế nào có thể yên tâm? Phúc tấn chiêu này đảo thật thật cao minh.

Lưu ma ma nghĩ nghĩ nói, chủ tử, hiện giờ phúc tấn sinh hạ con vợ cả như thế cái cơ hội tốt, hơn nữa ngài bệnh đã hảo, phúc tấn là không có lấy cớ lại không cho tiểu a ca hồi bên cạnh người. Ngài đi chúc mừng thời điểm không ngại trang trang đáng thương, buông dáng người, phúc tấn rốt cuộc còn nhỏ, có lẽ có thể thành, rốt cuộc tú gia cũng sẽ không chấp thuận phúc tấn hò nháo, truyền tiến cung cũng không dễ nghe, hơn nữa

Hạ giọng, Lưu ma ma nói tiếp, nghe nói, trong cung Đức phi nương nương đối phúc tấn chính là không nhiều đãi thấy đâu.

Lý thị bỗng nhiên ngồi dậy, nhưng là thực mau lại nằm xuống, thở dài nói, nương nương không thích thì thế nào? Chỉ cần Hoàng Thượng coi trọng Trí Viễn Hầu, kia phúc tấn liền vững như Thái sơn, ngẫm lại Hoàng Thượng tự tay viết xuống tự, cái nào hoàng tử phúc tấn có này thể diện? Nương nương cũng là người thông minh, người xem đi, lần này tắm ba ngày, nương nương chuẩn sẽ ban cho lễ trọng.

Nhắm mắt lại, Lý thị phân phó nói, người chuẩn bị một ít tinh xảo vật phẩm, ta sẽ tự mình đi cấp phúc tấn chúc mừng, đến lúc đó tới người nhiều, phúc tấn vì thế diện cũng sẽ không bác yêu cầu của ta, người vẫn là trước chú ý một chút võ khanh khách đi, nhìn xem hoằng quân có phải hay không bị ủy khuất, nếu là hoằng dễ ra cái gì đường rẽ, xem ta thu thập cái kia JIAN người.

Lưu ma ma gật đầu, cấp Lý thị cái hảo chǎn, tay chân nhẹ nhàng lui đi ra ngoài. Lý thi ản ản nghe thấy bên ngoài náo nhiệt thanh âm, mở to mắt, ta xem người có thể đắc ý được bao lâu, con vợ cả cũng không thấy đến chính là dễ làm.

Tề Trân quỳ ở giường trước cấp tám phúc tấn nhẹ nhàng đầm chân, tám phúc tấn dùng tay chỉ đầu nằm nghiêng hơi hơi nhắm mắt lại hưởng thụ. Tề Trân mặt hình gầy ốm, hơn nữa sắc mặt thập phần tái nhợt, đại đại trong ánh mắt lại không còn nữa ngày xưa biểu tình, chỉ còn lại có chết lặng, Tề Trân một chút một chút nhẹ đầm.

Tám phúc tấn hơi hơi mở mắt, nhìn Tề Trân khéo miệng mang theo ti trào phúng nói, hiện giờ người nhà mẹ đẻ cũng bại, như vậy càng phù hợp người thông phòng nha đầu thân phận, cái gì vượng phu ích tử, ta xem người không cho chúng ta gia gây họa thì tốt rồi, nếu không phải người tử khí bạch lại dùng hết thủ đoạn, không màng thể diện một hai phải nhập phủ, Trí Viễn Hầu có thể xa cách gia sao? Không cần đem người đều trở thành ngốc tử, người mệnh cách thật là như vậy? Ta chỉ là không nghĩ so đo thôi.

Tề Trân cắn môi, trong ánh mắt hàm chứa nước mắt, thân mình có chút run rẩy, tám phúc tấn một chân đem nàng đá đảo, ngồi dậy nói, khóc cái gì khóc? Người bộ dáng này làm cho ai xem? Những việc này không đều là người bắt yêu sao? Như thế nào bại nhà mẹ đẻ không tính, còn tưởng liên lụy gia sao? Tề Trân quỳ hảo, hướng tám phúc tấn dập đầu nhận sai, lúc này tiến vào một tiểu nha đầu, hành lễ nói, định số, vừa mới được đến tin tức, tú phúc tấn sinh hạ song thai, được đích nữ con vợ cả.

Tám phúc tấn nghe xong, nhẹ giọng cảm thán nói, nàng đảo thật là hảo phúc khí. Ngay sau đó nghĩ tới nàng cái kia biện pháp, tám phúc tấn âm thầm tính toán, đã nhiều ngày nếu là hành phòng nói, có lẽ có thể được đến

tốt kết quả. Tám phúc tấn hỏi, gia ở nơi nào? Đêm nay sẽ đến nội trạch sao?

Hồi phúc tấn nói, phía trước gã sai vặt truyền tin nói, gia chính cùng chín a ca cùng mười a ca ở bên nhau, khả năng hội đàm lâu chút, gia làm phúc tấn trước nghỉ ngơi.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 175

Tè Lạc cảm thấy trên tay phảng phát dính chút dính nhớp, không hiểu được làm thế nào mới tốt, nghĩ nhẹ nhàng lén lút bôi trên khăn trải giường thượng. Dận Chân bình tĩnh một chút, cảm thấy loại cảm giác này thật là thực..... Chỉ là..... Dận Chân buông ra Tè Lạc, dùng ngón tay nâng lên Tè Lạc đầu, nhìn nàng xấu hổ phảng phát vải đỏ giống nhau mặt, nhấp chặt hai mắt, lông mi hơi hơi rung động. Dận Chân có thể cảm giác được Tè Lạc ngượng ngùng cùng sợ hãi, nàng hắn là lo lắng cho mình đi nữ nhân khác kia đi, nàng hắn là nàng ghen tuông. Nghĩ đến này, Dận Chân trong ánh mắt hiện lên một tia vui sướng, nhịn không được cúi đầu hôn hồn Tè Lạc lông mi.

Tè Lạc có chút khẩn trương bắt được Dận Chân quần áo, rốt cuộc loại sự tình này vẫn là có chút lớn mật, nếu là Dận Chân sinh khí nên làm cái gì bây giờ? Không thành tưởng Dận Chân thế nhưng sẽ hôn lông mi? Đối với Dận Chân đối chính mình lông mi yêu thích, Tè Lạc thật đúng là không hiểu được nên nói như thế nào hảo. Xem ra là không có gì sự đi? Cảm thấy Dận Chân hôn rời đi, Tè Lạc mở mắt, tận lực vẫn duy trì ngượng ngùng cùng đáng thương biểu tình.

Dận Chân dùng ngón tay nhẹ điểm Tè Lạc cái trán, nói “Hiểu được ngươi có ghen tuông, lần này liền tính, gia sẽ không chỉ có ngươi một cái, không được ghen tuông, cùng tám phúc tấn như vậy gia là không được.”

Ngây ra một lúc, Tè Lạc cảm thấy Dận Chân không hề là hoàng tử, quả nhiên đủ tự đại, chính mình khi nào ghen tị, này chỉ là báo đáp hắn thủ tín

mà thôi. Nhưng là Tề Lạc trên mặt không dám có bất luận cái gì biểu hiện, nếu hắn cho rằng chính mình ghen, vậy thỏa mãn hắn nam nhân lòng tự trọng đi, Tề Lạc nhẹ giọng mềm mại nói “Tú gia, ta..... Ta..... Chỉ là, ta sẽ không giống tám phúc tấn như vậy.”

Dận Chân vừa lòng gật gật đầu, lại lần nữa đem Tề Lạc kéo vào trong lòng ngực, nhẹ giọng nói “Ngủ đi.”

Chính văn chương 216 tǎm ba ngày ngày

Chờ đến tǎm ba ngày ngày này, đã sớm an bài tốt đở đẻ bà ngoại trong ngoài vội chǎng, bày đủ loại dụng cụ.

Tề Lạc nhìn những cái đó dụng cụ, cảm thấy thần thản thao thao, nhưng thật ra rất thú vị, cho nên nằm ở trên giường trùng lớn đôi mắt nhìn. Cơm trưa qua đi, lấy Thái Tử Phi cầm đầu, các phủ hoàng tử phúc tấn cơ hồ tất cả đều tới rồi Tề Lạc thấy những người này, liền làm bộ thân thể không khoẻ, biểu tình hôn hôn trầm trầm, nàng thật sự không có nhẫn nại lại ứng phó những người này.

Thái Tử Phi thấy như vậy nhưng thật ra rất thông cảm Tề Lạc, rốt cuộc tuổi tác tiểu lại ở có thai thời điểm chịu quá ủy khuất, hơn nữa sinh hạ song bào, nếu là tinh thần hảo mới kêu kỳ đàu, cho nên cũng không có chọn lý, chỉ là phân phó Tề Lạc phải hảo hảo tu dưỡng. Đi vào gian ngoài, các vị hoàng tử phúc tấn bồi Thái Tử Phi, mà Tần ma ma vội phân phó Hồng Anh chờ thượng trà thượng quả khô. Lại đợi một hồi, ma ma mới đưa hai đứa nhỏ ôm ra tới

Thái Tử Phi tự mình bế lên tiểu a ca, nhìn hồng hồng khuôn mặt nhỏ, nhẹ giọng nói “Cái này tiểu a ca nhưng thật ra lớn lên cùng tú gia rất là tưởng tượng, hơn nữa này làn da hồng nhuận đảo thật là hiếm thấy.” Bên cạnh người phụ họa theo đuôi, rốt cuộc Dận Chân đích tử đích nữ đảo thật

sự cùng bên hài tử không quá giống nhau, tuy rằng vóc người không lớn, nhưng là trên mặt bóng loáng kiều nộn thập phần nhận người, lại còn có thể mở to tròn xoe đôi mắt, thậm chí trong ánh mắt còn thường thường mang theo tia ý cười. Cái này làm cho này đó hoàng tử phúc tấn nhom đều tưởng đem này hai đứa nhỏ bế lên một ôm, có cần thận cảm thấy vẫn là tìm một cơ hội hảo hảo hỏi một chút Tè Lạc lúc ấy là như thế nào đãi sản.

“Cái này tiểu a ca mệnh danh? Tiểu khanh khách đâu?” Thái Tử Phi nhẹ nhàng vỗ hài tử hỏi bên cạnh Tân ma ma. Tâm phúc tấn cười khẽ một chút, tiếp theo lời nói tra nói “Thái Tử Phi còn không hiểu được sao? Hoàng A Mã ở tiểu a ca giáng sinh khi liền nghĩ kỹ rồi tên, Hoằng Mân, dù sao cũng là Tú a ca con vợ cả sao, cùng những cái đó sung con vợ cả dưỡng chính là không giống nhau.”

Thái Tử Phi đôi mắt hơi hơi mím cười, đạm nhiên nói “Bát đệ muội lời này nói nhưng thật ra có lý, con vợ cả sao, như thế nào đều là bát đồng, chỉ là, có con nối dõi tổng hảo quá dưới gối vưu hưu đi.” Tâm phúc tấn cẩn cẩn mõi, trong lòng cũng không khỏi thầm hận chính mình không biết cõi gắng, tâm phúc tấn nheo nheo mắt, nếu là cái kia biện pháp thật sự dùng tốt đâu? Thật sự bỏ qua tháng này, kia còn phải lại chờ chút lúc. Tân ma ma thấy Thái Tử Phi tuy rằng mang cười, nhưng là đôi tay vẫn là không khỏi không chê dùng viết sức lực, tiến lên nhẹ giọng nói “Thái Tử Phi, này tắm ba ngày muốn bắt đầu rồi, ngài xem có phải hay không.....”

Thái Tử Phi gật gật đầu, đem Hoằng Mân đưa cho Tân ma ma. Tân ma ma giống như lơ đãng, kỳ thật lại rất tỉ mỉ quét một lần Hoằng Mân, phát giác không có việc gì, mới yên tâm. Đỡ đẻ bà ngoại tiếp nhận Hoằng Mân cùng Vũ Hi, Thái Tử Phi trước hướng đồng trong bồn thêm một muỗng nhỏ nước trong, sau đó lại bỏ vào đi bốn cái tinh tế nhỏ xinh kim la tử, mặt khác hoàng tử phúc tấn cũng theo thứ tự thêm thủy thêm kim la tử, chỉ là số lượng tất cả đều là hai cái, không có lướt qua Thái Tử Phi đi.

Chờ đến mười bốn phúc tấn khi, nàng thế nhưng thêm hai lần thủy, hơn nữa hướng bên trong thả tám kim la tử, nhìn những người khác có chút nghi hoặc ánh mắt, xong nhanh nếu giải thích nói “Việc này thế ngạch nương làm, ngạch nương biết được tú tẩu được đích tử đích nữ thật thật là không hiểu được như thế nào cao hứng hảo, thăng tán tú tẩu hiếu thuận đâu. Ngạch nương luôn luôn cực đau tú tẩu, mấy ngày không thấy liền tưởng đến không được, nếu không phải trong cung quy củ đại, ngạch nương chắc chắn tự mình tới.”

Thái Tử Phi khéo miệng hàm chứa một tia trào phúng cười, đại a ca phúc tấn liên tục gật đầu, nói “Ta cũng nghe ngạch nương nhắc tới quá Tứ đệ muội, kia thật là Hữu Phúc khả nhân đau, còn làm ta mang nàng nhiều thêm chút kim la tử, nếu không phải thập tú đệ muội nhắc nhở, ta hảo huyền cấp đã quên.” Sau khi nói xong, lại hướng bên trong thêm kim la tử. Đỡ đẻ bà ngoại nhìn nửa bồn kim la tử, tuy rằng nàng trải qua huấn luyện, hơn nữa thường xuyên vì hoàng tử nhi tử tắm ba ngày, nhưng là trước nay liền không có gặp qua như vậy, rốt cuộc này đó đều về chính mình, cho nên đỡ đẻ bà ngoại trong mắt mỉm cười, càng thêm ân cần nói tháo hỉ nói

Tề Lạc ở phòng trong nghe những người này nói chuyện, cảm thấy thật là đủ dối trá, chính là đây là hoàng gia đi. Tề Lạc minh bạch đối với Vũ Hi khả năng còn có thể nuông chiều một ít, dù sao cũng là nữ nhi, chính là đối với Hoằng Mân, cái này trong lịch sử liền không tồn tại hài tử, rốt cuộc nên đối hắn chọn dùng cái gì giáo dục biện pháp đâu, cái này làm cho Tề Lạc thật sự cảm thấy thực khó xử, này khả năng chính là thay đổi lịch sử đại giới đi.

Đỡ đẻ bà ngoại cầm lấy chày gỗ hướng trong bồn một giảo, sau đó cắp Vũ Hi Hoằng Mân tắm rửa, này hai đứa nhỏ lúc này cả kinh khóc lên, nghe thấy hài tử tiếng khóc, Tề Lạc muốn đứng dậy, nhưng là bên cạnh ma ma

đè lại nàng, nhẹ giọng nói “Phúc tấn, không cần kinh hoảng đây là điềm lành, đỡ đẻ bà ngoại tuyệt thương không đến tiễn a ca.”

Tề Lạc nhẫn nại tính tình lại đợi một hồi, quả nhiên nghe thấy một đống lớn cát tường lời nói truyền đến, cái gì ‘ trước gội đầu, làm vương hầu ’ chờ đợi, lại một lát sau, chỉ nghe thấy Vũ Hi lanh lót tiếng khóc, Tề Lạc lập tức ngồi dậy, muốn xuống đất đi xem tình huống, ma ma lôi kéo Tề Lạc nói “Phúc tấn, việc này cấp tiễn khanh khách trát nhĩ mắt nhi, ngài không cần lo lắng.”

“Trát nhĩ mắt nhi?” Tề Lạc đầy mặt không vui nói “Vũ Hi còn như vậy tiễn, như thế nào có thể chịu cái này?”

Ma ma có chút bất đắc dĩ nói “Phúc tấn đây là quy củ, là không thể phá, hơn nữa hiện tại trát, tĩnh tương lai tiễn khanh khách hiểu chuyện khi lại kêu đau, ngài yên tâm là được.”

Nghe thấy Vũ Hi tiếng khóc, Tề Lạc cảm thấy tâm đều ở run rẩy, chỉ là hiện tại Vũ Hi trát nhĩ mắt nhi, tổng so về sau trát muốn hảo, rốt cuộc lúc ấy chính mình trát nhĩ mắt thời điểm, cái loại này đau đớn, Tề Lạc ký ức hãy còn mới mẻ.

Tề Lạc chậm rãi nằm xuống, tự mình lầm bầm “Không dường nhi không biết cha mẹ tâm, nay cái ta xem như minh bạch. Vũ Hi..... Vũ Hi.....” Nhắc mãi này nữ nhi tên, Tề Lạc chớp chớp mắt tên này âm nhưng thật ra ≠ Tề Lạc dùng tay chùy hạ đầu, lắc lắc đầu, cảm thấy hắn là chính mình suy nghĩ nhiều, bằng không chính là hiểu làm hoặc là trùng hợp.

Chờ đến tám ba ngày kết thúc về sau, hai đứa nhỏ bị ôm tiến vào, Tề Lạc bế lên Vũ Hi xem xét tình huống của nàng, thấy nàng hết thảy không việc gì, mới yên tâm, nhẹ nhàng hôn hồn Vũ Hi. Tần ma ma tiễn đi hoàng

tử phúc tấn mới đến đến đông đủ lạc bên người, nhìn Tề Lạc đang ở uy Vũ Hi. Cau mày nói “Phúc tấn, nô tỳ hiểu được ngươi đau khanh khách cùng a ca, nhưng là dù sao cũng là song bào, ngươi sửa vốn là không đủ, như vậy, khanh khách cùng tiểu a ca đều ăn không cao, đối thân mình không tốt.”

Tề Lạc thở dài một hơi, cảm thấy Tần ma ma nói cũng có đạo lý, rốt cuộc lấy chính mình hiện giờ sữa, thật là uy không no bọn họ hai cái. Nếu là thấy hài tử ăn không đủ no, kia đương nương tâm cũng không chịu nổi, bởi vậy Tề Lạc đối Tần ma ma nói “Ngươi đi đem tú gia tuyển đến bà vú mang tiến vào, ta muốn đích thân nghiệm xem một chút.”

Chỉ chốc lát Tần ma ma liền mang tiến vào tám bà vú, Tề Lạc từng cái đánh giá một chút, cảm thấy các nàng trước ngực đều thực đầy đặn, lớn lên chính là một bộ tiêu chuẩn bà vú bộ dáng. Tần ma ma tới gần Tề Lạc nhẹ giọng nói “Phúc tấn, này đó đều là tú gia môn hạ bao con nhộng, các nàng đều là trải qua huấn luyện, hơn nữa thực trung tâm, những người này nhưng là tú gia tự mình an bài ngươi yên tâm chính là.”

Đối với Dận Chân làm việc tinh tế, Tề Lạc nhưng thật ra thực yên tâm, chỉ là có chút sự không phải chỉ có trung tâm liền thành. Tề Lạc đối Tần ma ma nói “Ngươi đi bên ngoài…… Không.” Nghĩ nghĩ vẫn là sửa miệng nói “Ngươi truyền thái y vào phủ, không cần truyền chính đường, chọn một cái sê nhìn bệnh là được.”

Tần ma ma quan tâm hỏi “Phúc tấn, ngài không dễ chịu sao?” Tề Lạc lắc đầu, nói “Ta không có việc gì, ta chỉ là muốn cho thái y nhìn một cái những người này, ta sợ các nàng trên người có bệnh kín.”

Thái y chỉ chốc lát liền đến, cùng thái y cùng nhau đến còn có Dận Chân. Hôm nay Dận Chân thật cao hứng, dù sao cũng là nhi tử nữ nhi tẩm

ba ngày ngay, hơn nữa Khang Hi thế nhưng sớm ban cho nhi tử tên này vưu làm Dận Chân trong lòng hưng phấn. Nghe thấy Tè Lạc gọi đến thái y vào phủ, Dận Chân có chút lo lắng, cho nên liền theo lại đây, chỉ là tiến vào liền thấy Tè Lạc chính thần thải sáng láng phân phó thái y cấp chúng bà vú xem xét thân thể, nhìn thái y cười khổ thần sắc, Dận Chân cũng không khỏi lắc đầu.

Thái y nhìn xem Dận Chân không có biểu tình sắc mặt, chỉ có thể bất đắc dĩ cấp chúng bà vú xem xét thân thể, rốt cuộc hiện tại ai không hiểu được tú phúc tấn đó là Hoàng Thượng coi trọng con đâu, hơn nữa xem Tú a ca biểu tình, cũng không thấy đến liền không coi trọng cái này xuất từ Trí Viễn Hầu phúc tấn, chờ kiểm tra xong sau, thái y hướng Tè Lạc bẩm báo nói “Phúc tấn, trong đó có hai cái thân mình xác thật có chút không ổn, có chút cái bệnh kín, nhưng là hắn là đối nuôi nồng tiếu a ca không ngại.”

Tè Lạc nghe xong, cười đối thái y nói “Này thật vật và ngươi, ta hiểu được ta có chút tùy hứng, rốt cuộc đây là tú gia con vợ cả như thế nào cũng không thể qua loa.” Thái y lắc lắc đầu liên tục nói không vật và, Tè Lạc làm Hồng Anh đưa lên tiền thưởng, sau đó thái y liền cáo lui.

Dận Chân nghe thấy thái y nói chính mình tự mình chọn lựa bà vú có bệnh kín, tuy không ngại ngai uy nãi, nhưng là tóm lại là không may mắn, bởi vậy nhìn kia hai cái có bệnh kín bà vú, Dận Chân biểu tình có chút không vui. Tè Lạc nhìn mắt Dận Chân, làm Tần ma ma đem kia hai cái bà vú đưa ra phủ, cũng cho mấy lượng tiền thưởng, rốt cuộc Tè Lạc cũng chỉ là tưởng cầu cái ổn thỏa, không nghĩ xúc phạm tới những người này

Tè Lạc đối với dư lại sáu cái bà vú nói “Các ngươi cái nào gần nhất hai tháng bị bệnh? Dùng chén thuốc?” Nhìn những người này sợ hãi biểu tình, Tè Lạc mở miệng nói “Các ngươi không cần lo lắng, ta chỉ là hỏi một chút, chỉ cần tình hình thực tế nói là được, bất quá các ngươi đến nói thật mới được, nếu không.....”

Những người này cho nhau nhìn nhìn có có một cái đứng dậy, khẩn cầu nói “Phúc tấn, nô tỳ tháng trước trú chút lạnh, dùng chút chén thuốc, nô tỳ đã hảo, sẽ không trì hoãn.”

Tề Lạc lắc lắc đầu, an ủi nói “Ngươi trước tiên lui hạ đi.” Nhìn dư lại người, Tề Lạc lúc này mới bắt đầu tỉ mỉ đánh giá lên, qua sau một lúc lâu, mới chỉ ra bốn cái bà vú, nói “Liền các ngươi mấy cái đi, ta xem các ngươi tướng mạo nhưng thật ra rất hòa khí.

Bị đào thải cái kia có chút không cam lòng lui đi ra ngoài, dư lại đều mang theo ti hưng phấn cùng Tề Lạc một lần nữa chào hỏi, rốt cuộc có thể đương hoàng tử phủ bà vú cũng là cái vinh quang. Tề Lạc nghĩ nghĩ, đôi với Dận Chân hỏi” tú gia, các nàng có phải hay không cũng có hài tử? Kia các nàng hài tử chẳng phải là..... “

Dận Chân đánh gãy Tề Lạc nói” các nàng chỉ là nô tài mà thôi, ngươi liền không cần lo lắng, ngươi liền lựa ngươi thích liền hảo, chiết cõ hảo Vũ Hi cùng Hoằng Mân mới là các nàng bốn phận. “

Tề Lạc lắc đầu, sau đó liền hỏi các nàng hài tử đều bao lớn rồi? Nay vừa hỏi mới hiểu được những người này hài tử đảo thật sự đều không lớn, trong lòng có chút vì các nàng hài tử đáng tiếc, rốt cuộc những cái đó tiểu hài tử khả năng liền mẹ ruột nái đều ăn không được một ngụm. Chỉ là Tề Lạc nghĩ nghĩ cục vẫn là liền ấn Dận Chân nói làm đi, có đôi khi hảo tâm ngược lại sẽ làm chuyện xấu, rốt cuộc này người tư duy đều không phải Tề Lạc có thể lý giải.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 176

“Thỉnh tú gia an” trong phòng bọn hạ nhân sôi nổi hướng về mặt tức giận Dận Chân hành lễ, tè cách nhìn sắc mặt có chút cứng đờ Dận Chân, cảm thấy thật đúng là rất thú vị. Dận Chân ngồi xuống, quét mắt cúi đầu cười trộm tè cách, cảm thấy trong lòng thực buồn, sắc mặt càng thêm khó coi. Tè cách cảm thấy nếu là thật sự đã làm liền không hảo, vì thế đứng dậy đi tới Dận Chân sau lưng, tiếp nhận nha đầu đưa qua khăn nhẹ nhàng mà cắp Dận Chân lau khô tóc.

Dận Chân vừa lòng nhắm mắt lại hưởng thụ tè cách hâu hạ, nghe trên người nàng độc hữu hương vị, Dận Chân cảm thấy trong lòng phảng phát thoái mái rất nhiều. Tè cách chậm rãi xoa, thấy có chút bạch ti, đôi mắt tối sầm một chút, hắn còn không đến ba mươi, như thế nào cứ như vậy? Hơn nữa quan trọng nhất chính là hiện tại còn chưa tới đích kịch liệt nhất thời kỳ, tè cách nghĩ tới cái kia đậu đen tương, cảm thấy có phải hay không cắp Dận Chân thử xem? Lau khô tóc, tè cách tưởng rời đi, rốt cuộc chính mình giống như trừ bỏ hâu hạ phụ thân ở ngoài, chưa bao giờ có hâu hạ quá người khác.

Dận Chân nhắm mắt lại nói: “Cấp gia chải đầu.” Tè cách phiết phiết miệng, cảm thấy Dận Chân có chút được một tắc lại muôn tiến một thước, nhưng là tình thế so người cường, bảy cái chỉ có thể bắt đắc dĩ cầm lược cắp Dận Chân chải vuốt tóc, nhưng là một sửa đổi đi mềm nhẹ, sơ hạ vài sợi tóc, tè cách chưa từng có nghĩ đến Dận Chân sẽ đột nhiên quay đầu, tươi cười cương ở trên mặt.

Than nhẹ một chín, Dận Chân chuyển qua đầu, hỏi rõ nói “Tiếp tục, ngươi chớ quên ngươi đã là đương nương người.” Tề cách cũng không dám nữa nghịch ngợm nghiêm túc chải đầu, thậm chí dùng tay nhẹ nhàng ma Dận Chân phần đầu huyệt vị, rốt cuộc lúc trước ở hiện đại thời điểm, Lăng Trụ đầu tóc cũng là trắng rất nhiều, cho nên tề cách cố ý học rất nhiều mát xa thủ pháp, không nghĩ tới hiện tại dùng tới rồi Dận Chân trên người. Cảm thấy tề cách đụng vào, dận thật là thoái mái nhắm hai mắt lại.

Cao Phúc tiến vào cúi chào hành lý đánh gãy loại này yên lặng ấm áp, Dận Chân nhắm mắt lại trầm thấp hỏi: “Đều hiểu biết rõ ràng? Cái kia nô tỳ rốt cuộc là ý vào ai thế?”

Cao Phúc nhìn lướt qua tề cách, cảm thấy tề cách ở Dận Chân trong lòng địa vị, cho nên lời nói thật nói: “Gia, cái kia nha hoàn là võ khanh khách người.” Dận Chân mở to mắt, nhẹ giọng hỏi: “Võ khanh khách? Nàng tâm nhưng thật ra rất đại, đều có thể hướng phúc tấn nơi này an bài người”

“Gia, tuy rằng người kia là võ khanh khách người, nhưng là nàng trong phòng tìm được rồi...” Cao Phúc nghĩ nhẹ giọng nói: “Tìm được rồi một đôi vòng ngọc, kia theo tra là trắc phúc tấn, mà cái này nha đầu cùng trắc phúc tấn phảng phát cũng có chút quan hệ.”

Dận Chân nhắm mắt lại tạm dừng hạ, bỗng nhiên mở sau, cười nhẹ nói: “Thật là khó được, tiện tì nhưng thật ra có hai cái chủ tử, gia hận nhất chính là bối chủ nô tài Lý thị... Nàng hắn là mới... Nên”

Tề cách nghĩ tiếp lời nói: “Tú gia, việc này chỉ sợ không như vậy đơn giản, lấy trắc phúc tấn tâm tính là sẽ không dễ dàng như vậy liền lộ ra sơ hở, hơn nữa việc này thật là truyền ra đi, ta chỉ gánh ca trị gia không nghiêm mà thôi, nếu như bị người thêm mắm thêm muối một phen, tú gia,

ngài danh vọng liền... Trắc phúc tấn một lòng đều hệt tú gia tước... Tú gia trên người, như vậy đêm sẽ không làm ngài nhưng này đó nước bẩn”

Dận Chân lạnh lùng âm hiểm nhìn Cao Phúc, có chút tức giận nói: “Phúc tấn nói ngươi nghe được không? Ngươi chính là như vậy cho ta làm việc?” Cao phú quý tôm, dập đầu nói: “Gia, nô tài lại đi, nô tài nhất định sẽ điều tra ra.” Dận Chân vãy vãy tay. Làm Cao Phúc lui ra. Tề cách sau khi nói xong, liền như thường cấp Dận Chân bím tóc, chờ đến triền hảo màu hoàng kim dây cột tóc Dận Chân vặn đem tề cách kéo ngồi chính mình trong lòng ngực, ánh mắt đen láy nhìn tề cách, tới gần nàng nhẹ giọng hỏi: “Ngươi như thế nào hiểu được Lý thị đê ý gia? Ân... Xem ra gia không thể đem ngươi đương...”

Đê ý ngươi? Tề cách trong lòng cười thầm, cảm thấy Dận Chân nhưng thật ra rất tự tin, Lý thị chỉ sợ đê ý chính là hắn tước vị đi! Tề cách cảm thấy vẫn là không cần bầm tím Dận Chân đại nam tử chủ nghĩa, cho nên có chút miễn cưỡng nói: “Ta... Ta là nữ nhân đương nhiên cảm thấy ra tới, nữ nhân nhất hiểu biết nữ nhân sao? Hơn nữa...” Tề cách cúi đầu, có chút hờn dỗi nói: “Hơn nữa, ta cũng không ngu a, ai rất tốt với ta, ta làm sao cảm giác không ra, ta mới không ngươi nghĩ đến như vậy vô dụng đâu!”

Dận Chân xem như vậy tề cách, cảm thấy nàng cũng là thích chính mình đi, bằng không như thế nào cũng có thể cảm giác được đâu? Trong lòng trào ra một tia ngọt ngào, Dận Chân đem tề cách ủng càng khẩn chút, cúi đầu nhẹ nhàng mà hôn lên nàng khuyên tai. Cảm thấy lỗ tai tê tê tề cách cảm thấy như thế cái gì trạng huống a? Muốn di động, lại bị Dận Chân gắt gao mà cố định ở trong ngực. Lần đó dùng tay giải quyết sự, tề cách cảm thấy thật sự không nghĩ lại đã xảy ra, cho nên cương thân mình không dám lại động.

Cảm giác Dận Chân hôn dần dần hướng cổ di động, hơn nữa tay thế nhưng tưởng thăm tiến tề cách y trung. Tề cách đè lại Dận Chân tay, nhẹ

giọng ngượng ngùng nói: “Tú gia, này không được... Còn chưa tới thời điểm... Tú gia... Ta hầu hạ không được ngươi.”

Dận Chân có chút tiếc nuối buông ra tè cách, hắn cảm thấy nếu là lại ôm, khả năng thật sự sẽ cưỡng bức nàng, tè cách mặt đỏ hồng đứng lên, có chút hoảng loạn chỉnh quần áo. Dận Chân đôi mắt vẫn luôn thăng túc nhìn chằm chằm nàng, xoay chuyển nhẫn ban chỉ, không chế được lại lần nữa ủng tè cách nhập hoài xúc động. Dận Chân dời đi suy nghĩ hỏi; "Gia xem ngươi đối Vũ Hi phảng phất càng tốt chút, hoành văn dù sao cũng là..."

Tè cách đem có chút rơi rụng sợi tóc hợp lại đến nhĩ sau, nhìn Dận Chân đôi mắt nghiêm túc nói: “Tú gia, nữ nhi là yêu cầu nuông chiều mà nhi tử là yêu cầu giáo dục bồi dưỡng, không thể nuông chiều, nếu không tương lai như thế nào có thể thành tài?” Tè cách thầm nghĩ hạ, cảm thấy Vũ Hi tương lai còn phải dựa Dận Chân nỗ lực mới được, tiến lên lôi kéo Dận Chân cánh tay, đáng thương hè hè nói: “Vũ Hi, Vũ Hi tương lai ta sợ sẽ luôn là nữ vồ Mông Cổ, ta... Luyến tiếc nàng”

Tè cách trong ánh mắt rung rưng, Dận Chân trở tay lôi kéo tè cách tay, nhẹ giọng bảo đảm nói: “Vũ Hi, cũng sẽ không đem nàng gả đến Mông Cổ, nàng sẽ lưu tại kinh thành, cũng nhất định sẽ vì nàng tuyển hảo nhân gia.” Tè cách hàm chứa nước mắt gật đầu, có những lời này, Vũ Hi tương lai cũng càng có nắm chắc chút, chỉ là tè cách cảm thấy không thể đem trọng cậy vào đều đặt ở Dận Chân trên người, người nọ trước sau không đáng tin cậy, hơn nữa vẫn là cái có dã tâm hoàng tử.

Cao Phúc ở bên ngoài cao giọng nói: “Gia, nô tài vào được?” Dận Chânừ một tiếng, tè cách ngoan ngoãn thối lui đến một bên, Cao Phúc gần đây quỳ xuống nói: “Nô tài vừa rồi lại cẩn thận kiểm tra phiên, cái kia nha hoàn chân chính chủ tử là Tống khanh khách, cái kia nha đầu từ vào phủ liền hầu hạ Tống khanh khách, sau lại phạm vào sự mới bị trắc phúc tấn

muốn qua đi, chờ đến phúc tấn gả tiến vào, lại thông qua võ khanh khách an bài vào phúc tấn sân.”

Tè cách thấp giọng cười khẽ, cảm thấy cái này nha đầu có thể diễn vô gian đạo, này quả thực là ba mặt gián điệp. Dận Chân hít sâu một hơi, đối Cao Phúc nói: “Lần này ngươi xử sự không lo, chính mình đi lãnh phạt, về sau ngươi phải nhớ kỹ không phải người nào đều có thể tiến gia trước người.”

“Thỉnh gia yên tâm, nô tài nhất định trường trí nhớ, sẽ không tái phạm.” Cao Phúc dập đầu thận trọng nói, kỳ thật hắn cũng rất oan, rốt cuộc ở phúc tấn sân, bằng không làm sao ra loại sự tình này? Cái nào tới gần gia nữ tử không tra tam đại? Cao Phúc kỳ thật ý vị phúc tấn hiểu được hầu hạ không được chủ tử, cố ý an bài đâu? Cho nên liền... Ai, nào nghĩ đến, này hai cái chủ tử cùng bên người không giống nhau a, này cũng coi như là ngã một lần khôn hơn một chút đi. Cao Phúc thối lui, nghĩ đến chủ tử trách phạt, trong lòng liền run, hy vọng có thể ai đến quá đi.

Dận Chân nhíu mày trầm tư, hắn trước nay không nghĩ tới một cái thành thật không tranh đến Tống thị sẽ có như vậy tâm tư, tè cách đem thân ma ma gọi vào trước mặt nói: “Phân phó đi xuống, việc này không được bất luận kẻ nào lén nghị luận, ngươi an bài người, liền nói cái kia nha đầu chịu không nổi ta quở trách mới luẩn quẩn trong lòng, cho nàng quê quán đưa đi 20 lượng bạc, còn có nàng vài thứ kia đều cho nàng thân nhân.”

Nghĩ nghĩ tè cách nói tiếp: “Ngươi đi Tống khanh khách kia đem hoành khi tiếp ra tới, cấp trắc phúc tấn đưa đi. Võ khanh khách cái kia hoành quân...” Tạm dừng hạ, mới nói: “Rốt cuộc trắc phúc tấn thân mình mới phục hồi như cũ, vẫn là không cần mệt nhọc hảo, hoành quân liền khúc khanh khách chăm sóc hảo, rốt cuộc mang hai cái tiểu a ca trắc phúc tấn thân mình không nhất định có thể chịu được.”

Nhìn mắt Dận Chân, tè cách nhẹ giọng hỏi: “Ta như thế nào xử trí, tú
gia ngươi xem thỏa đáng sao?”

Dận Chân gật gật đầu, Tân ma ma đi xuống làm việc. Trầm mặc sau
một lúc lâu, Dận Chân lại lần nữa đem tè cách giữ chặt, nhìn nàng lầm
bẩm hỏi áo: “Các nàng như thế tính kế, ngươi lại gánh chịu ô danh, có từng
cảm thấy ủy khuất? Tống thị kia...” Tè cách đánh gãy Dận Chân nói
chuyện nói: “Tống khanh khách kia vẫn là tính, rốt cuộc nàng nhập phủ
sớm nhất, hài tử có không giữ được, nếu không ta đem hoành khi giao cho
hắn chăm sóc, nàng cũng không thấy đến liền... Tính, hiểu được nàng là cái
dạng gì, về sau nhiều đẻ ý thì tốt rồi.”

Dận Chân ôm chặt tè cách nhẹ giọng nói: “Ngươi cùng các nàng bất
đồng. Ngươi là.. Ngươi là gia đặt ở.. Ngươi là gia phúc tấn, ngươi cùng
các nàng là bất đồng.”

Tè cách đem mặt vùi vào Dận Chân ngực, nhẹ giọng gật gật đầu. Đồng
thời ám đạo, bất đồng? Như thế nào bất đồng? Đều là ngươi nữ nhân thôii,
duy nhất bất đồng khả năng chính là ta đối với ngươi không có bất luận cái
gì kỳ vọng đi.

Chính văn chương 219 hô lên tên

Ta buổi chiều đánh xong 220 khi.. Có việc vội.. Hiện tại bồ hạ 219... Ta
chỉ đánh một nửa, đại gia trước nhìn, dư lại một nửa còn ở đánh...

----- đem hoảng khi một lần nữa đưa về Lý thị kia, Tè Lạc lại ra tay
thoáng khiến trách một chút Lý thị, sau đó liền không hề chú ý nội trạch,
rốt cuộc chiếu cố hai đứa nhỏ cùng quản lý hoàng tử phủ, liên lụy Tè Lạc
quá nhiều trải qua. Hơn nữa Tè Lạc nhìn chỉ huy bọn nha đầu hoàn toàn
quét tước giường đệm cùng phòng Tân ma ma, cảm thấy thực vô ngữ. Đã
sinh sản xong hơn ba tháng, Dận Chân hôm nay buổi tối sẽ đến, Tè Lạc thở

dài, còn muốn hầu hạ Dận Chân, cái này làm cho Tề Lạc cảm thấy đương cái cổ đại hoàng tử phúc tấn cũng nghe không dễ dàng.

Tề Lạc trong tay cầm hoàng kim chế tạo thập phần tinh xảo trường mệnh khóa, hơi hơi nhíu mi, đây là Hoằng Môn bọn họ trăng tròn ngày đó Đức phi nương nương đưa tới, thậm chí còn ban cho nghe nói là Đức phi thân thủ làm thức ăn, lúc ấy Dận Chân cái gì biểu tình, Tề Lạc cũng có chút nhớ không được, chỉ là nhớ rõ Dận Chân vô dụng này đó thức ăn một ngụm, chỉ là nhìn thức ăn trở nên làm lạnh, sau đó mới làm hạ nhân triệt đi xuống. Mà cái này trường mệnh khóa, Dận Chân càng là không cho phép đưa tới Hoằng Môn trên người. Tề Lạc vuốt trường mệnh khóa âm thầm thở dài, đôi mè con này quan hệ đã hàng tới rồi băng điểm.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 177

Dận Chân hướng Tân ma ma sử cái ánh mắt, Tân ma ma cùng Tử Anh bế lên Vũ Hi cùng Hoằng Mân lui đi ra ngoài. Dận Chân tới gần Tè Lạc đem nàng ôm lên. Dận Chân ôm Tè Lạc ngồi ở ghế trên, thấy nàng nước mắt, có chút lo lắng có chút không vui nói: “Ngươi rốt cuộc là làm sao vậy? Hoằng Mân bọn họ không phải khá tốt sao?”

Tè Lạc xoa xoa nước mắt nhẹ giọng nói: “Ta sợ, ta thật sự sợ, bọn họ, ta thật sự lo lắng bọn họ.” Dận Chân không rõ cau mày, nói: “Ngươi rốt cuộc đang lo lắng cái gì? Hoằng Mân là gia con vợ cả, ngươi sợ cái gì?” Tè Lạc không biết cùng Dận Chân nói như thế nào hảo, chẳng lẽ nói đây là lịch sử ở ngoài hãi tử? Sợ bọn họ ra vấn đề? Này đó như thế nào cũng không thể nói ra.

Nhin trầm mặc Tè Lạc, Dận Chân phân phó nói: “Ngươi không được lại như thế, ngươi là hoàng tử phúc tấn, như thế nào có thể như thế không có quy củ đâu?” Tè Lạc không cho là đúng gật gật đầu, cảm thấy vẫn là muốn rèn luyện, bằng không thật sự xảy ra vấn đề nên làm cái gì bây giờ?

Tè Lạc từ Dận Chân trong lòng ngực đứng lên, sau đó sửa sang lại một chút quần áo, kêu gọi Tân ma ma đem cấp Dận Chân chuẩn bị tốt đậu đen tương bung lên, nhìn trước mặt đồ vật, Dận Chân có chút khó xử, cái này thật sự không phải thực hảo uống, chính là nhìn Tè Lạc kiên quyết biểu tình, Dận Chân bất đắc dĩ uống lên tiến thủ, hắn biết Tè Lạc là vì hắn hảo, hơn nữa Dận Chân tự thân có thể cảm giác được từ cưới Tè Lạc, từ nàng

an bài ấm thực sau, hắn tinh thần hảo rất nhiều, làm việc càng có tinh lực chút.

Chỉ là nghĩ tới Khang Hi phân phó, Dận Chân cau mày. Sau đó nhìn Tề Lạc không tự giác hỏi “Kinh quan thật sự như vậy khó làm sao? Có phải hay không những cái đó quan phu nhân xa xỉ cực độ? Khiến này đó làm quan toàn bộ hướng Hộ Bộ mượn không mệt? Người làm trò hoàng tử phủ gia, hắn là minh bạch một ít đi?”

Đã đến thúc giục chước Hộ Bộ tiền nợ lúc? Tề Lạc nhìn vẻ mặt khuôn mặt u sầu Dận Chân, nhẹ giọng nói “Tú gia, ta không hiểu được bên ngoài sự, ta chỉ là quản hoàng tử phủ phúc tấn, những cái đó trên quan trường sự ta không rõ.”

Tề Lạc tới gần Dận Chân nhẹ nhàng mà cho hắn xoa cái trán, thở dài nói “Tú gia, ta liền cho người tính một bút trướng đi, lúc trước ta mẹ vẫn là tú phẩm diễn nghi thời điểm, hắn năm bỗng là 80 hai bạc ròng, không nói cái khác liền nói ở kinh thành đặt mua một cái tốt nhất bàn tiệc phải 50 hai, hơn nữa đi lễ cũng là yêu cầu tiền bạc.”

Dận Chân mở to mắt nghiêm thanh nói “Kia cũng không thể mượn Hộ Bộ tiền, đó là đại thanh căn bản, băng kính than kính thiếu cho sao? Những người này chẳng lẽ làm quan liền vì cầu tài sao?”

“Tú gia, ta sớm nói qua những việc này ta là không hiểu đến, ta chính là sẽ tính tính sổ mà thôi.” Tề Lạc nhìn Dận Chân thấp giọng nói “Tú gia, người hiểu được, có một số việc thật cấp không tới, Hoàng A Mã đối đại thần luôn luôn dày rộng, đặc biệt là những cái đó lập được chiến công, bọn họ cũng không thấy đến thật sự liền như vậy thiếu tiền.”

Dận Chân chụp một chút cái bàn nói “Kia bọn họ càng là đáng chết. Cái này sai sự gia tiếp, gia nhất định làm cho bọn họ đem thiếu hụt tiền còn ra

tới. Hơn nữa việc này gia sớm muộn làm, Hoàng A Mã rốt cuộc hạ quyết tâm, gia cũng không tin làm không thành.”

Tề Lạc thở dài một hơi, không nói gì, này chỉ là đại thần, còn có hoàng tử, thậm chí là còn có Thái Tử, xem ra cách này tràng oanh oanh liệt liệt phê Thái Tử phong ba càng ngày càng gần. Bên ngoài sự Tề Lạc quản không được, vẫn là trước giáo kia hai cái tiểu tổ tông học được bò đi

Từ Dận Chân tiếp cái này sai sự, mỗi ngày đều thực bận rộn, Tề Lạc liền an bài hảo các loại phối hợp hợp lý đồ ăn cấp Dận Chân đưa đến thư phòng, Tề Lạc cũng gặp được cái kia ở Dận Chân đoạt đích thượng bày mưu tính kế ô tư nói, bọn họ hai cái nhưng thật ra thường xuyên ở thư phòng thương lượng đối sách, vốn là thanh lãnh Dận Chân, bởi vì cưỡng chế nộp của phi pháp tiền nợ, càng là lạnh băng nghiêm túc đến không được, bên ngoài càng là truyền ra đồi nợ hoàng tử danh hào. Đôi với này đó Tề Lạc cũng không như thế nào để ý, rốt cuộc đó là Dận Chân sở phải đi lộ, cái này chưa chắc không phải Khang Hi cấp Dận Chân khảo nghiệm, Tề Lạc vẫn luôn cảm thấy, muốn sử Khang Hi không nhìn trúng Dận Chân nói, có lẽ liền sẽ không huỷ bỏ Thái Tử.

Nhin Vũ Hi cùng Hoằng Mân rốt cuộc học xong bò, Tề Lạc ôm bọn họ có chút hỉ cực mà khóc. Dận Chân tuy rằng tin tưởng tràn đầy nhưng là cưỡng chế nộp của phi pháp tiền nợ vẫn là thất bại, Dận Chân có chút tinh thần sa sút cáo ốm đóng cửa từ chối tiếp khách. Thấy này đó tình huống, Tề Lạc liền thường xuyên lôi kéo Dận Chân làm hắn nhìn Vũ Hi cùng Hoằng Mân. Nhìn đến Hoằng Mân tưởng lười biếng không về phía trước bò, Tề Lạc lớn tiếng nói “Hoằng Mân không được như vậy, ngươi là tiểu a ca, ngươi như thế nào có thể lười biếng đâu?”

Hoằng Mân về phía sau quay đầu, Tề Lạc ngồi xổm phía trước cầm Hoằng Mân thích nhất trống bồi, phe phẩy, nghe lách cách lách cách tiếng vang, Tề Lạc nói “Không cần về phía sau xem, phải hướng trước xem,

ngươi chỉ cần đến ngạch nương này tới, cái này chính là thuộc về ngươi, trì trệ không tiến hoàn toàn không có ý nghĩa.” Chờ đến Hoằng Mân rốt cuộc bò tới rồi Tề Lạc bên người, Tề Lạc ôm Hoằng Mân đem trống bối giao cho hắn, sau đó hôn hồn Hoằng Mân. Dận Chân ôm đã sớm bò đến Vũ Hi, đôi mắt như suy tư gì nhìn Tề Lạc.

Tề Lạc hồi tưởng một chút, chính mình giống như chưa nói cái gì khiến cho hiểu lầm nói, nàng lôi kéo Dận Chân tiến hành thân tử hổ động, chỉ là tưởng bối dưỡng một chút bọn họ cha con phụ tử chi gian cảm tình, rốt cuộc trong lịch sử Dận Chân phụ thân đương vẫn là rất thất bại, mặc kệ là tương lai có phải hay không còn có thể có hoằng lịch, Tề Lạc đều không hy vọng Hoằng Mân cũng cùng Dận Chân không thân.

Buổi tối Dận Chân bệnh không có đi Tề Lạc kia, mà là bụng một người ở thư phòng suy nghĩ một đêm. Tề Lạc cũng không hiểu được Dận Chân này một đêm rốt cuộc suy nghĩ cái gì, chỉ là Tề Lạc minh bạch Dận Chân khôi phục trước kia trạng thái, cũng bắt đầu một lần nữa quản lý Hộ Bộ, rốt cuộc lúc ấy cưỡng chế nộp của phi pháp tiền nợ thất bại về sau, Dận Chân liền cáo óm không có lại đi sang tên bộ, Khang Hi cũng cũng không có thu hồi Dận Chân quản lý Hộ Bộ mệnh lệnh.

Dận Chân một lần nữa phản hồi triều đình tự nhiên trêu chọc rất nhiều người nghị luận, nhưng là thấy càng thêm lạnh băng Tứ a ca, những người này cũng chỉ có thể lén lút nghị luận một chút cái này mặt lạnh hoàng tử. Ngồi ở trên long ý Khang Hi, thấy lạnh lẽo Dận Chân, nhận thấy được hắn trong mắt kia ti kiên định cùng chấp nhất, chậm rãi cong cong khóe miệng. Khang Hi nhìn lướt qua Thái Tử, trong lòng thầm than, Dận Nhưng trẫm liền lại cho ngươi một lần cơ hội, ngươi nếu là lại không biết cố gắng nói, vậy đừng trách trẫm vô tình, trẫm sẽ không làm bị mất đại thanh giang sơn hôn quân.

Dưới bậc chúng hoàng tử cùng quần thần ai đều không có nhận thấy được Khang Hi tâm tư, tan triều quá, ở tám a ca vậy tụ đầy đại thần, bọn họ đều ở phụ họa tám a ca nói chuyện, tám a ca ở này đó đại thần trung gian, ôn tồn lễ độ, nói nói cười cười. Dận Chân nhìn những cái đó a dua nịnh hót đại thần, trong ánh mắt hiện lên một tia không vui. Những người này đều là sâu mọt giống nhau người, biết hiện tại Dận Chân còn không nghĩ ra, Khang Hi vì cái gì muôn cao cao giờ lên, nhẹ nhàng buông? Làm Thái Tử cùng tám a ca bạch bạch được đại thần cảm kích.

Dận Chân lại nhìn lướt qua Thái Tử bên người đại thần, đếm đếm đồng dạng không ít, này có tính không là thế lực ngang nhau đâu? Đang ở Dận Chân ngây người thời điểm, Dận Tường đi tới Dận Chân bên người, thanh một tiếng nói “Bốn cái, ngài đây là hết bệnh rồi? Muốn ta nói ngươi cũng là quá mức với nghiêm túc, không duyên cớ đặc tội... Người tốt đều bị người khác làm.”

Dận Chân lấy lại tinh thần, nhìn có chút căm giận Dận Tường, lắc đầu nói “Thập tam đệ, cái gì người tốt ác nhân, ta chỉ là tưởng chuyên tâm vì Hoàng A Mã làm tốt sai sự, lần này sự làm tạp, là ta không năng lực, có phụ Hoàng A Mã kỳ vọng cao.”

“Tú ca, ngươi cũng quá thành thật.” Dận Tường đậm một chút chân, có chút tức giận nói “Nếu không phải Thái Tử cùng bát ca...” Dận Chân ngăm đen đôi mắt nhìn Dận Tường, cảnh cáo trùng mắt nhìn liếc mắt một cái, Dận Tường thở dài, nói “Tú ca, Hoằng Mẫn chọn đồ vật đoán tương lai ngài làm không làm nha? Ngươi cũng không thể bởi vì này đó trong triều sự, liền không làm, ta đây cái này đương thúc thúc chính là không ứng. Mặc kệ thế nào, đến lúc đó ta là tất đến, đã sớm nghe nói Hoằng Mẫn là cái thông tuệ nhận người, tú ca cũng thật thật là hảo phúc khí, con vợ cả nha.”

Dận Chân an ủi vỗ vỗ Dận Tường bả vai, “Ngươi không cần tưởng quá nhiều, thập tam đệ muội nhất định sẽ cho ngươi sinh hạ con vợ cả. Chọn đồ vật đoán tương lai khi nhất định phải làm, ngươi sớm một chút đến, ngươi tú tẩu chính là thực thích phúc của ngươi tấn, làm các nàng nhiều tụ tu cũng là tốt.”

Dận Tường gật gật đầu nói “Thỉnh tú ca yên tâm, ta nhất định sẽ sớm đến.”

Dận Chân lại lần nữa nhìn thoảng qua mọi người trung gian tám a ca cùng Thái Tử, mới chậm rãi rời đi. Trong lòng vẫn là có chút thê Hoằng Mân ủy khuất, rốt cuộc đuối kịp này đương khâu, không thấy được sẽ có rất nhiều người tới chúc mừng. Dận Chân nghĩ tới Tề Lạc cùng Vũ Hi Hoằng Mân, âm thầm thè tương lai nhất định sẽ bồi thường bọn họ, không bao giờ sẽ làm bọn họ chịu bất luận cái gì ủy khuất.

Bảo Thái nhìn tám a ca trong mắt hàm chứa một tia trào phúng, Dương Khang tới gần hắn vỗ nhẹ hắn một chút, Bảo Thái lấy lại tinh thần, cười nói “Thế nào? Giang Nam nữ tử không tồi đi.” Dương Khang đam cười gật gật đầu, nhìn xa cô đơn Tú a ca, nhẹ giọng hỏi “Nàng... Tú a ca con vợ cả chọn đồ vật đoán tương lai, ngươi đi sao?”

Bảo Thái lăng hả, có chút thương cảm nói “Ta đi, ta như thế nào đều trở về, không thể làm.. Chịu ủy khuất, ngươi đâu?”

Dương Khang hít sâu một hơi, nhìn Bảo Thái liếc mắt một cái, nhẹ giọng nói “Ngươi nói đi?” Sau đó không chờ Bảo Thái phản ánh lại đây, liền rời đi. Bảo Thái nhìn Dương Khang bóng dáng, cười cười, đây cũng là một cái không bỏ xuống được người.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 178

Tè Giác ngồi ở Dận Chân trước mặt, bắt đầu cùng Dận Chân chơi cờ. Tè Lạc ở bên cạnh quan tâm nhìn, nhìn Tè Giác vỗng vàng chơi cờ, mỗi một bước đều phảng phất trải qua suy nghĩ cẩn kẽ, Tè Lạc nghiêng đầu cảm thấy này vẫn là cái kia đáng yêu thiên chân Cầu Cầu sao? Hắn khi nào trưởng thành đến loại trình độ này? Bọn họ một nhà không đều là cờ vây ngu ngốc sao?

Dận Chân nhìn Tè Giác, trong lòng cũng không khỏi vừa động, tuy rằng cờ lô có chút áu trĩ, nhưng là tuyệt đối không thể xem thường, đặc biệt là Tè Giác trên người cái loại này trầm tĩnh cùng chơi cờ khi cái loại này mang theo nhẹ nhàng sắc bén, càng là làm Dận Chân cảm thấy cái này Tè Giác, tương lai không phải là một cái đơn giản người. Bất quá, hiện tại còn quá non, Dận Chân chút nào không lưu tình. Hạ sau một lúc lâu, Tè Giác khí tử, nhìn Dận Chân nói “Tú gia, này cục cờ, ta thua.” Sau đó nhìn Tè Lạc trong ánh mắt chứa đầy nước mắt, Tè Lạc đau lòng dùng khăn cho hắn sát nước mắt, nhìn về phía Dận Chân ánh mắt mang theo một tia ai oán.

Dận Chân đem khí tử ném vào cờ hộp, đứng lên, thở dài nói “Đêm nay, ngươi phải hảo hảo bồi bồi Tè Giác đi, này cục cờ, gia nhưng thật ra.. Gia nhưng thật ra..”

Nhìn Dận Chân rời đi, Tè Giác đôi mắt hiện lên một tia ý cười, Tè Lạc nhẹ giọng nói “Tè Giác, tỷ tỷ nói qua cái gì, chẳng lẽ ngươi đã quên? Vạn không thể đắc tội Tú a ca, ngươi nhất định phải nhớ rõ.”

Tề Giác nghiêm túc nói “Tỷ tỷ, ngươi lời nói, ta vĩnh viễn đều sẽ không quên, Tú a ca, sẽ không để ý này đó việc nhỏ.”

Dận Chân đi vào bên ngoài, nghĩ đến tám tuổi Tề Giác thế nhưng như thế ưu tú, nghĩ đến Hoằng Môn, Dận Chân khoe miệng lộ ra một tia ý cười, Hoằng Môn sẽ càng xuất sắc, cho nên hắn đáng giá càng tốt.

----221END----

2010-1-19 11:30 hồi phục

Chính văn chương 222 rốt cuộc chọn đồ vật đoán tương lai

Đến chọn đồ vật đoán tương lai chỉ lẽ ngày này, Tề Lạc sớm liền lên cấp Vũ Hi cùng Hoằng Môn hai cái trang điểm, cho bọn hắn thay không khí vui mừng quần áo, sau đó làm cho bọn họ ngồi đứng ở trên giường, Tề Lạc cảm thấy bọn họ đảo thật đúng là giống họa trung tiên đồng giống nhau. Đánh giá bọn họ hai cái, Tề Lạc có chút tiếc nuối lắc đầu, Tân ma ma nhẹ giọng hỏi: “Phúc tấn, có cái gì không ổn sao?”

“Không có gì.” Tề Lạc nhàn nhạt nói, nên nói như thế nào, chẳng lẽ nói có cameras mới hảo sao? Bất quá, Tề Lạc cảm thấy nếu là sẽ họa phác họa nên thật tốt, có thể họa ra tới chờ đến tương lai còn dài lại cho bọn hắn xem, cầm lấy Lăng Trụ đưa tới kia đối tinh xảo trường mệnh khóa, mặt trên không phải được khắc đá quý, mà là ngôi sao kim cương vụn, lắp lánh tỏa sáng, diệu người hai mắt. Tề Lạc có chút kinh ngạc, chính mình phụ thân rốt cuộc góp nhặt nhiều ít kim cương nha, chẳng lẽ thời đại này kim cương không đáng giá tiền?

Chỉ là xem này bên cạnh Khang Hi ban thưởng trường mệnh khóa, Tề Lạc chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, tuy rằng Khang Hi thưởng thô một ít, nhưng là lại không hảo cũng đến mang. Đem trường mệnh khóa mang tới

rồi Vũ Hi cùng Hoằng Mân trên người, Tề Lạc vuốt mặt trên thuý ngọc đá quý, Tân ma ma nói “Phúc tấn, đây là Hoàng Thượng ân điển, hoàng tử a ca con vợ cả cũng không thấy đến độ có, hơn nữa khanh khách kia càng là một cái đều không có.”

Tề Lạc gật gật đầu, có chút cảm xúc nói “Ngươi nói rất đúng, này đảo thật là hoàng ân mênh mông cuồn cuộn.” Nhìn bọn họ hai cái đều thu thập không sai biệt lầm, Tề Lạc dặn dò bà vú hảo hảo mà nhìn bọn họ, sau đó bắt đầu trang điểm. Tuy rằng Dận Chân bởi vì cưỡng chế nộp của phi pháp Hộ Bộ tiền nợ khi, đặc tội rất nhiều người, những cái đó đại thần không thấy được sẽ đến, nhưng là phía trước truyền tới tin tức, Dương Khang cùng Bảo Thái đều tới rồi, thậm chí trừ bỏ Thái Tử ở ngoài các vị hoàng tử cũng tới rồi, cho nên tuy rằng lần này đại thần tới thiếu, nhưng là tôn thất Vương gia cơ hồ toàn tới rồi.

Tân ma ma thực chính thức cấp Tề Lạc chải cá biệt tử đầu, lựa đều là quý trọng trang sức cấp Tề Lạc đeo thượng, mặc vào có ý vì hôm nay định chế màu tím trang phục phụ nữ Mãn Thanh, vốn là muốn mặc màu đỏ, nhưng là Dận Chân kiên quyết phản đối, nói Tề Lạc mặc màu đỏ khó coi, cho nên tuyển dụng màu tím. Chờ đến trang điểm chỉnh tề sau, Tề Lạc nhìn nhìn gương, cảm thấy thật đúng là không tồi, này thân trang phục đảo thật sự đem thiếu nữ thiên chân cùng thiếu phụ kiều mị dung hợp thực hảo, hơn nữa Tề Lạc cúi đầu đánh giá một chút dáng người, phát hiện chính mình giống như trường cao một ít, hơn nữa trước đột sau kiều, thân thể đường cong nhưng thật ra ở trang phục phụ nữ Mãn Thanh phụ trợ hạ thưốt tha nhiều vẻ, xem ra chính mình hậu sǎn rèn luyện vẫn là rất có hiệu.

“Thỉnh tú gia an.” Bên cạnh nha đầu sôi nổi hành lễ, Tề Lạc hướng cửa nhìn lại, thấy Dận Chân ăn mặc thu hương sắc lập mäng bạch hồ nách mäng bào, trên đầu bím tóc chải vuốt thập phần chỉnh tề, biện đuôi chõ quần quanh lượng màu vàng dây cột tóc. Dận Chân trên người không có gì

trang trí phẩm, chỉ ở bên hông chõ treo một cái ngọc bội cùng một cái màu vàng nhạt túi tiền.

Dận Chân nhìn Tè Lạc trang phục, trong ánh mắt lộ ra ti kinh diễm, hắn trước nay không nghĩ tới Tè Lạc xuyên màu tím cũng như vậy... Nghĩ đến Dương Khang cùng Bảo Thái, Dận Chân tâm tình thực phúc tạp, rốt cuộc nếu không phải bọn họ chủ động tới chúc mừng, như vậy kinh thành này đó vương phủ tôn thất cũng không thấy đến sẽ đến. Thở dài, Dận Chân chủ động vươn tay, Tè Lạc nhìn cổ tay của hắn chõ kia xuyên có chút hiểu biết Phật châu, này xuyên Phật châu giống như chỉ ở thành thân thời điểm gặp qua. Bất quá Tè Lạc ở trên mặt cũng không có hiện ra ngạc nhiên, rốt cuộc ai đều có chôn ở trong lòng bí mật, có lẽ này xuyên Phật châu có thể là kia kéo thị đưa đi.

Tè Lạc có chút ngượng ngùng cười một chút, sau đó đem tay nhẹ nhàng mà đặt ở Dận Chân trên tay. Dận Chân thấy Tè Lạc trên tay mang cái kia Tử Tinh nhẫn cùng thủ đoạn chõ cái kia gỗ tử đàm Phật châu, trong ánh mắt lộ ra vừa lòng thàn sác. Cầm Tè Lạc tay, dùng sức đem Tè Lạc đánh đổ trước mặt, nhẹ giọng nói đến “Hôm nay là Hoằng Mân cùng Vũ Hi ngày lành, ngươi muốn cắn thận chút, bên ngoài vương phủ thế tử tới vài vị, ngươi... Ngươi không thể thất lễ.”

“Thỉnh tú gia yên tâm, ta sẽ không thất lễ.” Tè Lạc cắn thận mà nói. Dận Chân đem Tè Lạc tay chặt chẽ mà nắm lấy, đóng hạ đôi mắt, mới chậm rãi buông ra, nàng vẫn là không hiểu, như vậy cũng hảo, bọn họ tất cả đều là uổng phí tâm tư, Tè Lạc là hoàn hoàn toàn thuộc về hắn.

Dận Chân nhìn trên giường ngồi Hoằng Mân cùng Vũ Hi, trong ánh mắt lộ ra ý cười, sau đó quay đầu đối bên cạnh Tè Lạc nói “Ngươi có hay không nói cho bọn họ muốn bắt cái gì?”

“Này còn dùng trước tiên thông báo sao?” Tè Lạc có chút giật mình hỏi. Dận Chân nhìn Tè Lạc hít sâu một hơi nói “Nếu là bọn họ thật sự bắt chút bất hiếu đồ vật, ngươi liền không có tưởng thật là như thế nào?”

Tè Lạc cười nói “Tú gia, ngươi là hiểu được, ta luôn luôn không tin cái này, chọn đồ vật đoán tương lai ta là cảm thấy hảo chơi thôi. Liền tính trảo cái hảo dấu hiệu, không có về sau nỗ lực cùng chúng ta giáo dưỡng, cũng là không được, nhưng huống hồ như thế nào có thể sử dụng loại này nghi thức định cả đời đâu?”

Nghĩ tới lúc ấy Tè Lạc câu kia ‘mệnh ta do ta không do trời’ Dận Chân cảm thấy Hoằng Môn sẽ bị Tè Lạc giáo dưỡng thực hảo, chỉ là... Dận Chân vẫn là không hy vọng Hoằng Môn tương lai giống Tè Giác như vậy dây dưa Tè Lạc, rốt cuộc... Dưỡng với phụ nhân tay vẫn là không ổn.

Dận Chân xem mắt trên bàn đồng hồ báo giờ, nói “Cũng nên là lúc, không thể làm giờ lành.”

Tè Lạc phân phó bà vú bế lên Vũ Hi bọn họ, sau đó đi theo Dận Chân đi tới phía trước, tiến phòng Tè Lạc liền cảm thấy quý khí bức người, rốt cuộc này đó khách khứa trừ bỏ hoàng tử chính là Vương gia thế tử, trên người lại nhiều ăn mặc mǎng bào, cho nên mãn nào đều là long nha. Tè Lạc thấy Đổng thị, hướng nàng cười cười. Đảo mắt thấy hồi lâu không gặp Lăng Trụ, đôi mắt có chút ướt át nhìn hắn. Lăng Trụ nhìn Tè Lạc thần sắc, vui mừng gật gật đầu, lại nhìn lướt qua Tè Lạc bên cạnh hơi hơi có chút nhíu mày Dận Chân, Lăng Trụ xoay qua đôi mắt không xem cái này keo kiệt Tú a ca.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 179

“Vừa rồi mười bốn phúc tấn, thập tứ đệ muội nói.” Bởi vì Dận Chân ngón tay đụng chạm Tè Lạc lông mi, làm Tè Lạc cảm thấy thực không thoải mái, cho nên dứt khoát nhảm hai mắt lại. “Nàng nói, ngạch nương thực nhớ mong Hoằng Mân cùng Vũ Hi, muốn cho ta mang tiền cung đi cấp ngạch nương nhìn xem, ta.. Ta có chút do dự, chính là ngạch nương trước nay liền chưa thấy qua bọn họ, luôn là không tiền cung thỉnh an cũng không tốt, sẽ bị những người khác chọn lý.”

Dận Chân buông xuống ngón tay, đem Tè Lạc mang tiền trong lòng ngực, cầm trụ này Tè Lạc bả vai, bình đạm nói “Dẫn bọn hắn tiền cung thỉnh an đi, hiện giờ thập tứ đệ còn.. Nàng tưởng cũng bạch tưởng, rốt cuộc Thái Tử gia còn ở, như bây giờ, bọn họ chướng mắt gia, hơn nữa gia nói qua, sẽ che chở ngươi, ngươi phải tin tưởng gia.”

Tè Lạc ở Dận Chân trong lòng ngực co co, nhẹ nhàng mà ân một tiếng, lần này là hắn là qua đi, Tè Lạc cảm thấy thật là có chút chịu không nổi Dận Chân đa nghi, hắn như thế nào liền đem Dương Khang như vậy đương hỏi sự đâu? Thật là có chút tưởng không rõ, chẳng lẽ Dận Chân thích chính mình? Tè Lạc trong lòng lắc đầu, sao có thể, nhiều lắm chính là nam nhân chiếm hữu dục thôi.

Qua hai ngày, Tè Lạc liền thừa dịp Dận Chân đi Hộ Bộ đương khẩu, phân phó Tần ma ma phải hảo hảo xem trọng Hoằng Mân Vũ Hi, mới mang theo Hồng Anh về tới hầu tước phủ. Vào phủ, Tè Lạc cảm thấy trong

phủ nhưng thật ra không có gì biến hóa, Đỗng thị thấy Tè Lạc thật cao hứng, nhưng là không đợi cùng Tè Lạc nói chuyện, liền nghe được thuỷ ngọc bẩm báo, liễu di nương mang theo ngọc kỳ tưởng cấp tú phúc tấn thỉnh an.

Tè Lạc gật đầu làm các nàng tiến vào, Tè Lạc bị ngọc kỳ nửa lẽ, khiến cho các nàng ở bên cạnh ngồi xuống. Đánh giá một chút ngọc kỳ, Tè Lạc cảm thấy nàng sắc mặt hồng nhuận, trên người ăn mặc tám phần tân phú quý mẫu đơn áo cổ đứng sườn xám, trên đầu mang theo bát bảo tơ vàng trâm cài, nhưng thật ra tăng thêm vài phần quý khí, xem ra Tè Hoàn ca ca nhưng thật ra đối ngọc kỳ thực không tồi.

Liễu di nương hướng ngọc kỳ liên tiếp sử nhan sắc, ngọc kỳ cúi đầu coi như nhìn không tới, cuối cùng liễu di nương mới bất đắc dĩ há mồm “Tú phúc tấn, ngươi nhìn xem Hoàn nhi năm nay đã 18, này cũng thành thân, còn tổng ở Quốc Tử Giám trung, cũng thất ngươi thể diện không phải? Lão gia là Hộ Quân Doanh thống lĩnh, này văn võ bất đồng, ta cũng nghe hoàn ca nói lên quá, nay cái vừa lúc dụng phải tú phúc tấn, ngươi xem có thể hay không cùng Tú a ca ca nói nói, cấp hoàn ca nào đó sai sự?”

“Di nương, tú gia bên ngoài sự tình, ta luôn luôn là căm không thượng miệng.” Tè Lạc đối với ngọc kỳ nói “Tẩu tử, hoàn ca ca học vấn cực hảo, đi khoa cử chưa chắc không tốt, việc này ca ca hắn là rõ ràng.”

Ngọc kỳ gật gật đầu, liễu di nương còn muốn nói cái gì, Đỗng thị lên tiếng nói “Ta còn cùng tú phúc tấn có việc muốn nói, một hồi nàng còn muốn chạy về hoàng tử phủ, ta liền không lưu ngươi, Tè Hoàn sự, lão gia trong lòng hiểu rõ, sẽ không trì hoãn hắn, đến lúc đó tất sẽ cho ngươi tránh cái cáo mệnh trở về.”

“Hoàn nhi, tranh đua cũng là chúng ta hâu tước phủ thể diện, cũng có thể cấp tú phúc tấn tăng chút sáng rọi.” Liễu di nương có chút ý động,

nhưng là vẫn là lấy lòng nói “Thiếp cũng không cầu cái gì cáo mệnh, làm thiếp chăm sóc hoàn ca, thiếp trong lòng thật thật là...” Liễu di nương còn muốn đang nói chút cái gì, nhìn Đồng thị có chút không kiên nhẫn biểu tình, mới đỡ ngọc kỳ tay hành lễ cáo lui.

Đồng thị đối Tè Lạc cảm thán nói “Này ngọc kỳ đảo thật là làm khó nàng, Liễu thị người kia...”

Tè Lạc nhẹ giọng cảm khái nói “Hoàn ca ca cuối cùng là đáng tiếc, lấy hăn học thức nếu là sinh trưởng ở nhà khác, nhập các cũng là được không, chỉ là xuất từ Trí Viễn Hầu phủ, cuộc đời này tuy đến phú quý, nhưng là hăn chí hướng lại chung quy vô pháp thực hiện.”

“Trước đừng nói việc này, ta sẽ không bạc đãi Tè Hoàn là được.” Đồng thị nhìn nhìn Tè Lạc, sau đó làm bên cạnh nha đầu bà tử đều lui xuống đi, tạm dừng sau một lúc lâu, Đồng thị mới nói tiếp “Tè Lạc, cái kia ngốc cô khả năng không phải người xuyên việt, người kia hiện tại hăn là còn ở Đồng Ngạc thị trong tay.”

Tè Lạc sững sốt một chút, có chút giật mình nói “Ngạch nương, thật sự còn có... Sao có thể? Đem ngốc cô gọi tới, ta muốn đích thân hỏi một chút.”

“Việc này ngươi không cần hỏi ngốc cô, nàng đầu óc không rõ, nên hiểu biết ta đều đã minh bạch.” Đồng thị bình tĩnh nói “Người kia đã bị Đồng Ngạc thị cắp tra tấn thực thảm, ngốc cô chỉ là cắp chuyên môn cho nàng đưa cơm nô tài, rốt cuộc ngốc cô người ngốc hơn nữa trung tâm, nhưng là có thể là bị quan lâu rồi, người kia liền thường xuyên cắp ngốc cô giảng chút chuyện xưa giáo ngốc cô nấu ăn, cho nên ngốc cô mới có thể hiểu những cái đó đặc thù thái sắc. Sau lại hăn là bị Đồng Ngạc thị đã biết, liền muôn đánh chết ngốc cô, không thành tưởng ngốc cô mệnh không nên tuyệt, ngược lại đi vào chúng ta trong phủ.”

Tè Lạc than nhẹ một tiếng “Thật đúng là đủ phúc tạp đâu, chỉ là ngạch nương, ngươi làm sao mà biết được?”

“Lần đó cũng là vừa vặn, ta thấy ngốc cô cánh tay thương vết thương, liền tùy miệng hỏi một câu việc này cái nào đánh, đứt quăng từ nàng trong miệng ta mới nghe minh bạch.” Đổng thị nhìn Tè Lạc hỏi “Việc này ta còn không có nói cho ngươi mẹ, ngươi nói nên làm cái gì bây giờ? Người kia cứu còn không phải cứu, ta nghe ngốc cô kia ý tứ, nàng hắn là cũng bị Đổng Ngạc thị cấp tra tấn khả năng chỉ còn lại có cái mạng đi.”

“Thì ra là thế, những cái đó không thông ta rốt cuộc minh bạch, khó trách Tè Trân sẽ như vậy điên cuồng, ha ha...” Tè Lạc hít sâu một hơi, nhìn Đổng thị nói “Người kia hắn là sẽ bị nhốt ở cái kia phong bế trong viện, trước kia còn có cơ hội, hiện giờ chúng ta hai nhà đã không có liên lụy, như thế nào có thể đi cứu người? Việc này vẫn là đến nói cho mẹ mới được.”

Nghe thấy bên ngoài Triệu ma ma nói “Thỉnh lão gia an.” Đổng thị cười khẽ một chút nói “Này thật đúng là nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến.” Lăng Trụ đi đến, thấy Tè Lạc mắt sáng rực lên một chút, có chút vui sướng có chút oán giận nói “Ngươi còn hiểu được trở về nhìn xem chúng ta nha, hơn nữa cũng không biết sẽ một tiếng, nếu không phải hôm nay Hộ Quân Doanh không có việc gì, ta chẳng phải là hội kiến không đến ngươi?”

Tè Lạc đứng lên, ôm Lăng Trụ cánh tay làm nũng nói “Ta như thế nào sẽ quên các ngươi đâu? Này không phải cho ngươi cái kinh hỉ sao? Hôm nay không thấy đến mẹ, ta như thế nào cũng sẽ không hồi hoàng tử phủ.”

“Kia Tú a ca kia?” Lăng Trụ có chút bất an nói “Gần nhất hắn hắn là rất khó được, ngươi nhưng ngàn vạn không cần chọc tới hắn.”

Tè Lạc cười gật gật đầu, nghĩ tới vừa mới sự, vội vàng lôi kéo Lăng Trụ ngồi xuống nói “Mẹ, có chuyện cùng người nói.” Chờ đến đông đủ lạc nói xong, Lăng Trụ mở to hai mắt, sau đó nhìn xem liếc mắt một cái nghiêm túc nghiêm túc thê nữ, nghĩ nghĩ chậm rãi nói “Ngày đó lão thái thái mất, ta nghe thấy kia thanh tiếng khóc, hẳn là chính là nàng đi, việc này thật là có chút khó giải quyết, Tè Trần mấy ngày trước chính là cầu tám phúc tấn trở về một chuyến Lăng Thành kia, hiện tại xem ra hẳn là đi hỏi người kia đi, chỉ là...” Lăng Trụ đứng lên, ở trong phòng vừa đi một bên trầm tư.

Tè Lạc cùng Đổng thị nhìn Lăng Trụ, liền chờ hắn làm cuối cùng quyết định. Lăng Trụ dừng bước chân, nhìn Tè Lạc nói “Việc này chúng ta không thể quản, liên lụy đến Lăng Thành một nhà chính là cái phiền toái, hơn nữa ta là tuyệt đối sẽ không đi cứu người kia, thật muốn là liền ra tối nay thế nào an bài? Nàng nếu là thật là tưởng giữ được mệnh là cái thông minh liền sẽ không sửa miệng, hơn nữa Tè Trần cũng sẽ tin, rõ cuộc tám a ca hiện giờ nổi bật chính là chính uy.”

Hảo muôn biết người kia thế nào a, Tè Lạc bọn họ như thế nào cứu người kia ra tối, ai ~ hy vọng có thể nhanh lên nhìn đến kết quả

Tè Lạc có chút lo lắng nói “Kia nàng nếu là sửa miệng đâu? Tè Trần các nàng có thể hay không tìm tới môn tới?”

“Các nàng gia đã là hoàn toàn huỷ hoại, làm sao dám thương chúng ta này tới, hiện giờ chính là các nàng nói cái gì lời nói, ai có thể tin?” Lăng Trụ híp mắt nói “Hơn nữa người kia hẳn là số tuổi không lớn, lịch duyệt tuyệt đối không thâm, nếu không như thế nào sẽ bị người nhìn ra Ali, cầm tù lên, bất quá, nàng trả thù tâm cũng rất mạnh, thế nhưng có thể đem lịch sử vặn vẹo thành như vậy? Người như vậy chúng ta ngàn vạn không thể dính.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 180

Khang Hi ôm Hoằng Mân, nhìn lướt qua cổ tay hắn chõ vết đỏ, đôi mắt lóe một chút, bắt lấy Hoằng Mân tay nhỏ nói: “Ngươi hiểu không hiểu được trẫm là ai nha?”

Hoằng Mân oai đầu nhỏ có chút nghi hoặc nhìn Khang Hi, đôi mắt chớp chớp, lắp bắp nói: “Hoàng..... Hoàng mã pháp..... Hoàng mã pháp, râu..... Hoàng mã pháp.”

Khang Hi nhịn không được hôn Hoằng Mân cái trán một chút, nhìn trên mặt mang theo ti đỏ ửng trong ánh mắt có chút xấu hổ Tề Lạc, Khang Hi mang theo ý cười hỏi: “Râu, đây là có chuyện gì?”

Tề Lạc đem Hoàng Minh mạnh mẽ đưa cho xong nhan hải nếu, nhẹ nhàng thở ra, sau đó cúi đầu hành lễ nói: “Hồi Hoàng A Mã, con dâu đã từng đối Hoằng Mân nói lên quá, ở trong cung gặp được uy nghiêm..... Ân..... Có râu hắn liền phải kêu hoàng mã pháp, cho nên Hoằng Mân mới nói như vậy, thỉnh Hoàng A Mã chuộc tội.”

Khang Hi cúi đầu nhìn xem Hoằng Mân, đem hắn ôm chặt hơn nữa chút, nhẹ giọng nói: “Hắn không tồi, ngươi dạy thực hảo.” Nghe Hoằng Mân trên người sạch sẽ hương vị, không có cái loại này tôn quý huân hương ngược lại càng làm cho Khang Hi thích. Chỉ là..... Khang Hi quét mắt xong nhan hải nếu khó nén ghen ghét biếu tình, âm thầm lắc đầu. Nhìn một cái khác ma ma trong lòng ngực ôm một thân hồng y nữ hài, cái này

hắn là..... Vũ Hi đi, Vũ Hi..... Khang Hi trong ánh mắt ý cười càng đậm chút, ý bảo ma ma đem Vũ Hi cũng ôm lại đây, Khang Hi đem Hoằng Mân đặt ở một cái trên đùi, Vũ Hi tự nhiên chiếm cứ một khán chán. Khang Hi dùng tay bảo vệ bọn họ, chính là Khang Hi phát hiện này hai đứa nhỏ thế nhưng ngồi thực ổn, thậm chí thế nhưng mặt đối mặt, tay cầm tay, phảng phát cho nhau nâng đỡ giống nhau.

“Bọn họ, bọn họ thường xuyên như vậy?” Khang Hi nhìn Hoằng Mân cùng Vũ Hi lôi kéo tay hỏi.

Tề Lạc cảm thấy chính mình giáo dục thật sự thực hảo, nhưng là như thế hoàn cảnh, chỉ có thể khiêm tốn nói: “Hồi Hoàng A Mã nói, bọn họ dù sao cũng là song thai, lại từ nhỏ ở bên nhau, cho nên..... Bọn họ cảm tình tất nhiên muôn tốt một chút.”

Đức phi vội vàng nói: “Hoàng Thượng, thần thiếp xem này hai đứa nhỏ cũng là tốt, thần thiếp thật là ái không được.”

“Lão tú con nỗi dõi gian nan, thật vất vả được đích tử đích nữ, nhiều yêu thương bọn họ một ít cũng là tốt.” Khang Hi không có xem Đức phi, chỉ là cúi đầu mang theo từ ái nhìn Hoằng Mân cùng Vũ Hi, này hai cái dường như hồn không thèm để ý lẫn nhau cười, trong miệng lầm bẩm “Đệ đệ..... Hì hì.” “Tỷ tỷ.”

Khang Hi thật sự là thực thích này hai cái cháu trai cháu gái, nhưng là chỉ có thể buông tay, ý bảo bên cạnh ma ma ôm trở về Hoằng Mân cùng Vũ Hi. Khang Hi đối với Tề Lạc nói: “Phải hảo hảo chiếu cố bọn họ.” Tề Lạc có thể cảm giác được Khang Hi là thật sự quan ái bọn họ, cho nên mang theo ý cười gật gật đầu. Khang Hi nhìn mắt Hoằng Minh, cũng không có ôm hắn, chỉ là thoảng công đạo vài câu, sau đó liền cùng Đức phi nói: “Trẫm còn muôn đi nhìn xem Nghi Phi, này hai cái con dâu trẫm đều thực thích, ngươi tuyển không tồi.”

Trong điện người đều quỳ xuống cung tiễn Khang Hi, Đức phi nhìn Khang Hi bóng dáng trầm mặc sau một lúc lâu, nhìn Tè Lạc, mang theo ý cười nói: “Hoàng Mân bọn họ có thể được Hoàng Thượng nhìn với con mắt khác, người đảo thật là cái Hữu Phúc khí.”

Tè Lạc khiêm tốn nói: “Ngạch nương, đây cũng là vừa vặn.”

Đức phi lại cùng Tè Lạc nói vài câu, nhìn Đức phi có chút mỏi mệt, Tè Lạc vội vàng mang theo Hoằng Mân Vũ Hi cáo lui. Chờ đến trong điện chỉ còn lại có Đức phi cùng xong nhan hải nếu, Đức phi ôm Hoằng Minh, nhẹ giọng nói: “Thật là tiếc nuối, Hoàng Thượng rốt cuộc là có ý tứ gì?”

Xong nhan hải nếu nghĩ nghĩ nói: “Ngạch nương, này khả năng thật là vừa vặn, Hoàng A Mã đối tú gia gần nhất vẫn luôn thập phần lạnh đạm, rốt cuộc song sinh ở hoàng tử này cũng không nhiều lắm thấy, Hoàng A Mã khả năng chỉ là.....”

Đức phi gật gật đầu, cúi đầu nhìn Hoằng Minh hôn hồn hố, lẩm bẩm tự nói: “Hoằng Minh, ngươi lần sau muốn tranh đua chút, cũng muốn Hoàng A Mã ôm ngươi nha.” Hoằng Minh bùi môi, hướng Đức phi trong lòng ngực nhích lại gần.

Cuối cùng đánh xong phát xong, làm việc này quá mệt mỏi, về sau vẫn là vẫn luôn phát đánh chử bản nhân huynh tới làm đi, thật là bội phục ngươi!

Chính văn chương 225 phong ba tiệm khởi

Ngồi ở trên xe ngựa, Tè Lạc lôi kéo Hoằng Mân tay nhỏ, nhẹ nhàng mà vuốt ve mặt trên cái kia hoa ngân, trong lòng thật sự không dễ chịu, cái loại cảm giác này tình nguyện cái này vết thương xuất hiện ở trên người mình, cũng không nghĩ Hoằng Mân bị thương. Tè Lạc nhẹ giọng nói:

“Hoàng Mân, nói cho ngạch nương, đau không đau? Ngạch nương cho ngươi thổi thổi?”

Hoàng Mân chớp chớp mắt, duỗi tay chụp một chút Tè Lạc gương mặt, cười hì hì nói: “Không đau, không đau.” Nghe thấy Hoàng Mân nói như vậy, Tè Lạc càng là cảm thấy chính mình thực vô dụng, từ bên cạnh tráp lấy ra thuốc mỡ, cấp Hoàng Mân bôi thượng, Hoàng Mân tay nhỏ tản ra nhàn nhạt dược hương, Tè Lạc nhẹ nhàng mà thổi một chút, đem Hoàng Mân cùng Vũ Hi hai cái ôm vào trong ngực, cũng mặc kệ bọn họ có thể hay không nghe hiểu, nói về tiểu anh hùng chuyện xưa.

Dù sao cũng là tiểu hài tử, trở lại trong phủ Hoàng Mân cùng Vũ Hi đôi mắt có chút mê mang, mơ màng sắp ngủ bộ dáng thực đáng yêu. Tè Lạc cũng không có làm bà vú ôm bọn họ đi xuống, mà là tự mình hóng bọn họ đi vào giấc ngủ. Nhẹ nhàng xướng khúc hát ru. Nhìn bọn họ ngủ say, Tè Lạc cho bọn hắn cấp thượng chăn mỏng, chăn thượng thêu đính yêu có chút phim hoạt họa tiểu lão hổ cùng hỉ dương dương, cái này đều là Tè Lạc họa tốt bản vẽ, làm trong phủ tú nương thêu ra tới.

Tè Lạc vuốt mặt trên hỉ dương dương, nghĩ tới Dận Chân lần đầu tiên nhìn thấy cái này bản vẽ kinh ngạc, Tè Lạc cảm thấy thật là buồn cười, bất quá, Dận Chân phân phó Tè Lạc, ở trong phủ liền hảo, ra cửa vẫn là muôn xuyên thể diện trang trọng, không được cho hắn mất mặt. Tè Lạc dịch hảo góc chăn, mới ở Tần ma ma hầu hạ hạ dỡ xuống một thân quý trọng trang sức, mặc vào thoái mái nhẹ nhàng sờn xám, chỉ bàn một cái búi tóc, tóc có chút rời rạc, thậm chí còn có vài sợi chảy xuống dưới, Tần ma ma muốn một lần nữa chải đầu, Tè Lạc xua tay nói: “Như vậy liền hảo, dù sao là ở trong phủ, cũng không có gì người ngoài, cũng cho ta tùng mệt tùng mệt.”

Ngồi ở ghế trên, Tè Lạc dùng mấy khối tinh xảo điểm tâm, sau đó lại cầm lấy sổ sách nhìn kỹ lên, càng xem càng đau đầu, Tè Lạc cảm thấy có

phải hay không hắn là nhiều hướng Dận Chân yếu điểm gia dụng nha, rốt cuộc hắn nữ nhân nhiều, lại thực kiều quý thực có thể tiêu tiền, hơn nữa gần nhất cũng không hiểu được làm sao vậy, này trong kinh thành các gia vương phủ đều có việc, chi ra càng lúc càng lớn, cũng may nương Hoằng Mân cùng Vũ Hi thu hồi một ít, nếu không chẳng phải là mệt lớn?

Tè Lạc nhẹ nhàng mà chụp này sổ sách, cảm thấy vẫn là muốn giảm bớt chi ra mới được, trước từ Dận Chân này đó nữ nhân trên người làm đi.

Trước kia Tè Lạc chỉ câu các nàng không cần quấy rầy chính mình không chế hoàng tử phủ liền hảo, cho nên ở ăn mặc chi phí thượng tận lực thỏa mãn các nàng. Hiện giờ hoàng tử phủ đã hoàn toàn nắm giữ, cũng là nên cho này đó xa xỉ người nọ thay đổi một chút cách sống tới. Tè Lạc nhìn bên cạnh Tân ma ma phân phó nói: “Phân phó đi xuống, từ nay cái khởi, trong phủ muốn cắt giảm phí tổn, trắc phúc tấn cùng khanh khách ân quy củ phát tiền tiêu vặt, còn lại ăn mặc chi phí, cũng không xếp vào đến công trường.”

Tân ma ma gật đầu nói đến: “Phúc tấn, ngài đã sớm hắn là làm như vậy, ngài chính là đãi trắc phúc tấn các nàng quá mức hậu đãi, các nàng mới dám được một tấc lại muốn tiến một thước.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 181

Đại a ca còn tưởng lại nói chút cái gì, bất quá Khang Hi lập con mắt nhìn hắn, đại a ca vội vàng im miệng, cung kính lui đi ra ngoài. Khang Hi nắm chặt sô con, lắc đầu cười khổ, “Đây là trẫm Thái Tử, trẫm khổ tâm bồi dưỡng ba mươi năm Thái Tử, thế nhưng có thể làm ra như thế bát hiếu sự tốt, hảo, thực hảo.” Khang Hi nhịn không được ho khan hai tiếng, Lý Đức Toàn phân phó nội thị bưng lên nước trà, Khang Hi bưng lên tới áp một ngụm, hoãn hồi sức, cảm thấy kinh thành thật sự là có chút buồn, Khang Hi nói “Truyền chỉ, trẫm muôn tuần du tái ngoại, hội kiến Mông Cổ vương công, tam a ca, tám a ca, mười ba a ca, mười bốn a ca theo trẫm đi trước.”

Khang Hi tạm dừng một chút, nói tiếp “Thái Tử..... Thái Tử lưu kinh giám quốc, Tứ a ca, Dận Chân lưu lại phụ tá Thái Tử. Trí Viễn Hầu, hắn cũng cùng trẫm cùng đi.”

Khang Hi buông xuống chén trà nói “Hiện tại trẫm nhìn hắn mới cảm thấy tốt một chút, Trí Viễn Hầu không chỉ có trung tâm có khả năng, vẫn là cái diệu nhân.”

Chờ đến Khang Hi này ý chỉ phát ra, làm này đó đại thần càng là sờ không được đâu óc. Rốt cuộc ai đều có thể nhìn ra Hoàng Thượng đối Thái Tử không phải thực vừa lòng, nhưng là không thành tướng, vẫn là dùng Thái Tử giám quốc. Mười a ca có chút kích động hỏi “Tám, này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Chẳng lẽ Hoàng A Mã liền như vậy coi trọng hắn?”

Chín a ca nhìn xem còn tính bình tĩnh tám a ca nói “Bát ca, chǎng lẽ chúng ta những cái đó thủ đoạn bạch dùng? Hơn nữa Hoàng A Mã gần nhất đối đại ca chính là thực coi trọng, có phải hay không chúng ta đem tin tức xuyên thấu qua đại ca, làm đại ca ở Hoàng A Mã kia được mặt?”

Tám a ca lắc lắc đầu, nhẹ giọng nói “Này ta cũng không rõ ràng lắm, chỉ là nếu như vậy, Hoàng A Mã đều hạ không được quyết tâm nói, có lẽ Thái Tử thật đúng là kéo không dưới.”

“Vậy lại đến một tay tàn nhẫn, bát ca, Hình Bộ sự Thái Tử tuyệt đối không sạch sẽ.” Chín a ca hung hăng nói “Việc này vẫn là làm lão thập tứ ra mặt, gần nhất lão thập tứ chính là rất được Hoàng A Mã coi trọng, hơn nữa ta xem hắn nhưng không nhất định cùng chúng ta một lòng?”

Tám a ca cười khẽ một chút, nói “Này trong lòng ta hiểu rõ, nhìn xem, nhìn nhìn lại, thập tứ đệ vẫn là nộn nha.”

Chín a ca nắm vuốt ngón tay, mang theo ti trào phúng nói “Bát ca, nộn mới dùng tốt sao.”

Khang Hi ở mọi người cùng đi hạ đi tuần tái ngoại, trong kinh theo Khang Hi đi tuần, một lần nữa bình tĩnh xuống dưới, nhưng là ngầm gợn sóng lại càng ngày càng nhiều, Dận Chân ở thư phòng cùng ô tư nói tham thảo suốt một đêm hiện giờ trạng huống, ô tư nói cuối cùng nói “Thái Tử trữ vị không xong, đây là khẳng định, mấy năm nay Hoàng Thượng nhất định sẽ làm ra quyết định, hiện tại liền thiếu cọng rơm cuối cùng, tứ gia, ngươi nhưng nhất định phải vững vàng, vạn không thể nóng vội, hơn nữa Trí Viễn Hầu kia, nhiều như vậy đại thần chỉ có Trí Viễn Hầu bạn già, nếu là có việc phát sinh nói.”

Dận Chân trầm mặc sau một lúc lâu mới nói “Hắn kia không cần lo lắng, này gia trong lòng hiểu rõ.”

Ô tư nói mang theo một tia ý cười nói “Tú gia, thiên thời địa lợi tất cả tại ngươi này, tú gia, thật thật là hảo phúc khí nha.”

Thiên đã đại lượng, Cao Phúc bung lên một cái hộp đồ ăn, sau đó đem bên trong thái sắc giống nhau giống nhau dọn xong, thấp giọng nói “Gia, đây là phúc tấn khiến Tử Anh cho ngài đưa tới, này đó đều là phúc tấn tự mình an bài.”

Dận Chân nhìn trước mặt nóng hầm hập đồ ăn, tuy rằng biết phuơng diện này không có giống nhau là Tè Lạc làm, nhưng là không rõ vì cái gì lại so với những cái đó nữ nhân tự mình làm tinh xảo đồ ăn càng làm cho Dận Chân tâm động, tuy rằng thái sắc không phải thực tinh xảo, thậm chí còn có chút thô ráp, nhưng là Dận Chân lại cảm thấy trong lòng ám áp. Không đợi Dận Chân đê đũa, Cao Phúc chỉ hạ pha lê ly, cúi đầu nhẹ giọng nói “Phúc tấn dặn dò, làm gia uống trước cái này sữa bò, lại dùng mặt khác, nói là đối gia dạ dày hảo.”

Dận Chân thật sự không thích sữa bò hương vị, hơn nữa hiện giờ không hiểu được Tè Lạc phạm cái gì tật xấu, mỗi ngày buổi tối tất sẽ chuẩn bị có chút đậu đen hương vị có chút quái sữa đậu nành, Dận Chân chỉ cần không uống, Tè Lạc trong ánh mắt lập tức liền có ủy khuất nước mắt, tuy rằng Dận Chân biết nàng là trang, nhưng là thấy nàng nước mắt, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ uống lên, hiện giờ chẳng lẽ ngay cả sáng sớm đều phải uống sữa bò sao?

Cao Phúc cúi đầu nhịn xuống kia tia ý cười, làm bộ không có việc gì, nhẹ giọng nói “Phúc tấn khiến tới người công đạo phúc tấn dặn dò, nói là, tú gia nếu không dùng nói, phúc tấn sẽ tự mình tới khuyên.”

Dận Chân trong ánh mắt chớp động một chút, sau đó bất đắc dĩ nâng chén uống lên đi vào. Từ nhận thức Tè Lạc, thậm chí cười nàng, bất đắc dĩ phảng phất luôn là xuất hiện ở trên người mình, chỉ là nghĩ đến Tè Lạc

sáng long lanh đôi mắt, Dận Chân mang theo tia ý cười nấm chặt cái ly. Ăn cơm xong, Dận Chân liền đi Hộ Bộ làm việc. Chỉ là Khang Hi rời đi kinh thành, hạ chỉ làm hắn phụ tá Thái Tử, cho nên Dận Chân hiện giờ thật là rất bận.

Thái Tử lại đối Dận Chân có chút cái nghi ky, luôn là công đạo một ít rườm rà việc nhỏ, nhưng là Dận Chân lại tổng có thể mặt không đổi sắc hoàn thành. Dận Chân mỗi một bước đều cực kỳ hợp quy củ, bởi vậy liền Thái Tử cũng tìm không thấy bất luận cái gì lý do phát tác Dận Chân. Nhìn có vẻ có chút nóng nảy Thái Tử, không khỏi nghĩ tới Lăng Trụ ở ly kinh trước, trộm đối chính mình nói một câu, ‘tứ gia, trời cao dục làm này diệt vong, tất trước làm này điên cuồng, ngài nhiều chú ý chút cũng là được.’

Dận Chân cảm thấy cái này Lăng Trụ đảo thật là thô trung có té, nói chuyện làm việc cũng có thú vị, khó trách Hoàng A Mã sẽ như vậy sủng tín hắn, hơn nữa Dận Chân cho rằng Lăng Trụ người này cực có chừng mực, tuyệt không sẽ vượt Lôi Trì một bước, cho nên Hoàng A Mã mới coi trọng hắn đi.

Bất quá lại như thế nào ẩn nhẫn, luôn là xử lý này đó râu ria việc vặt, Dận Chân trong lòng cũng không phải rất thông khoái. Nhưng là chỉ cần buổi tối trở lại Tề Lạc kia, Dận Chân liền cảm thấy giống như những cái đó phiền muộn đều biến mất.

Lúc này Tề Lạc chính bồi Hoằng Mân cùng Vũ Hi nói chuyện, ở trên giường thả một cái đại hộp, mặt trên có các loại hình dạng lỗ thủng, ở Hoằng Mân cùng Vũ Hi bên cạnh phóng mộc chất ma chế thực khéo đưa đầy các loại hình dạng đồ vật.

Tề Lạc rất có kiên nhẫn nói “Viên, đem viên giơ lên cắp ngạch nương nhìn xem?” Hoằng Mân cùng Vũ Hi ở một đồng đồ vật trung lựa ra viên cầu, Tề Lạc vừa lòng gật gật đầu, sau đó hôn bọn họ một chút, Hoằng Mân

Vũ Hi đều thực vừa lòng cười, trong mắt ló ra vui sướng. Tề Lạc nhìn ngồi ở ghế trên tuy rằng đang xem thư, kỳ thật ở chú ý bọn họ hướng đi Dận Chân, trong lòng lắc đầu, Tề Lạc cảm thấy nếu là Dận Chân cũng có thể cùng hài tử giao lưu nói, sẽ càng tốt chút, rốt cuộc tình thương của mẹ thay thế không được tình thương của cha.

Tề Lạc nghĩ nghĩ mở miệng nói “Tú gia, ngại vội sao? Ngài nếu là có rảnh nói, không ngại nhiều bồi bồi Hoằng Mân bọn họ, ta một người thật sự là có chút chiếu cố bất quá tới.”

Dận Chân buông xuống thư, chậm rãi đi vào trước giường, Vũ Hi vui sướng kêu lên “A mã, a mã, bồi Vũ Hi, bồi đệ đệ chơi.” Dận Chân ngồi ở trên giường, nhìn trước mặt các loại hình dạng tiểu ngoạn ý, nhíu nhíu mày, Tề Lạc lý giải giải thích nói “Viên, phương, ngôi sao hình dạng, hình bầu dục từ từ, đều là ở rèn luyện bọn họ phân biệt năng lực. Hoằng Mân bọn họ tìm được sau, đặt ở trước mặt cái này tương đồng hình dạng lỗ thủng, như vậy vừa không buồn tẻ lại có thể hiểu biết các loại hình dạng, loại trò chơi này đối như vậy đại Hoằng Mân cùng Vũ Hi tới nói chính thích hợp.”

Nhin Hoằng Mân cùng Vũ Hi hưng phấn khuôn mặt nhỏ, Dận Chân nói “Phương, đem phương tìm ra cấp a mã nhìn xem.” Vũ Hi lập tức giơ lên hình chữ nhật mộc khói, Hoằng Mân lại suy nghĩ sau một lúc lâu, mới ở bên trong cẩn thận chọn hình vuông mộc khói. Tề Lạc nhìn Vũ Hi nói “Vũ Hi, ngươi muốn nghiêm túc chút mới được, mọi việc không thể nóng nảy.” Nhìn Vũ Hi ngây thơ mờ ánh mắt, Tề Lạc nghĩ đến bọn họ còn quá nhỏ, bọn họ như vậy cũng có thể tính thương là thông tuệ đi.

Hoằng Mân đem hình vuông bỏ vào lỗ thủng, chỉ vào khuôn mặt nhỏ đối Dận Chân nói “A mã, thân thân, thân thân.” Dận Chân đôi mắt mang theo ý cười hôn Hoằng Mân một chút, Hoằng Mân dùng tay nhỏ vỗ vỗ bên cạnh Vũ Hi, sau đó nói “Thân tỷ tỷ, thân tỷ tỷ.” Đồng dạng, Dận Chân cũng

hôn Vũ Hi một chút, Vũ Hi cùng Hoằng Mân lôi kéo tay nhở, cao hứng huy. Tè Lạc nhìn thoáng qua đồng hồ báo giờ, đối bên cạnh bà vú nói “Các ngươi ôm bọn họ đi xuống, hóng bọn họ đi vào giấc ngủ đi.”

Bà vú gật gật đầu đáp, hiện giờ các nàng chính là hiểu được tú phúc tấn chú ý, mọi việc tiểu a ca cùng tiểu khanh khách dùng đồ vật, tất là đến mỗi ngày tắm rửa, thậm chí yêu cầu các nàng cần thiết đến mỗi ngày tắm rửa gội đầu, còn không thể ở trên mặt trên đầu sát bất cứ thứ gì. Tuy rằng yêu cầu nhiều một ít, nhưng là tiểu khanh khách cùng tiểu a ca thực hảo mang, hơn nữa cấp tiền bạc cũng rất nhiều, cũng rất có thể diện, cho nên này đó bà vú đảo cũng tận tâm tận lực. Hoằng Mân cùng Vũ Hi rõ ràng còn tưởng lại chơi, nhưng là Tè Lạc nghiêm túc lắc đầu, mới bĩu môi, hôn Tè Lạc Dận Chân một chút, sau đó mới làm bà vú ôm đi. Chờ đến bọn họ rời đi, Tè Lạc tiếp đón Tử Anh thu thập giường đệm, đem này đó món đồ chơi phỏng hảo. Dận Chân nhìn chăm chăm Tè Lạc sau một lúc lâu nói “Bọn họ, ngươi chiếu cố thực hảo, cũng xem có chút so với bọn hắn đại, đều không thấy được như vậy nghe lời.”

Tè Lạc cười khẽ một chút nói “Đó là đương nhiên, bởi vì bọn họ là ta, là con của chúng ta, tuy rằng không thấy được xuất sắc, nhưng là tuyệt đối không phải là tài trí bình thường.”

“Con của chúng ta?” Dận Chân duỗi tay ôm lấy Tè Lạc, lẩm bẩm nói “Ngươi nói rất đúng, con của chúng ta, bọn họ là con của chúng ta, như thế nào đều sẽ so mặt khác hài tử cường, bọn họ đáng giá càng tốt.”

Tới gần Dận Chân, Tè Lạc muốn nói, càng tốt, kia không chỉ là chỉ địa vị thực quyền lợi, chỉ là ngẩng đầu nhìn xem Dận Chân, Tè Lạc nhẹ nhàng lắc đầu, vẫn là tính, Tè Lạc minh bạch hiện giờ đúng là thời điểm mấu chốt, Dận Chân đủ loại bố trí hắn là cũng là phê Thái Tử gió lốc thúc đẩy giả đi, kia đem ghế dựa mới là Dận Chân theo đuổi. Hơn nữa lần này gió lốc lúc sau, Dận Chân là được đến chỗ tốt nhất một cái hoàng tử.

Buổi tối, chờ đến đều rửa mặt chải đầu xong, Dận Chân ôm Tè Lạc khẽ hôn nồng gương mặt, Tè Lạc nhìn Dận Chân lửa nóng đôi mắt, biết này hắn là lại là một cái JI QING ban đêm, bất quá, bên ngoài Tần ma ma thanh âm truyền đến, “Tú gia, Cao Phúc có việc gấp bẩm báo.”

Dận Chân sững sốt một chút, phủ thêm áo ngoài đi ra ngoài. Một hồi Tần ma ma tiến vào nói “Phúc tấn, tú gia làm ngài trước nghỉ ngơi.”

Tè Lạc biết hắn là phát sinh đại sự, xem ra gió lốc chung muôn tới phút cuối cùng.

Chính văn chương 228 dụ thân vương thệ

Chờ đến hừng đông thời điểm, Dận Chân mới trở về, nhìn Tè Lạc nửa ngày

Nói: “Dụ thân vương bệnh nặng, cụ thái y nói, hắn là quá không được Mấy ngày. Thái Tử gia đã kịch liệt cấp Hoàng A Mã kia truyền tin đi, Hoàng A Mã luôn luôn cùng dụ thân vương thân hậu, hắn là sẽ gấp trở về.

Tè Lạc gật gật đầu, nghĩ đến dụ thân vương phủ, hơi hơi nhíu hạ mi

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 182

Trụ thời điểm, luôn là đầy mặt cùng phúc tạp oán hận bộ dáng, nhân
Vì Lăng Trụ làm này đó a ca chọn không ra một tia sai lầm, hơi có chút
Không chồ xuống tay hương vị. Liền bởi vì này, mười bốn a ca càng là
ghét

Đó chính mình cái kia đồng bào ca ca, rốt cuộc lúc ấy chỉ hôn khi
Chờ, nếu là chính mình có thể ở vững vàng một ít buồn, kia hiện giờ
bốn

Tẫu liền sẽ là hắn phúc tấn, chỉ kém nửa năm.

Khang Hi nghe thấy Thái Tử phái người đưa tới dụ thân vương bệnh
nặng tin tức, trạm

Lên nghiêm thanh hỏi “Những cái đó thái y đang làm cái gì? Dụ thân
vương

Đó là trẫm hoàng huynh, bọn họ đều bất tận tâm sao?” Tám a ca ở
Bên cạnh có chút bi thương nói “Hoàng A Mã, Hoàng bá phụ bệnh thể
này

Trọng, nhì thần thỉnh Hoàng A Mã nhanh chóng còn kinh.” Khang Hi nhìn đến tám a

Ca trong mắt nước mắt cùng trên mặt khó nén bi thương, trong lòng hờ lạnh

Một tiếng, tự mình đa tình, hoàng huynh là sẽ không coi trọng người, hắn là

Nhất minh bạch trẫm người. Nếu thật là cứu bất quá tới, như vậy tương lai

, Khang Hi nhàn nhạt nhìn lướt qua quy củ thành thật đứng Lăng Trụ,

Sau đó mở miệng nói “Truyền trẫm ý chỉ, khởi giá hồi kinh, hơn nữa trẫm

Muốn nhanh nhất trở lại kinh thành.”

Này đó bạn giá cùng a ca cùng các đại thần cúi người hành lễ cáo lui, Khang Hi

Ra tiếng nói “Trí Viễn Hầu, trẫm có việc cùng ngươi nói.” Lăng Trụ tự nhiên lưu

Xuống dưới, này đó hoàng tử cùng đại thần đối này đã miễn dịch, tất

Thế nhưng loại tình huống này thường xuyên phát sinh, cũng liền không kinh ngạc. Lăng Trụ trầm

Ở kia, cảm thấy Khang Hi đánh giá nghiên cứu tầm mắt, trong lòng có chút khẩn

Trương, rốt cuộc này nhưng cho tới bây giờ cũng chưa gắp được quá tình huống như vậy,

Chẳng lẽ chính mình gia lớn nhất bí mật bại lộ? Lăng Trụ trong lòng thầm nghĩ

Cái kia người xuyên viet thật là không thể lại để lại, nếu không khó bảo toàn sẽ không ra

Sự. “Lăng Trụ, dù thân vương không chỉ là trẫm hoàng huynh, hắn ở Chiến sự thương phụ trợ trẫm thật nhiều, nếu không phải thời trẻ mệt nhọc, cũng không

Sẽ mệt muốn chết rồi thân mình, đến nỗi nay cũng không có hoãn lại đây.” Khang Hi

Ánh mắt có chút xa xưa mang theo ti chò mong nhìn Lăng Trụ nói “
Nếu, dù thân vương chịu chịu nỗi này quan nói, như vậy... Người hắn là

Minh bạch trẫm quyết tâm, tương lai việc này liền này đến...”

Lăng Trụ quỳ xuống, ngẩng đầu nhìn Khang Hi nghiêm túc mà nghiêm túc nói “

Thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, nô tài nguyện vì Hoàng Thượng máu chảy đầu rơi không chối từ

, liền giống như nô tài nói qua, quân nhân lấy trung quân hộ quốc vì sứ mệnh

, Hoàng Thượng kiêm phong sở chỉ, nô tài nguyễn.. Quân doanh vì
Hoàng Thượng khai cương thác

Thỗ.”

“Hảo, Lăng Trụ, trẫm tín nhiệm ngươi duy trì ngươi.” Khang Hi đứng lên, đi vào quỳ Lăng Trụ trước người, dùng tay đè lại Lăng Trụ bả vai, nói “Trẫm biết ngươi đang lo lắng cái gì, Vũ Hi đó là trẫm cháu gái, trẫm sẽ không bạc đãi, nhà ngươi nha đầu hiện giờ đã là trẫm con dâu, ngươi chỉ cần trung với trẫm liền hảo, dư lại, trẫm đều sẽ an bài thỏa đáng.” Lăng Trụ gật gật đầu, sau đó nhìn Khang Hi nói “Hoàng Thượng, đánh giặc đánh chính là lương hướng, chỉ cần hậu bị sung túc, nô tài có tin tưởng đối mặt bất luận cái gì địch thủ, tất sẽ cho Hoàng Thượng bình định phản loạn.”

Khang Hi vỗ vỗ Lăng Trụ nói “Lão tú... Lão tú ban sai không tồi, tuy rằng không có hoàn toàn truy hồi không mệt, nhưng là đại bộ phận đều đã còn thượng, trẫm sẽ không bạc đãi anh dũng giết địch cùng các quân sĩ.”

Khang Hi lại công đạo vài câu, mới làm Lăng Trụ lui đi ra ngoài. Khang Hi trở lại kinh thành, thậm chí không có hồi cung, liền đi dự thân vương phủ, Bảo Thái suất lĩnh bọn đệ đệ tiếp giá. Khang Hi nhìn Bảo Thái nói “Bảo Thái, ngươi như vậy trẫm thực vừa lòng, ngươi đã là vương phủ thế tử, không cần tưởng quá nhiều, rốt cuộc ngươi là trẫm thân cháu trai, nếu ai khinh nhục ngươi, trẫm là không buông tha.” Hoàng Thượng, a mã có công đạo làm nô tài hảo hảo trung với Hoàng Thượng. “Bảo Thái nhìn Khang Hi, nghiêm túc nói” trước kia nô tài không hiểu sự, a mã đã giáo huấn qua, thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, nô tài tuyệt đối sẽ không làm Hoàng Thượng thất vọng. Khang Hi gật gật đầu, đi tới nội thất, thấy dù thân vương chính suy nhược nằm ở kia, sắc mặt đã vàng như nến xám trắc, hơn nữa thập phần gầy ốm, thậm chí có chút hơi thở mong manh. Phúc toàn nghe thấy động tĩnh, cố sức mở ra có chút vẫn đục đôi mắt, nhìn đến Khang Hi ánh mắt mới chậm rãi chuyển thanh tịnh lên, giây giữa muôn lén. Khang Hi đi mau hai bước, đỡ phúc toàn tay, trong ánh mắt hàm

chứa nước mắt nói “Hoàng huynh, ngươi như thế nào bệnh như vậy sinh, hơn nữa bất đồng trẫm nói, nếu là trẫm... Trẫm tâm như thế nào có thể an.”

“Hoàng Thượng, Hoàng Thượng, nô tài là không được.” Phúc toàn có chút hữu khí vô lực nói “Nô tài liền ngóng trông có thể gặp ngươi cuối cùng một mặt, Hoàng Thượng, nô tài cảm thấy Thái Hoàng Thái Hậu ở triệu hoán, còn có nàng cũng ở.”

Khang Hi nhắm mắt lại, nói “Các ngươi đều lui xuống đi, trẫm cùng hoàng huynh đơn độc nói chuyện.”

Khang Hi nhắm mắt lại, nói “Các ngươi đều lui xuống đi, trẫm cùng hoàng huynh đơn độc nói chuyện.” Trong phòng người đều lui ra ngoài, cuối cùng đi Bảo Thái nhầm lại môn. Khang Hi trầm mặc một hồi, lôi kéo phúc toàn tay nói “Hoàng huynh, ngươi vẫn là không có quên nàng?”

Phúc toàn nhìn Khang Hi, trong ánh mắt hiện lên ánh sáng nói “Hoàng Thượng không cũng không quên sao Ái Tân Giác La gia đại đại ra kẻ si tình, này không phải dân gian đồn đãi sao? Lúc trước nàng đi thời điểm, nếu không phải Thái Hoàng Thái Hậu ở, kia Hoàng Thượng sẽ không như thế liền dễ dàng từ bỏ đi.”

“Trẫm cuộc đời này thương không làm thất vọng thiên, hạ đối khởi đại thanh con dân, chỉ là chính là thực xin lỗi nàng.” Khang Hi thập phần thương cảm nói “Chỉ là ai làm trẫm là hoàng đế đâu? Hoàng huynh, trẫm không thể tra đi xuống, không phải vì Thái Hoàng Thái Hậu, mà là vì đại thanh giang sơn, vì tổ tông cơ nghiệp.”

Phúc toàn gắt gao nắm lấy Khang Hi tay, cảm thán nói “Hoàng Thượng, đây là ngươi có thể chủ quý, mà ta chỉ có thể vì Hiền Vương nguyên nhân đi, mặc kệ thế nào, đại thanh là không thể lại ra một cái Hoàng A Mã như vậy hoàng đế.” Khang Hi không nói gì, phúc toàn đôi mắt nhìn phía trên

lâm bẩm nói “Hoàng Thượng, nàng trước nay liền không có trách ngươi, nàng là nhất hiểu biết ngươi, hơn nữa không hiểu được có phải hay không bởi vì ta muốn chết, tổng cảm giác nàng phảng phát đã sớm minh bạch chính mình vận mệnh, cho nên mới sẽ cự tuyệt ta đi, mới có thể lĩnh mệnh tiến cung đi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 183

Tám phúc tấn nhìn chầm chằm Tè Lạc nửa ngày, cảm thấy khả năng Tú a ca thật là không có gì ý tưởng, bằng không kinh thành hiện giờ như vậy náo nhiệt, Tè Lạc thế nhưng như thế bình tĩnh hơn nữa Thái Tử gia hiện giờ đối Tú a ca cũng không phải thực tri ký, chính là như vậy Tú a ca còn có thể không sinh dị tâm, đến thật thật khó được

Tè Trân thấy tám phúc tấn ánh mắt, trong lòng có chút đánh sờ, xem ra chính mình lại phải chịu khổ sở. Chỉ là nghĩ tới chính mình trong bụng hy vọng, Tè Trân lại nhìn lướt qua đang ở cấp Tè Lạc thượng trà nóng nha đầu, tay vừa đỡ đầu, đôi mắt một bể đảo hướng về phía cái kia nha đầu, Tè Lạc thấy chén trà bay lại đây, muốn trốn tránh, thế nhưng phát hiện cái kia nha đầu liền ngã xuống chính mình dưới chân, trạm đều đứng dậy không nổi, chỉ có thể sai khai khuôn mặt, dùng tay chặn chén trà, nước ấm rải tới rồi trên tay

Tè Lạc hừ nhẹ một tiếng, chén trà rót tới rồi trên mặt đất, thấy trên tay sưng đỏ, lại nhìn xem bên ngoài tám tháng thiên, cái này mùa thế nhưng còn thượng như vậy nhiệt nước trà, xem ra là có người muốn chính mình không hảo quá đâu

Chính văn chương 230 mây nam nhân

Tám phúc tấn xem cũng chưa xem té xỉu Tè Trân, tiến lên lôi kéo Tè Lạc có chút sưng đỏ tay, quan tâm hỏi: “Thế nào?” Như nguyệt sắc mặt lo

lắng chạy nhanh đã đi tới, thấy Tè Lạc chỉ là bị bị phỏng tay, đôi mắt lóe một chút, lại nhìn nhìn cái kia té xỉu Tè Trân, trong lòng thầm hận nàng nhiều chuyện. Cái kia thương trà nha đầu ở không ngừng xin tha, như nguyệt không vui nói: “Hiện giờ như vậy ngươi còn khóc cái gì khóc, thế nhưng làm việc như thế lỗ mãng, ngươi chủ tử là như thế nào dạy ngươi.” Lại đối với bên cạnh bà tử nói: “Còn không đem nàng kéo ra ngoài?”

Như nguyệt nhìn Tè Lạc bị phỏng đau lòng nói đến: “Tứ phúc tấn, thiếp truyền thái y, cho ngài hảo hảo mà chẩn trị một chút, cái này tiện tì thiếp sẽ hảo hảo thu thập tốt.”

“Không cần, việc này gia sẽ tự mình hỏi đến, nhìn xem rốt cuộc cái nào lớn như vậy lá gan.” Bảo Thái thân xuyên đồ tang sắc mặt cực kỳ âm trầm nói: “Gia xem ngươi nội trạch cũng quản không hảo, vẫn là thay đổi người đi.” Như nguyệt sắc mặt trắng nhợt, thân mình có chút run rẩy, Bảo Thái không có lại xem nàng. Nghe thấy bên trong có người bị bị phỏng, Bảo Thái trong lòng liền căng thẳng, tiến vào hậu quả nhiên thấy Tè Lạc hai mắt đẫm lệ mông lung đứng ở kia, cái này làm cho Bảo Thái trong lòng càng là đau lòng, rốt cuộc luôn là ở chính mình này bị thương, nàng... Nàng như vậy sợ đau, về sau dù thân vương phủ hắn là sẽ không lại đến đi?”

Dận Chân là tùy Bảo Thái cùng tiến vào, nhìn ngã xuống đất hôn mê Tè Trân, không ngừng xin tha nha đầu trong ánh mắt không khỏi toát ra hàn quang. Bước nhanh đi vào Tè Lạc bên người, cúi đầu cẩn thận xem xét Tè Lạc tay thương, dùng chỉ nhẹ nhàng mà đụng chạm sưng đỏ chỗ hai hạ, nghe nói Tè Lạc thấp giọng nói: “Đừng đụng, đau..” Dận Chân vội vàng buông tay, nhẹ giọng an ủi nói: “Gia không chạm vào, gia không chạm vào, ngươi nhặt một chút, nghe lời, thái y một hồi liền đến.”

Tè Lạc thật là cảm thấy thực ủy khuất, hàm chứa nước mắt nhìn Dận Chân, trong ánh mắt rõ ràng lộ ra một tia không tín nhiệm, cùng ngươi tới,

ta còn là bị thương, người chính là như vậy che chở ta? Dận Chân cảm thấy Tề Lạc bất mãn, trong lòng càng là có hổ thẹn có đau lòng, nâng lên tay tạm dừng nửa ngày, mới chậm rãi vỗ nhẹ hai hạ Tề Lạc phía sau lưng. Bên cạnh cách gần tám phúc tấn cùng như nguyệt tự nhiên có thể cảm thấy mặt lạnh hoàng tử đối Tề Lạc thương tiếc, tám phúc tấn còn hảo chút rốt cuộc tám a ca đối nàng vẫn là có vài phần tình ý.

Như nguyệt trong mắt ghen ghét cùng hâm mộ càng là tàng đều tàng không được! Như nguyệt lại nhìn trộm nhìn xa hơn một chút chỗ Bảo Thái, người ngoài khả năng phát hiện không ra, nhưng là hơi chút biết nội tình như nguyệt như thế nào sẽ không hiểu được, Bảo Thái chỉ sợ trong lòng hy vọng đứng ở Tề Lạc bên cạnh chính là hắn đi.

Bảo Thái hít sâu một hơi, chậm rãi đi vào Dận Chân cùng Tề Lạc trước mặt, ly gần tự nhiên có thể nhìn đến Tề Lạc trên tay thương phảng phát thật sự thực trọng, Bảo Thái ở trong tay áo nắm chặt nắm tay, nhìn Dận Chân bảo nghiêm túc nói: “Tú gia yên tâm, việc này..... Ta nhất định sẽ tra được đé, ta nhất định sẽ cho tú phúc tấn... Không, dù thân vương phủ nhất định sẽ cho ngài một công đạo.”

Tề Lạc cũng không có xem Bảo Thái, chỉ là có chút oán hận nhìn Dận Chân, dù không bị thương tay cầm khăn sát nước mắt. Dận Chân một bên vỗ nhẹ Tề Lạc phía sau lưng an ủi nàng, một bên nhìn Bảo Thái, trong ánh mắt lộ ra lạnh lẽo nói: “Ngươi trong phủ sự gia không muốn nhiều lời, ngươi xem làm đi.” Dận Chân nhìn đến Tề Lạc nước mắt, nâng lên thanh âm hỏi: “Cái nào đi truyền thái y, như thế nào còn chưa tới?”

Tám phúc tấn lúc này mới làm nha đầu đỡ Tề Trân, làm nàng nằm dựa vào ghế trên, tám phúc tấn nhìn Tề Trân trong ánh mắt hiện lên một tia tìm tòi nghiên cứu, đặc biệt là nhìn đến Tề Trân tay phải che chở bụng, tám phúc tấn ánh mắt càng là không tốt. Thái y tới rồi, nhìn vẻ mặt âm trầm Tứ

a ca trong lòng phát mao, hơn nữa bên cạnh dụ thân vương giống như cũng khuôn mặt không tốt.

Dận Chân nhìn sững sờ thái y, không vui nói: “Còn thất thần làm gì?
Không thấy được gia phúc tần tay bị thương?”

Thái y vội vàng cung kính nói: “Tứ phúc tần, ngươi trước ngồi một chút, nô tài này liền cho ngài thương được.” Tè Lạc một lần nữa ngồi xuống, thái y nhẹ nhàng mà xem xét Tè Lạc là thương thế, cảm thấy Dận Chân có chút lạnh băng tầm mắt, không chế được muôn lau mồ hôi xúc động, vội vàng hướng Tè Lạc nâng lên thanh âm nói: “Tứ phúc tần, ngài xin yên tâm, thương chút được, dưỡng một dưỡng liền hảo, nô tài đảm bảo tuyệt đối sẽ không lưu lại vết sẹo.”

Tè Lạc cảm thấy thái y phảng phất không phải ở cùng chính mình nói, mà là đối bên cạnh Dận Chân nói. Nhìn lén liếc mắt một cái bốn phía các quý phụ phản ứng, cảm thấy bát quái nữ chủ địa vị là sẽ không thay đổi, chỉ là Dận Chân luôn luôn không phải trang lanh đạm sao? Hắn chẳng lẽ có cái gì ý tưởng khác? Nhìn trong ánh mắt khó nén quan tâm Dận Chân, Tè Lạc hơi hơi nhíu nhíu mày, cảm thấy việc này như thế nào cỗ quái đi lên?

Thái y tiêu tâm lại cẩn thận cấp Tè Lạc tốt nhất bị phỏng gói thuốc trát hảo thương chỗ, nhìn đều xử lý thỏa đáng, mới sát sát mồ hôi trên trán, nhìn xem bên cạnh Dận Chân, nhẹ giọng hỏi: “Tứ gia, ngài còn có cái gì phân phó?”

“Ngươi là nói, sẽ không lưu lại vết thương?” Dận Chân nhướng mày, đôi mắt nghiêm túc nhìn thái y, nói: “Quá mấy ngày đến hoàng tử phủ cấp phúc tần thương được, ngươi bảo đảm thật sự sẽ không lưu lại vết thương?”

Thái y gật gật đầu, không chờ Dận Chân nói cái gì nữa, Lăng Trụ cùng Dương Khang cũng vào được. Nhìn Tề Lạc bao vây tay, Lăng Trụ trước nhìn thoáng qua Bảo Thái, sau đó lại trùng mắt nhìn liếc mắt một cái Dận Chân, đi vào Tề Lạc bên người nhẹ giọng hỏi: “Rốt cuộc sao lại thế này? Vừa nghe có người bị thương, liền nghĩ đến nhất định là ngươi.”

Nhìn đến Lăng Trụ, Tề Lạc trong mắt hàm chứa nước mắt, nhẹ nhàng làm nũng nói: “A mǎ, a mǎ... Ta cũng đau.” Lăng Trụ cảm thấy Dận Chân ánh mắt không tốt, chỉ có thể nhịn xuống lui về phía sau một bước, bất đắc dĩ dặn dò Tề Lạc chú ý một tí, ngàn vạn không cần lưu lại sẹo.

Dương Khang trước lặng lẽ nhìn mắt Tề Lạc thương thế, lại nhìn nhau ở Tề Lạc bên cạnh hôn mê Tề Trân, để sát vào Bảo Thái dùng cực thấp thanh âm nói: “Loại tình huống này ngươi muốn bắt chuẩn chủ ý, rốt cuộc bá phụ vừa mới qua đời, hơn nữa bên ngoài đồn đãi nói là bá phụ khen tám a ca... Người phải cẩn thận, mắt đi vương tước ngươi đã có thể thật sự sẽ không còn được gặp lại nàng.”

“Việc này ta hiểu được nặng nhẹ, xem ra gia thật sự nên sửa trị một chút, tinh đều bò đến già trên đầu tôi.” Dương Khang đôi mắt lạnh băng nhìn tám phúc tấn, minh bạch cái này nhẫn lại tuyệt đối là tám a ca bày mưu đặt kế, hít sâu một hơi nói: “Ngươi yên tâm đi, gia như thế nào đều sẽ không lại tham dự đi vào, hơn nữa a mǎ cũng công đạo, muốn cùng ngươi cùng Trí Viễn Hầu đi đến gần chút, ngươi có việc nói, nhất định không thể bỏ xuống ta.”

Dương Khang trong ánh mắt mang theo tia ý cười, vỗ vỗ Bảo Thái bả vai nhẹ giọng nói: “Trí xa chờ, xem hắn ngươi liền hiểu được nên như thế nào lựa chọn, hắn chính là cực kỳ thông minh cẩn thận người, hơn nữa Hoàng Thượng tâm tư đoán... Ngươi minh bạch?”

Bảo Thái hơi hoi gật gật đầu nhẹ giọng nói: “Như thế xem ra gấp được bọn họ một nhà vẫn là ta chuyện may mắn, chỉ là không hiểu được ta là nên cao hứng? Vẫn là khổ sở? Bất quá, nhìn Tú a ca hiện giờ đãi nàng thực hảo, cũng yên tâm.”

“Nàng như vậy, ai cũng sẽ không bạc đãi.” Dương Khang lại lần nữa nhìn thoảng qua Tề Lạc, nhẹ giọng nói: “Còn có cái kia tám a ca thông phòng, ta xem cũng không phải cái hàng rẻ tiền, lại tại đây té xiù, xem thế hắn là có thai đi, dùng ra loại này kỹ xảo, thật đúng là không hổ là hoàng tử phủ nữ nhân, tám a ca phủ nê áo nhiệt đi.

Bảo Thái nhìn thoảng qua thần sắc có chút phức tạp tám phúc tấn, hờ nhẹ một tiếng, đối với phải rời khỏi thái y nói: “Kia còn vựng một cái đâu? Đó là tám a ca thông phòng nha đầu, người đi xem, rốt cuộc là như thế nào vựng? Nàng nếu là tại đây xảy ra chuyện, gia nhưng không dám đương nổi nha.”

Thái y lúc này phảng phất mới thấy té xiù Tề Trân, tám phúc tấn nắm chặt khăn hít sâu một hơi điểm gật gật đầu, thái y mới tiến lên cấp Tề Trân xem mạch, qua nửa ngày, thái y nhìn xem tám phúc tấn trong lòng ám đạo thật là xui xéo nha, như thế nào hôm nay đuổi kịp sự đều như vậy khó làm? Xem ra đến đi chùa miếu thấp hương. Thái y cúi đầu nhẹ giọng nói: “Tám phúc tấn, cái này... Khanh khách? Không phải, cái này nô tỳ có hỉ, chỉ là mạch tượng không xong.” Thái y nghĩ nghĩ, mới có chút tiếc hận nói: “Chỉ là, thân mình có chút suy yếu, không thấy được có thể ngồi trụ thai.”

Tề Lạc nghe thấy Tề Trân mang thai, khéo miệng lộ ra một tia ý cười, trong ánh mắt lấp lánh tỏa sáng, lại có trò hay nhìn, lấy tám a ca phu thê lực ảnh hưởng, chính mình cùng Dận Chân điểm này bát quái khả năng thực mau sẽ bị bao phủ đi. Bên cạnh phu nhân thấy tám phúc tấn biểu tình cũng không dám tiến lên nói chúc mừng nói. Tám phúc tấn trầm mặc một chút, mới cao hứng mà nói: “Đây là thật vậy chăng? Thật thật là đại hỉ sự,

mang thai không xong, này ta còn đảo muốn nhiều chú ý một ít, chỉ là liền không hiểu được nàng có hay không kia phúc khí vì tám a ca thêm con nối dõi?”

Dận Chân híp mắt nhìn Tè Trần liếc mắt một cái, nâng dậy Tè Lạc, quay đầu nhìn xem Bảo Thái nói: “Nếu như vậy, gia liền đi về trước.” Tè Lạc có chút lưu luyến nhìn Lăng Trụ, muốn cùng hắn lại nói thượng vài câu, nhưng là cảm thấy Dận Chân lôi kéo chính mình cánh tay tay kính rất lớn, cho nên chỉ tới cấp hướng Lăng Trụ phiêu một cái chính mình không có việc gì ánh mắt, đã bị Dận Chân lôi đi.

Tè Trần mang thai quả nhiên trở thành kinh thành trung nhất đứng đầu đế tài, ngay cả Thái Tử trữ vị không xong đều bị cái này đế tài đè ép đi xuống. Tám a ca nghe thấy tin tức này sảng sốt đã lâu, đi Tè Trần kia nói vài câu săn sóc nói, sau đó phân phó hạ nhân cấp Tè Trần đổi sân, lại phân phó hạ nhân phải hảo hảo hầu hạ Tè Trần, sau đó mới xoay người rời đi. Tè Trần mang theo vui sướng cùng khát khao vượt chính mình bụng, hiện tại còn thực bình bụng, có nàng toàn bộ hy vọng, Tè Trần phảng phát thấy được chính mình sinh hạ nhi tử, sau đó ngồi ở cao cao ghé trên, tiếp thu mọi người triều bái cùng nịnh hót, Tè Lạc càng là bị chính mình đạp lên dưới lòng bàn chân.

Tè Trần tự mình lầm bẩm: “Ngươi nhất định là nhi tử, nhất định đúng vậy, ngươi chính là ta trông cậy vào.”

Tám a ca đi vào tám phúc tấn kia, thấy nàng chính bụm mặt nằm ở trên giường. Tám a ca thở dài một hơi, đi vào nàng bên người đem tám phúc tấn ôm vào trong ngực, nhẹ giọng nói: “Sở Diễm ngươi là gia phúc tấn, Tè Trần sinh hạ, chính là ngươi hài tử.”

Tám phúc tấn ghé vào tám a ca trong lòng ngực, có chút thương tâm nói: “Vì cái gì? Vì cái gì ta liền không thể có thai đâu?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 184

Tè Lạc thở dài nhẹ giọng nói “Thiên chân tú phúc tấn, tống so có tâm kế tú phúc tấn muôn hảo đi, hơn nữa hiện giờ kinh thành như vây loạn, ta nào dám cho ngươi thêm phiền toái nha.”

Dận Chân thực vừa lòng, đây mới là đứng ở chính mình bên người nữ nhân. Nhìn Tè Lạc hỏi tiếp nói “Tè Trân có thân mình, ngươi thấy thế nào?”

Tè Lạc khát vọng nhìn chằm chằm trước mặt quả quýt, thật sự hảo muôn ăn, căn bản là không có nghe được Dận Chân hỏi chuyện.

Dận Chân làm chuẩn lạc nửa ngày không có phản ứng, mới phát hiện nàng thế nhưng đối với quả quýt phát ngốc. Dận Chân lắc đầu, nha đầu này, nha đầu này, khi thì thiên chân khi thì khôn khéo, đảo thật là làm người cân nhắc không ra, Dận Chân cảm thấy như vậy cũng hảo chỉ cần không ở đại sự thượng phạm hồ đồ liền hảo.

Thở dài, Dận Chân cầm lấy trên bàn quả quýt, lột lên. Chờ đến lồng xong, đem một mảnh đưa tới Tè Lạc bên miệng, Tè Lạc có chút giật mình nhìn Dận Chân, nhưng là vẫn là há mồm ăn đi vào. Đầu lưỡi lơ đãng quét tới rồi Dận Chân ngón tay, Dận Chân đóng hạ đôi mắt hít sâu một hơi, sau đó đem vừa rồi vấn đề hỏi lại một lần.

Tè Lạc nuốt vào quả quýt, có chút không để bụng nói “Ý tưởng? Ta có thể có cái gì ý tưởng? Nay muốn xem tám phúc tấn nghĩ như thế nào, hoặc là muốn xem tám a ca nghĩ như thế nào?”

Dận Chân sững sốt một chút, lẩm bẩm lặp lại nói “Lão bát nghĩ như thế nào, hẵn đương nhiên tưởng có nhi tử, chính là hiện giờ... Cũng đúng, hẵn hiện tại còn chỉ vào tám phúc tấn sau lưng thế lực đâu? Tuy rằng dụ thân vương phủ rời xa, nhưng là tám phúc tấn đến thật là có thể giúp đỡ vội, rốt cuộc tôn thất cũng là không dung xem thường.”

Nghĩ tới công sự thượng sự, Dận Chân nhìn Tè Lạc nghiêm túc hỏi “Nếu là chúng ta phủ thật sự nhóm nhưng la tước, ngươi nhưng để ý?”

“Kia không phải vừa lúc, còn tinh một phần chi ra đâu?” Tè Lạc nhìn Dận Chân, mang theo một tia quan tâm nói “Chỉ cần Hoàng A Mã không phạt tú gia bỗng lộc thì tốt rồi, xã giao thiêу, cũng có thể nhiều tích cóp chút tiền bạc, tinh trong tay không có tiền, trong lòng hốt hoảng.”

Dận Chân nhẹ nhàng mà điểm điểm Tè Lạc cái trán nói “Gia liền nghèo như vậy? Như vậy làm khó ngươi?”

“Muốn ta nói thật sao?” Tè Lạc có chút khó xử nhìn Dận Chân, sững sốt một chút, Dận Chân gật gật đầu nói “Ngươi chuyện gì đều không được gạt gia.” Thở dài Tè Lạc nói tiếp “Tú gia nhưng thật ra không nghèo, chỉ là này đó bạc tới chậm đi đến mau, ta lại không nghĩ phỏng lợi đến tiền bạc, cho nên trong phủ cũng liền vừa mới có thể duy trì.”

Tè Lạc nhìn Dận Chân tràn ngập hy vọng khích lệ nói “Tú gia, ngươi thật nên nỗ lực kiếm tiền.”

Dận Chân lắc đầu cười khổ, nhìn Tè Lạc sáng láp lánh đôi mắt, giống chụp tiếu câu giống nhau, vỗ Tè Lạc đầu nói “Ngươi yên tâm đi, gia sẽ

nhiều cho ngươi một ít bạc, tương lai ngươi càng là sẽ không thiếu bạc, già bảo đảm.”

Tề Lạc cảm thấy có thể từ nhỏ khí xét nhà hoàng tử trong tay lấy ra bạc chứng minh chính mình cũng là rất mạnh sao, cho nên dùng đầu cọ cọ Dận Chân tay, ôn nhu nói “Tú gia, ta là tin tưởng ngươi.”

Dận Chân hít sâu một hơi, đứng lên nói “Gia còn có việc, ngươi nhiều chú ý ngươi tay, không cần lại thương tới rồi.” Sau đó xoay người rời đi. Tề Lạc cầm kia dư lại quả quýt, lâm bẩm lâm bẩm “Cấp Tú a ca đương phúc tấn thật là rất khó.”

(này chương xong rồi - -)

Chính văn chương 232 Dận Chân bị bệnh

Tiến vào kim thu chín tháng, Tề Lạc trên tay thương đã hoàn toàn hảo, thật sự giống thái y bảo đảm như vậy, không có lưu lại bất luận cái gì vết thương. Dận Chân đã từng kéo độc hại Tề Lạc tay tỉ mỉ đánh giá sau một lúc lâu, sau đó mới vừa lòng gật đầu nói “Gia phúc tấn trên tay như thế nào có thể lưu lại vết thương đâu? Bất quá ngươi này đôi tay đảo thật là dễ dàng bị thương, ngươi về sau nhất định phải chú ý mới được.

Tề Lạc đang ở bồi Hoằng Mân cùng Vũ Hi làm trò chơi, Tân ma ma tiến vào có chút khẩn trương nói “Phúc tấn, tú gia bị bệnh, quản gia đã phái người đi truyền thái y”

“Bị bệnh?” Tề Lạc không tin hỏi, gần nhất Dận Chân đảo thật là rất vội, nhưng là hiện giờ độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày không phải rất lớn, hơn nữa chính mình cuộc sống này vẫn luôn đối thân thể hắn khỏe mạnh thực để ý, chính là không đến nay tới cũng sẽ đưa chút được thiện thức ăn,

Dận Chân thân mình đã điều trị tốt hơn một ít, như thế nào đột nhiên liền bị bệnh?

Tần ma ma gật gật đầu nói “Là, tú gia đang ở thư ký nghỉ ngơi đâu? Phúc tấn ngươi xem có phải hay không đi xem?”

Tề Lạc buông ra Hoằng Mân, suy nghĩ một chút nói “Vẫn là đi xem thỏa đáng, Tần ma ma ngươi chăm sóc một chút Hoằng Mân bọn họ, ta tân tự đi một đi.” Thư phòng trọng địa, như thế nào cũng không thể qua loa, nếu không thật muốn xảy ra chuyện, kia đã có thể phiền toái, cái loại này tự tìm phiền toái sự, Tề Lạc minh bạch chính mình tuyệt đối sẽ không làm

Sửa sang lại một chút quần áo, nhìn bên ngoài sắc trời, giống như có chút khói phong, Tề Lạc lại phủ thêm một kiện tốn sáu bồng, chỉ mang theo Hồng Anh đi tới Dận Chân thư phòng. Tề Lạc không dám xông vào, chờ Cao Phúc thông bẩm, một lát sau, ô tư nói thế nhưng từ thư phòng đi ra, thấy Tề Lạc thỉnh an hành lễ nói “Phúc tấn cát tường.”

Tề Lạc sờn nghiêm người, không có nhận lễ, hờ đõ một chút ô tư nói “Ô tiên sinh không cần đa lễ, ta chỉ là không yên tâm tú gia thân mình, mới tiến đến vấn an tú gia.”

“Phúc tấn cùng tú gia kiêm điệp tình thâm, đúng là khó được” ô tư nói nhìn Tề Lạc nhẹ giọng nói “Phúc tấn yên tâm, tú gia không có trở ngại, chỉ là lược cảm phong hàn”

Nghe thấy ô tư nói như vậy, Tề Lạc cảm thấy khả năng phương diện này có việc gì, bất quá nếu tới như thế nào cũng đến nhìn xem Dận Chân tỏ vẻ một chút quan tâm mới được, Cao Phúc ra tới đối Tề Lạc cung kính nói “Phúc tấn, gia làm ngươi đi vào” Tề Lạc hướng Tử Anh mệnh một chút ánh mắt làm nàng lưu tại thư phòng ngoại, mới một mình một người đi vào cái này hoàng tử phủ thần bí nhất địa phương.

Ô tư nói nhìn đến Tề Lạc cẩn thận, trong ánh mắt mang theo ti kính nể nhẹ giọng nói “Phúc tấn, phúc tấn cũng là người thông minh.” Cao Phúc cúi đầu ám đạo, nếu là không thông minh nói, như thế nào có thể tiến thư phòng đâu? Kia chính là kia kéo phúc tấn đều không có đi vào địa phương.

Tiến thư phòng, Tề Lạc nhung thật ra cảm thấy bên trong rất rộng mở, ánh mặt trời chiếu tiến thư phòng thực sung túc, ấn hiện đại liêm khiết chính là lấy ánh sáng thực hảo, trong phòng mặt bày biện hai đại bài gỗ tử đàn chế thành lưu kim kê sách, mặt trên phóng đầy thư, Tề Lạc nhìn lướt qua, cảm thấy giống như nhung thật ra phong phú. Bên cạnh giá sách phóng thật dài đồng dạng gỗ tử đàn làm thành án thư, mặt trên chỉnh tề bày các màu công văn, thậm chí phảng phất còn có mây phong thư.

Tề Lạc đối những cái đó tư nghe không cảm tình thú, cách mành nhìn nhìn bên trong phòng xếp. Đi vào mành bên cạnh, Tề Lạc nhẹ giọng nói “Tứ gia, ta vào được” Dận Chân ho khan một tiếng, khàn khàn nói “Vào đi.”

Nghe thấy lời này, Tề Lạc mới đẩy ra mành vào phòng trong, trong phòng bài trí rất là đơn giản, chỉ có giường, bàn dài, cái bàn cùng ghế dựa, nhưng là này đó đồ vật lại chế tác thập phần tinh xảo. Tề Lạc nhìn lướt qua bàn dài thượng phóng đồ cổ, cảm thấy mặt trên Tuyên Đức lò nhung thật ra rất là quen mắt. Dận Chân ho khan một tiếng, Tề Lạc thu hồi tầm mắt, Dận Chân sắc mặt có chút tái nhợt, trên trán nuôι thả hạ nhiệt độ khăn tay, bất quá Dận Chân biểu tình đến vẫn là không tồi, đôi mắt đen bóng nhìn Tề Lạc.

Tề Lạc tới gần trước giường, Dận Chân vặn vẹo mặt khàn khàn nói “Gia chính bệnh đâu? Người tới thêm cái gì loạn?” Tề Lạc sưng sốt một chút, nghĩ tới ở hiện đại khi đọc sách khi, đối phó biệt nữu người, chỉ lựa chọn chính mình thích nghe là đến nơi. Tề Lạc trong mắt mang cười, tới gần Dận Chân, nghĩ lấy rót Dận Chân trên đầu khăn tay, đem tay đặt ở

Dận Chân trên đầu thí nghiệm Dận Chân nhiệt độ cơ thể. Lại sờ sờ chính mình cái trán, cảm thấy độ ám vẫn là có chút cao, chỉ là loại này dùng nước lạnh hạ nhiệt độ biện pháp quá mức cổ xưa, điển hình trị ngọn không trị gốc, tương quan những cái đó hiện đại hạ nhiệt độ biện pháp, Tề Lạc mắt sáng rực lên có chút nóng lòng muốn thử.

Dận Chân rõ ràng cảm thấy Tề Lạc tâm tư, trong lòng cảm thấy thật cao hứng, chính là nghĩ đến mục đích của chính mình, việc này là không thể làm nàng phá hủy, Dận Chân mang theo tí nghiêm túc nói “Việc này ngươi chưa hề nhúng tay vào, gia thân thể gia trong lòng hiểu rõ, vẫn là chờ thái y tới rồi nói sau”

Chớp chớp mắt, Tề Lạc đem khăn tay ở bên cạnh phóng đồng trong bồn đầu ôn, sau đó làm lại điệp hảo đặt ở Dận Chân trên đầu, nhẹ giọng quan tâm nói “Tú gia, ngươi vẫn là muốn nhiều chú ý chút thân mình mới là, thân mình nếu là mệt nhọc hỏng rồi, cái gì đều là uổng phí, ngươi xem Hoàng A Mã nhiều chú ý dưỡng sinh nha, cho nên thân thể mới như vậy hảo, hơn nữa hoàn toàn không giống như là tri thiên mệnh tuổi đâu, xem Hoàng A Mã thân mình, tuyệt đối sẽ là cái trường thọ”

Dận Chân lầm bẩm tự nói “Trường thọ? Trường thọ sao?” Tề Lạc phảng phát không nghe thấy Dận Chân nói giống nhau, quay đầu lấy đi trên bàn ám trà sờ sờ là ướt nóng, mới yên tâm đảo thượng một ly trà thủy, nhìn nước trà, Tề Lạc cảm thấy vẫn là uống nước sôi để nguội càng tốt một ít, chỉ là Dận Chân sẽ không như vậy nghe lời, cho nên Tề Lạc một tay bưng chén trà, một tay nâng dậy Dận Chân, đem chén trà đưa đến Dận Chân bên miệng, nhẹ giọng nói “Tú gia, uống nhiều điểm nước, đối với ngươi thân mình có chỗ lợi”

Chờ đến Dận Chân uống xong sau, Tề Lạc cầm lấy chính mình trên người tùy thân mang theo khăn cho hắn xoa xoa khoe miệng, một lần nữa đỡ Dận Chân nằm xuống, cho hắn cái hảo chăn. Dận Chân nửa khép con

mắt hướng thụ Tè Lạc săn sóc chiếu cố, trong lòng cảm thấy thực thỏa mãn, nhịn không được duỗi tay bắt được Tè Lạc tay, gắt gao zhuai trụ

Tè Lạc tránh thoát không khai, chỉ có thể chịu đựng từ Dận Chân lôi kéo, cảm thấy Dận Chân bàn tay giống như độ âm càng cao một ít, cái loại này có chút nóng bức cảm giác nhưng thật ra làm Tè Lạc cảm thấy tim đập có chút mau. Đang muốn nói cái gì đó, bên ngoài Cao Phúc cao giọng nói “Gia, thái y tới rồi”

Dận Chân nhắm mắt lại, chậm rãi buông tay, Tè Lạc rút về tay, nhìn Dận Chân biểu tình, mang theo chút lo lắng nóng nảy cảm xúc nói “Rốt cuộc tới rồi, mau làm thái y tiến vào”

Ba gã thái y vào được, trước hướng Dận Chân cùng Tè Lạc hành lễ, nhắm mắt lại không có trả lời, Tè Lạc nôn nóng nói “Đều khi nào? Còn đem những cái đó nghi thức xã giao, còn không mau cấp tú gia chẩn trị.”

Các thái y nhìn nhau liếc mắt một cái, trong đó một cái dẫn đầu tiến lên cấp Dận Chân xem mạch, sau một lúc lâu, khác hai cái cũng phân biệt tiến lên xem mạch. Sau đó này đó thái y liền bắt đầu nhỏ giọng nói thầm nghiên cứu thương. Dận Chân suy yếu nhắm mắt lại, Tè Lạc nóng nảy nhìn thái y, liên tiếp thúc giục các thái y mau một ít.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 185

Khang Hi mở mắt, khôi phục ngày xưa biếu tình, đối Lý Đức Toàn nói “Truyền chỉ, triệu cấm vệ quân thống lĩnh Dương Khang, Hộ Quân Doanh thống lĩnh Lăng Trụ yết kiến”

Lăng Trụ cùng Dương Khang bị Khang Hi kêu tiến trong hoàng cung doan trang suốt một đêm, thiêng mờ sáng thời điểm Lăng Trụ cùng Dương Khang mới ra cửa cung, nhìn sinh ra thái dương Lăng Trụ lắc đầu, cái này Khang Hi 47 năm đảo thật là không hảo quá, xem ra lịch sử vẫn là án ban đầu quỹ đạo đang tiến hành. Chỉ là hiện giờ thiện chính mình là không thể động, nếu không Khang Hi vậy tuyệt đối giao đãi bất quá đi. Nghĩ tới Tứ a ca ẩn nhẫn nợ của dân, Lăng Trụ cảm thấy vẫn là thực yên tâm, Hoàng Thượng như vậy an bài không chỉ là khảo nghiệm Thái Tử, còn có này đó a ca nhóm đi

Dương Khang thần sắc có chút phức tạp nhìn Lăng Trụ, cắn cắn môi nhẹ giọng nói “Trí Viễn Hầu, bốn....” Lăng Trụ xua tay nói “Thế tử gia, ẩn Hoàng Thượng phân phó làm, kinh thành liền giao cho ngươi, ngươi phải nhớ kỹ quân nhân thiên chức là cái gì?” Sau khi nói xong, Lăng Trụ cưỡi ngựa rời đi, Dương Khang nhìn chằm chằm Lăng Trụ rời đi phuơng hướng, trong lòng âm thầm gật đầu, Hoàng Thượng ngươi thật sự không có nhìn làm, Trí Viễn Hầu tuyệt đối sẽ không bởi vì nàng làm ra việc ngốc.

Mẽ có

Chính văn chương 234 Tè Trần sinh sản

1 lâu

Khang Hi 47 năm ở Tè Lạc trong ấn tượng tuyệt đối là nhiều tai nạn một năm, này một năm thời tiết cũng rất kỳ quái. Rõ ràng là tháng tư thiên thế nhưng vẫn là như vậy rét lạnh, Tè Lạc cảm thấy này khả năng chính là dự triều đi. Ngày mới mօi vừa sát hắc, Dận Chân liền tới đền đông đủ lạc nhà ở, tuy rằng trước sau như một bình tĩnh, nhưng là Tè Lạc lại có thể cảm thấy Dận Chân phảng phát rát đắc ý. Dùng quá cơm chiều sau, thậm chí cũng chưa dùng Tè Lạc nhắc nhở, Dận Chân liền ôm Hoằng Mân cùng Vũ Hi, cùng bọn hắn cùng nhau bãi xếp gỗ, Hoằng Mân nhìn Tè Lạc liếc mắt một cái, lại nhìn Dận Chân, có chút khó xử mà nói “A mã, cái này ta đã không chơi, ngạch nương nói, ta đã có thể đọc sách.”

Dận Chân sững sót một chút, trong mắt hiện lên một tia không được tự nhiên, gần nhất chính mình thật là bận quá, bất quá bọn họ đều có thể đọc sách? Dận Chân có chút không tin nhìn xem Tè Lạc.

Tè Lạc kiêu ngạo mà nói “Hoằng Mân, cho ngươi a mã bối một đầu thơ tới nghe một chút? Muốn trường một ít.” Hoằng Mân nghĩ nghĩ thế nhưng cõng lên Tào Tháo đoán ca hành. Dận Chân nhìn đọc từng chữ rõ ràng bối đến cùng chút nào không làm Hoằng Mân, trong mắt ý cười cùng kiêu ngạo như thế nào đều áp không được. Vũ Hi ở bên cạnh nói “A mã, ta cũng sẽ, ta sẽ số học nha.”

Nhin Vũ Hi muốn bối bảng cứu chương, Tè Lạc vội vàng đánh gãy nói “Canh giờ không còn sớm, ngạch nương nói qua gì đó?”

Vũ Hi bẹp bẹp miệng, lôi kéo Hoằng Mân từ Dận Chân trong lòng ngực nhảy tới trên mặt đất, quy củ về phía Dận Chân cùng Tè Lạc hành lễ nói “A mã, ngạch nương ngủ ngon.” Sau đó hai đứa nhỏ để sát vào Dận Chân

nhẹ nhàng hôn hăn một chút, Vũ Hi mới lôi kéo về mặt nghiêm túc Hoằng Mân rời đi, bà vú chạy nhanh theo đi ra ngoài.

Dận Chân dùng tay nhẹ nhàng vuốt Hoằng Mân hôn chính mình mặt vị trí, nhìn lướt qua trộm cười thầm Tè Lạc, bắt lấy nàng, đem Tè Lạc ôm vào trong ngực, để sát vào Tè Lạc mẫn cảm lỗ tai, nhẹ nhàng mà bật hơi nói “Như thế nào? Học được chê cười gia?” Nhìn Tè Lạc lỗ tai nhanh chóng biến hồng, hàm chứa Tè Lạc khuyên tai, cảm thấy Tè Lạc thân thể nhẹ nhàng mà rung động, Dận Chân vừa lòng cười cười, cảm thấy chính mình bắt được Tè Lạc, chân chính đem Tè Lạc chộp vào trong tay.

Tè Lạc ngượng ngùng lấm bẩm nói “Tú gia, còn có nô tỳ ở.” Dận Chân chặn ngang bế lên Tè Lạc, trầm thấp nói “Này đó nô tỳ đều là có ánh mắt, nào còn sê đứng ở này?”

“Chính là các nàng nhất định thấy, nhất định thấy.” Tè Lạc thẹn thùng nói “Mắc cỡ chết được, ngày mai ta nên như thế nào đổi mặt các nàng.”

Dận Chân đem Tè Lạc đặt ở trên giường, để sát vào nhẹ nhàng vuốt Tè Lạc tinh tế gương mặt, có chút kinh ngạc có chút vui sướng lại có chút tự đắc nói “Nhi tử đều cấp gia sinh, hiện giờ vẫn là như vậy thẹn thùng? Người đảo thật là cùng mới vừa thành thân lúc ấy giống nhau, hơn nữa,” Dận Chân hôn lên Tè Lạc lông mi, lấm bẩm nói “Hơn nữa da thịt vẫn là như vậy trắng nõn, xem này mặt mày, thậm chí so trước kia trổ mã càng tốt.”

Dận Chân hôn chậm rãi xuống phía dưới di động, đôi tay bắt đầu giải Tè Lạc quần áo, Tè Lạc nhắm mắt lại thừa nhận Dận Chân sủng hạnh, tuy rằng cực lực không chế chính mình không nghĩ có phản ứng, nhưng là nam nhân tại đây phương diện khả năng liền so nữ nhân tròn sinh càng có ưu thế đi, theo Dận Chân thâm nhập, Tè Lạc bắt đầu tháp khóc lên, chậm rãi chuyển vì ái muội rên rỉ.

(chết Baidu không chuẩn cua đồng ta - -)

Dận Chân trường ra một hơi, cảm thấy thật lâu đều không có như vậy vui sướng. Dận Chân ôm Tề Lạc, hôn nhẹ Tề Lạc bả vai, nhẹ giọng nói “Tề Lạc, ngươi hiểu được sao? Lão bát cái kia thông phỏng, chính là cái kia bị thương ngươi Tề Trân, nàng sinh.” Tề Lạc cố sức mở to mắt, lầm bẩm nói “Phải không? Kia thật là chúc mừng, tú gia, ta rất mệt.”

Dận Chân nhìn Tề Lạc mỏi mệt muốn ngủ bộ dáng, không buông tay nhẹ giọng hỏi “Ngươi không muốn biết nàng sinh chính là cái gì sao?” Tề Lạc nhắm mắt lại, có lệ hỏi “Tú gia, nàng sinh chính là cái gì?” Dận Chân cười nhẹ nói “Là nhi tử, là cái sinh hạ tới liền sẽ không phát ra bất luận cái gì thanh âm nhi tử, thái y nói, là thuốc dưỡng thai ăn qua, Tề Trân cho rằng chính mình là thông minh, thế nhưng trộm ăn giữ thai được, hiện giờ, hù, cái gì vượng phu ích tử.”

Tề Lạc hướng Dận Chân trong lòng ngực nhích lại gần, lầm bẩm nói “Tú gia, này cùng chúng ta không quan hệ, vẫn là sớm một chút nghỉ ngơi đi.” Dận Chân nhìn trong lòng ngực Tề Lạc lắc đầu, thầm nghĩ, nàng vẫn là không rõ, này đối có hùng tâm tam a ca tới nói là cõ nào đại đả kích, không có con nối dõi, hiện tại lại có cái như vậy nhi tử? Xem hắn như thế nào có thể ngồi trên Thái Tử chi vị. Bất quá, như vậy Tề Lạc, mới là hoàn toàn thuộc về chính mình, nàng chỉ cần để ý chính mình liền hảo.

Dận Chân đem Tề Lạc lâu ở trong ngực, chậm rãi nhắm mắt lại nghĩ tới Hoằng Môn, Dận Chân rốt cuộc nhịn không được nở nụ cười. Tề Lạc cảm thấy Dận Chân ngực chấn động, hơi hơi nhíu nhíu mày, nhưng là thật sự là vô lực tránh thoát Dận Chân trói buộc, chỉ có thể giơ tay nhẹ đấm Dận Chân ngực một chút, lầm bẩm nói “Ta muốn đi ngủ, không cần lại động.”

Dận Chân cúi đầu khẽ hôn một cái Tề Lạc cái trán, nhẹ giọng nói “Ngươi mới là chân chính trời sinh phúc tướng, trời sinh phú quý mệnh

cách.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 186

Ở đi tuần thời điểm, Khang Hi trừ bỏ xử lý chính sự, nhất thường làm một sự kiện chính là chiêu Lăng Trụ chơi cờ, cái này làm cho Lăng Trụ nghĩ trăm lần cũng không ra, lấy chính mình cờ lực chính là bị ngược đai, Khang Hi như thế nào đổi chênh lệch lớn như vậy ván cờ như vậy có hứng thú? Bất quá bời Khang Hi chơi cờ cũng không tồi, rốt cuộc cái này cờ Khang Hi vẫn là thực nhân tính hóa, không có thường lui tới cái loại này cao cao tại thượng.

Hôm nay buổi tối, Khang Hi cùng Lăng Trụ lại bắt đầu ván cờ, bên cạnh chỉ có Lý Đức Toàn một người hầu hạ giả. Lăng Trụ cầm quân cờ cau mày, cúi đầu nhìn kỹ đánh cờ bàn, nửa ngày vô pháp lạc tử. Khang Hi nhìn mặt ủ mày chau Lăng Trụ, bưng chén trà cười khẽ, đôi mắt lập loè một chút, giống như lơ đãng hỏi: “Tề Giác hiện giờ còn từng không muôn xa rời Tề Lạc?”

Lăng Trụ cầm quân cờ không thèm để ý nói: “Cầu Cầu vẫn là như vậy, đứa nhỏ này cũng không hiểu được sao lại thế này, đối Tề Lạc luôn là.....” Lăng Trụ lúc này mới phản ứng lại đây, vội vàng quỳ xuống thỉnh tội nói: “Hoàng Thượng chuộc tội, nô tài khẩu không che láp, nô tài đáng chết.”

Khang Hi buông chén trà, cười dùng ngón tay hư không điểm điểm Lăng Trụ, nói: “Đây là trăm nhất nguyện ý cùng ngươi chơi cờ nguyên do, Trí Viễn Hầu, khụ khụ thật sự làm trăm không hiểu được nói như thế nào

hảo. Này đều vài lần, vẫn là sửa bất quá tới, xem ra tính tình của ngươi cũng chính là như vậy.”

Lăng Trụ cảm thấy Khang Hi vui sướng, cũng liền không như vậy khẩn trương, cười ngây ngô hai tiếng. Khang Hi nhìn lướt qua ngự án thượng kia phân mật báo, cảm thấy này những nhi tử thật là một chút huynh đệ tình cảm đều không bận tâm, bọn họ lại ra tay thời điểm, có phải hay không nghĩ đến quá cái kia là bọn họ thân huynh đệ đâu? Lăng Trụ nhìn trộm nhìn Khang Hi ở ngây người, nghĩ nghĩ, lặng lẽ tới gần bàn cờ, muốn đem quân cờ làm lại bối cục một chút, Lý Đức Toàn xem đôi mắt đều đột ra tới.

Lăng Trụ mới vừa bắt tay phóng tới bàn cờ thượng, Khang Hi một phen đè lại Lăng Trụ tay, cười như không cười nói: “Trí Viễn Hầu, này chỉ sợ là không thỏa đáng đi! Nhắc tay không hối hận đại trượng phu, cùng trẫm chơi cờ còn muốn chơi xấu không thành?”

Lăng Trụ xấu hổ lấy lòng cười cười: “Hoàng Thượng, nô tài chỉ là tướng, nô tài chỉ là tướng……” Xoay chuyển đôi mắt bừng tỉnh đại ngộ chính là nói: “Hoàng Thượng, nô tài chỉ là xem cái này quân cờ thượng có tro bụi, muốn chà lau một chút, nô tài không đùa lại.”

Khang Hi cười ha ha, thở phì phò nói: “Trí Viễn Hầu, trẫm thân phong thừa kế tam đại Trí Viễn Hầu thế nhưng tướng sát quân cờ? Ha ha…… Lăng Trụ, tính tình của ngươi, trẫm thật là thích, hảo, trẫm khiến cho ngươi sát quân cờ hảo.”

Lăng Trụ sờ soạng đầu, có chút quẫn bách nhìn cười to Khang Hi, trong lòng lại dâng lên nhàn nhạt chua xót, nhưng cái sủng thần cũng là không dễ đến. Lăng Trụ có thể nhạy bén cảm thấy phế Thái Tử gió lốc sắp xảy ra, hơn nữa Khang Hi gần nhất tâm tình thập phần không tốt, như thế vai hè biểu diễn, Lăng Trụ đều cảm thấy có chút khinh thường chính mình, chính

là tốt như vậy cơ hội nếu là trảo không được nói, kia sẽ thực đáng tiếc, rốt cuộc Lăng Trụ biết chính mình tương lai là muôn thương chiến trường, từ xưa lãnh binh bên ngoài người liền sẽ đã chịu đế vương nghi ky, cho nên chỉ có gia tăng sủng tín mới được, hơn nữa nếu là ở trên chiến trường thật sự phát sinh bên ngoài nói, Khang Hi cũng sẽ nhiều chiêu cỗ chính mình thê thi.

Lăng Trụ dù sao cũng là võ tướng xuất thân, nghe thấy bên ngoài phảng phát có kinh độ đông, Lăng Trụ nhìn mắt Khang Hi, thấp giọng nói: “Hoàng Thượng, phảng phát trưởng ngoại có người?”

Nhìn Lăng Trụ muôn đứng lên khoán chí xem xét, Khang Hi ánh mắt có ghi cô đơn giơ tay ngăn chặn Lăng Trụ bả vai, hít sâu một hơi nói: “Bởi trẫm chơi cờ đi, đừng cho những cái đó bắt hiếu người giảo trãm hưng thú.”

“Hoàng Thượng, ngài.....” Lăng Trụ quan tâm nhìn xem Khang Hi, sau đó một lần nữa ngồi xong, cầm lấy quân cờ phóng tới bàn cờ thượng, nghiêm túc thấp giọng nói: “Hoàng Thượng, có nô tài ở, tuyệt không sẽ làm người mạo phạm thánh giá.”

Khang Hi trong ánh mắt lộ ra một tia cảm động, nhưng là nghĩ tới trưởng ngoại người, Khang Hi trong mắt lửa giận mọc thành cụm, dùng tay hung hăng nắm chặt đánh cờ tử. Một lát sau, cảm thấy có người đã rời đi, Khang Hi buông quân cờ, lầm bẩm nói: “Đây là trãm nhi tử, đây là trãm Thái Tử.” Lăng Trụ không nghe được, hạ một nước cờ, sau đó tự đắc nói: “Hoàng Thượng, nô tài này tay, tuyệt đối là thần tới chi bút.”

Nhìn bàn cờ, Khang Hi khéo miệng mang theo tia ý cười, triều làm cho nhìn Lăng Trụ nói: “Thần tới chi bút? Này còn gọi thần tới chi bút, trãm xem.....”

Bên ngoài nội thị tiến vào nói: “Khải tấu Hoàng Thượng, Võ Đan thỉnh cầu bệ kiến.” Khang Hi sững sót một chút, ném xuống quân cờ, nói: “Làm hẵn tiến vào.” Lăng Trụ muốn cáo lui, Khang Hi xua tay nói: “Này cục cờ không có hạ xong.”

Võ Đan tiến vào hướng Khang Hi thỉnh an, nhìn trộm nhìn lướt qua bên cạnh đứng Lăng Trụ, vội vàng cúi đầu. Khang Hi hỏi đến: “Đã trễ thế này, ngươi có cấp tấu?”

Trong lòng có chút khẩn trương, nhưng là Võ Đan vẫn là cẩn thận nói: “Hoàng Thượng, Thái Tử gia kia, Thái Tử có khẩn cấp ý động, Thái Tử gia vô cùng có khả năng điều binh hộ giá.”

Khang Hi đóng hạ đôi mắt, sau đó bỗng nhiên mở to mắt cao giọng quát lớn: “Điều binh? Đây là tướng hộ giá vẫn là tướng bức vua thoái vị? Thủ dụ đã phát ra đi?”

Võ Đan gật gật đầu, Khang Hi một tay đem bàn cờ quét trên mặt đất, đứng lên không ngừng đi lại, Lăng Trụ cúi đầu nhìn trên mặt đất không ngừng lăn lộn quân cờ, trong lòng có chút buồn cười, quân cờ rốt cuộc không chịu không chế đi? Khang Hi vê động Phật châu, hít một hơi: “Trí Viễn Hầu, ấn trẫm công đạo đi làm đi.”

Lăng Trụ quỳ xuống nói: “Hoàng Thượng, nô tài nhất định sẽ làm thỏa đáng đương. Chỉ là Hoàng Thượng…… Người nhưng ngàn vạn phải chú ý thân mình, đại thanh giang sơn chính là thiếu không được ngài.”

Khang Hi có chút vui mừng chớp hạ đôi mắt: “Đi xuống làm việc đi, trẫm sẽ không liền như vậy ngã xuống, trẫm đến muôn hồi một chút hấn rốt cuộc muôn làm cái gì?” Lăng Trụ hành lễ cáo lui, Khang Hi nhìn Lý Đức Toàn nói: “Dem trẫm những cái đó nhi tử đều cho trẫm gọi tới, trẫm có cùng bọn hẵn nói.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 187

“Là nha, phúc tấn.” Võ khanh khách nũng nịu nhìn mắt Tề Lạc, phụ họa “Tỉ Thiếp cảm thấy trắc phúc tấn lời này rất là có lý, phúc tấn nhớ mong gia, ai còn có thể lấy ra lý nói?”

Tề Lạc đánh giá cẩn thận một chút Dận Chân này đó các nữ nhân, có danh phận liền không cần phải nói, ngay cả thành thật phúc hậu Cảnh thị trong mắt đều có chút lửa nóng, những cái đó không có danh phận, đảo vẫn là thành thật, chỉ là trong ánh mắt khó tránh khỏi có chút khẽ nhúc nhích.

Nghĩ đến kia một câu một người đắc đạo gà chó lên trời, Tề Lạc cũng liền không kỳ quái.

“Việc này?” Tề Lạc hít sâu một hơi, chậm rãi mở miệng “Hộ Quân Doanh chú ý chính là rốt cuộc Hoàng Thượng, hiện giờ lúc này, Mẫn Thành tá lanh càng là cẩn thận, đem Hộ Quân Doanh tá lanh kêu vào phủ tới, ta tự hỏi chính mình không có như vậy đại năng lực. Huống chi từ gia rốt cuộc là hoàng tử, ai còn có thể bạc đãi hắn không thành? Thái Tử gia nếu đã phản kinh, kia Hoàng Thượng hắn là thực mau liền sẽ khởi giá hồi kinh, cho nên cũng liền không kém đã nhiều ngày. Các ngươi muốn lo lắng tú gia nói, nhiều niệm mấy lần kinh văn, kỳ cầu phúc cũng là được.”

Nhin Lý thị phảng phất còn tưởng nói cái gì nữa, Tề Lạc nghiêm thanh nói “Việc này liền như vậy định rồi, ai cũng không được lại thám thính cái gì, trắc phúc tấn, ta không hy vọng trong phủ lại nghị luận việc này, ngươi

minh bạch sao? Người chỉ cần hảo hảo chăm sóc hai cái tiểu a ca liền hảo, tâm nếu quá lớn nói, chiêu cố không hảo tiểu a ca ta sẽ thực thất vọng.”

“Phúc tấn, thiếp minh bạch.” Lý thị buông xuống con mắt, cúi người hành lễ “Thiếp nhất định sẽ chiêu cố hảo tiểu a ca, thỉnh phúc tấn yên tâm là được.”

Tè Lạc vừa lòng gật gật đầu, sau đó nhìn lướt qua này đó các nữ nhân, rõ ràng minh xác nhắc lại “Thái Tử gia hiện tại rốt cuộc vẫn là Thái Tử gia, liền tính Hoàng Thượng muôn huỷ bỏ Thái Tử gia, cũng đến chiêu cáo thiên hạ. Hơn nữa Thái Tử gia dù sao cũng là tú gia huynh trưởng, huynh hữu đệ cung, chính là tú gia nhất coi trọng, các ngươi đều so với ta hầu hạ tú gia nhật tử càng lâu chút, tú gia tính tình bản tính các ngươi hẳn là càng hiểu biết một ít, cho nên dư thừa nói, ta liền không nói nhiều, trong phủ an ổn liền hảo, nếu là cái nào làm trái với quy củ, đừng trách ta đến lúc đó không nói tình cảm.”

Tè Lạc phất tay làm các nàng lui đi ra ngoài, chờ đến trong phòng chỉ còn lại có chính mình thời điểm, Tè Lạc thân mình mới mềm xuống dưới, xoa cái trán, lắc đầu thở dài. Phúc tấn thật là không hảo làm nha, đặc biệt là Tú hoàng tử phúc tấn. Bên cạnh Tử Anh tiến lên cấp Tè Lạc án đầu, Tử Anh thủ pháp đều là Tàn ma ma truyền thụ, cho nên Tè Lạc thoái mái nhắm hai mắt lại.

Qua một hồi lâu, Tè Lạc mới có chút bất mãn nói “Tàn ma ma, này trong kinh thành sự truyền nhung thật ra rất nhanh, ta xem trắc phúc tấn âm tín vẫn là rất linh thông, nàng tin tức đến tốt cùng là từ đâu nhi được đến?”

“Phúc tấn, việc này?” Tân ma ma cúi đầu, cẩn thận nói “Việc này mãn kinh thành người đều ở nghị luận sôi nổi, như thế nào đều sẽ có tin tức

truyền tiến vào, bất quá, trắc phúc tấn đảo cũng là có chút thủ đoạn, chỉ là nô tỳ đã xem xét cẩn thận, những người này nô tỳ sẽ khác làm an bài.”

“Kinh thành, thật là rối loạn.” Tề Lạc nhắm mắt lại lẩm bẩm tự nói, “Trong phủ cũng không thể loạn, nếu không vậy thật là rối loạn.”

Quả nhiên, không ra Tề Lạc sở liệu, không mấy ngày Khang Hi thánh giá liền trở lại kinh thành. Dận Chân về tới trong phủ, nghe xong quản gia bẩm báo xong việc, Dận Chân đối Tề Lạc xử lý thập phần vừa lòng. Ô tư nói nghe nói Dận Chân hồi phủ, cũng đi tới thư phòng. Vào nhóm, ô tư nói hướng Dận Chân chắp tay, sau khi ngồi xuống, ô tư nói cảm khái nói “Tú gia, muôn nói này xuất thân thật sự rất quan trọng, Trí Viễn Hầu như vậy minh bạch người, tự nhiên phúc tấn liền sẽ không phạm hò đồ, việc này phúc tấn xử lý thỏa đáng cẩn thận, có một số việc không tranh chính là tranh.”

Dận Chân gật gật đầu, trong ánh mắt mang ra một ít đắc sắc, nhưng là thực mau liền ẩn đi, nhìn ô tư nói có chút không xác định hỏi “Ô tiên sinh, lúc trước ngươi đã nói nói đều ứng nghiệm, Thái Tử gia quả nhiên... Chỉ là hiện giờ như vậy? Tám a ca kia có thể hay không?”

“Tú gia, Hoàng Thượng nghĩ như thế nào chúng ta đoán không được.” Ô tư nói đôi mắt sáng ngời có thần, ngũ khí khẳng định nói “Bát gia muôn dùng triều thần ủng hộ bước lên Thái Tử trữ vị hiển nhiên là không thể thực hiện được, Hoàng Thượng cường cương độc đoán, là sẽ không chịu đựng như vậy sự, tám a ca chỗ đó quá náo nhiệt, bình tĩnh ngược lại mới càng tốt, thấy rõ tình hình mới có thể một kích tất trung.”

Dận Chân chuyển động một chút trong tay nhẫn ban chỉ, nghĩ tới Lăng Trụ ở hồi kinh trên đường, lặng lẽ nói qua, Hoàng Thượng là từ phụ, tú gia, vừa động không bằng một tĩnh. Nghĩ đến Lăng Trụ đối chính mình đề điểm, làm Dận Chân lộ ra vừa lòng xin, Dận Chân cảm thấy nếu bọn họ

đều nói như vậy, như vậy không ngại trước nhìn xem. Dận Chân gật đầu nói “Ô tiên sinh, gia hiếu được nêu làm như thế nào.”

Đã khuya thời điểm, Dận Chân mới từ thư phòng đi ra, rốt cuộc Dận Chân còn có chút sự cùng ô tư nói trao đổi, làm hắn giúp đỡ chính mình lấy quyết định. Đi vào Tè Lạc nhà ở, trực đêm tiểu nha đầu hướng Dận Chân hành lễ, Dận Chân hỏi “Phúc tấn, có từng ngủ?” Tiểu nha đầu nhẹ giọng nói “Hồi tú gia nói, phúc tấn còn không có nghỉ.”

Dận Chân gật đầu, vào phòng, nhìn lướt qua, phát hiện trong phòng trừ bỏ nhiều một ít bài trí ở ngoài, không có gì quá nhiều thay đổi. Vào nội thất, Tè Lạc chính tranh dựa vào đầu giường, trong tay cầm quyển sách, bên cạnh chân trên bàn phóng bàn long kim sắc giá cẩm nén thượng cẩm ngọn nến, chỉ là đến gần vừa thấy, Tè Lạc đã nhắm hai mắt lại, phảng phát đã ngủ say. Tân ma ma muốn tiến lên đánh thức Tè Lạc, Dận Chân dùng ánh mắt ngăn lại, nhẹ nhàng mà lui đi ra ngoài, đi vào bên ngoài phân phó “Tân ma ma, làm bọn nha đầu tiến vào hầu hạ gia rửa mặt thay quần áo.”

Tử Anh tiến lên hầu hạ Dận Chân, chờ đến xong sau, Dận Chân mới lại lần nữa đi vào nội thất, tới gần Tè Lạc, nghe thấy được cái loại này quen thuộc mùi hương, Dận Chân cảm thấy có chút xao động tâm, phảng phát bình tĩnh xuống dưới. Nhẹ nhàng từ Tè Lạc trong tay rút ra thư tịch, nương ánh nến nhìn thoáng qua, mới phát hiện là lúc trước chính mình đưa Phật thư.

Đem thư đặt ở bên cạnh, Dận Chân dùng tay nhẹ nhàng mà sờ soạng Tè Lạc gương mặt, Tè Lạc nhíu nhíu mày, mở mông lung đôi mắt, thấy là Dận Chân, “Tú gia, ngài đã trở lại.”

Câu này đơn giản nói, lại làm Dận Chân trong lòng ấm áp lên, Dận Chân cảm thấy Tè Lạc chính là đang đợi chính mình trở về giống nhau. Dận Chân trong mắt mang theo tia ý cười, bế lên Tè Lạc, nằm ở trên

giường, cúi đầu nhìn Tề Lạc ngoan ngoãn ghé vào chính mình ngực thượng, Dận Chân nhẹ giọng nói “Ngươi có từng tưởng gia?”

Tề Lạc nhắm mắt lại nói “Ân, suy nghĩ.” Dận Chân vừa lòng cười cười, lẩm bẩm đâu “Gia, gia cũng tưởng ngươi. Không, là tưởng Hoằng Môn bọn họ.” Tề Lạc ừ một tiếng. Dận Chân ôm sát Tề Lạc, nghĩ nghĩ nói “Ngươi hiểu được sao? Thái Tử gia, Thái Tử gia hắn, ngày mai liền sẽ bị Hoàng A Mã huỷ bỏ? Ngày mai liền sẽ chiêu cáo thiên hạ, đại thanh sẽ khác lập Thái Tử.”

Tề Lạc cố sức mở to mắt, ngẩng đầu nhìn xem Dận Chân, lẩm bẩm nói “Tứ gia, ta chỉ cần đi theo ngươi liền hảo.” Dận Chân hôn một chút Tề Lạc gương mặt, thấp giọng cười, “Tề Lạc, ngươi chỉ cần đi theo gia liền hảo, như vậy liền hảo.”

=====236 chương xong=====

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 188

“Ta nào hiểu những cái đó đại sự nha.” Tè Lạc nhìn mắt Dận Chân, có chút mặt đỏ, Tè Lạc cảm thấy là hắn là mặt đỏ, nếu là không biết lịch sử nói, chính mình khả năng cũng sẽ bị Khang Hi làm cho không hiểu ra sao đi. Chỉ là rốt cuộc đã gả cho Dận Chân, vẫn là có thể giúp đỡ thương một ít đi. “Tú gia, ta lúc trước ở khuê các thời điểm, a mã đã từng nói lên quá, Hoàng A Mã là cái từ phụ, hơn nữa thực sủng ái Thái Tử, Thái Tử gia dù sao cũng là Hoàng A Mã sủng tín hơn ba mươi năm nhi tử, hết thảy không có tràn ai lạc định phía trước, những cái đó danh phận gì đó đều là phù phiếm đồ vật, rốt cuộc loại sự tình này đều là Hoàng A Mã nói mới tính, tám phúc tấn vẫn là có chút nóng nảy.”

“Phục lập sao?” Dận Chân kéo lại Tè Lạc, đôi mắt nhìn nàng nghiêm túc hỏi “Trí Viễn Hầu cảm thấy Thái Tử gia sẽ phục lập? Cùng gia nói thật?” Tè Lạc hơi hơi gật đầu, thần sắc có chút phức tạp nhìn Dận Chân “Tú gia, Hoàng Thượng nghĩ như thế nào ai cũng đoán không được, chỉ là a mã nói qua, Hoàng Thượng gần nhất nhưng thật ra thường xuyên nhắc tới Thái Tử gia khi còn nhỏ.” Dận Chân nắm chặt Tè Lạc cánh tay, nhắm mắt lại hít sâu một hơi, “Gia còn có việc, ngươi trước nghỉ ngơi đi.” Tè Lạc nhìn Dận Chân có chút ủ rũ bóng dáng có chút lo lắng, lắc đầu, này đó đều là tương lai Ung Chính hoàng đế cần thiết trải qua, hơn nữa Thái Tử sẽ phục lập việc này, ô tư nói hắn là cùng Dận Chân nói qua đi, bằng không Dận Chân cũng sẽ không chuyên môn chờ chính mình trở về, hỏi chính mình a mã ý tưởng, rốt cuộc lần này tụ hội, Tè Lạc cùng Đổng thị nói chuyện qua. Dận Chân trở lại thư phòng, nhìn trên bàn sách phóng kia

phân giới thiệu dận nãi vì Thái Tử tấu chương, nhẹ nhàng mà vuốt mặt trên tay viết viết xuống tự, trào phúng cười đầu “Hiện tại không được sao? Thật sự không được sao? Thái Tử rốt cuộc có cái gì hảo? Hoàng A Mã ngươi vì cái gì liền không rõ hắn không đủ sức cái này giang sơn.”

Nhắm mắt lại ngửa đầu dựa vào ghế trên, tựa như ô tư nói nói, ở nhịn một chút đi, Thái Tử chính là phục lập, trữ vị cũng sẽ không xong, tương lai... Dận Chân mở to mắt, hít sâu một hơi khép lại tấu chương, “Hoàng A Mã ngươi đem Tề Lạc chỉ cho ta, nàng chính là của ta, Hoàng A Mã, ngươi chung có một ngày sẽ minh bạch, đại thanh giang sơn cũng sẽ chỉ thuộc về ta.”

Ngày hôm sau, Dận Chân sắc mặt nhu thường đem giới thiệu Dận Nhungs số con đầy tới, giống thường lui tới giống nhau đi Hộ Bộ ban sai. Lý Đức Toàn cầm Dận Chân số con đưa cho Khang Hi “Hoàng Thượng, Từ a ca số con rốt cuộc tới rồi.” Khang Hi nhận lấy, mở ra cẩn thận nhìn xem, khoe miệng chậm rãi hiện lên ý cười, khép lại số con, “Hảo, đây mới là trẫm nhi tử, đây mới là lão tử, hắn như vậy trẫm cũng càng yên tâm chút.” Quơ quơ thủ đoạn, nhìn mặt trên Phật châu, Khang Hi trong mắt lóe kiên quyết lầm bẩm tự nói “Xem ra trẫm cũng nên hạ quyết tâm mới được, thật đúng là giống ngươi nói, hắn cả đời này chính là không có Thái Tử mệnh.”

“Lý Đức Toàn tuyên Võ Đan yết kiến, làm hắn cho trẫm tra một tra, tam a ca nói, rốt cuộc có phải hay không thật sự?” Lý Đức Toàn cúi người lĩnh mệnh, Võ Đan nhận được Khang Hi mệnh lệnh, liền hành động lên, quả nhiên ở tam a ca nói nơi đó tìm được rồi “Yểm thắng” chi vật, Khang Hi nhận được Võ Đan bẩm báo, truyền triệu chúng hoàng tử, giáp mặt quở trách Dận Đề vì loạn thần tặc tử, cũng đoạt Dận Đề thắng quận vương tước, cũng hạ lệnh đem Dận Đề ở phủ đệ tường cao nội giam cầm lên.

Tám a ca thiếu một cái đối thủ cạnh tranh, ly trữ vị càng ngày càng giàn. Chính là không chờ hắn cao hứng lâu lắm, Khang Hi thế nhưng phóng

thích Dận Nhưng. Khang Hi loại này hành động làm kinh thành lớn nhỏ quan viên càng là sờ không tới đầu óc, cho nên có chút khôn khéo cũng không dám lộn xộn. Ở tám a ca trong phủ, chín a ca an ủi nói “Bát ca, việc này tuy rằng lộ ra cỗ quái, nhưng là rốt cuộc ngươi là mục đích chung, hơn nữa ngươi tài đức vẹn toàn, Hoàng A Mã sẽ không không suy xét đại thần ý kiến. Tám a ca lắc lắc đầu, nhẹ giọng nói” cửu đệ ta xem việc này huyền, lại ra trấn ma Thái Tử việc, Hoàng A Mã có thể hay không phục lập hắn? Rốt cuộc Hoàng A Mã đối hắn chính là thật sự đau súng có thêm. “Bát ca, ngươi đang lo lắng cái gì?” Mười a ca hung hăng buông xuồng chén trà “Việc này dễ làm, chính là phục lập có thể nào? Chúng ta có thể kéo xuống tới một lần, là có thể kéo xuống lần thứ hai. Tám a ca nhìn chén trà sau một lúc lâu vô ngữ, thật sự liền không có cơ hội? Thái Tử hắn thật sự liền như vậy được trời ưu ái? Không phục nha, thật là không phục. Từ ngày đó cùng Dận Chân nói qua sau, Dận Chân chủ không có ở đến đông đủ lạc này tới, Hoằng Mân Vũ Hi thảng nhắc mãi tương niệm a mā. Tè Lạc cẩn thận nghĩ nghĩ ngày đó phát sinh sự tình, cảm thấy không có gì không thỏa đáng, chính là Dận Chân đa tâm nói, nói đã nói, cũng không có gì nhưng hối hận. An hạ tâm, Tè Lạc giáo Hoằng Mân cùng Vũ Hi biết chữ. Tử Anh tiến vào có chút nôn nóng bẩm báo nói “Phúc tấn, tứ gia bị thương, quản gia làm phúc tấn làm tốt an bài, tứ gia sẽ tới phúc tấn này tới. “Bị thương?” Tè Lạc đứng lên giật mình hỏi” đây là nói như thế nào? Đụng tới thích khách? Sẽ không, hiện tại ở kinh thành thực an toàn. “Chỉ chốc lát, Cao Phúc liền đỡ Dận Chân đi đến, Tè Lạc tiến lên cẩn thận xem xét, Dận Chân chỉ là cánh tay bị chút thương, hơn nữa xuất huyết cũng không nhiều, nhưng là nhìn miệng vết thương hắn là bảo kiếm hoa thương. Hoằng Mân cùng Vũ Hi bồ nhào vào Dận Chân bên cạnh, Vũ Hi kiều thanh nói” a mā, a mā, ngươi đã lâu cũng chưa tới xem ta cùng đệ đệ, chúng ta đều tưởng ngươi. “Hoằng Mân ở bên cạnh cũng liên tục gật đầu, Dận Chân dùng không bị thương tay sờ sờ Hoằng Mân cùng Vũ Hi đầu nhỏ” a mā, gần nhất có một số việc muôn xử lý, a mā cũng rất nhớ các ngươi. “Nói đến rất

nhớ các ngươi thời điểm, Dận Chân cố ý quay đầu, đôi mắt nhìn Tề Lạc chậm rãi nói. Tề Lạc hơi chút sững sót một chút, mặt thoảng đỏ, đối Hoàng Mân cùng Vũ Hi nói” các ngươi hai cái trước chính mình đi chơi, một hồi ngạch nương lại cùng các ngươi. “Phân phó bà vú mang đi có chút không tình nguyện Hoàng Mân cùng Vũ Hi. Tề Lạc tiến lên bắt đầu cấp Dận Chân trên tay cánh tay thương được, Dận Chân nhìn Tề Lạc nghiêm túc xử lý miệng vết thương, chậm rãi nhắm mắt lại, trong đầu không khỏi dần hiện ra đi tuần bị ám sát lần đó, cũng là Tề Lạc giúp chính mình xử lý miệng vết thương tình hình, Dận Chân đột nhiên nghĩ đến, có lẽ lần đó bắt đầu Hoàng A Mã liền có tâm đem Tề Lạc chỉ cấp chính mình đi. Tuy rằng Dận Chân thương không nặng, nhưng là Tề Lạc trong lòng vẫn là cảm thấy có chút không được tự nhiên, cho nên trên mặt cũng không có bất luận cái gì biểu tình chỉ là bình tĩnh xử lý thương chỗ. Dận Chân cảm thấy Tề Lạc lo lắng, cong hạ khoe miệng. Chờ nơi nơi lý xong sau, Dận Chân mở to mắt, biểu tình có chút phức tạp nhìn Tề Lạc,” cái này là vì cứu thập tứ đệ thương, hắn vì Bát đệ giáp mặt chống đối Hoàng A Mã, Hoàng A Mã khó thở mới rút kiém, gia ở bên cạnh liền chấn một chút. Tề Lạc gật gật đầu, cúi đầu nhẹ nhàng đụng chạm Dận Chân thương chỗ” tứ gia, mặc kệ thế nào, ngươi đều phải nhiều chú ý một ít mới hảo. “Minh bạch ngươi nhớ mong gia, chỉ là gần nhất gia thật sự rất nhiều, rốt cuộc... “Dận Chân lôi kéo Tề Lạc, nhẹ lay động phía dưới” Thái Tử gia phục lập, Hoàng A Mã phục lập Thái Tử gia, mà mục đích chung Bát đệ. “Hít sâu một hơi, Dận Chân nói tiếp” Bát đệ bị đoạt Bối Lặc tước, Hoàng A Mã nói hắn là... Xem ra Hoàng A Mã đối Bát đệ quá thất vọng rồi. Nghe thấy những việc này, Tề Lạc chỉ là sững sót một chút, cũng không có để ý nhiều cái gì, rốt cuộc trong lịch sử chính là như vậy, cho nên Tề Lạc nhỏ giọng công đạo” tứ gia, ngươi kiém thương tuy rằng không nặng, nhưng là vẫn là muốn cẩn thận một ít, ta tưởng vẫn là cho ngài lộng chút bỏ huyết thức ăn đi. Dận Chân nắm chặt Tề Lạc tay, cẩn thận nhìn nàng, qua sau một lúc lâu, mới thì thào nói “Thái Tử vẫn là phục lập, hắn vẫn là phục lập, lần sau liền sẽ không

như vậy, gia lân này có lẽ sẽ bị phong vương, ngươi... “Dận Chân buông ra Tè Lạc tay, sau đó nâng lên không bị thương cánh tay nhẹ nhàng mà gõ một chút Tè Lạc cái trán, cười nhẹ” chờ gia phong vương, vậy ngươi chính là có bạc, hơn nữa gia cho ngươi sẽ không so bất luận kẻ nào thiếu. “

”Bạc? “Tè Lạc nhẹ nhàng lặp lại này hai chữ, nhìn Dận Chân, cắn cắn môi cúi đầu nhẹ giọng nói” tú gia, so với này đó ngoại vật, ta càng hy vọng ngươi có thể bình an, ngươi có thể bình an không có việc gì. “Nói xong này mấy lời nói, Tè Lạc liền xoay người tự mình an bài công tác cơm chiều đi. Ở bên ngoài Tè Lạc vỗ vỗ chính mình gương mặt, cảm thấy như thế nào những lời này lại đột nhiên toát ra tới đâu? Có thể là chính mình không muốn đương quả phụ đi, đối cái này tương lai Ung Chính hoàng đế, không thể động tình, nếu không bị thương chỉ có thể là chính mình. Dận Chân ở trong phòng chuyển động trên tay nhẫn ban chỉ, đôi mắt hiện lên ý cười, thấp ninh” lần này được đến cũng đủ nhiều chỗ tốt, tiếp theo Thái Tử gia liền không có dễ dàng như vậy lại phục lập? Tè Lạc ngươi yên tâm, gia sẽ bình an, gia sẽ bình an được đến kia đem ghé dựa. “Khang Hi chà lau trong tay dính Dận Chân máu tươi bảo kiếm, hỏi” lão tú kia thế nào? Trẫm xem thương không nặng. Dận Trinh đi thăm lão tú? “

”Hoàng Thượng yên tâm, Tú a ca thương đích xác thật không nặng. “Lý Đức Toàn thấp giọng nói” mười bốn a ca đi tám a ca trong phủ, sau lại nghe nói, Đức phi nương nương nhớ mong mười bốn a ca, có ý tuyên mười bốn a ca tiến cung. “Khang Hi nắm chặt bảo kiếm chuôi kiếm” nói như vậy, lão tú cái này thương là bạch ăn, Đức phi đảo thật là Dận Trinh ngạch nương, nàng như thế nào không nghĩ tới lão tú vì nàng bảo bối nhi tử bị thương đâu? Trẫm thật sự có chút hồi hận lúc trước không có sửa đổi tông đĩa, ngươi vì cái gì lúc trước khăng khăng không nghe trẫm đâu? “Buông bảo kiếm, Khang Hi nhìn thủ đoạn chỗ Phật châu, có chút tự hào nói” bất quá, lão tú không có làm trẫm thất vọng, ở cái loại này thời điểm, còn có thể thế hắn chắn kiếm, ngươi thật sự đem lão tú giáo dưỡng thực hảo.

Chính văn chương 239 lại ly kinh thành

Khang Hi 48 năm ba tháng, Khang Hi chính thức phục lập Dận Nhưng vì Thái Tử, chiêu cáo tông miếu, ban chiêu thiên hạ, theo sau Khang Hi liền di cẩm Dận Đề về công sở, khiến quan suất binh trông coi. Giam cầm đại a ca, huỷ bỏ tám a ca tước vị, phế Thái Tử gió lốc rốt cuộc dần dần bình ổn, nhưng là này đó có dã tâm các hoàng tử đều lấy lên sân khấu, lại như thế nào sẽ bởi vì phục lập Dận Nhưng mà từ bỏ đâu? Tề Lạc cảm thấy như bây giờ chỉ là Khang Hi bất đắc dĩ mà làm chi đi, bão táp còn sẽ đến, đến lúc đó chỉ sợ Khang Hi sẽ càng đau đớn.

Thái Tử phục lập hậu cũng không có thành thật xuống dưới, mà là có chút bừa bãi, trả đũa những cái đó giới thiệu tám a ca lớn nhỏ quan viên, thậm chí đổi giới thiệu hắn Dận Chân đều liên tiếp chèn ép, cái này làm cho vốn là bởi vì cướp lấy trữ vị vô vọng Dận Chân, trong lòng càng thêm không được tự nhiên. Nhưng là Dận Chân trước sau là Dận Chân, hắn cũng không có giống mặt khác hoàng tử như vậy cáo ôm không để ý tới sự, Dận Chân ở Thái Tử cường đại dưới áp lực, tiếp tục ở Hộ Bộ ban sai, nên làm không có thiếu làm một phân. Khang Hi nhận được loại này mật báo, đổi Dận Chân biểu hiện đặc biệt vừa lòng, ở cùng Lăng Trụ chơi cờ thời điểm, có chút cảm hoài nói “Trẫm Tú a ca, hắn như vậy mới là trẫm nhi tử.” Nhìn Khang Hi kia kiêu ngạo dạng, Lăng Trụ

Trong lòng cười thầm, cái này hoàng đế có đôi khi cũng khá tốt mặt mũi, bất quá Dận Chân tuy rằng có thể trang một ít, nhưng là vẫn là cái hảo hoàng đế đi.

Khang Hi không bao lâu liền hạ chiêu phong hoàng tam tử dận chỉ vì thành thân vương, hoàng tử tử Dận Chân vì ung thân vương, hoàng ngũ tử dận kỳ vì hằng thân vương, hoàng thất tử dận hữu vì Thuần Thân Vương, hoàng mười tử vì đôn thân vương, hoàng cửu tử, hoàng thập nhị tử, hoàng mười bốn tử đều vì Bối Lặc, tám a ca cũng khôi phục Bối Lặc tước vị.

Theo này nói chiểu thư ban bố, một phé Thái Tử rốt cuộc rơi xuống màn che. Vẫn luôn chịu Khang Hi sủng ái mười ba a ca cũng không có được đến tước vị, làm vốn là có chút ủ rũ mười ba a ca càng là như vậy khổ sở . Dận Chân tự mình mang theo Tè Lạc đi một chuyến Dận Tường trong phủ, hảo hảo khuyên một chút Dận Tường.

Tè Lạc nghĩ đến tuy rằng Dận Tường không có giống đời sau truyền thuyết như vậy bị giam cầm, nhưng là từ thánh sủng đến thất sủng, như vậy trải qua không phải người bình thường đều có thể thừa nhận, đặc biệt là đối Dận Tường như vậy hoàng tử mà nói, cho nên nhìn cô đơn thất vọng Dận Tường, Tè Lạc lôi kéo triệu giai thị tay, công đạo một ít dưỡng sinh bảo dưỡng sự tình, rốt cuộc Dận Tường tuổi xuân chét sớm, cũng là bởi vì đoạt đích khi trường kỳ áp lực buồn bức tạo thành đi.

Triệu giai thị thập phần cảm động, đối Tè Lạc càng có vẻ thân thiết nhiệt tình lên. Chờ đến rồi đi thời điểm, triệu giai thị thậm chí đều có chút luyến tiếc Tè Lạc, Tè Lạc cũng thực thích triệu giai thị tính tình, cho nên cũng nói cái không ngừng. Cuối cùng Dận Chân xu mặt ngạnh kéo Tè Lạc lên xe ngựa, hướng Dận Tường cáo từ rời đi.

Triệu giai thị nhìn đi xa xe ngựa, hơi mang tiếc nuối nhẹ giọng “Tú tầu thật là một cái khó được người, nàng cùng ta trước kia tưởng một chút đều bất đồng, ngốc tại bên người nàng cảm giác thực thoải mái, ta cho rằng nàng xuất từ trí xa tước phủ, lại rất được Trí Viễn Hầu sủng ái, hơn nữa Hoàng A Mã lại coi trọng, ta cho rằng.....”

Dận Tường lôi kéo triệu giai thị hồi phủ, vừa đi một bên giải thích “Ngươi không thấy ra sao? Tú tầu thực tú ca yêu thích. Hơn nữa Trí Viễn Hầu ái nữ, như thế nào cũng không phải là ương ngạnh kiêu chung người. Ngươi cùng nàng nhiều ở chung sẽ biết, cái này tú tầu nha, là cái..... Nói như thế nào đâu? Có thể cùng tú ca như vậy ở chung, không đơn giản, không đơn giản.”

Vào phòng, triệu giai thi chọn liếc mắt một cái Dận Tường, có chút ghen tuông nói: “Như thế nào? Người hâm mộ?” Dận Tường cười nói “Phúc tấn kia, tú tẩu như vậy, ta là không thể trêu vào nha. Tục ngữ nói

, nòi nào úp vung nấy nhi, cái này phúc khí vẫn là làm tú ca chính mình hưởng đi,” Dận Tường tới gần triệu giai thi “Ta cái này nòi liền xứng người như vậy, chính thích hợp.”

Triệu giai thi mặt đỏ quăng một chút khăn, nghĩ đến Tề Lạc nói, nhìn Dận Tường nói “Gia

. Chúng ta hảo hảo sinh hoạt, cũng không cần phải xen vào bên ngoài sự, ta xem tú ca nhưng thật ra so trước kia tinh thần chút, tú tẩu dạy ta thật nhiều được thiện biện pháp, chúng ta cũng thử xem?”

“Gia chính là tướng quân, cũng không năng lực quản.” Dận Tường than nhẹ một tiếng, giữ chặt triệu giai thi tay “Những cái đó biện pháp chúng ta đều thử xem, người là không hiểu được tú ca gia Hoằng Mân nhiều hiểu chuyện, đều là tú tẩu giáo dưỡng hảo, ta nói tú ca như thế nào gần nhất khí sắc thực hảo đâu? Nguyên lai đều là tú tẩu cấp bồ nha.”

Triệu giai thi dựa vào Dận Tường trong lòng ngực gật gật đầu, xác thật Hoằng Mân ở đông đảo hoàng tôn trung rất là thông minh. Triệu giai thi cảm thấy thật đúng là hắn là hướng Tề Lạc hảo hảo học học.

Trở lại trong phủ Tề Lạc liền cảm thấy Dận Chân trong lòng thập phần không sáng khoái, cái này làm cho Tề Lạc có chút vò đầu, nàng rốt cuộc là như thế nào chọc tới hắn? Đิ mười ba a ca kia không phải hắn làm chính mình đi sao? Người có tính tình, ta còn có, cho nên Tề Lạc cũng không để ý tới Dận Chân, bắt đầu chiếu cố Hoằng Mân cùng Vũ Hi hai cái, cho bọn hắn tắm rửa, bồi bọn họ chơi đùa, thậm chí cho bọn hắn giảng chút thú vị chuyện xưa.

Dận Chân ở bên cạnh híp mắt ngòi, Tề Lạc cùng Hoằng Mân bọn họ chơi đùa thực vui vẻ, Dận Chân thích làm chuẩn lạc vui vẻ khả nhân bộ dáng, nhưng là nghĩ đến hôm nay ở Dận Tường phủ khi, Tề Lạc đôi mắt mang theo ti to mò lại có chút sùng bái đánh giá Dận Tường, cái loại này biểu tình, Dận Chân xoay chuyển nhẫn ban chỉ, cảm thấy thập phần không sảng khoái.

Thấy canh giờ không còn sớm, Dận Chân đổi bà vú phân phó “Hầu hạ Hoằng Mân cùng Vũ Hi hảo hảo an trí đi.” Bà vú nhìn xem Tề Lạc, Hoằng Mân cùng Vũ Hi có chút không tha, Vũ Hi thậm chí đáng thương hề hế nhìn Dận Chân. Cái kia ủy khuất bộ dáng thật sự cùng Tề Lạc rất muôn giống, Dận Chân trong lòng có chút buông lỏng, nhưng là vẫn là kiên quyết lắc đầu nói “Các ngươi muốn thủ quy củ, không được nghịch ngợm.” Vũ Hi cùng Hoằng Mân cho nhau nhìn nhìn, sau đó thân thân Tề Lạc lại hôn hạ Dận Chân, mới ở bà vú thai bồi

Bạn hạ rời đi.

Dận Chân nhìn chằm chằm Tề Lạc sau một lúc lâu, Tề Lạc cảm thấy đâu có chút đau, thật sự là đoán không ra Dận Chân rốt cuộc ở bức bối cái gì? Liền đứng lên, nhẹ giọng nói “Tứ gia, ta đau đầu, trước an trí, ngươi là tại đây, vẫn là đi người khác.”

Không chờ Tề Lạc nói xong, Dận Chân bước nhanh đi vào Tề Lạc trước mặt, bế lên Tề Lạc, sau đó xoay người vào nội thất, đem nàng phóng tới trên giường. Tề Lạc nhìn đến Dận Chân có chút sợ hãi, vội vàng hướng giường lăn, kéo qua bộ bị bao bọc lấy chính mình. Dận Chân đôi mắt u ám nhìn Tề Lạc, sau đó chậm rãi lui xuống áo ngoài, buông xuống màn, đè ở Tề Lạc trên người, một sửa ngày xưa thương tiếc, hơi mang một ít tinh dã hôn nàng.

Tè Lạc cảm thấy thân thể có chút đau đớn, hơn nữa cảm thấy có chút thương tự tôn, xin tha nói chính là không nói, chỉ là chờ đến Dận Chân thật sự thô bạo tiến vào chính mình thời điểm, bởi vì hắn lỗ mäng, Tè Lạc nước mắt rốt cuộc nhịn không được chảy xuống dưới. Dận Chân ngẩng đầu thấy Tè Lạc nước mắt, dừng lại. Dùng tay nhẹ nhàng chà lau nàng nước mắt, thấy như vậy, Tè Lạc càng là ủy khuất khóc lớn lên. Dận Chân bất đắc dĩ chỉ có thể nhịn xuống dục vọng, chậm rãi rời khỏi túi, ôm Tè Lạc an ủi “Đừng khóc, cẩn thận thương đến đôi mắt, ngươi như vậy phảng phất gia thật sự ủy khuất ngươi, ngươi nhưng hiểu được ngươi là gia phúc tấn, hắn là chỉ là thuộc về.....” Hắn là chỉ thuộc về gia một người.

Tè Lạc nâng lên nước mắt mênh mông đôi mắt nhìn Dận Chân, ủy khuất khó chịu nói “Chính là ngươi khi dễ ta, chính là, ngươi rốt cuộc đem ta trở thành người nào? Nào có như vậy đối đãi phúc tấn hoàng tử?” Nhìn Dận Chân đôi mắt nghiêm túc hỏi “Ngươi có phải hay không khinh thường ta?”

“Ngươi hiểu được hoàng tử đều là như thế nào đối đãi phúc tấn?” Dận Chân đem Tè Lạc lại lần nữa áp đến dưới thân, nhìn nàng trong mắt mỉm cười, hôn lên Tè Lạc đôi mắt “Gia đám đám bảo không có một cái hoàng tử sẽ giống gia như vậy... Đối đãi phúc tấn.”

Cảm thấy Tè Lạc đôi mắt chuyển động hạ, Dận Chân rất đau tích mềm nhẹ chạm rãnh hôn Tè Lạc, bắt đầu một lần nữa gây xích mích Tè Lạc mẫn cảm mạnh đất, nghe thấy Tè Lạc trong miệng rốt cuộc truyền ra tiếng rên rỉ, mới vừa lòng cường thế mang theo độc chiếm hoàn toàn có được nàng.

Chờ đến hết thảy gió êm sóng lặng, Dận Chân vẫn là hôn nhẹ Tè Lạc gương mặt, “Cùng gia cùng đi Nhiệt Hà hành cung, ở kia Hoàng A Mã thường một cái vườn, ngươi sẽ thích. Hơn nữa hoàng a

Mã còn ở sướng xuân viên chi bắc thường cái vườn, kêu Viên Minh Viên.”

Vốn đã mơ màng sắp ngủ Tè Lạc nghe thấy viên minh, lập tức tinh thần, mở to mắt hỏi “Viên minh? Nơi đó đã tồn tại? Cái kia đã là chúng ta?” “Ân, là chúng ta.” Dận Chân đôi mắt mang theo ý cười nói “Ngươi hiện tại đã là Ung Chính vương phúc tấn, ngươi sẽ không lại so người nào lùn thượng một đầu. Hoàng A Mã muốn đi hành cung, gia là bạn giá hoàng tử, ngươi không nghĩ đi xem gia sư tử viên sao? Kia hiện giờ chính là thực thoái mái.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 189

Không đợi hắn nói xong, Tè Lạc giơ lên roi ngựa hung hăng trùu ở trên mặt hắn, bên cạnh thị vệ càng là cắn răng nói “Phúc tấn, việc này giao cho nô tài làm đi? Ngài trước ra khỏi thành.” Ăn một roi, công tử ca kêu to “Ngươi nhưng hiểu được gia là ai? Gia chính là Trang Thân Vương thế tử cầm vệ quân thống lĩnh Dương Khang cậu em vợ, ngươi dám thương gia, đảo muôn nhìn ngươi có bao nhiêu đại lá gan, còn phúc tấn? Ta hôm nay liền cáo ngươi, giả mạo hoàng thân quốc thích chi tội.”

“Trang Thân Vương thế tử? Dương Khang?” Tè Lạc lặp lại một lần, xem cũng chưa xem cái kia công tử ca, đối bên cạnh thị vệ phân phó “Ngươi lưu lại xử lý chuyện này, đem cái này tự xưng gia người cho ta đưa đến Trang Thân Vương phủ, chuyện khác không cần nhiều lời.” Thị vệ xuống ngựa kéo lại cái kia công tử ca, thấy chính mình gia chủ tử bị người bắt lấy, cái này Dương Khang cậu em vợ bên cạnh những cái đó không có ánh mắt tùy tùng cũng tiến lên xé rách lên, cho nên trường hợp có điểm hỗn loạn.

“Các ngươi đây là đang làm cái gì?” Bên cạnh có người cao quát một tiếng, công tử ca quay đầu nhìn lại, ánh mắt sáng lên, tránh thoát thị vệ trói buộc, vừa không lén đến người tới trước mặt “Tỷ phu, chính là cái này tiểu phụ nhân, cưỡi ngựa ở kinh thành hoành hành, giả mạo phúc tấn, đả thương ta……”

“Tỷ phu?” Dương Khang lạnh giọng nói “Ai chuẩn người như vậy kêu? Lý thị sao?” Bảo Thái ở bên cạnh khẽ hù một tiếng, thấy cưỡi ở mã Tề Lạc, đôi mắt lóe một chút, ung thân vương bệnh dịch sự, kinh thành đã truyền khắp, xem nàng như vậy giả dạng, đây là muốn đi hành cung? Bảo Thái hít sâu một hơi, chắp tay nói” ung thân vương phúc tấn, người đây là muốn ra khỏi thành? “Nghe thấy Bảo Thái nói như vậy, Dương Khang cũng bất chấp sinh khí, đồng dạng ngẩng đầu làm chuẩn lạc, trong ánh mắt lộ ra lo lắng.

“Nếu hai vị thế tử gia tới rồi, ta liền nhiều lời một câu, Trang Thân Vương thế tử, người này thật cho người mất mặt.” Tề Lạc có chút thất vọng có chút lạnh nhạt nhìn Dương Khang, quay lại đầu ngựa, giục ngựa chạy như bay ra khỏi thành. Dương Khang nhìn Tề Lạc bóng dáng, nàng trước nay liền không có dùng loại này xa lạ ánh mắt xem qua chính mình, chẳng sợ làm trò ung thân vương mặt đều không có như vậy xem qua chính mình. Dương Khang nắm chặt mã dây cương, giơ tay dùng sức một cái tát đánh vào công tử ca trên mặt, âm trầm sắc mặt đối bên cạnh vương phủ thị vệ phân phó “Đem hắn cấp gia dẫn đi, việc này gia tự mình xử lý.” Thị vệ đem có chút ngắn người công tử ca túm đi xuống, Bảo Thái nhìn Dương Khang quan tâm hỏi “Ngươi..... Không có việc gì đi?”

Dương Khang lắc lắc đầu, hoãn hoãn cảm xúc, mở miệng “Ta có thể có chuyện gì? Cái này Lý thị, thế nhưng cho ta tới như vậy vừa ra? Xem ra ta thật là quá cho nàng mặt?”

“Không phải ta nói ngươi? Hoàng Thượng chỉ cho ngươi đích phúc tấn làm ngươi cấp đầy, còn cái gì không lập chiến công liền không thành thân?” Bảo Thái nói đến này, sững sốt một chút, hạ giọng “Ngươi sẽ không? Người thật sự.....”

Dương Khang nghiêm túc nhìn Bảo Thái, mang theo chút nhớ lại nhẹ giọng nói “Ta đem phúc tấn chi vị cho phép đi ra ngoài liền sẽ không lại

thu hồi, kiếp này ta khả năng có rất nhiều nữ nhân, nhưng là phúc tấn chi vị sẽ bỏ không” hít sâu một hơi, nhìn Tề Lạc rời đi phương hướng, Dương Khang hâm mộ nói “Ung thân vương thật là hảo phúc khí nha, nhà ai phúc tấn có thể làm được như vậy? Nàng hiện giờ chính là có con vợ cả nha, bất quá, đây mới là chân chính nàng đi, độc nhất vô nhị, thật là độc nhất vô nhị.”

“Liền bởi vì như vậy, mới không bỏ xuống được đi.” Bảo Thái lý giải gật gật đầu “Ta vẫn luôn cảm thấy ở này đó người ta là nhất dụng tâm người, chính là hiện giờ xem ra, ngươi so với ta cường, thật là so với ta cường, bỏ không phúc tấn chi vị, ta làm không được, ta thật đúng là làm không được”

Tề Lạc ngày đêm kiêm trình, ở trạm dịch dựa vào ung thân vương phủ danh nghĩa đổi ngựa, rốt cuộc ở hai ngày sau chạy tới hành cung. Tới rồi địa phương, Tề Lạc đã bị ngựa xóc nảy mỏi mệt cực kỳ, hơn nữa toàn thân không có không đau địa phương, chỉ là Tề Lạc biết chính mình chỉ có thể cắn răng kiên trì. Ở thị vệ dẫn dắt hạ, Tề Lạc trước đi tới sư tử viên, nhưng là cửa khi có Hộ Quân Doanh binh lính ở gác, thấy Tề Lạc này đó binh lính đều sững sốt một chút, cúi người hành lễ “Ung thân vương phúc tấn cát tường.”

“Các ngươi tránh ra, ta muốn vào đi.” Mang theo một chút mỏi mệt, Tề Lạc vẫn là quan tâm hỏi “Vương gia hiện giờ như thế nào?”, Hộ Quân Doanh binh lính không có tránh ra: Phúc tấn, Hoàng Thượng đây cũng là vì ung thân vương hảo, ung thân vương hiện giờ còn hảo, quá nghiêm ở toàn lực cựu trị, phúc tấn không cần lo lắng.

Đối với chính mình phụ thân huấn luyện này đó binh lính, Tề Lạc vẫn là có chút hiểu biết, xem ra chỉ có thể đi trước gặp mặt Khang Hi. Tề Lạc than nhẹ một tiếng, thoảng sửa sang lại một chút tóc quần áo, đi Khang Hi

hành cung, nội thị thấy Tề Lạc, không thể tin tưởng mở to hai mắt, Tề Lạc nhẹ giọng nói đến “Đi vào thông bẩm đi, ta muốn gặp Hoàng A Mã.”

Khang Hi lúc này đang ở hướng thái y nỗi trận lôi đình, rốt cuộc Dân Chân lúc này thật sự đã có chút bệnh nguy kịch, hơn nữa sư tử viên chét đi nô tài càng ngày càng nhiều, cái này làm cho Khang Hi cảm thấy phảng phát thật sự không có gì hy vọng. Nội thị tiến vào, quỳ xuống cao giọng nói: Hoàng Thượng, ung thân vương phúc tấn thỉnh cầu yết kiến."

Hành cung lập tức châm rơi có thể nghe, Khang Hi ngây ngẩn cả người nhìn nội thị không phải không có ngạch định hỏi “Ngươi nói ai? Ung thân vương phúc tấn?”

“Hồi Hoàng Thượng lời nói, xác thật là ung thân vương phúc tấn, hiện tại đang ở ngoài cung, Hoàng Thượng?”

Khang Hi nắm lấy trên cổ tay Phật châu đóng hạ đôi mắt, sau đó nhìn về phía Lăng Trụ, phát hiện hắn đang cúi đầu đứng ở kia, cảm giác không ra hắn là hỉ vẫn là bi. “Trí Viễn Hầu Lăng Trụ, ngươi cho trẫm nói nói, rốt cuộc là chuyện như thế nào? Ung thân vương phúc tấn như thế nào sẽ hiểu được? Hơn nữa, như thế nào sẽ..... Như thế nào sẽ đến?”

Tất cả mọi người minh bạch Khang Hi là thật sự đối Lăng Trụ phát hỏa, bằng không sẽ không liền tước vị cùng tên cùng nhau kêu ra tới. Trong đại điện tất cả mọi người ở trộm đại lượng Lăng Trụ. Muốn xem hắn rốt cuộc nói như thế nào? Lăng Trụ quỳ trên mặt đất thấp giọng nói “Hoàng Thượng, mấy ngày trước đây ngài phái người hồi kinh làm việc, nô tài liền thuận tiện làm người cấp ung thân vương phúc tấn đưa đi tin tức, nô tài cũng không nghĩ tới nàng sẽ tự mình tới rồi, nô tài đáng chết.”

Khang Hi nhìn chằm chằm Lăng Trụ nửa ngày, có chút mỏi mệt “Hảo, ngươi đứng lên đi, ung thân vương phúc tấn có thể tới rồi, trẫm thật sự

thực vui mừng, cũng thực……” Cũng thực ghen ghét, nếu là lúc trước nàng có thể hướng hiện giờ Tề Lạc như vậy, kia nàng có phải hay không liền sẽ không sớm như vậy liền đi?

“Tuyên ung thân vương phúc tấn yết kiến.” Chỉ chốc lát, Tề Lạc liền đi vào đại điện, quy củ cúi đầu hướng Khang Hi hành lễ “Hoàng A Mã vạn an”

Tạm dừng một hồi, Khang Hi mới mở miệng: “Đứng lên đi” Tề Lạc đứng dậy, lặng lẽ nhìn thoảng qua Lăng Trụ, minh bạch cảm thấy phụ thân trong mắt không tán đồng, nhưng là Tề Lạc cảm thấy chính mình không có làm sai, chính mình không thể dễ dàng liền nhận mệnh đương quả phụ. Khang Hi đứng ở chỗ cao, Tề Lạc biểu tình tự nhiên vừa thu lại đáy mắt. Bởi vì cưỡi ngựa chạy như bay 2 thiên, Khang Hi rõ ràng cảm giác được trên mặt nàng mỏi mệt. Hơn nữa Tề Lạc trên quần áo lây dính rất nhiều tro bụi, đầu ký cũng có chút rời rạc, nội chế hồng ngọc trang sức miễn cưỡng cầm ở trên đầu. Nay có thể là Khang Hi gặp qua Tề Lạc này đó hồi, nàng nhất không chú trọng bে ngoài giả dạng một hồi

Khang Hi từng nghe Lý Đức Toàn nói lên quá, Tề Lạc tuy rằng không phải thực thích tinh quý trang sức, nhưng là nàng lại thập phần chú ý thể diện, chú trọng dung nhan, thậm chí tổng có thể nghĩ ra một ít độc đáo trang phẩn, chính là hiện giờ nhìn Tề Lạc như vậy chật vật, Khang Hi xác thật cảm thấy đây là Tề Lạc gặp mặt chính mình khi, để cho hắn tâm động một lần. Nhìn Tề Lạc đã lộ ra kiên quyết cùng linh khí, nghĩ đến nàng không xa ngàn dặm tới rồi, Khang Hi vuốt Phật châu, ám đạo, cái này con dâu, đảo thật không có chọn sai.

Tề Lạc nâng đầu nhìn xem đang ở tự hỏi gì đó Khang Hi, có chút nôn nóng “Hoàng A Mã, con dâu lần này tùy tiện tiến đến, là tưởng chăm sóc một chút Vương gia, hắn hiện giờ tình huống như thế nào? Loại bệnh tật này là đơn cái không được, con dâu tuy rằng không hiểu y thuật, nhưng là

cũng may xem qua vài bốn y thuật, có lẽ ông trời hậu ái, Vương gia có thể nhịn qua này một quan đâú? Hoàng A Mã, con dâu thỉnh chỉ nhập sư tử viên hầu bệnh.”

Tuy rằng mỗi người đều hiểu được Tề Lạc tới rồi chính là vì hầu bệnh, nhưng là thật sự muốn nói ra tới, đến thật đúng là làm nhân tâm cảm thấy có chút mềm mại, đặc biệt là Tề Lạc có chút khàn khàn kiên quyết nói: Thỉnh chỉ nhập sư tử viên hầu bệnh “Khi, trong đại điện mỗi người đều cảm thấy Tề Lạc trên người cái loại này bất đồng dĩ vãng điệu thấp không thấy được, nhìn về phía Trí Viễn Hầu biểu tình cũng không khỏi phức tạp lên.

Khang Hi ngồi ở trên long ỷ nhìn Tề Lạc nửa ngày” ngươi nhưng hiểu được sư tử trong vườn đã chết rất nhiều phục sức ung thân vương nô tài? Người có thể tưởng tượng minh bạch? Người có từng lo lắng quá hoảng vắn? “

Tề Lạc đôi mắt chớp động một chút, nói không lo lắng cho mình sẽ chết, đó là gạt người, có hoành văn chính là Dận Chân thật sự xảy ra chuyện gì, chính mình tương lai cũng sẽ sống an ủi. Chỉ là nghĩ tới cùng Dận Chân mấy năm nay ở chung, nghĩ tới trong lịch sử Ung Chính hoàng đế, minh bạch như thế nào cũng muốn liều một lần. Tề Lạc hít sâu một hơi, hai đầu gối quỳ xuống đất” Hoàng A Mã, con dâu thỉnh cầu nhập sư tử viên hầu bệnh, có Vương gia, có hoành văn tài là ung thân vương phủ. “

Khang Hi vê Phật châu, ngũ điệu phúc tạp phân phó” Trí Viễn Hầu, đưa ung thân vương phúc tấn nhập sư tử viên hầu bệnh. “

”Lăng Trụ cúi đầu, quỳ xuống đất nói “Cẩn tuân thánh du”

Chờ đến Lăng Trụ cùng Tề Lạc lui xuống, Khang Hi phất tay: Các ngươi đều quỳ an đi. Khang Hi có chút mỏi mệt ngồi ở trên long ỷ, lầm

bẩm thấp giọng nói “Lão tú, lão tú thật là hảo phúc khí, kia nha đầu trời sinh phúc tường, mệnh cách tôn quý, lão tú nhất định sẽ bình an, đại thanh giang sơn không thể bị mất ở trẫm trên tay.”

Từ hành cung đến sư tử viên này giai đoạn thượng, Lăng Trụ một câu đều không có cùng Tề Lạc nói, Tề Lạc minh bạch phụ thân ở sinh khí, cũng không dám nói chuyện. Chờ đến khi rồi sư tử viên trước, Lăng Trụ dừng lại, nhìn Tề Lạc thấp giọng hỏi “Ngươi là bị tình yêu hướng hôn đầu vẫn là ngươi lo lắng nhà của chúng ta? Hiện giờ chính là không có tương lai, ta cũng có thể bảo ngươi cả đời bình an phú quý.”

”A mǎ, ta không có bị choáng váng đầu óc, “Tề Lạc mở to hai mắt, thấp giọng nói: A mǎ, lịch sử không thể không có hǎn, hơn nữa nút cô lộc thị hầu bệnh, đây là lịch sử, a mǎ nếu là không thể vì, ta sẽ không gắng gượng, ngươi yên tâm chính là, ta sẽ không cho các ngươi thương tâm.”

Lăng Trụ hít sâu một hơi, đối với gác sư tử viên Hộ Quân Doanh binh lính cao giọng nói "Hoàng Thượng khẩu dụ, chuẩn ung thân vương phúc tấn nhập sư tử viên hầu bệnh. “

Binh lính hướng hai bên tản ra quỳ một gói xuống đất: Cẩn tuân Hoàng Thượng khẩu dụ, ung thân vương phúc tấn thỉnh nhập sư tử viên.

Tề Lạc chậm rãi đi tới đại môn chổ, quay đầu lại nhìn thoáng qua Lăng Trụ, trong ánh mắt hiện lên nhu hòa ý cười, há mồm không phát ra âm thanh, lão ba, không cần vì ta lo lắng, ta sẽ bình an, chúng ta sẽ không có việc gì, xoay người vào sư tử viên

Tấu chương xong

Chính văn chương 242 thay đổi xung hô

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 190

“Ở Vương gia bên người hầu hạ nô tài liền không cần hướng nơi khác đi, nếu là thiếu cái gì khiến cho người đưa vào tới. Những người này mỗi ngày đều phải làm thái y xem xét trạng huống, mỗi người đều phải uống những cái đó thái y khai chén thuốc, người phải nhớ kỹ chuyện này, sinh giao nhau cảm nhiễm liền không hảo.”

Giao nhau cảm nhiễm? Cao Phúc sương mù mènh mong một mảnh, nhưng là hắn minh bạch Tề Lạc là thật sự vì chủ tử hảo, cũng liền gật đầu ứng. Tề Lạc lại ở bên ngoài cọ xát một hồi lâu, mới lại về tới Dận Chân bên người. Dận Chân nhắm mắt lại đã ngủ hạ, Tề Lạc nhìn Dận Chân ngũ quan, cảm thấy giống như cùng ngày xưa có chút cái bất đồng, có vẻ nhu hòa một ít, cũng không có ngày xưa như vậy đại cảm giác áp bách. Lần này chứng bệnh khả năng hao phí hắn quá nhiều tinh lực đi, lúc này Dận Chân khí chất không hề như vậy cứng cỏi nghiêm túc, làm người càng có thể sinh ra ra một loại thân cận thương tiếc cảm giác. Tề Lạc dùng ngón tay nhẹ nhàng ở Dận Chân trên mặt hoa động, phảng phát ở miêu tả Dận Chân ngủ say dung nhan.

Tề Lạc ngón tay ngừng ở Dận Chân trên môi, nghĩ tới mộng môi người đều là vô tình, chờ đến hắn khôi phục liền vẫn là cái kia tranh luận rất nhiều Tứ hoàng tử Dận Chân đi, khẽ cắn một tiếng, Tề Lạc thu hồi ngón tay, cảm thấy có chút khát nước, đứng lên đổ nước, cầm cái ly Tề Lạc dạo bước đi tới phía trước cửa sổ, nhìn bên ngoài, tuy rằng sắc trời đã thực

đen, nhưng là ngày hè bầu trời đêm ngôi sao hết sức sáng ngời, khiến cho bên ngoài hoa cỏ cây cối vẫn là rõ ràng có thể thấy được.

Mà Dận Chân thư phòng bên ngoài loại thế nhưng là hoa quế thụ, hơn nữa tầng tầng hoa quế đã hoàn toàn nở rộ, ở đêm trăng hạ càng hiện ra một tia thanh mĩ cảm giác. Tè Lạc thở dài “Hoa quế, ánh trăng, Thường Nga, đó là bi kịch, là tiên tử thì thế nào? Độc thủ Quảng Hàn Cung cái loại này tịch mịch mới là thống khổ nhất đi.”

Tè Lạc ngón tay ngừng ở dận thật trên môi, nghĩ tới môi mỏng người đều là vô tình, chờ đến hăn khôi phục liền vẫn là cái kia tranh luận rất nhiều Từ hoàng tử dận thật đi, nhẹ đi một tiếng, Tè Lạc thu hồi ngón tay cảm thấy có chút khát nước, đứng lên thân đồ nước, cầm cái ly Tè Lạc dạo bước đi vào phía trước cửa sổ, nhìn bên ngoài, tuy rằng sắc trời đã thực đen, nhưng là mùa hè bầu trời đêm phúc phá lệ sáng ngời, khiến cho bên ngoài hoa cỏ rùng cây vẫn là rõ ràng có thể thấy được

Dận Chân kỳ thật ở Tè Lạc đem tay đặt ở trên mặt khi liền tỉnh, nhưng là cảm thấy Tè Lạc chưa từng có quá chủ động thân cận, trong lòng cảm thấy thực thoái mái, Dận Chân minh bạch nếu là chính mình mở to mắt nói, Tè Lạc lại sẽ khôi phục đến cái loại này cần thận trung đi, chờ đến đông đủ lạc bưng chén trà trông chừng cảnh thời điểm, Dận Chân mới mở to mắt, ở Tè Lạc sau lưng nhìn nàng. Tự nhiên nghe thấy được Tè Lạc kia nói mấy câu, Dận Chân chậm rãi nhắm mắt lại, sợ hãi tịch mịch sao? Gia sẽ không làm người như vậy, người sẽ vĩnh viễn ở bên người.

Cao Phúc bưng hộp đồ ăn tiến vào, Tè Lạc quay đầu lại, nhận lấy, phóng tới trước giường chân trên bàn, lấy ra bên trong cháo rau cùng ăn sáng. “Phúc tấn, người xem này đó được không? Người nếu không vừa lòng nô tài lại làm phòng bếp một lần nữa làm?” Tè Lạc cầm lấy thia quấy một chút sền sệt rau dưa cháo “Cái này ta nhìn liền rất có ăn uống, ta kỳ thật là sẽ không nấu cơm đồ ăn, này đó ta xem là được.” Cao Phúc cúi đầu, trong

ánh mắt lộ ra ý cười, phúc tấn sở trường khuyết điểm chủ tử chính là biết đến rất rõ ràng, Trí Viễn Hầu nuông chiều ái nữ, như thế nào sẽ ăn qua một tia đau khổ đâu? Hơn nữa Cao Phúc nhìn trộm nhìn rõ ràng ở chớp mắt Dận Chân, thầm nghĩ, chỉ sợ chính mình chủ cũng luyến tiếc phúc tấn chịu ủy khuất đi.

Tề Lạc nhìn cháo có chút lạnh, mới nhẹ giọng kêu “Tú gia, ngài tỉnh tĩnh, gia, lên uống cháo.” Dận Chân nghe thấy Tề Lạc xưng hô, mới chậm rãi mở to mắt, Cao Phúc tiến lên nâng dậy Dận Chân, Tề Lạc phân phó “Lấy cái nệm dày từ cấp gia lót thượng, tĩnh gia không thoái mái.” Cao Phúc làm tốt hết thảy lúc sau, không chờ Dận Chân đuổi đi, săn sóc lui đi ra ngoài. Thậm chí còn đóng lại cửa phòng, Dận Chân mị hạ đôi mắt, cái này nô tài, lấy chính mình hiện giờ trạng huống, dùng đến đóng cửa sao? Thật là thiếu dạy dỗ.

Thổi lạnh cháo rau, Tề Lạc giờ thà đặt ở Dận Chân bên miệng, nghĩ nghĩ vỗ khanh khách ngữ điệu, đem thanh âm phóng cực kỳ mềm nhẹ điềm mĩ “Gia, ta hầu hạ ngươi uống cháo, gia này cháo là ta phân phó chuẩn bị, ngài xem cùng bất hòa ngài ăn uống?” Dận Chân nhìn chằm chằm Tề Lạc không có phản ứng, cũng không há mồm uống cháo, chỉ là nhìn nàng, Tề Lạc kiên quyết giờ thà, phảng phát không hiểu giống nhau, không chịu lui về phía sau một bước, kiên trì sau một lúc lâu, Dận Chân bất đắc dĩ mở ra miệng, Tề Lạc trong ánh mắt hiện lên đắc ý, đem thà bỏ vào Dận Chân trong miệng, kiều kiều nói “Gia, ăn ngon sao?”

Dận Chân cảm thấy nhập khẩu hỗn tạp mẽ hương cháo rau, cảm thấy rất là ngon miệng, vừa lòng gật đầu. Tề Lạc hầu hạ Dận Chân dùng non nửa chén cháo, sau đó lại bung lên canh gà, làm Dận Chân uống lên đi vào. Nhìn nhìn quả quýt nước, Tề Lạc cảm thấy vẫn là đến đinh một hồi ở dùng, đem Dận Chân cái chǎn hướng về phía trước kéo một chút, bảo vệ Dận Chân nửa nằm thượng thân.

Dận Chân nhìn Tè Lạc vội chăng, trên mặt mang cười, Tè Lạc thấy Dận Chân ý cười, tổng cảm thấy này cười có chút xấu xa cảm giác, liền thuận miệng hỏi “Gia, ngươi đang cười cái gì? Là ta hầu hạ không hảo sao? Cũng là, ta trước nay liền không có chiêu cố quá trừ bỏ.....”

“Trừ bỏ.....” Dận Chân dừng ý cười, “Trừ bỏ ai? Ngươi còn như vậy chiêu cố quá ai?”

“Ta a mã nha” Tè Lạc một bên đem dùng quá bát cơm phóng tới hộp đồ ăn, một bên không thèm để ý nói “A mã lúc ấy uống say, chính là ta cùng ngạch nương chăm sóc hắn, ngạch nương nhưng cẩn thận, hiện giờ như vậy ta chính là cùng ngạch nương học đâu? Bằng không ta, ta nào hiểu này đó nha.”

Trí Viễn Hầu sao? Bất quá, về sau ngươi liền không có cơ hội. Lúc trước cùu trị Dương Khang, Lăng Trụ cũng sẽ không làm Tè Lạc đi hầu hạ là được. Suy nghĩ cẩn thận Dận Chân hỏi “Không trang? Chỉ là sửa cái xung hô đều cùng gia như vậy biệt nữu.” Tè Lạc nghe thấy Dận Chân nói như vậy có chút ngạc nhiên, Dận Chân duỗi tay nhẹ nhàng điểm điểm Tè Lạc cái trán, “Ngươi học không tồi, tuy rằng thanh âm ngọt nhu, nhưng là vừa nghe chính là hư tình giả ý, ngươi không thích hợp như vậy.” Giữ chặt Tè Lạc tay, Dận Chân nghiêm túc nhìn Tè Lạc “Gia không được ngươi như vậy học các nàng nói chuyện, ngươi là cái gì thân phận, các nàng lại là cái gì thân phận?”

Còn không đều là ngươi nữ nhân, Tè Lạc áp ủ nửa ngày, vẫn là không dám đem loại này nói ra tới. Chỉ là ừ nhẹ một tiếng, một bàn tay cầm lấy đựng đầy quả quýt nước pha lê ly, đưa cho Dận Chân, khôi phục bình thường ngữ điệu “Gia, đem cái này uống lên đi.”

Dận Chân cũng không có buông ra Tè Lạc tay, đôi mắt nghiêm túc nhìn nàng. Tè Lạc cúi đầu nhìn thoáng qua, đem cái ly đặt ở Dận Chân bên

miệng. Dận Chân vừa lòng hé miệng, nhìn Tề Lạc, nương tay nàng, đem cái ly trung quả quýt nước uống lên đi vào. Tề Lạc thu hồi cái ly, tránh thoát dận chân nắm tay, đỡ Dận Chân làm lại nắm ở trên giường, cái hảo chǎn. Muốn đi thổi tắt ngọn nến, làm Dận Chân an tĩnh đi vào giấc ngủ.

Dận Chân lúc này lại khẩu “Gia ngủ không được, ngươi bồi gia nói chuyện.” Tề Lạc ở trong lòng an ủi chính mình, người bệnh lớn nhất, làm hắn vui vẻ một ít đi, tĩnh ảnh hưởng hắn khôi phục. Tề Lạc ngồi ở mép giường “Gia, ngươi muốn nói cái gì?”

Nhǎm hai mắt lại, Dận Chân lầm bẩm nói “Cấp gia nói chuyện xưa đi, ngươi không phải nhất am hiểu kể chuyện xưa sao? Hoằng Môn cùng vũ tích thích nghe, Tề Giác cũng thích nghe đi.”

Tề Lạc có chút tức giận, hợp lại chính mình chính là cái kể chuyện xưa? Chẳng lẽ liền không có khác hấp dẫn người đồ vật? Đôi mắt xoay chuyển, Tề Lạc mở miệng “Trong núi có tòa miếu, trong miếu có cái mới hòa thượng tự cấp tiểu hòa thượng kể chuyện xưa, Lão hòa thượng cùng tiểu hòa thượng nói, từ trước có tòa sơn, trong núi có cái miếu, trong miếu cái Lão hòa thượng tự cấp tiểu hòa thượng kể chuyện xưa.....”

Dận Chân mở mắt có chút tức giận nhìn Tề Lạc, mà Tề Lạc lại cười to ra tiếng, nhìn Dận Chân phản ứng, Tề Lạc càng là vui vẻ, lúc này không ra khẩu khí, tương lai liền không có cơ hội. Để sát vào Dận Chân, Tề Lạc có chút đắc ý cười nói “Gia, ngươi không thích nghe sao? Ta cảm thấy câu chuyện này khá tốt nha, thật là bắt nguồn xa, dòng chảy dài, thiên hoang địa lão đều giảng không xong”

“Thiên hoang địa lão sao?” Dận Chân nhìn Tề Lạc lầm bẩm tự nói, nàng vừa rồi cười to khi đôi mắt lập loè kiêu ngạo cùng khả nhân, Dận Chân nhǎm hai mắt lại, thàm hận thật sự không phải thời điểm. Tề Lạc rõ ràng không có nghe được Dận Chân lặp lại nói, nhìn Dận Chân nhǎm chặt

hai mắt, trên mặt rõ ràng lộ ra nhẫn nại bộ dáng. Tè Lạc mới nghĩ đến chính mình chọc ghẹo chính là ai, vội vàng thừa nhận sai lầm “Gia, ta sai rồi, ta sẽ không ở như vậy, ta……”

Dận thực sự có chút thương cảm nhẹ giọng nói “Trừ bỏ trừ bỏ Đồng Hoàng Hậu, không có người lại cấp gia giảng quá chuyện xưa, không ai _____” Tè Lạc đem ngón tay ấn ở dận thật sự trên môi, nhẹ nhàng nói “Gia, ngươi không mang theo như vậy oan uổng ta, lúc trước ngươi hôn mê thời điểm, ta chính là suốt nói đã lâu chuyện xưa, chỉ là sau lại ta ngủ rồi, nhưng không cho quên ta cũng có giảng quá chuyện xưa”.

Cảm thấy Tè Lạc mềm mại ngón tay liền ở môi thượng, dận thật dấu một chút miệng, Tè Lạc vội vàng thu hồi ngón tay, đây là ngoài ý muốn vẫn là hắn hôn môi? Tè Lạc cẩn thận đánh giá dận thật, cảm thấy sinh bệnh sau hắn giống như thật sự cùng trước kia không quá giống nhau, dận nhấp mắt lại, Tè Lạc nhẹ giọng nói về chuyện xưa, ở Tè Lạc mềm nhẹ trong thanh âm, dận thật mang theo ý cười ngủ say, tè thấy sau, một lần nữa cấp dận thật cái hảo bị, dùng chỉ có thể chính mình nghe thấy thanh âm “Ngủ ngon, dận thật”

Chính văn chương 244 đạo sư tử viên

Ở Tè Lạc cẩn thận che chở hạ, Dận Chân thân thể dần dần chuyển biến tốt đẹp, nhiệt độ cơ thể cũng dần dần khôi phục

Bình thường, sư tử viên trung hạ nhân cũng không có lại bị lây bệnh đến, Tè Lạc vẫn luôn có chút lo lắng giao

Xoa cảm nhiễm cũng không có phát sinh, tiến vào giữa tháng 8 thiên cũng thường xuyên bắt đầu trời mưa, thời tiết cũng không

Lại như vậy oi bức

Tè Lạc ngồi ở phía trước cửa sổ, ngoài cửa sổ bởi vì vừa mới mưa to, khiến cho trong viện hoa quế cánh bay xuống ở

Mà, có chút hoa quế cánh phiêu phù ở nước mưa hối thành dòng suối nhỏ thượng, theo dòng suối ở lưu động, càng là

Cấp bên ngoài cảnh tượng gia tăng rồi một phân sinh khí. Tè Lạc người không biết đem đâu thăm hướng ngoài cửa sổ, cảm thấy còn

Có rơi xuống một chút giọt mưa, hướng phương xa nhìn lại, thế nhưng còn có cầu vòng xuất hiện, hơn nữa bên ngoài

Cây cối bởi vì nước mưa súc rửa có vẻ xanh um tươi tốt, nhan sắc thập phần tươi sáng.

Dận Chân nửa nằm ở trên giường, trong tay tuy rằng cầm kinh thư, nhưng là đôi mắt nhưng vẫn đang nhìn Tè Lạc

. Đây là có chút nghẹn hụ nèng, Dận Chân buông kinh thư, ho nhẹ “Gia có chút mệt mỏi, muốn trước nghỉ

Một hồi.” Tè Lạc quay đầu, cau mày nhìn Dận Chân, có chút kinh ngạc hỏi “Gia, ngươi không phải

Vừa mới mới tĩnh ngủ sao? Chẳng lẽ ngươi?” Nghĩ tới cái loại này khả năng, Tè Lạc chạy chậm đi tới Dận Chân

Trước mặt, duỗi tay sờ sờ Dận Chân cái trán, còn không yên tâm đem một cái tay khác đặt ở chính mình

Trên trán, cảm giác hai người nhiệt độ cơ thể không sai biệt nhiều, mới yên tâm thở phào nhẹ nhõm.

Loại này bệnh sơ nhất chính là lặp lại, cho nên Tề Lạc phá lệ chú ý Dận Chân phản ứng. Dận Chân tuy

Nhiên trong lòng cao hứng, nhưng là vẫn là mạnh miệng “Ngươi làm gì vậy? Chẳng lẽ gia thân mình liền như vậy

Nhược?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 191

Dận Chân vừa đi một bên hỏi “Ngươi thực thích tiểu cầu sao?” Không chờ Tề Lạc trả lời, Dận Chân dừng lại

Bước chân há mồm hỏi “Ai còn chụp quá ngươi đâu? Trí Viễn Hầu?”
Tề Lạc khẳng định gật gật đầu,

Dận Chân nhíu hạ mi “Tuy nói Trí Viễn Hầu thương ngươi sâu đậm,
nhưng là rốt cuộc cũng muốn có chút quy củ mới hảo

, luôn là cùng Trí Viễn Hầu khó xá khó phân bộ dáng, làm người ngoài
nhìn đến còn thè thống gì, ngươi.....”

Tề Lạc nghe thấy Dận Chân nói như vậy, có chút tức giận buông hăn ra
cánh tay, xoay người dựa vào quế

Hoa dưới tàng cây, ngẩng đầu nhìn theo gió bay xuống hoa quê, thậm chí còn dùng tay tiếp được một mảnh cánh hoa,

Dùng sức thổi một hơi, làm cánh hoa lại lần nữa phiêu tán ở không
trung. Dận Chân nhẹ nhàng lắc đầu thở dài

, nha đầu này khi nào mới có thể lớn lên đâu? Đi đến Tề Lạc trước mặt,
không màng nàng một chút giãy giụa,

Chính là đem Tè Lạc báo ở trong ngực, thấp giọng nói “Thích cái gì
tiểu cẩu, gia đưa người một con?”

Giãy giụa bất quá, Tè Lạc phóng mềm thân mình muộn thanh “Gia, đó
là ta a mã, là ta đời này nhất

Thân cận người, gia người không hiểu được vì ta, hắn trả giá nhiều ít,
ta sẽ không cùng hắn sinh

Phân.”

Cọ cọ Dận Chân ngực, lên nói tiếp “Gia, người là ung thân vương, là ta
đời này gả

Người, ta sẽ bạn người cả đời, chỉ cần người không chê ta, ta, ta liền sẽ
vẫn luôn bồi người

.”

Dận Chân nhắm hai mắt lại, đem Tè Lạc báo càng khẩn chút, nhìn đầy
trời bay xuống cánh hoa, giọng nói giống như bị cái gì ngăn chặn giống
nhau, đôi mắt thế nhưng cảm thấy một chút chua xót, há mồm muốn ưng
thuận cái gì lời hứa, nhưng là lại phảng phát một câu đều nói không nên
lời, cũng giống như nói cái gì đều không cần phải nói. Dận Chân có thể
làm chỉ là dùng tay lắc khẩn Tè Lạc, phảng phát thật sự tưởng đem nàng
xoa tiến thân thể của mình.

Tè Lạc nhắm mắt lại, cảm thụ được khó được ám áp, nàng biết cơ hội
này thật sự là quá khó gấp, chờ đến trở lại kinh thành ung thân vương phủ,
Dận Chân liền vẫn là cái kia nội liễm ung thân vương, mà chính mình cũng
vẫn là cái kia không tin tình yêu ung thân vương phúc tấn. Tè Lạc cảm
thấy có chút lạnh lẽo, mới nhẹ giọng nói “Gia, buông ta ra lạp, nếu là làm
người thấy được?”

Dận Chân buông ra Tề Lạc, cảm thấy Tề Lạc có chút ngây người, quay đầu lại thấy ở bọn họ phía sau không xa địa phương Cao Phúc chính ngắn đón ăn mặc màu hồng nhạt sườn xám Võ thị, việc này sau nàng chính vẻ mặt khó có thể tin nhìn Dận Chân cùng Tề Lạc, tuy rằng cách khá xa, nhưng là Võ thị trong ánh mắt ghen ghét Tề Lạc đều có thể cảm thụ đến.

Dận Chân híp mắt nhìn nhìn Võ thị, dùng ngón tay một chút mặt đồng “Nơi đó có cái hồ, hơn nữa cảnh sắc không tồi, ngươi sẽ thích, chúng ta đi xem.” Tề Lạc đỡ Dận Chân chậm rãi hướng hồ phương hướng đi đến. Ở Võ thị bên người đi qua thời điểm, Võ thị có chút kích động quỳ xuống nói “Thật là ông trời phù hộ, Tỉ Thiếp nhìn đến gia thân mình chuyển biến tốt đẹp thật là không hiểu được như thế nào cao hứng hảo, lúc trước nghe được gia nhiễm bệnh thời điểm, Tỉ Thiếp đều muốn lấy thân tương hầu, chính là Tỉ Thiếp thân mình không biết cố gắng…… Tỉ Thiếp”

Dận Chân cẩn bản nghe đều không nghe, phảng phát Võ thị không tồn tại giống nhau, lôi kéo Tề Lạc đi qua. Võ thị còn muốn nói cái gì, Cao Phúc một phen giữ chặt Võ thị, quát khẽ “Võ khanh khách, ngươi im miệng đi, chọc gia không thoái mái, ngươi sẽ càng không được thể diện.”

Nhin Cao Phúc, Võ thị trong ánh mắt hàm chứa nước mắt, kia phó kiều nhu ủy khuất bộ dáng có thể làm bất luận kẻ nào mềm lòng “Cao Phúc công công, ngươi là hiểu được, lúc ấy ta thật là bị bệnh. Ta cũng thực lo lắng gia, chính là……”

“Võ khanh khách, ngươi hết hy vọng đi.” Cao Phúc nhìn Dận Chân cùng Tề Lạc song song đi xa thân ảnh, trào phúng cười khẽ “Ngươi không trách ngươi, lúc trước cái loại này tình huống, bị bệnh là tốt nhất, chính là, ngươi nhưng hiểu được phúc tấn bay nhanh hai ngày đuổi tới hành cung, cũng hướng Hoàng Thượng thỉnh chỉ nhập sư tử viên hầu bệnh, này đó ngươi có thể so sánh được sao?”

Võ thị không thể tin tưởng nhìn Cao Phúc “Phúc tấn. Phúc tấn thật sự.....” Cao Phúc khẳng định gật đầu “Nếu là không có phúc tấn nói, kia chủ tử cũng không thấy đến liền..... Hoạn nạn thấy chân tình, lời này không giả.” Cao Phúc quét Võ thị liếc mắt một cái, thấp giọng cảnh cáo “Ngươi nay cái tốt nhất coi như cái gì cũng chưa nhìn đến, nếu là có chút cái nhàn thoại truyền ra tới, chủ tử tính tình ngươi là hiểu được, hiện giờ như vậy, ngươi vẫn là càng cẩn thận tốt hơn.” Cao Phúc mặc kệ Võ thị cái gì phản ứng, bước nhanh rời đi truy Dận Chân

Ở bên hồ, Tè Lạc nhìn chung quanh cảnh sắc cảm thấy thật sự thực thoái mái, hơn nữa hồ nước thập phần thanh triệt, giống như bên trong đều có thể thấy tiểu ngư, Tè Lạc ngồi xổm xuống, muốn duỗi tay đi đụng chạm vớt trong nước tiểu ngư, Dận Chân lôi kéo Tè Lạc, nhíu mày “Ngươi phải cẩn thận, cách như vậy gần, ngã xuống làm sao bây giờ?”

“Ta chỉ là xem những cái đó tiểu ngư.” Tè Lạc có chút lưu luyến nói “Này thủy thật sự thực thanh triệt, tiểu ngư cũng thật xinh đẹp.”

Dận Chân nhìn Tè Lạc nghiêm túc hỏi “Ngươi..... Ngươi cảm thấy nên xử lý như thế nào Võ thị?” Tè Lạc không thèm để ý đến nói “Việc này gia nhìn làm tốt, nàng có lẽ là thật sự bị bệnh đâu?”

“Bị bệnh? Hảo.” Dận Chân nhìn trước mặt hồ nước mang theo ý cười “Sư tử viên cảnh sắc thực không tồi, thực thích hợp dưỡng bệnh, nàng liền lưu tại này đi.”

Tè Lạc âm thầm lắc đầu, Dận Chân có thù tất báo, về sau chính mình vẫn là phải cẩn thận điểm mới là, tinh không biết khi nào bị hắn nhớ thương thương, võ khanh khách chỉ sợ sẽ chết già sư tử viên đi, đáng tiếc, một cái tốt vai phụ liền như vậy xuống sân khấu? Bất quá Tè Lạc nghĩ đến, ung thân vương như thế nào sẽ thiếu nữ nhân đâu? Sang năm giống như

chính là muốn tới tuyển tú nhát tử, xem ra ung thân vương phủ lại sẽ náo nhiệt

Tấu chương xong

Chính văn chương 245 rất là ngọt ngào

Tới rồi tám tháng mạt, Dận Chân thân thể đã hoàn toàn chuyển biến tốt đẹp, chỉ là Khang Hi loan giá không trở về kinh, làm bạn giá đến hoàng tử, Dận Chân cũng chỉ có thể lưu tại hành cung. Khang Hi có thể là thực đau lòng Dận Chân, cho nên từ biết hắn hồi phục khỏe mạnh về sau, cũng không có an bài Dận Chân ban sai, chỉ là làm hắn lưu tại sư tử viên hảo hảo mà tu dưỡng.

Dận Chân tại đây đoạn thời gian luôn là lôi kéo Tề Lạc dạo sư tử viên, đem bên trong duyên dáng cảnh sắc chỉ cấp Tề Lạc xem. Tề Lạc thật đúng là thích sư tử viên, cảm thấy nếu là tại đây sinh hoạt cũng là thực hảo, chỉ là ở trong lòng vẫn là thực nhớ thương xa ở kinh thành hoằng dục cùng Vũ Hi, ngồi ở thạch đôn thượng, Tề Lạc đôi mắt có chút tự do nhìn trước mặt Dận Chân “Hoằng dục cùng Vũ Hi cũng không hiểu được thế nào? Hoàng A Mã rốt cuộc khi nào hồi kinh nha?”

“Hắn là nhanh.” Dận Chân nhìn chăm chú vào Tề Lạc nhàn nhạt an ủi “Bạn họ hai cái không phải vừa mới cho ngươi truyền tin lại đây sao? Người còn có cái gì hảo lo lắng?” Nhận thấy được Dận Chân có chút ghen tuông, Tề Lạc che miệng trộm cười, Dận Chân thâm chịu rơi xuống Tề Lạc che miệng tay, có chút tức giận “Ngươi cười cái gì? Gia là vì cái kia họa sao? Gia chỉ là tưởng, chỉ là tưởng hoằng dục hắn là hảo hảo mà luyện tự, tĩnh hắn tự giống ngươi giống nhau, khuyết thiêu gân cốt.”

Tề Lạc trong mắt ý cười càng đậm chút, cũng không trách Dận Chân sinh khí, hoằng dục cùng Vũ Hi cũng không biết bị cái nào ảnh hưởng, thế

nhưng đem Dận Chân họa cực kỳ đặc biệt, nghĩ đến Dận Chân nhìn đến cái này họa tình hình, Tề Lạc ý cười thật là nhịn không được. Dận Chân nhìn chăm chú Tề Lạc trong ánh mắt ý cười, dùng tay nhẹ nhàng đụng chạm nàng lông mi, cảm thấy lông mi nhẹ quét ngón tay, Dận Chân cảm thấy trong lòng ngứa, ngẩng đầu nhìn nhìn sắc trời, bên miệng lộ ra ti nhất định phải được ý cười.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 192

Hoàng văn chớp chớp mắt, có chút suy yếu nhẹ giọng kêu gọi” ngạch nương, ngươi đã trở lại, a mā cũng đã trở lại sao? “Dận Chân lúc này cũng đi tới trước giường, hoàng văn nhìn Dận Chân làm nũng” a mā, ngươi rốt cuộc đã trở lại, hoàng văn cùng tý không ngoan sao? Vì cái gì lâu như vậy đều không trở lại, ngạch nương nói, ngươi trở về sẽ cho hoàng văn đương mā ky?”

Dận Chân duỗi tay sờ sờ hoàng văn đầu, thương tiếc nói” hoàng văn thực ngoan, a mā thực thích hoàng văn. “

“Phải không? Vậy là tốt rồi,” hoàng văn nghe thấy lời nói, yên tâm nhắm mắt lại, lẩm bẩm nói “Hoàng văn mệt mỏi, muốn ngủ.” Tề Lạc khẩn trương muốn hô lớn, thái y xoa xoa mồ hôi trên trán, ở bên cạnh chen vào nói đến “Phúc tấn, tiểu a ca chỉ là dùng an thần được, cho nên mới trò chơi thích ngủ, vẫn là không cần bùng tỉnh tiểu a ca hảo.”

Dận Chân đem tay đặt ở Tề Lạc trên vai an ủi đến “Không cần quấy rầy hắn, làm hắn ngủ đi, hoàng văn sẽ không có việc gì.” Tề Lạc có chút không tin nhiệm nhìn xem thái y, lại nhìn xem Dận Chân, cuối cùng nhìn ngủ say trung hô hấp vững vàng hoàng văn, sờ sờ hoàng văn cái trán cùng gương mặt, phảng phát không có gì dị thường. Nhìn chằm chằm nửa ngày, Tề Lạc cấp hoàng văn đắp chăn đàng hoàng. Dận Chân đỡ Tề Lạc đi tới gian ngoài, sau khi ngồi xuống, Dận Chân nghiêm túc nhìn đang ở mạt nước

mắt Lý thị “Này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Nay trong phủ còn có hay không quy củ? Không có chuyện người khóc cái gì?”

Lý thị ủy khuất nói “Gia, việc này còn phải từ hôm qua nói lên.....” Tè Lạc đánh gãy Lý thị nói, trực tiếp hỏi thái y “Hoàng văn rốt cuộc làm sao vậy? Vì cái gì muôn ăn an thần được?”

Thái y áp ủ sau một lúc lâu cẩn thận nhìn thoáng qua sắc mặt bất thiện Dận Chân, thấp giọng nói “Vương gia, tiểu a ca hiện giờ hết thảy đều mạnh khỏe, chỉ là..... Chỉ là chỉ sợ s敬畏 bởi vì sốt cao lưu lại chút chứng bệnh.....”

Tè Lạc đứng lên “Chứng bệnh? Bệnh gì chứng?” Lý thị buông xuồng đôi mắt hiện lên một ít hưng phấn, thái y tiếp theo nói “Phúc tấn không cần lo lắng, tiểu a ca chỉ là thính giác thương có chút..... Chỉ là nghe không được nhỏ giọng nói chuyện.”

Thính giác, hoàng văn sẽ nghe không thấy sao?” Tè Lạc đứng không vững, Dận Chân tiến lên đỡ lấy Tè Lạc, “Người lo lắng cái gì, không nghe thấy thái y giảng sao? Chỉ là.....” Dận Chân nghiêm khắc nhìn thái y.

Thái y cúi đầu “Tú gia, phúc tấn, tiểu a ca chỉ là nghe không được nhỏ giọng nói chuyện, bình thường nói chuyện là tuyệt đối có thể nghe thấy, này nô tài dám cam đoan.” Dận Chân lúc này huyền hạ tâm mới buông, Tè Lạc lại khẩn trương hỏi “Không có cách nào chữa khỏi sao? Một chút biện pháp đều không có sao?”

Thái y lắc đầu “Này..... Nay nô tài thật sự là bất lực, bất quá, có lẽ tiểu a ca dùng chút được sẽ tốt một chút cũng bảo không chuẩn.” Nhìn Tè Lạc có chút thất vọng sắc mặt, thái y an ủi nói “Phúc tấn, tiểu a ca có lẽ tương lai sẽ hảo cũng là nói không chừng.”

Tè Lạc thất vọng ngồi yên ở ghế trên, Dận Chân hướng cao toàn sử cái ánh mắt, cao toàn đem thái y đưa ra phủ.

Lý thị lúc này có chút vui mừng chắp tay trước ngực “Thật là ông trời phù hộ, tiểu a ca có thể bình an không có việc gì thật sự là quá tốt, tuy rằng chỉ là…… Phúc tấn, tiểu a ca nhất định sẽ khá lên, vương phủ a ca ai dám nhỏ giọng nghị luận?”

“Câm miệng.” Tè Lạc trầm thấp tiếng nói, đôi mắt lập loè lanh khốc, Lý thị không khỏi lui về phía sau một bước, nàng trước nay liền không có nhìn đến quá như vậy Tè Lạc, mang theo một chút bị khinh bỉ bộ dáng nhìn Dận Chân. Phát hiện Dận Chân căn bản là không có xem chính mình, mà là lo lắng nhìn Tè Lạc, Lý thị nắm chặt khăn.

Tè Lạc hít sâu một hơi “Tần ma ma, này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Hảo hảo hoảng vãnh như thế nào sẽ nóng lên? Vì cái gì không đi thanh thái y?” Nhìn lướt qua trước mặt Lý thị, Tè Lạc bình tĩnh hỏi “Là có người ngăn trở? Vẫn là có cái gì ta không hiểu được sự tình phát sinh?”

“Phúc tấn, nô tỳ đáng chết, nô tỳ không có chiêu cǒ hảo tiểu a ca, nô tỳ đáng chết.” Tần ma ma quỳ trên mặt đất áy náy nói “Phúc tấn, tiểu a ca ngày hôm qua vẫn một ít thời điểm liền nóng lên, nô tỳ nhìn không thỏa đáng, liền bẩm báo trắc phúc tấn……” Cảm giác được Dận Chân ánh mắt không tốt, Lý thị vội vàng giải thích “Gia, thiếp chính là một chút đều không có trì hoãn, thiếp lúc ấy đã ngủ hạ, đơn giản sửa sang lại một chút liền tới vấn an hoảng vãnh a ca, thấy tình huống không ổn, thiếp cũng làm quản gia đi truyền thái y, Tần ma ma, lúc ấy có phải như vậy hay không?”

Tần ma ma nhìn Lý thị liếc mắt một cái gật gật đầu “Phúc tấn, trắc phúc tấn nói chính là, chỉ là…… Quản gia không có truyền tới thái y, cho nên tiểu a ca bệnh mới trì hoãn.” Dận Chân nghe thấy Tần ma ma nói như vậy, nhắm mắt lại, không cần tưởng, hắn là chính mình những cái đó các

huynh đệ làm chuyện tốt, hoằng văn thật sự quá tranh đua quá hiểu chuyện, có cái hảo nhi tử dễ dàng dẫn tới nhân đồ kỵ, Dận Chân chụp một chút cái trán như thế nào đem việc này cấp đã quên, hoằng văn ở nói như thế nào cũng là vương phủ con vợ cả, Trí Viễn Hầu cháu ngoại.

Tề Lạc không có nghĩ nhiều, có chút giật mình hỏi “Thái y đều đi đâu? Thế nhưng truyền không đến?”

“Phúc tấn, làm Thái Tử gia cũng bị bệnh, đại bộ phận thái y đều đi Thái Tử nơi nào, còn có mười bốn a ca phủ tiểu a ca cũng bị bệnh, Đức phi nương nương đem thái y đều phái đến mười bốn a ca kia.”

“Kia trong kinh thành danh y đâu?” Tề Lạc có chút kích động nói “Những cái đó đại phu cũng sẽ không đều đến khám bệnh tại nhà đi?”

“Phúc tấn, quản gia đến là thỉnh tới rồi kinh thành danh y, chính là việc này thân vương phủ.....” Tần ma ma có chút phẫn hận có chút bất đắc dĩ “Bọn họ không dám loạn dùng được, nô tỳ cũng không quá tin tưởng bọn họ, cho nên khiếp cho bọn họ ở bên cạnh hầu hạ.”

Dận Chân nhìn Tần ma ma hỏi “Kia như thế nào lại truyền tới thái y? Xem hoằng văn bộ dáng ngay lúc đó tình huống hẳn là thực hung hiểm?”

“Này ít nhiều Tử Anh.” Không chờ Tần ma ma nói xong, Tử Anh ở bên cạnh xen mồm “Phúc tấn, nô tỳ dùng ngươi trước kia dùng quá biện pháp, cấp tiểu a ca lau mình, uy tiểu a ca uống nước, nô tỳ là đảm đương không nổi khen.”

Tề Lạc có chút cảm động nhìn Tử Anh, biết lúc ấy nếu là không có Tử Anh, hoằng văn khả năng sẽ càng nghiêm trọng một ít. Dận Chân cũng lần đầu tiên cẩn thận đại lượng một chút vẫn luôn đi theo Tề Lạc bên người Tử Anh “Ngươi làm gia nhớ kỹ, gia sẽ không bạc đãi ngươi.”

Tử Anh liên tục lắc đầu “Vương gia, này đó đều là nô tỳ chúc trách, Tân ma ma mới không dễ, nô tỳ thật sự không có làm cái gì? ‘

Tề Lạc lúc này mới phát hiện, Tân ma ma sắc mặt có chút không ổn, quan tâm hỏi “Tân ma ma, ngươi làm sao vậy? Mau đứng lên, như thế nào còn quỳ? Tử Anh mau đỡ Tân ma ma lên.”

Tử Anh tiến lên đỡ Tân ma ma, thân thể quơ quơ, Tân ma ma có chút suy yếu nói “Phúc tấn…… Nô tài thật sự là kiêng trì không được, nô tỳ……” Không chờ nói xong, Tân ma ma liền ngất đi Tề Lạc phân phó nha đầu đem Tân ma ma đỡ đi xuống dàn xếp hảo, chờ đến vội xong rồi, Tề Lạc mới tiếp tục hỏi Tử Anh “Này rốt cuộc là chuyện như thế nào?”

“Phúc tấn, thái y truyền không tới, Tân ma ma thập phần nôn nóng, chính đuối kịp ban đêm hạ mưa to, Tân ma ma mạo hiểm mưa to dựa theo ngài công đạo đi mười ba a ca phủ, sau lại bị bắt được Hoàng Thượng ban cho phúc tấn thư tay ở mười ba a ca dưới sự trợ giúp khâu khai cửa cung, thỉnh thấy Đức phi nương nương cùng Hoàng Thái Hậu, lúc này mới từ Thái Tử cùng mười bốn a ca kia truyền tới thái y.”

Chờ đến Tử Anh hoàn toàn nói xong, Tề Lạc hít sâu một hơi, đôi mắt nhìn Dận Chân nghiêm túc nói “Gia ngươi cảm thấy này đó là bình thường sao? Như thế nào sở hữu sự đều như vậy vừa vặn? Nếu là không có Tân ma ma cùng Tử Anh, ta có phải hay không trở về liền nhìn không tới hoàng văn? Đây là ngươi theo như lời nói? Vương gia, hoàng văn hắn là con của ngươi, ngươi……”

Dận Chân đứng lên, đôi mắt có chút giãy giụa có chút âm ngoan lại có chút phúc tạp nhìn Tề Lạc, bình tĩnh mở miệng “Gia sẽ cho ngươi một công đạo, ngươi nói rất đúng, hoàng văn là gia nhi tử, gia như thế nào có thể không đau lòng? Hơn nữa gia lời nói sẽ không thay đổi, ngươi yên tâm là được.”

Nếu Dận Chân nói như vậy, Tề Lạc cảm thấy vẫn là tin tưởng hắn một ít hảo, hoằng văn nhiều Dận Chân có bao nhiêu quan trọng, Tề Lạc chính là rất rõ ràng. Tề Lạc nhìn trong phòng Dận Chân nữ nhân, đem các nàng nhìn một lần, bình tĩnh mở miệng “Vương gia đã hồi phủ, võ khanh khách ở sư tử viên dưỡng bệnh, liền không trở về phủ, hiện tại hoằng văn sinh bệnh, ta cũng lười đến quản một ít thương vàng hạ cám sự tình, các ngươi đều phải nhiều chú ý một ít mới hảo, tính Vương gia cùng ta hỏa khí quá lớn thương đến các ngươi liền không hảo.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 193

Dận Chân có thể cảm thấy Tè Lạc trong mắt ló ra ánh sáng cùng kiên quyết, vì thế có chút không dám ngẩng đầu xem nàng, cầm lấy bên cạnh kinh thư ngữ điệu có chút lập loè “Gia còn ở tra, ngươi chiếu cố hảo Hoằng Môn là đến nơi, chuyện khác gia sẽ nhìn làm.”

Tè Lạc duỗi tay một tay đem kinh thư đè lại, Dận Chân lúc này mới ngẩng đầu nhìn Tè Lạc lóe sáng mang theo lửa giận đôi mắt, ngây ngẩn cả người, Dận Chân cảm thấy này đôi mắt như vậy lửa nóng, phảng phát muốn châm tẫn trước mặt hết thảy, thật dài lông mi bởi vì cảm xúc kích động rung động, phảng phát tự cấp trong ánh mắt ngọn lửa quạt phong làm hỏa thế càng vượng một ít. Dận Chân nhịn không được giơ tay muốn đụng chạm kia đoàn lửa nóng, Tè Lạc hướng bên cạnh lóe một chút, Dận Chân tay cương ở giữa không trung, xấu hổ thu trở về.

Biểu tình phức tạp hỏi “Ngươi rốt cuộc có chuyện gì?”

“Vương gia, đây là có chuyện gì?” Tè Lạc đem chính mình bàn tay tới rồi Dận Chân trước mặt, buông lỏng ra nắm chặt nắm tay, bên trong là một đôi thủ công cực kỳ tinh xảo nhan sắc thế nhưng là màu tím trân châu hoa tai, màu tím trân châu phi thường hiếm thấy, hơn nữa viên viên mượt mà Dận Chân nhíu mày nói: “Như thế nào, ngươi không thích sao? Đây là Hoàng A Mã ban thưởng, này đối hoa tai là công phẩm, Hoàng A Mã trước nay liền không có thưởng hơn người.”

“Phải không?” Tè Lạc thanh hỏi một lần, nhìn Dận Chân từng câu từng chữ nói “Hoàng Mân sự tuyệt đối không phải trùng hợp, có phải hay không? Hoàng A Mã là dùng cái này ở bồi thường?” Như vậy tức giận tận trời Tè Lạc, Dận Chân đều có chút xem ngây người.

“Vương gia, Hoàng Mân là chúng ta nhi tử, này đó ngoại vật có thể bồi thường sao? Hắn mà dạng chǎng lẽ ngươi liền không đau lòng sao?” Dận Chân đóng hạ đôi mắt trầm thấp nói: “Việc này gia trong lòng hiểu rõ, ngươi không cần nhiều lời, Hoàng A Mã hắn là……” Tè Lạc xoay người liền đi, Dận Chân một phen giữ chặt nàng, “Ngươi đây là muốn đi đâu?”

Tè Lạc ném ra Dận Chân tay, đi đến cửa thư phòng trước, quay đầu lại cười khẽ “Ta đi vào cung thỉnh an.” Xoay người hướng phủ môn đi đến, Dận Chân bị Tè Lạc cười khẽ lồng sảng sot, nhưng là ngay sau đó nghĩ đến Khang Hi hôm nay nói, Dận Chân nôn nóng đuổi theo sản. Tè Lạc bước chân thực mau đã tới rồi phủ trước cửa, Dận Chân mới đuổi theo dùng tay chặt chẽ giữ chặt Tè Lạc: “Ngươi đây là muốn làm cái gì? Gia bất đồng ngươi đã nói, việc này gia sẽ xử lý, ngươi bộ dáng này thành cái gì thế thông?”

Trong vương phủ hạ nhân đều bị này hai cái chủ tử lộng mông, tất cả đều ngốc ngốc đứng ở kia phảng phát sẽ không động giống nhau. Tè Lạc tránh thoát không khai quay đầu lại nhìn Dận Chân “Ta muốn đi tiến cung hỏi một chút Hoàng A Mã, việc này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Ta không thể làm nhi tử liền như vậy liền như vậy thương tới rồi.”

“Chuyện này Hoàng A Mã sẽ xử lý, chúng ta đều căm không thượng thủ, hơn nữa……” Dận Chân khẽ căn môi, thấp giọng nói: “Việc này là trùng hợp, Thái Tử cùng Hoằng Minh thật sự đều bị bệnh, bọn họ thật sự đều bị bệnh, việc này là trùng hợp, này thật là trùng hợp, ngươi đa tâm.” Tè Lạc nghiêng đầu căn Dận Chân bắt lấy chính mình cánh tay thủ đoạn, hung hăng căn, trong miệng lộ ra nhàn nhạt mùi máu tươi, Dận Chân tuy

răng cảm thấy rất đau, nhưng là trước sau không có buông tay, cảm thấy thủ đoạn có chút ẩm ướt, biết nàng khóc, thủ đoạn chồ nước mắt thậm chí so cắn thương càng làm cho Dận Chân đau lòng, Dận Chân dùng một cái tay khác nhẹ nhàng vỗ Tề Lạc phía sau lưng.

Tề Lạc chậm rãi buông ra khẩu, nhìn thoáng qua Dận Chân thủ đoạn chồ dấu răng, xoay người mặt đối mặt đứng ở Dận Chân trước mặt, tháo xuống trên lỗ tai hoa tai, đương Dận Chân mặt đem kia đối Tử Trân Châu chế thành hoa tai mang lên. Tề Lạc ngẩng đầu bình tĩnh nhìn Dận Chân “Như vậy, ngươi có thể hay không vừa lòng một ít.”

Dận Chân nắm chặt nắm tay, Tề Lạc trong ánh mắt lập loè thát vọng mở miệng “Ái Tân Giác La Dận Chân.” Dận Chân sững sờ ở đương chí, Tề Lạc lại lần nữa tiến lên một bước, để sát vào Dận Chân, kéo lại hăn vạt áo, hai mặt nhìn nhau, Tề Lạc dùng chỉ có hai người nghe được thanh âm “Ngươi không phải nam nhân.” Nói xong lời này, Tề Lạc cũng bắt chấp Dận Chân phản ánh, đẩy ra Dận Chân, xoay người hướng vào phía trong trạch đi đến.

Dận Chân nhắm mắt lại sững sờ ở đương trường, trong đầu hiện lên Tề Lạc cặp kia thát vọng đôi mắt, bên tai lặp lại: Ái Tân Giác La Dận Chân, ngươi không phải cái nam nhân những lời này.

Tề Lạc cảm xúc có chút kích động, hơn nữa hoàn toàn là bị Dận Chân ẩn nhẫn khí tới rồi, cho nên mới sẽ nói ra cái loại này lời nói, nhưng là Tề Lạc lý trí còn ở, cho nên câu kia ngươi không phải nam nhân chỉ dùng hai người có thể nghe được thanh âm, hăn, hy vọng các ngươi không cảm thấy cầu huyết, Tề Lạc thật sự thực để ý thân tình, đối Hoằng Môn cảm tình rất sâu, cho nên mới sẽ như vậy.

Chính văn chương 248 rùng mình phong vân (một)

Dận Chân đứng ở trong viện hào sau một lúc lâu, cảm thấy Tề Lạc câu nói kia phảng phất đem cả người lực lượng đều bớt thời giờ một giống nhau. Dận Chân hướng hoàng cung phương hướng nhìn nhìn, thật dài thở dài một tiếng, chậm rãi hướng thư phòng đi đến, ở nửa đường trung, Dận Chân dừng bước chân, biểu tình lạnh lùng nhìn Cao Phúc phân phó “Vừa rồi phát sinh sự, gia không muốn nghe thấy bất luận cái gì lời ra tiếng vào, bên cạnh những cái đó nô tài cần thận phân biệt, nếu là có bao nhiêu miệng, liền đều rửa sạch sạch sẽ đi, gia không muốn nghe đến bất cứ đối phúc tấn bất kính nói.”

“Là, nô tài sẽ xử lý thỏa đáng.” Cao Phúc cúi đầu, chút nào không dám nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, thấp giọng ai ai hỏi “Chủ tử, Giang Nam việc???”

Dận Chân trong ánh mắt hiện lên một tia sắc bén, nắm chặt nắm tay “Gia, gia suy nghĩ tưởng tượng, việc này không thể cấp.” Dận Chân thay đổi phương hướng hướng Phật đường đi đến, tới rồi Phật đường cửa, Dận Chân phân phó “Không được làm bất luận kẻ nào tới quấy rầy gia.” Vào Phật đường, Cao Phúc ở phía sau đóng lại cửa phòng, đứng ở Phật đường cửa nhẹ nhàng lắc đầu, phúc tấn đáo thật là gan lớn thênh nhưng làm trò hạ nhân mặt dám thăng hô chủ tử tên huý, Cao Phúc tuy rằng không hiểu được phúc tấn cuối cùng đối chủ tử nói gì đó, nhưng là từ chủ tử trên mặt quan sát nhất định không phải là cái gì an ủi nói. Hiện giờ còn hảo rửa sạch những cái đó thấy như vậy một màn nô tài, Cao Phúc đột nhiên cảm thấy phúc tấn ở chính mình chủ tử trong lòng thật sự càng ngày càng quan trọng.

Dận Chân ở Phật đường nội trước bậc lửa kim thân phật tượng phía trước hương nến, cầm lấy phật tượng trước phỏng Phật châu, kia xuyên thường xuyên vê động, đeo thật lâu Phật châu. Quỳ gối phật tượng trước kim hoàng sắc vải bông đệm hương bồ thượng, Dận Chân một bên đọc

kinh văn một bên vê động Phật châu, tận lực làm chính mình bình tĩnh trở lại, chính là tuy rằng trong miệng niệm kinh Phật, nhưng là trong đầu vẫn là không khỏi nghĩ Tề Lạc các loại dung nhan, cao hùng, túc giận, bi thương, khả nhân, làm nũng??? Nghĩ tới lúc trước ở sư tử viên khi ngày đêm ở chung, nghĩ tới ở chính mình trong lòng ngực giờ súng kíp đúng vậy bộ dáng, thậm chí nghĩ tới đại hôn khi cắt đoạn hoa chúc??? Dận Chân trên trán trào ra tầng tầng mồ hôi mỏng, trong tay Phật châu càng vê càng nhanh.

Dận Chân lúc này cảm thấy chính mình trong đầu trừ bỏ Tề Lạc cùng Hoằng Môn ở ngoài giống như cái gì đều không có giống nhau, nghĩ tới Hoằng Môn kêu a mā, Dận Chân dùng đôi tay ôm lấy đầu, lạnh lẽo Phật châu tự nhiên dựa vào Dận Chân huyệt Thái Dương thượng, chính là như vậy Dận Chân vẫn là không có bình tĩnh lại, cuối cùng Dận Chân trong đầu lại lần nữa thoáng hiện Tề Lạc mang lên màu tím trân châu khuyên tai khi bộ dáng cùng với câu kia kề mặt người không phải cái nam nhân, người không phải cái nam nhân

Dận Chân nhắm mắt lại, đôi tay nắm chặt Phật châu, bỗng nhiên mở to hai mắt, nhìn phật tượng, đôi tay dùng sức đem Phật châu xả đoạn, Phật châu rơi rụng đầy đất, Dận Chân đứng lên, nhìn phật tượng có chút kích động “Ta không phải cái nam nhân? Ta Ái Tân Giác La Dận Chân khi nào không phải nam nhân? Hoằng Môn ta cũng đau lòng, ta nói rồi sẽ che chở người, chính là hiện giờ như vậy, Hoằng A Mã không cho động, người làm ta như thế nào làm? Hơn nữa????” Dận Chân cúi đầu nhìn trên mặt đất lăn lộn Phật châu “Hơn nữa, chỉ có như vậy mới có thể hộ trụ người nha, chỉ có như vậy mới được, người có hiểu hay không? Hoằng A Mã đầu tiên là hoàng đế mới là a mā, người sẽ không minh bạch, người luôn luôn bị bảo hộ thực hảo, người như thế nào sẽ minh bạch để vương chi gia sự, ở hoàng thất chét một người, chẳng sợ người này là hoàng tử phúc tấn đều quá dễ dàng.”

Hít sâu một hơi, Dận Chân cúi đầu bắt đầu đem rời rụng Phật châu một viên một viên nhặt lên tới, chờ đến đều thu thập toàn, Dận Chân đem Phật châu nắm chặt ở lòng bàn tay, trong ánh mắt hiện lên tàn nhẫn quyết “Thái Tử Dận Nhưng, tám a ca dận Dận Tự, mười bốn a ca Dận Trinh các ngươi ta một cái đều không tha cho, một cái đều không tha cho, còn có Đức phi, ta mẫu phi??? Nay đã là lần thứ ba, cũng là cuối cùng một lần. 2

Đem Phật châu một phen sái hướng không trung, Dận Chân xoay người rời đi Phật đường, đẩy cửa ra tới, thấy sắc trời một đêm, Dận Chân nhìn trong mắt trạch, nhẹ giọng nói “Đi thư phòng đi.” Cao Phúc dẫn theo đèn lồng chiếu mặt đường, Dận Chân làm lại về tới thư phòng, bắt đầu phê duyệt công văn

Cao Phúc đem dài cắm nến hướng Dận Chân kia nhích lại gần, sau đó tay chân nhẹ nhàng lui đi ra ngoài. Đứng ở cửa, nhìn song cửa sổ thượng Dận Chân ở ánh nến trung chiếu rọi ra tới cô đơn bóng dáng, trong lòng cảm thấy có chút chua xót. Cảm thấy có người tới gần, Cao Phúc vội vàng hoàn hồn, thấy một thân màu tím sườn xám, trên đầu mang tinh xảo bạc súc Tử Anh dẫn theo hộp đồ ăn đã đi tới, hành lễ sau, Tử Anh đem hộp đồ ăn đưa cho Cao Phúc “Cao công công, đây là phúc tấn làm phòng bếp cấp Vương gia chuẩn bị thức ăn, bên trong còn có sữa đậu nành, này đó đều giao cho ngươi.”

Cao Phúc ngây người một chút, có chút chần chờ hỏi “Đây là phúc tấn làm ngươi đưa tới?” Tử Anh có chút oán trách “Đó là đương nhiên, phúc tấn lo lắng Vương gia thân mình, cố ý làm phòng bếp bị hạ, Cao công công không tin ta sao “Không có, không có.” Cao Phúc liên tục lắc đầu, tiếp nhận hộp đồ ăn, Tử Anh nhìn mắt Cao Phúc giải thích nói “Cao công công, ta hiểu được ngươi suy nghĩ cái gì? Phúc tấn tính tình có tùy hứng, nhưng là đối Vương gia đó là thật sự quan ái vô cùng, Trí Viễn Hầu phủ luôn luôn coi trọng thân tình, phúc tấn tự nhiên cũng sẽ như vậy.” Sau khi nói xong,

Tử Anh liền rời đi. Cao Phúc bưng hộp đồ ăn vào thư phòng, Dận Chân đâu cũng chưa nâng “Gia hiện tại còn không nghĩ dùng cơm, ngươi trước đi ra ngoài đi.” Cao Phúc nhẹ giọng hồi bẩm “Chủ tử, đây là phúc tấn làm người đưa tới, còn dặn dò ngài nhất định phải sử dụng đâu.” Dận Chân dừng lại bút, có chút kinh hỉ ngẩng đầu “Này thật là phúc tấn làm người đưa tới?” Cao Phúc khẳng định gật đầu, Dận Chân buông xuồng bút dựa vào ghế trên, Cao Phúc đem hộp đồ ăn đồ ăn bày đi lên, tuy rằng giống thường lui tới giống nhau đơn giản nhưng là nóng hầm hộp đồ ăn lại làm Dận Chân trong lòng dâng lên một tia ấm áp. Dận Chân cầm lấy chiếc đũa một ngum một ngum cẩn thận cẩn thận ăn lên, ngay cả luôn luôn hương vị cổ quái sưa đậu nành Dận Chân uống lên đều cảm thấy có chút thơm ngọt. Năm chật cái ly, Dận Chân cảm thấy phảng phất Tề Lạc cũng không có đi xa, vẫn là giống ở sư tử viên như vậy gắt gao dựa vào nàng, tín nhiệm hắn, kiều tiếu xung hô gia. Cao Phúc có chút thử hỏi “Chủ tử, sắc trời đã tối, ngài có phải hay không cũng muốn an trí?”

Buông xuồng cái ly, Dận Chân mở miệng “Gia, gia còn có công vụ, nay cái liền ở thư phòng, ngươi trước đi xuống đi.” Cao Phúc thu thập xong chén đũa, cúi đầu chuẩn bị lui ra ngoài, “An bài cấp phúc tấn tử sĩ cẩn thận phân biệt mau chóng vào phủ, ngươi nhớ kỹ nếu là lại xảy ra sự cố nói, gia thủ đoạn liền không chỉ này đó, còn có phái đi cũng muốn khiến người cẩn thận xem xét, vạn không thể sơ sẩy.” Cao Phúc phía sau lưng chợt lạnh, cúi đầu kiên quyết bảo đảm “Thỉnh chủ tử yên tâm, nô tài sẽ an bài thỏa đáng.” Dận Chân cũng không có tiếp tục xử lý công văn, mà là nhảy ra cái kia Tề Lạc đưa có chút phai màu túi tiền, nhẹ nhàng vuốt ve “Ngươi sẽ minh bạch, ngươi như vậy thông minh như thế nào sẽ không hiểu đâu? Gia cho ngươi mấy ngày làm ngươi suy nghĩ cẩn thận, ngươi nhất định phải tin tưởng gia, việc này sẽ không liền như vậy tính, nhất định sẽ không.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 194

Buổi tối Lăng Trụ từ Đổng thị kia nghe nói Tề Lạc cùng Dận Chân rùng mình sợ, Đổng thị rất là lo lắng, Lăng Trụ an ủi nói “Này có cái gì? Không trải qua mưa gió, cảm tình sao có thể càng tiến thêm một bước, hơn nữa Tề Lạc như vậy thông minh sẽ không làm chính mình lâm vào đến xấu hổ cục diện trung, rùng mình, chỉ sợ……” Lăng Trụ cười khẽ một chút, nhường mày có chút chờ mong nói “Ta đảo rất muốn nhìn xem Tú a ca phản ứng? Lấy Tề Lạc cá tính, hơn nữa Hoằng Môn sự, ta xem chịu khổ sẽ là hiện giờ ung thân vương.”

“Chính là, bọn họ chi gian vốn là không có gì cảm tình, lại như vậy rùng mình đi xuống.” Đổng thị dựa hướng Lăng Trụ lo lắng lắc lư nói: “Tú a ca nhưng dù sao cũng là ung thân vương nha, nữ nhân này còn có thể thiếu? Nhưng thật ra chỉ sợ rùng mình thật sự làm Tề Lạc thủ phòng trống.”

Lăng Trụ nằm ở trên giường đem Đổng thị hướng trong lòng ngực ôm một chút, cũng có chút lo lắng nhíu một chút mi, nghĩ đến Dận Chân bình thường biểu hiện, “Một chút chúng ta nữ nhi chính kết kia trương võng đâu? Tề Lạc trước nay liền biết chính mình muốn cái gì, người không cần vì nàng lo lắng, nàng định vị thực chuẩn, nếu là Tú a ca thật bởi vì nữ nhân khác mà vắng vẻ Tề Lạc, kia hắn cũng không xứng được đến Tề Lạc cảm tình. Sớm chút nhận rõ không phải càng tốt một ít sao? Tinh tương lai thương tâm khổ sở, Tề Lạc có chúng ta ở, là sẽ không làm nàng chịu cái gì ủy khuất.”

Đồng thị nhẹ nhàng ừ một tiếng, ở Lăng Trụ trong lòng ngực ngủ say. Lăng Trụ nhìn trong lòng ngực thê tử, thở nhẹ ra một hơi, có một số việc là được đến giải quyết, Lăng Trụ có chút dự cảm ly chính mình cầm binh thượng chiến trường thời gian phảng phất càng ngày càng gần, nếu là chính mình thực sự có cái vạn nhất, kia không thể cấp thê nữ lưu lại hậu hoạn. Lăng Trụ giơ tay nhìn nhìn chính mình bàn tay, nghĩ tới cổ đại sau dính lên huyết tinh, nam nhân nên tàn nhẫn một ít mới được, người lại không phải cái gì nhân từ nương tay thánh nhân, vì chính mình cái này gia người còn có cái gì làm không được? Lăng Trụ trong mắt hiện lên quả quyết, ôm sát Đồng thị nhắm mắt lại, lẩm bẩm nói “Gặp gỡ chúng ta tính người xui xẻo đi, sớm chút giải thoát rồi cũng là có chỗ lợi, cũng tinh người lại chịu khổ.”

Ở kinh thành quán rượu, lui tới người rất nhiều, đại bộ phận đều là nhàn tản người Bát Kỳ, cầm lồng chim, trong tay cầm bình trà nhỏ, hoặc tam hoặc hai ghé vào cùng nhau, nói kinh thành mới mẻ sự. Lăng Thành một thân thanh bô áo ngắn, trên mặt râu cũng không quát, bím tóc cũng có chút tán loạn, chính bụng chén rượu sống mơ mơ màng màng. Bên cạnh quen thuộc Lăng Thành người, đôi hiện giờ Lăng Thành bộ dáng trong ánh mắt thấu triệt trào phúng, có đôi khi sẽ cười nhạo hắc vài câu, coi như tìm cái việc vui.

Bên cạnh có người trêu đùa “Lăng Thành, người không đi tám a ca phủ? Lúc trước nhà người nha đầu có thai thời điểm, người không phải rất đặc ý sao?” Lăng Thành cũng không có đáp lời, mà là đem rượu uống cạn, lắc lắc bầu rượu, cao giọng kêu “Tiểu nhị, lại đến bầu rượu, tiểu nhị, người điếc?” Một cái điển hình điểm tiểu nhị trang điểm người chạy tới, thấy là Lăng Thành, trên mặt lộ ra chút không vui, “Vị này gia, người thiếu thật nhiều tiền thưởng, chưởng quầy lên tiếng, không thể lại làm người nợ trưởng, ngài thanh toán tiền tự nhiên sẽ có rượu ngon dâng lên.”

Lăng Thành lập tức đứng lên, bắt lấy tiểu nhị cỗ cỗ áo trùng mắt mắng “Ngươi có biết hay không ngươi là ai? Cũng dám như vậy cùng gia nói chuyện, gia tại đây uống rượu là xem khởi các ngươi, nhớ trước đây.....
Ngươi chính là.....”

Tiểu nhị một phen đẩy ra Lăng Thành, cao giọng nói “Vị này gia, chuyện của ngươi kinh thành không có không biết, ghen ghét Trí Viễn Hầu, chính mình gia nữ nhi nếu thương cột đi đương thông phòng nha đầu, ngài như vậy, bốn huân không chào đón, ngài vẫn là nhân lúc còn sớm thanh toán tiền thường đi, tinh gây trở ngại mặt khác khách quan.” Lăng Thành đã uống nhiều quá dưới lòng bàn chân đánh hoảng, muốn tiến lên, tiểu nhị tiếp đón tới vài người đem Lăng Thành giá đi ra ngoài ném tới bên ngoài trên mặt đất, Lăng Thành bò lên, muốn tiến lên, tiểu nhị sử cái ánh mắt, người bên cạnh tiến lên tát Lăng Thành một quyền, còn muốn lại đánh thời điểm, có người ra tay ngăn cản.

Lăng Trụ không có mặc Hộ Quân Doanh thống lĩnh quân phục, mà là xuyên một thân bình thường màu lam kiếm tay áo sam, uy nghiêm ngồi trên lưng ngựa, ngăn lại mọi người chính là Lăng Trụ tùy tùng. Lăng Trụ híp mắt nhìn nhìn Lăng Thành, thở dài xuống ngựa, nâng dậy Lăng Thành bắt đắc dĩ nói: “Đường ca, ngươi như thế nào thành cái dạng này?” Lăng Thành bắt lấy Lăng Trụ trong ánh mắt ghen ghét chợt lóe mà qua, cúi đầu nói lắp “Ta..... Ta..... Ta chỉ có thể như vậy, hiện giờ ta còn có thể có cái gì nha? Trí Viễn Hầu, ha ha, Trí Viễn Hầu nha, ngươi còn nhớ rõ ta là ngươi đường ca sao?”

Lăng Trụ trong ánh mắt hiện lên một tia buồn cười, hắn đã sớm tìm hiểu rõ ràng, Lăng Thành thường xuyên tại đây uống rượu, mà hôm nay Đổng Ngạc thị đi trong miếu cấp Tề Trần cầu phúc, cho nên Lăng Trụ mới có thể đi vào này, Lăng Trụ than nhẹ một tiếng, đối tiểu cốc phân phó “Xem hắn thiếu nhiều ít tiền thường, gấp bội cấp chưởng quầy.” Tiểu cốc

lên tiếng, từ trong lòng lấy ra túi bạc đưa cho tiểu nhị. Tiểu nhị, vội vàng mang theo cung kính tiếp nhận, Lăng Thành cũng không có buông ra Lăng Trụ: “Đường đệ, đi ta trong phủ, ta phải hảo hảo cùng ngươi nói một chút lời nói, chúng ta dù sao cũng là đồng tộc.”

Ở bên cạnh người trong mắt Trí Viễn Hầu vẻ mặt bất đắc dĩ đưa Lăng Thành hồi phủ, tới rồi Lăng Thành trong phủ, hiện giờ Lăng Thành phủ càng thêm tiêu điều, hạ nhân rất ít, quản gia thấy Lăng Trụ kinh hỉ vội vàng tiến lên thỉnh an “Hầu gia, ngươi đưa lão gia đã trở lại?” Lăng Thành ngạnh lôi kéo Lăng Trụ tới rồi chính phòng, phân phó quản gia mang lên tiệc rượu, quản gia có chút khó xử, Lăng Trụ hướng tiểu cốc sứ cái ánh mắt, tiểu cốc lấy ra một trương ngân phiếu đưa cho quản gia.

Quản gia cúi đầu khom lưng tiếp nhận, đi xuống chuẩn bị tiệc rượu. Lăng Trụ nhìn xem bốn phía, ngay cả chính phòng bài trí đều keo kiệt đến không được. Chỉ chốc lát tiệc rượu liền dọn xong. Lăng Thành lúc này ngược lại giống rượu tinh giống nhau, lôi kéo Lăng Trụ liên tiếp mời rượu, kể ra chính mình buồn khổ cùng hối hận. Lăng Trụ an ủi hắn vài câu, uống lên vài chén rượu.

Lăng Trụ uống lên mấy chén liền cảm thấy đầu có chút vụng, sau lại càng là ghé vào trên bàn, Lăng Thành thấy sau phân phó quản gia đỡ Lăng Trụ đi xuống nghỉ ngơi, tiểu cốc muốn ngăn trở, nhưng là lại bị quản gia khuyên lại, nghĩ đến Lăng Trụ tới phia trước công đạo nói, tiểu cốc cũng liền nhịn xuống.

Đỡ Lăng Trụ đi vào nội thất nằm hảo, quản gia công đạo vài câu, rồi đi. Chờ đến quản gia rời đi sau, Lăng Trụ mở mắt, ngồi dậy, không thể tưởng được Lăng Thành thế nhưng ở rượu hạ được, thầm hùm một tiếng mệt chính mình sờm có chuẩn bị, Lăng Trụ cởi bỏ vạt áo lấy ra cái túi da, bên trong tất cả đều là rượu. Xem ra Lăng Thành thật là tà tâm bất tử nha. Đối bên cạnh tiểu cốc nhẹ giọng công đạo “Ta đi xem ta cái này đường ca rốt cuộc

muốn làm cái gì? Người tại đây nhìn, nếu là có cái gì tới, liền chấn một chút, ta sẽ thực mau trở lại.

Bởi vì Lăng Thành phủ bản thân liền không có mấy cái hạ nhân, cho nên Lăng Trụ nhưng thật ra thực thuận lợi đi vào cái này phong bế sân. Nhìn thoáng qua tường viện, Lăng Trụ nhanh nhẹn phiêu qua đi. Theo mọc đầy cỏ hoang đường nhỏ, Lăng Trụ đi tới một cái phảng phát là nhà giam giống nhau nhà ở trước, cẩn thận nghe xong một chút nghe thấy bên trong phảng phát có khóc thút thít thanh âm. Lăng Trụ đẩy một chút môn, phát hiện môn cũng không có khóa lại, cởi bỏ xích sắt, Lăng Trụ đi vào cái này căn nhà nhỏ.

Trong phòng ập vào trước mặt chính là nhè nhẹ mùi máu tươi, Lăng Trụ nhìn trong phòng nương tựa tường trên giường nằm một cái phi đầu tán phát nữ nhân, nữ nhân đôi tay gân tay đã bị đánh gãy đi, không hề lực lượng rũ tại bên người, trên người ăn mặc một kiện màu đỏ nhạt quần áo, lõa lồ trên da thịt có hòng hòng vết roi, Lăng Trụ trong ánh mắt lộ ra một ít thương hại, này chẳng lẽ chính là cái kia người xuyên việt sao?

—ENG

Chính văn chương 251 chuyện cũ năm xưa

Lăng Trụ cũng có chút bị trước mắt tình cảnh dọa tới rồi, ngừng sau một lúc lâu, Lăng Trụ chậm rãi tới gần, trên giường nữ nhân mở có chút lỗ trống đôi mắt chết lặng nhìn về phía người tới. Thấy Lăng Trụ, rõ ràng sững sốt một chút, bất quá lỗ trống trong ánh mắt dần dần khôi phục thần thái, lộ ra kích động. Nữ nhân miễn cưỡng đè né xuồng cái loại này cầu sinh vui sướng, ám ách hỏi “Người là ai? Người tới này làm cái gì?”

“Người lại là ai?” Lăng Trụ tới gần nữ nhân, vươn tay đem nàng che ở trên mặt đầu tóc đầy ra, nhìn đến nàng dung mạo, Lăng Trụ trong ánh mắt

sắc bén chọt lóe mà qua, mang theo một chút hứng thú hỏi “Ngươi là nữ quỷ? Thấy thế nào còn giống cá nhân đâu?” Nữ nhân có chút kích động quá cao giọng âm “Ta không phải nữ quỷ, ta là... Ta là tiên tử, ta thật là tiên tử.”

“Tiên tử? Tiên tử đều là ngươi như vậy?” Lăng Trụ có chút buồn cười nhìn trên giường cái kia sắc mặt tái nhợt, thậm chí môi đều phiếm màu trắng nữ nhân. Nữ nhân ho khan một chút, nghiêng đầu nhìn Lăng Trụ khéo léo ăn mặc, khẩn cầu nói “Ngươi giúp giúp ta, ngươi nhất định phải cứu ta.” Nhìn Lăng Trụ phảng phất không tin, nữ nhân nôn nóng giải thích “Ngươi yên tâm, ta không phải nữ quỷ, ta thật là tiên tử a, ta có thể giúp ngươi kiếm tiền, ta có thể nói cho ngươi tương lai, ta... Ta có thể véo sē chõ, là biết tương lai.” Lăng Trụ lui về phía sau một bước có chút tiếc nuối nói “Nguyên lai là người điên, biết bói toán tiên tử sē rơi xuống ngươi như vậy, người không người quỷ không quỷ? Còn có thể kiếm tiền? Xem ra ta là đến nhầm địa.”

“Không, ngươi không cần đi, ngươi phải tin tưởng ta.” Nữ nhân thấy Lăng Trụ phảng phất phải rời khỏi, giống bắt lấy cọng rơm cuối cùng giống nhau “Ta chỉ là pháp lực bị phong bế, ở trên trời là rất có thực lực tiên tử, phụ thân ta là cái quan lớn, ta thật sự biết về sau phát sinh sự, thật sự có rất nhiều kiếm tiền phương pháp, trước kia Tề Trân những cái đó kiếm tiền thủ pháp, đều là ta nghĩ ra được, ngươi giúp ta thật sự sē có chõ lợi, chỉ cần ngươi có thể đem ta cứu ra đi, ta liền nói cho ngươi ai mới là chân mệnh thiên tử?” Lăng Trụ nghe thấy phụ thân hắn là quan lớn, buông xuống con mắt chớp động một chút, ngẩng đầu có chút cảm thấy hứng thú hỏi “Ai là chân mệnh thiên tử, ngươi không phải đã nói cho Lăng Thành một nhà sao? Tám a ca, không phải tám a ca sao?” Nữ nhân cao giọng cười nói “Ha ha, ha ha, cái kia lão vu bà tính kế lợi dụng ta, ta như thế nào làm các nàng như ý? Nếu là làm các nàng như ý nói, ta khổ không phải nhận không? Ta muốn trả thù, muốn trả thù nha.”

Lăng Trụ nhìn thấu nữ nhân mặt đều có chút biến hình, trong lòng có chút thương hại, nhưng là chỉ cần tưởng tượng thê nữ, Lăng Trụ tiến lên hai bước, duỗi tay nâng dậy trên giường nữ nhân, nhìn kỹ, nữ nhân hai cái gân tay đều bị đánh gãy. Đỡ nàng dựa tường ngồi xong. Lăng Trụ nhìn thấu nữ nhân nghiêm túc hỏi “Ngươi thật có thể giúp ta? Sẽ không lại là cố ý nói chút giả đi? Hơn nữa Thiên cung rốt cuộc là cái gì cái cảnh sắc? Những cái đó thần tiên Phật gia lại là cái gì bộ dáng? Cha mẹ ngươi là quan lớn? Kia lại là vật gì?” Trong ánh mắt tràn ngập hoài niệm, nữ nhân bình tĩnh trở lại, có chút cô đơn nói “Thiên cung, kia thật sự cái hảo địa phượng, so này tự do tự tại nhiều, có các loại giải trí, nữ nhân cũng có thể đi học, khi đó ta là thật tốt, nghĩ muốn cái gì đều có? Ai có thể so quá ta, ở các bàng hữu trung ta chính là công chúa, ai dám đắc tội ta? Trừ bỏ... Trừ bỏ Tề Lạc cái kia nha đầu, cái nào không đem ta cao cao cung ở mặt trên?” Lăng Trụ đóng đôi mắt, trong lòng cảm thấy này thật đúng là ông trời an bài, nhìn thấu liếc mắt một cái nữ nhân kia, trầm thấp hỏi “Ngươi kêu gì? Tổng không thể nữ quý xưng hô ngươi đi?”

“Vương trân, ta kêu vương trân.” Nữ nhân cảm hoài nói “Chỉ có cái này danh mới xứng thượng ta, cái gì phù dung? Quả thực là quá tục khí.” Khả năng bởi vì nói chuyện rất nhiều, vương trân tiếng nói giống như đã phát không ra thanh âm. Lăng Trụ đứng lên, cầm lấy bàn gỗ thượng phá chén sứ, lắc lắc ám trà, giống như còn có một ít thủy, đổ một ít thủy, móng tay nhẹ bắn một chút, về tới trước giường, đem chén đặt ở vương trân bên miệng, vương trân sững sót một chút, giọng nói thật sự là nghẹn thanh, làm trò chính mình mặt cũng vô pháp động tay chân, cho nên liền đem nước uống đi vào. Lăng Trụ đem chén một lần nữa đặt ở nguyên lai vị trí, quay đầu nói “Cùng ta nói nói Thiên cung sự đi, ta sẽ cứu ngươi đi ra ngoài, nhưng là ta tưởng xác định ngươi nói đều là nói thật.” Vương trân trong đầu có chút hỗn loạn, nhưng là trước kia sự phảng phất càng là rõ ràng không ít, có lẽ đóng lâu lắm, có lẽ cảm thấy cầu sinh có hi vọng, vương trân cũng tưởng hướng người nói hết một phen, chậm rãi mở miệng

“Ta phụ thân là quan lớn, từ sinh hạ tới, ta chính là tiểu công chúa, có được người khác muốn hết thảy, chưa bao giờ sê thiếu cái gì, mọi người đều ca ngợi khen ta, thậm chí nịnh bợ nịnh hót ta, chính là...” Lăng Trụ nhường mày, “Như thế nào?” Vương trân ghen ghét nói “Ta ở trong trường học gặp Tè Lạc, một cái cái gì đều không có ta người tốt, thế nhưng sê đáng thương ta, ha ha ha ha, ta là ai? Khi nào dùng nàng thương hại, Tè Lạc như vậy diện mạo giống nhau, gia cảnh bình phàm người thế nhưng có như vậy nhiều bằng hữu, đồng dạng thi lên thạc sĩ, dựa vào cái gì nàng bị cử đi học, mà lại bị cự tuyệt, dựa vào cái gì nàng có thể được đến cha mẹ quan ái, hơn nữa ta ba ba trước nay liền không có từng yêu ta, chỉ là không ngừng cho ta tiền. Hơn nữa nhất đáng giận chính là dựa vào cái gì nàng có như vậy xuất sắc một cái bạn trai? Cho nên ta giả ý cùng nàng kết giao, đoạt nàng bạn trai, nhìn đến nàng thống khổ bộ dáng, thật là quá buồn cười, dáng vẻ kia mới thích hợp nàng, nàng dựa vào cái gì cùng ta đoạt?” Vương trân ho khan hai tiếng, trong ánh mắt chảy ra nước mắt “Này cũng có cái kêu Tè Lạc, nàng mệnh sê thực hảo, vốn dĩ ta muốn tìm nàng đi, đi theo nàng hảo tiếp cận bốn bốn, đến lúc đó ta chính là... Chính là, vẫn là cờ kém một bước, cái kia lão yêu bà thế nhưng đem ta cầm tù lén.” Vương trân nhìn Lăng Trụ rống giận “Này còn có thiên lý sao? Ta giúp các nàng nhiều như vậy, thế nhưng như thế đối đãi ta, thế giới này không công bằng.”

Vương trân có chút cùu hận nhìn Lăng Trụ, hung hăng nói “Đừng cùng ta đê nam nhân kia, ta như vậy chính là hắn làm hại, hắn trước nay liền không có từng yêu ta, hắn tâm vĩnh viễn đều ở Tè Lạc cái kia JIAN nhân thân thượng, có lệ ta, hư tình giả ý, thậm chí đem ở kết hôn ngày đó đem ta một người ném vào lẽ đường thượng, còn âm thầm đầu nhập vào ta phụ thân đối thủ, ha... Ta phụ thân thế nhưng song quy, ta cái gì đều không có, mà nam nhân kia thế nhưng đạt được thưởng thức ở vào quan lớn, muôn đi tìm đủ lạc, hừ, hắn nhưng thật ra tưởng bở, Tè Lạc cái kia nha đầu... Nàng như thế nào sê tha thứ hắn?” Nhìn Lăng Trụ, vương trân có chút đặc ý nâng lên thanh âm “Ta sao có thể làm hắn như ý, ngươi biết không ta lái xe

đâm bị thương hǎn, đem hǎn đâm thành tàn phé, ha ha ha... Thật sự là quá buồn cười, ha ha ha, ta phải không đến, cũng không thể làm người bất luận kẻ nào được đến.” Vương trân sắc mặt trắng bệch, hai mắt xông ra có chút điên cuồng “Không nghĩ tới, ta thế nhưng đi tới cái này địa phương, ta cho rằng ta sẽ trở thành thanh xuân nữ, đạt được vinh quang phú quý, băng sơn dạng bốn bốn tình yêu, tương lai ta thành Thái Hậu, sẽ là trên thế giới này mới nhất lộ nữ nhân, không nghĩ tới ta thế nhưng sẽ là như thế này? Ta thế nhưng sẽ thành người này không người GUI không quý bộ dáng? Ta hận, ta hận mọi người.”

“Bạn trai? Như thế nào bạn trai?” Lăng Trụ cũng muốn biết sau lại phát sinh sự tình, rốt cuộc lúc trước Tề Lạc thất tình, liền rời đi thành phố lớn, quay trở về quê nhà, sau lại lại xuyên qua đến thanh triều, xem bộ dáng này vương trân hǎn là sớm đến mấy năm, này rốt cuộc là chuyện như thế nào đâu? Vương trân có chút cừu hận nhìn Lăng Trụ, hung hǎng nói “Đừng cùng ta đè nam nhân kia, ta như vậy chính là hǎn làm hại, hǎn trước nay liền không có từng yêu ta, hǎn tâm vĩnh viễn đều ở Tề Lạc cái kia JIAN nhân thân thượng, có lệ ta, hư tình giả ý, thậm chí đem ở kết hôn ngày đó đem ta một người ném vào lối đường thượng, còn âm thầm đầu nhập vào ta phụ thân đối thủ, ha... Ta phụ thân thế nhưng song quy, ta cái gì đều không có, mà nam nhân kia thế nhưng đạt được thưởng thức ở vào quan lớn, muốn đi tìm đủ lạc, hù, hǎn nhưng thật ra tưởng bở, Tề Lạc cái kia nha đâu... Nàng như thế nào sẽ tha thứ hǎn?” Nhìn Lăng Trụ, vương trân có chút đặc ý nâng lên thanh âm “Ta sao có thể làm hǎn như ý, người biết không ta lái xe đâm bị thương hǎn, đem hǎn đâm thành tàn phé, ha ha ha... Thật sự là quá buồn cười, ha ha ha, ta phải không đến, cũng không thể làm người bất luận kẻ nào được đến.” Vương trân sắc mặt trắng bệch, hai mắt xông ra có chút điên cuồng “Không nghĩ tới, ta thế nhưng đi tới cái này địa phương, ta cho rằng ta sẽ trở thành thanh xuân nữ, đạt được vinh quang phú quý, băng sơn dạng bốn bốn tình yêu, tương lai ta thành Thái Hậu, sẽ là trên thế giới này mới nhất lộ nữ nhân, không nghĩ tới ta thế nhưng sẽ là

như thế này? Ta thế nhưng sẽ thành người này không người quý GUI không quý bộ dáng? Ta hận, ta hận mọi người.”

Lăng Trụ nhìn vương trân đên cuồng phát tiết đi vào cổ đại bất mãn, gân tay bị đánh gãy vô pháp nhúc nhích, hai chân đặng đạp, đong đưa xích sắt phát ra xôn xao tưởng thanh. Lăng Trụ buông xuống con mắt, này chẳng lẽ chính là vận mệnh an bài sao? Lúc trước vương trân phụ thân làm sự, Lăng Trụ không phải không biết, nhưng là Lăng Trụ càng trách cứ chính mình xúc động, mà không có càng nhiều trách cứ hăn quạt gió thêm cùi, chính là tưởng tượng đến hăn đặc ý khi cao ngạo một bộ cao cao tại thượng sắc mặt, Lăng Trụ liền cảm thấy cái này không phải cái gì phúc hậu người, cũng từng thầm hận chính mình có mắt không tròng. Biết hăn bị song quy, Lăng Trụ trong lòng vẫn là có chút hả giận, xem ra chính mình cũng không thấy đến là phúc hậu người, Lăng Trụ tự giễu cười cười, bất quá Lăng Trụ đôi mắt lại lần nữa nhìn về phía vương trân, biết được hiệu ứng nên mau tới rồi, nàng sẽ hoàn toàn đên cuồng, sau đó... Lăng Trụ nắm chặt nắm tay, hai bàn tay hết thảy ân oán dây dưa đều sẽ theo cái này tan thành mây khói đi. Chính mình trên tay, rốt cuộc là lây dính thượng đều là người xuyên viet vết máu, Lăng Trụ cảm thấy trong lòng lại như vậy một tia không thoái mái. Vương trân càng là đên cuồng, không ngừng vặn vẹo thân mình, mắng, thậm chí còn mắng Tề Lạc, Lăng Trụ vừa mới dâng lên kia ti đồng tình, thực mau biến mất, như thế nào cũng không thể lưu như vậy bom tại bên người. Vương trân đên cuồng một hồi, hao phí sở hữu thể lực, chậm rãi nằm xuống, mở to có chút tan rã đôi mắt, biểu tình dao động nhìn Lăng Trụ “Ngươi đối ta làm cái gì? Ngươi rốt cuộc là ai? Ngươi là cái kia lão yêu bà phái tới?” Lăng Trụ lại lần nữa sang bên gần vương trân, quỳ một gối ở nàng trước mặt, dùng tay sờ soạng một chút cái trán của nàng, cẩn thận đánh giá một chút nàng có chút tan rã đồng tử, để sát vào nàng bên tai thấp giọng từng câu từng chữ nói “Ta là hiện tại kêu Lăng Trụ, trước kia ta kêu tên Lăng Trụ, ta có một cái nữ nhi kêu Tề Lạc, chúng ta một nhà ba người xuyên qua đến này.”

Vương trân đôi mắt trừng đén đại đại, phảng phát không tin trước mặt phát sinh hết thảy, Lăng Trụ sờ soạng một chút vương trân dính nhớp tóc “Hiện giờ ta là thừa kế tam đại trí xa chờ tước, Hộ Quân Doanh thống lĩnh, ta nữ nhi, chính là Tề Lạc, cái kia ngươi xem thường Tề Lạc, hiện giờ là ung thân vương phúc tấn, là chính thê, hơn nữa đã sinh hạ con vợ cả, ung thân vương thật là yêu thích Tề Lạc, nàng quá thực hạnh phúc, có chúng ta đau súng nàng, sẽ vẫn luôn hạnh phúc đi xuống, thế giới này kỳ thật là thực công bằng, nhân quả tuần hoàn, đây là ông trời an bài chúng ta những người này xuyên qua nguyên nhân chủ yếu đi.” Vương trân chậm rãi nhắm hai mắt lại, khóc mắt để lại một giọt nước mắt “Phải không nguyên lai ta vẫn luôn là pháo hôi, nàng mới là vai chính, là ông trời hậu ái người, nếu có kiếp sau, ta không nghĩ ở xuyên qua, ta sẽ cùng nàng...” Vương trân chậm rãi định chỉ hô hấp, Lăng Trụ than nhẹ “Nếu có kiếp sau ngươi trả thù ta thì tốt rồi, Tề Lạc là không hiểu rõ, các ngươi kiếp sau vẫn là đều quen biết hảo.” Lăng Trụ đứng lên, đánh giá cẩn thận hạ bốn phía, không có bất luận cái gì dấu vết lưu lại, mới xoay người rời đi cái này địa phương. Một lần nữa lật qua tường, Lăng Trụ nhìn cái này phong bế sân, lắc đầu thở dài, vì chính mình người nhà bình an, làm như vậy vẫn là đáng giá, chẳng sợ tương lai sẽ xuống địa ngục, cũng là đáng giá. Lăng Trụ quay trở về chính phòng, tiểu cốc thấy Lăng Trụ “Chủ tử, ngươi rốt cuộc đã trở lại, vừa mới quản gia còn ở tham đầu tham não, y nô tài nhìn thấu, phảng phát không có hảo tâm.” Lăng Trụ cũng cảm thấy vẫn là sớm đi tuyệt vời, lúc này có nữ nhân thanh âm truyền đến, Lăng Trụ sững sốt một chút, vội nằm ở trên giường,

Tiểu cốc thấy vào được một đôi đồng bào tý muội, giả dạng rất là diễm tục, hương phấn phác mũi, trên người quần áo thậm chí có chút lỏa lồ, YIAO tý mới như vậy ăn mặc đi. Nhìn này đối tý muội muốn tới gần trước giường, tiểu cốc vội vàng duỗi tay ngăn lại “Các ngươi đây là muốn làm cái gì? Chủ tử nơi nào là các ngươi có thể tới gần? Còn không mau đi ra ngoài.” Trong đó một cái xuyên phấn y nữ tử cười duyên nói “Chúng ta là

lão gia an bài tới hầu hạ hầu gia, nhìn thấu ngươi kia khẩn trương dạng? Nô gia còn có thể ăn hầu gia không được? Ngươi yên tâm chúng ta chính là muốn hầu gia vui vẻ, xem ngươi liền bất thông nhân sự, loại sự tình này, ngươi không hiểu.” Kéo ra tiểu cốc liền phải hướng giường tới gần, một cái khác tuy rằng có chút thiện thùng nhưng là cắn cắn thận vẫn là tiến lên đây hỗ trợ. Lăng Trụ nằm ở trên giường, lúc này mới sáng tỏ Lăng Thành tính toán, đây là muốn lưu lại nhược điểm, hoặc là bại hoại chính mình thanh danh. Lăng Trụ nắm chặt nắm tay chùy một chút giường, bỗng nhiên ngồi thân, chính cùng tiểu cốc lôi kéo hai nữ nhân ngây ngẩn cả người. Lăng Trụ nhìn đánh giá cẩn thận một chút này hai nữ nhân, cảm thấy có chút quen mặt, nghĩ nghĩ càng là tức giận đến không được, này còn không phải là Lăng Thành kia đối hoa tỷ muội sao? “Lăng Thành thế nhưng làm ra loại sự tình này? Lăng Trụ âm lãnh nói” các ngươi không phải Lăng Thành thiếp thất sao? Hầu hạ ta? Như thế nào đương khởi. “Đứng lên, Lăng Trụ tức giận hướng ra phía ngoài mặt đi, trốn tránh khai hai nữ nhân lôi kéo, Lăng Trụ bước nhanh đi tới bên ngoài, quản gia ở bên cạnh nhìn lén phá, Lăng Trụ nhìn lướt qua nói” quản gia, đây là có chuyện gì? “Quản gia bất đắc dĩ chỉ có thể đi ra, thấy Lăng Trụ đầy mặt lửa giận, chỉ có thể quỳ trên mặt đất, một câu cũng không dám nhiều lời. Lăng Thành ở bên cạnh cũng tàng không được, chậm rãi đi ra xấu hổ nhìn mắt Lăng Trụ, hướng về phía hai nữ nhân hô lớn” JIAN ngươi, các ngươi này hai cái JIAN ngươi, thế nhưng không giữ phụ đạo, còn chưa cút trở về.”

“Không giữ phụ đạo? “Lăng Trụ nhường mày, Lăng Thành nhìn vẻ mặt trào phúng Lăng Trụ, lấy lòng nói” đường đệ, việc này là hiểu làm, thật là hiểu làm, ta lại hờ hờ, cũng làm không ra loại sự tình này nha, chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên, giờ cái gì thứ tốt không đều nhường ngươi, ngạch nương đối đãi ngươi như thân sinh... “Lăng Trụ xua tay đánh gãy Lăng Thành nói, nghiêm túc nhìn Lăng Thành nghiêm túc nói” Lăng Thành, chúng ta về sau vẫn là lộ đường về, kiều về kiều đi, ngươi như vậy đường ca ta thật đúng là nếu không khởi. “Xoay người đi rồi hai bước, Lăng Trụ

dừng lại, quay đầu lại âm ngoan cảnh cáo” Lăng Thành, việc này nếu là truyền ra một đinh điểm tiếng gió, dừng nói đến lúc đó ta thật sự đối với ngươi không khách khí, nói cho ngươi ta trước vị chức quan không phải vuốt mông ngựa được đến, ngươi hẳn là hiểu được ta Trí Viễn Hầu thủ đoạn. “Lăng Trụ hờ lạnh một tiếng, mang lên tiểu cốc rời đi. Trở lại Trí Viễn Hầu phủ, Lăng Trụ suốt một đêm đều gắt gao ôm Đỗng thị, Đỗng thị biết Lăng Trụ ở bên ngoài phát sinh cái gì, bởi vì lúc ấy Lăng Trụ mắt đã hết thảy thời điểm chính là như vậy, Đỗng thị an tĩnh tùy ý Lăng Trụ ôm, duỗi tay nhẹ nhàng vuốt ve Lăng Trụ ngực, thấp nhin “Ta tại đây, chúng ta đều tại đây, hết thảy đều sẽ hảo lén. “Lăng Trụ đôi mắt có chút ướt át, chậm rãi nhắm mắt lại, khéo mắt phảng phất để lại một giọt nước mắt, nhưng là lập tức chảy xuôi đến thái dương. Lăng Trụ lẩm bẩm nói” đúng vậy, sẽ khá lên, chúng ta sẽ thực hạnh phúc.”

END

Chính văn chương 252 rùng mình phong vân (bốn)

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 195

Võ Đan thân mình càng cảm giác được có chút mềm, trong lòng cũng thầm mắng này đó hoàng tử không có một cái bót lo, nghe thấy Khang Hi hỏi như vậy, Võ Đan cúi đầu run run rẩy rẩy nói “Hoàng Thượng, nô tài mới vừa tra thời điểm lại cùng ung thân vương.....” Cảm thấy bốn phía lạnh lùng, Võ Đan run run một chút vội vàng nói “Hoàng Thượng, việc này ung thân vương không có bất luận cái gì can hệ, cái kia có khả năng hạ được chính là tám a ca người, người này hiện giờ đã không thấy bóng dáng, chỉ sợ đã bị.....”

“Hảo, thật sự là quá tốt.” Khang Hi khớp hàm hung tợn thở dài, “Trẫm này đó nhi tử đều là làm tốt lắm, thật là hiếu thuận, tám a ca đảo thật là tài đức sáng suốt hữu ái hoàng tử, thật là tài đức sáng suốt.” Khang Hi nghĩ tới Dận Chân lúc trước kia ti ủy khuất cùng không cam lòng, cuối cùng bất đắc dĩ vâng theo quân mệnh sẽ không nhúng tay Thái Tử sự, lúc trước hắn liền quỳ gối Võ Đan cái kia vị trí đi, Khang Hi cúi đầu nhìn Phật châu, lão tử, trẫm chung quy là bạc đãi lão tử, bất quá, trẫm sẽ đem tốt nhất để lại cho hắn.

Bình tĩnh một chút, Khang Hi hít sâu một hơi thương tâm nói: “Ngươi đứng lên đi, Thái Tử sự, trẫm không hy vọng truyền ra đi, ngươi minh bạch sao?” Võ Đan gật đầu, trong lòng phát khổ, chỉ sợ hiện giờ kinh thành quyền quý đều hiểu được đi, chính là lời này..... Nhìn trộm nhìn thoáng qua Khang Hi biếu tình, Võ Đan chỉ có thể nuốt xuống. Nô tài có thể thanh trù, quyền quý tôn thất như thế nào có thể thanh trù? Võ Đan âm thầm cầu

nguyễn những người này hiểu chuyện, không cần thọc đến Hoàng Thượng này, liền đem việc này trở thành công khai bí mật hảo.

Võ Đan lại hướng Khang Hi bẩm báo vài câu, Khang Hi phảng phát còn không có từ trong đả kích tinh táo lại, nói chuyện đều là nhàn nhạt. Võ Đan đối Khang Hi nửa ngày không nói chuyện, muốn cáo lui, nghe thấy Khang Hi có chút quan tâm thanh âm truyền đến: “Trí Viễn Hầu, gần nhất có phải hay không ra chuyện gì? Trẫm xem hắn phảng phát không có gì tinh thần?”

Dừng một chút, Võ Đan ở trong lòng khó tránh khỏi hâm mộ Lăng Trụ đối sủng, bọn họ này đó thiếu niên bạn già người ở Hoàng Thượng trong lòng hiện giờ không có một cái có thể cặp được với Lăng Trụ “Hồi Hoàng Thượng nói, Trí Viễn Hầu luôn luôn vững vàng, không có bất luận cái gì đại sự phát sinh. Chỉ là,.....” Cảm thấy Khang Hi quan tâm biếu tình, Võ Đan thấp giọng nói: “Hoàng Thượng, Trí Viễn Hầu cái kia đường huynh đã từng ở quán rượu bởi vì khát nợ tiền thường, bị tiệm rượu người ầu đả, Trí Viễn Hầu trùng hợp trải qua giải vây, còn tiền thường, Lăng Thành ngạnh kéo Trí Viễn Hầu hồi phủ ôn chuyện, không thành tưởng Lăng Thành thế nhưng làm hắn thiếp thất chi hầu hạ say rượu Trí Viễn Hầu. “

“Trí Viễn Hầu chạm vào cái kia thiếp?” Khang Hi không khỏi hỏi. Võ Đan lắc đầu “Hoàng Thượng, Trí Viễn Hầu không chạm vào bất luận cái gì nữ nhân, bởi vì việc này cùng Lăng Thành cắt bào đoạn nghĩa.”

Khang Hi thở dài một hơi “Trẫm cái này Trí Viễn Hầu, quá mức xử trí theo cảm tính, những cái đó tiểu nhân đo, vẫn là không hiểu.”

Nhin Võ Đan, Khang Hi phẫn hận phân phó “Cái này Lăng Thành, cho trẫm cảnh cáo một chút, nếu là lại tính kế Trí Viễn Hầu, kia trẫm liền không khách khí, việc này, không có truyền ra đi thôi? Trí Viễn Hầu như vậy trung thành có khả năng người, trẫm không chuẩn bất luận kẻ nào chửi bới.”

“Thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, việc này không có bất luận cái gì nhẫn lại truyền ra, hiện tại kinh thành đều hiểu được Lăng Thành đã làm sai chuyện, Trí Viễn Hầu cùng Lăng Thành không còn có bất luận cái gì liên quan.” Võ Đan ngữ khí kiên quyết nói, việc này chỉ sợ có Tứ a ca ảnh hưởng đi, bằng không như thế nào sẽ bị áp xuống đi? Hơn nữa Lăng Thành kia hai cái con vợ cả thế nhưng sẽ bị người ỷu đả cảnh cáo, bất quá hoàng gia sự, Võ Đan cảm thấy vẫn là không cần lầm miệng hảo.

Võ Đan lại đem mấy phân vừa mới thu được Giang Nam mật báo trình cấp Khang Hi, đây là tào dàn nộp đi lên mật chiết. Khang Hi mở ra mà khóa đến càng khẩn, Giang Nam sự nhưng thật ra náo nhiệt phi phàm, Thái Tử tám a ca cho nhau công kích, trẫm đảo muồn nhìn bọn họ có thể nháo tới trình độ nào, ở bọn họ trong lòng chỉ sợ là thật sự không có cái này giang sơn. Khang Hi đôi mắt chớp động một chút, như vậy cũng hảo, trẫm đang cần bậc đâu.

Chờ đến Võ Đan lui đi ra ngoài, Khang Hi làm nội thị thu thập trên mặt đất mảnh nhỏ, chờ đến đều rửa sạch sạch sẽ, Khang Hi phân phó “Đi Hộ Quân Doanh truyền Trí Viễn Hầu tiến cung.” Lăng Trụ nhận được tin tức, dàn xếp hảo Hộ Quân Doanh sự tình, đi tới hoàng cung, ở ngoài điện sửa sang lại hảo quân phục, sau đó mới đi vào đại điện, quỳ xuống đất thỉnh an “Hoàng Thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế.”

Khang Hi ngồi ở trên long ý đánh giá cẩn thận một thân thống lĩnh trang phục Lăng Trụ, cảm thấy này thân quần áo mặc ở Lăng Trụ trên người thật sần hăn có chút tướng quân phong thái, tuy rằng Lăng Trụ cũng không có cầm binh thượng quá sa trường, nhưng là trên người lại có cái loại này trầm ổn cùng cương liệt khí phách, bất đồng với Dương Khang anh khí lộ ra ngoài, Khang Hi cảm thấy như vậy Lăng Trụ càng yên tâm chút.

Khang Hi nhíu hạ mi, cảm thấy Lăng Trụ lúc này trên người rồi lại mang theo ti thương cảm. Khang Hi có chút tức giận mở miệng “Đây là trẫm Trí Viễn Hầu sao? Giống Lăng Thành như vậy tiểu nhân liền đem ngươi biến thành như vậy? Người như vậy làm trẫm như thế nào yên tâm, ngươi là trẫm tin được Hộ Quân Doanh thống lĩnh, là trẫm thân phong phong hầu, này ngươi nhất định phải nhớ kỹ, ngươi tương lai là muốn cầm binh vì trẫm khai cương thác thô, những cái đó toái ám sành như vậy, ngươi không cần để ở trong lòng.”

Lăng Trụ cúi đầu quỳ trên mặt đất, tay không khỏi khẩn chép trụ trong đại điện gạch, đối với thân thủ kết thúc vương trân sinh mệnh, Lăng Trụ vẫn luôn là liền có trong lòng gánh nặng, cổ nhân hăn có thể không để bụng, rốt cuộc ở Lăng Trụ trong lòng này đó đều là chết đi người, chính là kết quả cùng bọn hăn gia sâu xa rất sâu vương trân, Lăng Trụ không thể cùng bất luận kẻ nào nói, thậm chí Đổng thị cùng Tề Lạc đều không thể nói, cái này tội chỉ có thể chính mình cõng. Nghe thấy Khang Hi nói như vậy, Lăng Trụ nhớ lại chính mình chức trách, bảo hộ gia đình không cho lịch sử tái hiện, hơn nữa vương trân đã chết đối nàng cũng là cái giải thoát đi.

Lúc này Lăng Trụ cảm thấy trong ánh mắt có chút chua xót, Khang Hi rõ ràng cảm thấy Lăng Trụ có chút rung động thân mình, cảm thấy Lăng Trụ trước sau là cái trọng tình nghĩa người, ngay cả đối Lăng Thành như vậy đường huynh đều luyến tiếc từ bỏ, cùng này đó các hoàng tử một so, Khang Hi càng là cảm khái vạn phần. Đứng lên, Khang Hi chậm rãi đi vào Lăng Trụ trước mặt. Duỗi tay đè lại Lăng Trụ bả vai “Lăng Thành trẫm phân phó người báo cho, hăn sẽ không lại có trung (thấy không rõ) cơ hội, trẫm hiểu được ngươi trọng tình nghĩa, bất quá ngươi muốn tâm lãnh một ít, muốn phân rõ người nào nên tin, người nào nên diệt trừ, ngươi là trẫm tướng quân, nhân từ nương tay là không được, ngươi minh bạch sao?”

Lăng Trụ trong lòng cười thầm Khang Hi là hiểu lầm, nhưng là nếu là khóc vừa khóc làm ồn ào có lẽ Khang Hi sẽ càng yên tâm chút, hơn nữa Lăng Trụ nghĩ tới Lưu Bị thế nhưng khóc ra tới ba phần thiên hạ, nam nhân sao, khóc vừa khóc cũng không phải tội lỗi đi. Lăng Trụ ôm lấy Khang Hi dùi, trừu động bả vai yên lặng rời lệ, đem nước mắt đều bôi trên Khang Hi long bào thương. Không nhân từ nương tay sao? Đúng vậy, như thế nào cũng muốn lưu lại điểm cái gì mới đổi khỏi xuyên qua, mới đổi khỏi điểm nhiễm ở phía sau thương vết máu.

Bị Lăng Trụ ôm lấy hai chân, Khang Hi sưng sốt một chút, trước nay liền không có một cái thần tử, không, thậm chí liền hoàng tử cũng không dám giống Lăng Trụ như vậy nương tựa Khang Hi khóc thút thít tố ủy khuất.

Ở Khang Hi trong lòng thế nhưng dâng lên một tia đặc biệt cảm giác. (không phải đổi thành lão niên BL đi, tay đánh giả chú, thỉnh làm lơ) than nhẹ một tiếng, Khang Hi cúi đầu nhìn Lăng Trụ, dùng tay nhẹ nhàng vỗ Lăng Trụ bả vai, không tiếng động an ủi.

Nửa ngày Lăng Trụ nhìn bị chính mình nước mắt lóng ướt long bào, trong lòng trào ra một tia tự hào, cảm thấy thật đúng là không có bạch xuyên qua. Khang Hi thấp giọng hỏi “Khóc đủ rồi? Người bộ dáng này, vẫn là trẫm Trí Viễn Hầu sao?”

Lăng Trụ sắc mặt đỏ lên, ngượng ngùng “Nô tài, nô tài, nô tài đáng chết, thỉnh Hoàng Thượng chuộc tội.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 196

Trong ngực trung hoành mân liên tục gật đầu “Ân ân ân, hoành mân tâm rất lớn, tiểu cữu cữu, ngạch nương, tỷ tỷ, ông ngoại bà ngoại đều ở a.” Võ ngực “Các ngươi đều ở hoành mân trong lòng nha, còn có a mã, chỉ là hắn đã lâu cũng chưa xứng hoành mân.”

Dận Chân đóng hạ đôi mắt, tâm rất lớn sao? Chứa được mọi người? Ho nhẹ một tiếng, Tề Lạc quay đầu lại, thấy là Dận Chân, trên mặt lại khôi phục ngày xưa bình tĩnh. Tề Giác cũng buông xuồng Vũ Hi, quy củ hướng Dận Chân thỉnh an “Ung Vương gia cát tường.”

Vũ Hi nghiêng đầu nhìn xem Dận Chân, chậm rãi ánh mắt sáng lên, tiểu bước chạy đến Dận Chân trước mặt, vươn tay nhỏ nói “A mã, a mã ôm một cái.” Dận Chân cúi đầu nhìn cực giống Tề Lạc Vũ Hi, nhìn nàng trong mắt khát vọng cùng thân cận, ngồi xổm xuống thân bế lên Vũ Hi. Đi vào Tề Lạc bên người ngồi xuống, Vũ Hi nhìn mắt bên cạnh hoành mân, vẫy vẫy tay nhỏ “Đệ đệ, đến a mã này tới, a mã có thể ôm lấy chúng ta hai cái.”

Hoằng Mân có chút khát vọng nhìn Tề Lạc, Tề Lạc nhẹ nhàng mà gật gật đầu, hoành mân mới quy củ đi đến Dận Chân trước mặt, mang theo kỳ vọng nhìn Dận Chân. Dận Chân không phải không có nhi tử, Lý thị kia còn có hoành khi bọn họ, nhưng là Dận Chân biết hoành mân là nhất giống chính mình một cái nhi tử, ngay cả lúc trước hoằng huy đều so ra kém hoành mân cùng chính mình giống nhau. Đối hoành mân yêu thương Dận

Chân biết cũng là nặng nhất, chính là, lại là nhất thực xin lỗi một cái nhí tử.

Manden người chú ý ôm tôn không ôm tử, Dận Chân cũng muốn làm cái nghiêm phụ, nhưng là nhìn hoành mân trước sau là không thể nhẫn tâm, duỗi tay đem hoành mân cũng bế lên tới, đặt ở một khác chân thượng. Dận Chân nâng lên thanh âm hỏi hoành mân đều có học được cái gì? Cảm giác trên người lại không có gì không thoải mái. Hoành mân có chút hưng phấn nói, "A mã, ngạch nương cấp hoành mân nói thật nhiều chuyện xưa, lại còn có giáo hoành mân niệm thơ từ, còn làm hoành mân luyện tự đâu, ngạch nương nói, a mã tự viết tốt nhất, làm hoành mân nỗ lực đâu.

Dận Chân nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, kể chuyện xưa? Luyện tự? Nàng hay không còn nhớ rõ đâu? Hoành mân phảng phát cảm thấy Dận Chân cứng đờ, an ủi hướng Dận Chân trong lòng ngực dựa dựa, "A mã, hoành mân cấp nói chuyện xưa được không?" Không chờ Dận Chân đáp ứng, hoành mân liền nói về chuyện xưa, Vũ Hi ở bên cạnh thỉnh thoảng xen mòm. Dận Chân ánh mắt nhu hòa nghe bọn họ truyện cổ tích, cũng không có chút nào không kiên nhẫn. Nhìn loại này cục diện, Tề Lạc trong lòng có chút cảm động, nhìn về phía Dận Chân ánh mắt nhu hòa một ít. Tề Lạc cảm thấy nàng nhà ở phảng phát quá cảm tính một ít, chính mình chỉ sợ sẽ lâm vào trong đó, cho nên Tề Lạc kéo Tề Giác tay đi tới gian ngoài.

Dận Chân tuy rằng đang nghe hoành mân kể chuyện xưa, nhưng là lại cũng ở chú ý Tề Lạc trạng huống, cảm thấy Tề Lạc trong mắt tình ý, trong lòng rất là vui sướng, cảm thấy Tề Lạc hắn là suy nghĩ cẩn thận, chính là nàng thế nhưng rời đi? Dận Chân trong mắt hiện lên một tia tối tăm.

Đi vào bên ngoài, Tề Giác nhìn Tề Lạc biểu tình, đôi mắt hiện lên lo lắng, quan tâm hỏi "Tỷ tỷ, lâu như vậy ngươi vẫn là cùng Tứ a ca như vậy? Hoành mân hắn nhĩ tật không phải..

Tè Lạc lắc lắc đầu, than nhẹ “Cầu Cầu, ngươi không rõ, ta cũng không phải vì cái này, là bởi vì không hiểu được như thế nào đối mặt hắn, đối mặt hắn những cái đó nữ nhân, cho nên như vậy cũng thực hảo, các ngươi không cần vì ta lo lắng, Vương gia hắn cho ta thể diện cùng quyền lực, lại có hoành mân Vũ Hi tại bên người, ta sinh hoạt thực hảo, ngươi làm a mã cùng ngạch nương yên tâm là được.

“Tỷ tỷ, này lại quá hai tháng, cũng thật muốn tuyển tú?” Tè Giác có chút không yên tâm lôi kéo Tè Lạc tay nhẹ giọng nói “Này tú nữ ta đã hỏi thăm lại đây, dung mạo xuất sắc rất nhiều, có mấy cái nghe nói không thể so lúc trước kinh thành đệ nhất mỹ nữ kém, tuy rằng gia thế thượng kém chút, nhưng là như vậy ngược lại càng hắn là cẩn thận, còn có...” Nhìn Tè Lạc có chút không để bụng bộ dáng, Tè Giác nhẹ nhàng mà lắc lắc đầu “Ngạch nương nhưng thật ra thực để ý họ năm tú nữ, ta tuy rằng không hiểu được cụ thể sự, chính là cái này tú nữ vẫn là thật sự tại đây giới tuyển tú, nghe nói nàng phảng phất có cái có khả năng ca ca.

Cảm giác Tè Lạc trong mắt lộ ra xem diễn thần thái, Tè Giác đậm một chút chân “Tính, tỷ tỷ ngươi yên tâm hảo, ta sẽ bảo hộ ngươi, các nàng vô luận cái nào dám khi dễ đến ngươi trên đầu, hừ, vậy nhìn xem các nàng có hay không cái kia bản lĩnh có thể thừa nhận được.

Tè Lạc sờ soạng Cầu Cầu đầu, hiện giờ Cầu Cầu thân cao đã chỉ so chính mình thoáng lùn nửa đầu, mà Tè Giác diện mạo nhưng thật ra thật là đảm đương nổi tiếu bạch kiêm cái này xung hô, ngũ quan lộ ra anh khí, đặc biệt là sáng ngời có thần hai mắt, trường kiều lông mi, làm Tè Giác càng là dẫn nhân chú mục. Tè Lạc lại nhéo một chút Tè Giác gương mặt, hắn làn da còn giống khi còn nhỏ như vậy trắng nõn, cũng không có bởi vì trường kỳ bên ngoài rèn luyện mà biến hắc, Tè Lạc biết Cầu Cầu nhất để ý chính là cái này, đã từng tìm mọi cách muốn cho chính mình hắc một ít, đều không có làm được.

“Cầu Cầu, ngươi hiện giờ mới bắt mān 10 tuổi đi?” Tè Lạc nhìn hiểu chuyện Tè Giác nhẹ giọng nói “Cũng đã tưởng nhiều như vậy, ngươi không cần vì tý tỳ lo lắng, tý tỳ trước nay liền biết như thế nào mới có thể làm chính mình sinh hoạt càng thoải mái càng tốt, ngươi còn nhỏ, tâm tư quá nặng, đối thân mình không tốt, Cầu Cầu, tý tỳ hy vọng ngươi có thể khỏe mạnh, những cái đó nǚ nhân trước nay ta liền không có để ý quá, các nàng như thế nào làm, toàn cho là xem diễn hảo, cái kia năm thị xuất hiện chỉ là làm này một vở diễn càng xuất sắc một ít đi.

Nhìn Tè Giác còn muốn nói gì nữa, Tè Lạc dùng ngón tay điểm trụ hǎn miệng “Cầu Cầu, ngươi hiểu chuyện rất sớm, hiện giờ xem ra càng là khó được thiên tài, ngươi lại là a mā con vợ cả, ngàn vạn không cần kiêu ngạo tự mān, thiên tài cũng là yêu cầu nỗ lực, ngươi minh bạch sao?” Tè Giác gật gật đầu, Tè Lạc tiếp theo nói “Ngươi là ta giáo dưỡng lớn lên, ngươi hǎn là hiểu được tý tỳ bản lĩnh, Vương gia đối ta thực hảo, tại đây ta chỉ cần có thể bảo vệ tốt chính mình tâm, không ai có thể xúc phạm tới ta.”

Tè Giác cọ hạ chính mình tý tỳ bả vai, nhẹ giọng nói “Tỷ tỳ, ta nhất định cố gắng thành công, a mā đã từng nói qua, chí xa hǎu phủ thánh sủng ở, ngươi ở ung thân vương phủ liền sẽ vững như Thái sơn, cho nên ta sẽ không làm ngươi thất vọng, Cầu Cầu thích nhất tỷ tỳ, thích nhất”

Tè Lạc giống ngày xưa giống nhau, dùng tay hung hǎng mà gõ một chút Cầu Cầu cái trán, Tè Giác đôi tay che đầu, đáng thương hè hè nhìn Tè Lạc lầm bẩm “Tỷ tỳ, ngươi lại khi dễ Cầu Cầu.”

Tè Lạc nhẹ giọng cười, nhịn không được lại lần nữa ôm lấy đā lớn lên hiểu chuyện Cầu Cầu. Dựa vào Tè Lạc trong lòng ngực, Tè Giác nhắm mắt lại, âm thầm thè, bất luận kẻ nào đều không thể thương tổn chính mình tý tỳ, bất luận kẻ nào đều không được.

Ở dùng cơm chiều thời điểm, Tè Giác đến không có lại cùng Dận Chân tranh phong tương đối, rất là quy củ, Dận Chân nhìn như vậy Tè Giác cũng thực vừa lòng, cho nên ở dùng quá cơm chiều sau, thế nhưng lại lần nữa cùng Tè Giác chơi cờ, ở bàn cờ thượng, Dận Chân thậm chí sẽ cho Tè Giác giảng giải một ít cờ lô, chỉnh bàn cờ xuống dưới, Tè Giác nhưng thật ra được lợi không ít, nhìn về phía Dận Chân trong mắt càng nhiều chút kính nể, nhưng là Tè Giác trong mắt ngạo khí còn tại, không chịu thua cũng còn tại, như vậy đến làm Dận Chân càng thêm coi trọng Tè Giác chút.

Tè Lạc nhìn sắc trời đã khuya, liền an bài Tè Giác đi phòng cho khách, cũng cẩn thận công đạo nha đầu chiếu cố hảo hán. Dận Chân ở bên cạnh nghe, cảm thấy trong lòng vẫn là có chút không thoải mái. Dàn xếp hảo Tè Giác, Tè Lạc nhìn Dận Chân thấp giọng hỏi “Vương gia, ngươi là tại đây an trí sao?”

Dận Chân điểm điểm trộm, gần nhất thật cũng không phải không có tới quá Tè Lạc này, chỉ là mỗi lần tuy rằng đều ở trên một cái giường, nhưng là đều là các ngủ các, Dận Chân mỗi lần đều tưởng ứng Tè Lạc nhập hoài, lại tổng có thể cảm giác được Tè Lạc trên người cái loại này rõ ràng cự tuyệt, làm Dận Chân cảm thấy thực mắt mặt, cũng thực nín thở, muốn dùng thủ đoạn cường nganh, chính là thật là có chút luyến tiếc, cũng có chút không có mặt mũi. Dận Chân tính toán một chút, từ hành mân xảy ra chuyện đến bây giờ, đã có non nửa năm, nhìn thoáng qua hầu hạ chính mình rửa mặt Tè Lạc, đến bây giờ nàng còn không có nghĩ thông suốt sao? Vẫn là nàng trong lòng căn bản là chưa từng để ý?

Tè Lạc trước với Dận Chân lên giường, Dận Chân nhìn phía sau lưng hướng chính mình Tè Lạc, có chút bất đắc dĩ nằm ở trên giường, nhắm hai mắt lại nhẹ giọng nói “Thái Tử gia sự ngươi hiểu được sao?” Tè Lạc ừ nhẹ một tiếng “Vương gia, sớm chút nghỉ ngơi đi, ngày mai còn phải vào triều đâu.”

Dận Chân hít sâu một hơi, giận dỗi đồng dạng lung dựa hướng Tề Lạc, hai người phía sau lưng đối phia sau lưng, tuy rằng chỉ là gang tấc khoảng cách, nhưng là Dận Chân lại cảm thấy bọn họ chi gian phảng phát xa hơn một ít. Dận Chân trong lòng có chút bực bội, cuối cùng muộn thanh nói “Tề Lạc, ngươi phải nhớ kỹ gia là hoàng tử, gia là ung thân vương.”

Tề Lạc lại lần nữa nhẹ ân một tiếng, Dận Chân trong lòng cảm thấy càng thêm phiền muộn, có trong tâm khai, lại nghĩ tới Hoằng Môn, nghĩ tới phải cho Tề Lạc thể diện, rốt cuộc nàng là ung thân vương phủ phúc tấn, Dận Chân thầm than, vẫn là trước như vậy đi, Tề Lạc nhất định sẽ chịu thua, nàng nhất định sẽ lại lần nữa nương tựa chính mình, nhất định sẽ.

Chính văn chương 255 rùng mình phong vân (bảy)

Khang Hi 49 năm ba tháng, mười bốn a ca từ Giang Nam mang về một ngàn vạn lượng bạc ngân phiếu, Khang Hi nhìn thật dày một tá ngân phiếu, lại nhìn nhìn ở trước mặt đứng mấy đứa con trai, Khang Hi đôi mắt mang theo ý cười “Dận Trinh Giang Nam lần này điều tra thực hảo, xem ra cũng có thể vì trẫm phân ưu.” Dận Trinh nghe thấy Khang Hi khích lệ, tuy rằng có chút hưng phấn, nhưng là trong lòng nhiều nhất vẫn là cảm thấy chua xót, sao Cửu ca kim khô, nếu không phải bát ca ở bên cạnh khuyên, Dận Trinh âm thầm lắc đầu, Cửu ca có thể đem chính mình đầu đánh vỡ, cuối cùng tuy rằng Cửu ca miễn cưỡng đồng ý, chỉ sợ ở tám a ca bọn họ trong lòng như thế nào đều sẽ lưu lại nghi kỵ đi.

Khang Hi ngẩng đầu nhìn nhìn Khang Hi vui mừng biểu tình, hắn là đáng giá đi, Khang Hi nhìn lướt qua vẻ mặt không tự thương tự tại chín a ca, lại nhìn nhìn ôn hòa bình tĩnh tám a ca “Truyền chỉ, thưởng thập tứ hoàng tử Dận Trinh, Bối Lặc song tước bổng.” Dận Trinh quỳ xuống đất tạ ơn, Khang Hi lời nói thầm thía nói: “Dận Trinh, hảo hảo nỗ lực, ngươi là trẫm hoàng tử, phải vì trẫm phân ưu, lấy ngươi tài học, trẫm đối với ngươi

kỳ vọng rất sâu, đừng cho trãm thất vọng.” Các hoàng tử nghe thấy lời này, nhìn về phía Dận Trinh ánh mắt rất là phúc tạp.

Khang Hi cong hạ khéo miệng, xua tay trạm chính mình này đó mấy đứa con trai quỳ an. Khang Hi mang trà lên chén nhẹ nhàng bát bát trong chén trà lá trà “Dận Trinh, trãm cho ngươi cơ hội, tám a ca sê như thế nào làm? Trãm đảo thật là chờ mong nha.” Khang Hi uống ngụm nước trà, nghĩ đến Dận Chân gần nhất phảng phát càng bình tĩnh chút, đối Hộ Bộ những cái đó quan viên yêu cầu cũng càng nghiêm, phảng phát trong lòng luôn là nghẹn một đoàn hỏa khí,, Khang Hi thở dài, lão tú, vô tình vô ái, ngươi vẫn là không hiểu, vẫn là không hiểu a.

Tuyễn tú nhật tử tới gần, (thấy không rõ) phủ hoàng tử phủ phúc tấn đều đã hành động lên, sôi nổi đi trong cung tìm hiểu tin tức, rốt cuộc này đó phúc tấn nhưng không nghĩ chỉ tiến vào câu dẫn Vương gia hoàng tử hồ mị tử, chính là chỉ hôn cũng muốn chọn cái biệt cùng biệt rõ, mà ra chọn tú nữ nhóm cũng lặng lẽ tìm hiểu dụ thân vương Bảo Thái cùng Trang Thân Vương thế tử Dương Khang, tương đối bọn họ bên người chính là không có phúc tấn, gả qua đi chính là thiết mū vương phúc tấn, loại này quyền thế địa vị đủ để cho tú nữ nhóm động tâm.

Tuyễn tú trước, Khang Hi đặt chân Đức phi tắm cung, đây là từ Hoằng Môn xảy ra chuyện sau, hơn nửa năm xuống dưới, Khang Hi lần đầu đi Đức phi kia. Đức phi đối với Khang Hi đã đến trong lòng vui mừng, tuy rằng đã niêm hoa không hề, không được Khang Hi sủng ái, nhưng là chẳng sợ Khang Hi tới này người trong là ngồi ngồi xuống trò chuyện, cũng có thể làm địa vị càng củng cố. Khang Hi nhìn sắc mặt có chút tái nhợt, thân mình lão nhược Đức phi, bình tĩnh mở miệng “Trãm, lần này tới là muốn nhìn ngươi một chút đối Dận Chân có hay không cái gì an bài? Còn có lão tú, hiện giờ đã là ung thân vương rồi, trong phủ nữ nhân vẫn là thiếu chút, ngươi là bọn họ hai cái ngạch nương, trong lòng phải có số.”

“Dận Chân luôn luôn kính trọng phúc tấn, hơn nữa hắn phúc tấn lại xuất từ Trí Viễn Hầu phủ.” Đức phi thật cẩn thận nói “Lão thập tứ phúc tấn nhưng thật ra tiến cung nói lên quá, phải cho lão thập tứ chọn hai cái tú nữ. Chính là Dận Chân phúc tấn lại không có đã đến thần thiếp này tới, chỉ sợ……” Nhìn Khang Hi thay đổi sắc mặt, Đức phi vội vàng nói “Dận Chân phúc tấn hiểu thuận hiểu chuyện này ở tôn thất hoàng thân quốc thích trung đều là có tiếng, Dận Chân ngưỡng mộ chút cũng là đương đến, Trí Viễn Hầu sủng ái vợ cả, Dận Chân phúc tấn từ nhỏ nhĩ với mục nhiệm dưới, nếu là thần thiếp tự chủ trương, phảng phất không quá thỏa đáng.”

Khang Hi trầm mặc nửa ngày nói “Lão tứ phúc tấn, trầm vẫn là tin quá, nàng không phải ái ngưu toan ghen người, nàng như vậy…… Như vậy hiểu chuyện, sẽ không không rõ.” Khang Hi đứng lên, nghiêm thanh nói “Đức phi, ngươi tiến cung đã lâu, hắn là biết được trầm tính tình, có một số việc không thể một phạm tái phạm, cung phi không được tham gia vào chính sự đây là tổ tông lập hạ gia pháp, hơn nữa ngươi phải hiểu được ở tông điệp thượng lão tứ cũng là ngươi sở ra.” Đức phi cúi đầu nắm chặt khăn, thấp giọng nói “Thần thiếp minh bạch, chắc chắn cấp lão tứ tuyển hai cái tri kỷ tú nữ.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 197

Lý thi phát hiện Dận Chân phảng phất có chút cái bất đồng ngày xưa, cảm thấy khả năng ở bên ngoài đã xảy ra sự tình gì đi. Dận Chân bưng chén trà uống nước trà, Lý thi sai người gọi tới hoằng khi bọn họ. Hai đứa nhỏ quý cù cấp Dận Chân thỉnh an hành lễ, sau đó cúi đầu đứng ở bên cạnh. Đôi mắt Dận Chân, hoằng khi bọn họ thập phần khẩn trương, chút nào không dám thả lỏng.

Dận Chân nhìn bọn họ có chút khẽ run thân mình, trốn tránh đôi mắt trong lòng có chút tức giận, trên mặt biểu tình càng thêm nghiêm túc lanh khốc, cẩn thận hỏi một chút bọn họ công khóa, hoằng khi khả năng còn nhỏ cho nên trả lời đảo còn tính cùng Dận Chân tâm tư, nhưng là hoằng tuân lại làm Dận Chân cực kỳ bất mãn, nghĩ tới Tề Giác như hoằng tuân như thế tuổi thời điểm, cái loại này thông tuệ cơ linh, Dận Chân có chút sinh khí chẳng lẽ chính mình nhi tử thế nhưng so ra kém cái kia Tề Giác? Dận Chân trên mặt càng là cứng đờ, mà Dận Chân càng là như thế, hoằng tuân càng là khẩn trương, không phải thân mình có chút nhược hoằng tuân, đầy mặt là hãnh, thậm chí có chút lung lay sấp đổ.

Lý thi đau lòng đõ hoằng tuân, nhìn Dận Chân nhẹ giọng nói “Gia, hoằng tuân thân thế yếu đuối, ngài nhiều thông cảm một ít, hoằng tuân ngày thường rất là dụng công, chỉ là nay cái thân mình không dễ chịu, có phải hay không hoằng tuân?” Hoằng tuân cúi đầu lầm bẩm nói “Là, là, a mã hoằng tuân, không thoái mái, hoằng tuân đau đầu, thỉnh a mã tha thứ, hoằng tuân không phải vô dụng, hoằng tuân chỉ là (này giống như sao)

“Không cần phải nói, ngươi đi xuống nghỉ ngơi đi.” Dận Chân lắc đầu than nhẹ, chính là so với bọn hắn tiểu một ít Hoằng Môn nhìn đều phải so với bọn hắn thông tuệ, Dận Chân đánh giá một chút hoảng kinh, cảm thấy nếu là đem hoảng kinh đặt ở Tề Lạc bên người, từ nàng giáo dưỡng nói, khả năng sẽ càng tốt một ít, giáo dưỡng hảo hoảng kinh, đối Hoằng Môn tương lai cũng là cái trợ lực.

Lý thị không dám đánh gãy Dận Chân trầm tư, lặng lẽ đứng ở Dận Chân bên người, nhẹ nhàng mà cấp Dận Chân xoa đầu vai, cảm thấy Dận Chân thân thể thả lỏng chút, mới mở miệng nói “Gia, bọn họ hai cái ngày thường hiểu chuyện dụng công, nay cái khả năng nhìn thấy ngươi quá hưng phấn chút, gia, ngươi đã thật lâu không có tới xem bọn họ?” Lý thị cúi đầu mang theo một chút thương cảm “Gia, bọn họ cũng là ngài nhi tử, ngài có rảnh không ngại thường tới dạy dỗ một chút bọn họ, hoảng kinh bọn họ nhất định sẽ không làm ngài thất vọng.”

Dận Chân nghĩ tới Tề Lạc nói qua phụ tử thân tình quan trọng, nghĩ tới khi còn nhỏ cũng là chờ đợi Khang Hi chú ý, không khỏi nhẹ nhàng mà gật đầu, Lý thị tràn ngập vui sướng nhìn Dận Chân. Lại nghĩ tới tuyển tú chỉ hôn, Lý thị lén lút hỏi thăm một chút này mấy cái sắp sửa vào phủ tú nữ, nghe nói đều là xuất sắc người, Lý thị cưỡng chế trong lòng chua xót, mặt mang vui mừng nói “Gia, thả còn muốn chúc mừng ngài đâu? Nay ung thân vương phủ cũng nên vui mừng một ít mới là, tân tiến mấy cái muội muội đều là kiều tiểu khả nhân, gia thật là phúc khí đâu.”

Nhin đến Dận Chân cũng không có trả lời, cũng không có vui sướng biểu tình, Lý thị cúi đầu ngượng ngùng nói “Gia, thả biết được chính mình bồ liễu chi tư, có tân nhân cũng không nên đã quên thiếp, thiếp không cầu khác, chỉ cần có thể trông thấy gia, thiếp liền thấy đủ.” Dận Chân ôm Lý thị vòng eo, đây mới là muôn nữ nhân đi, nhu tình hiểu chuyện không tùy hứng, Lý thị nhu thuận tùy ý Dận Chân ôm, Dận Chân nhắm hai mắt lại vì

cái gì trong lòng cảm thấy vẫn là không thỏa mãn đâu? Tông giống như thiếu chút cái gì? Có chút mỏi mệt mờ miệng “An trí đi.”

Lý thị nhu thuận thuần thực cởi ra Dận Chân y khẩu, lôi kéo Dận Chân tay chậm rãi hướng mép giường đi đến.

Dận Chân đem Lý thị đè ở dưới thân, đôi tay vuốt ve Lý thị thân mình, tuy rằng Dận Chân thân mình có chút lửa nóng nhưng là trong ánh mắt lại là lạnh băng như thường, chờ đến thật sự có được Lý thị, Dận Chân vẫn là cảm thấy không đủ, cho nên mãnh liệt đánh sâu vào, muốn theo đuổi càng sâu khoái cảm, Lý thị cảm thấy rất là đau đớn, nhưng là vẫn là rộng mở thân thể của mình, tùy ý Dận Chân bài bố, nghênh cùng Dận Chân dục vọng, trong miệng truyền ra rất nhỏ shenyan.

Không giống nhau, nếu là nàng giờ phút này chỉ sợ đã cầu xin tức giận đi, hoặc là sẽ kêu tên? Dận Chân đóng hạ đôi mắt, cầm lấy bên cạnh khăn che lại Lý thị mặt, Dận Chân liều mạng phát tiết trong lòng bất mãn cùng lửa giận, người cự tuyệt gia, người dựa vào cái gì cự tuyệt gia. Buồn rống một tiếng, Dận Chân ghé vào Lý thị trên người, thấp thấp thanh âm “Tè Lạc, Tè Lạc.” Xoay người nằm ở Lý thị bên người, Dận Chân nhắm hai mắt lại.

Lý thị cắn chặt khớp hàm, nguyên lai là như thế này, Lý thị cảm giác nha thang đều cắn xuất huyết, buông lỏng ra khớp hàm, duỗi tay từ trên mặt bắt lấy khăn, chậm rãi đứng lên xuống giường, trước lau chùi một chút thân thể của mình sau đó lại cầm lấy ôn ướt khăn thê Dận Chân chà lau tang vật. Chờ đến hết thảy đều sau khi kết thúc, Lý thị lại lần nữa nằm ở trên giường, nghiêng đầu nhìn Dận Chân nhíu chặt hai hàng lông mày, nhắm chặt hai mắt, muốn duỗi tay vuốt ve Dận Chân, lại bị Dận Chân giơ tay đẩy ra “Ngủ đi, gia mệt mỏi.”

Lý thị nhắm hai mắt lại, trong lòng ám hạ quyết định, là nêng động thủ, nếu không chính mình hai cái nhí tử một chút cơ hội cũng không có, một chút cơ hội đều không có, chỉ cần Hoằng Mân thật sự tai điếc, như vậy thế tử chi vị cũng có trông cậy vào. Đối với Tè Lạc có phải hay không tái sinh hạ con vợ cả, này đã không phải Lý thi suy xét. Hôm sau, Dận Chân công đạo Lý thi phải hảo hảo mà chiêu cố hoằng khi bọn họ, liền rời đi. Dận Chân đối cao toàn phân phó “Nạp trắc phúc tấn lễ chi lễ không cần thương đến phúc tấn thể diện, cũng muốn cấp Trí Viễn Hầu chút mặt mũi, rốt cuộc hăn hiện giờ chính là Hoàng A Mã sủng thần.” Cao toàn gật gật đầu, dựa theo Dận Chân phân phó vội lén.

Tè Lạc chỉ là thoảng hiểu biết một ít cũng không có quá nhiều nhúng tay, liền tính là người đứng xem, đối mặt chính mình trượng phu đi tiểu lão bà, Tè Lạc biết vô pháp phản đối, nhưng là cũng sẽ không đầy mặt ý cười trang hiền huệ. Cho nên Tè Lạc đem tinh lực tất cả đều dùng ở Hoằng Mân cùng Vũ Hi trên người, làm bạn bọn họ trưởng thành học tập, đối với Vũ Hi, Tè Lạc hy vọng nàng thật sự có thể giống tiểu công chúa giống nhau vô lụ trưởng thành, bởi vậy càng có rất nhiều nuông chiều, nhưng là đối với Hoằng Mân, Tè Lạc bắt đầu chậm rãi bắt đầu từ thiển nhập thâm giảng giải một ít đạo lý, muốn làm Hoằng Mân biết muôn nhất chính là cái gì? Nhìn Hoằng Mân nghiêm túc đọc sách khi bộ dáng, Tè Lạc cảm thấy Hoằng Mân tương lai có khả năng sẽ trở thành một cái học giả.

Ung thân vương phủ lập tức nạp một cái trắc phúc tấn, nạp ba cái khanh khách, nhưng thật ra làm vương phủ rất là náo nhiệt một trận. Dận Chân nhưng thật ra làm được mưa móc đều dính, trừ bỏ ở phú sát trắc phúc tấn kia nghỉ ngơi hai ngày, kia ba cái như hoa như ngọc khanh khách cũng không có vắng vẻ. Nay mấy cái tân nhân đến là thực hiểu quy củ, ở Tè Lạc trước mặt tất cung kính, cũng không càng cử, đối Lý thi các nàng cũng thực tôn trọng.

Ở thỉnh an kхи, Tề Lạc vẫn là có thể từ quách khanh khách trong mắt cảm thấy một chút không cam lòng, quách khanh khách nhưng thật ra cùng phú sát trắc phúc tấn ở dung mạo thượng có một so, chỉ là bởi vì xuất thân hán quân kỳ vô pháp vì trắc phúc tấn. Tề Lạc chuyển động một chút trong tay nhẫn, câu một chút khóe miệng, tuy rằng năm thị không có vào phủ, dựa vào các nàng mấy cái, này ra diễn cũng sẽ xuất sắc.

Tề Lạc rốt cuộc là phúc tấn, bởi vậy Dận Chân đảo vẫn là không có vǎng vě nàng, lâu lâu liền sẽ nghỉ ở Tề Lạc này, mỗi khi Dận Chân tới thời điểm, Tề Lạc tổng có thể cảm giác được Dận Chân phảng phát ở suy tư cái gì? Quan sát đến cái gì? Thậm chí phảng phát ở giãy giữa thoát khỏi cái gì? Tề Lạc gia âm thầm quan sát đến Dận Chân, cảm giác tuy rằng lập tức có được bốn cái kiều tiểu mỹ nhân, nhưng là Dận Chân phảng phát cũng không vui vẻ, có chút chau mày, cùng chính mình vừa mới gả cho hắn khi đó có một chút bất đồng, Tề Lạc cảm thấy có thể là bên ngoài sự tình quá nhiều quá rườm rà đi.

Này đã là Khang Hi 49 năm. Ly nhị phế Thái Tử hắn là đã không xa, Tề Lạc tuy rằng luôn là cùng Dận Chân bình đạm ở chung, nhưng là chuyện nên làm chưa từng có thiếu làm, an bài Dận Chân ấm thực, điều trị hắn thân mình trạng huống, có cái hảo thân thể mới có thể có thể lực đoạt đích sao.

Chương 257 rùng mình phong vân (xong)

Lý thị từ đêm đó động tâm tư, lại làm Lưu ma ma phái người cẩn thận ở Tề Lạc sân tra xét tin tức, tuy rằng đến tin tức cũng không nhiều, nhưng là lấy Lý thị đầu óc vẫn là từ trung gian cảm thấy được một ít đặc biệt sự tình. “Nguyên lai phúc tấn hiện giờ cùng gia là như vậy ở chung? Như thế xem ra cơ hội như vậy nhưng thật ra khó được thực.” Lý thị nhìn xem Lưu ma ma hỏi “Nhất bí ẩn cái kia nha đầu hiện giờ còn ở phúc tấn trong viện?”

“Chủ tử? Kia nha đâu biết ăn nói, lại rất có ánh mắt, hiện giờ chính đã bái một cái đầu bếp nữ đương mẹ nuôi, hiện tại tuy rằng nàng chỉ là ở bên cạnh đánh trợ thủ, an bài hảo vẫn là được không.” Lưu ma ma nhìn Lý thị cẩn thận nói “Chủ tử, ngươi thật sự muốn...”

Lý thị nghĩ đến Dận Chân đêm đó tình cảnh, mang theo ghen ghét cùng phẫn hận “Không động thủ cũng không được, bằng không hoảng khi bọn họ một chút cơ hội cũng không có? Gia ung thân vương tước như thế nào có thể rơi xuống có nhิ tật Hoằng Môn trên người? Ta làm như vậy cũng đõ phải vương phủ mất mặt.”

Lưu ma ma hiểu được khuyên giải nói Lý thị sẽ không lại nghe xong, cho nên liền dựa theo Lý thị phân phó tích cực chuẩn bị, lén lút tìm hiểu Hoằng Môn yêu nhất ăn cái gì điểm tâm. Lý thị nhìn trước mặt thơm ngọt mềm mại vân bánh, tay vẫn là có chút khẽ run, loại sự tình này nàng trước nay liền không có đã làm, trong lòng vẫn là có như vậy ti không đành lòng cùng khẩn trương.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 198

Tè Lạc ngồi ở Dận Chân bên cạnh bắt đầu phao nghệ thuật uống trà, này đó đều là ở hiện đại thời điểm vì bạn trai chuyên môn đi học, là vì làm tương lai cha mẹ chồng tiếp thu chính mình. Tè Lạc ngẩng đầu nhìn mắt Dận Chân, cúi đầu cẩn thận mà pha trà. Dận Chân cẩn thận nhìn Tè Lạc, nhìn nàng um tùm tay ngọc tẩy chén trà pha trà, cảm thấy nàng là như vậy nhu thuận như vậy ấm áp, lúc trước hoảng huy vừa mới rời đi thời điểm nàng đồng dạng cũng tại bên người.

Tè Lạc phao xong trà, đem nho nhỏ chén trà đưa cho Dận Chân “Vương gia, uống trà.” Dận Chân cũng không có tiếp nhận chén trà mà là bắt được Tè Lạc thủ đoạn, kéo gần tiến đến bên miệng, đem Tè Lạc trong tay trà một uống mà vào, nhìn chầm chằm Tè Lạc nói “Hảo trà, thật là hảo trà.” Dận Chân khẩn Tè Lạc tay, thậm chí dùng ngón cái nhẹ nhàng vuốt, nhìn đến Tè Lạc trên mặt dâng lên đỏ ửng, Dận Chân dùng sức đem Tè Lạc kéo gần lại trong lòng ngực, đem vùi đầu tới rồi Tè Lạc trên vai, Tè Lạc thân mình cứng đờ một chút, sau đó chậm rãi phóng mềm thân mình, cảm giác được Dận Chân phát ra từ nội tâm bi thương, duỗi tay nhẹ vỗ về Dận Chân phía sau lưng.

Dận Chân nhắm mắt lại, mũi gian quấn quanh nhàn nhạt mai hương, cảm thấy Tè Lạc nhu thuận, trong lòng cảm thấy bị lấp đầy giống nhau, nhiều ngày bức bối phảng phát thật sự bình tĩnh xuống dưới, đem Tè Lạc ủng càng khẩn. Tè Lạc vỗ nhẹ Dận Chân phía sau lưng, đã sắp một năm đi, Dận Chân nhẫn耐 hắn là đã tới rồi cực hạn, Tè Lạc đột nhiên cảm thấy

Dận Chân đối chính mình khả năng thật sự có vài phần khoan dung cùng tình ý, bằng không lấy hắn tính tình như thế nào sẽ làm nàng như thế làm càn? Mọi việc không thể làm quá mức, nếu không thật sự sẽ biến thành phòng không gói chiếc.

Tề Lạc nhẹ nhàng cọ cọ Dận Chân bả vai, Dận Chân thân mình ngạnh một chút, há mồm ngậm lấy Tề Lạc khuyên tai, mơ hồ nói “Đêm nay.. Liền đêm nay đi.”

Tề Lạc nhắm mắt lại nhẹ nhàng ừ một tiếng, Dận Chân muôn đem Tề Lạc ôm đến trên giường, liền nghe bên ngoài Cao Phúc thanh âm truyền đến “Gia, nô tài có việc phải về bẩm.” Dận Chân hít một hơi, không khỏi nhẹ mắng “Này đáng chết nô tài.” Cảm giác được Tề Lạc cười trộm, Dận Chân buông tay, Tề Lạc vội vàng đứng lên sửa sang lại quần áo, Dận Chân đứng lên đi ngang qua Tề Lạc khinh phiêu phiêu nói “Ngươi chờ gia, không được trước ngủ.”

Lưu ma ma gật gật đầu, cái này nha đầu trước kia chính là ở phúc tấn kia an bài ám cờ, sau lại bị phúc tấn cấp tống cỗ đã trở lại. Lý thị nói chuyện xuống tay chỉ, Lưu ma ma ngươi hiểu được như thế nào làm? Không cần quá cố tình, thoảng lưu lại điểm cái gì liền hảo. Lưu ma ma cúi đầu nhẹ ân một tiếng, quay đầu đi làm việc. Lý thị một lần nữa ngồi ở hoằng quân bên người, chảy nước mắt vuốt cái trán của nàng, hoằng khi châm rã từ bên trong ra tới, để sát vào Lý thị nhẹ giọng nói: “Ngạch nương, ca ca như thế nào lạp? Ngủ rồi?”

Lý thị nhìn xem hoằng khi, đem hắn gắt gao ôm: “Hoằng khi, ngươi nhất định phải tranh đua, ngươi phải nhớ kỹ hoằng quân, hắn vì ngươi đã... Ngạch nương vì ngươi làm, hoằng khi ngươi nhất định phải đồng sự tranh đua, muốn bộ mẹ vui mừng, thừa vương tước, ngươi mới không làm thất vọng hoằng quân, ngươi nhất định phải nhớ rõ.” Hoằng khi ở Lý thị trong lòng ngực cái hiểu cái không gật đầu.

Đi vào bên ngoài Dận Chân nhìn Cao Phúc, trầm thấp nói “Ngươi đây là có chuyện gì bẩm báo?” Cao Phúc mọi nơi nhìn nhìn đè thấp thanh “Chủ tử, thật sự có việc gấp, có phải hay không về thư phòng lại hướng ngài bẩm báo.” Dận Chân gật đầu về tới thư phòng, không vui hỏi “Rốt cuộc ra sao sự?”

“Chủ tử, trắc phúc tấn trong viện đã chết cái nô tỳ.” Cao Phúc cúi đầu, có chút do dự nói “Là từ phúc tấn trong viện điêu đi, hơn nữa là cái bếp hạ nô tỳ, thắt cổ sau tuy rằng lưu lại đồ vật rất ít, nhưng là phảng phát có chút phúc tấn thường ngân lượng cùng tấc đầu, còn có một trương thiêu quá trang giấy, phảng phát như là phúc tấn chữ viết.”

Dận Chân đôi mắt trùng mắt nhìn lên, nghĩ tới Tề Lạc ở hoằng quân chét non khi bình tĩnh, lầm bẩm tự hỏi “Là nàng sao? Là nàng sao?” Dận Chân đứng lên bắt đầu ở thư phòng đi tới đi lui, nghĩ cùng Tề Lạc ở chung khi đủ loại trường hợp, trong lòng ám nhiên chẳng lẽ này đó nàng đều là giả vờ? Sẽ không sẽ không, nàng thỉnh thoảng người như vậy. Dận Chân dừng bước, ngữ khí kiên quyết mà nói “Ngươi cấp gia tra, cấp gia hoàn toàn điều tra rõ, nhìn xem là cái nào động tay chân?” Cao Phúc lên tiếng, đi xuống làm việc.

Dận Chân ngồi trở lại đến ghế trên, từ bên cạnh lấy ra Phật châu cùng Tử Tinh khuyên tai, phân biệt đến hai tay trung, lầm bẩm “Ngạch nương, nàng không phải là người như vậy, Dận Chân không có nhìn làm, Tề Lạc nàng không phải là người như vậy.”

Một canh giờ lúc sau, Cao Phúc đầy đầu là hãnh lại lần nữa bước vào thư phòng, phát hiện bên trong một chút ánh sáng đều không có, Cao Phúc muốn duỗi tay bậc lửa ngọn nến, Dận Chân u ám thanh âm truyền đến “Tra thế nào?” Cao Phúc trong bóng đêm đều có thể cảm thấy Dận Chân thâm thúy lạnh băng ánh mắt, xoa xoa mồ hôi trên trán, âm thầm vì trắc phúc tấn bi ai. Quỳ trên mặt đất Cao Phúc đem tra được kết quả nói ra, Dận

Chân nghe xong hung hăng một phách cái bàn “Ngươi là nói Lý thị ban đầu là hướng về phía Hoằng Môn đi? Kết quả hoằng quân làm thực, nàng mới nghĩ ra này tay?” Cao Phúc run run rẩy rẩy gật gật đầu. Dận Chân cúi đầu nhìn trong tay tinh oánh dịch thấu Tử Tinh khuyên tai, “Khó trách ngươi sẽ như thế lạnh nhạt, ngươi như vậy ám áp thủy tinh nhân nhi gả tiến hoàng tử phủ, gả tiến này đế vương chi gia, đối với ngươi như vậy không phải thực đế ý quyền thế tôn vinh người tới nói là rất khó chịu đi.”

Dận Chân trong đầu thoáng hiện Tè Lạc nghiêm túc nói qua nói ‘ ta chỉ hy vọng bình đậm đơn giản sinh hoạt, quá phức tạp không phải cùng ta.’ Dận Chân nhắm hai mắt lại, nghĩ tới Dương Khang phúc tấn chi vị tướng tượng vô căn cứ, là gia, là gia ngạnh kéo ngươi tiến vào, làm này đó tang vật lây dính tới rồi ngươi. Dận Chân đứng lên, khẩn khuyên tai, thề nói “Gia, sẽ không hối hận, ngươi chính là thuộc về gia, gia sẽ không lại làm này bất luận kẻ nào thương đến ngươi một chút ít.”

Dận Chân buông xuống Phật châu cùng khuyên tai xoay người đi Lý thị sân, Tè Lạc nghe thấy cái này tin tức sau, tự giễu cười cười, thật đem chính mình đương cá nhân vật? Tần ma ma thần sắc có chút phức tạp nhẹ giọng “Phúc tấn, nô tỳ vừa mới được đến tin tức, trắc phúc tấn kia đã chết cái bếp hạ nha đầu, hơn nữa là từ chúng ta trong viện đi ra ngoài, việc này nô tỳ đã án hạ, chính là không hiểu được Vương gia có thể hay không hiểu làm?”

Tè Lạc đóng hạ đôi mắt, cốt truyện này đến thật là có chút quen thuộc đến cầu huyết, chớp hạ đôi mắt, Tè Lạc đậm nhiên nói “Việc này liền xem Vương gia nghĩ như thế nào?” Cúi đầu chuyển động trong tay nhẫn, ngươi sẽ nghĩ như thế nào? Sẽ tin tưởng ta sao?

Dận Chân vào Lý thị nhà ở, Lý thị một thân tố y nhu nhược đáng thương hướng Dận Chân hành lễ. Dận Chân lạnh băng nhìn Lý thị, làm người chung quanh lui ra, Lưu ma ma muốn rời đi, Dận Chân mở miệng

“Cái kia ma ma lưu lại, người khác đều cắp gia lui ra ngoài.” Lý thị trong lòng căng thẳng, mãn nhãn rưng rưng nhìn Dận Chân, bi thương địa đạo “Gia, hoàng quân đi rồi, thiếp trong lòng đau quá, hắn mang đi thiếp nữa cái mạng.”

“Ngươi còn dám ở gia trước mặt đè hoàng quân?” Dận Chân tiến lên duỗi tay Lý thị rời rạc đầu tóc, buộc Lý thị ngẩng đầu, Lý thị cảm giác da đầu bị trảo sinh đau, ngẩng đầu thấy Dận Chân rét lạnh âm hai tròng mắt, trong lòng rét run. Dận Chân giơ tay lau hạ Lý thị khéo mắt nước mắt, “Ngươi vì cái gì không nói lời nào, là gia oan uổng ngươi? Đó là con của ngươi, ngươi chẳng lẽ sẽ không sợ sao? Là nha, ngươi không sợ, ngươi như vậy, như thế nào sẽ sợ hãi? Thế nhưng đem bàn tay đến Hoằng Môn kia?” Dận Chân dùng sức đem Lý thị đẩy ngã xuống đất, Lý thị thân mình kiều ruan quỳ bò ở kia, Dận Chân quay đầu lại nhìn mắt Lưu ma ma, “Cao Phúc, ngươi đem cái này tiện tì cắp gia kéo xuống, 365 đao, thiếu một đao, liền ở trên người của ngươi bỏ.”

Lưu ma ma phảng phát choáng váng giống nhau, chờ đến Cao Phúc túm chặt thời điểm, hô to “Chủ tử, chủ tử, cứu mạng nha, chủ tử, cứu mạng nha.” Cao Phúc thấy Dận Chân không kiên nhẫn hai mắt, duỗi tay thuần thực hạ nàng cầm, đem nàng túm đi ra ngoài. Lý thị quỳ gối Dận Chân trước mặt khóc lóc nói “Gia, thiếp không hiểu được là chuyện gì xảy ra? Điều là cái kia gian người làm, thiếp thật sự không có làm,”

“Ngươi đương gia thủ hạ đều như vậy vô dụng?” Dận Chân cúi đầu khẽ cười nói “Thật là thiên lí tuân hoàn báo ứng khó chịu, ngươi như thế nào liền không nghĩ tới hoàng quân sẽ làm thực? Hoàng quân kia cũng là gia nhi tử, liền như vậy làm ngươi cắp ze đằng không có?”

Lý thị lúc này biết hết thảy tất cả đều xong rồi, ngốc ngốc quỳ gối kia, lấy hết can đảm ngẩng đầu nhìn Dận Chân “Gia, ngươi đương hoàng quân là con của ngươi sao? Ở ngươi trong mắt hoàng quân thậm chí so ra kém

Hoằng Mân một cái ngón tay đi, xuất thân? Ở người trong mắt xuất thân liền như vậy quan trọng sao? Này đó đều là người bức ta, hoằng quân nào điểm kém?”

Dận Chân nửa ngòi xóm Lý thị trước mặt, nhẹ nhàng mà đỡ một chút Lý thị tán loạn đầu tóc “Gia cho rằng người đủ thông minh, biết gia nhất phiền chính là cái gì? Người cũng vẫn luôn làm được thực hảo, cấp gia sinh hạ nhi tử, cái này làm cho gia thực vừa lòng, cho nên đối với người những cái đó thủ đoạn cũng liền không như vậy để ý, rốt cuộc kia kéo thi cùng mặt khác nữ nhân không có thân mình cũng không có gì, bởi vì gia không thèm để ý, càng bởi vì các nàng xuân, chính là...” Dận Chân lại lần nữa hung hăng mà khẩn Lý thị đầu tóc, “Người trăm triệu không thể đem tay duỗi đến đông đủ lạc cùng Hoằng Mân trên người, thế nhưng dùng loại này hạ san lan thủ đoạn? Người cho rằng gia là như vậy hảo lừa gạt? Người làm như vậy, rốt cuộc là vì cái gì?”

“Vì cái gì? Đương nhiên là vì ung thân vương tước vị?” Lý thị nhìn Dận Chân nói “Ta hai cái nhi tử không thể so Hoằng Mân kém, vì cái gì không thể thừa tước? Vì cái gì ở ta trên người người hô lên Tề Lạc tên?”

Dận Chân đóng hạ đôi mắt, ‘ Dận Chân người phải nhớ kỹ, nữ nhân nhất để ý chính là các nàng nhi tử cùng tôn quý vinh quang, mà không phải trượng phu, nhi tử mới là các nàng trông cậy vào, không cần tin tưởng bọn họ sẽ toàn tâm toàn ý vì người hy sinh, các nàng làm không được.’ ngạch nương người lại nói đúng, nghĩ đến Tề Lạc ngàn dặm hầu bệnh, Dận Chân trong mắt hiện lên ám áp, ngạch nương ta gấp chỉ vì ta người. Dận Chân tay hoạt đến Lý thị cổ chõ, túm hướng về phía chính mình, dùng cực thấp thanh âm nói “Ung thân vương tước, này người liền vừa lòng? Gia nói cho người, cũng muốn không phải vương tước nhị là đại thanh giang sơn.”

Lý thị không thể tin tưởng nhìn Dận Chân, “Này... Này...” Suy nghĩ hạ, Lý thị dập đầu nói “Vương gia, hoằng khi cái gì cũng không biết, hắn là

ngài nhi tử, ngươi nhất định phải hảo hảo chăm sóc hắn. Nói xong, Lý thị đứng lên hướng về phía cây cột đánh túi, Dận Chân duỗi tay giữ nàng lại, Lý thị nghi hoặc quay đầu lại.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 199

“Này chỉ là 500 lượng bạc? Trí Hầu phủ sẽ không thiếu đến người đi.” Dận Chân nhìn Tề Giác có chút tiếc nuối khó hiểu, Tề Lạc lúc trước của hồi môn chính là làm Dận Chân ấn tượng rất sâu, Trí Viễn Hầu lại luôn luôn giàu có và đông đúc, như thế nào cũng sẽ không thiếu con vợ cả tiền bạc đi. “Này còn không phải tỷ tỷ lúc trước định ra quy củ?” Tề Giác có chút râu ria nói “Tỷ phu, ta tiền tiêu vật chỉ có kẻ hèn hai mươi lượng, tỷ tỷ nói, không thể làm ta xa hoa, nói là mỗi lượng bạc đều được đến không dễ, muốn cho ta thông cảm a mã dường gia vất vả, nàng chính mình bị nuông chiều, lại làm a mã như vậy yêu cầu ta, hừ, a mã cái gì, nữ nhi yêu cầu sủng, nam nhi yêu cầu độc lập.” Nhìn Tề Giác tức giận bất bình, Dận Chân hướng tùy tùng ý bảo lấy ra ngân phiếu đưa cho Tần năm, tùy miệng hỏi “Kia như vậy, người còn thích nhất tỷ tỷ người?” Tề Giác híp mắt nhìn thuộc về chính mình đồ cổ, không cần tiêu tiền được đến đồ vật chính là hảo nha, hơn nữa là mặt lạnh hoàng tử phó ngân lượng, nhớ tới tỷ tỷ câu kia hài tử biết khóc có nái ăn, Tề Giác đôi mắt càng là cong thành một cái tuyển. Nghe thấy Dận Chân hỏi chuyện, Tề Giác nhìn Dận Chân nói “Tỷ tỷ đây là tốt với ta, cho nên ta thích nhất tỷ tỷ, ân, thích nhất.”

Tần năm cúi đầu xoa xoa mồ hôi trên trán, có chút bối phục nhìn Trí Viễn Hầu con vợ cả, chính mình chủ tử đều đã như vậy lạnh, còn có thể nói ra loại này lời nói? Tề Giác cảm thấy được Dận Chân bất mãn, không thèm quan tâm, cướp đi tỷ tỷ, còn không được người khác chạm vào, nào có như vậy tiện nghi sự? Bất quá nghĩ tới chính mình dự tính ban đầu, Tề Giác trên mặt mang theo không cam lòng, để sát vào Dận Chân thấp giọng nói “Tỷ phu, người cũng cho ta lót thượng bạc, ta cũng đến thoáng tò vò một chút đi, người cũng hiểu được ta ngạch nương thân mình không tốt, ta từ

nhỏ chính là tỳ tỳ giáo dưỡng lớn lên, cho nên tỳ tỳ tính tình ta còn là hiểu biết một ít, tỳ tỳ tính tình luôn luôn là ăn mềm không ăn cứng, Hoằng Mẫn a ca đã từng nói với ta, tỳ tỳ cùng hắn giảng, tâm có thể rất lớn cũng có thể rất nhỏ.” Nghe thấy lời này Dận Chân càng là chú ý, Tè Giác tiếp theo nói “Tâm rất lớn là có thể trang hạ sở hữu thân nhân, tâm rất nhỏ đâu?” Tè Giác liếc mắt một cái Dận Chân nói “Tâm rất nhỏ, chính là chỉ có thể trang hạ một người, tỳ phu, ngươi là muốn cùng mọi người ở bên nhau, vẫn là muốn độc chiếm tỳ tỳ tâm đâu?” Nói xong lời này, Tè Giác hướng Dận Chân hành lễ, lại hướng Tần 5 giờ đầu mới rời đi. Tè Giác tùy tùng dắt quá một con tuyết trắng không có một cây tạp mao ngựa, đây là Dương Khang đưa, Tè Giác sờ sờ ngựa, trong lòng cười thầm, tỳ tỳ, ngươi nói nhưng thật ra thật đối, bất động thanh sắc, tựa thật tựa giả ngược lại dễ dàng nhất làm ung thân vương tin tưởng. Tè Giác cưỡi lên mã, nhìn thoáng qua tùy tùng cầm đồ cổ, đôi mắt lập loè một chút, này đó chính mình làm sao không hiểu đâu? Chính là không thể không có khuyết điểm, như vậy vừa lúc. Tè Giác cười nhẹ “Ung thân vương, cây thang đã cho ngươi đáp hảo, liền xem ngươi như thế nào làm, lấy tỳ tỳ tính tình, ta thật đúng là chờ mong nha.” Dận Chân ở Tè Giác rời đi sau, cầm mật báo, mang theo chén trà về tới trong phủ. Ở thư phòng nhìn xem đối Niên Canh Nghiêu điều tra, mặt trên viết hán có cái muội muội năm nay tuyển tú, hiện giờ bị đẻ lại thẻ bài. Dận Chân tâm đụng, lại nhìn thoáng qua bên cạnh chén trà, nhìn kỹ xem mặt trên viết đến Niên Canh Nghiêu cùng tám a ca những cái đó liên lụy. Dận Chân chậm rãi đem mật báo xé nát, đốt lửa đốt sạch.

Dận Chân cầm lấy tinh xảo tiểu chén trà, nhẹ giọng “Tâm rất nhỏ sao? Dương nhiên cũng chỉ có thể là gia một người? Gia như thế nào sẽ làm nàng đang lẩn trốn khai,” Dận Chân lấy ra kia xuyến Phật châu, một lần nữa mang ở thủ đoạn chỗ. Nhớ lại Tè Giác câu kia ăn mềm không ăn cứng, Dận Chân câu một chút khóe miệng, đảo thật là như thế, bằng không còn sẽ cùng chính mình biệt nữu. Dận Chân phân phó Cao Phúc bung lên một ít ủ lâu năm, giơ chén rượu nghe thấy một chút, ngừa đầu uống tiến, hôm

nay, gia như thế nào sẽ dễ dàng buông tha người đâu? Gia muốn cho người nhìn xem, gia rốt cuộc có phải hay không nam nhân?

258 xong

Chương 259 chờ mong đã lâu

Dận Chân tự rót tự uống non nửa hò ủ lâu năm, cút đầu nhẹ ngủi một chút trên người mùi rượu, vừa lòng cười khẽ, kia nha đầu thực ái sạch sẽ, cái kia phòng tắm đến là cái hảo địa phương. Nghĩ vậy Dận Chân trong lòng càng là lửa nóng một mảnh, xoay người vỗ hạ cái trán, chậm rì rì hướng tè cách sân đi đến.

Dận Chân vào phòng chờ nha đầu hành xong lễ, liền mỏi mệt phất tay làm các nàng lui ra. Tè cách nghe thấy được Dận Chân trên người mùi rượu, hơi hơi nhíu một chút mày, phân phó Tần ma ma bung lên ôn ôn mật ong thủy, tự mình bung đi vào Dận Chân bên người. Dận Chân nhắm mắt lại xoa cái trán, tè cách quan tâm hỏi “Vương gia, ngươi rất khó chịu sao? Uống trước chút mật ong thuỷ phân giải mùi rượu.” Dận Chân nhắm mắt lại không có động, tè cách nhẹ nhàng lắc đầu, cầm lấy thia múc thượng một ít đặt ở Dận Chân bên miệng, Dận Chân hơi mở con mắt nhìn tè cách, há mồm chậm rãi uống lên đi vào, nửa ngày rốt cuộc đem thủy uy xong, tè cách thở phào nhẹ nhõm, giáng chén đặt ở trên bàn.

Dận Chân tới ở tè cách cánh tay dùng sức đem hắn mang chỉ mình trong lòng ngực, đem vùi đầu ở Ziege cổ, nhẹ nhàng phun nhiệt khí. Tè cách cảm thấy có chút phát ngứa muôn trốn tránh, chính là Dận Chân lại đem chính mình vòng eo lặc càng ngày càng gấp. Ngửi được kia cổ mùi rượu, tè cách nhẹ giọng nói “Vương gia, đi rửa sạch một chút hảo sao? Như vậy ngươi sẽ thực thoải mái.” Tè cách đảo không phải một hai phải làm Dận Chân tắm rửa không thể, chỉ cần tưởng tượng đến Dận Chân những cái đó nữ nhân, tè cách vẫn là cảm thấy rửa sạch sẽ một ít hảo. Dận

Chân mơ hồ nói “Gia thực mỏi mệt, ngươi hầu hạ gia, gia liền đi, nếu không...” Dận Chân đôi tay ở tè cách vòng eo chồm nhẹ nhàng vuốt ve, tè cách đè lại Dận Chân tay, cắn chặt hàm răng “Hầu hạ Vương gia, là ta bỗn phận.”

Tè Lạc cảm thấy tắm rửa xong, Dận Chân tất sê mỏi mệt, kia đêm nay liền sê hảo quá một ít. Dận Chân nghe thấy Tè Lạc nói như vậy, đắc ý cong một chút khoe miệng. Tè Lạc phân phó hạ nhân bắt đầu nấu nước, chờ đến hết thảy đều an bài hảo, mới đối Dận Chân nói “Vương gia, thỉnh di giá phòng tắm đi.” Dận Chân ừ nhẹ một tiếng, lại không thấy nhúc nhích, Tè Lạc chỉ có thể bất đắc dĩ nâng dậy Dận Chân, hướng phòng tắm đi đến

Tới rồi phòng tắm Tè Lạc liền bắt đầu cấp Dận Chân cởi áo, bởi vì thời gian dài không có luyện tập, Tè Lạc có mới lạ, Tè Lạc thầm hận vương phủ may vá, Dận Chân cười nhẹ “Phúc tấn, nhìn gia đén thật sự nên nhiều cho ngươi chút cơ hội mới được.” Nghe thấy lời này, Tè Lạc càng là hận đén ngứa răng. Một hồi lâu, rốt cuộc giải khai, Tè Lạc đỏ mặt buông xuống con mắt không dám nhìn Dận Chân thân mình, Dận Chân giơ tay nhẹ nhàng bắn một chút Tè Lạc cái trán, xoay người bước vào to rộng bể tắm. Âm áp nước ao hòa hoãn Dận Chân có chút cứng đờ thân mình, nhẹ liêu chút thủy đến đầu vai, nhìn đỏ mắt ngốc lăng Tè Lạc, Dận Chân buồn cười “Còn đứng ở kia làm gì? Người không phải phải hảo hảo hầu hạ gia sao?”

Tè Lạc chậm rãi đi vào Dận Chân phía sau, ao bên cạnh phóng thật dày màu trắng vải nỉ lông, Tè Lạc quỳ gối mềm mại chấn chiên thượng, bắt đầu cởi ra Dận Chân bím tóc, trong lòng âm thầm suy đoán, hắn thật sự say? Thấy thế nào không giống đâu? Như vậy tình cảnh phảng phát về tới lúc trước ở sư tử viên thời điểm. Tản ra Dận Chân sợi tóc, Tè Lạc cầm lấy bên cạnh phóng lược nhẹ nhàng chải vuốt, sau đó cầm lấy bên cạnh mộc chất gáo từ trong ao mức nước lồng ướt sợi tóc, nhẹ nhàng đùa nghịch Dận

Chân đen bóng sợi tóc, Tè Lạc trong lòng vẫn là cảm thấy thực kiêu ngạo, xem ra chính mình điều trị là rất có hiệu quả sao.

Trong tay không có chú ý, Dận Chân lồng rót Dận Chân đầu tóc, nghe thấy Dận Chân tê một tiếng, trong lòng có chút khẩn trương, khó tránh khỏi lại lồng rót mấy cây. Dận Chân không có quay đầu lại âm trầm nói “Ngươi có phải hay không đem gia trở thành người gỗ? Nhà ai hoàng tử phúc tấn giống ngươi như vậy? Xem ra gia hẵn là hảo hảo giáo giáo ngươi quy củ.” Tè Lạc ở Dận Chân phía sau bếp một chút miệng, cúi đầu nhận sai “Vương gia, ta sai rồi, ta sẽ cẩn thận chút.”

“Sai rồi?” Dận Chân giơ tay kéo lại Tè Lạc thủ đoạn “Biết sai rồi?” Tè Lạc cúi đầu nhìn Dận Chân trên cổ tay chính mình cắn quá dấu răng, cho tới bây giờ còn không có tiêu đi xuống sao? Tè Lạc nâng lên một cái tay khác nhẹ nhàng vuốt ve một chút, chạy nhanh dừng lại tay, dùng tay chụp một chút mặt, đây là làm sao vậy? Có phải hay không..... Không chờ Tè Lạc nghĩ kỹ, Dận Chân liền dùng lực đem Tè Lạc túm vào nước ao

Nghiêng người Dận Chân đem Tè Lạc đè ở ao biển, Tè Lạc phía sau lưng dựa vào gập ghềnh cục đá, nhìn Dận Chân trong mắt toát ra tới tầng tầng dục hỏa, có chút khẩn trương “Vương gia, Vương gia.....

Vương.....” Dận Chân nhẹ điểm Tè Lạc môi đỏ, trầm thấp nói “Còn gọi Vương gia sao? Có phải hay không nên sửa đã trở lại?” Dận Chân chậm rãi đem tay hoạt tới rồi Tè Lạc ngực chỗ đè lại “Đây là thuộc về gia, bất luận kẻ nào cũng không thể ở bên trong.”

Nói xong, Dận Chân bắt đầu xé rách Tè Lạc trên người quần áo, Tè Lạc có chút giãy giụa nhưng là như thế nào địch nổi bị dục vọng nghẹn một năm Dận Chân đâu? Biết giãy giụa bất quá, Tè Lạc nhắm hai mắt lại. Chờ đến đông đủ lạc trên người quần áo bị xả sạch sẽ, Dận Chân am hiểu sâu đôi mắt đánh giá trước mặt thân thể mềm mại, cởi ra ấm áp nước ao, Dận Chân đôi tay vuốt ve Tè Lạc thân mình, thế nhưng như vậy tinh tế bóng

loáng, “Nước ôn tuyền hoạt tẩy nõn nà, thủy là……” Tề Lạc dùng tay ngăn chặn Dận Chân miệng, lẩm bẩm lời nói nhỏ nhẹ “Vương…… Gia, ta không phải Dương Quý Phi, nàng đối nữ nhân tới nói là bi kịch, ta cũng không nghĩ trở thành hậu cung phán trang vô nhan sắc người, ta chỉ nghĩ bình đạm đơn giản sinh hoạt.” Dận Chân để sát vào Tề Lạc bên tai nhẹ giọng nói “Ngươi, không phải Dương Ngọc Hoàn, gia cũng không phải Đường Huyền Tông, gia sẽ không làm ngươi như vậy.”

Dận Chân cúi đầu hôn lấy ở Tề Lạc môi, đầu lưỡi vội vàng thăm đi vào khiêu khích tiểu xảo lưỡi thơm, đôi tay vuốt ve thượng Tề Lạc trước ngực hồng anh, có chút thô bạo vuốt ve. Tề Lạc mở sương mù mênh mông đôi mắt cảm thấy thập phần nín thở, duỗi tay chùy Dận Chân ngực, như vậy ngược lại sử Dận Chân hôn càng thêm kịch liệt, đương Tề Lạc cảm thấy sẽ bị nghẹn chết thời điểm, Dận Chân buông ra miệng mình, Tề Lạc cùng Dận Chân đồng thời thô nặng thở phì phò.

Gioi tay nhẹ nhàng vuốt ve Tề Lạc hơi mang hồng triều gương mặt, Dận Chân thấp nhin “Năm trước tám tháng cho tới hôm nay, mấy tháng, ngươi hiểu được sao? Suốt chín nguyệt.” Không đợi Tề Lạc phản ứng, Dận Chân hôn từ thượng mà xuống, bả vai, trước ngực…… Phảng phát muôn dấu hiệu giống nhau, hồng hồng dấu hôn che kín Tề Lạc toàn bộ thân thể mềm mại.

Dận Chân không màng Tề Lạc một chút giãy giụa, hung hăng tiến vào Tề Lạc trong thân thể, cái loại này ám áp gắt gao bao vây lấy chính mình, Dận Chân cảm thấy phảng phát trước nay liền không có quá thỏa mãn, đôi tay ở Tề Lạc chỗ mẫn cảm du tấu, ngẩng đầu nhìn Tề Lạc gò má, mặt trên che kín ngượng ngùng, giãy giụa lại mang theo một chút khát vọng.

Dận Chân trầm thấp cười, nàng vẫn là như vậy, từ khai không chịu hoàn toàn rộng mở, đón ý nói hùa chính mình, nàng cùng nữ nhân khác hoàn toàn không giống nhau.

Chính là nàng như vậy mang theo không phải dục nghênh còn theo giãy giũa, càng là làm Dận Chân khó có thể tự giữ, vội vàng thăm dò nàng, chinh phục nàng, làm nàng ở chính mình trong lòng ngực biến thành một bãi nhu thủy. Ở ám áp nước ao trung, Tề Lạc trong miệng tràn ra có chút tiêm tế thanh âm sấn Dận Chân thô nặng thở dốc thanh, hai người chi gian tình cảm mãnh liệt phảng phát đều có thể đem nước ao sôi trào

Không thật sự qua bao lâu, cũng không hiểu được Dận Chân đến muôn vài lần, tề Lạc chỉ cảm thấy trên người một tia sức lực cũng không có, cảm thấy thành thân lâu như vậy, trước nay liền không gặp Dận Chân như vậy điên cuồng, giống như không đem chính mình xoa nát liền không cam lòng giống nhau, tề Lạc hồng con mắt, xin tha “Gia... A... Gia, ta sai rồi, ta thật sự sai rồi... Ân... Ta cũng không dám nữa... Ngài tha ta đi... Ô ô... Tha ta đi... Ô ô.” Dận Chân lặc khẩn tề Lạc vòng eo, đem nàng kéo cùng chính mình càng gần một ít, chính mình cũng càng có thể thâm nhập nàng, có thể càng thêm hoàn toàn có được nàng. Cúi đầu cắn tề Lạc lỗ tai, “Biết sai rồi? Tề Lạc, gia có phải hay không nam nhân? Ân, gia có phải hay không nam nhân?” Tề Lạc thầm hận này lòng dạ hẹp hòi nam nhân, tình thế so người cường, tề Lạc nhẹ giọng hù hù “Gia, là nam nhân, ngươi thật là nam nhân, tha ta đi.”

Hung hăng cắn tề Lạc lỗ tai “Kêu gia tên, kêu gia tên, hô lên tới, cùng nhau hô lên tới...” Tề Lạc hai tròng mắt rưng rưng, đôi tay bám lấy Dận Chân cổ, nếu không khẩn phàn này Dận Chân, tề Lạc cảm thấy chính mình trên người mềm có thể chết đuối ở trong ao.

“Gia, ngươi là...” Cảm thấy Dận Chân hung hăng định chính mình, tề Lạc Sa ách kêu: Dận Chân, ngươi là nam nhân, Ái Tân Giác La Dận Chân, ngươi là nam nhân.”

“Là của ai?” Dận Chân không thả lỏng nhìn chằm chằm tề Lạc hai mắt. “Ta, Dận Chân là ta nam nhân.” Tề Lạc há mồm hung hăng cắn Dận Chân

lỗ tai bả vai, ta không hảo quá, cũng không thể làm người hảo quá. Dận Chân lại lần nữa mãnh liệt đánh sâu vào, phỏng thích chính mình lớn nhất tình cảm mãnh liệt

Rốt cuộc kết thúc, tè Lạc mỏi mệt nhắm hai mắt lại, Dận Chân sờ soạng một chút tè Lạc đầu tóc, mang theo vừa lòng nói "Đây là chính người nói, gia nhưng không bức người nói, người phải nhớ kỹ mới là. "

Tè Lạc lúc này liền trợn trăng mắt sức lực cũng đã không có, chỉ có thể hơi dún lông mà, Dận Chân giơ tay vuốt phẳng. Cảm thấy nước ao có chút lạnh, ôm tè Lạc đổi hảo rộng thùng thình quần áo, ra tới môn, thấy nơi xa Tứ Anh cùng Cao Phúc, dùng đôi mắt ý bảo bọn họ không được lầm miệng, sau đó liền ôm tè Lạc về tới nội thất, đặt ở trên giường, cầm bên cạnh khăn chà lau tè Lạc trên người chưa sát tịnh bọt nước, đôi mắt càng ngày càng thâm ám, buông màn, nhẹ nhàng hôn tè Lạc mượt mà đầu vai, muôn tiếp tục.

"Gia, gia, ta thật là không được." Tè Lạc mang theo khóc nức nở dùng thu ngăn chặn Dận Chân hôn "Gia, chúng ta hôm nào được không? Ta, ta nhất định làm người..."

Dận Chân tạm dừng sau một lúc lâu, cười nhẹ một chút, nằm ở tè Lạc bên người, đem tè Lạc gắt gao ôm vào trong ngực "Đây là người nói, gia chờ, người phải nhớ kỹ người thiếu gia một năm, ân?" Tè Lạc ở Dận Chân hư nhẹ nhàng ừ một tiếng, Dận Chân lui xuống thủ đoạn chổ Phật châu, tạm dừng một chút ngốc tại tè Lạc thượng trên tay trái, vuốt hạt châu nhẹ giọng phân phó "Tè Lạc, không được hái xuống, vĩnh viễn không được hái xuống, nghe được không?"

Tè Lạc cảm thấy thủ đoạn chổ Phật châu cổ súc mở nhìn thoáng qua, hắc đây là có ý tứ gì? Đem kia kéo thị đưa Phật châu đưa cho chính mình, còn không được hái xuống? Thật là quá nhưng khí, tè Lạc nhắm mắt lại,

khóe mắt chảy ra nước mắt, tích ở Dận Chân ngực. Dận Chân cúi đầu nhìn tè Lạc, sát một chút tè Lạc nước mắt, lại càng lau càng nhiều “Ngươi làm sao vậy? Nói cho gia có phải hay không thân mình không thoải mái?”

“Không có việc gì, ta không có việc gì, gia sóm chút ngủ đi.” Tè Lạc nhắm mắt lại bình đạm nói, lại là loại này ngữ khí, Dận Chân thấp giọng quát “Rốt cuộc là chuyện như thế nào? Cùng gia nói rõ ràng? “

Áp ủ sau một lúc lâu, tè Lạc mở to mắt ngẩng đầu nhìn Dận Chân “Ngươi, không có ngươi như vậy khi dễ người, ta minh bạch ngươi đối kia kéo phúc tấn thâm tình nghĩa trọng, ta cũng không muốn thế nào, chính là ngươi lại đem nàng đưa cho ngươi Phật châu tặng cho ta? Ngươi...” Tè Lạc khẽ nhắm thượng đôi mắt, thoát ly Dận Chân ôm áp, hướng giường lăn lăn.

Dận Chân sững sót một chút, có chút bất đắc dĩ lắc đầu, nha đầu này thật là không dễ dàng nắm chắc, luôn là nói chút làm ngươi ngoài ý liệu nói, duỗi thu làm lại đem tè Lạc ôm vào trong ngực, Dận Chân trầm thấp nói “Này xuyến Phật châu là ngạch nương di vật, gia trước nay liền chưa cho quá bất luận cái gì một nữ nhân.” Tè Lạc giật mình nhìn Dận Chân, lầm bẩm hỏi “Đây là Đồng Hoàng Hậu lưu lại?”

Dận Chân duỗi tay đem tè Lạc đầu đè lại ngực “Đó là ngạch nương duy nhất để lại cho gia đồ vật, gia cho ngươi gia yên tâm.” Cảm thấy Dận Chân trong giọng nói ưu thương, tè Lạc duỗi tay vuốt ve Dận Chân ngực, nhẹ giọng nói “Gia, ta sẽ vĩnh viễn mang theo.” Dận Chân nhắm mắt lại ừ nhẹ một tiếng, tè Lạc chớp một chút đôi mắt, nghĩ tới cái kia nhẫn, đưa ra đi sao? Tè Lạc đóng hạ đôi mắt, vẫn là suy nghĩ muốn nhìn một chút đi

Chương 260 chung thấy năm thị

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 200

Tè Lạc đem tay đặt ở Dận Chân ôm chính mình vòng eo trên tay khắng định nói “Gia, tám phúc tấn là cái thứ nhất hỏi ta người, nhưng là này đầu hóa điệp giảng tố chuyện xưa lại là ta cái thứ nhất đối người ta nói khởi, người khác trước nay đều không có nghe qua.” Cảm thấy Dận Chân vừa lòng, Tè Lạc cong một chút đôi mắt, thấp giọng đem trải qua hiện đại gia công Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài thiên cổ truyền tống câu chuyện tình yêu nói ra tới, từ thư viện gấp nhau hiểu nhau tới rồi cuối cùng khóc mồ hóa điệp.

Nghe xong Dận Chân trầm mặc nửa ngày, tiến ôm Tè Lạc lầm bẩm nói “Cái kia Lương Sơn Bá cũng quá không có chí khí, không biết tranh thủ chỉ hiểu được oán trời trách đất, hơn nữa nam tử hán làm sao có thể bị……” Tè Lạc kéo Dận Chân tay đem hẵn ngón tay đặt ở trong miệng hung hăng cắn một chút.

Dận Chân tê một tiếng “Ngươi có phải hay không cắn gia nghiện lạp?” Tè Lạc bất mãn nói “Gia, câu chuyện này không phải ngươi tưởng như vậy phức tạp được không?”

Dận Chân cười nhẹ một tiếng “Chết tắc cùng huyệt sao? Ngươi yên tâm, ngươi sẽ cùng gia cùng huyệt……” Tè Lạc tránh ra Dận Chân trói buộc xoay người, dùng tay bưng kín Dận Chân nhất, nghiêm túc nhìn hẵn kiên định nói “Chết tắc cùng huyệt có ích lợi gì? Ngươi còn thật sự có thể hóa điệp sao? Chúng ta đều phải tồn tại, chỉ có tồn tại mới có thể hưởng thụ sinh hoạt, đã chết, cái gì đều không có.” Dận Chân khẽ hôn một cái Tè

Lạc lòng bàn tay, bế lên Tè Lạc đứng dậy, Tè Lạc tay câu lấy Dận Chân cỗ “Gia sẽ tồn tại, sẽ hảo hảo tồn tại, nếu thật sự có như vậy một ngày, gia bên người tất là ngươi, hơn nữa, chỉ có thể là ngươi.” Dận Chân đem Tè Lạc đặt ở trên giường, cởi ra Tè Lạc quần áo nhẹ giọng nói đến.

Nhớ lại trong lịch sử Ung Chính cùng huyệt hình như là năm Quý Phi, Tè Lạc bắt được Dận Chân không thành thật tay, “Gia, trước không cần như vậy, ta hỏi trước ngươi chuyện này?” Dận Chân cúi đầu đem Tè Lạc xiong trước hồng anh hàm ở trong miệng, nhẹ nhàng liếm láp. Tè Lạc vặn vẹo một chút thân mình, Dận Chân hàm hồ nói “Ngươi hỏi…… Hỏi” Tè Lạc nói lắp hỏi “Gia, đừng như vậy, ta là muốn hỏi ngươi đối…… Đối mười bốn a ca tân nạp trắc phúc tấn…… Ngươi cảm thấy nàng thế nào?”

Dận Chân ngẩng đầu nhìn chằm chằm Tè Lạc, trong ánh mắt hiện lên một tia lửa giận” ngươi đây là có ý tứ gì? “Tè Lạc có chút sợ hãi, lấy lòng này nói” ta là xem năm trắc phúc tấn trên người có một loại yếu kém chi mĩ, cùng Bát Kỳ khuê tú không quá giống nhau, hơn nữa mười bốn a ca giống như thực ái cái kia năm trắc phúc tấn, ta…… Ta tưởng gia cũng sẽ thích như vậy, cho nên mới tùy tiện hỏi hỏi.”

“Ngươi để ý? Ngươi có phải hay không để ý?” Dận Chân nhìn chằm chằm Tè Lạc nửa ngày, trong ánh mắt hiện lên một tia hiểu ra thấp giọng cười, Tè Lạc mặt xoát một chút đỏ, ai ai nói không nên lời bát luận cái gì lời nói tới. Dận Chân giơ tay nhẹ nhàng vuốt ve Tè Lạc đôi mắt, cái mũi, môi, sau đó theo Tè Lạc pháp phòng quyền rũ QUXIAN, dần dần xuống phía dưới, Tè Lạc cảm giác được Dận Chân hỏa re đôi tay phảng phất đem toàn thân đều MO biến giống nhau, cảm thấy trong lòng ngứa, trên mặt càng là hồng thành một mảnh.

“Gia trước nay liền không có liếc nhìn nàng một cái.” Dận Chân hôn hả Tè Lạc môi “Cái loại này ngươi nói mảnh mai gia hướng dụng không dậy nổi, vẫn là để lại cho mười bốn a ca đi, cái loại này bệnh trạng không ai

hắn sẽ thích, rốt cuộc kia cũng là Đức phi nương nương tự mình tuyển đến. Mà ngươi.....” Dận Chân ngẩng đầu nhìn Tề Lạc mà cười nói “Mà ngươi này khuôn mặt này thân mình đều cùng gia tâm ý, ngươi là Hoàng A Mã chỉ cấp gia phúc tấn, gia vừa lòng, thật sự thực vừa lòng. “Dận Chân khẽ vượt một chút Tề Lạc hơi nước đôi mắt, ngươi là gia vất vả mưu hoa tới, các nàng như thế nào có thể so sánh? Bọn họ cái nào lại không ghen ghét đâu?

Dận Chân phảng phất ở trùng phạt Tề Lạc nói sai lời nói giống nhau, hung hăng muốn Tề Lạc không được nàng suy nghĩ khác, Tề Lạc cảm thấy Dận Chân điên cuồng, bắt được còn sót lại một tia lý trí thầm mắng chính mình ngu ngốc, bát quái không thấy được, ngày mai lại sẽ khởi không tới, Dận Chân tuyệt đối là đền bù. Cuối cùng kia ti lý trí biến mất, Tề Lạc chỉ có thể hăm ở Dận Chân chế tạo Jiqing toàn oa trung, rên rỉ cầu xin, tùy ý Dận Chân xoa toái chính mình.

Khang Hi 49 năm bảy tháng, Khang Hi chính thức hạ chỉ mệnh lệnh Dương Khang cùng Lăng Trụ suất lĩnh gần hơn vệ quân cùng hộ doanh quân là chủ Bát Kỳ tinh nhuệ đi đến quan ngoại, giam sự ngo ngoe rực rịch la sát quốc. Nói là giam sự kỳ thật tất cả mọi người minh bạch này trượng là nhất định phải đánh. Nghe thấy cái này tin tức, Tề Lạc đã không rảnh lo cái gì quy củ thể thống, đơn giản thu thập một chút, mang theo hoàng văn cùng Vũ Hi vội vàng hướng Trí Viễn Hầu phủ chạy đến, ở vương phủ cửa gặp Dận Chân.

Dận Chân nhìn nôn nóng Tề Lạc, suy nghĩ một chút vẫn là quyết định cùng nàng cùng đi hảo, tinh phát sinh cái gì hắn không biết sự tình. Vào Trí Viễn Hầu phủ, Tề Lạc thấy Lăng Trụ đang ở cùng Đổng thị cùng Tề Hoàn Tề Giác cáo biệt, Tề Lạc nhìn đến một thân nhung trang phụ thân, rốt cuộc nhịn không được bỏ nhào vào Lăng Trụ trong lòng ngực, bên cạnh Dận Chân muốn duỗi tay bắt lấy Tề Lạc, tạm dừng một chút, vẫn là chậm

rãi thu hồi, nhìn Lăng Trụ hoài ở Tề Lạc, Dận Chân trong lòng thầm than, liền dung nàng làm càn một lần hảo.

Tề Lạc minh bạch chính mình không thể khóc, nhất định không thể khóc, cho nên liều mạng chịu đựng nước mắt, thấp ninh” a mĩ, ngươi nhất định phải trở về, ngươi đáp ứng quá ta, chúng ta sẽ không tách ra. “Lăng Trụ ôm lấy Tề Lạc, chậm rãi buông ra. Tề Lạc đứng thẳng thân mình, Lăng Trụ nhẹ nhàng chụp một chút Tề Lạc đầu” đều là đương ngạch nương người, còn như vậy ái làm nũng, ngươi hắn là minh bạch, đây là ta cuộc đời này lớn nhất trách nhiệm, ta nhất định sẽ đắc thắng trở về. “Nhìn thoáng qua không tha Đổng thị, Lăng Trụ đối Tề Lạc phân phó” trong phủ sự ta đã công đạo thỏa đáng, bất quá ngươi cũng muốn nhiều thượng điểm tâm, tuy rằng ta đối với ngươi luôn luôn nuông chiều, nhưng là cũng là từ nhỏ đương nam nhi giáo dưỡng, Cầu Cầu lại thực nghe lời, có rảnh nói liền nhiều hồi phủ tới. “Nhìn thoáng qua Dận Chân, Lăng Trụ tiếp tục nói” ung thân vương sẽ minh bạch, nhiều an ủi một chút ngươi ngạch nương, một trận nhất định sẽ thắng, ngươi phải tin tưởng ngươi a mĩ. “

Tề Lạc gật gật đầu, Lăng Trụ bế lên hoảng văn cùng Vũ Hi nhẹ nhàng hôn bọn họ một chút, hoảng văn ôm ông ngoại cỗ” ông ngoại, ngươi nhất định sẽ kỳ khai đắc thắng, hoảng văn ông ngoại là lợi hại nhất.”

Lăng Trụ buông xuống bọn họ, cuối cùng đi tới Dận Chân trước mặt, bình sinh lần đầu tiên không có che dấu nhìn Dận Chân hai mắt, cũng không có nói cái gì, nhưng là Dận Chân lại có thể minh bạch đây là Lăng Trụ ở đem toàn bộ Trí Viễn Hầu phủ người phó thác cho hắn, Dận Chân đóng hạ đôi mắt, nhẹ nhàng gật đầu, Lăng Trụ sang sảng cười, lại lần nữa nhìn thoảng qua bên người thân nhân, xoay người rời đi Trí Viễn Hầu phủ, cười ngựa chạy về phía cái kia tàn khốc chỉ thuộc về chân chính quân nhân chiến trường.

TẤU CHƯƠNG XONG

Chương 262 lại thấy bệnh dịch

Lăng Trụ đi rồi, Tề Lạc trấn an hảo Đồng thị, nhìn Tề Hoàn “Ca ca, Cầu Cầu còn nhỏ, ta rốt cuộc là xuất giá nữ, hầu phủ sự ngươi muôn nhiều đắm đương một ít mới là.”

“Thỉnh tú phúc tấn yên tâm, ta minh bạch như thế nào làm.” Tề Hoàn mang theo an ủi tươi cười đậm nhiên nói, Tề Hoàn vĩnh viễn đều minh bạch chính mình ở hầu phủ hắn là ở vào cái gì địa vị, cho nên hắn trước nay đều không làm dư thừa sự. Biết Tề Lạc ứng còn có công đạo, cho nên Tề Hoàn hướng Dận Chân hành lễ liền đi ra ngoài, Tề Lạc cảm thấy chính mình một nhà xuyên qua nhất thực xin lỗi chính là Tề Hoàn.

Dận Chân nhìn Tề Hoàn trong ánh mắt mang theo một chút trầm tư, cái này hắn là khả năng người, bất quá rốt cuộc vẫn là niên thiếu, nhiều hơn tôi luyện cũng là tốt. Tề Lạc than nhẹ một tiếng, kéo qua Tề Giác. Trịnh trọng nói “Tề Giác, ngươi thực hiểu chuyện, này tỷ tỷ là yên tâm, a mã cầm binh đó là hắn cả đời nguyện vọng, chúng ta không thể ngăn đón, chỉ có thể duy trì hắn. Người lại là hầu phủ con vợ cả, muôn gánh khởi ngươi chức trách tới, chiếu cố hảo ngạch nương, nhiều nghe ca ca kiến nghị, ngươi minh bạch sao?”

Tề Giác gật đầu “Tỷ tỷ, ngươi yên tâm, Cầu Cầu đã trưởng thành, ta sẽ không làm ngươi thất vọng.” Tề Lạc nhẹ sờ Tề Giác đầu “Tỷ tỷ đối với ngươi là yên tâm, có rảnh nhiều nhìn a mã thư phòng đồ vật, đối với ngươi tương lai là có chỗ lợi, những cái đó đều là a mã tổng kết ra tới chuẩn bị để lại cho đời sau đồ vật, nếu là có cái gì không rõ, liền tới vương phủ tìm ta.” Tề Giác có đầu cọ một chút Tề Lạc lòng bàn tay, trong ánh mắt vẫn là hàm chứa ẩn ẩn lê quang.

Duỗi tay đem Tề Giác ôm lấy, hạ giọng “Cầu Cầu, ngươi muôn học sẽ kiên cường độc lập, chỉ có như vậy ngươi cả đời mới có thể xuất sắc,

ngươi mới là tỳ tỡ thích nhất Cầu Cầu, a mā nhất định sē bình an trở về, đến lúc đó tước vị chỉ sợ còn sē lại thăng, ngươi phải dùng công, nam tử hán đại trượng phu tước vị vẫn là chính mình tránh mới hiến hách, đừng cho bên ngoài người ta nói ngươi là bằng ân mông. Ngươi muốn cho a mā lấy ngươi vì vinh, ta đệ đệ, là xuất sắc nhất.”

Tề Giác ừ một tiếng, ăn vạ Tề Lạc trong lòng ngực, Dận Chân tuy rằng không hiểu được các nàng đôi tỡ đệ này nói gì đó, chính là thấy trường hợp như vậy, vẫn là nhịn không được tiến lên kéo ra bọn họ hai cái. Mang theo ti không vui nói “Canh giờ không còn sớm, cũng nên hồi phủ.” Tề Giác ngẩng đầu hung hăng nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, lại đáng thương vô cùng nhìn Tề Lạc “Tỷ tỡ không thể lưu tại hầu phủ trụ thượng một ngày sao?” Thấy Tề Lạc có chút tâm động, Dận Chân kéo Tề Lạc tay hướng phủ ngoại đi đến, cẩn bản không cho Tề Lạc nói chuyện cơ hội.

Tề Lạc lưu luyến rời đi Trí Viễn Hầu phủ, trở lại vương phủ bởi vì tức giận Dận Chân bất cận nhân tình, cho nên cũng không có lại cùng Dận Chân nói thêm cái gì, dàn xếp hảo Hoằng Mân cùng Vũ Hi, nhìn thoáng qua uống nước trà Dận Chân, Tề Lạc lo chính mình tháo trang sức đem trang sức hái được xuống dưới. Dận Chân bất đắc dĩ đứng dậy, vẫy lui nha đầu, đi vào Tề Lạc bên người, từ phía sau ôm lấy nàng “Ngươi là ung thân vương phúc tấn, Trí Viễn Hầu lãnh binh xuất chinh, nhiều ít đôi mắt đều ở nhìn chằm chằm đâu? Ngươi như thế nào có thể lại quá mức tùy hứng đâu? Hơn nữa Tề Giác đã không nhỏ, hắn cũng yêu cầu quản lý, Tề Giác kia tiểu tử luôn luôn cơ linh hiểu chuyện, chính là vẫn là muốn nhiều tội luyện, ngươi cũng không thể luôn là che chở hắn, Trí Viễn Hầu phủ tương lai còn không phải đến dựa hắn? Đến nỗi Trí Viễn Hầu ngươi không cần lo lắng, này trượng nhất định sē đánh thăng, hắn nhất định sē bình an.”

Hướng Dận Chân trong lòng ngực nhích lại gần, Tề Lạc nhẹ giọng nói “Này đó ta đều hiểu được, chỉ là gia, ngươi minh bạch a mā rốt cuộc vì ta

trả giá nhiều ít, nếu không có a mǎ ở, ta hiện tại tuyệt đối không phải như vậy. Có lẽ……” Tề Lạc cắn cắn môi không có nói ra, Dận Chân bế lên Tề Lạc đem nàng phỏng tới trên giường, tùy tay buông màn, Tề Lạc hôm nay tuyệt đối không có hứng thú cùng Dận Chân hồng · lăng · phiên · lăn, nếu là cự tuyệt nói, Dận Chân có thể hay không có cái gì ý tưởng khác? Dận Chân ôm chặt Tề Lạc than nhẹ “Ngủ đi, gia hôm nay cũng mệt mỏi.”

Tề Lạc nhẹ nhàng ân thanh, nhắm hai mắt lại chính là lại như thế nào cũng ngủ không được, nhớ lại ở hiện đại thời điểm, chính mình phụ thân những cái đó quân sự thư tịch không thiếu xem quân lữ phim truyền hình cũng không thiếu xem, chỉ là không biết loại này vũ khí lạnh thời đại có thể hay không dùng đến những cái đó chiến thuật đâu? Tề Lạc càng nghĩ càng lo lắng, không khỏi vặn vẹo thân mình, Dận Chân mở đèn bóng đôi mắt “Ngươi có phải hay không không nghĩ ngợi?”

“Không có, không có, ta chỉ là có chút lo lắng a mǎ.” Tề Lạc lập tức phỏng mềm thân mình không hề vặn vẹo.

Dận Chân giơ tay sờ soạng một chút Tề Lạc đầu tóc nhẹ giọng an ủi “Trí Viễn Hầu năng lực bản lĩnh là có, lại đến Hoàng A Mã tín nhiệm, lương thảo sung túc, ngươi cảm thấy Trí Viễn Hầu phảng phát vì một trận chuẩn bị thật lâu, loại này đại trường hợp hắn hắn là mong đợi thật lâu đi.” Tề Lạc mở to mắt nghiêm túc nhìn Dận Chân thấp giọng nhân hoặc nói “Đây là có chuyện gì? Gia như thế nào sẽ như vậy hiểu biết đâu? Chẳng lẽ……” Trong đầu không được tự nhiên nghĩ tới cái loại này hạn · cấp cảnh tượng, trong ánh mắt khó tránh khỏi chảy ra ra một tia ý cười.

Dận Chân đem Tề Lạc đè ở dưới thân, hôn lên nàng đôi mắt “Gia xem ngươi thật là không nghĩ ngợi, kia chúng ta liền……”

Chỉ chốc lát trong trường lièn truyền ra nữ tử rên rỉ cùng nam tử tiếng thở dốc, ở cái này giữa hè ban đêm, Dận Chân dùng thực tế hành động nói

cho Tè Lạc, nàng trừ bỏ là Trí Viễn Hầu đích nữ ở ngoài vẫn là hắn ung thân vương phúc tấn.

Đại quân xuất phát, triều đình càng là công việc lu bù lên, các quân nhu lương thảo sôi nổi dũng hướng quan ngoại, Khang Hi đổi Dận Chân xử lý những việc này trong lòng vẫn là thực vừa lòng, nhưng là lại là không có ở mọi người trước mặt biểu hiện ra ngoài, ngược lại thường xuyên triệu kiến mười bốn a ca, Dận Chân thấy loại tình huống này, cũng không có biểu hiện ra chút nào bất mãn, mà là tiếp tục nỗ lực gom góp phân phối lương hướng.

Nhin trước mặt phóng một kiện có chút mập mạp áo bông, Khang Hi cầm lấy áo bông cảm thấy thập phần nhẹ nhàng mềm mại, không khỏi hỏi “Đây là Trí Viễn Hầu nói lên quá kia kiện lông y?”

Khang Hi buông quần áo mang theo ý cười nói “Trẫm cái này Trí Viễn Hầu, trong đầu ý tưởng thật là có chút cỗ quái, nói cái gì quan ngoại trời giá rét gà vịt đều có thể sinh tồn, cho nên mới cảm thấy mặc vào này đó súc sinh lông chim làm áo bông nhất định sẽ càng có thể giữ ấm.” Nhẹ nhàng lắc lắc đầu “Trẫm thật không hiểu được nên mang hắn, hay là nên tán hắn. Bất quá, nếu này lông y như thế nhẹ nhàng, liền nhiều làm một ít cấp quan ngoại tướng sĩ đưa đi.”

“Nô tài tuân chỉ.” Đại thần quỳ xuống đất dập đầu. Khang Hi nhìn trước mặt lông y, khuynh quốc chi lực, la sát quốc si nhục trẫm nhất định là muộn tuyệt, đánh đau bọn họ, ngoại Mông Cổ cùng chuẩn cách ngươi cũng sẽ thành thật một ít, những cái đó Mông Cổ vương công cũng sẽ càng thần phục đi, Dương Khang, Lăng Trụ các ngươi đều là trẫm tự mình chọn lựa ra tới đại tướng, ngàn vạn đừng cho trẫm thất vọng.

Lý Đức Toàn tiến vào hướng Khang Hi dập đầu, tháp giọng hồi bẩm nói “Hoàng Thượng, mười bốn gia va chạm Thái Tử gia, hiện giờ đang bị Thái

Tử gia phạt quỳ ngày.” Khang Hi như róng mà cũng không có nói cái gì, Lý Đức Toàn cúi đầu nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng, mười bốn gia này đã quỳ hai cái canh giờ, nô tài phái người hỏi thăm, phảng phất mười bốn gia không quá thỏa đáng.”

“Hắn như thế nào va chạm Thái Tử?” Khang Hi mở miệng hỏi.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 201

Tề Lạc bắt được Dận Chân nấm chặt nấm tay nhẹ nhàng chụp một chút, sau đó phân phó Tân ma ma chuẩn bị bút mực, đem lúc ấy chính mình làm đều viết ra tới, chỉ là ở cái kia phương thuốc, Tề Lạc thay đổi một mặt cực khổ dược liệu, Tề Lạc nhìn nhìn trước mặt trang giấy, cười thầm, cái này phương thuốc hắn là không có gì vấn đề, chỉ là hy vọng mười bốn a ca không cần ăn cái gì đau khổ mới hảo.

Tề Lạc làm khô nét mực, Dận Chân lên tiếng nói “Giống nhau như đúc lại viết một phần giao cho thái y, làm thái y nộp Hoàng A Mã xem trước.” Nhìn thoáng qua thái y, Dận Chân cười lạnh nói “Thái y, này ngươi hắn là có thể làm tốt đi, này không phải Hoàng A Mã ý chỉ sao?” Thái y liên tục gật đầu, Tề Lạc lại viết một phần, Tân ma ma phân biệt giao cho nữ quan cùng thái y, Tề Lạc nhìn bọn họ mở miệng nói “Này đó đều là ta từ bên chải vuốt xem ra, cũng không thấy đến hữu dụng, cũng không thấy mỗi người đều thích hợp, cho nên vẫn là phải làm tâm một ít, bệnh dịch việc này chính yếu vẫn là muốn xem hẫu hạ người có đủ hay không cẩn thận thoả đáng, cảm nhiễm bệnh dịch người có phải hay không có thể tin được hẫu hạ người cũng là mấu chốt. Chúng ta Vương gia tâm tính kiên định kiên cường, không dễ vì ngoại vật sở ảnh hưởng, cho nên mới có thể khang phục.”

Nữ quan cùng thái y liên tục gật đầu, nữ quan nhìn Tề Lạc có chút do dự nói “Tú phúc tấn, ngài có phải hay không...” Tề Lạc nhẹ giọng nói “Ta cũng là cái không chăm lo người, đảo làm ngạch nương xem trọng, đệ

muội xứ sự thỏa đáng, đó là ngạch nương tự mình vì mười bốn gia tuyển định phúc tấn, sẽ tự xử lý thỏa đáng.” Mang theo một chút tiếc nuối, Tề Lạc nói tiếp “Hoàng văn có nhã tật, là trăm triệu không rời đi ta, hiện giờ ta nếu là không ở hoàng xăm mình biên, còn không thấy được sẽ ra cái gì đường rẽ đâu? Ngạch nương đau súng hoàng văn, hẳn là có thể minh bạch.”

Nữ quan nghe thấy lời này chỉ có thể gật đầu cùng thái y cùng nhau rời đi ung thân vương phủ, quay trở về cung đình. Thái y đi gặp mặt Khang Hi, mà nữ quan quay trở về hậu cung, đem Tề Lạc viết xuống trang giấy giao cho đôi mắt đều khóc hồng khóc sưng lên Đức phi.

Đức phi nhìn trang giấy thương thanh tú chính mình, nghe nữ quan hồi bẩm, cảm thán “Không thành tướng Dận Trinh thế nhưng sẽ hồi phủ? Chiếu có hoàng văn sao?” Đức phi nhớ lại hoàng văn, nghĩ đến nữ quan hồi bẩm Tề Lạc theo như lời không thấy được đều thích hợp nói, trong lòng vừa động, nhìn mặt trên phương thuốc, suy nghĩ một chút nhẹ giọng phân phó “Ngươi đi đem cái này đưa cho mười bốn phúc tấn, cái khác đều án trên giấy làm, đến nỗi mặt trên phương thuốc, vẫn là trước làm người thử xem, tính từ phúc tấn nhớ kém, trì hoãn lão thập tứ bệnh tình.”

Đức phi nhìn nữ quan rời đi, chắp tay trước ngực cầu nguyện “Phật Tổ nhất định phù hộ lão thập tứ có thể vượt qua cái này cửa ải khó khăn, tín nữ nguyện vì ngài trọng tổ kim thân, trai giới ba năm.”

Khang Hi đồng dạng nhìn trước mặt trang giấy, nghe thái y hồi bẩm trải qua, thái y trong lòng hiểu được ung thân vương đặc ý tư, cho nên trọng điểm nói lên Đức phi nương nương phái đi nữ quan, chút nào không dám nói Tề Lạc bất luận cái gì nói bậy, Khang Hi than nhẹ một tiếng “Nếu như vậy ngươi còn không chạy đến mười bốn a ca phủ? Còn tại đây thất thần làm gì?” Thái y té ngã lộn nhào lui đi ra ngoài, ra điện, lau mồ hôi cùng nước mắt, ám hạ quyết định, chỉ cần việc này có thể bình an vượt qua, nhất

định phải từ quan, này những hoàng tử cái nào cũng chịu trách nhiệm không dậy nổi.

Bắn một chút trang giấy, Khang Hi có chút đau lòng thấp giọng nói “Lão tú, trẫm giai nhi giai phụ, thế nhưng làm mẹ đẻ bức thành như vậy, thật là...” Khang Hi vê động Phật châu, bất công thành như vậy, trẫm cũng coi như là trường kiến thức, mười bốn a ca, mười bốn a ca, hừ, trẫm cũng không có gì nhưng áy náy.

263 chương xong

Chương 264 cảnh ngộ bất đồng

Mười bốn a ca trong phủ đã loạn thành một đoàn, mười bốn a ca từ bị nâng hồi phủ vẫn luôn hôn mê, đương thái y chẩn bệnh gắn liền với thời gian dịch thời điểm, năm thị liền ngất đi, kinh thái y chẩn bệnh năm thị là bởi vì thể nhược thụ kích thích mới ngất xỉu đi, chậm rãi điều dưỡng nhất định sẽ chuyển biến tốt đẹp. Hoàn Nhan thị nghe xong, quan tâm phân phó năm thị bên người ma ma nha đầu hảo hảo chiếu cố nàng, sau đó mang theo một tia cười lạnh rời đi. Đức phi phái tới nữ quan mang đến Tề Lạc tự tay viết viết trang giấy, hơn nữa đem Đức phi phân phó chuyển cáo cho Hoàn Nhan thị. Nhìn trang giấy thương viết phong bế sân, Hoàn Nhan thị trầm tư sau một lúc lâu, mới phân phó hạ nhân đi làm, hơn nữa ấn Đức phi ý tú, phân phó đem chiên tốt chén thuốc trước cắp một cái hạ nhân rót đi vào, Hoàn Nhan thị lại làm tin được ma ma cẩn thận quan sát cái kia hạ nhân trạng huống, ít có không ổn liền lập tức hồi báo. Nữ quan lại đem Tề Lạc nói thuật lại một lần, nhìn Hoàn Nhan thị thấp giọng nói “Nương nương ý tú, mười bốn gia bên người vẫn là có cái vừa ý nhân tài hảo, rốt cuộc ấn tú phúc tấn lời nói, người bên cạnh càng quen thuộc đối mười bốn gia bệnh tình càng tốt.” Hoàn Nhan thị sững sờ một chút, mới chậm rãi nói “Việc này trong lòng ta hiểu rõ, thỉnh ngạch nương yên tâm chính là, ta sẽ đem hết thảy đều dàn xếp tốt.” Nữ quan hành lễ sau liền rời đi hoàng tử

phủ, rốt cuộc làm trong cung nữ quan, nàng là không thể ở ngoài cung lâu đài, nữ quan trở lại cung đình, đem mười bốn a ca trong phủ tình huống cẩn thận nói một lần, Đức phi phảng phát không có nghe thấy giống nhau, quỳ gối phật tượng trước, yên lặng cầu nguyện mười bốn a ca có thể bình an. Qua hảo sau một lúc lâu, Đức phi mới mở miệng “Hoàng Thượng nhân lực thật đúng là so với ta muôn hảo, không phải mọi người đều có thể giống tú phúc tấn như vậy, hiện tại chỉ cần ta lão thập tú có thể bình an liền hảo, mười bốn phúc tấn dàn xếp hảo hoàng tử phủ cũng là đúng.”

Hoàn Nhan thị dàn xếp hảo trong phủ sự tình, cũng nghĩ tới muôn đi hầu bệnh, rốt cuộc Tề Lạc hiện giờ được đến Dận Chân đau sưng, kinh thành trung không có không hiểu được, nghĩ vậy chút Hoàn Nhan thị vẫn là có chút tâm động. Hoàn Nhan thị nhũ mẫu ngăn cản, nhẹ giọng nói “Phúc tấn, này chỉ sợ không thỏa đáng, nếu là ngài thực sự có cái vạn nhất? Kia tương lai tiểu a ca dựa ai đi?”

“Chính là ma ma, nếu là thật hầu hạ hảo gia, kia tương lai không phải có thể được đến gia khác mắt muôn nhìn?” Hoàn Nhan thị nhìn ma ma có chút phẫn hận nói “Đến lúc đó ta nhìn thấu gia có phải hay không còn sưng cái kia thể nhược kiều quý trắc phúc tấn? Có lẽ ta cũng có thể giống như tú phúc tấn như vậy đâu?” Hoàn Nhan thị sờ sờ chính mình mặt, hâm mộ ghen ghét nói “Ma ma, ngươi là không phát hiện tú phúc tấn hiện giờ bộ dáng, chúng ta tuổi tương đương, đại hôn cũng chỉ là kém nửa năm, chính là ta hiện tại nhìn nàng phảng phát trước kia như vậy kiều mị, da thịt tinh oánh dịch thấu thật sự phảng phát là thủy tinh nhân nhi giống nhau, này còn không phải ung thân vương sưng? Ta hiện tại sợ nhất cùng nàng đứng chung một chỗ, như vậy tương đối ta sẽ chịu không nổi.” Ma ma thở dài lôi kéo Hoàn Nhan thị tay nói “Phúc tấn, ngài ngàn vạn không thể như vậy tưởng, tú phúc tấn dung mạo xuất sắc đó là ở hoàng tử phúc tấn trung đều là nổi bật, hơn nữa Tứ a ca như thế mang nàng chưa chắc không phải xem ở Trí Viễn Hầu mặt mũi thượng. Hoàng tử phúc tấn chính yếu còn không phải là nhi tử sao? Liền tính là được đến nuông chiều kia lại có thể có bao

nhiêu lâu đâu? Lần này lựa chọn tú ung thân vương phủ chính là vào bốn cái tân nhân đâu, này đó đàn ông cái nào không nghĩ ném cái tiên? Hạ giọng, ma ma nói tiếp “Chính là bởi vì hầu bệnh, tú phúc tấn con vợ cả mới... Phúc tấn, ngươi nhưng không không đề phòng nha? Nay mấy cái trắc phúc tấn cũng không phải là cái gì thiện nam tín nữ, các nàng chính là đều bên cạnh nhìn đâu, mười bốn gia, cát nhân thiên tướng, nhất định sẽ khỏi hẳn, đến lúc đó ngoài quản hảo hoàng tử phủ, gia trong lòng cũng là sẽ cảm kích, như vậy chẳng phải là tiện nghi?” Hoàn Nhan thị nghĩ nghĩ thương tiếc nói “Hoàng Minh thân thể ốm yếu, nhưng thật ra ly không được ta, nếu là thật sự bị phong đến trong viện, kia Hoàng Minh bên người không ai cũng sẽ làm gia lo lắng? Xem ra chỉ có thể phái người.” Ma ma chụp một chút Hoàn Nhan thị, vui mừng gật gật đầu, “Phúc tấn như vậy tướng mới là vì mười bốn gia phân ưu đâu? Muốn thật là Hoàng Minh a ca xảy ra chuyện, ngươi này đương ngạch nương còn không được đau chết? Y nô tỳ xem tú phúc tấn khổ tương lai còn có chịu đâu? Duy nhất con vợ cả lại là như vậy, hừ, xem nàng còn có thể đắc ý bao lâu, chúng ta liền ở bên cạnh nhìn hảo.” “Ma ma nói cũng là có lý, nhìn thấu tú tẩu kia nhiễm phàm trần bộ dáng, nếu là Trí Viễn Hầu lần này cũng chưa về? Ta đây xem tú tẩu làm sao bây giờ?” Một tiểu nha đầu tiến vào hướng Hoàn Nhan thị thì thầm vài câu, Hoàn Nhan thị sắc mặt biến đổi “Nàng thế nhưng muộn đi hầu bệnh? Xem ra ta thật là có một ít nhìn cái này khanh khách đâu?” Hoàn Nhan thị nghĩ phân phó “Ngươi đi cùng khanh khách nói, liền nói hầu bệnh sự ta đã dàn xếp hảo, hơn nữa gia sân đã phong, làm nàng thiếu động chút tâm tư, nhiều cấp gia cầu phúc liền hảo.” Tiểu nha đầu gật đầu rời đi, Hoàn Nhan thị cười khẽ một chút “Này đảo cũng nhắc nhở ta, gia bên người hầu hạ nha đầu, chờ đến gia khỏi hẳn, nếu là nghe lời liền vinh dưỡng lên, vạn nhất gặp phải cái không ánh mắt?” Hoàn Nhan thị nhìn ma ma liếc mắt một cái, ma ma ngầm hiểu gật gật đầu. Thử sau một lúc lâu Tè Lạc cấp phương thuốc không có vấn đề, Hoàn Nhan thị mới yên tâm cấp mười bốn a ca sắc thuốc. Có lẽ Tè Lạc phương thuốc thật sự dùng

được, hoặc là mười bốn a ca mệnh không nêu tuyệt, uống lên những cái đó chén thuốc sau Dận Trinh chậm rãi tỉnh táo lại, mơ hồ mở to mắt thấy bên người nha đầu tùy hầu, khàn khàn hỏi “Cái nào ở gia bên người hầu bệnh?” Nha đầu cúi đầu, không dám nói lời nào, Dận Trinh thất vọng nhắm hai mắt lại, nghĩ đến Dận Chân sinh bệnh thời điểm, Tè Lạc ngàn dặm hầu bệnh, mà chính mình hiện giờ vẫn là ở kinh thành, bên người liền một cái chính mình nữ nhân đều không có? Dận Trinh giác trong lòng thật là chua xót, bỗng nhiên mở không chịu thua đôi mắt, thấp giọng đứt quãng “Dựa vào cái gì... Đây là dựa vào cái gì, đồng dạng đều là ngạch nương nhi tử, ngươi... Người vì cái gì là nửa cái con vợ cả, hiện giờ càng có thân vương tước vị, đã chết... Đã chết phúc tấn... Thế nhưng còn có thể cưới tới tay phòng binh quyền thánh sủng cực cao Trí Viễn Hầu... Đích nữ, hơn nữa ngươi gặp thời dịch... Nàng thế nhưng chạy như bay hầu... Tật”

Cảm thấy đôi mắt hao có chút nước mắt, Dận Trinh giơ tay lau chùi một chút khói mắt, chậm rãi nhắm hai mắt lại, thấp nhin “Gia sẽ không liền như vậy chịu thua, gia sẽ sống sót, cùng ngươi tránh đi xuống, gia muốn cho ngươi quỳ gối gia trước mặt cúi đầu nhận thua, ngươi có được, gia nhất định phải tất cả đều đoạt lấy tới, nhất định sẽ...” Ung thân vương phủ lúc này lại là một cảnh tượng khác, Dận Chân đuổi rồi thái y cùng nữ quan, cũng không có gì tâm tình lại đi Hộ Bộ xử lý công vụ, hơn nữa nên an bài đều đã an bài thỏa đáng. Tè Lạc vẫn là có chút lo lắng nhìn Dận Chân, rốt cuộc Đức phi bất công biểu hiện quá mức với rõ ràng, lúc trước Dận Chân được bệnh dịch nhưng cho tới bây giờ không gặp Đức phi như vậy. Nhìn Dận Chân có chút trầm mặc, Tè Lạc phân phó Tân ma ma lanh tới Hoằng Môn cùng Vũ Hi, cười nói “Gia, ngươi không phải đáp ứng giáo Hoằng Môn luyện tự sao? Dương a mã nói chuyện cũng không thể không tính toán gì hết?” Hoằng Môn gật đầu, vỗ ngực nói “A mã, giáo Hoằng Môn luyện tự, ngạch nương nói a mã tự viết tốt nhất, hơn nữa ngạch nương còn nói, nam tử hán đại trượng phu muôn nói lời nói tính toán, bằng không liền không xứng làm...” Tè Lạc duỗi tay che lại Hoằng Môn miệng, nhìn

Dận Chân đôi mắt hắc hắc lấy lòng cười. Dận Chân nhẹ nhàng lắc đầu, làm Tân ma ma chuẩn bị tốt giấy mặc, bế lên Hoằng Mân cùng Vũ Hi, trải qua Tè Lạc bên người khi, Dận Chân bình đạm nói “Lời này, gia nhớ kỹ.” Tè Lạc buông xuống đầu, đáng thương hè hè đi theo Dận Chân phía sau, nhìn hướng chính mình làm ngoáo ộp Hoằng Mân, Tè Lạc khẽ cắn môi, cảm thấy không thể ở làm Hoằng Mân cùng Cầu Cầu ở bên nhau, trước kia nhiều thành thật đáng yêu Hoằng Mân nha, đều làm Cầu Cầu dạy hư, nhất định là cái dạng này. Dận Chân ôm Hoằng Mân nắm hàn tay nhỏ giáo Hoằng Mân viết tự, Vũ Hi ghé vào bên cạnh cẩn thận nhìn, Dận Chân nhìn xem Vũ Hi, “A mǎ, một hồi ở giáo ngươi được không?” Vũ Hi gật đầu nói, “A mǎ, ngươi dạy đệ đệ liền hảo, ngạch nương nói qua, đương tỷ tỷ muôn cho đệ đệ, hơn nữa ngạch nương còn nói quá, a mǎ cho chúng ta sủng ái đều là giống nhau, nếu là sủng nói, cũng sẽ càng sủng ái ta.” Vũ Hi đắc ý hướng Tè Lạc bùi môi, Tè Lạc cười khẽ xoa nhẹ một chút Vũ Hi đầu nhỏ. Hoằng Mân ở Dận Chân trong lòng ngực đáp “Tiểu cữu cữu cũng nói qua chỉ có Hoằng Mân tranh đua, mới có thể càng tốt bảo hộ tỷ tỷ, tiểu cữu cữu còn gọi Hoằng Mân hảo hảo chiếu cố tỷ tỷ đâu?” Dận Chân trong mắt mang cười, nhưng là ngoài miệng có chút nghiêm khắc nói “Nếu muốn bảo hộ Vũ Hi, như vậy Hoằng Mân ngươi liền phải hảo hảo dụng công mới được, a mǎ cho ngươi lưu lại công khóa cần phải hảo hảo hoàn thành.” Hoằng Mân gật đầu, bắt đầu nghiêm túc ở Dận Chân chỉ đạo hạ viết tự. Dận Chân cảm thấy chưa từng có quá thả lỏng, phảng phát về tối khi còn nhỏ, khi đó ở ngạch nương bên người, Hoàng A Mã cũng là như thế này giáo chính mình viết tự, Dận Chân nhìn bên cạnh ôm Vũ Hi cùng nàng chơi đùa Tè Lạc, lộ ra thỏa mãn ý cười. Buổi tối, Tè Lạc tự mình hầu hạ Dận Chân rửa mặt chải đầu, nhìn nhau đầu lui xuống, Dận Chân muốn đem Tè Lạc bế lên giường. Tè Lạc nhẹ nhàng giãy giụa một chút, ở Dận Chân kinh ngạc trong ánh mắt, kéo Dận Chân tay, chậm rãi hướng trên giường đi đến. Dận Chân sững sốt một chút, nhưng là vẫn là theo Tè Lạc di động, nằm dựa vào trên giường, Tè Lạc cúi người tự mình cắp Dận Chân cởi

giày, hơi hơi híp mắt, Dận Chân cười khẽ đánh giá Tè Lạc nhất cử nhất động.

Tè Lạc nửa... Ghé vào Dận Chân trên người, cẩn thận cắp Dận Chân cởi ra nút thắt, nghe Tè Lạc trên người hương... Vị, Dận Chân hô hấp có chút trọng, nha đầu này là thật không hiểu vẫn là cố ý chiết.... Đang chính mình? Nàng như vậy, như thế nào có thể nhẫn được? Dận Chân giơ tay muốn chính mình giải nút thắt, Tè Lạc nhẹ nhàng chụp bay Dận Chân tay, để sát vào Dận Chân lỗ tai, thấp giọng “Gia, hôm nay làm ta hầu hạ ngươi tốt không?” Sau đó vươn đầu lưỡi, thêm một chút Dận Chân vành tai. Dận Chân thân mình cứng đờ một chút, đôi tay chậm rãi buông, trong ánh mắt mang theo nghi hoặc nhìn Tè Lạc, nhẹ nhàng cười Tè Lạc tiếp tục cởi ra nút thắt, sau đó lui xuống Dận Chân quần áo, nửa quỳ ở, buông xuống màn, chậm rãi cởi bỏ tự... Mình quần áo, Tè Lạc cũng không có cầm quần áo hoàn toàn lui ra, Dận Chân nhìn khinh bạc quần áo nửa che nửa lộ Tè Lạc kiều.. Khu, trong lòng lửa đốt càng vượng, Dận Chân mệnh lệnh chính mình muốn nhịn xuống, nhìn xem nàng rốt cuộc muốn làm gì. Tè Lạc có chút mặt đỏ để sát vào Dận Chân, nhắm mắt lại nhẹ nhàng hôn một chút Dận Chân đôi mắt, sau đó mới hôn lên Dận Chân môi, lúc này Dận Chân rốt cuộc nhịn không được, ôm tè cách vội vàng hôn nàng, lôi kéo tè cách quần áo vội vàng đòi lấy nàng, tè cách chậm rãi triển khai thân mình, đáp lại Dận Chân, uyển chuyển thừa hoan. Chờ đến này thanh....JI. Tình kết thúc, Dận Chân nhẹ.. Hôn Tè Lạc bả vai “Ngươi hôm nay phảng phát không quá giống nhau?” Tè Lạc duỗi tay ôm vòng lấy Dận Chân eo, thấp giọng nói “Gia, ngươi không thích sao?” Dận Chân cười khẽ “Thích, ngươi như vậy làm gia trong lòng thực vui mừng, chính là... Ngươi hôm nay rốt cuộc làm sao vậy, tè cách mở mắt ra mang theo một tia tình ý nói: “Gia ngươi hôm nay có thể hồi phủ, ta thật cao hứng, ta ta thật sự thật cao hứng.” Dận Chân trên mặt có chút hồng: “Gia là lo lắng ngươi, ân, lo lắng ngươi mắt dùng thân vương phủ thể diện.” Tè Lạc cũng không có sinh khí, đối với biệt nữu người, chỉ chọn chính mình thích nghe thì tốt rồi. Ôm chặt

Dận Chân, Tè Lạc ở Dận Chân ngực cọ cọ, người hôm nay biểu hiện ta thực vừa lòng, cho nên ta nguyện ý đổi với người rộng mở thân mình, làm người chân chính trụ tiến vào, bất quá, lần sau ta lại chủ động nói, hy vọng không cần dọa đến người, thanh xuyên nữ nhưng không đều là thiện lương hiền huệ nha, ta hiểu được cũng là rất nhiều, Tè Lạc ở Dận Chân trong lòng ngực nheo nắt

Chương 265 vĩnh viễn bất biến

Dận Trinh ở bị bệnh dịch lăn lộn hai tháng sau rốt cuộc khôi phục khỏe mạnh, chỉ là người nhìn còn thực tinh thần, nhưng là thân mình lại là suốt gầy một vòng. Dận Trinh nhìn trước mặt đứng thê thiếp, nhớ lại lúc trước Dận Chân lành bệnh sau phảng phát so trước kia trạng huống còn hảo, trong lòng lòng đó kị liền càng vượng chút. Dận Trinh bình đạm mở miệng “Cái kia hầu hạ gia nha đâu, là kêu phi thúy đi, gia muôn cát nhắc nàng. Từ nay cái khởi nàng chính là gia khanh khách.”

“Gia, phi thúy hầu hạ ngài lâu như vậy lại luôn luôn săn sóc tinh tế, ta cũng rất vừa ý phi thúy.” Hoàn Nhan thị lo lắng nói “Chính là, này khanh khách có phải hay không không quá thỏa đáng, nếu là tương lai phi thúy có thể được lạc một mụn con, lại thăng phẩm cấp chẳng phải là càng tốt, hiện giờ không ngại trước làm thị thiếp.” Nhìn nhìn Dận Trinh sắc mặt, Hoàn Nhan thị khẽ cười nói “Thỉnh gia yên tâm, phi thúy hầu hạ ngài một hồi, đó chính là chúng ta ân nhân, ai cũng không thể ủy khuất nàng.” Nhìn lướt qua mọi người Hoàn Nhan thị nói “Các ngươi nói có phải hay không cái này lý?”

Nhìn này đó nữ nhân sôi nổi gật đầu, Dận Trinh trong lòng cũng không thống khoái, bất quá cũng không thể quá mức cấp Hoàn Nhan thị không mặt mũi, nàng nhà mẹ đẻ là mãn tộc họ lớn, liên hôn rất nhiều, ngoắc ngoắc liên tục vẫn là dùng thượng. Bên cạnh ăn mặc hồng nhạt sờn xám sơ tiểu cầm đầu phi thúy, vội vàng quỳ gối Hoàn Nhan thị trước người “Nô

tỷ đa tạ phúc tấn cất nhắc, nô tỳ bồ liễu chi tư có thể được lấy hầu hạ gia, đó là nô tỳ thiên đại phúc phận, nô tỳ không dám lại cầu gì đó.”

Hoàn Nhan thị đánh giá cẩn thận phi thúy không xuất sắc dung mạo, trong lòng vẫn là yên tâm, liền này diện mạo Dận Trinh cũng chính là ném cái tiên mà thôi, mang theo ý cười nói “Mau đứng lên, đây là nói như thế nào, nhìn đến ngươi, trong lòng ta liền vui mừng, về sau phải hảo hảo hầu hạ gia.” Hoàn Nhan thị giảng trên tay mang theo vòng ngọc tử lui xuống dưới chính là thường cho phi thúy, lại phân phó ma ma “Cấp phi thúy thu thập cái sân, phái chút hiểu chuyện nha đầu nô tài hầu hạ, lại từ trong kho lựa vải dệt gì đó, thường cho phi thúy,” ma ma lên tiếng.

Phi thúy lại lần nữa hành lễ nói lời cảm tạ, cũng ân quy củ bắt đầu cấp Dận Trinh trắc phúc tấn khanh khách hành lễ. Đến năm thị kia, không đợi phi thúy hành lễ, năm thị duỗi tay kéo lại phi thúy, ho khan một tiếng, kiều nhu nói “Ngươi thay ta hầu bệnh, này lễ ta là trăm triệu đầm đương không nỗi.. Khụ khụ..” Năm thị doanh doanh thủy mục ản tình nhìn Dận Trinh, “Ta này thân mình thật sự là không biết cố gắng, nghe thấy gia bị bệnh liền phảng phát thiêng sập xuống giống nhau, sau lại trải qua thái y chẩn trị mới thanh tĩnh lại, phúc tấn lại vì gia thân mình hảo, phong bế sân, ta là ở kia lo lắng suông, cũng vô pháp có thể tưởng tượng, gia bị bệnh hai tháng, ta này tâm liền nắm hai tháng.. Khụ khụ...” Nhìn Dận Trinh mềm hoá cảm xúc, năm thị trên mặt mang theo ti đỉ ứng, đem trên lỗ tai mang kia đối trân châu hoa tai hái xuống phóng tới phi thúy trong tay, “Này liền đương ngươi thay ta hầu bệnh tạ lễ đi.”

“Nô tỳ đa tạ trắc phúc tấn thường.” Phi thúy tiếp tục hướng những người khác hành lễ, Dận Trinh nhìn trang điểm kiều nhu năm thị, trên mặt tuy rằng có chút đỏ ửng nhưng là khuôn mặt vẫn là thực tái nhợt, như vậy càng có vẻ nhu nhược động lòng người, năm thị trong ánh mắt lộ ra nhẹ nhẹ nhu tình, làm Dận Trinh có chút đặc ý, nàng trổ mã nhưng thật ra

không thua kém tú phúc tấn, hơn nữa so với tú phúc tấn càng thêm nhu mị, này càng làm cho Dận Trinh tâm động, nhìn về phía năm thị ánh mắt tự nhiên liền nhu hòa rất nhiều. Hoàn Nhan thị nhìn các nàng dùng đôi mắt giao lưu. Trên mặt tuy rằng mang cười, lại khẩn nǎm chặt nǎm tay, móng tay đều khấu ở thịt. Phi thúy hành xong lễ về sau, Dận Trinh đứng dậy “Trước cứ như vậy đi, phúc tấn ngươi phải hảo hảo chiếu cố phi thúy, không được bạc đãi nàng.”

Hoàn Nhan thị gật gật đầu, Dận Trinh hướng năm thị sử cái ánh mắt, năm thị tiến lên cẩn thận đỡ Dận Trinh rời đi. Người bên cạnh nhìn thoáng qua Hoàn Nhan thị cũng cúi đầu tan đi, Hoàn Nhan thị bực giǎng tử thượng chén trà quét ở trên mặt đất “Cái kia.. Cái kia gian người, cũng không hiểu được cấp hạ cái gì mê hồn dược, thế nhưng như vậy còn có thể làm gia đẻ ý? Gia chẳng lẽ nhìn không ra nàng ở trang bệnh?”

Ma ma an ủi nói “Phúc tấn, chỉ cần không có nhi tử, gia còn có thể hiếm lạ nàng mấy ngày? Lấy nàng kia thân mình, chính là thừa sủng cũng sinh không ra nhi tử tới, phúc tấn cứ việc yên tâm chính là.”

Đức phi nghe nói Dận Trinh khỏi hẳn, vạn phần vui mừng, thường rất nhiều trân quý được liệu cùng thuốc bổ đi mười bốn a ca phủ. Cũng đem thái y chiêu đến bên người dò hỏi Dận Trinh lành bệnh sau trạng huống. Thái y ngẩng đầu nhìn Đức phi quan tâm biểu tình, thở dài nói “Nương nương, mười bốn gia thân mình đã hoàn toàn chuyển biến tốt đẹp, tuy rằng hư nhược rồi chút, nhưng là nhiều điều trị cũng là được. Chính là nương nương, mười bốn gia ở con női dõi thượng chỉ sợ sẽ gian nan một ít.”

Đức phi ngây ngẩn cả người, không tin nói “Ngươi nói cái gì? Lão thập tú luôn luôn hảo hảo, như thế nào sẽ ở con női dõi thượng gian nan?” Đức phi trong lòng vừa chuyển có chút không xác định hỏi “Là cái kia phuơng thuốc không hợp sao?” Thái y vội vàng lắc đầu “Hồi nương nương nói, cái kia phuơng thuốc xác thật là trị liệu bệnh dịch phuơng thuốc, hơn nữa thực

dùng được, nếu không phải cái này phuơng thuốc mười bốn a ca chỉ sợ cũng sẽ càng thêm hung hiếp, chỉ là, nô tài lớn mật nói một câu, dùng được có chút đã muộn, bị thương mười bốn gia nguyên khí.” Thái y hạ giọng nói “Mười bốn gia có chút bị thương thận thủy, ở chuyện phòng the thượng chỉ sợ vô pháp tận tâm.”

Đức phi mẫn đầu óc đều là đã muộn này hai chữ, chẳng lẽ là ta hại chính mình nhi tử? Đức phi hít sâu một hơi “Thái y, nhưng có trị liệu biện pháp?”

Thái y nghĩ nói “Chậm rãi điều dưỡng có lẽ sẽ hảo chút, nô tài khai mấy cái phuơng thuốc nương nương không ngại làm mười bốn gia thử xem?” Đức phi gật đầu, nhìn thái y nhẹ giọng nói “Thái y, ngươi là đi bốn cung phuơng pháp mới tiến Thái Y Viện, cho nên ngươi cũng coi như là bốn cung coi trọng người, mười bốn a ca việc này, ngươi nếu là..”

Thái y quỳ xuống dập đầu nói “Nương nương đại ân đại đức nô tài không dám quên, thỉnh nương nương yên tâm, nô tài tuyệt đối sẽ không hơn phân nửa câu miệng, mười bốn a ca thân mình khỏe mạnh hết thảy đều an.” Đức phi vừa lòng gật đầu “Chăm sóc mười bốn a ca, ngươi cũng vất vả, bốn cung sẽ không bạc đãi ngươi, thường thái y ngàn lượng bạc ròng.”

“Nô tài tạ Đức phi nương nương.” Thái y tiếp nhận ngân phiếu dập đầu lui đi ra ngoài. Đức phi lúc này mới cả người phảng phất mất đi toàn bộ lực lượng, xụi lơ ở ghế trên, lưu trũ nước mắt “Lão thập tứ khi ngạch nương hại ngươi, là ngạch nương hại ngươi nha, ngươi là ngạch nương toàn bộ trông cậy vào, ngạch nương như thế nào sẽ...” Đức phi không khỏi rũ chính mình ngực, khóc lóc càng là hung, bên cạnh tin quá ma ma nhẹ giọng khuyên nhủ “Nương nương, mười bốn gia sẽ tốt, ngươi như vậy cần thận bị thương thân mình, mười bốn gia nhiều hơn điều trị thân mình nhất định sẽ chuyển biến tốt đẹp.” Đức phi dùng khăn xoa nước mắt, ma ma

trong mắt lóe một chút nói “Nương nương không cần quá mức tự trách, y
nữ tì xem, nhất định là mười bốn phúc tấn kia trì hoãn.”

Đức phi bắt lấy ma ma tay phảng phát bắt được cứu mạng rơm rạ
“Mười bốn phúc tấn, đối, chính là nàng, chính là nàng không nghĩ làm lão
thập tứ thêm nữa nhi tử, việc này không thể như vậy tính? Bốn cung
muốn...”

“Nương nương, việc này vẫn là ân xuống dưới hảo, chờ tới rồi cơ hội
ở... Mười bốn phúc tấn dù sao cũng là xuất thân xong nhan họ lớn.” Đức
phi đôi mắt hiện lên tinh quang, chậm rãi thấp giọng nói “Ngươi cũng
muốn cấp bốn cung tìm chút phương thuốc, lão thập tứ bệnh không thể trì
hoãn.”

Dận Chân nghe thấy Cao Phúc hồi bẩm mười bốn a ca thân mình ra
đường rẽ, hơn nữa là bởi vì trì hoãn dùng dược nguyên do.

Dận Chân cười lạnh một chút, “Việc này nếu là thấu cấp Hoàng A
Mã...” Dận Chân lắc đầu, không được, việc này không thể chính mình xuất
đầu, Dận Chân bắn một chút ngón tay, nhẹ giọng phân phó Cao Phúc vài
câu, Cao Phúc lĩnh mệnh đi xuống làm việc.

Dận Chân cười khẽ “Này chỉ sợ cũng này đây tiêu nhân chi tâm độ quân
tử chi bụng đi, mười bốn phúc tấn chính là ngươi tự mình chọn lựa, hắn
bên người nữ nhân cũng đều là ngươi tự mình an bài, bệnh dịch khi thế
nhưng không ai dám đi hầu bệnh. Ngươi cho rằng còn có nữ nhân có thể
giống gia phúc tấn như vậy? Tề Lạc, nàng chính là độc nhất vô nhị.”

Dận Chân nghĩ đến Tề Giác hôm nay sẽ tới vương phủ tới, cho nên xử
 lý xong công văn, đứng lên hướng vào phía trong trạch đi đến, cao toàn
thấy Dận Chân nhẹ giọng bẩm báo “Vương gia, vừa mới quách khanh
khách người tới truyền lời, nói là nàng thân mình không thoải mái..”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 202

Than nhẹ một tiếng Dận Chân đem tè cách án ở ngực, vuốt nàng tóc nhẹ giọng an ủi: “Chí xa hồn kia hết thảy thuận lợi, ngươi không cần lo lắng, gia sẽ chiếu cố ngươi, nhìn chí xa hồn phủ, ngươi yên tâm ai cũng khi dễ không đến bọn họ trên đầu, nghe lời đừng khóc.” Tè cách hoàn toàn phát tiết ra trong lòng phiền muộn cùng lo lắng, nhìn Dận Chân quần áo đã ướt mồ hôi, đỏ mặt, nhắm mắt lại, không dám ngẩng đầu. Dận Chân cảm thấy tè cách không ở khóc thút thít, thoảng buông ra một ít, nhìn ngượng ngùng tè cách, nhẹ nhàng nâng nỗi lên hàn cầm, nhẹ nhàng hôn lên tè cách cái trán, ngươi thật đúng là có thể khóc, bất quá, Dận Chân nhẹ nhàng che đậy tè cách đôi mắt, bất quá, gia thích ngươi như vậy

Chương 267 mang thai thú sự (một)

Đảo mắt lại đến cuối năm, Tè Lạc lại bắt đầu công việc lu bù lên, cấp vương phủ dọa người dựa theo biểu hiện phát khen thưởng bao lì xì, an bài trang trọng đưa tới các loại đồ vật, còn muốn trước tiên chuẩn bị cấp Khang Hi dâng tặng lễ vật từ từ, chờ đến này đó đều an bài thỏa đáng, Tè Lạc lại bắt đầu cầm sổ sách, đánh bàn tính, tính toán một năm lợi nhuận, chờ đến tính ra tới kết quả, Tè Lạc cảm thấy vẫn là có chút ủ rũ, tuy rằng so không phong vương khi muốn tốt một chút, chính là toàn bộ khoản thưởng cũng chỉ có kẻ hèn 3000 hai thu vào, chụp một chút sổ sách cảm thấy đầu năm nay Vương gia cũng không hảo hồn.

Dận Chân tiến vào liền thấy Tè Lạc ủ rũ cúp đuôi ôm sổ sách, đối với Tè Lạc đối bạc coi trọng, Dận Chân vẫn là có chút hiểu biết, chính là Dận

Chân cũng có chút không nghĩ ra, theo lý thuyết Tè Lạc hắn là tham tài đi, chính là nàng lại đổi trang sức đồ cổ gì đó trước nay liền không để ở trong lòng quá, cấp trong phủ hạ nhân tiền thường cũng rất nhiều, Dận Chân đánh giá cẩn thận một chút Tè Lạc, cảm thấy nàng đảo thật là cùng người bất đồng.

“Ngươi này lại là làm sao vậy?. Chẳng lẽ trong phủ bạc không đủ dùng?” Dận Chân ngồi ở Tè Lạc bên người, nhìn Tè Lạc trên mặt uể oải cười nhẹ nói “Phúc tấn, hiện giờ gia đã là ung thân vương rồi? Như vậy bỗng lộc còn chưa đủ dùng nói, gia gia không biện pháp có thể tưởng tượng.” Tè Lạc liếc mắt một cái Dận Chân, khi ta không hiểu được ngươi ở bên ngoài có tiểu kim khô? Bằng không ngươi lấy cái gì dường những cái đó dính côn nhi, bất quá nếu là không có này đó nói, Ung Chính vẫn là Ung Chính sao? Tè Lạc cười mở miệng “Gia, chúng ta vương phủ năm nay có thể tích cóp 3000 hai bạc đâu, từ ta quản lý hoàng tử phủ, đây chính là thu hoạch lớn nhất một năm.”

Nhìn Tè Lạc trong ánh mắt đặc ý, Dận Chân vỗ nhẹ một chút Tè Lạc đầu “Gia hiểu được ngươi có khả năng, thật không nghĩ tới gia còn có thể có nhiều như vậy bạc.” Cảm giác được Dận Chân trêu đùa, Tè Lạc bĩu môi “Hừ, gia là không đương gia không hiểu được cùi gạo quý?”

Dận Chân cười lại bắn một chút Tè Lạc cái trán, nhìn nàng có chút tái nhợt sắc mặt, quan tâm nói “Ngươi gần nhất thoát nhìn khí sắc không phải quá hảo, khẳng định là không hảo hảo dùng cơm, có một số việc làm hạ nhân làm liền hảo, bằng không gia muốn bọn họ gì dùng?” Lời này thế nhưng là chưa bao giờ tới Ung Chính hoàng đế trong miệng nói ra? Tè Lạc nghiêng đầu đánh giá Dận Chân, hắn như vậy minh bạch như thế nào tương lai chuyện xảy ra tất tự mình làm? Nghĩ đến Ung Chính phê tấu chương khi kỹ càng tỉ mỉ, Tè Lạc để sát vào Dận Chân dặn dò “Gia, lời này ngươi chính là phải nhớ đến nha, thân thể khỏe mạnh mới là chủ yếu.”

Nhận thấy được Dận Chân trên mặt có một tia không thấy được đỗ ứng, Tè Lạc cười khẽ hôn một chút Dận Chân gương mặt, “Gia, ngươi này một năm vất vả, về sau muôn tiếp tục nỗ lực, chúng ta phải cho hoằng văn tích cớp sinh lẽ, cấp Vũ Hi tích cớp của hồi môn...” Tè Lạc chưa nói xong liền hôn mê bất tỉnh. Dận Chân vội vàng ôm lấy Tè Lạc, thay đổi thân sắc “Phúc tấn, ngươi làm sao vậy? Tè Lạc... Tè Lạc.” Chặn ngang bế lên Tè Lạc, Dận Chân cao giọng nói “Người tới, người tới.” Tân ma ma bước nhanh đi đến, thấy Dận Chân sắc mặt xanh mét ôm Tè Lạc, Tân ma ma trong lòng căng thẳng “Vương gia, đây là...”

Dận Chân đem Tè Lạc đặt ở trên giường, quay đầu nghiêm thanh nói “Còn sững sờ ở này làm gì? Còn bất truyền thái y, nếu là nàng có cái tốt xấu, xem gia như thế nào...” Tân ma ma vội vàng làm quản gia đi truyền thái y, Tè Lạc sân toàn bộ làm ầm ĩ lên, Dận Chân ngồi ở mép giường, vuốt Tè Lạc tái nhợt sắc mặt, lo lắng thấp nhin “Ngươi, ngươi nhưng vạn không thể xảy ra chuyện? Ngươi sẽ không có việc gì, gia sẽ không làm ngươi có việc.” Thái y cực kỳ nhanh chóng vào ung thân vương phủ, thái y hướng Dận Chân hành lễ, Dận Chân phảng phất không có thấy, bên cạnh Tân ma ma thấp giọng nói “Vương gia, thái y tới, có phải hay không trước làm thái y nhìn bệnh.”

Dận Chân nhìn thoảng qua Tân ma ma gật đầu, đứng dậy rời đi trước giường, ngồi ở bên cạnh ghế trên. Tân ma ma buông màn, đổi thái y gật đầu, thái y đi vào trước giường, ở Dận Chân lạnh băng tầm mắt hạ nhắm hai mắt lại, lúc trước ngạch nương cũng là như thế này đột nhiên liền ngắt xỉu đi, sau đó liền... Nắm chặt nắm tay, chẳng lẽ ông trời như vậy không công bằng, chính là muốn đoạt đi thuộc về ta người? Không, không tin thiên, mệnh ta do ta không do trời.

Thái y cẩn thận sờ xong mạch, thở nhẹ ra một hơi, xoay người quỳ gối Dận Chân bên người, cao giọng chúc mừng “Tú gia, đại hỉ nha, phúc tấn

nàng có thai, phúc tấn đã có hơn một tháng có thai, nô tài cấp Vương gia chúc mừng.”

Dận Chân thân mình cứng đờ một chút, có chút không tin chính mình nghe được, nhìn nhìn bên cạnh Tần ma ma. “Nô tỳ, cấp Vương gia chúc mừng, nô tỳ cấp Vương gia chúc mừng.” Tần ma ma mang theo bên cạnh nha đầu quỳ xuống đất hướng Dận Chân chúc mừng,

Dận Chân buông lỏng ra nắm chặt nắm tay, loại này đại kinh đại hỉ, Dận Chân cảm giác chính mình đều có chút không chịu nổi, nhớ lại Tề Lạc đột nhiên hôn mê, Dận Chân cau mày “Phúc tấn thân mình thế nào? Như thế nào sẽ đột nhiên ngất xỉu đi?”

“Tú gia, phúc tấn thân mình là có chút nhược, bất quá, hết thảy đều an, thỉnh tú gia yên tâm.” Thái y suy nghĩ một chút tiếp theo nói “Tú gia, phúc tấn hẳn là gần nhất có chút làm lụng vất vả, nô tài khai cái bào thai an thần phương thuốc, cẩn thận điều dưỡng điều trị, phúc tấn thân mình đáy hảo, nhất định sẽ bình an vì tú gia sinh hạ con női dỗi.”

Dận Chân gật đầu ý bảo làm Tần ma ma mang thái y đi xuống khai phương thuốc, Tần ma ma lãnh thái y đi ra ngoài khi, nhẹ giọng phân phó trong phòng nha đầu đều lui ra. Dận Chân đứng dậy chậm rãi lại lần nữa đi vào trước giường, vén lên màn, dùng tay xoa Tề Lạc bụng, đôi mắt hiện lên vui sướng tự đắc vui mừng, thấp giọng nói “Tề Lạc, ngươi thật sự thực tranh đua, gia này lại phải có con vợ cả, đứa con trai này quá trọng yếu.”

Gioi tay nhẹ nhàng sờ soạng một chút Tề Lạc vừa mới hôn qua gương mặt, Dận Chân trầm thấp tiếng nói “Này lại là nhi tử, xem ra gia thật sự nỗ lực tiền thủ, giang sơn để lại cho hắn, ngươi có chịu không? Gia con vợ cả đáng giá tốt nhất.”

Tè Lạc hơi nhíu mi mở thủy nhuận đôi mắt, nhẹ hỏi “Ta đây là làm sao vậy, như thế nào đến trên giường tôi?” Nhìn thoáng qua bên cạnh trong ánh mắt mỉm cười Dận Chân, “Ta như vậy, ngươi liền như vậy cao hứng?” Tè Lạc bất mãn làm nũng “Nếu như ta thật sự bị bệnh, xem cái nào giúp ngươi quản gia? Cái nào có ta làm tốt như vậy?”

Dận Chân dựa vào đầu giường đem Tè Lạc cẩn thận ôm vào trong ngực “Quản gia sự ngươi không cần lý, an tâm tĩnh dưỡng liền hảo.” Tè Lạc bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Dận Chân, trong mắt mang theo ủy khuất nước mắt “Ngươi đây là ý gì? Người nhìn trúng phú sát trắc phúc tấn?” Buông xuống con mắt, Tè Lạc nhàn nhạt nói “Ta nghe tú gia, ngày mai ta liền đem sổ sách giao cho...”

Gọi lên Tè Lạc cầm, Dận Chân hung hăng hôn lên Tè Lạc môi, đem nàng không có nói ra nói nuốt đi vào, sau một lúc lâu, Tè Lạc ghé vào Dận Chân trên người thở phì phò, Dận Chân không vui nói “Đầu của ngươi rốt cuộc tưởng chính là cái gì? Có thể hay không làm gia đem nói cho hết lời? Luôn là như vậy hấp tấp, một chút cũng không ổn trọng.” Dận Chân cúi đầu tới gần Tè Lạc lỗ tai, “Ngươi ở ghen, ngươi để ý cái kia Phú Sát thị, đúng hay không?” Thấy Tè Lạc mặt đỏ, Dận Chân vừa lòng ngâm lấy Tè Lạc vành tai, mơ hồ nói “Ngươi là gia phúc tấn, cái này vĩnh viễn đều sẽ không thay đổi, các nàng? Gia trước nay liền không có để ý quá, ngươi cùng các nàng bất đồng, thật là bất đồng.

Hướng Dận Chân trong lòng ngực nhích lại gần, Tè Lạc nhắm hai mắt lại, lời này hình như là Dận Chân lần đầu tiên nói đi, tuy rằng có chút hàm súc, nhưng là trong lòng như thế nào liền như vậy vui vẻ? Không thể lại tưởng không thể lại suy nghĩ, Tè Lạc nhắc nhở chính mình trước mặt chính là Dận Chân.

Dận Chân dùng tay lại lần nữa xoa Tè Lạc bụng, thấp giọng nói “Ngươi này đương quá ngạch nương thế nhưng như thế mơ hồ, ngươi lại có thân

mình? Người vừa mới ngất xỉu đi, thái y nói người có chút làm lụng vất vả, về sau trong phủ sự, người giao cho... Giao cho Tần ma ma, người lấy cái chủ ý liền thành, ngàn vạn không cần mệt, gia yêu cầu cái này con vợ cả."

Tè Lạc chớp chớp mắt, mang thai? Cái này sẽ là hoảng lịch sao? Chẳng lẽ đều như vậy, hoảng lịch còn có thể là ta sinh? Tè Lạc âm thầm tính toán mang thai thời gian, sắc mặt biến đổi, tránh thoát Dận Chân ôm ấp, hướng giường bên trong lăn đi, nǎm lên bên cạnh phóng Pikachu, Tè Lạc dùng nó chặn chính mình mặt.

"Người này lại là làm sao vậy? Giống cái tiêu hài tử giống nhau?" Dận Chân kéo ra che ở Tè Lạc trên mặt Pikachu "Gia liền không hiểu, thứ này liền tốt như vậy? Làm người mỗi ngày cù ở trên mặt?"

Tè Lạc ủy khuất nói "Gia, hắn là ngày đó buổi tối đi? Nếu là chúng ta nhi tử sinh ra tới..." Hung hăng xoa Pikachu, Dận Chân làm lại đem Tè Lạc ôm vào trong ngực, lắc đầu than nhẹ "Thật không hiểu được người rốt cuộc ở cân nhắc chút cái gì? Tính, gia cũng không nghĩ, tinh bị người khí đến, nhớ rõ gia đến lời nói, muốn tinh dưỡng, có nghe thấy không?"

Bên ngoài Tần ma ma cao giọng nói "Gia, thuốc bổ đã chiên hảo." Dận Chân buông ra Tè Lạc, đứng lên, sửa sang lại một chút quần áo "Đoan tiến vào." Dận Chân trùng mắt nhìn bùi môi Tè Lạc liếc mắt một cái, Tè Lạc nghịch ngợm mang cười hướng Dận Chân chớp một chút đôi mắt. Dận Chân thở dài, nha đầu này, thật đúng là vĩnh viễn cũng đoán không ra.

Tè Lạc thấy chén thuốc, gắt gao cau mày "Ta không uống, cái này quá khô, ta không uống, ta thân mình thực hảo, không cần ta sẽ không ăn, Tần ma ma đoan đi xuống."

Dận Chân nhìn Tần ma ma bụng chén thuốc khuyên giải, lại nhìn thoảng qua thần sắc kiên quyết Tè Lạc, từ Tần ma ma trong tay tiếp nhận chén thuốc ngồi ở mép giường “Ngươi có phải hay không còn tưởng ngất xỉu đi? Gia đến con vợ cả cũng không thể ra bất luận cái gì đường rẽ, ngươi đem cái này uống lên.”

Tè Lạc dựa vào đầu giường bất mãn nhìn Dận Chân, kiên trì sau một lúc lâu, Tè Lạc cúi đầu biện giải “Cái này uống không cần đối hài tử không tốt, cho nên vẫn là không cần uống lên đi, gia, ngươi không nghĩ muốn cái khỏe mạnh hài tử sao?”

Dận Chân sững sót một chút, dò hỏi nhìn Tần ma ma. Tần ma ma chạy nhanh giải thích nói “Vương gia, phúc tấn lúc trước hoài hoằng văn a ca thời điểm liền trước nay vô dụng quá thuốc bổ.” Tiếp theo có chút lo lắng nhìn Tè Lạc, khuyên nhủ “Phúc tấn, lần này ngài thân mình có chút nhược, hay là nên bồi một bồi, nay đó dược liệu, nô tỳ bảo đảm không có bất luận cái gì vấn đề, thật là không cần, thỉnh phúc tấn yên tâm.”

Dận Chân hơi hơi gật đầu, đối với Tần ma ma, vẫn là thực tín nhiệm, nàng là tuyệt đối sẽ không thương đến đông đủ lạc, hơn nữa chính mình an bài người cũng không phải bạch cấp, Dận Chân mở miệng nói “Ngươi trước tiên lui hạ.”

Dận Chân quấy một chút chén thuốc, đem đựng đầy thuốc bổ thìa đặt ở Tè Lạc bên miệng. Nhìn Dận Chân kiên quyết thần sắc, Tè Lạc chậm rãi há mồm hàm chứa thìa, Dận Chân uy Tè Lạc, bất quá hiển nhiên hắn không quá sẽ hùa hạ người, động tác cứng đờ thực, Tè Lạc uống cũng thực không thoái mái, nhưng là hai người phảng phất không chú ý tới này đó, ánh mắt dây dưa đến cùng nhau.

Chờ đến chén thuốc uống xong, Tè Lạc mới phát giác thực khô, trên mặt ngũ quan đều tẽ ở bên nhau, hờn dỗi “Ngươi cũng không nhỏ lấy điểm

đường tới, thật sự hảo khố.”

Dận Chân buông xuống canh chén, đến gần rồi Tề Lạc, ngửi được Tề Lạc trong miệng nhàn nhạt cay đắng, cười khẽ một chút bỗng nhiên hôn lên Tề Lạc môi đỏ, đầu lưỡi thăm đi vào dây dưa Tề Lạc tiểu xảo lưỡi thơm, tuy rằng có chút khô, chính là Dận Chân cảm thấy là Tề Lạc miệng giống như là lau đường giống nhau.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 203

“Phúc tấn, này đó ma ma dẽ làm, các nàng cũng chỉ là phụng mệnh hành sự.” Ma ma thấp giọng bẩm báo “Đầu năm nay cái nào không yêu tiền bạc? Này mấy cái ma ma, một hồi nô tỳ liền đi tìm hiểu một chút, có lẽ này được việc còn phải trông cậy vào các nàng đâu? Chúng ta như thế nào cũng không thể quá rõ ràng không phải?”

Hoàn Nhan thị gật đầu “Việc này ta liền giao cho ma ma ngươi, nếu là dùng tiền bạc tǎn nhưng cùng ta nói, ta sẽ không làm cái kia JIAN người hảo quá, Hoằng Minh mới là gia đến con vợ cả.” Không chờ Hoàn Nhan thị làm nha đầu thu thập hảo mảnh nhỏ, Đức phi cũng ban thưởng đại lượng trân quý dược liệu cùng đồ bổ, nữ quan nhìn Hoàn Nhan thị công đạo “Phúc tấn, nương nương ý tứ là trắc phúc tấn thân thể yếu đuối, lại là phụ nữ có mang, nương nương làm ngươi hảo sinh chăm sóc, không cần ra ngoài ý muốn.” Để sát vào Hoàn Nhan thị, nữ quan thấp giọng nói “Phúc tấn, nương nương đối ngài ở mười bốn gia nhiễm bệnh dịch khi, ngài xử sự không phải thực vừa lòng, lần này ngài nhưng phải cẩn thận chút, nương nương chán ghét nhất ghen tị người.”

“Ngươi trở về nói cho ngạch nương, ta nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố năm muội muội, thỉnh ngạch nương yên tâm.” Hoàn Nhan thị cười nói, nữ quan gật đầu rời đi, Hoàn Nhan thị nắm chặt ma ma đỡ tay nàng, âm thầm cắn răng, ta sẽ chăm sóc hảo nàng, liền sợ cái kia JIAN người không kia phúc khí.

268 chương (xong)

Chương 269 mang thai thú sự (tam)

Dận Chân cùng Tè Lạc tiếp xong Khang Hi thánh chỉ, Tè Lạc giống bình thường giống nhau chủ động cấp nội thị tiền thưởng, nhìn nội thị rời đi, Dận Chân an ủi nói “Hoàng A Mã hắn không phải cái kia ý tú, hắn hắn là thực coi trọng ngươi, ngươi không cần quá hướng trong lòng đi, cần thận cẩn thận thân mình.” Tè Lạc chẳng hề để ý cười cười “Gia, Hoàng A Mã đây là săn sóc ta, này đó ta còn có thể không hiểu? Hơn nữa ta luôn luôn đều không phải thực thích xem nào nhiệt, như vậy không phải càng tốt sao? An tĩnh bình thản kia mới là ta thích nhất.” Nhìn Dận Chân, Tè Lạc nhẹ giọng nói “Gia, hắn sẽ bình an, ta tin tưởng ngươi, ngươi nhất định sẽ che chở chúng ta.”

Dận Chân nắm chặt Tè Lạc tay không nói gì, Cao Phúc ở bên cạnh thấp giọng nói “Gia, ô tiên sinh ở thư phòng.” Tè Lạc tránh thoát khai Dận Chân tay “Gia, ngươi vẫn là đi xem ô tiên sinh đi, ta sẽ chiếu cố hảo tự mình.” Đỡ Tần ma ma tay, Tè Lạc lưu lại thông cảm tươi cười, quay lại nội trạch.

Dận Chân về tới thư phòng, ô tư nói chính chống quái trượng đứng ở cửa thư phòng khẩu, Dận Chân duỗi tay miễn ô tư nói lễ “Tiên sinh như thế nào không đi vào?” Ô tư nói nhìn trước mắt cảnh tuyết “Vương gia, ta cảm thấy này tuyết hạ thực kịp thời, sang năm lại là cái được mùa chi năm.” Dận Chân đỡ ô tư nói đi vào thư phòng, hơn nữa phân phó Cao Phúc thượng trà.

Ô tư nói nhìn Dận Chân biếu tình, thấp giọng khuyên nhủ “Tứ gia, Hoàng Thượng lần này ý chỉ chỉ sợ thâm ý sâu sắc, tứ gia, phúc tấn hiền huệ thủ lễ, hiện giờ có thân mình, quyết không thể chậm trễ.” Dận Chân trên mặt không có một tia biếu tình, bình tĩnh uống nước trà. Ô tư nói tiếp

theo phân tích “Tú gia, mười bốn a ca kia đến trắc phúc tấn cũng có thân mình, Hoàng Thượng này trọng thưởng một cái, chậm trễ một cái, chưa chắc không phải không coi trọng phúc tấn, rốt cuộc Trí Viễn Hầu chính là lãnh binh bên ngoài, quá mức coi trọng, sẽ dẫn tới mặt khác hoàng tử bất mãn.”

“Ô tiên sinh, ngươi không hiểu được, bên ngoài sôi nổi truyền thuyết Hoàng A Mã bất mãn Trí Viễn Hầu.” Dận Chân trầm tư nhìn ô tư nói “Ngươi cảm thấy đâu? Trí Viễn Hầu thật sự mất thánh tâm?”

“Tú gia, Hoàng Thượng ván cờ không ai có thể thấu hiểu được, thánh tâm khó dò, thường thường biểu hiện ra ngoài, ngược lại đều là giả.” Ô tư nói trong ánh mắt lập loè ánh sáng, cảm thán nói “Thật thật giả giả, giả giả thật thật, đây mới là đế vương chi đạo, Hoàng Thượng trong lòng rốt cuộc nghĩ như thế nào, ta cũng đoán không ra, bất quá, tú gia, ta có thể khẳng định nói một câu, Trí Viễn Hầu hoàn toàn đương được với là soái mới, mà Trang Thân Vương thế tử chỉ sợ cũng là tiên phong tướng lãnh, rốt cuộc thế tử gia còn có chút tuổi trẻ khí thịnh, không đủ trầm ổn. Hộ Quân Doanh vì tấm chấn, quân cận vệ là lợi kiém, Hoàng Thượng cuối cùng chỉ sợ vẫn là muốn trông cậy vào Trí Viễn Hầu.”

Nhin Dận Chân trầm mặc, ô tư nói nghĩ nghĩ thấp giọng nói “Tú gia, Trí Viễn Hầu luôn luôn đau súng phúc tấn, xuất chinh bên ngoài, Trí Viễn Hầu nhất định sẽ nhớ mong phúc tấn, tú gia không ngại cấp Trí Viễn Hầu đưa cái tin tức, cũng đỡ phải Trí Viễn Hầu nhớ mong.” Ô tư nói đứng lên, hướng thư phòng bên ngoài đi đến, “Trí Viễn Hầu, chính là cực kỳ thông minh người, cơ hội khó được, cơ hội khó được.”

Dận Chân trầm mặc một hồi, phân phó Cao Phúc cấp phía trước Trí Viễn Hầu mang lời nhắn, chờ đến phân phó xong rồi, Dận Chân trong lòng âm thầm lắc đầu, bọn họ đều không rõ, ngay cả ô tư đạo gia không hiểu, Hoàng A Mã nên làm đã làm, dư lại liền xem gia.

Tám a ca trong phủ đồng dạng cũng không bình tĩnh, này ba cái a ca chính ghé vào cùng nhau thảo luận trước mặt thế cục, ăn mặc màu xám trường bào, thượng thân che chở mang theo kim hoàng sắc biên giác màu xanh lá áo khoác ngoài mười a ca đại liệt nói “Bát ca, ngươi tưởng quá nhiều, Hoàng A Mã chỉ là trọng thưởng một cái lão thập tứ trắc phúc tấn, nào có chú ý nhiều như vậy, cái kia trắc phúc tấn tuy rằng lớn lên không tồi, khá vậy chỉ là hán quân kỳ, có thể thành cái gì khí hậu? Nàng cái kia ca ca, còn không phải muốn chạy chúng ta phương pháp?” Phảng phất nghĩ đến cái gì hảo ngoạn sự, mười a ca cười nhạo nói “Lão thập tứ nhưng thật ra thật có thể nha, nhưng thật ra thật sự lăn lộn ra một cái có thai nữ nhân tới, ha, nếu là lăn lộn không ra, kia đã có thể thật náo nhiệt.”

Chín a ca chọn một chút mi, đồng dạng hắc hắc cười hai tiếng, thấy tám a ca sắc mặt không phải quá hảo, dừng ý cười, gõ một chút lão mười đầu “Nói cái gì đâu? Đều là nhà mình huynh đệ, bát ca, lão mười chính là loại này đại liệt tính tình.” Lão mười xoa nhẹ một chút đầu, biện giải nói “Bát ca này không phải có nỗi sao? Còn sầu gì.”

Chín a ca hướng lão mười trùng mắt nhìn một chút đôi mắt, lão mười không hề nói cái gì.

Tám a ca thở dài “Thập tứ đệ trước đó phóng một phóng, tứ ca phúc tấn chính là cũng có thai, này nếu là sinh hạ con vợ cả, kia tứ ca chính là càng ồn, Trí Viễn Hầu chính là lãnh binh bên ngoài đâu?”

“Bát ca, ngươi chính là đa tâm, tứ ca kia tính tình, bình tĩnh liền giống như bên ngoài khối băng tử, ai dám tới gần?” Chín a ca quăng một chút cánh tay “Liền tính tứ ca có cái gì ý tưởng, một không ai dám tới gần, nhị lại không có gì tiền tài, tứ ca thu thập khởi này đó quan viên tới, liền giống như Diêm La giống nhau, Hoàng A Mã như thế nào sẽ đổi hắn có tâm? Tứ ca liền tự lập bản lĩnh đều không có, liền trông cậy vào Thái Tử, người như vậy, có thể được đến ung thân vương tước liền rất không tồi.”

“Đến nỗi Trí Viễn Hầu, hùn, cái kia Lăng Trụ chính là cái lộng thản.” Chín a ca khinh thường nói “Lăng Trụ nhát gan sợ phiền phức, Hoàng A Mã chính là tỏ vẻ ra bất mãn, ở kinh thành còn có thể ra chút hiếu lạ điểm tử, chính là thương đau thật kiém thật chiến trường chân phải mềm, ta xem vẫn là đến xem cái kia Trang Thân Vương thế tử mới được. Lăng Trụ trước kia chính là cái bất nhập lưu tiểu quan, cơ duyên xảo hợp mới đi đến này bước, hắn? Có thể có cái gì thật bản lĩnh?”

Tám a ca nghĩ nghĩ, cảm thấy chín a ca nói cũng có chút đạo lý, liền đem tâm tư buông xuống, từ ca chính là lại có ý tưởng, không có thể lực thật đúng là không dễ được việc, quang chỉ vào một cái Trí Viễn Hầu chỉ sợ cũng không như vậy đại năng lực, hiện giờ vẫn là bắt lấy Thái Tử đau giác, có thể kéo xuống tới hắn một lần, cũng không tin kéo không dưới lần thứ hai, lần trước bị Hoàng A Mã trách cứ, là bởi vì quá làm nổi bật, đem lão thập tứ đỉnh ở phía trước, đây cũng là không tồi. Tám a ca đôi mắt hiện lên một tia ánh sáng, nếu là lão thập tứ thật đến Hoàng A Mã nhìn trúng, kia... Bệnh kín sự không thấy đến không thể trở thành sự thật.

Tám phúc tấn ăn mặc một thân màu đỏ thêu hoa mẫu đơn áo cổ đứng nghiêng khâm sườn xám, cổ áo cùng cổ tay áo đều dùng cực kỳ trân quý màu tím chồn mao điểm xuyệt, đồ trang sức trang sức càng là châu ngọc lượn lờ, châu quang lóng lánh. Ở tám phúc tấn bên người dựa sát vào nhau một cái hai ba tuổi đại ăn mặc màu lam tinh xảo trường bào tiểu nam hài, trên mặt mang theo thân cận chi ý tiểu nam hài chính cùng tám phúc tấn dùng tay khoa tay mút chân cái gì. Tám phúc tấn cười “Ý ca nhi muốn cái kia? Hảo, ngạch nương đáp ứng ngươi, một hồi khiến cho người cho người đưa đi được không?”

Tiểu nam hài vui sướng gật đầu, tám phúc tấn nhìn thoảng qua bên cạnh nha đầu trang phục, sắc mặt tái nhợt, biểu tình chất phác Tè Trần. Lúc này Tè Trần tuy rằng mới hai mươi xuất đầu, nhưng là khốé mắt đuôi lông mày

có thật sâu nếp nhăn, nhìn ít nhất có thể có hơn ba mươi tuổi. Ngày thường Tè Trần liền phảng phát rồi gỗ giống nhau, không có một tia súc sống, chỉ có nhìn đến ý ca thời điểm nước lặng trong ánh mắt mới lộ ra một tia sinh khí. Tám phúc tấn dùng ngón tay một chút Tè Trần, đối với ý ca nhi nói “Một hồi làm cái kia nàng hầu hạ ngươi thế nào?”

Ý ca nhi nhìn Tè Trần, khinh thường lắc đầu, cảm giác Tè Trần thân mình không ngừng rung động, tám phúc tấn vừa lòng cười làm cái kia bên cạnh diện mạo hòa ái bà vú mang theo ý ca nhi đi xuống an trí. Tám phúc tấn có chút tiếc hận nói “Ý ca nhi nhưng thật ra cùng gia lớn lên cực giống, lại thực thông minh lanh lợi chính là không nói nên lời, ta có đau lòng tích hăn, chính là cho tới bây giờ hăn thế nhưng liền cái đại danh đều không có? Còn không phải có chút nhân tạo nghiệt liên luy hăn.”

Tè Trần cúi đầu yên lặng đứng, bên cạnh ma ma thỉnh thoảng giúp đỡ ché nhạo vài câu, Tè Trần càng là cảm thấy tâm tựa như dao cắt giống nhau, cái loại này thấu triệt nội tâm đau đớn, Tè Trần có khi hận không thể chét cho xong việc, chính là bình tĩnh lại Tè Trần vẫn là có chút không cam lòng. Lại có một cái ma ma tiến vào thấp giọng nói “Phúc tấn, mười bốn gia trắc phúc tấn cùng tú phúc tấn đều có thân mình, bát gia làm ngài chuẩn bị hạ lễ.”

Nghe thấy Tè Lạc lại có thai, Tè Trần càng là ghen ghét không thôi. Nhìn Tè Trần trong ánh mắt đó kỵ, tám phúc tấn đạm nhiên nói “Tú tẩu lại có thân mình, đảo thật là một kiện hỉ sự, mười bốn gia cái kia trắc phúc tấn, ta cũng là gặp qua, nhu nhu nhược nhược vừa thấy chính là cái mỹ nhân phôi, mười bốn gia đãi trắc phúc tấn thật đúng là đau súng có thêm, cũng là có người không có phúc khí, lúc trước nếu là không chơi tâm cơ nói, gia khả năng liền sẽ đem nàng chỉ cấp mười bốn gia, rốt cuộc lúc trước Lăng Thành đại nhân, hừ, Lăng Thành cũng coi như thượng gia dùng

đến người, nếu là thiếu dùng điểm tâm cơ, cũng không đến mức nháo thành hiện giờ như vậy.”

Tám phúc tấn phân phó ma ma chuẩn bị lễ vật, âm thầm cảm thán Tè Lạc hảo phúc khí, nàng lại có thân mình, vì cái gì chính mình liền một chút âm tín đều không có? Những cái đó thỉnh mạch thái y tổng nói không cần cấp không cần cấp, thang thang thủy thủy cũng không hiểu được uống lên nhiều ít, như thế nào liền một chút tác dụng đều không có? Tè Trân chết lặng quỳ trên mặt đất cấp tám phúc tấn rửa chân, tám phúc tấn nghĩ đến chính mình có thể là vô tử danh, lập tức đá ngã lăn rửa chân bồn, cao giọng nói “Liền điểm này việc nhỏ ngươi đều làm không tốt? Muốn ngươi còn có ích lợi gì?”

“Phúc tấn bớt giận, nô tỳ đáng chết, nô tỳ đáng chết.” Tè Trân quỳ trên mặt đất liên tục dập đầu. Tám phúc tấn đối quản sự ma ma nói “Ngươi xem nàng, làm cái kia cái này JIAN tì ở bên ngoài quỳ hai cái canh giờ, cũng làm nàng phát triển trí nhớ, hảo hảo học quy củ.”

Ma ma lên tiếng, lôi kéo không ngừng xin tha Tè Trân đi xuống.

Ma ma minh bạch phúc tấn không phải thật sự muốn Tè Trân mệnh. Cho nên cũng không có làm Tè Trân quỳ gối bên ngoài trên nền tuyết, chính là chính là quỳ gối hành lang gấp khúc, hai cái canh giờ qua đi, Tè Trân sắc mặt trắng bệch, cả người rung động cơ hồ vô pháp đi đường, ma ma phái hai cái tiểu nha đầu đỡ Tè Trân về tới nàng nhà ở, một tiểu nha đầu trong lòng có chút không đành lòng, cấp Tè Trân đổ một ly nước ấm, thậm chí lại đi ra ngoài đánh một hồ nước ấm đặt ở bên cạnh, một cái khinh thường nói “Ngươi nhưng thật ra hảo tâm, làm phúc tấn hiểu được, có thể có ngươi cái gì hảo trái cây ăn?”

Tiểu nha đầu nhìn thoáng qua Tè Trân lôi cái kia nói chuyện lui đi ra ngoài, nhẹ giọng nói “Ngươi còn không hiểu được phúc tấn tính tình?

Nàng là chết không được.” “Xem ra ngươi cũng là cái có nhẫn lực, ta còn tưởng rằng ngươi thật sự đáng thương nàng đâu?”

Tiểu nha đầu châm chọc mỉm miệng “Hảo hảo cô nương không làm, một hai phải lộng tới như thế nồng nỗi, nàng như vậy nào đáng giá đáng thương? Nàng a mã cũng là cái xuẩn, đắc tội Trí Viễn Hầu, nào còn có bất luận cái gì trông cậy vào?”

Tề Trân ở trong phòng nghe thấy nha đầu nói chuyện, trong ánh mắt chảy ra hối hận nước mắt, đương quý nữ phong cảnh kia trận, phảng phát đều là đời trước sự. Tề Trân lấy ra kim thêu hoa hung hăng trát chính mình cánh tay, chỉ có đau đớn mới có thể quên đi. Nghĩ đến hôm nay nghe được đến tin tức, Tề Trân phẫn hận nói “Vì cái gì? Ngươi sinh một cái có nhิ tật nhi tử, còn có thể được đến Tứ a ca sủng ái, còn có thể có thân mình? Đây là vì cái gì? Ông trời vì cái gì không mở to mắt nhìn xem, nàng mới là hẵn là được đến báo ứng người, nàng mới là.”

Phát tiết một hồi, Tề Trân chậm rãi nhắm hai mắt lại, lầm bẩm nói “Tề Lạc, ngươi muốn cùng ta giống nhau chịu khổ mới đúng, ngươi sẽ không có hảo kết quả, ông trời là trường đói mắt.”

Chương 270 mang thai thú sự (bốn)

Chương 270 mang thai thú sự (bốn)

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 204

Năm thị quá rõ ràng Hoàn Nhan thị mục đích, nàng có thể cảm giác được Dận Trinh tuy rằng ở cùng Đức phi nói chuyện, nhưng là đôi mắt ánh mắt đều tập trung ở Tề Lạc trên người, hoặc là nói ghen ghét phần hận ánh mắt đặt ở ung thân vương trên người, năm thị cúi đầu, chính là nữ nhân cũng sẽ ghen ghét nàng, dựa vào cái gì nàng có thể như vậy loá mắt? Trí Viễn Hầu hiện giờ không phải đã thất sủng sao? Năm thị biết tuy rằng lần này cơ hội khó được, nhưng là lấy chính mình hiện giờ trạng huống căn bản là không nghĩ tiến cung, chính là nhìn thoáng qua biểu tình lập loè Dận Trinh, trong lòng thầm hận. Còn không phải hắn nhất định phải chính mình tới, làm chính mình đối mặt như vậy cục diện, năm thị mang theo khẩn thiết nhìn Dận Trinh, hy vọng hắn có thể làm chính mình thoát khỏi như vậy xấu hổ cục diện.

Dận Trinh cũng không có cảm thấy năm thị xin giúp đỡ, mà là đăm chìm ở phần hận ghen ghét suy nghĩ, chỉ kém nửa năm thật sự liền kém nhiều như vậy? Nghĩ đến Trí Viễn Hầu thất sủng, Dận Trinh xao động tâm vẫn là có chút an ủi. Đức phi đối năm thị vẫy tay “Ngươi đến bồn cung này tới, bồn cung ưu hoá muốn công đạo ngươi.”

Năm thị vội vàng đứng dậy, bước nhanh đi đến Đức phi bên người, mang theo ủy khuất nói “Nương nương, ngài có chuyện gì phân phó thiếp làm?” Đức phi cảnh cáo nhìn lướt qua Hoàn Nhan thị, hòa ái lôi kéo năm thị tay cổ súc đem năm thị kéo làm được chính mình bên người, Đức phi nhìn năm thị cũng không khỏi thầm nghĩ có phải hay không thật sự đèn bù? Nhìn năm thị trên mặt đốm khói vui mừng vỗ vỗ năm thị tay nói

“Cách ngôn nói như thế nào tới? Xem ngươi chim én trong bụng nhất định là cái tiểu a ca, lão thập tứ con női dỗi đơn bạc, có ngươi trong bụng cái này, bốn cung cũng liền an tâm.”

Đức phi híp mắt nhìn xem Tề Lạc, tiếp theo nói “Ngươi cùng Dận Chân phúc tấn bất đồng, nàng chính là cái Hữu Phúc khí người, đã có con vợ cả, lần này cần thật sự sinh cái tiểu khanh khách, bốn cung mới vui mừng đâu, Dận Chân thương tiếc nhất tiểu khanh khách? Dận Chân, ngạch nương nói chính là có lý?”

Dận Chân ngẩng đầu bình tĩnh nhìn chằm chằm Đức phi đôi mắt, không có đáp lời, Dận Tường ở bên cạnh chặn lại nói “Nương nương nói cũng có chút đạo lý, đèn bù, ta xem tú tẩu lần này vẫn là có thể sinh cái tiểu a ca, lần trước tú tẩu hoài Hoằng Mân thời điểm liền không có gì biến hóa, hiện giờ lại là như vậy, ha hả, xem ra ta lại phải có hai cái cháu trai.” Dận Tường vẻ mặt đau khổ tiếp theo nói “Ai, ta phải trước tiên cắp hai cái cháu trai chuẩn bị lễ vật, đến lúc đó tú ca, thập tứ đệ, cũng không nên ngại lễ vật nhẹ a.”

Dận Chân mang theo ý cười nhìn Dận Tường, đây mới là chính mình huynh đệ đi. Dận Trinh cười nói “Chỉ là mười ba ca ca chịu trình diện, không mang theo lễ vật đều thành.” Dận Tường lại trêu chọc hai câu, chậm rãi hòa hoãn trong điện không khí. Nhìn canh giờ không sai biệt lắm, Đức phi mở miệng nói “Hảo, cũng nên đi điện Thái Hòa, nhưng đừng đã muộn, làm Hoàng Thượng trách tội.”

Năm thị cũng không muốn đi, rốt cuộc kia đến tận thất sẽ càng nhiều, chính là Đức phi lại lôi kéo năm thị nói “Bốn cung xem ngươi liền trong lòng vui mừng, ngươi liền đi theo bốn cung bên người đi.” Năm thị cúi đầu giãy giụa một chút, đỡ Đức phi nhẹ giọng nói “Có thể hầu hạ nương nương, là thiếp phúc phận, thiếp thô tay thô chân, nếu là có cái gì không chu toàn chỗ, thỉnh nương nương thông cảm.”

“Vẫn là ngươi hiếu chuyện.” Đức phi đối với bên cạnh Dận Trinh nói “Ngươi này trắc phúc tấn còn thực tranh đua, có nàng trong bụng cái này, cái nào dám khinh thị ngươi?” Dận Trinhừ một tiếng, cùng năm thi một tả một hữu đỡ Đức phi, hướng đại điện đi đến.

Dận Chân đậm nhiên đi theo Đức phi phía sau, Dận Tường bước nhanh đi ở Dận Chân bên cạnh người thấp giọng nói “Tú ca, ngươi..... Cách ngôn nói, đại tôn tử tiểu nhi tử, này cũng khó tránh khỏi.” Chụp một chút Dận Tường đầu vai, Dận Chân nhẹ giọng nói “Không có việc gì, này đó ta đã không thèm để ý, nhưng thật ra ngươi..... Vẫn là muốn nghĩ cái chương trình ra tới, không thể tổng cùng Hoàng A Mã như vậy cương! Hoàng A Mã đối với ngươi chính là thập phần coi trọng, ngươi lại thập phần giỏi giang, không ngại ra tới giúp tú ca một phen.”

“Tú ca, ta..... Nhìn kỹ hắn nói đi.” Dận Tường trong ánh mắt lập loè khát vọng thở dài “Lời nói thật nói ta càng muốn đi chiến trường, chẳng sợ cấp Dương Khang đương cái tì đem cũng hảo, chỉ là Hoàng A Mã sẽ không chuẩn, hắn.....”

Nghĩ đến Khang Hi răn dạy bảo, Dận Chân cũng lắc đầu thở dài, đầu tiên là Hoàng Thượng sau đó mới là a mã, xem ra ngạch nương ngươi lại nói đúng. Dận Chân quay đầu lại nhìn thoáng qua đỡ mười ba phúc tấn Tề Lạc, cảm thấy Dận Chân nhìn chăm chú, Tề Lạc nghịch ngợm chớp hạ đôi mắt, thật dài lông mi phảng phát con bướm giống nhau chớp động một chút. Dận Chân quay đầu, nàng chưa từng có làm chính mình thất vọng quá, mà đau súng nuông chiều nàng Trí Viễn Hầu, lấy hán khôn khéo càng sẽ không làm chính mình thất vọng.

Chương 272 mang thai thú sự (sáu)

Đại điện hoá trang sức đổi mới hoàn toàn, hai sườn treo đầy đồ thẩm đèn lồng, ngự tòa hai sườn Cửu Long lư hương trung đã bậc lửa huân

hương tản ra nhàn nhạt mùi hương, nội thị cung nữ đều người mặc bộ đồ mới thu thập cực kỳ chỉnh tề, cúi đầu có tự dãm dắt tôn thất hoàng thân quốc thích ấn phẩm cấp ngòi xuống, Tề Lạc đánh giá một chút chung quanh trang trí, trong lòng thầm than, nhưng thật ra hảo một bộ thịnh thế phồn hoa cảnh tượng. Trong đại điện những người khác cũng trộm mà đánh giá cái này ung thân vương phúc tấn, có thể là đối lập quá cường đi, có mười bốn ca trắc phúc tấn ở phía trước, nhìn về phía Dận Chân ánh mắt mang theo một chút ghen ghét. Có người thấp giọng cảm thán “Này... Ung thân vương phúc tấn nhưng thật ra trổ mã càng thêm hảo, gấp qua nhiều như vậy có thai nữ nhân, cái nào như nàng như vậy? Nhìn xem này thân hồng y, chưa từng thấy quá có ai có thể xuyên ra loại này bộ dáng tới?”

Một cái khác có chút khinh thường nói “Lại xuất sắc có ích lợi gì? Nếu là Trí Viễn Hầu thật sự mất thánh tâm, ung thân vương phúc tấn nếu là cái này nếu không phải con vợ cá? Kia cũng chính là phòng không gối chiếc mệnh.” “Ta xem tiểu tử ngươi là ghen ghét đi, liền này diện mạo, cái nào có thể làm nàng thật sự phòng không gối chiếc? Nữ nhân sao, tuy nói đều giống nhau, chính là... Ha hả.”

Bảo Thái tự nhiên nghe thấy những người này nhỏ giọng nghị luận, đôi mắt lạnh băng quét bọn họ liếc mắt một cái “Thiện nghị thân vương phúc tấn, các ngươi tước vị có phải hay không không nghĩ muôn?” Kia mấy cái nhàn tản tôn thất vội vàng cúi đầu nhận sai, trong lòng thầm mắng xui xéo, như thế nào quên mất Trí Viễn Hầu hiến quá y thư?

Chờ đến Khang Hi đặt chân đại điện, ngồi ở trên ngự tòa, mọi người đều quỳ xuống đất sơn hô vạn tuế. Thân xuyên hoàng đế triều phục Khang Hi sắc mặt trầm tĩnh, trong ánh mắt lộ ra sắc bén càng tăng thêm một tia hoàng giả chi khí. Khang Hi lúc này tâm tình không phải quá hảo, Lăng Trụ bọn họ cùng la sát quốc thật là thắng bại khó liệu, trận này đinh thật

lớn áp lực khuynh quốc chiến tranh, cũng làm Khang Hi cảm thấy có chút áp lực, chính là chỉ cần tưởng tượng đến bị ám sát kia sẽ nguy nan, Khang Hi cảm thấy này trượng thế nào đều phải đánh, nhìn trong đại điện trọng thần, Khang Hi cảm thấy có chút cô độc, nhìn lướt qua các hoàng tử, bọn họ trong mắt chỉ sợ càng nhiều chính là này đem ghê dọa.

Khang Hi bưng chén rượu nghĩ tới phía trước Lăng Trụ, than nhẹ một hơi chỉ sợ nhất gần sát trẫm, nhất hiểu biết trẫm ý tưởng ngược lại là hắn. Mười a ca đại liệt nói một cái tướng quân chê cười, tuổi tác tiểu nhân hoàng tử đều cười ha hả, mà thành niên hoàng tử đều biểu tình khác nhau trầm tư giả, đều ở lặng lẽ đánh giá Khang Hi biểu tình.

Khang Hi trầm thấp cười hai tiếng, buông xuống chén rượu, nhìn chằm chằm tám a ca nói “Lão mười, cái này chê cười thật không sai, trẫm nhưng thật ra không nghĩ tới ngươi còn có cái này năng lực.” Mười a ca hàm hậu cười nói. “Nhi tử còn có thể được đến Hoàng A Mã khích lệ, thật không dễ, nhi tử liền điểm này bản lĩnh chỉ có thể nói chê cười, bác Hoàng A Mã cười.”

Tám a ca vội vàng giải thích “Hoàng A Mã, thập đệ chính là cái ngay thẳng tính tình, Hoàng A Mã ngài đừng để trong lòng.” Bên cạnh a ca bắt đầu hoà giải, không khí chậm rãi một lần nữa náo nhiệt lên. Dận Chân lo chính mình ăn mì trước thanh đậm thức ăn, phảng phất chung quanh hết thảy đều cùng hắn không có bất luận cái gì liên hệ, Dận Chân minh bạch lúc này trộm đánh giá người của hắn sẽ có rất nhiều, cái này mấu chốt thượng, không thể biểu hiện ra bất luận cái gì dị thường, chờ đến tương lai, lão mươi, ngươi sẽ vì hôm nay chê cười trả giá đại giới, các ngươi một đám đều cảm thấy trí xa hâu thất sủng? Chính là để vương rắp tâm các ngươi lại có cái nào có thể hiểu?

Dận Chân âm thầm lắc đầu, kỳ thật chính mình làm sao lại có thể đoán được đâu? Bất quá, Dận Chân lại rõ ràng minh bạch, chỉ cần Khang Hi

chưa từng quên Lăng Trụ xả thân hộ giá, như vậy Lăng Trụ liền tuyệt không sê thắt sủng. Thoáng nghiêng đầu, Dận Chân nhìn thoảng qua ngòi ở phúc tấn trung gian Tè Lạc, chỉ sợ lại sê chịu chút ủy khuất, đóng một chút đôi mắt, trong đầu thế nhưng xuất hiện Tè Lạc mở to đại đại mắt đen làm nũng “Ta trước nay liền không có để ý này đó, chỉ cần ngươi có thể bình an liền hảo.” Xoay một chút nhẫn ban chỉ, Dận Chân khóc miệng mang theo tia ý cười.,

Khang Hi trầm ngâm một lát, cao giọng nói “Dụ thân vương đến trầm bên người tới.” Bảo Thái vội vàng bước nhanh đi tới hành lễ thỉnh an, Khang Hi cười nói “Đứng lên đi, Bảo Thái.”

Bảo Thái cung kính đứng dậy, Khang Hi nói tiếp “Ngươi gần nhất làm sai sự, trầm thực vừa lòng, nhìn ngươi khôn khéo giỏi giang, trầm lòng rất an ủi, hoàng huynh trên trời có linh thiêng cũng sê vui mừng.” Nhìn đến Bảo Thái ai điếu tưởng niệm chi tình, Khang Hi càng là vừa lòng “Trầm tưởng cho ngươi thêm thêm lá gan, năm sau, ngươi liền đi Thịnh Kinh, nhìn xem kia rốt cuộc như thế nào, hồi bẩm cho trầm, còn có những cái đó lương thảo, ngươi cũng cùng nhau mang đi, nếu là... Ân, thật là ra cái gì trạng huống nói, ngươi cũng có thể tiếp nhận.” Chuyển hướng Dận Chân, Khang Hi nghiêm thanh phân phó “Dận Chân, ngươi muốn hợp tác Bảo Thái, xử lý những việc này, đừng cho trầm lại thất vọng rồi.”

“Là, khẩn tuân Hoàng A Mã (Hoàng Thượng) thánh dụ.” Dận Chân Bảo Thái đồng thời hướng Khang Hi hành lễ. Đối với Khang Hi cái này ý chỉ, mỗi người đều có bất đồng lý giải, chín a ca thấp giọng nói “Bát ca, xem ra Bảo Thái đây là vào Hoàng A Mã mắt, này chỉ sợ cũng là đi thay thế Lăng Trụ, ta đã sớm nói qua, một cái tiểu quan như thế nào có thể có đại bản lĩnh?”

Tám a ca nhìn xem Bảo Thái bình tĩnh không gợn sóng biểu tình, nhẹ giọng nói “Việc này vẫn là muốn nhìn lại, tổng cảm thấy giống như

không quá tầm thường, nhưng là măc kệ thé nào, Bảo Thái kia vẫn là đến thử xem, hắn thật đúng là dùng được với.”

“Điều này cũng đúng, việc này ta tới làm.” Chín a ca trên mặt mang một chút ý cười, thấp giọng nói “Gần nhất Giang Nam kia đưa tới một đám tiếu nha đầu, kia kêu một cái thủy linh, hầu hạ khởi người tới, thật đúng là thoái mái, Bảo Thái hắn liền ái cái này giọng, tuy rằng tân cưới Thái Tử Phi muội muội vì kế phúc tấn, chính là phảng phát cũng chính là trên mặt sự, muốn nói kiều mị tận xương, vẫn là đến nói những cái đó Giang Nam nữ tử, này đó nha đầu đều là trải qua huấn luyện, bát ca ngươi liền thỉnh hảo đi, có lẽ còn có thể đáp thượng Dương Khang đâu.”

Tám a ca đậm cười gật gật đầu, vậy toàn dựa cửu đệ, bất quá, Bảo Thái đi Thịnh Kinh, cũng có thể cấp Trí Viễn Hầu chút thể diện, rốt cuộc thế nào, Trí Viễn Hầu đều đối xử thân vương phủ có chút ân huệ.”

Tè Lạc nghe thấy Khang Hi ý chỉ mới đưa ánh mắt thả xuống ở Bảo Thái trên người, cảm giác lúc này Bảo Thái muốn so với lúc trước mới vừa nhận thức thời điểm càng thêm đứng đắn nghiêm túc chút, trước kia chính là một cái ăn chơi trác táng, như vậy nhiều nữ nhân cùng hài tử, còn giả tình thánh? Bảo Thái đi kia tổng so những người khác muốn tốt một chút, Tè Lạc âm thầm suy đoán xem ra Khang Hi vẫn là tín nhiệm phụ thân, bằng không cũng sẽ không làm hắn đi.

Ứng phó chung quanh người lặng lẽ đánh giá, thậm chí còn Hữu Phúc tấn tiến đến Tè Lạc bên người nhẹ giọng hỏi Tè Lạc là như thế nào bảo dưỡng đến, Tè Lạc thoáng chỉ điểm hai câu, nhưng thật ra làm Tè Lạc ở này đó tôn thất phúc tấn trung nhân duyên tốt hơn không ít, trong lòng cảm thán, nữ nhân, chẳng phân biệt thời đại đều là ái mĩ.

Tè Lạc cảm thấy tràn ngập địch ý ánh mắt, cau mày đánh giá liếc mắt một cái, nhìn đến Tè Trần phảng phát muốn bốc hỏa đôi mắt, Tè Trần

phương hoa không hè cùng tái nhợt sắc mặt làm Tè Lạc kinh hãi, lắc đầu thu hồi tầm mắt, đối tượng Tè Trần như vậy không chấp nhận được đường tý muội quá người tốt, Tè Lạc đảo thật là một tia hứng thú đều không có, hơn nữa cái kia thanh xuyên nữ không phải cũng là bị đau khổ, nàng hiện giờ này cũng coi như là báo ứng đi.

Tám phúc tấn cũng không có giống thường lui tới giống nhau lôi kéo chính mình nói chuyện, nhìn về phía chính mình ánh mắt cũng không có ngày xưa hiền lành. Tè Lạc than nhẹ, thật là không hiểu được thế nào mới đúng, chẳng lẽ đi nói cho nàng lúc trước nói biện pháp là sai lầm? Kia tám phúc tấn khả năng sẽ càng bức bối. Tè Lạc tự mình an ủi tưởng, tám phúc tấn không hài tử có thể là thân thể vấn đề, chính mình này chỉ con bướm thật sự là phiến bất động.

Cảm thấy tám phúc tấn đối Tè Lạc để ý, bên cạnh chín phúc tấn nhẹ giọng nói “Cái này tú tẫu nhưng thật ra thật là xuất sắc, này mẫn đại diện người chỉ sợ đều ở nhìn lén nàng đi, liền hiểu được ra loại này nổi bật, một chút đích phúc tấn tôn dung đều không có, xem cái kia kiều mị bộ dáng, nếu không phải ăn mặc hồng trang có lẽ là cái nào gia ái sủng đâu.”

Tám phúc tấn cười khẽ một chút “Tú tẫu vẫn là lại có thân mình, này... Đây là phúc khí nha, hơn nữa có thai còn có thể như vậy, ngươi nhìn xem thập tú đệ cái kia trắc phúc tấn, thật sự là so không được.” Chín phúc tấn dùng khăn che miệng cười đã lâu “Cái kia trắc phúc tấn thế nhưng thành bộ dáng kia? Ta xem này thập tú đệ muội thủ đoạn đây là đến không được, liền tính có thể sinh hạ tới, dáng vẻ kia như thế nào còn có thể lại được sủng ái? Nói là Nội Vụ Phủ ma ma an bài, chỉ sợ cũng là thập tú đệ muội sử bạc đi, ta cảm thấy nhưng thật ra kỳ quái, Đức phi nương nương thế nhưng nhìn không ra tới?”

“Này có cái gì nhưng kỳ quái?” Tám phúc tấn uống một ngụm rượu, khẽ vuốt một chút có chút nóng lên gương mặt “Đức phi để ý cũng chỉ là

nàng trong bụng cái kia, thập tứ đệ cái kia sự chúng ta lại không phải không hiểu được, lần này đem cái kia năm thị đặt ở như vậy thấy được vị trí thương, cũng là có khác thâm ý, hơn nữa năm thị trước sau là hán nữ, thật đúng là có thể áp quá chúng ta? Xong Nhan gia cũng không phải bạch cấp, kia cũng là Đức phi lao lực tâm tư chọn lựa con dâu đâu.” Chín phúc tấn sáng tỏ gật đầu “Vẫn là bát tấu tưởng thông thấu.”

Tề Lạc có chút nhàn nhã mà khắp nơi đánh giá, đương nhìn đến tích guyệt thời điểm, trong lòng có chút giật mình, nàng như thế nào như vậy gầy? Tích guyệt đồng dạng cũng không có mặc hoàng tử phúc tấn lễ phục, mà là ăn mặc một thân màu lam sườn xám, đồ trang sức trang sức mang cũng không nhiều lăm, trang điểm rất là mộc mạc, trên mặt mang theo một chút ai oán, đôi mắt thỉnh thoảng hiện lên lo lắng. Tề Lạc suy nghĩ một chút, đứng dậy đi vào tích guyệt bên người, tích guyệt thấy Tề Lạc, có chút kinh hỉ, cúi đầu hành lễ, Tề Lạc vội vàng kéo lại tích guyệt “Ngươi làm gì vậy? Chúng ta còn dùng đến như vậy?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 205

Hoàn Nhan thị ủy khuất khóc lóc kẽ lẻ “Gia, ta chính là ân ngài phân phó đem năm muội muội chiếu cố cẩn thận tỉ mỉ, thuốc bổ cái gì đều là dùng tốt nhất ngao chế, hiện giờ như vậy, còn có phải hay không năm trắc phúc tấn chính mình bắt? Từ trong cung sau khi trở về, năm trắc phúc tấn liền không đúng hạn tiến bổ, cũng không nghe ma ma nói, cũng không hiểu được nghe xong cái nào nô tài nói, luôn là đi tới đi lui, đem thuốc bổ tất cả đều đảo rót, ta cũng khuyên quá nàng, chính là nàng trên mặt đáp lời, sau lưng nên làm như thế nào còn như thế nào làm, nàng bị gia sủng, lại là phụ nữ có mang, ta cũng không hảo quản giáo, gia, việc này...”

Dận Trinh cao quát một tiếng “Không cần nói nữa, không cần nói nữa.” Hoàn Nhan thị cầm khăn xoa nước mắt, che khéo miệng lộ ra nhè nhẹ đắc ý, vừa nghe thấy một tiếng thê thảm tiếng kêu, một lát sau, thái y từ bên trong đi ra, lắc đầu tiếc hận nói “Mười bốn gia, trắc phúc tấn này thai giữ không nổi, thật là đáng tiếc, là cái tiểu a ca.”

“Giữ không nổi, tiểu a ca?” Dận Trinh nắm chặt nắm tay lạnh giọng hỏi “Rốt cuộc ra sao nguyên do?”

Thái y than nhẹ “Trắc phúc tấn động quá nhiều, động thai khí, lại không có đúng hạn dùng cơm uống thuốc bổ, này... Nô tài thật sự là bất lực.”

Dận Trinh muốn vọt vào trong phòng, chất vấn năm thị, Hoàn Nhan thị kéo lại Dận Trinh “Gia, nơi đó ngươi không thể đi. Đây là phạm húy, ta đi an ủi một chút năm muội muội đi, gia, ngươi yên tâm ta nhất định sẽ hảo

hảo trán an nàng.” Dận Trinh ném ra Hoàn Nhan thị quay đầu rời đi, Hoàn Nhan thị cúi đầu cười khẽ một chút, sau đó đỡ ma ma tay vào phòng, ngửi được từng trận mùi máu tươi, dùng khăn che bịt mũi tử, thấy trên giường nằm sắc mặt tái nhợt trợn tròn mắt năm thị, tràn ngập tiếc hận cùng trào phúng nói “Thật là đáng tiếc nha, năm muội muội, như vậy một cái tiểu a ca thế nhưng hoạt thai, này đều đã hơn tám tháng đi, lại có hai tháng liền bình an sinh hạ, vì về điểm này tiểu tâm tư thế nhưng mất đi ngàn cầu vạn cầu tiểu a ca, thật thật là đáng thương.”

Năm thị đã nghe thấy thái y theo như lời, trong lòng phảng phát đao cắt giống nhau, hiện giờ Hoàn Nhan thị ở nhắc tới việc này, năm thị cảm thấy giống như muốn đem tâm đều đào ra. Hoàn Nhan thị ly tiến năm thị nói “Không biết cái kia tiểu a ca có thể hay không oán người cái này chỉ ái mĩ ngạch nương? Không phải tất cả mọi người có thể bình an sản tử, người ngàn vạn nếu muốn khai, không cần làm ác mộng mới hảo.” Hoàn Nhan thị phân phó ma ma phải hảo hảo chăm sóc năm thị, nhất định phải dưỡng hảo thân mình, mới kiêu căng ngạo mạn rời đi.

Năm thị trùm chăn cao giọng khóc thút thít, thê lương tiếng khóc phảng phát ở vì cái kia lưu rót nhi tử tiễn đưa.

Dận Trinh muốn vọt vào phòng, chất vấn năm thị, Hoàn Nhan thị kéo lại Dận Trinh “Gia, nơi đó người không thể đi, đây là phạm húy, ta đi an ủi một chút năm muội muội đi, gia, người yên tâm ta nhất định sẽ hảo hảo an ủi nàng.” Dận Trinh ném ra Hoàn Nhan thị quay đầu rời đi, Hoàn Nhan thị cúi đầu cười khẽ một chút, sau đó đỡ ma ma tay vào phòng, ngửi được từng trận mùi máu tươi, dùng khăn che bịt mũi tử, thấy trên giường nằm sắc mặt tái nhợt trợn tròn mắt năm thị, tràn ngập tiếc hận cùng trào phúng nói “Thật là đáng tiếc nha, năm muội muội, như vậy một cái tiểu a ca thế nhưng hoạt thai, này đều đã hơn tám tháng đi, lại có hai tháng liền

bình an sinh hạ, vì về điểm này tiểu tâm tư thế nhưng mất đi ngàn cầu vạn cầu tiểu a ca, thật thật là đáng thương.”

Năm thị đã nghe thấy thái y theo như lời, trong lòng phảng phát đao cắt giống nhau, hiện giờ Hoàn Nhan thị ở nhắc tới việc này, năm thị cảm thấy giống như muốn đem tâm đều đào ra. Hoàn Nhan thị ly tiến năm thị nói “Không biết cái kia tiểu a ca có thể hay không oán ngươi cái này chỉ ái mĩ ngạch nương? Không phải tất cả mọi người có thể bình an sản tử, ngươi ngàn vạn nếu muốn khai, không cần làm ác mộng mới hảo.” Hoàn Nhan thị phân phó ma ma phải hảo hảo chiếu cố năm thị, nhất định phải dưỡng hảo thân mình, mới kiêu căng ngạo mạn rời đi.

Năm thị trùm chăn thăng chức khóc thút thít, thê lương tiếng khóc phảng phát ở vì cái kia lưu rót nhi tử tiễn đưa.

Chương 274 mang thai thú sự (xong)

Lăng Trụ vai trần, nửa nằm ở trên giường, bên cạnh ghế trên thả một kiện dính đầy vết máu quần áo. Tùy quân đại phu đang ở cấp Lăng Trụ băng bó miệng vết thương, Lăng Trụ sắc mặt có chút tái nhợt, trong ánh mắt che kín tơ máu, thần sắc có chút mỏi mệt. Đại phu băng bó xong Lăng Trụ bả vai, tiểu tâm tiến lên phục thí Lăng Trụ mặc tốt nội y phủ thêm một kiện sạch sẽ thống lĩnh quần áo. Mẫn Thành vẻ mặt quan tâm hỏi: “Đại phu, chúng ta thống lĩnh thương thế nào?”

Đại phu có chút tiếc nuối nhỏ giọng nói: “Hầu gia bả vai có vết thương cũ, lại thương đến bả vai kinh mạch, chỉ sợ cuộc đời này vô pháp lại cưỡi ngựa.” Mẫn Thành kích động đến một phen lôi kéo đại phu cổ áo “Ngươi nói cái gì? Ngươi cái này lang băm, ngươi có biết hay không, chúng ta thống lĩnh.....”

“Mẫn Thành.” Lăng Trụ cao quát một tiếng, Mẫn Thành buông ra đại phu, Lăng Trụ nhận lỗi nói “Đại phu, ngươi không lấy làm phiền lòng, hắn có chút kích động.” Đại phu liền lại gần một chút, liền lắc đầu, Trí Viễn Hầu bất quá là vừa quá bất hoặc chi năm, liền vô pháp ở thượng chiến trường, này đánh nhau như vậy xuất sắc một hồi đại trượng Trí Viễn Hầu tới nói là thực tàn khốc. Lăng Trụ hướng trên giường than nhẹ “Đây đều là mệnh, ta nhận.” Đại phu lại công đạo vài câu hắn là chú ý sự, liền lui đi ra ngoài.

Lăng Trụ nhìn xem vẻ mặt phẫn hận Mẫn Thành, âm thầm lắc đầu, cái này thương là chính mình chủ động cầu tới, đúng mực đắn đo đến vừa lúc, tuy rằng minh bạch làm như vậy sự tốt nhất, nhưng là trong lòng vẫn là có chút tiếc nuối, có chút không cam lòng. Bất quá, nghĩ tới lần này thành quả cùng tần nhiên bắt làm tù binh la sát quốc hoàng đế, Lăng Trụ cảm thấy đã có thể yên tâm, tương lai sự vẫn là muốn xem Dương Khang.

“Thống lĩnh, chờ trở lại kinh thành làm những cái đó thái y hảo hảo xem xem, ngài nhất định sẽ tốt.” Mẫn Thành bước nhanh cướp được Lăng Trụ trước giường, Lăng Trụ vươn tay nắm tay thực đấm một chút Mẫn Thành ngực “Không cần bà bà mụ mụ, ngươi một chút quân nhân bộ dáng đều không có, ngươi như vậy, ta như thế nào có thể yên tâm đem Hộ Quân Doanh giao cho ngươi?”

Mẫn Thành mở to hai mắt không thể tin tưởng, liên tục lắc đầu “Đại nhân, này... Ti chúc vĩnh viễn nguyện ở thủ hạ của ngươi làm một người tá lanh, chờ đợi ngươi điều khiển.”

Lăng Trụ có chút cảm động “Mẫn Thành, ngươi vẫn luôn là người thông minh, ta thực coi trọng ngươi, ta hy vọng Hộ Quân Doanh có thể từ ngươi thống lĩnh, chính là việc này vẫn là đến Hoàng Thượng quyết định, ngươi lần này lập hạ công lớn, Hoàng Thượng sẽ không suy xét.” Nhìn Mẫn Thành còn muốn nói cái gì, Lăng Trụ đánh gãy thấp giọng nói

“Ngươi phải nhớ kỹ mặc kệ Hoàng Thượng như thế nào an bài, ngươi đều không cần cùng những cái đó các hoàng tử liên lụy đến cùng nhau, hết thảy lấy hoàng mệnh là chủ, Hoàng Thượng là nhất định sẽ không bạc đãi ngươi.” Mẫn Thành đôi mắt hàm chứa nước mắt gật gật đầu “Đại nhân, ti chúc đa tạ ngươi tài bồi, ngươi ân mang ti chức vĩnh sinh không quên, thỉnh đại nhân yên tâm, ti chức minh bạch như thế nào làm.”

Lăng Trụ vừa lòng gật đầu, suy nghĩ một chút nói “Cái kia la sát quốc hoàng đế phải cho ta xem trọng, không được có bất luận cái gì lừa thua.”

“Thỉnh thống lĩnh yên tâm, ti chức đã an bài hảo, tuyệt đối sẽ không xảy ra sự cố.” Mẫn Thành thấp giọng hồi bẩm “Tất cả đều là tin được người, lần này chúng ta Hộ Quân Doanh là lộ đại mặt, chính diện khắc địch ché thắng, lại công phá pháo đài, nếu không như thế nào có thể bắt được hoàng đế? Quân cận vệ tuy rằng chiếm lĩnh thổ địa nhiều, nhưng là công lớn vẫn là ở chúng ta này....”

Lăng Trụ quát khẽ “Lời này không được lại nói, nếu là không có thể tử gia, chúng ta cũng làm không đến như vậy, ta như thế nào dạy ngươi, quân cận vệ uống Hộ Quân Doanh hỗ trợ lẫn nhau, cái nào cũng thiếu không được, trên chiến trường chờ muốn tranh công, chỉ cần này trượng có thể thắng liền hảo, ngươi trở về đem quân quy cho ta sao một trăm biển, làm tiểu tử ngươi phát triển trí nhớ.” Mẫn Thành ha ha cười, đến lúc đó giãm bớt có chút thương cảm không khí, nhìn Mẫn Thành Lăng Trụ có công đạo “Nói cho bọn họ, không được đem cái đuôi cho ta kiều đến bầu trời đi, ta không muốn nghe thấy bất luận cái gì đối quân cận vệ bất kính nói, đó là cùng các ngươi cùng nhau huấn luyện, thượng chiến trường giết địch, ở trên chiến trường có thể đem phía sau lưng giao cho đối phương người.”

Mẫn Thành trịnh trọng gật đầu “Thống lĩnh yên tâm, ti chức nhất định sẽ an bài hảo, quân cận vệ cùng chúng ta là giống nhau, nhất đối mặt chính là...” Nhìn Lăng Trụ lập lập đôi mắt, Mẫn Thành thu hồi tưởng lời nói.

Lăng Trụ thầm than, Bát Kỳ tinh nhuệ, lần này thiên hạ mấy năm, liền thành dáng vẻ này? Khó trách tương lai sẽ càng thêm hư thối, sẽ có những cái đó khuất nhục sử, nếu hung hăng tiêu một đốn gấu bắc cực, như vậy liền có thể đến cái nhập cửa biển, tương lai mã đạp Châu Âu cũng không phải không có khả năng. Lăng Trụ nghĩ vậy chút trong ánh mắt tràn ngập khát khao, sờ soạng một chút bả vai, thở dài, này đó đều đến chờ đến Dương Khang hoặc là tè ngọc tới làm.

Nghĩ đến Tú a ca phái người tới đưa âm tín, Lăng Trụ trong lòng tính toán, cái kia hắn là hoảng lịch đi, nếu thật là nói như vậy, thời gian hắn là vừa vặn tốt, Lăng Trụ có chút vui mừng cười một chút, ông ngoại cho người đưa chính là phân đại lễ nha.

Bởi vì mất máu quá nhiều, Lăng Trụ có chút mỏi mệt, Mẫn Thành thấy như vậy “Đại nhân, ngài nghỉ cho khỏe đi, bên ngoài sự ti chức sẽ xử lý thỏa đáng.” Mẫn Thành hành lễ rời đi, tiểu cốc đỡ Lăng Trụ nằm xuống, đắp lên chăn, Lăng Trụ nhìn nhỏ giọng nói “Thật đúng là làm khó người.” Tiểu cốc lắc đầu, đối với vẫn luôn cùng tử tử chính mình bên người cái này gã sai vặt, cũng không thể kêu gã sai vặt, con của hắn đều sẽ chạy, Lăng Trụ cảm thấy phải hảo hảo an bài một chút, tiểu cốc trung tâm khó được.

Sờ soạng một chút gói đầu kia túi gạch thạch, Lăng Trụ mang cười nhắm hai mắt lại, mấy thứ này có thể cho Tề Lạc các nàng có thể làm rất nhiều xinh đẹp trang sức, kim cương là nữ nhân yêu nhất. Lăng Trụ không khỏi nghĩ đến, Khang Hi nhận được chính mình mật chiết sẽ như thế nào cái ý tưởng, trượng đã đánh thắng, la sát quốc đã đưa thư cầu hòa, bọn họ hoàng đế lại ở chính mình trong tay, lớn như vậy ưu thế như thế nào cũng đến nhiều đến chút chỗ tốt đi. Lăng Trụ thầm than, này hắn là chính mình nhất thấy được một phần mật chiết, vì tương lai, vì Tề Lạc, không

màng không được như vậy nhiều, dù sao chính mình sẽ không trở lên chiến trường, Khang Hi hắn là có thể yên tâm mới đúng.

Lăng Trụ mơ mơ màng màng trung, tiểu cốc nhẹ giọng kêu “Hầu gia, hầu gia, quân cận vệ thống lĩnh tới rồi, thế tử gia tới rồi.” Tiểu cốc khẳng định gật đầu, Lăng Trụ ở tiểu cốc nâng hạ ngồi dậy, Lăng Trụ dùng tay chụp một chút cái trán, “Thỉnh thế tử gia tiến vào.”

Một thân nhung trang khuôn mặt lạnh lùng Dương Khang đi đến, Lăng Trụ muôn đứng dậy hành lễ, Dương Khang đi mau hai bước, đỡ Lăng Trụ, không vui nói “Trí Viễn Hầu không cần đa lễ, ngươi ta chi gian không cần như thế khách sáo.” Cẩn thận nhìn thoáng qua Lăng Trụ thương tình, Dương Khang quan tâm hỏi “Thương thế của ngươi rốt cuộc như thế nào?”

Lăng Trụ đem đại phu nói nói theo sự thật, Dương Khang giật mình hỏi một chút “Đây là thật sự? Trí Viễn Hầu ngươi thật sự lại vô pháp cưỡi ngựa?”

“Chỉ sợ là như vậy.” Lăng Trụ nhìn Dương Khang cảm thán “Kỳ thật cũng không có gì muôn tiếc nuối đời này nên có đều đã có, nên làm cũng đều làm, dư lại nhật tử ta cũng có thể hảo hảo nghỉ ngơi một chút, đã mười mấy năm banh đến gắt gao, cũng nên tự tại một chút, hảo hảo bồi bồi phu nhân, giáo dục tề ngọc, nhìn Tề Lạc... Ân, nhìn ung thân vương phúc tấn, loại này nhật tử cũng khá tốt.”

Dương Khang gật gật đầu thấp giọng nói “Trí Viễn Hầu dung dưỡng cũng là tốt, Hoàng Thượng nhất định sẽ không bạc đãi.” Lăng Trụ sáng tỏ chớp một chút đôi mắt, cái này Dương Khang vẫn là rất có tình nghĩa, khẳng khẳng không cần tích phúc tấn, đồng ý chính mình tiến binh kế hoạch cùng thời gian, chỉ sợ vẫn là vì nàng đi, than nhẹ một tiếng, bọn họ cuối cùng là vô duyên. Lăng Trụ từ bên cạnh trong bao quần áo lấy ra một cái không phải rất dày quyển sách, đưa cho Dương Khang “Đây là ta sửa

sang lại ra tới một ít chiến pháp cùng chiến thuật, tuy rằng có chút thô thiển, thế tử gia nhìn xem vẫn là có chút trợ giúp.”

Dương Khang trịnh trọng trầm thân, quỳ một gối xuống đất hành lễ, Lăng Trụ ngây ra một lúc, vội vàng nói “Thế tử gia, ngươi đây là ý gì? Không đảm đương nổi, không đảm đương nổi.”

“Nhận được khởi, ngươi nhận được khởi.” Dương Khang đè lại Lăng Trụ, ngẩng đầu nhìn Lăng Trụ nói: “Nếu là không có các ngươi, ta nào có hiện giờ phong cảnh, huống lại đem gia truyền binh thư tương tặng, Dương Khang vĩnh thế không quên.”

Lăng Trụ kéo Dương Khang, cỗ nhân ý tưởng thật đúng là kỳ quái, chỉ là một quyền sửa sang lại thư tịch nha, án Dương Khang ý tứ phảng phát là truyền gia chi bảo giống nhau? Chân chính gia truyền binh thư như thế nào cũng đến để lại cho nhà mình cái kia tiểu tử a, tính, loại này hiểu làm cũng hảo. “Thế tử gia, ngươi có thể có hôm nay thành tựu đó là toàn dựa chính ngươi nỗ lực, đây mới là mấu chốt.” Nhìn Dương Khang, Lăng Trụ nói tiếp “Lần này trượng tuy rằng là thắng, chính là Tây Bắc có chuẩn cách ngươi, Tây Nam có Tây Tạng thổ ty, này đó địa phương đều không phải thực ổn định, tương lai có lẽ còn muôn nhất quyết thua bại, đến lúc đó chỉ sợ cũng đến dựa thế tử gia, này đó địa phương đều là đại thanh lanh thổ, không thể làm cho bọn họ độc lập đi.”

Dương Khang gật đầu “Minh bạch Trí Viễn Hầu ý tú, những việc này ta nhất định sẽ làm tốt.” Lại nói trong chốc lát lời nói, nghe Lăng Trụ theo như lời chiến dịch trải qua, Dương Khang thầm than, này thật là lấy mệnh bác tới, Lăng Trụ cuộc đời này ở Hoàng Thượng trong lòng địa vị khả năng sẽ không có bất luận cái gì dao động, nghĩ đến Lăng Trụ ở chia quân đúng vậy câu kia Tề Lạc mang thai, Dương Khang thâm thở phào nhẹ nhõm, hiện giờ tin chiến thắng truyền tới kinh thành. Nếu là đuổi kịp, kia Tứ a ca chỉ sợ sẽ... Dương Khang cẩn thận đại lượng một chút mỏi mệt

Lăng Trụ, như vậy a mā mới là thật sự a mā đi, cái loại này chí thuần cảm tình, cũng chỉ có nàng mới xứng có được.

Dương Khang tự mình đỡ Trí Viễn Hầu nắm hảo, xoay người cáo từ, mau đến môn thời điểm, nghe thấy Lăng Trụ như có như không thanh âm “Dương Khang, lần này đa tạ.” Dương Khang dừng một chút, nhẹ nhàng lắc đầu” ta.. Ta.. Ta cũng hy vọng nàng có thể hảo, cái kia vị trí xứng thượng nàng.” Nhìn Dương Khang bước nhanh rời đi bóng dáng, Lăng Trụ thở dài, đây là số mệnh.

Tè Lạc nằm ở dựa ghế, nhìn trước mặt bàn cờ hai sườn nghiêm túc quyết đấu Dận Chân cùng tè ngọc, trong lòng cười thầm, Cầu Cầu rốt cuộc còn nhỏ, có chút áu trĩ là khó tránh khỏi, nhưng là bình tĩnh ung thân vương phảng phát dụng tới Cầu Cầu liền rất dễ dàng kích động, hơn nữa luôn là thích chút nào không lưu tình cùng Cầu Cầu chơi cờ. Tè Lạc nghiêng đầu nghĩ lại, đây là cái gì nguyên nhân đâu? Kia nhưng thật ra từ trường ván đề.

Vì chiêu cỗ muốn sinh sản Tè Lạc, Đổng thị trước tiên mấy ngày liền trụ vào ung thân vương phủ, Cầu Cầu tự nhiên da mặt dày theo lại đây, chẳng sợ đối mặt Dận Chân lạnh băng ánh mắt, tè ngọc cũng kiên quyết quật cường đứng ở Dận Chân trước mặt, thẳng đến nhìn đến Tè Lạc kia khẩn cầu ánh mắt, Dận Chân mới gật đầu đáp ứng. Chính là Dận Chân lại luôn là có thời gian lôi kéo tè ngọc chơi cờ, mà tè ngọc lại đánh trận nào thua trận đó. Tè Lạc vuốt cao cao nhô lên bụng, âm thầm tính toán, lịch sử đi tới quỹ đạo thật là rất cường, nếu là đứa nhỏ này hôm nay sinh, vậy hẵn là hoằng lịch, Tè Lạc nhìn chấp nhất quân cờ suy tư Dận Chân, nhìn hẵn mày rất sâu nếp nhăn, ám dạ trung sao trời bình tĩnh đôi mắt, ám hạ quyết định, chẳng sợ lịch sử không thể ngăn cản đi tới, ta cũng muốn làm nó đi ra bất đồng quỹ đạo tới, hoằng lịch nhất định là một cái sùng bái Dận Chân nhi tử.

Cảm thấy bụng có chút đau đớn, Tè Lạc khẽ hù một tiếng, Dận Chân ném xuống quân cờ, ở Cầu Cầu kinh ngạc trong ánh mắt, bước nhanh đi đến Tè Lạc bên người, nhẹ nhàng bắt lấy Tè Lạc bả vai hỏi “Ngươi làm sao vậy? Có phải hay không....”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 206

Dận Chân có chút xấu hổ, dưới chân nệm bước càng đi càng nhanh, cái này hắn là không có cơ hội lại đến đi, về tới trong phủ, Dận Chân mới thật dài mà thở phào nhẹ nhõm, đối bên cạnh Cao Phúc cảnh cáo “Việc này ngươi cấp gia đã quên.” Cao Phúc cúi đầu lén tiếng, Dận Chân đi tới trong phòng, vội vàng nhóm máu ô trọc đã tất cả đều rửa sạch sạch sẽ, tản ra nhàn nhạt thanh hương, gỗ tử đàm nạm vàng biên bát giác trên bàn phóng một cái đồ cổ bình hoa, bên trong thế nhưng cẩm nở rộ hoa quế, Dận Chân mỉm một chút đôi mắt, này không phải lúc trước Tề Giác từ chính mình kia ăn bớt được đến sao?

Tuy rằng là hắn là coi như bình hoa tới dùng, nhưng là cũng không thể như vậy đẹp hư đem, rốt cuộc đây cũng là đường triều đồ cổ, cũng liền kia nha đầu có thể làm ra loại sự tình này tới, Dận Chân vòng qua một tòa thêu công tinh mỹ Giang Nam phong cảnh bình phong, đi tới Tề Lạc nằm hoa cúc lê chế thành giường Bạt Bộ trước, thiên lam sắc màn đã vén lên, Tề Lạc chính nửa ngồi ở trên giường, dựa vào thật dày cái đệm thượng trọn tròn mắt phát ngốc, trong miệng không khỏi lầm bẩm cái gì? Từ ngày hôm qua nói cho nàng nhi tử kêu hoảng lịch sau, nàng liền vẫn luôn là như thế này, luôn là không thể lầm bẩm phải hảo hảo dạy dỗ hắn.

Dận Chân thở dài, đi vào Tề Lạc bên cạnh ngồi xuống, chính nghe thấy Tề Lạc lầm bẩm “Mộc mạc giáo dục, suy sụp giáo dục này đó là cần thiết, còn có cái gì tới? Thơ từ này đó muốn cho hắn minh bạch chênh lệch...”

“”Ngươi đây là không phải suy nghĩ nhiều quá? Dận Chân đánh gãy Tề Lạc nói “Suy sụp giáo dục là ý gì?” Tề Lạc hơi há mồm, sững sờ ở kia.

Dận Chân lắc đầu “Vừa mới trên bàn cái kia bình hoa...”

Còn chưa nói xong, tê lạc vội vàng tức giận nói “Những cái đó gian thương, thế nhưng lừa Cầu Cầu, rõ ràng là đồ dởm, thế nhưng nói là chính phẩm? Nếu là làm ta hiểu được là người kia cấp Cầu Cầu giới thiệu, ta nhất định...”

Dận Chân tới gần Tề Lạc, ngửi được trên người nàng cái loại này nai hương, trầm thấp hỏi “Ngươi muốn thế nào? Cái kia tiểu tử chẳng lẽ chưa nói người nọ là ai?”

Tề Lạc kinh ngạc nhìn xem Dận Chân đôi mắt, suy nghĩ một chút ngay lúc đó tình huống, “Cái này Cầu Cầu nhưng thật ra chưa nói, chỉ là làm ta giúp hắn nhìn xem cái này bình hoa, ta giám định là đồ dởm sau, hắn giống như che miệng cười một chút, sau đó liền ủy khuất nói bị người lừa, ta còn an ủi hắn đã lâu đâu!”

Cái này tiểu tử thúi, Dận Chân trong lòng thầm mắng, Tề Lạc cảm thấy Dận Chân không được tự nhiên, nhẹ giọng hỏi “Gia, cái kia bình hoa không phải đồ dởm?” Dận Chân hít sâu một hơi, “Phúc tấn, về sau giám định và thưởng thức sự, vẫn là nhiều nghe một chút Tần ma ma đi, ngươi phương diện này thật sự là...” Tề Lạc ủy khuất mà chớp chớp mắt, dâng lên chút nhàn nhạt hơi nước, Dận Chân ôm Tề Lạc vội vàng nói “Ngươi này mới vừa sinh xong hoảng lịch, cẩn thận hai mắt của mình, bình hoa chính là đồ cổ cũng chỉ là cẩm hoa dùng, tùy ngươi thế nào đều hảo.”

Hướng Dận Chân trong lòng ngực nhích lại gần, Tề Lạc có chút uể oải nói “Gia, ta như thế nào liền như vậy bỗn đâu? Những cái đó thư cũng không thiếu xem, như thế nào liền không hiểu đâu?”

“Ngươi như vậy liền hảo, gia không chê ngươi” Dận Chân mang theo một tia ý cười nói “Ngươi chính là trùi sinh không hiểu này đó, kia tiểu tử...” Dận Chân nhắm lại miệng, cảm thấy vẫn là không nói hảo, tần nhiên bị hắn tính kế đi?

Cầm lấy đặt ở bên cạnh các màu kẹo, đặt ở Tề Lạc trước mắt, Tề Lạc giật mình ngẩng đầu “Gia, đây là cho ta mua”

Dận Chân xấu hổ gật đầu, đôi mắt phiết suy nghĩ nơi khác, Tề Lạc mới khai đóng gói, nhìn trước mặt loại này hình thức đường, có chút không tin việc này Dận Chân mua? Cầm lấy một khối hạnh nhân đường, đặt ở trong miệng, trong lòng cảm thấy thật sự thực ngọt. Ngẩng đầu thấy Dận Chân trên mặt một chút đỏ ửng, Tề Lạc trong ánh mắt hiện lên nhu tình, đe sát vào Dận Chân gần sát hắn.

Dận Chân nhìn Tề Lạc càng ngày càng gần mặt, thấy nàng sáng ngời hiện lên ý cười đôi mắt, ngây ngẩn cả người. Tề Lạc dùng tay khẽ vuốt một chút Dận Chân gương mặt, nhẹ nhàng hôn lên Dận Chân môi, tuy rằng chỉ là môi peng môi, Dận Chân lại cảm thấy có chút kích động, chậm rãi nhắm hai mắt lại, giống như ném tới rồi hạnh nhân đường hương vị, đem Tề Lạc gắt gao mà ôm vào trong ngực, gõ khai Tề Lạc zhu môi, dùng lưỡi tou đem Tề Lạc trong miệng hạnh nhân đường đoạt lại đây, đôi tay không khỏi ở Tề Lạc trên người bơi lội, áp lực thật lâu khát vọng, phảng phát muôn dâng lên mà ra, duỗi tay muôn vạch trần lên xuống quần áo, đỡ thượng Tề Lạc bất bình thản bụng, Dận Chân buông ra Tề Lạc, hiện tại không được, nàng vừa mới vừa sinh xong nhi tử.

Dận Chân hàm chứa trong miệng đường, cười nhẹ nói “Không tồi, quả nhiên thực ngọt.” Tề Lạc hờn dỗi nhẹ thùng liếc liếc mắt một cái Dận Chân quay đầu không hề để ý đến hắn, sửa sang lại một chút quần áo, trong lòng may mắn thật là hảo huyền, nhìn rơi rụng ở gầm vóc mặt trái thượng

kẹo, Tè Lạc có chút đáng tiếc nói “Trêu đùa tan, ta còn không có ném đến.”

Dận Chân một lần nữa đem Tè Lạc ôm vào trong ngực, cầm lấy một khối không dính lén chăn mềm tùng đường đặt ở Tè Lạc bên miệng, Tè Lạc há mồm ngậm lấy, Dận Chân cũng không có toàn cắp Tè Lạc, bẻ hạ một bộ phận, để vào đến chính mình trong miệng, Tè Lạc tới gần Dận Chân, dùng cực thấp thanh âm, khiến cho Dận Chân phảng phát cảm thấy chính mình lỗ tai lui tới nghe thấy “Gia, như vậy có tính không cam khổ cùng nhau.”

Dận Chân ôm chặt Tè Lạc, nhìn bị gió nhẹ di động thiên lam sắc thật dài rơi xuống đất bức màn, nhẹ nhàng ừ một tiếng.

Chương 276 chiến thắng trở về

Đến hoằng lịch tám ba ngày này, Ung Vương phủ thập phần náo nhiệt, cùng Hoằng Mân cùng Vũ Hi có điều bất đồng, lúc này Dận Chân đã hoạch phong ung thân vương tước, hoằng lịch lại là con vợ cả hơn nữa Trí Viễn Hầu đại thắng, hết thảy đều làm kinh thành vương phủ tôn thất cùng đủ loại quan lại trọng thần không dám đại ý, sôi nổi tự mình đến ung thân vương phủ chúc mừng. Dận Chân hiểu được Tè Lạc không yêu náo nhiệt tính tình, hơn nữa lần này sinh hoằng lịch xác thật có chút bị thương nguyên khí, cho nên đãi khách việc nhiều làm Phú Sát thị ra mặt. Phú Sát thị đảo cũng thu thập thể diện đoan trang, đối mặt chúng hoàng tử Vương gia phúc tấn thời điểm, diễn xuất đến cũng thập phần biết điều, há mồm không rời phúc tấn, ngậm miệng không rời tiểu a ca, đảo cũng được một ít hiền lương thực đức chi danh.

Chờ đến Tân ma ma ôm trong tã lót hoằng lịch xuất hiện thời điểm, ánh mắt mọi người đều tập trung ở hoằng lịch trên người. Hoằng lịch tóc máu đen bóng tựa như ở trên đầu mang cái vương miện giống nhau, đôi mắt hơi

hở mở, mấp máy hồng hồng cái miệng nhỏ đánh một cái tiếu ngáp. Nhìn hoảng lịch đáng yêu bộ dáng ngay cả thần sắc phúc tạp đem tám phúc tấn cũng không khỏi ở bên miệng tràn ra một tia ý cười, trong ánh mắt lộ ra thật sâu khát vọng. Tám phúc tấn đem hoảng lịch ôm ở trong lòng ngực đánh giá cẩn thận một chút “Đứa nhỏ này mặt mày cùng miệng nhưng thật ra cùng tú gia giống nhau như đúc, sinh canh giờ lại hảo, vừa thấy chính là cái tôn quý phúc khí đại.”

Bên cạnh phúc tấn cũng đều sôi nổi nghênh cùng tám phúc tấn nói, hoảng lịch xác thật lớn lên thập phần khả quan, trên mặt phấn đô đô, làm người nhịn không được muốn hôn một cái. Tích nguyệt đứng ở bên cạnh, nhìn vây quanh hoảng lịch hoàng tử phúc tấn, âm thầm lắc đầu, từ lần trước Tề Lạc một thân hồng y tiến cung dự tiệc lúc sau, này đó tôn thất hoàng thân quốc thích phúc tấn lần trước quyết không hề mặc màu đỏ, hiện giờ vừa mới vừa vặn một ít, chính là tới ung thân vương phủ chúc mừng, nhưng thật ra thực đồng lòng đều mặc vào hoàng tử phúc tấn chính trang, mang theo quý báu trang sức, mang thức một bộ tôn quý phồn hoa chi tướng.

Tích nguyệt lại nhìn thoáng qua góc chỗ như nguyệt, một thân phấn hồng trang phục phụ nữ Mãn Thanh châu quang lóng lánh như nguyệt, trên mặt có chút tái nhợt, không bao giờ phục ngày xưa kinh thành đệ nhất mỹ nữ vinh quang, than nhẹ một tiếng, tích nguyệt biết như nguyệt đây là” dường bệnh “Vừa mới khỏi hẳn, nhìn như nguyệt trong mắt khó nén ghen ghét cùng hâm mộ, tích nguyệt phảng phát thấy lúc trước đứng ở trong một góc chính mình. Đi vào như nguyệt bên người, liền nghe thấy như nguyệt lẩm bẩm “So không được, thật là so không được, cái nào hoàng tử phúc tấn có thể làm thành nàng như vậy? Phúc tấn nào có lại được sủng ái lại có thể sinh hạ con vợ cả? Còn có, còn có người nọ âm thầm chiếu cố, này……” Tích nguyệt nhẹ gọi một tiếng, như nguyệt phảng phát từ suy nghĩ sâu xa trung bừng tỉnh, có chút khẩn trương nhìn về phía bốn phía,

thấy chỉ có tích nguyệt ở, mới hoãn một hơi “Ngươi không……. Ngươi như thế nào đến nơi này? Đây chính là trắc phúc tấn trạm mà, ta bệnh vừa vắn, đừng quá cho ngươi.”

”Ngươi vẫn là không cần tưởng quá nhiều, tinh bị thương thân mình. “Nhìn bình phong mặt sau loáng thoảng nằm ở trên giường Tề Lạc, tích nguyệt nhẹ giọng nói: “Ta khuyên ngươi một câu, đây là nàng mệnh, người khác là cưỡng cầu không tới.”

Như nguyệt đóng hạ đôi mắt, mệnh sao? Nghĩ đến chính mình như vậy khuất nhục hùm hạ Bảo Thái, mới có thể ra cái kia phong bế sân, cái loại này phảng phất nước lặng giống nhau nhật tử thật là không nghĩ lại qua. Nhớ lại Bảo Thái nói qua nói, như nguyệt dùng hàm răng hung hăng cắn đầu lưỡi, làm chính mình thanh tinh, trên mặt lộ ra thân thiết tươi cười “Xem ngươi nói, ta nào có năng lực cùng ung thân vương phúc tấn so? Kia thật thật chính là trời sinh cao quý người.” Lôi kéo tich nguyệt tay, như nguyệt tiếp theo hoài niệm nói “Ta đã thật lâu không gặp ung thân vương phúc tấn, nếu không chúng ta vào xem phúc tấn? Nghe nói nàng thân mình không quá lanh lẹ, ta nhưng thật ra thật sự lo lắng không được.” Nhìn thoảng qua đang ở hoàng tử phúc tấn trung gian xã giao Phú Sát thị, hướng Phú Sát thị phương hướng liếc một chút miệng nhẹ giọng nói “Đều là trước đây khẽ tay chi giao, như thế nào cũng đến cho nàng đè cái tinh mới là, tinh có người không hiểu được chính mình thân phận.”

Tich nguyệt xem cũng chưa xem Phú Sát thị, mà là tránh thoát như nguyệt tay, nhìn chằm chằm nàng nửa ngày, mới mở miệng nói “Tú tẩu sự nào đến phiên ngươi lo lắng?” Nhìn như nguyệt thay đổi sắc mặt, tích nguyệt thở dài “Ngươi vẫn là không suy nghĩ cẩn thận, ngươi nếu là muốn nương nàng được đến cái gì, ta khuyên ngươi vẫn là nhân lúc còn sớm thu này phân tâm, tinh tỷ muội cũng chưa đến làm.” Tich nguyệt xem cũng

chưa xem như nguyệt, xoay người rời đi. Như nguyệt cắn môi hù nhẹ một chút.

Đỡ đẻ ma ma ôm hoằng lịch nói cát tường thảo hỉ nói, mà xem lỄ phúc tấn cấp vàng bạc đều rất nhiều, bất quá hoằng lịch không có ngay lúc đó Hoằng Mân nghe lời, giương miệng không ngừng khóc thút thít, Tề Lạc ở bên trong tuy rằng có chút lo lắng, nhưng thảng đến Tân ma ma ở đây tuyệt không sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, âm thầm tính toán nên như thế nào giáo dục cái này tùy hứng hoằng lịch. Lúc này hoằng lịch phảng phát cảm thấy được chính mình ngạch nương ý nghĩ trong lòng, dừng tiếng khóc, chính là nước mắt vẫn là không ngừng chảy ra, phảng phát biểu thị chính mình bi thảm trưởng thành quá trình.

Lăng Trụ ở ly kinh mười lăm dặm thời điểm xuống xe ngựa, hán minh bạch hảo những người này đều ở phía trước chờ nghênh đón khai hoàn mà về dũng sĩ, làm thống lĩnh tướng quân, không thể không cốt khí ngồi ở trên xe ngựa. Sờ sờ quân phục phía dưới quần lấy thật dày băng vải, đánh giá một chút bên người này đó binh lính, nhìn bọn họ tuổi trẻ phi dương khuôn mặt, trong lòng có chút nhàn nhạt thương cảm, mặc kệ là như thế nào, bọn họ đều là chính mình thân thủ huấn luyện ra, hơn nữa lại ở chính mình thống lĩnh dưới thượng sát tràng, cái loại này sinh tử khảo nghiệm xuống dưới, cái loại này đồng chí tình, Lăng Trụ hít sâu một hơi, trong ánh mắt có chút ấm ướt. Nhìn bọn họ trên người lộ ra trải qua chiến trường rèn luyện ra tới túc sát anh khí, Lăng Trụ ngẩng đầu nhìn xem phảng phát tẩy quá thuần tịnh vô trán không trung, âm thầm cầu nguyện, hy vọng những người này đều có thể bảo trì đi xuống, không cần bị trong kinh thành phồn hoa ô trọc hoàn cảnh sở ăn mòn, còn có thể bảo trì những cái đó quân nhân khí tiết, về sau còn có nhiều hơn trượng muối đánh, vô luận như thế nào đều không cần lại làm kia đoạn sỉ nhục lịch sử tái hiện.

Lăng Trụ than nhẹ “Ta cũng chỉ có thể làm được này một bước, ta có thể nỡ muối bảo hộ, có nỡ nỡ muối chiếu cố, chớ có trách ta.”

Dương Khang từ bên cạnh xuống ngựa, trầm mặc nhìn Lăng Trụ, cái này có thể vì chính mình nỡ nỡ trả giá hết thảy phụ thân, cũng có thể vì đại thanh ranh giới chống cự la sát quốc tướng quân, Dương Khang trong lòng thập phần kính nể cùng cảm động. Lăng Trụ dùng ngón tay lau một chút đôi mắt “Phong có chút đại, có chút mê đôi mắt.”

Mẫn Thành dắt qua kia thất màu đỏ chiến mã, Lăng Trụ đỡ lấy yên ngựa, cảm giác tay vẫn là không dùng được sức lực, Dương Khang bước nhanh đi hai bước, duỗi tay tự mình đỡ Lăng Trụ lên ngựa. Lăng Trụ ngồi ở lập tức, cảm kích hướng Dương Khang cười cười.

Dương Khang trầm tư một chút, một lần nữa cưỡi trên lưng ngựa, rút ra eo trung bảo kiếm “Cấm vệ quân, Hộ Quân Doanh rút kiếm ra khỏi vỏ, cho chúng ta thông lĩnh tiễn đưa.”

Mọi người đều ngừng lại, ngồi trên lưng ngựa rút đao ra kiếm, mũi kiếm chỉ thiên, Dương Khang hô lớn “Trung với hoàng mệnh, bảo cương khoách thô.” Tất cả mọi người hô lớn, phảng phất vang vọng phía chân trời, chấn động toàn bộ lịch sử. Lăng Trụ nhắm hai mắt lại, khéo mắt chớp động nước mắt trong suốt. Ven đường trải qua bá tánh tất cả đều tự động quỳ gối kia, mà theo cảm vệ quân Bát Kỳ đóng quân tướng sĩ trong mắt cũng lộ ra chút lửa nóng, mặc kệ xong việc như thế nào ghen ghét hâm mộ, lúc này bọn họ đều cảm giác nhiệt huyết sôi trào, cũng không cảm thấy rút đao ra tới ứng hòa.

Lăng Trụ nhẹ giọng giao phó này bên người Dương Khang “Thế tử gia, bọn họ đều là thuần túy quân nhân đừng cho…… Bọn họ chính là vì khai cương khoách thô quân nhân, bọn họ ta liền làm ơn người.” Dương Khang nhìn Lăng Trụ sáng ngồi có thần đôi mắt, gật gật đầu, hắn quá minh bạch

Lăng Trụ tưởng nói chính là cái gì “Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ không cho các ngươi thất vọng, bọn họ đều là ngươi tự mình luyện ra, ở bọn họ trong lòng ngươi vĩnh viễn là thống lĩnh.”

“Đi thôi, Hoàng Thượng còn đang chờ chúng ta đâu.” Lăng Trụ nâng lên thanh âm nói “Cầm vệ quân, sửa sang lại quân dung, làm Hoàng Thượng nhìn đến chúng ta anh khí, chính trang hồi kinh.”

“Là, thống lĩnh đại nhân.” Mọi người cùng kêu lên quát. Sửa sang lại một chút quân dung, phảng phát một đạo nước lũ giống nhau, nện bước chỉnh tề hướng kinh thành rảo bước tiến lên.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 207

Khang Hi gật đầu: “Hảo, ngươi đi cũng hảo, ngươi tính tình này, có lẽ thật sự có thể được nói ra điểm cái gì? Bất quá, vạn không thể lỗ mäng, đừng cho trẫm cho ngươi thu thập loạn sạp.”

Lăng Trụ ha hả cười, thì thào nói: “Lãnh thổ ngoại Hưng Yên lĩnh, Siberia đều hắn là có thể bắt được tay, kia có mùa đông không phong băng nhập cửa biển, còn có... Ân, này đó tương lai đều dùng được với, dư lại chính là chiến tranh đền tiền, như thế nào cũng bạc trắng một trăm triệu hai.”

Khang Hi nhẹ nhàng lắc đầu, thật không biết làm hắn gia nhập là đúng hay là sai? Lăng Trụ hoàn hồn nhìn Khang Hi, nghiêm túc nói “Hoàng Thượng, cái kia bỉ đến ngàn vạn không thể phóng hắn trở về, hắn chính là hùng tâm tráng chí người, thả hắn về rừng chính là không được, hơn nữa là sát quốc truyền thống, phảng phát là hoàng đế bất tử không thể khác lập tân quân, khiến cho bỉ đến ở kinh thành dưỡng lão tính

“Nếu là la sát quốc huề khuynh quốc chi lực lãnh binh tới phạm thật là như thế nào?” Khang Hi thấp giọng hỏi nói.

“Hoàng Thượng, bọn họ không dám tới,” Lăng Trụ tự tin khẳng định trả lời “Bọn họ đã bị chúng ta đánh sợ, nhất định sẽ không tới, hơn nữa theo nô tài hiểu biết, bọn họ đã nghiệp chính nữ vương, nếu là cứu trở về bỉ đến, cái kia nghiệp chính nữ vương không phải tự tìm phiền não?”

Khang Hi đôi mắt lấp lóe một chút, mang theo ý cười “Không sai, xác thật là tự tìm phiền não, việc này trẫm trong lòng hiểu rõ bỉ đến trẫm liền cho hắn tu cái vương phủ hảo.

“Hoàng Thượng thánh minh” Lăng Trụ mang theo sùng bái nhìn Khang Hi, “Khánh công yến hắn là bắt đầu rồi, cũng không thể làm này đó các triều thần đợi lâu.” Lăng Trụ gật đầu, cúi đầu nhìn thoáng qua dính đầy vết máu quân phục, có chút khó xử, Khang Hi quay đầu lại nhìn Lăng Trụ liếc mắt một cái “Cứ như vậy, ngươi như vậy mới càng có thống lĩnh oai hùng túc sát chi khí.”

Đi vào ngoài điện, Dương Khang cùng Trang Thân Vương đã nói xong rồi, tuy rằng lẫn nhau chi gian còn có chút cứng đờ, nhưng là Khang Hi có thể cảm thấy bọn họ có chút biến hóa, Dương Khang phảng phát cũng không ở như vậy quật cường. Khang Hi trong lòng thầm nghĩ, có phải hay không hắn là lại cùng chính mình này đó nhi tử nói một lần?

Đi vào điện Thái Hòa Khang Hi nói chút khích lệ hăm hở tiến lên nói, mới phân phó khánh công yến bắt đầu. Lăng Trụ cùng Dương Khang tự nhiên ngồi ở Khang Hi hai sườn, Thái Tử đầu tiên kính rượu, Dương Khang Lăng Trụ cung kính đứng lên, Dương Khang bưng chén rượu uống một hơi cạn sạch, Lăng Trụ nhìn ly trung rượu, nghĩ đến thái y dặn dò, chính là Thái Tử kính rượu cũng không thể không uống, khẽ cắn môi rượu vừa mới dính vào môi, Khang Hi mở miệng nói: “Lăng Trụ, thái y nói, ngươi có phải hay không đã quên? Vẫn là ngươi không nghĩ muốn ngươi cánh tay?” Lăng Trụ nhìn Khang Hi, méo miệng, Khang Hi nhìn lướt qua giật mình mọi người, “Trí Viễn Công trên người có thương tích, không thể uống rượu.”

Hiện trường không khí cực kỳ xấu hổ, nhìn về phía Lăng Trụ ánh mắt càng thêm phức tạp, Khang Hi tưởng Lý Đức Toàn phân phó nói “Cấp Lăng Trụ thượng trà, lấy trà thay rượu.” Lý Đức Toàn cúi đầu cấp Lăng

Trụ bưng lên nước trà, Khang Hi nâng chén “Chúng thần công, cùng uống này ly, vì đại thanh khai cương khoách thố các tướng sĩ khánh công.”

Tất cả mọi người giơ lên chén rượu uống một hơi cạn sạch, sau đó trong đại điện lại khôi phục náo nhiệt, chỉ là không ai dám lên trước cấp Lăng Trụ kính rượu, Lăng Trụ cúi đầu ngồi ở kia, có chút ủ rũ, Khang Hi đàm tiếu nói “Trẫm kính ngươi đã khỏe.” Lăng Trụ đứng lên, cúi đầu “Hoàng Thượng, nô tài như thế nào đương khởi?”

Khang Hi nhẹ nhàng lắc đầu, nhìn mẫn điện triều thần, trong lòng thăm than. Lăng Trụ chính là điểm này hảo, không ngừng trung tâm đủ, hơn nữa biết tiến thối, hiểu quy củ, chưa bao giờ cậy sủng mà kiêu, chỉ bằng đây là khó được người. Ở Khang Hi ý bảo hạ, mới có người tiến lên cấp Lăng Trụ kính rượu. Lăng Trụ lấy trà thay rượu uống lên rất nhiều, chờ đến yến hội kết thúc khi, Lăng Trụ còn thực thanh tịnh, mà Dương Khang đã say. Trang Thân Vương đỡ chính mình nhi tử, Lăng Trụ nhìn này đối phụ tử, trong lòng vẫn là có chút an ủi, Dương Khang hy vọng ngươi có thể được đến hạnh phúc, ngươi là xứng được đến hạnh phúc người.

Dận Chân nhìn lăng trụ cũng không có đáp lời, xoay người rời đi, hắn cảm thấy phải hảo hảo ngâm lại, Hoàng A Mã rốt cuộc sẽ sủng tín Lăng Trụ đến chỗ nào bước? Dận Chân trở lại trong phủ, trong lòng vẫn là có chút nghẹn khuất, tuy rằng có cái mạnh mẽ thê tộc, đối chính mình trợ lực rất lớn, chính là Dận Chân cũng không tưởng bởi vì Lăng Trụ mà chịu người chú ý, Dận Chân nắm chặt một chút nắm tay, không có đi Tề Lạc kia, mà là đi Phú Sát thị sân.

Chương 278 Tề Lạc hứa hẹn

Đối với Dận Chân đã đến Phú Sát thị kinh hỉ dị thường, Phú Sát thị minh bạch từ Tề Lạc có thai đến thuận lợi sản tử, Dận Chân trước nay liền không có bước vào quá trong vương phủ bắt luận cái gì nữ nhân nhà ở.

Mặc kệ là Dận Chân có phải hay không coi trọng lãnh binh bên ngoài Lăng Trụ, Phú Sát thị cảm thấy thập phần hâm mộ cùng ghen ghét Tề Lạc, thậm chí trong lòng có chút khát vọng, như vậy hoàng tử chỉ sợ hắn là tuyệt vô cận hữu đi, không nói hoàng tử, liền nói chính mình ca ca, ở tầu tử có thai thời điểm không cũng thu dùng thông phòng nha đầu sao? Phú Sát thị kỳ vọng chẳng sợ chỉ có thể ở cái này bình tĩnh ung thân vương trong lòng có thể có một chút vị trí cũng là tốt, chính mình dung mạo cũng hoàn toàn không thấy được liền so phúc tấn kém.

Dận Chân đánh giá một chút Phú Sát thị cũng không xa hoa bài trí, các loại bài trí an trí phuơng vị, phảng phát ở Tề Lạc kia gấp qua, hơn nữa trong phòng cũng không có dùng huân hương. Lại đánh giá thân xuyên trăng non bạch thêu tinh xảo ám văn trang phục phụ nữ Mãn Thanh Phú Sát thị, nhìn đến nàng trên đầu chỉ là xoa mấy cái đơn giản chau thoa, vốn có có chút xao động tâm bình tĩnh lại. Dận Chân có chút tối tăm mà nhìn chằm chằm Phú Sát thị mang theo ti thiện thùng đôi mắt, xem ra nữ nhân này cũng không đơn giản, thế nhưng có thể tìm hiểu đến nhiều như vậy tin tức?

Phú Sát thị bụng nạm vàng biên sứ men xanh tách trà có nắp đưa cho Dận Chân, ôn nhu nói “Gia, thiếp này không có gì hảo trà, đây là thiếp tự mình làm trà hoa, tuy rằng vươn xa không thượng danh trà, nhưng là thiếp vẫn là thỉnh gia ném thử mới mẻ.”

Dận Chân kết quả tách trà có nắp, mở ra nhìn thoáng qua bên trong bay từng mảnh hoa nhài cánh, trà hương hoa nhài hương dung hợp ở bên nhau, nhưng thật ra nghe lên có chút đặc biệt. Thấy mặt trên nổi lờ lững cánh hoa, Dận Chân ngược lại nhớ tới Tề Lạc ở cái kia đại đại bể tắm trung, hí thủy bay lả tả màu trắng hoa mai cánh khi tình cảnh. Kia vô cùng mịn màng da thịt, Dận Chân ánh mắt càng thêm đến thâm thúy, bất giác mang theo ý tứ tình dục.

Phú Sát thị thấy Dận Chân đến biểu tình, trong lòng mừng thầm, nhẹ giọng nói “Gia, này trà ngươi cảm giác như thế nào?” Dận Chân chớp một chút đôi mắt, dấu đi trong mắt tình dục, khôi phục ngày xưa lạnh băng, không có uống trà mà là đem bát trà phỏng tới trên bàn “Ngươi chẳng lẽ không có trà sao? Đường đường ung thân vương trắc phúc tấn thân thủ chế trà, nếu là làm người ngoài hiểu được còn tưởng rằng dùng thân vương phủ làm sao vậy đâu? Nay đó quy củ ngươi chẳng lẽ cũng đều không hiểu?”

Phú Sát thị ủy khuất rưng rưng giải thích nói” gia, thiếp muôn lần chết, thiếp chỉ là tưởng thân thủ làm chút trà hoa, muốn cho gia nếm thử mới mẻ, cũng không có mạo phạm phúc tấn, chậm trễ gia ý tú... ”

“Gia nhất phiền nữ nhân khóc sướt mướt, ngươi như vậy phảng phát là gia ủy khuất ngươi?” Dận Chân nhìn Phú Sát thị thủy doanh doanh hai mắt, không vui nói “Gia là hoàng tử, lại là ung thân vương, này đó thượng không được mặt bàn đồ vật, gia chướng mắt.”

Phú Sát thị vội vàng dừng nước mắt, làm bên cạnh sao sao một lần nữa thượng trà, Dận Chân bưng bạch ngọc giống nhau té sứ tách trà có nắp, ngây ra một lúc, nhấp một miệng trà, gật đầu; gia trước kia liền đối với ngươi nói qua, về sau thiều dùng chút tâm tư. “Phú Sát thị cúi đầu ừ nhẹ một tiếng. Dận Chân buông chén trà, híp mắt hỏi “Chèn trà này?”

“Hồi tú gia nói, đây là phúc tấn thưởng cho thiếp.” Phú Sát thị cẩn thận nhìn Dận Chân, trong mắt mang theo cảm kích nói đến “Phúc tấn đãi thiếp thật sự là thật tốt quá, thiếp chỉ là cấp phúc tấn thêu lấy cái lụa khăn, phúc tấn liền thưởng thiếp chèn trà này. Phúc tấn còn phân phó thiếp phải hảo hảo hầu hạ gia, như vậy hiền huệ phúc tấn thật thật không hổ là Trí Viễn Hầu phủ ra tới, cùng bên phúc tấn đều bất đồng.

”Trí Viễn Hầu? Hiện giờ đã là Trí Viễn Công tước phủ.” Dận Chân nhìn chén trà, nhàn nhạt mở miệng “Mười năm chi gian liền thăng quan phong tước, này cũng chỉ có hắn mới có thể làm được.”

Phú Sát thị trong lòng căng thẳng, phúc tấn nhà mẹ đẻ địa vị lại truớng? Tuy rằng sớm có chuẩn bị chính là trực tiếp tiến phong vì công tước đếm ngược thực làm người ngoài ý muốn. Phú Sát thị nhìn Dận Chân, cười chúc mừng “Trí Viễn Công tước » kia minh cái thiếp còn muôn thật sự hướng đi phúc tấn chúc mừng. Cảm thấy Dận Chân có chút bất mãn, Phú Sát thị tuy không rõ nhưng là vẫn là quan tâm hỏi” gia, ngươi làm sao vậy? Thân mình không thoái mái sao?”

“Gia không có việc gì.” Dận Chân xụ mặt, nhìn lướt qua bên cạnh trên bàn phóng rổ kim chỉ, tùy tay cầm lấy bên trong một cái thập phân tinh xảo thêu công không thua cấp tú nương màu tím túi tiền, xem mặt trên tầng tầng lớp lớp phúc tạp thêu dạng, Dận Chân lại nghĩ tới cái kia Tè Lạc đưa cho chính mình cái kia đơn giản túi tiền.

“Đây là ngươi thêu?”

Phú Sát thị đỏ mặt nhẹ giọng nói “Làm gia chê cười. Đây là thiếp thêu ra tới muôn...” Dận Chân đánh gãy nàng, tiếp theo nói “Đã sớm nghe nói ngươi kim chỉ không tồi, hiện giờ xem ra đúng là khó được. Lại nhìn thoáng qua bên cạnh phóng tiểu y phục, thấy nhan sắc cùng hình thức hắn là cấp nữ hài xuyên, Dận Chân háp mắt hỏi “Đây là cấp cái nào?”

Phú Sát thị vội vàng giải thích “Gia, đây là thiếp thêu, thiếp cấp tiểu a ca thêu xong quần áo sau, liền cấp phúc tấn tặng qua đi, sau đó thiếp liền tưởng...” Cắn một chút môi, Phú Sát thị nhẹ giọng ngượng ngùng mà nói “Thiếp liền muôn có thể có cái nữ nhi nên thật tốt, nhìn Vũ Hi khanh khách khả nhân đau bộ dáng, thiếp thật sự..” Phú Sát thị lửa nóng đôi mắt

nhìn lướt qua Dận Chân, mặt xấu hổ đỏ bừng, nhu tình như nước khẩn cầu nói “Gia, cấp thiếp ý cái nũ nhi được không?”

Dận Chân đứng lên sờ soạng một chút Phú Sát thị tinh tế gương mặt, rốt cuộc đã không sai biệt lắm một năm không chạm vào nữ nhân, cho nên Dận Chân có chút ý động, “Hầu hạ gia, an trí đi.” Phú Sát thị vội vàng tiến lên đi giải Dận Chân quần áo, chờ đến cởi rót áo ngoài, Dận Chân đột nhiên mở miệng “Ở ngươi trong lòng là gia quan trọng vẫn là... Tạm dừng trụ, giơ tay ngăn Phú Sát thị tay, đôi mắt ánh sáng chớp lóe, cái kia chuyện xưa? Tề Lạc giảng cái kia chuyện xưa. Dận Chân mỉm một chút đôi mắt, nhớ lại Tề Lạc nói qua, “Nếu là ngươi có chuyện gì, muốn trực tiếp cùng ta nói, đừng cho ta đi đoán, ta bốn nhất định đoán không được, nếu là giống chuyện xưa trung như vậy hiểu lầm cả đời, kia chẳng phải là thật đáng tiếc sao?”

Dận Chân nhìn Phú Sát thị bộ dáng giật mình, cảm thấy hỏi các nàng còn không bằng trực tiếp đi hỏi Tề Lạc hảo, Dận Chân cầm lấy áo ngoài một lần nữa phủ thêm, không nói một tiếng bước nhanh rời đi, đi tới cửa thời điểm, Dận Chân cảnh cáo nói “Gia, lời nói, ngươi phải nhớ kỹ, không cần tưởng những cái đó vô dụng.”

Phú Sát thị phảng phất mất đi toàn thân lực lượng giống nhau bỗn nhào vào trên giường, thấp giọng khóc thút thít. Ma ma lại đây thấy này phúc quang cảnh, chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, nhẹ giọng an ủi.

Dận Chân lại lần nữa đi vào Tề Lạc nhà ở, ngân hàng gian Tề Lạc chính cùng Tân ma ma nói chuyện “Không tắm rửa, chẳng lẽ lau mình cũng không được? Ở như vậy ta thật sự kiên trì không được? Như thế nào cố tình đuổi kịp như vậy nhiệt trời sinh hoảng lịch?” Tân ma ma kiên nhẫn trấn an, Dận Chân vòng qua bình phong, nhìn hoa cúc lê trên giường ăn mặc tơ lụa chế thành nội y Tề Lạc chính bìu môi, hắc mắt đen chớp động

không cam lòng Dận Chân hơi hơi nhấp mắt lại, tuy rằng này có chút âm
ĩ, nhưng là lại có thể cảm thấy sinh khí bùng bùng.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 208

Lăng Trụ hiệu suất một chút, từ trong lòng ngực móc ra một cái không lớn túi giao cho Tè Lạc “Này đó là ta từ la sát quốc được đến, còn có một ít là những cái đó sú thần lén đưa, ha hả, nữ nhân chính xem ra không phải một cái hảo lựa chọn, cái kia nghiệp chính nữ vương đưa này đó chính là không nghĩ làm cái kia bỉ đến hoàng đế về nước, hơn nữa nàng phảng phát càng bảo thủ một ít, ta cũng không tin mất bỉ đến đại đế, la sát quốc còn có thể hành? Hừ, nữ nhân...”

Cảm thấy Tè Lạc khuôn mặt không tốt, Lăng Trụ ngây ra một lúc bất đắc dĩ lắc đầu” đương nhiên nữ nhi của ta không ở này liệt, kia chính là thông minh có khả năng có thấy xa nữ nhân, cái nào cũng so ra kém ta nữ nhi.”

Tè Lạc híp mắt gật gật đầu, nhìn trong túi kim cương, đôi mắt lượng sáng lên, lấy ra một viên có móng tay như vậy đại phán toàn ở ánh đèn ánh sam hạ mắt sáng quang mang “Thật là có hồng nhạt nha, hơn nữa này đó đều cắt thực hảo.” Lăng Trụ cười nói “Đó là đương nhiên, nghe nói này đó đều là nước Pháp thợ thủ công cắt, cho nên tuyệt đối nhất lưu.”

Nhìn bên cạnh Đỗng thị, Tè Lạc có chút ngượng ngùng hỏi “Ngạch nương, ngươi không lưu lại một ít sao?”

Đỗng thị cười nói “Tuổi tác lớn không thích hợp, hơn nữa ta thật đúng là không quá thích kim cương, ta ngược lại càng thích phi thúy châu ngọc gì đó.”

Lăng Trụ đánh giá cẩn thận một chút Tè Lạc, phát hiện nàng sinh sẵn sau thân hình cũng không có quá nhiều thay đổi, chỉ là thân thể đường cong càng thêm lả lướt đầy đặn một ít, mặt ngũ quan lại hoàn toàn nẩy nở, trổ mã càng thêm động lòng người yêu diễm, ánh mắt đen láy linh động lóng lánh, cùng gấp qua những cái đó hoàng tử phúc tấn so sánh với, đảo thật là giống sinh hoạt ở hai cái thế giới người giống nhau? Xem ra nàng bị Tú a ca bảo hộ rất khá, cái này làm cho Lăng Trụ trong lòng đối diện chấn túc giận rỡ chậm lại vài phần.

Lăng Trụ nhìn Tè Lạc không ngừng đùa nghịch kim cương, nhẹ giọng nói “Ngươi xem dùng như thế nào thích hợp? Ta muốn ta nữ nhi hạnh phúc, so tất cả mọi người hạnh phúc, cũng làm những cái đó phu nhân minh bạch, kim cương hẵn là như thế nào mang.”

Tè Lạc buông kim cương, lại lần nữa nhào vào Lăng Trụ trong lòng ngực “A mǎ, ta thực hạnh phúc, cảm ơn các ngươi, chỉ cần các ngươi ở ta bên ngươi, ta liền sẽ vẫn luôn hạnh phúc đi xuống.”

Dận Chân cùng tề ngọc lại lần nữa đi đến, thấy loại tình huống này, Dận Chân tiến lên từ Lăng Trụ trong lòng ngực lôi ra Tè Lạc, cau mày hỏi “Các ngươi từ gia đi rồi, liền vẫn luôn như vậy?”

Tè Lạc liên tục lắc đầu “Không có...” Dận Chân híp mắt nhìn Lăng Trụ nói “Trí Viễn Công, ngươi là lãnh thị vệ nội đại thần, công vụ bận rộn, bốn vương liền không tiễn, phúc tấn có gia chiêu cố, ngươi yên tâm chính là.”

Lăng Trụ nhìn chằm chằm Dận Chân hồi lâu, mới mang theo người một nhà rời đi, cao toàn thể dán đura đến vương phủ cửa, Lăng Trụ lên xe ngựa lúc sau, đối cao toàn nói “Ngươi đi nói cho ung thân vương, ta công vụ thật đúng là không phải rất bận, nhàn thật sự.” Nhìn đi xa xe ngựa, cao toàn lắc đầu thở dài “Này đó quý nhân, hà tất luôn là khó xử nô tài? Xem ra được đến trong miếu cúi chào.”

Táu chương xong

Chương 280 kim cương nhẫn

Sinh xong hoảng lịch, Tề Lạc đối chính mình bụng rất không vừa lòng, cho nên ở theo sau một tháng vẫn luôn ở rèn luyện, mà cấp hoảng lịch chọn lựa bà vú cũng làm Tề Lạc phí nửa ngày công phu, bởi vì từ hoảng lịch trăng tròn sau, Tề Lạc mặc kệ như thế nào bị đều không có sůa. Nhìn hoảng lịch ăn không đủ no bộ dáng, Tề Lạc thiệt tình đau không thôi, chỉ có thể lại lần nữa tiến hành bà vú hải tuyển, cuối cùng tuyển cái làm việc khéo léo, khuôn mặt cùng yết, còn nhận biết mấy chữ doanh ma ma. Dận chẩn lại phái người đi cẩn thận tường tra xét một chút, mới đồng ý cái này doanh ma ma làm hoảng lịch bà vú.

Đảo mắt này liền muôn tới dận chẩn sinh nhật, tuy rằng không phải chính thọ, nhưng là Tề Lạc cảm thấy hay là nên cho hắn quá một cái đặc biệt một ít sinh nhật, nhìn trên cổ tay Phật châu, Tề Lạc minh bạch lấy dận chẩn đối Đồng Hoàng Hậu cảm tình, này lại là duy nhất di vật, cái này Phật châu tất nhiên thập phần quan trọng, hiện giờ dận chẩn đem cái này đưa cho chính mình, hắn là đối chính mình có chút để ý đi. Nghĩ đến lần đó ưng thuận hứa hẹn, Tề Lạc cắn một chút môi, đè bút viết xuống yêu cầu đồ vật cùng muôn một lần nữa tài ché quần áo, lại lặng lẽ làm Đồng thị đem kim cương một lần nữa ché tác, nhìn mặt có chút hồng Tề Lạc, Đồng thị lắc đầu: “Ngươi thật sự quyết định như vậy lạp? Ngươi chừng nào thì to gan như vậy?”

“Ngạch nương, ta không phải lớn mật, mà là ta tưởng...” Tề Lạc cúi đầu nhìn trên tay vẫn luôn mang kim cương nhẫn, lại từ bên cạnh hộp lấy ra cái kia kiều nam nhẫn, nghĩ nghĩ, nghiêm túc nói: “Ngạch nương, mặc kệ nói như thế nào, hắn đều đối ta thực hảo, ta tưởng bời hắn vẫn luôn đi xuống đi, tuy rằng có những cái đó nữ nhân tồn tại, chính là này rốt cuộc

đều là hiện thực, vô pháp thay đổi, cái này nhẫn hăn hăn là mang được với.”

Đồng thị nhìn Tè Lạc gật đầu, nàng đồng dạng hy vọng chính mình nữ nhi có thể hạnh phúc, nàng không cảm thấy lấy Tè Lạc EQ sẽ có hại, nếu nàng tưởng như vậy an bài, vậy làm nàng làm tốt, chỉ hy vọng sẽ không dọa đến cái này cổ đại hoàng tử. Ở dận chẩn sinh nhật trước, Đồng thị đem Tè Lạc yêu cầu đồ vật đưa đến vương phủ, nhẹ giọng công đạo: “Ngươi... Ngươi một vừa hai phải một ít, không cần quá thoát chọn, nếu không có hại có thể là ngươi cũng không nhất định.”

Nhin Tè Lạc có chút ngây thơ, Đồng thị lắc đầu thở dài, nha đầu này liền hài tử đều sinh, còn như thế hồn nhiên? Từ a ca, ngươi muốn kiềm chế điểm nha. Tè Lạc làm Tử Anh từ chính mình của hồi môn tìm ra kia hai đôi dạ minh châu, này hai đôi dạ minh châu ánh sáng nhu hòa, ti hào không cảm thấy chói mắt, suy nghĩ một chút, lại tìm ra Khang Hi ban thường màu tím lụa mỏng, gắn vào dạ minh châu thượng, ánh sáng xuyên thấu qua tím sa thế nhưng biến thành màu tím nhạt, Tè Lạc đem dư lại cũng chuẩn bị cho tốt, phân biệt treo trên đầu giường cùng giường đuôi. Lại lần nữa phân phó Tân ma ma mang theo nha đầu một lần nữa bố trí phòng, chờ đến hết thảy đều chuẩn bị thỏa đáng, Tè Lạc thấp giọng nói: “Dận chẩn hy vọng có thể cho ngươi cái kinh hỉ, cái này sinh nhật nhất định sẽ làm ngươi cả đời khó quên.”

Dận chẩn sinh nhật hôm nay, Hoằng Mân cùng vũ tích một thân hồng y trang điểm thập phần vui mừng, bước chân ngắn nhỏ chạy thân dận chẩn, quỳ xuống dập đầu thanh thúy nói: “Chúc a mã mỗi năm có hôm nay, mỗi tuổi có sáng nay.” Sau đó xướng nổi lên Tè Lạc giáo kia đầu sinh nhật ca. Dận chẩn vui mừng nhìn chính mình này hai đứa nhỏ, cảm thấy bọn họ là như vậy đáng yêu cơ linh, chờ đến xướng xong, vũ tích cùng Hoằng Mân thấu thượng hôn dận chẩn gương mặt một chút, nhìn đến dận chẩn mặt có

chút đỏ, Tè Lạc vỗ nhẹ nhè dận chấn cánh tay một chút: “Bạn nhỏ còn có lẽ vật đưa người đâu.”

Vũ tích từ nha đầu trong tay lấy quá một cái trong suốt cái chai, bên trong rất nhiều ngàn hạc giấy, đưa cho dận chấn: “A mã, đây là vũ tích cùng Hoằng Mân cùng nhau chiết hạc giấy, tổng cộng có 999 chỉ, ngạch nương nói cái này có thể thực hiện người một cái nguyện ý đâu.” Dận chấn nhìn cái chai chiết hạc giấy, tuy rằng cũng không phải thực chỉnh tề xinh đẹp, nhưng là dận chấn lại cảm thấy đây là chính mình thu được tốt nhất một cái thọ lẽ, Tè Lạc cười khẽ nói: “Người a mã hiểu được các người hiểu tâm, bất quá phải hảo hảo nỗ lực làm bài tập, như vậy người a mã sẽ càng cao hứng.” Hoằng Mân cùng vũ tích cười hì hì đi ra ngoài, dận chấn kéo lại Tè Lạc đem vùi đầu ở nàng hôm vai: “Bạn họ người dạy dưỡng rất khá, thật sự thực hảo, gia...” Tè Lạc nhẹ nhàng vỗ vỗ dận chấn phía sau lưng: “Gia, này không phải ta giáo dưỡng hảo, mà là bạn họ là người nữ, đây đều là con cái nên làm.”

Dận chấn cắn hạ Tè Lạc cổ, nhẹ giọng nói: “Người còn không có đưa gia lẽ vật đâu, còn có...” Dận chấn tay ở Tè Lạc trên eo di động: “Người đáp ứng gia sự, khi nào, ân...” Tè Lạc đè lại dận chấn tay, thấp giọng nói: “Gia, người xem hôm nay buổi tối như thế nào?”

Dận chấn kinh hỉ ngẩng đầu, nhìn đỏ bừng mặt Tè Lạc, trong ánh mắt chớp động cháy nhiệt: “Liền hôm nay buổi tối.” Dận chấn tuy rằng không phải chỉnh thọ, cho nên tiệc mừng thọ làm được cũng không lớn, người tới cũng không nhiều lắm, rất nhiều hoàng tử đều là lễ đến người không đến, những cái đó trọng thần càng là không thấy bóng dáng, dận chấn đảo thật là lên làm cô thần.

Mười ba a ca đến là đã sớm tới rồi, bất quá nhìn có chút thanh lãnh tiệc mừng thọ, cảm thấy rất thế dận chấn không đáng giá, chính là thấy dận chấn khoe miệng kia tia ý cười, Dận Tường cảm thấy có chút kinh ngạc,

hơn nữa toàn bộ tiệc mừng thọ, dận chẩn phảng phát cũng chưa như thế nào uống rượu, người khác kính rượu cũng chỉ là dính dính môi.

Dận Tường vốn định náo nhiệt một chút, dận chẩn lại mở miệng nói: “Sắc trời đã tối, thập tam đệ sớm chút hồi phủ đi.” Nhìn Dận Tường muốn nói cái gì, dận chẩn cười khẽ: “Thập tam đệ, tú ca hiểu được tâm ý của ngươi, những việc này lòng ta hiểu rõ.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 209

Nếu không giải được, vậy... Dận Chân duỗi tay bắt lấy trân châu đai đeo, xé rách Tề Lạc trên người nội y, bởi vì lực lượng đại, trân châu cùng mặt trên kim cương sôi nổi rơi rụng ở trên giường, cảm thấy Dận Chân tay hướng về bên hông kim cương liên di động, Tề Lạc đã dành phải vậy, vội vàng nói “Gia... Gia... Cái này dây xích không thể xả đoạn nha...” Dận Chân nhẹ nhàng mà đùa nghịch dây xích “Nga, không thể? Chính là gia liền tưởng như vậy...” Chưa nói xong, Dận Chân dùng sức xả chặt đứt dây xích, Tề Lạc trợn to mắt nhìn đôi mắt u ám Dận Chân, cùng với hăn trong tay cầm đoạn rót kim cương dây xích, kêu lớn “Ngươi... Dận Chân... Dận Chân đó là kim cương nha, đó là ta a mã... Hăn chỉ cho ta này đó, ngươi như thế nào có thể... A... Kim cương nha.” Dận Chân dùng tay ngăn chặn Tề Lạc miệng, mặt kè mặt cảnh cáo nói “Đêm nhi, gia không muốn nghe gấp ngươi ở trên giường kêu trừ bỏ gia bên ngoài bất luận cái gì một người nam nhân, Trí Viễn Hầu đồng dạng không được, ngươi phải nhớ kỹ, ngươi chỉ thuộc về gia.”

Cảm thấy Tề Lạc trong ánh mắt hoảng sợ, Dận Chân cúi đầu nhẹ nhàng mà tế hôn trấn an, chính là chậm rãi, Dận Chân hôn càng ngày càng nặng, Tề Lạc cẩn tồn lý trí minh bạch không có lầm nói cho chính mình, lúc này chính mình xem như dê vào miệng cọp. Nghe Tề Lạc trong miệng rất nhỏ rên ngâm, Dận Chân trong ánh mắt mang theo tầng tầng tình dục vọt vào lên trong thân thể, cảm thấy kia đã lâu ám áp cùng khẩn trú, loại cảm giác này phảng phất ở mặt khác nữ nhân trên người vĩnh viễn cũng tìm không thấy. “Gia... Nhẹ điếm... Đau... Ăn... Dận Chân... Người có thể hay không nhẹ điếm... Đừng đụng kia...” Tề Lạc trong miệng không khỏi

không ché nhẹ nhàng mà cầu xin, chính là Dận Chân thế công lại càng ngày càng mãnh liệt, phảng phát muối đem chính mình xoa toái giống nhau. Dận Chân cảm thấy phía sau lưng có thùng băng sợi bông khẽ vuốt, ngẩng đầu vừa thấy, phảng phát nóc giường thượng cố định cái gì? Nhớ lại Tè Lạc nói, kéo ra thùng băng sợi bông, từ phía trên rơi rụng hạ phiến phiến cánh hoa, dừng ở Tè Lạc trên người cùng trên giường, đau nhũng cái đó rơi rụng kim cương trân châu, giao tương hô ứng, phụ trợ Tè Lạc trăng nõn tinh tế da thịt. Nhìn đến Dận Chân trong ánh mắt điên cuồng, Tè Lạc biết cái này tất cả đều công đạo, chính mình có thể hay không tồn tại nhìn thấy mặt trời của ngày mai nha.

Từ nay về sau Dận Chân không màng Tè Lạc cầu xin khóc thút thít uy hiếp, liều mạng mà ôm nàng, ép khô Tè Lạc trên người cuối cùng một tia sức lực mới buông tay, Tè Lạc lúc này cảm thấy chính mình chính là một đoàn bùn, không, là một bãi thủy. Vì cái gì ta không ngất xỉu đi? Kia còn có thể làm Dận Chân thiếu làm vài lần, chẳng lẽ là chính mình trưởng thành, thể lực hảo? Dận Chân thần sắc thỏa mãn, nhưng là ngũ khí có chút tiếc nuối “Xem ra đến làm Tân ma ma cho ngươi bồ bồ. Lần sau... Xem gia còn phóng không buông tha ngươi.” Tè Lạc ghé vào Dận Chân trong lòng ngực, ra tiếng sức lực đều không có, liền muốn ngủ. Dận Chân cúi đầu nhìn Tè Lạc, trầm tư sau một lúc lâu, cảm thấy Tè Lạc đã nửa mộng nửa tỉnh, để sát vào Tè Lạc bên tai nhẹ nhin “Đêm nhi, sang năm lại đến một lần thế nào? Ân, ở mỗi năm sinh nhật, đều như vậy hảo không? Đáp ứng gia... Đêm nhi, đáp ứng gia.” Tè Lạc cảm thấy có người ở bên tai không ngừng nói “Đáp ứng gia” liền tùy miệng lên tiếng, Dận Chân trong ánh mắt mang cười, ôm sát Tè Lạc, nhẹ giọng nói “Đây chính là ngươi ứng, gia không có bức ngươi, ha ha...” Dận Chân nhắm hai mắt lại, dư vị hôm nay hết thấy, giơ tay nhìn trên tay kim cương nhẫn, đây là chính mình quá đến cuối cùng một lần sinh nhật, ngạch nương, ta rốt cuộc tìm được rồi có thể làm bạn ta cả đời nữ nhân, nàng chính là Tè Lạc, chỉ thuộc về ta đêm nhi.

Chương 282 tự làm tự chịu

Sáng sớm tĩnh lại, dận chẩn cúi đầu nhìn thấy Tè Lạc đang ở chính mình trong lòng ngực ngủ ngon lành, tay không khỏi nắm Tè Lạc tay cái mũi, nhìn Tè Lạc hé miệng hô hấp, phát ra lộc cộc lộc cộc hai tiếng, dận chẩn mang theo ý cười cùng sảng sảng nịch hôn lên Tè Lạc sưng đỏ môi, song hạ xuống phía dưới di động tới, bắt được Tè Lạc trước ngực đầy đặn mềm mại, so trước kia muôn thiều phân ngây ngô non nớt, lại nhiều vài phần thành thực ý nhị, dận chẩn tay xuống phía dưới dao động, cẩn thận cảm giác Tè Lạc thân thể pháp phồng quyến rũ đường cong, đi vào bình thản cẳng chặt bụng nhỏ, dận chẩn đôi mắt lại lần nữa lửa nóng lên, nhớ lại tối hôm qua kia xuyên lóe sáng kim cương, còn giống như cùng xà giống nhau mềm mại hoạt động vòng eo, dận chẩn lại lần nữa xoay người ngăn chặn Tè Lạc, kéo dài tết hôn dừng ở Tè Lạc đầu vai, cảm thấy Tè Lạc cũng không có thanh tĩnh, mà là nhẹ nhàng hờ hờ hai tiếng, dận chẩn mang theo tiếc nuối ngẩn đầu: “Gia trước buông tha ngươi, chờ buổi tối chúng ta lại tiếp tục.”

Khả năng vừa vặn, nghe xong lời này, Tè Lạc thế nhưng ừ một tiếng, dận chẩn sảng sốt một chút, trầm thấp nở nụ cười, khẽ hôn một cái Tè Lạc tiệp mao, trướng ngoại Tân ma ma thấp giọng kêu: “Vương gia, phúc tấn, nên nổi lên.” Tè Lạc cảm giác thực sảo huy một chút tay, hướng giường bên trong lăn đi, dận chẩn lắc đầu, ngồi dậy, kéo bên cạnh hòng lụa chăn gấm dọc theo Tè Lạc trên người đường cong hướng về phía trước kéo, thẳng đến đem Tè Lạc toàn bộ đều bao trùm thượng, lại sờ sờ Tè Lạc tiểu xảo xông ra xương quai xanh, mới có chút không tha cầm lấy bên cạnh nội y phủ thêm, vén lên màn. Tân ma ma lặng lẽ đánh giá một chút dận chẩn trên người có chút rải rác nội y, trong lòng thầm than, này hai cái chủ tử thật đúng là yêu thích bất đồng, như thế nào đối xé quần áo như vậy.....

Cảm thấy dận chấn trong tầm mắt không vui, Tần ma ma vội vàng phân phó bên cạnh Tử Anh đi cấp dận chấn lấy tới tân nội y, Cao Phúc ở bên cạnh tiếp nhận đam kim sắc tơ lụa làm nội y hầu hạ dận chấn mặc tốt, lúc này Tử Anh mới tiến lên hiệp trợ Cao Phúc hầu hạ dận chấn mặc vào triều phục mäng bào.

Dận chấn giơ tay nắm thật chặt cổ áo, đối Tần ma ma phân phó: “Phúc tấn thân mình có chút mỏi mệt, không có việc gì liền không cần quấy rầy nàng.” Suy nghĩ một chút, dận chấn nói tiếp: “Còn có chính là, cấp phúc tấn ngao ăn lót dạ thân mình được, nàng... Nàng thân mình vẫn là có chút suy yếu, sinh hoảng lịch thời điểm lại gian nan một ít, tóm lại, người là trong cung ra tới ma ma, loại sự tình này hắn là hiểu được.”

“Vương gia, phúc tấn nàng...” Tần ma ma có chút khó xử nói: “Phúc tấn luôn luôn không thích những cái đó thuốc bổ, phúc tấn tính tình ở cái này thượng rất là kiên trì, nô tỳ chỉ sợ khuyên không được nàng.”

Lấy nàng tính tình nếu là không ai nhìn buộc, nàng tuyệt đối sẽ không uống, dận chấn nhìn thoáng qua Tần ma ma

Nói: “Liền đối phúc tấn nói, đây là gia an bài, làm nàng nghe lời, nếu không... Liền nói, gia sẽ không dễ dàng buông tha nàng.” Tần ma ma có chút kinh ngạc ngẩng đầu, lời này nghe rất nghiêm khắc, chính là Vương gia lại nói tiếp như thế nào như vậy bất đồng? Phảng phát còn chờ mong cái gì? Cao Phúc trộm kéo một chút Tần ma ma quần áo, Tần ma ma phản ứng lại đây, vội vàng đáp ứng: “Nô tỳ đại phúc tấn đa tạ Vương gia săn sóc.”

Dận chấn nhíu mày hỏi: “Tần ma ma, gia ghét nhất lầm miệng nô tài, phúc tấn bên người nha đầu phải hảo hảo sửa trị, không cần chuyện gì đều ra bên ngoài nói, phúc tấn rốt cuộc vẫn là mềm lòng, những việc này người

đều hắn là trước làm thỏa đáng đương mới là, đừng cho những việc này
nhiễu phúc tấn.”

“Vương gia, phúc tấn gần người nha đầu luôn luôn đều thực thỏa đáng,
không có lăm miệng người.” Tần ma ma cúi đầu hồi bẩm nói: “Hơn nữa,
Vương gia hiện giờ trong phủ nô tài nô tỳ đều ấn phúc tấn chế định thường
phạt chế độ tới làm việc, không ai có dám vi phạm phúc tấn định ra quy
củ.”

Dận chẩn còn cung nghe nói Tè Lạc chế định những cái đó thường phạt
chế độ, hiện tại trong phủ hạ nhân đều đang chờ ăn tết bình xét phát bao lì
xì, này cũng chính là nàng có thể làm ra tới mới mẻ sự. Bất quá từ Tè Lạc
đương gia chủ sự về sau, dận chẩn nhưng thật ra cảm thấy nhẹ nhàng
không ít, không giống trước kia còn phải có chút lo lắng dàn xếp trong phủ
sự tình, nghĩ tới Tè Lạc cầm sổ sách khi sáng lắp lánh đôi mắt, dận chẩn
trong mắt hàm chứa vui mừng, trong phủ thế nhưng còn có còn lại, đảo
thật là làm khó kia nha đầu.

Bất quá dận chẩn nhớ lại đêm qua Tè Lạc những cái đó an bài, cũng
không khỏi lắc đầu, nàng nếu là xa xỉ lên đảo thật là... Nhìn thoáng qua
giá cẩm nến thượng tím tráo sa, hiện tại trời đã sáng choang, xem đến rõ
ràng hơn một ít. Dận chẩn lắc đầu thở dài, loại này tím sa mỗi năm tiến
cống không vượt qua hai mươi thát, chỉ sợ cũng liền giống nhau hoàng tử
phúc tấn đều không chiếm được nửa thát, Hoàng A Mã thường cho nàng,
mà nàng thế nhưng tráo giá cẩm nến, bao vây dạ minh châu, này đó cũng
liền nàng có thể làm được ra tới. Bất quá nghĩ đến đêm qua những cái đó
mà tím ánh sáng, dận chẩn cũng không khỏi ở trong lòng cảm thấy vẫn là
rất giá trị, cái này nha đầu thật đúng là thích hợp kiều dưỡng.

Đối với Tần ma ma theo như lời dận chẩn vẫn là tin tưởng, nàng tại đây
sự thượng sẽ không nói dối, chính là đã là như vậy, kia Phú Sát thị là như
thế nào hiểu được? Thoạt nhìn nữ nhân này rất có chút tâm tư cùng thủ

đoạn, không thể không phòng. Dận chẩn dùng xong cơm, Tần ma ma tiến vào bẩm báo: “Vương gia, trắc phúc tấn cùng quách khanh khách nhóm đều hướng phúc tấn thỉnh an, ngài xem……”

Dận chẩn buông chén trà, đứng dậy đến gian ngoài nhìn lướt qua chính mình này đó các nữ nhân, bình đạm mở miệng: “Phúc tấn thân mình không thoái mái, muốn nghỉ ngơi, các ngươi đi về trước đi.” Dận chẩn hướng ra phía ngoài đi đến, ở đi ngang qua quách khanh khách thời điểm, thoáng tạm dừng một chút, quách khanh khách thân mình run rẩy, có chút lung lay sấp đổ, dận chẩn khẽ vuốt một chút quách khanh khách, nhẹ giọng nói: “Ngươi này thân trang điểm gia nhìn đáo rất hợp tâm ý, không tồi.” Không chờ nàng đáp lời, đi nhanh đi ra ngoài.

Trong phòng cái khác nữ nhân trong mắt khó nén ghen ghét, đặc biệt là đồng thời vào phủ mây cái, Phú Sát thị trong ánh mắt tuy rằng có chút ghen ghét, nhưng là càng có rất nhiều trầm tư. Kỳ thật các nàng như thế sớm tới thỉnh an, chính là muốn gặp dận chẩn một mặt, cho nên mục đích đạt tới cũng liền từng người tan đi. Phú Sát thị trở lại chính mình nhà ở, nhớ lại quách khanh kia thân điểm lệ trang phục cùng đầy đầu châu ngọc, nghi hoặc đô gào: “Chẳng lẽ Vương gia yêu thích thay đổi? Sẽ không, đó là ta thật vất vả mới được đến tin tức, sao có thể có sai?” Lại một lát sau Phú Sát thị bỗng nhiên đứng lên kinh hô: “Gia trên tay cái kia nhẫn, cùng…… Cùng phúc tấn đều là giống nhau.”

Triều đình nhưng thật ra không có gì đại sự, Khang Hi từ được la sát quốc đền tiền lúc sau, bào trừ chi ra bạc, ngược lại là đại đại kiêm lời một bút, luôn luôn cầu danh Khang Hi liền hạ chỉ triệu cáo thiên hạ vĩnh không thêm phú. Hơn nữa phía trước kia tràng đại thắng, khai cương thác thô, rất là tráng một chút quốc uy, các nơi đốc đở sôi nổi thượng thư khen ngợi Khang Hi vì thánh danh quân chủ, có còn đưa tới vạn dân biểu, vạn dân dù chờ đồ vật. Tới gần ngoại mong Mông Cổ vương công cũng đều thượng

biểu chúc mừng, mà Tây Bắc chuẩn cát ngươi cũng thành thật không ít, rốt cuộc đã không có la sát quốc âm thầm duy trì, bọn họ cũng băng không bao nhiêu.

Dận chấn nhìn các đại thần ca công tung đúc, âm thầm lắc đầu, vĩnh không thêm phú chỉ sợ tiền tài đều sẽ chảy vào những cái đó tham ôn ô sử trong tay đi, những người này đều là sâu mọt. Ngẩng đầu nhìn thoáng qua Khang Hi, một mặt cầu danh, ưu đãi triều thần, những người này chỉ biết càng thêm được một tấc lại muốn tiến một thước, không kiêng nể gì, luôn luôn thánh minh Hoàng A Mã như thế nào liền không nghĩ ra đâu?

Lại nhìn lướt qua yên lặng đứng ở vị trí dựa trước Lăng Trụ, hắn nhưng thật ra nhất phái vững vàng, đôi mắt ngầu nhiên hiện lên một tia khinh thường, hiển nhiên là đôi này đó a dua nịnh hót người là chướng mắt, từ giao binh quyền sau, Lăng Trụ thánh sủng ngược lại càng sâu, Khang Hi thậm chí tự mình cấp Lăng Trụ Công Tước phủ đê bếp ngạch “Trí Viễn Công tước phủ” còn hạ lệnh Lễ Bộ muôn ân Quốc công phủ quy cách hảo hảo tu chỉnh Lăng Trụ phủ đệ, sở dụng tiền tài cũng đều xuất từ Khang Hi nội kho. Nhưng chính là như thế, Lăng Trụ vẫn là như nhau khai hướng cẩn thận, cũng không nhiều lời phiến ngữ.

Dận chấn âm thầm gật đầu, hắn cảm thấy Lăng Trụ lần này bị thương chỉ sợ có khác huyền cơ, vì chính mình nữ nhi hắn rốt cuộc là cái gì đều chịu làm? Nghĩ đến những cái đó kim cương, dận chấn đôi mắt ám ám, luôn luôn không thu lễ Lăng Trụ, thế nhưng thu la sát quốc sứ thần kim cương? Tuy rằng hư hư thật thật cuối cùng đạt tới mục đích, nhưng là dận chấn trong lòng vẫn là có chút không vui, loại này không vui chỉ sợ càng nhiều bởi vì Lăng Trụ ở Tề Lạc trong lòng địa vị, chính là dận chấn lại cảm thấy là bởi vì Lăng Trụ tham ô.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 210

Ra khỏi phòng trước, Tân ma ma đem một kiện chồn tía da áo choàng cấp Tè Lạc mặc vào, lại phân phó nha đầu lấy tới lò sưởi tay, đưa cho Tè Lạc” phúc tấn, tuy nói thư phòng cách gần chút, nhưng trăm triệu không thể trú lạnh.”

Cầm lò sưởi tay, Tè Lạc xuyên qua đình viện ánh trăng mờ, đi tới một cái tinh xảo sân, nơi này có tam gian chính phòng, bên cạnh còn có mấy gian sương phòng cùng với nhĩ phòng. Sân trống đầy cây mai, tuy rằng không có hạ tuyết, nhưng là hoa mai đón gió lạnh nhiều đóa nở rộ, đảo cũng là một khát phiền tinh xảo. Tè Lạc dừng bước chân, cẩn thận xem xét một phen, cái này sân là chuyên môn thu thập ra tới dùng cho mùa đông thường mai, Vũ Hi cá tính thương càng giống chính mình một ít, cũng thực thích hoa mai, cho nên đây cũng là bọn họ hai cái thư phòng.

Vào cửa phòng, cảm thấy ập vào trước mặt nhiệt khí, nhìn trong phòng than chậu than an trí vị trí, Tè Lạc vẫn là thực vừa lòng, chính là than hỏa không hoàn toàn thiêu đốt, đặt ở cái kia vị trí cũng sẽ không khiến cho ngoài ý muốn phát sinh. Hoằng văn cùng Vũ Hi các chiếm cứ cái bàn một mặt, làm chính mình thích sự tình.

Thấy Tè Lạc, hai đứa nhỏ quy củ đứng dậy hành lễ “Thỉnh ngạch nương an.” Tè Lạc gật gật đầu, trong lòng còn có chút thương tâm, này đáng chết quy củ như thế nào nhiều như vậy? Có nghĩ thầm muốn cho bọn họ càng tự

bọn họ ở một ít, lại nghĩ đến bọn họ dù sao cũng là hoàng tôn hoàng tôn nữ, nếu là quá mức độc đáo, kia không phải yêu bọn họ mà là ở hại bọn họ.

Tè Lạc nhìn thoảng qua hoằng văn trước mặt sách vở cùng một ít bị hủy đi có chút vụn vặt hoàn toàn nhìn không ra nguyên lai là gì đó đồ vật, âm thầm lắc đầu. Vũ Hi xuyên một thân màu đỏ nhạt áo cổ đứng cân vạt sườn xám, sơ một cái bím tóc, mặt trên cũng là có một cái từ tiểu viên hồng bảo thạch tích cóp thành cái trâm cài đầu. Nhìn cùng chính mình khi còn nhỏ có sáu phần giống nhau Vũ Hi, Tè Lạc hỏi “Vũ Hi, ngươi vừa mới đang làm cái gì?”

Vũ Hi có chút hưng phấn hướng tè lạc chỉ chỉ trên mặt bàn giấy nói “Ngạch nương, ta ở số học, chính là dùng ngạch nương giáo biện pháp, hiện giờ ta tính lên vừa nhanh vừa chuẩn.”

Tè lạc cầm lấy bên cạnh giấy nhìn lướt qua, lại nhìn mắt về mặt hưng phấn Vũ Hi, cảm thấy nàng đối này đó con số phương diện sự nhưng thật ra thực mẫn cảm, những cái đó đơn giản tính nhảm nàng vận dụng lên một chút cũng không khó khăn, cân nhắc một chút, tè lạc mở miệng “Vũ Hi, nếu ngươi thích, ngạch nương liền lại dạy ngươi một ít, bất quá, ngươi phải nhớ kỹ, này đó không được đối ngoại nhân giảng, trước mặt ngoại nhân cũng không cho biểu hiện ngươi năng lực này, ngươi minh bạch sao?”

Vũ Hi trong mắt lộ ra nghi hoặc, oai đầu nhỏ nhìn tè lạc, thở dài một hơi, Tè Lạc lôi kéo Vũ Hi mềm mại tay nhỏ nói “Ngươi là vương phủ khanh khách, trước mặt ngoại nhân phải đoan trang ổn trọng, nữ hồng họa gì đó mới là khanh khách hắn là nắm giữ, ngươi đối toán học lại hứng thú, ngạch nương có thể giáo ngươi, nhưng là trước mặt ngoại nhân —” Tè Lạc thật không biết nên nói như thế nào mới hảo, còn không đều là bên ngoài tình huống quá phức tạp. Vũ Hi nghĩ đoán mở miệng “Ngạch nương, tuy rằng ngài nói được Vũ Hi không phải thực minh bạch, nhưng là Vũ Hi hiểu được ngạch nương là tốt với ta.”

“Nếu thích liền kiên trì đi xuống, một ngày nào đó tất cả mọi người sẽ minh bạch ngạch nương Vũ Hi, là xuất sắc nhất khanh khách,” tè lạc vượt Vũ Hi đầu, an ủi nàng, rốt cuộc tiểu hài tử thích khoe khoang là khó tránh khỏi, Vũ Hi gật gật đầu, tè lạc nhẹ giọng dạy vài câu tính nhẩm kỹ xảo, làm Vũ Hi cần thêm luyện tập.

Nhin Vũ Hi, tè lạc cảm thấy đứa nhỏ này mới bình thường đi, Cầu Cầu cùng Hoằng Mân không phải thiên tài chính là thông tuệ, bọn họ hai cái tuy rằng minh bạch rất nhiều, nhưng là lại mất kia trưởng thành phiền não, này cũng coi như là có được có mất đi.

Tè lạc nhìn có chút phát ngốc Hoằng Mân, nhẹ chạy bộ đến hắn bên người hỏi “Ngươi này lại là đi thứ gì cấp hủy đi?”

Hoằng Mân sờ sờ đầu, có chút ngượng ngùng nói “Ngạch nương, cái này... Cái này là tiểu cữu cữu mang đến một cái Tây Dương ngoan ý, ta muốn nhìn một chút bên trong rốt cuộc là cái dạng gì? Cho nên liền...” Nhìn tè lạc sắc mặt, Hoằng Mân đáng thương hè hè lôi kéo tè lạc tay nhẹ nhàng diêu một chút “Ngạch nương, ngươi sẽ không trách Hoằng Mân đi.”

Thấy tè lạc lắc đầu, Hoằng Mân lập tức đầy mặt ý cười “Hoằng Mân thích nhất ngạch nương.” Tè lạc nhẹ nhàng lắc đầu, cầm lấy bên cạnh Hoằng Mân viết tự, nhìn một chút phát hiện thật sự tiến bộ rất nhiều, hơn nữa cùng Dận Chân viết thể phong cách thật đúng là có chút giống nhau, xem ra Hoằng Mân không (lại mấy chữ đồ thấy không rõ, liền không đánh.) bạch bạch vẽ lại hắn tự thể. Hoằng Mân tuổi có thể cầm luyện thành như vậy, có thể đọc hiểu này đó thư tịch, hắn là cũng coi như là thông tuệ đi, chỉ sợ ở những cái đó hoàng tôn trung gian cũng là hiểu rõ, này đó tè lạc trong lòng vẫn là có chút kiêu ngạo.

Ngươi không thể hủy đi hết liền trang không thượng? Ngươi nếu có thể mở ra nén có thể hoàn toàn trang hảo mới đúng. “Tè lạc nhìn trước mặt

này đó vụn vặt nhẹ giọng nói” Hoằng Mân, ngươi là trong vương phủ tiểu a ca, cùng Vũ Hi bất đồng, ngạch nương sẽ yêu cầu ngươi càng nghiêm khắc một ít. “Tè lạc kéo Hoằng Mân đi tới phía trước cửa sổ, đem tay đập ở Hoằng Mân non nót đầu vai” Hoằng Mân, ngươi liền phải đi thượng thư phòng đọc sách, nơi đó đều là hoàng tử hoặc là hoàng tôn, nếu không chính là tôn thất hiển quý đệ tử, ở kia không phải trống tron làm tốt công khóa là được, càng chú ý chính là ở chung chi đạo, ngươi mẹ là ung thân vương, ngươi ông ngoại lại là Trí Viễn Công, sẽ tự đã chịu chú ý, đến lúc đó có ghen ghét, lấy lòng, khả năng còn có chút chướng mắt ngươi, này đó ngươi biết nên như thế nào đổi mặt không?”

Hoằng Mân nghĩ nghĩ, đôi mắt hiện lên trầm tư “Ngạch nương, ngươi nói này đó ta hiểu được, tiểu cữu cữu cũng từng nói lên quá, Hoằng Mân cùng bọn hắn bất đồng, lỗ tai...” Tè lạc đau lòng vuốt Hoằng Mân lỗ tai “Không, Hoằng Mân, ngạch nương nói không phải cái này, ngươi cùng bọn hắn giống nhau, thậm chí so với bọn hắn càng xuất sắc, ngươi phải nhớ kỹ không người đó kỵ chính là tài trí bình thường, ngạch nương không nghĩ ngươi làm tài trí bình thường, chỉ là cũng không nghĩ làm ngươi quá xuất sắc, rốt cuộc tiểu nhân khó phòng, hơn nữa này đó tiểu nhân đem ngươi nhược điểm liều mạng khuếch đại, ngươi phải có chuẩn bị, coi như...”

Hoằng Mân ngưỡng khuôn mặt nhỏ, trong ánh mắt mang theo ý cười nói” coi như nghe không được phải không? Ngạch nương, ngươi yên tâm, Hoằng Mân rất mạnh, sẽ bảo vệ tốt chính mình, sẽ không làm bất luận kẻ nào khi dễ ta, hơn nữa cũng sẽ bảo hộ tỷ tỷ cùng ngạch nương. Hoằng Mân sẽ không làm bất luận kẻ nào khinh thường, cấp mẹ ngạch nương mắt mặt, cũng sẽ không mọi chuyện xuất đầu nổi bật, chọc người ghen ghét. “

“Tè lạc vui mừng cười” này đó đều là chính ngươi nghĩ ra được?” Hoằng Mân hướng hèn lạc trong lòng ngực nhích lại gần, tay nhỏ vòng lấy hèn eo, này đó đều là Hoằng Mân chính mình nghĩ đến nga, tiểu cữu cữu chỉ là

thoáng giúp Hoằng Mân một chút. “Vươn tay nhỏ đầu ngón tay, Hoằng Mân so đo, tè lạc ôm chặt hắn, có chút vui mừng nói. “Hoằng Mân, ngươi là ngạch nương xuất sắc nhất nhi tử, ngạch nương lấy ngươi vì vinh.”

Hoằng Mân đỏ lên khuôn mặt nhỏ, đôi mắt sáng lấp lánh nhìn tè lạc, hiển nhiên đối với ngạch nương khen ngợi vẫn là thập phần vui vẻ. Tè lạc đôi mắt chuyển động một chút, nhẹ giọng hỏi “Hoằng Mân, ngươi phải nhớ kỹ muốn tự lập tự cường, nhưng là có đôi khi hài tử biết khóc mới có đường ăn.”

Hoằng Mân cười cong ánh nhí gật gật đầu “Ngạch nương, Hoằng Mân hiểu được như thế nào làm.” Cảm thấy có người tới gần, tè lạc vội vàng quay đầu lại, nhìn ăn mặc một thân màu xanh lá trường bào Dận Chân đang ở chính mình cách đó không xa, ngây ra một lúc mang theo Hoằng Mân cúi người hành lễ, Dận Chân nhìn ôm nhau mẫu tử, tuy rằng không có nghe toàn, nhưng là chính mình con vợ cả như thế xuất sắc, Dận Chân trong lòng khó nén kiêu ngạo tự đắc. Vũ Hi thấy Dận Chân buông bút chạy tới Dận Chân trước người, vươn tay nhỏ “A mā, ôm.” Nhìn cực giống tè lạc đôi mắt, Dận Chân sững sốt một chút, vẫn là cúi người bế lên Vũ Hi.

Vũ Hi ở Dận Chân trên mặt hôn một cái “A mā, chúng ta đi ngạch nương kia.” Dận Chân ôm Vũ Hi đi rồi vài bước, đi tới tè lạc bên người. Tè lạc cúi đầu nhìn Hoằng Mân trong mắt khát vọng, muốn nói chuyện, Hoằng Mân ngẩng đầu đáng thương nhìn Dận Chân, lại hâm mộ nhìn xem Dận Chân trong lòng ngực Vũ Hi, sau đó cúi đầu. Dận Chân cúi người đem Hoằng Mân cũng ôm vào trong ngực, Hoằng Mân trên mặt lập tức tràn ra miệng cười, một tay ôm vòng lấy Dận Chân cổ, kiêu ngạo nói “Hoằng Mân, thích nhất a mā.”

Hoằng Mân quay đầu đi ở Dận Chân sau đầu, hướng tè lạc nhẹ nhàng chớp chớp mắt. Tè lạc minh bạch Hoằng Mân phảng phát cũng không cần chính mình lo lắng, nàng so với chính mình tưởng còn muốn xuất sắc.

Ôm này hai đứa nhỏ, Dận Chân hỏi vài câu công khóa phương diện sự tình, Hoằng Mân trả lời làm Dận Chân thực vừa lòng, nhưng là Dận Chân trên mặt lại không có biểu hiện ra ngoài, vẫn là thực nghiêm túc công đạo Hoằng Mân không thể tự mãn, còn muốn càng thêm nỗ lực. Tè lạc ở bên cạnh cúi đầu cười khẽ, muốn đương nghiêm phụ lại ôm Hoằng Mân? Cái này Dận Chân nhưng thật ra rất mâu thuẫn sao? Hơn nữa chỉ sợ Hoằng Mân đều có thể nhìn ra ngươi trong mắt kiêu ngạo cùng ý cười.

Cảm thấy hèn lلاc ý cười, Dận Chân có chút không được tự nhiên buông xuống Hoằng Mân cùng Vũ Hi, đi vào trước bàn cẩn thận xem xét Hoằng Mân công khóa, đối với Vũ Hi, Dận Chân cũng không có hỏi nhiều chỉ là thoáng gật gật đầu. Vũ Hi có chút thất vọng, hèn lلاc nhẹ giọng nói “Vũ Hi, ngươi a mā không phải không thích ngươi, chỉ là phương thức bất đồng, ngươi không cảm thấy ngươi a mā càng thương ngươi sao?”

Vũ Hi suy tư một chút gật gật đầu, “Ngạch nương, Vũ Hi giống như minh bạch ngài lời nói.”

Hèn lلاc vui mừng nói “Vũ Hi như vậy thông minh, nhất định sẽ minh bạch.” Dận Chân lại công đạo Hoằng Mân vài câu, mới làm bên cạnh sao sao nha đầu hầu hạ Hoằng Mân cùng Vũ Hi rời đi.

Hèn lلاc nhìn Dận Chân trong tay còn nắm chặt Hoằng Mân viết đồ vật, để sát vào nhẹ giọng hỏi “Gia, ngươi làm sao vậy? Hoằng Mân viết sai rồi?” Hèn lلاc nhìn lướt qua mặt tự, cảm thấy không có gì vấn đề.

“Không, hắn viết thực hảo, như vậy nhi tử, gia...” Dận Chân ngữ điệu có chút nghẹn ngào, kéo qua hèn lلاc làm nàng ngồi ở chính mình trên đùi, đầu tới gần hèn lلاc đầu vai, kiêu ngạo nói “Lấy Hoằng Mân học thức chỉ sợ ở gia này những con cháu trung đều là nổi bật, hơn nữa hắn còn như vậy tiếu, này rất khó đén. Chính là này đó đều không phải gia nhất coi trọng,

càng khó đến chính là Hoằng Mân thân thể khoẻ mạnh, gia không thể lại mất đi...”

Tề lục xoay người nhìn Dận Chân trong mắt mang theo một chút đau thương, giơ tay lắp kín Dận Chân miệng, nhẹ giọng nói “Gia, ngươi sẽ không lại mất đi nhi tử, Hoằng Mân bọn họ nhất định sẽ bình an, nhất định sẽ.”

Dận Chân vùi đầu ở tề lục cổ chõ, nhẹ nhàng ngửi tề lục mùi thơm của cơ thể “Ngươi đem hán giáo thực hảo, có ngươi như vậy ngạch nương, mới có Hoằng Mân, gia thật sự thực vui mừng, thượng thư phòng sự gia đều sẽ an bài hảo. Hoằng Mân không nổi bật cũng hảo, hiện giờ trạng huống thật sự là quá hỗn loạn, bất quá tương lai, không có bất luận kẻ nào có thể khi dễ đến Hoằng Mân trên đầu.”

Tề lục chụp một chút Dận Chân phía sau lưng, hờn dỗi nói “Gia, ngươi lời này nói ninh, không có ngươi cũng sẽ không có Hoằng Mân nha, Hoằng Mân Vũ Hi còn có hoằng lịch đều là chúng ta hai người hài tử, thiếu cái nào đều không thành.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 211

Chương 285 lại lần nữa vào cung

Không biết Dương Khang đối Lý thị nói gì đó, Trang Thân Vương phủ người chỉ hiểu được Lý thị sắc mặt tái nhợt thân mình suy yếu, vô pháp quản lý đem Trang Thân Vương phủ quyền to hoàn toàn nhường cho trắc phúc tấn mời nguyệt, an tâm dưỡng bệnh.

Mời nguyệt nhưng thật ra quan tâm vấn an Lý thị, nói một hồi lâu săn sóc nói, nhưng là trong giọng nói khó nén đặc ý. Chờ đến mời nguyệt rời đi, cảm giác đem đầu lưỡi đều mau căn lạn, nếm đến trong miệng máu tươi hương vị, Lý thị gắt gao nhắm hai mắt lại, nàng cảm thấy việc này thực oan uổng, chính mình nhiều cái gì miệng nha, ở Trang Thân Vương phủ không không thèm để ý lúc nào cũng cẩn thận, hiện giờ tất cả đều xong rồi.

Nhớ lại Dương Khang câu kia “Vốn dĩ gia cho rằng ngươi đủ thông minh, còn chuẩn bị làm ngươi cấp gia sinh đứa con trai đâu, hiện giờ xem ra, gia nhi tử tuyệt đối sẽ không có cái lầm miệng ngạch nương.” Lý thị hung hăng căn mõi, mỗi lần hầu hạ xong Dương Khang, cách nhật tất sẽ ăn canh được, Lý thị minh bạch Dương Khang lại xem, cái nào có tư cách vì hắn sinh hạ hài tử, như thế tốt cơ hội thế nhưng bạch bạch sai thất, về sau chỉ sợ đều sẽ không lại có, Lý thị hung hăng chùy một chút giường, phẫn hận nói “Cái kia đáng chết đồ ngu, cái nào làm nàng cùng phúc tấn đi gần

đây, lúc trước công đạo nàng lời nói đều trở thành gió bên tai không thành? Được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều đồ vật, còn cố tình liên lụy đến ta trên người.”

Bên cạnh của hồi môn ma ma nhẹ giọng an ủi “Chủ tử, chờ thế tử gia hết giận, ngài ở chịu thua nhận cái sai, đầy trời đám mây không lâu tan?”

Lý thị mắt sáng rực lên một chút, nhanh chóng ảm đạm đi xuống “Ngươi không hiểu, thế tử gia chỉ sợ tâm đều ở nơi khác, này còn phải khác tưởng chiết mới thành, hận chỉ hận ta xuất thân thấp hèn, bằng không như thế nào sẽ bị mời nguyệt áp thượng một đầu, vốn định nếu là nàng có thể được một đứa con cũng là cái trợ lực, không thành tưởng nàng lại là như vậy xuân, xem cái dạng này là trông cậy vào không thượng.”

Ma ma còn tưởng lại khuyên, Lý thị trong mắt hàm chứa sắc bén, nhẹ giọng phân phó “Làm phúc tấn bên người người đều cho ta nhìn chằm chằm khẩn, nếu có thể làm phúc tấn —— có lẽ việc này còn có chuyển cơ.” Ma ma cúi đầu lên tiếng, Lý thị hiểu được Dương Khang đổi Trang Thân Vương phúc tấn cùu hận, mời nguyệt khẳng định cũng sẽ minh bạch, việc này vẫn là phải nắm chặt, nếu không lấy mời nguyệt thủ đoạn, an bài những người đó đều sẽ bị mời nguyệt thanh trừ, đến lúc đó chỉ sợ cũng thật sự tất cả đều xong rồi.

Tề Lạc nhận được Thái Hậu ý chỉ, mang Hoằng Mân Vũ Hi cùng với hoằng lịch tiến cung thỉnh an. Tề Lạc cảm thấy rất kỳ quái, luôn luôn không để ý tới sự Thái Hậu, như thế nào sẽ truyền loại này ý chỉ? Tề Lạc ngay sau đó bất đắc dĩ cười khẽ, ý chỉ đã hạ, chẳng lẽ còn có thể kháng chỉ không thành? Vào cung thỉnh an tất nhiên hội kiến Đức phi, có lẽ còn có thể nhìn thấy năm thị đâu, truyền chỉ nội thị tùy miệng nói qua, Thái Hậu còn triệu kiến mười bốn phúc tấn lấy này trắc phúc tấn. Tề Lạc ngồi ở trước bàn trang điểm, nhìn đến mặt trên nạm hình trứng trong gương chính

mình dung nhan, không khỏi nghĩ đến cái kia năm thị rốt cuộc giảm béo thành công không có?

Cảm thấy Tề Lạc ý cười, Tân ma ma cấp Tề Lạc cẩn thận chải đầu “Phúc tấn, Thái Hậu nương nương rất được Hoàng Thượng kính trọng, ngươi vẫn là phải cẩn thận một ít.” Tề Lạc nhẹ nhàng gật đầu, cầm lấy bàn trang điểm thượng phong gỗ tử đàm hộp, bên trong tất cả đều là dùng kim cương làm thành trang sức, nhìn này đó mắt sáng trang sức, Tề Lạc không khỏi có chút chua xót, Dận Chân đem kim cương tất cả đều quét dừng ở mà, vì tìm đủ bọn họ, Tề Lạc kêu gọi nha đầu quỳ rạp trên mặt đất suốt tìm một ngày, cứ như vậy còn có mấy viên không có tìm được, đặc biệt là kia mấy viên hoàng toản. Không chờ nghĩ đến điểm này, Tề Lạc liền hận đến ngứa răng, nói bồi chính mình kim cương, hiện giờ liền ánh đều nhìn không tới. Còn không biết xấu hổ làm chính mình đáp ứng như vậy hơn kiện? Quả nhiên là cái khắc nghiệt người.

Tề Lạc lấy ra nạm toản bẹp phuong đưa cho Tân ma ma “Nay cái liền dùng cái này đi.” Tân ma ma tiếp nhận bẹp phuong cố định hảo Tề Lạc tiểu cầm đầu. Đã có kim cương phải hảo hảo làm này đó cổ nhân mở mở mắt. Tề Lạc đem một đóa dùng kim cương làm hoa tâm màu tím hoa lụa mang ở trên đầu, lại lấy hết khoá một cái véo tơ vàng con bướm giương cánh cái trâm cài đầu, con bướm cánh chõ nạm đầy sáng lấp lánh kim cương cắm ở trên đầu. Tìm ra mấy cái nạm toản tiểu kẹp tóc cố định ở trên đầu, ở búi tóc biến treo lên màu đỏ nhạt trân châu xuyên thành tua.

Đối với gương mang lên tam đố kim cương hoa tai, nhìn trong gương mặt chính mình, Tề Lạc vừa lòng gật đầu, suy nghĩ một chút lại mang lên kim cương lắc tay, đem Dận Chân đưa Phật châu hướng thủ đoạn chõ sâu trong đầy đầy, không biết vì cái gì, Tề Lạc chính là không nghĩ làm bất luận kẻ nào thấy cái này Phật châu.

Tử Anh hùa hạ Tè Lạc mặc vào màu tím con bướm xuyên hoa như ý khâm trang phục phụ nữ Mân Thanh, trên cổ vây quanh cái màu tím nhạt thêu hồng hoa mai kỳ vây. Trang phục phụ nữ Mân Thanh vạt áo cổ áo cổ tay áo đều màu tím nhạt chồn mao điểm xuyết, nút bọc cũng đều là dùng tím đá quý làm thành. Mặc vào cặp kia đằng trước mang theo trân châu chậu hoa đế, Tè Lạc đối với gương dạo qua một vòng, hỏi bên cạnh Tần ma ma “Ngươi cảm thấy thế nào? Như vậy thỏa đáng sao?”

Tần ma ma trong mắt lộ ra kinh diễm "Phúc tấn, ngài này thân trang điểm tiến cung, chỉ sợ loại này kêu kim cương trang sức sẽ làm rất nhiều phúc tấn có ý tưởng." Tè Lạc tự tin nhìn gương, không nghĩ tới tới cổ đại một lần còn có thể dẫn dắt một phen thời thượng.

Vũ Hi đồng dạng ăn mặc một thân màu tím trang phục phụ nữ Mân Thanh, trên đầu cũng mang theo ngôi sao kim cương vụn, Hoằng Mân còn lại là mặc vào màu lam áo choàng, thượng thân ăn mặc áo khoác ngoài, bên hông treo trăng tinh không rảnh ngọc bội cùng màu tím túi tiền. Hai người đi vào Tè Lạc bên người ngẩng đầu nhìn Tè Lạc, Vũ Hi chớp chớp mắt “Ngạch nương, ngươi thật xinh đẹp, điệu bộ trung tiên tử còn xinh đẹp, Vũ Hi tương lai cũng có thể giống ngạch nương giống nhau xinh đẹp sao?”

Hoằng Mân ở bên cạnh cũng liên tục gật đầu, trong mắt có chút kiêu ngạo “Ngạch nương, ngươi so với kia chút bá mẫu thảm thảm đều phải xinh đẹp.” Tè Lạc lại nhìn thoáng qua gương, thật sự có tốt như vậy? Một tay bắt lấy một cái, Tè Lạc cúi đầu nhẹ giọng nói “Lời này cũng chỉ có thể ở trong phủ nói nói, so ngạch nương xuất sắc còn có rất nhiều, ở bên ngoài nói lời này, sẽ bị người cười.”

Vũ Hi cùng Hoằng Mân lộ ra không tán đồng, Tè Lạc tiếp theo nói “Một hồi muốn vào cung thỉnh an, nói chuyện tốt thể thủ quy củ, ngạch nương đối với các ngươi giảng quá, tài học tu vi mới là chủ yếu, các ngươi

phải nhớ đến Vũ Hi có chút không cam lòng ngẩng đầu lên, Hoằng Mân nhìn Tề Lạc suy nghĩ một chút nhẹ nhàng gật đầu."

Tề Lạc lại làm doanh ma ma ôm hoằng lịch theo bọn họ cùng nhau tiến cung, hoằng lịch từ thấy Tề Lạc liền liều mạng huy động tay nhỏ, nhưng là Tề Lạc phảng phất không phát hiện giống nhau, chính là không chịu ôm hắn. Tề Lạc nhìn đến hoằng lịch có chút ủ rũ, đi vào phụ cận sờ soạng một chút hoằng lịch cái trán "Ngươi phải hiểu được không phải mọi người đều vây quanh ngươi chuyền."

"Phúc tấn, đối tiểu a ca nói này đó ——" doanh ma ma nhìn đến hoằng lịch dẫu cái miệng nhỏ có chút đáng thương nói "Tiểu a ca vẫn là quá nhỏ, chỉ sợ không phải thực minh bạch đi."

Tề Lạc thở dài một hơi, chính mình cốt nhục có thể không đau lòng sao? Chính là hoằng lịch phải từ nhỏ giáo dục không thể. Vào cửa cung, dọc theo gạch xanh phô thành con đường, ở cung nữ dẫn dắt hạ hướng Đức phi tắm cung đi đến, trên đường Vũ Hi có chút tò mò nhìn đông nhìn tây, Tề Lạc nhẹ giọng nói nàng hai câu, Vũ Hi lúc này mới an tĩnh lại. Ngẩng đầu nhìn bị tuyết trắng bao trùm kim bích huy hoàng cung điện gác mái, tuy rằng đồ sộ hoa lệ, nhưng là khó nén tịch mịch cô tịch, hoàng đế nữ nhân mới là nhất không dễ dàng làm đi.

Tề Lạc cảm giác trên đường cung nữ cùng thái giám luôn là hướng chính mình thỉnh an sau, liền trộm đánh giá chính mình, trong ánh mắt phảng phất còn mang theo điểm cái gì. Cúi đầu nhìn một chút trang phục, không có gì vấn đề nha, hắn là kim cương khiếu cho hiệu quả, không có nữ nhân có thể chống cự được kim cương dụ hoặc.

Vào Đức phi tắm cung, Tề Lạc cúi đầu mang theo Hoằng Mân bọn họ hướng Đức phi thỉnh an, "Thỉnh ngạch nương an." Hoằng Mân cùng Vũ Hi kiều giòn trong trẻo nói "Thỉnh mã mõ an."

Đức phi cười nói “Mau đứng lên, mau đứng lên, ta cũng đã lâu chưa thấy được Vũ Hi cùng Hoằng Mân bọn họ hai cái, thật thật là nghĩ đến đến không được.” Tề Lạc ngẩng đầu thấy Hoằng Minh đang ở Đức phi bên người, cười khẽ một chút nói “Làm ngạch nương quái niệm.” Đức phi vẫy tay làm Hoằng Mân bọn họ đến chính mình bên người tới, Hoằng Mân ngẩng đầu nhìn xem Tề Lạc, mới lôi kéo Vũ Hi tay đi vào phụ cận, quy củ nhẹ gọi một tiếng “Mã mỗ, Hoằng Minh ca ca.”

Đức phi nhìn trước mặt cù chỉ, lại nhìn xem bên người Hoằng Minh, trong lòng có chút không vui. Lôi kéo Hoằng Mân té hỏi nói mấy câu, Hoằng Mân thành thật khéo léo trả lời. Đức phi duỗi tay kéo qua Hoằng Mân ôm trong lòng ngực đối với Tề Lạc khen “Hoằng Mân đưa nhỏ này nhìn liền làm cho người ta thích, xem hắn hiểu chuyện bộ dáng, thật là làm nhân ái đến không được.”

Hoằng Mân ngẩng đầu nhìn xem Đức phi, cảm thấy bên cạnh Hoằng Minh ghen ghét, nhẹ giọng nói “Ta nào theo kịp Hoằng Minh ca ca hiểu chuyện hiểu lý lẽ?” Thoáng ideas tránh thoát Đức phi ôm áp, Đức phi thở dài sờ soạng một chút Hoằng Mân cái trán, làm bên cạnh cung nữ bưng điểm tâm mâm đưa cho Hoằng Mân “Đây là trong cung tân tác hình thức, ném thử xem có thích hay không?”

“Tỷ tỷ, Hoằng Minh ca ca, các ngươi cũng tới ném thử nha, này phảng phát chúng ta trong phủ chưa thấy qua đâu?” Hoằng Mân xua tay tiếp đón Hoằng Minh cùng Vũ Hi tiến lên. Hoằng Minh cầm lấy điểm tâm đặt ở trong miệng, Hoằng Mân buông xuống con mắt, cầm lấy cùng Hoằng Minh giống nhau điểm tâm đưa cho Vũ Hi, sau đó giơ lên khuôn mặt nhỏ cười nói “Mã mỗ, Hoằng Minh ca ca thật sự thực sẽ chọn, loại này điểm tâm nhất định ăn rất ngon.”

Đức phi tổng cảm thấy có chút không ổn, nhưng là vẫn là tướng không rõ có cái gì không thích hợp địa phương. Tề Lạc nhìn Hoằng Mân lặng lẽ

hướng chính mình chớp đôi mắt, rất là vui mừng, xem ra trước kia nói cho hắn nói, hắn đều ghi tạc trong lòng, như vậy Hoằng Mân nhìn có chút làm người đau lòng, chính là lại có thể làm chính mình càng yên tâm một ít.

Tề Lạc ở Hoàn Nhan thị bên cạnh người thấy một thân màu tím trang phục phụ nữ Mãn Thanh năm thị, nhìn lén một chút, âm thầm cảm thán năm thị giảm béo hiệu quả vẫn là không tồi, tuy rằng không có hồi phục đến mới gặp khi bộ dáng, nhưng là lại là gầy rất nhiều. Chỉ là bởi vì lướt qua thai, trên mặt tuy rằng lau một ít phấn mặt, chính là vẫn là có thể cảm thấy nàng sắc mặt tái nhợt, bất quá, Tề Lạc cảm thấy năm thị trong ánh mắt lại càng thêm thủy nhuận, lệ quang điểm điểm bộ dáng, đảo thật là làm nhân tâm sinh thương tiếc.

Tề Lạc hướng năm thị nhẹ nhàng gật đầu một cái, cùng Hoàn Nhan thị nói lên chuyện phiếm. Hoàn Nhan thị nhìn xuất sắc Tề Lạc, trong lòng rất là ghen ghét, nhưng là nghĩ tới năm thị trang điểm, liền cảm thấy buồn cười. Một mặt muốn tìm về mặt mũi, này không lại mất mặt? Chính là mặc vào màu tím trang phục phụ nữ Mãn Thanh, người cũng xuyên không ra cái loại này phong vận, huống chi, cái kia Niên Canh Nghiêu cho người trang sức, nào theo kịp Trí Viễn Công trang sức? Những cái đó cũng chỉ là nhân gia mang dư lại thôi.

Chương 286 Từ Ninh Cung nội

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 212

Khang Hi đồng dạng không dấu vết đánh giá trước mặt Hoằng Mân, cảm thấy hắn phát ra từ nội tâm quan tâm, không khỏi mỉm cười “Trẫm nhiều như vậy hoàng tôn trung, ngươi là cái thứ nhất dám như thế đánh giá trẫm ngươi, ngươi không sợ trẫm?” Khang Hi sắc mặt trầm trọng nhìn chằm chằm Hoằng Mân, người bên cạnh đều yên tĩnh không tiếng động, Hoằng Mân ngẩng đầu nhìn xem Khang Hi, trong ánh mắt hiện lên hồn nhiên, khó hiểu hỏi “Vì cái gì muốn sợ hoàng mã pháp? Chẳng lẽ hoàng mã pháp hội thương tổn Hoằng Mân?”

Khang Hi cười khẽ một chút, ngón tay hư không điểm một chút Hoằng Mân “Ngươi tính tình đảo cùng lão tú không quá giống nhau.” Hoằng Mân mở to hai mắt, giống như thập phần không tán đồng Khang Hi theo như lời tử không loại phụ. Khang Hi duỗi tay kéo qua Hoằng Mân cùng Hoằng Minh, ngũ khí phương nhu hỏi “Trẫm vừa mới không tới thời điểm, các ngươi đều đang nói cái gì?”

Hoằng Mân đôi mắt lóe một chút, thiên chân nói “Vừa mới Nghi Phi nương nương hỏi Hoằng Mân làm không cao hứng có cái đệ đệ.” Khang Hi nhìn lướt qua Nghi Phi, hỏi “Vậy ngươi là nghĩ như thế nào?”

Hoằng Mân hướng Khang Hi trong lòng ngực nhích lại gần, cảm giác được chính mình ngạch nương cỗ vũ cùng tín nhiệm, mở miệng “Hoằng Mân đương nhiên cao hứng, có đệ đệ, Hoằng Mân có thể nhiều trả giá một phần yêu thương, cũng có thể nhiều được đến một phần kính yêu nha,

huynh đệ chi gian hét hữu ái hỗ trợ, a mā vẫn luôn chính là như vậy giáo Hoằng Mân, hơn nữa Hoằng Mân chính là giống a mā"

Khang Hi thử hỏi "Vậy ngươi sē không sợ tương lai hoằng lịch sē so ngươi đến càng nhiều?" Hoằng Mân cúi đầu che dấu trụ trong mắt kia tia ý cười, ngẩng đầu tiếp tục thiên chân nhìn Khang Hi "Hoàng mã pháp ngươi là lo lăng ngạch nương bất công sao? Ngạch nương mới sē không đâu! Ngạch nương trong lòng trang a mā, Hoằng Mân, tỷ tỷ cùng đệ đệ, còn có ông ngoại bọn họ, chúng ta đều ở ngạch nương trong lòng."

Khang Hi mắt kính sắc bén nhìn thoáng qua Tè Lạc, phát hiện nàng phảng phát cũng thực giật mình, mới dần dần hoãn cảm xúc, có chút vui mừng nói "Hoằng Mân có thể như vậy tưởng, hoàng mã pháp thực vui vẻ." Khang Hi cảm thấy Hoằng Minh có chút không cho là đúng bộ dáng, đem đáy mắt kia ti không vui giấu đi, hòa ái mở miệng "Hoằng Minh là nghĩ như thế nào?"

Hoằng Minh sững sốt một chút, ngẩng đầu cao giọng ngâm nga nỗi lên những cái đó đại hiền danh huấn, đơn giản chính là đệ đệ muôn kính trọng huynh trưởng linh tinh nói. Tè Lạc nhưng thật ra nghe được có chút kinh ngạc, này đó có phải hay không quá toan hủ. Bất quá nhìn đến Hoàn Nhan thị có chút đặc ý nhéch lên khoe miệng, Tè Lạc cũng chỉ có thể cảm thấy khả năng giáo dục phương pháp có chút bất đồng đi.

Nghe xong Hoằng Minh ngâm nga danh huấn, Khang Hi vừa lòng gật đầu "Thật là làm khó ngươi, thế nhưng nhớ rõ như vậy rõ ràng." Hoằng Minh kiêu ngạo ưỡn cao ngực, viết mắt kính đặc ý nhìn mắt bên người Hoằng Mân. Hoằng Mân chớp một chút đôi mắt hướng Khang Hi trong lòng ngực nhích lại gần, trong mắt hàm chứa một tia nước mắt, ủy khuất bảo đảm "Hoàng mã pháp, Hoằng Mân tương lai cũng sē bối này đó, Hoằng Mân tuy rằng cặp không thượng Hoằng Minh ca ca thông minh, nhưng là Hoằng Mân sē nỗ lực nga. Ngạch nương nói lên quá, thiên phú

hơn nữa nỗ lực mới có thể thành tài, Hoằng Mân tuy rằng thiên phú kém một ít, nhưng là sẽ trả giá rất nhiều nỗ lực, sẽ không làm hoàng mã pháp thất vọng, cho nên hoàng mã pháp..." Hoằng Mân ngẩng đầu đáng thương hè hè nhìn Khang Hi, làm nũng tiếp theo nói "Không thể chỉ thích Hoằng Minh ca ca, không thích Hoằng Mân nha."

Khang Hi nhịn không được thâm chịu vuốt ve Hoằng Mân no đủ cái trán, Hoằng Mân buông xuống con mắt, nhẹ nhàng chớp động thật dài mà lông mi, mặt trên phảng phất có một giọt nước mắt trong suốt, chính là không có họng rơi xuống.

Bên cạnh Thái Hậu một tay đem Hoằng Mân ôm ở trong lòng ngực, Hoằng Mân sững sót một chút, nhẹ nhàng ở Thái Hậu trong lòng ngực cọ cọ, Thái Hậu khuôn mặt cảnh là hòa ái, trong mắt mang theo thương tiếc nói "Hoằng Mân như vậy ngoan ngoãn, lại chịu tiến tới, ai gia liền thích Hoằng Mân như vậy, không có người không thích Hoằng Mân."

Dựa vào Thái Hậu trong lòng ngực, Hoằng Mân có chút đắc ý cong một chút khéo miệng, thanh thúy nói "Hoằng Mân cũng thích Thái Hậu nương nương." Khang Hi cảm thấy Hoằng Mân cùng Thái Hậu chi gian cái loại này ám áp tổn thân tình, trong mắt cũng lộ ra ý cười, trên mặt thần sắc cũng càng thêm từ ái. Bất quá, nghĩ đến hiện giờ triều chính, có một số việc vẫn là đến xử lý, đây cũng là vì giang sơn hảo.

Lôi kéo Hoằng Minh, Khang Hi mặt lộ vẻ yêu thương chi tình, mở miệng quan tâm hỏi tới Hoằng Minh công khóa, Hoằng Minh cẩn thận nhưng là có chút tạm dừng trả lời Khang Hi vấn đề, Khang Hi tuy rằng đang nhìn Hoằng Minh, nhưng là khéo mắt dư quang thỉnh thoảng đánh giá Từ Ninh Cung nội mọi người biểu tình. Nhìn đến Đức phi một ít đắc ý, Nghi Phi khó nén để ý cùng trong mắt lộ ra tìm tòi nghiên cứu, Khang Hi càng là thần sắc nhu hòa không ít, này hẳn là vậy là đủ rồi.

Lại đề ra mấy vấn đề, Hoằng Minh tuy rằng không thể nói trả lời có bao nhiêu hảo, nhưng cũng vẫn là trung quy trung cử, Khang Hi nhìn thoáng qua oa ở Thái Hậu trong lòng ngực Hoằng Mân, cảm thấy được hắn trong mắt lộ ra không tán đồng, xem hắn kia biểu tình phảng phát cảm thấy Hoằng Minh trả lời cũng không như thế nào hảo, tuy rằng có chút nóng lòng muộn thử, nhưng là trước sau không có há mồm, mà là an tĩnh nhìn Hoằng Minh. Khang Hi vuốt Hoằng Minh đầu, trong miệng khích lệ Hoằng Minh, đôi mắt lại nhìn chằm chằm Hoằng Mân phản ứng, phát hiện hắn không có chút nào ghen ghét cùng để ý, Khang Hi trong lòng phi thường vừa lòng, trọng kiếm vô phong, lão tử này hai cái con vợ cả đều không tồi, tuy rằng Hoằng Mân có chút tiểu mao bệnh, nhưng là Khang Hi lại hiểu được kia căn bản là sẽ không đối tượng lai có bao nhiêu đại ảnh hưởng.

Nhớ tới Tề Lạc thân thủ giáo dưỡng lớn lên tè ngọc, có thể đem tè ngọc dạy dỗ như thế xuất sắc người, đối Hoằng Mân cùng hoàng lịch cũng có thể yên tâm. Khang Hi trên mặt mang theo vui mừng nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, lại vuốt Hoằng Minh đầu cao giọng nói: “Hảo, thật là không tồi, trẫm đối cái này hoàng tôn phi thường vừa lòng. Lý Đức Toàn thưởng.”

Hoằng Mân nghe thấy có thưởng, lỗ tai lập lên, mắt trông mong nhìn Khang Hi. Thái Hậu nhìn Hoằng Mân đáng yêu bộ dáng, nhịn không được cười nói: “Như vậy đi, ngươi bối điểm cái gì ra tối, ai gia cũng làm hoàng đế thưởng ngươi được không?”

Hoằng Mân cúi đầu nghĩ nghĩ, cao giọng ngâm nga một đầu Nạp Lan dung nết thơ. Khang Hi mang theo một chút thương cảm hỏi: “Ngươi như thế nào sẽ chọn này đầu thơ?” Hoằng Mân nhìn Khang Hi nghiêm túc trả lời: “Hồi hoàng mã pháp nói, ngạch nương thích này đầu thơ, hơn nữa ngạch nương nói qua, hắn văn thải làm người Hán đều khen ngợi, hắn là chúng ta mân tộc anh hùng, chúng ta hắn là nhớ kỹ hắn.”

Hoàng Mân bối Nạp Lan dung nết thơ, sau nghe thấy Khang Hi hỏi chuyện, Tề Lạc trong lòng vẫn là tương đối khẩn trương, chỉ sợ Hoàng Mân nhất thời đắc ý đem mặt sau câu kia tư tưởng chinh phục cũng nói ra, nhìn Hoàng Mân tương đối có chừng mực, Tề Lạc mới thở phào nhẹ nhõm. Khang Hi trong miệng lầm bầm lặp lại Nạp Lan thơ từ, nhớ lại niên thiếu khi Nạp Lan thời khắc làm bạn tình cảnh, hiện giờ thật có thể nói là là người cô đơn. Khang Hi mang theo hoài niệm than nhẹ, Hoàng Mân quan tâm hỏi: “Hoàng mã pháp, ngươi làm sao vậy?”

Khang Hi hoàn hồn nhìn Hoàng Mân, trong mắt lộ ra ý cười, dung nết sờm thê, kia hiện giờ không còn có Lăng Trụ ở sao? Tuy rằng hắn làm không được thơ từ, nhưng là lại càng có khẩn thiết chi tâm, cũng so dung nếu càng thuần tịnh một ít. Thái Hậu cảm thấy Khang Hi đau thương, tách ra đề tài: “Hoàng đế, ai gia cảm thấy Hoàng Mân bối không tồi, có phải hay không cũng nên thưởng?”

Hoàng Mân trong ánh mắt xuyên thấu qua khát vọng, trên mặt mang theo ti đở ứng, khiêm tốn nói: “Ta cái này có chút đơn giản, so không được Hoàng Minh ca ca, hoàng mã pháp nhìn thường thì tốt rồi, không cần quá nhiều.” Thái Hậu nhịn không được thân thân Hoàng Mân hồng nhuận khuôn mặt nhỏ, Khang Hi cười nói: “Lý Đức Toàn, cũng thêm thưởng Hoàng Mân.” Hoàng Mân vui vẻ nói: “Tạ hoàng mã pháp thưởng.” Khang Hi suy nghĩ một chút mở miệng nói: “Sang năm ngươi liền phải đi thượng thư phòng, phải hảo hảo dụng công, tương lai hỏi ngươi công khóa, nhưng không cho lại như thế đơn giản.” Hoàng Mân đầu nhỏ liên tục gật đầu, trong ánh mắt mang theo thỉnh Khang Hi yên tâm biểu tình, đột nhiên Hoàng Mân mở miệng nói: “Hoàng mã pháp, còn có tỷ tỷ của ta đâu? Ngài không thể đã quên thường hắn?” “Tỷ tỷ, cũng bối một đầu thơ cấp hoàng mã pháp nghe.” Hoàng Mân hướng Vũ Hi vẫy tay, Vũ Hi khát vọng ngẩng đầu nhìn Khang Hi, Tề Lạc cảm thấy rất khó vì, Khang Hi tôn tử đều có bất

quá tới, cái này cháu gái chỉ sợ s敬畏 không thèm để ý đi. Khang Hi lại mở miệng: “Hảo, Vũ Hi cũng tới bối một đầu thơ.”

Vũ Hi ngẩng đầu trước nhìn xem Tề Lạc, nhẹ nhàng đùa nghịch một chút vạt áo, tiến lên bối một đầu đơn giản đường thơ, sau đó có chút ngượng ngùng nhìn Khang Hi, cúi đầu nhẹ giọng nói: “Hoàng mã pháp, Vũ Hi liền sẽ này đó, ngài có thể hay không cảm thấy Vũ Hi vô dụng?” Khang Hi trong mắt mang cười nói: “Hoàng mã pháp thực thích Vũ Hi, ngươi bối thực hảo, Lý Đức Toàn thường Vũ Hi bút lông Hồ Châu cùng cái kia tiến công đi lên trân châu.” Vũ Hi cao hứng tạ ơn, Khang Hi nhìn Vũ Hi, nhẹ thư một hơi, Vũ Hi, Vũ Hi, lão tú chỉ sợ kia nha đầu đến bây giờ cũng không hiểu được tên này hàm nghĩa đi, Khang Hi có đánh giá cẩn thận một chút Tề Lạc, trong tay minh châu, quả nhiên không hổ Lăng Trụ phủng ở trong tay chưởng. Thương tiếc có thể, chuyên sủng quyết không đáp ứng.

Khang Hi lại cẩn thận dò hỏi một chút Thái Hậu tình huống thân thể, dặn dò Thái Hậu muốn bảo dưỡng hảo thân mình, mới đứng dậy ở mọi người cung tiễn Hoàng Thượng trong tiếng, rời đi Từ Ninh Cung. Thái Hậu hiển nhiên phi thường thích Hoằng Mân, vẫn luôn ôm Hoằng Mân thậm chí hướng Hoằng Mân nói lên Mong Cổ thảo nguyên sự tình, Hoằng Mân tò mò không ngừng hỏi đông hỏi tây, một bộ tò mò bảo bối dáng. Thái Hậu càng là thương tiếc đến không được, thường Hoằng Mân thật nhiều đồ vật. Chờ đến đông đủ lạc bọn họ cáo từ khi, Thái Hậu có chút không tha lôi kéo Hoằng Mân mềm mại tay nhỏ: “Ngươi muốn thường thường tới xem ai gia, có nghe thấy không?” Hoằng Mân ôm lấy Thái Hậu cổ, dùng tay nhỏ nhẹ nhàng sờ sờ Thái Hậu sau đầu chỉ bạc, “Hoằng Mân nhất định sẽ thường thường đến thăm ngài, Hoằng Mân bảo đảm.” Sau đó nhẹ nhàng hôn Thái Hậu gương mặt một chút, mới theo Tề Lạc rời đi Từ Ninh Cung.

Đức phi nhẹ giọng công đạo vài câu, liền phóng Tề Lạc bọn họ ra cung. Rời đi hoàng cung, Tề Lạc cùng Hoàn Nhan thị từ biệt, mang theo Hoằng

Mân cùng Vũ Hi ngồi xe ngựa hồi ung thân vương phủ, không đi ra rất xa, liền cảm giác xe ngựa ngừng một chút, một hồi thân xuyên măng bào dận chấn vén lên màn xe lên xe. Thấy Tè Lạc tự nhiên trong mắt khó nén kinh diễm, Hoằng Mân Vũ Hi vui sướng gọi vào: “A mã.” Liền oa ở dận chấn trong lòng ngực, giương miệng giảng trong cung sự tình. Dận chấn tuy rằng ở cẩn thận lắng nghe, nhưng là đôi mắt luôn là thỉnh thoảng đảo qua Tè Lạc.

Tè Lạc có chút cảm động, hắn hắn là lo lắng cho mình mới chờ ở trên đường đi, nhìn dận chấn bả vai chỗ có chút lạc tuyết dấu vết, Tè Lạc cũng đe sát vào dận chấn, bế lên Vũ Hi, sau đó oa ở dận chấn trong lòng ngực nhẹ giọng hỏi đến “Hết thấy mạnh khỏe?” Tè Lạc ở dận chấn trong lòng ngực gật gật đầu, ngẩng đầu nhìn dận chấn, nghiêm túc nói “Hết thấy đều hảo, có gia liền hết thấy đều hảo.” Dận chấn cong một chút khóe miệng, đem Tè Lạc ôm càng khẩn một ít, lại mạnh miệng nói: “Gia là sợ ngươi gây chuyện, mới.....” Không chờ dận chấn nói xong, Tè Lạc nhẹ nhàng ân một tiếng, nhắm mắt lại dựa vào dận chấn trong lòng ngực. Hoằng Mân cùng Vũ Hi cho nhau nhìn một chút, cũng học Tè Lạc bộ dáng từng người dựa vào dận chấn cùng Tè Lạc trong lòng ngực nhắm hai mắt lại, dận chấn than nhẹ một tiếng, ôm sát thê thi, người nghe xe ngựa áp quá tuyết đọng, phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt tiếng vang, xe ngựa chậm rãi quay lại ung thân vương phủ.

Chương 288 vô tâm căm liễu

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 213

Chương 289 tân niên kinh hỉ

Dận Chân nhẹ giọng công đạo Cao Phúc vài câu chú ý các hoàng tử phủ động tĩnh lúc sau, mới cầm hộp đi ra thư phòng. Cao Phúc hầu hạ Dận Chân phủ thêm hò ly da lanh gấm vóc màu xanh lá hậu áo choàng, mới cầm đèn lồng ở phía trước chiếu sáng lên. Dận Chân xuyên qua yên tĩnh hành lang gấp khúc hướng vào phía trong trạch Tè Lạc sân đi đến, ngang đầu nhìn thoáng qua bầu trời bị đậm bạc đám mây che khuất chỉ lộ ra nửa cái ánh trăng, đột nhiên nghĩ tới cái gì, Dận Chân mở miệng hỏi, “Quan ngoại thôn trang thượng đưa tới da lông nhưng đều cho phúc tấn? Gia lúc trước từng có công đạo, muốn đưa một ít ánh sáng chỉnh tề da lông.”

“Hồi chủ tử, năm nay thôn trang thượng đưa tới da, mao thuận ánh sáng, phúc tấn cực kỳ vừa lòng.” Dận Chân nghe xong, rất là vừa lòng, kia kiện lửa đỏ áo khoác nàng cũng không thể lại xuyên, Tè Lạc tuy rằng không có trường cao nhiều ít, nhưng là sinh xong hoảng lịch lúc sau, đã hoàn toàn mà rút đi ngây ngô non nớt. Chỉ cần tưởng tượng cho tới bây giờ Tè Lạc tiêu lệ nhiều vẻ, Dận Chân không khỏi nhanh hơn bước chân.

Vào sân nhưng thật ra đèn đuốc sáng trưng, song cửa sổ thượng đã dán lên các màu song cửa sổ, phòng trước cũng chọn thượng mấy cái tinh xảo đèn lồng, bọn nha đầu đều ăn mặc tươi đẹp lượng lê tân sườn xám, nơi chốn chương hiển ăn tép vui mừng. Nhìn thấy Dận Chân sôi nổi hành lễ

“Nô tỳ thỉnh Vương gia an.” Dận Chân đường kính đi vào nhà ở, nhiệt khí ập vào trước mặt, giơ tay vạch trần áo choàng khẩu tử, Cao Phúc vội vàng tiếp nhận. Dận Chân hơi hoi xoa một chút có chút lạnh lẽo đôi tay, thoảng nhìn thoảng qua thân xuyên màu xanh biếc sườn xám trên đầu mang phi thủy châu hoa Tử Anh, trầm thấp thanh âm hỏi “Phúc tấn đâu?”

Tử Anh cúi đầu ôn nhu trả lời: “Phúc tấn nói, Vương gia nhung trực tiếp đi nội thất.” Dận Chân ngắn ra một chút, nàng lại có cái gì an bài? Cao Phúc ở bên cạnh trộm mà đánh giá một chút thu thập cái gì chỉnh tề khuôn mặt thanh lệ Tử Anh, đối với chủ tử không thèm để ý, Tử Anh phảng phát không có bất luận cái gì thất vọng chi ý, đáy mắt trước sau như một cung kính bình đạm. Cao Phúc trong mắt hiện lên một tia tìm tòi nghiên cứu, làm phúc tấn của hồi môn nha đầu, nhan sắc trổ mã cũng coi như thượng thừa, hoa kỳ chi linh lại không xứng người, muốn nói có dã tâm, nhưng thật ra cũng không gấp động tĩnh gì, nàng rốt cuộc ra sao dụng ý?

Cao Phúc âm thầm lắc đầu cảm thấy vẫn là chính mình nghĩ nhiều, lấy phúc tấn khôn khéo cùng chủ tử tự chế sao có thể dung đến nha đầu làm càn? Dận Chân đi vào nội thất, bốn phía đánh giá một phen, thế nhưng một bóng người đều không thấy, chỉ là ở gỗ tử đàn khắc hoa trên bàn phóng bàn long kim sắc giá cầm nến, mặt trên cầm bậc lửa ngọn nến. “Phúc tấn, phúc tấn.” Dận Chân có chút lo lắng, nhớ lại ban thường sinh nhật tình cảnh, trong lòng cũng mang theo phân hưng phấn.

Lại tiến lên đi rồi vài bước, Dận Chân cảm thấy dưới chân một ít mềm mại, cúi đầu mới phát hiện trên mặt đất phô chính là thật dày lông dê chăn chiên. Lúc này cũng không hiểu được từ cái nào trong một góc toát ra hai chỉ tiểu hùng, Dận Chân kinh ngạc dừng bước, chờ đến tiểu hùng bò đến chính mình bên chân, thế nhưng đứng lên, Dận Chân mới hiểu được nguyên lai là Hoằng Mân cùng Vũ Hi ăn mặc hùng da làm quần áo, này thân quần áo thế nhưng liền đầu đều bao vây đi vào, rất sống động làm

thành tiểu hùng bộ dáng. Bọn họ trên mặt còn họa vài đạo chòm râu, cái mũi thượng thâm chí còn dính phảng phất hùng cái mũi giống nhau đồ vật, ở có chút tối tăm ánh nến hạ, đảo thật sự dễ dàng làm người nhận sai.

Ngồi ở bên cạnh ghế trên, Dận Chân than nhẹ một tiếng “Còn không ra?” Một cái bóng dáng hiện lên, Dận Chân chú mục xem nhìn, Tề Lạc cũng là thân xuyên một thân hùng da, chỉ là trên người nàng hùng mao càng thêm bóng loáng một ít, trên đầu thế nhưng còn có hai chi lông xù xù tai gấu.

Trong mắt mang theo giảo hoạt nghịch ngợm ý cười, Tề Lạc đem trong lòng ngực đồng dạng một thân hùng trang hoằng lịch đặt ở lông dê chăn chiên thượng. Hoằng lịch gio lên đầu nhỏ run rẩy bò hai hạ, sau đó ngồi ở chăn chiên thượng, hướng Dận Chân nhẹ nhàng mà huy động tiểu hùng trảo.

“Ngươi đây là nháo nào vừa ra?” Dận Chân nhìn Tề Lạc ánh mắt có chút thăm ám, Tề Lạc hướng Dận Chân giả trang cái mặt quý, đặc ý nói: “Gia, trò hay muốn lên sân khấu, đây là chúng ta tặng cho ngươi lễ vật, nhất định ngươi sẽ kinh hỉ.”

Triều Hoằng Mân cùng Vũ Hi sử cái ánh mắt, Hoằng Mân cầm lục lạc, Vũ Hi trong tay bắt lấy trống bối, hai người nhẹ nhàng mà lay động. Tề Lạc chụp một chút tay, vừa mút vừa hát lên: “Năm con hùng hực nha sinh hoạt ở một nhà, hùng ba ba hùng mụ mụ hùng oa oa, hùng ba ba nha thật cường đại, hùng mụ mụ nha thực thon thả, hùng oa oa nha thực đáng yêu nha, một ngày một ngày lớn lên lạp.” Đương xướng đến hùng mụ mụ thời điểm, Tề Lạc phảng phất xà giống nhau thưa thót vặn vẹo vòng eo, Dận Chân ngồi ở bên cạnh, nhìn Tề Lạc, hung hăng mà nắm chặt nắm tay, cực lực khống chế được muốn đem nàng kéo vào trong lòng ngực xúc động. Chờ đến đông đủ lạc xướng xong một lần lúc sau, Hoằng Mân cùng Vũ Hi

phe phẩy trong tay lục lạc trống bối cõng gia nhập đi vào, vây quanh Tề Lạc bắt đầu khiêu vũ xoay quanh.

Chǎn chiên thượng hoằng lịch cũng không cam lòng yếu thế theo tiếng ca tiếp tục gian nan bò sát, Tề Lạc sợ dãm đến hoằng lịch cho nên rất là chú ý, chính là Hoằng Mân cùng Vũ Hi xoay quanh lúc sau lẩn nhau sẩy, đồng thời quăng ngã ở chǎn chiên thượng, cánh tay cùng chân dây dưa ở bên nhau. Tề Lạc thấy chǎn chiên thượng ba con hình thái khác nhau tiểu hùng, rốt cuộc nhịn không được, ôm bụng nở nụ cười.

Dận Chân cũng không có chú ý chǎn chiên thượng Hoằng Mân bọn họ, mà là đôi mắt gắt gao mà nhìn chầm chằm Tề Lạc kia tươi đẹp miệng cười, chính mình trước nay liền không có nhìn thấy quá nàng như thế vui vẻ tự tại, cho dù là ở hoạch phong ung thân vương thời điểm. Từ thực thô thiển, ba ba mụ mụ hắn là chính là a mã ngạch nương đi. Dận Chân lẩm bẩm lặp lại: “Sinh hoạt ở một nhà, sinh hoạt ở một nhà...” Này khả năng mới là nàng chân chính muốn, Dận Chân đóng một chút đôi mắt, lại mở thời điểm, trước mặt Tề Lạc cũng ghé vào chǎn chiên thượng cùng Hoằng Mân bọn họ nháo ở cùng nhau, trong nhà tràn ngập thanh thúy vui sướng tiếng cười, này hắn là chính là ngạch nương theo như lời hạnh phúc, Dận Chân hư nǎm một chút nǎm tay, giống quan trọng khẩn nǎm lấy trước mặt sung sướng giống nhau.

Hồ nháo sau một lúc lâu, Tề Lạc mới ngẩng đầu nhìn xem sắc mặt ngưng trọng giãy giụa Dận Chân, trong lòng lộp bộp một chút, có phải hay không chính mình quá không trang trọng, mắt hắn thể diện? Tề Lạc trong lòng không ngừng mà tinh lại, hiện giờ chính mình có phải hay không quá không thèm để ý hành vi quy củ, có chút đắc ý vênh ván? Dận Chân đứng lên, bế lên tới Hoằng Mân cùng Vũ Hi, hai chỉ tiểu hùng ghé vào Dận Chân ngực, làm nũng nói “A mã, thích chúng ta xuống ca sao? Chúng ta luyện đã lâu.”

Dận Chân nhẹ nhàng mà ừ một tiếng, đi vào cửa phòng chồ hô to một tiếng “Tần ma ma”, Tần ma ma cúi đầu đi đến, “Vương gia có gì phân phó?” Dận Chân đem Hoằng Mân cùng Vũ Hi đặt ở trên mặt đất, duỗi tay sờ soạng một chút bọn họ tiểu hùng đầu, mang theo phân từ ái nói: “Thiên cũng không còn sóm, các ngươi đi về trước an trí, a mã thực thích các ngươi lễ vật, chỉ là sau này không được lại như thế, không thể quên các ngươi thân phận.”

Hoằng Mân cùng Vũ Hi lẩn nhau nhìn thoáng qua lại có chút lo lắng nhìn còn ở ngây người Tề Lạc, Hoằng Mân bộ đầu nhẹ giọng kêu: “A mã, ngạch nương nàng...”

“Ngươi ngạch nương không có việc gì, ngươi không cần lo lắng, trở về nghỉ ngơi đi.” Dận Chân xoay người bế lên còn trên mặt đất nằm bò hoảng lịch giao cho Tần ma ma, mang theo chút cảnh cáo nói: “Hôm nay việc này gia không muốn nghe thấy bất luận cái gì nhàn thoại, ngươi minh bạch sao?”

“Là, thỉnh Vương gia yên tâm, nô tỳ sẽ xử trí thỏa đáng.” Ôm hoảng lịch, lãnh có chút lưu luyến Hoằng Mân Vũ Hi, Tần ma ma trộm nhìn xem Tề Lạc, âm thầm lắc đầu lui xuống.

Thấy hết thảy đều dàn xếp hảo, Dận Chân chậm rãi đi vào ngồi quỳ ở chǎn chiên thượng Tề Lạc trước mặt. Cảm thấy Dận Chân tới gần, Tề Lạc ngẩng đầu, cẩn thận quan sát đến Dận Chân trong mắt phản ánh, nhưng thật ra tức giận đến loại nào nồng nỗi? Cảm thấy được Dận Chân trong mắt hiện lên một tia khác cảm xúc, chính là quá nhanh, căn bản vô pháp cảm nhận được. Nhìn Dận Chân trong ánh mắt hồi phục bình tĩnh, Tề Lạc có chút ủ rũ nhận sai: “Gia, ta lại làm sai, hỏng rồi ngươi quy củ.”

Dận Chân giơ tay sờ lên Tề Lạc trên đỉnh đầu lông xù xù tai gấu, cái loại này mềm mại xúc cảm quả nhiên cùng chính mình tưởng giống nhau,

hơn nữa phảng phát có thể hòa tan ở trong lòng giống nhau. Dận Chân bình tĩnh hỏi lại: “Ngươi lại biết sai rồi?” Nhìn Tề Lạc gật đầu, Dận Chân trong mắt lộ ra một tia ý cười, cúi người mặt đối mặt bình tĩnh đối Tề Lạc nói: “Nếu biết sai, kia xử phạt phải từ gia định đoạt đi.”

Tề Lạc bởi vì Dận Chân tới gần về phía sau ngưỡng ngưỡng cổ, muốn kéo ra cùng Dận Chân khoảng cách. Dận Chân duỗi tay bắt lấy Tề Lạc bả vai, “Ngươi không được trốn gia, có nghe thấy không?” Sau đó thuận thế chặn ngang bế lên Tề Lạc, tuy rằng có chút sợ hãi, nhưng là nghĩ đến Dận Chân cảnh cáo, Tề Lạc vươn tay gấu chậm rãi ôm vòng lấy Dận Chân cổ, nhút nhát sợ sệt thấp ninh: “Gia... Gia... Ta thật sự chỉ là muốn cho ngươi tâm tình hảo chút, ta không bao giờ sẽ như vậy hồ nháo.”

Dận Chân đi đến trước giường, Tề Lạc nhìn trên giường thêu hoa hồng bị chớp một chút đôi mắt, “Gia... Ngươi...” Đem Tề Lạc đặt ở trên giường, Dận Chân lại lần nữa tới gần Tề Lạc, Tề Lạc không có lại lóe lên trốn, Dận Chân trong mắt mang theo vừa lòng trầm thấp tiếng nói nói: “Như thế nào phạt ngươi cũng là từ gia nói tính đi.”

Tề Lạc ngây ngẩn cả người, chính mình giống như lại phiền toái? Dận Chân lúc này mới cười nhẹ ra tiếng: “Năm con ngực, thật không hiểu được ngươi là nghĩ như thế nào ra tới? Ngươi vừa mới bộ dáng, gia xem ở trong mắt, trong lòng lại...” Dận Chân không có nói xong, duỗi tay xé rót Tề Lạc trên người hùng trang, vén lên Tề Lạc bên người ăn mặc nội y. Tề Lạc lúc này mới phản ứng lại đây, chùy Dận Chân bả vai, kiều thanh nói: “Ngươi hư, gia, ngài như thế nào có thể như vậy làm ta sợ.” Trong miệng làm nũng oán giận, Tề Lạc trong lòng lại thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng may hắn không có thật sự sinh khí, nếu không thật đúng là không hiểu được nên làm như thế nào hảo.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 214

Khang Hi đôi mắt đảo qua trong điện mọi người, cúi đầu nhìn thoáng qua đã bị, nhẹ giọng phân phó: “Lý Đức Toàn, truyền lời Tứ Xuyên tuần phủ Niên Canh Nghiêu phụ cận.”

Lý Đức Toàn nâng lên thanh âm nói: “Hoàng Thượng có chỉ, truyền Niên Canh Nghiêu phụ cận.” Trong đại điện yên tĩnh xuống dưới, bởi vì Niên Canh Nghiêu chưa đi đến kinh thời điểm, liền có đòn đai Niên Canh Nghiêu vô cùng có khả năng là tiếp theo cái Trí Viễn Công Lăng Trụ. Tè Lạc cũng không khỏi chú mục xem nhìn cái này trong lịch sử Dận Chân đặc lực chiến tướng, Tè Lạc kỳ thật vẫn luôn không cảm thấy là Niên Canh Nghiêu thành tựu Dận Chân đế vị, ngược lại cảm thấy không có Dận Chân mưu hoa an bài, Niên Canh Nghiêu tuyệt đối sẽ không có như vậy thành tựu. Niên Canh Nghiêu trong lịch sử lớn nhất công hiến chính là kiềm chế lãnh binh bên ngoài Đại tướng quân vương đi, chính là nếu là không có Khang Hi bày mưu đặt kế, hắn lại như thế nào sẽ trở thành Thiểm Cam Tổng đốc đâu? Tè Lạc ngẩng đầu nhìn thoáng qua Khang Hi, chỉ sơ lúc áy ở Khang Hi trong lòng, Dận Chân đã chính là người thừa kế như một người được chọn đi.

Tè Lạc cúi đầu nhìn thoáng qua trên tay nhẫn kim cương, nếu hiện tại đã biến thành như vậy, lấy Dận Chân tính tình tuyệt đối sẽ không lại coi trọng Niên Canh Nghiêu, vậy xem hắn có thể đi đến nào một bước đi.

Niên Canh Nghiêu ăn mặc tuân phủ bổ phục bước nhanh tiến lên, Tề Lạc cẩn thận nhìn thoáng qua, cảm thấy Niên Canh Nghiêu dáng người nhưng thật ra dáng người rất cường tráng, so người bình thường muôn cao một ít, cái mũi không cao, nhưng là đôi mắt rất lớn thực sắc bén, cầm chõ súc chòm râu, nhưng thật ra gia tăng rồi một phần uy vũ chi khí. Niên Canh Nghiêu trầm giọng cung kính về phía Khang Hi đại lễ thăm viếng: “Nô tài Niên Canh Nghiêu cung thỉnh Hoàng Thượng thánh an.”

Khang Hi nhìn Niên Canh Nghiêu trên mặt lộ ra vừa lòng chi sắc: “Niên Canh Nghiêu, trẫm đối với ngươi lại Tứ Xuyên thi hành biện pháp chính trị rất là vừa lòng, Tứ Xuyên từ xưa đến nay liền có thiên phủ nơi chi xưng, Tứ Xuyên ở ngươi trị hạ trẫm thực yên tâm.”

Niên Canh Nghiêu dập đầu có chút nức nở nói: “Hoàng Thượng đối nô tài ân cao ngất, nô tài nhất định khác làm hết phận sự không phụ thánh ân.” Khang Hi vừa lòng gật đầu, đối Lý Đức Toàn thát ý đem rượu đưa cho Niên Canh Nghiêu.

Niên Canh Nghiêu cung kính mà kết quả cao cao cử qua đỉnh đầu, lớn tiếng nói: “Nô tài tạ chủ long ân.” Sau đó hào sảng uống một hơi cạn sạch, Khang Hi nhìn Niên Canh Nghiêu nhưng thật ra thực vừa lòng, đáng tiếc người này quá không biết điều, thường xuyên cùng các hoàng tử cầu kết, nhưng dùng không thể tin, Khang Hi vẻ mặt ôn hoà cố gắng Niên Canh Nghiêu vài câu, mới xua tay làm hắn quỳ an.

Cảm thấy hoàng tử trọng thần tìm tòi nghiên cứu phỏng đoán, Khang Hi trong lòng có chút nhạt nhẽo, tuy rằng có vạn dặm giang sơn, mọi người phủ phục dưới chân, nhưng là Khang Hi ở cái này tân niên yến hội lại cảm thấy thật sâu mà cô tịch, cảm thấy có một tia chân thành quan tâm ánh mắt dừng ở trên người, Khang Hi khéo miệng hơi kiều, giương mắt nhìn lên quả nhiên là Lăng Trụ.

Lăng Trụ cảm thấy Khang Hi nhìn chăm chú có chút thận thùng cúi đầu, đem ly trung rượu uống một hơi cạn sạch, có thể là uống quá nóng nảy, thế nhưng sắc tái rồi, mặt nghẹn đến mức đỏ bừng ho khan hai tiếng. Khang Hi trong mắt ý cười càng đậm một ít, hắn đảo thật là cái thuần túy trung tâm người. Khang Hi lại nhìn thoáng qua Dận Chân, sờ soạng một chút Phật châu, âm thầm thở dài, nên nói trầm vẫn là muốn nói.

Chương 291 đều thực phúc tạp

Trong cung yến hội lúc sau, Dận Chân cũng không muốn cho Tề Lạc cùng Lăng Trụ từng có nhiều tiếp xúc, mang theo Tề Lạc lên xe ngựa hồi phủ, Lăng Trụ có chút bất đắc dĩ thở dài, cái này ung thân vương khi nào tâm có thể lớn một chút. Bên cạnh Tề Giác sờ soạng một chút sau đầu bím tóc, trong mắt hiện lên một tia ánh sáng, nhẹ giọng nói: “A mã, ta rất tưởng tiểu a ca, không ngại ngày nào đó đi ung thân vương phủ nhìn xem, còn có những cái đó chuẩn bị cấp tỷ tỷ lễ vật cũng mang lên, tỷ tỷ còn nói làm ta cùng nhau dạy dỗ tiểu a ca đâu, nghe nói tiểu a ca cùng Vương gia cực kỳ giống nhau, thật đúng là không tồi đâu.”

Lăng Trụ trong mắt hiện lên một tia ý cười, vỗ vỗ Tề Giác còn hơi hiện trĩ nhược bả vai, hạ giọng nói: “Cầu Cầu, hoàng lịch tiểu a ca tương lai đã có thể dựa ngươi, nhớ rõ a mã lời nói, chỉ có người khác nhớ thương mới càng hiểu được quý trọng.”

Tề Giác nhìn hai mắt Dương Khang, cúi đầu nhẹ giọng nói: “A mã, cái này chỉ sợ ung thân vương cả đời đều sẽ thương tiếc tỷ tỷ.” Lăng Trụ thở dài một hơi, “Cầu Cầu, ngươi không cần dễ dàng động tình, tình tự nhất đã thương người, chờ ngươi thành thân về sau lại đổi với ngươi thê tử động tâm.” Tề Giác gật gật đầu: “A mã, ngươi yên tâm ta hiểu được như thế nào làm.” Đỡ Lăng Trụ lên xe ngựa, Tề Giác xoay người lên ngựa, Công Tước phủ thị vệ ở phía trước tay phúng tử đằng da điều khai đạo, trên đường gấp được đại thần xe ngựa cùng người đi đường sôi nổi nhường đường, có

người nhỏ giọng nghị luận lúc này mới kêu vinh sủng cực kỳ. Tuy rằng hâm mộ nhưng là tất cả mọi người minh bạch đây là Lăng Trụ một đao một thương chém giết trở về, không nói đề tiền, chính là kia khai thác ranh giới, bắt lấy địch quốc hoàng đế, cũng không khỏi làm những người này ở hâm mộ đồng thời mang theo nhè nhẹ kính nể.

Ở trong xe ngựa Tề Lạc cảm thấy Dận Chân trầm mặc, vừa mới ở trong hoàng cung Cao Phúc nhẹ giọng nói gì đó, từ đó về sau Dận Chân biểu tình liền rất ngưng trọng, thậm chí mang theo nhè nhẹ thương cảm. Suy nghĩ một chút, Tề Lạc nắm Dận Chân tay, làm Dận Chân mu bàn tay nhẹ xẹt qua chính mình phần nộn gương mặt, quan tâm nhìn Dận Chân, nhưng là lại không có nói chuyện. Dận Chân bỗng nhiên đem Tề Lạc ôm vào trong ngực, vùi đầu nhập Tề Lạc cổ chõ, bật hơi nhẹ giọng: “Đừng nhúc nhích, làm gia ôm trong chốc lát.” Tề Lạc tùy ý Dận Chân ôm, đôi tay ở Dận Chân phía sau lưng chõ nhẹ nhàng mà vuốt ve.

Chờ đến xe ngựa ngừng lại, Dận Chân hít sâu một hơi, dấu đi trong mắt kia ti yếu ót, buông ra Tề Lạc, sửa sang lại một chút thân vương lễ phục, khôi phục ngày thường bình tĩnh tự giữ bộ dáng. Đỡ Tề Lạc xuống xe ngựa. Đi vào vương phủ nội trạch, thế nhưng thấy đông đảo nữ nhân đều chờ ở Tề Lạc sân, mỗi người trang điểm hoa hòe lộng lẫy, thấy Dận Chân sau, sôi nổi cấp Dận Chân thỉnh an: “Thỉnh gia an, thỉnh phúc tấn an.”

Tề Lạc trong lòng thầm than, thật là không có một cái bót lo, mở miệng nói: “Thật là vất vả các ngươi, như vậy vẫn còn chờ ở chõ này.” Phú Sát thị cũng không có tiến cung dự tiệc, ở này đó Dận Chân nữ nhân trung địa vị tối cao, bởi vậy phong tư yếu điệu tiến lên hành lễ, kiều thanh nói: “Đây đều là thiếp nên làm, phúc tấn tùy gia tiến cung mới thật là vất vả đâu.”

Tề Lạc cười khẽ một chút: “Ta có cái gì vất vả, chỉ là hành lễ thỉnh an thôi.” Nhìn thoáng qua ở Cảnh thị bên người hoảng khi, thật là đã hồi lâu không gặp. Hiện giờ hoảng khi đã trưởng cao không ít, diện mạo vẫn là

càng giống Lý thị một ít, Cảnh thị tay kéo hoảng khi, trong mắt tuy rằng trước sau như một bình tĩnh, nhưng là ở trong lúc lơ đãng nhìn về phía Phú Sát thị cũng mang theo một chút phòng bị.

Tề Lạc cũng từng nghe nói Phú Sát thị đối hoảng khi cực hảo, luôn là đưa chút tinh xảo túi tiền chờ đồ vật. Nhìn lướt qua đem nhu tình tất cả đều quần quanh ở Dận Chân trên người Phú Sát thị, Tề Lạc đột nhiên cảm thấy nàng phảng phát cũng có chút tâm tư.

Hơn nữa Tề Lạc đánh giá cẩn thận một chút, Phú Sát thị hôm nay trang phẫn cùng trước kia không quá giống nhau, càng thêm đẹp đẽ quý giá một ít, tuy rằng không thể xưng là là đầy đầu châu ngọc, nhưng là cũng kim quang lấp lánh cùng trước kia đơn giản xuất trần hoàn toàn bất đồng, thủy nhuận đôi mắt phảng phát ở hướng Dận Chân nói hết giả ủy khuất cùng tưởng niệm, thậm chí còn có chúa nhàn nhạt khẩn cầu. Tề Lạc nâng chung trà lên nhẹ nhàng mà dính môi, thầm nghĩ trong lòng nữ nhân này đáo thật không phải một cái đơn giản nhiệm vụ.

Phú Sát thị bên cạnh trạm quách khanh khách trên mặt biển tình càng thêm lộ ra ngoài một ít, nhìn về phía Dận Chân ánh mắt cũng càng thêm lửa nóng, khuôn mặt kiều diễm ướt át, thu eo màu lam nhạt sờn xám càng có vẻ nàng lá lướt thân thể đường cong, càng thêm mê người, Tề Lạc không khỏi âm thầm cảm thán, nhìn có chút mảnh mai, ngực cao mông nở đảo làm nàng càng cụ nữ nhân mùi vị, nàng là Dận Chân này đó nữ nhân trung đáng người tốt nhất một cái. Đến nỗi mặt khác kia hai cái khanh khách khả năng tự biết dung mạo so Phú Sát thị cùng Quách thị kém hơn một ít, không dám quá rõ ràng, bất quá trộm nhìn Dận Chân ánh mắt cũng mang theo tình ý miên man.

Dận Chân phảng phát đối này đó nữ nhân tình nghĩa mời sủng không hề cảm giác, bình tĩnh bình đạm ngồi ở ghế trên, phẩm sứ men xanh tách trà có nắp trung hương trà, xem cũng không có xem này đó nữ nhân liếc mắt

một cái, phảng phát trong tay chén trà càng đáng giá hắn chú ý giống nhau. Tè Lạc nhìn Dận Chân phản ứng, trong lòng vẫn là trào ra một tia sung sướng. Nay đó nữ nhân giống đem Dận Chân trở thành Đường Tăng thịt giống nhau, hận không thể xông lên cắn thượng một ngum, nghĩ vậy chút Tè Lạc trong mắt tất cả đều là xem diễn ý cười.

Dận Chân thấy Tè Lạc trong mắt ý cười, không khỏi mỉm chút đồi mắt, buông xuống chén trà, lạnh nhạt mở miệng: “Gia cùng phúc tấn hiểu được các người tâm ý, các người từng người trở về an trí đi, gia vẫn là câu nói kia, muốn kính trọng phúc tấn, thu hồi những cái đó vô dụng tâm tư, thủ trong phủ quy củ, gia cùng phúc tấn tất sẽ không bạc đãi chính là.”

Nhin đến nay đó nữ nhân có chút sững sờ, Dận Chân đứng dậy vòng qua bình phong hướng nội thất đi đến, quay đầu lại làm chuẩn lạc còn sững sờ ở nơi đó, trong mắt lộ ra một tia sùng nịch, không vui nói: “Phúc tấn, ngươi còn sững sờ ở nơi đó làm cái gì, còn không tiến vào hầu hạ gia an trí.” Không để ý tới những người khác phản ánh, Dận Chân đi vào nội thất. Tè Lạc mặt có chút đỏ, nàng chưa từng nghĩ tới Dận Chân sẽ nói như vậy, tim đập cũng không khỏi nhanh chút.

Phú Sát thị giấu đi trong mắt ghen ghét, tiến lên cười nói: “Phúc tấn xuất thân dung mạo mọi thứ nổi bật, gia sủng ái cũng là hắn là. Phúc tấn đãi thiếp giống như tỷ muội giống nhau, có cái gì thứ tốt đều nghĩ thiếp, thiếp thật không hiểu được sửa như thế nào báo đáp phúc tấn?” Hướng bên cạnh ma ma tìm một chút tay, đem một cái dĩ thường tinh xảo màu tím túi tiền đưa cho Tè Lạc, có chút thận thùng nói: “Phúc tấn, thiếp tay nghè không tinh, làm phúc tấn chê cười, cái này túi tiền là thiếp một phần tâm ý, coi như phúc tấn nhàn hạ khi thường thức đồ vật đi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 215

“Chủ tử, trong cung yến hội lúc sau, Đức phi nương nương lấy thân mình không thoái mái vì từ đêm năm trắc phúc tấn kêu tiến cung trung, theo ma ma hồi bẩm, Đức phi nương nương âm thầm răn dạy năm trắc phúc tấn một phen, phảng phát còn phạt nàng quỳ hai cái canh giờ, sau lại lại mệnh nàng sao chép nữ giới trăm biến. Này đó người ngoài đều không hiểu được. Chỉ là sau lại...” Cao Phúc cúi đầu, giấu đi trong mắt ý cười, “Trắc phúc tấn hồi mười bốn a ca phủ về sau, liền bệnh càng trọng chút, mười bốn a ca tuy không phải tùy mòi theo đến, nhưng là cũng đại bộ phận đều nghỉ ở năm trắc phúc tấn kia, cũng không hiểu được năm trắc phúc tấn nói gì đó, phảng phát mười bốn a ca đối mười bốn phúc tấn nhiều có oán giận, mười bốn phúc tấn tiến cung hướng Đức phi nương nương khóc lóc kể lể, mười bốn gia thế nhưng cùng mười bốn phúc tấn làm trò Đức phi mặt la hét ầm ĩ lên, Đức phi nương nương có chút nóng tính quá thịnh, đã ngã bệnh, chính là vì mười bốn gia thế diện...”

Dận Chân trào phúng nói: “Vì thập tứ đệ thế diện, nàng nhất định sẽ không thỉnh thái y, khí bệnh mè ruột, này mười bốn a ca thật lớn bản lĩnh, này muôn cho Hoàng A Mã hiểu được? Gia xem thập tứ đệ như thế nào có mặt lại đương hiểu tử. Hừ, đây là người tâm tâm niệm niệm bảo bối cục cưng, gia xem cái kia năm thị đảo thật là cái gây hoạ rẽ và mầm.”

Nhiu một chút mày, lại phiên phiên Thái Tử phê sổ con, Dận Chân than nhẹ: “Này Thái Tử gia có chút bị mười bốn a ca cấp bức nóng nảy, này sai là càng phạm càng nhiều, tuy nói Hoàng A Mã hiện tại còn chuẩn, cấp Thái Tử gia lưu trữ thế diện, chỉ sợ này đã rót cuộc tuyển đi.; Lão bát nhưng

thật ra hảo thủ đoan, thập tú đệ ở phía trước, hắn vô thanh vô túc lại lung ở một ít người, này tay đã duỗi hướng Hộ Quân Doanh.” Trong mắt mang theo trầm tư, Dận Chân trong lòng vẫn là có chút nôn nóng, thông qua mạt báo có thể hiểu được tám a ca tuy rằng không thu mua đến Hộ Quân Doanh thống lĩnh Mẫn Thành, khá vậy trò chơi người đầu hướng về phía tám a ca, có chín a ca tài lực duy trì, tám a ca vẫn là đại địch nha.

Cao Phúc nghe thấy bên ngoài có người nhẹ gọi, Dận Chân dùng đôi mắt ý bảo Cao Phúc đi ra ngoài nhìn xem. Cao Phúc một lát sau liền trở lại Dận Chân bên người, truyền lên một phong thư, thấp giọng cẩn thận nói: “Chủ tử, phúc tấn huynh đệ tới vương phủ vấn an phúc tấn, đây là Trí Viễn Công làm Tè Giác thiêu gia lén mang đến, phúc tấn làm Tử Anh đưa tới.”

Dận Chân ngân ra một chút, mở ra phong thư, lấy ra một trương giấy cẩn thận nhìn thoáng qua, cái này Lăng Trụ tự đảo thật là không có gì tiến bộ, bất quá càng xem Dận Chân nhăn chặt mày chậm rãi thư hoãn khai, đọc xong tin, Dận Chân dùng tay nhẹ nhàng mà bắn một chút trang giấy, ý bảo Cao Phúc lấy quá mức chiết đem tin đốt sạch.

Dận Chân xua tay tản ra sương khói, thấp ninh: “Trên chiến trường sinh tử khảo nghiệm ra tới tình nghĩa có lẽ thật sự có thể ngăn cản trụ bạc, lại còn có có Trang Thân Vương thế tử ở, lão bát này bước cờ không thấy được đi được thông.” Nghĩ đến Lăng Trụ cuối cùng câu kia công đạo, chỉ cần Hoàng Thượng có mệnh, hắn là có thể trấn trụ Hộ Quân Doanh. Đối với luôn luôn cẩn thận Lăng Trụ, Dận Chân vẫn là có chút yên tâm, xem ra khớp xương còn ở Hoàng A Mã kia, chỉ cần Hoàng A Mã truyền triệu, như vậy cái kia vị trí liền không có người có thể cướp đi, vạn nhất không phải chính mình? Dận Chân chuyển động một chút nhẫn ban chỉ, như vậy giả mạo chỉ dụ vua cũng không phải không có khả năng, không ai có thể ngăn cản ta.

Dận Chân giàu đi trong mắt những cái đó hứa ánh sáng, đồi Cao Phúc phân phó: “Làm những người đó đều không cần lại động, Thái Tử gia cái này dài chỉ sợ phải làm đến cùng. Kinh thành sẽ thực loạn, tinh bị người liên lụy đi vào.”

“Là, nô tài này liền đi truyền lệnh.” Cao Phúc hành lễ sau liền rời đi, Dận Chân trên mặt lộ ra ý tú chờ mong ý cười, Lăng Trụ thường thường bạn ở Hoàng A Mã bên người, hắn lại là cái cẩn thận Địa nhân, này tin tức hắn là chuẩn, hơn nữa Dận Chân nhìn thoảng qua bên cạnh mật báo, này đó dị động cũng không càng xác minh sao? “Thái Tử, lão bát, lão thập tứ, ta đảo muôn nhìn các ngươi có thể tranh ra tới một cái cái gì kết quả?”

Nghĩ đến mười bốn a ca đói năm thị sủng ái cùng đói Niên Canh Nghiêu thường xuyên mượn sức, Dận Chân có chút kiêu ngạo tự đắc tự nói: “Ngươi đói này vĩnh viễn sẽ không hiểu được trân châu cùng mắt cá bất đồng, Niên Canh Nghiêu cái kia không hiểu được tiền thối người, liền Lăng Trụ một phần đều cập không thượng, huống chi chung quy là cái người Hán.”

Chương 293 bần cùng phú quý

Tè Lạc cũng không quan tâm hoảng khi chuyện này cuối cùng rốt cuộc là cái nào sai sứ, nên xử lý đã xử trí, nên gõ đã đều gõ, những cái đó bị chỉ thị làm việc người kết quả thế nào, Tè Lạc căn bản là không muốn biết.

Đùa nghịch trên tay mang tím nhẫn kim cương, một người nam nhân, mươi mấy nữ nhân như thế nào sẽ không có mâu thuẫn đâu? Cái nào nữ nhân trong lòng không có dã tâm đâu? Tè Lạc buông xuống con mắt thì thào nói: “Chính là ta cũng hoàn toàn không cam tâm tình nguyện lui ra phía sau như vậy một bước đi, chính là...” Nghĩ tới Dận Chân săn sóc cùng cẩn thận, thậm chí một đêm kia ôm nàng nhập hoài trấn an, liền có thể không hề có kỵ đầu nhập cảm tình. Chính là ở cái này thanh triều, lại đói

mặt chính là Dận Chân, chỉ có từng bước tiêu tâm cẩn thận, không thể đụng vào xúc hắn điểm mấu chốt.

Tề Lạc trong mắt hiện lên tự giễu, ngày nào đó buổi tối chỉ sơ càng có rất nhiều muôn cho Dận Chân đối chính mình sinh ra thương hại đi, than nhẹ một hơi, Tề Lạc đứng dậy đem Dận Chân đưa kim cương đều lấy ra tới, cầm một viên sắc sỡ loá mắt nửa cái lòng bàn tay như vậy đại ngọc xanh, trong mắt dần dần mà xuất hiện ngôi sao, nhìn hình dạng làm thành hải dương chi tâm nhưng thật ra không tồi, Tề Lạc trong đầu phảng phát xuất hiện cái kia kinh điển xuyên đầu hình ảnh, lúc ấy cũng từng cùng hắn bắt chước quá, chính là lúc này trong đầu xuất hiện lại là Dận Chân khẩn thủ săn nàng vòng eo, làm nàng mở ra hai tay ôm kia xanh thăm biển rộng. Nhắm hai mắt lại, Tề Lạc phảng phát có thể nhìn đến Dận Chân rắn chắc an ổn ngực, có phải hay không có thể đối hắn càng tin nhiệm một ít, hắn đã làm hoàng tử có thể làm được cực hạn, có lẽ ở trong lòng hắn chính mình cũng có nhất định địa vị đi.

Cảm thấy thật sự dựa vào đến nam nhân ngực, chớp mũi truyền đến Dận Chân trên người kia nhàn nhạt Phật duyên hương, Tề Lạc cũng không giống mở to mắt, mà là hướng Dận Chân trong lòng ngực nhích lại gần, hướng thụ nỗi lên giờ khắc này yên lặng, Dận Chân cảm thấy Tề Lạc phảng phát không giống trước kia như vậy, hiện tại có loại toàn tâm toàn ý tin cậy, hắc diệu thạch đôi mắt hiện lên một tia vui sướng, đem Tề Lạc ôm càng chặt hơn một ít, thấp giọng bảo đảm, “Tề Lạc, ngươi phải tin tưởng gia, gia là sẽ không thương ngươi.”

Tề Lạc chậm rãi mở to mắt, đem đáy mắt kia ti tình ý giấu đi, kiều thanh nói: “Gia, ta vẫn luôn là tin ngươi.” Dận Chân xoay qua Tề Lạc thân mình, cúi đầu nhìn nàng đôi mắt, dùng ngón tay nhẹ nhàng điểm điểm Tề Lạc giữa mày, có chút bất đắc dĩ thở dài. Ngồi ở ghế trên, đem Tề Lạc kéo vào hắn trong lòng ngực, đầu chống Tề Lạc bả vai, nhẹ giọng hỏi: “Vừa

mới xem ngươi cầm kim cương, ngươi suy nghĩ cái gì?" Duỗi tay chạm vào trên bàn đặt ở màu đen vải nhung thượng các màu màu toản, hỏi tiếp nói: "Này đó gia đưa kim cương, ngươi thích sao?"

"Gia, ta thực thích, này đó đều là ta lúc trước vẫn luôn muốn lại không chiếm được, lúc trước, ta..." Tề Lạc khẩn nǎm chặt kia viên ngọc xanh, mặt trên góc cạnh đều cảm thấy lạc tay "Hiện tại ta có thể có được chúng nó, ta cảm thấy thực hạnh phúc."

Dận Chân có chút đau lòng, hắn biết Lăng Trụ lúc ấy không phát tích thời điểm quá chính là cái dạng gì nhặt từ, ở kinh thành đương cái bất nhập lưu tiểu quan, chỉ dựa những cái đó bỗng lộc chỉ sợ sẽ sinh hoạt thực gian nan, hơn nữa lúc trước Tề Trần danh khí thực vang, lấy cái kia Tề Trần tính tình, Dận Chân tự nhiên minh bạch Tề Lạc bị nhiều ít ủy khuất. Nhẹ nhàng hôn một chút Tề Lạc trắng nõn thon dài cổ, nhìn đến mặt trên lập tức che kín đỏ ửng, Dận Chân trong mắt hiện lên ý cười, nàng chính là thích hợp nuông chiều.

Trên bàn kim cương lóe sáng, Dận Chân không khỏi nghĩ đến Dận Tường hiện giờ quẫn trạng, nghe nói triệu giai thị nhưng thật ra đối Dận Tường quan tâm săn sóc, không rời không bỏ, không hề có nhân Dận Tường cô đơn thất sủng mà tâm sinh câu oán hận, đối với Dận Tường có như vậy cái phúc tấn, Dận Chân cũng có chút hâm mộ, lặc khẩn Tề Lạc vòng eo, nhẹ giọng hỏi: "Phúc tấn, nếu là gia bị Hoàng A Mã ghét bỏ, hoặc là không có bỗng lộc ngân lượng, kia..."

Không chờ Dận Chân nói xong, Tề Lạc mạnh mẽ quay đầu lại dùng tay lấp kín Dận Chân miệng, sáng ngồi trong mắt lộ ra nghiêm túc nói: "Gia, ta không phải một cái muốn như vậy nhiều nữ nhân, này đó ngoại vật đều là có thể có thể không, kim cương trang sức này đó đều là dệt hoa trên gấm đồ vật, ta thích sao? Gia, ta có thể minh xác nói cho ngươi, ta thích, nhưng là ta cũng không coi trọng này đó." Đem trong tay kim cương tùy

tay ném ở trên bàn, Tề Lạc đem tay án ở Dận Chân ngực, “Gia, ta càng đê
ý chính là thân tình, có người làm bạn, có Hoằng Môn bọn họ này liền đủ
rồi.”

Tề Lạc mím một chút môi, đem mang theo tím nhẫn kim cương tay gio
Dận Chân trước mắt, nhìn Dận Chân đôi mắt mở miệng nói: “Nếu ta mang
lên cái này nhẫn, cũng hứa hẹn sẽ vĩnh viễn mang nó, như vậy... Vô luận là
bần cùng vẫn là phú quý, vô luận ngài là tôn quý vẫn là cô đơn, ta đều sẽ
vẫn luôn bạn ở bên cạnh người, chỉ cần người không chê ta, như vậy ta liền
vĩnh viễn sẽ không rời đi.” Dận Chân duỗi tay đem Tề Lạc đầu án ở trước
ngực, không nghĩ làm nàng thấy trong mắt kia ti ướt át, đóng một chút đôi
mắt, Dận Chân ổn định tâm thần, hơi mang một ít khàn khàn mở miệng:
“Ngươi liền ở gia bên người, vĩnh viễn đều sẽ ở.”

Này có tính không là Dận Chân lời âu yếm đâu? Tề Lạc cong cong đôi
mắt, loại này tình hình quá nguy hiểm, Tề Lạc thấp giọng nói: “Gia, có
phải hay không Hoàng A Mã răn dạy ngươi? Kỳ thật Hoàng A Mã đó là ái
chi trách chi thiết, ngươi nếu muốn khai mới hảo.”

“Ái chi trách chi thiết?” Dận Chân âm thầm lắc đầu, lời này tuyệt
không sẽ áp dụng ở Hoàng A Mã trên người. Tề Lạc ngẩng đầu nhìn Dận
Chân, hắn là còn chưa tới nhị phế Thái Tử, hắn đây là làm sao vậy? Lịch
sử thay đổi? Chớp một chút đôi mắt, Tề Lạc có chút không xác định hỏi:
“Gia, ngươi là thiếu bạc?” Cắn một chút môi, Tề Lạc trong mắt không tha
chợt lóe mà qua, kiên quyết nói: “Gia, trong phủ còn có chút bạc, hơn nữa
ta cũng không cần thêm nữa trang sức quần áo gì đó, còn có thể lại tiết
kiệm ra tới một ít, ngài yêu cầu nói, đều cầm đi đi, nếu là lại không đủ nói,
ta còn có chút thân mật bạc...” Không thể bị thương Dận Chân lòng tự
trọng, Tề Lạc nghịch ngợm thì thầm đôi mắt: “Gia, những cái đó thân mật
bạc coi như ta cho ngươi mượn hảo, muốn phó lợi nha.”

Dận Chân cười khẽ hỏi: “Ngươi liền như vậy tin gia? Nếu là còn không thượng đâu?” Tề Lạc quét Dận Chân liếc mắt một cái, đem câu kia “Còn không thượng, thịt thường hảo” nuốt ở bụng. Dựa vào Dận Chân đầu vai, Tề Lạc tín nhiệm nói: “Gia, ta tin tưởng ngươi.”

Dận Chân trong mắt cảm động chợt lóe mà qua, duỗi tay bắn một chút Tề Lạc cái trán, “Ngươi về điểm này thân mật bạc vẫn là lưu lại đi, gia khi nào làm ngươi chịu quá khổ, tương lai... Tương lai cũng sẽ không, gia sẽ làm ngươi vĩnh viễn quá như vậy nhật tử, không, sẽ so hiện tại càng tốt, nhất định sẽ.”

Tề Lạc ôm Dận Chân cỗ nhẹ nhàng mà ừ một tiếng, Dận Chân trầm tư một lát, mở miệng nói đến: “Thập tam đệ, hiện giờ cũng không hiểu được thế nào, những cái đó nô tài đều là gió chiều nào theo chiều ấy người, Hoàng A Mã lại...” Cảm thấy Dận Chân trong giọng nói mang theo một tia yếu ớt, Tề Lạc lúc này mới minh bạch đây là bị Khang Hi thay đổi thất thường cấp lộng sory, đương Khang Hi hoàng đế nhi tử thật đúng là không dễ dàng a, nói đau súng có thể đem người súng đến bầu trời đi, nếu là không thích, kia Khang Hi lời nói mới kêu khó nghe, hơn nữa chuyên chọn ngươi uy hiếp, nghĩ đến Khang Hi trong lịch sử đối tâm a ca đánh giá, Tề Lạc âm thầm bùi môi, Khang Hi có lẽ là cái hảo hoàng đế, nhưng là tuyệt đối không phải một cái hảo phụ thân, hoặc là nói, Khang Hi căn bản là sẽ không đương phụ thân.

“Gia, đang muốn cùng ngươi nhắc tới đâu, ta thực thích mười ba phúc tấn tính tình, ta cũng có chút nhớ mong nàng, minh cái vừa lúc có rảnh, ta muốn nhìn một chút mười ba phúc tấn, ngươi nói thế nào?”

“Thập tam đệ muội, có tình nghĩa lại ồn trọng, ngươi cùng nàng nhiều ở chung cũng hảo.” Dận Chân ôm sát Tề Lạc, có chút do dự nói tiếp, “Thập tam đệ không có tước vị, chỉ sợ có chút cái gian nan, chính là thập tam đệ dù sao cũng là hoàng tử, tính tình cương liệt không chịu thua, nếu là nói

thắng cũng không thỏa đáng, ngươi cùng thập tam đệ muội nhiều lời nói, muốn thật là đoán cái gì, hoặc là cái nào nô tài khi dễ đến bọn họ trên đầu, trở về cùng gia nói.”

“Ngài yên tâm, ta minh bạch nên làm như thế nào.” Tề Lạc mở miệng an ủi Dận Chân, “Mười ba a ca, nhất định sẽ minh bạch gia đố hắn huynh đệ chi tình, thập tam gia tài học tài cán đều không tồi, Hoàng A Mã sẽ không thật sự bức hắn, lúc này ngủ đông chưa chắc không phải vì tương lai một bước lên trời, hơn nữa liền giống như gia theo như lời, thập tam gia rốt cuộc là hoàng tử, này đó nô tài sao có thể quá phận? Như vậy Hoàng A Mã cũng sẽ không tha cho bọn hắn, thập tam gia lại là rộng rãi người, nhất định sẽ suy nghĩ cẩn thận.”

Dận Chân trầm ngâm sau một lúc lâu, cảm thấy Tề Lạc nói có đạo lý, muốn thật là Hoàng A Mã tức giận, Dận Tường chỉ sợ cũng giống như đại a ca giống nhau bị giam cầm, thoảng an tâm, Dận Chân nhẹ giọng: “Việc này gia liền giao cho ngươi, dặn dò thập tam đệ muội, nhất định phải chiếu cố hảo lão mười ba, hắn tính tình quật cường, thân mình cũng vẫn luôn không tốt, những cái đó bảo dưỡng cùng được thiện phuơng thuốc, ngươi đều mang qua đi.”

Tề Lạc ân một tiếng, nhìn Dận Chân biểu tình, cảm thấy hắn nhưng thật ra thật sự đối Dận Tường thực quan tâm, khó trách tương lai sẽ phong hắn vì thiết mū vương đâu, cùng đối đãi những cái đó huynh đệ hoàn toàn bất đồng, Dận Tường phúc khí vẫn là ở phía sau.

Chương 294 Dận Tường trong phủ

Quyết định đi mười ba a ca phủ, sở khởi Tề Lạc cẩn thận chọn lựa muôn xuyên y phục, không thể quá hoa lệ cũng không thể nàng đơn giản, nhìn khắc hoa trong ngăn tủ chỉnh chỉnh tè tè giặt các màu trang phục phụ nữ Mãn Thanh cùng với áo choàng áo khoác quần áo, này cũng gần là mùa

đông quần áo, Tè Lạc mới đột nhiên phát giác nguyên lai nàng sinh hoạt cũng rất xa xỉ. Từ nghèo thành giàu dẽ, Tè Lạc cũng không khỏi âm thầm nhắc nhở chính mình không thể quá đắc ý. Chọn một kiện tám phần tân trang non cờ hàng trang, Tân ma ma lại lấy ra một kiện cùng nhan sắc áo choàng, hầu hạ Tè Lạc mặc hảo. Áo choàng mũ thượng cùng cổ áo đều là dùng thuần trắng mềm mại hò ly da làm thành, Tè Lạc mặt đảo qua hò ly mao, không biết có phải hay không vừa vặn, năm nay thôn trang thượng đưa tới thật nhiều da, này đó dùng để làm áo khoác vây lanh mũ chờ đồ vật đều thực thích hợp.

Tè Lạc cũng không có mang quá nhiều đồ vật đi mười ba a ca phủ, các hoàng tử tự tôn cao ngạo nàng cũng sẽ không xem nhẹ, hơn nữa xuyên tới thanh triều lâu như vậy, Tè Lạc cũng biết Dận Tường trước kia rất được Khang Hi yêu thích, là duy nhất một cái mỗi lần đi tuần đều bạn giá hoàng tử, cho nên Dận Tường lòng tự trọng chỉ sợ sẽ càng trọng chút. Cũng từng tưởng chi chiêu làm Dận Tường làm làm buôn bán gì đó, chỉ là này đó hoàng tử ánh mắt chỉ sợ đều ở kia đem ghế trên, trọng nông ức thương quan niệm vẫn là rất cường, hơn nữa hiện tại kinh thành thương gia đại bộ phận đều có Vương gia tôn thất duy trì, lấy Dận Tường một cái thất sủng nguy trang, có lẽ sẽ càng bị người dẫm cũng nói không chừng.

Tè Lạc chỉ tuyển một ít tinh xảo tiểu đồ vật cùng thượng đẳng dược liệu, còn có chính là những cái đó tự tay viết thực liệu phương thuốc. Dận Tường chết so Ung Chính còn sớm, chỉ sợ này mười năm cô đơn cũng là nguyên nhân chí nhất. Tè Lạc cảm thấy không có như vậy đại năng lực thay đổi quá nhiều, nhưng là như thế nào cũng đến nỗi lực một chút, không nói Dận Tường là Tè Lạc tương đối thích hoàng tử, chính là tương lai hắn có thể nhiều giúp giúp Dận Chân cũng là tốt, cũng đỡ phải cái kia việc phải tự làm Ung Chính hoàng đế bị mệt chết.

Ở vương phủ thị vệ hộ tống hít thở không thông a, Tè Lạc hành trang đơn giản đi tới đông an ngoài cửa soái phủ ngõ nhỏ, xuyên thấu qua màn xe khe hở Tè Lạc nhìn một chút mười ba a ca đại môn, tuy rằng thu thập thật sự chỉnh tề sạch sẽ, nhưng là bởi vì nhầm chặt Macao, không người đến phỏng, vẫn là cảm thấy có chút quạnh quẽ. Tè Lạc xe ngựa cũng không có từ cửa chính đi, mà là đi cửa hông. Vào mươi ba a ca phủ, Tè Lạc ở Tử Anh nâng xuống xe ngựa.

Ở hoàng tử phủ hạ nhân dẫn dắt dưới, Tè Lạc mắt nhìn thẳng đi vào nội trạch, dùng khéo mắt dư quang thoáng đánh giá đi qua địa phương, Tè Lạc cảm thấy so với trước kia mươi ba a ca phủ, thiếu một chút phồn hoa nhiều một ít cô đơn, vừa mới lại hạ quá tuyết, tuyết trắng phô đậm chấn lược hiện rõ ràng trải sân, càng tăng thêm vài phần hoang vắng. Vào phòng khách, triệu giai thị cúi người hành lễ, Tè Lạc đi mau hai bước tiến lên đỡ lấy triệu giai thị, nhẹ nhàng mà chụp hai hạ tay nàng, cười nói: “Lại cùng ta nhiều như vậy lễ ta cần phải bức, không nói tú gia cùng thập tam gia cảm tình thân hậu, chúng ta chi gian tuổi tương đương, lại thực đầu tính tình, còn dùng giảng những cái đó nghi thức xã giao?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 216

Dận Chân không chế không được ngẩng đầu hòng hòng đôi mắt nhìn Khang Hi, nhịn sau một lúc lâu vẫn là không nhịn xuồng, có chút khàn khàn nói “Chẳng lẽ ta không nên oán Hoàng A Mã sao? Đau ta ngạch nương, chỉ đau ta ngạch nương đi rồi, người đem ta ném cho Đức phi nương nương, cái kia chỉ coi trọng thập tứ đệ thân sinh ngạch nương, Hoàng A Mã... Ngài.” Khang Hi duỗi tay đem Dận Chân ấn ở trước ngực, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ Dận Chân phía sau lưng, trong mắt mang theo một chút vui mừng, hắn vẫn là có hiếu tâm, là cái trường tình người, chỉ là như vậy mới làm người lo lắng, nếu là kia nha đầu tương lai xảy ra chuyện gì? Kia Dận Chân có thể hay không? Khang Hi đóng một chút đôi mắt, quyết tâm, đẩy ra Dận Chân, một lần nữa trở lại ghê trên ngồi xong, “Dận Chân, ngươi cho trẫm quỳ xuống.”

Che lại trong mắt cảm xúc, Dận Chân quỳ gối trên mặt đất, Khang Hi cúi đầu nhìn hắn, ngữ khí bất thiện nói “Lúc trước trẫm công đạo ngươi nói, ngươi có phải hay không đã quên? Vô tình có ái, lời này ngươi có phải hay không trở thành gió bên tai? Người phúc tấn xác thật khó được, nếu không trẫm cũng sẽ không đem nàng chỉ cho ngươi, đối xử tử tế nàng kính trọng nàng, trẫm cũng yên tâm, chính là trẫm không làm ngươi chuyên sủng nàng, không làm ngươi đem những cái đó trắc phúc tấn cùng khanh khách đương bài trí, kinh thành đồn đài chẳng lẽ ngươi cũng chưa nghe thấy?”

Dận Chân ngón tay thủ sẵn gạch, có chút giận dỗi nói “Đồn đài? Nhi tử chỉ có thể thấy thập tứ đệ tùy mời theo đến, chỉ nghe thấy tám phúc tấn

ghen tị vô tử.”

Khang Hi ngạc nhiên, trong mắt mang theo ý cười, có bao nhiêu lâu không gặp Dận Chân như thế? Nhẹ nhàng lắc lắc đầu, Khang Hi xụ mặt nghiêm túc nói tiếp “Ngươi... Ngươi có phải hay không muốn tức chết trẫm, ngươi có thể bọn họ giống nhau sao? Trẫm đối với ngươi giống đỗi bọn họ như vậy sao? Dận Chân, trẫm đối với ngươi luôn luôn kỳ vọng rất sâu, này có ngươi ngạch nương quan hệ, nhưng là càng có rất nhiều ngươi tranh đua, trẫm càng có rất nhiều coi trọng ngươi tài cán, trẫm không hy vọng ngươi bị tình sở nhiễu, ngươi hắn là hiểu được trẫm tính tình.”

Dận Chân trong lòng cả kinh, ngẩng đầu nhìn Khang Hi trả lời “Hoàng A Mã, nhi tử không có động tình, ở nhi tử trong lòng chính vụ vĩnh viễn là quan trọng nhất, phúc tấn thuần khiết xuất trần, nhi tử chỉ là cung nàng một ít, Hoàng A Mã lời nói, nhi tử vĩnh viễn ghi tạc trong lòng.”

“Trẫm hiểu được ngươi ở nuông chiều nàng, trẫm cũng hiểu được ngươi sẽ âm thầm che chở nàng, ngươi phúc tấn lại cũng là đáng giá, cái loại này linh khí cùng thuần tịnh há là giống nhau nữ nhân có thể có?” Khang Hi thở dài, có chút thương cảm nói “Chính là ngươi phải hiểu được đau sủng coi trọng không phải làm như vậy, tuy rằng nàng có phúc tấn địa vị, chính là này nàng nữ nhân sẽ như thế nào làm, lớn lên ở trong cung ngươi sẽ không rõ sao? Chính là ngươi hộ lại hảo, cũng khó bảo toàn sẽ có rảnh bị người bắt lấy, đến lúc đó đã có thể nói cái gì đều đã muộn.”

Hơi nhíu một chút mày, Dận Chân minh bạch Khang Hi chỉ sợ không phải thật sự hiểu biết Tề Lạc, nàng nhạy bén không tới gần là vĩnh viễn vô pháp phát hiện. Dận Chân nhẹ giọng hỏi “Hoàng A Mã, lúc trước ngạch nương... Lúc trước ngạch nương ngài có từng che chở?”

Khang Hi bỗng nhiên đứng lên, ở cung thất dạo bước, có chút kích động mà nói “Che chở? Trẫm sao có thể không che chở, trẫm làm vạn toàn

chuẩn bị, chính là nàng... Nàng lại..." Phóng thấp thanh âm, Khang Hi đáy mắt một mạt đau lòng, "Nàng phảng phát hiểu được kết quả giống nhau, vẫn như cũ quyết tuyệt đi đến cái kia nồng nỗi, cái kia trẫm cũng không có thể ra sức nồng nỗi, chẳng sợ nàng thoảng kiêng trì một chút, hơi chút tín nhiệm trẫm, cũng sẽ không lộng tới cùng trẫm thiên nhân vĩnh cách."

Khang Hi đánh giá một chút bốn phía, phảng phát mỗi chỗ đều có nàng bóng dáng cùng khí tức giống nhau, hít sâu một hơi, thì thào nói "Trẫm có khi thật không hiểu nàng suy nghĩ cái gì? Dận Chân, trẫm lúc trước không có tiếp tục tra đi xuống, Thái Hoàng Thái Hậu cố nhiên là một phương diện, một loại khác chính là... Chính là, này kỳ thật chính là nàng lựa chọn, nàng lựa chọn vĩnh viễn rời đi trẫm, làm trẫm vĩnh viễn đều không thể quên được nàng."

"Hoàng A Mã, ngạch nương... Nàng là nhớ thương người, nàng trong lòng có người." Dận Chân nhẹ giọng an ủi, Khang Hi trong mắt chậm rãi khôi phục trầm tĩnh, nhìn Dận Chân hơi mang hâm mộ nói "Dận Chân, người so trẫm Hữu Phúc khí, kia nha đầu dám về phía trước, lúc trước nàng đi hành cung thỉnh chỉ hầu bệnh khi, kia sáng ngồi kiên quyết biểu tình, người không hiểu được có bao nhiêu mỹ, người ngạch nương trong lòng cho dù có trẫm, cũng tuyệt đối làm không được nàng kia một bước, lúc trước nữ nhi chết non đối nàng đả kích quá lớn, chính là kia chân chán chính chính chính là ngoài ý muốn, nàng vì sao luôn là không tin đâu?"

Khang Hi thở dài nói tiếp "Dận Chân, chính là bởi vì ngàn dặm hầu bệnh điểm này, cho nên trẫm đối với người chuyên sủng, không nói thêm gì, đây cũng là nàng hắn là đến. Chính là phàm là đến có thân thể thống quy củ, không thể từ tính tình tới, nàng có đích tử đích nữ ở, lại thực thể diện tôn quý, người đối nàng cũng là có một phần tâm ý ở, như thế nào cũng sẽ không làm nàng chịu ủy khuất, nếu có người thật sự dám ở nàng trước mặt khinh cuồng, như vậy chính là người không nói, trẫm cũng sẽ

không khinh tha. Muốn thật là tùy ý ngươi như vậy, kia đối nàng thanh danh cũng không tốt, ngươi chẳng lẽ cảm thấy tám phúc tấn thanh danh dễ nghe? Lại có bao nhiêu người âm thầm chê cười nàng, ngươi chẳng lẽ cũng muốn cho thuần tịnh nàng bị người chỉ trích không có phụ đức?”

Nhin ch m ch m D n Ch n, Khang Hi ch m r i d o bước đ n D n Ch n b n người, c i đầu nhin qu  xuống đất trầm tư D n Ch n, khẩu kh  ki n quyết nói “D n Ch n, trầm nói ngươi nhưng nghe minh bạch? Người là trầm ung th n vương, là trầm coi trọng hoàng tử, tương lai trầm c n s ..... Trầm c n mu n chính sự cho ngươi đi làm, ngươi v n không thể làm trầm thất vọng.”

D n Ch n tạm dừng một chút, trong lòng một tia hi u ra, li m đi đ y mắt kia ti kinh h , d p đầu nói “Nhi thần đa tạ Hoàng A Mã dạy bảo.” Khang Hi gi  tay “N u như vậy, ngươi liền qu  an đi.” D n Ch n đứng dậy, lại lần nữa đánh giá một chút cung thất, ch m r i lui đi ra ngoài, Khang Hi u ám thanh âm lại lần nữa truyền đến “L o t , g n nhất không c n trộn l n đ n Th i T  c ng m u i b n a ca kia, nh ng cái đó trầm đều s  xử lý, ngươi xử lý tốt H t B t s  có th , không th  nh ng t y qu  nhi u.”

D n Ch n kh  g t đầu “C n tu n Ho ng A M  th nh d ,” chờ đ n cung thất liền dư lại Khang Hi khi, ngồi ở gh  trên, tuy rằng ch m thượng d ng than c i, nhưng là Khang Hi lại cảm thấy trong lòng có chút lạnh l o, v  động Phật ch u, thấp n nh “Người c  đơn? Trầm trước sau là người c  đơn, l o t  đương ngươi ngồi ở cái kia vị trí th ng thời điểm, s  là như thế nào? Chỉ sợ s  so trầm hạnh phúc đ i.”

Chương 296 bảo hộ phương thức

S c tr i đ  ho n to n đ n xuống dưới, tr ng l n đầu c nh, đ i m đ i m t nh quang xuyên th u qua song cửa sổ lo ng tho ng chi u vào đ n nh nh m nh thư ph ng. D n Chọn trong t y cầm T i T nh khuyên tai c  ch t

phát ngốc ngồi ở chỗ kia, cái này thư phòng cũng không có bậc lừa bất luận cái gì ngọn nến, chỉ có từ bên ngoài lộ ra tinh quang cùng ánh trăng, bởi vậy phá lệ tối tăm. Nghiêng đầu nhìn song cửa sổ thượng ảnh ngược ra nghiêng truy lượng choạng bóng cây, Dận Chân túm chặt khuyên tai, thấp giọng tự hỏi “Rốt cuộc nên như thế nào? Gia rốt cuộc như thế nào mới có thể bảo vệ người? Hoàng A Mã... Hoàng A Mã, hắn có phải hay không thật sự sẽ... Người chính là hắn sủng thần con gái yêu.” Giơ tay chỉ một chút cái trán, nàng hiện giờ là phúc của người tấn, hộ không được nàng còn trông cây vào Lăng Trụ? Dận Chân bỗng nhiên đứng lên, trong mắt hiện lên một tia hung ác, ngữ khí bất thiện nhẹ giọng “Nàng là thuộc về ta, là thuộc về Ái Tân Giác La Dận Chân, nàng ta sẽ che chở, bất luận kẻ nào cũng không gây thương tổn nàng.”

Bên ngoài rất xa truyền đến gõ mõ cầm canh thanh âm, Dận Chân bên tai xuất hiện Khang Hi theo như lời nói “Chính là người hộ lại hảo, cũng khó bảo toàn sẽ không có khe hở bị người bắt lấy” đóng một chút đôi mắt, Dận Chân có chút ủ rũ ngồi ở ghế trên, khéo hoảng cung chính mình, như thế nào sẽ không rõ đâu, bằng không lúc trước ngạch nương lại như thế nào sẽ... Dận Chân cúi đầu nhìn trong lòng bàn tay khuyên tai, lẩm bẩm hỏi “Phụ đức người có từng để ý? Không thể làm người bị người cười nhạo, tám phúc tấn như vậy tuyệt đối không được.”

Dận Chân nhắm hai mắt lại, nhẫn nhẫn nhịn một chút, chờ tới khi rồi cái kia vị trí, không có bất luận kẻ nào lại có thể ra lệnh cho ta, thiên hạ này, toàn bộ đại thanh giang sơn, đem theo tâm ý của ta mà thay đổi. Bình phục một chút, Dận Chân nhìn trong suốt thuần tịnh khuyên tai, trong mắt mang theo một tia nhu tình, Dận Chân nhẹ giọng nói “Tề Lạc, gia không dám lại đánh cuộc, cái loại này được đến lại mất đi tư vị gia thật sự không nghĩ lại ném thử.” Thu hảo khuyên tai, Dận Chân mới đứng dậy, móc ra đồng hồ quả quýt nhìn xem canh giờ, trong mắt có một tia hoảng hốt, theo sau khôi phục thanh minh, nhìn đại đại trên bàn sách chất đống công văn,

Dận Chân câu một chút khóe miệng, không thể chuyên sảng, Hoàng A Mã nhưng chưa nói không sảng, phúc tấn thể diện vẫn là phải có, bằng không như thế nào có thể trấn được nội trạch đâu.

Phảng phát bỏ xuống trong lòng tay nải, Dận Chân tính một chút nhặt tử, đúng là thời điểm, Dận Chân bước chân nhẹ nhàng hướng đi Tề Lạc sân. Màn nội, Tề Lạc cảm thấy Dận Chân phá lệ lửa nóng ôm nàng, tuy rằng không có ngày xưa mãnh liệt, nhưng là cái loại này nhu nhu ma ma cảm giác lại càng mãnh liệt, cái loại này sắt nhân tâm phi nhu tình, làm Tề Lạc cũng chậm rãi buông ra thân thể của nàng, hoàn toàn mới tin cậy rộng mở bao dung Dận Chân, theo hắn vũ động mà chìm nổi, trong miệng chậm rãi phun ra nhàn nhạt tiếng rên rỉ, không cực nóng lại phảng phát một sợi tình ti giống nhau gắt gao quấn quanh ở Dận Chân trái tim.

Dận Chân cảm thấy được Tề Lạc dị thường nhu thuận cùng tin cậy, không khỏi nhắm hai mắt lại, đem chính mình chôn ở Tề Lạc thân thể chõ sâu nhất, cảm giác được kia ám áp cùng mềm mại, chớp mũi quay chung quanh kia nồng đậm hoa mai hương. Dận Chân ôm sát Tề Lạc vòng eo, không khỏi không chế nhẹ giọng “Tề Lạc, Tề Lạc... Người như vậy... Kêu gia như thế nào phóng đến hạ, như thế nào có thể phóng đến khai.”

Tề Lạc gương mặt ửng đỏ, tinh mắt mông lung, duỗi tay ôm lấy Dận Chân cổ, lẫn nhau thân thể dán càng khẩn một ít, nhẹ giọng bĩu môi lải nhải “Vậy không cần buông ra hảo.” Dận Chân kêu rên một tiếng, xụi lơ ở Tề Lạc trên người. Tề Lạc nhắm mắt lại, cảm thấy giữa mày đột nhiên rơi xuống một giọt nước, duỗi tay sờ soạng một chút, tựa hẵn phi hẵn, muốn mở to mắt. Dận Chân xoay người ở bên, đem Tề Lạc ôm vào trong ngực, sau đó duỗi tay che đậy Tề Lạc đôi mắt, khàn khàn cảnh cáo “Không được mở to mắt.”

Hắn hắn là bị cái gì kích thích đi, cái kia sẽ không đương phụ thân Khang Hi có phải hay không lại cho hắn khí bị? Tề Lạc trong lòng có chút

đau lòng, dựa vào Dận Chân càng gần một ít, tuy rằng có chút tò mò, nhưng là vẫn là nghe lời nói không có mở to mắt.

Dận Chân tay tạm dừng một chút, đọc theo Tè Lạc trên mặt ngũ quan nhẹ nhàng trượt xuống dưới động. Tè Lạc nhắm mắt lại, cảm thấy Dận Chân thu phảng phất là ở vuốt ve trán bảo giống nhau, như vậy mềm nhẹ cẩn thận, trong lòng cảm thấy có chút ngọt, khoe miệng lộ ra nhàn nhạt ý cười.

Dận Chân cúi đầu khẽ hôn Tè Lạc khoe miệng kia mạt đậm cười, ánh mắt chần chờ một chút, Dận Chân chậm rãi nhắm mắt lại, cõi nào hy vọng người tươi cười có thể vĩnh viễn ở ta trong lòng ngực thoáng hiện. Dận Chân hít sâu một hơi, nhàn nhạt mở miệng” gia, gần nhất sẽ rất bận, chỉ sợ sẽ không có quá nhiều nhật tử tới người này, người muốn cố hảo tự mình thân mình, những cái đó thuốc bổ phương thuốc ta đều tìm có thể tin người xem qua, đối thân thể có hảo ngoại, người sinh hoảng lịch thời điểm, bị thương thân mình, vẫn là muốn bồi, gia không nhìn người, cũng muốn đúng hạn uống, người minh bạch sao?”

Tè Lạc lúc này mới mở to mắt, mang theo một chút nghi hoặc gật đầu đáp “Gia, công vụ rất bận sao? Vậy người cũng muốn chú ý thân thể nha, mệt muốn chết rồi thân mình, công vụ vĩnh viễn cũng vội không xong, chính là thân mình lại là chính mình.” Dận Chân thấy Tè Lạc trong mắt hiện lên kia ti lo lắng, cũng càng trầm trọng một ít, chuyển động trên tay nhẫn ban chỉ, suy nghĩ một chút, cảm thấy vẫn là nói một chút hảo.

Dận Chân tạm dừng sau một lúc lâu, nhắm mắt lại nói “Phúc tấn, còn có chính là gia trắc phúc tấn cùng khanh khách nhóm, bên ngoài đã có chút đồn đãi, gia chỉ sợ cũng sẽ đi các nàng kia mấy ngày.”

Tè Lạc trong lòng dâng lên một tia chua xót, âm thầm cười nhạo chính mình, xem ra gần nhất thật sự là quá hạnh phúc, đều không sai biệt lầm

quên chính mình gả chính là ung thân vương rồi, này nàng nữ nhân tuy rằng không phải bọn họ chi gian vấn đề lớn, chính là lại ghi tội sẽ không biến mất, Tề Lạc tâm dần dần lạnh xuống dưới, nhẹ nhàng ừ một tiếng. Dận Chân bỗng nhiên mở to mắt, nhìn Tề Lạc bảo đam nói “Ngươi yên tâm các nàng không dám ở ngươi trước mặt khinh cuồng, nếu các nàng cái nào cậy sủng mà kiêu, vậy ngươi liền động thủ sửa trị, không cần thông báo gia, nội trách sự ngươi có thể hoàn toàn làm chủ.

Tề Lạc cười khẽ, lấy nữ nhân hết giận sao? Loại chuyện này chính mình thật đúng là làm không được. Hít sâu một hơi, Tề Lạc đam nhiên nói: “Gia, ngươi cứ yên tâm đi, ta hiểu được nặng nhẹ, chỉ cần bọn họ thủ quy củ, ta sẽ không khó xử các nàng” Dận Chân nắm lấy Tề Lạc tay, cảm thấy nàng có chút giãy giụa, “Gia như vậy cũng là vì ngươi hảo, chẳng lẽ ngươi tưởng tượng tấm phúc tấn như vậy? Thanh danh vẫn là rất quan trọng, gia không nghĩ ngươi chịu ủy khuất.”

“Gia, ngươi nhưng hiểu được cái gì đối nữ nhân tới nói mới là ủy khuất sao?” Tề Lạc đen bóng có ti tức giận đôi mắt nhìn Dận Chân, giây lát kia ti tức giận liền biến mất không thấy, trong mắt khôi phục ngày xưa bình tĩnh, một lần nữa dựa vào Dận Chân ngực, thấp giọng nói “Gia, sớm chút nghỉ ngơi đi”

Dận Chân than nhẹ, nhẹ nhàng vỗ Tề Lạc phía sau lưng hóng nàng đi vào giấc ngủ, nhìn điềm tĩnh ngủ say trung Tề Lạc, Dận Chân dùng tay nhẹ nhàng điểm một chút Tề Lạc giữa mày “Ngươi có biết, gia nhất không nghĩ làm ngươi chịu ủy khuất, tuy rằng không hiểu được ngươi nói được ủy khuất là ý gì, nhưng là gia minh bạch, ngươi lại ly gia xa một ít. Năm chật Tề Lạc tay, nhìn um tùm tay ngọc chỉ thượng mang theo cái kia sáng long lanh tím nhẫn kim cương, trong mắt mang theo chấp nhất nói” mặc kệ thế nào, gia đều sẽ không buông tay “

Từ nay về sau liên tiếp mấy ngày, Dận Chân đều ở thư phòng không ngừng bận rộn, phảng phát có làm không xong công sự, lúc này Dận Chân xác thật yêu cầu vội sự tình càng ngày càng nhiều, Thái Tử cùng mười bốn a ca ở trên triều đình chi tranh càng diễn càng liệt, Dận Chân tuần hoàn Khang Hi ý chỉ, chưa bao giờ chen chân bọn họ chi gian, chỉ là yên lặng làm tốt trong tay sai sự.

Suốt một tháng, Dận Chân hơn phân nửa nhật tử đều nghỉ ở thư phòng hoặc là đi Phật đường lễ Phật, còn lại mấy ngày, Dận Chân vẫn là giống thường lui tới giống nhau đi Tề Lạc kia. Loại này tình hình, Tề Lạc cảm thấy có chút kỳ quái đêm đó nếu Dận Chân có thể nói những cái đó, vì sao chậm chạp không thấy hắn đi nữ nhân khác kia?

Tề Lạc tuy rằng có chút nghi hoặc, nhưng là nàng còn không có rộng lượng đến chủ động làm Dận Chân đi nữ nhân khác kia. Thành thân đã năm sáu năm, Tề Lạc cảm thấy bọn họ chi gian không có mảnh liệt tình yêu, chỉ có kia vô pháp thuyết minh nói bạch như có như không tình ý, Dận Chân làm được một cái hoàng tử cực hạn, hơn nữa hắn vẫn là Hoằng Môn bọn họ phụ thân. Tề Lạc vẫn là có thể cảm thấy Dận Chân trên người cái loại này giãy giụa cùng nhẫn nại, tuy rằng không biết hắn ở nhẫn nại cái gì? Tới gần Dận Chân ngực, Tề Lạc nhắm mắt lại, nhẹ giọng nói đến “Gia, dựa theo vậy ngươi muốn làm làm đi? Ta vĩnh viễn đều sẽ ở bên cạnh ngươi.” Quyết định lui ra phía sau một bước, còn có cái gì không bỏ xuống được? Quá mức mẫn cảm kia chẳng phải là thực làm ra vẻ? Nếu xuyên qua, lại gả cho chính là Dận Chân, hiện giờ như vậy đã là may mắn đi, tuy rằng này đó hạnh phúc có chút không trung lầu các, chính là đây là người xuyên việt sinh hoạt.

Dận Chân thở dài một hơi, ôm sát Tề Lạc, ánh nến trung, hai người thân mình dây dưa ở bên nhau, phảng phát bọn họ chi gian mật không thể

phân, chính là Tè Lạc cũng hiểu được Dận Chân tuy rằng ở nàng trong lòng để lại dấu vết,, kinh việc này lúc sau, chỉ sợ sẽ biến đạm không ít.

Chương 297 khuyên bảo kết quả

Nếu Khang Hi hạ minh chỉ không được quan viên lại hướng Hộ Bộ vay tiền, Dận Chân liền nương cái này có hoàn toàn quản hảo nhập kho ngân lượng, nhậm cái nào tới mượn cũng mượn không đến một hai, thậm chí ngay cả Thái Tử, Dận Chân cũng chưa nể tình, mặt lạnh Vương gia thanh danh ở trong triều càng thêm vang dội. Ngầm, Dận Chân đem thiếu hụt Hộ Bộ bạc quan viên tên tất cả đều nhớ xuống dưới, âm thầm hạ quyết tâm lại triều một ngày đến đăng đế vị, như vậy này đó bạc nhất định phải đòi lại tới.

Bởi vì Dận Chân đủ loại khắc nghiệt cùng bất cẩn nhân tình, xem trọng hắn cùng dục leo lên nàng triều thần càng thêm thiếu, rốt cuộc Dận Chân khắc nghiệt cùng Khang Hi dày rộng tính cách kém quá xa, ai cũng không xem trọng cái này không tử không loại phụ ung thân vương. Thẳng đến lúc này bởi vì hình lăng trụ mang theo tới đối với Dận Chân chú ý, đã dần dần trừ khử với vô hình, lịch sử ở chuyển biến lúc sau phảng phát lại lần nữa về tới nguyên lai quỹ đạo thượng, chính là ở bình tĩnh mặt hồ phía dưới, Dận Chân lại bởi vì hình lăng trụ ảnh hưởng, ở Hộ Quân Doanh cùng quân cận vệ thế lực được đến lăng yên tiến triển, này chỉ sợ cũng liền Khang Hi đều phát hiện không đến.

Dận Chân trên mặt tuẫn hoàn Khang Hi ý tú không có nhúng tay Thái Tử cùng mười bốn a ca chi tranh, chính là ngầm động tác cũng không có thiếu làm, thường xuyên lơ đãng thấu chút Thái Tử tin tức cấp mười bốn a ca, bởi vì hắn minh bạch, tránh ngôi vị hoàng đế không phải chỉ xem Khang Hi ý tú, chỉ có nắm trong tay mới là thuộc về hắn.

Đảo mắt tiến vào Khang Hi 51 năm hai tháng, lúc này Khang Hi mới ở đại triều thượng chính thức chiếu “Thái bình lâu ngày, rǎng sữa ngày phồn. Về sau nảy sinh hộ khẩu, không cần càng ra đinh tiền, túc lấy bốn năm đinh số vì hạn ngạch, vì lệnh.” Tuy rằng năm trước cũng từng có quá như vậy chiếu mệnh, nhưng là lại không phải bao trùm toàn bộ đại thanh lãnh thổ, hiện giờ này chiếu mệnh một chút, Khang Hi thánh minh bị đẩy ngã đinh núi, thiên cổ nhất đế mǔ xem như chính thức mang ở Khang Hi trên đầu. Siberia chính thức hoa vào Khang Hi bản đồ, kia nghèo khổ nơi, nhưng là lại cũng không thể không có người cư trú, bởi vậy Khang Hi mệnh lệnh ở vào tội dày tù phạm đi sung quân đến kia, thậm chí đặc xá một đám tử hình tù phạm, đem bọn họ cũng sung quân đến kia, này nói khiến cho Khang Hi nhân từ hiền danh càng tăng lên chút.

Sang năm lại phùng Khang Hi sáu mươi vạn thánh, cho nên thỉnh Khang Hi phong thiện Thái Sơn tấu chương từ các đốc phủ châub phủ dùng tới rồi Khang Hi ngự án thượng. Khang Hi bốn ý là thoáng chối từ một phen, liền có thể phong thiện Thái Sơn. Chính là Lăng Trụ trong lén lút nói câu lời nói, làm Khang Hi thập phần bức bối, hung hăng đạp Lăng Trụ hai chân lúc sau, mệnh lệnh Lăng Trụ hồi phủ đóng cửa ăn năn, Khang Hi còn phạt Lăng Trụ một năm bồng lộc. Coi như mọi người chuẩn bị xem náo nhiệt thời điểm, Lăng Trụ lại bệnh, mang theo cả nhà đi tân tu thành suối nước nóng thôn trang dưỡng bệnh, thuận tiện tư quá.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 217

Hoàng lịch học bò nhưng thật ra so Hoàng Mân bọn họ sớm hơn một ít, hơn nữa bò thực mau thực ổn, một hồi công phu liền bò tới rồi Tè Lạc bên người, ngồi ở chăn chiên thượng, duỗi tay muốn ôm, Tè Lạc đi tới một cái khác phương hướng, tiếp tục đậu hoàng lịch về phía trước bò, qua lại vài lần lúc sau, hoàng lịch khuôn mặt nhỏ càng đỏ, có chút mồ hôi chảy ra, thể lực cũng có chút kém, rốt cuộc chậm rãi bò tới rồi Tè Lạc bên người, trong mắt mang theo ủy khuất, lải nhải cái miệng nhỏ, vươn như củ sen tiêu cánh tay, a a hai tiếng, Tè Lạc buông diêu cổ, lại lần nữa bế lên hoàng lịch, dùng khăn tay xoa xoa hấn cái trán mồ hôi, nhẹ giọng nói “Hoàng lịch, ngươi phải hiểu được muốn kiên trì, vô luận như thế nào đều phải kiên trì, ngạch nương thích kiên cường hài tử.”

Tè Lạc minh bạch trước kia hoàng lịch thường thường bò không được thời gian dài như vậy, thường thường trên đường liền từ bỏ, lần này hoàng lịch lại biểu hiện thực hảo, cho nên Tè Lạc phá lệ cao hứng, ôm hoàng lịch ở trong phòng đi tới đi lui, nhẹ nhàng hù khúc hát ru hóng hấn ngủ, hoàng lịch tay nhỏ bắt lấy Tè Lạc vạt áo, chậm rãi nhắm mắt lại, mang theo ý cười chìm vào giấc ngủ. Đem hoàng lịch đặt ở trên giường đất tiều chăn thượng an trí hảo, Tè Lạc nhẹ nhàng hôn một chút hấn cái trán “Hoàng lịch, ngạch nương hy vọng ngươi có cái mộng đẹp.”

Nhẹ chân rời đi nội thất, Tè Lạc phân phó “Doanh ma ma, ngươi phải hảo hảo chăm sóc hoàng lịch, vạn không thể đại ý, hoàng lịch trên người quần áo muốn đúng hạn tắm rửa phơi nắng, gần người người cũng muốn cẩn thận, vô luận bên ngoài nhiều lanh, cũng muốn mở cửa sổ thông khí,

chỉ cần thoả đáng chăm sóc hảo hoằng lịch, ta nhất định sẽ không bạc đãi các ngươi.”

“Là, thỉnh phúc tấn yên tâm, nô tỳ nhất định sẽ chăm sóc hảo tiếu a ca.” Doanh ma ma mang theo trong phòng bà từ nha đầu hành lễ, Tè Lạc gật gật đầu, quay lại phía trước chính mình nhà ở.

Ngày mới mօi vừa sát hắc, Tè Lạc liền thấy Dận Chân đi đến, tiến lên đều lạc rót Dận Chân đại huy trên quần áo lạc tuyết, tự mình truyền lên ám trà. Dận Chân trong mắt có chút kinh ngạc, nhưng là vẫn là thực vui mừng tiếp nhận chén trà, uống một ngụm, cảm giác trên người ấm dào dạt. Giữ chặt Tè Lạc tay ngồi xuống hỏi “Lại đi xem hoằng lịch?”

Tè Lạc trên mặt mang theo kiêu ngạo tưởng Dận Chân lại nói tiếp hoằng lịch thú sự cùng như thế nào giáo dục hoằng lịch, Dận Chân càng nghe càng cảm thấy, như thế nào chính mình nhi tử có chút đáng thương nha, nhìn Tè Lạc trong mắt kia kiên quyết, cũng chỉ có thể âm thầm lắc đầu, mở miệng dò hỏi “Ngươi đối hắn có phải hay không quá nghiêm khắc chút, hắn còn không có mǎn chọn đồ vật đoán tương lai, nào hiểu những cái đó.”

“Hoằng lịch thực thông minh, hắn hắn là có thể nghe hiểu một ít lời nói, liền phải từ nhỏ giáo dục mới được.” Tè Lạc ngữ khí kiên quyết nói, Dận Chân nhẹ điểm một chút Tè Lạc hơi nhíu mày “Gia nhìn ngươi đối hoằng lịch phảng phất có chút khẩn trương, hắn là chúng ta nhi tử, ra không được sai chính là.”

Tè Lạc trát một chút đôi mắt, cảm thấy chính mình giống như thật sự chịu lịch sử ảnh hưởng quá sâu, hoằng lịch tuy rằng dựa theo lịch sử sinh ra, ở chính mình giáo dục hạ, sao có thể tái giống như trong lịch sử như vậy đâu? Trên mặt giống Dận Chân tràn ra mỉm cười ngọt ngào ý, nhẹ

giọng nói “Vẫn là gia nghĩ đến thông thấu, chúng ta nhỉ từ như thế nào có thể kém đâu”

Dận Chân thâm thúy mắt sáng rực lên một chút, cảm giác Tề Lạc phảng phát cách hắn càng gần chút, khống chế được muôn ủng nàng nhập hoài xúc động, ho nhẹ một tiếng “Bãi cỏm đi, gia đói bụng.”

Dùng quá cơn chiêu, rửa mặt qua đi, Dận Chân vãy lui nô tài, tiến lên ôm lấy Tề Lạc, nhẹ giọng hỏi “Ngươi là..... Ngươi làm sao vậy?” Tề Lạc ở Dận Chân trong lòng ngực cọ hạ, cười khẽ nói “Không có gì, gia, ta chỉ là tưởng ngươi.”

Dận Chân lúc này huyền tâm mới buông, nàng không có rời xa, ngược lại về phía trước một bước, nhắm mắt lại, ôm chặt nàng, té không thể nghe thấy nhẹ giọng “Gia..... Gia cũng.....” Chung quy câu kia nhớ mong chi ngữ không có xuất khẩu, nhưng là Dận Chân trong lòng ngực Tề Lạc lại có thể rõ ràng cảm thấy hắn tưởng niệm, cong một chút đôi mắt, đôi tay gắt gao hoài ở Dận Chân, cái này biệt nữu Dận Chân a, một ngày kia, nhất định làm ngươi chính miệng nói ra, nhất định sẽ có như vậy một ngày.

Chương 299 rời đi kinh thành

Xuân về hoa nở tháng tư, thời tiết phá lệ tươi đẹp, bất đồng ngày mùa hè cực nóng, ngày xuân âm dương chiếu đến nhân thân thượng ấm áp, xuân phong di động vừa mới mạo hiểm lục mầm ngọn cây, nhìn ngoài cửa sổ sinh cơ dạt dào cảnh trí, Tề Lạc cũng hiểu được chỉ sợ nhị phế Thái Tử đã dần dần kéo ra màn che. Nghĩ đến Dận Chân bận rộn thân ảnh cùng đáy mắt ngẫu nhiên thoáng hiện kia ti đối Thái Tử chi vị nóng bỏng, Tề Lạc có chút tiếc nuối lắc đầu, này đó có dã tâm hoàng tử đều sẽ không minh bạch, Khang Hi phế đi Thái Tử về sau liền sẽ không lại lập bất luận cái gì hoàng tử vì Thái Tử, cấp trường thọ quyền lợi khống chế dục cực cường đế vương đương Thái Tử, kỳ thật thật là phảng phất ngoài miệng núi lửa

giống nhau, Dận Chân không có lên làm Thái Tử ngược lại là một kiện chuyện may mắn.

Nhớ lại kia Thái Tử cực giống Khang Hi dung nhan, Tè Lạc có chút tiếc hận thở dài, không phải Thái Tử vô mới làm không tốt, mà là Khang Hi tôi luyện Thái Tử giáo dục phương pháp quá tàn khốc, hơn nữa Khang Hi này đó các hoàng tử cái nào lại là thiện tra nhi? Ở quần long nhìn quanh dưới, Thái Tử cũng là song quyền khó địch bốn tay, rồi loạn đúng mực, bí quá hoá liều, cuối cùng bị giam cầm đến chết, loại này kết cục rốt cuộc là hắn là trách ai được? Ung Chính có trách nhiệm, nhưng là chính yếu vẫn là ở Khang Hi chỗ đó, Tè Lạc nhẹ giọng thở dài “Cao cao tại thượng ngài, thật sự không phải một cái đủ tư cách a mã.”

Tần ma ma tiến vào hồi bẩm “Phúc tấn, Hoằng Môn a ca từ thư phòng trở về hướng ngài thỉnh an tới.” Tè Lạc thu hồi tầm mắt, cười nói “Làm hắn tiến vào.” Chỉ chốc lát, Hoằng Môn ăn mặc một thân màu lam bào quế, dưới chân đặng lộc da mềm ủng, trên đầu mang màu lam nạm vàng biên mũ, mặt trên ở giữa còn khảm một khối ngọc bích, sau đầu biện hơi chõ minh hoàng sắc té thằng, bước chân nhẹ nhàng đi vào Tè Lạc bên người “Nhi tử thỉnh ngạch nương an.”

Tè Lạc một phen ôm chầm Hoằng Môn, đánh giá cẩn thận một chút, Hoằng Môn đơn bạc tiểu thân thể cát cao một ít, trầm tĩnh màu đen đôi mắt hiện lên vui sướng, dựa hướng Tè Lạc nhẹ giọng hỏi “Ngạch nương chính là lo lắng nhi tử?” Nhẹ nhàng lắc lắc đầu, Tè Lạc tự hào tín nhiệm nói “Ta Hoằng Môn là xuất sắc, như thế nào sẽ cũng sẽ không bị người khi dễ.” Vuốt Hoằng Môn no đủ cái trán, nhìn Hoằng Môn hòng nhuận khuôn mặt, tiếp theo nhẹ giọng nói “Chỉ cần nhớ rõ ngạch nương đã từng công đạo quá chuyện của ngươi, ngươi lại là ngươi a mã con vợ cả, những người đó lại làm sao dám không có đúng mực đâu?”

“Ngạch nương, ngươi nhưng thật ra thật nói chuẩn, thượng thư phòng Hoằng Minh ca ca đảo thực uy phong, giống nhau thúc bá gia huynh đệ cũng không dám cùng hắn tranh phong, bất quá tam bá phụ gia ca ca phảng phát đối Hoằng Minh ca ca có chút cái nhìn, ý vào lớn tuổi, bắt được đến cơ hội răn dạy một chút Hoằng Minh ca ca.” Hoằng Mân nhìn Tè Lạc, cào cái trán nói tiếp “Thượng thư phòng sư phó tài học là có, chính là nếu là Hoằng A Mã không tới tra công khóa, bọn họ cũng không thấy đến sẽ nghiêm túc làm bài tập, bọn họ còn nghĩ đến mượn sức ta đâu, đều bị ta lấy nghe không thấy cấp đây, ngạch nương, ngài lời nói, nhi tử không có quên, sẽ không bị những người đó xả tiến vào đi, chính là có ca ca lại rất khéo đưa đây, bên kia đều không đắc tội, ngạch nương đây là không phải chính là ngươi theo như lời khắp nơi hạ chú nha?”

“Hoằng Mân, ngươi phải nhớ kỹ khắp nơi hạ chú còn không bằng không dưới chú, đầu tường thảo là nguy hiểm nhất.” Tè Lạc lôi kéo Hoằng Mân tay nhỏ, lời nói thầm thía nói “Ngươi có thể giống như bây giờ vạn sự không dính này thực hảo, chính là ngươi hiểu được vì cái gì sẽ là như thế này sao?” Hoằng Mân lắc lắc đầu, trong mắt mang theo hoang mang, thượng thư phòng cũng có mấy cái giống hắn như vậy không nghĩ trộn lẫn hoàng tôn, chính là lại bị mấy nhà cùng nhau chèn ép, cũng không như chính mình như vậy nhẹ nhàng tự tại.

“Thực lực, Hoằng Mân thực lực mới là quan trọng nhất, ngươi là ung thân vương con vợ cả, lại là Trí Viễn Công cháu ngoại, mượn sức không thành cũng không dám đối với ngươi quá phận, không có hùng hậu bối cảnh thực lực, trung lập tự chủ cũng là không được.” Nhìn Hoằng Mân dần dần thanh triệt ánh mắt, Tè Lạc có chút vui mừng cười cười “Hoằng Mân, ngươi muốn cảm tạ kính nể ngươi a mã, hắn ở bảo hộ ngươi, ngươi hiểu được sao?”

Hoằng Mân gật gật đầu, trong mắt lộ ra sùng bái xin tự hào nói “Ngạch nương, a mā vẫn luôn đều ở yêu thương Hoằng Mân, tuy rằng a mā như vậy nghiêm túc, nhưng là Hoằng Mân vẫn là có thể cảm giác được đến,” đôi mắt lập loè một chút, Hoằng Mân cúi đầu đối thủ chỉ, có chút khó xử tiếp theo nói “Ngạch nương, hoằng khi ca ca..... Tuy rằng đối nhi tử thực chiểu cố, chính là hắn phảng phát đối nhi tử có chút địch ý, Hoằng Minh ca ca cũng từng nói lên quá, đích thứ chi tranh, Hoằng Minh ca ca đối hoằng xuân ca ca cũng không như thế nào tôn kính.”

Tề Lạc lầm bầm lặp lại “Hoằng khi, hoằng khi.” Hoằng Mân nghi hoặc hỏi “Ngạch nương, ngươi làm sao vậy? Là nhi tử nói sai cái gì?” Tề Lạc lắc đầu, suy nghĩ một chút, mới mở miệng nói “Hoằng Mân, ngươi hoằng khi ca ca khả năng chỉ là nhất thời không nghĩ ra, hắn trước sau là ngươi huynh trưởng, muốn kính trọng, nhưng ngươi cũng muốn nhớ rõ phàm là lưu chút nội tâm, những việc này trên mặt không ra sai là đến nơi.”

“Ân, ngạch nương ta nhớ rõ.” Hoằng Mân bụng lộc cộc hai tiếng, Tề Lạc cười khẽ làm Tần ma ma bưng lên chút điểm tâm đưa cho Hoằng Mân, cầm lấy một khói mềm xốp vân bánh đặt ở trong miệng, Hoằng Mân không khỏi đem đôi mắt cong thành lưỡng đạo trăng non, Tề Lạc nhẹ nhàng nhéo một chút Hoằng Mân gương mặt “Thiếu dùng hai khói, một hồi liền bã cờm.”

Một người mặc áo lục hạ nha đầu tiến vào đối Tần ma ma thì thầm vài câu, Tần ma ma ngắn ra một chút, nhìn thoáng qua cười nhạt cùng Hoằng Mân nói chuyện Tề Lạc, trong lòng có chút không đành lòng, tạm dừng một chút mới mặt trên nhẹ giọng trả lời “Phúc tấn, nô tỳ có chuyện quan trọng hồi bẩm.”

Cảm thấy được Tần ma ma có chút muốn nói lại thôi, Tề Lạc đối Hoằng Mân nói “Ngươi đi trước thư phòng làm bài tập, nếu thượng thư phòng sự phó bác học sâu xa, ngươi muốn khiêm tốn thỉnh giáo, có không hiểu sẽ

không cứ việc hỏi chính là, không cần bận tâm mặt khác.” Hoằng Mân gật đầu, xoay người đi thư phòng.

Tề Lạc nhìn Tân ma ma hỏi “Rốt cuộc ra chuyện gì?”

“Phúc tấn, quách khanh khách cùng phú sát trắc phúc tấn ở trong vườn ngắm hoa thời điểm, không biết như thế nào liền có chút khoe miệng, theo quách khanh khách bên người nha đầu nói, trắc phúc tấn đây quách khanh khách một chút, sau đó quách khanh khách liền té xỉu, cho nên mới truyền thái y, vừa mới thái y chẩn trị quá, quách khanh khách đã có hơn một tháng thân mình.” Tân ma ma thấp giọng hồi bẩm, chút nào không dám ngẩng đầu, cảm thấy Tề Lạc nửa ngày không có động tĩnh, Tân ma ma nói tiếp “Phúc tấn, phú sát trắc phúc tấn nghe nói quách khanh khách có thân mình sau, ở bên ngoài chờ đâu, nói là muốn thỉnh ngài làm chủ, trắc phúc tấn nói nàng ủy khuất, quách khanh khách dĩ hạ phạm thượng……”

“Hảo, lời này liền đừng nói nữa.” Tề Lạc hít sâu một hơi, cảm thấy trong lòng rầu rĩ, tuy rằng sớm biết rằng sẽ có hôm nay, chính là chuyện tới trước mắt, mới hiểu được chuyện này đối nàng tới nói cũng không như vậy nhẹ nhàng. Bên ngoài ồn àn truyền đến Phú Sát thị tiếng khóc, Tề Lạc bỗng nhiên đứng lên, tạm dừng một chút lại lần nữa ngồi xuống, nhắm mắt lại bình tĩnh một chút, đạm nhiên mở miệng “Phú sát trắc phúc tấn ngôn ngữ không thoả đáng, cầm túc một tháng, phạt sao chép kinh thư trăm biến. Quách khanh khách dục tự có công thêm thưởng tơ lụa mười thát, đồ trang sức trang sức hai bộ, nàng thân mình kiều nhu, mang thai không xong, chấp thuận nàng không tới thỉnh an, ở trong sân an tâm tĩnh dưỡng chính là.”

“Phúc tấn, ngài đây là?” Tân ma ma có chút kinh ngạc ngẩng đầu, Tề Lạc chuyển động trên tay nhẫn kim cương, thấp giọng nói “Ngươi liền ấn ta nói làm, phân phó quách khanh khách không cần tới bái tạ, tùy tiện nói

cho nàng, Vương gia trắc phúc tấn còn có rảnh ngạch, làm nàng an tâm tĩnh dưỡng liền hảo, tĩnh đi tới đi lui động thai khí.”

Tần ma ma suy nghĩ một chút, nhẹ giọng khuyên nhủ “Phúc tấn, lúc trước nô tỳ nhớ rõ Vương gia chỉ là đi quách khanh khách chỗ đó một hai lần mà thôi, không thành tướng nàng thế nhưng có như vậy vận khí, kỳ thật như vậy đối phúc tấn chưa chắc không có chỗ tốt, những cái đó người cũng lại sẽ không loạn khua môi múa mép, nói phúc tấn phụ đức lại mệt.”

“Ngươi đi xuống làm việc đi, ta minh bạch Vương gia ý tú.” Tề Lạc xua tay, Tần ma ma trong mắt có chút đau lòng, than nhẹ một tiếng mới xoay người đi ra ngoài.

Tề Lạc dựa vào trên giường, chậm rãi nhắm mắt lại, tuy rằng biết Dận Chân làm như vậy nguyên nhân, hơn nữa hắn còn chọn một cái tâm cơ ít nhất, thân phận không cao quách khanh khách, chính là trong lòng vẫn là cảm thấy có chút chua xót, lâm bẩm tự nói “Loại này sinh hoạt cũng không đều là mỹ diệu, hiện giờ như vậy cũng nên là khó được đi, ngươi muốn thấy đủ.”

Dận Chân vừa mới vào phủ liền nghe cao quyền bẩm báo nói Quách thị có thai sự tình, trong lòng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, việc này rốt cuộc chấm dứt, Hoàng A Mã hắn là sẽ vừa lòng, bên ngoài người cũng sẽ không lại có người trọng thương nàng phụ đức có mệt. Cảm thấy được Dận Chân có chút nhẹ nhàng, cao quyền suy nghĩ một chút, mới hồi bẩm nói “Gia, vừa mới quách khanh khách nha đầu tới nô tài này, nói là quách khanh khách có chuyện muốn cùng ngài giảng……”

Dận Chân mở miệng đánh gãy “Gia cùng nàng không có gì hảo thuyết, làm nàng an tâm tĩnh dưỡng, liền ấn phúc tấn phân phó làm.” Cao quyền lên tiếng, âm thầm cười nhạo quách khanh khách không biết lượng sức, tưởng lấy trong bụng kia khối thịt mòi sủng, cũng không nhìn xem chủ tử

là người nào, làm sao để ý nàng? Dận Chân suy nghĩ một chút, trong đầu không ngừng hiện lên lúc trước Hoàng A Mã lại thêm nhi nữ khi, ngạch nương kia dần dần lạnh băng bình tĩnh ánh mắt, tuy rằng ngạch nương chưa từng có nói lên quá đây là vì cái gì, chính mình cũng hoàn toàn không hiểu, chính là lúc này Dận Chân lại trong lòng căng thẳng, bước chân có chút nhanh hơn đi đến đông đủ lạc kia.

Tàn ma ma tiến lên ngồi xổm thân hành lễ “Nô tỳ cấp Vương gia thỉnh an.” Dận Chân dừng một chút, đáy mắt hiện lên quan tâm bình tĩnh hỏi “Phúc tấn ở nơi nào?”

“Vương gia, phúc tấn thân mình có chút mệt, đã nằm xuống.” Tân ma ma cúi đầu nói “Vừa mới phú sát trắc phúc tấn ở ngoài cửa cầu kiến phúc tấn tố ủy khuất, phúc tấn không có thấy nàng, chỉ là làm nàng sao chép trăm biến kinh thư, quách khanh khách rốt cuộc vẫn là bởi vì trắc phúc tấn động thai khí, cho nên phúc tấn mới như thế xử lý.”

Dận Chân cũng không để ý gật đầu, một tia âm ngoan chợt lóe mà qua, mở miệng nói “Phúc tấn xử sự thích đáng, gia là hiểu được, trắc phúc tấn kia... Liền án phúc tấn xử lý làm.” Sau khi nói xong xoay người vào nội thất, Tân ma ma nhìn Dận Chân bóng dáng, khéo miệng mang theo mỉm cười, những người này muốn gây sóng gió, còn muốn nhìn thời cơ đâu.

Tối tăm ánh nến hạ, Tề Lạc cái chăn mỏng nằm ở ấm trên giường đất, Dận Chân nhẹ chân đi vào, thấy Tề Lạc khéo mắt chõ lưu có chút ẩm ướt, than nhẹ một tiếng. Tề Lạc giấc ngủ thực thiển, nửa梦nửa tỉnh gian không ngừng lập loè cùng Dận Chân ở chung tình cảnh, nghe thấy có động tĩnh, chậm rãi mở mắt. Thấy Dận Chân đứng ở kia, Tề Lạc có chút mờ ảo đạm nhiên cười “Gia, ngươi đã đến rồi.”

Dận Chân tiến lên một bước, đem Tề Lạc gắt gao ôm vào trong ngực, cảnh cáo nói “Không được cùng gia xa lạ, ngươi có nghe thấy không?” Ở

Dận Chân trong lòng ngực có một chút, Tề Lạc thì thào nói “Gia, ta sẽ không cùng ngươi xa lạ, này đó sớm đã có chuẩn bị, chính là ta..... Lòng ta vẫn là có chút buồn, không nghĩ thấy quách khanh khách, nên nàng đến, ta không phải ít cấp một phân, chỉ là ở quách khanh khách sinh sản trước, ta không nghĩ thấy nàng một mặt, gia, tha thứ ta tùy hứng hảo sao?”

Cúi đầu nhìn Tề Lạc đĩnh kiều lông mi thượng lây dính nước mắt tích, Dận Chân lui ra áo ngoài xoay người thượng ấm giường đất, đem Tề Lạc lại lần nữa ôm vào trong ngực, vỗ nàng phía sau lưng nói “Phúc tấn những việc này ngươi hoàn toàn có thể làm chủ, Quách thị tác dụng chính là sinh hạ gia hài tử, như vậy gia có thể càng an tâm.” Tề Lạc nhẹ nhàng ừ một tiếng, Dận Chân nghĩ hiện giờ kinh thành trung gió vân, Thái Tử liên tiếp triệu kiến hắn, mà Đức phi kia cũng truyền lời cho hắn làm hắn tiến cung, rốt cuộc ý đồ ở đâu? Tự nhiên là không cần nói cũng biết.

Dận Chân cúi đầu nhìn nhu thuận ngoan ngoãn ghé vào hắn ngực thượng Tề Lạc, trong mắt mang theo thương tiếc, vuốt ve nàng mềm dẻo sợi tóc “Phúc tấn, gia gần nhất thân mình cũng có chút trầm, phảng phát không có gì sức lực.”

Nghe thấy lời này, Tề Lạc vội vàng ngẩng đầu quan tâm nhìn Dận Chân “Gia, ngươi thân mình không dễ chịu? Dùng không cần truyền thái y?” Dận Chân đáy ý cười chọt lóe qua, xoay người đem Tề Lạc đè ở dưới thân, cắn cắn một chút Tề Lạc lỗ tai, ở nàng bên tai thấp nín “Gia thân mình như thế nào, ngươi còn không hiểu được?” Nhìn nhanh chóng biến hồng tiêu xảo lỗ tai, Dận Chân ngâm lấy khuyên tai mơ hồ nói “Hiện tại đúng là hảo mùa, cùng gia đi Viên Minh Viên tốt không? Kia không thể so sánh viên kém, cảnh trí càng tinh xảo một ít.” Dận Chân đôi tay ở Tề Lạc trên người du tấu, nghe thấy Tề Lạc nhàn nhạt tiếng rên rỉ. Tiếp theo thấp giọng nói “Lúc trước ở sư tử viên tình cảnh, gia vĩnh viễn đều sẽ

không quên, Tè Lạc, bời gia đi được không? Người nhất định thích nơi đó.”

Tè Lạc chớp động con mắt, tận lực bảo trì thanh tĩnh, đứt quãng nói “Gia..... Ân..... Gia, trong phủ sự làm sao bây giờ? Còn có..... Ân..... Buông tay..... Còn có Hoằng Mân bọn họ đâu? Ta không yên tâm.....”

Dận Chân ngẩng đầu nhìn Tè Lạc đôi mắt, nghĩ nghĩ mới nhẹ giọng nói “Viên Minh Viên ly kinh thành cũng không xa, trong phủ sự có thể giao cho Tân ma ma, nàng sẽ xử lý thỏa đáng, nếu là có việc gấp cũng có thể tùy thời thông báo, Vũ Hi hoằng lịch nhưng thật ra dễ làm, điều mang lên cũng là được, chính là Hoằng Mân? Hắn.....”

Tè Lạc giơ tay nhẹ nhàng vuốt ve một chút Dận Chân lông mày “Gia, ta là như thế nào đều sẽ không lại đem Hoằng Mân chính mình một người lưu tại kinh thành, ta sợ hắn sẽ..... Không thể lại làm Hoằng Mân xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.”

“Hoằng Mân sự, gia tới an bài, chúng ta cùng đi, sẽ không lại đem hắn lưu tại kinh thành.” Dận Chân cúi đầu hôn lên Tè Lạc giữa mày, nhẹ giọng bảo đảm “Tè Lạc, người phải tin tưởng gia, sẽ không lại làm bất luận kẻ nào thương đến các ngươi, cái loại này ngoài ý muốn vĩnh viễn đều sẽ không phát sinh.”

Tè Lạc cắn môi duỗi tay ôm lấy Dận Chân cổ, để sát vào Dận Chân bên tai thấp nín “Kia hùng ba ba, hùng mụ mụ, mang theo ba cái hùng bảo bảo, cùng đi, năm con hùng vĩnh viễn ở bên nhau.” Dận Chân rốt cuộc nhịn không được, thật mạnh hôn lên Tè Lạc môi, hai người thân thể một lần nữa dây dưa ở bên nhau, phảng phát bất luận cái gì sự đều không thể đưa bọn họ tách ra.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 218

Lăng Trụ nghe minh bạch Dương Khang ý có điều chỉ, khéo miệng lộ ra ý cười “Đa tạ thế tử gia quan tâm, ta lần này hồi kinh chính là tưởng hướng Hoàng Thượng thỉnh cái an, Hoàng Thượng khoan hồng độ lượng tha thứ ta sai lầm, còn phái thái y vì ta trị thương, như thế nào cũng muốn tự mình tới dập đầu tạ ơn mới được, không thể mất thần tử bốn phận.”

“Trí Viễn Công trung tâm, Hoàng Thượng nhất định trong lòng hiểu rõ.” Dương Khang thấp giọng nói “Kinh thành gió lớn, Trí Viễn Công thân mình vừa mới khỏi hàn vẫn là phải cẩn thận một ít.”

Lăng Trụ đóng một chút đôi mắt, đồng dạng nhẹ giọng nói “Những việc này ta minh bạch, thế tử gia cũng muốn nhiều hơn chú ý, chỉ cần trung với Hoàng Thượng, như vậy tự nhiên hết thảy sóng gió nhưng bình.”

Dương Khang cười một chút, chắp tay hướng Lăng Trụ từ biệt, lên ngựa đối với Tề Giác nói “Ngươi đã đã hồi kinh, quá mấy ngày tới Trang Thân Vương phủ, ta có thứ tốt đưa ngươi, chuôi này ngươi nhớ thương hồi lâu bảo đao, đuổi minh liền cho ngươi.”

Tề Giác trong mắt mang theo kinh hỉ, nhường mày đến “Cảm ơn thế tử gia, ta nhất định sẽ đi Trang Thân Vương phủ bái vọng, thuận tiện đào tốt hơn đồ vật, thế tử gia cũng không nên đau lòng mới hảo.”

Dương Khang nhẹ nhàng mà lắc lắc đầu, đánh mã rời đi, Lăng Trụ than nhẹ “Hắn nhưng thật ra cái trường tình người, chỉ là cuối cùng là vô

duyên, cưỡng cầu không được.” Tè Giác gật gật đầu, suy nghĩ một chút nhẹ giọng “A mā, ta còn là càng thích tỷ phu, tuy rằng tính tình có chút lanh, chính là có hăn ở tỷ tỷ bên người, không ai có thể khinh nhục nàng, Trang Thân Vương chính là muôn phúc tạp chút, nơi đó thủy quá sâu.”

Lăng Trụ một lần nữa lên xe ngựa, nhìn xe ngoại kinh thành phồn hoa cảnh tượng, lầm bầm nói “Cây muôn lặng mà gió chẳng ngừng, kinh thành xem ra thật là náo nhiệt, Hoàng Thượng ngươi hay không sẽ cảm thấy thương tâm đâu? Nay đó hoàng tử cái nào đem ngươi đương a mā?”

Lăng Trụ phản kinh tin tức, thực mau liền truyền tới có tâm đoạt đích các hoàng tử kia. Chín a ca lắc lắc cây quạt, tuy rằng thời tiết còn không có nhiệt lên, nhưng là hăn thân thể thiên béo, nhất không chịu nổi nhiệt người, có chút bức bối nói “Cái này Lăng Trụ hiện tại trở về là làm cái gì? Chẳng lẽ nhìn không ra tới ngay cả từ ca đều trốn rồi đi ra ngoài? Hắn lúc này hồi kinh, thật không hiểu được hắn rốt cuộc nghĩ như thế nào.”

Mười a ca chẳng hề để ý muộn thanh nói “Quản hắn hồi kinh tới làm cái gì, chẳng lẽ hắn còn đương hắn chưởng Hộ Quân Doanh? Gia xem hắn đây là hướng Hoàng A Mã lấy lòng tới, muốn thật là mắt Hoàng A Mã sủng tín, cái nào còn có thể đem hắn để vào mắt?”

Chín a ca gật đầu, nhìn tám a ca trầm tư bộ dáng, khoe miệng lộ ra đắc ý tươi cười “Bát ca, Lăng Trụ đó chính là một cái hồn người, Hộ Quân Doanh tuy rằng khó mượn sức, nhưng cũng không phải không có biện pháp, cái kia Mẫn Thành có lẽ lần này là có thể... Vì hắn, ta chính là hạ đại tiền vốn.” Tám a ca nhường mày, chín a ca thần bí cười một chút “Bát ca, chờ sự thành ta lại nói cho ngươi, cái này Mẫn Thành vẫn là rất biết điều.”

Tám a ca nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, dùng ngón tay nhẹ nhàng mà gó hai hạ cái bàn, ôn nhuận thon dài đôi mắt hiện lên một tia ánh sáng “Cái này Lăng Trụ, ta là thật sự không có cân nhắc thấu, cửu đệ vẫn là không

thể xem thường hắn, rốt cuộc hắn cùng kia hai nhà vương phủ có chút giao tình, lại đến Hoàng A Mã sủng tín, đau sủng đích nữ lại là ung thân vương phúc tấn, như vậy thân phận, chính là cùng tú ca hỗ trợ lẫn nhau, tú ca tuy rằng dưỡng bệnh đi, Lăng Trụ lúc này hồi kinh chỉ sợ thâm ý sâu sắc, vẫn là muốn cẩn thận một ít hảo.”

Nhin chín a ca có chút không thèm để ý, tám a ca lắc đầu nói tiếp “Cửu đệ, ta cẩn thận suy nghĩ một chút, mới phát giác kỳ thật chúng ta đều coi thường Lăng Trụ, hắn đem tú tấu che dấu thực hảo, tú tấu chưởng quản to như vậy cái ung thân vương phủ tích thủy bất lậu, này há là không có năng lực người? Chính là ở khuê các bên trong lại không chút nào hiện danh, này hắn là Lăng Trụ cố ý áp xuống, hơn nữa lúc trước ngự tiền thỉnh cầu miễn tuyển, xem ra Lăng Trụ căn bản là vô tình đem hắn con gái yêu gả cho hoàng tử. Hiện giờ hắn đã là thừa kế năm đời công tước, Hoàng A Mã bình định tam phiên, không có khả năng lại ngăn khác họ vì vương, cho nên hắn đau tú tấu là thật, không nghĩ cùng các hoàng tử liên lụy cũng là thật, chính là trời xui đất khiến dưới, cho tới bây giờ cái này cục diện, làm hắn không thể không cuốn ở trong đó, cũng may tú ca phảng phất lấy cô thần tự cho mình là, nếu không cũng là một cái kình địch.”

Chín a ca khép lại cây quạt, gõ một chút cái trán “Bát ca, nếu là ấn ngươi theo như lời, Lăng Trụ lần này hồi kinh vẫn là vì về tú tấu những cái đó lời đồn đãi, muôn thật là như thế ta chưa từng thấy quá đau nữ nhi đến như thế nồng nỗi người.”

Chương 302 tái kiến Khang Hi

Trở lại kinh thành hôm sau, bởi vì không phải đại triều, cho nên Lăng Trụ sửa sang lại hảo triều phục, tiến cung thỉnh cầu bệ kiến. Lý Đức Toàn thông báo sau, trên mặt mang cười hướng Lăng Trụ cúi chào: “Trí Viễn Công, Hoàng Thượng tâm tình vừa lúc, làm ngài đi vào đâu.” Lăng Trụ hít sâu một hơi, run lên một chút ống tay áo hình móng ngựa, đối Lý Đức

Toàn cười một chút, mới ngừng lại rồi hô hấp rảo bước tiến lên đại điện. Cúi đầu đi vào Khang Hi tiến trước, quỳ xuống đất dập đầu “Nô tài cắp Hoàng Thượng thỉnh an, Hoàng Thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế”.

Khang Hi lúc này tâm tình không tồi. Tuy rằng sắc mặt có chút ám hoàng, nhưng là trong ánh mắt lại mang theo ý cười. Trong tay cầm tân tiến công đi lên cam quýt, khẩu khí sung sướng nói “Ngươi còn hiểu được trở về cho trẫm thỉnh an? Còn tưởng rằng ngươi ở suối nước nóng thôn trang hưởng lạc quên đói trẫm trung tâm đâu.” Cảm thấy Lăng Trụ thân mình cương một chút, trên mặt lộ ra một chút tươi cười “Hảo, đứng lên đi. Tân tiến công đi lên mùa trái cây, trẫm thưởng ngươi một sọt.”

Lăng Trụ cúi đầu cũng không có đứng dậy, Khang Hi chậm rãi đem sắc mặt trầm xuống dưới, trong mắt tinh quang chợt lóe qua, đậm đặc mở miệng “Xem ra hôm nay, ngươi không phải hướng trẫm thỉnh an, có chuyện gì liền nói đi.” Lăng Trụ ngừng lại một chút, cúi đầu hồi bẩm “Hoàng Thượng, nô tài xác thật là hướng ngài tạ ơn tới, khẩu tạ Hoàng Thượng phái thái y cấp nô tài điều trị thân mình, khẩu tạ ngài ban thưởng, nô tài có tài đức gì, sao có thể đảm đương nổi Hoàng Thượng như thế hậu ái.”

Khang Hi đứng dậy, chậm rãi đi vào Lăng Trụ trước mặt, nhìn chằm chằm hắn cái gáy sau một lúc lâu, lại hướng ngoài điện nhìn nhìn, tùy hẫu ở bên người Lý Đức Toàn cúi đầu tay chân nhẹ nhàng mang theo trong đại điện nội thị an tĩnh lui ra.

Đi vào ngoài điện, Lý Đức Toàn xoa xoa mồ hôi trên trán, trong lòng âm thầm vì Lăng Trụ có chút lo lắng, rốt cuộc Khang Hi gần nhất tính tình cũng không phải là quá hảo. Bên cạnh tiểu nội thị thấu đi lên, có chút tò mò hỏi “Lý tổng quản, này, Hoàng Thượng cùng Trí Viễn Công.....” Không chờ hắn nói xong, Lý Đức Toàn tàn nhẫn gõ một chút hắn trên đầu mũ “Hoàng Thượng sự, kia đến phiên ngươi một cái nô tài hỏi đến?”

Hướng bốn phía xem một cái, mệnh lệnh đến: “Các ngươi này đó hầu thằng nhãi con, đều cho ta đem miệng đóng. Trí Viễn Công kia chính là Hoàng Thượng sủng tín người, nếu là có cái gì tiếng gió truyền ra, nhìn xem Hoàng Thượng có thể tha được các ngươi cái nào?”

“Ngươi đây là lại cùng trẫm giận dỗi?” Khang Hi trên cao nhìn xuống nhìn Lăng Trụ, ngữ điệu trầm ổn nói “Trẫm hiểu được ngươi trung tâm, đối với ngươi đi dưỡng bệnh trẫm cũng không trách quá ngươi nhưng ngươi hôm nay đây là cho trẫm tới nào vừa ra? Trẫm đối với ngươi như thế nào, ngươi chẳng lẽ không biết sao? Ngươi đây là nô tài có phải hay không cũng muốn cùng trẫm xa lì?”

Lăng Trụ lúc này ngẩng đầu, đôi mắt ửng đỏ, có chút nức nở mở miệng: “Hoàng Thượng đối nô tài ân cao ngất, nô tài tan xương nát thịt cũng khó bão Hoàng Thượng đại ân đại đức, đối Hoàng Thượng trung tâm cũng nhật nguyệt chứng giám, nhưng nô tài trong lòng...” Nhìn Lăng Trụ trong mắt ủy khuất, Khang Hi nhíu một chút mi, thở dài nói: “Như thế nào, cái nào người cho ngươi ủy khuất? Trẫm xem ngươi tránh quấy rầy trốn thực hảo sao.”

Lau một chút đôi mắt, Lăng Trụ ngẩng đầu nhìn Khang Hi, trong mắt mang theo một chút ủy khuất nói: “Hoàng Thượng, ngươi là hiểu được nô tài ái nữ chi tâm, nô tài trung với Hoàng Thượng, bỗn không nghĩ làm nàng gả tiến hoàng gia, chính là Hoàng Thượng chỉ hôn, cho thiên đại ân sủng, nô tài chỉ có thể khấu tạ Hoàng Thượng. Ung thân vương kính trọng phúc tấn. Nay nô tài cũng yên tâm, chính là kinh thành trước một trận thế nhưng truyền ra cái loại này khó nghe lời đồn đãi chửi bởi ung thân vương phúc tấn, nô tài cảm thấy đau lòng.”

Khang Hi ngẩn ra một chút, lúc này mới minh bạch cái này Lăng Trụ nguyên lai đầu lại rồi răm. Ở trước mặt hắn đi dạo hai bước, Lăng Trụ đóng một chút đôi mắt, nói tiếp “Nô tài thế ung thân vương phúc tấn ủy

khuất, nàng vẫn luôn là nô tài con gái yêu, tuy rằng khi còn nhỏ chịu quá chút khổ, chính là nô tài chưa từng có làm nàng chịu quá ủy khuất, hiện giờ như vậy, thật là đau lòng không được. Càng quan trọng là nàng nào giống như bên ngoài theo như lời thủ đoạn ngoan độc, ghen tị tranh sủng? Hoàng Thượng, nàng chính là nô tài tự mình dạy dỗ ra tối, ung thân vương phúc tấn tính cách thuần tịnh, nào không chịu được như thế?”

“Bên ngoài những lời này đó không đều đã làm trẫm cấp áp xuống đi sao?” Khang Hi dừng bước, có chút nghi hoặc nói “Lão tú khanh khách không cũng truyền ra tin vui, cái nào còn dám lăm miệng?”

“Hoàng Thượng, này chỉ là vừa mới bắt đầu, ung thân vương có tài cán có năng lực, tất nhiên sẽ được đến Hoàng Thượng trọng dụng, nhưng là khó tránh khỏi sẽ khiến cho những người khác ghen ghét, đến lúc đó lời đồn đãi tái xuất hiện nên như thế nào?” Lăng Trụ sáng cổ, nghiêm túc nhìn Khang Hi “Hoàng Thượng, ung thân vương phúc tấn từ nhỏ nhìn quen nô tài vợ chồng cầm sắt hòa minh, dùng như vậy biện pháp bình ổn lời đồn đãi, chỉ sợ cũng không phải nàng mong muốn, nô tài chính là nhớ rõ lúc trước Trác Văn Quân theo như lời, cái kia cái gì đâu bạc không xa nhau.”

Khang Hi dừng bước, bên tai phảng phát cũng xuất hiện nàng thấp ninh ‘ mong được người chung tình, đầu bạc không cách xa ’. Cúi đầu nhìn thủ đoạn chổ Phật châu, lúc trước một màn một màn không ngừng mà ở trước mắt loé sáng lại, có chút phẫn nộ đem trong tay quả quýt hung hăng mà ném tới Lăng Trụ trên người, nổi giận mắng “Chẳng lẽ ngươi muốn cho lão tú những cái đó trắc phúc tấn khanh khách đều giống như ngươi cái kia thiếp giống nhau, đều đương bài trí không thành? Đó là hoàng tử, là trẫm ung thân vương, kia cũng là tương lai trẫm... Trẫm chuẩn bị trọng dụng hoàng tử, nếu như bị tình khó khăn, sẽ mê hắn mất, làm hắn vô tâm chính sự, như vậy trẫm... Trẫm nhu thế nào có thể yên tâm?”

Lăng Trụ sờ soạng một chút bị quả quýt tạt đau đầu vai, quỳ bò hai bước, cúi đầu nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng, ung thân vương tính tình ngài còn không hiểu được sao? Bình tĩnh nghiêm túc, tính tình kiên cường quật cường, tuyệt không sê dễ dàng mà bị người ảnh hưởng đến, hắn nỡ nào là bị tình sở nhiễu người, ở ung thân vương trong lòng chỉ sợ bất luận cái gì sự cũng so không được giang sơn xã tắc cùng triều chính quan trọng, này Hoàng Thượng tất nhiên cũng có thể phát hiện được đến.”

Khang Hi ngây ra một lúc, đáy mắt hiện lên nghi hoặc, một lát sau, đôi mắt mới chậm rãi khôi phục thanh minh, xác thật lấy Dận Chân tính tình sẽ không như vậy? Nơi đó cũng có tin tức truyền đến, Dận Chân chính là chuyên sủng kia một thời gian cũng không có trì hoãn bất luận cái gì chính sự, ngược lại là... Mím một chút môi, Khang Hi trong lòng không muốn thừa nhận, lúc ấy Dận Chân xử sự thủ đoạn tuy rằng cũng thực nghiêm khắc, nhưng là lại không có như vậy không lưu tình. Lăng Trụ lãnh binh xuất chinh khi, hậu cần lương thảo sự tình như vậy rườm rà, hắn thế nhưng sê chút nào không ra đường rẽ. Thở dài một hơi, Khang Hi lầm bẩm tự nói “Có lẽ, hắn tính tình thật sự cùng trầm cùng tiên hoàng đều bất đồng, vô tình... Nhưng thật ra vô tình.”

Lăng Trụ lại lần nữa ngẩng đầu, trong mắt mang theo tín nhiệm nói tiếp “Hoàng Thượng, nô tài nữ nhi phẩm cách đoan chính, tuyệt không sê không hiểu được nặng nhẹ, như thế nào cũng làm không ra những cái đó không biết tiến thối sự, điểm này thỉnh Hoàng Thượng yên tâm. Hơn nữa, nàng kính nể có đảm đương ung thân vương, muôn thật là không ch襯 nào cố kỵ đau sủng nội trạch nữ quyền, không cần thiết Hoàng Thượng nói, nàng nhất định sê tự mình xử lý, nô tài tin tưởng, hắn sê không làm ra nhiễu loạn quân tâm sự. Lại nhiều câu miệng, Hoàng Thượng, gia hòa vạn sự hưng, nàng tuyệt đối sê quản lý hảo ung thân vương phủ, cũng đỡ phải Tú a ca vì vương phủ sự lo lắng.”

Hồi tưởng một chút nơi đó gần nhất truyền đến âm tín, Dận Chân tuy rằng trước sau như một đau sủng kia nha đầu, cũng là cũng không hề chuyên sủng, ở chính sự thương cũng càng dụng tâm, áp xuống đáy lòng kia ti ghen ghét, Khang Hi cảm thấy như vậy cũng nói được thông, nếu là thật sự đem Dận Chân bức khẩn, kia cũng không quá thích hợp, nhúng tay lão tú nội trách việc, tóm lại không thể nào thể diện, trong mắt mang theo một tia xấu hổ, Khang Hi thở dài một hơi “Hảo, ngươi cho trẫm đứng lên đi trẫm hiểu được ngươi nói lời này ý tứ, tương lai nếu là lại có người đối ung thân vương phúc tấn nói ra nói vào, trẫm tuyệt đối sẽ không nhẹ tha.”

“Tạ Hoàng Thượng long ân.” Lăng Trụ cung kính mà dập đầu ba cái, mới đứng lên, bởi vì quỳ canh giờ quá dài, chân có chút ma, thân mình không khỏi lắc lư một chút, Khang Hi tiến lên đỡ hắn một chút, Lăng Trụ ổn định thân mình, ngẩng đầu cảm kích nhìn thoáng qua Khang Hi, hơi há mồm nói không ra lời.

Khang Hi buông ra tay, có chút quan tâm hỏi “Cho ngươi hỏi khám thái y cũng cùng trẫm nói lên quá, ngươi hai chân ở kia giá lạnh nơi chịu quá lạnh, lại thường ở trên lưng ngựa thương tới rồi đầu gối, ngươi... Vẫn là muốn đa lưu tâm, không cần luôn là hành động theo cảm tình, trẫm hiểu được ngươi đau sủng lão tú phúc tấn, đối nàng trẫm thực vừa lòng, sẽ không bạc đãi nàng là được.”

Lăng Trụ kiêu ngạo nói “Hoàng Thượng, không phải nô tài khoe khoang, nàng dung mạo tài học đều giai, lại rất có đúng mực, nhiều đau sủng một ít cũng là hắn là.”

“Ngươi như vậy a mã, trẫm hôm nay xem như lĩnh giáo.” Khang Hi lắc đầu, dùng tay nhẹ nhàng mà hư không điểm một chút Lăng Trụ, trong mắt mang theo ý cười “Trẫm còn hỏi ngươi, ngươi nói kim cương sự đâu? Lúc trước trẫm hoảng hốt nghe ngươi hồi bẩm quá, nói những cái đó đặc phái viên không đưa ngươi nhiều ít?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 219

Phú Sát thị trong mắt hiện lên ánh sáng, chậm rãi gật gật đầu, suy nghĩ một chút cùng ma ma thấp giọng nói lên.

Chương 304 nhàn nhã sinh hoạt

Ở Viên Minh Viên nội, Tè Lạc dạo biến toàn bộ lâm viên, thật sâu vì này cảnh sắc mỹ lệ sở chấn động, hơn nữa nàng biết này còn sẽ bởi vì hai đời để vương tu sửa càng thêm xinh đẹp tinh xảo, tương lai Viên Minh Viên có thể nói là một cái kỳ tích. Đứng ở sau hồ, Tè Lạc nhìn bích ba nhộn nhạo mặt nước, trong lòng trào ra vô hạn cảm khái, thật sự hy vọng này tòa Viên Minh Viên có thể hoàn chỉnh bảo trì đi xuống, có thể bị sau lại người nhìn đến. Nghe thấy bên cạnh hoằng lịch tiếng cười, Tè Lạc xoay người nhìn ở doanh ma ma trong lòng ngực hoằng lịch, tiến lên tiếp nhận hắn, nhẹ nhàng nhéo một chút hắn khuôn mặt, hoằng lịch sáng lấp lánh đôi mắt cong một chút, trong miệng phát ra a a hai tiếng, sau đó liền nghe thấy “Nương..... Nương, ân... Nương.”

Tè Lạc kinh hỉ nhìn hoằng lịch “Hoằng lịch, ngươi ở kêu ngạch nương sao? Là ngạch nương, ngạch nương, hoằng lịch lặp lại lần nữa.” Dẫu một chút hồng hồng cái miệng nhỏ, hoằng lịch nháy đôi mắt vẹo đầu. Cái này tiểu tử thui có phải hay không quá không cho mặt mũi? Không thể như vậy chiều hắn, mị một chút đôi mắt, Tè Lạc mở to hai mắt nhìn cảnh cáo nói “Hoằng lịch, ngươi nếu là không gọi ngạch nương nói, kia ngạch nương liền đem ngươi giao cho doanh ma ma?”

Cảm thấy phải rời khỏi Tè Lạc ôm ấp, hoảng lịch mới vươn mập mạp tay nhỏ, bắt lấy Tè Lạc y khẩu, không cam lòng bĩu môi “Nương, ân... Ngạch nương.... Ngạch nương.” Cúi đầu hôn một cái hoảng lịch, Tè Lạc vui vẻ nói “Hoảng lịch thật ngoan, chỉ có nghe lời tiểu hài tử, ngạch nương mới có thể thích nha.” Nghĩ tới Dận Chân, hé miệng hình đối hoảng lịch “Hoảng lịch, kêu a mã, a mã.”

Hoảng lịch nhẹ nhàng lặp lại “Ngạch.... Ngạch nương, a.... A.... A mã.” Tè Lạc trong mắt mang cười, ôm hoảng lịch trở về đi, vừa đi vừa nói chuyện “Một hồi nhìn đến a mã, muốn kêu nha, a mã rất đau hoảng lịch, biết không? Không có a mã liền không có người nha, người không thể vong bẩn kia.”

Tè Lạc đi tới một cái tiểu viện lạc trung, nơi này trồng đầy cây trúc, mà nhà ở cũng hoàn toàn là dùng cây trúc dựng mà thành, lộ ra thanh nhã cây trúc hương, gió nhẹ di động, cây trúc nhẹ nhàng lắc lư, xa xa nhìn lại tạo nên một mảnh xanh biếc cuộn sóng, đảo có một ít hồng trần trung thế ngoại nơi phiêu dật cảm giác. Trúc óc trung bài trí lớn đến bàn ghế, nhỏ đến giá bút đều là dùng cây trúc làm thành, Dận Chân ngồi ở trúc ghế, trong tay cầm một quyển thư, Hoảng Mân đứng ở bên cạnh hắn, đang ở lanh lanh ngâm nga cái gì.

Dận Chân biểu tình tuy rằng trước sau như một nghiêm túc, nhưng là trong mắt lại mang theo ý cười, khéo mắt đều hơi hơi hướng về phía trước chọn, hiển nhiên thập phần vừa lòng Hoảng Mân biểu hiện. Tè Lạc cũng không có quấy rầy này đối phụ tử ở chung, mà là đi tới bên cạnh, nhìn Vũ Hi đang ở kia cúi đầu nỗ lực mà tính toán cái gì, một tay ôm hoảng lịch, một đầu đem Vũ Hi tính tốt một trương giấy cầm ở trong tay, nhìn bên trên giải toán kết quả, không khỏi vừa lòng gật đầu, có nhìn thoáng qua bên cạnh sung dự kiến khi dùng đến màu vàng nhạt tinh xảo đồng hồ báo giờ, một hồi liền thấy mặt trên tiểu ô vuông ra tới một con chim nhỏ, thầm thì

hai tiếng liền đi trở về, hoảng lịch rất có hưng thú mở to hai mắt nhìn, giơ tay muốn đi bắt, Tề Lạc ôm chặt hoảng lịch, nhẹ giọng nói “Đó là tỳ tỶ dùng đến, ngươi không thể duỗi tay.”

Lúc này Vũ Hi mới ngẩng đầu, thấy Tề Lạc, vui vẻ nói “Ngạch nương, sao ngươi lại tới đây?”

“Ngạch nương đến xem ngươi. Vũ Hi, này đó ngươi cảm nhận được đến vất vả?” Tề Lạc sờ soạng một chút nàng no đủ cái trán, trừ bỏ cái mũi giống Dận Chân ở ngoài, Vũ Hi thật sự cùng khi còn nhỏ thập phần giống nhau. Nàng dù sao cũng là vương phủ khanh khách, đôi mắt cũng không có chính mình khi còn nhỏ như vậy thanh triệt vô ưu, Tề Lạc cảm thấy rất là đau lòng, nàng mới như vậy tiểu phái cảm giác cái này có chút áp lực thế nào? Có nghĩ thầm muốn đem Vũ Hi bảo hộ trụ, nhưng là đồng dạng minh bạch này căn bản không có khả năng làm được, quá mức hồn nhiên ngây thơ hài tử, hoàng gia sao có thể dung được đâu?

Vũ Hi chớp động tràn đầy ý cười đôi mắt, lắc đầu nói “Ngạch nương, đây là Vũ Hi thích nhất làm sự tình, như thế nào sẽ cảm thấy vất vả đâu.”

“Ngươi thích liền hảo, bất quá, ngàn vạn không cần mệt bản thân, còn có những cái đó quy củ……” Tề Lạc cắn chặt răng, vẫn là nói “Những cái đó đại quy củ không tồi liền hảo, cái khác ngạch nương cho ngươi làm chủ.”

“Ngạch nương, không cần vì ta lo lắng, Vũ Hi là ung thân vương phủ khanh khách, là ngài con vợ cả nữ nhi, này đó ta đều hiểu.” Vũ Hi đèn nhánh đồng tử lóe che dấu đến ánh sáng, Tề Lạc yên tâm gật đầu, chính mình nữ nhi còn có cái gì không tin nhiệm đâu.

Nghe được Dận Chân ho nhẹ, Tề Lạc quay đầu lại, thấy chót lóe mà qua quan tâm ánh mắt, trong lòng cười thầm. Đối với trong lòng ngực hoảng

lịch nhẹ nhàng nói “Vừa mới ngạch nương giao cho người nói, người đều nhớ kĩ? Nhất định phải nhớ kĩ muốn kêu a mā.”

Tè Lạc đi vào Dận Chân bên người, trong mắt mang theo đắc ý đem hoằng lịch ngạnh nhét vào Dận Chân trong lòng ngực, nhìn trong lòng ngực mềm mại yếu ớt hoằng lịch, Dận Chân trong mắt có chút hoảng loạn, luồng cuồng tay chân phóng nhu động tác, sợ thương đến hắn. Hoằng lịch bắt được Dận Chân quần áo, mượn lực đứng ở Dận Chân trên đùi, đôi mắt chuyển động một chút, mở ra cái miệng nhỏ “A.... A mā.... A mā.”

Dận Chân trong mắt hiện lên kinh hỉ, không tin ngẩng đầu nhìn Tè Lạc, nhìn nàng khăng định ánh mắt, mới ôm chặt hoằng lịch, có chút kích động nói “Hoằng lịch sē kêu a mā? Hoằng lịch lại kêu một tiếng?”

“A mā” hoằng lịch rõ ràng mà kêu lên, Dận Chân nhịn không được nhẹ nhàng hôn một cái hắn cái trán, Tè Lạc nhìn bên cạnh Hoằng Mân, duỗi tay đem hắn cũng giảo ở trước ngực, đối với Dận Chân nói “Lúc trước Hoằng Mân cũng là trước kêu a mā, mới kêu ngạch nương đâu.”

Dận Chân nhìn thoáng qua Hoằng Mân biểu tình, không có từ hắn trong mắt cảm thấy bất luận cái gì ghen ghét, chỉ có nồng đậm vui sướng, trong lòng thập phần vui mừng. Loại này có khỏe mạnh thông tuệ nhi tử vui sướng cùng kiêu ngạo, đều là trước mắt cái này ôm lấy Hoằng Mân nữ nhân mang đến, chỉ cần ở nàng bên người tổng có thể cảm thấy cái loại này mới mẻ bất đồng, tuy rằng nàng luôn là phảng phát gió nhẹ giống nhau, nhàn nhạt phát quá tâm gian, chính là tổng có thể tác động hắn đáy lòng mềm mại nhất địa phương.

Nhin bên ngoài sắc trời vừa lúc, Dận Chân ôm hoằng lịch đứng dậy, nói “Hoằng Mân, a mā hôm nay mang các ngươi đi cưỡi ngựa, hảo hảo giáo giáo ngươi cưỡi ngựa bắn cung công phu.” Khôi phục nghiêm túc biểu tình, Dận Chân nói tiếp “Quang học hỏi làm tốt lăm, xa xa không đủ, cưỡi

ngựa bắn cung cũng là rất quan trọng, người cũng muốn nhiều hơn dụng tâm mới được.”

Tề Lạc ở bên cạnh giải thích nói “Hoàng Môn, người a mǎ ý tú chính là người hôm nay công kháo làm được thực hảo, hăn thực vừa lòng, cho nên mang chúng ta cùng đi cưỡi ngựa, người a mǎ đây là cho người khen thưởng đâu, văn võ song toàn là người a mǎ đối với người hy vọng đâu.”

Dận Chân có chút xấu hổ thanh thanh giọng nói, Tề Lạc ngẩng đầu kiều thanh nói “Gia, chẳng lẽ ta nói không đúng? Người không hy vọng chúng ta Hoàng Môn văn võ toàn tài?”

Ngẩn ra một chút, nhìn Tề Lạc tỏa sáng nghịch ngợm đôi mắt, Dận Chân lắc đầu ôm hoàng lịch dẵn đầu ra cửa, Tề Lạc ở Hoàng Môn bên tai dùng Dận Chân có thể nghe thấy thanh âm nói “Người a mǎ đối với các người đau súng một chút đều không thể so ngạch nương thiếu.”

Hoàng Môn gật gật đầu, trong mắt mang theo ý cười phụ họa Tề Lạc nói “Ngạch nương nói rất đúng, nhì tử cũng có thể cảm giác được đến đâu, nhì tử thực thích cùng sùng bái a mǎ nha.” Sau khi nói xong, cùng Tề Lạc ăn ý không tiếng động vỗ tay.

Dận Chân tự nhiên nghe được bọn họ mẩu tử nói chuyện, khoe miệng không khỏi khống chế cong một chút, đi vào ngoài phòng, nghe thấy cây trúc bị gió thổi phát ra sàn sạt tiếng vang, nhìn thoáng qua trong lòng ngực còn không có tròn một tuổi hoàng lịch, cảm thấy trại nuôi ngựa kia đến phong hăn là lớn hơn nữa một ít, cho nên không bỏ được đem hoàng lịch giao cho theo sát doanh ma ma, phân phó “Hảo sinh chăm sóc hoàng lịch, không thể đại ý.”

Doanh ma ma gật đầu nói “Thỉnh Vương gia yên tâm, nô tỳ nhất định sẽ cẩn thận phục hầu hạ tiểu a ca.” Sau khi nói xong, liền biết điều ôm có

chút giãy giụa hoằng lịch lui xuồng, dựa theo canh giờ cũng là nén hống hoằng lịch ngủ, nàng cũng không dám có bất luận cái gì sơ sẩy, nghiêm khắc dựa theo Tè Lạc quy củ chăm sóc hoằng lịch, nhìn trong lòng ngực tiểu a ca phảng phát không cam lòng bộ dáng, doanh ma ma thấp giọng hống nói “Tiểu a ca mau mau lớn lên, là có thể cùng Vương gia cùng đi cưỡi ngựa.”

Dận Chân an bài hảo hoằng lịch, mới đổi trong phòng cao giọng nói “Các ngươi còn cợ xát cái gì? Chẳng lẽ không nghĩ đi?” Tè Lạc lanh Hoằng Môn Vũ Hi ra tới, đi đến Dận Chân phụ cận, Tè Lạc kiều tiểu nói “Gia, ngài tự mình dạy dỗ chúng ta cưỡi ngựa, cao hứng đều không kịp, nào có không đi vừa nói?”

Hoằng Môn cùng Vũ Hi các năm Tè Lạc cùng Dận Chân tay, Dận Chân cánh tay có chút cứng đờ, nhưng là nhìn bên cạnh người Vũ Hi gương mặt tươi cười, trong đầu không khỏi dần hiện ra lúc ấy tám a ca phủ mới gặp Tè Lạc tình cảnh, nhìn lướt qua bên cạnh không ngừng mà cùng Hoằng Môn nói chuyện Tè Lạc, Dận Chân tay tạm dừng sau một lúc lâu, mới chậm rãi bắt được Tè Lạc tay, hung hăng mà nắm chặt. Cảm thấy Tè Lạc nhìn chăm chú, có chút không bỏ được buông ra “Các ngươi quá chậm, vẫn là phải đi mau một chút.”

Đi vào trại nuôi ngựa, Dận Chân phân phó hạ nhân dắt tới ngựa, chỉ vào một con màu đỏ tiểu mã nói “Hoằng Môn, ngươi còn nhỏ, trước kỵ này thất.” Hoằng Môn có chút hưng phấn mà sờ sờ bờm ngựa, tiểu hồng mã quơ quơ đầu ngựa, trưởng tê một tiếng, Hoằng Môn xem sau trên mặt ý cười càng sâu, Dận Chân tự mình nắm ngựa dây cương, đỡ hắn lên ngựa, ngồi trên lưng ngựa, Hoằng Môn vẫn là có chút sợ hãi, Dận Chân quan tâm nói “Không cần sợ, a mã ở chỗ này, nghĩ ta đã dạy ngươi nói, nhất định không có việc gì.”

Hoằng Mân hít sâu một hơi, chậm rãi bình tĩnh trở lại, nắm giữ cưỡi ngựa kỹ xảo. Tè Lạc sớm bên cạnh cảm thán, rốt cuộc là nam hài tử, trong chốc lát công phu, Hoằng Mân liền có thể đơn độc làm dưới thân ngựa chạy chậm lên, nhìn Hoằng Mân vui vẻ tươi cười, nghe bên cạnh Dận Chân cấp Vũ Hi giảng giải cưỡi ngựa yếu lĩnh, Tè Lạc chậm rãi nhắm mắt lại, cảm thấy đây là hạnh phúc.

Chờ đến ở mờ to mắt thời điểm, thấy Dận Chân ngồi ở một con lửa đỏ trên người một cây tạp mao đều không có trên lưng ngựa, bởi vì nghịch quang, cho hắn cả người đều mạ lên một tầng kim quang, có vẻ như vậy thần thánh cùng uy phong lẫm lẫm, Tè Lạc mỉ một chút đôi mắt, nhìn Dận Chân vuơn tới tay, căn một chút mõi, chậm rãi đem tay đặt ở hắn lòng bàn tay chồ.

Dận Chân cong một chút khéo miệng, dùng sức đem Tè Lạc đưa tới trên lưng ngựa, một đầu nắm chặt mã dây cương, một tay gắt gao mà chế trụ Tè Lạc vòng eo, bàn đạp lung lay một chút, hồng mã phảng phát có linh tính giống nhau, đầu tiên là chạy chậm, sau đó chạy như bay lên.

Cảm thấy chung quanh không ngừng mà lui lại cây cối, bên tai truyền đến hô hô mà tiếng gió, Tè Lạc tín nhiệm đến gần rồi Dận Chân, nhắm hai mắt lại, Dận Chân ở Tè Lạc bên tai cười nhẹ “Này liền đúng rồi, Tè Lạc, này liền đúng rồi.”

305 chương Tè Giác tiến viễn

Từ nay về sau nhật tử, Dận Chân luôn là thích mang theo Tè Lạc đi cưỡi ngựa, trống không thời điểm dạy dỗ Hoằng Mân công khóa, nắm ở dựa ghé nhìn Tè Lạc giáo hoằng lịch nói chuyện, cái loại này yên lặng địa nhiệt tình hòa tan huynh đệ tranh chấp tàn khốc huyết tinh. Chính là Dận Chân đồng dạng minh bạch loại này hưu nhàn sinh hoạt tuy rằng đáng quý,

nhưng là lại không cách nào thỏa mãn hắn bồng bột dã tâm cùng đối đế vị khát vọng.

Nhìn trước mặt phóng các hạng mật báo, Dận Chân minh bạch ly trọng phát triều cục nhật tử đã không xa, Khang Hi hắn là cũng không có như vậy nhiều kiên nhẫn đi lại nhẫn nại Hoàng thái tử đủ loại làm, nhìn tiến hành đế báo, Dận Chân trong mắt mang theo trào phúng, lầm bẩm nói “Tháng tư khi Hoàng A Mã ra tay tàn nhẫn trùng trị thác hợp tề, Bình Bộ Thượng Thư cảnh ngạch đám người còn làm Thái Tử gia sinh không ra cảnh giác chi tâm, xem ra hắn cái này Thái Tử là thật sự đương đến cùng.”

Cao Phúc nhìn Dận Chân cúi đầu nhỏ giọng hồi bẩm “Chủ tử, Hộ Quân Doanh đương nhiệm thống lĩnh Mẫn Thành phảng phất cùng chín a ca giao từ thân thiết, theo ám tuyến bẩm báo, Mẫn Thành đối chín a ca đưa một đôi sưu mā thập phần si mê, kia đối sưu mā chính là chín a ca hoa số tiền lớn dạy dỗ, nô tài xem chín a ca lần này hạ rất lớn tiền vốn, còn tặng Mẫn Thành thống lĩnh một tòa tòa nhà lớn, bên trong rường cột chạm trổ rất có Giang Nam ý nhị, hiện giờ đó chính là Mẫn Thành thống lĩnh tàng kiều nơi.”

Mẫn Thành, Mẫn Thành, Dận Chân nhẹ nhàng lặp lại hai câu, câu một chút khéo miệng, hắn nhưng thật ra thực biết điều, bất quá liền tính hắn có cái gì dị động, Lăng Trụ kia cũng có biện pháp, rốt cuộc Mẫn Thành có thể làm được cái kia vị trí là Lăng Trụ nâng lên tới. Cảm thấy bên ngoài có chút náo nhiệt, Dận Chân không khỏi nhíu nhíu mày, Cao Phúc sáng tỏ đi ra ngoài xem xét, một hồi trở về bẩm báo “Chủ tử, phúc tấn huynh đệ mang đến thật nhiều hiềm lạ đồ vật tới vườn, nghe nói có chút đồ vật là đến xa công tự mình cấp tiếu a ca làm đâu.”

Dận Chân suy nghĩ một chút, đứng dậy mở miệng “Gia đi xem cái kia Tè Giác, cũng không hiểu được nhiều ngày không thấy tiến bộ không có?” Sau khi nói xong, liền mau chân hướng Tè Lạc sở trụ sân đi đến.

Lúc này Hoằng Mân cùng Vũ Hi chính vây quanh Tề Giác vui sướng nói chuyện, Tề Giác thanh tú trên mặt cũng mang theo mỉm cười vuốt Hoằng Minh Vũ Hi đầu, kiên nhẫn nghe, thỉnh thoảng cảm thuong vài câu, Tề Lạc nhìn trước mặt phóng rất có hiện đại hoá mộc chất giường em bé, đặc biệt là nghe nói đây là Lăng Trụ tự mình động thủ làm, trong lòng càng là cảm động, dùng khăn lau một chút đôi mắt, quay đầu lại nhìn Tề Giác hỏi “A mã cùng ngạch nương vì sao không tới?”

Tề Giác ngân ra một chút. Đi vào Tề Lạc bên người, trước đánh giá cẩn thận một phen, thấy nàng giống như thường lui tới giống nhau, không có đã chịu ủy khuất cùng gầy ốm mới yên tâm, nhẹ giọng nói “Tỷ tỷ, a mã làm ta nói, hắn kiếp này sẽ không theo tiến Viên Minh Viên một bước, ta cũng không rõ lầm là vì cái gì, bất quá a mã nói ngươi sẽ minh bạch, tỷ tỷ, ngươi không cần lo lắng, a mã hiện tại ở kinh thành thực hảo, thân mình cũng không tồi.”

Tề Lạc nghe xong có chút tươi cười phát khò, đương quá binh lại trưởng thành ở cái kia thời đại phụ thân như thế nào sẽ quên kia đoạn khuất nhục đâu? Viên Minh Viên chỉ sợ là mỗi người trong lòng đau đớn, loại này cảm giác vô lực chỉ sợ mới là phụ thân không chịu cùng Viên Minh Viên một bước nguyên nhân đi. Nhìn Tề Lạc cảm xúc không cao, Tề Giác vội vàng tách ra đề tài hỏi “Tỷ tỷ, tiểu a ca đâu? Từ trăm thiên lúc sau, ta còn không có gặp qua hắn đâu, nghe Hoằng Mân a ca vừa mới nói, hắn đã có thể nói? Nhìn dáng vẻ cũng là cái thông tuệ dị thường tiểu a ca”

Tề Lạc phân phó người đi ôm hoằng lịch lại đây, lại nhìn thoáng qua Tề Giác bên người một bộ màu xanh ngọc sờn xám thanh tú khả nhân Vân nhi, suy nghĩ một chút mở miệng “Này có chút nhát tử không gấp, Vân nhi chính là càng thêm xuất sắc, có ngươi ở Tề Giác bên người hầu hạ, ngạch nương cùng ta cũng có thể càng yên tâm một ít”

Vân nhi trên mặt dâng lên một mạt đỏ ửng, cúi người hành lễ nói “Phúc tấn quá khen, hầu hạ nhị gia là Vân nhi phúc phận.” Tè Lạc nhìn xem Tè Giác, cái này Vân nhi chính là nàng tự mình chọn lựa ra tới, cẩn thận ôn nhu, biết tiến thoái, lại nhận biết tự, tuy rằng nhìn nhu thuận nhưng là tính cách có chút cương liệt, lại là cái có chí khí người, Vân nhi cũng không phải là cấp Tè Giác chọn lựa thông phòng nha đầu.

Cẩn thận quan sát một chút Tè Giác, mới âm thầm yên tâm, xem ra Tè Giác đối Vân nhi cũng không có cái loại này ý tứ, Tè Giác ho nhẹ một tiếng, “Vân nhi, ngươi đi bên ngoài nhìn xem có phải hay không trên xe còn để lại đồ vật, ta nhìn giống như thiếu chút cái gì”

Vân nhi lên tiếng, xoay người rời đi, Tè Giác để sát vào Tè Lạc bên người, có chút xâu hổ nói: “Tỷ tỷ, ta nào có cái loại này ý tưởng nha, Vân nhi cá tính ngươi còn không hiểu được? Ta đối nàng không kia tâm tư, a mã đã dạy, ta chỉ có thể đối thủ động tâm, tỷ tỷ yên tâm hảo.”

Tè Lạc vừa lòng gật đầu, có lẽ Tè Giác tương lai sẽ không chỉ có một nữ nhân, nhưng là tuyệt đối không thể trở thành ngựa giống, bằng không người xuyên viet thể diện hướng chỗ nào phóng? Chính là nhìn Tè Giác dung mạo, lại nghĩ tới kinh thành các quý phụ khen ngợi cùng âm thầm tìm hiểu, Tè Lạc âm thầm lắc đầu, gia thế, năng lực, diện mạo đều là tốt nhất chi tuyển, Tè Giác hôn sự chỉ sợ cũng sẽ niết ở Khang Hi trong tay, hắn có lẽ chính là năm trước Dương Khang đi, lúc trước chính là có rất nhiều người đều nhớ thương Dương Khang, cái kia Thục Viện còn không phải là sao? Tè Lạc dùng ngón tay nhẹ nhàng điểm một chút Tè Giác cái trán “Ngươi như vậy, xem ra túc phụ cũng không hảo tim nha, hy vọng đến lúc đó Hoàng Thượng có thể cho ngươi chỉ cái vừa ý”

Tè Giác sờ sờ cái trán, trong mắt lộ ra kiên định nói “Tỷ tỷ, ta còn là càng muốn giống quán quân chờ như vậy, Hung nô chưa diệt dùng cái gì gia vì, kia mới là quân nhân bản sắc, không lập chiến công, ta tuyệt không

sẽ đón đâu,” Tè Giác cảm quan thập phần nhạy bén, nhìn lướt qua cửa, thấy một mạt kim hoàng sắc, bắt lấy Tè Lạc tay, làm nũng nói “Tỷ tỷ, Cầu Cầu còn nhỏ nha, hơn nữa Cầu Cầu thích nhất tỷ tỷ, cái này vĩnh viễn đều sẽ không thay đổi, tỷ tỷ cũng là như thế này đi”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 220

Chương 307 Trang Thân Vương phủ

Tề Lạc trở lại vương phủ sau, một lần nữa chải vuốt một chút việc nhà, tùng nhóm triệu kiến những cái đó bà tử, khen ngợi hoặc là nhẹ trách vài câu, ân uy cũng thi dưới, bởi vì Tề Lạc không ở này mấy tháng khiến cho một chút gợn sóng, dần dần tiêu di với vô hình, vương phủ hạ nhân tâm cũng yên ổn xuống dưới. Tân ma ma trong lén lút lặng lẽ sai người chú ý Phú Sát thị hướng đi, nàng hiểu được Quách thị trong bụng đứa nhỏ này, ở hiện giờ trạng huống dưới vẫn là rất quan trọng, không thể ra bất luận cái gì sai lầm, không thể làm Tề Lạc bị người ngoài ở nghị luận phụ đức có mệt, lại dặn dò hầu hạ Quách thị ma ma tiểu tâm cẩn thận, về tối trong phòng thấy Tề Lạc chính ôm hoảng lịch, chỉ vào chế tác tấm card giáo hoảng lịch nói chuyện thức vật, Tân ma ma đáy mắt mang theo ý cười.

Qua mấy ngày, Trang Thân Vương trong phủ đưa tới thiệp, chúc mừng Dương Khang nhi tử trăm thiên. Tề Lạc cầm thiệp nhẹ nhàng gõ một chút, phân phó Tân ma ma chuẩn bị lễ vật, không nói Dương Khang nổi bật như thế nào, liền nói sinh hạ nhi tử chính là đều là nhất tộc tộc muội, này lễ cũng không thể nhẹ. Đối với cổ đại loại này phức tạp nhân tế quan hệ, Tề Lạc cũng thấy thập phần đau đầu, Trang Thân Vương phủ như thế nào cũng đến tự mình đi một chuyến, hy vọng đến lúc đó không cần khiến cho vô vị phiền toái.

Tè Lạc thu thập chỉnh tề ngồi xe ngựa đi vào Trang Thân Vương phủ, thấy vương phủ đại môn giăng đèn kết hoa nhất phái không khí vui mừng, đỡ Tần ma ma vào phủ khi, phảng phát thấy một thân quần áo tráng khiêm ninh hiện lên, hơi nhíu một chút mày, ẩn hạ trong lòng kinh ngạc, đi vào vương phủ phòng khách. Nơi này thu thập đến hoa đoàn cẩm thốc, nhất phái phú quý chi hương. Nhìn đến Tè Lạc đã đến, thân phận thấp phúc tấn các phu nhân sôi nổi đứng dậy chào hỏi, Tè Lạc mang theo cười nhạt gật gật đầu.

Đi vào hoàng tử phúc tấn trung gian, lẫn nhau hành lễ lúc sau, Tè Lạc ngồi ở ghế trên, âm thầm đánh giá này đó trình diện phúc tấn nhóm, mười bốn phúc tấn kia nhưng thật ra người rất nhiều, phân đi không ít tá phúc tấn nổi bật, mà Thái Tử Phi kia lại là thập phần thanh lãnh, bất quá không hổ là Khang Hi tự mình chọn lựa Thái Tử Phi, tương phản như thế to lớn còn có thể bình yên mà ngồi, khéo miệng mang theo trang trọng ý cười, bình tĩnh nhìn mọi người, chút nào không giảm trên người uy nghiêm khí chất.

Thầm nghĩ một chút Dận Chân lập trường, Tè Lạc vẫn là đứng dậy đi vào Thái Tử Phi bên người, cúi người thỉnh an, nhẹ giọng nói mấy câu, cảm thấy bốn phía người nhìn chăm chú, Thái Tử Phi cũng vẻ mặt ôn hoà nói nhỏ hai câu, thậm chí còn tỏ vẻ hoằng lịch chọn đồ vật đoán tương lai nàng nhất định sẽ tới, khen ngợi Hoằng Môn hiểu chuyện nhặt người đau, Tè Lạc cười ứng hai câu, nhìn đến Hoàn Nhan thị ở mọi người vây quanh xuống dưới rồi Thái Tử Phi phụ cận, Tè Lạc đạm nhiên cười một chút, xoay người rời đi, đem cái kia chủ chiến tràng hoàn toàn giao cho vai chính nhóm.

Ngồi trở lại đến không quá thấy được ghế trên, Tè Lạc âm thầm lắc đầu, có người tới trước người, thu hồi biểu tình thế nhưng là Đồng thị, Tè

Lạc chớp chớp mắt. Ân giấu trong mắt nước mắt, lôi kéo Đỗng thị tay làm nàng ngồi ở bên cạnh, nhẹ giọng kêu: “Ngạch nương, ngạch nương.”

Đỗng thị trong mắt mang cười, vỗ vỗ Tè Lạc tay “Đều là đương ngạch nương người, còn trường không lớn sao? Sẽ bị Hoằng Môn bọn họ cười người.”

Tè Lạc trên mặt mang theo đó ứng nói: “Ngạch nương, ta thật sự tưởng người cùng a mã, thật sự hảo tưởng.” Đỗng thị thở dài một hơi, trong lòng cũng là phi thường nhớ mong nàng, chính là có cái gì biện pháp đâu? Ở cái này thế đạo không thể thường đi ung thân vương phủ, tuy nói Lăng Trụ giao binh quyền cũng không thể thường xuyên qua lại, rốt cuộc án quy cù tới nói, Tè Lạc là hoàng tử phúc tấn, đó chính là bọn họ chủ tử, lễ rất lớn, nếu là Dận Chân đăng cơ xưng đế, kia sẽ càng thêm khó gặp, tri kỷ nữ nhi cứ như vậy cho người khác, liền thấy một mặt còn muốn như vậy nhiều chú ý, chỉ có thể thầm mắng này đáng chết ché độ.

Đỗng thị đánh giá cẩn thận Tè Lạc một phen, tuy rằng nghe Tè Giác nói qua, Tè Lạc thực hảo, tận mắt nhìn thấy mới yên tâm lại.

Tè Lạc cảm thấy Đỗng thị trong mắt thương cảm, tách ra đề tài “Ngạch nương, vừa mới ta giống như thấy được khiêm ninh ca ca, hắn như thế nào một thân quần áo trắng?”

“Ai, ngươi không hiểu được trước hai ngày, thuận ninh chung quy là không có nhịn qua, hai ngày trước liền đi rồi.” Đỗng thị tiếc hận nói “Ngươi không hiểu được giác la phu nhân bi thương bộ dáng, kia thật là làm người nhìn trong lòng khó chịu, khiêm ninh ở quân cận vệ trung nhậm tá lãnh, cũng là thế tử gia tân quá người, hôm nay trường hợp như thế nào cũng tới một lần, chỉ là chung quy đáng tiếc thuận ninh kia hài tử, liền một cái huyết mạch đều không có lưu lại, thật là đáng thương.”

Cái kia ôm yếu thuận ninh, Tè Lạc cũng có chút cảm thán, hắn bệnh có lẽ ở hiện đại là có thể trị得好, có nhớ lại ở cái kia thôn trang thượng, cùng khiêm ninh ở chung, cúi đầu nhìn thoáng qua nhẫn, khiêm ninh ở nàng tâm lý vẫn luôn chính là ca ca đi, lại ngẩng đầu khi đôi mắt khôi phục thanh minh. Đỗng thị nhìn thoáng qua Thái Tử Phi cùng mười bốn phúc tấn trung gian sóng ngầm kích động, có chút lo lắng bắt lấy Tè Lạc tay, Tè Lạc nhẹ nhàng lắc đầu, thấp giọng nói “Ngạch nương, ngươi chính là phu vinh thê quý, nữ nhân vinh quang địa vị vĩnh viễn xuyên ở nam nhân trên người, đây là thế đạo này, chính là..... Mười bốn phúc tấn vẫn là có chút quá trương dương, Hoàng Thượng còn không hiểu được nghĩ như thế nào đâu? Ta không có việc gì, hắn đãi ta thật sự thực hảo, như vậy nhật tử ta thực vừa lòng, cũng không cảm thấy vất vả, ta sẽ tận lực quá đến vui vẻ.”

Trong chốc lát Trang Thân Vương phúc tấn mang theo Dương Khang những cái đó trắc phúc tấn cùng khanh khách lên sân khấu, Tè Lạc ngẩng đầu xem bị đông đảo con dâu nâng Trang Thân Vương phúc tấn, tuy rằng trên mặt có hiền lành ý cười, chính là liền thật dày phấn trang cũng khó nén nàng tiều tụy cùng bệnh trạng. Mà Dương Khang những cái đó các nữ nhân một đám đều hiểu thuận hầu hạ nàng, thời khắc chú ý nàng biểu tình biến hóa, Tè Lạc trong lòng cười thầm, chỉ sợ Trang Thân Vương phúc tấn cẩn bản không nghĩ làm này đó nữ nhân hầu hạ, Dương Khang làm việc nhưng thật ra rất tuyệt, làm người chọn không ra bất luận cái gì sai tới.

Đỗng thị thở dài “Sớm biết hôm nay hà tất lúc trước đâu? Nàng năm đó nhất định sẽ không không thể tưởng được cả đời vô tử.” Tè Lạc nhẹ giọng hỏi “Ngạch nương, kia Trang Thân Vương liền không để ý tới sự? Hắn không phải thực kính trọng phúc tấn sao?”

Hiện tại Trang Thân Vương là có tôn vạn sự đủ, cả ngày ôm tiếu a ca, ngươi không hiểu được, lúc trước Trang Thân Vương vô tử thừa túc khi, có chút người ta nói đến có bao nhiêu khó nghe, hiện giờ có tử có tôn, nào

còn có thương phúc tấn? Thế tử gia có thực tranh đua, đối hắn cũng coi như hiểu thuận, chỉ cần mặt mũi thương chọn cũng không được gì, con đâu hiểu thuận Trang Thân Vương phúc tấn còn không hảo sao? "

Đồng thị trộm chỉ một chút, Tè Lạc theo nhìn lại, một người mặc thủy phấn sắc thêu hoa sen cân vạt áo cổ đứng trang phục phụ nữ Mãn Thanh nữ tử, nàng tuổi cũng không lớn, cũng chỉ có mười lăm sáu tuổi đi, đồ trang sức trang sức cũng rất đơn giản, cũng không thập phần đẹp đẽ quý giá, khí chất thập phần sạch sẽ ôn hòa, diện mạo cũng không xuất sắc, chỉ là cặp mắt kia lộ ra chân chính bình thản trầm tĩnh, phảng phát chút không dậy nổi một tia dao động, hơi hơi mỉm cười đôi mắt có thể làm tới gần nàng người cảm thấy an tâm cùng tự tại, Tè Lạc thấp giọng hỏi "Ngạch nương, nàng chính là cái kia tộc muội?"

"Ân, ngươi nhưng hiểu được hắn gọi là gì?" Tè Lạc lắc đầu, Đồng thị ngưng cười ý nghiêm trang nói "Nàng khuê danh liên tinh, chính là lúc trước cùng ngươi cùng nhau tuyển tú cái kia đậm như thân muội tử, nàng cũng là ngươi tộc muội, mấy ngày trước, Hoàng Thượng hạ ân chỉ, nàng đã bằng tử tấn chức vì thế tử trắc phúc tấn, nàng có thể bị chỉ hôn cấp thế tử gia, giống như lúc trước vẫn là trong cung đậm như quý nhân khiến cho kính nhi, lại lấy mười a ca phương pháp mới thành."

Tè Lạc âm thầm lắc đầu, này đó hoàng tử chính là một chút cơ hội cũng không tồi quá, đối liên tinh như vậy nữ nhân chỉ sợ dùng sai rồi tâm tư, có thể làm Dương Khang lưu lại con nối dõi nữ nhân, ít nhất không phải là tâm cơ thâm trầm bối cảnh phức tạp, bằng không Lý thị cùng mời nguyệt, ở liền sinh hạ nhi tử. Đồng thị nhẹ nhàng chụp một chút, Tè Lạc thấy tích nguyệt đi vào phụ cận, vội vàng đứng dậy, tích nguyệt phục một chút thân mình. Tè Lạc dùng tay vịn trụ nàng "Sớm nói không cần làm ngươi khách khí như vậy."

“Lẽ không thể phê.” Tích nguyệt trên mặt có chút tiều tụy, Đỗng thi hướng bên cạnh làm một chút, ý bảo Tề Lạc nàng trước rời đi, tích nguyệt có chút áy náy nhìn Tề Lạc “Quấy rầy đến người cùng bá mẫu ở chung?”

Tề Lạc nhẹ nhàng mà lắc đầu “Không có việc gì, người thấy thế nào lên không có gì tinh thần? Hoảng đúng vậy thân mình lại...”

Tích nguyệt cảm kích đến nói “Không có. Từ nghe xong người nói, hoảng đúng vậy thân mình hảo rất nhiều, ta thật sự không hiểu được.” Tề Lạc vội vàng nói “Định, định, lời này không được nhắc lại, bằng không ta cũng thật sinh khí.”

Tích nguyệt có chút hai mắt đẫm lệ mông lung đạm cười, nàng minh bạch Tề Lạc tính tình, cho nên đem thật sâu cảm kích giấu ở trong lòng. Tề Lạc quan tâm mở miệng “Không phải hoảng đúng vậy sự, vậy người như thế nào...” Nuốt trù phía dưới nói, bị Khang Hi hạ ngực thác dữ dội, là thập nhị a ca thân cữu cữu, khẽ thở dài “Tích nguyệt, này đó bên ngoài sự ta cũng không phải thực hiểu, chính là Hoàng A Mã nhất định sẽ minh bạch mười hai gia hiếu tâm, người không cần quá mức lo lắng, có rảnh khuyên mười hai gia mang theo các người mẫu tử đi ra ngoài tĩnh dưỡng một chút, đối hoảng đúng vậy thân mình lại chỗ tốt.”

Tích nguyệt gật gật đầu, từ trong cung yến hội lúc sau, thập nhị a ca liền thường xuyên ở nàng bên tai nhắc tới Tứ a ca cùng Tề Lạc, xem hắn kia ý tứ phảng phất tưởng nhiều cùng Tề Lạc kết giao, hắn đối chính mình cũng thập phần săn sóc, thậm chí so vừa mới thành thân kia trận còn ôn tồn, đối hoảng là càng càng thêm coi trọng, trong phủ những cái đó trắc phúc tấn cùng khanh khách cũng bởi vì cái này nguyên do, thành thật rất nhiều. Tích nguyệt trong lòng có chút thẹn gắt gao túm một chút Tề Lạc tay, nhìn nàng quan tâm biểu tình, trong lòng áy náy càng sâu, nhưng là vẫn là thực thân thiết đến cùng Tề Lạc nói lên như thế nào giáo dưỡng hài tử.

Tề Lạc đem nàng tâm đắc nói cho cấp tích nguyệt, đồng dạng có thể cảm thấy tích nguyệt trên người cái loại này nhàn nhạt biến hóa, này đó Tề Lạc đều thực lý giải, địa vị hoằng là mới là tích nguyệt trong lòng quan trọng nhất, nếu chính mình ở vào tích nguyệt vị trí, cũng sẽ làm ra đồng dạng lựa chọn, chỉ cần tích nguyệt trong lòng còn có nàng cái này bằng hữu, các nàng hữu nghị còn ở, như vậy liền rất hảo.

Chờ đến yến hội kết thúc về sau, Tề Lạc thoảng ngồi một hồi, mới đứng dậy cáo từ, mòi nguyệt thân thiết nói “Hôm nay việc nhiều, nếu là có chiêu đãi không chu toàn chõ, còn thỉnh ung thân vương phúc tấn nhiều thông cảm tắc cái.”

Tề Lạc cười khen “Thế tử trắc phúc tấn nói chi vậy, lần này trăm ngày yến hội đã thể diện lại trang trọng, trắc phúc tấn an bài thập phần thỏa đáng, tiểu a ca thông tuệ khả nhân, Trang Thân Vương thế tử thật thật là hảo phúc khí.” Liên tinh bình tĩnh tiến lên hành lễ, Tề Lạc cũng đứng dậy đáp lễ, đậm nhiên nói “Vừa mới người nhiều, chưa nói thượng vài câu, ngươi hảo sinh nghỉ ngơi thân mình, không cần đa lễ như vậy.” Cũng không có nói thêm nữa cái gì, Tề Lạc đỡ Tân ma ma tay xoay người rời đi.

Liên tinh bình tĩnh đôi mắt hiện lên một tia cực nhanh dao động, nàng chính là thế tử gia tâm niệm nhẫn nhí đi, quả nhiên cùng người khác có chút bất đồng, thầm than một tiếng, thế tử gia, ngài trong lòng có người, chính là liên tinh trong lòng chỉ có ngài, ta sẽ không tranh gì đó, chỉ cần ngươi có thể thường đến xem liên tinh liền hảo.

Chương 308 hoằng lịch chọn đồ vật đoán tương lai

Trở lại ung thân vương phủ Tề Lạc vẫn là cảm thấy đau đớn, cái loại này áp lực cảm giống như lại xuất hiện, cho nên vội vàng rửa mặt một chút, liền ngã vào trên giường ngủ. Hôn hôn trâm trâm gian cảm thấy một cái ấm áp thân mình tới gần, Tề Lạc đôi mắt mở một đạo phùng, thấy rõ

người tới, cong một chút khóe miệng, hướng Dận Chân trong lòng ngực tới sát, kiều nhu mềm như bông gọi một tiếng “Gia”. Dận Chân duỗi tay ôm chặt lấy Tè Lạc, nhẹ nhàng hôn một chút cái trán của nàng “Có người cho ngươi khí bí?”

Hướng Dận Chân trong lòng ngực cọ cọ, Tè Lạc nhắm hai mắt tình lâm bẩm nói “Không có, chỉ là cảm thấy mệt mỏi quá, hảo muốn ngủ.” Dận Chân trong mắt lộ ra thương tiếc, vừa mới hắn cũng trong lén lút hỏi qua Tân ma ma, tuy rằng đoán không ra Tè Lạc ý tưởng, nhưng cũng có thể minh bạch đại khái, cái này mềm lòng nha đầu, nhất định là thấy Thái Tử Phi đã chịu lạnh nhạt mà khổ sở đi, hoặc là vì tích nguyệt? Dận Chân tinh nhẫn ám ám, nhẹ giọng hỏi “Dương Khang cái kia trắc phúc tấn...”

Nghe thấy lời này, Tè Lạc mới thanh tịnh lại, mở to hai mắt, chong chánchez nhìn nằm ở gối mềm Dận Chân, trong mắt toát ra bất mãn cùng ủy khuất: “Trang Thân Vương thế tử trắc phúc tấn chỉ là ta tộc muội, thế tử gia cùng ta a mã kết giao, này đó ngươi cũng hiểu được, thế tử gia có thể được cái biệt lãnh biệt nhiệt người, có thể thêm đứa con trai này không phải thực hảo sao? Chúng ta cũng thành thân tám năm, lâu như vậy ngài còn như vậy? Ta nói rồi nếu mang lên nhẫn liền sẽ không hái xuống.”

Tè Lạc giận dỗi hướng trong trang lăn đi, lưng dựa Dận Chân không hề để ý đến hắn, thầm mắng hắn lòng dạ hẹp hòi cùng đa nghi, như thế nào không nghĩ hắn có bao nhiêu nữ nhân? Ta mới hắn là cảm thấy ủy khuất đâu. Dận Chân ngẩn ra ở, hảo nửa ngày mới duỗi tay từ sau không màng Tè Lạc mỏng manh giãy giụa ôm vào trong lòng ngực, cái mũi nhẹ nhàng ngủi một chút Tè Lạc mùi thơm của cơ thể, này mơ hồ nha đầu chỉ sợ vĩnh viễn cũng không hiểu được Dương Khang đổi nàng tâm ý, Dận Chân đặc ý câu một chút khóe miệng, nhẹ giọng nói “Ngủ đi, liền ở gia trong lòng ngực, ngươi cũng chỉ có thể ở gia trong lòng ngực đi vào giấc ngủ.”

Ở Dận Chân trong lòng ngực điều chỉnh một cái thoái mái vị trí, Tè Lạc dùng ngón tay nhẹ nhàng ở Dận Chân trên người cắt hai hạ, hờn dỗi “Người xấu, liền biết khi dễ ta.” Dận Chân cảm thấy dưới thân lửa nóng, nhìn Tè Lạc mỏi mệt sắc mặt, hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, trầm giọng nói “Ngủ.” Tè Lạc ở Dận Chân nhìn không thấy địa phương, lộ ra một tia đắc ý cười trộm, đối với có thể tác động Dận Chân cảm xúc, nàng vẫn là thực vừa lòng.

Hoằng lịch chọn đồ vật đoán tương lai ngày này rốt cuộc tới rồi, sáng sớm ung thân vương phủ liền bắt đầu công việc lu bù lên, so với lúc trước Hoằng Mân Vũ Hi khi càng coi trọng một ít, Tè Lạc vì sợ hoằng dục bọn họ trong lòng biệt nữu, hoặc là cái nào tiểu nhân ở sau lưng châm ngòi, liền đem Hoằng Mân gọi vào phụ cận rõ ràng giải thích một phen, hiện tại Dận Chân là ung thân vương, tự nhiên so đương Bối Lặc thời điểm trường hợp muôn lớn hơn một chút, cuối cùng vượt Hoằng Mân đầu “Ở ta và ngươi a mã trong mắt, các ngươi huynh đệ đều là giống nhau, đều là chúng ta bảo bối.”

Hoằng Mân ngẩng đầu cười nói “Ngạch nương, ngươi yên tâm, ta như thế nào sẽ ăn loại này mùi vị? Hoằng lịch cũng là ta đệ đệ nha.” Trong mắt lược hiện lên một tia ánh sáng, hờ nhẹ “Những người đó cái gì tâm tư, ta còn không hiểu được? Ta sẽ hảo hảo chiếu cố hoằng lịch.” Tè Lạc thầm than, xem ra thật đúng là có người ở Hoằng Mân trước mặt nói ra nói vào, Hoằng Mân hoằng lịch bọn họ hai cái tương lai sẽ là cái gì kết quả đâu? Thầm hạ quyết tâm, chỉ có thể tận lực dạy dỗ bọn họ, như thế nào cũng không thể hoạ từ trong nhà chính là.

Tần ma ma phục đãi Tè Lạc mặc vào chính hồng cân vạt thêu mẫu đơn viên lãnh trang phục phụ nữ Mãn Thanh, sơ phúc tạp hai thanh tử đầu, mang theo một đóa mẫu đơn hoa lụa, trên đầu đeo trang sức cũng đều là tinh xảo hai mắt hồng ngọc chế thành, nhất thấy được chính là trên lỗ tai

kia tam đối màu đỏ nhạt kim cương làm thành hoa tai, cùng trên đầu quai đến tua thượng hồng toàn giao hưởng hô ứng, càng tăng thêm một mạt lượng sắc, trên chân dẫm lên mấy tấc cao đằng trước một viên tiểu lượng toàn chậu hoa đế, đánh giá cẩn thận một chút, Tề Lạc vừa lòng gật đầu, suy nghĩ một chút, cầm lấy bàn trang điểm thượng hoá trang đồ dùng, tự mình động thủ họa thượng thanh nhã có chút hiện đại cảm văn trang, dùng miêu mi bút câu ra đôi mắt thần vận, dùng đan xen ám ảnh, che dấu trụ mũi không đủ thẳng khuyết điểm. Chờ đến hết thảy từng bước ổn thoả, Tề Lạc đứng ở đại trước gương, đặc ý cười một chút, nghịch ngợm chớp chớp mắt, trong lòng âm thầm cảm tạ cái kia người xuyên việt, nếu không phải nàng, đổi hoá trang đồ dùng không thân chính mình, cũng không thể giả dạng như thế xinh đẹp.

Nhìn lướt qua cửa đứng Dận Chân, phát hiện hắn trong mắt kinh diễm, Tề Lạc nhẹ nhàng đong đưa vòng eo ném động trăng tinh khăn, uyển chuyển nhẹ nhàng doanh đi vào Dận Chân bên người, trong mắt mang theo nhu tình cúi người điềm mĩ nói “Cấp gia thỉnh an.”

Dận Chân lúc này cảm giác chính là không nghĩ làm Tề Lạc lại đi ra ngoài, này thân trang phục hoàn toàn làm Tề Lạc rút đi thanh sáp, cái loại này nữ nhân kiều cùng mị, Dận Chân chuyển động nhẫn ban chỉ, dùng tay nhẹ nâng Tề Lạc cầm, nhìn nàng thủy nhuận đôi mắt, cắn răng cảnh cáo “Về sau không được ngươi ở xuyên thành như vậy, ngươi vẫn là xuyên thân vương phúc tấn lễ phục thể diện.”

Tề Lạc nhịn cười ý, tới gần Dận Chân bên tai nhẹ giọng “Kia về sau chỉ mặc cho gia xem trọng không tốt? Gia một chuyện thật thượng sẽ không ghét bỏ ta không xinh đẹp.”

Dận Chân cứng đờ thân mình, nhắm mắt suy nghĩ sâu xa nửa ngày, xoay người ngũ khí tận lực bình tĩnh đắc đạo “Đi thôi, bên ngoài xem lễ khách khứa đã tới rồi.”

Doanh ma ma ăn mặc mới tinh màu xanh ngọc sườn xám, ôm một thân hồng y hoằng lịch chờ ở ngoài cửa, Tề Lạc tiếp nhận hoằng lịch, nhìn hắn sau đầu bím tóc, cảm thấy rất thú vị, một tay nhẹ nhàng sờ soạng một chút, hoằng lịch dùng sức huy xuống tay, đốt tươi cái miệng nhỏ phun bong bóng, Tề Lạc thấp giọng dặn dò “Hôm nay, ngươi nhưng ngàn vạn không thể cấp ngạch nương mắt mặt.”

Hoằng lịch lấy lòng chớp nháy mắt tình, Tề Lạc cảm thấy có chút quá nghiêm túc, cười khẽ lắc đầu “Hoằng lịch, ngươi chỉ cần bắt ngươi thích là được rồi.” Dận Chân quay đầu lại thấy này phúc mẫu tử ở chung tình cảnh, kia nồng đậm mẫu tử tình ý đau đớn hàn tâm, Tề Lạc ngẩng đầu, vội vàng đi đến Dận Chân bên người, đậm cười nói “Gia, chúng ta đi nhanh đi, bằng không thật đến đã muộn.”

Tề Lạc ôm hoằng lịch đi ở Dận Chân bên cạnh người, lúc này Dận Chân trong mắt lộ ra một tia ý cười. Vào dãy khách phòng khách, trong phòng đột nhiên yên tĩnh xuống dưới, kiều khẽ xuất sắc nữ tử trong lòng ngực ôm đáng yêu trĩ nhi bạn ở nghiêm túc lạnh lùng nam tử bên cạnh người, bọn họ trung gian phảng phát quần quanh như có như không tình ý, loại này hình ảnh cho người ta mãnh liệt đánh sâu vào.

Dận Chân nhìn lướt qua bốn phía, ho nhẹ một tiếng “Các vị có thể tới xem lễ, bốn vương thập phần vinh hạnh.” Lúc này phòng khách mới chậm rãi khôi phục nói chuyện thanh âm, Tề Lạc cảm thấy ghen ghét tầm mắt, giương mắt nhìn lên thấy nhu nhược kiều mỹ, nhu nhược động lòng người năm thị, nhẹ nhàng hướng nàng gật gật đầu, liền rót cuộc không thấy năm thị liếc mắt một cái, bất quá, Tề Lạc trong lòng nghĩ đến, này năm thị khôi phục còn rất nhanh, thân mới tuy rằng không bằng mới gấp khi thon thả, nhưng là đi đầy đặn lên, này cũng coi như một loại thu hoạch đi.

Tề Giác đi theo Lăng Trụ bên cạnh người, thấy Tề Lạc trang phẫn, trong mắt mang theo đặc ý, vừa mới này đó nữ nhân đều khen mười bốn a

ca trắc phúc tấn, liền rất không phục, tỳ tỵ nỡ là người khác có thể so? Nhìn lướt qua mười bốn a ca trong mắt nhanh chóng giấu đi kia ti ghen ghét cùng kinh diễm, Tè Giác trong lòng cười thầm, Lăng Trụ lắc đầu nhẹ giọng nói “Một vừa hai phải, các nàng mỗi người mỗi vẻ, chỉ là tỳ tỵ người càng sẽ che dấu nàng khuyết điểm, đây mới là này đó phúc tấn nhóm đều so ra kém.” Hiện đại hoá trang kỹ xảo có thể đem một cái không xuất sắc người, biến thành mỹ nữ, tuy rằng ở thanh triều dụng cụ thiếu chút, chính là Tè Lạc tự thân đáy liền không tồi, lại hiểu được bảo dưỡng, này đó cổ đại nữ nhân nào cặp được với? Lăng Trụ trong lòng cũng tràn đầy kiêu ngạo.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 221

Tè Lạc tuy rằng có chút không thích ứng, nhưng mở mắt ra muôn kháng nghị giãy giụa, chính là thấy Dận Chân trên mặt mồ hôi cùng trong mắt đên cuồng trung mang theo kia ti yếu ót thất vọng, nghĩ đến hắn lúc trước kia tích nước mắt cùng vừa mới tín nhiệm, chậm rãi rộng mở thân thể, như nước giống nhau bao dung Dận Chân cấp bách, đôi tay nhẹ nhàng vỗ Dận Chân phía sau lưng trán an hắn, được đến chính là hắn càng mãnh liệt mà đánh sâu vào, Tè Lạc trong lòng cận tồn lý trí thầm mắng chính mình mềm lòng, hắn quả nhiên là cái được một tấc lại muốn tiến một thước người, ngày mai còn có thể hay không thức dậy tới nha.

Phong đình vũ nghỉ, Dận Chân thỏa mãn nhìn trong lòng ngực nặng nề ngủ Tè Lạc, vừa lòng nhắm mắt lại, bên miệng lộ ra một tia đắc ý đạm cười, cái này mềm lòng tri kỷ nha đầu, nhất định quên mất nàng nói qua nói, sẽ tố ủy khuất người, mới có thể được đến càng nhiều quan ái. Duỗi tay vén lên Tè Lạc dính vào trên mặt bị mồ hôi ướt nhẹp sợi tóc, tình cảm mãnh liệt qua đi dư vị, sấn đến Tè Lạc càng thêm điềm mỹ mê người. Nhẹ điềm Tè Lạc cái trán, Dận Chân trầm thấp cười một chút, đem nàng phảng phát đối đãi trân bảo giống nhau ứng càng khẩn, nhắm hai mắt lại.

Dận Chân luôn luôn thiển miên, tuy rằng ở Tè Lạc bên người có thể làm hắn yên tâm, chính là tập tính lại không đổi được, nhận thấy được có người tới gần, Dận Chân mở mắt. Tàn ma ma ngắn ra một chút, ly ấm giường đất có vài bước xa khi dừng bước, cực nhẹ hỏi bẩm “Vương gia, quách khanh khách phảng phát muốn sinh.”

Dận Chân nhíu một chút mi, hắn là không tới nhát tử, nghiêng đầu nhìn thoảng qua thượng ở ngủ say trung Tề Lạc, nhìn khoe miệng nàng cười nhạt. Buông ra Tề Lạc, ngồi dậy phủ thêm áo ngoài, kéo gầm vóc tú bị cho nàng cẩn thận cái hảo, bước lên Tề Lạc cố ý đưa hắn mềm giày, đến gần Tân ma ma, thấp giọng nói “Không cần sảo đến nàng, đi ra ngoài lại nói.”

Tân ma ma cúi đầu trong mắt mang cười nhẹ nhàng lên tiếng, nhìn lén liếc mắt một cái ấm trên giường đất Tề Lạc, mới đi theo Dận Chân đi ra nội thất. Tề Lạc lúc này mới chậm rãi mở mắt, khoe miệng bích na ý cười càng đậm, nếu hắn như thế dụng tâm, kia vẫn là ngủ đi, bất quá, cái kia quá hạn đảo thật là sẽ đuổi thời điểm, phê Thái Tử sinh nhi tử? Không tiếng động thở dài, lấy hiện tại điều kiện, không đủ nguyệt hài tử, thân mình như thế nào có thể thấy được hảo? Nay đó nữ nhân thật đúng là không nghĩ ra, một lần nữa nhầm hai mắt lại, bài xuất trong đầu tạp niệm, chậm rãi ngủ say.

Bên ngoài gian, Dận Chân nhìn Tân ma ma “Sao lại thế này? Quách thị hắn là không tới nhát tử, như thế nào đột nhiên liền phải sinh?” Mơ hồ nghe thấy bên ngoài truyền đến nữ nhân ủy khuất khóc nỉ non, nhìn lướt qua nội thất phương hướng, Dận Chân trong lòng càng là không vui “Ai ở khóc? Không sợ quấy nhiễu đến phúc tấn? Nay còn có hay không quy củ.”

“Hồi Vương gia nói, bên ngoài là phú sát trắc phúc tấn.” Tân ma ma nhìn lén liếc mắt một cái Dận Chân nghiêm túc lạnh lẽo biểu tình, cẩn thận nói tiếp “Chạng vạng thời điểm, quách khanh khách đã từng đi phú sát trắc phúc tấn kia thiếu ngồi một lát, nghe nói, quách khanh khách muốn cho phú sát trắc phúc tấn chỉ điểm một chút thêu sống, tưởng từ nàng kia lấy cái bộ dáng, hảo cấp chưa sinh ra nhi tử làm quần áo, chính là không hiểu được như thế nào, hai người liền quấy hai câu miệng, quách khanh khách tức giận trở về chính mình sân, khả năng động thai khí, cho nên này không

đủ nguyệt liền phải sinh. Phú sát trắc phúc tấn hiểu được nguyên do sau, liền khóc lóc hướng phúc tấn nơi này.”

“Các nàng liền không thể an phận một tí, phúc tấn làm sao từng bạc đãi các nàng?” Dận Chân có chút tức giận đứng lên, trong lòng lửa giận càng sâu, đi rồi vài bước bỗng nhiên dừng lại, đáy mắt lộ ra nghi hoặc, này sinh hài tử nhật tử cũng quá xảo, nhớ lại lúc trước hoảng lịch sinh ra, Dận Chân trào phúng cười, lúc trước hắn an bài phí bao lớn tâm cơ, còn có Lăng Trụ tương trợ mới... Xem ra cái này Quách thị cũng không thành thật bốn phận người, vọng tưởng những cái đó không chiếm được đồ vật, nàng trong bụng cái kia chính là nàng thân sinh cốt nhục, thật sự là tàn nhẫn đến hạ tâm địa, cái kia Phú Sát thị cũng là bị lợi dụng đi.

Này đó lục đục với nhau việc như thế nào có thể làm nàng dính lén? Dận Chân hít sâu một hơi, trầm tư nửa ngày, chỉ có thể thuận thế mà làm, mở miệng nói “Quách thị kia hắn là đã có người hầu hạ đi?” Tần ma ma gật đầu nói “Tuy rằng có chút vội vàng, nhưng là nô tỳ đã an bài thỏa đáng.”

“Nói cho những cái đó ma ma, gia muôn cái này cốt nhục, không cho phép ra bất luận cái gì sai lầm.” Dận Chân lãnh đạm mở miệng “Đến nỗi phú sát trắc phúc tấn, nói cho nàng trở về mặt tư quá nửa năm, nói cho nàng, gia rất coi trọng con nối dõi, vô pháp vì gia thêm con nối dõi vậy thành thật bốn phận một tí, không cần chọc phiền toái, trắc phúc tấn có thể thỉnh phong, cũng có thể thỉnh chỉ huỷ bỏ, này cũng không phải việc khó.”

“Là, nô tỳ này liền đi làm.” Dận Chân híp mắt, gọi lại Tần ma ma “Ân gia nguyên lời nói báo cho Phú Sát thị, nàng hắn là sẽ minh bạch.” Tần ma ma ra cửa nửa ngày, khóc thút thít thanh âm dần dần đi xa, chậm rãi biến mất ở u tĩnh đêm khuya.

Dận Chân dàn xếp hảo hết thảy, quay lại nội thất, thoát y lại lần nữa thương ám giường đất, bé lên Tè Lạc mỏi mệt nhắm mắt lại, cảm thấy Tè Lạc không tự giác về phía trong lòng ngực nhích lại gần, phảng phất muôn ám áp hắn có chút lạnh lẽo thân mình, Dận Chân lộ ra ý cười, cảm thấy trong lòng có chút ám áp. Thiên tờ mờ sáng thời điểm, kêu khóc một đêm Quách thị, rốt cuộc ở nàng lòng tràn đầy chờ đợi trung, bình an sinh hạ một cái thân thể gầy yếu không đủ nguyệt tiểu khanh khách, mà Quách thị bởi vì bị thương thân mình, cuộc đời này chỉ sợ lại khó có thể có thai.

Được đến tin tức Dận Chân chỉ là nhẹ nhàng mà nga một tiếng liền ở không có bất luận cái gì tỏ vẻ. Tè Lạc khẽ thở dài vài câu đáng thương, Dận Chân bắt lấy Tè Lạc tay, đạm nhiên mở miệng “Đây cũng là nàng mệnh, làm người đưa chút thuốc bổ liền hảo, đến nỗi cái kia khanh khách, khiến cho nàng chính mình dưỡng hảo.”

Tè Lạc trong lòng vẫn là dâng lên thương hại chi tình, tưởng tượng đến đây là ung thân vương phủ cũng liền chậm rãi buông ra, Quách thị như thế nào nhưng thật ra không sao cả, chính là chung quy là đáng thương cái kia tiểu khanh khách.

Chương 311 không lập Thái Tử

Huỷ bỏ Thái Tử, cũng sẽ không lại phục lập Dận Nhưng, cho nên này đó đại thần đều ngo ngoe rục rịch lên. Đứng đầu người được chọn, tự nhiên là lớn tuổi tam a ca, rất có hiền danh tám a ca, có chút lực lượng mới xuất hiện mươi bốn a ca, còn có chính là nhân khí có chút thấp, chỉ hiểu được vùi đầu ban sai, không sợ đắc tội với người mặt lạnh ung thân vương. Dận Chân từ Tè Lạc nhắc nhở hắn lấy sứ vì giám lúc sau, ngay cả tục mấy ngày cùng ô tư nói ở thư phòng vội vàng thương thảo, đến ra kết luận lúc sau, hắn biểu hiện đến càng thêm không thèm để ý trữ vị, hoặc là nói tự biết năng lực hữu hạn vô lực mà tranh bộ dáng.

Tám a ca tuy rằng cũng âm thầm cân nhắc Dận Chân đủ loại biểu hiện, chính là bởi vì Dận Trinh liên tiếp cạy hắn thành viên tổ chức, rất là phí chút tâm tư, mới làm cái này lấy hắn cầm đầu đoạt đích đoàn đội bảo trì ổn định, bởi vậy cũng liền không có quá nhiều tinh lực tới suy xét Dận Chân lập trường vấn đề, nhưng vẫn là dặn dò nhân thủ trộm chú ý ung thân vương hướng đi.

Mà cái kia một lòng muốn cho nhi tử cấp Dận Chân mang đến bước lên Thái Tử chi vị vận may Quách thị, lúc này lại khóc không ra nước mắt, nhìn mảnh mai nhỏ gầy không ngừng khóc nỉ non tiều khanh khách, tâm giống như ngâm mình ở hoàng liên trong nước giống nhau chua xót, cơ quan tính tẫn lại là như thế kết quả, làm Quách thị tâm như tro tàn. Tuy rằng Phú Sát thị bị cấm túc nửa năm, chính là nàng chỉ sợ cũng sẽ thất sủng cả đời. Nhìn nữ nhi, Quách thị chất phác nói “Ngươi vì cái gì không phải nhi tử? Người hắn là nhi tử, là cái nào gan lớn đổi đi rồi ta nhi tử, đổi đi rồi tiêu a ca?” Đột nhiên nỗi đên giống nhau bắt láy nàng của hồi môn ma ma, dùng rất lớn sức lực gào rống “Nói, rốt cuộc là cái nào lớn mật như thế, ngươi không phải bảo đảm nhất định là tiêu a ca sao? Ta lại khó có thân mình. Lại mất gia tâm, chờ đến phú sát trắc phúc tấn giải đú, láy nàng tính tình ta rốt cuộc nên làm thế nào cho phải? Nữ nhi cũng không thể thỉnh phong.”

Ma ma trong mắt mang theo trốn tránh hối hận, thấp giọng an ủi nói “Tiểu khanh khách đây cũng là Vương gia huyết mạch, nô tỳ hỏi thăm quá, Vương gia rất là yêu thương nữ nhi, hiện giờ Vũ Hi khanh khách, trước kia chết non Tống khanh khách nữ nhi, Vương gia đều thực coi trọng, chủ tử, ngươi còn có trông cậy vào, tiểu khanh khách chính là ngài trông cậy vào.”

Quách thị hồng con mắt hung hăng mà đấm một chút ma ma nỗi giận mắng “Ngu xuẩn, ngươi thật thật là ngu xuẩn, Vương gia thương tiếc khanh khách còn có thể cường quá tiêu a ca? Vũ Hi khanh khách đó là cái

gì thân phận, đó là Vương gia đích nữ, mà ta cái này chỉ là không đủ nguyệt khanh khách, Vương gia nơi nào sẽ có lòng trùm mền.”

Ma ma không màng đau đớn trên người, quỳ gối Quách thị bên người, khóc lóc nói “Chủ tử, ngài cũng có thể đa dụng một ít thuốc bổ, hảo hảo nghỉ ngơi một chút thân mình, có lẽ ông trời trường mắt, còn có thể lại có thân mình đâu? Nô tỳ còn có mấy cái phương thuốc cổ truyền, có lẽ có thể sử dụng được với.” Quách thị nhắm hai mắt lại, thở dài nói “Phúc tấn, đưa dược liệu lại đây?”

“Phúc tấn làm thái y tự mình phoi phương tử chọn lựa dược liệu, này đó đều không có quá phúc tấn tay, mà cái kia thái y cũng là ngay thảng có danh vọng người.”

Quách thị cười khổ nói “Ta hiểu được, ngươi ôm tiểu khanh khách đi xuống hóng hóng đi, ta muốn nghỉ một lát, lý lý manh mối.” Ma ma đứng dậy cho nàng đắp chăn chàng hoàng, ôm tiểu khanh khách đi ra ngoài.

Thình lình xảy ra một hồi lông ngỗng đại tuyết, đem toàn bộ kinh thành trang điểm thành màu ngân bạch, lạnh lẽo gió lạnh, liên tục không ngừng đại tuyết, khiến cho bên ngoài có chút hôn thiêng ám ngày. Ở như thế thời tiết dưới, Lăng Trụ bị Khang Hi một đạo thánh chỉ từ ám áp trong phủ, chiêu đến hoàng cung. Xuống xe ngựa, Lăng Trụ neden bước thong thả lao lực hướng Khang Hi nơi Đông Noãn Các đi đến, hắn quần nội đầu gối quần quanh thật dày cái bao đầu gối, mỗi đến loại này thời tiết, chịu quá hàn đầu gối liền sẽ đau nhức, thật sự là không nghĩ rời đi nóng hỏi đầu giường đất, nhưng lại không thể không phụng chỉ, trừ bỏ trong lòng oán giận không có nhân quyền ở ngoài, cũng không có bất luận cái gì biện pháp.

Đi vào đại điện trước cửa, Lý Đức Toàn đã ở nôn nóng chờ, thấy Lăng Trụ bước đi có chút tập tĩnh, vội vàng tiến lên đỡ hắn một chút, Lăng Trụ thượng thật dài bục giai, nhẹ thư một hơi, cảm kích nói “Đa tạ Lý tổng

quản.” Lý Đức Toàn liên tục lắc đầu “Đây là nô tài bốn phận, Trí Viễn Công, Hoàng Thượng hôm nay tâm tình không thoái mái, ngươi muốn cẩn thận một chút.”

Lăng Trụ ngân ra một chút yên lặng thở dài, lại lần nữa cảm thán sùng thần cũng không phải dễ làm. Suy nghĩ một chút, không ngoài thấp giọng hỏi “Lý tổng quản, Hoàng Thượng hôm nay bởi vì cái gì nguyên do?”

Lý Đức Toàn nhỏ giọng nói “Hoàng Thượng hôm nay đi thượng thư phòng xem xét hoàng tử các hoàng tôn công khóa, không thành tướng mười bốn gia Hoằng Minh hoằng xuân hai tiểu a ca thế nhưng cãi nhau từ đánh lên tới, chính làm Hoàng Thượng đuổi kịp, hỏi rõ nguyên do lại là vì hụt mè điểm việc nhỏ huynh đệ tranh chấp, cái này làm cho Hoàng Thượng thập phần tức giận, rất là răn dạy trùng trị một phen, tàn nhẫn phạt hai cái tiểu a ca suốt quỳ hai cái canh giờ, sau khi trở về lại nhìn sẽ số con, liền....”

Lăng Trụ sáng tỏ gật đầu, Hoằng Minh hoằng xuân chỉ là việc nhỏ, chỉ sợ Khang Hi hiện giờ tâm tình không vui đại bộ phận vẫn là sắc lập Thái Tử sự tình, cầu thân tình mà không thể được. Lý Đức Toàn suy nghĩ một chút tiếp theo thấp giọng khen “Ung thân vương Hoằng Mân a ca ở thượng thư phòng công khóa làm thực làm Hoàng Thượng vừa lòng, hơn nữa xử sự thích đáng, Hoàng Thượng vừa mới còn khen ngợi tú phúc tấn sẽ giáo dưỡng, Hoằng Mân a ca nhìn chính là cái ẩn trọng thông tuệ.”

Hướng Lý Đức Toàn cung một chút tay, Lăng Trụ trên mặt mang theo ti kiêu ngạo, đẩy ra cửa điện đi vào, tối tăm trong đại điện đã bậc lửa ngọn nến, lượng như ban ngày. Chính là Khang Hi lại có chút tang lão mỏi mệt nửa dựa vào ghế dài thượng, trên người cái tơ vàng thêu long chấn mỏng, trong điện than chậu than phát ra nhè nhẹ rất nhỏ tiếng vang, Khang Hi thảng ngơ ngác nhìn hồng hồng chậu than. Cảm thấy trong điện độ ấm có

chút cao, Lăng Trụ duỗi tay đem trên người hùng da áo choàng cởi bỏ, Lý Đức Toàn tiếp nhận sau yên lặng lui đi ra ngoài.

Lăng Trụ tiến lên hai bước quỳ xuống đất cao giọng nói “Nô tài cấp Hoàng Thượng thỉnh an, Hoàng Thượng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế.” Khang Hi phản ứng lại đây lấy lại tinh thần đôi mắt có chút ửng đỏ chất phác đến nhìn Lăng Trụ, hảo sau một lúc lâu mới nhẹ giọng nói “Đứng lên đi.” Đứng dậy sau Lăng Trụ chậm rãi tới gần Khang Hi, nhịn đau quỳ một gối ở Khang Hi trước người, thoái mái mà nói “Hoàng Thượng, nô tài tân học mấy tay, nếu không nô tài bồi Hoàng Thượng đánh đánh kì phô?”

Khang Hi vẫn là nhạy bén cảm thấy đầu gối đau đớn, trong lòng im lặng, vươn có chút gầy trơ cả xương tay tự mình kéo Lăng Trụ, ý bảo hắn ngồi ở bên cạnh, Lăng Trụ chính là không dám như thế làm càn, cũng chỉ có thể thoáng đáp cái biên, hư không cảm giác càng là khó chịu, bất quá trên mặt lại rốt cuộc hiện không ra.

Khang Hi ảm đạm mở miệng “Trẫm, trẫm tưởng không rõ, mười bốn a ca cũng chỉ là một cái Bối Lặc, Hoằng Minh hoằng xuân liền như thế tranh chấp, bọn họ chẳng lẽ liền không hiểu được huynh đệ chi tình? Trẫm dạy dỗ huynh hữu đệ cung, đều trở thành gió bên tai? Cũng may trẫm hôm nay xem như đuổi kịp, nếu là.... Trẫm còn không hiểu được lén có bao nhiêu loại sự tình này.”

“Hoàng Thượng, Hoằng Minh a ca bọn họ còn nhỏ, còn không hiểu chuyện, lý nên chậm rãi dạy dỗ thì tốt rồi.” Lăng Trụ nhẹ giọng an ủi, trong lòng thầm nghĩ, ngươi nếu không đem này đó nhi tử dã tâm khiêu khích lên, lại như thế nào sẽ xuất hiện như vậy cục diện? Khang Hi lắc đầu cười khổ “Đương a mã đều như thế, lại có thể dạy dỗ ra tới cái gì.....”

Tạm dừng sau một lúc lâu, Khang Hi bỗng nhiên giữ chặt Lăng Trụ tay, ánh mắt sắc bén nói “Ngươi là trẫm tin được người, luôn luôn trung thành

và tận tâm, tuy rằng là lão tú phúc tấn a mã, nhưng là trẫm tin ngươi trung thành, ngươi cùng trẫm nói thật, này đó hoàng tử trung, cái kia có thể đương Thái Tử?”

Loại này họa liền chín tộc nói, Lăng Trụ là trẫm triệu không dám nói, chính là nhìn Khang Hi biểu tình, không nói điểm cái gì không cũng không được, vi phạm hắn ngày thường ngay thẳng tục tăng biểu hiện. Âm thầm suy tư sau một lúc lâu, trước mắt sáng ngời, một lần nữa quỳ gối Khang Hi trước người, ngửa đầu chân thành nhìn Khang Hi nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng, các hoàng tử mỗi người khôn khéo giỏi giang, cái nào đương Thái Tử đều thực thích hợp. Chỉ là.....” Lăng Trụ giống như cắn chặt răng, hạ quyết tâm kiến nghị “Hoàng Thượng, nô tài tưởng có phải hay không có thể không hề lập Thái Tử, triều đại quy củ cùng tiền triều bất đồng, tiền triều hoàng tử chỉ có danh phận mà không có xử sự quyền lợi, huống hồ hiện giờ thiên hạ thái bình, Hoàng Thượng thân mình khoẻ mạnh, Thái Tử ngược lại là không lập vì thượng.”

Khang Hi có chút vẫn đục đôi mắt lập tức khôi phục thanh minh, không lập Thái Tử? Đã nhiều ngày ẩn ở trong lòng việc phảng phát thể hò quán đinh giống nhau thấu triệt sáng tỏ, bỗng nhiên vén lên chăn mỏng, bước lên long ủng bắt đầu tinh thần đến ở trong điện đạo bước, khi thì nhấp mắt khi thì trầm tư, dừng lại bước chân, Khang Hi hỏi “Kia trẫm trăm năm sau, lại nên như thế nào?”

“Hoàng Thượng, ngài có thể lập hạ một phần.....” Tạm dừng một chút, bỗng nhiên nhớ tới Dận Chân kế vị khi khiến cho phong ba, Tề Lạc khi đó phân tích, Lăng Trụ sửa lời nói “Lập tam phân di chiếu, Hoàng Thượng có thể phân biệt giao cho tin được người, chờ đến Hoàng Thượng.... Có thể triệu tập trọng thần tuyên bố kế vị hoàng tử. Không lập Thái Tử, Hoàng Thượng có thể đứng ở chỗ cao, cẩn thận quan sát các hoàng tử phẩm tính tài cán, đến lúc đó nhất định có thể tuyển ra vừa lòng tân đế kế thừa đại

thanh giang sơn, như vậy cũng có thể sử các đại thần, càng thêm trung tâm hướng chủ. Này chỉ là nô tài thiển kiến, có không chu toàn chõ, vọng Hoàng Thượng chuộc tội.”

Khang Hi trầm tư nửa ngày, cảm thấy Lăng Trụ gián ngôn tuy có chút bại lộ không chu toàn chõ, nhưng là lại là một mảnh chân thành, hắn là thật sự ở vì trẫm suy nghĩ, bằng không nhất định sẽ đề lão tú, nhớ tới Lăng Trụ đầu gối thương, Khang Hi trong lòng càng là cảm động, lại lần nữa tự mình nâng dậy Lăng Trụ, lý giải vỗ vỗ hắn tay, vui mừng nói “Hiếu được ngươi trung tâm, trên người của ngươi có thương tích, trẫm sẽ không chọn này đó nghi thức xã giao ngươi cũng muốn cẩn thận thân mình, tương lai trẫm chỉ sợ còn dùng được với ngươi.”

“Thè sống chết đền đáp Hoàng Thượng ơn tri ngộ.” Lăng Trụ lời thè son sắt nhìn Khang Hi, có bồi hắn nói một hồi lời nói, nói hai cái tiểu chê cười, đậu đến Khang Hi mặt rồng đại duyệt. Khang Hi tâm tình thoái mái, quan trọng nhất là Lăng Trụ kiến nghị thích đáng, bởi vậy hào phóng ban thưởng thật nhiều đồ vật, Lăng Trụ mang theo đông đảo ban thưởng ngồi trên xe ngựa, nhìn chung quanh đồ vật, tự giễu cười cười, tiến cung một chuyến thu hoạch pha phong, chỉ hy vọng Ung Chính vào chõ khi không hề có như vậy nhiều bí ẩn, ba phần di chiếu, chính là bố trí cũng không thay đổi được Ung Chính vào chõ tính hợp pháp. Dù sao cũng là hắn con rể, cho nên Lăng Trụ minh bạch hắn tâm đã trật.

Qua mấy ngày, Khang Hi làm trò hoàng tử vương công đại thần, tuyên bố không hề lập Thái Tử, cả triều kinh ngạc, Dận Chân tuy rằng sớm đoán được sẽ như vậy, nhưng là vẫn là có chút giật mình Khang Hi kiên quyết, đại thần tiến lên góp lời, Khang Hi trước mặt mọi người nói “Tống Nhân Tông ba mươi năm chưa lập Thái Tử, Thái tổ hoàng đế vẫn chưa dự lập Hoàng thái tử, Thái Tông hoàng đế cũng chưa dự lập Thái Tử. Hán Đường tới nay, Thái Tử áu hướng, thượng bảo không có việc gì; nếu Thái Tử lớn

tuổi, này tả hữu đàn tiếu kết đảng mưu lợi riêng, tiên có có thể không có việc gì..... Nay chúng hoàng tử học vấn, kiến thức, không sau với người, nhưng năm đều trưởng thành, đã phân phong, này tương ứng nhân viên không có không các che chở này chủ giả, cho dù lập chi, có thể bao tương lai không có việc gì chẳng?”

Nhin Khang Hi kiên quyết, các đại thần chỉ có ấn hạ tâm tư, cẩn thận nghiên ngẫm Khang Hi thánh hướng vào cái kia hoàng tử, thăng đến lúc này phê lập Thái Tử gió lốc mới chậm rãi mặt ngoài bình ổn, lập chí đoạt đích các hoàng tử đều minh bạch, ám mà trung tranh đấu sẽ càng thêm kịch liệt.

Chương 312 thầm hạ quyết tâm

Từ hiểu được Hoằng Minh cùng hoằng xuân huynh đệ tranh chấp, Khang Hi tuy rằng thương tâm, nhưng lại càng kiên định phải hảo hảo xem xét giáo dục hoàng tôn quyết tâm, hắn cảm thấy muôn cho này đó các hoàng tôn minh bạch hoàng gia cũng là có thân tình, cho nên liên tiếp mấy ngày có rảnh liền đi thượng thư phòng xem xét công khóa, hắn đối Hoằng Mân công khóa thập phần vừa lòng, nhìn Hoằng Mân khỏe mạnh thân thể, hoạt bát linh động hai mắt, đôi mắt ngẫu nhiên hiện lên sùng bái cùng quyền luyến, càng là làm Khang Hi tâm tình sung sướng, đối Hoằng Mân cũng càng thêm coi trọng. Chính là nghe nói Hoằng Minh ở Đức phi trong cung, cũng không có tới thượng thư phòng, Khang Hi thập phần tức giận, nghiêm thanh mệnh lệnh Lý Đức Toàn bãi giá Đức phi tắm cung —— vĩnh cung cung.

Bởi vì muốn biết rõ ràng rõ cuộc là cái gì nguyên do, Khang Hi ngăn trở cung nữ thái giám thông báo, lặng yên bước vào vĩnh cung, vào cung điện bị người bỗng nhiên đụng phải một chút, thân mình không khỏi quơ quơ, Lý Đức Toàn vội vàng tiến lên đỡ hắn, nhìn té ngã ở trước mặt Hoằng Minh, hắn phía sau đi theo đoan chén thuốc xong nhan, cùng với

Đức phi, Khang Hi sắc mặt càng khó nhìn, trầm giọng nói: “Này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Cho trãm nói rõ ràng.”

Hoàn Nhan thị vội vàng quỳ xuống thỉnh an: Con dâu cấp Hoàng A Mã thỉnh an. Khang Hi hừ một tiếng, xoay người ngồi ở ghế trên, Đức phi hướng Hoàn Nhan thị đưa mắt ra hiệu, làm nàng nâng dậy ngã trên mặt đất Hoằng Minh, quan tâm nhìn Hoằng Minh liếc mắt một cái, mới đến đến Khang Hi trước mặt, trên mặt mang cười khom mình hành lễ “Thần thiếp cấp Hoàng Thượng thỉnh an.” Khang Hi cùng cung nữ đưa lên tói nước trà, cau mày nhìn Đức phi “Hoằng Minh cũng có mấy ngày không đi thượng thư phòng, trãm còn lo lắng ra tói chuyện gì, thật không nghĩ tới hắn rất sinh động sao.”

Đức phi vội vàng giải thích nói: “Hoàng Thượng, mấy ngày trước đây Hoằng Minh trừ lạnh, thái y làm hảo hảo nghỉ ngơi, Hoằng Minh luôn luôn dụng công không chịu nghỉ ngơi, cho nên thần thiếp liền làm chủ...”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 222

Không hề lý Dận Chân phản ứng, Tè Lạc xem này ngoài cửa sổ phòn hoa náo nhiệt chợ đèn hoa, rộn ràng nhốn nháo đám người, loại này cổ đại phố xá từ chỗ cao nhìn lại lại cho người ta lấy một loại khác hưởng thụ. Dận Chân nghe rõ Tè Lạc thấp ninh, trong mắt mang theo nồng đậm ý cười, cúi đầu chuyển động bị thương nhẫn ban chỉ, ghê lô nội hai người đều không có ngôn ngữ, chỉ là từ bên ngoài truyền đến tiểu thương rao hàng tiếng động.

Dận Chân buông xuống chén trà, đưa lưng về phía Tè Lạc chậm rãi mở miệng “Trang Thân Vương thế tử lưu ly bên ngoài, bái sư học nghệ khi, từng đến một vị hán nữ tương trợ, có thể nói hai nhỏ vô tư thanh mai trúc mã.” Nói đến chỗ này, Dận Chân trong mắt trào phúng chợt lóe mà qua, nói tiếp “Sau Dương Khang thượng kinh tranh thủ công danh, từng ưng thuận lời hứa quy tông lúc sau nhất định sẽ cưới nàng làm vợ, chính là tạo hóa trêu người, hắn tuy rằng quy tông chính là lại đến giai nhân đã qua đời tin tức, bi thống dưới làm lại vì nàng kia tu chỉnh mộ bia, cũng ở mộ trước thèm cuộc đời này vì hắn bỏ phúc tấn chi vị.”

Tè Lạc nghe xong đầy mặt hắc tuyến, đây là không phải quá cầu huyết một tí? Điển hình ngôn tình tiểu thuyết cốt truyện sao, Dận Chân nhẹ giọng hỏi” kinh thành phu nhân đều ở cảm thán Trang Thân Vương thế tử si tình, ngươi có ý nghĩ gì?” Tè Lạc xoay người, một lần nữa ngồi vào Dận Chân bên cạnh người, giương mắt nhìn Dận Chân nghiêm túc nói “Ta? Ta nhưng không tưởng nhiều như vậy, ta cảm thấy cái kia nữ tử như vậy két

quả ngược lại là tốt nhất, rốt cuộc mãn hán không được thông hôn, liền tính nàng nói cũng thành không được thế tử phúc tấn, mà Trang Thân Vương thế tử lại là có chí hướng người, như thế nào sẽ vì nàng lưu lạc thiên nhai? Kết cục tuy rằng tiếc nuối, đây cũng là một loại khác thê mĩ thuần khiết đi.”

Che một chút bụng, Tè Lạc khẽ nhíu mày, không vui nói “Như thế nào còn không thương đồ ăn a, ta đều đói bụng.” Dận chẩn nhìn chằm chằm Tè Lạc sau một lúc lâu, nhẹ nhàng lắc đầu, nâng lên thanh âm nói “Cao Phúc, đi thúc giục một thúc giục.”

Cao Phúc ở ngoài cửa lên tiếng, chỉ chốc lát điếm tiểu nhị bưng đại đai khay đi đến, cười đem thái sắc dọn xong, cúi người nói “Ngài vài vị chậm dùng.” Sau đó liền lui đi ra ngoài, Tè Lạc nhìn màu sắc phô hợp tươi đẹp cơm hương phác mũi thái sắc, có chút dị động, vừa mới cầm lấy chiếc đũa đã bị Dận Chân giơ tay đè lại, Cao Phúc lấy ra một cái ngân châm bắt đầu thí đồ ăn, ai dạng thí xong lúc sau, hướng Dận Chân gật đầu, Tè Lạc thở dài một hơi, cảm thấy Dận Chân sống thật mệt.

Như vậy lúc sau, Tè Lạc nhưng thật ra không có tâm tình dùng cơm, cho nên qua loa ăn một lát, liền buông xuống chiếc đũa, xoay người tiếp tục nhìn trên đường đèn lồng, Dận Chân hiểu được nàng tâm tư, nhưng là lại không cách nào không cẩn thận, nghe thấy Tè Lạc di một tiếng, mở miệng hỏi “Ngươi lại thấy cái gì?”

Tè Lạc xoa nhẹ một chút đôi mắt, lẩm bẩm nói “Có thể là nhìn lầm rồi đi.” Chỉ chốc lát, điếm tiểu nhị tiến vào, khiêm tốn nói “Ta vị gia, thật sự là xin lỗi, cái này... Cái này, ngài có phải hay không có thể đi trước rời đi, này bữa cơm đồ ăn bỗn tiệm miễn phí khoản đãi.”

Dận Chân ngây ngẩn cả người, lớn như vậy còn không có người dám ở trước mặt hắn như thế làm càn, buông chiếc đũa “Ngươi là cảm thấy gia

đào không dậy nỗi bạc?” Tiếu nhị cảm thấy cỗ lạnh cả người, nhưng là nghĩ đến phía dưới trạm vị kia, chỉ có thể căng da đầu mở miệng “Vị này gia, tiểu nhân không phải ý tú này, vừa thấy ngài chính là xuất thân nhà giàu, chính là phía dưới vị kia xuất thân cực quý, thật sự là chịu trách nhiệm không dậy nổi, ngài là minh bạch người, như thế nào cũng sẽ không nhận một chiết việc nhỏ, gây họa thương thân đi, lui một bước hải rộng cửa sổ ở mái nhà không.”

Tề Lạc nhin không được cười khẽ ra tiếng, có thể làm Dận Chân lui ra phía sau sự tình, chỉ sợ vĩnh viễn cũng sẽ không phát sinh, Dận Chân đồng dạng cười khẽ “Kia làm cái này cực tôn quý người đi lên, gia cũng nhìn xem là vị nào quý nhân?” Tiếu nhị còn muốn nói cái gì, nhưng là bị Dận Chân lạnh băng đôi mắt thoáng nhìn, rụt rụt cổ, lui ra ngoài, thầm mắng Dận Chân không biết tốt xấu, chỉ chốc lát liền nghe thấy phức tạp lén lầu tiếng bước chân, đẩy cửa tiến vào, người tới cùng ghé lô người đồng thời ngây ngẩn cả người.

Tề Lạc nhin thoáng qua, âm thầm lắc đầu xem ra vừa mới không có nhìn lầm, trước mặt đứng chính là hoàng mười bốn tử Dận Trinh, hắn trên người ăn mặc màu đỏ sậm kiém tay áo sam, bên ngoài che chở lông chồn áo choàng, trang điểm tuy rằng tượng cái con nhà giàu, chính là bên hông lại mang chói lọi kim hoàng sắc vòng eo, biện đuôi chõ dây tết cũng là kim hoàng sắc. Thấy Dận Chân chọn hạ mi, Dận Trinh trên mặt mang theo thân thiết ý cười, hiểu biết phải gọi nói “Tú ca.”

Điếm tiếu nhị ở bên cạnh nghe xong chân đều có chút nhũn ra, Dận Trinh bước nhanh đi đến trước mặt, hành lễ sau không khách khí ngồi xuống, nhin thoáng qua Dận Chân bên cạnh Tề Lạc, trong mắt kinh diễm chợt lóe mà qua, mở miệng đối tùy tùng nói “Gia cùng tú ca có chuyện muốn nói, các ngươi trước đi ra ngoài.” Lúc này ẩn ở thị vệ sau một người

mặc trăng non cờ hàng trang, áo khoác màu trăng hờ ly da áo choàng nő tử gót sen nhẹ nhàng hướng Dận Trinh đi đến.

Dận Chân cũng không có ngẩng đầu xem cái kia đều có một phen phong vận nő tử, yên lặng uống nước trà. Nő tử đi tới phụ cận tháo xuống liền ở áo choàng hạ mũ, khẽ mở môi đỏ “Gia.” Chỉ bằng thanh âm này, Tè Lạc liền cảm thấy nő nhân này là nàng xuyên tới cổ đại lâu như vậy thanh âm tốt nhất nghe một cái, đã có câu nhân vũ mị, lại mang theo vài phần hồn nhiên.

Dận Trinh nhu hòa mở miệng “Trước hướng tú ca tú tấu thỉnh an.” Nő tử nhu thuận gật đầu, cúi người hành lễ mang theo kiêu ngạo nói “Nếu thủy cấp ung thân vương, ung thân vương phúc tấn thỉnh an.” Dận Trinh trong mắt mang theo thương tiếc, nhẹ mắng “Không phải làm người kêu tú ca, tú tấu sao?”

Nếu thủy hướng Dận Trinh đậm nhiên cười, trong mắt quật cường chớp lóe mà qua. Tè Lạc cảm thấy nő nhân này chỉ sợ không phải rất đơn giản, tuy rằng xem này nhu thuận nhưng trên người khí chất lại có một chút kiêu ngạo cùng cương liệt, diện mạo lại thập phần yếu kém nhu mỹ, trừng vịt khuôn mặt, mắt ngọc mày ngài, thảng thắn cái mũi, anh đào cái miệng nhỏ lại luôn là hàm chứa ý cười, khuôn mặt chõi nhợt nhạt má lúm đồng tiền, càng là tăng thêm một phần phong lưu.

Mười bốn a ca có chút đắc ý nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, đối với Tè Lạc nhẹ giọng nói “Tú tấu, chiếu cố nhiều hơn nếu thủy, nàng thân thể yếu đuối, có thất lễ chõi mong rằng tú tấu thứ lỗi.” Tè Lạc nhìn thoáng qua Dận Trinh, nhẹ nhàng lắc đầu, đậm cười nói “Mười bốn gia quá mức khách sáo, xem này nếu thủy chính là cái hiểu chuyện hiểu lý lẽ người, này toàn thân văn nhã khí chất, thật thật là khó được, mong rằng nếu thủy không cần ghét bỏ ta thô tục mới hảo.”

Dận Trinh kiêu ngạo cười nói “Nếu thủy thơ mới phương diện nhưng thật ra không tồi, rốt cuộc là xuất từ thư hương thanh quý nhà, hơn nữa thiên phú cũng cao, tất nhiên là đè nặng người khác một ít, bất quá, cùng tú tấu kia hai đầu thơ vẫn là kém hơn một phân.” Nếu thủy hạnh nhân đôi mắt trợn to, kinh hỉ kính nể đến nhìn Tề Lạc, nhẹ giọng nói “Hai đầu cúc hoa hải đường thơ, chính là phúc tấn sở làm, đảo thật là làm nếu thủy không thể tưởng được, Giang Nam kia chỉ truyền là cái khuê các nữ tử, không thành tưởng hôm nay nếu thủy xem như nhìn thấy chân thần.”

Đi vào Tề Lạc bên cạnh, nhẹ giọng hỏi Tề Lạc có quan hệ thơ từ ca phú, nhìn đĩnh đạc mà nói, nhả khí như lan nếu thủy, lấy Tề Lạc năng lực cắm đều cắm không thượng miệng, trừ phi nàng lại sao hai đầu, chính là sao nào có chính mình làm cảm xúc, những cái đó thơ từ cơ sở, Tề Lạc nào hiểu nha, cho nên chỉ có thể hừ hừ ha ha ứng đối. Nửa ngày sau nếu thủy trong mắt lộ ra nồng đậm thất vọng, nhìn về phía Tề Lạc cũng mang theo một phần thương hại, than nhẹ “Ung thân vương phúc tấn rốt cuộc vô này linh khí làm ra cái loại này thơ từ đi.”

Không chờ Tề Lạc có phản ứng gì, Dận Trinh không vui đến thật mạnh giăng chén trà đặt ở trên bàn, nhìn lướt qua nếu thủy “Bốn vương phúc tấn, kia có thể ngươi có thể bình giám? Người là cái gì thân phận?”

Nếu thủy trong ánh mắt che kín nước mắt, hai mắt đẫm lệ mông lung nhìn Dận Trinh. Dận Trinh cảm thấy đau lòng vô cùng, cao giọng nói “Tú ca, lời nói không thể nói như vậy, nếu thủy là đệ đệ nữ nhân, hơn nữa ta tưởng…… Ta tưởng hướng Hoàng A Mã……” Dận Chân giơ tay đánh gãy hắn “Lão thập tứ, nơi này là thiên nhiên cư, cũng không cách âm, tiểu tâm tai vách mạch rùng.”

Dận Trinh sưng sốt một chút, cao giọng gọi quá thị vệ, nhẹ giọng công đạo hai câu, một hồi công phu liền nghe thấy cách vách âm ỹ tiếng vang, sau đó chậm rãi khôi phục bình tĩnh, thị vệ gần đây hồi bẩm sau, cung kính

lui ra, Dận Trinh mở miệng “Tú ca, toàn bộ lầu hai đã bị ta bao xuống dưới.” Dận Chân hít sâu một hơi, mang theo trào phúng nói “Thập tứ đệ thật là hảo bản lĩnh, hảo khí phái.”

“Tú ca chính là thái cổ bản, chúng ta chính là hoàng tử, còn dùng xem người khác sắc mặt không thành?” Dận Trinh nhìn Dận Chân không để bụng nói, Dận Chân bắn một chút tay áo muốn đứng dậy, Dận Trinh vội vàng giữ chặt hắn, có chút lấy lòng cười nói “Tú ca, hôm nay vừa lúc đuổi kịp, ngươi cũng gặp qua nếu thủy, nàng chính là cao khiết người, lại là đệ đệ đau lòng nữ nhân, như thế nào cũng không thể làm nàng chịu ủy khuất, cho nên đệ đệ có việc muốn nhờ tú ca.”

“Còn có chuyện gì là ngươi làm không tới? Ta nhưng không như vậy đại bản lĩnh.” Dận Chân giơ tay tránh ra Dận Trinh tay, Dận Trinh ngắn ra một chút, trên mặt thần sắc đổi đổi, nhìn bên cạnh nếu thủy, một lần nữa ở trên mặt mang lên vài phần ý cười “Tú ca, ngài là kỳ chủ, thời trẻ lại quản quá Nội Vụ Phủ, có thể hay không lộng trương nâng kỳ công văn, cấp nếu thủy cả nhà nâng kỳ.”

Dận Chân bỗng nhiên đứng dậy, hắc diệu thạch đôi mắt nhìn Dận Trinh, nghiêm thanh nói: “Dận Trinh, ngươi hồ đồ không thành, lời này như thế nào có thể nói xuất khẩu? Ngay cả nữ nhân đều hiểu được mãn hán không được thông hôn, ngươi thu cái ngoại trạch đảo cũng không ngại, sủng ái cũng tùy ngươi tâm ý, chính là ngươi như thế nào có thể nói ra nâng kỳ nói tới? Tương lai nếu như bị điều tra ra, một câu lẩn lộn hoàng thất huyết thống, kia nữ nhân này cũng chỉ có thể được đến ba thước lụa trắng.”

Dận Trinh cũng thay đổi sắc mặt, trầm khuôn mặt nói: “Tú ca, ta này không phải tìm ngươi tới tưởng triệt sao? Người chính là ta thân ca ca nha, nâng kỳ công văn, với ta mà nói là có chút khó, nhưng ngài chính là ung thân vương, cũng chính là nâng giờ tay sự mà thôi, dễ dàng như vậy sự ngươi cũng không chịu giúp ta?”

“Nâng giơ tay?” Dận Chân hỏi ngược lại “Lão thập tứ, lời nói thật cùng ngươi nói, ta không có như vậy đại năng lực, này tay ta nâng không đứng dậy, ta tôn vinh đều là Hoàng A Mã cấp, cho nên phải đổi đến khóc Hoàng A Mã tín nhiệm.” Dận Trinh còn muốn biện bạch cái gì, Dận Chân khẽ cười nói “Ngươi cùng Bát đệ luôn luôn thân hậu, mà Bát đệ lại là cả triều khen ngợi Hiền Vương, ngươi cầu hắn làm việc chỉ sợ càng dễ dàng một ít.”

Dận Trinh nắm chặt nắm tay, hồng con mắt nói “Tú ca, ngươi đây là không chịu hỗ trợ?” Không chờ Dận Chân nói chuyện, nếu nước trôi tới rồi Dận Trinh trước mặt, hai mắt rưng rưng nhìn hắn, bạch tạm kiều nộn tay nhỏ cái ở Dận Trinh trên nắm tay, trong mắt nước mắt trong suốt từng giọt đến lăn xuống, Tề Lạc ở bên cạnh nhìn nàng khóc tướng, cảm thấy thật là chọc người triu mến cực kỳ, là cái nam nhân đều đến hóa thành nhiễu chỉ nhu, tuy rằng ở rơi lệ, nhưng là nếu thủy lại rõ ràng nói “Gia, có thể cùng ngài tương ngộ chính là ông trời cấp nếu thủy lớn nhất ân điển, nếu thủy cái gì đều không cần, chỉ cần ở bên cạnh ngươi liền hảo.” Dận Chân bắt được nếu thủy bả vai, giơ tay nhẹ nhàng lau trên mặt nàng nước mắt, đau lòng nhẹ giọng nói: “Gia. Nhất định sẽ cho ngươi danh phận, sẽ không làm ngươi chịu ủy khuất.”

Tề Lạc nhìn âm thầm buồn cười, như thế nào giống như Quỳnh Dao kịch nha. Dận Chân nhìn trước mặt tình cảnh, trầm tư sau một lúc lâu, mở miệng nói “Thập tứ đệ, ta lại cuối cùng khuyên ngươi một câu, nâng kỳ việc đoạn không thể được, ngươi tự giải quyết cho tốt.”

Sau khi nói xong, Dận Chân xoay người kéo Tề Lạc cánh tay, nhẹ giọng nói “Còn bất đồng gia hồi phủ.” Tề Lạc có chút lưu luyến nhìn bọn họ liếc mắt một cái, theo Dận Chân ra ghế lô, ngồi trên xe ngựa, một đường không nói chuyện trở lại ụng thân vương phủ, nhìn chung quanh đồ vật, nghĩ đến vừa mới cảnh tượng, Tề Lạc cảm thấy lần này chợ đèn hoa dạo đến thật giá

trị, không nghĩ tới Dận Trinh như thế tình si, này còn không phải là kinh điển thanh triều cốt truyện sao? Nếu là tương lai..... Nhìn lướt qua banh đến gắt gao Dận Chân, nếu là tương lai hắn đối nếu thủy động tâm, vậy càng kinh điển. Tề Lạc che một chút ngực, cảm thấy có chút đau đớn, Dận Chân đỡ nàng, chú ý nói “Làm sao vậy? Mệt?”

Tề Lạc giương mắt nhìn Dận Chân, hắn hắn là sẽ không như vậy, cười khẽ lắc đầu cười nói “Gia, ta không có việc gì.” Sau đó ôm vòng lấy Dận Chân cánh tay, nhẹ nhàng mà cọ một chút. Dận Chân trong mắt sủng nịch chọt lóe mà qua, bồi Tề Lạc quay lại nội trạch.

Chương 315 Dận Trinh tâm kế

Buổi tối Tề Lạc đem kia đối nhĩ đang hái xuống, trịnh trọng mà đặt ở một cái hộp nhỏ, thích đáng bảo quản hảo. Dận Chân nửa ý ở ám hố thượng nhìn Tề Lạc động tác, này đối nhĩ đang tuy rằng là hắn mua, chính là lại có thể cảm giác được Tề Lạc đối Lăng Trụ quyến luyến cùng cha con chi gian tình ý, nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, Lăng Trụ hiện giờ đầu gối thương thế, nếu không phải vì hoảng lịch cũng sẽ không bị thương như vậy trọng, trên chiến trường tính kế nhặt tử kia thuần túy là tìm chết. Dận Chân thông qua ám báo thập phần minh bạch, lúc trước Lăng Trụ đã làm tốt liều chết một bác tính toán, không thành tưởng thảm thiết lúc sau, thế nhưng sẽ lấy được như vậy huy hoàng chiến quả, hắn cũng từng âm thầm dò hỏi quá hiểu binh người, đều đang nói cái loại này dưới tình huống là kỳ tích.

Dận Chân minh bạch này hết thảy trừ bỏ Lăng Trụ hùng tâm tráng chí ngoại, càng nhiều chính là vì Tề Lạc. Cảm thấy Tề Lạc vẫn là cọ xát, Dận Chân mở miệng đến “Đều đã trễ thế này, còn không nghỉ ngơi?” Tề Lạc buông xuống hộp, xoay người đi vào ám hố trước, nhìn Dận Chân hướng bên trong nhường ra vị trí, ngồi xuống, Dận Chân ngồi dậy, từ sau ôm lấy nàng, cảm thấy Dận Chân cái mũi thở ra nhiệt khí, Tề Lạc cười khẽ tránh, Dận Chân sao có thể làm nàng cự tuyệt, đem Tề Lạc đè ở dưới thân,

tế hôn nàng giữa mày. Tè Lạc cười khẽ hỏi “Gia, mười bốn gia nữ nhân, chính là cái kia nếu thủy ta thấy thế nào không quá thỏa đáng? Bất quá, nàng thơ từ ca phú thật là không tồi, thiên phú rất cao, ta đều tiếp không thượng đêu, làm gia thất vọng rồi.”

Dận Chân dừng lại, nhìn Tè Lạc trên mặt ai oán thẳn sắc, xoay người nằm ở bên cạnh, bắt lấy tay nàng, đặt ở trước ngực, “Nàng liền ngươi một ngón tay đầu đều so ra kém, lão thập tứ cũng là mông mắt, như chau như bảo dường như súng, hắn trong phủ còn có một cái năm trắc phúc tấn, nhưng thật ra ở nữ nhân kia trước mặt giả khởi tình si tới, cũng không nhìn xem nàng cái gì lai lịch, nâng kỳ thỉnh phong, đó là si tâm vọng tưởng.”

Tè Lạc nhận thấy được Dận Chân trong mắt lửa giận, hướng hắn trong lòng ngực nhích lại gần, tìm một cái thoải mái vị trí mở miệng nói “Gia, ta cảm thấy cái kia nếu thủy tính tình phảng phát rất kỳ quái, quật cường thanh cao lại nhu tình như nước, còn lén gạt đi chút cái gì, bất quá, nàng đối thủ mười bốn gia cũng là chân tình thực lòng đi, xem nàng không cầu danh phận hai mắt đẫm lệ mông lung bộ dáng, đến thật thật làm người đau lòng.” Nói xong lời này, Tè Lạc thầm nghĩ Dận Chân sẽ là cái gì phản ứng đêu? Hắn có thể hay không cũng tâm động?

Dận Chân hờ lạnh một tiếng, “Nàng nào dám cầu danh phận, cũng không nghĩ nàng quan kỹ thân phận, cũng dám đối với ngươi ngươi thương hại, nói ra như vậy nói chuyện không đêu chi ngôn, cũng là có thể ứng phó lão thập tứ cái kia lăng đầu thanh, nàng thật đúng là đương nàng vẫn là quan lại tiểu gia? Liền tính là lưu thanh nhà, cái nào lại so được với thân phận của ngươi, đây là làm trò lão thập tứ mặt, gia không dễ xử trí, nếu là ở nơi khác, gia nhất định phải hảo hảo giáo giáo nàng quy củ thể thống.”

Tè Lạc cười cong một chút đôi mắt, cái loại này cầu huyết cốt truyện sẽ không lại Dận Chân trên người phát sinh, bỗng nhiên đứng dậy nhìn Dận Chân kinh hô “Quan kỹ? Quan gia tiểu thư? Nay..... Nay chẳng lẽ mười

bốn gia không hiểu được?" Dận Chân trong mắt mang theo cười nhạo, một lần nữa đem Tè Lạc án ở trong lòng ngực, nói tiếp "Hắn cho rằng làm thiên y vô phùng, chính là gia sao lại làm hắn như ý? Nữ nhân kia là Giang Nam một cái tiểu ngự sử chi nữ, nàng phụ thân bởi vì phế Thái Tử việc thu được liên lụy, cái kia tiểu ngự sử cũng coi như thượng một cái thanh quan, chỉ là đọc sách đều đọc choáng váng, trong nhà tàng thư nhưng thật ra không ít, chính là mua thư bạc đều là dùng thiếu hụt, như vậy còn tự nhận cái gì thanh cao? Vốn dĩ ở ngực trung, nhận cái sai cũng chỉ là bã quan mà thôi, bản thân chính là một cái hạt mè đại điểm quản, cái kia lại có thể bắt lấy hắn không bỏ?"

"Kia nàng như thế nào sẽ trở thành quan kĩ đâu?" Tè Lạc thấp giọng hỏi nói, trong đầu không khỏi nhớ tới lúc trước cái kia buộc tội Tác Ngạch Đồ ngự sử, tuy rằng Khang Hi đối nhà hắn người làm ra cực đại bội thường, chính là hắn kia hai cái nữ nhi lại bởi vì bất kham làm nhục, ở giáo phường cùng ngày liền tự sát. Một nhà chi chủ nếu là phạm sai lầm, kia ở cái này phong kiến chuyên chế thời đại, đó chính là họa liền cả nhà sự tình.

"Ta vừa mới nói qua, hắn là cái con mọt sách, thế nhưng viết xuống huyết thư giải oan, ở trong tù thắt cổ tự sát, hắn chưa từng có nghĩ tới, loại này cách làm sẽ cho nhà hắn mang đến cái gì," Dận Chân khẽ vuốt Tè Lạc tóc, có chút do dự nhưng vẫn là nói tiếp "Hắn cái loại này cách làm chọc giận thượng quan, hơn nữa hắn tự thân cũng không sạch sẽ, ở phế Thái Tử đương, tìm cái nguyên do liền biến thành sợ tội tự sát, sao thu gia sản hoàn lại thiếu hụt, hắn có một tử một nữ, nhi tử sung quân ninh cổ tháp, nữ nhi sung làm quan kĩ, cái này nữ nhi chính là nữ nhân kia."

"Nàng nhưng thật ra có chút đáng thương." Nghe thấy lời này, Dận Chân lắc lắc đầu, nha đầu này vẫn là có chút mềm lòng, nhẹ giọng cảnh cáo "Ngươi nhưng đừng coi thường nàng, đưa lên kinh thành khi thế

nhưng có thể chạy thoát, này đó là giống nhau quan gia tiêu thư có thể làm được? Nàng liền ở khi đó gặp được lão thập tú, cũng không hiểu được dùng cái gì thủ đoạn, thế nhưng làm lão thập tú si mê không thôi, thậm chí còn có thể áp năm thị một đầu, không có tâm cơ thủ đoạn gì có thể làm được? Lão thập tú đem giáo phuờng bên kia xử lý sạch sẽ nhanh nhẹn, chính là gia không thấy được một tia dấu vết đều lưu không dưới, liền xem có hay không người dụng tâm.”

Cảm thấy được Tè Lạc bởi vì hắn nói chuyện ngũ khí, thân mình có chút cứng đờ, Dận Chân hòa hoãn khẩu khí, “Hắn hiện tại thân phận làm lão thập tú biến thành kỳ hạ bao con nhộng, nhập phủ đương cái thị thiếp thông phòng gì đó đảo cũng nói được qua đi, chính là nữ nhân này kia sẽ chỉ cầu này đó, ngoài miệng nói không cần danh phận, kia lão thập tú như thế nào sẽ một hai phải lộng một trương nâng kỳ công văn? Người như vậy tâm tư thuần tịnh người, không cần cùng lão thập tú bọn họ có điều liên lụy, xem ngày đó kia tư thế, gia phỏng chừng hắn sẽ không dễ dàng từ bỏ, có lẽ cái kia hiền huệ mười bốn phúc tấn cũng sẽ tới cửa, này đó người liền toàn đầy đến gia trên người liền nhưng, không cần để ý đến hắn, gia đảo muôn nhìn một chút hắn còn có thể nhảy ra đại thiên tới không thành”

Tè Lạc ân một tiếng, trong lòng cảm thấy ám dào dạt, suy nghĩ một chút vẫn là mở miệng hỏi “Mười bốn gia trực tiếp tìm cái kỳ thượng nhân gia không phải thành, như vậy liền không cần nâng kỳ như vậy phiền toái nha.”

Dận Chân ngây ra một lúc, ngay sau đó nghĩ đến Lăng Trụ quật khởi tốc độ, nàng không hiểu lắm đảo cũng nói được thông, vì thế kiên nhẫn giải thích nói “Này không phải còn có tuyển tú sao? Bát Kỳ quý nữ sau khi sinh tất đến tương ứng tá kỵ kia thông báo, đã chết tiêu đương, hơn nữa mạo lãnh hán nữ, cái nào dám như thế lớn mật, lão thập tú cũng chỉ có thể dùng nâng kỳ thủ đoạn.”

Tề Lạc khẽ gật đầu, mới hiểu được lúc này đối mãn hán phân giới vẫn là thực nghiêm, xa không có thanh mạt khi như vậy hỗn loạn, cảm thấy buồn ngủ đánh úp lại, đánh một cái hà hơi, chậm rãi nhắm mắt lại, dựa vào Dận Chân ấm áp thân mình chìm vào giấc ngủ. Dận Chân vừa định làm điểm cái gì, xem tần tình huống như vậy, chỉ có thể lắc đầu cười khổ, nghĩ nàng đi rước đèn thị khi hưng phấn, cũng minh bạch nàng thật sự mệt đỗ.

Càng thêm thư hoãn cảm xúc, thả lỏng thân mình, nhắm mắt lại thầm nghĩ, lần sau nhất định không thể ở buông tha nàng, muốn bỏ trở về mới thành.

Quả nhiên không ra Dận Chân sở liệu, mười bốn a ca cũng chưa chết tâm, gặp phải Dận Chân liền nhắc lại nâng kỳ việc, nhìn Dận Trinh vẻ mặt si tình bộ dáng, Dận Chân vững vàng khuôn mặt lạnh băng nói “Lão thập tú, ngươi là ta đệ đệ, ta nói thêm nữa một câu, nữ nhân kia cũng không đơn giản, nhìn mảnh mai thật tàng tâm cơ, ngươi.....”

Dận Trinh cười lạnh nói “Tú ca, ngươi đây là ghen ghét đi, nếu thủy nhu thuận ngoan ngoãn tri thư đạt lý, cầm kỳ thư họa thơ từ ca phú, liền tới tú tẩu chỉ sợ cũng kém hơn một chút đi,” Dận Chân ở tay áo nắm chặt nắm tay, thế nhưng lấy một cái quan kĩ cùng Tề Lạc so sánh với, hắn thật đúng là cho rằng không có người biết được? Hơi hợp một chút đôi mắt, đem đáy mắt kia ti phẫn nộ giấu đi, xa cách mở miệng nói “Thập tú đệ, ta lại cuối cùng nói một lần, cái này vội ta không thể giúp, ngươi khác tìm người khác đi.” Sau khi nói xong không còn có xem Dận Trinh, xoay người đi nhanh rời đi.

Nhìn Dận Chân đi xa bóng dáng, Dận Trinh có chút hiểu rõ đặc ý cười cười, thầm nghĩ nhất định là ghen ghét, hừ, tú ca ngươi cũng có ghen ghét ta một ngày, nếu thủy này kỳ là nhất định đến nâng, tương lai còn muốn tĩnh phong trắc phúc tấn, như vậy ở trong yến hội khi, liền sẽ không làm

phúc của người tấn độc chiếm nổi bật, việc này còn phải người tôi làm, ta muốn cho người có khổ cũng nói không nên lời.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 223

Cao Phúc cảm thấy được Dận Chân tuy rằng trên mặt bình tĩnh, chính là chân phảng phất thực mềm, muôn tiến lên nâng, Dận Chân một phen đẩy ra hắn, thẳng thắn eo hướng ngoài cung đi đến, mỗi một bước đều có chút gian nan. Chờ đến rốt cuộc ngồi trên xe ngựa trở lại ung thân vương phủ, Dận Chân cảm thấy quần lót có chút phát dính, ở áo choàng đầu gói chỗ lộ ra âm thầm huyết hồng, không thể làm nàng lo lắng, Dận Chân ngũ khí bình đậm phân phó cao toàn “Đi thông báo phúc tấn, gia đêm nay nghỉ ở thư phòng.”

Vào thư phòng, Dận Chân cảm thấy rốt cuộc không đứng được, sắc mặt tái nhợt lập tức ngã vào ghế trên, Cao Phúc nôn nóng nói “Chủ tử, chủ tử, ngài đây là làm sao vậy? Dùng không cần truyền thái y.”

Dận Chân nhắm mắt lại mệt mỏi nói “Không cần, người cấp gia xử lý một chút liền hảo.” Cao Phúc hầu hạ Dận Chân thay nhẹ nhàng quần áo, sau đó xử lý hắn nhiễm huyết đầu gói, rửa sạch miệng vết thương thượng được lúc sau, ngẩng đầu nhìn nhắm mắt Dận Chân, âm thầm lắc đầu, không dám lộ ra bất luận cái gì giống nhau, cúi đầu lui đi ra ngoài, Dận Chân nhẹ giọng nói “Việc này không thể làm phúc tấn hiểu được.” Cao Phúc nhẹ nhàng lên tiếng.

Tề Lạc lúc này tại nội trạch hoàn toàn không biết gì cả, chính cầm tân làm thành áo ngực quần lót hưng phấn đến nhìn, bởi vì này đó quá mức hiện đại gợi cảm, cho nên ngay cả Tần ma ma đều bị Tề Lạc đuổi đi ra ngoài. Vuốt áo ngực thượng cứng rắn, Tề Lạc cười khẽ “Vẫn là ngạch

nương có biện pháp, không có cương thắc có thể dùng hoàng kim sao, tuy rằng mềm một ít, chính là dùng cái này nâng nên nhiều hiện hình, nữ nhân nha, ngàn vạn không thể bạc đãi chính mình.” Cúi đầu nhìn thoáng qua còn tính kiên quyết bộ ngực, Tè Lạc cảm thấy nếu là mặc vào hắn là sẽ càng gợi cảm. Nhớ tới cao toàn tới bẩm báo nói, chớp một chút đôi mắt, nhìn xem bên ngoài đã hoàn toàn đêm đen sắc trời, trong lòng có chút dị động.

Tè Lạc đứng dậy thổi tắt mấy chỉ ngọn nến, làm nội thất ánh sáng tối sầm xuống dưới, chậm rãi lui xuống rộng thùng thình quần áo, tắm gội sau mai hương tràn đầy toàn bộ nội thất, có thể là xuyên qua bồi thường đi, trên người mùi thơm của cơ thể, thế nhưng càng thêm nồng liệt. Mặc vào hai sườn hẽ mang quá ngăn chỉ có thể đem che lại cái mông đến quần lót, tròng lên áo ngực, kéo xuống sa mỏng cùng quần lót liền ở một chút, chiếu gương dạo qua một vòng, quả nhiên mặc vào này đó đáng người có vẻ càng thêm pháp phòng quyền rũ, đối với gương hôn gió một cái, bỗng nhiên thấy trong gương đứng Dận Chân, Tè Lạc hôn gió tay cương ở không trung, thầm mắng Dận Chân nói chuyện không giữ lời, không bao giờ có thể tin hắn.

Dận Chân giờ phút này thật sự chỉ có thể dùng kinh diễm tới hình dung, hơn nữa cảm thấy đầu óc đã có chút không đủ dùng, chỉ có một ý niệm, đem Tè Lạc bắt lấy, ném hết nàng đi kèm mỹ mê người. Duỗi tay bắt lấy Tè Lạc lõa lồ cánh tay kéo gần người trước nhìn kỹ nàng quần áo, màu đen quần lót chính giữa thêu một đóa đỏ tươi mầu đơn, hoa tâm thượng được khảm một viên lượng toản, tinh tế mềm dẻo vòng eo che dấu ở màu đen thêu mấy đóa màu đỏ mang toản sa mỏng dưới, mà trên người nàng ăn mặc độc đáo màu đen áo ngực, càng đột lộ rõ Tè Lạc no đủ tròn trịa kiên quyết thỏ ngọc, áo ngực thượng một bên đồng dạng thêu một đóa đỏ thắm mầu đơn, mà bên kia lại không có, loại này không đối xứng càng làm Dận Chân cảm thấy lửa nóng, duỗi tay đùa nghịch lên xuống trước ngực con bướm hình hẽ mang.

Căn cứ dĩ vãng kinh nghiệm, Tè Lạc minh bạch nàng hôm nay nhất định sẽ thực thảm, ngửa đầu nhìn Dận Chân ngây ngô cười nói “Gia, như thế nào hôm nay cái tới, ngài không phải nói vội sao.” Dận Chân nhớ lại hôm nay sự, tuy rằng mỏi mệt nhưng ở thư phòng lại cảm thấy thập phần cô độc, vô pháp đi vào giấc ngủ, muốn nhìn đến hắn điềm mỹ kiều tiểu miệng cười, chân không tự chủ được mại đến này.

Dận Chân đôi mắt càng thêm thâm U Minh lượng, tình dục như thế nào cũng che dấu không được, khàn khàn mở miệng “Gia, hôm nay không tới, sao có thể nhìn thấy ngươi bộ dáng này? Ngươi còn không phải là muốn mặc cho gia xem sao?” Tè Lạc lải nhải môi đỏ, Dận Chân không thể nhẫn nại được nữa hung hăng hôn lên thuộc về người của hắn, đầu lưỡi thô bạo vội vàng than thăm đi vào, quấn quanh Tè Lạc lưỡi thơm, phảng phất muốn đem bị Đức phi bức bách phát tiết đi ra ngoài giống nhau, Tè Lạc cảm thấy đau đớn, hô hấp khó khăn giãy giụa lên, Dận Chân đôi tay dùng sức kiềm trụ Tè Lạc, không cho nàng giãy giụa, Dận Chân trên mặt cảm thấy có chút ướt át, khôi phục biểu tình, rời đi Tè Lạc môi, nhìn trên mặt hắn nước mắt, đau lòng lau đi, đem nàng ôm chặt lấy, mang theo một tia yếu ớt thấp nín “Đức phi, nàng hôm nay làm gia giúp Dận Trinh nữ nhân kia nâng kỳ, nàng yêu thương nhi tử, thế nhưng cũng gạt nàng, còn nói gia bất hiếu, xác thật Dận Trinh như vậy hiếu tâm, gia vĩnh viễn đều sẽ không có, vĩnh viễn đều sẽ không.”

Tè Lạc cảm thấy tâm trùu động một chút, đôi tay nhu thuận vòng lấy Dận Chân eo, nhẹ nhàng vỗ hắn rộng lớn phía sau lưng. Dận Chân bỗng nhiên bế lên Tè Lạc hướng ám giường đất đi đến, đem nàng đặt ở trên giường đất, thô lỗ kéo xuống trên người quần áo. Tè Lạc nhìn lướt qua, quả nhiên, hắn đầu gối bị thương, băng không ôm chính mình khi đi đường tư thế sẽ không cùng ngày xưa bất đồng, kia hắn là quỳ đi, Tè Lạc giấu đi đáy mắt thương tiếc, cười ngọt ngào xem khâu “Gia, ta sẽ vĩnh viễn bồi

ngươi.” Giơ tay muốn cởi bỏ trước ngực y khấu, Dận Chân duỗi tay đè lại, đè ở Tè Lạc trên người, nhẹ giọng nói “Cái này làm gia tự mình tới giải.”

Dận Chân giơ tay thong thả đến cởi bỏ trước khâu hình nơ con bướm, cúi người hỏi thượng Tè Lạc đôi mắt, nhẹ giọng mệnh lệnh “Tè Lạc, kêu gia tên.” Sau đó lửa nóng hôn vội vàng xuống phía dưới, đôi tay vuốt ve Tè Lạc trước ngực tròn tria, Tè Lạc thấp giọng rên rỉ “Dận, Dận Chân, Dận Chân.”

Dận Chân hôn che kín Tè Lạc toàn bộ thân thể mềm mại, phảng phát tuẫn tra lãnh địa hùng sư giống nhau, để lại chỉ thuộc về hắn ấn ký, chờ đến đông đủ lạc sáng ngồi trong mắt đồng dạng nhiễm tình dục, mới thong thả mà kiên định mà tiến vào, lại lần nữa mệnh lệnh “Tè Lạc, ngươi là hoàn toàn thuộc về ta, cái nào đều đoạt không đi.” Mạnh liệt vội vàng đánh sâu vào, Tè Lạc cảm thấy được Dận Chân trên người lộ ra kia ti táo bạo cùng bi phẫn, tuy rằng có chút đau đớn, nhưng là chỉ cần tưởng tượng đến Dận Chân nhiễm huyết đầu gối, cắn môi, hoàn toàn rộng mở thân mình, dùng mềm mại thân thể, bao bọc lấy Dận Chân phẫn nộ, thương cảm, bi thống cùng khát vọng.

Tối nay liền hoàn toàn tín nhiệm hắn, phụng hiến chính mình đi, Tè Lạc vòng lấy Dận Chân cổ, đem thân mình kéo đến cách hắn càng gần. Dận Chân tuy rằng có chút thô bạo, chính là lại như thế nào sẽ thật sự thương đến nàng, động tác tuy rằng trước sau như một mãnh liệt, lại kéo dài tê hôn Tè Lạc thân mình, đôi tay cũng không ngừng gây xích mích nàng tình dục, nước sữa hòa nhau, hai người tận tình triền miên, Dận Chân cảm thấy thập phần vui sướng, chính là hắn lại không hiểu được ngoài ý muốn sẽ phát sinh, lịch sử tuy rằng có chút lệch khỏi quỹ đạo, nhưng là lại dọc theo đã định quỹ đạo tiếp tục đi trước.

Sáng sớm Tè Lạc quả nhiên vô pháp đứng dậy, Dận Chân lại có vẻ thỏa thuê đắc ý, thương tiếc tế hôn hạ nàng lông mi, nhìn lướt qua bên cạnh kia làm tức giận áo ngực, đôi mắt ám ám, đem tơ lụa chăn mỏng cái ở tè lô trên người, đứng dậy ở Cao Phúc hầu hạ hạ mặc quần áo rửa mặt, ăn cơm xong, nhẹ giọng phân phó thái sao sao hảo sinh chăm sóc Tè Lạc liền ly trong phủ triều.

Bên ngoài lúc này còn không có hoàn toàn sáng lên, trên bầu trời ngôi sao cũng không hề như ban đêm sáng ngời, Dận Chân chợp mắt hít sâu một ngụm khí lạnh, cảm giác hôm qua sở chịu bức bách cùng ủy khuất trở thành hư không, nhớ lại tè lô đêm qua ngây thơ mờ mịt nói câu kia ‘ hà tất lấy sai lầm của người khác trùng phạt chính mình. ’ Dận Chân lộ ra một tia mỉm cười, không bao giờ sẽ vì những cái đó không đáng dụng tâm người hao tổn tinh thần.

Ở trên triều đình, Dận Chân tổng cảm giác mười bốn a ca ánh mắt không tốt, ly Khang Hi sáu mươi vạn thọ ngày gần, cho nên tâu chương chính vụ cũng nhiều lấy mừng thọ vì danh, những cái đó chân chính tràn sự cùng thiên tai vào lúc này nhưng thật ra một loạt ca vũ thăng bình, quốc thái dân an. Dận Chân trong tay áo kia phân tấu chương chung quy là không có đệ đi lên, hắn quá minh bạch Khang Hi muốn cá tính, vốn là đức chính ngàn tấu yến, làm cho hao tài tốn của, phì tham quan ô lại, Khang Hi mặt mũi cũng sẽ mất hết, Dận Chân than nhẹ vẫn là làm hắn cao hứng một chút đi, rất ít có để vương có thể có như vậy thọ, đây cũng là hiếu tâm, bất quá, Dận Chân lại âm thầm thè, một ngày kia hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngày đó tham quan ô lại.

Tan triều sau, Dận Chân một mình một người hướng ngoài cung đi đến, cảm thấy có người đột nhiên lôi kéo hắn, xoay người vừa thấy là vẻ mặt tức giận mười bốn a ca. Muốn tránh thoát, nhưng là lại bị Dận Trinh nắm chặt ống tay áo, nhìn lướt qua bốn phía đại thần hoàng thân quốc thích âm

thầm đánh giá suy đoán, Dận Chân mở miệng “Thập tứ đệ, ngươi việc này làm cái gì?” Dận Trinh phẫn nộ lớn tiếng nói” tú ca, ngươi đối ngạch nương làm cái gì? Từ ngươi hôm qua sau khi rời khỏi, ngạch nương liền bị bệnh, vì ngươi mặt mũi còn không chịu truyền triệu thái y, nếu không phải ta hôm qua tiến cung thỉnh an, còn không hiểu được ngạch nương bệnh như thế chi trọng, tú ca, ngạch nương chính là ngươi mẹ ruột, ngươi như thế nào có thể như thế bất hiếu? Ngỗ nghịch ngạch nương?”

Dận Chân xem này phẫn nộ đau lòng Dận Trinh, cảm thấy bốn phía bất thiện ánh mắt, cái loại này cô độc đau lòng cảm giác lại lần nữa đánh úp lại, dùng sức đẩy ra Dận Trinh, thấp giọng cảnh cáo “Nếu không phải vì nâng kỳ việc, ngạch nương như thế nào sẽ bệnh? Ta xin khuyên ngươi một câu, nếu muốn người không biết trừ phi đã mặc vì, mọi việc không thể làm quá mức.” Dận Trinh thoảng chợt lóe thần, nhưng vẫn là hồng con mắt nói “Tú ca, hướng đi ngạch nương thỉnh cái an, chịu thua đây cũng là ngươi hiếu tâm, ở ngạch nương trong lòng là nhất coi trọng ngươi.” Cảm thấy Dận Chân lạnh băng bất thiện đôi mắt, Dận Trinh trong lòng căng thẳng, nhưng vẫn là dựa theo ban đầu kế hoạch, tức giận vung ống tay áo, kêu lớn “Ngươi ngay cả ngạch nương đều như thế không thèm để ý, xem cái nào lại có thể để ý ngươi?” Bỏ xuống Dận Chân, xoay người hướng về vĩnh cùng cung phuơng hướng đi đến.

Dận Chân thẳng thân mình đứng thẳng ở kia, bốn phía không tốt phẫn nộ ánh mắt càng sâu, những cái đó bát cổ văn nhân ngự sử ngôn quan trong ánh mắt thế nhưng mang theo một tia khinh thường, chính là chính là như vậy Dận Chân cũng không có cúi đầu, trên người lạnh băng trung lộ ra một tia lệ khí, làm người không dám tới gần. Lăng Trụ nhẹ nhàng lắc đầu, đây là Tề Lạc lời nói bị người hiểu lầm Ung Chính hoàng đế đi, hắn tính cách thật sự là quá mức cương liệt, quá yêu để tâm vào chuyện vụn vặt, trải qua nhiều năm ở chung, Lăng Trụ hiểu được hắn không phải cái loại này lạnh

băng khắc nghiệt không có cảm tình người. Chạm rãи tiến lên, Lăng Trụ chắp tay hành lễ “Ung thân vương gia an.”

Dận Chân xoay người nhìn Lăng Trụ quan tâm biểu tình, trong lòng ấm áp, cứng đờ sắc mặt gật gật đầu. Lăng Trụ thấp giọng nói “Vương gia, ta nhiều lời một câu, vô luận con cái tuổi tác bao lớn, nhưng là ở a mã trước mặt đều là tiểu hài tử, gặp nạn nghi hoặc hướng mẹ xin giúp đỡ, đây cũng là dạy con chi nhạc, Tè Giác kia tiểu tử thông tuệ cơ linh, chính là có ủy khuất cũng hiểu được hướng ta kể ra, này cũng khiến cho chúng ta phụ tử quan hệ càng gần sát một ít, không phải sở hữu sự tình đều chính mình khiêng chính là hiếu thuận, đương a mã vẫn là thực thích vì nhi tử giải quyết hoang mang việc, cái loại này bị nhi tử dựa vào tín nhiệm cũng là đương a mã lạc thú.” Nói xong cũng không có lại xem Dận Chân, phe phẩy đầu rời đi, nhàn nhạt lời nói truyền tới Dận Chân bên tai “Làm cha, làm người tử cũng là một môn học vấn.”

Dương Khang cùng Bảo Thái đi ngang qua Dận Chân bên cạnh người khi, ôn hòa nói hai câu công vụ, sau đó cầm tay rời đi, Dận Chân trong mắt trán an ý cười chợt lóe qua, cảm thấy hắn cũng không phải cô độc, chỉ là nghĩ đến bọn họ hai cái, trong lòng vẫn là có chút biệt nữu, hắn thả ra lời đồn dâй lại tại đây hai người âm thầm thúc đẩy hạ, đã hoàn toàn áp xuồng đối Tè Lạc bất lợi lời đồn dâй, tuy rằng kết quả làm Dận Chân thập phần vừa lòng, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến hai người kia hảo ý, Dận Chân tổng cảm thấy ở Dương Khang bọn họ trong mắt phảng phất chính mình không có chiểu cố hảo Tè Lạc giống nhau. Cúi đầu nhìn thoáng qua trên tay nhẫn ban chỉ, vẫn là trước đem việc này giải quyết hảo, nếu không lại phóng Dận Trinh lăn lộn đi xuồng, còn không hiểu được ra cái gì nhiễu loạn đâu.

Dận Chân nhẹ thư một hơi, xoay người hướng Khang Hi nơi Đông Noãn Các đi đến, Lăng Trụ thường bạn quân sườn, tự nhiên hiểu được

Khang Hi tính tình, bằng không như thế nào sẽ thánh sủng không suy, Tề Lạc giáo dục Hoằng Mân cảnh tượng cũng không ngừng ở trong đầu loé sáng lại. Nội thị đi vào thông truyền, Dận Chân đứng ở ngoài điện áp ủ cảm xúc, trong lòng có chút khẩn trương, một hồi công phu, nội thị ra tới khom người nói “Tú a ca, Hoàng Thượng làm ngài đi vào.”

Run lên ống tay áo, Dận Chân xem nhẹ đầu gối đau đớn đi vào. Lại ly Khang Hi cách đó không xa quỳ xuống đất hành lễ “Nhi tử cấp Hoàng A Mã thỉnh án, Hoàng A Mã vạn tuế vạn tuế vạn tuế.”

Khang Hi gần nhất tâm tình không tồi, Dận Chân lại chủ động đệ thẻ bài thỉnh thấy, trong mắt ý cười càng đậm, vẻ mặt ôn hoà nói “Đứng lên đi, đến trẫm phụ cận tớ.” Dận Chân đứng dậy, về phía trước lại đi hai bước, Khang Hi hơi hoi nhíu một chút mi, xem ra là không có nhìn lầm, mở miệng dò hỏi “Chân của ngươi là làm sao vậy? Bị thương?”

Dận Chân dừng bước, cúi đầu không nói gì, chỉ là trên người toát ra một phân đau thương cùng yếu ớt. Khang Hi ngắn ra một chút, giống như hồi lâu không có gặp qua Dận Chân như thế “Rốt cuộc là làm sao vậy? Cùng trẫm nói thật.” Dận Chân quỳ gối Khang Hi trước mặt, trong mắt có một tia ửng đỏ “Hoàng A Mã, nhi tử vô dụng, có chuyện giải quyết không được, đặc tới thỉnh tấu Hoàng A Mã.”

“Lên đáp lời” Khang Hi ý bảo Lý Đức Toàn tiến lên nâng dậy Dận Chân, mở miệng nói “Rõ ràng trên đùi có thương tích còn như thế quỳ xuống, ngươi có phải hay không làm thương thế càng tái phát hạ bệnh căn mới vui vẻ?” Nhìn Dận Chân có chút ủy khuất bộ dáng, Khang Hi cảm thấy hứng thú hỏi “Nói nói xem, là chuyện gì như vậy khó làm, thế nhưng sầu hỏng rồi trẫm ung thân vương?”

“Hoàng A Mã, việc này cũng là nhi tử xử lý có thiếu thốn đáng.” Dận Chân chần chờ sau một lúc lâu mới chậm rãi nói “Thập tứ đệ coi trọng một

cái bao con nhông xuất thân tài nữ, không đành lòng nàng chịu ủy khuất, tìm được nhi tử này muốn vì nhà nàng nâng kỳ, như vậy là có thể có cái đứng đắn danh phận, thập tứ đệ cũng là đa tình người, chính là tổ tông quy củ, nâng kỳ đến Hoàng A Mã làm chủ, cho nên nhi tử liền nói không thể làm việc này. Hôm qua nhi, ngạch nương kêu nhi thần đi thỉnh an, lại nói lên việc này, hiếu thuận ngạch nương là nhi tử bốn phận, chính là này nâng kỳ việc với lý không hợp, cho nên ngạch nương có chút sinh khí.”

Khang Hi ngũ khí bất thiện hỏi “Lão thập tứ coi trọng một nữ nhân muốn nâng kỳ? Nữ nhân kia có phải hay không chính là vọng nghị ung thân vương phúc tấn người?” Dận Chân cúi đầu cũng không có trả lời vấn đề này, mà là nhẹ giọng nói “Hoàng A Mã, nhi thần cùng phúc tấn đã từng xảo ngộ quá nàng, nhi thần tổng cảm thấy nàng không lớn ổn thỏa, phảng phát ẩn chút cái gì, cũng từng lén khuyên quá thập tứ đệ, chính là hắn cũng không nghe khuyên, còn tưởng rằng nhi thần cố ý khó xử ghen ghét hắn.”

“Cho nên hắn liền tìm đến Đức phi kia đi?” Khang Hi nhìn chằm chằm Dận Chân hỏi “Chân của ngươi thương cũng là ở Đức phi kia?” Dận Chân thấp giọng nói “Dận Chân bất hiếu, chọc ngạch nương sinh khí.” Khang Hi có chút đau lòng nhìn Dận Chân, khó trách như thế kiên cường hắn lạc ra kia ti yếu ót, thân nhân chi gian thương tồn là nhất đau, than nhẹ một tiếng, vê động Phật châu, trẫm đứa con trai này là để cho trẫm thương tiếc một cái, chính là lại là chịu ủy khuất nhiều nhất một cái, ngươi nếu là chưa từng rời đi thật là có bao nhiêu hảo, ngươi thương yêu nhất lão tú cũng sẽ không như thế.

“Hoàng A Mã, nâng kỳ việc, nhi thần xác thật vô pháp làm được.” Không chờ Dận Chân nói xong, Khang Hi trào phúng hù nhẹ “Lão thập tứ cũng giả khởi si tình tới? Chẳng lẽ đúng như cùng ngoại giới đồn đãi Ái Tân Giác La gia đại đại ra kẻ si tình? Dương Khang bỏ không phúc tấn chi vị, đó là trẫm hứa hắn phúc tấn có thể tự chủ, mà trẫm chung quy là bạc

đãi nàng. Nhưng là lão thập tứ đây là thế nào hồi sự? Một cái hạ tiện bao con nhộng, nếu khinh thường thế tục còn cầu cái gì danh phận, người phúc tấn đó là trẫm tự mình chọn lựa chỉ hôn, là thừa kế năm đời công tước chi nữ, càng là xuất từ nạm hoàng kỳ, cũng dám phê bình trẫm coi trọng con dâu, nữ nhân kia cũng là cái hàng rẻ tiền, lão thập tứ thế nhưng bị hắn sở mê, trẫm xem là ngất xỉu đầu, còn có Đức phi.”

Khang Hi căn răng, ánh mắt lộ ra hung quang, âm lãnh nói tiếp “Xem ra trẫm nói được lời nói, nàng là một câu cũng chưa hướng trong lòng đi, hảo, hảo thật sự.” Nhìn thoáng qua cúi đầu dận thật, Khang Hi hòa hoãn một chút cảm xúc “Việc này người không cần phải xen vào, giao cho trẫm tới xử lý, trẫm đảo muôn nhìn Dận Trinh si tình đến tình trạng gì, tùy mời theo đến, chung tình hạ tiện bao con nhộng, hắn còn có hay không hoàng tử thể diện tôn vinh? Trẫm chẳng lẽ chính là như thế dạy dỗ hắn? Trẫm xem hắn là bị Đức phi nuông chiều hỏng rồi.”

Dận Chân cúi đầu khoe miệng hướng về phía trước nhéch lên, nâng quan tâm giải thích nói “Hoàng A Mã thỉnh bớt giận, thập tứ đệ hắn không phải như thế, khả năng tuổi trẻ khí thịnh, khó tránh khỏi bị nữ sắc sở mê, chờ lại ôn trọng một ít thì tốt rồi”

“Tính, không đe cập tới hắn.” Khang Hi thở dài xua tay, nhìn Dận Chân đầu gối, đầu gối thương chỉ là ngoại thương, trong lòng khổ sở chỉ sợ càng sâu đi, Đức phi thế nhưng đem Dận Chân bức bách đến hướng trẫm tố khổ nồng nỗi? Tuy rằng Khang Hi nhận thấy được Dận Chân khó được tín nhiệm cùng ý lại, làm hắn trong lòng thập phần thoả đáng, nhưng tưởng tượng đến Đức phi dám làm như thế? Trong lòng lửa giận càng sâu “Lão tứ, trẫm cho người ba ngày, hảo hảo dưỡng một chút chân thương, cẩn thận dùng được vạn không cần rơi xuống bệnh căn, Lăng Trụ chính là bởi vì đầu gối thương thế, hạ tuyết trời mưa đau nhức khó chịu, đó chính là giáo huấn, người không thể như hắn giống nhau, làm thái y hảo hảo cho người

điều trị một chút, tương lai trãm ở chính sự thương còn muốn dựa vào mặt lạnh ung thân vương đâm.”

“Nhi tử đa tạ Hoàng A Mã ân điển, chính là nhi tử.” Khang Hi lắc đầu nhẹ giọng nói “Lão tú, ngươi phải hiểu được ngươi là chủ sự hoàng tử Vương gia, không cần việc phải tự làm, như vậy đã mệt muộn chết rồi chính mình thân mình, lại làm phía dưới người ăn không ngồi rồi, này cũng không phải một cái tốt người cầm quyền việc làm. Ngươi phải nhớ kỹ cầm quyền toàn cục mới là quan trọng nhất, quyền lợi đồng dạng có thể buông vài phần, nhưng là tốt trở về mới được. Những cái đó nhìn chung quanh, lòng có nhị tâm không biết tiến thoái người chỉ có thể dùng mà không thể tin, nếu là cho bọn hắn vài phần nhan sắc, vậy sẽ có vũ bọn họ khí thế, đuôi to khó vãy đây là tai họa, này đó ngươi muốn cẩn thận cân nhắc mới là. Dận Chân, trãm theo như lời, ngươi minh bạch sao?”

Dận Chân giật mình, ngăn chặn trong lòng vui sướng, bình tĩnh nói “Nhi tử đa tạ Hoàng A Mã dạy bảo.” Khang Hi gật gật đầu “Ngươi quỳ an đi, hảo hảo cẩn nhắc một chút trãm lời nói.” Dận Chân hành lễ lui về phía sau đi ra ngoài, lúc này tâm tình cùng tới khi hoàn toàn bất đồng, trong lòng có vài phần hào hùng vạn trượng, cũng may Dận Chân tự giữ tự không chế lực rất mạnh, trừ bỏ trong mắt ngẫu nhiên lộ ra một phân hưng phấn ở ngoài, trên mặt trước sau như một trãm tĩnh như nước. Ngồi ở trên xe ngựa, âm thầm nhắc nhở chính mình, không thể thả lỏng, nhất định không thể thả lỏng.

Chương 319 răn dạy Đức phi

Khang Hi là tín nhiệm Dận Chân, nhưng là đương hoàng đế cẩn thận chi tâm làm hắn cảm thấy muốn cẩn thận kiểm chứng một chút, kỳ thật hắn cũng không nghĩ tin tưởng Dận Trinh sẽ như thế chẳng phân biệt nặng nhẹ, cảm thấy này hết thảy căn nguyên đều ở cái kia hạ tiện bao con nhộng chi nữ trên người, cho nên mật lệnh Võ Đan đi kiểm chứng. Khang Hi cho

rằng rất đơn giản, một hồi là có thể hồi báo sự tình, chính là đợi đã lâu đều không có tin tức, Khang Hi có chút tâm thần không yên, rốt cuộc này đe cập đến Dận Chân, hắn kí thác kỳ vọng cao hoàng tử, bởi vậy cũng không có tâm tư xử lý tấu chương, ở trong điện đi dạo đã lâu lúc sau, nhìn sắc trời đã tối, có chút mỏi mệt, nằm ở trên giường đất nghỉ ngơi, cũng phân phó Lý Đức Toàn nếu là Võ Đan hồi báo, nhất định phải đánh thức hắn.

Khang Hi mơ mơ màng màng chi gian nghe thấy Lý Đức Toàn nhẹ giọng “Hoàng Thượng, Võ Đan đại nhân thỉnh cầu yết kiến.” Xốc lên trên người chính màu vàng thêu long chăn mỏng, bước lên mềm giày, xoa nhẹ một chút cái trán “Làm hắn tiến vào, cái này Võ Đan làm việc càng ngày càng kéo dài.” Chỉ xuyên màu vàng nội y Khang Hi cảm thấy có chút lạnh lẽo, Lý Đức Toàn vội vàng hầu hạ Khang Hi phủ thêm áo choàng, có bưng lên trà nóng, Khang Hi nhấp một ngụm, Võ Đan đầu là hàn gần người thỉnh an “Nô tài cấp Hoàng Thượng thỉnh an.”

“Trẫm làm ngươi tra chính là rốt cuộc như thế nào?” Nghe thấy Khang Hi hỏi chuyện, Võ Đan trong lòng căng thẳng, khẽ cắn môi cúi đầu nhẹ giọng nói “Hồi Hoàng Thượng nói, cái kia nếu thủy cũng không phải kỳ hạ bao con nhộng, mà là Giang Nam phạm quan chi nữ.” Cảm thấy Khang Hi trên người lệ khí càng trọng, Võ Đan đầu thấp trên mặt đất, nói tiếp “Nàng đã bị đưa vào giáo phường, ở đưa lên kinh là lúc may mắn bỏ chạy, đến ngộ mười bốn a ca, sau lại mười bốn a ca dùng một khối nữ thi thay thế nếu thủy, có xuống tay rửa sạch giáo phường người, việc này cũng liền giấu diếm được đi, sau lại mười bốn a ca tìm một chút kỳ hạ bao con nhộng đem nếu thủy cho rằng nữ nhi.”

Khang Hi bỗng nhiên đem chén trà hung hăng ngã trên mặt đất, đứng dậy tức giận mắng “Nói như vậy Dận Trinh hắn là rõ ràng hiểu được cái kia tiện tì là quan kỵ, buộc Dận Chân nâng kỵ? Hắn đây là muốn làm gì? Còn có Đức phi cũng biết chuyện này?”

“Tú a ca ở Đức phi nương nương tắm cung việc, nô tài cũng không hiểu được, mười bốn a ca hôm nay ở tan triều khi đã từng bắt lấy ung thân vương nói hắn bất hiếu, ngỗ nghịch mẫu phi.”

“Đủ rồi, Dận Trinh đảo thật là cho trẫm tranh đua, trẫm còn tưởng rằng hắn thực sự có vài phần tình ý, này không phải cái kia tiện tì sự, mà là hướng về phía trẫm ung thân vương đi, hắn đảo thật là có tâm tư, hắn có phải hay không đương trẫm mắt mù tai điếc?” Khang Hi chỉ cần tưởng tượng đến Dận Chân ủy khuất cùng yếu ót, tâm liền nắm, bên tai phảng phát lại lần nữa truyền đến nàng trách cứ, không có chiêu cǒ hảo nàng Dận Chân. Võ Đan dập đầu nói “Hoàng Thượng bớt giận, Hoàng Thượng bớt giận.”

“Ngươi trước đi xuống, việc này cho trẫm liệu lý sạch sẽ, Dận Trinh không cần mặt mũi thể thống, trẫm còn muôn đâu, không thể làm hoàng thất hổ thẹn, lần lộn hoàng thất huyết thống, việc này nếu là truyền ra một chút tiếng gió, trẫm muôn đâu của ngươi.” Võ Đan cảm thấy cả người đồ mồ hôi lạnh, liên tục dập đầu bảo đảm sẽ không ra bất luận cái gì đường rẽ, rời khỏi đại điện, xoa xoa cái trán mồ hôi, cảm thấy cả người quần áo đều ướt đẫm, hắn đã tàn nhẫn hiềm thấy Khang Hi như thế tức giận, âm thầm tính toán yêu cầu rửa sạch rót nhiều ít nhân tài có thể đem việc này hoàn toàn che dấu, thiên tử giận dữ, tiếng chim nhạn kêu thảm khắp cánh đồng. Võ Đan thở dài, mười bốn a ca việc này lúc sau, tất nhiên ở Khang Hi trong lòng địa vị giảm xuống, chỉ sợ cùng đế vị vô duyên, nếu thủy đáo thật là họa thủy.

Đối này bên cạnh tín nhiệm thủ hạ nhẹ giọng phân phó “Việc này nếu không phải từ ngươi cơ linh cũng tra không đến, ta ghi nhớ ngươi công lao, Hoàng Thượng ý tứ vẫn là muôn liệu lý sạch sẽ, ngươi đi xuống làm thỏa đáng đương, liền đem việc này đã quên đi.” Thanh y khuôn mặt tầm thường nam tử lên tiếng “Đa tạ đại nhân tài bồi, thuộc hạ này liền đi, nhất

định ra không được một tia sai lầm.” Nhẹ bước xoay người rời đi, chờ Võ Đan nhìn không thấy khi, thanh y nam tử trong mắt mang theo một chút đặc ý, chủ tử, đã ám ngươi phân phó làm thỏa đáng đương, mười bốn a ca lần này sẽ không dễ dàng thoát thân.

Khang Hi hít sâu một hơi nhìn thoảng qua Lý Đức Toàn, hỏi “Vĩnh cùng cung kia có hay không tin tức? Đức phi là như thế nào trùng trị trẫm lão tú?” Lý Đức Toàn từ trong tay áo móc ra một trương giấy đưa cho Khang Hi, sau đó quỳ trên mặt đất, một tiếng không nói. Khang Hi vừa thấy, tay có chút rung động, trang giấy bay xuống trên mặt đất, lúc này không phải phẫn nộ mà là tâm chêt, lui về phía sau hai bước mệt ngã vào ghế trên, đôi mắt có chút đỏ lên, lẩm bẩm nói “Chẳng lẽ trẫm lúc trước quyết định thật sự sai rồi? Lão tú là nàng thân sinh chi tử, trẫm hiểu được lão tú nghiêm cẩn không thảo hỉ, chính là kia cũng là nàng thân sinh, lão tú rốt cuộc như thế nào ai lại đây?”

Trầm tư nửa ngày, Khang Hi phân phó “Tuyên Trí Viễn Công Lăng Trụ tới gặp trẫm.” Một hồi công phu, Lăng Trụ liền tới đến Khang Hi phụ cận, tuy rằng hắn thu thập thực thỏa đáng, nhưng là biểu tình khó tránh khỏi có chút mơ hồ, chính là nhìn đến Khang Hi suy nhược bộ dáng cùng có chút rung động đôi tay, Lăng Trụ minh bạch này tuyệt đối là ra đại sự, chẳng lẽ phê Thái Tử không thành thật? Vẫn là cái nào a ca chịu không nổi Khang Hi chuẩn bị tạo phản?

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 224

Đức phi nhẹ giọng cảm thán “Chi tử chi băng mẫu, lão thập tứ nghĩ như thế nào đương ngạch nương còn không hiểu được? Sủng năm thị, sủng cái kia họa thủy, bất quá chính là muốn áp lão tứ phúc tấn một đầu, nhưng chung quy vô pháp làm được, lúc trước ta như thế nào liền cố tình mê mắt đâu, nếu là cẩn thận mưu hoa một phen, ta cũng sẽ không rời xuống hiện giờ cái này hoàn cảnh, này chẳng lẽ chính là mệnh?” Dùng tay vuốt ve này trang giấy thượng thanh tú tự thể, Đức phi trong mắt hối hận càng nhiều thượng vài phần, ma ma cúi đầu giấu đi trong mắt kia ti trào phúng, nhẹ giọng an ủi nói, “Nô tỳ xem mười bốn phúc tấn cũng là thực tốt, chỉ là muốn nhiều hơn điều hành một chút nhất định sẽ mười bốn a ca hiền nội trợ.”

“Tính, việc đã đến nước này, nói những cái đó cũng không có gì tác dụng, ngươi phái người đi, phân phó mười bốn phúc tấn lãnh cái kia họa thủy tiến cung, cái này tai họa nhất định phải trừ tận gốc.” Đức phi âm ngoan tàn nhẫn nói, ma ma ứng cả đời, phân phó nữ quan ra cung làm việc, trong mắt lộ ra một tia ý cười, hy vọng mười bốn phúc tấn không cần hiểu sai ý mới hảo.

Mười bốn phúc tấn được đến trong cung ý chí, trong lòng rất là chua xót, thâm thư một hơi, trên mặt mang ra một tia ý cười đối này nữ quan nói “Vẫn là ngạch nương tướng thoả đáng, ta đã sớm muốn mang nết thủy muội muội tiến cung cấp ngạch nương thỉnh an, này không phải có cơ hội?” Cái này nữ quan cũng không hiểu được những cái đó cong cong vòng, rốt cuộc sự tình quan hoàng gia sự, Đức phi cũng dấu diếm thực hảo,

cho nên nữ quan nhẹ nhàng gật đầu “Nô tỳ đã đem nương nương ý chỉ truyền tới, liền hiện hành cáo lui.”

Mười bốn phúc tấn thu thập thỏa đáng về sau ở ma ma nha đầu cùng đi hạ, lại lần nữa đi vào Dận Trinh ngoại trạch nếu thủy chồ, việc này một cái năm tiến đại viện lạc, bên trong tuy rằng cập không thượng hoàng tử phủ tôn dung phú quý, nhưng là lại tinh xảo độc đáo, đình đài nhà có vài phần Giang Nam phong vận. Lúc này nếu thủy đang ở dụng tâm họa ngoài cửa sổ cảnh tuyệt, mỗi một nhíu mày, mỗi một bút đều có một phần khác phong tình. Nếu thủy nha đầu áy náy nói “Phúc tấn, tiểu thư vẽ tranh khi người khác là không thể quấy rầy, ngài thỉnh chờ một lát một lát.”

Hoàn Nhan thị bên người ma ma lập lập đôi mắt, muôn tiên lên trách cứ, Hoàn Nhan thị cắn chặt răng, nhìn thoáng qua phảng phát không hề hay biết nếu thủy, khẽ cười nói “Không quan hệ, vậy không cần quấy rầy đến nếu thủy muội muội, bất quá, người vẫn là muôn nhác lên, rốt cuộc như vậy quan hệ đến nhà ngươi chủ tử tiền đồ, ngạch nương muôn gấp nếu thủy muội muội, như thế nào cũng không thể làm ngạch nương lâu hâu đi”

Người mặc hồng y tiểu tì ngây người một chút, liền nghe bên trong nếu thủy không vui nói “Rốt cuộc là cùng người bên ngoài? Nhiều ta hứng thú, ta không phải phân phó qua, người nào đều không thấy sao?”

“Tiểu thư, là mười bốn phúc tấn.” Hoàn Nhan thị nghe thấy nếu thủy nói, nắm chặt khăn, hướng bên cạnh ma ma sử một cái ánh mắt, ma ma tiến lên chặn tý nữ, Hoàn Nhan thị đi vào, nếu thủy kiều nhu tần mi, trên người tần hiện thanh cao chi khí, thấy là Hoàn Nhan thị, đứng dậy hành lý, thanh lãnh không kiên nhẫn thỉnh an “Nếu thủy gấp qua mười bốn phúc tấn.”

Phảng phát không người nhìn trên bàn bức hoạ cuộn tròn, nửa ngày sau thế nhưng đem giấy vẽ thành hai nửa, như nước hai mặt lại lần nữa nhìn

nhìn ngoài cửa sổ cảnh tuyết, lắc đầu thở dài “Thật là đáng tiếc, như thế tốt tinh xảo thế nhưng vô pháp tận hứng, vốn dĩ tưởng họa xuống dưới cấp mười bốn gia xem, hắn hắn là cực hỉ nếu thủy chi họa, cũng không hiểu được mười bốn gia hiện giờ đến nào?” Nói lên Dận Trinh khi, nếu thủy trong mắt không thấy vừa mới thanh cao cao ngạo, ngược lại toát ra nhu tình tưởng niệm, càng làm cho nàng tăng thêm một phân phong vận.

Hoàn Nhan thị ngân nha đều mau cắn, cái này nếu thủy quả thực năm gần đây thị còn không ra thể thống gì, trong lòng hiện lên một tia ý niệm, cất nhắc nàng có phải hay không một bước hảo cờ? Hoàn Nhan thị hiểu được hiện giờ đã cưỡi lên lưng cọp khó leo xuống, hơn nữa Dận Trinh đối nếu thủy rất là coi trọng, cũng không thể nghịch hắn ý, chờ đến vào phủ sau ở thu thập cũng không muộn.

Muốn cùng này kết, Hoàn Nhan thị trên mặt ý cười không đạt đáy mắt, bình tĩnh nói “Đức phi nương nương triệu kiến, ngài vẫn là hảo hảo chuẩn bị một chút, này nhưng có quan hệ ngươi tiền đồ, ta nhắc nhở ngươi hai câu đến lúc đó cần phải thủ quy củ, vạn không thể tự cho mình rất cao, gia là hiếu tử, chính là lại vừa ý ngươi, cũng sẽ không ngươi nghịch ngạch nương ý.”

Quăng một chút khăn Hoàn Nhan thị xoay người rời đi, nhẹ giọng phân phó bên cạnh ma ma “Hảo hảo giáo giáo nếu thủy quy củ, tinh mắt gia thể diện, còn có nàng mặc quần áo trang điểm cũng muốn cẩn thận.” Ma ma lên tiếng, đi vào nếu thủy phụ cận, ngửi được một tia như có như không mai hương, từ trên xuống dưới phảng phát đối đai hàng hóa giống nhau nhìn nếu thủy, “Ân phúc tấn phân phó, nếu Thủy cô nương thỉnh thay quần áo đi, cũng không thể làm nương nương cùng phúc tấn đợi lâu.”

Nếu thủy trong mắt hàm chứa khuất nhục nước mắt, cảm thấy thập phần kinh ngạc, Hoàn Nhan thị cùng lúc trước một chút đều bất đồng, này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Chẳng lẽ nàng hiểu được chính mình thân

phận? Nếu thủy tự mình an ủi sẽ không, sẽ không, mười bốn a ca bảo đảm quá đã xử lý sạch sẽ, kia chỉ là ác mộng, cuí đầu nhìn thủ đoạn chồ mang theo phi thủy ngọc tâm làm thành vòng tay, lấm bẩm nói “Mười bốn gia, ngươi ở nơi nào? Nếu thủy... Nếu thủy...” Ma ma trong mắt tinh quang càng sâu, vẫy vẫy tay nha đầu bung lên quần áo, run lên một chút hồng nhạt đơn giản sườn xám, nhìn thân xuyên màu tím sườn xám nếu thủy, “Thỉnh nếu Thủy cô nương thay quần áo.”

Nếu thủy nhìn thoảng qua sườn xám nhan sắc, lui về phía sau một bước, nhịn xuống nước mắt, mang theo một phần cao ngạo nhẹ giọng nói “Ngươi lấy đi, cái kia ta sẽ không xuyên.” Ma ma sững sót một chút khẽ cười nói, “Nếu Thủy cô nương, ngươi vẫn là mặc vào hảo, liền tính ngươi tương lai tiến hoàng tử phủ cũng chính là cái khanh khách, không mặc phần hồng ngươi còn tưởng xuyên cái gì?”

Nếu thủy phảng phát bị thiên đại đả kích giống nhau che lại ngực, kia kiện quần áo ở trong mắt nàng chính là hồng thủy mãnh thú giống nhau, hai mắt đẫm lệ mông lung phe phẩy đầu, “Vì cái gì, ta cái gì đều không cầu, vì cái gì như vậy đối ta, căn bản không muốn tiến hoàng tử phủ, chỉ là tưởng an tĩnh dài ở mười bốn gia bên người, vì sao phải làm những cái đó thế tục lây dính đến ta? Liền không thể làm ta giữ mình trong sạch sao? Hoàng cung nơi đó nhất..... Ta không đi, ta sẽ không đi.”

Ở bên ngoài ngoài Hoàn Nhan thị mặt trầm như nước, thật mạnh đem chén trà phòng ở bàn tại thượng, cao giọng phân phó “Ngươi còn chờ cái gì? Những lời này còn có thể nghe sao?” Ma ma vội vàng tiến lên không màng nếu thủy giãy giụa vạch trần trên người nàng nút thắt, nếu thủy giãy giụa, khóc lóc nói “Các ngươi không thể như vậy đối ta, mười bốn gia nói qua thích như vậy thuần khiết, các ngươi này đó thô tục người như thế nào sẽ lý giải mười bốn gia? Buông ta ra, mười bốn gia sẽ không buông tha các ngươi.”

Ma ma căn bản là không bận tâm những cái đó, động tác tuy rằng thô lỗ, nhưng là lại khẩn cầu nói “Nếu Thủy cô nương, ngươi thuần khiết thiện tâm, liền không cần khó xử nô tỳ, đây cũng là phúc tấn mệnh lệnh, hơn nữa phúc tấn cũng là vì nếu Thủy cô nương hảo, cầu xin ngươi không cần lại khó xử nô tỳ, phát phát từ bi đì.”

Thùa dịp nếu thủy sững sờ đương khẩu, ma ma nhanh chóng cho nàng thay hồng nhạt sườn xám, ngạnh lôi kéo nàng ngồi ở trước gương mặt, tay chân lạnh lẽo cấp nếu thủy chải một cái đơn giản tiểu bát tự đầu, trên đầu đeo một đóa hồng nhạt hoa lụa, cắm hai cái đầu trâm, ở trong gương đánh giá một chút còn ở ngần người nếu thủy, vừa lòng nói “Nếu Thủy cô nương đã hảo, ngươi đứng dậy tiến cung đi, đừng cho nương nương chọn lý.” Nếu đỏ tươi con mắt không thể tin tưởng nhìn trong gương chính mình trang phục, tay có chút phát run, ma ma bắt được nếu thủy lạnh băng tay, sợ nàng lộng rối loạn kiểu tóc.

Nếu thủy phảng phát rối gỗ giống nhau bị nắm đi vào Hoàn Nhan thị trước người, Hoàn Nhan thị nhẹ nhàng nhìn lướt qua, hòa hoãn biểu tình nói “Nếu thủy, ta đây cũng là bị bắt đắc dĩ, rốt cuộc trong cung quy củ đại, tuy rằng ta có tâm đau lòng ngươi, nhưng ngươi cũng không có cái đứng đắn lai lịch cũng không thể không như thế, ngươi cũng không nghĩ ném gia thể diện không phải?” Cầm lấy khăn xoa xoa nếu thủy nước mắt, nói tiếp “Mau thu này đó kim đậu đậu, ngươi muốn cẩn thận đôi mắt, hơn nữa vào cung thỉnh an đó là cực kỳ vinh quang việc, gia khanh khách nhóm cũng không thấy đến có này phân vinh quang đâu.”

Nếu thủy nghẹn ngào, nước mắt như cắt đứt quan hệ trân châu giống nhau lăn xuống “Phúc tấn, nhất định đến như thế như vậy sao?” Hoàn Nhan thị cảm thấy không thể cấp Dận Trinh thêm phiền toái, nếu là nếu thủy thật sự khóc lóc tiến cung, kia lại có tâm người trong mắt sẽ thành bộ dáng gì? Khẽ cắn môi, nhịn xuống trong lòng lửa giận, mang theo một chút đau

lòng nói “Nếu thủy, vì gia, người cũng muốn nhẫn nhẫn, qua này một quan thì tốt rồi, người không phải vì gia cái gì đều có thể không cần sao? Cho nên người nhất định cũng có thể nhịn xuống chịu quy củ không phải?”

Nếu thủy cúi đầu suy tư nửa ngày, trong mắt hàm này vài phần quyết tuyệt thanh cao ngâm hai câu thơ, Hoàn Nhan thị ngân ra một chút, trào phúng thần sắc chợt lóe mà qua, nhẹ giọng cảm thán nói “Nếu thủy đảo thật là hảo tài tình, khó trách gia sủng ở trong tim.” Nếu thủy trên mặt phiêu nổi lên hai thốc đỏ ửng, trong mắt nước mắt lăn lộn, phảng phất hạ cực đại quyết tâm nói “Vì mười bốn gia, ta liền đi nơi đó, cái kia ta căn bản không nghĩ đi hoàng cung.”

“Chúng ta đây liền đi thôi.” Đỡ ma ma tay Hoàn Nhan thị dẫn đầu rời đi, lại cùng nếu thủy ngây ngôc một hồi, nàng phi điên rồi không thể, trước kia cũng gặp qua nếu thủy hai lần, chính là không có giống như hôm nay như vậy, nhẹ giọng phân phó ma ma “Phải cái thành thật đáng tin cậy đi theo nếu thủy, thuận tiện giáo giáo nàng tiến cung hành lễ quy củ.”

Ma ma lên tiếng, Hoàn Nhan thị cũng không có cùng nếu thủy cùng xe, nếu thủy đối này cũng không để ý, Hoàn Nhan thị ngồi ở trên xe ngựa, xoa cái trán nói “Gia đảo thật là hảo bản lĩnh, đây là từ nào tìm tới nếu thủy, lúc này mới vừa bị gia sủng bao lâu? Như thế nào như thế chẳng phân biệt nặng nhẹ?”

Ma ma xoa Hoàn Nhan thị cái trán trả lời “Chủ tử, có lẽ gia liền coi trọng nàng kia phó thanh cao bộ dáng, như vậy nếu thủy cũng dùng được với, chờ đến giờ mắng hưng thú, cũng hảo xử lí, muốn thật là cái có tâm kế, kia chủ tử mới hẳn là phóng vài phần đâu.” Hoàn Nhan thị gật gật đầu, thở dài nói “Nếu là cái kia năm thị hiểu đúng mực, ta cũng không cần như thế, cái kia nếu thủy, ta nhìn thật đúng là giận sôi máu, một cái hạ | tiện bao con nhộng thanh cao cái gì? Chính là vào phủ cũng muốn hảo hảo dạy dỗ một chút, cũng tinh làm mặt khác hoàng tử phúc tấn chê cười.”

Không lâu xe ngựa đi tới hoàng cung, đệ thượng thê bài sau, Hoàn Nhan thị lãnh nếu thủy đi vào cửa cung. Nếu thủy mang theo một tia khinh thường biểu tình nhìn các nơi rộng lớn cung điện, cảm thấy nàng chính mình phảng phất bị trước mắt thế tục lây dính giống nhau. Đi vào vĩnh cùng cung, Hoàn Nhan thị nhìn nếu thủy biểu tình, thấp giọng lại lần nữa công đạo “Nương nương tuy rằng hiền lành, nhưng thiên vị có quy củ cần thận người, ngươi vẫn là phải cẩn thận.”

Nếu thủy khẽ cắn một chút môi, không tình nguyện gật đầu, theo Hoàn Nhan thị vào vĩnh cùng cung. Đức phi lúc này ăn mặc hoàng phi chính trang, trên đầu mang triều quan, trước ngực treo san hô triều châu, trên tay cũng mang thật dài kim hoàng sắc giáp bộ, mặt trầm như nước, trên người lộ ra trang nghiêm lạnh thấu xương chi khí. Hoàn Nhan thị ẩn hạ trong lòng kinh ngạc, cúi người cung kính hành lễ nói: “Con dâu cấp ngạch nương thỉnh an.” Nếu thủy đồng dạng hành lễ “Nếu thủy cấp Đức phi nương nương thỉnh an.” Không chờ Đức phi kêu khởi, nếu thủy liền đứng dậy, ngẩng đầu cao khiết nhìn Đức phi, không có bị nàng quý nhất phục súc dọa đến, ngược lại trong mắt nhiều một tia khinh thường, còn có một tia đối Đức phi lúc này già nua bộ dáng thương hại.

Đức phi từ các nàng tiến vào sau đôi mắt nhìn chầm chằm vào nếu thủy, nhìn nàng như được liễu phù phong, trên người ẩn ẩn lộ ra kia ti cao khiết, Đức phi cắn răng hận không thể tiến lên nếu thủy mặt nạ, nhưng thật ra không hiểu được thân phận của nàng đảo cũng thế, chính là nàng như thế tiện còn dám ở chính mình trước mặt như thế.

Nắm chặt nắm tay, Đức phi lần đầu ở trong lòng oán hận Dận Trinh vàng thau lẫn lộn, nàng rốt cuộc nào điểm ép tới Tề Lạc? Bình tĩnh một chút, mở miệng nói “Dận Trinh phúc tấn, ngươi thả đứng ở một bên.” Hoàn Nhan thị tự nhiên nghe ra Đức phi tức giận, cung kính mà đứng dậy thối lui đến bên cạnh, trộm đánh giá một phen, vĩnh cùng trong cung trừ bỏ

các nàng hai cái không có bất luận cái gì nô tài, hơn nữa xem Đức phi thần sắc thập phần không ổn, Hoàn Nhan thị mới hiểu được lần này triết kiến tuyệt đối có khác nguyên do.

“Ngươi chính là cái kia mê hoặc lão thập tú nếu thủy?” Đức phi lãnh đạm cực kỳ mở miệng, nếu thủy thẳng eo lời lẽ nghiêm túc nói “Đức phi nương nương, ta chính là nếu thủy, nhưng ta cùng gia là chân tình thực lòng, nếu thủy không có mê hoặc mười bốn a ca, mười bốn gia đau lòng ta, thích ta tài tình, nếu thủy cũng thập phần cảm nhớ kính nể mười bốn gia, cho nên nương nương có chút hiểu lầm nếu thủy.”

“Tài tình? Ngươi cũng có tài tình?” Đức phi cầm lấy bức hoạ cuộn tròn cùng thơ từ, đối này Hoàn Nhan thị phân phó “Đem này đó cấp cái kia tiện tì nhìn xem, cái gì mới kêu chân chính tài tình xuất trần.”

Hoàn Nhan thị nghe đạo đức phi ngữ khí, thân mình rung động một chút, nhận lấy, đi vào nếu thủy bên người, muốn đưa cho nàng, Đức phi lại lần nữa lên tiếng “Ngươi lấy này liền hảo, tính cái này tiện tì bần Dận Chân phúc tấn họa.”

Nếu thủy hai mắt đẫm lệ mông lung ủy khuất nhìn thoảng qua Đức phi, dùng tay che lại nàng ngực, một bộ bất kham vũ nhục bộ dáng, Hoàn Nhan thị triển khai tuyết mai đồ, một tay kia cầm cái kia thơ từ, nếu thủy nghe thấy từ phúc tấn sở làm không thèm để ý nhìn thoảng qua, chính là lập tức liền ngơ ngẩn, trong mắt lộ ra kinh ngạc, không tin, hâm mộ, thậm chí còn có chút bị chịu đả kích. Đức phi nhìn nếu thủy thay đổi sắc mặt “Ngươi đem kia đầu Dận Chân phúc tấn tùy tay làm thơ cẩn thận niêm cấp cái này ‘tài nữ’ nghe, cũng làm nàng được thêm kiến thức.”

Hoàn Nhan thị nhẹ giọng niệm ra tới, nếu thủy che lại ngực ho Khan lên, phe phẩy đầu trong mắt có chút tuyệt vọng không tin nói “Sẽ không, này không phải là ung thân vương phúc tấn sở làm, nàng tuyệt đối làm

không được, nàng tài tình linh khí đều bị này thế tục lây dính, sẽ không.” Nếu thủy cảm thấy ngực khó chịu, giọng nói phát hàm, rốt cuộc trải qua kia liên tiếp ác mộng, nàng tài tình linh khí là nàng nhất lấy làm tự hào đồ vật, nếu là đã không có này đó, kia nàng lại như thế nào cùng mười bốn a ca ở bên nhau? Nghĩ vậy, nếu thủy khoe miệng chảy ra đỏ tươi máu. Sắc mặt cũng có chút dữ tợn, muốn tiến lên đi đoạt bức họa cuộn tròn, Hoàn Nhan thị sợ hãi lui về phía sau hai bước, nhìn Đức phi đến “Ngạch nương, này.....”

Đức phi lúc này cảm thấy thập phần vui sướng, xua tay nói “Buông vài thứ kia, ngươi trước đi ra ngoài, ta có lời cùng cái này tiện tì nói.” Hoàn Nhan thị nghe lời buông xuống bức họa cuộn tròn cùng trang giấy, xoay người lui đi ra ngoài. Tới rồi ngoài điện, Hoàn Nhan thị mới lòng còn sợ hãi thầm thở phào nhẹ nhõm, nàng minh bạch cái này nếu thủy hắn là công đạo.

Nếu thủy ánh mắt lỗ trống không ánh sáng đứng ở kia, Đức phi đứng dậy đi vào nếu thủy trước người, hung hăng nói “Ngươi cái này tiện | người, còn không cho ta quỳ xuống.” Nhìn nếu thủy không có phản ứng, Đức phi đập một chân nàng đầu gối, không chịu nổi, nếu thủy quỳ gối trên mặt đất, nhưng đau đớn làm nàng tinh ngộ lại đây, nàng không thể lại mất đi mười bốn a ca, không thể lại rơi vào cái loại này ác mộng, tuy rằng tài tình so bất quá ung thân vương phúc tấn, chính là lại so với mười bốn phúc tấn hiếu thắng, ngẩng đầu nhìn Đức phi, khóc thút thít cầu xin “Nương nương, ngươi là như thế cao quý nhân từ, chẳng lẽ liền dung không dưới một cái nho nhỏ nếu thủy? Nếu thủy không còn sở cầu, liền tưởng bạn ở gia bên người, nương nương, nếu thủy đối gia là thiệt tình.”

Đức phi hờ lạnh, khinh miệt nhìn nếu thủy “Ngươi là cái gì thân phận, khi ta không hiểu được, thiệt tình? Ngươi hại Dận Trinh hại ta, ngươi có biết hay không? Còn vọng nghị ung thân vương phúc tấn không có linh

khí? Người nhưng hiểu được nàng là cái gì xuất thân? Thượng tam kỳ, Công Tước phủ đích nữ, Hoàng Thượng sủng thần con gái yêu, người chỉ là một cái quan kĩ mà thôi, chỉ sợ liền nàng một sợi tóc đều dính không đến.”

Nếu thủy che lại lỗ tai lắc đầu lớn tiếng nói “Không, không, ta không phải quan kĩ, ta không phải, ta là thanh thanh bạch bạch, ta là sạch sẽ thuần khiết, mười bốn gia nói qua.”

“Người còn dám đè Dận Chân? Người cái này tiện | người.” Đức phi rốt cuộc nhịn không được, trước mắt nếu thủy chính là làm tức giận cẩn nguyên, nếu là không có nàng, chính mình lại như thế nào sẽ bị Khang Hi xử phạt, lại lần nữa tung chân đá một chân nếu thủy đầu vai, nếu thủy ngã xuống đất hộc máu, ngẩng đầu nhìn Đức phi, lẩm bẩm nói “Nương nương mười bốn gia đói ta là thương tiếc, hắn sẽ...”

“Sẽ thế nào?” Đức phi phảng phát sơ ô uế tay một bên, dùng khăn lau một chút tay, cười lạnh nhẹ giọng nói “Nói thật cho người biết, Dận Trinh sủng người, không phải vì khác, là vì người kia buồn cười tài tình, người có thể ở tài tình thượng cùng ung thân vương phúc tấn cân sức ngang tài, người còn đương hán vì người, sẽ ngỗ nghịch ta cái này ngạch nương? Này đầu thơ, là hoàng thượng hạ chỉ, nàng mới làm, ung thân vương phúc tấn căn bản là khinh thường cùng người tranh, người cuộc đời này ở tài tình thượng cũng không bằng nàng một phân. Ung thân vương phúc tấn mới là chân chính xuất trần thanh cao người, người...” Tràn ngập khinh thường nhìn thoáng qua nếu thủy, Đức phi cúi xuống thân nhẹ giọng nói “Người loại này giả thanh cao, vẫn là không cần lại trang, một cái hạ | tiện quan kĩ mà thôi, làm ta nhìn đều ghê tởm.”

Nếu thủy nhắm hai mắt lại, không có bất luận cái gì sinh khí, Đức phi bung lên trên bàn chén rượu, đặt ở nếu thủy trước mặt, đứng thẳng thân mình, trên cao nhìn xuống nhìn nếu thủy thở dài “Rốt cuộc phải cho Dận

Trinh lưu mặt mũi, ngươi nếu là không nghĩ uống cái này rượu độc, ta lại cho ngươi thưởng ngươi một dải lụa trắng.”

Nếu thủy mở to mắt, hữu khí vô lực nói “Nương nương, ngài liền như vậy dung không dưới nếu thủy sao? Chẳng sợ đáng thương nếu thủy cũng hảo, nếu thủy thật sự cái gì đều không cầu, đương nô tỳ cũng cam tâm tình nguyện.”

Đức phi hờ nhẹ “Ngươi chính là lão thập tứ sỉ nhục, ta như thế nào sẽ lưu ngươi cái này họa thủy ở Dận Trinh bên người, ngươi nếu là có điểm tâm liền tự hành giải quyết đi.” Nếu thủy hiểu được căn bản là không có đường sống, rung động đôi tay giơ lên chén rượu, bình tĩnh lại, cười nhẹ “Cao cao tại thượng Đức phi nương nương, ngài chê ta đê tiện, chính là thân thể của ta là ngươi bảo bối nhi tử phá, ta đê tiện, ta đây hầu hạ Dận Trinh lại là cái gì?”

Đức phi khó thở, cao giọng quát “Im miệng, ngươi cái này tiện | ngươi im miệng.” Nếu thủy đặc ý thống khoái nhìn Đức phi, uống cạn ly trung rượu, cười nói “Nếu thủy mong ước ngài vĩnh viễn không chiếm được suy nghĩ, hao hết tâm tư chung chằng làm nên trò trống gì.” Xui lơ trên mặt đất, chậm rãi nhắm mắt lại, thấp giọng đứt quãng “Chết nguyên lai cũng không đáng sợ... Đức phi nương nương... Ngươi tương lai... Dận Trinh nhất định sẽ... Sẽ oán ngươi...”

Đức phi lùi lại hai bước, vô lực ngồi ở ghế trên, nhìn đã tắt thở nếu thủy, trong lòng thất kinh, cắn chặt răng, nhẹ giọng nói “Nhất định sẽ không như vậy, nhất định sẽ không, cái này tiện | ngươi, ta muốn cho ngươi...” Hít sâu một hơi, Đức phi kêu lớn “Người tới.” Ma ma cúi đầu tiến vào, Đức phi hung hăng mà nói “Cái này tiện tì mạo phạm bốn cung, đem nàng chọc cốt dương hôi.”

Ma ma lên tiếng, chỉ huy cung nữ đi nâng hạ nêu thủy thi thể. Hoàn Nhan thị tự nhiên ở ngoài điện thấy, không dám có dị nghị, ma ma xử lý xong lúc sau, đối Hoàn Nhan thị nói “Mười bốn phúc tấn, nương nương có chỉ, muôn thanh tu niệm Phật một năm, không thấy khách lạ, nương nương trông cậy vào người quản hảo hoàng tử phủ, hảo hảo giáo dưỡng Hoằng Minh tiểu a ca, phụ trợ mười bốn a ca.” Nói xong này đó sau, liền rảo bước tiến lên đại điện.

Hoàn Nhan thị phảng phát cả người vô lực giống nhau, đỡ bên cạnh người ma ma tay biểu tình hoảng hốt trừ bỏ cửa cung, lên xe ngựa, xụi lơ ở trên chỗ ngồi, cái trán che kín mồ hôi lạnh, ma ma quan tâm nói “Chủ tử, người muôn cẩn thận thân mình, này... Này nêu thủy.”

“Không được nhắc lại tên này, người này căn bản là không có xuất hiện quá.” Hoàn Nhan thị lòng còn sợ hãi mà nói “Ngươi, đi cái kia tòa nhà, đem những cái đó nô tài đều xử lý sạch sẽ, cái kia tòa nhà cũng bán, nhất định không thể lưu lại bất luận cái gì dấu vết.” Bắt được ma ma tay, Hoàn Nhan thị khẩn trương nói “Ngươi minh bạch sao? Gia bên người trước nay liền không có người này.” Suy nghĩ một chút, tiếp theo phân phó: “Chọn một cái thuận mắt nha đầu mang vào hoàng tử phủ, cái này nha đầu chính là gia bên người người.”

“Chủ tử, ngươi yên tâm, nô tài sẽ làm thỏa đáng đương.” Ma ma nhẹ giọng bảo đảm, Hoàn Nhan thị than nhẹ, trong phủ còn muôn an bài một chút, chậm rãi nhắm mắt lại, có chút thương hại nhẹ giọng “Ngày mai đi trong miếu nhiều thêm chút dầu mè, cầu Phật Tổ che chở gia.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 225

Tè Lạc tay kéo Hoằng Mân ở Dận Chân bên cạnh người, Phú Sát thị dừng ở phía sau hai bước, nhìn trước người Dận Chân ba người, bọn họ chỉ gian phảng phất quần quanh cái gì, xả không ngừng cũng vào không được, này chẳng lẽ chính là mệnh? Phú Sát thị cảm thấy bên cạnh người hoảng khi ghen ghét, cong một chút khóe miệng, này còn có một nước cờ đâu.

Ngàn tấu yến làm cực kỳ long trọng, tuy nói ngàn tấu nhưng cũng không phải thật sự có một ngàn cái lão nhân, bất quá trình diện lão nhân đều thân xuyên bộ đồ mới, trang điểm thập phần chỉnh tề, bất quá dù sao cũng là sơ tiến hoàng cung, động tác có chút thập phần cứng đờ, có chút lớn mật bốn phía nhìn xung quanh, xem kia biểu tình phảng phất sau khi trở về có thể nhiều vài phần đề tài câu chuyện, Khang Hi nhìn nhiều như vậy trường thọ người vì hắn mừng thọ ca công tụng đức, trên mặt mang theo sung sướng biểu tình, trong lòng không khỏi xuất hiện vài phần hào hùng.

Năm thị ở Hoàn Nhan thị bên cạnh người thập phần thấy được, trên người cái loại này kiêu ngạo thỏa mãn là như thế nào cũng che dấu không được, thậm chí khi không khẽ vuốt nàng bụng, nhìn lướt qua này hắn là bốn phía hoàng tử phúc tấn, bên người cũng không có phúc tấn tương tùy, ở một đồng thân xuyên hòng lẽ phục hoàng tử phúc tấn trung, năm thị càng là có chút nhất chi độc tú hương vị, chọc đến hoàng tộc hoàng thân quốc thích sôi nổi ghé mắt.

Mười bốn a ca có chút thỏa thuê đắc ý liên tiếp nâng chén, xem này
trầm tĩnh Dận Chân, có chút ca hai nhi tốt nói “Tú ca, ngươi vô lễ hỉ đệ đệ
sao?” Dận Chân giơ lên chén rượu đậm nhiên mà nói: “Thập tứ đệ, tuy nói
hỉ sự, nhưng cũng……” Dận Trinh đánh gãy hắn nói, trong mắt mang theo
đắc ý nói “Ta hiểu được tú ca muốn nói gì, năm thị thân thể yếu đuối, đi
theo ta phúc tấn bên người, cũng hảo bên người chăm sóc, kia cũng là
Hoàng A Mã ân chuẩn, tuy rằng nàng cập không thượng tú tẩu xuất sắc,
nhưng hiền huệ phụ đức thượng tuyệt không sê làm người lấy ra cái gì,
cùng năm thị ở chung thật phảng phát thân sinh tỷ muội giống nhau.”

Mười a ca gân cỗ lên “Đó là, thập tứ đệ chính là Hữu Phúc khí người,
có cái hiền huệ phúc tấn lại có cái mạo mĩ trắc phúc tấn, cái này trắc phúc
tấn lại ở Hoàng A Mã tiệc mừng thọ tiền truyện ra tin vui, cái kia có bực
này phúc phận? Thật là làm các ca ca hâm mộ, tú ca nhất định cũng là như
thế đi.” Buông xuống chén rượu, trong mắt xốc không dậy nổi một tia gợn
sóng “Cá nhân tu Phật tự do bất đồng, ngươi tú tẩu đã sinh hạ Hoằng Môn
hoàng lịch, làm người xử sự ổn thỏa có quy củ, lại như thế nào làm người
ta nói ba đạo bốn?”

Tám a ca tiếp lời nói “Tú ca nói đúng, không hổ là tin phật người, bất
quá, thập tứ đệ đảo thật là tranh đua, vì Hoàng A Mã mừng vui gấp bội, bát
ca kính ngươi một ly.” Dận Trinh cười chậm cốc uống cạn rượu, trờng
hợp một lần nữa bắt đầu sinh động lên, mọi người nhìn về phía Dận Trinh
thần sắc khó tránh khỏi mang theo hâm mộ, rốt cuộc cái này tin vui truyền
quá kịp thời thảo hỉ, từ trong cung truyền đến tin tức, Khang Hi rất là cao
hứng, hạ chỉ thưởng Dận Trinh song tước bồng, này cũng áp xuống Đức
phi đóng cửa cầu phúc không để ý tới nghe đồn. Tám a ca trong mắt khó
tránh khỏi lộ ra vài phần mất mát, con nối dõi với hắn mà nói chung quy là
cái nhược điểm, không khỏi nghĩ tới lúc trước Niên Canh Nghiêu đã từng
ám chỉ năm thị sắp tuyển tú, nếu là khi đó nạp nàng, có phải hay
không…… Hoàn hồn nhìn thoáng qua tám phúc phương hướng, lại

thuận tiện nhìn lướt qua năm thị, cuối cùng ánh mắt ở tè lạc trên người dừng lại sau một lúc lâu, chín a ca chạm chạm hắn “Bát ca, bát ca”

Tám a ca than nhẹ “Tú tấu mấy năm nay trừ bỏ dung mạo càng xuất sắc tích phân, còn lại nhung thật ra một chút chưa biến.” Chín a ca ừ một tiếng, hù nhẹ “Lão thập tú đắc ý cái gì, hoằng lịch sinh ra kia mới là điềm lành, còn không hiểu được năm thị có thể hay không sinh xuống dưới đâu.” Tám a ca âm thầm vỗ vỗ chín a ca chân, dùng ánh mắt ý bảo hắn không cần lại nói. Chín a ca hòa hoãn biểu tình, bắt đầu cùng mười a ca thay phiên kính Dận Trinh uống rượu.

Năm thị đi vào Tè Lạc bên cạnh người, cúi người hành lễ, Tè Lạc giơ tay đỡ lấy nàng, cười nói “Bình thường cũng là liền thôi, hiện giờ người có phụ nữ có mang, nếu là ra tới sơ xuất, thập tú đệ muội tất là trách ta.”

“Ta tú phúc tấn thông cảm.” Năm thị thuận thế ngồi ở Tè Lạc bên cạnh, nhìn Tè Lạc cũng không có như người khác giống nhau ghen ghét, thông thả ung dung nói “Tú phúc tấn, lần này thiếp may mắn ở Hoàng Thượng ngày sinh ngày truyền ra tin vui, có đến Hoàng Thượng coi trọng, thiếp này có chút kinh sợ, hiểu được tú phúc tấn cực thiện dưỡng thai, thiếp tưởng thỉnh ngài chỉ điểm một vài, rốt cuộc thiếp trong bụng cái này, cũng là Hoàng Thượng coi trọng.”

Tè Lạc hỏi năm thị trên người rất nặng mùi hương, lại ăn mặc dày nặng lẽ phục cảm thấy ngực thực buồn, một trận ghê tởm vọt tới giọng nói chõ, mạnh mẽ đè ép một chút, cầm lấy chiếc đũa thêm khởi rau xanh phóng tới trong miệng, phát hiện rau xanh kẹp đến là thịt vụn, cái loại này dầu mỡ cảm rót cuộc nhịn không được nôn mửa lên, người chung quanh giật mình nhìn Tè Lạc, lại nhìn lướt qua nàng bên cạnh người năm thị, đây là có chuyện gì?

Tè Lạc nôn khan sau một lúc lâu, sắc mặt trắng bệch, muốn uống nước, bên cạnh có người đe lại tay nàng cổ tay, đe thương nước ấm nhẹ giọng nói “Tú tẩu, ngươi này chỉ sợ là có thai đi.”

Tè Lạc ngốc ngốc giật mình ở kia, nhìn giờ chén trà tích guyệt, ghê tởm cảm giác lại lần nữa dâng lên, đứng dậy muốn chuyển qua chỗ khác, bên này động tĩnh quá lớn, Khang Hi không khỏi cao giọng hỏi “Ung thân vương phúc tấn, đây là làm sao vậy? Như thế nào trước tiên ly tịch?”

Tè Lạc thân mình có chút suy yếu dựa vào tích guyệt trên người, này ghê tởm nhẫn đều nhịn không được, lại lần nữa xoay người nôn khan một trận, căn bản là hồi không được lời nói, Khang Hi thấy loại tình huống này trước mắt sáng ngời, mỉm cười nhìn về phía Dận Chân gật đầu, cao giọng nói “Truyền thái y.” Đại điện chậm rãi yên tĩnh xuống dưới, mọi người nhìn về phía Tú a ca ánh mắt mang theo tìm tòi nghiên cứu, Dận Chân tay cũng không khỏi rung động một chút, có chút lo lắng nhìn Tè Lạc, nàng thân mình hẳn là sẽ không lại có dựng, kia có thể hay không bị bệnh? Vẽ động thủ đoạn chỗ Phật châu, âm thầm cầu phúc, không thể có việc, nhất định sẽ không có việc gì.

Chín a ca xem này từ đắc ý chuyển vì đại ra mười bốn a ca, trong lòng cười thầm, chỉ là nghĩ đến tình cảnh này cũng khó nén ghen ghét, lầm bẩm nhẹ ngữ “Nàng mệnh chẳng lẽ liền thật sự tốt như vậy?” Thái y bắt mạch về sau, liên quan vui mừng, quỳ gối Khang Hi trước mặt, cao giọng nói “Khởi bẩm Hoàng Thượng, ung thân vương phúc tấn đã có hơn hai tháng thân mình, Hoàng Thượng đại hỉ nha.”

Lời này vừa nói ra, trong đại điện ong một tiếng, Tè Lạc chậm rãi nhắm hai mắt lại, này như thế nào liền như vậy cao điệu, ta muốn bình phàm a. Dận Chân sững sờ ở nơi đó phảng phất không thể tin tưởng giống nhau, mặt trầm như nước không hề không khí vui mừng, có chút lo lắng nhìn Tè Lạc tái nhợt sắc mặt, nàng thân mình trạng huống, Dận Chân đã từng trong

lén lút hỏi qua thái y, ‘rất khó lại dựng, thân mình sinh hoảng cuối cùng chịu quá tổn thương, tái sinh chỉ sợ cực kỳ hung hiểm’.

Khang Hi lớn tiếng cười nói “Hảo, hảo, thật không hổ là trời sinh phúc tướng người.” Lăng Trụ nhẹ nhàng lắc đầu cười khổ, cũng không khỏi hoài nghi này chẳng lẽ chính là xuyên qua phúc lợi? Nay mấy cái hài tử sinh ra như thế nào đều là như thế vừa vặn? Một đại thần quỳ xuống đất ca công tụng đức, cuối cùng hô to “Hoàng Thượng hồng phúc tề thiên, vạn thọ vô cương.” Khang Hi trên mặt ý cười càng đậm, Dận Trinh buông xuồng chén rượu tiến lên giữ chặt Dận Chân, có chút men say nói “Tú ca, an bài thật là thỏa đáng, này cũng quá mức vừa vặn đi, ngài thật đúng là dụng tâm lương khố, này vừa ra, đệ đệ ta thật đúng là làm không được.”

Dận Chân ném rót Dận Trinh tay, trong mắt mang theo âm vụ nói “Thập tú đệ ngươi say, việc này cũng là vừa vặn.” Dận Trinh có chút ủ rũ lắc đầu “Say sao? Ta không có say, ta...” Tám a ca tiến lên ngăn lại Dận Trinh, sau đó cười chúc mừng Dận Chân “Tú ca, việc này hỉ sự, cầu chúc tú ca lại lần nữa hỉ thêm Lân nhi.”

Dận Chân nhẹ nhàng lắc đầu, khó xử nhẹ giọng nói “Bát đệ, ngươi không hiểu được, ngươi tú tẩu thân mình... Không thấy sẽ bình an nột.....”

Năm thị từ Tề Lạc nôn khan sau liền về tới Hoàn Nhan thị bên người, trong lòng có chút thấp thỏm có chút ghen ghét, chờ đến thái y chẩn bệnh ra tối sau, năm thị ghen ghét nắm chặt nắm tay, mãn điện hâm mộ ánh mắt không bao giờ thuộc về nàng, Hoàn Nhan thị tuy rằng trong lòng cũng không chịu nổi, còn là trào phúng nhẹ giọng đối năm thị nói “Ngươi cùng tú tẩu đảo thật là có duyên, lần trước như thế, lần này lại là như thế, chỉ là tú tẩu phúc phận vẫn luôn đều thực hảo, ngươi... Ngươi vẫn là quá nóng vội, nếu là vào lúc này truyền ra tin vui, kia chẳng phải là càng tốt, bằng

không nói như thế nào người kiến thức hạn hẹp đâu, thật là thiếu kiên nhẫn.”

Năm thị cúi đầu, khẽ cắn môi nhẹ giọng nói “Lại như thế nào thiếp cũng có thể vì gia thêm con nối dòng, nhưng phúc tấn lại không có từ phúc tấn vận khí.” Hoàn Nhan thị đổi đổi sắc mặt, tiếp được trách cứ chi ngôn, cười lôi kéo năm thị tay, ngũ khí không tốt thấp ninh “Năm muội muội, hy vọng cấp gia sinh ra một cái nhi tử mới hảo, nếu là giống như lần trước giống nhau, vậy quá đáng thương, ta dù sao cũng là đích phúc tấn, lại có Hoằng Minh bọn họ ở, năm muội muội như thế nào cũng sinh đứa con trai ra tới mới có trông cậy vào không phải?”

Năm thị nhẹ vỗ về bụng, nhìn bị mọi người vây quanh chúc mừng lên xuống, âm thầm cắn răng, nhất định sẽ là nhi tử, nhất định là. Tám phúc tấn nghe thấy Tè Lạc lại truyền tin vui lúc sau liền không ngừng nâng chén uống rượu, ngừa đầu nhảm mắt giấu đi trong mắt nước mắt, lại mở to mắt sau rượu ngon đều có chút phát khổ, chẳng lẽ mệnh trung liền thật sự không con, tám phúc tấn minh bạch lúc này tám a ca là hâm mộ cùng cô đơn, nhi tử, nhi tử như thế nào liền như thế khó khăn? Nghe người bên cạnh phân phó nghị luận tưởng tượng Tè Lạc cầu cái bí phuơng, tám phúc tấn buông chén rượu cảm thấy hay là nên lại đi ung thân vương phủ một chuyến.

Trang Thân Vương thế tử Dương Khang cùng dụ thân vương Bảo Thái, chỉ sợ là những người này trung tâm tư nhất phúc tạp một cái, như thế đại trường hợp truyền ra tin vui, bọn họ tự nhiên vì Tè Lạc cảm thấy cao hứng, rốt cuộc cơ hội quá khó được, chính là trong lòng kia ti cô đơn tiếc nuối, như thế nào có thể áp trụ đâu, hai người liếc nhau, chạm cốc uống cạn ly trung rượu, Bảo Thái buông chén rượu lẩm bẩm than nhẹ “Ung thân vương, ung thân vương, thật là hảo phúc khí, như thế nào lúc trước thế nhưng……”

Dương Khang chăm chú nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, nhận thấy được nàng kinh ngạc cùng ngoài ý muốn, bị vây quanh ở mọi người chi gian, còn có chút hứa không biết làm sao, than nhẹ, nàng hắn là cũng không hiểu được, bằng không lấy nàng cá tính như thế nào đều sẽ không ở ngàn tầu bůa tiệc truyền ra loại này tin vui, cảm thấy người khác ghen ghét hâm mộ, Dương Khang đối này Bảo Thái thấp nịnh “Cái này kêu càng không nghĩ xuất đầu người, liền càng có này phân phúc khí, có chút người cơ quan tính tǎn, ngược lại làm người làm áo cưới, mà nàng vốn nên như thế, mấy cái hài tử sinh ra đều là như thế dẫn người ghé mắt, không phải phúc khí, lại là cái gì?”

Bảo Thái gật đầu, lắc đầu cười khổ “Đây là này phúc khí chung không thuộc về người ta, chúng ta cũng chỉ có thể ở bên cạnh nhìn.” Dương Khang cười khẽ vỗ vỗ Bảo Thái đầu vai, thấp giọng nói “Chỉ cần có thể nhìn thấy nàng hạnh phúc không phải hảo.” Lại lần nữa nhìn thoáng qua Tề Lạc, kiên định nói “Nàng sẽ vẫn luôn hạnh phúc đi xuống, nàng đáng giá càng tốt.”

Chương 324 xử trí phú sát

Ở đông đảo suy đoán tìm tòi nghiên cứu trong ánh mắt, Tề Lạc chỉ có thể mệt mỏi ứng đối xu nịnh lấy lòng người, thậm chí còn có luôn là phúc tấn hướng nàng dò hỏi sinh con bí phương, đây là có chút dở khóc dở cười. Khang Hi thập phần cao hứng, thêm bị thương chuẩn bị mở lần này ngàn tầu yến tám a ca song tước bồng, tám a ca quỳ xuống đất đại biểu một phen cẩn thận, khẳng khái sôi nổi nói đây là đương nhi tử hắn là có thể làm được, không dám lĩnh thưởng. Khang Hi cười khen hắn có hiếu tâm có tài cán, nhưng thật ra dẫn tới chúng triều thần ghé mắt, có tình lúc này một người tham gia tiệc mừng thọ lão nhân quỳ xuống đất khóc lóc thảm thiết khen ngợi tám a ca tài đức sáng suốt nhân hậu chờ rất nhiều có điểm, tám

a ca nhìn lén Khang Hi kia cười như không cười biểu tình, trong lòng có chút hốt hoảng, vội vàng ra tiếng quát bảo ngưng lại hắn.

Khang Hi nhìn kinh sợ thỉnh tội tám a ca, cười khẽ mở miệng nói: “Xem ra trẫm nếu không thường ngươi, thiên hạ bá tánh đều sẽ bất an.” “Hoàng A Mã, nhi thần không dám.” Tám a ca liên tục dập đầu, Khang Hi xua tay nói: “Đứng lên đi, hôm nay là trẫm tiệc mừng họ, rất nhiều an bài, trẫm thực vừa lòng, ngươi túc là trẫm hoàng tử lại là thần tử, ngươi lao lực tâm tư an bài, có công tắc thường, đây cũng là ngươi nên được.” Tám a ca lúc này chỉ có thể quỳ xuống đất tạ ơn, trong lòng dâng lên một tia hiếu ra, cái kia vị trí phảng phát ly đến xa hơn một ít.

“Ung thân vương dận chân.” Dận chân vội vàng quỳ xuống Khang Hi trước mặt, mặc kệ cách khá xa gần cơ hồ mỗi người đều có thể cảm thấy được Khang Hi trên người kia ti vui sướng, Khang Hi cười nói “Lão tú, ngươi cái này thọ lễ hiến hảo, trẫm cao hứng, lúc trước trẫm thường lão thập tú song tước bồng, cũng không thể bất công, trẫm cùng thường ngươi song tước bồng, ngươi phúc tấn phẩm hạnh thuần lương, rất là trẫm hỉ, trẫm chính là hy vọng nàng tái sinh con vợ cả.” Vui mừng nhìn hoàng tử phúc tấn trung Tè Lạc, Khang Hi cảm thấy được Tè Lạc đáy mắt thận thùng cùng ngoài ý muốn, cái này mơ hồ nha đầu, đâu giống có ba cái hài tử ngạch nương?

“Nhi tử khâu ta Hoàng A Mã ân điển.” Dận Chân dập đầu mới xuất hiện thân, chín a ca nhẹ giọng lẩm bẩm: “Hoàng A Mã thật đúng là hào phόng, thân vương song bồng.” Nhìn lướt qua bên cạnh khó nén ghen ghét chi tình Dận Trinh, thấp giọng cảm thán “Đáng tiếc lão thập tú, nổi bật toàn bộ đều bị tú ca đoạt đi, thật là cùng mẫu bất đồng mệnh.” Dận Trinh ở trong tay áo nắm chặt nắm tay, tuy rằng trong lòng giống bốc hỏa giống nhau, chính là vẫn là cười nói “Cửu ca, tú ca có thể được đến Hoàng A Mã coi trọng, ta chỉ có cao hứng phân, nào có cái gì dư thừa ý niệm?”

Tám a ca nhìn đã bình tĩnh trở lại Dận Trinh, trong lòng âm thầm cảnh giác, trong mắt lộ ra nghi hoặc, cái kia lão nhân an bài có phải hay không hắn làm? Nếu là thật sự như vậy, lão thập tứ thành thực lên chính là cái kình địch.

Thái Hậu bởi vì thích Hoằng Mân, tự nhiên đối Tề Lạc nhiều hơn coi trọng, nhìn đến nàng mỏi mệt ứng phó đồng đảo chúc mừng người, nhịn không được đem Tề Lạc gọi đến trước người, hòa khí cùng nàng nói lời này, Tề Lạc tâm tồn cảm kích, rốt cuộc như vậy cũng có thể nhẹ nhàng một ít, bởi vậy đối Thái Hậu càng là nhiều vài phần nhiệt tình, Thái Hậu cùng Tề Lạc càng nói càng đầu cơ, cuối cùng còn thường Tề Lạc rất nhiều đồ vật.

Ngàn tầu yên liền ở như thế nào nhiệt bầu không khí trung kết thúc, Tề Lạc mỏi mệt cực kỳ bò lên trên xe ngựa, Hoằng Mân có chút lo lắng muốn bồi Tề Lạc, lại bị Dận Chân quát bảo ngưng lại, Hoằng Mân nhìn Dận Chân lên xe ngựa, chỉ có thể bùi bùi môi âm thầm phê bình, cưỡi lên mã, trong mắt hiện lên suy nghĩ sâu xa, nghĩ đến ngàn tầu bữa tiệc những người đó nhỏ giọng thì thầm, Hoằng Mân đặc ý cười khẽ, bọn họ cho rằng ta nghe không thấy sao? Hừ, dám tính kế ngạch nương người, nhìn xem các nàng có mấy cái lá gan?

Tề Lạc lên xe ngựa sau liền đem trầm trọng đầu quan cởi xuống, đong đưa cổ, thấy Dận Chân ngồi ở bên người nàng, cảm thấy hắn trong mắt quan tâm chi tình, Tề Lạc cắn cắn môi hướng bên cạnh địch một chút, cách hắn xa một ít, Dận Chân sững sốt một chút, trong mắt lộ ra nồng đậm không vui, Tề Lạc cảm thấy có điểm buồn nôn, lại lần nữa nôn khan một trận, Dận Chân tới gần Tề Lạc nhẹ nhàng vỗ nàng phía sau lưng, sau một lúc lâu sau, Tề Lạc sắc mặt trắng bệch lại vô lực khí chỉ có thể dựa vào hắn trong lòng ngực, Dận Chân cầm lấy tay nàng khẽ nhàng đem Tề

Lạc khóc miệng sát tịnh, săn sóc cẩn thận ôm chặt nàng, phúc tạp nhìn Tề Lạc bụng “Như thế nào sẽ đâu? Tháng trước không cũng...”

Tề Lạc vừa nghe lời này trong lòng hỏa rốt cuộc áp không được, xoay người trong mắt rung rung “Ta như thế nào sẽ biết? Còn không phải người mới như vậy? Tính tính nhặt tử hăn là lần đó đi.” Dận Chân nhìn nàng trong mắt nước mắt, trong lòng có chút phát đau, nhẹ ôm Tề Lạc an ủi “Gia cũng chưa nói cái gì? Nhìn dáng vẻ của người phảng phát gia làm người chịu ủy khuất giống nhau.”

Nghe thấy lời này, Tề Lạc nước mắt nhỏ giọt xuống dưới, cảm thấy nàng nước mắt càng lưu càng nhiều, Dận Chân có chút nôn nóng hỏi “Ngươi rốt cuộc là làm sao vậy? Có như vậy không thoái mái sao? Nếu không truyền thái y?” Tề Lạc nức nở “Gia, ngươi như thế nào có thể như vậy? Cái loại này tư mật nói như thế nào có thể cùng phú liêu trắc phúc tấn nói? Ta chẳng lẽ liền cùng nàng như vậy giống nhau?”

Dận Chân trong mắt âm vu chợt lóe qua, ôm chặt Tề Lạc nghiêm túc hỏi “Nàng có cùng ngươi nói lên cái gì?” Tề Lạc có chút thất vọng lắc đầu “Tề Lạc, nói cho gia, nàng cùng ngươi nói gì đó?” Cúi đầu, Tề Lạc trên mặt trào ra hai thốc đỏ ửng, đem Phú Sát thị nói lặp lại một lần, sau đó nhắm mắt lại, không hề xem Dận Chân, nhưng là khóc mắt lại nhỏ giọt mấy viên trong suốt nước mắt, phảng phát nhỏ giọt ở Dận Chân trong lòng giống nhau.

“Tề Lạc, gia trước nay liền không có nói qua những lời này đó, ngươi như thế nào có thể cùng các nàng giống nhau? Người là.....” Dận Chân than nhẹ một hơi, không có tiếp tục nói tiếp, Tề Lạc mở thủy nhuận đôi mắt, nhìn Dận Chân, từ hoài nghi chậm rãi chuyển vì tín nhiệm, rung rung cười nhạt, mảnh mai nhược mở miệng “Gia, ta tin tưởng ngươi.” Dận Chân đem nàng hung hăng ấn ở nàng trước ngực, Tề Lạc nghe thấy Dận Chân trái tim hữu lực nhảy lên, nàng tâm cũng bình tĩnh trở lại, cảm thấy

bọn họ hai người tâm phảng phất là cùng tàn suát, áp ủ nửa ngày, Dận Chân mới có chút vung về mở miệng “Kia hai ngày gia bận về việc công sự, cũng không có gì tinh lực ứng phó nữ nhân.” Tè Lạc chậm rãi nhắm hai mắt lại, vùi đầu vào Dận Chân trước ngực, ở hắn nhìn không thấy địa phương cong cong khóe miệng, đôi tay chủ động ôm vòng lấy hắn eo, buồn ngủ mỏi mệt đánh úp lại, tín nhiệm ở hắn trong lòng ngực ngủ yên.

Dận Chân cầm lấy bên cạnh áo choàng che đậy Tè Lạc trên người, điều chỉnh tư thế làm nàng ngủ càng thoải mái, cúi đầu khẽ hôn Tè Lạc cái trán, ở dày nặng lẽ phục hạ, ngủ say Tè Lạc càng có vẻ mảnh mai, nhớ tới ở tiệc mừng thọ thượng Tè Lạc không ngừng nôn khan, vừa mới nàng kịch liệt phản ứng Dận Chân kinh hãi, nàng thân mình có thể có thể thừa nhận trụ lần này sinh sản? Nếu là vạn nhất..... Nhắm mắt lại, âm thầm thề, như thế nào cũng không thể làm nàng xảy ra chuyện, cái loại này mất đi thống khổ không thể lại lần nữa nếm thử.

Cao Phúc nhẹ giọng nói “Chủ tử, đã đến vương phủ.” Dận Chân gio tay sờ soạng một chút Tè Lạc cái trán, có tâm đánh thức nàng, chính là lại cảm giác nàng phảng phất ở nóng lên, trên mặt cũng hồng hòng, trong lòng rất là lo lắng, một tay vén lên màn xe nhẹ giọng phân phó: “Trực tiếp sứ vào phủ trung, truyền thái y vào phủ.”

Xe ngựa trực tiếp từ cửa hông sứ đi vào, dừng lại sau, Dận Chân suy nghĩ một chút hoành bế lên Tè Lạc xuống xe, cảm thấy chung quanh giật mình ánh mắt tưởng chung quanh sắc bén nhìn lướt qua, bọn hạ nhân sôi nổi cúi đầu. Hướng Cao Phúc sử cái ánh mắt, Dận Chân ôm Tè Lạc trực tiếp đi vào nội trạch, Cao Phúc thanh khụ hai tiếng đối với bốn phía hạ nhân nghiêm khắc nói “Chủ tử yêu ghét các ngươi trong lòng hắn là hiểu rõ, ngàn vạn không thể phạm chủ tử kiêng kị, bằng không cái nào cũng không giữ được các ngươi.” Hờ lạnh một tiếng, đuổi theo Dận Chân bước chân cũng vào nội trạch.

Dận Chân các nữ nhân lại lần nữa chờ ở Tề Lạc trong phòng, các nàng đã được đến Tề Lạc lại lần nữa có thai tin tức, mặc kệ trong lòng như thế nào ghen ghét, trên mặt đều mang theo vui sướng ý cười, vừa mới còn nóng bỗng thảo luận cấp Tề Lạc đưa cái gì lễ vật chúc mừng mới thích hợp, nhìn thấy Dận Chân cẩn thận ôm Tề Lạc đi đến, này đó nữ nhân toàn thể thắt thanh, sững sờ ở kia, đã sớm hiểu được phúc tấn địa vị tôn sùng đến Vương gia coi trọng, nhưng loại này cục diện, cái nào cũng đều không thể tưởng được, đặc biệt là Dận Chân trong mắt chợt lóe mà qua nhu tình, càng làm cho các nàng hâm mộ kinh hãi, trong lòng có chút tâm tư người, cũng không khỏi âm thầm nản lòng.

Dận Chân cũng không có xem bọn họ trực tiếp ôm Tề Lạc vào nội thất phân phó Tân ma ma vì Tề Lạc cởi áo, chỉ chốc lát Tề Lạc mọi người ở đây hầu hạ hạ mơ mơ màng màng thay cho lễ phục, mặc vào mềm mại nội y. Tề Lạc cọ cọ mềm xốp gói đầu, có chút bất mãn bị quấy rầy giống nhau lấm bẩm hai câu, tiếp tục đi vào giấc ngủ, Dận Chân tiến lên lại lần nữa sờ soạng một chút cái trán của nàng, vẫn là có chút nhiệt, không chờ hàn phát hỏa, Cao Phúc ở bên ngoài hồi bẩm: “Chủ tử, thái y tới rồi.”

Tần ma ma buông xuồng màn, Dận Chân tận lực bình tĩnh nói “Làm hàn tiến vào.” Thái y bắp chân nhũn ra, ung thân vương phúc tấn ở Khang Hi tiệc mừng thọ thượng truyền ra tin vui, nếu là ra cái gì đường rẽ, cái kia cũng không đảm đương nổi, trước hướng Dận Chân hành lễ, sau đó mới tới gần trước giường, đem tay đập ở Tề Lạc tay mạch chỗ, cẩn thận bắt mạch nửa ngày, nhíu nhíu mày, trong lòng hốt hoảng, thật là có chút hung hiểm.

Thái y đứng dậy, đi đến Dận Chân trước mặt muốn hồi bẩm, Dận Chân suy nghĩ một chút, xoay người đi vào gian ngoài, ngồi ở ghế trên nhìn thoáng qua bốn phía cũng không có cáo lui trắc phúc tấn cùng khanh khách nhóm, lạnh băng ánh mắt ở Phú Sát thị trên người dừng lại sau một lúc lâu, mới chuyển hướng nơi khác. Phú Sát thị trong lòng thập phần kinh

hãi. Thân thể mềm mại rất nhõ rung động, có chút không đứng được, bên cạnh người ma ma vội trợ giúp nàng, thấp giọng nói “Chủ tử, ngươi muốn bình tĩnh.”

Thái y cúi đầu hồi bẩm “Vương gia, phúc tấn lần trước sinh sản thân mình liền có chút mệt, tuy rằng vẫn luôn tiến bổ nhưng thân thể còn không có phục hồi như cũ liền lại có hỉ tin, hơn nữa phúc tấn buồn bức út tâm lại thập phần mệt mỏi, bởi vậy mới có thể nóng lên, nô tài một hồi liền đi khai phương thuốc, chỉ là phúc tấn trong lòng buồn bức vẫn là muôn hóa giải khai, như vậy mới có thể ngồi ổn thai, vạn không thể lại làm phúc tấn hao tổn tinh thần.”

Dận Chân hung hăng trừng mắt nhìn Phú Sát thị liếc mắt một cái, hít sâu một hơi, nghi hoặc hỏi “Thái y, bốn vương phúc tấn lần này phản ứng như thế nào như thế to lớn? Hơn nữa tháng trước nàng cũng có lạc hồng, đây là vì sao?”

“Hồi Vương gia nói, phúc tấn vốn đã rất khó có thai, phản ứng tự nhiên đại chút, thượng nguyệt lạc hồng chính là hoạt thai hiện ra, ít nhiều phúc tấn thân thể đáy hảo, bảo vệ trong bụng huyết mạch, đây là Vương gia chuyện may mắn, Hoàng Thượng chuyện may mắn.” Thái y cúi đầu giải thích, Dận Chân thở dài “Bốn vương phúc tấn thân thể yếu đuối, thái y muốn đa dụng chút tâm tư, nếu là phúc tấn có thể bình an, bốn vương tất có tạ ơn.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 226

Hoằng Mân hành đại lễ “Cháu trai cấp mười hai thẩm thỉnh an, cấp lộc phu nhân chào hỏi.” Nhã Tình vội vàng né tránh, nhìn Hoằng Mân liên tục gật đầu, hướng Tề Lạc khen: “Đã sớm nghe nói Hoằng Mân a ca, diện mạo hảo, học thức hảo, thật đúng là nỗi tiếng không bằng gặp mặt.”

Đối với Hoằng Mân, Tề Lạc cũng có chút đặc ý, khiêm tốn hai câu, lúc này trong lòng ngực tiếu cô nương mắt lưu lưu đôi mắt nhìn chằm chằm Hoằng Mân, mở miệng nói: “Cái này tiếu ca ca, lớn lên thật là xinh đẹp, ta trước nay chưa thấy qua so tiếu ca ca càng tốt người.” Tề Lạc cúi đầu, nhìn tiếu cô nương lại nhìn xem Hoằng Mân, tổng cảm thấy phảng phát muôn phát sinh cái gì giống nhau, Hoằng Mân cẩn thận đánh giá một chút tiếu cô nương, lẩm bẩm nhẹ giọng nói “Đào chi yêu yêu, chước chước kì hoa, nàng hắn là kêu tiếu yêu.” Tề Lạc ho nhẹ một tiếng, Hoằng Mân tinh ngộ, sờ sờ cái trán. Hướng Nhã Tình xin lỗi nói: “Phu nhân, Hoằng Mân vượt rào, thỉnh phu nhân không lấy làm phiền lòng.”

Tiểu cô nương vỗ vỗ tay nhỏ nhìn Nhã Tình nói: “Ngạch nương, ta đây nhũ danh đã kêu tiếu yêu hảo đi.” Nhìn Tề Lạc vừa lòng nói “Hoằng Mân a ca, học vấn đáo thật là hảo, tiếu yêu tên này ta cũng thập phần thích.”

Tề Lạc trong lòng thầm than, hài tử sự vẫn là chờ tương lai rồi nói sau, nếu là thật có thể gặp phải một cái thích, kia cũng hảo. Lại nói một hồi lời nói, lưu Nhã Tình cùng tích quyết dùng cơm, ngày mới vừa sát hắc

thời điểm, Nhã Tình cùng tích nguyệt mới cáo từ, Tề Lạc có chút không tha, ước hảo lần sau tái kiến, mới phóng các nàng rời đi.

Tề Lạc nhìn Hoằng Mân, nghĩ đến vừa mới Hoằng Mân cùng tiểu yêu ở chung, nhẹ giọng hỏi “Ngươi như thế nào sẽ nghĩ đến cái tên kia?” Hoằng Mân ôm Tề Lạc cánh tay cười nói: “Nhi tử cũng không hiểu được, đột nhiên liền toát ra tới, nhi tử về sau sẽ không thất lễ nữa, ngạch nương yên tâm chính là, chỉ là cái kia tiểu yêu nhưng thật ra rất đáng yêu.” Tề Lạc thở dài, lôi kéo Hoằng Mân công đạo “Tuy rằng còn nhỏ, chính là nữ nhi gia thanh danh rất quan trọng, cũng may Nhã Tình các nàng không phải người ngoài, về sau vạn không thể như thế.”

Hoằng Mân liên tục gật đầu, Tề Lạc lắc đầu thở dài, nhìn nhìn lại đi, hy vọng Nhã Tình có thể xử lý tốt, nếu là chân truyền ra cái gì tới, hiện tại chính là phiền toái, hy vọng nàng đủ thông minh.

Chương 326 âm thầm mưu hoa

Dận Chân trở lại vương phủ, đem cao toàn gọi vào thư phòng, dò hỏi Tề Lạc hôm nay tình huống, cao toàn nhất nhất kỹ càng tỉ mỉ trả lời, nói lên Nhã Tình đến phóng, nhìn lén liếc mắt một cái Dận Chân biểu tình, nhẹ giọng nói Hoằng Mân ban danh việc, Dận Chân thần sắc biến đổi, cái này Nhã Tình là Tề Lạc nhất bạn thân, lại xuất từ Đồng gia, Nhã Tình trượng phu cũng không bị gia tộc coi trọng, trong lòng có ý tưởng đảo cũng không kỳ quái. Nhưng nếu là nàng đem việc này tuyên dương đi ra ngoài, hoặc là nương Tề Lạc đạt tới cái gì mục đích nói, kia chính là nàng si tâm vọng tưởng, bất luận kẻ nào cũng không thể ở hắn tầm mắt thương tổn lợi dụng Tề Lạc, huống chi Tề Lạc hiện tại thân thể trạng huống, càng thêm chịu không nổi ủy khuất.

Cao toàn thân tử đón một chút cúi đầu nhẹ giọng nói: “Thỉnh Vương gia yên tâm, phúc tấn đã cảnh cáo trong phủ nô tỳ không được lăm miệng,

hơn nữa nô tài cũng an bài thỏa đáng tuyệt không sẽ có tiếng gió truyền ra.” Dận Chân gật gật đầu, Nhã Tình không đến mức như vậy xuẩn, nhưng vẫn là muốn an bài, tinh lộng cái trở tay không kịp, tĩnh tư sau một lúc lâu, long khoa nhiều mặt mũi cũng không thể không cho, vẫn là âm thầm bố trí hảo. Nghĩ đến long khoa nhiều, Dận Chân trong mắt tinh quang chợt lóe mà qua, tuy rằng nhưng dùng trung tâm, nhưng tâm tư rất nặng, mà Đồng gia đối lão bát kia dẫu lia ngó ý còn vươn tơ lòng, không thể không cẩn thận, cau mày Dận Chân thở dài, ngạch nương, ta đáp ứng ngươi sẽ bảo toàn Đồng gia, nhưng cũng đến chính bọn họ tranh thủ nghe lời mới được, Đồng gia một mạch sẽ không đoạn tuyệt, ngạch nương, ta giống ngươi bảo đảm quá.

Dận Chân cầm lấy bàn trung điểm tâm ăn một ngụm, ngo ngắn, cao toàn vội vàng giải thích “Vương gia, đây là ân phúc tấn phân phó cho ngài chuẩn bị, phúc tấn nói phương diện này không chứa đường, nô tài cũng không hiểu được sao lại thế này, bất quá ăn qua đều nói thực hảo.” Nhẹ nhàng lắc đầu, Dận Chân đem điểm tâm đặt ở trong miệng, là không ngọt chính là tâm lại rất ngứa. Nhận thấy được Dận Chân hòa hoãn biểu tình, cao toàn tâm trung áp ủ sau một lúc lâu, cắn răng hồi bẩm “Vương gia, nô tài ân ngài phân phó phái người đi Công Tước phủ truyền tin, Trí Viễn Công nói, sẽ tự mình huề phu nhân tới Ung Vương phủ thăm chăm sóc phúc tấn, thỉnh Vương gia yên tâm, phúc tấn ở hẵn chăm sóc dưới nhất định sẽ bình an.”

“Nga, hẵn thật như vậy nói, muốn đích thân tới vương phủ?” Dận Chân rất là cảm thấy hứng thú hỏi, cao toàn vẻ mặt đau khổ, tuy rằng lời này thực bình thản, nhưng Vương gia ngữ khí như thế nào nghe trái tim băng giá, vẫn là xác định gật đầu “Chủ tử, Trí Viễn Công là nói như vậy, nghe nói, phúc tấn huynh đệ cũng tới vương phủ, trợ giúp phúc tấn chăm sóc dạy dỗ hoằng lịch a ca.”

Dận Chân tuy rằng trong lòng có chút bất mãn, nhưng cũng hiểu được Tề Lạc nhất định sẽ cao hứng, tính, có thân nhân làm bạn, Tề Lạc cũng sẽ không tích tụ với tâm, ung thân vương phủ cũng có thể càng náo nhiệt càng có nhân khí, Dận Chân trong mắt lộ ra một chút khát khao, hơn nữa lấy Lăng Trụ đối Hoàng A Mã hiểu biết, này đối hắn cũng là chuyện tốt, liền cho phép Tề Giác kia tiểu tử ở trước mặt hoảng đi. Dận Chân lúc này cũng không có nghĩ đến, Lăng Trụ một nhà thăm Tề Lạc đến tột cùng sẽ cho hắn mang đến cái gì.

“Phú Sát thị như thế nào?” Dận Chân cảm thấy khát nước, ý bảo Cao Phúc đệ thượng nước trà, cao toàn thấp giọng nói “Vương gia, trắc phúc tấn hôm qua nhi suốt một đêm đều ở Phật đường cầu phúc, liền đầu gối đều quỳ sụng lên, sáng nay ra Phật đường khi cơ hồ không thể đi đường, toàn dựa bên người của hồi môn ma ma nâng mới miễn cưỡng trở lại trong phòng, trắc phúc tấn trên trán miệng vết thương bị quách khanh khách lau một chút, có lẽ sẽ lưu lại dấu vết, Vương gia, trắc phúc tấn không chịu truyền thái y vào phủ, đầu gối dược sau, còn muốn đi Phật đường tụng kinh, nghe nói bị ma ma khổ cầu ngăn cản xuống dưới, trắc phúc tấn giận mắng ma ma, phúc tấn đãi nàng cực hảo, vì phúc tấn cầu phúc là cần thiết đến tâm thành. Sau lại ma ma không đi đi cầu phúc tấn……”

Dận Chân lạnh băng mở miệng: “Nàng nhìn thấy phúc tấn?” Cao toàn liên tục lắc đầu “Nàng bị Tần ma ma ngăn trở, cũng không có nhìn thấy phúc tấn.” Dận Chân hờ hững “Phái người đi thông báo Phú Sát thị, hôm qua nhi đi Phật đường cầu phúc, gia còn tính vừa lòng, nếu có thể kiên trì bền bỉ gia càng vừa lòng, gia không thích không có bền lòng người, tâm thành cầu phúc cũng có thể thiếu tướng chút, đem gia nguyên lời nói thông báo nàng, lấy nàng thông minh hắn là sẽ hiểu được gia ý tú.”

Cao toàn lên tiếng, muốn đi xuống truyền lời lại bị Dận Chân một lần nữa gọi lại. Nay đó nữ nhân thật là đủ phiền toái, trước kia nhìn đến tránh

tới đâu đi cũng coi như là giải buồn, nhưng hiện tại lại như thế không thú vị, Tè Lạc tuy rằng quản lý vương phủ thực hảo, còn là làm người không yên tâm, Dận Chân phân phó “Ngươi đi thông báo Tần ma ma, liền nói gia nhớ thương tiếc khanh khách, cấp quách khanh khách thường chút trang sức tơ lụa, còn có……” Ngừng một chút, Dận Chân đe bút trên giấy tùy tay viết xuống hai chữ ‘ nhã nhặn lịch sự ’ đưa cho cao toàn “Cái này chính là tiếc khanh khách tên huý, nói cho Quách thị, có rảnh gia sê tự mình đi vấn an tiếc khanh khách, làm nàng dụng tâm chăm sóc tiếc khanh khách.”

Cao toàn thấy Dận Chân không có gì phân phó mới rời đi, Dận Chân tạm dừng một chút bắt đầu nhỏ giọng phân phó Cao Phúc làm việc, từng điều ra mệnh lệnh đạt, Cao Phúc cúi đầu dụng tâm nhớ kỹ, chờ đến Dận Chân phân phó xong, Cao Phúc đồng dạng đi xuống truyền đạt chủ tử mệnh lệnh, Dận Chân dựa vào lưng ghế, bung trà nóng, nhìn chén trà bay lên khỏi sương trắng, thấp giọng nói “Gia muôn nhìn, các ngươi sẽ như thế nào ứng đối.”

Quách thị từ nhận được Tè Lạc ban thưởng, lại biết được Dận Chân tự mình vì nữ nhi ban danh, càng nghe nói Dận Chân sẽ đến vấn an nữ nhi, trong lòng thập phần đặc ý, đối nhã nhặn lịch sự chăm sóc tốt hơn không ít, cũng nguyện ý tự mình ôm nhã nhặn lịch sự hóng nàng đi vào giấc ngủ, bên người ma ma mặt mang vui mừng khen “Chủ tử không phải nô tỳ lầm miệng, Vũ Hi khanh khách tuy rằng xuất thân tôn quý, nhưng lấy dung mạo tới nói, tiếc chủ tử cũng không kém hơn một phân, hơn nữa nô tỳ xem, nhã nhặn lịch sự khanh khách cùng Vương gia kia thật là giống nhau vô cùng, chờ Vương gia thấy tất là đau súng có thêm, đến lúc đó chủ tử lại dùng điểm tâm tư, trước nở hoa sau kết quả cũng là tốt.”

Quách thị ôm nữ nhi quan sát kỹ lưỡng nàng diện mạo, nghe thấy ma ma nói như vậy, trong lòng cũng cảm thấy nữ nhi giống Dận Chân, khẽ hôn

nhã nhặn lịch sự cái trán mờ chút, loạng choạng cánh tay, trong mắt mang theo khát vọng nhẹ giọng “Nhã nhặn lịch sự nha, ngươi muốn ngoan ngoãn, thảo đến ngươi a mā vui mừng, ngạch nương liền càng thương ngươi, nếu là ngươi có thể lại cắp ngạch nương mang đến một cái nhi tử nói, ngạch nương sẽ rất đau rất đau ngươi.”

Nhã nhặn lịch sự bởi vì không đủ nguyệt, tuy đến bà vú ma ma tận lực dụng tâm chăm sóc nhưng bẩm sinh có mệt, hơn nữa Quách thị lại dùng phương thuốc cổ truyền mới trước tiên sinh hạ nhã nhặn lịch sự, bởi vậy nàng giống như tiểu miêu giống nhau nhỏ xinh gầy yếu, trên mặt không thấy trẻ mới sinh hồng nhuận, mà là tái nhợt phát hoàng, ngũ quan diện mạo đến tựa Dận Chân vài phần, nhưng đều rối rắm ở một chỗ đảo cũng xem không rõ ràng. Nhã nhặn lịch sự đối với Quách thị nói cũng không quá hiểu, hơn nữa đối với nàng thập phần xa lạ, cho nên nhịn không được khóc nỉ non lên, bởi vì gầy yếu, chính là tiếng khóc đều thực tinh tế, thanh âm cũng không cao, Quách thị vốn đang có chút hứng thú hóng nàng, có thể thấy được nàng càng khóc càng hung liền giao cho bà vú.

Bà vú tiếp nhận nhã nhặn lịch sự nhẹ giọng hống, nhìn nhã nhặn lịch sự dần dần an tĩnh lại, Quách thị sắc mặt không vui, bên cạnh ma ma vội vàng nói “Còn không mang theo nhã nhặn lịch sự tiểu khanh khách đi xuống, tại đây xử làm cái gì?” Bà vú ôm nhã nhặn lịch sự hành lễ sau vội vàng lui đi ra ngoài, về tới nhã nhặn lịch sự nhà ở, thấy không có gì người ngoài, mới đau lòng vuốt nhã nhặn lịch sự gương mặt, than nhẹ “Tiểu khanh khách vô luận như thế nào đều phải hảo hảo, ngài nói như thế nào cũng là Vương gia nữ nhi, tương lai cũng là quận chúa khanh khách, sẽ Hữu Phúc khí.”

Ma ma thấy Quách thị sắc mặt phát trầm, bưng lên nước trà, an ủi nói “Nhã nhặn lịch sự khanh khách còn nhỏ, lớn liền hiểu được ngài hảo.” Quách thị tiếp nhận chén trà uống một ngụm, suy nghĩ một chút nói “Kia mấy cái sinh con phương thuốc cổ truyền cũng đến trước tiên bị hạ, phúc

tấn này có thân mình, gia còn có thể không tới nội trạch? Trắc phúc tấn kia
gia chính phiền, cảnh khanh khách Tống khanh khách lại tuổi già sắc suy,
Lý khanh khách các nàng hai cái chính là có tâm mòi sủng cũng đến xem
ta có đáp ứng hay không, nếu là gia giá lâm này, bỏ qua cơ hội kia chẳng
phải là đáng tiếc?”

“Chủ tử, nô tỳ vẫn luôn ở trù bị, phúc tấn quản vương phủ cực nghiêm,
đặc biệt là đối được liệu lấy dùng kia càng là khắc nghiệt, nô tỳ hiểu được
chủ tử không đáng làm người biết được, cho nên thoảng chậm chút.” Cảm
thấy Quách thị không vui, ma ma giải thích nói “Chủ tử, hiện tại cũng chỉ
thiếu thượng một mặt, nô tỳ dám đảm bảo trì hoãn không được chủ tử
chính sự.”

Quách thị cũng hiểu được không thể đem người bức chặt, bằng
không cái nào còn sẽ vì nàng làm việc? Gật gật đầu nhẹ giọng nói “Ngươi
là ta của hồi môn ma ma, ta tất nhiên là tin ngươi, vẫn là phải nấm chặt
cho thỏa đáng, ta phải sủng, ngươi không cũng có thể diện?” Ma ma liên
tục ứng hòa, Quách thị buông chén trà, vui sướng khi người gặp họa nói
“Trắc phúc tấn còn mỗi ngày đi Phật đường? Nàng nhưng thật ra rất thành
tâm sao.”

Ma ma cười thấu thú “Chủ tử, trắc phúc tấn cả ngày quỳ gối Phật
đường, nghe nói đâu gối đều xuất huyết sinh mủ, đã đi không được lộ, cứ
như vậy vẫn là phúc tấn lên tiếng mới truyền thái y, miễn nàng Phật đường
cầu phúc, nghe phía dưới người ta nói, trắc phúc tấn này một tinh dưỡng
như thế nào cũng đến một hai năm, nếu là dưỡng không tốt lời nói, có lẽ
sẽ.....”

Quách thị hờ nhẹ “Đó là nàng không hiểu được đúng mực, phúc tấn
nhìn hòa khí, nhưng xuất thân cao quý, kia phân uy nghiêm há là người
bình thường có thể leo lên? Cái này trắc phúc tấn nha, làm việc vẫn là
nóng nảy, bất quá cũng khó trách, gia sủng sau một lúc lâu, ngay cả tin tức

đều truyền không ra không vội mới kêu quái, phúc tấn đảo thật là tâm từ, nếu là ta, hù, đây là gia mệnh lệnh, vô pháp kháng cự.”

Híp mắt tính toán một hồi, Quách thị kéo qua ma ma nhỏ giọng hỏi “Có thể hay không ở bên phúc tấn kia? Ta xem cái kia cảnh khanh khách đến có thể dùng một chút, lúc trước các nàng không phải đều tưởng nuôi nấng hoằng khi a ca sao? Chỉ cần trắc phúc tấn xảy ra chuyện, ung thân vương phủ không có khả năng một cái giữ thể diện trắc phúc tấn đều không có.”

Ma ma trong lòng nóng lên, tinh tế cân nhắc suy tính một phen, khó xử nói “Chủ tử ý tưởng nhưng thật ra được không, chỉ là không nói trắc phúc tấn kia như thế nào, chính là cảnh khanh khách nhìn trên mặt thành thật phúc hậu, cũng không thấy đến là tùy ý đắn đo đến người, hơn nữa vào phủ lại sớm, có thể ở lúc trước kia kéo phúc tấn cùng Lý trắc phúc tấn tranh chấp dưới đứng lại vị trí, có thể không có thủ đoạn sao? Huống chi nàng hiện giờ lại có hoằng khi a ca làm dựa vào, hành vi xử sự không càng cù mây may, phúc tấn kia cũng có vài phần thể diện, chỉ sợ không dùng tốt? Đến lúc đó lại bị nàng lộng cái mặt xám mày tro, chủ tử không thể không đề phòng.”

Quách thị vuốt chén trà cái nhi thượng đồ án, cảm khái cô đơn nói “Này trong vương phủ lại có cái nào là dễ dàng cho? Chỉ là thủ đoạn các có bất đồng thôi, ta cũng không tin Cảnh thị không có ý tưởng, hoằng khi a ca lại là dựa vào cũng không bằng thân sinh nhi tử hảo, bất quá, ngươi nói cũng có vài phần đạo lý, vẫn là muốn ở rất nặng suy tính, nhìn nhìn lại đi, nhìn trong phủ hướng gió lại nói.”

Quách thị minh bạch nàng dùng Phú Sát thị chi gian đã kết mối thù không chết không thôi, Phú Sát thị cái trán rơi xuống dấu vết, tuy rằng nhạt nhẽo, còn là có thể nhìn ra tới, nàng cũng từng âm thầm hối hận ngay lúc đó xúc động, nhưng này thù đã kết, cũng không thể thật làm Phú Sát thị trả thù trở về, vẫn là muốn tiên hạ thủ vi cường.

Quách thị đứng dậy đi vào cửa nhìn bên ngoài trong sáng ấm áp ánh mặt trời, phảng phất chiêu vào trong lòng giống nhau, quay đầu lại nhẹ giọng nói “Ma ma, ta thật hâm mộ phúc tấn, thật là hâm mộ.”

Chương 327 Lăng Trụ qua phủ

Vạn vật sống lại xuân về hoa nở hết sức, kinh thành bát quái lời đồn đãi cũng càng thêm náo nhiệt. Ở Khang Hi vạn thọ tiết ngàn tấu bùa tiệc khen ngợi tám a ca lão nhân đột nhiên ‘ chét bất đắc kỳ tử ’, sau lưng dấu vết để lại dẫn hướng về phía ở quan văn trung rất có lực ảnh hưởng, hiện tại lại là trưởng tử tam a ca, Khang Hi biết được tình huống lúc sau, hạ chỉ an ủi chét bất đắc kỳ tử lão nhân thân thuộc, đem tam a ca chiêu tiến hoàng cung, theo đương trị thái giám lời nói, Khang Hi răn dạy tam a ca suốt một canh giờ, tùy không có hàng tước đình bồng, nhưng cũng làm đại thần hoàng thân quốc thích nhóm cảm thấy tam a ca ở Khang Hi tâm lý địa vị giảm xuống, thanh thế không bằng từ trước.

Quả nhiên giống như Dận Chân suy nghĩ, tám a ca cùng mười bốn a ca cũng dần dần bằng mặt không bằng lòng, mười bốn a ca tuổi trẻ khí thịnh, hơn nữa Khang Hi đối hắn sủng ái, tám a ca cũng không muốn làm đến quá mức, cho nên hai người vẫn là duy trì huynh đệ chi tình, chỉ là trong đó rốt cuộc có bao nhiêu chân tình thực lòng chỉ sợ cũng chỉ có bọn họ hai người mới rõ ràng. Ở Dận Chân âm thầm thúc đẩy hạ, mười bốn a ca trong phủ Hoàn Nhan thị cùng năm thị tranh chấp cũng trở thành đông đảo các quý phụ thảo luận đề tài, Dận Trinh từ chữa khỏi bệnh dịch lúc sau, chỉ có năm thị truyền ra tin vui, nhiều như vậy trùng hợp ghé vào cùng nhau, tự nhiên trở thành đề tài nóng nhất.

Ở tiệc mừng thọ thượng đại làm nổi bật ung thắn vương phúc tấn lại yên lặng xuống dưới, nguyên với chính là thái y câu kia ‘ không dễ thụ thai, khung có hoạt thai hiện ra.’ kết hợp Dận Chân lạnh băng biểu tình, các quý phụ mặt lộ vẻ tiếc hận nhưng trong lòng lại ám sảng, Tề Lạc càng

lấy thân mình trầm trọng dưỡng thai vì danh xin miễn dò hỏi, như vậy cũng tinh rất nhiều phiền toái.

Lần này mang thai là Tề Lạc nhất vất vả một lần, mặc kệ ăn vào đi nhiều ít đến cuối cùng đều sẽ nhỏ ra, non nửa tháng lăn lộn xuống dưới, Tề Lạc thật là gầy một vòng, nhớ tới hoài Hoằng Mân Vũ Hi thậm chí hoằng cuối cùng đều không có như vậy không chịu nổi, trong lòng cảm thán, nguyên lai sinh sôi hài tử là như thế không dễ. Lần này mang thai, Tề Lạc tâm tình phi thường dễ giận, có khi thậm chí không hề nguyên do khóc thút thít lên, đối với Tề Lạc các loại phản ứng, Dận Chân tuy rằng bận về việc chính sự, nhưng cũng biết được một vài, nhàn hạ thường xuyên đi làm bạn Tề Lạc, nhìn nàng uể oải iu xiù, gầy ốm sắc mặt tái nhợt bộ dáng, trong lòng càng thêm thương tiếc, trừ bỏ dặn dò Tần ma ma cẩn thận chăm sóc Tề Lạc ở ngoài, cũng nghĩ không ra biện pháp giải quyết.

Nghe thấy rất nhỏ tiếng khóc, Dận Chân quay đầu, Tề Lạc chính ỷ ở trên giường nhìn bên ngoài nghênh xuân nở rộ đóa hoa, nhẹ giọng khóc thút thít, Dận Chân bất đắc dĩ chỉ có thể đi vào nàng phụ cận, nhẹ giọng an ủi, “Ngươi lại nghĩ tới cái gì?” Tới gần hắn trong lòng ngực, nước mắt từ trong mắt chậm rãi lăn xuống, giữ chặt Dận Chân tay, đem hắn đưa tới sụp thượng, tới gần hắn trong lòng ngực, nghẹn ngào nói: “Ta cũng không hiểu được vì cái gì chính là muôn khóc, gia. Ta có phải hay không tính tình biến hư? Hôm qua cái còn ngang ngược vô lý răn dạy Tần ma ma, ta tại sao lại như vậy đâu?”

Dận Chân ôm sát Tề Lạc, cúi đầu nhìn Tề Lạc ngón tay thượng quần lấp bangle vải, đây là hôm qua cái quăng ngã hư cái ly lồng bị thương ngón tay, nắm chặt tay nàng, gần nhất mấy ngày này nàng đảo thật là hỉ nộ không chừng, thậm chí có khi cũng dám ném hắn sắc mặt, nếu là nữ nhân khác dám can đảm như thế, Dận Chân minh bạch hắn tuyệt đối sẽ phát tay áo bỏ đi, không hề sủng ái, nhưng hắn cố tình lại không cách nào đối Tề Lạc tâm

tàn nhẫn, nhìn nàng điêu ngoa tùy hứng trong lòng chỉ có triu mến mà không có phiền chán, huống chi Tề Lạc mỗi lần phát xong tính tình, xong việc đều sẽ hối hận không thôi, tuy không hiểu được vì sao, nhưng Dận Chân lại cảm thấy Tề Lạc hiện giờ càng thêm chân thật.

“Hảo, đừng khóc, gia phúc tấn không có đồi bại, chỉ là có chút tiểu tính.” Dận Chân nhẹ nhàng vỗ Tề Lạc phía sau lưng, Tề Lạc ngẩng đầu nhìn chằm chằm Dận Chân đôi mắt “Gia, ngươi không được phiền chán ta. Tức giận lung tung ta chỉ có áp không được trong lòng hỏa khí, về sau sẽ không như vậy.”

“Gia khi nào nói qua phiền chán ngươi? Về sau trong lòng không thoái mái liền hướng bọn nô tài phát hỏa cũng không có gì, ngươi là vương phủ chủ tử, còn có thể ủy khuất bản thân không thành? Không thể tích tụ với tâm, bị thương thân mình.” Dận Chân cầm Tề Lạc bị thương ngón tay, nhẹ giọng nói “Về sau vạn không thể như thế, ngươi hiện tại là phụ nữ có mang, như thế nào còn có thể lộng thương chính mình.”

Tề Lạc mảnh mai nhược khẽ ừ một tiếng, ở Dận Chân trong lòng ngực cọ cọ, cảm thấy buồn bực tâm tình tốt hơn không ít, nhắm mắt lại chậm rãi tưởng đã nhiều ngày sự tình, xem biểu hiện phảng phát có u buồn chứng điềm báo, không thể bởi vì không có sức lực liền tổng ở trong phòng oa, bỗng nhiên mở to mắt, nhìn mắt ngoài cửa sổ cảnh sắc, hâm mộ nói” gia, bời ta đi ra ngoài đi một chút như thế nào? Ta không nghĩ tổng buồn ở trong phòng.“

Dận Chân đồng dạng nhìn thoáng qua bên ngoài, cảm thấy được Tề Lạc khát vọng ánh mắt, công văn cũng đều xử lý thỏa đáng, bồi bồi nàng đảo cũng không sao. Cao giọng kêu Tần ma ma tiến vào hầu hạ Tề Lạc thu thập thỏa đáng, Tề Lạc xin lỗi nhìn Tần ma ma, Tề Lạc phủ thêm màu tím đường viền áo choàng, nhìn thần sắc trước sau như một thân thiết bình thản Tần ma ma, cầm tay nàng, gắt gao nắm chặt một chút, mới vỗ về Tử

Anh ra cửa, Dận Chân hơi làm tạm dừng mở miệng nói “Tần ma ma, phúc tấn bên người có người, gia yên tâm.”

“Nô tỳ nhất định chăm sóc hảo phúc tấn, thỉnh Vương gia yên tâm.” Tần ma ma cúi người bảo đảm, Dận Chân gật gật đầu đi mau hai bước đuổi theo Tề Lạc, Tần ma ma nhìn hai người cầm tay rời đi bóng dáng, trên mặt lộ ra ý cười, nghĩ đến Phú Sát thị, trên mặt ám áp ý cười chuyển vì trào phúng, hy vọng nàng có thể cùng Quách thị chơi càng lâu một ít.

Dận Chân cẩn thận che chở Tề Lạc ở vương phủ trong hoa viên thường cảnh, Tề Lạc không ngừng hướng chỉ điểm cảnh sắc chung quanh, thậm chí ngay cả một đóa xấu hổ đãi phóng đóa hoa đều có thể khiến cho Tề Lạc nồng hậu hứng thú, cúi xuống thân, Tề Lạc hơi hợp lại đôi mắt nhẹ ngửi, thầm nghĩ nàng cũng vẫn nghệ một phen, Dận Chân tiến lên giữ chặt Tề Lạc, nhẹ trách nói “Nhắm hai mắt, hiện tại tháng tư sương thủy trọng, nếu là trượt chân làm sao bây giờ? Người liền không thể làm gia thiếu hao chút tâm?”

Tề Lạc ủy khuất lẩm bẩm “Ngài liền không cảm thấy mỹ sao?” Dận Chân sắc mặt biến thành màu đen, Tề Lạc cười ngọt ngào nói tiếp “Có ngài tại bên người, làm sao làm ta xảy ra chuyện?” Dận Chân bất đắc dĩ nhẹ gõ Tề Lạc cái trán, trên mặt thần sắc hòa hoãn không ít. Cao toàn bước nhanh đi vào “Vương gia, phúc tấn, Trí Viễn Công huề phu nhân tới vương phủ thăm phúc tấn.”

“A mã, ngạch nương tới xem ta?” Tề Lạc nhịn không được hoan hô một tiếng, quay đầu liền mau chân về phía trước thính đi đến, Dận Chân thở dài còn hảo nàng hiểu được không thể chạy, bất quá nhìn nàng tiến lên tốc độ, cùng chạy chậm cũng kém không đến nào đi. Thủ vệ nha đầu vén màn lên, Tề Lạc vọt vào đi, đôi mắt ửng đỏ nhìn cha mẹ, muốn tiến lên ôm lấy bọn họ, Lăng Trụ nhìn lướt qua cửa trung, Dận Chân đã đuổi tới, cúi người hành lễ “Cấp ung thân vương thỉnh an.”

“A mã.” Tề Lạc nhẹ giọng kêu gọi, nhìn nàng tái nhợt khuôn mặt nhỏ, Lăng Trụ lý trí cũng cắt đứt, duỗi tay giữ chặt nàng từ trên xuống dưới cẩn thận đánh giá, đau lòng nói “Lần này phản ứng nghiêm trọng? Như thế nào gầy nhiều như vậy?” Tề Lạc ôm Lăng Trụ cánh tay ủi khuất nói: “A mã, không hiểu được vì cái gì thức ăn căn bản là nuốt không đi xuống.” Lăng Trụ suy nghĩ một chút, mở miệng nói “Một hồi a mã tự mình cho người làm ăn ngon đi.” Dận Chân ngây ngẩn cả người, đường đường thừa kế năm đời Trí Viễn Công tự mình xuống bếp? Tuy rằng nghe tới quái dị, nhưng trong lòng một chút chua xót một chút cảm động.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 227

Tè Lạc mở ra tùy thân mang túi tiền, lấy ra bên trong nạm lam thủy tinh gỗ đào lược, đem Dận Chân phiên thành năm nghiêng, nửa quỳ ở trên giường, cởi bỏ hắn dây tết, dùng lược châm rai chải vuốt Dận Chân đầu tóc, ngón tay ở Dận Chân phát gian xuyên qua, Tè Lạc nhu hòa cười nhạt, cẩn thận hoa văn sợi tóc, thấy ngẫu nhiên toát ra mấy cây chỉ bạc, trong lòng im lặng, bảo dường đến lại hảo, Dận Chân cũng cùng nàng suốt kém mười ba tuổi, hắn nhất định sẽ trước lão, Tè Lạc khơi mào Dận Chân cứng cỏi vô lẽ đầu tóc nganh triền ở đầu ngón tay thấp nịnh “Ngươi nhất định phải sống lâu lâu, không được so với ta đi trước, Dận Chân, a. Dận Chân thúc thúc”

Dận Chân đưa lưng về phía Tè Lạc mở to mắt, bên trong đồng dạng không có một tia men say, chính là nghe thấy Tè Lạc cuối cùng câu nói kia, hắn hận không thể đem kia nha đầu đè ở dưới thân hung hăng sửa chữa một phen, cuối cùng không có động tác, châm rai nhắm mắt lại, tùy ý Tè Lạc bướng bỉnh đùa nghịch chải vuốt hắn sợi tóc, cảm thấy Tè Lạc mảnh khảnh ngón tay xen kẽ với phát gian, Dận Chân lộ ra mỉm cười, kết tóc phu thê nên như thế.

Chải vuốt hảo tóc sau, Tè Lạc mỏi mệt lênh qua Dận Chân bên cạnh người, mí mắt có chút phát trầm, lại nhắm mắt trong nháy mắt bỗng nhiên mở, nhìn về phía Trân Bảo Các thượng phóng cái kia Tuyên Đức lò, rốt cuộc nhớ tới là ở đâu gặp qua, lấy Dận Chân giám định và thường thức lực sẽ không mua cái đồ dở, ngày ấy hắn hắn là cũng từng nhìn thấy, hoàn hồn nhìn Dận Chân rộng lớn bả vai, Tè Lạc chậm rãi nằm hảo chui vào

trong chăn, mặt cọ cọ Dận Chân phía sau lưng, nhắm mắt lại dựa Dận Chân chìm vào giấc ngủ.

Chờ đến đông đủ lạc hô hấp vững vàng sau, Dận Chân mới xoay người đem nàng ôm vào ngực cái nghiêm chấn, cong khoe miệng nhắm mắt ngủ say, hừng đông khi, Tè Lạc thấy nàng thế nhưng đang ở Dận Chân trong lòng ngực có chút giật mình,, Dận Chân khẽ vuốt một chút Tè Lạc gương mặt, cảm thấy được nàng khí sắc còn hảo, đứng dậy ngang ngược mệnh lệnh “Đứng dậy cấp gia chải đầu, đây cũng là ngươi cấp tản ra, lý nên từ ngươi kết tóc”

Tè Lạc bát mãn lầm bẩm ‘ ta còn không phải muón cho ngươi ngủ càng an ổn một ít? ’ Cao Phúc cúi đầu hầu hạ Dận Chân thay quần áo, Dận Chân bỗng nhiên quay đầu lại thâm u ánh mắt nhìn lướt qua Tè Lạc “Như thế nào? Người còn có cái gì ý tưởng?”

“Cấp gia sơ bím tóc, đó là vinh hạnh của ta,” Tè Lạc chân chó cười cười, đứng dậy lấy đi hôm qua nhi dùng tiểu lược, suy nghĩ một chút, trước ấn Dận Chân trên đầu huyệt vị, làm như vậy có thể giảm bớt mệt nhọc, hắn là đối đầu cũng có chỗ lợi

Dận Chân cảm giác có chút ma, lại rất thoái mái, nhắm mắt lại hưởng thụ. Tè Lạc thấy Cao Phúc muốn rời đi, nhẹ giọng nói “Ngươi trước trạm một chút, nhìn ta như thế nào làm, về sau mỗi ngày cũng cấp gia mát xa một chút.” Cao Phúc ở bên cạnh nhìn kỹ, Tè Lạc ôn nhu giảng giải, làm xong này hết thảy lúc sau, mới cho Dận Chân biên hảo bím tóc, hệ thượng kim hoàng sắc dây tết, Dận Chân ánh mắt vẫn luôn dừng lại ở trên gương, bởi vì nơi đó mặt có Tè Lạc, nhìn đến thu thập thỏa đáng, Dận Chân đứng dậy mở miệng “Hầu hạ không tồi, chú ý thân mình, hảo sinh nghỉ ngơi, làm tâm phúc trung gia huyết mạch”

Tề Lạc oán hận nghiến răng, băm một chút chân, kiều hù một tiếng, rời đi thư phòng, Dận Chân tuy rằng bình tĩnh, nhưng trong ánh mắt tràn đầy ý cười. Liên tiếp mấy ngày Lăng Trụ một nhà tất cả đều ở tại ung thân một đêm phòng cho khách, có Đổng thị làm bạn, Tề Lạc trạng huống tốt hơn không ít, Lăng Trụ thực chú ý quy củ, không có càng cử một bước.

Bắt đầu mấy ngày Dận Chân cảm thấy Lăng Trụ một nhà ở vương phủ ở cũng không tồi, nhưng nhật tử lâu rồi, liền không phải như vậy hồi sự, Lăng Trụ thực cẩn thận cũng không đi nội trạch cùng thư phòng, trừ bỏ tự mình động thủ cấp Tề Lạc làm thức ăn ở ngoài, đại bộ phận thời gian đều ôm bàn cờ đi tìm ỗ tư nói chơi cờ thỉnh giáo, thậm chí bọn họ hai người có đôi khi hội đàm cười rộ lên, Dận Chân cảm thấy được ỗ tư nói cực kỳ coi trọng thường thức Lăng Trụ, ỗ tư nói thậm chí âm thầm đối hán khen Lăng Trụ, tuy hỉ đọc sách, nhưng kiến thức uyên bác, là cái diệu nhân.

Dận Chân cũng cảm thấy cùng Lăng Trụ chẳng sợ tùy ý nói thượng hai câu, tâm tình đều sẽ tốt hơn vài phần, thậm chí thường thường một câu lơ đãng nói, đều có thể trống trải hán ý nghĩ, Dận Chân cảm thán, khó trách Hoàng A Mã luôn là thích như Lăng Trụ bạn già, hán xác có độc đáo chỗ. Lăng Trụ đáo còn có chút tác dụng, nhưng Tề Giác kia tiểu tử từ trụ tiến một đêm liền không có đi ra ngoài quá, quân cận vệ cũng không đi, cả ngày nì ở Tề Lạc bên người, mỹ kỳ danh giúp đỡ Đổng thị chăm sóc tý tỳ.

Nhin Tề Giác đặc ý dào dạt bộ dáng, Dận Chân cảm thấy trong lòng thực biệt nữu, đặc biệt là hán cùng hoằng lịch ở chung khi tình cảnh, Dận Chân đều có chút vì hoằng lịch thương tâm, như thế nào liền dừng ở Tề Giác trong tay? Có tâm khuyên thượng Tề Lạc hai câu, nhưng Tề Lạc lại mở miệng ngăn chặn Dận Chân miệng “Gia, hoằng lịch thực thông tuệ, nhưng tính cách cho phép, có chút tự đại sĩ diện, bộc lộ mũi nhọn không hiểu giấu mồi, Cầu Cầu so hoằng lịch bè trên vài tuổi, thiên tư chỉ sợ so hoằng lịch còn muôn tốt hơn một ít, càng có thể hiểu biết hoằng lịch ý

tưởng, cũng có thể chế được hắn, cho nên đem hoằng lịch giao cho hắn, ta yên tâm, gia, Cầu Cầu thực hiểu đúng mực, hắn sẽ không thương đến hoằng lịch”

Dận Chân cũng cảm thấy hoằng lịch tuy rằng luôn là bị Tè Giác khi dễ, nhưng lại trầm tĩnh vài phần, nhìn Tè Giác ôm hoằng lịch giảng dễ hiểu chuyện xưa kia, trong mắt tú ra yêu thương, Dận Chân cũng liền bình thường trở lại, nếu là tương lai hoằng lịch có thể như Tè Giác giống nhau, kia đáo thật là không tồi. Chính là lại thế nào, nhi tử cũng là chính mình hảo, Dận Chân phàm là có rảnh khi liền ở bàn cờ tốt nhất tốt đả kích Tè Giác, nhìn hắn nhíu mày khổ mặt bộ dáng, cảm thấy trong lòng hả giận không ít, bên người quan chiến hoằng lịch cũng liên tiếp hướng Dận Chân đầu đi sùng bái ánh mắt, ở Tè Giác nhìn không thấy phuong hướng hướng Dận Chân duỗi ngón tay cái.

Chờ đến ván cờ sau khi chấm dứt, hoằng lịch trong mắt lộ ra đau thương biểu tình cổ vũ nói “Tiểu cữu cữu, lần sau kia ngài nhất định sẽ thắng, hoặc là thiếu thua mấy tử,” Tè Giác bê lên hoằng lịch nhìn hắn đôi mắt, bi thương thấp nín “Hoằng lịch a ca, ngươi có thích hay không tiểu cữu cữu?”

Hoằng lịch liên tục gật đầu, Tè Giác vuốt đầu của hắn nói “Vừa mới hoằng lịch a ca an ủi tiểu cữu cữu nói, ta thật là thực cảm động, cho nên vì tiểu cữu cữu có thể thắng tỷ phu, tìm hoằng lịch bồi tiểu cữu cữu tới một lần đặc huấn hảo.”

Hoằng lịch suy sụp hạ khuôn mặt nhỏ, Tè Giác đôi mắt lóe ánh sáng để sát vào hắn bên tai nhẹ giọng “Đừng tưởng rằng tiểu cữu cữu vừa mới không thấy được, hừ, đã dạy ngươi toàn đã quên không thành? Phải chú ý bốn phía, trong gương tất cả đều thấy. Hoằng lịch bốn phía đánh giá một chút, thấy Dận Chân phía sau thế nhưng phóng một cái không lớn gương, đôi mắt ám ám, thế nhất định phải đem lần này giáo huấn ghi tac trong

lòng, chính là tưởng tượng đến đặc huấn, hoằng lịch vẻ mặt đau khổ hướng Dận Chân cầu cứu, cái miệng nhỏ không tiếng động nói “A mā, a mā.”

Dận Chân liền ở bọn họ bên cạnh người, tự nhiên hiểu được vừa mới sự tình, cũng không có để ý tới hoằng lịch đáng thương hè hè bộ dáng, nâng chung trà lên nhấp một ngụm “Tề Giác, ngươi ở quân cận vệ như thế nào?”

Tề Giác một sửa vừa mới nghịch ngợm, khôi phục ngày xưa anh khí sắc bén “Tỷ phu, ta ở kia cũng giao mấy cái bạn tốt, thông linh dốc lòng dạy dỗ, dốc túi tương thụ, ta thật sự học được rất nhiều, cũng tiến bộ không ít, a mā đã từng nói qua, tái hảo chiến thuật dùng không đến thật chõ, cũng chỉ là nhiều một cái lý luận suông người.”

“Vì sao không đi theo Mẫn Thành?” Dận Chân nhìn chằm chằm Tề Giác hỏi, Tề Giác buông trong lòng ngực hoằng lịch, đứng thẳng thân tự tin nói “Ung thân vương, tỷ tỷ đã từng nói qua, dựa gần đại thụ cây nhỏ, vĩnh viễn cũng trường không thành trời xanh đại thụ, ta kính nể a mā, nhưng quân nhân công huân chỉ có thể dựa vào chính mình giao tranh, đem nghiệp ta nhất định sẽ siêu việt a mā, làm a mā lấy ta vì vinh.”

Hoằng lịch ngẩng đầu kính nể nhìn Tề Giác, chủ động tiếp theo hắn tay, Tề Giác cười cười, hướng Dận Chân hành lễ “Tỷ phu, lần này ván cờ, Tề Giác được lợi không ít, đa tạ tỷ phu chỉ giáo.” Nói xong, lanh hoằng lịch đi ra ngoài.

Dận Chân buông chén trà, lẩm bẩm nhẹ ngữ ‘ canh tử tung mục cùng kiệu, dày đặc như ngàn trượng tùng, tuy lỗi kha có tiết mục, thi to lớn hạ, có lương đồng chi dùng.’ Tề Giác, gia đẻ muôn nhìn tương lai ngươi có thể đi đến nào một bước.

Chương 330 lại thấy quân thần

Dận Chân vẫn luôn đều hiểu được Lăng Trụ là đau sủng Tề Lạc, mà khi trước mắt sự phát sinh thời điểm, luôn luôn sơn băng địa liệt bất biến sắc Dận Chân, thật là hoàn toàn ngây dại, hắn là to gan lớn mật vẫn là tự giũ thánh sủng mà làm bậy? Nhìn truyền lệnh Lý Đức Toàn, Dận Chân nhịn không được mở miệng nói: “Trí Viễn Công, ngươi có phải hay không trước đem vài thứ kia phỏng một phỏng?”

“Tú gia, ta này lập tức liền hảo, trì hoãn không được Hoàng Thượng triệu kiến, cái này canh trứng nếu là cầm không được canh giờ, phúc tấn miệng chính là ngậm đâu.” Lăng Trụ đứng ở phòng bếp cửa, cầm đồng hồ quả quýt tính toán thời gian, chỉ huy đầu bếp nữ thêm sai.

Lý Đức Toàn lau mồ hôi, xâu hổ cười nói: “Thời tiết này thật là tà môn, vừa mới vào tháng năm như thế nào liền nhiệt đi lên?” Lăng Trụ quay đầu lại nói “Lý tổng quản, ta vừa mới làm mấy chén băng, ngươi không ngại ném thử, chua ngọt ngon miệng, phúc tấn chính là thực thích.”

Lý Đức Toàn nhìn thoáng qua Dận Chân, chớp chớp mắt, khó xử nhắc nhở “Trí Viễn Công, Hoàng Thượng kia còn chờ đâu? Ngài xem có phải hay không chúng ta……” Lăng Trụ suy khởi đồng hồ quả quýt, cao giọng phân phó “Ngừng bắn, ngừng bắn, đem canh trứng mang sang tới cấp phúc tấn đưa đi, còn có chính là làm nàng thiêu dùng điểm băng, đối thân mình không tốt.”

Sửa sang lại một chút màu xám đậm bồ que, Lăng Trụ cười nói “Lý tổng quản chúng ta hiện tại liền tiến cung?” Lý Đức Toàn biểu tình mang theo lo lắng, Lăng Trụ cười khẽ lắc đầu, đi ngang qua Dận Chân khi thấp giọng nhẹ lầm bẩm “Tú gia, Hoàng Thượng khát cầu chính là này phân phụ tử chi tình.” Dận Chân chuyển động nhẫn ban chỉ, trầm tư sau một lúc lâu, xoay người rời đi. Phòng bếp hạ nhân mới từ trên mặt đất sôi nổi đứng dậy, sở trường tới một hơi, nhịn không được nhỏ giọng nghị luận, cao toàn

từ nơi xa đi tới, triệu tập mọi người biểu tình nghiêm túc nói “Vương gia có lệnh, vọng nghị Trí Viễn Công giả đánh chết.”

Lăng Trụ một thân thường phục vào cửa cung, đi vào Dưỡng Tâm Điện, Lý Đức Toàn đi vào trước hồi bẩm, Khang Hi ngồi ở ghế trên, nhìn bàn cờ, nhíu mày nói “Như thế nào lâu như vậy? Lăng Trụ hắn không phải ở ung thân vương trong phủ ăn vụn sao?” Lý Đức Toàn bất đắc dĩ chỉ có thể đem sự tình giảng một lần, Khang Hi hung hăng một phách bàn cờ, mặt trên quân cờ chấn động phát ra tiếng vang, nổi giận mắng “Làm Lăng Trụ cái kia đáng chết nô tài, cho trẫm lăn tới đây, thế nhưng vì canh trứng? Hắn trong mắt còn có hay không trẫm?”

Lý Đức Toàn cúi đầu nhanh chóng ra cửa, Lăng Trụ bên ngoài tự nhiên nghe được rõ ràng, trong lòng cũng có chút khẩn trương, có phải hay không đã làm, có thể tưởng tượng đến Khang Hi hiện giờ đa nghi, lại lần nữa cảm thán sùng thần làm khó. “Trí Viễn Công, ngài cẩn thận một chút.” Lý Đức Toàn mắt lo lắng nhẹ giọng, Lăng Trụ chụp một chút đầu vai hắn, nín thở tức đi rồi đại diện.

Tiến đến Khang Hi phụ cận, Lăng Trụ quỳ xuống đất nói “Nô tài cấp Hoàng Thượng thỉnh an, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế.” Khang Hi lập mắt trừng mắt Lăng Trụ, đứng dậy vây quanh hắn xoay hai vòng, thấy hắn ống tay áo thượng lây dính than trần, rốt cuộc nhịn không được, hung hăng mà đối với Lăng Trụ cái mông đập một chân “Ngươi nhưng thật ra càng ngày càng bảnh bao? Ăn vụn lão tú kia, lão tú phúc tấn này thai hung hiểm, trẫm cũng liền không nói cái gì, nhưng trẫm triệu kiến ngươi cũng dám đến trễ? ngươi có phải hay không còn ngại ngụ sử đối với ngươi buộc tội không đủ nhiều?”

Lăng Trụ thân mình lúc trước phác, cảm thấy cái mông vẫn là rất đau, bất quá trong lòng nhưng thật ra thả lỏng, quỳ xoay thân mình, ngẩng đầu trên mặt lộ ra khẩn trương sợ hãi nhìn Khang Hi “Hoàng Thượng, nô tài,

nô tài này không phải đâu phạm lăn lộn sao? Ngài là thiên cổ nhất đế, ngài sẽ che chở nô tài đi?”

“Hiện tại hiểu được sợ hãi? Lúc trước làm gì đi?” Khang Hi chắp tay sau lưng, ngữ khí tuy rằng nghiêm khắc, nhưng trong mắt lại thêm một tia ý cười, Lăng Trụ quỳ bò hai bước, ly đến Khang Hi càng gần một ít, muốn ở ôm Khang Hi chân khóc một hồi, ngẫm lại vẫn là tính, tổng khóc cũng không tốt, trên mặt đau lòng nói: “Hoàng Thượng, ung thân vương phúc tấn sinh hoằng lịch a ca khi liền bị thương thân mình, lần này phản ứng lại đại, ăn cái gì phun cái gì, khuôn mặt nhỏ gầy bàn tay đại, nô tài nhìn đau lòng nóng vội a, cho nên liền biến đổi pháp cho nàng lộng điểm ăn ngon, bỏ một bồ, đây cũng là vì hoàng tôn hảo, dưỡng hảo thân mình sinh sản mới có thể thuận lợi, nếu là nàng ra đường rẽ, nô tài, nô tài……” Dùng tay lau đôi mắt hai hạ, xuyên thấu qua ngón tay phùng đánh giá Khang Hi, nhìn hắn biểu tình hòa hoãn xuống dưới, huyền tâm rốt cuộc buông.

Khang Hi nghĩ đến lúc ấy tiệc mừng thọ thượng Tề Lạc tình huống, cũng từng âm thầm hiểu biết một ít, nàng thật sự thiếu chút nữa liền giữ không nổi thai, trong lòng cũng có chút đau lòng, xoay người ngồi ở ghế trên, Lăng Trụ vội vàng lại lần nữa chuyển hướng hắn, thấp giọng nói “Hoàng Thượng, nô tài cũng vì ngài chuẩn bị chút độc đáo thức ăn, ngài liền giờ cao đánh khẽ, bỏ qua cho nô tài đi.”

“Lăng Trụ, trẫm hỏi ngươi, ngươi muốn thành thật trả lời trẫm, nếu là trẫm triệu ngươi tiến cung nghị sự, ngươi nhưng sẽ ném xuống hết thảy có thể tiến cung?”

Lăng Trụ ngẩng đầu đôi mắt lộ ra kiên quyết trung thành trả lời “Hoàng Thượng, nô tài phân đến ra nặng nhẹ, chỉ cần Hoàng Thượng chiếu lệnh, nô tài tức khắc tiến cung phục chỉ, không dám có bất luận cái gì đến trễ.”

“Đứng lên đi, xem ra trẫm về sau chiêu ngươi chơi cờ, cũng đến hạ chiêu lệnh?” Khang Hi rất là bất đắc dĩ, như thế nào liền đối hắn hạ không được nhẫn tâm, Lăng Trụ cười đứng dậy, đi vào Khang Hi phụ cận “Hoàng Thượng, nô tài cũng cho ngài chuẩn bị một ít thức ăn, ngài nếm thử nô tài tay nghề?”

“Nga? Trẫm Trí Viễn Công khi nào có này mấy lần? Ngươi nhưng thật ra không chỗ nào không tinh.” Khang Hi trêu đùa nói, Lăng Trụ mặt già đỏ lên, xấu hổ trả lời “Hoàng Thượng, nô tài nào đương được với không chỗ nào không tinh? Nô tài điểm này tiểu năng lực sao có thể phiên đến ra lòng bàn tay của ngài?” Nhìn Khang Hi không phản đối, Lăng Trụ cao giọng kêu gọi “Lý tổng quản, Lý tổng quản.”

Lý Đức Toàn tiến vào, nhìn trộm vừa thấy, đến, này tâm là bạch nhớ thương. Lăng Trụ nhẹ giọng nói đến vất vả Lý tổng quản đem vừa mới chuẩn bị thức ăn mang lên.” Lý Đức Toàn nhìn đến Khang Hi gật đầu, mới bung lên Lăng Trụ mang đến thức ăn bung lên, sứ men xanh hoa trong chén đựng đầy canh trứng, còn có mấy khoán hiện đại thái sắc, này đó Lý Đức Toàn đều là kiểm nghiệm quá, Khang Hi bung lên canh trứng, đều đánh giá chén thượng ngây thơ chất phác lão hổ đồ án, vuốt nhô lên cảm thấy hứng thú hỏi “Này đó bộ đồ ăn đều là lão tú gia?”

“Hoàng Thượng, đây đều là ung thân vương phúc tấn miêu bản vẽ, sai người chuyên môn thiêu ché, nô tài nhìn nhưng thật ra rất vui mừng, so với kia chút màu men gốm mâm nhìn thuận mắt, sức ăn cũng có thể lớn hơn một chút.” Lăng Trụ có chút tự hào nói, màu men gốm nha, dùng nhiều đối thân mình không tốt, nhưng lại không thể minh nói, chỉ có thể âm thầm khuyên nhủ, hy vọng Khang Hi có thể nghe được vào đi thôi.

“Trẫm nhìn cũng có chút tình thú. Lý Đức Toàn truyền chỉ, làm lão tú phúc tấn tiến công trẫm mấy bộ đồ ăn.” Khang Hi cầm thìa mặt trên đồ án đồng dạng phi thường thú vị, đem thìa canh trứng đưa vào miệng,

tuy rằng có chút lạnh nhưng lại hương vị độc đáo, thập phần ngon miệng, Lăng Trụ thấu thú nói “Hoàng Thượng trước kia đối tú phúc tấn nhiều có ban thưởng, lần này đến phiên nàng biếu hiếu tâm.”

“Ngươi nha, trẫm thật không hiểu được nói như thế nào.” Khang Hi tiếp tục ăn một lát, đột nhiên tay phải mãnh liệt rung động, thìa đều bắt không được, Lý Đức Toàn nghe thấy động tĩnh không dám ngẩng đầu, buông xuống chén, tay phải nắm thành quyền, thần sắc mờ mịt, trên người cũng phảng phất có chút anh hùng xế bóng, Lăng Trụ khẽ cắn môi, tiến lên cầm Khang Hi gầy tro cả xương tay phải, bẻ ra sau, lại cổ tay hắn ngón tay chồ nhẹ nhàng mát xa, không dám ngẩng đầu xem Khang Hi, thấp giọng nói “Hoàng Thượng, ngài mỗi ngày làm Lý tổng quản cho ngài ăn một chút, nô tài lại cho ngài làm hai cái lăn cầu, có lẽ có thể tốt một chút.” Lăng Trụ tay tiếp tục hướng về phía trước, ăn Khang Hi cánh tay cùng đầu vai.

Khang Hi trầm ổn ngồi ở kia, rũ mi mắt, đem trong mắt suy nghĩ toàn bộ che dấu, tùy ý Lăng Trụ càng cử, chậm rãi nhấp hai mắt lại, có bao nhiêu lâu không có người bắt lấy trẫm tay? Từ Thái Hoàng Thái Hậu đỡ trẫm bước lên đế vị khởi, liền không có bất luận kẻ nào dám như thế, ngay cả nàng đều không có, đây là cảm giác gì? Vì sao trong lòng có chút chua xót? Trẫm là đại thanh hoàng đế, là thiên tử không thể như vậy, muốn ném ra Lăng Trụ, lại như thế nào cũng không dùng được lực.

Lăng Trụ bận việc sau một lúc lâu mới buông tay, nhìn Khang Hi phảng phất nhấp mắt ngủ say, cũng không dám quấy rầy, cung kính đứng ở Khang Hi bên cạnh người, nhìn trộm đánh giá hắn có chút già cả dung nhan, lại hiếu thắng cũng là lão nhân, hơn nữa là cái cô độc lão nhân, ngàn phòng vạn phòng mấy đứa con trai mưu phản đoạt vị. Khang Hi nhấp mắt lại trầm giọng nói “Lăng Trụ, cái nào cho ngươi như vậy lớn mật? Dám dùng kia phó biếu tình xem trẫm? Ngươi không hiểu được trẫm vừa mới thêm hoàng 22 tử sao?”

Lăng Trụ liếm trụ tâm thần, kính nể nhìn Khang Hi, đối với hắn làm nữ nhân mang thai sinh con năng lực, thật là đánh tâm nhẫn kinh nể, Khang Hi trên mặt lộ ra tia ý cười “Trẫm có chút mệt mỏi, ngươi quỳ an đi, vừa mới sự?” Lăng Trụ nhẹ nhàng gật đầu, quỳ xuống đất hành lễ, một tiếng không nói thối lui.

Khang Hi lúc này mới mở lộ ra sắc bén hai mắt, quăng ngã một chút cánh tay, cảm thấy phảng phát so trước kia muôn nhẹ nhàng “Lý Đức Toàn, vừa mới Trí Viễn Công sở làm ngươi đều thấy rõ ràng?”

“Hồi Hoàng Thượng nói, nô tài nhớ rõ ràng.” Khang Hi nhìn lướt qua thức ăn trên bàn sắc, cầm lấy ngà voi chiết đũa, gấp một cái gà khói đặt ở trong miệng, cay vị che dấu trụ thịt gà mùi tanh nhi, tuy rằng đã lạnh, nhưng hắn lại cảm thấy ngon miệng nóng hổi.

Về đến nhà đến ung thân vương phủ, Dận Chân đem Lăng Trụ thỉnh tới rồi thư phòng, nhìn Lăng Trụ lông tóc không tổn hao gì, trong lòng âm thầm bội phục, tuy rằng có Lăng Trụ một nhà ở, trong phủ thực náo nhiệt, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến đông đủ lạc đói Lăng Trụ cái loại này tiểu nữ nhi tư thái, cái loại này đối hắn ý lại, khiến cho Dận Chân trong lòng bức bối, mở miệng nói “Trí Viễn Công tới vương phủ cũng có một tháng đi? Phúc tấn hiện tại tình huống chuyển biến tốt đẹp, này ít nhiều công tước phu nhân chăm sóc, bốn vương ghi tac trong lòng.”

Lăng Trụ giả ngu sung sảng nói “Tú gia không cần khách khí, phúc tấn thân mình hảo, chúng ta liền an tâm.” Dận Chân ngăm đen đôi mắt nhìn chằm chằm Lăng Trụ, trầm giọng nói “Công Tước phủ sự cũng rất bận rộn đi, có thể nào trì hoãn công tước phu nhân quản lý?” Nhìn Lăng Trụ muốn phản bác, Dận Chân nhanh hơn ngữ tốc “Trí Viễn Công là lãnh thị vệ nội đại thần, luôn là thường trú ung thân vương phủ cũng không lăm thoa đáng, bốn vương hiểu được Trí Viễn Công đối phúc tấn quan ái chi tình,

luôn là như thế đối phúc tấn cũng cũng không có chỗ tốt, rốt cuộc nàng là xuất giá nữ, đều có bốn vương chăm sóc thương tiếc.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 228

Sau khi ăn xong Hoằng Mân nói hai cái ở thượng thư phòng phát sinh thú vị chuyện xưa, khiến cho Tề Lạc trên mặt lộ ra ý cười, lôi kéo Hoằng Mân tay dặn dò hắn phải hảo hảo dụng công đọc sách, Hoằng Mân ngoan ngoãn gật đầu.

Tề Lạc thật sự nhân quyển, liền lèch qua trên giường, híp mắt nhìn Dận Chân tự mình dạy dỗ Hoằng Mân, Dận Chân ngũ khí tuy rằng nghiêm túc lại có thể cảm thấy hắn đối Hoằng Mân vừa lòng cùng yêu thương, mà Hoằng Mân cũng trong mắt hàm chứa kính trọng cẩn thận nghe Dận Chân dạy bảo, nhìn đến như vậy tình hình, Tề Lạc yên tâm nhắm mắt lại, mờ màng sắp ngủ.

Hoằng Mân tự mình cấp Dận Chân đệ thượng nước trà, nhẹ giọng nói “A mã, ngài yên tâm, nhi tử sẽ không cho ngươi mất mặt.” Tiếp nhận nước trà, Dận Chân khẽ gật đầu, nhìn về phía bên cạnh Tử Anh, thấp giọng nhưng “Phúc tấn trên tay thương là chuyện như thế nào?” Tử Anh cảm thấy Dận Chân tức giận, trong lòng căng thẳng, nhỏ giọng mở miệng đem sự tình nói một lần.

Dận Chân mỉm môi chút đôi mắt, nhìn về phía đồng dạng tức giận Hoằng Mân “Việc này ngươi nghĩ như thế nào?”

“A mã, tám thầm hành vi cũng không thỏa đáng, tuy nói cầu tử sốt ruột, nhưng như thế nào có thể như vậy khó xử ngạch nương?” Hoằng Mân đầy

mặt không vui, Dận Chân lắc đầu, nhìn thoảng qua ngủ say Tè Lạc, nhẹ giọng nói “Hoằng Mân, ngươi ngạch nương tuy rằng dễ dàng mềm lòng, nhưng khớp xương lại xử lý thực hảo, không có làm ngươi tám thǎm chiếm được tiện nghi.” Hoằng Mân cúi đầu tự hỏi, sau một lúc lâu ngẩng đầu kiêu ngạo nói “A mã, Hoằng Mân đã hiểu.”

Dận Chân vừa lòng gật đầu làm Hoằng Mân đi xuống an trí, đứng dậy đi vào Tè Lạc bên cạnh người, nhẹ nhàng đụng chạm trên tay nàng vết thương, trong mắt lộ ra tinh quang, Sở Diễm việc này bỗn vương đồng dạng cũng khắc trong tâm khảm.

Tè Lạc hơi hơi rung động lông mi, nửa mộng nửa tỉnh, Dận Chân cúi đầu khẽ hôn một cái trán của nàng, thấp giọng nói “Gia đi thư phòng an trí, ngươi hảo sinh nghỉ ngơi.” Võ nhẹ Tè Lạc hai hạ, làm nàng ngủ càng sâu, mới xoay người rời đi.

Dận Chân thấy Tần ma ma phân phó “Phúc tấn tỉnh khi, nhất định phải cho nàng trên tay thượng được, hôm nay, ngươi làm thực hảo, nhưng về sau vẫn là muốn kịp thời, gia không hy vọng phúc tấn trên người tái xuất hiện vết thương.” Tần ma ma cúi đầu lên tiếng, Dận Chân mới ở Cao Phúc hầu hạ lần tới đến thư phòng. Lúc này đêm khuya tĩnh lặng, ung thân vương phủ trắc phúc tấn cùng khanh khách nhóm lại là một cái thất vọng cô độc ban đêm.

Chương 333 tái kiến khách thăm

Liên tiếp mấy ngày ung thân vương phủ tôn thất phu nhân lâm môn, có chút thân phận không cao, Tè Lạc liền lấy thân thể không khoẻ vì từ tránh mà không thấy, mà thân phận cao quý, bất luận như thế nào cũng chỉ có thể đậm cười ứng phó, nay đó phu nhân đến phỏng cũng không riêng chỉ là vì cái kia hư vô mờ ám câu tử phương pháp kỳ diệu, đại bộ phận nguyên do vẫn là tưởng sờ sờ ung thân vương đế, tưởng từ đâu vết đẻ lại trung thăm

thăm Dận Chân chí hướng, phé Thái Tử lúc sau, ung thân vương bị Khang Hi dần dần ủy lấy trọng trách, đối triều chính ảnh hưởng ngày càng gia tăng, lại là thân vương lại là tước vị, tuy không mừng nhân tình lui tới, trước sau như một mặt lạnh vô tình, khá vây áp không được người có tâm âm thầm dò xét đến tận cùng.

Nhin này đó các quý phụ xu nịnh gương mặt tươi cười, lời nói có ẩn ý tìm tòi nghiên cứu, Tề Lạc cảm thấy thập phần phí đầu óc, một chút đều không thể qua loa, nếu hiểu được Dận Chân chí hướng, Tề Lạc liền sẽ không tự tiện đắc tội này đó tôn thất, nếu có thể thoáng ảnh hưởng đến các nàng, kia tương lai Ung Chính đăng cơ thời điểm có lẽ liền sẽ không không chiếm được tôn thất duy trì, cho nên Tề Lạc áp xuống đáy lòng bức bối, mỉm cười khéo léo ứng đối, nói chút việc nhà việc nhỏ, im lặng không nhắc tới Dận Chân chí hướng, nói đồng nói tây dưới, nhưng thật ra hoảng hôn mê tới cửa phúc tấn phu nhân, này đó phúc tấn cũng không có thám thính đến Dận Chân cuối cùng mục tiêu, nhưng lại từ Tề Lạc nói trung hiểu được Dận Chân rất được Khang Hi trọng dụng cùng tín nhiệm, ung thân vương là cái có khả năng đầy hứa hẹn hoàng tử.

Chờ đến các nàng rời đi, Tề Lạc giống một cái trò đùa dai thực hiện được tiểu miêu giống nhau cười thực vui vẻ đắc ý, mỗi đêm Dận Chân tới dùng quá cơm lúc sau, Tề Lạc tổng hội đắc ý đào dạt hướng Dận Chân nhắc tới nàng công tích vĩ đại, nháy tròn tròn đôi mắt, một bộ ngươi mau khen ngợi ta biểu tình, làm Dận Chân trong lòng ám áp ngứa, luôn là nhẹ không được nhẹ nhàng ôm Tề Lạc, muốn nói thượng vài câu, lại tổng cũng không mở miệng được, Tề Lạc lý giải vỗ vỗ Dận Chân thủ săn nàng vòng eo tay, khép hờ con mắt

Ý ở đầu vai hắn. Yên lặng nội thất, gió nhẹ nhẹ phẩy rủ xuống đất sa mành, thanh thúy chuông gió tiếng vang, ở trên giường ôm nhau hai người, cấu thành một bộ duy mĩ ám áp hình ảnh.

Mười bốn phúc tấn mang theo năm thị đến phỏng, làm Tè Lạc đánh lên tinh thần, mặc vào màu tím rộng thùng thình sườn xám, sơ tiểu cầm đầu, mặt trên cầm tím thủy tinh trang sức, cuí đầu sờ sờ thủ đoạn chõ Phật châu, hít sâu một hơi, Đồng Hoàng Hậu vô luận ngươi có phải hay không xuyên qua, ta đều sẽ hảo hảo chiếu cố Dận Chân, tận lực làm hăn hạnh phúc.

Tần ma ma đỡ Tè Lạc xuyên qua hành lang gấp khúc, mặt trời lên cao, đây là đã tiến vào tháng sáu, đối với Hoàn Nhan thị đến phỏng, Tè Lạc sớm có chuẩn bị, nàng biết Hoàn Nhan thị nhất định sẽ đến, nhưng không nghĩ tới nàng thật đúng là rất trầm ổn, hơn nữa thế nhưng có thể lôi kéo năm thị cùng nhau tới ung thân vương phủ, xem như nhật tử, năm thị ly lâm bồn cũng liền có ba tháng, Tè Lạc khẽ nhíu mày, âm thầm cân nhắc, năm thị như thế nào sẽ như thế không hiểu được nặng nhẹ? Nàng chẳng lẽ sẽ không sợ lại xảy ra chuyện? Vẫn là phải cẩn thận, nếu là lại ung thân vương phủ xảy ra chuyện, kia đã có thể nói không rõ.

Nha đầu hành lễ sau nhảy khai mành, Tè Lạc đi vào, Hoàn Nhan thị đứng dậy giành trước hành lễ “Cấp tú tẩu thỉnh an.” “Thập tứ đệ muội không cần đa lễ như vậy.” Tè Lạc ngồi ở chủ vị thượng, nhàn nhạt mở miệng, nhìn lướt qua trang điểm đoan trang tôn quý Hoàn Nhan thị, trên mặt thi nhàn nhạt son phấn, trên người ẩn ẩn lộ ra một cổ độc đáo thính hương, mặt như đào hoa, trong mắt ẩn tình, tuy so không được năm thị kiều mị, nhưng trang trọng trung lộ ra vài phần thanh nhã, có khác một phen phong tình. Tè Lạc trong lòng kinh ngạc, nàng nhưng thật ra cùng ngày xưa không quá giống nhau, bất quá, các quý phụ thường xuyên tới cửa chõ tốt chính là tin tức bát quái linh thông, đặc biệt là bộc lộ mũi nhọn thập tứ hoàng tử phủ, cũng không hiểu được Hoàn Nhan thị dùng cái gì thủ đoạn, Dận Trinh đối nàng đau súng có thêm, mà có thai năm thị cũng không cam lòng yêu thế, cho nên thập tứ hoàng tử phủ tuyệt đối là vừa ra tuồng, cực kỳ đặc sắc.

“Năm trắc phúc tấn, ngươi cũng ngồi đi.” Bụng tròn vo năm thị cung kính đứng ở Hoàn Nhan thị phía sau, Tề Lạc đối Hoàn Nhan thị cười giải thích “Thập tứ đệ muội đừng trách tú tẩu càng cù, như thế nào cũng không thể mệt năm trắc phúc tấn, làm mười bốn quan tâm, hơn nữa nhìn năm trắc phúc tấn chính là thành thật quy củ, mảnh mai bộ dáng ngay cả ta cũng thương tiếc đâu.”

“Còn không cảm ơn tú phúc tấn ban tòa.” Hoàn Nhan thị cười mở miệng “Vẫn là tú tẩu nghĩ đến thỏa đáng, ta vừa mới cũng muốn cho trắc phúc tấn nhập tòa, nhưng nàng nha, chính là cái thủ quy củ, như thế nào cũng không chịu càng cù.” Tề Lạc khéo miệng nhẹ nhàng trùu động một chút, năm thị bởi vì thân mình trọng, đã đầy đầu là hhn, kia biểu tình ước gì muốn có thể ngồi xuống đâu, “Thiép đa tạ tú phúc tấn săn sóc.” Năm thị hơi hơi hành lễ ngồi ở Hoàn Nhan thị bên cạnh, hướng Tề Lạc cảm kích nhìn thoáng qua, dựa vào lưng ghế lặng lẽ xoa toan trường chân.

Tề Lạc lặng lẽ đánh giá năm thị, xem ra nàng hấp thụ lần trước giáo huấn, lần này tuy rằng cũng béo thượng vài phần, nhưng xa không có lần trước như vậy như lợn, ăn mặc màu xanh ngọc sườn xám, thâm sắc hệ có thai đốm, nhưng này đó hàm duyên hương phấn đổi nàng làn da cùng trong bụng hài tử đều là có ảnh hưởng, Tề Lạc âm thầm lắc đầu thở dài.

“Tú tẩu, lần này mạo muội tới cửa bái phỏng, một là muốn vấn an một chút tú tẩu, nhị là cũng muốn cho năm muội muội dính dính tú tẩu không khí vui mừng, hy vọng lần này có thể bình an vì gia sinh hạ Lan nhi.”

“Thập tứ đệ muội lời này ta nhưng không đảm đương nổi, ta hiện giờ hoài cái này, gặp qua người đều nói là khanh khách, năm trắc phúc tấn này thai có lẽ là tiểu a ca đâu,” Tề Lạc nhẹ nhàng vuốt ve một chút bụng, trong mắt lộ ra nhu hòa ý cười, Hoàn Nhan thị cảm thấy Tề Lạc tuy rằng da thịt không có ngày xưa kiều nộn, nhưng lại dung nhan thay đổi không lớn, trong lòng cũng tưởng hắn là cái khanh khách. Hoàn Nhan thị bắt lấy Tề

Lạc tay, khó xử ngượng ngùng mà nói “Tú tấu, tú gia cùng mười bốn gia đồng thời ngạch nương sở ra, tất nhiên là cùng bên a ca càng thân cận vài phần, ngạch nương vì tú gia cầu phúc, còn từng dặn dò ta có việc muốn nhiều hướng tú tấu thỉnh giáo, ta tuy rằng có Hoằng Minh bọn họ, nhưng Hoằng Minh thân thể đơn bạc, ta sợ nào một ngày liền..... Tú tấu, ta cũng không thấy ngoại, cũng hậu mặt hướng ngài cầu cái phương thuốc, chỉ cần lại vì gia thêm tiếp theo nhi nửa nữ, cũng không uống công gia hậu đai ta một hồi.”

Năm thị cũng khẩn trương nhìn Tè Lạc, sợ nàng thật đem phương thuốc nói cho Hoàn Nhan thị, nếu là Hoàn Nhan thị thật sự lại có thân mình, kia trong phủ liền thật sự tranh bất quá. Tè Lạc âm thầm thở dài, các nàng như thế nào đều thích bắt lấy tay nàng, cúi đầu thấy Hoàn Nhan thị trên tay mang hồng bảo thạch nhẫn là như vậy thấy được, hồng đến giống ngọn lửa giống nhau, lưu ý nhìn hai mắt. Tân ma ma ở bên cạnh ánh mắt chợt lóe, cái này nhẫn thượng phảng phát không phải như vậy thỏa đáng. Lại nhìn thoáng qua năm thị trên tay mang theo

Thuý ngọc trang sức, cùng với hăn bên hông túi tiền, mười bốn phúc tấn thật là hảo tâm cơ. Tè Lạc tránh ra Hoàn Nhan thị tay, cười khẽ nói “Thập tứ đệ muội, ta thật sự không có cái kia phương thuốc, nói câu không thấy ngoại nói, cái này đem nguyệt đến ung thư vương phủ tới người cũng không ít, khá vậy không gặp cái nào lại truyền ra tin vui? Mười hai đệ muội cùng thư mục lộc phu nhân thật thật là vừa vặn, kia cũng là các nàng tự thân phúc khí.”

Thấy Tè Lạc muốn cầm lấy chén trà uống trà, Tân ma ma cười ngăn cản “Phúc tấn, ngài thân thể yếu đuối, nô tỳ đi cho ngài đổi ly trà nóng.” Hướng Tử Anh ý bảo đổi trà, Tè Lạc ngắn ra một chút, khẽ gật đầu. Cảm thấy Tân ma ma thần sắc không tốt, Tè Lạc nhẹ nhàng động động cái mũi,

ngủi được trên tay có ti ám hương, theo Tần ma ma ám chỉ ánh mắt thấy năm thị bên hông tinh xảo túi tiền, khẽ nhíu mày.

“Tú tẩu thích cái kia túi tiền?” Hoàn Nhan thị muốn mở miệng làm năm thị đem túi tiền tháo xuống, Tè Lạc vội vàng chối từ “Không phải, ta chỉ là nhìn túi tiền rất tinh xảo, nhìn nhiều hai mắt, đây là năm trắc phúc tấn tự mình thêu?” “Hồi tú phúc tấn nói, túi tiền là thiếp thêu, nguyên liệu là Hoàng Thượng thường cho mười bốn gia, phúc tấn thương tiếc thiếp, liền đem chỉnh thất cho thiếp, nghe mười bốn gia nói lên, cái này công phẩm cũng chỉ có hai thất mà thôi, thiếp sở đeo trang sức cũng là mười bốn gia thường, mười bốn gia đối thiếp ngưỡng mộ có thêm, vì này phân tình ý, thiếp nhất định phải vì mười bốn gia sinh hạ huyết mạch.” Năm thị vuốt túi tiền thản sắc lộ ra kiên quyết, Tè Lạc cảm thấy Hoàn Nhan thị ánh mắt lóe một chút, hãm chút cái gì, tổng cảm thấy không thỏa đáng, trong lòng rét run, ngực phảng phát cũng buồn lên.

“Năm muội muội, gia ở trong phủ như thế nào công đạo tới, ngươi đã quên không thành?” Hoàn Nhan thị nhẹ giọng nhắc nhở, năm thị khẽ cắn môi, đứng dậy, đi vào Tè Lạc trước người, chậm rãi quỳ xuống, Tè Lạc suy nghĩ một chút cũng không có duỗi tay, ý bảo Tần ma ma tiến lên đỡ lấy năm thị, bình tĩnh hỏi “Năm trắc phúc tấn ngươi đây là muốn làm cái gì?”

Năm thị cảm thấy Tần ma ma muốn đem nàng đỡ đến nơi khác, nhẹ nhàng giãy giụa nói “Tú phúc tấn, đã sớm nghe nói ngươi thiện dưỡng thai, thiếp tưởng thỉnh ngài chỉ điểm một vài, mười bốn gia cùng thiếp muốn có một cái giống như Hoằng Mân a ca như vậy nhi tử, thiếp hiểu được tú phúc tấn thân phận cao quý, coi như đáng thương đáng thương thiếp hoài thai không dễ, tú phúc tấn cũng là đương ngạch nương người, có thể thề hội thiếp tâm tình, cầu tú phúc tấn……” Không chờ nói xong, năm thị liền hồng con mắt, nước mắt giống cắt đứt quan hệ hạt chau giống nhau lăn xuống.

Hoàn Nhan thị đầy mặt đau lòng giữ chặt năm thị, một lần nữa mang nàng đến đông đủ lạc bên người, thương hại nói: “Tứ tấu ngài liền giúp giúp năm muội muội đi, cái nào không hiểu được mười hai tấu chính là nghe xong ngài nói, hoằng là chất nhi thân mình mới chậm rãi chuyển biến tốt đẹp? Năm muội muội thân mình trọng, vì mười bốn gia có thể có cái khỏe mạnh tiểu a ca, ta đã vì mười bốn phúc tấn, lý nên chăm sóc hảo năm muội muội.” Nói xong thế nhưng quỳ gối Tè Lạc trước người, “Tứ tấu, ta thế năm muội muội khẩn cầu ngài……” Năm thị cũng ở bên không ngừng khóc thút thít cầu xin, Tè Lạc cảm thấy đầu thực hỗn, trong lòng áp lực, thoảng nhìn Tân ma ma nôn nóng biểu tình, chống đầu, cau mày nghiêm vừa nói “Các ngươi muốn làm cái gì? Mười bốn phúc tấn, ta hiểu được ngươi hiền huệ, nhưng như thế nào có thể tùy ý quỳ xuống, ngươi này không phải bức ta……”

Không đợi nói xong, Tè Lạc nhắm mắt lại giả bộ bất tỉnh qua đi, Tân ma ma vọt tới Tè Lạc trước người, chặn mười bốn phúc tấn tra xét ánh mắt, nôn nóng hô “Phúc tấn, phúc tấn, ngài đây là làm sao vậy? Ngài thân mình vừa vặn tốt chuyển một ít, nếu là có cái đường rẽ, nô tỳ gánh không dậy nổi Vương gia cùng Trí Viễn Công lừa giận nha, Tử Anh còn không gọi người truyền thái y?” Tử Anh vội vàng chạy đi ra ngoài, Tân ma ma lại triệu hoán mấy cái có sức lực bà tử, cẩn thận nâng Tè Lạc rời đi.

An bài hảo hết thảy, Tân ma ma nhìn đã đứng lên Hoàn Nhan thị, sát sát nước mắt: “Mười bốn phúc tấn, nô tỳ nói câu du cũ nói, ngài thật sự không nên vì kia có lẽ có sự bức bách tứ phúc tấn, ngài luôn luôn hiền huệ ổn trọng, thâm Hoàng Thượng cùng Đức phi nương nương coi trọng, như thế nào sẽ tin tưởng cái loại này lời nói vô căn cứ? Nếu là phúc tấn có cái sai lầm, kia Hoàng Thượng kia…… Ngài như thế nào có thể bức vung chủ tử đâu?”

Hoàn Nhan thị tích cóp khẩn năn tay hiếu được bức vựng tú phúc tấn việc này truyền ra đi, đó chính là thiên đại phiền toái, lại cắp lại táo cả giận nói “Ngươi cái này nô tỳ, rõ ràng là ngươi không chăm sóc hảo tú tấu, thế nhưng còn quái ở ta trên đầu? Ta là đường đường hoàng tử phúc tấn, ngươi lại là thú gì, dám ở trước mặt ta làm càn, đây là tú tấu quản lý ung thân vương phủ? Thế nhưng quy củ đều không có?” Tân ma ma thăng tấp quỳ gối Hoàn Nhan thị trước người, dập đầu bồi tội, hoảng sợ xin tha “Mười bốn phúc tấn thuộc tội, mười bốn phúc tấn thuộc tội.” Hoàn Nhan thị hờ lạnh một tiếng, “Hôm nay, ta thả trước tha ngươi, nếu là tú tấu có cái tốt xấu, xem ta như thế nào thu thập ngươi.”

Lúc này thái y đi vào ung thân vương phủ, thấy quỳ xuống đất Tân ma ma cùng cao ngạo mười bốn phúc tấn ngây người, bên cạnh người cao toàn vội mở miệng nói “Thái y, ngài vẫn là đi trước cấp phúc tấn nhìn bệnh đi, phúc tấn sáng nay khi còn hảo hảo, hiện tại thế nhưng hôn mê bất tỉnh, này Vương gia nếu là hiếu được, nô tài mấy cái đầu đều không đủ chém nha.” Thái y liên tục gật đầu, áp xuống lòng nghi hoặc đi nội trạch cấp ung thân vương phúc tấn nhìn bệnh, chỉ cần tưởng tượng đến mặt lạnh ung thân vương, tính tình nóng nảy Trí Viễn Công, thái y chân liền phát run, hai người kia động động tay nhỏ chỉ, hắn liền ăn không hết gói đem đi, huống chi còn có Hoàng Thượng đối ung thân vương phúc tấn coi trọng, thái y nhanh hơn bước chân cơ hồ chạy như bay lên, nội thất Tè Lạc đã thanh tĩnh, việc này nếu lộ ra cổ quái, kia mười bốn phúc tấn liền chớ có trách ta lợi dụng ngươi, trang bệnh ta chính là thực am hiểu.

Thái y cau mày bắt mạch, trong lòng thất kinh, mạch tượng như thế không xong, tay đều có chút phát run, trầm hạ tâm tư, lại lần nữa cẩn thận chẩn bệnh nửa ngày, đứng dậy đi vào bên ngoài, cao toàn tiêu thanh hỏi “Thái y, phúc tấn rốt cuộc như thế nào? “Phúc tấn thân mình suy yếu, lần này cấp hỏa công tâm ngất qua đi, đối trong bụng thai nhi bất lợi, này thai vừa mới ngồi ổn, vẫn là muốn tĩnh dưỡng cẩn thận hảo, vạn không thể lại

như thế.” Thái y trầm giọng nghiêm trang nói, đối với ung thân vương phủ náo nhiệt hắn cũng nghe nói qua, hơn nữa vừa mới vào cửa khi sở gặp được trạng huống. Tự nhiên có thể phỏng đoán ra một vài, nếu mười bốn phúc tấn gây chuyện, như thế nào cũng không thể thế nàng gánh ung thân vương lửa giận? Tần ma ma quỳ xuống đất xin tha, Hoàn Nhan thị thấy thái y đã đi sau một lúc lâu, trong lòng nôn nóng, nghe thấy xin tha thanh càng là bất mãn, nói chuyện cũng không khách khí, cao toàn cầm phuơng thuốc tiễn đi thái y, tiến vào đồi Tần ma ma nói “Tần ma ma, ngươi sai, Vương gia sẽ tự xử trí, ngươi còn không chạy nhanh đi phục sức phúc tấn dùng được, chẳng lẽ ngươi tưởng sai càng thêm sai không thành?”

Tần ma ma cúi đầu liẽm đi khéo miệng ý cười, đứng dậy vẻ mặt đưa đám dùng khăn xoa nước mắt rời đi, cao toàn thấp giọng thỉnh tội “Mười bốn phúc tấn chớ bức, này ma ma Vương gia nhất định sẽ xử trí, nhất định sẽ cho ngài cái công đạo.”

Hoàn Nhan thị quan tâm hỏi “Cái này tiện tì trước không nói đến, từ tàu, từ tàu rốt cuộc như thế nào? Như thế nào hảo hảo liền ngắt xỉu đi?” “Hồi mười bốn phúc tấn nói, phúc tấn lần này chỉ sợ không ổn, thái y nói cấp hỏa công tâm muộn tĩnh dưỡng.” Cao toàn cúi đầu ai thán, Hoàn Nhan thị ngây ngẩn cả người, sau một lúc lâu mới cau mày nói “Nếu yêu cầu tĩnh dưỡng, vậy các ngươi phải hảo hảo này chờ, ta liền không quấy rầy.”

Cao toàn tâm tình trầm trọng đưa Hoàn Nhan thị rời đi, xoay người hướng bên người người nhẹ giọng phân phó hai câu, gã sai vặt liên tục gật đầu, đi xuống làm việc, cao toàn nhìn mười bốn phúc tấn đi xa xe ngựa, trong lòng cười thầm, vương phủ thanh tịnh, nhưng kinh thành náo nhiệt, tưởng tính kế đến phúc tấn trên đầu đi? Này bàn tính là đánh sai địa.

Tần ma ma đứng ở ngoài cửa, sát tịnh trong mắt nước mắt, cúi đầu vỗ vỗ đầu gối chõ màu lam sườn xám dính tro bụi, toàn thân thu thập sẵn sàng, giống như ngày xưa giống nhau trầm ổn cát bước đi vào. “Tần ma ma, phúc tấn vừa mới còn nhắc mãi ngươi.” Tử Anh cung kính mà hành lễ, thấp giọng nói “Vừa mới phúc tấn phân phó quản gia cao toàn phái người đem nàng ngất truyền thái y sự âm thầm tuyên dương đi ra ngoài, cái kia thái y thực thức thời, nói phúc tấn cấp hỏa công tâm, yêu cầu tĩnh dưỡng, như vậy phúc tấn cũng có thể đóng cửa từ chối tiếp khách, đỡ phải những cái đó có tâm tư ngươi lại đến quấy rầy phúc tấn.”

Tần ma ma trong mắt lộ ra vui mừng, hướng Tử Anh gật gật đầu, vòng qua thêu hoa quế nạm ngọc bình phong, vén lên lưu li châu xuyên thành mành, đi vào nội thất. Tè Lạc chính ní ở giường Bạt Bộ thượng, tay nhẹ nhàng mà vỗ về bụng, màu hồng nhạt cái miệng nhỏ nhẹ giọng lẩm bẩm, Tần ma ma tới gần cẩn thận đánh giá một phen mới yên tâm, suy nghĩ hạ, không chờ Tè Lạc mở miệng, xoay người đi ra ngoài, một hồi công phu, bưng một chậu nước ấm đi vào Tè Lạc bên người, tự mình vỗ về Tè Lạc cẩn thận tẩy sạch đôi tay, cùng sử dụng lụa khăn sát tịnh sau, cúi đầu nhẹ ngửi một hồi, chỉ nghe đến xà phòng khí vị, mới vừa lòng gật gật đầu, đỡ Tè Lạc lên giường nằm hảo, mở miệng nói “Phúc tấn, ngài trước oai một hồi, chờ cơm chiều khi nô tỳ lại kêu ngài”

Tè Lạc tuy rằng mỏi mệt, nhưng không hề buồn ngủ, trùng lớn đôi mắt lôi kéo Tần ma ma tay, trong mắt lộ ra tờ mờ cùng nghi hoặc, nhìn đến nàng trên trán sưng đỏ, trong lòng khổ sở, nhẹ giọng thấp nhin “Tần ma ma. Vừa rồi thật sự ủy khuất ngươi”

“Phúc tấn nói chính là nào lời nói, nô tỳ chức trách chính là hộ hảo phúc tấn” Tần ma ma thấy Tè Lạc loại này biểu tình, hiểu được nàng cá tính, chỉ có thể nhở xe ở mép giường, nâng dậy Tè Lạc đem gối mềm lót ở nàng phía sau, nhìn đến nàng sắc mặt có chút tái nhợt, áy náy mở miệng

“Phúc tấn, nô tỳ không thành tưởng mười bốn phúc tấn tâm cơ như vậy thâm trầm, cái loại này bí pháp đã thất truyền thật lâu, thế nhưng sẽ bị mười bốn phúc tấn tìm ra, nô tỳ thật sự bội phục.”

“Chẳng lẽ năm trắc phúc tấn túi tiền có vấn đề? Lấy nàng cẩn thận không nên nha.” Tè Lạc nghi hoặc hỏi, Tân ma ma mắt lộ trào phúng, “Phúc tấn, năm trắc phúc tấn tuy rằng cẩn thận, nhưng bên người một cái minh bạch người đều không có, lần trước kia thai không phải không giữ được? Mười bốn phúc tấn chung quy là họ lớn quý tộc, tân mật việc cũng hiểu được không ít, thủ đoạn cũng đủ, y nô tỳ xem, năm trắc phúc tấn này thai cho dù giữ được, sinh hạ tới cũng là thân thể nhược nhiều bệnh, hẳn là sống không quá hai năm.”

Cảm thấy Tè Lạc lộ ra tiếc hận chi tình, Tân ma ma nói tiếp “Mười bốn phúc tấn việc này làm xinh đẹp, cái kia túi tiền vải dệt cùng thuỷ ngọc trang sức đều là mười bốn a ca thường, này hẳn là cũng nhiều năm trắc phúc tấn chủ động cầu thường đi, nếu không như thế nào sẽ thời khắc không rời? Kia nơi nào là ân thường, đó là bùa đòn mạng, vải dệt nhìn tươi sáng, là dùng được huân quá, hơn nữa trang sức cũng là dùng được phao quá, mười bốn phúc tấn trên tay nhẫn độc được muôn lớn hơn nữa chút, nếu không có thể nào như thế đó tươi? Việc này hướng về phía ngài tới.”

Tè Lạc hoảng sợ nhìn tay nàng, để sát vào cẩn thận nghe nghe, tổng cảm thấy phảng phất còn có kia ti ám hương, khẩn trương hỏi “Này liền được rồi? Dùng không cần lại tẩy tẩy, quần áo ta vừa mới đổi quá, kia kiện màu tím trang phục phụ nữ Mãn Thanh cho ta thiêu hủy.”

Tân ma ma lôi kéo Tè Lạc tay, trấn an nói “Phúc tấn không cần lo lắng, ngài cùng mười bốn phúc tấn ở chung không dài, chỉ cần nghỉ tạm một hồi thì tốt rồi.” Nghe thấy lời này, Tè Lạc vỗ vỗ ngực, thở phào một hơi, may mắn cảm kích nói “Ít nhiều có ngươi ở, nếu như bằng không, ta thật sự.....”

“Có thể đi theo phúc tấn bên người, là nô tỳ vinh hạnh, ngài chỉ là đồi này đó dơ bẩn việc hiểu biết thiêú, vừa mới ngài xử lý liền rất là thỏa đáng. Nô tỳ khuyên phúc tấn một câu, vẫn là muôn ngạnh khởi tâm địa, từ bi cũng là phân người, tinh có khác tâm tư người được một tấc lại muôn tiến một thước.” Tân ma ma một lần nữa hầu hạ Tè Lạc nằm xuống, an trí thỏa đáng sau, buông màn, nhẹ chân rời đi.

Tè Lạc mệt mỏi nhắm mắt lại, tuy rằng đã đến ngày mùa hè, lại cảm thấy cả người có lạnh lẽo, kéo chặt gầm vóc chấn mỏng, ôm mềm mại búp bê vải mới cảm thấy có chút an tâm. Nửa梦nửa tỉnh chi gian, trong đầu hiện lên Hoàn Nhan thị mang theo dữ tợn ý cười từng bước tới gần nàng, năm thị giơ cực đại túi tiền một hai phải đưa cho nàng, Tè Lạc bỗng nhiên mở to mắt thô nặng thở phì phò, trên mặt che kín mồ hôi lạnh. Thấy mép giường bóng người đong đưa, Tè Lạc sợ hãi hướng giường tới sát, đem búp bê vải cùi ở trên mặt, “Không cần, ta không cần túi tiền, không cần trang sức, không cần tới gần ta.”

Dận Chân một tay đem búp bê vải túm khai, nhìn phát ngốc hoảng sợ Tè Lạc, tâm phảng phát bị trát một chút, nghiêng người nằm ở trên giường, đem Tè Lạc ôm vào trong ngực, nhẹ giọng trấn an “Gia tại đây, gia ở bên cạnh ngươi.” Tè Lạc mê mang ngẩn đầu nhìn Dận Chân, tràn đầy trong ánh mắt bịt kín một tầng nhàn nhạt hơi nước, lúc này đã hoàn toàn tĩnh táo lại, phảng phát rơi xuống nước người ôm phù mộc giống nhau, gắt gao ôm Dận Chân eo, đem mặt chôn nhập Dận Chân ngực, thân thể mềm mại hơi rung động.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 229

“Hoàng A Mã, nhi tử nhớ kỹ, tú ca kia...” Dận Trinh không xác định hỏi “Tú ca kia thật sự không hiểu được, tú ca đối tú tẩu cực kỳ đau sưng, nhi tử sợ tú ca tiếng lòng oán khí, Hoàng A Mã, tú ca đối nhi tử vốn là có chút cái nhìn, cảm thấy ngạch nương bất công không đau hấn, Hoàng A Mã, ngạch nương đối tú ca kia cũng là đau ở trong lòng.”

“Trẫm nói qua, việc này lão tú không hiểu được, lão tú hắn biết nặng nhẹ, ngươi yên tâm chính là.” Khang Hi híp mắt nhìn Dận Trinh, thấp giọng nói “Ngươi cũng muốn đánh bóng đôi mắt, học được xem nhân tài là, những cái đó châm ngòi các ngươi huynh đệ cảm tình người, ngươi muốn rời xa, lão tú tuy rằng nhìn lạnh khóc nghiêm túc, nhưng đối với ngươi vẫn là rất có huynh đệ chi tình, không thể vọng tự phỏng đoán hấn đối với ngươi tình ý.”

Dận Trinh cúi đầu liễm đi trong mắt cảm xúc “Cân tuân Hoàng A Mã phân phó, nhi tử nhất định sẽ nhiều cùng tú ca ở chung.”

“Ngươi quỳ an đi.” Dận Trinh lui đi ra ngoài, Khang Hi thở dài “Lão tú, đây là ngươi một mè đẻ ra thân huynh đệ, Hoàng Môn việc, xem ra là trẫm cưỡng cầu, trẫm cưỡng cầu.”

Chương 336 Dận Trinh lửa giận

Trăng sáng sao thưa, nửa đêm càng sâu, Dận Trinh cưỡi ngựa mang theo thị vệ chạy như bay ở yên tĩnh trên đường phố, vó ngựa đạp ở đá xanh

mặt đường thượng, đạp đạp tiếng vang truyền ra rất xa. Căng chặt sắc mặt, Dận Trinh trong mắt lộ ra nồng đậm hận ý, huy roi ngựa tàn nhẫn trùu dưới thân ngựa mông, mã ăn đau trường minh một tiếng, bắt lấy mã dây cương, Dận Trinh cả giận nói “Liền ngươi cái này súc sinh cũng dám coi khinh gia?” Ngựa không khỏi nhanh hơn đi tới tốc độ.

Trở lại thập tú hoàng tử phủ, phủ môn chỗ cao gầy đèn lồng. Dận Trinh xoay người xuống ngựa, đem dây cương ném cho sở từ, dẫn theo roi ngựa, bước nhanh hướng trong phủ đi đến, vốn dĩ hưng phấn tiến cung, lại là hầm hầm hồi phủ, quản gia một câu không dám nhiều lời, hắn minh bạch mười bốn a ca tính tình táo bạo, chờ đến Dận Trinh chuyển tiến nội trạch, quản gia nhẹ giọng phân phó bên cạnh tùy hầu “Các ngươi nhưng đều đến đem da cẳng thắt, chủ tử tâm tình không vui, nếu là đúng phải, cái nào đều cứu không được các ngươi.”

Dận Trinh đi vào Hoàn Nhan thị sân, tiểu nha đầu sôi nổi thỉnh an hành lễ. Hoàn Nhan thị sân trải qua tu chỉnh càng thêm vài phần độc đáo thanh nhã, trong viện bố trí rất có Giang Nam phong vận, Dận Trinh gần nhất một đoạn nhật tử đi đối Hoàn Nhan thị rất là đau súng, cho nên nha đầu các bà tử đối hắn đã đến cũng không có thực giật mình, thậm chí dào dạt đắc ý, Hoàn Nhan thị được sủng ái, đối với các nàng cũng có chỗ lợi, có chút tuổi trẻ mạo mĩ nha đầu cũng đều âm thầm tô son trét phấn, đầy cõi lòng nhu tình, làm bay lên chi đầu mộng đẹp. Hoàn Nhan thị đã tháo trang sức, nghe thấy Dận Trinh như vậy vẫn còn tới nàng này, mắt lộ đắc ý, phân phó ma ma hầu hạ nàng một lần nữa thay quần áo thượng trang, ma ma chọn kiện màu tím nhạt giữ mình cân vạt viên lanh sườn xám, mặt trên màu sắc và hoa văn thập phần đơn giản, chỉ lăn thêu vài đạo ám văn, hầu hạ Hoàn Nhan thị mặc tốt, chải cái rời rạc thè, bất luận cái gì đẹp đẽ quý giá đồ trang sức trang sức cũng chưa dùng, chỉ dùng mấy cái tiểu xảo kim thoa. Hoàn Nhan thị cầm lấy cầm lấy nước hoa phun hai hạ, vừa lòng nhìn trong

gương thanh nhã trang phẫn, khen “Vẫn là ma ma có tâm, xem ra gia liền thích như vậy.”

“Đảm đương không nỗi phúc tấn như thế, cái kia tiện nhân dựa vào cái gì đến mười bốn gia ân sủng, còn không phải sẽ giả nhược? Chủ tử chính là quá hiếu thắng chút, hiện giờ thu liễm khí thế, này không mười bốn gia liền thương tiếc thượng, như vậy vẫn còn nhớ thương chủ tử.”

Hoàn Nhan thị sắc mặt ửng đỏ nhẹ phi, vãy vãy khăn đứng dậy: “Ma ma cầu sự ta sẽ không quên, chỉ cần tâm hướng về ta, liền nhất định sẽ không bạc đãi, ngươi nhi tử sự, ta sẽ cùng mười bốn gia đè đè, chính là mươi bốn gia kia đi không thông, ta nhà mẹ đẻ ca ca kia, như thế nào cũng sẽ cho ta vài phần bạc diện.” Ma ma hành uốn gối lẽ, cười khen tặng “Nô tỳ cảm ơn phúc tấn ân điển.” Hoàn Nhan thị trên mặt mang theo mỉm cười đi vào bên ngoài, Dận Chân ngồi ở ghế trên, nhẹ nhàng múa may roi ngựa, sắc mặt tuy rằng vẫn là khó coi, nhưng đã không giống mới ra cung như vậy xanh mét.

Hoàn Nhan thị nhẹ lắc móng chi đi vào phụ cận, ném khăn hành lễ, kiều thanh nói “Cấp gia thỉnh an.” Dận Trinh ngủi được trên người nàng mùi hương thoang thoảng, trong lòng hận ý càng đậm, nếu thủy việc nàng rốt cuộc dùng nhiều ít tâm cơ? Đối cái này độc phụ, lúc trước có phải hay không quá mức với tin tưởng nàng? Nếu thủy sự tuyệt đối sẽ không như nàng hình dung như vậy? Ngạch nương chỉ sợ là bị nàng che dấu mới xử nếu thủy, nếu là Dận Chân động thủ nói, nếu thủy thân phận đã sớm hắn là truyền khắp kinh thành, sao có thể giống như bây giờ ti gợn sóng cũng không có? Dận Trinh nhìn về phía Hoàn Nhan thị ánh mắt tràn ngập tức giận. Cảm thấy Dận Trinh phẫn nộ, Hoàn Nhan thị cả người rét run, không hiểu được là Dận Trinh là ở nơi nào bị khí? Trên mặt

Ý cười cứng đờ ờ, lẩm bẩm nhẹ giọng “Gia ngài đây là làm sao vậy? Cái nào chọc tới ngài?”

Trinh nâng lên chân đá vào Hoàn Nhan thị trên người, Hoàn Nhan thị không chịu nổi phác nǎm nằm trên mặt đất, cảm thấy trong miệng tanh hàn. Một búng máu phun ở màu xanh lá gạch thượng, khói miệng chảy máu tươi, ngẩng đầu ngơ ngác nhìn Dận Trinh, bên cạnh ma ma lập tức tiến lên, khóc thút thít nói “Phúc tấn, phúc tấn...” Dận Trinh huy khởi roi ngựa hung hăng bưởng ở ma ma trên người, ma ma bụm mặt lớn tiếng xin tha “Ai u, mười bốn gia tha nô tỳ, phúc tấn... Cứu cứu nô tỳ.”

Trong phòng nha đầu giống bị người định trụ giống nhau, sững sờ ở kia, có cơ linh trộm hướng ra phía ngoài mặt úc đi. Dận Trinh phát tiết đủ rồi, ma ma trên mặt trên người tất cả đều là máu chảy đầm đìa vết roi, Dận Trinh thở hổn hển ngồi ở ghế trên, xem cũng không thấy còn ở hộc máu Hoàn Nhan thị, cả giận nói “Đều là người chết, còn không cho gia thượng trà.” Tiểu nha đầu nơm nớp lo sợ run rẩy đôi tay đem nước trà đặt ở Dận Trinh trước mặt, “Gia... Gia, ngài thỉnh dùng trà.” Dận Trinh tùy tay kéo qua thanh y tỷ nữ, dùng tay nâng lên nàng cầm, tinh tế đánh giá một chút, trêu đùa nói “Xem ngươi lớn lên nhưng thật ra cái khả nhân đau, gia cát nhắc ngươi tốt không?”

“Gia, gia...” Tỷ nữ ngượng ngùng giãy giụa hai hạ, Dận Trinh dùng tay chặt chẽ trụ nàng vòng eo, để sát vào nàng bên tai nhẹ giọng nói “Như thế nào, ngươi không vui?” Tỷ nữ đó bừng tráng nõn khuôn mặt nhỏ, thấp giọng nói “Gia, nô tỳ là phúc tấn nha đầu, phúc tấn... Nàng...”

Dận Trinh cười khẽ nhìn quỳ rạp trên mặt đất Hoàn Nhan thị, “Gia muốn cái này nha đầu, ngươi có ý kiến?”

Hoàn Nhan thị cắn môi, nắm chặt song quyền, ho khan hai tiếng, máu tươi dừng ở trên quần áo, hữu khí vô lực nói “Gia tưởng cát nhắc cái nào, ta chỉ có cao hứng, nào dám có ý kiến gì, chính là gia, ta là ngạch nương thân tuyễn, Hoàng A Mã chỉ hôn mười bốn phúc tấn, ngài như thế nào có thể như thế đái ta?”

“Vậy ngươi muôn cho gia như thế nào đồi đãi ngươi?” Dận Trinh đem tỳ nữ kéo gần trong lòng ngực, đôi tay ở trên người nàng dao động thường thức, tỳ nữ trong miệng nhịn không được tràn ra kiều nhu tiếng rên rỉ.

Hoàn Nhan thị nghe xong trong lòng càng là bức bối, giãy giụa suy nghĩ muôn đứng lên, Dận Trinh lạnh băng mở miệng “Phu vi thê cương, gia có kêu ngươi đứng dậy sao? Còn không cho gia quỳ xuống.” Hoàn Nhan thị sững sốt một chút, quỳ gối Dận Trinh trước mặt, ngừa đầu không phục nói “Gia, ta phạm vào cái gì sai lầm, làm gia như vậy vú nhục? Ta là cùng gia đã lạy thiên địa tổ tông hoàng tử đích phúc tấn, là thượng hoàng thất tông điệp, gia, ngươi làm như vậy chỉ sợ không thỏa đáng, nếu là làm Hoàng A Mã hiểu được...”

“Im miệng, ngươi cấp gia im miệng.” Dận Trinh tay hung hăng nắm tỳ nữ trước ngực mềm mại, tỳ nữ nhắm mắt lại nhịn xuống đau đớn rung động thân mình, không dám ngôn ngữ một tiếng. “Ngươi cái này độc phụ thế nhưng còn dám nhắc tới Hoàng A Mã? Nếu không phải sự tình quan hoàng thất thể diện, gia đã sớm hưu ngươi, còn có thể cho phép ngươi như thế làm càn? Ngươi cấp gia hảo hảo quỳ suy nghĩ tưởng ngươi rốt cuộc làm sai cái gì?” Đứng dậy lôi kéo tỳ nữ vào nội thất, Dận Trinh liền ở Hoàn Nhan thị trên giường cùng thanh y tiêu ti hồng lăng quay cuồng, hung hăng phát tiết trong lòng lửa giận, tiêu ti lần đầu thừa sủng đã bị Dận Chân như thế đồi đãi, tự nhiên rơi lệ cầu xin, nhưng lại không dám trốn tránh, chỉ có thể tùy ý mười bốn bài bô. Hoàn Nhan thị ở bên ngoài tự nhiên nghe thấy bên trong động tĩnh, không ngừng ho khan hộc máu, nhưng lại không dám đứng dậy, tuy rằng trong đầu không quá thanh tĩnh, nhưng mơ hồ hồi tưởng, bỗng nhiên bùng tỉnh, chẳng lẽ năm thị sự bạo lâu? Bằng không Dận Trinh sẽ không như thế đại lửa giận, Hoàn Nhan thị mặt lộ vẻ hoảng sợ chi sắc, nếu là thật xảy ra chuyện nói, cái nào cũng không giữ được nàng.

Phát tiết qua đi, Dận Trinh phủ thêm nỗi y, xem cũng không thấy trên giường xụi lơ thân mình vô pháp đứng dậy tỳ nữ, xoay người lại lần nữa đi vào Hoàn Nhan thị trước mặt, trên cao nhìn xuống hỏi “Có thể tưởng tượng lên ngươi làm sai chuyện gì?” Mọi nơi nhìn mắt còn có mấy cái tiểu nha đầu cùng với trên mặt đất hù nhẹ ma ma xua tay nói “Trước kéo cái này lão nô đi xuống, đợi lát nữa gia lại thu thập nàng.” Tiểu nha đầu vội vàng túm khởi ma ma hướng ra phía ngoài đi đến. Tới rồi bên ngoài nhẹ giọng nghị luận: “Cái kia là lướt nhưng thật ra Hữu Phúc khí, một ly trà liền bò lên trên già giường bay lên kỵ đầu.” “Nhẹ giọng, là lướt còn không hiểu được sẽ thế nào đâu, này chưa chắc là phúc khí.”

Phòng trong Hoàn Nhan thị cúi đầu áp ủ sau một lúc lâu, ngẩng đầu sắc mặt tái nhợt, khóe miệng mang huyết mở miệng “Gia, ta ta thật sự không có làm bất luận cái gì bất lợi Vu gia sự, ta có Hoằng Minh bọn họ, đó là gia con vợ cả, cái nào lại có thể lướt qua ta đi? Gia, phụ đức vẫn là hiểu được, ta đối xử tử tế gia trắc phúc tấn cùng khanh khách, chưa từng có thua thiệt quá các nàng, không cùng bát tav như vậy vê toan, cũng không có tú tav như vậy chuyên sủng, gia, ngươi không thể nghe bên ngoài người loạn khua môi múa mép liền oan uổng ta”

“Đủ rồi, ngươi còn ở giáo biện, cấp gia giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo.” Dận Trinh dùng sức túm chặt Hoàn Nhan thị đầu tóc về phía sau lôi kéo, Hoàn Nhan thị ăn đau giơ lên mặt, Dận Trinh cúi đầu nhẹ giọng nói “Ngươi cũng tưởng tượng tú tav như vậy, nhưng ngươi có cái kia phúc khí sao? Nàng xuất từ Trí Viễn Công tước phủ, Lăng Trụ là Hoàng A Mã sủng thần, ngươi a mã đâu, tuy nói là họ lớn, nhưng thánh sủng cập không thượng Lăng Trụ một phân, Hoằng Mân hoằng lịch sinh ra cái nào không phải kinh động Hoàng A Mã, lần này lại ở Hoàng A Mã tiệc mừng thọ thượng truyền ra tin vui, dẫn tới Hoàng A Mã tự mình rũ hỏi, này đó ngươi so được sao? Tú tav quản gia quản lý tài sản mọi thứ xuất sắc, cầm kỳ thư họa cũng thực tinh thông, ngươi có kia phân năng lực sao? Liền nói phụ

dung, ngươi cùng nàng chính là cái bâu trời cái ngầm, ngươi nếu là có nàng một phân xuất sắc, gia cũng sẽ chuyên sủng ngươi, nhưng ngươi có cái gì?”

“Ngươi đối túc tẩu” Hoàn Nhan thị giật mình nói, Dận Trinh híp mắt tích thân để sát vào nàng lỗ tai nhẹ giọng “Ngươi tưởng đúng rồi, gia chính là coi trọng nàng, chỉ kém nửa năm dựa vào cái gì tú ca có thể cưới được nàng? Sớm biết rằng nàng tất gả hoàng tử, gia như thế nào sẽ cưới ngươi?” Hung hăng túm hạ Hoàn Nhan thị một sợi đầu tóc, Hoàn Nhan thị đau đớn che đầu, Dận Trinh nhìn mắt trong tay sợi tóc, bên trong thế nhưng tiếp tạp căn chỉ bạc, ghét bỏ ném xuống đất, “Ngươi thiếu dùng điểm tâm tư, đối xử tử tế năm thị, gia còn có thể kính ngươi vài phần, chính là ngươi lại ngươi chẳng lẽ không hiểu được gia yêu cầu năm thị sinh đứa con trai ra tới, ngươi không hiểu được Niên Canh Nghiêu hiện giờ đang bị Hoàng A Mã coi trọng, bát ca thường xuyên mượn sức hắn? Ngươi thế nhưng đối năm thị ra tay tàn nhẫn, lần trước gia cho ngươi để lại vài phần thể diện, lần này ngươi thế nhưng còn dám động thủ, gia như thế nào có thể tha cho ngươi? Hơn nữa ngươi thế nhưng chơi uy phong chơi đến ung thân vương phủ đi? Bức hôn túc tẩu, tú ca Lăng Trụ sẽ như thế nào tưởng? Đây là ngươi hiền huệ? Ngươi có phải hay không cũng muốn cho Hoàng A Mã giam cầm gia mới cam tâm?”

Hoàn Nhan thị chảy nước mắt ủy khuất khóc lóc “Gia ta không có ta thật sự không có bức hôn túc tẩu, cũng không có ở ung thân vương phủ chơi tính tình, gia, đây đều là cái kia đây đều là túc tẩu bên người ma ma hâm hại ta, gia.....”

“Hâm hại ngươi? Ngươi có cái gì đáng giá hâm hại? Ngươi về điểm này ghen ghét tâm tư đừng tưởng rằng gia không hiểu được, gia ghét nhất ghen tị nữ nhân, trừ bỏ Hoằng Minh bọn họ hai cái ở ngoài, gia con vợ lẽ ngươi có từng để bụng một phân, Dận Trinh vuốt Hoàn Nhan thị gương

mặt, ngón tay lau khói miệng nàng vết máu, nhẹ giọng nói “Nói thật cho ngươi biết, ngươi đối tú tấu xuống tay gia còn dung đến, nhưng ngươi trăm triệu không nên đối năm thị ra tay, thu hồi ngươi hiền lương thực đức, gia nhìn ghê tởm.”

Hoàn Nhan thị liên tục dập đầu khóc thút thít cầu xin “Gia ta cũng không dám nữa, cầu ngài xem ở Hoằng Minh phân thượng buông tha ta này tao, ta thế sau này định đối xử tử tế năm muội muội, cầu xin gia.” Hoàn Nhan thị quỳ bò hai bước, ôm lấy Dận Trinh hai chân, Dận Trinh dùng sức ném ra nàng, khinh miệt mà nói: “Hiện tại hiểu được sơ? Gia sớm tưởng hưu ngươi!” Hoàn Nhan thị sắc mặt trắng bệch, “Gia, không cần, ta sẽ nghe lời, ta sẽ ngoan ngoãn nghe lời, cái gì đều nghe ngươi.”

“Cái gì đều nghe gia?” Hoàn Nhan thị liên tục gật đầu, Dận Trinh cười khẽ điểm nàng giữa mày “Ngươi phải nhớ kỹ lời này mới hảo, xem ở Hoằng Minh trên mặt, lần này gia trước tha ngươi, muốn động tâm tư gia cũng sẽ không ngăn, nhưng là người trong phủ lại có bất luận cái gì sai làm, ngươi liền cầm gia thể thư về nhà mẹ đẻ đi.”

Dận Trinh phủ thêm áo ngoài, không bao giờ lý Hoàn Nhan thị, xoay người rời đi, mệnh lệnh tùy tùng đem năm thị kia vải dệt trang sức toàn bộ thu hồi, dư lại liền xem Hoàn Nhan thị nên như thế nào làm, như thế nào giải thích, năm thị đứa nhỏ này như thế nào cũng muốn sinh hạ tới. Dận Trinh dừng lại bước chân, hung hăng đấm hạ cây liễu thân cây . còn muốn tới cửa cho hắn chịu đòn nhận tội, này hết thảy đệ đệ đều sẽ ghi tạc trong lòng, chờ tương lai khởi thanh toán.

Chương 337 tới cửa xin lỗi

Hôm sau, luôn luôn ngạo khí Dận Trinh tự mình mang theo lễ trọng đi ung thân vương phủ tới cửa nhận lỗi, càng chứng thực Hoàn Nhan thị bức vựng có thai từ phúc tấn, uy lâm ung thân vương phủ đồn đãi, hơn nữa ở

người có tâm thíc đẩy hạ, thế nhưng càng truyền càng thái quá, nhưng càng là hoang đường tin người càng nhiều, này chỉ sợ là Dận Trinh không nghĩ tới.

Mười bốn a ca có chút cả người không được tự nhiên ngồi ở phòng khách, trộm nhìn mắt bốn phía bài trí, cùng trước kia tới khi rõ ràng bất đồng, trang trọng nghiêm cẩn trung mang theo mấy phần nhu hòa, phòng khách gỗ đàn trên bàn bãi cái hình dạng độc cầm bình hoa, bên trong cẩm nở rộ hoa tươi, hơn nữa hoa tươi cũng bị người cẩn thận tu bổ quá, cẩm thật xinh đẹp độc đáo, mạ vàng bát bảo các thượng bãi hiếm quý đồ cổ, tuy không thập phần quý báu, nhưng lại chương hiển ra chủ nhân phẩm vị cá tính, nhà ở trong một góc bày hai tôn đồng thau lư hương, lại không có bậc lửa bất luận cái gì hương liệu, nhưng trong phòng lại lộ ra ám hương rộng mở cửa sổ có thể trông thấy trong viện cảnh trí, xanh um tươi tốt cây cối, màu lam tiêu hò, hòn đá nhỏ phô thành thâm u đường nhỏ hướng phương xa kéo dài, càng tăng thêm mạt thanh tịnh nhàn nhã.

Dận Chân cảm thấy bên cạnh người mười bốn a ca trong mắt lộ ra một chút hâm mộ, đắc ý câu hạ khoe miệng, cảm thấy có gió nhẹ di động, hướng bên cạnh Cao Phúc ý bảo, Cao Phúc đi vào phía trước cửa sổ, cũng không đóng lại cửa sổ, mà là từ phía trên buông lưu li châu xuyên thành bức màn, đã ngăn trở gió nhẹ, lại không ảnh hưởng trong phòng người xem xét cảnh.

Mười bốn a ca hoàn hồn, dấu đi trong mắt ghen ghét, cười nói “Tú ca thật không hổ là phú quý người rảnh rỗi, khuy một góc mà coi toàn cảnh, ung thân vương phủ quả nhiên là hảo địa phương, đệ đệ thật là hâm mộ tú ca nhàn nhã.” Dận Chân bình tĩnh mở miệng “Thập tú đệ quá khen, này trong phủ việc đều là ngươi tú tấu an bài, nàng tuổi tác tiểu, lại bị Trí Viễn Công sủng đến kiều khí một ít, hiếm lạ cỗ quái điểm tử nhưng thật ra

không ít, cũng chính là gả tiến vương phủ, nếu không nhân gia nhưng không nhất định có thể dưỡng hảo nàng.”

“Tú ca ung thân vương phủ cho dù thần tiên cũng trụ đến, có dung mạo xuất sắc hiểu chuyện tú tẩu làm bạn, tú ca chỉ sợ cũng là thần tiên cũng không làm đi, không bị thế tục hồng trần khó khăn, đảo thật là tin phật thông thấu người.” Mười bốn a ca trong mắt mang theo tìm tòi nghiên cứu nhìn Dận Chân, mượn cơ hội này thử hẵn đối ngôi vị hoàng đế có phải hay không có tâm.

Dận Chân khóc miệng mang theo ý cười “Thập tứ đệ chúng ta đều là hồng trần người trong, lại sao có thể tị thế mà làm, huống chi ta là ung thân vương, vì Hoàng A Mã tận tâm ban sai, phụ trợ Hoàng A Mã xử lý triều chính, này đã toàn quân thần chi ý, cũng là đương nhi tử phiến hiếu tâm.”

Thấy Dận Chân nói được bằng phẳng, mười bốn a ca đảo cũng không hảo nói tiếp, cười gượng hai tiếng “Tú ca chúng ta là ruột thịt huynh đệ, ngạch nương lại là vì ngươi cầu phúc mới đi đóng cửa niệm kinh, đệ đệ tuổi trẻ không hiểu chuyện, vẫn là muốn tú ca nhiều hơn chiếu cố mới là, ta đã nghiêm khắc răn dạy Hoàn Nhan thị, nàng so không được tú tẩu ôn trọng thể diện, xử sự không nhẹ không nặng, mạo phạm tú tẩu chổ mong rằng tú ca thông cảm, tú tẩu kia.....”

Dận Chân mặt trầm xuống nhìn Dận Trinh, mở miệng nói “Ngươi tú tẩu động thai khí, yêu cầu tĩnh dưỡng, thập tứ đệ đương ca ca nói thương hai câu, đối với thập tứ đệ muội ngươi vẫn là muốn nhiều để bụng, lại như vậy lỗ mang đi xuống đối với ngươi cũng không tốt. Nàng này thai vốn là thập phần hung hiểm, lần này lại bị thập tứ đệ muội va chạm, nếu là vạn nhất có cái tốt xấu, thập tứ đệ, đối nàng ta là coi trọng.”

Dận Trinh sững sốt hạ, trêu đùa mở miệng “Tú ca cũng là anh hùng khó qua ải mỹ nhân, bên ngoài đều nói tú ca chuyên sủng tú tấu, đệ đệ bốn còn không tin, hiện giờ xem tú ca là thật sự động tình?”

“Thập tú đệ lời này sai biệt, nàng là ta phúc tấn, tôn trọng chiếu cố nàng chính là trách nhiệm của ta, này không quan hệ động tình cùng không, liền giống như ngươi che chở thập tú đệ muội giống nhau, nếu là lại làm nàng xảy ra chuyện, chẳng phải là ta thực vô dụng liền, nàng đều bảo hộ không được? Dận Chân trầm tĩnh như nước đôi mắt mang theo một tia tinh quang, ngay sau đó giấu đi trong mắt quang mang, nâng chung trà lên, nhấp khẩu, xuyên thấu qua lưu li mành nhìn về phía bên ngoài.

Mười bốn a ca cảm thấy hàn ý chợt lóe mà qua, tuy là bình đạm lời nói, cũng không biết vì sao lại tâm khởi gợn sóng, lúc này Dận Chân tuy rằng liễm đi mũi nhọn, nhưng lại phảng phát vô phong trọng kiềm giống nhau làm hắn không dám coi thường. Trong phòng trầm tĩnh xuống dưới, chỉ nghe thấy Dận Chân dùng trà ly cái dao động lá trà thanh âm. Mười bốn a ca trùng lớn đôi mắt, ngạc nhiên nhìn về phía mặt hồ, dùng ngón tay chỉ, không thể tưởng tượng nói “Tú ca này hồ nước như thế nào biến nhan sắc?”

Dận Chân buông chén trà, phảng phát chưa thấy được hắn thất thố bình tĩnh nói “Hồ nước sẽ theo canh giờ biến hóa mà thay đổi nhan sắc, thập tú đệ hôm nay vừa vặn gặp phải, này cũng không phải mỗi ngày đều sẽ thay đổi, cụ thể cái gì cái tình huống này ta cũng không lầm biết được, này đó đều là ngươi tú tấu cùng các thợ thủ công an bài.”

Dận Trinh thu hồi ánh mắt, trong mắt ghen ghét hâm mộ rót cuộc vô pháp che lại, nhìn Dận Chân khen “Khó trách tú ca coi trọng tú tấu, tú tấu đảo thật là cùng người khác bất đồng.” Dận Chân trên mặt lộ ra ti thoa mãn ý cười, mười bốn a ca cúi đầu sau một lúc lâu, đứng dậy chắp tay hành lễ, “Tú ca, đệ đệ cho ngươi nhận lỗi, tú tấu chắc chắn bình an, ngươi

nếu là thiếu cái gì chỉ lo cùng ta nói. Triều đình thương sự tình còn thỉnh tú ca nhiều hơn chỉ điểm.”

“Thập tứ đệ có tâm, ngươi cũng là Hoàng A Mã coi trọng a ca, năng lực xuất chúng, nào đến phiên ta tới chỉ điểm?” Dận Chân duỗi tay đỡ lấy hành lễ mười bốn a ca. Dận Trinh ngẩng đầu vọng vào Dận Chân thâm u đôi mắt, cảm giác hán phảng phát sáng tỏ hết thảy, trên mặt bài trừ thân thiết ý cười “Tú ca, ta liền trước cáo từ, chờ có rảnh lại đến vấn an tú ca tú tấu.”

Dận Chân cũng không có giữ lại, đưa mười bốn a ca rời đi vương phủ. Đứng ở cửa sổ bên cạnh đằng khởi lưu li mành, màu lam hồ nước lúc này đã biến thành kim hoàng, gió thổi hồ nước nhắc lên tầng tầng gợn sóng, cảnh sắc càng là đẹp hơn vài phần, “Đem mười bốn a ca dùng quá chén trà đều cấp gia ném, lấy thân vương tước vị còn có làm không được? Cũng không nghĩ hán chỉ là một cái hoàng tử Bối Lặc mà thôi, thật đúng là đem chính hán đương cái nhân vật? Tè Lạc, Tè Lạc đều có gia tới thương tiếc, như thế nào cũng không tới phiên ngươi trên đầu.”

Cao Phúc cúi đầu hồi bẩm “Chủ tử, nô tài đã án ngài phân phó an bài thỏa đáng, mười bốn phúc tấn thanh danh, theo mười bốn a ca phủ tin tức, mười bốn phúc tấn bị mười bốn a ca đá hộc máu, đã khởi không tới giường, nô tài phỏng chừng chỉ sợ sẽ tĩnh dưỡng thật lâu, năm trắc phúc tấn kia trang sức vải dệt, đã tất cả đều thanh trù, bất quá, nghe nói mười bốn a ca mệnh thái y vô luận như thế nào cũng muốn giữ được năm trắc phúc tấn trong bụng thai nhi.”

Dận Chân trong đầu dần hiện ra Tè Lạc lúc trước sợ hãi hoảng sợ biếu tình, nắm chặt rèm châu, “Chỉ là hộc máu sao? Thật đúng là tiện nghi nàng, chờ về sau lại xem đi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 230

Hoàng Môn ngẩng đầu nháy đèn bóng hai mắt, “A mã, ngạch nương cũng nhớ thương người, tựa như ngạch nương nói, chúng ta là người một nhà thiếu cái nào đều không thành.” Ở doanh ma ma trong lòng ngực hoàng lịch vỗ vỗ tay, ứng hòa nói “Còn có hoàng lịch, a mã ôm, hoàng lịch muốn cùng a mã ở bên nhau.”

Dận Chân tiếp nhận hoàng lịch, đứng ở một chỗ. Hỗn độn tiếng bước chân từ xa tới gần, Tè Giác chạy như bay mà đến, luôn luôn chú trọng chỉnh tề hăn, màu lam kiém tay áo sam thượng dính đầy tro bụi, “Tỷ phu, tỷ phu. Tỷ tỷ hiện tại như thế nào?” Lăng Trụ theo sau đuối tới, cao giọng hỏi “Tứ gia, phúc tấn thế nào? Ta như thế nào nghe tiếng khóc như vậy... Như vậy...” Không đành lòng nói ra thê thảm nói, nôn nóng hỏi “Tại sao lại như vậy? Trước hai ngày không phải là bình an sao? Hơn nữa nàng đã sinh quá hai thai, như thế nào còn như vậy khó?”

Nhin nha đầu mang sang tới máu loãng, Lăng Trụ thân mình nhịn không được đong đưa, cảm thấy đứng thẳng không được, hăn được tin tức, liền cuồng ngựa đuổi lại đây, thật vật vả đến ung thân vương phủ, lại gặp được tình huống, Lăng Trụ cảm thấy cả người một tia sức lực cũng không có, Tè Giác đỡ lấy hăn, Lăng Trụ vứng vàng một chút, giữ chặt Dận Chân, “Tứ a ca, ngươi rốt cuộc là như thế nào chiêu cố nàng? Vì cái gì sẽ là như thế này? Người đáp ứng sự tình chẳng lẽ đều đã quên không thành?”

Dận Chân đóng một chút đeo mắt, lần đầu cảm thấy vô pháp đối mặt Lăng Trụ, chỉ có thể đem trong lòng ngực hoảng lịch ôm càng khẩn một ít, hoảng lịch ôm Dận Chân cỗ, “Ông ngoại, a mā cũng lo lăng ngạch nương, là những cái đó người xấu thương tồn ngạch nương, a mā là thích ngạch nương.”

“Trí Viễn Công, bốn vương nhất định sẽ cho phúc tấn một công đạo.” Dận Chân phảng phất an ủi giống nhau lầm bẩm tự nói “Nàng nói thích gia, sẽ không xảy ra chuyện, nhất định sẽ không xảy ra chuyện.”

Tè Lạc bén nhọn khóc kêu một tiếng liền không có thanh âm, Dận Chân thân mình chấn động, đem trong lòng ngực hoảng lịch giao cho Tè Giác, rốt cuộc nhịn không được bước nhanh đi đến phòng sinh cửa, khàn khàn tiếng nói “Tè Lạc, ta không được ngươi có việc, có nghe thấy không, ta không được.” Lúc này mành đẩy ra, ôm hài tử sinh sản ma ma đi ra cơ hồ cùng Dận Chân đánh vào nhau, nhận thấy được Dận Chân trong mắt hồng quang, “Vương gia, phúc tấn lại cho ngài thêm một cái tiểu a ca.”

“Phúc tấn, nàng như thế nào? Vì cái gì không có thanh âm?” Dận Chân cũng không có tiếp nhận hài tử, trực tiếp đặt câu hỏi, “Hồi Vương gia nói, phúc tấn vạn phần hung hiểm, nhưng mẫu tử đều an, phúc tấn sức lực hao hết, hôn mê qua đi, thỉnh Vương gia yên tâm.”

Dận Chân buông lỏng ra vẫn luôn nắm chặt nắm tay, lòng bàn tay thế nhưng bị móng tay cào phá, lưu lại thật sâu vệt đỏ, thở phào nhẹ nhõm, huyền tâm rơi xuống, cả người sức lực phảng phất bị bót thời giờ giống nhau, đầu óc cũng có chút phát hỗn, nhưng nàng bình an hai chữ lại thật sâu khắc ở trong đầu, ba cái nhị tử đủ rồi, không thể làm nàng lại có thân mình.

Nghe thấy rất nhỏ tiếng cười, sinh sản ma ma ngạc nhiên nói “Vương gia, ngài xem, tiểu a ca sẽ cười.” Dận Chân lúc này mới tự mình tiếp nhận

hở tử, hắn thế nhưng đang cười, Lăng Trụ đám người cũng thâu tiến vào, vây quanh Dận Chân xem cái này sẽ cười hở tử, sinh sản ma ma lui ở một bên, “Vương gia, Trí Viễn Công, tiểu a ca từ sinh hạ liền khóc một tiếng, thế nhưng nhìn thấy Vương gia liền sẽ cười, thật là phụ tử thiên tính, chúc mừng Vương gia thêm nữa con vợ cả.”

Bốn phía hạ nhân cũng đều quỳ gối mà hô to “Nô tài cấp Vương gia chúc mừng, nô tài cấp Vương gia chúc mừng.” Tần ma ma từ trong phòng ra tới, sờn xám thượng cũng dính vài vết máu, tuy rằng mỏi mệt nhưng trên mặt khó nén vui sướng, nghe mãn viện chúc mừng thanh, nhẹ giọng phân phó ân quy củ an bài lê.

Lăng Trụ nhẹ nhàng sờ sờ ở Dận Chân trong lòng ngực cười vui vẻ trẻ con, cẩn thận đánh giá hai mắt, tuy rằng làn da hồng nhíu nhíu, nhắm mắt lại, vẫn là có thể nhìn ra ngũ quan diện mạo cùng Dận Chân cực kỳ tương tự, “Tứ gia, tiểu a ca nhưng thật ra cùng ngài một phân không kém.”

“Là nha, tỷ phu thật sự một tia không kém.” Tề Giác ôm hoảng lịch, phụ họa theo đuôi, hoảng lịch thân đầu cũng muốn nhìn rõ ràng, Tề Giác nhẹ gõ một chút hắn sọ não “Ngươi xem nào nhiệt gì, để ý ném tới.” Ngay sau đó ôm chặt hoảng lịch, chớp chớp mắt, hoảng lịch rúc vào Tề Giác trong lòng ngực, nhẹ giọng hỏi “Tiểu cữu cữu, có đệ đệ, các ngươi còn sẽ thích hoảng lịch sao?”

Hoảng Mân lắc đầu cười khẽ xoa bóp hoảng lịch khuôn mặt nhỏ “Ngạch nương không phải đã nói sao? Ngươi lại nhiều một cái quan tâm ngươi người nột, ngạch nương bọn họ mới sẽ không bất công đâu.” Hoảng lịch cong con mắt, cọ cọ hồng mân tay, liên tục điểm đầu nhỏ “Ân ân ân, ca ca nói rất đúng, hoảng lịch nhất định sẽ hảo hảo yêu thương tích đệ đệ, tựa như tiểu cữu cữu yêu thương hoảng lịch giống nhau.” Phảng phất nghĩ đến cái gì hảo ngoạn sự tình, hoảng lịch cười đến giống như một con tiểu

hồ ly, lúc này hoảng lịch cũng không hiểu được, cái này đê đê tương lai sẽ làm tất cả mọi người đau đầu không thôi, đặc biệt là hắn.

Chương 340 ban danh Hoằng Trú

Sắc trời tuy rằng còn không có hoàn toàn sáng lên, nhưng là ung thân vương phủ đã náo nhiệt bận rộn lên, phúc tấn lại lần nữa bình an sinh hạ con vợ cả, hơn nữa phúc tấn hạ ân điển thêm thưởng ba tháng tiền tiêu vặt, cái này làm cho vương phủ hạ nhân càng là vui mừng ra mặt.

Báo tin vui tin tức sớm đã đưa vào vương cung, Khang Hi được đến tin tức mặt sau lộ vui mừng, phân phó Lý Đức Toàn tự mình ban thưởng đi ung thân vương phủ, đè bút viết xuống đứa nhỏ này tên huý.

Bất quá Khang Hi hảo tâm tình bị ngự sử buộc tội Lăng Trụ tấu chương hãm hại hầu như không còn, buộc tội Trí Viễn Công con vợ cả Tề Lạc phóng ngựa chạy như điên, mã đẹp đồng ruộng, phi dương ương ngạnh đâm thương người đi đường, Trí Viễn Công Lăng Trụ dạy con vô phuong lý nên điều tra hàng trước. Khang Hi đem tấu chương hung hăng ném ở ngự án thượng, sắc mặt dữ tợn, “Đương trẫm không hiểu được ngươi dụng tâm? Lão thập tứ ngươi là càng thêm nồng lực, lão tam cũng là cái kẽ ngu dốt, thế nhưng đều có thể bị hắn đương pháo đốt phỏng? Xuân không thể thành.”

Khang Hi tức giận chuyển lăn cầu, này đó đều là hắn hảo nhi tử, thế nhưng như thế chướng mắt trung thành và tận tâm Lăng Trụ? Nhìn lướt qua tích lũy xuống dưới thật dày một chồng buộc tội tấu chương, thương cảm nói “Bọn họ đây là muốn cho trẫm liền một cái tri kỷ người nói chuyện đều không có, tưởng cô lập trẫm, trẫm càng không toại các ngươi nguyện.”

Khang Hi trong mắt mang theo quật cường, “Nghĩ chỉ, Trí Viễn Công Lăng Trụ con vợ cả Tè Giác, niên thiếu anh tài, trung quân nhân hiếu, sắc phong vì nhất đẳng nhẹ xe đô úy.” Nội thị rời khỏi truyền chỉ, “Trẫm đảo muốn nhìn còn có cái nào còn dám vọng nghị trẫm Trí Viễn Công, càng buộc tội trẫm liền càng thêm thường, trẫm là thiên tử, liền nhìn trúng sủng tín người đều hộ không được, kia trẫm chẳng phải là thực vô dụng? Hừ, lão thập tứ ngươi đánh sai bàn tính.”

Lý Đức Toàn tiến vào mang theo ý cười hồi bẩm, “Hoàng Thượng, nô tài vừa mới đi ung thân vương phủ truyền chỉ, kia rất là náo nhiệt đâu, tú phúc tấn lần này thật là không dễ, cũng may mẫu tử đều an, tiểu a ca chỉ khinh đê một tiếng liền sẽ cười, nô tài cũng may mắn gặp qua tiểu a ca, thật là lớn lên cùng Tú a ca giống nhau như đúc, không sai chút nào.”

“Cùng lão tứ giống nhau?” Khang Hi trong mắt mang theo cười nhạt “Trẫm hy vọng tính tình không cần như lão tứ như vậy nghiêm túc liền hảo, lão tứ này ba cái nhi tử, nhìn dáng vẻ đều không tồi, trẫm yên tâm, trẫm Trí Viễn Công còn ở ung thân vương phủ đi.”

“Hoàng Thượng thánh minh, Trí Viễn Công hôm qua nhị tự mình cưỡi ngựa đi ung thân vương phủ...” Khang Hi nhíu mày chen vào nói hỏi “Tự mình cưỡi ngựa? Hắn có thể cưỡi ngựa?”

Lý Đức Toàn thấp giọng nói “Hoàng Thượng, Trí Viễn Công cưỡi ngựa đuổi tới vương phủ, nô tài xem Trí Viễn Công cánh tay có chút nâng không đứng dậy, hắn là thân tới rồi vết thương cũ, nghe nói tú phúc tấn còn ở hôn mê, không có thanh tỉnh, thái y cũng chẩn bệnh, tú phúc tấn cuộc đời này khổng khó lại có thân mình, hơn nữa mang theo tiểu a ca khi, bị thương thân mình cùng tâm thần, muốn tu dưỡng điều trị hồi lâu mới được.”

Khang Hi than nhẹ, hắn là mười bốn phúc tấn lần đó làm Tè Lạc thương thân mình, trong lòng đối Hoàn Nhan thị cùng với chọn lựa nàng Đức phi càng thêm oán hận, ngừng nghỉ một lát, “Lão thập tứ gia trắc phúc tấn,

trẫm hoảng hốt nghe nói sinh cũng là nhi tử?" Lý Đức Toàn khẳng định gật đầu, "Trẫm nghe nói tắm ba ngày ngày làm được nhưng thật ra cùng con vợ cả giống nhau như đúc? Xem lễ cũng rất nhiều? Chính là trẫm cái này hoàng tôn không quá tranh đua, khóc thật sự hung, thân mình rất là kiều quý."

Lý Đức Toàn cúi đầu không dám ra tiếng, hắn cũng nghe nói năm thị sinh tiểu a ca thân thể thập phần mảnh mai, từ từ trong bụng mẹ liền mang hạ chứng bệnh, hơn nữa luôn là không ngừng khóc nỉ non, như thế nào hống đều không tốt, tuy rằng đòn đai khó tránh khỏi khuếch đại không thật, nhưng này tin tức nơi phát ra nhưng đều là mật chỉ lời nói, Khang Hi hỏi như vậy kêu hắn như thế nào trả lời?

"Lão tú cái kia nhi tử sinh ra liền sẽ cười?" Khang Hi không chút để ý tay phải chuyển động lăn cầu, Lý Đức Toàn phảng phất tinh thần tinh táo "Hoàng Thượng nô tài cũng lần đầu tiên nhìn thấy đâu, tiểu a ca khoẻ mạnh kháu khỉnh nhưng nhận người đau."

"Đây mới là trẫm hoàng tôn, tắm ba ngày ngày đi xem lễ cũng không phải ít, trẫm đảo muốn nhìn ngoài cung người nói như thế nào, quá hai ngày trẫm đi Nghi Phi kia, nàng tin tức linh thông lại cùng Đức phi tỷ muội tình thâm, lý nên đi thăm chúc mừng một chút thanh tu Đức phi."

Thêm tử vốn là tin vui, nhưng Tề Lạc suốt một ngày đều không có tinh thần lại, thái y bắt mạch luôn là lời thè son sắt nói không có bất luận vấn đề gì, không đợi Dận Chân động tác, Lăng Trụ giành trước một phen nắm thái y vạt áo, tức giận mắng "Ngươi cái lang băm, không thành vấn đề, nàng như thế nào còn không tinh?"

"Trí Viễn Công bót giận, phúc tấn thân mình tuy rằng nhược, nhưng hết thảy mạnh khỏe, chỉ là hao phí quá đa tâm lực, tu dưỡng mấy ngày nhất định sẽ khá lên." Thái y mặt đỏ lên, khẩn cầu bên cạnh Dận Chân nói

thượng hai câu, nếu không xem Lăng Trụ lửa giận, hận không thể xé hắn. Mà Dận Chân lại một tiếng đều không, phảng phát không coi ai ra gì ngồi ở ghế trên, nhìn kỹ dưới, Dận Chân thậm chí gần nắm chặt nắm tay, nhàn nhạt vết máu từ khe hở ngón tay gian chảy ra, lây dính đến hắn ống tay áo.

Không có lý Lăng Trụ phẫn nộ cùng thái y xin tha, Dận Chân phảng phát bình thường giống nhau đứng dậy, bước chân không thấy một tia hỗn độn, nhưng trong mắt giống như ngàn năm hàn băng giống nhau, hướng phòng sinh đi đến. Tuy rằng bên trong đã thu thập sẵn sàng, nhưng là cũng có sinh sản ma ma muốn ngăn trở, Dận Chân chỉ là nhàn nhạt thoảng nhìn, ma ma vội vàng quỳ xuống đất tránh ra lộ. Vào phòng sinh, huyết tinh chi khí phảng phát còn không có tan đi, Tè Lạc phảng phát ngủ say nằm ở trên giường, Đồng thị ở bên lôi kéo Tè Lạc tay, không ngừng nhẹ giọng kêu gọi, nghe thấy tiếng bước chân, thấy là Dận Chân sưng sốt một chút, không chờ hắn mở miệng, đứng dậy tránh ra vị trí, mang theo ma ma tỳ nữ rời khỏi cửa phòng.

Dận Chân ở ly giường gần hai bước khi phảng phát không thể về phía trước giống nhau dừng bước, thẳng tắp nhìn chằm chằm Tè Lạc phảng phát nàng sẽ hướng tới ngày giống nhau mở thủy nhuận linh khí đôi mắt, làm nũng khẽ mở môi đỏ “Gia, ngươi đã đến rồi.” Dận Chân khóe miệng cong cong, muốn mở miệng, trước mắt tình cảnh lại đột nhiên biến mất, chỉ còn lại Tè Lạc an tĩnh ngủ say, Dận Chân đóng một chút đôi mắt, đi xong cuối cùng kia hai bước, ngồi ở mép giường.

Cũng không có mở miệng phát ra bất luận cái gì thanh âm, chỉ là nhìn hôn mê Tè Lạc, lại phảng phát ngây người, cũng không hiểu được ngồi bao lâu, giá cẩm nén thượng ngọn nến đã sắp sửa châm tắt, bên ngoài Lăng Trụ tức giận mắng thái y thanh âm càng lúc càng lớn, nhưng Dận Chân lại phảng phát nghe không được giống nhau, không có phát ra bất luận cái gì trách cứ, thong thả đứng dậy đi vào trước bàn, nhìn hai cái bàn long kim

sắc giá căm nén, duỗi tay niết diệt nén đỏ, chỉ còn lại ngắn ngùn một tiết không có châm tần ngọn nến, vốn là không nhiều sáng ngời trong phòng, hoàn toàn tối sầm xuống dưới.

Bên ngoài màu bạc ánh trăng tán vào nhà, dưới ánh trăng làm nổi bật dưới, ngủ say Tề Lạc phảng phất mạ lên một tầng sáng tỏ ngân quang, Dận Chân trở lại trước giường, duỗi tay nhẹ nhàng vuốt ve Tề Lạc gương mặt, bình đậm cực kỳ mở miệng “Tề Lạc, ngươi cấp gia tĩnh lại.” Cảm thấy Tề Lạc lông mi nhẹ nhàng rung động, Dận Chân trong mắt lộ ra kinh hỉ, dùng sức bắt lấy Tề Lạc hai tay, Tề Lạc thong thả mở to mắt, bên trong lộ ra một tia mê mang, trường kiều lông mi trên dưới phảng phất cây quạt nhỏ giống nhau run rẩy hai hạ, khôi phục thanh minh, vọng tiến Dận Chân kinh hỉ hai mắt, lộ ra đậm nhiên cười nhạt “Gia, ngươi tại đây thật tốt.”

Dận Chân bỗng nhiên gắt gao bép lên Tề Lạc, đầu chống nàng bả vai, chớp mũi quần quanh trên người nàng tanh hàm nước mắt hương vị, có chút chua xót lại ẩn hàm cực đậm độc đáo mùi thơm của cơ thể. Nhấp mắt lại, Dận Chân cảm thấy Tề Lạc nhẹ nhàng vỗ hấn phía sau lưng, phảng phất lông chim thổi qua trái tim giống nhau kiều kiều thấp nín “Ta sẽ không rời đi ngươi, sẽ không rời đi Hoằng Môn bọn họ.”

Dận Chân ở mở to mắt khi, tuy rằng đáy mắt còn có ti ửng đỏ, lại cũng khôi phục ngày thường thần sắc, nghiêng người nằm ở trên giường, làm Tề Lạc dựa vào hấn ngực phía trên “Ngươi... Dùng không cần ở truyền thái y?”

Tề Lạc dẫu cái miệng nhỏ, dùng ngón tay ở Dận Chân ngực nhẹ hoa, có chút thất vọng, cho rằng Dận Chân sẽ nói chút cái gì, nhưng thế nhưng một câu lời âu yếm đều không có, âm thầm nghiến răng thật là cái đầu gỗ, chẳng sợ hống hống ta cũng hảo nha, giận dỗi không chịu trả lời, Dận Chân đột nhiên đè lại Tề Lạc nghịch ngợm tay nhỏ, hạ giọng “Không được như vậy, gia không có như vậy tốt nhẫn nại.”

Tề Lạc nương tựa Dận Chân, tự nhiên hiểu được hắn biến hóa, tính tính nhặt tử hắn là cẩm dục hồi lâu, ám hạ cười trộm hai tiếng, muốn ở thêm ít lửa, tưởng tượng đến Dận Chân điên cuồng, cũng liền nghỉ ngơi tâm tư, không dám lại nhúc nhích, mở miệng hỏi “Gia, hài tử, hài tử thế nào?”

Nghe được Dận Chân cũng không có phát ra âm thanh, Tề Lạc trong lòng căng thẳng, ngẩng đầu khẩn trương hỏi “Sẽ không xảy ra chuyện, đúng hay không? Ta rõ ràng nghe thấy tiếng khóc mới ngất xỉu đi, sẽ không xảy ra chuyện.” Đôi tay bắt lấy Dận Chân vạt áo, “Trả lời ta nha.”

“Ngươi khẩn trương cái gì? Gia khi nào nói qua hài tử có việc?” Dận Chân nhìn chằm chằm Tề Lạc, có chút oán giận mở miệng “Ngươi vẫn là rất có bản lĩnh, nghe thấy tiếng khóc mới té xỉu? Ngươi ở khi đó liền không có nghĩ đến khác? Nghĩ đến ngươi ở... Ở bên ngoài nói qua nói?”

Tề Lạc yên tâm ra tới một hơi, mệt mỏi một lần nữa ghé vào Dận Chân ngực, mảnh mai mở miệng “Ta nói rồi nói, khi nào quên quá, kia không phải yên tâm gia sẽ chăm sóc hảo bọn họ sao?”

“Không có quên sao?” Dận Chân vỗ nhẹ Tề Lạc phía sau lưng, Tề Lạc cắn môi, âm thầm phê bình vài câu, tính nếu đã xuất khẩu, vậy đang nói một lần làm hắn cao hứng hảo. Tề Lạc xoay người cả người ghé vào Dận Chân trên người, dương đầu vọng tiến hắc diệu thạch đôi mắt, nhẹ giọng nói” ta chỉ nói cuối cùng một lần lạc, nghe cẩn thận, ta thích ngươi.“

Dận Chân đem Tề Lạc đầu ấn hạ, nhẹ giọng thỏa mãn trả lời “Gia hiểu được tâm ý của ngươi, kỳ thật không cần lặp lại lần nữa.” Tề Lạc há mồm cắn Dận Chân thủ đoạn, không giải hận nghiến răng.

Trong mắt mang theo vui sướng thỏa mãn tùy ý nàng cắn, thậm chí còn dùng tay vỗ nhẹ một chút nàng đầu, Tề Lạc buồn bức buông ra miệng, hờ nhẹ một tiếng quyết định không để ý tới hắn.

Một lát sau, Tè Lạc nhịn không được mở miệng “Gia, là nữ nhi vẫn là nhi tử nha? Ta cảm giác hắn là một cái đáng yêu tiểu khanh khách, nữ nhi nhất tri kỷ.”

“Không phải nữ nhi, ngươi lại cấp gia thêm cái con vợ cả, là nhi tử, là một cái chỉ khóc một tiếng liền sẽ cười nhi tử.”

“Nhi tử nha.” Tè Lạc có chút bất mãn bĩu môi “Xem ra những cái đó cách ngôn thật đúng là không thể tin, các nàng không đều nói là tiểu khanh khách sao?” Dận Chân thấp giọng cười nói “Ngươi không hiểu được ngươi vì gia thêm nữa con vợ cả, gia những cái đó huynh đệ là cái gì phản ứng? Lão thập tứ nghe nói đương trường liền quăng ngã chén trà, cái kia năm thị ái khóc nhi tử cũng không như vậy hiềm lạ, mà Bát đệ...”

“Tám a ca? Hắn làm sao vậy? Tám phúc tấn kia...” Dận Chân đánh gãy Tè Lạc hỏi chuyện, trong mắt đặc ý chọt lóe qua, mang theo mấy phần lạnh lẽo nói “Tám phúc tấn? Đề nàng làm cái gì? Thế nhưng cũng dám đối với ngươi dụng tâm tư, khắc trong tâm khảm? Gia thật đúng là sơ nàng đã quên đâu, Bát đệ thực thất vọng đi, bất quá, cũng không sao, hắn cũng có nhi tử sao, chỉ là không cái kia phúc khí có con vợ cả mà thôi, lúc trước Hoàng A Mã chỉ hôn khi, hắn thật đúng là khí phách hăng hái, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây.”

Tè Lạc than nhẹ một tiếng, Dận Chân cảm thấy nàng thất thần, âm thầm lắc đầu, nàng nhưng thật ra đối này đó một tia hứng thú đều không có, “Hoàng A Mã thường thật nhiều đồ vật cho ngươi, hơn nữa cũng lại lần nữa tự mình ban danh, gia tiểu nhi tử kêu Hoàng Trú.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 231

“Hết thảy bằng gia làm chủ.” Phú Sát thị bình tĩnh nói, Dận Chân ánh mắt lập loè, kia nha đâu thật đúng là làm người không yên tâm, “Nhã nhặn lịch sự giao cho vào phủ sớm nhất Tống thị nuôi nấng.”

“Không, không, gia ngươi không thể mang đi nhã nhặn lịch sự, không thể.” Quách thị phảng phát nỗi điên giống nhau nhào hướng Dận Chân, Cao Phúc muốn ngăn cản, Dận Chân đẩy ra hắn, Quách thị quỳ xuống đất đôi tay ôm Dận Chân chân, cầu xin “Gia, cầu xin ngươi, không cần đem nhã nhặn lịch sự giao cho Tống tỷ tỷ, Tỉ Thiếp cầu xin ngươi, đó là Tỉ Thiếp mệnh nha.”

Dận Chân dùng tay nâng lên Quách thị hàm dưới, trào phúng nói “Nhã nhặn lịch sự là ngươi mệnh?” Quách thị chảy nước mắt gật đầu “Gia, ngài đại phát từ bi, không thể làm thân sinh mẹ con chia lìa, đó là quá tàn khốc, phúc tấn tâm từ, lại có Vũ Hi khanh khách, nhất định sẽ minh bạch Tỉ Thiếp.”

Dận Chân một phen ném ra Quách thị, ghét bỏ vỗ nhẹ một chút màu xanh đen áo choàng, nghĩ đến Tề Lạc trong lòng ấm áp, khinh miệt nhìn còn tưởng bò lại đây Quách thị, “Phúc tấn là tâm từ, thiệt tình yêu thương Vũ Hi, cho nên nàng sẽ không, vĩnh viễn cũng sẽ không minh bạch ngươi cái này đương thân sinh ngạch nương, ngươi làm những chuyện như vậy đương gia không hiểu được? Nhã nhặn lịch sự vì sao thân mình mảnh mai khóc nỉ non không thôi? Mà ngươi lại ôm quá nhã nhặn lịch sự vài lần?

Này từng vụ từng việc đều dùng gia chỉ ra tới? Gia đã cho ngươi cơ hội, ngươi trong lòng nhớ thương nhã nhặn lịch sự một phần, nhã nhặn lịch sự đi theo ngươi cái này thân sinh ngạch nương kia chỉ có thể là chịu tội, Tống thị thời trẻ thương nữ, thành thật an tĩnh, nhã nhặn lịch sự giao cho nàng, gia yên tâm, nàng nếu ở bên cạnh ngươi, có lẽ ngày đó bị tâm tư của ngươi lộng chết non cũng nói không chừng, ngươi đóng cửa ăn năn đi.”

“Ngài, không thể làm như vậy, Tỉ Thiếp đối nhã nhặn lịch sự là thiệt tình yêu thương, gia, ngài cũng thời trẻ rời đi Đức phi nương nương, ngài hẳn là hiểu được thân sinh mẫu tử chia lìa tưởng niệm cùng thống khổ...”

“Im miệng.” Dận Chân bỗng nhiên xoay người, trong mắt lửa giận càng sâu, phảng phát Ma Vương lâm thế, âm ngoan chi khí tràn ngập toàn bộ nhà Ở, vươn tay trái, Quách thị sợ hãi đôi tay trụ về phía sau hoạt động thân mình, thấy ngón tay thượng nhẫn ban chỉ, Dận Chân chậm rãi nhấp mắt lại, phảng phát cảm giác được Tề Lạc ôm hắn khi ám áp, ở mở to mắt khi, trong mắt đã khôi phục bình tĩnh, một lần nữa ngồi ở ghế trên, trầm thấp nói “Cao Phúc, ngươi còn thắc thầm làm cái gì? Quách thị tâm từ nhân hiểu, lo lắng tĩnh dưỡng Lý trắc phúc tấn, gia ân chuẩn nàng nhập viên phụng dưỡng Lý thị.”

“Không, không...” Quách thị hoảng loạn muốn mở miệng, Cao Phúc duỗi tay che lại Quách thị miệng, chính là đem nàng kéo đi ra ngoài. Dận Chân không có việc gì người giống nhau, cầm lấy chén trà, nhíu nhíu mày, góc trung Tần ma ma vội cấp Dận Chân một lần nữa bung lên bạch sứ tách trà có nắp chén trà, cúi đầu nhẹ không được lo lắng nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, làm lại trạm hồi trong một góc.

Dận Chân cởi bỏ chén trà, trong mắt mang theo ý cười, bên trong cũng không phải nước trà, mà là hương vị có chút độc đáo, trải qua xử lý không có bất luận cái gì mùi tanh nhi ấm áp sữa bò, nhẹ nhàng nhấp một ngụm, vươn đầu lưỡi dư vị liếm liếm môi, bên tai không khỏi tiếng vọng khởi Tề

Lạc kiều tiêu lời nói ‘buổi tối dùng ôn sữa bò, sẽ có cái hương hương hảo giác, hơn nữa sẽ làm ngọt ngào mộng đẹp’, Dận Chân khép hờ hai mắt, xua tan trên người lạnh băng, chờ đến đêm sữa bò uống cạn, Dận Chân phảng phất mới phát hiện quỳ xuống đất Phú Sát thị giống nhau, “Ngươi có phải hay không cũng muốn đi bồi Lý thị?”

Phú Sát thị trong lòng căng thẳng liên tục lắc đầu, “Nếu không nghĩ liền thu những cái đó tâm tư, gia ở cuối cùng cho ngươi một lần cơ hội, đừng cho gia thất vọng, vương phủ trắc phúc tấn không phải chỉ có ngươi đương đến, Cảnh thị hiện giờ chăm sóc hoảng khi, gia có lẽ sẽ cất nhắc nàng cũng nói không chừng, hơn nữa ngươi nhà mẹ đẻ gần nhất cũng không yên ổn, nghe nói ca ca ngươi đi rồi Trang Thân Vương thế tử trắc phúc tấn phương pháp, vào quân cận vệ? Không nên ép gia tự mình động thủ trở hắn lên chức chi lộ.”

Phú Sát thị liên tục dập đầu, “Thỉnh ngài yên tâm, thiếp sẽ không ở làm ngài thất vọng.” Dận Chân đứng dậy, đối với Tần ma ma phân phó “Thông báo phúc tấn một tiếng, gia đi thư phòng xử lý công sự, làm nàng an tâm điều dưỡng thân mình, không được tùy hứng.” Nói xong rốt cuộc liền không thấy Phú Sát thị liếc mắt một cái, xoay người rời đi nhà ớ, biến mất ở màu đen màn đêm dưới. Phú Sát thị run rẩy đứng dậy, dùng tay vịn đầu gối, hai chân vô lực, đầu gối nhức mỏi, nàng minh bạch đây là cù tật phát tác, chịu đựng đau nhức, hướng Tần ma ma gật gật đầu, một bước một đích thong thả rời đi, đi vào bên ngoài, Phú Sát thị cười khổ sờ sờ gương mặt, mặt trên đã che kín nước mắt, thở dài thấp nín “Ngươi liền tính khóc chết, cũng không bằng nàng một giọt nước mắt, gia, ngài thật là nhẫn tâm.”

Phú Sát thị cả người lộ ra cô đơn, cũng có một tia sống sót sau tai nạn may mắn, chậm rãi ẩn ở màn đêm bên trong.

Chương 343 Hoảng Trú tắm ba ngày

Hoằng Trú tăm ba ngày ngà, tới xem lỄ người thậm chí vượt qua hoằng lịch lúc ấy, Thái Tử đã phế, ung thân vương không hề ẩn với Thái Tử phía sau màn, dần dần bị Khang Hi coi trọng ủy lấy trọng trách, mà Hoằng Trú lại là ở Khang Hi sáu mươi vạn thọ thượng truyền ra tin vui, huống chi tôn thất hoàng thân quốc thích đều muốn gặp cái này sinh ra liền sẽ cười cát oa oa, bởi vậy ung thân vương phủ khách quý lâm môn, đám đông ô ạt, Dận Chân những cái đó huynh đệ toàn bộ trình diện, hoằng khi Hoằng Mân theo Dận Chân đón khách, Hoằng Mân tuy rằng so hoằng khi nhỏ hai tuổi, lại là Dận Chân con vợ cả, xuất thân cùng tự thân khí độ đều phải so hoằng khi tốt hơn vài phần, càng đến thúc bá nhóm nhìn trúng, Hoằng Mân ghi nhớ Tè Lạc lời nói, cùng này đó các hoàng tử ở chung thân thiết trung lộ ra vài phần xa cách, tiến thoái thích hợp, nho nhã lỄ độ.

Dận Chân cùng hồi lâu không thấy Dận Tường nói chuyện với nhau, nhìn Dận Tường biểu tình tuy rằng khó tránh khỏi có vài phần cô đơn, nhưng trên người lại lộ ra tiêu sái, chí hướng cũng không có bị trước mắt thất sủng sở ma diệt, so với trước kia thiếu vài phần trương dương nhiều vài phần nội liễm, Dận Chân vui mừng vỗ vỗ đầu vai hắn, Dận Tường hồi cấp Dận Chân làm nàng yên tâm mỉm cười, cũng không có nhiều lời, nhưng lại thăng qua thiên ngôn vạn ngữ.

Dận Tường nhìn bốn phía nhìn thấy hoằng khi cùng chín a ca nói chuyện với nhau thật vui, khẽ nhíu mày “Tú ca, hoằng khi chất nhi...” Dận Chân cũng không có ngẩng đầu, “Thập tam đệ, hoằng khi trưởng thành, có hắn ý tưởng.”

“Tú ca, Hoằng Mân hoằng lịch đều không tồi, tú tẩu giáo dưỡng hảo, vì sao không đem hoằng khi...” Dận Chân híp mắt nhìn lướt qua cười ha hả chín a ca, “Thập tam đệ, ngươi không hiểu, nàng sợ bất công, nàng tâm rất nhỏ trang không dưới hoằng khi, hơn nữa ta cũng không nghĩ làm hoằng

khi trát nòng mắt, Hoằng Mân hoảng lịch tương đỡ liền hảo, người có tâm nhiều kia cũng là phiền toái.”

Dận Tường than nhẹ, ra tiếng đem độc thân một người thảng dĩnh đứng ở cửa Hoằng Mân gọi lại đây, Hoằng Mân mặt mang mỉm cười đã đi tới, trước hướng Dận Chân hành lễ “Nhi tử cấp a mã thỉnh an.” Hoằng Mân không chờ Dận Chân kêu khởi, cười ha hả đứng dậy “Ta hiểu được a mã đau lòng nhi tử.” Dận Chân đáy mắt lộ ra ý cười, xụ mặt giáo huấn “Một chút quy củ đều không có, làm người mười ba thúc chê cười.”

Hoằng Mân trên mặt mang theo thân thiết chân thành ý cười, nhìn về phía Dận Tường, “Mười ba thúc nhưng đau Hoằng Mân, như thế nào sẽ chê cười? Có phải hay không mười ba thúc?” Dận Tường cười đem Hoằng Mân ôm vào trong ngực, “Tú ca, đệ đệ thật là quá thích Hoằng Mân, ta kia hai cái tiểu tử thúi thật đúng là hảo hảo hướng Hoằng Mân học học.”

Dận Chân trong mắt đắc ý chợt lóe mà qua, vẫn là vẻ mặt nghiêm túc, Hoằng Mân lôi kéo Dận Tường nhỏ giọng nói “Mười ba thúc, a mã chính là ngạch nương nói lên quá, quan tâm nhi tử ở trong lòng miệng lại khó khai.” Dận trán nghe xong đổi đổi sắc mặt, Dận Tường vỗ hoảng hiện đầu vai ha cười to “Tú ca… Tú ca… Ha ha, tú tẩu thật đúng là hiểu biết ngài! Hoằng Mân, người ngạch nương còn nói cái gì?” Hoằng Mân hướng Dận Chân nháy mắt, vòng đến tận dạng sau lưng, vươn đầu nhỏ đáng thương hè hè nhìn Dận Chân, “A mã, nhi tử sẽ không nói ngạch nương quan tâm ngươi nói, làm mười ba thúc hâm mộ đi, được không?” Dận dạng đem Hoằng Mân từ phía sau túm ra tới, không màng Dận Chân có chút biến thành màu đen sắc mặt, cao hứng cùng Hoằng Mân nói chuyện, Dận Chân cười khổ lắc đầu, cảm thấy tận dạng trên người cô đơn toàn vô, nhìn trong mắt hiện lên vui sướng Hoằng Mân, trong lòng thập phần thoả đáng, đây mới là con hắn.

Dận Chân bên này động tĩnh tự nhiên có thể kinh động mọi người, hoảng khi trong mắt lộ ra ghen ghét cùng hâm mộ, chín a ca nhìn lướt qua Hoằng Mân nhẹ giọng thở dài “Hoằng Mân trù bỏ là tú ca con vợ cả ở ngoài, tuy rằng dụng công, nhưng cập không thương hoảng khi chất nhi thiên phú hơn người, huống chi hắn còn có nhī tật.” Hoảng khi ngâng đầu cười khẽ “Hoằng Mân đệ đệ, cũng là cái người đáng thương nhi.” Khom mình hành lễ sau, mặt lộ vẻ mỉm cười tiếp tục cùng mặt khác thúc bá nói chuyện với nhau. Tám a ca vỗ vỗ ngây người chín a ca “Ngươi làm sao vậy? Hoảng khi hắn?”

“Hoảng khi? Đảo cũng có chút ý tú, tú ca nhi tử thật đúng là đều không tôi.” Chín a ca híp mắt nhìn cùng tam a ca nói gì đó hoảng khi, cảm thấy được tám a ca sau một lúc lâu không có ngôn ngữ, chín a ca hoàn hồn, tám a ca mặt trắng như ngọc trên mặt mang theo vài phần áp lực, ám áp cùng hi trong mắt lộ ra áp chế không được hâm mộ ghen ghét, cùng với mắt mát cùng tiếc nuối, “Bát ca? Ngươi đây là?”

Tám a ca phảng phát làm bầm lầu bầu thấp ninh “Lúc trước, nếu là lúc trước ta thỉnh chỉ, có phải hay không liền sẽ không như thế? Cửu đệ, ta hiện tại lý giải thập tú đệ, thật sự đã hiểu, trời sinh phúc tướng, Hoàng A Mã quả nhiên một ngữ trở thành sự thật.”

Cái nào không hâm mộ đâu? Chín a ca cúi đầu đem lời này nuốt đến trong bụng, huống chi lúc trước hắn là nhất có hi vọng một cái, vì sao không tránh một tránh? Mười bốn a ca Dận Trinh cũng không có biểu hiện đến cùng thường lui tới giống nhau, phảng phát cùng Dận Chân như nước với lửa, mà là chủ động tiến lên, thân thiết cười chúc mừng Dận Chân, một bộ huynh hữu đệ cung bộ dáng! Thậm chí còn lôi kéo Hoằng Mân quan tâm hỏi thân thể hắn trạng huống, Hoằng Mân phảng phát e lệ gãi gãi cái trán, mắt lộ sùng bái nhìn Dận Trinh, khen ngợi hắn là thúc bá trung ba đồ lỗ, Dận Trinh lúc này đã bị Khang Hi phái hướng Bình Bộ nhậm chức,

nghe thấy Hoằng Mân theo như lời tự nhiên rất là cao hứng, đem tùy thân mang ngọc bội thường cho Hoằng Mân, cười tiếp nhận sau, Hoằng Mân tìm một cái lý do xoay người rời đi, rời đi trước thửa dịp Dận Trinh không chú ý, trộm hướng chính mình a mā chớp chớp mắt, tới gần Dận Chân chỉ dùng hai người có thể nghe nói thanh âm “A mā, ngươi ở Hoằng Mân trong lòng là tốt nhất.”

Dận Chân đôi mắt chớp động, khôi phục bình tĩnh, như thường lui tới giống nhau, ứng đối mười bốn a ca, vừa không có vẻ nóng bỏng, cũng không có lạnh đạm. Sảnh ngoài náo nhiệt, mặt sau nội trạch trung lại như thế nào bình tĩnh? Hoàn Nhan thị kéo ống yếu thân mình tới cửa chúc mừng, ngay cả vừa mới làm xong ở cữ năm thị đều đi vào vương phủ, ở đông đảo tôn thất phúc tấn nhìn chăm chú dưới, Hoàn Nhan thị sắc mặt tái nhợt, mang theo bên cạnh càng thêm vài phần kiều mị năm thị vòng qua bình phong đi vào nội thất, “Đây là đi vào cấp ung thân vương phúc tấn nhận lỗi đi, cũng dám cưỡng bức thân vương phúc tấn? Mười bốn a ca khá vậy chỉ là cái hoàng tử Bối Lặc, này thân phận nhưng kém vài cấp đâu.” Tam phúc tấn nói chuyện thanh âm rất lớn, tự nhiên truyền tới bên cạnh tám phúc tấn trong tai, Sở Diễm có tâm phát tác, lại chỉ có thể nhịn xuống tới, Khang Hi sắc phong hoàng tử tước vị, chính tạp ở tám a ca phía trước, đây là dụng ý gì? Ngay cả có chân tật thất a ca đều đã là quận vương, lại cô đơn tạp ở tài đức sáng suốt thực thịnh tám a ca này, chỉ sợ mỗi người đều có bất đồng lý giải đi.

Chín phúc tấn phảng phất không thèm để ý mở miệng “Muốn nói khởi này tước vị nha, cái nào có thể cặp được với tú gia? Thân vương song bỗng kia chính là hoàng tử trung độc nhất phân, còn không phải tú tẩu thảo Hoàng A Mã niềm vui? Cho nên nha, vẫn là muốn xem thánh sủng mới là, mười bốn gia tuy rằng chỉ là Bối Lặc, nhưng luận Hoàng A Mã sủng ái, cái nào cũng không kịp đi, tước vị đều là Hoàng A Mã thân phong, có lẽ nào ngày liền nhiều mấy cái thân vương quận vương đâu.”

Bên cạnh phúc tấn các phu nhân ứng sán hai câu, trường hợp một lần nữa lung lay lên, Sở Diễm cảm kích kéo chín phúc tấn tay, “Bát tẩu, những cái đó không có ánh mắt người, người không cần để ý tới, chờ tương lai đắc thế lại trùng trị cũng không muộn.” Chín phúc tấn nhẹ giọng an ủi, ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái ở đông đảo phúc tấn trung, phảng phát con bướm xuyên hoa ứng đối phúc tấn phu nhân ung thản vương phủ phú sát trắc phúc tấn khi, thần sắc có chút mất tự nhiên lên “Này tú tẩu đến thật thật là rộng lượng hiền lương, phú sát trắc phúc tấn đồ trang sức trang sức, quần áo nguyên liệu, kia đều là cực kỳ khảo cứu, nơi nào là người bình thường ăn mặc mang đến? Nàng lại như hoa như ngọc, chính trực hảo quang cảnh, kia kiều mị dịu ngoan bộ dáng tú gia có thể không động tâm? Tú tẩu thật đúng là yên tâm nha, nếu là ta, sao có thể từ nàng làm càn.”

“Quang lớn lên hảo lại như thế nào? Cửu đệ muội ngươi chính là coi khinh tú tẩu.” Sở Diễm thương hại đồng tình, lòng có cảm xúc thấp giọng nói “Tú gia còn có thể thiếu xuất sắc nữ nhân? Nàng được sủng ái thì thế nào? Còn không phải sinh không ra hài tử, tú tẩu này bước cờ đi xinh đẹp, đối xử tử tế trắc phúc tấn khanh khách nhóm, làm các nàng tranh đi, ba cái con vợ cả, lại có hưng thú xa công dựa vào, cái nào có thể lướt qua nàng? Người không nghe nói, cái kia cấp tú gia sinh hạ nữ nhi khanh khách đắc tội phú sát trắc phúc tấn, hầu hạ có bệnh Lý trắc phúc tấn đi, tú tẩu một tia sai đều không gánh, thật thật là bô cục cao thủ.”

“Tú tẩu nhu vậy có tâm tư?” Chín phúc tấn thấp giọng kinh hô, tám phúc tấn cách bình phong nhìn nội thất Hoàn Nhan thị phảng phát quỳ gối Tề Lạc trước giường xin lỗi, tiện mạc thở dài “Nàng, ta đảo thật là không có xem minh bạch quá, phảng phát không dính bụi trần, nhưng lại phảng phát dấu diếm tâm cơ, ba cái con vợ cả mỗi người canh giờ đều như vậy xảo, hơn nữa đều là Hoàng A Mã tự mình ban danh, quang này phân vinh quang cái nào cập đến? Liền nói cái này Hoằng Trú, ngươi vừa mới cũng không nhìn tới rồi sao? Từ nhỏ liền sẽ cười, khoẻ mạnh khéo khinh bộ

dáng, lại cùng tú gia không sai chút nào, cùng năm thị cái kia ma ốm, giản thật chính là một hôm nay thương, một cái ngầm, chẳng sợ ta chỉ có một nhi tử, ta đều nguyện ngộ miếu dập đầu, Phật trước dâng hương, vĩnh không dính huân.”

Chín phúc tấn thở dài thương tiếc vỗ vỗ Sở Diễm tay, tám phúc tấn đối nhi tử khát cầu, nàng quá minh bạch, mấy năm nay phương thuốc không hiểu được dùng nhiều ít, trong miếu thêm nhiều ít tiền dầu đèn, chỉ sợ đều đã đếm không hết. Sở Diễm nhìn đến đã tắm ba ngày qua đi, ở đõ đẻ ma ma trong lòng ngực cười đến vui vẻ Hoằng Trú, phảng phát kia tươi cười là ở triệu hoán nàng giống nhau, rốt cuộc nhịn không được tiến lên, từ đõ đẻ ma ma kia cơ hồ đoạt lấy Hoằng Trú, ôm vào trong ngực, Hoằng Trú đôi mắt cười mị thành một đạo nhậm, khoe miệng hướng về phía trước kiều, phun tiểu phao phao, Sở Diễm dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve Hoằng Trú mượt mà khuôn mặt nhỏ, “Nguyên lai tú gia cười rõ lên là cái dạng này? Hoằng Trú, Hoằng Trú.” Nếu ngươi là ta nhi tử nên thật tốt, nàng đã có hai cái con vợ cả, vì sao ông trời liền không thể đem Hoằng Trú ban cho ta? Vì sao có tình hậu ái nàng? Sở Diễm ôm chặt Hoằng Trú, trên tay mang theo giáp bộ, ngoài ý muốn xẹt qua Hoằng Trú trăng nõn tiểu cánh tay, Hoằng Trú khẽ nhíu mày, lải nhải cái miệng nhỏ tiếp tục cười.

Ở bên Tần ma ma muốn tiến lên, lúc này ăn mặc màu đỏ thêu hoa mẫu đơn viên lãnh sườn xám Lan ma ma bước nhanh đi đến tám phúc tấn trước mặt, cúi người hành lễ “Nô tỳ cấp tám phúc tấn thỉnh an.” Sở Diễm nhìn trước mặt mỉm cười tuổi trẻ ma ma, ngây ra một lúc, Lan ma ma cười xấu hổ giải thích “Nô tỳ là Hoằng Trú a ca giáo dưỡng ma ma, Hoằng Trú a ca nghịch ngợm ái cười, rất là nhận người, phúc tấn kia có nghiêm khắc quy củ, tám phúc tấn, nô tỳ nên cấp tiểu a ca uy nãi.” Cảm thấy được Sở Diễm lưu luyến, Lan ma ma cúi đầu, liẽm đi ý cười, khiêm tốn khuyên nhủ, “Thỉnh tám phúc tấn không cần khó xử nô tỳ, vương phủ quy củ đại, nô tỳ chịu trách nhiệm không dậy nổi.”

Cảm thấy nàng phảng phát phải quỳ xuống, Sở Diễm tinh ngộ lại đây vội vàng đem Hoằng Trú giao cho Lan ma ma, “Ngươi đi xuống hảo sinh chăm sóc Hoằng Trú đi.” Lan ma ma ôm Hoằng Trú, trên mặt một lần nữa lộ ra ý cười, cúi người hành lễ, “Tạ tám phúc tấn săn sóc nô tỳ.” Xoay người bước chân nhẹ nhàng rời đi, Sở Diễm thật sâu thở dài một hơi, bên người nàng liền tới nô tỳ đều như thế bất đồng? Này chẳng lẽ chính là mệnh? Thân mình có chút đong đưa, chín phúc tấn vội vàng đứng dậy đỡ Sở Diễm một lần nữa ngồi xong, “Bát tầu, ngươi nô tỳ đắc tội ngươi?”

Sở Diễm lắc đầu, trong đầu nghĩ đến tám a ca từ biết được Dận Chân thêm nữa con vợ cả khi biểu tình, như vậy lãnh như vậy băng, phảng phát không có một tia tình ý nhìn nàng, đương nàng tưởng tiếp cận, tám a ca lại chút xoay người rời đi, chỉ để lại khinh phiêu phiêu một câu “Con vợ cả, ba cái con vợ cả, nàng thật là khó được.” Năm chặt nắm tay, Sở Diễm tinh ngộ lại đây, nơi này là ung thân vương phủ, không thể mềm yếu, một lần nữa đánh lên tinh thần, Sở Diễm trang trọng mỉm cười ứng phó đông đảo phúc tấn phu nhân, cũng theo mọi người nhẹ giọng khen ngợi Tề Lạc hiền huệ.

Lan ma ma ôm Hoằng Trú rời đi, Tần ma ma vui mừng gật đầu, cái này giáo dưỡng ma ma không có chọn sai, quả nhiên là cái có ánh mắt ổn thỏa người, nhìn lướt qua bị người vây quanh khen ngợi, trên mặt khó nén đắc ý ý cười Phú Sát thị, Tần ma ma trào phúng cười khẽ xoay người vào nội thất. Lan ma ma ôm nhìn Hoằng Trú cánh tay chõ nhàn nhạt vệt đỏ, đau lòng thương được, thân thân còn đang cười Hoằng Trú, “Tiểu a ca, về sau ở gặp được như vậy nọa huống cũng không thể quang cười, ngươi hắn là lớn tiếng khóc, ngươi hiểu được sao?” Hoằng Trú híp mắt tiếp tục cười, Lan ma ma thở dài lắc đầu, ôm Hoằng Trú uy nàng uống nãi, trong lòng ám hạ quyết định, nhất định phải chăm sóc hảo tiểu a ca.

Tề Lạc cố nép trong lòng chán ghét, nửa làm ở trên giường ứng đối khiêm tốn uốn gối Hoàn Nhan thị, nàng cũng không phải rộng lượng người, đặc biệt từ ngày ấy khởi, nàng liền đổi màu đỏ trang sức thập phần mẫn cảm, đem những cái đó trân quý xinh đẹp hồng ngọc trang sức toàn bộ dọn ly trước mắt, thậm chí không được gần người người mang theo màu đỏ trang sức, thẳng đến sinh hạ Hoằng Trú, thấy hắn không có bất luận vấn đề gì mới dần dần chuyển hảo.

Hoàn Nhan thị trong mắt mang nước mắt liên tiếp xin lỗi, giải thích lúc trước nàng không phải có tâm, chỉ là quan tâm hôn mê Tề Lạc mới nói nồng lỗ mắng, Tề Lạc đạm nhiên cười nhạt, mỏi mệt xoa nhẹ một chút cái trán “Thập tứ đệ muội việc này nếu đã ra, hiện tại nói này đó lại có tác dụng gì? Về sau ngươi vẫn là nhiều chú ý một ít hảo, ta thân thể yếu đuối, cũng không lưu ngươi, ngươi tự tiện đi.”

“Tứ tẩu, ngài đại nhân có đại lượng liền tha thứ ta này một chuyến đi.” Hoàn Nhan thị rũ mắt dấu đi trong mắt phẫn hận, ngẩng đầu hai mắt đẫm lệ mông lung tràn ngập xin lỗi hối hận nhìn Tề Lạc nhẹ giọng cầu xin, nàng bị Dận Trinh đá hộc máu, lại cùng năm thị ở hoàng tử phủ đánh nhau phí rất nhiều tâm tư, cho nên Hoàn Nhan thị muốn so lần trước gặp nhau càng lão thượng hai phân, làn da trắng bệch không có ánh sáng, đã nhiều năm gần 30 phụ nhân dung nhan, Tề Lạc nhìn thoáng qua hậu sảnh trổ mã càng thêm kiều mị nhu nhược năm thị, trong lòng có vài phần thương hại, cũng có chút khác thường, phảng phát Hoàn Nhan thị là thế nàng chịu tội giống nhau, nhưng chỉ cần nghĩ đến ngày đó nàng tâm tư, Tề Lạc cắn răng ngạnh khởi tâm địa, không nóng không lạnh nói hai câu, chậm rãi nhắm mắt lại, “Tử Anh, đưa mười bốn phúc tấn, ta mệt mỏi, tưởng nghỉ ngơi.”

Hoàn Nhan thị mặt cứng đờ, nàng không nghĩ tới luôn luôn rất có đúng mục phảng phát không có tính tình giống nhau Tề Lạc sẽ như thế đắn đo nàng, ngượng ngùng nói “Kia, ta đây liền không quay rày tứ tẩu nghỉ tạm.”

Năm thị như suy tư gì nhìn thoảng qua đã nhắm mắt lại Tề Lạc, tống cảm thấy nàng phảng phất bỏ lỡ cái gì, sở túc nghĩ đến nàng kia đáng thương nhi tử, âm thầm cắn răng, quăng một chút khăn, cúp mi rũ mắt theo Hoàn Nhan thị đi ra ngoài.

Chờ bọn họ rời đi sau, Tề Lạc mở to mắt, nhìn Hoàn Nhan thị cùng năm thị phảng phất hảo tỷ muội bóng dáng, âm thầm cảm thán, các nàng rõ ràng hận không thể đem đối phương dãm chết xé nát, lại còn có thể như thế thân mật khăng khít, những người này diễn kịch công lực, thật là quá thâm hậu.

Tử Anh quay lại thân, muốn cấp Tề Lạc dịch hảo góc chăn, “Hoằng Trú, nhưng có người chăm sóc?”

“Thỉnh phúc tấn yên tâm, Tân ma ma ở bên ngoài đón khách, tiểu a ca ra không được đường rẽ.” Nhìn thấy Tề Lạc cũng không tưởng nghỉ ngơi, Tử Anh liền đem bên ngoài sự tình nhẹ giọng giảng cấp Tề Lạc nghe, nghe thấy mọi người hâm mộ cùng cùng năm thị nhi tử đối lập, Tề Lạc lẩm bẩm nhẹ giọng “Này căn bản là không phải ta muốn, năm thị thật là cái bi kịch, sinh non chết non, này đó nào kiện ngươi không trải qua?”

Hoằng Trú tắm ba ngày yến lúc sau, Khang Hi đi Nghi Phi kia, một đêm ân sủng lúc sau, Nghi Phi liền tuyên ngũ phúc tấn cùng chín phúc tấn tiến cung, lời nói líu lo thiết dò hỏi khởi Hoằng Trú cùng mười bốn tân sinh tiểu a ca tắm ba ngày tình huống, chín phúc tấn tự nhiên hiểu được Nghi Phi dụng ý, từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ nhất hồi bẩm, thậm chí ngay cả một ít hoang đường đòn đai đều giống như giảng chê cười giống nhau giảng cho Nghi Phi nghe, Nghi Phi nhìn lướt qua chất phác không biết điều ngũ phúc tấn, vừa lòng vỗ nhẹ chín phúc tấn tay, thường nàng một đôi Nghi Phi của hồi môn hồng ngọc vòng tay, mới phóng các nàng ra cung. Đãi các nàng rời đi, Nghi Phi lại gọi quá có thể tin tức linh thông người, thấp giọng dò hỏi hai câu, càng nghe càng là vừa lòng,

lông mà hoàn toàn giãn ra khai, kiều khéo miệng “Bốn cung cũng nên đi chúc mừng một chút Đức phi tỷ tỷ, lại thêm hai cái tiểu tôn tôn, thật thật là đại hỉ sự.”

“Nương nương, mười bốn a ca cùng tám a ca luôn luôn thân hậu, ngài……” Nghi Phi hờ nhẹ một tiếng “Mười bốn a ca tám tư cái nào không hiểu được? Loại này dựa thế dựng lên người chỉ có Đức phi tỷ tỷ mới dường ra tới, đem người đều coi thành đứa ngốc dường như, bốn cung chỉ là đi thăm Đức phi tỷ tỷ trò chuyện, lại không có bên tâm tư? Chính là lão thập tứ có kia một ngày, Đức phi cũng không dám đem ta như thế nào? Huống chi Hoàng Thượng trong lòng đối Đức phi tỷ tỷ cũng…… Hừ, này còn không phải nàng tự tìm, lão ngã cũng không dường ở bốn cung bên người, nhưng bốn cung cũng không gặp cái nào cưng thành như vậy? Vì một chút việc nhỏ phạt quỳ răn dạy ung thân vương, Tứ a ca lại không được sủng, kia cũng là Hoàng Thượng nể trọng nhi tử, Hoàng Thượng có thể không đau lòng? Bốn cung xem Đức phi tỷ tỷ thật đúng là hôn mê đầu dây.”

Nghi Phi thu thập chỉnh tề tươi sáng, biểu tình sung sướng phảng phát tuổi trẻ vài tuổi, mang theo nữ quan nội thị mêt mông cuồn cuộn hướng vĩnh cửng cung đi đến. Đức phi lúc này vừa mới ở Phật trước niêm xong cầu phúc kinh văn, tiến đi Thái Hậu phái tới trông coi ma ma, đứng lên, cảm thấy đầu hôn mê, bên cạnh ma ma vội tiến lên đỡ lấy Đức phi, nhìn Đức phi tái nhợt sắc mặt, quan tâm hỏi “Nương nương, vẫn là tuyên thái y đi, ngài thân mình quan trọng.”

Đức phi ho khan hai tiếng, giọng nói khàn khàn nói: “Không cần phiền toái, bốn cung nghỉ ngơi một chút liền hảo.” Nằm nghiêng ở trên giường, ma ma nửa quỳ cấp Đức phi mát xa có chút sưng vù hai chân, Đức phi dùng tay chống đầu nhắm mắt lại, vốn tưởng rằng chỉ là đóng cửa thanh tu, nhưng không thành tưởng Thái Hậu thế nhưng mỗi ngày đều phái ma ma

tới bồi nàng cùng nhau vì Dận Chân cầu phúc niệm kinh, này một niệm chính là hai canh giờ, Đức phi trong lòng vốn là nén giận, như vậy mấy tháng xuống dưới, càng là lửa giận khó tiêu, lại đuổi kịp một lạnh một nóng mùa, liền nhiễm phong hàn, tuy không nghiêm trọng, nhưng cũng muốn an tâm điều dưỡng, nhưng Thái Hậu người mỗi ngày đều tới, Đức phi cũng không dám lại làm tức giận Khang Hi, chỉ có thể kéo thân mình gắng gượng, âm thầm chờ đợi này một năm sớm chút ai quá.

“Cũng không hiểu được lão thập tứ hiện tại như thế nào?” Ma ma ngắn ra một chút, cười trở lại “Nương nương, nô tỳ nghe nói mười bốn gia đã bị Hoàng Thượng phái hướng Bình Bộ, tuy không thấy được là chủ sự a ca, Hoàng Thượng vẫn là coi trọng mười bốn gia.” Đức phi bỗng nhiên mở to mắt, “Ngươi là nói thật? Lão thập tứ đi Bình Bộ chủ sự?” Ma ma khẳng định gật đầu, Đức phi trừng ra một hơi, lẩm bẩm nói “Thật tốt quá, bốn cung này tội không có bạch ai, Hoàng Thượng trong lòng là có lão thập tứ, thay đổi khác a ca ra họa thủy sự, sao có thể như thế nhẹ nhàng, như thế xử trí chỉ sợ là trách cứ bốn cung bị thương Dận Chân đi, rốt cuộc Hoàng Thượng đối hắn cũng là coi trọng, nếu là Dận Chân có thể vì lão thập tứ sở dụng, Bình Bộ, Hộ Bộ, kia chẳng phải là như hổ thêm cánh?” Ma ma xoay người đi cấp Đức phi bung trà, bối thân âm thầm buồn cười, khôn khéo Đức phi chỉ cần một gấp được mười bốn a ca cùng Tứ a ca việc, liền không có xem minh bạch quá, thật thật là đáng thương nột.

Cung nữ tiến vào ngồi xóm thân hành lễ “Khởi bẩm Đức phi nương nương, Nghi Phi nương nương tiến đến vấn an chúc mừng ngài.” Đức phi bỗn ý là bất tương kiến, nhưng nghe thấy cung nữ vừa nói, tưởng có chút lệch lạc, chẳng lẽ nàng nhận thua chịu thua? Đức phi đứng dậy, mệnh lệnh nữ quan một lần nữa cho nàng rửa mặt chải đầu trang điểm, dùng thật dày son phấn che lại tái nhợt sắc mặt, dùng nhất sê chải đầu cung nữ đem nàng sợi tóc trung chỉ bạc tận lực che lấp lên, đeo thượng Khang Hi ban thường đồ trang sức trang sức, mặc vào lượng kim sắc hoàng phi sườn xám, nhìn

thoáng qua gương, vừa lòng gật đầu, đỡ ma ma, bước đi đoan trang hướng
đi vĩnh cùng cung chính điện.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 232

Thấy Tè Giác nở súng, nghe chung quanh trầm trồ khen ngợi thanh, Dương Khang trước mắt xuất hiện lại là lúc trước Khang Hi bị ám sát khi, hắn cuối cùng lanh binh vọt vào đi Tè Lạc ở Dận Chân trong lòng ngực giơ ni-trát ka-li khi bộ dáng, hắn không cam lòng, cùng với ni-trát ka-li trung khuyên tai, lúc ấy nàng như vậy mỹ, như vậy quả quyết, hắn cũng tưởng quên, nhưng làm sao có thể quên rốt? Dương Khang có khi cũng từng tự hỏi, nếu là lúc trước điều binh chính là Lăng Trụ, hắn lưu tại kia, có phải hay không kết quả liền bất đồng?

Tè Giác giữ chặt mã dây cương, tuấn mã ngửa đầu thét dài, “Thống lĩnh, còn dùng làm những cái đó sao?” Dương Khang hoàn hồn, nhìn ngạo khí tề mãnh, cười lớn tiếng hỏi “Các ngươi nói, dùng không cần?” “Dùng, dùng, dùng.” Mọi người nhiệt huyết sôi trào chỉnh tề hô to. Tè Giác lưu loát xoay người xuống ngựa, đem bào giác ghi tac bên hông, đối này dại ra hạo ngọc mở miệng “Ta khiến cho ngươi minh bạch người nào mới là ung thân vương cậu em vợ, người nào mới có thể là ung thân vương phúc tấn đệ đệ.”

Tè Giác nhanh chóng ở đây mà trung gian vượt qua chướng ngại, động tác tần mãnh phảng phát liệp báo giống nhau, chờ đến hoàn thành lúc sau, tuy rằng cũng dính lên bùn đất cùng nước bẩn, nhưng không hề có ảnh hưởng tè sắt tự thân khí thế, ngược lại càng tăng thêm vài phần bưu hãn. Tè Giác đi vào Dương Khang phụ cận, cung kính kính cái quân lễ, Dương Khang trong mắt lộ ra vui mừng, đối này những cái đó thụ huấn người nói

“Cái nào có thể làm được Tè Giác như vậy, liền có thể trực tiếp nhập quân cận vệ, tại đây không có thân phận địa vị, cường giả vi tôn.” Mọi người trong mắt lộ ra lửa nóng cùng vài phần sùng kính, Dương Khang hướng khiêm nhinh gật đầu, khiêm nhinh tiến lên hai bước, đối này hạo ngọc hô lớn “Còn lăng tại đây làm cái gì? Chẳng lẽ ngươi thật muốn ai quân côn?”

Hạo ngọc ủ rũ ngẩng đầu, nhìn ở Dương Khang lãnh tướng sĩ rời đi, lại hướng phía sau nhìn lướt qua, phát hiện bọn họ đều sùng kính nhìn đã ngồi trên lưng ngựa Tè Giác, chân mềm quỳ trên mặt đất, lẩm bẩm nói “Ta không tiến quân cận vệ còn không được sao?”

“Ngươi đương đây là cái gì mà, nói đến là đến? Không đến thụ huấn kết thúc là không được rời đi, đây là hoàng mệnh.” Khiêm nhinh nhìn đã xuống núi ngày, đáng tiếc nói, liền tính Tè Giác diễn võ trì hoãn một ít canh giờ, không phải ta coi khinh, ngươi cũng không hoàn thành, ngươi tới, trọng trách 30 quân côn.” Không màng hạo ngọc giãy giụa, chấp pháp người ngạnh kéo xuống, làm trò mọi người mặt hành hình, chỉ nghe thấy hạo ngọc khóc thét xin tha, Tè Giác nhìn thoáng qua bị đánh đến da tróc thịt bong hạo ngọc, hờ nhẹ một tiếng, hướng khiêm nhinh chắp tay từ biệt, quay đầu ngựa lại giống như tới khi giống nhau, chạy như bay mà đi.

“Trí Viễn Công con vợ cả, quả nhiên danh bất hư truyền, danh bất hư truyền.” Mọi người sôi nổi gật đầu, tỏ vẻ tán đồng.

Chương 346 Dương Khang tự phạt

Lúc trước hướng Khang Hi thừa tấu quân cận vệ quy hoạch yêu cầu khi, phàm là tiến vào quân cận vệ giả, tất thụ huấn ba tháng, trên đường không được rời khỏi, chọn ưu tú tiến vào quân cận vệ, kỳ thật trải qua quân cận vệ quân sự huấn luyện, chính là không thể cuối cùng tiến vào quân cận vệ người, cũng có rất nhiều Bát Kỳ tá lãnh coi trọng, cho nên mỗi lần quân

cận vệ thu người, liền giống như vào kinh đi thi thí sinh giống nhau, sự tình quan tiền đồ.

Lăng Trụ lúc trước đưa ra cái này ý tưởng chính là không nghĩ làm Bát Kỳ người suy sút thối nát, có thể lưu giữ một tia tâm huyết, vì tương lai đánh hạ cơ sở, không hề lặp lại khuất nhục sử. Xa ở Trí Viễn Công tước phủ, Lăng Trụ ngồi ở trên ghế nằm, kiều chân bắt chéo, nhàn nhã phẩm Khang Hi ban cho cống trà khi, lại cảm giác bên tai nóng lên, liên tục đánh hắt xì, “A khí, đây là cái nào ở thì thầm ta?”

Lăng Trụ không hiểu được ung thân vương Dận Chân trắc phúc tấn ca ca lúc này thê thảm bộ dáng, hạo ngọc không còn có trước kia ương ngạnh cao ngạo, kéo vết thương chồng chất hai chân, đong đưa thân mình ở trên sân huấn luyện không ngừng chạy vội, thảm mắng Lăng Trụ chế định này đó gắp quý quy củ, bên cạnh ngồi nghỉ người, cao giọng trêu đùa “Hạo ngọc, ngươi nhưng đến nhanh lên chạy? Bằng không lại sẽ bị trượng trách.” “Đúng vậy, đúng vậy, ngươi cái kia trắc phúc tấn muội muội nhưng quản không đến này một khói.” Mọi người cười ha ha, từ tè ngọc lần trước tới gần vệ quân, những người này liền đem niêm thiếp hắn trở thành tấm gương, này không quan hệ xuất thân, là Tè Giác tự thân năng lực quyết định, hơn nữa những người này cũng xem minh bạch, thông lĩnh cùng ung thân vương cái nào cũng sẽ không vì hạo ngọc xuất đầu, hắn lại là cái nói như rồng leo, làm như mèo mửa người, tính tình cũng không lấy lòng, tuy không thấy được khi dễ hắn, nhưng lại rất chịu xa lánh, ai phạt ai mắng luôn là có hắn, không hoàn thành huấn luyện khoa, trên đùi quân côn vết thương, càng ngày càng nhiều, sau lại đại phu chẩn bệnh, không thể lại đánh, bằng không hắn hai chân đã bị phế bỏ, cho nên Dương Khang hạ lệnh sửa vì chạy bộ trùng phạt.

Hạo ngọc cũng từng nghĩ tới rời đi nơi này, không hề bị khổ, nhưng ngại với Lăng Trụ lập hạ quy củ, cũng chỉ có thể ngạnh chịu, bởi vậy Lăng

Trụ đánh hắt xì cũng liền không kỳ quái, đây là bao lớn oán khí. Hạo ngọc rốt cuộc duy trì không được, nằm ở trên mặt đất, ngẩng đầu nhìn tấm màn đen sao trời, liên tục chớp chớp ngôi sao phảng phát đều ở cười nhạo hắn giống nhau, bốn phía người đã tan đi ngủ say, hạo ngọc hung hăng chùy một chút mà, “Ta nhất định phải đi ung thân vương phủ, đến lúc đó cho các ngươi hảo nhìn.” Hắn trong lòng minh bạch, trong nhà tin tức cùng kinh thành đồn đãi, đều nói Phú Sát thị rất có chút thể diện, mà ung thân vương phúc tấn sinh con bị thương thân mình, trong phủ sự tình tắc phúc tấn có thể nói được với lời nói, nghĩ đến Phú Sát thị hoa dung nguyệt mạo, hạo ngọc cảm thấy trong lòng có nắm chắc rất nhiều. Chớp mắt, nhìn xem bốn phía bò dậy, lặng yên không một tiếng động hướng nơi dừng chân ở ngoài đi đến.

Trong quân trướng, khiêm ninh đứng ở Dương Khang bên cạnh người nhẹ giọng nói cái gì, Dương Khang mỉm môi chút đôi mắt, “Ta đảo muốn nhìn hắn sẽ như thế nào tuyển? Ta chính là thiệt tình hy vọng hắn có thể……” “Thống lĩnh, cái kia mềm oặt hạo ngọc, nhất định sẽ không làm ngươi thất vọng.” Khiêm ninh trong mắt mang cười, Dương Khang nháy môi, đây cũng là chúng ta quân cận vệ quy củ, ta đảo muốn nhìn nhau bọn họ như thế nào ở kinh thành dừng chân? Như thế nào ra môn.”

“Thống lĩnh, trắc phúc tấn kia…” Dương Khang giơ tay đánh gãy, ghét bỏ hờ nhẹ, “Ta không thiếu nữ nhân, trực tiếp thỉnh chỉ phé đi Lý thị trắc phúc tấn chi vị cũng là được, đến nỗi Tú a ca kia, ta cũng không lo lắng.” Khiêm ninh rũ mắt liẽm đi hâm mộ, nguyên lai nhất để ý nàng là có chút hoa danh Trang Thân Vương thế tử.

“Thống lĩnh, thuộc hạ có việc hồi bẩm” trướng ngoại có người hồi bẩm, Dương Khang cười khẽ, “quả nhiên không làm ta thất vọng, hướng khiêm ninh ý bảo, “Tiến vào.” Người tới cúi chào sau đem hạo ngọc ý đồ chạy trốn việc nói ra, Dương Khang khó thở đứng lên, tức giận mắng “Cái nào

cho hắn lớn như vậy lá gan? Nay còn không có thượng chiến trường đâu, coi như khởi đào binh tới? Truyền lệnh toàn thể tập hợp, ta muốn đích thân xử lý.”

Ở cái này ban đêm, Dương Khang làm trò mọi người trước mặt, tự mình xử trí ý đồ chạy trốn hạo ngọc, đem hắn tú chi vây ở hai cái cây cột thượng, mệnh lệnh thăng đến thụ huấn kết thúc mới có thể đem hắn buông xuống. Hạo ngọc còn muốn nói cái gì, khiêm nhinh tiến lên tá hắn cầm, nếu là hắn thật phun ra ung thân vương phủ tới, đối Tú a ca cũng là bất lợi, Dương Khang theo sau thừa nhận hắn xem đi rồi mắt, làm hạo ngọc thụ huấn là sai lầm. Làm trò mọi người mặt, mệnh lệnh chấp pháp quan hung hăng trừu hắn mười roi. Các tướng sĩ khổ cầu, Dương Khang lại mở miệng “Cầu cái gì? Đây là quy củ, không thể huỷ bỏ!” Chấp pháp lúc sau, Dương Khang tuy không thấy được da tróc thịt bong, nhưng phía sau lưng cũng là che kín sưng đỏ vết roi, đầy ra khiêm nhinh muốn nâng tay, Dương Khang đĩnh thân mình, ở mọi người nhìn lên sùng bái nhìn chăm chú hạ, đi vào quân trưởng trước, không có quay đầu lại. Trầm thấp nói “Quân cận vệ trung với hoàng mệnh, vì Hoàng Thượng khai thác cương thổ, không thể tồn tư tâm, các ngươi nhưng minh bạch?” Mọi người quỳ một gối xuống đất “Cẩn tôn thống lĩnh phân phó.” Dương Khang tiến trưởng, ghé vào trên giường. Chậm rãi nhắm mắt lại, trong óc vẫn là không khỏi xuất hiện Tề Lạc bộ dáng, tuy rằng đau đớn nhưng lại dần dần ngủ say, bên miệng lộ ra nhàn nhạt thỏa mãn tươi cười, tối tăm ánh đèn, phảng phát biểu thị hắn mộng đẹp.

Việc này qua đi, quân cận vệ tướng sĩ cùng thụ huấn người tất cả đều nhiệt tình tăng vọt, tinh thần phấn chấn. Vô luận làm cái gì đều cẩn thận nghiêm túc, bọn họ trên người càng nhiều vài phần anh khí đĩnh bạt, mà bó trụ bạo phơi hạo ngọc, bị mọi người căm tức nhìn, liền bởi vì hắn mới làm Dương Khang tự phạt, hắn thanh danh hoàn toàn huỷ hoại. Thế cho nên kinh thành đều truyền khắp hắn phẩm hạnh bất chính loang lỗ việc xấu,

Dương Khang trực tiếp thượng tấu Khang Hi huỷ bỏ Lý thị trắc phúc tấn danh phận, Khang Hi nhìn tấu chương cảm thán viết xuống chuẩn tấu, hắn cũng không hiểu biết Dương Khang sở làm chân chính nguyên nhân, lại cảm thán với Dương Khang trung thành, ngay sau đó đem lưu thẻ bài tú nữ, chọn lựa hai cái phẩm mạo xuất chúng người, chỉ cho Dương Khang.

Thụ huấn sau khi kết thúc, đại bộ phận người đều vào quân cận vệ, dư lại cũng đều bị phong đài đại doanh người phải đi, hạo ngọc bị cởi xuống tói, tay chân tất cả đều cứng đờ, nâng về nhà trung, đại phu chẩn trị lúc sau, lắc đầu tỏ vẻ, hắn chân hoàn toàn phế đi. Tương lai liền lộ đều đi không được, phú sát phu nhân khóc lóc ngất qua đi, nàng liền có như vậy một cái nhi tử, vừa mới thanh tịnh liền không ngừng khóc kêu. Tin tức xấu lại lần nữa truyền đến, hạo ngọc a mã vốn là một cái bất nhập lưu tú phẩm tiểu quan, Phú Sát thị tiến ung thân vương phủ vì trắc phúc tấn, có lẽ là cấp Dận Chân mặt mũi, được thượng quan coi trọng vào Lễ Bộ, trở thành tam phẩm chủ quan, từ nhỏ bé tiêu lại, nhắc tới vị trí này, tự nhiên một sờm đắc chí, liền có chút vong hình, huống chi hắn phía sau còn có hai nhà vương phủ ở, càng là có chút trương dương, bình thường còn hảo, từ hạo ngọc xảy ra chuyện lúc sau, Trang Thân Vương thế tử tự thỉnh huỷ bỏ Lý thị trắc phúc tấn danh phận, mà ung thân vương Dận Chân tuy rằng không có thỉnh chỉ, nhưng rốt cuộc không lầm sáng rồi, cũng không có vì hắn làm chủ ý tú, bởi vậy bỏ đá xuống giếng người rất nhiều. Phú sát đại nhân liền cảm thấy nhật tử không chịu nổi.

Cố tình dụ thân vương Bảo Thái nạp trắc phúc tấn, Bảo Thái là có tiếng khó hầu hạ, cho nên Lễ Bộ thị lang liền đem cái này sai sự giao cho hắn, phú sát đại nhân đến cũng phí chút tâm tư, nhưng đối mặt bắt bẻ Bảo Thái, hắn lại có thể nào trốn quá? Tùy tiện bắt một cái sai làm, Bảo Thái hung hăng răn dạy hắn, Lễ Bộ thị lang vì bình ổn dụ thân vương lửa giận, ngầm tìm hiểu Dận Chân ý tưởng, Dận Chân chỉ là lạnh lùng nhìn bọn họ “Bốn vương hận nhất làm việc thiên tư người, án quy củ làm.”

Mọi người một nghiên cứu, xem ra cái này ung thân vương trắc phúc tấn cũng không có như vậy được sủng ái, phảng phất nghe nói có bệnh kín, vô pháp sinh con, huống chi ung thân vương phúc tấn có ba cái con vợ cả, như thế nào đều không tới phiên nàng xuất đầu, cứ yên tâm đại nghĩa lăng nhiên cách phú sát chức quan, luân phiên đả kích dưới, phú sát phu nhân ở trên giường suốt dưỡng một tháng, phú sát phủ hạ nhân thậm chí liền môn cũng không dám ra, hạo ngọc thanh danh quá kém. Mà có làm thấp đi tự nhiên liền có truy phủng, Trang Thân Vương thế tử anh dũng thiện chiến chi danh vốn là thực vang dội, hơn nữa lần này trung quân tự phạt, làm Dương Khang uy danh càng hơn.

Trí Viễn Công con vợ cả ung thân vương đứng đắn cậu em vợ tề ngọc ở ngày đó diễn võ, bị quân cận vệ người truyền ra tới, ở bát quái người rảnh rỗi miêu tả trung, tề ngọc đó chính là niêm thiếu anh tài, thanh danh cũng càng thêm vang dội, huống chi hắn không chỉ có xuất thân hảo, diện mạo cũng tuấn tú đĩnh bạt, Khang Hi càng là trước mặt mọi người tỏ vẻ muốn đích thân chỉ hôn, bởi vậy những cái đó có tú nữ, có phương pháp nhân gia liên tiếp âm thầm tìm hiểu, vương phủ tôn thất cũng đều âm thầm lưu tâm, thường thường tiến cung tìm phương pháp, hoặc là đi ung thân vương phủ thăm tú phúc tấn, cái nào cũng không bỏ được đem quận chúa khanh khách xa vỗ Mông Cổ, tề ngọc ở bọn họ trong mắt liền thành kim quy tề nhân vật.

Dụ thân vương Bảo Thái đuổi kịp Dương Khang nghỉ tắm gội hồi Trang Thân Vương phủ khi, mang theo quý trọng dược liệu tự mình qua phủ thăm, ở vương phủ phòng khách, Dương Khang nhìn ăn vạ không đi Bảo Thái, buồn cười lắc đầu,, sai người mang lên tiệc rượu, phân phó có thể tin người không được quấy rầy bọn họ uống rượu, tùy tùng sôi nổi lui ra, Bảo Thái thấy Dương Khang muốn nâng chén kính rượu, duỗi tay giữ chặt hắn, “Ngươi thương thế chưa lành, có thể nào uống rượu? Người tuy rằng thân mình hảo, nhưng cũng phải làm tâm, đỡ phải thật sự rơi xuống tật xấu,

ngươi cho ta không hiểu được lúc trước ở trên chiến trường, ngươi chân không cũng bị thương?”

Dương Khang buông chén rượu, phảng phất về tối lúc ấy, vì đuối kip hoảng lịch sinh ra, đảo cũng thật sự phí chút tâm lực, tay đặt ở thương trên đùi, hắn cảm thấy vẫn là thực giá trị, cũng chưa từng có hối hận quá.

“Dương Khang, ta Bảo Thái thật sự phục ngươi rồi, thật sự phục.” Bảo Thái nhìn thấy Dương Khang khóc miệng ý cười, kính nể đem rượu uống cạn, Dương Khang vuốt chén rượu, cười khẽ “Phục cái gì? Đều là..... Đều là.....” Chớp giật mình đôi mắt, Dương Khang trong mắt khôi phục bình tĩnh, lắc đầu cười nói “Kia chỉ là thuận tiện mà thôi, ngươi cho ta thật là tình si không thành, làm như vậy đều chỉ là vì làm Hoàng Thượng yên tâm, Bảo Thái, ngươi không hiểu được tay cầm binh quyền, xử sự muôn cản thận, đúng lúc biểu tỏ lòng trung thành, này có chỗ lợi.”

Bảo Thái ngây ra một lúc, nhìn chằm chằm Dương Khang sau một lúc lâu, “Ngươi liền trang đi, ở trước mặt ta còn muốn như vậy? Nếu không phải ngươi lộ tin, ta sao có thể.....” Dương Khang liếc Bảo Thái liếc mắt một cái, khẳng định nói “Như vậy náo nhiệt sự tình, ngươi sao có thể không ra tay? Hơn nữa nàng thật sự thực hiềm, Tú a ca quách khanh khách, cũng nên tìm một cơ hội.....”

“Hảo, ngươi nói rất đúng, ta này không phải làm sao? Đến nỗi cái kia quách khanh khách nhân gia đều đã hầu hạ tinh dưỡng Lý trắc phúc tấn đi, nàng kia người một nhà thật là thấp kém, muốn tìm cơ hội đều khó.” Thấy Dương Khang phảng phất chưa đã thèm, Bảo Thái chính sắc nói “Nói đứng đắn, những cái đó nữ nhân Tú a ca khẳng định sẽ không đương hồi sự, ta ở kinh thành tự nhiên tin tức nhiều chút, ung thân vương hoảng khi a ca chính là nổi danh bát diện linh lung, thậm chí đến các hoàng tử coi trọng, Hoằng Môn a ca lại có..... Đây mới là.....”

“Ngươi đa tâm, các hoàng tử nghĩ như thế nào không quan trọng, Hoàng Thượng kia mới là mấu chốt, huống chi nàng tự mình giáo dưỡng tề ngọc như thế xuất sắc, con trai của nàng lại sao có thể là hoằng khi có thể tính kế, hoằng khi a ca xuất thân không cao, Tú a ca trong lòng hiểu rõ, việc này chúng ta không thể động, nhìn liền hảo.”

Bảo Thái bừng tỉnh đại ngộ “Vẫn là ngươi tưởng thông thấu, chúng ta xem này liền hảo.”

Dương Khang cắp Bảo Thái đảo mǎn rượu, vỗ vỗ hắn cánh tay, “Ta cũng là cái hồ đồ người, nhưng cũng may cùng Trí Viễn Công ở chung một đoạn, hắn âm thầm dạy ta không ít vi thần chi đạo, hắn thật là một cái hảo a mǎ.” Không màng Bảo Thái phản đối, Dương Khang khăng khăng cùng hắn đổi ấm một ly, theo sau hai người ở bàn tiệc thượng lệch khỏi quỹ đạo chính đề nói đến phong nguyệt, bắt đầu tương đối khởi bọn họ nữ nhân, hai người thậm chí vì cái nào nhan sắc càng tốt àm ī lên, ngay sau đó ha ha ha cười to, chỉ là khó nén trong mắt kia ti chua xót, trừ bỏ nàng ở ngoài, mọi người đều là giống nhau.

Chương 347 Hoằng Trú trăng tròn

Hoằng Trú trăng tròn lẽ tự nhiên làm thực long trọng, tới chúc mừng người rất nhiều, rốt cuộc Hoằng Trú thập phần thảo hỉ, cả ngày cười ha ha chưa bao giờ khóc, Tề Lạc nhìn các hoàng tử phúc tấn dùng tay khẽ vuốt Hoằng Trú mặt mày, mà hắn thế nhưng thoái mái híp mắt đầy mặt ý cười, tám phúc tấn thậm chí nhẹ niết Hoằng Trú gương mặt, Tề Lạc cảm thấy đây là không phải có trả đũa chi ngại, rốt cuộc Hoằng Trú lớn lên dùng Dận Chân giống nhau như đúc, nghe thấy người khác nhỏ giọng nghị luận “Nguyên lai ung thân vương cười rộ lên là cái dạng này?” “Là nha, thật là trường kiến thức, nhìn Hoằng Trú a ca, ta cũng tưởng xoa bóp hắn khuôn mặt nhỏ đâu, này không phải cùng Tú a ca là...” Không chờ nói xong, phảng phất cảm thấy Tề Lạc chú ý, ngượng ngùng không dám nói cái gì

nữa, người bên cạnh lập tức tan đi, nhưng biểu tình hoảng loạn mọi người khó né ný cười.

Mười hai phúc tấn tích guyệt cũng đĩnh trầm trọng thân mình chủ động bế lên Hoằng Trú, nàng cảm thấy Hoằng Trú chính là có thể cho nàng mang đến hảo phúc khí hài tử, thân thân Hoằng Trú khuôn mặt nhỏ, không đợi mở miệng đã bị Hoằng Trú tan một thân đồng tử nước tiểu, tích guyệt đầy mặt đỏ bừng có chút sưng sờ không biết nên như thế nào, Tè Lạc bước nhanh tiến lên tiếp nhận Hoằng Trú, ở hăn mông nhỏ thượng vỗ nhẹ hai hạ, Hoằng Trú giương miệng huy tay nhỏ, khanh khách cười hai tiếng, Tè Lạc xin lỗi nhìn tích guyệt chính màu đỏ sờn xám thượng lây dính một đoàn vết nước, “Tích guyệt, thật sự là xin lỗi, Tân ma ma, hầu hạ mười hai phúc tấn một lần nữa thay quần áo.”

Bên cạnh dùng khăn che miệng cười khẽ tam phúc tấn lúc này mở miệng “Mười hai đệ muội việc này cũng không phải cái nào đều có thể quán thượng, ngươi có thân mình lại bị chúng ta cát oa oa... Xem ra này một thai nhất định là cái tiểu a ca đâu, thật thật là chúc mừng mười hai đệ muội.” Tích guyệt ngượng ngùng cười khẽ, theo Tân ma ma đi xuống thay quần áo, trộm mà cấp có chút áy náy Tè Lạc một cái nhan sắc, làm nàng an tâm. Tam phúc tấn nhìn lướt qua tám phúc tấn, vô hạn tiếc hận nói tiếp “Bát đệ muội nhưng thật ra đáng tiếc, nếu là nhiều ôm một hồi, có lẽ cũng có thể chuyển động mang đến con női dõi đâu.”

“Chuyện của ta còn không tới phiên tam tẩu quan tâm.” Tám phúc tấn thắt thắt eo, Tè Lạc vẫn là có thể cảm thấy trên người nàng bi thương, nhéo nhéo trong lòng ngực Hoằng Trú nhẹ mắng “Chính là ngươi chọc sự, chờ ngươi có thể nói, phải nhớ đến hướng ngươi mười hai thẩm bồi tội.” Nhìn về phía tam phúc tấn, Tè Lạc đạm nhiên nói “Tiểu hài tử không hiểu chuyện, nào đảm đương nổi cát oa oa xung hô? Ta này đương ngạch nương không nghĩ làm hăn chiết phúc phận, huống chi cách ngôn cũng không thấy

đến chuẩn, mười hai đệ muội nếu có thể bình an sản tử, kia cũng là nàng tự thân phúc khí, nào quan Hoằng Trú sự?”

Tam phúc tấn sững sốt một chút, Tề Lạc đối Hoằng Trú đảo thật là yêu thương, một tia thanh danh đều không nghĩ làm hấn gánh, chẳng lẽ nàng không hiểu được nhị tử có cái cát tường thanh danh, sẽ có bao nhiêu đại bổ ích? Nhìn đến Tề Lạc tự mình ôm Hoằng Trú rời đi cho hấn đổi trang, nhện không được lấm bẩm tự nói “Nàng đảo thật là làm người cân nhắc không ra.” Tám phúc tấn hờ lạnh một tiếng, xoay người rời đi, bên sân có chút xấu hổ, dựa vào Cảnh thị Tống thị liếc nhau, căng da đầu tiến lên giảng hòa, này đó hoàng tử Vương gia phúc tấn tuy rằng trong lòng ghét bỏ các nàng xuất thân thấp hèn, nhưng cũng hiểu được ung thân vương trắc phúc tấn Phú Sát thị bởi vì bị nàng ca ca sở mệt, ung thân vương tuy không có thỉnh chỉ huỷ bỏ, nhưng Phú Sát thị hiện giờ trạng huống cũng không thấy đến có thể tham dự trường hợp như vậy, như thế nào cũng muốn tránh tránh đầu sóng ngọn gió mới là, huống chi Cảnh thị còn nuôi nấng hoằng khi, kia cũng coi như là Dận Chân trưởng tử, này đó phúc tấn môn vẫn là cho nàng mặt mũi, trường hợp một lần nữa thực lạc lên.

Cảnh thị sụp mi thuận mắt cực kỳ thủ quy củ, mà Tống thị ẩn trọng nội liễm, gọn sóng bất kinh đáo cũng làm phúc tấn phu nhân môn có chút lau mắt mà nhìn, đặc biệt là Cảnh thị nơi chốn lấy tú phúc tấn vi tôn, người khác mơ tưởng từ miệng nàng xuôi tai thấy một tia tú phúc tấn nói bậy, hơn nữa trong mắt lộ ra đối Tề Lạc phát ra từ nội tâm tôn kính, nói chuyện xử sự cũng gãi đúng chỗ ngứa, vừa không nịnh nọt cũng không lạnh đạm cao ngạo, ngược lại đều có một phen trầm tĩnh khí chất.

“Này tú tấu vẫn là sẽ điều trị người, nhìn xem cảnh khanh khách chính là so với ta trong phủ những cái đó khanh khách hiểu chuyện nhiều.” Chín phúc tấn không phải không có hâm mộ cùng tám phúc tấn thấp giọng nhẹ giọng “Phú sát trắc phúc tấn lần này cũng đến tĩnh dưỡng mấy tháng đi,

bất quá tú gia chỉ sợ đối nàng cũng có vài phần tâm tư, này đều không có thỉnh chỉ, ta nếu là tú tẩu đã sớm, hùn, nâng dậy nghe lời cảnh khanh khách cũng là được, còn có hoằng khi a ca, thật không hiểu được tú tẩu là như thế nào tưởng? Thật ứng tam tẩu câu nói kia, thật là cân nhắc không ra.”

“Tú tẩu tuyệt đối không phải đơn giản như vậy người, bằng không có thể liền sinh con vợ cả đem ung thân vương phủ kinh doanh tích thủy bất lậu? Huống chi Hoàng A Mã đối nàng chính là cực kỳ coi trọng, này lại là người bình thường có thể làm được, Phú Sát thị nhà mẹ đẻ ca ca ở quân cận vệ hỏng rồi thanh danh, mà nàng đệ đệ lại là niên thiếu anh tài, lần này mặt trong mặt ngoài nàng đều được, cái kia hạo ngọc cũng là đại dột, thế nhưng đi quân cận vệ, hắn muốn thật là có bản lĩnh cũng liền thôi, cố tình vẫn là cái nhát gan ăn không được khô, cũng không nghĩ quân cận vệ quy trình đều là Trí Viễn Công tự mình chế định, Trang Thân Vương thế tử lại là Trí Viễn Công cứu đến, cho nên nói nha, tú tẩu này bước cờ đi xinh đẹp, một tia sai đều không gánh, kia mới thật thật là cao thủ.”

Tề Lạc cầm tay tích nguyệt một lần nữa đi đến, chín phúc tấn nhìn thoáng qua Tề Lạc trên mặt bình thản trung mang theo một chút thiên chân ý cười, “Bát tẩu, nàng nhìn không dính bụi trần bộ dáng, hắn là không có như vậy đa tâm cơ đi.” Tám phúc tấn dùng khăn sát sát khéo miệng, “Cái nào hiểu được nàng! Nghe ta một câu vẫn là tiểu tâm vì thương, có lẽ nào ngày bị nàng tính kế đâu, ngẫm lại thập tứ đệ muội, vẫn là cẩn thận tốt hơn.”

Chín phúc tấn lòng còn sợ hãi gật đầu, ngay sau đó lộ ra một tia mỉm cười “Hoằng Trú cát oa oa thanh danh cùng năm thị nhi tử đêm khóc lang chính là kinh thành một cảnh, nghe nói luôn là ở buổi tối không ngừng khóc nỉ non, ôn ào đến mười bốn giờ đều không thể an trí, năm thị vốn định chỉ vào nhi tử cố sủng, lại được cái này mất cái khác, mặc kệ nhi tử đi kia cũng là nàng trông cậy vào, nhưng quản nhi tử lại không cách nào

phục súc mười bốn gia, này không cùng thất sủng giống nhau? Mười bốn gia vốn đang có chút kiên nhẫn, nhưng cùng Hoằng Trú này một tương đối cũng liền không hiềm lạ, thậm chí ngay cả một cái danh đều không có khởi? Năm thị nha cũng thật là đáng thương, như thế nào luôn là cùng tú tấu đụng vào cùng nhau? Đảo thực sự có chút kỳ quái.”

Tám phúc tấn ngây ngắn cả người, người nói vô tâm, người nghe cố ý, thật đúng là như vậy, phảng phát cái kia năm thị chính là vì phụ trợ Tề Lạc tồn tại giống nhau, hơn nữa bọn họ chi gian phảng phát liên lụy cái gì, bằng không như thế nào sẽ như thế vừa vặn? Nhẹ nhàng lắc đầu, thật là có chút không nghĩ ra, nhìn thoáng qua bị đồng đảo phúc tấn phu nhân khen tặng Tề Lạc, tám phúc tấn nhẹ nhàng than một tiếng, áp xuống trong lòng hâm mộ cùng ghen ghét, nàng minh bạch lúc này chỉ cần lộ ra một tia sơ hở, ngày mai mãn kinh thành đều sẽ truyền khắp, hiện tại nàng thật đúng là không thể trêu vào ung thân vương phúc tấn.

“Bát tẩu, những người này đều là nịnh nọt, kiến thức hạn hẹp, không cần đương hỏi sự, các nàng cũng không phải thật sự coi trọng tú tẩu, chỉ sợ chính yếu vẫn là bởi vì Tề Giác đi, hạ giới tuyển tú Tề Giác tất sẽ chỉ hôn, đi tú tẩu phương pháp có lẽ.....” Tám phúc tấn ánh mắt chợt lóe, nghĩ đến An Thân Vương phủ kia mấy cái vừa độ tuổi chưa gả quận chúa khanh khách, trong lòng vừa động, thật là hắn là hảo hảo công lại công lại, liền tính Trí Viễn Công yêu thương nữ nhi, kia còn có thể ép tới quá con vợ cả không thành? Gả ra nữ nhi bát trở ra thủy, đinh môn thừa tước cũng là nhi tử, như thế nào liền không có nghĩ đến điểm này, nếu là này có thể thành, kia đối tám a ca chẳng phải là một cái trợ lực? Nàng cũng sẽ nhiều thượng vài phần thể diện tôn dung, tám phúc tấn thầm hạ quyết tâm, đi trước An Thân Vương thăm một chút, lại tiến cung thỉnh an, Thái Hậu kia vẫn là nói chuyện được.

Chờ đến tiễn đi khách khứa, Tè Lạc mệt mỏi nằm ở trên giường, vừa động đều không nghĩ động, Hoằng Trú vừa mới trăng tròn, nàng thân mình còn không có hoàn toàn khôi phục lại, Phú Sát thị lại cáo ốm tĩnh dưỡng, Tè Lạc vì ung Tần Vương phủ thể diện, cũng chỉ có thể miễn cưỡng ứng đối, hơn nữa bị mọi người vây quanh khen ngợi nịnh nọt, nàng không thể thiếu dùng một chút tâm tư, sợ những người này tính kế đi, lúc nào cũng chú ý khắc khắc cẩn thận, loại này nhật tử thật không phải dễ dàng quá.

Tè Lạc dùng tay che lại đôi mắt, trong lòng oán giận, gả cho Dận Chân làm hắn phúc tấn thật là một kiện khổ sai sự, này còn chỉ là ung thân vương phủ, nếu là tương lai Dận Chân đăng cơ, liếc liếc miệng, kia càng là không thoái mái, Ung Chính cầm quyền mười ba năm thế nhưng một lần đều không có nam tuần quá, nghĩ vậy, Tè Lạc mở to mắt, cẩn mõi, hiện tại giảng không được, tương lai nhất định phải kéo hắn đi nam tuần du lịch, Giang Nam phong vận nàng chính là chờ đợi đã lâu, từ xuyên tới ngay cả kinh thành đều không có rời đi quá, những cái đó thanh xuân nữ thường thường đi mộc lan bãi săn, liền ảnh cũng chưa nhìn thấy, thật là quá mệt, nhất định phải làm hắn bồi thường không thể.

“Phúc tấn nên dùng chén thuốc.” Tân ma ma nâng dậy Tè Lạc, đem canh chén đê thượng, dẫu một chút miệng “Ta đều uống lên suốt một tháng, liền không thể thay đổi dạng?”

“Này nô tỳ nhưng làm không được trụ, chén thuốc phương thuốc là Vương gia tự mình tìm quy ẩn lão thái y khai, được liệu đều là Hoàng Thượng ban cho...” Tè Lạc không chờ Tân ma ma nói xong, có chút mặt đỏ tiếp nhận canh chén, hờn dỗi “Cái nào làm ngươi nói này đó?” Nhìn thoáng qua trước mặt nồng đậm hắc hắc thuốc bổ, xông vào mũi cay đắng nhi, lại phảng phất hàm chứa một tia ngọt lành, một hơi đem chén thuốc uống cạn, lấy quá trên bàn đường vại, Tè Lạc vê một khối đặt ở trong miệng, cúi đầu nhìn bạch sứ đường vại, mặt trên miêu một đôi sắc mặt

hồng nhuận tóc trắng xoá, nắm tay gắn bó lão công công cùng lão bà bà, thợ thủ công làm cực kỳ sinh động, kia đối lão phu thê phảng phất xem tǎn tang thương, trầm tĩnh an tường, nhưng lẫn nhau trong mắt lại lộ ra một tia tình ý.

Tề Lạc dùng tay nhẹ nhàng mà vuốt ve này đồi lão nhân, trong mắt thoảng hiện ý cười, bọn họ tương lai cũng sẽ như vậy đi, không tự giác hỏi một chút “Ngươi nhưng nguyện cùng ta cầm tay cả đời?” Cảm thấy bỗng nhiên bị người ôm vào trong ngực, Tề Lạc thầm than, lại là như vậy vừa vặn, này chẳng lẽ chính là mệnh? Ôm đường vại, Tề Lạc ở Dận Chân trong lòng ngực nhắm mắt lại, đỏ mặt không dám nhìn hắn liếc mắt một cái.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 233

“Cao Phúc, đem nàng cắp gia trọng trách 50 bản tử ném ra vương phủ, nhớ kỹ là ném ra vương phủ.” Phú sát phu nhân xụi lơ đầy đất, Phú Sát thị khóc cầu “Gia, tha ngạch nương đi, nàng tuổi tác một đại, kinh không được đánh nha, cầu gia khai ân.” Liên tục dập đầu, dận chấn xem cũng chưa liếc nhìn nàng một cái, lạnh băng đối phú sát phu nhân nói “Ngươi nhớ rõ, về sau đừng cho bốn vương lại nhìn thấy các ngươi, nếu không thấy một lần đánh một lần.” Cao Phúc tiến lên, kéo xuống phú sát phu nhân, lắp kín nàng miệng, âm thầm phân phó chấp hành người hung hăng đánh, một đòn bản tử xuống dưới, phú sát phu nhân đã da tróc thịt bong, sợi tóc hỗn độn, trên mặt thật dày trang đều khóc hoa, lưu lại đạo đạo nước mắt, thập phần chật vật bất kham, này vẫn là Cao Phúc hiểu được không thể đem nàng đánh chết, bằng không nàng nào còn có mệnh ở?

Mấy cái lực tráng bà tử nâng lên phú sát phu nhân bước nhanh đi vào vương phủ cửa hông, thật sự chiếu dận chấn mệnh lệnh đem nàng từ bên trong ném đi ra ngoài, phú sát phu nhân thật mạnh mẽa trên mặt đất, tuy là cửa hông, nhưng cũng có xem náo nhiệt người, nhỏ giọng nghị luận, không lâu toàn bộ kinh thành đều truyền khắp, phú sát phu nhân tức giận mắng ung thân vương phúc tấn, bị ném ra vương phủ, không được lại cùng ung thân vương phủ có liên lụy.

Phú Sát thị tận mắt nhìn thấy nàng ngạch nương bị truồng trách, trong lòng không đành lòng nhưng lại ở dận chấn dưới áp lực không dám mở miệng cầu tình, ngón tay gắt gao moi chấm đất gạch, dùng sức mảnh moi bở móng tay, ngón tay thượng nhiễm đỏ tươi vết máu, muôn cúi đầu không

đành lòng lại xem, “Cấp gia ngang đầu.” Phú Sát thị khóc thút thít phảng phất không tin giống nhau, nhìn nàng ngạch nương bị trượng trách.

Dận chấn cất bước đi vào nhà ở, ngồi xuống, “Cấp gia thương trà.” Nha đầu nhanh chóng bung lén chén trà, dận chấn nhẹ nhàng nhấp một ngụm, đối phú sát phu nhân xin tha thanh mắt điếc tai ngoơ, nhìn thoáng qua trên mặt đất sái lạc thuốc viên, nhắc chân đạp vỡ thuốc viên, Dận Chân minh bạch liền tính cho các nàng gan tay trời, cũng không dám đối hắn dùng dược, chờ đến phú sát phu nhân bị lôi đi ném ra vương phủ, Dận Chân cúi người kéo lấy đã quỳ trước mặt hắn Phú Sát thị vạt áo, nhìn chằm chằm nàng hoảng sợ hai mắt, khinh miệt mà cười nói “Ngươi không phải nhất hiểu biết gia ý tưởng sao? Còn tưởng có thai? Ngươi có cái kia bản lĩnh làm gia chạm vào ngươi sao?”

Phú Sát thị thân mình kịch liệt run rẩy, hoảng sợ xin tha “Gia, thiếp... Không có mạo phạm phúc tấn, thiếp hiểu được phúc tấn hiền huệ, đang ở khuyên ngạch nương, là các nàng hiểu làm phúc tấn, thiếp...”

Dận Chân chậm rãi buông tay, đứng dậy, “Nói như vậy, là gia hiểu làm?” Phú Sát thị phảng phất chạy ra thăng thiên giống nhau, liên tục gật đầu “Gia, thiếp đối phúc tấn thật là kính nể không thôi, thiếp làm sao dám mạo phạm phúc tấn? Phúc tấn xuất thân cao quý, vạn sê không ỷ vào nhà mẹ đẻ làm kia vê toan ghen việc, Trí Viễn Công tuy rằng yêu thương phúc tấn, nhưng...”

“Người tới cấp gia chưởng trắc phúc tấn miệng, làm trò gia mặt còn dám giáo biện, Trí Viễn Công cũng là ngươi có thể nhắc tới? Ngươi căn bản là không hiểu được Trí Viễn Công đối gia...” Dận Chân nắm chặt nắm tay, nhìn một cái bà tử tiến lên có chút do dự giơ tay, “Cấp gia hung hăng đánh.” Bà tử thân mình run lên, quạt hương bồ đại bàn tay thật mạnh phiến ở Phú Sát thị kiều nộn trên mặt, chính phản vài cái lúc sau, Phú Sát thị trên mặt sưng đỏ, khóe miệng đã rạn nứt đổ máu, đầu ầm ầm vang lên, hao xỉ

cũng có chút buông lỏng, bà tử thấy Phú Sát thị phảng phất muôn ngắt xỉu giống nhau, không dám lại động thủ, lui về phía sau hai bước cúi đầu đứng thẳng.

“Ngươi hiểu được sao? Gia vì ngươi cái kia không biết cố gắng ca ca ném thân vương song bỗng, nếu không phải... Gia mất đi sẽ càng nhiều, Trí Viễn Công cũng bị tước hai đời thừa kế, phúc tấn khoan hồng độ lượng, ngươi cũng dám chú nàng? Còn có cái gì là ngươi không dám làm? Gia hận không thể một cái tát phiến chét ngươi, nhưng gia sợ bắn tay, ngươi liền tới ai gia bàn tay đều không xứng.”

“Gia, thiếp không có, thiếp thật sự không có.....” Phú Sát thị cảm thấy đầu vựng trầm trồ, quỳ bò trên mặt đất, dùng hết toàn thân lực lượng giương mắt nhìn Dận Chân cầu xin, Dận Chân đứng dậy trên cao nhìn xuống nhìn Phú Sát thị, trong mắt lộ ra chán ghét, “Gia cho rằng ngươi là thông minh, không thành tưởng thế nhưng như thế hồ đồ, đem gia cảnh cáo không để trong lòng.” Nửa ngòi xombok Phú Sát thị trước người, ở nàng bên tai thấp giọng nói “Ngươi nghĩ đến rất đúng, gia đối phúc tấn có tâm tư, luyến tiếc nàng chịu ủy khuất, cũng sẽ không làm bất luận kẻ nào uy hiếp đến nàng địa vị, hiểu được tâm tư của ngươi gia liền sẽ không lại dụng vào ngươi, gia yêu cầu chính là làm ngươi chiếm trụ vị trí, giữ thế diện, chính là hiện tại gia mới phát hiện, ngươi liền này đều làm không tốt, ngươi nói gia nên như thế nào xử trí ngươi? Thỉnh chỉ huỷ bỏ, vẫn là làm ngươi cũng đi dưỡng bệnh?”

Phú Sát thị quơ quơ thân mình, duỗi tay bắt lấy Dận Chân ống tay áo, “Gia, thiếp minh bạch, thiếp thật sự minh bạch, thiếp không nghĩ đi dưỡng bệnh.....” Dận Chân ghét bỏ ném rớt tay nàng, đứng lên “Ngươi yên tâm, gia sẽ không như vậy an trí ngươi, nếu bằng không gia còn phải lại nạp một cái trắc phúc tấn vào phủ.” Phú Sát thị thở dài nhẹ nhõm một hơi, đã hưởng thụ quán phú quý tôn vinh nàng, thập phần sợ hãi một lần nữa trở

lại quá khứ cái loại này sinh hoạt, có thể chiếm trụ trắc phúc tấn chi vị liền hảo, liên tục dập đầu “Cảm ơn gia, cảm ơn gia.”

“Gia chỉ là không nghĩ nàng thương tâm, cùng gia giận dỗi, cùng ngươi không có một tia quan hệ.” Dận Chân chuyển động nhẫn ban chỉ, suy nghĩ nửa ngày mở miệng “Gia hiện tại thật là có chút không tin được ngươi, quý tâm tư vẫn là rất nhiều, tâm cũng rất lớn, gia lại như thế nào sẽ ở làm cho bọn họ có cơ hội ra tay? Đối với ngươi loại này nhớ ăn không nhớ đánh tính tình, thật đúng là phải hảo hảo ma ma tính tình của ngươi, từ ngày mai khí, gia sẽ phải giáo dưỡng ma ma hảo hảo huấn luyện ngươi, làm ngươi minh bạch hoàng tử trắc phúc tấn đều nên làm cái gì?”

Dận Chân đi rồi hai bước, dừng lại thân mình, không có quay đầu lại “Ngươi cái kia của hồi môn ma ma, gia cũng cấp trượng tể, về sau ngươi liền nghe giáo dưỡng ma ma nói đi, xuất thân đê tiện, quả nhiên một tia thể thống đều không có, còn vọng tưởng phú quý? Trước học giỏi quy củ rồi nói sau.”

Phú Sát thị ngốc ngốc quỳ gối kia, yên lặng lưu trữ nước mắt, nàng minh bạch theo giáo dưỡng ma ma đã đến, nàng ngày lành hẵn là kết thúc, dại ra đôi mắt nhìn lướt qua bốn phía đẹp đẽ quý giá bài trí, này liền phảng phát là một tòa lồng giam giống nhau, lẳng bẩm tự nói “Này rốt cuộc là vì cái gì? Vì cái gì?”

Chương 350 quá độ chương

Tè Lạc tự nhiên hiểu vương phủ nội phát sinh sự tình, đồng dạng cũng có thể cảm thấy Dận Chân lửa giận, xử trí xong Phú Sát thị, Dận Chân liền sắc mặt cứng đờ đi vào Tè Lạc này, râu rĩ ngồi ở ghế trên không nói lời nói, Tè Lạc phân phó Tân ma ma cấp Dận Chân bưng lên hảo trà, Dận Chân cũng không có uống trà, rũ mi mắt vẫn không nhúc nhích, hai đèn mày rậm nhăn ở bên nhau, phảng phát giống như không hòa tan được ngặt

đáp giống nhau, Tè Lạc giơ tay nhẹ nhàng đem ngật đáp xoa khai, hơi hoi thở dài một hơi, rốt cuộc là cái nào sai? Căn nguyên liền tại đây một chòng nhiều vợ chế độ thượng, ngón tay nhẹ nhàng xẹt qua Dận Chân ngũ quan, chậm rãi dừng ở hắn ngực, có thể cảm thấy Dận Chân tim đập, cũng có thể cảm thấy Dận Chân đối nàng đau súng cùng giữ gìn, vừa định mở miệng nói điểm lời hay, lại bị Dận Chân trầm thấp lời nói đánh gãy: “Gia làm như vậy cũng là vì trong phủ an ổn, cũng làm Hoàng A Mã biết được, tuyệt đối sẽ không bị nữ nhân bài bố ảnh hưởng, Trí Viễn Công kia cũng coi như có cái công đạo đi.”

Tè Lạc từ Dận Chân trên người rút về tay, trọn tròn đôi mắt, “A mã mới không nghĩ muôn này…… Hắn là thật sự đem……” Đáy mắt lộ ra thất vọng nhìn cái hiểu cái không Dận Chân, cười thầm cùng hắn như thế nào có thể nói minh bạch? Dận Chân sắc mặt không mau, Tè Lạc lo lắng hắn bị thương thân mình, thầm mắng chính mình mềm lòng đồng thời, nhẹ giọng phân phó Tử Anh mang lên đàm tranh, ngồi tự châu ở phía sau, đàm tán cổ khúc.

Dận Chân hơi hợp hai mắt giãn ra lông mày, xa xưa yên lặng tranh âm truyền tiến lỗ tai hắn, nàng là ở vì hắn lo lắng mới như thế, khóc miệng thượng kiều, mỹ nhân, đàm tranh, nếu là lại bốc cháy lên lú hương, đó là kiều gì mỹ sự, đầy trời bay múa hoa mai cánh hạ, kiều mỹ khả nhân Tè Lạc, sẽ càng đẹp hơn vài phần, xem ra hắn cái kia quyết định là không có làm sai, cũng coi như cho nàng một kinh hỉ.

Thả lỏng tâm tình Dận Chân cẩn thận lắng nghe. Tranh âm trôi nổi không đủ trầm ổn, thậm chí còn sẽ đi âm. Kỹ thuật cũng không thuần thục, nếu là đổi một người ở hắn mãn trước như vậy đạn, tuy không thấy được phát hỏa, nhưng quyết định sẽ không mùi ngon nghe đi xuống. Dận Chân mở to mắt, Tè Lạc càng đạn càng không tin tưởng, càng sợ làm lỗi liền càng làm lỗi, nàng không phải chưa từng nghe qua có người đạn tốt, ở

hoàng tử phúc tấn trung gian, nghe nói mười bốn phúc tấn đan một tay hảo tranh, nhìn lướt qua mỉm cười dận chẩn, Tề Lạc có chút giận dỗi hung hăng kích thích một chút tranh huyền, bén nhọn chói tai thanh âm làm Dận Chân không khỏi nhíu nhíu mày, xoa nhẹ một chút lỗ tai. Tề Lạc mặt đỏ lên, giận dỗi dừng tay, làm ở kia âm thầm phê bình chính mình nhiều chuyện.

Dận Chân đứng dậy vén lên rèm châu, ngồi ở Tề Lạc phía sau, đem nàng từ sau ôm vào trong ngực, nghe nói nàng thân ám hương, khóc miệng thượng kiều độ cung lớn hơn nữa một ít, đôi tay vòng qua Tề Lạc vòng eo, đặt ở tranh thượng, chậm rãi đan tấu lên, trầm ổn hùng hậu tranh âm ích mãn toàn bộ nhà Ở, Tề Lạc sững sót một chút, trước nay không nghĩ tới hắn còn có chiêu thức áy, muốn xoay người nhìn xem có phải hay không Dận Chân, “Đừng nhúc nhích, cứ như vậy.” Dận Chân trầm thấp nhẹ giọng, Tề Lạc cảm thấy Dận Chân hô hấp phảng phát chui vào trong cổ, thậm chí kéo trong lòng gợi sóng, cứng đờ thân mình tới gần hắn trong lòng ngực, buông xuống con mắt nhìn ở tranh thượng thuần thực di động đôi tay, Dận Chân tay trái ngón trỏ thượng mang theo cái kia từ ngọc nạm toản nhẫn ban chỉ, hắn là một khắc đều không có từ trên tay hắn tháo xuống, từ ngọc nhan sắc càng ngày càng thâm trầm, tiểu viên kim cương cũng phảng phát càng ngày càng sáng, chờ đến Dận Chân dừng lại tay, Tề Lạc đem tay cái ở trên tay hắn, nhẹ giọng tán thưởng “Gia, rất êm tai đây.”

Dận Chân đầu chống Tề Lạc bả vai, phản cầm tay nàng, gắt gao nắm lấy, trầm thấp tiếng nói “Ngươi kỹ thuật thật sự thực mới lạ, gia trước nay liền không có nghe qua kém như vậy, xem ra ngươi không có gì thiên phú, chỉ là cái giàn hoa thôi.”

Tề Lạc bỗng nhiên quay đầu lại, có chút hổ thẹn nhưng càng có rất nhiều tức giận, thủy nhuận đôi mắt phảng phát lộ ra một tia hỏa khí, “Không có ngươi như vậy bóc người vết sẹo.” Nhìn Dận Chân thâm ám

ngầm đen đôi mắt, tự tin không đủ đứt quãng giáo biện “Ta..... Ta chỉ là hồi lâu không bắn, có chút mới lạ..... Ta chỉ cần nhiều hơn luyện tập, nhất định sẽ đạn thực hảo thực hảo, ngươi không thể chê cười ta.”

Dận Chân dùng cái trán nhẹ nhàng chạm vào một chút Tè Lạc cái trán, mặt đối mặt bật hơi nhẹ giọng “Có khuyết điểm cũng hảo, như ngươi lời nói con người không hoàn mỹ, gia sẽ không ghét bỏ ngươi là được.”

Tè Lạc bỗng nhiên đứng dậy ngồi ở phóng đàm tranh trên bàn, độ cao cơ hồ cùng Dận Chân ngang hàng, vẻ mặt kiêu ngạo kiên quyết nói: “Không, ta nhất định sẽ luyện tốt, tuy rằng ta không phải thiên phú dị bẩm, nhưng ta sẽ cần thêm luyện tập, cần cù bù thông minh.” Dận Chân nhìn Tè Lạc lập loè ánh sáng hai mắt, làm hắn thật thực tâm động, phảng phát sợ hãi cặp mắt kia giống nhau, chậm rãi duỗi tay đem nàng ôm chặt lại, quát nhẹ “Ngươi đều bao lớn rồi, còn gọi loại này kính nhi, ngươi hiện tại không phải thượng ở khuê các, quản lý vương phủ, chăm sóc Hoằng Môn bọn họ mới là ngươi hắn là làm, này đó cũng chỉ là tình thú mà thôi.”

Tè Lạc bất mãn động động môi, không dám ra tiếng, là có chút hành động theo cảm tình, chỉ là Tè Lạc chưa bao giờ có nghĩ đến Dận Chân sẽ đạn đàm tranh, hơn nữa sẽ đạn như vậy hảo, ở giật mình đồng thời cũng hàm chứa kính nể, Dận Chân làm sao có thời giờ luyện tập, hắn là cái hiểu sinh hoạt tình thú, hơn nữa sẽ đối cầm kỳ thư họa tạo nghệ rất sâu, chỉ là như vậy Dận Chân như thế nào sẽ bị hậu nhân bình luận thành như vậy? Phảng phát Ung Chính hoàng đế trừ bỏ âm ngoan khắc nghiệt, đa nghi tàn nhẫn ở ngoài liền không có một tia ưu điểm, nghĩ đến đây bất mãn tranh cường chi tâm liền phai nhạt, trong lòng nổi lên nhàn nhạt đau lòng.

“Thật không hiểu ngươi lại suy nghĩ cái gì?” Dận Chân cảm thấy Tè Lạc trên người lộ ra đau thương, “Tè Lạc, Phú Sát thị vậy ngươi không cần nhúng tay, gia sẽ tự an bài, không phải không tin ngươi, mà là Hoàng A Mã kia thật sự có cái công đạo mới thành, phú sát hào ngọc việc, thật sự liên

lụy quá quảng, lão thập tú hăn, đảo thật là có tiến bộ, hăn chỉ sợ coi trọng chính là Dương Khang thống lĩnh chi vị đi.”

Ngày thứ hai, Dận Chân sai khiến bốn cái nghiêm cẩn hiểu quy củ giáo dưỡng ma ma đi Phú Sát thị kia hảo hảo làm bạn nàng, Cao Phúc lãnh bốn cái ma ma đi xuống, Dận Chân chuyển động nhẫn ban chỉ, Phú Sát thị cũng không có làm sai cái gì, nhưng nàng ngạch nương lại nói sai rồi lời nói, mẫu nợ nữ thường đây cũng là thiên kinh địa nghĩa, có này giáo dưỡng ma ma ở, nàng hăn là có thể tưởng thông thấu. Trầm hạ tâm, Dận Chân lấy ra một trương giấy tời, nhìn mặt trên người danh cùng chức quan, đề bút ở mặt trên điểm điểm.

Cao Phúc mang theo giáo dưỡng ma ma vừa đi, một bên thấp giọng nói “Các ngươi năng lực Vương gia là hiểu được, bằng không cũng sẽ không chỉ cần chọn các ngươi ra tới, phú sát trắc phúc tấn xuất thân không cao, nhà mẹ đẻ người lại không hiểu quy củ thể diện, bị thương Vương gia mặt mũi, cho nên cho các ngươi mấy cái đi theo bên người nàng, hảo sinh khuyên nhủ, Vương gia cũng muốn cho phú sát trắc phúc tấn sớm ngày hiểu hoàng gia quy củ, cho nên liền nhiều vất vả các ngươi.”

Này đó ma ma đều là nhân tình nhi giống nhau, sao có thể không hiểu Cao Phúc lời nói, sôi nổi tỏ vẻ nhất định sẽ tận lực hảo sinh dạy dỗ phú sát trắc phúc tấn, sẽ không làm Vương gia thất vọng. Phú Sát thị nhìn trước mặt đứng giáo dưỡng ma ma, các nàng mỗi người trên người đều lộ ra bản khắc nghiêm khắc, vô lực đóng một chút đôi mắt, về sau nhật tử thật đúng là không chịu nổi đâu, này đó giáo dưỡng ma ma thủ đoạn, nàng lại như thế nào sẽ không rõ ràng lắm? Hy vọng có thể đĩnh đến qua đi đi.

Chương 351 chương tận xương tương tư

Khang Hi 52 năm tháng 11 thình lình xảy ra một hồi đại tuyết bao trùm toàn bộ kinh thành, trên đường người đi đường cũng hoàn toàn không quá

nhiều, luôn luôn náo nhiệt lưu li xuồng cõng bởi vì trận này đại tuyết, có vẻ vài phần quạnh quẽ, Trân Bảo Các ngoại vài tên tiểu nhị gã sai vặt ăn mặc ngây ngô áo bông, mang theo thật dày mũ, cầm cái chổi cái xéng ở rửa sạch tuyết đọng, nghe thấy tiếng vó ngựa ngang đầu quan vọng, dần dần vội vàng buông cái chổi mang cười đón đi lên “Ngài nhưng lại một trận không có tới rồi.”

“Hôm nay có rảnh, tới các ngươi này luyện luyện nhẫn lực có lẽ có thể tìm tới vài món tỷ thí.” Ăn mặc bạch hồ lanh mao Tè Giác xoay người xuống ngựa, đem dây cương ném cho tiểu nhị, tùy tay bắn hai viên dưa vàng tử dùng ở tiểu nhị trong tay, “Tạ gia thưởng.” Tè Giác đạm nhiên cười, mang theo tùy túng đi vào đi, tiểu nhị nắm toàn thân tuyết trắng tuấn mã, đem dưa vàng tử sùy trong ngực trung, “Thật không hổ là danh mãn kinh thành thiếu niên lang, quang này phân khí độ nơi nào là người bình thường có thể có.” Người bên cạnh bĩu môi, lẩm bẩm “Còn không phải xuất thân hảo?” Tiểu nhị hung hăng gõ một chút tin cậy gã sai vặt đầu, hạ giọng “Xem ở ngươi là ta biểu đệ phân thượng, ta sẽ dạy ngươi một tay, tại đây muôn học sẽ xem ngươi, Tè Giác thiếu gia là có chút ngạo khí cũng không ương ngạnh trương dương, đặc biệt khó được.

Tần năm nhìn thấy Tè Giác vội vàng từ sau đón ra tới, Tè Giác cởi bỏ áo choàng thượng nút thắt, tùy hưu tiến lên tiếp nhận, “Tần lão bản, ngươi sinh ý không tồi sao, lớn như vậy tuyết còn có người tới thăm.” “Nhờ phúc, nhờ phúc, Tè Giác thiếu gia hôm nay tới vừa vặn, chính tới một đám hảo hóa, ngươi trước nhìn xem?” Tần năm nhiệt tình chu đáo hướng hai sườn đùi cõi giá một lóng tay, Tè Giác nhìn lại quả nhiên mặt trên nhiều rất nhiều tân đồ vật, trong mắt vui vẻ, kéo một chút Tần năm, thấp giọng nói “Chúng ta cũng coi như quen biết đã lâu, ngươi này sinh ý không tồi, hẳn là kiếm lời không ít, ngươi cũng hiểu được ta a mà bị tước tước phạt bỗng, một hồi……”

Tần năm sáng tỏ gật đầu, Tè Giác lộ ra ngươi thật thức thời, lần sau còn thăm ngươi ánh mắt, tiêu sai xoay người hướng kệ để hàng kia đi đến. Tần năm theo bản năng hướng nội thất nhìn lại, không hiểu được chủ tử nhìn thấy loại tình huống này, sẽ có gì cảm tưởng, Trí Viễn Công bị tước tước cũng là bởi vì chủ tử, quá sẽ thâm hụt tiền kiém thét to đi, dù sao chủ tử cũng sẽ vui vẻ, cái nào không hiểu được Tè Giác mua đồ vật, đại bộ phận là hướng ung thân vương trong phủ đưa, này cũng kêu nước phù sa không chảy ruộng ngoài. Tần năm hiểu được Tè Giác lựa đồ vật khi không mừng người khác quấy rầy, cũng không mừng người khác giới thiệu, bởi vậy hắn cũng không có đi theo.

Tè Giác ở đồ cổ giá thượng tùy tay cầm lấy một tôn phảng phát Tống triều đồ sứ, lấy ở trước mắt cẩn thận phân rõ, híp mắt nhìn xem con dấu, thất vọng một lần nữa thả lại chỗ cũ, lại về phía trước đi rồi hai bước, xuyên thấu qua cái giá khe hở, chỉ thấy một cái màu đỏ bóng dáng, hướng về phía trước nhảy hai hạ, rơi xuống đất tuy rằng không mãnh, nhưng cái giá cũng hơi hơi rung động, Tè Giác cảm thấy hứng thú vòng qua cái giá, chỉ thấy một cái người mặc màu đỏ trang phục phụ nữ Mãn Thanh, đầu đội trân châu trâm cài tiểu cô nương, giơ tay lộ ra bạch tạm tinh tế thủ đoạn hướng về phía trước chỉ vào, bên cạnh một bộ màu lam sườn xám tiểu tì, chính thấp giọng khuyên cái gì, té nhĩ lắng nghe, “Khanh khách, khanh khách, vẫn là tính, chúng ta vẫn là về đi, ngài nếu là bị va chạm, nô tỳ chính là mười cái đầu đều không đủ chém nha, thừa dịp phúc tấn còn không có phát hiện, chúng ta...”

“Hảo, ta có chứng mục.” Tiểu cô nương tùy miệng trấn an nha đầu “Thật vất vả nghe nói này có bản đơn lẻ, ngươi không hiểu được ta đã tìm hồi lâu, như thế nào có thể lại bỏ qua? Người yên tâm ta sẽ không làm ngạch nương phạt ngươi.” Ngẩng đầu mãn nhãn khát vọng nhìn cao cao trên giá phóng sách, nhẹ giọng lâu lâu “Cố tình phóng như vậy cao, thật là sẽ không làm buôn bán.” Tiểu tì sáng tỏ không đem cái này thư bắt lấy tới,

chủ tử là sẽ không rời đi, suy nghĩ một chút, xoay người muốn hướng lão bản muốn cái tiểu ghê, tiểu cô nương phảng phát nhẫn nại đã tới rồi cực hạn, nàng minh bạch lại không quay về, nhất định sẽ bị phạt, khẽ cắn môi, cuối cùng khơi mào duỗi tay lấy cái kia bản đơn lẻ, nhưng phương hướng sai lầm, một cái thiết chất hùn vốn đột nhiên bị nàng bái rơi xuống, không dự đoán được loại tình huống này, hơn nữa bởi vì nhảy rất cao vừa mới rơi xuống đất, còn không có phản ứng lại đây, Tề Giác nhịn không được tiến lên vài bước, đem hồng y tiểu cô nương hộ trong người trước, hộp sắt nện ở Tề Giác đầu vai, kêu lên một tiếng.

Tiểu cô nương tuy bị Tề Giác bảo vệ, nhưng hiểu lý thú quy củ Tề Giác, như thế nào cũng sẽ không bên người ôm lấy nàng, chỉ là hai người ly thật sự gần, tiểu cô nương ngẩng đầu nháy ánh mắt đen láy nhìn trước người so nàng chính cao hơn hai đầu tuấn tú Tề Giác, không khỏi mặt đỏ lên, vội vàng về phía sau tới sát, Tề Giác duỗi tay kéo một chút nàng trong tay lụa khăn, tiểu cô nương trong lòng căng thẳng, chẳng lẽ hắn là đăng đồ tử? “Sau lưng cũng là đồ cổ giá, tiểu tâm ở lộng rót cái gì, ta giúp đỡ không được ngươi lần thứ hai.”

Tiểu cô nương mặt đỏ đến phảng phát bốc hỏa giống nhau, rũ xuống mi mắt lâm bẩm mở miệng “Cảm ơn ngươi, ta..... Ta không phải.....” Tề Giác lui ra phía sau hai bước, duỗi tay đem trên giá bản đơn lẻ bắt lấy tới, suy nghĩ một chút đặt ở nàng có thể bắt được địa phương, cúi đầu nhìn thoáng qua rơi xuống trên mặt đất hộp sắt, đã mở ra, bên trong thế nhưng trống không một vật, Tề Giác cúi người đem hộp cầm trong tay có chút ngây người, chẳng lẽ đem nó đặt ở đây là vì tạp người? Hộp sắt thượng phảng phát có chữ viết, lấy gần cẩn thận xem nhìn, lâm bẩm niệm ra tiếng “Là lướt xúc xác an đậu đỏ, tận xương tương tư có biết không.” Tiểu cô nương sau khi nghe được, sững sốt một chút, cúi đầu ngốc ngốc đứng ở kia, xấu hổ mang theo một tia trộm nhìn tề ngọc, quấy trong tay khăn.

Tề Giác vuốt hộp sắt thượng khắc ngân, cảm thấy này tự thể phương Phật xuất từ danh gia tay, bỗng nhiên thông thấu chụp một chút đầu, trước mắt sáng ngời, tỳ tỳ nhất định sê thích, bất quá, không thể trực tiếp đưa, vẫn là muốn cho tỳ phu... Hừ, ung thân vương chờ tiếp chiêu đi, nhẫn lực lô ra một tia cười xấu xa, phảng phát thấy tới rồi chuyện thú vị giống nhau, tiểu tì đi vào chủ tử bên người, thấy như vậy, đầy mặt nghi hoặc, nhẹ giọng dò hỏi” khanh khách, khanh khách.”

Tề Giác lúc này mới hoàn hồn, nhìn thoáng qua đỗ lên khuôn mặt nhỏ tiểu cô nương, thân chưa nhảy vọt, trúng vịt khuôn mặt thượng khâm một đôi đen bóng có thần mượt mà đôi mắt thật dài lông mi có chút ngượng ngùng buông xuống, hai vàng trắng cong soi sáng lông mày, hơi hơi túc ở bên nhau, cỗ mong thần phi gian ẩn ẩn lộ ra quyền sách chi khí, nhưng linh hoạt hai mắt lộ ra hoạt bát, tuyệt không phải cái chết đọc sách bẩn khắc, nhìn xem tiểu tì che ở tiểu cô nương trước người, cẩn thận nhìn hắn, Tề Giác hơi hơi mỉm cười, lộ ra trên mặt lúm đồng tiền, càng là có vẻ tuấn tú phi thường, dùng tay gõ một chút trên giá thư, xoay người rời đi.

Tiểu cô nương muôn há mồm hỏi chuyện, nghĩ đến thân phận của nàng, cũng chỉ có thể nuốt xuống, nhẹ nhàng đẩy ra tiểu tí, tiến lên hai bước từ trên giá bắt lấy bản đơn lẻ, cắn cắn môi, ôm vào trong ngực, ngừng một hồi, đôi mắt khôi phục ngày xưa thanh minh, “Chúng ta trở về đi.” Tiểu tí ừ một tiếng, theo tiểu cô nương rời đi, đồng lõa tính toán xong trướng, chờ ở bên cạnh bà tử cũng vội vàng đón đi lên, hạ giọng “Khanh khách, phúc tấn phái người âm thầm đi theo ngài, nói là làm ngài chạy nhanh trở về.” Phảng phát nghe thấy có động tĩnh, tiểu cô nương quay đầu lại xem nhìn, Tề Giác chính cùng lão bản thần thái phi dương nói cái gì, nhẹ nhàng cắn cắn môi, ở bà tử nha đầu hùa hạ lên xe ngựa, thấy Trần Bảo Các ngoại buộc tuấn mã, không hiểu được vì sao, chính là tin tưởng đây là thuộc về hắn, chính là không hiểu được hắn là nhà ai, bà tử hít sâu một hơi “Khanh khách, ngài cũng không thể lại tùy hứng, mệt phúc tấn phái người trộm đi

theo ngươi, nếu bằng không cũng đường rẽ nhưng như thế nào hảo? Ngài chính là phúc tấn thật vật và mới.....” Cảm thấy tiểu cô nương có chút ngây người, bà tử nghĩ nghĩ, thở dài “Khanh khách, nhất định là tò mò vừa mới cái kia thiếu niên lang đi.”

“Ngươi hiểu được hắn là ai?” Tiểu cô nương ánh mắt chợt lóe, rồi sau đó bình tĩnh mở miệng “Xem lão bản đãi hắn nhưng thật ra rất cung kính, hắn là cũng là xuất từ huân quý nhà.”

“Khanh khách, vậy Trí Viễn Công con vợ cả, ung thân vương phúc tần đích ruột thịt huynh đệ Tè Giác, lần trước nô tỳ tùy phúc tấn đi Trang Thân Vương phủ thấy trùng hợp nhìn quá liếc mắt một cái, hắn chính cùng thế tử gia so mũi tên, kia toàn thân khí phái, thế nhưng không thể so Trang Thân Vương thế tử kém hơn vài phần.”

“Tè Giác, Tè Giác, hắn chính là Tè Giác?” Tiểu cô nương nhìn trên tay bản đơn lẻ, hắn chính là bị a mã các ca ca khen ngợi quá Trí Viễn Công con vợ cả? Bên tai phảng phát truyền đến hắn trầm thấp đến thanh âm ‘tận xương tương tư có biết không’, nhớ lại thân phận của nàng, tiểu cô nương nhắm mắt lại, tôn thất nữ võ Mông Cổ, nàng lại như thế nào thoát được khai? Chính là có cái như vậy tương lai, ngạch nương mới có thể đổi chính mình tùy hứng mở to một con nhắm một con mắt đi, chậm rãi nhắm mắt lại, nhẹ giọng lẩm bẩm “Ti Gia, ta là Ti Gia, ngươi nhưng hiểu được.”

Tè Giác lại chọn vài món đồ cổ, da mặt dày cùng Tân năm cò kè mặc cả, Tân năm sớm đã có quyết đoán, hắn hiểu được Tè Giác khôn khéo, sợ hãi hắn nhìn ra cái gì, tuy rằng có tâm tiễn nghi hắn, nhưng vẫn là mặt lộ vẻ khó xử, giằng co sau một lúc lâu, mới áp xuống giá, Tè Giác lộ ra một phân không hài lòng, cười nói “Tần lão bản, ngươi không tồi sao.” Hướng lau mồ hôi Tân năm, vẫy vẫy tay “Hẹn gặp lại, có hảo đồ vật nhớ rõ cho ta lưu trữ.” Lại cho ngài lưu trữ, còn không thấy được sê mệt nhiều ít, cái kia hộp phóng như vậy bí ẩn đều làm ngươi cấp phiên ra tới, Trí Viễn Công

nhi tử nha, cái nào đều không thể xem thường, liền không có ở bọn họ trên người kiểm được mấy lượng bạc, duy nhất có thể kiểm được bạc lại thành chủ tử phúc tấn, thật là nô tài làm khó nha.

Tần năm nhìn xem không ai chú ý, xoay người vào mặt thất, Dận Chân ngồi ngay ngắn ở bên trong, trong tay tuy rằng cầm trang giấy, ánh mắt lại không có dừng ở mặt trên, Dận Chân trong mắt ý cười chớp lóe mà qua, cái kia tiểu tử thui sọ là nhân duyên tới rồi, quận chúa khanh khách đảo cũng xứng đôi, vẫn là gia cho người mưu hoa một chút đi, đỡ phải tổng ở bên người nàng chuyển động, có vừa ý người, hắn là sẽ tốt hơn một ít, nếu là vương phủ cùng Công Tước phủ có quan hệ thông gia, kia cũng là có chỗ lợi.

“Chủ tử, theo tám a ca bên người người hồi bẩm, tám phúc tấn phảng phát muốn cấp an thân năm phủ quận chúa khanh khách làm mai mối.” Dận Chân mệt khinh miệt mở miệng “Nàng đó là si tâm vọng tưởng, Tè Giác nơi nào là hắn có thể bài bố an bài?” Lão bát là ghen ghét đi, cũng không nghĩ ta vì hắn mưu hoa bao lâu, không tới gần Lăng Trụ, vĩnh viễn cũng không cảm giác được hắn đối con cái kia chung đau súng, ngay cả ta cũng bị hắn che chở đâu, Dận Chân chuyển động nhẫn ban chỉ, trong mắt hiện lên một tia nhu tình, loại cảm giác này không xấu, ngay sau đó Dận Chân phân phó Tần năm, đem hắn câu ra tới người danh hảo hảo tra xét cẩn thận, đứng dậy rời đi.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 234

Tè Lạc cảm giác phảng phất ở thuyền nhỏ thương giống nhau, đong đưa cái không ngừng, liền nhắm mắt lại duỗi tay ôm lấy duy nhất bất động Dận Chân, bất mãn lầm bẩm, “Vì cái gì ở đong đưa? Đầu hảo vựng.” Dận Chân sủng nịch đem nàng ôm càng khẩn một ít, nhẹ giọng trấn an “Một hồi thì tốt rồi.” Tè Lạc ừ nhẹ một tiếng, mơ màng sắp ngủ, trong giây lát một ý niệm chạy đến nàng trong đầu, kinh ngạc hỏi “Ngươi như thế nào còn ở?”

“Gia xem qua, ngươi thật đúng là kiều thê.” Dận Chân trầm thấp cười khẽ, rung động lông mi, Tè Lạc mở hai tròng mắt, thấy chung quanh hoàn cảnh, không tin mơ hồ lầm bẩm “Chẳng lẽ nằm mơ?” Tùy tay trảo quá Dận Chân ngón tay, cắn một chút, Dận Chân cũng không có ra tiếng, “Xem ra quả nhiên là nằm mơ, cũng chưa cảm giác được đau.”

Dận Chân giơ tay nhẹ bắn cái trán của nàng, thấp giọng hỏi “Vẫn là nằm mơ sao?” Nhẹ nhàng lắc đầu, vén lên màn xe một góc, hướng ra phía ngoài tìm hiểu, ở Dận Chân nhìn không thấy địa phương, Tè Lạc khéo miệng lộ ra đắc ý cười, cắn ngươi một ngụm coi như báo thù, Dận Chân đáy mắt ý cười chợt lóe mà qua, nha đầu này tiểu tâm tư thật đúng là nhiều, cúi đầu nhìn xem đầu ngón tay dấu răng, nàng đến là rất có dung mực, một hồi liền sẽ biến mất đi, nhưng trên vai cái kia, chỉ sợ sẽ lưu chút thời gian, trừ bỏ nàng bên ngoài, cái nào nữ nhân cũng không dám như thế làm càn ở hắn trên người lưu lại dấu vết, than nhẹ một tiếng, duỗi tay túm khởi Tè Lạc một lọn tóc, bởi vì đi vội vàng, hơn nữa nàng còn không có

thanh tinh, cho nên Tè Lạc búi tóc rất là rời rạc. Tơ lụa sợi tóc nghịch ngợm rũ xuống dưới, Dận Chân triền ở trên ngón tay thường thức.

Tè Lạc đối với Dận Chân cái này yêu thích đã tập đã vì thường, cũng liền tùy hẵn đi, chỉ thấy con đường bên một thanh niên thân xuyên thanh bối áo ngắn, màu lam tơ lụa áo khoác ngoài, áo khoác màu đen lông chồn lanh đại mao, hung hăng mà đẹp một chân h hamstring ở hố xe ngựa, thanh niên suy sút ngửa mặt lên trời thét dài “Ông trời, ngươi chơi bất tử ta Lý vệ.”

Dận Chân cảm thấy Tè Lạc thân mình cứng đờ, nàng biểu tình tất cả đều dừng ở bên ngoài, khẽ nhíu mày “Ngươi nhận thức hẵn?” Không chờ lên xuống trả lời, Lý vệ liền ngăn lại Dận Chân xe ngựa, đi theo thị vệ ngồi trên lưng ngựa, tay đập ở chuôi đao thượng, cảnh giới nhìn hẵn.

Lý vệ trong lòng cũng có chút hối hận, này xem này rất tầm thường xe ngựa, như thế nào đi theo người nếu như thế có khí thế, vẫn là nỗ lực mở miệng “Ngạch, tương phùng túc là có duyên, xe ngựa của ta h hamstring ở, xem phương hướng chúng ta vừa vặn cùng đường, có thể hay không đáp ta đoạn đường, ta..... Ta có thể nhiều phó tiền bạc.”

Tè Lạc che miệng nhẫn cười dựa vào Dận Chân trong lòng ngực, này chẳng lẽ chính là cái kia danh dương đời sau Lý vệ? Ung Chính tam đại mẫu mực Tổng đốc, muốn thật là lời nói, đảo cũng rất xuất sắc, ngăn lại Dận Chân xe ngựa, còn muốn trả tiền? Khó trách Ung Chính cầm quyền khi quốc khố tràn đầy, chỉ bằng cái này cũng không kỳ quái.

Dận Chân híp mắt xuyên thấu qua khe hở nhìn Lý vệ, trong lòng nghi hoặc, người này Tè Lạc tuyệt đối không có gắp qua, trước nay liền không có nghe qua, nhưng vì sao nghe được tên của hẵn, liền nhìn thoáng qua trong lòng ngực Tè Lạc cười đến vui vẻ bộ dáng, ra tiếng hỏi “Ngươi muốn vội vàng đi làm chuyện gì?”

Lý vê nghe thấy trầm thấp thanh âm, trong lòng căng thẳng, không tự giác cúi đầu “Ta phải đi về cho mẫu thân mừng thọ, thỉnh vị này gia hành cái phượng tiện, Lý vê vô cùng cảm kích.” Dận Chân có thể cảm thấy hắn hiểu từ chi tâm, Tề Lạc lúc này đã ngồi thẳng thân mình, vẫn hảo tóc, từ xe ngựa tiêu ô vuông lấy ra một cái trâm cài cố định trụ, lảng lặng chờ Dận Chân quyết định, không hiểu được có phải hay không cảm ứng, Tề Lạc cảm thấy trước mặt thanh niên này chính là Lý vê, Ung Chính cùng Lý vê này đối quân thần, vẫn là thực đáng giá vừa thấy.

Dận Chân tùy tay đem đinh đầu mũ mang ở Tề Lạc trên đầu, buông xuống mũ thượng lụa mỏng, không lấm vừa lòng gật đầu, mới vén lên mành, lộ ra chân dung, lạnh băng tầm mắt dừng lại ở Lý vê trên mặt, Lý vê cảm thấy áp lực tăng gấp bội, muốn lui về phía sau, vẫn là nhịn xuống, ngẩng đầu nhìn ngồi ngay ngắn ở trong xe ngựa Dận Chân, chỉ băng thứ nhân thân thượng khí độ, một trận gió lạnh thổi qua, Lý vê ngửi được một sợi hương khí, giương mắt trộm xem nhìn, lúc này mới phát hiện trên xe ngựa còn ngồi một người phụ nhân, tuy rằng dung mạo không được thấy, nhưng nhìn thân hình, hắn là cái giáo mỹ phụ nhân, Lý vê đầu đỗ mồ hôi lạnh, bọn họ không phải yêu đương vụng trộm đi, vội vàng cúi đầu, trong lòng kinh hãi càng sâu, không khỏi có chút lo lắng khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Dận Chân cũng không có thấu thị mắt, cho nên cũng không hiểu được Lý vê tâm lý, nếu không hắn tương lai mẫu mực Tống đốc, chỉ sợ còn không có đầu nhập vào hắn liền sẽ bị hắn thân thủ làm thịt. Dận Chân âm thầm gật đầu, người này tuy nhìn có chút tuỳ tiện, lại hiểu tâm đáng khen, phảng phát là cái người đọc sách, nhưng trên người lại lộ ra vài phần tiêu sai, không lớn đôi mắt chuyển động, còn lộ ra vài phần khôn khéo, Dận Chân mở miệng phân phó “Cho hắn chuẩn bị con ngựa.” Theo sau buông màn xe, thị vệ lên tiếng, Lý vê ngàn ân vạn tạ liên tục làm tập, trong miệng

không ngừng thì thầm “Cảm ơn gia, cảm ơn gia, ngài thật là người tốt, tương lai nhất định có đại phúc khí.”

Tề Lạc xong nhấp miệng, nhớ lại Ung Chính vương triều khi Lý vệ lời nói nhỉ từ điểm Trạng Nguyên, nữ nhi phong cáo mệnh, càng thêm nhịn không được nhẹ giọng cười ra tiếng, suy nghĩ một chút, cười khẽ nói “Nhớ rõ muốn phó ngựa bạc nha.” Chỉ thấy Lý vệ nghe xong, thân mình một oai, dưới chân vừa trượt ngồi ở trên mặt đất, Tề Lạc cười đến càng hoan, Dận Chân cũng nhịn không được lắc đầu cười khẽ, Lý vệ một lần long lóc đứng dậy, không kịp vỗ rót trên quần áo tuyêt, vỗ đầu xấu hổ nói “Phu nhân nói rất đúng, là hắn là cấp bạc, đây là hắn là.”

Dận Chân ở trong xe ngựa khẽ đậm chân một chút chân, bên ngoài đánh xe tùy tùng, không chế xe ngựa tiếp tục đi trước, Tề Lạc xuyên thấu qua khe hở, nhìn đến Lý vệ chính cùng thị vệ nói chuyện, từ trong lòng móc ra bạc, “Cái này Lý vệ đảo thật là thú vị.” Dận Chân cuối cùng liếc mắt một cái, nhịn không được mở miệng hỏi “Ngươi hiểu được hắn?”

Tề Lạc tháo xuống mũ, minh bạch này Dận Chân bệnh đa nghi lại tái phát, nghịch ngợm liếc mắt một cái Dận Chân, bắt lấy hắn tay ở chính mình trên mặt nhẹ tách sao “Hắn? Chưa từng có gặp qua, bất quá ta tổng cảm giác, gia, ngươi tương lai có lẽ có thể sử dụng được với hắn.” Dận Chân cảm thấy dưới chưởng tinh tế trong suốt gương mặt, mang theo một tia lạnh lẽo, không khỏi nghiện giống nhau, ở Tề Lạc trên mặt khẽ vuốt, Tề Lạc phảng phát hưởng thụ giống nhau, hơi hợp hai mắt, Dận Chân chậm rãi trượt xuống đến nàng trắng nõn cổ, dùng sức đem nàng đưa tới trong lòng ngực, trầm thấp nói “Nếu ngươi nói như vậy, kia gia đảo muốn nhìn cái này Lý vệ có gì năng lực, có thể làm ung thân vương phúc tấn nhìn với con mắt khác.”

Tề Lạc trong lòng phát khẩn, này sẽ không đem Lý vệ cấp phiến đã không có đi, thành thật ghé vào Dận Chân trước ngực, ôn nhu hỏi: “Gia,

đây là muốn đi đâu?” “Ngươi tới rồi liền hiểu được.”

Xe ngựa chạy hồi lâu, rốt cuộc dừng lại, Dận Chân đứng dậy đi xuống, giơ tay đỡ hạ Tè Lạc, nhìn Tè Lạc tay nhỏ ở hàn trong tay, Dận Chân lắc đầu, này khi nào đã thành thói quen? Năm chặt tay nàng, nàng là đáng giá. Tè Lạc nhìn trước mặt thôn trang có chút ngây người, bên ngoài rất là tầm thường, sơn son trên cửa lớn giặt thực sắc tấm biển, thượng viết đơn giản hai chữ “Mai viên”, xem này tự thể, Tè Lạc minh bạch này hàn là Dận Chân tự mình viết.

Thôn trang hạ nhân sớm đã chuẩn bị thỏa đáng, rộng mở đại môn, quỳ gối hai bên, “Nô tài cấp chủ tử phúc tấn thỉnh an.” Dận Chân buông ra tay, đi trước một bước, Tè Lạc âm thầm thở dài, chỉ có thể theo ở phía sau, lại như thế nào biến, Dận Chân thể thông vĩnh viễn sẽ không ném.

Quả nhiên bên trong có khát động thiêng, Tè Lạc trước mắt sáng ngời, theo Dận Chân dọc theo thanh hoa hòn đá nhỏ phô thành đường nhỏ, ven đường mấy chỗ đình đài gác mái, rất có Giang Nam ý nhị, tựa như nàng muôn như vậy, núi giả đình tu sửa đều hàn là thỉnh hiểu công việc người chuyên môn bố trí, so nàng của hồi môn suối nước nóng thôn trang muôn tinh xảo khảo cứu rất nhiều, Tè Lạc mỗi đi một bước đều không khỏi âm thầm tán thưởng, chuyên nghiệp nhân sĩ xác thật so nàng mạnh hơn rất nhiều, Giang Nam trang viên nên như thế đi.

Dọc theo hành lang gấp khúc, phảng phất nghe thấy có tiếng nước truyền đến, không khỏi đi mau hai bước, Tè Lạc bị trước mắt tình cảnh sơ ngây người, đây là mùa đông đi, như thế nào thủy đều không kết băng? Bị cây mai vờn quanh màu lam thanh triệt hồ nước, hơi hơi nhộn nhạo, mà giữa hồ trên đảo tu sửa tam gian chính phòng, điêu khắc gỗ họa liền giống như Giang Nam vùng sông nước giống nhau, từ triền núi chỗ dẫn tiếp theo cái không lớn thác nước, tam sườn núi thượng loại cũng là cây mai, cánh hoa bay xuống ở thác nước thượng, theo dòng nước dừng ở trên mặt hồ, Tè

Lạc kinh hỉ ngẩng đầu “Này quá mĩ, như thế nào sẽ có như vậy mĩ địa phương.”

Dận Chân nhìn Tề Lạc hưng phấn biểu tình, trong lòng cũng thực vui sướng, Tề Lạc một phen giữ chặt Dận Chân tay, chỉ vào giữa hồ đảo, nôn nóng hỏi “Chúng ta như thế nào qua đi? Ta muốn tới kia đi.” Tạm dừng hạ, Dận Chân lại lần nữa nắm chặt Tề Lạc tay, duyên hồ tha nửa vòng, Tề Lạc mới phát giác, vô luận ở đâu vị trí, cái kia lưu động thác nước đều có thể xem đến, cái này tiểu hồ là cái hình bầu dục trạng, chuyển tới mặt sau, ly giữa hồ đảo liền gần rất nhiều, một tòa đá xanh tiểu kiều dài qua hai bờ sông, Tề Lạc lôi kéo Dận Chân bước nhanh đi tới, ước chừng vài chục bước liền thượng giữa hồ đảo, rốt cuộc nhịn không được, Tề Lạc chuyển tới nhà ở phía trước, nhìn đến mặt trên đồng dạng có tấm biển ‘ sơ ảnh ám hương ’ hắn là cũng là Dận Chân sở thư, Tề Lạc ngốc ngốc đứng ở kia, Dận Chân theo sau đi qua, thế nhưng nhìn thấy Tề Lạc khoe mắt nước mắt, nhẹ nhàng dùng ngón tay lau đi, “Này lại là làm sao vậy? Không hài lòng?”

“Không, không, không.” Tề Lạc liên tục lắc đầu, đèn nhánh hai tròng mắt hàm chứa nước mắt trong suốt ngẩng đầu nhìn Dận Chân “Ta là cao hứng, ta thật sự thật là cao hứng.”

Dận Chân bất đắc dĩ thở dài, “Gia thật là lộng không hiểu ngươi, thương tâm cũng khóc, vui vẻ cũng khóc, ngươi khi nào có thể không đồ lệ?”

Tề Lạc vẫn trụ Dận Chân cánh tay, đem hắn ngạnh mang nhập trong phòng, bên trong bố trí bài trí đồng dạng là phảng phát Giang Nam, rộng mở cửa sổ đồng dạng có thể thấy được thác nước, hồ nước, cây mai. Giá lạnh mùa, cũng không hỏa long, nhưng trong phòng lại rất ấm áp, Dận Chân phảng phát không thèm để ý tùy miệng nói “Đây là suối nước nóng thôn trang, này phía dưới chính là suối nguồn, sườn nhà ở tu đại cái ao to,

nhưng phao suối nước nóng, này đến đồ vật có cái tiêu vien tử, bên trong loại chính là hồng cây mai, cũng có tam gian chính phòng, đồng dạng cũng có suối nguồn, ngươi nếu là ngại thủy thâm, ở tại kia cũng là tốt.”

“Không, ta thích nơi này.” Tề Lạc bước nhanh đi vào cửa sổ, thò người ra đi ra ngoài bởi vì địa thế so cao nguyên do, thế nhưng có thể đem thôn trang tinh xảo đại bộ phận thu hết đáy mắt, Dận Chân lo lắng thủ sẵn nàng vòng eo, ngạnh đem dò ra hơn phân nửa thân mình kéo lại, nhẹ giọng răn dạy “Ngươi liền không thể ổn trọng một ít, đây là ngươi, cái nào cũng đoạt không đi.”

“Ta?” Tề Lạc quay đầu lại xem này Dận Chân đôi mắt, Dận Chân bị Tề Lạc nhìn chằm chằm có chút mắt tự nhiên dời đi tầm mắt, “Đây là gia cho ngươi, ngươi.... Không được cự tuyệt, ngươi...” Không chờ hắn nói xong, Tề Lạc đôi tay ôm chặt lấy Dận Chân eo, đem vùi đầu ở hắn trước ngực, nước mắt ngăn không được chảy ra, khàn khàn nói “Cảm ơn.... Cảm ơn gia, ta nhất định sẽ nhớ kỹ vĩnh viễn sẽ không quên.”

Dận Chân ôm lấy Tề Lạc, hàm dưới nhẹ nhàng trụ ở nàng đinh đầu, cảm thấy trước ngực ẩm ướt, hiểu được nàng nước mắt là ngăn không được, lẩm bẩm an ủi “Gia tương lai sẽ cho ngươi càng tốt, Tề Lạc, gia sẽ không làm ngươi hối hận.”

“Ta không hối hận, vô luận như thế nào ta đều không có hối hận quá.” Dận Chân vui mừng cười nhẹ, thỏa mãn ôm chặt trước người nhân nhi.

Chương 355 trang thương ba ngày

Ở cái này không lớn lại rất tinh xảo thôn trang thương, Tề Lạc giống như vui sướng chim nhỏ giống nhau, một khắc cũng không nghĩ rảnh rỗi, đồng chạy tây chạy nơi nơi thường cảnh, Dận Chân tuy nói bài trừ mấy ngày nhàn rỗi, nhưng kinh thành tin tức cuồn cuộn không ngừng truyền tới,

vẫn là rất bận rộn, Tề Lạc cảm thấy Dận Chân phảng phát con nhện giống nhau, này ngầm mạng nhện kết đến thực rắn chắc, một bộ đều ở năm giữ bộ dáng.

Tề Lạc sấn Dận Chân tâm tình vui sướng thời điểm, da mặt dày tùy hứng đem hắn lôi ra nhà ở, ngạnh túm hắn bồi chính mình nơi nơi thường cảnh, lời nói gian âm thầm thấu cho hắn chỉ có nghỉ ngoi tốt, mới có thể càng tốt làm việc. Dận Chân tuy rằng vẻ mặt không tình nguyện, nhưng trong lòng lại thỏa mãn với Tề Lạc đối hắn không muốn xa rời, cũng có chút tự đắc. Ở hoa mai cánh hạ, Tề Lạc nghiêm túc cấp Dận Chân đàn tấu đàn tranh nghe, Dận Chân hơi hợp lại hai mắt, cảm thấy lúc này Tề Lạc kĩ xảo cùng ngày xưa tiến bộ không nhiều lăm, nhưng lại nghe càng thoải mái, càng mê mẩn, âm thầm thè không thể lại làm bất luận kẻ nào nghe thấy, thấy loại này Tề Lạc đạn tranh trường hợp.

Ban đêm khi, Tề Lạc luôn thích một bên phao suối nước nóng, một bên nhìn bên ngoài thác nước hồ nước, ở lóe mắt sao trời dưới, điểm điểm tinh quang ánh ngược ở trên mặt nước, giá lạnh tuyết rơi mùa đông, sứ lưu động hồ nước dâng lên một tầng tầng mông lung sương trắng, gió lạnh di động thổi rơi xuống phiến phiến hoa mai cánh, lặng yên không một tiếng động bay xuống trên mặt hồ phía trên, mà thác nước nước chảy thanh âm là này yên lặng ban đêm duy nhất phát ra tiếng vang, một động một tĩnh, xa hoa lộng lẫy, phảng phát tiên cảnh.

Bởi vì thời gian dài phao suối nước nóng, Tề Lạc gương mặt hồng nhuận lộ ra như nước ánh sáng, hắc như điểm măc hai tròng mắt lộ ra điểm điểm vui sướng, trắng nõn thân mình đã bị nước ôn tuyền nhuộm đẫm ửng đỏ, nước ao trung bay xuống các màu hoa mai cánh, thậm chí có chút nghịch ngợm dính ở Tề Lạc trong trắng lộ hồng trên người, ở bên cạnh ao tiểu giường đất trên bàn, phóng các màu điểm tâm nước trà, ấn Tề Lạc yêu

cầu bày biện quả khô mứt hoa quả cùng với pha lê ly trung đựng đầy rượu vang đỏ.

Tề Lạc duỗi tay lấy quá chén rượu, hướng về ngoài cửa sổ duyên dáng tinh xảo nhấc tay kính rượu, “Vui sướng tựa thần tiên.”

Đem chén rượu đặt ở bên môi, hơi hơi ngửa đầu nhẹ nhàng nhấp một ngụm, Dận Chân vốn dĩ tại nội thất chờ không kiên nhẫn, trong lòng bực mình Tề Lạc có phải hay không cố ý mà làm, chính là đương bước vào lúc này, nhìn thấy Tề Lạc biếu tình, nghe thấy nàng thấp ninh, mới cảm thấy nàng bạc hoa thực giá trị, đã hồi lâu chưa thấy qua nàng như thế nhẹ nhàng sung sướng, Tề Lạc buồng bỉnh ghé vào ao bên cạnh, lộ ra phần nộn phía sau lưng, hai chân ở nước ao trung nhẹ nhàng chụp phủi, nước ôn tuyền nhộn nhạo cánh hoa, Dận Chân đóng một chút đôi mắt, nhịn không được duỗi tay thối lui nội y, chậm rãi đến gần rồi Tề Lạc, bỗng nhiên từ sau ôm lấy nàng, Tề Lạc giật mình quay đầu lại, trong mắt lộ ra kinh ngạc cùng ngượng ngùng, càng có vẻ kiều mị hồn nhiên, Dận Chân nhẹ nhàng che lại Tề Lạc đôi mắt, nàng là như thế nào làm được? Thành thân gần mười năm, nhi tử nữ nhi cũng đều thành đàn, nhưng vì sao trên người nàng phương Phật còn có kia vài phần làm hắn thương tiếc hồn nhiên, phương Phật về tới tám a ca phủ mới gặp khi, khi đó chỉ sợ hắn liền phóng khai tay.

Dận Chân thật mạnh hòn ở Tề Lạc trên môi, Tề Lạc có vài phần ngượng ngùng, nhưng như thế say mê ban đêm, như thế duyên dáng cảnh sắc, còn có trước mắt người kia nhè nhẹ tình ý, ám hạ quyết định điên một hồi đi, duỗi tay ôm lấy Dận Chân cổ, tiểu xảo lười thơm lần đầu tiên thăm tiến Dận Chân trong miệng, mười năm, này một bước nàng dùng gần mười năm thời gian. Dận Chân thân mình cứng lại rồi, nhưng nam nhân đoạt lấy thiên tính, làm hắn lập tức khôi phục lại, đoạt lấy quyền chủ động, lặc khẩn Tề Lạc không thể doanh nấm mềm dẻo vòng eo, phảng phát thật sự muốn đem Tề Lạc xoa tiến thân thể hắn giống nhau.

Kích | tình, lửa nóng tràn ngập toàn bộ ban đêm, nước ôn tuyền phương Phật cũng bởi vì bọn họ chi gian kịch liệt động tác, sôi trào quay cuồng, ngoài cửa sổ minh nguyệt thẹn thùng giống nhau xả quá một tầng hơi mỏng đậm vân, tựa ẩn tựa hiện trộm nhìn chăm chú vào giao triền hai người. Dận Chân một tay ôm đã hoàn toàn ngất xỉu đi, một bãi mềm bùn giống nhau Tề Lạc, làm nàng ghé vào trước ngực, cầm lấy còn thừa nửa ly rượu vang đỏ ngửa đầu uống đi vào, hơi hoi nhíu mày, cúi đầu nhìn trong lòng ngực trên mặt lộ ra kích | tình qua đi dư nhuận Tề Lạc, vuốt nàng ấm ướt lông mi, thấp giọng thở dài “Loại rượu này cũng không ngon miệng, ngươi lại cực ái, gia thật đúng là cân nhắc không ra.”

Rửa sạch sạch sẽ trên người mồ hôi, ôm Tề Lạc đứng dậy, mặc vào bên cạnh nội y, dùng một cái thật dày áo tím từ đem Tề Lạc trên người bao vây đến một tia không lộ, mới ôm nàng rời đi. Cửa hầm hạ có ánh mắt nha hoàn quỳ đến cực xa, nhưng buông xuống trên mặt khó tránh khỏi lộ ra một phân hồng nhuận, Dận Chân thấp giọng công đạo Cao Phúc vài câu, mới quay lại nội thất.

Cao Phúc đem nha đầu đều tập trung lên, thấp giọng phân phó “Chủ tử sự tình, các ngươi không được tiết ra ngoài, càng không được lén nghị luận, ở phúc tấn trước mặt, càng không được lộ ra một phân, các ngươi đều là trong cung ma ma tự mình dạy dỗ, tự nhiên hiểu quy củ, nếu là có phàn cao chi tâm tư, đảo khi đừng trách ta tâm tàn nhẫn.”

Tề Lạc suốt một ngày đều bởi vì kia tràng kích | tình hôn mê ở trên giường, bên ngoài hạ tiểu tuyết, phiến phiến trong suốt bông tuyết kẹp hoa mai cánh bay xuống ở hồ nước thượng, càng là đẹp hơn vài phần, Dận Chân đứng ở phía trước cửa sổ, quay đầu lại nhìn thoáng qua còn ở ngủ say Tề Lạc, cười khẽ, nàng thật là bỏ lỡ đâu, nhất định sẽ đậm chân không thôi đi, bất quá nghĩ đến đêm qua Tề Lạc nhiệt tình, cái loại này phát ra từ nội tâm nhiệt tình, Dận Chân buông xuống con mắt, dư vị dường như thấp

ninh “Không hiểu được khi nào, còn có thể tại như thế, như vậy thật, như vậy...”

“Chủ tử” Cao Phúc ở bên ngoài nhẹ gọi, Dận Chân bước nhanh đi đến trước giường, đem Tề Lạc vươn ngoại cánh tay một lần nữa cái hảo, buông xuống màn, xoay người làm tốt sau, mới mở miệng “Tiến vào.” Cao Phúc hiểu được chủ tử tính tình, cúi đầu xem mặt đất, không dám ngẩng đầu xem nhìn, đi vào Dận Chân phụ cận, trực tiếp quỳ trên mặt đất, đầu thấp càng sâu, hai tay dâng lên mật báo.

Dận Chân xem sau lắc đầu cười khổ, nhưng trong mắt lại lộ ra một phần kiêu ngạo, “Mười hai phúc tấn, thư mục lộc phu nhân, thật đúng là sẽ sinh, như thế nào đều là nhi tử đâu? Thanh danh này như thế nào cũng áp không đi xuống.”

“Chủ tử, mười hai phúc tấn cùng thư mục lộc phu nhân sở ra nhi tử, tiểu thân mình đều thực khoẻ mạnh, tuy so không được Hoằng Trú a ca, nhưng cũng không thường khóc, cực kỳ hảo mang, ở hơn nữa Hoằng Môn hoằng lịch hai vị a ca, thân mình cường tráng thông tuệ hiểu chuyện, lại không thường thường truyền thái y, hiện tại tới vương phủ thảo phuơng thuốc phúc tấn các phu nhân rất nhiều, mệt phúc tấn tới rồi thôn trang thượng, Tần ma ma tuy nói đều cấp có lẽ chấn trở về, nhưng phảng phát phúc tấn các phu nhân cũng không hết hy vọng, phúc tấn hồi vương phủ thật đúng là có tràng náo nhiệt.”

“Tám a ca kia có gì động tĩnh?” Dận Chân buông mật báo, Cao Phúc cúi đầu nhẹ giọng hỏi bẩm “Chủ tử, tám a ca phảng phát tưởng khai giống nhau, thanh tịnh vô vi, cũng không mời chào trọng thần, nhàn hạ khi bồi tám phúc tấn đi trong miếu dâng hương cầu phúc, hoặc là dạy dỗ hoằng vượng a ca, đối mười bốn a ca sự tình cũng mở một con mắt nhăm một con mắt, bất quá, chín a ca ấn ngầm động tác lại không ít, Mẫn Thành thống lĩnh kia.....”

“Rốt cuộc không phải Trí Viễn Công, hắn chỉ sợ là chịu không nổi, vừa mới đắc ý khi còn hiểu được, hiện giờ, đây cũng là nhân chi thường tình.” Dận Chân lắc đầu, ánh mắt dừng ở ngoài cửa sổ, Lăng Trụ đối việc này sẽ như thế nào tưởng? Kia cũng là hắn tâm huyết, nếu là Tề Giác đi Hộ Quân Doanh, kia... Ngay sau đó lắc đầu, lấy cái kia tiểu tử ngạo khí, hắn sẽ không ỷ vào xuất thân, tuy nói con kế nghiệp cha đảo cũng nói được thông, nhưng Hoàng A Mã kia cũng sẽ không thấy vậy vui mừng, đi quân cận vệ ngược lại là nhất thích đáng.

Dận Chân trong lòng lại không lo lắng, ngược lại khoe miệng lộ ra ý cười, có Lăng Trụ chế định những cái đó quân quy ở, cho dù thông lĩnh bất trung, cũng tuyệt đối ra không được đại sự, huống chi trộm bố trí chính là hắn sở trường trò hay, chuyển động nhẫn, xem kịch vui thấp ninh “Lão cửu như thế rõ ràng động tác có phải hay không đương Hoàng A Mã nhìn không thấy? Một đạo thánh chỉ, thông lĩnh người cũng là có thể miễn trừ, huống chi...” Chỉ là muốn Lăng Trụ cầm thánh chỉ xuất hiện, Hộ Quân Doanh liền sẽ không lộn xộn, này Hoàng A Mã trong lòng phảng phát gương sáng, nếu không thế nào cũng sẽ không tùy ý chín a ca minh nhúng tay, khảo nghiệm, cái này Mẫn Thành phảng phát là không chịu nổi.

“Quyền lợi có thể hạ phóng, lại muốn thu hồi, phóng tới hiểu tiến thối nhân thủ trung” Dận Chân thở dài, Hoàng A Mã, thật đúng là hâm mộ ngươi đâu, Lăng Trụ người như vậy thật là quá khó được, nhì tử cho dù hiểu được, cũng không thấy đến lại có thể gặp được Lăng Trụ như vậy thần tử, Tề Giác thiên phú rất cao, nhưng lại thiếu vài phần trầm ổn, lãnh binh bên ngoài là duệ không thể đương, nhưng bảo hộ kinh thành, hắn thật đúng là không thích hợp.

Dận Chân trước mắt dần hiện ra Dương Khang thân ảnh, hắn nhưng thật ra cái thích hợp người được chọn, nhưng thế nào đều cảm thấy không thoả

mái, cúi đầu chuyển động trong tay nhẫn ban chỉ, không cưới đích phúc
tấn? Đảo muôn nhìn tương lai người có thể hay không kiên trì được.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 235

Trong lòng hối hận càng sâu vài phần, Đức phi hướng thụ giống nhau, đem toàn thân trọng lượng đều đè ở Tề Lạc trên người, Tề Lạc ngồi quỳ ở trên giường đất, cảm thấy đầu gối có chút đau đớn sáng tỏ nhất định sẽ lưu lại ú thanh, cái này thân mình càng thêm kiều quý, trong lòng âm thầm phát khổ, nhưng lại không thể đem Đức phi đẩy ra, bên cạnh người năm thị cũng không có nhìn ra Tề Lạc bất đắc dĩ, trong mắt lộ khó nén ghen ghét.

Trong cung ma ma bụng chén thuốc tiến lên, nâng dậy Đức phi, “Nương nương, nên dùng được.” Tề Lạc âm thầm thở phào nhẹ nhõm, bả vai bị Đức phi dựa đến có chút đau, không khỏi âm thầm hoài nghi, Đức phi có phải hay không muốn báo thù nha. Không chờ Đức phi mở miệng làm Tề Lạc hầu hạ nàng dùng được, năm thị đem nhí tử đưa cho bà vú, cơ hồ từ ma ma trong tay đoạt lấy canh chén, phảng phát vô tình giống nhau, đẩy ra Tề Lạc, “Nương nương, thiếp hầu hạ ngài dùng được.”

Tề Lạc thuận thế đứng lên, săn sóc tránh ra vị trí, Đức phi trong lòng thầm hận năm thị nhiều chuyện, nhưng vẫn là nể tình gật đầu, làm nàng hầu hạ. Năm thị hầu hạ thập phần cẩn thận chu đáo, khéo mắt ngẫu nhiên hướng Tề Lạc phiết quá một tia đắc ý, Tề Lạc buông xuống mi mắt cung kính mà đứng, không nói một lời. Dùng quá được sau, Đức phi khí sắc hảo rất nhiều, năm thị dùng khăn cắp Đức phi sát miệng “Nương nương, ngài nhưng nhất định phải bảo trọng thân mình, gia chính là rất có hiếu tâm, thường thường cùng thiếp nói lên nương nương, còn dặn dò thiếp phải hảo hảo hầu hạ nương nương.”

“Lão thập tú hiếu tâm, ta tất nhiên là hiếu được.” Đức phi nhẹ nhàng đẩy ra năm thị, quan tâm hỏi, “Lão tú phúc tấn, nghe nói ngươi nhà mẹ đẻ huynh đệ muốn nghị hôn?”

“Hồi ngạch nương nói, Tề Giác hiện giờ còn nhỏ, còn...” Đức phi không chờ Tề Lạc nói xong, nói tiếp “Hắn cũng không nhỏ, cũng đúng là thời điểm, dù sao cũng là ngươi thân huynh đệ, lại là Trí Viễn Công con vợ cả, vẫn là phải hảo hảo suy tính một phen.”

“Ngạch nương, Tề Giác hôn sự, Hoàng A Mã đã có minh chỉ, phải cho hắn tự mình chỉ hôn, ngay cả a mā đều cầm không được tay, huống chi ta cái này xuất giá chi nữ.”

“Trí Viễn Công thịnh sủng kia thật đúng là người khác không kịp.” Đức phi nhẹ nhàng cảm thán, minh bạch Tề Lạc đây là nói không thông, xem ra đến nghị biện pháp khác, Đỗng thị cũng gấp qua hai mặt, nhìn hòa khí, có lẽ có thể từ nàng kia...

“Nương nương, Thái Hậu nương nương tuyên triều ngài đi Từ Ninh Cung.” Cung nữ tiến vào tháp giọng hồi bẩm, Đức phi đứng dậy, đem bàn tay hướng Tề Lạc, Tề Lạc ở năm thị ghen ghét trong ánh mắt đõ lấy Đức phi, “Nếu Thái Hậu nương nương tuyên triều, vậy các ngươi bồi ta đi Từ Ninh Cung thỉnh an đi.”

Chương 358 tái kiến Thái Hậu

Đức phi ở Tề Lạc nâng hạ chậm rãi hướng Từ Ninh Cung đi đến, năm thị cũng tưởng dựa trước, nhưng lại bị Đức phi ánh mắt ngừng, không cam lòng lui ở Hoàn Nhan thị bên cạnh người, nghe Đức phi hòa ái cùng Tề Lạc tán gẫu việc nhà, thậm chí còn đem trong cung cảnh trí chỉ điểm cho nàng, kia thái độ phảng phất mẹ con. Hoàn Nhan thị hạ giọng ‘Ngươi ăn cái gì mùi vị, đó là ung thân vương đích phúc tấn, ngươi lại tính cái gì? Ở trong

phủ bùa bã, đó là bị gia sủng, nhìn ngươi vì gia sinh hạ nhi tử phân
thượng, ta cũng liền thông cảm ngươi thê nhược, không muốn cùng ngươi
quá nhiều so đo, danh phận địa vị ngươi tưởng dễ dàng như vậy liền mạt
bình.”

Năm thị hơi hơi cúi đầu, nàng thật sự rất hận xuất thân, vì sao không
thể trở thành hoàng tử đích phúc tấn? Đặc biệt là nhìn thấy bị nuông chiều
Tề Lạc, cái loại này hận ý như thế nào cũng tiêu không đi, nàng như vậy,
cái nào hoàng tử đích phúc tấn có thể có? Cường liễm đi hận ý, “Phúc tấn
nghĩ nhiều, tú phúc tấn xuất thân cao quý lại đến Tú a ca coi trọng, thiếp
một cái nho nhỏ trắc phúc tấn sao có thể so được, thiếp là vì phúc tấn tiếc
hận, vốn là cùng giới tuyển tú, lại cơ hồ đồng thời gả tiến hoàng gia, tú
phúc tấn lẽ ra cũng chỉ là Tú a ca kế phúc tấn, nhưng hôm nay…… Tâm
tắc, thiếp thật là thế ngài ủy khuất.”

“Kia đảo không cần, ngươi có hảo tự vóc cũng là được.” Hoàn Nhan thị
sắc mặt bình tĩnh cũng không có bởi vì năm thị châm ngòi mà kích động,
nhìn lướt qua năm thị, thừa dịp không ai chú ý khi thấp giọng nói “Xem ở
ngươi cũng hầu hạ gia một hồi, ta liền đe điểm ngươi vài câu, hoàng gia
quy củ thể thống đại, đây là hoàng cung so không được trong phủ, ngươi
vẫn là thu liễm một ít hảo, tinh ảnh hưởng đến gia.”

“Ta phúc tấn nhắc nhở, thiếp sẽ không mất thể thống.” Năm thị cũng
không để ý, Dận Trinh nhiều ngày đau sủng, sinh hạ nhi tử tin tưởng, cùng
Hoàn Nhan thị cân sức ngang tài cục diện, làm nàng có chút quên hết tất
cả, cảm thấy chỉ cần có đứa con trai này, lại có ca ca làm dựa vào, nàng
liền có thể được đến thể diện tôn dung.

Tề Lạc đỡ Đức phi, đậm nhiên ứng đồi, trong lòng âm thầm oán trách
này Từ Ninh Cung như thế nào còn chưa tới? Đức phi lời nói có ẩn ý, âm
thầm tìm hiểu Đồng thị cùng Lăng Trụ yêu thích, nếu là một câu không nói
cũng không thỏa đáng, bởi vậy tựa thật tựa giả nói thượng hai câu, làm

Đức phi cũng chọn không ra lý tới, kỳ thật Tề Lạc thật sự tưởng nói một lời, phàm là cùng a ca nhóm dính dáng đến người, a mā cùng ngạch nương đều không thích, cho nên ngươi cũng không cần uống phí tâm cơ, nếu là những lời này xuất khẩu, Đức phi khả năng sẽ sợ ngây người đi, Tề Lạc trong mắt ý cười càng đậm.

Tề Lạc cảm giác Đức phi nén bước có chút chậm, chân phảng phất cũng không như vậy nhanh nhẹn, ăn mặc dày nặng hoàng phi bào phục, đại bộ phận thể trọng đều đặt ở nâng nàng Tề Lạc trên người, cái này làm cho nàng rất là cố hết sức, chờ đến rốt cuộc thấy Từ Ninh Cung khi, Tề Lạc âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Đức phi thẳng thắn eo, Thái Hậu tuyên triệu lúc sau, nhẹ nhàng đi ngược chiều tè cộm tay, ngẩng đầu mang theo các nàng đi vào. Tề Lạc ở Đức phi phía sau, trước dùng khăn sát sát mồ hôi trên trán, may mắn không có thượng nùng trang, nếu không nhiễm trên mặt liền đẹp.

Hướng Thái Hậu hỏi xong an lúc sau, Đức phi tự nhiên ngồi ở Thái Hậu xuống tay, Tề Lạc cùng Hoàn Nhan thị đứng thẳng ở Đức phi bên cạnh người, lúc này Tề Lạc mới phát hiện nguyên lai này Từ Ninh Cung vẫn là thực náo nhiệt, Nghi Phi, dung phi đều ở đây, ở xa hơn một chút chỗ còn ngồi vài tên tuổi trẻ mạo mĩ nữ tử, trang điểm hẳn là Khang Hi quý nhân, Tề Lạc nghĩ đến Khang Hi tuổi, đang xem xem tuổi trẻ quý nhân, thầm mắng này đáng chết chế độ phong kiến.

“Lão tú phúc tấn, đem Hoằng Trú cấp ai gia bế lên đến xem, gần nhất ai gia mẫn nhĩ rót mẫn ung thân vương phủ ra một cái sê cười tiểu a ca.”

Thái Hậu mở miệng, Tề Lạc từ Lan ma ma kia ôm quá Hoằng Trú, nhìn thoáng qua chỉ thượng giáp bộ, Tề Lạc sáng tỏ duỗi tay đem giáp bộ cẩn thận cởi xuống, Thái Hậu vừa lòng cười gật đầu, dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve Hoằng Trú hồng nhuận gương mặt tươi cười “Ai gia nhưng đến hảo hảo nhìn một cái, nghệ, thật đúng là cùng Dận Chân khi còn nhỏ giống nhau

như đúc, bất quá, Hoằng Trú nha, ngươi a mā giờ chính là không có ngươi nhận người đau, khuôn mặt nhỏ cả ngày banh, trừ bỏ... Nào có chúng ta Hoằng Trú sẽ cười? Nhìn thấy ngươi, ai gia liền thoái mái.”

Nghi Phi duỗi duỗi đầu, thấu thú nói “Ngài nói được thật đố, nhìn Hoằng Trú chính là cái khả nhân đau, vẫn là Dận Chân phúc tấn giáo dưỡng hảo, Hoằng Trú tuy rằng diện mạo như Tú a ca giống nhau, nhưng này kiều nộn làn da đến là có vài phần giống tú phúc tấn, cái nào cũng không bằng, huống chi...” Nghi Phi quét Đức phi liếc mắt một cái, cười tán thưởng “Ngài khả năng còn không hiểu được, Hoằng Trú tắm ba ngày khi, mười hai phúc tấn chính là ôm quá hắn, theo sau liền cấp mười bốn a ca sinh khỏe mạnh không yêu khóc nhi tử, cho nên Hoằng Trú nha, hiện tại chính là trong kinh thành nổi danh cát oa oa đâu, cái nào đều muốn ôm một ôm.”

“Nga, còn có này vừa nói, Nghi Phi ngươi cũng tới ôm một chút Hoằng Trú hảo.” Nghi Phi sáng tỏ sau ở khai nàng vui đùa, Khang Hi gần nhất nhưng thật ra thường thường đi nàng kia, là bốn phi trung thừa sủng nhiều nhất người, hơn nữa Thái Hậu dưỡng dục Ngũ a ca nguyên do, nàng cũng phá lệ bị Thái Hậu coi trọng, Nghi Phi mặt không khỏi đỏ, trong mắt mang theo một phần ngượng ngùng, khéo miệng lại lộ vài phần xuân ý, có vẻ cả nhân sinh động tuổi trẻ lên, Tề Lạc ở bên tương đối một chút Nghi Phi cùng Đức phi, thầm nghĩ, nữ nhân, kỳ thật thật đúng là không rời đi ân sủng, Đức phi tuy rằng so Nghi Phi lớn tuổi vài tuổi, hiện tại xem ra Đức phi có thể lão thượng mười tuổi đều không ngừng.

Nghi Phi thuận tay bắt lấy Tề Lạc tay, vài phần ngượng ngùng không thuận theo oán giận “Hoàng ngạch nương, này còn có tiểu bối nhi nhóm ở đâu.” Tề Lạc chỉ có thể tùy ý Nghi Phi đem nàng xả đến bên người cẩn thận đánh giá, Thái Hậu vui mừng ôm Hoằng Trú, thân thân hắn gương mặt tươi cười “Cấp Hoàng Thượng nhiều thêm con nối dõi cũng là công

lớn một kiện, có phải hay không Hoằng Trú, ai gia tăng tôn?” Hoằng Trú phảng phát sáng tỏ giống nhau, cười đến nho nhỏ bạch nha đều lộ ra tới, huy tay nhỏ, nhẹ nhàng a a hai tiếng, thậm chí còn hoan thổi một cái phao phao.

“Nghi Phi nương nương quá khen.” Nghi Phi không thuận theo không buông tha đối Thái Hậu mở miệng “Hoàng ngạch nương, ngươi nói ta nói được có phải như vậy hay không, ngài xem xem Dận Chân phúc tấn, lớn lên càng thêm xuất sắc, đâu giống bốn cái hài tử ngạch nương, này kiều nộn đều có thể véo ra thủy tới, giống như hơn mười tuổi tiểu cô nương giống nhau, ngài là không hiểu được, ung thân vương phủ gần nhất môn đều mau bị thảo phương thuốc phúc tấn các phu nhân đẹp vỡ.”

Thái Hậu vốn là đối Hoằng Mân thích đến không được, thấy Hoằng Trú cũng thực thảo hỉ, hơn nữa Đổng thị ở tán gẫu gian cũng từng nói qua Tè Lạc khuê các trung thú sự, đối Tè Lạc càng là yêu thích thượng vài phần, nhìn thấy nàng dung mạo xuất sắc, cao quý thành thạo, càng là cảm thấy Khang Hi này hôn chỉ đến không tồi, “Ngươi lời này nói được có lý, này lão tú phúc tấn đảo thật là càng dài càng tốt, này trên cổ mang chính là cái gì, ai gia nhìn thật là rực rỡ lóa mắt.”

“Hồi Thái Hậu nương nương, đây là kim cương, chỉ là mang theo chút nhan sắc thôi.” Tè Lạc nhẹ nhàng giải thích, Nghi Phi cười nói “Này kim cương thật đúng là chỉ có lão tú phúc tấn mang theo mới mắt sáng, người khác thật đúng là so ra kém, thiếu vài phần cao quý.” Năm thị hơi hơi cúi đầu, Tè Lạc cũng không dám thác đại, rốt cuộc kim cương ở kinh thành thịnh hành hồi lâu, tuy rằng là chỉ vào năm thị nói được, nhưng vạn nhất truyền ra đi, những cái đó phúc tấn phu nhân nên nghĩ như thế nào, nghe Nghi Phi nói thật đúng là phải cẩn thận, Tè Lạc cười nhạt phản bác “Nghi Phi nương nương nâng đỡ, nào có cao quý vừa nói, ta chỉ là thích tinh lượng trang sức, cho nên thường thường mang theo thôi, ta ngược lại cảm

thấy năm trắc phúc tấn mang kim cương rất xuất sắc, ta cũng chỉ là dính ung thân vương phúc tấn danh phận mà thôi.”

Ánh mắt mọi người đều dừng ở năm thị trên người, năm thị vài phần vui sướng, vài phần đắc ý, Thái Hậu nhìn thoảng qua liền thu hồi ánh mắt, trong lòng bất mãn, cái loại này hồng ngọc trang sức cũng là nàng có thể mang? Đồi Đức phi càng là oán thương vài phần, lúc này năm thị nhi tử hảo hảo đột nhiên lên tiếng khóc lớn, năm thị như thế nào hồng đều không tốt, Hoằng Trú thấu thú cười hai tiếng, luôn luôn thích thanh tịnh Thái Hậu bị nháo đầu đau, Nghi Phi cũng có chút sững sờ, không nghĩ tới cái này đêm khóc lang như vậy có thể khóc, Tề Lạc nhân cơ hội rút về tay, tiến lên hai bước, nhẹ nhàng cho Thái hậu mát xa đầu, Thái Hậu vừa lòng nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, gật gật đầu “Vẫn là ngươi hiểu chuyện, ngươi ngạch nương cũng là tốt, ai gia cùng nàng hợp ý.”

Tề Lạc cũng nghe Đổng thị nói lên quá, nghe nói Thái Hậu cùng nàng bà ngoại lớn lên có vài phần giống nhau, nàng ở hiện đại còn không có ký sự khi, bà ngoại liền qua đời, cho nên cũng không quá rõ ràng, nàng sáng tỏ Đổng thị cùng bà ngoại cảm tình rất sâu, khả năng di tình tác dụng đi, Đổng thị thập phần kính trọng Thái Hậu, bằng không nàng cũng sẽ không tiến lên thân thủ cho Thái hậu mát xa.

Năm thị càng hồng nhi tử càng khóc, Đức phi cảm thấy được Thái Hậu trên mặt lộ không kiên nhẫn biểu tình, cùng với Nghi Phi cười nhạo xem kịch vui bộ dáng, trong lòng bực mình, đối này năm thị quát nhẹ “Ngươi này đương ngạch nương, thế nhưng liền nhi tử đều hồng không tốt? Còn không mau làm nàng thu tiếng khóc, sǎo đến Thái Hậu như thế nào được?”

Càng sốt ruột hài tử càng khóc, Nghi Phi lúc này chen vào nói “Đức phi tỷ tỷ, mười bốn a ca nhi tử chỉ sợ là muốn cho ngài ôm đi, rốt cuộc bế quan thanh tu một năm, hắn tắm ba ngày, trăng tròn, trăm ngày ngài nhưng

đều không đuổi kịp, ta tưởng đây là hắn muốn cùng ngài thân cận một chút đi.”

Đức phi thấy Thái Hậu mặt âm trầm, chỉ có thể cười tiếp nhận hài tử nhẹ nhàng hồng, trong lòng thập phần miễn cưỡng, rốt cuộc vừa mới ở vĩnh cung cung khi hắn chính là một chút mặt mũi đều không cho, lúc này hài tử ở Đức phi trong lòng ngực lại dần dần ngừng tiếng khóc, duỗi tay nhẹ lay động, rốt cuộc là Dận Chân chi tử, Đức phi vẫn là rất đau tích, hơn nữa đứa nhỏ này tuy rằng gầy yếu, nhưng ngũ quan cùng Dận Chân lại cũng cực kỳ tương tự, để sát vào hài tử, Đức phi muốn khẽ hôn một chút làm khen thưởng, cũng có thể tự ái Thái Hậu trước mặt hiện ra từ ái chi tâm.

Dễ biến đột nhiên sinh ra, hài tử duỗi tay hung hăng chộp vào Đức phi trên mặt, móng tay họa ra một đạo hồng hồng dấu vết, thuận tay vừa trượt tới rồi Đức phi bên tai, nắm nàng kim chế hoa tai lại không buông tay, Đức phi rất là đau đớn, Hoàn Nhan thị duỗi tay hung hăng xoá sạch hài tử tay nhỏ, trong đại điện truyền đèn bang một tiếng, tiếp theo chính là trĩ nhi cực kỳ tiêm té tiếng khóc, nắm thị tử Đức phi trong tay tiếp nhận nhi tử, thấy hắn tay đều sưng lên, phẫn hận nhìn Hoàn Nhan thị.

“Ngạch nương, ngài thế nào? Này đều xuất huyết, con dâu cho ngài thương dược.” Hoàn Nhan thị quan tâm nhìn Đức phi vành tai thương miệng vết thương, “Lão thập tú phúc tấn này bàn tay nhưng thật ra thực vang, thật là có hiếu tâm, Đức phi tỷ tỷ hảo phúc khí, thật thật là tìm hảo con dâu.” Nghi Phi thở dài “Một cái nãi oa oa hiếu được cái gì, còn không còn nhìn thấy Đức phi tỷ tỷ hoa tai xinh đẹp?”

Năm thị đôi mắt hồng hồng ôm khóc thút thít nhi tử, nước mắt cũng chảy ra, phảng phất nhận hết ủy khuất, Đức phi cảm thấy trên mặt rất đau, lỗ tai cũng đau, trong lòng càng đau, biết mọi người đều xem nàng, đối này

Hoàn Nhan thị trách cứ “Ngươi như thế nào có thể hạ đi tay, kia cũng là lão thập tú nhi tử, ngươi phụ đức học được đi đâu vậy?”

Hoàn Nhan thị bùm một tiếng quỳ trên mặt đất, ủy khuất biện bạch “Ngạch nương, ta là vô tâm, chỉ là lo lắng ngươi...”

Thái Hậu thật sự là bị các nàng sảo không được, không kiên nhẫn nói “Đủ rồi, Đức phi, này không phải ngươi vĩnh cung, mà là ai gia Từ Ninh Cung, hống hảo hài tử cũng là được, muốn giáo huấn con dâu có đến là cơ hội.”

Đức phi đứng dậy bồi tội, Thái Hậu nhìn cười hì hì Hoằng Trú, thanh than “Vẫn là Hoằng Trú nhận người.” Dư quang quét thấy Khang Hi những cái đó quý nhân đều có chút khát vọng nhìn Hoằng Trú, lòng có thương hại, nàng cuộc đời này không có bất luận cái gì hài tử, tuy rằng Khang Hi hiếu kính, nhưng chung quy không phải thân sinh, như thế nào đều cách một tầng, này đó quý nhân chính trực hảo quang cảnh, có cái trông cậy vào trong cung nhật tử cũng không chịu nổi, thôi cũng coi như phát thiện tâm, thành toàn bọn họ, đến nỗi có hay không cái kia phúc khí liền xem các nàng mệnh.

“Các ngươi cũng tới ôm một cái Hoằng Trú, dính điểm không khí vui mừng cũng là hảo.”

Thái Hậu cũng không có để ý tới quỳ trên mặt đất Đức phi cùng Hoàn Nhan thị, đối này tuổi trẻ quý nhân mở miệng, vài tên quý nhân đỏ bừng mặt, tuy rằng trong lòng tưởng tiến lên, lại đều có chút ngượng ngùng, các nàng đều hiểu được Hoằng Trú cát oa oa thanh danh, muốn nói không có gì ý nghĩ đó là không có khả năng, nhưng.....

Một người trên mặt diễm như đào hoa, trổ mã cực kỳ thanh tú quý nhân khẽ cắn môi tiến lên hành lễ, Thái Hậu đem Hoằng Trú đưa cho nàng,

không yên tâm phân phó “Ngươi mà khi tâm, nhưng đừng quăng ngã ai gia Hoằng Trú.”

“Thỉnh Thái Hậu nương nương yên tâm, nô tỳ vạn không dám làm Hoằng Trú a ca chịu ủy khuất.” Hoằng Trú ở mỹ nhân trong lòng ngực, trọn to tròn tròn đen bóng đôi mắt, đánh giá giống nhau nhìn kỹ, ngay sau đó cười mỉm đôi mắt, hướng nàng trong lòng ngực cọ cọ, chào hỏi ô ô hai tiếng, Nghi Phi xem sau cười mở miệng “Ngài xem, Hoằng Trú tương lai cũng là cái hiếu được đau người.”

Thái Hậu nhìn Tè Lạc nhấp miệng nhẹ nhàng cười, kia biểu tình phảng phát đang hỏi nàng, Dận Chân có phải hay không cũng là hiếu được đau người? Hoằng Trú chính là cùng Dận Chân rất là tương tự, Tè Lạc hơi hơi gục đầu xuống, trên mặt xuất hiện một tia đỏ ửng, nghĩ đến lúc trước ở suối nước nóng thôn trang thượng ba ngày, trong lòng một ngọt, trong mắt tự nhiên lộ ra vài phần tình ý, có vẻ càng thêm kiều mỉ khả nhân, Thái Hậu vui mừng nhẹ nhàng vỗ vỗ Tè Lạc tay, cũng không kỳ quái, chỉ bằng Tè Lạc dung mạo, Dận Chân chỉ sợ cũng là hỉ thượng vài phần, huống chi tính tình cũng hảo, lại cấp Dận Chân liên tiếp sinh hạ con vợ cả, đến chút đau sủng cũng là hắn là.

Năm thị ôm không hè khóc nỉ non nhi tử quỳ gối Thái Hậu trước mặt “Thái Hậu nương nương, phúc tấn đai thiếp cùng nhi tử thực hảo, vừa mới nàng chỉ là có chút nôn nóng, mới không nhẹ không nặng, thỉnh Thái Hậu nương nương tha thứ, hơn nữa Đức phi nương nương thân mình không tốt, hiện tại còn dùng chén thuốc, thiếp vô pháp trước người tǎn hiếu đã là không nên, thiếp nguyện đại Đức phi nương nương bị phạt, thỉnh Thái Hậu nương nương khai ân làm các nàng đứng dậy.”

Trong cung sinh hoạt hồi lâu Thái Hậu, còn không rõ năm thị tâm tư, kia mới kêu sống uổng phí, Tè Lạc nghĩ nghĩ, bất đắc dĩ quỳ xuống thỉnh tội, không đợi Thái Hậu mở miệng, ngoài điện hô lớn “Hoàng Thượng giá

lâm.” Tè Lạc nhìn thấy năm thị khốe miệng lộ ra vui mừng, âm thầm phê bình, chuyện này chưa xong, chuyện khác lại tới, này Từ Ninh Cung, xem như không được thanh tĩnh.

Chương 359 Thái Hậu dạy bảo

Khang Hi bước vào Từ Ninh Cung, vốn dĩ thập phần sung sướng tâm tình, nhìn thấy trong điện tình cảnh sắc mặt chậm rãi trầm luân xuống dưới, đương hoàng đế đã lâu làm sao có thể làm người xem ra cảm xúc dao động? Nhìn thấy Thái Hậu sắc mặt cũng không quá sung sướng, quan tâm mở miệng “Hoàng ngạch nương, ngài không thoái mái?” Ánh mắt sắc bén đảo qua trong điện thỉnh an mọi người, Đức phi trên mặt hoa ngân lộ ra vết máu, vành tai thượng cũng thâm tơ máu, “Này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Trẫm là cho các ngươi bồi hoàng ngạch nương giải buồn, không phải cho các ngươi tới khí nàng.”

“Thần thiếp đáng chết, thỉnh Hoàng Thượng thứ tội.” Đức phi lúc này chỉ có thể đem trách nhiệm gánh hạ, đoạt ở năm thị phía trước mở miệng, nàng không thể lại làm cái này không đúng mực năm thị gây chuyện, trong lòng đối Dận Trinh tồn vài phần oán giận, nhìn xem người đều đem nàng nuông chiều thành bộ dáng gì.

“Đứng lên đi, đều đừng quỳ trú.” Trong điện người đều chậm rãi đứng dậy, chỉ dư Đức phi quỳ gối kia, nàng là thỉnh tội người, không có Khang Hi mệnh lệnh sao dám dễ dàng đứng dậy, Thái Hậu thở dài “Hoàng đế, Đức phi thân thể yếu đuối vẫn là làm nàng đứng lên đi, việc này nguyên cũng trách không được nàng, cũng có từ mẫu chi tâm, lại... Ai...”

Khang Hi vẫn là không có ngôn ngữ, quý nhân trong lòng ngực Hoằng Trú khanh khách nở nụ cười, thanh thúy tiếng cười vang vọng đại điện, đảo qua vừa mới áp lực cùng nặng nề, cảm thấy trong điện ánh mắt đều tập trung ở trên người nàng, quý nhân trên mặt mang theo mê người đỏ ửng,

trong mắt lộ ra một tia ngượng ngùng một tia từ ái, ôm Hoằng Trú nhẹ nhàng hồng, trên người lộ ra ám áp tình ý, Khang Hi trong lòng khẽ nhúc nhích, xa xa nhìn lại Hoằng Trú cùng Dận Chân khi còn bé cực kỳ tương tự, tình cảnh này phảng phát về tối trước kia, nàng còn ở thời điểm, cũng luôn là tự mình ôm Dận Chân hồng sủng, nhịn không được nhắm mắt, lại mở, còn ở... Khang Hi rũ xuống tay, ở trong tay áo lui ra hồi lâu không có vê động quá Phật châu, gắt gao mà nắm chặt ở lòng bàn tay, ánh mắt xuyên thấu qua các nàng phảng phát nhìn phía rất xa, cẳng chặt biểu tình cũng chậm rãi thả lỏng.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 236

“Ai gia mệt mỏi, các ngươi tan đi.” Thái Hậu sáng tôt căn bản nói không thông, mỏi mệt xua tay, mọi người cho nhau nhìn thoáng qua, cúi người hành lễ cáo lui, “Lão tú phúc tấn, có rảnh muộn thường tới Từ Ninh Cung.”

“Tôn túc nhất định thường hướng hoàng mã mỗ thỉnh an.” Tề Lạc đầy cõi lòng chân thành tha thiết nhìn thoáng qua Thái Hậu, xoay người theo mọi người rời đi. Thái Hậu nhẹ nhàng thở dài một hơi, đỡ bên cạnh người ma ma tay, chậm rãi đứng dậy, “Lão tú phúc tấn đảo thật là không tồi, ai gia đối nàng thật là đánh tâm nhẫn thương tiếc, Đồng thị dường hảo nữ nhi.”

Ma ma nhẹ giọng tán đồng, đỡ Thái Hậu quay lại nội điện, “Chủ tử, công tước phu nhân không chỉ dường hảo nữ nhi, con vợ cả cũng cực kỳ xuất sắc có đảm đương, rất nhiều tôn thất hoàng thân quốc thích đều nhớ thương đâu, tâm phúc tấn, gần nhất chính là thường hướng ngài thỉnh an, Nghi Phi nương nương kia cũng phảng phát có chút cái ý tưởng, mà Đức phi nương nương chưa chắc không……”

“Ai gia không muốn nghe, việc này đều có Hoàng Thượng an bài.” Thái Hậu nằm ở ám trên giường đất, ma ma từ khi một chút miệng, tiến lên nhẹ nhàng rũ Thái Hậu hai chân “Nô tỳ, lầm miệng vọng ngôn.”

“Cô cô nói, ai gia như thế nào sẽ quên? Về sau lời này không cần cùng ai gia nhắc tới, Đỗng thị ai gia cũng là coi trọng, lại như thế nào sẽ..... Nhìn xem Hoàng Thượng như thế nào an bài đi.” Thái Hậu nhắm mắt lại, đến lúc đó cục diện cũng nên sáng tỏ vài phần.

Sắc trời tiệm vân, trong cung lại có quy củ, Đức phi cũng không nghĩ lại chọc Khang Hi sinh khí, phân phó Tề Lạc các nàng không cần bồi nàng phản hồi cung, trực tiếp ra cung cũng là được, Hoàn Nhan thị biểu hiếu tâm liên tục dặn dò Đức phi bên cạnh ma ma muốn cẩn thận hầu hạ, Đức phi trên mặt cùng nhĩ thượng miệng vết thương đều phải thượng dược, Đức phi trong lòng không kiên nhẫn, cũng không có quá nhiều để ý tới, ngược lại lôi kéo Tề Lạc tinh tế công đạo vài câu, Tề Lạc cúi đầu đáp lời.

Chờ đến Đức phi rời đi, Tề Lạc chờ mới hướng cửa cung đi đến, trên đường Hoàn Nhan thị vài lần muốn cùng Tề Lạc nói chuyện với nhau, đều bị Tề Lạc lãnh đạm chán trở về, Hoàn Nhan thị trong lòng thầm hận, nhưng cũng trong lòng vô kẽ khả thi, năm thị tuy rằng bị răn dạy, nhưng nhi tử bị Khang Hi tự mình mệnh danh, hơn nữa Khang Hi lời nói, cảm thấy càng có tự tin một ít.

Ra cửa cung, Tề Lạc hướng các nàng hai người khẽ gật đầu “Thập tứ đệ muội, ta liền đi trước một bước.” Cũng không để ý tới các nàng có gì phản ứng, lên xe ngựa, chờ đến ngồi ổn sau, Tề Lạc mới thật mạnh thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn đến Lan ma ma trong lòng ngực cười đi vào giấc ngủ Hoằng Trú, nhẹ nhàng mà sờ sờ tóc của hắn, lần này trong cung hành trình, thật đúng là vất vả hắn, cảm thấy cánh tay cùng đầu gối đau đớn, Tề Lạc ủy khuất tưởng, ta mới càng vất vả.

Trở lại ung thân vương phủ, từ cao toàn kia biết được Dận Chân cũng không có hồi phủ, quay lại nội trạch, Tề Lạc dặn dò Lan ma ma phải hảo hảo chiếu cố Hoằng Trú, lúc sau liền tùy thân nằm ở trên giường, vừa động đều không nghĩ động, Tần ma ma tiến lên săn sóc đem Tề Lạc trên đầu

cùng trên cổ trang sức tháo xuống, giao cho Tử Anh thích đáng bảo quản hảo, lại tản ra Tề Lạc sợi tóc, cởi bỏ trang phục phụ nữ Mãn Thanh, hầu hạ nàng thay rộng thùng thình thoái mái áo choàng, “Tần ma ma, nếu là không có ngươi, ta thật là ——”

“Đây đều là nô tỳ úng làm.” Tần ma ma vẫn thương Tề Lạc tay áo, nhìn thấy một tảng lớn ứ thanh, trong lòng căng thẳng, tiểu tâm cẩn thận thương dược, Tề Lạc hai đầu gối chõ cũng là sưng đỏ một mảnh, Tần ma ma đau lòng nói “Phúc tấn, nô tỳ đáng chết, nô tỳ không ——”

“Tần ma ma đây là ngoài ý muốn, cùng ngươi không quan hệ, ngươi không cần như thế.” Tề Lạc đánh gãy nàng thỉnh tội, ở trong cung nào có nàng đuổi tay đường sống nha? Như thế nào mỗi lần tiến cung đều thực không thuận lợi, chẳng lẽ cùng kia cũng là bát tự không hợp? Mỗi mét nhắm mắt lại, muôn nghỉ tạm, bỗng nhiên Tề Lạc mở sáng lấp lánh hai mắt, “Tần ma ma, ngươi đem Hoàng Thượng cùng Thái Hậu ban thưởng lấy tới.”

Tần ma ma âm thầm lắc đầu, phùng lại đây hai cái hộp, Tề Lạc lúc này đã hung phấn chống thân thể, mở ra hộp, bên trong chỉnh tề bày một bộ mượt mà trân châu đồ trang sức, trang sức tản ra nhu hòa quang mang, “Phúc tấn, này... Đây đều là hi hữu đông châu nha, cực kỳ trân quý, Thái Hậu nương nương đối ngài chân thật yêu thương đâu.”

Đông châu? Tề Lạc minh bạch này bộ trang sức giá trị, loại này mượt mà đông châu, cho dù có bạc cũng không thấy đến mua được đến, đối với Thái Hậu hậu ái, Tề Lạc đảo cảm thấy trong lòng hổ thẹn, âm thầm cân nhắc lần sau Thái Hậu ngày sinh muốn vào hiến vài món hiếm quý đặc biệt thọ lễ. Mở ra Khang Hi ban thưởng hộp, Tề Lạc cũng không có cảm thấy thực kích động, đối với ngự tú trang sức, nàng đã rất có miễn dịch lực, mà là đối Hoằng Trú trao trả về nhẫn ban chỉ cùng ngọc bội cực kỳ cảm thấy hứng thú, đặc biệt là ngọc bội, rất nhiều thanh xuyên văn trung, này không

đều là hoằng lịch nên làm sao? Tè Lạc đem ngọc bội cao cao giơ lên, nhìn ra được thực tinh xảo, nhưng lại không phải đại biểu cho nào đó ý nghĩa long xứng, cũng liền giá trị chút bạc đi, bất quá muôn so hoằng lịch mạnh hơn không ít, ít nhất trao trả về hai dạng khác biệt, hoằng lịch tiến cung một chuyến, cái gì cũng chưa vót đến.

Tè Lạc âm thầm phê bình, buồn ngủ đánh úp lại, rốt cuộc duy trì không được, nắm chặt ngọc bội nhắm mắt lại, Tân ma ma tay chân nhẹ nhàng đem hộp phong tới bên cạnh trên bàn, cầm lấy chǎn gấm cái ở trên người nàng, lặng yên không một tiếng động lui đi ra ngoài.

Cũng không hiểu được ngủ bao lâu, Tè Lạc cảm thấy có người nhẹ vỗ về nàng lông mi, lắc đầu muốn thoát khỏi, nhưng đôi tay kia phảng phát lớn lên ở nàng lông mi thượng giống nhau, chính là không chịu rời đi, hơi hơi mở to mắt, quả nhiên là hắn, Dận Chân đối lông mi có phải hay không có đặc biệt yêu thích, như thế nào luôn là không phải dụng chạm, chính là khẽ hôn. “Tỉnh?”

Nhẹ nhàng lên tiếng, như vậy còn không tỉnh, kia chẳng phải là đầu gõ sao? Bên ngoài sắc trời đã hoàn toàn đen xuống dưới, nội thất chỉ châm một con ngọn nến, có chút tối tăm, Tè Lạc có sức mở to hai mắt muốn thấy rõ trong phòng đồng hồ để bàn thời khắc, “Gia không phải đã cho ngươi đồng hồ quả quýt sao? Vì sao không mang?” Dận Chân nâng dậy Tè Lạc, mang theo vài phần không vui hỏi.

“Gia, ta là luyến tiếc, sợ lộng hổng rồi, càng sợ người khác nhìn thấy, đó là thuộc về...” Tè Lạc phê bình Dận Chân lòng dạ hẹp hòi, nhưng trong lòng xác thật không nghĩ làm người khác hiểu được này đối đồng hồ quả quýt ngọn nguồn, nghỉ ngơi lúc sau ngược lại cảm thấy cả người giống tán giá giống nhau, cánh tay cùng đầu gối càng là đau đớn, Dận Chân đối Tè Lạc trả lời trong lòng rất là vừa lòng, cũng không khỏi hòa hoãn biểu tình, “Giờ Tuất vừa qua khỏi, ngươi tiến cung có từng gây chuyện?”

Tề Lạc nhẹ nhàng lắc đầu, đem trong tay ngọc bội phóng tới Dận Chân trong tay, cười khẽ mở miệng “Gia, đây là Hoằng Trú trao trả về, ta như vậy ngoan ngoãn như thế nào sẽ gây chuyện? Hoằng A Mã cùng hoàng mã mỗ còn thường trang sức đâu.” Hướng bên cạnh trên bàn chỉ chỉ, không nghĩ làm Dận Chân biết được nàng lại bị thương.

Dận Chân bắt lấy Tề Lạc cánh tay, Tề Lạc nhịn không được đau nhíu mày, “Ngoan ngoãn? Nay đó ứ thanh lại là như thế nào làm cho, ngươi cũng học được gạt gia?”

“Đau, đau.” Dận Chân tuy rằng trong lòng có khí, nhưng nghe thấy Tề Lạc kêu đau, không khỏi buông ra tay, dùng ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve nàng cánh tay thương vết thương, tuy rằng thị nội tối tăm, nhưng trắng nõn trên da thịt màu xanh lá sưng đỏ vết thương, càng có vẻ nhìn thấy ghê người, “Rốt cuộc là như thế nào làm cho?”

Tề Lạc biết rõ cuộc không thể gạt được đi, liền đem trong cung phát sinh sự tình nói ra tới, cố ý cường điệu Đức phi tuyệt đối không phải cố ý, này đó vết thương thật là ngoài ý muốn, Dận Chân nghe xong sau một lúc lâu không có động tĩnh, chỉ là đem ngọc bội nắm chặt càng khẩn chút, trên tay xuất hiện điều điều gân xanh, phảng phất không hiểu được nên như thế nào đối mặt Tề Lạc giống nhau, thay đổi đầu không hề xem nàng.

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Tề Lạc nỗ lực đứng dậy, tới gần ngồi ở trên giường Dận Chân, từ sau vòng lấy hắn, mặt dán ở hắn rộng lớn phía sau lưng thương, “Gia, ta thật sự không chịu ủy khuất, chỉ là quá kiều khí một ít, vết thương nhìn so trọng, tu dưỡng mấy ngày thì tốt rồi, ngạch nương...” Dận Chân thân mình cứng đờ, “Đức phi nương nương, này một năm thật sự lão thương rất nhiều, thân mình cũng càng nhược thương vài phần, lại bị phúc nghi tráo thương, ta ở bên nhìn thấy, trong lòng cũng có chút không dễ chịu.”

“Đừng nói nữa, gia hiếu được tâm tư của ngươi.” Dận Chân trầm thấp tiếng nói, phía sau nhân nhi, vì hắn lại bị ủy khuất, thậm chí vì không cho hắn cùng Đức phi quan hệ càng kém, thế nhưng gạt, Đức phi là thiệt tình đãi nàng người sao? Nàng đó là có khác tâm tư, lão thập tứ là hắn là cũng ở lưu tâm Tề Giác hôn sự đi, như vậy tri kỷ Tề Lạc làm sao có thể làm hắn không thương tiếc không triều mến?

Đức phi có lẽ là vô tâm, nhưng Hoàn Nhan thị cùng năm thị hai người bọn nàng, Dận Chân híp mắt, các nàng một cái đều sẽ không nhẹ tha. “Năm thị nhi tử bị Hoàng A Mã tự mình mệnh danh là phúc nghi? Còn khích lệ hắn sinh canh giờ hảo?”

“Hoàng A Mã ban cho là nhũ danh.” Tề Lạc nhẹ giọng giải thích, tạm dừng một chút, “Gia, ta ngược lại cảm thấy Hoàng A Mã cũng không quá tin tưởng canh giờ phúc khí vừa nói.”

“Lời này nói như thế nào?” Dận Chân xoay người, duỗi tay đem Tề Lạc cẩn thận ôm vào trong ngực, Tề Lạc liền đem Khang Hi ngay lúc đó biểu tình cùng thấp nhinh lời nói tỉ mỉ một chữ không lâu giảng cấp Dận Chân nghe, “Hoàng A Mã là thiên tử, hắn là sẽ không tin đạo sĩ hòa thượng lời nói, huống chi phúc nghi thân mình quá mức mảnh mai, ta tổng nhìn có chết yếu hiện ra, có tâm nhắc nhở, lại... Năm thị thương tiếc nhi tử không có sai, nhưng dùng sai rồi biện pháp, phúc nghi là đáng thương nhất.”

“Cái kia phúc nghi sống không lâu.” Dận Chân nhẹ nhàng hôn một chút Tề Lạc cái trán, phúc nghi tên này nhưng không thấy được là phúc phận? Hoàng A Mã lại như thế nào sẽ tin tưởng thuật sĩ lời nói? Lão bát vết xe đổ, lão thập tứ còn không có học ngoan thật là kẻ ngu dốt, tám a ca kia truyền đến tin tức, hai người gần nhất khác nhau rất lớn, hờ, đảo muốn nhìn bọn họ hai người cuối cùng sẽ nháo ra cái gì kết quả.

Không để ý tới Dận Chân tưởng chút cái gì, Tè Lạc cảm thấy nàng làm được nên làm, yên tâm thoải mái ở hắn trong lòng ngực nhắm mắt ngủ say, Dận Chân đôi mắt vẫn luôn không có rời đi Tè Lạc cánh tay thượng ú thanh, hắn thậm chí có vài phần sợ hãi nhìn thấy Tè Lạc đầu gối sưng đỏ, vốn muôn nuông chiều nhân nhi, lại mỗi khi bị thương, tuy rằng hiểu được Tè Lạc cũng không có hại, ở Khang Hi cùng Thái Hậu kia được chỗ tốt, nhưng Dận Chân trong lòng vẫn là cảm thấy đau lòng, hiện tại cục diện làm hắn trong lòng đối Tè Lạc càng là trìu mến vài phần.

Xuân về hoa nở, ung thân vương phủ lại bị Tè Lạc tu chỉnh đổi mới hoàn toàn, thura dịp cảnh xuân tươi đẹp, thời tiết ấm áp, Tè Lạc mang theo hoằng lịch ở trong sân chơi đùa, hôm nay vừa mới gieo mặt cỏ còn không có trưởng ra tới, nhưng thổ địa thượng đã có nhợt nhạt lục ý, Tè Lạc ngồi ở cây liễu hạ ghế đá thượng, nhìn hoằng lịch ở trong sân thoáng thoắt ngược xuôi, âm thầm nghĩ có phải hay không cũng lồng chút hiện đại bên ngoài trò chơi ra tới, tiểu hài tử hàng năm ở trong phòng, cũng không thỏa đáng. Xuân phong gọi lên liễu sao, Tè Lạc trước mắt sáng ngời, điều cũng là một cái không tồi lựa chọn, còn có thể làm hoằng lịch chính mình động thủ.

Ngây người trung hoằng lịch đột nhiên phi phác đến đông đủ lạc trong lòng ngực, ngưỡng hòng hòng khuôn mặt nhỏ, “Ngạch nương, ngươi suy nghĩ cái gì?” Tè Lạc vỗ vỗ hắn mông nhỏ, cọ cọ hắn đầu nhỏ “Ngạch nương suy nghĩ hoằng lịch nha.” Hoằng lịch đôi mắt cong thành trăng non, ngồi ở Tè Lạc trên đùi, hoảng đầu nhỏ, nhẹ giọng ngâm nói “Bích Ngọc Trang thành một cây cao, vạn điều rũ xuống lục ti địch. Không biết té diệp ai tài ra, hai tháng xuân phong tựa kéo. Ngạch nương, hoằng lịch bối nhưng đối?”

Tè Lạc khen thưởng nhẹ nhàng hôn một chút hoằng lịch cái trán, hoằng lịch khoe khoang vỗ vỗ tiểu bộ ngực “Ngạch nương, hoằng lịch còn sẽ bối

thật nhiều thơ từ, tương lai hoằng lịch cũng sẽ làm thơ, nhất định sẽ không so với bọn hắn kém.”

Nghĩ đến Càn Long hoàng đế thơ từ, Tề Lạc không cầm đầy mặt hắc tuyến, “Hoằng lịch, ngươi phải nhớ kỹ người có điều đoán, tặc có điều trưởng, không có thập toàn thập mỹ người, tuy nói văn chương bốn thiêng thành, diệu thủ ngẫu nhiên đến chi, nhưng nếu là không có ngày thường dụng công, làm sao có thể ngộ đạo đâu? Hoằng lịch, ngạch nương cũng không trông cậy vào ngươi có thể trở thành thơ từ đại gia, làm đến nơi đến chốn nỗ lực có thể, đua đòi, bị người truy phùng dễ dàng bị lạc, chỉ dư trò cười mà thôi.”

Hoằng lịch đôi mắt hiện lên nghi hoặc, nhưng vẫn là dụng tâm đem Tề Lạc lời nói ghi tac trong lòng, Tề Lạc suy nghĩ một chút, tiếp tục mở miệng nói “Hoằng lịch, ngươi sinh với hoàng gia khéo vương phủ, trên người tự nhiên có vài phần trách nhiệm, nhìn chung sách sử, ngươi nhưng nhớ rõ vị nào thơ từ đại gia xuất từ vương phủ? Đường sau chủ nhưng thật ra lấy thơ từ tăng trưởng, nhưng hắn lại là mэт nước chí quân, mỗi người vị trí vị trí bất đồng, trên người gánh trách nhiệm cũng liền bất đồng, hoằng lịch, ngươi có thể thích thơ từ, nhưng tương lai vì ngươi a mã phân ưu mới là quan trọng nhất.”

“Hoằng lịch thích a mã, nhất định cố gắng thành công, làm a mã không như vậy vất vả.” Tề Lạc xoa bóp hoằng lịch ngưỡng khuôn mặt nhỏ, “Ngươi cần phải nhớ rõ hôm nay lời nói, ngươi a mã thật sự thực vất vả, hắn --” hoằng lịch vươn ngón út, “Ngạch nương, chúng ta ngoéo tay hảo, hoằng lịch nhất định sẽ hiếu kính a mã, không chọc hắn sinh khí, tương lai còn dài vì a mã phân ưu, tích cóp bạc làm tiểu cữu cữu đánh giặc.” Tề Lạc mang theo ý cười, cùng hoằng lịch ngoéo tay, Cầu Cầu ngươi từ hiện tại liền bắt đầu? Khó trách hoằng lịch gần nhất luôn là đem thú tốt cát giấu, nguyên lai là muốn lưu trữ cấp Tề Giác làm đánh giặc quân phí nha, Tề

Lạc cảm thấy được hoằng lịch nghiêm túc, đột nhiên có chút dở khóc dở cười cảm giác.

Hoằng lịch quơ quơ chân ngắn nhỏ từ Tè Lạc trong lòng ngực hoạt đến trên mặt đất, lui về phía sau vài bước, “Ngạch nương, tiểu cữu cữu cũng dạy hoằng lịch quyền pháp, hoằng lịch làm cho ngươi xem.” Nói xong, hoằng lịch nhất chiêu nhất thức diễn luyện lên, tuy rằng không thấy cái gì lực độ, nhìn đảo cũng ra dáng ra hình quân thể thao, Tè Lạc cảm thấy này đối hắn phối hợp năng lực, thân thể cũng có chỗ lợi, tè ngọc thật là đẻ bụng.

Diễn luyện một lần lúc sau, hoằng lịch sắc mặt càng là hồng nhuận, trên trán cũng xuất hiện mồ hôi, Tè Lạc kéo qua hắn, dùng khăn tự mình sát tĩnh, trong miệng rất là khích lệ hắn một phen, hoằng lịch dùng sức hướng về phía trước đinh đinh eo, cảm thấy phong thế càng lớn, Tè Lạc có chút lo lắng hoằng lịch cảm lạnh, ra tới gần một canh giờ, “Doanh ma ma, ngươi trước mang hoằng lịch trở về, hảo hảo rửa mặt chải đầu một chút.”

Hoằng lịch có vài phần lưu luyến, lại hiểu được Tè Lạc quy củ, bò lên trên Tè Lạc đầu gối đầu, ở trên mặt nàng hôn môi một chút, mới cùng doanh ma ma về trước phòng. Tè Lạc cười khẽ dùng ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve hoằng lịch hôn môi quá địa phương, hắn cũng có đáng yêu chỗ, giáo dưỡng hảo tuyệt đối sẽ không giống như trong lịch sử như vậy, tuy rằng lịch sử sửa sai năng lực rất mạnh, nhưng cũng không thể bị nó khó khăn, người chung quy là muôn nỗ lực dựa vào chính mình.

Tè Lạc đứng dậy gắt gao trên người quần áo, phong thật là có chút đại, Tân ma ma từ nhỏ nha đầu trong tay tiếp nhận một kiện màu tím mỏng áo choàng, hầu hạ Tè Lạc mặc hảo, hệ thượng nút thắt, “Phúc tấn, phong có chút đại, ngài vẫn là về trước phòng đi.”

“Không, ta muốn đi bên hồ nhìn một cái.” Tè Lạc cất bước về phía sau hoa viên đi đến, tiểu hồ tuy cập không thượng mai viên mỹ lệ, nhưng nhìn thanh triệt hồ nước, Tè Lạc là có thể nghĩ đến ngày đó tình cảnh, chỉ có ngắn ngủn ba ngày, nhưng là lại là cực kỳ tốt đẹp hồi ức, chờ đến cùng phát hoa râm còn sê nhớ rõ đi.

Liên tiếp mấy ngày Tè Lạc đều sinh hoạt nhàn nhã tự đắc, liền ở nàng cho rằng Hoằng Trú cát oa oa chi danh khiến cho gió lốc dần dần biến mất thời điểm, lại không nghĩ rằng bởi vì lần đó mang Hoằng Trú tiến cung thỉnh an, làm trận này gió lốc càng diễn càng liệt.

Sự tình chính là như vậy vừa vặn, ở Từ Ninh Cung ôm quá Hoằng Trú trần quý nhân, màn đêm buông xuống đã bị Khang Hi phiên thẻ bài lâm hạnh, hơn nữa theo sau một tháng cũng liên tiếp thị tâm, tuy rằng không có nói thăng danh phận, nhưng chính là sủng hạnh tới nói, ngay cả tiến cung hồi lâu phi tần đều cặp không thượng, Khang Hi phảng phát ở trên người nàng tìm được rồi nào đó hồi ức, tinh thần thật tốt phảng phát tuổi trẻ vài tuổi, rồi sau đó thế nhưng truyền trần quý nhân có thai tin tức, càng là làm Khang Hi cảm thấy hắn hùng phong còn tại, còn chưa thấy lão, Lăng Trụ bồi ở Khang Hi bên cạnh người, nhìn đến hắn thỏa thuê đắc ý, hùng tâm bừng bừng bộ dáng, cũng không khỏi âm thầm cảm thán, hắn làm nữ nhân có thai năng lực thật sự là quá cường, đối này năng lực Lăng Trụ thật là phát ra từ nội tâm bội phục, trên mặt tự nhiên toát ra kính nể hâm mộ thần thái.

Khang Hi vỗ Lăng Trụ đầu vai, sang sảng tự hào mở miệng “Dùng trẫm chỉ điểm ngươi hai hạ? Hoặc là lần sau tuyển tú, trẫm cho ngươi chọn lựa hai cái?”

“Hoàng Thượng, chớ lấy nô tài vui đùa, nô tài đời này hai trai một gái thấy đủ, Hoàng Thượng là thiên tử, tất nhiên là long tinh hổ mãnh, nơi nào là phàm nhân có thể cặp, từ xưa đến nay, Hoàng Thượng cũng có thể sử

sách lưu danh.....” Khang Hi nhịn không được ném xuống quân cờ, giơ tay hung hăng ở Lăng Trụ trên đầu gõ một chút, “Cho trẫm câm mồm, nói ngươi không học vấn không nghề nghiệp, ngươi thật đúng là chiêu lời nói đi, này đó có thể liền ở bên nhau dùng?”

Lăng trụ ôm đầu nghi hoặc chớp chớp đôi mắt, như vậy phảng phát thật không hiểu được hắn nói sai rồi cái gì, Khang Hi hận không thể một chân đá chết hắn, nhưng lại trong lòng không tha, “Lý Đức Toàn, thường Trí Viễn Công một bộ thư tịch.” Lăng Trụ quỳ trên mặt đất, có vài phần khó xử tạ ơn, “Lăng Trụ, trẫm cảnh cáo ngươi, này đó thư tịch ngươi đều đến cho trẫm xem xong, nếu không trẫm -- “

Lăng Trụ chỉ cần tưởng tượng đến những cái đó chi, hồ, giả, dã, tâm liền phát 慄, quỳ bò hai bước, ngẩng đầu mặt lộ vẻ khó khăn, đáng thương hè hè nhìn Khang Hi “Hoàng Thượng, Hoàng Thượng, ngài tha nô tài đi, nô tài tình nguyện ăn trượng hình, cũng không muôn đọc sách.”

“Không chuẩn, lần này trẫm là hạ quyết tâm, trẫm Trí Viễn Công vẫn là hảo hảo thể nghiệm và quan sát trẫm dụng tâm lương khổ đi, trẫm đây là vì ngươi hảo.” Khang Hi tâm tình thập phần sáng lạn, trong mắt mang theo ý cười, vận khí nhẹ nhàng không dung phản bác, Lăng Trụ thật mạnh thở dài một hơi, bất đắc dĩ đứng dậy thầm nghĩ, đem chúng nó cung lên cũng là được, rốt cuộc Khang Hi ban thường muôn thận trọng, nghĩ thông suốt này tiết Lăng Trụ cảm giác nhẹ nhàng không ít, “Trí Viễn Công, trẫm chính là muôn kiểm tra.” Lăng Trụ thân mình một oai, lẩm bẩm “Hoàng Thượng, ngài chính sự nhiều, vẫn là -- vẫn là thôi đi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 237

Ôm chặt hoằng lịch mềm mại tiêu thân mình, lên xuồng nghiêm túc mở miệng “Hoằng lịch, ngươi phải nhớ kỹ ngươi là ung thân vương nhi tử, trên người chịu trách nhiệm trác nhiệm, cũng nên có thể diện cùng tôn dung, này đó đồ vật đều là phúc tấn các phu nhân đưa, như thế nào có thể bắt được bên ngoài đi rao hàng? Đó là đổi tặng lễ giả không tôn trọng, cũng làm người coi khinh ung thân vương phủ, ngạch nương nói này đó ngươi minh bạch sao?”

“Nhi tử suy nghĩ cẩn thận, cần kiệm tiết kiệm là tốt, nhưng cũng không thể quá phận, kiêm tiền so tiết kiệm càng quan trọng.” Tề Lạc vừa lòng gật gật đầu, “Vũ Hi, tính hảo không, ngạch nương yêu cầu cấp hoằng lịch nhiều ít tiền bạc?”

Vũ Hi bàn tính nhỏ đánh bay nhanh, phần nộn ngón tay không ngừng kích thích bàn tính chau, một hồi ngẩng đầu cười nói “Ngạch nương, dựa theo bên ngoài trang sức giá, ngài cấp đệ đệ 380 hai cũng chính là hảo, bất quá, có vài món trang sức, ta nhìn phảng phát rất trân quý, còn có đặc thù ý nghĩa ở, giá không hảo định nha.” Cầm lấy một đôi vòng ngọc, cẩn thận nhìn, phảng phát ở đánh giá trong đó vô hình giá trị.

“Tần ma ma, lấy năm trăm lượng ngân phiếu tới.” Một hồi công phu, Tần ma ma đem ngân phiếu đưa cho Tề Lạc, nhìn kỹ xem, thấy kim ngạch không có lầm, Tề Lạc cầm lấy trên bàn hồng giấy, tự mình động thủ làm một cái tiểu xảo bao lì xì, lại nhắc tới bút ở mặt trên vẽ một cái đại đại

nguyên bảo, đem ngân phiếu trang đi vào, giao cho hoằng lịch trên tay, “Hoằng lịch đây là người kiêm đệ nhất bút tiền bạc, người phải hảo hảo lưu trữ, thề hội một chút kiêm tiền vui sướng đi.”

Hoằng lịch cầm lấy bao lì xì ngó trái ngó phải, hưng phấn liên tục gật đầu, trong mắt lộ ra đắc ý cùng vui sướng, Vũ Hi xem sau, âm thầm lắc đầu, đệ đệ nha, người bị ngạch nương tính kế, này đó trang sức trung, có một kiện liền giá trị năm trăm lượng nha, bất quá, người còn muốn một ít, tổng so năm ở trên giường ngây ngô cười Hoằng Trú đệ đệ muốn hảo, vô tri chính là phúc nha.

Từ phúc tấn các phu nhân đi ung thân vương phủ tiêu hao không ít, nhiệt độ qua đi cũng liền chậm rãi ngừng nghỉ xuống dưới, vương phủ dần dần khôi phục bình tĩnh, Tè Lạc âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, luôn là khách quý lâm môn, dừng ở Khang Hi trong mắt cũng chiếm không được chỗ tốt, trường tho để vương càng già càng đa nghi, thậm chí sẽ tính cách cỗ quái, Tè Lạc nhưng không nghĩ làm Khang Hi nhớ thương, cái loại này trình tự đại nhân vật, nàng là cân nhắc không ra, cũng không nghĩ phí những cái đó cân não, vẫn là để lại cho Dận Chân đi phiền đi.

Bất quá âm thầm tính toán lần này thu hoạch, Tè Lạc vẫn là cảm thấy thực vừa lòng, kinh thành phu nhân trên cơ bản đều hồn cái mặt thực, cũng hiểu biết rất nhiều bát quái bí văn, chải vuốt lại này đó Vương gia phúc tấn bối cảnh, ở các quý phụ xã giao trong giới, ung thân vương phúc tấn cũng có độc đáo vị trí, càng quan trọng là còn giáo dục hoằng lịch, làm hắn ở làm người xử thế thượng trัm ổn vài phần, mỗi lần bái phỏng sau khi kết thúc, hoằng lịch tổng hội đưa ra một ít nghi vấn, Tè Lạc cũng đều kiên nhẫn giải thích, cái nào nói lớn lên trong tay đàn bà, chỉ còn thiếu quyền mưu, nội trạch nữ nhân tranh đấu, dùng đắc kế mưu thủ đoạn một chút đều không thể so dụng binh đánh giặc nhẹ nhàng, hoằng lịch được đến thực tốt rèn luyện, cuối cùng chính là nhân tiện kiêm lời điểm tiểu khoản thu nhập

thêm, thật kim chế tạo trang sức, Tề Lạc âm thầm phân phó đều dung, vẽ bản vẽ một lần nữa đánh chế, như vậy hoặc bán hoặc lưu trữ bản thân mang đều không phải không có phuong.

Dận Chân đã có mấy ngày không đi nội trạch, Khang Hi giao cho chuyện của hắn càng ngày càng nhiều, làm hắn rất là bận rộn, nhàn hạ có rảnh khi cũng ở cân nhắc Khang Hi truyền lại thụ đạo làm vua, càng muốn tâm càng lửa nóng, chỉ có thể sao chép kinh Phật làm tâm bình tĩnh lại, không đi đến cuối cùng một bước, biến cố tùy thời đều có khả năng xuất hiện, càng là đặc ý là liền càng phải cẩn thận, huống chi những cái đó như hổ rình mồi các huynh đệ, cái nào có thể coi khinh?

Dận Chân không đi nội trạch, đối Tề Lạc bảo hộ cùng chú ý cũng không có thiếu, từ Cao Phúc kia biết được trong phủ tình huống, Dận Chân có vui mừng, có kiêu ngạo, thậm chí còn có vài phần vô lực, khách khứa lâm môn, Tề Lạc đem hết thảy đều dàn xếp thực hảo, ung thân vương phủ hạ nhân không kiêu căng, không khiêm tốn, tiến thoái thích hợp, hiện tại kinh thành trung cái nào không hiểu được ung thân vương phúc tấn hiền huệ chi danh?

Chuyển động trong tay nhẫn ban chỉ, Dận Chân vô lực thở dài “Chẳng lẽ gia liền thật sự như vậy thiếu bạc không thành? Gia nhi tử thế nhưng…… Hoằng lịch Hoằng Trú, có ngươi như vậy ngạch nương thật đúng là không hiểu được có phải hay không thần khí. Nói tuy nói như vậy, nhưng ở trong lòng hắn thập phần tự đắc, Hoằng Môn hiểu chuyện trầm ổn, hoằng lịch cơ linh khôn khéo, tuy rằng Hoằng Trú hiện tại còn nhìn không ra tới, nhưng chỉ bằng hắn còn không có tròn một tuổi, liền khiến cho gió lốc tới nói, cũng là người khác so không được, hắn cái nào nhi tử đều phải so mặt khác hoàng tôn phải mạnh hơn vài phần.

Dận Chân khóc miệng lộ ra một tia thỏa mãn ý cười, trước kia con nối dõi gian nan, từ cười nàng lúc sau, những cái đó nôn nóng hoang mang

toàn bộ biến mất vô ảnh, lưu lại chỉ có nhàn nhạt ấm áp, mấy đứa con trai đổi hắn sùng bái cùng tôn trọng, tin cậy lý giải cùng với kia làm nũng không muốn xa rời, “Hiền thê kiều thê, gia như thế nào đều phỏng không khai tay”

Cao Phúc tiến lên cấp Dận Chân tục nước trà, “Gia làm ngươi tra sự như thế nào?”

“Hồi chủ tử nói, Lý vê hiện tại còn không có xuất sĩ, cùng hoàng tử a ca nhóm cũng không có bất luận cái gì liên lụy, nhà hắn ở tại Từ Châu, gia cảnh giàu có, cũng là đọc sách người, nhưng tính tình tiêu sai cơ linh, hơn nữa rất nặng tình ý, chủ tử mấy ngày trước đây chứng kiến, Lý vê chính là vì cùng trường trọng nghĩa nói thăng.”

“Nói như vậy người này nhưng thật ra nhưng dùng, hắn cũng đi không được khoa cử, chỉ sợ vẫn là muôn quyền quan, cũng là vừa văn, thế nhưng sẽ lại gặp được, còn vì gia giải vây, nhìn đảo cũng không tồi.” Dận Chân không khỏi nhớ tới mấy ngày trước đây khứu sự, trong mắt ý cười chợt lóe mà qua, thử lại hắn làm người, nếu có thể dùng nói, liền giúp hắn một phen, có thể sử dụng người trên vẫn là quá ít.

Chương 365 vương phủ tiệc mừng thọ

Khang Hi 53 năm tháng năm, một hồi tí tách tí tách mưa nhỏ, hạ suốt ba ngày, kéo dài mưa phùn hoản toàn đem toàn bộ kinh thành rửa sạch một lần, hơn nữa cũng khiến cho này đó các hoàng tử bởi vì Tây Tạng không xong, có chút xao động tâm cũng dần dần bình tĩnh trở lại, bất quá cây muôn lặng mà gió chẳng ngừng, có chí đoạt đích hoàng tử đều ở trong tối tụ tích tụ lực lượng, làm tỉ mỉ chuẩn bị.

Tây Tạng không xong, minh bạch Khang Hi cá tính người đều rõ ràng, hắn tuyệt đối sẽ xuất binh bình định, Trí Viễn Công Lăng Trụ vô pháp lãnh

binh, kia chạm tay là bỗng binh quyền rốt cuộc thuộc ai? Tất cả mọi người ở suy đoán, có phải hay không được đến binh quyền người chính là Khang Hi mặc định kế thừa ngôi vị hoàng đế người? Lăng Trụ bởi vì thường ban Khang Hi bên cạnh người, thịnh sủng kéo dài không suy, thậm chí còn có càng ngày càng nặng xu thế, bởi vậy Công Tước phủ càng chịu chú ý, cũng may ung thân vương Dận Chân không mùng chiến sự, bằng không sẽ càng phiền toái.

Tè Giác xuất từ Công Tước phủ, tuy rằng không thượng quá chiến trường, nhưng ở quân cận vệ uy vọng rất cao, này có Lăng Trụ lực ảnh hưởng, nhưng càng có rất nhiều Tè Giác bản thân tài năng, tuổi mụ mười lăm Tè Giác, thanh tú tuấn lăng, là kinh thành nổi danh phiên phiên thiếu niên lang, bởi vậy Trí Viễn Công tước phủ, cũng là khách khứa lâm môn, chọc đến Đổng thị thật sự là không nề này phiền, nàng liền cân nhắc không ra, hôn sự không phải Hoàng Thượng tự mình làm chủ sao a? Lãnh cô nương tới bái phỏng này tính chuyện gì?

Kỳ thật Đổng thị cũng không minh bạch Lăng Trụ ở Khang Hi trong lòng vị trí, nếu là Lăng Trụ chủ động cầu chỉ hôn nói, chỉ cần không quá phận, Khang Hi tuyệt đối sẽ đáp ứng, này đó hàng năm ở quyền lợi trung lẩn lộn nhân tình nhi lại như thế nào sẽ cân nhắc không ra? Trí Viễn Công tước phủ dân cư đơn giản, tất cả mọi người hiểu được, tuy rằng Lăng Trụ có cái thiếp, kia cũng chỉ là bên ngoài thượng sự tình, con vợ lẽ tuy rằng tranh đua, nhưng tuyệt đối uy hiếp không đến con vợ cả địa vị, xuất giá nữ lại là ung thân vương phúc tấn, nhân gia như vậy nơi nào tìm? Cho nên này đó các quý phụ nhiệt tình rất cao.

Làm cho Đổng thị vô pháp, đi ung thân vương phủ cùng Tè Lạc tố khổ, Tè Lạc suy nghĩ sau một lúc lâu, hướng hoàng cung phuong hướng lặng lẽ chỉ chỉ, Đổng thị sủng sốt một chút, dùng ngón tay nhẹ nhàng chọc chọc Tè Lạc đầu, cái này nữ nhi cân não chuyển vẫn là rất nhanh. Cách nhật

Đồng thị liền đi Từ Ninh Cung cho Thái hậu thỉnh an, nhàn thoại việc nhà khi, nói lên nàng bất đắc dĩ cùng ủy khuất.

Thái Hậu thấy Đồng thị mỏi mệt biếu tình, có chút đau lòng, hơn nữa này đó phu nhân cũng nháo đến quá không ra gì, vỗ vỗ Đồng thị tay ám chỉ nàng sẽ làm chủ, Đồng thị thật dài ra một hơi, cảm kích nhìn Thái Hậu, càng thêm cảm thấy nàng giống hiện đại khi chính mình mẫu thân, đối Thái Hậu càng là hiếu thuận kính trọng, nói rất nhiều thượng tuổi tác người như thế nào bảo dưỡng biện pháp, Từ Ninh Cung nội hai người phảng phất mẹ con giống nhau thân thiết nói chuyện với nhau, Thái Hậu cũng cân nhắc không ra đối Đồng thị vì sao càng xem càng thích, cuối cùng quy kết vì kiếp trước duyên phận.

Chờ đến các quý phụ tiền cung thỉnh an khi, Thái Hậu mệnh các nàng hảo sinh dạy dỗ nữ nhi, không được tùy ý ra cửa. Người sáng suốt vừa thấy liền sáng tỏ cẩn do, trong lòng đối Trí Viễn Công phủ càng là coi trọng vài phần, Thái Hậu có mệnh các nàng tự nhiên không dám không từ, bởi vậy Trí Viễn Công tước phủ bên ngoài thượng một lần nữa bình tĩnh xuống dưới, nhưng ngầm lại cũng sóng ngầm kích động, các hoàng tử cũng ở suy tư như thế nào mới có thể làm Lăng Trụ có điều bất công, ở bọn họ trong lòng, Lăng Trụ tuy rằng sủng ái nữ nhi, nhưng còn có thể áp quá con vợ cả không thành? Tè Giác mới là thừa tước kéo dài hương khói người.

Tè Lạc cầm khang thân vương phủ thiệp mời hơi hoi cau mà, lăn qua lộn lại nhìn, cái này thiệp làm thực tinh xảo xinh đẹp, so năm rồi muốn chính thức rất nhiều, khang thân vương phúc tấn chúc thọ dĩ vãng Tè Lạc đều là lễ đến người không đến, khang thân vương phủ luôn luôn cẩn thận trung lập, cho nên Tè Lạc như vậy bọn họ ngược lại cảm thấy bình thường yên tâm, nhưng năm nay..... Vừa mới tới đưa thiệp vương phủ ma ma từ giả dạng thượng cùng đeo đồ trang sức trang sức tới xem, hắn là ở vương phủ rất có thể diện, Tân ma ma cũng nói, nàng hắn là khang thân vương

phúc tấn của hồi môn, như vậy thân phận người tự mình tới đưa thiệp mời có thể hay không quá chính thức? Hơn nữa cái kia ma ma khẩu khí trung lộ ra vài phần thân thiết, thật là có chút thịnh tình không thể chối từ. Nhưng nàng thật sự không phải thực thích náo nhiệt, vừa mới trong phủ mới bình tĩnh trở lại, chính thức nhàn nhã độ nhật hảo thời điểm, hơn nữa nàng không sai biệt lắm mỗi lần đi kinh thành các gia vương phủ, đều sẽ có đặc biệt sự tình phát sinh.

Dận Chân đi vào nhà ở liền thấy Tề Lạc mặt ủ mày ê ngồi ở kia, từ nàng trong tay rút ra thiệp mời, nhìn lướt qua, đặt ở trên bàn “Ngươi không nghĩ đi?”

“Cũng không phải không nghĩ, chỉ là cảm thấy có chút kỳ quái thôi.” Tề Lạc tuy rằng trong lòng phiền chán xã giao, nhưng làm ung thân vương phúc tấn chức trách nàng vẫn là sáng tỏ.

“Ngươi đi mừng thọ đi, cũng không thể tổng oa ở trong phủ không ra khỏi cửa, khang thân vương phủ vẫn là có thể.” Dận Chân gõ thiệp mời, bọn họ đây là ý của Tuý Ông không phải ở rượu, hiểu được từ Tề Lạc này an bài, xem ra cũng là minh bạch người. Bọn họ bên kia động lên cũng hảo, tinh Hoàng A Mã lòng nghi ngờ.

“Ân, cũng nói được cũng có lý, ta đây liền đi hảo.” Dận Chân duỗi tay kéo qua Tề Lạc, làm nàng ngồi ở trên đùi, tay phải khẩn thủ săn nàng nhỏ dài eo nhỏ, thấp giọng hỏi “Tưởng gia không có? Ân?”

Dận Chân đã có non nửa nguyệt không có tới, đương nhiên hắn cũng không có đến nữ nhân khác kia, Tề Lạc căn môi không có trả lời, tưởng cùng không nghĩ đều ở một đường chi gian, hoặc là nói nàng trong lòng cũng không nghĩ ra, chỉ là cảm thấy ở Dận Chân trong lòng ngực thực thoái mái thực an tâm.

“Gia hiếu được ngươi suy nghĩ.” Dận Chân trong giọng nói mang theo tự tin, Tè Lạc bĩu môi, đại nam tử chủ nghĩa, còn là muôn bộn tâm hồn, cho nên lúc này Tè Lạc khẽ ừ một tiếng, Dận Chân đáy mắt ý cười nùng thượng vài phần, nàng tuy rằng không có nói ra, nhưng loại này lời nói lại so với nói ra, càng làm cho hắn trong lòng ngứa.

Xoay qua Tè Lạc mặt, hai người hai mặt nhìn nhau, Tè Lạc đầu tiên thừa nhận không được Dận Chân đen bóng thâm u ánh mắt, rũ xuống mi mắt, nhẹ nhàng đụng chạm Tè Lạc gương mặt, “Ngày mai đi khang thân vương phủ mừng thọ, trang điểm trang trọng một ít, ngươi là ung thân vương phúc tấn, quá mức……” Nghĩ đến Tè Lạc thân xuyên lỗ phục là trang trọng bộ dáng, phảng phất cũng không thỏa đáng, đi khang thân vương phủ đến là không sao, nhưng hôm nay khang thân vương cùng Dương Khang cùng Bảo Thái có chút giao tình, khang thân vương phúc tấn chúc thọ, bọn họ như thế nào sẽ không đi?

Dận Chân có chút chần chờ, ở Tè Lạc nghi hoặc trong ánh mắt, nhẹ giọng phân phó “Ngươi phải nhớ kỹ không được giọng khách át giọng chủ, vừa phải liền hảo, những cái đó kim cương trang sức cũng không cho mang, khang thân vương phúc tấn không thấy được thích.”

Tè Lạc gương mặt đánh giá Dận Chân, đây là ghen tị sao? Dận Chân ánh mắt có chút mệt tự nhiên, dời đi. Tè Lạc đem đầu dựa vào đầu vai hắn, ngón tay đùa nghịch Dận Chân tay trái nhẫn ban chỉ, hắn nhưng thật ra hết lòng tuân thủ hứa hẹn trước nay liền không có tháo xuống, “Gia, khang thân vương phủ phu nhân lâm môn, nào có vẻ ra ta tới?”

Dận Chân thở dài một hơi, nàng đối này đó nhưng thật ra rất hồ đồ, bất quá, Bảo Thái tân nạp cái kia trắc phúc tấn nghe nói cũng cực mĩ, hơn nữa hắn phúc tấn thân mình cũng không dễ chịu, hắn là cũng là cái kia trắc phúc tấn ra mặt đi, nếu là Bảo Thái phúc tấn ở qua đời, hắn thật đúng là có chút khắc thê đê, mà Dương Khang? Dận Chân đáy mắt hiện lên bất đắc

dĩ, đối hắn thật đúng là không hiểu được như thế nào xử trí mới hảo, nhẹ không được nặng không đến.

Cảm thấy ngón tay đau đớn, Dận Chân hoàn hồn, thấy Tề Lạc có chút tức giận bẻ hắn ngón tay, Dận Chân đứng dậy hoành bế lên Tề Lạc, cười khẽ mở miệng “Kiều thê thật đúng là vắng vẻ không được.” “Ta..... Ta nào có như vậy.....” Tề Lạc đỏ bừng mặt, lông mi đều xấu hổ buồn bức run rẩy, “Nhưng gia tướng.” Dận Chân ôm Tề Lạc vòng qua bình phong, quay lại nội thất, hắn là thật sự suy nghĩ.

Khang thân vương lão phúc tấn tiệc mừng thọ ngày, mặc kệ Dận Chân nghĩ như thế nào, Tề Lạc bản thân liền không nghĩ trang điểm quá xuất sắc, bình tĩnh nhặt tử thật vật và mới được đến, như thế nào có thể lại ở vào mọi người chú mục dưới? Kim cương trang sức một kiện không cần, sở tuyển đồ trang sức trang sức cũng đều là cực kỳ bình thường kim ngọc chế tạo trang sức, vui mừng ngày tự nhiên mặc đồ đỏ, chọn một kiện chính màu đỏ thêu hoa nghiêng khâm trang phục phụ nữ Mãn Thanh, bởi vì mấy ngày mưa dầm độ ám có chút thấp, Tề Lạc lại chọn một kiện màu đỏ so giáp, mặc chỉnh tề chiêu chiêu gương cảm thấy còn rất vừa lòng, đoan trang thành thực, một bộ cổ đại hoàng tử phúc tấn tư thế.

“Tần ma ma, ngươi nói như vậy gia sê vừa lòng đi.” Tần ma ma nhìn Tề Lạc, nhẹ nhàng lên tiếng, có nói là thiên sinh lệ chất nan tự khí, nùng trang đậm mạt tổng thích hợp, cứ như vậy thu thập tuy rằng nhiều vài phần thành thực, thiếu vài phần linh động, nhưng Vương gia chỉ sợ cũng sẽ không tha tâm, không nói cái khác liền nói ngài kia một thân kiều nộn trắng nõn da thịt, lại có cái nào có thể so sánh được? Bất quá, vẫn là so với kia vài lần thiếu kinh diễm vài phần.

Tề Lạc đi vào khang thân vương phủ, bên trong hoa đoàn khẩn thốc, một loạt phú quý náo nhiệt cảnh tượng, kinh thành các gia vương phủ cùng hoàng tử phủ phúc tấn đều thực nể tình, sôi nổi tự mình chúc mừng.

Khang thân vương phúc tấn bên người thủy vòn quanh, thiết mū phúc tấn so Tè Lạc thân phận thượng muồn cao thượng một ít, cũng so Tè Lạc lớn tuổi, lại là thọ tinh, cho nên tiến lên thỉnh an, trong miệng nói mừng thọ lời nói, khang thân vương phúc tấn thân thiết nâng dậy Tè Lạc, cẩn thận đánh giá một phen, trong lòng cái kia ý niệm càng cường, trên mặt càng sinh vài phần ý cười “Tứ phúc tấn có thể tự mình tới, vương phủ thăng là bồng tất sinh huy.”

“Phúc tấn hôm nay chỉnh thọ, ta như thế nào cũng hảo tự mình chúc mừng mới được.” Khang thân vương phúc tấn lôi kéo Tè Lạc ngồi ở nàng bên cạnh người, ăn nói nhỏ nhẹ nói chuyện lên, nhưng rốt cuộc nàng là thọ tinh, không thể chậm trễ người khác, “Ti Gia, ngươi bồi tứ phúc tấn, không được chậm trễ nàng.” Tè Lạc lúc này mới phát giác ở phúc tấn bên người đứng thăng một cái mười một hai tuổi tiểu cô nương, nghĩ đến cổ nhân tảo hôn, hắn là xưng hô khuê trung thiếu nữ mới là. Nàng người mặc màu thủy lam thêu hoa sen nghiêng khâm viên lanh trang phục phụ nữ Mãn Thanh, vạt áo ra lăn thêu vài đạo ám văn, trổ mã đến mi thanh mục tú, đen nhánh hai tròng mắt trầm tĩnh như nước, nhưng ngẫu nhiên lộ ra một phân linh động, toàn thân tản ra nồng đậm phong độ trí thức, lại làm Tè Lạc cảm thấy không đến khô khan, ở bên người nàng thực thoải mái thả lỏng, cái này tiểu cô nương Tè Lạc nhìn qua liền rất thích.

Ti Gia trong lòng có vài phần khẩn trương, tiến lên hành lễ “Cấp tứ phúc tấn thỉnh an.” Tè Lạc duỗi tay nâng dậy “Đã sớm nghe nói Ti Gia quận chúa chi danh, hôm nay vừa thấy quả nhiên nổi tiếng không bằng gắp mặt, nhìn khiến cho người đánh tâm nhẫn thích thương tiếc.”

“Tứ phúc tấn quá khen.” Ti Gia sắc mặt ửng đỏ, càng là đáng yêu thượng vài phần, nếu là lúc này Tè Lạc lại không hiểu được khang thân vương phúc tấn chi ý, kia nàng chính là cái ngốc, tuy rằng nàng trong lòng có ti không được tự nhiên, nhưng chỉ cần nghĩ đến tôn thất nữ võ Mông

Cô, nàng là có thể thông cảm kia phân từ mẫu chi tâm, huống chi cái này Ti Gia nhìn cũng thực hảo, nếu có thể thành cũng coi như một kiện lương duyên, tự do yêu nhau, tại đây là tuyệt đối không thể thực hiện được, gia thế, bối cảnh mới là muôn chú ý, nghĩ thông suốt Tề Lạc cười cùng Ti Gia nói chuyện, càng nói còn càng đầu cơ vài phần, lúc này đột nhiên có người tới gần, “Tú tẩu.”

Tề Lạc hoàn hồn, nhìn thấy người tới trong lòng thầm than, nguyên lai Cầu Cầu thật sự như vậy đoạt tay nha.

Chương 366 mọi người vờn quanh

Tề Lạc hoàn hồn, nhìn thấy cúi người hành lễ tám phúc tấn, liễm đi nàng một thân kiêu ngạo, này hẳn là lần đầu đi, Tề Lạc không có cảm giác kiêu ngạo tự đắc ngược lại có chút chua xót, trước mắt xuất hiện ở Lăng Thành trong phủ mới gặp sở diễm khi tình cảnh, nàng như vậy kiêu ngạo tiêu sái, Ti Gia ở bên cạnh, nhìn thấy Tề Lạc biểu tình hoảng hốt, đồng dạng hành lễ “Ti Gia cấp tám phúc tấn thỉnh an.”

“Tám phúc tấn mau mau miễn lễ.” Tề Lạc hứ đỡ một chút, lại như thế nào cũng không dám chạm vào tám phúc tấn thân mình, nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện, hướng Ti Gia đầu đi nhu hòa ánh mắt, nàng thật đúng là hiểu chuyện.

Sở diễm đứng dậy, thoảng nhìn thoảng qua Ti Gia, dung mạo cũng chỉ là thanh tú mà thôi, nghĩ đến phía sau hai người trong lòng cũng liền có nắm chắc một ít, “Ti Gia quận chúa miễn lễ.” Ngòi ở Tề Lạc bên người, mặt lộ vẻ thân thiết ý cười, hòa khí trung lộ ra một tia cung kính “Tú tẩu, ngươi như thế nào lại cùng ta khách khí như vậy thượng? Vẫn là câu nói kia, ta tuy sống ngu ngốc hai tuổi, nhưng lễ không thể phế, tú tẩu luôn hiền huệ hiếu lễ, khách khí như vậy có phải hay không bức ta làm không tốt? Bất kính trưởng tẩu?”

Sở diễm ngũ điệu ảm đạm, thậm chí dùng khăn sát sát khói mắt, Tề Lạc cảm thấy bốn phía người lặng lẽ nhìn chăm chú, sở diễm chỉ sợ rốt cuộc trở về không được, trên người nàng ngạo khí tiêu ma với tranh quyền đoạt lợi trung, nhẹ giọng cảnh cáo “Bát đệ muội, ngươi vạn không thể như thế, làm người khác nhìn thấy, còn tưởng rằng ta cho ngươi ủy khuất đâu.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 238

Tề Lạc suy nghĩ một chút, chọn một kiện trăng non màu trăng chỉ thêu ám văn sườn xám đồi hảo, như vậy càng có vẻ nàng mảnh mai một ít, trên đầu trang sức cũng tháo xuống, chỉ dùng nạm kim cương con bướm hình dạng kẹp tóc cố định búi tóc, nhỏ giọng đi vào nội thất, Cao Phúc cung kính thỉnh an “Nô tài cấp phúc tấn thỉnh an.” Tề Lạc gật gật đầu, mại đi vào tùy tay đóng cửa lại, Cao Phúc sáng tỏ rời xa vài bước, trong mắt lộ ra vài phần ý cười, tuy phúc tấn trang điểm, chủ tử sẽ thương tiếc mới là.

Tề Lạc nhẹ bước đi vào trước giường, Dận Chân nghiêng nằm ở mặt trên, ngày xưa uy nghiêm bình tĩnh hai tròng mắt lúc này hợp lại, mà cũng không hề tím khóa, nhưng môi mỏng nhấp, chính là ngủ rồi cũng có phần uy nghiêm, không hổ là lịch sử nổi danh Ung Chính hoàng đế. Tề Lạc dùng ngón tay nhẹ nhàng điểm một chút hắn môi, đột nhiên tay bị bắt lấy, Dận Chân mở to mắt, thâm u trong mắt súng nịch chợt lóe mà qua, mau đến làm người đều cảm thấy không đến.

Nhin thấy Tề Lạc tái nhợt sắc mặt, Dận Chân mày khóa đến càng khẩn, ngồi dậy, đem nàng kéo ngồi ở trên giường, “Ngươi làm sao vậy? Khang thân vương phủ cái nào cho ngươi khí bị.”

Tề Lạc lắc đầu nhẹ giọng đem hôm nay sự tình tất cả đều nói ra tới, Dận Chân hờ lạnh một tiếng, các nàng bàn tính đánh đến khen ngược, như thế nào sẽ làm bọn họ như ý? Thuận miệng hỏi “Ngươi đối cái kia Ti Gia thấy thế nào?”

Cúi đầu Tè Lạc cũng không có ngôn ngữ, Dận Chân đợi sau một lúc lâu, có chút buồn bực, nghe vừa mới nàng ngữ khí hắn là rất coi trọng Ti Gia, như thế nào..... Dùng ngón tay nhẹ nhàng nâng khởi Tè Lạc hàm dưới, chỉ thấy Tè Lạc hai tròng mắt trung che kín hơi nước, trường kiều lông mi thượng mang theo một giọt nước mắt, hơi nước tụ tập thành trong suốt phảng phát trên châu nước mắt từ nàng khóc mắt lăn xuống dưới, dọc theo Tè Lạc gương mặt chậm rãi chảy xuống, nàng ở không tiếng động khóc thút thít, linh động đôi mắt chớp động, lại không có ngày xưa nhàn nhã vui sướng, bên trong chỉ còn lại có lo lắng, thậm chí còn có một tia kì vọng.

Dận Chân cảm thấy nàng nước mắt phảng phát dừng ở trong lòng giống nhau, nhịn không được nhẹ giọng uồng đến “Ngươi khóc cái gì?” Tè Lạc nước mắt càng là thành hàng lưu lượng xuống dưới, đèn nhánh đôi mắt chớp động, Dận Chân có chút nóng nảy, có chút bất đắc dĩ hống “Hảo, đừng khóc, rốt cuộc là cái nào cho ngươi khí bị, nói cho gia, ân?”

Tè Lạc ở hiện đại khi nghe nói qua nữ nhân nhất hữu lực vũ khí chính là khóc, hơn nữa muốn khóc mỹ, khóc đến làm nam nhân tan nát cõi lòng, nàng cũng vốn dĩ liền như vậy kế hoạch, cũng thật thực thi lên, những cái đó thủ đoạn nhỏ tất cả đều quên mất, trước mắt chỉ xuất hiện Vũ Hi người mặc áo cưới khi tình cảnh, sầu lo bất an, làm nước mắt ngăn đều ngăn không được, căn bản là không có bất luận cái gì kế hoạch.

Bỗng nhiên đứng dậy, Tè Lạc chảy nước mắt thật mạnh quỳ gối Dận Chân trước mặt, ngưỡng tái nhợt khuôn mặt nhỏ nhìn hắn, Dận Chân trong lòng kinh hãi, khống chế được phảng phát muốn lui về phía sau thân mình, trước nay liền chưa thấy qua nàng như vậy, quỳ xuống trước nay đều không có quá, nàng đây là muốn làm cái gì? Hoặc là yêu cầu cái gì? Tè Lạc nức nở mở miệng “Gia, ta kiếp này liền như thế trịnh trọng khẩn cầu ngài một lần, Vũ Hi không thể xa vỗ Mông Cổ, ta muốn lưu nàng tại bên

người, đừng cho nàng xa gả, ta không yên tâm, ta cầu ngài.” Đầu nặng nề đến khái trên mặt đất, Dận Chân nhìn chằm chằm Tề Lạc, nắm chặt nắm tay, trong lòng có cảm động với nàng đối Vũ Hi yêu thương, nhưng càng có rất nhiều tức giận tức giận, nàng đến bây giờ còn không hiểu? Ngay cả Hoàng A Mã đều hiểu được, nàng lại không hiểu?

“Vũ Hi hôn sự, Hoàng A Mã nói mới tính.” Tề Lạc thân mình cứng đờ, ngẩng đầu nhìn Dận Chân, cái trán của nàng đã sưng đỏ một mảnh, Dận Chân lo lắng cho mình mềm lòng, dời đi ánh mắt.

“Gia, ta chỉ cầu người không cần vì... Mà hy sinh Vũ Hi, muốn ta như thế nào đều thành, chính là không thể hy sinh Vũ Hi hạnh phúc.”

Dận Chân nâng lên nhíu chặt nắm tay, mặt trên gân xanh mạch máu bao khoei, nha đầu này trì độn lên có thể đem người bức điên, nắm tay thật mạnh đấm ở trên giường, đứng lên, thở phì phì rời đi. Tề Lạc quỳ nhắm hai mắt lại, trong lòng có điểm sợ hãi, có đối tượng lai lo lắng, nhưng lại liền một tia hối ý đều không có, tín niệm thập phần kiên định, Vũ Hi hạnh phúc không thể bị hy sinh, Tề Lạc quật cường tính tình cũng lên đây, nếu hắn không đáp ứng, vậy quỳ xuống hắn đáp ứng mới thôi.

Tại nội thất trung Tề Lạc lắng lẳng cô đơn quỳ, đột nhiên treo lên gió to gợi lên cửa sổ hô hô rung động, bên ngoài sắc trời hoàn toàn âm u xuống dưới, một đạo tia chớp sủ tối tăm nội thất châu lượng, chiếu sáng Tề Lạc trên mặt nước mắt, cuồn cuộn tiếng sấm từ xa tới gần, hơn nữa càng ngày càng vang, nháy mắt nội thất ánh nến tắt, Tề Lạc thân mình bỗng nhiên rung động, nàng cũng không tính sợ hãi dông tố thiêng, khá vậy không thích, mà nay ngày tình hình, Tề Lạc thật sự cảm giác thực sợ hãi, nhưng nàng vẫn là chấp nhất quỳ, chỉ là tiếng khóc dần dần lớn lên.

Chương 368 Dận Chân hứa hẹn

Tiếng sấm nhàn điện, đậu mưa lớn chau gõ song cửa sổ bạch bạch rung động, nội thất một mảnh đen nhánh, Tề Lạc cảm thấy càng ngày càng sợ hãi, nhưng luôn luôn còn tính khôn khéo nàng, muôn thật là đi lên cái loại này quật cường tính tình, cũng là không chịu thua, chỉ là nàng không hiểu được đây là ở cùng Dận Chân phân cao thấp, vẫn là ở cùng chính mình phân cao thấp. Tề Lạc một bên khóc một bên dùng tay áo lau nước mắt, Dận Chân yêu thương Vũ Hi nàng không phải không có cảm giác được, nhưng hắn là ai? Tương lai Ung Chính hoàng đế, vì ngôi vị hoàng đế tuyệt đối có thể hy sinh hết thảy người, minh bạch lấy lịch sử đánh giá hiện tại Dận Chân đối hắn cũng không công bằng, nhưng Tề Lạc lại ngăn không được hướng kia phương diện tưởng, đầu gối cũng đau, đầu cũng đau, nếu đem lời nói ra, liền tuyệt đối không thể từ bỏ.

Nội thất Tề Lạc đang khóc, ngoài phòng Tân ma ma cùng Tử Anh phảng phát nỗi thương con kiến, vốn dĩ hảo hảo, đột nhiên Dận Chân liền tức giận đi ra, cũng phân phó các nàng không được đi vào, còn mệnh lệnh Tân ma ma quản hảo phúc tấn trong viện nha hoàn miệng, không được nói bậy. Nghe trong phòng Tề Lạc tiếng khóc càng lúc càng lớn, Tử Anh đậm một chút chân, muốn vọt vào đi, Tân ma ma túm chặt nàng, thấp giọng trách cứ “Ngươi đã quên Vương gia phân phó?”

“Ta không quên, chính là phúc tấn sợ hãi sét đánh, khi còn nhỏ nàng liền.....” Tử Anh nôn nóng nhìn Tân ma ma, cắn cắn môi, xoay người cầm lấy một kiện áo tơi, mang lên mũ, xông ra ngoài, Tân ma ma muốn kéo lại không có giữ chặt, nhìn nàng cấp tốc rời đi bóng dáng, âm thầm tưởng là hắn là nhiều giáo nàng một ít đồ vật.

Tử Anh mạo hiểm mưa to đi tới Dận Chân cửa thư phòng ngoại, tuy rằng ăn mặc áo tơi nhưng quần áo đã ướt đẫm, tóc thành lũnhỏ nước mưa, “Cao tổng quản, phúc tấn đang khóc..... Làm Vương gia nhìn một cái đi,” Cao Phúc bị Tử Anh lộng sững sốt, nhớ lại vừa mới chủ tử biểu tình, chủ

tử không lên tiếng, hắn ngay cả thư phòng môn còn không thể nào vào được, “Tử Anh, ngươi trước không cần cấp, Vương gia…… Vương gia”

“Vương gia không đi nhìn cũng thành, nhưng nô tỳ đến tiến nội thất hầu hạ phúc tấn, nàng từ nhỏ liền sợ tiếng sấm, lúc trước trân cô nương lại như vậy bị thương nàng, nô tỳ sợ, nô tỳ sợ phúc tấn ra đường rẽ.”

Cao Phúc đỡ lấy muôn quỳ xuống đất Tử Anh, “Ta minh bạch ngươi đói phúc tấn chi tâm, có cơ hội ta sẽ nói, ngươi đi về trước thủ phúc tấn cũng là được, thư phòng này không thích hợp nói chuyện, Vương gia tính tình, ngươi vẫn là đi về trước đi.”

Dận Chân quy củ, trong lòng lại nhớ mong Tề Lạc, khở cầu Cao Phúc nhất định phải hồi bẩm Vương gia, mới lại giống như tối khi vội vàng rời đi. Không chờ Cao Phúc nghĩ ra hảo biện pháp, Tống khanh khách của hồi môn ma ma đồng dạng mạo hiểm vู vọt lại đây, “Cao tổng quản, tiểu khanh khách nóng lên, chủ tử không hiểu được như thế nào làm……” Cao Phúc trước mắt sáng ngời, như thế cái cơ hội tốt, “Ngươi đừng vội, ta đây liền đi hồi bẩm Vương gia biết được.” Ma ma dừng lại khẩu, có chút nghi hoặc Cao Phúc dễ nói chuyện, nhưng nghĩ đến nhã nhặn lịch sự khanh khách cũng là Vương gia cốt nhục, cũng liền bình thường trở lại, trong lòng cảm thấy xem ra chủ tử cũng có trông cậy vào.

Cao Phúc đi vào cửa, nhẹ giọng nói: “Chủ tử, nô tài có chuyện quan trọng hồi bẩm.” Nửa ngày không thấy Dận Chân động tĩnh, Cao Phúc trong lòng trầm xuống, chẳng lẽ chủ tử cùng phúc tấn còn sẽ nháo mâu thuẫn? Chỉ cần tưởng tượng đến lúc trước kia kéo gần một năm chủ tử âm lãnh, liền cảm thấy cả người đỏ mồ hôi lạnh. “Vào đi.” Cao Phúc như hoạch đại xá, nhẹ chân nhẹ đầu đi vào, tận thật đem vừa sao chép kinh văn dùng công văn đắp lên, cầm bút lông không kiên nhẫn hỏi “Rốt cuộc chuyện gì? Gia không phải phân phó qua không được quấy rầy sao?”

“Chủ tử, vừa mới Tử Anh cô nương vội vàng đã tới, nô tài xem phảng phát không giống phúc tấn phái tới.” Dận thật hờ lạnh một tiếng, nha đầu này tính tình đảo thật là quật, “Phúc tấn sợ hãi tiếng sấm, hình như là lúc trước Tè Lạc chọc sự tình.” Cao Phúc nhẹ giọng cúi đầu nói, Dận Chân sững sốt, bỗng nhiên đứng dậy, nghe bên ngoài mưa to thanh âm, trong lòng cũng có chút lo lắng, ở trong phòng xoay hai vòng, nghĩ đến vừa mới sinh khí rời đi khi, Tè Lạc quỳ trên mặt đất, dận thật điểm một chút cái trán, lấy hắn tính tình, nhất định vẫn là quỳ, hắn là cũng có non nửa cái canh giờ đi, dận thật bước nhanh hướng ra phía ngoài đi đến, Cao Phúc thâm ra một hơi, hầu hạ hắn phủ thêm áotoi, gắt gao đi theo, đi ngang qua Tống thị ma ma, Dận Chân cũng không có dừng lại, Cao Phúc nhẹ giọng giao đai “Vương gia phân phó, truyền thái y vào phủ, muốn hảo sinh chăm sóc tiểu khanh khách.”

Dận Chân một lần nữa đi vào Tè Lạc nhà Ở, Tân ma ma cùng Tử Anh thấy sau thở dài một cái, cởi bỏ áotoi, Dận Chân non nửa biến quần áo đều ướt đẫm, “Vương gia, nô tỳ hầu hạ ngài rửa mặt chải đầu?”

Nghe thấy nội thất ản ản truyền đến tiếng khóc, Dận Chân cũng không có ngôn ngữ, nhắc chân liền đi vào, “Các ngươi ở bên ngoài hầu hạ liền hảo, phòng tắm kia cũng hảo an bài thỏa đáng.”

Nội thất một mảnh hắc ám, lúc này một đạo hiện lên xet qua, chiếu sáng nhà Ở, Dận Chân ánh mắt tối sầm lại quả nhiên nàng còn quỳ khóc thút thít, đột nhiên cảm thấy có chút vô lực, bậc lửa trong nhà ngọn nến, Tè Lạc ngẩng đầu thấy dận thật, trong lòng cảm thấy một tia thả lỏng, thậm chí có thể cảm thấy được hắn trong mắt một tia đau lòng, cái kia lão vấn đề lại lần nữa xuất hiện ở trong đầu, cái gì là lịch sử, cái gì là chân thật?

“Còn không chịu lên sao? Còn ở cùng gia phạm quật?” Dận Chân chịu đựng tức giận chịu đựng đau lòng, Tè Lạc mở to sưng đỏ đôi mắt, ủy khuất

nước mắt lại càng nhiều, thậm chí có gào khóc xúc động, “Vũ Hi, ta tưởng không nghĩ nàng nàng vỗ Mông Cổ, sợ nàng vừa đi liền rốt cuộc nhìn không tới.”

Dận Chân thật sự hận không thể hung hăng gõ tinh Tề Lạc, luôn luôn khôn khéo nàng như thế nào sẽ như thế trì độn? Bình thường tiểu thông minh đều đến đi đâu vậy? “Ngươi, đem Vũ Hi danh cấp gia niệm mười biển.” Cảm thấy nàng nghi hoặc, cao giọng quát: “Niệm” Tề Lạc thân mình rung động một chút, âm thầm phê bình Dận Chân hỉ nộ không chừng, thật đúng là giống như lịch sử lời nói, bùi mội niệm nghe mười biển, nàng vẫn là không hiểu, Dận Chân lại lần nữa mở miệng “Lại niệm.”

Như thế lặp lại mười lần, Tề Lạc đã niệm một trăm nhiều lần Vũ Hi tên, cuối cùng buồn bực nâng lên đôi mắt nhìn Dận Chân, “Ngươi đây là ở trùng phạt ta?”

Dận Chân có loại ngừa mặt lên trời thở dài xúc động, khó trách nàng đối Dương Khang cùng Bảo Thái như thế không thèm để ý, trước nay chưa thấy qua giống nàng như vậy, lại trì hoãn một hồi, nàng đầu gối như thế nào có thể chịu được? Thật mạnh thở dài một hơi, đi vào Tề Lạc bên người, chậm rãi ngồi xổm tới hạ, vươn ra ngón tay nhẹ điểm nàng giữa mày, lau khô nàng khói mắt nước mắt, cuối cùng bắt lấy nàng tay trái, nhìn chằm chằm nàng đôi mắt, ở lòng bàn tay chỗ viết xuống “Ngô tích” hai chữ.

Tề Lạc cảm giác tâm phảng phất bị bắt lấy giống nhau, nhẹ giọng lầm bẩm “Vũ Hi, ngô tích, Vũ Hi, ngô tích.” Dận Chân viết xong mới xuất hiện thân, xoay qua mặt, không hề xem nàng, nửa ngày sau khả năng cảm thấy điều chỉnh tốt, ngũ khí phảng phất bình thường, nhưng không biết có phải hay không ảo giác, Tề Lạc thế nhưng có thể nghe ra bên trong ẩn hàm một phân không được tự nhiên, “Còn không đứng dậy, có phải hay không quỳ nghiên rồi?”

Hàm chứa ý cười, Tè Lạc sát sát nước mắt, trong lòng cũng ở cân nhắc như thế nào sẽ như thế trì độn? Chỉ sợ là hiện đại khi lần đó đã chịu thương tổn, làm nàng không có tự tin, huống chi nàng đổi mặt chính là Dận Chân đâu, chậm rãi đứng dậy, cảm thấy đôi mắt đau quá, đầu hảo vựng, đầu gối cũng lửa đốt đau đớn, tâm lại đột nhiên thả lỏng lại, thân mình không khỏi về phía trước khuynh, Dận Chân nghe được thanh âm, xoay người đi mau hai bước, Tè Lạc ngã vào hắn trước ngực, cảm thấy được Tè Lạc suy yếu, Dận Chân khẩn trương duỗi tay sờ sờ cái trán của nàng, không phải nóng lên tâm mới thả xuống dưới, cúi người đem Tè Lạc chặn ngang bế lên, ngồi ở trên giường, nhẹ nhàng xoa nàng bởi vì dập đầu sưng đỏ cái trán, trong mắt hàm chứa đau lòng, lời nói lại biệt nữu thực “Gia lần này trước tha ngươi, lại có lần sau, hừ.....”

Tè Lạc dựa vào nàng đầu vai, hơi hợp lại đôi mắt, tay trái gắt gao nắm chặt đặt ở ngực, giống như còn không từ kia hai chữ phản ứng lại đây, trước kia đủ loại nảy lên trong lòng, Khang Hi, a mã, ngạch nương, thậm chí Cầu Cầu đều hiểu được, chỉ có nàng, chân chính hắn là biết được hàm nghĩa nàng, một tia cảm giác đều không có, mở to mắt nhìn Dận Chân ngũ quan, là hắn quá biệt nữu, vẫn là chính mình căn bản là không tin nàng? Đoạn hôn nhân này đoạn cảm tình này đối chính mình rốt cuộc ý nghĩa cái gì? Tè Lạc muốn mở miệng, nhưng trong đầu lại không khỏi dần hiện ra hậu viễn các nữ nhân khuôn mặt, các nàng trong mắt không cam lòng, ghen ghét, thậm chí còn có tịch mịch, rốt cuộc nói không nên lời.

“Tè Lạc, từ Vũ Hi sinh ra kia một ngày khởi, gia liền trong lòng hiểu rõ, nàng sẽ không xa vỗ Mông Cổ, tôn thất nữ chỉ hôn giống nhau đều ở mười ba tuổi tả hữu, gia hiểu được ngươi luyến tiếc nàng, năm trước cũng đã cầu Hoàng A Mã, Vũ Hi hôn sự chúng ta có thể làm chủ, chỉ cần không rời phò Hoàng A Mã đều sẽ đáp ứng.”

“Gia, là ta sai rồi, ta không nên không tin người đối Vũ Hi thương tiếc.” Dận Chân dùng đầu nhẹ nhàng chạm chạm Tề Lạc cái trán, bắt lấy tay nàng, nhẹ giọng nói “Ngươi vốn chính là tinh xảo đặc sắc người, Trí Viễn Công lại luôn luôn không chịu giấu ngươi, gia chí hướng ngươi cũng nên trong lòng biết rõ ràng.”

Tề Lạc nhẹ nhàng ừ một tiếng, “Không sai, gia muốn cái kia vị trí, muốn gánh vác toàn bộ đại thanh giang sơn, gia tự tin chỉ có gia mới có thể gánh vác lên, Hoàng A Mã là thánh minh, nhưng lại ngụ hạ quá tùng, một mặt khoan dung, lại trị hủ bại, thiếu hụt nghiêm trọng, trên mặt nhìn là thái bình thịnh thế, nhưng lén…… Gia hàng năm làm việc, thấy được quá nhiều. Chủ quý là vinh quang, nhưng càng có rất nhiều một loại chức trách, gia muốn cho này giang sơn chân chính chính là thái bình thịnh thế, làm tổ tông cơ nghiệp truyền thừa đi xuống, vì kia đem ghê dựa, gia có thể nhẫn, có thể lung đeo hết thảy, nhưng lại cô đơn không thể……”

Tề Lạc ngẩng đầu nhìn Dận Chân lắp lánh sáng lên hai tròng mắt, cảm thấy hắn trên người cái loại này mãnh liệt tín niệm, nghiêm túc nam nhân quả nhiên là để cho nàng tâm động, trước nay cũng chưa gặp qua Dận Chân như vậy bộ dáng, “Tề Lạc, nếu là liền các ngươi đều hộ không được, kia ngồi ở cái kia vị trí thượng, không phải vinh quang là sỉ nhục, đây là gia tuyệt đối sẽ không cho phép, Trí Viễn Công nói qua, nếu là thân là nam nhân lại muốn thê tử cùng nhi nữ tới hy sinh, đó chính là nam nhân vô dụng. Hoằng Môn nhĩ tật, đã làm gia……” Tề Lạc dùng hôn lắp kín hắn miệng, Dận Chân chậm rãi nhắm mắt lại, tuy rằng chỉ là môi tướng chạm vào, lại như vậy diềm mĩ, cảm thấy trong lòng yên lặng, phảng phát bị lắp đầy cái gì giống nhau.

Bên ngoài mưa to còn tại hạ, nhưng nội thất lại xuất hiện sau cơn mưa cầu vồng, nhàn nhạt, ấm áp, chiếu ra bảy màu nhu hòa quang mang.

Vốn dĩ rất ám áp, cố tình bên ngoài ngoài cửa sổ một đạo sấm sét àm àm àm lăn quá, Tề Lạc bỗng nhiên nhớ tới xuyên qua trước phảng phát cũng là rơi xuống bão táp, tuy rằng không biết cụ thể như thế nào xuyên tới, tại đây cũng không đều là hạnh phúc, nhưng lại thật sự luyến tiếc trước mắt người, hướng Dận Chân trong lòng ngực chui toản, tay không khỏi nắm chặt hắn vạt áo, thân mình hơi hơi run rẩy, Dận Chân cảm thấy nàng sợ hãi, nhẹ nhàng vỗ Tề Lạc phía sau lưng, nhớ lại Cao Phúc vừa mới lời nói Tề Trân việc, tuy không được tình hình cụ thể và tỉ mỉ, lại trong lòng thương xót càng sâu, “Không cần sợ, gia tại đây, Tề Trân rốt cuộc thương không đến ngươi.....”

Tề Lạc dần đầu mở miệng, trước kia bản thể sự tình nàng là một chút ký ức đều không có, đem mặt chôn ở Dận Chân ngực chỗ, muộn thanh nói “Ta là yêu tinh, cho nên sợ lỗi.” Dận Chân bất đắc dĩ nhẹ nhàng lắc đầu, cười nhẹ mở miệng “Gia là hoàng tử, sẽ không làm người xảy ra chuyện.” Tay hoạt đến nàng cái móng sờ soạng, phảng phát đang tìm yêu tinh cái đuôi, Tề Lạc cảm thấy thân mình nóng lên, mặt trướng đến hồng hồng, nhẹ giọng lầm bầm “Ngươi lại khi dễ ta.”

Nha đầu này liền thích đem nước mắt bôi trên hắn trên người, hơn nữa dàm mưa tiến đến quần áo ẩm ướt còn rất không thoải mái, huống chi phòng tắm bên kia đều đã chuẩn bị thỏa đáng, ôm nàng muốn đứng dậy, trong đầu đột nhiên chuyển qua một ý niệm, nhắm mắt bình phục áp lực trong lòng lửa nóng, vén lên Tề Lạc sườn xám, ở nàng đầu gối chỗ nhẹ nhàng xoa, “Gia hoàng hốt nghe nói, ngươi thật đúng là gặp được Trang Thân Vương thể tử bọn họ?”

Tề Lạc hận không thể đánh chính mình một cái tát, miệng nhanh như vậy làm cái gì, làm nũng nói “Đau, đau.”

“Đừng cho gia tách ra, nói rõ ràng.” Dận Chân tay cũng không có định, nàng đầu gối nhất định có ứ thanh, đến xoa khai mới được, “Ta căn bản là

không có chú ý tới bọn họ, bất quá, dù thân vương trắc phúc tấn thật sự thật xinh đẹp, ta chưa từng có gặp qua như vậy mỹ người, trước kia tuyển tú thời điểm, ta cảm thấy như nguyệt liền rất mỹ, nhưng nàng tỳ như nguyệt còn đẹp hơn vài phần, gia, ngươi chưa thấy được, nếu là nhìn thấy nhất định sẽ tán đồng ta nói, thần phi tiên tử chỉ sợ cũng so bất quá.”

“Chưa thấy qua? Hừ.” Nữ nhân kia hắn gấp qua, nàng vốn dĩ chính là..... Dận Chân cảm thấy vẫn là không thể nói, nếu không trong lòng ngực cái này cố chấp người lại sẽ nghĩ đến không biết đi đâu vậy, hắn cũng không có như vậy nhiều tâm tư đoán, “Cái kia trắc phúc tấn đến lúc đó có chút đáng tiếc, dù thân vương phúc tấn thân mình chỉ sợ không thỏa đáng, nếu là vẫn chút thời gian, kế phúc tấn cũng làm đến, bất quá, dù thân vương khắc tên chi danh cũng.....”

Cảm thấy Dận Chân trong mắt lộ ra vui sướng khi người gặp họa, Tè Lạc âm thầm lắc đầu, “Dù sao dù thân vương phủ ta sẽ không đi, tính lại phát sinh kỳ quái sự tình.” Dận Chân khoe miệng lộ ra ti cười, “Không đi cũng hảo, miễn cho cấp gia gây chuyện.”

Còn có thể nói cái gì, Tè Lạc hiện tại liền cảm thấy ngứa răng, hận không thể cắn hắn một ngụm, đem trên mặt hắn đắc ý cắn rót, Bảo Thái khắc tên cùng nàng có cái gì quan hệ? Nàng căn bản là không nghĩ tới phải gả cho hắn nha, liền tính làm hắn phúc tấn đều không gả, Bảo Thái phúc tấn chính là lưu lại mấy cái con vợ cả đâu, nàng đối con vợ cả mẹ kế một chút hứng thú đều không có.

“Khang thân vương phủ bên kia.....” Tè Lạc mở miệng đánh gãy, đem ở trên xe ngựa nghĩ tới sự tình đem cấp Dận Chân nghe, cũng muốn làm hắn trong lòng hiểu rõ mới hảo, Dận Chân vỗ vỗ Tè Lạc đầu, mang theo đắc ý nói “Ngươi yên tâm, gia hiểu được như thế nào làm, bọn họ đó là si tâm vọng tưởng, Trí Viễn Công chính là tron trượt thật sự, Hoàng A Mã cũng chưa triệt người, bọn họ cũng không ước lượng ước lượng, bất quá,

nếu có thể chỉ hôn khang thân vương phủ con vợ cả quận chúa, đảo cũng không tồi, Tề Giác kia tiểu tử thân phận cũng đủ, nhìn nhìn lại đi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 239

Tè Lạc vừa lòng gật đầu, phân phó Tân ma ma đánh tới nỗi kho, cầm rất nhiều vải dệt trang sức, bài trí từ từ đồ vật thường cho phú sát trắc phúc tấn cùng Lý khanh khách, phân phó hai người vạn không thể bạc đãi Nhu Vũ cùng nhu yên, thậm chí làm trò mọi người đem Nhu Vũ nhu yên tiền tiêu vặt, nhắc tới cùng Hoằng Mân giống nhau, lướt qua Vũ Hi cùng nhã nhặn lịch sự, lấy tò vò đối với các nàng tỷ muội triều mến.

Chờ đến mọi người tan đi, Tè Lạc xoa cái trán, trước mắt không khỏi xuất hiện Nhu Vũ lưu luyến, ném xuống kia ti thương hại vẫn là không cần tìm phiền toái hảo, đặc biệt là Nhu Vũ quá mức phúc tạp, căn bản không thể lưu tại bên người.

Chương 371 lăng mạn sự

Trong phòng đồng hồ báo giờ tích tấp vang, Tè Lạc chậm rãi hoàn hồn, Hoằng Mân đã đứng ở nàng trước mặt, quan tâm hỏi “Ngạch nương, ngươi không cần để ở trong lòng, Nhu Vũ, không có tâm tư cũng liền thôi, nàng tuổi tác còn nhỏ, không thấy được có thể tính kế quá phú sát trắc phúc tấn, vừa lúc vẫn các nàng nhiều ở chung, tinh phiền toái.”

Tè Lạc thật mạnh thở dài một hơi, kéo qua Hoằng Mân, “Nhu Vũ, nàng cũng là bị buộc bắt đắc dĩ, nhìn kỹ hắn nói đi, nàng cũng là cái đáng thương.” “Được làm vua thua làm giặc, đây là đạo lý, ngạch nương, ngươi yên tâm, Hoằng Mân nhất định sẽ bảo hộ ngạch nương.” Hoằng Mân hướng Tè Lạc trong lòng ngực nhích lại gần, trong mắt mang theo không

phù hợp tuổi cơ trí, Tè Lạc cảm động đồng thời, trong lòng cũng nổi lên một tia chua xót, “Hoàng Mân, ngươi còn nhỏ, không cần vì loại chuyện này quá hao tổn tinh thần, ngạch nương không phải như vậy vô dụng.”

“Ngạch nương, hoàng tích ca ca chính là tự dụ hoàng mã pháp cháu đích tôn, cho nên cái này vú Nhu muội muội vẫn là muốn xem khẩn, tinh cùng bên ngoài dính dáng đến, đối a mã cũng không tốt.” Tè Lạc sáng tỏ gật đầu, như thế nào cũng sẽ không quên hoàng tích, hắn truyền thuyết vẫn là rất nhiều, trong lịch sử hoàng lịch luôn là khoe khoang hắn là Khang Hi thích nhất tôn tử, nhưng là nghiên cứu quá lịch sử người, lại chỉ ra hoàng tích mới là Khang Hi nhất coi trọng dưỡng tại bên người cháu đích tôn. Chỉ cần tưởng tượng đến vừa mới còn ở nàng trong lòng ngực làm nũng hoàng lịch, hơi hơi nhăn lại tiểu bộ dáng, Tè Lạc liền cảm thấy tâm tình thả lỏng rất nhiều, “Hoàng lịch đâu? Còn tại nội thất?”

“Tỷ tỷ bồi hoàng lịch ngoạn nhi đâu.” Hoàng Mân suy nghĩ một chút, vẫn là không yên tâm thấp giọng công đạo “Ngạch nương, tuy rằng Nhu Vũ là thay thế tỷ tỷ người, ngài cũng không cần quá mức đau lòng nàng, có chút người liền dễ dàng được một tát lại muốn tiến một bước, dưỡng ở vương phủ, ăn uống không ngăn nàng cũng là được, tổng so nàng ở Hàm Dương trong cung mạnh hơn rất nhiều, nhi tử nghe nói, phế Thái Tử phảng phát thay đổi giống nhau, tận tình thanh sắc rượu ngon, chúng ta cũng không thua thiệt nàng.”

“Hoàng Mân, ngươi như thế hiểu chuyện, nên sáng tỏ, ngươi a mã hắn vì.....” Tè Lạc cũng không có nói đi xuống, nhìn thấy Hoàng Mân trong mắt Dận Chân cái loại này phát ra từ nội tâm tôn kính cùng tôn sùng “Ngạch nương lời nói, Hoàng Mân sẽ không quên, a mã, hắn là tốt nhất, chẳng sợ hắn đối ta nghiêm khắc cũng là từ phụ chi tâm, ngạch nương, ngài yên tâm, này đó ta đều hiểu.”

Hoằng Mân thấy Tè Lạc lười nhác mệt mỏi, nhẹ nhàng nhéo nàng đầu vai, hàm chứa ý cười nói về thương thư phòng thú sự, nói về hoàng tử các hoàng tôn khúu sự, Tè Lạc nhắm mắt lại, vui mừng cười, Hoằng Mân như thế tri kỷ, hoằng lịch cũng thực cơ linh, Hoằng Trú đáng yêu bướng bỉnh, ngay cả bị bảo hộ thực tốt Vũ Hi đều có thể nhìn thấu Nhu Vũ, nàng còn có cái gì không biết đủ? Còn có đau súng nàng Dận Chân, Tè Lạc lúc này cảm thấy tay trái lòng bàn tay thực ngứa, ngày ấy tình cảnh ở trong đầu thoáng hiện, nghĩ tới cái biện pháp, không ngại lần sau cấp Dận Chân thử xem, nói không nên lời nói, cũng có thể..... Tè Lạc cảm thấy mặt nóng lên, cũng coi như phu thê gian tình thú sao.

Chờ đến Hoằng Mân bọn họ rời đi, Tè Lạc nhẹ giọng công đạo Tân ma ma vài câu, ở nàng kinh ngạc trong ánh mắt, cảm thấy mặt càng giống như nóng lên giống nhau, hơi hơi cúi đầu, nhẹ nhin “Hoàng A Mã ban thường, lấy ra tới dùng cũng không quá.” Đứng lên, Tè Lạc ngượng ngùng mệnh lệnh, “Án ta nói làm tốt.” Sau đó xoay người liền trốn vào nội thất, Tân ma ma trong mắt hiện lên nghi hoặc, bình thường có thể thấy được đồ vật, như thế nào sẽ làm phúc tấn như vậy? Chẳng lẽ còn có khác tác dụng? Vẫn là ái nòng phân phó hảo mà đến, bất quá, chỉ cần nghĩ đến kia vài lần Tè Lạc độc đáo phân phó, Tân ma ma liền cảm thấy phảng phát hắn là trước ngực một chút thuốc bồ mới thỏa đáng, phúc tấn từ trước đến nay là..... Hữu Phúc khí vẫn là Vương gia nha.

Dận Chân trở lại vương phủ liền nghe nói cao toàn nói lên Nhu Vũ nhu yên sự tình, hắn cũng không quan tâm, chỉ cần không bạc đãi các nàng cũng là được, thấy sắc trời tiệm vân, tám a ca kia truyền đến tin tức, phảng phát hắn phải có sở động tĩnh, chỉ là không hiểu được nhầm vào người nào, mà năm thị nhanh từ phúc nghi cũng muốn chọn đồ vật đoán tương lai, cũng không biết sẽ bắt được vật gì? Lão thập tứ đối hắn chọn đồ vật đoán tương lai chi lẽ rất là coi trọng, sớm liền bắt đầu chuẩn bị lên, không hiểu được còn tưởng rằng là con vợ cả đâu, lão thập tứ tâm tư, lại có cái nào

không rõ ràng lắm? Dận Chân cảm thấy hắn là hảo hảo chải vuốt rõ ràng ý nghĩ, tinh bị bọn họ tính kế, hơn nữa không có phê tấu xong công văn, cũng liền không có đi nội trạch mà là thẳng đến thư phòng.

Ở cửa thư phòng khẩu, thế nhưng gấp trước nay liền chưa từng đặt chân này Hoằng Mân, “Nhi tử cấp a mã thỉnh an.” Hoằng Mân màu lam bào quái, thu thập cực kỳ chỉnh tề, bên hông treo túi tiền, vừa thấy liền hiểu được là Tề Lạc tay nghè, luyện tập nhiều, Tề Lạc thêu khói đơn giản tiểu thảo tới cũng thực độc đáo, trên chân đặng một đôi lam tơ lụa mềm ủng, đáo có vẻ vài phần thư sinh chi khí.

Dận Chân lạnh mặt mở miệng “Không hảo hảo làm bài tập, đến này tới làm cái gì?” Hoằng Mân cũng không để ý hắn nghiêm túc, nhẹ nhàng nói “Này không có việc hướng a mã thỉnh giáo sao.” Dận Chân đáy mắt mang theo một tia ý cười, vũng vàng đi vào thư phòng, quay đầu thấy Hoằng Mân thành thật ở cửa đứng, “Còn lăng ở kia?”

Hoằng Mân tùy Dận Chân đi vào, tuy rằng hắn nhớ rõ Tề Lạc lời nói, thư phòng là trọng địa, nhưng cũng nhịn không được khép nơi đánh giá, bài trí kê sách, bát bảo giá cũng không có gì đặc biệt sao, chính là thư nhiều một ít, cảm giác thực nghiêm túc thôi, Dận Chân ngồi ở ghế trên, cảm thấy Hoằng Mân thất vọng, trong lòng âm thầm lắc đầu, vẫn là tiểu hài tử, Cao Phúc cúi đầu bưng lên nước trà, tay chân nhẹ nhàng lui đi ra ngoài.

Hoằng Mân nhẹ giọng nói vài câu về công khóa thương sự tình, Dận Chân nghiêm túc nghe kỹ càng tỉ mỉ giải đáp, nhìn thấy nhi tử trong mắt hiện lên chân thành kính ý, trong lòng thập phần thoái mái, hơn nữa Hoằng Mân đề vấn đề đều thực hảo, xem ra hắn thật là đọc không ít thư, Hoằng Mân sửa sang lại một chút ý nghĩ, tiến lên một bước nhẹ giọng đem Nhu Vũ vào phủ sự tình nói ra tới, trọng điểm nói Nhu Vũ ngay lúc đó thần thái, Dận Chân chần chờ một chút, nhăn chặt mày, “A mã, còn có hoằng

tích ca ca, ngươi cũng muốn tiêu tâm một ít mới là, gần nhất mấy ngày hắn chính là tổng đi thương thư phòng, nhi tử ở Từ Ninh Cung cũng gặp qua hắn vài lần.”

“Ta hiểu được, ngươi dụng tâm đọc sách chính là, bên ngoài sự tình không cần trộn lẩn.” Hoằng Mân gật đầu, tín nhiệm nói “Nhi tử hiểu được a mã trong lòng hiểu rõ, chỉ là thuận tiện nhắc lên.” Nhìn thoáng qua trên bàn sách bãy thật dày công văn, Hoằng Mân đau lòng khuyên nhủ “A mã, ngươi cũng muốn cẩn thận thân mình, chính sự là vội không xong, không cần mệt đảo mới là.”

Dận Chân nâng lên tay, tạm dừng nửa ngày, mới đặt ở Hoằng Mân đầu vai, thật mạnh ấn hai hạ, cũng không có nói thêm cái gì, Hoằng Mân cười mở miệng “A mã, nhi tử liền cáo lui trước.”

Nói xong quy củ lui ra ngoài, Dận Chân tự hào than nhẹ, Hoằng Mân thật là lớn lên mà đến, Nhu Vũ an trí, hắn kiến nghị thực hảo, có tâm cơ Nhu Vũ cũng không thích hợp đặt ở Tề Lạc bên người, phê Thái Tử suy nghĩ hắn là mượn này leo lên Trí Viễn Công tước phủ, hắn hắn là bị giam cầm choáng váng, hoảng tích? Bọn họ này đó đương thúc thúc thật đúng là khinh thường cùng hắn so đo, bất quá nếu là hắn quá phận, cũng nên ra tay giáo dục hắn một chút, tinh không hiểu được trời cao đất rộng.

Dận Chân đứng dậy, vẫn là đi trước nội trạch nhìn xem Tề Lạc hảo, Tề Lạc thấy Dận Chân đã đến mặt đỏ lên, thỉnh an sau phân phó Tần ma ma mang lên cơm chiều, một chúng tiểu nha đầu bụng thái sắc bãy ở trên bàn, bên cạnh đều có người cấp Dận Chân cùng Tề Lạc chia thức ăn, tuy rằng nha đầu hầu hạ thực cẩn thận, nhưng Tề Lạc cũng không thích loại này ăn cơm bầu không khí, ngẩng đầu trộm nhìn liếc mắt một cái Dận Chân, thấy hắn không có gì phản ứng, cúi đầu lặng lẽ ăn, thái sắc tinh mỹ, nhưng là ăn mà không biết mùi vị gì, dùng mấy khẩu, liền buông chén đũa, bạch sứ khắc hoạ chén nhỏ còn thừa non nửa chén cơm, Dận Chân nhíu nhíu mi,

trầm giọng nói “Muốn quý trọng ngũ cốc, lấy phí phạm của trời vì giới.” “Là, ta nhớ kỹ.” Tè Lạc một lần nữa cầm lấy chiếc đũa, bêu môi chậm rãi ăn, Dận Chân bắt đắc dĩ hướng bốn phía nha đầu phát phát tay, nha hoàn có tự lui ra, tự mình động thủ cấp Tè Lạc gấp thịt cá làm viên đặt ở Tè Lạc trong chén, Tè Lạc trong lòng một ngọt, nguyên lai hắn nhớ rõ chính mình thích ăn cá, Dận Chân sắc mặt có chút mất tự nhiên, cúi đầu đang ăn cơm đồ ăn, một hồi công phu liền dùng hơn phân nửa, chờ đến gạo ăn tần, mới buông chén đũa, Tè Lạc đứng dậy đem thịnh tốt canh đặt ở Dận Chân trước mặt, nhìn hắn uống cạn, mới tiếp đón nha đầu triệt hạ thừa đồ ăn.

Tầm gội lúc sau, hai người nằm ở trên giường, Dận Chân bắt lấy Tè Lạc thủ đoạn, nhẹ giọng nói “Nhu Vũ nhu yên sự tình, ngươi an bài thực hảo, không cần bạc đãi các nàng cũng là được, không được tâm từ, hiểu được sao?” Tè Lạc nhẹ nhàng ừ một tiếng, đỏ mặt hướng gối mềm hạ sờ soạng, lấy ra lụa khăn, cái ở Dận Chân đôi mắt thượng, “Ngươi làm gì vậy?” Dận Chân muốn đem khăn bắt lấy tới, Tè Lạc đè lại Dận Chân tay, “Gia, ta có lời phải đối ngươi nói, một hồi một hồi liền hảo.”

Cầm lấy Khang Hi ban thưởng bút lông Hò Châu, ngòi bút ướt át, cởi bỏ Dận Chân nội y, Tè Lạc đỏ mặt, khẽ cắn môi, tay có chút khẽ run, dùng bút lông ở Dận Chân ngực chõ nhẹ nhàng cắt một chút, Dận Chân ngứa ý từ lòng bàn chân lên đến đỉnh đầu, muốn bắt lấy bướng bỉnh nhân nhi, nhưng càng chờ mong nàng còn có cái gì an bài, loại này lo được lo mất cảm giác làm hắn cảm thấy rất là ngạc nhiên.

Tè Lạc bắt đầu ở Dận Chân ngực thượng viết tự, chậm rãi Dận Chân nhắm mắt lại, nắm chặt nắm tay, tinh tế đoán nàng rốt cuộc viết chính là cái gì, nhất. Lãng. Mạn.. Sự. Liền. Là. Cùng. Người. Một. Khởi. Chậm. Chậm. Biến. Lão. Người. Còn. Y. Nhiên. Đem. Ta. Đương. Thành. Tay. Tâm... Bảo, cuối cùng ở hắn ngực chõ, Tè Lạc cuối cùng viết xuống một chữ, Dận Chân một tay đem đôi mắt thượng lụa khăn kéo xuống, xoay

người ngăn chặn Tè Lạc, thở hồn hển thật mạnh hòn nàng, Tè Lạc nhắm mắt lại, đem bút lông ném tới trước ngoại, nàng nhưng không nghĩ Dận Chân ở trên người nàng cũng viết tự, tuy rằng lăng mạn nhưng cái loại này ngứa nhất định chịu không nổi.

Bất quá, Tè Lạc hiển nhiên đánh giá cao Dận Chân tự không chế nang lực, như vậy tình cảnh hắn lại như thế nào sẽ lãng phí công phu ở Tè Lạc trên người viết tự? Dận Chân đáy lòng lửa nóng đã hoàn toàn bị Tè Lạc gây xích mích ra tới, trong lòng khát vọng không hoàn toàn phát tiết ra tới, hắn là sẽ không thỏa mãn, quả nhiên như Tân ma ma suy nghĩ, thuốc bồ dày vò đúng là thời điểm, Tè Lạc mới sáng tỏ nguyên lai Tân ma ma lo lắng chính là cái này nha, nàng như thế nào liền xem nhẹ Dận Chân đâu.

Tè Lạc cả người tán giá ghé vào Dận Chân ngực, rốt cuộc không mở ra được đôi mắt, hôn mê gian, phảng phát nghe thấy xa xưa thanh âm truyền đến, “Ngươi vĩnh viễn ở gia trong lòng bàn tay, gia là sẽ không buông tay, vĩnh viễn đều sẽ không.”

Ung thân vương phủ nhất phái tình ý ám áp, mà kinh thành trung mười bốn a ca phủ, lại là một khác phiên cảnh tượng tượng.

Chương 372 phúc nghi chi thương

Mười bốn a ca trong phủ, ẩn ẩn truyền ra nữ nhân tiếng khóc, ở yên tĩnh giữa đêm khuya hết sức thê lương cùng rõ ràng, phảng phát muốn chấn động toàn bộ hoàng tử phủ. Nếu là lại xứng với mây đen che nguyệt, liền càng có bi thương không khí, nhưng hôm nay cố tình là trăng sáng sao thưa, thoái mái thanh tân gió đêm nhẹ nhàng di động, phảng phát thổi tan thâm hạ trung oi bức cùng bức bối, trong viện biệt ở không ngừng kêu to, hết thảy đủ loại đều ở dự báo ngày mai là cái ngày lành.

Năm thị trong viện lượng như ban ngày, hầu hạ nha đầu bà tử biểu tình khẩn trương, không ngừng bận rộn, thậm chí còn có đánh vào nhau tình hình, đồng bồn ngã xuống trên mặt đất phát ra thanh thúy tiếng vang, khiến cho cái này ban đêm càng thêm không tầm thường. Mười bốn a ca Dận Trinh cứng đờ thân mình, sắc mặt xanh mét ngồi ở ghế trên, bên cạnh trạm giả đôi mắt đã khóc đến sưng đỏ bất kham Hoàn Nhan thị, “Năm muội muội thật thật là đáng thương, phúc nghi ngày mai phải bắt chu, như thế nào lại đột nhiên bệnh đến như thế nghiêm trọng? Thật là lường trước không đến……”

“Đủ rồi, cấp gia im miệng.” Hoàn Nhan thị vội vàng dừng lại khẩu, phảng phất nhẫn nại tiếng khóc dùng khăn bưng kín miệng, dấu đi bên miệng kia ti cực đậm đặc ý. Trong phòng mặt khác nữ nhân tuy rằng mắt lộ bi thiết, nhưng cũng không cập đáy mắt, Dận Trinh cũng cũng không có công phu bận tâm này đó, hẵn hiện tại chỉ nghĩ làm phúc nghi sống sót, thiếp mòi đều đã đưa đến các gia vương phủ, chọn đồ vật đoán tương lai chi lễ đã xử lý xong, nếu là phúc nghi chịu không nổi này một quan, Dận Trinh hung hăng đấm một chút cái bàn, mặt trên chén trà nhảy một chút, nước trà dật ra tới, kia cũng quá mất mặt, bên ngoài sẽ đem hẵn nghị luận thành cái dạng gì? Hoàng A Mã kia lại sẽ thấy thế nào? Dận Trinh càng muốn sắc mặt càng khó xem.

Nội thất năm thị tiếng khóc không ngừng, phúc nghi phúc nghi kêu cái không ngừng, bên cạnh vài tên thái y tụ ở bên nhau, nhỏ giọng nghiên cứu, có người đưa ra phương thuốc, lập tức người bên cạnh liền phản đối, ý kiến luôn là thống nhất không đến cùng nhau, mà phúc nghi nóng lên nghiêm trọng, hô hấp cũng càng ngày càng dồn dập, năm thị tiếng khóc càng lúc tăng cường, chúng thái y vừa thấy tình hình không ổn, lẩn nhau dùng ánh mắt câu thông một chút, lần này nhưng thật ra ý kiến thống nhất, không mong công lao, chỉ cầu không sai sót, ra phương thuốc, người bên cạnh tự nhiên tiếp nhận, vội vàng đi xuống sắc thuốc, thái y trungương

đối có uy vọng ở mọi người đề cử hạ, miễn vì này khó ra nội thất, đi vào Dận Trinh bên người, “Mười bốn gia, bọn nô tài đã hết toàn lực, phúc nghi a ca có thể hay không nhịn qua này sinh tử quan, liền xem thiên ý như thế nào.”

“Sinh tử quan, sinh tử quan?” Dận Trinh kích động đứng lên, bắt lấy thái y cổ áo, trùng lớn hai mắt, trong mắt che kín tơ máu, “Gia phúc nghi muốn tồn tại, muốn tồn tại chọn đồ vật đoán tương lai, muốn tồn tại, ngươi hiểu được sao? Nếu là các ngươi bất tận tâm, làm gia mất mặt mũi, kia gia…… Gia tha không được các ngươi tánh mạng.” Thái y trong lòng kinh hoảng, ngửi được Dận Trinh trên người truyền đến nồng liệt mùi rượu nhi, có chút kinh ngạc, trong miệng liên tục xin tha, “Mười bốn gia tha mạng, không phải bọn nô tài bất tận tâm, mà là tiểu a ca thể nhược, nô tài cũng là Đức phi nương nương tự mình phái tới chẩn trị phúc nghi a ca, sao dám bất tận toàn lực.”

Dận Trinh một phen đẩy ra thái y, say rượu khiến cho đầu phảng phất muôn nỗi tung gióng nhau, lui về phía sau hai bước ngã ngồi ở ghế trên, “Gia cũng không tin phúc nghi giữ không nổi, chẳng sợ tàn, cũng so mệt đi mệnh muốn hảo, chẳng lẽ gia liền……” Hoàn Nhan thị phụ cận án Dận Trinh đầu, khóc lóc an ủi “Gia, ngươi cần phải nghĩ thoáng một chút nha, năm muội muội còn trẻ, tổng hội lại có thân mình, ngài nếu là ra đường rẽ này trong phủ thiên liền sụp, ngài còn có Hoằng Minh bợn họ, kia cũng là ngài nhi tử.”

“Ngươi một cái kiến thức hạn hẹp phụ nhân hiểu được cái gì? Đừng tưởng rằng gia không hiểu được các ngươi tâm tư, các ngươi thế nhưng không có một cái minh bạch, một cái đều không có.” Dận Trinh giơ tay đẩy ra Hoàn Nhan thị, nhắm mắt lại dùng tay xoa huyệt Thái Dương, bên ngoài người âm thầm đòn đai hắn không thể làm nữ nhân có thai, này hắn không phải không hiểu được, đối với phúc sinh ra kia thật là vui như

lên trời, chỉ cần phúc nghi tồn tại liền chứng minh, năm thị nhu mị mảnh mai, đối nàng Dận Trinh liền càng đúng rồi vài phần thương tiếc, thậm chí phúc nghi ngôi sao chổi chi danh, hắn cũng liền xem nhẹ làm như vừa vặn. Huống chi Niên Canh Nghiêu hiện giờ là Tú Xuyên tuẫn phủ, Tây Tạng không xong, cầm binh nói, Tú Xuyên tất vì kho lúa, hắn tuy là tám a ca người, nhưng luôn luôn khôn khéo đưa đẩy, Hữu Phúc nghi ở, Dận Trinh cũng không tin Niên Canh Nghiêu sẽ không dựa hướng hắn?

Vốn dĩ an bài hảo hảo, muốn đại làm chọn đồ vật đoán tương lai chi lỗ, hơn nữa Dận Trinh cũng âm thầm làm có kinh nghiệm ma ma dạy dỗ dụ dỗ phúc nghi, cần phải trảo cái cát tường đồ vật, nổi bật không thể đều bị Dận Chân nhi tử đoạt đi, nhưng hôm nay phúc nghi lại là sinh tử khó liệu, này có tính không là vui quá hóa buồn, nếu không phải hắn tự mình đi cấp tám a ca đưa thiếp mòi, bị hắn lôi kéo uống rượu nói sự, phúc nghi có phải hay không liền sẽ không bệnh như thế nghiêm trọng? Dận Trinh bỗng nhiên mở to mắt, trong mắt tơ máu càng là nùng thượng vài phần, âm ngoan nhìn chằm chằm Hoàn Nhan thị “Có phải hay không ngươi trì hoãn truyền thái y canh giờ? Người không phải ngươi……”

Hoàn Nhan thị bùm một tiếng quỳ trên mặt đất, oan uổng khóc kêu “Từ hiểu được phúc nghi sinh bệnh, ta một khắc đều không có dám trì hoãn, lập tức phân phó quản gia đi truyền thái y, vì chưa khỏi phúc nghi bệnh, thậm chí còn nhiều truyền vài tên thái y, cũng thông báo ngạch nương, sau đó liền tới đến này bồi an ủi năm muội muội, ta muốn thực sự có một tia ý xấu gan, liền…… Liền……”

Dận Trinh trắc phúc tấn khanh khách cũng sôi nổi quỳ xuống đất, khóc lóc cấp Hoàn Nhan thị làm chứng, các nàng đều đã xem minh bạch, năm thị đứa con trai này chỉ sợ sống không quá đêm nay, mà năm thị bình thường lại cậy súng mà kiêu, xem cái nào đều cao nhân nhất đẳng, mất đi nhi tử, một cái trắc phúc tấn còn có thể có cái gì dựa vào, vẫn là đến dựa

hướng phúc tấn mới thỏa đáng, trong lúc nhất thời nữ nhân tiếng khóc càng thêm vang dội.

Say rượu Dận Trinh đau đầu dục nứt, rống giận “Im miệng, đều cắp gia im miệng.” Các nữ nhân dần dần ngừng tiếng khóc, bất quá nước mắt lại không có định, nhưng vào lúc này nội thất truyền đến năm thị cực kỳ thê lương bén nhọn tiếng kêu “Phúc nghi…… Phúc nghi……”

Hoàn Nhan thị cúi đầu dâu đi trong mắt kia rõ ràng, Dận Trinh trên người sức lực phảng phát biến mất sạch sẽ, tay chống cái trán, lộ ra vài phần ủ rũ cùng cô đơn, “Gia, ngài vẫn là muôn yên tâm, năm muội muội nàng còn……”

Dận Trinh đứng lên, xuyên qua quỳ xuống đất các nữ nhân, phảng phát các nàng không tồn tại giống nhau, thong thả hướng ra phía ngoài mặt đi đến, căn bản không để ý tới năm thị tại nội thất khóc kêu. Hoàn Nhan thị đứng lên, thẳng thắn eo, trong lòng có nắm chắc rất nhiều, dùng khăn sát sát đôi mắt “Các ngươi đều đứng lên đi. Phúc nghi nếu đi, còn có rất nhiều sự tình muôn an bài, gia yêu thương phúc nghi, tuy là chét non, nhưng cũng muôn đại làm mới là, như thế nào cũng không thể làm phúc nghi đi không thể diện. Thật là đáng thương năm muội muội……”

“Thỉnh phúc tấn phân phó.” Mọi người cúi đầu hành lễ, Hoàn Nhan thị bắt đầu an bài lên, nơi chốn lộ ra khôn khéo cùng lưu loát, phân phó xong lúc sau, nàng có an ủi cả người mạo hiểm mồ hôi lạnh các thái y “Các ngươi cũng hết lực, mười bốn gia hiếu được, tang tử chi đau không thể tránh được, các ngươi cũng muôn thông cảm mới là, mười bốn gia đó là nói được khí lời nói, không cần để ở trong lòng.”

Các thái y cho nhau nhìn thoáng qua, quỳ xuống đất cung kính nói “Nô tài đa tạ mười bốn phúc tấn khai ân, thỉnh mười bốn phúc tấn năm trắc phúc tấn nén bi thương.” Hoàn Nhan thị nhìn các thái y, tìm được rồi ngày

xưa tự tin, ánh mắt cũng càng thêm sắc bén, phân phó nha đầu tiễn đi các thái y, sắc trời đã mênh mông sáng lên, sơ thăng hồng hồng ngày lộ ra nửa bên mặt, hoàng tử phủ hạ nhân vốn dĩ hắn là mặc vào hỉ y, chuẩn bị chọn đồ vật đoán tương lai chi lễ, nhưng hôm nay lại eo triền vải bô trắng, loại này tương phản cũng làm cho bọn họ không biết làm sao, sôi nổi lặng lẽ nghị luận phúc nghi a ca quả nhiên là không có phúc khí, trong lòng cũng âm thầm may mắn, phúc nghi tuy rằng mới sinh ra một năm, chính là hoàng tử trong phủ vì hắn mà chết bất đắc kỳ tử đánh chết hạ nhân ít nhất cũng có hai mươi mấy danh, hơn nữa bên ngoài ngôi sao chổi đòn đai, ngày đó hạ nhân đều là cảm thấy phúc nghi chính là tới lấy mạng, hiện tại chết non cũng là chuyện tốt, tuy rằng như vậy tưởng, bọn hạ nhân trên mặt cũng không dám lộ ra bất luận cái gì an tâm, mà là mỗi người vẻ mặt đưa đám, liều mạng xoa đỏ đôi mắt.

Năm thị rối tung tóc, hai mắt sưng đỏ, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt dại ra ôm phúc nghi, bất luận kẻ nào cũng không cho chạm vào, chỉ cần có nô tỳ tiến lên, năm thị liền liều mạng huy khai các nàng, tất cả mọi người không nghĩ tới luôn luôn mảnh mai nàng, sẽ có như vậy sức lực, bọn hạ nhân không biện pháp, bẩm báo Hoàn Nhan thị.

Hoàn Nhan thị tuy rằng mệt nhọc một đêm nhưng tinh thần thật tốt, đi vào năm thị bên người nhẹ giọng khuyên nhủ “Ta hiểu được năm muội muội thương tâm, nhưng vẫn là làm phúc nghi đi được an tâm điểm hảo, ngươi cũng không nghĩ làm hắn chịu ủy khuất có phải hay không? Năm thị dại ra ánh mắt chuyển hướng nàng, Hoàn Nhan thị trong lòng căng thẳng, tiếp tục nói “Năm muội muội còn trẻ, lại thường ở gia bên cạnh người, còn sẽ có.....” Năm thị trong lòng sáng tỏ, cố ý trang điểm ôm đùm hướng về phía Hoàn Nhan thị gương mặt, thon dài móng tay hoa bị thương nàng, ở trên mặt lưu lại thật dài vết máu, ôm chặt phúc nghi rung động thần kinh hè hè nói “Quỷ, quỷ, nữ quỷ đừng tới đoạt phúc nghi, quỷ.....” Chậm rãi năm thị mất đi thanh âm, té xỉu ở trên giường.

Hoàn Nhan thị bùm mặt, cảm thấy mặt trên lửa nóng đau đớn, có chút lo lắng sẽ lưu lại dấu vết, qua loa phân phó vài câu, liền mau chân về tới chính mình sân, bên cạnh ma ma vội vàng thương dược, lại truyền thái y vào phủ, thái y chẩn trị sau có chút khó xử mở miệng “Phúc tấn, này..... Người vẫn là phải làm tâm, nô tài làm hết sức.” Hoàn Nhan thị bẽ gãy trong tay lược, lại là làm hết sức, sẽ không, nhất định sẽ không ở trên mặt lưu lại dấu vết.

Ma ma lại lần nữa tiễn đi thái y nhẹ giọng an ủi Hoàn Nhan thị “Chủ tử, này có tốt nhất ngoại thương dược, nhất định sẽ không có việc gì, ngài cứ việc an tâm tu dưỡng, năm trắc phúc tấn kia, nô tỳ sẽ an bài hảo, chúng ta nhiều truyền thái y, phúc nghi a ca cũng rốt cuộc...”

“Năm thị, ngươi cho ta lưu trữ, tương lai ta phải hảo hảo thu thập nàng.” Hoàn Nhan thị không dám dùng tay sờ trên mặt vết thương, thận hận nói “Này đó thái y đều là sợ gánh trách nhiệm, nhiều một người liền nhiều một phân nguyệt cập, tiểu bệnh đều có thể kéo thành bệnh nặng, hừ, mà huống chi phúc nghi cái kia đoán mệnh, ta chỉ là không dự đoán được, nàng cũng dám giả ngu tráo thương ta, này bút trướng có thanh toán.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 240

Chương 375 Hoằng Trú chọn đồ vật đoán tương lai

Tề Lạc đi vào sảnh ngoài, lúc này đã mang lên bàn thờ, nhìn thấy các vị a ca đại thần, nàng cảm thấy trong lòng có chút khẩn trương, đặc biệt là mọi người ánh mắt đều dừng ở nàng trên người, cảm thấy được Dận Chân hướng nàng đầu tới bình tĩnh an ủi ánh mắt, Tề Lạc tâm phảng phát thả lỏng xuống dưới, hàm chứa ý cười chậm rãi đi đến Dận Chân bên cạnh người.

Dận Chân hơi hợp hai mắt, trầm tĩnh mở miệng “Quỳ tiếp thánh chỉ đi.” Nàng một thân khéo léo thân vương phúc tấn lễ phục, trang trọng cao nhã, trước ngực san hô đỏ triều châu sần đến nàng sắc mặt càng thêm kiều mĩ, cái này hồ đồ nha đầu nhất định không nhỏ mọi người vì sao đánh giá nàng đi, luôn luôn không thích trang trọng lễ phục Tề Lạc, lại là như vậy thích hợp này thân trang phục, Dận Chân trong lòng nhịn không được nổi lên vài phần kiêu ngạo, hắn có thể cảm thấy được chúng hoàng tử khó nén hâm mộ, thậm chí còn có kia hai người, dù thân vương trắc phúc tấn vừa mới còn bị người nhắc tới, bị mọi người yêu thích và ngưỡng mộ, nhưng Tề Lạc đã đến lại làm mọi người sáng tỏ, nàng có lẽ không có dụ thân vương trắc phúc tấn dung mạo xuất sắc tinh xảo, nhưng là nàng lại có bất luận kẻ nào đều không có phong vận khí chất, Dận Chân nhịn không được thầm nghĩ, nếu là nàng mặc vào Hoàng Hậu lễ phục, bị mọi người triều bái, kia lại là loại nào quang cảnh?

“Thiên sinh lệ chất nan tự khí, nùng trang đạm mạt tống thích hợp.” Có người nhẹ nhàng thì thầm ra những lời này, Bảo Thái nghe xong chậm rãi nắm chặt nắm tay, rũ xuống mi mắt, Dương Khang thở dài một hơi, thổi lui đến trong một góc, nhìn chằm chằm lư hương không hiểu được tưởng chút cái gì, ly lần trước gặp mặt có bao nhiêu lâu rồi? Xem nàng bộ dáng, hắn là quá rất khá, ung thân vương có thể cự tuyệt tuyệt thế mỹ nhân nhi, kia còn có cái gì không yên lòng?

Tè Lạc quy củ quỳ gối Dận Chân phía sau, Lý Đức Toàn ăn mặc không khí vui mừng lễ phục tự mình tuyên đọc thánh chỉ, “Phụng thiên thừa vận, hoàng đế triệu rằng, hoàng tử tử ung thân vương Dận Chân, tài cán xuất chúng, siêng năng chính sự, vì trẫm phân ưu, thả thân trên trẫm ý, thủ túc tình thâm, dưỡng dục nhị a ca chi nữ, trẫm lòng rất an ủi, thêm thưởng thân vương song bỗng. Ung thân vương phúc tấn hiền huệ ổn trọng, hiếu thuận nhạy bén, thả dục tự có công, đặc thưởng trang sức đồ trang sức bốn hộp, công phẩm hàng thêu Tô Châu bao nhiêu, khâm thử.”

“Tạ Hoàng A Mã ân điển.” Tè Lạc trong lòng mừng thầm, thân vương song bỗng lại đã trở lại, hơn nữa từ đại hộp trang sức, này quả thực quá đáng giá, đôi mắt hơi hơi cong thành lưỡng đạo trăng non, Dận Chân bất đắc dĩ khẽ kéo nàng một chút, Tè Lạc hoàn hồn ngọt ngào hướng hắn đầu đi ý cười, Dận Chân nhận thấy được các hoàng tử phản ứng, sáng tỏ này thân vương song bỗng cũng không tốt lấy, tìm cơ hội vẫn là đến làm Hoàng A Mã thu hồi mới là, tham tài nha đầu lại sẽ thất vọng đi. Mọi người tiến lên vây quanh Dận Chân liên tục chúc mừng, “Thật là song hỷ lâm môn.” Dận Chân vẻ mặt bình tĩnh khiêm tốn, Tè Lạc tiến lên đối Lý Đức Toàn tỏ vẻ lòng biết ơn, “Tứ phúc tấn, Hoàng Thượng có khẩu dụ, làm ngài có rảnh mang hoằng lịch Hoằng Trú hai vị tiểu a ca tiến cung thỉnh an.” Tè Lạc gật gật đầu, làm quản gia bao cát tường thảo hỉ chờ thức ăn đưa cho Lý Đức Toàn, “Lý tống quản đây là ta một chút tâm ý, ngươi ở Hoàng A Mã bên người làm việc, ở lâu không được, này đó ngươi thả nhận lấy.”

Lý Đức Toàn cười tiếp nhận “Nô tài ta tú phúc tấn, cõng dính dính tiếu a ca không khí vui mừng.” Suy nghĩ một chút, nhẹ giọng nói “Tú phúc tấn tốt nhất nhiều chuẩn bị một phần, nô tài hảo mang cho Hoàng Thượng.” Tề Lạc phân phó cao toàn làm theo, hướng hắn gật đầu cười khẽ xoay người rời đi, Lý Đức Toàn cầm thức ăn ra ung thân vương phủ, thầm nghĩ, thật không hổ là Hoàng Thượng coi trọng hoàng tử phúc tấn, cùng những người khác chính là có một phân bất đồng, lý giải bình thản, thậm chí có chừa một chút thông cảm, cũng không khó xử nô tài, cũng không hướng hắn tìm hiểu Khang Hi yêu thích từ từ.

Dận Chân thấy canh giờ không sai biệt lăm, đối Tề Lạc mở miệng “Bắt đầu chọn đồ vật đoán tương lai, đừng lầm canh giờ.” Tề Lạc gật đầu, vương phủ hạ nhân bắt đầu có tự công việc lu bù lên, Tề Lạc ôm tới một thân hồng y chỉ ở góc áo chỗ thêu kim hoàng sắc biên văn Hoằng Trú, ở mọi người nhìn chăm chú hạ, đặt ở bãi mǎn đồ vật thảm thượng, không yên tâm công đạo “Hoằng Trú, ngươi cũng không nên cắp ngạch nương gây chuyện, có nghe thấy không?”

Hoằng Trú tay nhỏ chụp miệng ô ô hai tiếng, Tề Lạc thong thả đứng dậy, đối với Hoằng Trú nàng thật là một chút tin tưởng đều không có, chỉ cầu hắn có thể quy quy củ củ thành thật tráo xong thì tốt rồi, lui về ở Dận Chân bên cạnh người, cũng không hiểu được chúng phu nhân nghĩ như thế nào, đem dụ thân vương trắc phúc tấn tẽ ở Tề Lạc bên cạnh, Dận Chân khẽ nhíu mày đạm nhiên nhìn lướt qua, lại hướng Bảo Thái cảnh cáo đệ một cái ánh mắt, Bảo Thái âm thầm cắn răng, muốn tiến lên, Dương Khang bước nhanh hai bước đè lại hắn, hạ giọng “Lúc này không thể động, hồi vương phủ lại xử trí chính là, ta xem nữ nhân này tâm cũng không nhỏ đâu.”

Tề Lạc không hề hay biết chỉ là khẩn trương nhìn Hoằng Trú, bên cạnh mọi người đi các hoài tâm tư, phàm là nữ nhân cực nhõ nguyện ý cùng dù

thân vương trắc phúc tấn đứng chung một chỗ, kia sẽ ảm đạm không ánh sáng trở thành làm nền, vốn dĩ ôm xem diễn tâm thái, nhưng mọi người không thể không thừa nhận, ung thân vương phúc tấn dung mạo thượng tuy cập không thượng, nhưng trên người lộ ra khí chất, cũng không có bị tuyệt thế mỹ nhân sở che dấu, ngược lại hướng đông chau giống nhau tản ra độc đáo quang mang, sẩn đến dụ thân vương trắc phúc tấn có chút lạnh băng mỹ nhân cảm giác, đẹp thì đẹp đó, lại thiếu vài phần tinh khí.

Hoằng Trú phảng phất nhận thấy được mọi người ánh mắt không ở trên người nàng, liền ở thảm thượng giống heo giống nhau lăn hai hạ, khanh khách cười, khéo miệng thậm chí chảy ra nước miếng, Tè Lạc thẹn thùng cúi đầu, nguyên lai hài tử trưởng thành sớm vẫn là tốt, Cầu Cầu, Hoằng Mân hoằng lịch, ta trách oan các ngươi.

Dận chấn nghe thấy Tè Lạc tiếng nghiến răng, trong mắt ý cười chợt lóe mà qua. Nhìn thấy Hoằng Trú đáng yêu phản ứng, mọi người buông tâm tư, âm thầm suy đoán, cát oa oa sẽ trao vật gì? Tám a ca phiết liếc mắt một cái có chút khẩn trương hoảng khi, đạm cười Hoằng Mân, cùng với tràn ngập tò mò hoằng lịch, âm thầm suy tư nhi tử nhiều cũng không phải chuyện tốt.

Hoằng Trú biểu diễn xong rồi, vừa lòng khẽ gật đầu, nghiêng người ngồi dậy, thuận tay cầm lấy quan án, phảng phất thích đùa nghịch, mười bốn a ca hướng môn nhân sử ánh mắt, môn nhân sáng tỏ lớn tiếng chúc mừng “Tứ gia, tiểu a ca không khuôn mặt cùng ngài giống nhau, nhìn dáng vẻ tương lai nhất định có thể kế thừa ngài chí hướng.” “Là nha, là nha, tiểu a ca phúc khí chính là lớn đâu.” “Liền nói là đâu, tương lai nhất định là cái tranh đua hiểu chuyện.”

Dận Chân khéo miệng xả ra một tia đạm cười, bọn họ tâm tư làm sao không rõ, nhìn thấy hoằng khi nắm chặt nắm tay, âm thầm lắc đầu, mười bốn a ca cũng thấu thú nói “Tứ ca, ta xem Hoằng Trú chất nhi thật là

không tồi, trảo quan án chính là khó được cát tường chi ý, tú ca.....”
Không đợi Dận Trinh nói xong, Hoằng Trú cười ha hả quan tướng án ném đi ra ngoài, Dận Trinh khuôn mặt cương ở nơi đó, Dận Chân đáy mắt mang cười, lão thập tú này bàn tay phiến đến vang không vang, có Tè Lạc ở, ba cái nhi tử tuyệt đối sẽ không xuất hiện đoạt tước chi tranh.

Vừa mới chúc mừng mọi người cũng vẻ mặt xấu hổ, quan án may mắn thế nào vẫn tới rồi hoảng lịch trước mặt, hoảng lịch cúi đầu nhìn xem quan án, tuy rằng tờ mò cũng không có cúi người đi nhặt, mà là hướng bên cạnh Tè Giác lấy lòng cười cười, thuận tiện vỗ vỗ bên hông tiểu túi tiền, Tè Giác mỉm cười xoa xoa hoảng lịch đầu, này chỉ sợ cũng là ý trời đi, đối hoảng lịch thật sự không được thả lỏng.

Hoằng Trú lại nắm lên bảo kiếm, mọi người lúc này hoàn toàn lặng không hiểu hắn, cho nên không dám lại dễ dàng mở miệng, vãy vãy trong tay bảo kiếm, Hoằng Trú cười lại ném đi ra ngoài, chỉ chốc lát có đặc thù tượng trưng ý nghĩa đồ vật đều bị Hoằng Trú ném đi ra ngoài, Tè Lạc cẩn thận nhìn xem cũng may còn đem bút lông giữ lại, tiếp theo Hoằng Trú làm ra làm người không thể tưởng được động tác, đem dư lại đồ vật, thu thập ở bên nhau, lung lay đứng lên, hướng bốn phía ha hả cười, ngay sau đó ghé vào bắt được đồ vật thượng, phảng phát sợ mọi người không rõ giống nhau, liên tiếp làm ba lần.

Mọi người tất cả đều ngây ngẩn cả người, không hiểu được nên nói cái gì mới hảo, Lăng Trụ nhẫn nại không được, cười lên tiếng, không biết nói cái gì, nào cười coi trọng không có sai, huống chi thật là thực buồn cười. Hoằng Trú phảng phát cảm thấy không đã ghiền, bắt đầu rồi hắn xuất sắc nhất diễn xuất, bò hai hạ, hơi hơi nhíu nhíu cực đam tiểu mày, có thể là cảm thấy quá chậm, nhìn liếc mắt một cái Dận Chân nơi phương hướng, tính toán hồi lâu, một hơi hướng về Dận Chân lăn qua đi, tới rồi dự định vị trí lúc sau, ngồi dậy, chớp chớp mắt, ngừa đầu, cười nhìn Dận Chân.

Dận Chân cũng không khỏi cúi đầu nhìn hắn, ở trước mặt mọi người cực kỳ giống nhau phụ tử, mắt to trừng mắt nhỏ, bốn mắt nhìn nhau, tiếng cười dần dần ngừng, đều muốn nhìn một cái Hoằng Trú còn sẽ làm cái gì ngạc nhiên sự tình, hắn cũng đích xác không phụ sở vọng, nâng lên tay, chỉ hướng Dận Chân bên hông, kia treo thuý ngọc sáng trong ngọc bội, ở ánh đèn làm nổi bật hạ hết sức tinh lượng, Hoằng Trú cười tay nhỏ vẫn luôn giơ, một bộ không đạt mục đích thè không bỏ qua bộ dáng, Tề Lạc đâu càng thấp, Dận Chân bắt đắc dĩ ngồi xổm xuống, Hoằng Trú bắt lấy ngọc bội, ô ô kêu, thở dài một hơi, Dận Chân cởi xuống ngọc bội, đặt ở Hoằng Trú trong tay, “Như vậy ngươi vừa lòng đi?”

Hoằng Trú cầm ngọc bội nhìn nhìn, cười đến càng ngọt, đồ vật tới tay liền không hề nhìn Dận Chân, mà là nhìn phía hắn bên người Tề Lạc, lại lần nữa đem nắm chặt ngọc bội tay nâng lên, mang theo kiêu ngạo ô ô hai tiếng, Tề Lạc đồng dạng ngồi xổm xuống, thử thu ra tay, Hoằng Trú thấy đem ngọc bội đặt ở tay nàng thượng, sau đó hướng nàng xua tay, vỗ vỗ tiếu bộ ngực, một bộ không cần để ý tư thế. Lúc này mọi người mới phản ứng lại đây, mười hai phúc tấn chúc mừng nói “Tứ tấu, đây là Hoằng Trú chất nhi tự cấp ngươi bắt tứ gia ngọc bội đâu, thật là cái hiếu thuận hài tử, tứ tấu thật là Hữu Phúc khí.” “Là nha, là nha.”

Dận Chân ho nhẹ một tiếng, cúi người bế lên Hoằng Trú, “Đa tạ các vị huynh đệ tới xem lễ, bồn vương……” Hoằng Trú vỗ vỗ Dận Chân bả vai, ngửa đầu đối với hắn mặt vang vang hôn một cái, đem nước miếng trâm ở Dận Chân trên mặt, dùng sức huy động tay, ô ô kêu ăn mừng, Dận Chân thân mình cứng đờ, đem Hoằng Trú đưa cho Tề Lạc, trong mắt mang theo một tia xấu hổ, phân phó hạ nhân đem chọn đồ vật đoán tương lai dùng đồ vật sửa sang lại hảo, xoay người bồi chúng hoàng tử cùng khách khứa đi uống rượu khai tịch.

Hoằng Trú chọn đồ vật đoán tương lai liền ở như thế náo nhiệt, xấu hổ, thậm chí có vài phần ngoài ý muốn hò nháo trung kết thúc, này hết thảy phảng phất cũng biểu thị ung thân vương, không, tương lai Ung Chính hoàng đế đau đầu bắt đầu.

Chương 376 chọn đồ vật đoán tương lai lúc sau

Tiễn đi các có chút suy nghĩ các tân khách, ung thân vương phủ dần dần bình tĩnh trở lại. Tè Lạc đã làm Lan ma ma ôm Hoằng Trú sờm đi nghỉ ngơi, chỉ cần tưởng tượng đến hắn chọn đồ vật đoán tương lai khi biểu hiện, Tè Lạc liền cảm thấy thực mặt đỏ, cũng có chút may mắn, cũng may hắn chỉ bắt Dận Chân ngọc bội, nếu là coi trọng xem lẽ các quý phụ trang sức đồ vật, vậy quá nan kham, dùng bàn tay vỗ vỗ đầu, âm thầm oán trách lúc ấy dùng thủ đoạn nhỏ. Tè Lạc thật dài thở phào nhẹ nhõm, đấm đấm bả vai, cảm thấy vẫn là trước nghỉ ngơi hảo, nhìn Dận Chân vừa mới biểu tình, hắn hắn là sẽ cùng ô tư nói thương thảo một phen đi, rốt cuộc Khang Hi chính là đuối ở hôm nay hạ ân chỉ, huống chi còn có trước một thời gian phúc nghi sự tình, cũng là ở kinh thành truyền càng thêm thái quá, Dận Chân nếu là không ra tay mới kêu kỳ quái đâu.

Tè Lạc phao một cái thơm ngào ngạt nước ám tắm, ăn mặc rộng thùng thình trắng non bạch nội y, nằm ở trên giường, có thể là quá hưng phấn, ngược lại không có ngủ ý, giơ tay cầm lấy bên cạnh pha lê ly trung đựng đầy rượu vang đỏ, Tè Lạc đánh giá uống cạn, khang thân vương phủ kia cũng có tâm tư, nếu không tiền lão bản như thế nào sẽ đưa tới rất nhiều rượu vang đỏ? Thậm chí hảo chút đều là nhiều năm đầu, Tè Lạc kỳ thật cũng không hiểu được phẩm rượu, nhưng uống rượu nho phòng già cả nàng vẫn là nhớ rõ, nhìn thấy cùng nàng tuổi tương nhược người đều lão thật sự mau, này có các nàng sẽ không bảo dưỡng nguyên do, càng nhiều khả năng chính là nội trạch bất bình, tranh đấu không thôi, không được

trương phu sủng ái đi, giơ tay nhìn nhẫn, Dận Chân đối nàng thật là không tồi.

Nhớ lại Hoàn Nhan thị trên mặt sát đến thật dày son phấn, càng là có vẻ lão thượng vài tuổi, Tề Lạc đã nghe được bát quái, nàng trên mặt cuối cùng là để lại vết sẹo, không cần son phấn cẩn bản che dấu không được. Thật mạnh thở dài một hơi, Tề Lạc có khi cũng sẽ tưởng, nếu là lúc trước năm thị vào phủ, hiện tại lại là cái gì quang cảnh đâu? Cầm lấy Hoằng Trú chộp tới ngọc bội, đây là lanh ngọc, nắm chặt ở trong tay lộ ra nhè nhẹ lạnh lẽo, Tề Lạc lôi kéo hoa tai làm ngọc bội xoay tròn lên “Ngươi muốn học sẽ tích phúc, muốn học sẽ thấy đủ.”

Dận Chân tiến vào liền nhìn đến ở ánh nến hạ thường thức ngọc bội Tề Lạc, miệng nàng trung lâm bẩm cái gì, tuy nghe không rõ ràng lắm, nhưng trên người thế nhưng lộ ra một phân sâu bi, cau mày phóng trọng bước chân, Tề Lạc hoàn hồn nhìn thấy Dận Chân, kinh hoảng buông ngọc bội đứng dậy hành lễ “Cấp gia thỉnh an.” Dận Chân ừ nhẹ một tiếng, ngồi ở ghế trên, Tề Lạc sửa sang lại hảo quần áo, tiến đến phụ cận “Gia, hiện tại an trí?”

Dận Chân giương mắt nhìn chằm chằm Tề Lạc nửa ngày, nàng trong mắt thế nhưng có một tia hơi nước, buồn bức nói “Cái nào lại cho ngươi ủy khuất?”

“Không có, không có, ta là cao hứng, vì gia cao hứng, thân vương song bổng, này thật đúng là song hỷ lâm môn.” Tề Lạc cười khẽ mở miệng “Nhớ rõ gia nói qua, chỉ cần ngươi trong lòng có việc, đôi mắt liền nhất định sẽ khắp nơi xem nhìn.” Dận Chân trong lòng cũng có vài phần không vui, đứng lên đưa lưng về phía Tề Lạc, phảng phát ở thường thức treo ở nội thất bức họa cuộn tròn.

Hai người im lặng vô ngữ, Tè Lạc căn căn mõi, cảm thấy chính mình đúng là không khôn ngoan, cái kia mỹ nữ cùng năm thị đều là người khác trắc phúc tấn, nàng còn để ý cái gì? Hoặc là nói nàng lại muốn cho Dận Chân như thế nào làm? Độc chiếm hắn, hoàn toàn không có khả năng, xem ra là uống rượu nhiều, có chút đầu ngất đi, Dận Chân mặc kệ là chướng mắt Đức phi, vẫn là để ý chính mình phụ thân, hắn chung quy là cự tuyệt, Tè Lạc cũng không muốn thuần tịnh không rảnh cảm tình, như vậy căn bản là không hiện thực.

Tè Lạc tiến lên một bước ôm Dận Chân cánh tay, hờn dỗi “Ngài tới ta đây liền là phát lăng?” Dận Chân nghiêng đầu, đem nàng ôm vào trong lòng ngực, chớp mũi quần quanh nồng đậm quả nho mùi hương cùng nhàn nhạt rượu hương, thậm chí che dấu trên người nàng ngầm có ý mùi thơm của cơ thể, cúi người bế lên Tè Lạc cùng nhau nằm ở trên giường, vuốt nàng tóc “Ngươi lại cùng gia nháo cái gì biệt nữu?”

“Ta chỉ là đột nhiên minh bạch một chút sự tình, minh bạch ta cũng là bình phàm nữ nhân, cũng có ghen ghét cùng hâm mộ.” Tè Lạc chớp động con mắt “Ghen ghét? Hâm mộ?” Dận Chân nhẹ nhàng lặp lại, vuốt nàng tóc tay tạm dừng xuống dưới, trong lòng trầm xuống, nàng là hâm mộ ai? Vẫn là có người có thể đối nàng càng tốt?

Cảm thấy được Dận Chân trên người lạnh lẽo, Tè Lạc có chút không biết làm sao, chi khởi cánh tay, nhìn đến Dận Chân trong mắt âm vu, nghi ky, Tè Lạc âm thầm thở dài, hắn lòng dạ hẹp hòi có phải hay không lại tái phát? Sáng tỏ giải thích không rõ, liền sẽ ở trong lòng hắn lưu lại một cây thú, ủ rũ học Hoằng Trú như vậy lăn đến giường bên trong, ôm chăn gầm rầu rĩ mở miệng “Ta... Ta nguyên lai cũng là cái ái mộ hư vinh người đâu, căn bản làm không được bình tĩnh, đều là ngươi kiều dưỡng, trước kia rõ ràng không phải như vậy nha, tuyển tú khi như nguyệt như vậy xuất sắc, ta đều không có ghen ghét, nhưng hôm nay ta lại nhìn đến... Ta có cẩn thận

nhìn thấy dù thân vương trắc phúc tấn, thật sự mỹ băn khoăn nếu thần phi tiên tử, nàng dùng Lạc Thần phủ tới hình dung cũng không quá, nhìn thấy nàng, ta đều không rời được mắt đâu, các quý phụ lại đem nàng minh cùng ta so sánh với, thật là... Như thế nào so đến quá sao? Huống chi... Huống chi, Bát đệ muội nói... Nói..."

Dận Chân cảm thấy buồn cười, đem chăn gấm cùng Tè Lạc cùng nhau ôm vào trong ngực "Nàng nói cái gì?" Tè Lạc lộ ra đầu nhỏ, cắn môi, mang theo vài phần ghen tuông cùng mấy phần may mắn nói "Nghe nàng lời trong lời ngoài ý tú, đây là Đức phi nương nương cho ngài cùng mười bốn gia dự bị, giống như nương nương càng xem ngài đâu, ta không phải ghen, chính là cảm thấy trong lòng không phải thực thoải mái."

"Thật không hiểu được đâu của người đều cân nhắc chút cái gì?" Dận Chân nhịn không được nhẹ nhàng gõ gõ Tè Lạc đầu, trong lòng vẫn là rất đặc ý, đây là nàng ghen tuông, nàng cuối cùng thật sự buông ra, không hề phảng phát trước kia như vậy thật cẩn thận, hơi có gió thổi cỏ lay liền bắn khoăn nếu con thỏ giống nhau trốn đến thật xa "Gia so không được dụ thân vương, hắn là cái có diêm phúc tích hoa người, hơn nữa, người cũng không cần ghen ghét hâm mộ cái kia trắc phúc tấn, người tuy rằng dung mạo không xuất sắc, tính tình cũng cổ quái thực, nhìn dáng vẻ cũng không có nàng nhu thuận." Cảm thấy được Tè Lạc căm tức nhìn, Dận Chân khéo miệng nếp nhăn trên mặt khi cười càng sâu, để sát vào nàng bên tai thấp nín "Nhưng cũng may có vài phần tiểu thông minh, ở gia trong lòng... Gia không chê ngươi là được."

Dận Chân ám áp hô hấp làm Tè Lạc mặt băn khoăn nếu vải đỏ, sáng ngời đôi mắt ẩn ẩn lộ ra tình ý, tức giận mở miệng "Như thế nhiều khuyết điểm, thật đúng là làm khó gia, cái gì kêu tiểu thông minh? Đó là đại trí giả ngu, Hoàng A Mã đều nói ta là ôn trọng hiểu chuyện, hiểu thuận nhạy bén, tổng sẽ không liền hắn đều nói sai rồi đi."

“Đại trí giả ngu? Hiếu thuận nhạy bén?” Dận Chân có chút ngây người, Tề Lạc biết hắn lại nghĩ tới nơi khác, thầm hận đến xoa góc chǎn, tuy rằng nghiêm túc nam nhân nhất có mị lực, khá vạy không thể như vậy đi, triều chính thượng sự tình, nàng cũng giúp không được vội, huống chi lấy Dận Chân tinh tình, hắn cũng không thấy đến sẽ cùng chính mình nói lên, chỉ có thể lảng lặng bồi ở hắn bên người, chờ hắn suy nghĩ cẩn thận, Tề Lạc không tiếng động đánh một cái hà hơi, buồn ngủ đánh úp lại, chậm rãi nhắm mắt lại.

Chờ Dận Chân phục hồi tinh thần lại thời điểm, Tề Lạc đã bị vây nứa mộng nứa tỉnh chi gian “Phúc tấn, thân vương song bỗng chúng ta không thể muốn, gia còn chỉ vào nó...” Trong lúc ngủ mơ Tề Lạc, không kiên nhẫn vẩy vẩy tay “Không cần liền không cần đi, ta muốn đi ngủ, không được quấy rầy.”

Dận Chân hôn nhẹ Tề Lạc ấn đường, thấp ninh “Ngươi phải nhớ kỹ mới hảo, đây cũng là ngươi nhắc nhở gia, ân?” Tề Lạc nhẹ nhàng ừ một tiếng, Dận Chân thập phần sáng tỏ, nàng vào lúc này cực dễ dàng tống cổ, nhưng thanh tịnh sau cũng sẽ nhớ rõ phát sinh sự tình, trước mắt có thể thấy được nàng đậm chân thở dài biểu tình.

Dận Chân thư phòng suốt đêm đều sáng lên ánh đèn, lại lần nữa mòi tới ô tư nói cẩn thận tham thảo. Bị Dận Chân đánh giá vì có diễm phúc khắc thê dụ thân vương lúc này cũng không có say gối đùi mỹ nhân, mà là lôi kéo Dương Khang ở dụ thân vương phủ phòng khách, nâng chén đau uống. Dương Khang thấy hắn đã có tám phần men say, duỗi tay đoạt quá chén rượu “Ngươi có thể, vừa mới ở ung thân vương phủ liền có vài phần men say, lại uống xong đi, ngươi thân mình sẽ không chịu nổi.”

“Ta không có việc gì, một say giải ngàn sầu, chẳng lẽ ta liền uống say quyền lợi đều không có? Này uống rượu việc còn có thể có người miễn cưỡng ta?” Bảo Thái mắt say lờ đờ mông lung vỗ cái bàn, Dương Khang

thở dài một hơi “Ngươi là thiết mǔ dụ thân vương, không ai có thể miễn cưỡng ngươi, người khác càng nhiều không phải hâm mộ cùng ghen ghét sao? Trước có kinh thành đệ nhất mỹ nữ, sau có tiên tử người, ngươi còn có cái gì...”

“Thấy đủ, Dương Khang, ta... Ta thấy đủ, trước nay ta cũng chưa nghĩ tới muôn mốt đi vương tước, bất luận cái gì sự hoặc là... Hoặc là người, cùng vương tước so sánh với đều là bé nhỏ không đáng kể, đều là có thể vứt bỏ.” Bảo Thái bàn tay dùng sức vỗ cái trán “Dương Khang, ta xuất sắc nữ nhân thấy nhiều, căn bản là đối nàng vô tình, lại chỉ có thể... Chỉ có thể lãnh ân chỉ, nạp nàng vào phủ, thật sự là quá nghẹn khuất.”

“Ngươi nếu không nạp, tự nhiên cũng sẽ có người làm.” Dương Khang ngẩng đầu đem ly trung rượu uống cạn, buông chén rượu “Đức phi nương nương tâm tư cái kia không hiểu được? Mà các hoàng tử tuy cũng có người coi trọng nàng dung mạo, nhưng ở bọn họ trong lòng cuối cùng muôn vẫn là kia đem ghê dọa, có tôn quý còn lo lắng không có nữ nhân? Vì sử ung thân vương cùng Trí Viễn Công ám sinh hiềm nghi, liền sẽ không cầu chỉ hôn, mà những cái đó hâm mộ ung thân vương phúc tấn hoàng tử phúc tấn tự nhiên quạt gió thêm cùi, lúc ấy tuy rằng ung thân vương cự tuyệt, nhưng... Cần phải không phải Thái Hậu đem nàng chỉ cho ngươi, thật đúng là khó mà nói, rốt cuộc những người đó chính là khó được một lòng đâu.”

Bảo Thái phẫn hận nói “Ngươi nói rất đúng, chính là như vậy ta mới càng nghẹn khuất, bằng cái gì ta muôn không chiếm được, không nghĩ muôn đều hướng ta này chỉ?”

“Ngươi hối hận?” Bảo Thái hung hăng đấm một chút cái bàn, đôi mắt đỏ bừng bình tĩnh sơ qua, chậm rãi nhắm mắt lại “Không có, một tia hối ý đều không có, chính là bởi vì này trong lòng chính là mới cảm thấy càng khó chịu.” Dương Khang đứng dậy, đỡ Bảo Thái bả vai, khuyên nhủ “Đi

nghỉ ngơi đi, liền giống như ngươi lời nói, ở chúng ta những người này trong lòng, không có cái gì người so vương tước càng quan trọng, không có người.”

Bắt lấy Dương Khang cánh tay, Bảo Thái bỗng nhiên mở mắt ra, nghiêm túc hỏi “Ta nếu là không thỉnh chỉ, ngươi cũng sẽ đi, có phải hay không?” Dương Khang cười khẽ nói “Là ngươi trước nhanh một bước được không? Kia cũng là khó được mỹ nhân, ngươi đi hỏi thăm hỏi thăm, mãn kinh thành cái kia không hâm mộ ngươi?”

“Là nha, cái kia không hâm mộ hắn.” Bảo Thái nhẹ giọng lầm bẩm, Dương Khang rũ xuống mi mắt lớn tiếng triệu hoán tiểu nút thắt, tiến vào hành lễ sau tiểu nút thắt đỡ bước chân không xong Bảo Thái rời đi, Dương Khang mang theo tùy tùng cưỡi ngựa rời đi, trong gió đêm phảng phát truyền đến hắn tiếng thở dài, là nha, đều hâm mộ.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 241

Ung thân vương bên trong phủ trạch, Tè Lạc như bình thường giống nhau, cẩn thận cấp Dận Chân mát xa đầu, mảnh khảnh ngón tay ở hắn tản ra sợi tóc gian xen kẽ vũ động, ngón tay tuy rằng có chút toan, nhưng này hiệu dụng vẫn là không tồi, Dận Chân đầu bạc cũng có, nhưng rõ ràng cảm giác trở nên chậm lại một ít, mười mấy năm bảo dưỡng xuống dưới, Tè Lạc cảm thấy Dận Chân thân thể đáy hắn là dày rất nhiều, ít nhất không dễ dàng sinh bệnh, bảo dưỡng bảo dưỡng quý ở kiên trì, bởi vì nhìn thấy tốt hiệu quả, Tè Lạc càng cảm thấy đến có tin tưởng, phảng phát nàng gặp được thoát khỏi đương qua phụ vận mệnh.

“Gia nhìn thấy ngươi đối mười sáu đệ vẫn là rất coi trọng.” Dận Chân vẫn là không có nhịn xuống, hơi hợp lại hai mắt, nhẹ giọng hỏi, Tè Lạc ngón tay không đình, không thèm để ý trả lời “Nghe Hoằng Mân nói lên quá mười sáu gia, hôm nay vừa vặn liền cẩn thận nhìn một cái, hơn nữa biết được hắn đối Tây Dương đồ vật có hứng thú liền tặng vài món, ta lại làm sai sự?”

Dận Chân môi nhấp thành một cái tuyến, ngược lại không biết nên như thế nào mở miệng, trong lòng chính là không muốn để cho người khác phát hiện Tè Lạc tính tình, “Ngươi tuy rằng chỉ so dận lộc đại bốn tuổi, nhưng cũng phải có trưởng táu thể diện, hôm nay thái sắc an bài còn tính thỏa đáng, chỉ là cái kia phun hỏa là chuyện như thế nào?”

“Gia là hiểu được, ta chính là sẽ ăn, cũng không tinh thông đồ ăn phẩm, kia vài đạo đều là a mã nghĩ ra được, trước vóc a mã có ý phái đầu bếp tới

vương phủ truyền thụ, nhìn thấy gia cao hùng, ta liền an bài, cũng muốn cho gia nhìn cái mới mẻ.” Tè Lạc biết này đó đều là từ ngốc cô trong miệng được đến, không nghĩ tới cái kia người xuyên việt thật đúng là hiểu công việc, chính yếu chính là nàng cũng tưởng khoang một chút.

Dận Chân có thể cảm thấy được Tè Lạc trên người đặc ý, duỗi tay đem nàng kéo vào trong lòng ngực “Gia hiểu được tâm tư của ngươi, ngươi không cần cùng tám phúc tấn như vậy trường tụ thiện vũ, gia nhất nhìn không quen như vậy, phúc tấn, gia sẽ che chở ngươi, quản lý hảo vương phủ, dưỡng dục hảo Hoằng Môn bọn họ liền hảo.” Tè Lạc nhẹ nhàng ừ một tiếng, “Ta cũng không thích tám phúc tấn như vậy.” Duỗi tay ôm Dận Chân cỗ, nhẹ giọng nói “Gia, ta đây liền dựa vào ngươi, nhưng không cho ghét bỏ ta vô dụng.”

Dận Chân ôm Tè Lạc đứng dậy, “Ngươi, như vậy liền hảo, gia sẽ không buông ra ngươi, vĩnh viễn……” Tân ma ma bên ngoài cao giọng nói “Phúc tấn, phú sát trắc phúc tấn khiến người nói, Nhu Vũ khanh khách đã xảy ra chuyện.”

Tè Lạc tránh ra Dận Chân, một lần nữa đứng ở trên mặt đất, sửa sang lại hảo có chút nếp uốn quần áo, nhẹ giọng nói “Gia, ta phải tự mình đi nhìn một cái, Nhu Vũ bất đồng người khác, đó là…… Ngài trước nghỉ ngươi, ta một hồi liền hồi.” Dận Chân duỗi tay muốn giữ chặt Tè Lạc, lại ngừng ở giữa không trung, thấy nàng đã ra nội thất, mới vô lực rũ xuống tay.

Chương 379 mẹ con hai người

Tè Lạc ra cửa, Tân ma ma đem một kiện màu nguyệt bạch gấm vóc áo choàng khoác ở trên người nàng, cỗ áo, vạt áo cùng mũ bên cạnh đều khẩn hòng hò ly mao, mặt gấp phải đi mềm mại, Tè Lạc đem trước ngực lông xù xù màu đỏ tiểu lông tơ cầu hê hảo. “Phúc tấn, đêm đã khuya, ngài cần gì

phải tự mình đi phú sát trắc phúc tấn kia?” Tử Anh cúi xuống thân sửa sang lại áo choàng vạt áo, “Bên ngoài gió đêm đánh, ngài nếu là trú lạnh -_-”

Hướng nội thất nhìn liếc mắt một cái, Tè Lạc hạ giọng “Nhu Vũ bất đồng với Vũ Hi nhã nhặn lịch sự, nàng dường ở vương phủ, có bao nhiêu đôi mắt nhìn đâu, hơi chút bạc đãi một chút, Vương gia kia cũng lạc không được chỗ tốt, huống chi nếu là làm trắc phúc tấn lãnh Nhu Vũ lại đây, kia gia hôm nay liền không cần ngủ.” Tử Anh gọi quá giá trị tiểu nha đầu, phân phó các nàng đốt đèn lồng, đi theo Tè Lạc hướng Phú Sát thị kia đi đến. Tè Lạc hít sâu một hơi, mát lạnh gió đêm thổi tới trên mặt cảm giác ngược lại thực thoải mái, Tân ma ma ở bên người nhỏ giọng nói “Mấy ngày trước đây hoảng tích a ca tới gặp Nhu Vũ khanh khách một mặt, nô tỳ nghe nói, Nhu Vũ khanh khách tự kia về sau, liền tổng tìm cơ hội đi nhìn Vũ Hi khanh khách, đối phú sát trắc phúc tấn cũng mặt lạnh tương đối, muốn nô tỳ nói, Nhu Vũ khanh khách đã là Vương gia dường nữ, tuy không có sửa tông đĩa, nhưng cũng không hảo cùng hoảng tích a ca liên lụy quá nhiều, ngài vẫn là đề điểm phú sát trắc phúc tấn hảo.”

“Tân ma ma, ta hiểu được ngươi ý tứ, hoảng tích lần đầu tiên tới cửa, ta như thế nào có thể ngăn đón bọn họ huynh muội gặp nhau? Về sau liền sẽ không.” Tè Lạc xuyên qua hành lang gấp khúc, ráo bước tiến lên đèn đuốc sáng trưng Phú Sát thị sân, nàng cơ hồ chưa từng có đi qua Dận Chân nữ nhân sân, nếu không phải vì Nhu Vũ, nàng cũng sẽ không đối mặt chân thật hiện thực. Phú Sát thị sân thu thập cực kỳ chỉnh tề, bởi vì là cuối mùa thu, trong viện lá cây đều bị gió thổi dừng ở mà, dẫm lên di phát ra rất nhỏ tiếng vang, ở yên tĩnh ban đêm phá lệ rõ ràng, càng lộ ra một cỗ bi thương chi khí.

Vào cửa phòng, liền thấy thân xuyên một thân màu hồng cánh sen sắc sườn xám Phú Sát thị quỳ trên mặt đất, hướng Tè Lạc thỉnh tội “Phúc tấn,

thiép không có chăm sóc hảo Nhu Vũ khanh khách, đêm khuya còn kinh động ngài, thiếp có tội.” Tề Lạc mọi nơi đánh giá liếc mắt một cái chung quanh phú quý bài trí, thậm chí ở bát bảo các thương còn nhìn thấy hai kiện có chút năm đầu đồ cổ, tuy rằng không quá tinh thông, lại sáng tỏ không phải là đồ dởm, nùng liệt huân mùi hương nhí chui vào cái mũi, Tề Lạc nhịn không được dùng lụa khăn che miệng, đánh một cái hắt xì, Phú Sát thị bên người ma ma vội vàng đem huân hương tắt “Thiép đã quên ngài không mừng huân hương, thỉnh phúc tấn chuộc tội.” Kinh thành đã sớm truyền khắp, ung thân vương phúc tấn cũng không điểm huân hương, Phú Sát thị thế nhưng sẽ không hiểu được? Lại còn có dùng như thế nùng liệt huân hương, Tề Lạc khẽ nhíu mày, nàng thần kinh rốt cuộc mạnh như thế nào hẵn? Nàng là đối Dận Chân chấp nhất, vẫn là ăn định rồi chính mình sẽ không tự mình động thủ? Có phải hay không ở các nàng trong lòng chính mình chính là cái cục bột?

Tề Lạc sát sát cái mũi, bình đạm hỏi “Nhu Vũ đâu? Như thế nào không nhìn thấy?” Nghe vậy Phú Sát thị mặt nổi lên nước mắt “Hồi phúc tấn nói, Nhu Vũ khanh khách tại nội thất, thiếp dám đối với thiên thề, thật sự không có bất luận cái gì bạc đãi Nhu Vũ khanh khách chỗ, nhưng khanh khách dù sao cũng là Thái Tử -- nhị a ca chi nữ, trên người tôn quý mười phần, tất nhiên là coi thường thiếp xuất thân, phúc tấn, ngài vẫn là --”

“Ta đi trước nhìn một cái Nhu Vũ.” Tề Lạc chặn Phú Sát thị nói, Nhu Vũ vẫn là dường ở nàng này hảo, đỡ phải tái sinh ra ý tưởng khác.

Ma ma đem Tề Lạc lanh tiến Nhu Vũ nhà ở, bên trong bài trí đồng dạng tinh xảo xa hoa, hảo chút đồ vật đều là nàng tự mình thưởng cho Phú Sát thị, xem ra hắn đối Nhu Vũ vẫn là thật không bạc đãi. Nội thất ẩn ẩn áp lực tiếng khóc, Tề Lạc bước nhanh đi vào, chỉ thấy hoa cúc lê khắc hoa khắc thành trên giường, Nhu Vũ đầu che chăn, rung động thân mình, ủy khuất

vạn phần khóc thút thít, nghe tiếng khóc thập phần đáng thương, mang theo nhè nhẹ ai oán.

“Nhu Vũ, cái nào cho ngươi ủy khuất?” Tè Lạc đi vào phụ cận, đem chăn gấm từ nàng trên đầu túm hạ, Nhu Vũ trắng nõn khuôn mặt nhỏ thương nước mắt làm ướt tóc dính ở trên mặt, hai mắt sưng đỏ phảng phất anh đào, nhìn thấy Tè Lạc trong mắt lộ ra vài phần khẩn cầu triu mến, trương tr匡 cái miệng nhỏ không có ngôn ngữ, trừu động tiểu bả vai, không tiếng động khóc thút thít, kia bộ dáng muốn nhiều đáng thương liền có bao nhiêu đáng thương, Tè Lạc chịu đựng trong lòng kia ti thương hại, quay lại đầu đối với Phú Sát thị trách cứ “Phú Sát thị, ngươi chính là như vậy chăm sóc Nhu Vũ?” Nhu Vũ vươn tay nhỏ kéo Tè Lạc vạt áo, thì thào nói “Trắc phúc tấn đãi Nhu Vũ thực hảo, phúc tấn -- là Nhu Vũ không hiểu chuyện, chọc giận nàng, ta -- ta chỉ là tưởng ngạch nương -- tưởng đệ đệ.” Nói xong thế nhưng lắc lư đứng dậy, muốn xuống phía dưới quỳ cầu tình, Tè Lạc một phen đè lại nàng, đau lòng nói “Nhu Vũ, ngươi thân thể yếu đuối, ta hiểu được ngươi là cái hiểu chuyện, ngươi yên tâm, ta sẽ không làm người bạc đãi ngươi.”

Phú Sát thị cảm thấy Tè Lạc lạnh băng ánh mắt, trong lòng khẩn trương, nàng cũng nhìn sáng tỏ Nhu Vũ không phải cái thiện tra, nàng này gian miếu nhỏ dung không dưới kia tôn đại Phật, bùm quỳ trên mặt đất, ủy khuất khóc lóc kẽ lẻ “Phúc tấn, Nhu Vũ khanh khách là tôn quý, khá vậy không thể không coi ai ra gì? Thiếp muốn dạy dỗ nàng kim chỉ, nàng lại nói, thiếp là thượng không được mặt bàn người, lại còn có nói thiếp sẽ không sinh dưỡng, cái này kêu thiếp sao mà chịu nổi, thiếp vì vương phủ thể diện, khiến cho Nhu Vũ khanh khách đi Phật trước tinh tâm, không thành tướng, nàng thế nhưng xả đoạn gia trước kia thường thiếp thể diện, sau lại không ra thể thống gì quăng ngã lư hương, thiếp khí bất quá liền đánh khanh khách một chưởng, thiếp vẫn luôn tu sinh dưỡng tính, thật sự vô pháp chăm sóc Nhu Vũ khanh khách, thỉnh phúc tấn minh giám.”

Nhu Vũ khuôn mặt nhỏ thuong một tia huyết sắc đều không, đại đại trong ánh mắt hàm chứa nước mắt, liều mạng chịu đựng không cho nước mắt lăn xuống, chậm rãi rũ xuống mi mắt, thấp giọng nói “Phú sát trắc phúc tấn nói đúng, là Nhu Vũ sai, là Nhu Vũ không hiểu được đúng mực, không hiểu được thân phận, si tâm vọng tưởng khát vọng nàng yêu thương, đều là Nhu Vũ sai...” Ở trong mắt càng tụ càng nhiều nước mắt phảng phát rốt cuộc không chịu nổi cái loại này ủy khuất, theo khóe mắt lăn xuống xuống dưới.

Tè Lạc nhìn một cái quỳ xuống đất phát ngốc Phú Sát thị, lại nhìn xem trên giường mảnh mai nhận hết ủy khuất Nhu Vũ, chỉ cảm thấy trái tim băng giá, càng thêm kiên định không thể đem Nhu Vũ dưỡng tại bên người quyết tâm. Hoàng gia thật đúng là rèn luyện người địa phương, Nhu Vũ lúc này mới bao lớn, thế nhưng có thể ở Phú Sát thị kia chiếm hết ưu thế? Nay trong đó có nàng đại ý nguyên do, cũng có khả năng Nhu Vũ sau lưng có người chi chiêu, nhưng là Nhu Vũ tính tình thủ đoạn thật sự không thể coi khinh.

Nhu Vũ trộm mà nhìn Tè Lạc sắc mặt, nghĩ đến hoằng tích ca ca âm thầm công đạo, từ phúc tấn tâm từ mềm mại, bị Trí Viễn Công cùng ung thân vương sở đau súng, có vài phần thiên chân xuất trần, phảng phát không giống hoàng gia con dâu, nếu muốn đến phú quý tôn vinh, trợ a mã cùng ca ca giúp một tay, vậy nhất định phải đi theo bên người nàng, thảo nàng vui mừng. “Phúc tấn, ta là phế Thái Tử nữ nhi, hiểu được chính mình là điềm xấu người, chỉ nghĩ an tĩnh ở vương phủ sinh hoạt, không nghĩ chọc phiền toái, ta thích Vũ Hi tỷ tỷ, thích hoằng lịch cùng Hoằng Trú đệ đệ, phúc tấn, ngài liền phảng phát ta ngạch nương giống nhau, ở Hàm Dương cung khi, ta liền từng giúp đỡ chăm sóc đệ đệ, Nhu Vũ không phải kiều quý tôn quý khanh khách, ta cũng...”

Tè Lạc lôi kéo Nhu Vũ tay, nhẹ giọng an ủi “Ta cũng thực thích Nhu Vũ, cũng thực coi trọng ngươi.” Nhu Vũ kinh hỉ nhìn Tè Lạc, trong mắt chờ đợi càng sâu, ho khan hai tiếng, Tè Lạc có chút suy nhược nói tiếp “Ngươi còn nhỏ cũng không hiểu được, thân thể của ta ở sinh Hoằng Trú thời điểm liền thương tới rồi, điều dưỡng một năm vẫn là không thấy chuyển biến tốt đẹp, vương phủ sự tình lại nhiều, trong lòng thương tiếc ngươi, lại lực bất tòng tâm, mà Vương gia kính trọng nhị a ca, liên tiếp chiếu cố hảo sinh chăm sóc ngươi, cho nên đem ngươi dưỡng ở bên phúc tấn này, phú sát trắc phúc tấn cũng là cái thỏa đáng, ta yên tâm, Nhu Vũ, ngươi nhiều cùng nàng ở chung, sẽ tự sáng tỏ nàng tính tình.”

Hướng Phú Sát thị vãy tay, đem nàng kéo ngồi ở trên giường, đem Nhu Vũ trăng nõn tay nhỏ đặt ở tay nàng thượng, cười nói “Có chút nói khai thì tốt rồi, các ngươi hai cái nha, vẫn là phải hảo hảo ở chung, nhiều thông cảm một ít hảo, phú sát trắc phúc tấn, Nhu Vũ tính tình vững chắc, không giống Vũ Hi như vậy khiêu thoát, ta nhưng trông cậy vào ngươi dạy dưỡng ra một cái xuất sắc trầm tĩnh vương phủ khanh khách.” Phú Sát thị lúc này mới sáng tỏ, nàng nếu là không tiếp tục chăm sóc Nhu Vũ, kia Tè Lạc sẽ không vừa lòng, nếu là ở Vương gia kia nói thượng vài câu, kia cục diện sẽ càng tao, nắm chặt Nhu Vũ tay, bảo đảm “Ta cũng là yêu thương Nhu Vũ khanh khách, thỉnh phúc tấn an tâm chính là, thiếp nhất định sẽ giáo dưỡng ra một cái hiền lương kính cẩn nghe theo khanh khách.”

Tè Lạc gật gật đầu, nhìn một cái Nhu Vũ không cam nguyện thần sắc, ngầm có ý cảnh cáo “Ngươi cũng không cần tưởng quá nhiều, ngươi hiện giờ là ung thân vương dưỡng nữ, cái nào dám coi khinh? Tương lai có việc cũng là từ Vương gia làm chủ, người khác là chưa hề nhúng tay vào, Nhu Vũ ngươi an tâm đi theo trắc phúc tấn chính là, bên ngoài nhàn ngôn toái ngữ ngươi không cần để ở trong lòng, ngươi lo lắng Hàm Dương trong cung đệ đệ muội muội đây là ngươi hiếu tâm, nhưng ngươi cũng muốn nhớ rõ nếu Vương gia đem ngươi cùng nhu yên tiếp ra tới, ngươi chính là ung

thân vương phủ quận chúa khanh khách, nếu là người thật sự nhớ mong các nàng, kia..."

"Phúc tấn, ta là... Ta là..." Nhu Vũ nôn nóng mở miệng, thói quen vương phủ tôn quý sinh hoạt, lại làm nàng trở lại Hàm Dương cung làm sao có thể chịu được? Phú Sát thị quỷ dị câu một chút khéo miệng, mở miệng nói "Nhu Vũ nàng chỉ là có hiếu tâm thô, cũng không phải không muốn ở vương phủ, có phải hay không Nhu Vũ?"

Nhu Vũ cúi đầu khẽ ừ một tiếng, Tề Lạc vừa lòng mở miệng "Này liền đúng rồi, các người hai người muốn nhiều lời nói chuyện, mọi việc không cần buồn ở trong lòng, ta xem như vậy không khá tốt? Trắc phúc tấn vẫn là rất thương tiếc người. Nhu Vũ, người thân thể yếu đuối, suy nghĩ quá nặng dễ dàng hao tổn tinh thần."

Sau đó Tề Lạc lại hiền lành hỏi Nhu Vũ có phải hay không thiếu cái gì, thiếu cái gì? Nhu Vũ liên tục lắc đầu "Trắc phúc tấn đãi ta thực hảo, phúc tấn không cần lại vì Nhu Vũ quan tâm, nếu là bị thương thân mình, ngược lại là Nhu Vũ không phải."

"Ta nói thêm nữa một câu, người nếu đã dưỡng ở bên phúc tấn bên người, vậy đổi giọng gọi ngạch nương đi, tinh xa lạ." Nhu Vũ khiếp sợ nhìn phía Tề Lạc, thấy nàng bình tĩnh không có nói giỡn ý vị, nhịn xuống trong lòng đau đớn, đứng dậy hướng Phú Sát thị dập đầu hành lễ "Nhu Vũ, cấp ngạch nương thỉnh an." Tam quỳ lúc sau, Phú Sát thị duỗi tay kéo nàng, trong mắt mang theo đặc ý cười "Hôm nay về sau chúng ta chính là mẹ con, ta sẽ hảo hảo thương tiếc người."

"Như vậy hảo, vốn dĩ cũng muốn cho các người đại làm, nhưng Nhu Vũ thân phận... Thực sự không quá tiện lợi, ngày mai ta lại khiến người tới đưa chút đồ vật bài trí, coi như vì các người chúc mừng."

“Đa tạ phúc tấn.” Tề Lạc đứng lên, cột chắc áo choàng, xinh đẹp cười nhạt “Ta liền không trì hoãn các ngươi mẹ con nói thân mật nói, các ngươi châm liêu.” Phú Sát thị cùng Nhu Vũ cầm tay cung tiễn Tề Lạc rời đi, hai người các có tâm tư liếc nhau, châm rai trên mặt đều lộ ra miệng cười, ở cái này cuối mùa thu ban đêm, thân thiết nói chuyện, thậm chí thân mật nghỉ ở trên một cái giường, ôm nhau đến bình minh.

Chương 380 cuối cùng tâm tư

Cùng đi khi thấp thỏm nghi hoặc so sánh với, Tề Lạc trở về lúc đi, trong lòng càng là từ trên xuống dưới, không cái an ổn, trong đầu một hồi là Nhu Vũ khóc thút thít khuôn mặt, một hồi là Phú Sát thị mang chút âm lanh ý cười, cảm thấy cả người lạnh cả người, không khỏi quần chặt áo choàng, ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái cao cao treo ở trong trời đêm lộ ra thanh lãnh minh nguyệt, càng là tiếng lòng lạnh lẽo. Bốn phía hô hô mà gió đêm, gợi lên này cây cối động đưa lúc lắc, ở cũng không sáng ngời đêm khuya lộ ra vài phần quý dị, hơn nữa vừa mới dùng tâm cơ, chính là đem Nhu Vũ cùng Phú Sát thị cột vào cùng nhau, làm các nàng cho nhau kiềm chế tính kế, tuy rằng hiểu được nàng không có làm sai, nhưng lại làm Tề Lạc trong lòng có chút không được tự nhiên, nắm chặt bên cạnh Tần ma ma tay.

Tần ma ma âm thầm thở dài, nhẹ giọng an ủi “Ngài ở lâu thàn tất nhiên là không sai, Nhu Vũ khanh khách cùng trắc phúc tấn nhất định có thể ở chung thích đáng, ngài đây cũng là hảo ý.” “Là hảo ý, Tần ma ma, ta chỉ sợ không phải...” Không chờ Tề Lạc nói xong, Tần ma ma dừng lại bước chân cúi người hành lễ “Nô tỳ cắp Vương gia thỉnh an.” Ở ly Tề Lạc sân cách đó không xa, ăn mặc màu xám đậm bào quẻ, khoác màu đen áo choàng Dân Chân đứng ở kia nhìn lên bầu trời đêm, phảng phát ở thường thức cuối mùa thu đêm trăng.

Tề Lạc trong lòng ám áp, chật rãi tới gần, mọi nơi nhìn nhìn, tuy là có thể tin nô tài, nhưng không phải ở trong phòng, nhịn xuống muôn đầu nhập hăn trong lòng ngực xúc động, nhẹ giọng hỏi “Ngài như thế nào không nghỉ ngơi, ngày mai là đại triều, là muốn dậy sớm.” Giơ tay vì Dận Chân nắm thật chặt có chút rời rạc áo choàng nút thắt, “Khi nào thường cảnh không thành, tối nay gió mát, cẩn thận thân mình mới hảo.” Dận Chân nghe thấy mềm mại lời nói, vừa mới Tề Lạc trên mặt cái loại này bi thương hăn không phải không có nhìn thấy, nhưng nàng lại một câu cũng không nhiều lời, nhịn không được bắt lấy nàng lạnh lẽo tay nhỏ, xoay người lôi kéo nàng về tới trong phòng, bọn hạ nhân có ánh mắt lui đi ra ngoài, Dận Chân tay luôn luôn độ ấm không cao, nhưng hôm nay Tề Lạc lại cảm thấy phảng phất muôn bị phỏng nàng giống nhau, vừa mới dâng lên đối hăn kia ti oán hận, cũng trừ khử với vô hình. Là đêm Dận Chân tay không có một khắc buông ra quá nàng, phảng phất sơ nàng lại chạy thoát.

Sáng sớm, Tề Lạc hầu hạ Dận Chân đứng dậy rửa mặt chải đầu thời điểm, thình lình nhìn thấy thủ đoạn chổ Phật châu, bỗng nhiên nhớ lại Phú Sát thị lời nói, nhịn không được phiếm toan “Ngài có phải hay không cũng thường quá phú sát trắc phúc tấn Phật châu? Làm nàng đương bão bối giống nhau cung, hôm qua nếu không phải Nhu Vũ xá đoạn Phật châu, có lẽ còn nháo đem không đứng dậy đâu.”

Dận Chân bên miệng mang ra một tia cực đậm nếp nhăn trên mặt khi cười, tay nhẹ nhàng mà vuốt ve nàng thủ đoạn chổ Phật châu, thấp giọng nói “Trừ bỏ cái này, gia liền tự mình ở Phật trước cầu hai xuyến Phật châu, không thành tưởng cuối cùng không phải cho ngươi, chính là bị gia tự mình xá đoạn, mà Phú Sát thị trong tay kia xuyến... Vẫn là ở ngươi cùng gia... Vẫn là ngươi chăm sóc Hoằng Mân khi thường.”

Đó chính là ở cùng hăn rùng mình lúc, Tề Lạc luôn luôn không đối quá khứ sự tình hối hận, ngẩng đầu cẩn thận nhìn Dận Chân “Gia, vậy ngươi về

sau có thể hay không cần lại thưởng trắc phúc tấn khanh khách nhóm Phật châu?" Dận Chân bỗng nhiên xoay người rời đi, khinh phiêu phiêu lưu lại một câu "Gia không như vậy hảo tâm tổng tặng người Phật châu." Tề Lạc cúi đầu vuốt Phật châu, cười khẽ ra tiếng, nghĩ tới cái gì, bước nhanh đi đến trước bàn trang điểm, cau mày suy nghĩ sau một lúc lâu, bắt đầu ở mặt trên bãi các loại hộp phiên, "Phúc tấn, ngươi muốn nào kiện đồ trang sức?" Tử Anh tiến lên hỏi.

"Kia xuyến Phật châu, chính là lúc trước Vương gia đưa? Ngươi còn nhớ rõ đặt ở nơi nào?" Không biết vì cái gì Tề Lạc chính là tưởng đem nó tìm ra, từ Dận Chân đem này xuyến Đồng Hoàng Hậu lưu lại Phật châu đưa cho nàng về sau, liền chưa bao giờ có ly quá thân, trước kia kia xuyến ngược lại phai nhạt. Tử Anh ở nhất phía dưới một cái hộp, lấy ra kia xuyến còn thực tân gỗ tử đàn Phật châu "Ngài nhìn một cái có phải hay không này xuyến?"

Tề Lạc nhận lấy, nhẹ nhàng mà vê động, chỉ cần tưởng tượng đến đây là hấn tự mình sờ cầu, hơn nữa khi đó liền tặng đi ra ngoài, kia hấn chẳng phải là... Cảm thấy trên mặt nóng lên, có tâm đem Phật châu đưa tới trên cổ tay, nhưng không có người sẽ mang hai xuyến Phật châu đi, lúc trước đáp ứng hấn sẽ không giảng Đồng Hoàng Hậu này xuyến gỡ xuống, Tề Lạc cảm thấy có chút khó xử, kỳ thật ở nàng trong lòng này xuyến ý nghĩa lớn hơn nữa một ít, cũng càng làm cho nàng tâm động, khẽ cắn môi đem tay phải thượng hồng ngọc thạch mười tám tử tay xuyến lui xuống dưới, mang lên Phật châu, vuốt hoa tai "Coi như ta đổi Phật Tổ thành tâm hảo, cũng không ai quy định không được mang hai xuyến nha."

Rốt cuộc tìm được một cái thuyết phục chính mình lý do, Tề Lạc thở nhẹ ra một hơi, phân phó Tần ma ma cấp Phú Sát thị Nhu Vũ đưa đi bài trí, tơ lụa gấm vóc, đồ cổ trang sức, cũng làm Tử Anh dựa theo này đó phân lè thiếu thượng một tầng, cấp Lý khanh khách đưa đi, sau đó lại đưa tới cao

toàn, đem nhận hạ Nhu Vũ nhu yên sự tình, chính thức triệu cáo toàn bộ ung thân vương phủ biết được, việc này qua đi, Nhu Vũ nhu yên cũng minh xác không có làm trở thành Dận Chân dưỡng nữ, không bao giờ sẽ cùng phé Thái Tử có điều liên lụy.

Thừa tấu xong chính sự, Khang Hi mở miệng để lại Dận Chân, từ hắn từ thường đến hôm nay cũng mấy hôm, dư ba đã bình, Khang Hi tự nhiên hiểu được dận lộc dận lẽ việc, dận lộc càng là một bộ tò mò cùng hắn nói lên phun hỏa thái sắc hiếm lạ chuyện này, cũng làm Khang Hi không khỏi tò mò, đây là như thế nào làm được, cùng Lăng Trụ tùy miệng nói hai câu, mới biết được, này vẫn là hắn nhàn hạ khi cân nhắc ra tới, có thứ tốt quang nhớ thương nữ nhi, Khang Hi hung hăng mà tước Lăng Trụ một đốn, thảng đến hắn bảo đảm có hiếm lạ ý tưởng đầu tiên hiếu kính Hoàng Thượng, Khang Hi mới cảm thấy khí thuận rất nhiều.

Nhin Dận Chân luôn cung kính đứng thảng, trên người thân vương triều phục một tia không loạn, ẩn ẩn lộ ra vài phần trầm tĩnh cùng cương trực, ngoại vật như thế nào đều ảnh hưởng không đến hắn, Khang Hi cảm thấy Dận Chân không hổ là con hắn, ngũ khí hoà nhã mở miệng “Lão tú, ngươi luôn luôn cẩn thận, lúc trước từ thường là lúc ngươi phảng phát còn có chuyện muôn nói, trầm muôn nghe xem.”

Rốt cuộc tới, Dận Chân vững vàng trụ trong lòng kích động, sắc mặt trầm trọng đột nhiên quỳ trên mặt đất, “Hoàng A Mã, nhi thần, nhi thần chỉ là nghĩ tới thập tam đệ, hắn...”

“Dận Tường?” Khang Hi vừa mới sung sướng không thấy bóng dáng, lạnh lẽo tìm tòi nghiên cứu ánh mắt nhìn chằm chằm Dận Chân “Ngươi nhưng thật ra rất coi trọng hắn, liên tiếp thương tấu vì hắn cầu tình, như thế nào, ở ngươi trong lòng trầm chính là thị phi chẳng phân biệt người?”

“Nhi thần vạn không dám như thế.” Dận Chân bang bang dập đầu, có tâm từ bỏ, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến Dận Tường hiện giờ quá nhát tử, trong lòng liền lên men, kia cũng là Khang Hi đã từng sủng ái phi thường hoàng tử, hơn nữa Dận Tường cũng là một cái trợ lực, căn răng trầm giọng nói “Lôi đình mưa móc cụ là quân ân, nhi thần không phải vì thập tam đệ oán trách Hoàng A Mã, thập tam đệ chọc giận Hoàng A Mã, nhưng hắn rốt cuộc vẫn là hoàng tử, là nhi thần huynh đệ, sao có thể tùy ý dẫm thấp phủng cao nô tài khinh tới cửa? Hắn trong lòng ủy khuất cũng không xú sở ngôn, chỉ có thể... Hoàng A Mã, thập tam đệ ở như thế đi xuống, chán nản với tâm, thân mình tất nhiên không chịu nổi, nhi thần trước mấy ngày nay đi nhìn quá, hắn sợi tóc đã có sương sắc, thập tam đệ lại luôn luôn hiếu thắng, trên mặt tuy rằng làm bộ không có việc gì, nhưng trong lòng đau khổ nhi tử cũng là có thể cảm thấy được, gần nhất nhi tử trước mắt luôn là xuất hiện lúc trước thập tam đệ khí phách hăng hái bộ dáng.”

Khang Hi phảng phất không chút để ý giống nhau bưng chén trà, nhưng là từ chén trà run rẩy thượng xem, tâm tình của hắn cũng không như trên mặt bình tĩnh, trấn định một hồi lâu, đem chén trà thật mạnh đặt ở ngự án thượng, cả giận nói “Dận Chân, trẫm lại giáp mặt giảng một lần, Dận Tường sự tình không phải ngươi có thể nhúng tay, hắn lúc trước hành động làm trẫm thập phần thất vọng.” Đứng dậy, Khang Hi trên cao nhìn xuống nhìn chằm chằm Dận Chân sau một lúc lâu, quăng một chút long bào tay áo, mang theo một trận lạnh lẽo “Về Dận Tường việc, trẫm không nghĩ lại từ ngươi trong miệng nghe được, ngươi hiểu được sao?”

Dận Chân đóng một chút đôi mắt, xúc động phẫn nộ muốn lai biện thượng hai câu, tuy rằng Dận Tường không có bị giam cầm, chính là ngay cả giam cầm đại a ca phê Thái Tử đãi ngộ đều phải hảo quá hắn, chỉ cần tưởng tượng đến Dận Tường lạc tịch thân hình, Dận Chân bỗng nhiên

ngẩng đầu, nhưng nhìn thấy Khang Hi âm lãnh ánh mắt, chậm rãi cúi thấp đầu xuống, đứt quãng mở miệng “Nhi... Nhi thần... Tuân chỉ.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 242

Khang Hi không màng bất luận cái gì phụ tử chi tình, hung hăng cao giọng trách cứ Dận Tự, Lăng Trụ nghe được có chút kinh hãi, như thế nào có thể là thân là phụ thân người nói ra nói? Yên lặng cúi thấp đầu xuống, hoàng thất phụ tử thân tình thế nhưng có thể như thế đậm bạc? Cũng hiểu được Khang Hi là vì ổn định mới nói ra như thế tàn nhẫn lời nói, lại không khỏi nghĩ đến tương lai Dận Chân đăng cơ, Hoằng Mân bọn họ lại như thế nào tự xử? Ung Chính trong lịch sử chính là có sát tử nói đến, nghe thấy Khang Hi đối Lương phi thân thế trách cứ coi thường, Lăng Trụ cắn chặt răng, nguyên lai Khang Hi như vậy sẽ mắng chửi người, hắn có từng nghĩ đến, cái kia đê tiện nữ tử cũng là hắn sủng phi chi nhất.

Phảng phát cảm thấy còn chưa đủ giải hận, Khang Hi bỗng nhiên chụp một chút cái bàn, nghẹn ngào nói ra càng vì tuyệt tình nói “Từ đây trẫm cùng Dận Tự phụ tử chi ân tuyệt rồi.”

Hành cung nội yên tĩnh không tiếng động, tất cả mọi người sáng tỏ, tám a ca hoàn toàn thát sủng với Khang Hi, ly ngôi vị hoàng đế cũng càng lớn xa xôi, kế thừa đại thống đã hư vô mờ mịt. Lăng Trụ trộm nhìn liếc mắt một cái mười bốn a ca, hắn nhắm chặt đôi môi, không rên một tiếng, chỉ là trộm ngẩng đầu quan tâm đầy đủ, tràn ngập hiểu tâm nhìn Khang Hi, nghĩ đến vừa mới ở bên ngoài gấp phải Dận Trinh khi hắn ánh mắt lộ ra một tia hung phấn cùng khẩn trương, Lăng Trụ sáng tỏ, việc này chỉ sợ cũng là hắn mưu hoa, chỉ là không hiểu được Dận Chân có hay không quạt gió thêm cùi? Kinh thành cũng nên khởi phong đi.

Chương 383 kinh thành dư ba

Tám a ca vội vàng đuổi tới Nhiệt Hà hành cung cầu kiến Khang Hi, Lăng Trụ phát giác hắn lại vô ngày xưa đậm nhiên âm áp ý cười, người toàn bộ gầy một vòng, sắc mặt màu vàng đất, toàn thân lộ ra cô đơn cùng sâu bi, thậm chí mơ hồ cảm thấy được phẫn nộ cùng khuất nhục. Mặc kệ mọi người như thế nào đối đãi Dận Tự, Lăng Trụ vẫn là trước sau như một đối hắn, vừa không nhân hắn thánh sủng khi nịnh bợ, cũng sẽ không nhân hắn thất sủng mà rơi tiến hạ thạch, huống chi ở Lăng Trụ trong lòng đối Khang Hi tức giận mắng tám a ca, vẫn là có như vậy một tia thương hại, nếu hắn không có hiếu tâm, không đi tế bái mẹ đẻ nói, liền sẽ không cho người ta lưu lại cơ hội thừa dịp.

“Trí Viễn Công, ta yêu cầu thấy Hoàng A Mã.” Dận Tự hướng Lăng Trụ hơi hơi chắp tay, trong mắt lộ ra một tia kì vọng “Tám a ca, này nô tài làm không được chủ, Hoàng Thượng khẩu dụ, bất luận kẻ nào chưa kinh tuyê triệu không được yết kiến, ngài vẫn là --” Lăng Trụ tưởng nhân cơ hội này điểm một chút mười bốn a ca sự, cuối cùng vẫn là nhịn xuống, hắn không tin tám a ca sẽ tra không ra, Dận Tự lập tức quỳ gối hành cung đại điện ở ngoài “Hoàng A Mã không triệu kiến, ta là tuyệt đối sẽ không đứng dậy.”

“Tám a ca, ngài này lại là tội gì?” Người càng là như thế, Hoàng Thượng trong lòng càng là bất mãn, hắn căn bản là không muốn nghe người giải thích. Lăng Trụ thở dài, rời khỏi người đi nơi khác tuần tra, hoàng gia việc vẫn là ít nói hảo, chuyển tới đại điện sau, nhìn thấy tung bách thượng treo tuyết đọng, ở tuyết trắng làm nổi bật hạ, xanh biếc tung bách thành này một mảnh trắng xoá cảnh tuyết thượng duy nhất sắc thái, mười lăm năm, ngoài ý muốn xuyên tới thanh triều đã có mười lăm năm, cúi đầu nhìn thấy trên người sở xuyên nhất phẩm triều phục, Lăng Trụ cười nhạo ra tiếng, mấy năm nay vì thê nữ hắn không thiện với lương tâm, nhưng nếu vì đại nghĩa đâu? Ven đường bá tánh nhật tử như vậy gian nan

khốn khổ, mỗi năm đều có tai họa phát sinh, mà đây là lời nói Khang Hi thịnh thế? Hắn tuy rằng hiểu được không nhiều lắm, nhưng là phương pháp sản xuất thô sơ luyện thiết luyện cương, gieo trồng cây nông nghiệp này đó vẫn là biết được một ít, nhưng lại một câu đều không nhiều lời, Khang Hi là tín nhiệm coi trọng hắn, nhưng ở hắn bên người chưa chắc không có mệt thám, đây là đế vương rắp tâm.

“Ngươi suy nghĩ cái gì, như vậy nhập thần?” Khang Hi thanh âm từ sau lưng truyền đến, Lăng Trụ hoàn hồn tàng trụ tâm tư “Hồi Hoàng Thượng nói, nô tài nhìn cảnh tuyết rất thanh tịnh, có chút tưởng nô tài tiểu tử thúi.”

“Tè Giác, Tè Giác, trẫm cảm thấy hắn nhưng thật ra không tồi, hiểu thuận hiểu chuyện, sẽ không chọc ngươi thương tâm, cũng khó trách ngươi nhớ thương hắn.” Khang Hi đôi mắt đồng dạng nhìn này phiến cảnh tuyết, Dận Tự quỳ thẳng ngoài điện, hắn trong lòng cũng không lầm dễ chịu, cũng không thể nghe hắn tràn thuật ủy khuất chỉ có thể từ thiên điện trốn ra tới, nhìn xem này đó hảo nhi tử đều đã đem hắn cái này tuổi già lão phụ bức thành cái dạng gì? Khang Hi trong lòng càng thêm thê lương, Lăng Trụ không dám nhiều lời, yên lặng bồi ở hắn bên người, không biết qua bao lâu, Khang Hi có chút suy yếu hỏi “Lăng Trụ, ngươi có phải hay không cho rằng trẫm là cái tâm tàn nhẫn a mã? Trẫm làm sai?”

“Hoàng Thượng, ngài là vạn thánh chi quân, giang sơn xã tắc đều ở ngài trong lòng, tự nhiên nghĩ đến nhiều xem đến xa, các hoàng tử nhất định sẽ rõ ngài từ phụ chí tâm.”

“Trẫm chỉ sợ đợi không được kia một ngày.” Khang Hi đóng một chút đôi mắt, hít sâu một ngụm khí lạnh, cảm thấy trong lòng bực bội tan đi không ít, đầu óc cũng thanh tịnh chút “Truyền chỉ, tám a ca đi trước hồi kinh.”

Khang Hi ý chỉ tuy rằng để lại mặt mũi không có áp giải Dận Tự hồi kinh, nhưng hăn quỳ thẳng cửa điện ngoại một cả ngày đều không có đạt được triệu kiến, Dận Tự bi phẫn dưới, ở gió lạnh trung ngã bệnh, lại nhận được như vậy ý chỉ, trong lòng càng là tro tàn một mảnh, bệnh tình càng thêm nghiêm trọng, nhưng Khang Hi thánh chỉ không thể vi, chỉ có thể ủy khuất kéo bệnh thể lên đường hồi kinh, cũng may mười bốn a ca phái hai gã thái y đi theo, nếu bằng không Lăng Trụ đều lo lắng thân mình suy yếu, tâm thần và thể xác đều mệt mỏi tám a ca trực tiếp chết ở trên đường.

Kinh thành quả nhiên truyền khắp tin tức, tám a ca vây cánh đều chạy đến lưu tại kinh thành chín a ca trong phủ tìm hiểu xác thật tin tức, chín a ca cũng là trong lòng nóng nảy không được, nhưng hăn lại sáng tỏ căn bản bất luận cái gì sự đều làm không được, Dương Khang thông lĩnh quân cận vệ phụng thánh chỉ tiến vào chiếm giữ kinh thành, tất cả mọi người minh bạch Khang Hi này cử ý tú, chín a ca cũng không dám dị động, rốt cuộc Dương Khang không chỉ có là thống lĩnh, càng là thiết mū vương thế tử, này thân phận lượng ra tới, chính là hăn cũng đến ước lượng ước lượng. Bát gia đảng trung kiên A Linh a bí mật thông báo chín a ca, làm hăn phân phát mọi người, nhắm chặt phủ môn, âm thầm đem chết ưng sự tình điều tra rõ ràng, như vậy Khang Hi hồi kinh về sau bọn họ còn có đánh cuộc đến khả năng.

Tè Lạc tự nhiên cũng hiểu được bên ngoài mưa mưa gió gió, nàng chỉ nhớ rõ chết ưng việc, không thành tưởng lại phát sinh tại đây một năm, từ tin tức truyền vào kinh thành, ngày đó liền hạ lông ngỗng đại tuyết, hơn nữa liên tiếp mấy ngày đều là như thế, phảng phát ông trời ở kề rõ tám a ca oan uổng, nhưng nếu là tháng sáu tuyết bay nói, Khang Hi có lẽ sẽ suy xét một chút, nhưng lúc này hạ tuyết, hăn là chính là vừa vặn đi, bất quá âm thầm bát quái cũng không thấy đến thiếu, đặc biệt là Khang Hi tức giận mắng Dận Tự chi ngôn, càng là càng truyền càng thái quá. Tè Lạc đối Khang Hi tức giận mắng Dận Tự trừ bỏ có chút đồng tình ở ngoài, cũng

không có gì dư thừa ý tưởng, nếu hắn dám ra tay đoạt đích liền phải thừa nhận thất bại đại giới, huống chi hắn lại như thế hành sự không cẩn thận.

Hiểu biết nội tình Tề Lạc sáng tỏ, Lương phi sở dĩ mất sớm, chính là bởi vì sợ chính mình là Dận Tự vết nhơ, sợ nàng xuất thân ảnh hưởng đến Dận Tự bước lên Thái Tử chi vị, cho nên tích úc thành tật, cũng không cho thái y dùng được, sinh sôi đạp hư thân thể, cuối cùng hương tiêu ngọc vẫn. Lương phi cũng là yêu thương tám a ca, cái loại này vì nhi tử hy sinh mẫu thân, cao cao tại thượng Khang Hi ngươi như thế nào sẽ hiểu? Nói nàng ti tiện thấp kém, cũng là ngươi nhi tử mẹ đẻ, càng là ngươi thân phong bốn phi chi nhất, kia sủng ái ti tiện nữ tử ngươi lại tính cái gì? Ngưu Lang còn hảo ngựa giống?

Dận Chân tiến vào liền nhìn thấy Tề Lạc sắc mặt khó coi, thậm chí đem lụa khăn giáo thành bánh quai chèo, biết nàng hôm nay bị tam phúc tấn ngạnh túm đi tám a ca phủ, trong lòng có chút lo lắng “Ngươi hỏa khí như thế nào lớn như vậy?” Đang ở âm thầm mắng Khang Hi Tề Lạc lăng một cái chớp mắt, đứng dậy đậm nhiên hành lễ “Cấp gia thỉnh an.”

Suốt cả đêm, Tề Lạc đều là không nóng không lạnh, Dận Chân nhìn, âm thầm cảm giác, bắt lấy Tề Lạc cánh tay, trầm giọng hỏi “Ngươi lại ở nháo cái gì biệt nữ? Các nàng lại cấp làm ngươi ủy khuất?” Nhớ lại Tề Lạc mềm lòng, Dận Chân tay kính càng thêm lớn “Vẫn là ngươi đối Bát đệ tâm sinh thương hại?”

Tề Lạc nhíu nhíu mi, cảm thấy cánh tay rất đau, trong lòng hối hận, đây là làm sao vậy? Như thế nào có thể đem đối Khang Hi oán hận thêm ở hắn trên người? Tuy rằng Dận Chân cũng thực vô tình, mắng chửi người cũng chuyên chọn người khác uy hiếp, nhưng hắn trước nay không mắng quá chính mình, cùng hắn giận dỗi không phải cho người khác cơ hội dịp? Lại đồng tình Lương phi cũng không thể không màng chính mình tình cảnh, nội trách các nữ nhân chính là ước gì chính mình thất sủng đâu, các

nàng nhưng không có một khắc thật sự thành thật xuống dưới, thật là ứng câu nói kia, có cơ hội muốn thương, không có cơ hội sáng tạo cơ hội cũng muốn thương.

“Đau, đau.” Dận Chân lập tức buông tay, có chút hối ý vẫn khởi nàng tay áo, kiều nộn trên da thịt lưu lại một cực đậm ngón cái ấn “Như thế nào như vậy kiều khí, gia còn không có đa dụng lực.”

Tè Lạc rút về cánh tay, cúi đầu cắn môi sau một lúc lâu không có mở miệng, Dận Chân âm thầm thở dài, đem nàng kéo ngồi ở trong lòng ngực, đầu chống nàng bả vai lại lần nữa hỏi, “Ngươi rốt cuộc là làm sao vậy?”

“Tám a ca sự ta không có nghĩ nhiều, bên ngoài sự tình ta cũng không hiểu, nhưng tam tấu ngạnh kéo ta đi Bát đệ muội trong phủ, chính gấp phải thập tứ đệ muội cũng đi an ủi nàng, ta ở bên nhìn Bát đệ muội bộ dáng, trong lòng cảm thấy cũng không dễ chịu.” Dận 植 khẩu khẩn nàng vòng eo, hờ nhẹ, “Gia cùng ngươi giảng quá, không được mềm lòng, ngươi nhưng biết được tám a ca lúc trước phong cảnh? Hắn lại là như thế nào…… Tè Lạc, gia sẽ không làm ngươi rời xuống tám phúc tấn như vậy hoàn cảnh.”

Tè Lạc hướng hắn trong lòng ngực nhích lại gần, nhớ lại ở tám a ca trong phủ sự tình, nhẹ giọng nói, “Tám phúc tấn sao có thể dễ dàng bị người cười nhạo? Nàng vẫn là thực kiên cường vững vàng, trừ bỏ đến phóng hoàng tử phúc tấn nhóm, còn có chính là phảng phát A Linh a công tước phu nhân chờ cũng ở tám a ca trong phủ.” Cảm thấy Dận Chân thân mình cứng đờ, trong lòng sợ hắn đa nghi, vội vàng giải thích nói: “Gia, ngại hiểu được ta a mã tuy rằng là dòng bên, cùng dòng chính giao tình luôn luôn không thâm, nhưng ta lúc trước ở khuê các khi cũng nhìn thấy quá công tước phu nhân bên người ma ma, rồi đi khi cái kia ma ma trốn tránh không kịp, cúi đầu còn hướng ta hành lễ đâu.”

Dận Chân sau một lúc lâu không có ngôn ngữ, trong đầu không được cân nhắc, đã sớm cùng ô tư nói thương lượng quá, liền tính tám a ca mát thánh tâm, bát gia đảng cũng sẽ không tan thành mây khói, nhận được tin tức cùng Tề Lạc lời nói đều chứng thực điểm này, làm Dận Chân trong lòng nhin không được nỗi lên một tia ghen ghét, nhưng ngay sau đó nghĩ đến chính là bởi vì hắn thế lực quá lớn khiến cho Khang Hi nghi kỵ cùng chèn ép cũng liền bình thường trở lại, bọn họ sở tuyển đi chính là hai con đường, hiện giờ tình hình không phải thuyết minh lão bát hắn chọn sai sao?

“Gia vừa mới nghĩ đến, có công văn không xử lý xong, ngươi trước nghỉ ngơi.” Dận Chân buông ra Tề Lạc, mang theo một tia do dự đứng dậy, hướng ra phía ngoài mặt đi, Tề Lạc giữ chặt hắn tay áo, Dận Chân quay đầu lại hơi hoi nhíu mày, nàng không phải không hiểu nặng nhẹ người, “Ngươi còn có việc?” Tề Lạc ngượng ngùng buông tay, quan tâm mở miệng “Gia, ban đêm phong tuyết đánh, ngài muốn cẩn thận thân mình, nhiều khoác một kiện đại mao áo choàng cũng là tốt.” Ngay sau đó cầm lấy áo choàng hầu hạ hắn mặc tốt, Dận Chân cúi đầu nhìn trước ngực nghiêm túc hệt nút thắt Tề Lạc “Đã có lời muốn nói, vì sao không mở miệng?”

Rốt cuộc nhin không được, Tề Lạc ngẩng đầu nhìn Dận Chân, nhu nhu mở miệng “Lương phi nương nương, đã qua đời Lương phi nương nương, nàng --” nguyên lai nha đầu này vẫn luôn để ý chính là cái này? Thân phận của nàng như thế nào sẽ cùng Lương phi giống nhau? Dận Chân duỗi tay nhẹ điểm Tề Lạc cái trán “Tề Lạc, ngươi là gia phúc tấn, gia không được ngươi cùng nàng tương so, huống chi --” đem Tề Lạc ấn ở trước ngực, tiến đến nàng bên tai thấp nín “Gia cũng không phải là Hoàng A Mã, là sẽ không làm bất luận kẻ nào coi khinh bôi nhọ ngươi.”

Từ Dận Chân rời đi, Tề Lạc ngốc ngốc đứng ở nội thất, khẽ vuốt một chút khói mắt, nhìn thấy ngón tay thượng nước mắt, có chút suy nghĩ nhiều đâu, nàng lại như thế nào sẽ rơi xuống Lương phi hoàn cảnh? Nàng là Dận Chân phúc tấn, lại có thân nhân ở sau lưng duy trì, huống chi đối Dận Chân cũng vẫn luôn ở dụng tâm, phải tin tưởng hắn mới là.

Dận Chân trở lại thư phòng, trầm hạ tâm tư, thích đáng an bài chuẩn bị đem hắn ở chết ưng sự kiện nhúng tay dấu vết hoàn toàn thanh trừ sạch sẽ, không, hay là nên nói thoáng lưu lại một tia manh mối, rốt cuộc lão thập tú này ra diễn an bài không tồi, muốn mượn hăn tay được việc, kia cũng muốn cho hắn cơ hội mới thành, chính là không hiểu được chờ đến chân tướng đại bạch thời điểm, lão bát sẽ như thế nào làm? Hoàng A Mã kia lại nghĩ như thế nào? Trầm thấp tiếng cười từ thư phòng nhàn nhạt phiêu ra “Này ra diễn càng ngày càng xuất sắc.”

Chương 384 hoàng tử chi tình

Dận Tự kéo bệnh thể lộ ra không chồ phát tiết ủy khuất về tối kinh thành, hắn so tại hành cung trước càng thêm gầy thượng một ít, trên mặt xám trắng, ngoài miệng khởi đầy hỏa phao, vào phủ môn rốt cuộc duy trì không được hôn mê bất tỉnh, tám phúc tấn vội vàng sai người đem hắn nâng hồi nội thất, thái y sớm đã chờ ở nơi đó, cẩn thận chẩn trị, không biết qua bao lâu, Dận Tự chậm rãi hoãn lại đây, nhìn thấy trên giường trước đôi mắt khóc đến sưng đỏ Sở Viêm, luôn luôn kiêu ngạo kiên cường nàng thế nhưng cũng sẽ có mềm yếu khi, có chút đau lòng, khàn khàn mở miệng “Gia không có việc gì, nhưng thật ra ngươi, gia..... Làm ngươi bị ủy khuất, phảng phất từ ngươi gả cho gia liền vẫn luôn.....”

Sở Viêm dùng tay lấp kín hàn miệng, hàm chứa nước mắt nói “Gia, ta không chịu ủy khuất, ngươi thân thể yếu đuối, vẫn là hảo sinh nghỉ ngơi.” Dùng khăn đem Dận Tự cái trán mồ hôi sát tịnh, cầm lấy bên cạnh chén thuốc một muỗng một muỗng cẩn thận đưa vào trong miệng của hắn. Dận

Tự chưa bao giờ hiểu được Sở Viêm cũng sẽ như thế dịu ngoan, giơ tay nhẹ nhàng vuốt ve nàng gương mặt, loại này nhu tình ở Sở Viêm trong lòng đã mong hồi lâu, phảng phất về tới vừa mới thành thân khi, hắn là cõ nào săn sóc ôn nhu, nhưng từ Tề Lạc gả cho Tú a ca bắt đầu, nàng lại liên tiếp sinh hạ con vợ cả, hơn nữa Lăng Trụ hoạch phong Trí Viễn Công, hết thảy đều thay đổi, tuy rằng Dận Tự cho rằng hắn che dấu thực hảo, chính là Sở Viêm còn có thể cảm thấy được hắn đáy lòng hâm mộ cùng ghen ghét, ở trong tối hậu chính mình vô dụng vô pháp sinh con đồng thời, Sở Viêm liều mạng giúp hắn mòi chào kết các quý nhân, không ngừng đối Tề Lạc sử tâm tư, thậm chí chịu đựng Tề Trân vào phủ, chịu đựng hắn nạp thị thiếp, đối xử tử tế hoằng vượng, Sở Viêm khóc mắt nước mắt lăn xuống, vì trước mắt Dận Tự nàng sẽ không hồi hậu.

“Cần thận bị thương đôi mắt” Dận Tự đau lòng nhẹ giọng, Sở Viêm vừa định mở miệng nói chuyện, bên ngoài bà tử bẩm báo “Chủ tử, chín a ca, mười a ca đến thăm bát gia.” Nhìn thấy Dận Tự trong mắt vội vàng, Sở Viêm âm thầm thầm thương, sát tịnh khóc mắt nước mắt, cười khẽ nói “Bọn họ cũng là nhớ mong ngài, gia, ngài không ngại gặp một lần?” Đứng dậy phân phó ma ma làm cho bọn họ tiến vào, chín a ca mười a ca tiến vào sau liền hướng Sở Viêm hành lễ “Cấp bát tẩu thỉnh an.”

Chín a ca trong mắt mang theo một tia kính nể, xảy ra chuyện về sau, tám phúc tấn vững vàng ứng đối các loại suy đoán cùng châm chọc mỉa mai, trên người khí thế cũng không có thiếu thượng một phân, thậm chí càng thêm sắc bén, quan trọng nhất chính là nàng dựa vào xuất thân An Thân Vương phủ, cũng thường xuyên tiến cung hướng Thái Hậu thỉnh an, ổn định có chút dao động bát gia đảng mọi người, nếu là thay đổi nữ nhân khác chỉ sợ chỉ biết khóc cùng thêm phiền đi.

“Các ngươi châm liêu, ta đi cấp gia nhìn chén thuốc.” Sở Viêm chần chờ một cái chớp mắt, không yên tâm công đạo “Gia mới vừa tĩnh lại, vạn

không thể lại hao tổn tinh thần, ta nhiều câu miệng, tương lai còn dài.”

“Bát tấu thật đúng là khó được người.” Chín a ca nhịn không được nhẹ giọng tán thưởng, Dận Tự trong mắt hiện lên một tia vui mừng, mở miệng nói “Cửu đệ, ngươi nhìn việc này là cái nào làm? Hoàng A Mã trực tiếp xéo kia hai cái nô tài, ta này một tia manh mối đều không, thân mình lại không biết cố gắng, huống chi không dám vọng động, sợ ở Hoàng A Mã trong mắt càng là bất kham.”

“Bát ca, ngươi buông ra tâm, việc này nhất định biết bơi lạc thạch ra.” Chín a ca ra tiếng an ủi.

“Cái nào động tay, ta xem không phải tam ca chính là tú ca, dư lại thật đúng là không có như vậy đại bản lĩnh?” Mười a ca nổi giận dùng dùng mắng “Bạn họ thế nhưng dùng ra loại này ám chiêu? Quả thực quá mức vô đức, chờ Hoàng A Mã hồi kinh, ta liền tiến cung, nhất định làm Hoàng A Mã hiểu được bạn họ âm hiểm, ngày thường giả dạng làm người tốt, không nghĩ tới hành sự như thế đê tiện, hù, bát ca, nhất định không thể nhẹ tha cho hắn.”

“Cửu đệ, ngươi thấy thế nào, thật là tam ca?” Dận Tự mang theo một chút không xác định nói “Vẫn là tú ca? Hắn chính là một bộ phái làm cô thần Hiền Vương tư thế? Nếu là hắn có tâm tư nói, đã sớm hắn là ra tay mới đúng, như thế nào sẽ nhẫn đến hôm nay? Cửu đệ, hắn chính là Đồng Hoàng Hậu con nuôi, trên người chịu trách nhiệm nửa cái con vợ cả chi danh, trừ bỏ phé Thái Tử bên ngoài liền số thân phận của hắn tối cao.”

“Tú ca, ta vẫn luôn cân nhắc không ra, hắn phảng phát không có tâm tư, nhưng thật sự không thể coi thường.” Chín a ca nhìn Dận Tự chậm rãi đem hắn tra được sự tình nói ra, mười a ca tính tình nóng nảy đậm chân cẩn thận nói “Chính là Dận Chân, thật không nghĩ tới hắn thế nhưng dùng ra như

vậy thủ đoạn? Ta đây liền đi..... Ta đây liền ra kinh đi tìm Hoàng A Mã, không thể làm bát ca chịu ủy khuất.”

“Ngươi gấp cái gì.” Chín a ca giữ chặt hăn, Dận Tự giãy giụa suy nghĩ muốn đứng dậy, chín a ca vội tiến lên dùi hăn ngồi dậy “Bát ca, ta từng cảm thấy việc này có chút quái? Nếu là là tú ca động thủ, lấy hăn tính tình như thế nào lộ ra như thế đại sơ hở? Hơn nữa không hiểu được không cần thiết trừ dấu vết?”

“Cửu ca, cái này kêu lười trời lòng lòng, tuy thưa khó lọt, xem tú ca xu mặt âm trầm bộ dáng, chính là hăn.”

Chín a ca đột nhiên một phách đầu, phẫn hận nói “Không phải tú ca, việc này không phải tú ca làm, nếu không phải thập đệ nói, ta thật đúng là sơ sẩy, tú ca lại bản lĩnh cũng nhúng tay không đến chúng ta bên người.” Dận Tự nhịn không được mảnh liệt ho khan lên, đứt quãng “Ngươi là nói..... Khụ khụ..... Khụ khụ..... Ngươi là nói lão..... Mười bốn?”

“Chính là hăn” mười a ca hoàn toàn ngây ngẩn cả người, không thể tin tưởng nhìn chín a ca “Cửu ca, là lão thập tú?” Được đến chín a ca khẳng định ánh mắt, hăn đầy mặt đỏ bừng đậm chân tíc giận mắng “Hảo nha, cái này bạch nhän lang, ta đã sớm nhìn hăn không đạo nghĩa, tâm tư rất lớn, hăn đã quên chúng ta là như thế nào đối hăn? Bát ca ngươi chính là đãi hăn thật tốt quá, mới làm hăn lớn mật như thế, vì ở Hoàng A Mã trước mặt khoe mẽ, sao Cửu ca Giang Nam ngân khô, còn mượn sức ủng hộ ngươi triều thần, cùng năm canh Nghiêng cũng lén cấu kết, sủng ái cái kia năm thị, đương cái nào không hiểu được tâm tư của hăn, bát ca, này đều đã cưỡi ở trên cổ, không thể lại nhịn.”

Chín a ca phẫn nộ hồng con mắt, hăn minh bạch Dận Tự mới là bọn họ những người này người tâm phúc, tuy trước nay liền coi thường lão thập tú đối trá diễn xuất, nhưng chỉ bằng Dận Trinh vì đoạt đích dùng tâm tư,

vẫn là trong lòng có ti kính nể cùng hâm mộ, ít nhất hắn thì ra lập, mà hắn lại chỉ có thể dựa Dận Tự, trông cậy vào có thể có cái thừa kế vĩnh thế thân vương tước vị.

Muốn nói Dận Tự trong lòng không hận không bức đó là không có khả năng, nếu là Dận Trinh đứng ở hắn trước người, Dận Tự có thể có sống xé hắn chi tâm, dùng tay vỗ cái trán, thầm hận chính mình không biết nhìn người, hồi kinh trên đường, tuy rằng hắn bệnh, nhưng là đầu lại thập phần thanh tịnh, nghĩ thông suốt rất nhiều, cũng sáng tỏ chết ưng việc đã khâu ở trên đầu của hắn, trích là không thể thắng, hắn chỉ có thể nhận hạ, Dận Trinh chính là coi trọng điểm này mới dám ra tay, rốt cuộc Hoàng A Mã sẽ không làm triều cục thật sự hỗn loạn bất kham, nếu là hắn ngụ tiền kêu oan, đem Dận Trinh bắt được tới, lão thập tứ cũng sẽ không cam nguyện lĩnh tội, tất nhiên liên lụy càng nhiều hoàng tử, hoàng gia cốt nhục tranh chấp, liền sẽ hoàn toàn bại lộ ở người trong thiên hạ trước mặt, kia luôn luôn sĩ diện Khang Hi như thế nào có thể chịu được? Hắn chính là bị oan uổng, cũng sẽ trọng trách.

“Bát ca, ngươi còn do dự cái gì? Chẳng lẽ ngươi thật sự không nghĩ.....” Dận Tự suy yếu nói “Thập đệ, Hoàng A Mã là sẽ không tin, hơn nữa hắn sẽ càng không thích ta.” Mười a ca không hiểu ra sao, Dận Tự chậm rãi đem hắn bẩn khoăn nói ra tới, chín a ca trầm tư một lát, nhẹ giọng nói “Bát ca, vậy ngươi liền chịu đựng, loại này uất khí như thế nào có thể chịu được? Hơn nữa ngươi hiểu không hiểu được, ngươi mắt đi chính là cái gì? Chúng ta nhiều năm mưu hoa không đều uổng phí?”

Dận Tự đáy mắt lộ ra khói mù lãnh khốc nói “Đương nhiên sẽ không, nếu lão thập tứ bất nhân, vậy đừng trách ta bất nghĩa, ta sẽ làm hắn có khổ không nói được, liền tính tương lai Hoàng A Mã thật sự truyền ngôi cho hắn, cũng có bản lĩnh làm hắn ngồi không xong.” Nhận thấy được chín a ca bọn họ không cam lòng, Dận Tự nói tiếp “Ta cũng không phải Bồ Tát tâm

địa, nhậm người vuốt ve, tuy rằng không thể bãi ở trên mặt, nhưng tam ca tú ca kia, vẫn là có thể động nhất động, đặc biệt là tú ca, làm cho bọn họ một nai đồng bào tránh đi, có lẽ có thể làm Hoàng A Mã cảm thấy việc này là tú ca việc làm.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 243

Khang Hi tích cóp khẩn Phật châu, đối với Đức phi dạy mãi không sửa, lại liên lụy đến Dận Chân, hắn thật là không biết nên như thế nào ra tay trừng trị, chỉ có thể chờ đến tương lai kia một ngày, đến lúc đó thù mới hận cũ cùng nhau tính, chậm rãi nhắm mắt lại, suy nhược nhẹ giọng “Trẫm trước nghỉ một lát, ngươi đi truyền Lăng Trụ tiến cung, trẫm... Trẫm muốn gặp hắn.”

Lý Đức Toàn mặt lộ vẻ vẻ khó xử, nhìn Khang Hi ám hoàng sắc mặt, tay chân nhẹ nhàng thu thập khởi rời rụng trên mặt đất giường đất bàn, tấu chương chờ đồ vật, lặng yên không một tiếng động lui đi ra ngoài. Sát sát trên trán mồ hôi lạnh, Lý Đức Toàn âm thầm thở dài, xem ra Hoàng Thượng là đã quên, Trí Viễn Công bị hắn ân chỉ đi suối nước nóng thôn trang thượng tu dưỡng đi, tuy rằng Hoàng Thượng chi cho hắn nửa tháng, nhưng lúc này mới không đến ba ngày, nhưng Hoàng Thượng bộ dáng nếu là không người khuyên cũng không thỏa đáng, tìm tới nội thị “Ra roi thúc ngựa, đi thôn trang thượng truyền Trí Viễn Công.”

Lăng Trụ nhận được thánh chỉ ra roi thúc ngựa chạy về kinh thành, phong trần mệt mỏi vào hoàng cung, hướng Khang Hi thỉnh an sau, phát giác hắn tuy rằng thân mình suy nhược, sắc mặt khó coi, nhưng tinh thần thượng hảo, huyền tâm cũng liền buông xuồng, nếu Khang Hi thật sự xảy ra chuyện, không có an bài hảo hậu sự, này thiên hạ tất loạn, các hoàng tử sẽ tranh đấu không thôi, thà làm chó thời bình, không vì loạn thế người, thiên hạ đại loạn khổ vẫn là dân chúng, Lăng Trụ cũng từng âm thầm động

quá tâm tư, có thể hay không có người Hán thừa thế dựng lên? Nhưng nghĩ đến hiện giờ thân phận của hắn cũng liền nghỉ ngơi tâm tư, an toàn vẫn là quan trọng nhất.

Khang Hi giơ tay làm Lăng Trụ đứng dậy, đối với hắn có thể nhanh như vậy đuổi tới, trong lòng nồng dán. Nhưng Lăng Trụ sau một lúc lâu không thấy động tĩnh “Trẫm làm ngươi đứng dậy, ngươi không nghe thấy?” Lăng Trụ ngẩng đầu, trên mặt lộ ý cười “Hoàng Thượng, vẫn là quỳ hảo.” Khang Hi nhìn chằm chằm Lăng Trụ cẩn thận xem nhìn “Ngươi là cười ngựa hời kinh? Trẫm nói cái gì tới?” Ngay sau đó hướng Lý Đức Toàn cả giận nói “Còn thất thần làm cái gì? Còn không đỡ Trí Viễn Công đứng dậy.”

Lý Đức Toàn đi lên nâng khởi Lăng Trụ, “Đa tạ Lý tổng quản.” Chịu đựng đau gối đau đớn, Lăng Trụ nhẹ giọng nói lời cảm ơn. Cũng mặc kệ có hay không quy củ. Lăng Trụ thật thành ngồi ở ghế trên, thật sự là khó nhọc trên vai trên đầu gối đau nhức, kỳ thật liền tính có thể nhẫn, tại đây thử quang cảnh hắn cũng sẽ không nhẫn, đây là thật tốt biểu hiện cơ hội, không cần chẳng phải là lãng phí? Dùng tay nhẹ nhàng đấm, cười gượng hai tiếng “Thỉnh Hoàng Thượng thứ nô tài ngự tiền thất nghi.”

Khang Hi trong lòng có xúc động muốn lại lần nữa ân thưởng hắn, nhưng nghĩ đến lão tú, chỉ có thể nhẹ nhàng thở dài, ngữ khí nghiêm khắc nói “Trí Viễn Công Lăng Trụ, trẫm ý chỉ, ngươi về sau không được cười ngựa.” Lăng Trụ chinh một chút, đây là ý chỉ còn phải quỳ xuống, muốn đứng dậy “Ngươi liền không cần lại lăn lộn, trẫm nhìn ngươi đầu gối lại lăn lộn đi xuống liền thật sự phê đi.”

“Nô tài kính tuân thánh dụ.” Lăng Trụ cúi đầu tạ ơn, Khang Hi trong tay vuốt một cái gỗ từ đàm cái thượng khóa hộp, nhìn chằm chằm Lăng Trụ nửa ngày, trong lòng có chút do dự, có phải hay không có thể giao cho hắn? Lăng Trụ cảm thấy Khang Hi phúc tạp ánh mắt, cảm thấy thật đúng là

thánh tâm khó hiểu, cũng chỉ có thể ngồi thăng thân mình mặc hăn đánh giá.

Khang Hi có tâm đem hộp đệ đi ra ngoài, cuối cùng vẫn là chậm rãi thu hồi tay, hăn trung tâm là có thể tin đến, nhưng rốt cuộc bị quản chế với thân phận, muôn thật sự trở thành..... Cũng không thỏa đáng. Thật sâu thở dài một hơi, đem một cái khác mộc chất hộp lấy ra “Ngươi tiến lên đây.”

Lăng Trụ nỗ lực đứng dậy, âm thầm oán trách Khang Hi có thể lẩn lộn, đi vào phụ cận, Khang Hi cầm hộp đứng dậy, vòng qua ngự án, đi vào Lăng Trụ trước mặt, đem gỗ từ đàm khóa lại phong kín hộp đưa cho Lăng Trụ, “Trăm trăm năm sau, ngươi ở tân đế trước mặt. Làm trò tôn thất hoàng thân quốc thích, cả triều trọng thần, tuyên đọc trăm ý chỉ. Trăm tin được ngươi, vạn không thể có phụ trăm sở vọng.”

Lăng Trụ một lần nữa quỳ xuống, đôi tay giơ lên cao, tiếp nhận hộp, trầm giọng nói “Cần tôn Hoàng Thượng thánh ý.” Khang Hi vừa lòng gật đầu, tự mình nâng dậy hăn, Lăng Trụ cảm thấy trong tay hộp có ngàn cân trọng, trong lòng cân nhắc này không phải là truyền ngôi di chiêu di, muốn thật là như vậy Dận Chân chẳng phải là không có cơ hội? Bất động thanh sắc nhìn Khang Hi liếc mắt một cái, nắm chặt hộp, tính, đến lúc đó muôn thật không phải Dận Chân nói, liền trợ hăn hành sự hảo, người khác đương hoàng đế, hăn nhưng không yên lòng, này đó đoạt đích hoàng tử cùu hận chính là kết không nhỏ, không thể làm nhi nữ cùng cháu ngoại chịu nhục bị thương, kiên định trong lòng ý tưởng, Lăng Trụ hướng tới thường giống nhau ứng đối Khang Hi, chỉ chốc lát trong điện liền truyền ra Khang Hi sang sảng tiếng cười, Lý Đức Toàn ở ngoài điện âm thầm cảm thán, thật đúng là chính là Trí Viễn Công mới được, ngẩng đầu nhìn thấy hoàng cung phía trên, che kín u ám phảng phát cũng ở Khang Hi trong tiếng cười thối tan.

Chương 387 dần dần sáng tỏ

Ở ăn tép phong bút nhật tử, Tề Lạc lòng tràn đầy kỳ vọng Dận Chân nghỉ ngơi mấy ngày bồi nàng lại đi suối nước nóng thôn trang thượng, nhìn cái kia vĩnh không kết băng hồ nước cùng thác nước, nhưng cuối cùng kết quả làm nàng thập phần thất vọng, chờ tới chỉ có Dận Chân đưa nàng các loại thủy tinh chế phẩm, thậm chí Dận Chân còn phảng phất an ủi tiểu cầu giống nhau nhẹ nhàng vỗ vỗ nàng đầu, sau đó liền cả ngày cùng ô tư nói ở thư phòng nghiên cứu triều chính, hoặc là nói bọn họ thương thảo bước tiếp theo nên như thế nào hành động.

Tề Lạc trong tay cầm thủy tinh tiểu cầu, đối với nhu hòa ánh nắng, chiết xạ ra bảy màu ánh sáng, có vẻ rất là trong suốt sáng trong, nhìn liếc mắt một cái trong viện cảnh tuyết, vẫn là có chút không cam lòng, nhưng nàng cũng hiểu được, đây là Dận Chân có thể làm được cực hạn, không thể yêu cầu quá nhiều. Nhớ lại hiện đại câu kia công tác là gả cho sự nghiệp hình nam nhân tình địch, lời này một chút đều không có sai, bất quá, nếu Dận Chân nếu là thay đổi quá nhiều, kia hắn khả năng cũng không phải chính mình thích. Tề Lạc thật mạnh thở dài một hơi, buông thủy tinh, tính vẫn là tự tiêu khiển đi, đi đậu đậu nghịch ngợm Hoằng Trú cũng là không tồi.

Ở thư phòng, Dận Chân giật mình mở miệng “Ô tiên sinh, ngươi là làm gia ra vẻ khó xử cấp Hoàng A Mã xem? Nay có thể hay không làm Hoàng A Mã hắn.....”

“Tú gia, Hoàng Thượng xuân thu đã cao, thánh tâm tự nhiên có mềm mại chõ, hiến chết ưng sự cùng ngài không quan hệ, bị dính dáng đến, Hoàng Thượng trong lòng vốn là đối ngài có ti áy náy, thỏa đáng dựa hướng Hoàng Thượng, cũng có thể là được không. Tú gia, ngài căn cơ so bát gia nông cạn, Hoàng Thượng trong lòng đối cái này là hiểu rõ, hơn nữa Tây Tạng không xong, vô cùng có khả năng lại lần nữa dụng binh, Hoàng

Thượng lúc này càng sẽ không làm triều chính thất hành, lấy ta coi, Hoàng Thượng còn sẽ tiếp tục chèn ép tám a ca.

Ô tu nói đen nhánh hai mắt sáng ngời có thần nhìn Dận Chân, trong mắt mang theo cơ trí quang mang, nhẹ giọng khuyên nhủ “Tú gia, chỉ cần ở chính sự thượng quả quyết có đảm đương, trên mặt ra vẻ khó xử cũng không sẽ gây trở ngại ở Hoàng Thượng trong lòng phân lượng, ta ban đầu cũng cân nhắc không ra, nhưng cùng Trí Viễn Công tán gẫu về sau, mới sáng tỏ khi nào nên cứng rắn như thạch, khi nào nên dựa vào Hoàng Thượng, cái này đúng mực muốn bắt chết đến thỏa đáng mới được, Trí Viễn Công có thể như thế ân sủng, quyết không chỉ có bằng chính là quân công.”

“Ô tiên sinh, gia hiểu được nên như thế nào làm, chỉ là Bát đệ kia nếu là hoàn toàn mất thánh tâm, kia bọn họ hắn là sẽ ngược lại duy trì thập tứ đệ.”

Ô tu nói trong tay nắm quai trượng, khẽ vuốt đầu trượng “Tú gia, tám a ca mới là ngài đại địch, mười bốn gia căn cơ không xong, nóng lòng cướp đoạt tám a ca phụ thân, lấy ta phỏng đoán hiến chết ưng sự tình, cùng hắn thoát không ra quan hệ, ngài tưởng tám a ca đã chịu đòn nghiêm trọng, sẽ không tra rõ ràng? Mà lấy mười bốn gia tài trí, bát gia đảng nhất định một phân thành hai, bọn họ cũng sẽ các hoài tâm tư, đến lúc đó chỉ sợ thực sự có một phen trò hay nhưng nhìn.”

Dận Chân hơi hơi chọn một chút đen đặc lông mày, đương hắn quyết định quạt gió thêm cùi là lúc, kết quả liền sớm đã dự đoán tới rồi, nhẹ giơ tay cánh tay chuyển động nhẫn ban chỉ, âm thầm cân nhắc nên như thế nào biểu hiện khó xử cùng ủy khuất, phảng phát từ cười nàng lúc sau, bị thương ủy khuất vân vân tự cũng từ hắn trên người ngoại lậu rất nhiều, đến tột cùng là tốt là xấu? Hiện tại nhìn xác thật không tồi, Dận Chân hơi hợp hai mắt, dựa vào ghế trên, khóc miệng thượng kiều.

Khang Hi lâm triều nghe báo cáo và quyết định sự việc sau, liền phát giác Dận Chân trên người lộ ra một tia che dấu không được khó xử cùng ủy khuất, nhưng sự tình quan Hộ Bộ việc cho dù bị triều thần vây công phản đối, hắn cũng không chút nào thoái nhượng, thái độ cực kỳ cường ngạnh, Khang Hi tự nhiên sáng tỏ phê bình Dận Chân đều là ai người, nhìn liếc mắt một cái lộ ra một chút đắc ý chi sắc Dận Trinh, ánh mắt vẫn là dừng ở sắc mặt tái nhợt, cường chống bệnh thể tám a ca trên người. Dận Tự hình như có sở hiểu được, ngẩng đầu nhìn phía Khang Hi, phụ tử ánh mắt giao hội nháy mắt, Khang Hi ánh mắt một lần nữa dừng ở Dận Trinh trên người, trong mắt lộ ra một phân vui sướng cùng sủng ái. Dận Tự chậm rãi cúi đầu, cố nén đối Dận Trinh tức giận, nhắc nhở chính mình muốn lấy đại cục làm trọng, nhưng trong lòng phẫn nộ, mắt đi thánh tâm khuất nhục, làm hắn lại nhịn không được, thân mình lắc nhẹ, khóe miệng ẩn ẩn lộ ra một tia vết máu, phía sau chín a ca vội vàng đỡ lấy, nôn nóng kêu “Bát ca, bát ca.” Dận Tự một búng máu phun ở Càn Thanh cung đại điện gạch xanh phía trên, mọi người không biết làm sao nhìn liếc mắt một cái đỏ thắm vết máu, lại ngẩng đầu nhìn lén cao ngồi ở trên long ý, sắc mặt như thường Khang Hi, không biết nên làm gì phản ứng.

Dận Trinh đoạt bước quỳ gối đại điện thượng, trong mắt mang theo một tia nước mắt, nức nở mở miệng “Hoàng A Mã, bát ca hắn..... Hắn là ngài nhi tử, cầu Hoàng A Mã khai ân.” Dận Trinh liên tục dập đầu, Dận Chân nhìn thấy dựa hướng chín a ca Dận Tự trong mắt hiện lên phảng phất muôn đem Dận Trinh sống xé giống nhau biểu tình, này thật đúng là vừa ra trò hay, trầm hạ mi mắt, ngẫu nhiên hướng Dận Tự kia đầu đi liếc mắt một cái quan tâm biểu tình, lấy bất biến ứng vạn biến.

Khang Hi ở ống tay áo trung nắm chặt nắm tay, chậm rãi đứng dậy, đứng ở đan trên vách, cúi người nhìn mọi người khác nhau biểu tình, rõ ràng nói “Lão thập tú, ngươi lên, trầm hiếu được ngươi trách tâm nhân hậu, kính trọng huynh trưởng, yêu quý áu đệ.” Mười a ca nhịn không được

muốn tiến lên, lại bị chín a ca gắt gao giữ chặt, mười a ca thở hổn hển, ngạnh cỗ nhìn Khang Hi.

“Trẫm sớm có điều ngôn, trẫm cùng Dận Tự phụ tử chi tình đoạn rồi.” Nói xong hướng ngoài điện đi đến, triều thần phản ứng lại đây sôi nổi quỳ xuống đất “Cung tiễn Hoàng Thượng, Hoàng Thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế.” Khang Hi ở cửa đại điện dừng bước, không có xoay người, rõ ràng thanh âm vang vọng Càn Thanh cung “Dận Tự hành tung đáng khinh, phàm ứng hành tẩu chồ đều lười biếng không đi, đình Dận Tự cập thuộc quan bồng bạc bồng mẽ.” Dận Tự nghe xong lại lần nữa ho ra máu, mười a ca rốt cuộc nhịn không được hô lớn “Hoàng A Mã, Hoàng A Mã.”

Khang Hi cũng không có để ý tới bước nhanh rời đi, đi rồi hồi lâu, gió lạnh một thổi, nhịn không được mãnh liệt ho khan lên, Lý toàn đức không dám tiến lên, chỉ có thể ở cách đó không xa quan tâm nhìn, Khang Hi ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, dùng ống tay áo giắc xoa xoa khoe mắt, Dận Tự không nêu trách trẫm, nếu ngươi có thể tinh ngộ, kia trẫm cũng là vì ngươi lưu lại một cái phú quý chi lộ, đến nỗi ngôi vị hoàng đế, ngươi không ở trẫm cân nhắc giữa.

Dận Tự té xỉu ở Càn Thanh cung trung, bị chín a ca chờ nâng hồi phủ trung, Khang Hi này cử hướng mọi người cho thấy, Dận Tự lại vô bước lên Thái Tử chi vị khả năng, hoặc là nói, hoàn toàn đoạn tuyệt hắn danh chính ngôn thuận kế vị khả năng. Bát gia đảng nhân tâm di động, Khang Hi lại đặc biệt sủng tín mười bốn a ca, bởi vậy liền giống như ô tư nói lời nói, không lò bát gia đảng cơ hồ một phân thành hai, tinh táo lại tám a ca âm thầm hướng Dận Trinh tỏ vẻ, sẽ hoàn toàn duy trì hắn, Dận Trinh đỏ mặt liên tục chối từ, nhưng khoe mắt ngẫu nhiên lộ ra một tia chờ đợi.

Dận Tự bắt lấy Dận Trinh tay, bi thiết kì vọng “Lão thập tứ, ca ca không còn sở cầu, chỉ nguyện vì thiết mū Hiền Vương.”

“Bát ca ngài an tâm dưỡng bệnh, Hoàng A Mã kia có lẽ còn sê.....”
Dận Tự liên tục lắc đầu, giãy giụa muốn đứng dậy, thở hổn hển nói
“Chuyện tới hiện giờ ta cũng đã thấy ra, lão thập tú, ca ca liền trông cậy
vào ngươi.”

Dận Trinh cẩn thận nhìn chằm chằm Dận Tự sau một lúc lâu hạ giọng
nói “Bát ca, tương lai ta nếu thật có thể được việc, tất không phụ ngươi.”
Dận Tự cảm kích gật gật đầu, sau lại đem một ít quan viên tên cùng bối
cảnh nhẹ giọng công đạo cho hắn biết được, Dận Trinh chặt chẽ thêm tái
trong lòng, nhìn thấy Dận Tự mệt mỏi chi sắc, mới cáo từ rời đi.

Chín a ca từ phòng tối trung lóe ra tới, nâng dậy Dận Tự, đem hồng lụa
thêu hoa mẫu đơn phuong lót đặt ở hắn phía sau “Bát ca, ngài thật sự
quyết định?”

Dận Tự tái nhợt mặt cười như không cười nói “Giao cho người của hắn
đều là đầu tường chi thảo, lưu trữ đồ chọc Hoàng A Mã lòng nghi ngờ, cửu
đệ, ta đã hoàn toàn tưởng sáng tỏ, một sớm thần áp Hoàng A Mã đó là tối
ky, hơn nữa Hoàng A Mã thương yêu nhất trước sau là phế Thái Tử, chúng
ta đem hắn kéo xuống tối, Hoàng A Mã trong lòng bất mãn kia.”

“Cửu đệ, ngươi an tâm, nếu Hoàng A Mã thật sự truyền ngôi cấp Dận
Trinh, ta đây cũng có bản lĩnh làm hắn ngồi không xong, đến lúc đó ta sẽ
không khinh tha hắn.”

“Ta hiểu được, nhưng trong lòng vẫn là không thoái mái.” Chín a ca
nhìn thấy tám a ca suy yếu bộ dáng, nhẹ nhàng thở dài một hơi “Bát ca, ta
là ở vì ngươi đáng tiếc, mưu triều soán vị thanh danh, cũng không tốt
nghe, hơn nữa lấy lão thập tú năng lực, chỉ sợ sẽ kéo đi càng nhiều người.”

Dận Tự sắc mặt khẽ biến, lời tuy nhiên nói được rộng thoáng, nhưng
trong lòng dày vò lại có cái nào có thể hiểu biết? Vững vàng trụ tâm thần,

nhe giọng nói “Cứu đệ, ta sẽ không hỏng rồi ngươi đại sự, thập đệ ta đây sẽ khuyên giải khai, hắn chính là cái thằng tính tình, suy nghĩ cẩn thận thì tốt rồi.”

“Làm phiền cửu đệ ngươi.” Dận Tự cảm kích nhìn chín a ca, đôi tay gắt gao cầm hăn cánh tay, ở như thế tình trạng dưới, chính mình bên người còn có một cái vì hắn suy nghĩ nhẫn nại huynh đệ, Dận Tự trong lòng rất là cảm động, há miệng thở dốc, lại nói không ra bất luận cái gì nói tới.

“Bát ca, ta hiểu.” Chín a ca trên mặt lộ ra một tia ý cười, không lớn trong mắt lộ ra tính kế “Xem ra là muốn giúp lão thập tú một phen, cũng muốn lộ chút bạc cho hắn gia tăng điểm tự tin. Bát ca, hiện giờ tình thế ta coi, Hoàng A Mã trong lòng kế vị người được chọn, nên là……” Ở Dận Tự trên tay viết xuống tam, bốn, cùng mười bốn chữ, Dận Tự trong mắt hiện lên một tia không cam lòng, hơi hơi gật đầu, nhẹ giọng thở dài “Nếu không có xảy ra sự cố nói, hắn là chính là như thế, Đức phi nương nương sở ra, kia đối ruột thịt huynh đệ sợ ở Hoàng A Mã trong lòng phân lượng lớn hơn nữa một ít.”

Thân ở ung thân vương phủ Tề Lạc cũng không có bị bên ngoài sự tình ảnh hưởng đến, nghe nói tám a ca việc, thoảng cảm thán liền ném tại sau đầu, nàng đại bộ phận tinh lực đều đặt ở hoằng lịch Hoằng Trú trên người, đặc biệt là Hoằng Trú, hắn từ sinh hạ tới thật sự rất ít khóc thút thít, có thể sẽ đi nói lúc sau càng là bướng bỉnh đến không được, thoảng không chú ý, trên bàn phỏng đồ vật tổng có thể bị hắn nắm chặt ở trong tay, sau đó chẳng phân biệt quý trọng cười ha ha đặt ở Tề Lạc bên người “Ngạch nương, cấp.”

Vài lần kiên nhẫn sửa đúng lúc sau, Hoằng Trú thoảng minh bạch một chút, cái này từ nhỏ dưỡng thành thói quen chậm rãi sửa lại không ít, nhưng không chờ Tề Lạc an tâm, Hoằng Trú thay đổi phương hướng, đổi mặt tới ung thân vương phủ phu nhân, hắn chớp động thiên chân đôi mắt,

dùng cực giống Dận Chân khuôn mặt làm nũng, chọc đến các quý phụ thương tiếc không thôi, sôi nổi tương tặng trân quý tiểu đồ vật, Hoằng Trú cười tủm tỉm tiếp thu, chờ mọi người tan đi, nganh nhét ở Tề Lạc trong tay, đắc ý dào dạt nói “Hoằng lịch ca ca nói qua, người khác đồ vật cắp ngạch nương, ngài mới có thể cao hứng.”

Tề Lạc xoa cái trán, tàn nhẫn phạt hoằng lịch sao chép kinh thư, nguyên do chính là dạy hư đệ đệ, hoằng lịch ủy khuất nhìn nhìn Tề Lạc, lại trùng mắt nhìn liếc mắt một cái một bộ mê mang Hoằng Trú, chỉ có thể bưng lên tiểu thân thể, cầm lấy bút lông bắt đầu sao chép, âm thầm quyết định, chờ Hoằng Trú sẽ viết tự, hắn nhất định tìm một cơ hội làm ngạch nương cũng phạt hắn. Nghe thấy Hoằng Trú ở Tề Lạc trong lòng ngực cười đến vui vẻ, hoằng lịch tức giận nhìn, cái kia tín niệm càng thêm kiên định.

Chương 388 lại tiếp thiệp mời

Mùa xuân ba tháng, ám áp ám áp xuân phong thổi tan vào đông rét lạnh, cây liễu rút ra xanh non tiểu mầm, sớm khai nghênh xuân hoa theo gió nở rộ, hết thảy đủ loại đều biểu thị Khang Hi 54 năm mùa xuân đã đến. Yên lặng ôn nhã thư phòng nội, một trương lê khắc gỗ khắc hoa trường điều hình bàn bày biện ở phía trước cửa sổ, bày truyền tự trước minh thuỷ ngọc chế thành giá bút, thượng treo bút lông Hồ Châu bút lông sói, Tô Đông Pha dùng quá bạch sứ đồ rửa bút, Khang Hi thân thường mặc dài, bày ra một trương mềm mại giấy Tuyên Thành, Tề Lạc thân xuyên một kiện màu hồng cánh sen viên lanh nghiêng khâm góc áo chõ thêu cánh hoa sườn xám, trên đầu kéo một cái đơn giản búi tóc, dùng một cái kim phượng như châu diêu bước thoá cố định trụ, thái dương chõ rũ xuống một sợi uốn lượn đen nhánh sợi tóc, đứng thẳng ở trước bàn, trong tay chấp bút, khi thì vọng liếc mắt một cái ngoài cửa sổ, khi thì hơi nhíu mày liễu ở giấy vẽ cắn câu lặc bôi.

Lấy cảnh vẽ trong tranh, chẳng phải biết dừng ở trong mắt người khác nàng cũng là một cảnh, ở bên cạnh lùn một tí tiểu một tí lê mộc án thư bên, hoảng lịch buông bút lông, tay nhỏ chống cầm mê mẫn nhìn Tè Lạc, trong mắt lộ ra mấy phần không muốn xa rời cùng một phần kiêu ngạo. Tè Lạc họa hạ cuối cùng một bút, thật dài thở phào nhẹ nhõm, nhìn họa tác vừa lòng gật gật đầu, phảng phất lại tiến bộ một tí, không có thiên phú nhưng siêng năng luyện tập cũng là không tồi, buông bút vẽ, đôi tay vỗ về cái bàn, ngồi ở gỗ đỏ ghé trên, cẩn thận thưởng thức lên, lại cầm lấy một quyển tranh cuộn từ từ triển khai, đem hai bức họa đặt ở cùng nhau, tương đối sau một lúc lâu, hơi mang một tia tiếc hận “Để ý biên cảnh thượng tuy cùng tích dạng trăng đương, nhưng ở kẽ xảo thượng vẫn là có chút thô ráp nóng này.”

“Không, ta cảm thấy ngạch nương họa đến so mười hai thẩm muôn hảo.” Hoảng lịch nỗ lực bò đến trên bàn, tiểu cánh tay chống thân mình, nghiêm túc nhìn hai mắt họa tác, nghiêng đầu chớp động thủy linh linh mắt đen. Tè Lạc cười khẽ cầm lấy bút lông ở hoảng lịch đĩnh kiều tiểu chớp mũi điểm một cái mặc điểm “Ngươi còn nhỏ, không hiểu.”

Hoảng lịch nhảy xuống án thư, một lần nữa bò đến đông đủ lạc trong lòng ngực, người được chính mình ngạch nương trên người độc đáo mùi thơm của cơ thể, đôi mắt cong thành trăng non nhi, hướng Tè Lạc mềm mại trong lòng ngực tới sát, kiêu ngạo phản bác “Hoảng lịch ngạch nương cái nào cũng so ra kém, chính là so ra kém.” Tè Lạc một tay bảo vệ hoảng lịch, một tay xoa xoa hắn đầu nhỏ, thuận tiện còn nhẹ túm một chút hắn bím tóc “Ngạch nương như thế nào giáo ngươi tới, nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, muốn xem đến người khác sở trường, không thể kiêu ngạo tự mãn.”

Hoảng lịch nhịn không được xoa nhẹ một chút cái mũi, đem mặt trên mặc điểm xoa đến lớn hơn nữa một tí “Chính là hoảng lịch vẫn là cảm

thấy ngạch nương họa hảo, hoằng lịch thích nhất, chính là chỉ có một khuyết tật.”

“Là cái gì?” Tề Lạc nghiêm túc nhìn hoằng lịch, cũng muốn nghe xem cái này tinh quái tiếu nhân nhi có gì cao kiến, hoằng lịch ngửa đầu vọng tiến Tề Lạc trong mắt “Ngạch nương, ngài họa còn thiếu một bộ thơ từ, đặc biệt là thiếu hoằng lịch tự tay viết sở đê thơ từ.”

“Nhỏ mà lanh.” Tề Lạc cười nhạo ra tiếng, “Ngạch nương, làm hoằng lịch đê thơ được không? Có lẽ tương lai cũng có thể dẫn con bướm đâu.” Dẫn con bướm? Tề Lạc híp mắt nhìn hoằng lịch, nghĩ như thế nào khởi Hoàn Châu Cách Cách tới? Hoằng lịch nếu là đúng như kịch trung sở diễn nói, kia…… “Ngạch nương được không sao. Được không sao.” Hoằng lịch nhẹ nhàng làm nũng vặn vẹo tiếu thân mình, Tề Lạc hoàn hồn, nhẹ điếm một chút chính mình cái trán, hắn là suy nghĩ nhiều “Như vậy đi, chờ hoằng rèn luyện hảo tự, ngạch nương khiết cho ngươi đê thơ.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 244

“Tú tẫu, ngươi nghe nói sao?” Tè Lạc âm thầm buồn cười, tích nguyệt đối bát quái yêu thích càng ngày càng cường, cũng không hiểu được nàng từ nào đến tới như vậy nhiều tin tức? Có hưng thú hỏi “Nghe nói cái gì?”

“Vừa mới ta coi thấy mười bốn phúc tấn mang theo như ngọc tới cùng ngươi thỉnh an?” Được đến Tè Lạc khẳng định hồi đáp sau, tích nguyệt dựa vào càng gần một ít, hạ giọng nói “Ngươi đều liêu không đến, mười bốn gia như thế nào cùng như ngọc gặp mặt?”

Nàng thật đúng là đoán không được, chẳng lẽ bọn họ chi gian còn có lăng mạn tình cờ gặp gỡ? “Tú tẫu, ngươi cũng nhìn đến ra tới, như ngọc cùng nàng thân tỷ tỷ chi gian dung mạo thượng chênh lệch, dù thân vương trắc phúc tấn không ngừng dung mạo cực kỳ xuất sắc, cầm kỳ thư họa thiên phú cực cao, đặc biệt là đàn cổ, đàn tấu lên thật là ứng câu nói kia, nhân gian nào đến vài lần nghe, hơn nữa nàng cũng bị trong nhà coi trọng, gả nữ gả cao, cho nên như ngọc đã không có nhan sắc lại không thiên phú……” Tích nguyệt ngừng lại, Tè Lạc sáng tỏ nàng hẳn là nghĩ tới trước kia, nhẹ giọng an ủi hai câu.

“Như ngọc ở nhà mẹ đẻ liền không bị coi trọng, tuyển tú lại lược thẻ bài, nhưng nào có không yêu thương nữ nhi ngạch nương? Như ngọc theo nàng ngạch nương tiến cung hướng Đức phi thỉnh an khi, gặp phải mười bốn gia, nghe nói phảng phất là như ngọc ngâm xướng một đầu thơ từ,

được mười bốn gia coi trọng, liền nhập phủ làm khanh khách, hơn nữa rất là được sủng ái đâu.”

“Nguyên lai là như thế này, ta coi nàng càng tươi sống một ít.” Tè Lạc nhìn thấy như ngọc bị tám phúc tấn kéo tại bên người, nàng thẹn thùng thẹn thùng bộ dáng, đảo thật là một đóa kiều nộn tiểu hoa nhi, chính là không hiểu được có thể hay không khiêng được Hoàn Nhan thị cùng năm thị tâm cơ, Hoàn Nhan thị muốn hạc trai tranh chấp, năm thị một lòng một dạ muốn cố sủng, hơn nữa này đóa thố ti hoa nhi, mười bốn a ca phủ thật đúng là náo nhiệt.

“Như ngọc bên cạnh cái kia nha đầu còn có nguyên do đâu.” Tích nguyệt tiếp tục bát quái “Kia nha đầu kêu mây tía, là kỳ hạ bao con nhộng, ngoài ý muốn bị như ngọc cứu, chết sống muôn báo ân, đi theo nàng vào thập tứ hoàng tử phủ, nói là muốn chung thân hầu hạ nàng, như ngọc cũng là tâm từ cõi tình bị cái gì cao quý thiện lương thuyết phục, kỳ thật muốn ta nói, mây tía cũng có chút tâm tư, không chừng có cái gì ý nghĩ.” Tè Lạc khẽ gật đầu, loại này cốt truyện phát triển đi xuống, giống như sẽ càng cầu huyệt một ít, bất quá xem diễn sao, đương nhiên càng xuất sắc càng tốt.

Theo sau tích nguyệt lại nói lên rất nhiều về như ngọc thiện lương tâm từ sự, Tè Lạc cảm thấy như ngọc thật đúng là thánh mẫu, liền không biết là thật là nguy. “Tứ tẩu, tám a ca một cái thị thiếp bởi vì trượt thai, dùng được quá nhiều quá nặng, phảng phát……” Không chờ tích nguyệt nói xong, bên ngoài vọt vào tới một cái húc đầu phát ra cầm trong tay roi nữ nhân, Tè Lạc kinh hãi, vội vàng đứng dậy, phòng khách trung người tất cả đều ngây ngẩn cả người, phát ngốc nhìn xông tới người, Tè Lạc lặng lẽ hướng hoằng lịch phương hướng dời đi, tám phúc tấn hờ lạnh “Ngươi như thế nào ra tới? Còn không chạy nhanh lui xuống đi.”

“Quỷ, quỷ, các ngươi đều là quỷ, trả ta hài tử.” Nói xong không chờ bà tử đem nàng túm đi xuống, nữ nhân giơ lên trong tay roi hung hăng hướng

tới phát ngốc trung hoảng 暈 trên mặt rút đi, bên cạnh có người mãnh đến phá khai hoảng 暈, nhưng roi hạ quá mãnh quá cấp, vẫn là trùu ở hoảng 暈 trên cổ, tiểu a ca nhóm rốt cuộc tuổi tác không lớn, cho nên càng là sững sờ tại chỗ khóc thút thít, hoảng lịch tinh ngộ mau muốn tránh thoát, chính là ngã xuống đất hoảng 暈 may mắn thế nào đè ở hắn trên chân, mà cứu hoảng 暈 mây tía té ngã vị trí chặn hắn đường đi, phía sau lại có phát ngốc tiểu a ca, hoảng lịch thế khó xử hết sức, nữ nhân giơ roi hướng hắn trên mặt rút đi, hoảng lịch rốt cuộc còn nhỏ, không biết nên như thế nào ứng đối.

Nhưng vào lúc này Tè Lạc đẩy ra hoảng lịch phía sau nam hài, ôm lấy hoảng lịch lấy thân che ở trước mặt hắn, sau vai bị roi hung hăng trùu trung, Tè Lạc kêu lên một tiếng, tám phúc tấn đậm chân nói “Các ngươi còn không đem nàng bắt lấy, còn đang đợi cái gì?” Bà tử nha đầu sôi nổi tiến lên, nữ nhân khắp nơi huy tiên, phí một hồi lâu công phu mới bắt nàng.

Hoàn Nhan thị khóc lóc bé lên hoảng 暈, nhìn thấy hắn trên cổ hòng hòng vết roi, trong lòng hận bức không được, ước gì sống xé hành hung nữ nhân, hoảng 暈 tiếng khóc vang vọng toàn bộ phòng khách, tiểu a ca nhóm tinh ngộ lại đây, khóc lóc chạy tiến chính mình ngạch nương trong lòng ngực, hoảng lịch nắm chặt tiểu nắm tay, nhìn nửa quỳ trong người trước dùng thân mình bảo vệ hắn Tè Lạc “Ngạch nương, ngạch nương, ngươi thế nào?”

Tè Lạc sau vai phảng phát lửa đốt giống nhau đau đớn, luôn luôn sợ đau nàng trong mắt tự nhiên lóe lê quang, nhìn thấy hoảng lịch không có việc gì, tự nhiên thả lỏng cánh tay, dùng tay phải che lại vai trái. Hoảng lịch cầm lấy nhặt lên trên mặt đất roi, mãnh đến hướng bị mọi người chế trụ nữ nhân trên người rút đi, liền trùu hai tiên lúc sau, một lần nữa đem roi ném xuống đất, “Bang” một tiếng, chấn đến hoảng 暈 chờ chấn kinh tiểu a ca

cũng không dám dang khóc, hoảng lịch đem mọi người biểu tình thu hết đáy mắt, trên mặt không có một tia dao động, phòng khách trung mọi người thế nhưng bị một cái nho nhỏ hài đồng trấn trụ, khẽ không tiếng động vang, sau một lúc lâu mới có cái thanh âm truyền đến “Thật không hổ là ung thân vương con vợ cả.”

Tề Lạc cũng không nghĩ tới hoảng lịch sẽ làm như vậy, duy trì nửa quy tư thế, hoảng lịch chậm rãi một lần nữa trở lại chính mình ngạch nương bên cạnh người, vươn trăng nõn tay nhỏ, nhẹ nhàng chạm vào một chút Tề Lạc sau vai vết roi, mặt lộ vẻ quan tâm thàn sắc, trong mắt chớp động lê quang, một sửa vừa mới uy nghiêm không dung xâm phạm “Ngạch nương, ngươi..... Ngươi có đau hay không? Hoảng lịch cho ngươi thổi thổi.” Cái miệng nhỏ đối với vết thương nhẹ nhàng bật hơi, trong mắt nước mắt rót cuộc ngăn không được, lăn xuống xuống dưới, ôm Tề Lạc ô ô khóc lên, dùng mu bàn tay sát sát trong mắt, nghẹn ngào nói “Hoảng lịch hiểu được..... Hiểu được..... Ngạch nương không thích khóc thút thít..... Nhưng hoảng lịch nước mắt chính là..... Chính là muốn chảy ra, ta không khóc, hoảng lịch..... Ô ô.....”

Tần ma ma tiến lên nâng dậy Tề Lạc, trong lòng thập phần khó chịu, thế nhưng lại làm nàng bị thương, này nên như thế nào cùng chủ tử cùng từ gia công đạo, huống chi nàng trong lòng cũng đau lòng không thôi, nhưng nhìn thấy trên mặt đất roi, ánh mắt chợt lóe, xoay người quay xuống đất thỉnh cầu “Tâm phúc tấn, có thể hay không chuẩn bị một cái sương phòng, phúc tấn luôn luôn kiều quý, nô tỳ đến trước cấp phúc tấn thượng được, cầu tám phúc tấn ân chuẩn.”

Tề Lạc tuy rằng cảm thấy đau đớn, nhưng dù sao cũng là gio roi lực đạo không lớn, có thể hay không chuyện bé xé ra to? Hơn nữa ở người khác trong phủ cởi áo thượng được, tổng cảm thấy rất là biệt nữu, muốn ra tiếng, lại phát giác Tần ma ma mãn nhãn cầu xin, ngừng khẩu, tám phúc

tần quan tâm nói “Này đương nhiên khiến cho, dùng không cần tuyên thái y?”

Tần ma ma nhẹ nhàng lắc đầu “Phúc tấn dễ dàng bị thương, nô tỳ có mang theo ngoại thương được, đơn giản xử trí một chút là được.” Tám phúc tấn hướng ôm hoảng 懈 Hoàn Nhan thị nhẹ giọng hỏi “Thập tứ đệ muội, ngươi có phải hay không cũng đi cấp hoảng 懈 thương được, trong phủ có Hoàng A Mã thương hóa ú tán, hoặc là truyền thái y?”

Hoảng 懈 trên cổ vết roi tuy rằng lộ ra nhè nhẹ vết máu, nhưng nhìn cũng không tính nghiêm trọng, người khác dược nàng nhưng không yên tâm dùng ở hoảng 懈 trên người, nhưng cũng không hảo cùng tám phúc tấn trở mặt, trầm khuôn mặt, không khách khí trả lời “Hoảng 懈 nhưng không có như vậy kiều quý, làm bát tẩu lo lắng, ta càng muốn minh bạch cái này đên nữ nhân là như thế nào xông tới, bát tẩu, hoảng 懈 chính là ta vận mệnh.”

Tề Lạc lúc này chính đỡ Tần ma ma ở nha đầu dưới sự chỉ dẫn hướng ra phía ngoài đi, nghe thấy Hoàn Nhan thị theo như lời, mặt hơi hơi đỏ lên, nghe nàng kia ý tú, chính mình còn không đuổi kịp hoảng 懈? Có chút mất mặt đâu, Tần ma ma nắm chặt Tề Lạc cánh tay, biểu tình ngưng trọng. Chờ tới rồi phòng cho khách, Tề Lạc còn không có tới kịp nói chuyện, Tần ma ma vãy lui nha đầu, Tử Anh đem trên xe ngựa ngoại thương dược đệ đi lên.

“Phúc tấn, ngài trước ngồi xuống.” Tần ma ma hướng Tử Anh đưa mắt ra hiệu, Tử Anh bắt đầu khắp nơi đánh giá, nhanh chóng kiểm tra phía sau giường cùng trên tường quai bức họa cuộn tròn sau, không có phát hiện dị thường hướng Tần ma ma gật gật đầu. Tần ma ma thở dài nhẹ nhõm một hơi, tháo xuống trên lỗ tai bạc chế khuyên tai, lấy rót trên bàn lụa mỏng xanh chụp đèn, bậc lửa ngọn nến, tiểu xảo khuyên tai thế nhưng duỗi dài một chút, đặt ở ánh nến thượng nướng một hồi, xoay người cởi bỏ Tề Lạc

y khâu, nửa lộ vai ngọc, nhẹ giọng “Phúc tấn, có chút đau ngài nhất định phải nhịn xuống.”

Hoàng lịch đi theo bên cạnh vẫn luôn không có ngôn ngữ, nghe nói lời này, nhớ lại trước kia chuyện xưa, đem tay nhỏ đặt ở Tề Lạc lòng bàn tay, mở miệng nói “Ngạch nương, ngài muốn đau liền niết hoàng lịch tay hảo.”

Tề Lạc trong lòng cảm động, nhẹ nhàng nắm lấy “Hoàng lịch, ngạch nương hiểu được người hiểu thuận, người phải nhớ kỹ hộ người chu toàn là ngạch nương ứng làm, người là ngạch nương nhi tử, là……”

Tần ma ma đè lại Tề Lạc đầu vai, đem nàng sau trên vai sưng đỏ vết roi chọn phá, dùng tay đem mủ huyết bài trừ, Tề Lạc đau sắc mặt trắng bệch, thân mình không khỏi run rẩy, này so ai kia một roi muốn đau thương gấp mười lần, hung hăng cắn môi không nói chuyện nữa, Tần ma ma sát sát mồ hôi trên trán, đem ngoại thương dược một tầng một tầng cẩn thận đắp ở miệng vết thương, lại cầm lấy sớm đã chuẩn bị tốt vải bô trắng đặt ở chót mũi nhẹ người một chút, triền ở Tề Lạc đầu vai.

Nắm lên bình sứ đỏ hai viên thuốc viên nhi, một tay cầm chén trà, nhẹ giọng nói “Phúc tấn, này nước trà đều là trên xe ngựa, tuy rằng lạnh chút, nhưng……”

Dùng đến như thế cẩn thận sao? Tề Lạc trong mắt lộ ra nghi hoặc, nhưng vẫn là đem thuốc viên nhi ăn đi vào, Tần ma ma lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm, dùng khăn đem nhỏ giọt vết máu lau khô, hướng canh giữ ở cửa Tử Anh gật gật đầu, bên ngoài có người hỏi bẩm “Chủ tử mệnh nô tỳ cho ngài đưa tắm rửa quần áo.”

Tử Anh thấy hết thảy bình yên mới mở ra cửa phòng, bốn gã nữ tì phảng đèn đẽ quý giá màu đỏ trang phục phụ nữ Mãn Thanh, phổi sức từ từ cúi đầu đi đến, Tề Lạc thân xuyên trang phục phụ nữ Mãn Thanh ở phía

sau vai chõ bị roi rút ra một lõi hồng, ẩn ẩn lộ ra bao vây miệng vết thương vải bô trắng, nhìn thấy Tần ma ma cẩn thận, Tề Lạc cũng không khỏi mở miệng chối từ “Không cần, ta còn có áo choàng.”

Tử Anh đem trong tay áo choàng khoác ở Tề Lạc trên người, đỡ nàng đứng dậy, Tề Lạc quay đầu lại nhìn một cái không có ngoại lậu một tia, hít sâu một hơi, hôm nay sự xem ra không phải đơn giản như vậy, cũng muốn nghe xem tám phúc tấn rốt cuộc nói như thế nào, lôi kéo hoảng lịch một lần nữa đi trở về phòng khách, rất xa liền nghe nói nữ nhân tiếng khóc, trong lòng trầm xuống, nên tới vẫn là trốn không xong.

Chương 391 lại dùng tâm kế

Tề Lạc rảo bước tiến lên phòng khách liền nhìn thấy vài cọng trân phảm hoa cỏ bị dọn đến trong một góc, trung gian quỳ bị buộc chặt vững chắc hành hung điên nữ nhân, hai cái hữu lực bà từ dùng sức đè lại nàng bả vai làm nàng quỳ gối mọi người trước mặt, nữ nhân trong miệng điên cuồng tức giận mắng, tám phúc tấn không thể nhẫn耐 được nữa “Còn không cho ta lắp kín nàng miệng.” Người bên cạnh y mệnh hành sự, điên nữ nhân không ngừng dùng cái trán chạm đất, một hồi công phu liền khai ra huyết, máu tươi theo mi cốt chảy tới trong mắt, điên nữ nhân lại đầy mặt mang theo ý cười, phảng phát hảo vô tri giác, đầy mặt là huyết càng nhiều vài phần điên khùng.

Chín phúc tấn tám tắc hai tiếng “Bát tấu, nàng thật là điên rồi, nếu bằng không nào có người không hiểu được đau?” Người bên cạnh cũng đều tán đồng gật đầu, Hoàn Nhan thị trong lòng không sảng khoái, tám a ca thị thiếp bởi vì hoạt thai điên cuồng sự đã sớm ở kinh thành truyền lưu mở ra, cùng cái điên nữ nhân chấp nhật cũng mất thân phận, chẳng lẽ hoảng 噩 kia roi liền bạch ăn? Không ngừng tính kế, hoãn hoãn thần sắc “Bát tấu, nếu nàng điên cuồng, như thế nào còn có thể xông vào nơi này? Chẳng lẽ liền không có trông giữ nàng sao?”

Tám phúc tấn đồng dạng vẻ mặt tức giận mở miệng “Còn không đều là cái kia không biết có gắng tiện tì? Ta đảo muốn hỏi một chút nàng làm cái gì đi? Liền cá nhân đều xem không tốt?”

“Phúc tấn tha mạng, phúc tấn tha mạng, nô tỳ, nô tỳ đi.....” Tè Trân quỳ trên mặt đất khóc thút thít cầu xin, lại kì vọng trộm ngắm liếc mắt một cái một lần nữa đi vào tới Tè Lạc, phảng phát nàng mới là chính mình chủ tử.

“Tú tâu, ngài cảm giác như thế nào? Xem ngài khí sắc không tốt, ở sương phòng nhiều nghỉ một lát cũng là tốt.” Tám phúc tấn quan tâm mở miệng, Tè Lạc nhìn lượt qua bốn phía bởi vì Tè Trân biếu tình mà suy đoán lòng nghi ngờ mọi người, đạm nhiên cười nhạt “Đa tạ tám phúc tấn quan tâm, ta nếu không tới, không chừng nàng sẽ lại nói ra hồn lời nói đâu, nếu là làm người hiểu lầm liền không hảo.”

Hoàng lịch cảm thấy được chính mình ngạch nương trong lòng không bằng trên mặt như vậy bình tĩnh, ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm quỳ trên mặt đất Tè Trân, Tè Lạc sắc mặt tái nhợt, hai mắt trầm tĩnh không thấy một tia gợn sóng, xem nhẹ đầu vai đau đớn, ngồi thẳng thân mình, khéo miệng lộ ra trào phúng ý cười, phảng phát không chút để ý nói “Tiếp tục, ta cũng muốn nghe xem là chuyện như thế nào? Cũng đỡ phải ta mơ hồ ai một roi.”

Tám phúc tấn phảng phát lần đầu nhìn thấy Tè Lạc giống nhau, cẩn thận nhìn hai mắt. Bên cạnh mọi người cũng đều âm thầm cảm nhận, ung thản vương phúc tấn tính tình rốt cuộc là như thế nào? Trước kia mọi người coi trọng nàng là xuất sắc dung mạo, nhà mẹ đẻ là Trí Viễn Công tước phủ, cùng với hâm mộ nàng có thể ngại đến Tú a ca sủng ái, Tè Lạc ở trước mặt mọi người cũng luôn luôn thuận thuận nhu nhược không mừng gây chuyện, còn lạc mang một phần thiên chân, tuy truyền nàng đem vương phủ quản lý thực hảo, nhưng đại bộ phận người đều cho rằng nàng xuất trần bộ dáng,

bên người tất nhiên có người phụ trợ, nhưng hôm nay xem ra nàng thật đúng là không phải cái hảo đắn đo.

Tám phúc tấn chụp một chút cái bàn cao giọng nói” ngươi nhìn ung thân vương phúc tấn làm cái gì? Người đem sự cho ta nói rõ ràng, lúc ấy không phải công đạo ngươi phải hảo hảo nhìn nàng sao?”

“Phúc tấn, ta... Ta.....” Tề Trân đầy mặt che kín nước mắt, ám ách tiếng nói biện hộ “Nô tỳ luôn luôn vâng theo phúc tấn chi mệnh cẩn thận nhìn nàng, không dám có một tia sơ sẩy đại ý, nhưng, hôm nay nghe nói ung thân vương phúc tấn tới trong phủ, nô tỳ..... Nô tỳ tuy rằng đê tiện, nhưng lúc trước cùng từ phúc tấn cùng dưỡng ở mã mỗ bên người, liền muốn đi trộm nhìn thượng hai mắt, không thành tưởng nàng thế nhưng chạy ra tới, còn sấm hạ như thế đại họa, phúc tấn, nô tỳ biết tội.”

Tề Lạc đóng một chút đôi mắt, âm thầm nắm chặt nắm tay, Lăng Thành một nhà vì cái gì tựa như bóng dáng giống nhau thoát khỏi không xong? Tề Trân đê tiện, kia cùng nàng một cái tỗ tông chính mình lại có thể cao thượng đến nào đi? Không thể bị này đó xem diễn người đánh sập, trên mặt trào phúng ý cười càng đậm “Trộm nhìn ta hai mắt? Ta thật đúng là không đảm đương nổi đâu, khi còn nhỏ ra sao trạng huống, người khác không hiểu được, chẳng lẽ ngươi Tề Trân trong lòng liền không rõ? Nói ra chiêu này ngươi mệt không đuối lý? Trí Viễn Công tước phủ đã sớm cùng các ngươi ân đoạn nghĩa tuyệt, việc này ngay cả Hoàng Thượng đều hiểu được ân chuẩn, chuyện tới hiện giờ cái nào còn có thể bị ngươi hù đi?”

“Ung thân vương phúc tấn, nô tỳ biết sai, nô tỳ thật sự chỉ là muốn...” Tề Trân liên tục dập đầu, “Đủ rồi, Tề Trân ta cho ngươi để lại một phân thể diện, cũng không nên được một tấc lại muốn tiến một thước.” Tề Lạc lạnh giọng đánh gãy nàng lời nói, lại nhìn tám phúc tấn liếc mắt một cái, buồn cười nói “Luôn luôn khôn khéo quả quyết tám phúc tấn, sẽ bị Tề Trân loại này vụng về lấy cớ lừa gạt qua đi? Ta cũng thật không hiểu được, nàng

đây là không có sợ hãi, vẫn là coi thường người? Huống chi liền tính nàng làm việc không để tâm, kia hoàng tử phủ này nàng hạ nhân đều đi đâu vậy? Tùy ý một cái điên cuồng người cầm roi hoành hành?”

Tề Lạc dùng tay che một chút đầu vai, hoảng lịch trong tréo tiếng nói vang lên “Ngạch nương, ngài còn có đau hay không? Nếu không có người, một roi này liền trừu ở nhi tử trên mặt.” Tề Lạc sờ sờ hoảng lịch đầu, đạm cười không nói gì, mọi người nhìn hướng Tề Trân cùng tám phúc tấn ánh mắt mang theo một tia suy đoán, rốt cuộc ngay lúc đó tình huống cái nào đều nhìn đến ra tới, muốn không có Tề Lạc lấy thân chấn tiên, kia hoảng lịch hậu quả.

Tám phúc tấn biết không có thể kéo đi xuống, nếu là Tề Lạc lại nói ra cái gì tới, kia tình huống sẽ càng tao, phần hậu cao giọng phân phó “Đem cái này điên cuồng tròng lên xiềng xích phong nhập hậu viện, vĩnh thê không được bước ra một bước, Tề Trân thiện li chức thủ, trọng trách 50 bản tử.”

“Bát tấu, ta xem vẫn là trừu 50 roi hảo, cũng làm nàng vẫn đến ai roi tư vị nha.” Hoàn Nhan thị vuốt nhí tử trên cổ vết roi, tám phúc tấn vãy vãy tay “Liền án thập tứ đệ muội nói làm.” Tề Trân biết phản kháng vô dụng, hướng tám phúc tấn dập đầu “Nô tỳ tạ tám phúc tấn, tạ mười bốn phúc tấn, tạ…… Tạ tứ phúc tấn.”

Một hồi liền nghe thấy bên ngoài truyền đến Tề Trân ách kêu to xin tha thanh âm, Tề Lạc thân thủ lắp kín hoảng lịch lỗ tai, tám phúc tấn gấp hướng hạ nhân phân phó “Còn không gọi Tề Trân tiện tì im miệng?” Sau đó đứng dậy bỗng nhiên quỳ gối Hoàn Nhan thị cùng Tề Lạc trước mặt, tràn ngập xin lỗi thỉnh tội “Ta không biết nhìn người, khiến nàng sấm hạ như thế đại họa, thương tới rồi hoảng 暇 cùng tú tấu, thật là hối hận áy náy không thôi, tú tấu, thập tứ đệ muội bồi tội, khẩn cầu các ngươi nhiều hơn đảm đương.”

Tè Lạc nhịn đau đứng dậy kéo túm tám phúc tấn, thấy vô pháp kéo, liền lánh khai đi. Hoàn Nhan thị cũng tiến lên, nhưng vẫn là bị luôn cao ngạo tám phúc tấn quỳ lạy, phúc tấn nhóm cũng tiến lên khuyên bảo đây là ngoài ý muốn trạng huống từ từ, hảo một phen lăn lộn, tám phúc tấn mới đứng dậy, Tè Lạc xoa nhẹ một chút cái trán, nhẹ giọng nói “Bát đệ muội, ta thân mình có chút mệt, liền trước cáo từ.” Tám phúc tấn vội phân phó nha đầu phủng đi lên bốn cái hồng đánh tráo bọc hộp quà “Tú tẩu, ta hiểu được ung thân vương phủ không thiếu cái gì, nhưng đây cũng là ta một mảnh tâm ý, bên trong là chút dược liệu, ngài thỉnh nhận lấy, đuổi minh ta sẽ lại lần nữa tới cửa nhận lỗi.”

Tè Lạc chối từ bất quá, Tử Anh tiến lên tiếp nhận hộp quà, đỡ Tần ma ma tay, hướng mọi người mỉm cười ý bảo mới đi ra phòng khách, lên xe ngựa, Tè Lạc vô lực dựa vào cửa sổ xe linh, nhắc không nổi một tia tinh thần, hoảng lịch sợ tăng thêm Tè Lạc thương thế, không dám tới gần nàng trong lòng ngực, ngồi quỳ ở ghế trên, cầm lấy lụa khăn nhẹ nhàng diêu lau nàng trên đầu mồ hôi lạnh “Ngạch nương, hoảng lịch nhất định sẽ không lại làm người thương người, nhất định sẽ bảo hộ người.”

Nhắm mắt lại, Tè Lạc khép miệng thương kiều, lẩm bẩm nói “Kia ngạch nương liền chờ, chờ hoảng lịch lớn lên, chiêu cõi ngạch nương, hoảng lịch, người muôn..... Người phải nhớ kỹ qua đen phụng dưỡng ngược lại, ngạch nương cho người... Giảng quá...”

“Ngạch nương, người.....” Hoảng lịch nhìn thấy Tè Lạc ngất xỉu đi, nôn nóng không thôi, Tần ma ma ôm lấy hắn, duỗi tay ở Tè Lạc cái trán sờ sờ, thấp giọng giải thích “Hoảng lịch a ca, phúc tấn đây là ngủ rồi, không có việc gì.”

Hoảng lịch tránh thoát Tần ma ma, vén lên màn xe thấp giọng phân phó “Vững vàng một ít, không thể điên đến ngạch nương, tiến lên cũng không

được chậm lại, nghe minh bạch không có?” Đánh xe hạ nhân lên tiếng
“Thỉnh hoằng lịch a ca yên tâm, nô tài hiểu được.”

Một hồi công phu xe ngựa liền sủ vào ung thân vương phủ, nhìn thấy
Tề Lạc hôn mê, Tần ma ma đi trước xuống xe, phân phó người chuẩn bị
mềm kiêu đem Tề Lạc an trí ở mặt trên, nâng tiến nội trạch, vào nội thất,
chỉ huy nha đầu múa nước hầu hạ Tề Lạc tịnh mặt rửa mặt chải đầu, lại lần
nữa cho nàng thượng dược, chờ đến hết thảy đều thỏa đáng, Tề Lạc nằm
sấp ở trên giường, hôn trầm trầm nói “Làm Tần ma ma hảo hảo chăm sóc
hoằng lịch, ta trước nghỉ một lát.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 245

Lý Đức Toàn gật gật đầu, Khang Hi buông chén trà, thật đúng là vừa báo còn vừa báo, đối các hoàng tử không màng huynh đệ chi tình, hắn đã chết lặng, thậm chí không có sức lực lại mắng bọn họ, hà tất vì này đó bất hiếu tử túc điên thân mình? Đặc biệt là đối chấp mê bát ngộ tám a ca, Khang Hi càng là thất vọng tột đỉnh, vốn dĩ cảm thấy hắn còn tính khôn khéo, không nghĩ tới thật sự bị ngôi vị hoàng đế diệu hoa mắt, thật mạnh thở dài một hơi “Lão tú phúc tấn vì hoằng lịch chán roi?”

“Đúng vậy, nếu là không có tú phúc tấn, hoằng lịch a ca mặt chỉ sợ...” Khang Hi trong mắt lòe ra một tia ý cười, chấn tiên tình cảnh hắn đoán đều có thể đoán được, liền giống như lúc trước bị ám sát khi, kia nha đầu bình tĩnh quả quyết bộ dáng, nàng mới là trẫm hảo con đâu. “Truyền trẫm ý chỉ trọng thường ung thân vương phúc tấn, nội kho có cái gì hảo ngoạn, nàng thích, đều thường nàng.” Lý Đức Toàn âm thầm lắc đầu, này thánh chỉ chưa từng có liền như vậy hạ quá, nhưng cũng không dám nói cái gì, ngẩng đầu trộm nhìn nhìn Khang Hi, nhẹ giọng dò hỏi “Hoàng Thượng, mười bốn a ca vừa mới tiến cung, Đức phi nương nương đã khóc ngất xỉu đi, còn có chính là tám a ca kia.....”

“Trẫm không muốn nghe có quan hệ Dận Tự sự.” Khang Hi đứng lên, hướng nội điện đi đến, xua tay nói “Ngươi đi ung thân vương phủ truyền chỉ, dư lại trẫm có rảnh lại xử trí.”

Lý Đức Toàn bản thân đối Tè Lạc liền có thiện ý, huống chi còn có hứng thú xa công mặt mũi, tự nhiên dựa vào thánh chỉ ở bên trong kho hảo hảo lựa một phen, trang hai đại cái rương đồ vật, phùng thánh chỉ đưa đến ung thân vương phủ. Chờ đến đông đủ lạc nghỉ ngơi đủ rồi bắt đầu lựa sửa sang lại này đó ban thưởng đồ vật, híp mắt tràn ngập tính kế bộ dáng, làm nàng càng là nhiều vài phần nghịch ngợm.

Nhật tử từng ngày quá khứ, Khang Hi kia không có bất luận cái gì ý chỉ, kinh thành trung cũng không có bất luận cái gì nghị luận phảng phát việc này không có phát sinh quá, Dận Trinh bốn tính toán chỉ vào Khang Hi, lại không nghĩ rằng chờ tới là loại kết quả này, chỉ cần một hồi phủ liền nhìn thấy Hoàn Nhan thị khóc thút thít đau thương khuôn mặt, nghĩ đến con vợ cả bị tính kế, trong lòng càng là bức bối, cũng càng thêm không thích nàng.

Hoàn Nhan thị sở dĩ như thế thương tâm, trong lòng sáng tỏ tiêu nhi từ xem như hoàn toàn tuyệt kế thừa tước vị khả năng, cần thận chăm sóc hoằng 懷 đồng thời, Hoàn Nhan thị đem trọng cậy vào đều ký thác ở Hoằng Minh trên người, chỉ e hấn lại ra một tia sai lầm, nhưng đương nghe nói Khang Hi trọng thưởng xá thân chấn tiên Tè Lạc thời điểm, trong lòng phản hận cùng ghen ghét phảng phát muôn dâng lên mà ra, chiêu quá ma ma muốn phóng chút lời đồn đãi đi ra ngoài, ma ma không tán đồng lắc đầu "Chủ tử, tú phúc tấn cũng không phải là hảo đắn đo, liền không đề cập tới Trí Viễn Công, liền nói Hoàng Thượng coi trọng, huống chi còn có ung thân vương đâu."

Hoàn Nhan thị căn răng ấn hạ nghỉ tâm tư, thàm nghĩ chờ đến tương lai, nhất định phải làm nàng ném thử loại mùi vị này nhi, ma ma nhìn thấy nàng sắc mặt không tốt, nhẹ giọng an ủi "Chủ tử, không ngừng ngại coi thường ung thân vương phúc tấn, trừ bỏ nàng khuê trung bạn thân

mười hai phúc tấn, cái nào không đều..... Cái nào có thể xem trọng nàng? Ngay cả mười hai phúc tấn cũng là có khác tâm tư.”

“Mười hai phúc tấn?” Hoàn Nhan thị bỗng nhiên bắt lấy ma ma tay, tích guyệt biến hóa, nàng cũng nhìn ở trong mắt, phảng phất nàng cũng trở nên xuất sắc một ít, hơn nữa rất được thập nhị a ca sủng ái, lại sinh hạ con vợ cả, “Chẳng lẽ nàng kia thực sự có cái gì bí pháp? Xem ra thật đúng là đến cùng nàng giao hảo mới thành.”

Hoàn Nhan thị dặn dò ma ma thu thập trân quý dược liệu đồ vật từ từ, tự mình đưa đến ung thân vương phủ, đánh ván an Tề Lạc danh nghĩa, nhàn kéo ngạnh xả hai cái canh giờ, Tề Lạc liên tiếp gõ chén trà cái, nhưng nàng lại phảng phất không hề hay biết, thảng buộc Tề Lạc mở miệng đuổi đi người “Thập tứ đệ muội, sắc trời không còn sớm, nói vậy ngươi còn muốn chăm sóc hoằng 睿, ta liền không lưu ngươi.” Hoàn Nhan thị mới ngượng ngùng cáo từ, Tề Lạc xem cũng chưa xem nàng đưa tới đồ vật, phân phó Tân ma ma, “Đem này đó đều cấp thiện đường đưa đi, cũng coi như thế nàng tích phúc.”

Tề Giác ở nàng bị thương ngày thứ hai liền đuổi tới vương phủ, bồi nàng nói một hồi lâu lời nói, thảng đến đem Tề Lạc đậu đến vui vẻ mới rời đi, nhưng Tề Lạc cũng không biết, Tề Giác rời đi phía trước đã từng âm thầm đem Hoằng Mân gọi vào một bên, đàm luận hồi lâu, cuối cùng vỗ vỗ Hoằng Mân đầu vai, hạ giọng “Buông tay lớn mật đi làm, ta cho ngươi chồng, nhưng ngươi cũng muốn nhớ rõ, chân chính người thông minh từ trước đến nay động tâm không động thủ, thiện dùng ngoại vật, tự nhiên có thể được như ước nguyện.”

Hoằng Mân hướng Tề Giác vuơn ngón tay cái, “Tiêu cữu cữu, ông ngoại như thế nào không có tới nhìn ngạch nương?” Tề Giác ngắn ra một cái chớp mắt, than nhẹ “A mà cũng nghĩ đến, trong lòng nôn nóng không được, nhưng hắn là Trí Viễn Công, đến giúp đỡ Hoàng Thượng... Hoằng

Mân, sang năm Hoàng Thượng chỉ sơ sê dụng binh, đến lúc đó ta sê theo quân cận vệ xuất chinh, ngươi là tỷ tỷ trưởng tử, mọi việc muôn đa dụng tâm.”

Tề Giác nhìn liếc mắt một cái xanh lam không mây không trung, “Hoằng Mân, kinh thành quá an tĩnh.”

“Tiểu cữu cữu, ngạch nương nói qua, hùng ưng là muôn giương cánh bay cao, ngươi liền giống như bầu trời hùng ưng.” Tề Giác xoa xoa Hoằng Mân đầu, “Cho dù là hùng ưng cũng yêu cầu nghỉ tạm chỗ, tỷ tỷ còn nói quá, gia chính là an tâm yên lặng chỗ. Cho nên, ngươi nhưng đến đem tỷ tỷ xem trọng, chờ đến vội xong này một trận, a mã liền có nhàn rồi, hắn sẽ đến vương phủ nhìn tỷ tỷ.”

Theo sau Tề Giác lại đem hoằng lịch hảo hảo giáo dục huấn luyện một phen, nguy cơ khi, ngây ngốc đứng là nhất không được, hoằng lịch cũng không giống ngày xưa làm nũng làm nịu lười biếng, nghiêm túc nghe Tề Giác nói, chặt chẽ ghi tac trong lòng, chờ đến đông đủ giác rời đi khi, hoằng lịch thẳng thắn tiểu thân thể, dương đầu, bảo đảm nói “Tiểu cữu cữu, hoằng lịch nhất định phải bảo vệ tốt ngạch nương.”

Tề Giác muốn giống thường lui tới giống nhau xoa bóp hoằng lịch gương mặt, lại nửa ngày không có vươn tay, hắn tự nhiên hiểu được a mã cùng tỷ tỷ đối hoằng lịch đặc có chờ mong, tuy không biết vì sao, nhưng lúc này hoằng lịch xác thật đáng giá, đặc biệt là nghe nói hắn thế nhưng sẽ trừu roi, trấn trụ nhất bang phúc tấn, cái này làm cho Tề Giác trong lòng cũng có chút tự hào, run lên một chút ống tay áo, xoay người lưu loát lên ngựa, “Ta chờ xem hoằng lịch là như thế nào bảo hộ ngạch nương?” Quay đầu ngựa lại, nhẹ ném roi ngựa, phóng ngựa ra khỏi cửa thành, hắn còn muốn chạy đến quân cận vệ, liền tính thiên phú lại hảo, không có nghiêm túc thao luyện, bất đồng tinh nhuệ nhóm ở bên nhau, tương lai thật sự lãnh binh đánh giặc, cũng chỉ sê thêm một cái lý luận suông người.

Tè Lạc sau trên vai vết thương cho đến tháng năm mới chậm rãi chuyển hảo, quả nhiên giống như Tân ma ma sở liệu, sau trên vai để lại một đạo nhợt nhạt vệt đỏ, ở Tè Lạc trong lòng cũng không quá để ý, nhưng là hoảng lịch lại rất để ý, từ phát sinh kia sự kiện lúc sau, hoảng lịch giống như trưởng thành rất nhiều, xử sự cũng càng thêm ổn trọng, chỉ có đổi mặt Tè Lạc khi, mới có hài đồng biểu hiện.

Tè Lạc nửa nằm ở trên giường, hoảng lịch ngoan ngoãn dựa vào nàng trong lòng ngực, tùy ý nàng thưởng thức chính mình bím tóc, “Ngạch nương, hoảng lịch cho ngài xoa vai.”

“Hảo nha.” Tè Lạc đứng dậy, hoảng lịch ngồi quỳ ở nàng phía sau, tay nhỏ nhẹ nhàng xoa, một hồi liền đem trên người nàng sờ xuyên rộng thùng thình sờn xám xoa khai, cảm thấy hoảng lịch tay nhỏ sờ đến sau vai, Tè Lạc xoay người ôm hắn, khẽ hôn hắn cái trán “Hoảng lịch, ngươi không cần như thế, ngươi là ngạch nương nhi tử.”

“Ngạch nương, làm hoảng lịch nhìn liếc mắt một cái đi, liền xem một cái.” Hoảng lịch ôm Tè Lạc cổ, đầu nhỏ cọ Tè Lạc gương mặt, bị hắn triền bất quá, cũng minh bạch đây là áu tiễu hoảng lịch một cái khúc mắc, nếu là không giải được, kia tình huống sẽ càng tao, phát tay làm Tử Anh đâm người lui ra, cởi bỏ nút thắt, nửa lộ vai ngọc, hoảng lịch một lần nữa quỳ gối Tè Lạc phía sau, nhìn trắng nõn đầu vai, một cái ba tấc lớn lên thoảng nhô lên vệt đỏ hoành ở mặt trên, vươn tay nhỏ cái ở vết roi thương, nước mắt rốt cuộc ngăn không được, hoảng lịch nhào vào Tè Lạc trong lòng ngực ô ô khóc lên, “Ngạch nương, ngươi không nên bị thương, là hoảng lịch vô dụng, ngươi trên người không thể có bất luận cái gì vết thương, không thể.”

Tè Lạc vuốt hoảng lịch đầu, âm thầm thở dài, hắn đến cùng Dận Chân giống nhau tính tình, đều có chút cố chấp, Dận Chân chỉ sợ sẽ càng nghiêm trọng một ít, kiên nhẫn khuyên “Hoảng lịch, ngươi phải nhớ kỹ không có

hoàn mỹ vô khuyết sự tình, càng không có hoàn mỹ người, ngạch nương là cái bình thường người, vì cái gì không thể bị thương? Hơn nữa vì người chấn tiên, ngạch nương thật cao hứng, ngạch nương bị thương, roi cũng chỉ là trùu trên vai thương, thật muốn là hoằng lịch bị thương, kia roi liền trùu trong lòng, kia sẽ càng đau, trong lòng vết thương tuy rằng nhìn không thấy, nhưng lại càng làm cho ngạch nương thống khổ. Hoằng lịch, người ở ngạch nương trong lòng, tâm là nhất dễ bị thương, cho nên hoằng lịch muốn bảo vệ tốt ngạch nương tâm, liền trước bảo vệ tốt chính mình nhi, người minh bạch sao?”

“Ngạch nương, nhi tử đã hiểu.” Hoằng lịch sát sát nước mắt, vẫn là ám hạ quyết định sẽ không lại làm ngạch nương bị thương, chính là lúc này hắn cũng không hiểu được, Tề Lạc tương lai sở chịu thương, còn đều cùng hắn có quan hệ, đây cũng là hoằng lịch cuộc đời này nhất tiếc nuối sự tình.

Dận Chân đứng ở phòng ngoại, nghe thấy mâu túc hai người đối thoại, trong lòng phân không ra sao tư vị nhi, tuy nhìn không thấy bên trong tình hình, nhưng lại có thể nghĩ đến hoằng lịch nhất định ở Tề Lạc trong lòng ngực, âm thầm thở dài một hơi, nhịn xuống muốn rảo bước tiến lên đi xúc động, xoay người nhẹ bước rời đi, ở ngoài cửa công đạo “Không được cùng phúc tấn nói lên, gia đã tới.”

Tần ma ma gật đầu, Dận Chân chậm rãi hướng thư phòng đi đến, bên tai không khóc vang lên Tề Lạc theo như lời, khóc miệng giơ lên, tuy rằng có không cam lòng, nhưng hắn cũng đồng dạng ở Tề Lạc trong lòng, bảo hộ chính mình, chính là bảo hộ nàng tâm, Dận Chân bước chân nhẹ nhàng rất nhiều. Ở thư phòng xử lý khởi công văn cũng mau thương một ít.

Cầm đèn khi, Cao Phúc tiến vào đem ánh đèn chọn càng lượng, “Chủ tử, mới vừa đến tin tức, hôm nay Thái Hậu nương nương đem tám phúc tấn truyền tiến cung, rất là giáo huấn một phen, nói rất nhiều thương tám phúc tấn thể diện nói, vừa văn Hoàng Thượng hướng Thái Hậu nương

nương thỉnh an, nhìn thấy tám phúc tấn chỉ nói một tiếng đố phu, nghe nói tám phúc tấn thay đổi sắc mặt, thẹn đến muốn chui xuống đất, một hồi công phu, liền truyền khắp kinh thành.”

Dận Chân ừ một tiếng, xem ra Hoàng A Mã là muốn động thủ, chỉ là không nghĩ tới sẽ trước từ nàng kia bắt đầu, “Chủ tử, Hoàng Thượng còn hạ chỉ ban chết bị thương phúc tấn điên cuồng nữ nhân.”

“Tè Trân đâu? Nàng không bị phạt?” Dận Chân ngay sau đó hỏi, “Chủ tử, Tè Trân bị hoàng thượng hạ chỉ mệnh tám phúc tấn hảo sinh quản giáo, này chỉ sợ vẫn là nhìn Trí Viễn Công mặt mũi.”

“Nàng tồn tại cũng hảo.” Dận Chân phảng phất không lấm đếm ý, nhưng đáy mắt âm ngoan chợt lóe qua, Cao Phúc biết được từ phúc tấn bị thương về sau, Lăng Thành một nhà quá đến càng thêm thảm, nhi tử bài bạc nháo sự bị đánh gãy chân, mãn kinh thành thế nhưng thỉnh không đến một cái đại phu, chủ tử làm sao dễ dàng buông tha?

Dận Chân nhìn nhảy lên ánh nến, nhẹ giọng cảm thán “Hoằng Môn cũng hiểu chuyện đâu, hoằng vượng cái này mệt ăn còn tìm không đến cớ, ở lão bát trong mắt, cảm thấy hắn là mười bốn ra tay đi.”

Trầm thấp tiếng cười, ở thanh tĩnh ban đêm truyền rất xa. Tám a ca trong phủ lại một mảnh mây đen, Dận Tự tức giận mắng an bài ở hoằng vượng bên người tùy tùng, hắn sáng tỏ mười bốn a ca hoặc là Dận Chân tất sẽ không cam tâm, cho nên hắn nhiều phái nhân thủ, nhưng vẫn là ăn mệt, nhìn hoằng vượng suy nhược nằm ở trên giường, Dận Tự lúc này mới cảm nhận được, nhi tử xảy ra chuyện, đương a mã trong lòng là cõ nào khổ sở không tha, đặc biệt là hắn liền như vậy một cái nhi tử. Nhưng là Dận Tự đồng dạng minh bạch, hắn trước nay liền không có hối hận quá, nếu thượng tràng, như vậy không đến hạ màn hắn là sẽ không quay đầu lại.

Chương 394 Dận Chân nói

Màu tím lam hậu tơ lụa ngoại quải màu tím nhạt lụa mỏng màn lộ ra vài phần lúc ẩn lúc hiện ánh sáng, trầm thấp thiển ninh từ bên trong mơ hồ khi đoạn kinh tặc phiêu ra.

Dận Chân ôm phía sau lưng dựa vào gối mềm, đem Tè Lạc tránh ra rũ ở phía sau trên vai tóc đen liêu đến nàng trước ngực, Tè Lạc lúc này đang bị hắn gắt gao ôm vào trong ngực, phía sau lưng dán ở hắn trước ngực, cảm giác màu trắng tơ lụa nội y nhẹ nhàng kéo ra, Dận Chân hô hấp càng là trầm trọng vài phần, này lại là một cái muôn nhìn vết thương người, Tè Lạc không biết có phải hay không hắn là cao hứng, vì cái gì bọn họ đều như vậy để ý đâu? Tại đây cũng sẽ không xuyên lộ bối trang, một đạo vết thương đến nỗi làm cho bọn họ mỗi người đều như thế sao?

Dận Chân lược có vết chai mỏng ngón tay ở màu đỏ nhạt vết thương chỗ tối lui tuần tra, phảng phát hắn làm như vậy liền sẽ đem vết thương lau sạch, Tè Lạc hơi hơi cúi đầu, nhìn nóc giường thương giắt dùng năm cái thủy tinh pha lê ly trói thành giản dị đèn treo, ở cái ly trung châm nến đỏ, bởi vậy màn nội mới có điểm điểm tối tăm ánh sáng, thế nhưng dùng này ánh sáng đi nhìn vết thương? Thật là không hiểu đến lăng mạn, bất quá nếu Khang Hi biết, thường cho nàng trân quý thủy tinh pha lê ly bị như vậy dùng, đôi mắt nhất định sẽ trùng xuất hiện đi, Tè Lạc cười nhạt ra tiếng.

Cảm thấy Dận Chân lửa nóng môi dừng ở vết roi chỗ, Tè Lạc cảm thấy ngứa, ma ma, giống như hôn ở nàng trong lòng, hoảng hốt ngượng ngùng rút rút bả vai, muốn trốn tránh, lại bị Dận Chân gắt gao chế trụ vòng eo, cảnh cáo trung có chứa một tia tình dục “Đừng nhúc nhích.” Dận Chân hé mở môi mỏng, đầu lưỡi thêm ở nhô lên vết thương chỗ, Tè Lạc mặt lập tức trướng đến đỏ bừng, vặn vẹo thương thân, ngượng ngùng lầm bẩm nói “Gia, ngươi đừng như vậy, gia.....”

“Tề Lạc, ngươi trên người, gia không được lưu lại bất luận kẻ nào dấu vết, cho dù là vết thương cũng không cho, lần này là vì hoằng lịch, gia nhận, sẽ không lại có lần sau, ngươi phải nhớ kỹ.” Dận Chân đầu lưỡi thêm biến ba tấc lớn lên vệt đỏ, Tề Lạc chậm rãi nhắm mắt lại, đáy lòng có vài phần cảm động, nhưng càng có rất nhiều chua xót, Dận Chân hắn vẫn là không hiểu, chính mình chính là hắn sở hữu vật, lấy hắn xuất thân bối cảnh lại như thế nào sẽ hiểu, huống chi hắn kia mãnh liệt độc chiếm dục cùng cố chấp cố chấp tính tình. Tề Lạc hơi mở hai mắt nhìn ở trên người nàng Dận Chân, khéo mắt lăn xuống một giọt nước mắt, Dận Chân dừng lại động tác, che lại nàng đôi mắt, trầm thấp thanh âm nói “Tính tình của ngươi bất đồng với người khác, gia cũng cân nhắc không ra, nhưng ngươi là thuộc về ta, là ta Dận Chân một người.”

Đêm nay, vô luận Tề Lạc như thế nào xin tha, Dận Chân đều không có một khắc buông ra nàng, làm Tề Lạc trong miệng lặp lại nhắc mãi thuộc về hắn một người, sắc trời dần sáng khi, Dận Chân đứng dậy, thu thập thỏa đáng sau, quay đầu lại nhìn thoáng qua hôn mê Tề Lạc, đáy lòng xẹt qua một tia khác thường, một lát liền biến mất vô tung, nhiều năm xử sự làm hắn minh bạch, thuộc về người của hắn nhất định phải túm chặt, cái nào cũng không được duỗi tay dính lên một phân.

Bên ngoài sự tình dần dần bình tĩnh trở lại, Tề Lạc toàn tâm làm bạn hoằng lịch Hoằng Trú, quan ái bọn họ, hoằng lịch càng ngày càng hiểu chuyện, đảo làm Tề Lạc trong lòng không đành lòng, cũng từng thấp giọng hỏi quá hoằng lịch, nhưng nhìn hắn một bộ cam tâm tình nguyện bộ dáng, cũng chỉ có thể ẩn hạ tâm tư, ở hoằng gia thành thực tổng so thiên chân hảo. Hoằng Mân hoằng lịch đều là như thế, kia Hoằng Trú khiến cho hắn vui sướng một ít đi, cho nên Tề Lạc đối Hoằng Trú trốn rồi vài phần dung túng, vốn là mê chơi ái nháo Hoằng Trú, càng là như cá gặp nước, thoảng không chú ý liền sẽ làm ngươi dở khóc dở cười.

Tè Lạc cũng từng nhận lệnh mang theo hoàng lịch Hoằng Trú tiến cung cho Thái hậu thỉnh an, cũng gặp mặt Khang Hi, hắn đối hoằng lịch xác thật nhiều vài phần coi trọng, nhưng tuyệt không giống như trong lịch sử Càn Long khoác lác như vậy. Ở Từ Ninh Cung tự nhiên gặp được hướng Thái Hậu thỉnh an Vương gia phúc tấn, khang thân vương phúc tấn liền tại đây liệt, thậm chí còn nhìn thấy Ti Gia, Tè Lạc âm thầm đánh giá, Ti Gia tính tình muôn so mới gặp khi kiên cường rất nhiều, ở quận chúa nhóm trung gian cũng không hề thẹn thùng không dám ngôn ngữ, tuy không thấy được nổi bật, nhưng cũng sẽ không làm người coi khinh.

Khang thân vương phúc tấn mặt lộ vẻ nhiệt tình cùng thiện ý, không chỉ có muôn kết thân chi ý, càng có rất nhiều bởi vì nàng mở miệng đề điểm Ti Gia, nàng cũng nhìn thấy quá Tè Giác, đối hắn là vừa lòng đến không được, Ti Gia hôn sự cũng từng âm thầm cùng khang thân vương thương thảo quá, Tè Giác xác thật là khó được nhân tài, nhưng luôn luôn trung lập khang thân vương phủ thật sự cùng Trí Viễn Công tước phủ kết thân, cũng làm khang thân vương có như vậy vài phần nghi ngờ, rốt cuộc tước vị đã phong không thể phong, Khang Hi thánh ý thuộc cái nào hoàng tử, hiện tại tuy nhìn không cẩn thận, nhưng ung thân vương Dận Chân tuyệt đối là có cơ hội đến đăng đại bảo.

Không cầu vô công, nhưng cầu bất quá khang thân vương rất là do dự, cũng từng âm thầm hướng bạn tốt dụ thân vương tìm hiểu. Bảo Thái chỉ là ngó hắn liếc mắt một cái, than nhẹ “Đáng tiếc, đáng tiếc, ta nữ nhi không thích hợp.” Chính là tuổi tác tương đương, ung thân vương cũng sẽ không làm Tè Giác cưới dụ thân vương phủ cùng Trang Thân Vương trong phủ quận chúa.

Khang thân vương trong lòng sáng tỏ, đặc biệt là nghe nói Lăng Trụ chính hiệp trợ Dương Khang huấn luyện quân cận vệ, Khang Hi đối Lăng Trụ như thế tín nhiệm, như vậy mặc dù ung thân vương cuối cùng vô

duyên đế vị, Trí Viễn Công tước phủ cũng sẽ không đảo, bởi vậy câu chỉ hôn tâm cũng càng là trọng thượng vài phần. Khang thân vương đối Ti Gia cũng rất đau sủng, nếu bằng không cũng sẽ không như thế lo lắng, chính là Tè Giác lại quá đoạt tay, lại tìm không thấy giúp đỡ Dương Khang luyện binh Lăng Trụ, chỉ có thể tìm mọi cách âm thầm đem kết thân ý tứ thấu cấp Đổng thị biết được.

Đổng thị lập lò, nhưng đối Ti Gia làm con dâu vẫn là vừa lòng, ở Tè Giác hôn sự thượng, nàng lên tiếng quyền còn so ra kém con rể, tuy có chút ủ rũ, nhưng Tè Lạc hạnh phúc vẫn là quan trọng nhất, liền như chính mình trượng phu theo như lời, như thế nào cũng không thể làm Tè Giác cưới một cái trát đa nghi ung thân vương mắt nữ nhân đi. Thoáng đê điểm hai câu, làm nàng thường đi ung thân vương phủ, khôn khéo khang thân vương phúc tấn làm sao không hiểu được, tự nhiên đối Tè Lạc càng nhiều vài phần thân cận.

Tè Lạc cảm thấy Ti Gia thực đập vào mắt, tuy đáng tiếc Tè Giác xử lý hôn sự, nhưng nếu là làm chính hắn tuyển ở thanh triều cũng không thỏa đáng, tình yêu cùng hôn nhân tại đây là hoàn toàn tua nhỏ khai, Ti Gia nếu có thể kinh doanh hảo, kia nàng sẽ thực hạnh phúc, ít nhất Tè Giác phẩm tính xuất chúng, hơn nữa đến bây giờ cả một cái thông phòng nha đầu đều không có, hàng năm hầu hạ hắn Vân nhi, cũng đã gả chồng, tuy còn ở hắn bên người, hiện giờ lại là quản sự nương tử.

Tè Lạc nói bóng nói gió dò hỏi quá Dận Chân ý tú, hắn trầm mặc nửa ngày hơi hoi gật đầu, chỉ cần tưởng tượng đến đông đủ giác đã từng cùng Ti Gia ở kia ngẫu nhiên gặp được, liền cảm thấy cửa này thân xác thật không tồi. Huống chi kia cũng là hắn cùng Tè Lạc không nhiều lăm vài lần tương ngộ nơi, thậm chí ở kia nhặt cho tới bây giờ còn lưu tại bên người khuyên tai, Dận Chân đáy mắt lộ ra một tia nhu ý, đem Tè Lạc kéo trong

ngực trung, ngâm lấy nàng vành tai, “Vì trốn gia, ngươi thế nhưng gặp mưa sinh bệnh, ngươi liền như vậy sợ gia?”

Sinh bệnh? Tề Lạc ninh mày hồi úc, Dận Chân trong lòng cáu giận, dùng sức cắn một chút vành tai “Tô Đông Pha đồ rửa bút, ngươi a mã đại náo Thái Y Viện.”

“Gia, khi đó ta không phải còn nhỏ sao.” Tề Lạc lúc này mới phản ứng lại đây, này đều qua đã bao lâu, như thế nào còn nhớ rõ như vậy rõ ràng? Thật là đủ lòng dạ hẹp hòi. Dận Chân buông ra khẩu, duỗi tay đem Tề Lạc cắm ở trên đầu cố định sợi tóc bạch ngọc cái trâm cài đầu rút ra, nhu thuận tóc đen như thác nước buông xuống, mang theo nhàn nhạt thanh hương, Dận Chân tay cầm mê ở sợi tóc trung xuyên qua, cảm thụ kia ti mềm dẻo. Tề Lạc không thích ở trên đầu sát đầu bôi tóc, hơn nữa nàng tóc hộ lý thực hảo, luôn là thực thoái mái thanh tân, cũng không thấy một tia đầu bạc.

Dận Chân ánh mắt phát trầm, nhìn liếc mắt một cái trong phòng tả trung, tuy rằng thương sóm, nhưng -- không đợi hắn có điều hành động, Tần ma ma bên ngoài bẩm báo “Cảnh khanh khách, khiến người tới nói, hoảng khi a ca bị bệnh.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 246

“Hoàng khi, lần này ta liền trước tha ngươi, lại có lần sau --” hoàng khi vội tiếp lời “A mã, nhất định sẽ không có lần sau, ta nhất định tranh đua, sẽ không thua cấp Hoằng Minh.”

Dận Chân xua tay làm hắn đứng dậy tuy rằng không có lại phạt hắn, nhưng lại bối trí càng nhiều công khóa, hoàng khi vẻ mặt đau khổ lui đi ra ngoài. “Hoàng khi, hoàng khi.” Dận Chân trong miệng lầm bầm nhắc mãi, đôi hắn thật là thất vọng rồi, khá vậy không thể xuống tay xử trí, hy vọng bối trí hiếu kinh nho học có thể làm hắn suy nghĩ cẩn thận, thiếu dụng tâm tư, sáng tỏ hắn sẽ không có cơ hội thừa tước. “Cao Phúc, lấy gia thiệp thỉnh hai cái uyên bác chi sĩ vào phủ, chuyên môn dạy dỗ hoàng khi.”

“Là, nô tài này liền đi làm làm.” Cao Phúc cúi đầu lĩnh mệnh, Dận Chân nâng chung trà lên, dùng ly cái nhẹ quát phiêu phù ở nước trà thượng xanh non lá trà, tổng cảm thấy giống như đẻ sót cái gì, hoàng khi như thế đơn giản liền nhận sai? Sinh bệnh khi đối Lý thị kêu gọi, nhấp một hớp nước trà, nheo nheo mắt, trong đầu Hoằng Môn bóng dáng chợt lóe mà qua, hơi hợp hai mắt, nhẹ giọng phân phó “Cao Phúc, đem hầu hạ tĩnh dưỡng Lý thị nô tài đều cấp gia đổi đi, ngươi tự mình đi thông báo Hoằng Môn, làm hắn đem cái đuôi thu hảo, tỷ thí việc không cần gây hoạ thương thân.”

Hoằng Môn nhìn thấy Cao Phúc, nghe thấy Dận Chân truyền lời, nguyên bản có chút hung phấn mặt chậm rãi suy sụp xuống dưới, thân

mình ủ rũ oa tiến to rộng gỗ đỏ viên ghế, trong mắt lộ ra vài phần kính nể cùng một phân không cam lòng, thật sâu thở dài một hơi “Ngươi nói cho a mã, ta hiểu được như thế nào làm.” Chậm rãi thăng thắn eo, khôi phục ngày xưa tự tin cùng trầm tĩnh, mang theo một tia ngạo khí bảo đảm “Thỉnh a mã yên tâm. Ta sẽ không làm ung thân vương phủ không có mặt mũi.”

Mấy ngày sau kinh thành sôi nổi đồn đài, ở đi thương thư phòng kiểm tra các hoàng tôn công khóa Khang Hi trước mắt, ung thân vương đích trưởng tử Hoằng Mân đại hoàng huynh cùng mười bốn a ca con vợ cả tỷ thí thơ từ văn chương, cưỡi ngựa bắn tên, kết cục thế nhưng là ngoài dự đoán mọi người, điệu thấp không thấy được Hoằng Mân thăng tuyệt đối, Khang Hi nỗ lực Hoằng Minh hai câu, tán Hoằng Mân, thậm chí đem Thuận Trị để tự tay viết lưu niệm cây quạt thượng cho hắn, trong khoảng thời gian ngắn Hoằng Mân ở kinh thành thanh danh thorer khởi, mọi người ở cùng khen ngợi rất nhiều, càng nhiều mặt lộ vẻ tiếc hận chi tình, nghe không được nhỏ giọng nói chuyện, nhĩ tật cuối cùng là một cái nhược điểm.

Tề Lạc ở vương phủ tự nhiên cũng nghe nói, mặc dù tin tức không đủ linh thông, còn có này đó thường xuyên tới cửa thỉnh giáo dạy con phuơng pháp phúc tấn nhóm đâu, Tề Lạc cũng không dám nữa dùng ra tiểu hoa chiêu, chỉ có thể đậm cười ứng đối, tuy rằng không kiên nhẫn phiến xã giao, nhưng trong lòng vẫn là thực kiêu ngạo. Tính tình có chút tự đại hoằng lịch an tĩnh nghe mọi người đối Hoằng Mân khen, trong mắt mang theo sùng bái không chịu thua, lại không có một tia ghen ghét.

Buổi tối, hoằng lịch lôi kéo Hoằng Mân tay, ngửa đầu nhìn ca ca, oai đầu nhỏ suy nghĩ sau một lúc lâu, đứng ở viên mộc đôn ghế thượng, như vậy liền thoảng so Hoằng Mân cao thượng một đường, cất cao tiểu bộ ngực, đèn bóng trong mắt lóe nghiêm túc, làm trò Tề Lạc mặt, thanh thủy

mở miệng “Ca ca, hoằng lịch sẽ không thua cho ngươi, hoằng lịch cũng sẽ bảo hộ ngạch nương, cấp a mā mặt dài, nhất định sẽ càng tranh đua.”

Hoằng Mân trong mắt mang theo ý cười, nhéo nhéo hoằng lịch khuôn mặt nhỏ, tựa nghiêm túc nói “Kia ca ca về sau liền chỉ vào hoằng lịch.” Hoằng lịch đôi mắt cong thành trăng non nhi, điểm điểm đầu nhỏ, vỗ tiêu bộ ngực “Hoằng lịch nhất định sẽ chiếu cố ca ca, hết thảy liền nhìn hoằng lịch đi.”

Dận Chân cất bước đi đến, hắn ở ngoài cửa hôi lâu, những lời này lại như thế nào sẽ nghe không thấy, nhìn thấy hướng hắn thỉnh an Tè Lạc, trong lòng có khác một phen xúc động, vẫn là trầm khuôn mặt, đối với phát ngọc Hoằng Mân cùng hoằng lịch ngôn thanh nói “Đều giờ nào? Trì hoãn công khóa, kiêu ngạo tự mãn ta chính là không dung, hoằng lịch cũng muốn đa dụng công, cũng.....” Bên cạnh người Tè Lạc nhịn không được nhẹ nhàng xả một chút Dận Chân óng tay áo, uyển chuyển nhẹ nhàng ánh mắt trung mang theo một tia oán trách, Dận Chân cố nén trụ ứng nàng nhập hoài xúc động.

Hoằng Mân bé lên đứng ở trên ghế hoằng lịch, hướng ngoài phòng đi đến, hoằng lịch bất mãn hỏi “Ca ca, vì sao?” Hoằng Mân một chân đã đạp lên ngoài phòng, hơi mang một tia ý cười thanh âm truyền vào phòng trung “Cầm sắt hòa minh cái này từ, ngươi nhưng biết được” “Đó là đương nhiên hiểu được, còn không phải là.....” Hoằng lịch miệng phảng phất bị lấp kín giống nhau, ô ô nói không nên lời thanh.

Tè Lạc đỏ bừng mặt, muốn đuổi theo ra đi giáo huấn kia hai cái tiểu tử thui, Dận Chân một phen giữ chặt nàng, ôm vào trong ngực, hàm dưới chống nàng đầu vai “Ngươi muốn đi làm cái gì?”

“Ngươi còn nói, ngươi còn nói.” Tè Lạc mới không nghĩ thừa nhận Dận Chân trọng lượng đâu, thay đổi thân mình, phần nộn mặt gần sát hắn ngực,

làm nũng nói “Đều là ngươi, Hoằng Mân…… Hắn bị Cầu Cầu dạy hư, một chút cũng không đáng yêu.”

“Tè Giác? Hắn vẫn là hữu dụng.” Dận Chân chặc ngang bέ lên Tè Lạc, để sát vào nàng bên tai thấp nín “Tè Lạc, ba cái con vợ cả gia thực vừa lòng, thực thấy đủ.” Là đêm ở Tè Lạc sắp ngủ say là lúc, trầm thấp thanh âm lúc ẩn lúc hiện ở bên tai truyền đến “Tè Lạc…… Ba cái nhi tử…… Gia vui vẻ…… Kiêu ngạo…… Nguyên lai đương a mã là cái dạng này…… Khó trách Trí Viễn Công sē…… Tè Lạc…… Cảm ơn…… Gia sē không quên…… Bọn họ là gia hảo nhi tử.”

Khang Hi 54 năm bảy tháng, nắng hè chói chang ngày mùa hè làm người nhắc không nổi tinh thần, có chút mơ màng sắp ngủ, kinh thành trung người đi đường cũng ít thương một tí, người rảnh rỗi nhóm đều tránh ở bóng cây hạ hoặc là trà lèu lười nhác tán gẫu, ngay cả ngày phía dưới hoa cỏ cây cối đều bị phơi đến đánh héo, lá cây cánh hoa bên cạnh hơi hơi cuốn lên.

Kinh giao quân cận vệ nơi dừng chân lại là một cảnh tượng khác, bởi vì Khang Hi đích thân tới, này đó một lần nữa lại bị Lăng Trụ huấn luyện quá tinh nhuệ mỗi người không sợ hè nóng bức người mặc lỏng rách khôi giáp, thao luyện trong sân thêu đằng long tinh kỳ quay cuồng, mã tiếng huýt gió, tiếng kêu vang vọng rung trời, theo lệnh kỳ vũ động biến ảo ra các kiểu công kích trận hình, một chữ trường xà, nhị long ra thủy, Khang Hi chú mục xem nhìn, trận hình cũng không cùng binh pháp truyền lại phảng phát lược có vài phần bất đồng.

Lăng Trụ đứng ở Khang Hi phía sau, nhẹ giọng giải thích “Hoàng Thượng, thủy vô thường hình, binh vô thường thế.”

“Trẫm minh bạch, có này tinh nhuệ gì sâu giang sơn không xong, thiên hạ bất bình.” Lăng Trụ âm thầm thở dài, cúi đầu rũ xuống mi mắt, cũng

không có đón ý nói hùa Khang Hi. Lại một lát sau, Khang Hi híp mắt duỗi tay một lóng tay giáo trường trung thân cưỡi ngựa trắng, ăn mặc màu trắng lăn thêu kim hoàng sắc biên chiến bào, trên đầu mang theo kim sắc trâm anh khí thế bức người tiểu tướng “Người nọ chính là Tề Giác đi.”

Lăng Trụ ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái, nhẹ nhàng ừ một tiếng. “Hỗn phụ vô khuyển tử, trẫm Trí Viễn Công, ngươi quả nhiên không làm trẫm thất vọng, giáo dưỡng ra một cái hảo nhi tử.” Tề Giác lúc này dẫn người đoạt được đôi thủ lệnh kỳ, ngồi trên lưng ngựa huy động, “Hảo, hảo, tướng môn Hỗn Tử.” Khang Hi cao giọng trầm trồ khen ngợi, hầu hạ ở bên trọng thần cũng sôi nổi ứng hòa.

Tề Giác nhẹ đá bàn đạp, đi vào Khang Hi phụ cận, xoay người xuống ngựa, cầm trong tay lệnh kỳ trầm ổn đến gần, ở mặt trời chói chang chiếu rọi xuống, càng là có vẻ uy vũ đĩnh bạt, tuấn tú dị thường, quỳ một gối ở Khang Hi trước mặt, đôi tay hoành lệnh kỳ giơ lên cao qua đỉnh đầu “Hạnh không có nhục sứ mệnh, vạn tuế vạn tuế vạn tuế.”

Giáo trường trung binh sĩ đồng thời quỳ xuống đất hô to vạn tuế, tiếng vang rung trời, xa xa mà truyền đến vô tận tiếng vang, Khang Hi thỏa thuê đắc ý, tay cầm thiên hạ, chân đạp núi sông, nhìn Tề Giác càng là vui sướng, khen nói “Thiếu niên anh tài, trẫm chi lưỡi dao sắc bén.” Nghĩ đến hắn tuổi tác, Khang Hi rất có hứng thú hỏi “Tề Giác, trước thành gia sau lập nghiệp, trẫm vì ngươi chỉ hôn nhưng hảo.”

Tề Giác ngẩng đầu, mục tàu đôi mắt nhìn Khang Hi, kiên quyết nói “Hoàng Thượng, nô tài nguyện noi theo hoặc Phiêu Kị, Hung nô chưa diệt dùng cái gì vì gia, nô tài không lập chiến công, tuyệt không thành thân.”

“Hảo, Tề Giác, ngươi muốn lần này lập hạ chiến công, trẫm chắc chắn tự mình vì ngươi phong tước.” Khang Hi nhìn Tề Giác, trong mắt lộ ra thường thức yêu thương, lại nhìn lướt qua bốn phía mọi người, nhẹ giọng

lâm bẩm nói “Quán quân hầu, quán quân hầu, trẫm chờ ngươi.” Mọi người nghe xong trong lòng cả kinh, ánh mắt toàn dừng ở quỳ một gối ở bên trong, thăng thắn sống lưng Tề Giác trên người, ánh nắng quét ở hắn trên người, cho hắn mạ lên một tầng năm màu quang mang, cũng phảng phát ở hắn dưới chân phô lièn một cái cẩm tú phong tước chi lộ.

Chương 397 Tề Giác phục

Khang Hi đối Tề Giác khen ngợi, khiến cho bảy tháng như hỏa mù càng là làm kinh thành nóng bức thượng vài phần, vương công huân quý tự nhiên tin tức linh thông, đặc biệt là Khang Hi nhẹ nhõm kia quán quân chờ, dẫn tới mọi người sôi nổi suy đoán, khó đến đông đủ giác làm Trí Viễn Công con vợ cả sẽ không thừa tước? Hoặc là Khang Hi tính toán một môn song tước? Mặc kệ nói như thế nào, Tề Giác đầm đương nổi chậm tay là bỗng, càng có lén đồn đãi, tương lai thống lĩnh quân cận vệ người, tất là Tề Giác.

Trí Viễn Công tước phủ tự nhiên náo nhiệt phi thường, mà ung thân vương phủ cũng không có rời xuồng, tới cửa thảo muôn dạy tử biện pháp người càng ngày càng nhiều, Tề Lạc mỗi ngày mệt mỏi ứng phó, buổi tối nằm xoài trên giường vừa động cũng không nghĩ động, Dận Chân nhìn thấy sau vài phần kiêu ngạo, hiện tại Tề Giác chính là hắn con vợ cả tương lai, không, hắn tự tin hoằng lịch bọn họ so Tề Giác sẽ càng xuất sắc, Tề Lạc mệt làm hắn có ti đau lòng, huống chi vương phủ khách quý doanh môn, dừng ở Khang Hi trong mắt cũng không thỏa đáng, vì thế, Dận Chân trực tiếp hạ mệnh lệnh “Ung thân vương phúc tấn thân mình có bệnh nhẹ muốn tĩnh dưỡng, không thể bị người quấy rầy.”

Lúc này mới ngừng thường xuyên tới cửa mọi người, Tề Lạc đối Dận Chân tâm tồn cảm kích, càng là có chút nhu tình mật ý, khom lưng cúi đầu thái độ làm Dận Chân rất là thỏa mãn, mà mấy ngày lúc sau, Tề Lạc đầm vòng eo, nhìn đến trong gương chính mình quầng thâm mắt âm thầm

nghiến răng, hầu hạ Dận Chân phảng phát so ứng đói phu nhân phúc tấn không cần mệt, bất quá, cũng không thể không thừa nhận, hiện giờ nàng xác thật càng dài càng tốt, giống như nở rộ mẫu đơn kiều diễm ướt át, lại giống như đón gió lạnh nở rộ hồng mai lộ ra một phân cao khiết, đã có thiếu phụ kiều mị lại mang theo một tia khuê các nữ nhi hồn nhiên.

Một lần nữa đã làm mặt nạ lúc sau, Tè lạc khẽ vượt tràn ngập co dãn trong suốt trăng nõn phảng phát lộ ra trân châu ánh sáng nhu hòa gương mặt, vừa lòng gật đầu, trọng sinh xuyên qua cũng là không tồi sao. “Phúc tấn, Tè Giác thiếu gia tới rồi.” Ngoài cửa Tử Anh thanh âm truyền đến, Tè Lạc hơi chọn một chút mày, đều là người đại làm nỗi bật gây ra sự tình, nhìn ta như thế nào thu thập người.

Tè Giác lãnh hoảng lịch đi đến, Tè Lạc phảng phát không nhìn thấy giống nhau, nhẹ lay động pha lê cái ly uống nước trái cây, thậm chí còn có thể đem chăn chuyển bày trò tới. Hoảng lịch cùng Tè Giác liếc nhau, từ lẩn nhau trong đôi mắt có thể nhìn thấy bọn họ hai người bất đắc dĩ, rốt cuộc như thế nào chọc tới nàng? Hai người đồng thời thở dài lắc đầu, dùng mu bàn tay sát sát mồ hôi trên trán, nhìn bọn họ hai người thống nhất động tác, Tè Lạc rốt cuộc không nín được, khóe miệng lộ ra một tia ý cười.

“Ngạch nương thật là lợi hại, cái ly còn có thể như vậy chơi?” Hoảng lịch nháy đôi mắt vỗ tay tán thưởng, Tè Giác nhẹ nhàng gõ một chút hoảng lịch cái trán, lấy lòng nhìn Tè Lạc, quát nhẹ “Tỷ tỷ đương nhiên lợi hại, này còn dùng người nói.” Hoảng lịch bất mãn che lại cái trán, nhẹ giọng kêu đau, “Ta lại lợi hại, nào có Trí Viễn Công con vợ cả Tè Giác lợi hại? Nay tới cửa người đều mau đem ung thân vương phủ ngạch cửa san bằng, Trí Viễn Công tước phủ đã san bằng đi.”

Hoảng lịch che miệng run rẩy tiểu bả vai cười trộm, Tè Giác trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, kéo trường thanh âm “Tỷ, tỷ.” Tiến đến Tè Lạc trước mặt, nhẹ nhàng phe phẩy nàng cánh tay, hoảng lịch trùng lớn đôi

mắt, một bộ không thể tin tưởng bộ dáng, trước mặt làm nũng chính là tiểu cữu cữu? Chính là danh mãn kinh thành bị nhân xung tán vì Phiêu Kị di phong Tề Giác?

Tề Lạc thở dài một hơi, tinh tế đánh giá Tề Giác, thật sự trưởng cao trưởng thành, trên người ngây ngô non nớt cơ hồ hoàn toàn rút đi, trưởng kỳ thao luyện tuy rằng vô pháp thay đổi hàn trăng nõn thanh tú khuôn mặt, nhưng sáng ngời có thần trong mắt nhiều vài phần anh khí, giơ tay nắm lỗ tai hắn, “Đau, đau, tỳ, đau.” Tề Giác trên mặt ngũ quan tề ở bên nhau.

“Ta cùng ngươi nói cái gì tới?” Biết rõ hắn ở làm bộ làm tịch, nhưng Tề Lạc vẫn là buông ra tay, nhẹ nhàng xoa lỗ tai hắn, “Tỷ, ta hiểu được ngươi muốn nói cái gì, nhưng là lãnh binh chinh chiến chính là ta số mệnh, tỷ, ta sẽ không làm ngươi thất vọng.”

“Cầu Cầu nha, ngươi phải nhớ kỹ, không được kiêu ngạo không được khinh địch, sa trường không phải gân liền dựa dũng khí cùng chiến thuật, quân nhu lương thảo hoàn cảnh thức ăn đồng dạng quan trọng, hơn nữa ngươi phải nhớ kỹ nhập khẩu đồ vật càng là muốn phá lệ cẩn thận, Phiêu Kị tướng quân cả đời bất bại, lại tuổi xuân chết sớm, lúc trước ta cùng ngươi giảng quá, ngươi phải làm tâm, đừng cho a mĩ ngạch nương thương tâm, ngươi muốn xảy ra chuyện, tỳ tỳ sê……”

Tề Lạc trong mắt chớp động một tia lè quang, nàng minh bạch trượng chỉ sợ là muốn đánh, này chỉ sợ cũng là thay đổi lịch sử đại giới, tuy rằng nàng cùng Tề Giác là tỷ đệ, nhưng Tề Lạc thật sự đem hắn trở thành chính mình hài tử giống nhau yêu thương, nghĩ đến khi còn nhỏ Cầu Cầu như vậy đáng yêu, hiện giờ trưởng thành lại muốn đi sinh tử chưa biết chiến trường, này như thế nào có thể làm nàng yên tâm? Lần trước phụ thân xuất chinh trở về bị thương, Tề Giác nếu là đã xảy ra chuyện, nên làm cái gì bây giờ? Nhưng đó là hắn chí hướng làm sao có thể ngăn đón?

Tè Giác dụng tâm nghe, hắn vẫn luôn biết chính mình tỷ tỳ bản lĩnh, cho nên cũng không cảm giác quá giật mình, tuy không thấy được hiểu chiến tranh hóa học ra sao loại chiến pháp, nhưng cảm thấy ý nghĩ trong trải không ít, trước kia a mă sở giáo, lập tức sáng tỏ rõ ràng lên, giữ chặt Tè Lạc tay, bảo đảm nói “Tỷ tỳ, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ chiến thắng trở về.”

Tè Lạc đầu tiên là nhỏ giọng dặn dò hoằng lịch không cần đem sự tình hôm nay nói cho bất luận kẻ nào, hoằng lịch vỗ ngực bảo đảm, sau lại nhìn Tè Giác, nhẫn nhịn, cuối cùng hỏi “Cầu Cầu, cùng tỷ tỳ nói, ngươi vừa ý cái gì tính tình khuê tú? Tuy rằng ngươi hôn sự ở Hoàng Thượng trong tay, nhưng vẫn là có thể có nhất định quyền tự chủ, bất quá, tỷ tỳ cùng ngươi nói, thân phận còn không thể thật sự quá thấp, không phải coi thường gia đình bình dân, mà là nàng cần thiết nếu có thể gánh nổi Công Tước phủ.”

Tè Giác trắng nõn trên mặt trào ra một tia đỏ ửng, xấu hổ ho nhẹ hai tiếng, thấp nhin “Ta không chọn, giống ngươi như vậy là đến nơi.”

“Các ngươi đang nói cái gì?” Dận Chân thanh âm truyền đến, Tè Lạc cả kinh, hắn như thế nào sẽ đến sớm như vậy, thiên còn không có hắc đâu, trộm liếc liếc mắt một cái Tần ma ma, thấy nàng lắc đầu, mới yên tâm, hắn là vừa đến, đứng dậy hành lễ sau, Dận Chân lại lần nữa hỏi một lần, nhìn thấy Tè Lạc dục che láp qua đi, “Cùng gia nói thật, hoằng lịch, ngươi tới nói.”

Hoằng lịch chớp chớp mắt nhìn một cái Tè Lạc, lại nhìn một cái Tè Giác, cúi đầu suy nghĩ nửa ngày, đột nhiên che lại cái trán, “Ngạch nương, ta đau đầu, đau quá.” Tè Lạc ôm hắn, nhẹ nhàng ấn hoằng lịch đầu, “Gia, hoằng lịch không có nghe rõ, chúng ta vừa mới đang nói khởi giáo tràng……”

“Tỷ phu, vừa mới ta đang nói, ta hy vọng thê tử của ta có tỷ tỷ như vậy tính tình.” Tè Giác đứng thẳng thân mình, ngạnh kháng Dận Chân phát ra tức giận, Dận Chân chậm rãi đi hướng Tè Giác, trong phòng không khí càng thêm áp lực, thẳng đến Dận Chân đi vào Tè Giác trước mặt, ngăm đen đôi mắt nhìn chằm chằm hắn nửa ngày, hạ giọng nói: “Ngươi không có cơ hội, tỷ tỷ ngươi là độc nhất vô nhị.” Tè Giác ngẩng đầu, không chút nào sợ sắc vong tiến Dận Chân hơi mang một tia âm lãnh trong mắt, đồng dạng thấp giọng nói: “Nếu hiểu được tỷ tỷ hảo, là độc nhất vô nhị, vậy càng hắn là quý trọng, tỷ phu, ngươi phải hiểu được, không phải tất cả mọi người có phúc khí của ngươi.”

Dận Chân ngoe ngắn, ngay sau đó khẽ gật đầu, nhẹ nhàng vỗ vỗ Tè Giác đầu vai, “Tè Giác, tỷ phu chờ ngươi đặc thăng tin tức.” Quay đầu lại nhìn liếc mắt một cái mơ hồ Tè Lạc, nhẹ giọng công đạo “Gia đêm nay có Hộ Bộ công văn muôn phê, sẽ nghỉ ngơi ở thư phòng, ngươi hảo hảo chiêu đãi Tè Giác.” Nói xong, Dận Chân đáy mắt lộ ra một tia xấu hổ, cũng không quay đầu lại vội vàng xoay người rời đi.

“Các ngươi vừa mới đang nói cái gì?” Tè Lạc ôm giống nhau mơ hồ hoảng lịch, Tè Giác nhìn chằm chằm Dận Chân bóng dáng, trong đầu thoáng hiện từ tỷ tỷ xuất giá sau, chính mình cùng hắn minh tranh ám đoạt, ăn qua mệt, chiếm quá tiện nghi, có thể nhận thấy được hắn đáy mắt đối tỷ tỷ sủng nịch, đối chính mình kia phân yêu thương thường thức, đặc biệt là hắn vì dụng binh không chối từ vất vả chuẩn bị lương thảo bạc, này đó nhất không thể thiếu, rồi lại là nhất không thấy được sự tình, Tè Giác hơi cúi đầu nhẹ giọng nói “Tỷ phu, tỷ phu, ta Tè Giác phục ngươi.”

Hoảng lịch chớp chớp mắt, nghi hoặc hỏi “Ngạch nương, đây là không phải ngươi theo như lời quá nam tử hán chi gian tình ý cùng khâm phục? Tương lai ta cũng muốn cùng tiểu cữu cữu có loại này tình ý.”

Tè Lạc khóc mi枉 không được tự nhiên run rẩy hai hạ, hoàng đế cùng tướng quân, như thế nào cảm thấy như vậy không thích hợp? Tè Giác một lần nữa ngồi trở lại Tè Lạc bên người cười cùng hoằng lịch cùng nhau trang ngoan đậu nàng vui vẻ, hoặc là cùng tỷ tỷ giáo dục đáng thương hế hế hoằng lịch, từ trong phòng phiêu tán ra Tè Lạc thanh thủy tiếng cười, hoằng lịch ủy khuất oán giận, thỉnh thoảng Tè Giác trầm thấp cười khẽ, cấu thành một bộ duy mĩ ám áp bức hoạ cuộn tròn.

Khang Hi luyện binh tự nhiên kiềm chế không lăm ỗn định Tây Tạng, bởi vì Dận Chân ở Hộ Bộ xử trí thích đáng, mặt lạnh vô tình, tuy rằng cũng có thiếu hụt, nhưng vẫn là có chút kho bạc, kỳ thật này đó tồn bạc đại bộ phận đều là la sát quốc đền tiền, Khang Hi một lòng muốn làm thiên cổ nhất đế, thành tựu về văn hóa giáo dục võ công hán cũng không thiếu, liền bắt đầu thi ân khắp thiên hạ, “Vĩnh không thêm phú” vừa ra, thu đi lên thuế má càng thêm thiếu, nếu không phải Dận Chân lao lực tâm lực mưu hoa xử trí, điểm này kho bạc đều sẽ thừa không dưới, rốt cuộc thiên hạ cũng không phải thật là thái bình thịnh thế, gây tai họa địa phương cơ hồ mỗi tháng đều có, cứu tế yêu cầu bạc tất cả đều từ hán an bài.

Tuy rằng Dận Chân vì lương thảo bạc sự tình vội thật sự, nhưng ở trong lòng lại là duy trì Khang Hi dụng binh, không chỉ có vì có thể làm Tè Giác lập hạ quân công nhiều chút lợi thế, càng có rất nhiều từ đại thanh giang sơn thượng suy xét, hán biết được chính mình không tốt chiến sự, cũng không giống mười bốn a ca như vậy ở Khang Hi trước mặt cực lực biểu hiện, trông cậy vào có thể cầm binh bình loạn, mà là yên lặng làm tốt nên làm sự tình, đồng thời Lăng Trụ cũng từng ám thấu tin tức làm hán an tâm, lần này cầm binh người tất là Trang Thân Vương thế tử Dương Khang, cho nên Dận Chân càng là một bộ vùi đầu làm việc cùng thế vô tranh bộ dáng, này đó dừng ở Khang Hi trong mắt, tự nhiên thánh tâm càng ổn.

Không chỉ được đến tám a ca đám người duy trì Dận Trinh muốn cầm binh, ngay cả đã bị giam cầm lâu ngày đại a ca đều ngo ngoe rực rịch, viết xuống huyết thư thương thừa Khang Hi muốn lập công chuộc tội, vi phụ tẫn hiếu vì đại thanh tận trung, Khang Hi nhìn liếc mắt một cái liền sai người thiêu hủy, hạ chỉ đối đại a ca trông coi càng khẩn, mật lệnh trông coi người không được có chút thả lỏng, cũng phái nội thị đến đại a ca trước mặt, đại hắn hung hăng trách cứ hắn một phen, cũng làm trọng thần sáng tỏ, đại a ca sẽ không có bất luận cái gì phục khởi cơ hội.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 247

Nhu Vũ bị Hoàn Nhan thị kéo đến mọi người trước mặt, trong lòng bất an, hướng Tề Lạc phương hướng dò hỏi nhìn liếc mắt một cái, Tề Lạc nào dám nhiều hơn động tác, Nhu Vũ nói hay là không đều sẽ đắc tội một phương, loại này chứng nhân không hảo làm, nàng sẽ như thế nào tuyển, Tề Lạc nhin không được trùng mắt nhìn Phú Sát thị liếc mắt một cái, tích nguyệt quan tâm giữ chặt tay nàng, Nhu Vũ nhút nhát sợ sệt mở miệng “Ta cũng không nghe toàn, không biết nhị vị tranh chấp nguyên do, liền ẩn ẩn nghe thấy một câu ‘đó phụ’ sau đó liền nhìn thấy năm trắc phúc tấn đánh nghiêng chén trà, đỡ cái bàn.”

Phòng khách ong một tiếng, Khang Hi chỉ đối tám phúc tấn nói như vậy một câu đó phụ, này kinh thành trung mỗi người đều hiểu được, nhưng cũng không dám ở Sở Viêm trước mặt nhắc tới, tám phúc tấn cấp dục quên sự tình thế nhưng bị Nhu Vũ trước mặt mọi người xốc ra tới, hung hăng nhìn chằm chằm Nhu Vũ, nâng lên cánh tay, nhưng cẩn tồn lý trí làm nàng chậm rãi buông tay, năm thị cúi đầu, khóc thút thít mở miệng: “Thiép lớn mật muốn an ủi tám phúc tấn, cũng không có..... Cũng không có.....” Che lại cái trán, đôi mắt một bế té xiù ở bên cạnh ma ma trên người, tích nguyệt lầm bầm tự nói: “Vụng đến thật là thời điểm, ngay cả đảo cũng ngã vào của hồi môn ma ma trên người, năm trắc phúc tấn thật là cái khó được người.”

Tề Lạc nhin Hoàn Nhan thị lập tức sai người đi truyền thái y, kia phó dáng vẻ khẩn trương phảng phát thật sự đem năm thị trở thành thân muội muội giống nhau, thậm chí còn có chút oán khí nhìn Sở Diễm liếc mắt một

cái, chính là không hiểu được thái y chẩn trị sau, Hoàn Nhan thị hay không còn có đối năm thị tình ý? Tè Lạc tầm mắt dừng ở đã phản hồi đến Phú Sát thị bên người Nhu Vũ trên người, thế nhưng chọn một câu độc nhất nói lặp lại, chỉ sợ cũng liền bối cục năm thị đều không thể tưởng được, đố phụ chí danh xem ra sẽ đi theo tám phúc tấn cả đời.

Không lớn một hồi công phu thái y đuổi tới mười bốn a ca phủ, chẩn trị lúc sau, hiểu biết nội tình thái y cũng không khỏi trong lòng cân nhắc, này năm trắc phúc tấn tuy rằng giữ không nổi hài tử, nhưng lại tổng có thể có thai, lại cần thận sờ sờ mạch, cuối cùng xác định mới thở phào một hơi, rốt cuộc không cần bị Đức phi nương nương bức bách, tìm kiếm phương thuốc. Đi vào sảnh ngoài nhìn thấy tụ hội đông đảo hoàng tử phúc tấn phu nhân, trong lòng sững sót, thật đúng là ngày lành, hướng Hoàn Nhan thị chúc mừng: “Khởi bẩm mười bốn phúc tấn, năm trắc phúc tấn cũng không lo ngại, nàng đã có hai tháng thân mình, nô tài khai cái phương thuốc, hầu hạ năm trắc phúc tấn dùng hạ, nàng sẽ tự tinh táo lại, năm trắc phúc tấn này thai thực ổn, tất sẽ bình an, mười bốn phúc tấn không cần vì nàng lo lắng.”

“Thật là trời giáng tin vui, thập tứ đệ muội chúc mừng ngươi. Nếu là sớm biết rằng năm trắc phúc tấn có thân mình, ta chính là có lại đại ủy khuất cũng nhịn, thập tứ đệ muội nhất định sẽ hiền huệ hảo hảo chăm sóc năm trắc phúc tấn.” Tám phúc tấn trong mắt mang theo một tia trào phúng dẩn đầu chúc mừng Hoàn Nhan thị, mọi người sôi nổi đuổi kịp, Tè Lạc nhạy bén nhìn thấy vẫn luôn tùy hầu ở Hoàn Nhan thị bên cạnh người như ngọc khanh khách mặt lộ vẻ hâm mộ, này cũng không kỳ quái, nhưng nàng trong mắt lại không thấy một tia ghen ghét, thật làm người đoán không ra, ngay cả Hoàn Nhan thị trong mắt đều khó nén ghen ghét phẫn hận.

Tích nguyệt ngược lại từ trên xuống dưới đánh giá Tè Lạc sau một lúc lâu, quan tâm nhẹ giọng “Ngươi thân mình như thế nào? Sẽ không cũng có

tin tức tốt đi.” Tè Lạc mặt đỏ lên, mới phát hiện không ngừng tích nguyệt ở, mọi người cũng ở trộm nhìn nàng, giống như nàng cũng nên có thai giống nhau, ninh một chút tích nguyệt cánh tay, thở dài nói “Ta đảo cũng tưởng, nhưng sinh Hoằng Trú khi thật sự bị thương thân mình, sẽ không lại có hài tử.”

“Tú tẩu, ngươi đã có ba cái con vợ cả cùng Vũ Hi, Hoằng Mân bọn họ lại như thế tranh đua, ngươi chớ cần quá đέ ý.” Tích nguyệt nhẹ giọng an ủi “Ta chỉ là cảm thấy trước hai lần thật sự là quá xảo, cho nên mới sẽ có này vừa hỏi.”

Tè Lạc sáng tỏ gật đầu, mọi người đều là như thế đi, bất quá lần này không có đánh vào cùng nhau, làm chuẩn bị xem nào nhiệt người thất vọng rồi đâu, năm thị có tin vui, tự nhiên mọi người cũng không muốn ở lâu, sôi nổi cáo từ, Nhu Vũ cúi đầu đi vào Tè Lạc bên người “Phúc tấn, Nhu Vũ, Nhu Vũ thật sự liền nghe thấy như vậy một câu, không có nói sai.”

“Ta minh bạch, ngươi không cần đέ ở trong lòng, bất quá, về sau vẫn là phải cẩn thận một chút.” Tè Lạc cảnh cáo nhìn liếc mắt một cái Phú Sát thị, hướng xe ngựa đi đến, rất xa thế nhưng trông thấy Dận Trinh trên mặt mang theo kinh hỉ bước nhanh đi tới, Tè Lạc không nghĩ gây chuyện, động tác nhanh chóng lên xe ngựa, buông mành, “Hồi phủ.”

Dận Trinh dừng lại bước chân, nhìn rời đi đại biểu cho thân vương phúc tấn xe ngựa, nhấp môi, “Chủ tử, ngài không phải muốn đi nhìn năm trắc phúc tấn?” Dận Trinh hoàn hồn lần này sẽ không lại làm nền đi, nàng đã không thể lại có thân mình, đứa nhỏ này cũng là Hữu Phúc khí, Đại tướng quân chi vị nhất định sẽ không rơi xuống người khác trên người, sẽ không lại bại bởi hắn.

Chương 400 phúc tấn khó làm

Dùng quá được tinh táo lại năm thị nhìn thấy ám hố tiền Dận Trinh vô hạn thiện thùng vui sướng, ẩn tình trong đôi mắt lộ ra một tia kiêu ngạo, Dận Trinh tự nhiên nhu tình mật ý một phen, thật cẩn thận nhẹ ôm năm thi, lời âu yếm liên miên không dứt nói ra, năm thi thỏa thuê đắc ý tới gần hắn, tay không tự giác đỡ bụng, nơi nào có nàng toàn bộ trông cậy vào. Ôn tồn một hồi lâu, Dận Trinh mới có chút lưu luyến rời đi, ẩn quy củ có thai người là không thể lại cùng phòng, trước khi đi, Dận Trinh chờ đợi ánh mắt dừng ở năm thị bụng: “Lần này nhất định phải tự cấp gia sinh cái thân thể hảo, Hữu Phúc khí nhi tử, không thể cái gì đều bị hắn đoạt đi, cũng lần này sẽ không lại làm nhi tử xảy ra chuyện.”

Năm thị nhẹ nhàng mà ừ một tiếng, trong mắt đồng dạng lộ ra ghen ghét cùng chấp nhất, không biết có phải hay không ảo giác, nàng tổng cảm thấy đây là cuối cùng cơ hội, nếu là thật sự bỏ qua, không có nhi tử bàng thân, nàng lại đắc tội Hoàn Nhan thị, kia tương lai..... “Chính là liều mạng ta cũng muốn sinh hạ nhi tử.”

Thượng hai lần giáo huấn làm năm thị hoàn toàn mệnh, ở hoàng tử phủ có thể bình an sinh hạ hài tử có bao nhiêu khó khăn, hơi chút đại ý một chút đều không thành, lần này ở trong phủ tụ hội thượng, làm trò đông đảo phúc tấn mặt truyền ra tin vui liền liền, hơn nữa thái y cũng nói qua này thai thực ổn, cũng coi như nhiều một tầng bảo đảm, ẩn tình huống hiện tại chính là Hoàn Nhan thị cũng không dám dễ dàng ra tay, huống chi vừa mới nàng cũng coi như cấp Hoàn Nhan thị ra một hơi.

Của hồi môn ma ma bụng bạch sứ mạ vàng canh chén cái thìa, hầu hạ năm thị uống thuốc bổ “Chủ tử, nô tỳ ẩn ngại phân phó đều an bài thỏa đáng, ngại yên tâm chính là, chỉ là chủ tử, vừa mới thật sự là quá mức hung hiểm, ngại cũng không thể vì tranh một hơi, khiến cho hoài tiếu a ca có nguy hiểm, ngại nhưng thích đáng tâm.”

Dựa vào mềm mại bối lót, năm thị nhẹ vỗ về bụng, rũ mi mắt, nhẹ giọng nói: “Ngươi không hiểu, vốn dĩ ta là muôn dùng ở ung thân vương phúc tấn trên người, không tưởng nàng vận khí tốt cấp tránh thoát đi, tám phúc tấn, hừ, ta làm như vậy là vì cấp gia ra một hơi, gia hiện tại không dám cùng tám a ca trở mặt, nhưng tám phúc tấn thế nhưng làm một cái kẽ đên cầm tiên trừu thương hoàng tôn, này tội danh chỉ có thể thêm ở trên người nàng, bằng không Hoàng Thượng cũng sẽ không chỉ nói như vậy một câu “Đố phụ”, đó là chính là miệng vàng lời ngọc.”

“Hoàng 眇 a ca trên mặt tránh thoát, nhưng là trên cổ lại lưu lại vĩnh không biến mất vết thương, thừa tước vô vọng.” Năm thị câu một chút khéo miệng, trong giọng nói tràn ngập vui sướng khi người gặp họa “Lúc trước nàng có thể vì hoàng lịch đương roi, mà phúc tấn lại chỉ có thể ôm nhí tử khóc, gia là như vậy hiểu thằng người, trong mắt như thế nào còn có thể bao dung phúc tấn? Bằng không cũng sẽ không hướng về phía như ngọc, cũng may phúc tấn nhà mẹ đẻ còn có chút quan hệ thông gia cổ lại, nếu bằng không một tia thể diện đều lễ không dưới, ta hôm nay giáp mặt đặc tội tám phúc tấn, cũng chỉ là muôn cho a mā nhị ca minh bạch, chỉ có giúp đỡ ta mới có thể đến phú quý tôn vinh, tám a ca hǎn là không có trông cậy vào, này cũng làm gia trong lòng rõ ràng, ta là đứng ở hǎn bên này. Chỉ là không nghĩ tới……”

Ma ma dừng rũ năm thị hai chân tay, nghi hoặc ngẩng đầu, năm thị khéo miệng tràn ra một mặt cười nhạt: “Nhu Vũ ca ca đảo thật không mệt là phê Thái Tử nữ nhi, còn có nóng vội pha trọng dung mạo xuất sắc phủ sát trắc phúc tấn, có hai người kia ở, nàng nhật tử cũng không thấy đến hảo quá, như vậy mới đổi sao, nào có chuyện tốt đều bị nàng chiếm đi đạo lý? Ta xem nàng như vậy còn như thế nào không hài thế sự, ta cũng không tin thất sủng làm lụng vất vả ung thân vương phúc tấn còn có thể như vậy xuất sắc? Nếu là Tè Giác lần này xuất chinh, vạn nhất thương tới rồi hoặc

là..... Trí Viễn Công tước phủ cũng liền xong rồi, nàng khóc đến nhặt từ còn ở phía sau đâu.”

Tề Lạc bình an về tới vương phủ, rõ ràng phát hiện tím cúc thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng cười thầm, mỗi người áp lực rất đại đi, ở mười bốn a ca phủ, nàng có thể cảm thấy tím cúc tuy rằng quy củ thành thật, nhưng ánh mắt một khắc đều không có rời đi nàng trên người, thật đúng là làm khó tím cúc. Xuống xe ngựa, Tề Lạc trầm khuôn mặt răn dạy Phú Sát thị một phen, cũng coi như gõ gõ nàng, tinh nàng tái sinh ra chút vô vị tâm tư đồ chọc phiền toái.

Nhu Vũ ánh mắt lạnh băng, lại một bộ mở miệng muốn thế Phú Sát thị nói thượng vài câu đem sai lầm đều ngăn ở trên người nàng bộ dáng, Tề Lạc trong lòng càng là cảm thấy lạnh lẽo, phất tay làm các nàng rời đi, liền uống hai ly trà nóng mới có một tia ám áp, không thể làm Vũ Hi cùng Nhu Vũ nhiều ở chung, nàng tuy rằng cũng coi như thông tuệ, đơn lấy tâm cơ tới nói là tính kế bất quá Nhu Vũ, đối quá Tân ma ma nhẹ giọng cẩn thận công đạo một phen, đối Vũ Hi bảo hộ càng là mạnh hơn vài phần, đối với nàng giáo dục cũng nên càng để bụng mới được, không ai có thể bảo hộ hắn cả đời, liền tính lưu tại bên người, quản gia là xã giao xã giao đều phải giáo, thậm chí tâm cơ cũng không có thể thiếu, Tề Lạc xoa cái trán, khác còn dễ làm, tâm cơ cũng là nàng nhược hạng, vẫn là lại tìm hai cái tin được trong cung giáo dưỡng ma ma hảo hảo giáo giáo Vũ Hi, như thế nào cũng không thể làm nàng có hại.

Bởi vì Dận Chân gần nhất rất bận, cho nên Tề Lạc an bài hảo cơm chiều cho hắn đưa đến thư phòng, lại luyện nửa canh giờ yoga, tự mình nhìn nhìn ngủ say khoe miệng còn hàm chứa ý cười Hoằng Trú, khẽ hôn hắn cái trán, một lần nữa cho hắn cái hảo chǎn, Lan ma ma trật tự rõ ràng tiếng cười đem Hoằng Trú sự tình đều báo cáo Tề Lạc biết được, nhẹ nhàng điểm điểm Hoằng Trú ôm khỏi cái miệng nhỏ, có thể chơi có thể nháo, hắn

nhưng thật ra quá đến vui vẻ, Tề Lạc đứng dậy, đi vào gian ngoài mới mở miệng nói: “Lan ma ma ngươi là biết chữ, Hoằng Trú những cái đó tiêu nhi thư, ngươi muốn thường thường niệm cho hắn nghe.”

“Nô tỳ minh bạch, tiểu a ca tuy rằng bướng bỉnh chút, nhưng cũng thích nghe chuyện xưa đọc sách, thỉnh phúc tấn yên tâm.” Tề Lạc tin tưởng Lan ma ma nói, Hoằng Trú vẫn là rất thông minh, dùng Dận Chân dung mạo tác quái cũng rất đáng yêu, hắn như thế nào lớn lên giống như Dận Chân đâu? Ngay cả một tia cùng nàng giống nhau địa phương đều không có.

Dận Chân mới từ thư phòng ra tới, bỗn không muốn đi Tề Lạc kia, sợ nhiều đến nàng, nhưng nghe thấy năm thị lại có thân mình, trong lòng không bỏ xuống được, cũng có một tia ẩn ẩn chờ đợi. Tân ma ma nhìn thấy Dận Chân vội thỉnh an, hâu hạ hắn rửa mặt chải đầu sau, dục nhỏ giọng lui ra, “Tân ma ma, phúc tấn nàng --” Dận Chân trong mắt xuyên thấu qua một tia mắt tự nhiên, nhìn liếc mắt một cái nội thất, nhẹ giọng hỏi “Phúc tấn thân mình gần nhất như thế nào? Thái y khai phương thuốc vẫn luôn dùng? Có hay không không ổn chỗ?”

“Hồi Vương gia nói, phúc tấn thân mình từ dùng quá thuốc bổ lúc sau, tốt hơn rất nhiều, nhưng sinh Hoằng Trú a ca khi bị thương thân mình, tuy kịp thời bỏ dưỡng thời khắc để ý, liền như thái y lời nói, vạn nhất nếu là lại có thân mình, kia cũng không phải phúc khí, khủng có --”

“Không cần phải nói, gia hiểu được, ngươi cứ việc chăm sóc hảo phúc tấn chính là.” Dận Chân đi vào nội thất, đã có ba cái thông tuệ con vợ cả còn có cái gì không thỏa mãn, không phải quyết định không thể lại làm nàng có nguy hiểm sao? Cởi bỏ áo ngoài, đem súc thành một đoàn Tề Lạc ôm vào trong ngực, cảm thấy được nàng không muốn xa rời, Dận Chân ám áp hôn dừng ở cái trán của nàng, nhắm mắt lại, khéo miệng thỏa mãn nhéch lên, khiến cho lão thập tú ra một hồi nỗi bật lại có thể như thế nào? Sinh con trai sinh con gái thượng không thể biết, Niên Canh Nghiêu tuy

thân ở Tú Xuyên, nhưng Hoàng A Mã trong lòng nghĩ như thế nào còn cần nhắc không ra, nếu là thật sự như Lăng Trụ lời nói, cầm binh người là Dương Khang, kia Hoàng A Mã nhất định sẽ khác phái người phụ trách quân nhu cung ứng, thật muốn như vậy Niên Canh Nghiêu liền không có dùng, ngược lại là nhiều thế hệ trâm anh xong Nhan gia hắn là càng có tác dụng.

Dận Chân tránh ra đôi mắt cúi đầu nhìn ngủ say Tề Lạc, thấp nhin “Đây là không phải chính là ngươi đối hoằng lịch giảng quá ném dưa hấu nhặt hạt mè? Lấy gia nhìn năm thị ngay cả hạt mè đều không tính là, lão thập tú, hù, còn có cái kia khanh khách bên người nha đầu, ngươi luôn luôn ái nhìn náo nhiệt, khiến cho các nàng đậu ngươi cười.”

Năm thị mang thai làm năm gia càng thêm tả diêu hữu bãi lên, năm thị a mã cùng đại ca nhưng thật ra kiên định đi theo tám a ca, nhưng năm gia nhất có thực lực nhất chạm tay là bỗng Niên Canh Nghiêu càng xem trọng mười bốn a ca, năm thị cũng nương tưởng niệm ca ca thân nhân danh nghĩa thường xuyên mời Niên Canh Nghiêu vào phủ ôn chuyện, mà mỗi lần đều vừa vặn đuổi kịp Dận Trinh ở phủ, hai người quan hệ tự nhiên nhiều vài phần thân mật nóng quá thiết, lén thầm chí huynh đệ tương xứng.

Hoàn Nhan thị nghe nói sau, bẽ gãy trong tay lược, nhưng tại đây quan khẩu không dám vọng động, hơn nữa năm thị cũng thật sự thông minh rất nhiều, mọi việc nàng đưa đi đồ vật quy củ nhận lấy, lại một kiện không cần một kiện không lay động, hơn nữa từ chôn ở năm thị kia nha đầu truyền đến tin tức, phảng phát nàng dục chơi tâm cơ, chỉ là không hiểu được nhầm vào cái nào? Hoàn Nhan thị kinh hãi, đối Hoằng Minh càng là để bụng vài phần, rất sợ năm thị sấn loạn đem chủ ý đánh tới Hoằng Minh trên người, đối bị tiên thương hoằng lễ khó tránh khỏi sơ sẩy, năm thị không hiểu thanh sắc lặng lẽ bắt đầu tiếp cận hoằng lễ, quan tâm hắn, trấn an hắn, hoằng lễ cũng chậm rãi cùng năm thị thân cận lên.

Trong nháy mắt nhập mùa xuân ba tháng, Khang Hi đem Niên Canh Nghiêu lưu tại kinh thành, cũng không có làm hắn phản hồi Tứ Xuyên, nhàn hạ khi cũng thường truyền hắn đến trong cung, cẩn thận dò hỏi Tứ Xuyên, thậm chí Tây Tạng tình hình, Niên Canh Nghiêu tự thân xác thật rất có tài hoa, ứng đối rất là khéo léo, được đến Khang Hi chính miệng khen ngợi, còn thêm thưởng hắn. Ngay sau đó trong cung có đòn đai, Niên Canh Nghiêu ngưng lại kinh thành chính là muốn hiệp trợ cầm binh người, ở đông đảo người được chọn trung, mười bốn a ca nhất có hi vọng, Khang Hi phảng phất cũng toát ra tới loại này ý tứ, thường xuyên triệu kiến Dận Trinh, thậm chí còn chấp thuận hắn đi quân cận vệ.

Mười bốn a ca thánh sủng dùng ở mọi người trong mắt, tự nhiên nhiều vài phần tìm tòi nghiên cứu, chẳng lẽ Dận Trinh có thể cái sau vượt cái trước? Tám a ca cùng phụ tá nghiên cứu lúc sau, âm thầm thúc đẩy, kinh thành đòn đai càng tăng lên thượng vài phần, phảng phất ngày mai Khang Hi liền sẽ hạ chỉ lập Dận Trinh vì trữ quân giống nhau, mười bốn a ca phủ càng là đám đông chen chúc, nỗi liền không dứt.

Dận Chân trong lòng cũng có chút lo lắng, nhưng cũng may hắn tự không chế lực rất mạnh, lại luôn luôn bình tĩnh bất tận nhân tình, sắc mặt phát trầm, ngược lại ở triều thần trong mắt càng bình thường một ít, trăng đêm cùng ô tư nói nghiên cứu trước mắt triều chính, cũng không có đánh mắt hắn nghi ngờ, hai chân không tự giác mà đi vào Tề Lạc nhà ở, nghe lén đến đông đủ lạc đang ở cấp hoàng lịch Hoằng Trú giảng xuân thu khi chuyện xưa, mới có chút hiểu ra, lãnh binh bên ngoài cũng không thấy được chính là chuyện tốt, lương nói kiềm chế mới là khớp xương, xuyên thấu qua bình phong nhìn liếc mắt một cái chính cùng hoàng lịch Hoằng Trú vui đùa đùa giỡn Tề Lạc, bước chân nhẹ nhàng rời đi.

Tề Lạc thoảng nhìn màu xanh lá quần áo chợt lóe mà qua, thu liễm trên mặt ý cười, “Ngạch nương, ngươi làm sao vậy?” Hoằng lịch lăn tiến Tề

Lạc trong lòng ngực, Hoằng Trú bùi môi không cam lòng yếu thế, đồng dạng hướng trong lòng ngực lăn, Tè Lạc ôm lấy hai cái nhí tử, nhẹ giọng thở dài “Ngạch nương chỉ là cảm thấy ta cái này ung thân vương phúc tấn đương đến thật đúng là không dẽ.”

Hoằng Trú không rõ đối với ngón tay, hoằng lịch ngẩng đầu, có một tia sáng tỏ, đầu cọ cọ Tè Lạc gương mặt, phảng phất đang an ủi nàng giống nhau, Tè Lạc cười nhéo nhéo hoằng lịch gương mặt, xuyên thấu qua cửa kính nhìn phía bên ngoài nở rộ nghênh xuân hoa, chỉ có nhẫn nại người tốt, mới có thể chống đỡ được Khang Hi thử, ai làm ngươi có như vậy một cái a mĩ đàu.

Chương 401 trung thần làm khó

Coi trọng Niên Canh Nghiêu, truyền ra thánh ý ở mười bốn ca trên người Khang Hi, lúc này hắn chính diện đối với vẻ mặt oán giận đầy mình bức túc Trí Viễn Công Lăng Trụ, tay trái đem quân cờ án ở bàn cờ thượng, Khang Hi nhấp một hớp nước trà, hơi mang một tia trêu chọc hỏi “Là cái nào khi dễ trẫm Trí Viễn Công? Trẫm cho ngươi hết giận.”

“Hoàng Thượng, không có ngài như vậy, nô tài lại không có phạm sai làm, nào có không cho nô tài hồi phủ đạo lý?” Lăng Trụ thật sự là có chút nhịn không được, ở trong kinh thành lời đồn đãi bay tán loạn phía trước, Khang Hi liền đem Lăng Trụ triệu đến bên cạnh người, suốt hơn một tháng, không có phóng hắn ra cung, càng quá phận chính là Khang Hi thế nhưng hạ chỉ làm Dương Khang hảo hảo huấn luyện Tè Giác, chỉ có thể làm hắn ở quân cận vệ nơi dừng chân, không được làm hắn hồi kinh, thậm chí Thái Hậu còn truyền ý chỉ làm Đồng thị tiến cung làm bạn nàng lễ Phật, tóm lại chính là không được bọn họ trung bất luận cái gì một người cùng ung thân vương phủ liên hệ, mà thường bạn quân sườn hậu quả chính là, Trí Viễn Công Lăng Trụ lộng thần chi danh càng tăng lên thượng vài

phần, cuộc đời này đều không thể thoát khỏi, thậm chí để lại cho đời sau hủ nữ nhóm đông đảo tưởng tượng không gian.

“Còn cho trẫm giả bộ hồ đồ, ngươi không hiểu được trẫm tâm tư?”

Khang Hi nhìn chằm chằm Lăng Trụ, “Hoàng Thượng, ngài thật sự có nhu vậy tính toán? Hoàng Thượng, giang sơn truyền thừa muôn thận chi lại thận, không thể đại ý.” Lăng Trụ nhịn xuống trong lòng kích động, tuy quỳ một gối trên mặt đất, lại nâng đầu, nghiêm túc nghiêm túc vọng tiến Khang Hi trong mắt, Khang Hi cùng hắn đối diện sau một lúc lâu, này đứng dậy đi vào hắn phụ cận, tay trái thật mạnh chụp ở Lăng Trụ đầu vai, trên cao nhìn xuống nhìn cái này chính mình tự mình đê bạt đi lên có tài cán trung trinh như một người, sau kéo hắn cánh tay “Trẫm nói qua, ngươi đầu gối có thương tích, không cần động bất động liền quỳ xuống, trung tâm không ở này đó lễ nghĩa, ở chỗ chính là này.” Khang Hi ngón tay ấn ở Lăng Trụ trên ngực, “Hoàng Thượng, lễ không thể phế.” Lăng Trụ vẫn là theo Khang Hi chỉ ý đứng dậy.

Khang Hi lôi kéo Lăng Trụ mạnh tay tân ngồi ở bàn cờ hai sườn, trong điện chỉ còn lại có quân thắn hai người, thiêu đốt than củi hơi hơi rung động, trong điện gia tăng rồi vài phần âm áp, nhìn lướt qua ván cờ, trầm giọng nói “Lăng Trụ, trẫm tâm tư ngươi hắn là sáng tỏ, trẫm không hy vọng ngươi thấu cấp lão túc biết được, đây cũng là vì lão túc hảo, trẫm này đó nỗi tử vì này đem ghê dựa đều đỏ mắt, trẫm không nghĩ hoạ từ trong nhà.”

“Hoàng Thượng, Tú a ca xác thật nhưng kham đại nhậm, ngài không có chọn sai.” Lăng Trụ nhận thấy được Khang Hi ánh mắt càng thêm sắc bén, lại lần nữa ngẩng đầu “Nói câu tru tâm chi ngôn, nô tài hiện giờ đã là thừa kế tam đại Trí Viễn Công tước, liền tính tương lai Tú a ca đến đăng đại vị, tước vị đã là thăng không thể thăng, đến nỗi con cháu việc, cách ngôn giảng con cháu đều có con cháu phúc, bọn họ nếu là tranh đua tự nhiên có

thể giữ được tước vị, nếu bằng không mất tước vị ngược lại càng có phúc khí.”

Khang Hi ánh mắt hòa hoãn vài phần, Lăng Trụ trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp tục nói “Ngài thành tựu về văn hóa giáo dục vô công dam đuong nổi thiên cổ nhất đế, cái kia cái gì thơ không phải ngâm quá, thắng được sinh thời phía sau danh, Hoàng Thượng ngài là sánh vai Đường Thái Tông, nô tài là thô nhàn không hiểu đến những cái đó văn chương, nhưng lấy sự vì giám những lời này nô tài còn nhớ rõ.”

“Đường Thái Tông Lý Thế Dân, Lý Thế Dân.” Khang Hi bỗng nhiên đứng dậy, ở trong đại điện đi qua đi lại, khi thì nghỉ chân, khi thì nhẹ quét đồng dạng đứng thẳng thân mình Lăng Trụ, trong lòng ý niệm càng thêm kiên định lên, Dận Chân không nói tài cán, tính tình kiên cường, tâm trí thành thực cẩn thận, lại rèn luyện sớm, tuy có dã tâm nhưng càng có tinh thần hạ chí ý, hắn xác thật là thu thập trước mắt cục diện người được chọn, Lý Thế Dân không có tuyển đối người, mới dẫn tới Võ thị soán chính, Dận Chân phúc tấn? Khang Hi ngay sau đó lắc đầu, lấy nàng hồ đồ tính tình cẩn bản không thể, huống chi Dận Chân cũng không phải Lý trị.

“Trẫm sáng tỏ mấy năm gần đây thi ân thiên hạ quá nặng, ngự hạ quá mức khoan dung, khiến lại trị hủ bại, tham quan ô lại mọc lan tràn, quốc khố hư không, lại thiếu hụt nghiêm trọng, Lăng Trụ, muốn không có người vì trẫm đánh hạ la sát quốc đền tiền, trẫm liền muốn dùng binh Tây Tạng Tây Bắc cũng không thể được, đánh giặc cuối cùng là phải có bạc.”

“Hoàng Thượng, nô tài có thể lấy được một chút công lao, toàn lại ngài đế bạt cùng duy trì, các tướng sĩ anh dũng khắc địch, nô tài chỉ là.....”

Khang Hi vẫy vẫy tay, nhẹ giọng thở dài “Trẫm hiểu được bên ngoài đòn đai, những cái đó ghen ghét người nói, không cần hướng trong lòng đi, kia một trượng, trừ bỏ người không ai có thể đánh thắng, không có người.

Trẫm Trí Viễn Công, ngươi đảm đương nối trẫm tín nhiệm, ở trẫm trong lòng ngươi chính là đại thanh công thần, là trẫm cánh tay đắc lực chí thần.”

Lăng Trụ cũng thực kích động, đáy mắt ẩn hiện một tia nước mắt, dùng ống tay áo hình móng ngựa sát sát khéo mắt, nức nở nói “Hoàng Thượng, Hoàng Thượng, nô tài……”

“Lăng Trụ, trẫm hiểu được ngươi bị ủy khuất.” Khang Hi lại lần nữa đi vào Lăng Trụ phụ cận, “Nô tài vốn là vi ba tiểu lại, bị Hoàng Thượng ủy lấy trọng trách, nô tài thấy đủ, máu chảy đầu rơi không đủ để báo Hoàng Thượng hậu ái.” Lăng Trụ minh bạch lúc này tuyệt đối không thể nói sai lời nói, không nói hắn là Dận Chân nhạc phụ, liền nói nghe thấy truyền ngôi sự tình, cái nào hoàng đế sẽ không lòng nghi ngờ, nếu là vạn nhất nào ngày Khang Hi thật sự khả nghi, đó chính là liên luy chín tộc đại họa, Lăng Trụ âm thầm phát khóc, Khang Hi ngươi đây là hậu đãi ta, vẫn là trùng phạt ta, ngươi vẫn là có thể sống cái sáu bảy năm, ta chẳng phải là đến ngày ngày lo lắng? Hắn hiện tại chỉ có một cảm giác, chính mình có thể hay không ngất xỉu đi? Không cần lại nghe này đó Khang Hi tri tâm lời nói, lịch sử đã bị phiến thành như vậy, vạn nhất Dận Chân đăng không thượng đế vị, thật là ngập trời đại họa.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 248

“Dụ thân vương, ta chờ ngươi.” Nói xong quay lại đầu ngựa, đánh mã rời đi kinh thành, Tề Lạc, ta lại yếu lĩnh binh chinh chiến, chinh chiến chính là ta số mệnh, Tề Giác kia tiểu tử ta sẽ giúp ngươi xem trọng, chỉ là hy vọng đắc thắng trở về hết sức, có thể rơi vào ngươi trong mắt, này có tính không là xa cầu đâu? Dương Khang vẻ mặt nghiêm túc phản hồi quân cận vệ nơi dừng chân, bắt đầu gia tăng bố trí an bài chuẩn bị xuất chinh, dựa theo quy củ, phàm là quân cận vệ tương ứng, thay phiên nghỉ tám gội cùng người nhà cáo biệt.

Nửa đêm canh ba là lúc, Dận Trinh mới say khuốt phản hồi trong phủ, trong miệng lầm bẩm thấp nín “Mượn rượu tiêu sầu sầu càng sâu, gia so Dương Khang kém đến nơi nào? Hoàng A Mã vì sao ngươi như thế nhẫn tâm?” Đây ra đỡ hăn tùy hầu, Dận Trinh cảm thấy đau đầu dục nứt, trong lòng hỏa khí nương rượu kính càng là vượng thượng vài phần, có chút áp lực không được muốn phát tiết ra tới, lung lay dưới chân đánh ngã xông vào như ngọc sân, như ngọc trên mặt mang theo mây phần mệt mỏi, ăn mặc màu hồng phấn tơ lụa mỏng y chuẩn bị nghỉ tạm nhìn thấy Dận Trinh, vội tự mình tiến lên đỡ lấy, nhẹ giọng hỏi “Gia, ngươi như thế nào uống lên nhiều như vậy? Phải làm tâm thân mình.”

Lại hướng mây tía phân phó “Mau đi chuẩn bị canh giải rượu.” Mây tía lên tiếng, đi xuống chuẩn bị, đỡ Dận Trinh nằm dựa vào hồng tùng nạm giấy mạ vàng trên giường, um tùm tay ngọc mát xa hăn cái trán, Dận Trinh hơi hơi mở to mắt, như ngọc mắt thấy bên miệng mang theo nhu hòa ý lại

ý cười, ở ánh đèn trung càng là đẹp hơn vài phần, cảm thấy thân mình có chút nóng lên, Dận Trinh đem như ngọc kéo đến trong lòng ngực, nhẹ người trên người nhàn nhạt thanh hương, hôn như ngọc phấn nôn cỗ.

Như ngọc người được nồng đậm mùi rượu, không dám trốn tránh, mặt ửng đỏ tùy ý Dận Trinh lôi kéo nàng áo lót, nửa thân trần tiểu xảo bả vai, hồng nhạt thêu hoa sen yếm lúc ẩn lúc hiện, Dận Trinh tay ở nàng trơn trượt trên da thịt tới lui tuần tra, cảm thấy được nàng nhu thuận ngoan ngoãn, kia ti mắt mát dần dần biến mất, như ngọc là hoàn toàn thuộc về hắn, tùy ý hắn làm người, dùng sức đem như ngọc đè ở dưới thân, Dận Trinh cảm thấy trong mắt đều phải bốc hỏa giống nhau, mây tía bên ngoài bẩm “Chủ tử, canh giải rượu hảo.”

“Gia, vẫn là trước dùng canh giải rượu đi, cũng tính ngại sáng mai đau đầu.” Như ngọc thận thùng nhẹ giọng nói “Tì thiếp một hồi ở hầu hạ ngại tốt không?” Dận Trinh gật gật đầu, như ngọc mới nói “Vào đi.” Mây tía cúi đầu đi đến, đem canh giải rượu đặt ở chân trên bàn, hành lễ sau xoay người lui ra ngoài, Dận Trinh hơi hơi híp mắt, nàng còn tính trung tâm, cứu hoàng 瞳 vốn muốn cất nhắc nàng, nhưng thế nhưng bị nàng cự tuyệt, đảo cũng có như vậy một chút ý tứ, như ngọc đứng dậy, hé hào áo lót, hầu hạ Dận Trinh uống xong canh giải rượu.

Dận Trinh cảm thấy đầu có chút phát trầm, buồn ngủ đánh úp lại, như ngọc để sát vào hỏi “Gia, ngươi cảm giác như thế nào?” Người được trên người nàng nhàn nhạt mai hương, rốt cuộc nhịn không được, hung hăng đem như ngọc áp xuống, mãnh liệt hoạt động lên, hắn căn bản không màng như ngọc đau đớn, liều mạng phát tiết sai thất tướng quân chi vị bất mãn cùng với đối Khang Hi thất vọng, thậm chí còn kèm theo vài phần đối Dận Chân ghen ghét, Dận Trinh rất ít có như vậy vui sướng, nhưng chờ đến chuyện phòng the kết thúc, dừng lại khi, lại phát hiện như ngọc hôn mê qua đi, hắn cũng không lầm để ý, nhưng màu lam nhạt đệm giường thượng

lây dính màu đỏ vết máu, làm Dận Trinh tinh táo lại, nhìn thấy như ngọc hạ thể đổ máu, càng là có chút kinh hãi. “Người tới, người tới.”

Mây tía mang theo tiểu nha đầu chạy tiến vào, nhìn thấy cái này cảnh tượng, tiểu nha đầu nhịn không được cao giọng thét chói tai, mây tía một phen che lại tiểu nha đầu miệng “Câm miệng, này nào có ngươi kêu phân? Còn không đi báo cáo phúc tấn truyền thái y?” Sau đó đế sát vào như ngọc, hàm chứa nước mắt kêu “Chủ tử, chủ tử, ngươi làm sao vậy?”

Dận Trinh phủ thêm áo ngoài, ngồi ở ghế trên xoa cái trán, cũng phân không rõ ràng lầm rốt cuộc là chuyện như thế nào? Chỉ chốc lát như ngọc sân đèn đuốc sáng trưng, Hoàn Nhan thị đuổi lại đây, nhìn thấy trên giường vết máu trong lòng cả kinh, chẳng lẽ như ngọc nàng cũng? Muốn thật là như vậy đảo cũng bớt việc.

Chờ đến thái y vào phủ, mây tía hầu hạ hôn mê như ngọc đổi hảo quần áo, buông màn, thái y sờ mạch lúc sau, mặt lộ vẻ xấu hổ, cái trán mồ hôi lạnh đều xông ra, trong lòng bồn chồn, nói như thế nào? Nay nên như thế nào nói?

Cọ xát sau một lúc lâu, thái y cẩn thận đi đến Dận Trinh trước người hành lễ nói “Hồi mười bốn tuổi, khanh khách có gần hai tháng thân mình.” Dận Trinh mặt lộ vui mừng, Hoàn Nhan thị ở bên cạnh hỏi “Có thai? Kia như thế nào hội kiến hồng? Nay thai ổn sao?”

“Này, này, khanh khách này thai giữ không nổi.” Thái y cúi đầu, nếu không phải ngài mười bốn tuổi hành phòng không cẩn thận, lại như thế nào sẽ giữ không nổi? Nhưng lời này không dám nói.

“Gia muôn ngươi cái này nô tài có tác dụng gì?” Dận Trinh tức giận tận trời, thái y liên tục dập đầu “Nô tài đáng chết, nô tài đáng chết, thỉnh mười

bốn gia chuộc tội, khanh khách thân mình mảnh mai, thật sự là..... Thật sự là hẫu hạ không được.....”

Lúc này Dận Trinh mới ngoogn, là bởi vì hành phòng mới? Hoàn Nhan thị đôi mắt xoay một chút, sai người nâng dậy thái y, nhẹ giọng an ủi cảnh cáo “Như ngọc khanh khách tuổi tác tiểu, hoạt bát hiếu động, hơn nữa thân thể yếu đuối không có giữ được thai, thật thật là đáng thương, mười bốn gia tâm ưu khanh khách, thái y không lấy làm phiền lòng mới là, đi xuống hảo sinh khai cái cấp như ngọc khanh khách dưỡng thân mình phương thuốc.”

Thái y gật đầu, bắt cháp lau mồ hôi, tay có chút run rẩy viết phương thuốc, trên triều đình sự hán cũng nghe nói, mười bốn a ca sai thất ổn lấy cầm binh tướng quân chức vị, màn đêm buông xuống lại vô cõi hành phòng, khiến có thai khanh khách trượt thai, này nếu là lan truyền đi ra ngoài, thái y đánh một cái lạnh run, trộm ngầm liếc mắt một cái trong phòng hạ nhán, chỉ sợ các nàng đều sẽ chết bất đắc kỳ tử đi.

Hoàn Nhan thị sai người đem một trương ngân phiếu đưa cho thái y “Đêm khuya còn làm phiền ngươi, đây cũng là ta một chút tâm ý, ngươi là Thái Y Viện chính đường tự nhiên hiểu được quy củ, ta liền không nói nhiều cái gì, vừa mới nghe thấy thái y nói, khanh khách thân thể yếu đuối mới hoạt thai, có phải như vậy hay không?”

“Xác thật như thế, mười bốn phúc tấn nói những câu là thật.” Thái y liên tục ứng thura, trịnh trọng hành lễ sau mới lui đi ra ngoài, Hoàn Nhan thị nhìn mây tía, nàng rốt cuộc đã cứu chính mình nhi tử, cũng không hảo xuống tay, trầm giọng hỏi “Ngươi chủ tử có thai thể nhưng không hiểu được? Còn làm nàng lộn xộn?”

Mây tía quỳ trên mặt đất khóc lóc nói “Hồi phúc tấn, khanh khách tháng trước còn có lạc hồng, nô tỳ không dự đoán được... Nô tỳ đáng chết,

thỉnh phúc tấn trách phạt.”

Hoàn Nhan thị lảng một cái chớp mắt, nhẹ giọng đối với Dận Trinh lầm bẩm “Ta hoảng hốt nhớ rõ tú tẩu hoài Hoằng Trú khi, cũng là như thế.” Dận Trinh cũng phản ánh lại đây, thở dài một hơi, đứng dậy đối Hoàn Nhan thị nói “Việc này liền giao cho phúc tấn, gia không muốn nghe thấy bất luận cái gì tiếng gió truyền ra.”

“Gia, ngài yên tâm, ta sẽ xử trí thỏa đáng.” Hoàn Nhan thị tự nhiên cũng không thể làm người thật sự bôi đen Dận Trinh, là đêm, Hoàn Nhan thị lấy hầu hạ như ngọc khanh khách không lo danh nghĩa hoàn toàn sửa trị nàng trong viện nô tỳ, mây tía cũng bị trọng trách mười bảy tử, nhưng cũng may bảo vệ tánh mạng, muôn so với kia chút chết bất đắc kỳ tử nũ tốt hơn rất nhiều.

Lửa đỏ ngày chập rãi bò lên trên phía chân trời, nở rộ sơ thăng quang mang, Hoàn Nhan thị ra tối như ngọc sân, híp mắt than nhẹ “Ma ma, ngươi thay ta đi trong miếu dâng hương cầu phúc, ta đây cũng là vì hoàng tử phủ mới như thế.” Ma ma gật gật đầu, đỡ Hoàn Nhan thị rời đi.

Chương 404 Tè Giác cáo biệt

Đang lúc Hoàn Nhan thị cảm thấy đem việc này hoàn toàn mạt bình che dấu trụ mà đắc ý khi, núp ở phía sau mặt người lại như thế nào sẽ dễ dàng từ bỏ cái này nhược điểm? Ở có chút tối tăm nội thất, trầm thấp thanh âm vang lên “Ngươi là nói lão thập tứ tận tình chuyện phòng the làm cái kia khanh khách hoạt thai? Hơn nữa mây tía cũng xuống tay?”

“Chủ tử, xác thật như thế, hắn chỉ sợ là thật sự lại khó có con nối dõi, hơn nữa ở chuyện phòng the thượng cũng sẽ gian nan một ít.”

“Việc này an bài rất khá, làm mây tía đi theo cái kia khanh khách, còn có chính là đem đêm qua việc truyền ra đi, đến nỗi có hay không con nỗi dõi, lão thập tú cũng không phải ngốc tử, thân mình không khoẻ cũng sẽ tìm thái y.” Tùy tung gật đầu rời đi, nói chuyện người dùng tay bát bát bắc đèn, phòng trong càng sáng người một ít, ánh nến chiếu vào Dận Tự trên mặt “Dận Trinh, ngươi nếu dám dùng chết ưng việc quật ta trũ vị hy vọng, vậy đừng trách ta không niệm huynh đệ chi tình, liền tính Hoàng A Mã tương lai truyền ngôi cho ngươi, có cái này nhược điểm nơi tay, ngươi cũng ngồi không xong.”

Khang Hi tự nhiên nghe thấy Dận Trinh đồn đãi, trong lòng phẫn nộ không thôi, nỗi giận mắng “Hắn thế nhưng như thế túng dục? Đây là trẫm mười bốn a ca?” Ở hắn trong lòng, đối Dận Trinh vẫn là có vài phần coi trọng, không nghĩ tới Dận Trinh càng ngày càng làm hắn thất vọng, có dã tâm cũng không sợ, cái nào hoàng tử có thể thật sự từ bỏ ngôi vị hoàng đế dụ hoặc? Dận Trinh mượn dùng tám a ca dựng lên Khang Hi vẫn là thực vừa lòng, có thể sử khổng lồ tám a ca vây cánh một phân thành hai, cũng có thể sử triều chính càng thêm vững vàng.

Khang Hi vốn định theo kế hoạch thanh trừ tám a ca vây cánh, ở động thủ khi lại phát hiện hắn căn bản làm không được, hắn trước nay liền không có nghĩ đến đã hoàn toàn mất đi kế vị tư cách Dận Tự còn có như vậy đại năng lực, rút dây động rừng, nếu là minh động thủ nói, triều chính tất nhiên hỗn loạn, thật đem Dận Tự bức nóng nảy, chưa chắc không có phiên thiên khả năng, Khang Hi nhẹ giọng cảm thán “Dận Tự, Dận Tự, ngươi thật đúng là trẫm hảo nhi tử, có tiền đồ, nơi chốn học trẫm, trẫm ngự hạ dày rộng, ngươi lại càng sâu trẫm vài phần, không có một tia ngoan tuyệt có thể nào ứng phó trẫm lưu lại cục diện? Lão thập tú vẫn là hữu dụng, Dận Chân không nên trách Hoàng A Mã tâm tàn nhẫn, hoàng đế cũng là không dễ làm, trẫm chỉ có thể làm hết sức.”

Lúc này Niên Canh Nghiêу ở kinh thành lại có chút xấu hổ, Dận Trinh cũng nghĩ đến thông thấu, tuy rằng Khang Hi làm Bảo Thái vì khâm sai phụ trách quân nhu lương thảo, nhưng Niên Canh Nghiêу kinh doanh Tứ Xuyên nhiều năm, cũng không tin hắn một chút biện pháp đều không có, nếu là Dương Khang đánh bại trận, đó chính là Dận Trinh cơ hội, cho nên Dận Trinh đối Niên Canh Nghiêу càng là coi trọng nóng bỏng thượng vài phần. Chính là Khang Hi một đạo thánh chỉ truyền xuống, làm có khác tâm tư người hoàn toàn bình tĩnh trở lại.

Khang Hi lấy ngợi khen danh nghĩa đem Tứ Xuyên cảnh nội tổng binh chờ tuần phủ dưới quan viên toàn bộ điều khỏi, tân nhiệm mệnh một đám quan viên, tuy rằng khó tránh khỏi có chút rung chuyển, nhưng cũng may tân đến Tứ Xuyên quan viên cũng coi như rất có tài cán, chậm rãi cũng thích ứng trạng huống, xem như hoàn toàn hư cấu ngưng lại ở kinh thành Tứ Xuyên tuần phủ Niên Canh Nghiêу, an bài hảo hết thảy lúc sau, Khang Hi mới hậu thưởng khen Niên Canh Nghiêу một phen, làm hắn phản hồi Tứ Xuyên.

Ung thân vương phủ thư phòng, Dận Chân cùng ô tư nói ngồi ở bàn cờ hai sườn nhìn chằm chằm ván cờ tay cầm quân cờ đánh cờ, bởi vì chịu Tè Lạc ảnh hưởng, phòng trong cũng không có bậc lửa hương liệu, thiếu vài phần mờ áo chi khí, nhưng càng tăng thêm vài phần tự nhiên tươi mát hương vị, đặc biệt là Tè Lạc đã từng dặn dò quá Cao Phúc, muốn thường mở cửa sổ, thường thông gió, bên trong gia cụ bài trí tuy rằng không dám vọng động, nhưng cũng bị Tè Lạc không roi dấu vết thoảng cải biến quá, nhiều vài phần ám áp thoái mái, thiếu mấy phần thanh tịnh cứng đờ, Dận Chân cũng cảm thấy phảng phát thư phòng càng sáng ngồi thanh nhã, tâm tình bức bối thời điểm cũng ít thượng rất nhiều.

Ô tư nói đem quân cờ nhẹ đặt ở bàn cờ thượng, cầm lấy bên cạnh nước trà nhấp một ngụm, nhẹ giọng nói “Này cục cờ đã đến thu quan, tuy rằng

ngài chiếm ưu thế, nhưng vẫn là phải cẩn thận, không đến cuối cùng vạn không thể đại ý, ta chưa chắc không có một báu phiên bàn khả năng.”

“Ô tiên sinh, này cục cờ gia thắng định rồi.” Dận Chân cẩn thận đem hắc tử bãι ở bàn cờ thượng, bang một tiếng thập phần có khí thế, ô tư nói cẩn thận đoán trang bàn cờ sau một lúc lâu, hướng Dận Chân chắp tay nhận thua “Thánh ý đã quyết, ngài muốn càng tiểu tâm mới là, dù thân vương là Hoàng Thượng thân cháu trai, lại cùng Trang Thân Vương thế tử giao tình tâm đầu ý hợp, tất sẽ mượn lần này…… Tú gia, hắn bên người vẫn là phải có cái có thể tin người mới là.”

Dận Chân khóc miệng thượng kiều, trong mắt hiện lên mỉm cười, sự tình có khi thật đúng là khó có thể đoán trước, Lý vê ở Hộ Bộ bởi vì báu sự tình đặc tội Bảo Thái, lại phản bị hắn coi trọng, vê trong tay quân cờ, không cần tự mình động thủ có thể làm Lý vê tùy Bảo Thái đi Tứ Xuyên, đảo thật là tiện nghi, bất quá Bảo Thái dục kién công lập nghiệp tâm tư, làm Dận Chân trong lòng vẫn là có như vậy một tia không được tự nhiên, luôn luôn không mừng chính sự Bảo Thái, đây là làm cấp cái nào xem? Kia nha đầu cùng người khác bất đồng, đối vinh hoa phú quý ngược lại là nhẹ coi trọng hai mắt, càng coi trọng đầy hứa hẹn người, đem quân cờ ném ở cờ trong hộp “Ngươi chung quy đã muộn một bước, Hoàng bá phụ từ tâm xác thật không thể chủ quý.”

Ô tư nói cũng không có nghe rõ Dận Chân lầm bẩm, nhưng sáng tỏ phụ tá chi đạo hắn tự nhiên sẽ không mở miệng dò hỏi, mà là cẩn thận đem sự tình chải vuốt khai, tận lực làm được vạn vô nhất thất, “Mười bảy gia phúc tấn là A Linh A Đại người nữ nhi, là phúc tấn tộc muội, mười bảy phúc tấn chính là rất được mười bảy gia nuông mộ, ngài lại luôn luôn đối mười bảy gia nhiều có chăm sóc, phong đài đại doanh kia……” Ô tư nói cũng không có nói đi xuống, trầm tư một cái chớp mắt, dùng cây quạt nhẹ gõ cái trán “Tú gia, lòng ta nóng nảy, mười bảy gia hiện tại không thể vọng động,

như thế liền hảo, như thế liền hảo, bất quá, không ngại làm phúc tấn nhiều cùng mười bảy phúc tấn nhiều ở chung, nổi danh hậu tộc cũng không thấy được sẽ đều dựa vào tám a ca, còn có mười sáu gia, kia cũng là Hoàng Thượng đau súng hoàng tử, hắn lại thích toán học, cùng Hoằng Mân a ca cũng nói chuyện được.”

“Ô tiên sinh ý tứ gia minh bạch, Hoằng Mân là gia đích trưởng tử tạm thời khác nói, phúc tấn……” Dận Chân hơi nhín mày, trong mắt không tha chọt lóe mà qua “Nàng cũng không kiên nhẫn xã giao, hơn nữa tính tình thuần tịnh ra cửa tổng dễ gây chuyện, gia thật đúng là không yên lòng, thập thất đệ sự gia trong lòng hiểu rõ, đến nỗi A Linh a, hù, gia cũng không trông cậy vào hắn.”

Ô tư nói nhẹ nhàng thở dài một hơi, ung thân vương là thật sự coi trọng phúc tấn, cùng hắn vài lần chi duyên phúc tấn cũng không phải xuân đôn chi từ, Tứ a ca chỉ sợ càng có rất nhiều luyến tiếc, cũng không muốn làm người ngoài nhìn thấy phúc tấn chân chính tính tình đi.

Tè Giác muốn tùy quân cận vệ xuất chinh, cho nên riêng tới vương phủ cùng Tè Lạc cáo biệt. Nhìn Tè Giác người mặc quân cận vệ hợp thể quân phục, Tè Lạc thập phần không tha cùng lo lắng, nhưng vẫn là nhịn xuống nước mắt, lôi kéo hắn nhẹ giọng dặn dò, Tè Giác miệng mang cười an ủi nói “Tỷ, ta sẽ bình an khai hoàn mà về, ngươi không cần vì ta lo lắng.” Cúi đầu phảng phất khi còn nhỏ giống nhau cọ cọ Tè Lạc đầu vai nhẹ giọng làm nũng “Tỷ tỷ, Cầu Cầu sẽ tưởng ngươi.”

“Cầu Cầu, Cầu Cầu.” Tè Lạc nhịn không được ôm lấy đã so nàng cao hơn hai đầu Tè Giác, rốt cuộc nhịn không được nước mắt làm ướt Tè Giác quân phục, Tè Giác nhẹ nhàng vỗ tay sau lưng, trong mắt cũng lộ ra vài phần không tha, rốt cuộc hắn chưa bao giờ chân chính rời đi chính mình tay tay, vì chính mình tâm nguyện vì có thể càng tốt bảo hộ tay tay, chiến trường hắn cần thiết đến đi.

Đột nhiên nghe thấy Dận Chân ho khan thanh, Tè Giác thở dài một hơi, nhẹ nhàng đẩy ra Tè Lạc, xoay người hướng Dận Chân hành lễ “Cấp tú gia thỉnh an.” Tè Lạc cảm thấy Dận Chân ánh mắt ngăm đen mang theo vài phần tức giận nhìn chằm chằm nàng, trong lòng có chút phát mao, run nhẹ nhẹ thân mình ngồi xổm thân hành lễ, lấy lòng nói “Gia, ta lại được tốt hơn trà, ngài ném thử? Tử Anh mau cấp gia thượng trà.” Dận Chân ngồi ở ghế trên, ánh mắt nhung vũng vẫn dừng ở Tè Lạc trên người, Tử Anh bưng lên chung trà liền chạm vào cũng không chạm vào, Tè Lạc nhịn xuống muôn né tránh xúc động, chỉ có thể âm thầm cổ vũ gắng gượng, hai mắt mang theo đáng thương hờ hờ lén nhìn hắn.

Tè Giác cất bước tiến lên, thăng tấp đứng thăng ở Dận Chân trước mặt, chặn hắn nhìn chằm chằm Tè Lạc tầm mắt, Dận Chân lúc này mới đem ánh mắt dừng ở Tè Giác trên người, tuy rằng trong lòng bất mãn bọn họ tỷ đệ dính, nhưng lại không thể không thừa nhận Tè Giác xác thật xuất sắc, không hổ bị Hoàng A Mã khen ngợi có hoắc phiếu di phong “Ngươi đây là muôn tùy quân xuất chinh?”

“Đúng vậy.” Dận Chân nhìn Tè Giác, trong mắt toát ra một tia quan tâm, trầm giọng mở miệng “Bản lĩnh của ngươi tất nhiên là không tồi, nhưng lãnh binh sa trường không phải trò đùa, gia nhưng không nghĩ nhìn thấy chỉ biết lý luận suông Tè Giác.”

Tè Giác trong lòng bất mãn, thật đúng là như tỷ tỷ lời nói, tỷ phu thật là biệt nữu vô cùng, rõ ràng chính là quan tâm lời hay, như thế nào cố tình nghe tới như vậy không thoái mái, cũng thật là làm khó tỷ tỷ. “Thỉnh tỷ phu yên tâm, Tè Giác sẽ không rời Trí Viễn Công tước phủ tên tuổi, cũng sẽ không làm tỷ tỷ thất vọng, cấp tỷ phu bôi đen.”

Tè Lạc nhìn một cái canh giờ trong lòng nôn nóng, Cầu Cầu không thể ở lâu ung thân vương phủ, cũng liền bất chấp Dận Chân bất mãn, kéo qua

Tè Giác, đem bùa hộ mệnh mang ở hắn trên người “Đây là tỳ ty cho ngươi cầu, ngươi muốn bên người mang theo, làm ta an tâm.”

Tè Giác cao hứng lăn qua lộn lại nhìn bùa hộ mệnh, hướng Dận Chân liếc mắt một cái, khéo miệng lộ ra một phân làm Dận Chân cảm thấy có chút chướng mắt mỹ tư tư ý cười. Sau đó Tè Lạc liền phân phó Tử Anh đem chuẩn bị tốt đồ vật mang lên, mở ra một cái thanh bố tay nải, Dận Chân cũng không khỏi tò mò chú mục xem nhìn, hoang mang ánh mắt dừng ở Tè Lạc trên người, đây là cấp xuất chinh người chuẩn bị?

Tè Lạc từ biết được Khang Hi chuẩn bị dụng binh Tây Tạng, liền bắt đầu chở tối chuẩn bị, đến từ hiện đại nàng tự nhiên nhớ rõ cao nguyên phản ứng, liều mạng tưởng ở hiện đại khi xem qua thư tịch, bắt đầu âm thầm thu thập yêu cầu đồ vật, mặc kệ Dận Chân có thể hay không hoài nghi, Tè Lạc đem tay nải mấy cái giấy bao mở ra, “Tè Giác, phương diện này có linh chi, hồng cảnh thiên, tam thất, tỳ ty đều cắt thành phiến, nếu là nhập tàng liền hàm ở trong miệng, còn có một ít thuốc viên, nếu là cảm lạnh nhất định phải dùng.” Chỉ chỉ phong thư “Ta đem muốn nói đều viết xuống tới, ngươi hảo hảo xem xem, nếu có thể dùng được với liền ngàn vạn không cần đại ý.”

Tè Giác đem tin nắm chặt ở trong tay, “Tỷ ty, tỷ ty.” Tè Lạc lại mở ra mấy cái túi, bên trong chính là một ít khô bò cùng phơi khô rau dưa phiến thậm chí còn có một ít kẹo, “Tè Giác, ta cho ngươi giảng quá Hoắc Khứ Bệnh chuyện xưa, ngươi phải nhớ kỹ nhập khẩu đồ vật muốn cẩn thận lại cẩn thận, không quen biết đồ vật ngàn vạn không thể ăn, nếu là không đuổi kịp dùng cơm, liền dùng này đó thức ăn, ngươi nhất định phải nhớ rõ, uống nhiều thủy, không được uống rượu, cao hứng cỡ nào đều không được uống rượu, hơn nữa nguồn nước, nguồn nước, nhất định phải kiểm tra rõ ràng, không thể tin giấu ngươi nói, muốn đích thân nghiệm xem mới được, ngươi minh bạch sao?” Tè Lạc kích động bắt lấy Tè Giác cánh tay, Tè Giác

vỗ nhẹ nàng đầu vai, trấn an nói “Tỷ tỷ, ngươi yên tâm, ngươi đã nói nói, ta sẽ không quên.”

Tề Lạc buông ra Tề Giác, bắt đầu ở trong phòng qua lại đi tới, ngón tay nhẹ nhàng gật đầu trong miệng lẩm bẩm, “Còn có cái gì, còn có cái gì? Nghĩ lại, nhất định còn có cái gì rơi xuống.”

Dận Chân nhìn lướt qua thu thập tay nải Tề Giác, rũ xuống mi mắt, trong lòng có một tia hâm mộ, nhưng càng có rất nhiều đau lòng, nàng chỉ sợ là nhất không nghĩ làm Tề Giác thương sa trường người, nhưng lại sáng tỏ Tề Giác chí hướng, chỉ có thể hiệp trợ quan tâm, lại không thể ngăn đón. Tề Giác duỗi tay kéo lại Tề Lạc cánh tay, trịnh trọng bảo đảm “Tỷ tỷ, ta sẽ bình an.” Nói xong, đi vào Dận Chân trước mặt, tạm dừng nửa ngày, bỗng nhiên quỳ một gối ở trước mặt hắn, nâng đầu vọng tiến Dận Chân ngắm đen trong mắt “Tề Giác sẽ khai hoàn mà về, tỷ phu, tỷ tỷ nàng, nàng nhất định sẽ khóc, ngài.....” Cũng không có nói đi xuống, rũ xuống đôi mắt dấu đi trong mắt kia ti lệ quang, Dận Chân tay ở không trung tạm dừng sau một lúc lâu, mới dùng sức án ở Tề Giác đầu vai, Tề Giác sáng tỏ lộ ra ý cười, đứng dậy cầm lấy tay nải tiêu sai mà xoay người, cõng Tề Lạc nói “Tỷ, chờ ta nổi danh tin tức, ta sẽ không trở thành cái thứ hai Phiêu Kị tướng quân, ta là Tề Giác.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 249

Khang thân vương phúc tấn thật sâu thở dài, nhẹ nhàng lắc đầu, lương duyên? Nghiệt duyên? Trang Thân Vương thế tử chia quân, Tè Giác vì ngọn gió lạnh binh không hề âm tín, đã huỷ diệt đồn đãi ở kinh thành càng ngày càng thịnh, nàng như thế nào có thể an tâm hướng Thái Hậu cầu chỉ hôn? Chính là nhìn Ti Gia bộ dáng chỉ có thể tùy nàng an tâm, chỉ hy vọng Tè Giác thật có thể chiến thắng trở về đi. Nhẹ giọng an ủi Ti Gia vài câu, phúc tấn mới rời đi.

Ti Gia lấy ra tùy thân mang theo bình an phù, đem phù kẹp ở tạo thành chữ thập chưởng gian, hơi hụp hai mắt, nhẹ giọng cầu nguyện, sau một lúc lâu về sau vuốt bình an phù, “Lả lướt xúc xác an đậu đỏ, tận xương tương tư có biết không, ngươi nhưng biết được, chỉ cần ngươi có thể bình an liền hảo, có phải hay không xa phó Mông Cổ ngược lại không như vậy quan trọng đâu.”

Sắc trời đem lượng là lúc, tè cách trong miệng kêu Cầu Cầu, bỗng nhiên ngồi dậy, Dận Chân luôn luôn thiển miên, lập tức liền tỉnh táo lại, đứng dậy từ sau ôm lấy tè cách nhẹ giọng an ủi “Tè Giác không có việc gì, ngươi chỉ cần sẽ làm hắn lo lắng.” Tè cách hoàn hồn, mê mang ánh mắt dần dần thanh minh lên, thậm chí phát ra lóa mắt ánh sáng, có chút kích động nói, “Gia, ta mơ thấy Cầu Cầu, hắn đánh thắng, thật sự đánh thắng, ở tây | tàng, ở thuần tịnh trời xanh mây trắng hạ, nhất chiến thành danh, thật sự, ta thật sự nhìn thấy.”

“Gia hiểu được, Tề Giác thắng, sẽ chiến thắng trở về.” Dận Chân đáy mắt mang theo đau lòng khẽ vuốt tay cách phía sau lưng, ôm nàng một lần nữa nằm xuống, dùng tay che lại nàng đôi mắt: “Nếu là ngươi quá mức lo lắng, chờ Tề Giác chiến thắng trở về, nhìn thấy ngươi như thế tiêu tụy, còn tưởng rằng gia không chiếu cố hảo ngươi, còn không hiểu được sẽ tưởng cái gì biện pháp bắt quái đâu.”

“Gia hăn thật sự thắng.” Tề cách không ngừng lẩm bẩm, chỉ là thanh âm càng ngày càng yếu, chỉ chốc lát liền té không thể nghe thấy, Dận Chân xoa xoa cái trán, nhẹ nhàng thở dài một hơi, trán an hôn môi tề cách cái trán, xốc lên màn đứng dậy xuống giường, gác đệm nha đầu nghe thấy động tĩnh, vội vàng tiến vào phục sức, Dận Chân phủ thêm áo ngoài, vòng qua bình phong đi vào gian ngoài, mới ở nha đầu hầu hạ hạ quen thuộc, nhìn canh giờ còn sớm, liền chuyển đi thư phòng. Nhìn Tứ Xuyên truyền quay lại tới công văn, Dận Chân trường ra một hơi “Tề Giác, ngươi hiện giờ rốt cuộc ở đâu? Tỷ tỷ ngươi chính là mơ thấy ngươi nhất chiến thành danh.”

Chương 407 nhất chiến thành danh

Tây Tạng cảnh nội, đắp mẩy chục cái giản dị quân trưởng, ở trung đình lều lớn nội, chậu than trung ngọn lửa tư tư phát ra tiếng vang, Dương Khang chấp tay sau lưng cẩn thận nhìn trong quân trưởng treo đại địa đồ, phản phát nghĩ thông suốt cái gì, tới gần bản đồ ở mặt trên dùng tay khoa tay múa chân, lại cầm lấy bàn thượng phóng tấu chương, cau mày xem một cái xem một cái sổ con, lại xem một cái bản đồ, nhẹ giọng cảm thán “Hoàng Thượng, ngài ý chỉ đến chậm một bước, Tề Giác đã lãnh binh xuất chinh, Trí Viễn Công, hy vọng kia tiểu tử có thể kế thừa ngươi y bát, trò giỏi hơn thầy.”

“Thống lĩnh, lương thảo tới rồi.” Trưởng ngoại có người cao giọng hồi tấu, Dương Khang khàn khàn tiếng nói “Tiến vào.” Giác la khiêm ninh ăn

mặc tá lanh phục súc đi đến, quân phục thượng đã không có mới ra chinh khi sạch sẽ, trên mặt cũng chứa đầy ngắn ngùn râu, nhìn càng tăng thêm mấy phần bưu hân chi khí, “Thông lĩnh, dù thân vương đã phái người đưa tới lương thảo, một phân không thiếu.”

Dương Khang cũng không có quay đầu lại, nhìn bản đồ nhẹ giọng nói “Tề Giác chia quân có hai mươi mấy ngày đi.”

“Hồi thông lĩnh nói, suốt 25 ngày.” Khiêm ninh cúi đầu tính toán nửa ngày, nói tiếp “Lúc ấy chia quân là lúc, Tề Giác mang theo hai mươi ngày lương thảo, hiện giờ cũng không hiểu được bọn họ tới rồi nơi nào? Chỉ sợ đã cạn lương thực, thông lĩnh, Tề Giác hắn còn niên thiếu, tuy tài hoa xuất chúng, nhưng trọng trách trên vai, tình trạng lại như thế ác liệt, tỉ đem lo lắng hắn có thể hay không xảy ra chuyện? Trí Viễn Công, đã có thể hắn một cái con vợ cả...”

“Tề Giác không tôi vào nước lạnh là không được.” Dương Khang quay đầu lại, sáng tỏ tín nhiệm ánh mắt dừng ở khiêm ninh trên người, sắc mặt ngăm đen, thân hình cũng so ở kinh thành khi gầy ôm thượng vài phần, hai mắt hàm chứa sắc bén càng hơn dĩ vãng, môi khô nứt ra điều điều khẩu tử, hơi hơi lộ ra tơ máu “Khiêm ninh, nói câu đại bất kính nói, Hoàng Thượng xuân thu đã cao, lần này dụng binh tây, tàng, chỉ sợ là ta cuối cùng một lần cầm binh xuất chinh, lần sau kiém chỉ Tây Bắc, liền phải làm chuẩn gián, như vậy tiểu nhân trận trượng đều sấm bất quá, nào còn có thể bảo hộ nàng..... Sẽ làm Trí Viễn Công thất vọng, còn không bằng ở kinh thành làm một cái ăn chơi trác táng hảo, cũng đỡ phải rời Trí Viễn Công tên tuổi.”

“Chính là nàng, ung thân vương phúc tấn sẽ lo lắng đi.” Khiêm ninh hơi rũ đầu, Dương Khang ngắn ra một chút, nhấp nháp môi khô khốc, trước mắt phảng phất dần hiện ra nàng dung mạo, kia linh khí bốn phía mãn hàm lo lắng hai mắt, lẩm bẩm mở miệng “Nàng? Ung thân vương phúc tấn

khẳng định sẽ lo lắng, nhưng càng hắn là tin tưởng Tề Giác, kia dù sao cũng là nàng tự mình giáo dưỡng đại, hơn nữa Tề Giác mang theo cái gì người cũng không phải không có nhìn thấy, hắn đối tang cảnh hiểu biết chỉ sợ càng hơn chúng ta vài phần, đó là nàng……” Dương Khang dừng lại khẩu cũng không có nói đi xuống, khiêm nhinh nhớ lại mới tới tang cảnh khi, quân cận vệ đại bộ phận người đều cảm giác không khoẻ, nhưng chỉ có tề ngọc trầm ổn như thường, thậm chí còn hướng Dương Khang đưa ra rất nhiều biện pháp, làm hắn ở quân cận vệ uy vọng càng là cao thượng vài phần, nếu bằng không chia quân khi, mọi người cũng sẽ không không có nghi ngờ.

Dương Khang chuyển qua chậm than chň nướng lạnh lěo tay, qua lại xoa bóp, hắn lại như thế nào bỏ được làm nàng bởi vì Tề Giác xảy ra chuyện mà rơi nước mắt? Nhưng Tề Giác không chỉ chí hướng cao xa, tinh thông chiến sự, hơn nữa tương lai càng muốn thừa tước, hộ ở bên người nàng người, có cái xuất sắc đệ đệ, cũng có thể khiến nàng vị trí càng ổn, chính mình cũng có thể càng yên tâm một ít, đem kia phân tình ý một lần nữa đè ở đáy lòng, trầm giọng mệnh lệnh “Nếu lương hướng tới rồi, chúng ta dựa theo nguyên lai kế hoạch xuất chinh, không thể nổi bật đều bị Tề Giác kia tiểu tử cướp đi.”

“Là, tì đem này liền đi an bài.” Khiêm nhinh cúi chào lui về phía sau đi ra ngoài, Dương Khang đem nắm tay cử ở bên miệng, chia quân khi từng ngồi trên lưng ngựa cùng Tề Giác đối đâm quá, kia tiểu tử kính nhi vẫn là rất đại, “Tề Giác đừng cho ta thất vọng, đừng cho Trí Viễn Công thất vọng, càng không thể làm nàng thất vọng.”

Tề Giác lúc này ngồi trên lưng ngựa thô nặng thở phì phò, vẫn luôn phơi không hắc mặt lúc này đã là màu đồng cổ, đinh lạnh thấu xương gió lạnh, tay đập ở suyễn đầu nhìn nơi xa tuyết sơn, lại nhìn liếc mắt một cái bốn phía ngay cả một tia lục ý đều không thấy, ngăn chặn trong lòng xao

động, giơ lên roi ngựa hô lớn tại chỗ nghỉ ngơi, cũng ít nhiều Tè Giác tính toán tỉ mỉ, bọn họ cũng không có cạm lương thực, nhưng cũng kiên trì không được bao lâu. Mọi người xuống ngựa nghỉ ngơi, Tè Giác từ trong lòng lấy ra bản đồ cẩn thận xem nhìn, âm thầm cân nhắc hay không bị lạc đường xá, lập tức tay phải, mọi nơi di động, hắn là không sai, phải tin tưởng chính mình phán đoán, tỷ tỷ đã từng nói, một cái tướng quân nếu là đối chính mình đều hoài nghi, vậy ly chiến bại không xa.

“Tá lãnh, đây là vừa mới bắt được.” Lúc này có mấy người bắt được một cái tàng dân đưa tới tè ngọc diện trước, Tè Giác thao không quá lưu loát tàng ngũ hỏi vài câu, thân xuyên tàng bào người đảo cũng thành thật, hỏi cái gì đáp cái gì, nghe hiểu mọi người âm thầm cao hứng, rốt cuộc tìm đổi phương hướng về phía, Tè Giác lại cau mày, lấy ra mấy lượng bạc đưa cho tàng dân làm hăn rời đi, lại cầm bản đồ cẩn thận nhìn, đối bên cạnh mọi người cao hứng phấn chấn không thèm để ý.

Quân cận vệ đã từ nơi xa dựa theo Tè Giác phân phó bào tới chôn sâu khói băng, chôn nồi nấu cơm, chỉ chốc lát hương khí đánh úp lại, này hăn là bọn họ cuối cùng một chút lương thực, mọi người ghé vào cùng nhau nhẹ giọng đàm luận, Tè Giác đứng lên đi lại nửa ngày, đem mọi người tụ ở bên nhau “Ta thật ngôn bẩm báo, vừa mới cái kia giấu người không thể tin, đầu tiên cái này địa phương sẽ không có người trải qua, lại có hắn biểu tình không đúng, cho nên ta quyết định vẫn là dựa theo ban đầu đi tới phương hướng.”

Mọi người suy nghĩ nửa ngày, mới gật đầu ứng uồng, Tè Giác khéo miệng lộ ra một tia tự tin tươi cười, hai mắt nở rộ bắt mắt quang mang, bung lên chén cùng mọi người đàm tiếu, nói về tới một ít trước kia nghe qua buồn cười chuyện xưa, một hồi trường hợp liền náo nhiệt lên, Tè Giác lấy ra Tè Lạc cho hắn chuẩn bị thịt khô, phân cho mọi người, giơ lên đơn sơ cái ly, nhìn bên trong dùng băng tuyết hòa tan thủy, cao giọng nói “Năm

đó Phiêu Kị tướng quân, đem Hán Vũ Đế ban thưởng ngự rượu rải đến nước suối cùng mọi người cộng uống, ta, Tề Giác lấy thủy đại rượu, chúng ta cộng uống này tuyết thủy, này trượng tất thắng.”

Tề Giác uống cạn sau, quăng ngã cái ly, chúng binh tướng sôi nổi như thế, cao giọng quát “Đi theo tá lãnh đại nhân.” Nhìn bọn họ tín nhiệm ánh mắt, tề ngọc ám hạ quyết định, nhất định phải đánh thắng một trận. Một lần nữa lên ngựa, dọc theo chính mình nhận định phương hướng đi tới, lại được rồi nửa ngày, đương nhìn thấy trước mắt cảnh tượng kia, Tề Giác bung kín trước ngực bùa hộ mệnh, nhẹ giọng lẩm bẩm “Tỷ tỷ, một trận thắng định rồi, chờ ta chiến thắng trở về tin tức.”

Thắng lợi gần trong gang tấc, Tề Giác ngược lại càng thêm bình tĩnh, triệu tập mọi người lặng lẽ nghị luận nửa ngày, ché định nghiêm cẩn tiến binh phương án, tính không một lậu lúc sau mới cưỡi lên mã triển khai đội hình, tề ngọc tay phải rút ra dao bầu, cao uồng “Quân cận vệ, về phía trước, về phía trước hướng.” Dẫn đầu đánh mã thắng đến địch doanh mà đi, mọi người trong miệng kêu gọi vọt đi xuống, một hồi kịch liệt chiến đấu như vậy triển khai, Tề Giác thật sự giống như hoắc Phiêu Kị giống nhau, mới ra đời, liền nhất chiến thành danh.

Thảm thiết chiến đấu lúc sau, Tề Giác cùng Dương Khang binh hợp nhất chỗ, chặn Tây Bắc chuẩn cách ngươi bộ đội sở thuộc kích động, cứu ra bị bắt cóc Đạt Lai cùng ban thiền, hoàn toàn ổn định Tây Tạng thế cục, chiến hậu, Dương Khang lại lần nữa vươn nắm tay, Tề Giác mang theo kiêu ngạo ý cưỡi hung hăng cùng hắn đối đâm, hai người cưỡi lớn lãnh binh rút về bốn. Xuyên, dù thân vương Bảo Thái sớm đã dự bị hảo khánh công tiệc rượu, nơi giàu tài nguyên thiên nhiên bá tánh miễn với chiến hỏa, tự nhiên sôi nổi nảy lên đầu đường ăn mừng nghênh đón chiến thắng trở về tướng sĩ, đặc biệt là nhất chiến thành danh thiếu niên anh dũng Tề Giác, càng là được đến đông đảo chú ý.

Bảo Thái cùng Dương Khang ngầm đồng ý hạ, hoặc là âm thầm cỗ động hạ, quân cận vệ tất cả mọi người hướng Tè Giác kính rượu, mà mọi chuyện không rời người sau Tè Giác, thật sự là nổi danh tam ly túc đảo, căn bản thừa nhận không được mọi người nhiệt tình, trực tiếp say ngã vào bàn tiệc thượng, Dương Khang trong mắt mang cười, phân phó tùy tùng đỡ Tè Giác đi xuống an trí, nhìn thấy Bảo Thái khoe miệng nhấp ra một tia cười xấu xa, không khỏi ngắn ra một chút. Buông chén rượu, đế sát vào hăn nhẹ giọng nói “Ngươi nhưng đừng an bài chút khác, Tè Giác bất đồng người khác, Công Tước phủ luôn luôn đối hăn yêu cầu thực nghiêm, huống chi nàng cũng sẽ không đáp ứng.”

“Tè Giác kia tiểu tử đều có mười sáu? Chẳng lẽ……” Không chờ Bảo Thái nói xong, Dương Khang vội phân phó tùy tùng chặn đứng Bảo Thái an bài, quay đầu lại hung hăng cho hăn một quyền đầu, hờ nhẹ “Ngươi còn ngại nháo đến không đủ, chẳng lẽ ngươi không hiểu được khang thân vương ý tứ? Nếu là làm nàng hiểu được ngươi như thế an bài, ngươi vĩnh viễn cũng lạc không đến nàng trong mắt.”

“Ta đương nhiên hiểu được khang thân vương ý tứ, chỉ là Tè Giác thật sự ngay cả một cái thông phòng đều không có? Nay……” Bảo Thái vẻ mặt giật mình, nhìn Dương Khang sắc mặt đổi đổi, nhẹ giọng hỏi “Ngươi sẽ không lúc trước cũng là như thế, thẳng đến nàng bị chỉ hôn khi mới……” Dương Khang bung lên chén rượu, liếc Bảo Thái liếc mắt một cái, “Công Tước phủ cái kia thiếp chỉ là trên mặt sụ, Trí Viễn Công cùng phu nhân cầm sắt hòa minh, Tè Giác từ nhỏ dưỡng ở bên người nàng, tự nhiên cũng sẽ như thế, cho nên nói khang thân vương phủ cái kia quận chúa là cái Hữu Phúc khí người.”

Bảo Thái cúi đầu, tự giễu cười khẽ “Nguyên lai là như thế này, nguyên lai cái kia chuyện xưa là ý tứ này, ngươi nói rất đúng, ta trước nay liền

không có rơi vào đến nàng trong mắt, trước nay đều không có, chỉ là ung thân vương.....”

“Đó là nàng mệnh, người ngoài cưỡng cầu không được, hơn nữa ung thân vương chính vụ bận rộn, vốn là đối nữ sắc thương không để bụng, nàng lại là phúc tấn, tự nhiên có càng nhiều thể diện.” Dương Khang nắm chặt chén rượu, uống cạn rượu ngon thuần nhuần, lẩm bẩm tự nói “Chỉ là nàng chung quy làm người đau lòng, ung thân vương đã đem nàng để ở trong lòng, này cũng coi như khó được.”

“Tin chiến thắng đã truyền quay lại kinh thành, chỉ sợ Tề Giác kia tiếu tử nhất chiến thành danh sẽ làm có chút người thất vọng không thôi.” Bảo Thái trong mắt thương cảm chợt lóe mà qua, đem Dương Khang chén rượu một lần nữa rót đầy, “Tương lai người thật sự sẽ không lại cầm binh?”

“Hoàng Thượng sẽ không lại dễ dàng phóng ta ra kinh, quân cận vệ thống lĩnh chi trách liền dừng ở hắn trên người, hắn sẽ so với ta làm càng tốt, so tất cả mọi người xuất sắc.” Dương Khang hít sâu một hơi, nhìn tận tình chè chén mọi người, trong lòng khó tránh khỏi có ti tiếc nuối, da ngựa bọc thây mới là làm tướng giả số mệnh, nhưng hắn không ngừng là Thịnh Kinh tướng quân, vẫn là Trang Thân Vương thế tử, chỉ có thể lưu tại kinh thành hộ vệ bị các hoàng tử như hổ rình mồi nhìn chằm chằm Khang Hi.

Tin chiến thắng băng mau tốc độ truyền kinh thành, Khang Hi nhận được sau liền nói ba cái hảo tự, xoay người liền hạ chỉ trọng thưởng Lăng Trụ dạy con có cách, hắn tước vị lại thành thừa kế năm đời Trí Viễn Công. Đạo thánh chỉ này hoàn toàn kíp nổ kinh thành, các hoàng tử mặc kệ tâm tình như thế nào khó chịu, chỉ có thể âm thầm mưu tính Tề Giác hôn sự, lúc này khang thân vương ở Dận Chân tiền lời hạ ngược lại đảo bình tĩnh trở lại, nhưng khang thân vương đầy mặt mang theo ý cười âm thầm phân phó chính mình phúc tấn, lặng yên cấp Ti Gia chuẩn bị của hồi môn, hơn nữa là long trọng của hồi môn, càng hậu càng tốt.

Khang thân vương phúc tấn tự nhiên cao hứng làm theo, trong lén lút kiêu ngạo hướng ma ma nhắc tới, vẫn là nữ nhi thật tinh mắt, Ti Gia chỉ là đem bùa hộ mệnh lại lần nữa nắm chặt ở lòng bàn tay trung, trong mắt hàm chứa một tia lệ quang một tia may mắn, người, người, bình an liền hảo.

Chương 408 năm thị sinh sản

Ở tin chiến thắng đến kinh thành sau, Khang Hi mệnh lệnh Lễ Bộ hảo hảo chuẩn bị nghênh đón chiến thắng trở về tướng sĩ, tuy rằng lần này chỉ là tây | tàng bình định, xa so không được lần trước Dương Khang Lăng Trụ khai cương thác thô, nhưng Dương Khang suất lĩnh quân cận vệ bảo vệ ban thiền Lạt Ma, tây | tàng thô ty cũng đưa lên tầu chươn, thậm chí về sau Lạt Ma sắc phong đều là từ Khang Hi nói tính, cái này làm cho một lòng theo đuổi thiên cổ nhất để hán đặc biệt vừa lòng, trong lòng càng là hào hùng vạn trượng, biểu tình to lớn phảng phát cũng tuổi trẻ vài tuổi lại, hơn nữa Lăng Trụ dâng lên tới biện pháp, làm hán cảm giác long thể cũng mạnh hơn rất nhiều, bởi vậy cũng thường phiên thẻ bài, chiêu tân nạp tuổi trẻ quý nhân đáp ứng nhóm thị tâm.

Lễ Bộ thị lang được đến Khang Hi mệnh lệnh tự nhiên không dám đại ý, sai khiến thuộc quan an bài bố trí, cần phải muốn đem nghênh đón nghi thức làm long trọng long trọng. Có tâm đoạt đích các hoàng tử tuy rằng trong lòng khôn kề ghen ghét, nhìn Dận Chân thần sắc cũng mang theo vài phần nghi ý cùng cảnh giác, nhưng cũng không dám chút nào không dám quét Khang Hi hứng thú, bọn họ sáng tỏ Dương Khang Bảo Thái tuy có công lao, nhưng bọn hán hai người tước vị đã thăng không thể thăng, trận chiến ấy thành danh, tiền đồ vô lượng Tề Giác tuyệt đối sẽ là Khang Hi trọng thưởng một cái.

Tề Giác tuy rằng ở kinh thành khi đã nổi danh, nhưng rốt cuộc không có trải qua chiến trường, khó tránh khỏi bị người xem nhẹ vài phần, các

hoàng tử càng coi trọng chính là Tề Giác thân phận, hắn là Khang Hi sủng thần Trí Viễn Công Lăng Trụ con vợ cả, nhưng lần này tin chiến thắng truyền đến, làm tất cả mọi người sáng tỏ Tề Giác tương lai vô cùng có khả năng lại là một viên cầm binh tướng quân, hơn nữa không có người hiểu được hắn sẽ tinh tiến đến nào một bước, có lẽ thật có thể phong lang cự tư cũng chưa biết được, bởi vậy hắn hôn sự liền càng dẫn người chú mục, chúng hoàng tử cũng đều âm thầm hành động lên, cùng Trí Viễn Công tước phủ liên hôn ở bọn họ trong lòng vẫn là thực coi trọng.

Đặc biệt là mười bốn a ca càng là tích cực, hắn nhung không nghĩ lại bỏ qua cơ hội, chỉ là trong cung Đức phi xuất thân cũng không cao, nhà mẹ đẻ cũng không gì đặc lực người, Dận Trinh chỉ có thể đem tâm tư dùng ở Hoàn Nhan thị nhiều thế hệ trâm anh nhà mẹ đẻ trên người, nàng lại xử trí như ngọc hoạt thai việc thích đáng, năm thị có thai như ngọc muôn đem dưỡng thân thể, bởi vậy Dận Trinh đối Hoàn Nhan thị đáo cũng sủng một đoạn nhật tử, chỉ là ở chuyện phòng the thượng, hắn trước mắt luôn là thoáng hiện như ngọc đỗ máu bộ dáng, so trước kia thiếu một chút cấp bách mãnh liệt, nhiều mấy phần nhu tình, nhưng lấy Dận Trinh tính tình, cuối cùng là vô pháp tận hứng.

Trăng sáng sao thưa, yên lặng bầu trời đêm phiêu tán phiến phiến sáu giác trong suốt bông tuyết, mười bốn a ca phủ lại lần nữa đèn đuốc sáng trưng, năm thị dưỡng mười tháng, mong mười tháng hài tử, liền ở cái này ban đêm một sớm sinh nở. Dận Trinh ở phòng sinh cửa qua lại đậm bước, Hoàn Nhan thị mang theo trắc phúc tấn cùng khanh khách ở bên nghe nói bên trong năm thị bén nhọn khóc tiếng la, Dận Trinh dừng bước, biểu tình mang theo vài phần nôn nóng chờ đợi, đáy mắt một tia không được tự nhiên chớp lóe mà qua.

Hoàn Nhan thị nắm thật chặt áo choàng, tiến lên hai bước nhẹ giọng nói “Gia, ngài thả yên tâm, năm muội muội lần này cực kỳ tỉ mỉ tinh tế, tất sẽ

bình an.” Dận Trinh hít sâu một ngụm khí lạnh, bông tuyết dừng ở trên mặt tức khắc đã hòa tan, giơ tay lau một chút gương mặt, muốn quên thái y lời nói lại lần nữa ở bên tai vang lên “Mười bốn gia, ngài khùng bố cuộc đời này lại khó thêm con nỗi dõi, thứ nô tài bất lực.” Dận Trinh che lại đáy mắt cô đơn, thở dài nói: “Ngươi nhất định phải chăm sóc hảo gia bốn cái nhi tử, vạn không thể làm cho bọn họ lại xảy ra chuyện, liền tính trắc phúc tấn sở ra, ngươi cũng muốn coi như thân sinh.”

“Thỉnh gia an tâm, ta tuy so không được mặt khác hoàng tử phúc tấn, ở hiền huệ thanh danh thượng, sẽ không cấp gia bôi đen, nhất định sẽ đối xử tử tế thân cận bọn họ, ta ước gì đều đem hắn dưỡng tại bên người.” Hoàn Nhan thị trên mặt mang theo từ ái tươi cười, Dận Trinh gật đầu, “Gia muốn cho toàn bộ kinh thành đều biết được, gia lại thêm huyết mạch, ngươi muốn trong lòng hiểu rõ.”

Hoàn Nhan thị nhịn xuống đáy lòng dâng lên ghen tuông, tươi cười càng là điểm mỹ thượng hai phân “Năm muội muội cũng không dễ, này vốn là hắn là, ta sẽ thích đáng an bài hảo, hoàng tử phủ cũng là nê náo nhiệt một phen.”

“Chỉ cần ngươi một lòng vì gia, kia gia tất sẽ không bạc đãi ngươi.” Dận Trinh nhẹ nắm một chút Hoàn Nhan thị tay, thấp giọng nói “Gia trong lòng hiểu rõ, chính là lại sủng năm thị các nàng, cũng sẽ không thật sự làm năm thị lướt qua ngươi đi, ngươi là gia phúc tấn, tâm muốn buông ra một ít, Hoàng A Mã không mừng đố phụ.”

Hoàn Nhan thị trên mặt trào ra mấy phần đỏ ửng, ngượng ngùng rút về tay, hơi mang cuồng quí nhung trong mắt lộ ra đặc ý liếc mắt một cái những cái đó nữ nhân, kiều thanh đáp “Gia, còn có người ngoài ở.”

Dận Trinh trắc phúc tấn sắc mặt trầm ổn, nhưng trong tay khăn ninh thành bánh quai chèo, đáy mắt khó nén ghen ghét cùng hâm mộ. Như ngọc

hở rũ đầu hâm mộ trộm ngắm Dận Trinh cùng Hoàn Nhan thị, tay không phúc từ khẽ vuốt bụng, bỗng nhiên ngẩng đầu ngốc ngốc đối với phòng sinh sững sờ, nếu là lúc trước nàng thoảng cẩn thận một ít, kia thuộc về gia hài tử, cũng mau sinh ra đi, biểu tình mê mang, nhẹ giọng thấp nín “Có phải hay không có gia mặt mà? Có phải hay không ái cười? Có phải hay không.....” Bên cạnh mây tía dấu đi trong thần sắc kia ti phúc tạp, tiến lên đỡ lấy như ngọc “Chủ tử, ngài chỉ cần nghỉ ngơi hảo thân mình, cũng sẽ như nắm trắc phúc tấn giống nhau.”

Như ngọc nắm chặt mây tía tay, trong mắt mang theo một tia nóng bỏng “Ngươi là nói ta tương lai cũng sẽ.....” Nhìn nhìn bốn phía, mây tía nhẹ giọng nhắc nhở “Chủ tử, này không phải nói chuyện mà, ngài thả yên tâm, mười bốn gia trong lòng vẫn là nhớ thương ngài, nếu bằng không được liệu trang sức sẽ như nước chảy đưa đến ngài trước mặt? Chỉ cần mười bốn gia có thể tới ngài này, liền có trông cậy vào không phải?”

“Mây tía, có ngươi ở ta bên người thật tốt.” Như ngọc trong mắt lập loè cảm động, “Có thể ở chủ tử bên người, là nô tỳ phúc khí, chủ tử đối nô tỳ đại ân đại đức, nô tỳ ghi nhớ trong lòng.” Mây tía trong lòng thầm than, không có người dám bối bản hắn, ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái như ngọc, cảm thấy có chút xin lỗi nàng, nhưng nghĩ đến bị chân chính chủ tử niết ở trong tay thân tộc tánh mạng, cũng chỉ có thể y mệnh hành sự.

Cùng ngày sắc đem lượng khí, khóc hô hơn phân nửa đêm năm thị, khàn cả giọng hô lớn một tiếng, ngay sau đó liền nghe thấy phòng sinh truyền ra trẻ mới sinh tiếng khóc, Hoàn Nhan thị trong lòng căng thẳng, bởi vì năm thị phòng hộ nghiêm, thủ đoạn một tia đều không dùng được, Dận Trinh lại đau lòng năm thị, miễn nàng sớm chiều định thỉnh, làm nàng an tâm dưỡng thai, bởi vậy nàng cũng không hiểu được năm thị rốt cuộc hoài chính là nam là nữ? Muốn thật là nhi tử, cũng là cái phiền toái.

Sinh sản ma ma ôm bao vây tốt trẻ con, đi vào Dận Trinh bên cạnh người chúc mừng, “Mười bốn gia, trắc phúc tấn vì ngài thêm một cái tiểu khanh khách.” Hoàn Nhan thị an lòng xuống dưới, trong mắt trào phúng chợt lóe mà qua, chỉ là một cái tiểu khanh khách, xem ngươi còn dựa vào cái gì cùng ta tranh? Mang theo một tia hưng thú, tiến lên cười mở miệng “Gia, làm ta cũng nhìn một cái tiểu khanh khách, năm muội muội chính là cái mỹ nhân phôi, tiểu khanh khách nhất định trở mã cực hảo, tương lai.....”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 250

“Nếu là thiếu vài phần tính kế lúc trước làm sao như hắn ý?” Dương Khang nhẹ giọng phản bác “Bảo Thái, lời này đừng vội nhắc lại, các hoàng tử cái nào thiếu dùng tâm tư, ung thân vương chỉ là tâm tư tì mỉ, Hoàng Thượng tâm tư như thế nào tưởng mới là khớp xương noi, người muốn thận trọng từ lời nói đến việc làm, thura kế võng thế cũng là có thể đoạt tước.”

“Ta hiểu được, a mã di mệnh không được cùng Tú a ca là địch nói, ta cũng không có quên, chỉ là dù thân vương phủ cũng nhiều năm tuổi tương đương quận chúa.”

“Người trong lòng cũng nên rõ ràng, lấy Tú a ca tính nét, như thế nào cũng sẽ không làm Tề Giác cưới dù thân vương phủ quận chúa, ung thân vương sẽ không làm nàng cùng chúng ta dính dáng đến, thay đổi người chỉ sợ cũng sẽ như thế, kinh thành người có thể nhìn thấu nàng?” Dương Khang thở dài một hơi, nhìn liếc mắt một cái kinh thành phương hướng, dấu đi đáy lòng kia ti xúc động, trong mắt tái hiện kiên định thần thái “Ngày mai hồi kinh, không thể yếu đi quân cận vệ khí thế, đây cũng là nên được vinh quang, hoàn toàn xứng đáng.”

Hôm sau, Dương Khang thống lĩnh quân cận vệ trở lại kinh thành, cùng ly kinh khí hơi mang ly biệt không khí bất đồng, lần này chiến thắng trở về hồi kinh quân cận vệ lộ ra kiêu ngạo cùng túc mục, cùng náo nhiệt hoan nghênh trường hợp có chút không dung. Thái Tử bị phê, tự nhiên từ hiện

giờ Hoàng trưởng tử tam a ca mang theo chúng hoàng tử ở cửa thành chồ nghênh đón, cửa thành ngoại cẩm tám sắc long kỳ, chưởng đở thǎm bát giác đèn cung đình, kèn xô na chiêng trống tấu chiến thắng trở về đắc thắng nhạc khúc, Hộ Quân Doanh ngăn cách đám đông ô ạt trong kinh bá tánh.

Xa xa trông thấy nghênh đón mọi người, Dương Khang ở trên ngựa nâng lên tay phải, phía sau mọi người thống nhất thít chặt cương ngựa, “Quân cận vệ, xuống ngựa.” Theo Dương Khang mệnh lệnh, bá đến một tiếng quân cận vệ toàn thể đều nhịp xuống ngựa, tay phải nắm mã dây cương hướng các hoàng tử đi đến.

“Thật không hổ là Hoàng A Mã ngọn gió, liền nhìn này khí thế quả nhiên cùng người khác bất đồng.” Tam a ca nhẹ giọng cảm thán, lại nhìn thoáng qua duy trì trật tự Hộ Quân Doanh, “Tuy rằng ta không tinh thông chiến sự, nhưng trước kia quân cận vệ Hộ Quân Doanh tề danh, từ Trí Viễn Công thăng vì lãnh thị vệ nội đại thần, Hộ Quân Doanh liền lấy không được quân cận vệ uy vũ, Mẫn Thành cuối cùng là khó thành đại khí.”

Tám a ca trong mắt hiện lên một tia không được tự nhiên, tự nhiên sáng tỏ tam a ca sở chỉ, hắn bỗn không nghĩ tới đây, nhưng Khang Hi có chỉ sở hữu hoàng tử cần thiết ra khỏi thành nghênh đón, ngay cả luôn luôn nhắm chặt phủ mông mười ba a ca đều trình diện. Chín a ca cười nhạo nói “Tam ca lời này cũng không thỏa đáng, quân cận vệ là Hoàng A Mã trong tay lưỡi dao sắc bén, mà Hộ Quân Doanh vì bảo hộ tấm chắn, nào có so với ai khác mạnh hơn một đường cách nói? Mẫn Thành thông lĩnh cũng là cái có chí khí, nếu bằng không Hoàng A Mã cũng sẽ không đem Hộ Quân Doanh giao từ hắn quản hạt, tam ca sẽ không cho rằng Hoàng A Mã không thành minh đi.”

Tam a ca ngạc ngắn, sắc mặt cũng không đẹp, hắn sớm hiểu được Mẫn Thành cùng chín a ca có chút giao tình, mới như vậy nhắc tới, “Tam ca chỉ

là nhìn thấy quân cận vệ oai hùng tâm sinh kính ý, ở khí thế thượng, tự nhiên ngọn gió muôn so tẩm chấn sắc bén.” Dận Chân từ bên chen vào nói, tam a ca liên tục gật đầu “Vẫn là Tú đệ thâm đến ta ý.”

Dận Chân xả một chút khóe miệng, ánh mắt hướng bốn phía nhìn lướt qua, thoảng ở nơi xa hình thức tầm thường trên xe ngựa tạm dừng một cái chớp mắt, đáy mắt hiện lên ý cười, phảng phất có thể nhìn thấy trong xe ngựa hoằng lịch Hoằng Trú hưng phấn biểu tình, còn có nàng sẽ thực kiêu ngạo đi, vốn dĩ bọn họ có thể tiến cung, nhưng Dận Chân thật sự không nghĩ làm Tề Lạc hăm ở mọi người nịnh nọt chi gian.....

“Tú ca?” Mười ba a ca nhẹ giọng triết hoán, Dận Chân hoàn hồn, hắn biểu tình thượng hảo, nhưng trong mắt khó tránh khỏi có mấy phần cô đơn, nhìn Dương Khang ánh mắt mang theo hâm mộ, nhìn thấy hắn trên đầu mấy phần đầu bạc, hạ giọng hỏi “Thập tam đệ muội không có cho người dùng phương thuốc? Lão mười ba ngươi muốn yên tâm, Hoàng A Mã tổng hội sáng tỏ.”

Dận Tường khóe miệng mang theo một tia cười khổ, “Tú ca, nếu không tú tẩu phương thuốc ta chỉ sợ sẽ..... Ngài không cần nhớ thương lão mười ba, tú ca mới càng hắn là tiểu tâm chú ý mới thành, lần này Tề Giác nhất chiến thành danh, Công Tước phủ kia..... Tú ca, muốn cẩn thận, vạn không thể bị người bắt được nhược điểm, hơn nữa Tề Giác hôn sự?”

Dận Chân vỗ vỗ hắn tay, sáng tỏ chớp một chút đôi mắt, lúc này Dương Khang đã lãnh mọi người tới đến phụ cận, cúi người hành lễ. Tam a ca đoạt bước lên trước đỡ lấy Dương Khang, “Trang Thân Vương thế tử, vô dụng đa lễ như vậy.”

Dương Khang cung kính từng cái hướng chúng hoàng tử hành lễ, cảm thấy được mười bốn a ca trong mắt nhanh chóng hiện lên ghen ghét, âm thầm lắc đầu, tuy rằng có tài cán, nhưng cảm xúc như thế lộ ra ngoài, dừng

ở Hoàng Thượng trong mắt cũng không thỏa đáng. Tè Giác thành thật đi theo Dương Khang phía sau, nhưng trên người quân mệnh ở đây người đều có thể cảm thấy được, Dận Chân hơi nhíu một chút mày, nhìn thấy Tè Giác hướng hắn trộm nhường mày, buông tâm tư, hướng xe ngựa phương hướng liếc mắt một cái, liền ẩn ở hoàng tử trung gian, nhìn tam a ca, mười bốn a ca đám người khen Dương Khang cùng Tè Giác.

Tè Giác nhịn xuống trong lòng không kiên nhẫn, nghe thấy tam a ca tán hăn Phiêu Kị di phong, sắc mặt không khỏi khẽ biến, chối từ nói “Tè Giác không dám cùng hoắc Phiêu Kị so sánh với.” Dương Khang kết quả lời nói tra, mới không làm trường hợp lạnh xuống dưới, rốt cuộc ở đây người đều nhìn thấy Tè Giác kia ti không vui. Tè Giác không hề ngôn ngữ, theo Dận Chân sở chỉ nhìn thấy xe ngựa, thậm chí còn có thể nhận thấy được xe ngựa ở nhẹ nhàng lay động, thăng thắn eo, chớp động hai hạ đôi mắt, ở xe ngựa màn xe sau Tè Giác phảng phất nhìn thấy Tè Lạc kiêu ngạo vui mừng ánh mắt, trên mặt tràn ra ý cười, hướng về cái kia phương hướng che che ngực, ý bảo bùa hộ mệnh còn ở, theo sau càng là đứng thăng thân mình, kính cái quân lễ, càng sấn đến hắn anh tuấn tiêu sái, đưa tới kinh thành bá tánh hoan hô.

Nói chuyện mọi người bị Tè Giác động tác làm cho sững sốt, Dương Khang trong lòng sáng tỏ, miêu liếc mắt một cái nơi xa xe ngựa, trầm giọng nói “Quân cận vệ, hướng nghênh đón mọi người cúi chào.”

Thống lĩnh binh lính kính quân lễ, theo sau, Dương Khang âm thầm cảnh cáo liếc tè liếc mắt một cái, tam a ca lúc này mở miệng “Trang Thân Vương thế tử vẫn là lãnh binh vào thành đi, Hoàng A Mã còn chờ đâu”

Ở mọi người vây quanh hạ, ở bá tánh tiếng hoan hô trung, Dương Khang đám người đi vào hoàng cung, ở ngọ môn ngoại, xa xa nhìn thấy ăn mặc hoàng đế triều phục, trước ngực treo hồng bảo thạch triều châu Khang Hi, Dương Khang đi mau hai bước, quỳ gối cao giọng nói “Nô tài may

mắn không làm nhục mệnh, toàn lại Hoàng Thượng long uy, bình định Tây Tạng, Hoàng Thượng vạn tuế vạn vạn tuế.” Quân cận vệ chỉnh tề quỳ xuống đất, hô to vạn tuế, tiếng vang phảng phát có thể chấn động toàn bộ Tử Cấm Thành.

Khang Hi hít sâu một hơi, cảm thấy có chút mất khống chế triều chính, cũng dựa vào lần này chiến công, một lần nữa nắm giữ ở trong tay. Nhìn xuống quỳ xuống triều bái mọi người, thỏa thuê đắc ý mở miệng “Lý Đức Toàn truyền chỉ, trẫm không thể làm chiến thắng trở về tướng sĩ thất vọng buồn lòng.” Lý Đức Toàn tiến lên hai bước, triển khai thánh chỉ “Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu rằng, lấy công tấn gia phong quân cận vệ thống lĩnh Trang Thân Vương thế tử Dương Khang lãnh Thái úy hàm, thực thế tử song tước bồng, thực Thịnh Kinh tướng quân song tước bồng, ân phong quá cố Trang Thân Vương trắc phúc tấn, gia phong hào vì ‘hiền đức’. Lấy công tấn phong quân cận vệ Tè Giác vì quân cận vệ Phó thống lĩnh, hiệp trợ thống lĩnh Dương Khang cộng chưởng quân cận vệ, lấy chiến công phong tước này vì nhị đẳng oai hùng bá, còn lại mọi người đều ấn quân công phong thưởng, khâm thưởng.”

“Tạ chủ long ân.” Dương Khang Tè Giác dập đầu tạ ơn, Khang Hi đạo thánh chỉ này vạch trần Tè Giác bắt đầu không ngừng cầm binh chinh chiến mở màn.

Chương 411 khánh công yến hội (thượng)

Tè Lạc mang theo hoằng lịch Hoằng Trú tránh ở trong xe ngựa tự nhiên nhìn thấy hết thảy, Hoằng Trú càng là nghịch ngợm liền nhảy mang nhảy, hoằng lịch còn tính thành thật, nhưng cũng vẻ mặt hưng phấn, chỉ là thắng chỉ nơi xa anh tuấn Tè Giác, kiêu ngạo nói “Tiểu cữu cữu, đó là hoằng lịch tiểu cữu cữu.” Tè Lạc vội ôm lấy Hoằng Trú, ổn định hoằng lịch, nàng có chút lo lắng nếu là ở làm cho bọn họ như vậy nhảy đi xuống, xe ngựa khả năng đều lăn lộn phiên, lại nhìn liếc mắt một cái bên ngoài, nhìn thấy

Dương Khang quân lẽ, Tè Lạc rũ xuống mi mắt, sáng tỏ đây là hăn ở vì Tè Giác giải vây, trong lòng nhắc lên một tia cảm kích, nhưng ánh mắt vẫn là lướt qua Dương Khang, dừng ở sắc mặt trầm tĩnh Dận Chân trên người, ở chúng hoàng tử chi gian, một thân thân vương triều phục hăn vẫn là thực thấy được, năm gần bất hoặc, ở nàng bảo dưỡng chăm sóc hạ, Dận Chân có vẻ tuổi trẻ thượng tuổi, hai mắt trầm tĩnh nghiêm túc, nhưng ngẫu nhiên hiện lên một tia sắc bén, hai hàng lông mày gian tinh tế nếp nhăn, càng tăng thêm mấy phần thành thực nam nhân hoặc là nói thượng vị giả mị lực.

Tè Lạc rất ít như vậy cẩn thận nhìn hăn, hai tròng mắt trung hiện lên một tia nhu tình, “Ngạch nương, ngươi mặt như thế nào đỏ?” Hoằng Trú ghé vào nàng trong lòng ngực, khó hiểu hỏi, hoằng lịch quay đầu lại gõ một chút hăn cái trán, “Này đều không hiểu được, tự nhiên là nhìn thấy a mã…… Ân, không phải, nhìn thấy tiểu cữu cao hứng bái, tiểu cữu cữu nhiều oai hùng, quả thực là mạo so Phan An, vỗ so quán quân hầu, không, so quán quân hầu còn nếu có thể nại.” Hoằng lịch nhìn chính mình ngạch nương thần thái, liên tục sửa miệng, cuối cùng ghé vào Tè Lạc bên tai, thấp giọng nói “Ngạch nương, ta nhất định không cho a mã hiểu được, ngươi lén nhìn hăn.”

Tè Lạc mang theo tức giận liếc liếc mắt một cái hoằng lịch, dục mở miệng răn dạy, bên ngoài tùy tùng bẩm báo “Chủ tử, quân cận vệ đã là vào thành, không biết chủ tử còn có gì phân phó?”

“Hồi phủ.” Tè Lạc sáng tỏ buổi tối trong cung khánh công yến hội là cần thiết đến đì, lấy ra kim xác điêu khắc phảng phát hoa hồng dạng đồng hồ quả quýt, ấn hạ hoa hồng tâm biểu xác văng ra, nhìn xem thời gian, âm thầm tính toán muôn gia tăng chuẩn bị mới thành. Phảng phát không có thấy hoằng lịch khát vọng ánh mắt, Tè Lạc đem đồng hồ quả quýt một lần nữa thu hồi, hoằng lịch không tiếng động động miệng: “Không cần đoán liền hiểu được là a mã đưa.”

Vội vàng chạy về vương phủ, thân ma ma đã đem muôn mặc triều phục đồ trang sức đều chuẩn bị thỏa đáng, Tề Lạc động tác nhanh nhẹn ẩn thân vương phúc tấn phẩm cấp giả dạng lên, giống ngày xưa giống nhau trên mặt đồ trang điểm nhẹ, Hoằng Trú đã bị nàng hóng đi ngủ, bởi vậy Tề Lạc chọn mấy đôi xinh đẹp giáp bộ mang ở trên tay, hoạt động một chút ngón tay, vừa lòng gật đầu, như vậy có vẻ đôi tay càng thon dài vài phần, tiểu xảo tay hình, hắn là Tề Lạc duy nhất không hài lòng địa phương.

Hoằng lịch ăn mặc hồng lụa thêu giấy mạ vàng bào quái bước nhanh đi đến: “Ngạch nương, là canh giờ tiến cung.” Tề Lạc đứng dậy, một thân thân vương phúc tấn lễ phục thập phần dày nặng, đặc biệt là trên đầu ba tầng triều quan, Tân ma ma đỡ lấy nàng, không yên tâm mở miệng: “Phúc tấn, cẩn thận.” Tử Anh lấy ra san hô đỏ triều châu treo ở Tề Lạc trước ngực, Tề Lạc nhẹ giọng oán giận: “Cũng không hiểu được Vương gia là như thế nào nghĩ đến, nhất định phải ta xuyên triều phục, này không phải không.....”

“Xuyên triều phục ngạch nương tốt nhất.” Hoằng lịch giữ chặt Tề Lạc tay, nâng đầu hơi mang vài phần si mê nhìn chính mình ngạch nương, trong lòng cảm thấy a mǎ vẫn là rất có giám định và thường thức lực, hơn nữa toàn bộ đại thanh lại có mấy cái hoàng tử thân vương? Có như vậy vị phân ngạch nương sẽ không bị bất luận kẻ nào coi khinh, người khác chỉ có thể hâm mộ nàng, nắm chặt Tề Lạc tay, “Ngạch nương, hoằng lịch sẽ bảo hộ ngươi.”

“Hoằng lịch đệ đệ nguyện vọng này không tồi sao.” Hoằng Mân nhẹ dựa môn, khéo miệng mang theo một tia ý cười, hắn xuyên một thân màu xanh đen bào quái, tuy rằng không có thỉnh phong thế tử, nhưng Hoằng Mân nhất ung thân vương đích trưởng tử ở quần áo mặc thượng vẫn là rất có bộ tịch.

“Ca ca, chǎng lẽ ta nói không đúng?” Hoằng lịch đỡ Tè Lạc đi vào, “Đương nhiên đối, bất quá, ngươi hiện tại cần phải làm là chăm sóc hảo tự vóc, đừng cho ngạch nương vì ngươi lo lắng cũng liền thành, hôm nay tiểu cữu cữu chiến thắng trở về, tất nhiên trong cung sẽ thực náo nhiệt, ngươi cần phải cẩn thận, có bao nhiêu đôi mắt dừng ở trên người của ngươi?”

“Thỉnh ca ca yên tâm, hoằng lịch đã biết.” Tè Lạc chen vào nói “Hảo, chúng ta cũng nên đi.” Ngồi trên xe ngựa, Tè Lạc cũng không có mang lên Vũ Hi, nàng không nghĩ làm chính mình nữ nhi bị người tính kế, Dận Chân bảo đảm sẽ không làm Vũ Hi xa gả, nhưng nữ nhi hôn sự ở Khang Hi trong tay, hiện tại chỉ có một nguyện vọng, ước gì Khang Hi đã quên Vũ Hi cái này cháu gái.

Xe ngựa sứ tiến cung môn, Tè Lạc lãnh Hoằng Mân hoằng lịch hướng vĩnh cùng cung đi đến, bởi vì ăn mặc dày nặng, lại dẫm lên chậu hoa đế, cho nên Tè Lạc đi được cũng không mau, hai cái nhí tử phân biệt đứng ở bên người nàng hai sườn, nhẹ vịn, phối hợp nàng nện bước. Mau đến vĩnh cùng cung khi, thế nhưng nhìn thấy Đức phi một thân hoàng phi giả dạng, đỡ Hoàn Nhan thị tay đã đi tới, Tè Lạc vội hành lễ “Cấp ngạch nương thỉnh an, xin thứ cho con dâu tới muộn chi tội.” “Cấp mã mỗ thỉnh an.”

Đức phi mặt mang tươi cười tự mình nâng dậy Tè Lạc, lại nhìn một cái bên người nàng Hoằng Mân hoằng lịch, trong mắt cực nhanh hiện lên một tia mắt tự nhiên, từ ái sờ sờ hoằng lịch đầu “Mã mỗ cháu ngoan, cũng không hiểu được tiến cung hướng mã mỗ thỉnh an, mấy ngày không thấy hoằng lịch, thật là nghĩ đến không được, nhìn thấy hắn, liền nhớ tới Dận Chân, ở này đó hoàng tôn trung còn liền số hoằng lịch phúc khí đại, Dận Chân tất là cực kỳ coi trọng yêu thương.”

Hoằng Mân ở bên cạnh khéo miệng thượng kiều, sắc mặt như thường không thấy một tia dao động, Tè Lạc hít sâu một hơi “Vương gia đối cái nào đều là giống nhau như đúc, muốn nói Vương gia nhất nhin trọng cái

nào? Kia hắn là hoảng khi, rốt cuộc đó là trưởng tử, tự nhiên yêu cầu sẽ khắc nghiệt vài phần.” Hoảng khi đứng ở Đức phi bên cạnh người ngắn ra một cái chớp mắt, rũ xuống mi mắt, hắn không có cùng Tề Lạc cùng nhau tiến cung, mà là trước nương hướng Đức phi thỉnh an danh nghĩa, đi vĩnh cùng cung, “Phúc tấn, hoảng khi hồi lâu không thấy mã mõ, tưởng……”

“Hoảng khi hướng ngạch nương thỉnh an cũng là hiếu tâm.” Tề Lạc nhàn nhạt nói, nhìn thoảng qua sớm đến Phú Sát thị cùng trang điểm lượng lệ Nhu Vũ “Phú sát trắc phúc tấn, như thế nào không nhìn thấy cảnh khanh khách? Người là cùng hoảng khi cùng nhau tiến cung? Ta nhớ rõ ta khiến người cùng người nói lên quá, chẳng lẽ Tử Anh không đi người kia?”

“Thỉnh phúc tấn thứ tội, thiếp chỉ là muốn mang Nhu Vũ trước hướng Đức phi nương nương thỉnh an.” Phú Sát thị quỳ xuống đất, Tề Lạc đạm cười nói “Mau đứng lên, ta lại không trách tội ngươi, Nhu Vũ cũng là nên trông thấy ngạch nương, nhưng ngươi cũng muốn hiểu được đúng mực mới hảo, đỡ phải làm thập tứ đệ muội chê cười ung thân vương phủ không có quy củ.”

Không hề nhìn Phú Sát thị liếc mắt một cái, Tề Lạc xoay người áy náy xoa xoa thân “Con dâu trị gia không nghiêm, thỉnh ngạch nương nhiều đảm đương.” Đức phi có tâm chi viện Phú Sát thị vài câu, rốt cuộc vừa mới ở vĩnh cùng cung, nàng chính là nói chuyện rất hợp tâm ý, hơn nữa nếu là Dận Chân nội trạch khởi gợn sóng, dừng ở Hoàng Thượng trong mắt, có lẽ…… Sắc mặt trầm trồ, Hoàn Nhan thị giành nói “Tú tẩu, ta còn không có chúc mừng ngươi, ngươi nhà mẹ đẻ huynh đệ Tề Giác đã hoạch phong oai hùng bá, hơn nữa tấn vì quân cận vệ Phó thống lĩnh, thật có thể nói là niên thiếu anh tài.” Đức phi bỗng nhiên tinh ngộ, lôi kéo Tề Lạc giới thiệu khởi nàng bên cạnh người lưu bài nhà mẹ đẻ chất nữ, không được miệng khen nàng, Tề Lạc an phận nghe, thoáng đánh giá liếc mắt một cái phảng phát kiều nộn tiểu hoa tú nữ, Khang Hi cấp Tề Giác chỉ

hôn, như thế nào cũng chỉ không đến trên người nàng, Đức phi như thế nhiệt tình, chẳng lẽ là muốn cho Tề Giác không cưới chính thê trước nạp thiếp?

Theo Đức phi Tề Lạc đi vào Từ Ninh Cung, trên đường Hoàn Nhan thị cũng không ngừng xen mồm, Tề Lạc tuy rằng trong lòng có vài phần kiêu ngạo, nhưng càng có rất nhiều âm thầm oán trách Tề Giác trêu hoa ghẹo nguyệt bản lĩnh, Từ Ninh Cung nhất định lại là mọi người tụ tập, nhẹ thư một hơi, căng da đầu đi vào. Thỉnh an sau, Thái Hậu liền đem Tề Lạc kéo đến bên người, cười mở miệng: “Ngươi thật đúng là thủ quy củ, ai gia bất truyền ngươi, liền không hiểu được tiền cung thỉnh an, cũng may Hoằng Mân còn thường tới, nếu bằng không không xem ai gia như thế nào phạt ngươi.”

“Thái Hậu nương nương cũng chỉ là mạnh miệng mềm lòng, cái nào không hiểu được ngài là thật thật yêu thương tú phúc tấn, Hoằng Mân a ca lại là ngài tâm đầu nhục, làm sao thật sự trách tội tú phúc tấn?” Nghi Phi ở bên cạnh thấu thú, “Làm ngươi lầm miệng? Ai gia chính là tướng nhìn một cái lão tú phúc tấn đáng thương bộ dáng, nghe nàng ngạch nương nói lên, ai gia thật thật là tò mò khẩn.”

Tề Lạc mặt đỏ hồng, sáng ngời hai tròng mắt trung lộ ra một phân kiều ý, đĩnh kiều lông mi hơi hoi hoi bát an rung động, kéo trườn thanh âm: “Hoàng mã mỗ, ta…… Ta……” Thái Hậu nhìn thấy như vậy, trên mặt nếp nhăn đều cười khai: “Hảo, ai gia không có trách ngươi, bát quá về sau lại không tiền cung thỉnh an, ai gia chính là không thuận theo.”

“Cần tuân Thái Hậu nương nương ý chỉ.” Tề Lạc ở mọi người kinh dị trong ánh mắt quy củ hành lễ, ở đây người đều có thể cảm thấy Thái Hậu đối nàng yêu thương, như thế nào còn như thế miễn cưỡng? Tề Lạc đứng dậy sau hướng Thái Hậu nghịch ngợm chớp chớp mắt “Tương lai hoàng mã mỗ nếu là phiền, ta đây cũng sẽ da mặt dày thường tới, rốt cuộc đây chính là hoàng mã mỗ ý chỉ, cũng là miệng vàng lời ngọc đát.”

“Nguyên lai tại đây chờ ai gia đâu, quả nhiên như ngươi ngạch nương lời nói, dính thương thân liền ném không xong, ai gia cũng này người tài rồi, như thế nào cũng không thể làm người khác nói ai gia nói chuyện làm không được chuẩn.” Chúng phúc tấn theo Thái Hậu đàm tiếu, trong lòng ám hạ cân nhắc, Thái Hậu chính là nhiều lần nhắc tới Trí Viễn Công phu nhân, xem ra không chỉ có Trí Viễn Công thánh sủng cực cao, hắn phu nhân cũng không dung coi khinh, này không đều đã ơn trạch ở đã xuất giá tú phúc tấn trên người, mọi người trong lòng kia phân chờ đợi cũng càng trọng một ít, lời nói có ẩn ý mang xuất từ vóc nữ nhi hoặc là chất nữ ổn trọng xuất sắc.

Tề Lạc ngồi ở Thái Hậu phụ cận phảng phát rất có hứng thú nghe, trên thực tế biểu tình đã không hiểu được treo máy đến đi đâu vậy, hoằng lịch dựa gần nàng bên cạnh người, thiên chân hơi mang một tia tò mò khó hiểu nhìn mọi người, Hoằng Mân hạ giọng “Yếu điệu thực nữ quân tử hảo cầu, phản chi cũng thế.” Hoằng lịch sáng tỏ đem đôi mắt cong thành trăng non nhu, Tề Lạc liếc Hoằng Mân liếc mắt một cái, Hoằng Mân lập tức cúi đầu làm ra câm miệng thủ thế.

Thái Hậu nghiêng oai thân mình, cánh tay dựa vào hoàng lụa bao vây cái đệm thượng, dưới thân ngồi hồng lụa thêu họa tinh phùng đào hậu đệm giường, thần sắc đạm nhiên, trong lòng có vài phần mệt mỏi, từ tin chiến thắng truyền đến Từ Ninh Cung liền không có ngừng nghỉ quá, hơn nữa hôm nay Khang Hi hậu thường Tề Giác, càng là làm người có tâm đỗ mắt thượng vài phần, chính là các nàng lại không hiểu được, Tề Giác hôn sự Hoằng Thượng sớm đã trong lòng hiểu rõ, các nàng việc làm chính là phí công, Hoằng Thượng chưa chắc không phải ở thử.

Thái Hậu ánh mắt xuyên qua mọi người dừng ở đi theo khang thân vương phúc tấn bên cạnh người Ti Gia trên người, nàng nhưng thật ra trầm tĩnh ổn trọng, không thấy một tia tuỳ tiện chi khí, trên mặt nhợt nhạt má

lúm đồng tiền, mắt hạnh trung mang theo nhu hòa yên lặng ý cười, ba quang lưu chuyền gian mang ra vài phần tự tin thản thái, khiến nàng thanh tú khuôn mặt càng thêm vài phần lượng lè. Thái Hậu hơi không thể thấy thoáng gật đầu, đứng dậy “Xem canh giờ cũng muộn nên đi điện Thái Hòa, vạn không thể trì hoãn khánh công yến, các ngươi đều phải có chút đúng mực, không cần tha Hoàng Thượng hứng thú.

Dùng lời nói điểm điểm các nàng, hy vọng có thể khiến các nàng nóng lên đầu bình tĩnh lại, bất quá nhìn lướt qua mọi người, Thái Hậu âm thầm lắc đầu, này phân nhiệt tình chính là bên ngoài băng tuyết cũng áp không được.

Thái Hậu ở mọi người nâng hạ, ngồi phượng đuôi đi, hoàng phi phúc tán đều đi theo phượng đuôi đi lúc sau, đi tới đèn đuốc sáng trưng, lượng như ban ngày điện Thái Hòa, Tề Lạc nhìn nhìn ánh trăng, bên trong lại là vừa ra trò hay.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 251

“Liền giống như ngươi phúc tấn như vậy?” Khang Hi trong mắt ý cười càng đậm thượng vài phần, mọi người đánh giá ánh mắt dừng ở Tề Lạc trên người, Dận Chân sững sốt một cái chớp mắt, Tề Lạc không có giống như ngày xưa giống nhau thẹn thùng thẹn thùng, mà là đứng dậy ném khăn hành lễ “Con dâu ngu dốt đảm đương không nổi Hoàng A Mã như thế khen.”

“Lão tú phúc tấn, phụ cận tới.” Khang Hi cũng có chút sững sờ, nha đầu này như thế nào sẽ chủ động xuất đầu? Tề Lạc đĩnh thân mình, chậm chậm nhẹ nhàng đi vào Dận Chân bên cạnh người đứng yên, trộm hướng hắn tràn ra miệng cười, Dận Chân khóc miệng hơi không thể thấy hướng về phía trước nhếch lên, Khang Hi ngồi ở chỗ cao tự nhiên nhìn đến rõ ràng, tay chuyển động Phật châu tốc độ càng là mau thượng vài phần.

“Ngu dốt? Trẫm nhìn không hắn vậy, lão tú nội trạch vũng vàng, ung thân vương trong phủ hạ gọn gàng ngăn nắp, Đức phi còn thường ở trẫm bên tai khen ngươi.”

“Hoàng A Mã, con dâu vô ý được việc, chỉ cầu nội trạch vũng vàng, không cho gia lo lắng, thực sự không đảm đương nổi ngạch nương khen, thập tứ đệ muội hiền huệ thực đức, khoan dung dai nhân, thậm chí đối phú sát trắc phúc tấn đều thân thiết cùng hi, con dâu hay là nên nhiều hướng nàng thỉnh giáo mới là.”

Dận Chân nhịn xuống ý cười, ở Khang Hi trong ánh mắt, mười bốn phúc tấn cúi đầu, trong lòng tức giận, Tề Lạc khen phảng phát dùng châm chọc tâm giống nhau khó chịu, mà Khang Hi nói càng là làm nàng không dám ngẩng đầu “Lão thập tứ nội trạch gần nhất nhưng thật ra nổi bật chính thịnh, trẫm nhìn ngươi như vậy liền không tồi, Dận Trinh phúc tấn, kính trọng tẩu tử là hắn là, nhưng ngươi phải nhớ kỹ đích thứ có khác, phải có hoàng tử phúc tấn thể diện.”

“Tạ Hoàng A Mã dạy bảo.” Hoàn Nhan thị quỳ xuống đất, trong giọng nói mang theo mấy phần nức nở. Khang Hi không hề nhìn Hoàn Nhan thị, mà là hoà nhã mở miệng “Tề Giác từ ngươi dạy dưỡng lớn lên, sự tình quan hăn hôn sự, trẫm cũng muốn nghe xem ngươi ý kiến?”

“Hoàng A Mã, Tề Giác tuy là con dâu huynh đệ, nhưng con dâu đã là xuất giá nữ, lý nên không hề đối Công Tước phủ sự tình nhiều lời, ngài anh minh quả quyết, sẽ tự chỉ lương xứng với Tề Giác.”

“Trẫm Trí Viễn Công, ngươi nói, ngươi tưởng sinh cái cái dạng gì con dâu.”

Lăng Trụ đoạt bước lên trước, trong giọng nói mang theo một tia không cam lòng “Nô tài duy hoàng mệnh là từ.” Tưởng Khang Hi trộm oán giận nhìn liếc mắt một cái, rõ ràng vừa mới ở bên trong điện liền vì việc này liền phun quá một lần phát hỏa, hiện tại còn hỏi? Chính mình sau eo còn đau đớn.

“Kia trẫm liền vì ngươi làm một lần chủ.” Khang Hi ánh mắt một lần nữa dừng ở Tề Giác trên người, “Vừa mới Dận Tự lời nói thận hợp trẫm ý, Tề Giác niêm thiếp anh tài, đương xứng tôn thất nữ.”

Dận Tự mi cốt nhảy lên hai hạ, ngăn chặn trong lòng hưng phấn, không cầu đem Lăng Trụ hoàn toàn kéo qua tới, chỉ cần thoáng thiên hướng có

thể, tôn tử như thế nào cũng so cháu ngoại quan trọng, lại còn có thể được đến Công Tước phủ âm tín. Khang Hi trong mắt mang theo trào phúng nhìn một cái Dận Trinh không cam lòng, thậm chí còn nhìn lướt qua thành thật trung hậu tam a ca, bọn họ nhưng thật ra tâm tè, một cái đều không rời, nếu là có thể đem này phân tâm dùng ở nơi khác, thật là tốt biết bao.

Khang Hi đứng lên, chắp tay sau lưng, vang dội thanh âm truyền khắp điện Thái Hòa “Khang thân vương chi nữ hiếu thuận ổn trọng, phẩm mạo xuất sắc, trẫm gia phong vì cùng thạc cùng thụy quận chúa chỉ hôn với Trí Viễn Công con vợ cả oai hùng bá Tề Giác, ngay trong ngày thành hôn.”

“Tạ chủ long ân.” Tề Giác, khang thân vương đồng thời tạ ơn. Ti Gia ở mọi người hâm mộ trong ánh mắt hơi hoi cúi đầu, đồng dạng đứng dậy tạ ơn. Dận Tự trong lòng trầm xuống, trong mắt lộ ra cười khổ. Mười bốn a ca trong lòng tuy rằng thất vọng, nhưng hắn vốn là hiểu được tranh không đến vợ cả chi vị, trộm cầu xin nhìn về phía Đức phi.

Đức phi trong lòng bối rối, không đành lòng không giúp đỡ Dận Trinh, nhưng Khang Hi cảnh cáo ở nhĩ, nàng lại sao dám vọng động? Nghi Phi đã sớm nghe chín a ca nói lên quá Đức phi tính toán, nếu tam a ca không có như ý, làm sao có thể buông tha cơ hội? Quan tâm hỏi “Đức phi tỷ tỷ thân mình không thoái mái? Như thế nào sắc mặt như vậy khó coi?”

Kỳ thật Đức phi ánh mắt tuy rằng mất tự nhiên, nhưng trên mặt tuyệt đối không có lậu ra mảy may, bởi vì trong đại điện thanh âm không lớn, Nghi Phi chi ngôn tự nhiên rơi vào mọi người trong tai. Khang Hi nhìn về phía Đức phi “Ngươi đối trẫm ý chỉ có ý kiến?”

“Hoàng Thượng, thần thiếp không dám, cùng thụy quận chúa cùng oai hùng bá nãi trời đất tạo nên, thần thiếp nhìn mọi thứ xứng đôi.” Ở Khang Hi tìm tòi nghiên cứu dưới ánh mắt, vội vàng giải thích.

Tè Giác từ chiến thắng trở về lúc sau, tự nhiên cũng nhìn thấy trong phủ náo nhiệt, minh bạch Khang Hi chỉ chính thê, trong phủ cũng không thấy đến sê ngừng nghỉ, nạp thiếp Khang Hi liền quản đến không được, nhìn thoáng qua Tè Lạc, có quay đầu lại nhìn xem Lăng Trụ cùng Đỗng thị, cao giọng nói “Nô tài khẩn cầu Hoàng Thượng chấp thuận, kiếp này chỉ cưới cùng thạc cùng thụy quận chúa, vĩnh không nạp thiếp.”

Nếu nói Khang Hi chỉ hôn, làm mọi người ngoài ý muốn giật mình, kia Tè Giác trước mặt mọi người thỉnh chỉ, liền hoàn toàn chấn động điện Thái Hòa mọi người, tuy rằng cũng có không nạp thiếp, nhưng chưa từng có giống như Tè Giác như vậy kiên quyết, các đại thần tìm tòi nghiên cứu ánh mắt dừng ở Tè Giác trên người, mà các nữ quyền độ hâm mộ ghen ghét nhìn mặt lộ vẻ cảm động chi sắc Ti Gia, nhất thời trong đại điện càng là yên tĩnh dị thường, châm rơi có thể nghe, mọi người lắng lặng chờ Khang Hi ý chỉ.

Chương 414 cả đời không hồi hận

Khang Hi đứng ở chỗ cao cúi người nhìn chằm chằm Tè Giác nửa ngày, trầm giọng xác nhận “Ngươi nhưng hiểu được ngươi cầu chính là gì ân chỉ? Ngươi là Trí Viễn Công con vợ cả, hơn nữa lại luôn tranh đua, nếu là con nối dõi gian nan, kia chẳng phải là ngươi bất hiếu?”

“Hồi Hoàng Thượng, nô tài đã có hai chất nhi.” Tè Giác quỳ thăng thân mình, ngẩng đầu chân thành vọng tiến Khang Hi hơi mang một phân nghi hoặc lại có vài phần không rõ cảm xúc trong mắt “Hoàng Thượng, nô tài tôn kính a mã, nhưng càng thờ phụng trò giỏi hơn thầy, nô tài chí hướng không phải dựa vào ân manh, mà là cầm binh sa trường, vì Hoàng Thượng khai cương thác thô. Mà thân là con cái, vô pháp lại cha mẹ trước người tẫn hiếu, trong lòng khó an. Mông Hoàng Thượng coi trọng chỉ hôn tôn thất quận chúa, nô tài trông cậy vào nàng có thể thay tẫn hiếu, gia trách an

bình, làm a mā cùng ngạch nương đến hưởng tuổi thọ, nô tài khẩn cầu Hoàng Thượng ân chuǎn.”

Khang Hi chậm rãi rũ xuống mi mắt, bối ở sau người tay hung hăng nắm chặt Phật châu, hắn từ Tè Giác nói trung phảng phất sáng tỏ cái gì, lại giống như cái gì cũng chưa bắt được. Đối với Tè Giác hôn sự, hắn ra vẻ giống thật mà là giả, do do dự dự, dẫn tới chúng hoàng tử cảm thấy bọn họ đều có cơ hội, thậm chí hắn còn mệnh lệnh cưỡng bách Lăng Trụ cũng đồng dạng như thế, chính là muốn nhìn một chút bọn họ dã tâm, thấy Dận Tự Dận Trinh chờ từ đặc ý đến thất vọng bộ dáng, Khang Hi cảm thấy trong lòng thực vui sướng. Chính là Tè Giác thỉnh chỉ, làm hắn không khỏi đem tìm tòi nghiên cứu ánh mắt dừng ở Lăng Trụ trên người, đặc biệt là thấy hắn vẻ mặt kiêu ngạo biểu tình, càng cảm thấy đến chóp mắt. “Trí Viễn Công, ngươi là như thế nào tưởng? Người liền chấp thuận Tè Giác như thế?”

“Tè Giác đã là thành niên, lại bằng quân công hoạch phong bá tước, đây cũng là hắn hiếu tâm, nô tài không có nghi nghị, thỉnh Hoàng Thượng ân chuǎn.” Lăng Trụ đoạt bước phụ cận, thật mạnh quỳ gối Khang Hi trước mặt.

Khang Hi nhấp miệng, nhìn liếc mắt một cái hắn đầu gối “Đại trượng phu tam thê tứ thiếp nguyên thuộc bình thường, tôn thất quận chúa tuy rằng thân phận quý trọng, nhưng trẫm tin tưởng cùng thạc cùng thụy quận chúa tất là hiền huệ hiếu thuận người, cho dù ngươi nạp thiếp, nàng cũng sẽ quản hảo Công Tước phủ, hiếu thuận ngươi a mā ngạch nương, Tè Giác ngươi không hối hận?”

Tè Giác kiên định mở miệng “Hồi Hoàng Thượng nói, nô tài cả đời không hối hận.”

“Tử tiêu này phụ, tử tiêu này phụ, trẫm hôm nay thật đúng là trường kiến thức.” Khang Hi nâng lên ngón tay hư không nhẹ điếm Lăng Trụ phụ tử, “Một khi đã như vậy, kia trẫm liền chuẩn Tè Giác sở thỉnh, chuẩn này chung thân không nạp thiếp.”

“Nô tài khâu tạ Hoàng Thượng” Lăng Trụ ngẩng đầu cảm kích nhìn thoảng qua Khang Hi, lại bị hắn liếc mắt một cái trùng mắt nhìn trở về, vội vàng cúi đầu “Còn quỳ làm cái gì? Còn không cho trẫm lên, chờ trẫm khen ngươi dạy tử có công? Nói cho ngươi không kia chuyện tốt, nhi nữ tình tringleton, lòng dạ đàn bà.” Khang Hi ngữ khí tuy rằng mang theo trách cứ, nhưng ở đây người đều có thể nghe ra hắn đối Lăng Trụ kia phân sủng ái, đặc biệt là hiểu được Lăng Trụ đầu gối thương ở vào động phát tác.

Tè Giác nâng dậy Lăng Trụ, chậm rãi lui trở lại chỗ. Khang Hi hướng về phía khang thân vương nói “Trẫm cho ngươi chỉ một cái tình thâm hảo con rể, oai hùng bá hôn sự muốn đại làm, trẫm cũng muốn cho thiên hạ nhìn xem trẫm chỉ này đoạn hảo nhân duyên.”

“Thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, nô tài nhất định sẽ không làm ngài thất vọng.” Khang thân vương liên tục bảo đảm, Ti Gia của hồi môn vẫn là muôn càng hậu thượng vài phần mới thành, nhìn về phía tuấn tú Tè Giác ánh mắt cũng tràn ngập từ ái cùng thường thức, tuy rằng hắn cũng cảm thấy Tè Giác thỉnh chỉ có chút chuyện bé xé ra to, nhưng sự tình quan chính mình nữ nhi chung thân, nào còn nghĩ đến nhiều như vậy? Chỉ cảm thấy cái này con rể thật là không tồi. Bên cạnh mọi người cũng sôi nổi hướng khang thân vương kính rượu chúc mừng, trong đại điện một lần nữa khôi phục náo nhiệt.

Ti Gia từ chỉ hôn lúc sau liền đỏ bừng mặt, cũng có thể nhận thấy được mọi người ghen ghét, trong lòng khó tránh khỏi có phần đắc ý, nhưng càng có rất nhiều thấp thỏm, lo lắng vô pháp trở thành hảo túc phụ, cũng ẩn hạ quyết định phải hảo hảo học tập lý gia bản lĩnh, rồi sau đó tới phát sinh sự

tình, càng là làm chung quanh quý nữ nhịn không được trong mắt bốc hỏa, cái nào nữ nhân không hy vọng chính mình trượng phu chỉ có chính mình một người?

“Mong được người chung tình, đầu bạc không cách xa, người thật làm người hâm mộ.” Ti Gia hơi hơi ngẩng đầu, nhanh chóng nhìn thoáng qua Tè Giác, trong mắt lộ ra vài phần kiên định, lẩm bẩm tự nói “Ngươi tức lấy chân thành đai ta, ta đây tất sẽ không làm ngươi thất vọng.”

Tè Lạc đứng ở Dận Chân bên cạnh người, trong mắt mang theo vài phần cảm động kiêu ngạo, thậm chí lộ ra một tia hâm mộ, nhịn không được thấp nhín “Nhất sinh nhất thế nhất song nhân, nhất sinh nhất thế nhất song nhân.”

Dận Chân ho nhẹ một tiếng, Tè Lạc mới nghĩ đến vị trí chỗ nào, dấu đi đáy mắt hâm mộ, ngẩng đầu hướng Dận Chân xinh đẹp cười nhạt, thấp giọng nói “Gia, thiếu uống chút rượu, cẩn thận thân mình.” Nhẹ nhàng xoay người đi trở về đến chỗ ngồi, vừa ngồi xuống, Hoàn Nhan thị liền thâu lại đây, mở miệng giải thích “Tú tẩu, ta vừa mới chỉ là hướng phú sát trắc phúc tấn hỏi Nhu Vũ khanh khách, nhìn nàng có chút cái mảnh mai, Nhu Vũ cũng là cái đáng thương, tiểu bộ dáng trổ mã cũng làm người thương tiếc.”

Thấy Tè Lạc sắc mặt không thấy tức giận cũng không thấy du sắc, vẫn là giống như ngày xưa giống nhau, thủy nhuận trong mắt lộ ra cười như không cười, thân vương phúc tấn triều quan thượng sáng ngồi đông châu, khiến cho Hoàn Nhan thị trong lòng thầm hận, nhưng trên mặt không hiện, cảm thán nhẹ giọng “Nhu Vũ vào ung thân vương phủ cũng là khó được, lại đuổi kịp tú tẩu như vậy Bồ Tát tâm địa, đai nàng phảng phát thân sinh, tương lai lấy ung thân vương phủ quận chúa xuất giá, nhất định phải lương xứng, nhị a ca trong lòng cũng tất tồn cảm kích.”

“Tiếp Nhu Vũ nhu yên nhập phủ, cũng là toàn tú gia huynh đệ chi ý, liền giống như thập tú đệ muội lời nói, Nhu Vũ nhìn chính là cái khả nhân đau, nàng tự nhiên cũng hy vọng được đến người yêu thương, chỉ là --” Tè Lạc chuyện vừa chuyển, bưng lên chén rượu nhẹ nhấp một ngụm, mang theo vài phần cảnh cáo “Ngươi là mười bốn gia đích phúc tấn, hoàng gia quy củ so với ta còn muốn thông thấu, lại là cái minh mắt khôn khéo nhân nhi, sẽ tự hiểu được nặng nhẹ, suy bụng ta ra bụng người, ta tuy rằng không phải thông minh, nhưng cũng không phải cục bộ nhậm người vuốt ve. Phú sát trắc phúc tấn đi trước vào cung thỉnh an, tuy muốn cho ngạch nương nhìn một cái Nhu Vũ, nhưng vẫn là cũng không thỏa đáng, việc này ta sẽ xử trí, liền không nhọc ngươi lo lắng.”

Hoàn Nhan thị ngượng ngùng hơi há mồm, ngược lại không hiểu được nên nói cái gì, Tè Lạc hòa hoãn ngũ khí, tùy miệng hỏi “Năm trắc phúc tấn tiểu khanh khách gần nhất như thế nào? Đặt tên không có?”

“Năm muội muội lo lắng tiểu khanh khách phúc mỏng, gia cũng mang lớn danh, hiện liền Nữ Nữ kêu, nàng thân mình nhưng thật ra không tồi, so chét yếu phúc nghi muốn tốt hơn rất nhiều, năm muội muội cũng coi như khổ tận cam lai.”

“Là nha, khổ tận cam lai.” Tè Lạc tùy thanh ứng hòa một câu, Hoàn Nhan thị nói lời này thật đúng là mặt không đổi sắc, không nghĩ ở cùng nàng nói chuyện nhiều, trong mắt mang ra vài phần xa cách.

“Tú tầu, thỉnh phong thế tử sự tình, ngài vẫn là tướng khai điểm hảo.” Hoàn Nhan thị phảng phất cùng Tè Lạc rất là hiểu biết giống nhau, đi phía trước thấu thấu, tiếc hận thở dài “Nếu là Hoằng Mân không có nhã tật, như thế nào cũng không tới phiên hoằng khi trên người, hoằng lịch chất nhi tuổi tác còn nhỏ, lúc này thỉnh phong, Hoàng A Mã kia sẽ không suy xét hoằng khi, hắn chính là ung thân vương phủ trưởng tử. Tú tầu, nếu

bằng không ngươi đem hoảng khi dưỡng tại bên người? Tương lai cũng hảo có cái dựa vào.”

Tè Lạc về phía sau dựa dựa, kéo ra cùng Hoàn Nhan thị khoảng cách, xa cách nói “Đa tạ thập tứ đệ muội quan tâm, lễ pháp thượng địch thứ có khác, tuy rằng tổ tông gia pháp đối địch thứ xem đến muôn so tiền triều nhẹ thượng rất nhiều, nhưng cũng truyền xuống từ lấy mẫu quý quy củ, Hoằng Mân chỉ là nghe không được nhỏ giọng nói chuyện, học thức đều giai, ta không lo lắng. Bất quá, ta cũng lý giải ngươi khó xử, Hoằng Minh cũng không phải trưởng tử, hơn nữa hoảng 暇 bởi vì Bát đệ muội trị gia không nghiêm lưu lại vết roi, ai, về thỉnh phong sự, ta cũng vì thập tứ đệ muội lo lắng không thôi.”

Hoàn Nhan thị trong mắt khó tránh khỏi toát ra một tia phẫn hận, nhưng cực nhanh giấu đi, Tè Lạc âm thầm thở dài, vì mười bốn a ca có thể dựa thế, thật đúng là làm khó nàng.

Trong đại điện trọng thần cũng sôi nổi hướng Lăng Trụ chén rượu chúc mừng, nữ nhi vì ung thân vương phúc tấn, tiền đồ con vợ cả vì khang thân vương con rể, hơn nữa lại có Khang Hi thánh sủng, mọi người càng nhiều vài phần nhiệt tình cùng hâm mộ. Bảo Thái tiến đến Dương Khang phụ cận nhẹ giọng hỏi “Ngươi không đi kính rượu?”

Dương Khang nắm chặt chén rượu không có đáp lời, ở hắn bên tai còn hiện lên Lăng Trụ câu kia nghĩa trang, lẩm bẩm nhẹ giọng “Trí Viễn Công, Trí Viễn Công, ngươi như cha giống nhau đãi ta, Dương Khang vô phúc.”

“Ngươi làm sao vậy?” Bảo Thái mặt lộ vẻ quan tâm, Dương Khang buông chén rượu thầm thư một hơi, “Không có việc gì, Tè Giác kia tiểu tử thật đúng là ngoài dự đoán mọi người, cùng thụy quận chúa đương được với tôn thất nữ trung nhất Hữu Phúc khí quận chúa, nghe Hoàng Thượng kia ý tú?”

Bảo Thái nhịn cười ý, nhẹ giọng nói “Khang thân vương phủ mấy thế hệ thừa tước của cải rắn chắc thật sự, Hoàng Thượng nói ngươi còn không rõ ràng lắm? Hoàng Thượng thật đúng là không đem Trí Viễn Công đương người ngoài, khang thân vương xem ra đến có chút đau đầu, không chỉ muốn cho Công Tước phủ vừa lòng, càng muốn cho Hoàng Thượng vừa lòng mới thành, đặc biệt là cùng thụy quận chúa chính là trước mặt mọi người sắc phong chỉ hôn, tất nhiên là cùng khác quận chúa bất đồng.”

“Ta còn không hiểu được ngươi? Quán sē nói toan lời nói, ngươi liền đã chết kia phân tâm đi, Tè Giác thành thân, ngươi lẽ cũng không phải ít đưa.”

Bảo Thái nhìn thoảng qua bị mọi người kính rượu Tè Giác, khẽ cười nói: “Ta nào dám thiếu đưa? Nói chính cách, Tè Giác có thể trước mặt mọi người thỉnh chỉ, ta trước kia có lẽ không hiểu, hiện tại tâm sinh hâm mộ.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 252

“Thiép đáng chết, thiép đáng chết, thỉnh phúc tấn thứ tội.” Phú Sát thị lúc này mới thật sự kinh hoảng thất thố, phanh phanh dập đầu thanh chấn đến Tè Lạc nguyên bản kiên cường tâm địa, cũng không khỏi mềm thượng một phần, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến nàng cùng tám phúc tấn chuyện trò vui vẻ, lúc này đã là đoạt đích thu quan giai đoạn, như thế nào có thể ra một tia sai lầm? Lấy lòng Đức phi đảo cũng không ngại, nhưng cũng tuyệt đối không thể giáo tiến đoạt đích bên trong, Phú Sát thị nhìn tinh tế, nhưng nàng xuất thân không cao, như thế nào cũng không có khả năng tính kế quá Hoàn Nhan thị các nàng.

“Đủ rồi.” Tè Lạc bình đạm đến cực điểm mở miệng, thấy Phú Sát thị còn ở dập đầu, ngữ khí càng là lãnh thượng một phân “Ta nói đủ rồi, chẳng lẽ ngươi liền lời nói đều nghe không rõ?”

“Phúc tấn, phúc tấn.” Phú Sát thị ngừng lại, cái trán sưng đỏ xuất huyết. “Tần ma ma ngươi đi đem phú sát trắc phúc tấn bên người giáo dưỡng ma ma trọng trách 20 bản tử, làm các nàng minh bạch muốn hảo sinh khuyên nhủ dạy dỗ trắc phúc tấn, nếu là lại ra trạng huống, vậy đừng trách ta vô tình. Trắc phúc tấn sân nha đầu bà tử cũng đều khấu ba tháng tiền tiêu vặt.”

“Là, nô tỳ này liền đi.” Tần ma ma cung kính lên tiếng, sau lạnh băng đến cực điểm nhìn lướt qua mọi người, cúi người hành lễ lui đi ra ngoài.

Tè Lạc cũng không có để ý tới Phú Sát thị, mà là đem ánh mắt dừng ở Cảnh thị trên người, đậm nhiên hỏi “Cảnh khanh khách bệnh hảo đến rất nhanh sao, này một hồi bệnh một hồi tốt, cũng là bản lĩnh.”

Cảnh thị dừng khăn che miệng mảnh liệt ho khan hai tiếng, vốn là có chút khẩn trương sắc mặt càng là trắng bệch vài phần, có vẻ nhiều một chút mảnh mai, chậm rãi quỳ xuống thỉnh tội “Tỉ Thiếp hôm qua đột nhiên nóng lên, vô pháp hầu hạ phúc tấn, chăm sóc hoảng khi a ca, sử dụng sau này chén thuốc nằm thương một đêm mới chuyển biến tốt đẹp, hôm nay phúc tấn gọi đến, Tỉ Thiếp là không dám không tuân thủ quy củ……”

“Nói như vậy, nhưng thật ra ta không phải? Làm người bệnh trung còn tới nghị sự thỉnh an?” Tè Lạc cũng không có chờ Cảnh thị nói xong, Cảnh thị dục mở miệng giải thích, “Cảnh khanh khách nếu thân thể có bệnh nhẹ, lúc này hảo khi hư cũng thối không được phong, vậy đóng cửa tĩnh dưỡng một tháng đi, dưỡng hảo thân mình ta cũng an tâm, đến nỗi hoảng khi a ca?”

Tè Lạc ánh mắt ở mọi người trên người quét một vòng, luôn luôn thành thật không nhiều lầm ngôn Tống thị tiến lên chen vào nói “Phúc tấn, Tỉ Thiếp hiểu được ngài đau lòng hoảng khi a ca, nhưng hắn đã tiêu mười bốn, lại là gia hiện giờ trưởng tử, lý nên khác tích sán mới là, hoảng khi a ca hiểu thuận hiểu chuyện lại dưỡng ở cảnh khanh khách bên người hồi lâu, dãi cảnh khanh khách tất nhiên là cùng người khác bất đồng.”

“Tống khanh khách nói được có lý, ta cái này mẹ cả đương đến thật không xứng chức, tổng cảm thấy hoảng khi còn tuổi nhỏ, này chỉ chớp mắt đều thành niên, Vương gia đối hắn kỳ vọng rất sâu, xác thật không thể lại dưỡng tại nội trách, không tùy vào trì hoãn hắn công khóa.” Tè Lạc trầm tư một lát, là hắn là đem hoảng thời gian đi ra ngoài, không thường thấy mặt cũng sẽ sử này đó nữ nhân thiếu dùng chút tâm tư, tán thưởng nhìn Tống thị liếc mắt một cái, “Tử Anh, người đi đem trong phủ phía đông cái kia

sân một lần nữa thu thập chỉnh tề, nhiều chọn một ít vừa ý thỏa đáng nô tài hẫu hạ hoảng khi, hẫu hạ hắn lớn lên nha đầu bà tử cũng cùng nhau cùng qua đi, các nàng hiểu biết hoảng khi yêu thích, đồ vật bài trí cũng muốn ti mỉ, không thể bạc đãi hắn.”

Tử Anh cúi đầu lên tiếng, nhẹ nhàng đi xuống an bài. Tề Lạc nhìn Tống thị khen nói “Vẫn là Tống khanh khách cẩn thận, về sau ta có không chu toàn chỗ còn muốn người nhiều phụ trợ mới là.”

Tống thị ở mọi người đánh giá trung vững vàng cúi người hành lễ “Tỉ Thiếp đàm đương không nổi phúc tấn khen, phúc tấn tâm từ tinh tế tất nhiên là mọi thứ thỏa đáng.”

Nghe thấy Phú Sát thị nức nở thanh âm, Tề Lạc mới phảng phát nhớ tới nàng còn ở quỳ, bung lên sứ men xanh tách trà có nắp, dùng ly cái nhi nhẹ khoan lá trà “Phú sát trắc phúc tấn nhập phủ cũng có sáu bảy tái đi, mấy năm nay ta đối đãi người như thế nào? Có từng bạc đãi người?”

Phú Sát thị sờ không chuẩn Tề Lạc nói âm, cúi đầu nhẹ giọng nói: “Hồi phúc tấn nói, thiếp đã hẫu hạ gia sáu tái, phúc tấn đãi thiếp luôn luôn hiền lành, ăn mặc chi phí chưa bao giờ bạc đãi, thiếp tâm tồn cảm ơn chi tâm.”

“Cảm ơn chi tâm? Ta như thế nào trước nay liền không cảm thấy nói đến?” Tề Lạc trào phúng cười khẽ, nhấp một hớp nước trà, buông chén trà “Ta luôn luôn lời nói giảng giáp mặt, cũng không muốn đoan phúc tấn cái giá, đối với các người ta tự nhận trước nay chưa từng bạc đãi, cũng rất ít cho các người ở ta bên người lập quy củ, đặc biệt là đối với người, phú sát trắc phúc tấn, người tính tính từ người nhập phủ cho tới bây giờ khiêu khích nhiều ít sự tình? Phật quỳ, sao kinh thư, phái giáo dưỡng ma ma, nào kiện không cho người để lại vài phần thể diện? Người nhà mẹ đẻ ca ca lại làm hại Vương gia mất thân vương song bông, làm hại ta a mã tước vị bị tước tam đại thừa kế, này đó người cho ta đều không nhớ rõ? Vẫn là người

cảm thấy ta tính tình bản tính có thể làm người một cái trắc phúc tấn đắn đo được?”

“Phúc tấn, thiếp muôn lần chết.” Tề Lạc chụp một chút cái bàn, nghiêm thanh trách cứ “Ta lời nói còn không có nói xong, nào có người xen mồm phân? Xem ra có chút quy củ thật đúng là không thể miễn, tính người không nhẹ không nặng, làm bên ngoài người chê cười ta trị gia không nghiêm.”

Phú Sát thị trong lòng thắt kinh, nhưng lại không dám lại chen vào nói, chỉ có thể mặt lộ vẻ cầu xin chi ý. Tề Lạc than nhẹ “Ta còn là không thể nhẫn tâm tràng, liền lại cho người lưu một phân mặt mũi, nếu người đã hiểu được chính mình không thủ quy củ, vậy đóng cửa một năm hảo hảo học học quy củ, nếu là một năm không đủ, vậy biết học được thông thấu sáng tỏ lại đến hầu hạ Vương gia, rốt cuộc người cũng hiểu được, Vương gia là nhất chú ý quy củ thể thống, ung thân vương phủ có thể lại nạp tú nữ, nhưng quyết không thể xuất hiện một cái không có quy củ thể thống trắc phúc tấn.”

“Thiếp, thiếp, thiếp tạ phúc tấn ân điển.” Phú Sát thị thân mình không khỏi lay động, sắc mặt càng là trắng bệch, trong mắt lộ ra tuyệt vọng, nàng không nghĩ bị nhốt ở trong viện, kia bốn cái giáo dưỡng ma ma cũng là phí nàng thật lớn sức lực mới thu mua lại đây, chính là chỉ cần tưởng tượng đến lúc trước những cái đó ma ma thủ đoạn, Phú Sát thị liền cảm thấy cả người đau đớn trong xương cốt phát lạnh, lần này phúc tấn tự mình ra tay, kia các ma ma càng sẽ dùng ra những cái đó không thể gấp quang thủ đoạn, cuộc sống này như thế nào ai? Bỗng nhiên ngẩng đầu, Phú Sát thị há mồm “Phúc tấn, gia kia, gia là……”

“Sẽ tự có người hảo hảo hầu hạ Vương gia, người, cũng không thấy so người khác cao hơn một phân, vẫn là an tâm cùng giáo dưỡng ma ma học giỏi quy củ đi.” Tề Lạc đánh gãy nàng lời nói, nàng từ sáng tỏ Dận Chân

cùng Phú Sát thị chi gian sự tình sau, đối Phú Sát thị xử trí liền vẫn luôn thực do dự, đóng lại nàng một năm, kia Dận Chân đi nơi khác còn có thể hay không như thế? Nhịn không được cúi đầu nhìn xem trên tay nhẫn, cái nào nặng cái nào nhẹ? Dận Chân hiện tại cũng rất bận, hắn là sẽ không ở nữ sắc thượng lo lắng, nhìn lướt qua mặt khác nữ nhân, âm thầm cỗ vũ, muôn càng có tự tin, lúc này nội trạch trăm triệu loạn không được, càng không thể bởi vì cái kia nguyên nhân tùy ý Phú Sát thị hồ vì.

“Còn thất thần làm cái gì? Còn không đỡ trắc phúc tấn đứng dậy.” Tề Lạc hướng Phú Sát thị bên cạnh người bà tử mệnh lệnh, nhìn thấy Tân ma ma một lần nữa tiến vào, nhẹ giọng hỏi “Đều xử trí thỏa đáng?”

Tân ma ma gật đầu, Tề Lạc nói tiếp “Kia bốn cái ma ma chỉ sợ giáo sẽ không trắc phúc tấn, cũng không lăm dụng tâm, ta thật đúng là lại tìm hai cái thỏa đáng mới thành, Tân ma ma, người có hay không người tốt tuyển?”

“Hồi phúc tấn, nô tỳ này không có, nhưng cũng là vừa vặn, mấy ngày trước đây nghe tím cúc nói lên quá, nàng hai cái cô cô thời trẻ tiểu tuyển tiến cung, hiện giờ mông Thái Hậu nương nương ân điển ra cung, kia hai cái ma ma là chuyên môn dạy dỗ tú nữ nhóm quy củ, lại là Vương gia bao con nhộng nô tài, tất là thỏa đáng người, ứng có thể hầu hạ dạy dỗ hảo trắc phúc tấn.”

Tím cúc thân thích? Tề Lạc trong lòng có chút do dự, không phải là Dận Chân huấn luyện dính côn nhi người đi, lại nhìn thoáng qua mảnh mai Phú Sát thị, nàng nếu là rơi vào những người này trong tay, có thể hay không quá bi thảm một ít? Tân ma ma âm thầm thở dài, mở miệng nói “Kia hai cái ma ma là hiểu quy củ có thể tin người, cũng là cực có chừng mực, phúc tấn tẫn nhưng an tâm chính là.”

“Hảo đi, liền y Tàn ma ma lời nói.” Tè Lạc chậm rãi gật đầu, đóng một chút đôi mắt, lại mở khi đã khôi phục bình tĩnh, trầm giọng đối này mọi người nói “Ta hỉ tĩnh không mừng bị người quấy rầy, cho nên thỉnh an việc có thể miễn liền miễn, nhưng hiện giờ xem ra, tổ tông lưu lại gia pháp quy củ thật đúng là sơ sẩy không được, về sau sớm chiều định thỉnh cái nào lại đã muộn, hoặc là không đến, ta đây cũng sẽ không dung, các ngươi trong lòng phải có số, nếu là không hiểu, ta sẽ phái người hảo hảo giáo hóa các ngươi.”

“Cần tuân phúc tấn phân phó.” Mọi người cung kính cúi người hành lễ, không dám lại có bất luận cái gì sơ sẩy đại ý. Tè Lạc lại cầm lấy sớm đặt ở trên bàn sổ sách danh sách, không tra không hiểu được, nguyên lai này đó nữ nhân bàn tay đến đủ trường, có phải hay không tiền tiêu vặt ban thường cấp nhiều, làm các nàng đem dư thừa tiền bạc đều dùng ở thu mua hạ nhân thượng?

“Vương gia luôn luôn cần kiệm, chúng ta cũng không thể quá mức xa hoa lãng phí, ta quyết định muốn cắt giảm trong phủ phí tồn, các ngươi tiền tiêu vặt cũng muốn giáng xuống một ít, các ngươi nhưng có nghi nghị?” Mọi người vội vàng lắc đầu, Tè Lạc vừa lòng cười khẽ “Ta liền hiểu được các ngươi cũng là hiền huệ, vậy như vậy định rồi.”

Tè Lạc từ danh sách trung rút ra một trương giấy, giao cho Tàn ma ma “Này mặt trên nô tài không hảo hào làm việc, lười biếng châm ngòi thi phi, loạn khua môi múa mép, thậm chí còn vọng nghị nội trách việc, càng có lớn mật, còn dám đàm luận thỉnh phong thế tử việc, này đó ta là tuyệt đối không chấp nhận được, án ta ngươi ra tới quy củ, làm trò toàn phủ nô tài mặt trọng trách, răn đe cảnh cáo, cũng tinh hỏng rồi vương phủ quy củ.”

“Là, nô tỳ này liền đi làm.” Tàn ma ma lại lần nữa lui đi ra ngoài, triệu tập vương phủ quản sự, làm trò toàn phủ hạ nhân mặt, trọng phạt những

cái đó bị thu mua không thành thật nô tài, trong lúc nhất thời ung thân vương phủ có chút thần hồn nát thần tinh, gió lạnh trung cuốn lên nhàn nhạt huyết tinh. Phòng trong mọi người phảng phát nghe thấy phía trước nô tài khóc tiếng la, trộm ngắm Tè Lạc trầm tĩnh hưng không dậy nổi một tia gợn sóng sắc mặt, trong lòng kinh ngạc cảm thán không thôi, thật không hổ xuất từ trâm anh Công Tước phủ, nếu là hạ khởi tàn nhẫn tay, quả nhiên một tia tình cảm đều không lưu.

“Tan đi.” Tè Lạc đứng dậy nhìn lướt qua cúi người hành lễ mọi người, ở cung tiễn phúc tấn trong tiếng, trong mắt lộ ra một phân cao quý đậm cười, trầm ổn đi ra ngoài. Ra cửa phòng, Tè Lạc phảng phát nghe thấy được gió lạnh trung huyết tinh, cảm thấy đầu có chút phát trầm, tím cúc vội tiến lên đỡ lấy, Tè Lạc nhẹ nhàng đẩy ra, hít sâu một hơi, nếu không làm thó ti hoa, trọng chưởng ung thân vương phủ, liền không có hồi hận đường sống, cá sấu nước mắt là lớn nhất châm chọc.

Chương 417 tự mình xem hình

Vô luận lại như thế nào trấn an bản thân, Tè Lạc cảm thấy trong lòng cũng không dễ chịu, trở lại trong phòng liền lệch qua ám hố thượng, nghe bên ngoài hô hố rung động gió lạnh, phảng phát đang khóc giống nhau, đem mặt chôn ở mềm mại búp bê vải. Tân ma ma tiến vào liền thấy Tè Lạc súc thành một đoàn, âm thầm thở dài, tiến lên triển khai hòng lụa chăn bông cái ở trên người nàng.

“Tân ma ma, cao toàn vậy ngươi đi nhìn qua? Còn có chính là hoảng khi chỗ ở sự tình, ngươi cũng muốn lưu điểm tâm, hầu hạ nô tài thành thật thỏa đáng có thể.” Tè Lạc muộn thanh nói, nàng chẳng sợ lại không thích, nên làm cũng sẽ không từ bỏ.

“Phúc tấn, ngươi cứ việc an tâm, cao quản gia nhìn bị trọng thương, nhưng ăn trượng hình cũng là có nói, hắn là cái minh bạch người, huống

chi ngươi lại hậu thường hắn, cao quản gia cảm kích không thôi, thắc nô tỳ khẩu tạ phúc tấn đâu.”

Tề Lạc không khỏi cười khổ, cao toàn xác thật là cái minh bạch người, nhưng càng có rất nhiều nhìn Dận Chân mặt mũi, giết gà dọa khỉ hy vọng hữu dụng, không nghĩ hỏi lại những cái đó bị đánh nô tài cuối cùng như thế nào, nhẹ giọng phân phó “Bữa tối lộng chút thanh đạm, nếu là ta không tỉnh liền không cần gọi ta.”

Không biết ngủ bao lâu, Tề Lạc chậm rãi mở to mắt, nhìn thấy Dận Chân đế sát vào khuôn mặt, ngắn ra một chút, muốn về phía sau lui, bị Dận Chân thâm u ánh mắt ngừng, Tề Lạc xoa xoa cái trán, nội thất chỉ có một chút ánh sáng, phản chiếu Dận Chân sắc mặt có chút phát ám, càng tăng thêm mấy phần âm lãnh, lẩm bẩm hỏi “Giờ nào? Gia dùng quá cơm không có?”

Dận Chân khẽ vuốt Tề Lạc có chút tái nhợt gương mặt, trơn trượt xúc cảm làm hắn trong lòng khẽ nhúc nhích “Ngươi có từng hồi hận?”

“Không có, ta tuy rằng có chút không đành lòng, nhưng ta đồng dạng sáng tỏ ta là ung thân vương phúc tấn, xuất từ Trí Viễn Công tước phủ, ta sẽ chỉnh đốn hảo vương phủ làm gia không có nỗi lo về sau, bảo hộ Hoằng Môn bọn họ.” Tề Lạc duỗi tay ôm Dận Chân cổ, kéo thấp đầu của hắn, kiên định chấp nhất vọng tiến trong mắt hắn. Dận Chân vừa lòng cong cong khóe miệng, nhẹ giọng cảm thán “Gia tiểu phúc tấn trưởng thành, thật sự trưởng thành.”

Tề Lạc hai má ửng đỏ, âm thầm cân nhắc vẫn là đối Phú Sát thị cùng cảnh khanh khách xử trí tự mình nói ra, Dận Chân đem Tề Lạc tán loạn đầu tóc hợp lại ở nàng nhĩ sau, “Gia nếu đem vương phủ giao cho ngươi, như vậy tùy ngươi xử trí, Phú Sát thị là hắn là hảo hảo học học quy củ, tím

cúc kia hai cái cô cô thật là người tốt tuyển, đến nỗi Cảnh thị nếu là lại không an tâm dưỡng bệnh nói, người khiến cho hầu hạ Lý thị đi.”

“Ta lo lăng xứ trí phú sát trắc phúc tấn, gia không chỗ an trí.” Dận Chân trong mắt hiện lên một tia mắt tự nhiên, nhẹ niết Tè Lạc đĩnh kiều cái mũi nhỏ, cũng không có nói lời nói, chỉ là nhìn chằm chằm nàng, thảng đến nàng trong mắt đồng dạng hiện lên ngượng ngùng cùng hạnh phúc ý cười, mới thu hồi tầm mắt, phảng phát hứa hẹn giống nhau khẽ hôn nàng giữa mày, đương Dận Chân hôn thật sự rơi xuống khi, Tè Lạc có thể nghe được chính mình tim đập thanh âm, không khỏi che lại ngực.

Dận Chân ngẩng đầu, quan tâm hỏi “Làm sao vậy? Không thoải mái?” Tè Lạc cắn môi, nhẹ nhàng lắc đầu, khéo mắt một viên trong suốt nước mắt lăn xuống, hàm chứa hơi nước đôi mắt, lộ ra một tia mê mang, có thể tin tưởng hắn sao? Có thể tin tưởng Ung Chính hoàng đế sao? Hiện tại còn hảo, chờ đến niên hoa không hè, hắn còn sẽ như thế? Bước lên đê vị càn cương độc đoán Ung Chính, chấp chưởng quân cận vệ Tè Giác? Tè Lạc chớp động đôi mắt, làm gia tốc nhảy lên tâm, chậm rãi bình tĩnh trở lại, trên má lộ ra hai cái lúm đồng tiền, đáy mắt lộ ra mấy phần nhu tình “Gia, ta không có việc gì.”

“Tè Lạc, gia nói qua, gia sẽ không thương đến người, đến khi nào người mới có thể tin tưởng?” Dận Chân dùng tay che lại Tè Lạc đôi mắt, nhận thấy được nàng lông mi nhẹ xẹt qua lòng bàn tay, “Ngủ đi, gia không xử lý công.....” Tè Lạc dùng sức đem Dận Chân túm nǎm đến trên giường đất, tới gần hắn trong lòng ngực “Gia, ta không phải trì hoãn người phê tấu công văn, bên ngoài gió lớn, ta có chút sợ.”

Dận Chân nắm lấy Tè Lạc hơi lạnh tay nhỏ, làm thư ưng tâm tính là cũng đủ, nhưng khó tránh khỏi vẫn là có một phần thiện tâm, như vậy Tè Lạc mới kêu hắn càng đau lòng “Nhắm mắt, chờ người ngủ say, gia lại đi thư phòng.” Tè Lạc cười ngọt ngào lại nhắm hai mắt lại, ở hắn trong lòng

ngực rốt cuộc nghe không thấy khóc thút thít xin tha thanh âm, nhập mũi cũng nghe không đến mùi máu tươi, chỉ có nhàn nhạt chỉ thuộc về Dận Chân trên người Phật hương.

Từ từ Tè Lạc hoàn toàn ngủ say, Dận Chân nhỏ giọng đứng dậy, cho nàng đắp chăn đàng hoàng, đứng ở giường đất trước nhìn chằm chằm nàng sau một lúc lâu, mới xoay người rời đi, trong suốt thuần tịnh nhân nhi, thế nhưng ở hắn trong lòng ngực ngủ yên? Người có từng hiểu được tối nay phê tấu mật báo sẽ hạ gì mệnh lệnh, hoặc là nói tối nay lại sẽ có bao nhiêu người mất đi tánh mạng? Dận Chân ngồi ở thư phòng dừng một chút bút, vẫn là ở mặt trên viết xuống diệt môn hai chữ.

Liên tiếp mấy ngày Tè Lạc bắt đầu xuống tay rửa sạch trong phủ sự tình, càng là thâm nhập càng là cảm thấy kinh hãi, quy củ vẫn là như vậy, chính là lại bị người chơi ra hoa tới, thậm chí chính mình giả thiết giám sát cũng có bị người nhúng tay dấu vết, Tè Lạc sắc mặt ngưng trọng, chỉ là vương phủ chính là như vậy, kia nếu là toàn bộ đại thanh, đặc biệt là quan trường thối nát đại thanh, Ung Chính phí nhiều ít tâm tu? Ở nàng trong trí nhớ Dận Chân đương hoàng đế mười ba năm không nói lại trị nhất thanh liêm, nhưng tuyệt đối sẽ không tham ô thành phong trào, lại trị tương đối thanh liêm, chính là tốt nhất cười chính là, Ung Chính kế vị giả lại dường một cái danh tiêu sử sách đại tham quan.

“Ngạch nương, bọn họ đều tham bạc.” Hoằng lịch oai đầu nhỏ, Tè Lạc tay nâng lên hắn hàm dưới, nghiêm túc nói “Hoằng lịch, người phải nhớ kỹ ngạch nương hận nhất chính là tham quan ô lại, cho nên những người này tuyệt không có thể nuông chiều, muốn trọng trách.” Hoằng lịch cũng liên tục gật đầu xưng là, Tè Lạc cũng không có kiêng dè hắn, trực tiếp đối với Tân ma ma hạ lệnh “Giám sát quản sự đều dám phạm tội nhi, kia càng muốn trọng trách, không thấy huyết tinh bọn họ là sẽ không hướng trong lòng đi, tuy rằng nước quá trong át không có cá, nhưng là các nàng cũng

dám duỗi tay, vậy không thể dung, kia mấy cái vượt qua 200 hai trực tiếp đánh chết.”

Tề Lạc hạ nhẫn tâm, chỉ là tham ô nàng còn không đến mức như thế sinh khí, thậm chí cùng Phú Sát thị cấu kết cũng sẽ không muốn các nàng mệnh, nhưng bọn hắn thế nhưng hướng ra phía ngoài thấu tin tức, đặc biệt là hướng tám a ca truyền tin tức, tuy rằng bọn họ cũng không chiếm được hữu dụng tình báo, nhưng trong phủ việc vặt cũng không thể làm Dận Chân đoạt đích đối thủ biết được, nếu là không nghiêm thêm phòng bị, lại có gì tư cách đương ung thân vương phúc tấn? Chỉ dựa vào Dận Chân một tia để ý cùng Công Tước phủ sao?

Tề Lạc bỗng nhiên đứng dậy, ở trong phòng đi qua đi lại, biểu tình không ngừng biến hóa, cuối cùng ngừng lại, tàn nhẫn chùy một chút cái bàn, bang một tiếng chấn đến hoảng lịc rụt rụt cổ, hắn nhưng cho tới bây giờ chưa thấy qua ôn nhu ngạch nương trong mắt lộ ra tinh quang bộ dáng, tuy rằng có chút sợ hãi, nhưng cảm thấy ngạch nương bốc hỏa đôi mắt càng xinh đẹp.

Hoảng lịc ngoan ngoãn mài mực, Tề Lạc nhắc tới bút bắt đầu chế định càng thêm khắc nghiệt quy củ, một bên viết một bên phân phó “Tần ma ma, trừ bỏ Phú Sát thị cùng Cảnh thị, người khác cũng không thể lại mặc kệ, các nàng không thể tổng ở trong vương phủ, có khi cũng sẽ tùy ta ra ngoài, cho nên ở các nàng bên người cũng muốn phóng cái minh bạch lý lẽ mới thành.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 253

“Là cái gì?” Dận Chân ngũ khí càng thêm lạnh băng, Tề Lạc cúi đầu, không tiếng động nói chuyện môi, tự cao tự đại, Dận Chân bang một tiếng hung hăng ấn ở phím đàn thượng, đứng lên, bắt lấy Tề Lạc cánh tay, trầm giọng nói “Cấp gia lặp lại lần nữa.”

Tề Lạc hỏa khí cũng lên đây, trong lòng ủy khuất, đối thanh triều những năm cuối khuất nhục sử, làm nàng ngẩng đầu vọng tiến Dận Chân trong mắt, nghiêm túc nói “Tú gia, cấm biển không được, Tây Dương am hiểu truy nguyên, bọn họ khôn sống mồng chết, liền giống như ta cấp hoằng lịch giảng quá hải tặc chuyện xưa, Hoàng A Mã là thiên cổ minh quân, vạn bang tới triều mới là tôn vinh.”

Cảm thấy cánh tay có chút đau đớn, lập lông mày không chút nào lùi bước nhìn Dận Chân, hao xỉ hung hăng cắn môi, Dận Chân nhẹ giọng lặp lại “Hải tặc chuyện xưa? Vạn bang tới triều?” Vũ Hi lôi kéo hoằng lịch rời xa cha mẹ, hoằng lịch chớp chớp mắt ném ra tỳ tý tay, đĩnh tiếu thân thể, tiến lên hai bước ngẩng đầu nhìn Dận Chân, thanh thúy đồng âm ở trong phòng tiếng vọng “A mã, ngạch nương đã từng giảng quá, hải tặc là từ Tây Dương quốc quân thao túng, bọn họ tràn đầy quốc khố, hơn nữa con thuyền súng óng biến chuyển từng ngày, tiêu cữu cữu cũng nói qua, chỉ có ở trên chiến trường mới có thể bảo trì Bát Kỳ tinh nhuệ dũng khí, nếu quá an nhàn liền giống như dao cùn giống nhau mất đi sắc bén.”

Dận Chân tức giận từ Tè Lạc kia rời đi, dừng ở hoảng lịch trên người, hoảng lịch chịu đựng lui về phía sau xúc động, ánh mắt tuy rằng mang theo một phân trốn tránh, mở miệng nói “A mã, không được trách cứ ngạch nương,” buông ra Tè Lạc cánh tay, Dận Chân sờ sờ hoảng lịch đinh đầu, trong mắt liễm đi tức giận, lộ ra vài phần vui mừng “Ngươi trước cùng Vũ Hi trở về, a mã cùng ngươi ngạch nương có chuyện nói.”

Vũ Hi lo lắng nhìn tè lạc, thấy nàng gật đầu ý bảo, mới lôi kéo không bỏ được hoảng lịch rời đi, trong phòng chỉ có đồng hồ tí tách tiếng vang, Tè Lạc cảm thấy thực áp lực, không chịu thua nhin chầm chầm hắn, Dận Chân đáy mắt xẹt qua một tia tán thường, chuyển tới nàng phía sau, tựa như lúc trước bị ám sát giống nhau đem Tè Lạc ôm vào trong ngực, thấp nhin “Gia có bao nhiêu lâu không gặp ngươi như vậy?”

Tè Lạc mềm xuống dưới, tới gần Dận Chân trong lòng ngực, nhẹ giọng nói “Gia, ta không phải một hai lý bên ngoài sự tình, cũng không phải chọc ngươi không cao hứng, mà là chỉ cần tưởng tượng đến, gia, Tây Dương truy nguyên thật sự phát triển thực mau, có giao lưu mới có thể càng tiến thêm một bước, chún chân bó gối cũng không thỏa đáng.”

“Gia tưởng Trí Viễn Công cũng sẽ như ngươi như vậy, Hoàng A Mã chỉ sợ cũng sẽ đau đầu.” Dận Chân mang theo một chút bất đắc dĩ, chặn ngang bé lên Tè Lạc quay lại nội thất “Tràn đầy quốc khố, vạn bang tới triều, Hoàng A Mã hắn là có thể nghe được đi vào.” Tè Lạc ôm lấy Dận Chân cổ, hướng hắn bên tai thổi bay “Gia, tương lai ngươi làm được sẽ so Hoàng A Mã càng tốt, ngươi là ta Tè Lạc trượng phu, là xuất sắc nhất.” Dận Chân khóc miếng thượng kiều, ôm nàng ngã xuống ấm trên giường đất, kéo chăn cái ở hai người trên người “Ngươi đan đến dương cầm khúc là cái gì?”

“Sung sướng tụng, chính là đan đến không tốt, về sau ta sẽ cho gia đan cái càng tốt nghe, thiên nga hồ, xinh đẹp đáng yêu tiểu thiên nga.” Cảm thấy được Dận Chân kinh ngạc, Tè Lạc cười đem thiên nga hồ chuyện xưa

nói ra tới, “Vương tử cùng công chúa hạnh phúc sinh hoạt ở bên nhau. Còn có, còn có chính là cô bé lọ lem.” Ghé vào Dận Chân ngực thuong, nhẹ giọng cảm thán “Kỳ thật ta cảm thấy ta càng như là cô bé lọ lem, bắt được uy hiển hách ung thân vương.”

“Vậy ngươi phải nắm chặt một ít mới hảo.” Dận Chân trong mắt mang theo một tia đắc sắc, đem Tè Lạc ôm đến càng khẩn, cảm thấy trong lòng rất là thoái mái, nhắm mắt lại, giật giật thân mình làm Tè Lạc bò đến càng thoái mái, Lăng Trụ hắn là tiến cung đi, Hoàng A Mã sẽ như thế nào quyết đoán?

Liền như Dận Chân sở liệu, Lăng Trụ tuy rằng không quan tâm triều chính, nhưng nghe nghe cảm hải đòn đai, lại truyền thuyết Hoàng Thượng sẽ ân chuẩn hạ chỉ, không thể nhẫn nại được nữa suốt đêm đê bài thính thấy. Khang Hi tự nhiên triệu kiến hắn, Lăng Trụ quỳ trên mặt đất chính là không chịu không dậy nổi thân, khảng khái sôi nổi mắng cho một trận cảm hải chồ hỏng, cuối cùng dập đầu nói “Hoàng Thượng, nếu là lo lắng ngoại địch quấy rầy mà cảm hải, đó là quân nhân sỉ nhục, là làm tướng giả sĩ nhục, nô tài cũng không mặt mũi an ổn làm Trí Viễn Công tước.”

“Lăng Trụ, ngươi cho trẫm lên.” Khang Hi trong lòng vô lực, Lăng Trụ âm thầm cắn răng, quỳ bò đến Khang Hi trước mặt, nhìn cái hoàng bô bàn đạp thượng hai chân, lập tức ôm lấy, trong mắt lệ quang chớp động, “Hoàng Thượng, nô tài bất tài, nguyện vì Hoàng Thượng huấn luyện hải quân.”

Khang Hi tránh thoát không khai, chỉ có thể tùy hắn, bất quá luôn luôn lười biếng Lăng Trụ thế nhưng chủ động ôm chức? Đáy mắt hiện lên một tia ý cười, trầm giọng hỏi “Như thế nào hải quân?”

“Hoàng Thượng, hải quân chính là ở trên biển đánh giặc bảo vệ ranh giới tinh nhuệ, không phải có giặc Oa sao? Nếu là ngài tay cầm hải quân

nào còn sợ hãi nho nhỏ giặc Oa? Tiền triều Trịnh Hòa bảy hạ Tây Dương, khiến vạn bang tới triều, ngài chính là có một không hai minh chủ, như thế nào so tiền triều cái kia cái gì hoàng đế kém.” Lăng Trụ hiểu được Khang Hi sỹ diện, một lòng cầu minh, bất quá muôn cho hắn nhớ lại tới Chu Lê phong hào cũng rất làm khó hắn, cho nên chỉ có thể lập lò.

Khang Hi giơ tay tàn nhẫn chụp Lăng Trụ đầu một chút, nhịn cười ý, “Liền danh hào đều không nhớ rõ, còn dám hướng trẫm góp lời? Trẫm làm ngươi nhiều đọc chút thư, ngươi rốt cuộc hướng trong lòng đi không có? Người nên sẽ không có ý có lệ trẫm đi.”

“Hoàng Thượng, nô tài trãm triệu không dám.” Lăng Trụ đáng thương hè hè ngẩng đầu, nhẹ giọng biện giải “Nô tài chỉ cần một đọc chi, hò, giả, dã đầu liền đau, không, toàn thân đều không thoải mái.”

“Trãm hiểu được tâm ý của ngươi, càng sáng tỏ ngươi trung thành,” Khang Hi cúi đầu nhìn Lăng Trụ đôi mắt “Trãm sẽ không cấm hải, nhưng cũng sẽ không nhảm thương nhân trực lợi, trãm trong lòng cũng có chút khó có thể quyết đoán, chỉ sợ là trãm già rồi, không bao giờ phục dĩ vãng nhuệ khí.”

“Hoàng Thượng long thể khoẻ mạnh, như thế nào lão?” Lăng Trụ trong lòng vui vẻ, chỉ cần không cấm hải liền thành, trãm tư nửa ngày nhẹ giọng kiến nghị “Hoàng Thượng nếu là cảm thấy thương nhân trực lợi, không ngại trung thu trọng thuế, đại thanh lá trà từ từ, ở Tây Dương thực được hoan nghênh, đó là chân chính quý tộc mới có thể hưởng dụng, thậm chí giới so hoàng kim, nếu là thương nhân đem này đó bán hướng Tây Dương, đổi hồi hoàng kim đầy đủ quốc khố, cũng là tốt.”

Khang Hi nghe thấy cũng không khỏi ngây ra một lúc, trọng thuế tràn đầy quốc khố đổi hắn dụ hoặc thật là có chút đại. “Trãm Trí Viễn Công,

ngươi chỉ cần nhắc tới tiền đói mắt liền tỏa sáng, trẫm liền như vậy bạc đãi ngươi?”

“Hoàng Thượng đối nô tài ân cao ngất.” Lăng Trụ mặt già đỏ lên, ngượng ngùng mở miệng, Khang Hi thở dài nâng dậy Lăng Trụ “Hảo, ngươi đứng lên đi, hải quân sự tình ngươi nghĩ cái số con, trẫm còn muốn cân nhắc, cấm hải việc theo sau lại nghị.”

“Hoàng Thượng, nô tài tuy không mường đọc sách, nhưng cũng hiểu được Đường Thái Tông việc, Trinh Quán chi trị khai sáng Đại Đường thịnh thế, thiên Khả Hãn sử sách lưu danh, ngài ở nô tài trong mắt so Đường Thái Tông không hiểu được cao hơn nhiều ít, hắn là làm ngài uy danh truyền khắp Tây Dương,” nhịn xuống trong lòng đối chính mình khinh bỉ, Lăng Trụ đứng dậy cắn chặt răng, chân thành tha thiết nhìn Khang Hi, vô luận thế nào cũng không thể cấm hải, còn không phải là nói thượng vài câu mông ngựa sao? Tự mình người da mặt dày đâu, vì cấp tương lai lưu lại một đường hy vọng, ở buồn nôn nói đều nói được.

Khang Hi cũng một sửa vừa mới mệt mỏi, trên người đột nhiên dâng lên vài phần sắc bén, đối lãnh thổ khuếch trương, Tây Tạng bình định đã khiến cho hắn tin tưởng tràn đầy, Đường Thái Tông sự hắn tưởng muốn so Lăng Trụ thâm thương rất nhiều, Huyền Vũ môn chi biến bước lên đế vị Lý Thế Dân, bị đời sau truyền tụng tán dương dựa vào là cái gì? Còn còn không phải là cung cố giang sơn? Khang Hi bỗng nhiên đứng dậy, ở trong đại điện dạo bước, trong miệng nhẹ giọng lặp lại “Thiên Khả Hãn, thiên Khả Hãn.”

“Hoàng Thượng, hiện tại bất đồng đường triều, Tây Dương chư quốc cũng lấy thành hình, nếu thật là thiết ky đẹp chỗ tức vì đại thanh lãnh thổ, kia Tân hoàng hán võ, Đường Thái Tông Tống tổ xa không kịp ngươi nha.” Lăng Trụ cảm thấy hơn nữa một phen hỏa hảo, nhẹ giọng nói “Đánh giặc tuy rằng phí tiền bạc, nhưng Tây Dương chư quốc cũng là giàu có thực.”

Khang Hi dừng lại bước chân, lắc đầu cười khẽ “Trẫm Trí Viễn Công, ở tiền bạc thượng trั̄m thật sự phục ngươi rồi, nếu ngươi chịu đa dụng tâm đọc sách, thế trั̄m quản Hộ Bộ, khả năng……” Nhớ lại Hộ Bộ đang bị Dận Chân quản, dừng lại khẩu, buồn cười hỏi “Tè Giác hôn sự như thế nào? Của hồi môn đã đưa đến ngươi kia?”

“Hoàng Thượng, khang thân vương thật sự là quá phúc hậu hào phong, nô tài trong lòng khó an.” Khang Hi trong mắt ý cười càng đậm thượng vài phần, trêu đùa mở miệng “Làm ngươi trong lòng khó an, xem ra này phân của hồi môn không tệ.” Lăng Trụ cười gượng hai tiếng, nghe thấy bên ngoài ầm ầm gõ mõ cầm canh thanh âm, nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng, nô tài phải chú ý long thể, nô tài liền cáo lui trước.”

“Ngươi sảo trั̄m hơn phân nửa đêm, giảo trั̄m hứng thú, hiện tại nghĩ ra cung?” Khang Hi trên mặt xả ra một bộ cười như không cười biểu tình, tuy rằng bị hắn náo loạn một đêm, nhưng lại không hề mỏi mệt thái độ, trong lòng ngược lại thập phần vui sướng, nhìn lướt qua bên ngoài sắc trời, âm thầm tính toán ly thượng triều cũng không có bao lâu, cầm lấy giường đất trên bàn trà đặc nháp một ngụm, càng là tinh thần thượng vài phần, phảng phát trước kia tràn đầy tinh lực lại lần nữa trở lại hắn trên người.

“Nô tài đáng chết, thỉnh Hoàng Thượng thứ tội.” Lăng Trụ dập đầu thỉnh tội, Khang Hi đem chén trà thật mạnh đặt ở giường đất trên bàn, chưa hết giận quát nhẹ “Trẫm nói qua bao nhiêu lần, nếu là trั̄m thật sự bức ngươi, ngươi mệnh còn có thể lưu đến hôm nay? Trẫm nhìn, một hồi nê̄n thượng triều, ngươi bồi trั̄m nói hội thoại, Tè Giác kia tiểu tử, ngươi là như thế nào dạy dỗ, cùng người khác quả thực là bất đồng.”

Lăng Trụ đứng dậy, trong lòng dâng lên một tia thương hại, Khang Hi tuy rằng không thấy được là một cái hảo phụ thân, nhưng hắn đồng dạng khát vọng phụ tử tử hiếu, đặc biệt là thượng tuổi tác, càng là như thế, tiến lên hai bước, hướng Khang Hi nhẹ giọng nói về cùng Tè Giác ở chung thú

sự, không lâu, bên ngoài nội thị đều có thể nghe thấy Khang Hi hoặc trầm thấp hoặc sang sảng tiếng cười, Lý Đức Toàn ngẩng đầu nhìn nhìn sáng ngời bầu trời đêm, Hoàng Thượng vốn là muôn lâm hạnh tràn quý nhân, nhưng lại bị Trí Viễn Công quấy rầy, than nhẹ một tiếng “Chỉ cần Hoàng Thượng long tâm đại duyệt, nhật tử liền hảo quá.”

Chương 420 thỉnh phong việc

Vì cấp Khang Hi trình huấn luyện hải quân số con, Lăng Trụ đổi Tề Giác hôn sự cũng đành phải vậy, ngày ngày buồn ở thư phòng, hồi tưởng hiện đại quân sự, thậm chí dùng tay tàn nhẫn gõ đầu. Hắn xuyên qua sau là có nguyên thân thể ký ức, ông trời là công bằng, cho nên ở hiện đại một ít ký ức theo mười mấy năm ở thanh triều sinh hoạt, mà mơ hồ không rõ lên, huống chi hắn đổi hải quân vốn dĩ chính là cái biệt cái không, liền tính hắn hiểu được tạo thuyên, cũng là thiết thuyên, cùng hiện tại thuyên gỗ là hai cái cấp bậc, đặc biệt là thỉnh cầu cầm hải số con càng ngày càng nhiều, Lăng Trụ thật sự lo lắng Khang Hi thay đổi chủ ý, bởi vậy trừ bỏ minh tư khổ tưởng ở ngoài, chính là không ngừng đến chụp Khang Hi mông ngựa, kích khởi hắn tranh cường háo thắng chi tâm.

Lăng Trụ thường xuyên tiến cung, nhúng tay cầm hải sự tình, khiến cho hắn lộng thần chi danh càng là thịnh thượng vài phần, buộc tội hắn hại nước hại dân, khiến Khang Hi cực kì hiếu chiến tấu chương như tuyết phiến gióng nhau bay về phía Khang Hi ngự án, thậm chí có đông đảo ngự sử quỳ gối cửa cung trước đau khổ cầu xin Khang Hi muốn trọng phạt Lăng Trụ. Khang Hi chỉ vào ngự án thượng thật dày sổ con, trong lòng cũng có vài phần do dự, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến Lăng Trụ khẩn thiết chi tâm, xua tay làm Lý Đức Toàn đem sổ con thu hảo, lưu trung không phát.

Lý Đức Toàn tiến lên sửa sang lại tấu chương, âm thầm cân nhắc, sủng thần cũng là không dễ dàng làm, nhẹ giọng khuyên nhủ “Hoàng Thượng,

nô tài nghe nói Trí Viễn Công đem bản thân buồn ở thư phòng, gần nhất nhìn biểu tình cũng không được tốt, trong mắt thấu huyết.”

“Trẫm sẽ không liền một cái tri kỷ nô tài đều hộ không được.” Khang Hi trong lòng nảy sinh ác độc, ngự sử buộc tội thế nhưng có thể lấy ra Lăng Trụ 30 điều trọng tội? Chẳng lẽ bọn họ không hiểu được Lăng Trụ chưa từng có tham ô quá một hai tiền bạc? Cũng từ bất đồng các hoàng tử cấu kết, ngay cả yêu thương tưởng niệm nữ nhi, vì làm hàn yên tâm, cũng không chịu lại bước vào ung thân vương phủ, tưởng tǎn biện pháp trấn an hàn, hiến y thư hiến phương thuốc, làm hàn long thể nhẹ nhàng thượng vài phần, Khang Hi đứng dậy, nắm chặt lăn cầu, cả giận nói “Lộng thần? Cũng dám nói trẫm Trí Viễn Công là lộng thần? Trẫm nhìn bọn họ đều là giá áo túi cơm đâu, bọn họ đều không thể gặp trẫm hảo, bọn họ sau lưng đều đứng trẫm hoàng tử đi.”

“Hoàng Thượng, Hoàng Thượng.” Nhìn thấy Khang Hi có chút phẫn nộ vặn vẹo sắc mặt, Lý Đức Toàn nhẹ giọng an ủi “Trí Viễn Công cũng không từng để ý mọi người chi ngôn, Công Tước phủ truyền đến tin tức, Trí Viễn Công đã từng nói qua, chẳng sợ lưu lại lộng thần bê danh cũng muôn vì Hoàng Thượng tận trung, giống như nói cái gì hung binh không đại biểu quốc nghèo.”

“Vì trẫm huấn luyện tinh nhuệ, bị ám sát khi hộ giá, la sát quốc một trận chiến khai cương thác đầm đèn tiền, người như vậy lại lưu lại lộng thần chi danh, trẫm cuối cùng là bạc đai hàn.” Nhảy ra Lăng Trụ trước hai mặt trời đã cao về huấn luyện hải quân số con, Khang Hi do dự nửa ngày “Vẫn là chờ đến đông đủ giác thành thân về sau rồi nói sau, kia chính là hàn con vợ cả hôn sự, Lý Đức Toàn, kia hai đối ngọc thạch bồn cảnh, hòa điền ngọc tuấn mã, hàn nhớ thương hồi lâu Tống triều quan diêu đồ sứ, còn có chính là mới đun chế đồ sứ, chọn chút vui mừng cát tường đều thưởng cho hàn.

“Tra” Khang Hi lại lên tiếng “Ngươi tự mình đi, nói cho hắn, cấm biến việc trẫm trong lòng hiểu rõ.” Lý Đức Toàn gật gật đầu, Khang Hi lèch qua ám trên giường đất, hơi hợp hai mắt, tay nhẹ nhàng đấm cái trán, trong lòng có phân vô lực, nếu là ở dĩ vãng nhất định sẽ dùng lôi đình thủ đoạn xử trí này đó ngụ sử, cảnh cáo con hắn nhóm, nhưng hiện tại lại là hữu tâm vô lực, chỉ có thể từ từ mưu tính, thậm chí chỉ có thể dùng hậu thưởng tới an ủi hắn, cái này làm cho Khang Hi trong lòng có vài phần ủ rũ, lại lần nữa ý thức được các hoàng tử thực lực đã là hắn vô pháp hoàn toàn gạt bỏ được. Khang Hi thật sâu thở dài một hơi, trước mắt lòe ra Dận Chân trầm tĩnh nghiêm túc bộ dáng, trong lòng càng là xuất hiện một tia gợn sóng.

“Hoàng Thượng, a ca nhóm thỉnh phong số con.” Khang Hi bỗng nhiên đứng dậy, nhìn nội thị đem số con đặt ở gỗ tủ đan giường đất trên bàn, mở miệng hỏi “Đều là cái nào hoàng tử?”

“Hồi Hoàng Thượng nói, trừ bỏ Tứ a ca, thập nhị a ca ở ngoài, còn lại trung a ca đều thượng thỉnh phong số con.”

“Lão bát cùng lão thập tứ cũng thượng số con?” Khang Hi tìm thấy Dận Tự Dận Trinh số con, đóng một chút đôi mắt, trên mặt xả ra một phần cười khổ, “Hoàng Thượng, còn có Lễ Bộ cùng Tông Nhân Phủ số con, còn có giàn thân vương phủ quận chúa phủ thỉnh phong thế tử số con, thậm chí còn có đại học sĩ --”

“Đủ rồi.” Khang Hi sắc mặt dữ tợn, “Thật đúng là tâm tè đến muốn tức chết trẫm, thật là trẫm hảo nhi tử, hảo nhi tử, Dận Tự như thế xuất thân, thế nhưng có thể được đến tôn thất Vương gia coi trọng, trẫm thật đúng là không nghĩ tới, không nghĩ tới.” Khang Hi một quyền một quyền phiên số con, càng xem trong lòng càng sợ, trừ bỏ dụ thân vương phủ cùng sắp cùng Lăng Trụ kết thân khang thân vương phủ, phàm là có nhi tử đều thượng thỉnh phong số con, ở liên tưởng khởi ngụ sử đối Lăng Trụ buộc tội, thật là một đợt tiếp theo một đợt liền không cái ngừng nghỉ, nếu là lúc trước Lăng

Trụ không có hiến y thư cùu trị Dương Khang cùng dụ thân vương phủ phúc toàn, cũng không có chỉ cùu thụy quận chúa cấp tè ngọc, kia Dận Chân liền sẽ đổi mặt toàn bộ tôn thất áp lực?

Khang Hi cái trán toát ra mồ hôi lạnh, mãnh liệt ho khan lên, thô nặng thở phì phò, nội thị vội tiến lên bưng lên nước trà “Hoàng Thượng, dùng không cần truyền thái y?” Khang Hi một bên ho khan, một bên xua tay, nếu là lúc này truyền thái y, kia trận này thỉnh phong thế tử phong ba sẽ càng diễn càng liệt, chỉ sợ còn sẽ khiến cho lập Thái Tử chi ngôn, tuy rằng cố nén ho khan, nhưng Khang Hi sắc mặt phát tóc vàng ám, cực kỳ khó coi, vốn là khẽ run tay phải, càng là rung động cái không ngừng, tuy rằng hiện tại không phải Bát vương thảo luận chính sự, nhưng hắn chưa từng có coi khinh quá tôn thất, bọn họ liền như vậy chướng mắt Dận Chân? Khang Hi đem tay phải nắm chặt thành quyền “Tuyên, cho trẫm tuyên ung thân vương Dận Chân.”

Trong chốc lát công phu, Dận Chân liền quỳ gối Khang Hi trước mặt, nhìn trước mắt nhi tử, Khang Hi trong lòng cảm thán, tuy rằng ly đến gần, cũng có hiếu tâm, lại không bằng Lăng Trụ cùng Tè Giác như vậy thân mật, này chẳng lẽ chính là thiên gia cốt nhục thân tình? Lại nghĩ đến hắn còn lại nhi tử, trong lòng càng là khó chịu. “Lão tú, đứng dậy.”

“Tạ Hoàng A Mã.” Dận Chân cung kính dập đầu sau mới đứng dậy, đem thêu long văn ống tay áo hình móng ngựa cuốn lên, cảm thấy Khang Hi thanh âm phảng phất có chút ám ách, mang theo một phân quan tâm giương mắt, chính cùng Khang Hi ánh mắt dung túc cùng nhau, Dận Chân sững sốt một cái chớp mắt, vội cúi đầu nhìn chính mình dưới chân.

Khang Hi vui mừng chớp một chút đôi mắt, trên mặt thần sắc hòa hoãn không ít “Lão tú, phụ cận nhìn xem này hai phân số con.”

Dận Chân y mệnh tới gần, ở Khang Hi ý bảo hạ cầm lấy giường đất trên bàn sổ con, nhìn kỹ xem, trên mặt không thấy bất luận cái gì biến hóa, chỉ là hắc diệu thạch hai mắt xẹt qua một tia âm vụ, thực mau liền bình tĩnh không gợn sóng.

“Có ý nghĩ gì, cùng trẫm nói nói.” Khang Hi trong lòng càng là vừa lòng, hăn dưới thân bày ra sắc sỡ da hổ xứng màu vàng lụa thêu đệm giường, gầy tro cả xương tay đáp ở giường đất trên bàn. Sắc bén nhìn phụ cận Dận Chân.

“Hồi Hoàng A Mã nói, nhi thần cảm thấy ngự sử lời nói cũng không thỏa đáng, Trí Viễn Công hoàn toàn không có thiếu hụt Hộ Bộ ngân lượng, nhị vô tham ô tác hối, canh ba bất đồng hoàng thân quốc thích trọng thần kết giao, kinh thành đòn đai Trí Viễn Công tước phủ môn khó đăng, lễ khó đưa, bởi vậy nhưng khuy một vài, huống chi hăn lại đối Hoàng A Mã trung thành và tận tâm, nhi thần cảm thấy trừ bỏ hăn hảo Tây Dương đồ vật là thật ở ngoài, còn lại chỉ là bắt gió bắt bóng.”

“Lão tú, ngươi như thế vì Lăng Trụ nói tốt, nhưng thật ra làm trẫm ngoài dự đoán.” Dận Chân cảm thấy Khang Hi ánh mắt sắc bén thượng vài phần, không thiện với lương tâm ngẩng đầu “Hoàng A Mã, nhi thần nói tất cả đều là lời từ đáy lòng, cũng không nhân hăn là nhi thần phúc tấn a mã liền trái lương tâm nói ngọt, lẩn lộn thánh nghe, thỉnh Hoàng A Mã minh giám.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 254

“Lời này hưu đè.” Tống thị buông phần mặt thuốc dán, nghiêm thanh cảnh cáo “Ngươi cần phải quản hảo trong viện hạ nhân miệng, gia chọn trung ta, ngươi còn không hiểu được ra sao dụng ý? Lý trắc phúc tấn cùng phú sát trắc phúc tấn vết xe đồ nào còn dám có tranh sủng tâm? Ta thủ nhã nhặn lịch sự an phận sinh hoạt cũng là được.”

“Chủ tử, nhã nhặn lịch sự khanh khách tuy rằng dưỡng ở bên cạnh ngươi, nhưng nàng không phải ngài thân sinh, nếu là gia có thể thường tới, kia nô tỳ có lẽ có biện pháp làm ngài cũng được như ước nguyện, tuy không cầu một lần là được con trai, nhưng có cái thân sinh cốt nhục vì dựa, luôn là tốt.”

Tống thị trong mắt lộ ra một tia khát vọng, nhưng thực mau liền biến mất không thấy, khôi phục bình tĩnh không gợn sóng, sửa sang lại hảo hòng nhạt sờn xám “Nên đi hướng phúc tấn thỉnh an, lúc này càng là đại ý không được, ngươi cần phải cẩn thận, phúc tấn chỉ tới nha đầu bà tử muôn an bài hảo, trăm triệu đại ý không được.”

Tống thị lôi kéo nhã nhặn lịch sự xuyên qua không biết đi rồi bao nhiêu lần đình viện, ven đường nha đầu sôi nổi càng thêm cung kính hành lễ vân an. Nàng sắc mặt bình tĩnh, nhưng trên người lại ẩn ẩn lộ ra một phân tôn quý, rảo bước tiến lên phòng khách, Tống thị nhìn các nàng cúi xuống thân mình, chân thật cảm thấy trắc phúc tấn tôn vinh, nắm chặt nhã nhặn lịch sự tay càng khẩn một ít “Các vị muội muội không cần đa lễ.” Bởi vì Tề Lạc

hiện tại càng thêm có uy thế, mọi người không dám ngồi xuống, không dám ngôn ngữ an tĩnh đến chừng.

Cùng Tống thị trước sau chân, Phú Sát thị cũng đi đến, nàng phía sau đi theo hai cái sắc mặt hòa ái dễ gần giáo dưỡng ma ma, cho nhau hành lễ sau, Phú Sát thị ánh mắt đảo qua Tống thị, hơi hơi hướng nàng gật đầu, tỏ vẻ thiện ý, mà Tống thị lại cung kính cúi đầu, không dám vượt qua giới hạn, kia hai cái ma ma tuy rằng nhìn hòa ái, nhưng thường thường càng là như thế liền càng có thủ đoạn.

“Phúc tấn đến.” Rèm cửa lại lần nữa bị đẩy ra, Tè Lạc chậm rãi đi đến, “Cấp phúc tấn thỉnh an.” Ngồi ổn sau, đạm nhiên mở miệng “Miễn lễ.”

“Ta phúc tấn.” Tè Lạc nhìn chung quanh một vòng, đối với Tống thị cười khẽ “Thật thật là chúc mừng ngươi, Vương gia thỉnh phong số con, Hoàng A Mã đã chuẩn, từ hôm nay khởi, ngươi chính là ung thân vương trắc phúc tấn, ngươi tên huý đã nhập tông đĩa, các ngươi cấp Tống trắc phúc tấn hành lễ chúc mừng đi.”

Tuy rằng sớm có tin tức, nhưng lại không thành tưởng sẽ nhanh như vậy, mọi người y mệnh lại lần nữa ngồi xổm thân ném khăn “Cấp trắc phúc tấn chúc mừng.” Tống thị có chút chân tay luồng cuồng, liên tục nói “Mau mời khởi, mau mời khởi.” Theo sau bỗng nhiên quỳ gối Tè Lạc trước mặt, dập đầu khấu tạ nói “Thiếp ta phúc tấn cất nhắc, thiếp vô đức vô mạo, thật sự là kinh sợ.”

“Lời nói không thể nói như vậy, Vương gia nhìn trọng chính là ngươi kia phân vũng chắc.” Tè Lạc hướng Tần ma ma đưa mắt ra hiệu, cũng không có tự mình nâng dậy Tống thị, ánh mắt dừng ở Phú Sát thị trên người, nàng tuy rằng sắc mặt mượt mà, nhưng thân hình lại gầy ốm không ít, hai mắt có chút vô thần, giáo dưỡng ma ma hòa ái nhẹ giọng “Trắc phúc tấn ấn quy củ, ngươi cũng đến chúc mừng Tống trắc phúc tấn.”

Phú Sát thị thân mình run rẩy, trên mặt xả ra tia ý cười hướng Tống thị hành lễ “Chúc mừng Tống tỷ tỷ đến thăng trắc phúc tấn chi vị.” Tè Lạc sáng tỏ giáo dưỡng ma ma tuyệt đối sẽ không làm nàng hảo quá, cũng sẽ không lại dễ dàng bị nàng thu mua, nếu thật là dùng ra huấn luyện dính côn thủ đoạn, kia Phú Sát thị nhật tử sẽ rất khó ai.

“Phú sát muội muội không cần đa lễ.” Tống thị tự mình nâng dậy nàng, Phú Sát thị rũ mi mắt, khoe miệng lộ ra một phân cười khổ, lại là một cái chiếm danh phận người, nhìn liếc mắt một cái Tè Lạc, nhìn thấy kia thân đỏ thẫm phúc tấn trang phục, phảng phát bạch ngọc đôi tay, trong đôi mắt lộ ra cao không thể phàn, càng là vô lực vài phần, thân mình không khỏi lắc nhẹ, giáo dưỡng ma ma tiến lên nâng, Tè Lạc nhìn thấy Phú Sát thị nhịn không được trốn tránh, thở dài một hơi “Phú sát trắc phúc tấn vẫn là muốn nhiều chú ý thân mình, ngồi đi, các ngươi cũng đều ngồi đi.”

“Tạ phúc tấn.” Mọi người hiểu được Tè Lạc có chuyện muốn nói, an tĩnh ngồi xuống.

Chương 423 Tống thị mẹ con

Tè Lạc đạm nhiên nhìn lướt qua mọi người, hướng thái ma ma gật đầu “Đem đồ vật bung lên, vẫn là những cái đó trong cung thường cho Tống trắc phúc tấn.” Rèm cửa lại lần nữa bị đẩy ra, tám gã tiểu tỳ bung lên thân vương phúc tấn triều phục, triều quan, các màu triều quải, triều châu từ từ, dang trước nha đầu bung thân vương trắc phúc tấn kim sách, trước hướng Tè Lạc hành lễ, sau quỳ gối Tống thị trước mặt, đem đôi tay gio lên khay.

Chẳng sợ Tống thị lại lòng yên tĩnh như nước, thấy trước mặt này đó đồ vật, cùng với kim sách, rõ cuộc nhịn không được mặt lộ vẻ vui mừng, đôi tay có chút run rẩy tiếp nhận kim sách, nhẹ nhàng mà vuốt ve, Tè Lạc nhìn thấy mọi người trong mắt hâm mộ, đặc biệt là Cảnh thị, nhìn chằm chằm Tống thị trong tay kim sách hồi lâu, khăn chỉ sợ đều sấp nghiền nát.

“Ngươi nếu đến phong trắc phúc tấn chi vị, nào đồ vật bày ra cũng muốn hợp quy củ, này đó tri thức triều phục lễ phục, bốn mùa quần áo, đồ trang sức trang súc, bài trí đồ cổ chờ, ta một hồi đều sẽ làm người cho ngươi đưa đi.”

“Tạ, tạ phúc tấn.” Tống thị môi run rẩy, cảm thấy mọi người hâm mộ càng thích, Tề Lạc nói tiếp “Còn có chính là ngươi sân cũng muốn một lần nữa đổi quá, lan chỉ viện ta coi không tồi, chính phòng nhị phòng đầy đủ hết, lại có giếng trời, trồng đầy hoa lan, không biết Tống trắc phúc tấn nhưng vừa lòng?”

“Thiếp nghe phúc tấn an bài.” Tống thị cúi đầu, lan chỉ viện tuy rằng đủ đại đủ rộng thoáng, lại có vài phần thiên, nhưng Tống thị trong lòng đã là rất là thỏa mãn, không dám lại cầu mặt khác, đặc biệt là trong tay kim sách, trước mặt phóng triều phục, làm nàng thăng thắn vòng eo, đồng dạng trong lòng sáng tỏ, phúc tấn địa vị không thể lay động, đặc biệt là Trí Viễn Công đang rất được thánh sủng, nàng lại trổ mã xuất sắc, huống chi còn có ba cái con vợ cả, chỉ có thể dựa vào leo lên, nghĩ đến thông thấu Tống thị càng là nhiều vài phần khiêm tốn.

“Còn có chính là nhã nhặn lịch sự sự”, Tống thị có chút khẩn trương, gắt gao bắt được nhã nhặn lịch sự tay, nhỏ gày nhã nhặn lịch sự nháy đôi mắt nhìn ngồi ở chủ vị thượng rất là uy nghiêm Tề Lạc, nho nhỏ trong lòng có một phần hâm mộ. Tề Lạc hàm chứa ý cười hướng nhã nhặn lịch sự vẫy tay “Đến ta bên người tới.”

Nhã nhặn lịch sự trước nhìn xem Tống thị, mới chậm rãi đi đến Tề Lạc trước người “Cấp phúc tấn thỉnh an.” Tề Lạc cẩn thận nhìn liếc mắt một cái, nàng sắc mặt có chút không khỏe mạnh tái nhợt, dù sao cũng là không đủ nguyệt, có thể điều dưỡng thành như vậy, cũng chính là sinh ở vương phủ, đối nhã nhặn lịch sự mè đẻ Quách thị có vài phần bất mãn, nhưng muốn Tề Lạc thiệt tình đãi hắn, kia căn bản là không có khả năng, mặt

ngoài không có trở ngại liền hảo, giơ tay khẽ vuốt nhã nhặn lịch sự gương mặt “Gần nhất trời giá rét, ngươi thân mình như thế nào? Nhưng thiếu cái gì?”

“Hồi phúc tấn, từ Tống ngạch nương tự mình chăm sóc, nhã nhặn lịch sự hết thảy mạnh khỏe.”

“Nhã nhặn lịch sự thích chứ Tống trắc phúc tấn?” Tè Lạc mở miệng hỏi, nhã nhặn lịch sự quay đầu lại lần nữa nhìn xem Tống thị, nhẹ giọng nói “Thích.”

“Tống trắc phúc tấn, ngươi làm thực hảo.” Tống thị vội vàng khiêm tốn nói “Thiép dám đương không nỗi phúc tấn khen, gia đem nhã nhặn lịch sự giao cho thiép, cũng không dám bạc đãi, thiép cũng cùng nhã nhặn lịch sự hợp ý, thấy nàng liền nghĩ đến thiép vô phúc nữ nhi, thiép.....” Khăn xoa xoa khéo mắt, trên người lộ ra một phân bi thương.

“Ngươi từ mẫu tâm địa Vương gia cùng ta đều là hiểu được, ngươi đối nhã nhặn lịch sự yêu thương ta cũng đều nhìn thấy.” Tống thị nghe thấy Tè Lạc nói như vậy, trong lòng kiên định thương vài phần.

“Ta cùng Vương gia thương lượng, Vương gia đối nhã nhặn lịch sự cũng là thực coi trọng yêu thương, tự nhiên hy vọng nàng có cái hảo xuất thân, nhã nhặn lịch sự từ hôm nay khởi chính là ngươi nữ nhi, nàng là ung thân vương trắc phúc tấn nữ nhi, cũng đã nhớ nhập tông điệp.” Tè Lạc đối với nhã nhặn lịch sự ôn hòa nói “Về sau trực tiếp xung hô ngạch nương có thể, ngươi cao hứng không?”

Nhã nhặn lịch sự tái nhợt khuôn mặt nhỏ dâng lên mấy phần đỏ ửng, trong mắt cũng lộ ra ánh sáng, điểm điểm đầu nhỏ “Nhã nhặn lịch sự cao hứng, cảm ơn phúc tấn ân điển, cảm ơn, phúc tấn.” Tống thị đoạt bước lên trước, lôi kéo nhã nhặn lịch sự quỳ gối Tè Lạc trước mặt “Tạ phúc tấn,

thiếp nhất định sẽ hảo hảo chăm sóc nhã nhặn lịch sự, thỉnh phúc tấn yên tâm.”

“Tống trắc phúc tấn đứng dậy, ngươi đối nhã nhặn lịch sự tâm, ta tất nhiên là minh bạch, ngươi yên tâm nên là ngươi ai cũng đoạt không đi, hảo sinh chăm sóc nhã nhặn lịch sự, ngươi cũng là cái có hậu phúc người.” Tề Lạc lúc này mới tự mình nâng dậy Tống thị cùng nhã nhặn lịch sự, hướng bốn phía cảnh cáo nhìn thoảng qua, đem mọi người biểu tình thu hết đáy mắt “Nhã nhặn lịch sự chính là Tống trắc phúc tấn sở ra, các ngươi phải nhớ ở trong lòng, về sau nếu là có nhàn ngôn toái ngữ, ta quyết không khinh tha.”

“Cản tuân phúc tấn phân phó.” Tề Lạc vừa lòng gật gật đầu “Tần ma ma, thường nhã nhặn lịch sự tơ lụa gấm vóc mười thất, Hoàng A Mã thường ta hàng thêu Tô Châu cũng hơn nữa bốn thất, còn có thể cứu chữa là nhìn nhã nhặn lịch sự thích hạt châu, kia tráp hạt châu cũng cho nàng, nghe nói hảo ngọc dưỡng người, ta coi nhã nhặn lịch sự thân mình có chút không đủ chỗ chứng, Tống trắc phúc tấn muôn đa lưu tâm.”

“Ta phúc tấn sau thường.” Nhã nhặn lịch sự ngẩng đầu hướng Tống thị ngọt ngào cười, Tống thị từ ái sờ sờ nàng đầu, trong phòng thê nhưng trào ra vài phần ôn nhu, Tề Lạc nhìn đôi mẹ con này, lại nghĩ đến lúc trước Phú Sát thị cùng Nhu Vũ, có chút thốn thức, nhẹ giọng nói “Lấy từ mẫu chi tâm, đổi nữ nhi chi hiếu, không chúa bất luận cái gì mục đích tình mẹ con, thật là đáng quý, phú sát trắc phúc tấn, cảnh khanh khách, ta nói nhưng đối.”

Hai người đồng thời thay đổi sắc mặt, Tề Lạc nói thăng chọc các nàng đau lòng chỗ, đặc biệt là nhìn thấy Tống thị cùng nhã nhặn lịch sự ở chung, lúc này các nàng phảng phất mới sáng tỏ, vì sao tấn chức thành thật không thấy được Tống thị vì trắc phúc tấn. “Phúc tấn nói được có lý.” Cảnh khanh khách nhẹ giọng ứng hòa.

Tè Lạc cũng không muốn quá nhiều khó xử các nàng, đang muốn tách ra đề tài, nuôi nấng nhu yên Lý thị tiến lên, cười chúc mừng “Tỉ Thiếp chúc mừng Tống trắc phúc tấn, này thật thật là song hỷ lâm môn.”

“Lý khanh khách không cần đa lễ.” Tống thị cũng đầy mặt ý cười, một tay lôi kéo nhẽn nhẹn lịch sự, một tay hư đỡ Lý thị, “Tống tỷ tỷ thật là Hữu Phúc người.” “Phú Sát thị cũng mở miệng ngày lễ, còn lại người thấy Tè Lạc trong mắt mỉm cười, mới dám tiến lên chúc mừng, trong phòng dần dần náo nhiệt lên.

Tè Lạc nhìn trang điểm đến lượng lê nhiều vẻ các nữ nhân, các nàng tuy rằng trên mặt đang cười, ở thân thiết nói chuyện, nhưng trong mắt lại khó nén tính kế, cũng lộ ra mấy phần chứng thực cô tịch, trên người hoa phục đeo trang sức phản thành các nàng dựa vào, cho nên mới càng để ý danh phận địa vị, các nàng cũng đều là người đáng thương, các nàng cũng đâu chỉ là niên hoa sống uồng.

Tè Lạc nhuóng mày, lần này giáo huấn không thể tái phạm, âm thầm nhắc nhở bản thân, người nhưng không có đồng tình bi người tư cách, nếu là giống dĩ vãng như vậy đối xử tử tế bọn họ, đó chính là tự tìm phiền toái, chuyển động trong tay nhẫn, vẫn là chân thật không có khói súng chiến trường, để tay lên ngực tự hỏi, gia nhập các nàng tranh đoạt trung có phải hay không đáng giá? Đây lòng thuộc về Dận Chân ấn ký càng thêm rõ ràng, cái loại này bị gắt gao bắt lao cảm giác làm hắn sợ hãi, nhưng nghĩ đến cha mẹ nỗ lực, còn có hoàng lịch bọn họ, Tè Lạc sáng tỏ tự mình chỉ có thể nghênh chiến không thể lui về phía sau, không thể làm Khang Hi cảm thấy tự mình vô dụng, ngay cả ung thân vương phủ nội trạch đều quản không tốt.

“Còn có chuyện này,” mọi người nghe thấy Tè Lạc nói chuyện, vội vàng dừng lại nói chuyện với nhau, cúi đầu cung kính đứng thẳng, ngay cả Tống thị cũng không ngoại lệ, nàng so bất luận kẻ nào đều cung kính. “Tống trắc

phúc tấn có thể tấn vị cũng nên hảo hảo chúc mừng một chút, đêm nay bị thượng hai trên bàn chờ mặt bàn cấp Tống phúc tấn chúc mừng, các ngươi nhưng đều không được đến chật.” “Cần tuân phúc tấn phân phó.” Phú Sát thị nhìn một cái nhìn xem giáo dưỡng ma ma, “Phú sát trắc phúc tấn cũng nhất định phải đến.” Tè Lạc tầm mắt dừng ở giáo dưỡng ma ma trên người, “Phúc tấn thỉnh an tâm, trắc phúc tấn nhất định đến.” Giáo dưỡng ma ma liễm đi hòa ái ý cười, cung kính bảo đảm.

“Tạ phúc tấn.” Phú Sát thị trong mắt khuất nhục chợt lóe mà qua, khoe mắt lộ ra lệ quang, nhưng lại không dám chảy ra. Tè Lạc đứng dậy đỡ Tân ma ma tay, ở mọi người cung tiễn trong tiếng rời đi. Phú Sát thị nhìn thấy Tống thị bên người vây quanh nịnh bợ xu nịnh người, trên bàn phóng trắc phúc tấn triều phục, dấu đi đáy mắt lệ quang, nhiều một cái trắc phúc tấn, kia nàng địa vị liền sẽ hàng thượng vài phần, có lẽ có một ngày, Phú Sát thị cái trán che kín mồ hôi, giáo dưỡng ma ma tiến lên nhắc nhở “Trắc phúc tấn, ngài vẫn là về trước đi, ngài còn muốn học quy củ đâu, buổi tối ân phúc tấn phân phó, tự nhiên có thể cùng Tống trắc phúc tấn nhiều thân cận.”

Phú Sát thị gật đầu, mang theo mấy phần lo lắng cô đơn rời đi. Tống thị liếc mắt một cái, âm thầm lắc đầu cảnh giác, ứng đối mọi người chúc mừng, nhưng vui sướng tâm tình lại thiếu thượng vài phần.

Chương 424 Dận Chân hứa hẹn

Cầm đèn thập phần, Tân ma ma tới gần ám hố, nhẹ giọng kêu “Phúc tấn, nên nổi lên.” Tè Lạc cọ cọ gói mềm, thật sự là lười đến nhúc nhích, nhưng lại cần thiết đến đi, Khang Hi đã thực nể tình, không có làm Lễ Bộ quan viên tự mình tuyên đọc tấn phong ý chỉ, chi khởi cánh tay không cam lòng đứng dậy, bốn gã tỳ nữ ở Tử Anh dẫn dắt hạ bưng khay đồng lụa gấm chờ sự vật hầu hạ Tè Lạc rửa mặt chải đầu.

Tần ma ma cầm đũa thâm đẽ quý giá trang phục phụ nữ Mãn Thanh tới gần, Tề Lạc trong lòng nị oai không được, gần nhất hơn một tháng trừ bỏ màu đỏ chính là màu đỏ, chẳng lẽ chỉ có thể dùng loại này thủ đoạn biểu hiện phúc tấn tôn dung? Nhìn trong gương đức bản thân, tuy rằng nhiều mảnh phàn cao quý tôn nghiêm, nhưng đôi mắt lại có chút ảm đạm, là phải có phúc tấn quyền uy, nhưng cũng tuyệt đối không phải tự mình bị lạc, “Không mặc cái này, lấy kia kiện màu nguyệt bạch trang phục phụ nữ Mãn Thanh.”

“Phúc tấn, ngại đây là?” Nhìn Tề Lạc kiên định ánh mắt, chỉ có thể tưởng tỳ nữ ý bảo, đổi hảo quần áo, mang lên bạch ngọc thạch chế thành trang sức, chỉ ở nhĩ thượng mang theo hai đôi hồng ngọc hàm châu nhĩ đang, lược thi son phấn, đứng dậy đồi này màn ảnh vừa lòng gật đầu “Đi thôi, cũng không thể làm các nàng đợi lâu.” Tần ma ma giúp nàng phủ thêm áo choàng, Tề Lạc hệ thượng trước ngực nhung cầu, đi vào đã đến bãi bàn tiệc nhà Ở.

Thinh an qua đi, Tề Lạc nhìn thoáng qua Tống thị, nàng ăn mặc nhưng thật ra thực hợp quy củ, thân xuyên mới tinh hồng nhạt lăn thêu bạc biên nghiêng khâm con bướm triền hoa sườn xám, trên đầu sơ hai thanh tử đầu, thượng mang một đóa thủy phấn sắc hoa lụa, nhất thấy được liền là véo tơ vàng chói lọi vàng mười chế tạo cái trâm cài đầu, trên mặt thoa son phấn che đậm trụ khoe mắt té văn, bôi phấn mặt khiến cho nàng sắc mặt hồng nhuận tết hoạt, trong mắt lộ ra vui sướng làm nàng càng tuổi trẻ thượng vài phần, đảo thật ứng câu kia người gấp việc vui tâm tình sảng khoái.

“Ngồi đi.” Tề Lạc ngồi ở chủ vị thượng, hai vị trắc phúc tấn phân biệt ngồi ở nàng hai sườn, còn lại mọi người cũng quy củ ngồi xuống, tám gã tỳ nữ phảng thái sắc bãy đầy không lớn bàn tròn, Tề Lạc bưng chén rượu, nhìn ngồi vây quanh ở nàng bên cạnh các nữ nhân, càng là có vài phần chua xót, cười khẽ mở miệng “Vương gia có công sự liền bất quá tới, ta

lấy này ly rượu chúc mừng Tống trắc phúc tấn tấn vị chi hỉ, về sau mong rằng người nhiều phụ trợ ta mới hảo.”

“Thiếp không dám nhận, đa tạ phúc tấn cất nhắc.” Tống thị cung kính đứng dậy, uống cạn ly trung rượu, “Tống trắc phúc tấn an tọa, không cần đa lễ như vậy, hôm nay là người hỉ sự, đợi lát nữa cần phải nhiều uống hai ly.”

Tề Lạc đồng dạng đem rượu uống cạn, là nàng tương đối thích hoa mai nhurosng, tươi mát thuần tinh lộ ra nhàn nhạt mai hương, nhưng lại giống khở canh giống nhau, không phải thật sự yêu hǎn, mà là bởi vì này đó nữ nhân, cố tình ở trước mắt hoảng, không chấp nhận được bỏ qua. Nha đầu chia thức ăn, mọi người nhìn thấy Tề Lạc ngẩng đầu lên, cũng đều sôi nổi nâng chén chúc mừng Tống thị, trong khoảng thời gian ngắn trong phòng náo nhiệt thượng vài phần, Tề Lạc tâm tình không phải quá hảo, liền uống mấy chén, Tần ma ma nhìn lướt qua mọi người tuy rằng đang nói lời nói, nhưng khéo mắt dư quang lại trộm đánh giá Tề Lạc, tiến lên hai bước nhẹ giọng nói “Phúc tấn, ngài tuy hỉ hoa mai nhurosng nhưng cũng không thể nhiều uống, cần thận thân mình, làm Vương gia hiểu được, lại sẽ trách cứ nô tỳ không có chăm sóc hảo ngài.”

Buông chén rượu, Tề Lạc khéo miệng tràn ra một phân ý cười, tinh lượng đôi mắt nhìn lướt qua bốn phía, quát nhẹ “Muốn người nhiều chuyện, Tống trắc phúc tấn, này hoa mai nhurosng tuy không thấy được là danh gia sở nhurosng, nhưng lại có chút năm đầu, thanh đạm không nị, mai hương rượu hương giao hòa, đương xứng hôm nay ánh trăng, bên ngoài hoa mai lại nghênh tuyết nở rộ thật là hảo cảnh trí.”

Tề Lạc ý bảo nha đầu đẩy ra cửa sổ, ập vào trước mặt gió lạnh, làm mùi rượu dâng lên, Tề Lạc trên mặt lộ ra nhàn nhạt đỏ ửng, thư lười thản thái lại xứng với kia thân trang phục, càng là kiều mị thượng hai phân, Tề Lạc cũng hoàn toàn không để ý những cái đó nữ nhân cái nhìn, nhìn ngoài cửa

sở cảnh sắc hoặc nhẹ nháp một ngụm rượu, hoặc cầm lấy chiếc đũa ăn một ngụm đồ ăn, phảng phất các nàng rốt cuộc nhập không được nàng mắt giống nhau, Tống thị trong lòng cười khổ, cảm thấy có phần độn vô vị, Phú Sát thị chết lặng trong mắt càng là chớp động vài phần hâm mộ, những người khác cũng đã không có chúc mừng Tống thị tâm tư, yên lặng uống rượu, các nàng đều minh bạch ung thân vương trong phủ chân chính nói được tính, đến Vương gia sủng ái cũng chỉ có thể là phúc tấn, chẳng sợ Tống thị tấn vị, cũng chỉ là làm phúc tấn càng tốt không chế vương phủ, không mất hiền huệ chi danh, trên mặt đẹp một ít thôi.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 255

Ngắn ngắn một hồi, Công Tước phủ khách khứa gia tăng rồi không ít, nhưng chúng hoàng tử phúc tấn còn chưa tới, thấy hoằng lịch Hoằng Trú đi theo Đổng thị ứng phó phu nhân, Tề Lạc cười khẽ, bởi vì có Phú Sát thị giáo huấn, đối Tống thị rất là chú ý, cũng may nàng khả năng thật là cái minh bạch người, thập phần quy củ thành thật, ít nói, nhưng chính là như thế, Tề Lạc cũng không dám lại đại ý, âm thầm phân phó Tần ma ma muốn đề cao cảnh giác, như thế nào đều không thể lại làm Tống thị cùng Hoàn Nhan thị đâm người dính dáng đến.

Nữu khô lộc tộc trưởng phu nhân, A Linh a phu nhân, cùng với vô luận dòng chính vẫn là dòng bên tất cả đến đông đủ, phòng khách rất là náo nhiệt, hơn nữa hoằng lịch Hoằng Trú đáng yêu cơ linh, làm này đó các quý phụ cũng đều cười không khép miệng được. Tề Lạc là ung thân vương phúc tấn, mà Dận Chân hiện giờ cũng coi như quyền trọng, ở mọi người xem ra cũng là Khang Hi coi trọng hoàng tử, tự nhiên nhiều chút nịnh bợ cùng nịnh hót, Tề Lạc cười khẽ ứng đối, đem hoằng lịch Hoằng Trú tìm được trước người, trên dưới đánh giá một lần, nhìn thấy không có bất luận cái gì không ổn mới an tâm, tuy rằng ở chính mình nhà mẹ đẻ sẽ không dễ dàng xảy ra chuyện, nhưng vẫn là tiểu tâm vì thượng, nhân tâm là khó nhất cân nhắc.

Tề Lạc cùng bên cạnh A Linh a phu nhân tán gẫu, từ trường hợp liền có thể nhìn ra, nữu khô lộc dòng chính dòng bên đã có chút ranh giới rõ ràng, A Linh a phu nhân tuy rằng hòa ái, nhưng nói chuyện gian mang theo mấy

người thử, Tè Lạc cẩn thận ứng phó, không khỏi cảm thán, A Linh a thật đúng là một đường đi đến hắc, tám a ca vẫn là rất có nhân cách mị lực, bị Khang Hi như thế ghét bỏ, còn có người ủng hộ. Theo mười bảy phúc tấn đã đến, khiến cho bọn họ chi gian xấu hổ có thể hòa hoãn.

Mười bảy phúc tấn tuy rằng trổ mã tầm thường, nhưng tươi cười điềm mĩ, lại mang theo vài phần ngượng ngùng, nhìn liền chọc người triều mến nhưng lại cảm thấy ở bên người nàng thực thoải mái, thập thất a ca hắn là che dấu tú gia đảng, bởi vậy Tè Lạc đổi nàng nhiều vài phần chân thành ý cười, thập thất a ca rất là yêu thương nàng, thành thân mấy năm không có hài tử, cũng không nghe nói dận lễ nạp trắc thất, chỉ bằng điểm này, Tè Lạc liền cảm thấy rất là hâm mộ, cũng âm thầm trách cứ Khang Hi bất công, như thế nào luôn là nhìn chằm chằm Dận Chân không bỏ?

Mười bảy phúc tấn chỉ sợ cũng minh bạch vài phần dận lễ tâm tư, hắn tuy rằng không thấy được hoàn toàn đầu nhập vào Tứ a ca, nhưng tuyệt đối thuộc về tương đối xem trọng, đối mặt Tè Lạc, mười bảy phúc tấn còn không đến mức xu nịnh, nhưng thần thái kính trọng có thêm, A Linh a phu nhân xem sau cũng không khỏi âm thầm gật đầu, nàng hắn là nghe đi vào chính mình chúc phúc mới đúng.

Triệu ma ma có chút vội vàng đi đến, đi vào Đỗng thị bên người, thấp giọng thì thầm vài câu, Đỗng thị sững sót một chút, nhìn thoáng qua bốn phía phu nhân, trong lòng rất là khó xử.

“Ngạch nương, làm sao vậy? Có khó xử sự?” Tè Lạc đứng dậy tới gần Đỗng thị, nàng sáng tỏ lúc này phòng khách phu nhân chỉ sợ đều đem lỗ tai dựng lên, tuy rằng tán gẫu cũng không có dừng lại, nhưng lực chú ý đều tập trung ở bên này.

“Tè Châu còn có Đỗng Ngạc thị tiên đến chúc mừng, vừa vặn bị tám phúc tấn nhìn thấy.”

“Thật đúng là hảo xảo, có chút người tống có thể gặp được.” Tề Lạc trong mắt hiện lên một tia trào phúng, “Ngạch nương, nhân gia rốt cuộc có tâm tới chúc mừng Tề Giác đại hôn chi hỉ, cũng không thể che ở ngoài cửa, làm người ta nói chúng ta Công Tước phủ sẽ không đai khách.”

Ngồi ở Đổng thị bên cạnh, Tề Lạc đạm nhiên nhìn lướt qua mọi người, trầm ổn nói “Triệu ma ma, làm các nàng tiến vào, ta cũng đã lâu không thấy Tề Châu, cũng muốn nghe xem các nàng này phúc quang cảnh, còn có thể nói cái gì nữa?” Đổng thị trong mắt hàm chứa một tia vui mừng ý cười, chính mình nữ nhi rốt cuộc có ung thân vương phúc tấn khí thế. Tuy rằng phiền chán Đổng Ngạc thị, nhưng lấy các nàng lập uy cũng là chuyện tốt.

Chỉ chốc lát công phu, tám phúc tấn cùng mười bốn phúc tấn đi trước tới phòng khách, mọi người sôi nổi đứng dậy hành lễ, Tề Lạc an tọa ở kia động cũng không nhúc nhích, Đổng thị âm thầm thở dài, đi đến bên cạnh, đem sân khấu nhường cho nàng đó hoàng tử phúc tấn, Tề Lạc hướng Đổng thị chớp chớp mắt, nàng đây nàng cứ việc an tâm.

Tám phúc tấn thần sắc khẽ biến, tiến lên cúi người “Cấp tú tấu thỉnh an.” Hoàn Nhan thị chân sau hai bước, đồng dạng hành lễ, Tề Lạc buông chén trà, nhìn lướt qua các nàng hai người, xa cách cười khẽ “Nhị vị đệ muội không cần đa lễ.”

An tọa xuống dưới, tám phúc tấn trước hướng Đổng thị mở miệng chúc mừng “Thật là chúc mừng Trí Viễn Công phu nhân, cũng chúc mừng tú tấu nhiều cái quận chúa em dâu.”

“Bát đệ muội thật là có tâm, lúc này Hoàng A Mã ân điển nâng đỡ.” Tề Lạc lạnh băng nhìn thoáng qua Sở Diễm, đối nàng hảo cảm cùng tình nghĩa đã hoàn toàn buông, hiện giờ ở nàng trước mặt chính là chân chán chính chính tám phúc tấn, là Dận Chân lớn nhất địch nhân thê tử.

Sở Diễm trong lòng căng thẳng, giống như thật sự mất đi cái gì, không dám nghĩ lại, cười khẽ nói “Hoàng A Mã coi trọng Trí Viễn Công, tự nhiên sẽ ơn trạch này con cái.”

“Ngươi lời này cũng không thỏa đáng, Tề Giác tuy xuất thân Công Tước phủ nhưng cũng bằng bản lĩnh lập hạ chiến công có thể phong tước, cùng những cái đó bằng tổ manh dựa cạp váy quan hệ thông gia tất nhiên là bất đồng, liền bởi vì như vậy Hoàng A Mã mới càng thêm thích coi trọng hắn đi.” Đương nghe thấy cạp váy quan hệ thông gia, Sở Diễm sắc mặt biến đổi, Tề Lạc phảng phát không có thấy giống nhau, nói tiếp “Ta nhận được Hoàng A Mã không bỏ chỉ vì ung thân vương phúc tấn, tất nhiên là kinh sợ, rất sợ có phụ thánh ân, cũng may ta còn có chút phúc khí, vì từ gia sinh hạ con vợ cả, lại đến Vương gia hậu ái, nhật tử quá thật sự là thư thái thuận lợi, trong lòng tự nhiên cảm nhớ Hoàng Thượng ân điển, cảm nhớ a mã dưỡng dục chi ân.”

Sở Diễm nắm chặt khăn, sắc mặt không khỏi không chế trăng bệch, nếu ở dĩ vãng Tề Lạc chỉ sợ sẽ đơn giản hoá ngũ khí, hoặc là trán an nàng hai câu, nhưng lúc này lại một tia tâm tình đều không có, hôm nay là Tề Giác đại hôn nhật tử, ngươi thế nhưng an bài Tề Châu cùng Đông Ngạc thị chúc mừng, này không phải rõ ràng cùng Công Tước phủ khó xử sao?

“Thập tứ đệ muội, hoằng 智 chất nhi gần nhất hảo chút không có? Từ hắn bị tiên thương lúc sau thân mình liền không tốt lắm, ta gần nhất tân được phương thuốc, có lẽ có chút tác dụng.” Tề Lạc không có xem Sở Diễm liếc mắt một cái, ngược lại đối này Hoàn Nhan thị vẻ mặt ôn hòa, mang theo một tia tiếc hận nói tiếp “Hoằng 智 nói thật thật là đáng thương, kia chính là ngạch nương tâm đầu nhục, có từ nhỏ thông tuệ hiểu chuyện, ai, thập tứ đệ muội vẫn là nếu muốn khai một ít.”

Hoàn Nhan thị biết được Tề Lạc phương thuốc thực dùng được, nghĩ đến hiện giờ bệnh tật nhi tử, nhịn không được mở miệng hỏi “Tứ tấu, rốt

cuộc là cái gì phuơng thuỐc? Nếu đây là có th  tri h o ng 眇, ta tất s  không qu n ng i ân t nh.”

“C i n y phuơng thuỐc c o th  di u d o ng ho ng 眇 th n m nh, đ oi v t roi ch i s  không c o t c dụng gi.” T  L c k o  k o  Ho n N n thi t y, nh  gi ng an  i “N i l  nương t m đ u nh c, ch a l m qua ngạch nương ng r o i l  s  không minh bạch, th p t  d e muội thi t y n tâm, c o n i l  b nh d i nh u k o  t , ch m r i di u tri ho ng 眇 lu n l  s  t t.”

“Li n gi ng nh  Ho ng M n ch t nhi, ch m r i di u tri ch t d a nh  t t l  c o th  kh i h n d u.” S  Di m  nh m t l p ra m tia s c b n  nh s ng, d ng ti c n i “T  t u u n i nh  v y c ng l  tr n d y c m x c, l c trước c ng th t l  v ra v n th  nh ng v o th i y nh p ph u c p Ho ng M n ch n tr ,   ch ng ho ng t n trung tr u b n nh i a ca tr u ng t , Ho ng M n ch t nhi h n l  nh t d n Ho ng A M  coi trọng, t  t u u nh  th  thi t di u d o ng, k a Ho ng M n nh  t t h n l  ch y n bi n t t m i  l .”

Đ ng thi c o ch t lo lắng nh n n u nhi, T  L c trong l ng c o ch t bi th uong, nh ng tr n m t không hi n, n u quyết định ra t y, k a t t n i n c ng s  ai ph n k ch, r t cuộc ho ng t  ph c t n không ph i ng c t , “Th t l  d a t  B t d e muội quan t m, Ho ng M n ch i l  ng he không đ c nh  gi ng n i th ng, b nh th r ng n i th ng c ng l  ng he tr u nh  r o lao.”

“Ngạch nương, ng i c n c o ho ng lịch c ng d e d e, ch ng ta d u u th c kính n  ca ca h c th c, c ng không c m th y ca ca c ng ng r o i kh c c o gi b t d ng? Ngược l i i d ng nh  t m th m l i i n i u d u ng huynh d u u c p không th uong ca ca, ngày c a ho ng vương ca ca c ng ch u ph c d u u, ch ng l  t m th m không ng he ho ng vương ca ca n i u l n qu ?” Ho ng lịch v ng b rc d i d n T  L c ph u c n, h p m t nh n tho ng qua S  Di m, ngày sau d o tr n ra thi n ch n y c u i, b ng t nh d ai ng : “Sinh ân, d o ng ân t t n i n l  b t d ng, t m th m không c n l o l ng, ng i l  ho ng vương ca ca m c c a, h n nh t d n s  h o ng h o ng hi u thu n ng i.”

Sở Diễm sắc mặt càng thêm khó coi, mọi người trong ánh mắt mang theo vài phần ý cười, hoảng lịch bắt lấy Tè Lạc cổ tay áo, vỗ vỗ tiếu bộ ngực bao đảm đến “Hoảng lịch là ngài thân sinh thân dưỡng, sẽ càng thêm hiếu thuận.” Nhìn thoảng qua bốn phía, vững vàng gương mặt tươi cười, thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng đủ để truyền tiến ở đây người lỗ tai “Hoảng lịch tuyệt đối không cho phép bị người khi dễ coi khinh ngài.”

Mọi người mục lạc quang ở tuổi thượng ấu hoảng lịch trên người, nơi nơi ở tâm a ca trong phủ hoảng lịch huy roi tình cảnh, lại lần nữa ở trước mắt thoáng hiện, Tè Lạc có thể cảm thấy mọi người hâm mộ, nắm chặt hoảng lịch tay nhỏ, có chút vui mừng, nhưng càng có rất nhiều cảm thán, hắn đã ở đọc theo lịch sử đi trước, vận mệnh có khi xác thật vô pháp nghịch chuyển.

Triệu ma ma thanh âm ở bên ngoài truyền đến “Đồng ngạc phu nhân các nàng tới rồi.” Trong phòng phu nhân biếu tình rung lên, lại có trò hay nhưng nhìn. Tè Lạc trực tiếp mở miệng “Làm các nàng tiến vào.”

Tè Châu thân xuyên tám phần tân hồ nước lam sườn xám đỡ một thân áo cũ Đồng Ngạc thị đi đến, trộm ngắm liếc mắt một cái trong phòng người, Tè Châu buông xuồng con mắt, hành đại lễ thăm viếng “Cấp ung thân vương phúc tấn thỉnh an, cấp Trí Viễn Công phu nhân thỉnh an.”

“Đứng lên đi.” Rốt cuộc vẫn là tới, vì sao phải gặp lại? Hơn nữa một hai phải lựa chọn ở hôm nay? Tè Lạc cử đến ngực buồn, rốt cuộc khi nào mới có thể chân chính thoát khỏi các nàng?

Tè Châu đứng dậy, ngẩng đầu nhìn về phía ôn ngồi ở chư vị thượng Tè Lạc, môi hơi rung động “Lạc muội muội, không, ung thân vương phúc tấn, ta là cùng ngạch nương thiệt tình chúc mừng oai hùng bá đại hôn chi hỉ.” Tè Lạc nhẹ quét liếc mắt một cái Tè Châu, nàng cũng thấy lão rất nhiều, khéo mắt đuôi lông mày cũng có chút nếp nhăn, khuê các khi thà

chết không vì thiếp kiên định ánh mắt cũng biến mất không thấy, chỉ còn lại một phân chét lặng vài phần bi thương.

“Tú tẩu, nàng là?” Hoàn Nhan thị biết rõ cố hỏi, Tề Lạc trong lòng buồn cười, thuận miệng giải thích “Trước kia là ta đường tỷ, sau lại a mã cùng đường bá phụ cắt bào đoạn nghĩa, hai nhà liền lẫn nhau không hướng tới, hôm nay chúc mừng cũng chỉ là bình thường khách khứa mà thôi.”

Đồng Ngạc thị một chút quỳ gối Tề Lạc trước người, liên tục dập đầu “Tứ phúc tấn đại nhân đại lượng, xem ở Trí Viễn Công là ngạch nương tự mình nuôi nấng trên mặt, tha thứ chúng ta lão gia nhất thời hồ đồ đi.” Tề Châu cũng quỳ gối Đồng Ngạc thị bên cạnh, đau khổ cầu xin “Tứ phúc tấn luôn luôn thiện tâm, a mã hán hối hận không thôi, ngày ngày nhắc mãi xin lỗi đường thúc, hiện giờ gày ôm đến càng là không thành bộ dáng, tâm niệm niệm chính là có thể được đến đường thúc tha thứ, tứ phúc tấn.”

“Được rồi.” Tề Lạc mở miệng đánh gãy “Hôm nay là Tề Giác đại hỉ chi nhật, ta cũng không muốn nhiều lời, các ngươi nếu là thiệt tình tiến đến chúc mừng liền không cần giảo hỉ sự, quỳ xuống đất khóc cầu, chọc người phê bình, nếu là tâm tồn tâm tư khác?” Ánh mắt dừng ở tám phúc tấn trên người, cảnh cáo nói “Không cần đương Trí Viễn Công Công Tước phủ là cục bột, tùy ý đùa nghịch, ta ung thân vương phúc tấn, cũng không phải một tôn Bồ Tát, các ngươi bái sai địa.”

Chương 427 Tề Giác đại hôn (hạ)

Phòng khách yên tĩnh xuống dưới, Đồng Ngạc thị nức nở thanh càng là rõ ràng thương vài phần, Tề Lạc khẽ nhíu mày, Hoàn Nhan thị vội khuyên nhủ “Các ngươi trước đứng dậy, hôm nay là hỉ sự, luôn là khóc lóc nỉ non va chạm hỉ sự cũng không tốt, Trí Viễn Công bị Hoàng Thượng tán vì tình thâm ý trọng tự nhiên sẽ không không nhớ tình cũ, nhìn các ngươi chịu khổ.”

“Thập tứ đệ muội chỉ sợ đã quên ta a mā nói được câu kia từ nay về sau Lăng Thành một nhà cùng Trí Viễn Công tước phủ lại vô can liền, việc này ngay cả Hoàng A Mã đều hiểu được, thập tứ đệ muội sự vội cấp quên mất?” Tè Lạc trong mắt hiện lên một tia hiểu ra, đáng tiếc nói “Thập tứ đệ muội yên tâm, ngươi là mười bốn gia đinh phúc tấn, lại có con vợ cả Hoằng Minh làm dựa vào, năm trắc phúc tấn lại như thế nào được sủng ái chung quy là không vượt qua được ngươi. Bất quá...” Nhìn thoáng qua bốn phía, hạ giọng, nhưng phòng khách yên tĩnh không tiếng động, vẫn là có thể nghe được rõ ràng “Bất quá, đương đầu tử khuyên thượng ngươi một câu, vẫn là phải cẩn thận thận trọng chút, Hoằng Minh cũng không thể lại ra cái gì đường rẽ, mười bốn gia tuy rằng bốn cái nhì tử, nhưng lại...” Có đôi khi lời nói không nói thấu ngược lại càng tốt.

Thấy Hoàn Nhan thị thay đổi sắc mặt, Tè Lạc cũng không hề xem nàng, nếu các nàng không nghĩ làm chính mình hảo quá, kia còn để ý các nàng thể diện làm cái gì? “Tè Châu, ngươi luôn luôn hiểu chuyện ổn trọng, nữ giới cũng đọc đến thông thấu, có nói là xuất giá tòng phu, ngươi sở gả người là tranh tranh ngự sử, cực kỳ coi thường sủng thần, đặc biệt là đối ta a mā càng là bất mãn đã lâu, liên tiếp thượng số con buộc tội, niệm ở khuê các khi chúng ta thượng có vài phần tình nghĩa, ta không đành lòng làm ngươi khó xử, ngươi nhà chồng luôn luôn thanh quý bất đồng a ca nhóm kết giao, cho nên về sau vẫn là không cần gặp mặt hảo.”

“Đến nỗi đồng ngạc phu nhân.” Tè Lạc thấy nàng kia thân cũ sam, đạm cười mở miệng “Nếu là tìm thân ngươi thật đúng là bái sai cửa miếu, Tè Trần là bát gia trong phòng người, lại cho hắn thêm nhi tử, mẫu lấy tử quý cũng nên xem như tám a ca thị thiếp đi, Bát đệ muội lại luôn luôn hiền huệ thực đức, tất sẽ không bạc đãi với nàng, ngươi là Tè Trần mẹ đẻ như thế nào rơi xuống như thế nồng nỗi? Người chính là không vì chính mình nhi suy nghĩ cũng muốn vì tám phúc tấn hiền danh suy nghĩ nha.”

Đỗng Ngạc thị xấu hổ đầy mặt hổ thẹn, lấm bầm nói không ra lời, Sở Diễm cũng sắc mặt càng là tái nhợt, nhìn phong khinh vân đậm Tè Lạc vô pháp ngôn ngữ, còn lại mọi người cũng đều không dám xen mồm ở các nàng trung gian, ung thân vương phúc tấn xem như hoàn toàn kêu vang lên tên tuổi, làm người không dám lại coi khinh. Hoàn Nhan thị trong lòng hả giận, nhưng nghĩ đến mười bốn a ca lập trường, há mồm muốn nói chuyện, Tè Lạc giành trước mở miệng” thập tứ đệ muội nói vậy cũng thực tán thành ta nói được lời nói, Bát đệ muội chính là khó được thông thấu người.”

Tè Châu đỡ run hơi Đỗng Ngạc thị ở góc trạm hảo, Đỗng thị không nghĩ làm trường hợp quá mức nan kham, chỉ có thể khơi mào đề tài, bên cạnh mọi người cũng bắt đầu phụ họa, Tè Lạc lại không hề ngôn ngữ, Hoàn Nhan thị bung lênh nha đầu thượng trà nhập một ngụm khen “Quả nhiên là hảo trà, này hẵn là cực phẩm đại hồng bào.”

“Hẵn là Hoàng A Mã thường.” Hoàn Nhan thị ánh mắt tối sầm một cái chớp mắt, nhẹ giọng cảm thán “Trí Viễn Công thánh sủng thật đúng là làm người hâm mộ.”

Một lát sau phòng khách một lần nữa náo nhiệt lên, lai khách cũng càng thêm nhiều lên, hoàng tử phúc tấn cơ hồ toàn bộ đến đông đủ, Tè Lạc thấy tích nguyệt mới lộ ra chân thành ý cười, lôi kéo nàng tán gẫu lên, không bao giờ xem Sở Diễm cứng đờ thần sắc, tích nguyệt trong mắt tuy rằng lộ ra nghi hoặc, đơn trên mặt đồng dạng trán ra mỉm cười, khinh thanh tế ngữ gian làm Tè Lạc khuyên không ít trong lòng buồn bực, cũng minh bạch tại đây lập trường bất đồng người vĩnh viễn cũng không thể trở thành bằng hữu, tuy rằng nàng đối Sở Diễm tâm sóm tại ai chấn tiên khi liền buông, nhưng ở hiện đại nhìn quá nhiều thanh xuyên văn, đối tám phúc tấn kia phân đồng tình, thật sự rất khó hoàn toàn buông, bất quá, cho đến ngày nay nàng rốt cuộc nghĩ thông suốt, nàng không có tư cách lại đồng tình tám

phúc tấn, đoạt đích liệt hỏa đốt thiêu đốt đến hoàng tử phủ nội trạch, được làm vua thua làm giặc chi gian, cái gì bỉ ổi thủ đoạn đều dùng đến ra tới.

Nghĩ thông suốt Tè Lạc, cảm thấy tâm tình thật sự nhẹ nhàng không ít, đặc biệt là nghĩ đến hôm nay Tè Giác cưới vợ, trong lòng càng là cao hứng, trên mặt ý cười cũng càng đậm thương vài phần, hướng tích nguyệt áy náy cười cười “Ta đi trước bồi ngạch nương tiếp đón khách nhân, người trước ngồi chờ có rảnh tới vương phủ, ta lại cùng ngươi nói tì mỉ.”

“Mau đi đi, cũng cho ta nhìn một cái ung thân vương phúc tân phong phạm.” Tè Lạc hướng tích nguyệt quăng một chút khăn, đi vào Đồng thị bên người bắt đầu bồi nàng gặp khách, sớm đến tự nhiên minh bạch Tè Lạc lợi hại chỗ, tới trễ cũng đều nghe nói, bởi vậy đối Tè Lạc cực kỳ khách khí cung kính, chút nào không dám hướng tới ngày như vậy coi khinh.

Đồng thị thấy sau nhẹ giọng nói “Ngươi vẫn là hảo hảo ngồi đi, này đãi khách sự tình, có ta liền hảo, ngươi tại đây các nàng ngược lại không được tự nhiên.” Tè Lạc nhấp môi, loại này dùng thân phận áp người cảm giác thật sự không tốt lắm, khá vậy vô pháp, tổng không thể tùy ý các nàng khi dễ, chỉ có thể buồn bức ngồi ở bên cạnh, không hề ngôn ngữ.

Có thể tới gần Đồng thị bên người đều là mấy năm nay chơi thân bằng hữu, ở các nàng trung gian, Đồng thị cũng cảm thấy càng tự tại một ít, tán gẫu gian biểu tình cũng thư hoãn thật nhiều, không có đối mặt hoàng tử phúc tấn khi thật cẩn thận.

Sắc trời tiệm vân thời điểm, Tè Giác một thân màu đỏ lễ phục đi đến, cùng thạc ngạch phụ lễ phục càng sần đến hắn mặt trắng như ngọc, đặc biệt là như ám dạ sao trời hai mắt càng là lộ ra nhè nhẹ anh khí, có vẻ cả người càng thêm anh tuấn, dày nặng lễ phục, làm ngực dày rộng rất nhiều, thân hình cũng càng thêm tuấn lanh đĩnh bặt.

Phòng khách yên tĩnh xuống dưới, Tề Giác khóc miệng lộ ra một tia ý cười, quỳ gối Đổng thị trước người, dập đầu nói “Ngạch nương, nhi tử hôm nay cưới vợ, khẩu tạ ngạch nương sinh dưỡng chi ân.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 256

Tề Giác thành hôn về sau, nhật tử quá thật sự là thuận lợi, Ti Gia hiếu thuận hiếu chuyện, cùng Lăng Trụ phu thê ở chung thực hảo, hơn nữa cũng không có y quận chúa thân phận, liền khinh thường tấu tử, tuy rằng vào cửa sau Đổng thị liền đem Công Tước phủ giao cho nàng xử lý, Ti Gia xử sự cũng rất là hợp Đổng thị tâm ý, nhưng nàng còn thường thường hướng ngọc kỳ thỉnh giáo, chỉ em dâu gian ở chung rất là hòa hợp, Tề Giác cũng đổi nàng thực vừa lòng, bởi vậy càng là đường mật ngọt ngào, Ti Gia mỗi ngày đều cảm thấy thực hạnh phúc, nàng khả năng chính là trời sinh hảo phúc khí, vào cửa không có hai tháng liền có thân mình, này càng làm cho Đổng thị đem nàng phúng ở lòng bàn tay, rốt cuộc ở Đổng thị xem ra nàng tuổi tác vẫn là quá tiểu, lúc này sinh sản sẽ thực tồn hại thân thể, rất nguy hiểm, tất nhiên là săn sóc tinh tế chăm sóc.

Khang thân vương phúc tấn được đến tin tức, liên thanh niệm A di đà phật, mang theo dược liệu từ từ đi Công Tước phủ, nhìn đến Ti Gia hạnh phúc gương mặt tươi cười, lại nhìn thấy Đổng thị đổi nàng phảng phát nữ nhi thiệt tình yêu thương, mới rốt cuộc buông tâm, cảm thấy chính mình nữ nhi thật là đã Hữu Phúc khí, lại tranh đua. Ở trong tối, tinh tế hỏi Ti Gia hôn sau sinh hoạt, chỉ thấy được nữ nhi ngượng ngùng mang theo tình ý tươi cười. Nhìn đến này phúc tình cảnh, khang thân vương phúc tấn thật cẩn thận nói “Ấn quy củ người có thân mình, kia ngạch phụ cũng đến có người hầu hạ, tuy rằng con rể thỉnh chỉ cả đời không nạp thiếp, nhưng như thế nào cũng đến có cái trong phòng người, vẫn là chọn một cái của hồi môn nha đâu, tinh nghịch ngợm, ta xem.....”

“Ngạch nương, hắn nói qua, không cần như thế, hắn trừ bỏ, trừ bỏ ta ở ngoài.” Ti Gia càng là có chút ngượng ngùng, nhưng trong mắt lộ ra ánh sáng, sán đến nàng cả người đều càng nhu hòa thương vài phần “Nàng không cần bất luận kẻ nào hầu hạ, thái thái còn nói, nữ nhân có thai là yếu ớt nhất, lặp lại dặn dò ngạch phụ không được chọc ta hao tổn tinh thần, muốn càng săn sóc, cho nên hắn đãi ta thực hảo thực hảo, hảo đến làm ta cảm thấy phảng phát ở trong mộng, ngạch nương, ta có phải hay không đang nằm mơ?”

“Lại nói hồn lời nói.” Khang thân vương phúc tấn vượt nữ nhi đầu, trong lòng cảm thán, không nghĩ tới thật là có không yêu sắc người, “Ngạch nương, lặng lẽ cùng ngươi nói nha, ngạch phụ nói, đây là nhà bọn họ truyền thống, cái nào cũng không thể ngoại lệ, ung thân vương, ung thân vương.” Ti Gia dừng lại miệng, không phải không tin chính mình ngạch nương, chỉ là ung thân vương thật có thể làm được nói, kia quá kinh thế hãi tục, nếu không chú ý bị người có tâm nghe qua, cũng hoàn toàn không thỏa đáng.

“Ung thân vương? Hắn như thế nào?” Ti Gia vội sửa miệng “Ung thân vương đãi ngạch phụ thật là hảo, mấy ngày trước đây ta còn đi qua ung thân vương phủ, từ tý kia đến rất nhiều dưỡng thai biện pháp, thậm chí tý kia ngay cả lúc trước chiết cốt nàng sinh sản ma ma đều đưa tới, nói là các nàng càng có kinh nghiệm.”

“Kia hoá ra hảo, ung thân vương phúc tấn ba cái con vợ cả mỗi người xuất sắc, hơn nữa xem ung thân vương phúc tấn bộ dáng, đâu giống sinh quá sản? Người nếu có thể đến nàng năm phần, ngạch nương liền thấy đủ.”

Ti Gia cũng liên tục gật đầu, nghĩ đến ở vương phủ khi tình cảnh, trong lòng không khỏi cười thầm, cũng đối Tề Lạc dâng lên vài phần kính nể, Tú a ca là thiệt tình yêu thương nàng đi, nếu bằng không luôn luôn lanh khốc hắn, lại như thế nào sẽ lộ ra cái loại này biểu tình? Ước gì bọn họ chạy

nhanh rời đi, bất quá, liền giống như Tè Giác lời nói, có việc còn muốn
nhiều hướng tỳ tỳ thỉnh giáo mới là.

Tè Lạc nhật tử gần nhất quá đến cũng thực hảo, đặc biệt là nghe nói Ti
Gia có thai, tâm tình càng tốt, nhưng là nghĩ đến nàng tuổi tác, thật đúng là
lo lắng không thôi, cũng âm thầm kính nể Tè Giác năng lực thật đúng là rất
cường. Từ Tống thị tấn vị về sau, Phú Sát thị lại ở học quy củ, Tống thị
cực kỳ thành thật khiêm cung, một bước không chịu nhiều mại, một câu
cũng không chịu nhiều lời, mỗi ngày trừ bỏ thỉnh an, cũng chỉ là bảo vệ tốt
môn hộ, cẩn thận giáo dưỡng nhã nhặn lịch sự.

Tè Lạc trong lòng vừa lòng đồng thời, cũng càng thêm cẩn thận, nàng
thật sự bị này đó nữ nhân cấp lộng sợ, cũng không dám nữa đại ý, hơn nữa
Tống thị như vậy mới càng hắn là cẩn thận, cái nào cũng tưởng không ra
nàng trong lòng rốt cuộc ở cân nhắc cái gì. Tuy rằng hoảng khi biệt viện
khác cư, trên danh nghĩa vẫn là có Cảnh thị chăm sóc, Cảnh thị khả năng
thấy Tống thị nhân chăm sóc nhã nhặn lịch sự nhi tấn vị, đối hoảng khi
cũng càng thêm cẩn thận lên. Tè Lạc nghĩ đến trong lịch sử Cảnh thị
trường thọ trầm ổn, hoảng khi thật đúng là giống như trong lịch sử giống
nhau, cùng tám a ca đi được có chút giàn, Tè Lạc minh bạch Dận Chân
không có khả năng không hiểu được, đối với hắn nội trạch nữ nhân, chính
mình có thể nhúng tay tùy ý xử trí, nhưng là đối với hoảng khi liền phải
cẩn thận cân nhắc, rốt cuộc đó là con hắn, cảm thấy cũng ảnh hưởng không
đến đại cục, ly Dận Chân đăng cơ còn có mấy năm, hoảng khi cũng xốc
không dậy nổi đánh sóng gió, cũng liền tùy hắn đi.

Trong vương phủ sự tình, Tè Lạc không bao giờ sê thả lỏng, hoàn toàn
chinh đốn lạc hậu, trách phạt xử trí một ít có khác tâm tư, thậm chí tăng
mạnh đối bọn họ tư tưởng không chế, làm bọn hạ nhân minh bạch nàng
mới là ung thân vương phủ nữ chủ nhân, loại này cùng loại tẩy não thủ
đoạn, Tè Lạc cũng không thích, cảm thấy chính mình thực đê tiện, nhưng

Dận Chân nghe nói sau, trầm tư sau một lúc lâu, trong mắt lộ ra đoạt người ánh sáng, vỗ vỗ Tề Lạc đầu, liền đem đi thư phòng, Tề Lạc có chút cười khổ lắc đầu, loại này con bướm nàng thật sự không nghĩ đương.

Vốn dĩ Khang Hi tính toán chờ đến đông đủ giác thành thân lạc hậu, khiến cho Lăng Trụ đi huấn luyện hải quân, nhưng nhìn đến Dận Chân thượng số con, hiểu được Hộ Bộ thật sự không có như vậy nhiều tiền bạc, hơn nữa hắn trong lòng cảm thấy cô tịch, cũng muốn tìm một cái có thể tin người bồi hắn nói chuyện, có chút luyến tiếc hắn rời xa.

Lăng Trụ tuy rằng ngăn trở Khang Hi cấm hải tâm tư, nhưng trong lòng cũng không ủn thỏa, nghĩ đến vẫn là làm Khang Hi hiểu được không cấm hải chố tốt mới được, bồi Khang Hi chơi cờ khi, thật cẩn thận nhắc tới trọng thuế sự tình, thậm chí còn không màng Khang Hi hoài nghi, nhẹ giọng kiến nghị “Hoàng Thượng, tuy rằng tổ tông quy củ, mẫn người không được kinh thương, nhưng nô tài cảm thấy, không ngại làm nhàn tản tôn thất Vương gia dẫn đầu, tìm chút có khả năng, đem đại thanh tơ lụa chờ đồ vật bán hướng Tây Dương chư quốc, có thể đổi hồi đại lượng hoàng kim bạc trắng, cũng có thể đầy đủ quốc khố.”

“Bọn họ có thể như vậy nghe lời?” Khang Hi nhéo quân cờ, “Hoàng Thượng có thể chiếm đầu to sao, tuy rằng tôn thất Vương gia chủ sự, nhưng đại sự thượng còn không phải ngài nói được tính?”

“Làm trãm suy nghĩ tưởng, trãm là nhìn ra, người nhắc tới tiền bạc liền hai mắt mạo quang, chẳng lẽ trãm bạc đãi người?”

Lăng Trụ ngây ngô cười hai tiếng, nhìn Khang Hi thần sắc còn hảo, nhẹ giọng lâm bẩm “Hoàng Thượng, nô tài là hướng thụ kiêm bạc lạc thú, ngài đổi nô tài hậu ái, làm sao thiếu nô tài bạc, còn thường thường có hậu thưởng, nô tài cảm thấy người khác không thể tưởng được, mà nô tài có

thể nhìn thấy cục đá quý rất thú vị, liền giống như, cái kia cái gì.....”
Xoa đầu, thật sự có chút không nghĩ ra được.

“Ngươi là hoà giải thị bích đi.” Lăng Trụ kính nể nhìn Khang Hi
“Hoàng Thượng thánh minh, nô tài nói chính là Hoà Thị Bích, không phải
không hiểu được, chỉ là lập tức không có nhớ tới.”

Khang Hi đối hắn cũng chỉ có thể lắc đầu cười khổ, làm hắn nhiều đọc sách nói, không hiểu được nói bao nhiêu lần, nhưng hắn lại vẫn là như thế, chính là cùng hắn nói chuyện, lại cảm thấy thực nhẹ nhàng, có khi thường thường có thể nghĩ thông suốt một ít đồ vật, tàn nhẫn chụp một chút Lăng Trụ đầu, cười mắng “Trẫm thật đúng là nhìn ngươi có chút không học có thuật ý tú.”

“Tạ Hoàng Thượng khen.” Lăng Trụ vẻ mặt đặc ý bảo đảm “Nô tài nhất định sẽ sớm ngày đạt tới Hoàng Thượng lời nói.”

“Trẫm không khen ngươi.” Nhìn thấy Lăng Trụ cứng đờ sắc mặt, Khang Hi cảm thấy tâm tình càng là vui sướng không ít, nghĩ đến hắn sở thượng số con, trầm giọng hỏi “Ngươi kia phép huấn luyện tử có thể thành? Không ở sông nước trên biển huấn luyện, kia kêu hải quân? Ngươi nhưng đừng cho trẫm luyện ra một đồng phế vật?”

“Thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, bước đầu huấn luyện chỉ ở lục thương có thể, hải quân trừ bỏ muốn học tập không chế con thuyền, quan trọng nhất chính là không thể vựng thủy, nếu là vừa ly khai lục địa liền đầu óc choáng váng, kia còn như thế nào đánh giặc? Nô tài biện pháp đơn giản, hơn nữa sử dụng tiền bạc cũng không nhiều, này chỉ là sơ tuyển, chờ đến huấn luyện sau, lại chọn lựa tinh nhuệ đến Trực Lệ trên biển huấn luyện, như vậy sẽ làm ít công to. Hơn nữa Hoàng Thượng, vì Bát Kỳ có thể bảo trì tâm huyết, nhiều huấn luyện sẽ càng tốt, đỡ phải kinh thành nhiều ra tới rất nhiều dẫn theo lồng chim người rảnh rỗi.”

Cuối cùng những lời này thật sự đả động Khang Hi, rốt cuộc hắn cũng không hy vọng nhập quan Bát Kỳ thối nát, hắn càng sẽ không tin tưởng người Hán trung thành, cho nên Lăng Trụ kiến nghị, làm hắn cực kỳ tâm động, “Vậy ân ngươi theo như lời làm, này bút tiền bạc từ trẫm nội kho trung ra, bất quá, ngươi cần phải nhớ rõ trẫm này bạc mỗi một hai đều phải dùng ở thật chỗ, ngươi nếu là lừa gạt trẫm, xem trẫm tha không buông tha được ngươi.”

Lăng Trụ quỳ xuống đất dập đầu “Thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, nô tài nhất định không phụ thánh vọng.” Hắn vẫn là rất có tin tưởng, nhớ rõ lúc trước ở hiện đại xem quân lữ đề tài phim truyền hình khi, những cái đó càn khôn đồ, bụng vòng giang, cầu thăng bằng, hắn là có thể giải quyết say tàu ván đề, hơn nữa háo dùng bạc thiếp, Khang Hi cũng sẽ không lấy không ra.

Lý Đức Toàn bước nhanh đi đến, thấp giọng hồi bẩm “Hoàng Thượng, Thái Hậu ma ma phượng thể thiếp an, đã tuyên triệu thái y chẩn trị, nhưng phảng phát không quá thỏa đáng.”

Khang Hi bỗng nhiên đứng lên, cảm thấy đầu có chút vựng, Lăng Trụ vội tiến lên đỡ lấy “Hoàng Thượng, ngài yên tâm, Thái Hậu ma ma cát nhân tự có thiên tướng, nhất định sẽ bình an, ngài cần phải chú ý long thể.”

Một tay đỡ lấy Lăng Trụ, một tay che lại cái trán, lui về phía sau vài bước một lần nữa ngồi xuống, “Trẫm từ năm trước liền thường xuyên đầu váng mắt hoa, trẫm là bị bất hiếu tử khí.”

Lăng Trụ dùng chỉ cấp Khang Hi xoa đầu, nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng, nếu là cảm thấy choáng váng đầu, không ngại đa dụng chút thanh đạm, cũng có thể đánh đánh quyền, cái kia Hoa Đà sáng ché Ngũ Cầm Hí hắn là có thể có bổ ích.”

Khang Hi nhắm mắt lại, không nghĩ tới thật sự quan tâm hắn thân mìn

hế nhưng là Lăng Trụ? Cảm thấy không có bạch sủng hắn, nghĩ đến Thái

Hậu bệnh tình, rất là không dễ chịu, xua xua tay, “Hảo, trẫm hiểu được

ngươi trung tâm, ngươi trước quỳ an đi, trẫm còn muốn đi Từ Ninh Cung,

hy vọng hoàng ngạch nương lần này có thể bình an.”

Lăng Trụ dập đầu hướng ra phía ngoài lui, Khang Hi lại lên tiếng nói

“Hoàng ngạch nương đối với ngươi phu nhân rất là coi trọng thích, làm

nàng thường tiến cung nhiều bồi bồi hoàng ngạch nương, tâm tình thoái

mái, cũng là tốt.”

“Nô tài tuân chỉ.” Lăng Trụ đi ra đại điện, ngẩng đầu nhìn thoáng qua

đầu hạ sấp sửa lạc sơn hồng nhạt, cũng không khỏi có chút cảm khái, sinh

lão bệnh tử, cái nào cũng tránh không khỏi, hắn cũng không hiểu được

Thái Hậu là khi nào qua đời, nhưng là hắn minh bạch Khang Hi đối Thái

Hậu cảm tình rất sâu, nếu là Thái Hậu thật sự có chuyện gì, kia đối hiện tại

thân hình gầy ốm có choáng váng đầu chi chứng Khang Hi, tuyệt đối là cái

không nhỏ đả kích. Thở dài một hơi, chính mình thê tử đối Thái Hậu cảm

tình cũng rất sâu, khả năng thật là tiền sinh duyên phận thật là có điểm mè

con ý tứ, Lăng Trụ ở hiện đại khi gặp qua nhạc mẫu, sáng tỏ Thái Hậu

cùng nhạc mẫu lớn lên thật là có vài phần rất giống, bởi vậy cũng từng

trong lén lút nói lên, khả năng thật sự có chuyền thế.

Lăng Trụ hồi phủ đem Thái Hậu bệnh tin tức nói cho cấp Đổng thị, quả

nhiên như hắn sở liệu, Đổng thị thập phần lo lắng, đêm khuya liền tưởng

tiến cung, bị Lăng Trụ ngăn cản xuống dưới, nhẹ giọng khuyên nhủ “Có

thái y toàn lực chẩn trị, hắn là sẽ bình an, có Hoàng Thượng ý chỉ, ngày

mai tiến cung cũng là đương đến.” Đổng thị gật gật đầu, trong lòng âm

thầm cầu nguyện Thái Hậu có thể bình an không có việc gì.

Chương 430 tiến cung thỉnh an

Khang Hi 56 năm có thể nói là cái nhiều chuyện phát sinh một năm, đầu hạ Thái Hậu thân mình liền không phải quá hảo, thượng tuổi tác tổng hội thân mình tổng hội có tật xấu, từ Đỗng thị biết được Thái Hậu bệnh tình, ngày thứ hai liền đệ thẻ bài tiến cung thỉnh an, Thái Hậu tự nhiên triệu kiến, thấy Đỗng thị trong mắt hàm chứa chân thành lo lắng nhớ mong, giống như đối mẫu thân giống nhau hiếu thuận, cùng Khang Hi phi tàn hoàn toàn bất đồng, Thái Hậu tuổi trẻ thời điểm, ở trong cung trải qua quá nhiều, lại bị hiếu trang tự mình dạy dỗ quá, lại như thế nào nhìn không ra cái nào là thiệt tình, cái nào là hư tình giả ý? Nàng thời trẻ vào cung không được Thuận Trị đế sủng ái, thậm chí một lần liền Hoàng Hậu danh phận đều giữ không nổi, tự nhiên không có cơ hội có thân sinh nhi nữ, tuy rằng Khang Hi đối nàng thập phần hiếu thuận, nhưng hoàng gia thân tình luôn luôn liên lụy rất nhiều quyền lực cùng phân tranh, nhiều lần cung đình chìm nổi Thái Hậu khắc sâu sáng tỏ, Khang Hi đầu tiên là thiên hạ chi chủ, mới là nhi tử, là không chấp nhận được bất luận cái gì vi phạm, cho nên nàng đối Đỗng thị nhiều vài phần phát ra từ nội tâm yêu thương chi tình.

Thái Hậu hiếu được bản thân thân mình trạng huống, chỉ sợ chịu không nổi này năm, nhường nhịn trầm mặc cả đời, không có hưởng thụ đến nhi nữ phụng dưỡng nàng, hạ một đạo ý chỉ, làm Đỗng thị tiến cung làm bạn. Khang Hi nghe xong cũng chỉ là hư tịch cảm thán, lại nhìn thấy Thái Hậu ở Đỗng thị làm bạn hạ, biểu tình không hề uể oải, thân mình cũng tốt hơn vài phần, tự nhiên đáp ứng.

Nhưng dừng ở người có tâm trong mắt liền cân nhắc ra càng nhiều bát quái, rốt cuộc từ phát sinh đồng ngạc phi tiến cung hầu bệnh bị Thuận Trị đế coi trọng nạp tiến cung vì phi sự tình, năm đó hiếu trang Thái Hậu liền ngừng phu nhân vào cung hầu bệnh cái này quy củ, lúc này Đỗng thị phong ý chỉ cư trú Từ Ninh Cung, tuy rằng là thiên điện, nhưng cũng dẫn tới mọi người ghé mắt, cũng may Đỗng thị đã năm gần tri thiên mệnh chi linh, tuy

rằng bảo dưỡng thích đáng, nhìn tuổi trẻ vài tuổi, nhưng dung mạo cũng chỉ là trung thượng chi tư, hơn nữa Khang Hi hậu cung cực khổng lồ, có chính trực hoa kỳ đông đảo quý nhân đáp ứng, lại có hầu hạ hẵn đã lâu bốn phi, bởi vậy cũng chỉ là có thoảng phiếm toan hâm mộ chi ngôn, đảo cũng không khiến cho bao lớn sóng gió, chỉ là truyền tiến Lăng Trụ lỗ tai, trong lòng cảm thấy buồn bức, thiệt tình hy vọng Thái Hậu bệnh sớm chút hảo.

Nhưng một cái khác đồn đãi, lại càng truyền càng thái quá, tin tưởng người cũng càng thêm nhiều. Đổng thị nhà mẹ đẻ tuy rằng thân thế trong sạch, thời trẻ cũng từng vì quá tú phẩm tiêu quan, nhưng Đổng thị phụ thân lại sớm từ quan không làm, đem nữ nhi gả cho Lăng Trụ lúc sau, liền cử gia nam dời, chỉ để lại phong phú của hồi môn liền không có tin tức, nếu đặt ở người khác trên người, chỉ sợ không sao, con gái gả chồng như nước đổ đi, nhưng Thái Hậu đối hiếu thị thiệt tình yêu thương, Lăng Trụ thịnh sủng, làm người rảnh rỗi sinh động lên, bắt đầu sinh động như thật bố trí khởi Đổng thị thân phận, cái gì vốn là trong cung quý nhân chi nữ, thậm chí còn có lén nghị luận Đổng thị tiên đế huyết mạch, chỉ vì phạm vào kiêng kị mới dưỡng ở đại thần nhà, nếu bằng không như thế nào thân sinh nhi nữ đều tôn quý phi thường? Thậm chí ngay cả các hoàng tử cũng có chút nghi hoặc, sôi nổi phái có thể tin người tìm hiểu tin tức.

Đối mặt này đó càng truyền càng thịnh vô căn cứ chi ngôn, Lăng Trụ trừ bỏ cười khổ ở ngoài, càng là đối những người này tổng kết bát quái nồng lực bội phục không thôi, bọn họ sức tưởng tượng dùng ở nơi khác càng tốt.

Tề Lạc tự nhiên cũng nghe tới rồi này đó đồn đãi, cái thứ nhất chiếu phim chính là nghĩ tới hiện đại xem kia bốn trọng sinh với Khang Hi những năm cuối tiểu thuyết, lúc trước nàng còn vẫn luôn đuổi theo xem, xuyên qua là nàng còn không có nhìn thấy kết cục làm nàng rất là tiếc nuối, chính mình mẫu thân tình huống nhưng thật ra có thể cùng tiểu

thuyết tròng lên cùng nhau, đặc biệt là bọn họ xuyên qua tới nay, theo Lăng Trụ liên tiếp thăng quan phong tước, toàn bộ đại thanh bá tánh không hiểu được Trí Viễn Công người cũng số không ra mấy cái, ở hòn nữa Tề Giác vừa đứng thành danh, chính là như vậy đột nhiên quật khởi tân quý sủng thần, Đồng thị nhà mẹ đẻ người thế nhưng một người cũng chưa nhìn thấy? Hơn nữa chính mình mẫu thân nguyên thân thể ký ức cũng không cũng không hoàn chỉnh, trời mới biết rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Bỗn đương chê cười nghe Tề Lạc bỗng nhiên đứng dậy, họ hàng gần thành thân là không được, bắt đầu tinh tế hồi tưởng chính mình sinh nhi nữ có hay không cái gì tật xấu? Hiện tại còn nhìn không ra tới, chẳng lẽ là ẩn hình gien? Suy nghĩ sau một lúc lâu, ở Tân ma ma trách dị ánh mắt trung, hung hăng cúi xuống đầu, lắc đầu cười thầm tự mình ngu ngốc, sao có thể sẽ xuất hiện loại chuyện này, chính mình một nhà có thể được cho tới bây giờ địa vị ân sủng, dựa vào chính là cha mẹ nỗ lực, nếu đúng như đồn đãi, kia xuyên qua trước Lăng Trụ một nhà còn có thể nghèo thành như vậy? Dựa cầm đồ sinh hoạt?

“Phúc tấn, ngươi có phải hay không chuẩn bị tiến cung?” Tề Lạc ngắn ra một chút, trong lòng hổ thẹn, quang tướng bát quái, Thái Hậu đối nàng vẫn là không tồi, liên tục gật đầu, Tân ma ma lại lần nữa mở miệng “Có phải hay không mang hoằng lịch a ca tiến cung?”

“Kia đảo không cần, hoằng lịch quá mức nghịch ngợm, sảo đến Thái Hậu nương nương liền không hảo.” Tề Lạc cũng không yên tâm mang hoằng lịch tiến cung, rốt cuộc đi trong cung thỉnh an không phải ít, thương đến hoằng lịch hoặc là ở giống Công Tước phủ khi như vậy, quá mức nổi danh đối có chút tự đại hoằng lịch cũng không có chỗ tốt.

Bởi vì Thái Hậu sinh bệnh, cũng không thể xuyên vui mừng, Tề Lạc phí nửa ngày tâm tư mới thu thập chỉnh tề, hồ nước lam dùng lục thuyền thêu đường viền sườn xám, mang lên trân châu chế thành trang sức, ở nóng bức

ngày mùa hè hiện thập phần thoái mái thanh tân. Lâm hành phía trước, Tề Lạc đột nhiên nhớ tới là hắn là làm Tống thị cũng đi, một là nàng tần vị về sau chưa từng có từng vào hoàng cung thỉnh an, chính mình lui một bước, như thế nào cũng muốn làm Khang Hi minh bạch, nhị là vào cung cũng có thể nhìn ra nàng rốt cuộc có hay không ý tưởng khác thật xảy ra chuyện cũng hảo đắn đo, thừa làm cho giống Phú Sát thị như vậy sai tay không kịp.

“Ngươi đi chỉ biết một tiếng Tống trắc phúc tấn, làm nàng cũng tùy ta tiến cung thỉnh an.” Tử Anh trong mắt lộ ra một tia nghi hoặc, vẫn là y mệnh đi truyền lời, chỉ chốc lát Tống thị liền mang theo nhã nhặn lịch sự tới rồi, thỉnh an sau, Tống thị cúi đầu cung kính nói “Đa tạ phúc tấn nâng đỡ, nhưng thiếp trời sinh tính ngu dốt, khùng tha đến Thái Hậu nương nương mất vương phủ thể diện, ngài mang theo nhã nhặn lịch sự tiến cung thỉnh an, thiếp vẫn là ở trong phủ chờ liền hảo.”

Nhã nhặn lịch sự nhược nhược ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tề Lạc, lập tức cúi đầu, gầy yếu thân mình hướng Tống thị nhích lại gần. Tề Lạc khẽ nhíu mày “Tống trắc phúc tấn, ta nếu làm ngươi tiến cung thỉnh an, liền không cần phải nói những cái đó vô dụng, ngươi luôn luôn ổn thỏa, sẽ tự hiểu được như thế nào xử sự đối vương phủ có bồ ích, này phải nhớ cho kỹ ngươi là ung thân vương trắc phúc tấn liền ra không đường rẽ.”

“Thiếp y phúc tấn chi mệnh, nếu thiếp có không ổn chỗ, thỉnh phúc tấn răn dạy.”

Tề Lạc bỗn ý cũng không muốn mang nhã nhặn lịch sự, mang lên nàng không mang theo Vũ Hi cũng không thỏa đáng, đối với Tân ma ma nói “Ngươi không nhìn một cái Vũ Hi, còn không có thu thập chỉnh tề? Cũng không hảo chỉ cần liền chờ nàng một cái.”

Tần ma ma gật đầu hiểu ý “Nô tỳ đi nhìn một cái Vũ Hi khanh khách.” Tống thị lôi kéo nhã nhặn lịch sự bồi Tề Lạc nói một hồi lời nói, Vũ Hi trang điểm chỉnh tề đi đến, “Cấp Tống trắc phúc tấn thỉnh an.” Tống thị vội vàng nói “Khanh khách miễn lễ.” Cũng đầy đầy nhã nhặn lịch sự, “Vũ Hi tỳ tỳ an.”

“Muội muội an.” Vũ Hi cười một chút, đi vào Tề Lạc phụ cận kiều thanh nói “Nữ nhi làm ngạch nương lâu hâu, là nữ nhi không phải.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 257

Thái Hậu hơi hợp hai mắt, lảng lặng hưởng thụ hai người hầu hạ, vừa mới bực bội đảo qua mà quang, nàng dù sao cũng là có trọng tật trong người, lại thượng tuổi tác, chỉ chốc lát liền ngủ say qua đi. Tề Lạc chậm rãi ngừng tay, nhìn Thái Hậu xám trắng sắc mặt, khéo mắt cái trán thật sâu nếp nhăn, nàng tuy rằng tôn vinh cả đời, là thiên hạ này địa vị tôn quý nhất nữ nhân, chính là không có trọng phu yêu thương, không có thân sinh con cái thừa hoan dưới gối, ở tráng lệ huy hoàng Từ Ninh Cung, chỉ sợ sẽ càng cảm thấy đến cô tịch đi.

Tề Lạc đứng dậy, xoa xoa đầu gối, đem Thái Hậu cái ở trên đùi chấn mồng thượng di, nhận thấy được có gió nhẹ phát quá, hướng cung nũ ý bảo đóng lại mấy phiến cửa sổ, lại cẩn thận nhìn một cái bốn phía không có không ổn, mới lanh Vũ Hi lui đi ra ngoài, đứng ở ngoài điện Tông thị vội đón đi lên, nhẹ giọng nói “Phúc tấn, Thái Hậu nương nương?”

“Nương nương đã ngủ.” Nhìn thấy Tông thị mồ hôi trên trán, nàng hắn là thái dương hạ đứng hồi lâu, “Nhã nhặn lịch sự thân thể yếu đuối, ngươi trước mang theo nàng hồi phủ, chờ Thái Hậu nương nương tỉnh, ta lại ra cung.”

“Là, phúc tấn cũng muôn cẩn thận thân mình.” Tông thị nghe theo Tề Lạc an bài mang theo nhã nhặn lịch sự rời đi. Tề Lạc nhẹ giọng cảm thán “Nàng nhưng thật ra thâm tàng bất lộ, nắm lấy không ra.”

“Tú phúc tấn, Trí Viễn Công tước phu nhân ở thiên điện chờ.” Một người thân xuyên màu hồng cánh sen sườn xám nữ quan đi đến phụ cận, Tề Lạc cười khẽ “Làm phiền ngươi truyền lời, ta là tới hầu hạ Thái Hậu nương nương, đạt được thanh nặng nhẹ.” Lôi kéo Vũ Hi phản hồi trong điện, ngồi ở Thái Hậu bên người, tự học đánh cây quạt, trong mắt hiện lên một phân tích kế, đây chính là hoàng cung đại nội, muốn nơi chốn lưu ý, như thế nào có thể dễ tin một cái xa lạ nữ quan? Lấy ngạch nương cẩn thận cũng sẽ không làm một cái người xa lạ tới truyền lời, này lại là cái nào chủ ý?

Chương 432 ngô tâm an chố

Mặc kệ là cái nào mưu hoa, Tề Lạc trong lòng rõ ràng cẩn thận một ít luôn là không sai, buông tâm tư, chuyên tâm cho Thái hậu đánh cây quạt, nắng hè chói chang ngày hè, trong điện bởi vì Thái Hậu ngủ yên, đóng lại hơn phân nửa cửa sổ, Tề Lạc chỉ chốc lát liền cái trán đở mồ hôi, tùy hầu ở bên ma ma nhìn thấy, vội tiến lên muôn tiếp nhận cây quạt, Tề Lạc nhẹ nhàng lắc đầu, mồ hôi nhỏ giọt ở áo choàng thượng, lưu tại một đám ướt át viên điểm. Tính tính canh giờ, Thái Hậu cũng nên tỉnh, như thế nào có thể vào lúc này từ bỏ? Tuy rằng nàng đối Thái Hậu thực thành tâm, nhưng có một số việc không thể chỉ dựa vào ngoài miệng nói, làm nàng thấy sẽ càng tốt, cũng muôn biểu hiện ra hiếu tâm mới được.

Cầm lấy đặt ở eo sườn tơ lụa quyên khăn sát sát mồ hôi trên trán, nhìn thấy Thái Hậu khóc miệng chảy ra nước miếng, cũng đồng dạng sát tĩnh, Thái Hậu mí mắt hạ che lại tròng mắt hơi hơi giật giật, chậm rãi mở to mắt, chính nhìn thấy Tề Lạc nhẹ lau nàng khóc miệng, nghiêm túc cẩn thận bộ dáng, làm nàng trong lòng rất là nồng dán.

Tề Lạc giống làm sai sự bị bắt được tiêu hài tử giống nhau, gương mặt chõ dâng lên hai thốc hồng hồn, lẩm bẩm nhẹ giọng “Hoàng mã mỗ, nhiều đến ngươi, tôn túc vô dụng.”

Thái Hậu bắt lấy Tè Lạc tay, trong mắt mỉm cười quát nhẹ “Như thế nào vô dụng? Ai gia hiểu được ngươi là cái hiếu thuận, đây là ai gia gần nhất ngủ đến nhất an ổn thơm ngọt một lần, băn khoăn như thân ở mai viễn, lại băn khoăn như về tối thảo nguyên thương, ngày đó so kinh thành càng lam, mềm dẻo cỏ xanh, thành đàm dương đàm, người chăn dê tiếng ca cùng tiếng còi, kia thật sự thực mĩ, khi nào mới có thể tái kiến?”

“Hoàng mã mỗ, chờ ngài thân mình hảo, tôn túc bồi ngươi hồi Horqin như thế nào? Nghe ngài như vậy vừa nói, tôn túc cũng muốn đi nhìn một cái đâu, không sợ ngài chê cười, tôn túc ly kinh xa nhất một lần chính là đi Nhiệt Hà hành cung, lại còn có không như thế nào dạo.” Tè Lạc nâng dậy Thái Hậu, ma ma đầu tiên là bưng lên một trán bạch sứ phù điêu lá sen tách trà có nắp, Thái Hậu nhấp một ngụm, rào rạt khẩu, phun ở cung nữ phủng óng nhô trung, Tè Lạc đem đệm dựa sấp đặt hảo, mới làm Thái Hậu an trí.

“Ngày đó ngươi đi Nhiệt Hà hành cung là vì hẫu bệnh.” Thái Hậu thoái mái dựa vào trên đệm mềm, ma ma lại đệ đi lên một ly nước trái cây, Tè Lạc xem sau cảm thấy, nguyên lai uống nước trái cây đã truyền tới Thái Hậu này, nghe thấy hỏi chuyện, mang theo vài phần ngượng ngùng trả lời “Tôn túc cũng chỉ là chăm sóc Vương gia mà thôi.”

Thái Hậu nhẹ nhàng thở dài “Ngươi đảo thật là cái khó được người, ngươi liền không nghĩ tới nếu ngươi xảy ra chuyện, kia Hoằng Mân lại đương như thế nào?”

“Tôn túc yêu thương Hoằng Mân, nhưng lại như thế nào có thể thiếu được Vương gia? Lúc ấy cũng không có cân nhắc quá nhiều, chỉ là hiểu được Vương gia không thể xảy ra chuyện, hơn nữa nhiễm bệnh nặng người, bên người vẫn là phải có thân nhân ở bên, lại dựa vào về điểm này y thuật thể hiện liền đuổi đi, cũng may từ gia cát nhân thiên tướng, cuối cùng là bình an.”

“Ai gia xem biến chúng nhi, thật đúng là không nhìn thấy ngươi như vậy, đúng là khó được, hoàng đế ánh mắt thực hảo, cô đơn chọn trúng ngươi, này thực hảo, cô cô cũng sẽ an tâm.” Thái Hậu nói cuối cùng, thanh âm tế không thể nghe thấy, Tè Lạc nghe được có chút mơ hồ, nhưng trong lòng kính nể không thôi, không hề là ở hoàng cung ở hơn phân nửa đời người, quả nhiên xem sự tình thông thấu, khó trách Ngũ a ca có thể ở Ung Chính thủ hạ có thể chết già, không có bị chín a ca liên lụy đi vào, nghĩ đến Thái Hậu là công đạo quá.

“Hoàng mã mỗ quá khen, là Hoàng A Mã nâng đỡ, tôn túc mới có thể hầu hạ tú gia.” Thái Hậu nhấp một ngụm nước trái cây, đặt ở bên cạnh, bắt lấy Tè Lạc nếu bạch ngọc tay, híp mắt nhìn nàng chưởng văn, lẩm bẩm lẩm bẩm “Quả nhiên như thế, quả nhiên như thế.”

Tè Lạc trong lòng kinh ngạc, nhưng lại không thể hỏi ra tới, lúc này ngoài điện có người hồi bẩm “Thái Hậu nương nương, Hoàng Thượng hướng ngài thỉnh an.” Khang Hi sải bước đi rồi gần đây, thấy Tè Lạc cũng không có chút nào ngoài ý muốn, “Cấp Hoàng A Mã thỉnh an.” “Cấp hoàng mã pháp thỉnh an.”

“Đều lên.” Khang Hi ngồi ở Thái Hậu bên cạnh người, nhìn xem nàng sắc mặt, cao hứng nói “Trẫm nhìn hoàng ngạch nương thân sắc không tồi, thân mình có lẽ là tốt hơn một ít.”

“Ai gia xác thật cảm thấy tùng mệt mỏi rất nhiều, này cũng ít nhiều Trí Viễn Công tước phu nhân, nàng chính là chẳng phân biệt ngày đêm chăm sóc ai gia hồi lâu, vừa mới làm ai gia mệnh lệnh đi nghỉ ngơi.” Thái Hậu gật đầu, trong mắt lộ ra thương tiếc, than nhẹ “Lão tú phúc tấn cùng nàng thật đúng là mẹ con, chăm sóc ai gia nhất thỏa đáng.”

“Hoàng mã mỗ, đây là tôn túc bốn phận, đảm đương không nổi ngài như thế khen.” Khang Hi cũng không có nói cái gì ban thưởng tán thưởng

nói, trần thanh nói “Ngươi hiểu tâm trẫm biết được, nhìn canh giờ cũng không còn sớm, ngươi trước quỳ an.”

Tề Lạc mang theo Vũ Hi hành lễ sau, lui đi ra ngoài, Thái Hậu sáng tỏ Khang Hi hắn là có chuyện muốn nói, cũng mệnh lệnh cung nữ lui đi ra ngoài, trong điện chỉ còn lại bọn họ mẫu tử, Khang Hi lúc này mới thay đổi sắc mặt, trong mắt lộ ra phẫn nộ, Thái Hậu nhẹ giọng hỏi “Hoàng đế, chính là việc khó?”

“Hoàng ngạch nương, trẫm thật sự muốn phé đi Đức phi, nàng thế nhưng luôn mãi đối lão tú phúc tấn xuống tay, chẳng lẽ lão tú liền không phải nàng nhi tử? Thế nhưng dùng như thế bỉ ổi thủ đoạn, nếu không phải kia nha đầu cẩn thận, hảo huyền liền trù đạo của nàng.” Khang Hi đem cái kia cung nữ truyền lời sự tình nói ra tới, hung hăng chùy một chút mộc sụp, phẫn hận nói “Nếu kia nha đầu thật sự truyền ra chút không giữ phụ đạo sự, kia lão tú nên như thế nào? Trẫm Trí Viễn Công nên như thế nào?”

“Là ai gia không có quản lý hảo Từ Ninh Cung, thế nhưng ở dưới mí mắt xảy ra sự cố.” Thái Hậu cũng vẻ mặt không vui, càng không khỏi có một tia nghĩ mà sợ, thế nhưng dùng Đổng thị danh nghĩa, kia mẹ con vốn là cảm tình rất sâu, Tề Lạc nếu không phải không cẩn thận, khó bảo toàn thật sẽ làm nàng thực hiện được, lại nên như thế nào cùng cẩn thận chăm sóc chính mình Đổng thị công đạo? “Cái kia truyền lời cung nữ xử trí? Hoàng đế, việc này đến phong nghiêm, nếu lộ ra nửa phần, kia trong cung ngoài cung người liền sẽ truyền rất sống động.”

“Trẫm đã liệu lý sạch sẽ, nếu không phải liên lụy đến lão tú trẫm cũng sẽ không như thế khó xử.” Khang Hi trong lòng có vài phần vô lực, trào phúng nói “Trẫm còn phải cho nàng gạt, nếu làm lão tú biết được, kia trẫm nhi tử sẽ thương tâm, lão tú tuy rằng nhìn vững tâm như thiết, nhưng đối Đức phi vẫn là có một tia chờ đợi, trẫm như thế nào nhẫn tâm lại làm hắn khổ sở?”

“Đức phi, ai gia sẽ xử lý, ngươi thả yên tâm.” Thái Hậu nhẹ giọng hỏi
“Hoàng đế vừa mới ở ngoài điện?”

Khang Hi hòa hoãn biểu tình, trên mặt lộ ra một tia sung sướng, cười khẽ mở miệng “Không ngừng trẫm ở ngoài điện, lão tú cũng ở, nếu không phải trẫm ngăn đón nô tài không cho thông bẩm, sao có thể nghe được lão tú phúc tấn nói?” Thở dài một hơi “Trẫm thật đúng là xin lỗi Hoằng Mân, kia hài tử đáng tiếc.”

“Hoàng đế không hiểu được Hoằng Mân, hắn chí hướng không ở thừa tước, hắn nha, tương lai cũng là cái……” Thái Hậu giọng nói phát làm, ho khan cái không ngừng, Khang Hi đầm nàng phía sau lưng, tự trách nói: “Nhi tử làm hoàng ngạch nương lo lắng.”

Thái Hậu xua xua tay, nhấp một miệng trà, nhuận nhuận yết hầu, ngừng ho khan “Không đáng ngại, vướng bận, hoàng đế ngươi là từ cô cô giáo dưỡng lớn lên, ai gia minh bạch.”

“Hoàng ngạch nương.” Khang Hi thanh âm cũng mang theo một tia nghẹn ngào, hắn từ nhỏ liền ở hiếu trang bên người, tất nhiên là đối Thái Hậu có vài phần chân tình, đặc biệt là hiếu trang trước khi đi trước, dặn dò hắn phải hảo hảo hiếu thuận Thái Hậu, càng là cẩn thận thái y điều trần bệnh tình, nếu là Thái Hậu thật sự đi, kia toàn bộ thiên hạ lại không một người có thể bồi hắn nói chuyện, chẳng lẽ hắn thật sự già rồi, trước kia sự luôn là hiện lên ở trước mắt, thậm chí đối lấy quần thần tôn thất áp hắn Dận Tự đều có thể chịu đựng, “Hoàng ngạch nương, ngại vì trẫm, cũng muốn cẩn thận thân mình.”

“Ai gia thân mình nhất minh bạch, gân nhất ai gia luôn là mơ thấy cô cô, nàng ở triệu hoán ai gia, chỉ sợ ai gia bồi không được hoàng đế bao lâu.” Thái Hậu ngừng Khang Hi khâu, lôi kéo hắn tay, không yên tâm dặn dò “Hoàng đế, tuy rằng nhị a ca bất hiếu, nhưng hắn là nguyên hậu con vợ

cả, lại là cô cô nhất coi trọng tôn tử, ai gia hy vọng người có thể cho hắn lưu lại một cái huyết mạch.”

“Dận Nhưng, Dận Nhưng.” Khang Hi trong lòng cũng không chịu nổi, kia cũng là hắn thương yêu nhất coi trọng nhi tử, “Hoàng ngạch nương, trẫm đáp ứng ngươi.”

“Còn có chính là Trí Viễn Công, hoàng đế, ai gia không hiểu được ngươi nghĩ như thế nào, nhưng đối với Đổng thị, ai gia thật sự đem nàng trở thành nữ nhi giống nhau, cho nên ai gia nêu là đi, Từ Ninh Cung nội sự vật, trừ bỏ một ít để lại cho lão ngũ, dư lại ai gia đều sẽ để lại cho nàng.”

“Hoàng ngạch nương làm chủ chính là.” Thái Hậu vui mừng gật gật đầu, Khang Hi lại lặp lại dặn dò Thái Hậu muôn đem dưỡng hảo thân mình, mới đứng dậy rời đi, nhìn Khang Hi gầy ốm cô tịch bối cảnh, “Hắn có hứng thú xa công bồi, cô cô ngươi cũng có thể an tâm một ít.”

Tè Lạc cùng Vũ Hi ở ngày mau lạc sơn khi ra cửa cung, chân trời ráng đỏ nhiễm hồng phía chân trời, cấp kim bích huy hoàng Tử Cấm Thành độ thượng một tầng nhàn nhạt hồng quang. Đãi phụng Thái Hậu ban ngày, Tè Lạc cảm thấy rất mệt, đặc biệt là lại phát sinh cung nữ truyền lời sự tình, vừa mới không có nghĩ lại, hiện tại nghĩ đến, càng là cảm thấy kinh hãi, chân có chút mềm, chậu hoa để cũng dẫm không xong, Tần ma ma vội tiến lên đỡ lấy, Vũ Hi cũng vẻ mặt quan tâm hỏi “Ngạch nương, ngươi cảm thấy thế nào?”

“Không có việc gì, chỉ là thân mình mệt, Vũ Hi hôm nay làm được thực hảo, ngạch nương nữ nhi cũng hiểu chuyện trưởng thành.” Dựa vào Tần ma ma trên người, Tè Lạc sờ sờ Vũ Hi đầu, lại một lát sau, thuộc về suát lĩnh ung thân vương phủ xe ngựa tới rồi, ngay cả lên xe ngựa đều rất là lao lực, màn xe vuơn một bàn tay, giữ chặt Tè Lạc cánh tay, đem nàng túm đi

vào, bên trong Dận Chân thanh âm truyền đến “Tần ma ma, ngươi mang theo Vũ Hi thừa một khác chiếc.”

Tè Lạc muốn há mồm, lại bị Dận Chân dùng ngón tay lắp kín, xe ngựa vững vàng hướng ung thân vương phủ tiến lên. Muốn dời đi Dận Chân ngón tay, nhưng lại bị hắn u ám càng thêm có vẻ như mực đen nhánh đôi mắt ngăn lại, Dận Chân nhẹ nhàng lại nàng trên môi cọ xát, phảng phát ở cảm giác kia phân mềm mại, Tè Lạc phảng phát bị định trụ giống nhau, sững sờ vọng tiến Dận Chân bình tĩnh không ánh sáng lại lộ ra nguy hiểm lốc xoáy đáy mắt, phảng phát thật sự muốn đem nàng cuốn đi vào, cắn nuốt rót.

Dận Chân nhẹ nắm Tè Lạc hàm dưới, ở Tè Lạc trong mắt rót cuộc chiêu ra bóng dáng của hắn, hai người cơ hồ hai mặt nhìn nhau, có thể ngửi được lẫn nhau hơi thở, “Thân nhân? Gia chỉ là thân nhân? Cùng Tè Giác bọn họ giống nhau?”

Tè Lạc cảm thấy tâm mãnh liệt nhảy lên, nhận thấy được hắn đáy mắt kia ti thương cảm cùng lửa giận, trong lòng âm thầm oán trách hắn thế nhưng nghe lén, cảm thấy Dận Chân trên người phát ra lạnh lẽo, lại có lộ ra một tia lửa nóng, thật đúng là băng hỏa lưỡng trọng thiêng, muốn lui về phía sau, nhưng hàm dưới bị nắm, eo cũng bị cố định trụ, xe ngựa không gian từ không lớn nào trốn tránh khai?

Đối mặt Dận Chân cường thế cuồng bức, Tè Lạc nghẹn một ngày ủy khuất cũng bộc phát ra tối, trong mắt lập tức chứa đầy nước mắt “Ngươi khi dễ ta, ngươi cũng khi dễ ta.”

Tè Lạc như vậy ngược lại làm cho Dận Chân sững sốt, tay không nghe sai sứ chuyển qua nàng khéo mắt xoa lăn xuống nước mắt, càng là như thế, Tè Lạc khóc càng là hung, nhưng còn ở nàng trong lòng còn hiếu được đây là ở trong xe ngựa, cũng không dám quá lớn thanh, bả vai run rẩy, đứt

quãng giải thích “Ngươi —— ngươi muốn ta như thế nào —— như thế nào nói, đó là ở —— Từ Ninh Cung, có thể nào làm trò hoàng mã mỗ mặt nói, nói, ta thích ngươi.”

“Không khóc.” Dận Chân có chút vụng về mở miệng, Tề Lạc lúc này lại chủ động tới gần trong lòng ngực, đem nước mắt bôi trên hăn trên người, nhẹ chày hăn vài cái, chưa hết giận nói “Làm ngươi hung ta, ngươi nhưng hiểu được ta hôm nay, dù sao chính là ngươi sai.”

Dận Chân nhắm mắt lại, tàng khởi hăn kia ti đau lòng, hiện giờ như vậy vẫn là không chịu nhiều lời Đức phi một câu nói bậy? Đem nàng ôm đến càng khẩn, có thể nào cho phép Đức phi dùng bỉ ổi thủ đoạn đi lây dính hăn nắm chặt ở lòng bàn tay trân bảo? Nếu ngươi một lòng vì lão thập tú, vậy hướng hăn xuống tay, ngươi hăn là cũng sẽ đau triệt tim phổi.

Tề Lạc cảm thấy Dận Chân trong mắt âm vu trên người lạnh lẽo càng trọng, không thoái mái đánh một cái lạnh run, Dận Chân chậm rãi thu liễm trên người lệ khí, làm nàng dựa đến càng thoái mái một ít, “Liền như vậy muốn đi Horqin? Đi xem thảo nguyên?”

Tề Lạc trừu động một chút cái mũi, đem tay phải ấn ở Dận Chân ngực, nhẹ giọng nói “Ngô tâm an chỗ tức vì gia.” Dận Chân khéo miệng thương kiều, hứa hẹn “Gia sẽ vĩnh viễn làm ngươi tâm an.”

Chương 433 thời cơ tốt nhất

Dận Chân có thể ở Khang Hi những năm cuối Cửu Long đoạt đế trung cuối cùng có thể thành công, cố nhiên có hăn bản thân năng lực tài cán, nhưng là không thể bỏ qua hăn ẩn nhẫn, hăn hiểu được khi nào ra tay mới có thể được đến lớn nhất chỗ tốt, cho nên chẳng sợ trong lòng tức giận không được, cũng giống như bình thường giống nhau, làm người nhìn không ra hỉ nộ, hăn đang đợi, chờ thỏa đáng nhất thời cơ một kích tát

trung, là hắn được đến xác thật âm tín, tuy rằng Thái Hậu bệnh thể chuyên biến tốt chuyển, nhưng chỉ sợ chịu không nổi cuối năm, Dận Chân trong mắt âm vụ càng trọng “Lão thập tú hy vọng lần này người có thể đĩnh đến quá, Đức phi nương nương, cũng hy vọng người có thể che chở người yêu thương nhi tử.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 258

“Lão thập tú, ngươi tính cách thoát chọn hiếu động, trẫm cũng là hiếu được, nhưng nếu nói ngươi bất hiếu, trẫm cũng không tin.” Khang Hi nghe hắn như vậy vừa nói, phảng phất tìm được rồi một cái hảo nguyên do, “Ngươi

Phúc tấn, nếu là thật sự hiền huệ làm sao đến nỗi này? Ngươi trong phủ những cái đó không ra thể thống gì sự tình, trẫm rất là thất vọng, lúc trước Đức phi cho ngươi ngàn chọn vạn tuyển Hoàn Nhan thị, trẫm nhìn liền không quá ổn thỏa, muốn cho ngươi khác chỉ phúc tấn, nào biết Đức phi cố tình coi trọng nàng, không thành tướng nàng thế nhưng như thế không hiểu được nặng nhẹ, nàng sao xứng vì hoàng tử phúc tấn?”

“Hoàng A Mã, nhi tử, nhi tử đã hung hăng trách phạt nàng, hơn nữa nàng thân mình vốn là không hảo lại hổ thẹn khó làm đã bị bệnh, nhi tử đã đem trong phủ sự tình giao cho năm thị quản lý thay, làm nàng dưỡng hảo thân mình, tùy tiện đóng cửa ăn năn.”

“Ngươi trong phủ sự tình, trẫm cũng không nghĩ nhiều hỏi đến.” Khang Hi rũ xuống mi mắt, liễm đi trong mắt lạnh băng “Nhưng việc này trẫm nếu không phạt ngươi, cũng vô pháp đối thiêu hạ bá tánh công đạo, đại thanh làm sao lấy lập quốc? Dận Trinh, trẫm cách đi ngươi Bối Lặc tước vị, hàng vì bối tử, ngươi nhưng chịu phục?”

“Ta Hoàng A Mã, nhi tử tình nguyễn vô tước cung muồn cho hoàng mã mỗ thân thể an khang, nhi tử... Nhi tử...” Dận Trinh không có nói xong, liền hôn mê bất tỉnh.

Khang Hi nhìn liếc mắt một cái, giơ tay phân phó “Đưa mười bốn bối tử ra cung.” Nội thị giá Dận Trinh đi ra ngoài, gió lạnh một thổi, Dận Trinh tròng mắt không khỏi hơi hơi chuyển động, Khang Hi nói, phảng phất khắc ở hắn trong đầu, lúc trước ngạch nương nếu không phải vừa ý Hoàn Nhan thị, kia chính mình có phải hay không liền có cơ hội cưới đến Lăng Trụ đích nữ? Có phải như vậy hay không? Dận Trinh cả người nóng lên, hỗn tương tương đầu óc không chấp nhận được hắn nghĩ nhiều, cơ hồ quỳ sáu cái canh giờ đã hoàn toàn hao hết hán thể lực, Khang Hi đối hắn cao cao giơ lên, nhẹ nhàng buông, cũng làm hắn tâm an, tuy rằng hàng vì bối tử, còn ở có cơ hội lại thăng lên đi, buông tâm tình Dận Trinh hoàn toàn hôn mê bất tỉnh.

Mà hắn cũng không hiểu được, lúc này Đông Noãn Các nội nga Khang Hi lại niệm động Phật châu, nhẹ giọng nói “Kia chính là hắn kết tóc chí thê, là hắn con vợ cả thân sinh ngạch nương, sủng thiếp diệt thê, như thế vô tình vô tình, trẫm... Đức phi, ngươi đảo thật là sinh một cái hảo nhi tử, hảo nhi tử.”

Đức phi ở trong cung bởi vì Dận Trinh đòn đòn càng thêm gian nan, Thái Hậu tuy rằng bệnh thể suy yếu, nhưng càng là nương cơ hội này càng thêm nghiêm khắc sửa trị nàng, Đức phi thân hình cũng càng là gầy ốm, sắc mặt xám trắng, không thượng son phấn, thậm chí không dám ra vĩnh cùng cung, hơn nữa Đức phi mới vừa vừa nghe nói Dận Trinh tin tức liền phun ra huyết, thân mình càng là nhược thượng vài phần, lại cũng chỉ có thể cường đánh tinh thần đi Từ Ninh Cung hầu bệnh, yên lặng mà chịu đựng Thái Hậu làm khó dễ, cùng với mọi người trào phúng, trong lòng càng là khổ sở, một bụng ủy khuất buồn bức không chỗ phát tiết, biểu tình

rất là suy nhược. Chờ đến Đức phi nghe nói Dận Trinh ở phong tuyết chi dã vào cung quỳ thẳng cửa điện thỉnh tội, tuy hoạch Khang Hi triệu kiến, nhưng cuối cùng lại bị nâng ra hoàng cung, thậm chí bị Khang Hi tước tước vì bối tử, rốt cuộc duy trì không được Đức phi đồng dạng hôn mê bất tỉnh, cung nữ thái giám vội vàng truyền thái y, chẩn trị sau, Đức phi từ từ chuyển tỉnh, lôi kéo ma ma thủ khẩn trương hỏi “Lão thập tú, như thế nào? Hắn thân mình có thể thừa nhận được?”

“Nương nương, ngài thả yên tâm, mười bốn gia tuy rằng thân mình hư, nhưng cũng không lớn ngại, tĩnh dưỡng mấy ngày thì tốt rồi.” Ma ma đem chén thuốc cẩn thận đút cho Đức phi, trong mắt lộ ra quan tâm “Ngược lại là nương nương ngài, thái y nói ngài cấp hỏa công tâm, thân mình suy yếu, muốn nhiều hơn chú ý, ngàn vạn không thể lại mệt. Nương nương, ngài có thể nhất định phải tướng khai mới là, mười bốn gia tuy rằng hàng vì bối tử, nhưng Hoàng Thượng cũng lấy thông cảm mười bốn gia, ngài cứ việc an tâm chính là.”

“An tâm?” Đức phi ho khan lên, đẩy ra cái thia, “Ngươi không hiểu biết Hoàng Thượng tính tình, lão thập tú lần này là mắc mưu, cũng không hiểu được là cái nào ai ngàn đao tính kế hắn, ta Dận Trinh, muốn nhiều nỗ lực, mới có thể văn hồi hiện giờ hoàn cảnh xấu?”

“Nương nương, mười bốn gia là cái tranh đua, tất sẽ không làm ngươi thất vọng.” Đức phi nhìn thấy ma ma khó xử, khàn khàn hỏi “Làm sao vậy?”

“Mười bốn phúc tấn bị bệnh, hiện giờ trong phủ chủ sự chính là năm trắc phúc tấn, mười bốn gia...” Đức phi bỗng nhiên đứng dậy, che lại hôn trầm trầm đầu, nhẹ giọng trách cứ “Hồ đồ, Dận Trinh việc này làm được hồ đồ, này còn có quy củ sao? Làm xong Nhan gia mặt hướng nào phóng? Hoàn Nhan thị nhà mẹ đẻ quan hệ thông gia trải rộng lục bộ, chẳng sợ lại

không thích, trên mặt cũng muốn quá đi, hư cấu nàng còn không phải là, vì sao cố tình sinh bệnh

? Niên Canh Nghiêu nổi bật lại thịnh, cũng chỉ là cái hán quân kỳ xuất thân nô tài, dừng ở Hoàng Thượng trong mắt cũng trốn không được hảo.”

Đức phi càng nghĩ càng là sốt ruột, không ngừng ho khan, nước bọt hàm chứa tơ máu, “Nương nương, ngài cần phải bảo trọng thân mình, ngài ở mười bốn a ca mới ổn thỏa.”

“Việc đã đến nước này, chỉ có thể trông cậy vào Hoàn Nhan thị bệnh nhanh lên hảo lên, cũng không thể quá nhanh, như vậy càng là chọc người phê bình, lão thập tú, vì sao không tới hỏi một chút ngạch nương lại xử trí, người tâm loạn, làm người lại nhưng thừa chi cơ.” Đức phi giãy giụa đứng dậy “Ngài đây là?” Ma ma tiến lên đỡ lấy, Đức phi ám hoàng không ánh sáng trên mặt lộ ra vài phần mắt tự nhiên tái nhợt, khóe miệng lộ ra cười khô “Làm cái gì? Đi phụng dưỡng Thái Hậu nương nương, hiện giờ nhưng không chấp nhận được lại đạp sai một phân.”

“Nương nương vì mười bốn gia thật đúng là tận tâm tận lực, mười bốn gia nhất định sẽ trong lòng cảm kích, hảo sinh hiếu thuận ngài.”

Đức phi dựa vào ma ma trên người, trên người vô lực, nhưng trong mắt lại lộ ra ánh sáng, “Dận Trinh là bốn cung tự mình sinh dưỡng, hắn sẽ không không hiếu thuận, bốn cung hôm nay sở chịu khuất nhục, ngày sau tất báo, Nghi Phi, vinh phi, chúng ta chờ xem.”

Chương 435 Thái Hậu qua đời

Khang Hi năm sáu năm mươi hai tháng, tuy rằng Khang Hi tự mình đi Từ Ninh Cung hầu bệnh, nghiêm lệnh thái y muốn cẩn thận chẩn trị, nhưng Thái Hậu chung quy không có nhịn qua này một năm, cuối cùng lôi kéo

Khang Hi tay, Thái Hậu thấp giọng nói “Hoàng đế, ai gia cả đời này an hưởng phú quý tôn vinh, thấy đủ, muốn đi gặp cô cô, muốn đi……” Năm chặt Khang Hi tay, vốn đã vẫn đục hai mắt, đột nhiên sáng ngời “Hoàng đế, ngươi phải nhớ kỹ vì nhị a ca lưu lại một cái huyết mạch, Trí Viễn Công phu nhân, đó chính là ai gia nữ nhi, hoàng đế nhiều chăm sóc nàng vài phần, ai gia đã đem cô cô lưu lại bẩn chép tay, thường nàng.”

“Hoàng ngạch nương, trẫm đáp ứng ngài.” Thái Hậu ánh mắt một lần nữa ảm đạm rồi đi xuống, trong miệng hùn Mông Cổ cười nhở, cuối cùng té không thể nghe thấy, bắt lấy Khang Hi tay cũng rũ đi xuống, Khang Hi đáy mắt đỏ bừng, ẩn ẩn có lê quang, gầy ốm thân mình run rẩy, trên người lộ ra bi thương, “Hoàng Thượng, Hoàng Thượng ngài cần phải bảo trọng long thể.” Lý Đức Toàn nhẹ giọng khuyên nhủ.

“Hoàng ngạch nương đi, nàng cũng đi, cũng chỉ dư lại trẫm một người.” Khang Hi trong mắt không có một tia ánh sáng, thần sắc mê mang cô tịch, có vẻ hấn càng là già nua, mây ngày liền tới phụng dưỡng Thái Hậu, làm hấn vốn là không lầm sáng khoái thân thể, càng thêm không tốt, hơn nữa Thái Hậu cách hấn mà đi, nghĩ đến ngoài điện quỳ mây đứa con trai, Khang Hi cảm thấy đầu váng mắt hoa, đỡ Lý Đức Toàn đứng dậy, “Thái Hậu đại sự, ngươi làm Lễ Bộ chuẩn bị đi, trẫm muốn cho hoàng ngạch nương an tâm.”

Thái Hậu quàn trong cung điện, thân xuyên đồ tang các hoàng tử đều đầy mặt lộ bi thống, Khang Hi phi tàn cũng đều một thân quần áo trắng kêu trời khóc đất, hoàng tử phúc tấn phần lớn thấp khóc gạt lệ, Tề Lạc quỳ gối các nàng trung gian, tuy rằng tiếng khóc không lớn, nhưng cảm thấy thương tâm, cùng Thái Hậu cũng không có thấy vài lần, chính là chỉ cần tưởng tượng đến nàng đối chính mình thiện ý, trong lòng càng là cảm thấy khổ sở, phảng phát thật là hòa ái trưởng bối qua đời giống nhau, nước mắt giống ngăn đều ngăn không được, Tề Lạc nghe thấy phía sau bi thống khóc

lớn thanh, trong lòng có chút kinh ngạc, này lại là cái nào làm ra vẹ? Nhịn xuống tò mò, không dám lúc này quay đầu lại, chỉ có thể thấy có cung nữ kinh hô “Năm trắc phúc tấn, ngài làm sao vây?”

Hiện giờ đúng là mười hai tháng phân, lại là Hoàng Thái Hậu tang sự, trong đại điện tất nhiên sẽ không bày biện chậu than chờ sưởi ấm đồ vật, năm thị thân mình mảnh mai, lại thích làm nổi bật, nàng chính là thật sự không việc gì cũng muốn vựng, bên cạnh người tam phúc tấn hồng con mắt liếc liếc mắt một cái năm thị, hờ nhẹ một tiếng, “Một cái trắc phúc tấn, cũng dám quỳ gối nơi này khóc tang, mười bốn a ca phủ thật đúng là không ra thể thống gì.”

Tề Lạc cũng không có trả lời, chỉ là chuyên tâm lau nước mắt, rốt cuộc nàng không nghĩ làm Thái Hậu đi được quá thê lương, không đổi được một giọt thiêt tình nước mắt, chính là khóc ban ngày lại thương tâm cũng không có nước mắt, đôi mắt sưng đỏ chua xót, trộm nhìn tam phúc tấn chờ tuy rằng giọng nói khàn khàn, nhưng nước mắt như nước suối giống nhau trào ra, Tề Lạc trong lòng cảm thấy bội phục, nhẹ nhàng hoạt động một chút quỳ đến tê liệt phát trưởng hai chân, thật không hiểu được loại này mặt ngoài công phu khi nào là cái đầu.

Lý Đức Toàn đi vào Tề Lạc phụ cận nhẹ giọng nói “Tứ phúc tấn, Đức phi nương nương cùng năm trắc phúc tấn đều hôn mê bất tỉnh, Hoàng Thượng làm ngài đi chăm sóc một chút.”

Tề Lạc đỡ Tử Anh tay nâng thân, chân đã mềm không động đậy, hoãn một hồi lâu mới chậm rãi di động đến thiên điện, hoảng hồn từ Hoằng Môn chăm sóc, vẫn là tương đối yên tâm.

Đi vào thiên điện, đồng dạng cảm thấy lạnh băng, này cũng không châm chậu than? Thấy Đức phi trắng bệch sắc mặt, gầy yếu bất kham thân mình,

khóe miệng không ngừng trào ra vết máu, trong lòng kinh hãi, bước nhanh tiến lên, quan tâm hỏi “Ngạch nương đây là làm sao vậy?”

Đức phi ma ma đang dùng quyên khăn xoa khóe miệng nàng vết máu, “Tứ phúc tấn, nương nương khóc tang khi đột nhiên hôn mê bất tỉnh, ho ra máu không ngừng, bởi vì Thái Hậu nương nương đại sự, trong cung là không được dùng chậu than.”

Kéo thật dày chăn cái ở Đức phi trên người, Tè Lạc tay sờ lên Đức phi đầu, cảm thấy nóng đèn dọa người, “Thái y nói như thế nào?”

“Bốn, tứ phúc tấn, thái y làm hảo sinh dưỡng, không thể lại làm nương nương lo lắng.” Ma ma bẩm báo xong, liền đẩy ra đi đoan dược, Tè Lạc ngồi ở nàng bên người, không hiểu được nên như thế nào cùng cái này bất công đến lợi hại Đức phi ở chung? Nếu là trong lòng nói chính mình không hận nàng, đó chính là lời nói dối, nàng rời xuống hiện giờ nồng nỗi còn không phải quá mức bất công gây ra, Tè Lạc không tin thường bạn Khang Hi, có thể thăng vì bốn phi chi nhất nàng sẽ cái kẻ ngu dốt, chỉ là bị Đồng Hoàng Hậu hoặc là một ít chuyện cũ bó trụ, tránh thoát không khai, lần nữa khiêu khích Khang Hi điểm máu chốt, mới có thể rời xuống cái này tình trạng.

Đức phi không có huyết sắc môi hơi hơi giật giật, Tè Lạc đê sát vào “Dận Trinh, Dận Trinh, ta nhi tử, ngươi như thế nào có thể quái ngạch nương?” Nàng rốt cuộc nói được là cái nào nhi tử? Thấu đến càng gần một ít, “Ngạch nương như thế nào không nghĩ cho ngươi chọn cái... Chọn cái tốt... Ai có thể nghĩ đến Lăng Trụ sẽ có... Sẽ có hôm nay địa vị...”

Tè Lạc đứng thăng thân thể, trong lòng dâng lên kia ti cảm khái hóa thành vô hình, nàng chỉ sợ cuộc đời này đều sẽ không tỉnh ngộ lại đây, vuốt trên tay Phật châu, trong đầu xuất hiện Dận Chân đáy mắt kia phân đau thương, trong lịch sử Dận Chân đăng cơ khi, Đức phi cho hắn nan kham,

tuyệt đối không thể làm nó phát sinh, Tè Lạc tay nhẹ nhàng vuốt phẳng Đức phi tích tụ mày, “Ngươi nhưng hiểu được, hắn cũng từng thiệt tình chờ đợi quá ngươi tình thương của mẹ, nhưng ngươi lại không có quay đầu lại nhìn hắn liếc mắt một cái, ngươi ánh mắt tất cả đều dừng ở tiểu nhi tử trên người, hắn cao ngạo mang thù, nếu là không hợp tâm ý, liền bỏ chí như cỏ rác, sẽ không lại cấp lần thứ hai cơ hội, Đức phi nương nương, ngươi cuối cùng là mất đi một cái hiểu thuận nhị tử.”

Đức phi lúc này đã thiêu mờ hồn, căn bản không có nghe thấy Tè Lạc lời nói, nếu bằng không nàng tương lai cũng sẽ không rơi xuống cái loại tình trạng này, này có lẽ chính là mệnh có khi cuối cùng là có, mệnh lí vô thời mạc cõng cầu. Đức phi bàn tay ra chấn, Tè Lạc biết không có thể làm Đức phi ở chính mình chăm sóc hạ xảy ra chuyện, duỗi tay soạn trụ nàng phảng phất da bọc xương thủ đoạn, xúc cảm thương cảm thấy có chút không ổn, tinh tế vừa thấy, lắc đầu thở dài, trong cung thủ đoạn quả nhiên lợi hại, nàng trên người cũng nên cũng sẽ có, đem Đức phi cánh tay một lần nữa phóng tới bị trung, không nghĩ tới hiền lành Thái Hậu, cũng có tàn nhẫn một mặt, có thể bình an tôn vinh đức chỉ có thể tâm tàn nhẫn mới thành.

Tè Lạc cảm thấy chính mình còn phải hảo hảo suy nghĩ một chút, ở hoàng gia sinh hoạt, không nghĩ bị người khi dễ, như vậy tâm địa chỉ có thể ngạnh lên, nương Dận Chân tay bã bình những cái đó nữ nhân, ngược lại sẽ làm người coi khinh. Ma ma đoán tiến vào chén thuốc, Tè Lạc tự mình tiếp nhận, nhẹ giọng kêu “Ngạch nương, ngạch nương.”

Ma ma nâng dậy Đức phi, làm nàng dựa vào bản thân trên người, “Tứ phúc tấn, nương nương thân mình quá hư, có lẽ là thanh tịnh bất quá tới, chén thuốc lại không thể không cần, ngài xem.....”

Tè Lạc cảm thấy Đức phi trên người càng ngày càng nồng, dùng sứ muỗng gỗ khai nòng miệng, sau đó đem chén thuốc rót đi vào, ma ma cúi

đầu liễm đi đáy mắt ý cười, Đức phi khóc miệng chảy ra nước thuốc, Tề Lạc sát tịnh sau, hướng ma ma giải thích “Đây cũng là không có cách nào sự tình, ta cũng là lo lắng ngạch nương mới như thế.”

“Nô tỳ đã biết.” Ma ma hầu hạ Đức phi lại lần nữa nầm xuống, “Tú phúc tấn, này lại nô tỳ liền thành, ngài vẫn là về trước linh trước hảo, năm trắc phúc tấn kia, ngài không cần lo lắng, tự do nô tài hầu hạ.”

Tề Lạc gật đầu, nhẹ nhàng xoa xoa đầu gối, cũng hoàn toàn không nghĩ tới nhiều dừng lại “Nếu là ngạch nương có việc, lại đi gọi ta.” Một lần nữa trở lại linh trước, quỳ gối phúc tấn nhóm trung gian, lặng lẽ đánh giá hai mắt, mới phát giác các nàng cũng không có như vậy đại sức mạnh, âm thầm xoa đầu gối, dùng khăn chóng đỡ đôi mắt, giấu đi đáy mắt không kiên nhẫn.

Bỗng nhiên trong đại điện tiếng khóc lớn lên, Tề Lạc không cản ngang đầu liền hiểu được là Khang Hi tới rồi, các nữ nhân đều ra sức khóc thút thít, nước mắt rơi như mưa, một bộ thê thảm không tha bộ dáng, đây là hoàng gia thân tình? Không hiểu được dừng ở Khang Hi trong mắt có thể hay không cảm thấy châm chọc?

Khang Hi xác thật là bi thống không thôi, từ Thái Hậu qua đời, chuế triều mấy ngày, ở đông noãn các trong vòng không thấy bất luận kẻ nào, mọi người nôn nóng không thôi, cuối cùng Lăng Trụ căng da đầu thỉnh thấy Khang Hi, cũng không hiểu được bọn họ nói gì đó, có lẽ là Khang Hi suy nghĩ cẩn thận, người chết không thể sống lại, rốt cuộc bắt đầu lý chính.

Đi vào Thái Hậu linh trước, Khang Hi quỳ gối đệm hương bồ phía trên, nhìn quan tài, che kín tơ máu trong mắt lăn xuống nước mắt, lâm bẩm nói: “Hoàng ngạch nương, hoàng ngạch nương.”

Quỳ gối Khang Hi phía sau Lăng Trụ cảm thấy hắn phảng phát không ổn, quỳ bò hai bước “Hoàng Thượng, thỉnh néng bi thương, Thái Hậu nương nương nhìn thấy ngươi như thế tất sẽ không an tâm.”

“Đỡ trẫm lên.” Lăng Trụ tiến lên, nâng khởi Khang Hi, chịu đựng choáng váng đầu, Khang Hi sắc bén đôi mắt đảo qua mọi người, bọn họ tuy rằng ở khóc, chính là lại đều ở trộm đánh giá hắn, đối Thái Hậu trong lòng nhưng có một phần hoài niệm kính ý? Hơi nhấp mắt lại, cảm thấy đau đầu dục nứt, bắt lấy Lăng Trụ tay càng thêm khẩn “Ngươi, theo trẫm tới.”

Lăng Trụ ở mọi người nhìn chăm chú hạ, theo Khang Hi rời đi, Khang Hi từ Thái Hậu qua đời, liền bị bệnh 70 dư ngày, trong lúc này, Khang Hi ngừng đại triều, trừ bỏ xử lý chính sự, không có triệu kiến bất luận cái gì người, chỉ làm Lăng Trụ bồi hắn tiến vào chiêm giữ sướng xuân viên, các hoàng tử đều hiểu được Khang Hi thân mình không tốt, nhưng là lại không chiêm được xác thật tin tức, mà lại có Dương Khang thông lĩnh quân cận vệ ở kinh, cũng làm cho bọn họ không dám vọng động, chỉ có thể lén cẩn nhắc suy đoán.

Dận Chân tuy rằng sắc mặt bình tĩnh, đáy lòng cũng có một phân sầu lo, phân phó Cao Phúc phải chú ý nhiều phương diện tin tức. Tề Lạc cũng có thể cảm thấy được hắn lo lắng, tuy rằng tưởng khuyên thượng vài câu, nhưng đang ở nội trạch quá nhiều chú ý triều chính, cũng hoàn toàn không thỏa đáng, chỉ có thể ở thúc ăn thượng càng thêm chú ý, Thái Hậu qua đời, bọn họ tự nhiên muốn giữ đạo hiếu, cho nên cho dù Dận Chân đi Tề Lạc kia, cũng cũng không ngủ lại. Bất quá, chỉ cần phàm là Dận Chân tới, Tề Lạc liền sẽ thiển ngữ nhẹ giọng trấn an hắn có chút bức bối cảm xúc, cũng đem nhà ở thu thập đến càng thêm áp.

Dận Chân cũng tổng ái nhẹ ôm lấy nàng, ngửi trên người nàng mùi thơm của cơ thể, nghe nàng làm nũng cáo trạng giảng hoằng lịch Hoằng Trú nghịch ngọt, thậm chí làm Dận Chân hảo hảo răn dạy bọn họ hai cái,

tuy rằng đều là việc vặt, nhưng lại làm Dận Chân cảm thấy thực ấm áp
thực bình tĩnh.

Tề Lạc cảm thấy Dận Chân ở chính mình bên hông tay càng thêm khẩn,
cắn môi, khẽ hôn một chút hắn ấn đường, cùng hắn cái trán tương đế, cũng
không có nhiều lời một câu, chỉ là nhìn về phía hắn ánh mắt lộ ra tín
nhiệm cùng sùng bái, thậm chí trộn lẫn tạp mấy phần nhu tình.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 259

Phòng sinh thu thập thỏa đáng, ma ma lại lần nữa ôm hai cái trẻ mới sinh muôn cấp đã tinh táo lại Ti Gia nhìn xem, Tè Giác theo đi vào.

Lăng Trụ dục làm Dận Chân phòng khách dùng trà, Dận Chân kéo lại muôn đi phòng sinh Tè Lạc, “Sắc trời đã tối, bốn vương liền không quấy rầy.” Tè Lạc trong mắt lộ ra khát vọng nhìn thoáng qua mặt vô biếu tình Dận Chân, hiểu được hắn sẽ không thay đổi tâm ý, mới mở miệng nói “Ngạch nương, ta đi về trước, chờ tắm ba ngày ngày ta tất sẽ sớm đến.” Đổng thi gật gật đầu, Lăng Trụ tự mình đưa Dận Chân bọn họ rời đi, Dận Chân đầu tiên là đỡ Tè Lạc lên xe ngựa, đang chuẩn bị lên xe khi, Lăng Trụ sải bước lên một bước, dùng cực thấp thanh âm nói “Ta này không có.” Dận Chân biếu tình vừa chậm, trong mắt lộ ra một tia ánh sáng, không có trong lời nói xe ngựa, buông mành phân phó “Hồi phủ.”

Lăng Trụ nhìn đi xa xe ngựa, lắc đầu hướng đi trở về đi. Tè Lạc nhận thấy được Dận Chân tâm tình sung sướng, khẽ nhíu mày, hắn không phải là vì Tè Giác thêm nữ nhi vui vẻ đi, Dận Chân duỗi tay đem nàng kéo vào chính mình trong lòng ngực, nhẹ giọng nói “Hoàng A Mã đã có kế vị người được chọn, liền an trí ở chính đại quang minh tấm biển mặt sau.”

Tè Lạc nhu thuận tới gần Dận Chân trong lòng ngực, trong lòng sáng tỏ, hắn là đã có cảm ứng chính mình chính là kế vị người đi, lúc này không dám nhiều lời, chỉ là nhẹ giọng trả lời “Gia, ta tin tưởng ngươi.”

Dận Chân đem nàng ôm đến càng khẩn, nhắm mắt lại, nghe xe ngựa ục ục thanh âm, trước mắt xuất hiện kia đem ghê dọa, nó cùng chính mình chỉ là một bước xa.

Chương 437 huynh đệ tình ý

Trí Viễn Công tước phủ bởi vì này đối song sinh nữ nhi giáng sinh, náo nhiệt lên, Lăng Trụ chỉ cần có không liền đi nhìn nhuy nhỉ cùng Miêu nhi, thật là như hắn tâm can bão bối giống nhau, Đổng thị một bên dặn dò ma ma phải hảo hảo hầu hạ ở cũ Ti Gia, một bên trấn an Ti Gia kia ti áy này, treo ở bên miệng một câu chính là “Cháu gái hảo, cháu gái hảo.” Tè Giác cũng không có lộ ra bất luận cái gì bất mãn, thậm chí đối Ti Gia càng thêm săn sóc, song sinh nữ tắm ba ngày trăng tròn làm thập phần náo nhiệt long trọng, nghe thấy Ti Gia sinh nữ nhi, các quý phụ trong mắt lộ ra đáng thương, trong lòng âm thầm cao hứng, nhưng là nhìn thấy Lăng Trụ đám người phát ra từ thiêt tình thích cháu gái, đối xử tử tế Ti Gia, làm cho bọn họ rất là không cân bằng, càng là hâm mộ nàng hảo phúc khí, có thậm chí nhịn không được nói chút lên men nói, đều bị Đổng thị hung hăng chấn trở về.

Khang thân vương phúc tấn từ nghe thấy Ti Gia sinh nữ nhi, tâm liền căng thẳng, nhìn thấy Đổng thị thiêt tình yêu thương Ti Gia bộ dáng, cảm thán không thôi, âm thầm công đạo Ti Gia muốn hảo sinh hiếu thuận cha mẹ chồng, sau tìm hảo chút được liệu phương thuốc cho hắn bổ thân thể, vô luận thế nào, cũng muốn sinh ra nhi tử tới, chung quy là phải có nhi tử thừa tước.

Khang Hi 57 năm tháng tư, đã qua đời Thái Hậu tôn thụy hào vì hiếu huệ nhân hiến đoan ý thuần đức thuận lòng trời dực thánh chương Hoàng Hậu, táng với Đông Lăng. Theo sau đã xảy ra Tây Bắc sách vượng a kéo bố thảm khiển đem quấy nhiễu Tây Tạng, bị Tứ Xuyên tuần phủ Niên Canh

Nghiêu chấn trở về, nhưng Tây Bắc càng thêm không ổn định, thậm chí gây xích mích ngoại mông Vương gia đều nhân tâm di động.

Khang Hi liên tiếp truyền triệu trọng thần nghiên cứu đối sách, tất cả mọi người minh bạch này trượng là nhất định sẽ đánh, bị Khang Hi hàng tước chủ lý Bình Bộ mười bốn a ca một lần nữa được đến Khang Hi coi trọng, lại lần nữa trở thành đứng đầu người được chọn, có lẽ là luân phiên đả kích làm Dận Trinh thành thực, hắn lần này tuy rằng âm thầm hoạt động, nhưng trên mặt khiêm tốn kín cẩn, tuyệt không trương dương, thậm chí còn tới cửa bái vọng Dận Chân, hy vọng hắn ruột thịt ca ca có thể giúp hắn một phen, huynh đệ đồng lòng, vì Khang Hi bình định Tây Bắc.

Bởi vì ngoại mông không xong, lấy đại thanh quốc sách tất nhiên sẽ gả tôn thất nữ liên hôn trấn an, Tề Lạc nghe thấy cái này tin tức, trong lòng bức bối không thôi, Vũ Hi tuổi tác chính thích hợp, nếu Khang Hi khăng khăng muốn nàng xa gả, kia Dận Chân tuy rằng có tâm phản đối nhưng có lẽ cũng sẽ không ra tiếng.

Ban đêm màn nội, Dận Chân phát hiện mang Tề Lạc không chút để ý, mang theo một tia giận dỗi thụt lùi Tề Lạc, nhắm mắt lại hờ lạnh một tiếng.

Tề Lạc hoàn hồn nhìn Dận Chân phía sau lưng, hướng hắn dịch đi, mặt dựa vào hắn phía sau lưng, nhẹ nhàng cọ cọ, ôn nhu nói “Gia, ta là tin ngươi, nhưng thiên hạ sự tình đều là từ Hoàng A Mã làm chủ, ta là không tin hắn.” Nhận thấy được Dận Chân phía sau lưng cứng đờ, Tề Lạc tế hôn dừng ở hắn cột sống thượng, Dận Chân bỗng nhiên xoay người, ôm nàng vòng eo, cái trán tương đẽ “Gia đã cầu tới rồi Hoàng A Mã ân chỉ, Vũ Hi hôn phối tự chủ.”

“Gia, ngài thật sự... Thật sự?” Tề Lạc trong mắt lộ ra kinh hỉ, Dận Chân khẽ gật đầu, đem Tề Lạc đầu án ở trước ngực, không muốn làm nàng

nhìn thấy chính mình trong mắt tình ý, vũng vàng mở miệng “Việc này
ngươi hiểu được liền hảo, hiện giờ ngoại mông không xong, xa gả tôn thất
nữ thế ở phải làm, gia không nghĩ cố ý ngoại.”

Tề Lạc ngón tay nhẹ hoa Dận Chân ngực, vô luận cái nào xa vỗ Mông
Cổ chỉ cần không phải Vũ Hi liền hảo, “Thật là làm khó ngài, này ân chỉ
tất là đến tới không dễ, ta.....”

Không đợi nàng nói xong, bị Dận Chân đè ở dưới thân, Dận Chân mang
theo một chút tình dục đen nhánh đôi mắt nhìn nàng, cực nóng hâm dừng ở
nàng môi đỏ thuong, mơ hồ nói “Hoàng A Mã muốn hội kiến Mông Cổ
vương công, gia là đi theo hoàng tử, ngươi đi theo gia bên người hầu hạ,
không được phản bắc.”

Đôi tay ở Tề Lạc trơn trượt trên người tới lui tuẫn tra khiêu khích, Tề
Lạc vốn là thanh minh trong mắt cũng nhiễm một tia mê mang, bị hắn trêu
chọc tim đập gia tốc, hơn nữa hắn vì Vũ Hi thỉnh chỉ, càng là cảm động
trong đầu hồn thành một mảnh, nhẹ nhàng vặn vẹo thân mình, Dận Chân
tới gần nàng lỗ tai, thổi nhẹ một ngụm nhiệt khí “Không nghĩ hầu hạ gia?”
 Tay lại không có dừng lại, động tác cũng càng lúc càng lớn, Tề Lạc bạch
ngọc thân thể nhiễm tầng tầng ái muội đỏ ửng, càng là giống thực thấu mật
đào giống nhau, dẫn tới Dận Chân ngón trở đại động, hận không thể một
ngụm nuốt vào trong bụng, cũng có mấy phần tự hào, nàng hoàn toàn
không ché ở chính mình trong tay.

“Ân, ân..... Không..... Cùng đi, đi.....” Tề Lạc trong mắt hiện lên
tức giận, bắt lấy Dận Chân không thành thật tay, la lớn “Cùng đi, cùng đi,
ngươi không cần lại lăn lộn ta.” Dận Chân khóc miệng cong trở ra ý cười
“Gia như thế nào sẽ bỏ qua ngươi?” Màn nội châm rã truyền ra Tề Lạc tựa
cầu xin tựa khát vọng tựa ủy khuất tiếng rên rỉ, cùng với Dận Chân thô
nặng thỏa mãn gầm nhẹ.

Khang Hi cho Dận Chân ân chỉ cái nào cũng không hiểu được, đương truyền ra muôn chỉ tôn thất nữ vỗ mông lúc sau, mười bốn a ca chủ động thượng sổ con, chính mình nữ nhi nguyện xa gả, thực hiện tôn thất nữ chúc trách, Khang Hi trước mặt mọi người tán Dận Trinh vài câu, Dận Chân buông xuống con mắt một tiếng không biết.

Lăng Trụ gần nhất vẫn luôn ở huấn luyện dự bị hải quân, nghe nói Khang Hi chuẩn bị gả tôn thất nữ, hơn nữa Vũ Hi cũng ở chi liệt, lòng nóng như lửa đốt tiến cung thỉnh thấy. Thấy Khang Hi cái gì cũng không nói chính là yên lặng quỳ trên mặt đất, Khang Hi hận đến khẽ căm mội, một cái hai cái đều là như thế này, đem mười bốn a ca sổ con ném tới hắn trước mặt, hờ lạnh một câu “Ngươi nhìn xem đi.”

Lăng Trụ nhanh chóng nhìn một lần, trong lòng càng là khẩn trương, hận không thể đem sổ con xé nát, thân tình như thế đậm bạc, thế nhưng hy sinh chính mình nữ nhi? “Hoàng Thượng, nô tài, nô tài sẽ không hiểu đạo Khổng Mạnh, cũng sẽ không nói đạo lý lớn, mãn mông liên hôn tuy là quốc sách, nhưng thân là nam nhi, tranh tranh thiết cốt như thế nào sẽ làm nữ nhi gánh vác như thế trách nhiệm, nô tài cho rằng đây là sỉ nhục, nếu muốn liên hôn, Mông Cổ vương công đưa thế tử vào kinh thành hôn liền hảo.”

“Ngươi, ngươi.” Khang Hi làm hắn đỡ đến nói không ra lời, nữ nhi cháu gái xa gả rất ít có thể có trường thọ, thân là a mã như thế nào có thể không đau lòng? Nhưng các nàng là công chúa quận chúa đã hưởng thụ hoàng gia vinh hoa phú quý, liền phải gánh vác trách nhiệm, Khang Hi nhìn chằm chằm Lăng Trụ “Trẫm Trí Viễn Công thật là trường kiến thức, cũng dám giáp mặt chỉ trích trẫm? Mãn mông liên hôn là ngươi có thể xen mồm sao? Ngươi cũng dám giáp mặt chỉ trích trẫm? Mãn mông liên hôn là ngươi có thể xen mồm sao? Ngươi tâm tư trẫm còn có thể không hiểu được?”

“Hoàng Thượng, nô tài không dám.” Lăng Trụ thật mạnh khái một cái đầu “Nô tài cảm thấy vũ lực uy hiếp, muốn so đưa tôn thất nữ xa gả càng ồn thǎa.”

“Vũ lực uy hiếp, vũ lực uy hiếp?” Khang Hi nhẹ giọng lặp lại, ngón tay nhẹ nhàng gõ chén trà cái, trong mắt mang theo trầm tư, trong đầu đột nhiên một đạo ánh sáng hiện lên, nhíu chặt mày đột nhiên thả lỏng lại, đối quỳ Lăng Trụ, trong lòng có chứa một tia đắc ý, trầm giọng nói “Trẫm muốn biên cương xa xôi hội kiến Mông Cổ vương công, ngươi cùng trẫm cùng đi, làm trẫm nhìn một cái ngươi vũ lực uy hiếp, nếu có thể thành Vũ Hi sẽ không xa gả, nếu bằng không...” Nuốt xuống câu kia, cũng sẽ không xa gả, không trǎo hǎn mềm chõ, hǎn liền sẽ lười biếng.

“Nô tài tuân chỉ.” Lăng Trụ cảm kích dập đầu, âm thầm hạ quyết tâm muốn lộ hai tay cấp Mông Cổ Vương gia nhóm nhìn xem. “Còn không đứng dậy.” Lăng Trụ nhặt lên Dận Trinh tấu chương, trên mặt lộ ra vài phần lấy lòng ý cười, cung kính đem sổ con đặt ở ngự án thượng, Khang Hi hờ lạnh một tiếng, dùng sổ con gõ một chút Lăng Trụ quan mű, “Ngươi nha, thật đúng là nơi chôn cho trẫm tìm phiền toái.”

“Nô tài nhất định hảo hảo chuẩn bị, chỉ là không hiểu được Hoàng Thượng dùng quân cận vệ vẫn là Hộ Quân Doanh?” Lăng Trụ vội phủi sạch quan hệ “Nô tài đã ký không được mã, diễn võ uy hiếp còn phải bọn họ thống lĩnh tới làm, nô tài sẽ cẩn thận mưu hoa, nhất định sẽ kinh sợ trụ những cái đó có khác dị tâm người.”

Khang Hi cũng có chút chần chờ, thông qua Võ Đan mật báo sáng tỏ kinh thành cũng không ổn, hǎn nhưng không nghĩ ra kinh sau xảy ra sự cố, trầm tư nửa ngày, cuối cùng quyết đoán “Mẫn Thành mang theo một đội Hộ Quân Doanh đi theo, Tề Giác thống lĩnh một đội quân cận vệ đi theo, còn lại lưu tại kinh thành giao cho Dương Khang quản thúc.”

“Hoàng Thượng thánh minh.” Lăng Trụ nhẹ giọng khen, Khang Hi quả nhiên biết rõ nô hạ chi thuật, hy vọng lần này tái ngoại hành trình, có thể làm Mẫn Thành có chút say xe đầu bình tĩnh lại, hắn dù sao cũng là một tay đè bạt người, thật không hy vọng hắn đem đường đi oai.

Khang Hi ở Lăng Trụ quỳ an lúc sau, tiếp tục cân nhắc mang cái nào hoàng tử đi theo, thậm chí tính toán đối Tây Bắc dụng binh nên dùng người nào cầm binh? Đánh giặc đánh chính là lương thảo, quản lương thảo người cũng là cực kỳ mấu chốt. Khang Hi xoa cái trán, ho khan hai tiếng, Dương Khang lý nên là người tốt tuyển, hắn cũng yên tâm, nhưng hiện tại kinh thành thật đúng là không rời đi hắn, như vậy chỉ có thể dùng Tề Giác cùng Dận Trinh, bất đặc dĩ thở dài một hơi, Bảo Thái tài cán trung tâm cũng đủ, nhưng Tông Nhân Phủ đồng dạng không rời đi hắn, còn trông cậy vào Bảo Thái dùng dụ thân vương thân phận ngăn chặn tôn thất hoàng thân quốc thích.

“Trẫm nghe nói mười ba a ca thân mình có bệnh nhẹ, ngươi tự mình đi mang theo thái y đi coi một chút.” Lý Đức Toàn ngây ra một lúc, cúi đầu lĩnh mệnh “Nô tài tuân chỉ.”

“Lão mười ba, lão mười ba, trẫm không có đã quên ngươi.” Khang Hi đổi mười ba a ca chú ý, làm mọi người sờ không tới đầu óc, không chỉ có phái thái y, càng là thường rất nhiều đồ vật, tuy rằng còn không có triệu kiến Dận Tường, nhưng hắn tái nhậm chức phảng phát đã thành kết cục đã định. Dận Trinh trong lòng có vài phần khẩn trương, rốt cuộc ở các hoàng tử trung gian, Dận Tường cũng là có thể cầm binh, Khang Hi lúc này lộ ra loại này ý tứ, chẳng lẽ cầm binh người được chọn là hắn?

Dận Chân vui sướng Dận Tường phục khởi, cảm thấy hắn là cái hảo giúp đỡ, nhưng luôn luôn đa nghi hắn trong lòng khó tránh khỏi có như vậy một tia hoài nghi, Tề Lạc đi thăm mười ba phúc tấn, ở hồi vương phủ phía trước, đối với xảo ngộ trên người không hề lộ ra cô đơn đau thương Dận

Tường khẽ cười nói “Vương gia cực kỳ nhớ mong thập tam gia, ngươi không ngại đến trong phủ đi một chuyến, tinh Vương gia không thấy được ngươi quái tướng, ta tìm hai cái tay nghè tinh vi sẽ được thiện đầu bếp, thập tam gia tuy rằng chuyến biến tốt, nhưng vẫn là muôn đa lưu tâm, đi nhìn một cái hợp không hợp ngươi ý.”

“Đa tạ tú tấu.” Dận Tường trịnh trọng hành lễ, Tề Lạc chỉ chịu nửa lễ, lại lôi kéo mười ba phúc tấn nói hai câu mới lên xe rời đi. Tề Lạc cánh tay chống xe ngựa song cửa sổ, nàng không phải nhiều chuyện, mười ba a ca là hắn duy nhất coi trọng cũng là duy nhất chịu giúp hắn người, không thể bởi vì chính mình một nhà xuất hiện liền phiến không có kia đoạn khó được huynh đệ tình nghĩa, ngón tay nhẹ gõ gương mặt, nhẹ giọng lầm bẩm “Cha mẹ giáo dưỡng ân tình, con cái hiếu kính chi tình, huynh đệ tình, hưu nghị, còn có... Tình yêu, nhân sinh như vậy mới là hoàn mỹ, ta sẽ không làm ngươi lưu lại tiếc nuối.”

Qua hai ngày Dận Tường chủ động tới cửa, đánh nhầm nháp dược thiện danh nghĩa, lại cùng Dận Chân ở thư phòng mật đàm hồi lâu, thảng đến thiên hoàn toàn đêm đen tối, mới đến đến dùng bữa nhà ở, Tề Lạc đã nhảm chán ngồi ở kia chơi nửa ngày ngón tay. Dận Tường dẫn đầu thỉnh tội “Làm tú tấu đợi lâu, là đệ đệ sai.”

“Vậy ngươi là nhận đánh vẫn là nhận phạt?” Tề Lạc thấy bọn họ sung sướng thần sắc, tự nhận sáng tỏ này đối huynh đệ đã đem nói khai, nhìn về phía Dận Chân ánh mắt khó tránh khỏi mang theo vài phần nghịch ngợm đặc ý.

Dận Tường có chút sững sờ, hắn nhưng cho tới bây giờ chưa thấy qua Tề Lạc như vậy, nhìn xem bên người tú ca, “Dận Tường tùy tú tấu xử trí.”

“Vậy mang theo này mấy cái bình rượu thuốc hồi phủ, tuy rằng hương vị có chút quái, nhưng là đối phong thấp rất là chỗ hữu dụng.” Tề Lạc sai

người phùng thượng sáu cái bình rượu, “Ta, ta tú tầu.” Dận Tường trong mắt có một tia đỏ lèn, từ chỗ cao ngã xuống cũng chỉ có bọn họ mang chính mình như thường, thậm chí so được sủng ái khi càng tốt.

Dận Chân nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu vai hắn, bình tĩnh nói “Dùng cơm đi.”

“Chính là, đều nhiệt rất nhiều lần.” Tề Lạc nhẹ giọng oán giận,, hòa tan Dận Tường kia ti chua xót, này bữa cơm tự nhiên lộ ra mấy phần ám áp, ăn cơm xong, Dận Tường khôi phục ngày xưa tiêu sái, đậu đến mặt lạnh Dận Chân cũng không khỏi trên mặt lộ ra ý cười, mà Tề Lạc càng là miệng cũng chưa hợp quá. Chờ Dận Tường rời đi, Dận Chân nhìn Tề Lạc, thật lâu không có nói một lời, Tề Lạc vòng đến hắn phía sau, ôm cổ hắn, trả thù khẽ cắn hắn vành tai, cảm thấy được Dận Chân thân mình bỗng nhiên cứng đờ, thanh thúy tiếng cười ở trong phòng vang lên.

Dận Chân đầu dựa vào nàng trước ngực, nghe nàng sung sướng nghịch ngợm tiếng cười, khép lại hai mắt, hờ nhẹ “Nghịch ngợm gây sự, buổi tối xem gia như thế nào thu thập ngươi.”

Chương 438 đi tuần phong vân (một)

Khang Hi năm bảy năm tháng sáu, thánh giá ra kinh, ung thân vương Dận Chân, tám a ca, mười bốn a ca, mười sáu a ca, còn có chính là thất sủng đã lâu mười ba a ca Dận Tường tùy giá đi tuần. Tề Lạc trên cơ bản là bị Dận Chân cõng chép lên xe ngựa, cách lụa mỏng xanh màn xe Tề Lạc cắn môi, hung hăng trừng mắt ngồi trên lưng ngựa Dận Chân, nàng không phải không nghĩ đi tái ngoại, thực tế nàng nghĩ đến thực, nhưng là thật sự là không yên tâm trong phủ, sợ trong lúc này xảy ra chuyện gì.

Hoảng lịch hưng phấn mà nhìn cung điện Khang Hi đám người cùng với bên ngoài đông đảo long kỳ đèn cung đình, quay đầu lại nhăn nhíu mày hỏi “Ngạch nương, ngươi không vui?”

Tè Lạc thở dài một hơi, bởi vì muốn hội kiến Mông Cổ vương công, vì không gây chuyện không phải chỉ có thể đem Vũ Hi lưu tại trong phủ, mà Hoằng Trú tuổi tác còn nhỏ, nếu là một đường xóc nảy nhiễm chứng bệnh cũng không thỏa đáng, cũng chỉ có thể lưu tại vương phủ, cũng may Đỗng thị cũng không theo hành, vạn nhất có chuyện gì Tần ma ma còn có thể có cái thương lượng người, bất quá, Tè Lạc mấy ngày này đối vương phủ không chế càng ngày càng cường, thậm chí còn từ Dận Chân trong tay muốn đi một ít có thể tin nô tài tỳ nữ xếp vào ở các nơi, trong phủ nhất cử nhất động không nói rõ như lòng bàn tay, nhưng cũng biết được đại khái, huống chi còn có lão đạo Tần ma ma ở, Dận Chân hắn là sẽ không không phái dính côn nhi bảo hộ Hoằng Trú.

Đến nỗi Hoằng Mân, vốn dĩ thượng thư phòng không được xin nghỉ, nhưng là cũng không hiểu được hắn cùng thị sát hoàng tôn công khóa Khang Hi nói gì đó, bạn giá đi theo nhiều hắn cùng mười bốn a ca con vợ cả Hoằng Minh. Hoằng lịch giống tiểu cầu giống nhau bò đến đông đủ lạc trong lòng ngực, ngón tay hướng ra phía ngoài mặt “Ngạch nương, ta cũng tưởng tượng ca ca giống nhau cưỡi ngựa.

“Chờ ngươi trưởng thành liền có thể cưỡi ngựa.” Tè Lạc nhẹ nhàng vuốt ve hoằng lịch đầu, nhìn xe ngựa ngoại cưỡi màu nâu tuấn mã mang theo vài phần nho nhã chi khí Hoằng Mân trong lòng dâng lên một cỗ tự hào, mẫu tử liên tâm, Hoằng Mân hình như có sở cảm trên mặt trán ra ý cưỡi, tay trái nắm dây cương, tay phải nhẹ nhàng chùy hai hạ ngực, nhẹ đá mã ghê, trước khuynh thân mình, đuối theo phía trước mười sáu a ca, thúc cháu hai người ở trên ngựa đàm tiếu.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 260

Chương 440 đi tuần phong vân (tam)

Tái ngoại thảo nguyên bảy tháng vẫn là thực mĩ, Tề Lạc thân mình chuyển biến tốt đẹp lúc sau, dùng khát vọng ánh mắt thăng túc nhìn chằm chằm Dận Chân, biết hắn bất đắc dĩ thở dài, hơi không thể thấy gật đầu, trầm giọng phân phó “Không được chạy xa, muốn cho bọn nô tài đi theo.” Tề Lạc tràn ra ý cười, liên tục gật đầu lôi kéo Dận Chân tay làm nũng lắc lắc, nhón chân tiêm đê sát vào lỗ tai hắn, nhẹ thở hương khí thấp giọng nhẹ giọng “Cảm ơn ngươi, thích nhất ngươi.”

Nói xong liền phải đi ra ngoài, Dận Chân một phen ngăn lại nàng eo, đồng dạng trùng phạt tính ở nàng bên tai thổi nhiệt khí “Thích nhất? So bất luận kẻ nào đều thích?” Tề Lạc lỗ tai đều đỏ bừng, té không thể nghe thấy ừ nhẹ một tiếng, giảo khăn, trầm mặc sau một lúc lâu, đột nhiên mở miệng “Gia, ta còn muốn một bộ Mông Cổ phu nhân phục sức, ta thực thích những cái đó hạt châu.” Ở hiện đại kia, nàng liền rất thích dân tộc Mông Cổ phục sức, có cơ hội nhìn thấy chính phẩm, nàng tự nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua.

“Quá hai ngày Mông Cổ vương công liền sẽ đến, đến lúc đó sẽ có người cấp ung thân vương phúc tấn tặng lễ, ngươi cùng các nàng nói liền hảo.” Dận Chân nghi hoặc hỏi “Ngươi như thế nào đột nhiên muốn xuyên Mông Cổ phục sức?”

“Chúng ta hiện tại liền ở thảo nguyên thượng nha, nhập gia tùy tục sao, hơn nữa hoàng mã mỗ lúc ấy --” Tề Lạc dừng lại khẩu, đối với đối xử tử tế quá nàng Thái Hậu, có khi nhớ tới trong lòng khó tránh khỏi chua xót, nàng tuy rằng táng ở Đông Lăng, nhưng linh hồn đã trở lại tưởng niệm đã lâu Horqin thảo nguyên thượng đi. Dận Chân buông ra Tề Lạc, xu mặt răn dạy “Đi sớm về sớm, không được cắp gia gây chuyện, hiểu được sao?”

Tuy rằng lời nói không tính xuôi tai, nhưng là lại hòa tan Tề Lạc kia phân thương nhớ, bướng bỉnh hướng Dận Chân kính một cái quân lẽ, không dám nhìn hắn phản ứng, cười khẽ chạy ra xong nợ ngoại, dùng tay che lại ngực, Tề Lạc cảm thấy phảng phát từ ngày đó bắt đầu chính mình càng phóng đến khai, này rốt cuộc là tốt là xấu? Dù sao chính là cảm thấy cảm giác này không tồi, cũng càng vui sướng thoải mái. Không cần mỗi lần mở miệng trước, đều phải suy xét đối mặt chính là Dận Chân, muốn thận trọng từ lời nói đến việc làm.

“Phúc tấn, là mang hoằng lịch a ca cùng nhau xem xét phong cảnh sao?” Tím cúc ở sau người nhẹ giọng hỏi, Tề Lạc gật gật đầu, “Còn có Hoằng Môn, nếu là hắn không bị tuyên triêu cũng cùng đi.”

Lãnh hai cái nhí tử, ở mười tên thị vệ dưới sự bảo vệ, Tề Lạc cưỡi hồng màu nâu mẫu câu, nhẹ dương roi ngựa ra hành dinh. Mười bốn a ca Dận Trinh đang ở viên môn chỗ không xa địa phương cùng Dận Tường bắt chuyện, thấy Tề Lạc một thân lừa đỏ cưỡi ngựa trang, trên đầu chỉ cắm hai chỉ màu đỏ trân châu vê thành châu thoa, trên chân đặng một đôi đát bạc màu màu đỏ giày ủng, mã trang là thúc eo, cực kỳ đột hiện Tề Lạc tinh tế mềm dẻo vòng eo cùng lá lướt hấp dẫn thân thể đường cong. Ở như hỏa ngày mùa hè có vẻ hồng đến sáng lên, đặc biệt là trên lỗ tai mang tam đốm hồng kim cương khuyên tai, dưới ánh nắng chiếu rọi xuống làm người không mở ra được đôi mắt. Bị thị vệ vây quanh, trên người càng tăng thêm vài phần tôn quý.

Tè Lạc căn bản là không có thấy Dận Tường bọn họ, cho nên liền tiếp đón cũng chưa đánh, Dận Trinh nhấp miệng, híp mắt bên tai bỗng nhiên nhớ tới Khang Hi nói, trong lòng càng là phiền muộn thuong vài phần. Đặc biệt là Lăng Trụ ở Hộ Quân Doanh cùng quân cận vệ địa vị, càng là làm hắn tâm sinh đố kỵ, cảm thấy là Đức phi kiến thức hạn hẹp, làm Dận Chân đoạt nguyên bản hắn là thuộc về hắn đồ vật, Dận Trinh tuy rằng bất mãn, nhưng trên mặt lại không có lộ ra tới, mà là đối với Dận Tường thân than “Nếu luận hoàng tử phúc tấn dung mạo, thật đúng là liền thuộc tú tấu nhất xuất sắc, cái nào có thể nghĩ đến lúc trước ngày ngô tiếu cô nương trồ mã như thế đáng chú ý.”

Dận Tường giật mình liếc mắt một cái, vọng nghị tú tấu nói, hắn là sẽ không nói, chen vào nói “Thập tú đệ, Hoàng A Mã đem tiếp đai Mông Cổ vương công sai sự giao cho ngươi, thật là chúc mừng.” Dận Trinh thu hồi ánh mắt, trong lòng cũng có đặc ý, cười túm một chút Dận Tường cánh tay “Mười ba ca, ngươi tuy rằng không phải ngạch nương thân sinh, nhưng cũng ở vĩnh cửng cung nuôi lớn, ngạch nương đối đai ngươi giống như thân sinh, Hoàng A Mã đem này trọng trách giao cho ta, trong lòng thật sự là không đé, vì không trì hoãn Hoàng A Mã chính sự, khẩn cầu mười ba ca giúp đỡ đệ đệ một phen.”

Nói xong một cung rốt cuộc, Dận Tường vội đỡ lấy, thở dài nói “Thập tú đệ, không phải ca ca không chịu giúp đỡ ngươi, mà là Hoàng A Mã tuy nói tha thứ ca ca bất hiếu, nhưng lại cũng...” Ngày mắt lộ ra một phân mát mát, nhẹ giọng thấp nín “Nương nương dưỡng dục chi ân, Dận Tường suốt đời khó quên, liền bởi vậy càng không thể liên lụy đến thập tú đệ trên người, ta hai cái muội muội đều là không dài thọ, ca ca thật sự là không muốn thấy Mông Cổ chư vương, thập tú đệ nhiều thông cảm.”

“Mười ba ca, hai cái hoàng muội đều là vì mãn mông liên hôn mới xa đỡ Mông Cổ, ngươi nếu muốn khai chút mới là.” Dận Tường mang theo

một tia đau thương thở dài, không hề ngôn ngữ xoay người rời đi.

Dận Trinh sững sốt một chút, sắc mặt lộ ra vài phần tức giận, đậm châm hù nhẹ “Không biết điều.”

Cùng Dận Tường đi ngược lại. Rảo bước tiến lên Dận Chân lều trại, Dận Tường lều trại, Dận Tường biểu tình mới hòa hoãn vài phần, đánh giá một chút lều trại bài trí, đồ vật tuy không đẹp đẽ quý giá, nhưng lại làm người cảm thấy thực thoải mái thực thả lỏng, lều trại bên trái treo mấy cái mặt nạ, Dận Tường nhận thấy được dùng uống trà che dấu kia ti xáu hổ Dận Chân, trong lòng cười thầm, không cần tưởng này đó mặt nạ đều là cái nào ái đùa nghịch.

Võ nhẹ trượng màu xanh lá bào treo lén tro bụi, ngồi ở Dận Chân đối diện, tự quen thuộc giống nhau cầm lấy ám trà đổ một ly trà, nhẹ nhấp một ngụm “Vẫn là tú ca nước trà hương, cũng không hiểu được tú ca ngài từ nào tìm tới hảo trà bánh, ngày khác đưa đệ đệ mấy khói tốt không? Còn có này trà cụ, đệ đệ nhìn cũng rất độc đáo, không ngại cũng đưa hai bộ.”

Dận Chân khóe miệng hơi hoi hoi nhéch lên một tia độ cung, nhẹ vỗ về chén trà, trà bánh từ đâu ra? Đương nhiên là chi viện Công Tước phủ, hiểu được chính mình thích uống trà, liền đi tìm tới, còn nói cái gì ‘a mǎ sē không phẩm trà, phóng tới hắn đó chính là ngưu nhai mẫu đơn’, cái nào lại không hiểu được nàng thiệt tình hướng về chính mình? Nếu là Tề Lạc lúc này biết được Dận Chân như vậy tưởng, tuyệt đối gấp mặt hoá trang ngượng ngùng, trong lòng cười to không thôi, Lăng Trụ xác thật không hiểu trà, chẳng sợ uống hai lượng bạc một cân lá trà đều có thể trở thành cực phẩm đại hồng bào.

Luôn luôn nghiêm túc Dận Chân thế nhưng cũng sẽ một chút hoảng thần, ngay sau đó nghĩ đến vừa mới ở viên môn ra nhìn thấy một thân lửa đỏ Tề Lạc, lúc trước nàng đối chính mình nhẹ giọng trấn an, không lộ dấu

vết chỉ điểm, cùng với những cái đó bỗn thân mình dược thiện phuong thuốc, Dận Tường minh bạch nhất hiểu biết chính mình tú ca chỉ có thể là nàng một người, nghĩ thông suốt nơi này, trong lòng cũng liền thoái mái Dận Chân đáy mắt nhanh chóng hiện lên kia ti nhu tình. Ho nhẹ một tiếng, Dận Tường buông chén trà, một sửa vừa mới cợt nhả, mặt lộ vẻ nghiêm túc đế sát vào Dận Chân nhẹ giọng “Thập tú đệ tâm tư chính là không nhỏ, Hoàng A Mã đem tiếp đai Mông Cổ vương công sai sự giao cho hắn, có phải hay không cầm binh người được chọn chính là hắn?”

“Tâm tư của hắn luôn luôn không nhỏ, thập tam đệ không hiểu được, mấy năm nay hắn cũng không thiếu lăn lộn, lão bát từ thất sủng với Hoàng A Mã liền toàn lực duy trì hắn, hơn nữa Niên Canh Nghiêu vừa mới ở Tứ Xuyên đánh một hồi tiểu thắng trận, hắn khí thế càng là thịnh thượng vài phần.” Dận Chân trong giọng nói lộ ra một phân khinh thường, “Cầm binh người cũng không thấy đến liền nhất định là lão thập tú, thập tam đệ chớ quên còn có ở Tây Tạng nhất chiến thành danh Trí Viễn Công con vợ cả, Hoàng A Mã trông cậy vào tinh nhuệ cũng chỉ có thể là quân cận vệ, Tề Giác lại là quân cận vệ Phó thống lĩnh, Trang Thân Vương thế tử không nên rời xa kinh thành, mười ba tuổi liền nhập quân cận vệ Tề Giác, nơi nào là lão thập tú có thể so sánh? Hơn nữa có trải qua Tây Tạng bình phán, tiểu thí ngưu đao lúc sau, hắn uy vọng chính là rất cao, này đó đều ở Hoàng A Mã trong lòng.”

Dận Tường gật gật đầu, nhẹ giọng “Tú ca trong lòng hiểu rõ liền hảo, nghe nói thập tú đệ chủ động thỉnh chỉ làm hắn thứ nữ xa vỗ Mông Cổ, Hoàng A Mã đại thêm tán dương, thập tú đệ đây là không phải hướng về phía chất nữ đi?”

“Ta đích nữ cũng là hắn có thể tính kế?” Dận Chân uống cạn nước trà, đèn nhánh đáy mắt hiện lên một tia ánh sáng “Thập tam đệ, cứ việc nhìn hảo, lần này hội kiến Mông Cổ vương công, có lẽ, không, nhất định sẽ có

một hồi trò hay nhưng nhìn, Trí Viễn Công gần nhất chính là không thiếu thao luyện bọn họ, đến lúc đó cũng không thấy đến lão thập tứ làm nổi bật.”

“Quân cận vệ tạm thời không nói chuyện.” Dận Tường chần chờ nửa ngày, hạ giọng nói “Gần nhất ta coi Hộ Quân Doanh thống lĩnh chính là cùng bát ca chính là mắt đi mày lại, tứ ca không thể không phòng.”

“Mẫn Thành rất có tài cán, chỉ là không phải mỗi người đều giống như Trí Viễn Công, hắn tuy rằng đồng dạng quật khởi với không quan trọng tiểu lại, nhưng hắn là thủ không được, không thấy được hoàn toàn đầu nhập vào lão bát, hắn là có chút bất công, nếu bằng không lão cửu thôn trang ngựa gầy không phải tặng không, còn có lão mười hoa đại lực khí trả thù trước kia đắc tội Mẫn Thành người, càng là đem một biểu ba ngàn dặm biểu muội đưa cho Mẫn Thành làm thiếp, lão thập tứ kia cũng không thiếu động tác, Mẫn Thành thành hương bánh trái, bọn họ đều sờ lầm môn, có thể...” Dận Chân nuốt xuống câu nói kế tiếp, xoay ngữ khí “Ta đảo muốn xem Mẫn Thành lần này diễn võ biểu hiện như thế nào?”

Dận Tường phảng phất không nghe thấy Dận Chân phun ra nuốt vào giống nhau, gật đầu thở dài “Mẫn Thành thật là đáng tiếc, lời nói lại nói trở về, cái nào có thể kháng được bát ca lung lạc người thủ đoạn?” Chụp một chút đầu, cười nói “Bát quá bát ca thủ đoạn chính là ở Trí Viễn Công kia nơi chôn vấp phải trắc trở, bắt cóc dụ thân vương Bảo Thái đều không xem trọng bát ca, nghe nói hắn ở Tông Nhân Phủ chính là cùng kinh doanh nhiều năm giản thân vương cân sức ngang tài, này thậm chí còn lược chiếm thượng phong, không nghĩ tới luôn luôn cà lơ phát phơ Bảo Thái thiết lập sai sự tới, cũng là hạ đến đi tàn nhẫn tay.”

“Dụ thân vương Bảo Thái, hắn -- khó được thanh tịnh chút, đảo cũng không tồi.” Dận Tường có chút sững sờ, Dận Chân chính là khó được khen

người, hơn nữa đối tượng thế nhưng là trước đây hắn rất là phiền chán Bảo Thái?

“Chủ tử, nô tài có việc hồi bẩm.” Cao Phúc thanh âm truyền tiến vào, Dận Tường đấm đấm chân đứng dậy cáo từ “Tú ca, ta chân có chút ma liền đi về trước làm người đấm hai hạ. Ta tổng cảm thấy lần này hội minh sẽ không thuận lợi, ngài vẫn là muôn đa lưu tâm, đặc biệt là tú tấu, đệ đệ nói câu thật sự lời nói, tú tấu hiện giờ tuy rằng trồ mã càng thêm hảo, nhưng mỗi giới tú nữ đều có như vậy mấy cái tư sắc tuyệt mỹ, cũng hoàn toàn không hiếm lạ, nhưng tú tấu bất đồng, nàng chính là Trí Viễn Công hòn ngọc quý trên tay, là Hoàng A Mã nhất nhin trọng hoàng tử phúc tấn, Tè Giác cũng đối nàng thập phần kính trọng, này đó dừng ở có tâm tư người trong mắt nhưng đều trong lòng phiếm toan, nếu tú tấu thật sự khai đến chạm vào nói, tú ca cũng sẽ lo lắng không phải?”

“Đa tạ thập tam đệ chi ngôn, ca ca hiểu được như thế nào làm.” Dận Tường chắp tay, đẩy ra trướng mành đi ra ngoài, Cao Phúc cúi đầu tiến vào, hành lễ sau truyền lên đến từ kinh thành mật báo, Dận Chân tiếp nhận nhìn hai mắt, chau mày, kinh ngạc mở miệng “Tần ma ma như thế nào sẽ bị bệnh? Còn có hay không khác tin tức? Vũ Hi Hoằng Trú hay không thỏa đáng?”

“Hồi chủ tử nói, khanh khách tiểu a ca bên người để lại có thể tin người, tất sẽ không xảy ra sự cố, bất quá --”

“Áp a áp úng làm cái gì? Tình hình thực tế nói, nếu là tái giống như lúc trước Hoằng Mân bên người ra bối chủ nô tài, gia --” Cao Phúc liên tục dập đầu, “Chủ tử cứ việc an tâm chính là, vương phủ Hữu Phúc tấn định ra quy củ, tuy rằng Tần ma ma đột nhiên sinh bệnh, từ Vũ Hi khanh khách chưởng vương phủ, hết thảy thuận lợi. Công tước phu nhân ngẫu nhiên thân thể không khoẻ, cực kỳ nhớ mong Hoằng Trú a ca, đã đem tiểu a ca nhận được Công Tước phủ, nói là muôn trụ thượng một đoạn nhật tử.”

Dận Chân tuy rằng có một phân bát mǎn, nhưng sáng tỏ ở Công Tước phủ muôn càng ồn thỏa một ít, hắn thật sự gánh không dậy nổi lại xảy ra sự cố, lại cùng Tề Lạc giận dỗi, nhẹ giọng thở dài “Hầu hạ Hoằng Trú người cũng đều theo đi?” Cao Phúc gật đầu, đã có điều chỉ nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, vội rũ xuống đầu.

“Việc này trước không cần thông báo phúc tấn biết được, Tân thị là phúc tấn của hồi môn, lại ở phúc tấn bên người mười mấy năm, phúc tấn luôn luôn tâm từ, tất sẽ nhớ mong.”

“Nô tài tuân mệnh.” Dận Chân bậc lửa hỏa chiết đem mật báo đốt sạch, Cao Phúc nhảy mở cửa mành, dùng cây quạt đem yên vị xua tan, “Phúc tấn bên người còn muôn nhiều an bài chút có thể tin nhân thủ, này qua loa không được.” Cao Phúc gật đầu, lui đi ra ngoài, Dận Chân tự hỏi nói “Hảo hảo, như thế nào sẽ bị bệnh? Là ngoài ý muốn vẫn là nhân vi? Lấy nàng tinh tế không đến mức mắc mưu, rốt cuộc là như thế nào cái tình hình.”

Chương 441 đi tuần phong vân (bốn)

Liên tiếp mấy ngày Mông Cổ vương công lục tục đến hội minh địa điểm, Khang Hi cũng luân phiên triệu kiến bọn họ, nội mông bộ đội sở thuộc Horqin chờ mấy thế hệ đều cùng Ái Tân Giác La liên hôn, cho nên không dám có dị động, ngoại mông chư công tuy rằng lần nữa tò vò trung tâm, nhưng hướng Khang Hi thượng kỳ ân tập tử. Khang Hi nhìn bọn họ tố khổ muôn tiền bạc tập tử, cũng không khỏi thay đổi sắc mặt, tức giận mắng: “Này đàn dưỡng không thân dê con, chẳng lẽ trẫm ân thường còn chưa đủ? Công chúa quận chúa gả cho nhiều ít, bọn họ chẳng lẽ liền không có một phân thành tâm?”

“Hoàng Thượng, ngài xin bớt giận.” Lăng Trụ đem bạch sứ chén nhỏ đựng đầy trái cây nước đá bào đưa cho Khang Hi, lại cầm lấy ngà voi bính trụy cây quạt, một chút một chút quạt, giảm bớt Khang Hi nóng lên đầu óc,

tuy là vẻ mặt quan tâm, nhưng trong lòng khinh thường, nếu là gả nữ nhi liền dùng được nói, kia còn muốn quân nhân làm cái gì?

“Này lại là ngươi cân nhắc ra tới?” Khang Hi nhìn trong chén cắt thành khói mùa trái cây cùng ma thuật sự toái băng mạt, mặt trên còn rải áp tốt nước trái cây, hướng Lăng Trụ nhường mày “Trẫm nhưng chờ ngươi vũ lực uy hiếp, ngươi phải cho trẫm xấu mặt, xem trẫm tha không buông tha ngươi.” Cầm lấy muỗng nhỏ thịnh đặt ở trong miệng, lạnh lẽo chua ngọt vị giān ra hắn mày.

“Đây là tú phúc tân cân nhắc ra tới, nô tài cũng chỉ là mượn hoa hiến phật.” Khang Hi dùng non nửa chén, xua tan trên người nhiệt ý, “Ngươi chuẩn bị như thế nào? Mẫn Thành kia?”

Lăng Trụ chấp cây quạt tay dừng một chút, “Mẫn Thành tướng lãnh vẫn là rất có tài cán, thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, có quân quy ở đâu cái cũng phiên không ra thiên đi.” Khang Hi nghiêng đầu nhìn liếc mắt một cái lăng trụ, vỗ vỗ hắn phiến đầu, cảm thán “Ngươi không cần như vậy cẩn thận, trẫm là tin tưởng ngươi, Mẫn Thành trước dùng đi, thay một cái trẫm càng không yên tâm, trẫm Trí Viễn Công chỉ có một.

“Hoàng Thượng, Hoàng Thượng.” Lăng Trụ bởi vì mấy ngày liền làm lụng vất vả trong mắt che kín tơ máu, hắn so ly kinh khi muốn gầy thượng một ít hắc thượng một ít, “Đi xuống nghỉ ngơi, trẫm muốn cho Mông Cổ vương công nhìn thấy cương nghị đĩnh bat Trí Viễn Công.”

“Tạ Hoàng Thượng.” Lăng Trụ dập đầu lui đi ra ngoài, cho dù Khang Hi không nói, hắn cũng rất không được bao lâu, vì an bài diễn võ liên tiếp hai ngày đều không có chợp mắt, thân mình thật sự không chịu nổi, ven đường nhìn thấy Vương gia trang điểm người Mông Cổ mang theo tùy tùng hướng mười bốn a ca kia đi đến, thậm chí còn có chuyên môn cấp tám a ca tặng lễ, Lăng Trụ trong lòng đối tám a ca thật là bội phục không

thôi, liền nói lung lạc người thủ đoạn, hắn tuyệt đối là hoàng tử trung nhất
đẳng nhất.

Dận Chân là đi theo các hoàng tử nhất thanh nhàn một cái, thờ ơ lạnh
nhạt Dận Trinh cùng Dận Tự lèu lớn náo nhiệt, trong lòng cũng có một tia
hâm mộ, nhưng càng có rất nhiều nhìn chê cười. Nhàn nhã độ nhật kết quả
chính là bị Tè Lạc ngạnh túm mẫn nào chạy loạn, Dận Chân cũng lóng
không rõ, nàng như thế nào như vậy đại tinh lực? Một mảnh mặt cỏ có cái
gì nhưng xem? Đặc biệt là sắp mặt trời lặn hoàng hôn khi. Tè Lạc luôn là
kéo hắn tay, vẻ mặt hạnh phúc nhìn hoàng hôn hạ thảo nguyên, hoặc là đem
thị vệ đuối đi đi chuyển tiến hắn trong lòng ngực, hoàng hôn ánh nắng
chiếu vào nàng thẹn thùng trên mặt, có vẻ càng nhu mĩ vài phần, ngày xưa
tinh lượng hai tròng mắt cũng nhiễm nhàn nhạt kim quang, Dận Chân luôn
là trên mặt lộ bất đắc dĩ, tay lại khẩn khầu nàng vòng eo, trong mắt đau
sủng không dung sai biện.

Hoàng Môn đã từng nhìn thấy quá ở mặt trời lặn ánh chiều tà hạ, hoang
tàn vắng vẻ mênh mông vô bờ thảo nguyên thượng, kim quang chiếu vào
Dận Chân ôm chặt Tè Lạc trên người, chiếu ra ám áp vàng sáng, cái này
tình cảnh phảng phát bức họa cuộn tròn giống nhau, thật sâu khắc ở hắn
trong đầu, trở lại lèu trại bính lui tùy tùng, phô khai giấy vẽ đem kia phân
cảm xúc nhuộm đậm đến trên giấy.

Khang Hi rất có quyền mưu, lại đánh lại kéo một phen sửa trị xuống
dưới làm Mông Cổ vương công thành thật thượng không ít, lăng trụ đã
chuẩn bị thỏa đáng, bởi vậy Khang Hi tuyên triệu quận vương vương công
nhóm ngày mai cùng nhau quan khán quân cận vệ diễn võ. Đối với quân
cận vệ Hộ Quân Doanh uy danh những người này cũng đều nghe nói qua,
có cơ hội nhìn thấy cũng sẽ không sai quá. Đặc biệt là ngoại mông quận
vương, bọn họ kẹp ở đại thanh cùng chuẩn cách ngươi hoặc là nói la sát

quốc chi gian ngày quá rất là gian nan, nếu là đại thanh đáng tin cậy, có thể bảo hộ bọn họ không bị quấy rầy, an ổn nhật tử ai không nghĩ quá?

Đối với diễn võ Tè Lạc cũng rất có hứng thú, chính mình phụ thân mân mê hơn một tháng, như thế nào cũng sẽ là cái đại trường hợp, cho nên nàng sáng sớm lên liền rất là hưng phấn, Dận Trinh một mặt làm Cao Phúc hắn, một bên nhìn Tè Lạc trang phân, nàng không có tuyển đở thăm lễ phục, mà là thân xuyên màu xanh băng nghiêng khâm dùng chỉ bạc thêu đường viền sườn xám, đồ trang sức trang sức cũng đều là có vẻ rất là thoái mái thanh tân màu lam nhạt, cầm trên đầu mang một đóa màu lam mẫu đơn hoa lụa, bẹp phuong thượng khẩn đầy toái toái ngọc xanh, rũ ở nhí sườn lam hạt châu thoán thành tua, theo nàng di động, hơi hơi lay động phảng phất mang theo một đạo nước gọn.

Bởi vì bên ngoài đúng là mặt trời chói chang, Tè Lạc đối với kem chống nắng thật sự là lỏng không ra, chỉ có thể làm Tử Anh đánh lô hội đêm qua làm mặt nạ, trên mặt đồ nhàn nhạt son phấn, như thế nào cũng nên có điểm hiệu quả, bất quá du ngoạn sáng khoái, Tè Lạc rõ ràng cảm giác nàng làn da muôn so ra kinh khi hắc thượng một ít, xem ra cũng không thể lại ham chơi đại ý. Cầm tay kính cẩn thận chiểu chiểu, không có bất luận cái gì không ổn.

Đứng dậy Tè Lạc vuốt phẳng tay áo thượng nếp uốn, dẫm lên không cao chậu hoa để đi vào Dận Chân phụ cận, giơ tay sửa sang lại một chút hắn cổ áo, khẽ vuốt cổ áo thượng ngũ tráo kim long, Dận Chân rũ xuống đôi mắt nhìn trước mặt Tè Lạc, khéo miệng hơi hơi giơ lên, “Canh giờ không còn sớm, hôm nay ngươi không được gây chuyện, đứng ở bên cạnh liền hảo, mọi việc không cho phép ra đầu.”

Tè Lạc bĩu môi, nhẹ giọng oán giận “Nào thứ lại tưởng gây chuyện quá? Ước gì các nàng đều nhìn không thấy ta mới hảo đâu.” Dận Chân nhẹ chọn một chút tua, hắn cũng không nghĩ Tè Lạc bị người nhìn thấy, chính

là căn bản làm không được? Lần này đi theo hoàng tử sở mang tất cả đều là trắc phúc tấn khanh khách, nàng vốn là thực dân người chú ý, hơn nữa Lăng Trụ trù bị lần này diễn vỡ, nàng lại như thế nào có thể thật sự mất đi với mọi người chi gian? Dận Chân cũng có vài phần mâu thuẫn, đã muốn cho người hâm mộ, lại lo lắng Tề Lạc quá làm nổi bật.

Dận Chân âm thầm thở dài sắc mặt như thường lãnh thê nhi hướng diễn vỡ nơi đi đến, bởi vì lo lắng hoảng lịch tính tình, Tề Lạc gắt gao nắm hăn, tinh tế dặn dò hăn không cần gây chuyện, muốn an phận thành thật, nàng nhưng không nghĩ có cái gì ngoài ý muốn phát sinh. Hoảng lịch tuy rằng liên tục điểm đầu nhỏ, nhưng trong mắt hung phấn nóng lòng muốn thử cái nào đều nhìn thấy, Tề Lạc chỉ có thể lắc đầu thở dài, thầm nghĩ nhất định phải xem trọng hăn. Hoảng Mân bọn họ sáng sớm đã bị Khang Hi truyền triệu đi rồi, đối hăn đảo không phải thực lo lắng, cái nào cũng không có khả năng làm hăn có hại.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 261

“Không cần.” Vũ Hi bên miệng trán ra một tia ý cười “Ta hiểu được ngạch nương tâm ý, nhưng ta dù sao cũng là a mã chi nữ, lại là ngạch nương trưởng nữ như thế nào như thế vô dụng? Ngày thường cũng chỉ là không nghĩ lý các nàng thôi.”

Vũ Hi bên người tỳ nữ băng ngọc nhẹ giọng bẩm báo “Chủ tử, vừa mới cảnh khanh khách đi Tống trắc phúc tấn nói là đi còn bản vẽ, hoảng khi a ca giống như thiếu sự vật, muốn trùng trị quản lý nô tài, nghe nói đã đánh chết hai cái gã sai vặt, còn muốn một lần nữa đổi hầu hạ nô tỳ.”

“Hắn đây là đem không thể tùy Hoàng A Mã đi tuần khí ra ở nô tài trên người?” Vũ Hi trầm tư một hồi, lại nhìn xem Tân ma ma đứng dậy, “Ngươi trước nghỉ ngơi, ta đi nhìn một cái hoảng khi ca ca, đại nhiệt thiên, lấy thượng trong cung Đức phi nương nương thưởng tiếu tử khởi sa ướp lạnh dưa hấu, cũng muốn làm hắn giảm nhiệt khí mới được.”

Tân ma ma muốn mở miệng, Vũ Hi trong mắt ánh sáng chợt lóe, nhẹ giọng lầm bẩm “Mùa trái cây chính là Đức phi nương nương thưởng, hoảng khi ca ca luôn luôn bị nàng yêu thương coi trọng, như thế nào có thể không cho hắn cảm thụ mã mỗ hảo ý? Trái cây không được lâu phỏng, ta đã án phân vị thưởng cho trắc phúc tấn cùng khanh khách, ngươi cứ việc an tâm chính là.”

Vũ Hi lại tinh tế phân phó hầu hạ Tần ma ma tiểu nha đầu phải hảo hảo chăm sóc nàng, sau đó mới rời đi, tiểu nha đầu bưng lên chén thuốc chén, Tần ma ma xua xua tay “Trước phỏng, ta nghỉ một lát lại dùng.” Tiểu nha đầu có nghĩ thầm muốn khuyên thượng hai câu “Ngươi trước đi xuống.” Tần ma ma làm nàng đi ra ngoài, bưng lên chén thuốc nhẹ ngửi, lại nhìn xem nội thất bày biện cảnh khanh khách thường bồn cảnh, mặt trên màu vàng nhạt phấn hoa như vậy kiều diễm, đứng dậy đem chén thuốc ngã vào bồn cảnh, trong mắt hiện lên trào phúng, nếu không phải vì làm Vũ Hi có thể lập sự, nàng lại như thế nào sẽ trang bệnh?

Tần ma ma khẽ vuốt mặt trên kiều nộn nhụy hoa, than nhẹ “Phúc tấn lại như thế nào yêu thương khanh khách, tương lai cũng là đến chỉ hôn xuất giá, quang sẽ tính sổ quản lý tài sản, không hiểu đến đắn đo hạ nhân như thế nào có thể thành?” Đem nhụy hoa bóp nát, nhìn liếc mắt một cái trên tay màu vàng nhạt chất lỏng, hờ nhẹ “Các ngươi cũng là coi thường phúc tấn, một lần nữa chỉnh đốn vương phủ nào có các ngươi phiên thiên cơ hội? Tiễn đi Hoằng Trú a ca chỉ là không nghĩ đột nhiên sinh ra ngoài ý muốn, các ngươi thật đúng là đương phúc tấn là cục bột? Nhậm các ngươi động tác nhỏ không để ý tới? Phàm là ở phúc tấn trong lòng người, làm sao dung được các ngươi ra tay?”

Vũ Hi khinh phiêu phiêu nói mấy câu liền trán an hoằng khi tức giận, rốt cuộc hoằng khi cũng không dám thật sự chọc bức nàng, tìm cái lấy cớ đánh chết hạ nhân, nghe Cảnh thị nói là phúc tấn phái tới hầu hạ hắn, Vũ Hi nhìn xem trên mặt đất vết máu, trong lòng cảm thấy buồn cười, ôn nhu nói “Hoằng khi ca ca, tuy rằng nô tài thát trách, nhưng bằng mắt đi một cái nho nhỏ nhẫn ban chỉ hắn là tội không đến chết đi.”

“Vũ Hi muội muội, nhẫn ban chỉ tuy rằng không đáng giá tiền bạc, nhưng đó là ngạch nương để lại cho ta niệm tưởng.” Hoằng khi vẻ mặt cảm thán hoài niệm.

“Hoằng khi ca ca cù việc an tâm, Lý trắc phúc tấn dưỡng hảo thân mình tự nhiên sẽ ra viên cùng người mẫu tử gặp nhau.” Vũ Hi ngắm liếc mắt một cái hoằng khi bên người người mặc hò nước lam hoàn toàn mới sờn xám nha đầu, nàng trên lỗ tai mang theo đại viên trân châu khuyên tai, trên cổ cũng treo trân châu dây xích, tính ra bạc này bộ đồ trang sức như thế nào cũng đáng cái hai trăm lượng, “Trong vương phủ tự do ngạch nương lập hạ quy củ, ngươi như vậy bức bối làm a mã biết được, cũng không thấy đến có thể rơi xuống chỗ tốt, gần nhất thiên rất nhiệt, cũng không hiểu được khi nào có vũ, hoằng khi ca ca tự nhiên hỏa khí lớn hơn một chút, nhưng tiêu hỏa biện pháp vẫn phải có, ngươi cần phải để ý thân mình mới là, đỡ phải chậm trễ công khóa, làm a mã trách phạt.”

Hoằng khi sắc mặt khẽ biến, nheo nheo mắt “Không nghĩ tới Vũ Hi muội muội cũng lớn, hoàng mã pháp hồi kinh cũng nên cho ngươi chỉ hôn đi, a mã tùy giá đi tái ngoại hội minh Mông Cổ vương công, sẽ tự lưu tâm, xem ra làm ca ca phải cho ngươi chuẩn bị của hồi môn.”

“Đa tạ hoằng khi ca ca này phân tâm.” Vũ Hi đạm nhiên cười, cũng không có như hoằng khi dự đoán như vậy kinh hoảng thất thố, khinh thanh té ngũ trách phạt hầu hạ không lo nô tài, một lần nữa bỗn thượng hai cái nô tỳ, “Hoằng khi ca ca, ngươi xem như vậy được không? Vũ Hi sơ chưởng vương phủ, còn có rất nhiều không hiểu, này hai cái nô tài thành thật trung hậu, ngươi trước dùng, nếu là không hài lòng, chờ a mã ngạch nương trở về, lại đổi cũng không muộn.”

Hoằng khi vô pháp phản bác, hắn tuy rằng là trưởng tử nhưng án Tè Lạc chế định quy củ hắn căn bản không có quyền nhúng tay vương phủ sự tình, cũng lo lắng nàng tương lai hướng Dận Chân tố khổ cáo trạng, kia tuyệt đối không có hảo trái cây ăn, gật đầu nói “Vũ Hi muội muội tuyển người tự nhiên là tốt, ca ca yên tâm.”

Đem Đức phi thường mùa trái cây lưu lại, liền trở lại chính mình nhà ở, băng ngọc hầu hạ nàng thay rộng thùng thình áo choàng, lại mệnh lệnh nha đầu bưng lên giải nhiệt nước ô mai ướp lạnh, Vũ Hi nhấp một ngụm, cảm thấy thoải mái thanh tân rất nhiều, buông bạch sứ chén nhỏ, ngồi vào án thư bên, cầm lấy bàn tính sổ sách cẩn thận thẩm tra đối chiếu, không có làm sau mới phân phó nha đầu phát tiền tiêu vặt, đầu ngửa ra sau dựa vào ghế trên, lúc này mới minh bạch chính mình ngạch nương quản lý vương phủ bảo hộ bọn họ bình an, đồng thời áp chế trắc phúc tấn khanh khách nhóm, rốt cuộc phí bao lớn tâm lực, khó trách Hoằng Mân phải bảo vệ ngạch nương, liền hoảng lịch cũng có này phân tâm tư.

Vũ Hi thở dài một hơi, nàng cũng tham gia vài lần vương phủ quý nữ tụ hội, tự nhiên hiểu được ở vương phủ chết non cái hài tử là cõi nào lơ lửng bình thường sự tình, ngồi dậy trong mắt lộ ra một phân ánh sáng, “Không thể lại làm ngạch nương lo lắng, Vũ Hi cũng trưởng thành.”

Bị Vũ Hi nhớ mong Tè Lạc, lúc này thân ở nước sôi lửa bỗng bên trong, Khang Hi rất có hứng thú ngồi ở chǎn chiên thượng chính là không đi rồi, hắn bất động, khác hoàng tử tự nhiên sẽ không động, Tè Lạc cảm thấy được mười bốn a ca trộm đánh giá, có chút lúng túng, muốn hướng Dận Chân phía sau trốn, nhưng bị Khang Hi gọi lại “Lão tú phúc tấn, ngươi là như thế nào cân nhắc ra tới? Trẫm ném hương vị không tội.”

Nhin đến Khang Hi trong tay cánh gà, Tè Lạc nhẹ giọng nói “Hoàng A Mã, con dâu / trăm! Độ không có đại bản lĩnh, liền ái ở thức ăn trên dưới công phu, này chỉ là tiểu ngoạn ý, nhưng không được ngài khích lệ.”

“Ngươi là thiên vị thức ăn, nhưng sẽ không bắn thân động thủ, đúng hay không?” Khang Hi nhìn lướt qua bên cạnh rơi xuống than đen giống nhau thịt xuyễn, trên mặt che kín ý cười, trong mắt lộ ra vài phần yêu thương, “Ngươi nha, chính là bị Trí Viễn Công sủng, bất quá, như vậy cũng

hảo, ngươi là thật sự con dâu lại là ung thân vương phúc tấn, cái nào dám cho ngươi ủy khuất, về sau cùng trẫm nói, trẫm cho ngươi làm chủ.”

“Tạ Hoàng A Mã.” Tề Lạc sụp mi thuận mắt, hiện tại nàng chính là tú phúc tấn đoan trang cẩn thận, làm việc không còn nữa vừa mới nghịch ngợm sinh động, ăn mà không biết mùi vị gì ăn trong tay thịt xuyễn, cảm thấy biệt nữu cực kỳ. Khang Hi nhưng thật ra tiếng cười liền không có dừng lại quá, mười bốn a ca thấu thú giảng chê cười, tám a ca cũng là trong mắt hàm chứa cười, chỉ có Dận Chân an tĩnh ngồi quỳ ở Khang Hi bên người, bình tĩnh không gợn sóng trên mặt làm người đoán không ra tâm tư của hắn.

“Tú ca, hôm nay ngươi không phải hắn là đi Horqin đài cát kia?” Mười bốn a ca dẫn đầu mở miệng “Hoàng mã mỗ trên đời là lúc liền rất yêu thương coi trọng tú tẩu, nghe nói từng có ý đem chất nữ giao cho đài cát thế tử, thật là chúc mừng tú tẩu.”

Tề Lạc trong mắt lộ ra lửa giận nhìn Dận Trinh liếc mắt một cái, Khang Hi phảng phất không có nghe thấy giống nhau, ánh mắt dừng ở nơi xa thảo nguyên thượng, Lăng Trụ bởi vì cách Khang Hi gần nhất, tự nhiên nhìn thấy hắn nắm chặt thịnh nước đá bào chén càng khẩn.

“Tôn thất nữ chỉ hôn toàn bằng Hoàng A Mã làm chủ, ta làm ngạch nương chưa nhận được chỉ hôn ý chỉ, ngươi lại từ chối nào nghe nói loại này không thật tin tức?” Sự tình quan Vũ Hi khuê dự Tề Lạc làm sao có thể nhẫn được? “Huống chi bị gả việc lý nên từ phúc tấn lo liệu, Vũ Hi phúc mỏng không đảm đương nổi mười bốn gia nhớ thương, ngươi vẫn là vì Hoàng A Mã hảo sinh ban sai hảo, nếu có nhàn rồi cũng không ngại nhiều hỏi đến thập tú hoàng tử phủ sự, năm trắc phúc tấn tuy rằng hiền huệ, nhưng thân phận chung quy là kém chút, cũng không hiểu được thập tú đệ muội tu dưỡng như thế nào? Hết bệnh rồi không có? Thật là đáng

thương, mười bốn gia tự nhiên cũng sẽ lo lắng đi, khó trách mảnh khảnh thượng rất nhiều.”

Dận Trinh ngây ngẩn cả người, không thể tin tưởng nhìn chằm chằm Tề Lạc sau một lúc lâu, Dận Chân khéo miệng thượng kiều, Khang Hi trong mắt vui mừng chợt lóe mà qua, buông chén sứ, than nhẹ “Vũ Hi tuổi tác còn nhỏ, nàng hôn sự trẫm trong lòng hiểu rõ, lão thập tú không thể bảo sao hay vậy, ngươi muốn ở chính sự thượng nhiều để bụng, đến nỗi ngươi trong phủ việc, trẫm bốn không muốn xen mồm, nhưng thật sự là không có cái quy củ, điểm này ngươi phải hướng ngươi từ ca từ tấu nhiều học học, ung thân vương phúc tấn hiền huệ chi danh, trẫm ở trong cung đều nghe nói, đây mới là hoàng tử phúc tấn việc làm.”

Tâm a ca sắc mặt cứng đờ, rũ xuống mi mắt, Dận Trinh đầy mặt đỏ bừng, Khang Hi hòa hoãn ngữ khí “Hoàn Nhan thị bệnh cũng nên chuyển biến tốt đẹp đi, kinh thành truyền khắp sủng thiếp diệt thê chi ngôn, trẫm minh bạch nói cho ngươi, trẫm tuyệt không sẽ cho phép xuất hiện loại này gièm pha, Hoàn Nhan thị cũng là xuất từ trâm anh nhà, tổ tiên cũng vì đại thanh lập được chiến công, trẫm không thể làm công thần thất vọng buồn lòng, ngươi minh bạch sao?”

“Nhi tử, nhi tử minh bạch.” Dận Trinh cúi đầu, Tề Lạc suy nghĩ một chút, đứng dậy quỳ xuống, ngẩng đầu vọng tiến Khang Hi trong mắt “Hoàng A Mã, sự tình quan Vũ Hi khuê dự con dâu không thể không nói hai câu, mươi bốn gia chỉ sợ cũng là nghe phu nhân chi gian đòn đai mới có này vừa hỏi, Vũ Hi tuy không phải mọi thứ xuất chúng, nhưng con dâu dám đảm bảo nàng hiểu quy củ biết nặng nhẹ, con dâu không đành lòng làm nàng thanh danh bị hao tổn, thỉnh Hoàng A Mã làm chủ.”

“Lý Đức Toàn truyền chỉ, tấn phong Vũ Hi vì cùng thạc hoà nhã quận chúa, cái nào còn dám vọng nghị quận chúa hôn sự, tổn hại Vũ Hi khuê danh, trẫm tuyệt không nhẹ tha.”

Dận Chân đứng dậy cùng Tề Lạc cùng khẩu ta “Ta Hoàng A Mã.” Khang Hi nâng giờ tay, “Lên, Vũ Hi là trẫm yêu thương cháu gái, trẫm như thế nào cũng sẽ không cho phép nàng chịu ủy khuất.” Đứng dậy, khẽ cười nói “Vũ Hi, Vũ Hi lão tú ngươi danh khởi không tội.”

Tề Lạc mặt bá một chút đỏ, Dận Chân trong mắt cũng mang theo một chút xấu hổ, Khang Hi bên miệng ý cười càng đậm, xem ra nha đầu này là hiểu được trong đó ý tú, chính là không hiểu được là từ khi nào biết được, thật là có chút tiếc nuối.

Mọi người cũng đều sôi nổi đứng dậy, Khang Hi ngẩng đầu nhìn xem thượng sớm sắc trời, hỏi “Lão tú, ngươi nay cái là muôn đi Horqin đài cát kia?”

“Hồi Hoàng A Mã, nhi tử chỉ là tùy miệng lên tiếng, đài cát nếu có việc hắn là tìm thập tú đệ mới đúng.” Dận Chân nhìn mười bốn a ca, nhẹ giọng nói “Hoàng A Mã có lệnh, hoàng tử không được cùng tự mình kết giao Mông Cổ vương công, ra tới bình thường đi lễ, nhi tử là sẽ không lén gặp mặt.”

Khang Hi vừa lòng gật đầu, tám a ca giàu ở tay áo trung tay nắm chặt thành nắm tay, hắn như thế nào đã quên Dận Chân cẩn thận? “Horqin đài cát, trẫm cũng có chuyện cùng hắn công đạo, cùng đi.” Khang Hi nhìn thoáng qua Dận Chân, dẫn đầu hướng Horqin bộ đội sở thuộc đi đến, Tề Lạc nhìn Dận Chân “Ta còn là về trước hành dinh.”

“Lão tú phúc tấn cũng cùng nhau, mang hoằng lịch đến trẫm bên người tôi.” Hoằng lịch nóng lòng muốn thử, Tề Lạc chỉ có thể lôi kéo hắn tay nhỏ đi ở Khang Hi phía sau một bước, hoằng lịch ngẩng đầu nhìn phía Khang Hi trong mắt mang theo sùng kính “Hoàng mã pháp, ngài ở diễn võ khi ăn mặc áo giáp thật là thật là uy phong, hoằng lịch hảo sùng bái ngươi.”

Khang Hi bị hắn nói chọc cười, mềm nhẹ một chút hắn đầu nhỏ, lôi kéo hắn tay nhỏ, nhẹ giọng “Ngươi có từng nhớ rõ, trẫm còn từng ôm ngươi đâu.”

Hoàng lịch nhanh hơn bước chân theo Khang Hi neden bước, nhíu nhíu mày, nhìn Khang Hi bên hông minh hoàng sắc túi tiền, trước mắt phảng phất sáng ngời “Túi tiền, túi tiền đúng hay không.” Khang Hi giật mình cúi đầu, “Ngươi còn nhớ rõ?”

Hoàng lịch vô vỗ tiêu bộ ngực, tự hào nói “Ngạch nương nói ta ký sự rất sớm, hoàng mã pháp túi tiền là đẹp nhất, cho nên có chút ấn tượng.” Khang Hi dừng lại bước chân, đem túi tiền hái được xuống dưới, tự mình treo ở hoàng lịch bên hông “Thưởng cho ngươi, hoàng lịch, ngươi xác thật ra ngoài trẫm sở liệu, trẫm……”

Bọn họ hành đến một mảnh có một người rất cao bụi cỏ bên cạnh, nơi xa Horqin bộ đội sở thuộc lều trại rõ ràng có thể thấy được, không đợi Khang Hi nói xong, liền nghe trong bụi cỏ có kêu giết tiếng vang, mũi tên bắn về phía Khang Hi đoàn người, Lăng Trụ hô lớn “Hộ giá.” Bọn thị vệ sôi nổi về phía trước, truy ở sau người các hoàng tử cũng đều muốn biểu hiện, sôi nổi dũng hướng Khang Hi, trong khoảng thời gian ngắn trường hợp có chút hỗn loạn, bỗn đi theo Khang Hi bên cạnh người Tề Lạc quay đầu lại nhìn phía mặt sau cô đơn Dận Chân, trong lòng căng thẳng.

Mười bốn a ca đã đầy ra Lăng Trụ, hộ ở Khang Hi trước người, tám a ca chỉ là lạc hậu hai bước đồng dạng che chở Khang Hi, Dận Chân đinh chân hô lớn “Không được loạn, không được loạn.”

Khang Hi nhìn thấy chính mình trước người bị mọi người che chở, nắm chặt hoàng lịch tay, trầm giọng hỏi “Sợ hãi sao?”

Hoàng lịch; sắc mặt có chút trắng bệch, nhìn ngã vào mưa tên dưới thị vệ, trên mặt đất còn nhiễm huyết, lắc đầu “Không sợ, chỉ là lo lắng a mā, hắn bên người không ai che chở.”

Tề Lạc bên người cũng có lá chắn thịt ở phía trước, nghe thấy hoàng lịch nói, càng là khẩn trương, nhịn không được duỗi tay đẩy ra hộ trong người trước thị vệ, thấy Dận Chân sau lưng phảng phất có ánh sáng, bỗng nhiên đem thị vệ đẩy ra, đầu sung huyết, thân mình không khỏi khống chế vọt tới trước hướng Dận Chân chạy tới. Tuy rằng bọn họ chi gian chỉ là vài bước lộ, nhưng Tề Lạc cảm thấy rất là dài lâu, đặc biệt là mũi tên linh dừng ở nàng bên chân, thật sự lại thấy Dận Chân phía sau ánh sáng, Tề Lạc phi phác qua đi, thật lớn xung lượng áp đảo Dận Chân, lúc này chỉ nghe khai hỏa tiêu tiếng động, Tề Lạc cảm thấy đầu vai tê rần, vẩy ra ra tới máu tươi bắn tung tóe tại bị nàng áp đảo Dận Chân trong mắt.

Dận Chân trước mắt một mảnh huyết hồng, lúc trước kia kéo thị chạy về phía Khang Hi tình cảnh lại lần nữa ở trong đầu thoáng hiện, kia kéo thị cùng Tề Lạc bóng dáng đan chéo ở bên nhau, chậm rãi trước mắt chỉ còn lại có đè ở chính mình trên người Tề Lạc.

Tề Lạc đầu não phát hôn, lúc này cũng bất chấp trường hợp, hoặc là cái nào ở đây, nắm chặt Dận Chân cổ cổ áo, trong mắt lộ ra phảng phất châm hét mọi thứ tức giận, đối với hắn cao giọng quát “Ngươi hiểu hay không đại trượng phu co được dãn được? Người chẳng lẽ không hiểu được thời khắc nguy cơ đầu tiên muốn trước nǎm đảo sao? Đứng ở tại chỗ, ngươi thật sự muốn cho người đương bia ngắm không thành? Chính mình mệnh đều không có, còn như thế nào bảo hộ hoàng……”

Tề Lạc nóng lên đầu bình tĩnh lại, quay đầu lại nhìn mọi người, thấy bọn họ trên mặt kinh ngạc, cúi đầu lại nhìn xem còn nắm chặt ở trong tay cổ áo, vội buông ra, nhẹ nhàng vuốt phảng “Gia, cái kia, cái kia, cái này may vá tay nghè không tồi, cổ áo không rót, ta... Ta... Không phải...”

Chưa nói xong, trước mắt biến thành màu đen, cảm giác thực ghê tởm, vụng ở Dận Chân trên người.

Chương 444 đi tuần phong vân (bảy)

Thây Tè Lạc ngát đi, Khang Hi bên người Hoằng Mân muôn chạy tới gần, Lăng Trụ tuy rằng cũng thực lo lắng, nhưng hắn thấy Tè Lạc chỉ là phần vai trúng ni-trát ka-li, hắn là không có việc gì, một phen giữ chặt Hoằng Mân cánh tay, nhẹ giọng nói “Không cần đi thêm phiền, lúc này ngươi an toàn, ngươi ngạch nương mới có thể an tâm.” Hoằng Mân trong mắt hồng hồng, vài phần lệ quang chớp động, nghĩ đến Tè Lạc ngày xưa nhất phiền chán hắn khóc thút thít, cố nén không cho nước mắt lăn xuống, nhìn chính cùng ngự tiền thị vệ giao chiến người mặc xanh lá mạ sắc khẩn y thích khách, trong mắt bộc phát ra cùu hận quang mang, hận không thể muôn tiến lên xé nát bọn họ.

Hoằng lịch tay cũng bị Khang Hi gắt gao bắt lấy, sắc mặt so vừa mới càng bạch thương vài phần, tiểu thân thể khẽ run cắn chặt môi, trong mắt lộ ra ngập trời tức giận trùng mắt thích khách, Khang Hi cúi đầu nhìn hoằng lịch biểu hiện, trong lòng vừa lòng, nhấp môi nhìn xem hộ ở hắn trước người Dận Tự, không khỏi nắm chặt tay phải. Dận Trinh tuy rằng cũng hộ ở Khang Hi trước người, nhưng lại lớn tiếng mệnh lệnh hộ giá thị vệ như thế nào bắt địch, chính là nhưng không ai nghe hắn phân phó, mà ly Khang Hi hai bước xa Lăng Trụ phát ra âm thanh không cao lời nói, thị vệ ngược lại có thể nghe được đi vào.

Dận Trinh sắc mặt không phải khó coi, dừng lại miệng không hề lên tiếng, thấy thắc cục đã định, tầm mắt dừng ở ngã xuống đất Dận Chân cùng Tè Lạc trên người, lúc ấy ở bọn thị vệ xông ra ngoài, cái loại này không màng tất cả xúc động thật sự làm Dận Trinh trong lòng chấn động không thôi, chờ đến nàng bồ nhào vào Dận Chân bắt lấy hắn cổ áo phảng phất hà đồng sư hống, sau lại tinh táo lại kia buồn cười lý do, đều

làm Dận Trinh cảm thấy như vậy chọc người tâm động, đương nàng giận trách khi, cặp kia thủy nhuận đôi mắt đẹp là cõi nào xinh đẹp chỉ sợ chỉ có nàng dưới thân Dận Chân mới hiểu được, nhưng Dận Trinh đồng dạng minh bạch, nàng quay đầu lại vọng lại đây kia ti xấu hổ ngượng ngùng ánh mắt, bên trong lộ ra khẩn cầu hy vọng bọn họ không cần nhớ rõ nàng lời nói, Dận Trinh vĩnh viễn, không, chỉ sợ đương trường mỗi người đều sẽ không quên.

Dận Trinh đóng một chút đôi mắt, ngạch nương, người cũng biết người rốt cuộc làm ta sai mất cái gì? Dận Chân từ cưới Tề Lạc hậu thân tử càng thêm ngạnh lăng, hơn nữa sợi tóc đen bóng, thậm chí ngay cả khóe miệng nếp nhăn đều thiếu, nghĩ đến hắn sau đầu bím tóc đầu bạc, hắn so Dận Chân ở tuổi tác thượng chính là tiểu thượng không ít, vừa mới từng màn ở hắn trước mắt tái hiện, trước kia quang coi trọng nàng xuất sắc dung mạo, coi trọng nàng phía sau Trí Viễn Công tước phủ, hôm nay phát sinh này hết thảy Dận Trinh mới hiểu được, lao ra đi người là ung thân vương phúc tấn, là Tề Lạc, chỉ là nàng, cùng bất luận kẻ nào đều không quan hệ.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 262

Tè Lạc không hề phản ứng, Dận Chân cúi đầu hôn lên nàng nhắm đôi mắt, “Lên được không? Người đã nói, chỉ cần gia không trước buông tay, người vĩnh viễn đều sẽ không rời đi, sẽ vẫn luôn bồi gia, người đã nói.” Nhìn xem chén thuốc chén, Dận Chân cầm lấy muỗng nhỏ chịu đựng đau lòng dùng sức cạy ra Tè Lạc nhắm chặt hàm răng, đem chén thuốc chậm rãi rót đến đông đủ lạc trong miệng, trong mắt bỗng nhiên phát ra ra kinh hỉ, nhưng ngay sau đó ảm đạm xuống dưới, giải độc canh theo Tè Lạc khóc miệng chảy ra, Tè Lạc yết hầu cũng không có động, một giọt cũng chưa dùng đi vào.

Dận Chân cầm lấy bên cạnh lụa khăn sát tịnh nàng khóc miệng, nhìn đến mặt trên thêu nộn thảo, còn cười nhạo quá nàng thêu công, chỉ biết thêu thảo, nàng là nói như thế nào? Nắm chặt khởi đôi bàn tay trắng như phấn chùy chính mình ngực, sau chui vào chính mình trong lòng ngực, cầm lụa khăn ngó trái ngó phải, kiều thanh nói ‘ đây là tiên thảo, là lớn lên ở linh bờ sông biển 枝 châu thảo, nơi nào là thế gian tiểu thảo có thể so?’ lúc ấy nhịn không được hôn lấy khóc miệng nàng nở rộ đắc ý.

Dận Chân hít sâu một hơi, cũng không cam tâm, đem nắm thăng Tè Lạc bế lên, làm nàng dựa vào trên người mình, “Gia hiếu được người sơ đau, nếu người không tỉnh, vậy không nên trách gia. “Lại lần nữa cầm lấy sứ muỗng, duỗi đến nàng yết hầu bên cạnh, căng ra nàng yết hầu, đem dư lại dược đều rót đi vào, sau đó tay chặt chẽ che lại nàng môi, tiêu táo vội vàng mệnh lệnh “Nuốt đi vào, cấp gia nuốt đi vào, Tè Lạc nghe lời, gia -- ta --

Dận Chân cái gì đều đáp ứng ngươi, chỉ cần ngươi nuốt đi vào, Dận Chân còn không có buông tay, ngươi không được rời đi, có nghe thấy không?”

Có lẽ là Dận Chân bạo lực uy được hữu dụng, có lẽ là hắn đáp ứng yêu cầu làm hôn mê Tề Lạc nghe được, nước thuốc tuy rằng rải ra tới một ít, nhưng đại bộ phận thật đúng là nuốt đi vào, Dận Chân thở nhẹ ra một hơi, chỉ cần có thể giải độc, ngoại thương ngược lại hảo trị liệu.

Dận Chân hợp y nằm ở trên giường, đem vẫn là không muốn tỉnh lại Tề Lạc an trí ở hắn trước ngực, tựa đói nàng kề ra tựa làm bầm lầu bầu “Ngươi như thế nào như vậy ngu xuẩn, ở thị vệ dưới sự bảo vệ vọt lại đây? Như thế nào sẽ có ngươi loại này xuẩn nữ nhân, hơn nữa thế nhưng là gia phúc tấn, ngươi hiểu không hiểu được, lúc ấy mũi tên linh bắn ở ngươi bên chân thời điểm, gia có bao nhiêu lo lắng, còn nói gia thích đương bia ngầm, ngươi đâu... Còn không phải giống nhau, chẳng lẽ ngươi nhìn không ra tới, này đó đều là Hoàng A Mã cố ý an bài, hắn sẽ không làm gia có việc, gia ngày thường là như thế nào dạy ngươi? Giới táo cẩn thận, xuẩn, ngu xuẩn, gia ở tám a ca phủ lần đầu nhìn thấy ngươi đến hôm nay, ngươi hôm nay việc làm là..... Là..... Nhất ngu xuẩn, xuẩn thấu, xuẩn.....” Nước mắt theo khói mắt lăn xuống, Dận Chân nhắm mắt lại, môi khẽ run khàn khàn nói xuẩn, giống như trừ bỏ cái này xuẩn tự, sẽ không lại nói mặt khác nói.

Tề Lạc tỉnh táo lại khi, nghe thấy chính là lời này, trong lòng hận ngứa răng, cảm giác bả vai đau yết hầu cũng đau, càng là oán trách, ngươi liền sẽ không cầu huyết một chút, dùng miệng uy thật tốt, không cần đoán ngươi chính là dùng thà ngạnh rót đến, đây là ngươi đối đãi ân nhân cứu mạng thái độ? Hai mắt vén lên một đạo khe hở, vốn định hung hăng căm thuong Dận Chân một ngụm giải hả giận, lại thấy hắn khói mắt lăn xuống nước mắt, phảng phát thật sự lăn xuống ở nàng trong lòng, cái gì tức giận oán khí đều tiêu, chỉ để lại nhàn nhạt chua xót đau lòng, một lần nữa nhắm

mắt lại, nàng minh bạch lấy Dận Chân tính tình, là không sẽ muộn cho bất luận kẻ nào thấy hắn nước mắt.

Chương 446 đi tuần phong vân (chín)

Lêu lớn nội bởi vì dập tắt ngọn nén rất là tối tăm, chỉ là từ thông khí cửa sổ kia chiểu vào mấy thúc nhu hòa ánh nắng, hiện tại hắn là mặt trời chiểu ngã về tây, nếu băng không ánh mặt trời sẽ không như thế tối tăm. Tè Lạc nằm ở Dận Chân bên người, trong lòng khó xử, không biết là nên tĩnh vẫn là tiếp tục trang hôn mê, lại kinh lại dọa, hơn nữa ăn cơm dã ngoại khi đổi mặt Khang Hi ăn mà không biết mùi vị gì, căn bản là không ăn cái gì, lại bị Dận Chân chẳng phân biệt nặng nhẹ rót một bụng khổ dược, cảm thấy trong bụng trống trơn, hơn nữa giọng nói cũng phát khổ, một hồi nếu là bụng kêu, làm Dận Chân rất phong kiến, lấy hắn tinh tế nhất định sẽ phát hiện chính mình giả bộ bất tỉnh, rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ? Tè Lạc lông mì hơi hơi run rẩy, trong lòng do dự không thôi.

Dận Chân ngón tay vuốt ve Tè Lạc môi, tiếp theo mềm nhẹ hôn dừng ở nàng trên môi, cơ hội tốt, Tè Lạc không hề do dự, lông mi rung động lợi hại hơn, chậm rãi mở to mắt, tuy rằng mơ hồ, nhưng bắt được Dận Chân trong mắt kia phân kinh hỉ, mê mang chớp động con mắt, nhíu mày “Đau, đau.”

“Nào đau?” Dận Chân không khỏi trong lòng khẩn trương, Tè Lạc bĩu môi, giọng nói khô khốc khó nhịn “Nào đều đau, đặc biệt là... Bả vai cùng giọng nói, như thế nào sẽ như vậy đau? Người khi dễ ta.”

Dận Chân trong mắt hiện lên một tia không được tự nhiên, buông ra Tè Lạc đứng dậy, “Gia... Gia đi lấy thủy.” Vòng qua bình phong, Dận Chân khép lại hai mắt thật dài mà ra một hơi, hơi hơi ngửa đầu, chắp tay trước ngực, nửa ngày mở to mắt, dùng tay áo lau khô khéo mắt nước mắt, cầm lấy trên bàn chung trà, chần chờ một cái chớp mắt, thuận khởi gỗ đỗ hộp,

hắn hiểu được phương diện này phỏng chính là Tè Lạc thích nhất dùng mứt hoa quả mút, lại lần nữa đi vào giường trước.

Tè Lạc muốn đứng dậy, Dận Chân dùng ánh mắt quát bảo ngưng lại, phảng phất đối đãi dễ toái trán bảo giống nhau, nâng dậy Tè Lạc, làm nàng dựa vào chính mình trước ngực, đem chung trà đặt ở nàng bên môi, bị Dận Chân hầu hạ, thật sự cảm giác không tồi, Tè Lạc bên miệng nở rộ ra ý cười, uống một ngụm trà, Dận Chân chưa từng có hầu hạ hơn người, vì thế Tè Lạc đặc ý lập tức biến hóa vì ho khan, bị Dận Chân uy sắc, mặt nghẹn đỏ bừng, không ngừng ho khan, lúc ấy bị Dận Chân rót thuốc thời điểm vận khí thật đúng là hảo, không có lộng tới khí quản, u oán ánh mắt dừng ở mắt đi bình tĩnh, luồng cuồng tay chân Dận Chân trên người, thấy hắn kia nôn nóng xấu hổ bộ dáng, Tè Lạc trong lòng một ngọt, trong mắt nhu hòa thương rất nhiều.

“Gia, gia, không phải cố ý, không thành tưởng ngươi uống như vậy cấp.” Dận Chân ánh mắt dừng ở nơi khác, mở miệng giải thích, tay lại không ngừng vuốt ve nàng phía sau lưng, không hiểu được dùng bao lớn sức lực thích hợp, khẽ vuốt luôn là không sai. Tè Lạc không khỏi nhoẻn miệng cười, không nghĩ tới còn có thể thấy hắn như thế đáng yêu bộ dáng, mang theo mấy phần nhu ý, “Thật đúng là làm khó gia.”

Dận Chân mở ra gõ đỏ hộp, vê khởi một viên mút hoa quả phương đặt ở Tè Lạc bên miệng, Tè Lạc chớp mũi quấn quanh ngọt ngào hương vị, há mồm ngậm lấy mút hoa quả, cố ý nhẹ hàm một chút Dận Chân ngón tay, tiểu xảo lưỡi thơm liếm hắn ngón tay, Dận Chân thân mình cứng lại rồi, như là bị năn đến giống nhau rút về ngón tay, đèn nhánh hai mắt càng là thâm ám, Tè Lạc thiên chân vọng tiến hắn mang theo vài phần tình dục trong mắt, kinh ngạc nhẹ giọng “Gia, ngươi không thoái mái?”

“Gia rất tốt.” Dận Chân nghiên răng nghiến lợi, hắn nếu là lại không hiểu biết Tè Lạc kia nghịch ngợm tính tình, vậy không phải cẩn thận chính

là ung thân vương rồi. Tè Lạc trên mặt ý cười càng đậm, giật giật thân mình, chau mày tê một tiếng.

“Làm sao vậy?” Dận Chân không rảnh lo tưởng như thế nào trùng tri nàng, rốt cuộc làm sao vậy? Miệng vết thương... Miệng vết thương đau?”

Tè Lạc đến gần rồi Dận Chân trong lòng ngực, cười khẽ an ủi “Không đau.” Dận Chân dựa vào gối mềm, nâng lên Tè Lạc cầm, trong mắt lộ ra cảnh cáo “Về sau không được lại như thế, ngươi minh bạch sao? Gia bên người nô tài sẽ không bất trung tâm hộ chủ, ngươi đi theo xem náo nhiệt gì? Tránh ở an ổn địa phương, không cho gia nhớ mong cũng là được.”

Tè Lạc trong mắt hiện lên không cam lòng, Dận Chân tay kính lớn hơn nữa một ít, cúi đầu cùng nàng cái trán tương đẻ, “Gia, gia không nghĩ làm ngươi có việc, chẳng sợ, chẳng sợ...” Chẳng sợ bất luận kẻ nào xảy ra chuyện, đều muốn cho ngươi bình an, Dận Chân nhấp mắt lại, minh bạch từ Tè Lạc xông tới phác gục hắn kia một khắc bắt đầu, liền thật sự như ngạch nương lời nói, rơi vào đi, rốt cuộc vô lực giãy giụa, hoặc là nói rõ cuộc ra không được.

Cảm giác được Dận Chân trên người kia phân thông khổ, Tè Lạc cảm thấy này thống khổ ngược lại mang theo nhàn nhạt ngọt ngào, chẳng lẽ đây là ngọt ngào thống khổ? Xem ra chính mình hành động đặc biệt là làm trò Khang Hi cùng đoạt đích đối thủ mặt lôi kéo hắn cổ áo rồng giận, có lẽ là bị thương hắn Vương gia thể diện, bất mãn nhẹ giọng lầm bẩm “Chẳng lẽ nhìn ngươi có nguy hiểm cũng không để ý tới? Người không nghĩ ta có việc, chẳng lẽ ta liền tưởng ngươi xảy ra chuyện?” Giơ tay nhẹ xoa khai Dận Chân nhíu chặt mày “Chúng ta đều không cần có việc mới đúng, bình an không việc gì liền hảo.”

Dận Chân ừ một tiếng, tùy ý Tè Lạc ngón tay ở hắn trên mặt hoạt động, chờ đến tay nàng chỉ hoạt đến bên miệng, mở miệng “Vì sao vừa mới

ngươi lại đột nhiên tinh táo lại?”

Tè Lạc chớp chớp mắt, trong lòng thầm nghĩ nên như thế nào giải thích, đột nhiên trước mắt sáng ngời, tới gần Dận Chân trong lòng ngực nhẹ giọng đem ngủ mỹ nhân chuyện xưa sửa lại sửa giảng cho hắn nghe “Bởi vì là mệnh trung nhất định phải bên nhau lâu dài phu thê, cho nên ngủ mỹ nhân liền tinh táo lại, cùng hoàng tử hạnh phúc sinh hoạt ở bên nhau.”

“Mệnh trung chủ định? Bên nhau lâu dài?” Dận Chân nhẹ giọng lặp lại, khéo miệng thượng cong “Gia thích này hai cái từ, dùng tại đây thỏa đáng.” Tè Lạc thở nhẹ ra một hơi, bỗng nhiên nhớ tới Hoằng Môn hoằng lịch, “Bạn họ không có việc gì đi? Hoằng Môn cùng hoằng lịch, bạn họ ở Hoằng A Mã bên người, có thị vệ ở sẽ không có việc gì, đúng không?”

“Không có việc gì, bạn họ bình an không có việc gì.” Tè Lạc lúc này nghe thấy Dận Chân nói mới yên tâm, nhẹ giọng nói “Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.” Mày một lần nữa rốt ráo ở bên nhau, không phải không có lo lắng nói “Như thế nào sẽ như vậy xảo? Gia, ta xem những cái đó thích khách phảng phát không phải hướng về phía Hoằng A Mã tới, ngược lại là hướng về phía... Hướng về phía ngài đi, không, chính là hướng về phía ngươi đi, nếu bằng không vì sao xuất hiện ở nơi đó? Gia, ngài hắn là sẽ không đắc tội cái gì...” Đem dư lại nói nuốt ở trong bụng, thầm mắng chính mình ngu xuẩn, ung thân vương đắc tội người cũng không ít, hơn nữa có dã tâm hoàng tử, cũng không hiểu được là cái nào như vậy tàn nhẫn, thế nhưng dùng ni-trát ka-li?

Tè Lạc ngơ ngẩn, quan tâm ngẩng đầu nhìn Dận Chân “Gia, cái kia là ni-trát ka-li, hơn nữa là Hoàng Thượng y a mã chi ngôn mâu mê ra tới, chỉ xứng quân cận vệ cùng Hộ Quân Doanh, này...”

“Liền ngươi đều nhìn ra tới sự tình, Hoằng A Mã sẽ không hiểu được sao? Quân cận vệ hắn là không có việc gì, Hộ Quân Doanh? Liền xem hắn

có phải hay không thu hảo cái đuôi, nếu thật là bị Hoàng A Mã bắt được? Kia tuyệt đối không có hắn hảo trái cây ăn, hù, cho dù lần này tránh thoát đi, gia cũng có biện pháp làm hắn trốn không được cả đời, đến lúc đó nợ mới nợ cũ cùng nhau thanh toán, đảo cũng tiện nghi.”

Tề Lạc trong lòng rét run, nghe hắn ngũ khí hắn là hiểu được phía sau mìn sai sứ người, hơn nữa người này không phải tám a ca chính là mười bốn a ca, chẳng lẽ là hắn cố ý vì này? Kia chính mình lúc ấy lao ra đi lại tính cái gì?

“Gia tuy rằng trước đó có điều phát hiện, nhưng chưa từng nghĩ đến hắn lớn mật như thế.” Dận Chân nhẹ vuốt Tề Lạc đầu tóc, trong mắt lộ ra ánh sáng, bởi vì đối Tề Lạc thực tín nhiệm, cho nên hắn không để bụng nói nhiều một tí “Hoàng A Mã hắn là sẽ mượn này hung binh Tây Bắc, đây cũng là đi Horqin đài cát kia nguyên do, bất quá, đối Hộ Quân Doanh cũng nên xuống tay sửa trị một phen mới đúng, Trí Viễn Công tự mình dìu dắt Mẫn Thành nếu là thông minh nói, có lẽ là sẽ tiếp tục mặc hắn thống lĩnh chức, nhưng rõ cuộc vô lanh binh cơ hội.”

Tề Lạc hướng bên cạnh xé dịch đánh một cái hà hơi, nhắm hai mắt lại. Dận Chân nói hung chổ, nhìn thấy nàng như khi phản ánh có chút sững sờ, “Ngươi làm sao vậy?” Tề Lạc khéo mắt lẩn xuống mấy viên ủy khuất nước mắt, muộn thanh nói: “Nếu Hoàng A Mã cũng hiểu được, kia hắn nhất định sẽ không làm gia xảy ra chuyện, ta hôm nay việc làm... Việc làm giống luyện võ bán nghệ, liền vì...”

“Gia không được ngươi nói như vậy.” Dận Chân tay che miệng nàng lại, nhìn nàng nước mắt càng lưu càng nhiều, nhẹ giọng trấn an “Ngươi không hiểu Hoàng A Mã chi tâm, hắn là coi trọng thương tiếc ngươi, ngươi nhưng biết được, lúc trước bị ám sát khi...” Cắn chặt hàm răng cắn, tạm dừng một hồi mới mở miệng “Lúc trước kia kéo thị ném ra gia bảo hộ,

chạy về phía Hoàng A Mã, gia ở nguy cơ khi, nếu không phải Trang Thân Vương thế tử, chỉ sợ đã đã sớm..."

Tè Lạc mở to mắt, muốn an ủi hắn lại không biết nên nói cái gì, Dận Chân một lần nữa đem nàng giảo ở trong ngực, cẩn thận tránh đi nàng miệng vết thương "Lần này tuy rằng hung hiểm, nhưng cũng đáng giá, Hoàng A Mã từ hôm nay trở đi tuyệt đối sẽ không lại nhúng tay vương phủ sự tình, hắn yên tâm, gia cũng sẽ càng tự tại."

Cuối cùng trích rót treo ở nàng trên đỉnh đầu chuôi này bảo kiếm, quản lý Dận Chân các nữ nhân sẽ càng dễ dàng một ít, Tè Lạc trong lòng chua xót, này có tính không là lấy mệnh bác tới? Nếu lúc ấy không chạy hướng Dận Chân, kia Khang Hi sẽ như thế nào? Chính mình xúc động tính tình chỉ sợ vĩnh viễn cũng sửa bất quá tới, lại như thế nào nhẫn tâm thật sự nhìn Dận Chân lâm vào nguy hiểm?

Buồn ngủ chậm rãi đánh úp lại, giải độc chén thuốc cũng nỗi lên tác dụng, Tè Lạc thế nhưng cảm giác được lạnh lẽo, mơ mơ màng màng nhẹ giọng "Ta trước ngủ một chút, dùng bữa tối thời điểm lại gọi ta."

Dận Chân đứng dậy, đem chăn cái ở nàng trên người, hắn trong lòng biết không thể lại ở trường trung dừng lại, muốn đi bố trí an bài sự tình phía sau, sờ sờ nàng gương mặt, cảm thấy được nàng có chút nóng lên, đặc biệt là Tè Lạc hồng nhuận môi cũng phiếm nhàn nhạt xanh tím, này hắn là trong thân thể tàn lưu độc được phát tác tình hình, thái y cũng từng nói qua, may mắn chỉ là trầy da, dùng giải độc chén thuốc liền nhất định sẽ không có việc gì, miệng vết thương cũng sẽ không lưu lại vết sẹo, nhưng là miệng vết thương lại sẽ rất đau.

Nhin đến nàng trong lúc ngủ mơ không ngừng nhíu mày nhẹ giọng kêu đau, Dận Chân trong mắt lộ ra ngập trời tức giận, nhàn nhạt đau lòng, cùng

với mấy phần may mắn, nắm chặt nắm tay, ở hỏa duyên tử thương tô lên
độc dược, lão bát ngươi làm quá tuyệt.

Dận Chân bỗng nhiên đứng dậy, đi mau đến lều lớn cửa, nắm chặt
trường mành, không thể nói ra tình hình thực tế, chỉ có thể làm bộ không
hiểu được, hơn nữa hắn thật sâu minh bạch lấy Dận Tự cẩn thận, tuyệt
không sẽ lưu lại một tia nhược điểm, nháo không hảo sẽ bị hắn trả đũa, ô
tư nói khuyên nhủ nói ở Dận Chân bên tai vang lên ‘tứ gia, lúc này thánh
tâm đã định, tuy rằng ngài có hứng thú xa công âm thầm tương trợ, Trí
Viễn Công ở quân cận vệ Hộ Quân Doanh rất có uy vọng, nhưng hắn hết
thảy đều nỡ phát ra cùng Hoàng Thượng tín nhiệm, không đột nhiên sinh
biến, liền tuyệt đối không thể động, triều cục càng ồn đối ngài càng có lợi,
mà tám a ca duy nhất có thể làm chính là sấn loạn dựng lên, Hoàng
Thượng tuy rằng có tâm, nhưng chung quy là thượng tuổi tác, hữu tâm vô
lực.’

“Loạn, ồn.” Dận Chân chậm rãi buông ra trường mành, quay đầu lại
nhìn xem ở trên giường Tề Lạc, vô pháp trả thù thật mạnh đe ở hắn trong
lòng, “Còn muốn cho nàng chịu bao lớn ủy khuất? Cái kia con dấu khi nào
mới có thể giao cho tay nàng trung?” Trong đại trường chỉ còn lại Dận
Chân một tiếng thở dài, cùng với không thể bảo hộ nàng áy náy cùng đau
lòng.

Chương 447 đi tuần phong vân (xong)

Khang Hi tuy rằng lo lắng Tề Lạc, nhưng lấy một cái đế vương nói,
hắn còn có càng chuyện quan trọng muốn xử lý, nếu bằng không lần này bị
ám sát liền không đạt được mục đích, hắn cũng không tin Tề Lạc liền vẫn
chưa tỉnh lại, mang theo mọi người ra Dận Chân lều trại, Khang Hi quay
đầu lại nhìn trụy ở cuối cùng Dận Tự “Các ngươi trước quỳ an, lão
thập tứ cùng trẫm tới.”

Dận Trinh cúi đầu từ tám a ca bên người đi qua, “Bát ca, xem lão thập tú kia phó tiểu nhân đắc chí bộ dáng, hùn, khó trách Cửu ca chướng mắt, thật không hổ là Đức phi sở ra, một đám đều là không tinh sự.” Dận Tự nhẹ nhàng lắc đầu, lôi kéo mười a ca rời đi, hắn cân nhắc sau một lúc lâu, cảm thấy cho dù Dận Chân bị ám sát là lúc không hiểu được, kia lúc sau nhất định sẽ rõ là cái nào động thủ, cho nên hắn vẫn là phải nắm chặt đem xong việc sự tình xử lý sạch sẽ, ở trong lòng hắn không biết là kỳ vọng Dận Chân thọc đến Khang Hi kia, nháo cái cá chết lưới rách, vẫn là kỳ vọng hắn một sự nhạy chín sự lành, trong đó tư vị thật là không dễ chịu.

Khang Hi trở lại ngự trướng vẫy lui mọi người, chỉ dư Lý Đức Toàn ở bên cạnh hầu hạ, “Lão thập tú, ngươi có việc muốn cùng trẫm giảng?” Dận Trinh nhẹ nhìn lướt qua cúi đầu đứng ở trong một góc Lý Đức Toàn, thu liễm tâm thần, “Hoàng A Mã, ngài bị ám sát nhi tử lo lắng không thôi, hạnh đến tổ tông phù hộ ngài bình an không việc gì.” Nhìn thấy Khang Hi không có phản ứng, Dận Trinh khẽ cắn môi, tiến lên hai bước, để sát vào Khang Hi bên người, nhẹ giọng nói “Hoàng A Mã, nhi tử được đến tin tức, thích khách ni-trát ka-li có lẽ là xuất từ quân cận vệ hoặc là Hộ Quân Doanh.”

“Lão thập tú, trẫm nhớ rõ trẫm đem thích khách việc giao cho Trí Viễn Công xử trí, ngươi lại từ chối nào được đến tin tức?”

“Hoàng A Mã, nhi tử là lo lắng ngài mới có thể lưu tâm” Dận Trinh mặt đỏ lên liên thanh biện giải “Trí Viễn Công tài cán nhi tử cũng kính nể không thôi, hắn đối ngài cũng là trung thành và tận tâm, chính là ni-trát ka-li việc là hắn một tay thúc đẩy, quân cận vệ lại là hắn huấn luyện, hiện giờ hắn con vợ cả lại là Phó thống lĩnh, huống chi Hộ Quân Doanh? Nếu là không có Trí Viễn Công nào có hiện giờ Mẫn Thành thống lĩnh chi vị? Nhi tử lo lắng -- lo lắng.”

“Ngươi lo lắng trẫm Trí Viễn Công làm việc thiên tư? Vẫn là cảm thấy vừa mới hành thích là làm trò trãm mặt diễn khổ nhục kế?” Khang Hi trong lòng thập phần phun giận, Tề Lạc sinh tử chưa biết, Dận Trinh thế nhưng nói ra loại này lời nói tới?

Dận Trinh quỳ xuống dập đầu “Nhi thần không dám, nhi thần không dám, đối với tú tẩu nhi tử cũng đánh trong lòng kính nể không thôi, tú tẩu hiền huệ nhu nhược, tất sẽ không hiểu được quá nhiều, có lẽ --”

“Đủ rồi.” Khang Hi rốt cuộc nhịn không được giận dữ hét “Lão thập tú, ngươi lo lắng trãm chi tâm, trãm biết được, nhưng ngươi không hiểu trãm Trí Viễn Công tuyệt không sẽ là gian trá tiểu nhân, càng sẽ không lấy hắn hòn ngọc quý trên tay hành bỉ ổi việc, lão tú phúc tấn, trãm xem ở Trí Viễn Công trong lòng chính là so oai hùng bá Tề Giác còn muôn quan trọng, đó là cái ái nữ như mạng người, lời này hưu đè, hơn nữa quân cận vệ trãm đồng dạng tin được, đến nỗi Hộ Quân Doanh, kia cũng là trãm Trí Viễn Công thông lĩnh quá, trãm cũng -- trãm cũng an tâm.”

“Hoàng A Mã nếu trong lòng hiểu rõ, xin thứ cho nhi tử vọng ngôn, nhi tử chỉ là lo lắng Hộ Quân Doanh thông lĩnh, hắn phảng phát cùng Cửu ca giao từ thận mật, nhi tử sợ Hoàng A Mã bị lừa gạt.”

“Mẫn Thành, Mẫn Thành --” Khang Hi mân khẩn miệng, khóe miệng nếp nhăn càng ngày càng thâm, trong mắt lộ ra mấy phần thất vọng “Hắn tuy rằng dựng nghiệp từ thuở cơ hàn, nhưng chung quy không phải Lăng Trụ, trãm Trí Viễn Công chỉ có một người.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 263

Nhìn thấy Tề Lạc không việc gì mỉm cười đến gần, Tống thị giành trước hành lễ “Cung nghênh phúc tấn hồi phủ, thiếp cấp phúc tấn thỉnh an.” Trong phút chốc thỉnh an tiếng vang triệt toàn bộ sân, Tề Lạc nhìn thoáng qua cúi người hành lễ mọi người, các nàng là muôn nhiêu cung kính có bao nhiêu cung kính, nhưng nàng lại trong lòng bức bối, “Đứng dậy.” Lưu lại ngắn ngủn hai chữ, tiểu nha đầu đầy ra màn trúc, Tề Lạc vào nhà chính, bên trong bài trí vẫn là cùng nàng rời đi khi giống nhau, nhẹ nhàng hít một hơi, Tề Lạc cảm thấy bức bối thiếu vài phần.

“Ngạch nương.” Vũ Hi bước nhanh đã đi tới, từ trên xuống dưới đánh giá Tề Lạc một lần, trong mắt phiếm nước mắt “Nữ nhi lo lắng không được, nếu không phải Tần ma ma khuyên giải, nữ nhi thật hận không thể bay đi tái ngoại.”

Tề Lạc đem Vũ Hi ôm ở trước ngực, nhẹ giọng cảm thán “Ngạch nương Vũ Hi cũng trưởng thành, hiểu chuyện.” Vũ Hi nước mắt lăn xuống xuống dưới, trừu trừu cái mũi nhỏ “Ngạch nương, Vũ Hi nguyện vĩnh viễn lưu tại ngạch nương bên người, đương ngạch nương tiểu áo bông.”

Tống thị dùng khăn sát sát khéo mắt, vẻ mặt cảm động, tiến lên cười khuyên nhủ “Quận chúa cùng phúc tấn mẹ con tình thâm, nhìn thấy phúc tấn không việc gì, quận chúa hẳn là cao hứng mới là.” Vũ Hi kiều nộn trên mặt nhiễm mấy phần đỏ ửng, Tề Lạc nhìn Tống thị liếc mắt một cái, tầm mắt lại dừng ở bên người nàng nhã nhặn lịch sự trên người, “Tống trắc

phúc tấn cũng là đương ngạch nương người, tự nhiên hiểu được trong đó tư vị.”

Tống thị trong mắt một tia đau thương cực nhanh hiện lên, ngay sau đó giống thường lui tới giống nhau hơi hơi cúi đầu trong mắt lộ ra cung kính, Tề Lạc thấy vậy càng là tâm sinh cảnh giác, không hề để ý tới nàng ngồi ở chủ vị thượng, Tần ma ma bệnh đến tột cùng là nhân vi vẫn là ngoài ý muốn hắn là điều tra rõ mới chõ tốt trí.

Thanh y tiêu ti bước chân uyển chuyển nhẹ nhàng thượng trà, Tề Lạc mang trà lên chén nhẹ nhấp một ngụm, trong phòng trang điểm tranh kỳ khoe sắc các nữ nhân, đảo cũng các cụ tư sắc, khinh bạc sườn xám bao vây lấy các nàng mạn diệu uyển chuyển nhẹ nhàng thân thể, giữa mày ẩn ẩn hàm chứa một tia khát vọng. Tề Lạc minh bạch các nàng đây là đang chờ Dận Chân, tuy rằng cảm giác trong lòng vô lực, nhưng nàng tuyệt không sẽ đem Dận Chân chấp tay nhường lại, tại đây tòa ung thân vương trong phủ nàng chính là nữ chủ nhân, “Các ngươi cũng chờ nửa ngày, ngồi đi, Vương gia tùy Hoàng A Mã tiến cung, có lẽ buổi tối mới có thể hồi phủ.”

Tề Lạc nhận thấy được mọi người trong mắt hơi mang thất vọng, tầm mắt dừng ở Phú Sát thị trên người, nàng hiển nhiên bị phía sau giáo dưỡng ma ma nghiêm khắc quản giáo quá, biểu tình càng thêm chất phác, trên mặt cũng không thấy một giọt mồ hôi, toàn thân mờ khí trầm trầm, ngồi ngay ngắn ở kia phảng phát thật sự bùn điêu tượng đắp giống nhau, ngay cả nghe thấy Vương gia hai chữ, trong mắt đều không có chút nào dao động.

“Tần ma ma đâu? Ta như thế nào không có nhìn thấy?” Tề Lạc không nghĩ lại xem Phú Sát thị, nhìn lướt qua Cảnh thị, dùng ly cái nhẹ nhàng mà khoan lá trà.

“Ngạch nương, Tân ma ma bệnh nặng mới khỏi, thân mình có chút hư, nữ nhi mệnh nàng tĩnh dưỡng.” Tè Lạc buông chén trà, cảm thán nói “Ngươi làm rất đúng, Tân ma ma tuy rằng chỉ là cái ma ma, nhưng ở ngạch nương khi còn bé liền trong người trước, cẩn thận dạy dỗ, giúp đỡ ngạch nương rất nhiều, Tân ma ma trung thành và tận tâm, một lòng vì ngạch nương, về sau ngươi cũng muốn đối nàng đa tạ kính ý, nàng liền giống như ngạch nương đôi tay giống nhau, thiếu thật đúng là không được.”

“Vũ Hi luôn luôn kính trọng Tân ma ma, ngài không ở trong phủ, Tân ma ma tuy rằng bệnh, nhưng cũng chỉ điểm nữ nhi rất nhiều, thậm chí ngay cả nhã nhặn lịch sự muội muội đều được Tân ma ma chỉ điểm, ngạch nương, ngài nhìn nhã nhặn lịch sự muội muội sắc mặt có phải hay không tốt hơn một ít.”

Tè Lạc gật gật đầu, nhã nhặn lịch sự xác nhận muốn khỏe mạnh một ít, bàn tay đại khuôn mặt nhỏ thượng cũng có vài phần huyết sắc, ánh mắt tuy rằng nhút nhát sợ sệt, nhưng cũng nhiều vài phần thần thái, Tống thị vội tiến lên nói “Phúc tấn, thật đúng là đa tạ Tân ma ma, nhã nhặn lịch sự hiện tại có thể đa dụng non nửa chén cơm, thiếp nhìn thật là cao hứng.”

“Khởi bẩm phúc tấn, Lý tổng quản phùng thánh chỉ tới vương phủ, làm ngài cùng trắc phúc tấn khanh khách đều đi tiếp chỉ.” Tè Lạc nhoáng lên thần, này Khang Hi lại muốn làm cái gì? Đứng dậy nói “Các ngươi theo ta đi phía trước tiếp chỉ.”

Chương 449 hiền lương thực đức

Trắc phúc tấn khanh khách nhóm bồi Tè Lạc đi vào phía trước, trong lúc các nàng âm thầm nghi hoặc, vì sao vừa mới hồi phủ thánh chỉ liền đến, hơn nữa mệnh lệnh muôn đều đi tiếp chỉ? Chẳng lẽ Hoàng Thượng muôn ban thưởng nữ nhân? Tè Lạc sắc mặt bất biến, nàng tuy rằng không

biết Khang Hi trong lòng nghĩ như thế nào, nhưng trải qua tái ngoại này một chuyến, hắn là giúp nàng lập uy mới đúng. Đi vào phía trước, đông đảo nô tài ở cao toàn dẫn dắt dưới yên lặng đứng thẳng, hoảng khi thế nhưng cũng ở, tiến lên hai bước nhẹ giọng nói” cấp phúc tấn thỉnh an.”

“Lên.” Tè Lạc nhàn nhạt đánh giá một chút hoảng khi, cảm thấy hắn cũng trưởng thành, trên cằm mơ hồ có chòm râu, bên người tự nhiên đi theo trang điểm kiều diễm hầu tì, thấy Tè Lạc ánh mắt ở trên người nàng hơi làm dừng lại, hoảng khi nhìn xem cách đó không xa Lý Đức Toàn, “Phúc tấn, đây là cảnh khanh khách thấy ta bên người không có biết lãnh biết nhiệt người hầu hạ, có ý thưởng cho ta.”

Tè Lạc nhìn thoáng qua Cảnh thị, hoảng khi làm như vậy là ngầm lại làm Lý Đức Toàn cho rằng chính mình bạc đãi hắn? Tiết tới cũng làm Khang Hi biết được? “Vốn dĩ ta dục ngươi điều dưỡng hảo thân mình, tâm tư đặt ở công khóa thượng tính phân tâm, mới chưa cho ngươi chỉ người, bất quá cảnh khanh khách nếu thưởng ngươi người trong phòng, kia cũng là nàng một mảnh từ mẫu chi tâm, bất quá ngươi cũng muôn cẩn thận, đỡ phải mệt thân mình làm ngươi a mã lo lắng.” Lại nhìn thoáng qua cái kia tỳ nữ, cảnh cáo nói “Ngươi cần phải hảo hảo hầu hạ hoảng khi, nếu là khuyến khích chủ tử hỗn nháo, trì hoãn hắn công khóa, ta cũng mặc kệ ngươi nói cái nào thường, quyết không khinh tha.”

Tỳ nữ thân mình run rẩy, kiều diễm trên mặt có chút trắng bệch, một đôi đơn phượng nhãn hàm chứa một tia hơi nước, càng có vẻ chọc người thương tiếc, cúi người nói “Nô tỳ vạn không dám trì hoãn chủ tử, thỉnh phúc tấn yên tâm.”

“Đứng lên đi, ngươi nếu làm hoảng khi người trong phòng, kia tiền tiêu vặt ta cũng sẽ không bạc đãi, ta lại thưởng ngươi một bộ đồ trang sức hai thất gấm vóc, một hồi làm Tử Anh cho ngươi đưa đi.”

“Ta phúc tấn.” Hoằng Mân khéo miệng lộ ra một tia cười nhạo, chắp tay nói “Thật là chúc mừng hoằng khi ca ca, hồng tụ thêm hương cũng là mỹ sự.”

“Hoằng Mân đệ đệ bên người cũng nên có như vậy một nhân tài là, chẳng lẽ phúc tấn cũng sơ sót?” Hoằng Mân sắc mặt biến đổi, Tè Lạc dùng ánh mắt ý bảo hắn không cần vọng động, cười khẽ mở miệng “Hoằng Mân tuổi tác còn nhỏ, thân thể so không được ngươi, hắn là Vương gia con vợ cả, vẫn là muốn lấy công khóa là chủ.” Không hề để ý tới hoằng khanh, đối với Lý Đức Toàn nói “Ta vừa mới hồi phủ, của hồi môn Tân ma ma lại đột nhiên bị bệnh, trong phủ toàn dựa nho nhỏ tuổi tác Vũ Hi, đảo làm Lý tổng quản chê cười, lao ngươi chờ lâu.”

Lý Đức Toàn không thay đổi ý cười, đối với Tè Lạc hành lễ, xem đều không có xem hoằng khanh liếc mắt một cái “Phúc tấn thương thế chưa lành, lại một đường xóc này, Hoàng Thượng chính là thực lo lắng phúc tấn thân mình, nếu là hiểu được cái nào khí tới rồi phúc tấn, Hoàng Thượng là sẽ không nhẹ tha.” Ngay sau đó triển khai thánh chỉ, cao giọng nói “Quỳ tiếp thánh chỉ, tú phúc tấn, Hoàng Thượng khẩu dụ, ngài thương thế chưa lành, đứng tiếp chỉ liền có thể.”

Nhin phòng khách quỳ xuống đất mọi người, hạc trong bầy gà cảm giác đảo cũng không tồi, Tè Lạc vẫn là chậm rãi quỳ xuống, đế vương tâm sâu không lường được, lúc này coi trọng ngươi thế nào đều hảo, nếu là nào ngày sinh chán ghét, kia hôm nay ân sủng chính là ngày sau chứng cứ phạm tội, Lý Đức Toàn âm thầm gật đầu, cũng hoàn toàn không miễn cưỡng, hắn cũng là ở Khang Hi bên người đã lâu ngươi, tất nhiên là sáng tỏ trong đó khớp xương, tuy rằng cũng không tin Tè Lạc sẽ đột nhiên thất sủng, nhưng là cẩn thận luôn là không sai.

Khang Hi thánh chỉ không dài, khen ngợi Tè Lạc hiền huệ, ở bị ám sát bình tĩnh vững vàng dũng cứu ung thân vương, xung thượng hoàng tử phúc

tán gương tốt. Quỳ trắc phúc tấn khanh khách nhóm trong mắt lộ ra hâm mộ, trong lòng ủ rũ, vốn là rất được Dận Chân sủng ái Tè Lạc, kinh cuộc đời này chết là lúc, còn không được càng đến coi trọng? Chẳng lẽ tại đây tòa phú quý tôn vinh ung thân vương trong phủ các nàng chỉ có thể an tĩnh ngốc tại góc trung, không có tiếng tăm gì tuổi già cô đơn? Cảnh thị càng là sắc mặt trắng bệch, thon dài đôi mắt mang ra vài phần thấp thỏm lo âu, tiêm tế móng tay khẩu tiến thịt, đau đớn làm nàng bình tĩnh lại, âm thầm cân nhắc nên như thế nào giải quyết tốt hậu quả. Tống thị trong lòng cũng mờ mịt một mảnh, vừa mới dâng lên về điểm này tâm tư, có phải hay không hắn là buông? Nhìn xem bên người nhã nhặn lịch sự, sinh ân dưỡng ân? Ngay sau đó trong mắt tinh quang vừa hiện, cho dù không phải chính mình thân sinh, đứa con này luôn là so nữ nhi phải có dựa.

Thánh chỉ không dài, nhưng là Khang Hi ở ban thưởng thượng lại không keo kiệt, trang sức, tơ lụa, dược liệu bài trí từ từ, mọi việc Khang Hi có thể nghĩ đến, tất cả đều thưởng, hơn nữa sở thưởng tất cả đều là trân phẩm, tầm thường người chính là liền thấy đều không thấy được, chính là ở hoàng thân quốc thích tôn thất trong mắt cũng đều là hiếm lạ đồ vật, Khang Hi càng là tự tay viết ‘ hiền lương thực đức, đương vì trẫm chi con dâu ’. Tè Lạc nhìn mặt trên hiền lương thực đức, nhìn lại còn ở quỳ các nữ nhân, chất đầy phòng khách ban thưởng, trong lòng vô lực, này thật là lớn lao châm chọc.

Tè Lạc mặt lộ vẻ vinh hạnh cảm tạ Lý Đức Toàn, thấy hắn đi xa, mới liẽm đi ý cười, “Các ngươi cũng đứng lên đi.” Mọi người lúc này mới đứng dậy, Tống thị dẫn đầu mở miệng “Thật là chúc mừng phúc tấn, đây chính là khó được vinh quang, Hoàng Thượng như thế coi trọng phúc tấn, cái nào hoàng tử phúc tấn cũng so không được.”

“Tống trắc phúc tấn, lời này tại đây nói nói liền hảo, nếu là làm người khác nghe qua, còn không cho rằng ta ý vào Hoàng A Mã coi trọng liền

không coi ai ra gì?”

Tống thị ngượng ngùng cúi đầu, không dám nói nữa ngữ, Tè Lạc cảm thấy không chỉ thân mình mệt, tâm cũng rất mệt, tái ngoại nhật tử thật đúng là thoái mái, trong lòng nhớ thương Tần ma ma sự tình, “Các ngươi đều tan đi.” Dùng ánh mắt ý bảo Hoằng Mân hoằng lịch từng người tan đi, đỡ Vũ Hi tay trở lại chính mình nhà ở, sớm có nha đầu chuẩn bị tốt rửa mặt chải đầu đồ vật, Tè Lạc cảm thấy trên người rất là dính nhớp, phân phó chuẩn bị canh tắm, cũng hảo hảo hào túng mệt một chút.

“Tần ma ma bệnh rốt cuộc để là chuyện như thế nào?” Tè Lạc nghiêng lệch qua trên giường, tay chống cái trán, lộ ra một nửa cổ tay trắng nõn, nhắm mắt lại nghe Vũ Hi giảng trải qua, mày dần dần nhíu lại, sáng tỏ Tần ma ma dụng ý, trong lòng cảm thấy rất là ám áp, mặc kệ nàng có gì bối cảnh, Tần ma ma đối chính mình thật là một mảnh chân thành, liền bởi vì như vậy càng không thể làm nàng không duyên cớ bị ủy khuất, Tè Lạc bỗng nhiên đứng dậy, muôn đi tự mình nhìn một cái.

“Ngạch nương, ngài đã đã hồi phủ, Tần ma ma việc tổng hội rõ ràng, không vội với nhất thời, ngài yên tâm, Tần ma ma hiện giờ cũng đã mất trở ngại.”

Tử Anh tiến vào bẩm báo “Quận chúa nói rất đúng, phúc tấn, ngài thân mình còn không có hoàn toàn chuyển biến tốt đẹp, trước nghỉ ngơi, hôm nay sắc trời cũng không còn sớm, ngày mai lại đi cũng là khiến cho.”

“Hảo đi.” Tè Lạc gật gật đầu, “Tử Anh, ngươi trước thay ta đi một chuyến, Hoàng Thượng thường được liệu cũng cấp Tần ma ma đưa đi một ít, làm nàng cảm nhận nghỉ ngơi, liền nói ta ly không được nàng.” Tử Anh lên tiếng, Vũ Hi nhìn Tử Anh ma ma trang điểm, nhẹ giọng hỏi “Ngạch nương, Tử Anh thật sự không gả chồng?”

Tè Lạc nhìn đến Tử Anh bàn lên búi tóc, nhẹ giọng thở dài “Ta đã từng khuyên quá nàng, cũng cấp tuyển một cái thích đáng người, nhưng nàng tính tình quá quật, lại cố chấp, nếu không lưu nàng tại bên người, nàng liền phải giảo tóc đi làm ni cô, ta chỉ có tùy nàng đi.

“Ngạch nương, mọi người đều có duyên pháp, Tử Anh đi theo ngươi cũng chịu không nổi ủy khuất.”

“Vũ Hi, ngươi không hiểu, Tử Anh đáng tiếc.” Tè Lạc không nghĩ nhắc lại việc này, đối với Vũ Hi nói “Ngươi mặc vì lo lắng, ở ngạch nương tùy thánh giá đi tuần mấy ngày này, ngươi làm thực hảo, ngạch nương cũng yên tâm, quản gia chủ sự không phải quang hiếu quản lý tài sản liền thành, còn có rất nhiều muôn học, ngạch nương sẽ chậm rãi giáo ngươi.”

Vũ Hi sắc mặt ửng đỏ, mặt lộ vẻ thận thùng chi ý, cẩn mōi “Ngạch nương, hoàng mã pháp có phải hay không phải cho Vũ Hi chỉ hôn?”

“Ngươi nghe cái nào nói?” Vũ Hi cúi đầu không chịu tiếng động, Tè Lạc ôm lấy nàng, nhẹ giọng nói “Vũ Hi, ngươi là a mã cùng ngạch nương thương yêu nhất hài tử, chúng ta là luyến tiếc ngươi sớm gả xa gả, ngươi hoàng mã pháp sắc phong ngươi vì cùng thạc duyệt quận chúa, cũng là xem ở ngươi a mã công lao thượng, cùng chỉ hôn vô can.”

Vũ Hi kinh hỉ ngẩng đầu, Tè Lạc tiếp theo mở miệng “Ngạch nương đã từng đã dạy ngươi đòn đai không thể toàn tin? Người như thế nào đã quên?”

“Ta chỉ là nghe nói mười bốn thúc gia hai cái tỷ tỷ cũng đều sắc phong vì quận chúa, các nàng chỉ hôn ý chỉ đã hạ, cho nên... Ta... Ta không nghĩ sớm như vậy liền rời đi ngạch nương.”

“Ngạch nương cùng người nói, người trong lòng hiểu rõ liền thành, vạn không thể cùng người khác nói lên, cũng không thể trên mặt lộ ra tới.” Tề Lạc ở Vũ Hi bên tai thấp nịnh, “Ngươi a mã đã cầu được ngươi hoàng mã pháp ý chỉ, ngươi hôn sự nhưng từ ngạch nương a mã làm chủ, ngạch nương, nhất định cấp Vũ Hi lựa cái vừa ý.”

“Ngạch nương, ngươi cười ta.” Vũ Hi sắc mặt càng hồng, trong mắt thẹn thùng thành một mảnh, nàng cho rằng chính mình sẽ xa gả, vì không cho ngạch nương thương tâm, không dám lộ ra mảy may, nguyên lai ở nàng không hiểu được thời điểm, a mã ngạch nương đều đã vì nàng mưu hoa hảo, Vũ Hi nghĩ đến sắp xa gả tôn thất tỷ muội, càng là tâm tồn cảm kích. “Ngạch nương, Vũ Hi……”

Tề Lạc tất nhiên là minh bạch Vũ Hi muốn lời nói, lôi kéo tay nàng thỉnh vỗ vỗ “Vũ Hi, ngươi là chúng ta nữ nhi, ngạch nương sẽ tận khả năng làm ngươi hạnh phúc, kỳ thật ngạch nương cũng không có làm cái gì, là ngươi a mã thỉnh chỉ, hắn đối với ngươi thật sự rất đau tích.”

“Vũ Hi hiểu được.” Lúc này bên ngoài truyền đến thật mạnh tiếng bước chân, tiểu nha đầu thỉnh an thanh âm “Nô tỳ cấp gia thỉnh an.” Dận Chân chọn mành đi đến, Vũ Hi đứng dậy thỉnh an “A mã.”

Dận Chân ừ một tiếng, không dấu vết quan tâm đánh giá Vũ Hi liếc mắt một cái, trong mắt lộ ra một tia vui mừng, Vũ Hi hướng Dận Chân cười khẽ, đen nhánh đôi mắt chớp động quang mang, một thân màu tím nhạt sườn xám, sơ tiểu cầm đầu, mặt trên mang theo hồng ngọc thoa hoàn, đều làm Dận Chân trước mắt thoáng hiện Tề Lạc lần đầu tiên tới trong phủ khi bộ dáng, tầm mắt dừng ở bên cạnh mỉm cười thê tử trên người, Tề Lạc cũng có cảm ứng, tuy không hiểu được Dận Chân nghĩ tới cái gì, nhưng hắn trong mắt lộ ra cảm hoài, làm ánh mắt của nàng cùng Dận Chân giao triền ở bên nhau, sau một lát, Tề Lạc trên mặt lộ ra đỏ ửng, Dận Chân xấu

hỗn dời đi tầm mắt, Vũ Hi đã không có ảnh, cái này làm cho Tề Lạc mặt càng là giống vải đỏ giống nhau.

“Phúc tấn canh tẩm đã chuẩn bị thỏa đáng.” Ngoài phòng truyền đến nha đầu thanh âm, Dận Chân đứng dậy liền phải hướng phòng tẩm đi, Tề Lạc bĩu môi, nhẹ giọng lầm bẩm “Đó là cho ta chuẩn bị.”

Dận Chân đưa lưng về phía Tề Lạc, cong một chút khóe miệng “Còn chưa tới hầu hạ gia tẩm gội.” Tề Lạc cọ một chút nhảy lên, che lại cái trán giả bộ bất tỉnh, một bộ ta là người bệnh, thân thể yếu đuối bộ dáng, Dận Chân trong mắt ý cười càng đậm, bắt lấy nàng cánh tay, trầm thấp trong giọng nói mang theo một tia tình dục, “Gia liền phải ngươi hầu hạ, chấp thuận ngươi vụng ở gia trong lòng ngực.”

Tề Lạc thao khởi đôi bàn tay trắng như phấn hung hăng đấm Dận Chân ngực, đậm đậm chân, bước nhanh hướng phòng tẩm đi đến, Dận Chân đứng ở kia sau một lúc lâu thấy nàng quay đầu lại ngóng nhìn, mới chậm rãi đuổi kịp, vì sao chỉ đối Vũ Hi nói gia vì nàng thỉnh chỉ? Trong lòng bị cái kia thẹn thùng nhân nhi điền tràn đầy, quần quanh nhàn nhạt sung sướng.

Chương 450 tề Lạc thăm bệnh

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 264

Tống thị ừ một tiếng, tiểu nha đầu không dám nhiều dừng lại, thấy Trần ma ma gật đầu, mới xoay người rời đi, nhìn nàng đi đường tư thế, đảo cũng có chút thuорт tha nhiều vẻ. Tống thị đôi mắt vẫn luôn dừng ở nàng trên người, Trần ma ma trong lòng sáng tỏ “Nàng nhưng thật ra thích hợp, kỳ hạ bao con nhộng, thân thúc thúc lại là ngoại trang thượng quản gia, chỉ là nàng lão nương phảng phát cho nàng làm thân, cũng là ngoại trang thượng tiểu quản sự, hình như là tháng liền phải đi ân điển, ra phủ gả chồng.”

“Nàng lớn lên sạch sẽ, thân phận cũng thích hợp, Vương gia có lẽ sẽ nhìn trung, lưu lại huyết mạch.” Tống thị cẩn bản không nghe thấy nàng sắp gả chồng nói, Trần ma ma cười khẽ đáp lại “Đây cũng là nàng tiền sinh đã tu luyện phúc phận, chủ tử cất nhắc, liền tuyển nàng?”

“Nếu ta còn là nàng như vậy tuổi tác nên thật tốt.” Tống thị thở dài, cầm lấy tinh oánh dịch thấu bạch ngọc chén nhỏ, đem bên trong thuốc bổ uống lên đi vào, dùng khăn lụa sát sát khéo miệng, trong mắt lộ ra tính kế “Việc này muốn hai đầu chuẩn bị, đến lúc đó nhìn lại có thể sử dụng thượng cái nào? Nay cơ hội chỉ có một lần vạn không thể sai thất.”

Trần ma ma gật đầu, bỗng nhiên nhớ tới một sự kiện tới, trong giọng nói mang theo một phần kinh hoảng “Chủ tử, nếu thật là có thể sinh hạ tiểu a ca, kia phúc tấn nếu là ôm đi nói.....”

“Ngươi còn không có nhìn ra sao?” Tống thị bên miệng trán ra một tia trào phúng “Phúc tấn sẽ không dưỡng người khác hài tử, ai đến độ sẽ không dưỡng, nếu bằng không lúc trước hoàng khi cũng sẽ không giao cho cảnh khanh khách? Nàng là ngại gia hài tử chướng mắt, hiền lương thực đức, hiền lương thực đức? Hoàng Thượng chỉ sợ cũng gõ sai nàng đâu, nàng so với tám phúc tấn cũng không thua kém chút nào.”

“Phúc tấn bên ngoài hiền huệ thanh danh mãn kinh thành không có không hiểu được, Hoàng Thượng lại hạ chỉ lại ban thưởng càng là thanh danh thực thịnh, nhưng ai có thể nghĩ đến ở vương phủ phúc tấn gần như với chuyên sủng, hành sự ương ngạnh, nhìn một cái phú sát trắc phúc tấn hiện giờ bộ dáng, dưỡng bệnh Lý trắc phúc tấn quách khanh khách, nào gánh được với một cái đức tự?” Trần ma ma vẻ mặt khó chịu, vì Tống thị ủy khuất bộ dáng “Còn không phải chỉ bằng xuất thân Trí Viễn Công tước phủ? Nàng a mã là Hoàng Thượng sủng thần, nếu bằng không nào có nàng như vậy tự tại hoàng tử phúc tấn?”

Tống thị trong mắt hâm mộ ghen ghét chợt lóe mà qua, nhẹ giọng trách cứ “Không được nói bậy, ngươi phải nhớ kỹ lời này vạn không thể lại nói, ngươi miệng cần phải cho ta đem hảo, nếu là xảy ra chuyện, cần thận ngươi lão da.”

“Chủ tử, nô tỳ tinh.” Trần ma ma vội vàng cúi đầu thỉnh tội, một bộ kinh sợ bộ dáng, Tống thị vỗ vỗ tay nàng, hơi hơi cau mày “Cảnh thị kia thế nào?”

“Chủ tử, cảnh khanh khách hiện giờ chính là hoang mang lo sợ.” Trần ma ma dùng khăn chặn bên miệng trào phúng “Còn tưởng cầu đến ngài này, bị nô tỳ chấn trở về, hừ, nô tỳ xem nàng khả năng sẽ lấy lòng phúc tấn đi, hoàng khi a ca cũng là cái không tinh sự, cảnh khanh khách có náo nhiệt nhưng nhìn.”

Tống thị giãn ra mày, một lần nữa dựa vào trên ghế nằm, nhàn nhã tự đắc nói “Ta này bản vẽ cũng là như vậy hảo mượn? Nàng đây là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, lấy phúc tấn đối Tần ma ma coi trọng, ta xem cảnh khanh khách ngày lành cũng coi như đến cùng, còn có hoằng khi bên người cái kia hồ mị tử, nàng cũng là xuân, thế nhưng tự tiện cấp hoằng khi an bài người trong phòng, dừng ở gia trong mắt chuẩn không có nàng hảo trái cây ăn. Lại nói như thế nào phúc tấn liền tính ra tay sửa trị cũng sẽ không nương Tần ma ma bệnh, rốt cuộc chủ nô có khác, chỉ sợ đa số vẫn là muốn dừng ở hoằng khi a ca trên người, mẫu tử bất đồng tâm, chính là kết quả này, hoằng khi a ca vẫn là quên không được Lý trắc phúc tấn, mà cảnh khanh khách thừa dịp còn trẻ tưởng sinh đứa con trai.”

Trần ma ma tin phục liên tục gật đầu, Tống thị nhắm mắt lại, xua xua tay “Ngươi trước đi xuống, cái kia bản vẽ cho ta xử lý sạch sẽ, không thể lưu lại nhược điểm, đỡ phải làm nàng loạn cǎn.”

“Chủ tử, ngài yên tâm, nô tỳ đã tất cả đều thiêu sạch sẽ, một tia đều sẽ không lưu lại.” Trần ma ma tay chân nhẹ nhàng rời đi, Tống thị thật sâu thở dài “Phúc tấn, ta thật thật là hâm mộ ngươi, vương phủ nữ nhân muốn có hết thấy đều dùng ở ngươi trên người, cao quý xuất thân, nhất vinh thân phận, liền sinh đích tử đích nữ, gia thương tiếc chuyên sủng, thậm chí còn có hiền lương thực đức thanh danh, ngươi có từng biết được, sinh hoạt ở vương phủ tịch mịch gian khổ? Cho dù là giữa hè độc thân ở trên giường kia hơi lạnh thấu xương? Người không hiểu, thân sinh nhi tử đối chúng ta đến tận cùng ý nghĩa cái gì.”

Tề Lạc đang ở trong phòng cẩn thận lý trường sách, Tử Anh ở bên chưởng phiến, bàn tính thanh ngừng lại, Tề Lạc sát sát mồ hôi trên trán, nhấp một ngụm ướp lạnh nước ô mai, vui mừng mở miệng “Vũ Hi không tồi, một tia sai cũng chưa ra, xem ra thật là lớn lên hiểu chuyện.”

“Quân chúa chính là ngài tự mình giáo dưỡng, tất nhiên là tinh tế làm sao phạm sai lầm?” Tề Lạc lắc đầu cười khẽ, trong mắt lộ ra một tia đắc sắc Vũ Hi bàn tính chính là trò giỏi hơn thày, so nàng đánh đến còn hảo. “Phúc tấn, Trang Thân Vương phủ đưa thiệp tới.”

Tề Lạc từ tiếu vào tiểu nha đầu trên tay tiếp nhận thiệp mời, mở ra vừa thấy là Trang Thân Vương phúc tấn ngày sinh, nhẹ nhàng gõ hai hạ, Trang Thân Vương phủ thật đúng là muốn đích thân đi một chuyến.

Chương 452 lại thấy pháo hôi

Hôm sau, Tề Lạc thu thập sẵn sàng, suy nghĩ nửa ngày vẫn là không có kêu Vũ Hi, mười bốn a ca nữ nhi mình bị chỉ hôn, vẫn là không cần mang nàng đi kích thích người khác hảo. Hoằng lịch rõ ràng hiểu chuyện rất nhiều, cầm sách vở nghiêm túc nhìn, cũng không giống ban đầu giống nhau, chỉ cần Tề Lạc ra cửa hắn liền đi theo.

“Thật sự bất đồng ngạch nương cùng đi?” Hoằng lịch buông sách vở, ninh chặt tiếu mày “Ngạch nương, ta không bồi ngài đi Trang Thân Vương phủ, công khóa còn không có làm xong, ngài nhưng nhất định phải để ý, chờ có làm người khi dễ đi.” Đối với Tề Lạc phía sau Tử Anh tím cúc vững vàng khuôn mặt nhỏ phân phó “Các ngươi hảo sinh hầu hạ ngạch nương.” Tử Anh gật đầu, hoằng lịch không yên tâm lôi kéo Tề Lạc tay dặn dò “Ngạch nương, ngươi cần phải ngoan ngoãn không được gây chuyện a, nếu là cái nào khi dễ ngươi, trở về nói cho hoằng lịch, nhi tử cho ngươi báo thù.”

Tề Lạc hung hăng gõ một chút hoằng lịch sọ não, cười mắng “Ngạch nương ở ngươi trong mắt liền như vậy vô dụng?” Hoằng lịch nghiêm túc nhìn xem Tề Lạc, chớp chớp mắt, nhẹ lay động Tề Lạc cánh tay “Ngạch nương không phải vô dụng, các nàng liền chưa từng có rơi vào đến ngươi trong mắt, ngươi cũng lười đến cùng các nàng so đo, chính là... Chính

là...” Hoằng lịch giơ tay chỉ chỉ treo ở chính đường thượng giắt Khang Hi sở thư ‘ hiền lương thực đức, đương vì trẫm con đâu ’ “Ngạch nương, đây là hoàng mã pháp tự tay viết viết, người thông minh sẽ tự hiểu được nên như thế nào làm, những cái đó không mặt mày sắc kẽ ngu dốt, ngài không cho các nàng một chút nhan sắc nhìn một cái, các nàng căn bản là học không ngoan, tuy rằng các nàng cũng không dám cũng thương không đến người trên đầu, nhưng tổng như nhảy nhót vai hè giống nhau không cái nặng nhẹ, chẳng phải là chọc ngài phiền lòng?”

“Đã biết, còn tuổi nhỏ liền làm cho cùng người a mã giống nhau nghiêm túc, luôn là nhíu mày sẽ có nếp nhăn.” Tè Lạc khẽ vuốt hoằng lịch giữa mày, hấn giữa mày cùng Dận Chân giống nhau như một, hoằng lịch trên mặt tràn ra ý cười ở Tè Lạc trên người cọ cọ, chớp mũi quẩn quanh thanh đậm mai hương, làm hấn lưu luyến không tha. Bởi vì trong lòng sáng tỏ Tè Lạc muốn đi Trang Thân Vương phủ, cho nên hoằng lịch động tác cũng không dám quá lớn, một lát làm nũng qua đi, tay nhỏ vuốt phẳng Tè Lạc sở xuyên màu tím lam sờn xám nếp uốn, đem thuần trắng thêu hồng mẫu đơn lãnh ước phù chính, lại lui ra phía sau vài bước nghiêm túc đại lượng hai mắt, vừa lòng gật đầu, vẫy vẫy tay “Ngạch nương, canh giờ không còn sớm, ngài có thể nhích người, đệ đệ người không cần nhớ mong, hấn tinh hoằng lịch sẽ tự bồi hấn.”

“Nhỏ mà lanh.” Tè Lạc trong mắt hàm chứa ý cười, xoay người đỡ Tử Anh tay rời đi, ngồi ở trên xe ngựa, Tè Lạc còn đối hoằng lịch đột nhiên lớn lên không phải thực thích ứng, Tử Anh ở bên khuyên nhủ “Phúc tấn, hoằng lịch a ca cũng hiểu được quan tâm ngài, ngài hấn là cao hứng mới là.”

“Tử Anh, chẳng lẽ ta thật sự như vậy vô dụng?” Tử Anh cười khẽ đem Tè Lạc trên đầu mang trán châua tua một lần nữa cố định hảo “Ngài như thế nào sẽ vô dụng? Trong phủ nào sự kiện có thể giàu được ngài? Liền như

hoàng lịch a ca lời nói, ngài chỉ là đối mặt khác hoàng tử phúc tấn không để bụng mà thôi, hoàng lịch a ca cũng là nhiều lo lắng, không nói Hoàng Thượng ban thưởng, chính là lúc trước ở Công Tước phủ ngài nói cũng làm tám phúc tấn cùng mười bốn phúc tấn không dám lại coi khinh ngài, hiện giờ ngài là ung thân vương phúc tấn, thân phận muôn so các nàng cao thượng một đoạn, cái nào thân phận muôn so các nàng cao thượng một đoạn, làm sao ở làm các nàng tùy ý đùa nghịch?”

“Là nha. Ung thân vương phúc tấn.” Tè Lạc than nhẹ, cả nhà nỗ lực kết quả, chính mình cần gì phải quá mức không thèm để ý, làm các đều cảm thấy nàng dễ khi dễ? Tới rồi Trang Thân Vương phủ, Tè Lạc đỡ Tử Anh xuống xe, Tử Anh cúi người sửa sang lại góc áo, Tè Lạc mọi nơi đánh giá, tuy rằng có vương phủ tôn quý xa hoa, trường hợp cũng thực náo nhiệt, nhưng tại hạ người trên mặt tuy có ý cười, nhưng lại không thấy vui mừng, ẩn hạ trong lòng kinh ngạc, theo đón khách tiểu ti tiến phòng khách.

Chính trực ngày mùa hè, phòng khách màn trúc toàn bộ khơi mào, xuyên thấu qua hơi mỏng thiên lam sắc lụa sa có thể thấy được bên trong đã là hoa đoàn cầm thốc, châu hoàn thủy vòng, mơ hồ nghe thấy bên trong tổng người đàm tiếu thanh âm. Canh giữ ở cửa nha đầu cao giọng nói “Ung thân vương phúc tấn đến.”

Trong phòng yên tĩnh xuống dưới, Tè Lạc trong lòng thầm than, tuy rằng chính mình không thích xã giao, các vương phủ thiệp mời nhận được mười lần chỉ sợ chỉ có một hai lần sẽ tới, nhưng cũng không cần như vậy giật mình đi, kỳ thật nàng cũng không hiểu biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ, đây là nàng dũng cứu ung thân vương lúc sau lần đầu ra cửa, đương bị ám sát tình hình truyền vào kinh thành, liền khiến cho tổng người nghị luận, kia đến bao lớn dũng khí có thể vì Dận Chân chấn ni-trát ka-li, phô phường bá tánh càng là đem được đến cái biệt cái không tin tức truyền đến rất sống động, bởi vì đề cập đến thân vương phúc tấn tự nhiên hứng thú lớn hơn

nữa một ít, chờ đến Khang Hi thánh giá hồi kinh vô dụng buổi sáng nước chảy ban thường liền đưa vào ung thân vương phủ, lại ban cho ngự bút thân đế, phảng phát cấp hỏa thượng rót một muỗng du, toàn bộ nổ tung nồi, thảng đến gần nhất đối Tây Bắc cầm binh người suy đoán mới khiến cho việc này hạ nhiệt độ.

Trong phòng mọi người sôi nổi đứng dậy chào hỏi, Tề Lạc xinh đẹp cười nhạt, này đó phúc tấn cung kính cũng làm nàng đáy lòng giật mình, đãi một lần nữa sau khi ngồi xuống, Dương Khang bỏ không phúc tấn chỉ vị, cho nên chủ sự chính là trắc phúc tấn mời nguyệt, Tề Lạc đậm nhiên mở miệng “Như thế nào không có nhìn thấy họ tinh Trang Thân Vương phúc tấn?”

“Ngạch nương thân mình không dễ chịu, chúc thọ khi mới có thể đứng dậy.” Mời nguyệt chút nào không dám chậm trễ, xem ra Trang Thân Vương phúc tấn thân mình thật là không được tốt, khó trách chi gian nào nhiệt mà không thấy không khí vui mừng. Mọi người trộm đại lượng không hề ngôn ngữ, làm Tề Lạc cảm thấy biệt nữu, nhưng vẫn là doan trang ngồi xong, cầm lấy nha đầu đưa lên tới nước trà nhẹ nhấp, nàng nhưng không có chủ động tìm nói thói quen, thong thả ung dung khoan nước trà, khéo mắt đảo qua chúng hoàng tử phúc tấn, thật đúng là tâm tè, ngay cả vừa mới lành bệnh Hoàn Nhan thị đều tới rồi, mà bên người nàng năm thị vẫn là như vậy trương dương, một thân nhũ đở bạc tỳ bà khẩu sườn xám, dùng làm đồ trang sức trang sức trân châu thế nhưng cũng đều lộ ra màu đỏ nhạt, có lẽ là chấp chưởng quá hoàng tử phủ, kiều nhu thủy nhuận trong ánh mắt lộ ra một cỗ sát phạt quyết đoán khí thế, càng sấn đến nàng cùng khác trắc phúc tấn bất đồng. Chỉ là nàng nhìn phía chính mình ánh mắt như thế nào có chứa nhẹ nhè hận ý?

“Xem tú phúc tấn sắc mặt, thương thế hắn là không ngại.” Mời nguyệt mặt lộ vẻ quan tâm, cười nói “Mới vừa nghe nói tú phúc tấn bị thương thật

là lo lắng không được, ngài là trời sinh phúc tướng người, nhất định phải ông trời che chở, gấp nạn thành tường.”

Mọi người mặc kệ đáy lòng như thế nào hâm mộ, đều sôi nổi ứng uồng lên, Tè Lạc cảm thấy hôm nay thật đúng là đến nhầm, mỉm cười đậm nhiên ứng đối, trong miệng nhẹ giọng “Toàn lại Hoàng A Mã gặp nguy không loạn, quân cận vệ anh dũng mới khiến cho bọn đạo chích đồ đệ thúc thủ chịu trói.” Mọi người quan tâm như thế nào dũng cứu ung thân vương, vô luận như thế nào lời nói khách sáo, Tè Lạc nói gần nói xa, một chữ đều không ra.

Tè Lạc không nhân đại làm nổi bật mà cuồng ngạo trương dương xem thường người, đến làm các quý phụ đối nàng ấn tượng muôn tốt hơn không ít, lời nói gian tuy rằng cung kính có lễ nhưng cũng nhiều vài phần hiền lành, Tè Lạc nhẹ thư một hơi, rốt cuộc khôi phục bình thường, không hề giống đột nhiên cắm vào tới xâm nhập giả giống nhau chọc người chú ý.

Tám phúc tấn nhìn thấy bị người vây quanh Tè Lạc, khéo miệng lộ ra một tia cười khổ, nhớ mang máng trước kia nàng mới là bị mọi người phùng chú ý cái kia, chính là hiện giờ ngay cả dưỡng bệnh trở về Hoàn Nhan thị thậm chí năm thị đều cập không thượng đi, trên mặt cười khổ càng đậm, nàng nhất đáng giá kiêu ngạo chính là đối tám a ca toàn tâm toàn ý yêu say đắm, vì tám a ca, có thể làm bất luận cái gì sự, nhưng ung thân vương phúc tấn dũng chấn ni-trát ka-li tin túc truyền đến, làm nàng tám cũng không khỏi chấn động, đặc biệt là hồi kinh sau, tám a ca đã từng hỏi qua nàng có không làm được, nàng lại chấn chờ, theo sau tám a ca liền rời đi nhà ở, thư phòng ánh đèn sáng một đêm, sáng sớm Dận Tự tuy rằng cùng ngày xưa giống nhau như đúc, nhưng trong mắt ý cười cũng không đạt đáy mắt, theo sau ở thị thiếp kia an trí nhật tử càng là nhiều lên.

Sở Viêm rũ mi mắt, không hề làm chuẩn lạc cười nhạt kiều nộn khuôn mặt, quấy khăn, nàng rốt cuộc sáng tỏ vô luận từ nào một phương diện đều

bất quá ung thân vương phúc tấn, nàng nhện thua. Chín phúc tấn cách gân nhất, lại luôn luôn cùng Sở Viêm giao hảo, tất nhiên là sáng tỏ nàng cảm xúc, vốn dĩ nhìn xuống người lập tức chỉ có thể nhìn lên, này đối tất nhiên là cao ngạo Sở Viêm đả kích nhất định không nhỏ, chín phúc tấn trong lòng cũng có một tia vui sướng, nhưng nghĩ đến chính mình cũng không có nhí tử, chín a ca luôn luôn ái sắc, hơn nữa lại ngồi chung một cái thuyền, quan tâm thấp ngôn “Bát tấu, tương lai còn dài.”

Sở Viêm động động môi, nhẹ giọng nói “Hoàng A Mã sở thư ‘ trời sinh phúc tướng ’ chứng thân phận của nàng, mà câu kia ‘ hiền lương thực đức, đương vì trẫm chi con đâu ’ từ nay lúc sau lại có cái nào dám nghi ngờ tú tấu? Nửa câu sau càng là nói cho chúng ta này đó hoàng tử phúc tấn nghe, Hoàng A Mã luôn luôn kim khó mở miệng, nhưng lần này hiền lương thực đức toàn bộ đều dừng ở tú tấu trên người, đối nàng coi trọng chẳng sợ lúc trước Hoàng A Mã tự mình chọn lựa kỹ càng Thái Tử Phi cũng không bằng, ngươi cần phải hiểu được nhị a ca tuy rằng bị cuốn vào, nhị phúc tấn chính là lấy thân vương phúc tấn chi lễ an táng.”

“Có lẽ là nhìn ở Trí Viễn Công mặt mũi thượng, kia thật đúng là Hoàng A Mã sủng thần tin thần.” Sở Viêm nhẹ nhàng lắc đầu “Ngươi quá coi thường nàng, chỉ bằng nàng vì ung thân vương chấn ni-trát ka-li, chúng ta lại có cái nào có thể làm được?” Nhịn không được nhìn thoáng qua Tề Lạc, Sở Diễm trong mắt lộ ra vài phần kính ý một tia hâm mộ “Ta cũng không phục người, nhưng là đối với tú tấu, ta phục, bất quá...” Thẳng thắn thân mình, dấu đi trên người kia ti cô đơn, Đan Phượng hai tròng mắt cũng tái hiện sắc bén cao ngạo, nhẹ giọng lầm bầm “Hươu chết về tay ai, cũng chưa biết được, ta kính nàng phẩm tính, tuy rằng vô pháp làm được như nàng như vậy, nhưng ta có thể vì tú tấu làm, không thấy được so nàng thiếu.”

Sở Diễm bên này nhẹ giọng, cũng không hiểu được Hoàn Nhan thị cùng năm thị nói gì đó, năm thị đứng dậy dục hướng Tề Lạc kia đi, Hoàn Nhan

thị tuy rằng trong lòng mừng thầm, ước gì nàng ăn cái lỗ nặng, để giải trong lòng chi khí, nhưng lại cũng cảm thấy có chút lỗ mảng, đặc biệt là ở Dận Trinh sắp cầm binh đương khẩu, như thế nào có thể đắc tội từng thân thủ huấn luyện quân cận vệ Trí Viễn Công? Huống chi còn có Phó thống lĩnh oai hùng bá ở, vội vàng kéo năm thị nhẹ giọng nói “Năm muội muội, ngươi không cần đa tâm, tú tẩu nơi nào là chúng ta có thể so sánh?”

Nàng không nói lời này còn hảo, vừa nói ngược lại làm gần nhất tin tưởng bạo lều năm thị càng là cảm thấy mắt mặt, Niên Canh Nghiêu gần nhất chính là thực làm nổi bật, liên tiếp chịu Khang Hi ngợi khen, nàng a mã lại thăng vì biên giới đại quan, trưởng huynh cũng thực tranh đua, cũng là một phuơng quan to, này hết thảy cấp năm thị gia tăng rồi vài phần tự tin, nhẹ đẩy ra Hoàn Nhan thị kéo túm tay, cao giọng nói “Thiếp chỉ là tướng bái vọng ung thân vương phúc tấn, cùng nàng nhiều hơn thân cận, lãnh giáo như thế nào đến Hoàng Thượng cùng ung thân vương coi trọng biện pháp, học xong cũng hảo hầu hạ gia, làm Hoàng Thượng xem trọng thượng vài phần.”

Vốn dĩ thượng còn náo nhiệt phòng khách bởi vì năm thị nói tĩnh xuống dưới, mọi người ánh mắt dừng ở trên người nàng, lần này Trang Thân Vương phủ nhưng không đến không, lại có náo nhiệt nhưng nhìn. Sở Diễm cười nhạo bĩu môi, hướng chín phúc tấn nhuóng mà thi thầm “Năm thị chính là không hiểu được chính mình có mấy lượng trọng, đều làm mười bốn gia cấp sủng, dám mạo phạm ung thân vương phúc tấn, nhìn đi, nàng tuyệt không hảo trái cây nhưng ăn, có lẽ còn sẽ liên lụy đến mười bốn a ca, bất quá cho nàng giáo huấn cũng hảo, đỡ phải thật đúng là cho rằng chính mình là phúc tấn.”

Chương 453 nhân gian hài kịch

Năm thị xoắn kiều mị dáng người, ở mọi người nhìn chăm chú trước hướng Tề Lạc đi đến, nàng kiều nộn trên mặt lộ ra một tia đắc sắc, phảng

phát thực hưởng thụ loại cảm giác này, Hoàn Nhan thị lúc này gấp đến độ không được, nàng không phải lo lắng năm thị an nguy, nhưng nếu là năm thị gây ra họa, làm mười bốn a ca không mặt mũi, kia nàng cũng tuyệt đối lạc không dưới chỗ tốt, bất an giảo động khăn, ngầm bức năm thị không biết nặng nhẹ, cũng ám trách chính mình vì sao [không dành lòng xuống dưới, chẳng sợ hồi phủ lại nói cũng là tốt, lộng tới hiện tại cưỡi lên lưng cọp khó leo xuống, trộm liếc mắt một cái mỉm cười Tè Lạc, trong lòng càng là nôn nóng, trên trán che kín mồ hôi thơm.

“Thập tứ đệ muội thực nhiệt?” Chín phúc tấn hơi mang quan tâm, Hoàn Nhan thị hiểu được nước đỗ khó hốt, bài trừ mỉm cười “Đa tạ chín tẩu quan tâm, ta chỉ là cảm thấy có chút bức mình.”

Chín phúc tấn lúc này như thế nào sẽ cho phép Hoàn Nhan thị túm chặt năm thị? Đem Hoàn Nhan thị kéo đến nàng bên người “Thập tứ đệ muội vẫn là muốn cẩn thận, ngươi thân mình vừa mới phục hồi như cũ, ta coi còn có chút hư, chờ có luôn là đúng.” Hoàn Nhan thị nhận thấy được mọi người xem náo nhiệt tâm thái, cũng chỉ có thể tùy nàng đi.

Năm thị tuy rằng trên mặt mang cười, trong lòng cũng có chút phát khổ, nàng cũng hiểu được bằng chính mình thân phận là so bất quá ung thân vương phúc tấn, nhưng nàng chính là không phục, đặc biệt là từ mười bốn a ca hồi kinh về sau, hầu hạ mười bốn a ca khi, luôn là cảm thấy hắn biểu tình hoảng hốt, thậm chí còn từng hỏi chính mình có thể làm được hay không? Năm thị kiên định nói chính mình cũng sẽ vì hắn chấn ni-trát ka-li, nhưng Dận Trinh ánh mắt giống như xuyên thấu qua nàng nhìn thấy gì, trong mắt lộ ra hối hận cùng hâm mộ, lẩm bẩm thấp nhin “Đều là ngạch nương sai, nếu bằng không làm sao giống hiện giờ như vậy? Nàng thật là thương yêu nhất ta sao?” Trong lúc ngủ mơ, năm thị còn từng mơ hồ nghe thấy Dận Trinh nói mớ “Ngươi làm sao dám lao ra đi, tú ca, ta không phục, ta sẽ không chịu phục, ngạch nương, ngươi bất công.

“Cấp tú phúc tấn thỉnh an.” Năm thị biểu tình một lần nữa kéo về đến nơi đây, không hề nghĩ những cái đó chuyện cũ, Tè Lạc chỉ là vân đạm phong khinh ừ nhẹ một tiếng, phảng phát không phát hiện cúi người hành lễ năm thị giống nhau, cùng bên cạnh tiếp khách mời nguyệt nói “Trong đình viện loại chính là hoa trà? Nhìn thật là muôn hồng nghìn tía, đẹp khẩn, nếu là có loại tử, không ngại đưa ta một ít, ta yêu nhất mười tám học sĩ, biến tìm không được.”

Năm thị sắc mặt rất là khó coi, mời nguyệt cũng không nghĩ tham gia đến các nàng chi gian, nhưng là Dương Khang cùng Trí Viễn Công tước phủ quan hệ cũng là biết được rất rõ ràng, như thế nào cũng sẽ không đắc tội ung thân vương phúc tấn, cười mở miệng “Tú phúc tấn nếu thích, ta đây liền mượn hoa hiến phật.”

“Ta như thế nào hảo đoạt người sở ái?” Tè Lạc nhẹ nhàng lắc đầu, năm thị lúc này chen vào nói “Chính là nha, tú phúc tấn hiền lương thực đức, tất nhiên là sẽ không hành xảo đoạt là lúc, hơn nữa đường đường thân vương phúc tấn, lại là Trí Viễn Công ái nữ, cái gì chưa thấy qua?”

Tè Lạc liếm đi trên mặt ý cười, đèn nhánh hai tròng mắt trầm tĩnh như đêm trăng hạ hồ nước, thanh triệt lộ ra một tia lạnh lẽo, thanh thủy thanh âm ở trong phòng vang lên “Ngươi là cái nào?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 265

“Phúc tấn, cảnh khanh khách tuy không biết nhìn người, nhưng niêm ở nàng ngày xưa hầu hạ gia, chăm sóc hoằng khi a ca tận tâm tận lực phân thượng, thỉnh ngài từ nhẹ xử lý.” Tống thị quỳ xuống cầu tình, mọi người trộm ngắm Tè Lạc liếc mắt một cái, lại nhìn xem Cảnh thị thê thảm bộ dáng, cũng đều quỳ xuống đất nói “Thỉnh phúc tấn khai ân.”

“Các ngươi nhung thật ra tâm thực tè.” Tè Lạc sắc bén ánh mắt đảo qua mọi người, nghiêm khắc nói “Ta không phải bất cận nhân tình người, cũng chưa từng bạc đãi các ngươi cái nào, nếu là khác việc nhỏ đảo cũng thế, nhưng sự tình quan hoằng khi, không chấp nhận được ra nửa điểm sai lầm, nếu hoằng khi mệt thân mình, ta như thế nào cùng dưỡng bệnh Lý trắc phúc tấn công đạo? Lại như thế nào đối được Vương gia?”

“Tỉ Thiếp đáng chết, thỉnh phúc tấn trách phạt.” Cảnh thị lại lần nữa nhịn đau liên tục dập đầu, Tè Lạc cảm thấy cũng không sai biệt lắm, cái này giáo huấn cũng nên sẽ làm Cảnh thị thành thật thượng một đoạn nhật tử, trầm giọng đến “Nếu cảnh khanh khách đã là biết sai, ta đây tạm tha ngươi này một chuyến.”

“Tạ phúc tấn, Tỉ Thiếp nhất định sẽ không tái phạm.” Tè Lạc xua tay làm Cảnh thị đứng dậy, Cảnh thị hai chân vô lực một đều hoạt động không được, Tống thị chần chờ một chút, nâng dậy Cảnh thị, trộm ngắm Tè Lạc liếc mắt một cái, thấy nàng có khác thâm ý ánh mắt dừng ở các nàng giao triền ở một chỗ cánh tay thượng, Tống thị trong lòng căng thẳng, vội rút về

tay, Cảnh thị thân mình mềm mại xì một tiếng té ngã trên đất, ngẩng đầu nhìn phía Tống thị trong mắt lộ ra một tia phẫn hận.

“Còn không đỡ các ngươi chủ tử lên.” Lúc này hầu hạ Cảnh thị ma ma mới tiến lên sam nàng đứng dậy, Cảnh thị đem thân thể hơn phân nửa trọng lượng ỷ ở ma ma trên người, “Cảnh khanh khách, ta tuy rằng lần này tha ngươi, nhưng vẫn là muốn phạt ngươi, rốt cuộc vương phủ luôn luôn thường phạt phân minh, không thể tùy vào ngươi hỏng rồi quy củ.”

“Tỉ Thiếp nhận phạt, tạ phúc tấn khai ân.” Tè Lạc đen nhánh trong mắt hiện lên mỉm cười, tìm tòi mọi người, ánh mắt dừng ở Tống thị trên người “Tống trắc phúc tấn, ngươi nói ta nên như thế nào xử trí cảnh khanh khách hảo?”

Tống thị cảm thấy giống như châm mang ở bối, không dám nhìn Cảnh thị liếc mắt một cái, trầm tư một lát “Phúc tấn, sự tình quan hoằng khi a ca, nếu là từ trọng xử trí, cũng làm ung thân vương phủ trên mặt không ánh sáng, tổn hại ngại hiền danh.” Vọng tiến Tè Lạc trầm tĩnh hiểu ra hai tròng mắt, khẽ cắn môi thử nói “Không ngại lấy cảnh khanh khách không biết nhìn người vì từ, phạt nàng sao chép hôn nữ tắc, phúc tấn ngại xem như thế nào?”

“Không biết nhìn người?” Tè Lạc nhẹ giọng lặp lại, trong giọng nói mang theo trào phúng “Ta coi hắn là lầm tin người khác, cảnh khanh khách ngươi về sau cần phải đánh bóng đôi mắt mới thành.”

Tống thị sắc mặt một tia biến hóa đều không có, ngược lại một bộ tán đồng bộ dáng liên tục gật đầu, Tè Lạc thấy Cảnh thị trong mắt hiện lên tức giận, khéo miệng thượng cong “Nữ giới nữ còn lại là tu đức tu thân căn bản, Tống trắc phúc tấn kiến nghị vẫn là không tồi, cảnh khanh khách ta liền phạt ngươi mỗi ngày giờ Thìn đến buổi trưa đi Phật đường sao chép nữ giới nữ tắc, ngươi nhưng chịu phục?”

“Tỉ Thiếp ta phúc tấn ân điển.” Tè Lạc lại nhìn thoảng qua mọi người, lại lần nữa mở miệng “Không hề xuất hiện này loại không mặt mũi sự, các ngươi cũng nên hảo hảo học học nữ giới nữ tắc, như vậy đi, mặt khi các ngươi cũng đều đến Phật đường đi, cảnh khanh khách đem phật sao nữ giới nữ tắc trước mặt mọi người bối ra, này cũng có thể cho các ngươi nhiều nghe một chút hiểu biết đến càng thông thấu, Tống trắc phúc tấn, ngươi cảm thấy như thế nào?”

“Cần tuân phúc tấn phân phó.”

Tống thị cúi đầu hành lễ, mọi người cho dù có tâm bất mãn, nhưng lại nào dám phản kháng? Chỉ có thể theo Tống thị hành lễ. Tè Lạc thở nhẹ ra một hơi, đạm nhiên nói “Ta hiểu được các ngươi đều là hiểu chuyện, nhưng vì vương phủ quy củ, cũng không thể không như thế, các ngươi liền nhiều vất vả mấy ngày, cũng coi như toàn tỷ muội tình thâm, bồi bồi cảnh khanh khách cũng là tốt, Tống trắc phúc tấn, ta nói được nhưng có lý?”

Tống thị cắn chặt hàm răng cắn, liên tục gật đầu “Nào xưng được với phúc tấn lời nói vất vả? Đây cũng là phúc tấn cấp bọn tỷ muội gặp nhau cơ hội.”

“Nhiều đọc chút nữ giới, thiếu phí chút vô dụng tâm tư, vương phủ tự nhiên gió êm sóng lặng, ta cũng sẽ không bạc đãi các ngươi.” Tè Lạc đứng dậy, Tử Anh tiến lên đỡ lấy, lại nhìn xem Cảnh thị, trầm tư sau một lúc lâu nói “Cảnh khanh khách trong viện hầu hạ nô tỳ cũng nên hảo hảo sửa trị, tĩnh lại làm ra không biết nhìn người chê cười, Tần ma ma bệnh cũng đã lớn hao, việc này liền giao cho nàng tới xử trí, nàng là cái ổn thỏa người, sẽ tự hảo hảo dạy dỗ cảnh khanh khách bên người hầu hạ người, cũng có thể làm cảnh khanh khách chuyên tâm chép sách, ngươi xem coi thế nào?”

Cảnh thị rũ xuống mi mắt, cúi đầu ừ nhẹ một tiếng “Tạ phúc tấn.” Tè Lạc lại phân phó hai câu muốn hảo sinh chăm sóc hoằng khi mới rời đi,

các nàng trải qua việc này sẽ thành thật thương một ít đi, Tề Lạc vừa mới vào cửa, Hoằng Trú liền phi phác lại đây, đem Tề Lạc đâm về phía sau lùi lại hai bước, ổn định thân hình, cúi đầu nhìn Hoằng Trú mượt mà khuôn mặt nhỏ, nhẹ điểm hắn cái miệng nhỏ “Đây là làm sao vậy?”

“Ngạch nương, ta tưởng ngươi.” Hoằng Trú ôm chặt Tề Lạc hai chân, ngưỡng đầu nhỏ, đen nhánh trong mắt lộ ra không muốn xa rời “Hoằng Trú vừa mở mắt liền chưa thấy được ngạch nương, ngài nói qua muốn bồi Hoằng Trú chơi.”

“Ca ca ngươi đâu? Hắn không bồi ngươi?” Hoằng Trú khuôn mặt nhỏ nhăn thành bánh bao, bĩu môi đáng thương hè hè không có trả lời, làm sao dám nói hoằng lịch ca ca đối hắn trêu cợt? Cọ cọ Tề Lạc “Vẫn là ngạch nương tốt nhất, Hoằng Trú liền phải ngạch nương.”

Tề Lạc bế lên Hoằng Trú, cảm thấy có chút cố hết sức, chụp hắn mông nhỏ “Ngươi nếu là lại trọng đi xuống, ngạch nương liền ôm bất động.” Hoằng Trú tay nhỏ ghé vào Tề Lạc đầu vai, đôi mắt cong thành lưỡng đạo trăng non, “Chờ Hoằng Trú lớn lên tráng tráng, liền ôm ngạch nương hảo.”

Tề Lạc nhẹ nhàng lắc đầu, ôm hắn ngồi ở ghế trên, vuốt sau đầu bím tóc, cảm thấy cũng có vài phần kỳ quái, Hoằng Trú là ba cái nụ trung tốt nhất động, ăn đến cũng không nhiều lắm, nhưng lại lớn lên nhất tráng, béo lùn chắc nịch bộ dáng rất là đáng yêu, dùng cực giống Dận Chân mặt mày tác quái gấp rắc rối, làm Tề Lạc đều không đành lòng phạt hắn, cảm thấy tự tin không đủ, bất quá cũng may Hoằng Trú tuy rằng bướng bỉnh, nhưng cũng thực thông tuệ, phàm là đã dạy nói đều nhớ rõ trụ.

“Hoằng lịch đâu? Ta như thế nào không nhìn thấy?” Hoằng Trú ủy khuất chui vào Tề Lạc trong lòng ngực, “Mang ngươi đi thư phòng? Đó chính là tai nạn.” Tề Lạc ngón tay điểm một chút hắn cái trán “Lần trước ngươi đem Hoằng Mân thật vất vả tìm tới đến bản đơn lẻ đồ hoa, tức

giận đến ca ca ngươi đậm chân không thôi, còn có một lần đem mực nước chiếu vào hoằng lịch công khóa thượng, này đó ngươi đều đã quên?”

Hoằng Trú trắng nõn tay nhỏ che miệng, rung động tiểu bả vai, cười trộm không thôi “Hoằng lịch ca ca không có hoàn thành tiểu cữu cữu công đạo công khóa, ai huấn khi, Hoằng Trú cũng có nhìn lén đến.”

Tề Lạc trên mặt cũng lộ ra ý cười, luôn luôn tự đại hoằng lịch bị Cầu Cầu giáo huấn bộ dáng, thật là quá đáng yêu. Hoằng Trú lại nói thật nhiều hắn nhìn lén đến hoằng lịch cùng Cầu Cầu ở chung tình hình, đậu đến Tề Lạc vui vẻ không thôi, hòa tan ở hoằng khi trong viện xử trí Cảnh thị, cảnh cáo mọi người kia phân thương cảm.

Trăng lên đầu cảnh, Hoằng Mân bọn họ vây quanh ở Tề Lạc bên người, cùng thi triển sở trường, làm nũng tác quái, tưởng tǎn biện pháp làm Tề Lạc cao hứng, Dận Chân tiến vào sau liền nhìn đến này phúc ám áp như họa cảnh tượng, nhìn đến Tề Lạc ứng đở gương mặt nở rộ ra tới hạnh phúc ý cười, không chế được muốn ủng nàng nhập hoài xúc động, xu mặt “Canh giờ không còn sớm, các ngươi còn không đi xuống an trí?”

Hoằng Trú muốn nói chuyện, bị bên cạnh hoằng lịch che lại miệng, Hoằng Mân lôi kéo hai cái đệ đệ hướng Dận Chân vội vàng hành lễ lúc sau, liền rời đi. Trong phòng lập tức yên tĩnh xuống dưới, Tề Lạc dừng trên mặt muốn cười ý, trong mắt lại lộ ra nhu hòa ánh sáng, phảng phát chảy nhỏ giọt té lưu chảy vào Dận Chân trong lòng, tự mình hầu hạ hắn rửa mặt lúc sau, suy nghĩ một chút, nhẹ giọng nói “Gia, hoằng khi là bởi vì... Tham văn ôn thư, hầu hạ nô tỳ bất tận lòng có chút cảm lạnh, đã dùng chén thuốc, thái y nói tĩnh dưỡng mấy ngày liền sẽ hảo.”

“Việc này gia đã biết được.” Dận Chân sáng tỏ vui mừng ánh mắt dừng ở Tề Lạc trên người, liền hiểu được nàng nhất định sẽ nói như vậy, lấy nàng thuần tịnh phẩm hạnh tuyệt làm không ra bỏ đá xuống giếng việc

“Nếu đem nội trạch giao cho ngươi trên tay, gia liền sẽ không lại quản, đại sự tiểu tình toàn từ ngươi làm chủ.”

Tề Lạc hướng Dận Chân ngẩng gương mặt tươi cười, nhẹ nhàng ừ một tiếng, nhảy ra một cái gỗ nam hộp, vẩy lui hạ nhân lúc sau chui vào nửa nằm ở trên giường Dận Chân trong lòng ngực, mở ra hộp, lấy ra bên trong tờ giấy, hướng Dận Chân kiêu ngạo run rẩy hai hạ, sản xuất phát ra ào ào thanh âm, Dận Chân từ nàng trong tay đoạt lại đây, trên giấy ấn rõ ràng chân nhỏ ấn cùng dấu tay, đảo qua góc phải bên dưới đánh dấu tên, giật mình hỏi “Đây là... Đây là Hoằng Môn bọn họ? Người khi nào làm cho?”

“Đương nhiên là ở bọn họ trăng tròn thời điểm, ngươi nhìn Hoằng Môn ngược lại là nhỏ nhất, mà hoằng lịch dấu chân lại lớn nhất, tương lai chờ bọn họ thành thân thời điểm, chúng ta đem này đó trang giấy phiếu hảo, đưa cho bọn họ làm lễ vật, ngươi xem coi thế nào?”

Dận Chân trong mắt lộ ra ý cười, trước mắt phảng phát xuất hiện Hoằng Môn bọn họ xấu hổ khó xử bộ dáng, liếc liếc mắt một cái đầy mặt hứng thú dạt dào Tề Lạc, thấp giọng khuyên nhủ “Đưa làm lễ vật? Vẫn là tính, ngươi lưu trữ chậm rãi thường thức liền hảo.”

“Như vậy sao được.” Tề Lạc lấy quá trang giấy, ỷ ở Dận Chân trong lòng ngực giơ lên cẩn thận nhìn “Bọn họ nhất định sẽ thích, đây chính là ta một phần tâm ý, cõi nào độc đáo lễ vật.”

“Tùy ngươi đã khỏe.” Dận Chân thở dài một hơi, bất đắc dĩ lắc đầu, đột nhiên mở miệng “Sang năm tuyển tú khi, hoằng khi cũng tới rồi nên thành thân tuổi tác, cho hắn tuyển một cái hiền huệ hiếu chuyện, cũng làm cho hắn thu hồi tâm.”

“Việc này trong lòng ta hiểu rõ, sẽ tự lưu tâm, bất quá, ngạch nương có lẽ là sẽ giúp hoằng khi lựa.”

Dận Chân nhíu chặt mày, thấp giọng nói “Nàng tâm đều đặt ở lão thập tú trên người, hoảng khi còn nhập không được nàng mắt, ngươi muốn lưu ý chính là, chớ có cùng lão bát bọn họ dính dáng đến.”

“Thỉnh gia yên tâm, ta hiểu được như thế nào làm.” Dận Chân ôm Tề Lạc nằm xuống, đem chăn mỏng triển khai cái ở hai người trên người, Tề Lạc bất an cọ cọ làm nũng lầm bẩm “Quá nhiệt, không cái cái này được không?”

“Không được.” Dận Chân kiên quyết phun ra hai chữ đem trong lòng ngực Tề Lạc bọc đến kín mít, cúi đầu nhìn thấy nàng tủng kéo xuống tới khóe miệng, cũng không nhiều giải thích, nhắm mắt lại trầm giọng nói “Ngủ đi.” Tề Lạc thầm hận, nào có đại trời nóng cái chăn mỏng? Bất mãn lầm bẩm hai câu, Dận Chân thật là bá đạo, vội một ngày, Tề Lạc mệt mỏi ngủ, Dận Chân nghe thấy nàng vũng vàng hô hấp, chậm rãi mở to mắt, nắm chặt nàng hiếu động cánh tay, bên tai vang lên thái y công đạo “Tuy rằng dư độc đã thanh, phúc tấn vẫn là muôn hảo sinh nghỉ ngơi, này đoạn thời gian phúc tấn thân mình suy yếu, giá rét chịu không nổi, chớ có cảm lạnh.” Dịch hảo bị châm, Dận Chân mới yên tâm nhắm mắt lại, hắn sáng tỏ Tề Lạc ở trong mộng hiếu động, bởi vậy cho dù lại nhiệt lại vẫn cũng đến ôm nàng đi vào giấc ngủ, tĩnh nàng đá chăn cảm lạnh.

Chương 456 khả năng có việc

Trăng lên giữa trời, ung thân vương phủ rất là yên tĩnh, Tống thị rối tung khai phá ti, cầm lấy sơ mộc nạm một viên thủy tinh lược lý trước ngực sợi tóc, nhìn thấy lược thượng quấn quanh chỉ bạc, ánh mắt ảm đạm xuống dưới, lòng bàn tay dùng sức vuốt phẳng khóe mắt chỗ nếp nhăn, nhìn trong gương chính mình, tuy rằng là giữa hè, bên ngoài cũng không có một tia gió đêm, nhưng Tống thị vẫn là cảm thấy có chút lạnh lẽo.

Trần ma ma bưng thuốc bỏ đi đến, đem canh chén đưa cho Tống thị, nhẹ giọng khuyên nhủ “Chủ tử, mấy năm nay không đều là như thế này lại đây? Ngài hiện tại đã là trắc phúc tấn, nếu thật là có thể dưỡng cái tiểu a ca tại bên người, tương lai cũng có cái dựa vào, cái nào lại dám đối với ngài bất kính? Phúc tấn tuy rằng nhìn kiều mị, nếu là xuân xanh không ở, không cũng đến chỉ vào ba cái a ca? Sang năm nhưng lại đến tuyển tú là lúc, vương phủ cũng có đã nhiều năm không có tiến tân nhân, lần này chỉ sợ cũng trốn không thoát, đến lúc đó nụ hoa giống nhau tú nữ vào phủ, phúc tấn còn có thể giống như nay phong cảnh? Hơn nữa Hoàng Thượng thường tự, phúc tấn nếu là không hiền huệ cũng……”

“Im miệng.” Tống thị quát nhẹ, nhìn thoáng qua bên ngoài “Càng nói càng không giống dạng, phúc tấn noi nào là ngươi có thể đàm luận? Người này nô tài hư liền phá hủy ở này há mồm thương, nhiều năm như vậy xuống dưới, còn không có cái trí nhớ.”

“Nhìn nô tỳ này há mồm.” Trần ma ma tàn nhẫn chụp một chút miệng, quan tâm nói “Nô tỳ trong lòng cũng là hiểu được chủ tử tâm tư, này không phải vì chủ tử sốt ruột sao? Ngài yên tâm chấp đêm người đều thực thành thật đáng tin cậy. Chủ tử, ngài trước đem chén thuốc dùng, thân mình mới là nhất quan trọng.”

Tống thị đem tản ra cay đắng chén thuốc uống cạn, Trần ma ma vội vàng đê đi lên trang mứt hoa quả hộp, vê khởi một viên Tống thị cũng không có nhập khẩu, mà là đem mứt hoa quả nghiền nát.

“Chủ tử, ngài đây là?” Tống thị rũ xuống mi mắt, giọng nói giật giật, trước mắt kia ti chua xót “Này cay đắng cũng không bằng cô tịch khó qua, trước kia ta chỉ là cái khanh khách, gia không tới an trí còn có thể niệm trước kia tình nghĩa, an phận ở trong góc độ nhật, nhưng hôm nay ta đã tấn chức trắc phúc tấn, thưởng hoàng gia ngọc điệp, lại dưỡng gia thân sinh nữ nhi, vì sao không tới… Chẳng sợ chỉ là hơi ngồi một chút cũng hảo, ta

chưa từng có nghĩ tới muôn cùng phúc tấn giống nhau, là muôn cõng ngẫu nhiên nghĩ đến ta liền hảo, chẳng sợ chỉ là vì cấp trắc phúc tấn thể diện đâu.”

“Chủ tử, vương phủ nữ quyền cái nào không bằng này, đặc biệt là Vương gia lại là cái không yêu sắc, trừ bỏ phúc tấn, cũng chỉ ở phú sát trắc phúc tấn kia nghỉ quá hai đêm, nếu là vội lên, mười ngày nửa tháng đều không thấy được sẽ bước vào nội trạch.” Trần ma ma lấy quá lược, nhẹ sờ Tống thị sợi tóc, hạ giọng “Chủ tử, ngài cần phải trong lòng hiểu rõ, nhã nhặn lịch sự khanh khách cho dù không xa vỗ Mông Cổ, cũng tổng hội xuất giá, con gái gả chồng như nước đổ đi, tiểu a ca mới là ngài trông cậy vào, nếu là đuổi kịp tuyển tú, trong phủ tiến tân nhân chỉ sợ càng không dễ hành sự.” Tống thị trầm ngâm nửa ngày, trong lòng so định, vừa mới trên người lộ ra đau thương cô đơn hoàn toàn liễm đi, than nhẹ “Ta không nghĩ cùng phúc tấn tranh cái gì, cũng tranh bất quá, chỉ là tưởng dường đúra con trai đến lão có cái dựa vào thôi, phú sát trắc phúc tấn muôn nuôi nấng hoằng khi tranh thế tử chi vị, đó chính là ý nghĩ kỳ lạ, Hoằng Môn tuy có nhã tật, hoằng lịch Hoằng Trú tuổi tác thượng áu, nhưng cũng là Vương gia con vợ cả, phúc tấn quanh thân lại có Công Tước phủ làm dựa vào, sao có thể thật sự phong hoằng khi?”

“Vẫn là chủ tử xem thông thấu, phú sát trắc phúc tấn nhìn cơ linh, không cũng bị phúc tấn bắt động thanh sắc lộng đi học quy củ? Hiện tại phú sát trắc phúc tấn liền giống như khắc gỗ tượng đắp giống nhau, quy củ là học giỏi, chính là trên người một tia nhân khí nhi đều vô.”

Tống thị thân mình cứng đờ, xoay người đối với Trần ma ma không xác định hỏi “Ngươi nói chuyện này thật sự có thể thành? Nếu là phúc tấn biết được, thật là như thế nào?”

“Chủ tử, nếu ngài không an tâm, vậy dừng lại, chỉ là chủ tử cơ bất khả thất, thời bất tái lai.”

Tống thị khẽ cắn môi, trong mắt mê mang diệt hết, giống thuyết phục chính mình giống nhau nhẹ giọng “Ta không cầu khác, chính là cầu có đứa con trai, không tranh không đoạt, có nhi tử sẽ an tĩnh thành thật ngốc, phúc tấn, ta sẽ không mạo phạm ngài, càng sẽ không tranh thế tử chi vị, ngài hiền lương thực đức, lại có ba cái con vợ cả, ứng sẽ không coi trọng xuất thân thấp hèn nhi tử.” “Chủ tử, ngài có thể như vậy tưởng, kia nô tỳ liền đi an bài?” Tống thị gật gật đầu, Trần ma ma hướng ra phía ngoài đi đến, “Tù từ, ngươi chờ một chút.” Tống thị đứng dậy, ở trong phòng đi tới đi lui, trong đầu không ngừng chải vuốt việc này, sợ để sót cái gì, chậm rãi đôi tay nắm chặt thành quyền, hít sâu một ngụm đọc sách “Ngươi đi xuống làm việc đi, nhìn xem các nàng cái nào có thể sử dụng được với, hành sự muốn cẩn thận thận trọng, vạn nhất lộ ra dấu vết, cũng hảo thoát thân, ngươi ở ta bên người đã lâu, hẳn là hiểu được.”

“Thỉnh chủ tử yên tâm, nô tỳ nhất định an bài thỏa đáng.” Chờ đến Trần ma ma sau khi rời đi, Tống thị đẩy ra cửa sổ nhìn trong viện loại hoa cỏ, thật lâu không có ngôn ngữ, chậm rãi chắp tay trước ngực, hướng phương Tây lạy bái. “Đại từ đại bi Quan Thế Âm Bồ Tát, nếu tín nữ có thể được như ước nguyện, tất sẽ vì ngài trọng tổ kim thân.” Yên lặng đêm hè, Tống thị cầu nguyện đầu nhập bình tĩnh trong hồ nước, hưng không dậy nổi một tia gợn sóng.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 266

Doãn thị sở trụ ly lan chỉ uyển không xa, là một cái lại thiên lại tiều nhân sân, bên trong không có gì chỗ đặc biệt, chỉ có thể xung thượng sạch sẽ ngăn nắp, chọn mành vào nhà, liền nghe thấy nội thất ẩn ẩn truyền ra tiếng khóc, Tần ma ma nhìn thấy phòng khách không thấy được vị trí bài trí mấy cái chậu hoa sừng sốt một chút, trong mắt hiện lên ánh sáng, lại là một cái hiểu công việc, thật đúng là coi thường Tú a ca này đó khanh khách.

Doãn thị nghe nói Tề Lạc đã đến, cuống quít từ nội thất đi ra, hòng con mắt hành lễ “Tỉ Thiếp cắp phúc tấn thỉnh an, Tỉ Thiếp đáng chết không có chăm sóc hảo nhã nhặn lịch sự khanh khách.”

“Ngươi trước lên, nhã nhặn lịch sự rốt cuộc như thế nào?” Tề Lạc cẩn thận nhìn xem Doãn thị, nàng dung mạo chỉ có thể coi như thanh tú, bàn tay đại khuôn mặt nhỏ thượng một đôi nhút nhát sợ sệt đôi mắt có thể kích khởi nam nhân lòng triều mến, trên người ăn mặc màu nguyệt bạch thu đai lưng vài phần hán phục dấu vết tỳ bà khẩu nghiêng khâm sườn xám, trên mặt lược thi son phấn có vẻ cực phú trong suốt phấn nộn, tiếp cận có thể ngửi được trên người nàng tươi mát còn chờ một tia nói không nên lời dụ hoặc mùi hương, đặc biệt là nàng môi đỏ sò đến son môi, lộ ra mắt sáng ánh sáng, làm người có một hôn dung mạo xúc động.

Lúc này Tề Lạc nếu là lại không rõ nàng thật sự thành kẻ ngu dốt, đạm nhiên cười khẽ nói “Doãn khanh khách đây là hao tổn tâm huyết, ngươi cũng không nên đã quên nhã nhặn lịch sự là Vương gia nữ nhi.” Hừ lạnh

một tiếng, Doãn thị sắc mặt trắng bệch, càng có vẻ nhu nhược đáng thương, Tề Lạc không hề nhìn nàng hướng nội thất đi đến, đi ngang qua bồn cảnh khe, đối mùi hương nồng nàn cẩm Tề Lạc nhìn không được đánh một cái hắt xì, có lụa khăn xoa xoa cái mũi, nhìn thoáng qua khai đến kiều diễm màu hồng phấn tiểu xảo khả nhân nhuỵ hoa, dùng tay nhẹ nhàng chạm đến một chút, tay áo giác xẹt qua phấn hoa, Tần ma ma hơi há mồm, cúi đầu trong mắt hàm chứa một phân ý cười. Tề Lạc cảm thấy đầu có chút vựng, dùng ngón tay nhẹ ấn một chút, hít hít mũi vào nội thất.

Nhã nhặn lịch sự lúc này đã tinh táo lại, suy yếu nắm ở trên giường, xương gò má xông ra gương mặt hâm sâm, sắc mặt không bao giờ gặp lại hồng nhuận, đơn bạc môi cũng không thấy bất luận cái gì huyết sắc, nhẹ nhàng hờ, Tống thị lau nước mắt thỉnh an, Tề Lạc tới gần trước giường cẩn thận nhìn xem nhã nhặn lịch sự, quan tâm hỏi “Thái y nói như thế nào?”

“Hồi phúc tấn, thái y nói nhã nhặn lịch sự trúng thời tiết nóng, hơn nữa thân mình hư, không nên di động.” Tống thị cúi đầu dẫu đi trong mắt thất vọng.

“Nói như vậy, nàng đến ở Doãn khanh khách này nghỉ ngơi?” Tống thị gật gật đầu, tự trách nói “Phúc tấn, không trách Doãn muội muội, là thiếp không chiểu cố hảo nhã nhặn lịch sự, nàng vẫn luôn muốn đưa hoà nhã quận chúa túi tiền, cho nên mới hướng Doãn muội muội thỉnh giáo nữ hồng, không nghĩ tới thân mình không biết cố gắng.”

Tề Lạc lúc này mới phát hiện nhã nhặn lịch sự trong tay nắm chặt túi tiền, trong lòng nỗi lên một tia thương xót, càng là đối Doãn thị nhiều vài phần phẫn nộ, ngồi ở mép giường, sát tịnh nhã nhặn lịch sự trên đầu mồ hôi, nghe nàng lầm bẩm tự nói “A mã... A mã... Nhã nhặn lịch sự tưởng ngại, Vũ Hi tỷ tỷ... Bất hòa duyệt quận chúa, a mã... Ngài có phải hay không đã quên nhã nhặn lịch sự?”

Nhã nhặn lịch sự buông tay, túi tiền rơi xuống trên mặt đất, Tè Lạc cúi người nhặt lên, một lần nữa đặt ở nhã nhặn lịch sự trên tay khẽ vuốt nhã nhặn lịch sự cái trán, âm thầm thở dài, này rốt cuộc là cái nào sai, trong mắt hiện lên xin lỗi, nhã nhặn lịch sự thực xin lỗi, ta không thể làm người a mã đến xem ngươi, ta hài tử cũng yêu cầu hắn, mà ta cũng là...

Doãn thị bưng tới chén thuốc, Tè Lạc bởi vì tâm tồn áy náy chịu đựng đau đầu, tự mình dùng muỗng nhỏ đem chén thuốc uy tiến tinh táo lại nhã nhặn lịch sự trong miệng, nhã nhặn lịch sự trong mắt lộ ra cảm ơn, nhẹ giọng kêu “Phúc tấn, phúc tấn.” Khóe mắt mấy viên trong suốt nước mắt lăn xuống.

Tè Lạc không dám nhìn nàng đôi mắt, cúi đầu nhẹ giọng trấn an “Ngươi phái hảo hảo mà nghỉ ngơi, chờ thân thể chuyển biến tốt đẹp mới có thể cùng Vũ Hi chơi đùa, nữ hồng là cấp không được, hơn nữa ngươi là vương phủ khanh khách, bên cạnh ngươi cũng có kim chỉ thượng nhân, có cái gì muốn phân phó các nàng làm thì tốt rồi, chờ có mệt muốn chết rồi, Tống trắc phúc tấn sẽ lo lắng.”

Nhã nhặn lịch sự nhược nhược lên tiếng “Ta chỉ là tướng cấp a mã, không, cấp hoà nhã quận chúa tự mình thêu cái túi tiền, chỉ là nhã nhặn lịch sự vô dụng.” Hướng Tống thị lướt qua áy náy ánh mắt, giãy giụa muốn đứng dậy, nhưng đã không có một tia sức lực, Tè Lạc vội đè lại nàng đầu vai, nhẹ trách “Hảo hảo nằm, chờ có động.” Nắm chặt nhã nhặn lịch sự nắm chặt túi tiền tay, thấy nhã nhặn lịch sự trong mắt cô đơn, mở miệng nói “Nhã nhặn lịch sự là hiếu thuận nữ nhi, Vương gia cũng là thích, chỉ là Vương gia chính vụ bận rộn, không rảnh đến xem nhã nhặn lịch sự, ngay cả ngươi Vũ Hi tỷ tỷ cũng hoàn toàn không thường thấy, nhưng Vương gia phân phó ta phải hảo hảo chiếu cố ngươi đâu, nhã nhặn lịch sự có cái gì muốn ăn tưởng chơi, cứ việc cùng ta nói.”

“Ta phúc tấn.” Tề Lạc cảm thấy trên người càng ngày càng nhiệt, đầu cũng choáng váng, không cần chiếu gương liền hiểu được gương mặt nhất định hồng nóng lên, chẳng lẽ vừa mới ở phía trước cửa sổ xem nước mưa cảm lạnh? Tần ma ma tiến lên nâng dậy Tề Lạc “Phúc tấn, ngươi thân mình còn không có dưỡng lại đây, nhã nhặn lịch sự khanh khách này có Tống trắc phúc tấn cùng Doãn khanh khách nhất định sẽ không có việc gì, ngay cả thái y, nô tỳ cũng không làm hẵn ra phủ, ở bên ngoài chờ, tùy thời có thể vì khanh khách chẩn trị.”

Tống thị Doãn thị cũng các hoài tâm tư tiến lên khuyên bảo Tề Lạc về phòng nghỉ ngơi, Tề Lạc cảm thấy trên người nhiệt triều càng ngày càng thịnh, không chế được muôn cởi bỏ y khẩu mát mẻ xúc động, gật gật đầu hữu khí vô lực nói “Ta đây đi về trước, nếu là nhã nhặn lịch sự có việc, các ngươi nhất định phải thông báo ta.” Lại đổi nhã nhặn lịch sự nói thượng vài câu, đem hơn phân nửa thân mình ỷ ở Tần ma ma trên người, chậm rãi hướng đi trở về, nhẹ giọng lầm bẩm “Ta đây là làm sao vậy? Vừa mới hạ quá vũ, như thế nào sẽ như vậy oi bức?”

Tần ma ma mỉm cười không nói, trong lòng sáng tỏ, phúc tấn thân mình còn không có hoàn toàn phục hồi như cũ, lần này lại như vậy, chờ sự tình sáng tỏ, Doãn khanh khách tuyệt đối lạc không dưới chỗ tốt.

Chương 458 thư phòng tình sự

Tề Lạc cảm thấy hai chân mềm như bông, thật vất vả dựa vào Tần ma ma trở lại trong phòng, ghé vào bày biện ở phía trước cửa sổ mỹ nhân trên giường, đôi tay khẽ run cởi bỏ sườn xám thượng hai cái nút thắt, nôn nóng địa tâm trung phảng phát muôn bốc hỏa giống nhau, thân thể không thoái mái vặn vẹo, trắng nõn trên mặt nhiễm tầng tầng lớp lớp đỏ ửng, huyệt Thái Dương chỗ một nhảy một nhảy, tâm đều phải nhảy ra giống nhau, hạo xỉ khẽ cắn môi đỏ, đậm nhiên đen nhánh hai tròng mắt nhuộm đậm vài

phản mê mang “Tần ma ma, ta đây là làm sao vậy? Cảm thấy nóng quá, ta muốn ăn băng.”

Tần ma ma lúc này đã bung lên ướp lạnh quả mơ trà, đỡ Tề Lạc đứng dậy, Tề Lạc cảm thấy được nhè nhẹ lạnh lẽo, thoái mái nheo nheo mắt, đoạt lấy ly một hơi đem quả mơ trà uống cạn, không ngừng dâng lên hỏa khí phảng phất thiếu thượng một ít, phân phó nói “Lại đến một ly, không, vẫn là tới chén băng hảo.”

“Phúc tấn, ngài thân thể yếu đuối, không thể dùng quá lạnh thức ăn.” Tần ma ma trong mắt lộ ra một tia hối ý, vốn dĩ những cái đó mùi hương đối bình thường người cũng là có thể thoảng ảnh hưởng đến, đặc biệt là giống Từ a ca khéo hoàng gia tâm tính kiên định người, cho dù thật sự đi nhìn nhã nhặn lịch sự bệnh, cũng sẽ không như Doãn khanh khách mong muốn. Tần ma ma duỗi tay vuốt ve Tề Lạc cái trán, nàng lại là bất đồng, vốn là không mừng huân hương, hơn nữa thân mình còn không có phục hồi như cũ, mới có thể như thế nghiêm trọng.

Tề Lạc cũng không phải kẻ ngu dốt, tuy rằng vừa mới trong lòng xao động rõ ràng cân nhắc không ra, nhưng một ly ướp lạnh quả mơ trà nhập bụng, cũng làm nàng ngất đi đầu thanh tịnh vài phần, trong đầu không khỏi cảm nghĩ trong đầu vừa mới tình cảnh, Doãn thị trang phẫn, nàng đồ đeo phần mặt cao, kia mấy bồn độc đáo bồn cảnh, còn có chính là nhã nhặn lịch sự sở lấy cái kia mang theo mùi hương nhi túi tiền, bỗng nhiên đứng dậy, trong mắt mê mang diệt hết “Tần ma ma, Doãn khanh khách đây là dùng được?”

“Dùng được?” Tần ma ma khinh thường nói, “Doãn khanh khách không có như vậy đại lá gan, cũng chỉ là dùng để hiềm lạ bồn cảnh hương liệu mà thôi, nàng thông minh chổ chính là này đó đồ vật không dễ dàng tìm được, nếu là phát giác cũng có thể thoái thác sạch sẽ, rốt cuộc vương phủ khanh khách cũng không thấy đến hiểu trân quý bồn cảnh hương liệu tác dụng,

ngài không mừng huân hương, cho nên không hiểu được kỳ thật nội trạch nữ quyền túi tiền thượng đều có huân hương liệu.”

“Nàng đây là hướng về phía Vương gia đi?” Tè Lạc lắc lắc đầu, mắt mà xẹt qua một phân không xác định “Tống trắc phúc tấn có phải hay không cũng âm thầm bày mưu đặt kế? Còn có chính là nhã nhặn lịch sự? Nàng có phải hay không cũng, không, nàng bị cảm nắng hắn là thật sự, nàng vẫn là cái hài tử, Doãn khanh khách liền dám xuống tay?”

“Nô tỳ không hiểu được nhã nhặn lịch sự khanh khách có phải hay không biết được, nhưng nô tỳ cảm thấy quận chúa vẫn là thiếu dùng nhã nhặn lịch sự khanh khách ở chung hảo.” Tè Lạc ủ rũ nằm ở trên giường, bên tai vang lên nhã nhặn lịch sự vừa mới lời nói, nhẹ giọng cảm thán “Nàng mới bảy tuổi, bảy tuổi nha.” Tân ma ma than một tiếng, cẩn thận mà xoa Tè Lạc cái trán.

Tè Lạc nhắm mắt lại, vừa mới áp chế xuống dưới khô nóng lại là một trận dâng lên, đôi tay nhẹ nhàng vỗ vỗ cực nóng gương mặt, gương mặt trông thấy xanh lam phía chân trời ánh nắng chiều, Dận Chân gần nhất tất cả đều bận rộn trù bị lương thảo ngân lượng sự tình, tuy rằng mỗi ngày ôm lấy nàng đi vào giấc ngủ, chính là thật muốn chờ hắn tới, chính mình có thể hay không nhịn xuống vẫn là cái vấn đề, nếu là dùng nước lạnh có lẽ sẽ cảm lạnh, Tè Lạc cắn chặt răng, trong lòng rất là buồn bực, nếu vì Dận Chân chấn đao hoa kiếp, kia cũng không thể làm hắn nhẹ nhàng, cũng muốn làm àm ī một trận mới hảo, cũng làm hắn minh bạch nội trạch nữ nhân tâm tư, đỡ phải chính mình ra tay sửa trị khi, tin đồn nhảm nhí làm hắn tâm tồn ngặt đáp.

Tè Lạc bên miệng nở rộ ra một tia quỷ dị mỉm cười, hai tròng mắt càng là cong thành lưỡng đạo trăng non nhi, nếu là có thể nhiễu loạn một lòng chính sự, tính cách cương nghị ẩn nhẫn ung thân vương, đây cũng là khó được cơ hội, rốt cuộc chính mình bị hạ dược sao, ám hạ quyết định, Tè Lạc

đứng dậy, mơ hồ hỏi: “Vương gia còn ở thư phòng?” Tân ma ma buông xuống trong mắt hiện lên sáng tỏ ý cười, nhẹ giọng ân một câu.

Tề Lạc cúi đầu nhìn xem sườn xám thượng nếp uốn muôn đồi trang, nhưng nghĩ đến vừa mới ống tay áo đảo qua phấn hoa, quả nhiên ở thiên lam sắc sườn xám thượng dính bột phấn, đem ống tay áo đặt ở chóp mũi thật sâu ngửi một trận, cảm thấy cái mũi thực ngứa, nhịn không được lại liên tiếp đánh hai cái hắt xì, trong ánh mắt càng lộ ra một phân hơi nước, tăng thêm mấy phần mê mang có chứa một tia tình dục.

“Ta muốn đi Vương gia thư phòng.” Tân ma ma ngây ngẩn cả người, không phải hắn là đem Vương gia tìm tới sao? Tề Lạc tay che lại cái trán, kiều mị ngọt nị thanh âm lại lần nữa vang lên “Tân ma ma nâng ta đi thư phòng, ta có lời muốn cùng Vương gia nói.”

“Phúc tấn, ngài trước nghỉ ngơi, nô tỳ đi thỉnh Vương gia.” Tân ma ma đỡ Tề Lạc, thấp giọng khuyên nhủ: “Vương gia thư phòng chính là trọng địa, hiếm khi có người đặt chân, phúc tấn, ngài……”

“Ngươi không hiểu, ta chính là muốn tới kia đi.” Tề Lạc híp mắt, tùy hứng giơ tay chỉ một chút thư phòng phương hướng “Ta mệnh lệnh ngươi đỡ ta đi.”

Tân ma ma tay sờ sờ Tề Lạc cái trán, xác thật tương đối nồng, chính là cũng không thấy đến hồ đồ nha, trong mắt lộ ra lo lắng, muốn mở miệng lại khuyên, Tề Lạc đẩy ra nàng, nghiêng ngả lảo đảo hướng ra phía ngoài đi đến “Ngươi không đỡ ta đi, ta cũng có thể tìm được địa phương.”

Tân ma ma vô pháp, chỉ có thể đỡ Tề Lạc đi Dận Chân thư phòng, dọc theo đường đi không ngừng nhẹ giọng khuyên giải, chờ mau đến thư phòng khi, Tề Lạc hàm chứa tiểu hồ ly giống nhau tính kế ý cười ở nàng bên tai

thấp nịnh “Ngươi yên tâm, ta hiểu được ta đang làm cái gì, đây là tình thú, ngươi không hiểu, hơn nữa ta muốn nhìn một cái hắn sẽ như thế nào làm.”

Tần ma ma sáng tỏ sự không thể trái, đem câu kia ngài cũng không nên biến khéo thành vụng mới hảo nuốt ở trong bụng. Cao Phúc nhìn thấy Tề Lạc chậm rãi đi tới, sững sốt một cái chớp mắt vội vàng hành lễ “Nô tài cấp phúc tấn thỉnh an.”

“Lên, Vương gia còn ở thư phòng?” Tề Lạc lúc này đã đẩy ra Tần ma ma, Cao Phúc trong lòng kinh ngạc, phúc tấn dễ dàng tuyệt không bước vào thư phòng, hôm nay như thế nào sẽ tự mình tới? Hơn nữa trong thanh âm lộ ra mấy phần quái dị, trộm nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, sắc mặt ửng hồng, trong mắt hàm chứa một tia hơi nước, không có ngày xưa trầm tĩnh, lại nhiều vài phần sương mù.

“Hồi phúc tấn nói, Vương gia đang ở xử lý công vụ, phúc tấn, ngài có việc?” Cao Phúc nghĩ đến chính mình chủ tử vừa mới hỏa khí, không chuẩn làm người quấy rầy, trong lòng rất là khó xử, nhẹ giọng nhắc nhở “Vương gia tâm thần không yên, ngài vẫn là ngày khác lại đến.” Tiến lên một bước, hạ giọng nói “Vương gia đêm nay tất sẽ đi ngài kia, ngài cùng Vương gia đến lúc đó lại nói cũng là tốt.”

“Ngươi đi thông truyền, ta muốn gặp Vương gia.” Tề Lạc cũng có chút lo lắng, có phải hay không quá mức với hồ nháo? Trong lòng rất là không đế, nhưng tính cách bản thân có quật cường làm nàng sẽ không hối hận chính mình làm ra quyết định. Cao Phúc gục đầu xuống chỉ có thể vào đì hỏi bẩm, hôm nay thư phòng thật đúng là đủ náo nhiệt.

“Chủ tử, phúc tấn bên ngoài thỉnh thính.” Cao Phúc trực tiếp quỳ một gối xuống đất, cúi đầu không dám nhìn Dận Chân sắc mặt.

“Gia không phải đã nói cái nào đều không thấy sao?” Dận Chân đang bị Khang Hi kiểm ngắt lượng mệnh lệnh làm cho đầu đại, hơn nữa vừa mới kia ra trò khôi hài, trong lòng bức bối, “Ngươi là nói phúc tấn? Nàng chưa nói có chuyện gì?”

“Hồi chủ tử nói, phúc tấn liền ở bên ngoài, nô tài nhìn phúc tấn phảng phất không quá thỏa đáng, có lẽ có chuyện quan trọng cùng chủ tử thương lượng.”

“Làm nàng tiến vào.” Dận Chân buông bút lông, ngửa ra sau thân mình tựa lưng vào ghế ngồi, hắn là nhã nhặn lịch sự sự, nếu bằng không luôn luôn hiểu chuyện nàng như thế nào sẽ chủ động đến thư phòng tới? Trong mắt hiện lên một tia tức giận, cái nào lại làm nàng chịu ủy khuất?

Tè Lạc đem muôn nói lại thôi Tân ma ma lưu tại cửa thư phòng ngoại, vũng vàng một hồi, cất bước đi vào, Cao Phúc săn sóc buông màn trúc, rất xa tránh đi.

“Cấp gia thỉnh an.” Dận Chân nhíu chặt mày, tự nhiên nhìn ra Tè Lạc bộ dáng bất đồng ngày xưa, xoa một tia yêu mị, ngồi thẳng thân mình, trầm giọng nói: “Phụ cận tới.”

Tè Lạc chớp động trung che kín hơi nước con mắt sáng, chân giống sủ không thương lực giống nhau lảo đảo đi đến gỗ nam khắc hoa án thư trước, thân mình nhẹ nhàng quo quo, án thương bã thành đôi đến tấu chương công văn, bởi vì ngày còn không có hoàn toàn rơi xuống, đèn lồng bàn ngọn nên cũng không có bậc lửa, mặt trời lặn dư quang quét vào nhà, nghiêng chiếu vào Dận Chân trên mặt, cho hắn mạ lên một tầng đậm kim sắc ánh sáng, Tè Lạc nhìn chăm chăm Dận Chân nửa ngày, mặt càng đỏ hơn, bĩu môi nói không nên lời nói, duỗi tay đem lão hồ hình dạng cái chặn giấy cầm trong tay thường thức, vừa mới quyết tâm phảng phát một mặt đối Dận Chân liền biến mất.

“Ngươi có việc?” Dận Chân kéo qua Tề Lạc, sờ sờ cái trán của nàng, “Ở nóng lên? Nào không thoải mái?”

Tề Lạc nhân cơ hội này ngồi ở Dận Chân trong lòng ngực, dựa vào đầu vai hắn, bất an vặn vẹo thân mình. Khẽ mở môi đỏ, “Thực nhiệt, ta cảm thấy thực nhiệt, trong lòng cũng thực bức bối, cũng không hiểu được vì cái gì?”

Dận Chân duỗi tay thít chặt Tề Lạc mảnh khảnh vòng eo, không cho hắn tiếp tục vặn vẹo, bình tĩnh trong mắt cũng lộ ra một tia tình dục, lại rất mau ẩn đi, mày khóa đến càng khẩn, Tề Lạc lúc này càng là ý loạn tình mê, đáy mắt kia phân rõ minh biến mắt không thấy, đem trong tay cái chặc giấy ném xuống đất, bang một tiếng, cái chặc giấy quăng ngã thành mảnh nhỏ.

Không chờ Dận Chân có phản ứng, Tề Lạc khéo mắt lăn xuống nước mắt, nửa chuyển thân mình đối với Dận Chân cỗ bật hơi trầm thấp ám ách nói “Khó chịu, ta thật là khó chịu.”

Dận Chân bị Tề Lạc gây xích mích ra trong lòng hỏa khí, đặc biệt là nhìn thấy nàng hồn nhiên tín nhiệm đôi mắt hàm chứa kia ti nước mắt, nắm chặt nắm tay, đem nàng eo lặc càng khẩn, quần quanh ở chóp mũi thanh đậm mai hương nhu hòa một tia diễm hương, Dận Chân đáy mắt tình dục diệt hết, trầm giọng hỏi “Ngươi đi nhìn quá nhã nhặn lịch sự? Là đi Doãn thị kia?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 267

Doãn thị vè phía trước quỳ bò hai bước, một bộ oan uổng vô tội bộ dáng, “Phúc tấn, Tỉ Thiếp thật sự không hiểu được, thỉnh ngài năm rõ, Tỉ Thiếp tuy rằng xuất thân thư hương dòng dõi, nhưng cũng chỉ là thoảng nhận biết mấy chữ, thường đọc đến cũng chỉ là nữ giới nữ tắc, khuê các khi tùy ngạch nương luyện tập nữ hồng, Tỉ Thiếp ngu dốt, càng không hiểu đến những cái đó loanh quanh lòng vòng, Tỉ Thiếp không có chăm sóc hảo nhã nhặt lịch sự khanh khách, làm nàng ở Tỉ Thiếp trong sân thời tiết nóng, đây là Tỉ Thiếp sơ sẩy, cam nguyện lanh phạt, cái khác sự tình, thật là không biết tình, thỉnh phúc tấn minh giám.”

“Nghe ngươi ý tú là ta oan uổng ngươi?” Tề Lạc ánh mắt đốt đốt rực rõ, cao gầy ngũ điệu làm ở đây mỗi người đều cảm thấy nàng đã nắm giữ trụ Doãn thị nhược điểm, không dung đến nàng có bất luận cái gì chống chế. Doãn thị liên tục dập đầu kêu oan, Tề Lạc bình tĩnh nói hạt: “Tàn ma ma, đem đồ vật đều có mang lên, làm Doãn khanh khách hảo hảo nhìn một cái, đỡ phải nàng trong lòng không phục.”

Tàn ma ma từ bên ngoài đi đến, trước hướng Tề Lạc hành lễ, vỗ nhẹ hai xuống tay chưởng, một hồi công phu, bốn gã tỳ nữ bung hai bờn bờn cảnh tiến vào, đặt ở phòng khách trung gian, hàm chứa mị hương khí vị che đầy thanh đậm hoa quê hương, Tề Lạc dùng khăn che một chút cái mũi, nhìn mọi người đều không có cái gì phản ứng, thầm hận chính mình đối mù hương mẫn cảm.

“Doãn thị, này ngươi hắn là quen mắt mới đúng.” Doãn thị mặt lộ vẻ ra một tia kinh hoảng, thực mau vũng vàng xuồng dưới, dùng nước mắt, khẽ cắn môi kinh ngạc hỏi “Đây là Tỉ Thiếp tìm tội đến bồn cảnh, Tỉ Thiếp thích bồn cảnh, thường thường ngắm cảnh, phúc tấn, này bồn cảnh không thỏa đáng?”

“Ngươi thường thường ngắm cảnh? Chẳng lẽ ngươi không hiểu được nó có mê tình phấn hoa mùi hương?” Tè Lạc thấy Doãn thị trên mặt hoảng sợ, muốn biện bạch, giành trước mở miệng “Vương phủ nội trạch ngươi thường nghe loại này mị hương, ngươi muốn làm cái gì?”

“Tỉ Thiếp thật sự là không biết tình, chỉ là cảm thấy nó đẹp mới bày biện tại bên người, nếu là hiểu được, cấp Tỉ Thiếp mười cái lá gan cũng không dám.”

Tè Lạc chụp một chút cái bàn, hờ lạnh “Ta xem ngươi chưa thấy quan tài chưa đồ lê, cũng thế, hôm nay ta liền kêu ngươi hiểu được, cái gì gọi là lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt.”

Lại có hai cái nha đầu bụng thác bồn tiến vào, đem mặt trên một cái tàn phá bản đơn lẻ cùng trang phấn mặt hộp gỗ, cùng với một ít hương liệu đặt ở Doãn thị trước mặt. Hành lễ sau nhỏ giọng lui đi ra ngoài, Doãn thị nhìn chầm chằm hương liệu cùng bản đơn lẻ trong mắt hiện lên không thể tin tưởng, lẩm bẩm nhẹ giọng “Như thế nào sê? Như thế nào sê?”

“Như thế nào sê tái xuất hiện ở ngươi trước mặt, đúng hay không? Ngươi không phải sai người đem bọn họ thiêu sao?” Doãn thị không bao giờ phục vừa mới kêu oan khí thế, đại ra quỳ quán với mà. Bên cạnh Tống thị cúi đầu liễm đi đáy mắt kinh ngạc, không nghĩ tới Tè Lạc bô cục như thế sâu, nếu là truy tra bản đơn lẻ, kia nàng cũng trốn không thoát, cảm giác Tè Lạc nhìn chăm chú, bùm một tiếng quỳ trên mặt đất “Phúc tấn, thiếp đáng chết.”

“Tống trắc phúc tấn nhìn bản đơn lẻ hắn là quen thuộc đi, này hắn là ngươi mượn cấp Doãn thị sao?”

“Phúc tấn, cái này bản đơn lẻ bản lĩnh thiếp đưa cho Doãn khanh khách, nhưng thiếp cũng không biết được bên trong nội dung, thiếp chỉ là đem nó trở thành giống nhau thư tịch, cũng không có lưu ý, thiếp đối bồn cảnh luôn luôn không mừng, cho nên chỉ là thoảng lật vài tờ, liền ném xuống, ngày ấy thiếp sửa sang lại giá sách, Doãn khanh khách vừa lúc đến phỏng, nói là thực thích, thiếp liền đem bản đơn lẻ đưa cho nàng, không tưởng thành bên trong lại là... Thiếp đáng chết.”

Thoái thác nhưng thật ra sạch sẽ, Tề Lạc nhìn nhìn Tống thị bên cạnh mân khẩn môi nhã nhặn lịch sự, cái này động tác nhưng thật ra cùng Dận Chân cực kỳ tương tự, không nghĩ liên lụy đến nhã nhặn lịch sự cùng Vũ Hi, bởi vậy sẽ không nhắc tới túi tiền sự tình. Đối với Doãn thị mở miệng hỏi “Tống trắc phúc tấn lời nói, chính là tình hình thực tế?”

Nhin nhìn bên cạnh Tống thị, Doãn thị mặt lộ vẻ cười khổ, thật là bị nàng tính kế, thế nhưng một tia nhược điểm đều tráo không được, đảo loạn chính mình bình tĩnh tâm, từng bước một rơi vào đến bẫy rập trung, chẳng sợ được Vương gia sủng hạnh, sinh nhi tử chỉ sợ cũng mất mạng dường, Doãn thị chớp động hai mắt, ngẩng đầu nhìn thoáng qua cụp mi rũ mắt Lý khanh khách, nàng đã từng cũng ngầm khuyên quá, nhưng lại không nghe đi vào, nguyên lai ở vương phủ nhất thông thấu sáng tỏ chính là nàng.

Doãn thị hít sâu một hơi, sát tịnh trong mắt nước mắt, nếu tráo không được Tống thị nhược điểm, cũng không thể làm nàng hảo quá, dập đầu nói “Tống trắc phúc tấn nói tuy là tình hình thực tế, nhưng Tống trắc phúc tấn bên người ma ma, là nàng cố ý hướng Tỉ Thiếp nhắc tới bản đơn lẻ việc, Tỉ Thiếp mới có thể hướng Tống trắc phúc tấn cầu thư.”

“Còn có này vừa ra, Tống trắc phúc tấn bên người người tài ba rất nhiều nha.” Tè Lạc âm thầm vì Doãn thị đáng tiếc, ở vương phủ nếu không có tâm kế thật sự chỉ có thể trở thành người chịu tội thay.

“Thiép quản giáo hạ nhân bất lợi, thỉnh phúc tấn trách tội.” Tống thị vội vàng dập đầu thỉnh tội, Tè Lạc như thế nào sẽ cho phép nàng giữ được bên người đặc lực nhân thủ, ở ban đầu thiết tưởng trung, chính là Doãn thị không ra tiếng, nàng cũng có biện pháp trừng trị Trần ma ma, hiện giờ chính hợp tâm ý, mở miệng hỏi “Doãn thị, mê hoặc ngươi chính là Trần ma ma?”

“Hồi phúc tấn, chính là Tống trắc phúc tấn của hồi môn Trần ma ma.”

Doãn thị lúc này đã hoàn toàn buông ra, cũng không hề bận tâm cái gì, thông khoái nói “Tỉ Thiếp có tội, bày bồn cảnh lau phấn mặt thuốc dán, chính là nhã nhặn lịch sự khanh khách trên tay túi tiền, bên trong hương liệu, lại không phải Tỉ Thiếp có thể việc làm, cũng không có như vậy đại bản lĩnh, nhã nhặn lịch sự khanh khách tuy rằng ở Tỉ Thiếp kia té xỉu, Tỉ Thiếp cố nhiên có sai, Tống trắc phúc tấn không có chăm sóc hảo khanh khách cũng là nguyên do.”

Tè Lạc tìm tòi nghiên cứu ánh mắt dừng ở nhã nhặn lịch sự trên người, nhã nhặn lịch sự thân mình cứng đờ, hơi hơi quỳ xuống đất “Phúc tấn, là nhã nhặn lịch sự thân mình vô dụng, không làm ngạch nương sự, hoà nhã quận chúa đưa túi tiền, nhã nhặn lịch sự vẫn luôn tùy thân mang theo, không thành tưởng Trần ma ma thế nhưng tâm sinh ác ý, nhã nhặn lịch sự — ta không phải — ta như thế nào sẽ thương tổn a mǎ cùng phúc tấn? Thỉnh phúc tấn minh giám.”

Nhã nhặn lịch sự mãnh liệt mà ho khan lên, tái nhợt trên mặt không có một tia huyết sắc, càng là có vẻ nàng mảnh mai vài phần.

“Ngươi thân mình vừa vặn tốt chuyến, trước đứng dậy chờ có lại cảm lạnh.” Ở Tề Lạc ý bảo hạ, Trần ma ma nâng khởi còn muôn quỳ nhã nhặn lịch sự.

“Tống trắc phúc tấn, ta đối với ngươi thực thất vọng, không nói bên cạnh ngươi ma ma có khác tâm tư, chung hoặc Doãn thị, liền nói nhã nhặn lịch sự, ta coi ngươi ồn trọng thỏa đáng mới đưa nàng giao từ ngươi dưỡng dục, cũng bởi vì ngươi tận tâm chăm sóc nhã nhặn lịch sự, Vương gia mới thượng thư thỉnh phong, nếu là nhã nhặn lịch sự lần này xảy ra chuyện, ngươi cảm thấy ngươi trắc phúc tấn chi vị còn có thể ngồi ồn sao?”

“Thiép không có chăm sóc hảo nhã nhặn lịch sự, cô phụ phúc tấn phó thác, thiép về sau nhất định tận tâm tận lực, thỉnh phúc tấn tha thiép lần này.”

“Vương phủ quy củ công tất thường, quá tất phạt, Tống thị chăm sóc nhã nhặn lịch sự không chu toàn, quản giáo nô tỳ bất lợi, ta phạt ngươi cầm túc nửa năm, ngươi nhưng chịu phục?” Tề Lạc nhìn Tống thị, hy vọng này nửa năm có thể làm nàng thanh tịnh, tuy rằng vương phủ yêu cầu nàng chiếm trụ trắc phúc tấn chi vị, nhưng cũng không phải phi nàng không thể, hơn nữa bên người nàng người muôn hoàn toàn rửa sạch sạch sẽ, đỡ phải tương lai tái sinh sự.

“Ta phúc tấn ân điển.” Tống thị âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong mắt lộ ra như tá gánh nặng. Tề Lạc lúc này lại thú mở miệng “Đến nỗi cái kia mê hoặc Doãn thị Trần ma ma, nàng chính là gây hoạ rẽ và mầm, chỉ sợ nhã nhặn lịch sự bệnh cũng cùng nàng thoát không được can hệ, loại này bối chủ chọn sự nô tỳ quyết không thể lưu, muôn nghiêm trị không tha.”

Tống thị nắm chặt nắm tay, đem muôn cầu tình nói cường nuốt tiến trong bụng, nếu thật là mở miệng cầu tình, dẫn ra sự tình càng nhiều, đến

lúc đó chỉ sợ không phải cấm túc là được.

“Đem Trần ma ma trực tiếp đánh chết, nói cho hành hình người, không đánh đủ nhị bách côn, không được nàng tắt thở.” Tè Lạc cắn chặt răng, sắc bén ánh mắt đảo qua mọi người, từng câu từng chữ mệnh lệnh “Các ngươi sở hữu của hồi môn đều phải đi xem hình, một cái đều không được thiếu, làm các nàng hiểu được gây xích mích thị phi kết cục.”

“Cần tuân phúc tấn phân phó.” Mọi người tất cung tất kính trung lộ ra mấy phần chưa từng có sơ hãi, tất cả đều không nghĩ tới Tè Lạc sẽ như thế tàn nhẫn.

Tè Lạc nhịn xuống đau đầu, đem ánh mắt dừng ở thản nhiên Doãn thị trên người, nàng càng là không thể buông tha, lần này dám dùng diễm hương, lần sau có thể hay không dùng khác? Kịp thời các nàng không dám, cũng muốn cấp những người khác cảnh cáo, tính các nàng đều cho rằng gây ra họa cùng lầm thì chính là cấm túc niệm kinh, không thấy được huyết tinh, các nàng liền sẽ không tâm sinh cảnh giác.

“Doãn thị, ngươi dùng mị hương mị hoặc Vương gia, ung thân vương phủ là tuyệt đối không chấp nhận được.” Doãn thị ngẩng đầu, vọng tiến Tè Lạc bình đạm trầm tĩnh trong mắt, nhận thấy được nàng toát ra tới kia ti thật đáng buồn đáng tiếc, trong lòng hiểu rõ, nàng là sống không được, Doãn thị trong mắt hiện lên một tia sợ hãi, cắn chặt môi “Tỉ Thiếp muôn lần chết, cũng không có thể diện lại thỉnh phúc tấn chuộc tội, niệm ở Tỉ Thiếp cũng tận tâm hầu hạ Vương gia một hồi khẩn cầu phúc tấn cấp Tỉ Thiếp lưu phân thể diện, còn có chính là khẩn cầu chớ có họa cập Tỉ Thiếp nhà mẹ đẻ.”

“Ngươi yên tâm, ngươi nhà mẹ đẻ sẽ không có việc gì, ngươi là Vương gia khanh khách này vĩnh viễn đều sẽ không thay đổi.” Tè Lạc rũ xuống mi

mắt, ưng thuận hứa hẹn. Doãn thị mỉm cười dập đầu “Ta phúc tấn ân điển.”

Thong thả đứng dậy, Doãn thị trước hướng Lý khanh khách gật đầu, nhẹ giọng nói “Lý tỷ tỷ, là muội muội đầu rối răm, trước kia có thất lễ chõ, thỉnh tỷ tỷ chớ trách. Lý tỷ tỷ là người tốt, muội muội hy vọng ngươi có thể cả đời thuận lợi, chớ có như muội muội như vậy rối loạn tâm tư.”

Lý khanh khách trong mắt hàm chứa nước mắt, khẽ gật đầu. Doãn thị có cúi đầu nhìn xem còn quỳ trên mặt đất Tống thị, trên mặt lộ ra trào phúng ý cười “Tống tỷ tỷ, ngươi đãi ta rất tốt, ta sẽ tưởng niệm ngươi, có lẽ nào ngày ta trở về nhìn ngươi cũng nói không chừng.” Nhận thấy được Doãn thị trên người lộ ra tới oán hận chi khí, Tống thị trong lòng căng thẳng, cỏ lạnh cả người, thân mình nhịn không được run rẩy, lắp bắp nói “Doãn muội muội một đường đi hảo, chớ có nhớ thương tỷ tỷ.”

“Kia sao thành, không có ngài chỉ dẫn sao, nào có muội muội hôm nay.” Doãn thị cười lắc đầu, suy nghĩ một chút công đạo nói “Tống tỷ tỷ không phải thích ta trong phòng song thêu bình phong sao, liền đem nó để lại cho ngài hảo, cũng coi như một cái niệm tưởng.” Ngay sau đó hướng Tề Lạc khẩn cầu nói “Tỉ Thiếp cùng Tống tỷ tỷ muội tình thâm, thỉnh phúc tấn ân chuẫn.”

“Chuẩn ngươi mong muốn.” Tề Lạc trong mắt hiện lên một phân kính ý, chỉ có thể xưng được với thanh tú Doãn thị lúc này trên mặt ý cười, làm người dòi không ra hai mắt, lẩm bẩm nhẹ ngữ “Mỗi người đều có loá mắt là lúc, Doãn khanh khách ngươi đáng tiếc.”

Doãn thị trên mặt ý cười càng đậm, ngồi xóm ném khăn hành lễ “Tỉ Thiếp nhất kính nể hâm mộ chính là ngài, trên thế gian này khát cầu hết thảy đều dừng ở ngài trên người, Hoàng Thượng miệng vàng lời ngọc, trời sinh phúc tướng quả nhiên bất phàm.” Ngay sau đó xoay người hướng ra

phía ngoài đi đến, đây ra màn trúc, lóa mắt ánh nắng chiếu vào trên người nàng, chiếu tiến nàng trong mắt, đen nhánh hai mắt lóe ngôi sao kim cương vụn giống nhau ánh sáng, nhẹ giọng hứa nguyện “Kiếp sau tình nguyện sinh với nông gia, làm vợ không vì thiếp.”

Dựng ngày ung thân vương phát truyền ra tang sự, khanh khách Doãn thị đến bệnh cấp tính qua đời, một cái vô sủng vô danh tiểu khanh khách tang sự dẫn không dậy nổi một tia gợn sóng, chỉ là tán gẫu gian có người cảm thán Doãn khanh khách là vô phúc người, hưởng không được vương phủ phú quý tôn vinh.

Chương 461 đi ra ngoài khúc nhạc dạo

Tề Lạc không có đại làm Doãn thị tang sự, lấy Doãn thị cuối cùng hiểu được, như thế nào còn sẽ coi trọng sau khi chết tôn vinh, làm nàng an tĩnh bình thản rời đi cái này bất bình đẳng thế giới ngược lại là tốt nhất. Tề Lạc trong lòng cũng không giống mặt ngoài như vậy bình tĩnh, thông qua Doãn khanh khách sự, cũng sáng tỏ ở vương phủ sinh tồn có bao nhiêu không dễ dàng, hơi có vô ý liền sẽ bị trở thành pháo hôi, cũng càng thêm hận ẩn ở sau lưng Tống thị, cũng lưu ý khởi luôn luôn sụp mi thuận mắt Lý khanh khách, nàng chăm sóc nhu yên cẩn thận nghiêm túc, nho nhỏ nhu yên hoạt bát đáng yêu, sắc mặt hồng nhuận, đen nhánh trong ánh mắt chớp động vài phần thuần tịnh thiên chân.

Tề Lạc cũng từng xảo ngộ quá nhu yên cùng Lý khanh khách ở trong hoa viên chơi đùa, cái loại này ấm áp mẹ con tình ý, làm nàng rất là cảm động, cũng từng muốn làm khi nếu là tấn phong Lý khanh khách sẽ là cái dạng gì? Ngay sau đó cười khẽ buông ra, Tống thị trước kia không cũng thực thành thật sao? Có vị phân liền sẽ nghĩ nhiều, nữ nhân tâm cũng là rất lớn, cuối cùng nhìn liếc mắt một cái ở Lý khanh khách trong lòng ngực cười đến vui vẻ nhu yên, Tề Lạc từ xanh um tươi tốt bụi cây sau rời đi, không có quấy rầy kia đối mẹ con cười vui.

Trở lại trong phòng, Tè Lạc nhìn bãi đầy bàn các màu Tây Dương đồ vật, kinh hỉ hỏi “Là a mā đưa tới? Cầu Cầu vào phủ?”

“Hồi phúc tấn, đây là Công Tước phủ quản gia đưa tới.” Tử Anh thấy Tè Lạc trong mắt chậm rãi ảm đạm đi xuống, nhẹ giọng khuyên nhủ “Phúc tấn, Công Tước phủ hết thảy đều an, người chờ có lo lắng, nghe nói này đó đồ vật đều là đại đi về phía đông đưa tới, lão gia tự mình cấp phúc tấn chọn lựa, nếu nói lão gia thái thật sự lấy phúc tấn đương tròng mắt giống nhau đâu.”

Tè Lạc trong tay cầm trong suốt thủy tinh chụp đèn, trên mặt lộ ra thất vọng, nhưng cũng minh bạch Tây Bắc cầm binh người một ngày không chừng, cha mẹ cùng Cầu Cầu liền sẽ không tới cửa. “Chọn lựa vài món, cấp Lý khanh khách…… Tính, vẫn là cấp dưỡng bệnh nhã nhặn lịch sự đưa đi hảo.”

Tần ma ma đỡ Tè Lạc ngồi xuống, từ Doãn khanh khách bệnh thế, Tè Lạc liền tu dưỡng vài ngày, gần nhất mới chậm rãi chuyển biến tốt đẹp lên, chính là nhớ rất rõ ràng, ở xử trí Doãn khanh khách ngày ấy, dận thật ôm Tè Lạc trán an một đêm, đêm hôm đó nội thất bậc lửa rất nhiều ngọn nến, lượng như ban ngày.

“Nô tỳ đã đem Doãn khanh khách để lại cho Tống trắc phúc tấn đồ vật bài trí đều an trí ở nàng trong phòng, Doãn khanh khách thật đúng là đối Tống trắc phúc tấn tỷ muội tình thâm, để lại không ít, thậm chí còn có thể bãi ở Tống trắc phúc tấn nội thất trung đâu, Tống trắc phúc tấn chỉ sợ vĩnh viễn đều sẽ không quên Doãn khanh khách tình ý.”

“Nàng kia nô tỳ rửa sạch như thế nào? Ta nhưng không nghĩ tái xuất hiện một cái Trần ma ma như vậy.” Tần ma ma ánh mắt lộ ra một tia ý cười, thấp giọng nói: “Ngài yên tâm, nô tỳ an bài đều là thỏa đáng cẩn thận người, nhất định sẽ hảo hảo hầu hạ Tống trắc phúc tấn.”

“Phúc tấn, Tống trắc phúc tấn đêm qua đi tết điện quá Doãn khanh khách.” Tè Lạc sững sót một chút, nàng là thật sự sợ hãi, bất quá thần quy một chuyện này người chỉ sợ sẽ càng tin một ít, nghĩ đến Doãn thị dứt khoát đi xa bóng dáng, Tè Lạc thấp giọng nhẹ giọng khoái cảm, lẩm bẩm nhẹ giọng “Tống trắc phúc tấn, hy vọng ngươi có thể đĩnh đạc trụ, tuy rằng Doãn khanh khách làm sai, mệnh lệnh cũng là từ ta hạ, nhưng là ẩn ở phía sau màn ngươi mới là nhất đáng giận người.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 268

Dận Chân buông ra miệng, bởi vì sợ Khang Hi lòng nghi ngờ, vì không ảnh hưởng đến hắn, Tề Lạc mới cực nhõ hồi Công Tước phủ, mấy ngày trước đây trong lúc ngủ mơ nhẹ giọng câu kia a mã ngạch nương, làm Dận Chân trong lòng nổi lên thương tiếc đau súng, lại cũng chỉ có thể trầm mặc không nói, Tề Lạc trong lòng sáng tỏ hung phấn nhẹ giọng “Mộc lan bã săn, ta nhưng hy vọng hồi lâu, nếu Hoằng Mân hoằng lịch đều đi, ta cần phải hảo hảo chuẩn bị, tĩnh rời xuống đồ vật, hơn nữa kia sẽ có rất nhiều con thỏ gì đó đi, trương cung bắn tên, ta nhất định sẽ thi thố tài năng.”

“Ngươi tuy xuất từ trâm anh nhà, Trí Viễn Công lại lấy quân công tăng trưởng, nhưng ngươi bắn thuật thuật cưỡi ngựa toàn không tinh thông, ở trên người của ngươi lại có vài phần hán nữ phong vận, thiếu chút người Bát Kỳ nữ tử... Cũng không thể nói như vậy, cũng đến phúc tấn hung hãi lên, đến thật là có vài phần liệt hỏa tính tình, nhưng luận khởi quán quýt si mê kiều dường, lại như thanh tuyển giống nhau.”

Tề Lạc bị Dận Chân khen được yêu thích có chút hồng, híp mắt gật gật đầu, mặt lộ vẻ nhiều khích lệ hai câu biểu tình, há liêu Dận Chân chuyện vừa chuyển “Mộc lan bã săn, chim bay cá nhảy thật nhiều, nhưng lấy ngươi bắn thuật, chỉ sợ một con đều không chiếm được, ngươi vẫn là thành thật đi theo gia bên người, nếu là hầu hạ chu đáo, cũng liền nhiều cho ngươi mấy trương da dùng làm quần áo nhưng hảo.”

“Không tốt.” Tề Lạc trợn tròn hai mắt, thở phì phì thè “Ngài nhìn đi, ta nhất định sẽ tự mình săn đến dã thú, đến lúc đó xem ngươi còn dám coi

khinh ta không?" Vãy vãy đầu Tề Lạc muốn đứng dậy, Dận Chân lại đi trước một bước, đem nàng chặn ngang ôm vào trong ngực, mang theo một tia sảng nịch cười khẽ "Không có săn hoạch nhưng không cho khóc nhè, đến lúc đó gia phái người cho ngươi lộng mây con thỏ cho đủ số?"

Tề Lạc tàn nhẫn đấm một chút Dận Chân đầu vai, trong miệng tuy không phục, nhưng nàng thật sự khả năng cái gì đều bắn không đến, đặc biệt là nghe nói tám phúc tấn cưỡi ngựa bắn cung chính là cực kỳ xuất sắc, giống như mặt khác hoàng tử phúc tấn cũng so với chính mình cường, dựa vào Dận Chân đầu vai, cau mày tự hỏi "Dùng không cần lâm thời ôm chân Phật đâu? Các nàng thật sự muốn so với ta mạnh hơn rất nhiều."

Dận Chân ý cười càng đậm, đối mộc lan hành trình tràn ngập chờ mong. Lúc này hắn cũng không hiểu được, Tề Lạc đem ở mộc lan bãi săn, làm ra lệnh chúng nhân khiếp sợ sự tình, vận mệnh la bàn đã chuyển động, lại có cái nào có thể trốn đến khai?

Chương 463 mộc lan hành trình (nhì)

Khang Hi 57 năm chín tháng trung tuần, Khang Hi ở quân cận vệ hộ vệ hạ, bị hoàng tử hoàng tôn tôn thất hoàng thân quốc thích vây quanh tuần du mộc lan, mà ở tái ngoại bị Khang Hi diễn võ sở uy hiếp, lại phối hợp tôn thất nữ võ mông chính sách, cũng làm Mông Cổ vương công đối ở điều Mông Cổ binh phân phối chiến mã thánh chỉ không dám có dị nghị, thậm chí còn chủ động thỉnh chỉ đi mộc lan bãi săn bồi Khang Hi săn thú.

Tề Lạc tuy rằng trong lòng đối mộc lan bãi săn thập phần hướng tới, nhưng đã không có lần đầu ra kinh khi hưng phấn, đầu dựa vào xe ngựa song cửa sổ, yên lặng nhìn bên ngoài lui tới đám người, Khang Hi lúc này kêu ngừng ngự giá, nghe nói chính cùng mười bốn a ca thương thảo châm ngòi Mông Cổ thiết ky việc, Tề Lạc thầm than xem ra cầm binh Tây Bắc người vẫn là mười bốn a ca, chỉ là không hiểu được có thể hay không còn

giống như trong lịch sử giống nhau bị phong làm Đại tướng quân vương. Mọi người đều ở nghỉ ngơi nấu cơm, Tề Lạc cảm thấy một chút đều không đói bụng, rũ xuống mi mắt than nhẹ, làm hiểu chuyện Vũ Hi một người lưu tại kinh thành, thật là cảm thấy rất xin lỗi nàng, cũng không khỏi có chút lo lắng, cũng may trong phủ trải qua lại lần nữa sửa trị có thể nói thật là gió êm sóng lặng, lại có Tần ma ma ở, hắn là không có việc gì.

Ngửi được hoa hồng bánh hương vị, Tề Lạc hoàn hồn, hoảng lịch nửa quỳ ở ghế trên tay nhỏ phùng điểm tâm đặt ở Tề Lạc bên miệng, hé miệng cắn một ngụm, hoảng lịch vừa lòng gật đầu, dùng ánh mắt ý bảo nàng tiếp tục, Tề Lạc khẽ vuốt hoảng lịch đầu, đứa nhỏ này đảo thật là rất tinh tế thực hiểu thuận, không đành lòng cự tuyệt hắn hảo ý, đem điểm tâm tất cả đều ăn vào đi, hoảng lịch xoay người ở nam châm trên bàn đỗ một ly ấm áp quả mơ trà, lại lần nữa đưa tới Tề Lạc bên miệng “Ngạch nương, ngại nhất định khát nước, trước dùng quả mơ trà, nếu là ngại lạnh nói, ta lại mệnh bọn họ một lần nữa cho ngươi phao.”

Tề Lạc tiếp nhận từ sa chén trà, nhẹ nhấp một ngụm, hoảng lịch nhìn thấy xe ngựa ngoại đạo hồng ảnh chợt lóe mà qua, nhấp cái miệng nhỏ, khinh thường hờ nhẹ “Tám thẳm các nàng nhưng tính bắt được đến cơ hội, còn không phải là sẽ cưỡi ngựa sao, đến nỗi mỗi lần đều tại đây đi ngang qua? Ngạch nương chó hướng trong lòng đi, có bản lĩnh các nàng như thế nào không viết thơ vẽ tranh?”

Tề Lạc mặt đỏ hồng, nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, tám phúc tấn một thân đỏ tươi bó sát người cưỡi ngựa trang, yên ngựa thượng thận chí treo một cái tiểu xảo cung tiễn, ngồi ngay ngắn ở màu mận chín tuấn mã thượng, khéo mắt đuôi lông mày lộ ra anh tu táp sáng. Ôm lấy hoảng lịch, khẽ cười nói “Ngạch nương làm sao để ý cái này? Hoảng lịch, ngạch nương đã dạy ngươi, người có điều đoán, tắc có điều trường, trên đời này

không có hoàn mỹ vô khuyết người, người phải hiểu được mỗi người trên người đều có sở trường.”

“Ngạch nương, ngài nói nhi tử nhớ rõ.” Hoằng lịch không cam lòng nhìn chằm chằm tám phúc tấn “Tám thầm xác thật am hiểu cưỡi ngựa bắn cung, có người Bát Kỳ nữ nhi phong tư, nhưng nàng làm như vậy là vì cái gì? Người sáng suốt còn nhìn không ra tí? Nhi tử tuyệt không cho phép các nàng đạp lên ngài trên đầu, nương người khuyết điểm nổi danh.”

“Ngạch nương khi nào bị các nàng dâm quá?” Hoằng lịch cười hướng Tè Lạc trong lòng ngực cọ đi, đảo qua vừa mới trên người sắc bén “Điều này cũng đúng, ngạch nương trước nay đều là không có hại, liền tính trên mặt bị ủy khuất, cũng sẽ ở bên chỗ áp các nàng một đầu, ngài chính là hoàng mã pháp nhất coi trọng hoàng tử phúc tấn.”

Tè Lạc nhẹ gõ hoằng lịch cái trán, đem hắn ôm càng khẩn, đùa nghịch hắn sau đầu bím tóc, hưởng thụ nhi tử không muôn xa rời, đột nhiên trong đầu hiện lên kia không biết thật giả đại hùng chuyện xưa, đem hoằng lịch lôi ra trong lòng ngực, bắt lấy đầu vai hắn, hoằng lịch đầy mặt nghi hoặc, không biết làm sao nhìn chính mình ngạch nương.

Tè Lạc trong mắt chớp động nghiêm túc sắc bén quang mang, một sửa vừa mới lười biếng, vững vàng thanh âm nói “Hoằng lịch, người phải đáp ứng ngạch nương, không được đi săn thú, mộc lan bãi săn hung mãnh dã thú thật nhiều, người tuổi tác thượng áu, không cho phép ra loại này nổi bật.”

“Ngạch nương, nhi tử không nhỏ, có thể nào cho ngài cùng a mã mắt mặt?” Tè Lạc đôi tay đem hoằng lịch trảo càng khẩn một ít, ngữ khí càng thêm nghiêm túc “Hoằng lịch, này không phải mắt mặt sự, người là ngạch nương tâm đầu nhục, thể diện tính cái gì, người bình an ngạch nương mới yên tâm.” Nhìn thấy hoằng lịch không cho là đúng, Tè Lạc nói tiếp “Tuy

rằng nói anh hùng xuất thiếu niên, chính là hàng trăm hàng ngàn thiếu niên cũng không thấy đến ra nửa cái anh hùng, người hiện tại liền thiếu niên đều không tính là, chính là một cái ngoan đồng, tương lai luyện hảo bản lĩnh đều có xuất đầu ngày, lần này mộc lan hành trình, người nhất định cho ta thành thật ngốc, có nghe thấy không?"

"Nhi tử hiểu được." Hoằng lịch tinh lượng trong mắt lộ ra cô đơn không cam lòng, Tè Lạc thở dài một hơi, đem hắn một lần nữa ôm vào trong ngực, hôn một chút hắn cái trán "Hoằng lịch, ngươi phải nhớ kỹ đương cha mẹ lớn nhất tâm nguyện không phải ngươi trở nên nổi bật, mà là con cái bình an, các ngươi hảo hảo chính là đối ngạch nương lớn nhất hiểu thuận."

Hoằng lịch trong lòng kinh ngạc, ngẩng đầu nhỏ nhìn xem Tè Lạc, nhin mày, ngay sau đó giảm bớt khai nhào vào chính mình ngạch nương mang theo nhàn nhạt thanh hương ám áp bao dung trong lòng ngực, hung hăng cọ cọ, đôi mắt cong thành lưỡng đạo trăng non nhi, chính mình ngạch nương làm sao cùng người khác như vậy thô tục? Trắng nõn tay nhỏ vòng lấy Tè Lạc vòng eo, nhẹ nhàng ừ một tiếng "Ngạch nương, nhi tử cam đoan với ngươi lần này mộc lan hành trình sẽ không kết cục đi săn thú, nhất định sẽ ngoan ngoãn đi theo ngạch nương bên người, bảo hộ ngạch nương, chờ đến nhi tử lớn lên tráng tráng, chắc chắn cấp ngạch nương săn hảo da lông làm ngài làm quần áo."

Tè Lạc thở nhẹ ra một hơi, trong lòng đè nặng kia tảng đá rốt cuộc dịch khai, hoằng lịch tính cách thương tự đại thích làm nổi bật, nhưng trường kỳ giáo dục vẫn là rất có hiệu quả, ít nhất hắn minh bạch khi nào làm chuyện gì, hơn nữa bị Tè Giác giáo dục phàm là hắn đáp ứng sự tình, vô luận nhiều khó đều sẽ làm được, ngôn phải làm, nặc phải làm.

Nhận thấy được hoằng lịch trên người nho nhỏ không cam lòng, Tè Lạc ôm hắn nhẹ giọng giảng một ít tiểu chuyện xưa, tuy rằng đều là niên thiếu

anh hùng, nhưng trọng điểm điểm ở khi còn bé tích lũy bản lĩnh, xem xét thời thế mới thành tựu bọn họ uy danh, cuối cùng tổng kết nói “Hoàng lịch, ngươi phải nhớ kỹ, vô luận là thời thế tạo anh hùng cũng hảo, hoặc là nói anh hùng tạo thời thế cũng thế, phàm là sử sách lưu danh bị hậu nhân khen ngợi anh hùng không có một cái là lỗ mäng hành sự, cái dũng của thất phu vĩnh viễn thành không được anh hùng. Liền giống như ngươi a mã, hắn ở ngạch nương trong mắt chính là anh hùng.”

Hoàng lịch nghẹn thấy xe ngựa màn xe giác hiện lên bóng dáng, khéo miệng giơ lên, nhẹ giọng hỏi “Ngạch nương, a mã xác thật là anh hùng, kia hoàng mã pháp đâu?”

“Hắn đương nhiên cũng đúng rồi.” Tè Lạc trừ bỏ đối Khang Hi một lòng cầu danh, sẽ không giáo dưỡng nhi tử, làm cho Cửu Long giương mắt, vạn lúc tuổi già thê lương ở ngoài, còn lại vẫn là thực kính nể. “Ngươi hoàng mã pháp tuần du mộc lan mỗi lần đều tự mình kết cục săn thú, mảnh thú loài chim bay không hiểu được bắn chết nhiều ít, hắn là xưng được với ba đồ lỗ đi, nhưng ngươi hoàng mã pháp lần đầu trương cung bắn tên muộn so hoàng bao năm qua trường kỉ tuổi. Phóng ngựa bã săn trương cung bắn tên cũng là mỹ sự, ngạch nương có thể bắn vật còn sống? Tướng đều không cần tưởng, không kia bản lĩnh nha.”

“Ngạch nương luôn luôn tâm từ, như thế nào thiên vị săn thú?” Hoàng lịch rõ ràng cảm thấy Tè Lạc trên người toát ra tới tiếc nuối, nhớ rõ mấy ngày nhìn thấy tám phúc tấn cưỡi ngựa bắn tên khi, Tè Lạc trong mắt toát ra tới hâm mộ, nhịn không được hỏi ra trong lòng nghi hoặc.

“Vật cạnh thiên trạch, người thích ứng được thì sống sót, bã săn chim bay cá nhảy chính là vì Bát Kỳ tinh nhuệ diễn luyện thân thủ, đó chính là chúng nó vận mệnh, lại như thế nào đáng giá đáng thương?”

Hoàng lịch gật gật đầu, lấm bẩm lặp lại “Người thích ứng được thì sống sót, ngạch nương nói thật tốt, so phu tử nói được còn hảo.”

“Này không phải ngạch nương nói. Tè Lạc da mặt lại hậu cũng không khỏi mặt đỏ lên, vội không ngừng giải thích” đây là ngạch nương ở một quyển sách thượng nhìn thấy, ngạch nương sao có thể nói ra như vậy có đạo lý nói? Hoàng lịch, người muốn nhiều đọc sách.”

Bên ngoài truyền đến Dận Chân thanh âm “Hoàng lịch, đỡ người ngạch nương xuống xe, làm nàng hoạt động hoạt động, tống ở trên xe ngựa buồn, đổi nàng thân mình không tốt.”

Tè Lạc vội duỗi tay đẩy ra rèm cửa, thấy thật là Dận Chân đứng ở kia, mặt lộ vẻ giật mình chi sắc, dại ra lấm bẩm nhẹ hỏi “Ngài khi nào tới?”

Dận Chân không có trả lời, mà là nhìn chằm chằm Tè Lạc sau một lúc lâu, đáy mắt xẹt qua một phân ý cười, động động môi không tiếng động phun ra anh hùng hai chữ, Tè Lạc xoát một chút buông màn xe, cách ở kia nói có vài phần cực nóng tầm mắt, hoàng lịch cúi đầu nhịn cười ý, nghĩ đến tiểu cữu cữu lời nói, chính mình ngạch nương mệnh thực hảo cũng thực kỳ lạ, luôn là có thể đuổi kịp thỏa đáng nhất thời điểm, không khỏi nhẹ giọng “Tiểu cữu cữu nói thật đối, thật là thực xảo.”

Nhin thấy Tè Lạc đầy mặt xấu hổ đến đỏ bừng, hoàng lịch ra vẻ nghiêm túc, phảng phất chuyện gì cũng chưa phát sinh giống nhau “Vẫn là nghe a mã, nhi tử đỡ ngài xuống xe.”

Tè Lạc lắc đầu, làm bộ thực mệt nhặt mắt lại “Ngạch nương ở trên xe liền hảo.” Hoàng lịch bắt lấy tay nàng, nhẹ nhàng lắc lắc, chỉ vào bên ngoài nói “Ngạch nương, một hồi là có thể đến mộc lan bãi săn, chẳng lẽ ngài không nhìn một cái cảnh sắc chung quanh? Nhi tử bồi ngài mọi nơi đi một chút tốt không?”

Lại mất mặt sự tình làm Dận Chân nhìn thấy, sợ hãi cái gì? Tề Lạc đỡ hoằng lịch xuống xe ngựa, chậm rãi đi đến Dận Chân phụ cận, ngọt ngào nhẹ gọi “Gia, ngài dùng bữa sao?”

Bên cạnh truyền đến sang sảng tiếng cười, thế nhưng là người mặc ám màu lam tay bó sam Dận Tường, còn có đi theo hắn bên người Hoằng Mân cùng mười sáu a ca. Dận Tường là thành niên hoàng tử lại không có tước vị, mà chỉ có thể xuyên a ca thường phục, đứng ở cùng tuổi hoàng tử trung, có vẻ đặc biệt thấy được, cũng từng ở trong lòng vì hắn tiếc hận, bất quá hôm nay nhìn thấy Dận Tường trên mặt rút đi cô đơn, hai mắt cũng một lần nữa toả sáng lóa mắt sáng rọi, âm thầm cảm thán, một cái hoàng tử, không, phải nói nam nhân vẫn là đến có sự nghiệp theo đuổi mới thành.

Tề Lạc nhìn thấy mười sáu a ca liền trong lòng hoşn thiện, Hoằng Mân cùng hắn giao hảo đảo cũng không tồi, chính là không thể đến cái thừa kế vĩnh thê Trang Thân Vương tước vị, tương lai nếu là Dận Chân đăng cơ, mười sáu a ca hắn là sẽ phong làm quận vương đi. Hướng Dận Tường dặn lộc hành lễ, hai người vội tránh ra không chịu nhận lễ.

“Tú tấu thật đúng là quan tâm tú ca.” Dận Tường cười mở miệng, ôm lấy bên cạnh Hoằng Mân đầu vai, thấp giọng nhẹ giọng “Ngươi ngạch nương ngày thường cũng như thế, ta như thế nào nhìn không giống đâu, có lẽ vừa mới...” Ánh mắt dừng ở vũng vàng Dận Chân trên người, tuy rằng nhìn cùng ngày thường không có gì hai dạng khác biệt, nhưng đáy mắt xet qua kia phân sủng nịch, bên miệng lộ ra kia tia ý cười, đều không khỏi miên man bất định, muốn lại nói thượng hai câu, Hoằng Mân túm túm Dận Tường ống tay áo, dùng ánh mắt ý bảo, thiết diện ung thân vương mau phát hỏa.

Dận Tường không dám nói nữa, ngẩng đầu nhìn xem sắc trời, lớn tiếng tán thưởng “Tú ca, hôm nay thật là cái ngày lành, một tia phong đều không có, thật là...” Không đợi hắn nói xong, một trận gió thổi qua, bốn phía

phồng lên đón gió pháp phói, phát ra hô hô thanh âm, Dận Tường xấu hổ thấp giọng nói “Thật đúng là khởi phong.”

Tè Lạc rốt cuộc nhịn không được cười khẽ ra tiếng, cầm màu lam nhạt khăn lấp kín miệng, mọi người trong mắt cũng đều mang theo ý cười, hòa tan vừa mới kia phân xấu hổ.

“Thập tam đệ muội cũng đi theo?” Tè Lạc nhịn cười ý ra tiếng hỏi, Dận Tường gật gật đầu, “Gia, ta đi nhìn một cái thập tam đệ muội, có một trận không nhìn thấy quái tướng.”

Dận Chân nhìn thấy Tè Lạc ăn mặc áo choàng nút thắt buông lỏng, mạnh mẽ nhịn xuống giúp nàng khâu tốt xúc động, trầm giọng nói “Đi nhanh về nhanh, một hồi Hoàng A Mã liền sẽ khởi giá, chớ có trì hoãn thập tam đệ muội.” Tè Lạc theo Dận Chân tầm mắt, dừng ở nửa khai áo choàng nút thắt thượng, giơ tay hé hào, hướng Dận Tường dặn lộc gật đầu, lôi kéo hoằng lịch Hoằng Môn rời đi.

Chờ đến đông đủ lạc đi xa, Dận Tường để sát vào Dận Chân nói “Tú ca, lần này tuần du mộc lan thật đúng là tà môn, hoàng tử phúc tấn cơ hồ tất cả đều theo tới, tú tẩu, nàng, tú ca, vẫn là phải cẩn thận, có đòn đai nói tú tẩu chính là không giống Bát Kỳ quý nữ.”

Dận Chân biểu tình một bẩm, trong mắt ý cười đi vào, khinh thường hờ lạnh một tiếng “Không cần tưởng ta cũng hiểu được là cái nào lời nói.”

Chương 464 mộc lan hành trình (tam)

Tới mộc lan bãi săn, Tè Lạc bắt đầu chỉ huy mọi người an trí lều trại bài trí bày ra, một trận bận rộn lúc sau, nhìn thấy đều đã thu thập thỏa đáng, ngồi ở tầng đầu trên sứ men xanh tách trà có nắp, thở phào nhẹ nhõm, nhìn một cái lều trại vẫn là có vẻ tối tăm, Tè Lạc cũng không vừa

lòng, suy nghĩ sau một lúc lâu, sau mệnh lệnh Tử Anh lấy ra bát giác trong suốt thủy tinh chụp đèn, treo ở lều trại trung gian.

“Phúc tấn, này trong suốt chụp đèn nhiều khó được, ngài lại đưa tới bã săn trung tới, dọc theo đường đi nếu là xóc nát, ngài lại nên đau lòng.”

“Lại khó được không phải cũng là dùng sao?” Tè Lạc chẳng hề để ý, nàng tuy không coi trọng hưởng thụ, nhưng là nếu là có điều kiện nói, như thế nào cũng không chịu bạc đãi bản thân chính là, lều trại bậc lửa ngọn nến, ở thủy tinh chụp đèn làm nổi bật hạ, càng là có vẻ ám áp tự tại.

Tử Anh an bài thỏa đáng, nhẹ xoa Tè Lạc đầu vai, hạ giọng nói “Phúc tấn, nô tỳ vừa mới nhìn thấy năm trắc phúc tấn cũng tới mộc lan bã săn, nô tỳ nghe nói lần này tùy hoàng tử đi tuần cơ hồ đều là phúc tấn, chỉ có mười bốn ca không chỉ có phúc tấn đi theo, thậm chí còn mang đến năm trắc phúc tấn, hơn nữa, nghe nói năm trắc phúc tấn tuy rằng mảnh mai, nhưng cưỡi ngựa bắn tên một chút cũng vô lễ Bát Kỳ quý nữ, ngược lại chủ tử ngài... Nô tỳ thật hận không thể xé các nàng miệng.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 269

“Các ngươi thành ý trẫm nhận lấy.” Khang Hi đắp lên hộp, thỏa thuê đắc ý vỗ nhẹ hai hạ “Mẫn mông một nhà, trẫm sẽ không quên, trẫm chi tổ mẫu cũng vì hoàng kim gia tộc hậu nhân, trẫm sẽ không bạc đãi các ngươi.”

, “Tạ Hoàng Thượng.” Mông Cổ quận vương quỳ xuống đất dập đầu, nhìn Khang Hi cao hứng, nói tiếp “Hoàng Thượng, chuỗi này như ý bốn hẵn là tiến hiến cho ngài Thái Tử, nhân lúc ấy Hốt Tất Liệt đỗ mồ hôi lưu lời nói, cầm này như ý giả tát vì Thái Tử, thần chờ không phải bất kính Hoàng Thượng, chỉ là tổ tông có mệnh, thỉnh Hoàng Thượng chớ trách.”

Khang Hi liễm đi ý cười, nhìn chằm chằm này đó Mông Cổ quận vương sau một lúc lâu, trong lòng có vài phần nghi hoặc, đây là không phải tới thử hẵn? Thấy bọn họ không hề sợ hãi tìm tòi nghiên cứu chi ý, mới chậm rãi buông ra tâm tư, trầm giọng nói “Các ngươi không hiểu được, trẫm cuộc đời này sẽ không lại lập Thái Tử.”

“Hoàng Thượng thứ tội.” Khang Hi xua tay làm này vài người đứng dậy, hòa hoãn ngũ khí an ủi nói “Người không biết vô tội, trẫm không trách các ngươi.” Mọi người thở dài một cái, bọn họ hiện giờ thật sự sợ chọc giận Khang Hi, nếu bằng không cũng sẽ không đem trân quý vạn năm như ý thân thủ dâng lên, chuỗi này như ý ở bọn họ trong lòng chính là tương đương với ngọc tỷ giống nhau, Khang Hi ôn tồn trấn an bọn họ vài câu, lại thường rất nhiều trân quý đồ vật, mới thả bọn họ rời đi.

Khang Hi nhẹ vỗ về trang như ý hộp, trong mắt ngẫu nhiên hiện lên tích phân tinh kẽ, ngay sau đó trầm thấp tiếng cười ở ngự trong trường vang lên, nhẹ giọng phân phó Lý Đức Toàn vài câu, Khang Hi nhẹ giọng nói “Trẫm đảo muốn nhìn một cái trẫm nhi tử sẽ như thế nào làm? Vạn năm như ý, chính là cái hảo đồ vật.”

Chẳng mấy chốc chi gian, chúng hoàng tử đã nghe nói, Mông Cổ theo vương tiến hiến vạn năm như ý sự tình, hơn nữa Khang Hi chuẩn bị đem như ý làm tướng thường, chỉ là không hiểu được sẽ thường cái nào hoàng tử, sôi nổi té thăm dưới, nguyên lai chuôi này như ý chỉ có thể Thái Tử sở hữu, này càng làm cho đi theo các hoàng tử đỏ mắt không thôi, âm thầm cân nhắc nên như thế nào biểu hiện, mới có thể đến Khang Hi lọt mắt xanh.

Nếu nói Dận Chân trong lòng không lửa nóng không ý tưởng, chỉ sợ liền chính hắn đều không tin, lại ở trường ngoại ngẫu nhiên gặp được Lăng Trụ, thoảng tán gẫu hai câu, Lăng Trụ kỳ thật là có ý chờ ở kia, hạ giọng nói “Tú a ca, lúc này không thể loạn, như ý chưa chắc không phải Hoàng Thượng mồi, lấy Hoàng Thượng tính tình, hắn sẽ không dễ dàng đem như ý thường người.” Không đợi Dận Chân đáp lời, hành lễ sau phảng phát không có việc gì người giống nhau, chậm rãi rời đi.

Dận Chân cười khẽ lắc đầu, hắn nhưng thật ra thực cẩn thận, cũng thực hiểu biết thánh ý. Buông tâm tư, quay lại lều trại, hắn đã là biết được Khang Hi thánh chỉ, không ai dám lại rải rác lời đồn đi. Nhìn thấy lều lớn cửa trên mặt đất kia ti huyết hồng, Dận Chân cau mày “Cái nào đã tới?”

Tím cúc nhẹ giọng đem vừa mới sự hồi bẩm cấp Dận Chân biết được, Dận Chân trong mắt âm vu chợt lóe mà qua, hờ lạnh một tiếng “Gian nịnh đố phụ.” Đẩy ra trường môn, đi vào, di đến giường bên, nhìn thấy Tề Lạc chính ôm búp bê vải ngủ say, khóc miệng nở rộ ra điềm mỹ ý cười, Dận Chân cởi ra trường bào, đem nàng ôm vào trong ngực, thỏa mãn nhắm mắt

lại, xao động tâm dần dần vững vàng xuống dưới, ở u ám ánh nến hạ, cũng có phần buồn ngủ, chỉ chốc lát cũng ngủ say qua đi.

Chương 466 mộc lan hành trình (năm)

Mấy ngày lúc sau, về vạn năm như ý sự càng truyền càng quảng, thậm chí có đòn đai có thể hoạch thường như ý hoàng tử tất là Khang Hi mặc định kế thừa ngôi vị hoàng đế người. Chúng hoàng tử càng là xuân xuân muôn động, âm thầm tìm mọi cách thảo Khang Hi niềm vui, cân nhắc như thế nào mới có thể được đến chuôi này như ý. Mười bốn a ca càng là hoàng tử trung nhất tích cực một cái, hắn lại là chủ quản Bình Bộ a ca, tự nhiên gặp mặt Khang Hi số lần muôn nhiều thượng một ít, Khang Hi càng là giống ở tái ngoại giống nhau, làm Dận Trinh tiếp đai Mông Cổ vương công, đảo cũng dẫn tới mọi người ghé mắt.

Chờ đến vây săn ngày ấy, Tề Lạc quanh thân trên dưới một thân hồng trang, đồ trang sức trang sức cũng đều dùng lỏe sáng hồng toàn phối hợp, rơi vào Dận Chân trong mắt nàng liền như một đoàn nhảy lên thiêu đốt ngọn lửa một dạng, làm người dời không ra tầm mắt, tiến lên hai bước, Dận Chân trong mắt mang theo một tia nghi ngờ “Hôm nay vì sao như thế trang điểm?”

“Không nghĩ làm các nàng coi khinh.” Tề Lạc lui về phía sau một bước không cần ngừa đầu là có thể trông thấy Dận Chân đáy mắt chiếu ra chính mình thân ảnh, ướt át trong mắt lộ ra vài phần kiêu ngạo “Ta hiểu được tám phúc tấn hôm nay nhất định sẽ xuyên kia thân nàng thích nhất đó thăm cưỡi ngựa trang, ta chính là muốn cùng nàng so một chút, như thế nào cũng sẽ không cho gia mất mặt.”

Dận Chân áp xuống đáy lòng làm nàng đổi trang nói, hắn một chút đều không để bụng thương loại này mặt mũi, thật sự muôn đem trước mặt nhân nhi giấu đi, cái nào đều nhìn không thấy. Nhưng nhớ lại những cái đó lời

đòn đai, cuối cùng là buông ra tâm tư, cũng nên làm các nàng những cái đó không ánh mắt coi một chút, đỡ phải cái nào đều có thể khi dễ đến nàng trên đầu, khẽ vuốt một chút nàng trờng đến rũ gian kim cương hoa tai, xoay người rời đi.

Tề Lạc suy nghĩ sau một lúc lâu, cảm thấy vẫn là đem ni-trát ka-li mang ở trên người mới hảo, rốt cuộc bãi săn cũng có khả năng có hùng đi ngang qua nha, không thể không cẩn thận. Lôi kéo hoằng lịch tay không yên tâm công đạo “Hoằng lịch, ngươi chính là đáp ứng quá ngạch nương, hôm nay không thể kết cục vây săn, cũng không nên đã quên.”

Hoằng lịch trong mắt hiện lên một phân thát vọng, nhưng vẫn là gật gật đầu “Ngạch nương yên tâm, nhi tử sẽ không vi phạm đáp ứng ngài sự.” Nhìn thoáng qua nơi xa tung bay long kỳ, quân cận vệ quân kỳ cao cao tung bay, đè lại đáy lòng kia phân hưng phấn “Ngạch nương, ngươi nhìn hảo, nhi tử tương lai nhất định sẽ ở bãi săn bản lĩnh.”

Tề Lạc than nhẹ một tiếng, vuốt hắn mõ trung gian được khám đá quý màu đỏ, nhẹ giọng bảo đảm “Hoằng lịch, ngươi sẽ có như vậy một ngày, giống ngươi tiểu cữu cữu như vậy nhất chiến thành danh.”

Theo Dận Chân đi vào bãi săn, Tề Lạc một thân lửa đỏ trang phục xuất hiện, làm mọi người đem ánh mắt đều đầu ở trên người nàng, trong lòng cảm thán không thôi, dung mạo tuy không thấy được khuynh quốc khuynh thành, nhưng giả dạng lên kia phân kiều mị kia phân anh khí làm người không dám cận thị, đặc biệt là những cái đó lóe sáng trang sức, càng sấn đến nàng cả người phảng phất ở sáng lên giống nhau.

Tề Lạc là ung thân vương phúc tấn, tuy không thấy được thân phận tối cao, nhưng nơi vị trí tuyệt đối là nhất thấy được. Hướng chúng hoàng tử phúc tấn gật đầu mỉm cười, Tề Lạc không nói lời nào, lảng lặng đứng ở kia, mọi người đánh giá tán thưởng, chúng phúc tấn trong mắt khó nén kia

phân hâm mộ ghen ghét, căm bẩn rơi vào không đến nàng trầm tĩnh trong mắt, nàng tầm mắt trước sau dừng ở cưỡi màu nâu tuấn mã Dận Chân trên người, thỉnh thoảng nhìn một cái đứng ở các hoàng tôn trung gian Hoằng Môn hoằng lịch, bọn họ mới là đặt ở trong lòng người, những người khác lại cùng chính mình có quan hệ gì đâu?

Dận Tường cưỡi ngựa tới gần Dận Chân, thấp giọng nói: “Tú ca, ngươi thật đúng là bỏ được.” Theo Dận Tường sở chỉ, Dận Chân tự nhiên nhìn thấy Dận Trinh đáy mắt hiện lên kinh diễm, thậm chí ngay cả đổi tám phúc tấn tình thâm ý trọng Dận Tự đều khôn kể kia phân tán thường, hơi hơi nghiêng đầu cùng Tề Lạc tầm mắt tương đối, rõ ràng có thể thấy được nàng phấn nộn gương mặt bởi vì kia nhìn lén hăn trào ra kia phân ngượng ngùng nhiễm hồng nàng gương mặt, thủy nhuận hai tròng mắt phảng phát ở ngọn lửa thương thiêu đốt giống nhau, Dận Chân khoe miệng thương kiều “Nước lửa bốn không liên quan, chính là ở trên người nàng, lại là nước lửa giao hòa.”

Dận Tường tuy rằng nghe không quá không rõ ràng lầm, nhưng đại thể cũng sáng tỏ, mang theo một phân buồn cười nhẹ giọng nói: “Vốn dĩ bát tavu nhất thấy được, hiện giờ nàng chỉ sợ hận không thể đổi thân quần áo đi.” Dận Chân nhìn lướt qua, trang điểm trang trọng đẹp đẽ quý giá một thân hồng trang túm phúc tấn, cùng Tề Lạc so sánh với, nàng xác thật diễm tục thương vài phần. Dận Tường trả về chính đế; “Tú ca, ta nghe nói, Hoằng A Mã chính là muốn đem chuôi này như ý làm lần này săn thú điềm có tiền, ngài trong lòng nhưng có ý tưởng? Lão mười ba nguyện trợ giúp một tay.”

“Việc này trong lòng ta hiểu rõ.” Dận Chân dùng roi ngựa nhẹ gõ tay phải, bạch bạch hai tiếng, một chút đau đớn làm Dận Chân càng thêm bình tĩnh “Cưỡi ngựa bắn cung điểm này so bất quá thập tam đệ cùng lão thập tú, quá mức đế ý ngược lại giống như Phật gia lời nói tướng.”

Dận Tường mặt lộ vẻ tiếc hận, Dận Chân vỗ vỗ hắn đầu vai thấp giọng nói: “Thập tam đệ tẫn nhưng anh dũng tranh tiên, Hoàng A Mã thật đem như ý làm điềm có tiền, thập tam đệ được đảo cung hảo.” Dận Tường nhận thấy được Dận Chân chân thành, ấn hạ trong lòng một chút nghi hoặc, nếu hắn có phân phó, kia săn thú nhất định không thể bại bởi lão thập tú, không phải vì chuôi này như ý, cũng không phải vì cầm binh Tây Bắc, là làm Hoàng A Mã hiểu được, hắn còn có cái liều mạng mười ba lang nhi tử.

Đột nhiên tiếng trống rung trời kèn thổi lên, tiếng vó ngựa từ xa tới gần, Khang Hi một thân kim hoàng sắc khôi giáp, ngồi ngay ngắn ở trên ngựa, người mặc lượng màu bạc khôi giáp quân cận vệ làm bạn ở hắn bốn phía, càng có vẻ Khang Hi hoàng giả khí thế.

Thít chặt mă dây cương, Khang Hi động tác lưu loát xoay người xuống ngựa, một chút cũng không giống qua tuổi bảy mươi lão nhân, ở bãi săn mọi người quỳ xuống đất hô to vạn tuế trong tiếng, vài bước bước lên dựng tốt dàn chào.

“Bình thân” Khang Hi ánh mắt nhìn chung quanh liếc mắt một cái bốn phía, mặt lộ vẻ ngưng trọng, nghiêm túc nói “Lần này trẫm tuần du mộc lan, là vì khảo giáo quân cận vệ thân thủ.” Cũng không ở vô nghĩa, Khang Hi mệnh lệnh nói: “Tè Giác, vây săn bắt đầu.”

Tè Giác hành lễ sau, mở ra lệnh kỳ, đầu tiên là trượng mă trống to vang lên, quân cận vệ phân tán tam đội cấp trì mà đi, tiếng kèn lại lần nữa vang lên, nơi xa có thể nghe mă tiêu thanh âm, mưa tên xẹt qua không trung thanh âm, thậm chí còn có từng trận ni-trát ka-li thanh, làm vây xem Mông Cổ vương công trong lòng hốt hoảng, thần bí ni-trát ka-li thanh xác thật là treo ở bọn họ trên đầu lợi kiềm, bọn họ cũng từng lo lắng tìm hiểu, nhưng Khang Hi phòng hộ thực nghiêm, không có một cái hiểu được ni-trát ka-li xuất từ nơi nào, chỉ biết được chỉ có quân cận vệ mới có thể kiềm giữ, chính là hoàng tử đều không thấy được có thể được đến.

Chẳng mấy chốc Tề Giác lại lần nữa huy động lệnh kỳ, bọc hồng lụa cổ đầm như cuồng phong bão tố giống nhau dừng ở họa bàn long cổ thượng, nơi xa ni-trát ka-li thanh càng là mãnh liệt thượng vài phần, Tề Giác đôi mắt đảo qua duỗi trường cổ mọi người, thần sắc một thanh, luân viên cánh tay, cuối cùng huy động lệnh kỳ, lúc này mười sáu mặt trống to đồng thời ngừng lại, minh kim tiếng động vang vọng bãi săn, một hồi công phu, tản ra tam đội quân cận vệ cưỡi ngựa chỉnh tề trở về, lập tức bãi săn, phía sau kéo một cái lưới lớn, bên trong tràn đầy chim bay cá nhảy, hổ báo, lợn rừng, dã lang từ từ, đại võng kéo quá cỏ xanh thượng lưu lại màu đỏ vết máu, nhìn thấy ghê người.

Khang Hi cao giọng khen ngợi, Tề Giác buông lệnh kỳ, quỳ một gối xuống đất “Hoàng Thượng săn thú chỉ là việc nhỏ, quân cận vệ nguyệt vì ngài trong tay trường kiềm, thác thô bình định.”

Khang Hi phất tay làm quân cận vệ lui ra, nhìn thấy nóng lòng muôn thử mười bốn a ca, lại lần nữa mở miệng nói “Lần này vây săn, trẫm mây đúra con trai cũng nên thi thố tài năng mới là.

Các hoàng tử đều lắc khăn mã dây cương, ngồi thẳng thân mình, Khang Hi vừa lòng gật đầu, hướng bên cạnh Lăng Trụ thấp giọng nói hai câu, Lăng Trụ sững sốt một chút, nhẹ nhàng lắc đầu. Khang Hi vỗ vỗ đầu vai hắn, Lăng Trụ mặt lộ vẻ bất đắc dĩ chi sắc, lui về phía sau vài bước, từ Lý Đức Toàn trong tay tiếp nhận cái hoàng bố khay, trả lại Khang Hi bên người khom người giơ lên cao qua đỉnh đầu.

“Trẫm luôn luôn có phật có thường, đối trẫm nhi tử cũng không ngoại lệ.” Khang Hi thân thủ vạch trần trên khay hoàng bố, hoàng kim chế tạo vạn năm như ý hiện ra ở mọi người trước mắt, nhìn thoáng qua các hoàng tử, tay trái một lóng tay “Các ngươi cái nào biểu hiện hảo, trẫm liền đem chuôi này như ý thưởng cho hắn.”

Nghe nói là một chuyện, nhìn thấy lại là một chuyện khác, chúng hoảng tử sắc mặt bình tĩnh, trong lòng lại kích động không thôi, ngay cả Dận Chân cũng nhìn Lăng Trụ trong tay như ý đều có một lát ngây người, ngay sau đó trong mắt khôi phục bình tĩnh, giống như ý không thấy được liền có kia đem ghê dọa.

Chín a ca mười a ca liếc nhau, hướng Dận Tự nhìn lại, Dận Tự hơi không thể thấy nhẹ nhàng gật đầu, chín a ca khoa tay múa chân hết thảy đều ở nắm giữ thủ thế.

Hoằng tích đột nhiên cưỡi ngựa từ hoàng tôn trung vọt ra, đi vào Khang Hi phụ cận, xoay người xuống ngựa quỳ xuống đất nói “Hoàng mã pháp, tôn nhi cũng nguyện kết cục vây săn.”

“Trẫm hoàng tôn cũng có như vậy chí hướng?” Khang Hi ánh mắt dừng ở đông đảo tuổi không phải đều giống nhau các hoàng tôn trên người, lớn tuổi sôi nổi gật đầu ứng hòa, “Hảo, muốn như ý hướng trẫm triển lãm bắn lĩnh, liền kết cục cùng săn thú.”

Tề Lạc nghe thấy Khang Hi những lời này, trong lòng hốt hoảng, gắt gao mà nhìn chằm chằm hoằng lịch, thấy hắn cầm chặt dây cương, cũng không có di động, tài lược lộ an tâm. Hoằng khi giục ngựa đi vào Dận Chân trước mặt, kêu lớn “A mã, nhi tử bồi ngài, cùng săn thú.”

Dận Chân nhìn thoáng qua ngừng ở tại chỗ Hoằng Môn hoằng lịch, lại nhìn một cái hoảng khi, gật gật đầu. Hoằng khi hướng Hoằng Môn phương hướng nhường mày, lập tức ở Dận Chân bên cạnh người. Hoằng lịch nắm chặt dây cương, Hoằng Môn lúc này thấp giọng lên tiếng “Ngươi phải nhớ kỹ đáp ứng quá ngạch nương nói.” Hoằng lịch không hề xem hoảng khi, vẫn là nhịn không được hỏi “Ca, ngươi liền không tức giận?”

“Tâm phù khí táo, thấy không rõ tình hình, tiểu tâm tiểu cữu cữu phật ngươi.” Hoằng Mân lắc đầu, thấp giọng nói “Hoằng khi ca ca cho dù lại có bản lĩnh, còn có thể đoạt đến quá hoàng thúc nhóm? Huống chi còn có tự nhận là cháu đích tôn hoằng tích, cái nào hắn có thể tính kế quá? Hắn này cứ càng làm cho a mã lòng có nghi ngờ bận tâm, mất nhiều hơn được, một chữ xuẩn.”

Hoằng lịch trầm tư nửa ngày, nhìn về phía Hoằng Mân, trong mắt hiện lên một phân khâm phục nhưng càng có rất nhiều tràn đầy trong mắt kiêu ngạo cùng không chịu thua “Ca ca nói đúng, nhưng hoằng lịch vẫn là muôn cùng a mã sóng vai mà đi, chẳng sợ so bất quá người khác, tổng phải thử một chút mới cam tâm.”

Hoằng Mân ngây ngẩn cả người, hoằng lịch xác thật là nhất thích hợp thừa tước người, chính mình tuy rằng thiên phú không thể so hắn kém, lại tinh với tính kế, lại thiếu hoằng lịch chấp nhất bốc đồng, có thể bảo vệ tốt ngạch nương tỷ tỷ, đạp biến thiên hạ cuộc đời này đủ rồi.

Khang Hi phát tay, chúng hoàng tử cùng hoàng tôn cưỡi ngựa xông ra ngoài. Khang Hi nhẹ giọng hỏi “Cái nào có thể được ngươi trong tay như ý?”

“Hoàng Thượng, không tới cuối cùng nô tài khó mà nói.” Lăng Trụ bụng khay, nhìn trong tay như ý, lại lần nữa khuyên nhủ: “Hoàng Thượng, này như ý nô tài vẫn là cảm thấy không làm điểm có tiền hảo.”

“Quân vô hí ngôn, trẫm nói ra nói, sao có thể sửa đổi? Trẫm hiểu được ngươi trung tâm, không thể nhiều lời, nhìn là được.”

Khang Hi đôi tay bối ở nǎm ở phía sau niệm động Phật châu, nhìn nơi xa rùng rãm trung vó ngựa chạy như bay bắn lên đầy trời bụi đất, “Trẫm

này đó nhi tử a.....” Lăng Trụ cúi đầu ở trong lòng ám đạo, còn không đều là làm ngài cái này anh minh thần võ hoàng đế dạy dỗ.

Chương 467 mộc lan hành trình (sáu)

Tè Lạc thấy hoảng lịch Hoảng Mân thành thật cưỡi ngựa đứng ở tại chỗ, thở phào một hơi buông tâm sự, mới có hứng thú đánh giá bã săn, đột nhiên một ý niệm hiện lên đầu, như ý, bã săn, hoảng lịch, có thể hay không thật sự như nàng tưởng như vậy? Cảm thấy đầu sinh đau, hoảng lịch tên này liền không cho người bớt lo.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 270

“Cửu đệ, lần này ta lại tính sai, hoằng lịch những lời này đó, tuy rằng nhìn không có gì, nhưng liền sợ hướng thâm tưởng, còn có tú ca, toàn huynh đệ chi ý, dẫn tới Hoàng A Mã long tâm đại duyệt, tú tẩu quả nhiên đem ba cái nhi tử giáo dục mỗi người xuất sắc.”

Mười a ca vừa định mở miệng, tám phúc tấn bước nhanh đã đi tới “Gia, hoằng vượng thân mình không thoái mái, ta đã tìm thái y.”

“Hoằng vượng? Người ngay cả hắn đều chiếu cố không tốt? Như thế nào sẽ không thoái mái?” Dận Tự một bộ nôn nóng trách cứ ngữ khí, tám phúc tấn ngây ra một lúc, cẩn mài ủy khuất giải thích “Thái y nói không có trở ngại, chỉ là thổi phong có chút cảm lạnh, ta đã đem hắn an trí thỏa đáng.”

Dận Tự ừ một tiếng, hòa hoãn biểu tình “Gia chỉ là quá nôn nóng, hoằng vượng là gia duy nhất nhi tử, như thế nào cũng sẽ không làm hắn có việc.” “Gia, ngài đáp ứng chuyện của ta?” Tám phúc tấn vẫn là nhịn không được mở miệng, Dận Tự đã từng đáp ứng quá nàng, bồi nàng cùng đi cưỡi ngựa săn thú, ly thánh giá phản kinh không có mấy ngày, nếu là hôm nay không được không, kia lần này mộc lan hành trình, nàng lại có thể được đến cái gì? “Bát ca, ta coi bã săn có lẽ là còn có con mồi, ngài không ngại bồi bát tẩu đi đi dạo, nỗi bật cũng không thể toàn để cho người khác đoạt đi.” “Chính là, chính là, tú tẩu tuy rằng đem hoằng lịch giáo không tồi, nhưng cưỡi ngựa bắn cung thượng tuyệt cập không đến bát tẩu, tú

tẫu.....” Chín a ca tàn nhẫn chụp một chút hắn đầu, ngăn trở mười a ca dù lại nói, chính là túm hắn rồi đi, tám a ca trong mắt hiện lên tinh quang, bỏ qua một bên tám phúc tấn giữ chặt chín a ca thì thầm vài câu “Hoằng lịch được như ý, đương thúc thúc cũng nên tặng lễ mới đúng.” Chín a ca dừng lại thân hình, gật gật đầu đi xuống an bài, cũng coi như hoằng lịch xui xẻo, vốn là vì hoằng tích chuẩn bị, bốn tính toán cấp tự nhận là cháu đích tôn hắn một cái giáo huấn. Tám a ca cưỡi ngựa đối với tám phúc tấn bình đậm đến cực điểm mở miệng, “Đi thôi.” Đánh mã đi trước rời đi, tám phúc tấn trong lòng càng là cảm thấy ủy khuất nhưng cũng chỉ có thể đuổi theo đi, ai làm nàng sinh không ra nỗi tử giáo không hảo hoằng vượng đâu?

Tề Lạc ở mã hạ, nàng thật sự không thích ngồi ở trên lưng ngựa cảm giác, mỉm cười nhìn trên lưng ngựa chuyện trò vui vẻ cao hứng phần chấn hoằng lịch, một nơi xa đột nhiên nghe thấy dã hùng gào rống thanh âm, còn có mọi người kinh hô “Có hùng, có hùng.” Hoằng lịch quay đầu lại, trong mắt lộ ra hung phấn, Tề Lạc ngăn lại mã dây cương, nghiêm thanh mệnh lệnh “Không được đi, hoằng lịch, không được đi.”

“Ngạch nương, ngươi yên tâm nỗi tử giáo không đi xem nào nhiệt.” Hoằng lịch lưu luyến thu hồi ngóng nhìn nơi xa ánh mắt, tuy rằng không cam lòng, nhưng càng lo lắng ngạch nương thương tâm. Không đợi Tề Lạc hoàn toàn hoàn toàn yên tâm, liền nghe thấy ồn ào thanh càng là hỗn loạn, có người hô lớn “Hoằng khi a ca cẩn thận, hoằng khi a ca kia đầu hùng đã phát cuồng.”

Hoằng Môn nôn nóng thanh âm truyền đến “Hoằng khi ca ca, ngươi không thể đi săn hùng, không.....” Tề Lạc tâm bị nhắc tới, Hoằng Môn cũng ở? Hắn không phải cùng mười sáu a ca cùng nhau sao? Một phen ném ra hoằng lịch dây cương, xoay người lưu loát dứt khoát lên ngựa, động tác liền mạch lưu loát quay lại đầu ngựa, hồng màu nâu tuấn mã

trước đá lăng không hí vang thét dài, Tề Lạc roi ngựa nhẹ trùu tuấn mã, cũng không quay đầu lại đối hoằng lịch hô lớn, “Cùng ngạch nương tới.”

Ở bọn họ bên kia mơ hồ có thể thấy được tám a ca tám phúc tấn, thậm chí còn có Dận Trinh, Hoàn Nhan thị năm thị, hoằng lịch mặt lộ vẻ kiêu ngạo chi sắc đi theo Tề Lạc đánh mã rời đi.

“Bát ca, đó là tú tấu? Nàng cũng không am hiểu cưỡi ngựa bắn cung nha?” Dận Trinh thật lâu thu không trở về ánh mắt, vừa mới Tề Lạc thật sự phảng phát một đoàn thiêu đốt cực nóng ngọn lửa, biết rõ sẽ bị phóng, lại vẫn là nhịn không được tiến lên, không màng mọi người phản ứng, Dận Trinh nhịn không được thúc ngựa hướng sự phát mà chạy đến. Tám a ca thở dài một hơi “Chúng ta cũng đi nhìn một cái đi, qua hôm nay cái nào lại dám nói tú tấu thuật cưỡi ngựa không tinh.”

Tám phúc tấn Hoàn Nhan thị liếc nhau, mặt lộ vẻ cười khổ, vì sao nỗi bật tất cả đều ở trên người nàng? Chẳng lẽ nàng thật là ông trời sủng nhi? Tề Lạc lòng nóng như lửa đốt đuổi tới, thịt chặt mã dây cương, nhìn thấy màu nâu trưng cao đại hùng, trên người đã lạc hai mũi tên linh, thậm chí một con mũi tên linh dừng ở nó mắt trái chõ, đau đớn sứ nó phát cuồng, chính huy động thật dày tay gáu tàn sát bừa bãi thét dài, tay gáu chụp ở to bằng miệng chén trên cây, thế nhưng làm cây cối bẻ gãy.

Tề Lạc nhìn kinh hãi, lại nhìn thấy tránh ở thụ sau Hoằng Mân càng là hãi hùng khiếp vía, hung hăng cắn đầu lưỡi không thể ngất xỉu đi, đối với vây quanh không nhiều lắm mấy người hô to “Hoằng khi Hoằng Mân chính ở vào trong lúc nguy hiểm, các ngươi vì sao không tiến lên?”

Hoằng lịch xuống ngựa, khẩn trương hô lớn “Ca tiêu tâm mặt trái, ca mặt trái.” Hoằng Mân nghe thấy hoằng lịch tiếng hô, miễn cưỡng né nhanh qua tay gáu, nhưng sắc nhọn tay gáu hoa khai Hoằng Mân quần áo, bên trái trên cánh tay lưu lại một đạo không thâm hoa ngân, thị vệ hướng Tề Lạc

bẩm báo “Tú phúc tấn, là hoằng khi a ca muồn đi săn hùng, Hoằng Mân a ca khổ khuyên, sau dã hùng phát cuồng, liên lụy đến Hoằng Mân a ca, nô tài vô dụng --”

“Trước đừng nói cái này, Hoằng Mân hoằng khi nê làm cái gì bây giờ? Các ngươi không thể làm nhìn đi.” Tề Lạc cũng nhìn nôn nóng, bên người thế nhưng không có một cái quân cận vệ, bọn họ bắn ra mũi tên linh cẩn bắn bắn không đến hùng, cho dù bắn tới cũng chỉ là làm dã hùng càng thêm phát cuồng, bọn họ liền điểm này bắn lĩnh? Hoằng lịch thừa dịp Tề Lạc không chú ý vọt qua đi, “Hoằng lịch, Ái Tân Giác La hoằng lịch, ngươi cút cho ta trở về.”

Hoằng lịch cũng không có nghe, mà là nhào hướng Hoằng Mân, xung lượng làm Hoằng Mân té ngã trên đất, hoằng lịch động tác thuần thục ôm Hoằng Mân trên mặt đất lăn lộn, lại lần nữa mạo hiểm tránh thoát tay gấu, dã hùng khả năng nhìn lăn mà hai người rất thú vị, buông ra đối hoằng khi hưng thú, thẳng đến hướng Hoằng Mân hoằng lịch. Hoằng khi tuỳ thời không thể thất, nhẹ dịch vài bước nhanh chân liền chạy, tới rồi thị vệ trung gian, tái nhợt trên mặt che kín mồ hôi, đôi tay chống đầu gối, thở hổn hển, thở hổn hển “Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật.” Không đợi thở hổn hển đều, bị người bắt lấy cổ lanh, Dận Chân lạnh băng thấu xương thanh âm truyền đến “Ngươi chọc sự, liền như vậy trộm đi trở về? Hoằng Mân hoằng lịch là ngươi đệ đệ, ngươi.....” “A..... A mā.” Dận Chân dùng sức đẩy ra hoằng khi, hoằng khi té ngã trên đất, Dận Chân không bao giờ xem hắn, mà là giữ chặt đã xuồng ngựa chuẩn bị vọt vào đi Tề Lạc, trong giọng nói cũng mang theo một phần nôn nóng “Không được đi, bọn họ không có việc gì, ta cam đoan với ngươi bọn họ sẽ không có việc gì.” Tề Lạc nhìn Hoằng Mân hoằng lịch tương đỡ trốn tránh dã hùng công kích, can đảm dục nứt, Dận Chân tại bên người, làm nàng có chút sung huyết đầu bình tĩnh lại, mũi tên linh là mặc kệ dùng, kia..... Tề Lạc tránh thoát khai Dận Chân, tàn nhẫn chùy một chút đối chính mình đầu mắng to nói “Ngu ngốc,

xuẩn đã chết.” Từ yên ngựa chồ lầy ra ni-trát ka-li, mặc kệ có phải hay không có người ở đây chui vào Dận Chân trong lòng ngực, ổn định tâm thần, vững vàng mở miệng “Dận Chân, ôm chặt ta.” Cảm thấy được Dận Chân không có động tĩnh, hô lớn một tiếng “Ôm chặt.”

Dận Chân duỗi tay ôm Tè Lạc vòng eo, hướng về phía trước thứ giống nhau đem nàng gắt gao ôm ở trước ngực, đầu chậm rãi chống nàng mượt mà tiểu xảo đầu vai, nhập mũi mai hương, nhĩ thượng lóng lánh ánh sáng màu đỏ kim cương hoa tai, trầm giọng nói “Khai hỏa, gia ở người phía sau.”

Lăng Trụ tùy Khang Hi đuổi tới sự phát nổ, nhìn thấy một màn này giữ chặt muôn tiến lên Tè Giác khẽ lắc đầu, hắn tin tưởng chính mình lấy làm tự hào nữ nhi, nếu là một phát không trúng, đã chuẩn bị tốt quân cận vệ liền sê ra tay, Hoằng Mân hoảng lịch hắn là không ngại.

Tè Lạc hiệu chỉnh, đã hùng thê tích đại, hơn nữa Hoằng Mân bọn họ còn trên mặt đất quay cuồng, cho nên chỉ cần mệnh trung mục tiêu, không tồn tại ngộ thương khả năng, chậm rãi Tè Lạc trong mắt chỉ còn lại có trước mắt dã hùng, chỉ cảm thấy đến phía sau Dận Chân, chung quanh âm thanh biến mất, chỉ có thể nghe thấy tiếng gió, thậm chí có thể nghe thấy lá cây bay xuống thanh âm.

Xem chuẩn cơ hội, Tè Lạc quyết đoán khai hỏa tiêu, khói nhẹ tan đi, gấu ngựa đầu đỏ máu không ngừng, rốt cuộc vô lực đối phó hoảng hốt, nửa nằm liệt trên mặt đất, Tè Lạc nắm chặt cơ hội, lại lần nữa liều phát hai đạn, mỗi phát súng bắn trúng, gấu ngựa ngã trên mặt đất, Tè Lạc hít sâu một hơi, tránh thoát khai Dận Chân trói buộc, chạy hướng về phía Hoằng Mân hoảng hốt, mọi người trầm mặc không tiếng động, ngây người nhìn kia hồng đến lóa mắt ngọn lửa thổi qua, phảng phất châm tảo ngăn cản ở nàng trước mặt hết thảy.

Hoàng lịch lúc này đã nâng khởi Hoằng Mân, Tè Lạc nhìn xem Hoằng Mân, tuy rằng cánh tay trái có hoa ngân, nhưng là cũng không trọng, thoảng yên tâm. Hoàng lịch trên quần áo toàn thị bùn đất tro bụi, nào có vừa mới khí phách hăng hái? “Ngạch nương, ngạch nương, hoàng lịch không phải cậy mạnh, là vì ca ca, hoàng lịch --”

Tè Lạc nửa quỳ ôm lấy hoàng lịch, trong mắt rưng rưng “Ngạch nương hiểu được, chỉ là hoàng lịch, ngươi --” Hoằng Mân giật mình nói “Ngạch nương, hùng -- hùng --” Tè Lạc không dám quay đầu lại, chẳng lẽ còn không chết, bỗn nhào vào hoàng lịch trên người, đem hăn giấu ở dưới thân. “Ngạch nương, hùng đã bị ngươi đánh chết.”

Tè Lạc trùng mắt nhìn Hoằng Mân liếc mắt một cái, hăn như thế nào nói chuyện cũng đại thở dốc, muốn đứng dậy, lại cảm thấy đầu gối rất đau, nguyên lai ở nàng phác gục hoàng cuối cùng, đầu gối chạm vào ở trên tảng đá, Hoằng Mân dùng không có bị thương tay phải nâng dậy Tè Lạc, hoàng lịch cũng bò lên, Tè Lạc lúc này mới quay đầu lại, nhìn thấy mọi người giật mình dại ra bộ dáng, nhìn nhìn lại trước mặt chét đi gấu ngựa, thấp giọng nhẹ nhin “Nguyên lai thật sự có hùng đi ngang qua.” Đột nhiên thả lỏng lại, Tè Lạc căn bản không nghĩ đối mặt mọi người, té xiu là cái hảo lựa chọn, ai làm ta mảnh mai đâu, đối mặt một bế hướng phía bên phải Hoằng Mân đảo đi, hoàng lịch quá tiêu, đỡ không được, Hoằng Mân hữu cánh tay hăn là không có bị thương.

Chương 469 mộc lan hành trình (xong)

Hoằng Mân dùng không bị thương tay phải đỡ Tè Lạc, khẩn trương hô to: “Ngạch nương, ngạch nương, ngại làm sao vậy?” Hoàng lịch cũng nôn nóng đem tay đặt ở Tè Lạc cái trán, ngự tiền trả lời khi trầm ổn tinh tế, vừa mới dũng cứu huynh trưởng khi phấn đấu quên mình, hiện tại lại là mất phong độ nôn nóng bất an, xoay người hung hăng đẹp một chân đã chết đi dã hùng, nhìn thoáng qua ngồi quỳ trên mặt đất hoàng khi, rống lớn

nói “Đều là ngươi, đều là ngươi làm ta ngạch nương bị thương.” Chưa hết giận dỗi lên tay gấu.

Lăng Trụ thực hiểu biết chính mình nữ nhi, trong lòng cũng không như thế nào lo lắng, nhưng trên mặt chỉ có thể lộ ra khẩn trương biểu tình, do dự không dám tiến lên. Dận Chân có vài phần buồn bã sở thất, thong thả rũ xuống tay, ở tay áo hạ đem nhẫn ban chỉ chuyển bay nhanh. Nhìn thấy Tè Lạc đột nhiên đem hoảng lịch hộ tại thân hạ, bình tĩnh hai tròng mắt hơi khởi gợn sóng, nhớ lại lúc ấy cũng từng bị hắn hộ tại thân hạ, không đợi thở hổn hển đều liền thấy Tè Lạc ngất đi, Dận Chân soán khẩn nắm tay, mấy cái bước đi đến Hoằng Môn bên người, muốn duỗi tay, nhưng lúc này mọi người ở đây, chỉ có thể cẩn chặt răng cắn tinh tế đánh giá Tè Lạc, trong mắt hiện lên vài phần tức giận lại mang một chút buồn cười, nha đầu này lần này hắn là trang, hướng tím cúc xua tay: “Nâng phúc tấn.”

Hoằng Môn không tha buông ra Tè Lạc, Dận Chân nhìn thoáng qua cánh tay trái vết thương, trong mắt xẹt qua một tia đau lòng, trên mặt không hiện nhẹ giọng trách cứ: “Một con dã hùng liền đem ngươi thương thành như vậy? Ngươi cưỡi ngựa bắn cung bắn lịnh đều luyện đến chạy đi đâu? Xem ra phải cho ngươi chọn lựa tuyển tốt sư phó, ngươi ở cưỡi ngựa bắn cung thượng cũng muôn dụng tâm, phải nhớ đến tổ tông là như thế nào được đến thiên hạ.”

“Là, nhi tử ghi nhớ a mã dạy bảo.” Hoằng Môn giữ chặt muốn chen vào nói hoảng lịch, Dận Chân một cái lạnh băng ánh mắt vọng qua đi, hoảng lịch đầy ngập lửa giận bị đông lạnh thành băng “Còn có ngươi, hoảng lịch, tuy nói anh em tình thâm, nhưng cũng muôn hiểu được khi nào nên làm chuyện gì, như thế nào có thể như thế lỗ mäng? Chờ trở lại vương phủ, viết thiên văn chương ra tới.”

Hoảng lịch bĩu môi nhìn thoáng qua chính mình ngạch nương, thấp giọng lầm bẩm “A mã ngài như vậy không cảm thấy mệt sao? Nếu là

không có ngạch nương, cái nào có thể đoán được ngài ý tú?"

Hoằng Mân cúi đầu liễm đi trên mặt ý cười, nắm chặt hoằng lịch tay nhéo một chút, ý bảo hắn một vừa hai phải. Khang Hi lúc này cao giọng nói "Hoằng Mân hoằng lịch đến trẫm bên người tôi."

"Các ngươi hai cái muốn cẩn thận, không được gây chuyện." Dận Chân không yên tâm công đạo, hoằng lịch lần này mộc lan hành trình nổi bật ra lớn, hoàn toàn bại lộ ở hoàng tử hoàng thân quốc thích trước mắt, đặc biệt là Khang Hi ban thường vạn năm như ý, vừa mới hắn sở dĩ tới muộn một bước, chính là bị mọi người quần lên lời nói khách sáo khen tặng, nhìn tương đỡ rồi đi hai cái nhí tử, Dận Chân sáng tỏ bọn họ phòng vệ còn muốn càng mạnh hơn một ít, đi ngang qua gấu ngựa khi, Dận Chân đáy mắt xẹt qua âm vụ, này chỉ phát cuồng dã hùng cũng không thấy đến liền như vậy vừa vặn làm hoằng khi gặp được.

Khang Hi cũng không tưởng quá sâu, hai tay ôm lấy Hoằng Mân hoằng lịch đầu vai, đối với bạn già tại bên người Mông Cổ quận vương cùng tới rồi hoàng thân quốc thích trọng thần, đặc ý kiêu ngạo lớn tiếng khen "Bọn họ hai cái là ung thân vương con vợ cả, là trẫm tôn tử, nghiêm phụ từ mẫu, anh em tình thâm, là Ái Tân Giác La xuất sắc nhất con cháu, các ngươi hai cái ở trẫm trong mắt cũng là ba đồ lồ."

Khang Hi ánh mắt dừng ở vung mê ở tím cúc trong lòng ngực Tề Lạc trên người, cười đến càng thêm vui sướng, tay trái ngón tay nhẹ điểm "Nàng chính là trẫm tự mình cấp Dận Chân chọn lựa con dâu, là trẫm nhất coi trọng thương tiếc nhất con dâu, tướng mông hổ nữ, cái nào còn dám vọng ngôn nàng không tốt cười ngựa bắn cung, ung thân vương phúc tấn mới là chân chính Bát Kỳ quý nữ, hiên ngang tư thế oai hùng."

Đòn đai Khang Hi coi trọng Tề Lạc là một chuyện, nhưng làm trò mọi người mặt, Khang Hi thế nhưng chính miệng khen ngợi, tám phúc tấn đám

người trong lòng cũng không dễ chịu, cái nào không nghĩ được đến Khang Hi khen ngợi? Tám phúc tấn cùng Hoàn Nhan thị nhận thấy được Dận Tự Dận Trinh đối Tú a ca hâm mộ, càng là ở miệng vết thương thượng rải muối. Đặc biệt là Dận Trinh nhìn thấy hôm nay đủ loại, càng là trong lòng thầm hận Đức phi ý kiến nông cạn, nếu là hắn con vợ cả cũng có thể như hoằng lịch như vậy tranh đua được đến chuôi này như ý, trữ vị đế vị chẳng phải là xúc tua nhưng đến?

Dận Trinh quay đầu lại nhìn thoáng qua cụp mi rũ mắt Hoàn Nhan thị lại nhìn nhìn nhu tình như nước năm thị, mắt mát rũ xuống mi mắt. Khang Hi nói cao hứng, bên cạnh mọi người tự nhiên hiểu được như thế nào nịnh nọt, huống chi còn phải cấp sủng thần Lăng Trụ, quân cận vệ Phó thống lĩnh Tề Giác mặt mũi, đặc biệt là hôm nay Tề Lạc xác thật thực xuất sắc, bọn họ thật là chịu phục, như vậy phẩm mạo nữ nhi cũng không so với tử kém, nhìn về phía Tề Giác ánh mắt mang theo một tia tìm tòi nghiên cứu, hắn chính là có hai cái nữ nhi người, đến nỗi xa Công Tước phủ giáo dưỡng, có thể hay không tương lai cũng giống như ung thân vương phúc tấn giống nhau?

“Hoằng Môn hoằng lịch trẫm có thưởng.” Khang Hi đem trên người mang theo vỏ kiếm thượng nạm đá quý trường kiếm từ trên eo cởi xuống, tự mình giao cho quỳ trước mặt hắn hoằng lịch trong tay “Thanh bảo kiếm này bồi trẫm hơn phân nửa đời, ngươi ở bãi săn lời nói trẫm bình tam phiên tay Đài Loan, kiếm này chính là trẫm nắm trong tay tuyên thệ trước khi xuất quân sở dụng, hôm nay trẫm đem nó ban cho ngươi, chớ có làm trẫm thất vọng.”

“Ta hoàng mã pháp.”

Hoằng lịch tay nhỏ nắm chặt bảo kiếm, giơ lên cao quá đỉnh, Khang Hi hướng Lý Đức Toàn xua tay, tiếp nhận vỏ đao thượng nạm mấy viên xanh biếc phỉ thủy loan đao “Chuôi này bảo đao vốn là một đôi, Thái Hoàng

Thái Hậu phân biệt ban cho trẫm cùng đã qua đời dụ thân vương, cũng là trẫm âu yếm chi vật, Hoằng Mân, hôm nay trẫm đem nó thưởng cho ngươi, lấy kỳ ân sủng.”

“Tạ hoàng mã pháp.” Hoằng Mân tay phải tiếp nhận bảo đao, cảm giác trong tay nặng trĩu, nó hẳn là dụ thân vương phúc toàn sở cầm, nếu chính mình a mã thật sự có tọa bắc triều nam ngày, chính mình chỉ có thể vì Hiền Vương, ngẩng đầu vọng tiến Khang Hi mong đợi đôi mắt, Hoằng Mân đạm nhiên cười nhạt “Hoàng mã pháp chi ý tôn nhi biết được, Hoằng Mân sẽ không làm ngài thất vọng.”

Khang Hi vừa lòng gật gật đầu, khẽ thở dài “Lão tú hảo phúc khí.” Dận Chân trong mắt kiêu ngạo chợt lóe mà qua, tầm mắt dừng ở giả bộ bất tỉnh Tè Lạc trên người, thấy nàng lông mi run rẩy, khóc miệng xả ra một phân ý cười.

“Hoàng mã pháp, còn có ngạch nương không có thưởng.” Hoằng lịch thấy Khang Hi dục xoay người lên ngựa, giành trước mở miệng, Khang Hi đặng bàn đạp dừng một chút, bắt lấy yên ngựa ngồi ở trên lưng ngựa, tay phải nắm dây cương, tay trái giơ lên mang theo hoàng tuệ roi ngựa chỉ hướng trước ngựa hoằng lịch, thoảng cúi người, khinh thân nói “Hoằng lịch, ngươi muốn hiểu được, ngươi ngạch nương vinh quang phong thưởng, ở khuê các khi dự vào là trẫm Trí Viễn Công, xuất giá sau cũng chỉ có thể dựa vào ngươi a mã, tương lai liền nhìn ngươi hay không tranh đua.”

Hoằng lịch cân nhắc nửa ngày, trên mặt nghi hoặc diệt hết, tiêu bộ ngực rút đến cao cao, đen nhánh trong mắt chớp động lóa mắt kiêu tự tin “Hoàng mã pháp, hoằng lịch sẽ không làm ngạch nương, còn có a mã thất vọng.”

Quay lại đầu ngựa, Khang Hi lưu lại một câu “Trẫm rửa mắt mong chờ.” Cưỡi ngựa mang theo mọi người đi xa, Lăng Trụ ở lên ngựa trước, sờ sờ hoảng lịch đầu nhỏ, quan tâm nhìn xem Hoằng Mân cánh tay thượng vết thương, cuối cùng nhìn liếc mắt một cái hôn mê Tề Lạc, bất đắc dĩ thở dài theo Khang Hi rời đi.

Tề Giác cũng không có giống Lăng Trụ như vậy bận tâm, lôi kéo hoảng lịch Hoằng Mân nhẹ giọng công đạo hai câu, hoảng lịch hướng hắn biểu hiện giơ lên cao bảo kiếm “Tiểu cữu cữu, ngươi xem đây là hoàng mã pháp thường.” Tiếp nhận nhìn kỹ mắt bảo kiếm, Tề Giác tự mình khom lưng đem bảo kiếm treo ở hoảng lịch bên hông, trịnh trọng mở miệng “Hoảng lịch a ca, thanh bảo kiếm này là thuộc về ngươi.”

Quay đầu đối với Dận Chân nói “Tỷ phu, tỷ tỳ liền giao cho ngài, tè ngọc đi trước một bước.” Lưu loát lên ngựa lãnh quân cận vệ rời đi. Hoảng lịch mê mang trung phảng phát lại có chút sáng tỏ, thấp giọng lầm bầm tự nói “Đây là làm sao vậy? Nghĩ như thế nào không rõ đâu?”

Hoảng lịch buông tâm tư bước nhanh chạy đến Tề Lạc bên người, hướng Dận Chân vẫy tay “A mã, chúng ta cũng hồi lều lớn đi, nhi tử nhìn ngạch nương đầu gối phảng phát bị thương.”

Bên cạnh tám a ca mười bốn a ca đều im lặng vô ngữ, bọn họ đều ở trong tối tự cân nhắc Khang Hi vừa mới này cử ra sao dụng ý? Dận Chân lên ngựa cúi người từ tím cúc trong lòng ngực tiếp nhận Tề Lạc, đem nàng an trí ở chính mình trước ngực, một tay ôm nàng vòng eo, một tay không chế được tuấn mã “Bát đệ, thập tứ đệ, ca ca đi trước một bước, việc này dung có hậu báo.”

Dận Chân đối với nằm liệt ngồi dưới đất hoảng khi, quát nhẹ “Nghịch tử, còn không dậy nỗi thân theo ta trở về.” Không hề nhiều hơn đê ý tới hoảng khi, giơ roi bay nhanh mà đi. Hoảng lịch trước đõ Hoằng Mân lên

ngựa “Ca ca, cảm thấy như thế nào, nếu là không ổn làm thị vệ mang
ngươi đoạn đường?”

“Ta không có việc gì, chỉ là bị hùng bắt một chút.” Hoằng lịch nhìn thấy
Hoằng Mân không có vấn đề mới gật gật đầu, xoay người lên ngựa, nghịch
ánh mặt trời, mân khẩn môi, kia phó biểu tình thế nhưng cùng Dận Chân
giống nhau như đúc “Bát thúc, mười bốn thúc, sau này còn gặp lại.” Nhìn
lướt qua đã đứng dậy hoằng khí, xả ra một phân quý dị mỉm cười, che chở
Hoằng Mân rời đi.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 271

Dận Tụ lắc đầu cười khổ “Cửu đệ, nếu là ta có thể cân nhắc thấu Hoàng A Mã dụng ý, cũng đến nỗi rơi xuống hiện giờ tình trạng này? Lão mười ba chỉ sợ là thật sự nghỉ ngơi tâm tư, nếu bằng không Hoàng A Mã cũng sẽ không dùng hắn.”

“Nhìn này tình hình, lão mười ba là xem trọng tú ca?” Dận Tụ khẽ gật đầu, thở dài một hơi “Cửu đệ, ở Hoàng A Mã trong lòng, tú ca chỉ sợ cũng là..... Nếu bằng không chuôi này vạn năm như ý như thế nào sẽ thường cho hoằng lịch?”

Chín a ca vẻ mặt phiền muộn, ngồi ở ghế trên hung hăng rũ cái bàn “Thật không nghĩ tới, thế nhưng làm hắn vô thanh vô túc chiếm hết tiện nghi, nhìn tú ca khắc nghiệt bộ dáng, nếu thật là có kia một ngày, chúng ta tương lai có ném mùi đau khổ, bát ca, liền một chút khác biện pháp đều không có?”

“Ta này không phải tận lực đem thủy quái đục, chúng ta duy nhất cơ hội chính là sấn loạn thủ thắng.” Dận Tụ trong mắt lộ ra vài phần âm ngoan “Lão thập tú tính tình táo bạo, dùng hắn chính thích hợp, hơn nữa Đức phi nương nương cung tiểu nhi tử, tú ca lại như thế nào không muốn cũng không hảo ngỗ nghịch thân sinh ngạch nương, hơn nữa hoằng khi không thành thật, có lẽ chúng ta còn có một bác cơ hội, chỉ là đáng tiếc, kia chỉ dã hùng chạy sai rồi mà, bạch bạch làm hoằng lịch Hoằng Môn nổi danh, còn có, còn có chính là tú tẩu.....”

Dận Tự ở trong đầu lòe ra Tề Lạc lúc trước ở Dận Chân trong lòng ngực khai hỏa tiêu bộ dáng, như vậy loá mắt, ngay cả hắn cũng có vài phần nói không nên lời thương cảm, thậm chí có ti không dành lòng đem lời nói xả đến trên người nàng, thất thần một lát, Dận Tự tỉnh táo lại, mở miệng nói “Có quan hệ Lăng Trụ gia sự đồn đãi, chúng ta chỉ có thể tạm thời phỏng một phỏng, ta cân nhắc lão thập tứ nhất định sẽ tiến cung thấy Đức phi nương nương, tương lai tứ tẩu có lẽ cũng có đau khổ muốn ăn, đến lúc đó chúng ta thêm nữa đem hỏa, nương Đức phi hoảng khi thương đến tứ tẩu cùng hoảng lịch, kia không thể nghi ngờ là loạn tứ ca tâm thần, đặc biệt là hoảng lịch, kia chỉ sợ là tứ ca trông cậy vào.”

“Kia phân lẽ vật thật sự là quá vội vàng, hơn nữa vật còn sống không nghe sai sứ, cho nên không lặng tới điểm thượng, lại có lần sau, đã có thể muốn tỉ mỉ chuẩn bị, sẽ không lại làm hoảng lịch chất nhi thất vọng.” Chín a ca lúc ấy không có ở đây, nhưng hắn không tin luôn luôn nhuược ung thân vương phúc tấn sẽ như vậy quả quyết, nhất định là mọi người lấy lòng chi ngôn. Dận Tự hơi há mồm, không có lên tiếng nữa, chỉ là âm tự đáng tiếc thở dài.

Dận Trinh dám nương Dận Tự khởi thê, gõ hắn thành viên tổ chức thậm chí mới vừa dùng chét ưng đem hắn hy vọng bóp tắt, lại như thế nào sẽ thật sự lỗ mang táo bạo? Trở lại trong phủ, ở thư phòng thu hảo ngân phiếu, lấy ra kia trương tràn đầy người danh trang giấy, tinh tế nhìn hai mắt, cười nhạo hờ nhẹ, đem trang giấy dẫn châm, thiêu sạch sẽ. Đầu ngửa ra sau ở chỗ tựa lưng thượng, tay trái ấn cái trán, trong đầu không ngừng cân nhắc tính kế, hắn đã biết được Dận Chân bảo chính là hắn vì tướng quân, nhẹ giọng tự hỏi “Hắn ra sao dụng ý? Vì sao khó giữ được tiến mười ba ca?”

Dận Trinh bỗng nhiên đứng dậy, cao giọng phân phó “Gia muôn vào cung.” Tùy tùng vội chuẩn bị tốt ngựa, Dận Trinh phủ thêm một kiện màu

nâu áo choàng, ngồi trên lưng ngựa, suy nghĩ một chút nói “Làm phúc tấn bị nhắm rượu đồ ăn, gia đệm nay đi nàng kia an trí.”

“Chủ tử, hôm nay là năm trắc phúc tấn sinh nhật, nàng sớm khiếu người tới đồi gia, ngài xem……” Dận Trinh trong mắt hiện lên một tia khinh thường “Gia là đường đường hoàng tử, nào có nàng thỉnh liền đi đạo lý? Lại đến người trực tiếp cấp gia đuổi ra ngoài, không được, năm gia còn có chút tác dụng, đem gia đến kia đồi bích ngọc vòng tay cấp năm thị đưa đi, nói cho nàng, nếu là nàng có thể cho gia sinh dưỡng ra hoằng lịch như vậy nhi tử, nếu là có thể giống tú tấu như vậy, gia liền nhận sủng thiếp diệt thê chi danh.”

Chờ đến Dận Trinh rời đi, tùy tùng từ trong lòng ngực móc ra thưởng bạc, điên điên “Vẫn là phúc tấn ra tay rộng rãi, xem ra trong phủ vẫn là đến phúc tấn làm chủ.” Ở Dận Trinh trên bàn, lấy ra màu xanh ngọc tơ lụa bao vây hộp, nhắc chân hướng năm thị sân đi đến. Vào cửa đã nghe thấy hương khí phác mũi, xuyên thấu qua lưu li rèm châu, thấy năm thị nhu nhược ngồi thẳng thân mình, khẽ mở môi đở “Ta này đều đợi hơn phân nửa buổi, gia công vụ rất bận? Như thế nào còn không đến?”

“Hồi trắc phúc tấn, chủ cưỡi ngựa tiến cung đi gặp mặt Đức phi nương nương, hứa sự có việc thương lượng.” Năm thị bừng tỉnh ừ một tiếng “Gia khi nào hồi phủ? Ta làm cho nha đầu bị rượu và thức ăn.”

“Chủ hôm nay đi phúc tấn kia an trí.” Năm thị sắc mặt không bao giờ gặp lại hồng nhuận, cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, đứng lên, vén lên vướng bận nàng căn bản không thích rèm châu “Ngươi nói cái gì? Chẳng lẽ gia không nhớ rõ hôm nay ra sao nhật tử?”

Tùy tùng đem hộp đê thượng, cũng đem Dận Trinh lời nói lặp lại một lần, năm thị đôi tay run lên, vốn đã tiếp được hộp rơi trên mặt đất, nắp hộp quăng ngã khai vòng ngọc vỡ thành vài đoạn, tùy tùng không dám ở lâu,

nhỏ giọng lui đi ra ngoài, năm thị đỏ đôi mắt, thân mình lay động, bên cạnh ma ma tiến lên đỡ lấy “Chủ tử, ngài thân mình còn không có hoàn toàn hảo, cũng không thể lại hao tổn tinh thần.”

Võ về năm thị nắm hảo, nhặt lên hộp đặt ở trên bàn, năm thị ánh mắt dừng ở toái vòng tay thượng, vỗ ấm giường đất hô lớn “Đem nó lấy đi, đem nó cho ta ném.” Mạnh liệt ho khan lên, ma ma thu hồi hộp, không dám ném cũng không dám lại làm năm thị nhìn thấy.

Năm thị lúc này mặt trăng như tờ giấy, khăn thượng lại lần nữa lây dính thượng vết máu, nước mắt như cắt đứt quan hệ trân châu giống nhau lăn xuống, cắn chặt môi “Đây đều là ta sai sao? Cái nào không nghĩ giống ung thân vương phúc tấn giống nhau, nhưng có cái nào có ngày đó đại phúc khí? Gia chính hán vô pháp.....”

Ma ma cuồng quít tiến lên lắp kín năm thị miệng, trong mắt lộ ra kinh hoảng “Chủ, lời này nhưng chớ có xuất khẩu, nếu là làm phúc tấn nghe thấy, kia nhưng đến không được.”

Năm thị vẻ mặt đau khổ, trong lòng khuất nhục ngay cả của hồi môn ma ma đều không thể nói hết, lại lần nữa ho khan hai tiếng, phảng phát liên lụy đến phổi giống nhau nắm đến nàng sinh đau, ma ma bung lén nạm vàng biên màu men gốm chén sứ “Chủ tử, trước đem chén thuốc uống lên đi, ngài còn có tiểu khanh khách, có lẽ tương lai còn có thể vì mười bốn gia sinh hạ tiểu a ca, ngài cũng không thể nản lòng.”

Năm thị đem chén đầy ra, chậm rãi nhắm mắt lại, suy yếu nói “Không có khả năng lại có nhi tử, thật sự không có khả năng.” Hoàn Nhan thị hồi kinh về sau liền một lần nữa đoạt lại trong phủ quyền to, nơi chốn chèn ép nàng, thậm chí còn sai khiến nghiêm khắc giáo dưỡng ma ma giáo nàng quy củ, trước kia Niên Canh Nghiêu thượng vì Tứ Xuyên tuân phủ khi, Dận Trinh còn thiên giúp nàng một ít, nhưng từ Niên Canh Nghiêu vào

kinh về sau, nàng nhặt tử liền quá đến càng thêm gian nan, vốn định nương hôm nay sinh nhật, lấy lòng Dận Trinh, nhưng không nghĩ tới sẽ là kết quả này.

Ma ma quỳ xuống đất đem chén thuốc giơ lên cao quá mức, khóc lóc cầu xin “Chủ, nô tỳ cầu ngài, nghỉ ngơi hảo thân thể, mới có thể từ từ mưu tính, nếu ngài ngã xuống, tiểu khanh khách chỉ vào cái nào? Nay không phải ở giữa phúc tấn lòng kẻ dưới này”

Năm thị nghĩ đến số khổ nữ nhi, giãy giụa đứng dậy, tiếp nhận chén thuốc, chậm rãi uống lên đi vào, ma ma trường ra một hơi, nhẹ giọng khuyên giải “Nhị gia có tài học, tương lai nhất định sẽ bị một lần nữa trọng dụng, hơn nữa lấy nô tỳ nhìn, nhị gia ở kinh ngược lại là chuyện tốt, nếu là có thể được Hoàng Thượng thanh mị, kia chẳng phải so ngoại nhậm muôn hảo? Trí Viễn Công nhưng không phải dựa vào Hoàng Thượng sủng tín sao? Huống chi lão gia đại gia nhưng đều là ở Giang Nam làm quan, ngài chỉ cần lấy định chủ ý, trước tiên lui một bước, chưa chắc sẽ thua, huống chi còn có, phúc tấn con vợ cả đâu, hắn chính là đối ngài rất là thân cận.”

“Ngươi nói rất đúng, tạm lánh mũi nhọn cũng hảo.” Năm thị vốn dĩ cô đơn hai mắt tái hiện ánh sáng, nhẹ giọng phân phó “Làm các nàng đều thu liễm, ném văng ra mấy cái cáp phúc tấn lập uy.”

Vĩnh cùng cung lại bị chung trà rơi xuống đất thanh âm đánh vỡ kia phân ngay xưa yên lặng tường hòa, như vậy vạch trần oanh oanh liệt liệt lại lộ ra vài phần quý dị tuyển tú màn che.

Chương 472 ám sinh hiềm nghi

Vĩnh cùng trong cung trên mặt đất rơi rụng chén trà mảnh nhỏ cùng vệt nước, Đức phi sắc mặt tái nhợt, tay trái đỡ cái trán, tay phải một mảnh ứng

đỏ, mỏi mệt lêch qua ám trên giường đất, nức nở nói “Lão thập tứ ngươi là ngạch nương thân sinh nhi tử, ngạch nương như thế nào sẽ không ngóng trông ngươi hảo? Ta hận không thể đem sở hữu thứ tốt đều để lại cho ngươi, ngươi từ nào nghe tới hồn trướng lời nói, thế nhưng lòng nghi ngờ ngạch nương?”

Dận Trinh nhìn thấy Đức phi biếu tình không ấm, nóng lên đầu nhớ lại Đức phi thân mình mới chuyển biến tốt chuyển, thình thích một tiếng quỳ xuống, về phía trước bò vài bước, nắm lên Đức phi tay hung hăng đánh mình một bạt tai hồng con mắt nói: “Ngạch nương, là nhi tử rồi răm, là nhi tử sai rồi.”

Đức phi rơi lệ đầy mặt, nào bỏ được đánh Dận Trinh, khẽ vuốt nhi tử đỏ lên gương mặt, lầm bầm nói “Ngạch nương sinh ba cái nhi tử, đau nhất chỉ có ngươi một cái, lão thập tứ ngươi chính là ngạch nương mệnh a.”

“Nhi tử sai rồi, nhi tử... Nhi tử chỉ là không phục, ngài ở trong cung không hiểu được tái ngoại mộc lan hành trình, ngạch nương, tú tấu... Nàng... Không nói xuất thân, thật là rất khó đến, cái nào nữ nhân đều làm không được nàng như vậy, còn có Hoằng Mân hoằng lịch, nhi tử là hâm mộ, mới có thể nói này đó hồn trướng lời nói.”

Đức phi cắn chặt trở nên trắng môi, nàng lại làm sao không hối hận? Lúc trước nếu là lại kiên trì cẩn thận một ít, hiện giờ chỉ sợ là một khát phiên cục diện đi, Dận Trinh đáy mắt xẹt qua một phân cân nhắc, nhẹ giọng hỏi “Ngạch nương, lúc trước tuyển tú khi, rốt cuộc là tình huống như thế nào? Hoàng A Mã nói lên quá, nàng là nhất định sẽ gả hoàng tử, nhưng vì sao chỉ là để lại thẻ bài không có chỉ hôn, cuối cùng bạch bạch bị tú ca nhặt cái tiện nghi? Hoặc là lúc trước cứu giá sự, có thể hay không?”

“Lão thập tứ không được loạn tưởng, này nếu là làm Hoàng Thượng hiểu được, vậy tính thiên đại tai họa.” Đức phi vội vàng lấp kín Dận Trinh

miệng, hạ giọng nói “Ta cũng thám thính qua, kia kéo thi xác thật là vì cứu Hoàng Thượng mà chết, này thật nhiều thi vệ đều biết được, kia kéo thi vô pháp lại cấp Dận Chân sinh nhi tử, vì giữ được phúc tấn vị trí, đi cứu giá đây cũng là một cái biện pháp, nếu là nàng cứu giá thành công, kia nàng phúc tấn chi vị liền sẽ vững như Thái sơn, chỉ là không nghĩ tới lại rơi vào thân chết, đây cũng là mệnh cưỡng cầu không được.”

Dận Trinh thở dài, cắn chặt hàm răng quan “Chẳng lẽ hắn mệnh liền như vậy hảo? Ngạch nương, Hoàng A Mã thường cho hoằng lịch chính là vạn năm như ý, là lúc trước Hốt Tất Liệt lưu truyền tới nay, hơn nữa lúc trước hoằng lịch sinh ra chính là mang theo kia tràng đại thắng, việc này Hoàng A Mã trong lòng là sẽ không quên, kia chính là đại thanh khai quốc tới nay lớn nhất một hồi thắng trận.”

“Lúc trước tuyển tú khi, nàng một chút đều không thấy được, hơn nữa ở Hoàng Thượng tự mình duyệt nhìn lên, cũng dám kháng chỉ, chọc Hoàng Thượng không vui, Lăng Trụ căn cơ nông cạn, sao có thể nghĩ đến có hôm nay địa vị thánh sủng, bọn họ kia nhất tộc nhưng đều là tám a ca người, như vậy nhân gia nữ nhi ta làm sao có thể chỉ cho ngươi? Xong Nhan gia lại bất đồng, ngạch nương cũng là ngàn chọn vạn tuyển, đều là vì ngươi.”

“Hoàng A Mã, lúc trước có phải hay không cố ý đem nàng để lại cho ta?” Dận Trinh ngẩng đầu nhìn Đức phi đôi mắt, Đức phi sưng sổt một cái chớp mắt, phẫn nộ hỏi “Ngươi từ nào nghe tới lời này? Nói ra lời này người tuyệt không có hảo tâm, nếu là làm ta hiểu được, tất sẽ không dễ dàng bỏ qua cho.”

Dận Trinh cúi đầu, liễm đi đáy mắt kia mạt trầm tư, nắm chặt Đức phi tay “Ngạch nương, nhi tử sắp cầm binh xuất chinh, xa ở Tây Bắc tất nhiên tin tức bế tắc, tuy nói cùng tám a ca bảo đảm nếu là có biến sẽ cho nhi tử truyền tin tức, chính là nhi tử không tin hắn, nhi tử liền trông cậy vào ngạch nương, ngài liền lại nhiều cung nhi tử một ít đi.”

“Lão thập tú, ngươi yên tâm, ngạch nương sẽ lưu ý.” Đức phi đầy mặt lời thề son sắt, âm thầm mưu hoa như thế nào mới có thể chuẩn xác tìm hiểu đến tin tức, cũng nhanh chóng truyền tới Dận Trinh nơi đó. Dận Trinh thật mạnh dập đầu “Nếu là nhi tử có như vậy một ngày, tất sẽ làm ngài vĩnh hưởng phú quý tôn vinh, ngài tương lai chỉ biết ở vào nguyên hậu dưới.”

Đức phi đem Dận Trinh ngạnh túm đến trên giường đất, kiêu ngạo nhìn chính mình nhi tử tinh tế phân phó hắn muốn cẩn thận thân mình, đao kiếm không có mắt, nàng vẫn là thực lo lắng. Dận Trinh trang ngoan nói vài câu, hai người quan hệ so vừa mới thân mật thượng không ít, chỉ là Khang Hi kia phiên giống thật mà là giả nói, đã ở Dận Trinh trong lòng chôn xuống một cây thứ, lại sao có thể dễ dàng tiêu trừ?

“Đúng rồi, ngạch nương.” Dận Trinh trầm tư sau một lúc lâu, nhẹ giọng nói “Mười ba ca lần này phụ trách lương thảo, hắn cũng là dường ở ngài bên người, ngài luôn luôn đối hắn thân hậu, tuy rằng hắn càng kính trọng tú ca, nhưng ngài lời nói, hắn khả năng sẽ đẻ bụng, Tây Bắc dụng binh đánh đến chính là lương thảo, nhi tử.....”

“Này còn dùng ngươi nói? Hôm qua ta đã triệu kiến lão mười ba cùng hắn phúc tấn.” Đức phi ngón tay nhẹ điểm Dận Trinh cái trán, Dận Trinh vội vàng hỏi “Mười ba ca nói như thế nào? Ta cũng không cầu khác, dụng binh đánh giặc bằng đến là thật bản lĩnh, ta tự tin sẽ không bị Tề Giác so đi xuống, chỉ cần mười ba ca thiên về nhi tử một ít liền hảo.”

“Lão mười ba tuy rằng chưa nói chuẩn, nhưng ta ý tứ hắn là sáng tỏ, hắn ứng sẽ tăng cường ngươi mới đúng.” “Đa tạ ngạch nương.” Dận coi trinh mặt lộ vẻ vui mừng, Đức phi phảng phất giống khi còn nhỏ giống nhau vượt Dận Trinh đầu, “Lão thập tú, ngươi nhưng nhất định phải tranh đua, ngạch nương liền chỉ vào ngươi.” Nhẹ rũ một chút Dận Trinh đầu vai

cười mắng “Lại nói ngạch nương cung dận thận nói, xem ngạch nương tha không buông tha người.”

“Sẽ không sẽ không, kia không phải nhi tử rồi răm sao.” Dận Trinh cợt nhả, đem đầu để sát vào Đức phi trước mặt, chơi xấu nói “Ngạch nương lại đánh mấy quyền, cũng làm nhi tử thanh tịnh thanh tịnh.” Đức phi vui vẻ ra mặt, cùng hắn đàm tiếu lên, Dận Trinh thân thiết chu đáo không phải cấp Đức phi bưng trà, chính là nhẹ chày nàng đầu vai, ân cần hiểu thuận hầu hạ đến Đức phi trên mặt ý cười càng dày đặc, đi vài phần tái nhợt, ôm yếu thân mình phảng phát cũng tốt hơn vài phần. “Lão thập tú, ở ngạch nương này dùng qua cơm tối lại ra cung, ngạch nương làm phòng bếp nhỏ chuẩn bị một ít người ái dùng.”

“Nhi tử đương nhiên cũng tưởng bời ngài dùng bữa, nhưng sắp xuất chinh, còn có hảo chút sự không vội xong.” Dận Trinh vẻ mặt khó xử, Đức phi trong lòng khó tránh khỏi thất vọng, nhưng vẫn là mở miệng nói “Nếu ngươi bận về việc chính sự, kia ngạch nương liền không lưu ngươi, chờ có mệt muộn chết rồi bắn thân.” “Ngạch nương, hắn là muốn tuyển tú đi, trong cung cũng nên náo nhiệt đi lên.” Đức phi nhìn Dận Trinh, tự nhận là thực hiểu biết hắn, nhẹ giọng nói “Ngươi yên tâm, ngạch nương sẽ cho ngươi lưu ý, nếu là ngươi nhìn trung cái nào, ngạch nương tưởng tǎn biện pháp cũng sẽ cho ngươi lưu lại.”

“Nhi tử sắp xuất chinh, kia có tâm tư tưởng này đó?”

Đức phi phản bác nói “Lão thập tú, không phải ngạch nương nói ngươi, ngươi cũng nên thêm chút tú nữ mới là, có lẽ cái nào sẽ đến ngươi ý, còn có.....” Đè thấp thanh thanh âm nói “Còn có, ngạch nương cho ngươi tìm thuốc bổ nhưng đều dùng?” Dận Trinh mặt đỏ lên, loại này tư mật sự tình thật đúng là vô pháp cùng Đức phi nói có lệ gật đầu, nhìn thấy nhi tử khó xử bộ dáng, Đức phi càng kiên định phải cho Dận Trinh nhiều tuyển vài tên tú nữ tâm tư.

“Ngạch nương, ta đê này tra không phải vì chính mình, mà là tú ca.”

“Dận Chân?” Đức phi sắc mặt một thanh, khó xử mở miệng, “Ung thân vương phủ sự tình, ngạch nương thật đúng là không hảo làm chủ, ngươi tú tẩu chính là có Hoàng Thượng làm chỗ dựa, làm sao nghe ta? Dận Chân phúc tấn nhìn nhu thuận thiên chân, nhưng tâm tư tuyệt không thiếu, ngươi nhìn một cái mấy phen lăn lộn xuống dưới, Dận Chân bên người nữ nhân còn còng mấy cái?”

“Hoàng A Mã chính là thường quá tự.” Dận Trinh đã có điều chỉ, Đức phi trong mắt lộ ra một phân ý cười, vỗ vỗ Dận Trinh tay, sáng tỏ khẽ gật đầu, Dận Trinh nói tiếp: “Gần nhất hoàng khi chất nhi không phải thường hướng ngài thỉnh an? Hắn khá vậy tuổi tác không nhỏ, mẹ đẻ lại ở dưỡng bệnh, hắn là ngài trưởng tôn, ngài vì hắn làm chủ tuyển phúc tấn, tú tẩu cũng nói không nên lời cái gì tới, còn có Hoằng Mân có phải hay không cũng nên chỉ cá nhân?”

“Xem ra này giới tuyển tú, ta thật đúng là đến đa lưu tâm mới được.” Thấy mục đích đạt tới, Dận Trinh đứng dậy hướng Đức phi cáo từ, đi rồi hai bước đột nhiên xoay người nói “Còn có chính là Tề Giác, hắn tuy rằng thỉnh chỉ cả đời không nạp thiếp, nhưng cùng cùng thụy quận chúa thành thân đã lâu, lại chỉ có một đôi song sinh nữ nhi, sắp xuất chinh người như thế nào có thể không lưu sau? Tề Giác chính là Trí Viễn Công con vợ cả, sao có thể thật sự quá kế con vợ lẽ huynh trưởng nhi tử?”

“Ngươi ý tú thông phòng nha đầu? Chính là lần này tuyển tú khi tổng tuyển cử, đều là hoàng thân quốc thích trọng thần chi nữ.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 272

Tè Lạc ỷ ở trên giường, tay phải chấp nhất nửa cuốn kinh thư, bên cạnh phóng che chở thủy tinh chụp đèn giá căm nến, ánh mắt tuy rắng dứng ở kinh thư thượng, nhưng Tè Lạc trong lòng cũng không khỏi hoài nghi, có phải hay không nàng tưởng như vậy? Dận Chân chỉ là bởi vì hoảng khi sự tình đi tìm Cảnh thị? Vẫn là hắn thật sự sẽ ở nàng kia qua đêm? Không nghĩ lại miễn cưỡng chính mình không thèm để ý, lừa mình dõi người, đem kinh thư tùy tay ném ở trên bàn, ghé vào trên giường, hàm dưới trụ ở giao nhau cánh tay thượng, lảng lặng mà nhìn thủy tinh chụp đèn ngọn nến, tự mình tỉnh lại, từ khi nào khởi như vậy đê ý đâu?

Thở dài một hơi, Tè Lạc xoay người nằm thẳng, tay phải chưởng đắp lên đôi mắt, tay trái che lại ngực, không thể làm chính mình mất bản tính, hiện tại hắn chỉ là ung thân vương, tương lai hắn càng là hoàng đế, ba ngàn con sông, hắn lại cái nào nữ nhân không chiếm được? Chẳng sợ bảo dưỡng đến lại hảo, dung nhan cũng sẽ có già đi là lúc, nhưng chỉ dung mạo chính mình cũng không phải khuynh quốc khuynh thành? Sáng tỏ thời đại này tàn khốc, Tè Lạc ngăn chặn trong lòng chua xót, lại lần nữa cầm lấy kinh thư, nghiêm túc cẩn thận nhìn lên, Dận Chân vẫn là rất có dự kiến trước.

Xử trí xong chính sự, Dận Chân đứng lên hoạt động cứng đờ cổ, bên tai vang lên Tè Lạc mềm giọng khuyên bảo “Gia, ngồi đến lâu rồi phải hoạt động nhiều một chút, đỡ phải eo đau bối đau.” Lúc ấy nàng còn ngạnh kéo chính mình làm một ít kỳ quái động tác, Dận Chân không khỏi làm hai cái rất có hiện đại hoá trong nhà vận động thao. Cao Phúc cúi đầu trong mắt mang theo ý cười, chỉ sợ chỉ có phúc tấn có thể khuyên được chủ tử.

Dận Chân nhìn trên án thư bối cẩm đầy hồng mai bình hoa, thậm chí ở thư phòng trên tường cũng treo cẩm hoa bện độc đáo giỏ tre, khiến cho thư phòng càng tăng thêm mấy phần ám áp, thiếu vài phần cương ngạnh, lại gai đúng chỗ ngứa không có phá hư kia phân nghiêm cẩn trang trọng.

Cao Phúc cầm lấy hạc mao áo choàng hầu hạ Dận Chân mặc tốt, thấp giọng hỏi “Chủ tử, có phải hay không đi cảnh khanh khách kia?”

“Biết rõ cố hỏi.” Dận Chân khâu khăn nút thắt, thấy Cao Phúc cúi người sửa sang lại ống tay áo vật áo “Cảnh thị hướng đi phúc tần thỉnh quá an?”

“Hồi chủ tử, cảnh khanh khách rất là cao hứng có thể hầu hạ ngài.” Dận Chân đáy mắt xẹt qua một phân trào phúng, sửa sang lại một chút ống tay áo hướng Cảnh thị sân đi đến.

Cảnh thị thân xuyên đào hồng thêu con bướm xuyên hoa trang phục phụ nữ Mãn Thanh, chỉnh tề cầm trên đầu mang mẫu đơn hoa lụa, thượng cẩm mấy chỉ véo tơ vàng con dơi phun châu cái trâm cài đầu, hồng nhạt trân châu tua treo ở nạm ngọc bích bếp phương thượng, tinh miêu tế họa dung nhan, gương mặt chỗ đố má hồng, sấn đến Cảnh thị thanh tú dung mạo dường như xuất thủy phù dung.

“Cấp gia thỉnh an.” Dận Chân phảng phất căn bản không có phát hiện Cảnh thị trong mắt nhu tình, đối nàng trang điểm cũng không lầm để ý, thẳng ngồi ở ghế trên, Cảnh thị muôn đứng dậy, Dận Chân mở miệng “Gia có nói làm ngươi đứng dậy sao? Vẫn là ngươi cảm thấy ngươi liền gia nói đều có thể không nghe xong?”

Cảnh thị trong lòng trầm xuống, quỳ trên mặt đất, ngẩng đầu trong mắt ngầu nhiên ngắn lẻ hiện lên, lộ ra một phân ủy khuất, Dận Chân hờ lạnh “Như thế nào? Người còn cảm thấy ủy khuất? Chẳng lẽ gia nói sai rồi?”

“Tỉ Thiếp trăm triệu không dám.” Cảnh thị rũ xuống mi mắt, tâm như tro tàn, thật là cái tốt không linh cái xấu linh.

“Không dám? Người còn có cái gì chuyện không dám làm?” Dận Chân ngũ điệu trung mang theo tức giận, sắc mặt âm trầm, “Thế nhưng ở hoảng khi bên người an bài một cái chỉ hiểu được thông đồng chủ tử hò nháo nha đầu, người này căn bản là ở hại hoảng khi, lúc trước đem hoảng khi giao cho người dạy dưỡng khi, gia là nói như thế nào? Chẳng lẽ người đều đã quên không thành? Vẫn là đem gia lời nói trở thành gió bên tai?”

Dận Chân đem lửa giận một cổ não trút xuống ở Cảnh thị trên người, ở trong lòng hắn hoảng khi không biết có gắng, đều là chăm sóc hoảng khi người sai, là các nàng đem hoảng khi dạy hư. Dận Chân không hổ là Khang Hi nhi tử, mắng khởi người tới cũng chuyên chọn tàn nhẫn địa phương xuống tay, Cảnh thị xuất thân bối cảnh lại không có lấy đến ra tay địa phương, tự nhiên bị Dận Chân trào phúng, ở hắn trong miệng, Cảnh thị chính là không biết nặng nhẹ, có phụ hắn ân điển, không chỉ có không có chăm sóc hảo hoảng khi, còn mưu toan nương hoảng khi tranh sủng, bụng dạ khó lường, dấu diếm gian xảo người.

Cảnh thị quỳ trên mặt đất, thân mình lung lay sắp đổ, cắn chặt môi, trong miệng ném đến tinh hàm huyết mùi vị, trong ngực khó chịu, cơ hồ thấu bất quá khí tới, Dận Chân cảm giác khẩu có vài phần làm, lại không có uống đặt ở nàng trước mặt nước trà, mà là mặt lộ vẻ khinh thường đem chén trà đẩy đến xa hơn.

Dận Chân cuối cùng lạnh lùng hỏi “Chẳng lẽ gia nói được không đúng?” Cảnh thị cánh môi rung động, ánh mắt có mấy phần dại ra, dập đầu nói “Tỉ Thiếp muôn lần chết, gia nói... Nói tất cả đều là tình hình thực tế, Tỉ Thiếp chính là... Chính là vô tri phụ nhân.”

“Cảnh thị, gia nói cho ngươi, đem hoằng khi giao cho ngươi, là gia cho ngươi cơ hội, nếu là ngươi hảo sinh dạy dỗ hoằng khi, kia tấn chức trắc phúc tấn chính là ngươi, mà không phải Tống thị.”

Cảnh thị bỗng nhiên ngẩng đầu, Dận Chân nói tiếp “Chỉ là đáng tiếc, đáng tiếc ngươi đem người khác đều trở thành ngốc tử, ngươi những cái đó tâm tư, lại có cái nào nhìn không thấu? Hoằng khi không chịu tiến tới, pha trộn với nội trạch, cùng ngươi thác không ra quan hệ.”

“Gia, Tỉ Thiếp oan uổng, oan...” Cảnh thị nhịn không được mở miệng biện bạch, quỳ bò hai bước.

Dận Chân khẽ cười nói “Oan uổng? Ngươi đảo nói nói gia nơi nào oan uổng ngươi? Là hoằng khi quỳ thỉnh phúc tấn thăm Lý thị? Vẫn là tùy ý hoằng khi tới gần Phú Sát thị? Nương hoằng khi sinh bệnh thừa sủng? Gia là nhất không chấp nhận được..... Chính là ngươi cũng dám hướng phúc tấn bên người Tần ma ma xuống tay? Ngươi cũng biết Tần ma ma ra sao thân phận?”

Cảnh thị ngồi yên trên mặt đất, trong mắt vô thần, không có một phân ánh sáng, biểu tình hoảng hốt thỉnh tội “Tỉ Thiếp đáng chết, Tỉ Thiếp đáng chết.”

Dận Chân nhìn cảnh giờ cũng không sai biệt lắm, trong ngực lửa giận diệt hết, “Ngươi quỳ gối này hảo hảo cấp gia suy nghĩ cẩn thận, hoằng khi sự tình về sau ngươi đừng vội nhúng tay.” Đi ngang qua Cảnh thị bên người khi, Dận Chân khinh thường thoáng nhìn “Muốn thừa sủng sinh con? Cũng không nhìn một cái ngươi có kia bản lĩnh sao? Gia là ung thân vương, cái dạng gì nữ nhân không chiếm được? Ngươi có điểm nào làm gia chú ý tới? Dung mạo, xuất thân, vẫn là phẩm tính? Cái gì đều không có, liền cấp gia thành thật an tĩnh ngốc, chớ có vọng sinh tâm tư.”

Theo Dận Chân rời đi, Cảnh thị nhịn sau một lúc lâu, vẫn là nhịn không được gào khóc, lại không dám đứng lên, chỉ có thể dựa theo Dận Chân phân phó quỳ gối kia. Cảnh thị bên người nha đầu bà tử không dám tiến lên, nàng chỉ cần tưởng tượng đến ngày mai thỉnh an khi mọi người cười nhạo, cảm thấy ngực buồn phát đau, hận không thể ngã bệnh không thấy nhân tài hảo.

Tề Lạc cũng không biết Cảnh thị kia tình hình, nhìn nhìn canh giờ, kỳ vọng biểu tình chậm rãi thối lui, bọn họ cũng nên an trí đi, cúi đầu nhìn trên tay nhẫn, giấu đi đáy mắt lệ quang, lầm bẩm tự nói “Ngươi như thế nào còn như vậy thiên chân? Rõ ràng biết hắn đã làm được cực hạn, còn có thể thật sự thủ ngươi một cái không thành?”

Có tiếng bước chân truyền đến, Tề Lạc hơi mang chờ đợi quay đầu lại, ngay sau đó trào phúng cười khẽ “Tần ma ma, ta không có việc gì.”

“Phúc tấn, ngài vẫn là phải dùng chút cơm canh, cẩn thận thân mình.” Tần ma ma sắc mặt như thường, trong mắt lộ ra vừa phân tâm đau, không hiểu được nên như thế nào khuyên giải, nhưng lại không thể thật sự trợ mắt nhìn nàng biểu tình cô đơn, nếu thật là tâm chết, kia Tú a ca lại khó đạp một bước, nhưng nếu Tú a ca thật chỉ có nàng một người, kia phảng phất cũng không ổn.

“Không có gì ăn uống.” Tề Lạc nhìn trước mặt bày biện nóng hầm hập canh gà mặt, một chút muốn ăn đều không có. “Phúc tấn, Vương gia hắn trong lòng vẫn là có ngươi, hắn...”

“Ta hiểu được, Tần ma ma không cần nhiều lời, so với mặt khác hoàng tử phúc tấn, ta đã được sủng ái rất nhiều, hắn là thấy đủ.” Tề Lạc cầm lấy ngà voi chiếc đũa, ở bạch sứ chén nhỏ lung tung giảo hợp, gân nói mì sợi cũng bị nàng biến thành một đoàn, canh gà cũng chiêu vào trên bàn.

“Ngươi đây là ở ăn khuya, vẫn là ở hồ nháo?” Tè Lạc thân mình một chỉnh, mặt xoát một chút đỏ, bởi vì kích động phát ngốc không có chú ý, đem nóng bỗng canh gà chiếu vào tay phải, rốt cuộc bất chấp cái khác, bỗng nhiên đậm chân “Năng, năng, Tần ma ma, về sau không được đoan như vậy năng mì sợi.”

Dận Chân ba bước cũng làm hai bước đi vào nàng phụ cận, bất chấp cởi bỏ áo choàng, bắt lấy nàng bị phỏng tay phải, đáy mắt xẹt qua thương tiếc “Ngươi này hấp hấp tính tình rốt cuộc khi nào mới có thể sửa? Gia cho ngươi kinh thư, ngươi rốt cuộc có...” Dận Chân im miệng, nhìn thấy trên bàn phỏng kinh thư, “Nhìn còn như vậy? Xem ra là không dụng tâm.”

“Ta, ta.” Tè Lạc hơi há mồm, không biết nên nói cái gì, chỉ cảm thấy nàng trong mắt chua xót, dâng lên hơi mỏng hơi nước, hắn là bởi vì bị phỏng mới như thế, không phải bởi vì hắn.

“Ngươi cái gì? Chẳng lẽ gia còn nói sai ngươi? Một chút đều chiểu có không đến, ngươi liền sẽ gây chuyện.” Dận Chân cởi bỏ đại mao áo choàng, Tần ma ma cúi đầu tiếp nhận, đem bị phỏng dược đặt ở trên bàn, xoay người mặt mang ý cười thối lui, Dận Chân ngồi xuống, đem cúi đầu Tè Lạc túm ở trong ngực, làm nàng ngồi ở chính mình trên đùi, mở ra được bình bắt đầu cho nàng thương chỗ đồ dược “Gia chính là tưởng không ra, người khác gây chuyện thương đều là người khác, nhưng đến phiên ngươi đâu? Không phải thương tay chính là thương chân, ngươi như vậy làm gia như thế nào yên tâm?”

“Kia gia liền vĩnh viễn nhìn ta hảo.” Tè Lạc thấp giọng nhẹ giọng, Dận Chân tay tạm dừng một chút, bởi vì những lời này, nàng trăng nõn cổ hồng thành một mảnh, để sát vào nàng bên tai “Ngươi đây là ở mời sủng? Ân?”

Tè Lạc từ Dận Chân trong lòng ngực nhảy khai, ngồi ở bàn tròn đối diện, ánh mắt dừng ở canh chén thượng, đỏ mặt giảo biện “Không, ta chỉ là

đói bụng, muốn dùng bữa ăn khuya.” Ân tình hai tròng mắt trộm ngắm liếc mắt một cái Dận Chân “Ngài có phải hay không cũng dùng tới một ít?”

Dận Chân đứng dậy, chặn ngang bệ lên Tề Lạc, cười khẽ mở miệng “Tú sắc khả xan, gia càng muốn muôn ngươi.”

Dùng xong ăn khuya Khang Hi, cầm trong tay mật báo, than nhẹ “Đức phi, Đức phi.” Lý Đức Toàn thấp giọng hỏi nói “Hoàng Thượng, ngài xem có phải hay không đến Đức phi nương nương kia thông báo một tiếng?”

“Không cần, trẫm muôn nhìn lão tú phúc tấn sê như thế nào làm?”
Khang Hi đem mật báo xoa thành đoàn, trầm tư một lát nói “Thái Hậu qua đời, trong cung mọi việc giao từ Đức phi Nghi Phi xử trí, nhiên đức nghi nhị phi thể nhược, mệnh tam phúc tấn, tú phúc tấn, ngũ phúc tấn hiệp trợ nhị phi, cộng chưởng tuyển tú việc.”

“Tuân chỉ.” Lý Đức Toàn lĩnh mệnh, xem ra lần này tuyển tú thật sự sẽ náo nhiệt phi phàm.

Chương 475 cùng sinh cùng tử

Khang Hi 58 năm mùa xuân ba tháng, tuy rằng Tây Bắc chiến hỏa còn không có bốc cháy lên, nhưng quân nhu lương thảo tấu chương sớm bày biện ở Khang Hi ngự án phía trên. Khang Hi lại đem này hết thảy ném cho Dận Chân, nghiêm thanh mệnh lệnh h้า Tây Bắc binh lính không được thiếu một cái lương thực. Vốn đã thập phần bận rộn Dận Chân, càng là bận rộn đến đong đủ lạc mười ngày nửa tháng đều không thấy được bóng người.

Tề Lạc đau lòng Dận Chân làm lụng vất vả, có tâm giúp nàng mưu hoa ngân lượng, hồi thông thiên hạ, ngân hàng, quốc trái từ từ thu liễm bạc biện pháp nàng đều hiểu thương một ít, nhưng nàng lại không dám lại lúc

này nói ra, Khang Hi những năm cuối tham ô thành phong trào lại trị thối nát bất kham, đề cập đến ngân lượng nếu là chuẩn bị không chu toàn, chịu khổ đến còn không phải bá tánh? Hoạch ích não mẫn tràng phì cũng chỉ là những cái đó tham ô lại.

Huống chi Khang Hi như thế áp bức Dận Chân, tuy có thử hắn năng lực nguyên do, nhưng Tề Lạc vẫn là cảm thấy rất bất mãn, chính là có hảo biện pháp cũng sẽ không vào lúc này nói ra, bạch bạch làm Khang Hi đến tài đức sáng suốt, như thế nào cũng muốn lưu đến Dận Chân nghiêm túc lại trị lúc sau Ung Chính triều.

Tề Lạc lấy định chủ ý, liền ở Dận Chân thức ăn nghỉ ngơi thượng cảng thêm tỉ mỉ, chút nào không dám đại ý, nghe nói Dận Chân thậm chí hai mặt trời lặn có chớp mắt, người cũng hao gầy thật nhiều, Tề Lạc trong lòng bốc hỏa, Tây Bắc một trận, tuy rằng bị bọn họ một con bướm cánh ánh hướng đến, Tây Tạng đã bình, ngoại mong cũng không dám tráng trọng táo bạo duy trì, lại cũng lấy không chuẩn thật sự sẽ đánh mấy năm, như thế giống lịch sử như vậy, chiến hỏa thiêu đốt đến Ung Chính đăng cơ, kia Dận Chân thân mình như thế nào chịu được? Tề Lạc vẫn luôn lấy không lo quả phụ vì mục tiêu, thật vất vả đem hắn tâm thần thân thể điều dưỡng hảo, như thế nào cũng không thể bị trận này không biết chiến sự làm hỏng.

Tề Lạc từ sụp thượng bò lên, ở nhà ở trung đi qua đi lại, cân nhắc làm Dận Chân lao dật kết hợp biện pháp, nói thẳng khẳng định sẽ bị hắn cự tuyệt, mân khẩn môi trong lòng âm thầm oán trách, Dận Chân chính là cái công tác cuồng, chính là dùng vu hồi sách lược Dận Chân chỉ sợ cũng sẽ không nghe, Tề Lạc xoa cái trán, thật là không hiểu được như thế nào làm mới hảo.

Bỗng nhiên Tề Lạc một cái ý tưởng ở trong đầu thoáng hiện, nếu là cùng cam khổ cộng hoạn nạn đâu? Ngay sau đó Tề Lạc lắc đầu, lấy nàng ở

Dận Chân trong lòng địa vị còn không đạt được. Tè Lạc vô lực ngồi ở ghế trên, đối với Dận Chân nàng thật là một chút biện pháp đều không có, trầm tư hảo sau một lúc lâu, Tè Lạc khẽ cắn môi, làm Tử Anh chuẩn bị giấy và bút mực, nhắc tới bút ở giấy Tuyên Thành thượng họa hạ bản vẽ, chiết hảo phân phó nói “Làm vương phủ đào diêu ấn cái dạng này thiêu chế ra tới, thợ thủ công nhiều cấp tiền công, tóm lại muốn mau, mặt khác không được bọn họ lăm miệng.”

Mấy ngày qua đi, một thước vuông hộp bãi ở Tè Lạc trước mặt, Tè Lạc mở ra tinh tế xem xét, vừa lòng gật đầu, nếu là có pin có thể ghi âm liền càng tốt, đầm một chút đầu thầm mắng chính mình quá mức thiên chán. Làm Tân ma ma gọi tới Cao Phúc, nhẹ giọng công đạo vài câu, Cao Phúc đầy mặt kinh dị, tầm mắt dừng ở hộp sự vật cùng Tè Lạc trên người qua lại di động, nói lắp nói lắp “Phúc tấn —— phúc —— phúc tấn.”

“Liền ân ta nói làm, nếu là Vương gia phát giận, sẽ không làm ngươi chịu trách nhiệm là được.” Tè Lạc vẻ mặt kiên quyết, một bộ không đạt mục đích thề không bỏ qua bộ dáng, Cao Phúc phảng hộp rời đi, lại đột nhiên nhớ tới một chút, Tè Lạc phân phó Tân ma ma “Ngươi đi làm tiền lão bản giúp ta tìm cà phê.”

“Già... Già... Cà phê?” Tân ma ma cũng không hiểu ra sao, Tè Lạc gật đầu “Ngươi nói như vậy, tiền lão bản hắn là minh bạch.” Cà phê hắn là có thể có nâng cao tinh thần tác dụng, nếu là Dận Chân không thích, kia chính mình tổng dùng được với đi, Tân ma ma lĩnh mệnh đi làm việc, Tè Lạc đột nhiên phát giác nàng giống như lá gan càng lúc càng lớn, làm bầm lâu bầu “Ngươi thật sự ở biết được đang làm cái gì?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 273

Tam phúc tấn đem chén trà thật mạnh đặt ở trên bàn, thu liễm trên mặt ý cười “Ung thân vương phúc tấn, nàng đảo thật là cân nhắc không ra.”

“Chủ tử, ngoài này cần gì phải đắc tội nàng?” Tam phúc tấn hờ lạnh một tiếng, “Ngươi biết cái gì? Nàng chẳng sơ lại được sủng ái lại hảo mệnh đều là Tứ a ca kế phúc tấn, vĩnh viễn đều thấp đích phúc tấn một đầu. Huống chi Vương gia đối... Tóm lại, lần này tuyển tú, ta nhất định sẽ không làm nàng lại ra tǎn nổi bật, ta mới là Hoàng A Mã trưởng túc.”

Chương 477 đích kế chi dừng

Ung thân vương phủ thư phòng nội, Dận Chân ở thỉnh điều lương thảo ngân lượng số con thượng phê chỉ thị xong, thở dài một cái, Lăng Trụ cái kia chủ ý đảo cũng thật là giải châm than đá chí cấp, cân nhắc Tè Lạc lời nói hoa tương lai bạc, bọn họ cha con nhưng thật ra một mạch tương thừa, Dận Chân khép lại số con, than nhẹ “Vẫn là đem thuế bạc đặt ở quốc khố mới an tâm, dùng tương lai thuế bạc, nếu là đến lúc đó có việc thật là như thế nào? Trị ngọn không trị gốc chi sách.”

Thấy sắc trời thượng sớm, liên tiếp vội nhiều tháng, Dận Chân nhìn thấy ở tấu chương bên phóng gồm sứ ngây thơ chất phác gấu ngựa, tai gấu thượng mang theo một đóa màu đỏ hoa mai, đối Tè Lạc nhớ mong càng thêm ngăn không được, không hề miễn cưỡng chính mình, Dận Chân đứng dậy hướng vào phía trong trạch đi đến.

Vào sân, liền thấy một đoàn hồng ở không ngừng nhảy lên, Dận Chân nhìn chăm chú xem nhìn, mới phát hiện kia đoàn hồng là thân xuyên ám sắc tiểu bào quái Hoằng Trú, ở hắn bên cạnh người mặc màu xanh ngọc sườn xám Lan ma ma đem tay phải giơ lên cao ở giữa mày, trong tay cầm chuỗi lục lạc, Hoằng Trú liền ở không ngừng hướng về phía trước nhảy lên phe phẩy lục lạc, bởi vì Hoằng Trú dụng chạm, lục lạc phát ra thanh thúy tiếng vang.

Dận Chân lòng nghi ngờ, đặc biệt là thấy Hoằng Trú đầy mặt là mồ hôi, cổ lạnh đã ướt đẫm, hơn nữa Lan ma ma thế nhưng còn vẫn không nhúc nhích, Hoằng Trú là nha a lục lạc mà không chiếm được? Trầm giọng mở miệng “Các ngươi đây là đang làm cái gì? Lan ma ma ngươi chính là như vậy hầu hạ Hoằng Trú.”

Hoằng Trú dừng nhảy lên, ngày xưa vui sướng gương mặt tươi cười lộ ra mệt mỏi, nhưng cũng không ủy khuất chi sắc. Lan ma ma vội quỳ xuống đất dập đầu nói “Vương gia thứ tội, đây là phúc tấn phân phó, nô tỳ chỉ là nghe lệnh hành sự.”

“Phúc tấn?” Dận Chân nhìn Hoằng Trú cúi đầu, sáng tỏ hỏi “Ngươi lại gây chuyện? Lần này ngươi ngạch nương vì sao phạt ngươi?”

Hoằng Trú đem trên mặt hắn lau một phen, trong mắt mang theo vài phần hổ thẹn nói “A mã, nhi tử ở thư phòng tập viết, nghỉ ngơi khi đem ngạch nương bát bảo các thượng gốm màu đời Đường tuấn mã cấp đánh nát, ngạch nương liền phạt nhi tử tại đây nhảy 200 hạ, làm nhi tử sau không dám nhảy lấy đồ cỗ, sau đó lại đi thư phòng sao chép khuyên học thư.”

“Tiếp tục.” Lưu lại này hai chữ, Dận Chân liền vào phòng, Hoằng Trú bối rối nhận mệnh tiếp tục nhảy lên, hắn còn không phải cùng tiểu cữu mẫu học? Ngạch nương lúc trước còn rất thích tiểu cữu mẫu này tính cách,

như vậy vừa đến hắn này liền đến bị phạt? Vẫn là bởi vì cái kia gốm màu đời Đường là ngạch nương thích nhất? Chính là kia rõ ràng là cái đồ dở nha, Hoằng Trú đầy đầu mờ mịt, trong lòng thè không bao giờ sẽ nhảy lấy đồ vật.

Tề Lạc lúc này đang ở trong phòng sửa sang lại trước mặt mười cái thật dày vở, nhìn thấy Dận Chân trong mắt lộ ra kinh hỉ, buông trong tay việc, đứng dậy hành lễ “Cấp gia thỉnh an.” Ngay sau đó đưa lưng về phía Dận Chân hướng Tân ma ma nháy mắt ra dấu, Tân ma ma ngây ra một lúc, có vài phần chần chờ, nhưng vẫn là gật đầu, lui đi ra ngoài.

Dận Chân cũng không có phát giác Tề Lạc động tác nhỏ, tùy tay cầm lấy trên bàn vở, mặt trên rõ ràng viết niêm đại, lại nhìn lướt qua cái khác vở, mở ra tùy ý nhìn hai mắt, mặt trên ghi lại rất nhiều vương phủ sự, thậm chí ở bên cạnh ghi chú viết được mất, đáy mắt xẹt qua trầm tư “Ngươi đây là làm gì dùng?”

Tù Tử Anh trong tay tiếp nhận chung trà, Tề Lạc tự mình đưa cho Dận Chân, nhẹ giọng nói “Tù ta gả cho gia khởi, mỗi một năm phát sinh đại sự tiểu tình ta đều sẽ nhớ kỹ, bên cạnh viết được mất cùng giáo huấn, chờ lại xem xét thời điểm, sáng tỏ rõ ràng, cũng sẽ không tái phạm tương đồng sai lầm, lại còn có thể ghi lại một ít tâm đắc.”

“Tâm đắc?” Tề Lạc không hiểu được cái này từ lúc này có hay không? Bất quá nhìn thấy Dận Chân nhíu mày suy tư bộ dáng, giải thích nói “Còn có một ít người khác trong phủ tốt điểm tử cũng đều nhớ kỹ, có lẽ tương lai có thể sử dụng được đến.”

“Chủ ý này không tồi.” Dận Chân nghĩ đến hắn trước kia đi ra ngoài ban sai sự khi gặp được dân tình phong tục đều hắn là ghi tạc vở, tương lai có lẽ có thể sử dụng được đến, rốt cuộc năm đầu lâu lăm, hắn cũng sẽ quên.

“Ta gia khích lệ.” Tè Lạc vẻ mặt kiêu ngạo bộ dáng, đảo cung làm Dận Chân trên mặt lộ ra ý cười, nghe thấy trong viện truyền đến lục lạc tiếng vang, mở miệng nói “Ngươi bãі cái kia gốm màu đời Đường là đồ dởm, đối Hoằng Trú.....”

“Gia, Hoằng Trú là nêп phat, ta như vậy chính là làm hắn một lần nhảy lên cái đu, làm hắn tâm sinh cảnh giác.” Tè Lạc nhẹ ấn Dận Chân đầu vai, trong mắt lộ ra lo lắng “Đồ cổ bài trí đảo còn hảo thuyết, ta cũng hoàn toàn không đau lòng bạc, nhưng Hoằng Trú luôn là như thế, nếu là tương lai nào thứ không né tránh, nhảy lên lấy đồ vật bị thương nêп như thế nào?”

Dận Chân không hề ngôn ngữ, đối với Tè Lạc giáo dưỡng nhi tử bản lĩnh hắn vẫn là thực tin tưởng, Hoằng Mân hoằng lịch thậm chí Tè Giác đều là nàng tự mình giáo dưỡng, cái nào không phải xuất sắc? Tè Lạc nhìn thấy Dận Chân khoe mắt tân tăпg thêm vài đạo nhợt nhạt nếp nhăn, sắc mặt của hắn cũng hoàn toàn không hảo, lao tâm lao lực bộ dáng làm nàng có vài phần đau lòng, tuy rằng hắn cũng sê đúng hạn nghỉ ngơi, nhưng đại đa số chỉ sợ mệnh lệnh Cao Phúc đúng giờ hướng nàng thông truyền một tiếng đi, đối với Dận Chân cố chấp, thật là vô pháp có thể tưởng tượng, chỉ có thể từ từ mưu tính.

Tiếp đón hạ nhân bị bữa tối, Tè Lạc cẩn thận hầu hạ hắn dùng cơm, Dận Chân vốn dĩ không có gì muộn ăn, nhưng chỉ cần thiểu dùng một chút, Tè Lạc ở bên cạnh liền mở to đại đại đôi mắt nhìn hắn, Dận Chân chỉ có thể nhận mệnh ăn vào đi. Dùng bữa qua đi, Tè Lạc lại tự mình hầu hạ hắn tắm gội, cẩn thận chu đáo hầu hạ, làm hắn rất là tâm động, có tâm đem Tè Lạc túm ở trong ngực hảo sinh yêu thương một phen, nhưng luôn là bị nàng giống như cá chạch giống nhau tránh thoát đi, diễn mặt ở bên tai hắn nhẹ giọng “Ngày mai lại hầu hạ ngài.”

Theo sau liền đem Dận Chân ấn ở sụp thượng, Tè Lạc khẽ hôn Dận Chân đôi mắt, nhẹ lẩm bẩm nói: “Ngủ đi, ta ở ngài bên người.” Ở bên

người nàng có thể làm dận thật hoàn toàn thả lỏng, một hồi buồn ngủ đánh úp lại, nhắm mắt ngủ say. Tè Lạc ngón tay nhẹ điểm một chút hắn môi mỏng, âm thầm thở dài, vì ngôi vị hoàng đế giang sơn hắn thật là trả giá toàn bộ tâm huyết.

Cảm thấy trên người có vài phần dính nhớp, Tè Lạc cảm thấy vẫn là phao tắm nhất thoái mái, chuyển qua bình phong, nhìn thấy không cam lòng Tân ma ma, Tè Lạc đem nàng túm đi ra ngoài, hạ giọng nói “Ta hiểu được ngươi là thay ta ủy khuất, đích kế chi tranh, này có gì làm tốt khó? Ta chưa từng có nghĩ tới muôn cùng kia kéo phúc tấn tranh cái gì.”

Tân ma ma nhìn Tè Lạc ở Tử Anh hâu hạ đi xuống phòng tắm, lắc đầu than nhẹ, ngài vĩnh viễn ở danh phận là đều sẽ ở vào đích phúc tấn dưới, tiếp tục chuẩn bị kia kéo phúc tấn tế phẩm, nếu tam phúc tấn nhắc tới, kia càng là qua loa không được.

Dận Chân ở Tè Lạc đi rồi, liền mở to mắt, trầm giọng nói “Tím cúc.” Gian ngoài tím cúc sau khi nghe được, nhỏ giọng lóe tiến nội thất, cúi đầu quỳ gối Dận Chân trước mặt, đem hôm nay sự một câu không kéo hồi bẩm.

“Phúc tấn là nhìn thấy gia tới, mới không cho Tân ma ma nói bái tế sự?” Dận Chân trong mắt lộ ra thương tiếc, nhưng lại ẩn ẩn hàm chứa một tia nghi ngờ.

“Hồi chủ tử, vừa mới phúc tấn cùng Tân ma ma nhỏ giọng nói lên, nàng là sẽ không để ý đích kế danh vị.”

“Đi xuống đi, ngươi phải nhớ kỹ hảo hảo mà nhìn phúc tấn.” Tím cúc dập đầu sau rời đi, Dận Chân nắm chặt nắm tay, nhẹ nhàng phun ra một chữ “Xuẩn.” Nghe thấy bên ngoài phóng Phật có tiếng bước chân vang, Dận Chân lập tức nhắm mắt lại, Tè Lạc khoác rộng thùng thình áo choàng đi đến, tóc còn ướt dầm dề, vẫy lui Tử Anh, Tè Lạc một mình một người

ngồi ở trước bàn trang điểm, cầm sạch sẽ khăn lông xoa sau đầu tóc đen, thỉnh thoảng ở trong gương vọng liếc mắt một cái an tĩnh ngủ say Dận Chân, tuy rằng không có ngôn ngữ, nhưng Tè Lạc lại phá lệ quý trọng lúc này yên lặng ấm áp. Qua hảo nửa ngày thấy tóc đã làm, Tè Lạc duỗi một cái lười eo, nhỏ giọng lướt qua Dận Chân bò lên trên giường, lo lắng quấy rầy hắn giấc ngủ, muốn túm một cái khác chăn gối, bỗng nhiên bị Dận Chân ôm vào trong lòng ngực, hai người tே ở một trương bị hạ.

Dận Chân nhắm mắt lại thấp giọng nói “Bồi gia.” Tè Lạc không rõ nội tình, ừ nhẹ một tiếng, Dận Chân mắt vén lên một đạo phùng, nhìn thấy Tè Lạc tắm gội sau da thịt càng là nộn nêu kiều nhuỵ, trong lòng tuy rằng có chút dị động, nhưng lúc này lại chỉ nghĩ gắt gao ôm nàng đi vào giấc ngủ, Tè Lạc đều đều tiếng hít thở truyền vào trong tai, nàng sẽ không đem hôm nay sự nói ra, trừ bỏ âm thầm oán trách nàng thiên chân ở ngoài, Dận Chân cũng chỉ có thể mệt mỏi nhắm mắt lại, đích phúc tấn, kế phúc tấn, nguyên hậu, sau đó? Mấy cái từ ở hắn trong đầu không ngừng thoảng hiện, cuối cùng lại xuất hiện lúc trước ở mộc lan bãi săn khi, hoằng lịch hướng Khang Hi vì nàng thỉnh thường, Khang Hi lời nói, chẳng lẽ nàng tôn vinh chỉ có thể dựa hoằng lịch?

Hôm sau sáng sớm, ở Dận Chân rời đi trước, Tè Lạc mở miệng nói “Gia, hôm nay tiến cung cùng ngạch nương cùng Nghi Phi nương nương trao đổi tuyển tú sự tình, ngài có gì phân phó?”

Dận Chân sửa sang lại ống tay áo, ánh mắt đốt đốt nhìn chằm chằm Tè Lạc nửa ngày, giơ tay trùng phạt gõ một chút cái trán của nàng, xoay người chỉ để lại một câu “Liền gia tâm tư đều không hiểu được, nên phạt.” Tè Lạc tuy rằng cái trán bị gõ đến có chút đau, nhưng trên mặt lại tràn ra ý cười. Nhìn xem canh giờ không còn sớm, Tè Lạc bắt đầu ăn phẩm cấp giả dạng lên, nếu không nghĩ làm nổi bật, tránh ở một bên xem diễn, đó chính

là càng bình thường càng tốt, thân vương phúc tấn triều phục tuy rằng dày nặng, nhưng tuyệt không sẽ có người lấy ra tật xấu tới.

Đuối tới ước hẹn chỉ mà, chỉ nhìn thấy đồng dạng một thân thân vương phúc tấn triều phục ngũ phúc tấn, Tề Lạc cùng nàng nhìn nhau cười, hai người quan hệ phảng phát thân mật thương vài phần, Tề Lạc lại lần nữa chủ động mà tỏ vẻ thiện ý, ngũ phúc tấn cũng không hề giống như trước giống nhau cự tuyệt, nhẹ giọng nhàn ngữ gian, Tề Lạc đột nhiên phát hiện ngũ phúc tấn tuy rằng ở hoàng tử phúc tấn xuất thân trung là thấp nhất, cũng không có nhi tử nữ nhi bàng thân, trên người nàng an phận cùng trầm ổn, thật đúng là cái nào có thể cặp được với. Cũng từng nghe nói, ngũ phúc tấn là Thái Hậu nương nương tự mình vì Ngũ a ca chọn lựa, liền hướng về phía nàng phẩm hạnh, Thái Hậu cũng tất sẽ tuyển nàng.

Đợi một hồi lâu công phu, tam phúc tấn mới khoan thai mà đến, nàng tuy rằng cũng ăn mặc thân vương phúc tấn triều phục, nhưng trên người quải triều châu nhĩ phía trên thượng mang trang sức, nhiều vì đại viên đông châu, cực kỳ hiển quý tôn vinh.

“Lao nhị vị đệ muội chờ lâu, là tẩu tử không phải.” Tam phúc tấn lo chính mình mở miệng giải thích “Ta là tìm Bát Kỳ tú sắc dòng họ, này đó việc nhỏ cũng không thể chờ các nương nương chính miệng phân phó mới làm có phải hay không cái này lý?”

“Tam tẩu nói rất đúng, đợi lát nữa gặp mặt hai vị nương nương còn phải từ tam tẩu dẫn đầu mới là.” Tề Lạc hơi cúi đầu, ở ngũ phúc tấn có vài phần sáng tỏ trên nét mặt, cẩn thận trả lời.

“Vẫn là Tứ đệ muội đồng sự, hết thảy nghe tẩu tử, bảo đảm ra không được sai.” Tề Lạc nghiêm người làm tam phúc tấn đi trước, duỗi tay vẫn trụ ngũ phúc tấn tay, dọc theo đường đá xanh mặt, xuyên qua rộng lớn đình đài cung điện, đi vào Đức phi sở trụ vĩnh cung cung, Tề Lạc trong lòng có

chút tiếc nuối, kỳ thật nàng càng muốn đi Nghi Phi cung điện, thập phần tò mò Khang Hi sủng phi nơi ra sao bộ dáng?

Vào chính điện, nhìn thấy Đức phi cùng Nghi Phi hai người thân thiết khăng khít ngồi ở cùng nhau, trên mặt còn lộ ra tỳ muội thâm tình, Tề Lạc cảm thấy trong hoàng cung mỗi người đều là hảo diễn viên. Các nàng hai người ngồi ở cùng nhau, tuy rằng đều thân xuyên hoàng phi phục sức, nhưng Đức phi bởi vì gần mấy năm không thư thái, thân hình so Nghi Phi mảnh khảnh một ít, khuôn mặt thượng cũng là càng già nua thượng vài phần, khéo mắt đuôi lông mày tết vẫn cũng so Nghi Phi nhiều thượng mấy cái, nhưng Đức phi trong mắt ngẫu nhiên hiện lên sắc bén tính kế cũng không có mất đi.

Cúi người hành lễ sau khi ngồi xuống, Nghi Phi giành trước mở miệng “Các nàng ba người có phải hay không thượng lượng tốt? Đều là thân vương phúc tấn triều phục, nhìn dáng vẻ cũng rất có ăn ý, lần này tuyển tú, có thể được các nàng ba người tương trợ, chúng ta tỳ muội chính là tùng mệt thượng không ít.”

Nghi Phi ánh mắt lướt qua tam phúc tấn dừng ở mỉm cười Tề Lạc trên người, nói tiếp “Đặc biệt là tú phúc tấn, đó là Hoàng Thượng đều tán quá, ta xem từ nàng quyết định cũng là sử dụng.”

Nhận thấy được tam phúc tấn sắc mặt cứng đờ, Tề Lạc vội chối từ nói “Đa tạ Nghi Phi nương nương hậu ái, con dâu không hiểu chuyện, còn phải từ nhị vị nương nương chỉ giáo, tam tấu chỉ điểm.”

Nghi Phi cũng không có xem tam phúc tấn, đồng dạng cũng không có xem nàng con dâu ngũ phúc tấn, mà là đối với Đức phi cười khen “Đức tỳ tỷ, thật thật là hâm mộ ngươi có tú phúc tấn như vậy con dâu, tú phúc tấn thật là mọi thứ chọn không ra một tia sai lầm, chỉ có một chút không thỏa đáng.”

“Nghi muội muội nói đến nghe một chút, ta cái này con dâu còn có không ổn chỗ?” Đức phi trong mắt lộ ra yêu thương nhìn thoáng qua Tề Lạc, Nghi Phi đáy mắt xẹt qua một tia cực nhanh trào phúng, thân thiết kéo Đức phi tay, cảm thấy tay nàng khô cạn, không bằng trước kia mềm mại, tâm đắc ý. “Chính là khiêm tốn không mừng châm lo điểm này, còn hàn bất đồng với mười bốn phúc tấn, đức tỷ tự mình chọn lựa con dâu, nàng nhưng thật ra tưởng mọi chuyện xuất đầu, nhưng luôn là đuổi không đến điểm thương, này chỉ sợ cũng là mệnh đi, trời sinh phúc tướng không phải cái nào đều có.”

Đức phi cắn chặt hàm răng cắn, trên mặt ý cười không thay đổi “Ta chính là đương nữ nhi giống nhau yêu thương tận thật phúc tấn, lão thập tứ phúc tấn ở ổn trọng thượng vẫn là kém hơn một đường, cái khác chỗ người đảo còn thực hợp tâm ý, liền nói lão thập tứ cầm binh, nàng chưởng quản hoàng tử phủ nơi chốn thỏa đáng, lại cấp lão thập tứ thêm hai cái con vợ cá, này tỷ tỷ liền thấy đủ.” Đức phi chẳng sợ trong lòng lại không thích Hoàn Nhan thị, vì mặt mũi vì Dận Trinh, cũng đến làm bộ thích nàng, nơi chốn giữ gìn nàng, trong đó khố sở lại có cái nào có thể biết được?

Nghi Phi trong lòng đồng dạng trong lòng cũng là không vui, nàng hai cái nhị túc một cái nhị tử đều không có sinh hạ, nhìn thoáng qua trầm mặc không nói gì ngũ phúc tấn, càng là bức thượng vài phần, nhưng nghĩ đến đây là vĩnh cùng cung, cũng không dễ làm Đức phi mặt phát tác, làm nàng nhìn chê cười.

Tam phúc tấn lúc này xen mồm nói “Ta đảo nhìn thập tứ đệ muội rất là ổn thỏa, nàng chính là mười bốn a ca đích phúc tấn, Đức phi nương nương có lẽ là muốn cưng vài phần.” Đức phi Nghi Phi đồng thời sắc mặt biến đổi, tam phúc tấn mới kinh ngạc phát hiện nàng nói lỡ, Tề Lạc trong mắt xẹt qua ý cười, Đức phi Nghi Phi lại được sủng ái, ngay cả vợ kế đều không tính là, các nàng có thể cho tam phúc hoà nhã nhìn mới là lạ.

Tuy có tâm nhìn náo nhiệt, nhưng Tề Lạc thật sự là phiền chán loại này đối trả trường hợp, cũng không nghĩ làm đầu nóng lên tam phúc tấn lại nói ra càng không được thể nói tới.

“Ngạch nương, Nghi Phi nương nương, lần này Bát Kỳ tú sắc tên huý xuất thân, tam tẩu đều lấy tìm hiểu rõ ràng, không ngại thỉnh tam tẩu mặt trình, ngài nhị vị cũng hảo tâm trung hiểu rõ.”

“Đúng vậy, đói, Tú đệ muội lời nói thật là.” Tam phúc tấn liên tục gật đầu, đứng dậy đem viết tốt danh sách đưa cho trong cung nữ quan. Đức phi tay một lóng tay, ý bảo nữ quan trước đưa cho Nghi Phi, nhàn nhạt mở miệng “Này ở trong cung ngọc lâu liền lười đến nhúc nhích, ngay cả tú nữ danh sách còn phải tam phúc tấn trình bỉnh, thật đúng là vất vả có tâm tam phúc tấn.”

Nghi Phi cũng không hề cắp tam phúc tấn mặt mũi, nhìn thoáng qua danh sách, cau mày nói “Tên này đơn phảng phát có chút sai lậu, ta hoảng hốt nhớ rõ kia kéo già hắn là hai người tham tuyễn mới đúng, này như thế nào thành ba người? Tú a ca trước phúc tấn nhà mẹ đẻ, cũng là Hoàng Thượng thân phong bá tước phủ, như thế nào có thể như thế sơ sẩy?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 274

“Cái nào dám nói ngươi ghen tị? Bốn cung tuyệt không nhẹ tha.” Đức phi một phen kéo Tề Lạc, ngồi thẳng thân mình đem nàng ôm vào trong lòng ngực, thanh đậm mai hương xông vào mũi, thân thể mềm mại mềm mại không có xương, lại lộ ra vài phần tính dai, da thịt như tuyết, tế hoạt trong suốt, trong lòng cười khổ liên tục, có như vậy phẩm mạo khó trách là hoàng tử phúc tấn trung nhất được sủng ái. Hướng Hoàn Nhan thị nhìn thoáng qua, Đức phi trong lòng thầm than, khó trách lão thập tứ đời sơ chỉ hôn sự tình canh cánh trong lòng.

Tề Lạc nhận thấy được Hoàn Nhan thị ghen ghét hâm mộ, chính mình căn bản là không nghĩ bị Đức phi ôm, cầm lấy khăn sát sát đôi mắt, hướng bên cạnh xé dịch, thoát ly Đức phi ôm áp, mang theo vài phần ngượng ngùng nói “Ngạch nương, con dâu thất lý.”

Đức phi cảm thấy trong lòng ngực thất bại, chậm rãi buông hai tay, an ủi nói “Ngươi là Hoàng Thượng coi trọng ung thân vương phúc tấn, cái kia cũng không dám vọng ngôn.”

Tề Lạc trong lòng nỗi lên một tia đặc ý, Hoàn Nhan thị lúc này lại lần nữa mở miệng “Ngạch nương, con dâu lần này tiến cung còn có một chuyện tưởng thỉnh ngạch nương quyết định?”

“Chuyện gì?” Đức phi cũng không xem nàng, Hoàn Nhan thị cắn chặt môi, nếu Đức phi không phải mười bốn a ca ngạch nương, chính mình lại như thế nào ở nàng trước mặt như thế sụp mi thuận mắt, tuy rằng Đức

phi hiện giờ vì bốn phi chi nhất, nhưng nàng xuất thân không cao, lại nào cập được với xong Nhan gia dòng dõi? Đức phi bên người ma ma nhìn thấy Hoàn Nhan thị trong mắt hiện lên phẫn hận, rũ xuống mi mắt, khóc miệng hơi hơi giơ lên.

“Hoàng Minh, hắn chính là ngài thương yêu nhất tôn tử, năm nay cũng không nhỏ, chính là không chỉ phúc tấn, cũng đến chỉ cái khanh khách.”

Đức phi sững sót một chút, như thế cái cơ hội tốt, tán dương nhìn thoáng qua Hoàn Nhan thị, ngược lại đối với Tề Lạc mở miệng “Hoàng Minh là bốn cung tôn tử, chẳng lẽ hoàng khi Hoàng Mân liền không phải? Bọn họ hai cái bốn cung cũng là thương tiếc thực, hoàng khi năm nay tuổi mụ có mười sáu đi, này giới tuyển tú vẫn là phải cho hắn chọn cái phúc tấn mới thành, hơn nữa không thể qua loa, hắn chính là Dận Chân trưởng tử. Còn có Hoàng Mân, tuy rằng chỉ so lão thập tứ gia Hoàng Minh tiểu thượng một tuổi, giống hắn lớn như vậy khi, Dận Chân đều Hữu Phúc tấn, kia kéo phúc tấn ——”

“Nhắc tới Dận Chân đích phúc tấn, bốn cung cũng niệm nàng hảo, nàng cũng là hiền huệ, chỉ tiếc vì cứu Hoàng Thượng, ai.” Đức phi một bộ cảm hoài bộ dáng, Tề Lạc đã là từ Dận Chân kia biết được kia kéo thị bỏ xuống hắn đi cứu Khang Hi, này đối lòng dạ hẹp hòi Dận Chân tới nói là tuyệt đối không có khả năng tha thứ, chính mình căn bản khinh thường cùng đã chết người tranh chấp, đồng dạng cảm nhớ nói “Kia kéo phúc tấn xác thật là khó được người, ngạch nương nhớ mong nàng cũng là hắn là.”

Đức phi nhíu mày nhìn không hề đố sắc Tề Lạc, buông trong lòng nghi hoặc, bắt lấy tay nàng vỗ nhẹ hai hạ, nhẹ giọng nói “Ngươi cũng không dễ, ngạch nương trong lòng hiểu rõ, Dận Chân là cái trưởng tình người, lúc trước các ngươi thành thân kia hội, ngươi cũng bị ủy khuất, bất quá, hiện giờ cũng coi như khổ tận cam lai, Dận Chân trong lòng chính là còn có kia

kéo phúc tấn, cũng sẽ không bạc đãi người, chỉ là danh phận thượng trước sau muôn lùn thượng một phân.”

Tề Lạc giơ lên ý cười, ứng hòa nói “Vương gia xác thật là trọng tình người, hơn nữa cũng sẽ không làm con dâu chịu ủy khuất, càng sẽ không bạc đãi con dâu, thỉnh ngạch nương yên tâm.”

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.” Đức phi đem lời nói lại lần nữa đưa tới hoằng khi Hoằng Mân trên người, “Hoằng khi hôn sự là trì hoãn không được, người trong lòng nhưng có chủ ý?”

“Hoằng khi hôn sự tú gia cũng từng nhắc tới quá, con dâu cũng ở lưu ý, có tâm cho hắn tuyển một cái đoan trang hiền huệ người, liền như ngạch nương lời nói, hắn là ung thân vương trưởng tử, như thế nào cũng đến xứng cái danh môn họ gì.” Tề Lạc sáng tỏ Đức phi chỉ sợ là muộn đem nàng nhà mẹ đẻ tú nữ chỉ cấp hoằng khi, trước đè thân phận lắp kín nàng miệng, đỡ phải hoằng khi thật sự bị Đức phi điều khiển từ xa chỉ huy, trêu chọc phiền toái.

“Hoằng khi bốn cung là thật sự đánh tâm nhẫn đau hắn, nhìn thấy hắn liền nghĩ đến...” Đức phi tạm dừng một chút, tiếng nói có vài phần khàn khàn nói “Nghĩ đến Dận Chân, hắn từ nhỏ liền chưa thấy qua... Chưa thấy qua thân sinh ngạch nương, mỗi lần hướng đi Hoàng Quý Phi thỉnh an, bốn cung đều không thấy được hắn, mẫu tử liên tâm nha.”

Hoàn Nhan thị tiến lên hai bước, cầm khăn cắp Đức phi nhẹ lau khói mắt nước mắt, nhẹ giọng an ủi “Ngạch nương, hiện giờ tú gia cùng mười bốn gia không đều ở ngài bên người sao? Hoằng khi thành thân lưu hành một thời hứa cũng có thể nhìn thấy thân sinh ngạch nương, tú tâu, Lý trắc phúc tấn cho dù bệnh đến lại trọng, không thấy được thân tử thành thân, cũng quá mức đáng thương, hơn nữa nàng dưỡng bệnh đã có mấy năm, có

lẽ chuyển biến tốt, không ngại làm thái y đi chẩn trị một phen, không cũng có xung hỉ vừa nói sao?”

“Là nha, bốn cung đau lòng trưởng tôn, làm thái y lại đi nhìn một cái Lý thị bệnh, ngươi xem coi thế nào?”

Tề Lạc mặt lộ vẻ khó xử, mọi nơi nhìn thoáng qua, hạ giọng nói “Con dâu thật ngôn bẩm báo, Lý trắc phúc tấn thân mình không bệnh, mà là...” Dùng ngón tay khoa tay múa chân một chút đầu, “Nàng bởi vì hoảng quân chết non mà điên cuồng, nếu thật là điên cuồng lên, thập phần làm cho người ta sợ hãi, chỉ có thể đem nàng vòng ở trong sân, con dâu hiểu được ngạch nương đau lòng hoảng khi, nếu khách khứa trước mặt, Lý trắc phúc tấn phát cuồng, kia chẳng phải là bại hỉ sự, bị thương vương phủ thế diệm?”

“Chạy chữa trị không hết? Lý thái y là bốn cung dùng đến quán, có y thuật cao siêu, có lẽ có thể có chút biện pháp.” Nhìn đến Đức phi cũng không hết hy vọng, Tề Lạc nhẹ giọng cảm thán “Con dâu không phải không tin Lý thái y, mà là Lý trắc phúc tấn không phát bệnh thời điểm, cùng bình thường người giống nhau như đúc, thường thường sẽ đột nhiên phát cuồng, mấy cái hữu lực bà tử đều áp chế không được, không biết thỉnh nhiều ít danh y, lại tổng không thấy chuyển biến tốt đẹp, Lý trắc phúc tấn thậm chí đem nhìn bệnh danh y đều đả thương, Lý thái y thượng tuổi tác, lại là ngạch nương đến tin người, thương tới rồi ngược lại không đẹp, ngại xem?”

“Vậy quên đi đi.” Đức phi cũng không nghĩ lại việc này thượng lại nhiều dây dưa, Tề Lạc cúi đầu lên tiếng “Ngạch nương, ngài yên tâm, con dâu nhất định sẽ hảo sinh chăm sóc Lý trắc phúc tấn.” Nếu Đức phi thật sự muốn khăng khăng làm thái y trị liệu Lý thị, kia Tề Lạc không ngại dùng chút được làm Đức phi hảo hảo trông thấy Lý thị ngăn ngủi điên cuồng.

Chương 480 lời đồn đãi tái khởi

Đức phi nói sau một lúc lâu một cái mục đích đều không có đạt tới, bất giác có chút bực mình, bên cạnh ma ma nhìn thấy sau, vội phân phó cung nữ bưng lên chung trà cùng với trong cung Ngự Thiện Phòng làm các màu tinh xảo điểm tâm, lại tự mình mang lên gỗ đỏ điêu khắc hải đường hoa giường đất bàn, đem thức ăn đều có tự bãi ở mặt trên, nháy mắt ra dấu làm cung nữ lui đi ra ngoài, nghiêng người đứng ở một bên.

Hoàn Nhan thị ân cần đem chung trà đưa cho Đức phi, “Ngạch nương, ngài thỉnh dùng.” Tè Lạc nhìn trước mặt vân bánh, thật là có chút muộn ăn một khói. “Dận Chân phúc tấn cũng mệt mỏi hơn phân nửa buổi, ngươi cũng ngồi đi, ném thử trong cung điểm tâm, so ngươi ung thân vương phủ như thế nào? Luôn là nghe Hoàng Thượng khen ngươi thiện lộng thức ăn, bỗn cung này lại không được thấy.”

“Là con dâu sơ sẩy.” Tè Lạc cúi đầu nhận sai, nhẹ giọng giải thích nói “Con dâu gánh không được thiện lộng thức ăn chi danh, rất nhiều đều là Công Tước phủ tìm đến phuơng thuốc, con dâu cũng chỉ là phân phó bếp hạ dựa theo phuơng thuốc chuẩn bị, có chút thức ăn cũng không hợp ngạch nương tì vị, cho nên con dâu liền không hướng trong cung đưa.”

Đức phi uống một ngụm trà thủy, thân mình về phía sau mặt dựa dựa, thuận miệng hỏi “Ngươi huynh đệ Tè Giác này thành thân cũng có mấy năm đi, nghe nói chỉ sinh được một đôi nữ nhi?”

“Cần huyên cần du thực nhận người đau, ta ngạch nương a mã đều thực thích kia đối song sinh tỳ muội.” Tè Lạc trong lòng buồn cười, Đức phi này quản được cũng quá rộng đi, Tè Giác chính là làm trò mọi người mặt thỉnh chỉ vĩnh không nạp thiếp, huống chi Ti Gia cùng Tè Giác thân mình lại không có vấn đề, nhi tử sớm muộn gì đều đến có thể có. Giành trước nói “Tè Giác lãnh binh bên ngoài, Công Tước phủ từ trên xuống dưới đều

dựa vào cùng thuyền quân chúa, nàng cũng là cái hiếu thuận hiếu chuyện người.”

Đức phi đem chung trà đặt lên bàn, gật đầu nói “Khang thân vương phủ quận chúa tài mạo thượng là không đến chọn, nhưng chính là phúc khí quá lớn có lẽ là sẽ ở con nối dõi thượng có ngại. Tề Giác rốt cuộc cũng là ngươi huynh đệ, lại là Trí Viễn Công duy nhất con vợ cả, tuy rằng trọng tình thỉnh chỉ không nạp thiếp, nếu là có cái thoả đáng người tại bên người hầu hạ, có lẽ có thể vượng thuyền chúa con nối dõi, sinh hạ con vợ cả cũng là có.”

“Ngạch nương.....” Đức phi giành trước nói tiếp “Bốn cung biết được tâm ý của ngươi, thánh chỉ không thể trái. Bất quá Hoàng Thượng cũng sẽ không nhìn Trí Viễn Công chặt đứt dòng chính, hắn bên người lưu cái cùng phòng nha đầu, này không phải cái hảo biện pháp? Người huynh đệ cũng không phải là tư phong tước vị, trên người oai hùng bá tương lai cũng có thể truyền cho nhi tử, một môn song tước, đây là nhiều khó được vinh quang? Người thân là trưởng tỷ, liền chưa từng nghĩ tới này đó?”

“Con gái gả chồng như nước đổ đi, ta sao hảo quá hỏi Công Tước phủ sự? Hiểu được ngạch nương là hảo ý, Tề Giác cùng thuyền chúa cầm sắt hòa minh, lại có một đôi song sinh nữ nhi, nhi tử tổng hội có.”

“Lời nói không thể nói như vậy, chúng ta mãn người nhưng có cô nãi nãi đương gia vừa nói, ngươi là Trí Viễn Công đau sủng ái nữ, Tề Giác lại là từ ngươi dạy dỗng lớn lên, cấp huynh đệ thêm cái nha đầu, chính là cùng thuyền thuyền chúa cũng nói không nên lời cái gì, con nối dõi truyền thừa chính là đại sự.” Đức phi lời nói thầm thía nói tiếp “Ngươi nếu là không có hợp tâm ý, ngạch nương này.....” Tề Lạc thật sự là nghe không đi xuồng, mở miệng đánh gãy Đức phi nói “Ngạch nương, Công Tước phủ sự tình con dâu thật sự quản không được, chỉ là ung thân vương phủ khiến cho con dâu bận tối mà tối mặt, tuy là mãn người cô nãi nãi, không phải cũng có

xuất giá tòng phu vừa nói, cấp huynh đệ an bài thông phòng? Lấy con dâu phẩm tính thật sự là khó có thể làm được. “

Trong khoảng thời gian ngắn trường hợp có chút cương, Đức phi mân khẩn môi, Tề Lạc lại vẻ mặt bình tĩnh, không hề lo lắng, thậm chí cầm lấy nhó thương đã lâu vân bánh cắn một ngum, lại ở Đức phi nhìn chăm chú hạ, nhàn nhã mà uống trà, ngay sau đó nhẹ giọng cảm thán “Trong cung điểm tâm, ăn lên rất là thơm ngọt, thập tứ đệ muội không ngại cũng nếm thử. “

Hoàn Nhan thị lúc này chính mềm nhẹ mát xa Đức phi đầu vai, Đức phi tức giận Tề Lạc cũng nên nhận thấy được đi, chính là nàng thế nhưng không chút nào để ý? Nhẹ giọng gọi một câu “Tú tẩu, ngạch nương nàng...“

Đức phi ngồi thẳng thân mình, hung hăng một phách giường đất bàn, hờ lạnh nói “Lão thập tứ phúc tấn, chúng ta nhưng chịu trách nhiệm không dậy nổi ung thân vương phúc tấn, này nơi nào là bốn cung con dâu? Người cũng không nên đã quên, bốn cung là Dận Chân thân sinh ngạch nương, hờ, khó trách quên không được Dận Chân trước phúc tấn chõ tốt. “

Tề Lạc đứng dậy thình thích một tiếng quỳ gối Đức phi trước mặt, đạm nhiên mở miệng “Ngạch nương cấp Tề Giác an bài thông phòng việc, con dâu thứ khó tòng mệnh, Công Tước phủ luôn luôn trung với hoàng mệnh, chút nào không dám vi phạm Hoàng A Mã ý chỉ, càng sê không thay đổi thông, con dâu đối ngài hiếu tâm, tự nhận không cần kia kéo phúc tấn kém. “

“Ngươi... Ngươi. “Đức phi ngón tay Tề Lạc nói không nên lời bất luận cái gì lời nói, lúc này ngoài điện hô lớn” Hoàng Thượng giá lâm, vĩnh cùng cung Đức phi nương nương tiếp giá. “

Đức phi ngơ ngẩn, Khang Hi hồi lâu đều không có giá lâm vĩnh cùng cung, cũng bất chấp cái khác, sửa sang lại hảo trên người xuyên minh hoàng sắc thêu phú quý mẫu đơn sườn xám, nhấp một chút tóc, vội đứng dậy đỡ ma ma đi ra ngoài, Hoàn Nhan thị nhìn thoáng qua quỳ trên mặt đất Tề Lạc ngay sau đó đuối kịp, Tề Lạc suy nghĩ một chút, chậm rãi đứng dậy, nếu là chính mình quỳ gối này, kia lấy Khang Hi tính tình hiểu biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ lúc sau vô cùng có khả năng sẽ phát tác Đức phi, tuy rằng nàng không thích Đức phi, nhưng vì Dận Chân vẫn là muôn nhẹn xuống tới, thở dài một hơi, trầm ổn hướng chính điện đi đến.

Khang Hi lúc này đã ngồi xuống, Đức phi ngồi ở hẵn xuống tay chõ, vốn dĩ rất là nghiêm túc Khang Hi nhìn thấy Tề Lạc trên mặt lộ ra ý cười, “Lão tú phúc tấn, trẫm chính là hồi lâu không có nhìn thấy ngươi.”

Tề Lạc đi mau hai bước, mang theo vài phần kiều ý mở miệng “Hoàng A Mã ngại nhớ kém, mấy ngày trước đây con dâu còn tiến cung hướng ngại thỉnh an tới, ngại còn thường con dâu một bộ Cảnh ĐỨc trán trà cụ.”

“Trẫm nhớ ra rồi, là thường ngươi.” Khang Hi chụp một chút cái trán, trên mặt ý cười càng đậm thượng vài phần, “Ngươi cùng trẫm Trí Viễn Công nhưng thật ra có chút ăn ý, ngạnh sinh sinh từ trẫm này chiếm được ban thường, hừ, lần sau trẫm nhất định sẽ thắng trở về.

“Hoàng A Mã lòng dạ trống trải, làm sao để ý con dâu tiểu hoa chiêu. “Khang Hi nhìn Tề Lạc tiểu nữ nhi giống nhau mang theo vài phần giảo hoạt gương mặt tươi cười, nhẹ nhàng lắc đầu, trong mắt lộ ra sủng nịch cùng thương tiếc Đức phi cùng Hoàn Nhan thị đều có thể nhận thấy được, Hoàn Nhan thị trên mặt tuy rằng bình tĩnh, nhưng trong tay khăn đã giảo thành bánh quai chèo.

Đức phi trong lòng cũng có vài phần khẩn trương, rất sợ Tề Lạc ở Khang Hi trước mặt cáo trạng, trong mắt không bao giờ phục vừa mới bức

bách, ngược lại hòa ái thương tiếc nhìn Tè Lạc, hướng nàng vẫy tay, kéo đến bên người, từ ái nói “Hoàng Thượng, thần thiếp đối Dận Chân phúc tấn thật là vừa lòng cực kỳ, hiếu thuận hiền huệ lại biết điều, chỉ cần nhìn thấy nàng, thần thiếp thân mình liền thoả mái.”

Khang Hi cũng không có nhìn Đức phi, ánh mắt dừng ở Tè Lạc trên người xụ mặt nói “Lão tú phúc tấn nên phạt, trẫm giá lâm vĩnh cùng cung, ngươi hiện tại mới đến thỉnh an? Vừa mới ở bên trong điện có việc?”

Cảm giác tay bị Đức phi nắm lấy, Tè Lạc cười nói “Con dâu hiểu được Hoàng A Mã giá lâm, đặc biệt làm ma ma chuẩn bị tốt thức ăn, cho nên trì hoãn chút công phu, Hoàng A Mã là hiểu được ta, ở thức ăn thượng rất là thiên vị.”

Cung nữ lúc này bưng lên điểm tâm, Khang Hi nhìn sáu đĩa điểm tâm, ánh mắt lần đầu tiên dừng ở Đức phi trên người, ngay sau đó dời đi, “Nàng là trẫm nhất coi trọng con dâu, trẫm không hy vọng có người bạc đãi nàng.”

“Không chỉ Hoàng Thượng coi trọng nàng, thần thiếp cũng là yêu thương nàng.” Đức phi vội mở miệng nói, Tè Lạc thấu thú nói thượng vài câu, dẫn tới Khang Hi tiếng cười liên tục, Hoàn Nhan thị ở một bên nhìn, môi đều phải giảo phá, Khang Hi thấy sắc trời không còn sớm, chưa đã thèm mở miệng “Nhìn canh giờ, ngươi cũng nên ra cung. Nhớ rõ muốn thường tiến cung hướng trẫm thỉnh an.”

“Tuân chỉ.” Tè Lạc ngồi xõm thân ném khăn hành lễ, Hoàn Nhan thị cũng chỉ có thể cùng nhau ra cung, Khang Hi đột nhiên gọi lại Tè Lạc “Lão tú phúc tấn, ngươi có từng cảm thấy ủy khuất?”

Tè Lạc không hiểu ra sao quay đầu lại, nhìn Khang Hi mẫn nhẫn lộ ra khó hiểu, Khang Hi thở dài một hơi, xua xua tay, “Tính, con cháu đều có

con cháu phúc. Trẫm cũng quản không được rất nhiều, Hoằng Mân, hắn, lần này liền không chỉ tú nữ, làm hắn an tâm công khóa.” Tề Lạc gật đầu, có thể ra cung tâm tình rất là vui sướng, ngay cả Hoàn Nhan thị tại bên người cũng không có ảnh hưởng đến nàng hảo tâm tình, tuyển tú sự tình không sai biệt lắm cũng cứ như vậy, chỉ có thể chờ duyệt xem những cái đó tú nữ thì tốt rồi, chỉ là không hiểu được có thể hay không có kinh hỉ đâu?

Khang Hi ở Tề Lạc cùng Hoàn Nhan thị ra vĩnh cùng cung lúc sau, sắc mặt liền âm trầm hạ kéo, ánh mắt dừng ở cửa điện thượng, “Các ngươi đều cho trẫm đi ra ngoài.” Các cung nữ lặng lẽ rời đi, Đức phi trong lòng khẩn trương không thôi,, thưa dạ mở miệng “Hoàng Thượng, Hoàng Thượng, ngươi.....”

“Đức phi, trẫm phạt ngươi sao kinh thư, phạt quá ngươi niệm kinh, chính là ngươi thế nhưng một chút trí nhớ đều không có? Có phải hay không cảm thấy trẫm vì lão thập tứ, không dám phê đi ngươi?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 275

Khang Hi giá lâm cuối cùng duyệt xem tú nữ nơi, Đức phi Nghi Phi mang theo ba cái hoàng tử phúc tấn quỳ xuống đất thỉnh an, Khang Hi ngồi ở ngự tòa phía trên, trầm giọng nói: “Bình thân.” Tề Lạc đứng dậy, trộm ngắm liếc mắt một cái Khang Hi, hắn vẫn là thực không phục lão, bím tóc một lần nữa chải vuốt quá, người mặc Cửu Long hoàng đế thường phục, bên hông mang theo minh hoàng túi tiền chờ tiểu sự vật, ngón trỏ thượng mang theo cực đại thuỷ ngọc nhẫn ban chỉ, hoàng đế trang phục cấp tuổi già Khang Hi mang đến mấy phần uy nghiêm khí thế, làm người bỏ qua hắn tuổi tác.

“Bắt đầu đi.” Khang Hi cũng không nhiều lời nói, Đức phi Nghi Phi phân biệt ngồi ở Khang Hi hai sườn, Tề Lạc chờ ba cái thân vương phúc tấn cách Khang Hi xa hơn một chút một ít. Đối mặt Bát Kỳ tú sắc, Khang Hi cũng không có bất luận cái gì kinh diễm thần sắc lộ ra, chỉ là ở duyệt nhìn đến Đổng Ngạc thị khi nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, thấp giọng hỏi nói: “Chính là nàng sao?”

Tề Lạc sững sốt một chút, nhẹ nhàng gật đầu. Khang Hi gọi lại Đổng Ngạc thị phá lệ mở miệng hỏi hai câu về hiếu đạo sự, kỳ thật lúc này mọi người đã sáng tỏ Đổng Ngạc thị không có gì bất ngờ xảy ra nói hắn là bị chỉ hôn cấp ung thân vương trưởng tử vì phúc tấn, tú nữ nhóm cúi đầu liễm đi đáy mắt kia phân hâm mộ, rốt cuộc hiện giờ ung thân vương đến Khang Hi nể trọng, là kế thừa đại thống đứng đầu người được chọn, hoảng khi tuy rằng là con vợ lẽ, nhưng cũng coi như là thứ trưởng tử, hắn là cái hảo quy túc.

Đồng Ngạc thị thấp giọng trầm ồn trả lời Khang Hi hỏi chuyện, Khang Hi gật gật đầu “Nhớ rõ ngươi hôm nay lời nói, đi xuống chờ ân chỉ đi.”

Khang Hi rốt cuộc thương tuổi tác, cảm thấy có vài phần mệt mỏi, nhẹ xoa nhẹ một chút cái trán, lướt qua Đức phi mở miệng hỏi: “Nghi Phi, còn có mấy người? Làm các nàng cùng phụ cận.”

“Tuân chỉ.” Nghi Phi trong mắt lộ ra vui mừng, phân phó còn lại tú nữ tiến lên, Đức phi nhìn Khang Hi nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng, thần thiếp cũng muôn vì lão thập tứ chọn cá nhân.”

Khang Hi khoan nước trà, mang theo vài phần hứng thú nói: “Lão thập tứ hiện giờ xa ở thanh hải, ngươi còn nhớ thương cho hắn chọn người?”

“Đây cũng là lão thập tứ phúc tấn ý tứ, lão thập tứ chính trực tráng niên, trước đem tú nữ đặt ở hoàng tử trong phủ học quy củ, chờ lão thập tứ chiến thắng trở về hồi kinh, đến lúc đó tất sẽ hiểu được tiến thối.”

“Lão thập tứ phúc tấn có thể có này tâm, trẫm thực vui mừng.” Khang Hi uống một ngụm trà đặc, đề ra nâng cao tinh thần, “Đức phi nhìn trọng cái nào tú nữ, trẫm cũng tham tướng tham tướng, lão thập tứ vì trẫm cầm binh bình định, trẫm cũng không thể bạc đãi hắn, nhiều chọn hai cái hiểu chuyện ổn trọng, cũng khiến cho.”

“Thần thiếp đại Dận Trinh khâu tạ Hoàng Thượng ân điển.” Đức phi đứng dậy hướng Khang Hi doanh doanh hạ bái, Nghi Phi hơi hơi bĩu môi, ám đạo chính mình hai cái nhi tử không biết cố gắng, cùng ngôi vị hoàng đế vô duyên.

Đức phi một lần nữa ngồi xong sau, trầm giọng nói: “Kia kéo thị tiến lên.” Khang Hi mi cốt nhảy dựng, chén trà lắc nhẹ một chút, mọi người

ánh mắt đều tập trung kia hai gã tú nữ trên người, tự nhiên không có nhìn thấy Khang Hi sắc mặt đã có vài phần âm trầm.

Tề Lạc ngược lại thấy được rõ ràng, dùng lụa khăn chặn thượng kiều khoe miệng, đôi tay quy củ đặt ở đầu gối, thẳng thắn eo bối, mang sang thân vương phúc tấn bộ tịch, nàng là sẽ không cấp muộn xem nàng thất thố người một phân cơ hội, cái nào mới là chân chính xem diễn người còn không nhất định đâu.

“Đức phi, bọn họ hai người chi gian ngươi coi trọng cái nào? Vẫn là đều chuẩn bị cấp lão thập tứ.” Đức phi cảm thấy được Khang Hi ngũ khí cùng vừa rồi hình như bất đồng, ám sinh cảnh giác, nhưng nghĩ đến Dận Trinh không phục, lại nhìn nhìn cái kia thận thùng thận thùng kia kéo thị lại nhìn một cái hiện giờ đoan trang trầm tĩnh ung thân vương phúc tấn, có lẽ nàng tương lai cũng sẽ trưởng thành như vậy, dung mạo thượng khả năng so bất quá, nhưng nếu là có vài phần thần vận, cũng có thể trấn an Dận Trinh tâm.

“Hồi Hoàng Thượng, thần thiếp nhìn trúng chính là muội muội.” Kia kéo thị trên mặt phiêu ra hai thốc đỏ ửng, như nước hai mắt hàm chứa vài sợi ngượng ngùng, vài sợi vui sướng, một bức tiểu nữ nhi bản thân thái tǎn hiện. Tề Lạc lúc này trong lòng đỗ mồ hôi lạnh, tuy rằng dung mạo cũng chỉ là tương tự một phân, chính là nàng ở mọi người trong mắt chính là loại này làm ra vẻ bộ dáng? Chớp chớp mắt, chính mình hắn là so nàng chân thành, ít nhất không có nàng đáy mắt kia phân tính toán.

“Kia một cái khác đâu?” Khang Hi lúc này ngược lại trên mặt mang theo vài phần vui mừng ý cười, thấp giọng phảng phất thực cảm hoài giống nhau nói “Kia kéo thị, lúc trước kia cũng là trẫm tự mình chọn đến con đâu, chỉ là... Chỉ là...”

Đức phi thử mở miệng “Hoàng Thượng, kia đem nàng chỉ cấp Dận Chân? Lão tú phúc tấn cùng thần thiếp nói lên quá, lần này tuyển tú sẽ không lại nâng tú nữ vào phủ, nếu là Hoàng Thượng coi trọng Dận Chân đích phúc tấn, không ngại đem nàng ban cho Dận Chân cũng là hoàng gia ân điển, cũng toàn Dận Chân đối địch phúc tấn tình ý.”

“Ung thân vương phúc tấn, ngươi nói như thế nào.” Khang Hi ánh mắt dừng ở Tề Lạc trên người, Tề Lạc trầm ổn đứng dậy, quỳ xuống đất nói “Vương gia chính vụ bận rộn, một lòng vì Hoàng A Mã giải ưu, nội trạch cực nhở đặt chân, con dâu lo lắng hấn thân mình, cho nên không thỉnh chỉ, huống chi nàng là bá tước phủ đích nữ, có thể nào đến ung thân vương phủ vì khanh khách? Kia không hợp quy củ.”

“Đem nàng làm thơ từ đưa cho trẫm.” Khang Hi dùng tay một lóng tay cực giống kia kéo thị tú nữ, Lý Đức Toàn nhảy ra hai tờ giấy đầy tới, Khang Hi nhìn thoáng qua, đối với Tề Lạc nói “Dận Chân phúc tấn, ngươi trước đứng dậy, lúc này trẫm đều có chủ trương.”

Tề Lạc đứng dậy thối lui đến một bên, mọi người đã nhận thấy được Khang Hi trên người ẩn ẩn lộ ra tới kia phân tức giận, không dám lại hé răng, Khang Hi đem chén trà thật mạnh đặt ở bàn thượng, bang một tiếng, làm mọi người biểu tình banh đến càng khẩn.

“Ngày đó trẫm bị ám sát, kia kéo thị cứu giá mà chết, tuy rằng hiếu tâm đáng khen, nhưng lại làm trẫm ngự tiền thị vệ mất tiên cơ, trẫm niệm nàng trung hiếu hậu thường này thân tộc vì bá tước, nhưng bọn họ thế nhưng cô phụ trẫm chi ân điển, dâng lên nàng này việc làm đâu ra chẳng lẽ trẫm còn không hiểu được?”

“Hoàng Thượng, nô tỳ chỉ là dựa theo quy củ tuyển tú, cũng không có bên tâm tư, thỉnh Hoàng Thượng minh giám.” Kia kéo thị liên tục dập đầu.

“Không có bên đến tâm tư? Bằng ngươi phẩm mạo điểm nào xứng chỉ cho trẫm Tú a ca?” Khang Hi trợn tròn hai mắt, trong mắt lộ ra chán ghét, tay trái một lóng tay Tè Lạc “Nàng mới là trẫm cấp Tú a ca chọn lựa phúc tấn, lúc trước ở thôn trang thượng dùng ni-trát ka-li sát phản tặc cứu giá cứu phụ, gấp nguy không loạn dùng không đạn được ni-trát ka-li bức bách trụ phản tặc, ngươi có thể làm được? Các ngươi cái nào có thể làm được?” Nhìn lượt qua trong điện mọi người, lần đầu tiên đem ở thôn trang thượng bị ám sát sự tình công bố với chúng.

Phản phất cảm thấy chấn động còn không lớn, Khang Hi đứng lên, nói tiếp “Tù gả cho trẫm Tú a ca, liền sinh con vợ cả, giải Dận Chân huyết mạch đơn bạc chi nguy, hiếu thuận hiền huệ đem ung thân vương phủ xử lý quy cự thỏa đáng, càng có ngàn dặm hẫu bệnh, tái ngoại chấn ni-trát ka-li, mộc lan bã săn cứu tử, này đó mới là trẫm coi trọng nàng thương tiếc nàng nguyên do.” Đem trên bàn phóng thơ từ ném tới trên mặt đất, “Chỉ bằng này hai đầu thơ? Kia kéo thị, ngươi chẳng lẽ không hiểu được ung thân vương phúc tấn tài danh? Múa rìu qua mặt thợ, nhảy nhót vai hè mà thôi.”

Kia kéo thị đã xui lơ trên mặt đất, lưu trữ nước mắt không thể tin tưởng giống nhau lắc đầu, Khang Hi trên cao nhìn xuống. Trong mắt hiện lên khinh thường, già nua trên mặt mang theo mấy phần dữ tợn, ngũ khí càng thêm âm ngoan “Mà các ngươi thế nhưng uồng phụ thánh ân, lúc trước trẫm ở tái ngoại bị ám sát là lúc, ni-trát ka-li nơi phát ra nơi nào, chẳng lẽ các ngươi không hiểu được? Còn dám vọng nghị trẫm Trí Viễn Công, to gan lớn mật nô tài, trong mắt còn có hay không trẫm? Lý Đức Toàn truyền chỉ.”

Lý Đức Toàn quỳ trên mặt đất cung nghe thánh chỉ, Khang Hi đem mu bàn tay ở sau người, gắt gao nắm chặt Phật châu, ánh mắt dừng ở bình tĩnh như thường Tè Lạc trên người, tạm dừng nửa ngày hít sâu một hơi “Đoạt

trẫm ân thưởng nhị đǎng bá tước, hàng vì tam đǎng nam tước, ngộ xá không tha, tước vị không được tấn chức.”

“Tuân chỉ.” Lý Đức Toàn đứng dậy bay nhanh sai người đi truyền chỉ, Khang Hi khinh miệt cười “Cho dù ngươi không có bên tâm tư, ngươi mệnh cách không tốt, khắc phụ khắc phu, phẩm hạnh gian xảo, Nghi Phi lược thẻ bài.”

Khang Hi nhìn thoảng qua thần sắc mờ mịt Đức phi, mở miệng nói “Trẫm tuy coi thường bắt chước bừa, nhưng nếu vào Đức phi ngươi mắt, trẫm liền đem kia kéo thị thường cho lão thập tứ làm khanh khách, trẫm tưởng chờ lão thập tứ hồi kinh, nhất định sẽ hảo sinh cảm kích ngươi đôi hắn cung.”

Khang Hi không có nhìn Đức phi liếc mắt một cái, đi đến cửa đại điện, ngừng lại, trong giọng nói giấu đi vừa mới kia phân phẫn nộ cùng trào phúng, lộ ra trang trọng mệnh lệnh nói “Dận Chân phúc tấn, ngươi cùng trẫm tới.”

“Tuân chỉ.” Tề Lạc ở mọi người nhìn chăm chú hạ, theo Khang Hi rời đi. Nghi Phi đỡ lung lay sắp đổ Đức phi, nhẹ giọng chúc mừng hai câu, Đức phi cắn chặt môi ứng đối nàng ngầm có ý trào phúng, cung nữ đem khóc ngất kia kéo thị nâng đi, chúng tú nữ chậm rãi tan đi, Khang Hi lời này này cử không cần đến ngày mai liền sẽ truyền khắp toàn bộ kinh thành.

Chương 483 quỳ ra tương lai

Ra đại điện, bên ngoài dương quang thập phần chói mắt, Tề Lạc nhịn không được duỗi tay chặn đôi mắt, Khang Hi long tương bước đi mạnh mẽ uy vũ dưới chân sinh phong, cũng không có quay đầu lại lưu lại một câu “Di theo trẫm.” Tề Lạc chân dẫm ba tấc cao chậu hoa đế, trên người lại ăn mặc dày nặng thân vương phúc tấn triều phục, như thế nào có thể cùng

được với càng đi càng nhanh Khang Hi? Nhìn phía trước Khang Hi, Tè Lạc cắn chặt môi dưới, chẳng lẽ đây là đối nàng trùng phật?

Khang Hi phảng phất lòng có sở cảm, quay đầu lại trông thấy Tè Lạc chính cái trán đỏ mồ hôi chạy chậm đi theo, thấy Khang Hi dừng lại, Tè Lạc thở phào nhẹ nhõm, thưa dạ thấp giọng kêu “Hoàng A Mã.” Khang Hi nhìn nhìn Thái Miếu phương hướng, âm thầm thở dài một hơi, xoay người hướng một cái khác phương hướng đi đến “Đuối kịp.”

Tè Lạc cả người đã mồ hôi thơm rƠI, Khang Hi sẽ không mang theo nàng đi bộ dạo biển Tử Cấm Thành đi, nàng có thể hay không xin đổi một đôi bình để giày? Lý Đức Toàn thấp giọng nói “Tứ phúc tấn, Hoàng Thượng làm ngươi mau một ít.” Mấp máy môi, Tè Lạc hận không thể đem chậu hoa để cởi ra tạt hướng Khang Hi, nhưng này cũng chỉ có thể nàng chính mình ngẫm lại, tàn nhẫn đấm một chút có chút tê dại hai chân, nỗ lực đuổi kịp Khang Hi neden bước.

Đình đài lầu các, rộng lớn cung điện, Tè Lạc lúc này đã mệt mỏi đến cǎn bản vô tâm thường thức, cũng không hiểu được đi rồi bao lâu, Khang Hi đột nhiên ở một cái cửa đại điện ngừng lại, Tè Lạc dừng bước chân, âm thầm may mắn, nếu là lại nhiều đi một bước nàng tuyệt đối sẽ quỳ rạp trên mặt đất.

Sát tịnh trên mặt mồ hôi, cũng may hôm nay chỉ là lược thi son phấn, nếu bằng không nhất định sẽ là cái đại mặt mèo, Tè Lạc mọi nơi đánh giá, cái này đại điện nhìn không lớn, hắn là không phải hoàng cung chủ điện, chính là lại lộ ra vài phần túc mục.

Không đợi Tè Lạc thấy rõ mặt trên tām biển, liền nghe thấy đã vào đại điện Khang Hi thanh âm truyền đến “Ái Tân Giác La Dận Chân phúc tấn, Nữu Cỗ Lộc thị tiến vào.” Tè Lạc hoàn toàn ngây ngẩn cả người, đây là địa phương nào, vì cái gì làm cho như vậy phúc tạp?

“Tú phúc tấn, ngài vẫn là đi vào trước đi.” Lý Đức Toàn thấp giọng nhắc nhở, Tề Lạc chậm rãi đi vào, chờ nàng mới vừa bước vào đại điện, Lý Đức Toàn liền đem cửa điện đóng lại, kẽo kẹt loảng xoảng một tiếng, làm vốn là nhát gan Tề Lạc trong lòng sợ hãi, nhưng bị Khang Hi nhìn chằm chằm nàng cũng không dám lui ra ngoài, đại điện có chút tối tăm, Khang Hi tự mình đem vật dễ cháy bậc lửa, Tề Lạc tập trung nhìn vào, trong lòng càng là sợ hãi, nàng chính phía trước có hai cái minh hoảng sắc đệm hương bồ, ở thật dài mà án thượng, bày rất nhiều linh bài, cao thấp ba tầng linh bài trước bày các loại hiến tế trái cây cúng lư hương, u ám trường minh đăng hơi hơi nhảy lên.

Khang Hi quỳ gối đệm hương bồ thượng, đem châm hồn hương đặt ở trên trán, sau đó đứng dậy cắm đến lư hương trung. Trầm giọng nói “Dận Chân phúc tấn phụ cận tới.”

Tề Lạc chưa từng có gặp qua Khang Hi như thế túc mục trang trọng, hai lời không dám nói, tiến lên hai bước quỳ gối đệm hương bồ phía trên. Ly gần mới phát giác, cung phụng nguyên lai là Hoàng Đế Hoàng Hậu linh bài, nỗ ngươi ha xích, Hoàng Thái Cực, Thuận Trị, cùng với bọn họ nguyên hậu.

Tề Lạc rũ xuống mi mắt, nhìn phảng phất hoàng kim chế tạo gạch. Khang Hi đứng ở một bên trầm giọng nói “Ngươi nhưng biết được trẫm vì sao làm ngươi quỳ gối này?”

“Con dâu ngu dốt.” Khang Hi u ám thâm trầm ánh mắt dừng ở Tề Lạc trên người, nửa ngày qua đi mới mở miệng nói “Kia hai cái kia kéo gia tú nữ ở phục tuyển khi ngươi nên nhìn thấy quá, lúc ấy vì sao không đem các nàng trực tiếp lược thẻ bài? Ngươi là trẫm thân hạ ý chỉ cộng chưởng tuyển tú thân vương phúc tấn, chẳng lẽ liền điểm này khí phách đều không có? Ngươi khai hỏa tiêu khi quả quyết đi đâu vậy?”

“Hoàng A Mã, con dâu...” Tề Lạc muốn mở miệng giải thích, lại nói không ra biện giải nói, chẳng lẽ đối Khang Hi nói chính mình muốn xem diễn? Thật mạnh dập đầu nói “Con dâu biết sai, thỉnh Hoàng A Mã trách phạt.”

“Nữ Cố Lộc thị ngươi là trẫm cấp Dận Chân thân chọn phúc tấn, tuyển tú việc ngươi xử trí còn tính hợp trẫm tâm ý, nhưng trẫm hôm nay phạt ngươi là bởi vì ngươi không làm, ngươi thông tuệ cẩn thận đây là trẫm coi trọng, nhưng là lại thấy không rõ đại cục, tâm kế thượng cũng không đủ quả quyết, Trí Viễn Công từng cùng trẫm giảng quá một câu, ‘nguy hiểm muôn tiêu diệt với nảy sinh bên trong’ tuy rằng thô tục, nhưng lại rất có đạo lý, ngươi là hắn ái nữ, lời này cũng nên nghe nói qua, kia kéo thị chỉ là việc nhỏ không đáng nhắc tới, tương lai nếu có đại sự ngươi nên như thế nào?”

“Hoàng A Mã, con dâu làm ngài thất vọng rồi, con dâu biết sai.” Tề Lạc lại lần nữa dập đầu, Khang Hi mặt hướng linh bài, mang theo một phần thương tiếc mở miệng nói “Thái Hoàng Thái Hậu di vật, ngươi có phải hay không trước nay liền không có để ý quá, cũng chưa từng có tể duyệt xem?”

“Hoàng A Mã.” Tề Lạc ngẩng đầu nhìn Khang Hi gầy ốm bóng dáng, trong mắt mang theo vài phần kinh ngạc, ngay sau đó thoái mái, nếu không có Khang Hi ngầm đồng ý, hiếu trang những cái đó bẩn thỉu lại như thế nào sẽ tới trên tay nàng? Chẳng lẽ đây là Khang Hi đang dạy dỗ nàng như thế nào đương hảo Hoàng Hậu? Đây là không phải quá sớm.

“Dận Chân phúc tấn, ngươi tại đây cho trẫm quỳ hai cái canh giờ, hảo hảo mà tinh lại tư quá.” Khang Hi thở dài một hơi, xoay người rời đi, đại điện môn nháy mắt mở ra lại đóng cửa, Tề Lạc quỳ gối đệm hương bồ thượng, nhìn linh bài trong lòng phát run, trên trán mạo hiểm tầng tầng mồ hôi lạnh, trông trải đại điện chỉ dư nàng một người, nắm chặt nắm tay, sắc mặt không bao giờ phục vừa mới hồng nhuận mà là chuyển vì tái nhợt, hạo

xỉ không khỏi run lên, nàng trong lòng sợ hãi, nào có tâm tình tư quá, đặc biệt là mặt trên linh bài phảng phất đôi mắt nhìn chằm chằm vào nàng, Tề Lạc cảm thấy âm phong thổi tới, trong lòng càng là khẩn trương, lẩm bẩm nói “Ngạch nương, a mā, Dận Chân, ta thật sự sợ quá, này rốt cuộc là địa phương nào nha?”

Khang Hi đi ra đại điện đứng ở bậc thang phía trên, tay vịn bạch ngọc lan can, trong mắt lộ ra một phân thương cảm “Này vẫn là ấn Thái Hoàng Thái Hậu ý tứ tu sửa, nhưng nàng lại không có bước vào này một bước. Lúc trước trẫm cũng từng mang Dận Nhungen phúc tấn đi vào, nàng là trẫm tự mình chọn lựa, là trẫm nhất vừa lòng Thái Tử Phi, chính là Dận Nhungen không biết cố gắng, Dận Chân phúc tấn tuy có nhị phúc tấn trên người không có quả quyết, nhưng tâm cơ thủ đoạn thượng lại muôn kém hơn hai phân.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 276

Xe ngựa chở suy nghĩ sâu xa nên tưởng như thế nào giáo dục Hoằng Trú Tề Lạc đi vào Trang Thân Vương phủ, nhìn thấy vương phủ trên cửa lớn treo lụa trắng, cao gầy đèn lồng cũng là màu trắng, mặt trên dùng mực tàu viết Trang Thân Vương phủ, người tiếp khách hạ nhân, một thân tố y, bên hông treo lụa trắng, Tề Lạc xuống xe ngựa, theo tỳ nữ đi đến linh đường, xa xa liền nhưng nghe thấy lạt ma hiền lành tụng kinh thanh, sớm đến nữ quyền sôi nổi cung kính ngồi xóm thân hướng nàng hành lễ, Tề Lạc khẽ nhíu mày, tổng cảm thấy các nàng phóng Phật so trước kia càng cung kính, giống như nhiều chút cái gì, không kịp nghĩ lại, đi vào linh lều, đi trước phúng viếng hành sờ đầu lễ, mời nguyệt chở Dương Khang nữ quyền mặc áo tang khóc đền khàn cả giọng, một bộ hiếu thuận con dâu bộ dáng, làm người thốn thức không thôi.

Tề Lạc nhìn thoáng qua này đó hiếu thuận con dâu, chân chính vì nàng rời lè chỉ sợ một cái đều không có, nàng cũng coi như vừa chết giải thoát đi. Mời nguyệt nỗ lực ngừng nước mắt, khàn khàn thanh âm “Tứ phúc tấn chậm trễ, thiếp làm nha đầu hầu hạ ngài dùng trà.”

Tề Lạc gật đầu theo nha đầu rời khỏi có chút áp lực linh lều, nàng mắt cá chân còn không có hoàn toàn tiêu sưng, thật sự là không được lâu trạm, đi vào đãi khách nơi, có phu nhân phúc tấn nghênh đón đi lên, so dĩ vãng càng là nhiệt tình, Tề Lạc khẽ gật đầu, ngồi ở hiện chỗ, bên cạnh tự nhiên có người phụ họa nàng nhỏ giọng lời nói lên. Tâm còn nghi vấn lự, Tề Lạc có vài phần cân nhắc không ra các nàng này phân kín cẩn ra sao nguyên do? Chẳng lẽ bởi vì Dận Chân?

Trang Thân Vương là hoàng tộc trung niên tuổi dài nhất thiết mǔ vương, mà hắn thân sinh nhi tử bàn tay kinh thành phòng vệ, hoàng tử phúc tấn tự nhiên kể hết trình diện, tam phúc tấn không bao giờ phục tuyển tú khi như vậy khắc nghiệt, đối nàng rất là thân thiết, không hề hồi úc kia kéo thị chuyện cũ, ngay cả tám phúc tấn cùng mười bốn phúc tấn, cũng cung kính có thêm, trong lòng nghi hoặc càng tăng lên, nghiêng người nhìn bên người Tần ma ma, thấp giọng hỏi nói “Các nàng đây là làm sao vậy?”

“Phúc tấn, ngươi chính là từng vào đại điện tế bái quá hoàng tử phúc tấn, lại bị Hoàng Thượng phạt quỳ linh bài, này đó chẳng lẽ ngươi tưởng không ra?” Tề Lạc giãn ra mày, tư tiền tướng hậu, có một tia bừng tỉnh, Dận Chân nói, Khang Hi nói không ngừng ở bên tai tiếng vọng, lẩm bẩm tự nói “Đích phúc tấn sao?” Tần ma ma vui mừng nói “Ngài sẽ không ở so mặt khác hoàng tử phúc tấn kém hơn một phân.”

Tề Lạc minh bạch trước kia Tần ma ma rất ít nói lên này đó quy củ, sợ đến chọc chính mình thương tâm đi, trầm hạ tâm thần, ứng đối mọi người nịnh bợ cùng khen tặng, Tề Lạc giống như trước giống nhau rất ít mở miệng, nhưng lại không chấp nhận được bất luận kẻ nào bỏ qua.

Tám phúc tấn nắm chặt tuyết trắng khăn, trong mắt hiện lên vài phần không cam lòng, mân khấn môi, cảm thấy Tề Lạc đoạt đi nàng cận kia phân vinh quang, ở hoàng tử phúc tấn giữa, chỉ có nàng cùng tam phúc tấn tiến điện bái tế quá, mà Tề Lạc thế nhưng ở kia quỳ hai cái canh giờ tu quá? Nay không phải so bất luận kẻ nào đều phải cao hơn một đầu?

Nhin thấy Tề Lạc bên người quay chung quanh mọi người, tám phúc tấn cảm thấy trong lòng chua xót, không phục lại có thể như thế nào? Hoàn Nhan thị uống một ngụm trà thủy, hướng bên cạnh một người phu nhân đê ánh mắt. Người nọ hiểu ý bắt đầu cùng bên cạnh phu nhân nói lên, các nàng tán gẫu bát quái tự nhiên bị thanh nhàn xuống dưới Tề Lạc nghe được rõ ràng.

Môi đỏ gợi lên một мат cười nhạt, Tề Lạc đứng dậy rời đi, tuy không hiểu được sau lưng người, chính là Lý thị dưỡng bệnh cũng muốn thật sự giải quyết mới hảo, Khang Hi răn dạy, hiếu trang bản thảo, vừa đi một bên trầm tư, trước tiên bối cục? Đột nhiên một bóng người vọt tới nàng trước mặt, tím cúc bước xa tiến lên che ở Tề Lạc trước người.

Tề Lạc tập trung nhìn vào là thân xuyên áo tang tuổi tác ở bốn năm tuổi tiểu nam hài, từ dung mạo thương liền có thể nhìn ra, hắn hắn là chính là Dương Khang nhi tử, nhẹ đẩy ra tím cúc, nhìn đến hắn đen nhánh sáng ngồi trong mắt hàm chứa nước mắt, Tề Lạc trong lòng nỗi lên một phân thương xót, rút ra lụa khăn sát tịnh hắn cái mũi nhỏ thương lây dính thở trần, nửa ngồi xổm trước mặt hắn, ôn nhu nói “Không được khóc nga, ngươi chính là tiểu a ca, như thế nào có thể rơi lệ đâu, ngươi cần phải giống ngươi a mã giống nhau oai hùng mới là.”

“Ngươi hiểu được ta?” Tề Lạc đứng lên, khẽ vuốt hắn cái trán, “Trang Thân Vương thế tử trưởng tử như thế nào sẽ là vô danh hạng người?”

“Chính là bọn họ đều nói, ta xuất thân thấp hèn, đảm đương không nổi.....” Tề Lạc trắng nõn ngón tay nhẹ điểm hắn hồng nhuận cái miệng nhỏ, nàng cũng từng nghe nói, Dương Khang cực khả năng sẽ bị Khang Hi cưỡng bách nghênh thú xuất từ hầu tước phủ đích phúc tấn, kia đứa nhỏ này tồn tại, ở còn không có nhập môn thế tử đích phúc tấn trong mắt, liền sẽ có vẻ rất nhiều dư, rốt cuộc hắn ngạch nương tuy rằng cùng chính mình cùng tộc, nhưng nhà mẹ đẻ chức quan không cao, Tề Lạc doanh doanh như nước đôi mắt đẹp hiện lên vài phần thương tiếc, ba quang lưu chuyển gian có lộ ra vài phần sắc bén, lại làm người cảm thấy không đến hàn ý cùng mũi nhọn.

“Ngươi là Trang Thân Vương phủ tiểu a ca, chỉ cần có bản lĩnh, cái nào cũng không dám khinh nhục ngươi, hơn nữa.....” Tề Lạc ôn nhu đem hắn hiểu mõ phù chính, nói tiếp “Hơn nữa, ngươi a mã là yêu thương ngươi,

hắn có lẽ là sẽ không làm chuyện cũ tái hiện, người a mā là người tốt, là cái anh hùng.”

Tiểu nam hài ngẩng đầu nhìn lên Tè Lạc như ngọc dung nhan, Tè Lạc phảng phất nghe thấy phía sau xanh biếc lùm cây trung có tiếng bước chân vang truyền tới, lại lần nữa khẽ vuốt tiểu hài tử cái trán, “Lần sau tái kiến nhưng không cho lại có nước mắt, hảo nam nhi là đỗ máu không đỗ lệ.”

Nói xong lời này, Tè Lạc mang theo tím cúc cùng Tân ma ma rời đi, tiểu nam hài cao giọng hô “Ta còn không hiểu được người là ai? Ta — ta kêu —” sau khi nghe thấy mặt tiếng bước chân, quay đầu lại cắn chặt môi dưới, hành lễ kêu “A mā.”

Mặc kệ Dương Khang có nguyện ý hay không hắn cũng chỉ có thể là một thân hiếu bào, duỗi tay ôm lấy nhí tử đầu vai, thu hồi nhìn về phía đi xa Tè Lạc ánh mắt, cúi đầu nhìn xem nhí tử, vỗ vỗ đầu vai hắn “A mā cuộc đời này sẽ không cưới đích phúc tấn, người là a mā trưởng tử, chỉ cần người tranh đua, tương lai vương túc tất sẽ dừng ở người trên người.”

“A mā, nàng là người phuơng nào?” Dương Khang than nhẹ “Ung thân vương phúc tấn, là —” nuốt vào chưa hết chi ngôn, dắt nhí tử tay phản hồi linh đường, tiểu nam hài nhịn không được quay đầu lại hướng Tè Lạc rời đi phuơng hướng nhìn lại, kia đã không thấy hương tung, nhìn nhìn lại khuôn mặt nghiêm túc a mā, lẩm bẩm nói “Nàng nguyên lai chính là ung thân vương phúc tấn.” Dương Khang nắm chặt nhí tử tay, bên miệng lộ ra vài phần cười khổ, đi vào linh lều, tận lực làm chính mình có vẻ khổ sở một ít, ứng đối mọi người tìm tòi nghiên cứu ánh mắt.

Tè Lạc trở lại vương phủ liền đem chính mình nhốt ở thư phòng, nàng căn bản sẽ không tưởng Trang Thân Vương phủ sự, nhắc tới bút bắt đầu sao chép kinh văn, cảm thấy vẫn là bình tĩnh không được, buông bút lồng, tay nâng hàm dưới, đầu óc không ngừng chuyển động, hoảng khi hôn lễ

bước đầu định ở Khang Hi năm chín năm, đến lúc đó hắn đại hôn, nếu là hoảng khi cùng hắn phúc tấn không bái kiến mẹ đẻ Lý thị, chỉ sợ thật sự công đạo bất quá đi, hơn nữa Lý thị bệnh tới quá mức đột nhiên, thế nhưng dường gần mười năm còn không có hảo? Người ngoài nhất định sẽ hoài nghi là chính mình chơi thủ đoạn đi, hoảng khi đến lúc đó nếu là ở khách khứa trước mặt quỳ thỉnh gặp mặt dường bệnh Lý thị, hơn nữa mặt khác hoàng tử quạt gió thêm cùi, kia cục diện nên sẽ rất nan kham.

Đến lúc đó Khang Hi khả năng liền sẽ không phạt chính mình quỳ bài vị, “Cái nhìn đại cục, cái nhìn đại cục.” Tè Lạc lặp lại hai tiếng, nhảy ra hiếu trang bản thảo cẩn thận đọc lên, buông dĩ vãng xem nào nhiệt tìm tòi nghiên cứu hiếu trang rốt cuộc có phải hay không ái Duệ Thân Vương tâm tư, giữa những hàng chữ toát ra hiếu trang tôn quý thân phận kia phân gian nan cùng quyết đoán.

Bỗng nhiên Tè Lạc khép lại bản thảo, tay phải khẽ run nhắc tới bút, nhắm mắt lại trầm tư sau một lúc lâu, trên giấy viết xuống phương thuốc, làm khô mực lúc sau, cẩn thận xem xét không có làm, mới gọi tới Tần ma ma, đem trang giấy đưa cho nàng, nhẹ giọng phân phó hai câu, Tần ma ma ngắn ra một cái chớp mắt, đáy mắt như núi lửa giống nhau nở rộ ra bắt mắt kinh hỉ, liên tục gật đầu “Phúc tấn, ngài yên tâm, nô tỳ sẽ làm được thỏa đáng.”

Nếu hạ quyết tâm, lấy Tè Lạc tính cách liền sẽ không hối hận, nhìn thoáng qua hiếu trang bản thảo, âm thầm suy tư nên như thế nào cùng Dận Chân nói lên, hắn tuy rằng cũng nói qua ung thân vương phúc tấn không phải là thuần khiết xuất tràn người, nhưng nếu là quá có tâm cơ, cũng sẽ làm đa nghi Dận Chân tâm tồn băn khoăn, đặc biệt là chính mình a mã là Khang Hi sủng thần, ở quân đội tràn đầy uy vọng Trí Viễn Công, mà từ nàng nuôi lớn Tè Giác lúc này thống lĩnh quân cận vệ, này đó đều không thể không suy xét rõ ràng, Tè Lạc mặt lộ vẻ một phân chua xót, nếu là làm

cao ngạo Dận Chân, cảm thấy được vô pháp khống chế toàn cục, kia lấy hắn tính nét, Công Tước phủ chỉ sợ sê hồi phi yên diệt, ở hắn trong lòng đặt ở thủ vị vĩnh viễn là giang sơn xã tắc.

Tề Lạc đứng dậy, ở thư phòng dạo bước, đây là không phải chính là thay đổi lịch sử đại giới? Nhớ lại hiện đại khi câu kia chính mình thường nói nói, khúc cầu không dung thăng cầu, thản trán ở trước mặt hắn, có lẽ sẽ đánh mất hắn nghi ngờ, bế lên hiếu trang bản thảo, Tề Lạc bước nhanh hướng Dận Chân thư phòng đi đến.

Nghe thấy Cao Phúc hồi bẩm, Dận Chân lòng có nghi hoặc, trong phủ cũng không nghe nói có cái nào còn dám thử đoạn, “Làm phúc tấn tiến vào.” Tề Lạc vài bước đi vào Dận Chân trước mặt, đem trong lòng ngực bản thảo đặt ở hắn án thư phía trên, nhẹ giọng nói “Đây là hoàng mã mõ để lại cho ngạch nương, bất quá, ta cảm thấy này hắn là Hoàng A Mã thường cho ta.”

Dận Chân nghi ngờ càng sâu, cầm lấy bản thảo nhìn thấy mặt trên bút tích, thân mình cứng đờ, đáy mắt nghi ngờ diệt hết, phát ra ra kinh hỉ, ngay sau đó chậm rãi giấu đi, nhìn chằm chằm Tề Lạc trầm giọng hỏi “Vì sao hiện tại mới cho gia nhìn?”

“Trước kia ta chỉ cho là bình thường đồ vật, từ bị Hoàng A Mã răn dạy lúc sau, mới biết được như thế nào làm mới là ung thân vương phúc tấn.” Tề Lạc đến gần Dận Chân, tay trái tạm dừng một chút, mới chậm rãi đặt ở hắn trên tay, “Gia, ngươi sẽ trách ta sao?”

Dận Chân bắt lấy tay nàng cổ tay, đem nàng mang tiến trong lòng ngực, vui mừng mở miệng “Gia tiểu phúc tấn rốt cuộc hiểu chuyện.” Rũ xuống mi mắt, liễm đi đáy mắt kinh hỉ, nhìn thoáng qua bản thảo, đợi một năm mới tận mắt nhìn thấy, tay trái khâu khẩn nàng mảnh khảnh vòng eo, lấy

nàng phảm hạnh đắc thủ bản thảo chỉ sợ toàn đương náo nhiệt nhìn, trầm thấp nói “Xem ra phạt quỳ vẫn là thực dùng được.”

“Kia gia bồ được phạt ta sao?” Dận Chân đứng dậy bế lên Tè Lạc hướng thư phòng nội thất đi đến, “Phạt quỳ cũng gia luyến tiếc, chính là lại có khác biện pháp.”

Tè Lạc hai má ửng đỏ, há mồm muôn phản bác, ngoài phòng Cao Phúc thanh âm truyền đến “Chủ tử, phúc tấn trong cung Đức phi nương nương có ý chỉ.”

“Nàng đảo thật sẽ đuổi canh giờ.” Dận Chân buông ra Tè Lạc, tự mình động thủ sửa sang lại nàng vạt áo, mang theo một phân ái muội thấp ngôn “Buổi tối lại tiếp tục?” Tè Lạc triều Dận Chân trên mặt quăng một chút khăn, bước nhanh hướng ra phía ngoài đi, đẩy ra màn trúc khi, quay đầu lại xinh đẹp cười nhạt, nghịch ngợm hướng hắn chớp chớp mắt, Dận Chân thanh ngửi tàn lưu trong ngực trung mai hương, khóe miệng giơ lên, trầm ồn đi ra ngoài.

Chương 486 chỉ để ý người

Vĩnh cùng trong cung nữ quan, đã ở vương phủ phòng khách chờ hồi lâu, nhìn thấy Dận Chân cùng Tè Lạc cầm tay mà nhập, nữ quan đáy mắt hiện lên một đạo ánh sáng, quy củ ngồi xổm thân ném khăn “Nô tỳ cấp Tú a ca, tú phúc tấn thỉnh an.”

Tè Lạc ngồi ở chủ vị thượng, nhìn thoáng qua tự động cầm lấy chén trà uống trà Dận Chân, âm thầm cắn răng, hắn nhưng thật ra nhàn nhã, đạm nhiên mở miệng “Miễn lễ, ngạch nương làm người tới có gì phân phó?” Dận Chân nghe thấy Tè Lạc ngữ điệu mang theo một phân tức giận, nhướng mày, trầm ồn bưng chén trà, liếc liếc mắt một cái nữ quan phía sau

đứng hai người, trong mắt xet qua một phân trào phúng, Đức phi quản được thật đúng là khoan.

“Tú phúc tấn, nương nương thấy hoảng khi a ca đã chỉ hôn, nhưng ly đại hôn còn có chút nhặt tử, nương nương lo lắng hoảng khi a ca bên người không có biết lãnh biết nhiệt người hầu hạ, liền sai khiến hai cái tiểu tuyển tú nữ, trước đặt ở hoảng khi a ca bên người.” Nữ quan hướng phía sau người gật đầu, hai cái mười ba bốn tuổi người mặc màu xanh non cung trang thiếu nữ tiến lên hành lễ “Nô tỳ cấp Vương gia, phúc tấn thỉnh an.”

Tè Lạc nghe thấy ngọt nị thanh âm trong lòng mồ hôi lạnh úa ra, Dận Chân lại liền xem cũng chưa xem một cái, buông chén trà, đứng dậy nói “Nếu là ngạch nương cấp hoảng khi, cũng là ngạch nương hảo ý, người nhìn an bài đi.” Sau đó thế nhưng đường kính rời đi, Tè Lạc cẩn thận nhìn xem này hai thiếu nữ, một cái mặt nêu khay bạc, mi thanh mục tú, mặt mày tuy không tinh xảo, nhưng lại lộ ra vài phần đại khí, một cái khác mặt trái xoan hình, mi nêu núi xa, mắt nêu sao trời, môi nêu anh cánh, thân hình tuy rằng mang theo vài phần ngây ngô, nhưng có vẻ pháp phòng quyến rũ, đặc biệt là má gian nhợt nhạt má lúm đồng tiền đựng đầy ý cười, sán đến nàng cả người càng thêm điềm mĩ.

“Các ngươi hai cái gọi là gì?” Kiều mị thiếu nữ giòn trước mở miệng “Nô tỳ họ chung, khuê danh ngũ tình.” Một cái khác ồn trọng một ít trầm giọng nói “Nô tỳ họ Trần, khuê danh như tĩnh.”

Tè Lạc trên mặt mang theo vài phần thân thiết ý cười, mở miệng nói “Nếu các ngươi là ngạch nương thường cho hoảng khi, lại là từ ngạch nương tự mình dạy dỗ, kia tất là thỏa đáng tốt, ngạch nương đau lòng hoảng khi các ngươi liền hảo hầu hạ hắn đi, này hai cái nha đầu, ta coi cũng vui mừng, lưu lại đi.” Đối Tử Anh phân phó “Thường hai người bọn nàng hai phó đồ trang sức cũng hai thất hàng thêu Tô Châu, ở ung thân vương phủ chính là không thể ăn mặc cung trang.”

“Ta phúc tấn.” Hai người doanh doanh hạ bái, cùng đi nữ quan thở dài một cái, mở miệng nói “Các ngươi cần phải hảo hảo mà hầu hạ hoằng khi a ca cuộc sống hàng ngày, chớ có cô phụ nương nương tâm ý, còn có chính là nương nương công đạo, các ngươi muốn hảo sinh nghe tú phúc tấn phân phó, không được buông bỉnh, chọc bức tú phúc tấn.”

“Ngạch nương tự mình cấp hoằng khi tuyển người, ta tự nhiên yên tâm.” Tè Lạc khéo miệng lộ ra một phân trào phúng, mở miệng nói “Thật là làm phiền ngạch nương lo lắng, ta vốn định hoằng khi công khóa vội, bên người lại không ngăn người hầu hạ, lại không nghĩ rằng này một tầng, vẫn là ngạch nương đau tôn tử, dụng tâm lương khổ.”

“Nương nương chỉ là cảm thấy hoằng khi a ca cũng lớn, bên người cũng nên có hai cái người như vậy mới là.” Nữ quan nhìn thấy Tè Lạc cười như không cười biểu tình, một bộ hiểu rõ bộ dáng, trong lòng phát khẩn, không dám nhiều lời nữa, hành lễ sau cáo từ “Tú phúc tấn, trong cung còn có việc, nô tỳ đi trước cáo lui.”

Chờ đến nữ quan rời đi, Tè Lạc khuôn mặt không còn nữa vừa rồi ý cười, trầm ổn mở miệng “Các ngươi nếu vào ung thân vương phủ, vậy đến án vương phủ quy củ hành sự, Tân ma ma, lãnh hai người bọn nàng đi xuống, hảo sinh giáo giáo các nàng vương phủ quy củ, học giỏi lại sai khiến đến hoằng khi bên người, còn có một cái, các ngươi phải nhớ cho kỹ, Vương gia đối hoằng khi mong đợi rất sâu, nếu là các ngươi cái nào quái hỏng rồi hắn, ta cũng mặc kệ các ngươi có phải hay không ngạch nương ban tặng, quyết không khinh tha.”

Hai người lẩn nhau xem một cái, thấp giọng đáp, “Cần tuân phúc tấn phân phó, nô tỳ không dám càng cử.”

Tân ma ma đối Tè Lạc tâm tư tẩm nếm gương sáng, đáy mắt xẹt qua sắc bén, bên miệng mỉm cười mang theo hai người đi xuống. Tè Lạc than nhẹ

một tiếng, đem các nàng hai cái giao cho Tân ma ma vẫn là yên tâm, lấy nàng thủ đoạn chỉ sợ so trong cung ma ma đều lợi hại rất nhiều, kia hai cái nụ hoa giống nhau thiếu nữ, hy vọng có thể thiếu dùng chút tâm tư, nếu bằng không... Nàng cũng không thèm để ý trên tay lại lây dính chút huyết tinh.

“Phúc tấn, nô tỳ nhìn cái kia chung thị vẻ mặt yêu mì dạng, nhìn chính là cái không tĩnh sự.” Tề Lạc nhìn thoáng qua Tử Anh, hơi nhín mày lắc đầu nói “Ngươi phải nhớ kỹ sẽ căn người cầu đều là không gọi, Đức phi nương nương đây là một cái bãi ở bên ngoài, một cái lại dấu diếm tâm tư, nhìn xem lại...” Dừng lại khẩu, vào vương phủ nữ nhân cho dù là thân tỷ muội đều không có một lòng, Tề Lạc nhẹ giọng nói “Ngươi đi cùng Tân ma ma nói, làm chung thị đi trước hầu hạ hoàng khi, Trần thị ở lâu hai ngày.”

Tử Anh nhăn mày chậm rãi cởi bỏ, bước chân nhẹ nhàng đi ra ngoài, Tề Lạc môi đỏ nhéch lên một đạo quỷ dị độ cung, ngón tay hoa chén trà trên có khắc hải đường hoa, nhẹ giọng thấp nhin “Đức phi nương nương ngươi tặng hai phân lẽ vật nhập phủ, ta như thế nào cũng đến có đáp lễ mới là.”

Màn đêm buông xuống Dận Chân thực hiện ở thư phòng khi hứa hẹn, hung hăng lăn lộn một phen Tề Lạc, làm hắn chỉ có thể mệt mỏi ghé vào hắn trong lòng ngực, Dận Chân khẽ vuốt nàng bị mồ hôi ướt nhẹp sợi tóc, hắn cũng phát hiện, Tề Lạc càng là ra mồ hôi, trên người nàng mùi hương liền càng nặng, “Ngươi tính toán như thế nào làm?”

Tề Lạc giơ lên đầu, mang theo vài phần do dự “Nếu là ta... Ta đối Lý trắc phúc tấn dùng được, gia, ngài sẽ trách ta sao?”

“Xuân, gia chỉ biết trách ngươi động thủ chậm.” Dận Chân đáy mắt xẹt qua ý cười, đem nàng đầu án ở trước ngực “Ngươi đến bây giờ mới nhớ tới không ổn? Người mềm mại tâm địa, xuất trần thuần tịnh chỉ có thể cấp

gia, những người khác người cần gì phải để ý? Lo lắng gia không hề thương người?"

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 277

Bên ngoài tuy rằng bị mười bốn a ca tấn phong vì quận vương làm cho ôn ào huyên náo, nhân tâm di động, nhưng ung thân vương bên trong phủ trách lại rất vững vàng, Tề Lạc nhàn trí không có việc gì trừ bỏ giáo dưỡng Hoằng Trú không cần nghịch ngợm gây sự ở ngoài, chính là nhỉn hoảng khi trong viện chê cười, chung thị cùng Trần thị trình diễn trên mặt tý muội tình thâm, kỳ thật ngươi chết ta sống tranh đấu, Tề Lạc không được tốt lầm tâm, có thể nói hoàn toàn đem hoảng khi sân cùng toàn bộ ung thân vương phủ ngăn cách mở ra, nơi đó mạt loạn cùng vương phủ nội trách tĩnh, hình thành tiên minh đối lập.

Hoảng khi ở hướng Tề Lạc thỉnh an khi, sắc mặt có chút phát hoàng, bước chân có vài phần phù phiếm, trên mặt thậm chí có quầng thâm mắt, Tề Lạc biết sự tình không thể làm quá mức hỏa, nhẹ giọng khuyên hoảng khi phải chú ý thân mình, không cần trì hoãn công khóa, chính là hoảng khi cũng không cảm kích, sau lưng ở Hoằng Mân trước mặt khoe ra Đức phi đối hắn coi trọng, hắn kia buồn cười trưởng tôn thân phận, Tề Lạc không nghĩ làm Dận Chân tương lai lấy ra chính mình tật xấu, liền phân phó Tân ma ma đi tặng chút bổ dưỡng thân mình dược liệu, đương nhiên làm này hết thảy đều là làm trò Dận Chân mặt, hơn nữa này đó dược liệu đều là làm thái y nhỉn quá không có bất luận vấn đề gì mới như thế, không lưu lại nhược điểm, là Tề Lạc muốn nhất, như vậy cũng ít rất nhiều phân tranh.

Bởi vì hoảng khi sắp đại hôn, Tề Lạc bắt đầu chuẩn bị nghênh thú sự tình, mọi việc thật sự thực rườm rà, thật vất vả có rảnh, Hoằng Trú liền

xông tới quần láy nàng kể chuyện xưa, đối với Hoằng Trú, có phần đặc biệt yêu thương, hơn nữa hắn chính là nghịch ngợm gây sự đều thực làm nàng vui vẻ, cho nên Tề Lạc đối với Hoằng Trú yêu cầu, luôn là tận lực thỏa mãn, ôm Hoằng Trú nhẹ giọng hỏi “Ngươi muốn nghe cái gì chuyện xưa?”

“Chỉ cần là ngạch nương giảng, nhi tử đều thích.” Hoằng Trú chỉ có ở Tề Lạc trong lòng ngực mới có thể thành thật, Tề Lạc cười nhạt, nàng giống như chuyên môn thành cấp hài tử kể chuyện xưa bà bà, nửa dựa vào mềm mại cái đệm thượng, một tay ôm lấy nhi tử, một tay cầm lấy mồi làm bánh mè ăn một khối, Hoằng Trú đoạt lấy Tử Anh trong tay lụa khăn, tự mình cấp Tề Lạc sát tĩnh khoe miệng hạt mè, ôm sát nhi tử, Tề Lạc ngọt nhu thanh âm cấp Hoằng Trú kể chuyện xưa, Hoằng Trú đôi mắt không chớp mắt nhìn chính mình ngạch nương, hoàn toàn đắm chìm ở những cái đó tiểu chuyện xưa trung.

Vốn dĩ thực ám áp, chính là Tân ma ma bước nhanh đi vào đánh võ này hết thảy, nàng đi vào Tề Lạc phụ cận nhìn xem Hoằng Trú, thấp giọng nhẹ gọi “Phúc tấn, phúc tấn...”

Tề Lạc dừng thanh âm, thân thân Hoằng Trú cái trán, ôn nhu nói “Ngươi trước cùng Lan ma ma đi thư phòng, đem ngạch nương lưu công khóa làm xong, ngạch nương một hồi lại bồi ngươi.” Hoằng Trú bĩu môi, trong mắt lộ ra một phân tiếc nuối, nhảy ra Tề Lạc ôm ấp, bước chân ngắn nhỏ ba bước quay đầu một lần hướng thư phòng đi đến.

Tề Lạc cầm lấy Tử Anh đệ thượng quả mơ thủy uống nửa ly, sau hoàn toàn dựa vào cái đệm thượng, tay nâng hàm dưới, đạm nhiên hỏi “Chuyện gì? Là hoảng khi kia lại đã xảy ra chuyện?”

“Nha đầu hồi báo, chung thị phảng phát có thai.” Tề Lạc cười nhạo ra tiếng “Đó là chuyện tốt, hoảng khi chính là phải làm a mǎ?”

“Hoằng khi a ca đích phúc tấn còn không có vào cửa đâu.” Tân ma ma tiến đến phụ cận thấp giọng nói “Chỉ sợ sao nhóm đều coi thường Trần thị, nàng gần nhất nếu là ở thám thính Hoằng Mân a ca hướng đi..... Hơn nữa ở sứ thủ đoạn thu mua nha đầu, Hoằng Mân a ca.....”

Tè Lạc bỗng nhiên đứng dậy, không bao giờ phục vừa mới trào phúng, gấp giọng hỏi “Hoằng Mân? Tin tức xác thật sao? Nàng thám thính Hoằng Mân sự làm chi? Chẳng lẽ nàng tưởng? Không được, việc này muốn điều tra rõ.” Ngón tay nhẹ điểm cái trán, hy vọng chính mình bình tĩnh lại, âm thầm nhắc nhở chính mình không thể coi khinh bất luận cái gì cỏ nhân, đáy mắt xẹt qua sắc bén “Tân ma ma, ngươi lại đi kỹ càng tỉ mỉ tìm hiểu rõ ràng, Trần thị vi phân, ta tổng cảm thấy nàng mới là Đức phi ma ma thật sự phải dùng đến quân cờ, nàng nếu hỏi thăm Hoằng Mân, liền sẽ không vô duyên vô cớ, rốt cuộc là vì sao?”

Tân ma ma tâm nêu gương sáng, nhưng lại sẽ không mở miệng nhắc nhở Tè Lạc, trong phủ nhất cử nhất động đều ở Tè Lạc trong tay nắm giữ, Trần thị lại có tâm cơ cũng phiên không ra thiên đi, đây chính là khó được rèn luyện cơ hội, Tè Lạc hơi hợp hai mắt, tinh tế cân nhắc, đáy mắt lộ ra một phân sắc bén, xác định mở miệng “Trần thị hẳn là hướng về phía Hoằng Mân tới, đây là Đức phi tướng huỷ hoại Hoằng Mân thanh danh, đây là một cái tử cục, Tân ma ma, Trần thị ngay cả được đều chuẩn bị tốt đi.”

“Nếu hiểu được Trần thị mục đích, lại như thế nào sẽ làm nàng thực hiện được?” Tân ma ma vui mừng gật đầu, Tè Lạc trừng ra một hơi, vốn đang có chút do dự có phải hay không muốn làm như vậy, không nghĩ tới Đức phi vì xa ở Tây Bắc mười bốn a ca đảo thật là hoàn toàn chặt đứt cùng Dận Chân mẫu tử chi tình, nếu ngươi dám lại động thủ thương tổn ta nhi tử, vậy đừng trách ta vô tình.

“Tàn ma ma, làm người truyền tin tức đi ra ngoài, liền nói Lý trắc phúc tấn thân mình tiệm hảo.” Tân ma ma sững sót một chút, khó hiểu nàng an bài, lúc trước cấp phương thuốc chính là không có tiệm tốt ý tú, Tề Lạc lần đầu tiên nhìn thấy ốn trọng Tân ma ma lộ ra nghi hoặc, trong lòng rất có cảm giác thành tựu, thấp giọng nói “Này tin tức muôn tựa thật tựa giả, phải làm làm vô tình truyền ra đi, tốt nhất truyền tới hoảng khi lỗ tai, lấy hăn hiểu thuận, này ra diễn sẽ càng ngày càng xuất sắc.”

“Phúc tấn ngài là tính toán?” Tề Lạc trong mắt ý cười càng đậm chút, ra vẻ thiên chân nói “Tính toán? Ta không có tính toán nha, ta chỉ là bị Đức phi nương nương bức bách đáng thương con dâu thôi.”

Tân ma ma trong lòng buồn cười, muốn đi xuống ăn phân phó bắt đầu chuẩn bị, Tề Lạc mở miệng lại lần nữa gọi lại nàng “Cái này Trần thị nếu một lòng tìm chết, kia nàng liền không được để lại, chung thị nếu là có thai, đúra bé kia... Hài tử...” Cắn chặt môi, thật là hạ không được quyết tâm, tàn nhẫn chụp một chút gỗ tử đàn giường, kiều nộn tay lập tức sưng đỏ một mảnh, Tân ma ma vài bước đã đi tới, giữ chặt tay nàng, đau lòng nói “Ngài thật là làm cái gì? Ngài cái gì thân phận, chung thị lại là cái gì thân phận? Người hà tất vì nàng thương đến tự mình.”

“Ta... Ta... Ta không cam lòng rồi lại không thể không làm, hài tử luôn là vô tội.” Tề Lạc hít hít mũi, đáy mắt ẩn ẩn có mấy phần ướt át, Tân ma ma đem dược bôi trên Tề Lạc tay sưng đỏ chỗ, nhẹ giọng khuyên nhủ “Từng người đều có từng người duyên pháp, ngài là không thể cưỡng cầu, chung thị hài tử chính là sinh hạ tới, cũng sống không lâu, hoảng khi a ca đích phúc tấn không có vào cửa liền có con vợ lẽ, này sẽ có vê ta sao ung thân vương phủ không có quy củ, chung thị nếu là có bản lĩnh tự nhiên còn sẽ có thai.”

Tề Lạc rút về tay, cúi đầu nhìn mặt trên ú thanh sưng đỏ, nàng trong lòng biết chẳng sợ lại tâm sinh thương xót, vẫn là sẽ động thủ, hít sâu một

hơi “Tần ma ma, ngươi trước đi xuống đi, nếu là chung thị có thể giữ được thai, vậy khác nghĩ biện pháp, nếu bằng không, đây cũng là mệnh.”

Chương 489 nhất tiễn song điêu

Khang Hi 59 năm mùa xuân ba tháng, mãn viên nghênh xuân hoa sôi nở rộ, Tề Lạc nguyên bản thương lượng cũng may một tháng nghênh thú đồng ngạc thị nhưng luôn luôn mặc kệ nội trạch việc Dận Chân, kiên quyết phản đối, Tề Lạc nhịn không được hướng Dận Chân oán giận, hắn như vậy một lóng, sẽ làm nàng không duyên cớ nhiều ra thật nhiều sự tình, thấy Dận Chân biểu tình phảng phát mang theo mấy phần nhu tình, nhẹ giọng hỏi, chậm lại hoảng khi đại hôn nguyên do, Dận Chân giật mình tin, bên người nhân nhi không hiểu ra sao phảng phát hắn nhiều chuyện bộ dáng, làm hắn trong lòng thầm hận, tàn nhẫn chụp một chút Tề Lạc đầu, lưu lại một câu “Chính mình tưởng.” Liền xoay người rời đi.

Tề Lạc nhíu mày xoa đầu, âm thầm suy đoán hắn là làm sao vậy? Vì sao như thế? Giận dỗi ngồi ở kia thầm mắng Dận Chân không nói đạo lý, Tần ma ma đem cấp đồng ngạc thị sinh lễ đơn tử đưa cho Tề Lạc, nhẹ giọng cảm thán nói “Tính tính nhật tử phúc tấn đã là đại hôn mười bốn năm, Hoàng Thượng vẫn là hiểu biết phúc tấn yêu thích, nếu bằng không cũng sẽ không ở hoa mai nở rộ mùa làm phúc tấn thành thân.”

“Mai tuyết? Hoa mai?” Tề Lạc dùng sinh lễ gõ cái trán, trên mặt nở rộ ra điểm mỹ ý cười, chu môi đỏ “Cái này biệt nữu bá đạo người, thật là, nói thẳng không phải hảo, cố tình làm ta tưởng.”

Tần ma ma không hề ngôn ngữ, nhìn Tề Lạc gương mặt chõ ứng đỏ, trước mắt phảng phát xuất hiện kia tràng long trọng hôn lễ, nếu là nàng nhìn thấy thật là có bao nhiêu hảo.

“Đúng rồi.” Tè Lạc sáng tỏ hiện tại không phải hoài niệm ngọt ngào thời điểm, còn có thật nhiều sự yêu cầu xử lý, trầm giọng hỏi “Chung thị mình nhiên có thân mình, ta nghe nói hoảng khi rất là bão bối nàng, kia Trần thị đâu? Nàng còn ở trong tối từ khi thăm Hoảng Mân sự?”

“Phúc tấn, nô tỳ nhìn Trần thị thấy chung thị được sủng ái, rất là hâm mộ, phảng phất —” Tân ma ma để sát vào Tè Lạc thấp giọng nói “Có như vậy một phân hối ý, gần nhất tinh lực toàn đặt ở hoảng khi a ca trên người.”

“Chính là nàng muốn nhận tay cũng lưu không được.” Tè Lạc chính là minh bạch Trần thị gia đều bị Đức phi nắm chặt ở trong tay, nguy hiểm chỉ có thể tiêu diệt ở nảy sinh trung, hít sâu một hơi “Tân ma ma, ta không thể lưu cái này hậu hoạn, phân phó hoảng khi trong viện người, động thủ.”

“Là, phúc tấn.” Tân ma ma trịnh trọng ngồi xổm thân hành lễ, nàng rốt cuộc trưởng thành.

Ngày đó chạng vạng, Dận Chân sắc mặt âm trầm từ bên ngoài đi đến, Tè Lạc tâm trầm xuống, chẳng lẽ chính mình mưu hoa làm hắn sinh ra nghi ngờ? Cũng là chung thị trong bụng có lẽ là hắn cái thứ nhất tôn tử, có chút do dự, hắn nếu là đau lòng thật là như thế nào? Nỗ lực duy trì bình tĩnh, Tè Lạc tự mình từ Tử Anh trong tay tiếp nhận chung trà, đặt ở Dận Chân trước mặt, ôn nhu hỏi nói “Gia, cái nào chọc ngươi sinh khí?”

Dận Chân tự nhiên nhìn thấy nàng trong mắt kia phân cực lực che dấu thấp thỏm, có một tia phẫn nộ nhưng càng có rất nhiều đau lòng, nha đầu này cẩn thận nhiều lụy thật là có khi có thể khí chính mình muốn hảo hảo mà sửa chữa nàng một đốn, không chờ Dận Chân mở miệng, bên ngoài đồn dập tiếng bước chân vang lên, Hoảng Trú hồng khuôn mặt nhỏ chạy tiến vào, hắn không phát hiện Dận Chân, trực tiếp bỏ nhào vào Tè Lạc trong lòng ngực, vui vẻ kêu lên “Ngạch nương, ngạch nương.”

Dận Chân không được tự nhiên nhíu mày, mở miệng răn dạy “Hoằng Trú buông ra ngươi ngạch nương, một chút quy củ đều không có.”

Hoằng Trú lúc này mới phát hiện Dận Chân, dấu cái miệng nhỏ không phục cùng hắn đối diện, Tề Lạc nhìn Dận Chân, lại nhìn một cái Hoằng Trú, hai người kia cơ hồ giống nhau như đúc dung mạo đối diện, như thế nào cảm thấy như vậy buồn cười? Vì che dấu ngưng cười ý, Tề Lạc dùng lụa khăn sát sát Hoằng Trú mồ hôi trên trán, nhẹ giọng trách cứ “Làm cái gì như vậy cấp?”

“Nhi tử chỉ là tưởng ngạch nương.” Dận Chân giãn ra mày, nhấp một miệng trà, nghiêm túc nói “Hoằng Trú, không được kiêu ngạo tự mãn, muốn kiên trì bền bỉ, muốn nghĩ nhiều ngươi hai cái ca ca học, hiểu được sao?”

“Nhi tử cẩn tuân a mã phân phó.” Hoằng Trú một bộ cúi đầu thụ giáo bộ dáng, gián đoạn không phục nhường mày, cái này động tác cùng Dận Chân thật sự là quá giống.

“Gia. Ngài?” Nhận thấy được Tề Lạc nghi hoặc, Dận Chân trong mắt lộ ra thất vọng mở miệng “Hôm nay gia đưa bọn họ gọi vào thư phòng, Hoằng Môn hoằng lịch học vấn không tồi, hoằng khí hắn…… Ai, gia đưa con trai này, thế nhưng liền Hoằng Trú đều chỉ hiểu được cỗ văn hán đều đáp không ra, gia hung hăng trùng phạt hắn.”

“Hoằng khí ca ca đem tâm tư đều dùng ở yêu tinh trên người.” Hoằng Trú đĩnh tiếu bộ ngực giành trước mở miệng.

Dận Chân ánh mắt dừng ở Tề Lạc trên người “Cái gì? Yêu tinh?”

Tề Lạc che lại Hoằng Trú miệng, hướng bên người Lan ma ma ý bảo, Lan ma ma tiến lên ôm có chút giãy giụa Hoằng Trú rời đi sau, mới nhẹ

giọng nói “Chính là ngạch nương thường kia hai cái nũ quan, chung thị có thân mình, Trần thị hiện giờ còn tính đến sủng, hoằng lưu hành một thời hứa.....” Nhìn thấy Dận Chân mày càng nhăn càng chặt, an ủi nói “Chờ hoằng khi thành thân, có phúc tấn có lẽ là sẽ tốt hơn một ít.”

Dận Chân nhìn thoảng qua Tề Lạc, trầm giọng nói “Hoằng khi thông phòng không thể có thai, người xử trí.....” Tử Anh đại kinh thất sắc chạy tiến vào, “Phúc tấn, phúc tấn.”

Tề Lạc trong lòng căng thẳng, nhẹ giọng quát bảo ngưng lại “Làm cái gì? Hoang mang rối loạn.” Tử Anh dừng lại bước chân, trước hướng Dận Chân hành lễ, mới mở miệng bẩm báo “Phúc tấn, hoằng khi a ca thiếp, chung thị hạ thể đổ máu không ngừng, chỉ sợ này thai là giữ không nổi.”

“Còn bất truyền thái y, gia, ta tự mình đi nhìn một cái.” Tề Lạc một bộ vội vàng bộ dáng, không dám nhìn Dận Chân sắc mặt, hướng ra phía ngoài mặt đi đến, Dận Chân một cái bước xa tiến lên, giữ chặt nàng cánh tay, mới phát hiện nàng sắc mặt tái nhợt, đen nhánh hai mắt dùng nôn nóng che dấu trụ vò tận đau thương, ôm lấy nàng đầu vai, nhẹ giọng trấn an “Nhớ rõ gia cùng người đã nói nói, không liên quan người mặc để ở trong lòng, hoằng khi kia cũng nên hảo hảo sửa trị, tĩnh dạy hư Hoằng Trú.”

Tề Lạc xoay người ngửa đầu nhìn Dận Chân, trong mắt kia phân nhu tình phảng phát muôn đem hắn toàn bộ cuốn lấy, Dận Chân mắt tự nhiên phiết đầu, ho khan hai tiếng “Đi nhanh về nhanh, gia chờ người hầu hạ dùng bữa tối.” Huyền kia trái tim rốt cuộc buông xuống, Tề Lạc tiến lên một bước tới gần Dận Chân thấp nịnh “Gia, ta bảo đảm về sau sẽ không lại làm người mất đi bất luận cái gì một cái con nối dõi.” Không đợi Dận Chân có điều phản ứng, Tề Lạc bước chân nhẹ nhàng mà rời đi.

Dận Chân đáy mắt cực nhanh xẹt qua thương tiếc, khẽ thở dài “Gia có từng để ý quá nàng trong bụng cái kia? Đặc biệt vẫn là Đức phi nương

nương ban cho nữ nhân.”

Tè Lạc xuyên qua hành lang gấp khúc, ở hoảng khi sân trước ngừng lại, nhắm mắt lại hít sâu một hơi, lại mở khi trong mắt đau thương đã không thể thấy, chỉ để lại trầm tĩnh cùng mấy phần hàn ý, Tần ma ma ở bên muốn tiến lên đỡ lấy nàng, Tè Lạc nhẹ nhàng đẩy ra, thấp nhinh nói “Đây là ta an bài, là tốt là xấu đều từ ta chịu trách nhiệm, nếu vĩnh rời xuống đất ngục, này mệnh ta nhận.” Cất bước đi vào, trong viện nha đầu bà tử vội thành một đoàn, nội thất ẩn ẩn truyền ra chung thị liều mạng kêu lên đau đớn hỗn loạn Trần thị trấn an thanh âm, hảo là nhất phái náo nhiệt.

Hoảng khi tuy rằng bị Dận Chân phạt chép sách, nhưng rốt cuộc sự tình quan trọng đại, cũng đuổi trở về, vào phòng, liền nhìn thấy Tè Lạc ngồi ngay ngắn ở ghế trên, nôn nóng nhìn thoáng qua nội thất, đối với Tè Lạc bình tĩnh như thường, trên mặt lộ ra một phân không vui “Phúc tấn, ngữ tình hiện tại như thế nào?”

“Thái y ở bên trong, cụ thể còn phải đợi hắn hồi bẩm mới biết được, hoảng khi ngươi chớ có cáp, chung thị có lẽ là sẽ bình an đi.” Gần nhất Lý thị bệnh tình tiệm tốt tin tức truyền ra, hơn nữa Đức phi thường xuyên đem hắn kêu tiến vĩnh cùng cung, làm hoảng khi tâm càng thêm linh hoạt, đối với hắn kia phân vô lẽ, Tè Lạc cũng hoàn toàn không quá để ý.

Nghe thấy chung thị ở bên trong tiếng khóc càng mệt càng thê lương, hoảng khi thập phần nôn nóng, hắn tuy rằng cảm thấy chung thị xuất thân thấp hèn, nhưng nếu là đứa nhỏ này có thể giữ được, đó chính là Dận Chân cái thứ nhất tôn tử, mãn người ôm tôn không ôm tử, liền như mẹ mõ lời nói nhi tử đối tranh đoạt tước vị tới nói quá trọng yếu, hoảng khi rốt cuộc nhịn không được muốn rảo bước tiến lên nội thất.

“Hoảng khi, ngươi không thể đi vào, này không hợp quy củ.” Tè Lạc ra tiếng ngăn cản, hoảng khi mang theo hận ý nhìn Tè Lạc liếc mắt một cái,

thở phì phì ngồi ở ghế trên, nâng chung trà lên uống một ngụm trà thủy, lập tức phun trên mặt đất, đối với bên cạnh nha đầu trách cứ “Ngươi tưởng bỗng chết già?” Người là trượng ai thế, dám như thế không để tâm? Người tới đem này tiện tì kéo xuống, trọng đánh hai mươi bả tử, làm nàng phát triển trí nhớ.“

Thấy Tề Lạc tưởng mở miệng, hoảng khi híp mắt. “Phúc tấn không phải liền ta trong viện nha đầu đều phải quản đi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 278

Chương 491 Lý thị lành bệnh

Vĩnh cùng trong cung Đức phi ăn mặc rộng thùng thình hồ nước lam áo choàng nhàn nhã tự đắc lêch qua sụp thượng, khuỷu tay chống đệm mềm, bàn tay hư nắm thành quyền nâng gương mặt, ở nàng bên chân quỳ ăn mặc màu xanh non cung trang cung nữ nhẹ nhàng vì nàng đầm chân mát xa, Đức phi hơi hợp hai mắt, mày giãn ra, trên người lộ ra nhất phái lười biếng thoái mái, chỉ cần tưởng tượng đến vừa mới này nàng phi tần chúc mừng lấy lòng chi ngôn, bên miệng lộ ra mấy phần kiêu ngạo ý cười, thấp giọng nhẹ giọng “Lão thập tú, ngạch nương liền chỉ vào ngươi, tương lai ta nhất định phải đem nàng áp xuống đi, vừa báo lúc ấy…… Lão thập tú, ngạch nương hảo nhi tử, ngươi muốn càng tranh đua mới thành, ngạch nương cũng vì ngươi cẩn thận mưu hoa.”

“Chủ tử đây là tú phúc tấn đưa tới phuơng thuốc, nói là có thể y đau đâu.” Ma ma đem một cái hộp trình lên, Đức phi đầy dầu mờ mịt, nàng khi nào đau đâu? Mở ra hộp, lấy ra kia tờ giấy, Đức phi lập tức ngồi dậy, đáy mắt xẹt qua một phân hoảng sơ, ngay sau đó vẻ mặt dữ tợn, nhắc chân đem chân biên cung nữ đá văng ra “Đồ vô dụng, ngươi trước đi ra ngoài.”

Ma ma xua tay, một hồi công phu không lớn cung thất trung chỉ còn các nàng chủ tớ hai người, Đức phi khẩn nǎm chặt giấy hờ lạnh nói “Nàng đây là làm cho ta nhìn? Trần thị lúc này mới nhập phủ bao lâu, thế nhưng làm

nàng cấp trù bở, còn lưu lại khẩu cung? Hừ, ta nhưng thật ra coi thường nàng.”

“Chủ tử, tú phúc tấn nàng thủ đoạn chỉ sợ không phải ít, ung thân vương phủ tích thủy bất lậu, cái gì tin tức đều thăm không đến, nếu này phân đồ vật dừng ở người khác trong tay, kia chính là thiên đại tai họa.”

Đức phi đem trang giấy phá tan thành từng mảnh, mặt lộ vẻ hung quang, trong giọng nói mang theo châm chọc “Cái gì hiền lương thực đức? Hiếu thuận hiếu chuyện? Thuần tịnh xuất trần? Nàng đem tất cả mọi người lừa, nào có một cái con dâu dám như thế bức bách bà bà? Nàng đây là đánh bỗn cung mặt, bỗn cung cũng không tin còn đâu không lại nàng?”

Ma ma tiến lên vuốt ve Đức phi đầu vai, liếm đi trong mắt tính kế, nhẹ giọng khuyên nhủ “Ngài là Hoàng Thượng thân phong Đức phi, tú phúc tấn là ngài đích ruột thịt con dâu, đắn đo xoa bẹp còn không khỏi ngài làm chủ, hà tất vì nàng tức giận thân mình.”

“Bỗn cung chính là coi thường nàng trên mặt trang ngoan bán xảo, phảng phát cái gì đều không thèm để ý, kỳ thật lại là..... Lại là tàn nhẫn độc ác một bộ cao cao tại thượng bộ dáng, kia phó thần thái cùng.....” Đức phi dừng lại khẩu, nắm chặt nắm tay, “Bỗn cung sẽ không làm nàng đắc ý, dám áp chế bỗn cung? Hừ, bỗn cung muốn cho mọi người biết được nàng ác độc ghen tị, Hoàng Thượng nếu là hiểu được, cũng sẽ không ở như thế coi trọng nàng.”

“Chủ tử, hoảng khi a ca hôn kỳ đã định, chỉ sợ không thể lại hướng ung thân vương phủ chỉ người, như thế nào cũng đến cấp ngạc thị gia mặt mũi.” Ma ma nhìn thấy Đức phi một bộ không cam lòng bộ dáng, trong mắt cực nhanh xẹt qua ý cười, ngay sau đó thay một bộ lo lắng sốt ruột bộ dáng.

“Này còn dùng ngươi nói? Hoằng khi mẹ đẻ xuất thân đê tiện, nếu là thê tộc không được dựa, vậy liền một phân thừa tước cơ hội đều không có, làm sao có thể cấp Dận Chân thêm phiền.” Đức phi chỉ cần tưởng tượng cho tới bây giờ Dận Chân bị Khang Hi coi trọng, cùng lão thập tứ tranh chấp, liền buông ra trong lòng nỗi lên kia ti mǎu tử tình ý.

Đức phi nhìn thoảng qua trên mặt đất giấy tiết, cắn chặt hàm răng căm “Vốn dĩ muốn cho Hoằng Mân gánh ô danh, không thành tưởng nàng đối Hoằng Mân bảo hộ nhưng thật ra chu toàn, Trần thị cũng là ta tự mình dạy dỗ, ở nàng trước mặt đi bất quá nhất chiêu, xem ra ung thân vương phủ làm nàng kinh doanh thực hảo, chỉ vào người ngoài là không được, vậy từ Dận Chân nữ nhân xuống tay.”

“Chủ tử, phú sát trắc phúc tấn chỉ sợ sẽ không lại tiến cung, Tống trắc phúc tấn cũng sẽ không xuất đầu, các nàng đã là bị tú phúc tấn thu thập đến không có tính tình.”

“Kia không còn có giam cầm mười năm Lý thị sao? Hoằng khi không phải đã nói, ung thân vương trong phủ có lén đòn đai, Lý thị bệnh tiệm hảo, hơn nữa kia đòn đai không phải thực mau đã bị bốn cung hảo con dâu áp xuống đi? Giấu đầu lòi đuôi, hoằng khi đại hôn như thế nào có thể không bái tạ mẹ đẻ ân đức?” Đức phi một lần nữa dựa vào cái đệm thượng, một bộ nhìn trò hay bộ dáng, đối với ma ma phân phó “Ngươi tự mình đi một chuyến ung thân vương phủ, liền nói bốn cung không chịu nổi hoằng khi khóc cầu, cảm động với hoằng khi đối nhau mẫu hiếu thuận, làm Lý thái y cấp Lý thị nhìn bệnh.”

“Nô tỳ này liền đi, bảo đảm cấp chủ tử thăm đến tình hình thực tế.” Ma ma lĩnh mệnh lui đi ra ngoài, Đức phi thở phào một hơi, chậm rãi nhắm mắt lại, sau một lúc lâu lúc sau, trong đầu không ngừng thoáng hiện chuyện cũ, bỗng nhiên mở, trong mắt lộ ra vài phần hiểu ra, lẩm bẩm nhẹ giọng “Thì ra là thế mà, khó trách Hoàng Thượng đối nàng như thế coi

trọng? Chính là các nàng cũng chỉ là ngẫu nhiên ở thần vận thượng có vài phần tương tự, nếu thật là di tình, kia lúc trước lưu thẻ bài khi vì sao không chiêu tiến cung? Chẳng lẽ thật sự chỉ là Dận Chân nơi đó yêu cầu phúc tấn?" Đức phi cảm thấy cân nhắc không ra, đâu thật là có chút đau đớn, đơn giản không hề cân nhắc, "Hoàng Thượng, ta muốn cho ngài hiểu được, ngài xem sai rồi nàng."

Ma ma mang theo Lý thái y đi vào ung thân vương phủ, nhìn thấy Tề Lạc lúc sau thuyết minh ý đồ đến, Tề Lạc trên mặt lộ ra cố mà làm bộ dáng, thở dài một hơi "Nếu là ngạch nương phân phó, thân là con dâu cũng không dám không tôn, hoảng khi đây cũng là khó được hiểu tâm."

Vì xem kịch vui, Tề Lạc tự mình đứng dậy ngốc bợn họ đi thăm Lý thi, đi vào phong bế sân trước cửa, Tề Lạc trầm giọng nói: "Mở cửa." Bên cạnh tùy tùng mở ra viện môn, mọi người cất bước đi vào.

Sân thu thập thực chỉnh tề, nhưng lại lộ ra vài phần hoang vắng cô đơn, bên trong nha đầu biểu tình đại ra, nhìn thấy đoàn người, phảng phát đều sẽ không ngôn ngữ giống nhau, rung động môi, cứng đờ thân mình hành lễ "Cấp..... Cấp phúc tấn thỉnh an."

"Lý trắc phúc tấn đâu." Nha đầu ánh mắt ở mọi người trên người, thật lâu không trở về lời nói, Tần ma ma quát "Phúc tấn nói các ngươi không có nghe thấy? Lý trắc phúc tấn ở đâu?"

"Ở trong phòng, ở trong phòng."

Nha đầu quỳ trên mặt đất thỉnh tội "Nô tỳ đáng chết, nô tỳ chỉ là..... Chỉ là không nghĩ tới còn có thể..... Ô ô..... Nhìn thấy phúc tấn."

Tề Lạc sáng tỏ, các nàng hiện tại đã bị quan choáng váng, không đợi rảo bước tiến lên nhà ở, lúc này một người mặc màu hồng cánh sen sườn

xám, sau đầu sợi tóc đã là xám trắng phụ nhân chạy ra tới, cao giọng nói “Các ngươi là tới, là phỏng ta đi ra ngoài? Gia rốt cuộc nhớ tới ta?”

Cẩn thận đánh giá nửa ngày, Tề Lạc mới nhận ra tới trước mắt khuôn mặt tiêu tụy người chính là Lý thị, thở dài nói “Lý trắc phúc tấn, Đức phi nương nương làm thái y tới cấp ngươi thỉnh mạch, nếu là ngươi chứng bệnh tiêm hảo, tự nhiên có thể xuất viện, cùng hoảng khi mẫu tử đoàn tụ.”

Lý thị dừng lại thân hình, híp mắt nhìn Tề Lạc, mười năm hơn nàng đã là lui đi lúc trước kia phân ngây ngô, hiện giờ dung mạo thượng càng thêm xuất sắc, da thịt tinh oánh dịch thấu, mặt mày không thấy một tia nếp nhăn, trên người lộ ra tôn quý phảng phát nở rộ kiều diễm mẫu đơn, cúi đầu nhìn một cái chính mình hiện giờ này phó nghèo túng bộ dáng, Lý thị trước mắt biến thành màu đen, thân mình lay động, cắn chặt môi dưới, nàng hiểu không có thể ngất xỉu đi, đây là nàng duy nhất cơ hội, vì hoảng khi cũng không thể ngất xỉu đi.

“Lý thái y, vẫn là trước cấp Lý trắc phúc tấn nhìn bệnh đi.” Tề Lạc cũng không có vào nhà, ngược lại ngồi ở đình viện ghế đá thượng, ma ma tiến lên đỡ lấy Lý thị, dùng sức ở nàng từ từ cánh tay thượng kháp một chút, Lý thị lúc này mới phản ứng lại đây, nhu nhược đem thân mình dựa hướng ma ma, nhìn liếc mắt một cái Tề Lạc, mới đi vào trong phòng, Lý thái y ngay sau đó theo đi vào, sớm có nha đầu thượng trà, ở các nàng trong mắt ló ra khó có thể che dấu hưng phấn cùng chờ đợi.

Tề Lạc nhẹ nhàng thở dài một hơi, ngón tay xẹt qua chung trà, nhìn thấy Lý thị giống như lão phụ bộ dáng, không hiểu được nên là cái gì tâm tình mới hảo, trong mắt lộ ra vài phần quả quyết, nếu quyết định liền sẽ không lại đổi ý, đợi hảo nửa ngày, Lý thái y mới đến đến phụ cận, mở miệng hỏi bẩm “Hồi phúc tấn, Lý trắc phúc tấn trừ bỏ thân mình có chút suy yếu ở ngoài, điên cuồng chi chứng cũng đã tiêm hảo.”

“Lý thái y ý tú, Lý trắc phúc tấn có thể xuất viện rồi xuông?” Tè Lạc bình tĩnh không gợn sóng nhìn lướt qua thái y, lại nhìn nhìn dựa cửa biếu tình khẩn trương Lý thị, trầm giọng nói “Lý trắc phúc tấn điên cuồng chi chứng, chính là khi tốt khi xấu, hiện tại nhìn hảo hảo, nếu là đột nhiên phạm vào bệnh, thương tới rồi người liền không hảo.” Ánh mắt hoàn toàn dừng ở Lý thái y trên người, trong giọng nói lộ ra một phần cảnh cáo, chậm rãi từng câu từng chữ nói “Lý thái y, ngươi thật xác định Lý trắc phúc tấn sẽ không tái phạm bệnh?”

Lý thái y ngẩng đầu nhìn thấy Tè Lạc hàm chứa mỉm cười đôi mắt đẹp, tâm phảng phất muốn nhảy ra ngực, cẩn thận cân nhắc một phen, rũ xuống mi mắt cung kính nói “Nô tài xác định Lý trắc phúc tấn đã là không có việc gì.”

“Thật là đại hỉ sự, Lý thái y y thuật quả nhiên.” Tè Lạc đứng dậy, mang theo một phân sung sướng đổi Lý thị mở miệng nói “Hoàng khi hiểu cảm động thiêng, dẫn tới mừng đến trời giáng, Lý trắc phúc tấn hảo sinh nghỉ ngơi thân mình, chờ đến hoàng khi thành thân ngày, hoàng khi cùng cô dâu tất sẽ khấu tạ ngươi sinh dưỡng chi ân, đến lúc đó vương phủ thật là song hỷ lâm môn.”

Lý thị rốt cuộc nhịn không được đau khóc thành tiếng, phảng phất muốn đem mười mấy năm ủy khuất đều phát tiết ra tới, thân mình nầm liệt với mà, rơi lệ nói “Tạ phúc tấn.”

Giữa suy nghĩ phải hướng Lý thái y cùng ma ma quỳ xuống đất khấu tạ, ma ma duỗi tay ngăn cản, “Ngài vạn không thể như thế, mau mau đứng dậy.”

Ma ma đem Lý thị nâng dậy, thấp giọng nói “Đức phi nương nương từ trước đến nay thương tiếc hoàng khi a ca, hàn lại là ung thân vương trưởng tử, chủ tử tự nhiên xem trọng ngươi liếc mắt một cái, đây cũng là khổ tận

cam lai, nô tỳ nhìn ngươi là có hậu phúc, nghỉ ngơi hảo thân mình, chủ tử tất sē chiêu ngài vào cung.” Nhìn thoảng qua Tè Lạc, Lý thị hiểu ý đỡ ma ma lại lần nữa đi vào Tè Lạc trước mặt, quỳ xuống đất trịnh trọng dập đầu “Tạ phúc tấn mấy năm nay đối hoằng khi dưỡng dục chi ân, thiếp dưỡng bệnh mười năm hơn, phúc tấn cũng không từng bạc đãi, thiếp ngày sau nhất định sē hảo sinh hầu hạ phúc tấn, báo phúc tấn đại ân.”

Tè Lạc kéo Lý thị, cười trấn an hai câu, mới mang theo người rời đi. Lý thị đứng ở trong viện, nhìn rộng mở đại môn, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, nàng rốt cuộc có thể đi ra này tòa tú phuong tiếu viện, nghĩ đến vừa mới ma ma ám hạ công đạo, Lý thị vốn dĩ vẫn đục hai mắt tái hiện sắc bén mũi nhọn.

“Ngạch nương gần nhất đau đầu có từng giảm bớt? Ta tiến hiến phuong thuốc hẵn là có chút tác dụng đi.” Đi ở đá cuội phô thành mặt đường thượng, hai sườn có vài cọng vừa mới nảy mầm cây liễu, Tè Lạc tùy ý hỏi đi theo nàng bên cạnh ma ma.

“Hồi tú phúc tấn, nương nương đau đầu đã là tốt hơn rất nhiều, phúc tấn phuong thuốc rất là dùng được.”

Tè Lạc chậm rãi dừng lại bước chân, nhìn ma ma nhẹ giọng nói “Dưỡng bệnh dưỡng bệnh, vẫn là muốn đem dưỡng mới hảo, thiếu tướng phiền lòng sự ngạch nương đau đầu chi chứng chỉ sợ sê nhẹ thượng rất nhiều, vẫn là chúng ta này đó làm con dâu vô dụng, luôn là làm ngạch nương lo lắng.”

Ma ma nhìn Tè Lạc nghiêm trang bộ dáng âm thầm lắc đầu cười khẽ, trên mặt bình tĩnh như nước, khom người nói “Tú phúc tấn đối nương nương hiếu tâm, nô tỳ tất sē đưa tới.”

“Lý thái y, vất vả ngươi trị liệu hảo Lý trắc phúc tấn đên cuồng chi chứng, cũng giải trong lòng ta việc khó, Tân ma ma, thêm thưởng Lý thái y.”

Thái y liên thanh nói “Nô tài không dám.”

Tè Lạc cười khẽ nói “Đây là ngươi nên được, mặc dù chối từ, Tân ma ma, ngươi tự mình đưa bọn họ ra phủ.”

Tân ma ma lên tiếng mang theo bọn họ rời đi, Tè Lạc tùy tay tháo xuống một đóa đỏ tươi nghênh xuân hoa, ngón tay lôi kéo cánh hoa, trong mắt mỉm cười phảng phát nhìn thấy chuyện thú vị, nhẹ giọng nói “Đức phi nương nương, đây là ngươi tự tìm, ngươi cần phải hiểu được kẻ đên nếu thật là đên cuồng lên sức lực chính là rất lớn, ta dùng không cần cũng đi nhìn một cái này ra trò hay đâu?”

Chương 492 hoằng khi đại hôn

Khang Hi 59 năm tháng tư thượng tuần, Tè Lạc tự mình chọn lựa một cái nghi gả cưới ngày lành, hoằng khi đại hôn liền tuyển tại đây ngày, ở định ra hôn kỳ phía trước, kinh thành liền có đòn đai Khang Hi tuy không có tấn phong hoằng khi vì ung thân vương thế tử, nhưng vì đều bị trọng dụng Tú a ca thể diện, làm hắn trưởng tử hôn sự càng có thể diện, Khang Hi sẽ tấn phong hoằng khi vì Bối Lặc, chính là thăng đến thành thân ngày đó, thánh chỉ đều không có hạ đạt, hoằng khi vẫn là ung thân vương con vợ lẽ, trên người không có bất luận cái gì tước vị, hắn thân xuyên đở thăm lễ phục, trong mắt khó néo thất vọng chi tình.

Lý thị trải qua nhiều ngày nghỉ ngơi, một lần nữa toả sáng sáng rọi, phảng phát muôn đem mười năm hơn mẫu tử tình ý bỏ trở về, mỗi ngày đều ở hoằng khi trong viện ngọc đền đã khuya đã khuya, thậm chí lôi kéo hoằng khi không ngừng nói thầm, nàng lúc ấy bị Dận Chân phong bế ở

trong viện khi, liền nghe nói quá hăn chí hướng, Lý thị sáng tỏ hiện giờ tình hình sau, khó tránh khỏi trong lòng chờ đợi, nhưng nàng nhiều lần chìm nổi không dám lại chọc Dận Chân không thoái mái, trừ bỏ đối Tề Lạc cung kính đến không được ở ngoài, Dận Chân chí hướng nàng không dám lộ ra mảy may.

Cảnh thị từ Lý thị lành bệnh lúc sau, càng thêm trầm mặc ít lời, quan trọng môn hộ, bày ra một bộ đối hoằng khi thờ ơ tư thế, nàng này phiên hành vi, chính là làm đầy ngập ghen ghét Lý thị cũng chọn không ra sai sót. Mà đối hoằng khi trong viện sự tình, Lý thị cũng dần dần nhúng tay quản trị, Tề Lạc không có răn dạy Lý thị ngược lại mang theo vài phần mặc kệ nó, nhưng thật ra làm nàng khí thế kiêu ngạo không ít.

Hoằng khi trên người tuy rằng không có tước vị, nhưng hăn dù sao cũng là Tú a ca chi tử, Khang Hi tôn tử, đồng ngạc thị xuất thân hiển quý, Tề Lạc cũng không nghĩ ở đại hỉ chi nhật quét hoằng khi mặt mũi, cho nên hôn lễ tổ chức còn tính nào nhiệt, hoàng tử hoàng thân quốc thích kể hết trình diện, hoàng tử phúc tấn các quý phụ cũng sớm đuổi tới ung thân vương phủ, bạn Tề Lạc đàm tiếu, Hoàn Nhan thị bởi vì mười bốn a ca tấn vị quận vương tuy rằng nổi bật chính thịnh, nhưng nàng ở Tề Lạc trước mặt không dám lộ ra chút nào đặc ý, thập phần cung kính phụ họa phu nhân cùng chúc mừng ung thân vương phúc tấn, nói rất nhiều thảo hỉ chi ngôn.

Tề Lạc đạm cười đối mặt mọi người ân cần, cho đến lúc này nàng mới khắc sâu sáng tỏ lần đó bị phạt quỳ linh bài rốt cuộc đối nàng ý nghĩa cái gì? Mọi người tuy rằng đang nói cười, nhưng ánh mắt lại không khỏi dừng ở Khang Hi tự tay viết ban tặng kia hai phúc tự mặt trên, tận mắt nhìn thấy quả nhiên so nghe nói càng có chấn động.

Ở hoằng khi bái thiên địa là lúc, Tề Lạc người mặc thân vương phúc tấn lễ phục cùng Dận Chân ngồi ở chủ vị, hoằng khi mang theo che khăn voan

đỏ đống ngạc thị quỳ xuống đất dập đầu, đứng ở Tề Lạc bên người Lý thi
đầy mặt ý cười, mọi người trộm đánh giá cái này dường bệnh mười năm
hơn ung thân vương trắc phúc tấn, càng có cực giả nhỏ giọng nghị luận
lên.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 279

Đức phi cúi người bắt lấy Lý thị cánh tay, thương tiếc nói “Làm gì vậy? Bốn cung hiếu được ngươi dưỡng bệnh đã lâu, Dận Chân phúc tấn cũng từng vì ngươi biến thỉnh danh y, hiện giờ này không thôi là rất tốt sao? Như thế nào có thể nói rốt cuộc không thể gặp bốn cung? Người đáng vè này, là cái nào làm ngươi chịu ủy khuất?”

Đức phi phiết liếc mắt một cái Tè Lạc, Hoàn Nhan thị cùng năm thị lúc này nhưng thật ra phổi hợp ăn ý, chặc muồn tiến lên Tè Lạc, năm thị càng là tiến lên hai bước, thủy nhuận hai tròng mắt lộ ra điểm điểm lệ quang, trong giọng nói mang theo thương hại nói “Lý trắc phúc tấn, nếu có ủy khuất tấn nhưng hướng nương nương mở miệng, ngươi là hoảng khi a ca mẹ đẻ, nương nương lại đau lòng hoảng khi a ca, tất sẽ vì ngươi làm chủ.”

“Lý trắc phúc tấn mười dư tái đóng cửa dưỡng bệnh, nói vậy thập phần vất vả.” Hoàn Nhan thị cũng ứng hòa thượng hai câu, bởi vì cùng Tè Lạc, có hại rất nhiều lần, bởi vậy không dám quá mức thương đương, chờ đến nàng thật sự lạc giêng lại ném cục đá cũng không muộn.

Lý thị cảm thấy ngực khó chịu, đầu váng mắt hoa, tâm phảng phất muồn nhảy ra ngực, trước mắt một mảnh biển lửa,, Đức phi dưới thân màu đỏ cái đệm, mạnh mẽ dời đi khai tầm mắt, lại nhìn thấy Hoàn Nhan thị đỏ thẫm trang phục phụ nữ Mãn Thanh, không oán không thù muồn hoàn toàn châm tǎn nàng trong đầu an phận thanh minh, hai mắt sung huyết, sắc mặt

trắng bêch dữ tợn, năm thị nhẹ giọng kêu? “Lý trắc phúc tấn? Lý trắc phúc tấn?”

Lý thị giơ tay chính phản hai hạ tàn nhẫn trùu năm thị hai cái cái tát, bạch bạch hai tiếng, vang vọng toàn bộ vĩnh cùng cung, năm thị lập tức hai má sưng đỏ, khóe miệng dục nút chảy ra tơ máu, trên mặt xanh tím chướng ẩn rõ ràng có thể thấy được, năm thị bị phiến sưng sốt, Lý thị một phen kéo lẩy nàng cổ áo, một cái tát đánh tan nàng tóc, cao giọng mắng “Tiện nhân, tiện nhân, cũng dám câu gia? Cũng không nhìn một cái kia phó hồ mị bộ dáng, gia có thể xem trọng ngươi?” Đem năm thị đầy ngã với mà.

Đức phi lúc này sáng tỏ Lý thị thật sự điên cuồng, cao giọng nói “Người tới, người tới.” Cầu người không bằng cầu mình, Đức phi muốn đứng dậy rời xa nỗi điên Lý thị, lại không có chạy thoát khai, điên cuồng người muốn so thanh tĩnh khi sức lực lớn hơn rất nhiều, Lý thị một cái bước xa tiến lên đem Đức phi án muôn trên giường, dùng thân mình ngăn chặn không ngừng giãy giụa Đức phi? Hung hăng ở trên người nàng véo nịnh lên “Tiện phụ, tiện phụ, ngươi tránh một đời, tương lai xứng đáng không có nhỉ từ vì ngươi tống chung, đây là báo ứng, báo ứng a, thiên lí tuần hoàn, báo ứng.” Hoàn Nhan thị cả người đều đã xem ngốc xem choáng váng, Tề Lạc lui ra phía sau hai bước, nhịn cười ý, hô lớn nói: “Người tới, mau tới người, Lý trắc phúc tấn lại điên cuồng, người tới nào.”

Bởi vì Đức phi có khác tâm tư, cho nên cung nữ ma ma đều thối lui đến ngoài điện, hơn nữa lại có người âm thầm giúp đỡ, cho nên chờ đến các nàng vọt vào tới khi muốn buổi tối một hồi, hơn nữa thấy vậy hỗn loạn tình hình, cũng không khỏi sững sờ, Tề Lạc nôn nóng răn dạy “Còn thất thần làm cái gì? Còn không kéo ra điên cuồng Lý thị? Cứu ngạch nương

quan trọng.” Cất bước tiến lên, lại thân mình một oai, ninh chặt mày, nửa ngòi xóm xuống dưới, che lại mắt cá chân.

Đức phi bên người ma ma giấu đi trong mắt ý cười, vọt tới đằng trước, lanh cung nữ liều mạng kéo túm Lý thị, Lý thị lúc này lực lớn như ngưu, giãy giụa gian, Đức phi trên người lại ăn mấy quyền, phế đi hơn nửa ngày công phu, mới đưa Lý thị kéo ra, dùng dây thừng buộc chặt ở, Lý thị không ngừng chửi bậy, ma ma dùng khăn phá hỏng nàng miệng, trận này trò khôi hài, mới đưa đem kết thúc.

Ma ma đoạt bước lên trước, nâng dậy Đức phi, quan tâm hỏi “Chủ tử, chủ tử, ngài…… Cảm thấy như thế nào.”

Đức phi búi tóc lấy loạn, sở đeo thoa hoàn đều rơi rụng ở trên giường, khóc miệng mắt phải ú thanh, trên người quần áo Cảnh thị bị xả đến hồn độn, tay áo xả ra một lỗ hổng, vừa hợp với, này chỉ là thấy được đến, Đức phi cảm thấy cả người đau đớn, Lý thị chính là không thiếu dùng sức véo niết nàng.

Hoàn Nhan thị lúc này mới phản ứng lại đây, tiến lên hỏi “Ngạch nương, ngạch nương, con dâu đi gọi thái y.”

Đức phi dại ra ánh mắt chuyển vì thanh minh, giơ tay cắp Hoàn Nhan thị một bạt tai, nổi giận mắng “Đều là bởi vì thái y, nếu không phải hắn, lại như thế nào sẽ có hôm nay việc?” Hoàn Nhan thị bụm mặt, không dám lên tiếng, Tề Lạc nhấp môi, khập khiễng đi vào phụ cận, quỳ xuống đất nói “Ngạch nương, con dâu đáng chết, không có xem trọng Lý thị, con dâu đã sớm nói qua, Lý thị điên cuồng chi chứng không chừng khi nào liền sẽ phát tác, có tình cái kia Lý thái y, không, ai ngàn đao lang băm, lừa bịp ngạch nương, đúng vậy ngạch nương gấp như thế đại nạn, thật là nê……”

“Không cần phải nói, Dận Chân phúc tấn, ngươi không cần phải nói.”
Đức phi đem thân mình dựa vào ma ma trên người, khép lại hai mắt,
không nghĩ nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, lâu lịch trong cung việc, nàng lại
như thế nào sẽ cân nhắc không ra trong đó môn đạo?, Là ở vào phi vị đã
lâu đại ý? Vẫn là thật sự coi thường nàng? Cái này xuất trần khó hiểu thế
sự ung thân vương phúc tấn.

“Lão tú phúc tấn, mang Lý thị hồi phủ, bốn cung không bao giờ muốn
gặp đến nàng.” Tề Lạc nhẹ nhàng lên tiếng, Tử Anh vội thượng nâng, Tề
Lạc nhìn thoáng qua nầm liệt ngồi đường sống húc đầu phát ra nầm thị, lúc
này nàng không hề là ra nước bùn mà không nhiễm bạch liên, mà là bị gió
mạnh xâm nhập quá rách nát thảm liên, nhẹ giọng nói “Nầm trắc phúc tấn,
thật sự là xin lỗi, ta đại Lý thị hướng ngươi nhận lỗi.”

Nầm thị nhìn lướt qua bốn phía, mọi người đều thực chật vật bất kham,
ngửa đầu nhìn trang dung một tia không loạn cao quý thanh nhã Tề Lạc, ủy
khuất bi phần nước mắt lăn xuống, Tề Lạc lại nhẹ giọng trấn an hai câu,
mới sai người mang theo buộc chặt tốt Lý thị, cùng với đại ra đồng ngạc
thị rời đi hoàng cung, hoàn toàn kết thúc này ra vĩnh cùng cung trò khôi
hở.

Chương 494 đau lòng Dận Chân

Ngồi ở trên xe ngựa, Tề Lạc nghĩ đến vĩnh cùng cung kia tràng trò khôi
hở liền không khỏi môi đỏ thượng kiều, trong mắt lộ ra điểm điểm ý cười,
hôm nay lúc sau, chỉ sợ kinh thành liền sẽ truyền khắp Lý thị điên cuồng
chi chứng, không bao giờ sẽ có người nhắc tới muôn gấp nàng, gấp qua
quỷ còn không chạy hắc sao? Đức phi kia phó hình dáng thê thảm, Tề Lạc
hả giận đồng thời cũng có như vậy một tia lo lắng, mặc kệ như thế
nào nàng luôn là Dận Chân mẹ đẻ, bách thiện hiếu vi tiên, ngu trung ngu
hiếu thịnh hành niên đại, Dận Chân có thể hay không cảm thấy chính mình
đã làm? Chính là Đức phi đối Hoằng Mân những cái đó ác độc thủ đoạn,

Tè Lạc còn cảm thấy chính mình thực thiện lương đâu, ám hạ quyết định muốn cùng Dận Chân nói thượng một tiếng, nếu muốn nhân Đức phi dẫn tới hắn trong lòng không thoái mái, vậy mất nhiều hơn được.

Trở lại trong phủ, Lý thị buộc chặt đến rắn chắc bị mang ra xe ngựa, lúc này nàng đã là hoàn toàn tinh táo lại, hai mắt phảng phất phun hỏa giống nhau nhìn chằm chằm vẻ mặt bình tĩnh Tè Lạc, không ngừng giãy giụa, nề hà miệng bị lắp kín, căn bản phát không ra tiếng nói. Tè Lạc cảm thấy được Lý thị ánh mắt tựa đao, phảng phất muốn đem nàng tung mảnh tung mảnh quát, thăng thắn eo bối, nhìn thấy trong phủ hạ nhân trộm đánh giá, trầm giọng nói “Lý trắc phúc tấn ở vĩnh cùng trong cung cũ tật phát tác va chạm Đức phi nương nương cùng mười bốn a ca trắc phúc tấn, Đức phi nương nương tâm từ...”

Hoàng khi Hoằng Mân đám người từ phủ ngoại đi đến, bọn họ cũng đều nhận được âm tín, hoàng khi bay nhanh hai bước, thịnh thích một tiếng quỳ gối Tè Lạc trước mặt, khẩn cầu nói “Phúc tấn, ngạch nương chỉ là nhất thời thất thố, chứng bệnh của nàng sẽ dần dần chuyển biến tốt đẹp, thỉnh phúc tấn khai ân.”

“Hoàng khi, đây là Đức phi nương nương ý tú, Lý trắc phúc tấn vẫn là đóng cửa dưỡng bệnh hảo.” Tè Lạc không dao động, hoàng khi hàm chứa nước mắt liên tục dập đầu “Phúc tấn, cầu ngài khai ân, ngạch nương đã bị đóng mười năm hơn, nàng sẽ không cùng ngài tranh cái gì, ngài liền đại nhân đại lượng, buông tha nàng.”

Hoàng lịch đôi mắt mị lên, Hoằng Mân tiêu sai dùng Khang Hi thường cây quạt gỗ xuống tay chưởng, bên miệng lộ ra một phân ý cười, phảng phất ở nhìn vừa ra trò hay, chỉ là ở hắn nhìn phía hoàng khi trong mắt tuy rằng có doanh doanh ý cười, nhưng lại khó nén trong đó lạnh băng, giữ chặt muốn tiến lên hoàng lịch, khẽ lắc đầu.

Tè Lạc nhin mày, quát bảo ngưng lại nói “Câm mồm, ngươi nói chính là cái gì hồn trưởng lời nói? Lý trắc phúc tấn thân hoạn bệnh hiểm nghèo đã phạm thất xuất, cho dù không thôi ly, cũng ứng hàng vị mới là.” Hoảng khi sắc mặt tái nhợt, nhấp môi, không dám lại cầu tình, Lý thị thân mình không ngừng đong đưa, trong miệng ô ô phát ra âm thanh, bị Tần ma ma mệnh hai cái bà tử ngăn chặn, thở dài một hơi “Hoảng khi, niệm ở Lý trắc phúc tấn vì Vương gia sinh nhi dục nữ tình cảm thương, ta chỉ là làm nàng đóng cửa nghỉ ngơi thân mình, đã từ khoan xử trí.”

Hoảng khi hơi há mồm, nắm chặt nắm tay, cắn đầu lưỡi “Tạ, tạ, phúc tấn ân điển.” Tè Lạc gật đầu, nhìn về phía mặt xám như tro tàn, hai mắt dại ra Lý thị, “Lý trắc phúc tấn, ngươi vẫn là hảo sinh tĩnh dưỡng hảo, ngươi cứ việc an tâm, ăn mặc chi phí thương không phải ít một phân, đến nỗi hoảng khi, đã là thành thân, hắn phúc tấn là cái hiền huệ, ngươi cũng có thể an tâm.” Ngay sau đó sai người đem Lý thị một lần nữa mang về cái kia sân, nhìn chậm rãi khép lại viện môn, Lý thị hoàn toàn hôn mê bất tỉnh, nàng minh bạch cuộc đời này lại vô khả năng bước ra này một bước.

Trán an hảo hoảng khi, Tè Lạc nhìn quanh một chút bốn phía, nhìn thấy Hoảng Mân lặng lẽ vươn ngón tay cái, trùng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, đỡ Tần ma ma tay chậm rãi hướng vào phía trong trạch đi đến, hoảng lịch chạy mau hai bước, lôi kéo Tè Lạc tay trái, bồi ở bên người nàng, cái miệng nhỏ không ngừng giảng buồn cười sự tình.

“Lý trắc phúc tấn có lẽ nào ngày lại có thể chuyển biến tốt chuyển đâu, tẫu tử một ngày này lại mệt lại dọa, hoảng khi ca ca vẫn là mang nàng trở về hảo sinh nghỉ ngơi đi.”

Hoảng Mân an ủi hai câu, mới xoay người rời đi, hoảng khi nhìn đến trong tay hắn cây quạt, trong lòng càng là bi phẫn, sự tình quan hắn lớn nhất chỗ dựa Đức phi, làm sao có thể lại mà sống mẫu cầu tình? Ngạch

nương, nhi tử nhất định phải tranh đến tước vị, đem ngài cung nghênh xuất viện lạc, làm cho bọn họ đều quỳ gối ngài trước mặt thỉnh tội.

Cẩn thận dò hỏi hoằng lịch Hoằng Mân công khóa, kỳ thật này đó chi, hồ, giả, dã văn chương Tè Lạc cũng không hiểu lăm, nhưng vẫn là công đạo bọn họ muốn kính trọng sư phó, tầm mắt muốn buông ra một ít, không thể chỉ cực hạn với sách vở thượng đồ vật, vuốt hoằng lịch đầu, than nhẹ ““ đọc vạn quyển sách, hành ngàn dặm đường, có diệu tự hán, ta phải này trợ ’ các ngươi phải nhớ ở trong lòng.””

Hoằng lịch Hoằng Mân gật đầu, thấy Tè Lạc đầy mặt mệt mỏi, Hoằng Mân nhẹ giọng nói “Ngạch nương, ngài trước nghỉ ngơi, ta lãnh hoằng lịch đi thư phòng.”

Tè Lạc lệch qua trên giường, mỏi mệt khép lại hai mắt, dư lại cũng chỉ là không cho Dận Chân khả nghi, chuyện này liền đại công cáo thành, mơ màng màng cảm thấy có người đụng vào, thong thả mở to mắt, Dận Chân đứng ở nàng trước mặt, thu hồi đặt ở nàng bên môi ngón tay, đáy mắt xẹt qua một phân xấu hổ, phảng phát không nghĩ tới nàng sẽ nhanh như vậy liền tỉnh táo lại.

Tè Lạc hướng bên cạnh xê dịch, vỗ nhẹ một chút bên người không vị, ngọt nị nói “Gia, bồi ta.” Dận Chân âm thầm thở dài, đối với nàng này phó làm nũng đáng vẻ luôn là không thể nhẫn tâm, nữ nhân khác làm như vậy chỉ sợ chính mình sẽ nhắc chân liền đi, chính là đối với nàng, lại…… Nằm ở trên giường, thực tự nhiên đem nàng ôm trong ngực trung, “Hôm nay vĩnh cùng cung sự, gia đã biết được, Lý thị liền như ngươi an bài đóng cửa dưỡng bệnh.”

“Nương nương kia……” Tè lạc cắn môi, nàng nhưng không có tự tin chính mình điểm này tiêu hoa chiêu sẽ giấu điểm được Dận Chân, vẫn là ăn ngay nói thật hảo “Gia, ngươi sẽ trách ta sao?”

Dận Chân chậm rãi nhắm mắt lại, không tự giác chuyển động nhẫn ban chỉ, trong cung chuyện cũ một màn một màn tái hiện, tuổi nhỏ khi nước mắt, Đức phi phẫn hận, ngạch nương ủy khuất, ngũ điệu mang theo một tia thương cảm “Gia, gia sẽ không, là hắn là cho nàng một cái giáo huấn, hội trưởng trí nhớ, không dám lại nhúng tay vương phủ sự, cấp gia thêm phiền.”

Tề lạc tới gần Dận Chân, đôi tay ôm lấy hắn kia có chút cứng đờ thân mình, có thể nhận thấy được hắn trong xương cốt lộ ra tới nhàn nhạt đau thương cô đơn, thậm chí còn có vài phần tưởng niệm, hắn là đối Đồng Hoàng Hậu đi, từ hiếu trang bản thảo có thể thấy được, Khang Hi có lẽ đối Đồng Hoàng Hậu có một phân thực đặc biệt cảm tình.

“Gia, nếu là nương nương không tính toán huỷ hoại Hoằng Môn thanh danh, ta cũng sẽ không như thế.” Tề Lạc đầu gối lên đầu vai hắn, ngoan tuyệt mỉ miệng, “Ta chịu ủy khuất không sao cả, nhưng là ta không thể cho phép Hoằng Môn bọn họ lại xảy ra sự cố.”

Dận Chân vỗ nhẹ nàng phía sau lưng ừ nhẹ một tiếng, Tề Lạc suy nghĩ một chút, ngồi dậy nhìn hắn, có vài phần không đành lòng, nhưng trong lịch sử Đức phi thật sự cấp Ung Chính thêm rất nhiều phiền toái. Ở đăng cơ khi chút nào không niệm mẫu tử chi tình, thậm chí buộc Dận Chân suýt nữa thanh kiếm tự sát, tuy rằng này đó đều là truyền thuyết, nhưng Tề Lạc thật sự thực đau lòng trước mặt cái này cảm tình cũng không lộ ra ngoài cố chấp lại quá mức thuần túy nam nhân. Bởi vì chính mình người một nhà tham gia đến trong lịch sử, tương lai tình hình khả năng không có như vậy tao, nhưng có lẽ sẽ càng hỗn loạn, cũng muốn làm Dận Chân đối Đức phi tương lai não tàn hành vi có điều chuẩn bị.

Định ra tâm tư, Tề Lạc trầm giọng nói “Gia, nói câu tru tâm chi ngôn, nương nương chỉ sợ sẽ không dừng tay, trừ bỏ…… Trừ bỏ ngài không hề

cùng mười bốn a ca tranh kia đem ghé dựa, đối hắn cúi đầu xung thần, nếu không.....”

Dận Chân bỗng nhiên mở to mắt, bên trong nhắc lên ngập trời tức giận, tay nắm chặt tè lạc cánh tay, “Cúi đầu xung thần? Gia sẽ hướng hắn quỳ xuống đất xung thần? Sẽ không, Đức phi vĩnh viễn cũng đợi không được kia một ngày.”

Dận Chân tay kính rất lớn, tiêu pha gân xanh bạo khởi, Tề Lạc ninh mày, vỗ nhẹ hắn bởi vì tức giận pháp phòng ngực, an ủi nói “Ta hiểu được, ta hiểu được, liền bởi vì như thế, mới tưởng cho ngài đê cái tinh nhi, ta lo lắng tương lai nương nương sẽ hâm hại người, vì mười bốn a ca nàng...”

“Nàng cái gì đều làm được ra.” Dận Chân đem Tề Lạc một lần nữa ánh trước ngực, tiếp được nàng hạ nửa câu, “Gia đã sớm biết được, lúc trước nàng liền từng nói khởi quá, con trai của nàng chỉ có, chỉ có lão thập tứ, gia... Ta Dận Chân, chỉ là... Chỉ là nàng tấn chức tàn vị...”

Dận Chân đứt quãng nói càng là làm Tề Lạc đau lòng không thôi, ngoan ngoãn ghé vào hắn trong lòng ngực, nhẹ giọng nói “Gia, Hoàng A Mã là coi trọng người, nương nương từ nữ quan tấn vị vì bốn phi chi nhất, trừ bỏ nàng tâm kế ở ngoài, càng nhiều, càng nhiều chính là bởi vì nàng là người... Dận Chân... Hoàng A Mã thân phong ung thân vương mẹ đẻ, mẫu lấy tử quý, ta không cảm thấy tự đại lỗ mang mươi bốn a ca sẽ đến Hoàng A Mã coi trọng, chân chính làm nàng ổn cư Đức phi chi vị chính là ngài, tương lai ngài sẽ mang cho nàng tôn vinh càng nhiều, chỉ là nàng chỉ sợ là quỷ mê tâm hồn, tưởng trật.”

“Tề Lạc, gia đã không thèm đê ý, người không cần lo lắng gia sẽ trách người.” Dận Chân vùi đầu vào Tề Lạc hõm vai, không thèm đê ý? Kia vai chỗ ướt át lại là từ từ đâu ra? Tề Lạc nhẹ vỗ về Dận Chân phía sau lưng,

gắt gao cùng hắn dán đến một chỗ, dùng chính mình nhiệt độ cơ thể ám áp lạnh băng cao ngạo ung thân vương.

Khang Hi nghe nói vĩnh cùng cung sự, nhịn không được một miệng trà phun trên mặt đất, liên thanh ho khan, Lý Đức Toàn vội tiến lên nhẹ đầm hắn phía sau lưng, Khang Hi mang theo vài phần không xác định hỏi “Ngươi là nói Đức phi bị lão tú trắc phúc tấn cấp đánh?”

“Hồi Hoàng Thượng nói, Lý trắc phúc tấn đột nhiên điên cuồng lên, là cũ tật tái phát.” Khang Hi đẩy ra Lý Đức Toàn, trầm tư sau một lúc lâu, tiếc nuối mở miệng “Trẫm gần nhất tổng nghĩ Tây Bắc chiến sự, không rảnh để ý tới hậu cung mọi việc, thiếu nhìn một hồi trò hay, sớm biết lão tú phúc tấn hôm nay tiến cung, trẫm cũng nên đi vĩnh cùng cung đi dạo mới là.”

Lý Đức Toàn thấy Khang Hi trong mắt ẩn ẩn lộ ra ý cười, cúi đầu bất quá nói chuyện, Khang Hi một lần nữa bung lên chén trà, khoan lá trà, đắc ý mở miệng “Xem ra trẫm phạt lão tú phúc tấn, đến làm nàng thanh tịnh không ít, đây mới là trẫm cấp lão tú chọn phúc tấn, không có chút thủ đoạn, tương lai như thế nào đắn đo được -- không, có lẽ không dùng được, Đức phi, trẫm lại nhìn một cái.”

“Hoàng Thượng, Đức phi nương nương tuyên triều Lý thái y hỏi mạch, Lý thái y hỏi phủ lúc sau, liền chết bất đắc kỳ tử mà chết, Lý thái y người nhà dục đỡ linh phản hồi Giang Nam, nói là Lý thái y di mệnh, lá rụng về cội.”

“Trẫm hiểu được.” Khang Hi cũng không để ý, ở trong lòng hắn mang không dậy nổi một tia gợn sóng, quái này trách hắn cùng sai rồi chủ tử, buông chung trà “Nghi Phi đi qua vĩnh cùng cung?”

“Hồi Hoàng Thượng, Nghi Phi nương nương bị che ở vĩnh cung ngoài cung, Đức phi nương nương muốn tĩnh dưỡng, không thấy khách thăm.” Khang Hi cười nói “Đức phi cũng quá mức keo kiệt, Nghi Phi cũng là có ý tốt, truyền chỉ, mệnh Nghi Phi đại trẫm thăm hỏi vĩnh cung Đức phi.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 280

“Thống lĩnh.” Hiên Doãn cũng có vài phần nhiệt huyết dâng lên, tuấn dật trên mặt lộ ra đi theo sùng bái, Tè Giác tiêu sai xoay người xuống ngựa, nói một tiếng “Đi theo ta.” Hiên Doãn đồng dạng xuống ngựa đi theo hắn phía sau, đi vào phong hoá thành màu xám đậm cục đá bên, Tè Giác tùy tay ở bụi cỏ trung rút một cây trường thảo, nơi tay chỉ gian xoay tròn, từ ngực chồ lấy ra hăn tự mình họa giản dị bản đồ, phô ở trên tảng đá.

“Ta cũng không nói nhiều vô nghĩa, quân cận vệ đã là một mình thâm nhập, mà mười bốn a ca bên kia còn không có âm tín, chậm nhất ba ngày, sách vong a kéo bối thản bộ đội sở thuộc tất đến, chỉ sợ đến lúc đó sẽ có một hồi huyết chiến.”

Hiên Doãn nhìn đơn giản sáng tỏ bản đồ, trong mắt hiện lên kính nể, nhìn chằm chằm bản đồ thật lâu sau, đột nhiên nói “Thống lĩnh, nếu là có thể đánh tan sách vong a kéo bối thản bộ đội sở thuộc, lần đó sau đem vùng đất bằng phẳng, chẳng phải là...” Tè Giác sợ một chút đầu vai hắn, đem trường thảo dùng sức phiết hướng nơi xa, thở dài nói “Ngươi nói này đó ta đều đã nghĩ đến, chính là một hồi huyết chiến, có thể hay không?” Nuốt xuống còn thừa nói, đáy mắt phát ra xuất từ tin sáng rọi “Tỷ tỷ đã từng nói qua, oan gia ngõ hẹp dũng giả thắng, Hiên Doãn, ta sẽ dẫn dắt các ngươi phá tan trước mắt hết thảy.”

“Thè sống chết đi theo thống lĩnh.” Hiên Doãn quỳ một gối xuống đất thề, Tè Giác tự mình nâng dậy Hiên Doãn, trầm giọng nói “Ta có việc

muốn phân phó ngươi làm, chiến trường không chỉ phải có dũng khí, càng phải có mưu kế, hai người thiếu một thứ cũng không được.” Trên bản đồ thượng, Tề Giác dùng ngón tay nhẹ điểm mấy cái mai phục nơi, Hiên Doãn một bên nghe một bên gật đầu, thậm chí có khi sẽ nói thượng hai câu, đảo cũng mở rộng Tề Giác ý nghĩ, cuối cùng mở miệng bảo đảm “Tỉ đem nhất định không phụ thống lĩnh sở vọng.”

Nói xong chính sự, Tề Giác lại cùng Hiên Doãn trò cười vài câu, hai người quan hệ nhưng thật ra thân cận thượng không ít, Hiên Doãn ấn phân phó đi làm cuối cùng an bài, Tề Giác thu hồi bản đồ, một lần nữa đặt ở trước ngực, hai cái bùa hộ mệnh lật ra tới, nghĩ đến chính mình thê tử Ti Gia, đáy mắt xẹt qua tình ý, nếu thật là chết trận sa trường, thật đúng là có chút xin lỗi nàng.

Tề Giác đem hai cái bùa hộ mệnh phóng hảo, hơi sợ ngực, thấp giọng nói “Tỷ tỷ, a mã, ngạch nương, Cầu Cầu sẽ không cho các ngươi thất vọng.” Dắt tuấn mã dây cương, “Tiểu bạch, chúng ta hồi doanh.” Xoay người lên ngựa, sợ một chút mã cỏ, lắc đầu than nhẹ “Tỷ tỷ đặt tên bản lĩnh thật đúng là không dám khen tặng, vất vả ngươi tiểu bạch.”

Con ngựa trắng thét dài một tiếng, phảng phát ở tò vò tán đồng giống nhau, Tề Giác ở quân doanh vượt qua lần này chiến tranh cuối cùng một cái bình tĩnh ban đêm. Ngày vừa mới dâng lên, thần lộ còn không có biến mất, đón hơi mỏng sương mù, Tề Giác đã là thu thập chỉnh tề, mệnh truyền lệnh quan kêu quân cận vệ tập hợp.

Tề Giác đứng ở chỉnh tề sắp hàng tốt quân cận vệ trước, trầm giọng hỏi “Quân cận vệ điều thứ nhất quân quy là cái gì?”

“Trung với hoàng mệnh, khai cương thác thô.” Mọi người cùng kêu lên hô lớn vài lần, Tề Giác vừa lòng gật đầu, giơ lên trong tay mật chỉ cao

giọng nói “Hảo, hiện tại hoàng mệnh liền ở trước mắt, quân cận vệ nghe ta hiệu lệnh.”

“Là, thống lĩnh đại nhân.” Tè Giác nhắm mắt trầm tĩnh nửa ngày, quân cận vệ binh sĩ thăng thắn eo, im ắng cung nghe Tè Giác mệnh lệnh.

Tè Giác bỗng nhiên mở mắt ra mắt, bên trong lộ ra sắc bén tự tin quang mang, trầm giọng nói “Quân cận vệ nghe lệnh, trong nhà có lão cha mẹ già bước ra khỏi hàng, trong nhà con trai độc nhất bước ra khỏi hàng, gia có thê nhi giả bước ra khỏi hàng, phàm bước ra khỏi hàng giả thủ doanh, bọn họ người tùy ta lên ngựa.” Nói xong sau, Tè Giác xoay người lên ngựa, phía sau mọi người cũng không có mọi nơi xem nhìn, không có một cái bước ra khỏi hàng giả, động tác chỉnh tề lên ngựa.

Cửu tử nhất sinh chiến tranh tại đây một khắc khai hỏa, Tè Giác suất lĩnh quân cận vệ không sợ nhầm phía sách vượng a kéo bô thân chủ lực, máu tươi nhiễm hồng cỏ xanh, Tè Giác bạc lượng khôi giáp dính đầy vết máu, dưới thân tiểu bạch tông mao cũng bị huyết nhiễm hồng, ở hắn đen bóng hai mắt bắn vào máu tươi, trước mắt một mảnh đỏ bừng, hắn đã giết đỏ cả mắt rồi, cũng không màng đến trên người miệng vết thương, ni-trát ka-li đã không có đạn dược, dao kiếm đã cuốn nhận, chém giết suốt một ngày Tè Giác đã có chút chống đỡ không được, nhưng kia khẩu khí không thể tiết, nếu không liền thật là chết trận sa trường, làm sao có thể bảo hộ Công Tước phủ, chăm sóc thê nhi, bảo hộ tỷ tỷ.

Tè Giác duỗi tay lau sạch trên mặt vết máu, giơ lên dao kiếm một lần nữa nhảy vào chiến đoàn, đột nhiên từ phía tiếng vó ngựa vang, xa xa bay quân cận vệ cờ xí cùng hắn đem kỳ, theo này cổ quân đầy đủ sức lực gia nhập, chiến trường hình thức nháy mắt chuyển biến, Tè Giác thở phào nhẹ nhõm, trong lòng minh bạch trận này đánh thắng.

Hoàng hôn buông xuống, quân cận vệ tụ lại ở bên nhau, bắt đầu y Tề Giác lời nói dọn dẹp chiến trường, Tề Giác đứng ở thô bao phía trên, nhìn tú tung ngang dọc rốt cuộc tử thi, ngửa mặt lên trời thở dài “Đánh thắng, Tề Giác không phụ sở vọng, quân cận vệ không phụ sở vọng.”

“Thống lĩnh uy vũ, thống lĩnh uy vũ.” Quân cận vệ rút ra eo trung bảo đao ở Hiên Doãn dẫn dắt hạ, mặt hướng Tề Giác tin phục hô lớn, thanh âm quanh quẩn ở nihil huyết thảo nguyên chỗ sâu trong. Nếu nói Tây Tạng tập kích bất ngờ sử Tề Giác nhất chiến thành danh, như vậy lần này huyết chiến lực binh xung được với là nỗi danh thiên hạ, hồn danh tướng lộ về phía trước suy sụp một đi nhanh.

Hơi làm nghỉ ngơi chỉnh đốn lúc sau, Tề Giác cũng không tưởng trì hoãn công phu, dẫn theo quân cận vệ lao thẳng tới sách vượng a kéo bồ thản bộ đội sở thuộc doanh trưởng, có lẽ là bọn họ không nghĩ tới, Tề Giác hội chiến chúng binh, hơn nữa hành quân sẽ nhanh như vậy, hơn nữa dụng tâm kín đáo mười bốn a ca không biết tung tích hoàn toàn mê hoặc sách vượng a kéo bồ thản, làm hồn không hiểu được cái nào là chủ công, cái nào là kiềm chế.

Trong bóng đêm, Tề Giác lặng yên tới, rút khỏi eo trung trường kiếm hô lớn: “Quân cận vệ, theo ta xông lên.” Mã đạp sách vượng a kéo bồ thản trưởng doanh, bắt sống hồn mấy cái con cháu, Tề Giác ngồi ngay ngắn ở trên ngựa, dùng roi ngựa chỉ vào quỳ gối trước ngựa thiêu niên hỏi: “Sách vượng a kéo bồ thản đâu? Người khác ở nơi nào?”

Tên kia thiêu niên rất là kiên cường không dao động, bên cạnh một cái tuổi tác càng tiểu nhân rung động thân mình, thấp giọng nói “Hồi…… Hồi đại nhân, thúc thúc vừa mới rời đi.”

“Đi lặp có bao nhiêu lâu, mau nói.” Tề Giác híp mắt, nếu là có thể bắt đến sách vượng a kéo bồ thản, kia lần này liền viên mãn, cũng đổi được

chết trận quân cận vệ.

“Không đến nửa canh giờ.” Thiếu niên thoát khỏi binh sĩ ẩn nhảy lẹt lên, một chân đem nói chuyện người đá đến nỗi giận mắng: “Phản đồ.” Ở Tề Giác ám chỉ hạ, thiếu niên nhẹ nhàng đoạt lấy quân cận vệ binh sĩ loan đao, hung hăng bồ về phía người nọ cõi, huyết bắn đương trường, Tề Giác quay lại đầu ngựa, phân phó nói “Đem bọn họ đều buộc chặt lên, lưu trữ vào kinh hiến phu”

Thiếu niên không phục trùng mắt Tề Giác, hô lớn nói “Ngươi có bắn lĩnh liền giết ta.”

“Ta cũng thực chán ghét phản đồ, cho nên làm ngươi làm thịt hắn, được làm vua thua làm giặc, những lời này chẳng lẽ ngươi không nghe nói qua?” Tề Giác lưu lại những lời này, liền lanh người hướng sách vượng a kéo bô thân rời đi phương hướng đuổi theo, khẩn đuổi chậm đuổi, rốt cuộc có thể thấy được phía trước bóng người, Tề Giác biết được quân cận vệ lấy là cường nỏ chỉ mạt, không thể lại thâm nhập, giơ lên ni-trát ka-li, thuần thục trang thượng để lại cho chính mình cuối cùng một viên đạn dược, ni-trát ka-li tiếng vang, chỉ nghe thấy nơi xa kinh hoảng thất thố hô to “Thủ lĩnh, thủ lĩnh.”

Tề Giác chuẩn bị giục ngựa tiến lên, rất xa trông thấy cờ xí tung bay, thượng thêu tuân quận vương, thở dài một hơi thít chặt dây cương, Hiên Doãn trào phúng nhẹ giọng “Mười bốn gia rốt cục là chạy tới, thông lĩnh, ngài không tiến lên sao?”

“Không cần, như thế nào cũng muốn cấp tuân quận vương mặt mũi.” Hiên Doãn nhìn thấy mười bốn gia bộ đội sở thuộc hô lớn bắt được sách vượng a kéo bô thân, không cam lòng nói “Rõ ràng là thông lĩnh ngài dùng ni-trát ka-li đánh cho bị thương hăn, mới làm mười bốn a ca nhặt một cái tiện nghi, như thế nào……”

“Im miệng.” Tề Giác dùng roi ngựa nhẹ gõ một chút Hiên Doãn đầu, nhẹ giọng quát bảo ngưng lại “Lời này không được nói nữa.” Thấy mọi người không cam lòng, thấp giọng giải thích nói “Trăng tròn sẽ khuyết, từ quá không kịp, quân cận vệ đã lập hạ chiến công, như thế nào cũng đến cấp mười bốn a ca chừa chút thể diện, hơn nữa việc này Hoàng Thượng không thấy được liền không hiểu được, các ngươi đều đem miệng cho ta quản nghiêm, không được nhiều chuyện.”

Mọi người gật đầu, Tề Giác giục ngựa tiến lên, Dận Trinh vốn dĩ bắt sống sách vượng a kéo bồ thản rất là đặc ý, nhưng nhìn thấy hắn đầu vai đổ máu, là ni-trát ka-li vết thương, lại gặp được chậm rãi mà đến Tề Giác, kia phân hưng phấn kính biến mắt hầu như không còn, hắn không nghĩ tới, sẽ là như thế kết quả, hắn vốn tưởng rằng Tề Giác hội chiến chết, không thành tướng ngược lại làm hắn đến công lớn, nắm chặt dây cương, Dận Trinh biết sách vượng a kéo bồ thản tuyệt đối không thể lại giao cho Tề Giác.

Chương 497 chúng tìm nàng

Từ Lăng Trụ hiến kế lúc sau, hắn trong lòng tuy rằng tin tưởng Tề Giác, nhưng lãnh binh chém giết chính là chính mình nhi tử, trong lòng khó tránh khỏi lo lắng, đối mặt Khang Hi có khi khó tránh khỏi hoảng hốt ngây người. Nhìn thấy nhéo quân cờ ngây người Lăng Trụ, Khang Hi có chút bất đắc dĩ, hắn thật đúng là yêu thương con cái người, chỉ là mệt bão thượng sự tình, thật đúng là không hảo cùng hắn giảng, Khang Hi thở dài, trong mắt thất vọng càng thêm nùng, hắn chưa từng nghĩ đến Dận Trinh sẽ như vậy lớn mật, cũng dám kháng chỉ, đem Tề Giác lâm vào chết cảnh, chẳng lẽ hắn cho rằng chính mình là kẻ điếc người mù? Bị lạc đường nhỏ? Hắn đến tìm hảo lý do, Khang Hi đem quân cờ thật mạnh phái ở bàn cờ thượng, bang một tiếng.

Lăng Trụ bị hoàn hồn, thấy Khang Hi đầy mặt phẫn nộ, trong lòng có vài phần khẩn trương, quỳ xuống đất thỉnh tội “Nô tài đáng chết, quân tiền thất nghi, thỉnh Hoàng Thượng thứ tội.”

“Không liên quan chuyện của ngươi, lên.” Lăng Trụ càng là như thế, Khang Hi trong lòng càng là áy náy, đối mười bốn a ca càng thêm thống hận, nếu là hắn con vợ cả chết trận, lại như thế nào đổi được hắn trung tâm? Nhìn thấy Lăng Trụ rõ ràng gầy ốm thân hình, đau lòng trung lộ ra tức giận mở miệng “Trẫm thưởng ngươi được liệu, vì sao không cần? Nhìn xem ngươi đều đem bản thân ngao thành cái dạng gì?”

Lăng Trụ xâu hổ cười cười, lúc này bên ngoài truyền đến hô lớn “Tin chiến thắng, Tây Bắc đại thắng.” Sững sót một chút, Lăng Trụ cũng bất chấp có phải hay không ở Khang Hi trước mặt, bước nhanh đi ra đại điện, thấy từ xa tới gần nội thị phùng tin chiến thắng chạy tới. Lăng Trụ thân mình không khỏi rung động, hắn sach lược thành công, chính là Tề Giác có thể hay không..... Không dám muôn nghe hay không, theo nội thị bước chân thượng càng ngày càng gần, Lăng Trụ phảng phát sợ hãi giống nhau về phía sau thôi lui.

Khang Hi tiến lên hai bước, duỗi tay bắt lấy Lăng Trụ cánh tay, trầm giọng an ủi nói “Không quan trọng, Tề Giác sẽ không có việc gì.” Trong mắt hiện lên ghét bỏ, lão thập tú, nếu là Tề Giác xảy ra chuyện, trẫm quyết không buông tha ngươi.

Nội thị thở hổn hển quỳ xuống đất cao hạ nói “Chúc mừng Hoàng Thượng, chúc mừng Hoàng Thượng, Tây Bắc đại thắng, oai hùng bá một trận chiến định càn khôn, tiêu diệt vương a kéo bố thản con cháu, mà mười bốn a ca sấn loạn tù binh vương a lạp bố thản, chỉ là hắn thương thế quá nặng, đã là mất đi.”

Khang Hi mặt lộ vẻ vui mừng, đoạt lấy tin chiến thắng, cẩn thận xem nhìn, mặt trên lời nói thập phần đơn giản, nhưng là hắn lại cảm thấy này phân hơi mỏng tin chiến thắng nặng trĩu, phảng phất có thể từ giữa nhìn thấy kia thanh kịch liệt tử chiến, chớp mũi có thể liền ngửi được máu tươi hương vị, Lăng Trụ nhìn Khang Hi, trong lòng nôn nóng, trượng là đánh thắng, Tè Giác hắn là bình an đi, trừng mắt nhìn liếc mắt một cái nội thị, hắn nói nhiều như vậy, như thế nào không nói Tè Giác hiện giờ trạng huống?

Nội thị rụt rụt cổ, hắn tưởng không rõ rốt cuộc nào đắc tội hoàng đế sủng thần, lộ ra một phân đáng thương lấy lòng bộ dáng, Khang Hi hoãn quá thần, nhìn thấy Lăng Trụ cùng nội thị chi gian đối diện, lắc đầu cười khổ, cảm thán mở miệng “Trẫm Trí Viễn Công, Tè Giác bình an không có việc gì, thu chút vết thương nhẹ, hắn oai hùng chi minh sẽ truyền khắp toàn bộ đại thanh, ngươi dạy dỗ ra tới hảo nhi tử, trẫm... Trẫm muốn thưởng ngươi...”

Lăng Trụ nghe thấy Tè Giác không có việc gì thở dài một cái, lúc này mới mặt lộ vẻ vui mừng, nghe thấy Khang Hi phải cho thưởng, cười ha ha quỳ xuống đất, Khang Hi âm thầm cân nhắc nên thưởng hắn cái gì? Tước vị không thể lại thăng, đã là thừa kế năm đời công tước, thừa kế vong thế, nhưng cái này danh còn phải để lại cho Dận Chân, Khang Hi nhìn thấy Lăng Trụ chờ đợi dáng vẻ, tức giận nhẹ đá hắn một chút, tức giận nói “Đã không có, trẫm thưởng Tè Giác, không thưởng ngươi.”

“Nga.” Lăng Trụ ngượng ngùng đứng dậy, Khang Hi càng là cười mắng “Bày ra một bộ ủy khuất bộ dáng, trẫm còn bạc đãi ngươi không thành?”

“Hoàng Thượng đối nô tài ân cao ngất, nô tài cảm động đến rơi nước mắt.” Lăng Trụ trung thành và tận tâm thổ lộ, Khang Hi rất là vừa lòng, đối với nội thị hỏi “Cái nào đưa tới tin chiến thắng tuyên hán tiến cung,

trẫm muốn đích thân hỏi một chút oai hùng bá là như thế nào đánh thắng trận này huyết chiến.”

“Tuân chỉ.” Nội thị lui đi ra ngoài, chỉ chốc lát sau công phu, Hiên Doãn ăn mặc màu trắng áo giáp, mũ giáp thượng bay màu trắng trâm anh, khí vũ hiên ngang đi vào đại điện, Baidu Tieba, dừng lại bước chân quỳ xuống đất thỉnh an, cao giọng nói “Nô tài Hiên Doãn khấu kiến Hoàng Thượng.”

“Bình thân.” Hiên Doãn đứng dậy, mắt nhìn thẳng, nhưng khéo mắt du quang đồng dạng nhìn thấy Khang Hi bên người Trí Viễn Công. Khang Hi hơi nhíu mày, mang theo một tia nghi ngờ hỏi “Ngươi là -- ngươi hắn là phí dương cổ cháu đích tôn, nhất đắng hầu thần Tần con vợ cả đồng ngạc Hiên Doãn.”

“Hoàng Thượng thật là hảo trí nhớ, chính là nô tài.” Hiên Doãn thẳng thắn eo, trên người lộ ra trải qua huyết chiến kia phân bua hắn, Khang Hi cao giọng cười nói “Hảo, hảo, không hổ là tướng môn Hồ Tử, ngươi có nhất đắng chi phí chung dương cổ di phong.”

“Hoàng Thượng, không phải nô tài không biết điều.” Hiên Doãn cao giọng vẻ mặt kiêu ngạo nói “Oai hùng bá nói qua, về sau hắn sẽ làm Trí Viễn Công lấy hắn vì ngạo, nô tài tuy rằng bất tài, cũng nguyện noi theo thống lĩnh.”

Khang Hi nhìn xem Lăng Trụ, tán thưởng nói “Tề Giác cầm binh đều giống như hắn phẩm hạnh, kia trẫm gì sâu giang sơn không xong.” “Hoàng Thượng quá khen, là Hiên Doãn tranh đua.” Lăng Trụ liên tục chối từ, nhưng trong mặt kiêu ngạo lại rõ ràng có thể thấy được, xem diễn có chút thương cảm thở dài “Ngươi tuy chỉ có hai cái nhi tử, nhưng là các đều là tranh đua hiếu thuận, mà trẫm...”

“Hoàng Thượng, a ca nhóm đều là tài học đều là tốt, cũng thực hiểu thuận.” Khang Hi vỗ vỗ long ỷ, xua tay nói “Tính, không đề cập tới này đó, Hiên Doãn, ngươi cho trẫm nói nói, quân cận vệ là như thế nào đánh tan A Vượng a kéo bồ thản, tù binh này cháu trai?”

Hiên Doãn tiểu đạo trước khi đi Tề Giác phân phó, tự nhiên sẽ hiểu như thế nào mới là nhất thỏa đáng, trầm giọng đem kia tràng thảm thiết chiến tranh thuật lại một lần, hắn giảng đến động tình chõ, Baidu Tieba, thanh âm lại vài phần nức nở “Hoàng Thượng, nô tài cũng không dễ dàng phục người, nhưng đối với thống lĩnh, nô tài tâm phục khẩu phục, trận này có thể đại thắng, toàn lại thống lĩnh anh dũng mưu trí.”

“Trẫm hiểu được, trẫm hiểu được các ngươi gian nan.” Khang Hi nghe xong trong lòng cũng không chịu nổi, cau mày nhẹ giọng hỏi “Vượng a kéo bồ thản là Dận Trinh sở phục? Hơn nữa bị thương nặng mà chết?”

Hiên Doãn mặt lộ vẻ chia ra làm khó, trầm giọng nói “Hoàng Thượng, sách vượng a kéo bồ thản xác thật vì mười bốn a ca bắt, quân cận vệ đuổi theo khi, chính gặp phải mười bốn a ca, đến nỗi bị thương nặng mà chết, nô tài không hiểu được việc này.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 281

Đỗng ngạc phu nhân nhẹ giọng hỏi: “Nhi tử, quận chúa nàng.....” Hiên Doãn thật lâu thu không trở về tầm mắt, kiên định mở miệng “Ngạch nương, ta muốn định rồi nàng, chẳng sợ dùng quân công, cũng muốn cưới đến nàng, hoà nhã quận chúa, chính là nhi tử bỗng nhiên quay đầu người.”

Trở lại ung thân vương phủ, làm Phú Sát thị cùng không cam lòng Nhu Vũ rời đi, Tè Lạc lôi kéo Vũ Hi hỏi “Rốt cuộc là chuyện như thế nào?”

“Ngạch nương, ngài thỉnh an tâm, nữ nhi có thể ứng phó đến tối.” Vũ Hi đầu dựa vào Tè Lạc đầu vai, nhẹ giọng nói “Nhu Vũ tuy có tâm tư, nhưng nàng là tính kế bất quá nữ nhi.” Đối với Vũ Hi xử sự nồng lực, Tè Lạc vẫn là tin quá, hơn nữa có một số việc là nàng cần thiết trải qua, cho nên cũng sẽ không lại nhúng tay hỏi đến.

“Vũ Hi, ngươi cùng ngạch nương nói thật, cảm thấy Hiên Doãn như thế nào?” Tè Lạc gọn gàng dứt khoát mở miệng, tuy rằng Hiên Doãn nhìn không tồi, nhưng sự tình quan Vũ Hi cả đời hạnh phúc, còn muốn hợp nàng tâm ý mới thành, đặc biệt là Vũ Hi hôn sự không chế ở chính mình trong tay, chỉ cần không quá thái quá người được chọn Khang Hi đều sẽ hạ chỉ, đặc biệt là nàng tương lai chỉ sợ là công chúa tôn sư, như thế nào cũng muốn tuyển cái thỏa đáng nhân tài thành.

Vũ Hi một sửa vừa mới khôn khéo, thận thùng đậm chân chạy đi ra ngoài, này đem Tè Lạc làm cho sưng sốt, Tàn ma ma ở bên cạnh nhẹ giọng

nói “Phúc tấn, quận chúa chỉ sợ là nhìn thượng hán.”

“Hiện tại liền phải bắt đầu chuẩn bị của hồi môn, không thể làm Vũ Hi gả ủy khuất.” Tề Lạc cũng tinh thần tinh táo, âm thầm tính toán nên cấp Vũ Hi chuẩn bị cái gì.

“Quận chúa đại hôn đều có cố định phô trương quy củ, nàng là Vương gia đích nữ, lại là từ Hoàng Thượng thân phong hoà nhã quận chúa, tất sẽ không chịu ủy khuất.” Tề Lạc âm thầm thở dài, chính mình nữ nhi vẫn là gả có chút sớm, này còn chưa tới mười lăm tuổi, dù sao Khang Hi không có ngoài ý muốn nói, còn có hai năm thọ mệnh, vậy đem Vũ Hi hôn kỳ đặt ở sang năm, ở lâu nàng một năm cũng hảo.

Từ nay về sau, Tề Lạc lại lao lực tâm tư an bài bọn họ hai người ngẫu nhiên gặp được, gia tăng các nàng chi gian kia một tia tình ý, tán gẫu khi Tề Lạc cũng luôn là cùng Vũ Hi nói đến sinh hoạt sau khi kết hôn kinh doanh chi đạo, Vũ Hi nghiêm túc nghe chính mình ngạch nương kinh nghiêm lời tuyên bố, đáy mắt mang theo vài phần kính nể, có thể bị mẹ coi trọng nuông chiều ngạch nương, thủ đoạn sao lại thiếu? Quan trọng nhất vẫn là làm người khác trừ bỏ ghen ghét ở ngoài, chọn không ra một tia sai lầm, ung thân vương phúc tấn hiền huệ chi danh mãn kinh thành không có không hiểu được.

Ở Tề Giác thông lĩnh quân cận vệ chiến thắng trở về trước hai ngày, từ hôn thánh chỉ hàng đến hầu tước phủ, đồng ngạc Hiên Doãn được như ước nguyện, chính thức trở thành ung thân vương đích nữ hoà nhã quận chúa ngạch phụ, Hiên Doãn nắm chặt thánh chỉ, trên người lộ ra phát ra từ nội tâm vui sướng. Khang Hi đạo ý chỉ này, không hiểu được làm nhiều ít Vương gia phúc tấn ám sinh ghen ghét, quận chúa không xa gả đối tôn thất nữ tới nói là thiên đại phúc phận, nhưng cố kỵ đến ung thân vương quyền thế, các nàng cũng chỉ có thể mang theo ý cười tới cửa chúc mừng.

Chương 499 Khang Hi ân thưởng

Khang Hi 59 năm chín tháng sơ, Tè Giác cùng mười bốn a ca chiến thắng trở về về kinh, Khang Hi cũng không có nếu trước kia như vậy làm các hoàng tử chờ ở cửa thành chỗ nghênh đón, mà là trực tiếp hạ chỉ làm Tè Giác dẫn đầu thống lĩnh quân cận vệ vào kinh, thập tú hoàng tử trụy ở sau đó, mệnh bước quân thống lĩnh hoàng thố phô nói, tịnh thủy rải phố, lại mệnh kinh thành bá tánh ven đường nghênh đón chiến thắng trở về quân cận vệ, một thấy oai hùng bá Tè Giác tư thế oai hùng.

Tè Giác trải qua huyết chiến, đao kiếm không có mắt trên người khó tránh khỏi bị thương, nhưng hắn cũng may chịu đều là bị thương ngoài da, hơn nữa Khang Hi lại ngàn dặm phái thái y đi vì hắn trị thương, trân quý hiếm lạ được liệu không hiểu được dùng nhiều ít, này đó dùng ở mươi bốn a ca trong mắt, càng là phần hận không thôi, âm thầm ghen ghét Tè Giác hảo vận khí.

Ở đến kinh thành phía trước, lại nghe nói hoà nhã quận chúa chỉ hòn cấp Hiên Doãn, Dận Trinh rốt cuộc nhịn không được trong lòng lửa giận, hung hăng đá một chân Đức phi tiến đến truyền tin nội thị, trầm thấp không vui nói “Ngạch nương vì sao không ngăn cản? Cái kia Hiên Doãn ở quân cận vệ chính là rất có uy vọng, hơn nữa hắn xuất thân tướng mông, phú dương cổ qua đời, nhưng bị hắn sai sứ đề bat quá đô thống tì tướng trải rộng Bát Kỳ, có như vậy con rể, từ ca chẳng phải là như hỏe thêm cánh?”

Nội thị sát tịnh khoe miệng vết máu, cảm thấy ngũ tạng lục phủ giống lửa đốt giống nhau, thấp giọng hồi bẩm “Mười bốn gia, hoà nhã quận chúa hòn sự quá mức đột nhiên, chờ nương nương nghe nói sau, Hoàng Thượng thánh chỉ đã hạ đạt, nương nương cũng vô pháp có thể tưởng tượng, hơn nữa nương nương hắn..... Hắn thân thể có bệnh nhẹ, lại bị Nghi Phi nương nương.....”

Dận Trinh căn bản là không tiếp tục nghe nội thị câu nói kế tiếp, ở trong phòng đạo bước, nghĩ như thế nào có thể tiếp tục nắm giữ binh quyền, mưu hoa nên như thế nào mới có thể chèn ép Dận Chân thế lực, chẳng lẽ sách vượng a kéo bối thản đầu đầu người xảy ra vấn đề, dừng lại bước chân mở miệng hỏi “Kinh thành còn có gì tin tức? Tám a ca đối Vũ Hi hôn sự liền không có động thủ?”

“Hồi mười bốn gia, Hiên Doãn tướng quân hồi kinh lúc sau, cũng có tám a ca môn nhân tới cửa cầu hôn, chính là đều bị hầu tước phủ uyển cự, ở tám a ca trong lòng cũng cảm thấy đồng ngạc phủ sẽ không đầu nhập vào hoàng tử, nhưng vạn không nghĩ tới Hoàng Thượng sẽ đột nhiên hạ chỉ từ hôn, không nói ngài giật mình, hoàng tử các gia vương phủ cũng đều trở tay không kịp.”

“Gia đưa kinh sách vượng a kéo bối thản đầu đầu người, Hoàng A Mã liền không có cái nhìn?” Nội thị âm thầm kêu khổ, những việc này nơi nào là hắn có thể biết được? Ngay cả Đức phi nương nương cũng thám thính không đến tin tức, cười khổ mà nói “Mười bốn gia, nô tài vô dụng, thật sự là thám thính không đến.” Thấy Dận Trinh sắc mặt càng thêm khó coi, vội vàng sửa miệng “Trong cung đòn đãi, phảng phát Hoàng Thượng càng coi trọng ngài, Hoàng Thượng lại luôn luôn đối hoàng tử khắc nghiệt, sợ là muôn tôi luyện ngài tâm tính, ngài là hoàng tử quận vương, oai hùng bá chính là lại vinh quang cũng so bất quá ngài thân phận, loại này thể diện thượng sự, ngài cần gì phải để ý?”

“Gia còn dùng ngươi dạy?” Dận Trinh tuy rằng nói như vậy, nhưng trên mặt cũng có tươi cười, ném một trương ngân phiếu “Đây là gia thưởng ngươi.” Nội thị trên mặt lộ ra lấy lòng ý cười, đem ngân phiếu nhặt lên tới, dập đầu lui đi ra ngoài. Trở lại vĩnh cùng cung, đem mười bốn a ca nói bí mật bẩm báo cấp Đức phi, hắn đã nói được rất là uyển chuyển, nhưng Đức

phi nghe xong, khí sắc mặt trăng bêch, không thể tin được hỏi “Lão thập tú thật là như vậy? Hắn liền không đề qua bốn cung?”

Bên người ma ma tự chủ trương phất tay làm nội thị lui ra, đệ thượng chén thuốc, an ủi nói “Chủ tử, mười bốn a ca từ trước đến nay có đại chí hướng, khó tránh khỏi có sơ sẩy, hơn nữa ngài ở hoàng cung mười bốn a ca cũng là yên tâm, nếu là tổng vây quanh ở ngài bên người, ngài cũng phiền chán không phải?”

Đức phi cứng đờ sắc mặt hơi hoãn, tiếp nhận chén thuốc, ma ma rũ xuống mi mắt nói tiếp “Huống chi mười bốn a ca hồi kinh, thấy ngài cho hắn chọn lựa tú nữ, sẽ tự sáng tỏ ngài khô tâm, mười bốn gia lần này lại lập có chiến công, có đến mỹ nhân làm bạn, thật thật là song hỷ lâm môn, hắn đối ngài tất là cảm nhớ có thêm.”

“Lão thập tú có quân công, lại dâng lên đầu người, quân vương tước vị sẽ lại tấn phong sao?” Đức phi uống xong chén thuốc, ma ma thấp giọng nói “Chủ tử, hiện giờ trong cung cái gì tin tức đều có, Hoàng Thượng kia còn không có động tĩnh, chờ mười bốn a ca trở về, liền sẽ tất cả đều sáng tỏ, nếu là mười bốn gia tấn chức thân vương, Nghi Phi nương nương các nàng cũng không dám ở ngài trước mặt không có đúng mực.”

“Nếu là lão thập tú có thể tấn vị thân vương tước, kia bốn cung liền an tâm.” Ma ma đỡ Đức phi một lần nữa nằm hảo, bưng không chén thuốc tay chân nhẹ nhàng đi ra ngoài, nhấp môi, một bộ xem kịch vui bộ dáng, bắt chước bùa, từ phúc tấn thần vận nơi nào là dễ dàng như vậy đi học đến? Chỉ sợ ngài bạch bạch phí tâm tư, chung sẽ rơi vào một thân oán trách.

Tè Giác ăn mặc Khang Hi khâm thường lượng bạc chế tạo áo giáp, vuốt ve tiểu bạch tông mao, tiểu bạch lúc này đã bảo dưỡng da lông như tuyết rèn giống nhau ánh sáng hoạt thuận, ở nó bên tai tháp ninh vài câu, xoay người lên ngựa, rũ ở hắn trước ngực minh hoàng sắc tua đong đưa, Tè Giác

đem một cái lụa trắng hệ bên trái cánh tay phía trên, nắm chặt dây cương, nâng lên tay phải, về phía trước nhẹ quăng một chút roi ngựa cao giọng nói “Quân cận vệ, tùy ta vào thành hiến phu.”

Quân cận vệ thống nhất ăn mặc, trên cánh tay trái đồng dạng đều hệ lụa trắng, trừ bỏ Tè Giác ở ngoài không có người cưỡi ngựa, biểu tình túc mục tay phủng bạch sứ đàm, bên trong chính là lần này huyết chiến chết trận anh linh, cùng xuất chinh khi so sánh với, chiến thắng trở về người cũng chỉ có vừa một nửa mà thôi.

Phía sau từ Dận Trinh thống lĩnh Bát Kỳ tướng sĩ cũng nhìn thấy như thế cảnh tượng rốt cuộc hưng không dậy nổi đối quân cận vệ ghen ghét, bọn họ đều đích thân tới chiến trường, tự nhiên nhìn thấy kia tràng huyết chiến tàn khốc, đôi mươi bốn a ca bị lạc đường nhỏ cũng lòng có oán trách, thiếu lập công cơ hội không nói, chết trận quân cận vệ trung cũng có bọn họ thân bằng con cháu, có thể tiến quân cận vệ đều là bị gia tộc ký thác hy vọng anh tài.

Tè Giác thống lĩnh túc mục quân cận vệ bước vào cửa thành, nguyên bản náo nhiệt chen chúc trường hợp chậm rãi an tĩnh, chiến thắng trở về cỗ nhạc thanh cũng ngừng lại, Tè Giác ngồi ngay ngắn ở trên ngựa, chậm rãi nhắm mắt lại, tay phải che lại cánh tay trái, than nhẹ “Chết trận anh linh, trở về đi.”

Lại lần nữa mở to đôi mắt, bên trong ẩn ẩn lộ ra một phân đau thương, càng có rất nhiều bình tĩnh, không có một phân kiêu ngạo tự đắc, thu liễm trên người túc sát chi khí, cưỡi tiểu bạch dọc theo hoàng thổ trải chăn tốt đường phố, ở mọi người chú mục hạ hướng hoàng cung tiến lên.

Chậm rãi kinh thành bá tánh tự phát quỳ xuống đất, hô lớn “Hoàng Thượng vạn tuế” “Phiêu Kị tái thế” giờ khắc này là chỉ thuộc về Tè Giác cùng quân cận vệ vinh quang. Khang Hi đứng ở ngọ môn ngoại hoàng dù

dưới, nhìn thấy từ xa tới gần Tề Giác, kia phân túc mục kia phân anh khí, làm hắn trong lòng cũng khó tránh khỏi đối Lăng Trụ nổi lên một phân ghen ghét, cũng có vài phần hối hận, lúc trước hắn là chỉ hôn công chúa mới đúng, con rể cũng là nửa cái nhi tử.

Tề Giác xoay người xuống ngựa, trầm ổn đi vào Khang Hi phụ cận, quỳ một gối xuống đất “Nô tài Tề Giác khấu kiến vạn tuế.” Phía sau quân cận vệ đem sứ đàm đặt ở bên cạnh người, phần phạt một chút quỳ xuống đất hô to vạn tuế, Khang Hi khóc mắt cũng ẩn ẩn ngắn lệ thoảng hiện, trầm giọng nói “Trẫm dũng sĩ đứng dậy.”

“Nô tài khẩn cầu làm chết trận anh linh nhập nghĩa trang chịu hậu nhân cung phụng.” Khang Hi hít sâu một hơi, trịnh trọng nói “Ngày mai trẫm thân đưa chết trận dũng sĩ nhập viễn.”

“Ta Hoàng Thượng.” Tề Giác thật mạnh dập đầu, sau đó mới đứng dậy, ánh mắt dừng ở Lăng Trụ trên người, không tiếng động nhẹ gọi a mã, nỗi buồn không làm ngài thất vọng, sau lại hướng ung thân vương nhường mày, ý bảo ta Tề Giác lại trở lại kinh thành.

Dận Chân mi cốt nhảy dựng, vừa mới đối hắn dâng lên kia phân kiêu ngạo tan thành mây khói, nghĩ đến Vũ Hi vẫn là gả cho Hiên Doãn, trong lòng càng là không thoái mái, sắc mặt càng là âm trầm, hắn lần này động tác nhưng thật ra làm người ngoài sờ không tới đầu óc, bất quá đối với Lăng Trụ mọi người vẫn là đầu đi hâm mộ cùng ghen ghét biếu tình.

Khang Hi răn dạy tù binh, khóc mắt dư quang nhìn thấy Lăng Trụ trên người kia chói mắt ước số kiêu ngạo biếu tình, lại nghĩ đến Dận Trinh hành động, đối hắn càng là trong lòng tức giận phẫn hận không thôi, nhìn chằm chằm Dận Trinh nửa ngày, mới thu hồi ánh mắt, trầm giọng nói “Lý Đức Toàn tuyên chỉ”.

Lý Đức Toàn người mặc mới tinh thái giám tổng quản phục sức, triển khai thánh chỉ cao giọng nói “Oai hùng bá Tề Giác, mười bốn a ca tiếp chỉ.” Hắn trong lòng cũng có vài phần thấp thỏm, vốn dĩ Hoàng Thượng là muôn cấp mười bốn a ca lưu chút thể diện, phong thưởng thánh chỉ sẽ không làm trò mọi người mặt tuyên đọc, không thành tưởng Hoàng Thượng thay đổi lão chủ ý, Lý Đức Toàn trộm nhìn thoáng qua vẻ mặt chờ đợi Dận Trinh, trong lòng lắc đầu.

Tề Giác cùng Dận Trinh quỳ trên mặt đất nghe chỉ, Dận Chân trong lòng căng thẳng, dựa theo tước vị tới nói cũng nên trước gọi đến Dận Trinh mới là Tề Giác, như thế nào trái lại? Trong mắt lộ ra một phân trào phúng, xem lão thập tứ đã mất thánh tâm, đều là nhân tình nhi giống nhau hoàng tử triều thần lại cái nào nhìn không ra tới? Chín a ca thọc thọc tám a ca, Dận Tự hơi hơi lắc đầu, ý bảo vẫn là chờ thánh chỉ tuyên đọc xong lại nói, đối với Khang Hi tâm tư, hắn thật đúng là sờ không chuẩn.

“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiêu rồng, lấy quân công tấn phong Tề Giác vì nhất đẳng Tây Ninh tướng quân, tấn phong này vì nhị đẳng oai hùng hầu, ân thưởng song thực bổng, thưởng tử đẳng mã.” Lý Đức Toàn tạm dừng một chút, mới có tuyên đọc nói “Mười bốn a ca may mà đến vượng a kéo bô thân đầu, ngươi là trầm chi hoàng tử, toại không đáng tấn tước thêm thưởng.”

“Khấu tạ Hoàng Thượng ân điển.” Tề Giác dẫn đầu mở miệng, Dận Trinh quỳ trên mặt đất mặt trường đến đỏ bừng, thậm chí đều muốn tìm cái khe đất chui vào đi, ngẩng đầu ủy khuất nhìn Khang Hi, Khang Hi mặt trầm như nước nhẹ giọng “Mười bốn a ca, ngươi không tạ ơn?”

Dận Trinh cúi đầu nắm chặt nắm tay, thấp giọng nói “Khấu tạ, khấu tạ Hoàng A Mã ân điển”.

Khang Hi lúc này mới hoãn biếu tình, thấp giọng nói: “Lão thập tứ, ngươi ngạch nương lại hướng trẫm cầu ân chỉ, ngươi chờ trẫm ý chỉ đi.”

Nhẹ ném long bào, Khang Hi thân thủ nâng dậy Tề Giác, vui mừng nói: Trẫm vì ngươi vì quân cận vệ ở điện Thái Hòa mở tiệc khánh công, Tề Giác ngươi là trẫm cháu rể, là trẫm trong tay lưỡi dao sắc bén, trẫm tin tưởng ngươi.“

Điện Thái Hòa khánh công yến hội chính thức kéo ra, Tề Giác nổi danh tam ly tức đảo, nhưng hắn là vai chính, tự nhiên bên người kính rượu rất nhiều, Tề Giác rất là khó xử, Khang Hi cười mở miệng “Tề Giác, trẫm chuẩn ngươi lấy trà thay rượu.”

“Ta Hoàng Thượng,” nội thị vội bung lên nước trà, Dận Trinh lúc này lại liều mạng uống rượu, chỉ có như vậy mới có thể xem nhẹ mọi người châm chọc ánh mắt, tám a ca tiến lên khuyên vài câu, đã bị chín a ca ngạnh lôi kéo phảm rượu, Dận Trinh mắt say lờ đờ mông lung ánh mắt dừng ở chúng tinh phùng nguyệt Tề Giác trên người, sau chuyển tới bình tĩnh không gợn sóng Dận Chân trên người, lượng choạng muôn đứng dậy, Khang Hi mắt sắc, không nghĩ làm Dận Trinh lại mắt hắn thể diện, giáo khánh công yến hội, hướng Lý Đức Toàn nhẹ giọng phân phó “Mười bốn a ca say, ngươi phái người đưa hắn hồi phủ.”

Lý Đức Toàn tiến lên đỡ lấy Dận Trinh, nửa nửa túm, ở bên tai hắn thấp giọng nói “Mười bốn gia, đây là Hoàng Thượng ý chỉ, ngươi vẫn là về trước phủ đi, nếu là chọc đến Hoàng Thượng long tâm không vui, ngươi cũng lạc không dưới chỗ tốt.” Dận Trinh cảm giác say thanh tỉnh vài phần, minh bạch lúc này không phải tranh cường thời điểm, liền theo Lý Đức Toàn ra điện Thái Hòa, tuy rằng đi xa phảng phất còn có thể nghe thấy bên trong náo nhiệt khen tặng tiếng động, trong lòng nén giận, kia phân vinh quang hắn là thuộc về hắn mới đúng.

Hôm sau, Lý Đức Toàn phủng thánh chỉ đi tới quận vương phủ, Dận Trinh nắm chặt thánh chỉ nhìn Khang Hi ban thưởng, trong ngực buồn đến sinh đau, Binh Bộ sai sự tạm miễn, bởi vì Đức phi thân mình phân biệt tưởng niệm tiểu nhi tử, hắn đến trước giường tǎn hiếu, khác ban thưởng bốn gã như hoa giống nhau tú nữ, thánh chỉ thượng nói hắn huyết mạch đơn bạc, phải vì hoàng gia khai chi tán diệp, còn ban thưởng rất nhiều bổ thân mình trân quý dược liệu, Khang Hi thậm chí còn ban thưởng Dận Trinh hai gã đại nho vì hắn sư phó, chuyên môn dạy dỗ hắn trung quân hiếu thuận chi đạo.

Dận Trinh sắc mặt trắng bệch, trước mắt biến thành màu đen, thân mình đánh hoảng, lung lay sắp đổ, Lý Đức Toàn thấy vậy tình cảnh, có chút không đành lòng, nhưng Khang Hi ý chỉ không thể không tôn, tiến lên hai bước thấp giọng nói “Mười bốn gia, Hoàng Thượng nghe Đức phi nương nương lời nói, ngài thân mình không càng, Hoàng Thượng đặc tìm mấy cái phương thuốc, cũng cùng nhau thưởng cho người.” Đem ban thưởng lưu lại, Lý Đức Toàn cũng không ngẩng đầu lên chạy như bay giống nhau ra mười bốn a ca phủ, sát sát mồ hôi trên trán, thầm than Hoàng Thượng không lưu tình, cùng với thủ đoạn chi tàn nhẫn, đạo thánh chỉ này vừa ra, mười bốn a ca nhất định sẽ oán hận Đức phi nương nương, hắn hiện tại chính là không ống quận vương, không nói binh quyền, một phân thực quyền đều không có.

Chương 500 bình đạm việc nhỏ

Mười bốn a ca tiếp chỉ lúc sau ngực khó chịu, giọng nói có chút tanh hèm, hắn nỗ lực nhịn xuống, biểu tình cô đơn nhìn trước mặt bốn cái khuôn mặt kiều mỹ tú nữ, nhìn lại trên bàn bày biện dược liệu, tay phải nắm chặt phương thuốc, hai mắt trừng to, cơ hồ nhỏ máu, sắc mặt dữ tợn táo bạo đem phương thuốc xé nát, đem dược liệu quét lạc, chưa hết giận hung hăng đạp mấy đá, Hoàn Nhan thị ở bên cạnh kinh hãi không

thôi, đây chính là Khang Hi ban thưởng, sao có thể như thế đối đãi? Có trong lòng trước khuyên thương hai câu, nhìn thấy táo bạo Dận Trinh, lòng còn sợ hãi, hướng bên cạnh năm thị nhìn lại, chỉ thấy nàng đồng dạng sụp mi thuận mắt đứng ở một bên, vừa động cũng không dám động.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 282

Ô tư nói chόng quái đứng dậy, thong thả hướng ra phía ngoài đi đến, nhẹ giọng cảm thán “Tú gia, Hoàng Thượng đối ngài xác thật có từ phụ chí tâm.”

“Bốn vương biết được.” Dận Chân đè bút viết trả lời, cường điệu cường điệu hắn hiện tại vô pháp ra phủ, nếu có việc chờ thêm từ quá lúc sau, lại nói chuyện bồi tội, đem giấy viết thư giao cho Cao Phúc, mệnh hắn tự mình đưa đến tam a ca kia, Dận Chân đem đầu về phía sau ngực, nhìn thư phòng treo kia trương có vài phần phát hoàng tranh chữ, lầm bẩm tự nói “Ngạch nương, nếu không phải ngài di ngôn, Hoàng A Mã có lẽ cũng sẽ không như thế đãi ——”

Dận Chân ngồi thẳng thân mình, trong mắt lộ ra kiên quyết “Không, có lẽ có ngạch nương nguyên do, nhưng càng nhiều là đại thanh giang sơn chỉ có giao cho ta, mới có thể đổi mới lại trị, chỉnh đốn tệ nạn, mới có thể truyền thừa đi xuống, ngạch nương, ngài cũng là như thế cho rằng đi.” Phảng phát lại cảm giác được Đồng Hoàng Hậu gương mặt tươi cười, cùng với nhẹ gọi kia thanh ‘nhi tử’, Dận Chân không khỏi hai mắt ửng đỏ, phảng phát rốt cuộc chịu đựng không được kia phân cô tịch cùng tưởng niệm, đứng dậy xử lý tốt mật báo lúc sau, cũng không giống trước kia như vậy đi Phật đường niệm kinh bình phục tâm thần, mà là đi nội trạch.

Tề Lạc lúc này vừa mới ngủ trưa nửa tỉnh, trên mặt lộ ra ngủ say sau hồng nhuận, hơi mờ mê muội hồ hai mắt, phảng phát không hiểu được nay

ra sao tịch, trên người ẩn ẩn lộ ra vài phần lười biếng. Dận Chân đi vào bên người nàng, Tè Lạc vươn cổ tay trắng nõn đem hắn kéo vào chính mình bên người, đầu gối lên hắn trên đùi, lẩm bẩm nhẹ giọng “Gia —— ta còn là khát ngủ.”

“Phúc tấn, gia thương số con thỉnh phong thế tử, ngươi xem coi thế nào?” Tè Lạc nhắm mắt lại, cũng không quan tâm tùy ý nói “Thỉnh phong thế tử? Gia nhìn hảo liền thành.”

“Nếu gia thỉnh phong hoảng khi đâu?” Dận Chân không thuận theo không buông tha nhẹ nhéo tốt cái mũi nhỏ, Tè Lạc chụp một chút Dận Chân tay, sờn sờn nỗ lực tránh thoát Dận Chân chọc ghẹo, vẫn là không có mở to mắt “Hoảng khi? Hắn không thích hợp, gia sẽ không tuyển hắn.”

Dận Chân trong mắt lộ ra ý cười, sửa niết nàng nguyên bảo trạng lỗ tai, nàng này phản ứng cùng bất luận cái gì nữ nhân đều bất đồng, không phải lạt mềm buộc chặt, cũng không phải ra vẻ hiền huệ, mà là thật sự lý giải chính mình chí hướng, Tè Lạc nghiêng đầu, ngược lại đem lỗ tai đưa đến trong tay hắn, buồn ngủ bị hắn trộn lẫn hỗn độn, mở to mắt, kéo qua Dận Chân tay, hung hăng cắn cổ tay của hắn, thậm chí còn chưa hết giận nghiên răng, trên cổ tay dấu răng càng trọng.

Tè Lạc buông ra miệng lúc sau, nhìn thấy thật sâu dấu răng, có chút đau lòng khẽ vuốt, oán giận nói “Ngài như thế nào không ra tiếng, ta không nhẹ không nặng.” Đứng dậy bắt đầu ở bát bước trên giường hộp phiên thuốc mỡ, rộng thùng thình bào quái che không được nàng tinh tế ^ niết! Bàn tay / đánh đoàn tiểu xảo xương quai xanh, Dận Chân đáy mắt càng thêm u ám, Tè Lạc tìm sau một lúc lâu, mới phiên đến thuốc mỡ, cẩn thận cho hắn thương dược, này hình như là nàng lần đầu tiên giúp Dận Chân thương dược, khóc miếng không khỏi giơ lên.

“Hoàng Mân, hắn……” Dận Chân đem thượng không thượng xong được Tè Lạc kéo vào trong lòng ngực, thấp giọng nói “Không phải bởi vì Hoàng Mân nhĩ tật, gia mới không thỉnh phong thế tử, mà là hắn chí hướng không ở này, gia không dành lòng miễn cưỡng hắn.”

“Ta hiểu được gia tâm tư.” Tè Lạc trong tay nắm chặt được bình, trầm tư sau một lúc lâu, mới mở miệng nói “Hoàng Mân thông tuệ hiểu chuyện, lại thực hiểu thuận đồi xử tử tế trưởng tỷ áu đệ, nhưng hắn tâm tư không ở thura tước phía trên, nói thật, đồi hắn ta là thiện trong lòng, là ta cái này đương ngạch nương không có chiêu cố hảo……”

Dận Chân duỗi tay lấp kín nàng miệng, trong lòng nỗi lên đau lòng, quát nhẹ “Không được nói như vậy, gia không được người nói như vậy.”

Tè Lạc nhấp môi, cân nhắc nếu không phải đem Hoàng Mân nhĩ tật đã là chuyển biến tốt đẹp sự nói cho hắn, nhưng lời nói đến bên miệng vô pháp nói ra, hắn nếu là hỏi khi nào tốt, chính mình lại nên như thế nào giải thích? Âm thầm an ủi chính mình thiện ý nói dối, thiện ý nói dối.

Dận Chân trong mắt hàm chứa áy náy, Hoàng Mân khi còn nhỏ kiếp nạn, tất cả đều nhân hắn dựng lên, Tè Lạc tách ra đề tài “Hoàng lịch Hoàng Trú còn nhỏ, lúc này thỉnh phong phảng phát có chút nóng nảy.”

“Gia sẽ không vào lúc này thượng số con thỉnh phong thế tử.” Dận Chân ngón tay nhẹ điểm Tè Lạc lòng bàn tay, thấp giọng bảo đảm nói “Gia tương lai tước vị tất sẽ dừng ở người sở ra nhi tử trên người, nhưng bảo người một đời tôn vinh.”

Tè Lạc nghe xong cũng không có như Dận Chân đoán trước như vậy vui sướng, mà là trên mặt ý cười mệt hết, tránh ra hắn ôm ấp, đưa lưng về phía Dận Chân, bình đạm mở miệng “Kia thật là cảm ơn ngài ân thưởng.”

Dận Chân trước mắt sáng ngời, ngạnh xoay qua nàng đầu vai, vọng tiến nàng trong mắt “Ngươi —— ngươi là ——”

“Ta không cần đương quả phụ chǎng sợ lại tôn quý cũng không cần.” Tề Lạc trong mắt mang theo nghiêm túc, không chút do dự mở miệng nói “Ta không cần một đời tôn vinh, chỉ nghĩ làm ngài đau súng,” ôm Dận Chân cỗ, uy hiếp nói “Không được so với ta đi trước, ngài đã từng đáp ứng rồi, muốn súng ta cả đời.”

Dận Chân chậm rãi nhắm mắt lại, ám ách trầm thấp nói “Gia —— gia —— đáp ứng ngươi, Tề Lạc —— Dận Chân đáp ứng ngươi.”

Khang Hi 59 năm mười tháng, đổi mặt thỉnh phong thế tử tấu chương, Khang Hi cũng không có giống dĩ vãng như vậy bác bỏ, mà là hạ chỉ sắc phong hoàng tam tử dận chỉ chi tử hoàng thịnh bị phong làm thế tử, hoàng ngũ tử dận kỳ chi tử hoàng thăng vì thế tử, ba gã hoàng tử thân vương, cô đơn lậu qua Dận Chân. Sắc phong thế tử lúc sau, Khang Hi truyền khẩu dụ tuyên triều Dận Chân tiến cung, phụ tử nói chuyện một phen, ngay sau đó giải trừ Dận Chân đóng cửa ăn năn lệnh cấm, vẫn mệnh hắn chủ quản Hộ Bộ, không chế dây anten thuế ruộng.

Chương 502 phong chỉ tế lăng

Khang Hi 60 năm, là hắn ngự cực 60 năm nhật tử, từ xưa đến nay hoàng đế không có một cái có thể tại vị như thế lớn lên, một lòng cầu danh Khang Hi rất là hưng phấn, hơn nữa Tây Bắc đại thắng, triều thần tự nhiên sáng tỏ thánh ý tính toán hảo hảo ăn mừng một phen, chính là thiên không theo người nguyện, 59 cuối năm, Khang Hi lại ngẫu nhiên cảm phong hàn, thậm chí có chút một bệnh không dậy nổi, không kiên nhẫn các hoàng tử vào cung thường xuyên thăm hỏi, Khang Hi liền mang theo hắn súng thần Lăng Trụ đi sướng xuân viên, ngăn cách mọi người thăm hỏi.

Lưu tại kinh thành các hoàng tử tuy rằng có chút dị tâm, nhưng có quân cận vệ ở cũng không dám vọng động, bởi vì Khang Hi hạ chỉ phân phong thế tử, cô đơn lậu hạ đóng cửa ăn năn ung thân vương, đây là trùng hợp vẫn là cố ý? Cũng làm mọi người âm thầm cảm nhận, tám a ca cảm thấy trong lòng nín thở, nhiều phiên mưu hoa lại một bước đạp không, Đức phi cùng nhàn rỗi ở phủ mười bốn a ca đồng dạng cũng trong lòng có khí, mượn sức nhiều buổi hoảng khi, không đợi ra chiêu liền đại cục đã định, bất quá cũng may ung thân vương còn cũng không có thế tử, hoảng khi này viên quân cờ vẫn như cũ hữu dụng.

Đức phi thường xuyên gọi hoảng khi tiến cung, mặt mang từ ái quan tâm hắn, tán gẫu gian thám ung thân vương phủ sự tình, Tề Lạc luôn luôn trị gia cực nghiêm, hoảng khi liền tính cẩn thận tìm hiểu cũng đến không ra cái gì quan trọng âm tín, hơn nữa hoảng khi cũng không phải đồ ngốc, tâm nếu gương sáng, vì có thể kế tục vương tước, đem mẹ để tiếp xuất viện lạc, tuy không cam lòng nhưng cũng chỉ vì quân cờ, cố ý biểu hiện ra ghen ghét cùng lỗ mäng làm cho bọn họ an tâm, cảm thấy chính mình hảo khống chế, chờ đến vương tước tới tay, hoảng khi sẽ không lại mặc cho từ bọn họ bài bố.

Khang Hi 60 năm tân niên, dưỡng bệnh nhiều ngày Khang Hi ở Lăng Trụ làm bạn hạ phản hồi Tử Cấm Thành, đích thân tới tân niên yến hội. Khang Hi trải qua nhiều ngày tĩnh dưỡng, thân mình vừa thấy chuyển biến tốt đẹp, nhưng bệnh tới như núi đảo, bệnh đi như kéo tờ, hắn rốt cuộc tuổi tác lớn, thân thể phục hồi như cũ năng lực rất kém cỏi, Lăng Trụ trong lòng vẫn là có chút lo lắng, có này là một phen ngựa xe lăn lộn dưới, Khang Hi khô gầy trên người lộ ra ủ rũ, lời nói đến bên miệng lại nuốt trở vào.

Khang Hi mặc tốt dày nặng hoàng đế Cửu Long triều phục, đầu đội nạm đồng châu triều quan, treo lên mặt sắc triều châu. Hướng về Lăng Trụ hỏi

“Ngươi nhìn trãm hiện tại như thế nào?”

“Hồi Hoàng Thượng, ngài tự nhiên là long tương bước đi mạnh mẽ uy vũ, biểu tình sung sướng.” Lăng Trụ trên mặt lộ ra lo lắng, Khang Hi xua tay nói “Trãm thân mình, trãm trong lòng hiểu rõ, sinh lão bệnh tử, cái nào đều trốn bất quá, chẳng sợ trãm giàu có tứ hải là thiên hạ chi chủ đều tránh không khỏi, trãm hiện giờ chỉ là lo lắng tổ tông giang sơn, hy vọng liệt tổ liệt tông phù hộ, làm trãm hoàn thành tâm nguyện.”

Nói xong lời này, Khang Hi đây ra Lý Đức Toàn nâng, đỡ trước ngực triều châu hướng điện Thái Hòa đi đến, Lăng Trụ hướng dãi vãng giống nhau đi theo hắn bên người, nhìn Khang Hi nỗ lực thăng thắn eo, trong lòng nỗi lên một phân chia xót, hắn trưởng kỳ bồi ở Khang Hi bên người, tự nhiên hiểu được mấy năm nay Khang Hi thân mình trạng huống, hiện giờ Khang Hi tay phải hoàn toàn không thể đề bút viết tự, hai mắt cũng có chút hoa, thậm chí có thời gian hắn nghe lời cũng nghe không rõ ràng lắm, hiện tại Lăng Trụ thường thường tự mình niệm tấu chương cho hắn nghe, sau đó Khang Hi khẩu tố, sai người viết thay phê chỉ thị. Dù sao cũng là thượng tuổi tác, ở hắn ngủ say khi khoe miệng sẽ không khỏi chảy ra nước miếng, trên mặt cũng bắt đầu xuất hiện da đóm mòi, hết thảy đều biểu thị vị đế vương này vô cùng có khả năng ấn lịch sử ở sang năm chết bệnh.

Lăng Trụ cúi đầu dùng tay áo lau một chút khói mắt, quân thần làm bạn hai mươi năm, nhân sinh lại có mấy cái hai mươi năm? Khang Hi hình như có sở cảm, dừng lại bước chân quay đầu lại, nhẹ nhàng vỗ vỗ Lăng Trụ đầu vai, trong mắt hiện lên cảm động thở dài nói “Trãm Trí Viễn Công, trãm có ngươi cái này trung thành diệu nhân làm bạn, tâm tình tốt hơn không ít, hoàng đế cũng là không dễ đương, tôn vinh sau lưng cô tịch, trãm...” Trước mắt đột nhiên xuất hiện mãn mãn, Khang Hi đáy mắt cũng không khỏi ướt át, hít sâu một hơi, ném ra trong đầu xuất hiện nàng giọng nói và đáng diệu nụ cười, tiếp tục đi trước.

Ở triều thần sơn hô vạn tuế trong tiếng, Khang Hi giá lâm điện Thái Hòa, cao ngồi ở trên long ý cao giọng nói hai câu, liền không hề ngôn ngữ, nắm chặt chén rượu nghe hoàng thân quốc thích đối hán triều hạ. Hiểu được mọi người ở trộm đánh giá hán, Khang Hi thân mình rút đến càng thăng, liên tiếp cùng trọng thần đối ẩm, cao giọng cười to, không nghĩ làm cho bọn họ nhìn ra khác thường, hơi có vô ý, triều chính sê nghiêng trời lệch đất, vững vàng, nhất định phải ổn.

Tè Lạc từ tuyển tú lúc sau lại một lần gặp được kia kéo thị, nghe tiểu đạo tin tức, nàng rất được Dận Trinh sủng ái, thậm chí nổi bật thượng đều có thể áp ăn té thị, chính là nhìn trên mặt nàng lại không có lộ ra bất luận cái gì đặc sắc, ngược lại một bộ thận thùng thận thùng bộ dáng, thậm chí đen nhánh đáy mắt xẹt qua một tia ủy khuất, người mặc màu hồng đào thêu hoa mai trang phục phụ nữ Mãn Thanh, đảo cũng có vẻ nàng vốn chỉ tính thanh tú dung mạo nhiều vài phần chọc người trìu mến cùng thuần tịnh.

“Tú tẫu, tú tẫu.” Tè Lạc hoàn hồn nhìn thấy là tích nguyệt, giấu đi trên mặt có lệ đạm cười, lộ ra chân thành ý cười lôi kéo nàng ngồi ở bên người, nhẹ giọng oán giận “Ta chính là hồi lâu không có nhìn thấy ngươi, ngươi đều không hiểu được tới ung thân vương phủ nhìn một cái ta, gần nhất ngươi tốt không?”

Tích nguyệt nhìn dung mạo càng thêm tinh xảo kiều mĩ Tè Lạc, nghĩ đến như nguyệt hiện giờ bộ dáng, âm thầm cảm thán người là tranh bát quá mệnh. Ung thân vương là Hoàng Thượng coi trọng hoàng tử, tương lai có lẽ sẽ vấn đinh đế vị, kia nàng chính là mẫu nghi thiên hạ Hoàng Hậu, chỉ sợ cũng sẽ là đích sau, toại đối mặt Tè Lạc khi nhiều mấy kính cẩn. Tè Lạc âm thầm thở dài, nhưng thân ở cái này phu quý thê vinh triều đại, lại có thể nào quái tích nguyệt?

Tán gẫu gian, tích nguyệt chậm rãi buông ra, không hề như bắt đầu như vậy, trên mặt thương cũng nhiều vài phần ngày xưa tình nghĩa, tán Hoằng Mân vài câu, nhẹ giọng “Đúng rồi, cũng không hiểu được Nhã Tình bọn họ bá tước phủ va chạm cái gì, mấy năm nay liên tiếp có người qua đời, vốn dĩ Nhã Tình nha đầu hắn là năm kia tuyển tú, kết quả muôn giữ đạo hiếu trì hoãn, trước hai ngày bá tước phủ lão phu nhân cũng qua đời, kia sang năm tuyển tú tiểu yêu lại đến trì hoãn, Nhã Tình vì việc này một cái kính phát sầu.”

Tề Lạc buông chén rượu ánh mắt dừng ở Hoằng Mân trên người, nàng nhưng thật ra rất thích tiểu yêu kia hài tử, nhưng có một số việc không thể miễn cưỡng đặc biệt là Hoằng Mân việc hôn nhân, mở miệng nói “Nhã Tình cũng là nhiều lo lắng, năm đó nàng tuy rằng gả chính là bá tước phủ tam tử, nhưng ai có thể nghĩ đến mấy năm qua đi bá tước tước vị thế nhưng dừng ở nàng trượng phu trên người? Thế sự khó liệu, tiểu yêu hiện tại tuổi tác cũng không lớn, chờ trừ hiếu lúc sau, bằng nàng là bá tước phủ đích nữ thân phận, hơn nữa Nhã Tình xuất thân Đồng gia, chỉ hôn tất sẽ không kém.”

Tích nguyệt nhìn không ra Tề Lạc tâm ý, kỳ thật nàng cũng nhin trọng tiểu yêu, tưởng để lại cho hoàng là, nhưng lại làm sao dám cùng ung thắn vương phủ tranh? Định ra tâm tư, cảm thấy vẫn là lại nhìn một cái hảo.

Dận Chân bụng chén rượu nhìn thoảng qua bị mười bốn a ca không ngừng khen ngợi kia kéo thị, trong mắt trung không vui chợt lóe mà qua, nhìn về phía kia kéo thị trong mắt càng là lộ ra âm vụ, thập nhị a ca tới gần cùng hắn tán gẫu hai câu, Khang Hi ngồi ở chỗ cao tự nhiên nhìn đến rõ ràng, tuy không nghĩ mấy đứa con trai ôm đoàn, nhưng đối với Dận Chân, lại nhiều một phân khoan dung, đặc biệt là thập nhị a ca một phân thực quyền đều không có, đây là bọn họ chi gian huynh đệ tình nghĩa đi.

Nhìn đến vẫn luôn ngồi ở Dận Chân bên người Dận Tường, hắn ở Tây Bắc quản lý lương thảo cũng thập phần tận tâm tǎn trách, chính là hồi kinh lúc sau lại không được đến bất luận cái gì phong thưởng, tương so Dận Trinh trên mặt khó nén oán khí, Dận Tường lại đậm nhiên bình tĩnh rất nhiều, Khang Hi trầm giọng nói “Lão mười ba đến trẫm bên người tới.”

Dận Tường trên mặt lộ ra không thể tin tưởng biểu tình, chân có vài phần khẽ run, đi vào phụ cận, nhẹ giọng kêu “Hoàng A Mã, Hoàng A Mã, nhi tử Dận Tường khâu thỉnh Hoàng A Mã kim an.”

“Lão mười ba, trẫm liều mạng mười ba lang, quân cận vệ có thể nhất cử bình định Tây Bắc, trong đó cũng có người công lao, trẫm thưởng người --” Khang Hi có cảm Dận Tường trung hiếu, trong lòng nỗi lên một tia nghi ngờ, thấy Dận Chân trong mắt lộ ra vì Dận Tường vui sướng ý cười, vừa lòng gật đầu, vừa định mở miệng phong.

Dận Tường lại đột nhiên quỳ xuống, mắt hổ trung rưng rưng nức nở nói “Hoàng A Mã, nhi tử, nhi tử ^ không cầu thưởng, ngài có thể tha thứ nhi tử bất hiếu, nhi tử liền -- liền thấy đủ.”

Khang Hi kéo Dận Tường, vỗ bờ vai của hắn, duỗi tay hủy diệt hắn khéo mắt lệ quang than nhẹ “Lão mười ba, trẫm là a mã, huống chi lúc trước --” thấy mọi người đều duỗi trường lỗ tai, Khang Hi ngược lại không hề ngôn ngữ, các ngươi càng muốn biết được, liền càng không nói.

Lăng Trụ ở bên cạnh nhìn phụ tử tình thân hình ảnh, âm thầm gật đầu, mươi ba a ca thật là xem đến thông thấu, Khang Hi nếu là phong tước nói, kia dừng ở Dận Chân trong mắt chỉ sợ sẽ nghĩ nhiều, chỉ cầu phụ tử thân tình ngược lại hợp hai đời để vương tâm ý, Hiền Vương cũng là không dễ dàng làm.

Chờ đến trong cung yến hội tan đi, Khang Hi ở mọi người cung tiễn hạ ra điện Thái Hòa, Lăng Trụ theo mọi người ra cung, còn đi chưa được mấy bước, nơi xa nội thị hô lớn “Trí Viễn Công, Trí Viễn Công dừng bước.”

Lăng Trụ dừng lại bước chân, nội đai thở hổn hển đuổi tới “Trí Viễn Công, Hoàng Thượng có chỉ, tuyên ngài yết kiến.” Lăng Trụ bất đắc dĩ phân phó Tề Giác hộ tống Đỗng thị về trước phủ, ở mọi người ghen ghét trong ánh mắt, chạy đến Khang Hi tắm cung. Đỗng thị căm chặt môi, chính mình đã hồi lâu không thấy Lăng Trụ, này tính sao lại thế này? Lăng Trụ vừa mới vào cửa, Lý Đức Toàn vội nói “Trí Viễn Công, ngươi khuyên nhủ vạn tuế gia đi, hắn thân mình thật sự chịu không nổi té lăng.”

“Nói bậy, nói bậy, liên chính là muốn đi.” Khang Hi ho khan lên, Lăng Trụ tiến lên vỗ hắn phía sau lưng, nhẹ giọng khuyên nhủ “Hoàng Thượng, long thể quan trọng, té lăng việc liền giao cho người khác đi làm.....” Cảm thấy được Khang Hi bất thiện ánh mắt, Lăng Trụ không hiểu ra sao, lầm bầm nói “Hoàng Thượng, nô tài nói sai rồi?”

Khang Hi nhìn chằm chằm hắn nửa ngày, cười khổ lắc đầu, trầm tư nửa ngày mới mở miệng nói “Ngươi nhưng hiểu được té điện vĩnh lăng, phúc lăng, chiêu lăng đại biểu cho ý gì? Đặc biệt là phúc lăng, đó là Thái Tổ lăng mộ.”

“Nô tài đáng chết, thỉnh Hoàng Thượng thứ tội.” Lăng Trụ vội phải quỳ xuống thỉnh tội, Khang Hi duỗi tay đỡ lấy, thở dài nói “Tính, liên cung lường trước ngươi không hiểu, quan ngoại quá xa, trầm chỉ sợ.....”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 283

Tề Lạc thở dài nhẹ nhõm một hơi, này hai cái nha đầu hắn là chịu quá huấn luyện, âm thầm nghiên răng, cái gì gọi là liền y ta? Rõ ràng người chính là như vậy tưởng, bất quá kia hai cái nha đầu bộ dáng thanh tú, một cái tính tình ổn trọng, một cái khác tính tình có chút sinh động, quan trọng nhất chính là hai người bọn nàng đủ trung tâm, Dận Chân hắn là sê yên tâm.

Cách mấy ngày, Dận Chân đem Lý vệ kêu tiến ung thân vương phủ, không thấy ngoại răn dạy Lý vệ một đốn, Lý vệ vượt đầu bảo đảm sê không nhân nữ sắc mà hỏng việc, chờ nhìn thấy phúc tấn tặng cho hai cái nha đầu khi, Lý vệ trong lòng khó tránh khỏi dâng lên một phân bất mãn.

Dận Chân trong mắt lộ ra tinh quang nhàn nhạt mở miệng nói “Này hai cái nha đầu là phúc tấn tự mình dạy dỗ, nhất hiểu chuyện bất quá, nếu không phải phúc tấn gặp qua người một mặt, còn luyến tiếc cấp đâu.”

“Đa tạ Vương gia ban mĩ.” Lý vệ quỳ trên mặt đất khâu tạ, bên tai phóng Phật vang lên trong xe ngựa tên kia phu nhân nhẹ nhàng tiếng cười, nàng hắn là chính là ung thân vương phúc tấn đi, buông ra tâm sự, có này hai cái nha đầu tại bên người, kia ung thân vương cũng sê càng tin tưởng chính mình. Đúng dậy lúc sau, Lý vệ giấu đi trên mặt ý cười nghiêm trang cùng Dận Chân nói đến công sự, Dận Chân khi thì căm thượng hai câu, trong lòng đối Lý vệ rất là vừa lòng.

Hoà nhã quận chúa cùng khác quận chúa bất đồng, nàng phong hào là Khang Hi tự mình hạ chỉ ban tặng, đặc biệt là nàng lại là ung thân vương đích nữ, Lễ Bộ Nội Vu Phủ không dám có chút đại ý, tận lực làm được tận thiện tận mĩ, hạ sinh lễ từ từ, đều thập phần chính thức nghiêm túc, chính là đối mặt hoà nhã quận chúa của hồi môn, bọn họ cảm giác thập phần khó xử, chỉ có thể lén nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, nhẹ giọng nhắc nhở nói “Tứ phúc tấn, quận chúa xuất giá đều là có lệ, ngài xem có phải hay không có thể thoảng.....”

Tề Lạc đem chén trà phóng tới trên bàn, bang một tiếng, làm mọi người tâm tâm không khỏi nhảy dựng, thấy nàng tuy rằng trên mặt lộ ra ý cười, nhưng trong mắt lại lộ ra lạnh lẽo, kinh nếu ve sầu mùa đông, Tề Lạc trong lòng vừa lòng khó xử thở dài “Ta chính là biết được có định chế, mới chỉ biết trang như vậy một chút, ta như thế nào có thể làm quận chúa chịu ủy khuất? Các ngươi đều là Lễ Bộ đại thần, tự nhiên có biện pháp, việc này liền giao cho các ngươi, tóm lại này đó của hồi môn một phân đều không thể thiếu.”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, nhận thấy được ung thân vương phúc tấn trên người lộ ra bức người khí thế, cũng chỉ có thể miễn cưỡng đáp ứng, bắt lấy đầu đi khổ tư thượng sách. Vũ Hi ở bình phong sau lóe ra tới, phụ cận nhẹ giọng nói “Ngạch nương, Vũ Hi không cần nhiều như vậy của hồi môn, ngài này cần gì phải khó xử bọn họ? Nữ nhi sợ không ánh mắt nói ngài.”

Tề Lạc lôi kéo Vũ Hi ngồi ở bên người, cười mở miệng “Những người này khéo đưa đẩy thực, nhất định sẽ nghĩ ra thích đáng biện pháp, đến nỗi người khác, ngạch nương làm sao từng để ý quá? Lấy thế áp người lại như thế nào? Vũ Hi ngươi phải nhớ kỹ ngươi là ta cùng Vương gia thương yêu nhất nữ nhi, cả đời cũng chỉ có một lần đại hôn, tự nhiên sẽ không làm

ngươi chịu ủy khuất, hôn lễ nha, đối nữ tử tới nói vẫn là thực đáng giá hoài niệm.”

“Ngạch nương cũng là như thế?” Vũ Hi tới gần Tề Lạc trong lòng ngực, Tề Lạc trong mắt tràn đầy lạp ý cười, lúc trước chính mình xuất giá khi tình hình ở trước mặt hiện lên, nhẹ giọng thở dài “Đương nhiên, ngạch nương có như vậy một hồi thịnh thế hôn lễ, thân xuyên đở thăm hoàng tử phúc tấn lễ phục gả cho ngươi a mã, cảm thấy đáng giá.”

Thấy Vũ Hi ngây thơ mờ mịt, Tề Lạc tay khẽ vuốt nàng gương mặt, có vài phần không tha có có chứa vài phần vui mừng “Ngạch nương nữ nhi, cũng sắp gả chồng, Vũ Hi, ta đối với ngươi có chút sơ sẩy, lại thường đem ngươi lưu tại trong phủ, ngươi có từng……”

“Ngạch nương, ngài đối nữ nhi yêu thương, nữ nhi cả đời đều sẽ không quên, ngài sở làm hết thảy đều là vì nữ nhi hảo, Vũ Hi có thể là ngài nữ nhi, thực kiêu ngạo thực vui vẻ.” Tề Lạc ôm chặt Vũ Hi, ở nàng bên tai nhẹ giọng một ít động phòng việc, theo sau lại tìm ra một cái gỗ nam hộp đưa cho mặt đã xấu hổ đến đỏ bừng Vũ Hi “Đây là ngạch nương cùng ngươi a mã cho ngươi chuẩn bị, Vũ Hi, ngươi phải nhớ kỹ sinh hoạt sau khi kết hôn quan trọng nhất chính là ma hợp, không thể nơi chốn tranh cường, cũng chớ có một lui lại lui, tuy rằng lui một bước trời cao biển rộng, nhưng mưu hoa hảo, lui một bước chưa chắc không phải tiến hai bước.”

Vũ Hi gật đầu, ôm hộp rời đi. Quả nhiên như Tề Lạc suy nghĩ, Lễ Bộ quan viên thật sự rất có biện pháp, chính là đem này phân thật dày của hồi môn tất cả đều trang đi vào, làm tề lạc cảm thấy chính mình vẫn là phỏng thiếu. Chờ đến Vũ Hi ngày đại hôn, phúc tấn phu nhân sôi nổi tới cửa, nhìn thấy ung thân vương phủ nơi chốn khoác lụa hồng quải thải, thậm chí ở nghiêm túc ung thân vương trên mặt đều nhận thấy được ý cười vui mừng, lại gặp được Vũ Hi kia phân cực kỳ phong phú của hồi môn, cũng đều sáng tỏ hoà nhã quận chúa là cõi nào được sủng ái.

Vũ Hi thân xuyên quận chúa lẽ phục, ở ma ma nâng dưới đi vào Tề Lạc cùng Dận Chân phụ cận bái tạ dưỡng dục chi ân, Tề Lạc trong mắt rưng rưng, thật là luyến tiếc nàng, Dận Chân thương tiếc cảm xúc cũng có vài phần lộ ra ngoài, mở miệng nói “Gả làm vợ người, đương hiếu kính cha mẹ chồng, không thể bung quận chúa thân phận, phu thê hòa thuận phuong là chính đồ.”

“Là, Vũ Hi cẩn tuân a mĩ dạy bảo.” Dận Chân còn tưởng lại nói hai câu, tề lạc oán trách nhìn hắn một cái, Dận Chân ngừng lời nói, tự mình đem khăn voan nén ở Vũ Hi trên đầu, tề lạc nước mắt rót cuộc nhịn không được lăn xuống, bên cạnh phúc tấn nhóm, trong lòng cũng không phải tư vị, nghĩ tới xa phó Mông Cổ nữ nhi, hoà nhã quận chúa không ngừng không có xa gả, hơn nữa gả vẫn là hầu tước phủ, cái này làm cho bọn họ càng là nhiều vài phần ghen ghét chua xót.

Dận Chân nhất không thể gặp tề lạc rời lệ, tiến lên hai bước, trong mắt xẹt qua thương tiếc, nhẹ giọng quát “Hôm nay Vũ Hi xuất giá, không được khóc.”

Nhin thấy Hiên Doãn, Dận Chân xu mặt đến “Bốn vương đem Vũ Hi liền giao cho ngươi, ngươi phải nhớ kỹ nàng là bốn vương thương yêu nhất nữ nhi.”

“Thỉnh nhạc phụ yên tâm, Hiên Doãn vĩnh viễn sẽ không ủy khuất quận chúa.” Hiên Doãn quỳ xuống đất dập đầu lúc sau, mới cưỡi ngựa rời đi, ngồi trên lưng ngựa quay đầu lại nhìn thoáng qua kiệu hoa, hắn như thế nào làm Vũ Hi chịu ủy khuất, không phải vì nàng sở đại biểu quyền thế, mà gần là vì nàng là chính mình bỗng nhiên quay đầu người.

Hoà nhã quận chúa hôn lễ tự nhiên là long trọng đến mức tận cùng, hầu tước phủ đồng dạng cũng là khách khứa nghênh môn, lúc này mọi người mới biết được, đã qua thế phí dương cổ cấp con cháu để lại nhiều ít nhân

mạch, hảo chút tá lanh đô thống sôi nổi đích thân tới, hơn nữa quân cận vệ quan quân cơ hồ toàn viễn đến đông đủ, làm tân lang quan Hiên Doãn tự nhiên chạy thoát không được, Tề Giác giơ lên chén rượu hướng hắn kính rượu, tuy rằng không có ngôn ngữ, nhưng là Hiên Doãn minh bạch hắn cảnh cáo, nghĩ đến oai hùng hầu thủ đoạn, Hiên Doãn cũng cái trán đồ mờ hôi, mọi người một ủng tiến lên, một bộ không đem Hiên Doãn chuốc say, không chịu bỏ qua bộ dáng.

Tề Giác buông chén rượu, bình tĩnh nói “Các ngươi cái nào muốn chuốc say Hiên Doãn?” Vừa dứt lời, vây quanh ở Hiên Doãn bên người quân cận vệ lập tức tan đi, từng người ngồi ngay ngắn ở ghế trên, thẳng tắp nhìn trước mặt rượu và thức ăn. Người khác nhìn thấy cũng không khỏi ám sinh cảm thán, trộm nhìn xem quân cận vệ thống lĩnh Trang Thân Vương thế tử, thấy hắn sắc mặt như thường, trong mắt lộ ra ý cười cùng vui mừng, càng là nghi hoặc không thôi.

Bởi vì Tề Giác lên tiếng, Hiên Doãn thanh tĩnh trở lại động phòng, ôn nhu ôm lấy chính mình thê tử, cùng thạc hoà nhã quận chúa, ở nàng bên tai nhẹ gọi “Vũ Hi, Vũ Hi.” Cảm thán tên này lấy được thật tốt, ngô quý trọng người.

Chương 505 châm ngòi thị phi

Vũ Hi xuất giá khách khứa tan đi, Tề Lạc bận rộn một ngày thân mình rất là mệt mỏi, nhưng lúc này biểu tình lại có vài phần mờ mịt, ngồi yên ở trên giường, mặc kệ Vũ Hi có trách hay không nàng, đối với chính mình nữ nhi nàng thật sự có chút sơ sẩy, Hoằng Môn nhĩ tật, chí hướng, hoằng lịch giáo dục, cùng với Hoằng Trú nghịch ngợm, hấp dẫn nàng quá lớn lực chú ý, mặt Vũ Hi hiểu chuyện hiểu thuận, chưa bao giờ từng oán giận, cũng làm chính mình trước kia cảm thấy này không có gì, chính là nghĩ đến cha mẹ đối nàng quan ái, Tề Lạc cảm thấy thập phần hổ thẹn, giống

như trừ bỏ ngăn cản Vũ Hi xa gả Mông Cổ ở ngoài, nàng thật đúng là trước nay không nghĩ tới Vũ Hi, nàng thích cái gì? Chán ghét cái gì?

Dận Chân ở nhà đầu hầu hạ hạ rửa mặt sau, đi vào nàng phụ cận, liền nhìn thấy nàng khóc mắt nước mắt lăn xuống, nha đầu này như thế nào liền như vậy ái khóc? Vũ Hi gả đến kinh thành đều như vậy, nếu là xa gả Mông Cổ, Dận Chân không dám tưởng tượng lấy Tề Lạc tính cách sẽ nháo xảy ra chuyện gì.

Tề Lạc hai mắt đẫm lệ mông lung nhìn Dận Chân, nhẹ giọng nói “Gia, ta giống như sơ sót Vũ Hi, nàng hôm nay xuất giá ta mới hiểu được, ta không phải một cái hảo ngạch nương.” Dận Chân ngồi ở bên người nàng, ôm lấy nàng đầu vai, đáy mắt lộ ra một tia khó hiểu, nàng như vậy còn không được tốt lắm ngạch nương? Nhẹ giọng an ủi “Không khóc, không có người dám bạc đãi Vũ Hi.”

Tề Lạc ở Dận Chân trong lòng ngực vặn vẹo tìm kiếm an ủi, Dận Chân bị chọn hỏa khí, tay kéo ra nàng vạt áo, hôn nhẹ nàng không điểm mà hồng môi đỏ, cạy ra hạo xỉ cùng nàng tiểu xảo lưỡi thơm giao triền, mơ hồ mà nói “Tề Lạc, nữ nhi... Gia còn muốn cái...” Chậm rãi Dận Chân rời đi nàng môi, kia phân lửa nóng thiêu vài phần, hắn biết Tề Lạc lại có thân mình sẽ rất khó, hơn nữa lộng không hảo sẽ muốn nàng mệnh, không thể mất đi trong lòng ngực nhân nhi.

Tề Lạc khó hiểu tinh mắt nửa mờ, ngũ điệu mang theo vài phần tình dục một phần chờ đợi nhẹ giọng hỏi “Kia ở có nữ nhi, gia sẽ cho nàng khởi tên là gì? Ngài trước nói cho ta, ở suy xét muốn hay không nàng.” “Gia sửa chủ ý, không nghĩ muốn nữ nhi, chỉ nghĩ muốn ngươi.” Dận Chân thương tiếc không tha hôn thật mạnh dừng ở Tề Lạc trên người, dừng như hỏa tình cảm mãnh liệt làm nàng quên cái này lời nói, tam con vợ cả một đích nữ vậy là đủ rồi. Ba ngày sau, Vũ Hi hồi môn, Tề Lạc nhìn trên mặt nàng khốn hạnh phúc ý cười, khóc mắt ẩn tình, thậm chí có khi cùng

Hiên Doãn ngoài ý muốn đối diện cái loại này ngọt ngào, đều làm Tè Lạc cảm giác thực an tâm, Hiên Doãn đổi mặt ung thân vương cái này chính mình nhạc phụ rất là khẩn trương, tuy rằng chưa nói thượng nói mấy câu, lại đã là cả người đồ mồ hôi, hơn nữa ba cái cậu em vợ, đổi cái kia so với hắn tiểu thượng vài tuổi Hoằng Mân, không dám có chút đại ý, nhìn hắn híp mắt động tác, như thế nào như vậy giống oai hùng hầu? Mà hoằng lịch còn tuổi nhỏ một thân bức người khí thế, cũng làm Hiên Doãn kinh hãi, Hoằng Trú nhưng thật ra miệng đầy tỳ phu kêu, có kia hai cái ca ca ở phía trước cũng làm người không yên tâm.

“Các ngươi ba cái nếu là làm ta hiểu được đổi Hiên Doãn vô lý, xem ta như thế nào thu thập các ngươi.” Tè Lạc ra tiếng giải cứu Hiên Doãn, Hoằng Mân cười nói “Ngạch nương, chúng ta nào dám đổi tỷ phu vô lý? Ai không hiểu được tỷ tỷ là ngươi đầu quả tim ngươi.” Nhìn thoáng qua Hiên Doãn, nói tiếp “Chúng ta đây là muốn cùng tỷ phu hảo hảo trò chuyện, không bên ý tú, tỷ phu có phải như vậy hay không?”

Hiên Doãn gật đầu đáp “Nhạc mẫu, xác thật như thế.” Lời kia vừa thoát ra, Tè Lạc không khỏi trên trán đồ mồ hôi, nhạc mẫu? Tươi cười cũng xấu hổ thượng hai phân, hoằng lịch vội vã đi lên “Ngạch nương, ngươi làm sao vậy?” Những người khác cũng mặt lộ vẻ khẩn trương, ngay cả luôn luôn bình tĩnh ung thân vương cũng đem quan tâm ánh mắt đầu hướng Tè Lạc.

“Không có việc gì, không có việc gì, Hiên Doãn, ngươi hảo hảo chiếu cố Vũ Hi, các ngươi quá hảo ta liền an tâm.” Tè Lạc vội mở miệng, Hiên Doãn thở dài nhẹ nhõm một hơi, dùng bữa tối, Tè Lạc an bài Hiên Doãn cùng Vũ Hi ở thu thập tốt sân trụ hạ, dựa theo mãn người quy củ, cái này kêu trụ đổi nguyệt, Tè Lạc lần đầu tiên ca ngợi cổ đại quy củ, Hiên Doãn đương nhiên sẽ không thường trú ở ung thân vương phủ, mấy ngày qua đi

liền lấy quân vụ bận rộn vì từ rời đi, đương nhiên hắn cũng không có hồi phủ cư trú, mà là đi quân cận vệ.

Khang Hi 60 năm bảy tháng, một ngày này khai hàng mưa to, đậu mưa lớn chau sôi nỗi rơi xuống, Tè Hoàn trong tay chấp nhất rất khó tìm đến bản đơn lẻ, ngồi ở trà lâu sát cửa sổ nhã gian, nhàn nhã phẩm trà đọc sách, gián đoạn xem một cái bên ngoài ăn mặc áo tơi đánh từ dù vội vàng mà đi người qua đường, hơi nhíu khởi mày lộ ra một phân nôn nóng, ngay sau đó giãn ra mày, ổn định tâm thần, tiếp tục cúi đầu đọc sách.

Một chiếc bình thường xe ngựa ngừng ở trà lâu cửa, bên trong nam nhân thanh âm “Chính là này? Hắn thật sự tại đây?”

“Hồi gia nói, nô tài thật vất vả tìm hiểu rõ ràng, hắn cùng giác La đại nhân chính là ước ở chỗ này, án ngài phân phó, đã có người cuốn lấy giác La đại nhân.” Đánh du dù tôi tớ nhẹ giọng bẩm báo, vén lên màn xe, Dận Trinh nhảy xuống xe ngựa, trên mặt đất lầy lội bắn ướt hắn màu xanh lá bào giác, tùy tùng vội vàng đem dù di chi trên đầu của hắn, Dận Trinh cất bước đi vào, trà lâu người cũng không nhiều, tùy tùng ngăn lại muốn tiến lên tiểu nhị, Dận Trinh ngạo mạn mở miệng “Gia đem trên lầu bao hạ, không được lại thả người đi lên.”

“Hồi vị này gia, trên lầu còn có một vị khách quan, tiểu nhân này liền đi ——” Dận Trinh phất tay, lập tức đọc theo thang lầu hướng về phía trước đi “Không cần, hắn liền lưu tại kia.” Tùy tùng lấy ra một trương ngân phiếu nhét ở tiểu nhị trong tay.

Nghe thấy kẽo kẹt một tiếng, nhã gian môn bị đẩy ra, Tè Hoàn ngẩng đầu thấy rõ người tới khi, trong mắt ám áp diệt hết, khép lại sách vở, âm thầm thở dài, này hắn là đã là nhóm thứ ba, chính mình khi nào có lớn như vậy thể diện? Tam a ca môn nhân thỉnh hắn đi vì Khang Hi biên soạn thư tịch, chín a ca tự mình thỉnh hắn uống rượu đàm luận đồ cổ tranh chữ, hiện

giờ lại là mười bốn a ca tự mình tới tìm, bọn họ chẳng lẽ liền không hiểu được, hắn căn bản là không nghĩ đi tranh cái gì, xem ra về sau thật đúng là muốn thiếu ra cửa mới hảo.

“Nô tài Tè Hoàn cấp mười bốn a ca thỉnh an.” Tè Hoàn đứng dậy bình tĩnh cúi chào, Dận Trinh thân thủ đỡ hắn, cười mở miệng “Không cần đa lễ như vậy.” Lôi kéo hắn một lần nữa ngồi xuống, nói tiếp “Hôm nay thật là vừa vặn, gia tiến trà lâu đục mưa, không thành tướng thế nhưng gấp phải ngươi, như thế nào một mình một người?”

“Hồi mười bốn gia nói, nô tài cùng giác la khiêm nhinh có ước, không nghĩ tới hắn hiện tại còn chưa tới, chỉ sợ là quân cận vệ sự vội đi.” Tè Hoàn trên mặt nhìn không ra bất luận cái gì một tia khác thường, phảng phát bình thường, thật ngôn bẩm báo, đến làm Dận Trinh không hảo tiếp lời.

“Cái này bản đơn lẻ, rất là khó tìm.” Dận Trinh cầm lấy trên bàn bày biện thư tịch, tùy ý phiên hai hạ, khẽ thở dài “Thật là đáng tiếc nha, gia gia nghe nói qua ngươi tài danh, tất là có thể kim bảng đề danh, hoặc tiến hàn lâm hoặc tạo phúc một phương bá tánh, mở ra sở trường, chính là hiện giờ lại chỉ có thể ở Lễ Bộ quái cái chức quan nhàn tản, Tè Hoàn, gia đều thế ngươi ủy khuất, Trí Viễn Công ——”

“Vương gia, nô tài không có như vậy đại bản lĩnh, có thể được cái từ phẩm kinh quan đã là Hoàng Thượng hậu ái, huống chi lưu tại kinh thành phụng dưỡng cha mẹ, cũng là làm người tử chi trách, thánh nhân dạy bảo, trăm thiện hiếu khi trước, nô tài thực đọc không Mạnh chí thư, tự nhiên không dám vi.”

Dận Trinh mặt lộ vẻ xấu hổ, trong lòng có chút tức giận, như thế nào lời này nghe như vậy chói tai? Trong mắt cũng mang theo một phân lửa giận, thấy Tè Hoàn bình tĩnh không gợn sóng đôi mắt, giống như ôn ngọc

giống nhau, Lăng Trụ này ba cái nhỉ nữ rốt cuộc là như thế nào giáo dưỡng, như thế nào sẽ như thế bất đồng người khác?

“Bách thiện hiếu vi tiên, lý nên như thế.” Dận Trinh nhấp một hớp nước trà, tiếp tục tới khi mục đích “Ngươi ngạch nương tốt không? Trí Viễn Công yêu thương thê nhi là có tiếng, ngạch nương cũng là Hữu Phúc khí.”

“Ngạch nương hết thấy mạnh khỏe, đa tạ mười bốn gia nhớ mong.” Tè Hoàn đậm nhiên cười, trong lòng khó tránh khỏi nổi lên một tia gợn sóng. Dận Trinh nhìn chằm chằm Tè Hoàn, nhẹ giọng thở dài “Tè Giác thỉnh chỉ cả đời không hề nạp thiếp, hiện giờ cũng chỉ có một đôi song sinh nhí nữ, nghe nói hắn chuẩn bị quá kế con của ngươi?”

“Mười bốn gia, bên ngoài đồn đài cũng không có thể tin, ngài vẫn là chớ có tin tưởng lời nói vô căn cứ, Tè Giác vừa qua khỏi hai mươi, cùng thụy quân chúa dịu dàng hiền huệ, tương lai tất sẽ có thân tử thừa tước.”

“Trí Viễn Công liền các ngươi hai cái nhí tử, ngươi mẹ huynh đệ đều là danh dương thiên hạ, ngươi liền cam tâm? Cam tâm mai một ngươi tài hoa?” Dận Trinh trong giọng nói mang theo một phần đối Tè Hoàn không biết có gặng oán giận nói “Gia hiếu được ngươi tài cán, cũng cố ý đề bạt ngươi...”

“Mười bốn gia.” Tè Hoàn cúi đầu một lát, giương mắt bình tĩnh nhìn Dận Trinh đánh gãy hắn nói “Mười bốn gia hảo ý, nô tài tâm linh, nô tài không có như vậy đại chí hướng, chỉ nguyện gia trạch bình an, nô tài vì là Trí Viễn Công chi tử, oai hùng hầu chi huynh mà kiêu ngạo vui sướng.”

“Ngươi, ngươi.” Dận Trinh ngón tay Tè Hoàn, nói không ra lời, Tè Hoàn lui về phía sau một bước, cười khẽ mở miệng “Mười bốn gia, ngài nhất định đã quên câu nói kia, Trang Tử không phải cá nào biết cá chí nhạc.”

Dận Trinh đứng dậy một dậm chân, quát nhẹ “Không biết điều, người ngày sau tất sẽ hối hận.” Đẩy cửa ra bước chân trung lộ ra tức giận đi ra ngoài, Tề Hoàn nắm chặt bản đơn lẻ, chậm rãi nhắm mắt lại, trong miệng tràn ra lược có vài phần tiếc nuối thở dài thanh, để tay lên ngực tự hỏi ghen ghét sao? Hối hận sao? Chỉ sợ đều có một ít đi.

Qua sau một lúc lâu, bình phục xuống dưới Tề Hoàn lại lần nữa mở mắt ra khi, nhìn thấy khiêm nhinh quan tâm biểu tình, đậm nhiên cười “Vừa mới mười bốn a ca đã tới, về sau cái này trà lâu cũng không thể có.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 284

“Ngươi sai rồi, ta xác thật làm không được xử lý sự việc công bằng, ba cái nhí tử ta đều yêu thương, nhưng nếu nói ta thương tiếc nhất chính là Hoằng Mân, đúng là bởi vì ta sơ sẩy đại ý mới làm hấn khi còn nhỏ chịu tội.” Tề Lạc hít sâu một hơi, lộ ra một phân thương cảm, nói tiếp “Ở trong lòng ta, bọn họ là giống nhau như đúc đều là ta nhí tử, có lẽ ta sẽ cung, nhưng ta tuyệt đối làm không được ngươi như vậy, vì mười bốn a ca liền liều mạng tính kế ám hại trưởng tử, bất công đến ngươi này phân thương ta trước nay đều không có gặp qua.”

Đức phi nhìn ra Tề Lạc ngọn lửa trong mắt lộ ra khinh thường nhìn lại, móng tay khẩu tiến thịt trung, phảng phát Đồng giai mẫn dung liền sống sờ sờ đứng ở nàng trước mặt, giận cực mà khóc, ngực khó chịu, giọng nói thực ngứa, lại là mãnh một trận ho khan, nước bọt hàm chứa rõ ràng có thể thấy được tơ máu.

Tề Lạc cũng không có tiến lên, mà là lui về phía sau một bước, lời nói đã nói đến này phân thương, cần gì phải bận tâm quá nhiều? Nếu là Đức phi có thể có một phân tinh ngộ, Dận Chân tương lai đăng cơ phiền toái sẽ giảm rất nhiều, định ra tâm tư, Tề Lạc trầm giọng nói “Đức phi nương nương, ta vẫn luôn đều không nghĩ ra, Tứ a ca từ nhỏ không ở ngài bên người, chẳng lẽ ngài đều không nghĩ hấn sao? Không nghĩ bời thường hấn sao?”

“Không nghĩ, ta trước nay liền không có nghĩ tới, ngươi nhưng hiểu được ta là thế nào sinh hạ Dận Chân?” Đức phi trong mắt lộ ra cuồng táo

ân hàm khuất nhục, thanh âm càng thêm cao vút bén nhọn “Dận Chân mang cho ta chỉ có khuất nhục, chỉ có khuất nhục, Hoàng Thượng —— Hoàng Thượng nhất coi trọng chính là Đồng giai mẫn dung.”

Đức phi nhìn Tè Lạc kinh ngạc biểu tình, trong lòng dâng lên vài phần khoái ý, thương hại nói “Ngươi cho rằng Dận Chân ngưỡng mộ chính là ngươi? Ở Dận Chân trong lòng nhất coi trọng chính là thiếu niên phu thê kia kéo thị, nàng là Đồng giai mẫn dung cấp Dận Chân trước đính hạ, nếu không phải nàng cứu giá mà chết, ngươi sẽ trở thành hiện giờ tú phúc tấn sao?”

Hoãn một hơi, Đức phi nói tiếp “Dận Chân là thương ngươi, nhưng ngươi vĩnh viễn cũng so ra kém kia kéo thị, hắn càng coi trọng chính là ngươi sau lưng Trí Viễn Công tước Lăng Trụ, coi trọng chính là hiện giờ oai hùng hầu Tè Giác, nếu không có này đó, ngươi đương hắn còn sẽ sủng ngươi? Ngươi vĩnh viễn cũng tranh ——”

“Vì sao nhất định phải cùng qua đời người so sánh với?” Tè Lạc đánh gãy Đức phi nói, có phải hay không nêu khen than Dận Chân biệt nữu ẩn nhẫn, vì sao người khác luôn là cảm thấy hắn nhất coi trọng kia kéo thị? Vẫn là chính mình tân hôn thời trang ủy khuất như vậy thâm nhập nhân tâm? Đức phi ngây người nhìn chằm chằm Tè Lạc, lạnh giọng hỏi “Chẳng lẽ ngươi liền không cảm thấy ủy khuất?”

“Đức phi nương nương, ngươi chỉ sợ đã quên, hiện giờ bồi ở Tú a ca bên người người là ta, vì hắn sinh nhi dục nữ người cũng là ta, trước nay liền không có nghĩ tới muốn cùng qua đời người so sánh với, kia kéo phúc tấn lại hảo cũng quá cố đi, ta có tự tin ở Tú a ca trong mắt là độc nhất vô nhị.”

Đức phi có thể cảm giác được Tè Lạc trên người lộ ra lóa mắt quang mang, run rẩy môi nói không ra lời, nếu là như nàng lời nói, kia chính

mình tránh nửa đời chǎng phải là chē cười? “Không, không, ngươi là ghen ghét, ngươi sao có thể không ghen ghét phẫn hận? Lúc trước nàng thất sủng khi, Hoàng Thượng như vậy yêu thương ta, trừ bỏ xuất thân ta lại điểm nào cập không thương nàng?”

Tề Lạc đột nhiên cảm thấy Đức phi chỉ sợ thật là thích thương Khang Hi, cho nên mới một lòng tưởng thay thế được Đồng Hoàng Hậu, khăng khăng bài xích cùng nàng có quan hệ hết thảy, chính là yêu không hiểu tình yêu có như vậy nhiều nữ nhân Khang Hi, Đức phi cả đời thật đúng là bi kịch, cũng không đúng, Đức phi cũng không thấy đến liền thật sự động tình, càng có rất nhiều đối quyền thế theo đuổi khát vọng, càng có rất nhiều không nghĩ bại bởi đã từng chủ tử.

Tề Lạc chậm rãi đi vào Đức phi, thở dài nói “Đức phi nương nương, ở Hoàng Thượng trong lòng nhất coi trọng chính là giang sơn xã tắc, tiếp theo mới là Đồng Hoàng Hậu, ngươi dùng sai rồi biện pháp, là vĩnh viễn cũng thay thế không được nàng, nếu ngươi khăng khăng tương so nói, ngươi lại nào một kiện có thể so sánh đến quá Đồng Hoàng Hậu? Xuất thân? Phẩm mạo? Tài hoa? Nhân từ? Vẫn là đối Hoàng Thượng tâm ý?”

Tề Lạc nói phảng phất cây búa giống nhau nện ở Đức phi trong lòng, những việc này nàng nhất không muốn nhớ tới, che lại ngực thân mình trước khuynh, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, môi cũng không thấy bắt luận cái gì huyết sắc, khéo miệng chảy ra nhàn nhạt tơ máu, Tề Lạc trong lòng có chút khẩn trương, nhìn xem bốn phía không người, nếu thật là đem Đức phi khí cái tốt xấu, ở lấy hiếu tri quốc đại thanh, nàng chính là nhảy vào Hoàng Hà cũng tẩy không rõ.

“Nương nương, Đức phi nương nương” Tề Lạc để sát vào nhẹ giọng kêu, tuy rằng nàng quan tâm nôn nóng, nhưng ở Đức phi trong mắt nàng vẫn là như vậy đặc ý, từ hàm răng phùng trung phun ra mấy chữ “Ngươi nói, ngươi là độc nhất vô nhị?”

Tè Lạc sững sốt một chút, không hiểu được nên như thế nào đáp lời, chỉ có thể trầm mặc không nói, Đức phi bỗng nhiên đứng dậy, trào phúng mở miệng “Còn muốn cái độc nhất vô nhị, ngươi thật là trưởng bản lĩnh, hiểu đạo ở ngươi trong mắt lại xem như cái gì?”

“Ngài không phải vẫn luôn đem Tú a ca trở thành Đồng Hoàng Hậu chi tử sao?” Tè Lạc biết được không thể kích thích nàng, nhưng vẫn là nhịn không được mở miệng, nào có như vậy ngạch nương, chỉ dùng tại giáo huấn nhi tử con dâu khi mới nghĩ tới nàng là Dận Chân mẹ đẻ, đồng dạng trào phúng mở miệng “Đức phi nương nương, còn có một chút ngươi cập không thượng Đồng Hoàng Hậu, hơn nữa vĩnh viễn cũng không bằng, đó chính là đối nhi tử giáo dưỡng, Tú a ca phẩm hạnh quý trọng trầm ổn, lòng mang thiên hạ, mà mười bốn a ca, dưỡng ở bên cạnh ngươi mười bốn a ca, tự đại dẽ giận, ánh mắt thiển cận, quá so đo được mất, ở chiến trường thượng thế nhưng hâm đồng bào với bất nghĩa, ở ta trong mắt hắn liền ung thân vương một phần đều cập không thượng, Tú a ca mới là ta muốn

_____”

Bang một tiếng, Tè Lạc mặt mày oai, cảm thấy trước mắt có chút biến thành màu đen, lỗ tai âm ầm vang lên, gương mặt nóng rát đau đớn, nguyên lai bị người phiến cái tát chính là cái này cảm giác.

Đức phi thu hồi tay, thấy Tè Lạc trắng nõn phấn nộn gương mặt ô thanh năm cái dấu ngón tay, thậm chí khéo miệng cũng có vài phần xanh tím, bỗng ứng chật vật bất kham, nhưng Tè Lạc lúc này tuy rằng tay bụm mặt, nhưng trong mắt lại lộ ra cao quý quật cường ánh sáng, ẩn ẩn nghiệp nhân tâm thần, Đức phi trong lòng hốt hoảng, dần đầu chỉ trích nói “Ngươi không giữ đạo hiếu nói, bỗn cung giáo huấn ngươi còn ủy khuất ngươi không thành?”

Tè Lạc lau một chút khéo miệng tơ máu, buông xuống tay, quật cường nhìn Đức phi, bình tĩnh nói “Đức phi nương nương, nếu luận giáo dưỡng

nhi tử, ngươi xác thật không xứng vì ngạch nương, ung thân vương nếu ở bên cạnh ngươi lớn lên, kia hắn cũng sẽ giống như hiện tại mười bốn a ca giống nhau không hiểu chuyện, ngang ngược kiêu ngạo tự đại, vọng tưởng vĩnh viễn cũng không chiếm được ——” hạ giọng, ở Đức phi bên tai hộc ra mấy chữ “Không chiếm được hoàng đế bảo tọa, đây đều là ngươi nuông chiều.”

Lời này vừa ra, Đức phi một búng máu phun tới, bàn đạp thượng phô màu nguyệt bạch tơ lụa thượng tràn ra hai đóa đỏ tươi huyết hoa, “Quỳ xuống, ngươi này vô phụ đức người cấp bồn cung quỳ xuống.”

Đức phi hộc máu, Tề Lạc trong lòng cũng không có khoái ý, cũng hoàn toàn không hối hận, thảngzap quỳ gối Đức phi trước người, ngừa đầu quật cường nhìn Đức phi, chẳng sợ bị truyền vì bất hiếu, nàng cũng sẽ không hối hận hôm nay lời nói, người khác hiểu làm nàng trước nay liền không thèm để ý, chỉ cần Dận Chân tin tưởng nàng liền hảo, hắn tin nhiệm chính mình sao?

Đức phi đem tay cử cao, Tề Lạc nhắm hai mắt lại, tĩnh chờ một cái khác cái tát đã đến, Dận Chân sẽ tin tưởng nàng, khóc miệng lộ ra nhàn nhạt hạnh phúc ý cười, làm Đức phi càng cảm thấy đến chóp mắt, phát tay muốn phiến rót nàng kiêu ngạo quật cường, lúc này liền nghe thấy thanh âm truyền đến “Đức phi, ngươi phải đối trảm con dâu làm cái gì?”

Chương 508 song song phạt quỳ

Nội điện yên tĩnh một mảnh, Tề Lạc mở to mắt, nhìn thấy Khang Hi chắp tay sau lưng đứng ở cửa, hai tròng mắt bình tĩnh không có một phân gợn sóng, cùng ngày xưa cao cao tại thượng đế vương, không có bất luận cái gì bất đồng, chính là Tề Lạc lại có thể cảm giác được phát ở trong xương cốt tức giận, thường nghe người ta nói khởi, giận đến mức tận cùng ngược lại sẽ bình tĩnh, này liền hắn là bão táp trước yên lặng đi, Tề Lạc

khẽ nhíu mày, phát giác Khang Hi Cửu Long thường phục đầu vai phảng phất nhiều vài phần nếp uốn, đây là có chuyện gì? Hắn mới vừa ôm quá trong cung phi tần?

“Hoàng Thượng, Hoàng Thượng, thần thiếp có chuyện muôn nói.” Đức phi vội hạ sụp, quỳ trên mặt đất khóc miệng còn không dừng mà thầm tơ máu, hai mắt sưng đỏ, khóc thút thít nói “Hoàng Thượng, Dận Chân phúc tấn nàng ngỗ nghịch triệt thần thiếp, nàng bất hiếu...”

Khang Hi chắp tay sau lưng bay nhanh vê động Phật châu, tầm mắt dừng ở Tề Lạc trên mặt dấu tay thượng, hôm nay nghe nói nàng vào cung muôn đến xem, không thành tưởng thế nhưng nghe thấy như vậy vừa ra trò hay, thật là xuất sắc, nghiêng đầu nhìn thoáng qua trên quần áo nếp uốn, Dận Chân, trầm lão tú, trầm cho người tuyển một cái hảo phúc tấn.

“Đức phi, câm miệng.” Khang Hi nhẹ giọng quát bảo ngưng lại, ngữ điệu tuy nhẹ, nhưng lại làm Đức phi không rét mà run, “Trầm nghe người nói quá nhiều, Đức phi, trầm không nghĩ lại nghe.”

Khang Hi nhìn liếc mắt một cái ngoài điện, nhìn quật cường bình tĩnh Tề Lạc, ninh mày nói “Dận Chân phúc tấn, người tới nói, đây là có chuyện gì? Người không phải tiến cung hầu bệnh sao?”

Đức phi khẩn trương cúi đầu, trong lòng biết rõ ràng Tề Lạc nhất định sẽ nắm chặt cơ hội thêm mắm thêm muối, âm thầm cân nhắc nên như thế nào thoát thân, Tề Lạc căn chặt môi, nếu là nói thật Đức phi nhất định hảo không được, đối Dận Chân cũng không tốt, tuy rằng hắn trong lòng không thích Đức phi, nhưng kia dù sao cũng là hắn mẹ đẻ, mà nếu là không nói, kia Tề Lạc chính mình cũng cảm thấy không cam lòng, nàng nhưng không có cái loại này hảo tính tình, bị đánh còn phải nói cảm ơn, huống chi nàng lại không có nói sai, ngẩng đầu vọng tiến Khang Hi trong mắt, thanh thủy trầm tĩnh nói “Hồi Hoàng A Mã, con đâu không lời nào để nói.”

Khang Hi ngơ ngẩn, hắn nghĩ đến nàng tó khố ám úc, rốt cuộc Tè Lạc từ nhỏ đến lớn, ở hắn tình báo trung, Lăng Trụ không có động quá một cái ngón tay, cũng nghĩ tới nàng hiền huệ đem sai lầm ôm ở trên người mình, lại cô đơn không nghĩ tới không lời nào để nói điểm này.

Khang Hi giãn ra mày, trong mắt mang theo từ ái thường thức nhìn Tè Lạc, cao giọng cười to “Hảo, hảo, hảo một cái không lời nào để nói, Dận Chân phúc tấn, trẫm không có nhìn lầm.”

Tè Lạc không hiểu được hắn vì sao như vậy hung phấn, chẳng lẽ Khang Hi ở ngoài điện đều nghe thấy được? Hoàng đế cũng có nghe chân tường yêu thích? Ánh mắt không tự chủ được ngắm hướng cửa đại điện, sẽ không như vậy cầu huyết hắn cũng ở đi? Khang Hi nhìn thấy Tè Lạc có vài phần ngượng ngùng bộ dáng trong mắt ý cười càng đậm, cùng Đức phi đối chơi gay gắt, tướng mông hổ nữ lý nên như thế, hắn trong lòng khó tránh khỏi có trào ra một phân hâm mộ, Dận Chân so với hắn Hữu Phúc khí, trước mắt nha đầu thật là đem hắn để ở trong lòng, không phải vì danh phận địa vị, mà gần là vì Dận Chân.

Khang Hi vạch trần đáp án, trầm giọng nói “Ái Tân Giác La Dận Chân, ngươi cũng cho trẫm tiến vào.” Giọng nói rơi xuống, sau một lát, Dận Chân thân xuyên thân vương triều phục, cúi đầu chậm rãi đi đến, không có xem bất luận kẻ nào, quỳ gối Tè Lạc bên người, “Nhi tử cấp Hoàng A Mã thỉnh an.”

Tè Lạc cảm thấy đầu váng mắt hoa, thảng thân mình nhìn chằm chằm Dận Chân, không hiểu được nên nói chút cái gì, Dận Chân mắt nhìn thảng, quy củ quỳ gối kia, phảng phất đương Tè Lạc cùng Đức phi không tồn tại giống nhau. Nội điện chỉ có Khang Hi một người đứng ở, cho nên tự nhiên đem mọi người biểu tình thu hết đáy mắt, nhìn thấy Dận Chân đáy mắt nhanh chóng xẹt qua thương tiếc, hắn là đau lòng Tè Lạc ai kia một bạt tai. Khang Hi có thể cảm thấy Dận Chân trên người lộ ra đắc ý, trong

lòng oán giận, lúc trước còn không muốn theo trẫm tới, hiện tại lại lộ ra này phân biếu tình?

“Dận Chân, mang theo ngươi phúc tấn đi cho trẫm quỳ gối tốn linh bài, không quỳ đủ hai...” Khang Hi nhìn thấy Tề Lạc thân mình có chút hơi hoảng, nghĩ đến Dận Chân lời nói nàng chính bệnh, sửa lời nói “Không đến một canh giờ không được đứng dậy.”

Đức phi thân mình lay động, lại lần nữa phun một búng máu, trong mắt dại ra mắt mát, nếu là chỉ phạt Tề Lạc đi quỳ linh bài, kia đảo thôi, chính là Dận Chân cùng đi, này không phải kém minh chiêu cáo thiên hạ, Dận Chân vì Thái Tử? Nàng nhiều phiên tâm huyết mưu hoa, chính là công dã tràng sao?

“Tạ Hoàng A Mã ân điển.” Tề Lạc còn ở ngây người, Dận Chân soạn khẩn tay nàng đứng dậy rời đi, cảm giác tay bị soạn sinh đau, Tề Lạc mới phản ứng lại đây, này như thế nào lại phải quỳ nha, nơi đó âm trầm trầm, rất đáng sợ, trộm nhìn xem Dận Chân, trong lòng phảng phất định ra không ít, cũng may không phải một người, mau ra cửa điện khi Tề Lạc nhịn không được quay đầu lại nhìn thoáng qua Đức phi, so với quỳ linh bài, nàng thật sự tưởng lưu lại xem diễn, nhìn xem Khang Hi sẽ xử trí như thế nào Đức phi, chính mình có phải hay không phúc hậu đâu?

Ra vĩnh cùng cung, Dận Chân tay vẫn luôn không có buông ra quá, Tề Lạc chỉ có thể bước nhanh đi theo, ven đường gấp phải trong cung cung nữ thái giám, sôi nổi cúi đầu hành lễ thỉnh an, nhưng ánh mắt đều lặng lẽ dừng ở ung thân vương cùng ung thân vương phúc tấn giao nắm đôi tay phía trên, Tề Lạc cúi đầu, này ngày mai, không cần chờ đến ngày mai, hôm nay buổi tối kinh thành liền sẽ truyền khắp lời đồn đãi, nhìn trước mắt thân hình cao lớn Dận Chân, hắn không để bụng sao? Khóe miệng hướng về phía trước nhéch lên, tác động bên miệng ú thanh, nhịn không được tê một tiếng.

Dận Chân thân mình cứng đờ nhìn xuống muôn quay đầu lại xúc động, trong lòng nhắc nhở chính mình đây là hoàng cung, mọi người trước mặt, không thể đem nàng ôm vào trong ngực, bước chân di động cùng mau một ít, chờ tới rồi kia tòa cung điện, bên cạnh nội thị cung kính đẩy ra cửa điện, Dận Chân dừng lại thân hình, hít sâu một hơi, hắn trong lòng minh bạch lãnh Tè Lạc đi quỳ linh bài rốt cuộc ý nghĩa cái gì, hoàng đế bảo tọa đã là giờ tay có thể với tới, cảm thấy được Tè Lạc hướng hắn bên người dựa vào càng khẩn một ít, như thế nhát gan cũng dám cùng Đức phi tranh phong tương đối, chẳng lẽ không hiểu được, nếu là Khang Hi không đến, nàng sẽ bị Đức phi hăm hại bôi nhọ, lúc sau có lẽ sẽ mất đi kia phân tôn quý, nàng không hiểu được? Không, nàng thông tuệ nhạy bén hơn người, lại như thế nào sẽ không hiểu được? Dận Chân cảm thấy ngực phảng phát bị đường khói thêm tràn đầy, ngọt ngào sung sướng.

“Tiến điện.” Dận Chân lôi kéo có vài phần muôn lui về phía sau Tè Lạc đi vào, nội thị đóng lại cửa điện, Tè Lạc mặt trắng bệch, bên trong so với lúc trước còn u ám, nhảy lên ánh nến, không hiểu được từ nào thổi tới phong, làm cho vải màn nhẹ lay động, phảng phát thật sự có quỷ hồn giống nhau, Tè Lạc cơ hồ muốn chui vào Dận Chân trong lòng ngực, bởi vì bọn họ một nhà xuyên qua nàng thật sự thực tin linh hồn.

Dận Chân nửa ôm nàng, quỳ gối hai cái tượng cũng ở một chỗ minh hoàng sắc đệm hương bồ thượng, mới buông ra Tè Lạc, tay trái lại gắt gao mà nắm lấy tay nàng, bởi vì Dận Trinh ở bên, Tè Lạc không có lần đầu tiên như vậy sợ hãi, giương mắt cẩn thận đánh giá bốn phía, mặt trên cung phụng linh bài, nghĩ tới Khang Hi trong lòng phóng Đồng Hoàng Hậu, nhịn không được thấp giọng nhẹ giọng “Thật sự chỉ có nguyên hậu mới có thể như thế sao?”

“Ngạch nương, ngạch nương, nàng sẽ không để ý.” Dận Chân nhẹ giọng trả lời, Tè Lạc sững sốt một chút, vì Đồng Hoàng Hậu ủy khuất sao? Mặc

kệ nàng có phải hay không xuyên qua nữ, nàng hắn là đều không có thích quá Khang Hi, cùng Khang Hi đặt ở cùng nhau nàng sẽ càng ủy khuất.

Dận Chân đem Tề Lạc tay đặt ở trước ngực, đồng dạng ngẩng đầu nhìn Thái Tổ linh bài, động môi yên lặng không tiếng động “Liệt tổ liệt tông tại thượng, nàng Tề Lạc chính là Ái Tân Giác La Dận Chân cuộc đời này vợ cả, tương lai vĩnh viễn bạn ở Dận Chân bên người nguyên hậu, nàng kiếp này kiếp sau Dận Chân đều sẽ không buông tay.”

Ở cái này linh bài trước mặt, Dận Chân yên lặng ưng thuận hứa hẹn, đại thanh tam đại hoàng đế, thậm chí là tương lai Khang Hi sẽ đều sẽ hâm mộ hắn đi, rốt cuộc chỉ có Ung Chính hoàng đế được đến khuynh tâm người làm bạn cả đời.

Vĩnh cùng trong cung, từ Dận Chân mang theo Tề Lạc đi phạt quỳ, liền yên tĩnh không tiếng động, Đức phi nằm liệt ngồi dưới đất, Khang Hi trong đầu ở hồi úc mãn dung cùng vừa mới hết thảy, đương Đức phi nói ra nàng không có Dận Chân đứa con trai này thời điểm, Dận Chân sợ hãi muốn rời đi, là hắn ngạnh ôm lấy chính mình nhi tử, đau lòng, đau lòng, Khang Hi cảm thấy chính mình thật là thiện với Dận Chân, thiện với mãn dung.

Nghe được Tề Lạc lời nói Dận Chân tự mình trù bị Đức phi thọ lẽ, thăng đến Hoằng Môn... Khang Hi hối hận không thôi, lúc ấy vì sao miễn cưỡng Dận Chân không cho hắn động thủ, làm những cái đó bất hiếu tử, lặp đi lặp lại nhiều lần thương tổn hắn? Khang Hi cúi đầu nhìn Phật châu, lẩm bẩm nhẹ giọng “Trẫm thật sự làm sai, cũng may có nàng làm bạn, nếu bằng không mãn mãn trẫm như thế nào đối được ngươi?”

Đức phi nghe thấy Khang Hi nói, nhịn không được thay đổi sắc mặt, nguyên lai ở trong lòng hắn trước nay liền không có quên quá Đồng giai mãn dung. Giơ lên mặt rưng rưng nhìn Khang Hi, nhẹ giọng kêu “Hoàng Thượng, Hoàng Thượng, thần thiếp... Xin thứ cho thần thiếp vọng ngôn,

thần thiếp thật là thương tiếc Dận Chân, sinh ra ba ngày liền rời đi thần thiếp bên người, thần thiếp lại như thế nào không đau hắn.”

“Đủ rồi, Đức phi, trẫm thật là nghe đủ.” Khang Hi vô lực phất tay, đánh gãy nàng lời nói, phảng phát nghĩ tới cái gì vài bước vọt tới nàng trước mặt, trên cao nhìn xuống nhìn nàng, mặt lộ vẻ dữ tợn “Ngươi cũng dám động thủ đánh Dận Chân phúc tấn? Lấy hiếu đạo áp nàng, còn có cái gì là ngươi không dám làm? Chính như Tề Lạc lời nói, huyết mạch không thể cắt đứt, nhưng duy trì mẫu tử thân tình không đơn giản chỉ dựa vào huyết mạch, ngươi có gặp qua mẫu dung là như thế nào thương tiếc Dận Chân sao? Đó là chân chính mẫu tử tình ý, ngươi nếu là đối Dận Chân có một phân thân tình ở, kia trẫm cũng hạ không được quyết tâm.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 285

“Cửu đệ, chẳng lẽ ngươi còn không có nhìn thấu? Hoàng A Mã tuy rằng tín nhiệm Trang Thân Vương thế tử, nhưng hắn chính là quân cận vệ thống lĩnh, Hộ Quân Doanh hắn là chưa hề nhúng tay vào, Hoàng A Mã sẽ không đem tấm chấn lợi kiếm cùng thụ một người, chẳng sợ hắn là tôn thất hoàng thân quốc thích, huống chi tuy rằng Trí Viễn Công đối Dương Khang có ân cứu mạng, nhưng nếu Dương Khang nắm giữ không được quân cận vệ, kia hắn cũng chính là cái không ống thế tử, nào có hiện giờ quyền thế, đại trượng phu không thể một ngày không có quyền.”

“Vẫn là bát ca thông thấu, gần nhất ta cũng nghe nói, Tề Giác cùng Dương Khang giống như đỏ mặt.” Chín a ca liên tục gật đầu, thử hỏi “Bát ca, dùng không cần ở Dương Khang kia thử lại một chút, tuy rằng Dương Khang vì hán nữ bỏ không phúc tấn chi vị, nhưng trong phủ trắc phúc tấn khanh khách cũng không thiếu.”

“Không thể, cửu đệ, Hoàng A Mã đối quân cận vệ xem đến thật chặt, chúng ta không tiện xuống tay, vẫn là đem tâm tư dùng ở Hộ Quân Doanh, cùng với phong đài đại doanh, còn có chính là Cửu Môn Đề Đốc long khoa nhiều.” Dận Tự cùng chín a ca mưu đồ bí mật lên, chín a ca không ngừng gật đầu, thường thường cảm thương vài câu, trao đổi gần một cái nửa canh giờ, chín a ca không màng Dận Tự giữ lại cáo từ khi, Dận Tự mở miệng hỏi “Gần nhất thập đệ thân mình có từng nghỉ ngơi hảo? Nếu là thiếu dược liệu nói, ta này còn có thương một ít tốt.”

“Nghe nói lão mười đi thôn trang thượng tĩnh dưỡng đi, bát ca chó có nhớ thương, ta coi hắn chính là muôn mượn dưỡng bệnh lười biếng, lão mười tính tình chân chất, lưu tại kinh thành ngược lại làm chúng ta phóng không khai tay chân, đỡ phải này mâu chốt nhi thượng còn phải lo lắng hắn kia há mồm gấp rắc rối.”

“Cửu đệ nói có lý, khiến cho lão mười an tâm tĩnh dưỡng hảo” chín a ca hướng Dận Tự chắp tay, tự tin nói “Bát ca, ngươi này không phải còn có lão cữu ta sao? Ta tuy bất tài, tổng so lão mười kia kém năng lực hiếu thắng.”

“Cửu đệ, bát ca liền chỉ vào ngươi.” Chín a ca vỗ ngực nói “Ngài cứ yên tâm đi, bảo đảm làm được thỏa đáng.”

Chờ đến chín a ca rời đi, Dận Tự ngồi ở thư phòng nửa ngày, chụp hai xuồng tay, một người tùy tùng lóe tiến vào, quỳ xuồng đất đem mặt báo đưa lên, Dận Tự tiếp nhận nhìn hai mắt, thở dài nói “Lão mười, lão mười, tính tình hàm hậu? Người nhưng thật ra có năng lực giàu được, huynh đệ một hồi, ta cũng không thể quá vô tình, ngươi phải hảo hảo dưỡng bệnh đi.”

Dận Tự nhìn mặt khác mấy trương mật báo, trầm tư một lát, nghĩ đến Dận Chân chủ quản thiên hạ thuế ruộng, như vậy nếu là mưu hoa thích đáng, hắn có lẽ sẽ ra kinh, ở trên đường xuống tay, tổng so ở kinh thành tiện nghi, huống chi nếu là Hoàng A Mã ở hắn ra kinh khi... Dận Tự nhắm mắt lại, cẩn thận cân nhắc, Hoàng A Mã đến lúc đó liền tính truyền ngôi cho hắn, từ ca cũng không kịp hồi kinh, chỉ cần phong bế chín môn, bước lên địa vị, hoàn toàn có thể băng vào chiêu thư đem hắn ban chết hoặc là giam cầm.

Dận Tự mở mắt ra, nhẹ giọng công đạo tùy tùng vài câu, việc này không thể chính mình tự mình động thủ, tam a ca, mười bốn a ca đều là

người tốt tuyển, Dận Tự khóc miệng giơ lên, thấp giọng nói “Lão thập tú hy vọng ngươi có thể một kích tất trung, chớ có làm ca ca thất vọng.”

Dận Trinh quả nhiên không phụ Dận Tự sở vọng, từ được đến tin tức liền bắt đầu mưu hoa lê, hắn mời chào môn nhân nô tài sôi nổi âm thầm hành động lê, thậm chí ngay cả văn nhược tam a ca cũng bắt đầu quạt gió thêm cùi, mà bị Khang Hi trọng dụng ở vào gió lốc trung tâm Dận Chân, lại phảng phát không hề phát hiện, trừ bỏ xử lý công văn, nhàn hạ khi liền nhìn Tề Lạc uống được, bỗ dưỡng nàng thân mình, đảo cũng tự đắc này nhạc.

Chương 511 trở mặt thành thù

Khang Hi 61 năm tháng giêng, Khang Hi lại lần nữa cử hành ngàn tầu yến, cũng là cuối cùng một lần ngàn tầu yến, tại đây thứ trong yến hội, hắn tự mình phú thơ, đều có hiểu thi văn đại thần thuộc cùng, Khang Hi mệnh danh là « ngàn tầu yến thơ ». Ngàn tầu yến tự nhiên là hoa đoàn cầm thốc, có danh phận phi tàn toàn bộ trang phục lộng lẫy bạn ở Khang Hi bên cạnh người, lại cô đơn thiếu bốn phi chi nhất Đức phi, tuy rằng trên danh nghĩa là bởi vì bệnh vắng họp, nhưng hiểu biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ người, đều đã là biết được Khang Hi đối Đức phi thập phần bất mãn, thậm chí có đòn đai nếu không phải bận tâm ung thân vương thể diện, Đức phi sẽ huỷ bỏ phi vị.

Ung thân vương phúc tấn Tề Lạc bên người tự nhiên vây thượng không ít phu nhân phúc tấn, Tề Lạc đậm cười ứng đối, phu quý thê vinh hơn nữa Dận Chân đối Tề Lạc coi trọng, bị nghiêm cẩn Tứ a ca tự mình ôm ra hoàng cung, các nàng lại làm sao dám đại ý bất kính? Ung thân vương phúc tấn nuông chiều chi danh đã là danh mãn kinh thành, hiện tại không còn có người nhớ rõ cứu giá kia kéo thị, cũng không có người dám ở Tề Lạc trước mặt nhắc tới nàng, phảng phát kia kéo thị chưa từng có xuất hiện quá giống nhau.

Lăng Trụ ngồi ở ly Khang Hi gần nhất địa phương, nhìn Tè Lạc tôn vinh, đáy mắt xẹt qua vài phần vui mừng, ngẩng đầu nhìn xem Khang Hi, âm thầm thở dài, hắn tuy không hiểu thi văn, nhưng lại sáng tỏ, Khang Hi cũng không chịu già, thậm chí nói không muốn chết, câu kia thật sự còn tưởng sống thêm 500 năm ca từ dùng ở hắn trên người vẫn là rất thích hợp.

Ở ngàn tầu bữa tiệc, oai hùng hảu Tè Giác cùng Trang Thân Vương thế tử rất được mọi người chú ý, kinh thành đồn đãi bọn họ từng ở quân cận vệ lấy diễn võ chi danh hành đánh nhau chi thật, làm cho bản lĩnh hoà hợp êm thấm quân cận vệ hoàn toàn chia làm hai nửa, ủng hộ Tè Giác nhiều vì thiếu niên hoàng thân quốc thích, mà Dương Khang sở thông lĩnh nhiều vì xuất thân tôn thất cẩn thận người.

Khang Hi ngồi ở địa vị cao nắm chặt chén rượu nhìn thấy tuy rằng ngồi ở cùng nhau lại tuyệt không nói chuyện với nhau hai người, bất đắc dĩ lắc đầu, mở miệng nói “Oai hùng hảu, Trang Thân Vương thế tử đến trẫm phụ cận tới.”

Hai người căm tức nhìn liếc mắt một cái đứng dậy đi vào Khang Hi trước người, song song quỳ gối một chỗ, Khang Hi buông chén rượu, trầm giọng nói “Hai người các ngươi vì trẫm thông lĩnh quân cận vệ, có thể nào như thế đối chơi gay gắt? Tè Giác niên thiếu khí thịnh, Dương Khang ngươi muốn cho hắn một ít.”

Dương Khang rất là uy khuất ngẩng đầu nhìn Khang Hi liếc mắt một cái, không cam lòng nói “Hoàng Thượng, nô tài tuân mệnh.” Trộm đánh giá mọi người đều có thể nhìn ra Tè Giác bên miệng kia phân đắc ý, chín a ca nhẹ giọng thở dài “Tè Giác tính tình thật đúng là có Phiêu Kị di phong, lúc trước quán quân hảu không cũng cao ngạo không được?”

Tám a ca hai tròng mắt chợt lóe, nhớ lại sử ký thượng lời nói Lý dám, kia -- đem ly trung rượu uống cạn, ánh mắt ở Bảo Thái trên người dạo qua

một vòng, hắn sẽ lựa chọn như thế nào? Chín a ca để sát vào nhẹ giọng nói “Bát ca, dù thân vương chính là hoàng tộc, chẳng lẽ còn thật sẽ thiên bang nô tài?”

“Hồi phủ bàn lại, ta còn muốn ở hảo hảo cân nhắc một chút.” Chín a ca không cho là đúng bối rối, nhìn thấy mười bốn a ca bưng chén rượu hướng Bảo Thái đi đến, bất mãn oán giận “Bát ca, chỉ sợ đã có người ra tay trước.”

Khang Hi làm Tè Giác cùng Dương Khang cho nhau kính rượu, nhất tiếu mãn ân cừu, hắn phảng phất không có nhìn ra hai người trên người kia phân không cam lòng, Khang Hi cười nói “Hảo, đây mới là trẫm oai hùng hầu.” Hướng về Lăng Trụ khen “Ngươi này nhi tử dạy dỗ không tồi, có đại tướng chi tài.”

Tè Giác anh tuấn trên mặt lộ ra mấy phần cao ngạo, liếc Dương Khang liếc mắt một cái, để sát vào Khang Hi lại nói vài câu, đậu đến Khang Hi thoái mái không thôi, Dương Khang sắc mặt xanh mét đi trở về chỗ cũ, liền nghe thấy bên cạnh có người thấp giọng nghị luận “Thế tử gia cũng so bất quá Trí Viễn Công thánh sủng.” “Ngươi lời này liền không đúng rồi, oai hùng hầu kia tràng huyết chiến, ngươi lại không phải không hiểu được, toàn bộ đại thanh triều, trừ bỏ hắn ở ngoài, cái nào có thể đánh thắng? Hơn nữa oai hùng hầu là khang thân vương con rể nha, Hoàng Thượng đối khang thân vương cực kỳ chiều cõi, thế tử lại hảo, kia cũng là con vợ lẽ.”

Dương Khang đem chén rượu thật mạnh khai đến trên bàn, mọi người vội tách ra lời nói, nói đến chuyện khác, phảng phất giận dỗi giống nhau, Dương Khang mãnh rót vài chén rượu, Bảo Thái đè lại hắn chấp ly thủ đoạn, “Đừng uống, cẩn thận thân mình.”

“Chẳng lẽ ngươi cũng coi khinh ta, nếu không phải..... Ta lại như thế nào sẽ làm kia tiểu tử ra tǎn nổi bật?” Dương Khang nhường mày, khai

Bảo Thái, tiếp tục rót rượu, Bảo Thái khẽ lắc đầu, ngồi vào hẵn bên người, thấp giọng khuyên nhủ “Ngươi thật sự không thể uống nữa, Hoàng Thượng còn ở kia nhìn đâu.”

Dương Khang buông ra chén rượu, phảng phất bị đả kích giống nhau cúi đầu, Bảo Thái minh bạch trong đó tất có nguyên do, thấy bốn phía trộm đánh giá ánh mắt càng ngày càng nhiều, ám hạ tâm tư bắt đầu nhẹ giọng khuyên giải lên, Dương Khang cũng thừa dịp say rượu nói lên Tề Giác cao ngạo, Bảo Thái nghe xong, ở trước mặt mọi người híp mắt nhìn thoáng qua Tề Giác, lãnh hờ nói “Thật không nghĩ tới hẵn thế nhưng như thế không coi ai ra gì, dám xem thường ngươi? Cũng không nghĩ chính mình thân phận, hờ, không hiểu được trời cao đất rộng.”

Theo Bảo Thái lời này rơi xuống đất, cùng với yến hội lúc sau hẵn tự mình nâng Dương Khang rời đi, hoàn toàn nói rõ dụ thân vương phủ thái độ, Bảo Thái hiện giờ không chỉ có riêng là dụ thân vương, hẵn ở tôn thất hoàng thân quốc thích trung chính là rất có uy vọng. Lăng Trụ nhìn thoáng qua chặng hè để ý Tề Giác, âm thầm thở dài một hơi, Khang Hi, Khang Hi, ngươi rốt cuộc muốn đem này đó quân cờ đùa nghịch đến khi nào?

Dận Chân tự nhiên nhìn đến rõ ràng, tâm còn nghi vấn hoặc, tuy không hiểu được tình hình cụ thể và tỉ mỉ nhưng hẵn rất rõ ràng Tề Giác tính tình, trên người ngạo khí là có, nhưng tuyệt không sẽ hiện nay không người, cùng Dương Khang tranh quyền đoạt lợi, như vậy chỉ có thể là..... Dận Chân khóc miệng thương đương, Tề Lạc ngồi ở trong xe ngựa, dựa vào Dận Chân đầu vai, nàng đối với trong yến hội hết thảy đều không lăm đẽ ý, thương thức Dận Chân trên tay trái nhẫn.

“Ngươi không thèm đẽ ý?” Tề Lạc ngẩng đầu nghi hoặc nhìn Dận Chân, cau mày suy nghĩ sau một lúc lâu, bừng tỉnh nói “Ngài nói chính là Tề Giác cùng Trang Thân Vương thế tử sự?” Dận Chân không hiểu được nên lắc đầu vẫn là gật đầu, việc này cố nhiên hẵn muốn biết Tề Lạc cái nhìn,

nhưng là hắn càng muôn hiểu được, Tề Lạc ở ngàn tầu bữa tiệc đến tôn sùng, không có người còn dám nhắc tới hắn ngưỡng mộ kia kéo thị sự tình.

“Giả làm thật khi thật cũng giả, Hoàng A Mã tâm tư ai có thể đoán được chuẩn?” Tề Lạc đánh một cái hà hơi, dụi dụi mắt, chậm rãi khép lại thấp giọng nói “Dù sao Cầu Cầu sẽ không nhân quân công liền coi thường người, hắn trên người có ngạo cốt, nhưng tuyệt không sẽ cao ngạo đến không ai bì nổi.”

Dận Chân thở dài, trong lòng nỗi lên vui mừng, nàng càng là không thèm để ý danh phận địa vị, liền càng không đành lòng nàng chịu ủy khuất, gần nhất mấy tháng nàng luôn là dễ dàng mệt mỏi, mà thái y thế nhưng tra không ra nguyên do, Dận Chân đáy mắt xẹt qua lo lăng, ôm sát trong lòng ngực người, vẫn là muốn lại tìm danh y đến xem, nếu là Đức phi dám đối với nàng ra tay? Mân khẩn môi, Dận Chân trên người âm khí càng trọng, Tề Lạc mẫn cảm bất an xoay một chút, Dận Chân vội thu liễm khí thế, làm Tề Lạc dựa vào càng thoải mái.

Bảo Thái đưa say rượu Dương Khang trở lại Trang Thân Vương phủ, đem hắn đỡ tiến nội thất, tự mình đổ nước trà đưa cho xoa cái trán Dương Khang, cũng không có vội vã rời đi ngược lại ngồi xuống, thấy bên cạnh một người đều không có, thấp giọng hỏi nói “Nói đi, rốt cuộc là chuyện như thế nào? Người trước kia hận không thể đem Tề Giác kia tiểu tử sủng đến bầu trời đi, này sẽ lại là làm sao vậy? Ta gần nhất vội vàng đàm áp tôn thất, không nghĩ tới kinh thành trung ngươi cùng Tề Giác phản bội tranh quyền việc đều truyền khắp.”

“Này có cái gì hảo kỳ quái, quân cận vệ chỉ có thể có một vị thống lĩnh, hắn muôn đoạt quyền, ta sao có thể đáp ứng?” Dương Khang ngón tay ở chung trà thượng hoạt động, nhìn lượn lờ dâng lên sương trắng, vẫn chưa hết giận nói “Ta là Trang Thân Vương thế tử, hắn là cái gì thân phận? Cũng dám ở trước mặt ta khoa tay múa chân --”

Bảo Thái tàn nhẫn chụp một chút Dương Khang đầu vai, trong mắt lộ ra hiểu ra “Hảo, lời này nói cho người khác nghe đi.” Hạ giọng, che miệng nhẹ giọng nói “Có phải hay không Hoàng Thượng kia --”

Dương Khang ngẩng đầu, cảnh cáo nhìn thoáng qua Bảo Thái, thở dài nói “Việc này không thể nhiều lời, quá mấy ngày chỉ sợ ngươi cũng sẽ nhận được Hoàng Thượng ý chỉ, không, hắn là không cần, ngươi hôm nay ở ngàn tầu bữa tiệc cùng ta thân cận, không ngừng Hoàng Thượng thấy, người khác tự nhiên cũng sẽ nhìn thấy.

“Hoàng Thượng đây là?” Bảo Thái thấy Dương Khang thay đổi sắc mặt, trong lòng sáng tỏ, Khang Hi thật là già rồi, hắn là ở an bài hậu sự, lý giải vỗ vỗ Dương Khang đầu vai, mang theo một phân ý cười nói “Thật là coi thường các ngươi hai cái, không chỉ có giỏi về cầm binh, ngay cả làm bộ như nước với lửa, đều không sai chút nào, ta xem a ca nhóm, hắn là tin chưa.

“Bảo Thái, ngươi không cần coi khinh này đó a ca, ta mệnh dù sao cũng là Trí Viễn Công cứu, còn muốn ở làm trò bọn họ mặt diễn một chõ diễn mới thành.”

“Dùng không cần ta giúp giúp ngươi, làm này ra diễn càng xuất sắc.” Dương Khang giữ chặt Bảo Thái tay, nhìn hắn ánh mắt đen láy, nghiêm túc mở miệng “Nghe ta một câu, việc này ngươi không thể trộn lẫn, chỉ cần đứng ở ta bên người có thể, vị kia lòng nghi ngờ thực trọng, tương lai Hoàng Thượng tất sẽ vì ta xoay chuyển, nhưng ngươi tiêu sái không kèm chế được, ta lo lắng ngươi thật sự trúr bọn họ nói, đến lúc đó dừng ở vị kia trong mắt, chính là tội lớn, dụ thân vương phủ thật vất vả thoát ly a ca, nhưng không hề rơi vào đi.”

“Ta hiểu được, ngươi cũng muốn đê ý.” Bảo Thái trong lòng cảm động, Dương Khang xoay người nằm ở trên giường, dùng tay che lại đôi mắt,

cao giọng oán giận Khang Hi đói Tề Giác coi trọng, oán giận Tề Giác không biết đúng mực, Bảo Thái ứng hai tiếng, Dương Khang tưởng hắn phát tay, Bảo Thái đứng dậy “Ngươi trước nghỉ ngơi đi.” Xoay người rời đi, ở cửa gấp được bị bệnh hồi lâu miễn cưỡng xuống giường Trang Thân Vương, hành lễ qua đi, Trang Thân Vương do dự mở miệng hỏi “Dương Khang, hắn như thế nào? Ngươi là hắn không nhiều lầm chí giao hảo hữu, muốn hảo sinh khuyên hắn, để ý thân mình.”

“Hắn chỉ là nhiều uống mấy chén.” Trang Thân Vương nghe xong gật gật đầu, kéo qua Bảo Thái thấp giọng nói “Ta liền như vậy một cái nhi tử, lại từ nhỏ chịu khổ, hắn bất đồng ngươi khéo phú quý, tất nhiên là thông hiểu rất nhiều, oán giận Hoàng Thượng chi ngôn, ngươi khuyên nhủ hắn chớ có nhắc lại, ta nếu là khuyên bảo, hắn chỉ sợ sẽ không nghe, nhiều làm phiền ngươi.”

“Ngài yên tâm, chất nhi hiểu được như thế nào làm.” Bảo Thái nhìn Trang Thân Vương thần sắc có bệnh, cùng với hắn trong mắt đối Dương Khang lo lắng yêu thương, nhẹ giọng nói “Ở Dương Khang trong lòng cũng là kính yêu ngài, chỉ là hắn không có nói ra.”

Trang Thân Vương sững sốt một chút, già nua trên mặt lộ ra vui mừng, đỡ tùy tùng chậm rãi rời đi, “Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.”

Ngàn tấu yến hội sau, quân cận vệ trung Dương Khang cùng Tề Giác đấu tranh càng thêm lợi hại, ở một lần diễn võ trung, Tề Giác thất thủ đâm bị thương Dương Khang đầu vai, Dương Khang phẫn nộ quay lại vương phủ, Tề Giác nắm chặt nắm tay, vẻ mặt không chỗ nào sơ hãi, trong lòng lại rất khó chịu, hắn không có nghĩ tới muốn đả thương hắn, vì sao không né khai?

Lăng Trụ nghe nói lúc sau, mang theo Tề Giác đến Trang Thân Vương phủ xin lỗi, Trang Thân Vương kéo bệnh thể nhìn quỳ xuống đất Lăng Trụ,

phẫn nộ nói “Trí Viễn Công, bốn vương không đắm đương nổi.”

“Vương gia..... Vương gia đều là nô tài dạy con không nghiêm, thương đến thế tử gia.” Tề Giác một bộ tâm bất cam tình bất nguyện bộ dáng, Trang Thân Vương nghĩ đến Dương Khang đầu vai vết máu càng là đau lòng, môi rung động, miễn cưỡng mở miệng nói “Đủ rồi, Lăng Trụ mang theo người nhi tử lăn ra Trang Thân Vương phủ, bốn vương không nghĩ tái kiến các người, không cần cảm thấy người nữ nhi là ung thân vương phúc tấn, bốn vương liền sợ các người Công Tước phủ.”

Đây mới là phụ thân nên làm, Trang Thân Vương rốt cuộc nghĩ thông suốt, Dương Khang trong lòng vết thương hắn là có thể khép lại, Lăng Trụ lôi kéo Tề Giác hướng ra phía ngoài đi, Trang Thân Vương nói tiếp “Lăng Trụ, niệm ở người đã cứu Dương Khang, việc này bốn vương chủ tính, từ nay về sau Trang Thân Vương phủ cùng Trí Viễn Công tước phủ lại vô can hệ.”

Chờ đến Lăng Trụ bọn họ rời đi, Trang Thân Vương liều mạng nhịn xuống ho khan, hắn không nghĩ làm bên trong Dương Khang nghe thấy, Dương Khang khẽ vuốt một chút bị thương đầu vai, nhịn không được đứng dậy đi vào Trang Thân Vương trước mặt, trong mắt hàm chứa nước mắt, quỳ gối Trang Thân Vương trước mặt, nhẹ giọng kêu “A mã, nhi tử bất hiếu.”

Trang Thân Vương già trẻ tung hoành, hắn có thể nghe ra này thanh a mã hàm chân thành, ôm lấy nhi tử đầu vai, nức nở nói “Dương Khang, ta nhi tử, là a mã xin lỗi người.” Nay ngày qua đi, Dương Khang tha thứ lúc trước cũng không cảm kích Trang Thân Vương, thừa dịp tu dưỡng, ở hắn trước giường tẫn hiếu, đền bù gần ba mươi năm phụ tử chi tình.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 286

“Đức phi sao?” Khang Hi hít sâu một hơi, ở trong tay áo đem Phật châu lui ra, gắt gao nắm lấy, mở miệng nói “Việc này trẫm sẽ điều tra rõ, lão tú về sau có việc liền phải cùng trẫm nói rõ, chớ có buồn ở trong lòng.”

Dận Chân cúi đầu trong mắt cực nhanh hiện lên ánh sáng, nhẹ giọng nói “Hoàng A Mã, là nhi tử vô dụng, làm ngài vì nhi tử nhọc lòng.”

“Lão tú, trẫm không chỉ là Hoàng Thượng, vẫn là ngươi a mã, không có trẫm nói, ngươi còn muốn cùng cái nào nói?” Khang Hi vỗ vỗ Dận Chân đầu vai, đúra con trai này nha, quật cường cao ngạo thật là làm hắn đau lòng, cũng may có kia nha đầu, hôm nay xem ra kia nha đầu thật là để ý quan tâm hắn, nếu bằng không lão tú thân mình sẽ không tốt nhanh như vậy.

Lăng Trụ muốn mở miệng, lại bị Khang Hi một phen giữ chặt, nhẹ giọng nói “Ngươi phải tin tưởng trẫm, trẫm sẽ không làm nàng có việc, nàng là ngươi đích nữ, cũng là trẫm nhất coi trọng con dâu.”

“Ta Hoàng Thượng.” Lăng Trụ tâm rất đau, chính mình nỗ lực hướng về phía trước bò, rốt cuộc là vì cái gì? Còn không phải là làm nàng bình an phú quý sao? Rèm cửa vén lên, Tề Lạc sắc mặt hồng nhuận má lúm đồng tiền mỉm cười đi đến, chưa ngữ trước cười “Hoàng A Mã, con dâu đều chuẩn bị thỏa đáng.”

“Bung lên.” Thấy Khang Hi gật đầu, Tề Lạc lén tiếng, một hồi công phu tám gã thanh y tiếu tỉ bưng mâm đi đến, có tự bày biện cái bàn, đem nóng hầm hập cái lẩu phỏng hảo, đem các màu xuyến phẩm bày biện chỉnh tề, hành lễ lui về phía sau đến một bên, Khang Hi chỉ vào nồi, một bộ không thể tin được bộ dáng “Ngươi…… Ngươi liền dùng cái này?”

“Hoàng A Mã, này có gì không ổn? Đây nồi xuyến phẩm là con dâu tỉ mỉ chuẩn bị, đều là bổ thân mình hàng cao cấp.” Tề Lạc mặt mang một phân ủy khuất, lầm bẩm hỏi “Chẳng lẽ Hoàng A Mã không thích?”

Khang Hi thấy nàng doanh doanh ánh mắt, mang theo vài phần sủng nịch lắc đầu “Nếu là ngươi tỉ mỉ chuẩn bị, kia trẫm liền ném thử.” Sau khi ngồi xuồng, Tề Lạc đem rót đầy hoa mai nhường chén rượu đưa cho Khang Hi, ngoan ngoãn đứng ở bên cạnh hầu hạ, Khang Hi ném màu trắng viên, cảm thấy khẩu vị xác thật không tồi, tiên trơn nộn, gật đầu nói “Các ngươi cũng ngồi đi.” Dận Chân cùng Lăng Trụ lẩn nhau xem một cái ngồi ở Khang Hi bên người, Tề Lạc lại không kia đãi ngộ chỉ có thể không ngừng vì này ba người chia thức ăn, đối với Dận Chân cùng Lăng Trụ yêu thích, tự nhiên hiểu được rõ ràng, Khang Hi thể nghiệm và quan sát tỉ mỉ, thấy nàng cực nhở đem thịt dê đặt ở Dận Chân ăn đĩa trung, âm thầm gật đầu.

Chờ đến dùng xong rồi đồ ăn, Khang Hi cảm thấy trên người mạo hiểm nhiệt khí, dạ dày cũng thực lửa nóng thoái mái, ám hoàng trên mặt mang nhập một chút hồng nhuận, “Các ngươi hai cái theo trẫm đi ra ngoài đi một chút.”

Tề Lạc cột chắc áo choàng, nhận mệnh bồi Khang Hi dạo quanh, Khang Hi một bên chỉ điểm cảnh sắc, một bên hỏi Hoằng Môn bọn họ sự tình, Tề Lạc lựa hai cái thú sự giảng cho hắn nghe, Khang Hi cười cảm thán “Trẫm không nghĩ tới, Hoằng Môn còn có như vậy một mặt, đối hoằng lịch Hoằng Trú cũng không biện pháp đi, trẫm thật đúng là muốn gấp hắn nhíu mà bộ dáng.”

Nơi xa truyền đến múa kiếm thanh âm, Khang Hi dừng lại bước chân, nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, giơ tay chỉ một chút nói “Trầm muôn đi kia nhìn một cái.”

“Hoàng A Mã, ngài --” thấy Tề Lạc biểu tình có dị, Khang Hi mặt trầm xuống hỏi “Chẳng lẽ trầm còn đi không được?” Nhắc chân về phía trước đi, Tề Lạc để sát vào Dận Chân thấp giọng nói “Vương gia, hắn là hoằng lịch ở múa kiếm, đây là Cầu Cầu để lại cho hắn công khóa, mỗi ngày canh giờ này đều sẽ múa kiếm, Hoàng A Mã --”

Dận Chân sững sót một chút, nhẹ giọng nói “Hoằng lịch, đây cũng là vừa vặn, Hoàng A Mã sẽ không nghĩ nhiều.” Tề Lạc bùi môi, ai sợ Khang Hi nghĩ nhiều? Là lo lắng ước số kế vị được không? Trong mắt xet qua kiên quyết, không thể làm Ung Chính đăng cơ có cái này thanh danh, kia đối hắn không công bằng.

Lúc này ngày đã là ngả về tây, mặt trời lặn ánh chiều tà chiếu vào cây mai gắp nhau đất trống thượng, hoằng lịch ăn mặc bó sát người màu đỏ đậm nạm minh hoàng đường đáy bào quái, ngăm đen bím tóc bàn ở trên cổ, tay phải chấp nhất Khang Hi ban tặng bảo kiếm, vũ động giống như giao long ra thủy, nhắc chân triển cánh tay chi gian, tự nhiên lộ ra một phần tiêu sai anh khí.

Khang Hi nhìn, trong mắt lộ ra cảm hoài, hắn cũng từng thiên vị múa kiếm, cũng từng là phiên phiền thiếp niên, hắn thân ảnh phảng phất cùng hoằng lịch hợp thành một cái, Dận Chân cùng Tề Lạc ở bên cạnh lăng lặng bồi, hoằng lịch hai chân cách mặt đất, lăng không bay lên, trong tay trường kiếm phối hợp quét ngang, sáng ngời nghiêm trọng lộ ra đoạt người quang mang, thật thật là khí thế bức người.

Khang Hi rốt cuộc nhịn không được vỗ tay trầm trồ khen ngợi, đột nhiên trầm trồ khen ngợi thanh, làm hoằng lịch hảo huyền không có vọt

đến eo, nghe phảng phát giống hoàng mã pháp thanh âm, hoằng lịch vẫn là thu hảo kiém thế mới hoàn hồn, trong mắt lộ ra một phân kinh ngạc nhìn đứng ở cây mai hạ Khang Hi, soái khí ngăn ống tay áo, tay phải vân một cái kiém hoa, quỳ một gối xuống đất “Tôn nhi cấp hoàng mã pháp thỉnh an.”

“Hoằng lịch, hoằng lịch.” Khang Hi bước nhanh tiến lên, tự mình nâng dậy hắn, ôm lấy đầu vai hắn, vui mừng nói “Vừa mới kiém thế đi thực hảo, trẫm nhìn đến ra tới ngươi hạ khổ công, không hổ là Ái Tân Giác La gia con cháu, trẫm cao hứng.”

“Hoàng mã pháp quá khen.” Hoằng lịch tuy rằng cuối cùng khiêm tốn, nhưng trên mặt đặc ý chi tình vẫn là có thể nhìn đến ra tới, Khang Hi cười nói “Không, hoằng lịch, trẫm như ngươi như vậy đại thời điểm, ở múa kiém thượng có thể với tới không thượng ngươi.”

“Hoàng mã pháp, ngạch nương nói qua, trò giỏi hơn thầy cũng là vì trưởng bối vinh quang, tổng so...” Cảm giác được Tề Lạc trùng mắt, hoằng lịch cúi đầu không dám nói nữa ngữ. Khang Hi nghiêng người ngăn trở Tề Lạc tầm mắt, nhẹ giọng hỏi “Tổng so cái gì? Trẫm cho ngươi làm chủ, yên tâm lớn mật nói.”

Hoằng lịch ngẩng đầu, hai tròng mắt lộ ra một phân giảo hoạt cùng kiêu ngạo, cất cao giọng nói “Tổng so một thế hệ càng so một thế hệ kém muôn hảo, chỉ có tôn nhi nhóm càng cường, hoàng mã pháp mới có thể an tâm, đại thanh giang sơn mới có thể ổn định.”

Khang Hi lập tức bỏ xuống trong lòng cục đá, quay đầu lại nhìn xem Dận Chân, vỗ hoằng lịch đầu vai, cao giọng cười to, sát sát trong mắt cười ra nước mắt, mở miệng nói “Trẫm hồi lâu đều không có như thế vui vẻ, lão tú, hoằng lịch thông tuệ hiểu chuyện, trẫm dục chiêu hắn tại bên người bồi trẫm, ngươi xem coi thế nào?”

“Hoàng A Mã, đó là hoằng lịch phúc phận.” Dận Chân trong lòng cũng thật cao hứng, Tề Lạc bùm một tiếng quỳ trên mặt đất, ở đây mọi người tất cả đều ngây ngẩn cả người, Khang Hi hỏi “Lão tú phúc tấn, ngươi làm gì vậy? Luyến tiếc hoằng lịch?”

“Hồi Hoàng A Mã, con dâu xác thật luyến tiếc hoằng lịch, nhưng con dâu càng không nghĩ làm Vương gia chịu ủy khuất.” Tề Lạc ngẩng đầu, đèn nhánh trong mắt lộ ra chấp nhất ánh sáng, làm Khang Hi cơ hồ không rời mắt được, kinh ngạc hỏi “Trẫm khi nào cấp lão tú ủy khuất?”

Lăng Trụ lui về phía sau một bước âm thầm thở dài, chính mình nũ nhí tính tình nha, ở nàng trong lòng người sẽ thực hạnh phúc. Tề Lạc thanh thúy nói “Hoàng A Mã thích hoằng lịch là con dâu phúc phận, chỉ là hoằng lịch là ung thân vương chi tử, nếu là dưỡng ở trong cung tất có nhàn ngôn truyền ra, Vương gia xử sự giỏi giang cẩn thận, đến Hoàng A Mã coi trọng ủy lấy trọng trách, con dâu không muốn hăn bạch chịu trách nhiệm lấy tử mời sủng thanh danh.”

“Im miệng, ngươi ở nói bậy gì đó.” Dận Chân quỳ gối Khang Hi trước mặt, mở miệng thỉnh tội “Hoàng A Mã, xin thứ cho nhi tử trí gia không nghiêm, nàng chỉ là nhất thời hờ đờ, Hoàng A Mã thứ tội.” Giơ tay đè lại Tề Lạc còn ngưỡng đầu, quát nhẹ “Cúi đầu, cúi đầu thỉnh tội.”

Khang Hi thở dài một hơi, ngừa đầu nhìn xem chân trời mặt trời lặn “Không phải hăn hờ đờ, là trẫm...” Buông ra hoằng lịch đầu vai, Khang Hi chậm rãi đi vào Tề Lạc phụ cận, thấp giọng hỏi “Ung thân vương phúc tấn, hoằng lịch là ngươi thân sinh chi tử, lấy ngươi thông tuệ tự nhiên sẽ hiểu, hăn tiến cung bồi trẫm, sẽ đến loại nào vinh quang, chẳng lẽ ngươi liền không hối hận.”

Tề Lạc lại lần nữa ngẩng đầu kiên định nói “Con dâu bất hối.”

“Lão tú, đỡ người phúc tấn đứng dậy, chờ trẫm ân chi.” Khang Hi lưu lại những lời này, mang theo Lăng Trụ rời đi, hoảng lịch nhìn xem chính mình ngạch nương trong mắt lộ ra một phân mè mang, Tè Lạc ôm lấy đầu vai hắn nhẹ giọng nói “Nhi tử, ngạch nương không phải không thương người, ngạch nương là...”

“Ngạch nương, nhi tử minh bạch.” Hoảng lịch trong mắt nghi hoặc diệt hết, nhỏ giọng nói “Tử kính phụ, tử kính phụ.” Hướng Dận Chân hành lễ lúc sau, hoảng lịch thu hảo bảo kiếm, mang theo ước trán rời đi, ngạch nương, tương lai hoảng lịch sẽ làm người vì nhi tử kiêu ngạo vui mừng.

Dận Chân nhìn cúi đầu đứng ở tại chõ Tè Lạc, chậm rãi nhắm mắt lại đem nàng ôm vào trong ngực, lẩm bẩm nói “Xuẩn, xuẩn.” Hoàng hôn chiếu vào ôm nhau hai người trên người, thanh phong phát quá, cây mai thượng tuyết đọng hồn khô khóc lấy thất ánh sáng hoa mai cánh bay xuống, cấu thành một bức có vài phần thê mĩ, nhưng lại lộ ra nồng đậm tình ý bức họa cuộn tròn.

Chương 514 vạch trần bí ẩn

Không hiểu được qua bao lâu, kia phân ám áp làm Tè Lạc xúc động, nàng cảm thấy mặt nóng lên, đầu cũng có chút vụng vụng, nhẹ giọng nói “Gia, chúng ta cũng về đi.” Dận Chân buông ra nàng, đáy mắt xẹt qua một phân không được tự nhiên, đem nàng áo choàng một lần nữa hệ hào, tay xoa cái trán của nàng, có chút thô ráp hơi lạnh xúc cảm ngược lại làm Tè Lạc cảm thấy thực thoái mái, không khỏi phảng phát tiểu cầu giống nhau cọ cọ.

Dận Chân trong lòng nỗi lên thương tiếc, lại nghiêm thanh công đạo “Trở về muốn uống được, người...” Tè Lạc không đợi hắn nói xong, quay người lại cũng không có hướng chính mình sân đi, ngược lại hướng mai lâm chõ sâu trong đi đến, cảm thấy được Dận Chân kinh dị, quay đầu lại

đối với hắn xinh đẹp cười nhạt “Gia không nhìn ta, liền không cần, ngươi muốn bắt không đến ta, cũng không uống.” Ngay sau đó bước chân di động càng mau, cơ hồ chạy chậm lên, Dận Chân chỉ thấy mai lâm trung một mạt lượng lè màu tím lúc ẩn lúc hiện, bên tai phảng phất có thể nghe được nàng nhẹ nhàng tiếng cười, nhịn không được bước xa tiến lên, đi đuổi theo làm hắn sủng nịch cả đời nhân nhi.

Đem Tề Lạc trảo tiến trong lòng ngực, thấy nàng tinh oánh dịch thấu phảng phất ôn ngọc mặt, tinh lượng phảng phất ám dạ sao trời rơi vào đáy mắt hai tròng mắt, bên tai lại vang lên nàng vừa mới lời nói, Dận Chân ngón tay xẹt qua nàng không ngừng vỗ lông mi, nhẹ giọng nói: “Gia tiểu phúc tấn thật đúng là nghịch ngợm.”

Tề Lạc ngẩng đầu ngọt ngào cười duyên nói “Không thích? Ta chính là thực……” Không có nói xong, liền trước mắt biến thành màu đen hôn mê bất tỉnh, Dận Chân cuồng quít ôm chặt nàng, đáy mắt xẹt qua tàn khốc, vội vàng hướng vào phía trong trạch đi đến. Chờ vào phòng, đem nàng an trí ở ám trên giường đất, cởi bỏ tề lạc trên người áo choàng, làm nàng nằm đến càng thoải mái một ít.

“Tần ma ma, gia công đạo thuốc bồ cấp phúc tấn dùng sao?” Tần ma ma rũ đầu chần chờ nửa ngày, mới chậm rãi mở miệng nói “Nô tỳ đã ăn Vương gia phân phó cấp phúc tấn chiên thuốc bồ, chính là…… Nô tỳ cảm thấy kia phảng phất……”

“Cầm thanh.” Dận Chân đem thêu phú quý mẫu đơn lụa mặt chăn mỏng cái ở tề lạc trên người, dịch hảo góc chăn, đứng dậy ý bảo Tần ma ma đuổi kịp, đi vào gian ngoài, Dận Chân đối với nha đầu phân phó “Các ngươi trước đi xuống, gia có chuyện đơn độc phân phó Tần ma ma.”

Chờ đến nha đầu hành lễ lui về phía sau ra, Dận Chân mới mở miệng nói: “Gia cũng không tưởng có thể giấu điểm được ngươi, phúc tấn xác

thật trúng độc, những cái đó thuốc bổ có giải độc tác dụng, nàng muốn đúng hạn dùng, người không được đại ý.”

“Nô tỳ đáng chết.” Tân ma ma cởi bỏ trong lòng nghi hoặc, từ tháng trước Dận Chân cho nàng phương thuốc, nàng liền cảm thấy không quá thích hợp, chính là nhìn những cái đó dược liệu lại không có khôn ổn, thăng đến nàng nghĩ tới lúc trước tình hình, mới trong lòng sáng tỏ, nắm chặt nắm tay, nàng thế nhưng không có một tia phát hiện, áy náy không thôi, quỳ xuống đất thỉnh tội “Nô tỳ không có chăm sóc hảo phúc tấn, thỉnh Vương gia trách phạt.”

“Không làm chuyện của người, người khác không có như vậy đại lá gan dám đối với phúc tấn ra tay, chỉ có... Chỉ có...” Dận Chân rũ xuống mi mắt, trầm thấp nói “Việc này Hoàng A Mã sẽ điều tra rõ, Tân ma ma hắn là hiểu được như thế nào làm mới đúng, gia không hy vọng... Không hy vọng phúc tấn biết được chuyện này.” Nhìn thoáng qua nội thất, trong mắt xẹt qua thương tiếc, lầm bầm tự nói “Nàng hắn là thuần tịnh nhàn nhã, nếu là làm nàng hiểu được Đức phi... Nàng sẽ càng đau lòng, tuy rằng như vậy cũng thực hảo, nhưng nàng là gia phúc tấn.”

“Nô tỳ biết được Vương gia ý tú.” Tân ma ma ngũ điệu lộ ra mũi nhọn, đáy mắt càng là sắc bén làm người sợ hãi, chủ tử, Tú a ca thật vất vả tìm được phúc tấn, nô tỳ không thể làm nàng đem hết thảy đều huỷ hoại, ngài yên tâm, nô tỳ làm nàng đến không được chõ tốt.

Theo sau mấy ngày, Tân ma ma càng thêm tỉ mỉ hầu hạ Tề Lạc dùng thuốc bổ, Dận Chân thấy Tề Lạc thân mình chuyển biến tốt đẹp, rốt cuộc yên tâm, lặng lẽ chờ Khang Hi tin tức. Lý Đức Toàn phùng thánh chỉ đi vào ung thân vương phủ, tuyên đọc Khang Hi ý chỉ, “Ung thân vương Dận Chân xử sự thỏa đáng, trầm ổn giỏi giang, vì trầm phân ưu, không phụ trầm vọng, tấn phong này đích trưởng tử Hoằng Mân, đích thứ tử hoằng lịch vì Bối Lặc.”

Tạ ơn lúc sau, Lý Đức Toàn cười nói “Tú gia, Hoàng Thượng khâu dụ, mệnh hoằng lịch a ca vào cung bạn già.” Thấy Tề Lạc nhíu mày, giải thích nói “Mười bốn gia trưởng tử Hoằng Minh cùng nhị gia trưởng tử hoằng tích đồng dạng vào cung.”

Dận Chân hướng hoằng lịch giao đai hai câu, liền mệnh lệnh Tề Lạc giúp hắn thu thập quần áo, thấy hoằng lịch trong mắt khó nén hưng phấn, Tề Lạc âm thầm cảm thán lịch sử cường hẵn, bất quá, hoằng lịch nhân Dận Chân tấn phong Bối Lặc cũng sẽ không có ước số truyền ngôi đòn đai đi, Tề Lạc đối Khang Hi giáo dục phương pháp cũng không tín nhiệm, nhưng Khang Hi một lòng muốn vì đại thanh dạy dỗ ra hai đời đế vương, nàng cũng ngăn cản không được, chỉ có thể lôi kéo hoằng lịch cẩn thận công đạo, không được quá xuất sắc, muốn học sẽ giấu dốt, phân biệt đúng sai, hoằng lịch liên tục gật đầu. Tiễn đi nhi tử, Tề Lạc cảm thấy trong lòng trống trơn, có chút lo lắng chính mình nhiều năm nỗ lực cùng suy sụp giáo dục uổng phí, rốt cuộc Khang Hi thân là đế vương vẫn là rất có nhân cách mị lực, hơn nữa hoằng lịch có chút tự đại tính tình, cũng may Khang Hi hắn là sống không được lâu lắm, vẫn là có cơ hội.

Tề Lạc âm thầm khuyên Hoằng Mân, trong lòng oán trách Khang Hi nhiều chuyện, Hoằng Mân đối hoằng lịch tiến cung cũng không để ý, cười làm chính mình ngạch nương yên tâm, hắn sẽ không nghĩ nhiều, cũng sẽ không nghe người khác nhàn ngôn toái ngữ, cuối cùng nhìn thoáng qua hoàng cung phương hướng lộ ra quả quyết nói “Ngạch nương, nhi tử hiểu được muôn chính là cái gì.”

Tuy rằng ba gã hoàng tôn tiến cung bạn già, ở trong mắt người ngoài hoằng lịch cũng không xem như nhất bị coi trọng, nhưng trên thực tế Khang Hi đối hoằng lịch lại là thập phần để ý, tán gẫu gian luôn là đem ánh mắt dừng ở hắn trên người, thậm chí có khi đơn độc dạy dỗ hoằng lịch một ít đạo làm vua.

Qua mấy ngày, Khang Hi nhận được mật báo lúc sau, thân mình rung động mấy dục ngất, Lý Đức Toàn vội tiến lên nâng, một trương mỏng giấy bay xuống trên mặt đất, Khang Hi há miệng thở dốc, giọng nói phảng phất bị ngăn chặn, nói không nên lời bất luận cái gì nói tới, ngực cũng phảng phất bị đè ép một khối đại đại cục đá, quên đi cảnh tượng một lần nữa hiện lên, Lý Đức Toàn thấy Khang Hi khóe miệng tràn ra nước miếng, nước mắt ở vành mắt đảo quanh “Hoàng Thượng, Hoàng Thượng, đại thanh không rời đi ngài.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 287

Dận Chân nhận được Khang Hi thánh chỉ, trong lòng thở dài, Hoàng A Mã vẫn là già rồi, này đó sâu mọt sao có thể lưu đày là được? Lại chỉ có thể cẩn tuân thánh chỉ, mang theo Tề Lạc thừa xe ngựa phản kinh, Tề Lạc bắt lấy Dận Chân tay nhẹ giọng an ủi “Tổng hội có cơ hội.” Dận Chân trong mắt xẹt qua tàn khốc, hướng ra phía ngoài mặt nhìn thoáng qua, “Ngươi nói rất đúng, tổng hội có cơ hội, hơn nữa ngày ấy sẽ không quá xa.”

Chương 516 đường về bị ám sát

Khang Hi 61 năm bảy tháng, ung thân vương Dận Chân phụng thánh mệnh xử trí xong cất vào kho việc sau trở lại kinh thành, đốc phủ quan lại muốn chụp Dận Chân mông ngựa, dục tổ chức bá tánh vui vẻ đưa tiễn, bị Dận Chân vô tình cự tuyệt, thấy bọn họ một bộ như trút được gánh nặng bộ dáng, ước gì hắn chạy nhanh hồi kinh, Dận Chân trong lòng có vài phần bức bối, âm thầm nhắc nhở chính mình tương lai còn dài, không muốn cùng bọn hắn quá nhiều dây dưa, Dận Chân giống tới khi giống nhau ngồi xe ngựa nhẹ xe giản lược hướng kinh thành chạy đến.

Tề Lạc lúc này thượng thân ăn mặc qua cơn mưa trời lại sáng lan tỳ bà khâm nút bọc thêu điệp luyến hoa đoán bào, hạ sấn một cái phấn màu lam vẩy dài, làn vẩy chõ dùng mắt sáng thoải mái thanh tân chỉ bạc phác hoạ ra ba đạo ám văn, đem mềm dẻo mượt mà tóc đen búi thành phụ nhân búi tóc, mặt sau cắm một cái phảng phát khổng tước xòe đuôi giống nhau nạm mãn tinh lượng hồng bảo thạch thoa hoàn, nhĩ thượng mang theo trân châu

minh nguyệt đang, cỗ chõ chọn một cái nạm kim cương kim vòng cổ, thổi lui người mặc trang phục phụ nữ Mãn Thanh khi tôn quý, chảy ra vài phần nhà Hán phụ nhân như nước nhu tình.

Tề Lạc nếp dựa vào xe ngựa song cửa sổ thượng, lộ ra phảng phất củ sen nửa thanh cánh tay ngọc, cỗ tay trắng nõn chõ mang mười tám tử tay ngọc xuyến, đông tay ngọc bưng màu xanh lá phác hoạ giấy mạ vàng chung trà, khi thì nhẹ nhấp một hớp nước trà, khi thì xuyên thấu qua màn xe vọng liếc mắt một cái bên ngoài cảnh trí.

Dận Chân buông kinh thành truyền đến mật báo, môi mỏng hơi hơi hướng về phía trước gợi lên, nhẹ giọng cảm thán “Thật đúng là vừa vặn, Hoằng Trú thanh danh chỉ sợ sẽ càng vang thượng vài phần.”

“Gia, ngươi là nói Hoằng Trú?” Tề Lạc nghe thấy lời này, hoàn hồn khó hiểu nhìn phía Dận Chân, chỉ thấy hắn mân khấn môi, nhắm mắt lại, cũng không phản ứng nàng, Tề Lạc trong lòng có oán, hiểu được Dận Chân này cử là cố ý, liền bởi vì vừa rồi xem nhẹ hắn, có tâm cùng hắn phân cao thấp, nhưng không chịu nổi tò mò chi tâm, một lần nữa phao hảo nước trà, ngắn hạn tới gần Dận Chân, lúc này xe ngựa nhoáng lên, Tề Lạc rũ xuống mi mắt thân mình một oai, Dận Chân duỗi tay bao quát đem nàng mang nhập trong lòng ngực, Tề Lạc giơ lên cao xuống tay, kinh hô “Nước trà? Nước trà.”

Dận Chân tiếp nhận chung trà đặt ở bên cạnh trên bàn, ở Tề Lạc bên hông ninh một chút, Tề Lạc trốn tránh cười duyên, Dận Chân bất đắc dĩ lắc đầu, đem nàng ôm càng khẩn, “Nghịch ngợm, không có một tia ổn trọng.” Tề Lạc minh bạch nàng tiểu xiếc bị Dận Chân xuyên qua, phần má thượng lộ ra một mạt ứng đỏ, tự tin không đủ biện bạch “Ta là tướng cấp gia đưa nước trà, làm sao nghĩ đến xe ngựa sẽ đột nhiên liền có xóc này? Ta.....”

Dận Chân ở nàng bên tai thỏ lộ hơi thở, tay ở nàng bên hông tới lui tuần tra, Tề Lạc cổ càng là hòng thành một mảnh, nuốt xuống câu nói kế tiếp, “Gia còn không hiểu được ngươi tiểu tâm tư, ân? Còn dám cãi chày cãi cối.”

“Hoằng Trú rốt cuộc làm sao vậy? Kinh thành có tin tức?” Tề Lạc có mấy phân nôn nóng, xem hắn tư thế hắn là không phải chuyện xấu, Dận Chân khéo miệng mỉm cười “Tề Giác tức phụ, cùng thụy quận chúa có thai, bởi vì Hoằng Trú ở, có lẽ là tiểu tử đi.” Nếu thật là nhi tử, cũng sẽ không có người nhắc lại quá kế sự tình, Công Tước phủ cũng sẽ vững vàng, Tề Hoàn cũng nên cầm giữ được, thật là không tồi tin tức.

“Ti Gia lại có thai.” Tề Lạc kinh hô, nhịn không được muốn nhảy lên, chính là bị Dận Chân giữ chặt, khẽ cau mày, “Không được như vậy hấp tấp, ở trên xe ngựa khái đến dụng tới nênh như thế nào?”

“Kia không phải có ngài ở sao? Làm sao làm ta thương đến.” Tề Lạc vội một cái tiểu võ mông ngựa qua đi, cong hai tròng mắt, trên mặt tràn đầy ý cười, Ti Gia thừa nhận áp lực nàng không phải không hiểu được, các nàng tuy rằng luôn là khuyên giải nàng, nhưng Ti Gia chịu truyền thống phong kiến giáo dục, lại là mọi người yêu thích và ngưỡng mộ người, mỗi phùng tụ hội tổng hội có chút ghen ghét nhân ái nói chút nhàn ngôn tục ngữ, nếu lần này có thể một lần là được con trai, kia Ti Gia sẽ buông ra tâm sự đi.

Nghĩ đến Hoằng Trú ở Công Tước phủ, Tề Lạc giấu đi ý cười, cảm thấy đau đầu không thôi, vừa mới áp xuống cát oa oa tên tuổi, trải qua việc này chỉ sợ sẽ càng vì vang dội, nhẹ giọng oán giận “Như thế nào sẽ như vậy xảo? Hoằng Trú cũng quá sẽ vừa vặn.”

Dận Chân trầm thấp cười khẽ, trong giọng nói mang theo mây phàn đắc ý “Hắn chính là gia nhi tử, trời sinh liền mang theo phúc khí.”

Tè Lạc trộm bīu mōi, cảm thấy được Dận Chân tay phảng phát muốn thăm tiến ống tay áo trung, vội chân chó nói “Gia nói rất đúng, Hoằng Trú chính là mang theo phúc khí. Gia nói đều đói.”

Dận Chân nhịn xuống trong lòng xao động, nghĩ đến phía trước khả năng xuất hiện nguy hiểm, đem một cái gỗ đào hộp đặt ở Tè Lạc trong tay. Sờ lên nặng trĩu, Tè Lạc nghi hoặc mở ra, trước mắt sáng ngời, đem hộp Khang Hi khâm thường sau Dận Chân tịch thu ni-trát ka-li cầm trong tay thường thức, “Gia, thật sự trả lại cho ta?”

“Hồi kinh về sau gia còn sẽ thay ngươi thu.” Tè Lạc nâng thǎng cánh tay ngắm mắt khoa tay mút chân, nghe thấy lời này ngơ ngẩn, quay đầu lại nhìn Dận Chân, khẽ cắn môi dưới “Phía trước sẽ có nguy hiểm?”

“Chó có nghĩ nhiều, gia chỉ là để ngừa vạn nhất.” Dận Chân ra vẻ nhẹ nhàng mở miệng, tuy rằng an bài thỏa đáng, nhưng vẫn là sợ sẽ thương đến nàng, đem ni-trát ka-li giao cho nàng trong tay, cũng sẽ càng yên tâm một ít, ánh mắt dời về phía nơi khác “Nếu là ngoài ý, ngươi muốn nghe gia phân phó, chó có xuống xe ngựa, gia sẽ che chở ngươi.” Tè Lạc ừ nhẹ một tiếng, Dận Chân ngược lại trong lòng có vài phần mát mẻ, ngay sau đó cười thầm, nàng có thể an ổn, chính mình cũng sẽ càng không có cố kỵ.

Được rồi mấy ngày, một đường rất là bình tĩnh, liền ở Dận Chân cảm thấy khả năng sẽ không động thủ là lúc, một ngày này giữa trưa, mặt trời lên cao, diệu đến người mắt không mở ra được hai mắt, xe ngựa chạy đến một chỗ hai mặt đều là cao ngất rùng rật nơi, bỗng nhiên nghe thấy mũi tên linh phá không mà ra thanh âm, bên ngoài đi theo thị vệ hô lớn “Bảo hộ Vương gia.”

Dận Chân mở to mắt, nhìn thoáng qua Tè Lạc đẩy ra màn xe nhảy xuống xe ngựa, không quên phân phó hai câu “Không được xuống xe.” Tè Lạc vén lên màn xe, vững vàng nhìn bên ngoài chiến đấu kịch liệt, thấy

Dận Chân bị đai vê vây quanh ở giữa, trong lòng thoáng an ủn, nhưng nghe thấy có cục đá lăn quá thanh âm, ngẩng đầu nhìn lại chỉ thấy thượng sườn núi lăn tới phảng phất ngàn cân trọng cục đá, thật đúng là tâm tàn nhẫn, hắn là tạp hướng xe ngựa, Dận Chân mặt lộ vẻ nôn nóng, hắn vốn định liên lụy thích khách, không thành tưởng bọn họ thủ đoạn thế nhưng như thế tàn nhẫn.

Tề Lạc vẫn là ăn mặc trước hai ngày quần áo, động tác nhanh nhẹn liêu làn váy nhảy xuống xe ngựa, cũng may không cần xuyên chậu hoa để, đem ni-trát ka-li nắm chặt ở trong tay, một phát đạn được giơ tay bắn ra, chỉ nghe nơi xa hét thảm một tiếng. Tảng đá lớn lăn quá đem xe ngựa áp dập nát. Tề Lạc nhắm phía Dận Chân bên người, thị vệ đưa bọn họ hai người hộ ở giữa, Dận Chân nắm chặt Tề Lạc không có cầm ni-trát ka-li tay, cảm thấy chỉ có một phân hơi lạnh, giống nhau trang phục lại sửa lại mấy ngày trước đây chây lười nhu nhược, trên người lộ ra anh tú túc sáng làm hắn có chút không rời được mắt.

Thấy chung quanh thị vê càng thêm thiêú, Tề Lạc bỗng nhiên ném ra Dận Chân tay đứng ở hắn phía sau, hai người phía sau lưng tương đế, quả quyết không sợ nói “Ngươi mặt sau liền giao cho ta hảo, ta sẽ không làm một con mũi tên linh từ cái này phương hướng bắn về phía ngài.”

Dận Chân thế nhưng nói không nên lời một câu, có thể cảm thấy phía sau kia đơn bạc kiều nộn cánh tay, lại phảng phất thật sự dựng thẳng lên một đạo thật dày kiên cố cái chắn, trong mắt có vài phần chua xót, lúc này không dám nghĩ nhiều, yên lặng nhìn chăm chú vào trước mắt hỗn chiến.

Tuy rằng thích khách thực liều mạng, nhưng Dận Chân an bài cũng làm tới rồi chu đáo, qua non nửa cái canh giờ thích khách có bị tru sát, có bị chế phục, thấy thích khách cắn răng, Tề Lạc mở miệng nói “Tả bọn họ cầm, đỡ phải bọn họ tự sát.” Thấy Dận Chân giơ tay, thị vệ dính côn nhi vội vàng động thủ, để lại hai cái người sống.

Tè Lạc mọi nơi nhìn sau một lúc lâu, cảm thấy hắn là không có nguy hiểm, mới thả lỏng lại, nhìn thấy dập nát xe ngựa, đầy đất xác chết, nhập mũi huyết tinh, đầu váng mắt hoa, cơ hồ đứng thẳng không xong, Dận Chân duỗi tay đỡ lấy nàng, trên dưới đánh giá cẩn thận nàng liếc mắt một cái, thấp giọng trấn an “Đừng sợ, đừng sợ, gia xử lý xong này đó thích khách, liền mang người hồi kinh.” Tè Lạc nhắm mắt lại dựa vào hắn trên người, không nghĩ lại xem trước mắt huyết tinh.

Dận Chân giàu đi thương tiếc triều mến, mặt lộ vẻ dữ tợn trong mắt lộ ra dày đặc hung ác nham hiểm, lạnh giọng hỏi “Các ngươi chịu người nào sai sứ cũng dám hành thích bôn vương?”

Thích khách tuy rằng trong mắt mang theo vài phần khẩn trương, nhưng lại không ngôn ngữ, Dận Chân tranh cười nói “Thực hảo, bôn vương nhất thường thức ngạnh hán tử, hy vọng các ngươi có thể kiên trì lâu một ít, chớ có làm bôn vương thất vọng.”

Bảy tháng như hỏa, Tè Lạc lại cảm thấy trong lòng phát lạnh, Dận Chân thủ đoạn, nàng là biết được, hướng hắn dựa vào càng tiến một ít, yêu ghét rõ ràng không phải cũng là hắn tính tình sao? Dận Chân nghiêng đầu bắt giữ đến đông đủ lạc bên miệng lộ ra kia phân an tâm tươi cười, thập phần loá mắt an tường, làm hắn rốt cuộc dời không ra tầm mắt.

Thế gian có lẽ có con người rắn rỏi, có thể thoát được quá dính côn nhí thầm vấn, nhưng này đó thích khách hiển nhiên không phải con người rắn rỏi, ước chừng hai cái canh giờ, Cao Phúc liền đem khẩu cung giao cho Dận Chân trên tay, tuy rằng trong lòng hiểu rõ, nhưng thật là hắn huynh đệ phái tới thích khách, trong lòng cũng thực không thoải mái, đem khẩu cung xé nát, hướng Cao Phúc khoa tay múa chân diệt khẩu thủ thế.

Theo sau Dận Chân thương tân mướn xe ngựa, trầm khuôn mặt ngồi ở trên ghế, Tè Lạc chậm rãi mở ra mắt, bắt lấy hắn trong mắt kia phân đau

thương, đoạt đích đã tới rồi không tiếc ám sát nồng nỗi sao? Dận Chân đối a ca nhóm huynh đệ tình nghĩa, bởi vì việc này chỉ sợ biết đoạn sạch sẽ, thở dài một hơi chui vào Dận Chân có chút lạnh lẽo trong lòng ngực, hai tay vòng lấy hắn eo, nhẹ giọng oán giận nói “Cái này xe ngựa cưỡi lên một chút đều không thoải mái, hồi kinh sau ngài cần phải đưa một chiếc tốt cho ta.”

Dận Chân phỏng mềm thân mình, làm nàng dựa vào càng thoải mái, ngón tay quần quanh trụ Tề Lạc trên đầu rũ xuống tới sợi tóc, phảng phất bảo đảm nói “Gia sê cho người tốt nhất, gia nhất định sê cho người tốt nhất.”

Ung thân vương Dận Chân đoàn người bình an trở lại kinh thành, tiến cung phục chỉ khi, Dận Chân chỉ nói công sự, một câu dư thừa nói đều không có cùng Khang Hi nói lên. Khang Hi nhìn Dận Chân sau một lúc lâu, mở miệng nói “Lão tú, này một chuyến ra kinh tuần tra cắt vào kho, người xử trí thích đáng, trẫm thực vừa lòng, cho người ba ngày nghỉ tắm gội, hảo sinh điều dưỡng thân mình, trẫm còn có trọng trách muôn giao cho ngươi.”

“Ta Hoàng A Mã.” Dận Chân trầm ổn dập đầu, chuyển sang kiếp khác rời đi hoàng cung, hắn trong lòng sáng tỏ, thích khách sự tuyệt đối là giấu không được, Khang Hi nhất định sẽ biết được, khóc miệng hơi không thể thấy thương kiều, lão bát, lão thập tứ này bút trướng, dung sau lại báo.

Chờ Dận Chân rời đi, Khang Hi mở miệng hỏi “Có tin tức?” Lý Đức Toàn mặt lộ vẻ khó xử, quỳ xuống trên mặt đất, nức nở hồi bẩm “Hoàng Thượng, ngài nhưng ngàn vạn nếu muốn khai, có lẽ chỉ là ——”

“Đưa cho trẫm xem.” Khang Hi ánh mắt không tốt, sắc bén như mũi nhọn, thúc giục nói “Đáng chết nô tài, người dám kháng chỉ? Đưa cho trẫm xem.”

Lý Đức Toàn run run rẩy rẩy đem tấu chương đệ thượng, Khang Hi tay cũng có vài phần run rẩy, nhắm mắt lại, lại bỗng nhiên mở cẩn thận nhìn tấu chương liếc mắt một cái, bang một tiếng, tấu chương rơi xuống trên mặt đất, Khang Hi già nua tay che lại cái trán, vô lực nói “Dùng độc? Lại lần nữa, mũi tên linh thượng lại lần nữa mạt độc? Quả nhiên là Đức phi nhi tử, thu đi, trẫm không nghĩ nhìn.” Lý Đức Toàn quỳ bò hai bước, thu hồi tấu chương, “Truyền…… Truyền trẫm Trí Viễn Công.”

Chương 517 chung thành con vợ cả

Lăng Trụ phụng mệnh tiến cung, Lý Đức Toàn đôi mắt hồng hồng chờ ở Đông Noãn Các ở ngoài, nhìn thấy Lăng Trụ vội đón đi lên, dùng tay áo giác lau nước mắt, hạ giọng “Trí Viễn Công, Hoàng Thượng…… Hắn…… Thật là bị thương tâm, ngài khuyên nhiều khuyên đi, Hoàng Thượng…… Hắn cũng không dễ dàng.”

“Đa tạ Lý tổng quản.” Lăng Trụ vỗ vỗ Lý Đức Toàn đầu vai, hắn là vì ung thân vương bị ám sát sự tình, lúc ấy kinh thành cơ hồ truyền khắp, nói cái gì đều có, hắn cũng thực lo lắng, sợ chính mình nữ nhi có nguy hiểm, nghe thấy bọn họ bình an trở về, mới hoàn toàn yên tâm. Lăng Trụ cũng không nghĩ tới, các hoàng tử liền cuối cùng nội khố đều kéo xuống, nghe thấy nội điện ồn àn truyền đến lão nhân khóc rống thanh âm, trong lòng càng là không dễ chịu, này rốt cuộc là ai sai? Khang Hi sao? Vẫn là này đó có dã tâm hoàng tử? Duy ngã độc tôn thật sự như vậy quan trọng?

Vào nội điện, Lăng Trụ thấy Khang Hi ngồi yên ở trên giường đất, lão lệ tung hoành, bỗn thấy lão thái khuôn mặt càng là già nua thượng vài phần, thân mình cũng cơ hồ cuộn tròn ở bên nhau, không thấy chút nào khí phách hăng hái, lộ ra tuổi xế chiều, phẫn nộ, ai oán, cùng với ồn àn trộn lẫn một phân ngoan tuyệt.

“Hoàng Thượng.” Lăng Trụ trong mắt lộ ra quan tâm nhẹ giọng kêu, Khang Hi đem ánh mắt từ thủ đoạn chở Phật châu thượng dời đi, có vài phần mờ mịt nhìn Lăng Trụ, rung động môi “Lăng Trụ, ở trẫm bên người - - chỉ còn lại có ngươi.” Khang Hi bỗng nhiên cười ha hả, trong tiếng cười lộ ra thê lương không cam lòng, hơi mang có một phân tưởng niệm “Mẫn mẫn, Đồng giai mẫn dung, ngươi nói chuẩn, trẫm cả đời đều không có quên ngươi, hơn nữa trẫm trừ bỏ giang sơn, hai bàn tay trắng, hoạ từ trong nhà, người cô đơn.”

Thấy Khang Hi lộ ra vài phần điên khùng, Lăng Trụ trong lòng khẩn trương, bất chấp quân thần chi lễ, tiến lên hai bước bắt lấy Khang Hi cánh tay, phảng phát muôn đem lực lượng của chính mình truyền tới Khang Hi trên người “Hoàng Thượng, ngài không phải một người, nô tài ở -- ngài còn có Tú a ca, hắn --”

Khang Hi đâu dựa vào Lăng Trụ đâu vai, trường ra một hơi, lau tịnh khói mắt nước mắt, Lăng Trụ mới phát giác bọn họ tư thế có chút không đúng, mềm cả người quỳ trên mặt đất thỉnh tội “Nô tài muôn lần chết, thỉnh Hoàng Thượng thứ tội.” Khang Hi đột nhiên mất đi Lăng Trụ chống đỡ, thân mình nhoáng lén, ổn định thân hình, vẫn đục trong mắt lộ ra một phân ý cười, xu mặt hỏi “Nếu trẫm không thứ tội, ngươi đục như thế nào?”

Lăng Trụ giương mắt, xấu hổ nói “Nô tài bỗng bạc đãi thật lâu không có lanh qua, phảng phát sang năm cũng lãnh không đến.” Đầu bị Khang Hi chụp một chút, “Trẫm có như vậy bạc đãi ngươi?” Lăng Trụ cúi đầu lầm bẩm nói “Vốn dĩ chính là, nô tài cũng chỉ là ăn ngay nói thật, huống chi nô tài chính là có cả gia đình người muôn dường, cùi gạo mắm muối tương dấm trà là ly không được.”

“Tục tăng” Khang Hi cười mắng, Lăng Trụ lại lần nữa ngẩng đầu, cười tủm tỉm tạ ơn “Hoàng Thượng thật là mắt sáng như đuốc, nô tài chính là tục nhân.” Khang Hi cao giọng cười to, không còn có vừa mới đau thương,

mở miệng nói “Hảo, đứng lên đi, trảm một hồi đem bồng lộc của ngươi đều thưởng cho ngươi, thưởng cho trảm Trí Viễn Công.”

“Tạ Hoàng Thượng.” Lăng Trụ ở trong lòng thở dài một cái, đương sủng thần cũng là không dễ dàng, Khang Hi kéo hắn đến trước người, ánh mắt đốt đốt rực rõ, trảm giọng nói “Trẫm cuộc đời này có đông đảo hoàng tử, nhưng cô đơn coi trọng Dận Chân cùng Dận Nhung, chỉ là Dận Nhung phụ trảm sở vọng, Dận Chân tính cách trầm ổn cương liệt, bị trảm ký thác kỳ vọng cao, trảm không đành lòng lại làm hắn chịu ủy khuất, cho nên trảm trước kia đe qua sửa đổi tông đĩa việc, trảm phải làm, trảm phải làm tôn thất hoàng thân quốc thích mặt làm.”

“Hoàng Thượng.” Lăng Trụ chỉ phun ra này hai chữ, hắn không hiểu được nên nói cái gì, Khang Hi thở dài nói “Trẫm không nghĩ làm hậu nhân nghị luận trảm trị đến giang sơn, lại sẽ không giáo dưỡng nhi tử, hoạ từ trong nhà, đối một cái để vương tới nói không thua gì mưu phản, trảm thật sự không nghĩ --”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 288

Thấy Dận Trinh rời đi, ma ma đem ngân phiếu xoa thành giấy đoàn, xoay người đi vào chuẩn bị đi gặp Khang Hi Đức phi bên người, âm thầm suy nghĩ, câu nói kia vẫn là chờ nàng không thấy được Hoàng Thượng rồi nói sau, đả kích có lẽ sẽ lớn hơn nữa. Đức phi đỡ ma ma một đường khóc thút thít đi vào Đông Noãn Các, tự nhiên bị nội thị từ chối khéo.

“Đức phi nương nương, Hoàng Thượng có mệnh không thấy bất luận kẻ nào.” Đức phi khóc thút thít quỳ gối ngoài điện, “Ngươi đi hồi bẩm Hoàng Thượng, nếu là không thấy thánh nhan, kia bốn cung liền vĩnh không dậy nổi thân.”

Nội thị bất đắc dĩ đi vào hồi bẩm, lúc này Khang Hi lại nhiều năm tâm nguyện, thay rộng thùng thình minh hoàng bào quái, đem Đồng giai mẫn dung tự bức họa bày ra ở ngự án thượng, ngón tay khẽ vuốt có chút ố vàng trang giấy, nhẹ giọng lâm bẩm cái gì, có lẽ là bồi tội, có lẽ là thương cảm, chỉ sợ càng có rất nhiều tưởng niệm, Lý Đức Toàn lặng lẽ ở bên cạnh đứng thăng, rũ xuống đôi mắt cũng mang theo một phần thương cảm, hiếu ý Hoàng Hậu tuy rằng thanh lãnh, nhưng lại là người tốt.

Nội thị tiến vào đón Lý Đức Toàn thì thầm hai câu, Lý Đức Toàn giương mắt nhìn xem Khang Hi, sáng tỏ lúc này Hoàng Thượng là tuyệt đối sẽ không triết kiến Đức phi, một khi Hoàng Thượng hạ quyết tâm, kia bị hắn từ bỏ người liền giống như cỏ rác giống nhau, sẽ không lại nhìn liếc mắt một cái, đi vào ngoài điện, thấy Đức phi bi khiếp bộ dáng, nhẹ giọng

khuyên nhủ “Đức phi nương nương, ngài vẫn là về đi, Hoàng Thượng hắn sẽ không thấy ngài.”

“Lý tổng quản, ngươi cũng là biết được lúc trước việc, Dận Chân vừa mới sinh ra ba ngày liền rời đi bốn cung, Hoàng Thượng một đạo ý chỉ, hắn liền vĩnh không phải ta nhi tử? Hắn là bốn cung thân sinh nhi tử ——”

“Đức chủ tử, lời này không thể lại nói, Hoàng Thượng đã có thánh mệnh, Tú a ca là hiếu ý Hoàng Hậu thân sinh chi tử.” Lý Đức Toàn vội mở miệng đánh gãy Đức phi nói, tiến lên hai bước tháp giọng nói “Nô tài khuyên ngài vẫn là hồi vĩnh cùng cung đi, đỡ phải lại chọc Hoàng Thượng trong lòng phiền chán, việc này Hoàng Thượng đã là chiêu cáo thiên hạ, vừa mới Hoàng Thượng còn hạ lệnh ngày mai đi tế điện Thái Miếu.”

Đức phi nghe xong tiếng khóc càng thêm lớn lên, Khang Hi ở bên trong hờ lạnh “Cái nào lớn mật như thế, quấy rầy trẫm cùng mẫn mẫn?”

Đức phi càng là một bộ bị chịu đả kích tư thế, cao giọng nói “Hoàng Thượng, là thần thiếp, cầu ngài thu hồi thánh mệnh, thần thiếp không thể mất đi Dận Chân.”

Lý Đức Toàn minh bạch khuyên không được, lại lần nữa vào Đông Noãn Các, thấy Khang Hi đã đem chén trà ném tới trên mặt đất, vẻ mặt dữ tợn, thập phần làm cho người ta sợ hãi, vội nhẹ khuyên nhủ “Hoàng Thượng, ngài chó có động khí, đức nương nương chỉ là nhất thời hờ đồ.”

“Nàng không phải nhất thời hờ đồ, nàng là muôn túc chết trẫm.” Khang Hi ngón tay cửa điện, “Ngươi đi, ngươi đi, làm nàng lẩn trổ về vĩnh cùng cung.” Thấy Lý Đức Toàn có chút chần chờ, Khang Hi không kiên nhẫn thúc giục “Mau đi, trẫm sẽ không tái kiến nàng, trẫm sợ sẽ thân thủ phế đi nàng.”

Đức phi không chịu y mệnh hành sự, khóc náo loạn sau một lúc lâu, vẫn là không chịu đứng dậy, kia phó thê thê thảm thảm bộ dáng, phảng phát thật sự đau thát ái tử giống nhau, Khang Hi rốt cuộc nhịn không được, mệnh nội thị đem nàng đánh bất tỉnh, đưa về vĩnh cùng cung, lỗ tai mới thanh tịnh xuống dưới.

Đức phi chậm rãi chuyển tỉnh, thấy ma ma mặt lộ vẻ khó xử chi tình, muốn nói lại thôi bộ dáng, mở miệng hỏi “Nói đi, còn có chuyện gì?” Ma ma cúi đầu hạ giọng nói “Chủ tử, nô tỳ vừa mới nghe nói, mười bốn a ca phảng phát từng có —— từng có oán giận, vì sao hắn không phải —— không phải Tứ a ca, Hoàng Thượng vì sao không đem hắn sửa ở hiếu ý

_____”

Đức phi nắm lên gối súp hướng ma ma ném đi, cao giọng quát “Ngươi im miệng, lão thập tứ như thế nào sê? Hắn là sê không nói ra lời này.” Ghé vào sụp thượng, Đức phi khóc thét khóc rống, lúc này tiếng khóc ngược lại càng rõ ràng, càng càng bi thảm, chỉ có đau triệt nội tâm, mới có thể khắp huyết, nhìn thấy Đức phi khóc mắt chảy ra nước mắt có chứa màu đỏ, ma ma dùng lụa khăn ngăn trở hàm chứa ý cười đôi mắt, bồi nàng cùng khóc thút thít.

Vĩnh cùng cung nếu là ai oán, mười bốn a ca phủ đó chính là tràn ngập phẫn nộ cùng ghen ghét, Dận Trinh hồi phủ lúc sau, liền đem tri kỷ tùy tùng gọi vào bên người, nghiêm thanh phân phó hai câu, tùy tùng lĩnh mệnh sau khi rời đi, Dận Trinh càng muôn trong ngực càng là phiền muộn, đối Dận Chân trở thành con vợ cả ghen ghét, bước lên đế vị hy vọng xa vời, làm hắn mất đi khống chế, đem thư phòng bài trí bày ra, huỷ hoại cái hoàn toàn.

Dận Tự đồng dạng biểu tình cô đơn trở lại trong phủ, tuy rằng cũng khó nén thất vọng, nhưng hắn muốn so Dận Trinh cẩn thận không ít, hơn nữa nhiều năm qua bị Khang Hi luân phiên chèn ép, ngược lại trong lòng có

chút chuẩn bị, thậm chí còn có thể mở miệng trán an xao động chín a ca, cùng chín a ca mật đàm hồi lâu, làm thiên hướng với hắn ngự sử hoàn toàn hành động lên, có lẽ vô pháp sửa đổi thánh mệnh, nhưng cũng không thể làm Dận Chân như thế dễ dàng liền trở thành con vợ cả.

Ung thân vương phủ tự nhiên vui sướng, Dận Chân các nữ nhân được đến tin tức, tất cả đều trang điểm chỉnh tề mắt sáng, ra từng người sân tới tụ tập đến cùng nhau hướng Dận Chân cùng Tề Lạc thỉnh an, Tống thị đi đầu, mang theo đông đảo nữ nhân nhẹ nhàng hành lễ, mọi người trên mặt khó nén ý cười.

“Các ngươi tâm ý gia cũng biết hiểu, nhưng lúc này không phải trương dương là lúc.” Tề Lạc sáng tỏ Dận Chân đổi Đồng Hoàng Hậu cảm tình, hắn hắn là thỏa mãn, nhưng càng đến máu chót khi, càng hắn là cẩn thận, dẫn đầu mở miệng nói “Vương gia còn có công sự muôn vội, các ngươi đi về trước đi.”

Mọi người cho nhau nhìn thoáng qua, Tống thị nhìn thấy Tề Lạc ăn mặc thân vương lễ phục đẹp đẽ quý giá tôn vinh, cùng với khoe mắt lộ ra tới kia hứa kiều mị, trong lòng cười khổ, Vương gia nào còn nhớ rõ các nàng, nghĩ đến Tề Lạc thủ đoạn, chỉ có thể hành lễ nói “Cẩn tuân phúc tấn phân phó.”

Tề Lạc mỉm cười hướng Tống thị gật đầu, ngay sau đó giấu đi ý cười, nghiêm túc phân phó “Hoàng A Mã sửa đổi tông điệp việc, vương phủ không được lén nghị luận, các ngươi cũng muốn quản hảo từng người nô tài, nếu là cái nào dám vọng ngôn, ta tuyệt không sẽ nhẹ tha.”

“Là.” Mọi người hành lễ sau, mới mang theo vài phần lưu luyến rời đi. Tề Lạc nhìn thấy Dận Chân phát ngốc, đứng dậy ở Tử Anh hầu hạ hạ, thối lui triều phục, thay rộng thùng thình phần màu lam áo choàng, lại lần nữa

đi vào Dận Chân phụ cận, nhẹ giọng kêu “Ta hầu hạ gia thay quần áo nhưng hảo.”

Dận Chân một tay đem nàng túm tiến trong lòng ngực, nắm chặt nàng mang theo Phật châu tay trái, cù ở bên miệng khẽ hôn mặt trên Phật châu, khàn khàn nhẹ giọng “Ngạch nương, ngạch nương, ta rốt cục là con của ngươi.” Tề Lạc cảm thấy cổ chỗ phảng phát có nước mắt nhỏ giọt, trong lòng nỗi lén chua xót thương tiếc, nghĩ đến lúc trước Đức phi lời nói, Đồng Hoàng Hậu qua đời khi, niêm thiếp Dận Trinh một mình khóc thút thít, bỗng nhiên xoay người, dùng tay che lại hăn đôi mắt, Tề Lạc trong mắt chứa đầy nước mắt, chậm rãi đọc theo gương mặt lăn xuống, lẩm bẩm nói “Dận Chân, ta thế ngươi khóc.”

Dận Chân cảm thấy được nước mắt tích ở trên tay hăn, phảng phát thấm đến xương cốt, rơi vào hăn trong lòng, bên tai tiếng vọng câu kia ‘ ta thế ngươi khóc. ’

Chương 519 dưỡng bệnh phúc địa

Cỗ nhân có huấn, ‘ văn chết gián, võ tử chiến.’ thanh triều ngự sử quan văn không bằng Minh triều như vậy động bất động liền lấy mệnh tương gián, nhưng bị vài vị hoàng tử sở dụ, ngự sử thanh lưu tự nhiên cũng hy vọng dựa vào tranh tranh thiết cốt, giành được sứ sách lưu danh. Bởi vậy liền Khang Hi vì ung thân vương sửa đổi tông điệp việc, sôi nổi thượng tấu chương, thậm chí ngăn cản Khang Hi tế bái Thái Miếu.

Cho dù ngự sử thanh lưu có cốt khí, nhưng sáng tỏ Khang Hi là không thể có sai, chỉ là bị tiểu nhân cùng gian nịnh che dấu, này đó bê danh tự nhiên dừng ở Khang Hi sủng thần Trí Viễn Công Lăng Trụ trên người, ở hăn tiến cung diện thánh khi, hai gã ngự sử không màng xe ngựa phía trước tùy tùng phủng khai đạo da điệu, vọt ra, cao giọng chửi bậy Lăng Trụ vì gian nịnh, chắc chắn để tiếng xấu muôn đời, tuy bị Công Tước phủ thị

vệ chế phục, nhưng bởi vì sửa tông điệp việc, râm ran toàn bộ kinh thành, như thế nào sẽ không làm cho chú ý?

Lăng Trụ vén lên màn xe, tùy ý nhìn thoảng qua cho dù bị đè lại còn ở tức giận mắng ngự sử, đối Khang Hi cũng có vài phần oán giận, dựa vào cái gì thanh danh này làm hắn chịu trách nhiệm? Cũng không muốn cùng này đó chết cân nǎo người quá nhiều dây dưa, nhẹ giọng công đạo tùy tùng hai câu, đuổi tới hoàng cung.

Khang Hi nhìn thấy Lăng Trụ lúc sau, tự nhiên nhìn ra hắn vẻ mặt không được tự nhiên, rất là giễu cợt hắn một phen, rời hắn vĩnh tướng tên tuổi, Lăng Trụ bát đắc dĩ nói “Hoàng Thượng, văn nhân thường nói, tú tài gặp được binh, có lý nói không rõ, hiện giờ nô tài cái này binh, thật là có lý cũng nói bất quá tú tài.”

“Thật khó đến, người còn hiểu được những lời này.” Khang Hi cười ho khan lên, Lăng Trụ vội đê thượng nước trà, Khang Hi nhấp một ngụm, kiên quyết nói “Việc này là trẫm gia sự, tuy nói thiên gia vô tư sự, nhưng cũng không chấp nhận được bọn họ này đó nô tài vọng ngôn.”

Khang Hi không màng mọi người phản đối, khăng khăng đi Thái Miếu tế tổ, chiêu cáo liệt tổ liệt tông, hoàng tử tử Ái Tân Giác La Dận Chân vì hiếu ý Hoàng Hậu thân sinh nhi tử, từ nay về sau, Khang Hi lại trọng phạt tự tiện ngăn lại Lăng Trụ xe ngựa ngự sử, bởi vì Lăng Trụ cầm trong tay hắn ban ân khai đạo chi vật, bọn họ dám tiến lên chửi rủa ngăn trở, ở Khang Hi trong mắt chính là coi rẻ hoàng uy, bởi vậy kia hai vị ngự sử không chỉ có ném quan còn bị sung quân Thịnh Kinh cấp mặc giáp vì nô, trong khoảng thời gian ngắn, Trí Viễn Công tước phủ uy thế đại trường, phi nhàn tản tôn thất có thể so. Hoàng tộc tôn thất lại không có một người dám ra đây phản đối Khang Hi sửa tông điệp việc, chẳng sợ Dận Trinh đám người hứa lấy lãi nặng, bọn họ cũng đều thành thành thật thật nghe theo hoàng mệnh, không có một người đứng ra phản bác, Khang Hi đối

Lăng Trụ cảm khen “Dụ thân vương Bảo Thái thực sự xử trí thích đáng, không hổ là hoàng huynh chi tử.”

Bởi vậy mặc kệ chúng a ca có phải hay không cam tâm, Dận Chân sửa tông điệp việc hoàn toàn rơi xuống màn che, ở phế Thái Tử lúc sau, Khang Hi triều tái hiện con vợ cả, đến nỗi có phải hay không con vợ cả kế vị, cũng dẫn tới mọi thuyết xôn xao, hơn nữa Khang Hi âm thầm thao tác, làm thanh lưu hoàn toàn chia làm không ai nhường ai hai phái, suy yếu tam a ca quan văn thanh lưu thế lực, làm hấn trưởng tử tên tuổi không hề như vậy dẫn người chú ý.

Dận Chân vinh nhục không kinh, còn như hướng nhu vậy cũng không có nhân sửa lại tông điệp liền không biết trời cao đất dày, trước sau như một cẩn thận bất đồng triều thần tương giao, thậm chí so trước kia còn nhiều càng không dễ dàng thân cận cảm giác. Ung thân vương phủ cũng cơ hồ đóng cửa từ chối tiếp khách, ngăn cách tiến đến cận thị nịnh bợ người, Tề Lạc thi triển thủ đoạn, ung thân vương phủ đích xác thật tin tức, một tia đều thấu không ra đi, người ngoài cũng đừng nghĩ dễ dàng bước vào vương phủ.

“Tú tẩu thật là lợi hại, đem ung thân vương phủ kinh doanh phảng phát thùng sắt giống nhau, tích thủy bất lậu.” Dận Tự bất đắc dĩ cảm thán, đáy mắt lộ ra một tia hâm mộ bội phục, chín a ca gật đầu đáp “Xác thật như thế, chúng ta đều có chút xem thường tú tẩu, cực nhỏ Hữu Phúc tấn phu nhân đối mặt như thế vinh quang mà không động tâm, còn có thể như nhau ngày xưa, không, thậm chí so ngày xưa càng thêm bình tĩnh, chẳng lẽ nàng liền không nghĩ tấn hưởng vinh quang?

“Tính, cửu đệ chó có bàn lại nàng, một cái nội trạch phụ nhân, lại như thế nào trầm ổn cũng định không được đại cục.” Dận Tự buông đối Tề Lạc tìm tòi nghiên cứu, hạ giọng hỏi “Trong cung có tin tức không có? Hoàng

A Mã thân mình rốt cuộc như thế nào? Có phải hay không còn ở dùng chén thuốc?”

“Bát ca, tình hình cụ thể và tỉ mỉ thăm không ra, dùng được phương thuốc đều niết ở Lý Đức Toàn kia kín miệng nô tài trong tay, thường bạn thánh giá Trí Viễn Công Lăng Trụ có lẽ cũng biết hiếu, chính là……” Chín a ca vẻ mặt tức giận, phẫn hận đậm chán “Cái nào nói hắn là thô nhẫn? Hắn so cá chạch còn hoạt, mà hắn kia hai cái nhí tử, một cái một thân ngạo khí, một cái lại ôn thôn thôn không yêu ngôn ngữ, ta đối Tề Hoàn là một chút biện pháp đều không có, nghe nói lão thập tứ cũng ở hắn chạm vào vách tường, bát ca, ngài đến khác nghĩ biện pháp mới thành.”

“Không biện pháp sao? Lăng Trụ này ba cái nhí nữ nhưng thật ra thật là cùng người khác bất đồng, Tề Giác kia ngạo mạn bộ dáng ngược lại được Hoàng A Mã mắt, thế nhưng mệnh Dương Khang trước giường tần hiếu, hiện giờ ở quân cận vệ trung, Dương Khang chỉ sợ rốt cuộc vô lực cùng Tề Giác tranh chấp.”

“Bát ca, cũng may còn có Mẫn Thành.” Chín a ca xem Dận Tự biểu tình có chút hạ xuống, khuyến khích nhi thấp ngôn “Tuy rằng quân cận vệ nơi dừng chân so phong đài đại doanh ly kinh càng gần một ít, nhưng cũng so không được Hộ Quân Doanh liền ở trong thành, nếu là đến lúc đó không chế được chín môn……”

Dận Tự mi cốt nhảy dựng, khoa tay mút chân một cái im tiếng thủ thế, gục xuống mí mắt suy nghĩ sau một lúc lâu, có chút thất vọng nhẹ giọng nói “Cửu Môn Đề Đốc chính là Đồng gia long khoa nhiều, tú ca hiện giờ lại là hiếu ý Hoàng Hậu chi tử, Hoàng A Mã chính là hạ đến một tay hảo cờ, thế nhưng không có một viên nhàn tử.”

Chín a ca biểu tình quý dị, đe sát vào Dận Tự bên tai thì thầm lên, Dận Tự nhíu mày, “Ngươi nói đều là thật sự? Lúc trước hiếu ý Hoàng Hậu chết

bệnh, lại Đồng gia...”

“Không sai được, đây là ngạch nương tự mình cùng ta nói, nàng ở trong cung đã lâu tất nhiên là hiểu được năm đó tân bí việc, Đồng gia lại hiền hách cũng chỉ có thể có một người hoàng phi, hơn nữa hiểu ý Hoàng Hậu vô pháp lại sinh hạ hoàng tử, lại không chịu vì Đồng gia mưu hoa, tự nhiên liền... Tú ca chỉ sợ đã là biết được, cho nên mấy năm nay mới vẫn luôn bất đồng Đồng gia thân cận.”

Dận Tự giãn ra mày, lâm bẩm nhẹ giọng “Khó trách, trong cung Quý Phi nương nương tuy rằng vị phân tối cao, lại là vô sủng không con, tuy chưởng quản phu quý ân nhưng vô thực quyền, cơ hồ có thể nói là giam cầm với không trung, xem ra Hoàng A Mã đối hiểu ý Hoàng Hậu thật đúng là...” Cảm thấy trong lòng không thoải mái, Dận Tự dừng lại khâu, chính mình ngạch nương ở Hoàng A Mã trong mắt lại coi như cái gì? Chẳng lẽ liền đúng như hắn lời nói như vậy? Ghét bỏ chính mình ngạch nương xuất thân thấp hèn? Không, nhi tử là sẽ không chịu thua, Hoàng A Mã ta sẽ làm người hiểu được, Bát hoàng tử mới là ngài xuất sắc nhất nhi tử.

“Long khoa nhiều cũng là cái người thông minh, chúng ta chưa chắc không có cơ hội, hơn nữa... Hơn nữa tương lai tuyên đọc chính đại quang minh mặt sau di chiếu người chính là long khoa nhiều.” Chín a ca híp thon dài đôi mắt tính toán, Dận Tự cũng có vài phần xao động, hai người bắt đầu mưu đồ bí mật lên. Khang Hi 61 năm chín tháng trung tuần, bởi vì một hồi mưa to, khiến cho thời tiết chuyển lạnh, Khang Hi tuy không kịp phòng dưới, hơn nữa thân thể suy yếu, lại lần nữa bị bệnh, cơ hồ nằm trên giường không dậy nổi, Khang Hi trong lòng minh bạch, chỉ sợ hắn thời gian không nhiều lắm, nhưng còn có như vậy một tia ẩn ẩn chờ đợi, có lẽ chính mình còn có thể cố nhịn qua, mang theo Lăng Trụ chờ thân tín người, lại lần nữa trụ tiền hắn cho rằng dưỡng bệnh phúc địa sướng xuân viên.

Chương 520 một thế hệ đế vương (thượng)

Tiến vào Khang Hi 61 năm mươi tháng, Khang Hi bệnh tình không thấy chuyển biến tốt đẹp, ngược lại có tăng thêm xu thế, tuy rằng chúng hoàng tử thay phiên nhập sướng xuân viên hầu bệnh, nhưng Khang Hi trong lòng sáng tỏ hắn chỉ sợ lần này thật sự chịu không nổi đi này một năm, nỗ lực vũng vàng triều chính, dư lại đại bộ phận canh giờ, chính là cùng Lăng Trụ hồi úc chuyện cũ, hồi úc hắn để vương cả đời, một đám người danh dật sự từ hắn trong miệng giảng ra. Lăng Trụ nhìn thấy suy sụp Khang Hi, hơn nữa nghe Tề Lạc nói lên quá, trong lịch sử hắn liền tại đây một năm chét bệnh, cho nên đối cái này già đi để vương đầu chú càng nhiều chân thành tha thiết cảm tình.

Lăng Trụ vì người nhà an nguy nịnh nọt quá, tính kế quá Khang Hi, nhưng gần hai mươi năm ở chung, như thế nào sẽ không có một phân tình nghĩa đâu? Ở ngay lúc này, đối mặt Khang Hi, Lăng Trụ ngược lại phóng đến càng khai một ít, một lòng muốn cho tuổi già để vương có thể hướng thụ đến chân thành quan tâm kính ý, hắn thật sự quá tịch mịch cô độc, tính kế người của hắn cũng quá nhiều.

Khang Hi cảm thấy được Lăng Trụ lá gan biến đai, càng có thể cảm thấy hắn che dấu dưới quan tâm, trong lòng cảm khái vạn ngàn, đối hắn cũng nhiều mặc kệ, hướng thụ này khó được tựa huynh đệ, tựa quân thần, tựa tri kỷ tình nghĩa. Khang Hi ngồi xếp bằng ở trên giường đất, trong tay nhéo quân cờ, nhìn trước mặt người mặt ủ mày ê bộ dáng, bên miệng hàm chứa một phân ý cười, cảm thán nói “Trẫm còn rõ ràng nhớ rõ, lần đầu tiên gặp ngươi khi tình hình.”

“Hoàng Thượng còn nhớ rõ?” Lăng Trụ trong mắt cũng lộ ra vài phần hồi úc, vì làm nữ nhi thoát khỏi cấp Dận Chân đương khanh khách vận mệnh, hắn dứt khoát đi vào quyền lợi trung tâm, nghĩ lại này hai mươi năm mặc kệ thân bối nhiều ít bênh danh, hắn làm được không thiện với lương tâm. “Lúc trước nô tài càn rõ, chọc Hoàng Thượng chê cười.”

“Lăng Trụ, đè bẹt ngươi với lùm cỏ không quan trọng bên trong, là trẫm đắc ý việc, ngươi không có làm trẫm thất vọng, la sát quốc một trận chiến khai cương thác thô, ngươi lại vì trẫm huấn luyện ra quân cận vệ, dạy dỗ ra Tề Giác này đó chắc chắn sử sách lưu danh, đời sau người sẽ không nhân tiêu nhân vọng ngôn mà coi khinh ngươi, trẫm cùng ngươi quân thần tương đắc, chắc chắn bị hậu nhân tán dương.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 289

Khang Hi nhìn nàng sau một lúc lâu, trên mặt nghi ngờ diệt hết, vui sướng nói “Hảo, hảo, câu này nói hảo, đối với lão tú trẫm có thể yên tâm.” Che lại ngực, ho khan lên “Trẫm... Khụ khụ... Người so nàng muốn quả quyết, hiểu được thoái nhượng, nếu là nàng có thể... Khụ khụ... Khụ khụ... Trẫm cũng sẽ không cùng... Nàng thiên nhân vĩnh cách.”

Tề Lạc nhìn thấy Khang Hi bệnh trạng có chút lo lắng, tiến lên hai bước nhẹ đấm hấn phía sau lưng, nhẹ giọng kêu “Hoàng A Mã, ngài chậm một chút nói, không vội.” Khang Hi bắt lấy nàng cánh tay trái, nhìn cổ tay trắng nõn chõ mang kia xuyên Phật châu, môi khẽ run, “Đây là... Khụ khụ... Đây là lão tú cho ngươi?”

“Hồi Hoàng A Mã đây là Vương gia ban tặng.” Tề Lạc muốn rút về tay, nhưng lại bị Khang Hi gắt gao bắt lấy thủ đoạn, không thể động đậy, mọi nơi nhìn xem, Lý Đức Toàn cúi đầu phảng phát ở số trên mặt đất con kiến, dựa hấn là không được, chỉ có thể thấp giọng nói “Hoàng A Mã, Hoàng A Mã.”

Khang Hi tinh ngộ lại đây, chậm rãi buông tay, trong miệng nhẹ giọng “Khó trách, khó trách, Dận Chân hấn... Hấn hấn là cũng là động tâm.” Trong mắt từ ái diệt hết, tàn khốc nhìn chằm chằm Tề Lạc, chưa từng có quá lạnh băng đến cực điểm quở mắng “Ung thân vương phúc tấn, nếu ngươi dám cậy sủng mà kiêu, hờ ly tinh hoặc chủ, trẫm tất không chấp nhận được ngươi.”

Tè Lạc cả người rét run, quỳ gối thảm phía trên, rung động thanh âm nói “Hoàng... Hoàng A Mã, con dâu không dám. Con dâu tuyệt không sẽ hoặc chủ, hơn nữa...” Đối với Khang Hi, Tè Lạc chỉ cần nghĩ đến Dận Chân kia tích búc bách mà thành nước mắt trong lòng liền rất bất mãn, xuyên thấu qua hắn lời nói, lại linh tinh vụn vặt hiểu biết một ít, như thế nào sẽ không hiểu được Khang Hi chân chính đặt ở trong lòng chính là hiểu ý Hoàng Hậu, này bài trí bố trí, cũng là ấn nàng sinh thời thói quen.

Tè Lạc nhất xem không được Khang Hi một mặt ngựa giống một mặt thâm tình bộ dáng. Đen nhánh nhẹ nhàng đôi mắt hiện lên một phân trào phúng, cao giọng nói “Hoàng A Mã, Vương gia là ngài nhi tử, hắn tính tình ngài còn không hiểu biết, ở hắn trong lòng chính sự vĩnh viễn đặt ở thủ vị, giang sơn xã tắc đại thanh ổn trọng, hắn nhìn đến so với ai khác trọng.”

“Ngươi ở bất bình? Vì Dận Chân vẫn là vì mẫn dung?” Khang Hi quan sát quyết đoán năng lực cũng không có bởi vì tuổi già mà biến mất, xem tần thiêng sơn lúc sau ngược lại càng thêm sắc bén. Tè Lạc thầm mắng chính mình tính tình, thật là dạy mãi không sửa, như thế nào liền không nhịn không được? Cúi đầu không dám ngôn ngữ.

“Trẫm hỏi ngươi lời nói, nghe không thấy sao?” Khang Hi ngữ khí càng thêm nghiêm khắc, cơ hồ trách cứ nói “Nói chuyện, trẫm rốt cuộc nào điểm làm không tốt? Vì sao mẫn mẫn chưa bao giờ chịu nhập trẫm trong mộng?”

Tè Lạc trong sáng vọng tiến Khang Hi ^ niết! Bàn tay / đánh đoàn nghi hoặc khó chịu trong mắt, trầm giọng hỏi “Hoàng Thượng, ngài thật sự hiểu được Đồng Hoàng Hậu muốn chính là cái gì sao? Nàng muốn có lẽ không phải nhất sinh nhất thế nhất song nhân, nàng muốn chính là viên thiệt tình, là ngài thiệt tình yêu thương, mà không phải dùng quyền lực địa vị bồi thường.”

“Mẫn mẫn, mẫn mẫn.” Khang Hi chịu đủ đả kích, sự tình trước kia sôi nổi hiện lên ở trước mắt, nàng đã từng như vậy tới gần, chính là phảng phát là hắn tự mình đẩy ra nàng, dùng đại thanh giang sơn vì lấy cớ đẩy ra nàng, nhẹ giọng hỏi “Chẳng lẽ trẫm sai rồi? Trẫm vì tổ tông cơ nghiệp như thế nào sẽ sai? Không, trẫm không sai, không sai.”

“Hoàng Thượng, Đồng Hoàng Hậu hắn là một vị kỳ nữ tử, ngài nói nàng cùng con dâu tương tự, con dâu không đảm đương nổi.” Nếu nói khai, kia Tề Lạc liền sẽ không lui về phía sau, mặc kệ Đồng giai mẫn dung có phải hay không thanh xuyên nữ, chỉ bằng nàng đối Dận Chân quan ái, cũng muốn đem trong lòng ủy khuất nói ra, Tề Lạc lui xuống thủ đoạn chồ Phật châu, cư ở Khang Hi trước mắt, trẫm tĩnh trong mắt hiện lên khâm phục “Đồng Hoàng Hậu so con dâu càng thuần túy, càng không rảnh, có thể thăng đến nàng cảm tình cũng nên là hạnh phúc sự tình.”

Nhin Khang Hi giật mình sắc mặt, Tề Lạc tự giễu nói tiếp “Ta yêu đuối, hiểu được thoái nhượng, chính là Đồng Hoàng Hậu lại không phải, nàng tình nguyện chết cũng không muốn đối mặt ngài đông đảo phiền, đối mặt ngài mưa móc đều dính.”

Khang Hi trong tiếng cười mang theo vài phần hối hận, vài phần sáng tỏ, trong mắt ẩn ẩn ngắn lẻ hiện lên, “Thì ra là thế, thì ra là thế, mẫn mẫn, trẫm rốt cuộc đã hiểu, ha ha -- trẫm đã hiểu.” Hắn tiếng cười càng ngày càng thê lương, Tề Lạc nhìn có vài phần điên cuồng Khang Hi, đây là hiểu trang Thái Hậu tự mình dạy dỗ ra tới hoàng đế, cả đời tôn vinh, nữ nhân vô số, nhi nữ vô số, chính là những người này trung lại có cái nào đối hắn là thiệt tình? Lúc tuổi già cô tịch, hoạ từ trong nhà, cũng là trời cao đối hắn trừng phạt đi.

“Tề Lạc, ngươi xác thật xứng đôi này xuyến Phật châu.” Khang Hi cười đủ rồi, thở dài một hơi “Đeo nó lên đi, Dận Chân tặng đúng người, trẫm cũng chọn đúng rồi người.” Tề Lạc ở Khang Hi nhìn chăm chú hạ, đem

Phật chầu một lần nữa đưa tới thủ đoạn chồ, thấy Khang Hi hướng nàng vẫy tay, quỳ bò hai bước đi vào phụ cận, Khang Hi bắt lấy nàng tay phải, đem chính mình kia xuyên cũng không rời khỏi người Phật chầu tròng lên tay nàng thượng.

“Hoàng A Mã……” Khang Hi nhắm mắt lại, nhẹ giọng nói: “Trẫm đã từng nói qua, cuộc đời này sẽ không tháo xuống nó, nhưng trẫm lại cảm thấy ngươi mang theo nó càng thích hợp, mãn mãn cũng sẽ vui mừng, Tề Lạc, hảo sinh bồi ở Dận Chân bên người, chớ có làm hắn cùng trẫm giống nhau, trừ bỏ giang sơn cuối cùng cái gì đều không có, hắn so trẫm Hữu Phúc khí.”

Tề Lạc dập đầu, trịnh trọng nói “Con dâu tuân chỉ.”

Chương 522 một thế hệ đế vương (hạ)

Khang Hi công đạo xong này đó, liền mệt mỏi nhắm mắt lại, tựa mộng tựa tỉnh trung, Khang Hi phảng phát gấp được ở đây trời bay múa cánh hoa hạ đạn tranh dư giai mãn dung, nhìn thấy nàng ở vẫy tay, như ngọc dung nhan, không có ngày xưa thanh lãnh có lệ, mà là lộ ra điềm mỹ mỉm cười, như vậy ám nhân tâm phổi, Khang Hi khéo miệng chậm rãi hướng về phía trước nhéch lên, Tề Lạc ở bên dùng khăn sát tịnh hắn mồ hôi trên trán, nghe thấy hắn lầm bẩm thấp ninh “Mẫn mẫn, mẫn mẫn.” Trong lòng có vài phần hiểu rõ, hắn hắn là mơ thấy Đồng Hoàng Hậu, thường nghe người ta nói, ở lúc sắp chết, sẽ nhìn thấy nhất muôn gấp người, thích nhất người dẫn hắn cùng nhau rời đi.

Đồng Hoàng Hậu sẽ đến tiếp Khang Hi cùng nhau rời đi sao? Tề Lạc âm thầm lắc đầu, chỉ sợ rất khó đi, nàng quá mức thuần túy, hắn là sẽ không tha thứ Khang Hi, Lý Đức Toàn lúc này đi vào, nhìn xem Tề Lạc có vài phần muôn nói lại thôi, Tề Lạc trong lòng sáng tỏ, đậm nhiên cười, đứng dậy thối lui đến một bên, hạ giọng nói “Lý tổng quản, Hoàng Thượng

vừa mới chín ngຸ, nếu là không có quan trọng sự, vẫn là chớ có sảo đến
hắn hảo.”

Lý Đức Toàn tự nhiên minh bạch Tề Lạc thiện ý, cười khổ lắc đầu,
hướng ra phía ngoài mặt chỉ chỉ, không tiếng động ngôn ngữ, chúng hoàng
tử mình đến. Tề Lạc đồng dạng bất đắc dĩ thở dài, Lý Đức Toàn ở Khang
Hi bên tai thấp giọng kêu “Hoàng Thượng Hoàng Thượng.”

Khang Hi ở trong mộng đang gắt gao ôm mẫn dung, kể ra tâm sự, bị
đánh thức, mê mang vẫn đục đôi mắt hảo nửa ngày tài trí nhẹ như thế nào
hiện thực, như thế nào cảnh trong mơ, nhăn chặt mày không vui mở miệng
“Dáng chết nô tài, cái nào muôn người đánh thức liên?”

“Hoàng Thượng, a ca nhóm đều hầu ở bên ngoài, nô tài sơ --” Lý Đức
Toàn đỡ Khang Hi đứng dậy, hầu hạ hắn phủ thêm áo ngoài, mới thấp
giọng nói “Lo lắng a ca nhóm ở bên ngoài trú lạnh, ngài xem --”

“Cảm lạnh có thể cho bọn họ nóng lên đầu thanh tịnh một chút, đỡ phải
--” Khang Hi ho khan hai tiếng, cảm thấy toàn thân một tia sức lực đều
không có, Tề Lạc cũng phát giác Khang Hi sắc mặt hôi bại, rất là dọa
người, Khang Hi dùng khăn che miệng, ho khan cái không ngừng, chậm rãi
buông khăn mặt trên thế nhưng có màu đỏ đen vết máu, thở phào nhẹ
nhõm, “Xem ra trẫm đại nạn đã đến.”

“Hoàng Thượng.” Lý Đức Toàn hồng hòng trong mắt rung rung, Khang
Hi xua tay “Trẫm cả đời tôn vinh, chấp chưởng thiên hạ, thượng đối khởi
liệt tổ liệt tông, hạ an lê dân bá tánh, còn có cái gì không biết đủ.” Nhìn
thoảng qua ở bên cạnh Tề Lạc, Khang Hi bên miệng lộ ra ý cười, nhẹ giọng
nói “Còn có cùng Lăng Trụ quân thần tương giao hai mươi năm, trẫm cả
đời này không uổng, chỉ là thẹn với mẫn mẫn, kiếp sau --” dừng lại lời nói,
Khang Hi liễm đi trên mặt kia phân tình nghĩa, trầm giọng mở miệng “Lão
tứ tế thiên trở về không có? Tuyên hắn tới gấp trẫm.”

Tề Lạc cũng thực quan tâm Dận Chân an nguy, Lý Đức Toàn nhẹ giọng nói “Ung thân vương vừa mới trở lại sướng xuân viên, nô tài này liền đi.” Chỉ chốc lát công phu, Dận Chân trong mắt lộ ra một phân nghi hoặc đi đến, nhìn thấy trước giường đứng thảng Tề Lạc, trong mắt nghi ngờ càng trọng, hắn cảm thấy cái này địa phương thật sự rất quen thuộc, chính là tưởng quên cũng không thể quên được, quỳ xuống đất dập đầu nói “Nhi tử cấp Hoàng A Mã thỉnh an.”

“Lão tú, đến trẫm phụ cận tới.” Khang Hi hướng Dận Chân vẫy tay, quỳ bò hai bước đi vào trước giường, quỳ gối gỗ nam cái lam tơ lụa bàn đạp thượng, thấp giọng kêu “Hoàng A Mã.”

Khang Hi giữ chặt Dận Chân tay, trong mắt lộ ra vài phần từ ái, thở dài nói “Trẫm hoàng tú tử, trẫm đem này vạn dặm giang sơn liền giao cho ngươi.”

“Hoàng A Mã, nhi thần..... Nhi thần tạ Hoàng A Mã.” Dận Chân chính tai nghe thấy lời này, nỗ lực ngăn chặn trong lòng hưng phấn, hai tròng mắt lộ ra lo lắng sợ hãi, càng có rất nhiều đối Khang Hi không tha, cái loại này nồng đậm phức tạp biểu tình, làm Khang Hi trong lòng thực hưởng thụ, cũng làm Tề Lạc âm thầm giơ ngón tay cái lên.

“Dận Chân, trẫm tuy đem này cầm tú giang sơn, tổ tông cơ nghiệp giao cho ngươi trên tay, nhưng..... Nhưng trẫm minh bạch..... Hiện giờ đại thanh giang sơn tuy không thể xung là vỡ nát, nhưng cũng lại trị hủ bại, tham quan ô lại hoành hành, này đó..... Khu khu.....” Khang Hi lại lần nữa nhịn không được ho khan lên, sau một lúc lâu lúc sau, thở hổn hển nói “Trẫm không hề đồ, chỉ là trẫm không có sức lực sửa trị những người này, cái này trọng trách tất có ngươi tới gánh vác.”

Tề Lạc cúi đầu âm thầm bùi môi, Khang Hi nhưng thật ra tính rõ ràng, hảo thanh danh hắn toàn muốn, bêu danh đều để lại cho nhi tử, Dận Chân

lại vẻ mặt cảm động, thanh âm có vài phần nức nở “Nhi tử, nhi tử tất sẽ đổi mới lại trị, sẽ không làm hoàng…… Hoàng A Mã thất vọng.”

“Lão tú, trẫm trước kia đã dạy ngươi đạo làm vua, trẫm canh giờ không nhiều lăm, cũng sẽ không nói ti mỉ.” Khang Hi nắm chặt Dận Chân tay, trong mắt lộ ra thương tiếc, nói tiếp “Thời trẻ ngươi hỉ nộ không chừng, trẫm huấn quá ngươi, nhưng hiện tại ngươi quá mức nội liễm, trẫm sợ ngươi nghen hóng rồi chính mình, mọi việc muốn xem khai, chó có mọi chuyện tích cực, trẫm không hy vọng ngươi mệt suy sụp bản thân, ngươi minh bạch sao?”

“Nhi tử minh bạch.” Khang Hi khẽ lắc đầu, thở dài một tiếng “Dận Chân, trẫm đã từng đáp ứng dị ứng mãn bảo ngươi một đời Hiền Vương, trẫm chung quy lại nuốt lời.” Thấy Dận Chân biểu tình không đúng, Khang Hi cảm thấy khả năng Dận Chân ở oán Đồng Hoàng Hậu, vội giải thích nói “Ngươi ngạch nương không sai, nàng là vì ngươi hảo, không nên trách nàng.”

“Nhi tử, nhi tử có thể được ngạch nương yêu thương, cuộc đời này đã trọn.” Dận Chân rũ xuống mi mắt, Hoàng A Mã, ngài vẫn là không hiểu ngạch nương tâm, nàng trước nay liền không có muốn cho chính mình vì Hiền Vương, hết thảy an bài chính là muốn nhi tử có thể quân lâm thiên hạ.

“Dận Chân, trẫm…… Trẫm phân phó ngươi……” Lý Đức Toàn tiến lên thấp giọng nói “Hoàng Thượng, a ca nhóm bên ngoài nháo đem lên, sảo muồn gấp ngài.”

“Lý Đức Toàn, ngươi đi tìm bôn hiếu kinh trung, niệm cho trẫm những cái đó hảo nhi tử nhóm nghe, niệm xong sau, lại lãnh bọn họ tiến vào, trẫm muốn đích thân truyền ngôi cấp hoàng tử tử.” Khang Hi trên mặt lộ ra mấy phần thương cảm, Tề Lạc nhịn sau một lúc lâu không có nhịn xuống, tiến

lên chen vào nói “Hoàng A Mã, con dâu cảm thấy a ca nhóm chỉ sợ sẽ xuyên tạc ngài ý tú, rốt cuộc ở tên huý thượng, Tú a ca cùng mười bốn a ca quá mức tương tự, đến lúc đó khí đến ngài...”

“Im miệng, này nào có ngươi chen vào nói phân?” Dận Chân nghiêm thanh quát bảo ngưng lại, Tề Lạc cắn môi quỳ xuống thỉnh tội, “Con dâu vọng ngôn, thỉnh Hoàng A Mã thứ tội.”

“Hảo, trẫm không trách ngươi, liền hướng ngươi đổi Dận Chân này phân tâm, trẫm liền sẽ không trách ngươi.” Khang Hi đổi các hoàng tử phẩm tính lại sao lại không hiểu biết? “Các ngươi an tâm, trẫm..... Khu khu..... Lưu lại tam phân di chiêu, long khoa nhiều đã là bỗng trẫm mệnh lệnh, ở dụ thân vương Bảo Thái, trương đình ngọc cùng đi hạ, mang về Càn Thanh cung chính đại quang minh mặt sau di chiêu, hơn nữa..... Còn có khác hai phân, trẫm đều đã an bài thỏa đáng.”

Khang Hi trên mặt hối nhẹ thượng hai phân, sắc mặt mang ra một tia đỏ ửng, trong mắt tinh quang hiện lên, nhìn Tề Lạc kiên quyết mở miệng “Dận Chân phúc tấn yên tâm, trẫm sẽ không làm hấn lại chịu ủy khuất.”

“Hoàng A Mã thánh minh.” Tề Lạc cúi đầu thưa dạ phun ra những lời này, Khang Hi thấy nàng trắng nõn cổ cáp phiếm đỏ ửng, thoái mái cười to “Dận Chân, phúc của ngươi tấn là trẫm cho ngươi chỉ, đại thanh tương lai Hoàng Hậu cũng là trẫm chọn, nha đầu này nói gả cho ngươi bất hối.”

Dận Chân chuyển hướng Tề Lạc, bình tĩnh trong mắt tràn đầy dày đặc tình ý, Tề Lạc càng là thẹn thùng không được, hờn dỗi nói “Hoàng A Mã, ngài..... Ngài như thế nào có thể..... Có thể cười con dâu.”

Khang Hi chậm rãi giấu đi ý cười, trầm giọng nói “Lão tú, ngươi muốn đổi xử tử té nàng, không cần giống trẫm giống nhau.” Dận Chân nghiêm túc giùng gật đầu, Khang Hi chậm rãi nhắm mắt lại, mệt mỏi mở miệng

“Giang sơn mỹ nhân cái nào nặng cái nào nhẹ? Cái nào nặng cái nào nhẹ?”
Bỗng nhiên tránh ra hai mắt, nhìn chằm chằm Tề Lạc hỏi “Ngươi nói, cái nào nặng cái nào nhẹ?”

Tề Lạc cảm thấy được Khang Hi trên người lộ ra âm ngoan chi khí, Dận Chân khó nén nôn nóng, Tề Lạc nâng lên vọng tiến Khang Hi trong mắt, quật cường mở miệng “Giang sơn đều ở nắm giữ, mỹ nhân ở bên làm bạn, đây là ngài Tứ hoàng tử, ta sẽ đứng ở hắn bên người, vĩnh viễn đứng ở hắn bên người.”

“Hảo, hảo, hảo.” Khang Hi trừ bỏ hảo tự, cũng nói không nêu lời cái gì, hoãn một hơi, đối với Dận Chân nói “Trẫm truyền ngôi cho ngươi, có nhiên bởi vì ngươi là mẫn dung nhi tử, nhưng càng có rất nhiều -- Dận Chân -- Ái Tân Giác La Dận Chân, đại thanh giang sơn chỉ có giao cho ngươi trên tay, trẫm mới có thể yên tâm, mới có thể ở dưới chín suối, gặp mặt liệt tổ liệt tông.”

“Hoàng A Mã, nhi tử nhất định không phụ ngài sở vọng, thống trị hảo giang sơn xã tắc.” Dận Chân thè nói, Khang Hi gật gật đầu, nhẹ giọng nói “Còn có chính là Lăng Trụ, Dận Chân, ngươi phải nhớ kỹ hắn không phải tham luyến quyền thế người, trẫm phỏng đoán -- không, trẫm minh bạch hắn nhất định sẽ ở ngươi đăng cơ lúc sau, hoàn toàn rời khỏi triều đình, chờ có bạc đãi hắn, vì quân giả có thể sinh nghi, nhưng muốn phân rõ ngươi, quyền thế muốn phóng đến hạ, thu đến hồi, đương cái hảo hoàng đế không phải kiện chuyện dễ dàng, ngươi về sau liền biết được.”

“Nhi thần ghi nhớ Hoàng A Mã dạy bảo.” Khang Hi suy nghĩ sau một lúc lâu, mới chậm rãi mở miệng nói “Dận Chân, tuy rằng trẫm không muốn quấy rầy đến an giấc ngàn thu mẫn dung, nhưng trẫm hy vọng có thể trả lại thiên lúc sau, cùng nàng hợp táng, trẫm muốn bồi nàng, chỉ bồi nàng một cái.” Dận Chân nhắm mắt lại, trịnh trọng gật gật đầu, “Nhi thần tuân chỉ.”

Đại điện môn bị đẩy ra, các hoàng tử nối đuôi nhau mà nhập, Khang Hi phất tay làm Lý Đức Toàn đem trong điện sa mành vẫn khởi, ánh mắt ở này đó mấy đúra con trai trên người dạo qua một vòng, cũng không có nói lời nói.

Các hoàng tử thấy Dận Chân cùng Tề Lạc quỳ gối Khang Hi trước giường, trong mắt lộ ra ghen ghét, giống như bọn họ mới là phụ tử, mà những người khác đều là không liên quan người. Tam a ca đi đầu quỳ xuống đất thỉnh an, còn lại người cũng quỳ xuống đất hành lễ.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 290

Dận Chân đem mu bàn tay ở sau người, Tề Lạc đứng ở mặt sau, tự nhiên nhìn ra trên tay hắn gân xanh một cây một cây nổi lên, trên người ẩn ẩn lộ ra tàn khốc, thấy chín a ca cùng Dận Trinh ở nhẹ giọng nói cái gì, Tề Lạc âm thầm phỏng đoán, mười bốn a ca chỉ sợ lại sẽ bị đương pháo đốt thả, loại này xuất đầu sự trước kia đều là mười a ca nha, thấy cúi đầu vô ngữ mười a ca vị trí vị trí, cùng Dận Tự không gần không xa kéo ra khoảng cách, liên tưởng đến trước một trận hán dường bệnh tin tức, cái nào lại sẽ nói mười a ca là bao cỏ?

“Tú ca, Mẫn Thành thống lĩnh có lẽ không phải phụng ngài mệnh lệnh, mà là Hoàng A Mã mệnh lệnh hộ giá đi.” Quả nhiên không phụ Tề Lạc suy nghĩ, mười bốn a ca giành trước mở miệng, cũng lại lần nữa trùng mắt nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, nhìn Dận Chân trung mà không sợ nói “Hoàng A Mã chỉ sợ sớm nhìn ra có người có mang dị tâm, mới ám lệnh trung với hoàng mệnh Hộ Quân Doanh tiến đến cứu giá, cũng đỡ phải có người âm thầm làm chút bỉ ổi việc, chỉ là Hoàng A Mã --”

Dận Trinh trong mắt lê quang chớp động, phản hận trung lộ ra một phân tiếc hận, nghẹn ngào nói “Hoàng A Mã chung quy không có chờ đến, lại --” rốt cuộc nói không được, Dận Trinh khóc đảo với mà, bộ dáng kia muốn nhiều thê thảm có bao nhiêu thê thảm, Dận Tự tiến lên nâng dậy hắn, trong mắt lộ ra đau thương, nhẹ giọng an ủi “Thập tứ đệ, Hoàng A Mã hiểu được ngươi hiếu tâm.”

Dận Trinh dựa tám a ca, khóc lóc nói “Bát ca, nếu Hoàng A Mã an bài Mẫn Thành, thánh minh Hoàng A Mã nhất định hiểu được có người mưu đồ gây rối thậm chí...” Phẫn nộ nhìn thoảng qua mặt trầm như nước Dận Chân, áp không được trong lòng hỏa khí, thanh âm tuy không lớn, nhưng đủ để cho mọi người nghe rõ, “Chỉ sợ là có người chờ không kịp, vội vã muốn quân lâm thiên hạ, Hoàng A Mã... Ngài... Nhi tử bất hiểu cứu giá chật trẽ.”

Vừa mới bình ổn kế vị phong vân làm Dận Trinh nói này đó giống thật mà là giả lời nói, lại lần nữa bao phủ ở sương xuân viên trên không, lúc này trong sáng trong trời đêm, không biết từ nào thổi qua một thốc đậm vân chặn minh nguyệt, không trung cũng bay xuống một ít bông tuyết, màn đêm hạ càng có vẻ tinh oánh dịch thấu, Tề Lạc ngửa đầu nhìn không trung, bởi vì nàng cách Dận Chân rất gần, Dận Trinh lại ở bên cạnh khóc rống không thôi, dùng chỉ có hai người có thể thấy thanh âm nói “Hoàng A Mã tất sẽ an bài thỏa đáng, Hộ Quân Doanh quân quy đầu điều chính là phụng chiếu hộ giá.”

Dận Chân đầu óc đột nhiên thanh tịnh rất nhiều, khả năng trước nay liền không có hò đò, chỉ là ở trong lòng hắn cho dù biết được kế vị sẽ không dễ, chỉ là không nghĩ tới sẽ như thế tàn khốc, hắn này đó huynh đệ, này đó nhiều năm qua đoạt đích huynh đệ, một phân cơ hội đều sẽ không bỏ qua, ước gì hắn vạn kiếp bất phục, vô tình nhất là nhà đế vương, ngạch nương ngươi lại nói đúng, nhi tử chẳng sợ chân đạp máu tươi cũng muốn bước lên đế vị. Dận Chân tay nắm chặt đến càng khẩn, quát bảo ngưng lại nói “Lão thập tứ, trẫm không thiện với lương tâm, ngươi như thế vọng ngôn, liên tiếp đối trẫm bất kính, thật đương trẫm không dám xử trí ngươi sao?”

Nghe thấy lời này, Dận Trinh trong lòng căng thẳng, hắn nhưng quá hiểu được chính mình cái này tú ca bản lĩnh, nhưng lúc này tên đã trên dây

không thể không phát, khóc đến càng vì thê lịch, mấy dục ngất “Hoàng A Mã, ngài thây cốt chưa lạnh, Tú a ca liền phải nghiêm trị nhi tử, ngài chậm một chút đi, mang nhi tử cùng đi đi, nếu bằng không……. Nhi tử không đường sống” chín a ca ôm lấy Dận Trinh đầu vai không ngừng phụ họa, trường hợp lại một chút hỗn loạn.

Mọi người tuy rằng trong ánh mắt lộ ra nghi kỵ, nhưng thấy dụ thân vương Bảo Thái, Trang Thân Vương thế tử Dương Khang kiên định đứng thẳng ở Dận Chân bên người, hơn nữa mă tề trương đình ngọc ở triều thần trung uy danh, càng quan trọng là kia tam phân di chiếu tương nhược bàn thạch giống nhau, đến không nghĩ Dận Tự đám người sở liệu tưởng như vậy, nhân tâm di động.

Dận Chân biết được không thể lại cùng bọn hắn dây dưa đi xuống, trầm giọng hỏi “Mẫn Thành, ngươi rốt cuộc là phụng ai mệnh lệnh? Chiếu thư ở đâu?”

Mẫn Thành cắn chặt hàm răng quan, hai mắt dục nứt, thấy Dận Tự liên tiếp gật đầu, tâm một hoành từ trong lòng móc ra kim hoàng chiếu lệnh, giơ lên cao qua đỉnh đầu “Chiếu thư tại đây, Hộ Quân Doanh… Vì tiên hoàng tận trung, tru này bất trung bất hiếu…”

“Mẫn Thành, ngươi muốn cầm ngụy chiếu tru sát cái nào?” Không đợi hắn nói xong, những lời này từ xa tới gần truyền đến, Dận Chân cảm thấy trong lòng cục đá rốt cuộc rơi xuống đất, vừa mới thấy Hộ Quân Doanh cầm trong tay lợi kiếm hàn quang, thiếu chút nữa liền mệnh lệnh giấu ở chỗ tối người ra tay, ở đế vị tranh đoạt thương, không thể gắt gao dựa vào Khang Hi giữ gìn, hắn lại như thế nào sẽ không làm tốt hoàn toàn chuẩn bị, chỉ là nếu là đi đến kia một bước, đời sau chỉ sợ sẽ lưu lại một ít bênh danh, tuy rằng không thèm để ý, nhưng ai lại không nghĩ có cái hảo thanh danh? Đặc biệt là đế vị truyền thừa, càng là ra không được một phân sai lầm.

Lăng Trụ ăn mặc nạm vàng biên áo giáp, áo khoác bài bố tố bào, mũ giáp thượng màu đỏ trâm anh đã là đi ra ngoài, dựa theo Hộ Quân Doanh truyền thống, cánh tay trái hệ hắc sa, trâm ốn đã đi tới, từng bước một phảng phất muôn bước vào ở đây mọi người trong lòng, Mẫn Thành như gió lạnh trung run rẩy lá rụng, môi không nghe sai sứ “Thống lĩnh... Không... Trí Viễn Công, ngài như thế nào sẽ... Sẽ...”

Dận Trinh cũng định chỉ tiếng khóc, trong lòng khó tránh khỏi kinh ngạc, hắn không phải hồi phủ đóng cửa ăn năn sao?

Dận Tự mặt lộ vẻ cười khổ, trong lòng càng là chua xót khó làm, Trí Viễn Công Lăng Trụ chỉ sợ trước nay liền không rời đi quá sướng xuân viên, phong đài đại doanh? Nơi đó chỉ sợ đã là bị hắn không chế được đi, nếu bằng không như thế nào sẽ đến muộn một bước?

Lăng Trụ quét Hộ Quân Doanh binh sĩ liếc mắt một cái, đi đến Dận Chân trước mặt, hành đại lễ thăm viếng “Nô tài Lăng Trụ khấu thỉnh Hoàng Thượng kim an, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế.”

“Trí Viễn Công đứng dậy.” Lăng Trụ cũng không có y mệnh, dập đầu nói “Khai tầu vạn tuế, phụng đại sự hoàng đế chi mệnh, nô tài đã là tru sát không phục thánh mệnh phong đài đại doanh thống lĩnh tì tướng, quân cận vệ đã là tiến vào chiếm giữ phong đài đại doanh, thỉnh Hoàng Thượng an tâm, loạn thần tặc tử toàn đã tru sát.”

Dận Chân gật gật đầu, nhẹ giọng nói “Trí Viễn Công, vất vả ngươi.” Lăng Trụ chậm rãi đứng dậy, nhìn thoáng qua mọi người, thấy Tề Lạc không việc gì mới yên tâm, chậm rãi xoay người, một sửa ngày xưa bình thản, bọn họ trong miệng lóng thán gian nịnh, đã từng huyết nhiễm chiến trường, đánh thắng kia tràng khuynh quốc chi chiến, bắt sống la sát quốc hoàng đế, đều coi thường sủng thần thanh danh hạ Lăng Trụ.

“Ta nhớ rõ đã dạy các ngươi, phân biệt đúng sai, chẳng lẽ đao kiếm thêm với Hoàng Thượng chính là ta tự mình huấn luyện ra Hộ Quân Doanh?” Lăng Trụ ngũ khí càng thêm nghiêm khắc, ánh mắt đảo qua trước mặt binh sĩ, cao giọng mệnh lệnh “Hộ Quân Doanh quân quy chẳng lẽ các ngươi đều quên không thành? Bối cắp Hoàng Thượng nghe.”

Hộ Quân Doanh binh sĩ nhìn thấy Lăng Trụ, phảng phất tìm được người tâm phúc giống nhau, không biết ai hô một tiếng “Thống lĩnh đại nhân, Trí Viễn Công” bên cạnh mọi người đi theo phụ hợp nhau tới, đao kiếm trỏ vào bao, hướng Lăng Trụ hành quân lễ, theo sau hướng đối với Dận Chân quỳ một gối đao, bắt đầu cùng kêu lên ngâm nga quân quy, Dận Tự thân mình lay động, đại thế đã mất, nguyên lai ở trên chiến trường đua trở về tình ý, thật sự không thể là bạc thu mua đến trung thành.

Dận Chân hơi hợp lại so mắt, nghe bên tai quanh quẩn trung với hoàng mệnh, trong lòng cảm khái không thôi, nguyên lai Hoàng A Mã đem hết thảy đều an bài hảo, bầu trời đêm đậm vân phiêu tán, minh nguyệt một lần nữa lộ ra, sán đến bên cạnh ngôi sao càng thêm loá mắt, kia đối nhất lượng sao trời hứa chính là Hoàng A Mã cùng ngạch nương.

“Lăng Trụ, ngươi dựa vào cái gì nói Mẫn Thành trong tay chiểu thư là nguy chiểu?” Dận Trinh trùng lớn đôi mắt, lịch vừa nói nói “Hoàng A Mã răn dạy ngươi, mệnh ngươi vô chiểu không được yết kiến, ngươi lại trả đũa? Ngươi hiện tại chức quan là lãnh thị vệ nội đại thần, cũng không phải là Hộ Quân Doanh thống lĩnh, ngươi kết bè kết cánh lại làm sao dám vì trung thần?”

Lăng Trụ cực kỳ bình đậm nhìn lướt qua Dận Trinh, kia biểu tình phảng phất đang xem một cái tiến thối hài đồng, cũng không có trả lời, mà cao giọng hỏi “Mẫn Thành, ngươi cầm trong tay đến thật là tiên hoàng chiểu thư?”

Mẫn Thành tay chặt chẽ năm chặt chiếu thư, suy sụp tê liệt ngã xuống với mà, nước mắt ngăn không được chảy ra, nhẹ giọng cảm khái nói: “Thống lĩnh, ta chung quy vẫn là làm ngài thất vọng rồi, nếu là còn ở ngài bên người vì ti tướng thật là tốt biết bao, đó là ta tốt nhất nhất ngày tháng thoái mái.”

Mẫn Thành trước hướng Dận Chân dập đầu “Nô tài tội đáng chết vạn lần, thỉnh Hoàng Thượng thứ tội.” Không đợi Dận Chân có gì răn dạy, có chưa vài phần lưu luyến vài phần cầu xin nhìn Lăng Trụ, “Thống lĩnh đại nhân ân tình, vinh Mẫn Thành kiếp sau lại báo.” Rút ra eo trung đao kiếm, đặt tại trên cổ, ánh mắt dừng ở Dận Tự trên người, trên mặt lộ ra tươi cười, cất cao giọng nói “Tám a ca, nô tài đi trước một bước, vì ngài đi Diêm La Điện dò đường, ngài để vương chi mộng cũng nêu tỉnh.”

“Phốc” một tiếng, Hộ Quân Doanh thống lĩnh Mẫn Thành mưu phản thất bại, tự vận mà chết, Dận Chân một lần nữa không chế sướng xuân viên thế cục.

Chương 525 quân lâm thiên hạ (tam)

Đã gần đến nửa đêm, Dận Chân không nghĩ lúc này vỗ Khang Hi linh cữu phản hồi Tử Cấm Thành, liền sai người đi trước tế bái khóc tang, ngày mai sáng sớm lại hồi hoàng cung. Bởi vì không chế được thế cục, Dận Chân rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhiều năm mưu hoa rốt cuộc đạt thành mong muôn, hắn ngôi vị hoàng đế được đến thực sự không dễ, thấy Dận Trinh đám người vẻ mặt ủ rũ, trong lòng nhưng thật ra vui sướng không ít, cũng lộ ra mấy phần mờ mịt, có thần hai tròng mắt mang ra đối Khang Hi tưởng niệm quyền luyến, thảng đến lúc này Dận Chân mới cảm giác được Khang Hi thật là đau lòng hắn, nếu bằng không cũng sẽ không hao hết tâm tư như thế an bài.

Dận Chân đứng ở Khang Hi linh cữu phía trước, bên tai vang lên hắn cuối cùng giao phó, ngược lại không thấy vừa mới vui sướng, mà là cảm thấy trên người nặng trĩu, hàng năm ban sai, hắn làm sao từng không rõ hiện giờ giang sơn đã là vỡ nát, toàn bộ đại thanh quốc khổ chỉ có kẻ hèn 400 vạn lượng bạc, nếu muốn cho tổ tông cơ nghiệp có thể kéo dài, hắn lại muốn trả giá nhiều ít tâm lực?

“Hoàng A Mã, ngài cấp nhi tử một cái khổ sai sự.” Dận Chân nhịn không được nhẹ giọng mở miệng, quỳ trên mặt đất đầu đội hiếu mū, thân xuyên đồ tang khóc đến đôi mắt sưng đỏ Dận Trinh, trên người lộ ra ghen ghét phẫn hận, bĩu môi, muốn mở miệng châm chọc hai câu, Dận Tự ở bên cạnh vội vàng kéo hắn, nhẹ nhàng lắc đầu, lúc này không thể lại chọc giận Dận Chân, nếu là đi thêm vì phân biệt, lấy hắn tàn nhẫn, nhất định sẽ không lại nuông chiều nhẹ tha cho bọn hắn này đó nhiều năm địch thủ.

Dận Tự trong lòng biết rõ ràng, sân loạn dựng lên tính toán theo Lăng Trụ đã đến, cùng với Hộ Quân Doanh trung quân phục tùng mệnh lệnh, là một chút cơ hội đều không có, nếu không phải Khang Hi vừa mới tán thiêng, Dận Chân không nghĩ rời xuồng cái huynh đệ tương tàn thanh danh, chỉ sợ vừa mới dựa vào Mẫn Thành chi ngôn, liền sẽ nghiêm khắc xử trí hắn đi, cúi đầu liễm đi trong mắt mát mát, hiện giờ tư thế chỉ có thể từ từ mưu tính, Dận Tự trong mắt phiến quá một phản ngoan độc, cho dù hắn vô duyên để vị, cũng không thể làm Dận Chân hảo quá, hắn là sẽ không dễ dàng phụ đầu xưng thần

Chín a ca khóc tang trung gian nghỉ khi nhẹ giọng oán giận: “Mẫn Thành kia nô tài thật đúng là vô dụng, uổng phí nhiều như vậy tâm huyết, hắn đương mười năm hơn Hộ Quân Doanh thống lĩnh, Lăng Trụ chỉ khinh phiêu phiêu nói một câu nói, thế nhưng đều quỳ xuống đất cúi đầu thỉnh tội? Mà hắn thế nhưng nhát gan thanh kiêm tự vận? Mệt ta còn cho là điều hán tử, sớm biết hôm nay tình hình……” Nhìn thoáng qua quỳ gối phu

nhân phúc tấn phía trước thấp giọng khóc thút thít tè Lạc, mang theo mấy phần hối hận nhẹ giọng “Lúc trước ngài thật hắn là tiên cung thỉnh chỉ, Lăng Trụ ái nữ chi tâm, chúng ta đều xem nhẹ, hơn nữa..... Nàng..... Đảo thật sự cùng khác nữ tử bất đồng, đáng tiếc.”

Dận Tự theo chín a ca ánh mắt nhìn lại, lúc này tè Lạc đồng dạng một thân đồ tang, đồ trang sức trang sức toàn bộ bỏ đi, chỉ nhìn thấy mơ hồ ở cổ tay chỗ mang theo một đôi Phật châu, mà gian không thấy ngày xưa hồng nhuận phấn nộn mà là lộ ra mấy phần tái nhợt, nhẹ nhàng hai tròng mắt trung súc nước mắt, trường kiều lông mi thương đứng vài giọt trong suốt nước mắt, giữa mày mang theo vài phần đau thương bi thiết, càng sán ra nàng như không cốc u lan, chọc người thương tiếc yêu thương, tái ngoại mộc lan hành trình, kia như liệt hỏa giống nhau tính tình, vừa mới lại cùng hướng xem thường bất luận kẻ nào Dận Trinh tranh phong tương đối.

Dận Tự đem ánh mắt dời đi, ngón tay thủ sẵn mặt đất, để tay lên ngực tự hỏi, hối hận sao? Có lẽ đi, trước nay đều không có nghĩ tới bị Lăng Trụ tàng thật sự nghiêm khuê các trung thanh danh không hiện ái nữ, thế nhưng như thế bất đồng người khác, là chính mình vàng thau lẩn lộn, lúc trước như thế nào cố tình tin Lăng Thành lời nói, hé thảy là từ kia mới bắt đầu trở nên không khỏi khống chế.

Ở trong đại điện, những người khác đều là quỳ, chỉ có Dận Chân một mình một người đứng thẳng, hắn môi cơ hòm nhập thành một cái tuyển, híp mắt tự nhiên nhìn ra Dận Tự trên mặt thần sắc biến hóa, trên người lộ ra càng trọng lệ khí, hơn nữa vừa mới Dận Tự âm thầm châm ngòi Dận Trinh, sự tình trước kia từng màn tái hiện, làm Dận Chân cơ hòm muốn mở miệng răn dạy, lúc này hoảng hồn một thân quần áo trắng chạy tiến vào, nhìn thoáng qua mọi người, nhanh hơn bước chân, phác quỳ gối Khang Hi linh trước, thấp giọng khóc thút thít “Hoàng mã pháp, tôn nhi bất hiếu, không có thấy ngài cuối cùng một mặt, tôn nhi..... Ô ô.....”

Tề Lạc đã có một đoạn nhật tử không có nhìn thấy hoằng lịch, phảng phát hắn lại trường cao trường tráng một ít, nhẹ giọng kêu “Hoằng lịch, hoằng lịch”

“Ngạch nương,” hoằng lịch hồng con mắt nhào vào Tề Lạc trong lòng ngực, khóc rống thất thanh, Tề Lạc khẽ vuốt hắn nhíu chặt mày, tiếng nói có vài phần khàn khàn, “Hoằng lịch, ngươi hoàng mã pháp trên trời có linh thiêng cũng không nghĩ nhìn thấy ngươi như vậy, ngươi……” Ngẩng đầu vọng tiến Dận Chân trong mắt, tiếp theo nhẹ giọng, “Phải kiên cường, chỉ có như vậy, hắn mới có thể đi an tâm”

Hoằng lịch gật đầu, dùng tay áo giắc sát tịnh nước mắt, Dận Chân quay đầu lại không hề xem tướng ủng mǎu tử, tiếp tục nhìn chằm chằm linh cữu phát ngốc, lấy Dận Tự ở trong triều thế lực, lúc này quyết không thể dễ dàng trị tội, lâu như vậy đều nhịn, cần gì phải để ý đa dụng chút thời gian? Bọn họ nếu là thành thật chút kia còn sẽ hảo quá chút, nếu là… Trở ngại hắn chấp chưởng giang sơn, Dận Chân mắt ứng trung âm vụ càng trọng, tuyệt không chấp nhận được bọn họ lại làm càn.

Lăng Trụ xử trí xong Hộ Quân Doanh mà sự tình, kéo trầm trọng bước chân đi vào lâm thời làm tốt linh đường, tuy nói là lâm thời quan địa phương, nhưng rốt cuộc Khang Hi là một thế hệ đế vương, sau khi chết tôn vinh vẫn là tǎn hiện không bỏ sót, nhưng này hết thảy hắn đã là nhìn không thấy. Lăng Trụ xuyên qua quỳ xuống đất mọi người, đường kính đi vào linh cữu phía trước, chậm rãi dừng lại bước chân, rồi sau đó lại chậm rãi nhắm lại hai mắt, ngày xưa ở chung, Khang Hi cuối cùng nhật tử giao phó, cùng với hắn trong mắt kia phân tiếc nuối, không có thấy Khang Hi cuối cùng một mặt, Lăng Trụ cảm thấy trong lòng rất là không dễ chịu, chua xót, bi thống, tiếc nuối, tiếc hận, thậm chí còn có một phân giải thoát, đối với Khang Hi, hắn lúc này cũng không hiểu được hắn là loại nào cảm tình, chỉ sợ đều có một ít đi.

Bùm một tiếng, Lăng Trụ quỳ trên mặt đất trọn lên mắt hổ nước mắt trào ra, trầm thấp mà nức nở nhẹ gọi “Hoàng Thượng, Hoàng Thượng...” Tuy rằng chỉ là này kẻ hèn mỉa chử, lại thật làm bên cạnh người giác sát đến Lăng Trụ trên người kia dày đặc đau thương Dận Chân bên cạnh cũng không khỏi đỏ mắt, quân thần chi nghị liền hắn là như bọn họ giống nhau, thuộc về hắn trung thần lại ở nơi nào?

Cao Phúc tới gần Dận Chân thấp giọng nói “Chủ tử, nô tài đã là đem Mẫn Thành tam tộc đều vòng lên, có phải hay không ấn ngài quy cù xử trí?” Lăng Trụ tuy rằng thương tâm, nhưng tai thính mắt tinh, tuy nghe không rõ lắm, nhưng cũng hiểu được đại khái, Mẫn Thành tội danh chỉ sợ sẽ bởi vì Dận Chân vô pháp xử trí Dận Tự đâm người tức giận định vì mưu phản, đó là tru chín tộc tội lớn, Lăng Trụ trong lòng nỗi lên không đành lòng, Mẫn Thành cuối cùng cầu xin chi ý, là muốn cho chính mình cho hắn lưu một cái huyết mạch, chính là nên như thế nào khuyên giải tì vết tất báo Ung Chính hoàng đế?

“Hoàng Thượng, nô tài có chuyện quan trọng hồi bẩm.” Lăng Trụ hạ giọng, Dận Chân nhỏ giọng phân phó Cao Phúc, nghe thấy lời này, sững sót một chút, nhẹ giọng nói “Trí Viễn Công, ngươi theo trẫm tới.” Ở Tề Lạc có vài phần lo lắng trong ánh mắt, Dận Chân cùng Lăng Trụ đi ra ngoài, trong đại điện người cũng đều âm thầm cảm nhận, chẳng lẽ còn có dị biến không thành?

Đi vào trắc điện, Lăng Trụ không chờ Dận Chân lên tiếng, quỳ xuống dập đầu “Hoàng Thượng, nô tài biết được Mẫn Thành tội không thể xá, nhưng hắn đã biết tội tự vận, cầu Hoàng Thượng võng khai một mặt, cho hắn lưu lại một cái huyết mạch đã sau đó thế hương khói.”

Dận Chân trong lòng thầm than, quả nhiên như thế, có chút vô lực, hắn giết phạt quyết đoán rất có danh tướng khí độ, chính là chính là tâm địa thiên mềm, lòng dạ đàn bà, khi nào mới có thể minh bạch trầm thảo không

trù tận gốc nguy hại? Chắp tay sau lưng nhìn trên tường treo ngư ông thả câu đồ, nửa ngày lúc sau mới mở miệng nói “Nếu không phải tiên hoàng che chở ngươi, nếu không phải trẫm lo lắng nàng thương tâm, thế ngươi âm thầm…… Chỉ bằng ngươi này phó tử bi tâm địa, đã sớm không hiểu được lưu lại nhiều ít mầm tai họa, chẳng lẽ ngươi tưởng mấy năm về sau có người tìm tới cửa tới, đồ chọc phiền toái, Mẫn Thành cầm ngụy chiêu triệu tập Hộ Quân Doanh vây quanh sướng xuân viên vốn chính là trọng tội, ngươi không được cầu tình.”

“Hoàng Thượng.” Lăng Trụ chưa từng có nghĩ tới nguyên lai vẫn luôn bị bảo hộ, có vài phần sững sờ, nhưng nghĩ đến lúc trước khi nghèo hèn Mẫn Thành cặp mắt kia, cùng với trước khi chết cầu xin, thật sự là không đành lòng, cúi đầu không dám nhìn Dận Chân, mang theo một phân thương cảm nói “Hoàng Thượng, không phải nô tài không hiểu được nặng nhẹ, lúc trước là nô tài đem Mẫn Thành tự mình đè bẹt đi lên, nếu không phải…… Chiến trường bị thương, làm tiên hoàng an tâm, không dám tái kiến Mẫn Thành một mặt, hắn cũng sẽ không rơi xuống hiện giờ nông nỗi, Hoàng Thượng, chẳng sợ cho hắn lưu lại một chất nữ cháu trai cũng hảo.”

“Ngươi thiện trong lòng?” Lăng Trụ nghe thấy lời này, trầm tư nửa ngày nhẹ nhàng lắc đầu phủ định, Dận Chân trong mắt lộ ra vừa lòng, thở dài nói “Còn không tính hò đồ.” Tự mình nâng dậy Lăng Trụ, nói tiếp “Tử lộ đều là Mẫn Thành chính mình đi, là hắn kinh không được người khác mượn sức lại cùng ngươi có quan hệ gì đâu? Chuyện của hắn ngươi không cần để ở trong lòng, trẫm đều có quyết đoán.”

Lăng Trụ hơi há mồm, chỉ có thể ủ rũ cup đuôi nói “Tuân chỉ.” Dận Chân thấy bộ dáng của hắn, cũng có một phân khó xử, cũng rốt cuộc minh bạch vì sao Khang Hi luôn là đối hắn ái hận có thêm, vì làm hắn trong lòng hảo quá một ít, chủ động nhắc tới “Lúc trước tái ngoại hành thích dùng ni-

trát ka-li, chính là từ Mẫn Thành kia chảy ra đi, hắn biết được người ái nữ sâu đậm còn dám không kiêng nể gì, trẫm tuyệt đối dung không được.”

“Hoàng Thượng, nô tài hiểu được,” đề cập đến đông đủ lạc, Lăng Trụ cũng nghỉ ngơi lại cầu tình xúc động, cũng minh bạch Dận Chân tại đây sự kiện thượng sẽ không mặc cho người nào khuyên bảo, lúc trước Tề Lạc vì hắn bị thương ngất qua đi khi, hắn kia phảng phất địa ngục Diêm La bộ dáng, hiện tại nói cái gì nữa đều là không hề bổ ích, vì Mẫn Thành chọc Dận Chân không mau, mất nhiều hơn được, Lăng Trụ âm thầm thở dài, trong mắt hiện lên một phân áy náy, theo sau đem Hộ Quân Doanh cùng phong đài đại doanh sự hồi bẩm cấp Dận Chân biết được, cũng ám chỉ Dận Chân sai khiến tin được người tiếp nhận.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 291

Đức phi ngừng nước mắt, trong lòng sợ hãi nhưng lại chỉ có thể quỳ xuống tiếp chỉ, Lăng Trụ triển khai di chiêu “Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiêu ngày, vĩnh cùng cung Đức phi xuất thân đê tiện, nguyên vì hiếu ý Hoàng Hậu nữ quan, ngoài ý muốn đến hạnh, nhiên này tâm tư xảo trá, phẩm hạnh không hợp, tuy có thể nuôi nấng trẫm chi con vợ cả hoàng tử tử Dận Chân, lại cực bất tận tâm, cực thất trẫm vọng, huỷ bỏ này phi vị, hàng vì quý nhân, giao từ Nghi Phi quản thúc, hoàng mười bốn tử túc vì đức quý nhân chi tử, khâm thưởng.”

Này nói di chiêu vừa ra, có thể nói hoàn toàn chấn động toàn bộ đại điện, mọi người trợn mắt há hốc mồm, không biết làm sao nhìn tê liệt ngã xuống trên mặt đất Đức phi, Tề Lạc kia chỉ lắc đầu, Khang Hi, thật đúng là sẽ mắng chửi người, những câu thật căm nhân tâm ngực.

Chương 527 quân lâm thiên hạ (năm)

Càn Thanh cung yên tĩnh một mảnh, châm rơi có thể nghe, ai đều không có nghĩ đến Khang Hi sẽ lưu lại một phần có vài phần hoang đường nhưng tinh tế cân nhắc lại hợp tình hợp lý di chiêu, chỉ là tất cả mọi người không nghĩ tới Khang Hi sẽ như thế tâm tàn nhẫn, này đối với Đức phi, không, đức quý nhân cùng mười bốn a ca tới nói thật ra là thực tàn nhẫn vô tình, này chỉ sợ là Khang Hi đối nàng ghét bỏ đạt tới cực hạn mới có thể lưu lại này phân di chiêu.

Tè Lạc trong lòng đói Khang Hi dâng lên một phân kính ý, nhìn về mặt không thể tin tưởng bị chịu đả kích mười bốn a ca, Khang Hi này cử cũng hy vọng hắn có thể nhận rõ tình thế, từ lấy mẫu quý, hắn chỉ sợ một chút hy vọng đều sẽ không có, đặc biệt là ở Khang Hi linh cữu phía trước tuyên bố di chiếu, tôn thất hoàng thân quốc thích cả triều đại thần lại có cái nào sẽ lại duy trì mười bốn a ca đâu?

Đến nỗi Đức phi, Tè Lạc cũng cảm thấy thực hả giận, nàng không phải thánh nhân, Đức phi lần lượt khiến cho thủ đoạn, nàng làm sao có thể quên? Đức phi thân mình vốn là không tốt, hiện giờ tại đây phóng nói di chiếu đả kích dưới, ho khan hộc máu kia vẫn là nhẹ, sắc mặt xám trăng, nắm xoài trên mặt đất, mờ mịt thấp ninh “Sẽ không... Hoàng Thượng sẽ không như thế đãi ta, nhất định sẽ không, ngươi.....” Ngón tay Lăng Trụ mang theo vài phần bệnh trạng điên cuồng “Ngươi cầm trong tay chính là ngụy chiếu, ngươi người này gian nịnh tiểu nhân, cũng dám lớn mật như thế làm càn.....”

Lăng Trụ đem chiếu thư hợp hảo, trào phúng nói “Đức quý nhân ngươi vẫn là lanh chả ơn hảo, này phân di chiếu dùng ngọc tỷ đã là lưu trữ, thậm chí ký lục ở đại sự hoàng đế cuộc sống hàng ngày lục trung, hơn nữa đóng thêm tiên hoàng tư án, nghi ngờ di chiếu chính là tội thêm nhất đắng trọng tội...”

Mười bốn a ca đột nhiên đứng dậy, từ Lăng Trụ trong tay đoạt lấy chiếu thư, triển khai sau hai mắt phảng phát muôn lấy máu phun hỏa giống nhau, từng câu từng chữ nhìn, nắm chặt di chiếu, vọt tới Khang Hi linh cữu trước mặt, hung hăng vỗ quan tài, phảng phát tiếng than đỗ quyên, rên rỉ “Hoàng A Mã, ngài như thế nào có thể như thế nhẫn tâm? Chẳng lẽ chỉ có tú ca là ngài nhi tử? Ở ngài trong mắt ta..... Ta lão thập tú lại coi như cái gì, ngài thế nhưng như thế làm nhục nhi tử, rốt cuộc nhi tử làm sai cái gì? Hoàng A Mã, ngài vì sao không ngôn ngữ? Nhi tử... Nhi tử không cam lòng...”

Một bên mãnh vỗ quan tài một bên không ngừng khóc kêu khóc nháo, thậm chí dùng đầu đụng chạm linh cữu, một bộ ủy khuất đến cực điểm bô dáng, thường lui tới xông vào trước nhất mặt chín a ca lúc này lại không có thanh âm, mười a ca ở hắn phía sau giữ chặt hắn ống tay áo, hạ giọng nói “Cửu ca, đại cục đã định, ngài cũng muốn cấp chính mình lưu điều đường lui, ngài chính là không vì chính mình tưởng, cũng muốn vì Nghi Phi nương nương ngẫm lại? Nàng tuy rằng còn có Ngũ ca, có thể... Thương yêu nhất trước sau là ngài, cần gì phải vì người khác xa xôi không thể với tới để vương bảo tọa, phí hết tâm huyết, bạch bạch xuất đầu gây chuyện? Cửu ca, ngài vẫn là hảo hảo cân nhắc một chút đi, ta lão mười là thật sự là không dành lòng thấy ngài hướng tử lộ thượng đi.”

Chín a ca thở dài một hơi, trộm ngẩng đầu nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, cũng không khôi âm thầm cân nhắc, hắn có thể hay không quay đầu lại? Có nghĩ thầm muốn tiến lên, lại nghe thấy Nghi Phi khụ khụ thanh âm, chính mình ngạch nương hai mắt đẫm lệ mông lung cầu xin biếu tình, làm hắn ngừng bước chân.

Dận Chân quan sát nhạy bén tự nhiên nhìn ra chín a ca lui bước, mân khẩn môi, mang theo một tia chờ đợi ánh mắt đứng ở chỗ cao nhìn chằm chằm hắn cuộc đời này lớn nhất địch thủ tám a ca Dận Tự, xem hắn sẽ như thế nào làm? Dận Tự chớp động con mắt, thân thể phảng phát nếu bị đinh trụ giống nhau, không chút sút mẻ, phảng phát không có nghe thấy Dận Trinh khóc thét tiếng động, Dận Chân mặt lộ vẻ một phân kín ý, hắn đảo thật là trầm ổn, đồng thời ám sinh cảnh giác, có thể xem xét thời thế, hắn thật đúng là không thể bỏ qua coi khinh.

Tề Lạc muốn rút về tay, lại bị Dận Chân nắm chặt càng khẩn, thấp giọng quát bảo ngưng lại “Đừng nhúc nhích, như vậy liền hão.” Ân ở hắn phía sau trộm bùi môi, nhưng lại thật sự không hề di động, Dận Chân khéo miệng tế không thể nghe thấy hướng về phía trước hơi kiều. Dận Tường

thấy Dận Trinh nháo càng thêm kỳ cục, tiến lên hai bước ôm lấy đầu vai hắn, lúc này Dận Trinh giọng nói đã khô khốc khàn khàn, cái trán sưng đỏ đǒ máu, chảy vào trong mắt máu tươi càng có vẻ hắn dữ tợn điên cuồng, thấp giọng khuyên nhủ “Lão thập tú, đừng náo loạn, ngươi như vậy thật sự làm đúc... Làm ngươi ngạch nương không mặt mũi.”

“Ngươi là cái nào cũng dám quản chuyện của ta nhi?” Dận Trinh bỗng nhiên đầy ra Dận Tường, trào phúng mở miệng “Ta đảo đã quên, ngươi luôn luôn vây quanh tú ca chuyền? Như thế nào hắn không thường ngươi điểm? Ngươi ngạch nương sinh thời liền cái danh hào đều không có, này nào có ngươi nói chuyện đường sống??”

Dận Tường lùi lại vài bước, nghe thấy lời này, trong lòng chua xót không thôi, nghĩ đến hắn ngạch nương tuy rằng tần phong mãn phi, xác thật là sau khi chết mới truy phong, Đức phi lúc này cũng tinh táo lại, lung lay đứng dậy, tiến lên vài bước ôm lấy Dận Trinh, ai oán khóc lóc kẽm “Lão thập tú, ngạch nương nhi tử, là đương ngạch nương vô dụng, làm ngươi nhận hết ủy khuất, uổng có cầm binh chí khí, khuynh quốc chi tài lại bị —— bị gian nịnh sở làm, ngươi Hoàng A Mã là ——”

Dận Trinh mãn vỗ quan tài, khàn khàn hô “Hoàng A Mã, là cái nào gian nịnh tiểu nhân, nhi tử —— nhi tử ——” Dận Chân muôn mở miệng quát bảo ngưng lại, Lăng Trụ thấy triều thần ánh mắt đều tập trung ở hắn trên người, nghĩ đến Khang Hi lúc tuổi già bị hắn này đó hoàng tử bức bách bộ dáng, cô đơn hao tổn tinh thần, rất sợ hoạ từ trong nhà không được chết già, thậm chí vì cân bằng triều chính, biết rõ lại trị hủ bại cũng không dám ra tay sửa trị, làm cho bá tánh thật là ăn trầu uống hi. Nghẹn hơn hai mươi năm hỏa khí, rốt cuộc nhịn không được bộc phát ra tới.

Lăng Trụ ngoài dự đoán mọi người tiến lên hai bước, quỳ một gối ở Khang Hi linh cữu phía trước, ngẩng đầu nhìn Khang Hi bài vị, trầm giọng nói “Hoàng Thượng, ngươi sủng tín bạn hai mươi năm Trí Viễn Công

Lăng Trụ sẽ nói ra ngài tưởng nói, chưa hết chi ngôn, thỉnh ngài ở thiêng
anh linh đi thong thả.”

Cũng không hiểu được là trùng hợp, vẫn là Khang Hi thật sự anh linh
không tiêu tan, linh cữu trước chậu than đột nhiên ánh lửa đại thịnh, vụt ra
ngọn lửa, không biết từ từ đâu ra âm phong gợi lên chiêu này hồn phiền,
phát ra sàn sạt tiếng vang, đủ loại dị tượng làm cho mọi người trong lòng
phát khẩn, đối với cỗ đại người tới nói, bọn họ đối linh hồn có cực cao
kính ý, sôi nổi quỳ rạp xuống đất dập đầu không ngừng.

Lăng Trụ hít sâu một hơi, đứng lên nhìn sắc mặt trăng bệch thân mình
lại có chút run rẩy mười bốn a ca, cao giọng mở miệng nói “Mười bốn gia,
ngài là tiên hoàng thập tứ hoàng tử, cũng coi như tinh thông chiến sự.
Ngươi oán hận tiên hoàng bất công không cho ngươi thi triển bản lĩnh cơ
hội, nhưng ngươi nghĩ tới không có, mấy năm nay ngươi lại làm cái gì?
Bên không nói, liền ngôn Tây Bắc vừa đứng, tranh công vọng ngôn, thậm
chí hâm quân cận vệ vào chỗ chết, ở chiến trường thượng, bọn họ đều là
ngài đồng bào, chẳng lẽ « Tân phong. Không có quần áo » ngươi chưa từng
nghe qua? Vẫn là ngài cảm thấy này đó Hoàng Thượng sẽ không hiểu
được?”

Dận Trinh thân mình đong đưa, đầy mặt hổ thẹn không dám đối mặt
mọi người tìm tội nghiên cứu, hắn không nghĩ tới Lăng Trụ sẽ như thế
không lưu tình, tức giận quát “Ai cho ngươi lá gan, một cái nô tài cũng
dám tới giáo huấn gia?”

“Là tiên hoàng.” Lăng Trụ cũng không lui ra phía sau, mà là thăng thắn
eo, không sợ nhìn chằm chằm Dận Trinh, thăng đến hắn cúi đầu, mới tiếp
theo mở miệng “Tại tiên hoàng lúc tuổi già, Lăng Trụ thường bạn bên
người, nhìn quen tiên hoàng vì ngươi hao tổn tinh thần thương tâm, mười
bốn gia, tiên hoàng đã từng có ngôn, ‘nếu trầm lão thập tứ có thể buông
tranh vị chi tâm, kia đại thanh có lẽ sẽ nhiều một viên mãnh tướng’.

Ngươi tính tình kiêu ngạo dẽ giận, lòng dạ hẹp hòi, thậm chí có vài phần lỗ mäng bát kẽ hậu quả, đại thanh yêu cầu chính là ổn định, lê dân bá tánh yêu cầu chính là an cư lạc nghiệp, này đó ngươi lại sao có thể làm được? Tiên hoàng lại như thế nào sẽ đem đại thanh giang sơn giao cho ngươi trong tay, ngươi trước nay liền chưa từng tại tiên hoàng kế vị người được chọn trung.”

Dận Trinh hai chân nhũn ra, trong mắt lộ ra mê mang dại ra, Lăng Trụ cảm thấy đã là mở miệng, cũng không hề Benton tâm, làm trò mọi người đem nói rõ ràng, đối Ung Chính tương lai vững vàng triều cục cũng là có chỗ lợi, quay đầu nhìn tam a ca, thấy hắn trong mắt cũng khó nén mắt mát, trầm giọng nói: “Tam a ca, tiên hoàng cho ngài đánh giá là, tính tình hiền hoà, làm việc lo trước lo sau, không đủ quả quyết, không phải vì quân người.”

“Thì ra là thế.” Tam a ca hít sâu một hơi, hướng Lăng Trụ chắp tay “Đa tạ Trí Viễn Công.”

“Chín a ca giỏi về quản lý tài sản, mười a ca lỗ mäng mà thận trọng, ngài nhị vị xuất thân cao quý, lại liền tự lập dũng khí đều không có, tiên hoàng làm sao có thể suy xét các ngươi?” Lăng Trụ nhìn Dận Tường, trong ánh mắt mang theo đáng tiếc, tiếp theo mở miệng nói “Đến nỗi mười ba a ca, tiên hoàng nói ngài là người có cá tính, nhưng vì quân giả làm sao có thể hành động theo cảm tình, không hiểu đến dấu diếm nửa phần, toại ngài chỉ có thể vì Hiền Vương.”

“Vì Hiền Vương cuộc đời này đủ rồi.” Dận Tường hướng Lăng Trụ chắp tay, trên người lộ ra tiêu sai không kèm chế được, hắn rốt cuộc hiểu được thua ở nơi nào, nhìn về phía Khang Hi bài vị, âm thầm minh ước sẽ đem hết toàn lực phụ tá Dận Chân, khiến cho giang sơn ổn định mới không hổ liệt tổ liệt tông.

“Đến nỗi tám a ca ——” Lăng Trụ lúc này cũng có vài phần do dự, hít sâu một hơi, suy nghĩ sau một lúc lâu mới chậm rãi mở miệng “Bát gia, nô tài chỉ có một câu dâng lên, tiên hoàng đã từng có ngôn ‘ tám a ca Dận Tự nơi chốn học trẫm, nơi chốn học không giống, trẫm tuy đãi thần công khoan dung, nhưng hắn lại càng so trẫm càng khoan dung thượng hai phân, thường này dĩ vãng giang sơn nguy rồi, tất sẽ triều chính hỗn loạn, ba năm trong vòng chỉ sợ loạn dân sẽ khởi nghĩa vũ trang ’.”

Dận Tự chậm rãi cúi đầu, mặt lộ vẻ một phần cười khổ, nguyên lai hắn thua ở học Khang Hi khoan dung phía trên? Thấy hắn biểu tình cô đơn, câu kia quân cờ, đá mài dao chi ngôn, Lăng Trụ chung quy vẫn là không có mở miệng nói ra.

“Kia tú ca đâu? Chẳng lẽ hắn liền bởi vì là hiếu ý Hoàng Hậu con vợ cả?” Dận Trinh lúc này mở miệng hỏi, Lăng Trụ than nhẹ “Chẳng lẽ di chiêu còn viết không đủ rõ ràng sao? ‘ nhân phẩm quý trọng, thân tiểu trẫm cung ’ tiên hoàng từng ngôn nói ‘ Tú a ca tính tình kiên cường mà không thể đoạt ý chí, tâm hê thiêng hạ, có thể bỏ trẫm biệt không đủ, đương là chủ chính người ’.”

Nói xong lời này, Lăng Trụ lại lần nữa quỳ xuống, cao giọng nói “Tiên hoàng chọn tân quân, xem đến là hoàng tử phẩm tính, muốn chính là giang sơn củng cố, vạn sẽ không chỉ dựa vào con vợ cả liền lập hoàng tử vì quân.” Vừa dứt lời, chậu than ngọn lửa lại lần nữa bỗng nhiên thoán khỏi, ngay sau đó chậm rãi tắt, Càn Thanh cung triều thần tôn thát tất cả đều quỳ sát đất, cùng kêu lên nói “Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế.”

Tề Lạc tay bị Dận Chân bắt lấy, như thế nào cũng quỳ không dưới thân, chỉ có thể ở hắn phía sau cùng hướng này phân tôn vinh, cũng không khỏi cảm khái Khang Hi khả năng thật là ở thiên có linh đi, nếu bằng không lại như thế nào sẽ như thế vừa vặn? Dận Chân cúi đầu nhìn quỳ xuống đất mọi người, trong lòng dâng lên vài phần duy ngã độc tôn hào hùng, hắc diệu

thạch hai tròng mắt thâm u chớp động kiên định mà chấp nhất ánh sáng, thấp giọng nhẹ giọng “Hoàng A Mã, nhi tử sē không phụ ngươi sở vọng, tất sē khai sáng thịnh thế.”

Chương 528 quân lâm thiên hạ (sáu)

Lăng Trụ này một phen khảng khái sôi nổi nói giảng xuống dưới, tự biết có vài phần xúc động, âm thầm oán trách bản thân nhiều chuyện, cảm thấy Tề Lạc có chút xúc động tính tình, thật đúng là di truyền với hắn, có một số việc thật sự tưởng nhẫn cũng nhịn không được, ở thanh triều đương hơn hai mươi năm nô tài, vốn dĩ cảm thấy chính mình tâm huyết đều đã là ma không có, nhưng vẫn không nghĩ tới hắn huyết vẫn là nhiệt, như thế không cho chúng hoàng tử mặt mũi, tự tiện vọng ngôn hoàng tử, này đó tội danh hắn cũng thật là gánh không dậy nổi, trong lòng dâng lên vài phần lo lắng nhưng lại không cảm thấy hối hận, cũng coi như không làm thất vọng Khang Hi kia phân quân thần chi ý đi.

“Hoàng Thượng, nô tài muôn lần chết, thỉnh Hoàng Thượng thứ tội.” Lăng Trụ tháo xuống quan mũ đặt ở trước người, cung kính cái trán thỉnh tội, kia phó thành tin kính ở người ngoài xem ra này đây lui vì tiến, nhưng là ở Dận Chân trong mắt, lại là hắn muốn nương việc này tước rót tước vị, tá giáp quy điền, tǎn hưởng con cháu chi nhạc. Cũng sáng tỏ Khang Hi vì sao luôn là thiên tin sủng ái hắn, trung thành và tận tâm, tiến thoái thích đáng, người như vậy thật đúng là không dễ dàng tìm đến.

Tề Lạc khó tránh khỏi có vài phần lo lắng, lòng bàn tay đổ mồ hôi, Dận Chân trong mắt cực nhanh hiện lên một tia không vui, mọi người cũng đều âm thầm phỏng đoán, Lăng Trụ là Hoàng Hậu chi phụ, là tần phong vẫn là tước tước? Đại thanh rất ít có hậu tộc như thế hiến hách, oai hùng hầu Tề Giác chấp chưởng quân cận vệ, mà Trí Viễn Công Lăng Trụ đối Hộ Quân Doanh ảnh hưởng chính là cho bọn hắn để lại cực kỳ khắc sâu ấn tượng.

Dận Chân trầm ngâm nửa ngày, trong giọng nói lộ ra mấy phần thân cận “Trí Viễn Công có tội gì, ngươi cũng chỉ là nói ra tiên hoàng di ngôn thôi.”

“Tạ Hoàng Thượng hậu ái, nô tài nguyện……” Cảm thấy được Dận Chân bất đắc dĩ, Tề Lạc vội vàng hướng Lăng Trụ nháy mắt ra dấu, Lăng Trụ ngừng câu nói kế tiếp, thong thả đứng dậy, không dám lại nói quy ẩn sự, dù sao hắn trong lòng đã là định ra tâm tư, sẽ không lại ở triều đình làm quan, Dận Chân cũng sẽ minh bạch, chỉ là hiện tại không phải thời điểm, tuy rằng nói nhiều như vậy, nhưng này đó các hoàng tử, nhưng không thấy được thật sự liền nhập hạ tâm tư, có lẽ bọn họ ra Càn Thanh cung vẫn như cũ không phục tìm Ung Chính phiền toái, chờ đến Khang Hi tang sự xong xuôi rồi nói sau.

□□ theo Dận Chân miễn trừ đối Lăng Trụ trách phạt, trận này Khang Hi linh cữu trước xung đột, rốt cuộc rơi xuống màn che, Càn Thanh cung nội, lại truyền đến phúc tấn các quý phụ tiếng khóc, cùng với chúng lạt ma đọc kinh tiếng động.

□□ Dận Chân lúc này mới buông ra Tề Lạc tay, cúi đầu nhìn thấy trăng nõn mềm mại tay nhỏ thượng kia hồng hồng chỉ gầy ngần, có vài phần đau lòng, thấp giọng công đạo “Trẫm đã làm người an bài ngươi vào ở Vĩnh Thọ cung, nội thị cung nữ trẫm mệnh Lý Đức Toàn chọn lựa thỏa đáng, ngươi yên tâm dùng chính là, này trước giao cho ngươi, trẫm muốn cùng đại thần thương nghị chính sự, nếu là……”

□ Dận Chân trong mắt lộ ra mấy phần hàn quang, hướng Khang Hi phật tôn thất phúc tấn cảnh cáo phiết liếc mắt một cái, tiếp tục nói: “Ngươi là trẫm Hoàng Hậu, các nàng nếu là dám mạo phạm ngươi, cứ việc ra tay răn dạy cũng là được.”

□ “Tuân chỉ.” Tề Lạc cúi đầu chậm rãi nói ra này hai chữ, Dận Chân lập tức thay đổi sắc mặt, âm trầm nhìn nàng sau một lúc lâu, mới chậm rãi

hỏa hoãn biếu tình, thở dài lanh đại thần rời đi. Tè Lạc giương mắt nhìn hắn bóng dáng, trong lòng cũng có mấy phần mờ mịt, tuy rằng sớm có chuẩn bị, chính là từ Dận Chân phúc tấn đến Ung Chính Hoàng Hậu, này trung gian chiêu ngang, nàng lập tức làm sao có thể thích ứng lại đây? Trước kia cùng Dận Chân ở chung tình hình, chỉ sợ còn muốn lại làm điều chỉnh thay đổi. Ung thân vương phúc tấn không dễ làm, Ung Chính Hoàng Hậu chỉ sợ sẽ càng khó làm.

Buông tâm tư, Tè Lạc một lần nữa quỳ đặt ở thủ vị đệm hương bồ thượng, bi thiết thấp giọng khóc thút thít, tại đây tòa Tử Cấm Thành, không, là ở toàn bộ thanh triều, tuy rằng nàng còn chưa bị sắc phong vì Hoàng Hậu, nhưng trừ bỏ Dận Chân, không có một người quyền thế tôn vinh có thể bao trùm nàng phía trên, đặc biệt là vừa mới tuy rằng người khác không thấy được cụ thể tình hình, nhưng là lúc ấy Tè Lạc xác thật là một mình đứng thẳng ở Dận Chân bên cạnh người, liền này phân tôn vinh cũng sẽ làm mọi người tiểu tâm ký ký, nào còn dám thật sự cáo tội tương lai Hoàng Hậu?

Mờ mịt đức quý nhân quỳ gối Nghi Phi phía sau, mọi người không hề có kỵ trào phúng chê nhạo nhẹ giọng, càng làm cho nàng hổ thẹn khó làm, ước gì ngất qua đi, Nghi Phi khóc miện thương kiều, hơi mang tiếc hận thấp giọng nói “Đức tý… Không, đức quý nhân, bốn cung khuyên ngươi vẫn là chịu đựng hảo, nếu không chỉ sợ sẽ dẫn ra lớn hơn nữa tai họa, ngươi vì mười bốn a ca suy nghĩ, nhưng không thấy được hắn trong mắt còn có ngươi này ngạch nương, Hoàng Thượng chính là triệu kiến tám a ca cùng mười ba a ca, chỉ cần lưu lại hắn, ban cho mẫu quý đây là tổ tông quy củ.”

“Phốc” một tiếng, đức quý nhân một ngụm máu tươi phun ra, dừng ở Nghi Phi màu trắng tố bào thượng, đỏ trắng đan xen phá lệ thấy được, Nghi Phi ghét bỏ nhìn thoáng qua, thấy mọi người âm thầm đánh giá, cũng

không hảo phát hỏa, dùng khăn ngăn trở miệng, thấp giọng quát “Đức quý nhân, xem ra bốn cung phải hảo hảo giáo giáo ngươi như thế nào quy củ thể thống, bốn cung nhìn ngươi chỉ sợ đều đã quên đi, thật đúng là đến từ đầu học khởi mới được.”

Đức quý nhân trong lòng buồn bã, đặc biệt là nhìn thấy Dận Trinh phảng phất không nhìn thấy nàng nàng khó xử giống nhau, đã là hưng không dậy nổi một phân cảm xúc, ngẩng đầu nhìn Khang Hi linh cữu, bên tai vang lên hán trên đời khi những lời này đó, đặc biệt là câu kia ‘ Đức phi, ngươi chớ có hồi hận.’ đong đưa thân mình cười khổ không thôi, nguyên lai tàn nhẫn nhất tâm vẫn là Hoàng Thượng, nàng thật sự như vậy tội không thể xá sao?

Nghi Phi thấy nàng phảng phất không thỏa đáng, cũng không dám lại dùng ngôn ngữ châm chọc, còn muốn nhìn một cái Dận Chân ý tứ mới thành. Tè Lạc tự nhiên hiểu được đức quý nhân hiện giờ tình hình, cũng lấy không chuẩn Dận Chân rốt cuộc ý gì, bất quá có Khang Hi di chiêu ở, nàng cũng không được vi phạm, chỉ có thể nhỏ giọng an bài cung nữ gọi thái y tới chẩn trị, Tè Lạc ngược lại cảm thấy nàng chỉ sợ càng muốn chết đi, tồn tại đối nàng tới nói thật là quá thông khổ, theo đuổi cả đời Thái Hậu bảo tọa, thế nhưng sống sờ sờ làm nàng chính mình cấp bị mất, ở tranh đấu một tiếng Nghi Phi bên người, làm sao rơi xuống chỗ tốt?

Khang Hi 61 năm tháng 11 mười bốn ngày, Dận Chân hạ chỉ mệnh Bối Lặc Dận Tự, Dận Tường, đại học sĩ mã tè, thượng thư long khoa nhiều tổng lý sự vụ, cùng là tấn phong Dận Tự vì liêm thân vương, Dận Tường vì di tân vương, chín a ca, mười sáu a ca, cùng với thập thất a ca toàn vì Bối Lặc, làm mọi người cảm thấy ngoài ý muốn chính là Dận Chân hàng mười bốn a ca tuân quận vương Dận Trinh vì Bối Lặc, cũng sửa kỳ danh vì Dận Đề, tục truyền nếu không phải các đại thần khổ khuyên, Dận Chân chỉ sợ sẽ lấy tổ tông gia pháp hàng hán vì bối tử.

Nhận được thánh chỉ lúc sau, Dận Trinh phẫn nộ vọt vào Dưỡng Tâm Điện, bị Dận Chân hung hăng trách phạt một đốn, mệnh lệnh hắn đóng cửa ăn năn, tại li cung phía trước, hắn cùng đức quý nhân nói chuyện ước chừng hai cái canh giờ, trong lúc quăng ngã cái ly giận mắng thanh âm không dứt bên tai, Dận Đề mang theo đầy người lửa giận rời đi, để lại một câu “Là ngươi chậm trễ nhi tử, nếu không phải ngươi, nhi tử làm sao rơi xuống hiện giờ nồng nỗi?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 292

Tề Lạc trong mắt hiện lên xấu hổ, nàng làm như thế cũng là bất đắc dĩ, nếu nhập chủ trung cung, chỉ có thể mau chóng ổn định hậu cung, Nghi Phi các nàng kỳ thật cũng hoàn toàn không cam tâm, nếu là hơn nữa Dận Chân nữ nhân, kia sẽ càng lao lực, cho nên mới sẽ nương sắc phong việc, làm các nàng không rảnh bận tâm cái khác. Bất quá, Dận Chân thế nhưng cùng nàng có chút ăn ý, làm nàng trong lòng nổi lên ngọt ngào.

Dưỡng Tâm Điện nội, Dận Chân sắc mặt âm trầm, trên người ẩn ẩn lộ ra vài phần tàn khốc, ngồi xếp bằng ở ám trên giường đất, gỗ tử đàn giường đất trên bàn phóng thật dày tấu chưng, cùng với giấy và bút mực chờ vật, ánh mắt dừng ở mở ra tấu chưng thượng, liêm thân vương, di thân vương đám người cung kính mà đứng ở một bên.

“Trẫm ý đã quyết, kinh thành mễ quý, đình tiến rượu trắng, ngự cực đại diễn giản lược.” Dận Chân cầm lấy bút, ở tấu chưng thượng ý kiến phúc đáp vài câu.

Dận Tự liêm đi trong mắt tính kế, mở miệng khuyên bảo “Thần đệ biết được ngài tâm hệ thiên hạ, ngài chính là hoàng khảo thân tuyển đăng để vị người, lý nên được đến Mông Cổ vương công, đốc phủ cùng với thiên hạ bá tánh triều bái, hơn nữa đây chính là thi ân thiên hạ, làm bá tánh tăm gội hoàng ân việc, như thế nào hết thảy giản lược?”

“Trẫm luôn luôn không thèm để ý thi ân tên tuổi, liêm thân vương không cần lại khuyên.” Dận Chân ưng chuẩn nhìn Dận Tự liếc mắt một cái,

ngón tay gỗ tầu chuông, thở dài nói “Đốc phủ trung tâm không ở với này đó hư danh thượng, có thể vì trẫm mục bảo vệ tốt một phuơng bá tánh, so vào kinh triều hạ càng làm cho trẫm vui mừng.”

Thấy Dận Tự còn muốn mở miệng, Dận Chân cầm lấy một phần tầu chuông mở miệng nói “Thành thân vương sở trình, vì tránh trẫm tên huý, hoàng đế sửa vì duẫn tự, trẫm chi niêん hiệu, vòng định vì Ung Chính, các ngươi thấy thế nào?”

“Thần đế không có dị nghị, lý nên như thế.” Khang thân vương cúi đầu hồi bẩm, duẫn tự? Áp xuống trong lòng kia phân chua xót, Dận Chân nhìn thấy cảnh này, vui sướng không ít, trên mặt cũng lộ ra một phân ý cười, lại công đạo vài câu, làm mọi người lui ra, lại đơn độc để lại di thân vương.

“Hoàng Thượng……” Dận Chân ngừng Dận Tường nói, thở dài nói “Trong lén lút gọi trẫm tú ca.” Duẫn Tường trong mắt lộ ra mấy phần cảm động, lắc đầu nói “Lẽ không thể phê.”

Dận Chân trong lòng bất đắc dĩ, phân phó Lý Đức Toàn bày biện ghê dựa, ý bảo hắn ngồi xuống, Duẫn Tường ngồi xuống lúc sau, cẩn thận nhẹ giọng khuyên nhủ “Hoàng Thượng, bát ca tuy có chút tâm tư, nhưng tổng cũng là hảo ý.”

“Hảo ý?” Dận Chân trong mắt hiện lên phẫn hận, ngữ khí không tốt “Loại này hảo ý trẫm thật đúng là không đảm đương nổi, hắn đây là cố ý cho trẫm khó coi, làm trẫm biết được hắn ở đủ loại quan lại uy vọng, xem ra Trí Viễn Công ở Hoàng A Mã linh trước lời nói, hắn là xoay người liền quên.”

“Bát ca tài cán đều giai, có lẽ quá một trận hắn sẽ nghĩ đến thông hiểu, nếu là có thể an tâm phụ tá Hoàng Thượng, Hoàng A Mã trên trời có linh thiêng cũng sẽ mỉm cười.”

Dận Chân trong lòng đã sớm định ra chủ ý, cũng biết hiểu Duẫn Tường trọng tình trọng nghĩa, không muốn khó xử hắn, thuận miệng nói một câu “Chỉ mong đi.” Lý Đức Toàn dỗ theo hộp đồ ăn tiến vào, “Hoàng Thượng, Hoàng Hậu nương nương khiến người đưa tới.”

Duẫn Tường có thể nhận thấy được Dận Chân trên người lộ ra một phân ám áp, mặt lộ khát vọng chi sắc nhẹ nhàng mà nói “Thần đệ cũng tưởng nếm thử Hoàng Hậu nương nương tay nghề, không biết Hoàng Thượng?”

“Cùng nhau dùng đi.” Dận Chân xua tay, bên cạnh nội thị đem kháng trên bàn tấu chương chờ vật thu thập sẵn sàng, Lý Đức Toàn tự mình đem đồ ăn bày biện hảo, đệ thượng ngà voi chiếc đũa, tuy rằng thái sắc đơn giản, nhưng Dận Chân lại ăn uống mở rộng ra, một hồi công phu, trên bàn đồ ăn dùng hết hơn phân nửa, Duẫn Tường tuy rằng cũng từng động đũa, nhưng lại nào dám cùng Dận Chân đoạt? Nghĩ đến mấy ngày trước đây, hậu cung người đưa tới tinh xảo đồ ăn, Dận Chân chạm vào cũng không chạm vào, thậm chí còn mặt âm trầm, không khỏi âm thầm cảm thán, này chênh lệch thật không phải một chút.

Ăn cơm xong, Duẫn Tường thấy Dận Chân tâm tình thực hảo, mở miệng hỏi “Hoàng Hậu nương nương sắc phong, ngài là như thế nào an bài? Ngoài cung chính là có người ở truyền……”

“Truyền cái gì?” Dận Chân buông chung trà, mặt trầm xuống không bao giờ gấp lại vừa mới sung sướng “Có phải hay không đang nói kia kéo thị sự? Cái nào người ở sau lưng quạt gió thêm củi, trẫm đã biết được rõ ràng, xem ra trẫm tuy làm lão thập tứ đóng cửa ăn năn, nhưng hắn thật đúng là không chịu ngồi yên.”

Duẫn Tường cũng cảm thấy rất là đau đầu, nhẹ giọng khuyên nhủ “Lúc trước Hoàng A Mã đã là đương nàng vì Hoàng Thượng đích phúc tấn, chỉ là kia kéo phúc tấn sắc phong, ngài vẫn là muốn cẩn thận một ít.”

“Việc này trẫm trong lòng hiểu rõ, nàng là trẫm chi nguyên hậu, ai đều ngăn cản không được trẫm.” Dận Chân giải quyết dứt khoát, Duẫn Tường không hề ngôn ngữ, trong mắt hàm chứa duy trì. Theo sau, Dận Chân lại cùng hắn nói đến tân chính chờ công vụ, tiếp cận hoàng hôn, mới phóng hắn rời đi.

Dận Chân phê tấu xong sổ con, đã là trăng lên giữa trời, hoạt động một chút cứng đờ cổ, từ trên người sờ đeo túi tiền lấy ra kia cái tự mình sờ khắc con dấu, trong mắt lộ ra nhu hòa đến ánh sáng, chờ đến phong hậu đại diễn khi, con dấu nhất định sẽ giao từ trẫm sẽ tự mình đặt ở người trên tay.

“Lý Đức Toàn, truyền trẫm ý chỉ, nghi thái phi mệnh mười bốn Bối Lặc cập kia kéo thị tiến cung vì đức quá quý người hầu bệnh.” Lý Đức Toàn lạnh chỉ, đi ra ngoài an bài, Dận Chân đem sớm đã định ra tốt chiêu thử triển khai nhìn một lần, ngón tay xẹt qua mặt trên tên huý “Trẫm nhất định cho người an bài một cái long trọng phong hậu đại diễn, muốn cho người trong thiên hạ biết được, người là trẫm nguyên hậu.”

Khang Hi 61 năm tháng 11 hai mươi ngày, Dận Chân ngự cực đại diễn liền đặt ở này ngày, trời còn chưa sáng, Tề Lạc liền sớm chạy tới Dưỡng Tâm Điện, Dận Chân tuy rằng đã là đứng dậy, nhưng nhìn thấy nàng vẫn là không khỏi sững sốt một chút, Tề Lạc trong mắt mỉm cười, tiến lên nói “Hoàng Thượng, làm ta hầu hạ ngài thay quần áo nhưng hảo.”

Dận Chân nhìn nàng sau một lúc lâu, khẽ gật đầu, Tề Lạc trước đem đôi tay dùng nước ấm tẩy sạch, sau đó tự mình hầu hạ hắn rửa mặt, lôi kéo Dận Chân ngồi xong, tản ra hắn sau đầu bím tóc, tiếp nhận cung nữ đệ đi lên gỗ đào lược, đem bím tóc một lần nữa biện hảo, hệ thượng chính hoàng dây tết, Dận Chân xuyên thấu qua trước mặt gương, nhìn thấy nàng nghiêm túc cười nhạt bộ dáng, rốt cuộc dời không ra ánh mắt.

“Hoàng Thượng, hảo.” Tè Lạc ý bảo Dận Chân đứng dậy, từ bên cạnh cung nữ tiếp nhận mùa đông triều phục, cũng không làm cung nữ từ bên hiệp trợ, mà là một mình một người giúp Dận Chân mặc, đem chồn tía khoác lanh mặc giáp trụ hảo, dùng tay chà lau một chút mồ hôi trên trán, đem súc hồng bảo thạch hàm đông châu năm viên, vây trân châu hai mươi, dây toàn dùng minh hoàng sắc triều mang vòng lấy hàn eo hệ hảo, Dận Chân hơi hợp hai tròng mắt, chóp mũi quấn quanh nhàn nhạt mai hương, duỗi tay ôm lấy nàng.

“Hoàng Thượng, ta còn không có chuẩn bị cho tốt, đừng lầm canh giờ.” Tè Lạc tránh thoát khai hăn trói buộc, nhón chân tiêm, đem 108 viên đông châu xuyên thành triều châu treo ở Dận Chân trên cổ, cuối cùng tay phủng đinh ba tầng, quán đông châu các một; thừa lấy kim long bốn, sức đông châu nếu như số; thượng hàm đại trân châu một viên triều quan, chậm rãi ngồi xổm thân dâng lên.

Dận Chân tạm dừng một cái chớp mắt, tiếp nhận mang ở trên đầu, Tè Lạc đứng dậy, lui về phía sau hai bước nhìn trước mặt sấp quân lâm thiên hạ Dận Chân, trên người ẩn ẩn lộ ra chấp chưởng thiên hạ khí thế, ngăm đen chim ưng có chứa một phân bức nhân cúi đầu uy thế, thật sự hảo một bộ duy ngã độc tôn đế vương chi tướng.

Thấy trước người nhân nhi thuần tịnh trong mắt khó nén ái mộ biểu tình, Dận Chân tiến lên hai bước lại lần nữa đem nàng gắt gao ôm ở trong ngực, Tè Lạc thân mình phảng phát bị định trụ giống nhau, không dám di động, có chút tiếc nuối mở miệng “Thật là hảo đáng tiếc, ta coi không thấy ngại ngự cực thiên hạ tình hình, kia nhất định là tốt đẹp nhất thời khắc.”

Dận Chân cúi đầu khẽ hôn một chút nàng môi đỏ, để lại một câu “Chờ trẫm.” Bước nhanh rời đi, Tè Lạc gương mặt ửng đỏ, tay che miệng môi, hồi ức vừa mới kia một khắc ôn nhu, kia phân vô pháp tự mình nhìn thấy Ung Chính đăng cơ tiếc nuối, phảng phát phai nhạt không ít.

Chương 531 đăng cơ đại điển

Tuy rằng Dận Chân hạ chỉ đăng cơ đại điển hết thảy giản lược, nhưng long trọng trường hợp, rườm rà quy củ làm sao có thể đơn giản hóa? Đặc biệt là Ung Chính hoàng đế kế vị không giống trong lịch sử như vậy nghi ngờ thật mạnh, tam phân khiển chiêu con vợ cả kế vị, hơn nữa Lăng Trụ ở Khang Hi linh xu phía trước cãi lại, khiến cho tôn thất hoàng thân quốc thích cả triều đại thần, đều tâm duyệt thần phục, Dận Chân mặt lạnh vô tình, những người này càng là thật cẩn thận, chút nào không dám xúc phạm Dận Chân nghịch lân.

Bởi vậy duẫn đè tuy rằng đem hết thủ đoạn, kia kéo phủ quạt gió thêm cùi, về ai là ung thân vương đích phúc tấn sự, hoặc là nói Dận Chân vì được đến Trí Viễn Công tước phủ duy trì, liền thát tín bội nghĩa, vứt bỏ vợ cả đòn đai cũng không có giống như hắn đoán trước như vậy kíp nổ kinh thành, quán trà túu lâu bát quái nhàn ngôn càng nhiều tập trung ở Ung Chính hoàng đế muốn thi hành tân chính thượng cùng đối có công chi thần tước vị sắc phong, nghị luận nhiều nhất chính là Trí Viễn Công Lăng Trụ, đều lấy không chuẩn, Ung Chính hoàng đế sẽ phong tước đến nào một bước? Rốt cuộc hắn không chỉ có có ứng lập chi công, hơn nữa hắn là Hoàng Hậu cha ruột. Lăng Trụ trước sau như một điệu thấp, tuyệt không dễ dàng ra phủ, nhàn hạ khi bồi hai cái tiểu cháu gái đảo cũng tự đắc này nhạc, chỉ là có khi trong mắt toát ra đối Khang Hi một phân cảm hoài.

Phúc tấn các quý phụ càng nhiều ở cảm thán Tề Lạc Hoàng Hậu mệnh, thật đúng là ứng Khang Hi câu kia trời sinh phúc tướng, cũng âm thầm nghị luận Hoàng Thượng sẽ như thế nào sắc phong hậu cung nữ nhân danh phận? Cũng ở trong tối tự tính toán lần sau tuyển tú, chính mình nhuận nữ có không được đến Hoàng Thượng coi trọng? Càng nhiều đem ánh mắt tập trung ở ba cái hoàng tử trên người, đặc biệt là Hoằng Mân, tuy rằng có nhĩ

tật, nhưng là đích trưởng tử, nếu là tranh đua, kia vô cùng có khả năng đến đăng đế vị.

Ông trời tác hợp, Ung Chính đăng cơ đại điển ngày kỳ, tuy không phải vạn dặm không mây, nhưng ngày lâng phong hi, ngày đông giá rét ngày lại lộ ra mấy phần ám áp, Dận Chân ăn mặc hoàng đế triều phục đi vào Bảo Hòa Điện, đầu tiên là Lễ Bộ tấu đăng cực nghi chú, Lễ Bộ Thượng Thư tấu thỉnh Dận Chân kế hoàng đế vị, sau tự Càn Thanh cung cửa chính thura ngự liễn ra, phía trước đều có Lễ Bộ người cung kính tay phủng ngọc bảo, ngự liễn trước sau, rất nhiều thị vệ đi theo, con đường hai bên, cung nữ nội thị cúi đầu quỳ thành một hàng.

Dận Chân tay đáp ở ngự liễn lưu kim khắc Cửu Long lan can thượng, tuy mắt nhìn thảng, nhưng trong lòng cực kỳ vui sướng, chậm rãi bàn tay thành quyền, ngạch nương, ngài có từng nhìn thấy Hoàng A Mã? Nhi tử hôm nay đem tọa ủng toàn bộ đại thanh giang sơn, nhi tử rốt cuộc chờ tới rồi một ngày này kỳ, bình tĩnh trong mắt xẹt qua một tia kích động, nghiêng đầu nhìn thoảng qua trên tay bẩn chỉ, khóe miệng không khỏi thượng kiều, cái kia tham ngủ nha đầu, hôm nay thế nhưng sẽ đứng dậy như vậy sớm, liền vì tự mình hầu hạ hắn thay quần áo rửa mặt chải đầu y? Mấy phần nhu ý này lên trong lòng, cảm thấy bên ngoài gió lạnh phảng phất cũng ám áp lên, thấp ninh nói: Trẫm cũng không phải thiên hạ độc lui tới người, nàng sẽ vĩnh viễn ở trẫm bên người.”

Ngự liễn hành đến điện Thái Hòa đem dư, Dận Chân đi xuống ngự liễn, ở triều thần hoàng thân quốc thích nhìn chăm chú hạ, sắc mặt trầm ổn, chậm rãi bước lên đan bệ, thượng thiết thượng bày biện bóng mặt trời, gia lượng các môt, đồng quy, đồng hạc các môt đôi, đồng đỉnh 18 tòa, dẫm lên điện Thái Hòa nội hai ngàn 718 đại gạch vàng, Dận Chân trầm ổn đến đi hướng hoàng đế bảo tọa.

Mỗi đi một bước, trước kia đủ loại tình hình liên tiếp ở trong đầu hiện lên, khi còn nhỏ ở hiếu ý Hoàng Hậu bên người khi sung sướng thiên chân, đi theo phé Thái Tử khi thật cẩn thận, cùng Khang Hi ở chung khi trong lòng run sợ, cùng với đối mặt đoạt đích đối thủ khi thận trọng từng bước, rất sợ hơi không cẩn thận liền lâm vào vạn kiếp bất phục nơi.

Dận Chân trong lòng cười khổ, chỉ có đối mặt kia nha đầu thời điểm, mới có thể thả lỏng lại, hưởng thụ kia một lát nhu tình cùng an tâm, nàng tuy rằng luôn là thiên vị làm nũng quần quýt si mê, nhưng lại làm hắn không có nỗi lo về sau, hơn nữa luôn là ở thời điểm mấu chốt, nhìn ra người khác xem nhẹ sự tình, toàn tâm vì hắn suy nghĩ, thậm chí một ít bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ, đều có thể làm hắn cảm thấy nhàn nhạt hạnh phúc tác vòng trái tim.

Liễm trụ tâm thần, Dận Chân bước lên điện Thái Hòa trung ương bảy tầng bậc thang trên đài cao, cẩn thận nhìn bày biện ở trung ương huu kim sơn vân long văn bảo tọa, tại hậu phuong thiết có bảy phiến điêu có vân long văn huu kim sơn đại bình phong, hoàng đế bảo tọa ghé vòng thượng cùng sở hữu 13 điêu kim long quần quanh, trong đó lớn nhất một cái chính long ngẩng đầu lập với lưng ghé trung ương, ở thúc eo địa phuong một kiểu điêu khắc song long hí châu, mãn huu kim sơn. Chung quanh bài trí tượng trung thái bình có tượng tượng chở bảo bình, tượng trung quân chủ tài đức sáng suốt, đàn hiền tất đến dùng đoạn, tượng trung kéo dài tuổi thọ tiên hạc.

Dận Chân tay đè lại trước ngực triều châu, nhắm hai mắt trầm tư một cái chớp mắt, ngay sau đó mở hai tròng mắt, này không phải trong mộng, hắn rốt cuộc đi tới nơi này, bỗng nhiên xoay người, trên cao nhìn xuống nhìn quỳ gối điện Thái Hòa trung gian mọi người, ánh mắt dừng ở cúi đầu dập đầu duẫn tự đám người trên người, chậm rãi ngồi ở hoàng đế trên bảo

tọa, cánh tay tự nhiên mà vây đặt ở bảo tọa tay vịn phía trên, quân lâm thiên hạ thực sự không tồi.

Bởi vì đang ở tang kỳ, cũng không có diễn tấu nhạc khúc, chỉ là ở ngo мôn minh chuông trống, toàn bộ hoàng cung, không, là hướng toàn bộ thiên hạ cho thấy, Ung Chính hoàng đế đã là bước lên đế vị, chủ chính thiên hạ. Dận Chân ý bảo, minh tán quan cổ đủ trung khí, hướng tới trong đại điện tôn thất hoàng thân quốc thích, văn võ triều thần hô to “Hướng Hoàng Thượng hành tam quỳ chín khấu đại lễ.”

“Khởi, quỳ, dập đầu.” Ở này đó mệnh lệnh dưới, mọi người cung kính hành lễ lê bái, duẫn tự quỳ lạy dập đầu, lặng yên giương mắt nhìn thấy Dận Chân an tọa ở bảo tọa phía trên, trong lòng càng là chua xót khó nhịn, trước mắt có mây phân mè mang, được làm vua thua làm giặc, hiện giờ hắn cũng chỉ có thể cúi đầu xưng thần, cam tâm sao? Duẫn tự âm thầm lắc đầu, nghĩ tới Lăng Trụ lời nói, mà rũ xuống mi mắt, khéo miệng lộ ra một phân chua xót ý cười, không học Khang Hi dày rộng, bằng hắn xuất thân, làm sao có thể lung lạc trụ triều thần? Thành công Tiêu Hà bại Tiêu Hà, chỉ sợ cũng là như thế.

Duẫn đè trong lòng phóng Phật muốn phun hỏa, thân mình theo lễ bái mà tức giận run rẩy, ngăn chặn muốn đem Dận Chân kéo xuống bảo tọa xúc động, cũng không quá chịu phục ngạnh cổ, chẳng sợ hắn kỳ thật cũng sáng tỏ, này đã là thành kết cục đã định, không chấp nhận được chút nào thay đổi, cắn chặt hàm răng cắn, âm thầm oán trách phẫn hận, Khang Hi bất công, vì sao hắn không phải hiểu ý Hoàng Hậu chi tử, ở hắn trong lòng trước sau không tin Lăng Trụ lời nói, Dận Chân có thể bước lên đế vị, hoàn toàn là bởi vì hắn là con vợ cả.

Duẫn đè nắm chặt nắm tay, hai mắt trợn to, trong mắt ghen ghét càng trọng, con vợ cả? Quý nhân chi tử? Phảng phát hai khối cục đá giống nhau thật mạnh đè ở trong lòng, mọi người trào phúng, chính mình ngạch nương

kia phân u oán, cùng với kia kéo thị ủy khuất biếu tình, hắn thật sự đã là chịu đủ rồi. Rốt cuộc áp chế không được phẫn hận mát mát, bỗng nhiên đứng dậy muốn ở chỗ này đại náo một hồi, Duẫn Tường cách hắn rất gần, vội gắt gao mà bắt lấy duẫn đè, hạ giọng nói “Thập tứ đệ, ngươi vạn không thể như thế hồ vì, Hoàng Thượng đăng cơ đại diễn, ngươi nếu là nháo cương lên, đó chính là coi rẻ hoàng uy, hậu quả không dám tưởng tượng, ngươi nhiều vị ngươi... Ngươi ngạch nương cùng thập tứ đệ muội các nàng suy nghĩ, các nàng nhưng tất cả đều chỉ vào ngươi đâu.”

“Khuynh sào dưới, há có xong trúng?” Duẫn đè muốn đẩy ra Duẫn Tường lôi kéo, lại phát giác căn bản di động không được, quát khẽ nói “Ngươi buông ta ra, mười ba ca ta kính ngươi có tình có nghĩa, không cần cản ta.”

Duẫn Tường biết được lúc này thật sự không thể buông tay, nhưng lôi kéo chi gian tự nhiên dẫn tới người khác chú ý, ngẩng đầu nhìn thoáng qua cao ngòi trên thượng Dận Chân, muốn tìm kiếm chủ ý. Dận Chân tự nhiên nhìn đến minh bạch, chim ưng trung lộ ra trào phúng âm vụ, ngón cái nhẹ chuyển nhẫn ban chỉ, đối duẫn đè này cử thầm hận với tâm, Trang Thân Vương thê tử ly đến cũng không xa, tiến lên hai bước bắt lấy duẫn đè một khác cái cánh tay, đậm nhiên trung hàm chứa mấy phần cảnh cáo “Tuân Bối Lặc ngươi mệt mỏi, đỡ ngươi đi xuống nghỉ tạm tốt không?”

“Tuân Bối Lặc” thật sự kích thích tới rồi duẫn đè, “Ngươi..... Ngươi dám như thế vô lễ?” Dương Khang giơ tay bỗng nhiên đánh hướng về phía duẫn đè cổ, thân là quân cận vệ thống lĩnh gần người vật lộn chính là Lăng Trụ tự mình truyền thụ, lực đạo vừa phải đủ để cho hắn ngất, còn sẽ không lưu lại bất luận cái gì tai hoạ ngầm, Duẫn Tường vội đỡ lấy, thấy phản phát không chút nào để ý Dương Khang, tâm sinh một phần kính nể, này quả nhiên là đơn giản nhất trực tiếp nhất biện pháp, Dương Khang trong mắt hiện lên ý cười, mang theo mấy phần nôn nóng kêu “Tuân Bối Lặc quả

nhiên anh em tình thâm, triều bái Hoàng Thượng đăng cơ thế nhưng hiểu ý
duyệt thần phục như thế, đương vì ta bối mẫu mực.”

Duẫn Tường liều mạng nhịn cười ý, liên tục gật đầu, nói không nên lời
một câu tới, chung quanh mọi người đều vì thông thấu người, tự nhiên đón
ý nói hùa vài câu, thấy nội thị đem duẫn đề nâng rời đi, Dương Khang
hướng di thân vương chấp tay, lui về tại chỗ.

“Lá gan của ngươi thật đúng là đủ đại, tuy rằng hắn là Bối Lặc, kia
cũng là tiên hoàng hoàng tử, ngươi liền không lo lắng hắn xong việc trả
thù?” Bảo Thái ở bên tai hắn thấp ngôn, Dương Khang khoe miệng thượng
kiều, ý bảo hắn không cần lo lắng, cảm thấy được Ung Chính nhìn chăm
chú, ngẩng đầu đối coi liếc mắt một cái, toại dời đi ánh mắt, mà thở dài
“Đăng cơ đại điện sao có thể bị hắn cắp giảo hợp? Hắn nếu có thể kịp
thời sáng tỏ, vẫn là có thể là Bối Lặc, nếu băng không…… Hoàng Thượng
tính tình ngươi còn không hiểu được? Ta hiện tại nhất lo lắng ngược lại
là……” Cực thấp thanh âm phun ra mấy chữ “Phong hậu đại điện.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 293

Duẫn đường an ủi vỗ vỗ đầu vai hắn, thương cảm nói “Khó trách lão thập tứ không nghĩ ra, đồng dạng là một mẫu sở ra, liền bởi vì hắn bị hiểu ý Hoàng Hậu tự mình nuôi nấng quá, liền thành con vợ cả kế vị, thay đổi ta cũng rất khó nghĩ thông suốt.”

Bên ngoài náo nhiệt, trong cung tự nhiên cũng ngừng nghỉ không được, ai đều hiểu được phân phong ngoại thần lúc sau, Dận Chân tất nhiên sẽ phân phong nội quyền. Theo Lăng Trụ bị sắc phong vì thừa kế vĩnh thế Trí Viễn Công tước, Tề Lạc Hoàng Hậu chi vị ai cũng lay động không được, thậm chí ngay cả giá mà chết kia kéo thị đều bị sinh sôi đè ép một đầu, các nàng lại như thế nào sẽ tự mình chuộc lấy cực khổ cùng Tề Lạc chiến tranh? Ngược lại là phi tần chi vị, làm Tống thị bọn người tưởng tranh thượng một tranh, chẳng sợ không được đế sủng, có tôn quý danh phận, không chỉ có thể tấn hưởng tôn vinh, còn có thể khiến cho ở trong thâm cung nhật tử hảo quá một ít.

Dận Chân này đó các nữ nhân vô luận thân phận cao thấp, phảng phát tiến vào hoàng cung lúc sau lại đột nhiên tươi sống lên, không bao giờ phục ung thân vương khi trầm mặc, thủ đoạn tự nhiên ùn ùn không dứt, có chút làm Tề Lạc nhìn trọn mắt há hốc mồm, đối bên cạnh Tần ma ma không ngừng cảm thán “Thật không nghĩ tới, các nàng thế nhưng có như vậy tâm cơ? Lúc trước như thế nào liền không nhìn ra? Cảnh thị cũng thật đúng là không phải đơn giản người, Tống thị lần này ngược lại nháo cái mặt xám mày tro.”

“Nương nương, lúc trước ở tiêm đế, các nàng vừa không được sủng ái lại không có sinh dưỡng, cũng liền sẽ không hoa quá nhiều tâm tư, nhưng hôm nay lại là bất đồng, vào ở hoàng cung, đây chính là toàn bộ đại thanh tôn quý nhất nơi, các nàng như thế nào sẽ dễ dàng từ bỏ? Huống chi các nàng còn phải vì từng người nhà mẹ đẻ mưu hoa một phen, cho nên là tất nhiên, ngài không cần để ở trong lòng, chỉ cần có thể khống chế toàn cục, các nàng tranh cãi nữa cũng nhảy ra thiên đi, nhìn cũng là được, bất quá, nếu là các nàng ai lớn mật dám khởi không được tâm tư, nương nương, ngài vạn không thể nương tay.”

“Tần ma ma, trong lòng ta hiểu rõ.” Tề Lạc một sửa vừa mới nhàn nhã, trong mắt hiện lên vài phần mừng rỡ, vì Hoằng Mân bọn họ, cũng sẽ không tha tùng, xem diễn có thể, nhưng nếu là qua cách, nàng cũng tuyệt không sẽ thoái nhượng, chỉ là Dận Chân..... Tề Lạc cảm thấy tâm phảng phất bị nhéo một chút, thượng kiều lông mi rủ xuống, phảng phất kín không kẽ hở cây quạt nhỏ giồng nhau, dấu đi mắt giồng như kia phân mất mát, thấp giọng nhắc nhở chính mình ‘Hắn là Hoàng Thượng, là Hoàng Thượng, tuyển tú, tranh sủng, thậm chí còn có..... Phiên thể bài, đều sẽ.....’

Tần ma ma trong mắt xẹt qua đau lòng, tuy không đành lòng nhưng cũng chỉ có thể nhắc nhở “Nương nương, ngài nhưng ngàn vạn không thể để tâm vào chuyện vụn vặt, cùng hoàng phân cao thấp nhi, hiện tại là Hoàng Thượng thủ hiếu đâu, chờ thêm ba tháng lúc sau, có lẽ sẽ gọi người thị tẩm, đến lúc đó ngài còn phải dùng phượng án lưu trữ, ngài..... Ngài nhưng ngàn vạn nếu muốn khai một ít mới hảo, không thể vì chuyện này bị thương bản thân mình.”

“Dùng phượng án?” Tề Lạc lỗ trống ánh mắt dừng ở Tần ma ma trên người, chậm rãi phản ứng lại đây, bên miệng lộ ra trào phúng tươi cười “Đúng rồi, ta là Hoàng Hậu, phi tần quý nhân thừa sủng lúc sau, đặc dụng phượng án, thật sự hảo bỗn, như thế nào đem việc này quên mất?” Tay

mãnh đấm một chút đầu, trên mặt cười khổ càng đậm thương vài phần, về sau muốn tránh tưởng làm bộ không hiểu được đều không thể được.

“Nương nương, nương nương.” Tần ma ma vội tiến lên bắt lấy Tề Lạc tay, trong mắt thương tiếc càng sâu, “Hoàng Thượng trong lòng là nhớ nương nương ngài, có lẽ còn giống như tiềm để khi……”

Tề Lạc rút về tay, đáy mắt xẹt qua vài phần quả quyết “Ngươi không cần phải nói, này hết thảy ta đều hiểu, ta sẽ không cho người ta lưu lại nhược điểm, sẽ không, chẳng sợ --” chẳng sợ trong lòng lại ghê tởm, cũng sẽ ẩn quy củ đóng dấu, càng sẽ không bởi vì loại sự tình này làm chính mình thương cảm thương tình, Tề Lạc đứng dậy đôi tay vỗ nhẹ gương mặt, trong mắt khôi phục ngày xưa bình tĩnh, chỉ là ở ba quang lưu chuyển chi gian, ngẫu nhiên cực nhanh lòe ra một phân sầu bi, chuyển động trên tay nhẫn, lầm bẩm nhẹ giọng “Vẫn là không được sao? Ta có lẽ quá đánh giá cao chính mình.”

Cung nữ tiến vào bẩm báo “Nương nương, nghi thái phi thân mình có bệnh nhẹ.” Tề Lạc chớp chớp mắt, trong mắt lộ ra mấy phần nghi hoặc “Bị bệnh? Ai tới bẩm báo nói nghi thái phi bị bệnh?”

“Là tuân Bối Lặc khanh khách, nàng tự mình tiến đến muốn gặp mặt ngài, nghe nàng ngữ khí, phảng phát còn có đức quá quý người việc, dục hướng ngài hồi bẩm.”

“Này trong cung thật đúng là càng thêm không có quy củ, tuân Bối Lặc khanh khách, cũng có thể không hề cố kỵ chạy đến Vĩnh Thọ cung tới, nàng nhưng thật ra thực sự có chút tâm tư.” Tề Lạc suy nghĩ một chút, thở dài nói “Cũng làm khó nàng này phân hiểu tâm, vẫn là trông thấy --”

Không đợi nói xong, liền nghe thấy bên ngoài nội thị cung nữ nội thị thỉnh an thanh “Khấu thỉnh Hoàng Thượng kim an.” Tề Lạc ngắn ra một

chút, âm thầm cảm thán thật đúng là vừa vặn, nếu không phải biết được kia kéo thị không có như vậy đại năng lực, nàng cơ hồ đều hoài nghi đây là nàng cố ý an bài, muốn chạy đồng ngạc phi chi lộ? Tè Lạc cảm thấy nàng thật đúng là có đủ thiên chân, Ung Chính lòng mang thiên hạ giữ nghiêm quy củ người, như thế nào sẽ là phản nghịch giận dỗi Thuận Trị?

Nhưng Tè Lạc vẫn là nhện không được muốn nhìn náo nhiệt, bước nhanh đi vào cửa đại điện, lặng lẽ hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh, Dận Chân thân khoác du quang thủy hoạt lông chồn áo choàng, ăn mặc minh hoàng sắc long bào, trên đầu mũ trung gian nạm một khối hòa điền ngọc, bên hông quần lấy nạm đại viên đông châu đai lưng, thấy mặt trên treo thêu hoa lan thảo túi tiền, Tè Lạc trong lòng nỗi lên ngọt ngào, ngón tay đổi quá khắc hoa cửa điện, thấp giọng hỏi nói “Ngài sẽ như thế nào làm?”

Chương 534 con dấu chỉ mê

Kia kéo thị nhìn thấy Dận Chân trong lòng mừng thầm, cảm thấy đây là ông trời tương trợ. Lúc này nàng áo khoác một kiện bạch hồ ly lanh nhuyễn ngọc thạch nút thắt trường rũ với mà áo choàng, người mặc trắng non vảy trắng bãi chõ thành nếp uốn lăn thêu hoa sen sườn xám, tiểu trên mặt lộ ra một phân kinh hoảng, một phân thận thùng, nhiều nhất chính là vài phân ngượng ngùng, đen nhánh tinh lượng trong mắt hiện lên mấy phần ủy khuất u oán, gương mặt hơi hơi phiếm hồng, cắn chặt môi đỏ, xanh nhạt ngón tay ngọc bắt an quấy thêu hoa mai khăn, thấy Dận Chân đi vào, nghịch vào đông ám dương, doanh doanh hạ bái, nhưng thật ra càng có vẻ nàng kiều mị mềm mại thương vài phần, kia kéo thị thân thể mềm mại run rẩy, phảng phất không thể thừa nhận Dận Chân đánh giá, trong giọng nói mang theo một chút bất an cùng với một phân nhu tình, khẽ mở môi đỏ “Nô tỳ cấp Hoàng Thượng thỉnh an.”

Dận Chân rất xa lièn nhìn đến Vĩnh Thọ cung cửa điện ở ngoài đứng thảng nữ tử, chậm rãi đi vào, nhìn thấy nàng khuôn mặt, ở ống tay áo trung tay trái ngón cái không khỏi khống chế cọ xát nhẫn ban chỉ, chim ưng trung xẹt qua trào phúng, giương mắt thấy cửa điện bên trong ẩn ẩn lộ ra màu tím kim cương ánh sáng, trong mắt trào phúng diệt hết, mân khẩn môi mỏng, trong lòng dâng lên một tia tức giận, trên người càng là lộ ra dày đặc âm lãnh chi khí, cũng không có xem ngòi xổm thân thỉnh an kia kéo thị, ánh mắt dừng ở kia mặt huyền lệ lóe mắt tím ánh sáng thương, nàng cho dù là không tin không hiểu, cũng muốn hảo hảo sửa trị một phen.

Thấy Dận Chân phóng Phật không có nhìn thấy nàng giống nhau, kia kéo thị tâm chợt lạnh, có vài phần muốn lui bước chi ý, Dận Chân lại vào lúc này nhàn nhạt mở miệng “Ai chuẩn ngươi tới Vĩnh Thọ cung?” Kìa kéo thị khẽ cắn môi, hơi hơi ngẩng đầu, thủy doanh doanh trong mắt lộ ra một phần mong đợi, lo lắng sốt ruột nói “Hồi Hoàng Thượng nói, đức quá quý người bệnh nặng, nô tỳ nhìn phảng phát không ổn, lòng nóng như lửa đốt, liền tưởng hồi bẩm cấp nương nương biết được, Hoàng Thượng, đức quá quý người ở hôn mê trung còn.....” Khóe mắt chõi lăn xuống vài giọt tinh oánh dịch thấu nước mắt, ở kiều nộn trên má lưu lại nước mắt, kia kéo thị hai mắt đẫm lệ trong mông lung lộ ra một phân thương xót, ở lo lắng vội vàng giữa dòng lộ ra đối Dận Chân kính ý, phảng phát hắn chính là thần giống nhau.

Bởi vì Tề Lạc trạm góc độ, tự nhiên đem nàng trên mặt trong mắt biến hóa xem đến rõ ràng, âm thầm giơ ngón tay cái lên, khó trách lấy nàng chỉ là thanh tú dung mạo có thể cùng năm thị cân súc ngang tài, thật là tuyệt hảo diễn viên, này hắn là thố ti hoa một loại khác cảnh giới đi, Tề Lạc đem ánh mắt dừng ở ngẩng đầu nhìn âm dương Dận Chân trên người, kia kéo thị chỉ là theo lẽ thường suy đoán, hắn làm sao hiểu biết nội liễm ẩn nhẫn Ung Chính hoàng đế? Làm sao biết được Đức phi mang cho hắn lần lượt vết thương?

Tè Lạc đem tay trái đặt ở đại điện trên cửa, chiểu vào ánh nắng dừng ở ngón áp út thương màu tím nhẫn kim cương thương, hai người chi gian chỉ cách một phiến mòn, nhưng Tè Lạc biết được, bọn họ chi gian khác nhau tranh luận không chỉ cách này phiến mòn, kia kéo thị lai nhải nói đức quá quý người hôn mê khi nói mó, trong đó đại bộ phận đều là đối Dận Chân tưởng niệm, Dận Chân trên mặt tuy rằng trước sau như một bình tĩnh, nhưng là Tè Lạc lại biết được, hắn vết sẹo lại bị người vạch trần một lần, không còn có xem diễn tâm tình, Tè Lạc tay phải che miệng môi, trong mắt ẩn ẩn lộ ra lê quang, thấy vào đồng âm dương dưới Dận Chân cao ngạo thân ảnh, quên mất vừa mới cùng Tần ma ma lời nói, thị tâm thẻ bài, này đó đều sẽ không ở nàng trong đầu xuất hiện, chỉ còn lại hắn đối chính mình đau súng phóng túng, cùng với kia phân tình ti quấn quanh trái tim.

Buông tay, Tè Lạc bước nhanh xông ra ngoài, vài bước đi vào Dận Chân bên người, ngừa đầu vọng tiến trong mắt hắn, cảm thấy được bên trong vui mừng kinh hỉ, trắng nõn không rãnh nét mặt biểu lộ điểm mỹ mỉm cười, bắt lấy hắn áo choàng nhẹ giọng nói “Ta... Ta sẽ hết lòng tuân thủ lời hứa...”

Dận Chân chim ưng lộ ra điểm điểm vui sướng, thấy Tè Lạc trong mắt nhu tình phảng phát kim cương giống nhau lóng lánh nhảy lên, giống như thiên ti vạn lũ chỉ bạc giống nhau đem hắn gắt gao quấn quanh trụ, gió lạnh thổi qua, bởi vì nàng bỗng nhiên vọt ra, trên người quần áo rất là đơn bạc, nhện không được đánh một cái lạnh run, Tè Lạc đôi tay nhẹ xoa xoa đặt ở bên miệng, môi đỏ phun ra nhiệt khí mang theo mấy phần sương trắng.

Lúc này một kiện dày nặng lông chồn áo choàng khoác ở nàng trên vai, Dận Chân trong mắt lộ ra thương tiếc đem đá quý nút thắt hệ hảo, thậm chí đem nàng đôi tay nắm chặt, lại cau mày nhẹ trách “Trẫm muốn nhất thời nhìn không tới, ngươi liền không cẩn thận.” Tè Lạc bĩu môi, bất mãn lầm

bẩm nói “Ta không phải vội vàng tới đón tiếp ngài sao? Nếu bằng không... Ta...”

Dận Chân thấy nàng đã có điều chỉ, vừa không ngôn ngữ cũng không có xem quỳ gối lạnh băng gạch thượng kia kéo thị, cùng Tề Lạc đôi tay giao nắm hướng Vĩnh Thọ trong cung đi đến, thật dài áo choàng trên mặt đất kéo ra một đạo dấu vết, kia kéo thị đem vừa mới hết thảy nhìn rõ ràng, thậm chí nghiền ngẫm tâm tư nàng, tự nhiên đem Dận Chân trong mắt ở đau súng dưới ẩn hàm tình ý nhận thấy được, Tề Lạc không chỉ có cao cao tại thượng tôn vinh, lại còn có thiên hạ chí tôn yêu thương trìu mến, ghen ghét tràn ngập trái tim, phảng phát vô tri giác nhẹ gọi “Hoàng Thượng, ngài có từng còn nhớ rõ cùng ngài kết tóc làm bạn cô cô? Nàng mới là ngài...”

Dận Chân liền bước chân đều không có dừng lại, lưu lại một câu lạnh băng lời nói “Trẫm chỉ nguyên hậu chỉ có Hoàng Hậu một người.” Kia kéo thị nghe xong có chút không thể tin tưởng, tuy rằng nàng cũng nghe nói qua một ít đồn đãi, nhưng là lại trước nay không thể tin được những lời này đó, che miệng môi khóc thút thít hô “Không... Không... Hoàng Thượng...”

Tần ma ma ở bên một tay bưng kín miệng, không cho nàng lại phát ra bất luận cái gì thanh âm, Dận Chân lúc này mới dừng lại bước chân quay đầu lại khinh miệt nhìn liếc mắt một cái kia kéo thị, bình đạm đến cực điểm mở miệng “Ngươi rất tưởng niệm nàng?” Ngay sau đó ý bảo Tần ma ma buông ra nàng, kia kéo thị có vài phần không biết làm sao, trong mắt rưng rưng lỗ trống vô thần ngẩng đầu nhìn Dận Chân.

“Khó được ngươi có này phân tâm ý, trẫm thành toàn ngươi, trở về chờ ân chỉ đi.” Dận Chân trong mắt xẹt qua một tia ánh sáng, trên môi dương, kia kéo thị tuy rằng cặp không thượng nàng một cây sợi tóc, nhưng trẫm như thế nào sẽ chịu đựng tỉ mỉ chế tạo đồ dở xuất hiện? Kia kéo thị cảm

thấy phóng Phật cùng dự đoán bất đồng, nằm liệt ngồi dưới đất, Tân ma ma lắc đầu cười khẽ, ý bảo bên cạnh cung nga nâng khởi nàng, mở miệng nói “Nếu Hoàng Thượng có mệnh, ngươi liền trở về hảo sinh hầu hạ đức quá quý người đi, Vĩnh Thọ cung cũng không phải là lấy thân phận của ngươi là có thể tự tiện xông vào.”

Vào sau điện, Tề Lạc cởi bỏ áo choàng khâu, cảm thấy chồn mao thập phần mượt mà, nhịn không được ở trên mặt nhẹ cọ hai hạ, muốn cảm thụ một chút mượt mà xúc cảm, ngửi được Dận Chân trên người hương vị, má gian dâng lên một mạt ửng đỏ, có mấy phần hoảng loạn đem áo choàng phóng tới một bên, không dám lại nhìn trong mắt rõ ràng mỉm cười Dận Chân.

“Ta chỉ là... Chỉ là nhìn này da lông không tồi.” Tề Lạc thấp đầu có chút hoảng loạn giải thích, “Là không tồi, trẫm cũng rất thích.” Tề Lạc đầu rũ đến càng thấp, nhìn chầm chằm chính mình mũi chân.

Dận Chân đem Tề Lạc kéo đến bên người, suy nghĩ một chút, vẫn là làm nàng đưa lưng về phía ngồi ở chính mình trên đùi, khẩn thủ săn nàng vòng eo, âm thầm cảm thán vẫn là như vậy thoái mái, thấp giọng nói “Trẫm đã nghĩ hảo sắc phong phi tàn chiêu thư, liền như trẫm lời nói, sẽ không sắc phong Quý Phi.”

“Lý Đức Toàn.” Dận Chân nhẹ gọi một tiếng, thấy hắn cúi đầu đi đến, Tề Lạc muốn đứng dậy, lại bị Dận Chân gắt gao thịt chặt. Lý Đức Toàn đầu cũng không dám ngẩng lên, cung kính đem chiêu thư dâng lên, xoay người dưới chân sinh phong giống nhau bước nhanh rời đi, Tề Lạc cầm trong tay chiêu thư, cũng không có mở ra, mà là nhìn Lý Đức Toàn bóng dáng cười khẽ ra tiếng “Thật là làm khó hắn, thế nhưng không nghĩ tới hắn bước chân như thế nhẹ nhàng.”

“Không xem sao?” Tề Lạc hoàn hồn, cúi đầu nhìn xem trong tay hợp lại chiểu thư, tùy tay đặt ở bên cạnh trên bàn, tín nhiệm hướng Dận Chân trong lòng ngực tới sát, chậm rãi nhắm mắt lại, “Ta tin tưởng ngài.”

Dận Chân đem bên hông túi tiền cởi xuống tới tự mình đặt ở tay nàng trung, lúc này Tề Lạc mở to mắt, trong lòng có một phân mê mang, chẳng lẽ hắn không thích? Không theo tức phủ định, sẽ không như thế, cảm thấy túi tiền bên trong phảng phất có ngạnh ngạnh hình trụ hình đồ vật, nhịn không được tò mò mở ra đem túi tiền đồ vật đổ ra tới, một quả tiểu xảo trân quý hòa điền ngọc con dấu dừng ở lòng bàn tay.

Dận Chân ánh mắt dừng ở chỗ khác, trên mặt thênh nhưng có ti mỉm tự nhiên đỏ ửng, Tề Lạc dụi dụi mắt, hoài nghi có phải hay không nhìn lầm rồi, chẳng lẽ cái này con dấu có cái gì? Cầm trong tay cẩn thận đoan trang lên, trừ bỏ dùng liêu trân quý một ít, bên cũng không nhìn ra có gì bất đồng, chờ đến nhìn đến mặt trên tự thể khi, chẳng lẽ đây là hắn tự mình khắc? Ba cái chữ nhỏ, Tề Lạc cảm thấy có phần mơ hồ không rõ, không phải đôi mắt nhìn không thấy, mà là không thể tin được?

Tay phải có vài phần run rẩy, đem con dấu khắc ở tay trái lòng bàn tay chỗ, nước mắt bá một chút trào ra, môi tê dại tê dại, có chút run run, nức nở trung mang theo cảm động “Chân..... Tích..... Tích..... Lạc.” Tả tay nắm chặt thành nắm tay, đặt ở trước ngực, nhắm mắt lại trừu động cái mũi nhỏ, hơi hơi giương môi “Chân tích lạc, chân tích lạc.”

Dận Chân ở nàng bên tai đồng dạng thấp ninh hai câu “Chân tích lạc, chân tích lạc.”

“Vì sao? Vì sao? Ngài vì sao đái ta như thế? Ta... Ta không phải một cái hảo nữ nhân, ghen tị, lòng dạ hẹp hòi, cũng không nhiều thiện lương, ái hoa phục mỹ thực, thậm chí ái chơi một ít thủ đoạn, tâm kệ tuy rằng không

thâm, nhưng cũng không chịu có hại, ta..... Ta thật sự không phải một cái thuần tịnh xuất trần tinh oánh dịch thấu nữ nhân.”

“Trẫm hiểu được, trẫm biết được tính tình của ngươi.” Dận Chân vỗ nhẹ nàng phía sau lưng, thấp giọng an ủi “Tề Lạc, ngươi chỉ cần nhớ kỹ, ngươi là trẫm..... Là đặt ở trẫm..... Dận Chân trong lòng..... Trong lòng nữ tử có thể, mặt khác không cần suy nghĩ nhiều, trẫm sẽ không lại làm ngươi chịu ủy khuất.”

Tề Lạc tới gần Dận Chân đầu vai, thấp giọng khóc thút thít, Dận Chân chỉ là khẽ vuốt nàng đầu vai, Tề Lạc bắt lấy hăn vạt áo “Ngài..... Nó hăn là khắc lại đã lâu, vì sao hôm nay mới tặng cho ta?”

Dận Chân chặn ngang bέ lên Tề Lạc đứng dậy, hướng ám giường đất đi đến, cúi đầu nhìn ngoan ngoãn dựa vào trong lòng ngực nhân nhi, kiên định nói “Chỉ có bước lên đέ vị, trẫm mới có thể làm được, chỉ có lúc này, mới không có bất luận kẻ nào dám bức trẫm.”

Hôm sau Ung Chính ân chỉ hàng tới rồi vào cung hầu bệnh kia kéo thi trên người, đi cùng thánh chỉ cùng đã đến còn có ba thước lụa trắng, rượu độc, kia kéo thi ngốc ngốc nhìn khay trang đồ vật, cả người nhũn ra, bên tai tiếng vọng Ung Chính ý chỉ “Tuân Bối Lặc khanh khách cảm nhớ kia kéo thi đối xử tử tế chi tình, lo lắng kia kéo thi không người cung phụng, khẩn cầu cam nguyện tuẫn táng, lấy toàn cô chất chi ý, trẫm cảm nhớ này thành, quyết ý thành toàn, tấn phong này vì tuân Bối Lặc trắc phúc tấn.”

Chương 535 phong phi chiếu thư

Tuân Bối Lặc trắc phúc tấn kia kéo thi tuẫn táng, ở kinh thành xốc không dậy nổi một giọt bọt nước, mọi người chỉ là ở sau lưng mặt mang quỷ dị cảm thán một tiếng nàng là thành hiếu cùng với đối tuân Bối Lặc duẫn trinh dâng lên một phân đồng tình chi tâm, người sáng suốt đều có

thể nhìn tới, kia kéo thị tự thỉnh tuẫn táng cũng không đơn giản, đồn đãi nói nàng lòng dạ khó lường độc sấm Vĩnh Thọ cung, thậm chí còn có mang theo một chút màu hồng phấn đồn đãi, nhưng thực mau đã bị Dận Chân một đạo răn dạy kia kéo phủ thánh chỉ đè ép đi xuống, mọi người mới bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai kia kéo thị là đi cầu tình, chính là lại va chạm Hoàng Hậu, cũng khó trách sẽ tự thỉnh tuẫn táng, như vậy còn có thể lưu lại một phân thể diện.

Nhập tiến Ung Chính nguyên niên tháng giêng, Ung Chính trải qua gần hai tháng trù tính, đã là làm duẫn tự lại triều thần trung lực ảnh hưởng giảm xuống không ít, cũng hạ mười một nôi thánh dụ, huấn dụ đốc phủ, đè đốc một chút văn võ chư quan, bắt đầu chậm rãi đem hoàng đế quyền uy khuếch tán đến toàn bộ đại thanh, từng bước trừ khử duẫn tự đám người ở các nơi thế lực, thậm chí cầm thượng tam kỳ đại thần, thị vệ, quan viên chờ ở chư vương môn hạ hành tẩu, về sau như có tư tương hành tẩu người, một khi tra ra, đã hành tham cách, duẫn tự đám người tuy rằng trong lòng khó chịu, lại cũng chỉ có thể tuân chỉ, ai nhiên làm ở hoàng đế trên bảo tọa người không phải chính mình đâu?

Dưỡng Tâm Điện Tây Noãn Các nội, quỳ trên mặt đất Trang Thân Vương thê tử Dương Khang dập đầu “Nô tài đa tạ Hoàng Thượng ân điển, chỉ là..... Chỉ là nô tài từng hứa hẹn quá nàng người phúc tấn chi vị, tuy rằng nàng đã là..... Đã là qua đời, nhưng nô tài cuộc đời này sẽ không lại cưới phúc tấn.”

Dận Chân đem chung trà thật mạnh đặt ở ngự án phía trên, lạnh lẽo ánh mắt dừng ở Dương Khang trên người, mang theo mấy phần trào phúng nói “Trẫm thật đúng là không nhìn ra ngươi như thế tình thâm?” Dương Khang buông xuống đầu, đầu vai run rẩy một chút, Dận Chân hòa hoãn ngữ khí “Dương Khang, ngươi cũng là hiếu tử, chẳng lẽ liền không vì Trang Thân

Vương suy nghĩ? Xung hỉ qua đi, có lẽ hắn bệnh thể liền sẽ tốt hơn mấy phần.”

“Hoàng Thượng, nô tài cuộc đời này tất sẽ không cưới đích phúc tấn, thỉnh ngài thứ tội.” Dận Chân chụp một chút ngự án, trong lòng bức bối không thôi, trầm thấp mở miệng “Trẫm không hiểu được ngươi tưởng chút cái gì? Không cưới đích phúc tấn chính là tình thâm ý trọng hết lòng tuân thủ hứa hẹn? Ngươi cũng không nên đã quên Trang Thân Vương phủ thế tử trắc phúc tấn cùng khanh khách cũng không thiếu, ngươi đồng dạng hoa danh bên ngoài, một khi đã như vậy cưới một cái đích phúc tấn cũng không kém, cũng làm cho Trang Thân Vương phủ có cái đứng đắn nữ chủ tử.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 294

Sắc phong đại diễn trước một ngày, Dận Chân cũng không có khiển quan cáo tế thiên, mà, Thái Miếu sau điện, mà là thân xuyên Cửu Long hoàng đế triều phục, đầu đội tam đỉnh đông châu triều quan, cưỡi ngự liễn triển khai hạng nặng hoàng đế nghi thức, tự mình đi thiên đàn tế thiên, sau đó lại đi Thái Miếu cáo tế, hướng kinh thành, không, phải nói hướng người trong thiên hạ cho thấy hắn đối với Hoàng Hậu coi trọng, cùng với chỉ có nguyên hậu mới có kia phân tôn vinh.

Thái Miếu phụng trước trong điện, bởi vì Ung Chính hoàng đế đích thân tới tế bái, đại thanh liệt tổ liệt tông bài vị đều để vào ung trung, bốc cháy lên thuốc lá, bậc lửa hương liệu, khiến cho toàn bộ trong đại điện sương khói lượn lờ, phảng phát nhiều mây phần mờ ảo chi khí, gần chi hoàng thân quốc thích, cùng với trong triều trọng thần đều yên lặng không tiếng động đứng thẳng ở phụng trước điện ở ngoài, cúi đầu dâu đi trong mắt khiếp sợ, tuy rằng đã sớm biết được Ung Chính đối Hoàng Hậu ngưỡng mộ, nhưng lại chưa từng nghĩ tới sẽ tới như thế nồng nỗi, trộm nhìn phía Trí Viễn Công Lăng Trụ trong mắt mang theo yêu thích và ngưỡng mộ.

Dận Chân một mình một người quỳ gối linh bài trước minh hoàng sắc đệm hương bồ thượng, chấp tay trước ngực, hơi hợp lại hai tròng mắt, nhẹ giọng cầu nguyện “Đại thiên tổng lý non sông, Ái Tân Giác La Dận Chân hôm nay đặc hướng liệt tổ liệt tông cao tế, Nữu Cỗ Lộc Tề Lạc nãi lãnh thị vệ nội đại thần Trí Viễn Công Lăng Trụ chi nữ, thế đức chung tường, sùng

huân khải tú, nhu gia thành tánh, trinh tịnh nhàn thực, ứng vì Dận Chân nguyên phối, chính vị trung cung, mẫu nghi thiên hạ.”

Dập đầu lúc sau, Dận Chân trên người hương, thấy trước mặt tổ tông lũng vị, từ Thái Tổ bắt đầu bọn họ bên người luôn là bạn vài vị Hoàng Hậu, Dận Chân đáy mắt cực nhanh xẹt qua một phân cổ chấp, thấp giọng nói “Ở trẫm bên người, Hoàng Hậu chi vị chỉ có nàng một người.” Nói xong lời này lúc sau, Dận Chân trầm ổn đi ra phụng trước điện, trong đại điện ánh nến đột nhiên đại lượng, thổi vào tới gió nhẹ phảng phất cuốn lên vài phần thở dài, cùng với mấy phần tán thưởng.

Là đêm, Dận Chân giá lâm Vĩnh Thọ cung, rửa mặt chải đầu quá hậu, Dận Chân cũng không có nhiều lời bất luận cái gì lời nói, cũng không có ưng thuận bất luận cái gì hứa hẹn, chỉ là đem nàng gắt gao ôm vào trong ngực, khẽ hôn dừng ở nàng ánh mắt chi gian.

Ung Chính nguyên niên ba tháng 26 ngày, trù bị hồi lâu phong hậu đại diễn liền đặt ở này ngày, to như vậy Tử Cấm Thành bị một lần nữa trang điểm lên, nơi chốn tràn đầy không khí vui mừng cùng tôn quý, nội thị cung nga quần áo thoa hoàn đều là mới tinh, mặc lên lúc sau càng là khiến cho hoàng cung nhiều mấy phần lượng sắc, rộng rãi đình đài cung điện, đường đá xanh mặt dọn dẹp không nhiễm một hạt bụi, uy nghiêm chót vót Tử Cấm Thành, tĩnh chờ bị nghị luận đàm luận hồi lâu, Ung Chính hoàng đế nguyên hậu sắc phong đại diễn.

Chương 537 phong hậu đại diễn (trung)

Nếu nói Tề Lạc không lo lắng không khẩn trương chỉ sợ nàng chính mình đều không tin, ở Dận Chân trong lòng ngực tuy rằng cảm thấy an ổn, lại cũng lăn qua lộn lại ngủ yên ổn, Dận Chân thấy vậy rất là buồn cười, hợp lại mắt nhẹ giọng hỏi “Lúc trước ngươi xuất giá khi cũng là như thế?”

“Xuất giá khi?” Tè Lạc mở to mắt, có vài phần mêt mang nhuộm đẫm ở nàng trong mắt, kia ly chính mình phảng phát thật lâu, ký ức cũng có vài phần mơ hồ, chỉ rõ ràng nhớ rõ ở cây mai hạ ưng thuận lời hứa, cặp người mặc đồ thẩm hoàng tử phúc tấn lễ phục gả cho Dận Chân khi, hắn đẩy ra khăn voan kia một khắc nhìn nhau mà vọng, giương mắt nhìn Dận Chân, ngơ ngác không hiểu được nói cái gì đó, giống như nói cái gì đều không thích hợp có vẻ dư thừa, dựa vào hắn trước ngực, chậm rãi nhắm mắt lại, buông ra tâm tư, ngược lại mơ mơ màng màng ngủ rồi.

Dận Chân lúc này mở to mắt, ngón tay xẹt qua nàng kiều nộn cánh môi, trong đầu không khỏi tưởng ngày mai nàng sẽ là cõi nào bộ dáng? Mọi người lễ bái, hậu vị tôn vinh, trong lòng ngực nhân nhi nhưng sẽ để ý? Giãnh ra khai mày, nàng cũng có hư vinh chi tâm, nhưng lại vĩnh viễn sẽ không mất đi kia mạt làm Dận Chân quyền luyến không thôi thuần tịnh, cặp dưới đáy lòng dâng lên kia phân thương tiếc, như vậy Tè Lạc mới là chân thật, mới xứng đứng ở chính mình bên người.

Sắc trời còn không có lượng, Dận Chân liền dần dần đứng dậy, thấy đang ở ngủ say Tè Lạc tâm sinh thương xót, lại cũng chỉ có thể ý bảo Tần ma ma kêu nàng đứng dậy, Tè Lạc lập tức ngồi dậy, mêt mang hai tròng mắt thực mau tình tĩnh lại, ngay sau đó xả ra một mạt lo lắng, Dận Chân tiến lên hai bước vỗ nhẹ nàng đầu vai, thấp giọng an ủi “Đừng sợ, có trẫm ở.”

Tâm phảng phát thật sự yên ổn không ít, Tè Lạc hướng Dận Chân giờ lên ý cười, tín nhiệm gật gật đầu, Dận Chân phảng phát bị nàng tươi đẹp ý cười trói buộc giống nhau, sau một lúc lâu mới dời đi ánh mắt, có chút xấu hổ ho nhẹ một tiếng, xoay người bước nhanh rời đi, Tè Lạc nhìn thấy hắn bên tai phảng phát so ngày xưa hồng thượng một ít, trên mặt ý cười càng là sáng ngời thượng vài phần.

Sớm có cung nữ chuẩn bị tốt canh tẩm, tuy rằng canh giờ khẩn chút, nhưng Tè Lạc vẫn là kiên trì tẩm gội, làm trên người mùi thơm của cơ thể

càng vì nùng, sát tịnh tóc, Tân ma ma phát tay, tám gã đầu đội hoa lụa thân xuyên màu xanh non cung trang cung nữ bưng trên khay trước, thấy mặt trên thịnh phóng Hoàng Hậu triều phục chờ sự vật, nhu hòa quang mang lại đau đớn Tè Lạc đôi mắt, xinh đẹp nhưng thật ra xinh đẹp, nhưng nếu mặc ở trên người mình, kia chỉ sợ cũng là thực chịu tội, âm thầm thở dài xem ra xinh đẹp là muôn trả giá đại giới.

Tân ma ma ở Tè Lạc sững sờ đương khẩu, đã là đem nàng nhu thuận đen bóng tóc đen bàn hảo, cung nữ đem minh hoàng sắc triều bào dâng lên, Tè Lạc đứng dậy ở Tân ma ma hầu hạ hạ mặc tốt, ở nàng trước mặt bày một người rất cao gỗ tử đàn kính biên hạ duyên điêu khắc nở rộ hoa mẫu đơn đại gương to, triều bào khoác lanh cập tay áo toàn vì màu xanh đá, phiến kim thêm chồn duyên; trên vai hạ cùu triều bào chõ cũng thêm duyên. Thêu văn vì kim long chín, gian lấy ngũ sắc vân, lanh sau rũ minh hoàng địch sức đông châu, Tân ma ma lại giúp đỡ Tè Lạc phủ thêm sủ sách sắc phiến kim duyên, trước sau lập long các nhị triều quải, mặc chỉnh tề lúc sau, lại đem sức đông châu san hô đỏ đá quý kim ước lanh ước nàng mặc chỉnh tề.

Đỡ Tè Lạc một lần nữa ngồi xong, Tân ma ma thấy có chút phát ngốc Tè Lạc, vừa lòng gật đầu “Nương nương quả nhiên thiên sinh lệ chất, này thân Hoàng Hậu triều phục mặc ở ngài trên người thật thật là thích hợp.” Đem kim long hàm trân châu các nhị tam đố hoa tai mang hảo, cầm lấy tiến công phấn mặt, Tè Lạc phản ứng lại đây, giơ tay ngăn cản “Thượng trang ta tự mình tới liền hảo.”

Xuyên như thế dày nặng, còn không hiểu được sẽ lăn lộn bao lâu, nếu là nùng trang diễm mạt, đến lúc đó ra mồ hôi kia chẳng phải là sẽ lộng hoa trang dung? Nghĩ những cái đó thượng trang kỹ xảo, Tè Lạc lược thi hơi mỏng son phấn phấn mặt, ngược lại sấn đến nàng ở đẹp đẽ quý giá trung lô ra mấy phần nhẹ nhàng.

Cung nữ tiến lên, đem đựng đầy triều châu khay giơ lên, chọn lựa đong
châu địch vì minh hoàng sắc triều châu treo ở trên cổ, cảm thấy nặng trĩu
một chút cũng không thoải mái, cuối cùng mang lên đỉnh ba tầng, quán
đông châu các một, toàn thừa chi lấy kim phượng, súc đông châu các tam,
trân châu các mười bảy, thượng hàm đại đông châu canh một hơi trầm
xuống trọng triều quan, lại dẫm lên ba tấc cao nạm đại viên trân châu thêu
mẫu đơn chậu hoa đế, thật là đầu nặng chân nhẹ, nếu không có Tân ma ma
nâng, Tè Lạc một bước đều di động không được.

Nhưng lại lần nữa chiếu gương thời điểm, nhìn thấy bên trong chính
mình, Tè Lạc trong lòng chỉ có một loại cảm giác, vì giờ phút này đoan
trang đẹp đẽ quý giá, lại đại vất vả cũng đáng, nguyên lai Hoàng Hậu hoa
phục trang phục thật sự có thể làm người đời không ra tầm mắt, Tè Lạc
cảm thấy đây là chính mình cuộc đời này mỹ lệ nhất thời điểm, thậm chí
so xuất giá khi còn muôn đẹp hơn vài phần, rốt cuộc lúc ấy tuổi tác thượng
Ấu, chính là một đóa nụ hoa đài phóng nụ hoa, đâu giống hiện giờ phảng
phát chính trực nở rộ kiều diễm đẹp đẽ quý giá mẫu đơn? Hấp dẫn người
khác tán thưởng ánh mắt.

“Ngạch nương.” Tè Lạc hoàn hồn, trong gương chiếu ra Hoằng Môn
đám người trợn mắt há hốc mồm bộ dáng, đặc biệt là hoằng lịch trong mắt
hiện lên kiêu ngạo thậm chí có chứa càng nhiều quyền luyến, đi đến Tè
Lạc phụ cận, bắt lấy tay nàng, “Hoằng lịch ngạch nương lý nên như thế,
chiều mọi người triều bái.”

Hoằng lịch tuy lộ vài phần tự đại biểu tình, nhưng hắn trên người càng
nhiều lộ ra kia chia tay cuồng vì ta độc tôn khí thế, ở Khang Hi cùng Dận
Chân trên người đều từng hoặc nhiều hoặc ít xuất hiện quá, Tè Lạc ánh
mắt dừng ở Hoằng Môn trên người, hắn trước sau như một ôn nhuận như
ngọc, âm thầm lắc đầu cảm thán.

“Nương nương, ngự liễn đã là bày biện ở Vĩnh Thọ ngoài cung, ngài ứng đi điện Thái Hòa thụ phong.” Tần ma ma ở bên nhắc nhở, Tề Lạc hít sâu một hơi, hoảng lịch kiên trì nâng Tề Lạc thượng phượng dư, lúc này đã là triển khai Hoàng Hậu hạng nặng nghi giá, ngũ sắc long phượng kỳ, trĩ đuôi phiến tám đằng chờ vây quanh phượng liễn, ở loan nghi vệ cùng Lễ Bộ quan viên dẫn đường hạ, hướng điện Thái Hòa bằng phẳng trầm ổn di động, ven đường treo hồng lụa, bày ngọc thạch bồn cảnh, người mặc mới tinh quần áo cung nữ thái giám quỳ sát với mà.

Tề Lạc xuyên thấu qua rèm châu nhìn bên ngoài quả thực là trang trọng trường hợp, trong lòng cũng khó nén một phân đắc ý, nhẹ bát thủ đoạn thượng Phật châu, trước kia cùng Dận Chân ở chung đủ loại tình hình nảy lên trong lòng, điểm điểm tích tích rốt cuộc là chính mình kết vồng cuốn lấy hắn, vẫn là hắn khoanh lại chính mình? Đã là nói không rõ, Tề Lạc nâng tay trái, mặt trên nhẫn kim cương lóng lánh mắt sáng quang mang, nàng minh bạch thanh triều áp lực trói buộc đại, nhưng tùy cha mẹ cùng xuyên qua, bạn Dận Chân đi qua Cửu Long đoạt đích thời kỳ, mặc kệ có phải hay không con bướm cánh ảnh hưởng, xua tan Ung Chính đăng cơ khi nghi vấn, nàng giờ phút này cũng không hồi hận xuyên qua đến tận đây, bên tai vang lên hắn thấp nhin ‘chân tích lạc, chân tích lạc.’

Tề Lạc ánh mắt càng thêm kiên định, nàng nhất định sẽ bồi Dận Chân đi xuống đi, chỉ cần hắn không trước buông tay, kia chính mình liền tuyệt không sẽ rời xa, từ Vĩnh Thọ cung đến điện Thái Hòa này một đường phía trên, Tề Lạc cảm thấy cùng Dận Chân cảm tình phảng phát càng gần một bước, “Người yêu không đầy tiếp theo cảnh giới là cái gì đâu? Khiến cho ta hảo hảo mà cảm xúc một chút đi.”

Sắc trời mới vừa lượng khí, Lễ Bộ quan viên liền tự nội các phủng ra kim sách, kim bảo cập tuyên đọc sách văn, bảo văn, sau cũng đem chúng nó bày biện với đình nội. Sau đó, lấy Lễ Bộ quan mười người vì dẫn

đường, Lễ Bộ Thượng Thư phủng tiết, loan nghi vệ nâng đình, ra Thái Hòa Môn, đến điện Thái Hòa dưới bậc. Lại từ nội các, Lễ Bộ quan tay phủng kim sách, kim bảo, từ trung giai tiến vào điện cùng môn, đem tiết bày biện với trung án, sách thiết với tả án, bảo thiết với hữu án.

Chờ đến hết thảy chuẩn bị sẵn sàng, Dận Chân thân xuyên hoàng đế triều phục ở Lễ Bộ quan viên dẫn đường cùng thị vệ hộ trợ dưới, cưỡi ngự liễn đi tới điện Thái Hòa hàng điện, đương hẵn bước vào cửa điện khi bởi vì đã qua hiếu kỳ, trung hoà thiều nhạc tấu long cùng chi chương, tôn thất hoàng thân quốc thích, cả triều văn võ quỳ sát đất, cung nghênh thánh giá, ở Dận Chân huynh đệ trung, từ lấy dưỡng bệnh nhiều ngày tuân Bối Lặc duẫn đè nhất chịu chú ý, rốt cuộc hẵn đã hồi lâu đều không có lộ diện, sắc mặt của hẵn mang theo lâu bệnh mới vừa càng tái nhợt, thân hình cũng có vẻ suy yếu gầy ốm, trong mắt lộ ra mấy lời nói sắc bén, ẩn ẩn mang ra một tia oán hận.

Biết được duẫn đè có chút bất kể hậu quả tính tình, Dương Khang cùng Bảo Thái cho nhau liếc nhau, âm thầm gật đầu, như thế nào đều không thể làm hẵn vào lúc này nháo đem mở ra.

Dận Chân đi vào án trước, đọc kim sách kim bảo, tuy rằng này đó đều là hẵn tự mình định ra, đã là có thể mặc nhớ với tâm, chính là hẵn vẫn là nhìn đến cẩn thận trọng, ngón tay xẹt qua kim sách thượng tên huý, bình tĩnh chim ưng trung nổi lên một tia gợn sóng, khéo miệng cong lên một đạo xinh đẹp độ cung, xoay người bước lên hoàng đế bảo tọa, trầm giọng nói “Bắt đầu đi.”

Loan nghi vệ tán tiên, tấu khởi khánh bình chi chương, lúc này Tề Lạc cưỡi Hoàng Hậu phượng liễn không sai chút nào đem dư ở điện Thái Hòa dài dưới, Tề Lạc nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, đỡ Tần ma ma tay đi xuống tới, Hoằng Mân chờ tam huynh đệ tùy ở nàng phía sau, Tề Lạc ngửa đầu nhìn thật dài cầu thang, đây là chờ thượng hoàng sau chi vị cầu thang

sao? Trước mắt điện Thái Hòa có chút mơ hồ không rõ, “Ngạch nương, ngài nên nhập điện Thái Hòa thụ phong.” Hoằng Mân thấy Tề Lạc có chút hoảng thắn, mở miệng nhắc nhở.

Hoằng lịch càng là kéo lại Tề Lạc một góc, “Ngạch nương, nhi tử ở ngài bên người, ngài... Đừng rời khỏi.” Ở hắn trong lòng vừa mới dâng lên một phân sợi hãi, tuy không hiểu được vì sao, nhưng là hoằng lịch chính là cảm thấy chính mình ngạch nương phảng phát muôn ánh nắng chiếu rọi xuống, biến mất không thấy, Hoằng Trú trên mặt khó được không cười ý, chớp động con mắt nhìn Tề Lạc “Ngạch nương, còn có Hoằng Trú.”

Tề Lạc trong mắt mỉm cười, khẽ vuốt Hoằng Trú đầu, ôn nhu nói “Còn có các ngươi ở, ngạch nương như thế nào rời đi.” Ánh mắt ở hoằng lịch trên người dạo qua một vòng, vừa mới nàng phảng phát cũng có phiêu phiêu dục tiên xúc động, phảng phát linh hồn muôn bay ra bên ngoài cơ thể, ngay lúc đó đầu óc trống rỗng, nhưng là trong lòng lại quyến luyến không tha cha mẹ, Cầu Cầu, nhi nữ, còn có Dận Chân, theo sau hắn ôm chặt chính mình trong ngực, “Không được rời xa”.

Nắm chặt nắm tay, móng tay khâu tiến lòng bàn tay đau đớn làm nàng tỉnh táo lại, hắn là không ngủ hảo, mới có này ảo giác, Tề Lạc chậm rãi hướng về phía trước bậc thang, ở nhạc khúc trong tiếng đi vào điện Thái Hòa.

Lúc này Dận Chân cao ngồi ở long ý phía trên, trong điện mọi người đều quỳ xuống đất cung nghênh Hoàng Hậu, lần này phong hậu đại điện long trọng, là đại thanh khai quốc tới nay chưa bao giờ từng có, bọn họ tuy rằng đều gặp qua Tề Lạc, cảm thấy nàng ở dung mạo thượng cũng không phải khuynh quốc chi tư, nhưng lại cảm thấy là người có tâm nịnh bợ Công Tước phủ cùng Dận Chân mới có thể thêm mắm thêm muối, chưa ở đây người, vĩnh viễn cũng sẽ không tin tưởng có nữ tử có thể làm được như

vậy quả quyết, không, phải nói trừ bỏ Dương Khang cùng Bảo Thái, bọn họ hai người đều hoặc nhiều hoặc ít biết được nàng thật tình.

Mọi người trong lòng nghi hoặc, rốt cuộc ra sao duyên làm khuê các trung thanh danh không hiện Tề Lạc đến hai đời để vương coi trọng thương tiếc? Gần bằng vào Trí Viễn Công Lăng Trụ tuyệt đối làm không được? Phảng phát vì tìm tòi nghiên cứu chân tướng, điện Thái Hòa mọi người, bất luận tôn thất vẫn là triều thần đều phảng phát rất có ăn ý, trộm ngẳng đầu nhìn đã là bước vào điện Thái Hòa một thân Hoàng Hậu đẹp đẽ quý giá triều phục Tề Lạc, bởi vì nghịch ánh nắng, Tề Lạc ở đông châu chò làm nổi bật hạ, nàng sau lưng phảng phát triển khai bảy màu bình phong, tǎn hiện tôn quý xa hoa trung lộ ra kia ti độc đáo thuần tịnh, làm người không dám cận thị.

Chương 538 phong hậu đại điện (hạ)

Điện Thái Hòa nội diễn tấu nhạc khúc, che dấu trụ kia một phân dị động, ngồi ở địa vị cao thượng Ung Chính hoàng đế Dận Chân từ Tề Lạc bước vào cửa điện, ánh mắt liền đan chéo ở nàng trên người, thấy nàng trên người lộ ra tới tôn quý, đáy mắt hiện lên một phân vui mừng một chút kiêu ngạo tự đắc, nàng quả nhiên thích hợp Hoàng Hậu triều phục. Ở Dận Chân trong đầu, cũng chớp động từ ngoài ý muốn ngẫu nhiên gấp được cho tới bây giờ sở hữu đoạn ngắn, cuối cùng dừng hình ảnh ở tái ngoại hành trình, nàng nhầm phía chính mình lấy thân chắn ni-trát ka-li sau lo lắng rống giận, cái kia tình cảnh, Dận Chân biết được, hắn vĩnh viễn cũng không thể quên được.

Tề Lạc phảng phát không cảm giác được mọi người tìm tòi nghiên cứu đánh giá, mắt nhìn thẳng chỉ ở khóe miệng chỗ lộ ra đậm nhiên trầm tĩnh nhợt nhạt ý cười, neden bước trầm ổn hướng sớm đã bày biện tốt bái vị bàn thờ chỗ đi đến. Ở đệm hương bồ trước đứng yên, lúc này mới hơi hơi ngẩng đầu nhìn phía Dận Chân, lúc này ngọc diện thượng ý cười tuy rằng

càng chân thành thương vài phần, nhưng Dận Chân vẫn là có thể cảm thấy được nàng đáy mắt hiện lên kia ti nho nhỏ oán giận, đem tay đáp ở long ý trên tay vịn, nha đầu này hắn là ghét bỏ Hoàng Hậu triều phục trầm trọng làm nàng chịu tội đi, thật là một chút khổ đều không muốn gánh.

Tuy là như thế tưởng, Dận Chân trong lòng vẫn là trào ra một phân thương tiếc, Tề Lạc cảm thấy bọn họ thật sự có khi hiểu ý có thông minh sắc xảo, gương mặt lộ ra một mạt ứng đỏ, khiến cho nàng như ngọc kiều nhan càng là loá mắt, thủy nhuận hai tròng mắt cũng linh động nhảy lên lên, Đế hậu hai người lắc lắc nhìn nhau, dẫn tới mọi người liên tiếp nhìn trộm, sôi nổi âm thầm suy đoán, Đế hậu chi gian tình ý hoặc là nói ràng buộc rốt cuộc có bao nhiêu sâu? Ái Tân Giác La nhất tộc chính là có đòn đãi đại đại ra kẻ si tình, tuy rằng có người khịt mũi coi thường, nhưng Hoàng Thái Cực cùng thần phi, Thuận Trị cùng đồng ngạc phi làm sao dung đến người bỏ qua? Thậm chí Khang Hi đối hiểu ý Hoàng Hậu cũng làm người nghị luận sôi nổi, bọn họ chi gian hay không có tình?

Quỷ sát với mà duẫn tự nghe thấy phía sau người nhẹ giọng lẩm bẩm “Chẳng lẽ có tình người, mới có thể bước lên đế vị?” Buông xuống đầu, có chút phát khổ, hắn chẳng lẽ không phải có tình người sao? Ở a ca nhóm trung gian hắn là duy nhất một cái không có lập trắc phúc tấn hoàng tử. Đứng vững Khang Hi áp lực cùng thuộc thần mưu sĩ đối khuyên bảo nhất định không chịu lại nạp trắc phúc tấn, hắn lại được đến cái gì?

Ở duẫn tự trong lòng đối Sở Diễm là có cảm tình, chỉ là phần cảm tình này theo thời gian trôi qua chậm rãi biến đạm trở nên dần độn vô vị, nghĩ đến lúc trước A Linh a chi ngôn, nhớ rõ ở sương xuân viên khi Lăng Trụ đột nhiên xuất hiện, nháy mắt bình định xao động, hắn trước nay không giống hiện giờ như vậy hối hận quá. Trời sinh phúc tướng, thật là so bất quá.

Qua một hồi lâu, Tè Lạc bên người Lễ Bộ Thượng Thư gấp đến độ đầy đầu là hăn, nếu là trì hoãn công phu, bỏ qua giờ lành, kia hăn tuyệt đối không có hảo trái cây ăn, huống chi lần này từ hăn xử lý sắc phong đại diễn, tất nhiên ở thanh sử thượng lưu lại thật mạnh một bút, cũng coi như sử sách lưu danh, như thế nào có thể làm nó không hoàn mỹ? Ho nhẹ một tiếng.

Tè Lạc hoàn hồn, nhấp môi chậm rãi quỳ gối đệm hương bồ phía trên, Lễ Bộ Thượng Thư đem chiếu thư triển khai “Ung Chính nguyên niên ba tháng, thân phụng hoàng khảo di mệnh, sắc lập Nữ Cố Lộc thị vì trung cung Hoàng Hậu, các khanh hành lễ quỳ lạy.”

“Tạ Hoàng Thượng ân điển.” Tè Lạc dập đầu tạ ơn, bên cạnh mọi người sơn hô vạn tuế, chờ đến Lễ Bộ Thượng Thư cầm lấy kim sách khi, Dận Chân đem ánh mắt một lần nữa đầu ở Tè Lạc trên người, đột nhiên mở miệng đem sách văn ngâm nga ra nói, hăn thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng lại có vẻ thập phần dày nặng, thậm chí hơi hơi chấn động mọi người tâm thần.

Lễ Bộ Thượng Thư cầm trong tay sách văn, không hiểu được nên như thế nào phản ứng, ngượng ngùng đem sách văn một lần nữa đặt ở án thượng, lui ra phía sau một bước hai tiếng nói “Hoàng thân quốc thích tôn thất văn võ bá quan, triều bái Hoàng Hậu nương nương.”

Tè Lạc chậm rãi đứng dậy, nhìn thoáng qua đan vách tường phía trên, long ý nghiêng sườn phóng phượng ghế, ở bên cạnh thượng thư ánh mắt khẩn cầu hạ, bước đi có chút gian nan bước lên đan vách tường, thong thả sợ làm lỗi đi tới, bởi vì không có Tân ma ma nâng, Tè Lạc càng thêm cẩn thận, nàng nhưng không nghĩ ở người ngoài trước mặt xấu mặt. Dận Chân tự nhiên nhìn ra nàng tiểu tâm tư, khẽ động khóe miệng ẩn ẩn lộ ra một phần ý cười.

Chờ đến đông đủ lạc an tọa ở phượng ghế khi, mọi người hành quỳ lạy lẽ, sẽ đương lăng tuyệt đỉnh vừa xem mọi núi nhỏ, hiện tại có phải hay không liền có điểm ý tú này đâu? Ngồi ở địa vị cao hâu hạ mọi người lê bái, Tề Lạc trong lòng cũng có một phân khẩn trương, mấy phần mờ mịt, đương thấy liền phụ thân Lăng Trụ đều cần thiết hướng nàng dập đầu quỳ lạy, nàng mới hiểu được vị trí vị trí, trên mặt không bao giờ phục vừa mới điểm như đào hoa, ngược lại có vài phần tái nhợt, đáp ở phượng ghế tay không khỏi run rẩy.

“Ngươi làm sao vậy?” Dận Chân thấp thấp thanh âm lộ ra nghi hoặc, vì sao nàng luôn là bất đồng người khác? Đôi một người hiện tại đều sẽ đặc ý phi thường, “Không... Không có gì... Chỉ là không quá thói quen... Ta không nghĩ làm...” Tề Lạc cắn môi, đem câu nói kế tiếp sinh sôi nuốt đi xuống, Dận Chân có lẽ biết giải một chút nàng tâm tư, nhưng phong kiến đế vương như thế nào cũng sẽ không hoàn toàn động, trong mắt lộ ra một phân tự giễu, này có tính không không biết tốt xấu?

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 295

Tè Lạc tuy không hiểu được trong lịch sử Ung Chính hoàng đế vào lúc này ra sao bộ dáng, nhưng ửng nàng nhập hoài Dận Chân, trên người toát ra thành thực ý nhị, tuy khéo mắt giữa mày có mấy phần nếp nhăn, nhưng lại có nhiều lần trải qua tang thương cảm giác, mầu chốt nhất chính là hắn sợi tóc tuy cũng thấy mấy phần sương sắc, nhưng tuyệt đại bộ phận vẫn là ngăm đen tỏa sáng, hơn nữa bước lên đế vị, độc chưởng thiên hạ khí phách hăng hái, làm hắn càng là có vẻ tuổi trẻ thượng vài tuổi, về vẻ ngoài thế nhưng cùng so với hắn tiểu thượng không ít duẫn đê tương đương, cái này làm cho Tè Lạc trong lòng đặc biệt đặc ý.

“Chuyện gì cười đến như thế vui vẻ?” Dận Chân tay tiêm xet qua nàng má lúm đồng tiền trung đựng đầy kia sung sướng tươi cười, Tè Lạc ở hắn trong lòng ngực cọ cọ, chính là không nghĩ nói cho hắn, đỡ phải hắn đặc ý, Dận Chân đem minh hoàng sắc thêu đoàn long tơ lụa chăn gấm cái hảo, nhắm mắt lại “Sớm chút nghỉ ngơi, ngày mai các nàng còn muốn vào cung triều bái trẫm Hoàng Hậu, nếu bằng không, ngươi đương trẫm sẽ dễ dàng bỏ qua cho ngươi?” Dận Chân đè lại ở ngực hắn nghịch ngợm nhẹ hoa ngón tay, Tè Lạc ngượng ngùng muốn rút về, lại bị hắn nắm chặt, “Liêm thân vương phúc tấn các nàng đều sẽ đến, nếu là ngươi cố ý, liền...” Nghĩ đến nàng tính tình, nuốt xuống dư lại nói, nàng cũng không tin tưởng các nàng còn sẽ còn dám mạo phạm đại thanh Hoàng Hậu.

“Ta đảo nhớ tới một sự kiện tới.” Tè Lạc cố sức mở to mắt, có một số việc là vòng bất quá đi, nhẹ giọng nói “Chính là kia kéo phúc tấn, hôm nay

ở điện Thái Hòa nội, tuân Bối Lặc hắn là ở vì nàng bất bình đi... Còn có...
Còn có chính là chết yếu hoảng huy..."

Giương mắt quên tiến Dận Chân đã là mở có vài phần u ám hai tròng mắt, Tề Lạc cắn môi dưới vẫn là đem nói ra tới "Hoảng huy ứng bị truy phong vì thân vương." Cảm thấy được Dận Chân đem nàng vòng eo lặc đến càng khẩn, nhẹ giọng nói "Ta biết được ngài đau súng chi ý, ta đối ngài cũng... Cũng là thích, càng không nghĩ làm ngài chịu trách nhiệm khắc nghiệt không niệm phụ tử chi tình thanh danh."

"Ngươi nhưng biết được, nếu là hoảng huy truy phong vì thân vương, kia kéo thị phải truy phong vi hậu." Dận Chân vẫn là nhìn chầm chằm Tề Lạc, không chút nào thả lỏng, thâm u như bầu trời đêm chim ưng trung lộ ra nghi ky, thương tiếc, thậm chí còn có một phân tức giận, Tề Lạc nét mặt biểu lộ âm áp ý cười, vuốt phẳng hắn trong lòng tức giận, khẽ mở môi đó "Hoàng Thượng, ngài luôn luôn biết được, ta trước nay không để ý những cái đó hư danh....."

Mảnh khảnh ngón tay đè ở Dận Chân muốn mở miệng phía trên, ôn nhu nói "Ta chỉ hiểu được hiện tại bạn ở ngài bên người là ta, tương lai ngài bên người cũng chỉ có thể là ta." Dận Chân khẽ động khóe miệng, không phải nàng lại là ai? Thở dài nói "Hoảng huy trẫm đau lòng, nhưng trẫm..... Trẫm như thế nào cũng không thể truy phong hắn vì thân vương, ngươi nghe trẫm nói, này không phải gần là liên hệ đến ngươi nguyên hậu chi vị, càng là vì Hoảng Mân bọn họ hảo, trẫm nếu dám vì, sẽ không sợ bị hậu nhân nói trường nói đoản."

Dận Chân ngực, nghe thấy bang bang tiếng tim đập, hắn tân chính, đối long khoa nhiều đátm người khắc nghiệt, cùng với đối hắn các huynh đệ bậc đai, đều có thể nhìn ra hắn thật là không sợ gánh bêu danh, nghĩ đến lúc trước ở hiện đại khi thấy Ung Chính thân phê tấu chương, ' trẫm chính

là như vậy hán tử. ’ nước mắt lăn xuống ở hắn ngực, thấp giọng nói “Chính là..... Chính là ta..... Ta đau lòng.....”

Ngẩng đầu hai mắt đẫm lệ mông lung nhìn Dận Chân, trong giọng nói mang theo khẩn cầu “Hoàng Thượng, ngài liền truy phong kia kéo phúc tấn vì Hoàng Hậu đi, chỉ cần ngài đem ta đặt ở trong lòng liền hảo, tǎn hưởng Hoàng Hậu tôn vinh ta cần gì phải cùng chết đi kia kéo thị tương so? Kỳ thật so với này đó hư danh, ta càng..... Đế ý.....” Nói hay là không? Tề Lạc trong lòng có vài phần do dự, thầm nghĩ thời cơ cũng coi như tư thỏa đáng, nhắm mắt lại, thương cảm mở miệng, “Ta càng sợ..... Dùng phượng ân.”

“Dùng phượng ân?” Dận Chân hơi nhíu mày, không hiểu được nàng lời này ngọn nguồn, suy nghĩ sau một lúc lâu, mới thấp giọng hỏi “Phiên thé bài thi tẩm lúc sau dùng phượng ân? “Thấy nàng khóc mắt nước mắt giống như cắt đứt quan hệ tổng quát giống nhau lăn xuống, duỗi tay sát tịnh, bất đắc dĩ thở dài “Xem ra trẫm cùng ngươi lời nói, ngươi là cẩn bẩn là không lông minh bạch, vẫn là ngươi không tin trẫm.”

“Ta là không tin chính mình, không tin này trong cung quy củ.” Tề Lạc bên miệng lộ ra tự giễu ý cười, đạm nhiên nói “Ta chỉ là một cái bình thường nữ nhân, niên hoa cũng luôn có mắt đi là lúc, mà ngài..... Ngài là vạn dân chủ nhân, đại thanh Hoàng Thượng, ba ngàn con sông nhậm quân lấy chi, như nụ hoa giống nhau nụ hoa đãi phóng tú nữ lại như thế nào sẽ thiếu?”

Dận Chân trong mắt lộ ra thương tiếc lại càng có rất nhiều bất đắc dĩ, nắm nàng cái mũi nhỏ, mang theo mấy phần phẫn nộ nói “Hiện giờ liêm thân vương bọn họ cũng không an phận, trẫm bận về việc chính sự, tự nhiên sẽ không trầm mê sắc đẹp, chờ trẫm vững vàng triều cục lúc sau, liền sẽ thường trú Viên Minh Viên, trẫm lúc trước ở trong vườn nói qua nói, ngươi đều quên không thành?”

Tè Lạc nỗ lực hồi tưởng, lúc trước Dận Chân ở Viên Minh Viên ‘ dưỡng bệnh’ khi ^ niết! Bàn tay / đánh đoàn giống như nói rất nhiều, trong đầu phảng phất lại kia phân án tượng, lại mơ hồ không rõ, chỉ nhớ rõ Viên Minh Viên trước nước mắt, cùng với kia mấy ngày ám áp ở chung, Dận Chân càng là bị nàng tức giận đến không được, mang theo mấy phần giận dỗi trùng phạt gõ Tè Lạc đầu, “Chính mình tưởng, ngươi đừng hy vọng trãm lặp lại lần nữa.” Ngay sau đó nhắm hai mắt lại, không hề ngôn ngữ.

Tè Lạc bĩu môi, liều mạng hồi úc, chính là lại không chịu nổi ủ rũ dâng lên, đầu hồn tương tương, tựa mộng tựa tỉnh chi gian, phảng phất về tới Viên Minh Viên, đứng ở một bên lắng lặng nhìn bọn họ lúc ấy ở trong vườn ở chung, du lịch, cưỡi ngựa, giáo dục hoằng lịch, thậm chí còn có Cầu Cầu —— đột nhiên có một câu hiện lên, Tè Lạc bỗng nhiên kia mở to mắt, ngẩng đầu không thể tin tưởng nhìn Dận Chân, kinh ngạc chậm rãi giấu đi, đen nhánh phảng phất sao trời rơi vào trong mắt lộ ra cảm động, cọ tiến Dận Chân trong lòng ngực, “Ta nhớ ra rồi, là —— là ——”

“Không cho nói ra tới, đặt ở trong lòng liền hảo.” Tè Lạc xinh đẹp cười nhạt, cái này biệt nữ Ung Chính hoàng đế, nhẹ nhàng ừ một tiếng, “Viên Minh Viên chỉ có ngươi một người, gia sẽ không làm bất luận cái gì nữ nhân đặt chân nơi đây.”

Lúc này tuân Bối Lặc trong phủ loạn thành một đoàn, từ duẫn đè hồi phủ lúc sau, liền rốt cuộc chịu không nổi hôn mê bất tỉnh, Hoàn Nhan thị đám người trong lòng nôn nóng, dàn xếp hảo duẫn đè lúc sau, vội vàng truyền thái y vào phủ, bởi vì lúc này duẫn đè chỉ là Bối Lặc, thái y tuy rằng đuổi tới, nhưng lại so với ngày xưa chậm hơn không ít, hơn nữa thần thái cũng chỉ tĩnh cung kính, Hoàn Nhan thị tuy rằng cảm thấy quét mặt mũi, nhưng lúc này nào còn dám trưng dương hành sự? Hảo ngôn hảo ngữ thỉnh thái y chẩn trị.

Ngay sau đó gọi tới duẫn đê tùy tùng hỏi rõ trải qua, Hoàn Nhan thị càng là tâm hoảng ý loạn, ngay cả trong tay khăn rơi xuống đất đều không hiểu được, trừ bỏ năm thị ở ngoài, duẫn đê mặt khác nữ nhân cũng không được sủng ái, cũng biết hiểu các nàng chi gian tranh đoạt trong phủ quyền to, cho nên chút nào không dám chen chân ở Hoàn Nhan thị cùng năm thị chi gian, nhưng hôm nay nghe nói duẫn đê tuy rằng bảo vệ Bối Lặc tước vị, nhưng lại chỉ rơi vào cõi sơn bối tử hành tẩu, này vẫn là vì cấp Hoàng Hậu tích phúc, duẫn đê bỗng bạc lại hàng, đều nhịn không được tháp khóc lên.

“Đủ rồi, gia còn chưa có chết đâu, không cần các ngươi khóc tang.”
Duẫn đê tỉnh táo lại liền nghe thấy nữ nhân tiếng khóc, trong lòng càng là phiền muộn không minh, thấy năm thị cũng hồng con mắt, vẻ mặt bi thiết ai oán, “Như thế nào? Người cũng dám coi thường gia?”

Năm thị buông xuống mi mắt giấu đi kia phân tính kế, lại ngẩng đầu khi đã là giống như hướng giống nhau tròng mắt trung lộ ra xoa ý, nhẹ giọng kiều nhu nói “Thiép chỉ là ở lo lắng ngài thân mình... Gia, người như thế nào có thể hiểu làm thiép một mảnh thiệt tình?”

Hoàn Nhan thị ngồi ở một bên hờ lạnh một tiếng, nhưng biết được lúc này không phải âm ī cãi cọ thời điểm, đối với ngừng tiếng khóc trắc phúc tấn khanh khách nhóm “Gia đã là thanh tịnh, các ngươi liền trước từng người tan đi, đỡ phải đều ủng tại đây sảo đến gia nghỉ ngơi.”

Năm thị cắn môi, cũng không có giống như người khác giống nhau ra cửa, ngược lại tới gần duẫn đê, nửa quỳ trên giường trước bàn đạp phía trên, dùng khăn chà lau hăn trên đầu mồ hôi, khom lưng cúi đầu thái độ, làm nhiều lần chịu đả kích duẫn đê trong lòng rất là hưởng thụ, hơn nữa năm thị phụ huynh còn mượn được với lực, biểu tình hòa hoãn không ít.

Hoàn Nhan thị là Bát Kỳ quý nữ, trâm anh nhà, như thế nào cũng làm không đến năm thị như vậy, chỉ có thể âm thầm bực mình, đặc biệt là nhìn thấy năm thị cùng duẫn đê nhu tình tương vọng, càng là hơi thở không xong, hận cắn răng, bình phục hồi lâu, thử hỏi “Gia, ngày mai tiến cung triều bái Hoàng Hậu, ngài có gì phân phó?”

Duẫn đê đem năm thị đặt ở trên mặt tay đẩy ra, nhìn chằm chằm này hai nữ nhân sau một lúc lâu, nghĩ đến Tè Lạc thân xuyên Hoàng Hậu triều phục khi ung dung hoa quý, nghĩ đến con trai của nàng tuổi tác thượng áu lại sắc bén mũi nhọn, tuy rằng trong đó cũng có Dận Chân nhân tố, nhưng hoằng lịch tranh đua, lại tương đối chính mình con vợ cả, duẫn đê cảm khái vạn ngàn, chậm rãi nhắm mắt lại “Các ngươi trước đi xuống đi, gia muốn nghỉ ngơi, gia muốn nghỉ ngơi, ngày mai triều bái —— triều bái Hoàng Hậu, cẩn thủ quy củ, không được có một tia chậm trễ, nếu là ra sai lầm, đối Hoàng Hậu nương nương bất kính, gia không tha cho các ngươi.”

Năm thị thay đổi sắc mặt, Hoàn Nhan thị tuy có không cam lòng, các nàng lại chỉ có thể nghe theo phân phó rời khỏi ngoài cửa, hai người ánh mắt tương chạm vào một cái chớp mắt, ngay sau đó sai khai, các hoài tâm tư trở lại chính mình sân bên trong, ngày mai chờ đợi các nàng lại là cái gì đâu?

Chương 541 lại lâm cũ mà

Phong hậu đại điển ngày thứ hai, bởi vì lúc này trong cung đã mất Hoàng Thái Hậu, Tè Lạc cũng không cần đi cấp Hoàng Thái Hậu hành lễ, trong cung phi tần mệnh phụ triều bái Hoàng Hậu, tuy rằng cũng thực rườm rà, nhưng toàn bộ đại thanh trừ Ung Chính ở ngoài, không ai quyền thế có thể bao trùm ở Tè Lạc phía trên, bởi vậy triều bái chi lễ nhưng Hoàng Hậu tâm ý, chính là làm cho bọn họ ở Vĩnh Thọ ngoài cung chờ thượng mấy cái canh giờ, cũng không có một người dám càu nhau.

Đêm qua Tè Lạc lại bị Dận Chân cảm động, sau nửa đêm tâm tình mới bình phục xuống dưới, tuy rằng không hiểu được Dận Chân có thể nói hay không nói đến làm được, nhưng chỉ bằng hắn có này phân tâm, những cái đó muốn mê hoặc quân tâm nữ nhân, nhất định không thể làm các nàng thực hiện được, Đế hậu trong cung sinh hoạt, muốn dựa hai người cộng đồng nỗ lực, không thể lại đương rùa đen rút đầu, tự mình lừa gạt che lại đôi mắt, coi như không hiểu được nhìn không tới.

Sáng sớm tỉnh lại, Dận Chân liền cảm thấy được Tè Lạc so ngày xưa có chút bất đồng, phảng phát buông xuống cái gì, lại giống như nhiều chút cái gì, cả người nhỉ nhìn lên càng tươi sống, nội thị hầu hạ hắn đổi triều phục khi, ánh mắt vẫn luôn dừng ở ngồi ở trước bàn trang điểm nhẹ sát son phấn Tè Lạc trên người.

“Hoàng Thượng, ngài muốn giúp ta hoạ mi sao?” Tè Lạc hướng tới hình bầu dục đại trong gương chiếu ra tới Dận Chân, nhẹ chọn đậm mi, Dận Chân quay đầu đi chỗ khác, thấy hắn nhí sau có dâng lên ứng đở, Tè Lạc thấp liễm lông mi dấu đi đáy mắt nồng đậm ý cười, lộ ra một phân đáng thương, càng nhiều ai oán, cúi đầu thưởng thức trong tay mi bút, bộ dáng kia, làm Dận Chân trong lòng nổi lên thương tiếc.

Qua hǎo nửa ngày, Tè Lạc cảm thấy khả năng không có cơ hội, rất là tiếc nuối, hàm dưới bị người nhẹ nâng lên tới, Dận Chân từ tay nàng trung lấy quá mi bút, nhìn nàng nhạt như núi xa ánh mắt, không biết vì sao luôn là nâng không dậy nổi tay, cuối cùng mang theo một phân xấu hổ, đem mi bút đặt ở bàn trang điểm thương, “Ngươi như vậy liền hảo, trẫm không... Trẫm nhìn không cần miêu.”

“Hoàng Thượng nói tốt, vậy nghe ngài.” Dận Chân càng là xấu hổ thượng vài phần, thấy mở ra trang sức trong hộp phong kim phượng hàm màu tím kim cương hoa tai, cầm trong tay, này kim cương là hắn cấp Tè Lạc, cho nên ở trong mắt hắn nhìn phá lệ hảo, không màng Tè Lạc phản

đối, chính là đem nàng nhĩ thượng đã là mang tốt hồng ngọc hoa tai cởi xuống, thân thủ đem trong tay mang hảo, Tề Lạc trong lòng cười thầm, nguyên lai hắn còn có như vậy một mặt.

“Tần ma ma, hầu hạ Hoàng Hậu thay quần áo.” Tề Lạc lăng một chút, Dận Chân trong mắt hiện lên tưởng niệm “Ngươi trước cùng trẫm tới, những cái đó phi tần mệnh phụ làm các nàng chờ.”

Tề Lạc lòng có nghi hoặc, nhưng vẫn là nghe lời nói đối hảo kia thân xuyên lên có vẻ ung dung hoa quý, lại thập phần bị tội Hoàng Hậu triều phục, Tần ma ma hơi rũ đầu, không hiểu được suy nghĩ cái gì. Dận Chân hướng Vĩnh Thọ ngoài cung đi đến “Đỡ Hoàng Hậu theo trẫm tới.”

Dận Chân phía sau, cũng may không phải quá xa, Dận Chân mang theo Tề Lạc chuyển tiến Càn Thanh cung, xuyên qua một cái thật dài cung hành lang, đi vào một tòa không quá lớn cung thất ở ngoài, Dận Chân dừng bước, nhắm mắt trầm tư một cái chớp mắt, nắm chặt Tề Lạc tay, đẩy ra cửa cung, chậm rãi đi vào.

Bên trong là bày ra bài trí còn hướng tới ngày giống nhau, bởi vì Khang Hi từng hạ lệnh phong bế này cung thất, Dận Chân đăng cơ lúc sau, liền mệnh Lý Đức Toàn khiến người một lần nữa dọn dẹp quá, bên trong phảng phất còn có chủ nhân cư trú giống nhau, Tề Lạc theo Dận Chân vòng đến bình phong, đi vào hồng gỗ nam mỹ nhân giường trước, nhìn thấy giác trên bàn bày bản đơn lẻ, Tề Lạc cầm lấy tới phiền một chút, đôi mắt không khỏi trùng lớn, nguyên lai…… Nguyên lai Đồng Hoàng Hậu thật là xuyên qua nữ.

Dận Chân sắc mặt cứng đờ, thăng túp quỳ gối sụp trước, Tề Lạc nghe thấy tiếng vang, lập tức hoàn hồn, buông bản đơn lẻ, đồng dạng quỳ gối hắn bên người, hư không tay chân chờ một chút, đặt ở hắn nắm chặt thành

toàn trên tay, giơ lên nhàn nhạt ý cười “Ngạch nương, biết được nhất định
sẽ thực vui mừng, nàng là ngóng trông người tốt.”

“Ngạch nương…… Ngạch nương……” Dận Chân hơi hoi hoi chớp mắt,
nắm chặt Tè Lạc tay, nhẹ giọng nói “Nàng chính là nhi tử phúc tấn, là bạn
nhi tử cả đời người.”

Tè Lạc nháy môi, trước mắt phảng phát xuất hiện Đồng Hoàng Hậu
thân ảnh, buông xuống mi mắt, không hiểu được nên nói cái gì, nghiêng
đầu nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, âm thầm cảm thán, hắn đảo thật là bị
ông trời hậu ái, luôn có lý trí hình xuyên qua nữ ở bên, liễm trụ tâm thần,
quy củ cúi đầu, tiền bối, ta cũng coi như là lý trí hình đi, bất quá, so với
ngài tới, ta hắn là hạnh phúc thanh xuyên nữ.

Bọn họ hai người ở kia quỳ đã lâu, Dận Chân trong miệng lầm bầm tự
nói, thanh âm rất thấp thực nhẹ, Tè Lạc cẩn bản nghe không cẩn thận, biết
được đến đó là bọn họ mẫu tử chi gian tình ý dạt dào, cảm không được
miệng, chỉ là an tĩnh nhu hòa bồi ở hắn bên người.

“Ngạch nương, ngài hay không gặp được Hoàng A Mã?” Nghe thấy lời
này, Tè Lạc nhịn không được trong lòng cả kinh, “Ngài có từng thông cảm
hắn? Ngạch nương…… Hoàng A Mã… Hắn, chỉ sợ cuối cùng mới biết
được ngươi sở cầu… Nếu là các ngươi thật sự lại có thể gặp mặt, vậy…
Vẫn là tùy ngài đi, nhi tử không nghĩ làm ngài không vui.”

Dận Chân lôi kéo Tè Lạc rời đi, ở bước ra cung thất chi môn khi, Tè
Lạc quay đầu lại nhìn xung quanh, kia phân bản đơn lẻ bị không biết từ từ
đâu ra gió thổi động hai trang, trước mắt phảng phát xuất hiện một vị nhẹ
nhàng cao ngạo nữ tử tay cầm quyển sách lệch qua sụp thượng, lại thoảng
hiện nàng ôm lấy tuổi nhỏ Dận Chân, trong mắt không thấy thanh lãnh, chỉ
dùng nồng đậm yêu thương, lại hoặc là hắn nhu thuận dựa vào Khang Hi
trong lòng ngực… Tè Lạc chớp động mắt tiêu, có chút phân không rõ hư

ảo cùng hiện thực, Đồng Hoàng Hậu như vậy thuần túy nữ tử, tình nguyện cùng Khang Hi vĩnh không thấy mặt đi.

Tè Lạc dưới chân mềm nhũn, Dận Chân bắt lấy nàng cánh tay, trong mắt lộ ra một phân quan tâm, trong miệng lại quát nhẹ “Ngươi liền không thể cẩn thận một ít?” Tè Lạc cúi đầu chuyển động này trước ngực nặng trĩu đồng châu triều châu, trên đầu triều quan càng ép tới nàng cổ sinh đau, trong mắt lộ ra vài phần ủy khuất “Hoàng Thượng, thật sự là quá nặng, ngài không hiểu được...”

Nhin thấy Dận Chân tam đỉnh hoàng đế triều quan, nói không nên lời lời nói, cái kia có lẽ so nàng trên đầu mang còn trọng. Nhìn nàng trên mặt lộ ra mệt mỏi, Dận Chân bắt đắc dĩ thở dài, “Lý Đức Toàn chuẩn bị phuợng liền, đưa Hoàng Hậu hồi Vĩnh Thọ cung.”

“Tra.” Chỉ chốc lát công phu, phuợng liền liền an bài thỏa đáng, Dận Chân tự mình đỡ nàng bước lên phuợng liền, không yên tâm công đạo “Nếu là cái nào đui mù, ngươi cứ việc trùng trị, trẫm cho ngươi chịu trách nhiệm.”

Tè Lạc âm thầm nhẹ xoa có chút tê dại chân, xinh đẹp cười nhạt “Ta hiểu được, hơn nữa ta không phải như vậy vô dụng, ta sẽ không dung các nàng phạm thượng.” Dận Chân hơi hơi gật đầu, xoay người bước lên hoàng đế ngự liễn hướng điện Thái Hòa bước vào, ở nơi đó hắn còn muốn lại lần nữa tiếp thu triều thần thượng biểu triều hạ, còn có các nơi đốc phủ triều hạ tấu chương, cuối cùng còn có chiếu cáo thiên hạ, phong hậu đại diễn mới tính hoàn toàn hoàn thành.

Lúc này tuy rằng mùa xuân ba tháng, nhưng năm nay lại muộn so năm rồi [trãm! Độ * Tieba càng nhiệt thượng vài phần, cung phi Thuận phi chờ mệnh phụ phúc tấn ăn mặc dày nặng triều phục, dẫm lên cao caoẬt hoa đế, dựa theo phẩm cấp đứng thẳng ở Vĩnh Thọ ngoài cung, tự nhiên cảm

thấy có vài phần mỏm mệt, trên trán mồ hôi rõ ràng có thể thấy được, tuy rằng liên tiếp lau mồ hôi, nhưng lại không dám lộ ra bất luận cái gì bất mãn biểu tình, Hoàng Hậu thịnh sủng, nhà mẹ đẻ Công Tước phủ thừa kế võng thế tước vị, đặc biệt là phong hậu đại diển thịnh xa hoa, làm từ đủ loại quan lại cho tới lê dân đều minh bạch, Hoàng Hậu địa vị vững như Thái Sơn.

Vũ Hi lúc này đã là cố luân công chúa, Dận Chân vì biểu đổi nàng yêu thương coi trọng, ân chỉ tấn phong vì cố luân trưởng công chúa. Lưu thủ Vĩnh Thọ cung Tử Anh tự nhiên sẽ hiểu Tề Lạc đổi nữ nhi yêu thương, muốn khuyên nàng tiên tiến trong cung nghỉ ngơi. Ăn mặc cố luân công chúa đẹp đẽ quý giá triều phục Vũ Hi mỉm cười cự tuyệt, mọi người đều ở nhìn, nàng làm sao có thể cắp chính mình ngạch nương bằng thêm mượn có?

Cung phi Phú Sát thị ở Vũ Hi cung kính nhàn thoại việc nhà, mang theo một tia quan tâm hỏi công chúa phủ tình huống. Vũ Hi trên mặt dào dạt ra tới hạnh phúc ý cười ở đây mỗi người đều có thể nhận thấy được, có nữ xa gả tôn thất phúc tấn, trong lòng càng là chua xót không thôi, âm thầm cảm thán Hoàng Hậu hảo thủ đoạn, ở vẫn là ung thân vương phúc tấn khi liền đã chọn cái hảo con rể, hơn nữa các nàng cũng đều nghe nói, tuy rằng tu sửa trưởng công chúa phủ, chính là Hoàng Hậu tự mình đi Nội Vụ Phủ chọn lựa ma ma nội thị, thậm chí còn hảo sinh dạy dỗ một phen, làm các nàng không dám dấu diếm tâm tư, y quy củ ngăn trở công chúa cùng ngạch phụ gặp nhau, bởi vậy công chúa phu thê cầm sắt hòa minh ở toàn bộ kinh thành đều là có tiếng.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 296

Tè Lạc trong lòng biết không tốt, muôn mở miệng, đứng ở một bên tím cúc bước chân uyển chuyển nhẹ nhàng vài bước đi vào năm thị bên người, không chờ nàng nói ra lời nói tới, cúi người khấn khẩn nàng thủ đoạn chồ huyệt đạo, năm thị cảm thấy đầu vựng trầm trầm, thân mình lung lay sấp đổ, Hoàn Nhan thị âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, đỡ lấy năm thị, tím cúc quỳ xuống trầm giọng nói “Nương nương, nô tỳ nhìn tuân Bối Lặc trắc phúc tấn chỉ sợ là va chạm tà khí, ứng thỉnh tát mãn trừ tà, nếu canh giờ lâu rồi, khùng sẽ bất tường.”

“Xác thật như thế, nương nương gần nhất mấy ngày năm thị biểu tình hoảng hốt, nô tỳ nhìn liền không thỏa đáng, khuyên nàng cần thận thân mình, nhưng……. Nhưng nàng vì biểu ngài tấn phong vi hậu chúc mừng chi tâm, khăng khăng tự mình tiến cung triều bái, không thành tưởng……. Lúc này lại phạm vào chứng bệnh, thỉnh Hoàng Hậu nương nương thứ tội.”

“Ngay cả như vậy, ngươi liền đỡ nàng đi xuống hảo sinh nghỉ tạm chấn trị?” Tè Lạc quan tâm hỏi “Dùng không cần bốn cung phái tát mãn pháp sư? Tự mình vì nàng trừ tà?” Hoàn Nhan thị liên tục lắc đầu “Tạ Hoàng Hậu nương nương hậu ái.” Ngay sau đó đỡ hôn hôn trầm trầm năm thị lui về tại chồ.

Tè Lạc thấy mọi người lưu lộ ra trầm tư biểu tình, liền này Hoàn Nhan thị nói, mang theo mấy phần không vui nói “Về sau giống như năm thị trúng tà người, vẫn là không cần tiến cung cho thỏa đáng.”

Hoàn Nhan thị bực mình không được, nhưng hôm nay phụ thuộc, đã là như đi trên băng mỏng, rất sợ lần thứ hai bị hàng tước, thậm chí trực xuất tôn thất, cúi đầu đáp “Tuân Hoàng Hậu nương nương phân phó.” Nhìn năm thị trong ánh mắt lộ ra mấy phần tức giận, ngẫu nhiên hiện lên một phân chua xót, tâm còn nghi vấn hoặc, chẳng lẽ là gia ý tú, nhưng chính mình thân là vợ cả lại một chút đều không hiểu được, nghĩ đến Dận Chân đối Tề Lạc coi trọng, kia tràng long trọng sách hậu đại điển, càng là chua xót khó nhặt.

Bên cạnh nhiều vì bỏ đá xuống giếng người, trào phúng nhẹ giọng truyền đến “Tuân Bối Lặc thật thật là không dễ, vốn là đích phúc tấn lại sử không ra cả người bản lĩnh tới, ta khuyên ngươi vẫn là muốn xuất ra phúc tấn tư thế tới, đỡ phải người khác đều bò tới rồi trên đỉnh đầu, cũng miễn cho dẫn ra chê cười, đắc tội quý nhân, liên luy tuân Bối Lặc.”

Người khác liên tục gật đầu ứng hòa, thậm chí nói càng khó nghe thượng vài phần, Hoàn Nhan thị nhìn thấy nói chuyện đều là quận vương Bối Lặc phúc tấn, ngày xưa các nàng cũng đều nịnh bợ lấy lòng với nàng, nhưng hiện giờ tuân Bối Lặc phủ, nàng lại nào dám tranh cường? Lại thấy Tề Lạc giống như chúng tinh phùng nguyệt giống nhau, thói đời nóng lạnh, không quá mức này.

Tâm phúc tấn tuy rằng trạm đến cung kính, nhưng trong mắt khó tránh khỏi lộ ra một tia nôn nóng nghi hoặc, ánh mắt không khỏi hướng ngoài điện nhìn xung quanh, Tề Trân nàng như thế nào còn không có...

“Liêm thân vương phúc tấn, ngươi có việc gấp muốn xử trí?” Tâm phúc tấn vội vàng hoàn hồn, thấy Tề Lạc hắc như điểm mặc trong mắt lộ ra sáng tỏ cùng trào phúng, khoe miệng giờ lên, thậm chí tiếp nhận cung nữ đệ đi lên chung trà, nhẹ khoan lá trà, tương chạm vào thanh âm, phá lệ thanh thúy.

“Hoàng Hậu nương nương đa tâm, nào sự kiện có thể nhớ rõ thương triều hạ Hoàng Hậu nương nương tới quan trọng.” Tám phúc tấn vẻ mặt khiêm cung, hơi rũ đầu, nhẹ giọng nói “Nương nương, ngài có từng nhớ rõ tè...”

“Liêm thân vương phúc tấn, có chút thoại bản cung đã sớm nói qua, không nghĩ luôn mãi lặp lại.” Tề Lạc một sửa vừa mới nhàn nhã, bạch ngọc ngón tay xẹt qua chung trà, ánh mắt lộ ra tàn khốc, ẩn ẩn mang ra một tia hỏa khí, ngũ khí tuy rằng bình thản nhưng lộ ra không dung mạo phạm tôn quý “Chẳng lẽ lấy người thông tuệ hiểu lý lẽ liền nghe không rõ, vẫn là người cho rằng người nào đều có thể yết kiến bốn cung? Ân?”

“Nương nương, nô tỳ chỉ là tưởng... Tưởng ngài hiện giờ mẫu nghi thiên hạ tự nhiên muôn trông thấy trước kia...” Tề Lạc chính là không nghĩ làm nàng nhắc tới cái nào phiền lòng tên, trong mắt trào phúng càng sâu, “Không liên quan người, bốn cung sẽ không thấy, trước kia đủ loại bốn cung sớm đã tǎn quên, cần gì phải cùng vô tri ngu phụ chấp nhận? Không tùy vào mắt thân phận.”

Tám phúc tấn liẽm đi trong mắt cười khổ, nàng tính tình chính mình làm sao từng cân nhắc đến rõ ràng? Người khác để ý sẽ làm sự tình, ở nàng kia có lẽ liền ra một khác phiên biến hóa, nhịn không được hoài nghi, chẳng lẽ nàng thật sự không mang thù? Tề Trân ngày đó chính là không thiếu khinh nhục với nàng, như thế tôn quý lúc sau, có thể nào liền thấy một mặt cũng không chịu?

Chương 544 triều bái kết thúc

Lúc này Tân ma ma đi đến Tề Lạc bên cạnh, thấp giọng bẩm báo “Nương nương, liêm thân vương trong phủ ma ma ngất, nô tỳ đã là an bài sẵn sàng.” Tám phúc tấn thay đổi sắc mặt, Tề Lạc cố ý xuyên tạc này ý, trào phúng khen “Liêm thân vương phúc tấn quả nhiên tâm từ, một cái cắp

thấp ma ma liền dẫn tới ngươi như thế thất thố, thật thật là làm bốn cung lường trước không đến, ngươi khi nào đổi tính?”

“Hoàng Hậu nương nương.” Tề Lạc giơ tay đánh gãy nàng biện bạch chi ngôn, ra vẻ cảm khái nói “Sớm chút năm tính tình của ngươi hiếu thắng, nhưng hiện tại nhìn phảng phất mềm mại nhu hòa thượng không ít, đây cũng là chuyện tốt, ta lại như thế nào trách ngươi?” Không hiểu được Tề Lạc lời này hàm nghĩa, cũng chỉ có thể theo nói đến “Hiện tại đã là nghĩ đến thông thấu, trước kia chính là quá mức tranh cường háo thắng, ngược lại mất phúc phận.”

“Ngươi có thể như thế tưởng vậy không muộn.” Tề Lạc khuôn mặt cùng hi, thậm chí tươi cười sáng lạn, cùng tấm phúc tấn quan hệ phảng phất càng thêm thân cận lên “Cứ việc an tâm, quá một trận… Ân… Hoặc lần sau tuyển tú, ta sẽ giúp ngươi lựa mày cái tốt, đến lúc đó vì liêm thân vương khai chi tán diệp, Hoàng A Mã trên trời có linh thiêng cũng sẽ vui mừng, việc này bốn cung sẽ tự đẻ ở trong lòng, lấy toàn Hoàng Thượng cùng liêm thân vương huynh đệ chi tình.”

“Đa tạ Hoàng Hậu nương nương.”

Tâm phúc tấn bên miệng lộ ra một phân cười khổ, Tề Lạc trong lòng cũng nổi lên một phân không đành lòng, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến nàng mang Tề Trân tiến cung mục đích, còn không phải là vì quét nàng thể diện, nếu không phải tâm sinh cảnh giác, làm Tần ma ma sớm an bài, nháo cương lên, không nói chính mình thể diện quét rác, ngay cả Dận Chân trên mặt cũng khó coi, hơn nữa vừa mới năm thị như vậy một nháo, các nàng cuối cùng mục đích, kỳ thật vẫn là đặt ở Dận Chân trên người, khắc nghiệt thiếu tình cảm, không tốt đai huynh đệ, thân là Hoàng Hậu cõng bức em dâu, chỉ là không hiểu được đây là thương lượng tốt, vẫn là trùng hợp.

Biết Tè Lạc tâm ý người khác tự nhiên xuất ngôn tương trợ, đặc biệt là tam phúc tấn càng là nói được đạo lý rõ ràng, một cái kính giúp tám phúc tấn cân nhắc lựa chọn cái loại nào tính tình, ở mọi người muôn miệng một lời trung, việc này liền như vậy định ra tới, tám phúc tấn nhịn xuống rung động thân mình, cúi đầu liếm mục, tuy rằng cùng duẫn tự ngôn ngữ nàng bị thương tâm, nhưng nâng trắc phúc tấn nhập phủ, minh chính ngôn thuận hầu hạ duẫn tự, nàng vẫn là không tiếp thu được, bỗng nhiên ngẩng đầu kiên quyết nhìn chằm chằm Tè Lạc, hoành hạ tâm dục mở miệng phản bác, cung nữ tiến vào hồi bẩm “Nương nương, a ca nhóm chờ ở ngoài cung.”

“Làm cho bọn họ vào đi.” Tè Lạc dời đi tầm mắt, nàng thật sự có chút không dám lại đồi mặt tám phúc tấn ánh mắt, đồi với nàng không cho duẫn tự nạp trắc phúc tấn sự, mặc kệ nàng như thế nào đâm bị thương chính mình, chỉ bằng điểm này, liền có chút kính nể nàng, ngay cả tiếp nhận rồi hiện đại giáo dục chính mình, đều không thể không thỏa hiệp, xem ra nàng đảo thật là ái thuần túy. Tè Lạc cảm thấy khó chịu, đầu cũng là nặng nề, không được tự nhiên giật mình lanh ước, lại kiên trì một hồi đi, chờ đến bọn họ triều bái xong, liền có thể tan.

Hoàng khi chờ nhân ngữ quán mà nhập, xếp thành một liệt đứng yên, hành lễ bái chi lễ, đồng thanh chúc mừng “Nhi tử cấp hoàng ngạch nương thỉnh an, hạ hoàng ngạch nương tấn phong hậu vị.” Hoàng khi người mặc hoàng tử triều phục, minh hoàng đai lưng nạm đại viên đồng châu báu thạch, bên cạnh quải ngọc bội túi tiền chờ tiễn sự vật, ngón tay thượng mang theo cực đại thông thấu thuần tịnh ngọc ban chỉ, bởi vì lớn tuổi, vóc người cũng hoàn toàn nảy nở, trên cầm phiếm màu xanh lá râu tra, không giống khi còn nhỏ cùng Lý thị như vậy giống nhau, mặt mày ngược lại cùng Dận Chân tựa thượng một ít.

Bên cạnh Hoàng Mân lại bất đồng, tuy rằng đồng dạng ăn mặc triều phục, trên người trang trí đồ vật cũng không quý trọng, trắng nõn trên mặt

hàm chứa ý cười, ôn nhuận như ngọc đôi mắt lộ ra thân cận, toàn thân lộ ra nồng đậm quyến sách chi khí, chỉ là trong mắt ngẫu nhiên hiện lên một phân ánh sáng, thân là đích trưởng tử tôn quý, cũng làm người không dám coi khinh, hắn là Dận Chân cho nên nhi tử trung nhất thanh tú tuấn dật một cái, mọi người tiếng lòng thở dài, nếu là hắn không có nhã tật, kia tất là Thái Tử như một người được chọn.

Ở bọn họ trung gian, tôn thất phu nhân ánh mắt quá nhiều đầu chú ở hoằng lịch trên người, hắn sinh ra liền mang theo phúc khí, hơn nữa ở Khang Hi qua đời phía trước, từng nhận được trong cung tự mình giáo dưỡng, mọi người vĩnh viễn cũng quên không được, lúc ấy tuổi thượng khi còn bé, hắn ở tám a ca phủ là như thế nào quắt roi bị thương Hoàng Hậu đênh nữ nhân, trên người lộ ra tới uy thế, cho tới bây giờ còn làm các nàng kinh hãi không thôi, quan trọng nhất chính là Khang Hi tự mình ban thưởng vạn năm ngọc như ý, khiến cho hoằng lịch càng là đáng chú ý, hắn lại luôn luôn là ái hiện ái làm nổi bật, tiểu bộ ngực rút đến cao cao, thon dài đôi mắt, tuy rằng nhìn Tề Lạc mỉm cười, nhưng nhìn bên người tự nhiên mà vội lộ ra hoàng tử tôn quý.

Cùng Dận Chân nhất giống nhau Hoằng Trú lại là một bộ không sợ trời không sợ đất bộ dáng, ý vào là áu tử, hành xong lễ lúc sau, vài bước liền chạy đến Tề Lạc bên người, bắt lấy nàng ống tay áo, cong cười tím tím đôi mắt, làm nũng nhẹ gọi “Hoàng ngạch nương, nhi tử vẫn là càng thích gọi ngạch nương.” Dẫn tới người bên cạnh tiếng cười không ngừng, Tề Lạc vuốt Hoằng Trú đầu, vừa mới bức mình phảng phất nhẹ thượng không ít, nhưng có lẽ là liên tiếp hai ngày mệt mỏi, lúc này nàng cảm thấy thập phần không dễ chịu, sắc mặt cũng hoàn toàn không đẹp, Hoằng Mân hoằng lịch liếc nhau, trong mắt lộ ra lo lắng, hoằng lịch tầm mắt sắc bén đảo qua bên cạnh mọi người, ở tám phúc tấn trên người dừng lại một cái chớp mắt, nàng có mạo phạm ngạch nương?

Hoàng Mân lại càng thêm cẩn thận một ít, nhìn hồn mê trung năm thị, hướng hoằng lịch bĩu môi, hoằng lịch mới đưa ánh mắt chuyển qua năm thị trên người, mang theo một chút nghi hoặc khinh miệt dùng ánh mắt dò hỏi chính mình ca ca, chỉ bằng nàng? Tề Lạc tuy rằng khó chịu nhưng là vẫn là phát giác hoằng khi sắc mặt thoảng qua một phân không thỏa đáng, tuy rằng hơi túng lướt qua, nhưng nàng trong lòng lưu ý, chẳng lẽ năm thị sau lưng người là hắn?

Tề Lạc cảm thấy đầu càng là nhảy dựng nhảy dựng đau đớn không thôi, triều quan càng thêm trầm trọng, cơ hồ thăng không dậy nổi cổ tới, vì thế diện thật đúng là có thể căn răng gắt gượng, “Ngạch nương không thoái mái?” Hoằng Trú dựa hướng nàng trong lòng ngực, quan tâm khẽ vuốt tay nàng, bên cạnh Phú Sát thị nói “Sáu a ca còn tuổi nhỏ liền ^ niết! Bàn tay / đánh đoàn hiếu thuận hiếu chuyện, nương nương thật là hảo phúc khí.”

Tề Lạc đạm nhiên ứng đói mọi người nịnh bợ lấy lòng, các nàng đem nàng sở ra ba cái nhỉ tử nói bầu trời thiếp, trên mặt đất vô, hoằng khi xấu hổ bị bỏ qua yên lặng đứng thẳng, tuy rằng tận lực bình tĩnh, nhưng trong mắt vẫn là hiện lên một phân ghen ghét, nếu hắn cũng là Hoàng Hậu sở ra..... Hoằng Mân rũ lông mi dấu đi tâm tư, bên miệng ý cười càng là trọng thương vài phần, là muốn hảo sinh chú ý hắn hướng đi.

Ngoài cung có người nội thị cất cao giọng nói “Hoàng Thượng giá lâm Vĩnh Thọ cung.” Dận Chân trầm ổn đi đến, Tề Lạc vội đứng dậy, dưới chân mềm nhũn, cũng may Tần ma ma mau tay nhanh mắt vội đỡ lấy, Dận Chân nhìn thấy sau mị một chút đôi mắt, bất truyền thái y là không được.

“Bình thân.” Dận Chân ngồi ở cung nữ bài trí tốt ghế trên, thấy Tề Lạc đứng ở xuống tay, trầm giọng mở miệng nói: “Ngươi cũng ngồi.” Tề Lạc chậm rãi ngồi vào Dận Chân bên cạnh người, Dận Chân đổi phi tần phúc tấn không có xem một cái, trầm ổn uống nước trà, không chút để ý hỏi: “Triều hạ còn không có kết thúc?”

Tề Lạc giơ lên ý cười, nhẹ giọng nói: “Các nàng ở bồi thần thiếp nhàn thoại việc nhà, đõ phải thần thiếp phiền muộn.”

“Ngươi thân thể yếu đuối, làm cho Vĩnh Thọ cung loạn thành một đống, trãm lo lắng ngươi hao tổn tinh thần, nếu là ngươi coi trọng cái nào, làm các nàng đệ thê bài thỉnh thấy cũng là được.” Dận Chân ngũ khí tuy rằng bình đậm, nhưng hàm chứa quan tâm đau lòng, làm ở đây người đều có thể cảm thấy được, đã sớm nghe nói Hoàng Thượng thương tiếc sủng ái Hoàng Hậu, các nàng xuất phát từ tư tâm, trừ bỏ ngoài miệng tán thưởng hai câu, trong lòng cũng không tin tưởng, chỉ là cho rằng đó là Hoàng Hậu truyền ra tới dễ nghe chi nói xong, nhưng hôm nay chứng kiến cũng không phải do các nàng không tin, đối an tọa ở Ung Chính bên người Tề Lạc càng là nhiều vài phần kính ý.

“Nếu triều bái nguyên hậu đã tất, các ngươi liền đi về trước, Hoàng Hậu cũng mệt mỏi.” Dận Chân lúc này mới nhìn lướt qua mọi người, hàm chứa một phân cảnh cáo “Các ngươi đối Hoàng Hậu thiệt tình thực lòng, trãm tự nhiên cảm thấy được đến.” Còn tưởng lại nói vài câu, Tề Lạc nhẹ túm một ít Dận Chân long bào, dùng ánh mắt ý bảo chính mình có thể không chế được cục diện, làm hắn không cần vì thế sự lo lắng, Dận Chân khéo miệng giơ lên, đáy mắt nhanh chóng hiện lên một tia ý cười, nghiêng đầu chăm chú nhìn bên người nhân nhi.

Mọi người cúi đầu, cung kính hành lễ cáo lui, tám phúc tấn ra Vĩnh Thọ cung khi cuối cùng quay đầu lại nhìn thoáng qua cao ngồi ở thượng Đế hậu, cảm thấy tâm thật sự thực chua xót, cùng duẫn tự tân hôn khi, hắn cũng không có không coi ai ra gì đai chính mình, đều là nữ tử, vì sao nàng cố tình là có thể an hưởng tôn vinh là lúc, còn có thể được đến đau sủng? Ngẩng đầu nhìn xanh thăm không mây không trung, khéo mắt một giọt nước mắt lăn quá, ‘ngươi làm không được nàng như vậy, ngươi làm không được nàng như vậy.’ ngón tay dính nước mắt, lẩm bẩm thấp giọng nói

“Ngươi làm sao từng làm được quá? Đều ngôn Hoàng Thượng khắc nghiệt vô tình, nhưng... Nhưng đối nàng khi, ngươi làm sao từng dãi ta như thế...”

Mà đỡ năm thị lén xe ngựa Hoàn Nhan thị, không quan tâm đem năm thị đẩy ngã ở ghế trên, cái trán của nàng đâm phanh mà một tiếng đánh vào song cửa sổ thượng, lập tức sưng đỏ một mảnh. Hoàn Nhan thị đẩy ra màn xe, nhìn thoáng qua kim bích huy hoàng Tứ Cẩm Thành, trầm giọng nói “Hồi phủ.” Theo sau đem trong xe ngựa chén trà cái mở ra, lạnh lẽo nước trà bỗng nhiên hắt ở năm thị trên mặt, lạnh lùng sắc bén thấp giọng nói “Trả lại cho ta giả bộ bất tỉnh, lá gan của ngươi cũng quá lớn, ở Vĩnh Thọ cung muốn làm cái gì?” Lôi kéo năm thị vạt áo, mặt lộ vẻ dữ tợn “Này tốt nhất là gia ý tú, nếu băng không... Nếu băng không ta không tha cho ngươi, hừ, ngươi ngu xuẩn, cơ hồ đem toàn bộ Bối Lặc phủ đều liên lụy đi vào, như thế nào? Hâm mộ Hoàng Hậu, ngươi có kia mệnh sao?”

“Chẳng lẽ ngươi liền không hâm mộ? Ta xem ngươi cũng ghen ghét vô cùng.” Năm thị sát tiến trên mặt nước trà, không chút do dự nói “Lúc trước ngài chính là cùng Hoàng Hậu cùng tuyển tú, cũng hao hết tâm tư, nhưng cuối cùng khác nhau một trời một vực, Hoàng Thượng vừa mới đối Hoàng Hậu tình ý, ngươi chẳng lẽ không nhìn thấy? Lấy thiếp xem, gia đói ngài liền một phân đều không có.”

Hoàn Nhan thị phảng phát bị dẫm đến cái đuôi miêu giống nhau, quát khẽ nói “Im miệng, im miệng.” Năm thị nhắm mắt lại, chính mình trong lòng lại làm sao hảo quá? Một bước sai, từng bước sai, nếu là... Nếu là lúc trước... Đong đưa xe ngựa làm nàng có vài phần mỉman bất định, phảng phát lúc trước nàng chính là hắn là tiến Tứ hoàng tử phủ, cuối cùng thụ phong vì Hoàng Quý Phi, kia phảng phát mới là nàng mệnh...

“Hoàng Thượng, ngươi.....” Thấy Dận Chân bất đồng ngày xưa cảm xúc nội liễm, Tè Lạc có vài phần giật mình, trong mắt lại lộ ra mấy phần

ngot ngào, Dận Chân dời đi ánh mắt, vội mở miệng giải thích “Trẫm là làm các nàng biết được, ngươi là chạm vào không được, cũng không phải... Trẫm...”

Lời nói xuống dốc mà, Tề Lạc liền ngất qua đi, Dận Chân ôm lấy nàng, trong mắt lộ ra một phân kinh hoảng, tay xẹt qua cái trán của nàng khi, thế nhưng năng thực, không bao giờ cố cái khác, hoành bế lên Tề Lạc, bước chân cấp tốc hướng tấm điện đi đến, trong thanh âm lộ ra một phân nôn nóng “Truyền thái y... Cho trẫm truyền thái y.”

Chương 545 sớm có dự triệu

Dận Chân đem Tề Lạc an trí ở bày ra đỗ thăm đệm giường ám giường đất phía trên, hư không tay tạm dừng sau một lúc lâu, mới chậm rãi đặt ở cái trán của nàng phía trên, chau mày, quả nhiên năng thật sự, gương mặt gian hơi hơi phiếm đỏ ửng, ngày xưa kiều nộn ướt át môi, cũng không thấy kia phân ánh sáng, có vài phần tái nhợt.

“Hoàng Thượng, nô tỳ trước hầu hạ nương nương đổi triều phục.” Tân ma ma đối Tề Lạc ngoài ý muốn ngất cũng lo lắng không thôi, Dận Chân tạm dừng một cái chớp mắt, trong mắt hàm chứa tàn khốc nhìn Tân ma ma liếc mắt một cái, ngay sau đó lui ra phía sau hai bước, Tân ma ma thân mình cứng đờ, không dám ngẩng đầu, tự mình đem Tề Lạc trên người dày nặng triều phục lui xuống dưới, bên cạnh tám gã cung nữ run run rẩy rẩy tiến lên tiếp nhận Tề Lạc sở mặc triều quan chờ vật, bước nhanh lui đi ra ngoài, Dận Chân trong lòng nỗi lên một tia hối ý, nếu không phải khăng khăng đem phong hậu đại điển làm long trọng đẹp đẽ quý giá, có lẽ nàng sẽ không bị bệnh.

“Hoàng Thượng, thái y tới cấp nương nương thỉnh mạch.” Dận Chân ngồi ở tấm điện bày biện gỗ đàn viền ghế, tuy cực lực che dấu, nhưng trong giọng nói vẫn là mang theo một phân nôn nóng “Làm hắn tiến vào.”

Tàn ma ma đem màn từ kim chế long phượng mộc nối trung châm rãі thả xuống dưới, Dận Chân thăng đến sẽ không còn được gặp lại Tề Lạc dung nhan, mới thu hồi ánh mắt.

“Nô tài cấp Hoàng Thượng thỉnh an.” Ba gã thái y trên trán đỗ mồ hôi, thở dốc thanh thực trọng, nhìn bộ dáng là bay nhanh mà đến, Hoàng Hậu có việc, bọn họ lại làm sao dám chậm trễ? Thấy Hoàng Thượng khí sắc tuy rằng bình thường, nhưng trên người lại lộ ra làm cho người ta sợ hãi lạnh lẽo, trong lòng tê dại, âm thầm khẩn cầu Hoàng Hậu không có trở ngại.

“Đi cấp Hoàng Hậu chữa bệnh.” Nghe thấy lời này, thái y cúi đầu lên tiếng, ba người vội đi vào ấm giường đất phía trước, Tề Lạc cởi tay trắng nõn đã là đặt ở kim hoàng sắc tiểu gói thượng, một người lão thành thái y nửa quỳ với mà, đem ba cái ngón tay đập thượng mạch đậm, liêm trụ tâm thần, cẩn thận bắt mạch, sau một lúc lâu sau đầu tiên là thật dài thư một ngụm khí, ngay sau đó vẻ mặt đưa đám, run rẩy không thôi, nên như thế nào hướng Hoàng Thượng bẩm báo?

Xoay người hướng bên cạnh hai người nhẹ giọng “Các ngươi cũng nhìn một cái đi, đến lúc đó lại thương thảo dùng được chi sách.” Hai người trong lòng căng thẳng, chẩn trị qua đi, ba người liếc nhau, cho nhau thoái thác, đều không nghĩ đối mặt Hoàng Thượng lửa giận.

“Hoàng Hậu tình hình rốt cuộc như thế nào?” Dận Chân thật sự là chờ đến không kiên nhẫn, ở ba gã thái y trung gian, lão thành người hít sâu một hơi, quỳ gói Dận Chân trước mặt, mặt khác hai người quỳ sau một bước, đánh hảo nghĩ sẵn trong đầu, mở miệng thấp giọng nói “Hoàng Thượng, Hoàng Hậu nương nương chỉ là gần nhất làm lụng vất vả mệt mỏi, mới có thể ngất xỉu.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 297

Dận Chân đứng dậy lưu lại một câu rời đi Vĩnh Thọ cung “Không được vì việc này hao tổn tinh thần, trẫm còn kiều dưỡng đến khởi ngươi.” Tề Lạc cúi đầu nhìn điểm tâm, lẩm bẩm tự nói “Thật sự nên làm điểm cái gì.” Ngay sau đó đem Tử Anh gọi lại đây, thấp giọng phân phó hồi lâu, Tử Anh cầm trong cung eo bài, mang theo Hoàng Hậu ban thưởng cấp cùng thụy quận chúa thuốc dưỡng thai tài, ra cung đi Trí Viễn Công tước phủ.

Lại qua hai ngày, Dận Chân đổi diện trương đình ngọc phân phó “Nghĩ chỉ trừ Sơn Tây Thiểm Tây giáo phường nhạc tịch, đổi nghề vì lương.” Nội thị tiến vào hồi bẩm “Hoàng Thượng, Trí Viễn Công Lăng Trụ thỉnh cầu diện thánh.”

Dận Chân dừng lại khẩu, trương đình ngọc trầm mặc không nói, Lăng Trụ từ Ung Chính đăng cơ lúc sau, tuy rằng không có hoàn toàn quy ẩn, lại đậm ra triều đình, lần này đột nhiên tiến cung thỉnh thấy lại vì sao sự?

“Làm hắn tiến vào.” Dận Chân cũng có chút nghi hoặc, chẳng lẽ biết được Tề Lạc bệnh tình? “Ngươi đi ẩn trẫm ý tứ nghĩ chỉ, sau đó minh phát thiên hạ.”

“Tuân chỉ.” Trương đình ngọc hành lễ, thối lui đến cách xa nhau bình phong lúc sau, ngồi ở chất đầy sổ con cái bàn mặt sau, đè bút nghĩ chỉ, không dám lắng nghe tìm hiểu bên trong bất luận cái gì động tĩnh.

Lăng Trụ thân xuyên công tước triều phục hướng Dận Chân hành lễ, Dận Chân nhẹ nhàng nâng tay “Trí Viễn Công xin đứng lên.” Ý bảo Lý Đức Toàn chuẩn bị tảng, Lăng Trụ trước đem trong tay số con thừa thượng, mới cung kính ngồi ở một bên, Dận Chân cẩn thận xem nhìn, sau một lúc lâu lúc sau, đặt ở số con, ngón tay nhẹ điểm tấu chương, thấp giọng nói “Đây là Hoàng Hậu ý tú?”

“Hồi Hoàng Thượng, này trong đó xác thật có Hoàng Hậu ý tú, nhưng nô tài cũng cảm thấy hắn là đem phuơng thuốc dâng lên, lấy tràn đầy quốc khố.” Lăng Trụ cúi đầu thầm than, Dận Chân thật đúng là thận trọng, đối Tề Lạc cũng coi như hiểu biết quá sâu.

“Này pha lê gương phuơng thuốc, người là từ chỗ nào được đến?” Dận Chân trực tiếp mở miệng hỏi, “Hồi Hoàng Thượng, nô tài từng ở Tây Dương thư được một cái mơ hồ không rõ ché pha lê phuơng thuốc, vì nhiều kiếm chút bạc, ở thôn trang thượng sai người mân mê hồi lâu, mới làm ra tới.”

“Xem ra người bạc là kiếm đủ rồi?” Cảm thấy Dận Chân trong giọng nói mang theo kia ti trêu đùa chi ý, “Không dám nói gia tài bạc triệu, nhưng cũng cũng đủ dùng, nghe tè -- nghe người ta nói khởi quá, có quốc mới có gia sao.”

Dận Chân trong mắt ý cười càng đậm, hắn là kia nha đầu nói đi, có quốc mới có gia, nói được thật đúng là không tồi, nhẹ giọng thở dài “Da không còn nữa, lông mọc nơi nào, nếu là đủ loại quan lại đều như Trí Viễn Công như vậy, trẫm sẽ thiếu phí nhiều ít tâm?”

“Hoàng Thượng, có một số việc là cấp không được, văn võ bá quan sẽ biết được Hoàng Thượng khổ tâm.” Lăng Trụ thấy Dận Chân có chút gầy ôm thân mình, trong lòng cũng có vài phần đôi con rể đau lòng.

“Trẫm chờ không nổi, đại thanh giang sơn cũng háo không dậy nổi, chẳng sợ lưu lại khắc nghiệt thiếu tình cảm bênh danh, trẫm cũng muốn cưỡng chế nộp của phi pháp tiền nợ, thực hành tân chính.” Lăng Trụ tâm sinh kính ý, đứng dậy hành lễ nói “Hoàng Thượng, chỉ cần một lòng vì bá tánh người, có lẽ hiện giờ thanh danh có ngại, nhưng đời sau chắc chắn vang danh thanh sử, bất luận cái gì bê cong đều khó nén lịch sử chân thật, khó đỗ từ từ chúng khâu”

Lăng Trụ nói xong lúc sau, chủ động xin từ chức rời đi hoàng cung, ra cửa cung thấp giọng thở dài “Ung Chính hoàng đế, ít nhất nhà ta kia nha đâu, chính là bởi vì đau lòng người, mới có thể tiến tới thích thượng người đi,”

Chương 547 Tè Giác có tử

Chờ đến Lăng Trụ đi rồi, Dận Chân lại cẩn thận nhìn xem phuơng thuốc, từ bên cạnh hộp lấy ra ra một phần mật báo, bên miệng hàm chứa một tia đạm cười, đem trang giấy phá tan thành từng mảnh, theo sau âm thầm tưởng nên đem sai sự giao cho ai tới làm? Pha lê, gương, này nhưng đều là kiếm tiền ngoạn ý nha, “Lý Đức Toàn, truyền dụ thân vương Bảo Thái.

“Tra.” Dận Chân minh bạch kỳ thật giao cho duẫn đường là thỏa đáng nhất, nhưng hắn như thế nào cũng sẽ không tha tâm, loại này phuơng thuốc nếu là truyền lưu đi ra ngoài, vậy uổng phí Lăng Trụ một mảnh tâm ý, cũng uổng phí nàng. “Hoàng Hậu hôm nay trạng huống như thế nào, thái y thỉnh xong bình an mạch sau nói như thế nào?”

“Hồi Hoàng Thượng, thái y hồi bẩm nương nương hết thảy mạnh khỏe, chỉ cần không hao tổn tinh thần, thương nguyên khí, tất là không ngại, hơn nữa thái y tự mình chiên thuốc bổ, cấp nương nương bổ thân mình, phảng phát còn muốn thi châm, bị nương nương cản lại.”

“Hoàng Hậu làm trãm cấp nuông chiêu quán, một chút khổ đều ăn không được.” Dận Chân tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, trong mắt lại lưu lộ ra một phân tự đắc. Dụ thân vương Bảo Thái kinh ngạc tiến cung gặp mặt Ung Chính, âm thầm tính toán,

Hắn không trêu chọc sự luôn luôn thực thành thật nghe lời.

Thăng đến Dận Chân đem phuơng thuốc đưa cho Bảo Thái, lại phân phó vài câu mới hiểu được, Bảo Thái trên người lộ ra hưng phấn, trong mắt cũng lập loè ánh sáng, Dương Khang chấp chưởng Hộ Quân Doanh, hắn vẫn là thực hâm mộ, tuy rằng là kinh thương chế tạo

Trong suốt độ càng cao pha lê, cùng với gương, lấy hắn nhạy bén tự nhiên hiểu được đây cũng là hiện danh cơ hội, cúi đầu bảo đảm nói “Thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, nô tài nhất định sẽ không làm ngài thất vọng.”

Dận Chân lại phân phó vài câu, cũng lại lần nữa gọi tới duẫn lộc, hợp tác Bảo Thái cùng nhau xử lý việc này, theo sau hạ chỉ, mệnh hắn hai người cụ vì Nội Vụ Phủ tổng quản, gương cùng pha lê vì Nội Vụ Phủ đặc chế, người khác không được nhúng tay. Duẫn đường nghe nói lúc sau, đấm ngực dừng chân, hắn không thiếu tiền bạc, duẫn tự đoạt đích thất bại lúc sau, bởi vì chân dận nhiều lần hạ lệnh không được kết đảng cấu kết, cũng phái người nhìn, bởi vậy bọn họ quan hệ cũng đậm thương một ít. Hắn huynh đệ đều hoạch phong làm quận vương, mà hắn chỉ là cái Bối Lặc, trong lòng buồn bức chỉ có thể thông qua kiếm bạc phát tiết.

“Cửu ca, bình an chính là phúc khí.” Mười a ca lưu lại như vậy một câu, dẫn theo lòng chim rung đùi đắc ý nhàn nhã rời đi, duẫn đường thở dài một hơi, Ung Chính không tìm hắn phiền toái thì tốt rồi, cái khác sự tưởng cũng vô dụng, đối với duẫn tự hắn cũng coi như làm được tận tình tận nghĩa, nhìn xem bên người trang điểm hoa hòe lộng lẫy các nữ nhân, cũng bắt đầu nhăm chặt phủ mòn không để ý tới tục sự.

Pha lê, gương vừa ra tự nhiên tài nguyên cuồn cuộn mà đến, Bảo Thái hiện giờ là thừa kế võng thể dụ thân vương, tự nhiên cũng không thiếu bạc, lại một lòng muốn làm ra một phen đại sự, cho nên thúc giục thủ hạ thực khẩn, trên làm dưới theo, hơn nữa bọn họ đều hiểu được Ung Chính tính tình bản tính, tự nhiên không dám tham ô tiền bạc, Dận Chân được đến bẩm báo rất là vừa lòng.

Tè Lạc từ âm thầm xử lý xong những việc này, liền không ở quan tâm, nàng đem càng nhiều ánh mắt đầu chú tại hậu cung bên trong, bình phi Lý thị quả nhiên không làm nàng thất vọng, xử sự trầm ổn, đối với Cảnh thị Tông thị động tác nhỏ, phong khinh vân đậm hóa giải mở ra, mỗi lần tới Vĩnh Thọ cung thỉnh an cũng thực quy củ, nhìn không ra bất luận cái gì đặc ý chi tình.

Buông chung trà, Tè Lạc nhẹ giọng cảm thán “Nàng nhưng thật ra cái khó được, cũng là bình tĩnh thông tuệ người.” Tân ma ma ở bên chuyên được “Nếu không bằng này, nương nương lại như thế nào sẽ chọn trung nàng? Nô tỳ cũng làm người tìm hiểu, bình phi nương nương đối nhu yên khanh khách cực hảo, đúng như cùng thân sinh giống nhau, nhu yên khanh khách còn tuổi nhỏ cũng thực hiểu chuyện, rất có bình phi nương nương phong vận.”

“Ta minh bạch ngươi ý tú, nhu yên còn nhỏ, tương lai như thế nào thượng còn nói không chuẩn.” Tè Lạc lộ ra một phân cảm khái, Hoàng Hậu sinh hoạt vẫn là tôi luyện người, nhìn xem trên bàn bày biện bàn cờ, mặt trên hắc bạch đan xen, ngón tay vê khởi một viên hắc tử đặt ở một góc, nghĩ đến lúc trước Khang Hi cải trang đi tuần đến trong phủ khi tình cảnh, từ quân cờ đến chơi cờ người, này một đường đi tới, cũng thực không dễ.

“Nương nương, vừa mới Công Tước phủ phái người tới nói.”” Tử Anh bước nhanh đi vào, có vài phần nôn nóng mở miệng “Oai hùng hầu phu nhân cùng thụy quận chúa muốn sinh” Tè Lạc tay áp đến bàn cờ, không

cẩn thận đem mấy viên quân cờ bát hạ xuống mà, đứng dậy hướng Vĩnh Thọ ngoài cung đi đến “Nhẹ xe giản hành, ta phải về Công Tước phủ.” Tân ma ma hơi há mồm, thấy Tè Lạc bộ dáng liền biết được là ngăn không được, nhưng như ngày đã đem lạc sơn, cửa cung cũng sắp sửa khoá cửa đóng cửa, Hoàng Hậu lúc này có thể nào ra cung? Mở miệng khuyên bảo “Nương nương, ngài chớ có sốt ruột, cùng thụy quận chúa nhất định sẽ bình an, ngài……”

Tè Lạc đã là đi ra năm sáu bước xa, Tân ma ma nuốt xuống câu nói kế tiếp, có thể ngăn lại nàng cũng chỉ có Hoàng Thượng một người, nhưng Hoàng Thượng…… Thấy minh hoàng sắc ống tay áo lóe tiến Vĩnh Thọ cung, Tân ma ma chụp một chút cái trán, này thật đúng là vừa vặn.

“Ngươi này nếu là đi đâu?” Dận Chân khẽ cau mày ngăn ở Tè Lạc trước người, “A…… Hoàng Thượng…… Tè Giác phu nhân sắp sửa sinh sản, ta không yên tâm, muốn đi xem, ngài không cần lo lắng, ta đi một chút sẽ về.” Tè Lạc sai khai thân mình, muốn vòng qua Dận Chân, lại bị hắn giữ chặt cánh tay, bên tai vang lên

Hắn không vui trầm thấp thanh âm “Ngươi là trầm Hoàng Hậu, sao có thể dễ dàng ra cung?”

Dận Chân không nghe Tè Lạc giải thích ngạnh nǎm nàng rảo bước tiến lên Vĩnh Thọ cung sau điện, Tè Lạc thấy bên cạnh cung nữ nội thị đông đảo, cũng không dám quá phận giãy giụa, cúi đầu tâm bất cam tình bất nguyện theo Dận Chân bước chân, thăng đến hắn buông ra tay, Tè Lạc cũng chỉ là cúi đầu nhìn mũi chân.

“Trầm biết được ngươi nhớ thương oai hùng hảu phu nhân, nàng sẽ không có việc gì.” Thấy Tè Lạc đầu vai lắc nhẹ, Dận Chân trầm giọng phân phó “Lý Đức Toàn phái người đi Công Tước phủ, có tin tức lập tức đưa vào trong cung.

Tè Lạc cúi đầu cọ đến Dận Chân bên người, ngẩng đầu khi trong mắt đã là ẩn hiện một tia lê quang “Hoàng Thượng, ta biết được ta là Hoàng Hậu, cũng minh bạch lúc này ra cung không lệnh quy củ, nhưng..... Nhưng ta thật sự tưởng a mã cùng ngạch nương, trước kia ở tiệm để liền tính không thường thấy, cũng có thể nghe được âm tín, hiện giờ thân ở thâm cung, muốn thấy thương một mặt thật sự quá khó khăn, phong hậu đại diễn lúc sau, liền không có tái kiến quá bọn họ.....” Trong mắt nước mắt càng tụ càng nhiều, phảng phát sấp vỡ đê đập lớn giống nhau, ngay sau đó chỉ sợ cũng sẽ nước mắt lăn xuống.

Dận Chân dời đi tầm mắt, chụp hai hạ ghế dựa tay vịn, bỗng nhiên đứng dậy đi rồi vài bước, trầm giọng nói “Trẫm nghe nói Trí Viễn Công thân mình không khỏe, niệm Hoàng Hậu một mảnh thành hiếu, ân chuẩn Hoàng Hậu đi Công Tước phủ thăm. “Hoàng Thượng.” Tè Lạc lập tức từ sau vòng lấy Dận Chân eo, cọ hấn rộng lớn phía sau lưng, đầu óc thanh tịnh không ít, Hoàng Hậu lúc này ra cung, tất sẽ bị người nghị luận sôi nổi, nhưng hấn lại đem hết thảy ôm ở trên người, chính mình lại như thế nào nhẫn tâm?

“Oai hùng hảu Tè Giác lần này nếu là đến nam liền mệnh danh là cẩn duệ, nếu là sinh con gái.” Ban danh cẩn lâm.” Đem Tè Lạc kéo đến trước người, tay đập ở nàng trên đầu vai, thấp giọng quát “Không được khóc, đi nhanh về nhanh, trẫm tối nay ở Vĩnh Thọ cung an trí.”

Tè Lạc ừ nhẹ một tiếng, xoay người rời đi, Dận Chân than nhẹ một hơi, nhìn thoáng qua trên bàn bàn cờ, ngồi ở ghế trên, vê khởi một viên quân cờ cân nhắc sau một lúc lâu, mới dục phóng thượng bàn cờ. “Bên cạnh tiếng bước chân vang, Dận Chân cũng không có ngẩng đầu, nhíu mày nói “Trẫm không cần nước trà.”

Chỉ nghe nhu nhu quen thuộc thanh âm truyền đến “Hoàng Thượng, này viên quân cờ không thể đặt ở này.” Tè Lạc duỗi tay đem hấn chấp cờ tay bắt lấy, bang một tiếng quân cờ dừng ở bàn cờ góc trái phía trên, Dận Chân

phản nắm tay nàng, đem nàng mang tiến trong lòng ngực, nhẹ giọng nói “Thần tới chi bút? Trẫm nhìn là ngu chiêu.”

Tề Lạc âm thầm cắn răng, như thế nào sẽ mềm lòng ở sấp xuất hiện của cung trước đi vòng vèo trở về? Là không đành lòng thấy hắn bởi vì chính mình tùy hứng bị người khác nói trường nói đoán? Là không đành lòng làm thật vật và thoát ly triều đình Công Tước phủ lại lần nữa dấn nhân chủ mục? Vẫn là..... Vẫn là không đành lòng thấy hắn cô đơn một người? Nàng cũng nói không rõ, chỉ là hiểu thân mình không khỏi khống chế quay lại Vĩnh Thọ cung, thấy hắn một mình một người ngồi ở tàn cục bên cạnh, khoảnh khắc chi gian, nàng quyết định cũng không sai.

“Vì sao không đi Công Tước phủ, trẫm không phải chuẩn ngươi sao?”
Tề Lạc về phía sau tới sát, nhắm mắt lại khẽ mở môi đón “Bởi vì.....
Ngươi tại đây.” Cảm thấy được Dận Chân thân mình có chút cương, Tề
Lạc bên môi nở rộ ra đậm nhiên ý cười, hắn trên mặt có lẽ có chút đỏ ửng,
thật là đáng tiếc nhìn không thấy, hồi không được đầu.

“Ti Gia sẽ không có việc gì, ngạch nương sớm đã an bài hảo thích đáng
sinh sản ma ma, hơn nữa nàng có Tề Giác làm bạn, ta không lo lắng.” Tề
Lạc biết được ứng một vừa hai phải, chủ động tách ra lời nói, nếu là chơi
đùa hỏa, có hại luôn là nàng.

“Ngươi..... Ngươi không phải muốn gặp Trí Viễn Công sao?” Dận
Chân đem nàng ửng đến càng khẩn một ít, Tề Lạc giữa mày vẫn lộ ra
mấy phần tiếc nuối, Lăng Trụ là ngoại thần, tiến hậu cung thực không dễ
dàng, sai mắt lần này cơ hội lại gặp nhau cũng không hiểu được là khi nào
chờ? Hơn nữa mọi người trước mặt, Hoàng Hậu thần tử lễ nghi, lại không
thể không tuân, chỉ cần nhớ tới điểm này, trong lòng cũng có một tia hối ý.

“Tổng hội nhìn thấy, a mã hắn càng muốn thuận lợi.” Tề Lạc cũng
không có đem lời nói xong, bọn họ tuy rằng hiểu nhau tương hứa,

nhưng còn chưa tới thăng thắn thành khẩn gắp nhau nồng nỗi, Dận Chân, này liền muốn xem người có đủ hay không nỗ lực.

Trên bàn bắc lửa nhảy lên ngọn nến, đem hai người ôm nhau bóng dáng phóng ra đến treo Ngô Đạo Tử bút tích thực trên tường, Đề hậu cơ hồ hợp thành một cái bóng dáng, muốn so bên cạnh truyền lại đời sau danh họa, càng làm cho người cảm thấy ấm áp.

Tè Lạc Dận Chân hai người ngồi ở một chỗ phân biệt chấp nhất hắc bạch hai tử, ở tàn cục thượng đánh giá, Tè Lạc thực mau liền bại hạ trận tới, nàng là vô luận như thế nào ở cờ lực thượng cũng coi như kẻ bất quá Dận Chân, ở hắn có vài phần sủng nịch trong ánh mắt, Tè Lạc chu môi đỏ, liên tiếp đúng lý hợp tình đi lại, miêu trung lầm bẩm “Nói là nhắc tay không hối hận đại trượng phu, nhưng ta là tiểu nữ tử, ứng không hề này liệt.”

Dận Chân bên miệng mỉm cười, khó được hảo tính tình tùy ý nàng hò nháo, này hỗn loạn vụng về ván cờ phảng phát là hắn hạ vui vẻ nhất một bàn cờ, khó trách lúc trước Hoàng A Mã luôn là lôi kéo Lăng Trụ chơi cờ, nếu là Tè Lạc biết được Dận Chân lúc này tâm tư, nhất định sẽ đầy mặt hắc tuyến đi.

Không biết qua bao lâu, tấm điện trung truyền ra Tè Lạc kiều tiểu chơi xấu thanh, cùng với Dận Chân bất đắc dĩ thở dài, ngẫu nhiên trầm thấp tiếng cười, đảo cũng câu họa ra một bức khác họa bị. Lý Đức Toàn đứng ở ngoài điện, nghe bên trong động tĩnh, trong mắt lộ ra hân bị, tìm hiểu tin tức nội thị chạy chậm lại đây, trên đầu mũ đều có chút nghiêng lệch, thở hổn hển nói “Lý..... Tổng quản, oai hùng hầu..... Có con vợ cả, cùng thụy quân chúa bình an sinh hạ một tử.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 298

“Ngươi không cần lo lắng, nàng là ở cùng bản thân phân cao thấp.” Đổng thị vỗ vỗ Ti Gia phía sau lưng, hướng Tề Lạc tà liếc mắt một cái, thấp giọng nói “Bao lớn rồi, còn như thế? Cũng không sợ tương lai Duệ Nhi chê cười.”

Tề Lạc thân thân cẩn duệ cái trán, tự tin tràn đầy nói “Duệ ca nhi mới sẽ không chê cười cô cô, có phải hay không?” Thấy cẩn duệ động động khéo miệng, ý cười càng trọng thượng một ít, tuy rằng vẫn là không có trợn mắt, nhưng lại cùng trĩ khi còn nhỏ Cầu Cầu có tám phần tưởng tượng, ôm cẩn duệ nhẹ nhàng lay động lên, trong miệng thấp ninh cái gì, cẩn duệ lúc này đôi mắt mới vén lên một đạo khe hở, Tề Lạc nhìn thấy sau càng là vui vẻ không thôi.

“Ngươi bốn sự này thật đúng là khó lường, Duệ Nhi rất ít trợn mắt, không nghĩ tới lại làm ngươi cấp đuối kịp.” Đổng thị lắc đầu thở dài, lời này vừa nói, Tề Lạc càng là đặc ý không được, dùng ánh mắt ý bảo Tử Anh đem nàng thân thủ biên chế ăn mặc hạt châu lắc tay cột vào cẩn duệ thủ đoạn chõ, thân thân hắn tay nhỏ, “Đây là cô cô cấp, duệ ca nhi phải nhớ đến, ân?”

“Nương nương, Hoàng Thượng ngự giá hồi cung.” Tề Lạc không tha đem cẩn duệ giao cho Ti Gia, cắn môi, nhìn Đổng thị, đem đáy mắt nước mắt ngạnh sinh sinh liễm đi, mỉm cười gật đầu: “Ngạch nương, ta..... Ta hồi cung, ngươi chờ có vì ta lo lắng.” Không dám lại xem Đổng thị liếc

mắt một cái, Tè Lạc thu bước xoay người rời đi, ra nội trạch, dừng bước, hướng trước kia sở trụ khuê các nhìn lại, trong lòng pha hụt hẫng.

“Nương nương, Hoàng Thượng còn chờ đâu?” Tân ma ma đỡ Tè Lạc tay, thấp giọng nói: “Nô tỳ biết được nhớ mong công tước phu nhân, đệ thê bài tiến cung luôn là nhìn thấy, hiện giờ Công Tước phủ khách khứa đầy nhà, hảo những người này đều nhìn đâu.”

Tè Lạc hoàn hồn, đen nhánh đôi mắt trầm tĩnh như nước, rốt cuộc xốc không dậy nổi một tia gợn sóng, đi tới phía trước phòng khách, mọi người sôi nổi hành lễ, Tè Lạc đậm cười hướng Dận Chân mở miệng “Hoàng Thượng, thần thiếp nhìn cẩn duệ kia hài tử thật là khả nhân đau, cho nên nhiều trì hoãn một hồi, thỉnh Hoàng Thượng thứ tội.”

“Thôi.” Dận Chân cũng không có nhiều lời, ly đến gần tự nhiên nhìn thấy nàng khóc mắt ẩn ẩn có nước mắt, đứng dậy mở miệng nói: “Khởi giá hồi cung.”

“Cung tiễn Hoàng Thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế, Hoàng Hậu nương nương thiên tuế thiên tuế thiên tuế.” Ở mọi người quỳ xuống đất cung tiễn trong tiếng, Đế hậu hai người ra Công Tước phủ, lúc này đã là chạng vạng, có một tia gió lạnh đánh úp lại, Tè Lạc bởi vì ăn mặc dày nặng cũng không có lạnh lẽo, hơi hơi gió đêm chỉ quá khuôn mặt không được, ngược lại cảm thấy rất là thoải mái.

Dận Chân đi trước thượng ngự liễn, ngồi ngay ngắn với thượng mở miệng nói “Trẫm ân chuẩn Hoàng Hậu ngồi chung ngự liễn.” Tè Lạc dừng bước, hơi hơi có chút ngây người, có vài phần hoài nghi nàng nghe lầm, đầu trung không khỏi hồi tưởng khởi Ban Tiệp Dư chuyện xưa, khoe miệng thượng kiều dùng không cần nói ra lấy kỳ hiền huệ?

“Đi lên.” Dận Chân nhẹ thở ra này hai chữ, môi nhấp thành một đạo tuyến, trong mắt lộ ra không vui, nếu hắn đều không sợ nói là hôn quân, kia chính mình còn để ý cái gì? Ở các khách nhân dưới ánh mắt bước lên ngự liễn, minh hoàng sắc vây bối chật rãi buông, ngăn cách người khác tiêu tâm suy đoán ánh mắt.

Hoàng Môn hoảng lịch hai người đồng dạng soái khí xoay người lên ngựa, Hoàng Trú ở mã hạ liên tục đậm chân, một bộ cũng tưởng lén ngựa bộ dáng, hoảng lịch mỉm cười cúi người ngăn lại Hoàng Trú eo, đem hắn mang lên màu trắng tuấn mã, làm chính mình đệ đệ an tọa với trước người, toàn bộ động tác nước chảy mây trôi giống nhau, dẫn tới mọi người mặt lộ vẻ tán thưởng.

Tề Giác trong mắt tuy rằng lộ ra ý cười, nhìn thấy hoàng lịch đầu lại đây đặc ý ánh mắt, thấp nhin “Quả nhiên giống như tỷ tỷ lời nói, thiên vị làm nổi bật.” Đều có ngụ tiền thị vệ ở phía trước mở đường, ngự liễn chậm rãi rời đi Công Tước phủ.

Bởi vì lần đầu tiên đặng thượng ngự liễn, Tề Lạc vẫn là tương đối ngạc nhiên, mọi nơi tả hữu nhìn, đảo cũng hòa tan không ít ly biệt ai oán, Dận Chân nhìn thấy nàng bên môi chân thật không chút nào miễn cưỡng ý cười, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, thái y chắn trị lời nói còn văng vẳng bên tai, chính mình làm sao có thể đại ý?

Tề Lạc bỗng nhiên để sát vào làm hắn có vài phần ngây người, “Hoàng Thượng, ta vừa mới nhớ tới ——” Dận Chân dùng ngón tay nhẹ điểm nàng môi, ngừng nàng lời nói, chim ưng trung hiện lên tự tin sáng rọi, khiến cho hắn ánh mắt càng thêm thâm thúy thượng không ít, dẫn tới trước mặt nhân nhi, trong mắt lộ ra một tia si mê. “Trẫm không phải Hán Thành Đế, ngươi cũng không phải Ban Tiệp Dư.”

Hắn thế nhưng biết được? Chẳng lẽ thật sự có chút tâm linh tương thông? Tề Lạc nhịn không được hoài nghi, Dận Chân trầm thấp cười nói “Trẫm Hoàng Hậu tuy rằng ở tài học thượng vô lẽ ban cố, nhưng phẩm hạnh thượng lại hoàn toàn bất đồng, ngươi là học không được nàng.”

Tề Lạc cũng không cảm thấy uể oải, suy nghĩ một chút, thật sự là không dám cùng hắn sóng vai mà ngồi, nửa quỳ ở mềm mại chăn chiên thượng, hai tay giao nhau đặt ở hắn đầu gối đầu, hàm dưới chống thủ đoạn, gương mặt nhìn Dận Chân, nhẹ giọng nói “Ta mới không nghĩ học Ban Tiệp Dư, nàng tuy đến thiên cổ truyền tụng tài nữ chi danh, nhưng lại là chỉ có thể dựa hầu hạ Vương Thái Hậu tránh họa, độc thủ hán cung, ta không thích.”

Dận Chân cúi đầu nhìn rúc vào hắn đầu gối đầu Tề Lạc, thấp giọng mở miệng “Trẫm như thế nào sẽ làm ngươi...” Nhẹ chọn một chút nàng nhí thượng mang theo kim cương hoa tai, góc cạnh xẹt qua lòng bàn tay mang theo lóa mắt ánh sáng, nuốt xuống câu nói kế tiếp. Loại này nói một nửa lưu một nửa làm chính mình suy đoán nói, Tề Lạc cũng không thích, nhưng nếu là làm biệt nữu Dận Chân nói rõ ràng, thật đúng là lao lực, cho nên nàng mới không uổng kia đầu óc đâu, dựa vào Dận Chân đầu gối đầu, nhắm mắt lại thấp giọng cảm kích nói “Hoàng Thượng, cảm ơn ngài mang ta ra cung, nhìn thấy a mã cùng ngạch nương, ta thật sự thật cao hứng.”

Dận Chân tay đặt ở Tề Lạc gương mặt phía trên, dời đi ánh mắt, “Trẫm nhưng không chuẩn Trí Viễn Công gấp ngươi, lúc ấy...”

“Ân, ngài là không làm.” Tề Lạc theo Dận Chân lời nói, đảo cũng đem hắn đỗ đến quá sức, đáy mắt xẹt qua một tia tức giận, chỉ là không hiểu được là đối chính mình vẫn là đối người khác, là đối cả gan làm loạn cái lời thánh chỉ Lăng Trụ? Vẫn là đối trước mắt nhân nhi? Chính hắn chỉ sợ đều nói không rõ.

Bọn họ hai người cũng không có nói thêm nữa cái gì, Tè Lạc mơ màng sấp ngủ, mà Dận Chân cũng hơi hợp lại hai mắt, mi mắt vén lên một đạo khe hở cúi đầu làm bộ không thèm để ý giống nhau nhìn Tè Lạc, Đế hậu hai người chi gian quần quanh ràng buộc càng thêm rắn chắc, bọn họ phảng phất đã là gần trong gang tấc.

“Hoàng Thượng, Vĩnh Thọ cung tới rồi.” Lý Đức Toàn tự nhiên sẽ hiểu Ung Chính tâm ý, ngự liễn vào hoàng cung lúc sau, thăng đến Hoàng Hậu tắm cung. Tè Lạc hơi tần mày, oán giận nói “Nhanh như vậy liền đến?”

“Trở về sớm chút an trí, không được nghĩ nhiều, trẫm sẽ lại an bài.” Tè Lạc chậm rãi đứng dậy, cảm thấy đầu gối mềm nhũn, thân mình trước khuynh, Dận Chân kiện cánh tay bao quát, đem nàng ôm vào trong lòng ngực, Tè Lạc mở to mê mang đôi mắt, ánh mắt phảng phất thực lo lắng run rẩy, đôi tay thuận thế ôm vòng lấy Dận Chân cổ, ở hắn bên tai nhả khí như lan “Hoàng Thượng, cẩn duệ ta thực thích thương tiếc, ta cũng...” Ý xâu đem hắn vành tai hàm ở trong miệng, mơ hồ không rõ mở miệng “Liền như Hoàng Thượng lời nói, nếu là có cái tiểu công chúa... Ta... Ta tưởng lại vì Hoàng Thượng thêm cái nữ nhi.”

Đem Dận Chân hỏa khí hoàn toàn khơi mào, Tè Lạc cười khanh khách bước nhanh rời đi, hạ ngự liễn khi, cố ý lại hướng hắn liếc một cái mị nhẫn, trong lòng đặc ý rảo bước tiến lên Vĩnh Thọ cung, âm thầm suy đoán lấy Dận Chân tự khống chế năng lực, sẽ theo vào tới? Vẫn là sẽ đi Dương Tâm Điện xử lý tấu chương? Thăng đến nàng rửa mặt chải đầu đổi ngủ ngon bao lúc sau, đều không có nhìn đến Dận Chân bóng dáng, “Xem ra vẫn là triều chính quan trọng nhất, thật là một chút đều trì hoãn không được.”

Tè Lạc có vài phần ủ rũ nằm ở trên giường, thủ đoạn che lại đôi mắt, tuy rằng uể oải, nhưng nàng cũng không cảm thấy nản lòng, đây là Ung Chính hoàng đế, nếu là dễ dàng thay đổi, kia chỉ sợ chính mình cũng sẽ

không thích thượng hắn đi, buồn cười tự mình khen “Ngươi thật đúng là hiền huệ.”

Dận Chân tùy hồi Dưỡng Tâm Điện, lại nhìn tấu chương có chút phát ngốc, nhắm mắt lại thở dài, hắn lại làm sao không nghĩ lại có cái nũ nhi, chỉ là..... Nàng thân mình không chịu nổi, lại mờ to đôi mắt đã là khôi phục dĩ vãng biểu tình, đè bút phê tấu chòng chất ở ngự án thượng sổ con, nhìn thấy liêm thân vương tấu chương, đáy mắt xẹt qua âm vụ, đem sổ con đặt ở bên “Liêm thân vương..... Duẫn tự.....”

Chương 550 gặp mặt Sở Diễm

Ung Chính nguyên niên chín tháng, Dận Chân mang theo gàn chi hoàng thân quốc thích, hoảng khi Hoằng Môn hoảng lịch ba vị hoàng tử tương tùy, đi Thái Miếu tế điện, chiêu cáo liệt tổ liệt tông, chính thức thực hành bí mật kiến trữ, Ung Chính hoàn thiện bắt đầu từ Khang Hi bị Lăng Trụ con bướm cánh phiến đến bí mật kiến trữ chế độ. Tế bái lúc sau, Dận Chân vừa muốn phản hồi hoàng cung, liền nghe thấy hỗn loạn ồn ào tiếng bước chân, ở cách đó không xa, Thái Miếu có mấy gian xa xôi phòng ở có khói đen toát ra, theo gió dâng tới nhàn nhạt du huân chi mùi vị.

Dận Chân trầm khuôn mặt không vui hỏi đến “Ai có thể nói cho trẫm, đây là có chuyện gì?” Mọi người cúi đầu không dám ngôn ngữ, bọn họ đều không hiểu được Ung Chính đây là muốn phát tác ai? Duẫn tự huyệt Thái Dương chõ mãnh đến nhảy dựng, trong lòng căng thẳng, có chút không tốt lắm dự cảm, càng là không dám ngôn ngữ một tiếng.

“Khải tấu vạn tuế, chỉ có thay quần áo phòng cùng phòng thu chi du mùi vị nóng bức.” Đิ tra xét nội thị quỳ xuống đất hồi bẩm, Dận Chân ra vẻ giật mình nói “Du vị nóng bức? Thái Miếu như thế nào sẽ xuất hiện loại tình huống này? Cái này làm cho trẫm như thế nào cùng tổ tông công đạo? Cái nào dám như thế lớn mật?”

“Hoàng Thượng bót giận.” Mọi người quỳ xuống đất, Dận Chân ánh mắt quét một vòng, cuối cùng dừng ở duẫn tự trên người, tàn khốc nói: “Liêm thân vương, trẫm trước đó vài ngày mệnh người quản Công Bộ sự vật, người cũng thỉnh chỉ muốn tu sửa Thái Miếu, trẫm cũng chuẩn người số con, nhưng hôm nay trẫm không nhìn thấy Thái Miếu có gì đại thay đổi, ngược lại ra lớn như vậy bại lộ, người chính là như thế vì trẫm ban sai?”

“Nô tài đáng chết, thỉnh Hoàng Thượng thứ tội.” Duẫn tự vội quỳ xuống thỉnh tội, Dận Chân cong lên khóe miệng, không có lại xem hắn, ánh mắt lạc hướng nơi xa phụng trước điện, “Hôm nay theo trẫm tới đều là hoàng tử tôn thất, các người nói trẫm nên xử trí như thế nào liêm thân vương?”

“Cung thỉnh Hoàng Thượng thánh tài.” Đây là Ung Chính rõ ràng muốn phát tác liêm thân vương, khảo Giáo Hoàng tử, bọn họ những người này nào dám ngôn ngữ? Duẫn tự cúi đầu cười khổ, rốt cuộc cảm nhận được cái gì kêu muôn ghép tội thì sợ gì không có lí do?

“Hoàng A Mã, nhi thần cảm thấy bát thúc chỉ là bị gian nịnh tiêu nhân sở làm, về tình cảm có thể tha thứ, thỉnh Hoàng A Mã xét xử trí, lấy an tôn thất chi tâm, đã toàn huynh đệ tình ý.” Hoằng khi dẫn đầu mở miệng cầu tình, Dận Chân thu hồi ánh mắt, nhìn hoằng khi liếc mắt một cái, trực tiếp điểm danh nói “Hoằng lịch, trẫm nhìn người phảng phát có bất đồng cái nhìn?”

“Nhi tử cảm thấy tam ca ít nói một câu?” Hoằng lịch ngẩng đầu nhìn phía Dận Chân đôi mắt, mở miệng nói “Về tình cảm có thể tha thứ, lý không thể thứ.”

Dận Chân đáy mắt ý cười chợt lóe mà qua, cố ý xụ mặt, hoằng lịch không hề sợ hãi, cao giọng mở miệng “Thái Miếu vì tổ tiên an giác ngàn thu chõ, có thể nào sơ sẩy đại ý? Lần này chỉ là bốc lên khói đen, nếu là đi

rồi thủy, kia chẳng phải là thiện với tổ tông, chẳng phải là bất tận hiếu đạo?”

“Ngươi có từng nghe thấy hoằng lịch lời nói?” Duẫn tự biết được này tội lỗi nhất định đến chịu trách nhiệm, mở miệng nói “Ngũ a ca lời nói thật là, thần đê nên phạt.”

“Nếu ngươi đã nhận sai, trẫm liền phạt ngươi ở Thái Miếu trước quỳ đủ một ngày đêm, hướng liệt tổ liệt tông thỉnh tội, ngươi nhung chịu phục?”

“Thần đê chịu phục, tạ Hoàng Thượng khai ân.” Dận Chân vừa lòng gật đầu, mang theo mọi người rời đi, chỉ cần rất nhiều hạ duẫn tự một người phạt quỳ, tuy rằng khi tiến chín tháng, đã là cuối mùa thu mùa, nhưng lại là nắng gắt cuối thu lợi hại nhất thời điểm, chung quanh lại không có bất luận cái gì che đậy chỗ, duẫn tự quỳ non nửa cái canh giờ, mồ hôi trên trán thành cỗ lưu lại, nửa người trên có chút lay động, ở trong lòng hắn nghẹn một cỗ hỏa khí, chống đỡ không thể ngất xỉu đi, không thể hướng Ung Chính yếu thế.

Chờ đến quỳ đủ một cái ngày đêm, duẫn tự môi đã là nứt thành ngàn nói tế phùng, phiếm tơ máu, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, bị tùy tung nâng trở lại liêm thân vương phủ, Sở Diễm sớm đã được đến hắn bị phạt quỳ tức, đã từng xúc động muôn tiến cung thảo cái nói chuyện, chính là bị nàng của hồi môn ma ma ôm chân ngăn cản xuống dưới, nhiều lần khuyên bảo lúc sau, mới thoáng nhẫn nại một đêm, chính là nhìn thấy như thế trạng huống duẫn tự, trước gọi thái y chẩn trị, tự mình hầu hạ hắn dùng xong chén thuốc, nghe thấy duẫn tự không tự giác thấp giọng rên rỉ “Người là dao thớt, ta là cá thịt... Hoàng A Mã... Không công bằng...”

Sở Diễm không thể nhẫn nại được nữa, thân xuyên màu đỏ mắt sáng cưỡi ngựa trang cưỡi ngựa màu mận chín vọt tới hoàng cung, xoay người xuống ngựa, vừa không đê thẻ bài thỉnh thấy, cũng không phát một tiếng,

mà là mang theo vài phần giận dỗi, thảng tắp quỳ gối ngọ môn duẫn tự
ngươi không nói ta không bằng nàng sao? Hôm nay ta liền phải làm ngươi
nhìn xem, nàng trừ bỏ vì Tú a ca sinh hạ con vợ cả ở ngoài, cái khác ta
đồng dạng cũng có thể làm được.

Dận Chân nghe nói sau chỉ là ghét bỏ chọn một chút mày, nắm bút lông
tay mà đều không có chút nào rung động, thuận miệng mở miệng nói “Tùy
nàng đi.”

Buổi trưa qua đi, bên ngoài đột nhiên quát lên gió mạnh, gợi lên nhánh
cây tả hữu lắc lư, quát lên bụi đất, chụp phwi song cửa sổ, phát ra tiếng
vang, nháy mắt phong vân biến sắc, trên bầu trời che kín dày đặc u ám, từ
thượng thảng áp xuống tới, không trung lập tức âm u xuống dưới, tuy là
như thế nước mưa lại như thế nào cũng lạc không xuống dưới, càng là làm
người cảm thấy có chút phiền muộn.

“Ngươi đi truyền liêm thân vương phúc tấn, bốn cung muôn gặp thấy
nàng.” Tề Lạc buông thư tịch, đứng dậy thấy quần áo ăn mặc có vài phần
tùy ý, lại gọi quá cung nữ một lần nữa thay minh hoàng sắc thêu bảo phủ
quý mẫu đơn sườn xám, Tần ma ma thấp giọng nói “Nương nương trông
thấy cũng hảo, Hoàng Thượng như thế nào đều sẽ không triều kiến liêm
thân vương phúc tấn.”

“Ta kỳ thật cũng không nghĩ thấy nàng, nhưng bên ngoài tình hình ——
tổng không thể làm người khác nghị luận đi” Tề Lạc trong lòng bất đắc dĩ,
như thế nào hảo hảo thiên đột nhiên liền thay đổi, nếu là đổ mưa, còn
không chừng sẽ bị mê tín cổ nhân nghị luận thành cái dạng gì đâu, không
thấy cũng nhìn thấy.

Thu thập chỉnh tề lúc sau, Tề Lạc lại đợi sau một lúc lâu, cũng không
thấy liêm thân vương phúc tấn tiến vào, cau mày “Sao lại thế này? Nàng
tính tình thật là kiên cường, chỉ là dùng sai rồi mà, Hoàng Thượng chính là

ghét nhất có người quỳ xuống thương hiếp, nếu không phải nhìn ngày xưa tình cảm, ta lại như thế nào ——”

“Nương nương, nô tỳ tự mình đi một chuyến đi.” Tân ma ma ra tiếng kiến nghị, Tề Lạc gật đầu, khẩu khí cũng không phải quá hảo, “Ngươi đi cùng nàng nói, nàng là liêm thân vương phúc tấn, nếu là thiệt tình muốn vì liêm thân vương hảo, liền lên, nếu là có khác ý nghĩ, kia bốn cung cũng không bắt buộc.”

Lại một lát sau công phu, liêm thân vương phúc tấn rốt cuộc đi tới Vĩnh Thọ cung, tuy rằng nàng bởi vì thời gian dài quỳ một thân mệt mỏi, nhưng vẫn là thăng thắn eo, không chịu yếu thế nửa phần, một bộ không chõ nào sợ hãi bộ dáng.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 299

“Cửu đệ, ca ca đa tạ ngươi..... Khu khu..... Nếu không phải ngươi cùng đệ muội, đường đường liêm thân vương phủ còn không thấy được sê loạn thành bộ dáng gì.”

“Bát tẩu cũng là vì ngài sốt ruột, mới đi quỳ cửa cung thỉnh thấy, nhưng.....” Thấy duẫn tự trong mắt lộ ra nhàn nhạt thất vọng, nhẹ giọng nói “Ngài cũng biết hiểu, Hoàng Hậu đó là kiểu gì khôn khéo người, bát tẩu lại là cái thảng tính tình, như thế nào cũng coi như kế bất quá Hoàng Hậu nương nương.

“Cửu đệ không cần phải nói, nàng là ta phúc tấn, tự nhiên sẽ hiểu nàng tính tình.” Duẫn tự cũng không tưởng bàn lại Sở Diễm sự tình, kỳ thật ở trong lòng hắn chưa chắc không có thất vọng, tinh táo lại khi, lại chỉ là hắn lẻ loi một người nằm ở trên giường, cái loại này bị vứt bỏ cảm giác tràn đầy lòng dạ, mà Sở Diễm tùy tiện tiến cung không có thảo đến chút nào tiện nghi, nếu là —— duẫn tự tuy rằng đủ không ra khỏi cửa, nhưng tin tức cũng coi như linh thông, nếu không phải Hoàng Hậu dẫn đầu triệu kiến Sở Diễm, chặn Ung Chính lửa giận, kia chính mình rất có thể còn sẽ bị Dận Chân răn dạy, thậm chí có khả năng hàng tước.

Hắn chỉ cần tưởng tượng cho tới bây giờ duẫn đê tình cảnh da đầu liền tê dại, âm thầm nhắc nhở chính mình hành sự muôn càng cẩn thận một ít. Duẫn đường thấy duẫn tự chuyển biến tốt đẹp, liền tưởng hồi phủ, lại bị duẫn tự ngăn lại, nói rất nhiều lời nói, duẫn đường tới đây chỉ là vì toàn

huynh đệ tình ý, hắn lòng hiếu thăng đã là buông, cũng không nghĩ lại trộn lẫn đến duẫn tự không chịu thua dã tâm trung, tuy rằng nghiêm túc lắng nghe, nhưng lại không hề ngôn ngữ một tiếng.

“Cửu đệ, ngươi về trước phủ đi, ngươi bát ca còn đĩnh đến trụ.” Thấy hắn này phó kiên quyết bộ dáng, duẫn đường muồn khuyên bảo nói tất cả đều nuốt tiến trong bụng, thở dài một hơi, có vài phần do dự rời đi liêm thân vương phủ.

Ung Chính đem cưỡng chế nộp của phi pháp thiếu hụt thánh chỉ minh phát thiên hạ, cũng không có di thân vương phản đối làm các đốc phủ phải nhanh một chút hành động lên, thậm chí nói ra, đốc phủ bình định khảo hạch coi đây là chuẩn, oanh oanh liệt liệt cưỡng chế nộp của phi pháp thiếu hụt việc chính thức kéo ra màn che, sơ chưởng giang sơn Ung Chính lúc này cũng không biết được, hoàng đế cũng không dễ đương, hắn phía trước lộ cũng không phải thuận buồm xuôi gió.

Ung Chính nguyên niên mười tháng, Cam Túc Tống đốc số con đưa tới ngự tiền, Ung Chính duyệt xem lúc sau thập phần cao hứng, kêu đại triều, làm trò mọi người mặt thực sự đem Cam Túc Tống đốc khích lệ một đốn “Nửa tháng trong vòng, truy hồi ba mươi năm thiếu hụt, cũng thượng thư trẫm, một tháng trong vòng, Cam Túc toàn cảnh sẽ không có một hai thiếu hụt, đây mới là trẫm năng thàn, đương vì thiên hạ Tống đốc điển phạm, đương vì thiên hạ...”

Di thân vương Duẫn Tường cảm thấy sự có kỳ quặc, ngự sử dẫn đầu nhảy ra nói, khen ngợi khởi Cam Túc Tống đốc có khả năng, Ung Chính tuệ nhẫn thức châu, bên cạnh đều có người phù hợp, trong khoảng thời gian ngắn chỉ nghe khen ngợi tiếng động, làm duẫn tường nói, hoàn toàn nói không nên lời, Dận Chân càng là có vài phần thỏa thuê đắc ý, hậu thưởng Cam Túc Tống đốc, cũng tỏ vẻ nếu là hắn một tháng có thể truy hồi thiếu hụt, hắn sẽ tự mình viết lưu niệm ban biển, lấy kỳ tôn vinh.

Duẫn tự từ bị Ung Chính phạt quỳ Thái Miếu lúc sau, thượng triều khi cực nhở mở miệng, lúc này hắn trầm mặc đảo cũng không dẫn tới người khác chú ý, Dận Chân tâm tình có chút phấn khởi, mỗi ngày chỉ ngủ hai ba cái canh giờ, bởi vậy liền dâng không ra nhàn rỗi, đặt chân hậu cung, tuy rằng Tề Lạc trạng huống hắn vẫn là thực đế ý, luôn là có tím cúc đưa tới âm tín, đối với hắn Hoàng Hậu, Dận Chân biết chi cực tường, hơn nữa mỗi ngày Tề Lạc đều sẽ phái người đi Dưỡng Tâm Điện đưa thức ăn, có khi Tề Lạc sẽ tự mình đi bồi hắn dùng cơm, nhuyễn ngữ khinh ngôn gian, tổng có thể quét tẩy Dận Chân mệt mỏi, tuy rằng chỉ là một lát ôn tồn, nhưng lại làm Dận Chân cảm thấy thực an tâm.

“Hoàng Thượng giá lâm Vĩnh Thọ cung.” Nội thị bên ngoài hô lớn, Tề Lạc lúc này đang cùng với bình phi Lý thị trao đổi hậu cung việc, nghe thấy thanh âm, tuy là bình phi lòng yên tĩnh như nước, cũng khó tránh khỏi có vài phần nóng nảy khẩn trương, cuồng quít đứng dậy, quấy khẽ không hiểu được như thế nào là.

“Tùy bốn cung tiếp giá đi.” Tề Lạc chậm rãi đứng dậy, Dận Chân tới thật đúng là vừa vặn, bình phi? Sán lần này cơ hội lại quan sát một chút, trong lòng dâng lên một phân chia xót, Lý thị tuổi tác so nàng còn nhỏ thượng một ít, không được đế sủng, độc thủ hàn cung nữ nhân thật sự thực thê thảm, nhưng..... Tề Lạc đáy hiện lên ích kỷ, nàng là tuyệt đối sẽ không bởi vì đáng thương này đó nữ nhân, liền hiền huệ đẩy ra Dận Chân, nếu muôn oán giận, cũng chỉ có thể là một chồng nhiều vợ chế độ, kỳ thật chính mình lại làm sao không cảm thấy ủy khuất?

“Thần thiếp cấp Hoàng Thượng thỉnh an.” Tề Lạc trên mặt má lúm đồng tiền lộ ra cười nhạt, ngồi xổm thân ném khăn hành lễ, Dận Chân thân thủ nâng dậy nàng, nhẹ nhéo một chút Tề Lạc lộ ra nửa thanh trăng nõn cánh tay, thủ đoạn chỗ mang theo một chuỗi xanh biếc trong suốt mười tám khâu kim liên tương liên tay xuyên, sán đến nàng da thịt càng là trong

suốt thượng vài phần, Dận Chân trong mắt thâm u không ít, ngón tay xẹt qua tay xuyên, thấy Tè Lạc gương mặt gian cổ phán thần phi, mặt nếu đào hoa, tâm tình càng là tốt hơn vài phần.

“Hoàng Thượng, bình phi cũng ở.” Dận Chân lúc này mới nhìn thấy Tè Lạc phía sau hành lễ bình phi, bình đạm mở miệng “Khởi đi.” Phảng phát trùng phạt giống nhau, tay kính rất lớn nắm chặt Tè Lạc thủ đoạn, lôi kéo nàng ngồi ở chủ vị thượng.

Vừa mới một màn, Lý thị tuy rằng cúi đầu nhưng nhìn đến rõ ràng, nguyên bản trầm ổn tâm cũng khó tránh khỏi có ti buông lỏng, ngẩng đầu trộm mà nhìn liếc mắt một cái Dận Chân, trong lòng khôi phục lạnh băng, hắn có lẽ ngay cả chính mình dung mạo đều không nhớ rõ đi, ở trong mắt hắn chỉ có an tọa ở hắn bên cạnh người Hoàng Hậu nương nương.

“Hoàng Thượng, Hoàng Hậu nương nương, nhu yên sáng nay có chút ho khan, xin cho thần thiếp về trước cung chăm sóc nhu yên, thỉnh Hoàng Hậu nương nương chờ trách.” Bình phi cung kính trung lộ ra tâm chết yên tĩnh mở miệng, Tè Lạc thấy Dận Chân không hề phản ứng chỉ lo uống nước trà, quan tâm hỏi: “Nhu yên thân mình như thế nào? Người vẫn là phải làm tâm, có không thỏa đáng liền truyền thái y.”

“Thỉnh Hoàng Hậu nương nương yên tâm, thần thiếp nhất định chăm sóc hảo nhu yên.” Nhắc tới nhu yên, Lý thị bình tĩnh đáy mắt hơi khởi gợn sóng, trên người cũng ẩn ẩn lộ ra từ mẫu quang hoàn, khiến cho nàng lược hiện thanh tú dung mạo đáng chú ý thượng vài phần, lại chung không chiếm được Dận Chân một tia chú ý.

Chờ đến bình phi Lý thị rời đi, Tè Lạc ngây người hảo sau một lúc lâu, thăng đến Dận Chân đem nàng trao tiến trong lòng ngực, quen thuộc hơi thở quay chung quanh nàng, lông mi buông xuống, nhịn không được thấp giọng hỏi nói “Hoàng Thượng thật sự không nhớ rõ bình phi?”

“Trẫm nênh nhớ rõ nàng sao?” Dận Chân có chút ám áp hôn dừng ở nàng trăng nõn trên cổ, thậm chí chưa hết giận khẽ cắn một ngum, “Tê, đau……” Tè Lạc vặn vẹo trốn tránh, Dận Chân càng là bị nàng chọn đến hỏa khí, bỗng nhiên đứng dậy ôm nàng hướng tấm điện đi đến, Tè Lạc cũng có chút dị động, để sát vào hắn bên tai “Ban ngày tuyênlâm, hôn quân gian sau.”

Dận Chân đem Tè Lạc ném phô thật dày đệm giường ấm giường đất phía trên, bởi vì xung lượng quá lớn, Tè Lạc thân mình lăn lộn hai chu, tay phải chống gương mặt, tay trái đem trên đầu cái trâm cài đầu bếp phương trừ bỏ, nhu thuận tóc đen giống như thác nước giống nhau rối tung với sau đầu, đen nhánh trong mắt chớp động rung động lòng người mị hoặc, Dận Chân tùy tay buông màn, thật mạnh hôn dừng ở nàng ánh mắt chi gian, “Trẫm hay không vì hôn quân…… Nguyên không ở này mặt trên.”

“Kia ở nơi nào?” Tè Lạc chặn hôn môi, đuổi theo hỏi, Dận Chân cánh tay chống đỡ thân mình, tự tin trầm thấp nói “Trừ ngươi ở ngoài, hậu cung của trẫm sẽ không cùng triều đình dính dáng đến, trẫm cũng không cần dùng cung phi tới kiềm chế triều thần.”

Tùy tay kéo ra Tè Lạc y khẩu, lộ ra bên trong tinh xảo văn ngực nội y, rốt cuộc áp chế không được trong lòng lửa nóng, chấp chưởng thiên hạ hùng tâm, trên triều đình thỏa thuê đắc ý, ngày xưa đoạt đích huynh đệ cúi đầu xưng thần, này đều làm Dận Chân bức thiết muốn cùng người nói hết, mà biệt nữu Ung Chính hoàng đế cũng chỉ có thể nghĩ đến này biện pháp, nước sůa hòa nhau chi gian, Tè Lạc giận dỗi khiêu khích trung mang theo không tự giác kia phân tri kỷ, làm Dận Chân tǎn hưởng giang sơn mỹ nhân đều ở nắm giữ khoái cảm, vừa phun trong ngực nhiều năm ẩn nhẫn, khàn khàn trầm thấp mở miệng “Ai cũng không thể lại mệnh lệnh… Uy hiếp trẫm… Không có người…”

Tề Lạc ôm chặt Dận Chân, ở hắn phía sau lưng thượng, bén nhọn móng tay bởi vì động tình để lại đạo đạo ái muội hoa ngân, đứt quãng nói “Ngài... Ngài là Ung Chính... Hoàng đế... Là thiên tử...”

Dư vị qua đi, Tề Lạc ghé vào Dận Chân trong lòng ngực, đem Cam Túc Tống đốc đầy hứa hẹn nói ra tới, “Thiên hạ đệ nhất Tống đốc, hắn đảm đương nổi... Trẫm muốn hảo sinh phong thưởng hắn.”

Tề Lạc trong lòng giật mình không thôi, cái này kiều đoạn giống như đã từng quen biết... Chẳng lẽ thực sự có việc này? Đôi thiên hạ đệ nhất Tống đốc bảng hiệu án tượng quá sâu, đặc biệt là vừa mới đăng cơ Ung Chính thế nhưng bị trêu đùa một phen, hắn tịch mịch ủ rũ, thật sự thực làm lúc ấy còn ở hiện đại xem phim truyền hình chính mình đau lòng, huống chi hiện giờ người bên cạnh, là làm bạn nhiều năm đau sủng nàng Dận Chân, nàng lại có thể nào thờ ơ?

“Hoàng Thượng...” Tề Lạc có chút do dự, lời nói muôn giảng ở chỗ sáng, có lẽ hắn đối chính mình sinh ra nghi ngờ, chỉ có thể vu hồi nhắc nhở, nếu là làm bộ luôn có dấu vết để lại nhưng theo, mở miệng khen “Nghe ngài như vậy vừa nói, Cam Túc Tống đốc xác thật là người tài ba, đến ngài hậu thưởng ngợi khen cũng là hắn là, vì hiện ngài tán thưởng, không ngại phái cận thần đi tuyên chỉ, này cũng cấp thiên hạ quan viên làm gương tốt.”

Dận Chân trong mắt khó tránh khỏi lộ ra một phần hoài nghi, sau lại thấy Tề Lạc mắt buồn ngủ mông lung, liên tục đánh hà hơi, mỏi mệt đến cực điểm lầm bẩm “Những việc này cũng liền ngài có thể chịu được, ta mới không phế kia đầu óc đâu, ở ngài bên người nhàn nhã độ ngày cũng là được.”

Kia phó kiều tiêu bộ dáng, khiến cho hắn nghi ngờ diệt hết đồng thời, cũng nghe tiến nàng không thèm để ý lời nói, phái cận thần tiến đến đảo

cũng là tôn vinh, lại còn có thể kỹ càng tỉ mỉ hiểu biết tình hình, nếu là có tốt biện pháp, cũng có thể thi hành khắp thiên hạ.

Chờ đến hắn hoàn hồn khi, thấy trong lòng ngực nhân nhi đã là ngủ say, tuy rằng cũng có phần mệt mỏi, nhưng nghĩ đến còn không có phê tấu xong sổ con, cũng chỉ có thể lặng yên không một tiếng động mặc hảo quần áo, rời đi tầm điện, Tề Lạc chậm rãi mở to mắt, bên trong thanh minh một mảnh, thở dài một hơi “Hy vọng đuối đến cấp.”

Chương 553 hơi khởi gợn sóng (hạ)

Ung Chính cân nhắc nửa ngày, gọi tới Lý vệ, cảm thấy hắn cơ linh hơn nữa biết rõ hắn tâm ý, mệnh hắn cầm trong tay thánh chỉ, cũng mang theo cấp Cam Túc Tổng đốc tướng thường đi một chuyến. Bởi vì kia hai lần ngẫu nhiên gặp được, Lý vệ muốn so trong lịch sử sớm hơn làm quan đến Dận Chân coi trọng, kia một lần tiểu hiếu làm cũng làm cho bọn họ quân thần quan hệ có như vậy một tia bất đồng.

Lý vệ tuy rằng trên mặt tiêu sái không kèm chế được, nhưng lại cực kỳ thận trọng, nếu bằng không cũng sẽ không đến Ung Chính thiên vị, hơn nữa cùng dụ thân vương quan hệ cũng thực thân cận, lại ở Hộ Bộ làm việc đã lâu, hiện giờ cũng là mặc cho đường quan, cho nên hắn đi chính thích hợp.

“Hoàng Thượng, nô tài này cũng coi như là khâm sai đi.” Lý vệ trong lòng biết được, Cam Túc sự tình tuyệt không sẽ đơn giản như vậy, nhất định sẽ có việc phát sinh, phải làm hảo hoàn toàn chuẩn bị, trên mặt mang theo lấy lòng ý cười ngẩng đầu nhìn Dận Chân, có vài phần khó xử, lại có vài phần muôn khoe khoang tư thế.

“Như thế nào? Trẫm còn phải cho ngươi phái cái nghi thức?” Dận Chân lúc này tâm tình vừa lúc, khoan lá trà, cũng không để ý hắn lưu manh vô lẽ

bộ dáng. Lý vệ trong mắt tinh quang vừa hiện, nghe khẩu khí xem ra có mòn, thấp giọng nói “Hoàng Thượng, ngài là hiểu được nô tài, nhất muôn làm cái khâm sai đại thần uy phong một chút, lần này nô tài đi Cam Túc tuyên chỉ, như thế nào cũng đến có cái nghi thức gì đó, nô tài chính là ngài người.”

Dận Chân nhấp một hớp nước trà, chậm rì rì đem chung trà đặt ở ngự án phía trên, thấy Lý vệ cầu xin bộ dáng, khóc miệng giơ lên, ngũ điệu mang theo một phân ý cười “Liền hướng về phía ngươi theo trẫm đã lâu, trẫm liền cho ngươi phái cái nghi thức, Lý Đức Toàn, làm đồ sâm lanh ngự tiền thị vệ tùy khâm sai Lý vệ đi tuyên chỉ.”

“Nô tài khâu tạ Hoàng Thượng ân điển.” Lý vệ buông tâm sự, đầy mặt vui sướng thần phục khâu tạ Dận Chân, “Trước chớ có vội vàng tạ ơn, ngươi phải nhớ kỹ tuy là khâm sai không thể uy áp Cam Túc Tống đốc, nếu là chơi khâm sai uy phong, trẫm quyết không tha cho ngươi. Đến kia lúc sau, viết một cái chương trình đi lên, trẫm muốn đích thân xem qua.”

“Nô tài tuân chỉ.” Dận Chân lại cẩn thận công đạo sau một lúc lâu, mới phóng Lý vệ rời đi. Duẫn Tường nghe nói Ung Chính phái Lý vệ vì khâm sai, rất là cao hứng, ở đưa hắn ly kinh khi lén đè điểm một phen, Lý vệ sáng tỏ chớp chớp mắt, xoay người lên ngựa ở thị vệ hộ tống dưới rời đi kinh thành.

Lại qua mười ngày tả hữu, Cam Túc Tống đốc đưa tới kịch liệt công văn, buộc tội Lý vệ lấy khâm sai tôn sư mưu toan can thiệp Cam Túc sự vật, hơn nữa lấy khâm sai giấy niêm phong, phong bế châu phủ kho bạc, ở duẫn tự thao túng dưới, ngự sử ngôn quan cũng đều sôi nổi thượng thư buộc tội Lý vệ hành vi vô trạng, thậm chí hắn ở kinh thành vì tiểu lại gièm pha cũng bị phiên ra tới, nếu là bên Dận Chân có lẽ còn sẽ nghe một chút, rốt cuộc hắn lòng nghi ngờ thực trọng, nhưng đè cập ngự sử buộc tội Lý vệ

lần đó mua lắc tay việc, Dận Chân sắc mặt âm trầm bát sỗ con, cũng không có đem Lý vệ nâng trở lại kinh thành.

Sau giờ ngọ Dưỡng Tâm Điện trung, Dận Chân hợp lại mắt hưởng thụ Tè Lạc tự mình động thủ cho hắn mát xa đầu vai, “Lý vệ đây là đang làm cái gì? Như thế nào một chút tin tức đều không có?”

Tè Lạc chỉ cần tưởng tượng đến Lý vệ đương khâm sai, liền nhịn không được cười khẽ ra tiếng, Dận Chân quay đầu lại, chỉ thấy Tè Lạc đen bóng trong mắt tràn đầy nhẹ nhàng ý cười, ba quang lưu chuyển chi gian lộ ra kia phân nhẹ nhàng, làm người dời không ra ánh mắt, kiều diễm ướt át môi đỏ phiếm mê người ánh sáng.

“Hoàng Thượng, thỉnh dùng trà.” Tè Lạc đem trên bàn chung trà ngạnh đưa cho Dận Chân, nơi này cũng không phải là Vĩnh Thọ cung, nàng tự nhiên có thể nhận thấy được Dận Chân biểu tình biến hóa, tách ra lời nói nói “Ta nhưng thật ra cảm thấy Lý vệ hắn là cái diệu nhân, lần đó đi suối nước nóng thôn trang ngẫu nhiên gặp được thật sự làm người ký ức hãy còn mới mẻ, hắn hắn là sẽ không làm nguy hại Hoàng Thượng sự.”

Chỉ cần tưởng tượng đến suối nước nóng thôn trang, Tè Lạc trong mắt ý cười dần dần biến mất, khát vọng hơi mang có tiếc nuối than nhẹ một tiếng, mảnh khảnh ngón tay khi trọng khi nhẹ mát xa Dận Chân cổ chỗ huyệt vị, chuyển vui vẻ tư nói đến bên sự tình, không yên tâm dặn dò Dận Chân không thể luôn là thức đêm từ từ, nhàn ngôn vụn vặt nói, cũng không có khiến cho Dận Chân chút nào không vui, lưu lại chỉ là đau lòng.

Đãi Tè Lạc sau khi rời khỏi, Dận Chân nhìn đôi đên thật dày sỗ con, nếu là gia tăng xử lý, có lẽ có thể bài trừ hai ngày nhàn rồi, lại mang nàng đi một chuyến thôn trang cũng có thể hành, vùi đầu đè bút phê tấu lên.

Tề Lạc không thích cưỡi phượng liễn, càng thích thong thả đi bộ, hơn nữa tuy rằng đã nhập tháng 11, nhưng ăn mặc đại mao áo choàng, cầm lưu kim tinh xảo lò sưởi tay, rất là ám áp. Có khi Tề Lạc thậm chí dừng lại bước chân, nhẹ dẫm trên mặt đất gạch xanh, nghĩ này khói gạch có phải hay không cũng bị cái nào phía trước danh nhân dẫm quá?

Đối với Tề Lạc có khi bất đồng người khác cách làm, Tân ma ma cũng tập lấy không thường, đặc biệt là thấy hôm nay nàng hưng thú phảng phát càng cao thượng một ít, nhẹ giọng nói “Nương nương, vẫn là nhanh lên hồi Vĩnh Thọ cung đi, nô tỳ nhìn chỉ sợ có tuyết.”

Tề Lạc ngẩn đầu nhìn có chút âm trầm không trung, tính tính nhật tử, Lý vê sổ con khả năng cũng mau tới rồi, đến lúc đó nhất định sẽ khiến cho một phen gió lốc, ánh mặt trời chật rãi xuyên thấu u ám, Tề Lạc hút một ngụm khí lạnh, cái kia làm Ung Chính cảm thấy sỉ nhục bảng hiệu hắn là sẽ không tái xuất hiện, lần này cũng coi như cấp tân đăng cơ Ung Chính một cái cảnh giác đi, ngồi ở hoàng cung đại nội, làm sao có thể xem tǎn thiên hạ việc? Tuyên hảo mục thủ một phương quan viên mới là căn bản.

Quả nhiên như Tề Lạc suy nghĩ, Lý vê mật chiết đưa đến Ung Chính trong tay, nguyên lai Cam Túc Tống đốc dùng vì tránh cái hảo thanh danh, thảo đến Ung Chính niềm vui, mượn quan thân bạc khẩn cấp, bị cản thận Lý vê tra xét ra tới, nếu không phải có ngự tiền thị vệ ở, hắn mệnh có lẽ liền đáp ở Cam Túc.

Dận Chân sắc mặt xanh mét, trong mắt che kín u ám, lộ ra nhè nhẹ âm ngoan chi khí, mân khẩn môi, thân mình có vài phần cứng đờ, tay rung động cầm Lý vê tấu chương, bang một tiếng tấu chương rơi xuống đất, lui về phía sau hai bước cô đơn ngồi trở lại long ý phía trên, hợp lại đôi mắt, xua tay nhẹ giọng nói “Các ngươi đều đi ra ngoài, trẫm muốn một người lắng lặng.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 300

“Nương nương, Hoàng Thượng cũng là vừa rồi mới đứng dậy, phân phó nô tỳ không cần sǎo đến ngài.” Dưỡng Tâm Điện cung nữ cúi đầu cung kính trả lời, mới vừa đứng dậy? Tè Lạc một chút đều không tin, bên người vị trí đã không có một tia nhiệt độ, “Hoàng Thượng hiện giờ ở nơi nào?”

“Đông Noãn Các.” Tè Lạc gật gật đầu, cảm thấy vẫn là đi xem hảo, một đường đi tới nội thị cung nữ sôi nổi hành lễ, Hoàng Hậu thường xuyên sẽ nghỉ ở Dưỡng Tâm Điện, cho nên bọn họ cũng không có cảm thấy quá nhiều ngạc nhiên, chỉ là trong lòng có vài phần cảm thán, Hoàng Thượng đối Hoàng Hậu nương nương sủng ái xác thật không giống bình thường, lục đầu bài tử mỗi ngày đều dâng lên, cũng không thấy Hoàng Thượng triệu hoán phi tàn thị tâm.

Trộm đánh giá chậm rãi mà đi Hoàng Hậu, trong cung phi tàn luận dung mạo phong tình thật đúng là ít có thể cặp được với Hoàng Hậu, bất quá, chờ lần sau tuyển tú thời điểm, có lẽ sẽ có nhiều hơn tú nữ tràn đầy hậu cung, rốt cuộc hiện giờ hậu cung bên trong, phi tàn thật sự là có chút thiếu.

“Hoàng Thượng.” Dận Chân nghe thấy Tè Lạc tựa oán giận tựa đau lòng thanh âm, âm thầm lắc đầu, nàng không phải luôn luôn ngủ đến hừng đông sao? Hôm nay như thế nào sẽ tỉnh đến sớm như vậy? Ngẩng đầu thấy nàng ăn mặc trưởng rũ với mỏng áo vải tử, bởi vì muốn nương lạnh lẽo phê tấu chương tử, cho nên Đông Noãn Các tuy rằng có hỏa long, nhưng

lại nhiệt độ không cao, thấy Tè Lạc biểu tình, liền biết được nàng nhất định sẽ bồi, chỉ có thể hướng Lý Đức Toàn đưa mắt ra hiệu, lại đoán hai cái chậu than tới.

Lý Đức Toàn tuy rằng nghiêm trang lĩnh mệnh, nhưng trong lòng cũng không khỏi cười thầm, trừ bỏ Hoàng Hậu nương nương, thật đúng là không có người làm Hoàng Thượng như thế nhớ thương, rất sợ ủy khuất một phân, ngay sau đó nghĩ đến Hoàng Hậu hiện giờ là chịu không nổi lạnh, cũng lòng có sầu lo, nếu là không có Hoàng Hậu làm bạn, kia ngồi ở trên long ỷ người, sẽ càng cô độc đi, nhớ lại Khang Hi trên đài khi lời nói, Lý Đức Toàn cảm thấy đôi mắt có chút ướt át, đem nàng chỉ cấp Tú a ca, là ngài nhất anh minh quyết định.

“Vì sao không nhiều lăm ngỏ một hồi, trẫm nhìn bầu trời còn không có lượng đâu.” Dận Chân ngồi xếp bằng ngồi ở bày ra nệm dày tử ám giường đất phía trên, ở trước mặt hắn phóng ngắn nắp giường đất bàn, mặt trên bãи chồng chất tấu chương, giấy và bút mực, một trán nhảy lên ánh nén, ở Tè Lạc trước mắt phác họa ra Ung Chính hoàng đế càn cù hình ảnh.

Thật là giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, Tè Lạc ngồi ở giường đất bàn một khắc sờn, đôi tay ôm đầu gối, phía sau lưng dựa mặt sau gối đỏ lưu kim khắc hoa ngắn tủ, hàm dưới chồng đầu gối, vừa không ngôn ngữ cũng không oán giận nhìn đối diện người, Dận Chân cảm thấy rất là biệt nữu, biết được lấy nàng tính tình, bất luận chính mình nói cái gì, nàng đều sẽ ngồi ở này, nếu là ác ngữ tương hướng, chính mình cũng lo lắng nàng tin là thật, bị thương thần càng làm cho người lo lắng.

“Trẫm phê xong này đó, liền đi ngủ yên ——” Tè Lạc thấy còn có non nửa điệp tấu chương, nhìn xem đã có chút tờ mờ sáng bên ngoài, rất là vô ngữ, thiên liền phải sáng hắn đây là an ủi ai đâu? Ngay sau đó nghĩ đến, sao hai ngày kinh Phật, số con nhất định chồng chất rất nhiều, hơn nữa bởi vì Cam Túc Tông đốc sự tình khiến cho tới rung chuyển, hắn thật sự có rất

nhiều sự tình muôn xử lý, chính là cưỡng chế hắn ngủ, hắn cũng ngủ không được, bòi đi, dù sao chính mình ban ngày có thời gian bô miên, khẽ vượt một chút gương mặt, làm một cái mặt nạ, thức đêm da thịt sẽ tốt hơn một ít.

Nghĩ thông suốt Tè Lạc trên người không bao giờ gặp lại vừa mới có chút u oán biếu tình, giật giật thân mình, ngồi quỳ ở cái đệm thượng, tự mình chọn sáng ngọn nến, sau lại đem ấm áp chung trà hướng Dận Chân phương hướng đầy đầy, động thủ sửa sang lại Dận Chân đã phê tấu quá số con, làm giường đất trên bàn có vẻ càng chỉnh tề một ít.

Dận Chân thấy thế sau, bên miệng xả ra một tia ý cười, vùi đầu đè bút xem nổi lên số con, Tè Lạc vốn dĩ đối này đó số con không có hứng thú, cũng không nghĩ làm Dận Chân lòng nghi ngờ, chỉ là vội vàng sửa sang lại, nhưng nàng không phải có thể thức đêm người, dùng tay che lấp miệng đánh một cái hà hơi, lại đem số con đựng phải trên mặt đất, Tè Lạc vội đứng dậy đem tản ra số con nhặt lên, vỗ nhẹ mặt trên tro bụi, xấu hổ nhẹ giọng “Đông Noãn Các thu thập thực sạch sẽ, không có quăng ngã lây dính đến tro bụi, cũng không có ——”

Nàng dừng lại khẩu, cầm số con té đọc lên, đặc biệt là Ung Chính châu phê, càng là dẫn nàng ghé mắt, đã sớm biết được tâm tư của hắn, không nghĩ tới hắn sẽ làm như thế kiên quyết, Hoàng Quý Phi? Đem số con đặt ở bên cạnh, nhìn Dận Chân nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng —— kia kéo phúc tấn lại có sai, nàng đều đã là mắt hồi lâu, vẫn là —— truy phong vì Hoàng Hậu đi.”

“Việc này không chấp nhận được ngươi xen mồm.” Dận Chân đầu đều không có nâng, như thế nào có tình làm nàng nhìn thấy kia phân số con? Phảng phát tìm lý do giống nhau, trầm thấp thanh âm nói “Trẫm truy phong nàng vì Hoàng Quý Phi đều đã là cất nhắc, lúc trước nàng cũng dám bỏ xuống trẫm —— còn có nàng nhà mẹ đẻ bụng dạ khó lường, nếu

không phải niệm lúc trước trẫm không khai phủ khi, ở trong cung cũng chịu quá ủy khuất, trẫm ngay cả Hoàng Quý Phi cũng sẽ không phong.”

Tè Lạc đảo không phải vì kia kéo thị bất bình, cũng không phải thánh mẫu một hai phải cho nàng cái Hoàng Hậu danh phận không thể, chỉ là ở nàng quan niệm, sau khi chết lại đại vinh quang đều không có sinh thời làm bạn hạnh phúc tới quan trọng, trảo không được trước mắt người, những cái đó hư danh có gì ý nghĩa, cũng không phải chôn ở cùng nhau kiếp sau liền sẽ làm bạn, nếu là thực sự có kiếp sau, kia trừ phi Dận Chân chỉ có nàng một nữ nhân, nếu không chính mình — tình nguyện không quen biết gặp thoáng qua, cũng không cần lại làm hắn phúc tấn, hắn Hoàng Hậu.

Rũ mi mắt liễm đi đáy mắt ai oán ủy khuất, cởi mềm giày, bò lên trên giường đất, quỳ gối ở Dận Chân phía sau, tay hư không cứng đờ một cái chớp mắt, mới chậm rãi hoàn thượng cổ hắn, gương mặt dán ở hắn phía sau lưng thượng, nhẹ khởi môi đỏ “Hoàng Thượng, ta thật là đau lòng ngài, không nghĩ — không nghĩ ngài bị những cái đó giấu ở chỗ tối người tản ngài không nhớ tình cũ, nương truy phong việc phê bình ngài, chọc đến không hiểu biết tình hình thực tế bá tánh nghị luận sôi nổi, tiến tới ảnh hưởng ngài tân chính, Hoàng Thượng, thiên hạ đều biết, ta đã là là ngài nguyên hậu, còn có cái gì xem không khai đâu? Hơn nữa —”

Tè Lạc tạm dừng một cái chớp mắt, mới tiếp tục nói: “Ta không phải rỗng lồng người, nhưng ở danh phận thượng lại thật sự không phải xem đến như vậy trọng, ngài đau sủng với ta, ta đây càng không thể cô phụ ngài tình ý, ta — không phải thô ti hoa, cũng tưởng che chở ngài, không nghĩ ngài thanh danh nhân này đó việc nhỏ bị hao tổn.”

“Thật sự không thèm để ý?” Tè Lạc cắn môi, cảm thấy vẫn là ăn ngay nói thật hảo, có vài phần không cam lòng xấu hổ hạ giọng mở miệng nói: “Để ý lại như thế nào, ai làm ta sinh vẫn đâu, kỳ thật ta cũng là có hưng vinh

tâm, nếu là ngài lúc trước tháo ta làm trắc phúc tấn hoặc là khanh khách, ta là nhất định sẽ không cam tâm, Hoàng A Mã lấy chính thê chỉ hôn, làm chúng ta hôn lễ long trọng long trọng, ngài lại lấy thiệt tình đãi ta, phong hậu đại điển trang trọng xa hoa, nếu là ta bất mãn nữa ý, ông trời sẽ xem bất quá đi mắt, có lẽ.....”

Không đãi Tề Lạc nói xong, Dận Chân từ sau đem nàng giáo trong ngực trung quát khẽ nói “Câm mồm, trẫm không được ngươi nói bậy.” Tề Lạc xinh đẹp cười nhạt, xoa khai hăn nhân lo lăng nhíu chặt mày, “Ngài là ông trời cũng hậu ái đối xử tử tế người, cho nên ta mới có thể đi vào ngài bên người.” Nếu không phải hậu ái, nàng lại như thế nào sẽ xuyên qua?

Dận Chân nhìn nàng sau một lúc lâu, một tay giáo trụ nàng, một tay cầm lấy kia phân thỉnh cầu truy phong số con, lại cẩn thận nhìn một lần, trong lòng biết được, nếu là truy phong vì Hoàng Hậu, người khác cũng nói không nên lời khác, rốt cuộc trong lòng ngực người nguyên hậu danh phận đã định, hơn nữa..... Dận Chân ánh mắt tối sầm một cái chớp mắt, này chỉ là một phần, còn có rất nhiều ngụ sử văn nhân trình lên về truy phong số con còn có rất nhiều, tuy rằng không cam lòng, nhưng hôm nay triều cục thượng còn không xong, thật sự là dễ dàng không động đậy đến, trong mắt xẹt qua tàn khốc, vậy nương Thiểm Cam Tống đốc sự, hoàn toàn rửa sạch một phen, làm cho bọn họ biết được đại thanh rốt cuộc là ai làm chủ.

“Không hối hận?” Dận Chân cuối cùng hỏi, Tề Lạc nhẹ nhàng lắc đầu, hướng hăn trong lòng ngực tới sát, nhắm mắt lại, đổi lập lịch sử, nàng đã là hạnh phúc rất nhiều, thấy đủ mới có thể Trường Nhạc, “Hoàng Thượng, ta càng thích quý trọng trước mắt người những lời này.”

Dận Chân hít sâu một hơi, trầm giọng nói “Lý Đức Toàn, truyền trẫm ý chỉ.”

“Nô tài ở.” Lý Đức Toàn cúi đầu quỳ trên mặt đất, chỉ cần Hoàng Thượng cùng Hoàng Hậu ở chung, hắn là tuyệt đối không thể ngẩng đầu lén nhìn, vừa mới hắn ở nơi xa, tuy rằng nghe được có chút mơ hồ, nhưng cũng nghe được minh bạch Hoàng Hậu hiền huệ hiểu lý lẽ, chỉ có người như vậy, Hoàng Thượng mới có thể không bỏ xuống được đi.

“Truy phong kia kéo thị vì huệ thuận Hoàng Hậu, nhân này nhà mẹ đẻ có tâm làm phản, lấy Hoàng Quý Phi chi lễ hiến tế, người chết vì đại, trẫm không muốn quấy rầy đến nàng, toại không di quan tài. Truy phong hoằng huy...” Dù sao cũng là Dận Chân nhi tử, đối hoằng huy cũng có vài phần tình ý ở, nhưng nghĩ đến hắn hiện giờ nơi chốn cản tay, thi triển không khai, lại trải qua thảm thiết đoạt đích, như thế nào có thể làm chính mình nhi tử lặp lại cũ lộ, trầm giọng nói “Truy phong hoằng huy vì quận vương, thụy hào đoan, đi xuống nghĩ chỉ, minh phát thiên hạ.”

“Nô tài tuân chỉ.” Dận Chân nhìn đôi mắt buồn ngủ đều có chút không mở ra được Tè Lạc, bất đắc dĩ lắc đầu, đứng dậy mặc vào Tè Lạc đặc biệt làm người chuẩn bị mềm giày, ôm nàng hướng tấm điện đi đến, nhẹ giọng nói “Chờ vội xong này hai ngày, trẫm mang ngươi đi thôn trang thượng tung mệt mây ngày.”

“Thật vậy chẳng?” Tè Lạc cố sức mở to hai mắt, bên trong lộ ra kinh hỉ, lại có chứa vài phần hoài nghi, Dận Chân gật gật đầu, “Trẫm giữ lời nói.” Cụ tiến Dận Chân trong lòng ngực, Tè Lạc bên môi lộ ra lóe mắt tươi cười.

Chương 556 răn dạy duẫn tự

Hôm sau Ung Chính truy phong kia kéo thị vì Hoàng Hậu lại lấy Hoàng Quý Phi chi lễ hiến tế chiêu thư chiêu cáo thiên hạ, không đợi người phản ánh lại đây, theo khâm sai Lý vệ hồi kinh, cùng Ung Chính ở Dưỡng Tâm Điện mật đàm suốt hai cái canh giờ, Ung Chính nguyên niên rửa sạch, chính thức kéo ra màn che, khắp thiên hạ ánh mắt đều tập trung ở Cam Túc

Tổng đốc trên người, tập trung ở Ung Chính có thể hay không bởi vì việc này liền tạm hoãn thực hành tân chính, đối với đã là qua đời, lại không có gì bối cảnh huệ thuận Hoàng Hậu kia kéo thị nhiều lăm cảm thán hai câu, nàng nhà mẹ đẻ không biết có gắng, cùng với chết sớm không có phúc khí.

Đang lúc trên triều đình gió nỗi mây phun là lúc, Ung Chính lấy liêm thân vương duẫn tự ngày xưa vì mẫu phi chi tang quá mức xa hoa lãng phí vì từ, đem hăn kêu tiến cung tới, làm trò tôn thất trọng thần mặt lại lần nữa hung hăng răn dạy duẫn tự một phen, thậm chí trích dẫn rất nhiều Khang Hi lúc trước đối Lương phi khinh miệt chi ngôn, những câu đâm thăng duẫn tự trong lòng, đem hăn vết sẹo lại lần nữa sống sờ sờ vạch trần ra tới, lấy phun Dận Chân trong ngực oán khí.

Duẫn tự bởi vì phạt quỳ Thái Miếu, thân mình vốn dĩ liền không hảo nhanh nhẹn, lại thừa nhận Dận Chân lần này răn dạy, càng là bi phẫn đan xen, sắc mặt trắng bệch, trước kia đủ loại sôi nổi nảy lên trong lòng, ngón tay gắt gao thủ sẵn gạch xanh mặt đất, thậm chí ngay cả móng tay đứt gãy, móng tay nhiễm huyết đều không có chút nào cảm giác đau.

“Hoàng Thượng.” Duẫn đường không màng phía sau người lôi kéo, nhịn không được mở miệng kêu, Dận Chân nhìn hăn một cái, trong giọng nói lộ ra bị bệnh vô tình nói “Như thế nào? Người có cái nhìn? Chẳng lẽ trẫm nói không đúng?”

“Thần đệ, thần đệ.” Duẫn đường ở Ung Chính uy áp hạ, thanh âm cũng có chút phát run, trước kia hăn vì giúp đỡ duẫn tự làm những cái đó sự tình, lấy Ung Chính tính tình như thế nào sẽ dễ dàng tiêu tan? Lúc này ra tới bênh vực kẻ yếu, không ngừng cứu không được duẫn tự, chỉ sợ càng nhiều sẽ dẫn lửa thiêu thân, tiểu tâm cẩn thận nói “Hoàng Thượng, Lương phi nương nương đã là qua đời, hơn nữa nàng kính cẩn nghe theo hầu hạ Hoàng A Mã nhiều năm, người chết vì đại, thỉnh Hoàng Thượng thông cảm bát ca chữ nhỏ chi tâm.”

Dận Chân khinh thường nhìn duẫn tự liếc mắt một cái, hàm chứa một phân tức giận, mấy phần cảnh cáo mở miệng nói “Nếu liêm thân vương thật sự có hiểu tử chi tâm, vì này mẫu phi suy nghĩ, vậy hắn là phân đến rõ ràng chuyện gì nên làm, chuyện gì không thể vì, quốc khố hư không, trẫm vì cưỡng chế nộp của phi pháp thiếu hụt đạn tinh cực lự, nhưng liêm thân vương không tư vì trẫm phân ưu, ngược lại vì mẫu hiến tế đại khoe khoang, triều thần thế nhưng không màng trẫm mệnh lệnh đặng phủ té bái, này đó chẳng lẽ chính là hắn đối trẫm trung tâm? Trong mắt hắn còn có hay không trẫm ý chỉ?”

“Thần đệ muôn lần chết, thỉnh Hoàng Thượng thứ tội.” Thấy duẫn tự chịu thua, Dận Chân cuối cùng ra một hơi, mở miệng nói “Trẫm niệm huynh đệ chi tình, phạt bổng ba năm, liêm thân vương, trẫm hy vọng ngươi nhớ kỹ trẫm nói qua nói, nếu là còn dám -- đừng trách trẫm vô tình.”

“Tạ Hoàng Thượng ân điển.” Duẫn tự chịu đựng đầy bụng ủy khuất dập đầu tạ ơn, theo sau Dận Chân lại nghiêm trị những cái đó quạt gió thêm củi người, lại lần nữa suy yếu duẫn tự đối triều thần lực ánh hưởng, cuối cùng Ung Chính đứng lên, đôi tay bối ở sau người, trong mắt lộ ra tàn khốc, trầm giọng nói “Cưỡng chế nộp của phi pháp Hộ Bộ thiếu hụt, thế ở phái làm, mặc kệ tước vị cao thấp, chức quan lớn nhỏ, tất yếu trả hết thiếu hụt ngân lượng, nếu là -- nếu là thoái thác không còn, trẫm sẽ tự mình phái người đi lấy, đến lúc đó đừng nói trẫm không nói tình cảm.”

Mọi người cảm nhận được Ung Chính trên người lộ ra tới kiên quyết, cùng với kia phân vô tình, cái nào lại dám thật sự xúc phạm thánh nhan? Tan triều lúc sau, thông minh bắt đầu mọi nơi kiềm ngân lượng, sẽ còn thiếu hụt, mà những cái đó thượng tướng nhìn xung quanh người, Ung Chính quả nhiên phái đi thị vệ, ấn thiếu nợ ngân lượng, xét nhà lục soát phủ, giết một người răn trãm người dưới, còn thiếu hụt người là càng ngày

càng nhiều, ngắn ngủn hai tháng thế nhưng đã rửa sạch năm rồi thiếu hụt một phần ba.

Nghe thấy di thân vương Duẫn Tường bẩm báo, Dận Chân cũng không vừa lòng, nhưng nhìn thấy Duẫn Tường có chút mệt mỏi biểu tình, nhớ lại Tề Lạc nói, quan tâm nói “Lão mười ba, ngươi cũng muốn cẩn thận thân mình, trẫm ly không được ngươi.”

“Đa tạ Hoàng Thượng quan tâm, thần đệ không có việc gì.” Duẫn Tường trong lòng có vài phần cảm động, trong mắt mỉm cười mở miệng nói “Hoàng Hậu nương nương thường xuyên cấp thần đệ phúc tấn giảng chút nghỉ ngơi biện pháp, thần đệ gần nhất cảm thấy thân thể tinh khí đều phải tốt hơn không ít, nhìn Hoàng Thượng khởi sắc cũng không tồi, cho là tú tấu công lao.”

Nghe thấy Duẫn Tường nói như thế, Dận Chân hòa hoãn lạnh băng biểu tình, nghĩ đến gần nhất mấy ngày nàng lại bắt đầu giận dỗi, bất đắc dĩ thở dài, nhẹ giọng oán giận “Giang Nam liền như vậy hảo, đáng giá nàng lần lượt nhắc tới? Còn có hứng thú xa công, trẫm chuẩn hắn bảo dưỡng tuổi thọ, làm hắn ra kinh biến lâm núi sông, nhưng không kêu hắn mỗi đến một chỗ liền thu thập quà quê đưa về kinh thành, càng không làm oai hùng hầu Tề Giác cùng với cùng thuyền quận chúa mang theo cẩn duệ mượn này tiến cung hiện ra cấp Hoàng Hậu, bọn họ đây là...”

“Tú ca.” Duẫn Tường cúi đầu cười trộm, chưa từng nghĩ đến chính mình tú ca còn có này một mặt, cảm giác Dận Chân sắc mặt không vui, vội ngừng ý cười, ho khan một tiếng nói “Bọn họ xác thật có chút quá phận, y thần đệ xem, oai hùng hầu chính là quá nhàn, ngài hắn là cho hắn tìm điểm sự làm, đỡ phải hắn luôn là nương từ tử tiến cung cấp tú tấu thỉnh an, làm tú tấu phân tâm.”

“Là nên cho hắn tìm điểm sự làm.” Dận Chân gật đầu, nếu bằng không kia tiểu tử thúi cách vài bữa liền tiến cung thỉnh an, chọc đến Tề Lạc tâm cũng dã, hơn nữa hoảng lịch ở bên cạnh giúp đỡ, thật đúng là khó làm, nhớ lại Tề Lạc sáng nay oán giận ‘Hoàng Thượng, ngài đáp ứng chuyện của ta đâu? Chúng ta khi nào đi thôn trang thượng?’

Dận Chân thở dài một tiếng, xử lý triều chính này một kéo chính là hai tháng, khó trách nàng như thế, hiện giờ triều chính thuận lợi, cũng nên thực hiện hứa hẹn, nhìn về phía Duẫn Tường mang theo một tia do dự “Thập tam đệ, trẫm chuẩn bị mang theo Hoàng Hậu đi... Ở kinh giao thể nghiêm và quan sát dân tình, cũng liền hai ba ngày là sẽ quay về, trên triều đình việc, ngươi đa lưu tâm, nếu có người dám dị động, phái người thông tri trẫm có thể.”

“Thần đệ tuân chỉ.” Duẫn Tường cười đến càng vui sướng một ít, đánh bạo nhìn Dận Chân, tán đồng liên tục gật đầu, nghiêm trang nói “Hoàng Thượng nói được có lý, là hắn là ở kinh giao thể nghiêm và quan sát dân tình, thần đệ cầu chúc từ ca tú tẩu du ngoạn... Không, thể nghiêm và quan sát dân tình, thể nghiêm và quan sát dân tình.”

Dận Chân giống ngày xưa giống nhau, giơ tay gõ Duẫn Tường đầu, trong mắt lộ ra xấu hổ, trầm giọng nói “Ngươi còn không đi xuống làm việc?”

“Thần đệ cáo lui.” Duẫn Tường hàm chứa ý cười rời đi, trong lòng đối Tề Lạc càng là kính nể không thôi.

Dận Chân đem tấu chương phê tấu xong, gọi tới Lý Đức Toàn tinh tế phân phó lên, sau đó mới đi Vĩnh Thọ cung, chờ đem tin tức này nói cho Tề Lạc thời điểm, chỉ thấy nàng thế nhưng ngốc ngốc xuất thần, theo sau nhẹ nhàng nhảy dựng dựng lên, trên mặt nở rộ ra kinh hỉ ý cười, nhào vào Dận Chân trong lòng ngực, “Hoàng Thượng, ngài thật tốt.”

Đêm nay Tè Lạc bắt đầu hưng phấn thu thập đồ vật, Dận Chân ngồi ở một bên mỉm cười nhìn nàng bận rộn, thấy sở mang chi vật càng ngày càng nhiều, thay đổi sắc mặt: “Trẫm chỉ nói đi hai ba ngày, không phải hai ba tháng.”

“Lo trước khói hoạ sao.” Tè Lạc đều không có nâng, thủ hạ không ngừng vội chăng, Dận Chân thấy trăng lênh giữa trời, đem nàng chặn ngang ôm lấy, ném ở trên giường đất, ngăn chặn nàng còn tưởng di động thân mình, tùy tay lập tức màn, bên trong chậm rãi truyền đến Tè Lạc ái muội tiếng rên rỉ, tự nhiên cái này ban đêm lại là hài hòa.

Chương 557 lại lâm mai viễn

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 301

Bên ngoài người cười ha ha, trào phúng nói “Trong xe vị này không dám lộ diện bọn chuột nhắt, ngươi nhưng hiểu được bộ binh thống lĩnh nha môn chính là long khoa bao lớn người chủ sự? Hoàng Thượng đều đến xung hô cữu cữu người, ngươi dám mạo phạm chúng ta gia?”

“Không ngại tìm gia túu lâu, mang lên nhà ngươi nương tử, chúng ta hảo hảo tụ tụ, có lẽ nhà ngươi nương tử được chúng ta gia mắt, thường ngươi cái một quan nửa chức...” Thị vệ vừa thấy nói được thực sự kỳ cục, huy động nắm tay đem kia nói chuyện người cầm đánh nát, trường hợp càng thêm hỗn loạn.

“Hoàng Thượng, long khoa nhiều không đại biểu Đồng gia.” Tề Lạc nhẹ giọng khuyên nhủ, Dận Chân muốn liêu lái xe mành, lúc này liền nghe bên ngoài tiếng vó ngựa vang, bên cạnh vây xem bá tánh hô lớn “Quân cận vệ, Hộ Quân Doanh.”

Tề Giác cùng Dương Khang cưỡi ngựa mà đến, bọn họ chỉ là trùng hợp từ này đi ngang qua, cho nên căn bản không hiểu được ở trong xe ngựa ngồi chính là Ung Chính hoàng đế cùng Hoàng Hậu, thịt chặt mã dây cương, Dương Khang thấy canh giữ ở xe ngựa trước tùy tùng sừng sót, ánh mắt phảng phát có thể xuyên thấu qua màn xe giống nhau vọng vào bên trong, trong xe ngựa hắn là thể nghiêm và quan sát dân tình Hoàng Thượng cùng Hoàng Hậu.

Hướng Tè Giác liếc mắt một cái, Tè Giác cũng phản ánh lại đây, nghe thấy những cái đó ăn chơi trác táng còn đang nói ô ngôn uế ngữ, giơ lên roi ngựa hung hăng trùu hướng về phía nói chuyện người, công tử ca lui ra phía sau một bước, bởi vì phản quang chỉ có thể híp mắt nhìn Tè Giác, lại là đứng trên mặt đất, đối hắn cũng có chút kiêng kị, khí thế yếu bớt không ít “Ngươi lớn mật, cũng dám nhúng tay kinh thành sự? Ngươi chỉ là quân cận vệ thống lĩnh, chẳng lẽ ngươi dám cãi lời Hoàng Thượng mệnh lệnh?”

“Không biết sống chết đồ vật.” Tè Giác mặt mang khinh thường nhìn hắn một cái, xoay người xuống ngựa, bước nhanh đi tới xe ngựa phụ cận, từ bên ngoài vén lên bức màn, thấy bên trong người bình yên vô sự mới yên tâm, Dận Chân lúc này tuy rằng trên mặt thu liễm tức giận rất là bình tĩnh, nhưng Tè Lạc lại biết được hắn đã là giận đến mức tận cùng, lặng lẽ hướng Tè Giác đưa mắt ra hiệu, làm hắn không cần nhiều lời nói, đỡ phải nhả hỏa thượng thân.

“Như thế nào oai hùng hầu có thể xem đến, gia liền xem không được, Hoàng Thượng vẫn là gia biểu ca đâu, luận bối phận…… Hừ” công tử ca còn muốn tiến lên, Dương Khang lúc này ra tay gắt gao mà vặn trụ hắn cánh tay, thấp giọng quát “Ở bốn thế tử trước mặt xưng hô gia? Ngươi thật đúng là không biết sống chết.”

“Tè Giác, ngươi đưa bọn họ đưa đến long khoa nhiều kia, trẫm đảo muốn nhìn một cái, trẫm hảo cữu cữu sẽ như thế nào dạy con.” Công tử ca nghe xong chân đều mềm, động môi “Hoàng… Hoàng…” Dương Khang trực tiếp tá hắn căm, như vậy cái náo nhiệt trường hợp, như thế nào có thể làm hắn đem lời nói nói ra?

Theo sau nhìn ngồi ở trong xe ngựa Tè Lạc liếc mắt một cái, cùng Dận Chân cảnh cáo ánh mắt tương chạm vào, chạm rai cúi đầu, nàng còn giống như trước kia giống nhau điềm mĩ, Hoàng Thượng đem nàng hộ thực hảo, chính mình hắn là yên tâm, nhưng lại luôn là có một tia không cam lòng.

Tề Giác thấy Dận Chân sắc mặt càng thêm khó coi, Trang Thân Vương thế tử Dương Khang đuổi kịp việc này, càng sẽ làm hắn trong lòng biệt nữu, hắn chính là vẫn luôn cho rằng, chỉ có hắn mới có thể bảo vệ tốt tỷ tỷ cấp tỷ tỷ vô thượng tôn vinh, Tề Giác buông xuồng trong mắt tràn đầy ý cười, khoe miệng không ngừng trùu động, Dận Chân nhìn chằm chằm Tề Giác sau một lúc lâu, đột nhiên mở miệng nói “Nhìn ngươi quái nhàn, có phải hay không muốn nhiều điểm sự làm?”

“Hoàng Thượng.” Tề Lạc thấp giọng kêu, tay trái che lại cái trán, dựa vào Dận Chân trên người thấp giọng nói “Ta... Không thoái mái, chúng ta vẫn là về trước đi.” Liều mạng hướng Tề Giác đưa mắt ra hiệu, làm hắn buông màn xe, chính là Tề Giác lại ngẩng đầu mặt lộ vẻ quan tâm hỏi “Tỷ tỷ, ngươi không sao chứ, như thế nào sẽ đột nhiên không thoái mái?” Ngay sau đó cùng Dận Chân không thả lỏng đôi điện, Tề Lạc nhắm hai mắt lại, lần này thật là đau đầu, rụt rụt thân mình, nếu không cảm kích, theo bọn họ nháo đi thôi.

Dận Chân tuy rằng tức giận, nhưng trong lòng đối từ nhỏ nhìn lớn lên Tề Giác rất là tán thưởng, trầm giọng nói “Còn không đi làm sự? Lưu trữ này đó vô dụng nô tài bên đường xấu mặt?” Tề Giác nhìn thoáng qua đã là bị buộc chặt thỏa đáng chúng ăn chơi trác táng, bên miệng lộ ra một tia trào phúng ý cười, nhẹ giọng cảm thán “Tỷ phu, ngài thật đúng là muôn chỉnh đốn kỵ vụ mới thành.”

“Trầm trong lòng hiểu rõ.” Dận Chân hờ lạnh một tiếng, Tề Giác lui ra phía sau hai bước, tránh ra xe ngựa tiến lên lộ tuyến, nhìn xe ngựa đi xa, Dương Khang thu hồi ánh mắt, trầm giọng nói “Bốn thế tử cùng ngươi đi một chuyến bộ binh thống lĩnh nha môn.”

Tề Giác sững sốt một chút, thầm nghĩ này long khoa nhiều có phải hay không đặc tội hắn, có hắn ở đây, chính mình tỷ phu như thế nào có thể nhẫn được, Coca liếc mắt một cái nambi liệt ngồi trên mà, ánh mắt dại ra

long khoa nhiều ái tử, phảng phát ở nhìn người chét giống nhau, xoay người lên ngựa, áp giải bọn họ hướng nha môn đi đến.

559 chương Vũ Hi có thai

Trở lại hoàng cung, Tè Lạc biết Dận Chân muôn xử lý trì hoãn hai ngày chính sự, còn có chính là ngẫu nhiên gặp được ăn chơi trác táng sự kiện, nhớ lại long khoa nhiều cuối cùng bi thảm kêt cục, âm thầm lắc đầu, có lẽ Ung Chính tính tình có khắc nghiệt một mặt, chính là hắn không biết tiến thoái cũng là nguyên do, nếu muôn quân thần không tương nghi, vẫn là rất khó.

Ở lâm phân biệt hết sức, Tè Lạc lôi kéo một chút Dận Chân ông tay áo, nhẹ giọng an ủi “Hoàng Thượng, Đồng gia không chỉ có long khoa nhiều một người, ngạch nương tuy rằng xuất thân Đồng gia, nhưng...” Ngẩng đầu vọng tiến Dận Chân trong mắt, trong ánh mắt hàm chứa một tia hiếu ra, mấy phần lý giải, tiếp theo mở miệng “Ngạch nương càng hy vọng ngươi có thể hảo, ngài trong lòng nàng mới là quan trọng nhất.”

“Trẫm hiểu được, ngươi về trước Vĩnh Thọ cung.” Dận Chân không bao giờ phục vừa mới kia phân tình ý, sắc mặt cứng đờ, trong mắt lạnh băng một mảnh, Tè Lạc ừ nhẹ một tiếng, hành lễ sau rời đi, ở trước mặt mọi người hắn chính là cao cao tại thượng Ung Chính hoàng đế, không bao giờ là ở mai viễn trung Dận Chân, trong lòng có vài phần khổ sở, ngay sau đó cười khẽ, đây mới là vì quân giả làm đi, chính mình không phải cũng là bất đồng sao?

Ngày gần hoàng hôn là lúc, Lý Đức Toàn tiến vào bẩm báo “Hoàng Thượng, long khoa bao lớn người quỳ gối ngoài điện thỉnh tội.” Dận Chân phảng phát giống nghe thấy giống nhau, tiếp tục vùi đầu nhìn sổ con, Lý Đức Toàn trong lòng minh bạch, đây là muôn cho long khoa nhiều ở bên ngoài phạt quỳ, hắn không tùy ở Dận Chân bên người hầu hạ, mà là lưu tại

trong cung, chính là Dận Chân hồi cung sau không vui cùng áp chế không được tức giận hắn nhìn đến rõ ràng, không dám nhiều lời nữa, cung kính đứng ở một bên.

Ước chừng lại qua hai cái canh giờ, Dận Chân mới dừng lại bút, nhẹ xoa hốc mắt, trong đầu còn ở không ngừng chuyển động, chỉnh đốn kỳ vụ? Hắn đương nhiên biết được Bát Kỳ là mãn người cơ sở, tuy rằng thông qua hai nhậm hoàng đế nỗ lực, chấp chưởng Bát Kỳ kỳ chủ Vương gia không giống mới vừa khai quốc như vậy năm có thực quyền, nhưng cũng quyết không thể bỏ qua, chỉnh đốn kỳ vụ là rút dây động rừng sự tình, muốn thận trọng mới được, đặc biệt là lúc này càng không dễ vọng động.

Dận Chân trong mắt lộ ra tinh quang, không thể làm duẫn tự cùng kỳ chủ Vương gia dính dáng đến, vỗ nhẹ hai hạ góc bàn, kiên quyết mở miệng “Trẫm cũng không thể nhìn Bát Kỳ thối nát đến tận đây, sớm muộn gì có một ngày, trẫm nhất định sẽ một lần nữa chỉnh đốn kỳ vụ.”

Phảng phát đột nhiên nghĩ đến cái gì, Dận Chân nhăn chặt mày, khang thân vương, dụ thân vương, Trang Thân Vương, bọn họ nhưng đều là kỳ chủ Vương gia, việc này cũng chỉ có thể trước đè ở long khoa nhiều trên người, nếu là hắn có thể thu liêm một ít, vậy xem ở ngạch nương trên mặt, phóng hắn một con ngựa, nếu không, chỉ cần tưởng tượng đến long khoa nhiều nhi tử xung hô hắn vì biểu ca, Dận Chân liền phiền chán thực, đặc biệt là hắn làm chuẩn lạc ánh mắt, hận không thể đem hắn nghiền xương thành tro.

“Làm long khoa nhiều tiến vào.” Chỉ chốc lát công phu, long khoa nhiều cái trán đỏ mồ hôi, đầu gối bởi vì thời gian dài phạt quỳ có chút rung động, đi đường cũng thực cố hết sức, miễn cưỡng đi vào Dận Chân phụ cận, thong thả quỳ xuống, mâu chốt hàm răng, nhin xuống đau đớn “Nô tài khấu thỉnh Hoàng Thượng kim an.”

Dận Chân chỉ cần vừa thấy long khoa nhiều, liền nghĩ đến cùng hắn khuôn mặt thương cực kỳ giống nhau con hắn tới, vốn đã áp xuống hỏa khí, càng là tăng vọt thương một phần, vừa mới có nghĩ thầm làm hắn đứng dậy, lại chậm chạp không nghĩ kêu khóc “Hoàng Thượng, nô tài dạy con vô phuơng, nô tài đáng chết.” Long khoa nhiều bang bang dập đầu vang lên, Dận Chân hít sâu một hơi, “Được rồi, ngươi trước đứng lên đi.”

Long khoa nhiều thong thả đứng dậy, một cái lảo đảo hảo huyền lại té ngã trên đất, trộm nhìn liếc mắt một cái Dận Chân, “Hoàng Thượng, nô tài kia bất hiếu nhi tử hành tung vô trạng, đã là đánh hắn 50 trượng, về sau nhất định nghiêm thêm quản thúc, nếu là lại gặp rắc rối, nô tài coi như không có sinh quá đúra con trai này.”

“Hành tung vô trạng? Tè Giác chính là như vậy cùng ngươi nói?” Dận Chân nhìn chăm chăm long khoa nhiều, chẳng lẽ thảng đến lúc này hắn còn không rõ con hắn là tội không thể thứ?

“Hoàng Thượng, oai hùng hầu nhưng thật ra không nói thêm gì, Trang Thân Vương thế tử đảo nói rất nhiều.”

Cảm thấy Dận Chân sắc mặt trầm xuống, long khoa nhiều phảng phát minh bạch cái gì, thấp giọng nói “Nô tài nhìn thế tử gia phảng phát đem oai hùng hầu trở thành thân huynh đệ giống nhau...”

“Ngươi là ý gì?” Long khoa đa tâm trầm xuống, bùm một chút lại quỳ trên mặt đất, cúi đầu run run rẩy rẩy nói “Hoàng Thượng... Nô tài không có bên ý tú, oai hùng hầu cùng thế tử gia phân chưởng quân cận vệ, Hộ Quân Doanh, bọn họ chỉ là vừa vặn đánh vào cùng nhau, nô tài...”

“Đủ rồi, trẫm sự còn không tới phiên ngươi nhọc lòng, ngươi chỉ cần cấp liên đương hảo kém cũng là được.” Dận Chân rất là thất vọng, ngự sử buộc tội long khoa nhiều số con cũng không ít, trước kia còn cảm thấy nói

quá sự thật, hôm nay xem ra, chính mình có phải hay không đối hắn có chút phóng túng? Hắn tuy rằng trong lòng minh bạch, dấu diếm Đế hậu cải trang đi tuần là tất yếu, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến Dương Khang ở đây hát đệm, cũng đừng vặt không được.

“Con của ngươi cũng chỉ đánh 50 trượng xong việc?” Bởi vì chính mình nhí tử cầm cho người ta tá xuống dưới, trọng tốt nhất sau, nói chuyện cũng không phải thực nhanh nhẹn, hơn nữa hắn trong lòng sợ hãi tự nhiên không dám nói ra tình hình cụ thể và tỉ mỉ, chỉ là mơ mơ hồ hồ nói bên đường coi trọng một nữ tử, Tề Giác bọn họ trùng hợp gặp được, đưa đến nha môn, bởi vậy long khoa nhiều cũng không biết được tình hình cụ thể và tỉ mỉ, thấy Dận Chân nắm không bỏ, mở miệng cầu tình “Hoàng Thượng, niệm ở nô tài trung thành và tận tâm phân thượng, hắn lại là nô tài con vợ cả tiểu nhi tử, từ nhỏ liền dưỡng ở nô tài ngạch nương bên người, nô tài ngạch nương tuổi tác đã lớn, sợ ngạch nương thân mình không chịu nổi, thỉnh Hoàng Thượng khai ân.”

“Thôi, xem ở lão phu nhân mặt mũi thượng, trẫm tạm tha quá hắn này tao, nhưng ngươi phải nhớ kỹ, nếu là lại làm trẫm biết được hắn làm xằng làm bậy, trẫm tất trọng phạt chi.”

“Nô tài tạ chủ long ân.” Dận Chân lại răn dạy vài câu, xua tay làm long khoa nhiều lui ra, môi nhấp thành một đạo tuyến, trên người tỏa ra hàn khí, nhìn về phía long khoa nhiều bóng dáng ánh mắt, thực làm Lý Đức Toàn kinh hãi, xem ra hắn cũng lạc không dưới hảo, rời xa vì thượng.

Chờ đến Dận Chân nhận được Đồng phủ mật báo là lúc, hung hăng đấm một chút cái bàn “Súc sinh… Lớn mật… Cũng dám… Đối nàng ám sinh tâm tư, ai mặt mũi trẫm cũng bất chấp.”

“Lý Đức Toàn, ngươi đi Đồng phủ truyền trẫm khâu dụ, long khoa nhiều…” Dận Chân dừng lại khâu, hắn hiện giờ còn có thể dùng được với,

trước lưu lại đi, “Dạy con vô phương, phạt bỗng ba năm, cái kia súc sinh... Trẫm không nghĩ tái kiến hắn.”

“Tuân chỉ.” Lý Đức Toàn vội vàng rời đi hoàng cung đi truyền chỉ, Dận Chân chưa hết giận, nhưng nhận được thánh chỉ Đồng phủ tự nhiên khóc thành một đoàn, long khoa nhiều tiếp ý chỉ cẩn thận đề ra nghi vấn đã ngũ si nhi tử, hỏi rõ lúc sau, trên người mồ hôi lạnh cơ hồ ướt đẫm quần áo, hận không thể đá chết hắn, đi theo Dận Chân bên người đã lâu, làm sao không hiểu biết hắn tính tình, nhưng dù sao cũng là hắn thân sinh nhi tử, như thế nào có thể bỏ được, cúi đầu nhìn nhi tử, bước đi tập tành rời đi, để lại một câu cô đơn nói “Đưa hắn lên đường đi.”

“Lão gia..... Lão gia.....” Phu nhân đuổi theo, giữ chặt long khoa nhiều ống tay áo quỳ xuống đất khóc lóc nói “Nhi tử chỉ là nhất thời hờ đồ, Hoàng Thượng là cô nai nai nhi tử, đổi ngài lại lấy cữu cữu tương xứng ngài ở tiền cung cầu xin Hoàng Thượng đi, hơn nữa..... Hoàng Hậu nương nương cũng không.....”

“Câm mồm, ngươi tưởng di họa cả nhà sao?” Long khoa nhiều ném ra thê tử dây dưa, thấp giọng nói “Việc này ngươi tốt nhất lạn ở trong lòng, hắn là chết bất đắc kỳ tử mà chết, cùng Hoàng Thượng, Hoàng Hậu nương nương không có một tia liên hệ, ngươi cho ta nhớ kỹ, ngươi không phải chỉ có này một cái nhi tử.”

Long khoa bao lớn bước rời đi, tuy rằng rõ ràng minh bạch, nhưng khó tránh khỏi vành mắt đỏ hồng, trong lòng phảng phát ở lấy máu, hổ độc không thực tử, đồng thời ở hắn trong lòng cũng dâng lên một phân bôn tâm tư, có chút thời điểm đi kém một bước liền không thể quay đầu lại.

Dận Chân nghe nói sau, chỉ là khinh miệt câu một chút khóe miệng, hắn hiện tại tinh lực vẫn là đặt ở vững vàng triều chính thượng, chậm rãi thi hành chính mình trù tính đã lâu tân chính, có Cam Túc Tống đốc lần đó

giáo huấn, Ung Chính đã là vững vàng rất nhiều, sẽ không lại nóng nảy liều lĩnh, này cũng coi như là có mâu thuẫn được đi.

Ung Chính hai năm hai tháng, Dận Chân hạ chỉ, tam a ca hoằng khi đã là thành hôn, không dễ cư trú hoàng cung, mệnh hán ở kinh thành khai phủ khác cư. Nhưng Dận Chân lại không có sắc phong hoằng khi tước vị, cũng không có cho hán an bài bất luận cái gì sai sự, đồng thời cũng nghiêm lệnh trong triều đại thần cùng hoàng tử cầu kết, hoằng khi cũng tâm bất cam tình bất nguyện lãnh chỉ tạ ơn, dọn ly hoàng cung.

Ở hán bên cạnh đều có mưu sĩ khuyên bảo, rời đi hoàng cung không ở Ung Chính cùng Hoàng Hậu mí mắt phía dưới, ngược lại càng tốt mưu sĩ, hoằng khi cũng cảm thấy như thế, tuy có Dận Chân ý chỉ, hán cũng chỉ là trên mặt thành thật thượng một đoạn nhật tử, ngầm ngược lại hoạt động càng vì thường xuyên.

Vĩnh Thọ trong cung, Hoằng Trú đáng thương hè hè cúi đầu đứng ở Tề Lạc trước mặt, “Ngạch nương, nhi tử cũng không dám nữa, nhi tử biết sai.”

“Biết sai? Đây là người lần thứ mấy thừa nhận sai lầm?” Tề Lạc nhìn Hoằng Trú, mà nhăn lại, thật sự là đối hán có chút phóng túng, hiện giờ thế nhưng đều học được trang bệnh trốn học, thậm chí dám chuồn êm ra cung, cũng may bị Hiên Doãn mang về công chúa phủ, nếu là xử sự thật là làm sao bây giờ? Hắn là cho hán chút giáo huấn mới thành.

“Ngạch nương, nhi tử không phải cố ý trốn học, chỉ là sư phó sở giảng nhi tử không thích nghe, hơn nữa nhi tử cũng không tính toán đi nơi khác, chỉ là muốn đi xem cân huyên cân du biểu muội, sau đó lại đi công chúa phủ nhìn xem tỷ tỷ.” Hoằng Trú thảng thắn tiểu thân thể, vẻ mặt kiêu ngạo nói “Nếu bằng không, ngài đương tỷ phu có thể tìm được nhi tử? Ngài yên tâm, nhi tử ra không được sự.”

Đối với Hoằng Trú bướng bỉnh, Tè Lạc là một chút biện pháp đều không có, dùng cách xử phạt về thể xác nàng cũng không thích, giảng đạo lý Hoằng Trú tuy rằng hướng trong lòng đi, nhưng là lần sau nhất định còn sẽ tái phạm, Tè Lạc mặt lộ vẻ thương tâm chi sắc, dùng khăn ngăn trở đôi mắt, ai oán nói “Hoằng Trú, ngạch nương hiểu được người không thích những cái đó cũ kỹ sư phó, nhưng…… Những cái đó đều là người Hoàng A Mã sai khiến, hắn cũng là vì người hảo, người cũng không nghĩ làm ngạch nương ở trước mặt hoàng thượng không mặt mũi đi, nếu là người Hoàng A Mã….”

“Ngạch nương, ngạch nương, nhi tử sai rồi, nhi tử cũng không dám nữa.” Hoằng Trú sốt ruột vây quanh Tè Lạc đổi tới đổi lui, hắn chính là sợ nhất chính mình ngạch nương rơi lệ, Tè Lạc khéo miệng giơ lên, Tử Anh lúc này mặt mang kinh hỉ chạy tiến vào “Nương nương, nương nương, công chúa… Công chúa có hỉ.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 302

Tè Lạc gật gật đầu, vỗ nhẹ một chút sổ sách, hơi hơi nhíu mày “Tuân Bối Lặc trắc phúc tấn năm thị lại tiến cung hầu hạ đức quá quý người? Chẳng lẽ đức quá quý người chứng bệnh còn không có giảm bớt?”

“Hôm nay lại tiến cung, lại còn có mang theo chút tuân Bối Lặc tìm được hảo dược liệu, nô tỳ đã làm thái y nghiệm xem qua, xác thật rất khó đến.” Tân ma ma trong lòng cũng có chút hoài nghi, năm thị thường xuyên tiến cung đây là vì sao? Thật sự chỉ là vì hầu bệnh?

“Nghe nói tuân Bối Lặc phúc tấn Hoàn Nhan thị cũng bệnh không nhẹ?”
Thấy Tân ma ma gật đầu xác định, Tè Lạc nhăn chặt mày, nghi hoặc nhẹ giọng “Theo lý thuyết, lúc này trong phủ sự tình đều hẵn là năm thị chưởng quản, nàng như thế nào còn có nhàn rỗi tiến cung? Hoàn Nhan thị chính là bệnh, cũng không phải thiện tra, sẽ không không làm an bài, này năm thị đảo cũng thật làm người cân nhắc không ra.”

“Nương nương, nghe nói đức quá quý người hiện giờ tình trạng cũng không tốt, ở như thế nào năm thị luôn là nàng con dâu, tự nhiên có chút oán khí có thể sử dụng ở trên người nàng, cho nên mới sẽ lấy có bệnh trong người gọi đến năm thị hầu bệnh đi.

“Nàng cùng nghi thái phi tranh cả đời, hiện tại hai người danh phận địa vị kém khá xa, nghi thái phi cũng không phải mềm tâm địa người, tình trạng như thế nào có thể hảo?” Tè Lạc chẳng sợ không hỏi thăm, cũng có

thể nghĩ đến đức thái phi gấp qua thực không thư thái, lập tức từ phi tần sẽ quý nhân, bài trí bày ra tạm thời không nói chuyện, kia dù sao cũng là vật ngoài thân, nghi thái phi ở bên chỗ cũng sẽ không bạc đãi nàng, nhưng cái loại này tâm ngược không phải người bình thường có thể thừa nhận, cho nên nàng hiện tại rất sợ nhìn thấy đức quá quý người, bất quá dựa theo lịch sử, nàng hẳn là chết bệnh mới đúng, như thế nào đến bây giờ còn kiên cường tồn tại? Thật là có chút khó hiểu, chẳng lẽ là có hết giận thùng duyên có?

“Tính, đây cũng là năm thị hiếu tâm, ta cũng không hảo ngăn đón, nhiều chú ý một ít cũng là được.” Tề Lạc đứng lên, trường thường thở phào nhẹ nhõm, ném xuống trong đầu phiền lòng sự, hiện tại yêu cầu nhọc lòng còn có rất nhiều, trừ bỏ Vũ Hi có thai, còn có chính là sang năm tuyển tú sự tình, cũng là không tin đại thần hoàng thân quốc thích sẽ không đưa nữ tiến cung, đến lúc đó nhất định sẽ thực náo nhiệt, chỉ là..... Dận Chân thật sự có thể tin được sao? Những cái đó nụ hoa giống nhau nữ tử, hắn muốn cái nào thị tâm, những cái đó tú nữ đều sẽ hoan thiên hỉ địa thừa sủng.

“Nương nương, ngài làm sao vậy!” Tân ma ma phát hiện không đến tề Lạc sắc mặt không đúng, thật cẩn thận mở miệng dò hỏi, tề Lạc nhắm mắt lại, ngay sau đó mở bên trong không thấy vừa mới kia phân ưu thương, ngược lại lộ ra tự tin lóe mắt quang mang, mặc kệ như thế nào, nàng đều phải nỗ lực tranh thủ giữ gìn đoạn cảm tình này, như thế nào cũng sẽ không dễ dàng từ bỏ, nếu là Dận Chân thật sự chiêu tú nữ hầu tâm..... Giơ tay che lại ngực, kia đến lúc đó ở hết hy vọng, tuy rằng sẽ cảm thấy đau lòng, nhưng lại cũng không có tiếc nuối.

“Tân ma ma, liêm thân vương nếu thỉnh chỉ nạp trắc phúc tấn, ta cũng đến chọn hai cái thỏa đáng người.”

Tè Lạc trong mắt có chút tiếc nuối, vì Sở Diễm đau lòng, cũng không hiểu được chính mình làm như vậy rốt cuộc là có đúng hay không, cái loại này cương liệt tử cục, mới có thể hiện ra Sở Diễm tính tình, cũng khiến cho chính mình ở hiện đại khi tán thưởng không thôi, hiện giờ như vậy, Tè Lạc ngược lại cảm thấy có chút xin lỗi Sở Diễm.

Đem trên án thư phỏng vòng người tốt tuyển giao cho Tân ma ma, bất đắc dĩ nói “Một cái trắc phúc tấn, một cái khanh khách, chờ sang năm tuyển tú thời điểm, ở lưu ý tốt, sở…… Liêm thân vương phúc tấn giống như cũng bị bệnh?”

Tân ma ma cúi đầu nhìn xem danh sách, âm thầm thở dài, nàng vẫn là tâm từ, sở chọn lựa người đều là chất phác thành thật, dung mạo thượng không xuất sắc, thậm chí ngay cả xuất thân cũng không phải quá cao, trừ bỏ làm Sở Diễm hảo đắn đo ở ngoài, còn lại cũng không nghĩ gia tăng liêm thân vương thế lực, làm Hoàng Thượng chịu ánh hưởng, trong mắt xet qua vui mừng, mở miệng khen “Nương nương hiện giờ cân nhắc càng thêm chu đáo, liêm thân vương phúc tấn tưởng khai lúc sau, nhất định cũng sẽ tâm tồn cảm kích.”

“Hy vọng nàng có thể nghĩ đến thông, chỉ là ta vạn không nghĩ tới, liêm thân vương sẽ dẫn đầu thỉnh chỉ.” Tân ma ma âm ừ, cũng không hảo ngôn ngữ, nửa ngày lúc sau mới hạ giọng nói “Nương nương, lúc trước liêm thân vương hôn mê khi, liêm thân vương phúc tấn không phải tới trong cung thỉnh thấy sao? Từ kia sau liêm thân vương đối nàng tình ý liền đậm thượng không ít, hơn nữa Hoàng Thượng có nhiều lần trách cứ hắn, hiện giờ thỉnh chỉ nạp trắc phúc tấn, xem tình hình phảng phất cũng tương thông, an tâm hưởng thụ thân vương tước vị.”

Hắn sẽ vứt bỏ? Tè Lạc một chút đều không tin, khẽ thở dài “Những việc này vẫn là làm Hoàng Thượng xử trí đi, ta là căm không được tay, bất quá, nếu nói nhất hiểu biết liêm thân vương, chỉ sợ cũng là Hoàng Thượng, rốt

cuộc bọn họ....” Trước mắt câu nói kế tiếp, có chút lời nói thật đúng là không thể tưởng nói liền nói, Tề Lạc có khi cũng cảm thấy chính mình quá thực vất vả.

Tề Lạc nhìn xem sắc trời, đã đến cơm chiều là lúc, nghĩ đến chính mình gần nhất đối Hoằng Trú chú ý có chút nhiều, hơn nữa Hoằng Trú thanh danh càng thêm vang dội, thật nhiều tôn thất hoàng thân quốc thích thế nhưng liên tiếp tương mời Hoằng Trú đi trong phủ làm khách, làm Tề Lạc cười to rất nhiều, cũng không khỏi ám sinh cảnh giác, hoằng lịch tâm nhẫn nhưng không lớn, hơn nữa hoằng lịch ở trong lòng đối đế vị rất là coi trọng, cũng muốn khuyên hắn một phen mới được, huynh đệ tranh chấp nàng tuyệt không sẽ thừa nhận được.

“Gần nhất mấy ngày cũng chưa thấy được hoằng lịch, ta tự mình đi nhìn một cái hắn.” Tử Anh tiến lên sửa sang lại Tề Lạc ống tay áo, đem thêu giấy mạ vàng tím tơ lụa áo choàng đê thượng, Tề Lạc mặc chỉnh tề, hệ hảo ngọc bích nút thắt, hướng ngoài điện đi đến, đang là ba tháng thế nhưng phiêu nổi lên màu xanh lá tiêu tuyết? Năm thật chặt áo choàng, Tề Lạc ngẩng đầu nhìn xem bầu trời bay xuồng bông tuyết, thật là có đủ khác thường, trên người cũng có chút nổi lên lạnh lẽo, chậm rãi hướng hoằng lịch sở trụ cung điện đi đến.

Chương 562 thế tử chấn tai

Tề Lạc chậm rãi đi vào hoằng lịch sở trụ cung điện, này ly Vĩnh Thọ cung cũng không xa, là sở hữu nhi tử trung ly chính mình gần nhất, hơn nữa hoằng lịch cũng không thường thường trụ a ca sở trung, chỉ cần là có cơ hội liền phải ở tại Vĩnh Thọ cung thiên điện, nói là muốn nghe ngạch nương dạy bảo, thẳng đến năm nay đầu năm, hắn mới ở Dận Chân bắt thiện trong ánh mắt dọn ly Vĩnh Thọ cung, nghĩ đến bọn họ phụ tử không chút nào tương làm đối diện, làm Tề Lạc cũng không khỏi âm thầm lắc đầu

cười khô, hoảng lịch là ở mấy đứa con trai trung gian là lớn nhất gan một cái, dám ở Ung Chính lạnh mặt khi biện hộ tranh chấp.

Hoảng Mân tính tình hơi hiện nhu hòa, hắn vĩnh viễn cũng làm không đến giống hoảng lịch như vậy trực diện Ung Chính tức giận, hắn giống nhau sẽ áp dụng vu hồi sách lược, mà Hoảng Trú..... Tè Lạc không chỉ có chính mình có chút đau đầu, ngay cả Dận Chân chỉ sợ cũng sẽ cảm thấy đau đầu, hắn bướng bỉnh cùng mưu ma chước quỷ có thể làm người dở khóc dở cười, mê chơi ái nháo, là nhất Hữu Phúc một cái nhi tử, đặc biệt là hiện tại liền mau bị người trở thành đồng tử lâm phàm, lại có một ít người bồi hắn hò nháo, gần nhất càng là có điểm vui đến quên cả trời đất, Tè Lạc thở dài một hơi, khuyên giải xong hoảng lịch, còn muốn đem Hoảng Trú trao trả về hảo hảo dạy dỗ một phen.

“Cấp Hoàng Hậu nương nương thỉnh an” các cung nữ sôi nổi hành lễ, Tè Lạc bước vào chính điện, mọi nơi nhìn nhìn, trầm giọng hỏi, “Hoảng lịch đâu? Đã trễ thế này còn không có dùng cơm?”

“Hồi nương nương nói, Ngũ a ca ở thư phòng” Tè Lạc trực tiếp xuyên qua vây hành lang đi vào thư phòng, mấy đứa con trai chồ ở là từ hắn tự mình bố trí, thậm chí bên trong bài trí bày ra cũng đều là nàng an bài, cho nên rất là quen thuộc, cung nữ đầy ra hồng lụa bô thêu đa dạng rèm cửa, Tè Lạc đi vào.

Hoảng lịch lúc này đang ngồi ở án thư sau đề bút luyện tự, bên cạnh phóng gỗ đàn giá sách, bên trong chất đầy các kiểu thư tịch, bát bảo các thượng cũng phóng vài món khó được đồ cổ, Tè Lạc vì cấp thư phòng tăng thêm một mạt lượng sắc, cố ý thả một ít nhan sắc tươi sáng gồm màu đời Đường, tuyết trắng trên tường cũng treo danh nhân tranh chữ, bởi vì chịu Tè Lạc ảnh hưởng, hoảng lịch cũng hoàn toàn không thích huân hương, cho nên bát giác lưu kim lư hương cũng không có châm hương, chỉ là lẳng lặng sắp đặt ở một góc.

“Tiểu ước, ngươi xem gia này phúc tự viết như thế nào?” Thân xuyên phấn màu lam cung trang, trên đầu mang theo tinh xảo bạch ngọc cái trâm cài đầu ước trán đứng ở một bên chính, buông xuống ma thạch, đeo sát vào hoằng lịch, ninh nhàn nhạt mày nhìn thoảng qua, “Nô tỳ nào hiểu được ra là tốt là xấu? Nhìn chỉnh tề một ít thôi.”

“Gia tướng từ ngươi nha đầu này trong miệng, nghe thấy lời hay chỉ sợ là khó khăn.” Hoằng lịch nhìn trước mặt thư lời nói, khéo miệng có một phân trùu động, “Ngài muốn nghe lời hay, cũng sẽ không làm nô tỳ đứng ở bên người hầu hạ.” Ước trán phấn nộn gương mặt gian mang ra một phân ý cười, đĩnh kiều cái mũi nhỏ càng là hướng về phía trước nhăn lại, phảng phát nho đen đôi mắt tròn xoe chuyển động trung, càng khiến cho nàng nhiều vài phần linh khí cùng đáng yêu.

Hoằng lịch nghiêng đầu nhìn lướt qua, rõ ràng có chút ngây người, Tè Lạc híp mắt, nhìn thấy này phó hòng tụ thêm hương tình cảnh, tâm không khỏi lộp bộp một chút, nhẹ nhàng ho khan một tiếng “Khụ khụ”

“Ngạch nương, ngài như thế nào tới?” Hoằng lịch rốt cuộc bất chấp ước trán, đứng dậy đón đi lên, thấy chính mình ngạch nương đầu vai lạc thanh tuyết, tự mình động thủ vỗ rót, giúp Tè Lạc cởi bỏ áo choàng, mang theo mấy phần lo lắng “Ngạch nương, ngài nếu là suy nghĩ nhi tử, khiến người tới gọi một tiếng liền hảo, vừa mới bên ngoài có chút khởi phong, nếu là ngài trú lạnh, nhi tử trong lòng khó an.”

Hoằng lịch bắt lấy Tè Lạc hơi lạnh tay, mày nhăn thật sự khẩn, đối với bên cạnh Tử Anh không vui mở miệng “Vì sao vô dụng lò sưởi tay? Người chẳng lẽ không hiểu được ngạch nương chịu không nổi lạnh sao?”

“Nô tỳ đáng chết --” Tè Lạc lôi kéo hoằng lịch ngồi ở ghế trên, bất đắc dĩ nói “Hảo, hảo, liền này vài bước lộ, ngạch nương lại không phải mặt niết, còn có thể thật trú lạnh?”

“Ngạch nương.” Hoằng lịch kéo trùm thanh âm, trong mắt lo lắng cũng không có giảm bớt, thậm chí đỡ thương Tè Lạc cái trán, thấy xác thật cùng thường lui tới giống nhau, mới thở dài một cái, quay đầu phân phó nói “Đem ngạch nương thích điểm tâm ăn vặt bụng lên.” Chỉ chốc lát công phu, các cung nữ đem các màu điểm tâm ăn vặt bày biện hảo, ước trán đem phao tốt quả mơ trà tự mình bụng lên, ôn nhu nói “Nương nương, thỉnh dùng.”

Tè Lạc tiếp nhận tách trà có nắp, bất động thanh sắc đánh giá nàng liếc mắt một cái, mấy năm gian nàng trổ mã càng thêm thanh tú, tuy không phải đĩnh mĩ, nhưng trên người lộ ra kia phân sạch sẽ, trong mắt toát ra tới thanh triệt, đúng là khó được, nhìn thoáng qua đang giúp chính mình lông quả hạch hoằng lịch, “Các ngươi trước đi xuống, bốn cung có chuyện cùng hoằng lịch nói.”

“Từ từ, lại bụng lên một cái chậu than.” Hoằng lịch một phách đầu, lại lần nữa phân phó, chờ đến đều án phân phó an bài thỏa đáng, thư phòng độ âm muôn so vừa mới cao thượng rất nhiều, uống âm áp quả mơ trà, Tè Lạc cái trán hơi hơi có chút thấy hân, hoằng lịch đem chuẩn bị cho tốt quả hạch đặt ở Tè Lạc bên người sứ đĩa phía trên, cười nói “Ngạch nương, nhi tử biết được ngài thích, có ý cho ngươi tìm được, nhưng cũng không thể đa dụng, bị thương dạ dày liền không tốt.”

Tè Lạc đem bạch sứ lưu giấy mạ vàng tách trà có nắp đặt ở trên bàn, nhìn quả phi chờ quả hạch, chỉ một hiếu thuận nói, hoằng lịch xác thật là không đến chọn, “Nhi tử… Người đối ước trán, có phải hay không có ý nghĩ?”

Hoằng lịch mặt đỏ lên, gãi gãi cái trán, không hiểu được nên như thế nào mở miệng “Ngạch nương, nhi tử… Nhi tử cũng không hiểu được sao lại thế này, chính là muốn cho nàng tại bên người hầu hạ.”

“Hoàng lịch ngươi là hoàng tử lại luôn luôn hiểu chuyện, tự nhiên minh bạch phúc của ngươi tần tuyệt đối không thể là ước trán.” Tè Lạc biết được hoàng lịch trưởng thành sớm, rất ít đem hắn trở thành tiểu hài tử, có chút lời nói giống nhau đều là nói thẳng, “Ngạch nương cũng thực thích ước trán, nhưng thân phận của nàng cũng không thích hợp, hơn nữa nàng là như thế nào tưởng?”

“Ngạch nương, nhi tử sẽ không 算 đai nàng cũng là được.” Hoàng lịch trên người lộ ra một phân độc chiếm, phảng phát đây là thiên kinh địa nghĩa sự tình, Tè Lạc âm thầm cảm thán, đây là xã hội phong kiến, nô tỳ ở chỗ này nào có quyền lợi đáng nói?

“Hoàng lịch, ngươi tuổi tác còn nhỏ, ngạch nương không hy vọng ngươi phân tâm, tương lai nếu là ước trán không muôn, ngươi nhưng không cho miễn cưỡng nàng, nhớ rõ ngươi lúc trước đáp ứng ngạch nương nói.”

“Nhi tử hiểu được, ngạch nương yên tâm chính là.” Hoàng lịch một bộ không để bụng rất có nắm chắc bộ dáng, Tè Lạc nghĩ đến vừa mới ước trán trong mắt thanh minh, hoàng lịch cũng không thấy đến liền sẽ rất có nắm chắc, hắn hiện tại tuổi cũng nên đổi khác phải có chút tâm tư mới đúng, tuy là như thế, Tè Lạc vẫn là lôi kéo hoàng lịch không yên tâm công đạo một phen, không được hắn làm ra hờ nhão sự tình.

“Ngạch nương...” Hoàng lịch thanh âm kéo rất dài, một bộ đã là lớn lên bộ dáng, “Ngài hôm nay tới nhi tử đây là nói này đó? Nhi tử biết được hiện tại công khóa quan trọng, bên sự ta làm sao từng để ở trong lòng?”

“Nếu ngươi trong lòng hiểu rõ, ta đây cũng liền không nói nhiều.” Tè Lạc cầm lấy điểm tâm ăn lên, hoàng lịch cẩn thận giúp nàng mát xa đầu vai, nhẹ giọng nói “Ngạch nương, ngạch nương, nhi tử nhất định sẽ hiểu thuận ngài, sẽ không làm ngài thương tâm tức giận.”

Tề Lạc đem trên tay dính điểm tâm căn dùng khăn sát tịnh, nhẹ sợ hoảng lịch đặt ở nàng đầu vai tay, nhẹ giọng nói “Hôm nay ngạch nương tới này, một là mấy ngày không gặp ngươi quái tưởng, nhị là muốn cùng ngươi nói một chút Hoằng Trú chuyện này.”

Hoằng lịch chậm rãi chuyển tới Tề Lạc trước người, nửa ngồi xổm bên người nàng, tay đặt ở nàng đầu gối, ngừa đầu nhìn chính mình ngạch nương, nghiêm túc nói “Nhi tử biết được ngạch nương ở lo lắng cái gì, Hoằng Trú phúc khí, nhi tử tuy rằng có chút hâm mộ, cũng không có để ở trong lòng, ngạch nương ngài an tâm, ta trước sau nhớ rõ ngài nói qua nói, Hoằng Trú là ta thân đệ đệ.”

Tề Lạc khẽ vuốt hoảng lịch mặt mày, rất là vui mừng, chớp chớp mắt nói “Ngạch nương trước sau cảm thấy Hoằng Trú hắn thật là vừa vặn, hơn nữa hắn đích xác tính tình không đủ trầm ổn, cũng không thích hợp, này đó ngươi Hoàng A Mã trong lòng cũng là có chừng mực, ngươi có thể như vậy tưởng ngạch nương liền an tâm rồi.”

Hoằng lịch tới gần Tề Lạc trong lòng ngực, ngửi được làm hắn an tâm thản nhiên mai hương, chậm rãi nhắm mắt lại, nhẹ giọng nói “Ngạch nương, ca ca tâm ý hoảng lịch biết được, Hoằng Trú còn nhỏ, nhi tử mới là nhất thích hợp, hơn nữa --” tạm dừng một cái chớp mắt, chậm rãi nói “Năm nay tân niên lúc sau, Hoàng A Mã đã từng đem nhi tử gọi vào Dưỡng Tâm Điện ban cho lộc thịt.”

“Lộc thịt?” Hoằng lịch trong mắt hàm chứa kinh hỉ ừ một tiếng, Tề Lạc than nhẹ “Hoằng lịch, chỉ dựa vào điểm này, Hoàng Thượng liền so tiên hoàng càng biết được thương tiếc nhi tử, ngươi Hoàng A Mã là thật sự yêu thương các ngươi mới có thể như thế.”

Hoằng lịch sau một lúc lâu sau, mới mở miệng nói “Ngạch nương, ngài đã dạy xem người không thể chỉ nhìn một mặt, hoàng mã pháp cũng

là thánh minh quân chủ, đương nhiên Hoàng A Mã cũng anh minh, chính là -- chính là nhi tử vẫn là cảm thấy hoàng mã pháp càng --”

“Bọn họ các có sở trường, hoằng lịch, ngạch nương không có nói ngươi hoàng mã pháp không tốt, chỉ là hy vọng ngươi có thể nhìn đến ngươi Hoàng A Mã khó xử, ngươi...” Tề Lạc khẽ nhíu mày, hiện tại cũng không thích hợp làm hoằng lịch tiếp xúc chính sự, sẽ làm Dận Chân khả nghi, đối bọn họ phụ tử thân tình cũng không tốt, “Chờ về sau có cơ hội, ngươi có thể đi Hộ Bộ tra tìm một chút năm rồi niêm giám, ngươi liền hiểu được ngươi Hoàng A Mã rốt cuộc làm cái gì, hiện tại ngươi chỉ cần nhớ rõ Hoàng Thượng hắn là cái thương các ngươi hảo a mã cũng là được.”

“Nhi tử là sẽ không quên.” Hoằng lịch phảng phát lui đi kia phân khôn khéo, nị ở Tề Lạc trong lòng ngực nhẹ giọng nói thú sự, đậu nàng vui vẻ, mẫu tử hai người đàm tiếu một hồi lâu, Tề Lạc nhìn xem canh giờ, đã qua buổi trưa, “Ngươi còn không có dùng cơm sao?”

“Ngạch nương thật vất vả tới nhi tử này, hôm nay liền tại đây dùng cơm như thế nào? Nhi tử cấp ngạch nương chuẩn bị tốt thức ăn đi.” Không chờ Tề Lạc đáp ứng, hoằng lịch đứng dậy liền mau chân hướng ra phía ngoài đi đến, Tề Lạc thở dài “Cái này hoằng lịch nha.” Cảm thấy khẩu có chút cam, bung nước trà uống một ngụm, lúc này cung nữ tiến vào hồi bẩm “Nương nương, cơm canh đã là chuẩn bị thỏa đáng, ngài thỉnh dời bước.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 303

Dận Chân thấy hoảng lịch biếu tình càng thêm áy náy hoảng hốt, trong lòng càng vì đau lòng, hoảng lịch đối nàng có bao nhiêu hiếu thuận, Dận Chân ở bên xem đến quá rõ ràng, mà lần này thế nhưng tự mình đem độc dược đút cho nàng ăn, cái này làm cho hoảng lịch như thế nào có thể chịu được? Cắn chặt hàm răng cắn, những người này một cái đều trốn không thoát, trấn an chụp một chút hoảng lịch phía sau lưng.

“Canh trung có độc? Những cái đó thử độc nô tài đều là người chết?”
Nội thị quỳ bò hai bước, run rẩy thanh âm “Hoàng Thượng nô tài tự mình dùng bạc thiêu thử qua, không bất luận cái gì không ổn mới bưng lên đi, nô tài không dám lừa gạt Hoàng Thượng, thỉnh Hoàng Thượng nắm rõ.”
Người này Dận Chân vẫn là tin được, hắn là tuyệt không sê bối chủ, mang theo nghi hoặc nhăn chặt mày, dữ tợn mở miệng “Hạ độc người đảo thật là làm trãm mở rộng tầm mắt, quả nhiên là hảo bản lĩnh”

“Hoàng Thượng xin cho nô tài hồi bẩm.” Thái y lúc này tâm đã là yên ổn không ít, cũng có chút âm thầm may mắn, nếu là lại buổi tối một ít, kia hậu quả sẽ càng không dám tưởng tượng, mở miệng nói “Này độc là cực kỳ hiếm thấy, dùng lượng lại cực tiểu, dùng ngân châm là thử không ra, hạ độc người chỉ sợ cũng cân nhắc quá dùng lượng, dùng nàng canh che dấu, nếu là lâu dài dùng này độc, sẽ thích ngủ, đầu óc hôn mê, cuối cùng ngu dại dại ra.” Dận Chân thân mình cũng rõ ràng lay động một chút, hoảng lịch càng là cắn đầu lưỡi, đau đớn làm hắn bảo trì thanh tĩnh, ngu dại dại ra? Đối với có tâm ngôi vị hoàng đế hắn tới nói, không thể ngờ chính

là nhất trí mang một kích, ngạch nương nàng lại vì chính mình chặn lại tới, chậm rãi nhắm mắt lại, nước mắt theo khói mắt lăn quá, chấn roi, dùng ni-trát ka-li, hiện giờ thể hắn trúng độc, ngày xưa cẩn thận dạy dỗ, ăn, mặc, ở, đi lại mọi chuyện quan tâm nhớ thương, như vậy ngạch nương làm sao có thể làm hắn không bỏ trong lòng?

Hoàng lịch thăng tấp quỳ gối sụp trước, Dận Chân biết được ngăn không được, cũng liền tùy hắn đi, đồi này thái y hỏi “Nếu dùng lượng cực nhỏ, Hoàng Hậu vì sao sẽ ngất xỉu đi?” Ở hắn trong lòng, vĩnh viễn cũng không muốn nhớ tới Tề Lạc hộc máu một chuyện, hộc máu ở dận hi xem ra là nhất nghiêm trọng, cũng là ký ức sâu nhất, lúc trước Đồng Hoàng Hậu chính là không ngừng ho ra máu, mới buông tay nhân gian, rời đi hắn.

“Hoàng Hậu nương nương hộc máu” cảm thấy phảng phất bị ép tới không thở nổi, thái y không dám nhắc lại, chi chi ngô ngô vòng qua đi “Hoàng Hậu nương nương vẫn luôn dùng thuốc bồ, trong đó có một mặt được liệu chính cùng này độc tương hướng tương khắc, mới có thể phản ánh như thế kịch liệt, tầm thường người dùng ăn nói, hắn là phát hiện không đến, nô tài lớn mật nói thượng một câu, đây là trời phù hộ hoàng tử, Hoàng Hậu nương nương xác thật hữu ích tử phúc tướng.”

“Đủ rồi.” Dận Chân tuy rằng trong lòng cũng có chút may mắn, nhưng hắn càng lo lắng Tề Lạc “Hoàng Hậu thân mình rốt cuộc như thế nào? Nàng họ nguyên có thể hay không…… Người trước đem này đó cho trẫm nói rõ ràng.” Nhìn thoáng qua hoàng lịch, nhíu chặt mày, hỏi tiếp nói “Các ngươi cấp hoàng lịch thỉnh quá mạch, hắn……”

“Hoàng Thượng, Ngũ a ca hết thảy mạnh khỏe, hôm nay hắn là đầu thứ dùng độc, thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, đến nỗi Hoàng Hậu nương nương, nô tài đáng chết.” Thái y trong lòng bi thương, nói là may mà vừa vặn, chính là vì sao cố tình là Hoàng Hậu? Là Hoàng Thượng nhất coi trọng Hoàng Hậu, chua xót nói “Hoàng Thượng, nương nương lần này ngất, tuy

không quá đáng ngại, nhưng rốt cuộc lại lần nữa tổn hại thân mình, đối tho nguyễn thượng cũng là có ngại, nhưng nô tài dám đảm bảo, cũng không quá nhiều, nhất hư tình hình có lẽ cũng liền một hai năm chỉ là Hoàng Hậu nương nương không bao giờ có thể lo lắng hao tổn tinh thần, nếu bằng không nô tài không dám nói, thỉnh Hoàng Thượng thứ tội.”

“Không có khác biện pháp sao?” Dận Chân cũng không chết, chính là giảm bớt một hai năm cũng luyến tiếc, tuy rằng hắn so Tề Lạc lớn hơn hơn mười tuổi, thân mình trạng huống cũng không bằng nàng, nghĩ đến nàng tâm tư Dận Chân minh bạch chỉ có chính mình hảo hảo, nàng mới có thể hảo, đem nàng giao cho ai chính mình đều sẽ không tha tâm, Tề Lạc tuy rằng không phải thô ti hoa, dựa vào hắn tồn tại người, nhưng lại thật sự gắt gao quần quanh hắn, làm Dận Chân vô lực giãy giụa, không, phải nói cam tâm tình nguyện rời vào đi.

“Hoàng Thượng, nô tài vô năng.” Dận Chân trong lòng nỗi lên một tia vô lực, bỗng nhiên nghĩ đến hạ độc người còn không có tìm ra, trong mắt tái hiện bức nhân ánh sáng cùng làm nhân tâm kinh run sợ âm vụ, “Các ngươi trước đi xuống khai phương thuốc, mặc kệ như thế nào, muôn tận lực làm Hoàng Hậu thân mình chuyển biến tốt đẹp lên, nếu là các ngươi liền này đều làm không được, kia trẫm cũng sẽ không lưu trữ các ngươi.”

“Tuân chỉ.” Thái y chạy ra sinh thiên, bước chân có chút h胡 hoảng lui đi ra ngoài. Dận Chân vòng qua quỳ hoảng lịch, nương tựa giường đứng thẳng, tay phải tạm dừng sau một lúc lâu, mới chậm rãi đặt ở nàng tái nhợt trên má, Tề Lạc lúc này phảng phát không giống vừa mới như vậy không hề huyết sắc, tựa như lăng lặng ngủ say giống nhau, chỉ là hơi hơi nhăn lại mày, cùng với nhẹ nhàng rung động lông mi, làm người khác cảm thấy nàng trong lúc ngủ mơ lo lắng kinh hoảng, cũng càng làm cho Dận Chân đau lòng.

“Hoằng lịch, đây là chỗ ở của ngươi, trẫm sẽ không nhúng tay, trẫm chỉ cho ngươi hai cái canh giờ.” Dận Chân xả quá hồ ly da áo choàng, đem Tề Lạc cả người cái hảo, tay trái duỗi đến nàng đầu gối hạ, tay phải ôm nàng cổ, dùng sức đem này hoành bế lên, xoay người hướng ra phía ngoài mặt đi đến, hoằng lịch nhẹ giọng kêu “Hoàng A Mã làm ngạch nương tại đây……” Dận Chân quay đầu lại nhìn hoằng lịch liếc mắt một cái, để lại một câu “Ngươi này không an ổn, trẫm không yên tâm.” Hoằng lịch buông xuống đầu, móng tay hâm đến thịt trung, nắm tay khe hở lộ ra nhè nhẹ vết máu, tự giễu lầm bẩm tự nói “Không yên tâm? Là hắn là không yên tâm, ta hoằng lịch vẫn là đại ý, kiêu ngạo tự đắc quên mất ngạch nương dạy dỗ, quên mất tiểu cữu cữu giao phó, càng quên mất đây là hoàng cung, là hơi không lưu ý liền vạn kiếp bất phục địa phương.”

“Ngũ a ca……” Ước trán bắt được hoằng lịch tay, chính là bẻ ra, thấy lòng bàn tay đã là huyết nhục mơ hồ, muốn thế hắn thương được, hoằng lịch giơ tay đẩy ra, nhìn thoáng qua trong tay vết máu, “Không cần, chỉ có như vậy mới có thể làm gia nhớ rõ, mới có thể biết được ngạch nương vì ta……”

“Ngươi đi, đem từ trên xuống dưới sở hữu nô tài đều cấp gia gọi tới.” Hoằng lịch đứng dậy, cuối cùng nhìn thoáng qua Tề Lạc đã từng nằm quá giường sụp, “Ngạch nương, không còn có lần sau, Hoàng A Mã, nhi tử sẽ không lại làm ngài ôm đi ngạch nương.” Dận Chân ôm Tề Lạc ra cửa điện, Lý Đức Toàn không cần hắn mở miệng, liền sớm đã phân phó người chuẩn bị tốt ngự liễn, nhẹ nhàng đẩy ra mành, nhẹ giọng hỏi “Hồi Vĩnh Thọ cung?” Dận Chân lặng thương ngự liễn, đem Tề Lạc ủng đến càng khẩn một ít, trên người nàng áo choàng cũng khăn voan kín mít, mở miệng nói “Đi Dưỡng Tâm Điện.”

“Vĩnh Thọ cung cũng cho trẫm cẩn thận điều tra một phen, trẫm muốn nhìn là thật sự vừa vặn, vẫn là bọn họ muốn một lưới bắt hết.” Dận Chân

cùng Tề Lạc cái trán tương chạm vào, am hiểu sâu đáy mắt xẹt qua một tia ám áp, ngũ khí lại lạnh băng đến cực điểm.

Ngụ liễn chậm rãi đi trước, không có chút nào xóc nảy, rất sờ quấy nhiễu đến bên trong Đế hậu. Bọn họ hai người ly thật sự gần, hô hấp tương nghe, Dận Chân đôi mắt biếc cũng không nháy mắt nhìn Tề Lạc, khẽ hôn nàng môi, nhất định sẽ tỉnh lại, trầm không có buông tay, ngươi liền phải bồi liên.

“Hoàng Thượng, Dưỡng Tâm Điện tới rồi.” Lý Đức Toàn có ý phóng nhu thanh âm, Dận Chân hút một ngụm hàn khí, liễm đi đáy mắt nhu tình, khôi phục ngày xưa bộ dáng, bế ngang Hoàng Hậu, ở đông đảo người thỉnh an trong tiếng, bước vào Dưỡng Tâm Điện, tự mình đem Tề Lạc an trí ở long sàng phía trên, nắm chặt tay nàng, nhẹ giọng gọi “Hoàng Hậu... Tề Lạc, Tề Lạc.....”

Lý Đức Toàn trong mắt có một tia ướt át, nhỏ giọng làm sở hữu nội thị cung nữ lui ra ngoài, chỉ dư Đế hậu đơn độc ở chung, lúc này bất luận kẻ nào ở bọn họ hai người trước mặt đều là dư thừa.

Chương 565 thanh tĩnh lúc sau

Dưỡng Tâm Điện nội, gỗ đàn bàn tròn thượng bày lụa mỏng xanh tráo giá căm nến, ánh nến xuyên thấu qua lồng bàn tản mát ra nhàn nhạt vòng sáng, khiến cho tâm điện càng là nhu hòa thượng hai phân. Dận Chân ngồi ở Tề Lạc bên người, trầm mặc vô ngữ, phảng phất chỉ là dùng đôi mắt nhìn nàng, là có thể làm nàng tĩnh táo lại giống nhau, ngón tay theo nàng mặt mày từ thượng mà xuống xẹt qua, cuối cùng vẫn là nhịn không được thấp nhin nói “Nếu là ngươi hiện tại tĩnh táo lại, trầm sang năm liền mang ngươi đi Giang Nam, liền ——”

“Đây chính là ngài chính miệng nên được, quân vô hí ngôn.” Tề Lạc chậm rãi mở to mắt, bên trong tràn đầy doanh doanh ý cười, có cái này bảo đảm, kia Giang Nam phong cảnh cũng không xa. Dận Chân trong mắt đầu tiên là hiện lên kinh hỉ, sau lại âm đậm xuống dưới, ra tiếng hỏi “Ngươi khi nào tỉnh?”

Tề Lạc trong lòng oan uổng, nàng thật là vừa mới mới thanh tịnh lại, nghe thấy Dận Chân nói, nhất thời đắc ý liền quên mất hắn đa nghi biệt nữu tính tình, vội bắt lấy hắn muốn rút về tay, mặt mang nôn nóng, ngăn không được ho khan lên “Khụ khụ khụ…… Khụ khụ……” Âm thầm cân nhắc nên như thế nào ứng đối lúc này Dận Chân, mới có thể đánh mất hắn nghi ngờ.

Dận Chân nhìn thấy Tề Lạc không ngừng ho khan, thậm chí ngay cả thở dốc cũng có chút lao lực, mặt càng là trướng đến đỏ bừng, nào còn nghĩ hắn muốn hỏi nói, vội đem Tề Lạc nâng dậy, làm nàng lung tung dựa cái đệm, đem đặt ở chân trên bàn trà ám ngạnh nhét ở Tề Lạc trong tay.

“Ta không thích cái này, muốn chua chua ngọt ngọt quả mơ trà.” Tề Lạc đẩy còn cấp Dận Chân bĩu môi, đưa ra yêu cầu, ánh mắt nhìn một cái quan sát đến hắn phản ánh.

“Lý Đức Toàn, phao một ly quả mơ trà tới.” Dận Chân nhìn Tề Lạc như tiểu thú đen bóng thật cẩn thận ánh mắt, lại đại túc giận cũng biến mất không thấy, có điều phát hiện Tề Lạc thở nhẹ ra một hơi, vỗ vỗ bộ ngực, “Liền như vậy sợ trãm?”

Tề Lạc sững sót một chút, thấy Dận Chân trong mắt xẹt qua một tia bị thương tiếc nuối, thốt ra mà ra “Không phải sợ, là lo lắng ngài sẽ nghĩ nhiều, ta… Ta thật là vừa mới mới tỉnh lại.” Đem hắn kéo ngồi ở đầu giường, Tề Lạc dựa sát vào nhau tiến hắn trong lòng ngực, thấp giọng nói “Nếu là ta ở vào ngài như vậy, cũng sẽ nghĩ nhiều, chính là… Lúc ấy thật

sự chính là như vậy vừa khéo, có lẽ là ta quá nghĩ ra đi du ngoạn đi, nghe thấy Giang Nam liền tỉnh lại, ta thật sự không có lừa ngài.”

Tề Lạc nôn nóng biện bạch bảo đảm, làm Dận Chân trong lòng chỉ còn lại có thương tiếc trìu mến, hàm dưới chói Tề Lạc đầu, khẽ thở dài “Chúng ta thành thân đã là hai mươi năm đi, lâu như vậy, ngươi vẫn là không chịu hoàn toàn tin tưởng trẫm, Tề Lạc, ngươi như vậy làm trẫm thực đau lòng.”

“Ngài là Hoàng Thượng, là vạn dân chúa tể, tất nhiên có rất nhiều bất đắc dĩ, ta... Ta là cái bình thường nữ tử, thích ngài, kính nể ngài...” Nhưng lại rất khó toàn tâm toàn ý yêu ngài, yêu Ung Chính, hoàn toàn sa vào cùng cảm tình, sẽ đánh mất tự mình, hắn trước sau đầu tiên là Ung Chính hoàng đế, mới là yêu thương chính mình trượng phu, điểm này hắn là vĩnh viễn đều sẽ không thay đổi.

“Tề Lạc..... Trẫm.....” Dận Chân thở dài, nàng quả nhiên là nhất biết được chính mình nữ nhân, vĩnh viễn phân đến rành mạch, như vậy tuy hảo, nhưng tổng cảm thấy thiếu điểm cái gì. Tề Lạc cũng không sẽ ở thâm tưởng việc này, tạch đến một chút phảng phát bị châm liếc mắt một cái ngồi thẳng thân mình, quay đầu lại kinh hoảng thất thố nhìn Dận Chân, nôn nóng hỏi “Hoàng lịch, hoàng lịch, hắn có hay không sự? Hắn không có chuyện đúng hay không?”

Dận Chân vỗ nhẹ nàng phía sau lưng trấn an, nhớ lại thái y lời nói, trầm ổn nói “Hoàng lịch không có uống nàng canh, cho nên không có việc gì, ngươi cứ việc an tâm.” Tề Lạc mê mang ánh mắt dần dần hóa thành mừng như điên cùng may mắn, hỉ cực mà khóc bắt lấy Dận Chân ống tay áo “Thật tốt quá, thật sự là quá tốt, hoàng lịch không có chuyện, hắn không có uống kia chén canh.....”

“Không khóc, hoảng lịch không có việc gì.” Dận Chân ở nàng bên tai không ngừng nói hoảng lịch không có việc gì nói, trong lòng lại giống như sóng gió quay cuồng, như thế nào cũng bình tĩnh không được, đối hoảng lịch hâm mộ ghen ghét chỉ sợ đều có, liền càng có rất nhiều đối trong lòng ngực nhân nhi có quý trọng.....

“Hoàng Thượng, ngài không hiểu được, đương ngạch nương người, thật sự sẽ không nhẫn tâm làm hài tử đã chịu một đinh điểm thương, chẳng sợ nhi nữ có thể bình an, này đó thương đều thêm ở ta.....” Dận Chân hôn lên nàng môi, đem Tè Lạc không có nói ra nói nuốt qua trong bụng, đầu lưỡi đầy ra nàng hạo xỉ, cuốn lấy tiểu xảo ngượng ngùng thoảng mang theo trốn tránh lưỡi thơm, phảng phát ở chứng minh cái gì giống nhau, dây dưa rất sâu, không dung Tè Lạc kháng cự.

“Ô ô —— hoảng —— thượng ——” Tè Lạc phát không ra thanh âm, chỉ có thể không ngừng đấm hấn phía sau lưng, chờ đến cực nóng hôn, chậm rãi chuyển hóa vì mềm nhẹ khi, Tè Lạc cũng sửa vì khẽ vuốt, nàng trong lòng càng thích loại này nhàn nhạt lộ ra quý trọng hôn, mà không phải cái loại này độc chiếm không dung phản kháng cự tuyệt hôn.

Bảy phiến gỗ tử đàm có khắc hoa mẫu đơn được khảm lưu li bình phong sau, Lý Đức Toàn cúi đầu yên lặng đứng thẳng, thỉnh thoảng nhìn liếc mắt một cái sắc mặt ngưng trọng Ngũ a ca hoảng lịch.

Hoằng Môn cũng ở hoảng lịch bên người, chính mình ngạch nương bị Hoằng A Mã tự mình ôm vào Dưỡng Tâm Điện, trong chốc lát liền truyền khắp toàn bộ hoàng cung, lấy chính mình ngạch nương tính tình, loại này ở trước mặt mọi người làm nổi bật sự tình là tránh chi e sợ cho không kịp, vậy nhất định là xảy ra chuyện, buông quyển sách trên tay cuốn vội vàng đuổi tới Dưỡng Tâm Điện, chính thấy hốc mắt ửng đỏ, trên người lộ ra dày đặc âm lãnh chi khí hoảng lịch.

Một tay đem trong tay hẵn lấy đến trang giấy đoạt lại đây, ngày xưa ôn nhuận trong mắt lộ ra lóa mắt tinh quang, trên người cũng không còn nữa dĩ vãng quyển sách chi khí, ngược lại sắc bén như ra khỏi vỏ trùm kiềm, hoằng lịch cúi đầu hổ thẹn đứng, Hoằng Mân nắm chặt trang giấy, nhìn hoằng lịch chỉ nói một câu nói “Hoằng lịch đây là cuối cùng một lần, nếu ngạch nương lại bởi vì ngươi không cần thận bị thương, ta sẽ không lại nhìn mặc kệ.” Trang giấy một lần nữa nhét ở hoằng lịch trong tay, Hoằng Mân dẫn đầu đi vào Dưỡng Tâm Điện.

“Ca, ca ca.” Hoằng lịch hít sâu một hơi, trong mắt cũng đồng dạng che kín tàn khốc, đi theo Hoằng Mân phía sau đi vào. Lý Đức Toàn tự nhiên không quá dám ngăn trở khí thế bức nhân hai vị a ca, hơn nữa vừa mới lại nghe nói muốn thương quả mơ trà, Hoàng Hậu hẵn là cẩn tinh, cho nên mới mang theo bọn họ đi vào, không thành tưởng chính đuối kịp như vậy tình hình, cái trán đỏ mồ hôi, thật là hai bên lạc không dưới hảo.

Bất đồng với thân mình cứng đờ hoằng lịch, Hoằng Mân giàu đi trên người vừa mới sắc bén, trong mắt tái hiện điểm điểm ý cười, che lại khẩu, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, nghe thấy bình phong sau Đế hậu hai người động tĩnh, ý cười càng đậm chút, nghiêm trang nói “Hoàng A Mã, nhi tử tới thăm ngạch nương.”

Tè Lạc mặt xấu hổ đến đỏ bừng, tránh ở Dận Chân trong lòng ngực sẽ không chịu ra tới, khẽ lắc đầu đem thanh âm ép tới cực thấp “Ta choáng váng đâu, không cần thấy bọn họ —— quá thẹn thùng ——” trách tội đám một chút Dận Chân ngực, phảng phát không giải hận giống nhau, lại tàn nhẫn đám hai hạ, còn muốn lại đám, bị Dận Chân bắt lấy nàng trắng muốt thủ đoạn, kích thích thủ đoạn chở Phật châu, trầm ổn như thường nói “Ngươi ngạch nương không có việc gì, hiện tại chính —— đang ngủ, các ngươi đi trước đừng noãn các, trầm một hồi liền qua đi.”

Hoàng lịch có chút nhịn không được muốn đi vào, hắn chưa thấy được chính mình ngạch nương bình an, như thế nào cũng sẽ không tha tâm, lại bị Hoằng Mân chính là túm đi, lưu lại một câu mang theo trêu đùa nói “Hoàng A Mã, ta cùng hoàng lịch sẽ chờ ngài, ngài nhất định phải chiểu cố hảo ngạch nương, mấy đứa con trai không nóng nảy.”

“Hoằng Mân ——” Tề Lạc nghiến răng nghiến lợi, nếu là hắn lúc này ở chính mình trước mặt, hận không thể phiến hắn một cái tát, Dận Chân trầm thấp trong thanh âm cũng có chứa một phân xấu hổ, cúi đầu nhìn Tề Lạc, thanh thanh giọng nói “Này không phải ngươi dạy?”

“Mới không phải, nhất định là cùng Cầu Cầu học hư.” Dận Chân đỡ Tề Lạc nắm hảo, hoàng lịch nếu cũng tới, kia còn không tính vẫn, đem chăn cái hảo, nhẹ nhàng đụng chạm Tề Lạc có chút sưng đỏ môi, “Ngươi trước nghỉ ngơi, trẫm đi một chút sẽ về.”

“Hoàng Thượng, ngài biết được sau lưng người sao?” Tề Lạc không thấy vừa mới ngượng ngùng, bắt lấy Dận Chân ống tay áo truy vấn, “Hắn dám dùng như thế bỉ ổi thủ đoạn ám hại hoàng lịch, ta sẽ không bỏ qua hắn.”

“Trẫm đồng dạng sẽ không bỏ qua, đến nỗi hạ độc người……” Dận Chân tạm dừng một chút, mới mở miệng nói “Trẫm còn không hiểu được, này đến dựa hoàng lịch nói cho trẫm.”

Thấy Dận Chân xoay người rời đi, Tề Lạc chậm rãi nhắm mắt lại, hoàng lịch…… Hắn đã có này chí hướng, kia những việc này là hắn cần thiết muốn đổi mặt, yên lặng thở dài một hơi, trong đầu không ngừng chuyển động, phía sau màn người rốt cuộc là ai? Là những cái đó thượng không cam lòng chịu thua Dận Chân huynh đệ? Vẫn là Dận Chân nữ nhân?

Không, các nàng hắn là không có như vậy đại bản lĩnh, rốt cuộc các nàng nhất cử nhất động không nói chính mình rõ như lòng bàn tay, cũng tương đi không xa, kia sẽ là ai? Hoảng khi tên nhảy vào Tề Lạc trong óc, hắn nhưng thật ra có động cơ, nhưng..... Có thể nào có như vậy đại bản lĩnh? Ở hoảng lịch chổ ở hạ độc? Hắn một người tuyệt đối làm không được.

Tề Lạc mở to mắt, rốt cuộc ngủ không an ổn, nếu thật là hoảng khi, chỉ bằng hắn dám thương tổn hoảng lịch, nàng hận không thể làm thịt hắn, nhưng... Nhớ lại lúc trước tâm nguyện, trong lòng rất là khó xử, sát tử nghe đồn thật sự không thể tránh né sao?

Hoàng Mân hoảng lịch hành lễ “Nhi tử cấp Hoàng A Mã thỉnh an.” Dận Chân xua tay làm cho bọn họ lên, Hoàng Mân cũng không nhiều ngôn, thành thật đứng ở một bên, mà hoảng lịch cũng không có đứng dậy, trực tiếp đem lây dính vài phần mồ hôi trang giấy đầy tới, buông xuống đầu “Cung thỉnh Hoàng A Mã quyết đoán.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 304

Dận Chân trong lòng vừa động, muôn đem nàng trảo lại đây, hảo sinh yêu thương một phen, nhưng lại bị Tè Lạc linh hoạt tránh thoát, thậm chí vừa lơ đãng liền thấy nàng chạy tới ngự án phía trước, ngồi chung ở trên long ý Dận Chân cách án bàn tương đối.

Nàng bởi vì vừa mới động tác, trên đầu châu thoa nhẹ lay động, bên tai rũ vai tua, đong đưa phảng phất lưu động thanh túyên, trên mặt che kín rặng mây đỏ, tinh lượng phảng phất có thể đem nhân tâm thần hít vào đi một đôi đôi mắt đẹp lộ ra dào dạt đặc ý, đôi tay chống cái bàn, kiều nộn bên môi nở rộ ra mê người ý cười, dẫn tới Dận Chân càng là dời không ra tầm mắt.

Lý Đức Toàn lúc này căng da đầu để sát vào, cúi đầu nhẹ giọng nói “Khải tấu Hoàng Thượng, Lý tần nương nương không biết như thế nào ra tinh dưỡng nơi, dùng chủy thủ giá cỏ, trong miệng nói muôn gấp ngài, bôn Dưỡng Tâm Điện mà đến, bên cạnh nô tài cũng không hảo ngăn đón, Hoàng Thượng ngài xem.....”

Tè Lạc lui ra phía sau hai bước doanh doanh cúi người, đáy mắt xẹt qua một tia ảo não “Hoàng Thượng, là ta không có xử lý tốt hậu cung, thỉnh ngài thứ tội.” Xoay người liền muốn xử lý việc này, Lý thị như thế nào được đến tin tức? Thật là một tia đều thả lỏng không được.

“Không cần, trẫm cũng muốn nghe xem Lý tàn muốn nói cái gì đó, ngươi thả thối lui đến một bên, việc này trẫm tự xử lý.” Dận Chân hướng Lý Đức Toàn gật đầu, không lớn một hồi công phu, ăn mặc màu xanh ngọc sườn xám, thượng thân ăn mặc một kiện màu lam nhạt áo cộc tay, tuy rằng trên cổ giá chủy thủ, nhưng Lý thị lại thu thập cực kỳ chỉnh tề, trên đầu thoa hoàn một tia không loạn, tuy rằng sắc mặt tái nhợt, khoe mắt đuôi lông mày chỗ có rất sâu nếp nhăn, nhưng lại ánh mắt sắc bén, không chấp nhận được người coi khinh.

Ngẩng đầu nhìn thoảng qua thân xuyên long bào Dận Chân, trong mắt lộ ra mấy phần tình ý mấy phần u oán, Tè Lạc ở bên cạnh nhìn, rũ xuống mi mắt, trong lòng nổi lên hơi hoi chua xót, khoe miệng tự giễu gợi lên, Lý thị cũng là đến quá Dận Chân sủng ái... Dận Chân nhẹ quét liếc mắt một cái Lý thị, nghiêng đầu nhận thấy được Tè Lạc kia ti ghen tuông, trong mắt cực nhanh xẹt qua ý cười, duỗi tay đem đều ở gang tấc Tè Lạc mạnh tay tân bắt lấy.

“Ngươi cầm đao hoành hành hoàng cung, thậm chí cầm đao thấy trẫm, thật là thật to gan, quả nhiên là mộng ma người.” Dận Chân ngón cái cọ xát Tè Lạc mu bàn tay, ngữ khí lộ ra lạnh băng khinh thường.

Lý thi nhìn thấy Đế hậu hai người giao thủ tương nắm, nghĩ đến nàng đáng thương nhi tử, rốt cuộc duy trì không được bình tĩnh biểu tình, trong tay chủy thủ rơi xuống trên mặt đất, trong mắt hàm chứa nước mắt, “Hoàng Thượng, ngươi chẳng lẽ thật sự đã quên thần thiếp...”

“Trẫm nhớ rõ phong ngươi vì tàn, hơn nữa là không có phong hào tàn, ở trẫm trước mặt nào có ngươi xưng thần thiếp phân? Là ngươi cân não không rõ ràng lắm, vẫn là đem trong cung quy củ không để trong lòng?” Dận Chân nhìn Lý thi có chứa mấy phần trào phúng, nói lên lời nói tới những câu mang thú, Tè Lạc âm thầm cảm thán, Dận Chân quả nhiên là bọn họ Ái Tân Giác La gia người, đối khinh thường nhìn lại người, hung

không dậy nổi một tia thương hại, hết sức trào phúng khắc nghiệt khả năng sự, trong lòng cảnh giác, nếu là chính mình cũng có kia một ngày —

Dận Chân tuy rằng mới cùng Lý thị nói chuyện, nhưng chủ ý hơn phân nửa đặt ở Tề Lạc trên người, thân là đế vương lại như thế nào sẽ phát hiện không đến Tề Lạc tiểu tâm tư? Trừng phạt kháp một chút nàng mu bàn tay, Tề Lạc nhíu nhíu mi, hướng hắn u oán thoáng nhìn, ở hắn có chút phẫn nộ trong ánh mắt, chậm rãi cúi đầu, không tiếng động phun ra ‘ ta tin tưởng ngài, chân tích lạc, vĩnh viễn đều sẽ không quên. ’

Dận Chân ho nhẹ một tiếng, tay nhẹ nhàng vuốt ve bị hắn vừa mới véo đến có chút sưng đỏ mu bàn tay, phảng phát trán an giống nhau, làm Tề Lạc gương mặt gian càng là hồng thành một mảnh, tuy rằng bọn họ chi gian không có nói chuyện với nhau một câu, nhưng quần quanh tình ý, người sáng suốt lại cái nào nhìn không ra tới?

Lý thi thân mình lay động, nàng bởi vì từng nghe Tống thị cùng Nhu Vũ nói lên quá, Hoàng Hậu nhận hết nuông chiều, dễ thân mắt chứng kiến so nghe được càng làm cho nàng khổ sở, nàng lúc này mới minh bạch Dận Chân lạnh băng vô tình chỉ chỉ cần đối không bỏ trong lòng người, đối Hoàng Hậu, kia thật là đau sủng không thôi. Tề Lạc đại hôn khi, nàng là tận mắt nhìn thấy kia phó náo nhiệt đẹp đẽ quý giá, tuy chưa thấy được phong hậu đại diễn, nhưng tôn quý xa hoa, nghe liền cảm thấy ghen ghét không thôi.

Hiện giờ lại ở Dưỡng Tâm Điện thấy vậy cảnh tượng, trong lòng kia phân tình ý ngay sau đó phai nhạt xuống dưới, nàng rất nhiều hạ hoảng khi một cái nhí tử, như thế nào cũng không thể lại làm nhí tử xảy ra chuyện, phủ phục với mà “Nô tỳ đáng chết, thỉnh Hoàng Thượng cùng Hoàng Hậu nương nương thứ tội.”

“Ngươi lấy chết tương hiệp thấy trẫm rốt cuộc là vì chuyện gì?” Lý thị khóc thút thít dập đầu, khóc thét nói “Hoàng Thượng, nô tỳ nghe nói tam a ca việc, thật sự là không an tâm, nô tỳ vì ngài sinh hạ ba cái nhi tử, hiện giờ chỉ còn lại tam a ca một người, nô tỳ lại bị ngài —— lại đầu óc không rõ ràng lắm, vô pháp tự mình chăm sóc tam a ca, hắn thật thật là đáng thương, hắn cũng là ngài thân sinh cốt nhục nha, cầu Hoàng Thượng khai ân.”

Nói xong lúc sau, Lý thị liên tục dập đầu, nghe thấy Dận Chân không có động tĩnh, rất là nôn nóng, hướng về Tề Lạc quỳ bò hai bước, khóc thút thít cầu xin “Hoàng Hậu nương nương, nô tỳ cầu xin ngài cũng nói một câu đi, ngài cũng là đương ngạch nương, nô tỳ yêu thương tam a ca cùng ngài giống nhau như đúc, hắn từ nhỏ lại không ở thân sinh ngạch nương bên người, nô tỳ chưa từng có muốn cùng ngài tránh cái gì, hoảng khi cũng sẽ không tránh ——”

Dận Chân trực tiếp mở miệng đánh gãy Lý thi nói, trong lòng vừa mới dâng lên đói hoảng khi kia phân tình ý, cũng làm Lý thi lời này làm cho tiêu tán không ít, âm trầm trầm mở miệng “Lý tàn, trẫm cùng ngươi đã nói nói, chẳng lẽ ngươi đều đã quên không thành? Trẫm nhi tử là như thế nào chết non? Nếu không phải ngươi tâm như rắn rết, hắn lại như thế nào sẽ chết sớm? Hoảng khi rơi xuống hiện giờ này nồng nỗi, không niệm bất luận cái gì huynh đệ thủ túc chi tình, còn không phải ngươi tham luyến quyền vị âm thầm xui khiến gây ra?”

“Không —— không, nô tỳ không có ——” Lý thi trên mặt che kín nước mắt, tay che lại run rẩy môi, lo lắng mọi nơi nhìn lại, đối với thân sinh nhi tử làm thực mang độc điểm tâm mà chết, nàng lại như thế nào không thèm để ý, ở lúc ban đầu mấy năm cầm tù trung, nếu không phải trong lòng nhớ mong hoảng khi, trông cậy vào hắn có thể trở nên nổi bật, chỉ sợ khi đó nàng liền thật sự điên cuồng.

“Không có, chẳng lẽ còn dùng làm trẫm lặp lại lần nữa? Hoảng ——” Lý thị thét chói tai ra tiếng, “Không —— không phải ngạch nương sai, không phải ——” hòng con mắt, bộ mặt dữ tợn, phảng phất lấy mạng oan hồn, âm lãnh đến cực điểm ánh mắt dừng ở Tề Lạc trên người, vươn khô gầy khô vàng tay chụp vào Tề Lạc, “Đều là ngươi, đều là ngươi cái này yêu tinh, ta muốn ngươi đền mạng, đền mạng —— cho ta nhi tử đền mạng ——”

Tề Lạc lui về phía sau một bước, hoảng sợ mở to hai mắt, Dận Chân đem nàng mang tiến trong lòng ngực, khẽ vuốt nàng phía sau lưng, trâm ôn trấn an “Đừng sợ, đừng sợ, trẫm sẽ không làm bất luận kẻ nào thương đến ngươi.” Lý Đức Toàn vội vàng gọi nội thị tiến lên, bắt lấy Lý thi, “Ngươi trời sinh hờ ly tinh, mê hoặc quân tâm, không tốt đãi hoảng khi, ngươi sẽ có báo ứng, hoảng khi…… Ngạch nương hoảng khi…… Ngạch nương……”

Lý Đức Toàn thấy nàng càng nói càng khó nghe, vội dùng lụa khăn lấp kín nàng miệng, Dận Chân cảm thấy được trong lòng ngực nhân nhí run rẩy, sắc mặt càng vì âm trầm, nghĩ đến ngày ấy gặp mặt hoảng khi, hắn không phục nói, ‘ làm này đó không phải vì quyền thế, đều là vì ta kia đáng thương ngạch nương.’

Nhin chằm chằm Lý thi, khóe miệng lộ ra dữ tợn ý cười “Truyền trẫm ý chỉ, Lý tàn điên cuồng đã lâu, tam a ca hoảng khi thỉnh chỉ hầu bệnh, trẫm niệm tam a ca một mảnh hiếu tâm, đặc ân chuẩn Lý tàn ra cung đi hoảng khi trong phủ bảo dưỡng tuổi thọ, nhiên Lý thi vì trẫm phi tàn, không được cùng người ngoài gặp nhau, toại nhãm chặt tam a ca phủ môn, bất luận kẻ nào không được tới cửa thăm, trái lệnh giả trẫm lập quyết.”

Lý thi lúc này mặt xám như tro tàn, không ngừng giãy giụa, chính là Dận Chân bên người nội thị không phải vô dụng người, Dận Chân thánh chỉ vừa ra, đây là đem tam a ca biến tướng giam cầm, nào còn sê khách

khí, tự nhiên ép tới gắt gao, Lý thị không ngừng loạng choạng đầu, hồng hòng đôi mắt lộ ra cầu xin phẫn hận, Dận Chân mở miệng nói “Lý tàn, trẫm chuẩn ngươi hưởng thụ hoằng khí hiếu tâm, ngươi liền cùng ngươi hảo nhi tử hảo sinh ở chung đi.”

Hướng Lý Đức Toàn sử một cái ánh mắt, Lý tàn bị kéo đi ra ngoài, Dưỡng Tâm Điện chỉ còn lại có Đế hậu hai người, Tề Lạc đem mặt chôn nhập Dận Chân ngực, đây cũng là cái hảo kết cục, hắn sẽ không lại chịu trách nhiệm sát tử tội danh, nguyện vọng của chính mình xem như thực hiện đi, trước mặt hiện lên Lý thị dữ tợn cùng ai oán, mệt mỏi nhắm mắt lại, ngất đi.

“Tề Lạc… Tề Lạc…” Dận Chân nôn nóng hô hai tiếng, ôm nàng hướng tâm điện đi đến, “Truyền thái y.”

Chương 568 đặt tên vân tranh

Thái y chẳng mấy chốc công phu liền chạy tới Dưỡng Tâm Điện, nhìn thấy Dận Chân âm trầm sắc mặt, ngăn chặn trong lòng hoảng loạn, cẩn thận vì Tề Lạc bắt mạch, sau một lát, âm thầm thở phào — khẩu khí, đứng dậy đối Dận Chân hỏi bẩm nói “Khải tấu Hoàng Thượng, nương nương sở dùng thuốc bổ trung, thêm có một mặt khiến người thích ngủ được liệu, mới có thể như thế.”

“Hoàng Hậu thật sự không có việc gì?” Dận Chân cũng không thả lỏng truy vấn, thái y khẳng định trả lời “Thỉnh Hoàng Thượng an, chỉ cần Hoàng Hậu nương nương đúng hạn dùng được, nô tài dám đảm bảo nương nương chắc chắn bình an không có việc gì.”

Nghe thấy thái y nói như vậy, Dận Chân mới thoảng an tâm, khẽ cau mày “Thích ngủ? Luôn là như thế cũng không thỏa đáng, trẫm lo lắng — không thể đổi khác được liệu?” Thái y rốt cuộc có phát huy đường sống,

nói có sách, mách có chứng đem Dận Chân nói được có chút choáng váng đầu, làm Ung Chính nguyên vẹn sáng tỏ hắn bản lĩnh cùng bác học, cũng không phải vô dụng lang băm.

“Hoàng Thượng, Hoàng Hậu nương nương tuy rằng thân mình chuyền biến tốt chuyền, nhưng vẫn là muôn cẩn thận, phải tránh không thể gây thương thần sứ chi khí kết với ngực, nếu không khủng có đại họa.” Dận Chân nhìn thoảng qua giường, âm thầm lắc đầu, nàng lúc này hôn mê, tất là vừa rồi bởi vì Lý thị điên cuồng dọa tới rồi nàng, mới có thể ngất xỉu đi, đối Lý thị càng là cău giận thượng một phân. Kỳ thật Dận Chân cũng không biết được, Tề Lạc là thuộc về nửa vựng nửa trang, nàng không hiểu được nên như thế nào đối mặt Lý thị, đối mặt Dận Chân, chỉ có thể ngất xỉu đi, mắt không thấy vì tĩnh, ở kim hoàng sắc tràng trung trung, Tề Lạc mi mắt vén lên một đạo khe hở, thấy bên ngoài loáng thoáng bóng người, cùng với Dận Chân trong giọng nói lộ ra mấy phần lo lắng. Cũng làm nàng trong lòng không đành lòng, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến Lý thị kia cùu hận phảng phất muốn bóp chết ánh mắt của nàng, liền tâm sinh lạnh lẽo, một lần nữa nhắm mắt lại, đây là cuối cùng một lần, về sau tuyệt không sẽ lại dùng giả bộ bất tỉnh chiêu này trốn tránh. Dận Chân mới đưa màn vén lên hướng ở bên cạnh long phượng móc nối phía trên, nhìn chăm chăm nàng sau một lúc lâu, tay hư không ly Tề Lạc khuôn mặt một tác chõ hoạt động, nàng như vậy ngủ, thật là làm chính mình rất là đau lòng, “Người khi nào mới có thể tin tưởng trẫm sẽ hộ ngươi chu toàn”

Dận Chân dừng lại khâu, trong mắt cũng có chút bất đắc dĩ, đem giới lạc đặt ở bên ngoài mạnh tay thả lại đến trong chăn, lại nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, xoay người rời đi, để lại thật mạnh một tiếng thở dài, cũng khó trách nàng không tin, tổng nói che chở nàng, nhưng mỗi khi nàng đều sẽ nhân chính mình duyên có bị thương, làm sao có thể làm mãn cảm nàng tin tưởng?

Tề Lạc chậm rãi mở to mắt, chỉ thấy được Dận Chân long bào một góc ở bình phong chỗ hơi túng lướt qua, cắn môi cũng thực bát đắc dĩ bất an, nhưng ở thanh triều chính minh cũng chỉ có thể như thế, rốt cuộc nàng không phải một người, có thể dám yêu dám hận, cùng lăm thì vừa chết mà thôi, nàng còn có cha mẹ nàng, Cầu Cầu, cùng với sở ra con cái, có thể nào không từng bước mưu hoa? Nếu là bọn họ ở hiện đại tương ngộ thật là có bao nhiêu hảo hán quá, Tề Lạc trong lòng biết hắn ở vậy không phải chính mình thích Dận Chân, được kính phát tác, lúc này thật sự hôn hồn trầm đầm đã ngủ.

Hoảng khi biến tướng cuốn vào trong phủ, ở trên triều đình vẫn là khiến cho vài phần chấn động, Ung Chính xử sự quả quyết, chút nào không sợ triều thần phản bác,, thậm chí nương việc này lại lần nữa liền tiêu mang đánh khiến cho duẫn tự trong triều thế lực cơ hồ hóa thành vô hình, Ung Chính cá tính bản thân liền có chứa vài phần khắc nghiệt, càng là chỉ trường giận chó đánh mèo. Hắn tuy rằng trong lòng minh bạch hoảng khi dã tâm là nguyên nhân chính, nhưng duẫn tự đâm người âm thầm châm ngòi, trong mắt hắn càng là không thể tha thứ tội lỗi.

Duẫn tự từ thỉnh chỉ nạp trắc phúc tấn lúc sau, hơn nữa bát gia đảng giải thể, Ung Chính luân phiên chèn ép, khí phách đã là thiêu rất nhiều, hơi có chút nhận thua bộ dáng, nhưng là Dận Chân lại không có buông tha hắn, làm trò triều thần mặt, khiến trách duẫn tự vi phạm hắn ý chỉ, kết giao hoảng khi rắp tâm bất lương, ý đồ can thiệp lập trữ việc, hàng vì liêm quận vương, cách đi hết thấy sai sự, lệnh này đóng cửa ăn năn, duẫn đường chờ bát gia đảng trung kiên mặc không lên tiếng, không dám có chút dị nghị, cúi đầu xung thần. Đến tận đây oanh oanh liệt liệt bát gia đảng tan thành mây khói, duẫn tự rốt cuộc vô lực cùng Dận Chân tương bác, Ung Chính hoàn toàn khống chế ở triều cục giang sơn, chính lệnh thông thuận, duy chính nguyên niên bắt đầu thực hành tân chính, vào lúc này cũng có một ít

hiệu quả, đối lập Khang Hi băng hà khi, quốc khố hư không, hiện giờ đã đầy đủ rất nhiều.

Ung Chính đối với tham quan ô lại càng là không lưu tình chút nào, ra tay tàn nhẫn trùng trị một phen, đảo cõng khiến cho quan trường kham ô chi phong được đến tháp ché, lại trị thượng cũng thanh minh không ít.

Trong lịch sử tiếng tăm lừng lẫy Ung Chính tam đại mẫu mực Tông đốc, Lý vẹ, ngạc ngươi thái, điền văn kính cũng không có nhân hiệu ứng bướm bướm mà biến mất, bọn họ từng người mục thủ một phương, thi hành Ung Chính nhiều hạng tân chính, đều lấy được không tồi hiệu quả, ít nhất dân chúng nhật tử cũng tốt hơn thượng một ít. Ung Chính ba năm tháng giêng, các nơi đốc phủ đạo đài càng là đưa lên tới chúc mừng tấu chương, vô luận là nịnh nọt cũng hảo, chân tình thực lòng cũng thế, thấy này đó tấu chương, hơn nữa nhiều lần có điềm lành giáng thế, khiến cho Ung Chính quyền lợi danh vọng đạt cao đỉnh núi, giang sơn hoàn toàn không ché ở hắn trong tay.

Vĩnh Thọ trong cung, Tè Lạc cùng Dận Chân vừa mới ngủ hạ, đã bị Tần ma ma đánh thức “Hoàng Thượng, nương nương, công chúa nàng sinh” vốn đã thập phần mệt mỏi Tè Lạc, lập tức từ Dận Chân trong lòng ngực ngồi dậy, đầu chui vào màn ở ngoài “Ngươi nói Vũ Hi? Nàng sinh? Có từng bình an?” Nói chúc mừng nương nương, công chúa bình an sinh hạ một tử, mẫu tử đều an, công chúa phủ có ý khiến người tiến cung báo tin vui, Tần ma ma vẻ mặt ý cười, trong mắt vui sướng như thế nào đều tàng không được, Vũ Hi tuy bị chăm sóc thực thỏa đáng. Nhưng sinh sản ngày lại một kéo lại kéo, dẫn tới Tè Lạc lo lắng không thôi, hiện giờ rốt cuộc bình an, cũng không khỏi ám tụng A di đà phật.

Tè Lạc bắt đầu lăn lộn lên, muốn mặc tốt quần áo, đi công chúa phủ vấn an Vũ Hi, Dận Chân đáy mắt đồng dạng lộ ra vui sướng, lại duỗi tay đem

Tề Lạc kéo vào trong lòng ngực “Trẫm đã biết được, Tân ma ma ngươi trước đi ra ngoài.”

Thấy Tề Lạc không cam lòng ánh mắt, Dận Chân bất đắc dĩ nhẹ giọng “Đêm hôm khuya khoắc, ngươi muốn đi công chúa phủ?”

“Ta nếu không chính mắt trông thấy sẽ không an tâm, Vũ Hi cũng không hiểu được như thế nào?” Tề Lạc trong giọng nói lộ ra lo lắng, trong lòng biết lúc này thật đúng là không phải ra cung thời cơ, thầm mắng này đáng chết cỗ đại chế độ, thật là tra tấn người.

“Công chúa phủ không phải có người tới báo hết thảy bình an sao? Nay đó nô tài nào dám lừa gạt trẫm? Huống chi còn có ngươi phái đi công chúa phủ hùa hạ Vũ Hi ma ma, ngươi cứ việc an tâm, Vũ Hi sẽ không có việc gì.”

Dận Chân một lần nữa đem Tề Lạc lâu trong ngực trung, nhắm mắt lại trầm giọng mệnh lệnh nói “Ngủ đi, tắm ba ngày ngày, trẫm chuẩn ngươi đi công chúa phủ.” Tề Lạc bĩu môi, tắm ba ngày chính là ngươi không chuẩn, cũng nhất định phải đi, nhích tới nhích lui như thế nào cũng ngủ không được, Dận Chân mở to mắt, “Ngươi rốt cuộc muốn như thế nào?”

“Hoàng Thượng, ngài nói Vũ Hi nhi tử tên gọi là gì hảo?” Tề Lạc đột nhiên nhớ tới đặt tên sự tình, nháy đôi mắt một bộ khiêm tốn thỉnh giáo tư thế.

“Vân tranh, cái này danh trẫm đã sớm nghĩ tới.” Tề Lạc lặp lại hai lần, trong mắt thoáng hiện diệu người ánh sáng, gói Dận Chân cánh tay, “Ta thích cái này danh, đặc biệt là tranh tự, đám mây phía trên, tranh tranh thiết cốt.”

“Vân tranh không chỉ có là Vũ Hi nhi tử, càng là trầm cái thứ nhất tôn tử, như thế nào cũng sẽ không bạc đai, ngươi cũng đương —” Tề Lạc đấm một chút Dận Chân ngực, có thể cảm giác được hắn trêu đùa ánh mắt, một ngữ đốn tặc nói không ra lời, Dận Chân để sát vào nàng bên tai, trầm thấp mỉm cười nói ‘ như thế nào? Vẫn là không nghĩ đương mã mỗ? Hoằng văn hoằng lịch cũng muốn chỉ phúc tấn, tương lai trầm sẽ —’ mang theo mấy phần thỏa mãn, khoe miệng giơ lên, hắn không hề là con nối dõi đơn bạc, hắn một chút tôn vong đầu gối.

“Ta chỉ là trong khoảng thời gian ngắn có chút — vân tranh, ta đây cũng cho hắn khởi cái nhũ danh đi, như thế nào ta cũng là hắn mã mỗ sao.” Tề Lạc nói lên cái này mã mỗ từ, vẫn là tăng thêm ngữ khí, khô tư thật lâu sau, mới thử hỏi “Hoàng Thượng, ngài cảm thấy điểm điểm cái này nhũ danh như thế nào?”

“Vân tranh nhũ danh, vẫn là để lại cho Hiên Doãn.” Dận Chân trực tiếp đánh gãy Tề Lạc nói, Cầu Cầu đều đã đủ làm Tề Lạc kia tiểu tử đau đầu, nếu là có luân công chúa con vợ cả kêu điểm điểm, kia chẳng phải là quá mức bạc đai vân tranh? “Hoàng Hậu, trầm mệt mỏi.”

Tề Lạc cọ cọ, trong mắt xẹt qua uể oải, không cam lòng nhìn xem dận Dận Chân, ngay sau đó cũng khép lại mắt, hắn liên tiếp xử lý hồi lâu triều chính, chỉ định không hảo sinh nghỉ ngơi, không thể lại sǎo đến hắn. Mã mỗ, ai, hiện đại cùng cổ đại thêm lên, chính mình cũng không nhỏ, cũng hắn là có tôn tử, nhưng có lẽ là bị bên người người nuông chiều đi, tổng cảm thấy phảng phát chính mình còn thực tuổi trẻ, tranh thủ trở thành xinh đẹp nhất tuổi trẻ mã mỗ cũng không tồi, nghĩ thông suốt Tề Lạc khoe miệng kiều, ngọt ngào ngủ.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 305

Ma ma cúi đầu cũng không có ngôn ngữ, nàng biết được công chúa là hâm mộ nhu yên khanh khách, Thuận phi nương nương thật sự đem nhu yên trở thành chính mình nữ nhi yêu thương, hiện giờ Thuận phi nương nương ở trong cung địa vị chỉ ở sau Hoàng Hậu, so ở tiêm đế liền vì trắc phúc tấn cung phi muôn cao hơn không ít.

“Hoằng tích ca ca kia...” Nhu Vũ đột nhiên lên tiếng, khiến cho ma ma hoảng sợ, vội làm một cái tịnh thanh thủ thế, Hoàng Hậu nương nương gần nhất xem đến thật chặt, không thể không cẩn thận, nâng lên thanh âm nói “Công chúa, ngài cũng mệt mỏi một ngày, không bằng làm nô tỳ hầu hạ ngài rửa mặt chải đầu sớm chút an trí đi, nô tỳ biết được ngài đối cố luân công chúa tỷ muội tình ý, này đó tiểu y phục vẫn là ngày khác ở thêu hảo.”

Nhu Vũ nhàn nhạt liếc liếc mắt một cái trên bàn bày biện rổ kim chỉ, càng là có chút không phẫn, kiều nhu lộ ra tình ý dạt dào mở miệng “Tỷ tỷ nếu thích Nhu Vũ kim chỉ, kia như thế nào có thể làm nàng thất vọng? Huống chi tranh ca nhi, như vậy xuất sắc, này đó thêu phẩm mặc ở hăn trên người nhất định sẽ rất là đẹp, cũng là bốn cung vừa phân tâm ý.” Nhìn kỹ xem hòng lụa áo bông, nếu là này đó quần áo mặc ở vân tranh trên người, thật là có bao nhiêu hảo.

Ở ma ma giả ý luôn mãi khuyên bảo dưới, Nhu Vũ mới đến đến phòng tắm, làm bên cạnh người đi ra ngoài, thổi lui đẹp đẽ quý giá quần áo trang sức, rảo bước tiến lên thùng gỗ trung, ám áp thủy, hơi mỏng hơi nước, sán

đến nàng da thịt càng vì phấn nộn dị thường, Nhu Vũ thoái mái khẽ hù một tiếng, tay liêu nước ám, bên cạnh ma ma càng là đem ám đồng trung thủy ngã vào đến thùng gỗ trung, trong khoảng thời gian ngắn trong phòng tắm chỉ nghe tiếng nước.

“Ca ca kia rốt cuộc có hay không tin tức? Trước một trận không phải nói sẽ không xa gả sao?” Ma ma nghiêng về một phía thủy một bên hạ giọng “Vương gia nói, hắn vì ngài định hảo người được chọn, nói là Horqin quận vương, ngài gả qua đi chính là phải làm Vương gia phúc tấn.”

“Ngươi đi cùng ca ca nói, bốn cung không hiềm lạ, bốn cung muốn lưu tại kinh thành phòn hoa nơi.” Nhu Vũ quật cường chấp nhất mở miệng, “Dựa vào cái gì Vũ Hi có thể lưu tại kinh thành, bốn cung liền không được, ca ca không phải luôn là nói hắn rất có bản lĩnh sao?”

“Công chúa, Vương gia cũng là vô pháp, nếu là có thể được Mông Cổ thế lực, có thể giúp Vương gia được việc, kia ngài tưởng khi nào trở lại kinh thành không đều là thực tiện nghi? Vương gia chính là phát quá lời thè, ngài còn không tin được Vương gia?”

Nhu Vũ dấu đi đáy mắt khinh thường, nhẹ giọng nói “Ta làm sao có thể tin bất quá ca ca? Bốn cung chính là hắn thân muội tử, ma ma, này chỉ hôn sự còn phải bàn bạc kỹ hơn, hiện giờ Horqin chính là không thể so lúc trước, cũng không có gì đại năng lực, đối ca ca tương trợ hữu hạn, kỳ thật ân bốn cung tưởng không bằng ở quân cận vệ hoặc là Hộ Quân Doanh tuyển thượng một người, nơi đó mặt tì tướng nhưng đều xuất thân huân quý nhà, kia chẳng phải là càng tiện nghi? Bằng bốn cung thủ đoạn cũng đắn đo được, đối ca ca trợ lực cũng lớn hơn nữa thượng một ít.”

“Này -- nô tỳ --” Nhu Vũ nhu hòa vỗ vỗ ma ma tay, hạ giọng nói tiếp “Ngươi chính là bốn cung giáo dưỡng ma ma, nếu là bốn cung xa gả ngài

không phải cũng đến đi theo? Ngài chẳng lẽ không quyến luyến phòn hoa kinh thành? Cố tình muốn đi Mông Cổ ăn hạt cát?”

“Nô tỳ đã biết, thỉnh công chúa yên tâm, nô tỳ sẽ đem những lời này truyền cho Vương gia.” Ma ma cũng có chút bị Nhu Vũ thuyết phục, lưu tại kinh thành vẫn là không tồi, hơn nữa cũng không cần cốt nhục chia lìa, âm thầm cân nhắc muốn đem phương diện này chỗ tốt đều cùng Vương gia giải thích bạch, có lẽ có thể được việc.

Ở các nàng tự giác thiên y vô phùng là lúc, phòng tắm ngoài cửa bóng người chợt lóe rồi biến mất, không có lưu lại một tia dấu vết.

Hôm sau, Nhu Vũ làm ma ma ra cung, đem tự mình thêu tiếu y phục túi tiền chờ đồ vật đưa đến công chúa phủ, ma ma chân trước rời đi, sau lưng Tề Lạc khiến cho Tử Anh đem vài thứ kia một kiện không rơi lấy về trong cung, Vũ Hi có chút sững sờ, Tử Anh nhẹ giọng nói “Công chúa, nương nương là vì ngài hảo, ngài không cần lo lắng, nương nương sẽ không làm bất luận kẻ nào thương đến ngài.”

“Vũ Hi làm ngạch nương lo lắng.” Tử Anh đem Tề Lạc tự tay viết viết thư từ đưa cho Vũ Hi, hành lễ lúc sau rời đi, Vũ Hi mở ra vừa thấy, không cảm thấy hai mắt đẫm lệ mông lung, nhẹ giọng kêu “Ngạch nương, ngài chính là tốt nhất ngạch nương.”

Vĩnh Thọ trong cung, Tề Lạc nhìn trên bàn đã bị mở ra tinh xảo tiếu áo bông, ở bạch bạch mềm mại bông bên trong bọc nhiễm máu đen hơi mỏng một tầng giấy miên, âm ngoan nói “Nhu Vũ…… Nàng thật đúng là hạ đến đi tàn nhẫn tay? Liền như thế ghen ghét Vũ Hi sao?”

“Nương nương, ngươi thả yên tâm, vạn không thể vì bất hiếu đồ vật túc diên thân mình.” Tần ma ma thấy Tề Lạc sắc mặt trắng bệch, liên thanh khuyên nhủ, Tề Lạc thân mình hơi hoảng, trong lòng may mắn không thôi,

nếu không phải đã sớm phát hiện Nhu Vũ không thỏa đáng, ám sinh cảnh giác, sớm bảo người nhìn chằm chằm nàng, hồi bẩm trung có nhắc tới, Nhu Vũ nhiễm huyết, Tề Lạc lúc ấy cũng không có để ý, chính là nghe nói Nhu Vũ vì vân tranh thêu quần áo, những cái đó ở hiện đại xem qua tiểu thuyết tình tiết lập tức rõ ràng lên, nàng tâm địa đảo thật là ác độc, nếu vân tranh thật sự mặc vào này đó quần áo, kia hậu quả không dám tưởng tượng.

Tề Lạc đứng lên, ở trong phòng xoay hai vòng, vẫn là áp không dưới hỏa khí, nàng lúc này lại cố tình phát tác không được Nhu Vũ, rốt cuộc nàng là phế Thái Tử nữ nhi, nếu là phát tác nàng, sẽ làm thật vật và vũng vàng xuống dưới tôn thất hậu duệ quý tộc, ở bị hoảng tích châm ngòi hạ, tái sinh gợn sóng.

Mặc vào chồn tía trường đến rủ xuống đất đại mao quần áo, Tề Lạc bước nhanh đi ra Vĩnh Thọ cung, bên ngoài hàn khí một thời, làm nàng trong lòng lửa giận phảng phát giáng xuống rất nhiều, muôn biền giáo huấn Nhu Vũ tâm, cũng phai nhạt xuống dưới, vòng đi vòng lại chi gian, lại ngẩng đầu khi, thế nhưng đi tới Dưỡng Tâm Điện, bên ngoài nội thị hành lễ thỉnh an, đều có người tiến vân hồi bẩm Dận Chân.

Tề Lạc cũng không tưởng trì hoãn hắn công vụ, muôn xoay người, nội thị cung kính nói: “Hoàng Hậu nương nương, Hoàng Thượng tuyên ngài đi vào” đi vào Dưỡng Tâm Điện đông noãn các, Dận Chân lúc này chính bàn chân ở giường đất bên cạnh bàn xử lý tấu chương, ngẩng đầu thấy Tề Lạc sắc mặt âm trầm, buông bút lông, nhăn chặt mày, quan tâm hỏi “Ai to gan như vậy dám trêu ngươi sinh khí?”

“Hoàng Thượng……” Tề Lạc tới gần Dận Chân, lăng là tẽ ở hắn trong lòng ngực, trong mắt che kín tầng tầng nước mắt, phảng phát lưu động dòng suối, “Nhu Vũ nàng…… Chúng ta đem nàng gả rất xa, làm nàng vĩnh

viễn cõng hồi không được kinh thành, cho hắn tìm một cái không người tốt, ngài xem được không?”

“Nàng lại làm chuyện ngu xuẩn?” Tề Lạc cắn môi cũng không có nói lời nói, suy nghĩ nửa ngày mới đưa sự tình nói ra, hắn là Vũ Hi a mã, hắn là biết được.

Dận Chân nghe xong, trên người lộ ra làm cho người ta sợ hãi lệ khí, trong mắt càng là ghét bỏ không thôi, bang một phách giường đất bàn “Vốn đang muôn cho nàng gả đến mạc tây đi, hiện giờ xem ra không dùng được, trẫm ban chết...”

“Hoàng Thượng, vẫn là làm Nhu Vũ xa vỗ Mông Cổ hảo.” Đoạt ở Dận Chân lại lần nữa lên tiếng phía trước, Tề Lạc nói tiếp “Nàng vẫn là dùng được với, nếu bằng không không phải bạch bạch dưỡng nhiều năm như vậy? Tồn tại chịu tội, mới là đối nàng lớn nhất trùng phạt, ta... Ta không phải thiện lương người, dám thương tổn Vũ Hi, ta là tuyệt đối sẽ không bỏ qua.”

Dận Chân khẽ hôn nàng ấn đường chõ, trấn an nói “Trẫm theo ý ngươi, trẫm nhất định cho nàng chỉ cái tốt.”

Chương 571 xa vỗ ngoại mông

Ung Chính tính tình trời sinh có chút mỏng lạnh, đối hắn xem ghét bỏ người, rất là tuyệt tình, sự tình quan Vũ Hi hắn yêu thương nữ nhi, hơn nữa bởi vì Nhu Vũ tàn nhẫn độc ác, làm Tề Lạc gần nhất mấy ngày tâm thần không được an bình, này càng làm cho Dận Chân bức bối không thôi.

Hoằng tích rất là thông minh, hắn cũng không có tráng trợn táo bạo giúp Nhu Vũ, Dận Chân nhất thời cũng tìm không ra hắn đau chân phát tác, huống chi hoằng tích về điểm này tâm tư bản lĩnh, căn bản là nhập không

được hăn mắt, cũng chưa từng có đem hoằng tích làm như một chuyện, ở Ung Chính âm thầm bày mưu đặt kế dưới, cùng thạc công chúa Nhu Vũ hôn sự đồn đãi nhiều lên, mọi người lời thè son sắt nói, Hoàng Thượng thương tiếc Nhu Vũ, muốn trung kinh thành cấp Nhu Vũ chọn lựa một cái ngạch phụ.

Ung Chính phảng phất vì chứng minh giống nhau, gần nhất mấy ngày liên tiếp triệu kiến quân cận vệ tì tướng cùng với gần chi hoàng thân quốc thích, khiến cho này đó đồn đãi ra dáng ra hình, hoằng tích tuỳ thời không thể thất, cũng âm thầm tương trợ, phảng phất Nhu Vũ lưu tại kinh thành ván đã đóng thuyền giống nhau.

“Công chúa, nô tỳ thật thật là chúc mừng ngài.” Ma ma vui vẻ ra mặt, trong miệng liên tục nói chúc mừng nói “Này trong cung trên dưới cái nào không hiểu được, ngài sắp xuất giá? Hơn nữa vẫn là gả ở kinh thành phòn hoa nơi, vừa mới kia mấy cái tôn thất quận chúa ghen ghét hâm mộ sắc mặt, thật thật là buồn cười.”

Nhu Vũ trên mặt cũng mang theo đặc sắc, lộ ra một phân kiêu ngạo tự đặc, sán đến nàng càng là tôn quý vài phần, nàng cũng không nghĩ tới việc này sẽ như vậy thuận lợi, chẳng lẽ là những cái đó tự mình thêu quần áo túi tiền được Hoàng Hậu nương nương coi trọng? Trong lòng nàng vẫn là muốn lấy lòng Hoàng Hậu, nhẫn nại trụ trong lòng vui sướng, cầm lấy trận tuyển tính toán cấp Tè Lạc thêu cái tân đa dạng bình phong, rốt cuộc Tè Lạc sinh nhật đã có thể mau tới rồi, có lẽ có thể theo kịp thượng.

Mặc kệ cung phi Phú Sát thị như thế nào không tốt, ở kim chỉ thượng đảo cũng là dốc túi tương tặng, một chút đều không có tàng tư, Nhu Vũ cũng học được nghiêm túc, xưng được với trò giỏi hơn thầy, Nhu Vũ trong tay cầm thêu châm, tinh tế thêu bản vẽ, má gian má lúm đồng tiền hàm chứa nhàn nhạt hạnh phúc mỉm cười, đen nhánh trong mắt lộ ra vui sướng thỏa mãn, thậm chí còn có một tia đối tượng lai quyền thế khát cầu, chỉ

cần vừa nhớ tới vừa mới tôn thất quận chúa nịnh bợ nghênh phong, tǎn hưởng kia phân cao cao tại thượng tôn vinh.

“Công chúa..... Công chúa, Hoàng Thượng tú hôn thánh chỉ tới rồi.” Nhu Vũ trong lòng căng thẳng, mới vừa hạ kim chỉ, quát khẽ “Ngươi hoảng cái gì? Không có một chút quy củ.”

“Nô tỳ đáng chết.” Cung nữ quỳ xuống đất thỉnh tội, Nhu Vũ khinh miệt liếc mắt một cái, “Còn không thể bốn cung sửa sang lại quần áo? Như thế nào có thể làm tuyên chỉ người chờ lâu?” Cung nữ quỳ bò đến Nhu Vũ bên chân, duỗi tay đem nàng làn váy chõ nép uốn vuốt phẳng, Nhu Vũ kiêu căng nhìn, thấy hết thấy sẵn sàng, mới bỏ qua một bên cung nữ hướng ra phía ngoài đi đến.

“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế triệu rǎng, cùng thạc cùng ý công chúa tú hôn vì ngoại mông mạc nam bộ đội sở thuộc quận vương nhị vương tử, khâm thử.” Vô cùng đơn giản keo kiệt một đạo thánh chỉ, Nhu Vũ nắm liệt ngồi dưới đất, không thể tin tưởng nhìn tuyên chỉ nội thị, lắc đầu phủ định nói “Không..... Không, tại sao lại như vậy, mạc nam đó là chõ nào? Bốn cung không phải lưu tại kinh thành sao?”

“Công chúa, đây chính là Hoàng Thượng ý chỉ, ngài dám kháng chỉ không tuân?” Nội thị đem thánh chỉ đặt ở phát ngốc Nhu Vũ trong tay, trào phúng nói đến “Cái nào nói công chúa sẽ lưu tại kinh thành? Kia đều này đây tin vịt ngoa sự tình thôi. Chẳng lẽ công chúa còn thật sự? Nay thiên hạ sự tình, còn không phải vạn tuế gia làm được chủ?”

Nhu Vũ phảng phất không có nghe thấy giống nhau, nôn nóng nhìn trong tay thánh chỉ, liều mạng xoa đôi mắt, hy vọng chính mình nhìn làm rõ, ngoại mông mạc nam đó là cực kỳ hoang vắng nơi, cái kia bộ lạc cũng không hoàn toàn thần phục, nghe nói cái kia quận vương nhi tử cực kỳ lỗ mãng, này rốt cuộc là chuyện như thế nào?

“Công chúa, Hoàng Thượng làm nô tài nói cho ngài.” Nội thị đế sát vào Nhu Vũ, hạ giọng nói “Vạn tuế gia chỉ có một con vợ cả ái nữ cố luân công chúa, ngươi lúc trước bị đưa tới tiêm đế, chính là vì xa vỗ Mông Cổ, nếu là ngươi thức thời, có lẽ có thể cho ngươi chỉ cái tốt, nhưng ngài không hiểu được đúng mực, mưu toan cùng cố luân công chúa đua đòi, từ đám mây ngã xuống, đây là vạn tuế gia cho ngươi cảnh cáo, ngài tốt nhất quy củ thành thật đãi gả, nếu là còn dám sinh sự đoan, hù, chó trách Hoàng Thượng không cho ngươi lưu tình mặt.”

Nội thị nói xong này phiên lời nói, không bao giờ xem Nhu Vũ quăng một chút ống tay áo, xoay người rời đi, Nhu Vũ nước mắt từ khói mắt lăn xuống, đại ra lặp lại “Không... Không... Nay không phải thật sự... Không phải...” Bên cạnh cung nữ cúi đầu không nói, các nàng là không thấy được điều sỹ của hồi môn, âm thầm cảm nhận như thế nào thác phương pháp, ngàn vạn không thể trở thành của hồi môn.

Nhu Vũ giáo dưỡng ma ma cũng nắm liết ngồi dưới đất, trong mắt tro tàn một mảnh, nàng là vô luận như thế nào cũng tránh không khỏi, “Công chúa, công chúa.” Nhu Vũ lúc này phản ánh lại đây, nắm chặt thánh chỉ, trong mắt lộ ra một mặt quyết tuyệt, nghiêng ngả lảo đảo đứng dậy, không màng bên ngoài chính bay lông ngỗng đại tuyệt. Trên người nàng ăn mặc quần áo rất là đơn bạc, hướng Vĩnh Thọ cung bước nhanh mà đi, nàng biết được hiện giờ có thể làm Hoàng Thượng thu hồi ý chỉ cũng chỉ có độc chiếm đế sủng Hoàng Hậu nương nương.

Chỉ chốc lát công phu, Nhu Vũ liền tới đến Vĩnh Thọ cung, lúc này nàng trên đầu đầu vai đều đã lạc mảnh bông tuyết, thân mình cũng ở gió lạnh trung không ngừng run rẩy, sắc mặt không bao giờ gấp lại ửng đỏ, tái nhợt như tờ giấy, môi cũng đông lạnh đến phát tím, run run nói “Bốn cung... Yêu cầu thấy Hoàng Hậu nương nương...”

“Công chúa, Hoàng Hậu nương nương thân mình quý giá chịu không nổi mệt, Hoàng Thượng có chỉ, buổi trưa tất yếu nghỉ tạm, hiện giờ nương nương đang ở ngủ yên, là không nỡ đánh nhiễu, cầu công chúa chờ có khó xử nô tỳ, ngài vẫn là mời trở về đi.”

Nhu Vũ thân mình quơ quơ, khẽ cắn môi không thể từ bỏ, nếu bằng không nàng cả đời liền không có trông cậy vào, nghĩ đến Tè Lạc có một bộ mềm tâm địa, đi vào Vĩnh Thọ cung chính điện ở ngoài, quỳ gối trên nền tuyết, tùy ý lạnh lẽo đại tuyết ướt nhẹp nàng hơi mỏng quần áo, gió lạnh một thổi, cơ hồ đông lại thành băng, lúc này nàng đã là không để bụng này đó, chỉ cầu kia một đường cơ hội, không xa gả ngoại mông, chẳng sợ gả đi Horqin cũng hảo.

Tè Lạc lúc này ở ám áp như xuân trắc điện trung, nơi này bị nàng thu thập thành thư phòng, giống như tiêm để giống nhau, cũng không có sắp đặt bình phong, mà là treo tinh oánh dịch thấu lưu li rèm châu, gỗ đàn có khắc phức tạp diễn nhã hoa văn kệ sách, to rộng án thư, phóng nệm dày từ gỗ đàn bày biện, khiến cho trong thư phòng tràn ngập một tia gỗ đàn thanh hương.

Trong suốt cửa kính, có thể đem bên ngoài cảnh tuyết thu hết đáy mắt, Tè Lạc ăn mặc rộng thùng thình sờn xám, tay cầm bút lông Hồ Châu, ngưng thần tĩnh khí ở giấy Tuyên Thành thượng đồ đồ vẽ tranh, ngoài thân hét thảy phảng phát cùng nàng không quan hệ, hoàn toàn say mê với vẽ tranh bên trong, bên cạnh thân xuyên xanh non cung trang cung nữ an tĩnh đứng ở một bên, lặng yên không một tiếng động hầu hạ đặt bút viết mặc.

Không biết qua bao lâu, Tè Lạc rốt cuộc ở giấy vẽ thượng dừng ở cuối cùng một bút, hướng nét mực chưa khô họa tác nhẹ nhàng thổi một hơi, cẩn thận đoan trang sau một lúc lâu, lộ ra vừa lòng ý cười, nhẹ giọng khoang nói “Xem ra ta họa, thật là tiến triển rất nhiều, ở kỹ xảo thượng cũng chỉ do không ít, chờ đến tích nguyệt vào cung, nhất định phải làm

nàng bình giám một chút, nàng... Vẫn là có thể nói lời nói thật.” Nhũng cái đó phù phiếm thổi phồng chi ngôn, tè lạc nghe đều không nghĩ lại nghe, nàng hiện giờ thân phận, chẳng sợ họa một cái tiểu kê ăn mě đồ, nhũng người đó cũng sẽ tán thưởng.

“Nương nương, cùng thạc công chúa ở bên ngoài đã quỳ hơn một canh giờ, nô tỳ nhìn nàng chỉ sợ muôn duy trì không được.” Tử Anh tiến vào hồi bẩm, Tè Lạc thần sắc không có chút nào biến hóa, tuy rằng ngồi ở trong thư phòng, bên ngoài sự tình vẫn là có thể xuyên thấu qua cửa kính nhìn đến rõ ràng, cho dù chỉ có thể nhìn thấy Nhu Vũ nghiêng người, đặc biệt là Nhu Vũ trong tay cầm kia nói minh hoàng hoàng thánh chỉ, ở thiên địa một mảnh màu trắng trung cách thấy được.

“Ngươi làm nàng trở về, bốn cung không nghĩ thấy nàng.” Tè Lạc đem bút lông đặt ở bạch sứ đồ rửa bút trung, tẩy sạch mặt trên mực nước, cúi đầu nhìn Tô Đông Pha đã từng dùng quá bạch sứ đồ rửa bút, ánh mắt nhu hòa thương rất nhiều, ở đồ cổ cửa hàng ngoài ý muốn ngẫu nhiên gặp được từng màn thoáng hiện ở trước mắt, nàng lúc trước cùng Dận Chân các chấp nhất biên, khiến cho cái này đồ cổ cũng không có đánh nát, vì trốn hǎn, dàm mưa lâm bệnh chính mình, uống khô được khi, hận không thể đem này đồ rửa bút quăng ngã, nhưng hôm nay..... Tè Lạc khéo miệng lộ ra ngọt ngào tươi cười, “Này cũng coi như chúng ta giá trị đến ký niêm đồ vật đi, chính là đại ý không được.....”

Tử Anh đi mà quay lại, khó xử nói “Nương nương, công chúa nàng không chịu rời đi, nói đúng không nhìn thấy ngài, nàng tình nguyện đong chép ở Vĩnh Thọ ngoài cung, nô tỳ nói tǎn lời hay, nàng cũng không chịu nghe.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 306

“Ngươi còn ở oán trách ngạch nương?” Ăn mặc màu xanh ngọc sườn xám, quanh thân trên dưới thu thập rất là nhanh nhẹn Nhã Tình dẩn đầu mở miệng, thiếu nữ hoàn hồn, nhìn chính mình ngạch nương, đạm nhiên cười nhạt “Biết được ngài là vì nữ nhi, nhưng... Ngạch nương, nữ nhi là đãi tuyển tú nữ, lúc này đi gặp mặt Hoàng Hậu nương nương khó tránh khỏi khiến cho người khác chú ý, cũng không phải nữ nhi mong muốn.”

“Lời nói không thể nói như vậy, nếu là Đồng gia an ổn, ngạch nương cũng không cần như thế, nhưng từ...” Thiếu nữ đánh gãy Nhã Tình nói, nhẹ giọng nói “Ngạch nương, nữ nhi cũng không muốn gả tiến vương phủ tôn thất, chọn một cái có chí khí bình thường nhân gia mới hảo.”

“Tiểu yêu, này sao được? Ngươi là bá tước phủ đích nữ, sao có thể như vậy tưởng.” Nhã Tình mặt lộ vẻ đau lòng không vui, lôi kéo nữ nhi tay, nhẹ nhàng vỗ vỗ “Ngạch nương là thật sự đau lòng ngươi, lúc trước ngạch nương chỉ có ngươi một cái nữ nhi, ngươi a mĩ lại... Chỉ có ngươi bồi ngạch nương, chính là không gả gần chi hoàng thân quốc thích, kia cũng đến chọn cái hồng dây lưng, huống chi còn có lí...”

“Ngạch nương, lời này không thể nói nữa, này chỉ hôn sự đều có trong cung Hoàng Hậu nương nương làm chủ, nào đến phiên chúng ta chọn người?” Nhã Tình cười khẽ gật đầu, đáy mắt xẹt qua trầm tư, mở miệng nói “Ngươi là không hiểu được Hoàng Hậu nương nương tính tình, nàng là hắn tâm từ nhớ tình cũ người, nếu không phải ngạch nương cùng Hoàng

Hậu nương nương là khuê trung bạn thân, bá tước tước vị cũng lạc không đến ngươi a mǎ trên người, hắn hiện giờ cũng càng sẽ không đổi ngạch nương như vậy, chẳng sợ lại súng thiếp thất đều chưa từng vắng vẻ ngạch nương, nào giống như ở Giang Nam như vậy? Hoàng Hậu nương nương nàng —— luôn là cái Hữu Phúc khí.”

Thấy chính mình ngạch nương vẻ mặt cảm khái, tiểu yêu cũng có một phân tò mò, ở nàng trong trí nhớ phảng phát chỉ thấy quá Hoàng Hậu một lần, vẫn là lại ung thân vương trong phủ, nàng biết được nàng nhũ danh là đương kim Tú a ca Hoằng Mân ban tặng, đã là không nhớ rõ lúc ấy ra sao tình hình, lại chỉ nhớ rõ cặp kia ám áp mỉm cười đôi mắt.

Ở khi còn nhỏ không trở lại kinh thành trước, nàng cùng ngạch nương quá thật là rất khó, nàng a mǎ tuy rằng là rất là thành thật, nhưng lại có phong lưu tính tình, cười ngạch nương lúc sau, cũng khó sửa tập tính, ngạch nương thành hôn nhiều năm lại chỉ sinh nàng một cái, lại không có Giang Nam nữ tử nhu mĩ, lúc trước rất là không được sủng ái, mà thân là nữ nhi, chính mình a mǎ càng là không thèm để ý, thăng đến trở lại kinh thành, ngạch nương cùng lí quận vương phúc tấn đặc biệt là cùng lúc trước ung thân vương phúc tấn giao hảo sự bị a mǎ cùng với bá tước phủ người biết được, tình trạng mới hảo rất nhiều, a mǎ cũng thăng quan, tước vị cuối cùng trang dừng ở không phải rất được sủng hắn trên người, nghe chính mình ngạch nương ngẫu nhiên toát ra tới giọng nói, tiểu yêu suy đoán đến ra, hắn là lúc trước ung thân vương khiến cho sức lực, này có ngạch nương xuất thân Đồng giai nguyên do, nhưng trong đó càng có rất nhiều xem ở Hoàng Hậu nương nương mặt mũi.

Ở kinh thành đã lâu, nàng tuy không yêu ra cửa xã giao, nhưng cũng biết được Hoàng Hậu nương nương rất được Hoàng Thượng coi trọng, độc chiếm đế sủng, Nhã Tình thấy nữ nhi khó được lộ ra tò mò biểu tình, bên

miệng lộ ra ý cười, chính mình cái này nữ nhi, này phân đậm nhiên xử sự, tích nguyệt mới nhìn với con mắt khác đi.

“Nói lên Hoàng Hậu nương nương, ngạch nương cũng không hiểu được như thế nào nói mới hảo, lúc trước ngạch nương cùng nàng tương giao khi, Trí Viễn Công tước phủ nào có hiện giờ quyền thế, nàng cũng bị lúc trước kinh thành minh châu Tề Trân chèn ép, nhưng lại cùng người khác bắt đồng, bình tĩnh ngồi ở dụ thân vương phủ phòng khách trong một góc, vừa không thấy ghen ghét cùng phẫn hận, lại không thấy hâm mộ, đèn bóng trong suốt trong mắt lộ ra một tia xem kịch vui biếu tình, ẩn ẩn hàm chứa một tia trào phúng, liền hướng điểm này, ngạch nương mới chủ động bắt chuyện, rồi sau đó càng là lại……”

Nhã Tình đem lúc trước dụ thân vương phủ sự nói ra tới, trên mặt mang theo hoài niệm, trong mắt ý cười càng là chân thành tha thiết thương hai phán, thậm chí nói lên các nàng kia vài lần kết bạn mà đi, giảng tới rồi trung trong miếu gặp được ung thân vương sự, cảm khái nói “Nếu nói này duyên phận, thật đúng là như thế, lúc trước chúng ta ba người còn nói quá, ung thân vương quá mức thanh lãnh, hắn phúc tấn cũng không dễ dàng, nhưng không thành tưởng nàng thế nhưng thành ung thân vương phúc tấn, hiện giờ càng là Hoàng Hậu nương nương, hơn nữa vẫn là nguyên hậu, lúc trước những cái đó mím cười nói phảng phát ở hôm qua giống nhau, nàng rất được Hoàng Thượng đau sủng, chúng ta ba người bên trong, nàng là nhất minh lý lẽ, cũng là nhất Hữu Phúc khí một cái, này không phải nói nàng hiện giờ là Hoàng Hậu, mà là…… Tóm lại muốn nói Hoàng Hậu rốt cuộc là cái gì tính tình, ngạch nương cũng có chút lấy không chuẩn, người luôn luôn thông tuệ, gặp mặt chính mình cân nhắc đi.”

“Phu nhân, hoàng cung tới rồi.” Nhã Tình hít sâu một hơi, mang theo chính mình nữ nhi xuống xe ngựa, rảo bước tiến lên phủ quý đường hoàng Tử Cấm Thành, nàng hiện giờ là bá tước phu nhân, tuy rằng Đồng gia

không bằng dĩ vãng, chính là đương kim hoàng thượng ngạch nương chính là Đồng gia nữ nhi, cũng sẽ không làm người xem thường, trong phủ mọi việc thuận lợi, Nhã Tình cũng không cầu đại phú đại quý, duy nhất không bỏ xuống được chính là chính mình nữ nhi.

Tuy rằng lí quận vương trưởng tử hoằng là làm người thành thật, nhưng thân mình có chút nhược, tiểu yêu nếu gả cho hắn, tích nguyệt sẽ không bạc đãi, nhưng nếu là hoằng là có bất trắc gì, kia chính mình nữ nhi cả đời không phải công đạo? Thà rằng gả đến thấp một ít, cũng không thể gả cho hoằng là, Nhã Tình biết được, ở Tề Lạc trong lòng, đối tích nguyệt cảm tình muôn so với chính mình tốt hơn một phân, nếu là tích nguyệt thỉnh chỉ, nàng không thấy được không đáp ứng, như thế nào cũng muôn đoạt ở tích nguyệt phía trước.

Tiểu yêu hơi rũ đầu tâm vô bến niệm theo Nhã Tình bước chân, chính mình ngạch nương tâm ý, nàng cũng là cảm kích, kỳ thật gả cho ai đều không sao, chỉ là nhà giam lớn hơn một chút tiểu một ít thôi, tổng cũng thoát khỏi không được thê thiếp tranh sủng tình hình, những cái đó chính mình xem quá nhiều, bởi vậy trừ bỏ chính mình ngạch nương ở ngoài, nàng đối người khác cũng sinh không dậy nổi một phân họ hàng gần chi ý, đạp ở gạch xanh mặt đường thượng,. Không khỏi âm thầm tò mò, thân ở phú quý cũng là nhất phúc tạp hoàng cung, Hoàng Hậu nương nương rốt cuộc ra sao bộ dáng? Vì sao nghe ngạch nương nói, nàng còn rất là tuổi trẻ kiều diễm, còn giống như khuê các khi nhu vậy thuần tịnh xuất trần? Nay như thế nào chịu có thể đâu? Tranh tới đấu đi, lẫn nhau tính kế là thực háo tâm huyết.

Đi vào Vĩnh Thọ cung, tiểu yêu nhịn không được ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái, quay đầu lại nhìn thoáng qua Dưỡng Tâm Điện, âm thầm cảm thán, Hoàng Thượng đối Hoàng Hậu thật là sủng ái không thôi, ly đến như

thế chi gần, nghe nói trong cung mặt khác phi tần sở trụ cung điện, đều cách rất xa.

“Bá tước phu nhân, ngài đã tới. “Tử Anh một thân ma ma trang điểm cười đón đi lên, cúi người hành lễ “Nương nương đã sớm ngóng trông ngài, khả xảo hiện giờ nương nương đang cùng với bình phi nương nương công đạo sự tình, nương nương nói, thật sự là xin lỗi ngài, trước thoảng ngồi ngoài, nàng một hồi liền tới.”

Nhã Tình biết được Tử Anh là Tề Lạc coi trọng người, cũng không dám thắc đại, khẽ vuốt Tử Anh, cười mở miệng nói “Hoàng Hậu nương nương thật là quá khách khí, ta chờ đến lại sợ cái gì.” Quay đầu lại từ ái nhìn thoảng qua nữ nhi, quát khẽ “Đây là Tử Anh cô cô.”

Tiểu yêu dừng lại bước chân, nhẹ nhàng cúi người “Gặp qua Tử Anh cô cô.” Tử Anh liên vội vàng tránh đi, mở miệng nói “Này nhưng không đảm đương nổi, không đảm đương nổi.” Tân gẫu gian, Tử Anh lanh các nàng đi vào thiên điện tiểu phòng khách, nơi này bày ra bài trí có chút đơn giản, nhưng lại lộ ra nhu nhu ám áp cùng thoải mái, phân phó cung nữ thượng trà, “Bá tước phu nhân, ngài thả tại đây an toạ, có phân phó chỉ lo kêu cung nữ, chó có khách khí, gần nhất Hoàng Hậu nương nương vội vàng tuyển tú sự tình, thật nhiều phúc tấn phu nhân đều đi vào cung tới, cũng tất cả đều bị nương nương ở chính điện đuổi rồi đi, mấy ngày trước đây chỉ ở chỗ này gặp qua cùng thụy quận chúa cùng duệ ca nhi.”

Nhã Tình ý cười càng đậm thượng một ít, tự nhiên sẽ hiểu đây là Tử Anh ở trong tối chỉ, này tuy rằng không lặm xa hoa thật là Hoàng Hậu tiếp đãi thân cận người địa phương, hơn nữa Tề Lạc lại làm Tử Anh thân nghênh, này phân vinh quang đúng là khó được, cũng không có cảm thấy chịu vắng vẻ, Tử Anh cùng Nhã Tình nói thượng hai câu, liền xoay người rời đi.

Tiểu yêu lúc này mới lặng yên khắp nơi đánh giá, Nhã Tình nhẹ giọng nói “Đây là nương nương tính tình, nàng không mùng xa hoa bài trí bày ra, càng thiên vị thoái mái.” Tiểu yêu gật gật đầu, nàng gia cụ tuy rằng cũng là trân quý gỗ từ đàn sở chế, lại vừa không nạm vàng, cũng không mang theo ngọc, chỉ là có khắc một ít hoa văn, sở ngồi ghé trên cũng bày ra này nệm dày tử, ngồi dậy cực kỳ mềm mại thoái mái.

Hơi ngồi một hồi, liền nghe thấy bên ngoài tiếng bước chân vang, mành lại lần nữa bị đẩy ra, nhã thanh mẹ con vội đứng lên, tiểu yêu quy củ cúi đầu, chỉ nghe thấy thanh thúy trung lộ ra ám áp nói âm truyền đến “Nhã Tình, chậm trễ, không nghĩ tới sự tình sẽ nhiều như vậy.”

“Cấp Hoàng Hậu nương nương thỉnh an.” Nhã Tình cùng tiểu yêu đại lễ thăm viếng, Tè Lạc vội nâng dậy Nhã Tình, “Mau đứng lên, không cần đà lê.” Theo sau lôi kéo Nhã Tình, làm nàng ngồi ở bên người, cẩn thận đại lượng tiểu yêu liếc mắt một cái, thanh tú trầm tĩnh, trên người lộ ra kia phân đậm nhiên, đặc biệt làm Tè Lạc thích, đó là chân chính nhìn thấu hết thảy đậm nhiên, mà không phải làm bộ ra tới kia phân không thèm để ý.

“Đây là người nữ nhi đi, cũng có mấy năm không thấy, trổ mã càng thêm hảo.” Nhã Tình liên tục khiêm tốn, “Đảm đương không nổi nương nương khích lệ.”

Tè Lạc tự nhiên sẽ hiểu Nhã Tình lần này tiến cung nguyên do, chủ động cùng tiểu yêu bắt chuyện lên, thấy nàng nói chuyện tuy rằng mềm nhẹ nhưng cũng lộ ra khó được chủ kiến không leo lên, trong lòng càng là đối nàng yêu thích thượng hai phân, nghĩ tới lúc trước nàng cùng Hoằng Mân gặp nhau, không khỏi trong lòng cũng có chủ ý, thậm chí có phải hay không trước an bài bọn họ tái kiến thượng một mặt, nếu là có hảo cảm, lại làm an bài cũng không muộn, có thể tương tượng tới rồi tiểu yêu tú nữ thân phận, cũng liền ấn hạ tâm tư, nàng bất đồng Vũ Hi, quá mức đáng chú ý ngược lại không tốt, hơn nữa Hoằng Mân phúc tấn tuy rằng chính mình

làm được chủ, nhưng Dận Chân kia chỉ sợ sẽ suy xét rất nhiều, rốt cuộc Hoằng Mân là đích trưởng tử, mà hoằng lịch lại là Dận Chân mặc định kế vị người được chọn.

Tiểu yêu ở đáp lời trung trộm đánh giá ngồi ngay ngắn Tề Lạc, không có mặc Hoàng Hậu phượng bào, người mặc tím đậm nghiêng khâm áo cỗ đứng tỳ bà khẩu trang phục phụ nữ Mân Thanh, trên đầu cũng không có châu quang lóng lánh, đeo toàn bộ đều là trân châu tích cóp thành đồ trang sức trang sức, tản ra nhu hòa ánh sáng, trên mặt da thịt trắng nõn trong suốt không thấy một tia nếp nhăn, đèn nhánh trong mắt lộ ra ám áp ý cười, phảng phát quyên lưu giống nhau, làm người nhịn không được tới gần.

Hoàng Hậu nương nương đúng như ngạch nương lời nói, bị Hoàng Thượng nuông chiều, tính tình thuần tịnh, nhưng ở nàng trong mắt ngẫu nhiên hiện lên sắc bén cùng tôn quý, cũng không chấp nhận được bất luận kẻ nào coi khinh này thân phận, nàng chính là vị chủ trung cung, mẫu nghi thiên hạ nguyên hậu. Tiểu yêu trong lòng dâng lên một tia kính ý, có thể ở phức tạp cung đình trung bảo trì địa vị củng cố, còn độc chiếm đế sủng, này thủ đoạn tuyệt đối không thể thiếu, nhưng lại còn có thể giống như Hoàng Hậu như vậy tâm tính, chỉ sợ đây mới là Hoàng Thượng coi trọng đi.

“Nương nương, a ca nhóm hướng ngài thỉnh an.” Tử Anh tiến vào hồi bẩm, Tề Lạc sững sót một chút, mỉm cười nhìn có chút kinh hoảng tiểu yêu, thật đúng là vừa vặn.

Chương 574 lại lần nữa gặp nhau

Tề Lạc thấy tiểu thiên thần tình trung lộ ra một chút hoảng hốt, âm thầm bật cười, nhẹ giọng an ủi “Ngươi là Nhã Tình nữ nhi, không cần như thế khẩn trương.”

“Hoàng Hậu nương nương.” Tiếu thiên nhẹ giọng kêu, ánh mắt phiết hướng về phía bên trong rèm châu lúc sau, Tề Lạc biết được nàng muốn đi tránh một chút, càng là cảm thấy nàng thực thủ quy củ, tươi cười nhiều vài phần thường thức, lại lần nữa mở miệng nói “Bọn họ chỉ là tới thỉnh an, một hồi liền sẽ cái vội công khóa đi, không có việc gì.”

Tiểu thiên còn tưởng nói nữa ngữ, lại bị Nhã Tình dùng ánh mắt ngăn lại, đem đầu rũ đến càng thấp một ít, trong lòng dâng lên một tia ngượng ngùng, không hiểu được hắn có phải hay không còn giống như trong trí nhớ như vậy, có một đôi đẹp ám áp đôi mắt.

Hoằng Môn bọn họ ba người đi đến, đầu tiên là sưng sốt, không nghĩ tới chính mình ngạch nương này còn có người ngoài ở, Hoằng Môn hơi nhíu một chút mày, ngay sau đó giãn ra khai, đối với Tề Lạc khuê trung bạn thân Nhã Tình hắn vẫn là nhớ rõ, hoằng lịch quét Nhã Tình liếc mắt một cái, liền đem ánh mắt trực tiếp dừng ở Tề Lạc trên người, thấy nàng hồng nhuận trên mặt lộ rõ ràng ý cười, mới yên lòng.

“Nhi tử cấp ngạch nương thỉnh an.” Ba người đồng thời thi lễ, “Đứng lên đi.” Tề Lạc hướng đã là đứng dậy Nhã Tình một lóng tay, giới thiệu nói “Đây là ngạch nương lúc trước bạn thân, hiện giờ là bá tước phu nhân, các ngươi cũng trông thấy.”

Nhã Tình muốn ngồi xổm thân, Tề Lạc duỗi tay giữ chặt, hoằng lịch cũng không có quá nhiều chú ý, phải nói từ hắn vào cửa bắt đầu liền đem toàn bộ tinh lực đặt ở chính mình ngạch nương trên người, chỉ là hướng Nhã Tình cạn đầu, Hoằng Trú nhưng thật ra tờ mờ nhiều đã quên hai mắt, thậm chí còn nhìn rõ ràng mang theo một tia ngượng ngùng tiểu yêu, mãn nhãn nghi hoặc.

“Bá tước phu nhân an.”

Hoằng Mân trong mắt mỉm cười, chắp tay thi lễ, Nhã Tình vội vàng tránh đi không chịu, “Ngạch nương, ngài có từng dùng chén thuốc?”

Hoằng lịch trực tiếp quan tâm mở miệng, thấy Tề Lạc lộ ra không kiên nhẫn biểu tình, tiến lên hai bước, một sửa vừa mới nghiêm túc trang trọng hoàng tử diễn xuất, mang theo một tia làm nũng bộ dáng, lôi kéo Tề Lạc tay “Ngạch nương, ngài không thể làm nhi tử lo lắng, hơn nữa chén thuốc một chút đều không khổ.”

“Nói bậy, ta nơi nào là ngại khổ tới.” Bởi vì Nhã Tình ở một bên, Tề Lạc cũng không khỏi đỏ mặt lên, nhẹ chọc hoằng lịch cái trán, “Là, là, ai nói ngạch nương ngại khổ?” Hoằng lịch lay động đầu vội vàng phủ định, hướng bên cạnh Tử Anh đưa mắt ra hiệu, bọn họ mỗi ngày đều lúc này tới thỉnh an, chính là muốn xem Tề Lạc dùng được, tính bị nàng tránh thoát đi, chỉ cần tưởng tượng đến chính mình ngạch nương trúng độc nguyên do, hoằng lịch liền tâm như dao cắt, tươi cười càng là trọng thương vài phần, thậm chí mang theo một tia đau sủng.

“Ngài chính là nói qua, thích nhất Giang Nam cảnh trí, Hoàng A Mã chính vụ bận rộn, vô pháp mang ngài đi du ngoạn, nhi tử tương lai tất sẽ bồi ngài đi Giang Nam, cho nên hiện tại muốn hảo sinh dùng được, mới có tinh lực đi du ngoạn.”

“Liền hiểu được chọn dễ nghe nói.” Tử Anh bưng canh chén một lần nữa đi ra, hoằng lịch vội tiếp nhận dùng cái thìa quấy chén thuốc, thấy chỉ là ám áp gật gật đầu, đem canh chén đưa cho Tề Lạc.

“Ngạch nương, ngài hiện giờ tuy đi không được Giang Nam, nhưng nhi tử nghe nói Hoàng A Mã ở tu Viên Minh Viên, nhi tử riêng tìm chút người giỏi tay nghề, đơn độc ở Viên Minh Viên cho ngài khai ra một cái tiểu vườn, tu một ít phía nam đình đài lầu các, bảo đảm phong vận sẽ không kém thượng một phân.”

“Khó mà làm được, Hoàng Thượng vừa mới hạ chỉ muốn đơn giản không được xa xỉ, ngạch nương như thế nào có thể phá lệ? Lời này muốn cho ngươi Hoàng A Mã hiểu được, phi giáo huấn ngươi không thể.” Tè Lạc ở ba cái nhí tử khẩn nhìn chầm chằm dưới, hướng Nhã Tình ngượng ngùng nhìn thoáng qua, nhắm mắt lại đem chén thuốc uống cạn, Hoằng Trú đoạt ở hoằng lịch phía trước, đem trang kẹo mâm phúng đến chính mình ngạch nương trước mặt, “Ngạch nương, dùng cái này áp một áp.”

“Ngạch nương, ngài không hiểu được, hoằng lịch chính là có không ít bạc, lần này vì cho ngài tu vườn đều công hiến ra tới, Hoàng A Mã cũng đáp ứng, cũng không biết tiểu cữu cữu biết được suất sỹ như thế nào?” Hoằng Mân biểu tình chuyên chú đối với Tè Lạc nói đến, Hoằng Trú ở bên cạnh liên tục gật đầu, giơ lên tay nhỏ “Còn có ta, cũng có ra bạc, chính là tú ca không ra, hắn không hiểu thuận ngạch nương.”

Hoằng lịch gõ một chút Hoằng Trú sọ não, giáo huấn nói “Tú ca tuy rằng không ra bạc, nhưng ngạch nương thiên vị tây học, trong đó một cái tiểu vườn nhưng đều là tú ca thiết kế, tú ca tài học là tốt nhất.”

“Tú ca……” Hoằng Trú đáng thương hèn nhỉn Hoằng Mân, mấp máy cái miệng nhỏ, lấy lòng tươi cười tràn đầy trên mặt, đem khay giơ lên Hoằng Mân kia, “Tú ca, ngươi ném thử, có ngươi thích ăn”

“Hảo, các ngươi cũng không sợ người chê cười.” Tè Lạc nhẹ nhàng lắc đầu, này ba cái nhí tử cá tính các không giống nhau, chỉ cần ghé vào cùng nhau liền sẽ náo nhiệt đến không được, ánh mắt dừng ở Nhã Tình trên người, nhẹ giọng nói: “Ngươi cũng không phải người ngoài, bọn họ quán là như thế, ngươi chớ có để ý.”

“Đây là a ca nhóm hiểu tâm, càng là ngài phúc khí” Nhã Tình trong mắt lộ ra một tia hâm mộ, con vợ cả hoàng tử không chỉ là tranh đua bá học, còn như thế hiểu thuận, nghĩ chính mình nhi tử, cũng không khỏi lắc đầu

thở dài, lặng yên đánh giá Hoằng Mân, khuôn mặt tuấn dật, đen bóng trong mắt hàm chứa ám áp, phảng phất xuân phong phát quá ý cười, là ba cái hoàng tử trung lớn lên tốt nhất một cái, tự thân tài học cũng hảo, chính là nghe không được tiếng cười nói chuyện, cũng không có dã tâm, một lòng chỉ nghĩ làm Hiền Vương bộ dáng, với ngôi vị hoàng đế chỉ sợ là vô duyên.

“Hoằng Mân, ngươi còn nhớ rõ sao? Lúc trước ngươi cùng tiểu yêu gặp qua.” Tề Lạc nghĩ nghĩ, cơ hội khó được không đề phòng đầy một phen. Xem bọn hắn hai người có phải hay không có duyên phận, nàng chính là không nghĩ làm chính mình nhi nữ manh hôn ách gả, ở điều kiện cho phép dưới tình huống, tận lực làm cho bọn họ lẫn nhau có hảo cảm, như vậy hôn sau mới có thể hảo hảo ở chung.

Tiểu yêu thân mình khẽ run lên, thấp giọng thỉnh an “Gặp qua ba vị a ca.” Hoằng lịch trong lòng có ti hò nghi, ngay sau đó sáng tỏ, nhìn thoáng qua, rất trầm ổn thành thật, dung mạo tuy rằng không thấy thực xuất sắc nhưng cũng còn đậm vào mắt, chính là phảng phất có chút thanh lãnh, không hiểu được về sau sẽ như thế nào, hướng bên người Hoằng Mân nhuộng mày, cái này chính là ngạch nương coi trọng, ca, hướng ngươi chúc mừng.

Hoằng Mân tươi cười bất biến, chớp chớp mắt, hoằng lịch, ngươi cũng không xa, ngạch nương đến lúc đó nhất định sẽ cho ngươi chọn lựa cái càng hợp tâm ý.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 307

“Nương nương, nô tỳ đã sớm nói qua, tuyển tú là nhất rườm rà, một tia đều qua loa không được.” Tân ma ma thấy Tề Lạc mệt mỏi chán chường, cũng thực đau lòng khuyên giải nói “Này đó muốn chỉ hôn tôn thất nương nương như thế nào cũng nhìn thấy thấy, dư lại sơ tuyển, ngài liền lấy cái nghĩ cách liền thành, tự nhiên có bọn nô tài tận tâm, chỉ cần...”

Để sát vào Tề Lạc, tiếp nhận đã là có chút ám áp lụa khăn, cẩn thận nhìn một cái Tề Lạc đôi mắt không hề sưng đỏ, cẩn thận sửa sang lại nàng sườn xám, hạ giọng nói “Những cái đó dụng tâm kín đáo tú nữ ngài chỉ cần nắm giữ ở, ở trong cung còn không phải nhậm ngài đắn đo? Các nàng quy củ còn hảo, nếu là hơi có dị động, ngài lấy cái sai làm liêu thẻ bài cũng là được, này hậu cung sự, vẫn là đến Hoàng Hậu nương nương quyết định, cái nào dám ở ngài trước mặt làm càn?”

Tề Lạc trầm mặc một lát, không tiếng động thở dài một hơi, không có ngôn ngữ, cũng không có cảm thấy kiêu ngạo, có thể quyết định người khác vận mệnh, chỉ còn lại mệt mỏi, cùng với một phân sắc bén, mặc kệ trong lòng đối này đó hoa kỳ thiếu nữ như thế nào đồng tình thương hại, nàng đều sẽ không dễ dàng buông ra Dận Chân tay, ích kỷ người chỉ cần chính mình hạnh phúc người nhà hạnh phúc cũng liền thành, bị gia tộc cho kỳ vọng cao tú nữ tuy rằng đáng thương, nhưng đây là thời đại này vẫn đè, cùng chính mình có gì can hệ?

Ung Chính ba năm tháng tư khắp nơi trù tính đã lâu tuyển tú ở mọi người chú mục dưới, oanh oanh liệt liệt kéo ra sơ tuyển màn che, Tề Lạc ra ngoài mọi người dự kiến, trừ bỏ cầm cái đại chủ ý, đem sơ tuyển sự tình tất cả đều giao cho bình phi Lý thị xử trí, ở người ngoài suy đoán trung! Nhàn nhã tự đắc ở Vĩnh Thọ cung quá thư thái cuộc sống gia đình, Hoằng Trú càng là được đến Dận Chân cùng Hoằng Mân hoằng lịch chiêu cố, cố ý giảm bớt công khóa, làm hắn không có việc gì liền tới bồi Tề Lạc, bọn họ rất sợ, Tề Lạc trên mặt không thèm để ý, đem sự đặt ở trong lòng, bị thương tâm thần.

Hoằng Trú thích nhất như vậy mệnh lệnh, không chỉ có thoát khỏi những cái đó công khóa, còn có thể thường thường bạn ở chính mình ngạch nương bên người, nào tìm tốt như vậy sự? Tự nhiên tận lực gấp rắc rối nga, không phải, đậu Tề Lạc vui vẻ.

“Cũng không hiểu được, Hoàng Thượng gần nhất ở vội chút cái gì?” Tề Lạc lêch qua gỗ nam nạm ngọc thạch trên giường, trong tay thường thức lão một thanh ngà voi oa bính truyền thượng đá quý quạt hương bồ, trong mắt tuy rằng rất là bình tĩnh, nhưng ngũ khí ly lộ ra một tia u oán, nàng đã là mười dư mặt trời lặn có nhìn thấy Dận Chân, muốn đi Dưỡng Tâm Điện bồi hắn dùng bůa, lại luôn là bị người khác giữ chặt, nói là bên ngoài chợt lạnh chợt nhiệt, Hoàng Thượng lo lắng nàng cảm lạnh, không cho loạn đi, Tề Lạc nhấp môi, này tính vì nàng hảo? Chẳng lẽ nàng liền chiêu cố không hảo tự mình?

“Quang đưa tới này đó sự vật có tác dụng gì? Người lại không cho thấy, cũng không tới Vĩnh Thọ cung” Tề Lạc cảm thấy chính mình ngũ khí càng thêm ai oán, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một tia cảnh giác, giống như khuê phòng oán phụ? Đem trân quý hiếm lạ cây quạt ném vào bên cạnh chất đầy Dận Chân ban thường trên bàn, “Đều thu đi, ta nhìn phiền.”

Tử Anh đám người đem các màu vật phẩm thu hảo. Tè Lạc tay chống đầu, tâm tình tương đối bực bội, cũng ngủ không an ổn, nhìn thấy Tần ma ma hỏi “Dự tuyển nhu thế nào?”

Tần ma ma tự nhiên hiểu được Tè Lạc gần nhất rất là nhảm chán, tìm hiểu tuyển tú sự, cũng là muốn tìm chút việc vui, liền đem nghe thấy thú vị truyện cười nói ra tới, “Bình phi nương nương rất là ồn thỏa, sơ tuyển không ra một tia sai lầm, chỉ là những cái đó tỉ mỉ huấn luyện ra tú nữ cũng đều vào phục tuyển, chỉ sợ sẽ ở trong cung ngày ngốc một đoạn nhật tử.”

Tè Lạc nằm thảng xuống dưới, Tần ma ma vội tiến lên gầm vóc chăn mỏng triển khai, cẩn thận cái hảo, muốn mở miệng khuyên thương hai câu, “Các nàng đều là xuất thân huân quý nhà, lại bị tỉ mỉ dạy dỗ quá, có thể sơ tuyển đều bất quá?” Tè Lạc nhắm mắt lại, nàng tự nhiên trong lòng biết rõ ràng, những người này nếu là dự tuyển đều bất quá, kia bên ngoài đòn đai sẽ càng sâu, gần nhất Dận Chân mấy ngày không có tới, hậu cung liền có chút đòn đai, chính mình muốn thất sủng sao? Âm thầm nghiên răng, những người này thật đúng là nhàn, chẳng lẽ bọn họ nhìn không thấy Ung Chính bận về việc chính sự? Chẳng lẽ còn hàng đêm sênh ca? Hắn làm bằng sắt thân mình cũng chịu không nổi, cũng không hiểu được bát quái người đều tưởng chút cái gì, thật hắn là cho các nàng tìm điểm sự làm.

Tần ma ma thấy Tè Lạc ngủ say, tay chân nhẹ nhàng lui đi ra ngoài, khéo miệng hướng về phía trước nhếch lên, Hoàng Thượng tuy rằng vội, lại trước nay không có xem nhẹ ngài, này lại đuổi kịp Hoàng Thượng... Hắn thật thật là đem ngài đặt ở trong lòng.

Theo này đó thông qua sơ tuyển tú nữ trụ tiến Trữ Tú Cung chuẩn bị phục tuyển, nặng nề hậu cung bởi vì này đó hoa hòe lộng lẫy chính trực tuổi thanh xuân tú nữ đột nhiên náo nhiệt rất nhiều, cấp bình tĩnh hồ nước

mang đến sinh khí, cũng dấu diếm hung hiếp, vốn dĩ đã tâm chết các phi tàn, phảng phát một lần nữa sống lại đây, bắt đầu liên tiếp hoạt động lên. Tề Lạc được đến bình phi bẩm báo, cười khẽ an ủi vài câu, đem chung trà đặt ở trên bàn, nhìn cung kính đứng thăng bình phi, ý có điều chỉ nói “Việc này bốn cung biết được, tuyển tú sự ngươi an bài thực hảo, bốn cung biết được tuyển tú sự ròm rà, ngươi cũng mệt mỏi hồi lâu, không ngại nhiều bồi bồi nhu yên, đã nhiều ngày nàng tới Vĩnh Thọ cung thỉnh an, bốn cung đảo thật đúng là thích nhu yên nha đầu này, hiểu chuyện hiểu thuận, bình phi ngươi dạy dưỡng thực hảo.”

“Thần thiếp đảm đương không nỗi nương nương khen, là nhu yên tính tình hảo.” Bình phi không dám kể công, giữa mày hòa hoãn kia ti câu nệ, lộ ra điểm điểm từ ái, trong lòng biết được, Hoàng Hậu nương nương đây là nhắc nhớ nàng không cần nhúng tay tiến cung phục tuyển tú nữ sự tình, ngẩng đầu thấy nhận thấy được Tề Lạc trong mắt hiện lên kia phân khinh miệt, bình phi vội che lại biểu tình, nàng chưa từng có coi khinh quá Hoàng Hậu, tuy rằng sơ tuyển là nàng ở an bài, nhưng là một phân đều không thể gạt được chỉ ở Vĩnh Thọ cung an dưỡng Tề Lạc, có thể độc chiếm đế sủng, nơi nào là không có bản lĩnh người?

Tuy gần nhất không hiểu được từ đâu ra tin tức, Hoàng Hậu nương nương sắp thất sủng, Hoàng Thượng tất sẽ nương lần này tổng tuyển cử quảng nạp hậu cung, triều chính cung cõi dưới, không hề độc sủng Hoàng Hậu, nâng hạnh nhu thuận kiều nộn uớt át tú nữ, chèn ép uy danh hiển hách Trí Viễn Công tước phủ tóm lại này đó đòn đai, theo Ung Chính hồi lâu không có bước vào Vĩnh Thọ cung truyền đến càng thêm giống thật sự giống nhau.

“Nhu yên cũng thực thích Hoàng Hậu nương nương, nàng vẫn luôn thực kính nể ngài tài học, luôn là cùng thần thiếp nói lên, ngài họa tác như thế nào như thế nào hảo.” Bình phi trên mặt lộ vị một phân hổ thẹn., Nhẹ

giọng nói “Ngài là biết được thần thiếp, vốn là không có gì tài học, kinh nhu yên như vậy vừa nói, thần thiếp mới kinh ngạc phát hiện, nhu yên trừ bỏ kim chỉ nữ hồng ở ngoài, cũng muốn học điểm bản lĩnh mới thành, có thể học được ngài một phần linh khí, vậy đủ nàng hưởng thụ bất tận.”

“Bình phi, ngươi ý tứ bốn cung biết được, cầm kỳ thư họa nếu nói có bí quyết, chỉ cần một cái khổ luyện mà thôi, lúc trước bốn cung tự cũng bị Hoàng Thượng nói thành là hình tán không có gân cốt.” Tề Lạc nghĩ đến lúc trước Dận Chân tay cầm tay khinh nàng viết tự khi tình cảnh, trong lòng tuy rằng ngọt ngào, nhưng cũng âm thầm oán trách hắn chỉ lo triều chính, liền mặt đều không thể gấp, buông tâm tư, nghĩ nghĩ nói “Nếu nói nhu yên tương lai cũng tất sẽ hoạch phong cùng thạc công chúa, cũng đến có cái có thể dạy dỗ nàng cầm kỳ thư họa người, nhưng hôm nay bất đồng ngày xưa, thân ở hậu cung, sao có thể làm người dễ dàng tiến vào?”

“Nương nương, thần thiếp chỉ là cảm thán hai câu, đảm đương không nổi thật sự.” Bình phi kinh sợ, sợ Tề Lạc tâm sinh hiểu lầm, Tề Lạc cười khẽ an ủi nói “Bình phi, không cần như thế, tính tình của ngươi bốn cung là biết được, như vậy đi, này giới tú nữ tất có am hiểu cầm kỳ thư họa người, đến lúc đó đặt ở ngươi trong cung dạy dỗ một chút nhu yên, ngươi xem coi thế nào?”

Thỉnh thích một tiếng, bình phi quỳ gối Tề Lạc trước, ngẩng đầu nói “Nương nương, thần thiếp vạn không dám bởi vậy ý tưởng, thần thiếp thật là chỉ là đau lòng nhu yên, nàng là thần thiếp tự mình nuôi nấng lớn lên, cũng là thần thiếp mệnh căn tử, tuy không trông cậy vào nàng cùng cố luân công chúa giống nhau, nhưng cũng muốn cho nàng trừ bỏ nữ hồng phẩm tính ở ngoài, nhiều điểm kiến thức, thần thiếp như thế nào đối tú nữ có nhớ thương? Thần thiếp chỉ hy vọng nhu yên có thể mọi việc thuận lợi”

Tề Lạc rất là cảm động, tự mình đứng dậy nâng dậy bình phi, thấy nàng trong mắt hoảng sợ cùng kia tầng lo lắng hơi nước, trong lòng dâng lên

một phân không thoái mái, chẳng lẽ chính mình chính là cái loại này ác độc Hoàng Hậu? Một ngày không tìm phi tử phiền toái liền quá không được nhật tử? Nàng phảng phất cũng không dùng như thế nào thủ đoạn, chỉ là thử một chút, như thế nào làm nàng như thế sợ hãi?

“Bỗn cung biết được ngươi yêu thương nhu yên tâm tư, cái nào đương ngạch nương không ngóng trông nhi nữ phẩm mạo song toàn?” Tè Lạc lôi kéo bình phi ngồi xuống, nhìn nàng khóc mắt khó nén nước mắt, vỗ vỗ tay nàng, dấu đi ngày thường ngũ khí xa cách tôn quý, mang theo mấy phần chân thành tha thiết mở miệng nói “Nhu yên ngươi thật sự giáo dưỡng thực hảo, tương lai bốn cung cũng tất sẽ cho nàng chỉ hảo nhân gia, ngươi dụng tâm bốn cung thấy được, cho ngươi thấu cái thật đế, bốn cung tương lai còn có đại sự muôn ngươi tới chưởng quản, cho nên ngươi chớ có đa tâm, hảo sinh chăm sóc nhu yên chính là, nhu yên cầm kỳ thư họa, bốn cung nếu là có nhàn rỗi sẽ tự mình chỉ điểm, nếu là không được không, bốn cung sẽ tìm thỏa đáng người dạy dỗ nhu yên, nàng tương lai là đại thanh cùng thạc công chúa, như thế nào cũng không thể mất Hoàng Thượng thể diện, chính là ngươi không đề cập tới khởi, bốn cung cũng sẽ an bài.”

“Ta Hoàng Hậu nương nương ân điển, thần thiếp đại nhu yên ta Hoàng Hậu nương nương.” Bình phi đứng dậy, khăng khăng doanh doanh hạ bái, tè cộm lại trấn an nàng vài câu, bình phi mới cáo từ rời đi.

“Ai, cái này bình phi cũng có chút quá mức cẩn thận.” Tè Lạc có chút cảm khái, Tân ma ma ở bên cạnh nhìn thấy toàn quá trình, trong mắt hiện lên một tia kính ý, thấp giọng nói “Nương nương, liền bởi vì bình phi nương nương cẩn thận, mới có thể ở tiêm để bình yên vô sự, Hoàng Thượng cũng là nhìn trọng điểm này mới tấn phong với nàng, ngài không phải cũng bởi vì nàng thức thời mà tính toán đem trong cung sự giao cho nàng, bởi Hoàng Thượng đi Viên Minh Viên”

Tè Lạc bỗng nhiên đứng lên, tức giận nói “Cái nào muôn bồi hắn đi Viên Minh Viên? Ta cảm thấy trong cung rất tốt, không đi chính là không...” Dừng lại lời nói, nhiều ngày không thấy người thế nhưng xuất hiện ở trước mắt, Tè Lạc có tức giận nhưng càng nhiều là vui sướng, cùng hắn ánh mắt giao triền ở bên nhau, sau một lát dời đi tầm mắt, không cốt khí nhẹ giọng “Ta đi còn không được sao.”

Chương 577 sinh nhật tình sự

Vĩnh Thọ trong cung nhất thời yên tĩnh vô ngữ, cung nữ nội thị đều đã lui ra ngoài, chỉ cần chỉ còn lại Dế hậu hai người. Dận Chân đem vừa mới Tè Lạc biểu tình thu hết đáy mắt, bên miệng cong ra một đạo ý cười, nháy chân từng bước một đến gần.

Tè Lạc muôn lui về phía sau, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến gần nhất mười dư ngày vắng vẻ... Đó là vắng vẻ, có khí thực, dương mặt trong mắt lộ ra tức giận nhìn hắn, không chút nào lùi bước tương làm, ba quang lưu chuyển chi gian lộ ra chính là ngươi không đúng biểu tình, Dận Chân đến gần, duỗi tay nàng lông mi, trầm thấp trong thanh âm mang theo một tia kiêu ngạo, truyền vào Tè Lạc trong tai phá lệ làm tức giận phẫn “Ngươi tưởng trã?”

Vốn có tâm mạnh miệng hai câu, Tè Lạc lại cảm thấy đều là thành thân lâu như vậy, Vũ Hi đều có nhi tử, lại trang nộn sẽ có vẻ thực làm ra vẻ, nhưng vẫn là khó nén thẹn thùng, thấp giọng nói “Là rất nhớ mong ngươi, bất quá, ta chỉ là nhớ mong ngài gần nhất thân mình như thế nào, không có cái khác.”

Dận Chân ngăn lại xoay người muôn rời đi Tè Lạc, luôn mãi hỏi “Thật sự không có khác?” Cảm giác hắn ánh mắt tụ tập đến trên người mình, Tè Lạc càng là có vài phần buồn bực, nhắm mắt làm ngơ “Không có, thật sự không có.” Nửa ngày không có động tĩnh, mới vén lên mi mắt, vọng tiến

Dận Chân mỉm cười không tin đôi mắt, có vài phần không cam lòng oán giận “Liền... Liền có như vậy một chút, ngài liền bận rộn như vậy?”

Dận Chân lôi kéo Tè Lạc ngồi ở ghế trên, thở dài nói “Gần nhất chính sự rất nhiều, Lý vệ bọn họ tân chính, Vân Nam cải tạo đất về lưu, còn có chính là Mông Cổ chư vương.....”

“Nga.” Tè Lạc đôi này đó căn bản hưng không dậy nỗi một tia hứng thú, chẳng sợ có chút ý tưởng cũng sẽ không tại đây loại đại sự thượng xen mồm, Dận Chân hướng nàng nói có thể, chính mình cũng chỉ mang lỗ tai liền hảo, cảm thượng một câu miệng, quá nguy hiểm, quấy khăn, ánh mắt có vài phần dao động, dừng ở Dận Chân trên người, cảm thấy hắn phảng phát so trước kia mảnh khảnh thượng một phân, mở miệng nói “Ngài chính là nhớ thương chính vụ, nhất định lại không hảo sinh nghỉ ngơi, thân mình có thể nào chịu trụ?”

Dận Chân dựa vào mềm mại ghế dựa bối, rất là thả lỏng, nhiều ngày mệt mỏi phảng phất đảo qua mà quang, cũng không hề nói những cái đó chính sự, ngược lại nghe Tè Lạc lải nhải, chậm rãi nhắm mắt lại, một chút đều không có cảm thấy phiền chán, Tè Lạc nhìn, có chút nghi hoặc, này liền ngủ rồi?

“Hoàng Thượng.....” Gọi một tiếng, không có phản ánh, ngược lại hô hấp càng trọng thượng hai phân, thấy hắn có chút ao hâm gương mặt, lại đại hỏa khí cũng chỉ còn lại nhàn nhạt đau lòng, đứng dậy cầm lấy một kiện áo choàng muốn cho hắn đắp lên, hoặc là dìu hắn ở trên giường nghỉ ngơi, lại bị Dận Chân nắm lấy thủ đoạn, tránh thoát không khai, “Ngài không ngủ thực?”

Dận Chân cũng không có mở to mắt, tạm dừng một hồi, mới mở miệng “Trẫm đã hạ chỉ cẩn kiêm không được xa xỉ, ngươi là trẫm Hoàng Hậu, lý nên tuân chỉ, bởi vậy ngươi.....”

“Viên Minh Viên không tu sao?” Tè Lạc có chút tiếc nuối, chǎng lẽ đây là thay đổi lịch sử đại giới, nhớ rõ Ung Chính đăng cơ chính là đại tu Viên Minh Viên đâu, Dận Chân có chút bực mình, nàng như thế nào luôn là nghĩ đến cùng chính mình bất đồng? Mở to mắt, nhìn thấy Tè Lạc nghiêm trang bộ dáng, không hiểu được nên như thế nào phản ánh mới đối “Ngươi chǎng lẽ không nhớ rõ, quá hai ngày chính là ngươi sinh nhật? Tuy không phải chính thọ, nhưng từ trẫm đăng cơ bắt đầu, liền chưa cho ngươi đã làm đại thọ, ngươi thật sự quên mất?”

“Ta... Ta...” Tè Lạc trong lòng lúng túng, cái này nguyên lai thân thể sinh nhật, nàng lại như thế nào sẽ nhớ rõ trụ, nói đến cũng buồn cười, lúc trước ở ung thân vương phủ khi, bởi vì Dận Chân muốn tị hiềm ẩn nhẫn, cũng chưa từng có tổ chức long trọng quá, nhưng cho dù như vậy ung thân vương phúc tấn mừng thọ, vẫn là có người đưa lên thọ lễ tới cửa, biết khi đó Tè Lạc mới nhớ rõ nguyên lai chính mình nên ăn sinh nhật.

Thấy Dận Chân nghi hoặc biểu tình, Tè Lạc nói tiếp “Ta nhất không thích mừng thọ, kia... Kia có vẻ ta lại bè trên một tuổi...” Nói xong lúc sau cũng không dám lại nhìn Dận Chân, vĩ gục xuống đầu, phảng phát có may mắn lại có oán giận nói “Như thế càng tốt, tính các nàng nói Hoàng Hậu xuân xanh không ở, Hoàng Thượng muốn quảng nạp hậu cung.”

“Ngươi cũng nghe nói?” Dận Chân trong mắt tinh quang chợt lóe mà qua, có thể phát giác tới nàng để ý, nhìn chằm chằm Tè Lạc, am hiểu sâu trong mắt lộ ra nghiêm túc “Ngươi tin tưởng trẫm?”

“Ta không nên nghe nói sao?” Tè Lạc bĩu môi, cảm giác thủ đoạn bị Dận Chân niết có chút đau, dời đi ánh mắt “Đương nhiên tin ngài, loại này xiếc tới lui lui cũng có mấy lần, như thế nào còn có người tin tưởng?”

“Đó là bọn họ xuân, các nàng không hiểu được trẫm...” Dận Chân đứng dậy, áo choàng chảy xuống trên mặt đất, duỗi tay nâng lên nàng hàm dưới,

cùng Tề Lạc đối diện, nhẹ giọng nói “Ngươi trước ủy khuất mấy ngày, trẫm muốn nhìn một cái có người nào dám dị động, hảo cùng nhau thu thập, cũng tinh bợn họ về sau tái sinh tâm tư.”

“Ngài đây là phải về Dưỡng Tâm Điện?” Dận Chân nói xong lời này, hướng ra phía ngoài mặt đi, Tề Lạc không nhịn xuống hỏi lên, Dận Chân dừng lại bước chân, đưa lưng về phía Tề Lạc “Trẫm hôm nay chính là trước đến xem ngươi, gặp ngươi hết thảy mạnh khỏe, trẫm cũng có thể an tâm, ngươi sinh nhật ngày ấy, trẫm miễn mệnh phụ phu nhân vào cung triều bái, đã nhiều ngày lời đồn đãi sẽ càng khó nghe thượng vài phần, ngươi... Chớ có để ở trong lòng, trẫm ngày ấy sẽ đến xem ngươi.”

Triều bái? Lời đồn đãi? Tề Lạc nhặt lên áo choàng, ôm vào trong ngực ngồi ở ghế trên, khẽ nhíu mày, này quay lại vội vàng chính là vì nói cái này? Nàng khi nào để ý quá này đó, chẳng lẽ chính mình biểu hiện còn chưa đủ rõ ràng? Thở dài một hơi, trong lòng cảm thấy rầu rĩ, chẳng lẽ là bởi vì chính mình động tâm, không thấy được hắn liền tưởng niệm? Chụp một chút đầu, ám sinh cảnh giác, không thể lại trầm mê tại đây.

Ung Chính hạ chỉ miễn ở Hoàng Hậu sinh nhật khi, mọi người vào cung triều bái, lại vừa lúc đuổi kịp tuyển tú, này rất khó không cho người sinh ra liên tưởng, sự tình quả nhiên như Dận Chân suy nghĩ như vậy, Trữ Tú Cung tú nữ càng thêm kiều diễm thượng vài phần, sôi nổi tìm hiểu hoàng đế yêu thích, lẩn nhau chi gian tuy rằng trên mặt mang cười, nhưng lại dấu diếm tâm tư, cung đấu phảng phất ở Trữ Tú Cung kéo ra màn che.

Tề Lạc sinh nhật ngày này, Dận Chân cố ý sai người truyền thánh dụ không được Công Tước phủ bất luận kẻ nào tiến cung mừng thọ, ở Hoằng Môn đám người mừng thọ xong sau, đã bị hắn trầm khuôn mặt đuổi ra Vĩnh Thọ cung, Hoằng Môn lôi kéo hai cái lưu luyến đệ đệ rời đi, ra cửa điện, hoảng lịch còn ở không cam lòng quay đầu lại nhìn xung quanh, Hoằng Môn vỗ vỗ đầu vai hắn thở dài “Tính, ngươi không nhìn thấy tiểu

cứu cữu đều tuân chỉ không tiến cung? Chúng ta còn hảo, ít nhất Hoàng A Mã nhường cho ngạch nương dập đầu mừng thọ, một ngày này ngạch nương..... Chỉ có thể bồi Hoàng A Mã.”

Hoằng lịch yên lặng không nói gì, lôi kéo Hoằng Trú cùng ca ca rời đi, tam huynh đệ đi cùng một chỗ mang lên một bàn tiệc rượu, bung lên chung rượu hướng Vĩnh Thọ cung phương hướng dao chúc chính mình ngạch nương phúc thọ lâu dài, theo sau ở Hoằng Trú nghịch ngợm gây sự dưới, bắt đầu nói chuyện trời đất, đảo cũng rất là náo nhiệt.

Vĩnh Thọ trong cung, theo Hoằng Mân đám người rời đi, các cung nữ tự động lui đi ra ngoài, “Hoàng Thượng.....” Tề Lạc vừa mới thấy ba cái nhí tử rời đi bộ dáng, rất là không tha, lại bị Dận Chân chặn ngang ôm lấy, hơi hơi giãy giụa, Dận Chân ở nàng bên tai nhẹ thở hơi thở, “Ngươi không phải tin tưởng trẫm sao? Hôm nay trẫm phải hảo hảo nhìn ngươi”

Nương tựa ở bên nhau, tự nhiên cảm giác Dận Chân trên người truyền đến nhẹ nhẹ nhiệt độ cùng kia một phân biến hóa, nhìn thoáng qua rơi xuống đất chung, hiện tại mới buổi sáng 9 giờ, đây là không phải quá sớm, Dận Chân nhẹ hàn nàng vành tai, làm nàng chân có chút mềm, Tề Lạc dựa vào phía sau nhàn nhí, thực không cam lòng, tiêm tết móng tay ái muội khiêu khích khi trọng khi nhẹ xẹt qua hắn đặt ở bên hông mu bàn tay, nhẹ nhàng đong đưa vòng eo, nghe thấy Dận Chân khó nén trầm thấp hút không khí thanh, trên mặt tuy rằng che kín đỏ ửng, lại cười đến rất là sáng lạn.

Dận Chân không thể nhẫn耐 được nữa, bế lên nàng bước nhanh hướng tâm điện đi đến, Tề Lạc bị trước mắt tình cảnh làm cho lộng sưng sốt, nàng mới rời đi bao lâu, như thế nào sẽ biến thành như vậy?

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 308

“Im miệng, lời này thê đề.” Lý thị nghiêm khắc quát bảo ngưng lại, nhìn hồn hạ chính mình tị lâu cung nữ, nói “Ngươi là bốn cung của hồi môn, từ ở tiêm để liền đi theo bốn cung, hiện giờ cũng không nhỏ, ra cung gả chồng đi.”

“Nương nương, nô tỳ đáng chết, nô tỳ không muốn gả chồng” Lý thị trong mắt hiện lên một tia đáng tiếc, rũ xuống đôi mắt, mở miệng nói “Bốn cung lưu không được ngươi, vẫn là ra cung hảo.”

Dứt lời không màng nàng cầu xin, Lý thị làm ma ma ngạnh kéo nàng đi ra ngoài, phân phó nói “Thưởng nàng 100 lượng bạc, nàng quần áo trang sức cũng tất cả đều làm nàng mang đi, lại đi Hoàng Hậu nương nương kia nói một tiếng, đưa nàng ra cung.”

“Là.” Ma ma thấy Lý thị rất là kiên quyết. Cũng không dám mở miệng cầu tình, Lý thị thở dài một hơi, nghe thấy Hoàng Hậu nương nương “Thất sủng” nàng cũng là có vừa phân tâm động, nhưng chỉ cần nhớ tới lúc ấy ở thủy thọ cung, nhìn thấy Đế hậu ở chung tình cảnh, Hoàng Thượng trong mắt căn bản không chấp nhận được bất luận cái gì một người, có lẽ tương lai sẽ có cái kia phân Hoàng Hậu sủng ái người, nhưng tuyệt không phải chính mình, cũng liền nghỉ ngơi tâm tư, nhìn nhu yên nghiêm túc thêu thùa bộ dáng, như vậy bình tĩnh nhất tử cũng không thấy đến không tốt, quá có thể lăn lộn người, luôn là lạc không dưới chỗ tốt.

“Hậu cung bên trong lại muốn khởi phong” Lý thị nhẹ giọng cảm thán, một lần nữa ngoái trở lại nhu yên bên người, theo Hoàng Thượng Hoàng Hậu ý, nhu yên nhất định sẽ lưu tại kinh thành, xa gả Mông Cổ, nàng chung quy là luyến tiếc.

Chương 579 tú nữ tâm tư

Trữ Tú Cung trung trụ đây Bát Kỳ tú sắc, này giới tuyễn tú có đuôi kịp tục xưng đại niên, Ung Chính hoàng đế lại quyền thế uy vọng ngày long, hơn nữa này đó tú nữ nghe người trong nhà ngôn, Hoàng Thượng chính trực trẻ trung khoẻ mạnh, lại gặp được Tử Cấm Thành đẹp đẽ quý giá trang nghiêm, tự nhiên đại bộ phận tú nữ đều nhớ thương vào cung thừa sủng, nếu là ông trời phù hộ, có thể sinh hạ một đứa con, kia cũng là thiên đại phúc khí.

Huống chi ở các nàng trong lòng, Hoàng Hậu tuy rằng xuất thân cao quý, nhưng ngoại thích quá nặng, trước sau là vì quân giả tâm bệnh, này không, Hoàng Hậu liền vô duyên vô cớ thất sủng, nếu là Hoàng Thượng lòng nghi ngờ đi lên, kia Trí Viễn Công tước phủ chẳng sợ lại điệu thấp, cũng khó bảo toàn sẽ không hối phi yên diệt, đến lúc đó Hoàng Hậu có lẽ liền sẽ bị huỷ bỏ, đưa hướng lãnh cung, nếu là chính mình nhi tử có thể được thừa đại thống, kia chính là trên đời này lớn nhất vinh quang, chỉ cần tưởng tượng ở đây, này đó bị gia tộc tỉ mỉ huấn luyện ra tú nữ liền khốn trong lòng lửa nóng, càng vì cẩn thận trang phản chính mình, nếu là cái nào bị hậu cung phi tàn gọi đến, cũng sẽ dẫn tới người khác hâm mộ không thôi.

“Ngươi liền không có ý tưởng? Gia thù, ngươi có thể hay không trước đem sách vở buông? Ngươi nhưng chớ có đã quên, ngươi ngạch nương cũng là Đồng gia nữ nhi.” Một cái mười lăm sáu tuổi thân xuyên hò nước lan thanh tú như sen hé nở trên mặt nước sườn xám ngũ quan tinh xảo, thân hình cao gầy, rất là xuất sắc đáng chú ý thiếu nữ mở miệng nói,

nho đen trong mắt lộ ra một tia khinh miệt, “Nếu không phải dựa vào Đồng gia, ngươi đương ngươi a mā có thể kế tục bá tước tước vị? Vẫn là ngươi cảm thấy ngươi ngạch nương còn có thể dựa vào Hoàng Hậu nương nương --”

Tiểu yêu buông quyền sách, trong mắt hiện lên hưng khởi một tia gợn sóng, ngay sau đó chậm rãi tiêu tán, chậm rãi mở miệng “Ta không có tâm tư của ngươi, Đồng gia tự nhiên cũng coi thường ta, Hoàng Hậu nương nương cùng lí quận vương phúc tấn, cùng với ta ngạch nương giao hảo sự, cũng không phải bí văn, mặc kệ Hoàng Hậu nương nương có phải hay không thất sủng, các nàng đều là bạn thân, sẽ không nhân bên sự tình dễ dàng thay đổi.”

“Nói được dễ nghe, ngươi ngạch nương tâm tư ai không hiểu được? Quá quý phi nương nương nói qua, ngươi ngạch nương chính là không hiểu được gia tộc vinh quang, một mặt nịnh bợ Hoàng Hậu, chỉ sợ là muốn đem ngươi.....” Tiểu thiên lông mày một chọn, thanh lãnh trong mắt hiện lên tàn khốc, “Nếu mǎn, ta ngạch nương chính là ngươi cô cô, như thế đối trưởng bối bất kính, chính là Đồng gia giáo dưỡng?”

“Ngươi gào cái gì?” Nếu mǎn căn bản là không ý thức được chính mình sai lầm, Đồng phủ các phòng, liền số Nhã Tình a mā vô dụng, nhưng hôm nay Nhã Tình có tình thành bá tước phu nhân, này ở Đồng gia kia đồng lúa nữ nhi trung, là gả đến tốt nhất, chẳng sợ bá tước phủ không có gì thực quyền, “Sợ người khác không biết ngươi là bá tước phủ đích nữ? Vẫn là cảm thấy có khác dựa vào?”

Hừ lạnh một tiếng, khinh miệt nói “Hoàng Hậu nương nương đều đã ốc còn không mang nổi mình ốc, nào có công phu nhọc lòng ngươi? Ta xem ngươi vẫn là cùng ta cùng đi bái vọng quá quý phi hảo.....”

“Không cần, nếu mẫn, ta còn muốn đọc sách, ngươi đi trước vội đi.”

Tiểu thiên cũng không ở ngôn ngữ, nếu mẫn vẫn là không ngừng ở bên tai nói, nàng lại thật sự phùng sách vở một lần nữa nhìn lên, này còn may mà nàng từ nhỏ luyện ra bản lĩnh, lúc trước a mā nǚ nhân chính là không thiếu ở bên tai mình bĩu môi lải nhải chọn thú, chính mình không đều nhẫn lại đây?

“Gia xu, Hoàng Hậu nương nương rốt cuộc ra sao bộ dáng?” Nếu mẫn bên người thiếu nữ áo đỏ, như suy tư gì hỏi, nàng cũng là Đồng gia nữ nhi, nhưng cặp không thượng cực giống Đồng Hoàng Hậu nếu mẫn được sủng ái, tiểu yêu ánh mắt còn dừng ở sách vở thượng, biết được nàng dụng ý, nếu nhàn chỉ sợ là muốn học Hoàng Hậu nương nương, bên miệng cong ra một đạo đường cong, nhẹ giọng nói “Hoàng Hậu nương nương, nàng... Nàng toàn thân khí phái, bất luận kẻ nào đều học không giống.”

Nói xong lời này, vô luận nếu nhàn hỏi lại cái gì đều không hề ngôn, đến làm các nàng hai tý muội tức giận đến không được, đậm chân nói “Học không được, ngươi cũng không nhìn xem liêm quận vương phúc tấn dạy dỗ ra tới tú nữ, gặp qua đến độ nói có Hoàng Hậu nương nương tám phần thần vận, ngươi liền phùng Hoàng Hậu đi, nhìn đến khi ngươi liêu thé bài kinh, cái nào giúp ngươi nói chuyện, hù... Không biết điều.”

Chờ đến các nàng hai người tương giao rời đi sau, tiểu yêu nhẹ vỗ về sách vở, âm thầm buồn cười, thật là bị quyền thế mê mắt người, ngày đó rời đi cung đình lúc sau, Nhã Tình nói rất nhiều lúc trước cùng Hoàng Hậu tương giao sự, có dụ thần vương cúc hoa yến, có kết bạn du lịch... Tiểu yêu rất là hâm mộ, nguyên lai chính mình ngạch nương cũng từng như vậy tùy ý quá, chính mình ngạch nương đáy mắt tái hiện sáng rồi, làm tiểu yêu minh bạch, Nhã Tình là cõi nào để ý đoạn thời gian đó, đặc biệt là Nhã Tình ôm nàng, nhẹ giọng câu kia “Ngạch nương cả đời này, quá đến nhất thư thái chính là đoạn thời gian đó.”

Lúc ấy tiểu yêu rất là chua xót, ngạch nương đau khổ nàng lại làm sao không hiểu được? “Hoàng Hậu nương nương quả nhiên là nhất Hữu Phúc khí một cái.” Nhã Tình vẫn luôn đều đang nói những lời này, vì chính mình có thể hạnh phúc, ngạch nương thật sự trả giá rất nhiều.

Tú nữ nhóm cùng thi triển thủ đoạn, hậu cung phi tần cũng đều phần lớn âm thầm cân nhắc, các nàng cùng với Dận Chân đã lâu, tự nhiên hiểu được hăn tính tình, tuy không nói bạc đãi, nhưng tần phong chủ vị vẫn là thực cẩn thận, này đó tân tiến cung tú nữ danh vị đều sẽ không quá cao, tuyệt đối không thể vị cự chủ vị, nếu là thừa sủng có tử, kia dựa theo quy củ, cũng sẽ giao từ chủ vị người nuôi nấng, Tống thị Cảnh thị đều đã niêm hoa không ở, cũng biết rõ là tranh bất quá Hoàng Hậu nương nương, cho nên đánh lên tới này đó nụ hoa giống nhau tú nữ chủ ý,

Hoàng Hậu nương nương gân nhất thân mình không tốt, tâm tình không thuận, cũng không quá quản lý, bình phi lại đem hạng nặng tinh lực đều đầu ở nhu yên trên người, bởi vậy Tống thị Cảnh thị liên tiếp triệu kiến tú nữ, chọn lựa hợp ý, lời nói gian phảm phát lơ đãng toát ra Hoàng Thượng yêu thích, này đó tú nữ tự nhiên ám ghi nhớ với tâm, trở về hảo sinh cân nhắc, rốt cuộc chỉ có được Hoàng Thượng coi trọng, mới có tương lai vinh hoa phú quý.

Ở các nàng bên trong, cũng không phải không có nghĩ hoàng tử, nhưng Tề Lạc đã từng chính miệng nói qua, hoàng lịch lần này sẽ không chỉ hôn, Hoàng Mân tuy rằng là đích trưởng tử, nhưng có nhã tật, nhìn cũng không có dã tâm làm, luôn là phùng sách vở học tập cân nhắc, đối đầu nhập vào người, luôn là nói chính mình nghe không thấy, cũng không phản ứng bọn họ, ở này đó có dã tâm cao khí ngạo tú nữ trong mắt cũng không đáng giá phô thá cả đời.

Vĩnh Thọ trong cung, Tề Lạc sắc mặt không vui làm nữu cô lộc tộc trưởng phu nhân rời đi, trong lòng rất là tức giận, chuyển động nhẫn oán

giận không thôi, “Ta này còn không có thất sủng đâu, chính là thất sủng, ta cũng tuyệt không sẽ tìm tú nữ tới cỗ sủng, các nàng đánh sai bàn tính --”

“Nương nương, ngài chờ có hướng trong lòng đi.” Tần ma ma thấy Tề Lạc sắc mặt không tốt, thập phần lo lắng, vội mở miệng khuyên nhủ “Các nàng nào hiểu được ngài cùng Hoàng Thượng sự? Chỉ là bảo sao hay vậy thôi.”

“Ta nhất không thể gặp dùng bên nữ nhân tranh sủng, không triêu kiến nữu cô lộc tú nữ, các nàng liền sốt ruột?” Tề Lạc nhẹ vỗ về cái trán, trong lòng hối hận không thôi, Dận Chân muộn mợn này rửa sạch sạch sẽ, chính mình vốn là hảo ý không nghĩ làm nữu cô lộc tú nữ cuốn đi vào, không thành tưởng dừng ở các nàng trong mắt ngược lại không được hảo, cảm thấy đầu có chút vụng nặng nề, mở miệng nói “Tử Anh, ngươi đi tranh Công Tước phủ, đem vừa mới sự tình nói cho a mã nghe, nữu cô lộc nhất tộc cũng nên động nhất động, đỡ phải này đó dòng chính đem Công Tước phủ trở thành cục bột, cảm thấy bốn cung không có tính tình, cũng để phòng các nàng quá nhàn, không biết nặng nhẹ, dừng ở Hoàng Thượng trong mắt, cũng hoàn toàn không thỏa đáng.”

“Là, nô tỳ này liền đi.”

Tử Anh lĩnh mệnh rời đi, Tề Lạc nhẹ nhàng gõ gõ cái trán, gần nhất cũng không hiểu được làm sao vậy, luôn là ngủ không tỉnh, cùng này đó kẻ ngu dốt sinh khí, quá không đáng, đứng dậy đỡ Tần ma ma phản hồi sau điện, nằm ở trên giường mấy phần bỗn miên, Tần ma ma thấy Tề Lạc bộ dáng này, cũng lo lắng không thôi, nàng lại không yêu dùng chén thuốc, này nếu thật là sầu hỏng rồi thân mình, kia nhưng như thế nào hảo?

Nữu Cố Lộc tộc trưởng phu nhân cũng là một thân mồ hôi lạnh ra cung, nguyên bản cho rằng Hoàng Hậu nương nương sẽ không có gì tính tình, rốt cuộc này cỗ sủng sự cũng giống như vì nàng hảo, chẳng lẽ chính mình gia

tú nữ không chọn, có tình tuyển người khác? Không nghĩ tới lời nói vừa mới xuất khẩu, Tề Lạc mặt liền rơi xuống, trên người lộ ra sắc bén, làm nàng kinh hãi không thôi, Hoàng Hậu hai tròng mắt trung lộ ra tức giận, phảng phất hai thốc thiêu đốt ngọn lửa, không bao giờ phục vừa mới hòa khí, mã thị nàng mới nhớ lại trước mặt chính là đại thanh Hoàng Hậu, run rẩy đứng dậy, cái trán che kín mồ hôi lạnh, liên thanh thỉnh tội.

“Phu nhân, nương nương kia...” Nàng ngồi xuống thượng phản hồi trong phủ xe ngựa, bên cạnh ma ma thấp giọng hỏi nói, “Mau im miệng, việc này chớ có nhắc lại, nếu là Nữ Cố Lộc nhất tộc có ông trời phù hộ, sẽ tự có người tiến cung, nếu là băng không... Kia cũng là mệnh.”

“Lão gia cũng là nhìn sót ruột, Trí Viễn Công tước phủ hiện giờ chính là thừa kế vĩnh thế tước vị, tuy rằng Trí Viễn Công quy ẩn, chính là còn có oai hùng hầu ở, dòng bên áp quá dòng chính không ngừng một bậc, này sao sinh hảo?”

“Không phải còn có quả quận vương phúc tấn sao? Quả quận vương cũng là ngưỡng mộ phúc tấn người.” Tộc trưởng phu nhân bất đắc dĩ thở dài, Lăng Trụ tuy rằng cũng không nhúng tay trong tộc sự, nhưng thân phận của hắn bấy giờ kia, ai có thể coi khinh? Hơn nữa lúc trước A Linh a lại bái sai rồi cửa miếu, tuy rằng tích cực bồi cứu, Ung Chính mặc kệ xem ở ai mặt mũi, không có nhổ cỏ tận gốc, nhưng hiện giờ chính là tổ trưởng đều đến xem Trí Viễn Công sắc mặt hành sự, cái này làm cho tổ trưởng sao mà chịu nổi, vốn định nương cái này tuyển tú cơ hội, lại là kết quả này.

“Ai, không thành tưởng, Hoàng Hậu nương nương cũng là vừa liệt, chỉ sợ là trước kia độc chiếm để sủng nhật tử quá lâu rồi, tương lai có nàng hối hận ngày.” Ma ma tin phục liên tục gật đầu, nhẹ giọng nói “Nữ Hỗ Lộc chính là nổi danh hậu tộc, đãi tuyển tú nữ giáo dưỡng cũng hảo, chính là không dựa vào Hoàng Hậu, có lẽ cũng có thể trừ Hoàng Thượng mắt, Hoàng Hậu thất sủng, cũng không thấy đến không hảo.....”

Dưỡng Tâm Điện trung, Lý Đức Toàn bưng Tè Lạc đưa tới thúc ăn đến gần Dận Chân, “Hoàng Thượng, ngài nên dùng bữa.” Dận Chân xoa xoa cái trán, ừ nhẹ một tiếng, gần nhất hắn cũng không dám không đúng hạn dùng bữa, bằng không kia nha đầu sẽ vọt tới chính mình trước mặt, thao thao bất tuyệt một hồi, chính mình cũng luyến tiếc quái nàng, trong mắt hiện lên ý cười, từ nàng sinh nhật ngày ấy lúc sau, phảng phát nàng càng có thể buông ra một ít, nhìn cũng ít rất nhiều băn khoăn, thậm chí có khi còn nghịch ngợm trêu cợt chính mình, này ở trước kia nàng là tuyệt không sẽ làm được.

“Hoàng Thượng, vừa mới Tử Anh đi Công Tước phủ.” Dận Chân nhíu nhíu mày, hỏi “Rốt cuộc sao lại thế này?” Lý Đức Toàn đem sự tình một năm một mươi nói ra, trọng điểm đề ra Tè Lạc từ chối nói, còn thoáng điểm ra Hoàng Hậu nương nương phảng phát tâm tình không vui, Dận Chân đứng lên, đi rồi hai bước, nghe xong xuống dưới, âm lãnh nói “Hảo một cái Nữu Hỗ Lộc tộc, Đồng gia cũng rất có tâm tư, đây là đại thanh hậu tộc?”

“Lý Đức Toàn, trẫm làm ngươi chuẩn bị đồ vật, tiến triển như thế nào?” Dận Chân liễm đi tức giận, kia nha đầu sẽ thích đi, Lý Đức Toàn nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng, lại quá hai ngày, tất nhiên an bài thỏa đáng.”

Dận Chân ngồi trở lại ghế dựa, cầm lấy chiếc đũa, bắt đầu dùng bữa, chờ chuẩn bị tốt lại mang nàng đi xem, đảo khi... Hai tròng mắt trung ý cười càng trọng thượng một phân, thậm chí mang theo một tia lửa nóng...

Chương 580 phục tuyển kết thúc

Có người muốn vào cung thừa sủng, cũng có tú nữ sẽ không có này tâm tư, rốt cuộc mỗi người lựa chọn đều bất đồng. Tè Lạc tuy rằng một không triệu hoán tú nữ, nhị phảng phát không để ý tới Trữ Tú Cung sự tình, nhưng Trữ Tú Cung sự không có một kiện có thể lừa gạt được nàng,

càng là tới gần cuối cùng, một lòng muôn bay lên chi đầu tú nữ càng là không an phận, không ngừng thường xuyên tìm hiểu tin tức, thậm chí cho nhau chi gian cũng lẫn nhau hâm hại, đem hết thủ đoạn, nháo ra thật nhiều sự tình.

“Nàng là hoa kỳ khuê tú, thế nhưng như thế ngoan độc? Cũng là xuất từ danh môn, chẳng lẽ có khác ẩn tình? Như thế nào có tình bị điều tra ra?” Tề Lạc chống gương mặt, nghe thấy Tần ma ma bẩm báo, tâm sinh hàn ý, thế nhưng đem đãi tuyển tú nữ sinh sinh hủy dung, này thủ đoạn cũng quá mức ngoan độc, càng hiếm lạ chính là bị tìm được rồi chứng cứ. Có thể hay không có khác ẩn tình? Lấy cái kia tú nữ tâm cơ, không đến mức như thế không cẩn thận.

“Nương nương, mặc kệ nàng là oan uổng, vẫn là thật là như thế, luôn là cái không thông minh, Trữ Tú Cung hiện giờ từng bước bẫy rập, chỉ có thể mọi chuyện cẩn thận, nàng lại là xong Nhan gia tỉ mỉ huấn luyện ra tú nữ, có thể nào như thế không cẩn thận? Nàng là không thể để lại.” Thái ma ma đánh cây quạt, cũng không để ý nói “Huống chi, nàng mất cơ hội, nhưng nàng muội muội hiện giờ chính là xong Nhan gia duy nhất trông cậy vào, lại bị tuân Bối Lặc phúc tấn dạy dỗ quá, lấy nô tỳ xem, việc này khó bảo toàn không khác tàng huyền cơ.”

“Cũng may lúc trước ta tuyển tú khi, không có gặp phải chuyện như vậy, còn tính thuận lợi.” Tề Lạc âm thầm may mắn, này trong hoàng cung cho dù là thân tỷ muội cũng đều không phải một cái,, nghĩ đến cái kia hủy người dung mạo xong Nhan gia tú nữ, có chút lấy không chuẩn nên xử trí như thế nào.

“Ngài không cần khó xử, vừa mới nô tỳ được đến tin tức, xong Nhan gia tú nữ đã là sợ tội tự sát, này cũng còn tính sạch sẽ, đỡ phải liên lụy đến xong Nhan gia.” Tề Lạc phảng phát lập tức duy trì không được, nằm ở trên giường, nhắm mắt lại “Tần ma ma, về sau loại sự tình này, không cần lại

bẩm báo, ta không muốn nghe, tùy các nàng ở Trữ Tú Cung nháo đi, ta đảo muôn nhìn cuối cùng cái dạng gì người có thể dư lại tới.

“Nô tỳ biết được.” Tân ma ma âm thầm thở dài, Hoàng Hậu nương nương tâm địa vẫn là có chút mềm, “Nhã Tình nữ nhi gia xu, nàng gần nhất như thế nào?”

“Nàng hết thảy mạnh khỏe, tuy rằng cũng khó tránh khỏi có tìm phiền toái người, nhưng đều bị gia xu cô nương đuổi rồi đi, nô tỳ nhìn nàng rất là vững chắc, cũng làm người khác chọn không ra một tia sai sót.” Tè Lạc ừ một tiếng, còn phải ở cùng Dận Chân thương lượng một chút, Hoằng Mân muốn tìm một cái chí khí hợp nhau nữ tử, cũng đúng là không dễ, tại đây quy củ quá lớn, ép duyên, nàng là đinh chán ghét, nhưng lại không thể không vì chi, Hoằng Mân là tới rồi cưới phúc tấn tuỗi tác.

“Nương nương, ngài nhưng chờ có quên còn có tôn thất yêu cầu chỉ hôn, đặc biệt là dụ thân vương đích trưởng tử, có lẽ chính là dụ thân vương thế tử, đây chính là đến tuyển cái thỏa đáng người mới thành.” Tân ma ma không yên tâm nhắc nhở, Tè Lạc khẽ gật đầu, buồn ngủ nói “Trong lòng ta hiểu rõ, dụ thân vương phúc tấn nhìn trọng nàng, nếu là không có không ổn ta sẽ chỉ hôn.”

Tân ma ma nhỏ giọng thối lui, Tè Lạc ở trên giường phiên tối không đi, tuy rằng buồn ngủ lại như thế nào cũng ngủ không được, ủ rũ mở mông lung mắt buồn ngủ, dựa vào cái đệm thượng, cầm lấy giác trên bàn phóng chuyên môn sửa sang lại ra tối tú nữ các hạng tư liệu nhìn kỹ lên, tuy rằng không thích, nhưng thân là Hoàng Hậu nàng cũng đến xem, không ngừng đến lúc đó phục tuyển phải dùng, thậm chí tới tôn thất chỉ hôn cũng muốn dùng đến, tích nguyệt nhi tử cũng muốn chỉ hôn.

Tú nữ phục tuyển Tè Lạc cũng không có lộ diện, đồng dạng là bình phi Lý thị chủ trì, tuy rằng lấy nàng là chủ, nhưng bình phi lại cực nhỏ mờ

miệng, toàn từ Tống thị đám người làm chủ, chỉ có nhìn thấy cực không ra gì mới mở miệng liêu thê bài. Bình phi xem tǎn Bát Kỳ tú sắc, bình tĩnh trong mắt nháu lên một tia gọn sóng, trong lòng buồn cười không thôi, này đó tú nữ đến cũng coi như lao lực tâm tư, mỗi người tự hiện thần thông, đừng nói thật là có vài tên có khuynh quốc khuynh thành chi tư.

Liêm quận vương phúc tấn tự mình dạy dỗ tú nữ, quả nhiên có Hoàng Hậu nương nương năm phần rất giống, càng có một cái nói là liêm quận vương phúc tấn đường muội không ngừng trang điểm chải chuốt, thậm chí trên người toát ra tới khí chất đều cùng Hoàng Hậu cực kỳ tương tự, muốn so Hoàng Hậu tuổi trẻ thượng rất nhiều, nhiều chút niên thiếu kiều diễm, thiếu vài phần thành thực phong tư, đảo cũng có vẻ sàn sàn như nhau, nhìn mọi người hâm mộ ghen ghét biếu tình, tên kia tú nữ hơi hơi cúi đầu, ánh mắt run rẩy, trên người lại ẩn ẩn lộ ra một phân cứng cỏi thật là phảng phát gió lạnh trung nở rộ hồng mai.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 309

Cảm thấy được Dận Chân trong mắt tức giận, Tề Lạc không dám đáp lời, lúc này liền thấy Tống thị Cảnh thị trang điểm thực đoan trang hiền淑, trên người ăn mặc thêu viền vàng hòe nước lan sườn xám, bị vài tên tuổi thanh xuân thiếu nữ vây quanh chật rãi mà đến.

“Hoàng Thượng, ngài thật đúng là diễm phúc không cạn --” Dận Chân liếc liếc mắt một cái Tề Lạc, làm nàng không dám đem dư lại nói ra, Tề Lạc cúi đầu cười nhạt, thật là một hồi trò hay.

Dận Chân hừ một tiếng, duỗi tay đem nàng một lần nữa kéo về ngồi vào chính mình bên người, hít sâu một hơi, khôi phục ngày xưa bình tĩnh, đáy mắt lộ ra một phân ảo não ghét bỏ.

Tống thị một hàng nhìn thấy Dận Chân lúc sau, tự nhiên ánh mắt tất cả đều dừng ở hắn trên người, đặc biệt là bên người hoa hòe lộng lẫy các cụ phong tư tú nữ, càng là chớp động ngượng ngùng ẩn tình một đôi mắt đẹp, mặt nõn đào hoa, nhìn quanh sinh tình, nhẹ lắc mông chi, doanh doanh hạ bái, phảng phất chim hoàng oanh thanh âm truyền đến “Cấp Hoàng Thượng thỉnh an.”

Ngừng một hồi lâu, Dận Chân mới mở miệng nói “Các ngươi không nhìn thấy Hoàng Hậu cũng tại đây sao? Như thế nào như vậy không có quy củ?”

Tống thị chờ lúc này mới phát giác ngồi ở Dận Chân bên người nữ tử lại là đã là thất sủng hồi lâu Hoàng Hậu nương nương? Lại ngẩng đầu nhìn xem chung quanh cảnh trí, Tống thị Cảnh thị cắn chặt môi, trong lòng thập phần hoảng loạn, lấy Hoàng Thượng tính tình, các nàng tuyệt lạc không dưới hảo, thân mình run rẩy, quỳ xuống đất hành lễ “Cấp -- cấp Hoàng Hậu nương nương thỉnh an.” Cũng không dám nữa đứng dậy.

Các nàng bên người tú nữ cũng không hiểu biết Dận Chân tính tình, đôi mắt đẹp trung lộ ra hâm mộ cùng một tia ghen ghét, Đồng giai nếu nhàn càng là cực thượng vài phần, Hoàng Thượng lại giống như quá quý phi nói được như vậy, cũng không hiện lão, hơn nữa trên người lộ ra độc chưởng thiên hạ tôn quý uy nghiêm, càng là nhiều vài phần khí thế, làm nàng rất là tâm động.

“Nô tỳ gặp qua Hoàng Thượng.” Nếu nhàn mang theo mấy phần ngượng ngùng, dựa trước một bước lại lần nữa thỉnh an. Dận Chân nháy môi, nhìn lướt qua, không khỏi nắm chặt nắm tay, đem ánh mắt dừng ở cười trộm Tè Lạc trên người, “Nàng là ai?”

“Nô tỳ Đồng giai nếu nhàn là --” Dận Chân ra tiếng đánh gãy nàng lời nói, trong giọng nói lộ ra phiền chán “Trẫm ở cùng Hoàng Hậu nói chuyện, ngươi chẳng lẽ không hiểu được? Đồng gia liền như thế chẳng phân biệt tôn ti?”

“Nô tỳ đáng chết.” Nếu nhàn kinh hoảng thỉnh tội, trên mặt không bao giờ gặp lại mê người đỏ ửng, run rẩy tiêu xảo đầu vai, thủy nhuận trong mắt hàm chứa mấy phần lệ quang, ở nước mắt dưới lại lộ ra vài phần đối Dận Chân nhu tình, nhu nhược động lòng người bộ dáng, thật là chọc người thương tiếc triều mến.

Tè Lạc thấy sau không khỏi thầm than, này biểu tình đắn đo lên thật đúng là thực phí công phu, nếu nhàn thân xuyên màu tím trang phục phu

nữ Mãn Thanh, trên đầu cũng mang theo hồng ngọc đơn giản đồ trang sức
trang sức, lúc trước chính mình thượng ở khuê các khe, phảng phát cũng là
thiên vị như thế giả dạng, nhận thấy được Dận Chân tức giận càng sâu,
nắm chặt hắn tay, trấn an nhẹ nhéo hai hạ, xinh đẹp cười nhạt “Hoàng
Thượng, thần thiếp bồi ngài đi xem hồ nước như thế nào?”

“Hắn là người muôn gặp, cõi tình trong miệng nói được dễ nghe, đánh
trầm tên tuổi.” Dận Chân đứng dậy, nhìn thoáng qua Tống thị chờ, quát
“Các người cũng là tới ngắm hoa?”

“Là, thần thiếp chờ là ước hẹn mà đến, không thành tưởng sẽ gặp phải
Hoàng Thượng cùng nương nương.” Tống thị chỉ có thể tráng lá gan đáp
lời, liều mạng tưởng lý do, “Thần thiếp nghe nói Ngụ Hoa Viên loại trân
quý danh phẩm, mới đến kiến thức một phen.....”

“Kia này đó tú nữ đâu?” Dận Chân mặt trầm như nước, ngón tay điểm
một chút Tống thị bên cạnh tú nữ “Các nàng cũng là có thể ở trong cung
xông loạn đi dạo?”

“Thần thiếp.....” Tống thị còn tưởng biện bạch hai câu, Dận Chân trực
tiếp mở miệng nói “Truyền trầm ý chỉ, này đó tú nữ không tuân thủ quy
củ, liêu thẻ bài, đuổi ra cung đi, phái người khiển trách các nàng trong nhà,
sẽ không giáo dưỡng nữ nhi, khiến cho này ngả ngón nóng nảy. Đến nỗi
phàn tần, dụ tần, nếu các người hai người thích Ngụ Hoa Viên cảnh trí,
trầm cho các người ân chỉ, từ nay về sau ba tháng mỗi ngày giờ Ty đến
mặt khi tới đây ngắm hoa.”

“Tạ Hoàng Thượng ân điển.” Tống thị Cảnh thị cúi đầu, như thế liệt
dương dưới đến trạm ba cái canh giờ, này..... Dận Chân trào phúng mở
miệng “Các người chó có cô phụ trầm hảo ý.”

Tè Lạc nhẹ nhàng túm túm hắn ống tay áo, dùng ánh mắt ý bảo hồ nước, Dận Chân bất đắc dĩ lắc đầu, vừa định di động bước chân, nếu nhàn đột nhiên vọt đi lên, quỳ gối Dận Chân trước mặt, ngẩng đầu lên, thủy trong mắt lộ ra một tia tức giận mấy phần không phục, “Hoàng Thượng, nô tỳ không sai, các nương nương cũng không sai.”

“Thật to gan, ý của ngươi là trẫm sai rồi?” Dận Chân trên người lộ ra một tia âm vu, nếu nhàn trong lòng sợ hãi, nhưng nghe nghe Hoàng Hậu tính tình cứng cỏi không chịu chịu thua, cắn chặt môi biện hộ nói “Hoàng Thượng, bọn nô tỳ chỉ là tới ngắm hoa, cũng không tuỳ tiện cử chỉ, huống chi có thể nào làm a mĩ ngạch nương hổ thẹn.”

“Nếu trẫm không ở Ngụ Hoa Viên, ngươi sẽ đến ngắm hoa sao?” Nếu nhàn sững sót một chút, cắn môi, vọng tiến Dận Chân trong mắt, nhẹ giọng kiều nhu ngôn nói “Hoàng Thượng, là ngoài ý muốn……” Ngay sau đó ngượng ngùng cúi đầu, một bức ản tình bộ dáng, lâm bẩm thấp ninh “Là nô tỳ…… Niệm tưởng……”

Tè Lạc cảm thấy có chút ghê tởm, nàng tính tình tuyệt không phải như vậy, Dận Chân tiến lên nắm nết nhàn cầm, trên cao nhìn xuống nhìn nàng, trong mắt khinh miệt chán ghét càng trọng, thấp giọng nói “Ngươi như vậy bộ dáng, làm trẫm ghê tởm.”

Nếu nhàn nhận thấy được Dận Chân chán ghét, xui lơ ở chỗ mà, lâm bẩm lặp lại nói “Sẽ không, sẽ không, như thế nào sẽ ghê tởm? Nô tỳ nào học không giống?”

“Lý Đức Toàn, ngươi tự mình đưa nàng đi……” Tè Lạc thấp giọng nhắc nhở “Hoàng Thượng, nàng xuất từ hoàng ngạch nương Đồng gia.”

“Nhìn ngạch nương trên mặt, trẫm liền lại cấp Đồng gia lưu phân thể diện.” Dận Chân chỉ vào nết nhàn, phảng phất đang xem rác rưởi giống

nhau, “Lý Đức Toàn, ngươi tự mình đem nàng khiến hồi Đồng phủ, truyền trãm ý chỉ, nàng qua tuổi 30 mới hứa gả chồng.”

“Tuân chỉ.” Nếu nhàn khóc thút thít hô lớn, “Không, Hoàng Thượng, không, nô tỳ không cần...” Nàng cả đời đều bị đạo thánh chỉ này huỷ hoại, 30 xuất giá? Kia còn có thể gả cho ai?

Ở nàng hối hận khóc kêu trung, Tề Lạc cảm thấy rất mệt, không có lại thường cảnh tâm tình, mệt mỏi nói “Hoàng Thượng, thần thiếp tưởng hồi Vĩnh Thọ cung.”

Dận Chân nhìn thoảng qua vườn hoa, thầm hận không thôi, cảm thấy chính mình xử phạt vẫn là nhẹ, lôi kéo Tề Lạc rời đi Ngự Hoa Viên, để lại dại ra khóc thút thít đong đáo nữ nhân, cùng với gào khóc khàn cả giọng nêu nhàn.

Chương 582 cuối cùng duyệt tuyển (thượng)

Không có được như ước nguyện Dận Chân mặt âm trầm, Tề Lạc tuy rằng cũng có vài phần tiếc nuối, nhưng cái kia pha lê hoa viên thật sự làm chính mình thực cảm động, mềm giọng khuyên bảo thượng vài câu, ngự liền đến Vĩnh Thọ cung khi, chính là lôi kéo Dận Chân một lần nữa cùng đi tắm điện, đem hắn ấn tới rồi trên giường, tản ra tóc đen, chui vào hắn trong lòng ngực, cùng hắn nhĩ tần tư ma hồi lâu, thấy Dận Chân sắc mặt tốt hơn không ít, mới chậm rãi ngủ.

Dận Chân than nhẹ, đem nàng một lần nữa an trí hảo, đứng dậy rời đi, trở lại Dương Tâm Điện, triệu kiến di thân vương chờ triều thần, tiếp tục nghị sự, bởi vì hiệu ứng bướm bướm, khiến cho Ung Chính cũng không có cấm hải, tuy rằng thuế má có điều gia tăng, nhưng hậu quả lại là Đài Loan không xong, người nước ngoài cùng phản thanh phục minh người cài răng

lược, cho nhau lợi dụng, khiến cho Phúc Kiến vùng cõng không an ổn, việc này trở thành trên triều đình hạng nhất đại sự.

“Trẫm tuyệt không sẽ chịu đựng phản loạn ở Đài Loan mọc lan tràn, chẳng sợ xuất binh cũng không tiếc.” Dận Chân giải quyết dứt khoát, Khang Hi giao cho hắn giang sơn, chỉ có thể tiếp tục khai cương thác thô, như thế nào có thể giảm bớt một khói? Mọi người biết được Hoàng Thượng sẽ không cấm hải, liền nhớ tới lúc trước Trí Viễn Công Lăng Trụ, lời nói hải quân, Dận Chân hạ lệnh làm Lăng Trụ tiến cung diện thánh, bọn họ hai người đàm luận hồi lâu, nhưng ai cũng không hiểu được, rốt cuộc có gì kết luận.

Bởi vì Dận Chân ý chỉ tiến đi kia phê tú nữ, đảo cũng làm Trữ Tú Cung an ổn không ít, chờ đợi cuối cùng duyệt tuyển tú nữ cũng không dám nữa tự tiện rời đi Trữ Tú Cung, tuy rằng không hiểu được lúc trước Ngự Hoa Viên trung rốt cuộc cái gọi là chuyện gì, nhưng Hoàng Hậu nương nương thất sủng đồn đãi tan thành mây khói, rốt cuộc không người dám nhắc tới, quá quý phi cũng bắt đầu nhăm chặt cửa cung tĩnh dưỡng lên, cũng không dám nữa lý tú nữ sự tình.

Thấy nếu nhàn ánh mắt đại ra bị mang ra Trữ Tú Cung, nếu mẫn trong mắt hiện lên một tia vui sướng khi người gặp họa, cùng với mấy phần may mắn, may mắn nàng không có nhận được tin tức, đi theo nếu nhàn đi Ngự Hoa Viên, nhàn nhạt hờ nhẹ một tiếng, bắt đầu một lần nữa sửa sang lại quần áo trang sức, ly Hoàng Thượng thân tuyển ngày càng thêm gần, nàng cũng muôn chuẩn bị tốt mới là, âm thầm nghiền ngẫm Đồng Hoàng Hậu giọng nói và dáng điệu nụ cười, hy vọng có thể bằng này được sủng ái, rạng rỡ Đồng phủ “Xem ra, Hoàng Thượng vẫn là không lầm thích Hoàng Hậu nương nương như vậy nữ tử.” Nghe thấy ngoài cửa có người nhỏ giọng nghị luận, nếu mẫn ngừng tâm tư, đi vào khép kín phía trước cửa sổ, nghỉ chân lắng nghe.

“Có lẽ đi, nếu băng không như thế nào sẽ đem nếu nhàn đuối ra cung đi? Ta xem cái kia — cái kia cùng Hoàng Hậu nương nương cực kỳ tương tự ngữ đồng, có lẽ cũng sẽ liêu thé bài.”

Một cái khác phản bác “Ta xem không hẳn vậy, Hoàng Thượng xem Hoàng Hậu nương nương như vậy phong vận nữ tử, mới có thể sủng ái Hoàng Hậu nương nương, huống chi nàng dung mạo muôn càng xuất sắc tinh xảo một ít, lại chính trực tuổi thanh xuân, huống chi có Hoàng Thượng thích tính tình, ta xem nàng tất sẽ được sủng ái, có lẽ còn có thể ở vào một cung chủ vị.”

“Ngươi nhưng thật ra trước nịnh bợ đi lên? Nếu là Hoàng Thượng thích, vì sao đem nếu nhàn đuối đi ra ngoài?” Ban đầu nói chuyện tú nữ, trong giọng nói lộ ra trào phúng.

“Ngươi vì sao như vậy nói? Nếu nhàn bộ dáng kia, điểm nào có Hoàng Thượng thích nhu tình? Bắt chước bừa, lại ở Hoàng Hậu nương nương phụ cận, đương nhiên lạc không dưới chỗ tốt, ta đảo cảm thấy nguyệt như có cơ hội có thể được Hoàng Thượng ưu ái, nàng đàn cổ, nữ hồng, ta liền chưa thấy được so nàng càng xuất sắc, hơn nữa xuất từ Giang Nam càng là nhu tình như nước, lại thiện Phật học, xuất khẩu thành thơ, tuy rằng cao ngạo một ít, nhưng là —”

“Ngươi mau im miệng, nàng như vậy Hoàng Thượng có thể coi trọng? Cũng không nghĩ bản thân cái gì thân phận? Xem nàng kia phó cao ngạo bộ dáng, thật thật gọi người phiền chán.”

“Hảo, các ngươi vì này tranh cái gì? Vẫn là hảo sinh chuẩn bị đi, đỡ phải ở thượng lựa chọn xấu mặt.” Một cái trầm ổn thanh âm truyền đến, mọi người cũng không hề nghị luận, từng người tan đi.

Nếu mẫn âm thầm cân nhắc, thấy phía trước cửa sổ quen thuộc bóng người chợt lóe, hắn là gia xu trở về, đẩy ra cửa sổ, oán giận nhẹ giọng “Ngươi lại đi nơi nào? Chẳng lẽ ngươi không hiểu được có đại sự xảy ra?”

Gia xu tay cầm quyển sách, nhìn thoáng qua nếu mẫn, trầm tư một hồi, thở dài nói “Nếu nhàn đáng tiếc, nếu là có thể an phận một ít, Hoàng Thượng là hiểu thuận nhớ tình cũ người, Hoàng Hậu nương nương lại hiền huệ, tất sẽ cho nàng chỉ cái tôn thất, làm sao rơi xuống này bước đồng ruộng?”

“Tôn thất hòng dây lung? Ngươi đương mỗi người đều như ngươi như vậy tưởng?” Nếu mẫn trong mắt lộ ra khinh miệt, giận dỗi hờ lạnh nói “Thật là không chí khí người, hờ.”

Gia xu không thèm để ý cười khẽ, xem ra chính mình âm thầm nhắc nhở nếu mẫn căn bản là không có nghe đi vào, cũng là, nàng từ nhỏ đã bị Đồng gia kiều dưỡng dạy dỗ, có từng chịu quá ủy khuất? Một lòng muốn vào cung thừa sủng, quang diệu môn mi, nếu mẫn cùng chính mình trước sau là bất đồng, cầm sách vở tưởng chính mình trong phòng đi đến, tuy không hiểu được Hoàng Thượng tâm tư, nhưng từ ngạch nương trong miệng giảng thuật, cùng với yết kiến Hoàng Hậu nương nương, nàng cũng âm thầm suy đoán, Hoàng Thượng ngưỡng mộ chính là Hoàng Hậu, cũng không phải Hoàng Hậu như vậy tính tình nữ tử, người tuy có tương tự, nhưng Hoàng Hậu có nơi nào là người khác có thể so?

Trở lại trong phòng, dựa vào ghế trên mở ra quyển sách, trước mắt không khỏi thoáng hiện cặp kia ám áp đôi mắt, gia xu đáy mắt xẹt qua một phân ảm đạm, ra nếu nhàn sự tình, nàng chỉ hôn chỉ sợ sẽ càng kém hơn một phân, vô luận như thế nào chính mình ngạch nương cũng là Đồng gia nữ nhi, này như thế nào sẽ cắt đứt? Ngay sau đó khoe miệng lộ ra một mạt ý cười, gã đến thấp chút cũng là tốt, rốt cuộc phiền toái sẽ thiểu thượng rất nhiều, chỉ cần không giống chính mình a mã như vậy liền hảo.

Cuối cùng duyệt tuyển nhật tử rốt cuộc tiến đến, các vị đãi tuyển tú nữ, toàn bộ trang điểm chỉnh tề, mặc kệ có phải hay không cố ý vào cung, tú nữ nhóm trang điểm đến phá lệ tỉ mỉ, các cụ phong vận, trông cây vào có thể bằng này đến cái hảo tiền đồ, ở Trữ Tú Cung ma ma thúc giục hạ, ấn nơi Bát Kỳ, xếp thành mấy liệt, nhẹ nhàng gót sen ném khăn chậm rãi hướng Thê Nguyên Điện đi đến.

Rảo bước tiến lên Thê Nguyên Điện, chính là chỗ cao song song bày long ý cùng phượng tòa, ở phượng dưới tay lại sắp đặt mấy trương bày ra chuyện cười người lớn ghé dựa, kia hẵn là phi tần chủ vị người vị trí, nếu mẫn ngẩng đầu nhìn phượng tòa, trong lòng có vài phần lửa nóng, Đồng gia nhất tộc chính là nổi danh hậu tộc, liền ra hai vị Hoàng Thái Hậu, hơn nữa đều là kế thừa đại thống hoàng đế, này đồng lứa trọng trách có phải hay không liền dừng ở nàng trên vai?

Tuy rằng không thấy được có thể đem Hoàng Hậu kéo xuống phượng tòa, nhưng nếu là dựa vào bản thân cực giống Đồng Hoàng Hậu dung mạo được đé sủng, sinh hạ hoàng tử, kia cũng không thấy đến không có một tranh khả năng, rốt cuộc Hoàng Hậu tuổi tác cũng không nhỏ, nghe nói thân mình vẫn luôn có bệnh nhẹ, tuy rằng được sủng ái, có lẽ sẽ không lại có dựng, Hoàng Thượng thân mình rất là ngạnh lăng, có khả năng trưởng tử, cường hẵn ngoại thích này đó đều là phạm húy, ngược lại tiểu nhi tử húra sẽ được sủng ái..... Nghe thấy rèm chau vang nhỏ, nội thị hô to “Cung phi bình phi nương nương đến.” Phú Sát thị cùng Lý thị bị phàn tần dụ tần chờ quý nhân vây quanh dưới, ấn phẩm cấp đi vào chỗ ngồi phía trước, cũng không dám ngồi xuống mà là quy củ đứng thảng, chờ đợi Đế hậu giá lâm.

Phú Sát thị liếc mắt Tống thị Cảnh thị, thấy các nàng hai người tuy rằng dùng dày đặc son phấn che dấu, lại không che không đi, trên mặt da thịt ảm đạm, nhìn kỹ dưới thậm chí còn có điểm điểm màu nâu đốm khói, khéo

miệng hơi hơi lộ ra một tia ý cười, xem ra mấy ngày Ngụ Hoa Viên ngắm hoa làm các nàng hai người thu hoạch không ít, có tâm trào phúng thượng vài câu, lại thấy bên cạnh bình phi trong mắt không thấy bất luận cái gì gợn sóng, chính mình hiện giờ địa vị còn cập không thượng bình phi, cũng liền nghỉ ngơi tâm tư.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 310

Chương 584 trời giáng hỉ sự

Thê Nguyên Điện nội, châm roi có thể nghe, Dận Chân nghiêng đầu nhìn ngủ say Tề Lạc, lấy không chuẩn nàng là thật sự ngủ say, vẫn là hôn mê bất tỉnh, thấp giọng kêu “Tề Lạc —— Tề Lạc.”

“Nương nương, nương nương.” Lúc này Tống thị dùng lụa khăn xoa nước mắt, quan tâm muôn tiến lên, lại bị Dận Chân liếc mắt một cái trừng mắt nhìn trở về, thưa dạ khuyên nhủ “Hoàng Thượng thả yên tâm, nương nương cát nhân tự có thiên tướng, tất sẽ bình an, có lẽ là bởi vì tuyển tú việc mệt đến thân mình, kỳ thật ——” nhìn lướt qua bình tĩnh như thường bình phi Lý thi, nhẹ giọng nói “Bình phi nương nương rất cuộc tuổi trẻ, luôn là thiếu chút trải qua, cố tình làm Hoàng Hậu nương nương phế tâm, nương nương lại là cái ái cường, chẳng sợ lại mệt, cũng sẽ an bài thực hảo ——”

Dận Chân lạnh băng ghét bỏ ánh mắt dừng ở Tống thị trên người, trầm thấp cả giận nói “Ai nói Hoàng Hậu thân mình có bệnh nhẹ? Các ngươi cái kia dám chú Hoàng Hậu, trầm xéo các ngươi.”

Trong điện mọi người trong lòng căng thẳng, cung phi bình phi càng là cuồng quít đứng dậy, quỳ xuống đất thỉnh tội “Hoàng Thượng bót giận, Hoàng Thượng bót giận.” Tú nữ nhóm thấy Hoàng Thượng đối Hoàng Hậu tình ý, thật là hâm mộ không được, ước gì hiện giờ ở Dận Chân trong lòng

ngực hôn mê chính là chính mình..... Đôi, là hôn mê, các nàng đã sớm nghe nói Hoàng Hậu thân mình không tốt, có lẽ sẽ..... Trên đời này phúc khí cũng không thể tất cả đều làm nàng một người chiếm? Quỳ trên mặt đất tú nữ dấu diếm tâm tư, thậm chí vài tên thương ký danh tú nữ, buông xuống đầu trong mắt lộ ra một tia tinh quang, âm thầm cầu nguyện tốt nhất Hoàng Hậu vẫn chưa tỉnh lại, kỳ thật phi tàn quý nhân cũng chưa chắc không có nàng tâm tư, cái nào lại tưởng phòng không gối chiếc?

Thái y chạy tiến Thê Nguyên Điện, nhìn thấy chính là quỳ mhn đay đất thỉnh tội người, ngẩng đầu trông thấy Hoàng Hậu dựa vào Hoàng Thượng đầu vai, đại nhiệt thiên mồ hôi lạnh chảy ròng, Hoàng Hậu nương nương người là sống tổ tông, ngàn vạn không thể có việc, bước nhanh tiến lên, trên trán hhn đều bất chấp sát “Hoàng Thượng an.”

“Cấp Hoàng Hậu bắt mạch.” Thái y quỳ xuống đất nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng, có phải hay không trước đỡ Hoàng Hậu nương nương trắc điện an trí?”

“Án trãm phân phó làm.” Dận Chân ánh mắt vẫn luôn không có rời đi Tề Lạc, hhn sợ một dời đi mắt, hoặc là hoạt động địa phương, nàng liền sẽ vĩnh viễn cũng vẫn chưa tỉnh lại, vừa mới nàng còn hướng chính mình trêu đùa tới, này một hồi liền ngủ say? Chẳng lẽ kia đầu cầm khúc liền như thế dùng được, cái kia tú nữ nhất định không thể nhẹ tha ——

Đang lúc Dận Chân âm thầm giận chó đánh mèo thời điểm, thái y quỳ bò đến phuơng tòa bên cạnh, thật cẩn thận đem ba cái đầu ngón tay đặt ở Tề Lạc cổ tay trắng nõn phía trên, vững vàng tâm thần, đầu tiên là sưng sốt, ngay sau đó mừng như điên, lại cẩn thận chẩn đoán chính xác một phen, mặt lộ vẻ vui mừng, cao giọng nói “Nô tài cấp Hoàng Thượng chúc mừng, Hoàng Thượng, đại hỉ việc ——”

Ngủ say Tè Lạc khẽ nhíu mày, bên tai quá mức àm ī, bĩu môi “Hảo sảo —— hảo sảo ——” thấy Dận Chân sắc bén ánh mắt bắn phá lại đây, thái y gấp hướng lui về phía sau vài bước, thấp giọng nói “Khải tấu Hoàng Thượng, Hoàng Hậu nương nương lại có thân mình, nô tài nhìn mới một tháng có thừa, nô tài chúc mừng Hoàng Thượng thêm nữa con nối dõi.”

Thái y nói, Thê Nguyên Điện trung tất cả mọi người nghe được rành mạch, áp xuồng trong lòng chua xót, sôi nổi thấp giọng chúc mừng nói “Thần thiếp cấp Hoàng Thượng chúc mừng.” “Nô tỳ cấp Hoàng Thượng chúc mừng.”

Dận Chân ôm lấy Tè Lạc đầu vai, trong mắt lộ ra kinh hỉ ánh sáng, hắn là ngày ấy nàng sinh nhật là lúc, ngay sau đó ánh sáng ảm đạm đi xuồng, phảng phát không có nghe thấy mọi người chúc mừng giống nhau, thấy Tè Lạc ngủ cũng không an ổn, chặn ngang bế lên nàng, hướng Thê Nguyên Điện ngoại đi đến, chắn chạy tú nữ sôi nổi tránh đi, Dận Chân lưu lại một câu “Bình phi, dư lại sự giao từ ngươi tới xử trí.”

Cưỡi ngự liễn, chỉ chốc lát liền trở lại Vĩnh Thọ cung, đem Tè Lạc an trí hảo, Dận Chân lại mệnh lệnh tới rồi thái y lại lần nữa bắt mạch, được đến xác thật không có lầm tin chính xác lúc sau, Dận Chân nhắc chán hướng tâm điện ngoại đi đến “Các ngươi theo trẫm tới, Tần ma ma hảo sinh chăm sóc Hoàng Hậu.”

“Trẫm nhớ rõ, lúc trước Hoàng Hậu sinh hạ Hoằng Trú khi, các ngươi cũng từng ngôn, Hoàng Hậu nếu là may mà lại có thân mình, sẽ hung hiểm vạn phần, hơn nữa Hoàng Hậu, nàng hiện giờ thân mình vừa mới điều dưỡng lại đây, có thể chống đỡ được? Có thể hay không lại thiệt hại..... Thợ nguyên?” Dận Chân ngồi ở ghế trên, nhìn trước mặt thái y, không yên tâm truy vấn, trong mắt đã không thấy vừa mới kinh hỉ, chỉ còn lại dày đặc lo lắng, tuy rằng tưởng thêm nữa cái nho nhỏ, còn là bên trong ngủ người quan trọng, ba cái con vợ cả, Dận Chân đã là thấy đủ.

Các thái y lẩn nhau xem một cái, có vài phần không hiểu Hoàng Thượng ý tưởng, dẫn đầu người trầm giọng mở miệng nói “Hoàng Thượng, Hoàng Hậu nương nương thân mình xác thật có chút nhược, nhưng nô tài tưởng nếu là cẩn thận một ít, tưởng là không ngại……”

“Trẫm muốn không phải tưởng là, phảng phát.” Dận Chân sắc mặt trầm xuống, chuyển động bần chỉ, bên trên cực tiểu một viên màu tím kim cương, lại phát ra lóa mắt ánh sáng, gục xuống hạ mí mắt “Trẫm sẽ không làm Hoàng Hậu có hung hiểm, trẫm đã có tam tử một nữ, trẫm —— các ngươi có từng minh bạch?”

“Hoàng Thượng, nô tài hiểu rõ.” Thái y mồ hôi lạnh lại phảng phát thác nước giống nhau chảy xuống, thương long tự sự như thế nào cũng làm không được, tìm từ sau một lúc lâu, dùng tay ngăn trở miệng, thấp giọng nói “Hoàng Thượng, lúc này nếu là ở —— chỉ sợ đối Hoàng Hậu nương nương thân mình càng có tồn thương, chỉ cần Hoàng Hậu nương nương bình tâm điều dưỡng, tất sẽ bình an không có việc gì, thỉnh Hoàng Thượng yên tâm.”

“Trẫm minh bạch nói cho các ngươi, các ngươi tốt nhất cho trẫm tỉ mỉ, nếu là Hoàng Hậu có không hay xảy ra, trẫm tru các ngươi chín tộc.” Dận Chân nghe thấy thái y như vậy nói, cũng buông tâm tư, hắn minh bạch vừa mới ở Thê Nguyên Điện truyền ra Hoàng Hậu có hỉ tin tức, khoảnh khắc công phu liền sẽ truyền khắp toàn bộ kinh thành, nếu thật là như hắn suy nghĩ, kia căn bản là giấu không xuống dưới, mà hắn như vậy để ý nhi nữ, chỉ sợ lại sẽ cùng chính mình giận dỗi, càng tổn hại thân thể.

Dận Chân lại cẩn thận dò hỏi thái y một phen, kiện kiện việc nhỏ đều nhớ rõ ràng, thái y cuối cùng nói “Hoàng Thượng, nương nương hiện tại nhất quan trọng chính là tĩnh dưỡng, để ngừa mang thai không xong.”

“Các ngươi hảo sinh hẫu hạ, trẫm đi trước Dưỡng Tâm Điện, nếu là Hoàng Hậu tỉnh ngủ, lập tức khiến người bẩm báo trẫm.” Dận Chân đứng dậy công đạo xong về sau, lộ ra một tia không tha, đi Dưỡng Tâm Điện, triệu kiến chủ trì tu sửa Viên Minh Viên đại thần, cẩn thận dò hỏi hồi lâu, mệnh lệnh nói “Trẫm cho ngươi lại nửa tháng, nếu là tu không hảo Viên Minh Viên, trẫm hái được ngươi mǔ miện.”

“Nô tài tuân chỉ.” Đại thần run run rẩy rẩy đi ra ngoài, lòng nóng như lửa đốt tiến đến Viên Minh Viên, liều mạng đẩy nhanh tốc độ, ngày đêm không ngừng, nhanh hơn tu sửa tiến trình, vì chính mình mǔ miện suy nghĩ, hắn cũng không dám lại trì hoãn.

“Lý Đức Toàn, ngươi trước sửa sang lại trẫm thường dùng chi vật, đỡ phái rơi xuống cái gì.” Dận Chân suy nghĩ một chút, tiếp theo phân phó “Vĩnh Thọ cung kia, cũng làm Tần ma ma các nàng chuẩn bị, Hoàng Hậu kiều quý quán, lại là phụ nữ có mang người, càng muôn cẩn thận.”

“Tra.” Lý Đức Toàn lên tiếng, Hoàng Thượng có tâm thường trú Viên Minh Viên sự, hắn trong lòng cũng minh bạch vài phần, lúc này càng là không thể đại ý, “Hoàng Thượng, các đại thần kia chỉ sợ sẽ...”

“Bọn họ? Trẫm sẽ tự làm cho bọn họ câm miệng, trẫm phải làm sự, bọn họ chỉ cần nghe lệnh liền hảo.” Dận Chân trên người lộ ra duy ngã độc tôn khí thế, ngón tay một chút gõ cùng ngự án, đáy mắt xẹt qua âm vụ, “Trẫm nghe nói cái kia tú nữ là liêm quận vương phúc tấn dạy dỗ?”

“Đúng vậy, Hoàng Thượng.” Dận Chân khéo miệng giơ lên, phía sau lưng dựa vào ghế trên, “Trẫm Hoàng Hậu lại có hỉ, mặc kệ là hoàng tử cũng hảo, công chúa cũng thế, tổng không thể nhìn thấy liêm quận vương con nối dõi đơn bạc, liêm quận vương phúc tấn một khi đã như vậy có tâm, kia trẫm liền nhiều thưởng vài tên tú nữ, ngươi đi đại trẫm răn dạy liêm quận vương phúc tấn, trẫm không nghĩ tái kiến bắt chước bừa người, liêm

quận vương tri gia không nghiêm, mệnh lệnh này đóng cửa ăn năn, vô liên chiểu lệnh, không được ly phủ nửa bước.”

Lý Đức Toàn lĩnh mệnh mà đi, Dận Chân cười nhẹ ra tiếng, tay vỗ vỗ long ỷ, trong mắt lộ ra trào phúng “Duẫn tự, trẫm sẽ không ban chết ngươi, nàng nói đúng, ngươi chỉ có tồn tại thấy trẫm chấp chưởng thiên hạ, đối với ngươi mà nói mới là khó chịu nhất, hy vọng ngươi không cần trở thành túu sắc đồ đệ, trẫm còn không có nhìn đủ đâu.”

Dận Chân mở miệng hỏi “Hoàng Hậu tỉnh?”

“Vĩnh Thọ cung còn không có gặp người tới, là bình phi nương nương hồi bẩm tú nữ việc.” Dận Chân cũng không muốn gặp bình phi, có thể tưởng tượng đến bọn họ sắp rời đi hoàng cung, hậu cung việc cũng đến có người nhìn điểm, Tề Lạc cường điệu thủ bình phi, hắn cũng là biết được, gật đầu nói “Làm nàng tiến vào.”

“Thần thiếp cấp Hoàng Thượng thỉnh an.” Bình phi quy củ ném khăn hành lễ, nghe thấy Dận Chân kêu khởi, mới chậm rãi đứng dậy, buông xuống mi mắt không dám khép nơi nhìn xung quanh, nếu là có lựa chọn nàng cũng căn bản không nghĩ bước vào Dưỡng Tâm Điện, Hoàng Hậu đang ở ngủ yên, chỉ có thể đem tuyển tú sự thừa bẩm cấp Hoàng Thượng, cảm thấy được Dận Chân lạnh băng, tuy rằng trong lòng sáng tỏ, nhưng vẫn là ngăn không được có nhàn nhạt thất vọng, âm thầm vững vàng tâm thần, đem danh sách dâng lên, đứng ở một bên.

Dận Chân thoảng nhìn lướt qua, trầm ổn không gợn sóng nói “Ngươi xử trí thực hảo, trẫm cùng Hoàng Hậu đem việc này giao từ ngươi là yên tâm, bình phi, ngươi ôn trọng nội liễm, lại biết tiến thối, này đó trẫm đều xem ở trong mắt, Hoàng Hậu có thân mình, chỉ có thể lấy cái đại chủ ý, còn lại việc vặt, trẫm liền giao cho ngươi.”

“Hoàng Thượng.” Bình phi nhịn xuống ngang đầu, bình tĩnh trong mắt nổi lên một tia gợn sóng, Hoàng Thượng trong lòng là như vậy xem chính mình? Chờ đến nhìn thấy Dận Chân lộ ra nhàn nhạt lạnh lẽo ánh mắt, một lần nữa cúi đầu, liẽm đi tự giễu, người ở chờ mong cái gì? Chẳng lẽ thấy được còn chưa đủ sao? “Là, thần thiếp tuân chỉ.”

Dận Chân đối bình phi biểu tình biến hóa xem ở trong mắt, âm thầm gật đầu, trước mặt nữ nhân này, Dận Chân cũng không khỏi có vài phần mơ hồ, nếu không phải phong phi duyên cớ, thậm chí nhớ không dậy nỗi ở ung cùng cung có như vậy cái khanh khách, hắn phảng phất chỉ ở cùng Tè Lạc rùng mình khi, hoặc là nàng vào phủ chi sơ, lâm hạnh quá, thấy nàng còn tính minh bạch, ngũ khí hơi hoãn nói thượng hai câu, bình phi cẩn thận trả lời.

“Hoàng Thượng, Vĩnh Thọ cung người tới, nói là Hoàng Hậu nương nương tĩnh ngủ.” Tiêu nội thị sao dám trì hoãn Hoàng Hậu sự, chạy vào bẩm báo, Dận Chân trong mắt lộ ra vui sướng, đứng dậy rốt cuộc không thấy bình phi liếc mắt một cái, hướng ngoài điện đi đến, mang theo một phân nôn nóng “Đi Vĩnh Thọ cung.”

Bình phi nhìn thấy nhanh chóng biến mất Dận Chân, chậm rãi nhắm mắt lại, khéo mắt có vài phần ướt át, thâm cung bên trong, chẳng sợ ở bình đạm không gợn sóng người, không có sủng tín nữ nhân nhật tử đều là không chịu nổi, nghĩ đến thượng ký danh kia hơn mười người tú nữ, các nàng cũng sẽ khô héo ở thâm cung bên trong —

Thứ năm trăm tam năm chương chuẩn bị li cung

Dận Chân tuy rằng nỗ lực không chế, bởi vì nhớ thượng Tè Lạc, khó tránh khỏi dưới chân sinh phong, bước đi như bay vào cùng Dương Tâm Điện chỉ một đường cách Vĩnh Thọ cung, cung nữ đào khai rèm châu, đi

vào, nhẹ lau một phen mồ hôi trên trán, bình tĩnh một hồi mới sắc mặt như thường đi vào tắm điện.

Hắn suy nghĩ rất nhiều tình cảnh, lại cô đơn không nghĩ tới loại này tình hình, Tề Lạc sợi tóc rải rác, dựa vào an trí ở trên giường cái đệm thượng, mặc kệ Tần ma ma ở bên cạnh như thế nào khuyên bảo, nàng trong mắt hàm chứa bộ mỏng ủy khuất nước mắt, thậm chí còn lộ ra một tia tiếc nuối, thường thường trừu động mũi, xoa nắn chấn mỏng

“Ngươi này lại ở chơi tiêu tính? Còn không cho trẫm ở nước mắt?” Dận Chân lạnh mặt thấp giọng quát, Tề Lạc nghe thấy lời này, ngược lại càng là trong lòng có hỏa, nghiêng đầu dùng cái ót đối với hắn, trong mắt nước mắt phảng phát ngăn không được giống nhau, nàng rõ ràng biết, mang thai người phải tránh bi thương, nhưng lại như thế nào cũng nhịn không được, thậm chí đều có chút nhớ không được nàng là vì cái gì rơi lệ, phảng phát nước mắt liền không khống chế gióng nhau lăn xuống.

“Đây là có chuyện gì? Vừa mới trẫm rời đi phía trước còn hảo hảo, cái nào va chạm Hoàng Hậu?” Dận hi trực tiếp hỏi Tần ma ma, “Hồi Hoàng Thượng, nương nương mới vừa tỉnh liền nghe nói tin vui, sau đó liền, nô tỳ đáng chết, không có chăm sóc hảo nương nương.” Tần ma ma cũng không hiểu ra sao, nhưng còn phải làm Dận Chân nguội giận, chỉ có thể chính mình thỉnh tội.

“Không liên quan chuyện của nàng, ta cũng không rõ vì sao khóc thút thít ô ô, như thế nào sẽ nhịn không được đâu?” Tề Lạc một bên xoa nước mắt, một bên mở miệng, Tần ma ma cúi đầu, bất đắc dĩ thầm than, nương nương, ngài liền không cần cầu tình, chỉ cần ngài có thể ngừng hạt đậu vàng, Hoàng Thượng sắc mặt tự nhiên sẽ hảo.

“Ngươi trước đi xuống, trẫm cùng Hoàng Hậu nói chuyện.” Chờ đến tắm điện chỉ còn lại có bọn họ hai người, Dận Chân hòa hoãn vừa mới lạnh

băng thân sắc, đi đến mép giường, “Rốt cuộc ra sao duyên cớ, cùng trầm nói thật.”

Đem chăn mỏng ôm vào trong ngực, Tề Lạc rũ đầu, khẽ cau mày, cẩn thận suy nghĩ sau một lúc lâu, mới nhẹ giọng nói “Nghe nói có thai, vốn là hỉ sự, nhưng……” Hạ giọng, không được tự nhiên tràn ngập tiếc nuối tiếp theo nói “Nhưng cố tình đuổi kịp lúc này, ngài miệng vàng lời ngọc đáp ứng quá ta, sang năm mang ta đi Giang Nam du ngoạn.”

“Liên vì việc này?” Dận Chân rất là bất đắc dĩ, vẫn luôn minh bạch nàng bất đồng người khác, luôn là làm hắn ngoài ý muốn, nhưng hài tử đều sinh ba lần, ngay cả Vũ Hi đều có vân tranh, nàng như thế nào…… Tề Lạc lập tức hung hăng sờ nước mắt, “Ta cũng không hiểu được vì sao sẽ như vậy? Chẳng lẽ ta bị bệnh?”

Dận Chân nghe thấy nàng nói như vậy, cũng thực khẩn trương, ngẩng đầu đỡ thượng cái trán của nàng, cũng không có nóng lên, không yên tâm hô lớn “Truyền thái y.”

Thái y tự nhiên sẽ không nhẹ ly, lập tức bay nhanh đi đến, thấy hoàng đế âm trầm đứng ở trước giường, Hoàng Hậu lại lau nước mắt, Hoàng Hậu nương nương ngài không cần ở lẩn lộn, nô tài này mệnh cũng không dễ dàng, tiến lên nói “Hoàng Thượng, xin cho nô tài cấp Hoàng Hậu nương nương bắt mạch.”

Dận Chân hướng bên nghiêng người, thái y sờ soạng sau một lúc lâu mạch đậm, hết thảy an ổn, nhưng nên như thế nào nói 7 trong đầu linh quang thoáng hiện, xác định bẩm báo “Hoàng Thượng, nương nương không ngại, chỉ là hỉ nô có vài phần không chừng, nói không chừng khi nào lại đột nhiên rời lệ, hoặc là cười nhạt, chỉ cần nhiều cẩn thận một ít,, tâm tình vững vàng liền hảo.”

Nhìn thấy thái y buồn cười khó xử bộ dáng, Tề Lạc khéo miệng thật đúng là cao hơn cười nhạt “Thái y ngươi trước đi xuống, bốn cung không có việc gì.” Dận Chân xua tay sau, thái y chạy nhanh rời đi.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 311

Đồng thị tiến lên nắm Tè Giác lỗ tai, “Ngươi chính là nhìn thấy lại như thế nào? Ta và ngươi a mã đều là lão phu lão thê, còn để ý này đó?”

“Ngạch nương, đau..... Ngạch nương.” Tè Giác tuy rằng kêu đau, nhưng lại không dám giãy giụa, tùy ý Đồng thị nhéo, trong miệng xin khoan dung không thôi, Lăng Trụ bất đắc dĩ lắc đầu “Hảo, ngươi không phải muốn thu thập đồ vật đi Viên Minh Viên? Trước buông ra nhi tử, hắn ta tới giáo huấn.”

“Lần sau lại như thế, xem ta tha tha không buông tha được ngươi.” Đồng thị chọc một chút Tè Giác cái trán, bọn họ phụ tử có chuyện muốn nói, nương thu thập đồ vật nguyên do đi ra cửa phòng.

“A mã, ngài không đi Viên Minh Viên?” Tè Giác đứng ở Lăng Trụ phía sau, giúp hắn mát xa đầu vai, Lăng Trụ thở dài nói “Trong lòng có cái kết mở không ra, Viên Minh Viên tuy mỹ, nhưng ở a mã trong mắt chính là..... Còn nhớ rõ tỳ tỳ ngươi giảng quá cái kia chuyện xưa?”

“Ngài nói được là tám quốc gia đánh một cái đốt giết đánh cướp chuyện xưa? Nói là giống như cũng thiêu vùn, a mã ngài nói qua, đó chính là quân nhân sỉ nhục.” Tè Giác đáy mắt vui đùa chi ý diệt hết, trên người lộ ra anh khí, Lăng Trụ quay đầu lại nhìn Tè Giác, “Hôm nay ngươi lời nói phải nhớ cho kỹ với tâm, từ không chưởng binh, nhưng càng phải nhớ đối với địch nhân nhân từ, chính là đối chính mình tàn nhẫn, Hoàng

Thượng có chí hướng khai cương thác thô, đối ngoại tộc người, ta không hy vọng ngươi tâm từ, mà đối mãn hán, ngươi trước sau phải nhớ đến đều là người một nhà... Là người một nhà.”

“Nhi tử sẽ không quên.” Tè Giác quỳ một gối ở Lăng Trụ trước mặt, tay phải đỡ ở ngực phía trên, Lăng Trụ vỗ vỗ chính mình nhi tử thảng đầu vai, trong mắt chớp động kiêu ngạo, “Đài Loan càng là không được có thất, hải chiến... A mã cũng không hiểu, ngươi cần thận cân nhắc, ân... Người là quân cận vệ thống lĩnh, tự nhiên muốn che chở Hoàng Thượng bình an, cũng đi viên minh viên, xem chuẩn cơ hội hỏi một chút tỷ tỷ ngươi, nàng xem đến tạp thư nhiều, có lẽ biết một ít.”

“A mã, tỷ phu sẽ mặt hắc thật sự.” Tè Giác phảng phất nghĩ đến hảo ngoạn sự tình, trên mặt tràn ra ý cười, Lăng Trụ trong mắt cũng mỉm cười, cảm thán nói “Đây là có được tất có mất, Hoàng Hậu nhà mẹ đẻ quá cường, Hoàng Thượng là sẽ không tha tâm, cho nên ta còn là thành thật ở kinh thành chờ tin tức tốt đi, ba người thành hổ, không thể không phòng, cũng không biết tỷ tỷ ngươi lần này sẽ sinh công chúa, vẫn là a ca, ta đảo hy vọng có thể có cái đáng yêu kiều kiều tiểu công chúa, tỷ tỷ ngươi khi còn nhỏ, chính là thực sẽ làm nũng triền người...”

Tè Giác nghiêm túc nghe Lăng Trụ nói chuyện cũ, thường thường đệ thượng nước trà cùng điểm tâm, nhìn chính mình phụ thân hoa râm đầu tóc, trên mặt nếp nhăn, nghĩ đến Tè Lạc đã từng công đạo, chân chính hiểu tâm không phải chỉ chỉ cần làm cha mẹ ăn ngon uống tốt, càng muốn thường xuyên bồi tại bên người, lão nhân là nhất sợ hãi tịch mịch.

“Tỷ tỷ hiện giờ cũng là sẽ làm nũng người, nếu bằng không tỷ phu có thể sủng nàng đến tận đây, tỷ tỷ mới thật là có thủ đoạn thông minh ngươi.” Tè Giác nhịn không được cảm thán, Lăng Trụ nhấp một hớp nước trà, nằm ở trên ghế nằm, hơi hơi hợp lại mắt “Tỷ tỷ ngươi... Nàng vĩnh viễn biết được như thế nào làm mới là tốt nhất.”

Ung Chính ba năm tháng sáu trung, Viên Minh Viên trùng tu xong, Tè Lạc đem trong cung mọi việc giao cho bình phi Lý thị, đơn độc làm bạn Ung Chính hoàng đế di cư Viên Minh Viên, Ung Chính hoàng đế thực hiện hắn đã từng ưng thuận lời hứa, Viên Minh Viên ở hắn vĩnh sinh chi năm, trừ bỏ Hoàng Hậu Tè Lạc, lại vô hậu cung phi tần quý nhân đặt chân...

Chương 587 khai đạo hoằng lịch

Có lẽ là bởi vì con bướm cánh, Ung Chính triều thời thượng có tồn bạc, có lẽ là Dận Chân trong lòng thương tiếc Tè Lạc, hoặc là hoằng lịch hiếu tâm, Viên Minh Viên xây dựng thêm tu sửa, muôn so trong lịch sử càng vì xa hoa mỹ lệ, này tòa hoàng gia lâm viên thật sâu hấp dẫn trụ Tè Lạc ánh mắt, thậm chí liền từ mang thai sau thích ngủ hỉ nộ không chừng, đều tốt hơn vài phần, cũng làm Dận Chân trong lòng yên tâm không ít.

Tè Lạc luôn luôn thích lâm thủy mà cư, bị Dận Chân an trí ở Bồng Lai dao dài, nơi này ở vào phúc giữa biển, cùng sở hữu tam đảo, kết cấu cùng bộ cục căn cứ cổ đại họa gia Lý tư huấn “Tiên sơn lầu các” họa thiết kế, chính điện bảy gian, điện trước đông liệt sướng khâm lâu, tây liệt thần châu tam đảo, đông thiên điện vì tùy an thất, tây thiên điện vì ngày ngày bình an báo hảo âm; Đông Nam mặt có một cầu tạm, nhưng thông đông đảo.

Bồng Lai dao dài không chỉ có cảnh sắc tuyệt đẹp, ly phúc hải Tây Bắc ngung, hoằng lịch ra bạc làm thợ thủ công tu sửa bình hồ thu nguyệt cũng không xa, bình hồ thu nguyệt ở kiến tạo thượng hoàn toàn dung hối Hàng Châu Tây Hồ bình hồ thu nguyệt cùng song phong cầm vân tinh hoa, khiến cho Tè Lạc có người lạc vào trong cảnh cảm giác, phảng phát thật sự vị trí Hàng Châu Tây Hồ bờ biển, căn bản là không nghĩ di động bước chân.

“Ngạch nương, ngài vẫn là trước nghỉ một lát.” Hoằng lịch đứng ở Tè Lạc bên người, thấy chính mình ngạch nương như thế thích cảm thấy bạc

thật sự không có bạch hoa, Tè Lạc mê muội nhìn trước mặt cảnh trí, có chút không cam lòng “Ngươi Hoàng A Mã chính là quá đế ý triều chính, mới vừa tiến Viên Minh Viên không hai ngày, liền vội lên, bỏ lỡ rất nhiều hưởng thụ, cũng không hiểu được……”

“Nhi tử bồi ngài không tốt?” Tè Lạc nhìn nghiêm túc hoằng lịch, luyến mẫu tình kết là tuyệt đối không được, còn phải ý tưởng khuyên mới hảo, ngón tay hướng về phía bên kia đình “Ngạch nương cũng có chút mệt mỏi, chúng ta qua bên kia đình hóng gió nghỉ ngơi một chút, ngạch nương có chuyện cùng ngươi nói.”

“Không ngại đi phúc hải Đông Nam tiếp tú sơn phòng, ngài nhất định càng thích nơi đó.” Hoằng lịch thấy gió thổi qua phúc hải, tạo nên sóng gió, Tè Lạc lại xuyên tương đối đơn bạc, như thế nào có thể yên tâm làm nàng nghỉ ở đình hóng gió? Về phía sau mặt tùy hầu nô tài giơ tay, đỉnh đầu che chở hơi mỏng tím sa, đỉnh vì minh hoàng được khâm mấy viên đá quý bốn người nâng nhuyễn kiệu, đi vào Tè Lạc trước mặt, hoằng lịch đỡ nàng lên kiệu, phân phó nói “Các ngươi đều cẩn thận điểm, vững vàng chút, chờ có xóe này đến ngạch nương.”

Tè Lạc vẫn khởi sa mỏng, thoái mái dựa vào bên trong mềm ghê, nhìn bên ngoài đi ngang qua cảnh sắc, thật là thần tiên giống nhau sinh hoạt. Chẳng mấy chốc công phu liền đi vào tiếp tú sơn phòng, hoằng lịch tự mình nâng nàng đi vào, bên trong trang trí toàn bộ chọn dùng gỗ từ đàn đồ sơn, mặt trên đều khâm lấy vàng bạc, đá quý, ngà voi chò, này đó kỳ trân dị bảo thượng đều điêu khắc sơn thủy, lầu các, nhân vật, hoa mộc, trùng điệp, thật thật là quý khí bức người.

“Ngạch nương, đây là nhi tử sai người ở Tô Hàng vùng tìm được người giỏi tay nghề, nghe nói là tổ truyền tay nghề, nhi tử biết được ngài thiên vị Giang Nam phong vận, nơi này bố trí ngài có từng vừa lòng? Nếu cảm thấy không ổn, nhi tử lại làm cho bọn họ sửa đổi.”

Hoằng lịch tự mình đem tân áp tốt nước trái cây đệ thượng “Ngạch nương, ngài dùng,” Tè Lạc tiếp nhận pha lê ly, có thai trong người càng hẵn là đa dụng mùa trái cây, nàng lại luôn luôn không chịu bạc đãi bẩn thân, có khi cũng suy nghĩ nàng có phải hay không sinh hoạt quá mức xa hoa, mở miệng nói “Ngươi cũng ngồi xuống, ngạch nương có chuyện muốn nói.”

Hoằng lịch trong mắt mang ra một mặt kinh ngạc, rất ít thấy nàng như thế chính thức, liền ngồi ở Tè Lạc bên người, nhẹ giọng hỏi “Ngạch nương có việc muốn phân phó?”

“Ngươi cảm thấy ngạch nương như thế nào? Ở ngươi trong lòng ngạch nương ở vào cái gì vị trí?” Tè Lạc linh hoạt chuyển động pha lê ly, đèn nhánh hàm chứa một tia cơ trí ánh mắt dừng ở chính mình nhi tử trên người.

Hoằng lịch cảm thấy được kia ti bao dung, kia hay thay đổi linh động hai mắt, biến người xem người cũng chỉ có chính mình ngạch nương mới có, lúc trước chấn roi thời đại không biết lùi bước, khai hỏa tiêu bắn chết dã hùng là đối trầm ổn sắc bén, vì chính mình chấn đi kia chén có độc canh hải sản khi, tuy rằng ở hộc máu, chính là lại toát ra kia ti may mắn cùng tâm an,

Này đó hoằng lịch biết vĩnh viễn cũng không thể quên được, huống chi còn có ngày thường cẩn thận dạy dỗ, những cái đó nghe đơn giản sáng tỏ, rồi lại chất chứa đạo lý tiểu chuyện xưa, cùng chính mình chơi đùa thời đại ôn nhu, lại có cái nào nữ tử có thể giống ngạch nương như vậy?

“Ngạch nương, ở nhi tử trong lòng không có một nữ tử có thể lướt qua ngài, so ngài quan trọng.” Hoằng lịch hướng Tè Lạc bên người nhích lại gần, Tè Lạc thở dài một hơi, uống lên nửa ly nước trái cây, đem pha lê ly đặt ở trên bàn, tay khẽ vuốt quá hẵn cái trán, ôn nhu nói: Hoằng lịch, ngươi

nhưng biết được cái gì gọi là hiếu mẫu chi tâm, gì lại vi phu thê tình ý?
Đây là hoàn toàn bất đồng.“

Thấy hoằng lịch có vài phần mê mang, Tề Lạc nói tiếp “Liền bắt ngươi
Hoàng A Mã tới nói, hắn đối đã qua đời ngạch nương rất là tưởng niệm,
bọn họ chi gian mẫu tử tình ý cũng rất sâu, nhưng ở tuyển tú khi, đối mặt
cực giống Đồng Hoàng Hậu Đồng giai nếu mẫn, hắn lại như thế nào làm?
Hoằng lịch, đây mới là hiếu thuận chi đạo, ngươi có từng minh bạch?”

“Ngạch nương, là cảm thấy nhi tử quá mức không muôn xa rời ngài,
ghét bỏ nhi tử?” Tề Lạc nhẹ nhàng mà lắc đầu, xanh nhạt tay ngọc đáp ở
hoằng lịch trên tay, trầm giọng nói “Thế gian này không có sê ghét bỏ thân
sinh nhi tử ngạch nương, hoằng lịch, ta muốn nói chính là, ngạch nương
chỉ là một cái thực bình thường nữ tử, cũng không có ngươi tưởng như vậy
hảo, cũng có ghen tị chi tâm, yêu thích hưởng thụ, tương lai càng là sê
dung nhan tǎn lui, ngươi hội ngộ thấy càng hợp ngươi tâm ý nữ tử, nàng sê
bồi ở bên cạnh ngươi, an ủi ngươi, chăm sóc ngươi, vì ngươi sinh nhi dục
nữ, nàng sê có ngạch nương cấp không được ngươi phu thê chi tình, ngươi
ngạch nương nhi tử.....”

Hoằng lịch buông xuống mi mắt, liễm đi trong mắt nỗi lên dao động,
vuốt cái gáy, ngẩng đầu phảng phất không thèm để ý sang sảng cười nói
“Ngài nói nhi tử đều minh bạch, nhi tử sê có yêu thích nữ tử, nhưng lại nào
dám không hiếu thuận ngài? Loại nào tiểu cữu cữu không tha cho nhi tử,
hơn nữa hoằng lịch cũng làm không ra bất hiếu việc, ngài cứ việc an tâm.”

“Ngươi thật sự minh bạch ta nói ý tú?” Hoằng lịch liên tục gật đầu, lôi
kéo cánh tay của nàng nhẹ lay động, kéo trường thanh âm “Ngạch nương,
nhi tử chính là ngài một tay giáo dưỡng, điểm này dễ hiểu đạo lý còn cân
nhắc không ra?”

“Vậy là tốt rồi.” Tè Lạc thấy hoằng lịch bộ dáng này, nghĩ đến hắn bên người tiểu nha đầu ước trán, xem ra có lẽ là chính mình suy nghĩ nhiều, hàm chứa trêu đùa chi ý hỏi “Hoằng lịch, tiểu ước gần nhất như thế nào? Ân?”

“Ngạch nương.” Hoằng lịch trong mắt lộ ra xấu hổ, hơi rũ đầu “Ngài đê nàng làm chi? Ta cũng không tin nàng sẽ không lưu tại nhi tử bên người, nhi tử có thể cho nàng tốt nhất.”

“Tiểu ước cũng không để ý này đó, nhi tử, kia nha đầu tính tình khó được, chỉ sợ cũng liền rất nhiều Bát Kỳ quý nữ đều không thấy có nàng chí khí, ngươi…… Ai, ngạch nương chỉ công đạo một câu, ngươi không được dùng hoàng tử quyền thế miễn cưỡng nàng, cam tâm tình nguyện lưu tại bên cạnh ngươi mới được.”

“Biết, biết.” Hoằng lịch một bộ tin tưởng tràn đầy, Tè Lạc đột nhiên cảm thấy ghê tởm, dùng khăn che miệng nôn khan lên, “Ngạch nương, ngài đây là……” Hoằng lịch mặt lộ vẻ nôn nóng, vỗ nhẹ nàng phía sau lưng, lúc này liền nghe thấy Dận Chân thanh âm truyền đến “Hoằng lịch tránh ra.”

Tè Lạc trong mắt nở rộ ra diệu người hai mắt kinh hỉ, nhẹ giọng kêu “Hoàng Thượng…… Nôn……” Hoằng lịch tránh ra vị trí, lui ra phía sau hai bước, Dận Chân bước nhanh đi đến phụ cận, cúi đầu nhẹ giọng hỏi “Nhịn một chút, trẫm đã sai người đi lấy tân yêm chế tốt quả mơ”

An tâm dựa vào Dận Chân trong lòng ngực, Tè Lạc cảm giác tốt hơn không ít, sát sát khoe miệng, lắc đầu nói “Ta không cần ăn yêm chế quả mơ, có chua chua ngọt ngọt thịt quả nước trái cây liền hảo.” Dận Chân đem chỉ còn nửa ly nước trái cây đưa cho nàng, trong lòng cũng có chút lông không hiểu, luôn luôn thích quả mơ hắn, từ biết được có thân mình,

chẳng sợ lại thèm, cũng sẽ không tiến yêm chế quả mơ, thậm chí quả mơ thủy đều không cần.

“Ngươi bộ dáng này, còn chạy ra thưởng cảnh?” Dận Chân trong mắt lộ ra lo lắng bất đắc dĩ, nhịn không được quát nhẹ “Trẫm tính toán thường trú Viên Minh Viên, ngươi như vậy sốt ruột làm cái gì? Chẳng lẽ nó còn có thể chạy?”

“Hoàng A Mã, là ngạch nhi tử không có chiêu cǒ hảo ngạch nương...” Không chờ hoàng lịch nói xong, Tề Lạc mỉm cười đôi mắt vọng tiến Dận Chân đáy mắt, xinh đẹp cười nhạt “Hoàng lịch, không làm chuyện của ngươi, ngươi Hoàng A Mã đây là ở quan tâm ngạch nương, có phải hay không, Hoàng Thượng?”

Hoàng lịch thấy bọn họ hai người ánh mắt giao triền ở bên nhau, không hề ngôn ngữ, muôn nhỏ giọng lui ra ngoài, Dận Chân dời đi ánh mắt, ho khan một tiếng “Trẫm mệt mỏi, ngươi cùng trẫm cùng nhau hồi Bồng Lai dao dài.”

“Tuân chỉ.” Tề Lạc ngừng ý cười, đứng dậy chậm rãi đỡ thân, lại bị Dận Chân kéo lại cánh tay, cái này biệt nữu người, giống như thực suy yếu dựa vào hắn trên người, thấp giọng nói “Thần thiếp nhất định hảo sinh hầu hạ Hoàng Thượng.” Ngay sau đó thậm chí hướng hắn vứt một cái mị nhãn, Dận Chân nắm Tề Lạc cánh tay tay kính nhi lớn hơn một phân, dùng chỉ bọn họ hai người mới có thể nghe thấy thanh âm thấp nín “Nghịch ngợm, xem về sau trẫm tha không buông tha được ngươi.”

Tề Lạc khuôn mặt nhiễm mấy phần đỏ ửng, hướng hoàng lịch công đạo hai câu, cùng Dận Chân cười ngụ liễn cầm tay rời đi, hoàng lịch đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn dần dần đi xa ngụ liễn, âm thầm thở dài, ngài chỉ có thể cấp nhi tử từ ái, phu thê tình yêu tất cả đều để lại cho Hoàng A Mã.

Trong mắt hiện lên một tia hâm mộ, thấp ngôn “Nhi tử không phải không hiểu, còn là thực hâm mộ Hoàng A Mã có ngài làm bạn...”

“Ngươi là một cái hảo ngạch nương.” Dận Chân đổi ghé vào chính mình trước ngực, thường thức trên tay hắn nhẫn ban chỉ Tề Lạc cảm thán nhẹ giọng, “Hoàng lịch xác thật quá mức không muốn xa rời ngươi, lại quá hai năm trãm phải cho hắn chỉ hôn.”

Tề Lạc âm thầm tính toán hoàng lịch tuổi, cảm thấy cũng thích hợp, gật gật đầu “Hoàng lịch, hắn ở ta bên người nhất lâu, lại đã xảy ra như vậy nhiều sự, tự nhiên sẽ nghĩ đến đà tạ, hiện giờ đã minh bạch nghĩ thông suốt, cưới vợ cũng hảo.”

Đánh một cái hà hơi, chậm rãi nhắm mắt lại, lâm bẩm nói “Hy vọng sẽ không cưới tức phụ đã quên nương...”

“Hoàng lịch phúc tấn, trãm sẽ hảo hảo tuyển, sẽ không cùng ngươi có nửa phần giống nhau.” Dận Chân ở nàng bên tai nói, Tề Lạc ừ một tiếng, rốt cuộc áp bất quá buồn ngủ, nặng nè ngủ.

Chương 588 có thai thời gian

Thời gian trôi mau mà qua, đi qua giữa hè đi vào kim thu chín tháng, lúc này Viên Minh Viên bày biện ra một khán phiến bất đồng phong mạo, Tề Lạc yêu nhất chính là nằm ở an trí ở chuỗi tây dưới tàng cây trên ghê nằm, nhàn nhã nhìn sóng nước lóng lánh phúc hải, buồn ngủ liền tiểu ngủ một hồi, chờ đợi buổi tối cùng Dận Chân cùng nhau ngủ yên, lại không có nữ nhân khác chướng mắt, tại đây tòa hoàng gia lâm viên trung, nàng phảng phất thân ở thế ngoại đào nguyên.

Ung Chính đã từng âm thầm công đạo quá, không được bất luận cái gì phi tàn quý nhân đặt chân Viên Minh Viên, bình phi lại là cái cẩn thận

thành thật người, quản lý cung vụ cũng không dám thiện chuyên, mười
ngày nửa tháng tất sê phái ma ma tới Viên Minh Viên thừa tấu Tề Lạc, kỳ
thật Dận Chân không ở trong cung, tranh sủng sự tình tự nhiên cũng ít
thượng rất nhiều, tuy rằng lần này tuyển tú vào cung tám gã tú nữ, nhưng
danh phận rất thấp, phần lớn là thường ở đáp ứng chi lưu, tự nhiên không
có gì quan trọng sự tình, Tề Lạc đối bình phi xử trí vẫn là thực vừa lòng.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 312

“Là, nàng biết được ngài là hoàng đế tọa ủng thiên hạ, nếu là ngài tương lai coi trọng người khác, ta đây thỉnh cầu ngài, còn thỉnh hảo hảo chiếu cố nàng”

“Quốc công phu nhân, lời này trẫm không muôn nghe, nàng là trẫm Hoàng Hậu, trẫm cuộc đời này duy nhất nguyên hậu, trẫm sẽ tự chăm sóc thỏa đáng.” Dận Chân tức giận với Tề Lạc đói chính mình không tin? Chẳng lẽ chuyện tới hiện giờ, còn cho rằng hắn sẽ coi trọng người khác? Hắn trâm khuôn mặt sắc, mại hướng nội thất, Đóng thị có vài phần nôn nóng, nhưng không có mở miệng, khéo miệng cong ra một đạo ý cười, nhở giọng lui đi ra ngoài, thuận tiện làm cung nga nội thị cũng rời đi.

Dận Chân mang theo hỏa khí đến gần Tề Lạc, thấy ngủ say khéo miệng nàng lộ tươi cười, như vậy ám áp, hỏa khí cũng đã biến mất không ít, bởi vì có thai, má nàng có chút ao hăm, tuy rằng thích ngủ lại trước mắt lộ ra một phân màu xanh lá, Dận Chân không bao giờ nhớ rõ vừa mới hỏa khí, nằm nghiêng ở trên giường, đau lòng đem nàng ôm trong ngực trung, Tề Lạc cọ đến cố định thói quen vị trí, không trọn mắt nhẹ giọng lầm bẩm “Vẫn là như vậy thoái mái không được nhúc nhích” Dận Chân có một chút không một hạ võ Tề Lạc phía sau lưng, lần này có thai nàng phá lệ vất vả, nghĩ nhiều một ít cũng là khả năng, trong mắt lộ ra một phân quang, khẽ hôn cái trán của nàng, chờ đến sinh sản lúc sau, lại cùng người tính sổ, cũng dám không tin trẫm? Khéo miệng lộ ra một tia đắc ý, môi mỏng phát

quá nàng thùy tai, thấp giọng nói “Xem ở ngươi chung tình liên phân
thượng, trước tha ngươi.”

Cốt cảm mang theo vết chai mỏng bàn tay to, không tự giác đỡ thượng
Tề Lạc tròn vo bụng, cảm thụ được bên trong động tĩnh, nữ nhi là yêu cầu
kiều dưỡng, trẫm sẽ thương ngươi, nhưng thương tiếc nhất người, vĩnh
viễn là chính mình trong lòng ngực người, này sẽ không thay đổi.

Từ nay về sau nhật tử, vô luận Tề Lạc như thế nào phát giận, Dận Chân
đều không lăm đẽ ý, nhưng thật ra làm Tề Lạc có chút không được tự
nhiên, hỏa khí phiền muộn cũng ít không ít, tâm tình cũng ở Đổng thị, Tề
Giác, Hoằng Môn chờ làm bạn hạ tốt hơn rất nhiều, Dận Chân thấy sau
cũng buông lo lắng, chuyên tâm xử lý trong triều việc, nơi đây càng là có
điểm lành buông xuống, hắn chính là cực kỳ tin tưởng điểm lành nói đến,
tự mình hạ chỉ khen thưởng, bá tánh cũng hảo, tôn thất hoàng thân quốc
thích cũng thế, đối có thai Hoàng Hậu nhiều mây phàn chờ mong, ngay cả
Dận Chân đều không có ngoại lệ.

Ung Chính bốn năm tháng giêng, Dận Chân cũng không có thánh giá
phản hồi hoàng cung, mà là ở Viên Minh Viên mở tiệc, tiếp thu mọi người
triều bái, này mở tiệc một chuyện, vốn là Hoàng Hậu tới an bài, nhưng Tề
Lạc chính là có tâm cũng vô lực, Dận Chân cũng sợ có cái sơ xuất, mọi
người ở đây cho rằng hắn sẽ tuyên triệt thành thật không tranh bình phi
nhập Viên Minh Viên xử lý khi, hắn lại hạ chỉ làm mệnh cố luân hoà nhã
công chúa hiệp trợ Hoàng Hậu xử lý việc này.

Vũ Hi mang theo vân tranh trụ tiến Viên Minh Viên, càng là khiến cho
trong vườn náo nhiệt thượng vài phần, Hoằng Trú phảng phát tìm được rồi
tân đồng bọn, mang theo đã là sẽ đi cháu ngoại trai vân tranh tác quái gây
sự, hơn nữa Tề Giác hoằng lịch ra một ít điểm tử, làm Tề Lạc trên mặt
nhiều một chút ý cười, mà Dận Chân lại nói không được, đánh không
được, đau đầu không thôi, sắc mặt cũng càng âm trầm thượng một ít.

Nghe Hoằng Trú đám người bên ngoài vui sướng tiếng cười, Tề Lạc dựa vào Dận Chân trong lòng ngực, đem hắn tay đặt ở chính mình càng lúc càng lớn trên bụng, đôi mắt cong thành trăng non “Hoàng Thượng, đây là con cháu vòng đầu gói hạnh phúc, chẳng lẽ ngài.....” Không có nói xong, liền hôn mê bất tỉnh, Dận Chân thay đổi sắc mặt, vội gọi đến thái y.

“Khởi bẩm vạn tuế, nương nương thân mình càng thêm trọng, mới có thể ngất xỉu đi, tĩnh dưỡng mấy ngày liền hảo.” Thái y cái trán đỏ mồ hôi, Hoàng Thượng, a ca, công chúa, hầu gia, những người này sắc mặt không tốt, hắn thật là chính rǎng lo lắng hại vội, từ Hoàng Hậu có thai ngày khởi, hắn ngay cả một cái an ổn giác cũng chưa ngủ qua.

“Vè sau còn sẽ đột nhiên ngất xỉu đi?” Thái y trong lòng cẩn thảng, thấp giọng nói “Lần này đối Hoàng Hậu nương nương thân mình gánh nặng quá nặng, nhưng cũng may nương nương thân mình đáy hảo, sẽ bình an không có việc gì, chỉ là nương nương chỉ sợ sẽ càng thích ngủ một ít, chỉ là như thế nào ngủ say, như thế nào hôn mê, còn muốn bên cạnh người tỉ mỉ.”

Dận Chân nhớ kỹ trụ thái y lời nói, phàm là hắn cùng Tề Lạc ở bên nhau khi, luôn là không ngừng nói chút triều chính thượng thú sự, Tề Lạc mới hiểu được nguyên lai thanh triều quan viên thượng số con cũng rất là thú vị, nhưng ngăn không được buồn ngủ thường thường không chờ hưng thú rất cao Dận Chân nói xong, liền ngủ say qua đi, nhìn thấy loại này tình hình, Dận Chân luôn là nhẫn tâm đầy tinh Tề Lạc, xem nàng là ngủ say vẫn là hôn mê.

Một lần hai lần Tề Lạc cũng liền nhịn, chính là cũng không chịu nổi luôn là như thế, hơn nữa Dận Chân vẻ mặt vì nàng tốt bộ dáng, tức giận bắt lấy hắn cổ áo, tái nhợt trên mặt dâng lên buồn bực đỏ ửng, bình tĩnh trong mắt cũng nhắc lên tầng tầng sóng gió, nổi giận đúng đùng nói “Ngươi nếu là ở đánh thức ta, tiểu công chúa liền không có.”

“Trẫm đã biết.” Dận Chân trong mắt mỉm cười, giống vuốt ve tạc mao miêu giống nhau, vỗ nhẹ Tề Lạc, ngoài miệng nói như thế, mà khi Tề Lạc đang nói trong lời nói lại lần nữa ngủ say khi, vẫn là đánh thức nàng mới yên tâm, như thế nhật tử, thẳng đến Tề Lạc sinh sản khi mới kết thúc, trong lúc Tề Lạc giận quá, bức quá, thậm chí căm quá hắn, Dận Chân lại y nguyên như cũ.

Chương 590 mạo hiểm giáng sinh

Ung Chính bốn năm ba tháng, xuân phong phát quá, cây liễu sớm đã phát chồi non, xanh non cây liễu mầm chué mẫn thật dài liễu hơi, bùn đất cũng phiếm mùa xuân rõ ràng hơi thở, Viên Minh Viên một bộ xuân ý dạt dào chi sắc, chỉ là thoảng mang theo vài phần áp lực, nguyên do chính là tính nhật tử, Hoàng Hậu nương nương gần nhất mấy ngày liền đem lâm bồn, lại thân mình càng ngày càng yếu, luôn là ngủ không tỉnh, dẫn tới Hoàng Thượng sắc mặt càng ngày càng đen, càng thêm âm trầm, hầu hạ nô tài đều nơm nớp lo sợ, không dám có chút đại ý.

Tề Lạc nằm ở trên giường cái thật dày chăn ngủ yên, Dận Chân ngồi ở ám giường đất phía trên, trước mặt trước sau như một bãi đầy sô con, khi thì nhíu mày, khi thì khóe miệng hàm chứa ý cười, càng có tức giận tràn ngập hắn đôi mắt, nếu không phải Tề Lạc tại bên người ngủ yên, hắn hận không thể bẻ gãy bút lông.

“Hoàng Thượng.” Lý Đức Toàn tay chân nhẹ nhàng bưng chung trà tới gần, Dận Chân buông bút lông, tiếp nhận chén trà, buông lỏng cổ, ánh mắt không tự giác dừng ở Tề Lạc trên người, mấy ngày trước đây, hắn liền đem tấu chương dọn tới rồi nơi này, trừ bỏ mỗi ngày đi thảo luận chính sự điện triệu tập quần thần nghị sự, đại bộ phận thời điểm đều là tại đây phê soạn.

Hắn xác thật không yên tâm có vài phần tùy hứng Tè Lạc, nhưng càng lo lắng, trừ bỏ chính mình, Hoằng Mân hoảng lịch bọn họ căn bản áp chế không được nàng tùy hứng, càng đến lâm bồn là lúc, Tè Lạc liền càng có chút càn quấy, hỉ nộ càng là không chừng, ở chính mình trước mặt còn tính có chút băn khoăn.

Dận Chân đem tầm mắt chuyển qua Tè Lạc trên bụng, trong mắt lộ ra một tia chờ mong, nhưng càng có rất nhiều lo lắng, thậm chí còn có một phân lạnh lẽo, ở hắn ép hỏi hạ, thái y áp a áp úng nói ra tình hình thực tế, lần này Hoàng Hậu nương nương sinh sản sẽ cực kỳ hung hiểm, nhất hưu tình huống là chỉ sợ chịu không nổi này quan, lúc ấy Dận Chân hỏa đại hung hăng đạp một chân thái y, thậm chí chưa hết giận muốn chém hắn, như vậy quan trọng sự, hắn lúc này mới nói, lại có gì tác dụng? Nếu là lúc ấy biết được, sớm làm an bài, chẳng sợ bị nàng oán hận, cũng so lúc này muốn hảo.....

Thấy Tè Lạc nhăn chặt mày, Dận Chân buông chung trà, đứng dậy đi vào nàng phụ cận, nhẹ giọng hỏi “Nào không thoái mái?”

“Ta đau..... Bụng đau.....” Tè Lạc sắc mặt lập tức trắng bệch như tờ giấy, trơn bóng cái trán che kín mồ hôi, thậm chí trên người sùm xám đều có chút ẩm ướt, Dận Chân thấy huống không tốt, bỗng nhiên vén lên chăn, đem nàng chặn ngang bέ lên, nôn nóng hướng phòng sinh đi đến, “Làm bà mụ hầu hạ, Hoàng Hậu chỉ sợ muốn lâm bồn.”

Nội thị bay nhanh nghiêng ngả lảo đảo hướng sớm đã chuẩn bị tốt phòng sinh chạy tới, Tè Lạc đầu óc choáng váng nặng nề, tuy rằng trong bụng từng trận đau đớn, lại như thế nào cũng không mở ra được đôi mắt, chỉ có thể không ngừng kêu đau, kia từng câu càng ngày càng yếu kêu đau thanh, làm Dận Chân tâm rối rắm ở một chỗ, nhìn nàng mệnh lệnh nói “Không được ngất xỉu đi, trẫm mệnh lệnh ngươi không được ngất xỉu đi, ngươi không được kháng chỉ.....”

Mau đến phòng sinh cửa khi, Tè Lạc lao lực toàn bộ sức lực, mờ mông lung thủy mắt, nhu hòa nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, thở hổn hển nói “Ngươi..... Ngươi nghe ta nói..... Ta chưa từng có hối hận quá..... Chiếu có hảo nhi tử nữ nhi, nếu ta thật là chịu không nổi..... A mã ngạch nương cũng phiền toái ngươi.....”

“Không được, trẫm không được.” Dận Chân thay đổi sắc mặt, nàng hiện giờ trạng huống nhìn liền không lớn thỏa đáng, lại nghe thấy nàng nói loại này lời nói, càng là cảm thấy trong lòng chua xót, động môi, chỉ có thể lặp lại không được hai chữ.

“Hoàng Thượng, nương nương muôn vào phòng sinh mới được.” Đỗng thị thấy tình huống nguy cấp, rốt cuộc bất chấp mặt khác, tiến lên ngạnh muôn từ Dận Chân trong lòng ngực ôm quá Tè Lạc, “Này đều khi nào, nói này đó có tác dụng gì? Nàng trong lòng có ngươi, liền nhất định sẽ bình an.”

Bên cạnh cường tráng bà đỡ tiến lên, nâng Tè Lạc vào phòng sinh, Dận Chân rốt cuộc nhìn không thấy thân ảnh của nàng khi, đáy mắt xẹt qua tàn khốc, nhẹ giọng nói “Trí Viễn Công phu nhân, trẫm cho ngươi ân chỉ, nếu là -- nếu là sự không thể vì, trẫm muốn Tè Lạc bình an.”

Đỗng thị thân mình cứng đờ, rất là cảm động, xoay người nhìn trên người lộ ra âm lãnh chi khí Dận Chân, lớn mật vỗ vỗ hắn cánh tay, nhẹ giọng nói “Hết thấy đều sẽ bình an, ngươi cứ việc yên tâm, nàng phúc khí rất lớn, trong lòng lại có nhớ thương người, sẽ không nhẹ ly.” Không bao giờ xem Dận Chân phản ứng, xoay người vào phòng sinh.

“Hoàng A Mã, ngạch nương như thế nào?” Hoằng lịch trên đầu mũ đều chạy oai, khẩn trương nôn nóng đuổi tới Dận Chân bên người, Dận Chân cũng không có trả lời, chỉ là lảng lặng đứng, không biết suy nghĩ cái gì.

Chỉ chốc lát công phu, Hoằng Mân Hoằng Trú đều đuối lại đây, Hoằng Mân trong mắt không thấy ngày xưa ôn tồn lễ độ, Hoằng Trú trên mặt càng là một phân tươi cười đều không, ngoài cửa phụ tử thăng tấp nhìn chằm chằm phòng sinh, kia đạo môn phảng phát sinh tử giống nhau ngăn cách bọn họ.

Bên trong Tè Lạc tiếng khóc lên càng nhược, nàng đã là lăn lộn hơn hai canh giờ, ngày gần hoàng hôn, nhàn nhạt mặt trời lặn ánh chiều tà chiếu vào viên minh viên tuyệt đẹp tinh xảo kiến trúc thượng, phảng phát mạ lên một tầng đậm nhiên kim sắc quang mang, chính là lại không người thưởng thức.

Tè Giác rốt cuộc thay đổi ban, bay nhanh nơi này, liền thấy từng bồn máu loãng bung ra tới, cùng với ngoài cửa đứng phảng phát pho tượng giống nhau Hoàng Thượng, các hoàng tử, trong lòng cảng thăng, bắt lấy hoằng lịch ông tay áo nôn nóng hỏi “Rốt cuộc như thế nào? Tỷ tỳ nàng...”

“Tiểu cữu cữu, ngạch nương rốt cuộc như thế nào, ta cũng không hiểu được, chỉ thấy được...” Hoằng lịch vẻ mặt âm lãnh, chỉ vào bung máu loãng nô tài, cả giận nói “Chỉ thấy được các nàng bung đồng bồn, nếu là ngạch nương có bất trắc gì, chính là bọn họ hầu hạ không tốt, ta tự mình xéo các nàng.”

Cung nữ tay run lên, leng keng một tiếng, đồng bồn rơi xuống đất, đậm hồng máu loãng rải ra tới, ở cầm thạch trắng trên mặt đất, hồng cùng bạch ranh giới rõ ràng, càng là người minh bạch Hoàng Hậu hung hiêm, “Nô tỳ đáng chết, nô tỳ đáng chết.”

“Im miệng, lại sáo, trãm thành toàn ngươi.” Dận Chân không dám nhìn trên mặt đất máu loãng, chậm rãi nhắm mắt lại, trước kia đủ loại bay nhanh ở trong đầu hiện lên, là từ khi nào như vậy đê ý nàng? Luyến tiếc làm nàng chịu một chút ủy khuất? Có tình vô tình?

Phòng sinh bên trong truyền đến Đổng thị nôn nóng thanh âm “Tè Lạc..... Người không được vưng, ngẫm lại ta và người a mā, ngẫm lại con của người, ngẫm lại người đau nhất Cầu Cầu, nghĩ lại Hoàng Thượng, các người chi gian có tình nha, người không thể vưng..... Nghe lời, người ngàn vạn không thể vưng.....”

Hoàng lịch rốt cuộc nhịn không được, đẩy ra Tè Giác, tiến lên hai bước muốn vọt vào đi, Dận Chân một phen giữ chặt hắn cánh tay, thấy hắn trong mắt sung huyết, vũng vàng nói “Trẫm đã dạy người cái gì? Chẳng lẽ người đều quên mất?”

“Hoàng A Mā, nhi tử... Nhi tử không thể không có không có ngạch nương.” Hoàng lịch hung hăng sát sát đôi mắt, hắn lại như thế nào sẽ quên Dận Chân đơn độc dạy dỗ bình tĩnh tự giữ? “Nhi tử, lo lắng ngạch nương, nếu có phải hay không nhi tử vô dụng, ngạch nương thân mình như thế nào sẽ như thế suy yếu? Đều là hoàng lịch không tốt, làm người khi dễ ngạch nương.....”

Dận Chân trong mắt dần hiện ra tàn khốc, mân khẩn mōi, hoàng lịch nói phảng phất mở ra kia nói miệng cống, trên người lộ ra có thể đem người ngưng kết thành băng khí lạnh, trầm thấp âm hiểm cười nói “Trẫm đối bọn họ vẫn là quá nhân từ, nếu là trẫm Hoàng Hậu có việc..... Trẫm làm cho bọn họ hiểu được cái gì gọi là thiên tử giận dữ.”

Bên cạnh Hoàng Mân Hoàng Trú không khỏi đánh một cái run run, nhưng ly Dận Chân gần nhất hoàng lịch, đi liên tục gật đầu, trên người lộ ra chỉ so Dận Chân nếu thượng hai phân khí thế. Hoàng Mân ngẩng đầu nhìn thoáng qua hoàng lịch, chậm rãi cúi đầu, này chỉ sợ cũng là Hoàng A Mā lựa chọn hoàng lịch nguyên do, chính mình tuy có mưu lược, lại vĩnh viễn làm không được hoàng lịch như vậy.

“Ngươi có nghe thấy không, nếu là ngươi hôn mê chính là nhất hưng ngạch nương, nhất bất hiếu nữ nhi……” Đổng thị khàn cả giọng kêu gọi, từ này đó tiếng la, liền có thể nghe ra Tè Lạc hiện giờ tự nhiên là hung hiểm vạn phần.

“Trí Viễn Công phu nhân, có lẽ nương nương là chịu đựng không nổi.” Bà đỡ đi vào Đổng thị bên người, hạ giọng nói “Nương nương này thai lại là một người hoàng tử, ngài xem có phải hay không trước bão tiêu a ca bình……”

Đổng thị nhìn bà đỡ liếc mắt một cái, kiên quyết mở miệng “Hoàng Thượng có chỉ, bảo Hoàng Hậu nương nương.”

“Quốc công phu nhân.” Bà đỡ có chút không thể tin được, Đổng thị phất tay “Hết thấy từ ta chịu trách nhiệm, ngươi chỉ lo làm liền hảo.” Bên cạnh ma ma kéo ra nàng, thấp giọng nhắc nhở “Hoàng Thượng có ba cái con vợ cả, nhưng chỉ có một Hoàng Hậu nương nương, chẳng lẽ ngươi còn cân nhắc không ra?”

“Tè Lạc, trước kia ưng thuận lời hứa, muốn hiểu thuận chúng ta đều quên mất? Người như thế nào có thể quên nhớ?” Đổng thị không ngừng ở nàng bên tai nói chuyện, Tè Lạc lúc này lại đem vụng phi vụng, chỉ cảm thấy trên người khinh phiêu phiêu, chậm rãi trước mắt hắc ám đã là không thấy, chính mình một lần nữa về tới hiện đại, cái nào tự do bôn phóng, không có áp lực địa phương, cao lầu san sát, ngựa xe như nước, xinh đẹp váy ngắn nữ hài, tay phủng hoa hồng nam hài, ở bờ sông ôm nhau ở bên nhau bí mật nói nhỏ tình lữ, hết thảy đều làm nàng cảm thấy là như vậy thả lỏng tự tại.

Màn ảnh quay lại, trước mắt một mảnh hoa hải, nở rộ khi hương thơm màu tím hoa oải hương, Tè Lạc đi ở giữa, chậm rãi hướng nơi xa xa có thể thấy được rộng rãi ám áp kiến trúc đi đến --

Chỉ nghe phía sau một thanh âm truyền đến “Ngươi muốn đi đâu? Còn không trở lại?” Tề Lạc quay đầu lại, ở nơi xa có một cái âm u hắc động, bên trong phảng phất tựa ẩn tựa hiện một cái đĩnh bặt nam nhân thân ảnh, thanh âm này rất quen thuộc, “Trở về, cho trẫm trở về, trở về.”

Hình như là Dận Chân thanh âm? Xoay người nhìn mắt kia kim quang xán xán lâu dài, giống lúc trước tái ngoại chǎn ni-trát ka-li như vậy, không chút do dự nhào vào hắn trong lòng ngực, chậm rãi bên người phảng phất vây đầy người, có cha mẹ, nhi nữ, Cầu Cầu -- này hắn là so lâu dài so hiện đại càng thích hợp chính mình.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 313

“Nghe lời, uống lên nó, trẫm sẽ không bao giờ nữa bức ngươi.” Dận Chân đem đựng đầy đen đặc, tản ra dày đặc dược vị nước thuốc cái thia đặt ở Tề Lạc bên miệng, đáy mắt xẹt qua một tia dao động, cực nhanh mất đi, phóng nhẹ thanh âm “Tề Lạc nghe lời, trẫm là vì ngươi hảo.”

Tề Lạc phảng phất không thể lại cự tuyệt giống nhau, chậm rãi mở miệng ra, Dận Chân ngược lại có một tia tạm dừng, chậm rãi đem trong chén nước thuốc uy đi vào, ngay sau đó đem canh chén ném ra thuyền thương ở ngoài, rơi vào phúc trong biển, bắn khởi một đóa bọt nước, một vòng sóng gọn.

“Hoàng Thượng, ngài làm sao vậy?” Tề Lạc trước nay chưa thấy qua Dận Chân cảm xúc như thế dao động ngoại lậu thâu tiến lên đi, nhìn không chớp mắt nhìn hắn, “Ngài là ở vì Phúc Kiến náo động phát sầu? Vẫn là vì Đài Loan không xong?”

“Không có việc gì, trẫm không có việc gì.” Dận Chân rũ xuống mi mắt, bóp tắt thật ngôn bẩm báo một tư, đem nàng ôm vào trong lòng, ánh mắt dừng ở phúc hải phía trên. Hắn không bao giờ sẽ dễ dàng tín nhiệm thái y lời nói, cái gì không thể lại có thân mình? Nếu là vạn nhất không bao giờ tưởng tái hiện Tề Lạc sinh hoảng yến mong hi khi tình cảnh, trong cung bí pháp rất nhiều, Dận Chân sai người tìm sau một lúc lâu mới tìm được hoàn toàn đối Tề Lạc thân mình vô hại phương thuốc, tự mình uy nàng uống xong, tuy rằng không hối hận, còn là cảm thấy không dễ chịu, qua tay

người không có lưu lại người sống, liền lo lắng trong lòng ngực người biết được.

“Những cái đó loạn đảng trẫm trước nay liền không có đặt ở trong mắt, bọn họ chỉ là con kiến hám thụ mà thôi, thành không được khí hậu, trẫm trong lòng sâu lo trước sau là Đài Loan, Trịnh gia ở kia kinh doanh lâu lăm, hơn nữa địa phương nhân dân phong bưu hẵn, lại có ngoại bang người tương trợ, nếu là nháo quá hung, trẫm sẽ xuất binh, đỡ phải Giang Nam khiến cho chiến loạn, kia hiện giờ chính là đại thanh kho lúa.”

Tề Lạc xoay người phía sau lưng dựa vào Dận Chân ngực thượng, nồng đậm lông mi giống cây quạt giống nhau rũ, Dận Chân bốn tính toán phái Tề Giác đi Phúc Kiến, nhưng là bởi vì chính mình đang ngồi ở cũ, thân mình không được tốt, không được hao tổn tinh thần, cũng có thể Dận Chân cảm thấy phái Tề Giác lãnh binh, có chút vấn đề nhỏ đại, cho nên đem hẵn lưu tại bên người, tránh cho chính mình tự mình giáo dưỡng Tề Giác hướng loạn đảng huy đao, tuy rằng minh bạch tương lai loại sự tình này tích, Tề Giác tránh không được, nhưng ở Tề Lạc trong lòng chính là không thoái mái, này chỉ sợ cũng là một loại đà điểu tâm thái đi, nhưng hôm nay hoàn cảnh này, nàng lại có thể thay đổi nhiều ít?

“Như thế nào? Còn có khí?” Dận Chân thấy Tề Lạc thay đổi sắc mặt, có vài phần lo lắng, thử hỏi “Là liêm quận vương phúc tấn, ngươi còn để ý nàng vọng ngôn?”

“Hoàng Thượng, những cái đó sự ta trước nay liền không để ở trong lòng quá.” Tề Lạc buông trong lòng lo lắng, sớm bình định phản loạn cũng hảo, đỡ phải liên lụy đến càng nhiều vô tri mù quáng theo bá tánh, kỳ thật thanh triều cũng hảo, Minh triều cũng thế, đều không phải thống trị giả sao? Bá tánh có thể quá bình an sống qua, không có những cái đó khuất nhục sử, Viên Minh Viên có thể làm hậu nhân nhìn đến, mà không phải kia mấy cây sỉ nhục cây cột hài cốt, mới là chính mình hẵn là nỗ lực làm.

“Ta nhiều môt câu miệng, Đài Loan đảo cũng là việc nhỏ, lấy môt góc kháng toàn bộ đại thanh đúng là không khôn ngoan, ngài tất sê bình định, chỉ là” Tè Lạc trên người lộ ra chưa từng có quá sắc bén phẫn hận, bất thiện nói “Chỉ là những cái đó người nước ngoài, bọn họ mới là nhất đáng giận, bọn họ ỷ vào thuyền kiên pháo lợi khinh nhục biệt quốc, là nhất vô sỉ, từ Tam Hoàng Ngũ Đế cho tới bây giờ, lịch sử nhất đã lâu, trước nay đều là thiên bang thượng quốc, vạn bang tới triều, sao có thể làm cho bọn họ đậm chân sinh sự?”

“Hảo, trãm biết được.” Dận hi nhẹ ngửi Tè Lạc trên người hoa mai mùi hương, nàng đảo xác thật là Trí Viễn Công nữ nhi, Lăng Trụ không màng hiềm nghi, thoái ẩn lúc sau, lần đầu thương số con, trình bày lợi hại, tuy rằng không rõ hắn vì sao không tới Viên Minh Viên, nhưng nhận được kia phân trào dâng một lòng muốn cho chính mình thành tựu uy danh số con, Dận Chân trong lòng vẫn là thực ấm áp, huống chi còn có Tè Giác, luôn là ở bên tai lải nhải, làm lòng tự trọng cực cường Dận Chân càng là hạ định quyết, làm cho bọn họ những cái đó không biết lễ nghi người Tây Dương kiến thức một chút đại thanh uy, như thế nào Thiên triều thượng quốc.

“Hoàng Thượng là thiếu bạc?” Tè Lạc là có chút không cam lòng, Dận Chân buồn cười lắc đầu, trầm giọng hỏi “Ngươi lại coi trọng cái gì? Trãm thường cho ngươi.”

Tè Lạc ngây ngắn cả người, cưỡng chế trụ thốt ra mà ra xúc động, vẫn là muốn cùng phụ thân thương lượng một chút, có một số việc thật đúng là phụ thân nói ra mới được, luôn là cường xuất đầu, Ung Chính nhất định sẽ hoài nghi, hắn chẳng sợ đối chính mình có tình, cũng sẽ không quên hắn để vương khom người phân, hơn nữa những cái đó vô khống bắt nhập ngự sử văn nhân chính là sẽ không khinh tha chính mình, cho dù là độc chiếm tranh sủng Hoàng Hậu cũng không được.

“Coi trọng cái gì đều sẽ thường?” Tè Lạc đầu ngón tay xẹt qua hăn mu bàn tay, để lại bạch bạch lưỡng đạo hoa ngân, khẽ mở môi đỏ nhả khí như lan “Hoàng Thượng, ta muốn cho hoàng yến mong hi chọn đồ vật đoán tương lai chi lễ đặt ở Viên Minh Viên buổi tối, hơn nữa ngài cũng không thể quên, ngài đáp ứng quá ta, đi Giang Nam.”

“Hoàng yến mong hi trăng tròn mới qua không mấy ngày, ngươi liền nghĩ chọn đồ vật đoán tương lai? Trẫm y ngươi, đến nỗi Giang Nam” Dận Chân cố ý treo Tè Lạc, quả nhiên trúng chiêu, nàng bỗng nhiên xoay người, trong mắt lộ ra khát vọng cầu xin, thậm chí còn có một tia uy hiếp, “Quân vô hí ngôn, quân vô hí ngôn.”

Dận Chân cùng nàng chớp mũi tương chạm vào, trầm thấp ám ách nói “Trẫm nói qua nói sẽ không vọng, chỉ là trẫm đáp ứng chính là năm trước đi, ai kêu ngươi đi không thành đâu?”

“Ngươi khi dễ ta, này quái ai? Còn không phải đều là ngươi” Dận Chân ngâm lấy nàng cánh môi, đem nàng oán giận nói nuốt vào trong bụng, bị vi ba lay động con thuyền, nhẹ phẩy sa mành, trên bàn bày biện ám áp nước trà cùng pha lê ly ăn mặc kiểu Trung Quốc nước trái cây, thuyền tang giác chõ bốc cháy lên mê diệt ám hương

Qua hảo sau một lúc lâu, Tè Lạc mới tránh thoát, Dận Chân đôi tay lại ở nàng trên người vuốt ve, Tè Lạc nhanh chóng nhảy dựng lên, đỏ bừng gương mặt, trong mắt nhiễm một tia tình dục, mấy phần hơi nước, vội vàng sửa sang lại có chút hồn độn sờn xám, hướng Dận Chân u oán thoảng nhìn.

“Ngài ngài rốt cuộc có đáp ứng hay không?” Dận Chân đứng dậy, trước móc ra đồng hồ quả quýt nhìn thoáng qua canh giờ, là nên đi xử lý chính vụ, trầm giọng phân phó “Lên bờ.”

Bên ngoài nô tài đáp “Tuân chỉ.” Ngay sau đó thuyền nhanh chóng hướng bờ biển hoa động, Dận Chân dựa vào cái đệm, ánh mắt vẫn luôn dừng ở thượng tòn ngượng ngùng Tè Lạc trên người, phảng phát ước gì ăn no nê mới hảo, cái loại này nóng rực tầm mắt, làm Tè Lạc phấn mặt càng nồng thượng hai phân.

“Cung thỉnh Hoàng Thượng lên bờ.” Dận Chân đứng dậy, khôi phục ngày xưa thần sắc, cất bước hướng khoang thuyền ngoại đi đến, đi ngang qua Tè Lạc bên người khi, thấp giọng cười nói “Nếu là ngươi nghe lời, hợp trẫm tâm ý, trẫm sang năm sẽ lưu động Giang Nam.”

Nói xong lời này, Dận Chân chọn một chút Tè Lạc trên trán tóc mái, lưu lại vẻ tươi cười, đâu cũng sẽ không rời đi, nếu muốn mang nàng đi Giang Nam, kia Phúc Kiến nhất định phải mau chóng bình định, muốn bày biện ra giàu có và đông đúc an ổn, bá tánh an cư lạc nghiệp Giang Nam phong vận, làm nàng không, làm Hoàng A Mã, làm ngạch nương, làm thiên hạ người biết, trẫm là đầy hứa hẹn minh quân, là Hoàng A Mã tuệ nhân thức châu, đại thanh giang sơn chỉ có giao cho liên mới có thể vĩnh truyền.

Tè Lạc phảng phát bị đùa giỡn giống nhau, tức giận đậm chân, nhẹ giọng lầm bẩm “Thật là thật quá đáng, cũng không nghĩ bao lớn tuổi tác? Còn như thế nào còn như vậy, làm ta……” Trên mặt ý cười càng đậm thượng vài phần, “Làm nhân tâm động.”

“Nương nương, ngài cũng nên hồi Bồng Lai dao dài.” Tử Anh đẩy ra thuyền mành, phảng phát không có nhìn thấy Tè Lạc khác thường, tiến lên đỡ lấy nàng, “Ngài thân mình vừa vặn tốt chuyến, càng phải cẩn thận.”

“Hoằng Môn ở đâu?” Tè Lạc đi ly thuyền lên bờ, ngồi trên cỗ kiệu, phân phó “Ngươi khiến người làm Hoằng Môn đến ta kia đi một chuyến.”

Tử Anh gật đầu, Tè Lạc trở lại Bồng Lai dao dài, gọi tới cung nữ cẩn thận phân phó một phen, một hồi công phu ở nàng trước mặt bãi sắt lá bếp lò, mặt trên phỏng cùng đựng đầy thủy cùng ám nước, “Đem bếp lò bậc lửa.” Tè Lạc nàng cẩn mộc liền sẽ không nhóm lửa, lại lần nữa may mắn xuyên qua Lưu phú quý nhà, cung nữ ngồi xổm trên mặt đất bậc lửa lò hỏa, có vài phần kinh ngạc, nhẹ giọng hỏi “Ngài còn có gì phân phó?”

“Ngươi đi ra ngoài đi, một hồi làm Hoằng Mân trực tiếp tiến vào chính là.” Tè Lạc ngồi ở một bên, dùng khăn che lại miệng mũi, vẫn là rất sắc người, Tử Anh đẩy ra cửa kính, muốn tốt hơn một ít, Tè Lạc âm thầm thở dài, chính mình dễ dàng sao? Làm việc còn phải chú ý phương pháp? Chẳng sợ đối với tử cũng đến như vậy, tình cảnh tái hiện, hy vọng Hoằng Mân có cái kia tuệ căn, đừng cho chính mình quá phí miệng lưỡi, dẫn tới người khác hoài nghi.

“Ngạch nương, ngài đây là đang làm cái gì? Thiêu nước trà?” Hoằng Mân tiến vào liền nhìn đến này bếp lò ám nước, chính mình ngạch nương lại giống như tìm được thú vị món đồ chơi giống nhau, cầm cây quạt nhóm lửa là bị ông ngoại Hoàng A Mã kiêu dường ngạch nương? Như thế nào như vậy kỳ quái?

“Ngươi trước ngồi, ngạch nương tính toán tự mình cho ngươi Hoằng A Mã pha trà.” Tè Lạc tùy tiện tìm một cái lý do, làm Hoằng Mân ngồi ở một bên, dùng sức quạt cây quạt, chỉ chốc lát thủy khai, toát ra nhiệt khí, cỗ động hồ cái, bạch bạch vang lên, thấy Hoằng Mân ánh mắt đều dừng ở trên người mình, Tè Lạc ném xuống cây quạt, “Hảo hảo nhìn, Hoằng Mân hảo hảo xem.”

Chương 593 trong cung tin tức

Bồng Lai dao dài trong vòng, Hoằng Mân ngạc nhiên nhìn Tè Lạc, không biết chính mình ngạch nương đây là ý gì? Nhặt lên cây quạt, nhẹ

giọng nói lên pha trà hắn là dùng loại nào thủy, hắn là như thế nào làm, thậm chí kỹ càng tỉ mỉ hướng Tè Lạc nói về hướng phao quá trình, cuối cùng thở dài “Ngạch nương, ngươi không cần nhu thế, ngài chỉ cần tự mình cấp Hoàng A Mã bưng lên một ly trà trân, Hoàng A Mã cũng sẽ dùng, tính tính ngài nhung đạp hư không ít hảo trà bánh.”

Tè Lạc âm thầm nghĩ rằng, nhìn chăm chăm Hoằng Môn không vui nói “Ngươi đây là oán trách ngạch nương vô dụng?”

“Cái nào dám oán trách ngạch nương” hoảng lịch chọn mành vào cửa, thấy tình cảnh này, ngây ra một lúc, “Tú ca, ngươi đây là muốn nhóm lửa pha trà? Như thế nào tốt như vậy hứng thú?”

“Ngươi trước không cần xen mồm, một bên ngồi đi.” Tè Lạc hướng hoảng lịch xua tay, Hoằng Môn chẳng lẽ liền không có phát hiện hơi nước ván đè? Xem ra mỗi người không đều có thể thành nhà khoa học, trong sinh hoạt chi tiết không thấy được đều có thể cảm thấy được, không khỏi có chút âm thầm nhụt chí, đều là chính mình nhi tử, trực tiếp mở miệng, lấy định chủ ý, ngón tay hướng ám trà cái, hảo hảo không bảy, hò cái phanh một chút nhảy dựng lên, bởi vì ngón tay ly đến gần, nồng khởi một chuỗi bọt nước.

“Ngạch nương, ngạch nương.” Hoằng Môn hoảng lịch kinh hô, hoảng lịch càng là đoạt bước lên trước, chính là đem Tè Lạc kéo ra, nhìn ngón tay chõ vệt đỏ, mở miệng mệnh lệnh “Còn không cho ngạch nương lấy bị phỏng dược? Liền thiêu nước trà đều ngạch nương động thủ? Muốn các ngươi này đó nô tài gì dùng?”

“Không có việc gì, hoảng lịch, ngạch nương không có việc gì.” Tè Lạc ngón tay nóng rát, ngâm bức chính mình vô dụng, nhìn thấy quỳ xuống đất thỉnh tội cung nữ, “Không trách các nàng, là ta chính mình muôn lăn lộn, Hoằng Môn...”

Lúc này Hoằng Mân ánh mắt dừng ở cái kia rơi trên mặt đất hồ đập lên, Tề Lạc trước mắt sáng ngời, không dám quay rầy suy nghĩ của hắn, lôi kéo hoằng lịch ngồi vào một bên, phất tay làm cung nữ lui ra, hoằng lịch tiếp nhận bị phỏng dược, tiểu tâm cẩn thận bôi, hắn không hy vọng chính mình ngạch nương trên người lưu lại bất luận cái gì vết thương.

Hoằng Mân trầm tư sau một lúc lâu, ngẩng đầu nhìn Tề Lạc, cười nói “Ngạch nương, này ấm đồng đảo có vài phần cổ quái, dùng để nấu nước nhưng thật ra đáng tiếc, nhìn phảng phất có chút năm đầu.”

Tề Lạc cảm thấy đau đầu, đầy ngập tâm huyết đổi lấy chính là những lời này? Hoằng Mân trong mắt ý cười càng trọng thượng vài phần, đi vào Tề Lạc phụ cận, cẩn thận nhìn xem hoằng lịch xử lý miệng vết thương, thở dài “Hoàng A Mã nếu là hiểu được ngài vì hắn pha trà lỏng bị thương tự mình, nhất định sẽ không lại làm ngài động thủ.”

“Ngươi liền thật sự chỉ nhìn ra cái này tới? Liền không một chút khác?” Tề Lạc không buông tay cuối cùng một chút hy vọng, ngày thường rất thông minh hài tử, như thế nào sẽ phát hiện không được, hoằng lịch cũng nghi hoặc nhìn xem chính mình ca ca cùng ngạch nương, “Hắn là nhìn ra cái gì sao?”

“Ngạch nương, ngài tưởng nói nhi tử đều hiểu, nhi tử nhìn ra tới, hồ cái bay lên dừng ở trên mặt đất.” Tề Lạc trên mặt nở rộ ra vui mừng ý cười, bắt lấy Hoằng Mân nói “Ta liền biết ngươi sẽ hiểu? Ta liền biết đến.”

“Ngài như vậy, nhi tử không hiểu cũng đã hiểu.” Hoằng Mân cúi đầu nhìn Tề Lạc trên tay vết thương, âm thầm thở dài, đây là tiểu cữu cữu nói giáo dục biện pháp? Chính mình tưởng, chính mình xem, thật đúng là vất vả ngạch nương.

Ung Chính bốn năm bảy tháng, Ung Chính đem huấn luyện đã lâu hải quân phái đi ra ngoài, cũng mệnh lệnh tiến đến Phúc Kiến bình định tướng lãnh ở phối hợp hải quân, nhất cử bình định phản loạn, thống lĩnh hải quân người, ngoài dự đoán thế nhưng là cố luân hoà nhã công chúa ngạch phụ Hiên Doãn, đi theo người Dận Chân nghe Lăng Trụ kiến nghị, tìm được lúc trước bình định thu phục Đài Loan thi lang hậu nhân, mặc kệ người khác như thế nào đánh giá thi lang, Lăng Trụ vẫn là rất bội phục hắn, gia học sâu xa, có lẽ có thể có chút bổ ích, rốt cuộc đối với hải quân, hắn thật là không hiểu, chỉ hiểu biết một ít sự tình đơn giản.

Ung Chính lúc này kho bạc sung túc, lại là hắn đăng cơ về sau lần đầu tiên bình định chi chiến, tự nhiên rất là thận trọng, hy vọng có thể một trận chiến công thành, không ngã uy danh, cho nên con thuyền đều tu sửa thực kiên cố, thậm chí an thượng pháo, đương nhiên đây cũng là ma bất quá Tề Lạc đối Hiên Doãn xuất chinh lo lắng mới có thể như thế, ở giữa Tề Lạc rốt cuộc phí nhiều ít nước miếng, rốt cuộc ưng thuận nhiều ít hứa hẹn, đã không đếm được, tóm lại nhìn thấy giương buồm đi xa tàu chiến, Tề Lạc rất là vui mừng, lịch sử tại đây một nê chỉ sợ lại sẽ có chút tiểu chéch đi.

“Hiên Doãn đến là hảo phúc khí.” Tề Giác trên người nhiệt huyết dâng lên, vẻ mặt hâm mộ, Tề Lạc thở dài hắn trời sinh chính là thuộc về chiến trường, như thế nào cũng không thể lưu tại bên người, cũng nên thả bay này chỉ hùng ưng, giơ tay gõ một chút Tề Giác sọ não, thấp giọng trêu đùa “Muốn lãnh binh xuất chinh, ngươi trước không vung thủy rồi nói sau, thật không nghĩ tới uy danh hiển hách oai hùng hầu, thế nhưng là cái vịt lén cạn, lén thuyền liền đầu óc choáng váng.”

“Tỷ tỷ, ngươi như thế nào có thể cười ta?” Tề Ngọc trên người sắc bén diệt hết, anh tuấn trên mặt nhiễm hai thốc xấu hổ đỏ ửng, “Con người không hoàn mỹ, tỷ tỷ đây chính là ngươi đã nói.”

“Là, ta xác thật nói qua.” Tè Lạc không hề trêu đùa hắn, nhìn tè ngọc nghiêm túc nói “Ngươi phải nhớ kỹ về sau chiến tranh không rời đi thủy, ngươi nếu muốn say tàu, lại như thế nào cầm binh?”

Tè Giác kiên định gật đầu, Tè Lạc suy nghĩ một chút, nói “Muốn trị say tàu cũng không phải không có biện pháp, ngươi có thể ăn được hay không khỗ? Đi làm bụng vòng giang đi, chờ đến ngươi có thể một hơi làm thượng 300 cái, vậy ngươi liền sẽ không hôn mê.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 314

“Trẫm là thiên hạ chi chủ, kẻ hèn nữ tử còn có thể tính kế liên?” Dận Chân vẻ mặt kiêu ngạo, trải qua đoạt đích gian khổ, chấp chưởng thiên hạ lúc sau, lại đi bước một tiêu trừ duẫn tự đám người thế lực, cho đến ngày nay, lại có ai còn dám tính kế hắn? Hậu cung nữ nhân sao? Khóe miệng cao hơn khinh miệt ý cười.

Chương 595 viên trung dạ yến (thượng)

Ung Chính 5 năm ba tháng sơ, Hiên Doãn thống lĩnh hải quân một trận chiến công thành, thuận lợi đổ bộ Đài Loan. Nhà hàn học sâu xa, nghênh thú Vũ Hi lúc sau, Lăng Trụ càng sẽ không tàng tư, tự nhiên truyền thụ hàn một ít rất có hiệu quả công kiên biện pháp, tự nhiên nhanh chóng bình định phản loạn.

Bất quá Hiên Doãn tuy rằng lông không rõ vì sao Trí Viễn Công cực hỉ Tây Dương đồ vật lại đói Tây Dương người rất nhiều phản cảm, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến Lăng Trụ ở hàn ra kinh trước âm thầm công đạo, thậm chí lạnh giọng phân phó “Hiên Doãn, ngươi nếu là đánh không thắng những cái đó người nước ngoài, ngươi không phải ta tôn nữ tế, nhớ rõ bắt lấy tước vị cao, hồi kinh đổi bạc.”

Lúc ấy luôn luôn hòa ái Lăng Trụ trên người lộ ra âm ngoan cương liệt huyết tinh chi khí, Hiên Doãn hiện tại hồi tưởng lên còn trên người mạo hiểm mồ hôi lạnh, bởi vậy cũng không dám đại ý, thấy địch thuyền chạy

trốn mà đi, không chút do dự đuổi theo, bắt được một ít Tây Dương quý tộc, tuy không rõ bọn họ địa vị như thế nào, nhưng có bọn họ nơi tay, hồi kinh cũng hảo công đạo, ít nhất vẫn là Lăng Trụ tôn nữ té.

Trải qua Lăng Trụ huấn luyện binh sĩ, tuy rằng khó sửa một ít nhanh nhẹn dũng mãnh đoạt lấy tật, nhưng có nghiêm khắc quân quy ở, cho bọn họ cực đại ước thúc, tuy rằng không thể nói không mảy may tơ hào, nhưng so sánh những cái đó loạn đảng người Tây Dương, Đài Loan dân bản xứ càng hoan nghênh bọn họ, loại này không khí cũng khiến cho Đài Loan nhanh chóng bình định xuống dưới, Hiên Doãn viết hảo số con thỉnh chỉ, phái quan văn tới trấn an.

Số con truyền tới kinh thành, tự nhiên khiến cho một trận hoan hô, Ung Chính thanh danh cao hơn thăng một tầng, lúc trước Khang Hi bình đẳng Đài Loan chính là dùng rất nhiều năm, ở Ung Chính quyết ý xuất binh là lúc, không phải không có người phản đối, ở bọn họ trong mắt kia chỉ là một cái tiểu đảo, chỉ cần Phúc Kiến bình định, liền không ảnh hưởng toàn cục, hai chiến chính là thực phí bạc, không nghĩ tới không đến một năm thời gian liền nhanh chóng bình định, tốc độ cực nhanh, làm người nghe họng nhìn trân trối, chẳng lẽ Hiên Doãn cũng là kỳ tài? Mọi người ở hưng phấn rất nhiều, cũng không khỏi âm thầm cảm thán, Hoàng Thượng thật là hảo ánh mắt, chọn hảo con rể.

Dận Chân nghe thế ngôn luận nhưng không thấy cao hứng, đem Tề Giác kêu lại đây, không có việc gì tìm việc răn dạy một phen, Tề Giác biết được này ý, chỉ có thể bình tâm tĩnh khí nghe, thảng đến Dận Chân nói khát nước, đệ thượng chung trà: “Tỷ phu, uống trà, kỳ thật ta minh bạch ngài ở khen ta ánh mắt hảo.” Ngay sau đó cười bước nhanh rời đi, dẫn tới Dận Chân cười mắng “Tiểu tử thúi.....”

Viên Minh Viên Càn Chính Điện nội, Dận Chân trên mặt khó nén vui mừng phẩm nước trà, Duẫn Tường duẫn lễ ở bên cạnh tương bồi, tương

đình ngọc túc thanh niệm các nơi đốc phủ đi lên chúc mừng số con, cuối cùng cầm lấy một phần, trầm giọng nói “Hoàng Thượng, đây là Trí Viễn Công sáng nay đưa vào vườn trung số con, thần còn niệm?”

“Tú ca, Trí Viễn Công thật sự một lần cũng chưa tiến Viên Minh Viên?” Duẫn Tường hiện giờ là Ung Chính phụ tá đặc lực, quyền thế ngày trọng, lại khó sửa trên người kia phân tiêu sai, lại âm thầm được Tề Lạc chỉ điểm, đổi Dận Chân biểu hiện ra càng nhiều huynh đệ tình ý, cười mỉm miệng nói “Tú tấu chính là tính toán ở trong vườn làm tiểu a ca chọn đồ vật đoán tương lai, hắn có thể nhẫn được?”

Dận Chân buông chung trà, trong mắt trêu đùa chi ý chợt lóe mà qua, “Trẫm phỏng đoán, Trí Viễn Công hiện giờ chính đau đầu đâu, là tới vẫn là không tới? Hơn nữa hắn phu nhân khá vậy……” Dừng lại khâu, lúc trước Tề Lạc sinh sản khi cực kỳ hung hiểm, lại vài ngày hôn mê, như vậy Lăng Trụ cũng chưa tới vườn thăm, dẫn tới Đổng thị tức giận không thôi, Tề Lạc thanh tỉnh lúc sau, giận đi vội vàng rời đi vườn, nghe nói Lăng Trụ chính là qua một đoạn khổ nhật tử, Tề Lạc tính tình thật là có vài phần tựa này mẫu.

“Niệm ra tới, cũng làm thập tam đệ bọn họ nghe một chút Trí Viễn Công lại nói gì đó.” Dận Chân đối với Lăng Trụ số con cũng có vài phần chờ đợi, bởi vì hắn luôn là bất đồng người khác, thiếu rất nhiều phù hoa chi từ, thậm chí nhất châm kiến huyệt.

Duẫn Tường nghe xong Lăng Trụ tấu chương, một miệng trà phun tới, duẫn lẽ cũng liên tục ho khan, Dận Chân đã từng có giáo huấn, tuyệt không sẽ đang xem Lăng Trụ số con khi dùng trà, sớm liền đem chung trà buông, nhìn thấy thân cận huynh đệ bộ dáng này, nghiêm cẩn trương đình ngọc cũng vẻ mặt xấu hổ do dự, thậm chí khéo miệng còn trừu động hai hạ, bất giác mỉm cười “Như thế nào? Các ngươi nói một chút đi, Trí Viễn Công số con như thế nào?”

“Tú ca, thần đệ tính dài quá kiến thức, những cái đó lương hướng đèn tiền thần đệ minh bạch, nhưng vì sao can thiệp biệt quốc nội chính yêu cầu bồi bạc? Như thế nào phá hư hai nước bắt nguồn xa, dòng chảy dài hữu nghị yêu cầu bồi bạc? Thậm chí ngay cả trao đổi tù binh đều dùng bạc? Còn có những cái đó thiên kỳ bách quái danh mục, thần đệ xem chính là Trí Viễn Công đi Hộ Bộ đương thượng thư cũng là khiến cho.”

Thấy Duẫn Tường một bộ cảm khái kính nể bộ dáng, Dận Chân than nhẹ một tiếng “Lúc trước Hoàng A Mã ở khi, hắn liền thượng quá này số con, chỉ là hiện giờ càng là tìm kế, càng tâm tàn nhẫn một ít thôi.”

Duẫn lẽ ngừng ho khan, thấp giọng nói “Hoàng Thượng, nếu thật là ân Trí Viễn Công lời nói, kia đối quốc khố chính là cực đại tràn đầy, chỉ là sẽ bị thanh lưu không Mạnh đồ đệ nghị luận.”

“Trẫm không sợ, trẫm muốn chính là đại thanh an ổn, những cái đó không ốm mà rên người, trẫm trước nay không đưa bọn họ để ở trong lòng.” Dận Chân từ trương vương tay ngọc trung tiếp nhận số con, cau mày cẩn thận nhìn lên, trương vương ngọc vẫn là có điều giữ lại, cũng không có đem Lăng Trụ những lời này đó toàn niêm ra tới, đương thấy cuối cùng một câu, “Hoàng Thượng có thể hướng mọi người cho thấy, là nô tài chủ ý, là nô tài không tôn thánh hiền, nhưng không tổn hại Hoàng Thượng anh minh.”

“Lăng Trụ...” Dận Chân giấu đi ý cười có, ngược lại lộ ra một phân cảm khái, lúc trước la sát quốc đèn tiền một chuyện, Trí Viễn Công tước phủ bị xúc động phẫn nộ thư sinh đỗ môn mắng suốt ba ngày, Tề Hoàn cũng ở Quốc Tử Giám nhiều chịu xa lánh, này đó hắn cũng chưa để ở trong lòng quá, vì được đến đèn tiền mà tự hỉ, nghiêm túc nói “Trẫm không thể lại làm hắn chịu ủy khuất, trẫm bêu danh lại làm sao thiếp? Nghĩ chỉ, làm lý phiên viện thượng thư an này xử lý.”

Dận Chân đè bút một lần nữa đem Lăng Trụ số con sao chép một phân, đưa cho trương vương ngọc, mở miệng nói “Đây là trẫm chủ ý, cùng người khác không quan hệ, các ngươi nhưng minh bạch?”

Duẫn Tường đám người vẻ mặt nghiêm lại, đứng dậy hành lễ “Thần đệ tuân chỉ.” Dận Chân lại ở Lăng Trụ số con cuối cùng chồ câu ra câu nói kia, để lại chỉ thị “Hồ đồ, trẫm nếu hộ không được ngươi, làm sao vì thiên hạ chi chủ? Hoằng 曜 mong hi chu lễ, trẫm hy vọng ở Viên Minh Viên nhìn thấy ngươi.”

Theo sau Dận Chân lại cùng Duẫn Tường đám người trao đổi nêu phái người nào đi trấn an Đài Loan, Phúc Kiến đốc phủ lại là người nào có thể đầm đương?

Một hồi đại thắng lúc sau, nghênh đón hoằng 曜 mong hi chu lễ, Dận Chân nhớ rõ đáp ứng Tề Lạc nói, đem chọn đồ vật đoán tương lai đặt ở buổi tối, cũng mệnh lệnh ở kinh thành tôn thất huân quý, văn võ triều thần, phúc tấn phu nhân cùng nhập Viên Minh Viên khắp chốn mừng vui.

Tề Lạc càng là sớm liền bắt đầu trù bị, tổ chức loại này đại hình yến hội, giống nhau đều thực phí bạc, luôn luôn tính toán tỉ mỉ Tề Lạc, lại như thế nào sẽ làm Ung Chính trên lưng xa xỉ tên tuổi? Tự nhiên là tính kế tính tới tính lui, tận lực làm được lại hoa lệ lại tinh tiền, thậm chí buổi tối trong lúc ngủ mơ, còn ở không ngừng lẩm bẩm tính sổ, ở bên người nàng Dận Chân nhẹ nhàng thở dài, người như vậy làm sao có thể làm hắn không thương tiếc?

Mọi người đổi vì sao đem chọn đồ vật đoán tương lai đặt ở buổi tối có chút nghi hoặc, chính là đương chặng vạng thập phân, mặt trời lặn Tây Sơn là lúc, nhìn thấy trước mắt bị mặt trời lặn dư quang mạ lên một tầng đậm kim sắc mỹ lệ Viên Minh Viên, mới biết được nguyên lai lúc này mới là đẹp nhất, bởi vì đám đông ô ạt, Tề Lạc hạ lệnh đem toàn bộ Viên Minh

Viên mở ra, tôn thất triều thần, phu nhân phu nhân có thể ở vườn trung du ngoạn thưởng cảnh, tuy rằng nói là Hoàng Hậu ân điển, nhưng lúc này mọi người lại nào dám không hề cố kỵ? Chỉ là ở cung nữ dẫn dắt hạ, chậm rãi xem xét một chút thôi.

Nhưng chính là này thô sơ giản lược nhìn lên, cũng dẫn tới các quý phụ ghen ghét hâm mộ không thôi, sôi nổi cảm thán Hoàng Hậu nương nương hảo mệnh, Viên Minh Viên đình đài lầu các hội tụ rất nhiều phong cách, lúc này lại lần nữa trang điểm một phen, dẫn tới mọi người nghỉ chân xem nhìn, nhẹ giọng thấp ngôn “Này thật thật là nhân gian tiên cảnh, Hoàng Hậu nương nương tại đây độc chiếm đế sủng, chỉ sợ cũng là thần tiên cũng sẽ hâm mộ.”

“Bát tẩu, ngài vẫn là đã thấy ra một ít đi.” Duẫn đường phúc tấn cũng không bằng ngày xưa đối Sở Diễm như vậy thân thiết, ở mọi người dùng lời nói trêu đùa Sở Diễm lúc sau, mới chậm rãi đi vào bên người nàng, thấp giọng nói “Ai lại có Hoàng Hậu nương nương phúc khí? Viên Minh Viên chính là vì Hoàng Hậu chuyên môn tu sửa, ngài nhìn lớn như vậy trật thế, hậu cung phi tàn quý nhân một cái đều không thấy, nghe nói Hoàng Thượng có chỉ, các nàng không được bước vào vườn một bước, chúng ta là so không được, vẫn là cúi đầu xung thần hảo.”

Sở Diễm vừa mới nhận hết ủy khuất, hiện giờ lại nghe thấy lời này, trên người lộ ra ai oán “Cúi đầu xung thần? Hiện giờ ta đều phủ phục với mà, vì sao nàng còn không chịu buông tha ta? Cửu đệ muội, hắn bởi vì ta hàng tước, ta thật thật là oan chết, hơn nữa có thai khanh khách trượt thai là nàng không phúc khí, như thế nào cũng có thể quái ở ta trên đầu?”

Duẫn đường phúc tấn nhận hết thiên đại ủy khuất Sở Diễm, trong lòng khó tránh khỏi có một phân hả giận, những cái đó đi lên trào phúng Vương gia phúc tấn cũng đều là mượn cơ hội này trả thù lúc trước Sở Diễm cao ngạo đi. Dựa vào cái gì nàng lúc trước không cho hoàng tử

nạp trắc phúc tấn? Ngay cả hiện giờ bị được sủng ái hạnh Hoàng Hậu nương nương, ở vẫn là ung thân vương phúc tấn thời điểm, không cũng có trắc phúc tấn khanh khách?

“Ngươi là không trải qua quá, chỉ sợ là trú cái kia khanh khách nói, nhặt tử lâu rồi cũng liền dễ làm, minh bạch trong đó loanh quanh lòng vòng, cũng sẽ không có hại.” Duẫn đường phúc tấn có vài phần không kiên nhẫn khuyên hai câu, thấy bên cạnh người đánh giá ánh mắt, nàng cũng không dám ở Sở Diễm bên người ở lâu, duẫn đường mới bị Ung Chính buông tha, kia vẫn là hắn công hiến ra hơn phân nửa bạc sung làm quân phí mới như thế, Hoàng Hậu muốn phát tác Sở Diễm mỗi người đều biết được, lại như thế nào sẽ làm trát Hoàng Hậu mắt sự? Nghĩ đến duẫn đường công đạo, cả nhà an ổn so cái gì đều cường, vội vàng từ biệt lúc sau, bước nhanh rời đi, cùng duẫn đào phúc tấn tích nguyệt, di thân vương phúc tấn triệu giai thị bắt chuyện lên.

Sở Diễm bên miệng lộ ra một phân tự giễu ý cười, đi ngang qua chính mình bên người người đều trốn tránh nàng, trong mắt đau thương càng trọng thương vài phần, lúc trước chính mình đặc ý khi ra sao bộ dáng? Hiện giờ đã là nghĩ không ra, chỉ cảm thấy chung quanh ánh mắt lộ ra chê nhạo cười nhạo, chính mình không hợp nhau, bên tai vang lên Tề Lạc lúc trước nói được lời nói, “Ngươi rốt cuộc để ý chính là cái gì? Danh phận sao?” Nắm chặt lụa khăn, lấy nàng tính cách cùng hiện giờ địa vị là sẽ không lừa gạt chính mình, kia thỏa hiệp vu hồi rốt cuộc chỉ chính là ý gì? Nàng vì có thể giống như nay chuyên sủng?

Màn đêm buông xuống, viên minh viên điểm giữa châm các kiểu đồ thẫm đèn lồng, bốc cháy lên cây đuốc, cùng bầu trời đầy sao kêu tương hô ứng, ánh nến, ánh lửa, tinh quang phản phát hòa hợp nhất thể, sẩn có thể thủy là chủ viên minh viên so ban ngày khi thiểu mấy phần uy nghiêm, nhiều mấy phần mờ ảo mỹ lệ, đây mới là Tề Lạc đem chọn đồ vật đoán

tương lai đặt ở buổi tối mục đích, chính là muôn cho mọi người biết được này tòa hoàng gia lâm viên xảo đoạt thiên công, nếu cuối cùng là vô pháp thay đổi lịch sử, cũng muốn làm đòn sau người nhân này Viên Minh Viên hưng khởi lòng phản kháng, không hề chết lặng, có lẽ kia đoạn khuất nhục sử sẽ sớm kết thúc mấy năm. Bất quá Hiên Doãn chiến công, làm Tề Lạc cảm thấy cách này đoạn lịch sử phảng phất xa hơn một ít.

Chương 596 viên trung dạ yến (hạ)

Mọi người tụ tập đến toàn bộ vườn lầu các trung xa hoa nhất hải nhạc khai khâm, nơi này là Viên Minh Viên sở hữu trong lầu các tu sửa nhất hoa lệ kiến trúc, dựng lên với hồ nước bên trong, đài cơ vì hình tròn, trên dưới hai tầng, cẩm thạch trắng thạch dựa vào lan can quay chung quanh. Trên đài kiến ba tầng lầu vũ, hạ tầng vì hải nhạc khai khâm, nam mái đè “Thanh Dao đảo” ba chữ; trung tầng vì đền kim các, đè “Thiên tâm mặt nước” bốn chữ; nhất thượng tầng đè “Thùa sáu long” ba chữ.

Hải nhạc khai khâm bên trong bày ra gia cụ bài trí cực kỳ tinh xảo, tuy không thấy được nạm vàng bạc ngọc, nhưng một thủy gỗ đàn, càng tăng thêm mấy phần nội liễm tôn quý chi khí. Lúc này tuy rằng chỉ là ba tháng, nhưng bởi vì đám đông ô ạt, to rộng rộng thoảng cửa kính bị đẩy ra, bên ngoài thoái mái thanh tân khí lạnh đánh úp lại đảo cũng làm mọi người thoái mái không ít, đặc biệt là còn có thể nhìn thấy nước ao trung ánh trăng, một loan cẩm thạch trắng kiến tạo cầu hình vòm, kéo dài qua nước ao chi gian.

Bởi vì là chọn đồ vật đoán tương lai chi hỉ, nơi nơi mặc giáp trụ hồng lụa, đồ thẩm giá cẩm nến, kim quang điêu long lư hương, phía nam vách tường phía trên giắt một bức tuyết mai đồ, tuy không có ký tên, nhưng xem qua người cũng không khỏi từ hồng mai trung cẩm nhận được kia phân đón gió nở rộ kiêu ngạo, cùng với tương so thuần khiết cao ngạo bạch

mai, càng tăng mấy phần không khí vui mừng, thiếu một ít cô phuơng tự thường.

“Mười hai đệ muội, ngươi cũng thích này bức họa?” Duẫn đường phúc tấn thấy tích guyệt đứng ở họa trước sững sờ, thâu tiến lên mở miệng “Ngươi họa tác ở mọi người bên trong là tốt nhất, ta chỉ nhìn thấy hảo, lại không biết hảo ở chỗ nào?”

Tích guyệt đạm nhiên cười, giảng giải lên, vây quanh ở bên người mọi người, liên tục gật đầu, tùy thanh ứng hòa, kỳ thật muốn lấy duẫn đào hiện giờ địa vị, tích guyệt như thế nào cũng sẽ không được đến như thế chú ý, này đó chuyên phụ càng coi trọng chính là nàng là Hoàng Hậu nương nương khuê trung bạn thân, vừa mới nàng cũng nhìn thấy đã là không còn nữa lúc trước kiều mị như guyệt, một trung rất là cảm thán, này quang cảnh, trước lại có cái nào có thể đoán trước đến?

“Tuyết mai đồ, nàng hiện giờ ý cảnh đã là ở đây bước? Họa pháp cũng cực kỳ thuần thực, linh khí chưa thất, hiện giờ càng hơn ta một bậc, ta ngược lại thành họa tượng.” Nghe thấy tích guyệt nhẹ giọng, triệu giai thị thấp giọng hỏi nói “Nghe mười hai tẩu ý tú, biết này bức họa là người phuơng nào sở làm?”

Tích guyệt minh bạch Tề Lạc không muốn làm nổi bật, cho nên mới sẽ không ký tên, đạm nhiên cười “Xem kỹ xảo phảng phát trước mắt người, lại cao không thể phàn.”

Triệu giai thị ánh mắt chọt lóe, từ Duẫn Tường phong vương lúc sau, cùng Tề Lạc quan hệ cũng tốt hơn không ít, xoay chuyển ánh mắt tự nhiên minh bạch tích guyệt chỉ đến là ai, đặc biệt là lúc trước Dận Chân đã từng muốn đem nàng đích nữ mang tiến cung trung nuôi nấng, bị Tề Lạc mở miệng ngăn cản, triệu giai thị càng là vô cùng cảm kích, càng không cần phải nói Tề Lạc không tàng tư bảo dưỡng dưỡng sinh biện pháp, những cái

đó tiễn hoa chiêu, mỗi lần thỉnh thấy đều sẽ nhắc nhở nàng chú ý Duẫn Tường thân mình, phàm là tìm tòi tới thuốc bổ, tất có di thân vương phủ một phần, đối với Hoàng Hậu nương nương, Duẫn Tường cũng là chịu phục, thường thường đối nàng nói, Hoàng Hậu là nhất hiểu biết tú ca người.

Ung Chính tâm nhẫn không lớn, hắn lại ở xuân phong đắc ý là lúc, cố ý hạ chỉ làm cơ hồ bị cuốn vào lén duẫn tự duẫn đề cũng đi vào Viên Minh Viên, nhưng bọn hắn hai người chung quanh đứng vài tên dương khang tự mình an bài Hộ Quân Doanh binh sĩ, lấy bảo hộ vì danh, kỳ thật ở giám thị, kỳ thật Dận Chân cũng có vài phần đa tâm, hiện giờ cục diện, chỉ cần đầu óc còn tính bình thường tôn thất triều thần, lại làm sao đi phía trước thấu? Chỉ là đứng ở một bên âm thầm đánh giá này hai cái Bối Lặc, vô hạn cảm khái lắc đầu, thật là thấy lão rất nhiều.

Đều có chụp Ung Chính mông ngựa người, nói lên Dận Chân đối duẫn tự duẫn đề ban tú nữ kéo dài hương khói ưu đãi, hoa phục mỹ thực cũng không thấy thiếu, lời này dừng ở duẫn tự trong tai phá lệ chóï tai, cơ hồ miệng phun máu tươi, đối bọn họ loại này có hùng tâm hoàng tử nói, hiện giờ sinh hoạt quả thực chính là sống không bằng chết, hoặc là nói sống mơ mơ màng màng.

“Hoàng Thượng, Hoàng Hậu nương nương giá lâm, mọi người quỳ nghênh.” Nội thị cao giọng quát, mọi người án địa vị cao thấp, sôi nổi quỳ sát đất, sơn hô vạn tuế, lúc này bên ngoài đột nhiên châm ngòi khởi mỹ lệ đến cực điểm pháo hoa, Tề Lạc sớm đã có quá an bài, tự mình cầm Viên Minh Viên bắn vỡ, giả thiết châm ngòi điểm, lại chuyên môn mòi đến có tổ truyền tay nghề người giỏi tay nghề, thiết kế pháo hoa, chính là phải làm đến độc đáo, ai đều không có nhìn thấy quá.

Mọi người tự nhiên ngẩng đầu hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy trong trời đêm, muôn hồng nghìn tía hoa cỏ đồ án pháo hoa treo này

thượng, ở hồ nước chi biên cũng châm ngòi khởi phảng phát thác nước giống nhau lóa mắt pháo hoa, ngân bạch mắt sáng hoả tinh phảng phát giọt nước giống nhau rơi vào nước ao trung, tại đây làm nổi bật dưới, thân xuyên hoàng đế Cửu Long triều phục, đầu đội hồng anh đông châu triều quan Dận Chân đi xuống ngự liễn, duỗi tay đỡ lấy đồng dạng cưỡi ngự liễn mà đến Tề Lạc, mọi người không khỏi âm thầm kinh hô, tuy rằng này không phải Tề Lạc lần đầu ở bọn họ trước mặt cưỡi ngự liễn, nhưng chưa từng có làm trò nhiều như vậy người trước mắt như vậy, Hoàng Thượng đổi Hoàng Hậu thật đúng là yêu thương đến mức tận cùng.

Nhin thấy Tề Lạc trang phẫn, mọi người ám hút một ngụm khí lạnh, đây là hơn ba mươi tuổi xuân xanh không ở phụ nhân? Trăng muốt như tuyết da thịt lại lộ ra trân châu nhu hòa ánh sáng, kiều nộn gương mặt nổi lên nhàn nhạt đỏ ửng, đen nhánh phảng phát bầu trời sao trời hai tròng mắt nhìn về phía bên cạnh Dận Chân lộ ra điểm điểm nhu tình, như nước nhu mị, rồi lại lộ ra một phân nước chảy đá mòn cứng cỏi.

Nàng vứt bỏ Hoàng Hậu triều phục, người mặc màu đỏ bách điêu triều phượng sườn xám, cổ áo cổ tay áo đều dùng chỉ có thể Hoàng Hậu sở mang minh hoàng sắc điểm xuyệt, trắng tinh lãnh ước thượng thêu một đóa kiều điểm nở rộ mẫu đơn, phía dưới chué mấy viên lóe sáng kim cương vụn, cùng sườn xám vạt áo thêu tiếu đóa phú quý mẫu đơn giao tương hô ứng, sơ chính thức hai thanh tử đầu, sở đeo trang sức cũng nhiều vì đỏ tươi chói mắt kim cương, thái dương tua, cơ hồ rũ vai chỉ có thể nàng sở đeo hoàng toàn hoa tai, ở đây trời pháo hoa làm nổi bật dưới, càng nên đến nàng phảng phát thần phi tiên từ giống nhau làm bạn ở nhân thế gian nhất quý báu Dận Chân bên người.

Tích nguyệt nhìn thoáng qua Sở Diễm, Hoàn Nhan thị, như nguyệt từ từ, cực đậm thở dài một hơi, Tề Lạc đã từng nói qua ba phần diện mạo, bảy phần trang điểm, ở riêng khi, thường thường sẽ đem một cái thanh tú

nữ tử trở nên khuynh quốc khuynh thành, giờ phút này nàng thuyết minh những lời này, không phải nói Tề Lạc mặt mày có bao nhiêu tinh xảo, chỉ là tại đây tình cảnh này dưới, lại có cái nào có thể đem ánh mắt từ trên người nàng dời đi? Đặc biệt là cùng tuổi tương đương người, đã có nếp nhăn, có vẻ có vài phần già nua, nhưng nàng lại nhất thời phảng phát nở rộ mẫu đơn, nhất thời giống như đón gió nở rộ hồng mai, đúng là kiều diễm chi nại, có được tuổi thanh xuân nữ tử trên người không có cái loại này gian mị phong vận, đây đều là và khó được.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 315

“Sở Diễm nàng.” Tè Lạc trong mắt vẫn chưa nước mắt, ngẩng đầu đáng thương hè hè nhìn Dận Chân “Chuyện của nàng ta sẽ không có lý, ta, ta thật sự đối ngài là……”

Dận Chân hòa hoãn khuôn mặt. Ngón tay điểm điểm nàng môi, “Trẫm biết được ngươi chung tình với trẫm, Tè Lạc, ngươi phải hiểu được, phải tin tưởng trẫm.” Tới gần Dận Chân trong lòng ngực, nhẹ nhàng ừ một tiếng, đại bi đại hỉ chi gian, làm Tè Lạc cảm thấy cũng không thoái mái, sắc mặt cũng không khỏi trắng vài phần.

“Tè Lạc, yên tâm, trẫm cuộc đời này tất sẽ không phụ ngươi tình ý, có nghe thấy không?” Dận Chân lúc này mới bỗng nhiên tỉnh ngộ lại đây, nha đầu này là không thể hao tổn tinh thần, đối Sở Diễm càng nhiều một phân chán ghét, ôm lấy nàng, ngữ khí mang theo mấy phần khó được nhu ý “Chuyển qua năm, trẫm liền tuần du Giang Nam, mang ngươi đi Tô Hàng nhị châu, đi du ngoạn thưởng cảnh.”

“Thật sự?” Tè Lạc mệt mỏi đôi mắt đột nhiên sáng lên, ngay sau đó chậm rãi khôi phục bình tĩnh “Hoàng Thượng chính sự bận rộn, không thể bởi vậy trì hoãn, ngài có ý này, ta đã là thực vui vẻ, Hoàng Thượng ta cũng không phải tùy hứng không biết nặng nhẹ người, ngài tùy bận về việc chính sự, cũng muốn cẩn thận chính mình thân mình, mệt muốn chết rồi, ta sẽ đau lòng, hơn nữa ngài là biết được ta suy nghĩ, ngài không thể chỉ cắn ném xuống một mình ta.”

“Trẫm minh bạch.” Dận Chân rũ xuống mi mắt, tuy rằng hắn hiện giờ thân mình còn thực ngạnh lăng, nhưng rốt cuộc năm tháng không buông tha người, so nàng lớn hơn rất nhiều, như thế nào bỗn được đem nàng lưu lại? Đấy lòng cái kia ý niệm phảng phát càng đủ thượng một

Chút, có lẽ người nọ nói được hữu dụng.

Lần này dạ yên lúc sau mấy ngày, Dận Chân phảng phát đột nhiên nghĩ thông suốt giống nhau, đúng hạn nghỉ ngơi, thậm chí nhàn hạ là lúc mệnh Tề Lạc bạn hắn ở Viên Minh Viên trung du ngoạn thưởng cảnh, vườn trung các nơi tuyệt đẹp hoa lệ tinh xảo đều tới hạ bọn họ thân ánh, liền ở Tề Lạc âm thầm cao hứng thời điểm, không nửa tháng công phu, Dận Chân lại khôi phục thái độ bình thường, đem nàng phiết ở một bên, vùi đầu tham gia vào chính sự vụ, thường xuyên triệu kiến trọng thần hoàng thân quốc thích, phê tấu đại lượng các nơi dũng mãnh vào Viên Minh Viên sổ con.

“Thật đúng là giang dẽ đổi bản tính khó dời, ta cho rằng hắn đã hiểu đâu? Kết quả là như thế.” Tề Lạc tuy rằng oán giận, nhưng cũng minh bạch đây là Ung Chính, hắn sẽ không nhân bất luận kẻ nào thay đổi, tự mình động thủ nấu đồ bỗ trang ở sứ Thanh Hoa chung nội, đặt ở trong rõ, muốn tự mình đưa đi, nhưng cúi đầu thấy trên tay vết thương, nghĩ đến phòng bếp bị nàng đén gà bay chó sủa, cũng liền nghỉ ngơi tâm tư. Nhóm lửa nấu cơm, nàng khả năng thật sự trời sinh chỉ còn thiếu kia cẩn gân nhi.

“Tử Anh, không được cùng Hoàng Thượng nói đây là ta tự mình làm.” Tề Lạc hung ba ba phân phó, Tử Anh nhịn cười ý gật đầu nói “Thỉnh nương nương yên tâm, nô tỳ sẽ không lăm miệng.” Dẫn theo rõ hướng Càn Chính Điện đi đến, tuy rằng này chung đồ bỗ bán tương là tốt nhất, nhưng Hoàng Thượng nhất định có thể nhìn ra mới là.

Quả nhiên Dận Chân xốc lên chung cái liền không khỏi nhíu mày, bán tương cũng không giai, bởi vì nội thị đã thử qua, cầm lấy muỗng nhỏ uống

lên một, mày thoảng giảm bớt, khẩu vị là không tồi, “Đây là Hoàng Hậu tự mình động thủ?”

Tử Anh cúi đầu không ngôn ngữ, Lý Đức Toàn ở bên cạnh có vài phần nôn nóng nói “Hoàng Thượng hỏi ngươi đâu, còn không mau đáp lời?”

“Hồi Hoàng Thượng, nương nương từng có phân phó.” Thấy Tử Anh một bộ do dự bộ dáng, Dận Chân ngược lại cảm thấy thực vui mừng, đem canh trong chén đồ bồ dùng hết, còn dư lại hơn phân nửa chung, nghĩ đến Tè Lạc bị Lăng Trụ nuông chiều, làm nàng hâm đồ bồ thật đúng là làm khó nàng một ít, hỏi “Hoàng Hậu như thế nào? Có từng thương đến?”

“Nương nương chỉ là cắt qua điểm da, nói đúng không ngại” Dận Chân đem bạch sứ chén nhỏ thật mạnh đặt ở trên bàn ‘ bang ’ một tiếng, “Hồ nháo, đường đường Hoàng Hậu thế nhưng tự mình xuống bếp, này còn có hay không thể thống? Người trở về cùng Hoàng Hậu nói, nếu là lại có lần sau, xem trãm như thế nào phạt nàng.”

Tử Anh giương mắt cứng lưỡi, phảng phát nhất thời không biết nên như thế nào phản ánh, một bộ muốn mở miệng vì Tè Lạc biện giải biểu tình, lúc này Lý Đức Toàn liều mạng nháy mắt ra dấu, mới cúi đầu đáp “Nô tỳ tuân chỉ, định đem Hoàng Thượng nói thông báo nương nương.”

Nhin thoảng qua ngự án thượng thanh hoa chung, muồn tiến lên thu đi, Lý Đức Toàn nhắm mắt lại, ngày thường nhìn Tử Anh rất cơ linh, như thế nào hôm nay có tình ngó ngắn lên? Lặng lẽ nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, mở miệng nói “Ngươi đi về trước, một hồi lại phái người đưa về Bồng Lai phượng đài.”

Tử Anh cúi người hành lễ lui đi ra ngoài, lại xoay người khi, khéo miệng giơ lên, bước chân nhẹ nhàng rời đi.

“Hoàng Thượng, ngài xem” Lý Đức Toàn dùng ánh mắt xin chỉ thị sở thửa nửa chung đồ bỗ, “Tú ca, tú ca.” Lúc này Duẫn Tường đi đến, dùng tay áo xoa xoa trên trán mồ hôi, tuy rằng không ngoài, nhưng trong giọng nói cũng khó nén tôn kính, đem sổ con đệ thượng “Lúc này thật đúng là kiếm lớn, ai còn dám nói đánh giặc chính là háo bạc?”

Dận Chân cầm lấy sổ con cẩn thận quan khán, biểu tình buông lỏng, trong mắt lộ ra một chút đắc ý, Duẫn Tường nói tiếp “Này mau đuổi kịp ta đại thanh quốc vài tinh một năm thuế phú, kia lời nói như thế nào tới? Cái gì tiền của phi nghĩa?”

“Hồi di thân vương, lời này nô tài nhưng nhớ rõ, Trí Viễn Công lúc ấy thường xuyên cùng tiên đế gia nhắc tới, chiến tranh tiền của phi nghĩa, nếu vì chiến thắng quốc, thường thường gấp mười lần gấp trăm lần chi lợi.”

“Trí Viễn Công lúc trước còn nhắc tới, nếu là gây xích mích biệt quốc chiến loạn, kia chỉ sợ cũng là vô bỗn sinh ý, có thể thu lợi ngàn lần.”

“Nghe một chút, tú ca, này Trí Viễn Công thật đúng là lợi hại, ngài nói hắn đầu óc như thế nào lớn lên?” Duẫn Tường cảm thấy trong bụng có chút đói khát, hắn sốt ruột tới cấp Dận Chân báo tin vui, tự nhiên cũng không rảnh lo dùng cơm trưa, thấy canh trong chén đồ bỗ, bán kém có lẽ là Hoàng Thượng không mừng, Dận Chân đối Duẫn Tường có luôn luôn thực hảo, cực nhỏ bã hoàng để cái giá, tiến lên lấy quá canh chén, “Tú ca, cái này liền thường cho đệ đệ đi.”

Lý Đức Toàn há mồm, Dận Chân buông sổ con, nhìn chằm chằm duẫn dạng ăn ngấu nghiến đem đồ bỗ ăn tẩm, chuyển động bản chỉ, bình đậm đến cực điểm mở miệng “Dùng đến tốt không?”

“Tú ca, ngài đổi đầu bếp tay nghề?” Nhưng Duẫn Tường cảm thấy quanh thân chợt lạnh, vừa mới nhiệt khí nhanh chóng tiêu tán, thấy Lý Đức

Toàn cúi đầu tay âm thầm chỉ chỉ Bồng Lai phượng đài phuong hướng, ngẩng đầu nhìn xem Dận Chân, khiếp thanh thanh mở miệng “Đây là..... Đây là Hoàng Hậu nương nương đưa tới?”

“Vẫn là nàng thân thủ làm, thập tam đệ, ngươi thật là hảo có lộc ăn.” Nghe thấy lời này, Duẫn Tường run lập cập, Hoàng Hậu cũng không xuống bếp, từ ca hảo phúc khí, thần đệ là nương từ ca phúc khí mới có thể nhấm nháp như thế mỹ vị, ngài vội vàng, thần đệ còn có việc, đi trước cáo lui.”

Buông canh chén, hành lễ phía sau cũng không trở về rời đi, Dận Chân nhìn thấy đáy sứ Thanh Hoa chung, hờ lạnh “Tính hắn chạy nhanh, bất quá, đừng tưởng rằng như vậy trãm liền buông tha hắn, hờ, chờ trãm nam tuần, cố tình lưu hắn ở kinh.”

“Lý Đức Toàn, ngươi tự mình đi nhìn xem Hoàng Hậu” Dận Chân sửa lời nói “Ngươi đem này đó sự vật đưa đến Hoàng Hậu kia, liền nói trãm ý chỉ không được nàng lại làm càn không có quy củ.”

“Tra.” Lý Đức Toàn tiến lên thu thập thỏa đáng, nhẹ giọng hỏi “Hoàng Thượng, Thái Y Viện tân tiến công đi lên sinh cơ cao có phải hay không cũng cấp Hoàng Hậu nương nương mang đi?”

“Ngươi xem làm tốt.” Dận Chân không kiên nhẫn xua tay, Lý Đức Toàn sáng tỏ gật đầu, nhẹ bước rời đi, Cần Chính Điện nội chi truyền đến như có như không thấp ninh “Đáng tiếc, thật là đáng tiếc, trãm dùng còn không có Duẫn Tường nhiều”

Chương 598 nam tuần phía trước

Nghĩ lại tiến vào Ung Chính 6 năm, từ Dận Chân đáp ứng năm nay sẽ mang Tề Lạc nam tuần sau, tuy rằng Tề Lạc vẻ mặt không hy vọng hắn trì hoãn chính sự, có thể không đi bộ dáng, kỳ thật ở trong lòng sợ hắn thay

đổi chủ ý, Viên Minh Viên tuy rằng mỹ, nhưng lại giống như một cái đại đại nhà giam, đem nàng vây ở bên trong, hơn nữa từ xuyên qua sau, tiên có rời đi kinh thành nhật tử, đối với cỗ đại không có ô nhiễm thuần thiên nhiên phong cảnh, Tề Lạc chính là hướng tới đã lâu.

Liền bởi vì có cái này tâm tư, Tề Lạc gần nhất cực kỳ thuận theo, khiến cho Dận Chân ở tần hưởng loại này kiều nhu thời điểm, cũng âm thầm đau lòng, thậm chí có một phân oán giận, nàng cho dù chung tình, cũng sẽ không hoàn toàn tin tưởng hắn, đã từng một ngày vù vén qua đi, khẽ vượt nàng ngủ dung nhan, thật lâu hỏi không ra tới, ngay sau đó nhắm lại nhắm mắt lại, chính là này phân sáng suốt bình tĩnh, mới làm hắn tâm động.

Mùa xuân ba tháng, Ung Chính hạ chỉ tuần du Giang Nam, trong triều trọng thần không có một người phản đối, năm trước Hiên Doãn kia tràng thăng trận, tràn đầy quốc khố, hơn nữa Dận Chân đã từng lực bài chúng nghị ở Sơn Tây Thiểm Tây chờ mà gieo trồng nại hạn cây nông nghiệp, cũng là vừa thượng hảo mùa màng, khiến cho những cái đó địa phương được mùa, địa phương bá tánh đối Ung Chính hoàng đế ca công tụng đức, lúc ấy liền có triều thần kề trên Ung Chính thỉnh phong Thái Sơn, lại bị hắn cự tuyệt.

Lần này Ung Chính tuần du Giang Nam, cũng không có quá nhiều người phản đối, so với ái ra bên ngoài chạy Khang Hi, Ung Chính đã nội liêm rất nhiều, huống chi Dận Chân hạ chỉ ven đường không được xa xỉ tiếp giá, nếu không đem cách chức vĩnh không mướn người. Dận Chân tính tình này đó lâu lè quan trường người không có không rõ, tự nhiên sẽ không vi phạm thánh ý, chỉ có thể ấn giống nhau trình độ chuẩn bị, không dám có bất luận cái gì xa hoa hành vi.

Từ nghe nói Ung Chính hạ chỉ, Tề Lạc trong lòng ngọt ngào đến không được, trên mặt nở rộ nhượng lại người mê say tươi cười, nhưng ngay sau đó nhìn ở phô tốt chǎn chiên thượng chơi đùa hoằng 暇 cùng mong hi,

không khỏi đau đớn, bọn họ hai cái còn quá tiểu, lăn lộn không dậy nổi, cũng không thể mang theo đi tuần.

“Tử Anh, ngạch nương gần nhất có tin tức sao? Thân mình như thế nào?” Tề Lạc có vài phần ngượng ngùng, mỗi đến lúc này luôn là nhớ tới chính mình mẫn thẫn, thật là... Không chờ Tử Anh đáp lời, cung nữ tiến vào bẩm báo “Nương nương, Trí Viễn Công phu nhân nhập vườn.”

Tề Lạc đứng dậy đón đi, Đỗng thị nghe được Ung Chính muôn nam tuần liền an bài hảo trong phủ sự tình, đuổi lại đây, Viên Minh Viên tuy rằng làm Tề Lạc kinh doanh phảng phát thùng sắt giống nhau, khá vậy không chịu nổi ngoài ý muốn, như thế nào cũng không thể làm hoảng 暫 mong hi xảy ra chuyện.

“Ngạch nương.” Tề Lạc giữ chặt Đỗng thị nhẹ gọi một tiếng, Đỗng thị theo nàng ngồi xuống, nhìn kỹ xem nữ nhi, còn giống như trước giống nhau khỏe mạnh, rất là yên tâm, thấy hoảng 暫 bị mong hi lôi kéo lung lay đã đi tới, “Mã mõ muôn ôm.”

Đỗng thị bế lên bọn họ hai cái, này hai cái tinh quái tiểu nhi, không chỉ trổ mã nhận người đau đớn, hơn nữa cá tính thượng thật đúng là Tề Lạc cùng Dận Chân giống nhau không thôi, mong hi làm nũng dính người, hoảng 暫 biệt nữu vững vàng khuôn mặt nhỏ, thật là làm người nhìn thấy liền phóng không khai.

“Ngươi cứ việc cùng Hoàng Thượng đi tuần du, này có ta nhìn, ra không được sự.” Đỗng thị ôm sát bọn nhỏ, rất là vui sướng, “Huống chi Hoàng Thượng ở các nàng bên người cũng sẽ không khôn phái người hầu hạ, ngươi chính là quá yêu nhọc lòng, lúc này cũng không phải là Hoằng Mân lúc trước, thật vất vả ra cửa, tự nhiên muôn chơi hài lòng, Giang Nam phong cảnh vẫn là không tồi.”

“Ngạch nương, mong mong cũng đi.” Tè Lạc xoa xoa nàng đầu nhỏ, nhẹ giọng nói “Chờ người lớn lên giống Hoằng Trú như vậy rắn chắc, ngạch nương liền mang người đi.”

“Mong mong còn kén ăn?” Đổng thị cau mày, Tè Lạc từ hắn trong lòng ngực ôm quá hoằng 曙, hôn chính mình nhi tử gương mặt, quả nhiên thấy trên mặt hắn dâng lên đỏ ửng, trong mắt tuy rằng lộ ra vui sướng, nhưng ánh mắt lại là lại chuyển hướng nơi khác, quả nhiên cùng Dận Chân giống nhau, mở miệng nói “Ngạch nương, mong hi nhưng không có hoằng 曙 nghe lời, hắn bị Hoàng Thượng cùng Hoằng Mân bọn họ nuông chiều hỏng rồi.”

“Ngạch nương, ngạch nương, mong mong thực ngoan thực ngoan.” Mong hi chớp động đèn nhánh đôi mắt, dựa vào Đổng thị trong lòng ngực, một bộ thực thành thật thực kiều kiều bộ dáng, Tè Lạc hiển nhiên không nghe nàng kia một bộ, này đó thủ đoạn lúc trước nhưng đều là nàng dùng quá, “Nếu là nghe lời, hôm nay cơm trưa, không được không ăn rau dưa, ngạch nương nhất không thích kén ăn hài tử, mong hi chẳng lẽ không thích ngạch nương?”

“Thích, thích, mong mong thích nhất ngạch nương.” Đối với ngón tay, rũ đầu nhỏ, thura dạ nói “Nhưng rau chân vịt không thể ăn, cái kia hương vị quái quái.”

“Mạnh mẽ thủy thủ” hoằng 曙 cũng vẻ mặt tán đồng, rau chân vịt hắn cũng không thích, nhưng Tè Lạc giảng quá lớn lực thủy thủ chuyện xưa, cho nên mới mở miệng khuyên nhủ. Mong hi chỉ có thể bất đắc dĩ cúi đầu “Mong hi sẽ nghe lời, rau chân vịt, mạnh mẽ thủy thủ thích rau chân vịt, nhưng vì sao mong mong không phải thủy thủ cũng muốn thích đâu?”

“Này...” Tè Lạc nhất thời nghẹn lời, nhìn cười ra tiếng Đổng thị, thấp giọng nói: “Đây chính là lúc trước người mã mõ nói cho ngạch nương, đây

là bất truyền bí mật, chỉ có thể hiểu ngầm không thể nói truyền.”

Hoằng 曉 ánh mắt chợt lóe, khéo miệng thượng cong, vững vàng ầu trĩ
đồng âm “Mong mong, ngươi tưởng tượng ngạch nương giống nhau dung
nhan vĩnh kế, liền phải ăn rau chân vịt.”

“Phải không?” Mong hi vẻ mặt nghi hoặc, hoằng 曉 xác định không thể
nghi ngờ gật gật đầu, nhảy xuống Tè Lạc đầu gối đầu, lôi kéo mong hi rời
đi, lại lưu lại non nót thanh âm “Ngươi nhìn xem những cái đó hướng
ngạch nương thỉnh an phúc tân phu nhân, cái kia có ngạch nương tuổi trẻ?
Khẳng định có rau chân vịt nguyên do……”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 316

Chương 600 nam tuần việc (trung)

Rời đi Dương Châu lúc sau, Ung Chính hoàng đế tuần du Tô Châu, ở tại
đã từng tiếp nhận Khang Hi thánh giá tiền nhiệm Tô Châu dệt trong phủ.
Tề Lạc hạ kiệu nghe nói sở trụ địa phương, này cho dù không phải Đại
Quan Viên nguyên hình, cũng nên tương đi không xa.

Lúc trước Ung Chính đăng cơ, có thù tất báo Dận Chân bắt đầu thanh
toán trợ giúp duẫn tự triều thần, Tề Lạc đối Lý húc không có hảo cảm, áp
sai bảo chủ định đã chịu trùng phạt, chỉ là đối viết ra Hồng Lâu Mộng Tào
gia mở miệng khuyên bảo vài câu, Dận Chân tâm tính kiên định, nguyên sẽ
không nghe nàng khuyên, nhưng đây là Tề Lạc lần đầu tiên mở miệng,
cũng liền thuận nàng ý, đối bọn họ vỗng khai một mặt, nhưng là chức quan
là một hàng rốt cuộc, tiền nợ truy hồi, đến nỗi cái khác, Tề Lạc cũng từng
âm thầm cân nhắc, hắn là so trong lịch sử muốn tốt một chút đi, ít nhất
quận vương phúc tấn còn từng tiến cung khẩu tạ ân điển tới.

“Nương nương, Tô Châu dệt nội quyến ở bên ngoài hầu chỉ.” Cung nữ
tiến vào bẩm báo, lúc này Tề Lạc mới tẩy đi trên đường trần hoa, vừa định
nghỉ tạm một chút, nàng minh bạch Dận Chân ở Dương Châu là dừng lại
không được mấy ngày, âm thầm cân nhắc Tô Châu có cái gì hảo cảnh quan,
có thể đi du ngoạn.

Tử Anh thấy Tè Lạc trên mặt lộ ra không kiên nhẫn, hâu hạ nàng sửa sang lại vạt áo, nói “Nếu bằng không nô tỳ làm các nàng trở về? Nương nương cũng mệt mỏi một ngày, một chút ánh mắt đều không có.”

“Không được, vẫn là trông thấy đi.” Tè Lạc ngồi ở gỗ tử đàn điêu khắc hoa văn trước bàn trang điểm, ngón tay nhẹ nhàng phất quá, so với chính mình cái kia còn tinh xảo, cung nữ ở chải vuốt Hoàng Hậu mềm dẻo tóc đen, đem con dơi hàm châu cái trâm cài đầu, trong cung tinh chế hoa nhung, một kiện một kiện mang ở Tè Lạc trên đầu.

“Nương nương thích này thực trang đài? Phảng phát nghe nói là tiền nhiệm Tô Châu chế tạo gia cô nương dùng.” Tè Lạc ngây ra một lúc, chẳng lẽ là Lâm Đại Ngọc nguyên hình? Nhìn bên trên gương, phảng phát có thể nhìn thấy bệnh Tây Thi giống nhau tuyệt trần chi nữ phiêu phiêu mù mịt mà đến, cung nữ cung kính nói “Nương nương, đã thỏa đáng.”

Tè Lạc chớp chớp mắt, âm thầm lắc đầu thở dài, có thể là thân ở nơi đây làm nàng tưởng có chút nhiều, đứng dậy phủ thêm minh hoàng sắc áo ngoài, dẫm lên chậu hoa để đỡ Tử Anh chuyên qua thêu phúc lộc thê bình phong, hướng phòng khách đi đến.

Ngồi ở to rộng ghế trên, ở Tè Lạc trước mặt giáng xuống một đạo màu vàng hơi mỏng mành, trong phòng bài trí bày ra cực kỳ đẹp đẽ quý giá, góc hồng gỗ nam tú giác trên giá, bày nở rộ minh trồng hoa cỏ, tản ra nhàn nhạt thanh hương, xem ra Hoàng Hậu không thích huân hương sự, chỉ sợ thiên hạ đều biết.

“Làm các nàng tiến vào.” Theo Tè Lạc ra lệnh, bên ngoài theo thứ tự có tự tiến vào năm sáu danh ấn phẩm trang trang điểm phụ nhân nữ tử, cúi người hành lễ “Cấp Hoàng Hậu nương nương thỉnh an, Hoàng Hậu nương nương thiên tuế thiên tuế thiên tuế.”

Tè Lạc gật gật đầu, Tử Anh trầm giọng nói “Khởi.” Thỉnh an nhân tài chậm rãi đứng dậy, quy quy củ củ trạm thành một loạt, đi đầu chính là một người cung thái hơn bốn mươi tuổi phu nhân, ở nàng bên cạnh hắn là nàng nữ nhi đi, đảo thật là có Giang Nam nữ nhi nhu mĩ.

Trong đó một người thân xuyên màu đỏ trang phục phụ nữ Mãn Thanh thiếu nữ, càng là dung mạo xuất sắc, điểm nếu đào hoa gương mặt hàm chứa ý cười, nho đen trong mắt lộ ra tường hòa hiếu lý lẽ biểu tình, thân thể đãy đà, nhất cử nhất động chi gian tự nhiên lộ ra vạn loại nhu tình. Ở nàng bên cạnh là thân xuyên màu xanh nhạt sờn xám thiếu nữ, quanh thân trang điểm rất là thanh nhã, trên đầu trán châu vật phẩm trang sức cấp làm nàng có chút đơn bạc thân thể, nhiều một tia mượt mà.

“Này hai cái cô nương là phu nhân nữ nhi? Trò mĩ thuật đúng là không tồi,” Tè Lạc trong lòng nghi hoặc, vì sao cảm thấy phảng phát là ở tuyển tú 7 đây là có chuyện gì? Cẩn thận suy nghĩ một chút, hiện giờ Tô Châu chế tạo cũng là bao con nhộng, chính là trong nhà có nữ nhi chỉ có thể tiểu tuyển vào cung đương cung nữ, tự nhiên luyến tiếc như hoa như ngọc nữ nhi, nhưng này cử? Tè Lạc ngọc diện nghiêm túc thương vài phần, thu liễm vừa mới hòa khí, ngược lại lộ ra một tia sắc bén, đương Hoàng Hậu cũng có một đoạn nhật tử, khí thế thương cũng càng hơn vài phần, đặc biệt là đối không có hảo ý người, càng là không cần khách khí.

“Hồi Hoàng Hậu nương nương, các nàng đúng là tiểu nữ, nương nương phong nghi trác nhã, các nàng cũng chỉ là còn có thể xem đi, đảm đương không nổi nương nương khen ngợi.” Phu nhân thân mình run rẩy, có chút run như cầy sấy, Hoàng Hậu khí thế bất đồng vừa mới, cũng có vài phần hối hận, như thế nào có tình bị ma quỷ ám ảnh tin cái loại này lời đồn đãi?

“Phu nhân quá khiêm nhượng, bốn cung xem các nàng mỗi người mỗi vẻ đương đến hoa dung nguyệt mạo, quả nhiên là Tô Châu linh tú nơi mới có thể dưỡng đến ra đôi hoa tỷ muội này tới.” Tè Lạc nhìn Tử Anh liếc mắt

một cái, tiếp nhận sứ men xanh tách trà có nắp, khoan lá trà, “Đem này mành triệt, làm bốn cung hảo hảo đoan trang đoan trang.”

Cung nữ chậm rãi đem mành kéo, Tề Lạc xem rõ ràng hơn một tí, này hai thiếu nữ quả nhiên là thực xuất sắc, trên người lộ ra văn nhã linh khí, tuy rằng minh bạch các nàng vào cung thừa sủng ý tưởng, lại sinh không dậy nổi quá lớn chán ghét chi, khai hỏi bính “Các ngươi có từng đọc qua thư?”

“Hồi nương nương chỉ là nhận biết mấy chữ thôi.” Thiếu nữ áo đỏ phục thân, thanh thủy tiếng nói trung lộ ra khó được nhu hòa, Tề Lạc bên miệng cong ra một đạo ý cười “Chỉ sợ không phải nhận biết mấy chữ, các ngươi tỳ muội hẳn là tinh thông sách sử mới đúng, trên người quyển sách chí khí, bốn cung vẫn là có thể nhận thấy được, lại thân ra Giang Nam phồn hoa phong lưu nơi, không cần quá khiêm tốn.”

“Nương nương, nô tỳ chỉ là thoáng thông chút, xa so ra kém nương nương truyền lại đời sau thơ làm.” Thiếu nữ áo đỏ lại lần nữa kính cẩn nghe theo trả lời, thiếu nữ áo lục mở miệng ngâm tụng Tề Lạc lúc trước cúc hoa thơ cùng với ở lúc trước tuyển tú khi làm thơ từ, ở nàng có vài phần linh hoạt kỳ ảo thanh u trong thanh âm, Tề Lạc trước mắt phảng phát xuất hiện lúc ấy tình hình, dụ thân vương phủ cúc hoa yến hội, cùng tích guyệt Nhã Tình tương ngộ tương giao, cùng Bảo Thái tương ngộ ở phòng khách, kia phúc có thể thu hút con bướm họa tác, vào cung tuyển tú khi bộ kinh tâm này hết thảy đều như vậy rõ ràng.

Tề Lạc hòa hoãn khuôn mặt, trong mắt hàm chứa một tia chân thành ý cười “Lâu như vậy sự, không thầm nghĩ các ngươi còn nhớ rõ, nếu không phải hôm nay nghe ngươi ngâm tụng, bốn cung chỉ sợ đều quên cũng từng cùng khuê trung bạn thân kết bạn mà đi.”

Thiếu nữ áo lục phục phục thân, nhẹ giọng nói “Nương nương hiện giờ
mẫu nghi thiên hạ, dung nhan vĩnh kế, tất nhiên là……”

“Tính không nói này đó.” Tè Lạc ghét nhất loại này lời nói, không phải
không thích nịnh nọt, nhưng các nàng đem chính mình hôm nay hết thảy
đều quy kết vì trời sinh phúc tướng, quy kết với mệnh cách, cũng không có
nhìn thấy bọn họ người một nhà nỗ lực, thấy các nàng thân mình run lên,
hở hơi nhin khơi mày, như vậy liền chịu không nổi? Thật đúng là mảnh
mai, bất quá trên mặt ta thấy vưu liên biếu tình, đảo cũng rất hấp dẫn
người chú ý.

“Các ngươi đều làm thơ, không ngại đưa cho bốn cung nhìn một cái,
cũng làm bốn cung lãnh hội một chút Giang Nam tài nữ văn thải.” Nghe
thấy Tè Lạc nói như vậy, phu nhân mặt lộ vẻ vui mừng, dùng ánh mắt ý
bảo này hai thiếu nữ đi lấy thơ làm tới, Tè Lạc lúc này mở miệng nói “Tử
Anh, chuẩn bị bút mực, làm hai vị cô nương đương trường làm thơ, không
biết các ngươi có từng cảm thấy khó xử?”

Hai người liếc nhau, trong mắt lộ ra một tia tự tin, cung vừa nói nói
“Thỉnh Hoàng Hậu nương nương mệnh đề.”

“Liền lấy Tô Châu chi cảnh vì đề, bốn cung cũng tưởng biết được Tô
Châu mỹ ở nơi nào?” Hai người lĩnh mệnh, ở bên cạnh cung nữ an bài tốt
cái bàn trước, hơi làm trầm tư, đề bút làm thơ, thư án thượng ánh nến phản
chiếu các nàng kiều nhan, khiến cho các nàng càng anh thượng vài phần.

“Nương nương, việc này chỉ sợ có khác huyền cơ.” Tử Anh dùng cực
thấp thanh âm, ở Tè Lạc bên tai nhẹ giọng “Nô tỳ mấy ngày trước đây
nghe nói bên ngoài có đồn đãi, bởi vì ngài bị thương thân mình không thể”
nhìn thoáng qua Tè Lạc sắc mặt, mặt mang một tia phẫn nộ nói tiếp “Đều
là chút nên rút đầu lưỡi, cũng dám nói ngài không thể lộng thừa sủng, làn

này bạn già Giang Nam chính là tướng tìm mấy cái thỏa đáng thủ quy củ Giang Nam nữ tử đại ngài”

“Đủ rồi.” Tè Lạc rất là tức giận, không thể thèm sủng? Kia chính mình hôm nay vì sao ăn mặc cao cổ sờn xám, trên người đau nhức lại là từ đâu mà đến? Chung trà đặt ở trên bàn, bang tiếng vang, làm hai gã làm thơ thiếu nữ chấp bút tay dừng một chút, nhìn trộm xem nhìn an tọa ở khuôn mặt kiều diễm, da thịt vô cùng mịn màng quanh thân trên dưới lộ ra tôn quý Hoàng Hậu, âm thầm có mấy phần lo lắng, chính mình mẫu thân tâm tư, các nàng là sáng tỏ, nhưng đối mặt Hoàng Hậu, các nàng hưng không dậy nổi bất luận cái gì ý niệm, Bát Kỳ quý nữ rất ít có trổ mã như Hoàng Hậu như vậy, vùi đầu án gian, các nàng thật sự có cơ hội sao?

“Những lời này từ nào truyền ra tới? Trong cung? Vẫn là đừng……” Tè Lạc cầm lấy nạm lông chim quạt hương bò che đầy miệng, việc này nhất định là hiểu biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ nhân tài sẽ làm, nếu bằng không như thế nào sẽ có như vậy tựa thật tựa giả nói truyền tới Giang Nam? Trong lòng căng thẳng, Giang Nam đều nghe nói, kia toàn bộ đại thanh không đều hiểu được? Càng là cảm thấy bức bối, “Cấp bồn cung điều tra rõ, tuyệt không tha cho bàn lộng thị phi người.”

Qua một chén trà nhỏ công phu, hai gã thiếu nữ đem thơ từ dâng lên, Tè Lạc nhàn nhạt nhìn lướt qua, chữ viết vẫn là không tồi, nhưng thơ từ phương diện, lại rất thường thường, vốn tưởng rằng cư trú nơi đây sẽ là linh tú tài nữ, lại hoàn toàn thất vọng, vẫn là không đau không ngứa tán thượng hai câu.

“Nương nương, Hoàng Thượng truyền ngài đi xem diễn.” Nội thị tiến vào hồi bẩm, Tè Lạc mơ hồ nghe thấy bên ngoài có chiêng trống tiếng động, nghi hoặc hỏi “Xem diễn?”

“Là Tô Châu dệt sớm đã chuẩn bị tốt, Hoàng Thượng cố ý làm nô tài thỉnh ngài qua đi.” Tè Lạc chậm rãi đứng dậy thật là không muốn đi, nhìn xem có chút nóng lòng muốn thử thiếu nữ, khoe miệng giơ lên “Các ngươi cũng cùng bốn cung cùng nhau, bốn cung cũng muốn nghe xem Giang Nam hí khúc, các ngươi nhung đênh hảo hảo cấp bốn cung giới thiệu một phen.”

“Tuân chỉ.” Tè Lạc mang theo này hai gã nữ tử, ở mọi người vây quanh hạ, đi tới phía trước vườn, ở mọi người lễ bái trong tiếng, bước lên cao cao xem xét hí khúc gác mái, Dận Chân ở giữa ổn ngồi, thấy Tè Lạc thân xuyên áo cổ đứng tỳ bà khâm minh hoàng sắc sờn xám khi, trong mắt lộ ra — tia ý cười.

Chờ đến đông đủ lạc ngồi ở bên người, Dận Chân xua tay nói “Khai diễn.” Ở chiêng trống àm ī trong tiếng, sinh đán tĩnh mạt xáu, bắt đầu xướng lên, Đế hậu hai người bên người cũng không có người khác, Dận Chân ở nơi tối tăm thường thức Tè Lạc ngón tay, nàng rất ít mang hộ giáp, no đủ đậm phấn móng tay, làm người nhìn liền cảm thấy đáng yêu.

“Còn ở cùng trầm giận dỗi?” Tè Lạc một tay bị hắn nắm chặt, một tay nhẹ lay động quạt lông, ở đêm đáp dưới, lạnh lanh ánh trăng, nhàn nhạt ánh trăng phản chiếu đình đài lâu các, đèn đuốc sáng trưng sân khấu kịch, lâu các dưới ngồi đầy bản địa quan viên, nơi xa phảng phát còn có pháo hoa nở rộ, hảo một bộ thái bình cảnh tượng.

“Ta nào dám cùng ngài giận dỗi? Đều là thừa không được sủng người” Tè Lạc đối này đồn đãi thập phần hỏa đại, nàng mới không tin Dận Chân không biết việc này, nhưng hắn lại không có nói, cảm thấy tay bị nắm chặt, nghe thấy Dận Chân âm trầm hỏi “Ngươi từ chỗ nào nghe tới?”

“Ngài xem xem ta xuống tay kia hai cái tuổi thanh xuân thiếu nữ không phải minh bạch?” Tè Lạc sát khẩn phiến bính, buông xuống con mắt nhìn

thuý ngọc phiến trụy, thấp giọng nói “Các nàng đảo cũng là hảo ý, nhưng trong lòng ta khó chịu.”

“Việc này trẫm sẽ xử lý, ngươi không cần lại quản.” Dận Chân xem cũng chưa xem kia hai gã nữ tử, hướng Tề Lạc dựa đến càng gần một ít, liễm đi trong mắt tàn khốc, trầm thấp nói “Trẫm Hoàng Hậu như thế nào, nào dung người khác nói ra nói vào, Tề Lạc, ngươi làm trẫm thực vừa lòng.”

Tề Lạc dùng cây quạt đánh một chút Dận Chân phòng đầu, tà hán liếc mắt một cái, quay đầu nhìn về phía sân khấu kịch, Dận Chân khoe miệng giơ lên, dưới đài người tuy rằng ở xem diễn nhưng mỗi người đều ở chú ý Dận Chân động tĩnh, tự nhiên nhìn rõ ràng, Hoàng Hậu trên mặt kiều diễm đỗ ứng, trên người lộ ra tới phong tình, nơi nào là không thể thừa sủng bộ dáng? Lời đồn đãi nhiều vì lời nói vô căn cứ.

Quyển sách download với phái phái diễn đàn, như cần càng thật tốt thư, thỉnh phảng vấn www.paipaitxt.com

Chương 601 nam tuần việc (hạ)

Ung Chính thánh giá ở Tô Châu chỉ dừng lại hai ngày, Dận Chân liền cưỡi thuyền rồng chọn tuyến đường đi hướng Hàng Châu xuất phát, Tô Châu quan viên thấy đi xa phàm ảnh thật dài thở phào nhẹ nhõm, căng chặt thần kinh cũng thả lỏng lại, nhìn thấy tiếp giá Tô Châu dệt vải mặt lo sợ bất an, trong lòng cười thầm, xứng đáng hàn xui xẻo, thế nhưng muốn cho chính mình nữ nhi tiến cung thừa sủng? Thật là cái hồn người, thế nhưng tin tưởng Hoàng Hậu không thể thừa sủng? Nếu là Hoàng Hậu thân mình có bệnh nhẹ, kia Hoàng Thượng mấy năm nay chẳng phải là không được tận hứng?

Tô Châu dệt mệt nếu Dận Chân tín nhiệm nô tài, nếu không phải xem hắn còn trung tâm, như thế nào còn sẽ làm hắn ở cái này vị trí thượng đọi? Trước khi rời đi Dận Chân hung hăng răn dạy hắn một phen, truyền thánh chỉ mệnh lệnh đã là Giang Chiết Tống đốc Lý vê đối Tô Châu dệt muốn nhiều hơn trông giữ, không được hắn tái phạm hồn.

Đối với Lý vê, bọn họ này đó quan viên không có không trong lòng sợ hãi, tuy rằng ái nói ái cười, nhưng ở chính sự thượng lại thiết diện vô tư, ai trưởng đều không mua, hiện giờ có Dận Chân thánh mệnh, Tô Châu dệt cảm thấy chính mình con đường làm quan thật đúng là ảm đạm không riêng, vốn dĩ ngoại tiếp giá là vinh quang việc, lại không nghĩ rằng sẽ biến thành như vậy, chịu đựng người khác châm chọc mỉa mai, trở lại trong phủ, đối này hắn phu nhân tông cổ lôi đình, mảng to nàng tóc dài kiến thức ngắn, làm tin đồn đái, không chỉ trì hoãn nữ nhi cả đời, còn liên luy hắn.

Vốn dĩ Dận Chân tính toán xử lý Tô Châu dệt nữ nhi, nhưng bị Tè Lạc ngăn cản xuống dưới, rốt cuộc các nàng là mẫu mệnh làm khó, Dận Chân trên mặt đáp ứng buông tha các nàng, gạt Tè Lạc, lén âm thầm an bài một phen, kia đối hoa tỷ muội chỉ sợ ở tương lai hôn phối thượng sẽ gian nan thượng một ít. Nay cử chính là muốn cho người khác biết được, dám mạo phạm tính kế Hoàng Hậu, hắn là giác dung không dưới.

Tè Lạc vẫn khởi sa mành ngồi ở cửa sổ bên, nhìn cuồn cuộn mặt nước không khỏi lòng dạ trống trải rất nhiều, Dận Chân ngồi ở án bàn lúc sau, phê tấu không nhiều lăm sô con, ngay sau đó cầm lấy một phần mật báo nhìn hai mắt, nhăn chặt mày, cắn chặt hàm răng, này đó sâu mọt, cũng dám làm được như thế nồng nỗi? Thật đúng là đương chính mình làm không được bọn họ?

Thở phì phì dựa vào ghế trên, cái trán ẩn ẩn làm đau, hắn nhìn thấy Tè Lạc ở kia thường cảnh, ngừng muốn lấy thuốc bình xú động, xoa cái trán, hít sâu mấy hơi thở, chậm rãi bằng phẳng xuống dưới, đau đầu chuyển

biến tốt, Lý Đức Toàn ở bên cạnh vội đe thuong chung trà, Dận Chân nhấp một ngụm, mở miệng hỏi: “Còn ở oán trãm không làm ngươi cài trang đi tuần?”

Tề Lạc quay đầu lại, nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, rõ ràng phát hiện sắc mặt của hắn giống như không thỏa đáng, nhìn xem tán loạn sổ con,, không khôi mềm thượng vài phần, giơ lên tươi cười “Hoàng Thượng là vì ta hảo, như thế nào sẽ oán ngài, chỉ là tới rồi Hàng Châu, ta là nhất định phải đi Tây Hồ, hơn nữa là cài trang.” Khinh phiêu phiêu ánh mắt bay về phía dận Dận Chân trên người, ẩn tình mang theo một tia mị hoặc nói tiếp “Hoàng Thượng nhưng oán bời ta đồng du Tây Hồ?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 317

Lại nhìn về phía đoạn kiều khi, sau cơn mưa ánh mặt trời chiếu rọi xuống, phảng phát hải thị thận lâu giống nhau, Tề Lạc thế nhưng nhìn thấy bạch nương tử cùng Hứa Tiên đoạn kiều tương phùng, hạnh phúc ôm nhau, thậm chí ở hướng nàng vẫy tay, Tề Lạc giơ lên cùng Dận Chân giao nắm tay, biểu hiện một chút, bọn họ cũng vẫn luôn ở bên nhau.

Chậm rãi hình ảnh mơ hồ phảng phát vẫn nước giống nhau biến mất không thấy, đang ở Tề Lạc cảm thán là lúc, một người thiếu nữ thượng thân xuyên màu hồng cánh sen hà hoa nghiêng khâm nửa trường sườn xám, hạ身穿 một cái váy dài, bạch ngọc tay ngọc chống một phen thương họa sau cơn mưa hoa sen du dù, ở hai gá thanh y tiểu bạn hạ, chậm rãi đi xuống đoạn kiều, dọc theo hồ ngạn hướng bọn họ đi tới, làn váy hạ lộ ra tinh xảo giày thêu, tuy rằng không phải ba tấc kim liên, lại cũng có vẻ tiểu xảo độc đáo.

Ở hướng trên mặt nhìn lên, Tề Lạc nhịn không được hút một ngụm khí lạnh, so với lúc trước dù thân vương Bảo Thái cái kia tuyệt sắc trắc phúc tấn cũng không rơi chút nào hạ phong, thậm chí trên người lộ ra truyền tự vùng sông nước nhu mĩ, ở Tây Hồ làm nổi bật hạ, càng là mĩ như Dao Trì tiên tử, không giống nhân gian phàm nhân.

“Thật là quá mĩ.” Tề Lạc lầm bẩm cảm thán, tên kia tuyệt sắc thiếu nữ, ngừng ở cách đó không xa, đem dù bính đặt ở đầu vai, tay trái nhẹ nhàng chuyển động, dù trên mặt hoa sen phảng phát sóng lại giống nhau, chậm

rãi nở rộ, gió nhẹ phất quá ngọc dung, tay phải từ bên hông rút ra một phương tuyết trắng lụa khăn, biên giác chỗ phảng phát thêu một đóa hồng liên, lụa khăn khẽ vuốt khuôn mặt, một trận gió thổi qua, tên kia thiếu nữ đại ý, lụa khăn bay xuống ở Tây Hồ mặt nước, chậm rãi chìm, thiếu nữ trong mắt hiện lên một tia ảo não, ngay sau đó khôi phục như mặt nước bình tĩnh, khẽ mở mõm môi, ngâm tụng một đầu thơ từ.

Tề Lạc nghiêng tai tận lực nghe, rất là kính nể nói “Thật là hảo tài hoa, ngài cảm thấy đâu?” Dận Chân nhăm chặt khẩu, tuy rằng híp mắt, nhưng trong mắt lại cao hơn sắc bén cùng một mạt trầm tư.

“Mi như đại, mắt như tinh, khẩu như anh, quay đầu mỉm cười bách mị sinh, quả thực là sinh hảo dung mạo, thần phi tiên tử chỉ sợ cũng không có nàng như vậy phong vận tài tình.”

Dận Chân nhìn Tề Lạc, đem nàng thân mình xoay qua đi, nhìn không thấy kia bán phong tình nữ tử, nghiêng thân mình, ở nàng bên tai nhẹ giọng “Ở trầm trong mắt, nàng chính là một đồng mỹ nhân cốt mà thôi, cho dù đang ở hoa kỳ cũng lộ ra một phân dơ bẩn, e ngại liên mắt.”

“Hoàng Thượng?” Tề Lạc đôi tay ấn ở Dận Chân ngực thượng, muôn quay đầu lại đang xem xem cái kia mỹ nữ, Dận Chân dùng ánh mắt quát bảo ngưng lại. Nghiêng đầu suy nghĩ sau một lúc lâu, trong mắt mới có một tia hiểu ra, trận này ngẫu nhiên gặp được chỉ sợ cũng là có người cố ý an bài, nhẹ triển miệng cười, thấp giọng hỏi nói “Kia ở ngoài trong mắt, ta có phải hay không mỹ nhân cốt?”

“Ngươi là bồi trầm tọa ủng ngươi trong thiên hạ, chẳng sợ ngươi dung nhan mất đi, trầm cũng sẽ không ghét bỏ ngươi, huống chi trầm chỉ sợ sẽ so ngươi……” Trước giờ đi, Dận Chân cũng không có đem nói cho hết lời, trong lòng cảm thán không thôi, qua tuổi 30 Tề Lạc, lại phảng phát 24-25

tuổi, cái này làm cho Dận Chân vui sướng tự đắc là lúc, cũng có mấy phần lo lắng, thật sự luyến tiếc đem nàng chỉ cần lưu tại trên đời.

“Kia thật đúng là cảm ơn Hoàng Thượng khoan hồng độ lượng.” Tề Lạc hờ nhẹ, lầm bầm nói “Khen ta một câu dung mạo xuất chúng, lại có thể như thế nào? Từ ngài trong miệng, liền trước nay không nghe thấy quá khen ngợi nói.”

“Trẫm đêm nay khen ngươi tốt không?” Tề Lạc âm thầm nghiến răng, trên giường lời hay có thể tin sao? Nàng về điểm này đối dung mạo tự tin, đều bị Dận Chân cấp đả kích không có, bắt lấy Dận Chân tay, đặt ở trong miệng hung hăng cắn thượng một chút, này phảng phát cũng thành thói quen.

Bởi vì có buông xuồng liễu sao cây liễu ngăn cản, hơn nữa lại có thị vệ bảo hộ, người qua đường cũng không có nhìn đến rõ ràng, chỉ là nhìn thấy một cái đĩnh bặt nội liễm, uy nghiêm nam tử bồi chính mình kiều thê xem xét du ngoạn. Có thể cảm giác được giữa hai người bọn họ quần quanh nhàn nhạt tình ý, du ngoạn người, thường thường trong mắt hâm mộ, lộ ra hiểu ý tươi cười.

Thiếu nữ là cũng là xuất thân thư hương quan lại gia, tự giúp mình thông tuệ tự cho mình rất cao, thiên hạ nam tử tất cả đều nhập không được nàng mắt, nghe theo trong nhà an bài, luyện tập cầm kỳ thư họa, đọc một lượt kinh, sử, tử, tập, thậm chí có chút uyên bác chi sĩ đều biện nàng bất quá, tới cửa cầu hôn người cơ hồ đẹp vỡ nhà bọn họ phủ môn, ở mọi người truy phùng trung, càng là nhiều một chút ngạo khí.

Nàng phụ thân gân nhất luôn là thở ngắn than dài, dò hỏi dưới, mới biết được Ung Chính hoàng đế nam tuần Hàng Châu, thiếu nữ tuy rằng không muôn, nhưng không lay chuyển được phụ thân khẩn cầu, mới có lần này tương ngộ. Dương nhìn thấy trên người lộ ra uy nghiêm Dận Chân là lúc,

thiếu nữ tâm liền nhảy lên dị thường. Hắn bên người phụ nhân tán thưởng hâm mộ, càng là cấp thiếu nữ tăng thêm tự tin, chính là dận hi lại phảng phát nhìn không thấy giống nhau, chỉ lo cùng kia phụ nhân nhẹ giọng thì thầm, kia phân sung sướng đau sủng, thật là làm nàng ghen ghét không thôi.

Trông thấy bọn họ hai người muốn rời đi, thiếu nữ đi mau vài bước, tiến lên phục thân, nhu nhu ngứa thanh âm truyền vào Tề Lạc lỗ tai “Ngài nhị vị chính là kinh thành, đến Tây Hồ ngắm cảnh?”

“Là, vị cô nương này cũng là kinh thành nhân sĩ?” Tề Lạc ngược lại thực cảm thấy hứng thú, nhìn xem cô đại mỹ nữ như thế nào đến gần, thiếu nữ thủy mục hàm tích liếc liếc mắt một cái dung túng Tề Lạc lên tiếng Dận Chân, khẽ mở cặp môi thơm “Ta sinh trưởng ở Tây Hồ bờ biển, tự nhiên sẽ hiểu một ít độc đáo độc đáo cảnh sắc, xem phu nhân quen thuộc, vẫn còn phong vận, tương phùng túc là có duyên, không ngại đi kia một chỗ cảnh quan du ngoạn, cũng sẽ không đến không một chuyến.”

“Không cần, trẫm xem có một chỗ càng thích hợp ngươi.” Dận Chân vốn là trong lòng bức bối, lại gặp được Tề Lạc nóng lòng muốn thử, tự nhiên như lửa cháy đổ thêm dầu, phân phó nói “Các ngươi đem nàng cho trẫm đưa đi Nam Kinh giáo phường, hảo sinh dạy dỗ một phen, nàng này phúc phong vận biểu tình, có lẽ không, nhất định sẽ trở thành Giang Nam danh kỹ.”

Nói xong lúc sau, Dận Chân lôi kéo Tề Lạc rời đi, thiếu nữ trắng bệch mặt, thị vệ dũng đi lên, run rẩy môi anh đào, lắc đầu muốn chạy đi, nhưng dưới chân vô lực, hô lớn “Không” thị vệ lắp kín nàng miệng, ngửi được trên người nàng xử nữ u hương, mềm mại thân thể mềm mại, liếm liếm môi, cười nhẹ nói “Thánh mệnh làm khó, có lẽ gia còn sẽ phủng ngươi tràng.” Giá nàng rời đi, âm thầm cảm thán, Hoàng Thượng thật đúng là bỏ được như thế thiên tiên mỹ nhân.

Chương 603 giáp mặt trần thuật

Gặp được cái kia thiếu nữ sinh sôi bại hoại xem xét Tây Hồ cảnh đẹp húng thú, Tè Lạc cảm thấy cái kia thiếu nữ tuy rằng có chút tâm tư, nhưng đưa đi giáo phường, có thể hay không quá nghiêm khắc một ít? Xem trang điểm cách nói năng cũng là xuất từ danh môn vọng tộc, thậm chí có thể là quan lại nhà, nếu không phải cha mẹ nàng có tâm tư, lại như thế nào rơi vào nơi đây?

Tuy là như thế tưởng, nhưng Tè Lạc đối với nàng muôn câu dân Dận Chân tính toán, trong lòng vẫn là oán hận, hai loại bất đồng ý tưởng, làm Tè Lạc thế khó xử, thậm chí ngay cả cảnh đẹp đều xem không đi vào, thần sắc không ngừng biến hóa, một hồi không dành lòng, một hồi có hiềm oán.

Dận Chân mang theo Tè Lạc đi tới đập ở cây liễu hạ đơn sơ trà lều, thị vệ tiến lên đem ghế dựa chà lau sạch sẽ, nội thị từ trong lòng móc ra thượng trà ngon diệp, đi tìm lão bản một lần nữa pha trà. Dận Chân ngồi ở trung gian, nhìn thoáng qua rõ ràng ở như đi vào cõi thần tiên Tè Lạc, ho nhẹ một tiếng “Ngươi cũng ngồi.”

Tè Lạc lấy lại tinh thần, ngồi ở một bên, cần gì phải vì không liên quan người cảm hoài? Chính mình dù sao cũng không phải cái gì từ thiện người, cố hảo trước mắt sự tình cũng là được. Cầm lấy trên bàn chén trà, hướng bốn phía nhìn nhìn, cảm thấy thật đúng là đơn sơ thực, Ung Chính hoàng đế thế nhưng ở chỗ này dùng trà? Tưởng cũng không thể tưởng được.

“Ngươi cười cái gì?” Dận Chân nhìn lướt qua, người chung quanh bởi vì bọn họ đưa tới đã tự nhiên mà vội rời xa, nội thị một hồi công phu bưng lên ám trà, mặt lộ vẻ khó xử nhẹ giọng nói “Chủ tử, thật sự có chút đơn sơ, nhưng nô tài nhìn qua, còn tính sạch sẽ.”

“Này có ta tới liền hảo.” Tè Lạc tiếp nhận bạch sứ ấm trà, nhàn nhạt tới rồi một chén nước trà, hướng Dận Chân đầy qua đi, ôn nhu nói “Ngài thỉnh dùng.”

“Ngươi nghĩ thông suốt?” Dận Chân cũng không có uống trà, trà hương một dật, dẫn tới trà lèu khách nhân đều sôi nổi âm thầm đánh giá Dận Chân đoàn người, châu đầu ghé tai chi gian, suy đoán này hẳn là từ kinh thành tới quyền quý tôn thất, nếu bằng không cũng sẽ không có này khí phái.

“Ta chỉ là có chút đáng thương cái kia tuổi thanh xuân thiếu nữ thôi, cái khác sự ta tin tưởng ngài sẽ có an bài.” Tè Lạc ngược lại uống một miệng trà, tiếp đón tiểu nhị muôn hai đĩa Hàng Châu tiểu điểm tâm, cầm lấy một khói quê nhân viên liền phải hướng trong miệng đưa, Dận Chân giơ tay đè lại tay nàng cổ tay, không tán đồng lắc đầu “Trở về lại dùng.” Tè Lạc có chút ủ rũ, không biết vì sao Dận Chân cố tình như vậy cẩn thận, nhưng nghĩ đến hoàng đế du lịch, lập tức liền ngẫu nhiên gấp được thiếu nữ, chỉ sợ toàn bộ Giang Nam quan trường đều ở chú ý Ung Chính hướng đi, âm thầm cảm thán, đương hoàng đế cũng thật không dễ dàng.

“Trời xanh nha, vì sao ngươi muốn như thế nhẫn tâm, ta đó là ta hạng nặng gia sản……” Một cái thương nhân trang điểm trung niên nam tử ngồi trên mặt đất kêu trời khóc đát “Ông trời, ngài mở mở mắt đi, tóm được cái kia ai ngàn đao tiểu tặc, trả ta ngân lượng ngân phiếu ô ô mẫu thân còn chờ những cái đó ngân lượng cứu mạng, nhi tử bất hiếu.”

“Ngươi đi xem sao lại thế này?” Dận Chân cau mày, không thể gấp nam nhân nước mũi một phen nước mắt một phen, Tè Lạc ánh mắt dừng ở khóc rống nam nhân trên người, hắn bím tóc đã có chút hỗn độn đôi mắt sưng đỏ bất kham, tốt nhất tơ lụa trên quần áo cũng dính đầy tro bụi, người bên cạnh vây quanh hắn hỏi đông hỏi tây, có vui sướng khi người gặp họa, cũng có an ủi hắn trà lèu nhất thời mất đi thanh tịnh, náo nhiệt lên.

“Chủ tử, người nọ là Sơn Tây người, tới Hàng Châu thu bạc, lại ở vừa mới bị không biết từ đâu ra tiểu tặc, đem bạc ngân phiếu sờ soạng đi, phảng phất nghe nói đó là cựu mạng bạc.” Thị vệ đơn giản đem tình huống lặp lại một bên, Dận Chân cũng không lên tiếng, đứng dậy nói “Nếu nghĩ thông suốt, vậy trở về đi.” Tè Lạc đi theo Dận Chân rời đi, đi rồi vài bước, quay đầu lại nhìn liếc mắt một cái còn ở khóc rống một lòng tìm chết thương nhân, cái kia ý niệm càng mạnh hơn vài phần.

Một đường không nói chuyện, về tới thuyền rồng thượng, Tè Lạc nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng, thần thiếp có chuyện muốn nói.” Những lời này làm Dận Chân dừng lại bước chân, mở miệng hỏi “Nếu là về Tây Hồ sự tình, trẫm không muốn nghe.”

“Không, thần thiếp là có cái ý tưởng tưởng nói cho ngài nghe một chút.” Dận Chân quay đầu lại nhìn thoáng qua vẻ mặt nghiêm túc Tè Lạc, trong lòng sinh nghi nói “Vậy ngươi theo trẫm tới.”

Đi vào chuyên môn xử lý chính sự khoang thuyền, Dận Chân hướng Lý Đức Toàn ý bảo, không lớn một hồi công phu, các màu điểm tâm quả khô đều đã là chuẩn bị thỏa đáng, Tè Lạc hiện tại nội thị hầu hạ hạ rửa tay, lau khô lúc sau, cầm lấy tinh mỹ điểm tâm, lại không có vừa mới muốn ăn.

Tè Lạc trong lòng cười khổ, đây là không phải chính là chính mình quá hưởng phúc? Vì không cô phụ Dận Chân biệt nữu quan tâm, ăn một khối, thấy Dận Chân biểu tình thư hoãn ở uống trà, tạm dừng một hồi, mở miệng nói “Hoàng Thượng, mấy ngày trước đây ta nghe xong một sự kiện, có người mượn lư đả cốn, lợi lăn lợi, vì còn lợi tức, cầm cổ gia sản, bán nhi bán nữ.”

“Lời này là ai nói cho ngươi?” Dận Chân quan tâm nhìn Tè Lạc liếc mắt một cái, thấy biểu tình bình thản, mới an tâm, quát khẽ “Cái nào nô tài dám lăm miệng?”

“Không làm các nàng sự, ta chỉ là ngẫu nhiên đi ngang qua nghe thượng vài câu.” Tè Lạc đứng dậy đi vào ngự án phía trước, đôi tay chống cái bàn, trong mắt có một tia do dự, thật sự hắn là xuất từ chính mình trong miệng? Hắn có thể hay không lòng nghi ngờ? Có thể hay không cảm thấy chính mình không an phận nhúng tay chính sự? Ngay sau đó nghĩ đến hơn hai mươi tái ở chung, hắn là không sao, nếu là hắn hoài nghi, kia cùng lầm thì chính mình về sau không nói một lời cũng là được.

Tè Lạc trong mắt hiện lên một mạt kiên quyết, trịnh trọng chuyện lạ nói “Hoàng Thượng, thần thiếp hôm nay ở trà lều thấy kia thương nhân mất đi bạc ngân phiếu sự tình, cảm thấy cảm thấy không ngại hối thông thiên hạ, mở một nhà hoàng gia ngân hàng, cầm cố mượn tiền đều được không, thậm chí còn nhung tiền tiết kiệm, cũng có thể làm những cái đó phong lợi tức người da đen chặt đứt tài lộ, làm bá tánh không hề bán nhi bán nữ, cũng có thể đầy đà quốc khố.”

“Từ từ, ngươi nói chính là ý gì?” Dận Chân trong đầu ánh sáng chợt lóe, rồi lại có chút sương mù mênh mông, nghi hoặc tràn ngập trái tim, mở miệng nói “Ngươi chậm rãi nói cho trẫm nghe, như thế nào hối thông thiên hạ? Tiền tiết kiệm lại vì sao?” Tè Lạc thấy Dận Chân phảng phát đối chính mình cũng không sinh nghi, tỉ mỉ đem ngân hàng đơn giản vận tác giảng thuật cấp Ung Chính hoàng đế, lúc này không đợi kết quả như thế nào, có thể đem lời này nói ra, Tè Lạc cảm thấy rất là tự hào, đây là thay đổi lịch sử vinh quang, phảng phát trầm trọng lịch sử bánh xe chêch đi quỹ đạo.

“Mượn nợ khoản tiền cho vay thu lợi tức, trẫm minh bạch ngươi ý tú.” Dận Chân đốc cái trán, hỏi “Hối thông thiên hạ, ngươi nói cũng minh bạch, nhưng có gì chỗ tốt? Tồn bạc cấp lợi tức, này nếu là như thế, kia chẳng phải là bạch bạch đưa tiền?”

“Đánh cái cách khác, hối thông thiên hạ có thể mỗi một trăm lượng rút ra một hai phí dụng, loại này biện pháp an toàn đáng tin cậy, phương tiện

thương nhân vào Nam ra Bắc, mang theo bạc ngân phiếu không tiện lợi.” Tè Lạc cầm lấy bút lông, ở giấy Tuyên Thành thượng vẽ vẽ vạch vạch, đem một ít đơn giản lưu trình viết ra tới, nhìn nghiêm túc Dận Chân liếc mắt một cái, ngón tay khoa tay múa chân lần hai kỹ càng tỉ mỉ nói một lần, “Đến nỗi tồn bạc có lợi tức, này lợi tức là tiền trinh, nào cập được với hướng ra phía ngoài mượn tiền lợi tức? Kỳ thật nói trăng ra là, chính là kiếm lấy một cái trung gian kém mà thôi.”

“Cái này biện pháp đảo cũng mới lạ, thật đúng là có điểm ý tú” Dận Chân nhìn trước mặt giản đồ, ở trong đầu không ngừng suy tính, Tè Lạc nói một hồi lâu lời nói, giọng nói có chút khô khốc, bởi vì muốn trao đổi sự tình, chung quanh nô tài đều đã lui ra ngoài, không triệu hoán tự nhiên không ai cho nàng đưa trà, cầm lấy Dận Chân trước mặt chung trà, xốc lên cái nắp, uống thượng một mồm to, lúc này mới cảm thấy thoái mái thượng không ít. Dận Chân hoàn hồn, liền nhìn thấy Tè Lạc thoái mái thảng mẽ đôi mắt, cùng vừa mới trầm ổn hoàn toàn bất đồng, hướng lưng ghé sát, cái này hoàng gia ngân hàng, xác thật là cái hảo biện pháp, chỉ là nên do ai quản này sập sự? Ngân phiếu bạc ở trước mắt quá, lại có ai có thể ngừng tham niêm? Huống chi thủ hạ làm việc người cũng muốn cẩn thận, nếu là ra sai lầm, kia chẳng phải là càng cỗ vũ tham ô chi phong? Càng nghĩ càng cảm thấy đau đầu, phảng phát phỏng tay dụ, Dận Chân thấy Tè Lạc thế nhưng thường thức khởi chén trà, bất đắc dĩ lắc đầu “Cái này chủ ý, có phải hay không ngươi đã sớm nghĩ tới?” Tè Lạc buông chung trà, vòng qua ngực, tự mình cấp Dận Chân mát xa đầu, trong lòng không ngừng cân nhắc, nên như thế nào nói? Hiện nghĩ đến khẳng định sẽ không thủ tín với hắn, nếu là trước đây nghĩ đến? Kia lúc này mới nói, cũng sẽ làm hắn trong lòng không vui, thế khó xử hết sức, trong đầu phảng phát nhất thế giống nhau ánh sáng chợt lóe, tiểu chung một gõ, định một tiếng, lấy định chủ ý, càng là ân cần xoa hắn đầu.

“Ta cũng không dám lừa Hoàng Thượng, chủ ý này đã sớm trong lòng ta, lúc ấy ở ung cùng cung vì ung thân vương phúc tấn thường xuyên thường nghe nói kinh thành vương phủ phóng lợi tức sự tình, cũng liền ghi tạc trong lòng, sau lại có nhàn rỗi không có việc gì, đọc mấy cuốn Tây Dương thư tịch, châm rã cung liền có nghĩ sẵn trong đầu.”

“Vì sao lúc trước không nói?” Dận Chân hợp lại mắt, hưởng thụ nàng khó được hầu hạ, Tề Lạc âm thầm bùi môi, trong giọng nói mang theo một phân hổ thẹn., Nhẹ giọng nói “Lúc trước không phải có anh minh thần võ Hoàng A Mã ở sao? Ta không phải không hiểu thuận Hoàng A Mã, chỉ là ta càng muốn ngài có thể được cái này tuệ nhãn anh danh, Hoàng A Mã công huân đã là đủ nhiều, cũng không thiếu cái này, đương nhiên, Hoàng Thượng ngài cũng không thiếu, chính là ta chính là không nghĩ lúc trước nói ra, ta không phải lòng dạ hẹp hòi người, chỉ là cũng không hiểu được lúc trước vì sao không nói.” Dận Chân khoe miệng giơ lên, trong lòng một ngọt, nếu là nàng lúc trước nương Lăng Trụ khẩu thượng thừa Khang Hi, kia tất sẽ đến hậu thường, nhưng nàng lại không nói, là thiệt tình thực lòng vì chính mình, đem Tề Lạc kéo đến trước người, nhìn nàng, nói “Tâm tư của ngươi trẫm hiểu biết, việc này trẫm sẽ không nhắc lại, ngươi cũng muốn trong lòng hiểu rõ.”

“Hoàng Thượng, chỉ cần có thể giúp được ngài liền hảo, ta chưa bao giờ để ý những cái đó ngoài thân danh, không có tiếng tăm gì bồi ở bên cạnh ngươi càng tốt.” Tề Lạc cười nói, nàng biết Dận Chân chính là mở ngân hàng cũng sẽ không đổi ngoại tuyên bố là Hoàng Hậu chủ ý, đây cũng là vì nàng hảo. Lại cần thận công đạo Dận Chân cần thận thân mình, mới xoay người rời đi.

Ra cửa khoang, Tề Lạc cảm thấy chân nhũn ra, nguyên lai nàng cũng không phải như vậy không chỗ nào cố kỵ, đổi mặt trong lịch sử đa nghi Ung Chính hoàng đế, nàng vẫn là thực nhát gan, đỡ Tử Anh trở lại chính

mình khoang, ghé vào trên giường, phảng phát bót thời giờ cả người súc lực, đây là nàng lần đầu tiên làm trò Dận Chân vỗ con bướm cánh, có tự hào, có vui sướng, nhưng càng có rất nhiều nghĩ mà sợ, gõ gõ đầu nhắc nhở chính mình, ngàn vạn không thể ở đại ý, từ hôm nay trở đi vẫn là muôn ngủ đông một đoạn mới hảo.

Chương 604 tự mình du lịch

Có lẽ Ung Chính đổi cái này chủ ý động tâm cũng có thể là bởi vì chuyện khác, thánh giá cũng không có ân ban đầu an bài trở lại kinh thành, mà là tại đây nhiều dừng lại mấy ngày, ra quá chủ ý lúc sau, Tề Lạc chậm rãi bình tĩnh lại, nhảm chán khi cũng âm thầm cân nhắc phụ trách ngân hàng rốt cuộc sẽ là ai? Kỳ thật duẫn đường là người tốt tuyển, có nhân mạch có căn cơ, thậm chí còn có kinh thương thiên phú, nhưng Dận Chân lại sẽ không tin tưởng hắn, rất là đáng tiếc.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 318

Dận Chân đứng dậy, đem Tề Lạc an trí thỏa đáng, nhìn nàng ngủ nhan, “Hơn hai mươi tái, ngươi rốt cuộc nghĩ thông suốt, trẫm thật là đợi thật lâu.” Kỳ thật hắn trong lòng cũng minh bạch, nếu là vừa thành thân kia trân, Tề Lạc liền dám tùy ý ngôn ngữ, hắn cũng tuyệt không sẽ giống hiện giờ như vậy đối đãi nàng, Dận Chân cực kỳ không thích khinh cuồng kiêu ngạo người.

Lại qua hai ngày, Dận Chân hạ lệnh huỷ bỏ chém eo cái này hình pháp, trong lúc lại truyền triệu chiết hàng quan viên dạy bảo lúc sau, đối Lý vệ lén phân phó một phen, khởi giá hồi kinh. Thuyền rồng hướng kinh thành tiến lên, thông qua Tùy Dương Đế tu sửa kênh đào khi, Tề Lạc hướng Dận Chân cảm thán, tuy rằng Tùy Dương Đế là bạo quân, nhưng hắn tiêu phí đại lượng bạc tu kênh đào, đến bây giờ còn ở dùng, này cũng coi như ơn trạch đời sau.

Dận Chân lập tức không có ngôn ngữ, chỉ là nhìn mặt nước, hảo sau một lúc lâu lúc sau, nhìn Tề Lạc liếc mắt một cái, mới chậm rãi mở miệng “Tùy Dương Đế sao? Trẫm thật đúng là coi thường.”

Cảm giác có chút nuốt lời, trong lòng lo sợ khó an, vọng tiến Dận Chân đáy mắt, nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng là đầy hứa hẹn chi quân, đương nhiên coi thường hắn, ta chỉ là cảm thấy —— kênh đào là hắn là tu, chỉ là không thể dùng cho hưởng lạc, lòng mang thiên hạ, đối bá tánh có lợi, mới là có một không hai minh chủ việc làm, sẽ bị hậu nhân kính ngưỡng.”

“Trẫm minh bạch ngươi nói lời này ý tú, Hoàng Hậu, ngươi quả nhiên là nhất biết trẫm tâm tư người.” Dận Chân ôm lấy Tề Lạc đầu vai, cộng đồng nhìn giang mặt, nhẹ nhàng mở miệng “Tề Giác số con đã đưa đến trẫm ngự án thượng, trẫm sẽ trước phái hắn đi Vân Quý, cải tạo đất về lưu, về sau hắn liền phải lĩnh quân vệ trẫm bình định —— hắn nghĩ đến địa phương.”

“Đó là Cầu Cầu chí hướng, hắn nhất định sẽ không làm ngài thất vọng.” Tề Lạc dựa vào Dận Chân đầu vai, đáy mắt xẹt qua lo lăng, lại càng có rất nhiều vui sướng, Tề Giác này chỉ hùng ưng, rốt cuộc có thể lại lần nữa giương cánh bay lượn.

Trở lại kinh thành, bởi vì liên lụy đến tuyển tú, Tề Lạc chỉ có thể theo Dận Chân trở về Tử Cấm Thành. Nhìn Vĩnh Thọ cung bài trí, Tề Lạc cảm thấy có chút xa lạ, các cung nữ đã sớm được đến tin tức, đem cung thất một lần nữa quét tước một phen, hoảng 暫 mong hi từ sau khi sinh lần đầu tiên tiến vào hoàng cung, có chút tò mò mọi nơi nhìn xung quanh, dựa ở Tề Lạc bên người, mong hi giương cái miệng nhỏ “Ngạch nương, này không có Viên Minh Viên đẹp.”

Tề Lạc than nhẹ xác thật không có Viên Minh Viên nhẹ nhàng tự tại, mở miệng nói “Chờ ngươi Hoàng A Mã vội xong chính sự, chúng ta liền hồi vườn.”

“Hồi bẩm Hoàng Hậu nương nương, hậu cung nương nương hướng ngài thỉnh an.” Cung nữ tiến vào hồi bẩm, Tề Lạc trước làm giáo dưỡng ma ma mang theo mong hi hoảng 暫 rời đi, hoảng 暫 nhìn chính mình ngạch nương, nhăn tiểu mày, trong mắt lộ ra lưu luyến, mại động tiểu nenen bước, hướng ra phía ngoài đi đến, nhìn thấy Phú Sát thị đám người đang ở ngoài điện quy củ chờ, banh khuôn mặt nhỏ, đối Phú Sát thị đến gần tán thưởng, phảng phất giống không nghe thấy giống nhau.

Hoằng 暝 lôi kéo mong hi rời đi, vừa đi vừa nói chuyện “Các nàng ngay cả ngạch nương một phân đều so ra kém, cùng các nàng có cái gì hảo thuyết? Nhìn các nàng trên mặt dối trá tươi cười, kia thật dày trang dung, thật giống ngạch nương giảng chuyện xưa bên trong hư bà bà.”

“Ân ân, các nàng nhìn so ngạch nương to rất nhiều tuổi bộ dáng.” Mong hi tùy miệng ứng đối, Phú Sát thị đám người mặt cứng đờ, làm Hoàng Thượng sủng ái nhất mong hi hoằng 暝, các nàng lại làm sao dám tìm xúi quẩy? Kia bất đồng tìm chết giống nhau.

Chờ đến các nàng gặp mặt Tè Lạc mới hiểu được hoằng 暝 cũng không phải bắn tên không đích, các nàng đã có gần hai năm không có nhìn thấy Tè Lạc, hiện giờ vừa thấy, nàng phảng phất cùng trước kia không có gì hai dạng khác biệt, đã từng nghe nói Tè Lạc sinh sản khi rất là nguy hiểm, bị thương thân mình, thậm chí không thể lại thừa sủng, đi Giang Nam chính là tuyển chút nghe lời vùng sông nước nữ tử, đại nàng hầu hạ Hoàng Thượng.

Nhưng hiện tại Tè Lạc kiều nhan, trên người lộ ra điểm điểm phong tình, này lại nơi nào là không thể thừa sủng người? Mọi người cho nhau nhìn thoáng qua, ngược lại là các nàng trên người lộ ra thâm cung tịch mịch cùng u oán mới là vô sủng biểu hiện.

Bình phi Lý thị hướng Tè Lạc hồi bẩm tuyển tú sự tình, đem lưu tên tú nữ đơn tử đưa lên, Tè Lạc nhìn thoáng qua, khen nàng hai câu, cũng không nghĩ lưu này đó ai oán nữ nhân ở trước mắt, mệnh bọn họ từng người tan đi.

Lúc này Dưỡng Tâm Điện, Dận Chân cùng di thân vương chờ trọng thần thương lượng xong mở ngân hàng sự tình, Duẫn Tường kiến nghị duẫn đường phụ trách việc này, Dận Chân suy nghĩ sau một lúc lâu, mới

mở miệng nói “Thập tam đệ, không phải trẫm không tín nhiệm cừu đệ, mà là việc này rất trọng đại, vẫn là ồn thỏa vì thượng.”

“Tú ca thánh ý thuộc ai?” Duẫn Tường nhìn Dận Chân, nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng, đây là khai sáng khơi dòng cử chỉ, y Hoàng Thượng sở học, muốn tuyển cái có tài năng lại trung tâm nhân tài hành.”

“Duẫn lộc tinh với toán học, lại là có quận vương tước vị, tự nhiên chân được người, trẫm xem chính là hắn đi.” Dận Chân kỳ thật trong lòng sớm có quyết đoán, duẫn lộc mới có thể vẫn phải có, cũng thực biết được đúng mực, bất quá, ngay cả như vậy, lấy Dận Chân cẩn thận, phụ tá duẫn lộc người, cũng sẽ tuyển trung tâm đáng tin cậy, nhớ tới trước kia Tề Lạc nói qua giám sát, không ngại tại đây cũng thiết lập giám sát quan viên, đỡ phải làm việc người tham ô bạc, hỏng rồi kết cấu.

“Tú ca, nếu là không có việc gì, thàn đệ liền cáo lui.” Dận Chân nhìn Duẫn Tường liếc mắt một cái, cảm thấy hắn phảng phất thân mình có bệnh nhẹ, sắc mặt cũng không tốt, dặn dò hắn muốn nhiều chú ý mới làm hắn quỳ an.

Theo sau truyền triệu dụ thân vương, thương lượng hồi lâu, ngay sau đó hạ chỉ, lấy nhân say rượu hỏng việc vì từ đoạt nhiều la An Quận Vương hoa tự vương tước (An Thân Vương), mệnh Khang Hi 21 tử duẫn hi làm con nuôi, kế tục nhiều la an tiết quận vương, khác ban vì An Quận Vương.

Bảo Thái ra hoàng cung, âm thầm cảm thán, chính là bởi vì liêm Bối Lặc phúc tấn Sở Diễm không biết nặng nhẹ, mới có thể liên luy An Quận Vương phủ, hiện giờ ngay cả truyền thành tự An Thân Vương nhạc nhạc tước vị đều giữ không nỗi, có tiếc hận, nhưng càng nhiều là may mắn, nếu là lúc trước không có gặp được Tề Lạc, kết giao Dương Khang, rời xa duẫn tự, hiện giờ chỉ sợ chính mình cũng sẽ bị đoạt tước, nào có hiện giờ phong cảnh?

Bảo Thái ngồi trên lưng ngựa nhẹ giọng nói “Sở Diễm —— Sở Diễm, nếu ngươi có thể kịp thời tinh ngộ, tiến cung khỗ cầu Hoàng Hậu, có lẽ còn có thể lưu có một phân thể diện, nếu bằng không —— ai, Hoàng Thượng chuẩn bị động thủ.”

Chương 606 cuối cùng lựa chọn

Dận Chân ở trong cung ở xuống dưới, Tè Lạc tại đây trong lúc hảo hảo chải vuốt một chút hậu cung sự tình, lần này tuyển tú, đúng như Tử Anh lời nói, mọi người đem ánh mắt đều đặt ở a ca nhom trên người, đặc biệt là hoằng lịch, càng là bị chịu chú mục, ở cuối cùng duyệt tuyển khi, Dận Chân xem cẩn thận, nhưng lại chỉ cần lưu lại hai gã xuất thân không cao dung mạo giống nhau tú nữ, phong làm đáp ứng, còn lại tú nữ không phải làm Tè Lạc chỉ hôn tôn thất hoàng thân quốc thích, chính là lược thẻ bài, tự hành hôn phối, mọi người phảng phất cũng dự đoán được loại tình huống này, cũng không có khiến cho quá lớn dao động.

Bởi vì Dận Chân sớm có ngôn, hoằng lịch hôn sự từ hắn làm chủ, Tè Lạc cũng liền không thao kia phân tâm, đối với hoằng lịch có chút phong lưu cá tính, Tè Lạc cũng biết chính mình quản không được, tuy rằng muốn so trong lịch sử phong lưu hoằng lịch tốt hơn không ít.

Hắn nhưng thật ra trước sau như một thực hiếu thuận, phàm là có rảnh liền tất sê đến Vĩnh Thọ cung, trừ bỏ thỉnh an ở ngoài, chính là bồi Tè Lạc đàm tiếu, đậu chính mình ngạch nương vui vẻ, có khi trời chiều rồi cũng không trở về a ca sở, trực tiếp ở tại Vĩnh Thọ cung thiên điện, đối với hoằng lịch, Tè Lạc ở sở hữu hài tử có ích tâm huyết nhiều nhất, có lẽ có lịch sử nguyên do, nhưng cũng bởi vì hoằng lịch thực có thể nói, bất luận đúng sai, tổng có thể đem người khác chú ý dẫn tới hắn trên người.

Hoằng Mân đại hôn lúc sau liền dọn ly hoàng cung, khai phủ khác cư, vốn dĩ Dận Chân có lòng đang Hoằng Mân đại hôn khi phong vương tước,

có thể tưởng tượng hồi lâu mới đánh mất cái này ý niệm, cảm thấy vẫn là đang đợi nhất đắng ồn thỏa, cũng may lúc trước Khang Hi liền đã từng phong Hoằng Mân vì Bối Lặc, có tước vị trong người, cũng làm người khác nói không nên lời cái gì tới.

Kinh thành tháng sáu thiên rất là nóng bức, ánh nắng khuynh rơi tại trên mặt đất, phản xạ mắt sáng quang bạch quang, Vĩnh Thọ ngoài cung biết tiếng vang triệt một mảnh, Tề Lạc rất là sợ nhiệt, nóng lên tâm tình liền bức bối, đặc biệt là còn có ve minh, càng là làm nàng nhịn không được, muốn phát hỏa.

“Ngạch nương, đây là ướp lạnh quả mơ canh, ngài nếm thử.” Hoằng lịch đem bạch ngọc ma ché rất mỏng chén nhỏ đệ thượng, tiếp nhận Tử Anh trong tay cây quạt, tự mình phe phẩy, nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ xanh um tươi tốt cây cối, đối với cung nữ phân phó “Các ngươi đi đem những cái đó biết đều cấp gia lộng đi, không thấy được ngạch nương phiền lòng sao? Thật là một chút ánh mắt đều không có? Nếu là lại có lần tới, xem gia như thế nào trách phạt các ngươi.”

“Ngũ a ca là tới ta Vĩnh Thọ cung chơi uy phong tới?” Tề Lạc lười nhác lệch qua an trí ở bên cửa sổ trên giường, cánh tay chống gương mặt, nhấp một ngụm lạnh lẽo quả mơ canh, cảm thấy trong lòng vui sướng không ít, nhìn thấy hoằng lịch uy phong bộ dáng, có tâm đả kích hắn một chút, đỡ phải không biết trời cao đất rộng.

“Nhi tử nào dám ở ngạch nương trước mặt làm càn, này không phải lo lắng ngạch nương không an ổn sao?” Hoằng lịch thu liễm trên mặt uy nghiêm, đối mặt Tề Lạc lộ ra lấy lòng tươi cười, càng thêm ân cần thấu đi lên, có vài phần khoe khoang “Ngạch nương, đây chính là tiểu ước tự mình làm cho, cùng người khác làm cho tuyệt không tương đồng.”

Tè Lạc buông bạch ngọc chén, không hề oai, dựa vào an trí đệm mềm tử thượng, đem có chút rơi rụng xuống dưới tóc mái lung ở nhĩ sau, mở miệng nói “Hoằng lịch, ngươi cũng là muôn cưới phúc tấn người, Hoàng Thượng rốt cuộc nhìn trúng cái nào, ngạch nương cũng không hiểu được, hoàng gia quy củ ngươi hắn là trong lòng hiểu rõ, tuyệt không sẽ xuất hiện sủng thiếp diệt thê việc, tiểu ước ở bên cạnh ngươi cũng có đoạn nhật tử, tương lai sẽ như thế nào, ngạch nương đoán không ra tâm tư của ngươi, chỉ là có một câu đặt ở này ——”

Tạm dừng một hồi, Tè Lạc đen nhánh ánh mắt như róc rách dòng suối giống nhau chảy qua hoằng lịch trái tim, nói tiếp “Ngạch nương tuy rằng cũng thực thích tiểu ước, nhưng không được ngươi bạc đãi ngươi phúc tấn, các nàng chi gian ở chung, ngươi muốn tận lực làm được không nghiêng không lệch, ngạch nương không hy vọng ngươi làm cho nội trạch không xong.”

“Ngạch nương, ngài yên tâm nhi tử hiểu được nên như thế nào làm.” Hoằng lịch có chút không lầm đê ý, nhưng vẫn là không nghĩ vi phạm chính mình ngạch nương, tách ra lời nói nói “Mong mong đâu? Hôm nay như thế nào không nhìn thấy?”

Tè Lạc khẽ cắn môi, trong giọng nói mang theo một phân hâm mộ nói “Quán lấy ngươi Hoàng A Mã đi, mong hi kia nha đầu chính là Hoàng Thượng trong lòng bảo, nuông chiều đến không được, ta khuyên như thế nào hắn nghỉ ngươi đều không nghe, chỉ cần mong mong một khóc một nháo, so với ta nói thượng mười câu còn quản sự.”

“Ngạch nương, ngươi không phải còn có nhi tử sao?” Hoằng lịch nhân cơ hội ngồi ở Tè Lạc bên người, cười mở miệng nói “Mong mong xác thật thực nhận người thương tiếc, nhi tử cũng rất đau nàng, nhưng ở nhi tử trong lòng, ai cũng không có ngạch nương quan trọng.”

Tè Lạc chọc hoảng lịch đầu, nhẹ liếc nhìn hắn một cái, cảm thán nói “Liền sẽ nói thảo người vui mừng nói, tương lai không cần cưới phúc tấn đã quên ngạch nương liền hảo.” Nghĩ đến hiện đại khi xem phim truyền hình, từ trên xuống dưới đánh giá cẩn thận hoảng lịch, thảng đến hắn có chút phát mao, mới dời đi tầm mắt, dùng lụa khăn che miệng cười khẽ lên, tương lai Càn Long có thể hay không bởi vì người khác mà chống đối Thái Hậu?

Nghĩ đến Thái Hậu cái này xưng hô, Tè Lạc ngừng ý cười, nhẹ bát thủ đoạn chõ Phật châu, vẫn là muốn nỗ lực làm Dận Chân sống càng dài lâu, nếu mong hi làm nũng dùng tốt, kia về sau khuyên hắn nghỉ ngơi liền giao cho kia nha đầu tính.

“Hoảng Thượng giá lâm.” Bên ngoài nội thị hô lớn, Dận Chân ôm mong hi hoảng 曙 đi đến, liền nhìn thấy Tè Lạc cùng hoảng lịch ngồi ở một chõ, phảng phất nói thực vui vẻ, không khỏi nhíu nhíu mày.

Đem trong lòng ngực nhi nữ đặt ở trên mặt đất, mong hi hoảng 曙 bước nhanh đi đến Tè Lạc bên người, phối hợp ăn ý đẩy ra hoảng lịch chui vào Tè Lạc trong lòng ngực, mong hi càng là kiều kiều nói “Ngạch nương, mong mong có làm Hoàng A Mã nghỉ ngơi.”

Võ về nữ nhi bím tóc, ánh mắt lại dừng ở Dận Chân trên người “Mong hi làm rất đúng, ngươi Hoàng A Mã nha, chính là nghe ngươi khuyên, người khác nói cố tình vào tai này ra tai kia.”

“Hoảng lịch, ngươi mang mong hi cùng hoảng 曙 đi ra ngoài, trẫm có chuyện cùng ngươi ngạch nương nói.” Dận Chân ánh mắt có chút xấu hổ, hoảng lịch chỉ có thể nhận mệnh bê lên không cam lòng mong hi hoảng 曙, mang theo đệ muội rời đi.

Tề Lạc đứng dậy ly giường, sửa sang lại quần áo, nhẹ chạy bộ đến Dận Chân phụ cận, doanh doanh cúi người hành lễ “Cấp vạn tuế gia thỉnh an.”

Dận Chân ngạc nhiên, nàng rất ít như thế chính thức hành lễ, Tề Lạc duỗi tay nắm hàn, mệnh cung nữ bưng tới ướp lạnh trái cây cùng với tân ma chế nước đá bào, đặt ở trước mặt hàn, nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng ngài cũng là nại không được nhiệt, vẫn là dùng tới một ít đi.”

“Nước đá bào? Trẫm không phải phân phó qua, không được ngươi dùng sao? Chẳng lẽ trẫm nói ngươi cũng dám không nghe xong?” Dận Chân nhịn không được phát hỏa, Tề Lạc dạ dày là không thể lại dùng nước đá bào, chẳng sợ lại nhiệt cũng không được.

“Hoàng Thượng, đây là thần thiếp chuyên môn vì ngài chuẩn bị, chẳng sợ hơn mười ngày không thấy ngài, thần thiếp cũng bị hạ.” Tề Lạc sắc mặt không thay đổi, chỉ là ở đáy mắt lộ ra một tia u oán, tựa thật tựa giả oán giận “Non nửa tháng không gặp, Hoàng Thượng đều quên Vĩnh Thọ cung cửa điện triều nào khai đi, nếu không phải mong hi, Hoàng Thượng chỉ sợ cũng nhớ không nổi thần thiếp tới ——”

“Các nơi tấu chương, thiết lập hoàng gia ngân hàng, hối thông thiên hạ, những việc này loại nào không được nhọc lòng?” Dận Chân kéo Tề Lạc ngồi ở bên người, có vài phần mệt mỏi, Tề Lạc thấy Dận Chân trước mắt màu xanh lá, mở miệng khuyên nhủ “Ngài luôn là như vậy không màng chính mình thân mình, như thế nào có thể thành?”

Ngạnh túm khởi Dận Chân, đem hàn ấn ở sụp thượng, Tề Lạc nửa quỳ xuống dưới, cho hàn thoát ủng, phân phó cung nữ bưng lên chén đầy nước ám đồng bồn, từ mỹ nhân giường bên trong ngăn tủ lấy ra một cái giầy bao, đem bên trong bao được liệu bột phấn để vào đồng trong bồn, hóa khai sau, đem Dận Chân hai chân ấn ở trong nước, khi trọng khi nhẹ ấn huyệt vị vuốt ve.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 319

Thái y thỉnh quá mạch lúc sau, nhìn xem vẻ mặt quan tâm Hoàng Hậu, lại cảm thấy được Hoàng Thượng ở Hoàng Hậu sau lưng cảnh cáo ánh mắt, cúi đầu nói “Hồi nương nương nói, Hoàng Thượng mạch đập trầm tuệ hưu lực, long thể khoẻ mạnh, chỉ là có chút tâm ưu, nhiều chú ý tu dưỡng, hắn là không ngại.”

“Trẫm chỉ là lo lắng lão mười ba, gần nhất khí sắc mới kém một ít.” Dận Chân đầu tiên là đem thái y vãy lui, nhìn thấy Tề Lạc có chút nghi hoặc, tách ra lời nói “Lão mười ba năm trước năm còn hảo hảo, như thế nào đột nhiên liền bị bệnh?”

“Hoàng Thượng, di thân vương cát nhân thiên tướng tất sẽ không ngại.” Tề Lạc cũng không có theo Dận Chân nói dời đi một tư, gần nhất Dận Chân tinh thần phảng phát muôn so dĩ vãng tốt hơn một ít, nhưng lượng cơm ăn lại kém hơn rất nhiều, tinh thần sắc mặt tốt cũng nên hảo, nhưng vì sao hắn mắt túi sưng đại, thậm chí hơi hơi phiếm màu xanh lá? Trước kia không có chú ý sự tình, hôm nay phảng phát càng thêm rõ ràng, đối với di thân vương Duẫn Tường nàng cũng là quan tâm, lại như thế nào cũng không có chính mình trượng phu Dận Chân tới quan trọng.

Tề Lạc dựa ở Dận Chân trong lòng ngực, giơ tay ôm lấy cổ hắn, hé mở môi đỏ, ngữ điệu hàm chứa vẫn luôn mị hoặc “Hoàng Thượng, ngài có phải hay không có chuyện gì gạt ta?”

Dận Chân dời đi ánh mắt, mở miệng nói “Trẫm khi nào giàu diếm được ngươi? Đều là chút triều chính thượng sự, ngươi không hiểu, cẩn thận chăm sóc mong hi hoằng 曉 bọn họ liền hảo, Hoằng Mân phúc tấn cũng không phải cho trẫm thêm tôn tử? Kia tiểu tử vẫn là rất nhận người.....”

Dừng lại khẩu, Dận Chân đem Tề Lạc tay ấn ở trước ngực, trong lòng tuy có vài phần khô nóng, nhưng lại chỉ có thể nhịn xuống, đứng dậy lưu lại một câu “Trẫm còn có chính sự muôn xử lý, ngươi trước nghỉ ngơi đi.”

Thấy Dận Chân đi xa bóng dáng, Tề Lạc cau mày, không đúng, hắn phản ứng không đúng, mảnh khảnh ngón tay nhẹ xoa huyệt Thái Dương, lệnh thượng mắt, nỗ lực hồi tưởng cùng Dận Chân gần nhất ở chung tình hình, hắn tinh thần khi thì phấn khởi khi thì có chút mệt mỏi, ăn uống cũng khi tốt khi xấu.

Trong đầu đột nhiên một ý niệm thoảng hiện, Tề Lạc bỗng nhiên đứng lên, tại dã sử thượng truyền thuyết Ung Chính có lẽ chính là chết vào loạn phục đan dược, nhắc chân hung hăng đá một chút gỗ nam mỹ nhân giường, chỉ nghe ‘ phanh ’ một tiếng, Tề Lạc ăn mặc giày thêu lộ ra nhè nhẹ vết máu, Tân ma ma tiến lên đỡ lấy có chút lung lay sắp đổ Tề Lạc, nhẹ giọng khuyên nhủ “Nương nương, Hoàng Thượng xác thật bận về việc chính sự, ngài chờ có vì thế hao tổn tinh thần.”

“Ta nơi nào là vì cái này.” Tề Lạc dựa vào Tân ma ma trong lòng ngực, sắc mặt tái nhợt, trong ánh mắt lộ ra ảo não hối hận, thấp nhin “Vốn dĩ đã sớm hắn là nghĩ đến, như thế nào như vậy xuẩn, chẳng lẽ thái bình nhật tử quá lâu rồi? Liền chỉ cần quên chuyện này?” Trong lịch sử Ung Chính tám năm, không chỉ có có di thân vương bệnh chết, còn có Ung Chính thân hoạn bệnh nặng, cơ hồ ly thể, dẫn tới hắn trước tiên công bố truyền ngôi di chiếu đại ý, này đó đối với biết rõ lịch sử chính mình như thế nào có thể quên?

“Nương nương, nô tỳ đã sớm khuyên quá ngài, lại như thế nào cũng không thể lấy ngài tinh quý thân mình hết giận.” Tần ma ma đỡ Tề Lạc ngồi xong sau, quỳ xuống thân mình, đem nàng nhiễm tuyết giày vớ cởi ra, nhìn thấy Tề Lạc chân phải ngón chân cái móng tay bởi vì dùng sức quá mãnh mà đá ngã lăn, máu tươi chậm rãi chảy ra, vội mệnh Tử Anh lấy quá ngoại thương dược, sạch sẽ lụa khăn, băng bó lên.

Luôn luôn sợ đau Tề Lạc một tia đau đớn đều không có cảm giác được, hạng nặng một thán đều ở kiểm chứng Dận Chân có phải hay không loạn dùng đan dược thượng, rốt cuộc đã sử cũng giới hạn trong truyền thuyết, mà lấy Dận Chân tính tình nói rõ khẳng định không được, cổ nhân đối đụng kim loại nặng đan dược trở thành tiên đan, quan niệm bất đồng, hẵn là lý giải không được, hơn nữa Dận Chân có lẽ cũng vô dụng đan dược, gần là tinh thần vô dụng.

Nếu là dò hỏi Dận Chân người bên cạnh, kia cũng không thỏa đáng, bọn họ cũng tuyệt đối sẽ không nói lời nói thật, rốt cuộc nên như thế nào làm? Tề Lạc có chút sờ không được đầu óc. Đột nhiên nghĩ đến mấy ngày trước đây di thân vương phúc tấn nhập vườn tĩnh an khi lời nói, Tề Lạc hung hăng chụp một chút cái trán, Duẫn Tường là Dận Chân phụ tá đắc lực, lại là hẵn tín nhiệm nhất huynh đệ, kia nếu Duẫn Tường thân mình có bệnh nhẹ, Dận Chân nhất định sẽ đem hết toàn lực cứu trị, Kim Đan chỉ là Hoàng Thượng hưởng dụng chi vật, đối với Duẫn Tường hẵn nhất định sẽ không keo kiệt.

Mỗi người dùng đan dược lúc sau, phản ánh các có bất đồng, Duẫn Tường đột nhiên bệnh nặng, có phải hay không có phương diện này nguyên do? Rốt cuộc di thân vương thân thể trạng huống so trong lịch sử tốt hơn không ít, ở Khang Hi lúc tuổi già đã hoạch trọng dụng, những cái đó điều dưỡng phương thuốc cùng nhiều năm khuyên trù tính cũng không phải uổng phí, như thế nào cũng muốn có điểm tác dụng mới đúng.

“Tần ma ma, ngày mai bốn cung đi di thân vương phủ thăm di thân vương phúc tấn, ngươi sớm làm tốt an bài, chớ có đã muộn canh giờ.”

“Nương nương, ngài chân?” Tần ma rương nhìn Tề Lạc còn ở thầm huyết ngón chân, lo lắng khuyên nhủ “Ngài nếu là nhớ mong thư thân vương phúc tấn, truyền phượng dụ làm nàng nhập viên minh viên liền hảo, hà tất tự mình đi?”

“Không cần phải nói, này một chuyến bốn cung là cần thiết đi.” Tề Lạc ghé vào sụp thượng, ngón chân nhè nhẹ đau đớn lúc này mới truyền đến, lại cập không để bụng trung đau xót, chuyển động kim cương nhẫn, trong mắt hiện lên sắc bén quang mang, lâm bẩm thấp ninh “Dận Chân, Ái Tân Giác La Dận Chân, ngươi ngàn vạn đừng cho ta bắt được, nếu đúng như ta phỏng đoán như vậy, ta sẽ làm ngươi minh bạch cái gì là không thể phạm sai lầm.”

Chương 609 Tề Lạc bão nỗi (thượng)

Hôm sau ngày mới vừa lượng, Tề Lạc liền vẫn như cũ thu thập chỉnh tề, nhẹ thi son phấn che dấu một đêm không ngủ ở trước mắt hiện ra nhàn nhạt hắc ảnh, ăn mặc minh hoàng sắc thêu phượng vũ sườn xám, bởi vì chân thương cũng không có dãm chậu hoa đế, xuyên một đôi hậu đế xa tanh giày thêu, thật vất và ai đến sắc trời đại lượng, vội vàng phân phó cung nữ chuẩn bị xa giá, hướng Tần ma ma phân phó hai câu, hành trang đơn giản rời đi Viên Minh Viên, hướng di thân vương phủ bước vào.

Dận Chân từ đêm qua trở lại Càn Chính Điện, tâm thần cũng hoàn toàn không an ổn, tổng cảm thấy phảng phất muôn xảy ra chuyện gì giống nhau, hắn cũng không phải không nghĩ lưu tại Bồng Lai phượng đài, mà là sợ luôn luôn thận trọng Tề Lạc nhìn ra manh mối, hy vọng ở Tề Lạc trong mắt, hắn vĩnh viễn là có thể tin có thể dựa vào có thể che chở nàng người.

“Hồi Hoàng Thượng, Hoàng Hậu nương nương ra vườn đi di thân vương phủ.” Dận Chân phê hơn phân nửa đêm sổ con, chỉ là ở thiên tướng lượng khi mới oai một hồi, lúc này đang ở nội thị hầu hạ hạ dùng nước lạnh tịnh mặt, nghe thấy lời này, đầu tiên là sững sốt, tùy ý trong mắt lộ ra một mạt trầm tư, nàng như thế nào lúc này đi thăm triều giai thi?

“Di thân vương trong phủ có việc gấp?” Dận Chân mở miệng hỏi, Lý Đức Toàn đệ thượng khăn lông trắng, lắc đầu nói “Hoàng Thượng, di thân vương phủ hết thảy an ổn, Hoàng Hậu nương nương có lẽ là quan tâm di thân vương thân mình, mới tự mình đi một chuyến, nương nương cùng di thân vương phúc tấn quan hệ rất là muôn hảo.”

“Trẫm biết được, nếu là Hoàng Hậu hồi vườn, ngươi lại đến hòi bẩm trẫm.” Dận Chân đem trên mặt bọt nước lau khô, ngồi ở đã bố trí thật sớm thiện giường đất bên cạnh bàn, cầm lấy ngà voi chiếc đũa, tùy ý ăn thượng hai khẩu, bởi vì trong lòng có việc, cũng dùng không hương, buông chén đũa, muốn đứng dậy rời đi.

“Hoàng Thượng, đây là nương nương phân phó, ngài phải dùng xong một chén gạo kê cháo mới thành.” Lý Đức Toàn đem đựng đầy nát nhù cháo, lộ ra nồng đậm mĩ hương mạ vàng có cá văn chén nhỏ đầy đến Dận Chân trước mặt, Dận Chân bưng lên chén nhỏ, phác mũi mĩ hương, làm hắn trong lòng nóng lên, đem gạo kê cháo liền thoái mái thanh tân ăn sáng, ăn cái sạch sẽ, dạ dày cảm thấy rất là thoái mái.

Dùng cơm lúc sau, Dận Chân từ trong lòng lấy ra bình sứ, muốn lại phục thượng một hoàn đan được, không biết vì sao, cuối cùng là không có mở ra nắp bình, một lần nữa thả lại chỗ cũ, đứng dậy hướng Càn Chính Điện đi đến, hôm qua vừa mới nhận được sổ con, lại có thiên tai, yêu cầu phân phối lương thực, lương thực xác thật là liên quan đến bá tánh đại sự, mấy ngày trước đây nghe Tề Lạc ngẫu nhiên nhắc tới có thể ở phía nam các tỉnh loại lúa hai vụ cốc, thậm chí còn có lúa ba vụ, có tâm chiêu

Lăng Trụ nhập viên dò hỏi, nhưng Lăng Trụ đã từng nói qua, sẽ không nhập Viên Minh Viên, làm cho Dận Chân cũng chỉ có thể thông qua số con hiểu biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ.

“Thật là cố chấp lỗng không hiểu Trí Viễn Công Lăng Trụ.” Dận Chân lắc đầu than nhẹ, bắt đầu truyền triệu trương đình ngọc chờ trọng thần thương thảo cứu tế việc, lúc này Ung Chính hoàng đế đã thiết lập Quân Cơ Xử, so Khang Hi khi đối triều chính không chế càng cường chúa, nội các đại thần lại vô quyết đoán quyền lợi, chỉ có thể nghe hoàng mệnh hành sự, tuy rằng Ung Chính độc tài quyền to, nhưng sở phì tinh lực càng trọng, đây cũng là Ung Chính dùng đan dược chủ yếu nguyên do.

“Em dâu cung nghênh Hoàng Hậu nương nương phượng giá.” Triệu giai thị nhận được Hoàng Hậu giá lâm tin tức sau, vội vàng mặc tốt thân vương phúc tấn đại trang, đuổi tới phủ cửa, quỳ xuống đất thỉnh an, trong lòng cũng có mấy phần nghi hoặc, chưa từng có nghĩ tới luôn luôn không yêu ra Viên Minh Viên Hoàng Hậu sẽ tự mình tới thăm Duẫn Tường.

Tè Lạc vén lên màn xe, đỡ Tử Anh thủ hạ xe ngựa, tự mình nâng dậy triệu giai thị, ngắm liếc mắt một cái túc mục uy nghiêm di thân vương phủ, nhìn thấy trọng ước ngàn cân sur tử bàng đá, xem ra theo Duẫn Tường bị Dận Chân trọng dụng, hoạch phong thừa kế vĩnh thế thân vương tước vị, hiện giờ vương phủ cũng bất đồng Khang Hi thâm niên cô đơn, có vẻ uy danh hiển hách.

Bất quá, Duẫn Tường rất có đúng mục, cũng không thương dương hành sự, trong vương phủ bài trí bố trí vẫn là vẫn duy trì ban đầu bộ dáng, Tè Lạc xem sau gật gật đầu, khó trách Ung Chính thương yêu nhất Duẫn Tường, chính là này phân nội liễm trung tâm, cũng là hắn là.

Tè Lạc chỉ ở phòng khách ngồi trên một chút, ngay cả ám trà nha đều đều còn không có bung lên, liền mở miệng hỏi: "Thập tam đệ hôm nay

thân mình như thế nào? Thái y nói như thế nào?"

"Hồi nương nương, Vương gia hắn thân mình phảng phát tiêm nhẹ, nhưng lại luôn có lặp lại, thái y cũng nói không nên lời rốt cuộc ra sao nguyên do, chỉ là làm cái kia an tâm tĩnh dưỡng." Triệu giai thị vẻ mặt lo lắng thật mạnh, nàng cùng Duẫn Tường thiếu niên phu thê, làm bạn nhiều tái, pháp pháp phòng chi gian, bọn họ chi gian phu thê tình ý cũng không so Tè Lạc cùng Dận Chân kém hơn vài phần. Di thân vương phúc tấn ở tôn thất hoàng thân quốc thích trung, xử sự ổn trọng, không tranh không đoạt, cũng là cực kỳ khó được đến Hữu Phúc người.

Duẫn Tường từ thân mình ôm bệnh nhẹ lúc sau, triệu giai thị cực nhọc ngày đêm, không thể yên ổn nghỉ ngơi chăm sóc ở bên người, càng là làm cho bọn họ chi gian tình ý trọng thương vài phần.

"Hoàng Thượng cũng nhớ thương di thân vương, bốn cung đi trước nhìn một cái hắn, một hồi chúng ta nói nữa." Nghe thấy Tè Lạc nói như vậy, triệu giai thị vội vàng đứng dậy, bồi Tè Lạc bước vào nội trạch, đi vào Duẫn Tường dưỡng bệnh nhà ở, nha đầu đầy ra thêu hoa điểu hậu rèm vải tử, Tè Lạc đi vào lại hỏi nồng đậm chén thuốc vị, tuy rằng là cửa kính, nhưng lại chống đỡ sa mỏng mành, ánh sáng ảm đạm, trong phòng đến bày ra bài trí có vẻ cổ xưa trầm trọng, làm người cảm thấy rất là áp lực.

Tè Lạc khẽ nhíu mày, này cổ đại dưỡng bệnh chú ý che đến kín mít, chính là này không khí không lưu thông, đối người bệnh cũng không tốt, đặc biệt là hiện giờ đây là mùa xuân ba tháng, hỏa long chậu than còn ở dùng, càng là nóng rực thương vài phần, bình phong mặt sau ẩn ẩn nghe thấy ho khan thanh, triệu giai thị trong lòng căng thẳng, cũng không rảnh lo phát ngốc Tè Lạc, bước nhanh đi qua, tự mình nâng dậy Duẫn Tường "Vương gia, ngươi cảm thấy như thế nào? Phải dùng thủy sao?"

Tề Lạc buông tâm tư, cũng đi vào bình phong lúc sau, bên trong càng là cảm thấy bực mình, chén thuốc vị trung ẩn ẩn có khác khí vị, thân mình khỏe mạnh người luôn là ở vào hoàn cảnh này, cũng sẽ không chịu nổi, huống chi có bệnh người, chống cự miễn dịch lực càng là kém hơn vài phần.

Duẫn Tường hôm qua là cường đánh tinh thần đi Viên Minh Viên, này lăn lộn, bệnh tình phảng phất càng trọng thương hai phân, sắc mặt xám trắng, mắt túi sưng đỏ, xương gò má cao đột, Tề Lạc bởi vì lòng có nghi hoặc, càng xem càng cảm thấy hấn hiện giờ bộ dáng chính là dùng đan dược gây ra.

“Thập tam đệ không thể đa lễ, thân mình quan trọng.” Tề Lạc tiến lên phù phiếm một phen, ngừng Duẫn Tường muốn hạ giường đất hành lễ động tác, dùng ánh mắt ý bảo triệu giai thị an trí hảo Duẫn Tường, mới chậm rãi mở miệng nói “Hôm qua yên hội phía trên, liền nghe thấy thập tam đệ thân mình không càng, Hoàng Thượng thập phần lo lắng lo lắng, bốn cung đi trước thăm thập tam đệ, ngài nhưng nhất định phải cẩn thận nghỉ ngơi, vạn không thể qua loa, nếu là thiếu cái gì, cứ việc mở miệng.”

“Đa tạ tú tấu.” Duẫn Tường dựa vào cái đệm thượng, tận lực làm ngũ khí bằng phẳng nhưng lại vẫn ngăn không được ho khan, “Khụ khụ —— khụ khụ —— tú ca đai thần đệ cực hảo, chỉ là thần đệ này không biết có gắng thân mình —— khụ khụ —— thật sự có phụ tú ca sở vọng.”

Tề Lạc thấy Duẫn Tường dáng vẻ này trong lòng cảm khái vạn ngàn, nói vài câu cẩn thận nghỉ ngơi nói, nghĩ đến chuyến này ý đồ đến, tâm một hoành, thử mở miệng hỏi “Thập tam đệ gần nhất dùng được như thế nào? Nếu là dùng quán, Hoàng Thượng còn sẽ khác ban.”

“Tú tấu, thần đệ không đàm đương nỗi —— không đàm đương nỗi.” Duẫn Tường biết được Đế hậu chi gian tình ý, không nghi ngờ có hấn, từ

gối đầu bên lấy ra bình sứ, cảm thán nói “Khụ khụ —— nếu không phải tú ca ban Kim Đan, thần đệ có lẽ càng chịu đựng không nổi.”

Tề Lạc thân mình một cái lảo đảo, Tử Anh vội đỡ lấy, thấy nàng sắc mặt không tốt, quan tâm hỏi “Nương nương ——”

“Thập tam đệ nghe ta một câu khuyên, này đan dược là hại người ngoạn ý nhi, vạn không thể dùng.” Tề Lạc đẩy ra Tử Anh, tiến lên hai bước, ở mọi người kinh ngạc trung, đoạt quá dược bình, mở ra đem bên trong sờ thùa hai ba viên phiếm nhàn nhạt kim sắc thuốc viên ngã vào trong lòng bàn tay, cắn chặt hàm răng cắn, ném xuống đất, không giải hận dãm hai hạ.

“Tú tẩu, tú tẩu ——” Duẫn Tường giật mình nhìn Tề Lạc, không biết đây là có chuyện gì, nhẹ giọng nói “Ngài đây là?”

“Thập tam đệ, này đó Kim Đan là tinh luyện mà thành, bên trong thành phần thực phúc tạp.” Tề Lạc không thể nhiều lời, mơ hồ công đạo hai câu, cuối cùng mở miệng nói “Ta là vì thập tam đệ hảo, đan dược không thể lại dùng, thập tam đệ muốn đúng hạn dùng thái y khai đến phương thuốc, phối hợp dược thiện, tuy rằng thấy hiệu quả chậm một chút, nhưng dùng khỏi hẳn ngày ấy.”

Tề Lạc lòng nóng như lửa đốt, không thể lại trì hoãn công phu, nhưng Duẫn Tường dưỡng bệnh hoàn cảnh, cũng làm nàng lo lắng, hướng triệu giai thị vội vàng công đạo hai câu thông gió tầm quan trọng, cuối cùng nói “Thập tam đệ, Hoàng Thượng đối với ngươi là thiệt tình thực lòng, nhưng cố tình bị người che mắt, ngươi hảo sinh tinh dưỡng, ta muốn chạy về Viên Minh Viên, đi cùng Hoàng Thượng nói rõ lí lẽ.”

Triệu giai thị cùng Duẫn Tường cho nhau nhìn liếc mắt một cái công phu, Tề Lạc đã một trận gió thổi qua giống nhau, rời đi nội trách, triệu giai thị muốn đưa tiễn, lại bị Duẫn Tường giữ chặt, thở dài nói “Ngươi là ngăn

không được tú tấu, tuy rằng không quá minh bạch hăn ý tú, chính là —— khụ khụ —— tú ca lần này chỉ sợ khổ sở.”

Tề Lạc lòng nóng như lửa đốt trở lại Viên Minh Viên, thăng đến Càn Chính Điện, nội thị thấy vẻ mặt buồn bực Hoàng Hậu, tiến lên ngăn trở nói “Nương nương, xin cho nô tài đi vào thông báo Hoàng Thượng, ngài trước hầu một hồi.”

“Hoàng Thượng ở triệu kiến đại thần?” Tề Lạc dừng lại bước chân, hít sâu một hơi, nếu là có chính sự lúc này đảo một không là hảo thời điểm, từ từ cũng không sao, nhưng nội thị một câu, hoàn toàn bậc lửa Tề Lạc hỏa khí.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 320

Hắn vừa mới nghe phía dưới nô tài nói lên, Hoàng Hậu từ di thân vương phủ trở về liền tiến đến Cần Chính Điện, xử trí đạo sĩ lúc sau, Đế hậu hai người đóng cửa điện, ai cũng không hiểu được rốt cuộc nói gì đó, tái kiến chính mình ngạch nương này phó mệt mỏi chật vật bộ dáng, hoảng lịch lại như thế nào sẽ yên tâm?

“Hoàng A Mã, ngài rốt cuộc là như thế nào tưởng?” Hoảng lịch nhẹ giọng lặp lại, đáy mắt chõ sâu trong xẹt qua một tia đối chính mình phụ thân bất mãn. Hắn từ đại hôn lúc sau, liền bắt đầu ở Dận Chân bày mưu đặt kế hạ đặt chân triều chính, một chút sự tình tự nhiên nhìn minh bạch, Ung Chính xử sự khắc nghiệt, mỗi cái yết kiến quan viên đều bị nơm nớp lo sợ, thời khắc cảnh giác, sợ ngay sau đó đã bị Dận Chân răn dạy, trích rót mõ miện lông công, thậm chí thân gia tánh mạng đều không được bảo toàn.

Hoảng lịch cùng Hoảng Mân bọn họ mấy cái bất đồng, hắn rốt cuộc ở Khang Hi những năm cuối khi bị Khang Hi tự mình giáo dưỡng quá, truyền thụ một ít đạo làm vua, nhìn quen Khang Hi triều khi khoan dung, lại nhìn thấy Ung Chính triều khi khắc nghiệt, làm hoảng lịch có khi cảm thấy chính mình hoàng mã pháp mới là chân chính thiên cổ minh chủ, mới là hắn là noi theo, Dận Chân quá mức tích cực vô tình.

Hắn rốt cuộc niên thiếu, che dấu cảm xúc thương nào cập được với quan trường lão bánh quẩy? Tự nhiên ở hắn bên người người mặc kệ là chân tình vẫn là giả ý, sôi nổi đón ý nói hùa hắn, hoảng lịch ở mọi người

trong mắt, là bước lên trữ vị lớn nhất đứng đầu, không biết từ khi nào khởi, kinh thành âm thầm truyền lưu Ung Chính ước số kế vị lời đồn đãi.

Hoằng lịch nghe nói sau, đầu tiên là sững sốt, nghĩ tới Tề Lạc dạy bảo, phái người bình ổn này đó lời đồn đãi, chính là tin đồn nhảm nhí chi gian, có chút lời nói liền dừng ở hắn trong lòng, Khang Hi lúc tuổi già có khác với mặt khác hoàng tôn coi trọng yêu thương, là hoằng lịch trong lòng thực đáng giá kiêu ngạo sự tình, đối với ước số vào chỗ lý trí thượng tuy rằng cảm thấy cũng không có thể tin, nhưng khôn khéo hoằng lịch biết, đây là khó được lợi thế, tự nhiên tin thượng ba phần.

Thấy Tề Lạc trong lúc ngủ mơ có chút bất an vặn vẹo thân mình, tron bóng trên trán che kín mồ hôi, trong miệng lẩm bẩm lẩm bẩm “Hoàng Thượng, chớ có ta, ngươi như vậy đãi ta?”

Hoằng lịch đem Tề Lạc đá văng ra chăn gấm cái hảo, trong mắt xet qua một mặt thương tiếc, nhẹ giọng nói “Ngạch nương, nhi tử sẽ không lại làm bất luận kẻ nào thương tổn ngài, ngay cả Hoàng A Mã cũng không được.”

Từ nay về sau mấy ngày, Tề Lạc liều mạng tưởng nên như thế nào điều trị Dận Chân thân thể trạng huống, nhưng lúc này cố tình đuổi kịp chính sự bận rộn nhất thời điểm, Ung Chính lại luôn luôn kinh nghiệm bản thân thân vì, chính là Tề Lạc tự mình đi Càn Chính Điện nhìn, lấy Dận Chân tính cách cũng sẽ không tha hạ những cái đó công vụ, chỉ là có lệ qua đi, ngược lại làm Tề Lạc hảo hảo đãi ở Bồng Lai phượng đài.

Tề Lạc lo lắng Dận Chân, lại nhó óm đau trên giường duẫn dạng, liên tiếp triệu kiến di thân vương phúc tấn, cùng nàng nói lên như thế nào hầu hạ bệnh nặng Duẫn Tường, vệ sinh, thông gió, người bệnh tâm thái này đó đều át không thể thiếu, chờ đến ai quá Ung Chính tám năm tháng năm, trong lịch sử di thân vương chết bệnh nhật tử, Tề Lạc nhịn không được

trường ra tay một hơi, theo sau thái y lại hồi bẩm di thân vương bệnh tình chuyển biến tốt đẹp, mới rốt cuộc yên tâm sự.

Một đoạn này thời gian lao tâm lao lực làm Tề Lạc cảm thấy thể xác và tinh thần cụm mệt, thân mình cũng phảng phất so dĩ vãng nhược thượng vài phần, sắc mặt cũng không có ngày xưa khỏe mạnh hồng nhuận, nhiều mây phần tái nhợt, trên người xuyên sườn xám cũng có chút tùng suy sụp, Tề Lạc nhéo chính mình bên hông sườn xám, trong lòng cũng cảm thán. Này giảm béo cũng là thực dễ dàng, như thế nào lúc trước liền như vậy khó khăn? Chậm chạp không đạt được mục tiêu.

“Nương nương, ngài nghỉ một lát đi, này đó thức ăn làm nô tỳ đưa đi hảo.” Tử Anh mặt lộ vẻ gánh,, mở miệng khuyên bảo, Tề Lạc lắc đầu, hướng ra phía ngoài đi đến, “Nếu ta không đi, Hoàng Thượng không hiểu được khi nào sẽ dùng bữa, lại mệt cũng đến đi này một chuyến.”

Tề Lạc này hai tháng xuống dưới, vì Dận Chân an bài mấy cái dược thiện đợt trị liệu, tận lực làm thân thể hắn thể chất khôi phục đến chưa dùng đan dược phía trước, nhìn xa xa có thể thấy được Càn Chính Điện, Tề Lạc, tâm tình rất là vui sướng, hôm nay là cuối cùng một lần đưa dược thiện lại đây.

Tuy rằng nàng biết được Dận Chân biệt nữu cá tính, cũng lý giải hắn đối giang sơn coi trọng, nhưng ai cũng không nghĩ luôn là nhìn thấy Dận Chân âm trầm sắc mặt, kia sẽ làm chính mình trên người áp lực đồ tăng, giống như chính mình phạm vào cái gì sai lầm giống nhau, kỳ thật còn không phải là càn quấy khuyên bảo hắn ăn những cái đó cơm canh, đặc biệt là hắn không thích thái sắc sao? Chính mình còn không phải là vì hắn hảo?

“Thật là hảo tâm trở thành lòng lang dạ thú, nếu là ngài nghe lời, cần gì phải ăn này đó bài độc dược thiện?” Tề Lạc bĩu môi, đáy mắt lại toát ra

yên tâm ý cười, dẫn theo hộp đồ ăn tay càng có lực thượng vài phần, làm bầm lầu bầu nhẹ giọng nói “Qua hôm nay, muốn cho ta tới, còn không hầu hạ ngài đâu.”

Vừa mới bò lên trên Càn Chính Điện bậc thang, liền nghe thấy bên trong truyền đến Dận Chân tức giận mắng thanh “Trẫm nói qua, sau lại viết thơ châm biếm phản thư người, trẫm diệt này chín tộc, huynh là truyền xem người, trẫm cũng quyết không khinh tha.”

Tè Lạc dừng lại bước chân, trong đầu đột nhiên một cái danh từ toát ra tới “Văn tự ngục” Ung Chính triều khi, văn tự ngục là Trung Quốc cổ đại các đời lịch đại liên lụy nhiều nhất, cũng là nhất khắc nghiệt một cái thời kỳ.

Trong lịch sử Ung Chính cầm quyền gần mười ba năm, lại có gần 50 khởi văn tự ngục. Trong lòng có chút do dự, có phải hay không hắn là khuyên thượng một khuyen? Tuy rằng những cái đó văn nhân viết thư, cũng không thấy đến không có phản thanh phục minh tâm tư, chính là văn tự ngục liên lụy quá quảng, kỳ thật còn có rất nhiều vô tội người, huống chi văn tự ngục thịnh hành lúc sau, hoàn toàn ma không có người đọc sách khí tiết, đây mới là Tè Lạc nhất không nghĩ nhìn đến.

Lý Đức Toàn làm Tè Lạc đi Đông Noãn Các chờ, hắn chờ Dận Chân triệu kiến xong quần thần, liền sẽ bẩm báo. Tè Lạc gật gật đầu, vào Đông Noãn Các sau, đem hộp đồ ăn mở ra, đồ ăn bày biện thỏa đáng, ngồi ở một bên, tay nâng gương mặt, suy nghĩ pháp khuyên như thế nào nói Dận Chân mới hảo.

Trầm trọng tiếng bước chân ở bên ngoài vang lên, cung nga nội thị thỉnh an thanh lấn nhau pháp phỏng “Cấp Hoàng Thượng thỉnh an.” Dận Chân mặt mang không vui đi đến, nhàn nhạt thái sắc hương khí, làm hắn càng là nhíu nhíu mày, nàng có phải hay không cố ý lẩn lộn chính mình,

như thế nào luôn là tuyển chúa hắn không thích thái sắc đưa tới, còn không thể không cần, này càng là làm quân lâm thiên hạ Ung Chính bức mình.

Cung nữ bưng lên đồng bồn hâu hạ Dận Chân rửa tay lúc sau, Tề Lạc lại cùng dĩ vãng nhiệt tình bất đồng, thế nhưng đang ngắn người, Dận Chân ngồi ngay ngắn, cầm lấy chiếc đũa, hỏi “Ngươi này lại là làm sao vậy?”

Tề Lạc giương mắt nhìn lên, khẽ cắn môi trả lời “Hoàng Thượng, ta vừa mới ở đại điện ở ngoài, nghe được ngài ý chỉ, có phải hay không quá nghiêm khắc……” Dận Chân đem chiếc đũa chụp ở ngự án thượng, trong mắt lộ ra âm vụ, trên người lạnh lẽo tập người, lạnh lùng nói “Lại ngươi trong mắt, trẫm cũng là bạo quân sao? Vẫn là hoa mắt ù tai ngươi”

“Hoàng Thượng như thế nào là hoa mắt ù tai ngươi?” Tề Lạc đe sát vào Dận Chân, kéo hắn gân xanh một chút bạo khởi tay, mềm giọng nói “Ngươi đọc sách cũng là tốt, những cái đó văn nhân chỉ là nhất thời hồ đồ, có khi đối người đọc sách tới nói, hình không bằng khai thông, làm cho bọn họ nhìn thấy Hoàng Thượng thống trị ra tới thái bình thịnh thế, chẳng phải càng tốt.”

“Trẫm không muốn nghe, Hoàng Hậu, ngươi không hiểu triều chính, càng không hiểu loạn thần tắc tử là như thế nào chửi rửa Thái Tổ Thái Tông, trẫm tuyệt đối dung không dưới này đó.” Dận hi khống chế được lửa giận, Tề Lạc lại khuyên thượng hai câu, rốt cuộc chọc mao vốn là một khang lửa giận Dận Chân.

“Trẫm nói qua, hậu cung không được tham gia vào chính sự, chẳng lẽ ngươi liền không nghe thấy đi?” Dận hi bỗng nhiên đứng dậy, hung ác đối với Tề Lạc cả giận nói “Từ hôm nay trở đi, ngươi cũng không cần tới Càn Chính Điện, đỡ phải ngươi trường bản lĩnh, sinh bên tâm tư, hảo sinh cấp liên đai ở Bồng Lai phượng đài, nữ giới nữ tắc cũng cho trẫm đọc minh bạch.”

Tè Lạc rũ xuống mi mắt, liễm đi trong mắt thất vọng, cảm thấy ngực rất đau, tay phải che lại ngực, hung hăng cắn môi, hạo xỉ cơ hồ đem phiếm màu trắng môi giảo phá, ném đến mùi máu tươi. Cường đánh tinh thần, tận lực duy trì ngày thường đậm nhiên, ngồi xổm thân hành lễ “Thần thiếp tuân chỉ.”

Dận Chân ngo ngắn, sợ chính mình tâm sinh thương xót, ngay sau đó dời đi ánh mắt, cho nên cũng không có thấy Tè Lạc trắng bệch không thoái mái sắc mặt, xua tay nói “Ngươi trở về cho trẫm hảo hảo ngẫm lại, những lời này là ngươi phải nói sao?”

“Là.” Tè Lạc chậm rãi xoay người, bắt lấy ngực tay phải càng thêm, lúc này nàng môi sắc đã là phiếm xanh tím, dâng lên một thân mồ hôi, cắn đầu lưỡi, từng trận đau đớn duy trì thanh tĩnh.

Tháp giọng đậm nhiên nói “Hoàng Thượng, thần thiếp mang đến thức ăn, thỉnh ngài nhất định phải dùng, qua hôm nay, chính là ngài nhàn hạ hạ, thần thiếp cũng sẽ không lại đến Càn Chính Điện, đến nỗi văn tự ngực? Thần thiếp lại nhiều một câu miệng, chân chính lòng dạ thiên hạ, tự tin kiêu ngạo đế vương, là không e ngại người khác nghị luận, những cái đó thơ từ cũng chỉ có thể vỗ kẽ ngu dốt mà thôi.”

Hoãn một hơi, Tè Lạc lại lần nữa mở miệng “Ngài càng là cẩm, liền truyền càng hung, ngài có thể lắp kín người trong thiên hạ khẩu sao? Ngày xưa Võ Đế có thể ở lúc tuổi già cho phép Tư Mã Thiên sử ký, ngài cần gì phải đổi lương vai hè theo đuổi không bỏ, kia sẽ chỉ làm bọn họ cảm thấy chính mình là chính nghĩa, là phản thanh đấu sĩ, kỳ thật dân chúng sở cầu rất là đơn giản, ăn no mặc ấm, thái bình thịnh thế bọn họ liền thỏa mãn.”

Nói xong câu đó, Tè Lạc đi ra ngoài, dận hi chân muốn giữ chặt tay nàng cứng đờ ở giữa không trung, vừa mới Tè Lạc nghịch ánh nắng, thân

ảnh mơ hồ, lại tăng thêm mấy phần mờ ảo, trên người lộ ra chỉ có Bồ Tát mới có thể có kia phân trách trời thương dân, không đành lòng khinh nhòn.

Dận Chân vô lực ngồi trở lại ghế trên, lại lần nữa cầm lấy chiếc đũa, đem trên bàn đồ ăn một ngụm một ngụm ăn đến sạch sẽ, chua xót, vị như nhai sáp, nhưng lại ăn ăn lộ ra kia phần thật tình thực lòng, nắm chặt chiếc đũa, yên tĩnh Đông Noãn Các, truyền đến hắn như có như không thấp ninh: “Cuối cùng một lần sao? Trẫm như thế nào sẽ cho phép.....”

Tề Lạc cường đánh tinh thần trở lại Bồng Lai phong đài, nhiều ngày gầy mệt, vừa mới ở Càn Chính Điện cùng Dận Chân tranh chấp, làm nàng rốt cuộc ở cũng duy trì không được, vô lực yếu ớt ngã vào trên giường, Tần ma ma muốn đi gọi thái y, lại bị Tề Lạc ngăn lại “Ta nghỉ ngơi hai ngày liền sẽ hảo, không cần truyền thái y, đỡ phải làm Hoàng Thượng cùng Hoằng Môn bọn họ lo lắng, Hoàng Thượng hắn..... Có lẽ là để ý đi.”

Chương 612 kích động khúc nhạc dạo

Màn đêm buông xuống, trên bầu trời sao trời cũng phảng phát biết được nhân sự giống nhau, tuy là đầu hạ mùa, bỗn hắn là sáng ngời sao trời, lúc này cũng có vài phần ảm đạm không ánh sáng, trong trời đêm càng là dâng lên phảng phát sương khói giống nhau sương mù.

Bồng Lai phượng đài nội điện, lúc này chỉ có một con giá cắm nến thượng, nhảy lên tối tăm ánh nến, Tề Lạc lảng lặng nằm ở trên giường, trướng mành buông xuống với mà, bên ngoài thấu không tiến vào một tia ánh sáng, nàng tay phải che lại ngực, lăn qua lộn lại ngủ không yên ổn, vừa mới tình hình, hoặc là nói trước một thời gian bởi vì dùng đan dược cùng Dận Chân khắc khẩu, trong khoảng thời gian ngắn tất cả đều dũng mãnh vào trong đầu.

Ngực truyền đến nhè nhẹ đau đớn, đầu cũng hôn trầm trầm, một nhấm mắt là có thể nhìn thấy, Dận Chân vừa mới âm lãnh hung ác, trên người lộ ra cao cao tại thượng không thể mạo phạm hoàng giả uy thế, phảng phát Tè Lạc nếu là nói thêm câu nữa lời nói, là có thể huỷ bỏ nàng giống nhau.

Tè Lạc thấp giọng than nhẹ, nếu ngủ không được, nửa ngồi dậy, vén lên màn, tuy rằng ngoài điện tinh quang ảm đạm, nhưng vẫn là có nhàn nhạt ngân bạch thanh lãnh quang mang chiếu vào nhà, cúi đầu nhìn chưa bao giờ từng rời đi chính mình thủ đoạn Phật châu, tay trái ngón áp út thượng nhẫn kim cương, Tè Lạc khéo mắt có một viên nước mắt lăn quá, thong thả chớp chớp hai mắt, tay phải đặt ở nhẫn thượng, nhẫn kim cương hướng về phía trước di, lại bị xông ra ngón tay khớp xương ngăn trở, không phải hoàn toàn trích không xong, mà là Tè Lạc ở trong lòng chổ sâu trong vẫn là luyến tiếc.

“Dận chẩn, ta tự cấp ngươi cuối cùng một lần cơ hội, nếu là ta đọc thông nữ giới nữ tắc, còn không có nhìn thấy ngươi bóng người, ta đây sẽ trở thành nhất hiền huệ rộng lượng Hoàng Hậu, không bao giờ sẽ như hôm nay như vậy vô lễ.” Thẳng đến sắc trời đem minh là lúc, Tè Lạc mới nặng nề ngủ.

Hôm sau, Tè Lạc thân thể càng thêm suy yếu, tuy rằng miến cưỡng đứng dậy, làm bộ cùng ngày xưa giống nhau, nhưng bình thường điểm như đào hoa sắc mặt hiện giờ tái nhợt, kiều nộn môi đỏ, cũng phiếm nhàn nhạt xanh tím, tinh lượng có thần hai tròng mắt, lộ ra nước lặng giống nhau yên tĩnh, ôm đau bệnh tật không có gì tinh thần lệch qua trên giường.

“Nương nương, bếp hạ làm kiều mới dạng điểm tâm, ngài nếm thử?” Tử Anh bưng một cái khay, mặt trên bày bốn dạng tạo hình tinh xảo điểm tâm, Tè Lạc ánh mắt cũng không có từ trong tay nữ giới thượng dời đi, đạm nhiên nói “Phóng đi.”

“Ngài như vậy không yêu quý thân mình, làm nô tỳ trong lòng thực sự khó an.” Tử Anh trong thanh âm mang theo khóc nức nở, thỉnh thích một tiếng quỳ gối Tè Lạc trước mặt, nức nở mở miệng “Nương nương, nô tỳ từ nhỏ hầu hạ ngài, lại đai sóng gió cũng gặp qua trải qua quá, nhưng cho tới bây giờ chưa thấy được ngài như thế, sáng nay đứng dậy, ngài liền nóng lên, lại cố tình không cho truyền thái y, gần nhất một đoạn nhật tử, ngài lại vì Hoàng Thượng, vì di thân vương lo lắng cố sức, làm băng sắt thân mình cũng chịu đựng không nổi. Ngài chính là không vì chính mình tưởng, cũng muốn vì a ca các công chúa ngẫm lại, còn có hứng thú xa công cùng phu nhân, bọn họ nhìn thấy ngài như vậy, sẽ lo lắng.”

“Tử Anh, ngươi không rõ.” Tè Lạc soạn khẩn nữ giới, nhẹ nhàng mở miệng: “Quá mấy ngày ta là có thể nghĩ thông suốt, ta thật sự không có việc gì, truyền thái y quá mức làm ra vẻ?”

“Nương nương……” Tè Lạc đánh gãy Tử Anh lại dục mở miệng nói, đầu cũng chưa nâng “Ngươi đi xuống, thân thể của ta tự nhiên minh bạch, những cái đó y thư không phải bạch xem, qua đã nhiều ngày thì tốt rồi.”

Tử Anh sát sát nước mắt, biết được Tè Lạc nói một không hai tính tình, chỉ có thể đứng dậy lui ra ngoài; bên ngoài chính đạo bước Tần ma ma, đem Tử Anh kéo đến một bên nhoi, nhìn thoáng qua nội điện, khinh thân hỏi “Hoàng Hậu nương nương vẫn là không chịu dùng điểm tâm? Ngươi xem trạng huống như thế nào?”

“Ma ma. Ta đã tận lực.” Tử Anh nhịn hồi lâu nước mắt lăn xuống, cắn một chút môi, thấp khóc “Chưa từng gặp qua nương nương như thế thương tâm, vô thanh vô túc, chính là cầm nữ giới đang xem, khác phảng phất cái gì đều nhập không được mắt, ta nhìn nương nương trạng huống chỉ sợ không được tốt, sáng nay ma ma cũng không phải không nhìn thấy, vừa mới ta khẽ chạm một chút nương nương tay, tuy rằng không buổi sáng

nóng lên như vậy nghiêm trọng, nhưng cũng so ngày thường nhiệt thượng một ít.”

Nghe thấy bên trong ẩn ẩn truyền đến ho khan thanh, Tần ma ma càng là nóng lòng, “Hôm qua Hoàng Thượng rốt cuộc cùng nương nương nói gì đó? Dẫn tới nương nương như thế? Người không phải cùng đi Càn Chính Điện sao? Chẳng lẽ một chút tiếng gió cũng chưa nghe thấy? Nếu là biết được duyên pháp, cũng hảo khuyên thượng một khuyên.”

“Ma ma, ta..... Hôm qua nương nương cũng không có làm ta tại bên người.” Tử Anh cũng vẻ mặt hối hận, dùng lụa khăn xoa nước mắt, “Liền ở bên ngoài ẩn ẩn nghe thấy Hoàng Thượng làm nương nương không cần tới Càn Chính Điện..... Đọc một lượt nữ giới gì đó..... Đến nỗi kỹ càng tỉ mỉ nói, liền không có nghe rõ.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 321

“Ngạch nương, nhi tử sai rồi, ngươi chớ có sinh khí, nhi tử không phải...” Hoảng lịch nghe thấy tề Lạc lạnh nhạt lời nói, nôn nóng không thôi, quỳ bò hai bước, ôm lấy tề Lạc chân, “Ngạch nương, ngài không cần không để ý tới nhi tử.”

Tề Lạc đây ra hoảng lịch, bỗng nhiên đứng dậy, thân mình lay động hai hạ, nhìn thoáng qua bên ngoài, lúc này vốn dĩ sáng sửa sau giờ ngọ, đột nhiên mây đen dày đặc, nồng đậm đám mây phảng phát từ bầu trời thảng áp xuống tới, hơi lạnh tê phong chậm rãi biến đổi, Tề Lạc hít sâu một hơi, lấy quá quần áo giá thượng áo choàng, hướng ra phía ngoài đi đến, lưu lại một câu “Ngươi theo ta tới.”

Hoảng lịch đứng dậy, khẽ vuốt một chút gương mặt, hắn biết Tề Lạc tay kính nhi hắn là có hồng ân, nhưng cũng không rảnh lo này đó, theo chính mình ngạch nương di động bước chân.

Dận Chân lúc này vừa mới đuổi tới Bồng Lai phượng đài, nhìn thấy nổi giận dùng dùng Tề Lạc cùng đi theo nàng phía sau trên mặt có rõ ràng dấu bàn tay hoảng lịch, không tự giác trốn đến cây cột mặt sau, nhìn bọn họ đi xa bóng dáng, đáy mắt xẹt qua một mạt trầm tư, nhìn phương hướng là muốn đi phụng trước điện, bọn họ đi kia làm cái gì?

Lòng hiếu kỳ khởi, Dận Chân lặng yên không một tiếng động đi theo bọn họ phía sau, Tề Lạc đi tới Viên Minh Viên trung phụng trước điện, nơi

này thờ phụng Ái Tân Giác La tổ tông linh bài. Bởi vì Ung Chính không có ở tại Tử Cấm Thành, trọng đại hiến tế khi mới trở về Thái Miếu, ngày thường cũng đều ở bồng trước điện tế bái tổ tông.

Trông coi bồng trước điện cung nữ nội thị nhìn thấy Hoàng Hậu nương nương giá lâm, cúi người hành lễ “Cấp Hoàng Hậu nương nương thỉnh an, cấp Ngũ a ca thỉnh an.”

“Bốn cung muôn vào điện thấp hương bái tế, các ngươi không cần tại bên người hầu hạ.” Tè Lạc dần đầu mở miệng, hoảng lịch ở đầu rói răm, kia cũng là con trai của nàng, không có khả năng một chút mặt mũi đều không cho hắn lưu, hơn nữa nếu là hôm nay chỉ lời nói lan truyền đi ra ngoài, không nói có thể hay không bị có tâm người lợi dụng, chính là đối với Ung Chính bí mật lập trù tới nói cũng là bất lợi.

“Tra.” Hai gã nội thị đẩy ra dày nặng cửa điện, hoảng tóm tắt trước tiếp nhận ánh nến, bời Tè Lạc đi vào bồng trước điện, hai cánh cửa một lần nữa đóng, Dận Chân theo sau đuổi tới, dùng ánh mắt quát bảo ngưng lại nội thi cung nữ thỉnh an, lắng lặng đứng thẳng ở bên cạnh cửa, nghỉ chân lắng nghe, hắn cũng muôn biết, Tè Lạc đến tột cùng sẽ đối hoảng lịch nói cái gì đó, sẽ là oán giận chính mình đối nàng quát lớn, vẫn là sẽ.....

Nhé nhàng lắc đầu, Dận Chân đáy mắt hiện lên một tia hiếu ra, Tè Lạc chẳng sợ tái sinh khí, cũng sẽ không hướng mấy đứa con trai oán giận, nàng chỉ là sẽ yên lặng đặt ở đáy lòng, bất đồng bất luận kẻ nào nói lên, Dận Chân vừa mới nhìn thấy Tè Lạc ôm yếu, đáy mắt có vài phần chua xót, chờ đến nghe thấy Tè Lạc dạy con lúc sau, vậy không phải chua xót có thể che dấu.

Tè Lạc tự mình bậc lửa bồng trước trong điện ngọn nến, nhẹ nhàng nói “Hoảng lịch, ngươi cho ta quỳ xuống.”

Hoằng lịch nghe lời thăng tấp quỳ gối linh bài trước hoàng bố đệm hương bồ thượng, ngẩng đầu nhìn liệt tổ liệt tông linh bài, cùng với giắt bọn họ bức họa, ở Khang Hi trên bức họa, dừng lại ánh mắt.

Tề Lạc thấy giữa lưng trung âm đậm, đến tột cùng là lịch sử nguyên do? Vẫn là cá tính thượng hoằng lịch nhất giống Khang Hi? Hoặc là nói là Khang Hi để vương nhân cách mị lực quá cường? Hoằng lịch khi còn nhỏ cũng không phải như thế, như thế nào tuổi tác trưởng thành, tâm chí sọ cũng lớn, ước số kế vị là Tề Lạc nhất thống hận một loại cách nói, kia không chỉ có là đối Ung Chính vũ nhục, càng là đối Khang Hi lúc tuổi già rút kinh nghiệm xương máu, ở các cụ năng lực hoàng tử trúng tuyển chọn nhất thích hợp Dận Chân kế vị vũ nhục.

“Hoằng lịch, lúc trước ở người Hoàng A Mã linh cữu phía trước, Trí Viễn Công vì người Hoàng A Mã nhất sủng tín thần tử, nói ra tiên hoàng chưa hết chi ngôn, người cũng ở đây, những lời này đó chẳng lẽ người cũng chưa nghe đi vào?”

“Nhi tử..... Nhi tử ghi nhớ trong lòng, không có quên.” Hoằng lịch đem tầm mắt chuyển qua vẻ mặt đoan trang nghiêm túc đứng ở bàn thờ phía trước Tề Lạc trên người, lúc này bệnh ưởng ưởng biếu tình cũng nhiên không thấy, trong mắt đen nhánh phảng phất lốc xoáy giống nhau, có thể đem chính mình lực chú ý tất cả đều hấp dẫn đi vào.

“Ông ngoại nói qua, hoàng mã pháp mệnh Hoàng A Mã kế hoàng đế vị, là bởi vì hắn tính tình kiên cường mà không thể đoạt ý chí, là nhất thích hợp chấp chưởng giang sơn xã tắc người.”

Tề Lạc rũ xuống mi mắt, tay phải chỉ vào Khang Hi bức họa, trầm giọng hỏi “Làm trò người hoàng mã pháp mặt, cùng ngạch nương nói rõ ràng, ước số kế vị rõ cuộc là cái nào hồn trưởng người nói? Loại này hoang đường nói, hoằng lịch, người cũng sẽ tin tưởng? Ngạch nương cùng

ngươi cữu cữu bạch bạch dạy ngươi một hồi, thế nhưng lỗ tai mềm, chỉ có thể nghe được đi vào lời hay, một chút sức phán đoán đều không có? Người như vậy thật là làm ta thất vọng.”

“Ngạch nương, nhi tử đã sai người bình ổn đồn đãi, ngài chớ có lo lắng.” Hoằng lịch có vài phần khẩn trương, Tề Lạc hờ lạnh nói, “Lo lắng? Ta sẽ vì này đó lo lắng? Hoằng lịch, ta minh bạch nói cho ngươi, tuy rằng ta là Khang Hi 43 năm gả cho ngươi Hoàng A Mã, chính là ta đã sớm..... Đã sớm đổi hăn tâm sinh kính ý, lại bồi hăn đi qua huyết vũ tinh phong đoạt đích năm tháng, chính mắt nhìn thấy ngươi Hoàng A Mã ản nhẫn, nội liễm, vì triều chính lo lắng, hao hết tâm tư kiêm cùu tế lương hướng, này đó ta đều là tận mắt nhìn thấy, tiên hoàng tự nhiên cũng nhìn ở trong mắt, mới có thể cuối cùng lập hạ di chiếu truyền ngôi.”

Hoằng lịch yên lặng không tiếng động, Tề Lạc nhìn hăn một cái, vẫn là đến từ cẩn bản thượng đá kích đến hăn kia bành trướng cảm giác về sự ưu việt mới được, hít sâu một hơi nói tiếp “Nếu nói tiên hoàng lúc tuổi già sủng ái nhất hoàng tôn, trừ bỏ hiện giờ lý thân vương ở ngoài, ở vô người khác, này đó ta tổng không có nói sai đâu.”

“Là, Hoàng A Mã rất là yêu thương hoằng tích.” Hoằng lịch điểm này là biết đến nhất rõ ràng, hoằng tích lúc trước là hoàng tôn trung đệ nhất đặc ý người, hăn vô pháp phủ nhận.

“Vậy ngươi chẳng lẽ không biết, ngươi vì sao bị tiên hoàng coi trọng? Lúc trước ngươi cũng chỉ là trẻ con, tiên hoàng vì sao cố tình coi trọng ngươi?” Hoằng lịch ngẩng đầu nhìn Tề Lạc, đáy mắt cũng có tiếp tục nghi hoặc, đồn đãi nói là bởi vì hăn sinh ra canh giờ hảo, mang theo một hồi đại thắng, sinh thần bát tự cũng là phú quý đến cực điểm, nhẹ giọng cực đại “Ngạch nương, hoằng lịch cũng thực tranh đua.”

“Ta cũng không phủ nhận điểm này, hoằng lịch, ngươi thực nỗ lực, thiên phú cũng không tồi, nhưng nếu là ngươi không phải ung thân vương chi tử, tiên hoàng sẽ chú ý tới ngươi sao? Hắn chính là có hơn một trăm hoàng tôn, ở mộc lan bāi săn, ngươi đại làm nổi bật, cố nhiên có ngươi tài học, nhưng nếu ngươi không phải ung thân vương chi tử, ngươi làm sao có thể đi mộc lan bāi săn?”

Tề Lạc rơi xuống đất có thanh lời nói, hung hăng đánh hoằng lịch tâm, lúc này hắn trong mắt cũng chớp động nước mắt, thấp giọng nói: “Ngạch nương, nhi tử sai rồi, nhi tử chỉ là cảm thấy Hoàng A Mã quá mức khắc nghiệt, cũng không phải không hiểu thuận hắn, cũng không tin ước số kế vị sự tình.”

“Khắc nghiệt? Khắc nghiệt thiếu tình cảm?” Tề Lạc đổi đổi sắc mặt, đôi bàn tay trắng như phấn năm chật thực khẩn, mở miệng nói, “Hoằng lịch, ta cho rằng ngươi đại hôn lúc sau, vì vào triều vì Hoàng Thượng ban sai, sẽ minh bạch chút. Không nghĩ tới ngươi thế nhưng chỉ chỉ cần nhìn đến này một mặt, ngươi chẳng lẽ không rõ, tạo thành này hết thảy nguyên do? Hoàng Thượng tính tình là mỏng lạnh một ít, nếu là bằng không, xử trí như thế nào tiên hoàng quá mức phóng túng quan trường? Nếu là không khắc nghiệt, lại như thế nào truy hồi Hộ Bộ thiếu hụt bạc?”

Hơi làm tạm dừng, Tề Lạc hoãn khẩu khí, mới nói tiếp: “Nói đến thiếu tình cảm? Hoàng Thượng đối cái nào người thiếu tình cảm? Chẳng lẽ ngươi không nhìn thấy ngươi ông ngoại tiểu cữu cữu ân sủng, không nhìn thấy hiền thần trương đình ngọc mã tè ân sủng? Còn có chính là thi hành tân chính, bị tiểu nhân buộc tội Lý vệ, điền văn kính, ngạc ngươi thái tử từ những người này, Hoàng Thượng cái nào không phải ân sủng có thêm, che chở đầy đủ, thậm chí nói ra, ‘ chỉ cần các ngươi không phụ trẫm, trẫm quyết không tương phụ ’ chi ngôn, chẳng lẽ ngươi đều nhìn không thấy?”

“Mà ngươi vẫn luôn kính trọng tiên hoàng, biết rõ ngươi ông ngoại là vì đại thanh chịu công kích, lại chỉ có thể dùng ân thưởng ngự tú chi bồi thường.” Tè Lạc che lại ngực, hoảng lịch trong lòng nôn nóng, muốn nâng lại không dám di động mảy may, khéo mắt nước mắt lăn quá, “Ngạch nương, là nhi tử bất hiếu, làm ngài thương tâm, Hoàng A Mã là anh minh chi quân.”

“Anh minh không anh minh, ta một cái nội cung phụ nhân như thế nào có thể nói hảo?” Tè Lạc tay vịn bàn thờ, trên mặt trắng bệch, trên trán cũng thấy mồ hôi, thở hổn hển hai khẩu khí thô, vô lực nói “Ngạch nương cũng không có nói ngươi hoàng pháp mã không phải minh chủ, bình tam phiên từ từ ngươi cũng là hắn là kính nể, nhưng ngươi hoàng pháp mã lúc tuổi già, lại... Lại rất là thất sách, một lòng theo đuổi thiên cổ nhất đế thanh danh, thành tựu Khang Hi thịnh thế, biết rõ quan trường tham ô thành phần, lại vô lực chỉnh đốn, cho nên mới ở 24 danh hoàng tử trung chọn trung quả cảm cứng cỏi ung thân vương.”

“Là, ngài nói rất đúng, xác thật chỉ có Hoàng A Mã nhất thích hợp.” Hoảng lịch lúc này đã hiểu được, Tè Lạc nói qua nói, từng câu nảy lên trong lòng, khiến cho khô nóng khinh cuồng tâm dần dần bình tĩnh trở lại, hắn cũng không phải kẻ ngu dốt, chịu Tè Lạc Tè Giác ảnh hưởng rất lớn, vừa mới làm việc liền đi Hộ Bộ tra xét tư liệu, tự nhiên biết Ung Chính rốt cuộc đều làm cái gì, chỉ là sau lại... Sau lại đã bị Dận Chân nghiêm khắc răn dạy chọc đến tâm sinh oán giận, hơn nữa bên người người xúi giục, mới có thể như thế.

“Ngạch nương, nhi tử sai rồi.” Hoảng lịch dùng ống tay áo sát sát nước mắt, Tè Lạc chịu đựng đau đớn, nếu muốn giáo huấn hoảng lịch, liền phải đem hắn hoàn toàn đến lộng thanh tịnh, tịnh hắn lại đầu ngất đi, “Ngươi Hoàng A Mã từ đăng cơ về sau, mỗi ngày chỉ ngủ ba cái canh giờ, chính vụ bận rộn khi, thậm chí suốt đêm phê tấu chương không hợp mắt, so du

ngoạn thường cảnh còn nhiều, hắn hoàn toàn đương được với nhất cần cù hoàng đế, hoàng lịch, nếu ngươi có tâm đế vị, điểm này nhất định không cần quên, ngươi Hoàng A Mã sắp sửa cho ngươi lưu lại cái phong phú của cải, mà tiên hoàng cho ngươi Hoàng A Mã chỉ để lại 400 vạn lượng bạc...”

Tề Lạc mãnh liệt ho khan lên, khiến cho sắc mặt ngược lại đỏ ửng thường một ít, nhưng thật là bệnh trạng đỏ ửng, làm người nhìn kinh hãi, “Ngạch nương, ngài không cần nói nữa, nhi tử biết sai, biết sai.” Hoằng lịch nức nở, cắn chặt môi, trong lòng hổ thẹn không thôi.

Tề Lạc thong thả hướng bỗng trước ngoài điện đi đến, đẩy ra cửa điện, không có quay đầu lại, “Ái Tân Giác La hoàng lịch, ngươi tại đây quy thường hai cái canh giờ, nếu là ngươi lại nói ra vừa mới nói, ngạch nương coi như không sinh quá ngươi đứa con trai này.”

Nhin thấy bên ngoài Dận Chân, Tề Lạc ngân ra một chút, cúi đầu ổn định thân hình, quy quy củ củ hành lý, cung kính đậm nhiên không có một tia nhân khí nói “Thần thiếp khẩu thỉnh Hoàng Thượng kim an.”

Chương 615 dọn tiến tắm điện

Dận Chân đôi tay ở long bào nắm chặt thành quyền, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm chấp nhất ngồi xổm thân hành lễ Tề Lạc, trong lòng rất là nín thở, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến nàng vừa mới ở phụng trước điện giáo dục hoằng lịch nói, rồi lại cảm thấy ấm dào dạt, đặc biệt là câu kia rất sớm phía trước liền tâm sinh kính ý, dẫn tới Dận Chân nhớ tới chưa thành hôn khi cùng Tề Lạc vài lần tương ngộ.

“Đứng lên đi, trẫm...” Dận Chân nhìn Tề Lạc sắc mặt cũng không tốt, duỗi tay đỡ lấy nàng cánh tay, từ ống tay áo trung có thể nhận thấy được bất đồng ngày xưa nhiệt độ, đáy mắt quan tâm chợt lóe mà qua, có chút vết chai mỏng bàn tay to muôn phóng tới cái trán của nàng, Tề Lạc nghiêng

người tránh thoát, thậm chí nhẹ ném ra Dận Chân nâng, cúi đầu bình đạm vô thường nói “Hoàng Thượng, này không hợp quy củ, thần thiếp hiện tại đã là nghĩ thông suốt, muốn đến thiên cổ truyền tụng Trưởng Tôn hoàng hậu một phân phong vận, trước kia đủ loại tùy hứng, nơi nào là Hoàng Thượng ngài rộng lượng không so đo, từ nay về sau thần thiếp vạn sẽ không như thế.”

“Ngươi... Ngươi khi nào như vậy nghe lời?” Dận Chân nhìn thấy nàng ngày xưa linh động đôi mắt như giếng cạn giống nhau, phảng phất một quyền đậm ở hắn ngực, đặc biệt là nhìn kỹ Tè Lạc sắc mặt, tuy rằng cung kính rũ đầu, nhưng bệnh ưởng ưởng bộ dáng, làm Dận Chân cũng bất chấp sinh khí, chỉ còn lại đau lòng lo lắng.

“Ngươi đây là phải về Bồng Lai phượng đài?” Tè Lạc nhẹ nhàng ừ một tiếng, nàng cảm thấy tóc trầm, toàn thân một tia sức lực đều dùng không ra, nếu không phải ở Dận Chân trước mặt, nàng chỉ sợ đã sớm dựa vào người khác mới có thể đứng thẳng, gắt gao cắn môi, nhẹ nhàng nói “Thần thiếp không trì hoãn Hoàng Thượng đi phụng trước điện, thần thiếp sẽ an tĩnh bốn phận mãi ở Bồng Lai phượng đài, tinh đọc nữ giới nữ túc, thỉnh Hoàng Thượng yên tâm.”

Lại lần nữa cúi người hành lễ, Tè Lạc phảng phất không có nhìn thấy Dận Chân biến thành màu đen sắc mặt, nhẹ nhàng bước chân, thẳng thắn vòng eo, âm thầm cấp chính mình khuyên khích, như thế nào đều không thể ở trước mặt hắn cúi đầu, chính mình cũng không có nói sai, văn tự ngực, xác thật ma diệt người đọc sách ngạo cốt, tuy rằng bọn họ tâm cơ cũng không thuần, nhưng đáy lòng cũng có cái thanh âm, ở nhỏ giọng vì Ung Chính biện hộ, thời đại cực hạn tính, ngươi không thể trông cậy vào một cái dân tộc thiểu số thống trị phong kiến để vương minh bạch này đó, nếu ngươi không phải xuyên qua vừa miệng mà đến, có lẽ cũng sẽ không hiểu.

Dận Chân nghe thấy Tè Lạc nói tinh đọc nữ giới nữ tặc, đầy ngập hối ý rốt cuộc áp chế không được, hắn như thế nào sẽ muôn rộng lượng cưng nhắc Hoàng Hậu? Đột nhiên một ý niệm hiện lên, nếu là lúc này không có lưu lại Tè Lạc, chỉ sợ nàng liền thật sự sẽ rời xa, nghe thấy Lý Đức Toàn dẫn theo giò tre tiểu cầu phát ra ô ô thanh, bỗng nhiên xoay người, phân phó nói: “Chuẩn bị ngự liễn.”

Lý Đức Toàn lên tiếng, Dận Chân bước nhanh đuổi theo Tè Lạc, từ sau lưng ôm lấy nàng, ở nàng bên tai thấp nín nói “Tè Lạc, ngươi mơ tưởng tránh thoát trãm…… Lúc ấy là khí lời nói, Trưởng Tôn hoàng hậu cũng không thích hợp trãm.”

Không màng Tè Lạc giãy giụa, chính là chặn ngang bế lên nàng, Tè Lạc đầy bụng ủy khuất, cũng không hướng trước kia như vậy, mà là liều mạng đá chân, đá mắt nước mắt trong suốt lăn lộn chảy xuôi ra, ám ách tiếng nói “Buông ra…… Buông ra…… Thần thiếp phải đi về đọc nữ giới nữ tặc, phải đi về…… Đọc nữ giới……”

Mỗi nói một tiếng nữ giới nữ tặc, Dận Chân tâm liền không khỏi đau thương một phần, tuy rằng khi đó nữ tử tất đọc thư tịch, nhưng hắn lại cố tình không nghĩ làm Tè Lạc đọc đến thông hiểu, thậm chí xem đều không xem tốt nhất, tùy ý Tè Lạc nắm tay dừng ở trên người, nhẹ giọng nói “Hoàng Hậu, trãm sẽ không lại nói ngày ấy nói.”

“Hoàng Thượng, ngự liễn đã chuẩn bị thỏa đáng.” Lý Đức Toàn rất xa cúi đầu hồi bẩm, Dận Chân ôm Tè Lạc ngồi trên ngự liễn, mở miệng phân phó “Hồi Càn Chính Điện.”

Bên ngoài người lên tiếng, nhẹ nhàng nâng lên ngự liễn, Lý toàn đức cũng không có đuổi kịp, mà là đem bỗng trước ngoài điện nội thị cung nữ tụ tập ở một chỗ, ngữ khí nghiêm khắc nói “Các ngươi đều đã là trong cung lão nhân, ta cũng liền không nhiều lăm ngon, chỉ cần minh bạch trong

cung quy củ, biết được các chủ tử tâm ý, liền sẽ không phạm sai lầm, có phải hay không cái này lý? Hôm nay việc...”

“Nô tài cái gì cũng chưa nhìn thấy” nội thị cung nữ liên tục đáp, sự tình quan Đế hậu bọn họ lại làm sao dám vọng nghe? Lý toàn đức vừa lòng gật đầu, mở miệng nói “Các ngươi ở phụng trước điện cũng là không dễ, Hoàng Hậu nương nương liên các ngươi vất vả, thêm thường các ngươi mỗi người năm lượng bạc.”

“Tạ Hoàng Hậu nương nương ân điển.” Mọi người hướng về ngự liễn đi xa phuong hướng dập đầu, Lý toàn đức mới yên tâm rời đi, tuy rằng Hoàng Hậu đem ở Viên Minh Viên hầu hạ cung nữ nội thị đều dạy dỗ một lần, nhưng khó tránh khỏi có người ám sinh tâm tư, vẫn là sớm làm an bài hảo, âm thầm tính tính nhân số, Lý toàn đức trong lòng cười khổ, này bút thường bạc phải chính mình ra, cũng may cũng không nhiều, cũng gánh nặng đến khởi, chỉ là cầu Hoàng Thượng Hoàng Hậu không cần lại lăn lộn, buổi trưa khi, Hoàng Thượng biết Hoàng Hậu không có khiển người tới đưa cơm trưa, kia trên người tức giận, Lý toàn đức ngẫm lại còn cảm thấy kinh hãi.

Ngự liễn nội, Tè Lạc thấy chỉ là Dận Chân một cái, càng là không chõ nào cố kỵ, liều mạng tránh thoát, nhưng lại bị Dận Chân càng ủng càng chặt, nam nữ lực lượng sai biệt lúc này hiển hiện ra, hơn nữa Tè Lạc suy yếu thân mình, như thế nào có thể ngạnh kháng đến quá Dận Chân?

“Hoàng Thượng, ngài rốt cuộc muốn thần thiếp như thế nào? Ngài như thế nào mới có thể vừa lòng?” Dận Chân thay đổi nháy mắt lại, nhẹ giọng nói “Tè Lạc, trẫm cũng không rõ ràng lắm, chỉ là biết được vô luận như thế nào, trẫm đều sẽ không buông tay, tuyệt không sẽ buông tay.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 322

“Nhi tử trưởng thành, sẽ không lại như thế.” Tề Lạc cùng hoằng lịch nói
nói mấy câu, liền nhìn đến hắn phúc tấn mang theo trắc phúc tấn khanh
khách tiến vào thỉnh an, thực kháp một chút hoằng lịch tay, cười như
không cười nói “Hoằng lịch, ngươi nhưng thật ra thật là trưởng bản lĩnh,
lúc này mới mấy năm quang cảnh, ngươi cấp ngạch nương làm ra tới nhiều
như vậy nữ nhân, ngươi thật đúng là trưởng thành.”

“Ngạch nương, nhi tử đau đầu.” Hoằng lịch nhắm mắt lại, âm thầm oán
trách này đó nữ nhân một chút ánh mắt đều không có, như thế nào có tình
lúc này tới thỉnh an, hắn lại đã quên, này đó nữ nhân chính là trong lòng
minh bạch thực, ở trong lòng hắn, Hoàng Hậu nương nương đó là quan
trọng nhất người, như thế nào cũng đến cấp Hoàng Hậu nương nương lưu
lại cái ân tượng tốt mới được.

Chương 617 một hồi động đất

Ung Chính tám năm tám tháng, đã nhiều ngày mặt trời chói chang nhô
lên cao, so với năm rồi tới phá lệ nóng bức. Dận Chân cùng Tề Lạc giống
nhau, cũng là chịu không nổi nhiệt, ở Tề Lạc an bài hạ, ướp lạnh trái cây
bày biện ở hắn trước mắt, Cần Chính Điện bức màn, bình phong chọn thêm
dùng màu xanh băng, ở thị giác thượng, làm gần nhất bận về việc chính sự
Dận Chân cảm thấy mát mẻ một ít.

Tuy rằng Tề Lạc sớm có an bài, nhưng Dận Chân dùng đan dược tác
dụng phụ dần dần hiện ra, hơn nữa gần nhất mấy ngày rất là oi bức

thiếu vū, lúc trước Dận Chân lại đến quá hạn dịch, hơn nữa hắn luôn là thúc đêm xử lý các nơi đưa tới tấu chương, cho nên hắn thân mình có chút suy nhược.

Dận Chân sợ Tề Lạc lo lắng, âm thầm mệnh lệnh Lý Đức Toàn chờ nội thị không chuẩn nói ra đi, Tề Lạc bởi vì thiên nhiệt, cũng lười đến nhúc nhích, chỉ là an bài ăn ngon thực đưa đi, đủ loại trùng hợp dưới, thế nhưng bị hắn giấu diếm qua đi.

Trung tuần ngày này sau giờ ngọ, càng là nhiệt đến người phảng phát đều phải bốc hỏa giống nhau, Tề Lạc thân thể chịu không nổi lạnh lẽo, cho nên giải nhiệt nước đá bào linh tinh không thể dùng, chỉ có thể một ly một ly uống ướp lạnh quả mơ canh, lấy đặc sệt quả mơ canh vì thực.

Tề Lạc lách qua an trí ở bên cửa sổ trên giường, một tay chống đầu, một tay cầm ướp lạnh chúa đầy nước trái cây pha lê ly, thường thường đem lạnh lạnh cái ly phóng tới trên trán, nhẹ nhẹ lạnh lẽo, thoảng giảm bớt trên người khô nóng. Tử Anh ngồi ở một bên lùn tảng thượng, vì nàng chưởng quạt lông.

Tề Lạc mơ màng sắp ngủ chi gian, lại bị ở bên người nàng hoảng 暇 mong hi vui đùa ầm ī thanh đánh thức, bọn họ mỗi người trong tay đều bưng té bạch sứ chén nhỏ, nơi đó mặt là Tề Lạc chuyên môn phân phó đầu bếp nghiên cứu ra tới nái băng, tưới thượng đặc sệt thịt quả nước trái cây, ở phối hợp thượng thiết đến đại khói mùa trái cây, đỏ đỏ trắng trắng nhan sắc tiên — lượng, rất là làm cho bọn họ thích.

“Tiểu ca, ta ăn xong rồi, mong mong còn muốn.” Mong hi đem chính mình chén nhỏ giấu ở phía sau, cắn cái thìa nhìn hoảng 暇 chén nhỏ, nơi đó mặt còn có hơn phân nửa chén, thấy hoảng 暇 không có phản ánh, ánh mắt nhanh chóng ảm đạm xuống dưới, động cái miệng nhỏ, “Tiểu ca, tiểu ca.”

Hoằng 暝 cúi đầu nhìn xem chính mình chén nhỏ, đáy mắt xet qua một phân không tha, Tè Lạc sợ bọn họ hai cái tham ăn, lộng hổng rồi dạ dày, mỗi lần đều là định lượng, cho nên bọn họ phá lệ quý trọng. Nhăn chặt nhàn nhạt tiểu lông mày, hoằng 暝 nhắm mắt lại, đem chén nhỏ đẩy đến mong hi trước mặt “Cấp, ngươi cũng không cần ở ẩn dấu, ca ca không thích ăn cái này.”

“Tiểu ca thật tốt.” Mong hi trên mặt nở rộ thiên chân tươi cười, đem hai cái chén nhỏ nãi bǎng hợp thành tràn đầy một chén, vui vẻ thỏa mãn híp mắt, một muỗng một muỗng tinh tế phẩm vị.

Hoằng 暝 nuốt nuốt nước miếng, biết ở ngoài xuống đi, nhất định sẽ nhịn không được, nhắc chân phảng phát không thèm để ý hướng ra phía ngoài đi đến, Tè Lạc nhẹ nhàng lắc đầu, ngón tay hư không điểm điểm mong hi, khẽ cười nói “Ngươi nha, là có thể khi dễ ngươi tiểu ca.”

Mong hi phảng chén nhỏ đi vào Tè Lạc bên người, dựa sát vào nhau tạo nàng trong lòng ngực, đặc ý nói “Mong mong mới không có, là tiểu ca đau lòng mong mong mới có thể như thế.”

Mao cầu nhung cầu một sửa ngày xưa ngoan ngoãn, lúc này có vẻ phi thường bức bối, không ngừng kêu, thậm chí chúng nó còn cho nhau tráo cắn lén, Tè Lạc khai “Đem chúng nó lông đi xuống, mộc tới liền đủ nhiệt, cũng không thể ở làm chúng nó xem náo nhiệt.”

“Ngạch nương, ngạch nương” hoằng 暝 thở hồn hển xi xi chạy tới, kéo mong hi thở hồn hển nói “Con kiến con kiến, ngạch nương, con kiến ở thành đàm chuyển nhà, ngươi đã nói……”

Tè Lạc lập tức ngồi dậy, trong đầu một ý niệm hiện lên, chẳng lẽ là động đất? Nhìn không ngừng nhảy lên khó an mao cầu tuyển cầu, thà rằng tin này có, không thể tin này vô, đem bên người hoằng 暝 mong hi nắm

chặt, hướng vì chạy như bay mà đi, đối này sững sờ Tử Anh Tần ma ma hô “Mau đi bình thản địa phương, mau đi……” Trong điện một mảnh hoảng loạn.

Vừa mới bán ra cửa điện, đứng ở bình thản trống trải nơi, liền nghe thấy một tiếng vang lớn, Tè Lạc đem hoảng 暫 mong hi hộ tại thân hạ, nửa ngồi xổm thân mình, Bồng Lai phượng đài cung điện loạng choạng, mang theo một tảng lớn tro bụi, chủ điện kiến tạo thực rắn chắc, nhưng là nhĩ phòng chờ sụp xuống hơn phân nửa, Tè Lạc cảm thấy thiên diêu mà hoảng, ở thiên tai trước mặt, người có vẻ như vậy vô lực yếu ớt.

Sau một lát, dày đặc phảng phát sương khói tro bụi, dần dần tan đi, Tè Lạc đứng dậy, khẩn trương nhìn trong lòng ngực một đôi nhí nữ, thấy bọn họ chỉ là mặt lộ vẻ kinh hoảng, cũng không có thương đến mới phóng,, nhẹ giọng an ủi nói “Hoảng 暫, mong mong, không có việc gì, ngạch nương ở các ngươi bên người, không có việc gì.”

Mong hi ôm Tè Lạc eo khóc lớn lên, nức nở nói “Ngạch nương, mong mong sợ hãi” hoảng 暫 cũng khuôn mặt nhỏ trắng bệch, tiểu thân mình nhẹ nhàng run rẩy, miễn cưỡng đứng thẳng, nước mắt ở vành mắt trung lăn lộn, nghe nơi xa truyền lỗi khóc tiếng la, lẩm bẩm nói “Ngạch nương, này, đây là động đất?”

“Hoảng 暫, ngươi vừa mới làm thực hảo, nếu không phải ngươi cần thận, ngạch nương cùng mong mong có lẽ” Tè Lạc dừng lại khẩu, đối này bình yên vô sự Tần ma ma nói “Ngươi chăm sóc mong hi hoảng 暫, ta đi nhìn một cái Hoàng Thượng, hắn……”

Tần ma ma vừa mới lên tiếng, Tè Lạc liền rốt cuộc bất chấp nhi nữ, nhắc tới làn váy, hướng Càn Chính Điện phượng hướng chạy tới, “Hoàng Hậu nương nương, ngài tiểu tâm làm nô tỳ” Tử Anh thấy thế, đuổi theo Tè Lạc mà đi.

“Tần ma ma, ngạch nương là đi gấp Hoàng A Mã?” Hoằng 暇 nhìn chính mình ngạch nương bay nhanh biến mất bóng dáng, Tần thường ma ôm mong hi, khẽ thở dài “Hoàng Hậu nương nương, nàng trước sau là đem Hoàng Thượng đặt ở trong lòng, chưa từng có một khắc sơ sẩy, cũng may hôm nay Ngũ a ca sáu a ca đi quân cận vệ, nếu bằng không nương nương sẽ càng lo lắng”

“Hoàng A Mã cùng các ca ca đều sẽ bình an, nhất định sẽ, từ ca ở kinh thành cũng sẽ bình an.” Hoằng 暇 trong mắt hiện lên kiên định tín niệm, lôi kéo mong hi tay, trấn an vỗ nhẹ hai hạ “Mong mong, không phải sợ, tiểu ca ở.”

Không trung phiêu có tro bụi, tầm mắt cũng không như thế nào hảo, Tề Lạc một lòng lo lắng Dận Chân, ở nàng trong mắt chỉ có Càn Chính Điện, khác cái gì cũng nhìn không thấy, nhưng là ở chạy vội trung, bên tai truyền đến khóc tiếng kêu, càng là khẩn trương, đầu óc loạn thành một nồi cháo, Dận Chân có thể hay không bị nhốt ở bên trong, có thể hay không bị thương, còn có xa ở kinh thành cha mẹ, Hoằng Mân bọn họ, ở đại tai nạn trước mặt, thân tình là như vậy đáng tin cậy.

Đột nhiên bị người một bên vươn tới cánh tay chặn ngang ôm lấy, Tề Lạc ngắn ra một chút, lớn tiếng nói “Lớn mật, cũng dám ngăn cản bốn cung? Người” ngửi được quen thuộc khí vị, ngừng gầm lên, tay run rẩy đỡ thượng cắp kia cánh tay, môi răng run lên nói không nên lời bất luận cái gì nói tới.

“Ngươi đây là muốn đi đâu?” Dận Chân đem nàng gắt gao thít chặt, đương hắn đồng dạng hướng Bồng Lai phượng đài chạy đến khi, liền nhìn đến chạy như bay mà đến Tề Lạc, ở sương mù dày đặc trung, cắp kia mắt đen là như vậy sáng ngời, phảng phát có thể xua tan hết thảy khói mù, trấn an vỗ nhẹ nàng phía sau lưng, giọng nói cũng có chút khô khốc “Là đi Càn Chính Điện? Là đi tìm trẫm.”

Tè Lạc vẹo một chút thân mình, chậm rãi nhắm mắt lại, rốt cuộc tìm về thanh âm, không phục trung mang theo mấy phần may mắn “Hoàng Thượng không phải cũng là muốn đi Bồng Lai phượng đài sao? Cũng may ông trời phù hộ, trùng hợp gặp được, nếu bằng không sẽ càng lo lắng.”

Phảng phất nhớ tới cái gì, Tè Lạc giãy giụa mặt hướng Dận Chân, dựa vào hắn trước ngực, ngẩng đầu vọng tiến hắn đáy mắt, thấp giọng quát “Ngài là Hoàng Thượng, như thế nào có thể dễ dàng phạm hiểm? Người chẳng lẽ không rõ còn có dư chấn? Người không phải tâm hệ thiên hạ sao?” Dận Chân trong mắt lộ ra một phân hoảng hốt, ngay sau đó thanh minh lên, hít sâu một hơi nói “Người là trẫm Hoàng Hậu, là trẫm đã từng đáp ứng quá Trí Viễn Công muốn chăm sóc người cả đời, quân vô hí ngôn.

Tè Lạc đột nhiên ôm lấy hắn, thấp khóc nức nở nói “Ta càng muốn nhìn thấy người bình an, người phải tin tưởng ta có tự bảo vệ mình bản lĩnh, sẽ chăm sóc hảo hoằng 曖 mong hi, ô ô, không được lại nói vì ta a mả chăm sóc ta, người chính là đi tìm ta.”

Dận Chân trong mắt xấu hổ chợt lóe mà qua, ở nàng bên tai nhẹ giọng an ủi, nhưng Tè Lạc khát cầu nói trước sau không có nghe thấy, này chỉ sợ là Tè Lạc cả đời này tiếc nuối, vì sao cố tình thích thượng gả cho một cái biệt nữu đến cực điểm người?

Chờ đến một lần nữa dàn xếp hảo Tè Lạc bọn họ, Dận Chân bắt đầu triệu tập quần thần nghị sự, Viên Minh Viên Bàng trúc vẫn là thực rắn chắc, đình đài lâu các cũng không có phá hư quá mức nghiêm trọng, chỉ là bởi vì đong đưa cung điện trung bày ra bài trí ngã xuống đất hoặc là rách nát, chính là kinh thành kinh giao bá tánh tử thương lớn hơn nữa một ít, ngược lại đại quan quý nhân bọn họ chỉ là tổn thất một ít tiền tài mà thôi.

Tè Lạc đem hoằng 曖 mong hi hóng ngủ, chậm rãi đi vào đã rửa sạch quá ĐÔNG NOĂN CÁC, trước mặt dùng roi xuống đất hoàng sa ngăn trở, Dận

Chân cùng Duẫn Tường trương đình ngọc, đám người đang thương lượng như thế nào xử lý lần này động đất, trong đó có vài tên ngự sử thanh âm, lần này tai họa là ông trời cảnh báo, bên người Hoàng Thượng tất có gian nịnh tiểu nhân từ từ mọi việc như thế chi ngôn.

Dận Chân thân mình vốn là có chút nhược, trong lòng bức bối, hắn là thực tin điềm lành ý trời, nghe thấy ngự sử nói, tự nhiên rất là khó chịu, cũng không khỏi tự hỏi chẳng lẽ hắn vô đức mới dẫn tới ông trời cảnh báo năm chặt năm tay, trọn tròn hai mắt uống lui ngự sử “Trẫm không thẹn với thiên địa, bên người chỉ có năng thần làm lại, cũng không gian nịnh người, các ngươi cho trẫm cút đi, không được vọng ngôn, nếu không trẫm diệt ngươi mãn mông.”

Ngự sử dùng ống tay áo chống đỡ mặt lui đi ra ngoài, Duẫn Tường thân thể vừa vặn tốt chuyển, còn thực suy yếu, ngồi ở ghế trên khuyên nhủ “Tứ ca, ngài đừng nghe này đó toan nho chi ngôn, có một chút động tĩnh bọn họ đều có thể trở thành đại sự, khụ khụ”

“Thập tam đệ, ngươi vẫn là muốn cẩn thận, không thể lại mệt đến.” Dận Chân môi nhấp thành một đạo tuyến, tuy rằng không có gì tinh lực, nhưng vẫn là thẳng thắn eo, bắt đầu bố trí động đát chuyện sau đó.

Tề Lạc nghe thấy Dận Chân trong thanh âm hàm chứa kia phân mệt mỏi, kia phân vô lực, đau lòng không thôi, vừa mới biết được, nguyên lai hắn cũng bị bệnh mấy ngày, ở trong tối tàn nhẫn hắn dấu điếm đồng thời, càng cău giận chính mình phạm lười, bắt đầu âm thầm cân nhắc nên như thế nào cấp Dận Chân bổ thân thể.

Gần chạng vạng thập phần, coi như Tề Lạc cảm thấy hắn là không có việc gì khi, nội thị lại đưa vào tới tấu chương, Dận Chân xem qua về sau, sắc mặt càng thêm khó coi, nỗi giận mắng “Này đó đồ vô sỉ, trẫm xem bọn

họ mới là gian nịnh đồ đệ, thế nhưng mưu toan kích động bá tánh bọn họ thật to gan!”

Tề Lạc nghe thấy mọi người kinh hô “Hoàng Thượng, Hoàng Thượng” ở cũng bất chấp cái khác, vọt ra thấy Dận Chân ngồi ở trên long ỷ, hai mắt hơi hợp, sắc mặt trắng bệch, khóe miệng ẩn ẩn lộ ra một tia vết máu, ở hắn bên người vây quanh rất nhiều người, Tề Lạc tiến lên trầm giọng quát “Các ngươi đều cẩn thận cung tránh ra.”

Mọi người nhìn thấy là Hoàng Hậu đích thân tới, chậm rãi thối lui đến một bên, Tề Lạc trước mắt không có bất luận cái gì ngăn cản, nhìn rõ ràng ngất xỉu đi Dận Chân, cắn chặt môi, nàng hiện giờ không thể loạn, nhất định không thể loạn, không thể cẩn thận nhân cơ hội thừa dịp.

Chương 618 sau khi hôn mê

Càn Chính Điện một lần nữa an tĩnh lại, di thân vương Duẫn Tường trịnh trọng quỳ xuống đất hành lễ, những người khác cũng sôi nổi quỳ xuống “Cấp Hoàng Hậu nương nương thỉnh an”. Tề Lạc đến gần Dận Chân, bắt lấy hắn có chút khô khốc tay, hợp một chút đôi mắt, lại mở khi hoảng loạn đã không thấy bóng dáng, bình tĩnh mở miệng “Lý Đức Toàn, nâng Hoàng Thượng đi sau điện, tuyên triệu thái y.”

“Tra”. Lý Đức Toàn chỉ huy nội thị tiến lên, đỡ Dận Chân rời đi, thoảng có chút lo lắng nhìn thoáng qua thăng túc đứng thăng ở long ỷ bên Hoàng Hậu, âm thầm thở dài, chính trực thời buổi rối loạn, Hoàng Thượng ngài nhưng ngàn vạn không thể có việc.

Tề Lạc tuy rằng sắc mặt trầm ổn, trong lòng vẫn là có một phần khẩn trương, đáy mắt cũng khó nén kia phân hoảng loạn, nhìn quỳ xuống đất mọi người, hít sâu nói “Thập tam đệ, thập thất đệ, các ngươi hai người là Hoàng Thượng nể trọng thủ túc, vừa mới Hoàng Thượng tự mình định ra

cứu tế việc, thập tam đệ ngươi dẫn đầu nghĩ cái chương trình ra tới, Hoàng Thượng không chịu nổi nhiệt, nghỉ tạm một hồi thì tốt rồi, đến lúc đó các ngươi trực tiếp hướng Hoàng Thượng điều trần cũng là tiện nghi, đỡ phải lại nhiều đi một chuyến.”

“Thần đệ tuân chỉ.” Duẫn Tường gật đầu đáp, hắn trong lòng minh bạch, lúc này bọn họ những người này là tuyệt ra không được Càn Chính Điện một bước, trừ phi Hoàng Thượng lúc này không việc gì, toại cung thanh nói “Thần đệ sẽ không cô phụ Hoàng Thượng kỳ vọng cao.”

Tề Lạc bài trừ một tia an tâm tươi cười, trong ánh mắt lộ ra sắc bén nhìn thoáng qua trương đình ngọc chờ triều thần, đem nội thị tiếp đón đến bên người nhẹ giọng phân phó “Thời tiết khô nóng, ngươi đi chuẩn bị chút giải nhiệt nước đá bào, cung chúng đại thần hưởng dụng.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 323

Chờ đến Lý Đức Toàn niệm xong sổ con, bang một tiếng hợp hảo, cầm trong tay sổ con thối lui đến một bên, Tề Lạc lúc này mở miệng nói “Trương đại nhân, Hoàng Thượng đem việc này giao từ người an bài, người liền chiếu này sổ con sẽ cùng các khanh xử lý đi, nếu có khẩn cấp việc nhưng xin chỉ thị di thân vương.”

“Thần tuân chỉ.” Trương đình ngọc bước ra khỏi hàng lãnh chỉ, đang ở lúc này ngoài điện nội thị hô lớn “Trí Viễn Công có sổ con trình lên.”

“Đưa vào tối.” Tề Lạc giương giọng nói, âm thầm thư khí, thật là đuổi đến thỏa đáng, thân xuyên màu xanh đen áo choàng tiêu nội thị phủng sổ con trình đến đông đủ lạc trong tay, mở ra nhìn kỹ liếc mắt một cái, Tề Lạc đường ruộng túc mềm nhẹ cái trán, đối Duẫn Tường nói “Vẫn là di thân vương xem đi, bốn cung thật sự là không làm rõ được này đó.”

Duẫn Tường tiến lên, đem sổ con tiếp nhận, cẩn thận xem nhìn, không ngừng. Không ngừng nhẹ giọng tụng ra, mọi người cũng nghe minh bạch, đặc biệt là “Thiên tai họa tất có ôn dịch, đây là trọng trung chi trọng vạn không thể bỏ qua.” Càng là làm người trước mắt sáng ngời lời vàng ngọc, lại còn có kỹ càng tỉ mỉ liệt kê được không chi sách. Không được uống nước lã, hư thối xác chết vải lênh vôi chôn sâu với ngầm từ từ.

Xem qua lúc sau, Duẫn Tường vui mừng thần phục nói “Trí Viễn Công sở lụy thật là, Trương đại nhân không ngại phái thỏa đáng người án này xử

lý, vạn không thể làm ôn dịch dịch chuột tản mở ra, dao động ta đại thanh cǎn bản.”

“Là, thần cũng cảm thấy Trí Viễn Công lời nói cực hảo, thần tất sẽ chiết nơi này lý.” Trương đình ngọc ứng hòa, Tề Lạc lúc này mới rốt cuộc buông huyền tâm, khẽ cười nói “Nếu các ngươi Hiền Vương hiền thần đều nói như thế, vậy như vậy làm đi, Hoàng Thượng quá hai ngày nghỉ ngơi hảo, tất sẽ lâm triều nghe báo cáo và quyết định sự việc, đến lúc đó các ngươi lại mặt trình Hoàng Thượng đi.”

Tề Lạc xử trí xong, từ phượng tòa thượng đứng lên, nhìn thoáng qua Bảo Thái Dương Khang, đáy mắt xẹt qua một tia áy náy, cắn chặt răng “Trang Thân Vương, ngươi cùng dụ thân vương cùng lưu Viên Minh Viên, Hoàng Thượng có việc muốn phân phó các ngươi, kinh thành liêm Bối Lặc cùng tuân Bối Lặc phủ, hiện giờ trạng huống, Hoàng Thượng thật sự có vài phần lo lắng, không biết bọn họ hai vị có từng an ổn? Có hay không thương đến?”

“Hồi nương nương, liêm Bối Lặc cùng tuân Bối Lặc trong phủ bình an không có việc gì, còn lại vương phủ Bối Lặc phủ tuy rằng có chút tổn thất, nhưng đều gia trạch bình an.” Dương Khang tiến lên trả lời, Tề Lạc may mắn gật đầu, “Thật là vất vả Trang Thân Vương, Hoàng Thượng lo lắng huynh đệ, đây cũng là khó tránh khỏi.”

“Hoàng Thượng lòng mang thiên hạ, thủ túc tình thâm, nô tài tự nhiên sẽ chăm sóc hảo liêm Bối Lặc.” Tề Lạc cảm thấy rất là buồn cười, loại này đổi trả nói chuyện phương thức thực không thích, thoáng hướng Dương Khang gật đầu, ở mọi người cung tiễn trong tiếng chậm rãi rời đi, Dương Khang rũ xuống mi mắt, trong lòng thầm than, ta lại như thế nào sẽ làm bọn họ hai phủ có tin tức truyền ra? Người thật sự là quá cẩn thận rồi.

Tè Lạc cường đánh tinh thần trở lại tẩm điện, vừa mới bước vào cửa điện, dưới chân mềm nhũn cơ hồ té ngã, cũng may Tân ma ma thực cẩn thận, nâng trụ, nhìn nàng trắng bệch sắc mặt, đau lòng kêu “Nương nương, ngài cũng không thể cũng ngã xuống”

“Ta không có việc gì.” Tè Lạc vô lực cười cười, hai chân có chút run rẩy, nâng lên tay trái hướng mép giường một con “Đỡ ta qua đi, đi xem Hoàng Thượng, hắn hắn là tỉnh.” Tè Lạc đem triều quan triều phục chờ cởi, một lần nữa ngồi ở Dận Chân bên cạnh, nhẹ giọng nói “Đi xuống đi, ta đơn độc cùng Hoàng Thượng đãi một hồi.”

Tè Lạc tay vịn thượng Dận Chân mặt, nhẹ giọng nói “Trước kia đều là ta té xỉu, ngươi gọi ta tỉnh lại, lần này cố tình rót vóc,, lòng ta mềm không chịu nổi loại này tra tấn, nếu ngươi thật sự đau lòng ta, liền tỉnh lại, được không?”

Âm áp nước mắt nhỏ giọt ở Dận Chân trên mặt, Tè Lạc cúi người, ngón tay xẹt qua hàn mõi mỏng, ở cách xa nhau một tấc xa khi, mệnh trung chủ định, chúng ta có phải hay không như thế? Khẽ hôn như gió nhẹ phất qua, chuồn chuồn lướt nước, dừng ở Dận Chân trên môi. Lúc này mặt trời lặn tà dương rải tiến trong điện, cấp Đế hậu hai người mạ lên nhàn nhạt nhu hòa kim sắc.

Chương 620 di chiếu đại ý

Ông trời vẫn là rất chiểu cõi Tè Lạc, Dận Chân cũng sẽ không giống nàng như vậy trang hôn, hoàng hôn đến lúc đó, chậm rãi mở to mắt, khàn khàn thấp nhin “Thủy…… Trẫm muôn uống thủy……”

“Hoàng Thượng, ngài tỉnh?” Tè Lạc lúc này ngược lại có chút chân tay luống cuống, phản ứng không kịp, bắt lấy Dận Chân tay sẽ không chịu

buông ra, sợ đây là chính mình ảo giác, Dận Chân thong thả chớp mắt, động động can thiệp dục nút môi “Trẫm tinh, muôn uống thủy.”

“Thủy? Thủy?” Tè Lạc đột nhiên chụp một chút đầu, như thế nào ngay cả mới vừa tinh người muôn uống thủy đều cấp quên mất? Chẳng mấy chốc công phu liền đoán lại đây một ly nước ấm, nâng dậy Dận Chân đem pha lê ly đặt ở hắn bên môi, sợ Dận Chân nghĩ nhiều, giải thích nói “Nước ấm muôn so nước trà càng tốt một ít.”

Dận Chân uống hơn phân nửa chén nước sau lắc đầu tỏ vẻ có thể, Tè Lạc đem pha lê ly đặt ở một bên, rút ra lụa khăn sát tịnh hắn khoe miệng bọt nước, nhẹ giọng hỏi “Hoàng Thượng, có phải hay không lại truyền thái y tiến vào bắt mạch?”

“Không cần, trẫm thân thể chính mình nhất rõ ràng.” Dận Chân giữ chặt Tè Lạc, trong mắt lộ ra một tia nhu hòa, hắn là sợ hãi nàng, giật giật thân mình, nhu hòa diệt hết, mang theo mấy phần nôn nóng hỏi “Động đất sự thập tam đệ là như thế nào an bài? Trẫm sinh bệnh tin tức, không thể truyền vào kinh thành —— trẫm ——”

Tè Lạc từ bên cạnh lấy quá một cái bát tiên mừng thọ mềm mại thật dày cái đệm đặt ở Dận Chân phía sau lưng chỗ, biết hắn nhất không an tâm vẫn là giang sơn, trong lòng có một tia bất mãn, nhưng đây là Ung Chính nha, nhẹ giọng đem vừa mới sự tình thuật lại một lần, loại sự tình này vẫn là muôn chính mình nói ra hảo, đỡ phải hắn sinh ra nghi ngờ.

Dận Chân chần chờ một hồi, biểu tình có chút ảm đạm, hơi hơi rũ mi mắt, cúi đầu nhìn nắm chặt ở bên nhau tay, chậm rãi mở miệng “Ngươi như vậy xử lý…… Trẫm thực vừa lòng…… Hoằng lịch cũng thực hiểu chuyện…… Trẫm nên yên tâm……”

“Dận Chân,” Tè Lạc nổi giận đùng đùng nói “Ngươi xem ta, nhìn ta.”

Dận Chân nhìn Tề Lạc như hỏa đói mắt, có chút lóe thần, gần nhất nàng phảng phất càng ngày càng không kiêng nể gì, hỉ nộ ai nhạc luôn là biểu hiện thực rõ ràng, nếu là chính mình thật sự không còn nữa, cũng muốn làm nàng sống được an ổn, hoằng lịch là cái hiếu thuận nhi tử, liễm đi trong mắt đau sưng, trầm giọng quát “Ngươi đây là ở cùng trẫm nói chuyện? Ai cho ngươi lớn như vậy lá gan? Hoàng Hậu lâm triều nghe báo cáo và quyết định sự việc ngươi nhưng thật ra càng thêm nồng lực ——”

Tề Lạc nhào vào Dận Chân trên người, đôi tay ôm lấy cổ hắn, gắt gao phảng phất như rơi xuống nước người ôm phù mộc giống nhau, hung hăn nói “Không rời đi, ngươi mơ tưởng lại khí đi ta, mơ tưởng —— mơ tưởng ——” cũng không muốn khóc, lúc này lại rơi xuống nước mắt, làm ướt Dận Chân cổ.

Hắn muốn tránh thoát, lại trên người vô lực, “Tề Lạc —— trẫm —— Tề Lạc ——” chậm rãi nhảm mắt lại, nâng lên tay khẽ vuốt nàng phía sau lưng, trấn an nói “Trẫm sẽ không có việc gì, trẫm còn muốn chấp chưởng thiên hạ, sẽ không có việc gì.”

Mặc kệ như thế nào không tha, ở Dận Chân trong lòng triều chính vĩnh viễn là dứt bỏ không dưới, vừa mới hoãn quá thần, liền phải triệu kiến trương đình ngọc, Tề Lạc rất là bất mãn, chính là đem một chén gạo kê cháo rót tiến Dận Chân trong bụng, ở trương đình ngọc chờ yết kiến khi, đi ngang qua bọn họ bên người, cảnh cáo thoáng nhìn, dùng ánh mắt ý bảo muốn nhanh hơn hồi bẩm tốc độ, không được trì hoãn Hoàng Thượng nghỉ ngơi, mới phản hồi Bồng Lai phượng đài, thu thập quần áo từ từ, nàng muốn đi Cần Chính Điện tự mình giám sát Dận Chân, không thể lại làm hắn lừa dối qua đi.

Trương đình ngọc sáng tỏ Hoàng Thượng ý tứ, nghĩ đến vừa mới lâm triều khi Tề Lạc khí thế, trong lòng căng thẳng, tự nhiên sẽ hiểu nên như

thế nào làm mới có thể làm nàng vừa lòng, đơn giản nói tóm tắt hướng Dận Chân bẩm báo một lần, một câu vô nghĩa cũng không dám nhiều lời.

Dận Chân không khỏi lắc đầu cười khổ, khẽ thở dài “Hoàng Hậu cũng không phải giận chó đánh mèo người —— khụ khụ —— khụ khụ ——” vừa mới Tề Lạc ở khi, còn có thể miễn cưỡng nhịn xuống ho khan, lúc này lại rốt cuộc vô pháp nhẫn nại, mãnh liệt ho khan tác động hắn ngũ tạng lục phủ, từng trận đau đớn làm Dận Chân trong lòng cái kia ý niệm càng mãnh liệt.

Lý Đức Toàn đưa lên nước ấm, trong mắt hàm chứa quan tâm “Hoàng Thượng, ngài áp một áp.”

Dận Chân thở hồn hồn, đem che ở ngoài miệng minh hoàng sắc tơ lụa khăn buông, mặt trên không ngoài ý muốn lộ ra mấy phần vết máu, Lý Đức Toàn có chút kinh hoảng, muốn mở miệng nói, bị Dận Chân sắc bén ánh mắt đỗ trở về.

“Dụ thân vương cùng Trang Thân Vương cũng ở trong vườn?” Dận Chân tận lực bình phục hơi thở, trương đình ngọc cúi đầu nói “Là, hai vị Vương gia chính cùng di thân vương nói chuyện.”

“Thực hảo, làm cho bọn họ đều tiến vào, trẫm có chuyện quan trọng muốn tuyên bố.” Nói xong lời này, Dận Chân một lần nữa dựa vào cái đệm thượng, hợp lại đôi mắt, tay lại không ngừng chuyển động nhẫn ban chỉ, hắn không nghĩ như thế, nhưng nếu là thực sự có sơ xuất, đột nhiên ly thế, càng không thể cấp hoảng lịch lưu lại loạn sập, có một số việc chỉ có thể chính mình động thủ thanh trừ, vạn không thể làm đoạt đích việc tái hiện.

Mọi người rảo bước tiến lên sau điện, quỳ xuống đất dập đầu “Cấp Hoàng Thượng thỉnh an, vạn tuế vạn tuế vạn tuế.” Dận Chân nháp

khóe miệng lộ ra một phân trào phúng ý cười, vạn tuế? Ai có thể chân chính làm được.

“Đứng lên đi.” Duẫn Tường đám người sờ không rõ triệu kiến rốt cuộc cái gọi là chuyện gì, trộm đánh giá Dận Chân, thấy hắn khuôn mặt trắng bệch, nhìn lên chính là chính chỗ bệnh nặng trung, Duẫn Tường rất là lo lắng, thanh kêu “Thần đệ khẩn cầu Hoàng Thượng bảo trọng long thể.”

Dận Chân mở mắt ra nhìn Duẫn Tường, hơi hơi gật đầu, theo sau ánh mắt dừng ở Bảo Thái cùng Dương Khang bọn họ hai người trên người, đặc biệt là Dương Khang càng là bị hắn nhìn chằm chằm trong lòng phát mao, đầu thấp đến càng thấp một ít.

“Trẫm hôm nay kêu các ngươi tới, có việc muôn nói.” Dận Chân ngồi thẳng thân mình, nắm chặt nắm tay, trầm thấp trịnh trọng nói “Trẫm từ dăng cơ ngày khởi, liền một lòng giang sơn xã tắc, hiện giờ trẫm đột nhiên thân thể có bệnh nhẹ, tự nhiên lo lắng tổ tông cơ nghiệp, nghĩ đến trẫm lúc ấy ngự cực gian nan, vạn sẽ không làm trẫm nhi tử lại như thế.”

“Tú ca.” Duẫn Tường đỏ đôi mắt, mở miệng đánh gãy Dận Chân phảng phất công đạo đời sau giống nhau lời nói, “Ngài nhất định sẽ ích thọ duyên niên, vạn không thể như thế tưởng, ngài chắc chắn chuyển biến tốt đẹp lên.”

“Thập tam đệ, trẫm đây cũng là lo trước khói hoả.” Dận Chân thở dài một hơi, trong giọng nói lộ ra một phân không cam lòng “Lịch đại quân chủ tuy rằng quân lâm thiên hạ, nhưng cái nào cầu được trường sinh vạn tuế? Trẫm tưởng minh bạch, thượng không hổ đối Hoàng A Mã truyền ngôi, hạ không hổ đối hoằng lịch cũng là được, trẫm tự hỏi cho hắn lưu lại một phân rắn chắc cơ nghiệp, nếu trẫm thật sự đại sự, các ngươi đều là trẫm tin được người, hảo sinh phụ tá hoằng lịch cũng là được.”

“Hoàng Thượng.” Mọi người trong lòng hoảng sợ, sôi nổi quỳ xuống đất, này không phải đang nói di chiếu? Dận Chân xua xua tay, nói tiếp “Trẫm có bốn cái con vợ cả, đích trưởng Hoằng Mân từ nhỏ gặp nạn, tuy không quá đáng ngại, nhưng chí hướng không ở này, trẫm không đành lòng miễn cưỡng hắn, tam tử Hoằng Trú, hoạt bát hiếu động, không phải kế thừa đại thống người, áu tử hoằng 暫 tuổi tác thương áu, hiện giờ còn nhìn không ra tính tình, chỉ có hoằng lịch —— hắn trước mông tiên hoàng coi trọng, tự mình dạy dỗ, trẫm lại có bao nhiêu thêm tội luyện huấn đạo, xử sự đoan chính ổn thỏa, tài tình nhạy bén, trẫm cũng không gạt các ngươi. Hắn đương vì kế vị người.”

Lời này rơi xuống đất, ở phía sau điện chỉ là Dận Chân tín nhiệm trọng thần hòa thân vương, bọn họ bởi vì thường thường bạn già, cũng có thể đoán được chút Dận Chân tâm tư, cũng không cảm giác quá mức ngoài ý muốn.

Duẫn Tường nước mắt làm ướt tay áo, từ đoạt đích đi qua hắn càng có thể hiểu biết Ung Chính lúc này tâm cảnh, môi run rẩy, thật mạnh dập đầu nói “Tứ ca, lão mười ba định sẽ không cô phụ ngươi kỳ vọng, ngài là chân mệnh thiên tử, nhất định sẽ bình an không việc gì, chẳng sợ ông trời đem thần đê mệnh thu đi cũng tâm cam.”

Dận Chân trong lòng rất là cảm động, hắn còn có như vậy cái hảo huynh đệ, luôn luôn nội liễm trầm ổn Ung Chính, trong mắt cũng có một tia lệ quang hiện lên, lại ho khan hai tiếng, xua tay nói “Các ngươi trước đi xuống đi, các ngươi đều là trẫm tin được người, việc này không được ngoại truyện.”

“Tuân chỉ.” Mọi người dập đầu đứng dậy, Dận Chân đột nhiên mở miệng nói “Trang Thân Vương Dương Khang, ngươi lưu một chút.” Dương Khang thân mình cứng đờ, trước hướng Bảo Thái đầu đi liếc mắt một cái làm hắn an tâm ánh mắt, sùn di hai bước, đứng ở một bên. Duẫn

Tường chờ vừa mới chuyển qua bình phong, liền thấy Ngũ a ca hoằng lịch nâng Tề Lạc đứng ở bình phong sau.

Đối vị này thánh tâm mặc định người thừa kế, mọi người cũng không dám đại ý, chắp tay hành lễ mới rời đi sau điện. Tề Lạc dùng tay che miệng lại, không tiếng động chảy nước mắt, nàng ở lịch sử tư liệu nhìn thấy quá Dận Chân vì cấp hoằng lịch phô bình con đường, trước tiên hướng trọng thần công bố di chiếu đại ý, không nghĩ tới thật sự nghe thấy lời này, làm nàng càng thêm kính nể Ung Chính, nhưng thân là hắn Hoàng Hậu, cũng càng thêm đau lòng, chính trái tim phảng phất đều bị khoanh ở cùng nhau.

Hoằng lịch đồng dạng mãn nhãn cảm động, hắn lúc này mới minh bạch, vì sao lúc trước chính mình ngạch nương như vậy sinh khí, nguyên lai Hoàng A Mã ở uy nghiêm dưới, là như vậy yêu thương hắn, vì cho hắn gia tăng tư bản, không tiếc nói ra hoàng mã pháp nhất coi trọng hắn chỉ ngôn, ước số kế vị đối luôn luôn kiêu ngạo Hoàng A Mã tới nói là sỉ nhục.

Hoằng lịch cảm thấy hổ thẹn không thôi, hận không thể vọt vào hướng đi chính mình phụ thân giáp mặt thỉnh tội, nhưng bên trong truyền đến nói, làm hắn cắn chặt môi, không dám di động mảy may, trong đầu chỉ nhớ rõ Tề Lạc đã từng nói qua ‘ hoằng lịch, ngươi Hoàng A Mã là đau nhất người của ngươi, hắn chỉ là không tốt với biểu đạt.’

Dận Chân nhìn Dương Khang liếc mắt một cái, khéo miệng lộ ra trào phúng độ cung “Trang Thân Vương, trẫm có việc làm ngươi làm.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 324

Tề Lạc bừng tỉnh đại ngộ, cao toàn đã từng là ung thân vương phủ đại quản gia, từ Dận Chân dọn ra hoàng cung ngày khởi liên trung thành và tận tâm đi theo hắn bên người, Dận Chân đăng cơ lúc sau, hắn cũng thực thành thật, cũng không trương dương, liền hướng điểm này, Dận Chân cũng sẽ không bạc đãi hắn, hiện tại cao toàn tuy rằng chỉ là tại nội vụ phủ treo một cái chức quan nhàn tản, nhưng Dận Chân thường hắn thôn trang, hiện giờ nhật tử quá thật sự là rực rõ thuận lợi.

“Ta còn tưởng rằng……” Dận Chân nín mày, tiếp hỏi “Cho rằng cái gì?” Tề Lạc nhìn Dận Chân lộ ra một phân ngây ngô cười, không dám đem nói ra tới, nàng thật sự cho rằng Dận Chân cảm động với hoàng lịch đối tiểu ước tình ý, mới có thể ân chuẩn, ngay sau đó lắc đầu, sao có thể? Dận Chân vĩnh viễn đều là lý trí giang sơn đặt ở đệ nhất vị.

Dận Chân dùng một khối điểm tâm, ngữ điệu mang theo một tia cứng đờ nói “Năm nay tuyển tú, ngươi cũng nên cấp Trang Thân Vương trưởng tử chọn cái phúc tấn, hắn tương lai tất sẽ thừa tước, trăm nghe nói, hắn bên người hiện giờ liền cái thông phòng nha đầu đều không có, này như thế nào có thể thành? Hắn ngạch nương cũng thật là ngươi tộc muội, chọn một cái vững chắc, nếu không liền trước chỉ cái trắc phúc tấn.”

Tề Lạc đổi đổi sắc mặt, lặng lẽ nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, chần chờ mở miệng “Hoàng Thượng, cái kia cái kia Trang Thân Vương trưởng tử đã định ra.”

“Là Tè Giác trưởng nữ cẩn huyên?” Tè Lạc vội chân chó ôm lấy Dận Chân cánh tay, lấy lòng khen “Hoàng Thượng thật là mắt sáng như đuốc, thật là thánh minh.”

“Dận Chân đáy mắt lộ ra một phân không vui, nghiêng đầu nhìn chằm chằm Tè Lạc, trầm giọng nói “Trang Thân Vương đây là chờ người chỉ hôn? Hắn đến là đánh đến bàn tính như ý, trẫm còn không thấy được……”

“Hoàng Thượng, kia hài tử phẩm tính không tồi, liền giống như ngài nói tương lai tất thừa Trang Thân Vương trước, cẩn huyên lại là ngài tự mình ban danh, như thế nào cũng không thể làm nàng ủy khuất không phải?” Tè Lạc thật là cân nhắc không ra, Dận Chân rốt cuộc để ý chút cái gì, đều đã thành thân lâu như vậy, như thế nào nhắc tới Dương Khang liền biến sắc mặt sắc? Vì cẩn huyên hạnh phúc, Tè Lạc bất cứ giá nào, thâu đến càng gần một ít, khẽ mở môi đùa nói “Hoàng Thượng, trong lòng ta chỉ có ngài một người.”

Dận Chân ngón tay ấn ở Tè Lạc trên ngực, thâm u đôi mắt càng thêm u ám, không có một tia ánh sáng, lại thật sâu hấp dẫn Tè Lạc ánh mắt, khéo miệng giơ lên một loan, Dận Chân hướng tẩm điện đi đến, lưu lại một câu “Trẫm nhìn xem ngươi rốt cuộc có bao nhiêu đau cẩn huyên.”

Tè Lạc âm thầm cắn răng, chính mình khuyết điểm lại bị hắn bắt chết, nhưng nếu là không đi, cẩn huyên cùng hắn ngoài ý muốn tương ngộ, chẳng phải là sai lỡ dịp sê? Tiểu bước dịch đến tẩm điện, này một đêm nàng tự nhiên là nhu tình mật ý, màn nội, hai người ở bên nhau, quay cuồng.

Tiến vào Ung Chính chín năm tháng tư, cũng không hiểu được là vì sao, Tè Lạc luôn là không có gì tinh thần cùng ăn uống, bệnh ưởng ưởng bộ dáng rất là làm Dận Chân lo lắng, truyền thái y bắt mạch, cũng nói không nên lời nguyên cớ, chỉ nói muốn an tâm tĩnh dưỡng liền sẽ chuyển biến tốt

đẹp, Dân Chân tuy rằng tức giận thái y không có mộc sự, nhưng nghĩ đến nàng liên tiếp trắc trở, mệnh lệnh bên người người hầu hạ chu đáo, thậm chí mệnh lệnh Hoằng Môn bọn họ phúc tấn tới Viên Minh Viên hầu bệnh, bồi Tề Lạc giải buồn.

Bồng Lai phượng đài truyền ra nữ nhân đàm tiếu thanh âm, lúc này Tề Lạc bị đông đảo con dâu vây quanh, các nàng cùng thi triển bản lĩnh thủ đoạn, lấy lòng Tề Lạc, ba cái đích phúc tấn tự nhiên ly đến càng gần một ít, trừ bỏ Hoằng Trú phúc tấn ở ngoài, hoằng lịch phúc tấn Phú Sát thị cũng có gần sáu tháng thân mình.

Tề Lạc nhìn bụng phệ hai cái con dâu, cười nói “Này thật đúng là song hỷ lâm môn, các ngươi hai cái thực tranh đua, là bốn cung hảo con dâu, nếu là hoằng lịch Hoằng Trú cho các ngươi sinh khí, chỉ lo đổi bốn cung nói, làm bốn cung phạt bọn họ.”

“Hoàng ngạch nương, Vương gia đãi con dâu thực hảo, không bất luận cái gì bạc đãi chõ.” Hoằng lịch phúc tấn trầm ổn mở miệng, Tề Lạc vỗ vỗ nàng, nhìn thoáng qua hoằng lịch trắc phúc tấn khanh khách, ánh mắt ở tiểu ước trên người hơi làm dừng lại, thở dài nói “Hảo hài tử, thật là làm khó ngươi, Bảo Thân Vương phủ giao cho ngươi, bốn cung là yên tâm.”

“Hoàng ngạch nương nói nơi nào lời nói, là con dâu Hữu Phúc tức giận đến gả Vương gia, hắn đãi con dâu rất là săn sóc, có thể vì Vương gia phân ưu, là con dâu bốn phận.” Phú Sát thị liễm trụ trong lòng kia phân chua xót, thanh tú trên mặt lộ ra hạnh phúc tươi cười, nói tiếp “Các vị muội muội đều là hiền lành người, cực dễ dàng ở chung,, con dâu có thai vô pháp hầu hạ Vương gia, các nàng hầu hạ Vương gia rất là tỉ mỉ, thỉnh hoàng ngạch nương yên tâm.”

“Ngươi.....” Hoằng lịch phúc tấn hiền huệ đem Tề Lạc nói đỗ ở trong miệng, khuyên bảo nói xoay vài vòng vô pháp nói ra, đây là cổ đại tiêu

chuẩn nhất phu nhân đi, rộng lượng hiền huệ, chính là lại cố tình có vài phần cứng nhắc, hoằng lịch lại như thế nào sẽ phát ra từ nội tâm thích?

Tè Lạc cảm thấy đầu có chút vựng, về phía sau tới sát, không chờ bên cạnh Tử Anh sắp đặt hảo cái đệm, hoằng lịch trắc phúc tấn ân cần hầu hạ, Tử Anh cười một chút, thối lui đến một bên, Tè Lạc dựa vào nàng tự mình phóng cái đệm thượng đậm nhiên nói “Ngươi hầu hạ hảo hoằng lịch phúc tấn cũng là được, bốn cung bên người người vẫn là cẩn thận.....”

“Hoàng Hậu nương nương, nô tỳ chỉ là chỉ là muôn cùng ngài thân cận, cũng không có bất kính phúc tấn ý tứ.” Hoằng lịch trắc phúc tấn một bộ kinh sơ bộ dáng, thân mình phảng phát thực mềm, cơ hồ phải quỳ xuống thỉnh tội. Tè Lạc hợp một chút mắt, bên người Hoằng Mân phúc tấn đem chung trà đệ thượng, “Hoàng ngạch nương, ngài thỉnh dùng.” Tiếp nhận chung trà nhấp một ngụm, Hoằng Mân nữ nhân ít nhất, gia xu lại rất được Hoằng Mân thích, tự nhiên ở chung chính là tốt nhất. Cùng trăm hoa đua nở Bảo Thân Vương phủ so sánh với, hăng thân vương phủ thật đúng là thanh tịnh.

Phú Sát thị đứng lên thỉnh tội nói “Thỉnh hoàng ngạch nương thứ tội, nàng không phải cố ý như thế, chỉ là ngài hòa ái nhân từ, không ngừng là con dâu, người khác cũng có tâm thân cận.”

“Là, Hoàng Hậu nương nương, ngài như vậy cao quý thiện lương, nô tỳ.....” Tè Lạc đầu càng đau, nhíu mày nói “Lên, bốn cung lại không có trách ngươi? Hoằng lịch phúc tấn cũng là, ngươi nhưng có thân mình, muốn cẩn thận cẩn thận.”

Phú Sát thị cung kính hành lễ lúc sau mới một lần nữa ngồi xuống, Tè Lạc ý có điều chỉ điểm nàng nói “Hiền huệ là tốt, khá vậy không thể chỉ dùng tại đây thượng, hoằng lịch phúc tấn, ngươi cũng là cái nữ tử,

hoàng lịch đúng vây trượng phu, là người thân cận nhất người, đối hắn săn sóc ôn nhu một ít.”

Thân xuyên màu hồng đào trang phục phụ nữ Mãn Thanh tiếu ước chậm rãi gục đầu xuống, nhìn thủ đoạn chổ hoảng lịch đưa mười tám từ ngọc lục bảo tay xuyên, mặt trên hạt châu mài giũa mượt mà bóng loáng, này vốn là Dận Chân thân thường chi vật, hoảng lịch đưa cho nàng, mà không phải có thai phúc tấn.

Ước trán ở hoảng lịch bên người thật lâu, đối hắn tính tình yêu thích cũng biết hiểu thương vài phần, nghe thấy Tè Lạc ngầm có ý thâm ý khuyên bảo Phú Sát thị, trong lòng có mấy phần mờ mịt.

“Ngài lời nói con dâu ghi nhớ với tâm.” Phú Sát thị nghĩ đến dự tính ban đầu, cười khai đạo “Hoàng ngạch nương, lần này tuyển tú, con dâu tưởng lại chọn hai cái xuất sắc người hầu hạ Vương gia, ngài xem như thế nào?”

“Ngươi nhìn trúng nhà ai tú nữ?” Tè Lạc khoan lá trà, bày ra một bộ cẩn thận lắng nghe bộ dáng, Phú Sát thị nói ra hai cái dòng họ, Tè Lạc buông chung trà, cười như không cười mở miệng “Ngươi đến thật không hổ hiền huệ chi danh, nơi chốn vì hoảng lịch tính toán, hảo, nếu ngươi có ý này, bốn cung chuẩn.”

Này hai nhà tuy rằng đều là xuất từ hán quân kỳ, nhưng bản thân gia học sâu xa, tiềm tàng thực lực cũng không tiểu, Tè Lạc có vài phần kinh nể, có thể tại như vậy nhiều tú nữ trung chọn trung các nàng hai người, Phú Sát thị quả nhiên rất có tâm tư, nàng này không chỉ có là ở vì hoảng lịch thêm lợi thế, còn đoạt được cái hảo thanh danh, càng sâu một tầng, hoảng lịch luôn luôn phong lưu, có tân nhân nhập phủ cũng có thể phân tiếu ước sủng, nàng có thai, chờ đến sinh hạ con vợ cả, dựa vào nàng nhà mẹ đẻ, ai cũng dao động không được nàng đích phúc tấn địa vị, này thật

đúng là một hòn đá trúng mẩy con chim, thật không hổ là danh môn Thục Viện.

Suy nghĩ cẩn thận Tề Lạc bắt đầu lưu ý bên người người biểu tình, Hoằng Mân phúc tấn trước sau như một bình tĩnh như thường, khéo miệng cao hơn một phân cực kỳ thật nhỏ tươi cười, nàng cũng là minh bạch thông thấu người. Hoằng Trú phúc tấn tuy rằng trong mắt có vài phần dị động, nhưng vẫn là nhịn xuống không có mở miệng, chỉ là nhìn thoáng qua Phú Sát thị, an tĩnh khẽ vuốt chính mình bụng.

Nhưng thật ra Hoằng Trú trắc phúc tấn biểu hiện, làm Tề Lạc rất là nghiền ngẫm, trong mắt lộ ra một phân khó nén ghen ghét, ẩn ẩn lộ ra một phân tính kế, Tề Lạc rất là kinh hãi, những cái đó đầu óc nóng lên ngoại thần vô pháp làm được châm ngòi bọn họ huynh đệ quan hệ, kia này đó nội trách nữ nhân đâu?

Nếu bởi vậy ý tưởng, Tề Lạc xem liền bắt đầu thử lên, lời trong lời ngoài mang ra một phân đối hoằng lịch cung, thậm chí đối Phú Sát thị cũng rất nhiều tán dương, mỉm cười nói nàng phúc khí cũng rất lớn, cùng chính mình nhất giống nhau. Hoằng Trú trắc phúc tấn ở ứng hòa Tề Lạc khi, nói một ít ám chỉ chi ngôn, làm Tề Lạc càng là có chút lo lắng.

“Bốn cung cũng mệt mỏi, các ngươi đi về trước đi.” Tề Lạc lúc này sắc mặt thật không đẹp, đau đầu dục nứt, thật sự là không có tâm tư lại ứng đối các nàng, chờ đến đêm Hoằng Trú tìm tới, nhắc lại hắn kia không thành thật đích phúc tấn đi.

Chung nữ người hành lễ cáo lui, bởi vì Hoằng Trú phúc tấn thân hào thực trầm, trắc phúc tấn tất nhiên nâng. Tiêu ước cũng tưởng ân quy củ nâng có thai Phú Sát thị, lại bị người khác đoạt trước, đoàn người ân thứ tự rời đi.

Tè Lạc cảm thấy lỗ tai thanh tịnh không ít, chậm rãi nhắm mắt lại, Tử Anh nhẹ ấn cái trán của nàng, Tè Lạc thoái mái nói “Ta từ gả cho Hoàng Thượng, liền ít đi có nội trạch phân tranh, hoảng lịch bọn họ từ lúc còn nhỏ khởi liền không có trải qua quá nǚ nhân tranh đấu ám toán, bọn họ cũng không biết được bên người người tâm tư, bốn cung thật sự là có chút lo lắng”

Không dãi Tè Lạc nói xong, chỉ nghe thấy bên ngoài truyền đến Hoằng Trú phúc tấn khóc tiếng la, “Bụng đau, hài tử ta hài tử” cùng với đông đảo nǚ tử kinh hoảng thất thố thanh âm, Tè Lạc — lập tức ngồi dậy, quên mất lúc này nàng ăn mặc thực đơn bạc, bất chấp phủ thêm áo choàng, bước lên mềm giày hướng ra phía ngoài bước nhanh đi đến.

Tử Anh cầm áo choàng hô “Nương nương, bên ngoài khởi phong, ngại một đầu mồ hôi, tiểu tâm cảm lạnh” Tè Lạc lại nào có được này đó? Nghe bên ngoài ôn ào thanh tiếng khóc càng lúc càng lớn, trong lòng càng là nôn nóng như lửa đốt, muôn biết bên ngoài rốt cuộc ra sao trạng huống.

Chương 623 bệnh nặng mệnh tốn hại?

Bồng Lai phượng đài bên ngoài loạn một đoàn, Tè Lạc lúc chạy tới, liền thấy Hoằng Trú phúc tấn trên mặt không hề huyết sắc, ngã ngồi trên mặt đất, hạ thân sùn xám bị huyết nhiễm đến đỏ bừng, đau đớn Tè Lạc đôi mắt, ở nàng bên cạnh quỳ không ngừng dập đầu Hoằng Trú trắc phúc tấn “Phúc tấn, thiếp không phải cố ý, không dự đoán được sẽ đạp lên rơi rụng hạt châu thượng, ô ô…… Thiếp đáng chết…… Ngài nếu là xảy ra chuyện, thiếp muôn lần chết.”

Hạt châu? Tè Lạc nghe thấy lời này, mới thấy trên mặt đất lăn xuống mấy viên ngọc lục bảo mài giữa hạt châu, quen mắt thực, thượng không kịp nghĩ lại, liền thấy ước trán phát ngốc đứng ở kia, trong tay cầm đoạn

rót mười tám tát tay xuyên, khéo mắt nước mắt lăn quá, không tự giác tự nói “Không, không phải ta, không phải ta, thật sự không có.....”

Vừa mới còn ở khóc nỉ non Hoằng Trú trắc phúc tấn lập tức đứng lên, bắt lấy tiếu ước tay “Ngươi vì sao phải hại chúng ta phúc tấn? Ngươi tâm như thế nào như vậy tàn nhẫn?”

Phú Sát thị đáy mắt cực nhanh xẹt qua ánh sáng, khéo mắt thoáng nhìn Tè Lạc, trầm ổn nói “Vẫn là trước nhìn đệ muội đi, cao trắc phúc tấn tâm địa mềm mại, tay xuyên đoạn rót hạt châu lăn xuống cũng là ngoài ý muốn, làm sao có ý vì này? Vẫn là đệ muội quan trọng.”

Hoằng Trú trắc phúc tấn chương giai thị sắc mặt trầm xuống, còn muốn cùng Phú Sát thị tranh chấp, Tè Lạc lúc này cao giọng nói “Các ngươi đều cấp bồn cung câm mồm.” Mọi người phảng phát mới tỉnh ngộ lại đây, sôi nổi hành lễ.

Tè Lạc bất chấp cái khác, mệnh lệnh cung nữ “Đỡ Hoằng Trú phúc tấn đi trắc điện, an bài đỡ đẻ ma ma, truyền thái y, muốn bảo bọn họ mẫu tử bình an.” Ngồi xổm dưới đất thương, nhẹ giọng an ủi nói “Hoằng Trú phúc tấn, không có việc gì, hài tử sẽ bình an, ngươi muốn tranh đua, nhất định phải kiên trì.”

“Hoàng ngạch nương..... Con đâu..... Con đâu đau quá” Hoằng Trú đích phúc tấn Ngô trát kho thi dựa vào Tè Lạc trong lòng ngực, không ngừng kêu đau, vài tên cung nữ tiến lên, nâng khởi nàng, Ngô trát kho thi quyền luyến lôi kéo Tè Lạc tay, hòng con mắt “Hoàng ngạch nương, ta sợ ta sợ chịu không nổi này quan..... Hài tử..... Hài tử”

“Vì hài tử, ngươi cũng muốn kiên trì, ta nhất định sẽ làm ngươi bình an không có việc gì, tin tưởng ngạch nương.” Tè Lạc nắm lấy tay nàng, phảng phát muốn đem lực lượng truyền cho nàng giống nhau. Hoằng Trú đích

phúc tấn từ có thai liền ở Tề Lạc bên người, nàng hơi mang một tia thiên chân tính tình, rất được Tề Lạc thích, cho nên có vài phần cung.

Chờ đến Ngô trát kho thị di tiến phòng sinh, Tề Lạc nhìn trên tay lây dính máu tươi, đây là nội trạch tranh đấu? Thật là quá mức tàn khốc, kia tay xuyên nàng từng thường thức quá, như thế nào cũng sẽ không đột nhiên đoạn rót? Hơn nữa cố tình là tiểu ước mang theo tay xuyên, vừa mới rời đi khi, Hoằng Trú phúc tấn cùng hoằng lịch phúc tấn là đi cùng một chỗ, chẳng lẽ tiểu ước thay đổi? Dùng tâm cơ?

“Cao muội muội, ngài đừng vội, ngươi cũng không nghĩ như thế, này tay xuyên chặt đứt chỉ là ngoài ý muốn.” Phú Sát thị mềm nhẹ an ủi ngạch thanh âm truyền vào Tề Lạc trong tai, tiểu ước hồng con mắt, có một phân cảm động “Phúc tấn, thiếp thật sự không hiểu được tay xuyên vì sao sẽ đoạn rót.”

Cái này nha đâu, thật đúng là thiên chân, Tề Lạc âm thầm thở dài, xoa xoa cái trán, tháng tư gió lạnh thổi tới, cuốn lên nàng đơn bạc sườn xám, trực tiếp rót tiến cổ tay áo cổ áo trung, mộc tới nhân nôn nóng ra mồ hôi lạnh, càng là bị gió lạnh làm khô, lại nghe thấy Phú Sát thị tên là trấn an, kỳ thật chứng thực tội danh nói, Tề Lạc trong lòng càng là cảm thấy lạnh băng, cơ hồ đứng thẳng không xong.

“Nương nương, nương nương.” Tử Anh hầu hạ tề Lạc bọc lên áo choàng, hệ nút thắt tay xẹt qua Tề Lạc cổ, nôn nóng nói “Ngài ở nóng lên, đã nhiều ngày ngài vốn là không thoái mái, này nhưng như thế nào hảo?”

“Không có việc gì. Bốn cung không có việc gì.” Tề Lạc tuy rằng nói như thế, nhưng lại cảm thấy thân mình mềm mại vô lực, đầu cũng vụng nặng nề, nhưng trước mặt tình hình làm sao có thể làm nàng yên tâm liên lụy đến hoằng lịch Hoằng Trú nội trạch, nếu là thực sự có sơ xuất, làm cho

bọn họ huynh đệ chi gian nỗi lên hiềm nghi, hơn nữa người khác quạt gió
thêm củi, chỉ sợ sẽ sai lầm.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 325

Ước trán mặc kệ mọi người như thế nào, quỳ gối lạnh băng trên mặt đất, chắp tay trước ngực đặt ở trước ngực yên lặng thiết tình vì lên khẩn cầu thần phật phù hộ, nàng vĩnh viễn cũng vô pháp quên, ở bị mọi người hiểu lầm xa lánh khi lên vươn mang theo nhiệt độ tay. Người khác mặt lộ vẻ một tia châm chọc, ám đạo liền nàng sẽ mưu lợi, đơn cũng đều học ra dáng ra hình.

Phú Sát thị lúc này lại thế khó xử, nàng có thai, có thể nào quỳ gối phiếm hàn khí trên mặt đất? Nhưng nếu là không băng này, chỉ có nàng một người đứng, phảng phát cũng không thỏa đáng, khẽ cắn môi, âm thầm đem sườn xám đánh hai cái nếp gấp, chậm rãi quỳ gối hậu nếp gấp thượng, giảm bớt hàn khí ăn mòn.

“Phúc tấn, ngài không nên như thế.” Tiếu ước mở vì hơi hợp đôi mắt, trên nét mặt lộ ra một phân không tán đồng, thanh thủy thanh âm truyền tiến mỗi người trong tai “Ngài vẫn là đứng dậy đi, Hoàng Hậu nương nương làm coi trọng con nối dõi, mới có thể tâm ưu hòa thân vương phúc tấn trú khí lạnh, ngài hiện giờ là phụ nữ có mang, nếu là vì nương nương cầu phúc bị thương thân mình, kia nương nương cũng sẽ không an tâm, chỉ cần tâm thành, không dưới quỳ Phật Tổ cũng sẽ phù hộ nương nương vượt qua kiếp nạn này.”

“Cao, cao muội muội.” Phú Sát thị rũ xuống liễm trong mắt kinh ngạc, nguyên lai đây mới là đến hoằng lịch coi trọng sủng ái cao trắc phúc tấn,

khó trách nàng có thể lấy bao con nhộng thân phận ở trắc phúc tấn chi vị, quả thực là cùng người khác bất đồng.

Ước trán dẫn đầu đứng dậy, kéo Phú Sát thị, nhẹ giọng nói: “Phúc tấn, thiếp cùng ngài cùng nhau, nương nương sẽ không trách cứ ngài.”

Thái y bận rộn suốt một đêm, tóc không biết rót nhiều ít, muôn từ bỏ là lúc, là có thể cảm nhận được phía sau ánh mắt, không dám có bất luận cái gì đại ý, vì bọn họ thân gia tánh mạng, vắt hết óc tìm mọi cách làm Hoàng Hậu nương nương bình an.

Có lẽ là nỗi lên mệnh không nên tuyệt, ở thiên tờ mờ sáng khi, mấy vị chén thuốc ăn vào, nỗi lên mạch tượng vững vàng một ít, không hề như có như không, thái y thở phào nhẹ nhõm, bắt cháp sát trên trán mồ hôi, gấp hướng đứng một đêm Hoàng Thượng, quỳ suốt một đêm a ca báo tin vui.

Dận Chân thân mình hơi hoảng, trong mắt lộ ra kinh hỉ, muôn hỏi rất nhiều, lại chỉ khàn khàn tiếng nói nói trừ một câu: “Hoàng Hậu không có việc gì?”

“Khải tấu vạn tuế, Hoàng Hậu nương nương bình an, nhưng muôn cần thận điều dưỡng, mới có thể không có việc gì.” Thái y châm chước nói.

“Hảo, hảo, chỉ cần nàng không có việc gì, trẫm sẽ không lại làm nàng lo lắng hao tổn tinh thần.” Dận Chân lúc này mới ném ra đi nhanh hướng nỗi lên nằm giường Bạt Bộ trước đi đến, lưu lại một câu trách cứ “Các ngươi hai cái còn quỳ làm cái gì? Chẳng lẽ chờ các ngươi ngạch nương tinh lại xử trí? Trẫm cảnh cáo các ngươi, nếu là lộ ra một chút tiếng gió, cho các ngươi ngạch nương biết được…… Các ngươi cho trẫm thu thập sạch sẽ.”

Hoằng lịch cũng muôn đi nhìn một cái, nghe thấy Dận Chân nói, chỉ có thể xoa tê dại đầu gối, cùng Hoằng Trú cho nhau nâng lưu luyến mỗi bước

đi hướng ngoài điện đi đến, này đó nữ nhân là nên xử trí cảnh cáo, không thể lại làm các nàng làm càn, nội trạch không xong, dùng cái gì trị thiên hạ?

“Tiểu cữu cữu nói thật đồi, nữ nhân nhiều thật đúng là phiền toái, khó trách hắn chỉ có mơ một người.” Hoằng Trú nhẹ giọng lẩm bẩm, âm thầm suy nghĩ về sau không bao giờ nâng tú nữ tiến vương phủ. Hoằng lịch giật giật môi, lưu lại một tiếng thở dài.

Chương 625 thoảng qua

Tè Lạc thanh tịnh về sau rốt cuộc gặp được nội liễm Dận Chân trong mắt phát ra ra cực kỳ mãnh liệt kinh hỉ, biểu tình lộ ra ngoài, làm trò thái y đám người mặt, ôm nàng sê không chịu buông tay, một lần một lần gọi nàng tên, tuy rằng lén ở chung, Tè Lạc cũng không cảm thấy kỳ quái, nhưng này còn có người ngoài ở?

Dận Chân không phải bị xuyên đi, tuy rằng Hoằng Mân Tè Giác chờ một bộ xem kịch vui tư thế, lại bị Tân ma ma chính là túm đi ra ngoài. Cảm thấy được Dận Chân hô hấp càng ngày càng nặng, thân thể cứng đờ run rẩy, Tè Lạc cố sức nâng lên tay, nhẹ nhàng vỗ vỗ hắn phía sau lưng, khẽ khóc an ủi “Hoàng Thượng, ta không có việc gì, thật sự không có việc gì.”

“Hoàng Hậu, trẫm Hoàng Hậu, ngươi không được rời đi.” Dận Chân đứt quãng nói, hắn sợ buông lỏng tay, Tè Lạc liền sê không còn được gấp lại, thái y nói qua, lần này đích xác thật thực hung hiểm, có thể tinh táo lại chính là lớn nhất chuyện may mắn.

“Không rời đi, vĩnh viễn cũng không rời đi.” Nghe thấy lời này, Dận Chân bên môi tràn ra một phân ý cười, hứa hẹn nói “Chờ ngươi dưỡng hảo thân mình, trẫm mang ngươi đi mộc lan bãi săn.”

Tè Lạc ừ nhẹ một tiếng, nhìn thấy Dận Chân nôn nóng đế ý, nàng tưởng nói điểm cái gì, nhưng lại cả người mệt mỏi, bắt lấy Dận Chân tay đặt ở trên mặt, cọ cọ, nhẹ lấm bẩm nói “Sẽ không rời đi -- sẽ không rời đi.”

Lông mi cây quạt giống nhau rũ xuống. Dận Chân khéo mắt ẩn ẩn có chút ướt át, hơi mang vết chai mỏng tay phất quá nàng gương mặt, ngồi ở kia an tĩnh nhìn nàng ngủ say dung nhan --

Dưỡng bệnh trong lúc, Tè Lạc hưởng thụ tới rồi nữ vương đãi ngộ, không có bất luận kẻ nào dám trêu nàng không mau, ngay cả Ung Chính hoàng đế cũng rút ra càng nhiều nhàn rỗi, bồi nàng, thu liễm hoàng đế khí thế, chỉ cần không quá phận yêu cầu, đều sẽ thỏa mãn.

Tè Lạc dựa vào Dận Chân trên người, hai người lệch qua cùng trương trên giường, ở bên cạnh giác trên bàn, bày quả khô cùng chung trà, lúc này nàng sắc mặt đã hồng nhuận lên, nghe đến bên ngoài truyền tới hoa quế hương, bùi mõi, Dận Chân mở miệng nói “Đem cửa sổ đẩy ra.”

Lý Đức Toàn cúi đầu đem cửa kính hoàn toàn đẩy ra, Dận Chân phân phó “Buông mỏng mành.” Tè Lạc không hài lòng nhíu nhíu mi, “Xem đến không rõ ràng lắm, không bỏ.”

“Buông.” Thấy Lý Đức Toàn có chút do dự, Dận Chân tăng thêm ngữ khí, Tè Lạc đấm hắn một chút. Lúc này hắn luôn là rất cường ngạnh, kỳ thật thân thể của nàng thật sự đã hảo không ít, sau giờ ngọ ngoài điện, tuy rằng là giữa tháng 8, nhưng lại rất ấm áp thoái mái, gió nhẹ tạo nên mẫn thụ hoa quế, giống như biển hoa giống nhau, buông xuống mành, xem liền rất mơ hồ, Tè Lạc động động thân thể muốn đứng dậy, chính mình đi bên ngoài nhìn lại.

“Không được.” Dận Chân bá đạo đem nàng ôm trong ngực trung, một tay lấy quá chung trà nhấp một ngụm, nhuyễn ngọc trong ngực, làm hắn giơ lên khéo miệng, cùng Tè Lạc nhĩ tấn tư ma gian, trầm thấp hỏi “Thích

hoa quê?” Tè Lạc bị hắn làm cho mặt nêú rặng mây đỏ, phảng phát thực thấu mêt đào giống nhau, nữ nhân trời sinh liền càng mẫn cảm một ít, thân mình có chút mềm mại vô lực.

“Trẫm thường ngươi quê hoa nhưỡng tốt không? Lúc trước ở sư tử viêñ, ngươi chính là thích.” Tè Lạc vừa quay người, toàn bộ thân mình ghé vào hắn trên người, trên đầu một sợi tóc đen nhu thuận chảy xuống ở cổ lúc sau, hắc bạch tương sán khiến cho nàng lộ ra tới cổ càng thêm trắng nõn trong suốt.

Tè Lạc vươn tay cổ tay, từ trên giường bên, Cảnh Thái lam bình hoa trung trùu một con hoa hồng đỏ, kiều diẽm cánh hoa thượng phảng phát còn dính một giọt nước trong, đỏ thắm cánh môi ly Dận Chân môi thượng có một tác khi dừng lại, hơi thở tương nghe, nhận thấy được Dận Chân hơi thở có chút loạn, đáy mắt cũng nhiễm một tia tình dục.

Tè Lạc xinh đẹp cười nhạt, mị nhãñ như tơ, nhẹ thở giọng nói “Quê hoa nhưỡng?” Hoa hồng theo Dận Chân cái trán trượt xuống dưới động, chờ đến hâu kết chõ, ngừng lại, khi trọng khi nhẹ cọ xát, liếc mắt nhìn hắn, nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng thường thần thiếp quê hoa nhưỡng, thần thiếp không có gì báo đáp, liền… Liền…”

Đem hoa hồng chi hàm ở không trung, Tè Lạc một tay ngồi dậy. Tùng suy sụp sườn xám vai ngọc lúc ẩn lúç hiện, xanh nhạt ngón tay theo Dận Chân cổ chõ trượt xuống, rắn chắc ngực, bình thản bụng nhỏ, chờ đến muôn tới mấu chốt, hắn chờ mong đã lâu bộ vị lại nghe xuống dưới, cực kỳ thong thả tại chõ đảo quanh, phảng phát không rõ nén như thế nào như thế nào làm.

“Tiếp tục.” Dận Chân ám ách mở miệng, Tè Lạc hơi hơi tần mi, phảng phát muôn tiếp tục, lại lập tức nhảy lên, ở hắn kinh ngạc trong ánh mắt, rời đi giường, quay đầu mỉm cười, hơi mang đáng tiếc nói “Thần thiếp thân

mình không khoẻ, thái y dặn dò không thể uống rượu, cho nên..... Thần thiếp chỉ có thể trở về nghỉ ngơi, Hoàng Thượng hảo ý, thần thiếp hưởng dụng không được.”

Cũng không dám nữa xem Dận Chân biến thành màu đen sắc mặt, vội vàng cầm lấy màu tím nhạt véo tơ vàng áo choàng, Tề Lạc hướng ra phía ngoài mặt bay nhanh mà đi, sợ Dận Chân bắt lấy nàng giống nhau. Cười khổ lắc đầu, Dận Chân ánh mắt dừng ở đã ở hoa quế dưới tàng cây Tề Lạc. Trong mắt xẹt qua một tia bất đắc dĩ, ngay sau đó cảm thấy trên người bị nàng gây xích mích có chút khô nóng, hờ nhẹ một tiếng “Ngươi cũng không sợ trãm lâm hạnh đừng...”

Dừng lại khâu, nơi này là Viên Minh Viên không có bất luận cái gì phiền, mà Bồng Lai phượng đài hầu hạ cung nữ đều là Tề Lạc tự mình dạy dỗ, lại nhìn quen quá Đế hậu chi gian tình ý, tự nhiên minh bạch nếu là lòng mang ý xấu, kia tức là may mắn được sủng hạnh, cũng sẽ không được đến chỗ tốt, vẫn là thành thật bốn phận hảo.

Dận Chân nghiêng đầu nhìn ngoài cửa sổ trích lộng hoa chi Tề Lạc, khóc miếng nhéch lên một loan quỷ dị độ cung, hắn từ Tề Lạc bệnh nặng, mặc kệ nhiều vội, đều sẽ mỗi ngày triệu kiến thái y, hôm nay nghe được thái y khẳng định ngôn ngữ “Hoàng Hậu nương nương thân mình đã là khôi phục như thường, thỉnh Hoàng Thượng an tâm, lần này chứng bệnh tuy rằng hung hiểm, cũng không có thiệt hại Hoàng Hậu nương nương tho nguyễn.”

“Ngươi đêm nay mơ tưởng lại chạy trốn.” Dận Chân ngửi được một cỗ đặc biệt hương thơm, nhíu mày, này cỗ mùi hương đậm nhiên mê người, nhịn không được hít sâu áp khí chế trụ trên người bị Tề Lạc khói mào nhiệt khí, cũng không có quay đầu lại, đáy mắt xẹt qua một tia trào phúng, Tề Lạc bệnh nặng, yêu cầu nhân thủ muốn so dĩ vãng nhiều một ít, cho nên

trước hai ngày từ hoàng cung điều lại đây một ít tân vào cung cung nữ, cũng chưa kịp dạy dỗ, thật đúng là cấp khó dàn nổi.

“Hoàng Thượng, thỉnh dùng trà.” Một người thân xuyên màu hồng đào cung trang tuổi thanh xuân cung nữ ngồi xóm thân đem chung trà giơ lên cao quá mức, Dận Chân ngồi dậy, bởi vì cúi đầu, cung nữ chỉ lộ nửa khuôn mặt, mặt mày thượng xem, tuy rằng thượng xung thanh tú, nhưng lại so với người khác lộ ra một tia bất đồng, Dận Chân mày nhăn càng khẩn một ít, đạn đạn ngón tay, nguyên lai là yên lặng, như ở Phật đường yên lặng.

“Ngươi là cái nào? Bình thường trẫm như thế nào chưa thấy được ngươi?” Dận Chân cũng không có tiếp nhận chung trà, mà là hướng Lý Đức Toàn cảnh cáo thoảng nhìn, Lý Đức Toàn cười khổ lắc đầu, đây là Hoàng Hậu nương nương bên người cung nữ, hắn làm sao có thể làm được chủ? Tàn ma ma thượng tuổi tác, gần nhất mấy ngày thân thể cũng không được tốt, Tử Anh lại một lòng đều đặt ở Hoàng Hậu nương nương trên người, mới không biết từ nào toát ra tới như vậy cái cung nữ.

“Nô tỳ tiểu tuyển vào cung, vừa mới tới Viên Minh Viên hầu hạ Hoàng Hậu nương nương.” Cung nữ giơ chung trà tay hơi hơi run rẩy, ngồi xóm thân lại giơ lên cao này thật đúng là một kiện không dễ dàng sự tình, nhẹ giọng nói “Nương nương đem Tử Anh cô cô gọi đi trích hoa, cũng phân phó nô tỳ hảo sinh hầu hạ Hoàng Thượng --”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 326

Chương 627 Hoằng Trú trò khôi hài (hạ)

Chính điện Đông Noãn Các loạn thành một đoàn, Dận Chân ôm hôn mê quá khứ tè Lạc, đem nàng phóng tới ghế trên, động thủ véo nàng mũi hạ nhân trung, nôn nóng kêu “Hoàng Hậu, Hoàng Hậu.” Thấy nàng nước mắt lông mi với doanh, chậm chạp không chịu tỉnh lại, tăng thêm lực đạo, “Tè Lạc, tè Lạc.....”

Tè Lạc chậm rãi mở mắt ra, lập tức bắt lấy Dận Chân vạt áo, đau thương hỏi “Có phải hay không ta nghe lầm, Hoằng Trú không có việc gì? Có phải hay không? Ta nhất định nghe lầm, sáng sớm còn hảo hảo, như thế nào sẽ có việc?”

Dận Chân rất là đau lòng, đem tè Lạc ấn ở trước ngực, chính mình nghĩ thử thật sự đã xảy ra chuyện? Chẳng lẽ lại muốn ném thử tang tử chi đau? Quay đầu đối với quỳ xuống đất nội thị hô to “Còn không đi cho trẫm biết rõ ràng, rõ cuộc là chuyện như thế nào? Hoằng Trú hắn bệnh bộc phát nặng?”

Tè Lạc nghe thấy Dận Chân nói như vậy, kia thượng tồn một tia may mắn cũng đã không có, dựa vào hắn trước ngực, ô ô khóc lên, nước mắt nhanh chóng ướt nhẹp Dận Chân long bào. Hoằng Mân mắt kính cũng đỏ, lẩm bẩm lặp lại “Hoằng Trú, Hoằng Trú như thế nào sẽ đột nhiên liền đi?”

Hoằng lịch tâm tình cố nhiên không dễ chịu, lo lắng nhìn chính mình ngạch nương liếc mắt một cái, bỗng nhiên nghĩ đến mấy ngày trước đây nghe được tin tức, cùng với Hoằng Trú cười xấu xa, thấp giọng nói “Tú ca, việc này có lẽ là không phải đơn giản như vậy, chỉ sợ có khác kỳ quặc.”

Hoằng Mân nghĩ lại một hồi, nghe Tề Lạc tiếng khóc cùng với Dận Chân nhịn xuống bi thống nhẹ giọng an ủi, cẩn răng nói “Nếu là Hoằng Trú hờ nháo, ta nhẹ tha cho hắn không được, chính là..... Chính là né tránh thị phi, chẳng lẽ liền không hiểu được hướng trong vườn đưa cái âm tín?”

“Chính là đâu, tú ca hảo hảo thu thập Hoằng Trú, chờ tiễn cữu cữu chiến thắng trở về, ta phi nói cho hắn không thể.” Hoằng lịch càng thêm cảm thấy Hoằng Trú không có việc gì, híp mắt cân nhắc như thế nào làm Hoằng Trú ném đến lợi hại. Hoằng yến mong hi còn ở hắn kia, người nói Hoằng Trú thật sự sẽ hờ nháo? “Hoằng Mân có một phân không xác định, hoằng lịch gật đầu nói” tú ca chẳng lẽ người không hiểu được? Hoằng Trú là người càng nhiều nháo đến càng vui vẻ, hắn nha .. “Hoàng Thượng, hòa thân vương phủ người tới báo tin.” Bên ngoài có thanh âm truyền đến nội thị thanh âm, Tề Lạc che lại lỗ tai, lắc đầu hai mắt đẫm lệ mông lung nói “Không cần nghe, không cần nghe.”

“Lần tới đây.” Dận Chân vỗ Tề Lạc đầu vai, hòa thân vương phủ quản gia bước nhanh đi đến, nhìn thấy này phó tình cảnh, rất là phát mao, trên trán đã thấy hắn, âm thầm oán trách nhà mình Vương gia, nhanh như chớp quỳ xuống đất đơn giản trực tiếp nói “Hồi Hoàng Thượng, hòa thân vương không có việc gì, chỉ là..... Chỉ là đùa giỡn.”

“Đùa giỡn?” Dận Chân hảo huyền làm lời này cấp nghẹn chết, nghiến răng nghiến lợi nói “Hắn có phải hay không không có khác chơi? Cũng dám như thế?”

“Sóng đưa ma, sóng đưa ma.” Tè Lạc đình chỉ khóc nỉ non, chính cái gọi là quan tâm sẽ bị loạn, nàng thế nhưng đem hoang đường Vương gia kinh điển một màn cấp quên mất, lau khô nước mắt, đôi bàn tay trắng như phấn tàn nhẫn chùy Dận Chân hai hạ, thấp giọng oán giận “Ai làm người lúc trước không nghe khuyên bảo nói, cố tình làm Hoàng A Mã đặt tên Hoằng Trú, hắn chính là hồ nháo Vương gia.”

Dận Chân đáy mắt xẹt qua cực nhanh một mạt trầm tư, ở Tè Lạc ngẩng đầu ngay lập tức chi gian, không thấy bất luận cái gì bóng dáng. Lầm báo tin tức nội thị, lúc này đã cả người run rẩy, hàm răng run lên, liên tiếp dập đầu “Nô tài đáng chết, nô tài đáng chết.”

“Đủ rồi.” Dận Chân khẽ quát một tiếng, nắm chặt nắm tay, sắc mặt xanh mét trầm thấp nói “Lý Đức Toàn, chuẩn bị ngự liễn, trầm muôn đích thân đi xem trầm hòa thân vương như thế nào chơi, thật là đa dạng chồng chất, thật đúng là cho trầm mặt dài.”

“Ta cũng đi.” Tè Lạc tiếp theo lời nói tra nói, tuy rằng vừa mới khổ sở, đối Hoằng Trú cũng thực buồn bức, chính là náo nhiệt không xem chẳng phải là tiếc nuối?

“Ngươi thân thể yếu đuối, vẫn là chớ có lăn lộn, trầm đem Hoằng Trú nắm lại đây hướng ngươi thỉnh tội.” Dận Chân hiển nhiên lý giải sai Tè Lạc dụng ý, cho rằng nàng là đi trách cứ Hoằng Trú hồ nháo.

“Hoàng Thượng, không tự mình đi nhìn xem ta không an tâm.” Tè Lạc hơi hơi rũ đầu, tàn lưu nước mắt dính vào thật dài lông mi thượng, bị nước mắt rửa sạch quá hai tròng mắt có thể rõ ràng chiếu ra Dận Chân ảnh ngược, khẩn cầu nói “Làm ta đi thôi, mong hi hoằng 曖 còn ở, ta lo lắng...”

“Cùng trẫm cùng nhau đi, không được lại ngất xỉu đi.” Dận Chân cúi đầu thấy trước ngực long bào lại là nước mắt nước mũi, Lý Đức Toàn sáng tỏ tiếp đón cung nữ hầu hạ hắn rửa mặt chải đầu, Tề Lạc cũng tiếp nhận khăn sát sát nhân khóc thút thít sưng đỏ đôi mắt, âm thầm suy nghĩ hòa thân vương phủ hiện giờ là cái gì náo nhiệt bộ dáng?

Hoằng Môn hoằng lịch đối diện, không tiếng động giao lưu, “Ngạch nương đây là đi nhìn náo nhiệt đi.” Hoằng lịch gật gật đầu, trộm nhìn Dận Chân liếc mắt một cái, động động môi, luôn luôn khôn khéo Hoàng A Mã lần này có lẽ là quan tâm sẽ bị loạn, thế nhưng không có nhìn ra ngạch nương tâm tư, kẽ răng bài trừ mấy chữ “Hoằng Trú cư nhiên dám mang theo mong mong hồ nháo, nếu là sợ hãi nàng, hừ, Hoàng A Mã sẽ càng tức giận.”

Dận Chân cùng tề Lạc cùng nhau cưỡi ngự liễn chạy đến kinh thành hòa thân vương phủ, Hoằng Môn hoằng lịch cưỡi ở tuấn mã thượng cùng đi trước. Ngự liễn trung, tề Lạc thấy Dận Chân căng chặt sắc mặt, cổ gân ẩn ẩn ở nhảy lên, nhẹ giọng khuyên nhủ “Hoàng Thượng, ngài trước xin bớt giận, Hoằng Trú tuy rằng hồ nháo một ít, nhưng vẫn là rất có đúng mực, ít nhất hắn sợ chúng ta lo lắng, mệnh quán gia truyền tin, chỉ là một thân tin tức quá nhanh một ít.”

“Là trẫm vô năng sao? Làm hắn dùng này phương pháp tự ô?” Tề Lạc bừng tỉnh, lấy Dận Chân tâm tư như thế nào sẽ không nghĩ ra Hoằng Trú hồ nháo trung bất đắc dĩ? Thỉnh chụp,,,,, ngữ khí nhẹ nhàng khuyên giải nói “Hoằng Trú này cử, ta xem càng là tưởng hồ nháo, ngài không hiểu được, sửa xong nên nháo, hắn đều đã chơi chán rồi, cho nên mới nghĩ ra này biện pháp lăn lộn.”

“Lời tuy nhiên như thế, nhưng trẫm vẫn là.....” Tề Lạc dựa vào Dận Chân đầu vai, duỗi tay lấp kín bờ môi của hắn, thấp giọng nói “Ngài là hảo phụ thân, Hoằng Trú bọn họ cũng là sáng tỏ, bọn họ đã trưởng thành, có ý

nghĩ của chính mình cùng muốn làm sự, thậm chí có chính bọn họ muốn quá nhạt tử, vẫn là theo bọn họ đi thôi,”

“Bọn họ cũng là hảo nhi tử.” Dận Chân khẽ hôn một chút tề Lạc ngón tay, ôm lấy nàng đầu vai, chớp mũi cọ đến khuyên tai, chính là trong lòng ngực nhân tài có thể dưỡng ra như vậy làm hắn dở khóc dở cười lại cảm thấy thực kiêu ngạo nhi tử, bốn cái con vợ cả các cụ tính cách, lại đều là thực thông tuệ hiểu chuyện, huynh đệ chi gian cũng thực đồng lòng, tuy rằng Hoằng Trú tâm cũng có phần không cam lòng, nhưng minh bạch cái gì mới là hắn muốn nhất, thở dài một hơi” Hoằng Trú, Hoằng Trú. “

“Hoàng Thượng, phía trước chính là hòa thân vương phủ, ngài xem dùng không cần tiếp giá? Tề Lạc nghe vậy, đẩy ra mành, hòa thân vương phủ đại môn treo bạch bàn, phủ cửa người tiếp khách hạ nhân cũng vể mặt đưa đón, bên hông quần lấy vải bô trắng, thân xuyên vải bô tang phục, đầu đội bạch mũ, trong phủ truyền đến tăng chúng lạt ma năm kinh siêu độ thanh âm, đi ra hòa thân vương phủ tông sư hoàng thân quốc thích, quy củ trên mặt đất tang nghi, Tề Lạc rõ ràng nhìn thấy bọn họ run rẩy khóc miệng, thậm chí ánh mắt có chút tan rã, lộ ra không thể tin tưởng.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 327

“Hoàng A Mã, nhi tử không giàu có, còn có một đại gia người muôn dường, như thế nào có thể phạt bỗng đâu?” Hoằng Trú đáy mắt kia phân ánh sáng trôi đi, chơi xấu khẩn cầu nhìn Dận Chân, “Nhi tử thật sự thiếu bạc, nếu bằng không cũng sẽ không nghĩ đến... Làm tang sự thu tang nghi.”

“Trẫm thiếu cho ngươi bỗng lộc? Thế nhưng làm ngươi nghèo thành như vậy?” Dận Chân tuy rằng sáng tỏ Hoằng Trú tâm tư, nhưng lại không cách nào chịu đựng chính mình nhi tử như thế khóc than, cả giận nói “Ngươi nhiều lời nữa, trẫm phạt ngươi 5 năm.”

Hoằng Trú lập tức dùng miệng che miệng, liều mạng lắc đầu, Dận Chân chân thật bị đứa con trai này làm cho dở khóc dở cười, hờ lạnh một tiếng, đối với chung quanh trích đi bảo hồng mõm miện tôn thất hoàng thân quốc thích, triều thần nói “Các ngươi cũng coi như nhìn vừa ra trò hay, cũng không thể làm trẫm hòa thân vương uổng phí sức lực, các ngươi nhìn làm đi.”

Dận Chân nói xong lời này, cuối cùng ngó vui sướng Hoằng Trú liếc mắt một cái, xoay người rời đi, đi ngang qua ôm mong hi hoằng cuối cùng, yêu thương xoa bóp mong hi khuôn mặt nhỏ, ánh mắt lại dừng ở hoằng lịch trên người, thấp giọng nói “Về sau Hoằng Trú sự, trẫm chín giao cho ngươi, hảo sinh chăm sóc ngươi huynh đệ, nếu là Hoằng Trú lại hò nháo, trẫm liền tìm ngươi tính sổ.”

“Hoàng A Mã” Dận Chân cũng không nghe hoằng lịch nói, hướng tè Lạc trầm giọng nói “Còn không có xem đủ náo nhiệt?” Tè Lạc đầu tiên là thành tâm gật đầu, ngay sau đó vội vàng lắc đầu, nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng ngừng nghỉ một hồi, ta còn có nói mấy câu cùng Hoằng Trú phúc tấn nói.”

Đem Hoằng Trú phúc tấn kêu lên bên người, tè Lạc thấp giọng nói “Ngươi cũng muốn hảo hảo khuyên nhủ Hoằng Trú, chớ có Hoằng Trú làm hắn đi thêm này hoang đường việc.”

“Tuân hoàng ngạch nương dạy bảo.” Hoằng Trú phúc tấn trong lòng khó xử, nhưng ở trước mặt mọi người như thế nào hảo phản bá Hoàng Hậu nói? Lo sợ bất an ngẩng đầu trộm vọng Hoàng Hậu, thấy nàng trong mắt lộ ra sáng tỏ, thoảng an tâm, này cũng chính là trường hợp lời nói, đõ đõ thân “Con dâu nhất định hảo sinh khuyên nhủ Vương gia.”

Tè Lạc đõ một phen Hoằng Trú phúc tấn, hạ giọng nói “Nói cho Hoằng Trú kêu hắn một vừa hai phải, sự tình làm được quá khác người, ngược lại không tốt, lấy Hoằng Thượng tâm tính tất sẽ an bài thỏa đáng, sẽ không làm hắn chịu ủy khuất chính là.”

Nói xong này đó, đến là lạc chậm rãi đi đến Dận Chân trước mặt, trầm ổn mở miệng nói “Hoằng Trú đem này đó chiêu hồn đồ vật đều thu, về sau vạn không thể lại như thế.”

Hoằng Trú gật gật đầu, Tè Lạc hướng Dận Chân giơ lên ý cười, nhu thuận hỏi “Hoàng Thượng, chúng ta là hồi Viên Minh Viên, vẫn là ở trong cung tiểu trụ?”

“Hồi hoàng cung, Tè Giác cũng muốn chiến thắng trở về, trẫm ở trong cung cho hắn khánh công.” Dận Chân cùng Tè Lạc cầm tay rời đi hòa thân vương phủ, lại lần nữa phản hồi lâu không có cư trú Tử Cấm Thành.

“Không có việc gì, gia có chừng mực.” Hoằng Trú lên tiếng, hướng cũng không có rời đi Hoằng Mân hoằng lịch đi đến, chưa ngữ tiên sinh cười, chắp tay nói “Tú ca, Ngũ ca.”

“Lục đệ ngươi thật là lợi hại, nếu là ngươi phái đi truyền tin quản gia tới trễ một hồi, ngạch nương muốn bởi vì ngươi hò nháo hao tổn tinh thần lộng hổng rồi thân mình, ngươi xem ta tha không buông tha được ngươi.” Hoằng Mân giơ tay hung hăng gõ Hoằng Trú đầu, Hoằng Trú không dám tránh tránh, liên tục xin tha, cũng có chút khó chịu nói “Ta nào dự đoán được tin tức truyền nhanh như vậy? Khẩn đuối chậm đuối thế nhưng người cướp được phía trước nhi, ngạch nương không có việc gì đi.”

Hoằng lịch một phen túm chặt Hoằng Trú ống tay áo, đáy mắt xẹt qua tàn khốc, “Ngươi là nói có người đuổi tới ngươi phía trước? Lúc ấy ngạch nương chính là khóc ngất đi rồi, Hoàng A Mã cũng thực nôn nóng.”

“Này không phải vừa vặn?” Hoằng Trú ý cười mỉm hết, hoằng lịch trầm tư một lát thấp ngôn “Xem ra không phải vừa vặn, là có người muốn đục nước béo cò, việc này ta sẽ điều tra rõ ràng.”

“Ngũ ca.” Hoằng lịch vỗ vỗ hắn mũi tên, có mấy phần buồn bã “Tâm tư của ngươi Hoàng A Mã cùng ngạch nương đều biết được, Hoàng A Mã phạt bổng lộc của ngươi, nếu là trong phủ thiếu bạc, liền cùng ta chi một tiếng.”

“Đa tạ Ngũ ca.” Hoằng Trú trong mắt một lần nữa thêm ý cười, dùng khuỷu tay thọc thọc Hoằng Mân, hơi mang thương hại nói “Vì tiểu cữu cữu cùng tú ca gom góp bạc, hiện giờ hơn nữa đệ đệ, Ngũ ca thật thật là vất vả, cũng không hiểu được hoằng 曖 thiên vị cái gì, bất quá ta nhớ rõ hắn chọn đồ vật đoán tương lai khi chính là sò đồng tiền.”

“Được rồi, ta đi trước đem sự tình điều tra rõ, dám động ngạch nương người, ta muốn cho bọn họ minh bạch gọi lộn số bàn tính.” Hoằng lịch hướng ra phía ngoài bước nhanh đi đến. Hoằng Trú nghiêm trang than nhẹ “Tú ca, xác thật chỉ có Ngũ ca nhất thích hợp, Hoàng A Mã không có chọn sai.”

Hoằng Mân đậm nhiên cười, khẽ gật đầu, đạn đạn ngón tay nhẹ giọng nói “Bất quá tuy đến chí tôn chi vị, nhưng hắn thật là chúng ta huynh đệ trung nhất vất vả một cái.”

“Xác thật như thế, dù sao ta tương lai liền dựa vào Ngũ ca, Hoàng A Mã chính là phạt ta 5 năm bỗng lộc.” Hoằng Trú vẻ mặt cười xấu xa, gãi cái trán tiếc nuối nói “Sớm biết như thế, ta liền nhiều lời thượng hai câu hảo.”

“Được một tấc lại muôn tiến một thước.” Hoằng Mân nhẹ nhàng lắc đầu, liếc liếc mắt một cái Hoằng Trú, một bộ xem kịch vui tư thế “Ta vừa mới nghe nói, tiểu cữu cữu ngoại mông đại thắng, lập tức liền phải lanh binh hồi kinh, nếu là tiểu cữu cữu biết ngươi dọa hôn mê ngạch nương, ngươi sẽ như thế nào? Ta đảo thật là muôn nhìn một chút.”

“Tú ca ngươi quá không phúc hậu, vì sao lúc này mới thông báo ta?” Hoằng Trú gấp đến độ đậm chân, hắn chính là quá rõ ràng Tề Giác thủ đoạn, nhìn người khác chịu tội đó là chuyện vui, cần phải nằm xoài trên người mình? Hắn đã có thể dự kiến chính mình sẽ có một đoạn bi thảm nhật tử, giữ chặt Hoằng Mân tay áo, vẻ mặt đau khổ cầu xin nói “Tú ca, ngươi nhưng được cứu trợ ta.”

“Tiểu cữu cữu trước mặt, ta nhưng không như vậy đại bản lĩnh, ngươi tự cầu nhiều phúc đi.” Hoằng Mân trong mắt hàm chứa ý cười, trấn an vỗ vỗ Hoằng Trú, chậm rãi như thường hướng hòa thân vương phủ ngoại đi đến, này thật là vừa ra trò hay.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 328

“Vốn dĩ trẫm cũng từng nghĩ tới chỉ mười sáu đế chi nữ cấp khách ngươi khách quận vương thế tử, đem cẩn du chỉ cho hắn, cũng coi như hợp trẫm tâm ý, chỉ là vô pháp sắc phong cẩn du vì quận chúa, cuối cùng là có chút ủy khuất nàng.”

Tề Lạc nhẹ nhàng lắc đầu nói “Cẩn du chỉ cần có thể gả cho hắn, kia nha đầu liền rất vừa lòng, chỉ cần nàng không cảm thấy ủy khuất không phải hảo.”

“Nếu là không có tam phiên chi loạn, đến nỗi xa công chiến công phong tước vì vương tước cũng là hắn là, như vậy...” Tề Lạc đánh gãy hắn nói, cãi lại nói “Hoàng Thượng, a mā chưa bao giờ để ý này đó, thura kế vọng thế công tước tước vị, đã là ngài ân điển, a mā hiện giờ cũng chỉ là nghĩ con cháu bình an, tǎn hưởng ngậm kẹo đùa cháu hảo chi nhạc.”

“Trẫm chưa từng hoài nghi quá Trí Viễn Công, chỉ là lược có một ít tiếc nuối, là đối trẫm... Cũng là đối hắn... Trí Viễn Công Lăng Trụ tài học bệnh không bằng thế nhân lời nói không học hiểu rõ, hắn xem đến xa hơn.” Tề Lạc trong lòng bội phục, hắn thật sự rất hiểu biết phụ thân.

Cẩn tuyên cẩn du này đối song sinh tử cơ hồ đồng thời xuất giá, Công Tước phủ tự nhiên lại trở thành mọi người chú ý tiêu điểm, thiệt tình chúc mừng có, ghen ghét càng nhiều, Trí Viễn Công tước phủ ở kinh thành nổi bật cơ hồ cái quá tôn thất vương phủ, Lăng Trụ ở bị mọi người vây quanh

khen tặng chúc mừng khi, trong lòng có chút uổng công, thịnh cực tắt suy, này ai đều trốn không thoát, nổi bật quá thịnh trước sau không phải chuyện tốt.

Chương 630 vận mệnh khó dò

Thời gian qua mau, ngày tháng thoai đưa, đang ở Tề Lạc cảm thán nàng khéo mắt cũng có thật nhỏ nèp nhăn thời điểm, năm đầu bước vào Ung Chính mười ba năm. Từ này năm tân niên bắt đầu, Tề Lạc đem toàn bộ tâm tư đều đặt ở Dận Chân trên người, nǎn nỉ i ôi dưới, Dận Chân mang theo nàng từ Viên Minh Viên dọn về Tử Cấm Thành, trống trải gần mười năm hoàng cung, rốt cuộc nghênh trở về Đế hậu.

Ở riêng thời điểm, tề Lạc vẫn là thực tin mệnh, cho nên sẽ không ở Ung Chính mười ba năm hướng Viên Minh Viên, hơn nữa nàng ở Dận Chân ngầm đồng ý dưới, trụ vào Dương Tâm Điện, thậm chí thời khắc khắc đều ước gì nhìn thấy Dận Chân. Loại này khó có thể dứt bỏ không muôn xa rời, làm Dận Chân rất là đắc ý, lại cũng có nhàn nhạt đau lòng cùng một tia nghi hoặc.

Ung Chính mười ba năm tháng sáu, gió đêm cuốn lên rủ xuống đất bộ sa một góc, ở gỗ nam vân tay mỹ nhân sụp thượng, tề Lạc đang ngủ say, tùng suy sụp sùờn xám lộ ra nửa cái mượt mà vai ngọc, ở tiểu xảo xương quai xanh thượng, tựa trọng tựa nhẹ hồng hồng dấu hôn.

Tử Anh nhẹ bước lên trước, đem chảy xuống ti bị một lần nữa cái hảo, tề Lạc lúc này xoay người, nhắm mắt lại thục lười hỏi “Giờ nào? Hoàng Thượng dùng bữa tối không?”

“Nương nương, đã cầm đèn thập phần, nô tỳ nghe nói Hoàng Thượng ở phía trước tuyên triệu thái y.....” Tề Lạc lập tức táo lại, lập tức ngồi

dậy, ti bị chảy xuống với mà, khẩn trương hỏi “Sao lại thế này? Là Hoàng Thượng thân mình không thoái mái?”

“Nương nương đừng vội, nô tỳ thấy Hoàng Thượng hảo hảo.” Tề Lạc mới thoảng an tâm, vỗ vỗ bô ngực, lấy Dận Chân vừa mới tinh lực, như thế nào cũng không giống đột nhiên liền sinh bệnh người, chính mình vẫn là quá mức khẩn trương, có chút trông gà hoá cuốc, chính là nàng lại cảm giác không có tới tâm hoảng ý loạn, phảng phát muốn ra đại sự giống nhau.

“Hầu hạ ta thay quần áo, ta muốn đi nhìn một cái Hoàng Thượng.” Tử Anh lên tiếng, không lớn một hồi công phu, Tề Lạc thu thập thỏa đáng, chuyển đi Dưỡng Tâm Điện đông noãn các, nơi này là Dận Chân triệu kiến cận thần địa phương.

“Ngươi là nói Trí Viễn Công Lăng Trụ đột nhiên bệnh nặng?” Dận Chân lúc này đã bắt cháp bút lông Hò Châu thượng nét mực tích ở tấu chương thượng bǎn chữ viết, vội vàng dò hỏi “Lăng Trụ mấy ngày trước đây không phải hảo hảo, như thế nào sẽ đột nhiên bệnh nặng? Ngươi... Ngươi nhưng nhìn cẩn thận?”

“Hoàng Thượng, nô tài xem minh bạch, Trí Viễn Công thời trẻ ở chiến trường rơi xuống bệnh căn, tuy cẩn thận điều dưỡng, nhưng năm tháng không buông tha người, thượng tuổi tác... Nô tài đã đem hết toàn lực chẩn trị, nhưng...” Thái y biết Trí Viễn Công Lăng Trụ quan trọng, làm sao dám đại ý? Nhưng hắn lúc này cũng không hề biện pháp, chỉ có thể căng da đầu nói “Trí Viễn Công thọ nguyên chỉ sơ chỉ còn hai tháng, nếu là ông trời ban ân, có thể nhịn qua năm nay, hiện giờ được thạch vô dụng.”

“Hai tháng? Ngươi là nói chỉ có hai tháng?” Dận Chân từ ghế trên đứng lên, bước nhanh đi đến thái y phụ cận, lại lần nữa xác nhận hỏi “Quả thực hai tháng? Được thạch vô dụng, các ngươi này đó vô dụng nô tài sẽ không

tưởng chút khác biện pháp, trẫm cùng các ngươi nói rõ, Trí Viễn Công Lăng Trụ không được…… Không cho phép ra sự, các ngươi nếu là trị không hết hắn, trẫm……”

“Nô tài vô năng, nô tài đáng chết.” Thái y liên tục dập đầu, trong lòng cũng thực chua xót, tính tính tuổi tác Lăng Trụ năm gần bảy mươi, người quá thất thập cổ lai hi, Trí Viễn Công cũng trường thọ Hữu Phúc người, tuổi già sức yếu, tinh lực hao hết, chính là thần tiên tới cũng vô dụng, hắn một cái nho nhỏ thái y lại có gì biện pháp?

“Hoàng Hậu, việc này……” Dận Chân không đành lòng nói tiếp, như vậy chuyện quan trọng cũng không thể không biết sẽ nàng một tiếng, nhưng nếu là bởi vì này bị thương tâm thần, đối nàng thợ nguyên cũng là vô ích, Dận Chân cảm thấy đầu trướng đến sinh đau, thế khó xử hết sức, liền nghe thấy bên ngoài truyền đến tiếng vang “Hoàng Thượng, Hoàng Hậu nương nương yết kiến.”

Bởi vì mấy ngày này thường làm bạn ở Dận Chân bên người, ở hắn không có triệu kiến đại thần thương nghị quốc sách thời điểm, thấy Dận Chân cũng chỉ là thông truyền một tiếng, cho nên Tè Lạc cất bước đi đến. Liền nhìn đến thái y phủ phục với mà, Dận Chân ở hắn trước người, vẻ mặt ngưng trọng, đáy mắt xẹt qua một phân khố sở, bất giác giật mình, đây là có chuyện gì?”

“Hoàng Thượng, ngài thân mình không thoái mái?” Tè Lạc mở miệng hỏi, Dận Chân hút khí, nhìn thấy nàng đến gần chính mình, thấp giọng nói “Trẫm không có việc gì, là Trí Viễn Công, là hắn thân mình không hảo…… Người không được ngất xỉu đi.”

Tè Lạc cảm thấy tâm ăn một cái búa tạ, đứng thăng không được, tim đập càng mau, không tin hỏi “Ai? Ta a mǎ sao?”

“Trẫm cũng không gạt ngươi, là Trí Viễn Công Lăng Trụ, thái y nói.....” Dận Chân thấy nàng trắng bệch mặt, rất là không đành lòng, duỗi tay bắt lấy Tề Lạc cánh tay, phảng phát tự cấp nàng lực lượng chống đỡ giống nhau, “Hắn thời gian không nhiều lắm, cũng liền này hai tháng.”

“Không, ta không tin.” Tề Lạc liên tục lắc đầu, ném ra Dận Chân hướng ra phía ngoài bay nhanh, Dận Chân đi nhanh tiến lên, duỗi tay bắt lấy nàng, lớn tiếng nói “Ngươi muốn đi đâu?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 329

Đồng thị sát sát khốc măt, bung lén bên cạnh phóng chén thuốc, không tiếng động đút cho Lăng Trụ, nàng minh bạch chính mình trượng phu tâm tư, mãn người cái này thân phận, từ xuyên qua ngày ấy khởi liền đè ở hắn trong lòng, một khắc đều chưa từng buông, nếu không phải vì nữ nhi cùng chính mình, hắn sẽ như thế nào làm? Chỉ sợ thật đúng là nói không rõ.

Nhà ở bên ngoài, Tè Lạc đem Cầu Cầu túm tới rồi nụ hoa đai phóng hoa quế dưới tàng cây, xem bốn phía cũng không có người khác, mới buông ra Tè Giác, lưng dựa ở trên cây, trầm ổn nói “Tè Giác, ngươi là a mã nhất kiêu ngạo nhi tử, ngươi sứ mệnh chính là hoàn thành a mã tâm nguyện, kia mới là lớn nhất hiếu tâm.”

“Tỷ tỷ.” Tè Giác vành mắt đỏ hồng, một ngữ đều nói không nên lời, Tè Lạc nhìn đã so nàng cao thượng hai đầu Cầu Cầu, lúc này hắn đã là hoàn toàn rút đi non nớt trúc trắc, rắn chắc bả vai, trầm ổn ánh mắt, ngẫu nhiên lộ ra bức nhân cao chót vót, một tĩnh vừa động chi gian, trên người lộ ra chiến trường nhiễm quá huyết huyết tinh bùn hắn chi khí, làm người không thể cận thị, hắn chính là bất bại tướng quân, tên của hắn có thể làm địch quân nghe tiếng sợ vỡ mật, đặc biệt là mấy phen huyết chiến thành tựu hắn hiển hách uy danh.

Tè Lạc còn tưởng đem Cầu Cầu trở thành khi còn nhỏ ôm vào trong lòng ngực, lại phát giác chính mình cánh tay đã với không tới hắn, đáy măt

một sợi tiếc nuối càng nhiều sự vui mừng, vỗ vỗ đầu vai hắn “Trở về đi, ta chỉ có thể thế người tǎn hiếu, mà người lại có thể kế thừa a mǎ chí hướng.”

Tề Giác cúi đầu nhìn từ nhỏ đem chính mình giáo dưỡng lớn lên tỳ tỳ, trước kia nói qua nói, lúc này đều vọt tới trái tim, nhẹ giọng nói “Tỷ tỷ, người mới là a mǎ thương yêu nhất hài tử.”

“Ân, a mǎ nói qua, nữ nhi muôn kiều dưỡng, người không phải này cũng cùng tỳ tỷ tranh đi.” Tề Lạc trong mắt có chút chua xót, cố ý xuyên tạc hắn ý tú, thở dài nói “Tề ngọc, đỉnh môn lập hộ quang diệu môn mi trách nhiệm liền dừng ở người trên vai, dừng cho a mǎ ngạch nương thất vọng.”

Tề ngọc nhìn Tề Lạc rời đi bóng dáng, tay phải đấm đấm ngực, dùng ống tay áo lau một chút khói mắt, xoay người xoái bước hướng ra phía ngoài đi đến, mang theo tùy túng đánh mǎ giơ roi, vó ngựa tiễn quá kinh thành đường phố, bởi vì tề ngọc sở ky chính là Ung Chính ban cho tử đằng mǎ, tự nhiên mọi người đều sẽ nhường đường, một đường thông suốt hướng quân cận vệ nơi dừng chân bay nhanh mà đi, mang theo tới thanh phong, hoàn toàn làm khô hắn khói mắt nước mắt, hắn là oai hùng hầu, là Trí Viễn Công Lăng Trụ con vợ cả, là kế thừa y bát, trò giỏi hơn thầy tề ngoc.

“Nghe nói Trí Viễn Công không phải bệnh tình nguy kịch sao? Liền Hoàng Hậu nương nương đều đi Công Tước phủ, oai hùng hầu như thế nào ngược lại ra khỏi thành? Nhìn phương hướng là đi quân cận vệ.” Trà lâu nhàn tản tôn thất nhìn thấy cảnh này, nghị luận sôi nổi, Trí Viễn Công bệnh nặng, Hoàng Hậu tự mình qua phủ phụng dưỡng chén thuốc, chính là hiện giờ kinh thành nhất nhiệt đê tài.

“Ngươi biết cái gì, đây là Trí Viễn Công cẩn thận trung thành chõ. Người xem đi, Hoàng Thượng ân điển sẽ càng trọng.” Một người phòng

tuyến chung trà, chụp một chút nói chuyện người đầu vai, thấp giọng nói “Trí Viễn Công cũng là người phê bình? Còn không chạy nhanh câm miệng, Trí Viễn Công tôn vinh đều là bởi vì quân công, không phải thật đao thật thương đua trở về, nào đến phiên ngươi nói ra nói vào?”

“Không dám, không dám.” Nghị luận người vội vàng im miệng, cùng người bên cạnh nói đến chuyện khác, Lăng Trụ thanh danh tuy rằng chê khen trộn lẫn nữa, nhưng lại có kính nể người của hắn, lại còn có có không ít lấy hắn vì tấm gương, này cũng đúng là khó được.

Lăng Trụ dùng được rửa mặt đều là Tè Lạc tự mình động thủ, bởi vì lúc này đúng là giữa hè, khí hậu hợp lòng người, Tè Lạc thường xuyên nâng Lăng Trụ đi bên ngoài tản bộ, bồi hắn ngồi ở đình hóng gió chỗ nhàn thoại việc nhà. Lăng Trụ luôn là nói lên sự tình trước kia, hảo chút Tè Lạc đã nghe qua, nhưng vẫn là mùi ngon nghe, thỉnh thoảng cảm thuong hai câu miệng, Đồng thị giống nhau cũng bồi ở hắn bên người, bọn họ phu thê không cần ngôn ngữ, chỉ cần một ánh mắt là có thể sáng tỏ lẫn nhau ý tứ.

“A mã, ngạch nương.” Tè Lạc cảm thấy được bọn họ chi gian đối diện, không phải không có hâm mộ nói “Các ngươi là trời sinh trả tiền, ấn Kinh Thánh thuong nói, ngạch nương chính là ngài xương sườn, hơn nữa là duy nhất thiếu kia cắn xương sườn.”

Lăng Trụ nằm dựa vào xanh biếc trúc ghế, phe phẩy cây quạt, trong mắt lộ ra một phân đắc ý, vỗ vỗ tay vịn, hỏi “Ngươi cảm thấy ủy khuất? Vẫn là không hài lòng hắn?”

“A mã.” Tè Lạc trên mặt dâng lên một thốc đỏ ửng, nửa quay ở Lăng Trụ bên người, giống khi còn nhỏ giống nhau nhìn lên chính mình phụ thân, thấp giọng nói “Nếu ta còn không biết đủ, ông trời cũng xem bất quá mắt, tuy rằng có chút tiểu ủy khuất, nhưng hắn làm được thời đại này hắn có thể làm cực hạn, ta... Không phải thích, là ái, a mã, bởi vì ngài thăng quan

phong tước, làm ta trở thành hắn phúc tấn, hiện giờ Hoàng Hậu, hắn sủng nịch tín nhiệm làm ta phóng từ đoạn cảm tình này, sùng bái kính trọng nguyên lai thật sự sẽ chuyển hóa vì tình yêu, trước kia ta có bao nhiêu kính nể Ung Chính hoàng đế, hiện giờ ta liền có... Nhiều yêu hắn.”

“Nữ nhi a, hắn là đáng giá.” Lăng Trụ buông cây quạt, khẽ cạn tay đáp ở Tề Lạc trên đầu, động động thân thể, thở dài nói “Hắn đối với người đủ loại, a mà nhìn ra được tới, người không có ái sai hắn, Hoàng Thượng cũng không có chọn sai ngôi vị hoàng đế người thừa kế, hắn là nhất thích hợp giang sơn, cũng là nhất thích hợp người của người.”

Lăng Trụ ngón tay nhẹ nhàng ở Tề Lạc ngực chỗ điểm một chút, nhắm mắt lại làm bầm lầu bầu “Người lúc trước bị cảm tình hữu nghị phản bội, là ta vô năng. Ông trời lại cho ta một lần cơ hội, tuy rằng lấy người cá tính, gả cho ai vì chính thê, người đều sẽ, nỗ lực làm chính mình hạnh phúc. Nhưng ta đem người giao cho nhất biết được người tính tình bản tính, có thể bảo hộ người trên tay hắn, nhìn người mẫu nghi thiên hạ, tǎn hướng tôn vinh, ta cả đời này thấy đủ.”

Tề Lạc cắn môi, hít hít mũi, thấy phụ thân đã ngủ say, cầm lấy cây quạt nhẹ nhàng vì hắn kích động, xua tan kia cổ thời tiết nóng. Nhìn phụ thân khóc mắt thật sâu nếp nhăn, rốt cuộc thảng thắn không được sống lưng, Tề Lạc rất là khó chịu, ở hắn tinh thời điểm, còn có thể nhịn xuống nước mắt, lúc này nước mắt từ nàng trong mắt vô thanh vô tức lăn xuống.

Tuy là Đổng thị Tề Lạc lại tỉ mỉ tinh tế, cũng vô pháp làm Lăng Trụ hảo lên, tiến vào tám tháng hoa quέ nở rộ mùa, Lăng Trụ rốt cuộc vô pháp đi lại, chỉ có thể nằm ở trên giường, có khi nói nói chuyện, liền hôn mê qua đi, càng nhiều thời điểm lại là ở làm bầm lầu bầu, hồi úc hắn cả đời này, ở trong đó Khang Hi cũng thường xuyên nhắc tới, những cái đó quân thần ở chung việc nhỏ, ngược lại lúc này càng rõ ràng một ít.

Tè Lạc vừa mới hồn hạ Lăng Trụ nằm xuống ngủ say, nhẹ giọng gọi một câu “Ngạch nương, a mā hǎn...” Đỗng thị sáng tỏ chính mình nữ nhi muôn nói cái gì, nhẹ nhàng lắc đầu, kéo qua Tè Lạc, đi đến một bên, nói nhỏ “Tè Lạc, phụ thân ngươi cả đời này, khúc chiết không ngừng pháp pháp phồng phồng, hǎn tuổi trẻ thời điểm, chỉ giao quá một cái thiết anh em, lại là bị người lừa gạt lợi dụng. Từ đó về sau, hǎn liền không còn có bằng hữu, thăng đến đi vào này.”

“Ngạch nương, ngài là a mā đem tiên hoàng trở thành bằng hữu? Trở thành thiết anh em?”

Đỗng thị gật gật đầu, cảm thán nói “Hǎn huyết là nhiệt, tâm đồng dạng cũng là như thế. Hai mươi năm quân thần, từ không quan trọng tiểu lại đúng chỗ cực người thần, tiên hoàng tuy có không phải, nhưng đối với ngươi phụ thân là tín nhiệm, cho hǎn mở ra khát vọng cơ hội, ơn tri ngộ, làm bạn chí tình, hơn nữa phụ thân ngươi trong lòng đối đoạn lịch sử đó sơ hǎi, ở chung chi gian, bọn họ tựa quân thần tựa bằng hữu, có lợi dụng có nghi kỵ, thậm chí hǎn người Hán tâm mãn nhân thân cái loại này... Nói như thế nào đâu, xấu hổ khó xử, làm hǎn yêu cầu một cái bằng hữu, một cái có năng lực thay đổi lịch sử, làm hǎn trong lòng an ổn bằng hữu. Người nọ chỉ có thể là Khang Hi hoàng đế.”

Tè Lạc lâm vào trầm tư trung, cũng từng nghe quá chính mình phụ thân đối Khang Hi rất nhiều oán giận. Nàng trong lòng đối Khang Hi khi có chút oán hận, tuy rằng Khang Hi đối nàng không tồi, nhưng lại làm lập hạ chiến công phụ thân chung thân lưng đeo lông thần nổi danh, Lăng Trụ công tích che dấu ở Khang Hi sủng thần thanh danh dưới, này đối phụ thân là tiếc nuối đi.

Lăng Trụ đã từng nói qua, Tè Giác là trời sinh quân nhân, nhưng hǎn chính mình lại làm sao không phải? Tè Lạc biết nếu không phải vì các

nàng an ủn, lấy chính mình phụ thân cá tính lại như thế nào sẽ có mi
thượng chi ngôn?

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 330

“A mā, nà...” Tề Lạc giành trước mở miệng, Dận Chân ánh mắt chợt lóe, Lăng Trụ nhìn Dận Chân xua tay ngừng Tề Lạc lời nói, nói tiếp “Trù phi đại thanh... Thiên hạ nguy rồi, nhưng giải này điều tổ huấn. Các ngươi nghe minh bạch?”

“Nhi tử tuân mệnh.” “Tôn nhi tuân mệnh.” Lăng Trụ vừa lòng gật đầu. Dận Chân lúc này mở miệng “Trí Viễn Công, ngươi sẽ không sợ trì hoãn dòng chính con cháu tài hoa? Họ nếu là có tài người chẳng phải là đáng tiếc?”

“Tổ huấn chỉ cần ta con cháu tuần hoàn, nói vậy Hoàng Thượng tất sẽ không bạc đãi bọn hắn, xuất thân Công Tước phủ tự nhiên cầm y ngọc thực, tục ngữ có ngôn có được tất có mất.” Lăng Trụ tinh lực suy kiệt, ánh mắt ảm đạm xuống dưới, nếu là thực sự có chí khí người, bước ra môn tường liền không chịu tổ huấn ước thúc, đương nhiên cũng không chịu Công Tước phủ ơn trách, chậm rãi nhấp mắt lại, không biết chính mình con cháu có mấy người có thể có này chí khí, thật đúng là chờ mong kia một màn.

Đồng thị tiến lên đỡ lấy lung lay sắp đổ Lăng Trụ, nhẹ giọng nói “Ngươi còn có gì phân phó, cùng bọn nhỏ giải thích hảo.”

“Công Tước phủ trước vị tự nhiên là từ con vợ cả tề ngọc kế tục, trang tiền bạc đồ cổ từ từ, chia làm bình quân hai phân, giao cho hai cái

nhi tử.”

“Ân.” Đỗng thị lý giải lên tiếng, Lăng Trụ khóc miệng lộ ra tươi cười, thở hổn hển nói “Hoàng Thượng, ta đem Tề Lạc giao cho ngươi, thỉnh ngài nhất định phải chiêu cố hảo nàng.”

Dận Chân tiến lên bắt lấy hắn vươn tay, Lăng Trụ đạm nhiên cười, thấp giọng nói “Ta hôm nay nói một câu thiếu quy củ nói, Hoàng Thượng... Người là của ta con rể, Tề Lạc nàng lưới vây khốn ngươi cũng vây khốn nàng, các ngươi trời sinh chính là phu thê, qua này một năm, liền sẽ làm bạn rất xa, nếu ta ly thé, nàng tất nhiên thương tâm, ngươi nhiều khai đạo khuyên giải an ủi nàng.”

Cố súc nâng lên cánh tay chỉ vào Tề Giác, cao giọng nói “Tề Giác, chớ có đã quên ngươi chí hướng, thay ta viễn chinh, giặc Oa tuyệt không có thể dung.”

“Nhi tử tuyệt không sẽ làm ngài thất vọng.” Tề Giác hồng mắt bão đám nói. Lăng Trụ thấy hết thảy đều an bài xong, cũng không có gì tiếc nuối, cuối cùng đối Đỗng thị nói “Tề Lạc Tề Giác thực hiếu thuận, bọn họ sẽ chiêu cố hảo ngươi, ta cũng yên tâm, ta sẽ ở kia chờ ngươi, trước kia nói như thế nào tới, chính là chúng ta khi đó nghe diễn thời điểm... Người thường xuyên nói một câu...”

“Trên cầu Nại Hà chờ ba năm.” Đỗng thị nhịn xuống nước mắt, Lăng Trụ gật đầu, hai tiếng đáp “Đúng vậy, chính là những lời này, ta sẽ ở kia chờ ngươi... Kiếp sau chúng ta vẫn là phu thê... Vẫn là có Tề Lạc... Vẫn là phu thê...” Hắn thanh âm dần dần mỏng manh, gần như không thể nghe thấy, cánh tay cũng chậm rãi rũ xuống...

“A mã, a mã.” Tề Lạc muốn tiến lên, lại bị Dận Chân ngạnh sinh sinh ôm lấy, tránh thoát vô vọng, Tề Lạc hoảng hốt thấp nhin “Ung Chính mười

ba năm, chính là đại giới, ông trời là công bằng, công bằng.”

Bởi vì trong phòng khóc nỉ non đong cứng, Dận Chân cũng không có nghe được cẩn thận. Đổng thị ghé vào Lăng Trụ bên người, duỗi tay cái ở hắn nhắm chặt đôi mắt thương, thấp giọng nói “Trụ, tè... Lăng Trụ, ta lại như thế nào sẽ làm người đợi lâu.”

Ung Chính mười ba năm ngày 23 tháng 8, thừa kế vĩnh thế Trí Viễn Công Lăng Trụ chết bệnh, Ung Chính hoàng đế thân nghĩ thụy hào, ‘ thuần Hoàn ’ trên triều đình có người phản đối, cảm thấy thụy hào quá nặng, Dận Chân cả giận nói “Tích thố phục Hoàn; khắc địch phục xa rǎng Hoàn; có thể thành võ chí rǎng Hoàn; tráng lấy hưu lực rǎng Hoàn. Trí Viễn Công Lăng Trụ, hoàn toàn đến khởi, cái nào không phục, trẫm so trảm chi.”

Ở Lăng Trụ linh cữu khởi linh ngày đó, tôn thất Vương gia, cả triều trung thần tề tụ Công Tước phủ, Ung Chính hoàng đế đích thân tới, cũng không có án quy củ triệt rót Công Tước phủ môn treo cờ tráng, thậm chí tiếp nhận vải bô đồ tang khoác ở trên người, ở trước mặt mọi người, quỳ gối đôi mắt khóc đến sưng đỏ Tè Lạc bên người, lấy quá trang giấy đầu nhập chậu than bên trong, dâng hương sau, một khẩu nhất bái, chấp con rể con rể chi lễ.

Ung Chính theo sau hạ chỉ, mệnh Tè Giác kế tục thừa kế vĩnh thế Trí Viễn Công tước vị, này nhân công nghiệp quân sự tấn phong oai hùng hầu không đáng đoạt tước, cũng thân đưa Lăng Trụ vĩnh hưởng Thái Miếu, đứng hàng công thần danh tướng chi liệt.

Nguyệt tuần lúc sau, Trí Viễn Công phu nhân Đổng thị cũng nhân tưởng niệm Lăng Trụ chết bệnh. Tại đây một năm, Tè Lạc mất đi sinh nàng dưỡng nàng, bồi nàng một xuyên qua thời không phụ mẫu. Nay có lẽ chính là thay đổi lịch sử đại giới, Ung Chính mười ba năm, là Tè Lạc cả đời này nhất không thích một năm, cũng là nàng thông khổ nhất một năm.

Chương 633 bầu trời đêm dưới

Hoàng hôn ánh nắng làm theo hạ Viên Minh Viên phá lệ nhu mĩ, chính là như thế cảnh đẹp, chỉ ở một người thường thức, Dận Chân chậm rãi bước vào Bồng Lai phượng đài, nơi này lộ ra nhàn nhạt thương cảm, cùng với kia phân như có như không tưởng niệm.

"Cáp vạn tuế gia thỉnh an." Cung nữ nội thị sôi nỗi hành lễ, Dận Chân ừ một tiếng, ánh mắt dừng ở mặt sau tẩm điện, ở cung nữ hầu hạ hắn rửa mặt chải đầu khi, hỏi "Hoàng Hậu hôm nay như thế nào? Còn ở rơi lệ?"

Lăng Trụ Đổng thị một tháng trong vòng lần lượt ly thé, Tè Lạc ở trước mặt mọi người nàng tuy rằng bi thống, nhưng lại thăng thắn sống lưng, mắt kính sưng đỏ kiên trì, chút nào không mất Trí Viễn Công tước đích nữ phong phạm, càng sẽ không có tổn hại Hoàng Hậu uy thế, nhưng ở lén, ở Dận Chân trong lòng ngực, nàng lại khóc hôn quá thật nhiều thứ, có khi trong lúc ngủ mơ khóc mắt còn ở không ngừng có nước mắt chảy xuống, Dận Chân nhìn đau lòng không thôi, đề nghị mang nàng đi đi tuần, lại bị hắn uể oải cự tuyệt, chỉ có thể bất đắc dĩ bớt thời giờ bồi nàng.

"Nương nương hôm nay tốt hơn rất nhiều, cũng thỉnh thoảng thường rơi lệ." Tử Anh từ trước đến nay là trước báo tin vui lại báo tin dữ, không phải không có lo lắng nói "Chính là nhìn không có gì tinh thần, Ngũ a ca bồi nương nương dùng bữa tối mới rời đi."

"Nàng dùng tốt không?" Dận Chân tiếp nhận cung nữ đệ thượng khăn, sát rửa tay, Tè Lạc gần nhất so mấy ngày trước đây béo một ít, Lăng Trụ bọn họ vừa rời thế kia hội, nàng là thức ăn một chút đều dùng không được, cưỡng bách nàng ăn, kia chỉ có một kết quả chính là ăn vào nhiều ít, nhô ra nhiều ít, gần nhất hai tháng mới thoảng chuyển biến tốt đẹp.

“So thường lui tới lược tốt một chút, Ngũ a ca rất là hiếu thuận thông minh, tự mình uy canh uy cơm, còn nói rất nhiều thú vị truyện cười, nương nương lúc này mới dùng một ít, nếu không nhất định cũng sẽ không dùng.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 331

Chương 634 cuối cùng gió nổi lên

Theo Ung Chính mười ba năm quá khứ, cái này thời không lịch sử hoàn toàn phát sinh thay đổi. Về sau mấy năm, Ung Chính triều chính vững vàng, quốc khố đầy đủ, đã thừa tước vị tân nhiệm Trí Viễn Công Tề Giác thực hiện hắn lúc trước lời hứa, dẫn dắt quân cận vệ tới Mông Cổ thiết kỵ lúc trước tới địa phương.

Đại thanh hải quân cũng huấn luyện có hiệu quả rõ ràng, ở Dận Chân đánh giá tiền bạc đầu nhập cùng Hoằng Mân chủ trì nghiên cứu dưới, pháo thương pháo ở thuyền hạm vận dụng, đạt tới dẫn đầu thế giới trình độ. Tề Giác cũng không có quên phụ thân di chí, cùng với từ nhỏ giáo dục bồi dưỡng, tự nhiên ở tranh thủ chiến tranh đền tiền thượng chút nào không cho, thậm chí đối biến rộng bờ bên kia quốc gia, cũng cũng không có buông tha, điểm này Tề Lạc tương đương duy trì, cũng không có Dận Chân nghi kỵ, nói ra “Chỉ có lân bang ít nhất, thực lực cường đại nhất quốc gia mới là nhất an ổn.”

Đối với chính mình tỷ tỷ nói, Tề Giác đương nhiên rất vui lòng chấp hành, ở Ung Chính mười bảy năm, đại thanh lại lần nữa trở thành thế giới trung tâm, cái này truyền thành đã lâu văn minh quốc gia cổ, phảng phất đột nhiên bạo phát sức sống. Mãn hán chi gian tuy rằng còn có bất đồng, nhưng mâu thuẫn lại không hề như vậy bén nhọn, làm hậu nhân lên

án văn tự ngục, cũng bởi vì đại thanh hiện giờ cường thịnh, Ung Chính hoàng đế công tích, hưng không dậy nổi quá lớn sóng gió, kỳ thật dân chúng sở cầu rất đơn giản, áo cơm vô khuyết an hưởng thái bình thịnh thế cũng liền thấy đủ.

Bởi vì Dận Chân cũng không có hạ lệnh cấm hải, Giang Nam vùng duyên hải thương nghiệp phát đạt, đồ sứ, lá trà, tơ lụa chờ đổi trở về đại lượng vàng thật bạc trăng. Bởi vì dệt hưng khởi, biến mất đã lâu giai cấp tư sản nảy sinh, lại lần nữa ngầm chôn xuống hạt giống, chờ đợi chôn chính trưởng thành kia một ngày, đây cũng là lúc trước Lăng Trụ kia phúc dệt cơ đồ, khiến cho hiệu ứng bướm bướm. Đến nỗi tương lai sẽ đi hướng nào một bước, thậm chí Tề Lạc đều nói không rõ, tóm lại sẽ không so trong lịch sử càng kém.

Giữa hè chang vặng, chân trời chiếu ra xinh đẹp ráng đỏ, ở uốn lượn trên đường núi, một người ăn mặc xanh ngọc đơn bạc nghiêng khâm nửa trường bào quái, hạ sán một cái váy dài phu nhân, đứng ở tại chỗ hướng về cách đó không xa ăn mặc màu xanh đen bào quái tuổi tác ước chừng ở năm mươi tuổi xuất đầu eo bối thảng tấp nam nhân hô “Ta không đi, quá mệt mỏi.”

Nam nhân nhìn bốn mươi mới ra đầu phu nhân nửa ngày, phương hướng xuống dưới đến bên người nàng, bắt lấy nàng cánh tay bát đắc dĩ nói “Trẫm liền nói ngươi duy trì không được, có tình cùng trẫm phân cao thấp, hiện giờ đã đến mau đến đỉnh núi, ngươi không phải muốn đuổi ở mặt trời lặn trước bước lên Thái Sơn sao? Vừa mới tại hành cung chí khí đi đâu vậy?”

“Thật sự đi không đặng.” Tề Lạc trở tay vân trụ Dận Chân cánh tay, khéo mắt đuôi lông mà tuy rằng cũng có vài phần tế văn, nhưng trên mặt da thịt còn thực trăng nõn tinh tế, có vẻ nàng muôn tuổi trẻ thượng không ít.

Bởi vì quốc thái dân an, đặc biệt là Lăng Trụ lưu lại lúa nước gieo trồng biện pháp, tuy rằng chung quy vô pháp thực hiện phúc tạp tạp giao lúa nước, nhưng đơn giản lương thực tăng gia sản xuất được mùa vẫn là có thể làm được, bình thường bá tánh nhất quan tâm chính là lương thực, bởi vậy ở dân gian Trí Viễn Công Lăng Trụ uy vọng thực thịnh, hắn là tiên đế già sủng thần, là công huân lớn lao tướng quân, càng là làm lúa nước tiêu mạch được mùa kỳ nhân. Cầm quyền Dận Chân không chịu nổi quần thần thỉnh phong Thái Sơn số con, lưu Bảo Thân Vương hoàng lịch giám quốc, mang theo Tề Lạc phong thiện Thái Sơn.

“Nếu không phải ngươi chủ ý, vì sao cố tình lúc này lên núi?” Dận Chân đáy mắt xẹt qua một phân không vui, lúc này thiên đã mau đen, nhưng bọn họ chưa đến đỉnh núi, tiền thối không được. Tề Lạc chớp mắt, nhẹ giọng nói “Bằng không Hoàng Thượng bối thần thiếp đi, làm thần thiếp chậm rãi, nhất định có thể ở trời tối phía trước bước lên đi.”

“Ngươi...” Dận Chân không rên một tiếng, Tề Lạc nhấp môi, lộ ra một phân đáng thương mấy phần tư lâu nói “Thái Sơn đỉnh, hắn là ly bầu trời đêm gần nhất địa phương đi.”

Dận Chân ngẩng đầu nhìn xem không xa đỉnh núi, lại nhìn bốn phía yên lặng cúi đầu đứng thẳng ngực tiền dãi vệ cùng với Hộ Quân Doanh tướng sĩ, ánh mắt dừng ở phụ cận Trang Thân Vương Dương Khang trên người, chẳng sợ Dận Chân bảo dưỡng lại hảo, hắn tuổi tác cũng so Dương Khang lớn hơn một ít. Xoay người, Dận Chân thấp giọng nói “Liền lúc này đây, không có lần sau.”

Tề Lạc trong mắt lộ ra kinh hỉ, bỗng nhiên nhảy lên Dận Chân phía sau lưng, đôi tay vòng lấy cổ hắn, ở bên tai hắn bật hơi nói “Hoàng Thượng, có thể làm ngài công, là ta chuyện may mắn.”

Dận Chân cũng không nhiều lời nói, từng bước một hướng về phía trước trèo lên, Tề Lạc tuy rằng có vài phần tùy hứng, nhưng nàng xử sự rất có đúng mực, biết lấy Dận Chân thân thể trạng huống, này đoạn khoảng cách hắn là có thể thừa nhận trụ, cho nên mới sẽ đưa ra loại này nhìn như quá phận, kỳ thật thực lăng mạn yêu cầu.

Thị vệ muốn tiến lên, bị Dương Khang giữ chặt, sôi nổi dừng lại bước chân. Dương Khang ngẩng đầu nhìn đi xa Đế hậu, có hâm mộ, có ghen ghét, thậm chí còn có một phân thoái mái...

Đương rốt cuộc bò đến đỉnh núi, Dận Chân buông Tề Lạc, hơi thở có chút hỗn loạn, tuy rằng Dận Chân biểu hiện phảng phát râu ria, nhưng lúc này hắn hai chân cũng có chút nhũn ra, Tề Lạc rút ra bên hông tơ lụa khăn sát tịnh hán mồ hôi trên trán, Dận Chân biệt nữu muốn tránh, Tề Lạc tà hắn liếc mắt một cái, Dận Chân quả nhiên không hề quay đầu, tùy ý mang theo hương khẩn lụa ở trên mặt nhẹ nhàng, ngứa lại rất thoái mái.

“Ung thân vương... Ung Chính hoàng đế...” Tề Lạc buông lụa khăn, kéo hắn cánh tay, vọng tiến Dận Chân đáy mắt, cười nhạt nói “Ta thế nhưng bắt lấy ngài, thật là phảng phát nằm mơ giống nhau.”

“Trẫm là như vậy hảo trảo?” Dận Chân hơi hơi cúi đầu, cùng nàng cái trán tương đế, trầm thấp nói “Tề Lạc, trẫm cuộc đời này trừ bỏ ngạch nương, không có đem bất luận kẻ nào để ở trong lòng quá, người là ngoại lệ, cũng là trẫm dụng tâm tư nhiều nhất một cái.”

Ở Thái Sơn đỉnh, ánh chiều tà cấp ai thật sự gần Đế hậu trên người mạ lên một tầng vàng sáng, thị vệ không dám ngẩng đầu bốn phía đứng thảng, phảng phát không thấy được trước mắt kia phó Đế hậu gắn bó tình cảnh.

Màn đêm buông xuống, lập loè sao trời treo ở phảng phát miếng vải đen trong trời đêm, bởi vì Thái Sơn đỉnh thực lạnh, Tề Lạc khoác sớm đã

chuẩn bị tốt áo choàng dựa vào Dận Chân đầu vai, nhìn lên ngôi sao, thường thường chỉ điểm, thậm chí giảng thuật khởi về chòm sao truyền thuyết, Dận Chân trong mắt mang theo một tia khinh thường, vẫn là nghiêm túc nghe, có khi xen mồm nói “Thật là hò nháo, Tây Dương thần tiên cũng là hò đồ người.”

Canh giờ lâu rồi, Tè Lạc buồn ngủ dâng lên, chậm rãi nhắm mắt lại, nửa梦nửa tỉnh chi gian, lẩm bẩm “A mã, ngạch nương, nữ nhi thực hảo... A mã... Ngạch nương...” Dận Chân ôm lấy nàng đầu vai, ôm nàng đi vào dựng tốt lều trại, suốt một đêm, Tè Lạc đều ở không tự giác nhẹ gọi Lăng Trụ phu thê.

Thánh giá phản kinh lúc sau, Dận Chân cũng không hề đi tuần, kỳ thật chủ yếu là mấy năm gần đây hắn đã thực hiện chính mình lúc trước ưng thuận hứa hẹn, mộc lan bã săn, Mông Cổ thảo nguyên, Giang Nam phong tình, Ngũ Đài Sơn từ từ địa phương, đều để lại Đế hậu hai người dấu chân. Tè Lạc cũng biết Dận Chân thương tuổi tác, cũng sẽ không lại chủ động đưa ra kinh một chuyện.

Ung Chính mười chín năm, Tè Lạc 50 chính tho, tự nhiên bốn phía chúc mừng một phen, Dận Chân đồng thời hạ lệnh đại xá thiên hạ, mượn cơ hội này huỷ bỏ tiện tịch, mọi người kiến thức tới rồi Đế hậu cầm sắt hòa minh, kiến thức tới rồi hoàng tử công chúa hiếu thuận, sôi nổi tán thưởng, đương kim Hoàng Hậu là từ xưa đến nay hạnh phúc nhất đế sủng nặng nhất nữ nhân, lúc trước trời sinh phúc tướng, tôn quý phi phàm chi ngôn tất cả đều ứng nghiệm, Tè Lạc cũng là thiên hạ nữ tử nhất khâm thiện người, khác còn không nói chuyện, có thể được tới tay nắm giang sơn thiên tử gần hai mươi năm chuyên sủng, lại có ai có thể không hâm mộ?

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 332

Hoàng Môn trong mắt lê quang lăn lộn, không tiếng động nói “Hoàng A Mã, nhi tử đồng dạng cả đời không hồi hận.” Dận Chân mỉm cười gật đầu, giờ khắc này hắn thật sự thực kiêu ngạo, nắm chặt nắm tay, mở miệng nói “Hoàng lịch, ngươi muốn đổi xử tử té ngươi huynh đệ, chớ có làm trãm thất vọng.”

Dận Chân cảm thấy trên người sức lực càng thêm mỏng manh, thở hổn hển nói “Chờ trãm trãm năm sau, ngươi chờ muộn phụ tá hoàng lịch xử lý tốt triều chính.” Hắn ngón tay Tè Giác, biểu tình có chút phúc tạp, mở miệng nói “Trí Viễn Công Tè Giác, ngươi là hoàng lịch cữu cữu, lại vì đại thanh lập hạ hiền hách chiến công, ngươi giúp đỡ trãm nhìn hoàng lịch, hắn tính tình thượng có chút không xong tự đại, ngươi cùng Hoàng Hậu nói, hắn hắn là có thể nghe đi vào.”

“Tuân chỉ.” Tè Giác nhìn chính mình tỳ phu, trong lòng cảm khái vạn ngàn, cùng hắn ám đấu nửa đời, ở hắn kiên định bất di duy trì hạ, khai cương thắc thỏ, tú phương thân phục, thực hiện chính mình hùng tâm tráng chí, lãnh binh bên ngoài, lại như thế nào sẽ không có lời gièm pha? Vì bình ổn lời gièm pha, Ung Chính dùng tàn khốc nhất thủ đoạn xử trí chém giết góp lời người, nói ra “Trí Viễn Công Tè Giác, tất sẽ không cô phụ trãm” chi ngôn, đối Dận Chân hắn có gì ném không kính nể?

“Hoàng lịch, ngươi phụ cận.” Nghe thấy Dận Chân triệu hoán, hoàng lịch quỳ bò đến mép giường, quỳ gối phô chuyện cười người lớn gỗ nam

bàn đạp thượng, Dận Chân trong mắt hiện lên một phân âm lanh tinh quang, ở bên tai hắn thấp giọng nói “Ngươi phải nhớ cho kỹ đại thanh không thể lại ra khác phái vương, về sau chớ có ở làm Tề Giác xuất chinh, ngươi không phải trẫm, áp không được hắn, binh quyền vẫn là muốn nắm giữ ở trong tay ngươi mới hảo là.”

Hoằng lịch kinh ngạc ngẩng đầu, hắn trong lòng nghi ngờ chưa tản ra, Dận Chân vỗ vỗ đầu vai hắn, thấp giọng nói “Không thể làm ra bạc đãi Tề Giác việc, nếu không sẽ làm thiên hạ người thất vọng buồn lòng, trong đó đúng mực đắn đo chính ngươi cân nhắc, hắn cũng là người thông minh, huống chi còn có Hoàng Hậu ở, trẫm vẫn là đa tâm, nhưng ngươi phải nhớ kỹ một chút, mọi việc nghi thượng một phân luôn là tốt.”

“Nhi thần tuân chỉ.” Hoằng lịch đem Dận Chân lời nói chặt chẽ ghi tạc trong lòng, Dận Chân cúi đầu nhìn thoáng qua trên tay nhẫn ban chỉ, có vài phần không tha nói “Nếu trẫm đại sự, lấy nàng trọng tình nhất định không chịu nổi, ngươi nhiều hơn bồi nàng, nếu là có rảnh, mang theo nàng đi tuần, có lẽ có thể tốt hơn một chút, nếu là nàng khăng khăng không nghe ngươi khuyên...”

Tạm dừng một hồi, Dận Chân chuyển động nhẫn ban chỉ, mặt trên được khâm đã lâu kim cương đã không có quá khứ ánh sáng, nhưng lúc này phản phát lại đột nhiên lóe sáng lên “Chính là đây là trẫm phân phó, làm nàng thế trẫm nhìn ngươi.”

“Ngạch nương, nàng sẽ không nghe nhi tử.” Hoằng lịch có tự mình hiểu lấy, Dận Chân thở dài nói “Trẫm một hồi tự mình cùng nàng nói, nàng nhất định sẽ minh bạch trẫm khổ tâm.”

Dận Chân tay chống thân mình, cuối cùng đối Dương Khang nói “Trang Thân Vương, ngươi ghi nhớ lúc trước trẫm phân phó qua ngươi nói, trẫm sẽ không cấp hoằng lịch lưu lại nhiễu loạn.”

“Nô tài tuân chỉ.” Dương Khang cúi đầu lĩnh mệnh, Dận Chân hướng bọn họ xua tay “Các ngươi trước đi xuống, trẫm còn có chuyện cùng Hoàng Hậu công đạo.”

Mọi người ba quỳ chín lạy lúc sau, rưng rưng thối lui. Dận Chân vô lực dựa vào đầu giường, không bao giờ gặp lại vừa mới khí thế, “Xuất hiện đi, Tè Lạc, bồi trẫm cuối cùng...”

Tè Lạc tay lắp kín hàn miệng, không cho hàn đem nói ra tới, trong mắt đau thương thông khổ, nước mắt như cung không đủ cầu hạt châu giống nhau lăn xuống, làm Dận Chân rất là đau lòng.

Đem tay nàng gắt gao nắm lấy, Dận Chân mang theo mấy phần tiếc nuối nói “Trẫm nuốt lời, đây là trẫm lần đầu tiên đối với ngươi nuốt lời, cũng là cuối cùng một lần. Tè Lạc, trẫm hy vọng ngươi hảo hảo tồn tại, hoằng lịch thực hiếu thuận, ngươi chắc chắn an hưởng Thái Hậu vô tận tôn dung, đại trẫm nhìn đại thanh giang sơn, trẫm dứt bỏ không dưới.”

“Không, ta không cần, ta không cần đương quả phụ, ngươi đáp ứng quá ta.” Tè Lạc rưng rưng lắc đầu, biểu tình phi thường kích động nói “Dận Chân, ngươi nếu dứt bỏ không dưới, vì sao không chính mình xem giang sơn như họa, ngươi mơ tưởng cho ta mượn đôi mắt nhìn mỹ lệ giang sơn, ngươi mơ tưởng.”

“Trẫm tận lực.” Dận Chân dùng hết cuối cùng rời đi, đem Tè Lạc cuối cùng một lần ấn ở ngực thượng, “Đây đều là mệnh, trẫm cho dù là thiên tử cũng tranh bất quá mệnh. Tè Lạc, trẫm... Lúc trước nghe thấy nhạc phụ nhạc mẫu lời nói, trẫm đồng dạng chờ đến khởi, trẫm chờ đến khởi, ngươi yên tâm chính là.”

Trên cầu Nại Hà chờ ba năm sao? Tè Lạc thất thanh khóc rống, Dận Chân duỗi tay xoa nàng nước mắt, “Tè Lạc, thế trẫm nhìn hoằng lịch, trẫm

đột nhiên ly thế, triều chính tắt nhiên sê hỗn loạn, hoằng lịch hắn... Trẫm không yên tâm.”

“Ngươi sê chờ ta?” Tề Lạc nhẹ giọng hỏi, Dận Chân khóe miệng giơ lên, trong mắt đột nhiên tinh quang đại thịnh, bá đạo thanh âm vang vọng tẩm điện, “Ái Tân Giác La Dận Chân cuộc đời này là hoàng đế, Tề Lạc vì nguyên hậu, kiếp sau trẫm đồng dạng là hoàng đế, mà ngươi cũng sê là trẫm Hoàng Hậu, hoàn toàn xứng đáng nguyên hậu.”

“Dận Chân...” Tề Lạc nhẹ gọi một tiếng, hai mắt đâm lệ mông lung, hắn có thể nào như thế bá đạo, Dận Chân nâng lên Tề Lạc gương mặt, nhẹ nhàng hôn lên nàng đôi mắt, trầm thấp thanh âm nói “Trẫm mặc kệ ngươi gạt trẫm chuyện gì, trẫm cuộc đời này có ngươi làm bạn thấy đủ.”

“Ta là... Ta là...” Tề Lạc trong lòng do dự, hạ quyết tâm muôn mở miệng khi, Dận Chân khô khốc môi mỏng khắc ở nàng trên môi, “Tề Lạc, trẫm... Trẫm chờ ngươi...”

“Hoàng Thượng... Hoàng Thượng...” Tề Lạc khóc hô, bên ngoài người nghe thấy Hoàng Hậu khàn cả giọng khóc tiếng la, sáng tỏ hoàng đế băng hà, hoằng lịch vọt đi vào, liền thấy Tề Lạc ghé vào Dận Chân bên tai, thấp giọng nói cái gì, chờ đến gần, chỉ ẩn ẩn nghe thấy “Ta... Không có lừa ngươi... Chỉ là một cái bình thường sùng bái Ung Chính hoàng đế... Nữ nhân... Thật sự thực bình thường ích kỷ nữ nhân...”

Ung Chính hai mươi năm, đại thanh nhập chủ Trung Nguyên vị thứ ba hoàng đế Ung Chính đế băng hà, núi sông biến sắc, cử quốc cùng ai. Hoằng lịch tuân Hoàng Hậu Tề Lạc vì Thái Hậu, Tề Lạc thân đưa Dận Chân cuối cùng đoạn đường, liền ở Viên Minh Viên trung dưỡng bệnh, cực nhỏ hồi trụ Từ Ninh Cung.

Hoằng lịch đăng cơ lúc sau, cũng không có thay đổi Ung Chính khi chính sách, chấp chính hơi chút khoan dung thượng một phân, khiến cho mâu thuẫn hòa hoãn không ít, đây cũng là Dận Chân hy vọng nhìn đến. Trong lúc triều chính tuy rằng lược có khúc chiết, đều bị quen thuộc hoằng lịch nhất nhát hóa giải, Tề Lạc ở bên nhìn, cũng cảm thấy thực vui mừng, Dận Chân, người có thể an tâm, hoằng lịch không có làm người thất vọng, từ thịnh chuyển suy tuyệt không sẽ tái xuất hiện ở Càn Long thời kỳ.

Càn Long hai năm đông, Viên Minh Viên toàn bộ bị băng tuyết bao trùm, Tề Lạc nằm ở thượng sườn núi pha lê nhà ở trên giường, nhìn trong trời đêm ngôi sao, chậm rãi nhắm mắt lại, hoằng lịch ở bên rưng rưng khuyên nhủ “Ngạch nương, ngài thật sự không cần nhi tử?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 333

“Dương Khang ca ca, đại trượng phu trên đời nhưng cầu không hẹn với lương tâm.” Tề Lạc tâm sinh thương xót, đệ thượng một ly nước ấm “Dùng một ít đi, ngươi mất máu quá nhiều, uống nhiều một ít thủy có chỗ lợi.”

Dương Khang hai tay đều đã bị thương, tiếp nhận cái ly tay run rẩy, ly trung thủy sái ra tới một ít, Tề Lạc duỗi tay bắt lấy hắn có thật dày cái kén bàn tay to, đỡ ly nước đưa thẳng hắn môi trước, ý bảo hắn mau uống. Dương Khang có thể cảm nhận được nàng mềm mại tinh tế nhu đê, chẳng sợ uống đi vào chỉ là nước ấm, đều cảm thấy ngọt lành không thô.

Lăng Trụ chính cùng Khang Hi thương thảo kế tiếp công việc, thấy Khang Hi có chút hoảng thần, tự nhiên trong lòng sáng tỏ thượng một ít, xem ra Tề Lạc kia nha đầu sê gả cho thân thế phúc tạp Dương Khang, này còn tính không tồi, ít nhất Dương Khang sẽ không bạc đãi chính mình nữ nhi, chỉ là tương lai nếu là có chiến sự thật đúng là rất khó làm.

Dương Khang chủ động yêu cầu đi điều quân cận vệ cứu giá, Khang Hi đem tư án giao cho hắn, phân phó vài câu. Dương Khang đi ngang qua Tề Lạc bên người khi, thấp giọng lưu lại một câu “Chờ ta trở về, ta tất cưới ngươi.”

Tề Lạc mặt đỏ lên, ngượng ngùng không dám mở miệng, Đồng thị nhẹ nhàng lắc đầu, tiến lên nói “Theo ta đi nhìn một cái tú phúc tấn, nàng kinh

hách không nhẹ, nước mắt vẫn luôn liền không có đình quá.”

Tề Lạc lên tiếng, đi vào Dận Chân phu phụ bên người, Đổng thị dẫn đầu mở miệng “Tú phúc tấn, ngài theo ta đi nội thất nghỉ ngơi tốt không? Tú a ca chắc chắn bình an.”

“Ta, ta...” Tú phúc tấn có vài phần tâm động, nàng thật là cũng không dám nữa ở vào lưỡi đao bóng kiém trung, Tề Lạc nhìn thấy trên bàn ni-trát ka-li, cùng Dận Chân thảo lại đây, Dận Chân nhìn trầm ổn như thường Tề Lạc, “Vào đi thôi, này không dùng được các ngươi.”

Tú phúc tấn cùng Đổng thị đi rồi nội thất, Tề Lạc đem Cầu Cầu quyết đoán chém vụng, đưa đến Đổng thị bên người, ngăn chặn nội thất môn, “Ngạch nương, Cầu Cầu liền giao cho ngươi, không cần vì ta lo lắng, sẽ bình an không có việc gì.”

“Tề Lạc, ngươi cho ta tiến vào, tiến vào.” Đổng thị ôm Cầu Cầu hô, kia kéo thị lắng lặng đứng ở một bên, môi cơ hồ cắn xuất huyết, nàng vô luận như thế nào cũng không thể làm Tề Lạc gả vào phủ.

Từ nay về sau Lăng Trụ vì Khang Hi chấn trí mạng một đao, rất là biếu một phen trung tâm, Tề Lạc thời điểm mấu chốt ở mọi người kinh ngạc hạ một mình khai hỏa tiêu cứu phụ, dùng vô đạn dược ni-trát ka-li uy hiếp thích khách, đứng ở Lăng Trụ trước người, bình giờ tay cánh tay bên môi dâng lên một mặt cười nhạt “Ngươi nếu là dám tiến lên, khiến cho ngươi nhìn một cái là ngươi đao mau, vẫn là ta ni-trát ka-li mau?”

Chờ đến thích khách đi đến phụ cận khi, huy khởi cương đao bỗ về phía Tề Lạc cổ, Tề Lạc chậm rãi nhắm mắt lại, xuyên qua chi lữ như vậy chung kết, hy vọng phụ mẫu của chính mình có thể bình an sống sót.

“Vèo” một tiếng, một con mũi tên bắn vào nhà trung, trước mặt người trung mũi tên ngã xuống đất, Dương Khang dẫn dắt quân cận vệ vọt vào môn, bước nhanh đi vào lung lay sắp đổ Tề Lạc bên người, thấy nàng trắng bệch sắc mặt, khéo mắt lệ quang, rõ cuộc bất chấp người khác hay không ở, duỗi tay đỡ lấy nàng, nôn nóng nói “Lạc muội muội, ngươi như thế nào?”

Tề Lạc đạm nhiên cười, ở tên kia thích khách không cam lòng trong ánh mắt, đem không đạn ni-trát ka-li lượng ra, ngay sau đó hôn mê bất tỉnh. Đồng thị mang theo Cầu Cầu vọt ra, tiếp nhận chính mình nữ nhi, Cầu Cầu khóc lóc bảo đảm tương lai nhất định sẽ bảo hộ chính mình tỷ tỷ.

Dương Khang tiến lên đây đến thích khách bên người, quỳ một gối trên mặt đất, nhẹ giọng nói “Sư huynh, ngươi sai rồi, sư phó cũng không phản thanh chi ý, ngươi rốt cuộc là vì sư môn vinh quang? Vẫn là vì khác? Vì sao không nghe sư phó khuyên bảo khăng khăng như thế?”

“Ngươi không cần phải nói... Sư phó... Sư phó là lão hổ đồ mới dạy ra ngươi... Ta thật hận lúc trước... Lúc trước vì sao không làm thịt ngươi... Hừ... Ngươi hiện tại tôn quý, lúc trước là ai quỳ gối ta bên chân cho ta đương mã ky...” Thích khách đứt quãng nói, khi còn nhỏ học nghệ khi chịu khuất nhục nảy lên trái tim, lúc trước vì học được bản lĩnh, hắn có bị người trêu cợt quá bao nhiêu lần, đã nhớ không rõ, thậm chí ngày mùa đông chỉ xuyên áo đơn đi tặc băng mang nước, bị sư huynh đe đá đến động băng trung, nếu không phải sư phó đi ngang qua, hắn đã sớm đã không có tính mệnh.

“Sư huynh, ta lại xưng ngươi một tiếng sư huynh, ở trong sư môn cũng chính là sư phó mang ta có phân thiệt tình, còn lại ngươi chẳng sơ không hiểu được ta mãn người thân phận, cũng nhiều khinh nhục ta này không cha không mẹ cô nhi.” Dương Khang lau một chút khéo mắt, nhìn không cam lòng sư huynh, trầm giọng nói “Sư huynh, thiên hạ loạn không được,

sư phó đã từng có ngôn, thiên hạ loạn, bá tánh khố, từ ngươi đồng tâm hoài khó lường người hồn đem ở bên nhau, sư phó liền lấy đem ngươi trực xuất sư môn, ngươi chẳng lẽ còn không rõ?”

Thích khách đem mũi tên linh bỗng nhiên cắm nhập ngực, chậm rãi nhắm mắt lại “Ý trời như thế, sư phó... Sư phó...”

Dương Khang nhắm mắt suy nghĩ sâu xa một khắc, bỗng nhiên đứng lên thần, nện bước hữu lực đi vào Khang Hi phụ cận, quỳ một gối xuống đất, đôi tay gấp phải hoàng đế tư án, nói “Nô tài không phụ hoàng mệnh, cứu giá chật trễ, thỉnh Hoàng Thượng chuộc tội.”

“Dương Khang, ngươi hôm nay không phụ trách, trách cũng tất sẽ không lại nghi ngươi.” Khang Hi tiếp nhận tư án, tự mình nâng dậy Dương Khang, trách giọng nói “Hôm nay trách sở chịu khuất nhục, trách tất sẽ cùng la sát quốc đòn lại tới, Dương Khang, ngươi chính là trách trong tay ngọn gió, đừng cho trách thất vọng.”

“Tuân chỉ.” Dương Khang cúi đầu đáp, có thể cầm binh khai cương thác thô là hắn lớn nhất tâm nguyện. Theo sau Khang Hi ngự giá thả lại hoàng cung, làm trò tôn thất hoàng thân quốc thích đủ loại quan lại trọng thần mặt, Dương Khang chính thức quy tông, vì Trang Thân Vương duy nhất nhi tử, Lăng Trụ cứu giá có công, tấn phong vì tam đẳng Trí Viễn Hầu, thừa kế 3 đời mới bắt đầu hàng tước.

Khang Hi lại lấy cứu giá chi danh, trọng thưởng Tú a ca Dận Chân cùng tú phúc tấn kia kéo thị. Dương Khang quy tông thượng bất mãn một tháng, Trang Thân Vương liền thượng sổ con thỉnh phong này vì thế tử, Khang Hi tiếc nuối viết xuống chuẩn tấu hai chữ, nhìn Lý Đức Toàn hỏi “Tú phúc tấn gần nhất thường thường tiến cung thỉnh an?”

“Là.” Lý Đức Toàn lên tiếng, kia kéo thị tâm tư, Khang Hi cũng có thể đoán được, nếu ý trời như thế, cũng chỉ có thể thuận thế mà làm, mở miệng nói “Truyền trãm ý chỉ, đem Trí Viễn Hầu Lăng Trụ ái nữ Tề Lạc chỉ hôn cấp Trang Thân Vương thế tử Ái Tân Giác La Dương Khang, khác chọn lựa hai gã lưu thủ bài tú nữ nhập Tú a ca phủ vì khanh khách.”

Khang Hi đãi Lý Đức Toàn đi xuống truyền chỉ sau, dựa vào trên long ý, thấp nhin “Đáng tiếc nha, thật là đáng tiếc.”

Giác mộng Nam Kha 2

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 334

“Đạm như, không phải vào cung sao? Chẳng lẽ Hoàng Thượng đem nàng đưa đi Tú a ca phủ?”

“Là nàng muội muội.” Lăng Trụ thấy Tề Lạc một bộ bô dáng giật mình, cười nói “Như thế nào? Người hối hận? Ta xem người đói Tú a ca...”

“A mĩ, ta từ biết được hôn sự vô pháp làm chủ về sau, liền sẽ không đổi bất luận kẻ nào động tâm, cảm tình của ta chỉ thuộc về ta tương lai trượng phu.” Tề Lạc đánh gãy Lăng Trụ nói, nàng là vĩnh viễn làm không tới chân trong chân ngoài, sẽ không làm chính mình cùng trừ bỏ trượng phu bên ngoài người có cảm tình liên lụy, trong mắt hiện lên mấy phần ý cười “Dương Khang, tương lai liền thỉnh người nhiều hơn chỉ giáo.”

“Hắn ngay trước mặt ta hứa hẹn quá, kiếp này chỉ biết có người một cái phúc tấn, sẽ không lại có bất luận cái gì nữ tử, này cũng chỉ có hắn có thể làm được.” Lăng Trụ đem Dương Khang nói ra, Tề Lạc phấn má ửng đỏ, một mặt ngượng ngùng một mặt cảm động, hắn thật là kẻ ngu dốt, lời này cùng chính mình nói nên thật tốt.

Lăng Trụ cùng Đỗng thị nhìn thấy chính mình nữ nhi đáng vẻ này, nhịn không được cười ha hả, Tề Lạc mặt càng là phảng phất vái đỏ, tách ra lời nói nói “Cũng không hiểu được, nàng muội muội sinh không sinh đến ra hoảng xưa nay? Kỳ thật nếu là không có hoảng lịch, ngược lại càng tốt một ít đâu.”

“Này đó liều không phải chúng ta hắn là thao tâm.” Lăng Trụ cũng không để ý, hắn hiện giờ bị Khang Hi sủng tín, có thể ở bên thoảng đè điểm một chút, hơn nữa Khang Hi cũng bảo đảm quá, nếu là có chiến sự, hắn đồng dạng là cầm binh tướng quân, kỳ thật Tề Lạc có thể nhanh như vậy chỉ hôn, trong đó còn có tú phúc tấn một phân công lao, nếu không phải nàng thường xuyên tiến cung, Khang Hi cũng không thấy đến liều nhanh như vậy hạ định chủ ý.

“Lão gia, không hảo.” Quản gia cuồng quít chạy vào, nôn nóng nói “Trang Thân Vương phúc tấn nhân bệnh chết đi, hôn sự chỉ sợ muộn duyên sau, thế tử gia tự mình tới truyền tin, ngài xem...”

Lăng Trụ lăng một cái chớp mắt, cao giọng nói “Làm hắn tiến vào.” Tề Lạc cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, Dương Khang đối phúc tấn hận ý thật sự quá nặng, quay người lại trốn đến bình phong lúc sau, Dương Khang tiến vào khi chi gian đến một mạt hồng sắc thân ảnh thoáng qua, hướng nổi giận dùng dùng Lăng Trụ hành lễ nói “Nhạc phụ đại nhân...”

“Dương Khang, Trang Thân Vương phúc tấn ở mới vừa chỉ hôn khi mất, nữ nhi của ta thanh danh làm sao bây giờ? Chẳng lẽ là nàng mệnh ngạnh sao?” Lăng Trụ đối này tương đương không hài lòng, Dương Khang thấp giọng nói “Nhạc phụ, nhạc mẫu, ta tất sẽ làm nàng thanh danh bị hao tổn, ngài tẫn nhưng yên tâm.”

“Lão gia, như vậy chúng ta cũng có thể ở lâu Tề Lạc hai năm, nữ nhi tuổi tác vẫn là quá tiểu, hơn nữa nàng chưa bao giờ từng để ý quá những cái đó hư danh, ngài cần gì phải khó xử thế tử...”

“Nhạc mẫu, ngài trực tiếp xưng Dương Khang túc là, ta chính là ngài con rể.” Dương Khang trực tiếp mở miệng, này phiên lời nói làm Đỗng thị đối hán ân tượng càng tốt thượng một ít, Lăng Trụ thường thường khí, hòa hoãn biểu tình “Ta nói cho Dương Khang, ta cũng chỉ có như vậy một cái

bảo bối nữ nhi, nếu là làm nàng chịu ủy khuất, ta tất sẽ không tha cho ngươi.”

Dương Khang nhiều lần bảo đảm sẽ không như thế, đem một cái bao vây đặt ở trên bàn, hướng về bình phong nhẹ nhàng điểm một chút, động động môi không tiếng động nói ‘ đây là ta đưa cho ngươi, Tề Lạc, ngươi là của ta phúc tấn.’ theo sau hắn lại bồi Lăng Trụ phu thê tán gẫu lên, giảm bớt Lăng Trụ tức giận, Dương Khang thực hiểu chuyện, cũng cung không bãi thế tử tư thế, đảo thật sự giống lần đầu tới cửa con rể giống nhau, Lăng Trụ Đóng thị nhìn nhau, Tề Lạc chung thân giao cho hắn, vẫn là yên tâm.

Chờ đến hán đi rồi, Tề Lạc lóe ra tới ở Lăng Trụ cùng Đóng thị trêu đùa ánh mắt hạ, cầm lấy tay nải xoay người chạy đi ra ngoài, Lăng Trụ cười đến càng vui sướng, đặc ý vui mừng tiếng cười truyền thật sự xa. Trở lại chính mình nhà ở, bên trong phóng Dương Khang tự mình điêu khắc ngọc tượng, Tề Lạc trong lòng cảm động lại mạnh miệng oán giận “Thế nhưng cùng Lý Tâm Hoan giống nhau, hừ, chẳng lẽ ngươi không hiểu được ta nhất chướng mắt hán sao?”

Tay lại không tự chủ được đem ngọc tượng nắm chặt đến càng khẩn, Tề Lạc thở dài nói “Nhất sinh nhất thế nhất song nhân, ngươi có không làm được?”

27 tháng, thoảng qua, ở Khang Hi 45 năm mười tháng, Trí Viễn Hầu Lăng Trụ dùng thập lí hồng trang đưa đem ái nữ gả vào Trang Thân Vương phủ.

Bị chịu Khang Hi coi trọng, chấp chưởng quân cận vệ Trang Thân Vương thế tử đón dâu tự nhiên nào nhiệt tôn quý, hơn nữa Dương Khang cũng không để ý làm người khác cảm thấy được đối Tề Lạc để ý tình cảm, tự nhiên đại thao đại làm, hoàng tử a ca, tôn thất hoàng thân quốc thích, quần thần sôi nổi tự mình tới cửa chúc mừng.

Đương nhìn thấy Tè Lạc trên đầu cái hồng lụa, trong tay cầm quả táo linh vật đi hướng Dương Khang khi, ngồi ở hỉ yến thượng Tứ a ca trong mắt lộ ra một mạt thất vọng, trên người cũng càng thêm lạnh băng lên, ngôi vị hoàng đế không thể có thất, hắn tuy rằng cảm thấy Tè Lạc cùng người khác bất đồng, nhưng xa xa không đạt được phi nàng không thể nồng nỗi.

Lúc này dụ thân vương Bảo Thái nắm chặt nắm tay, nghĩ đến vừa mới được đến chỉ hôn tin tức khi, hắn đem Dương Khang hẹn ra tới, đại sảo một trận, còn rõ ràng nhớ rõ Dương Khang cũng không có đánh trả, chỉ là cuối cùng nói ‘ dụ thân vương thế tử, ngươi Hữu Phúc tấn trắc phúc tấn, có nhi có nữ, ngươi trước nay liền không có nhập Trí Viễn Hầu trong mắt, hắn là sẽ không đem ái nữ gả vào phúc tạp dụ thân vương phủ, ngươi vẫn là từ bỏ hảo. ’

Lễ bái thiên địa, uống qua rượu giao bôi, Dương Khang dùng hỉ côn vén lên hồng lụa, nhìn thấy ăn diện lộng lẫy Tè Lạc, kinh diễm đến thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, lúc này Tè Lạc đã là mười lăm tuổi, dung mạo thân hình hoàn toàn mở ra, đúng là đẹp nhất tốt nhất thời điểm, đặc biệt là đại hôn, này nhất cụ kỷ niệm nhật tử, nàng lại như thế nào sẽ không tì mỉ giả dạng? Hơn nữa thế tử phúc tấn tôn quý lễ phục, tam đỉnh đông châu triều quan, càng sán đến nàng đẹp hơn vài phần.

Tè Lạc dung mạo tự nhiên dẫn tới người khác mọi người tán thưởng, chỉ là không biết các nàng là thiệt tình vẫn là nhìn Dương Khang mặt mũi, những cái đó khen ngợi chi ngôn, làm Tè Lạc thẹn thùng gục đầu xuống, Dương Khang cười tới rồi ái mộ người, tự nhiên sẽ không làm người có cơ hội chuốc say hắn, trì hoãn động phòng hoa chúc chi dạ, qua loa kính quá rượu lúc sau, liền phản hồi Tè Lạc bên người.

“Trang Thân Vương thế tử đảo thật là anh hùng khó qua ải mỹ nhân, đảm đương nổi tình cảm nghĩa trọng, thông phòng thị thiếp đều không.”

Mọi người nghị luận sôi nổi, a ca nhóm ánh mắt chọt lóe, Dương Khang nhược điểm chỉ sợ cũng dừng ở hắn phúc tấn trên người, chính là như thế, Khang Hi mới có thể càng thêm yên tâm đi, một cái ái nữ như mạng Lăng Trụ, hơn nữa tình thâm Dương Khang, chỉ cần nắm giữ trụ Tề Lạc, vậy không sợ này hai người sinh ra bên tâm tư. Phúc tấn nhóm tự nhiên hâm mộ Tề Lạc hảo phúc khí, ai lại tưởng tượng phu bên người có nữ nhân khác?

Động phòng nội, nến đốt thiêu đốt, Tề Lạc rút đi kia thân đẹp đẽ quý giá lẽ phục, ngồi ở trước bàn trang điểm, không biết như thế nào ứng đối Dương Khang ở nàng phía sau sáng quắc tầm mắt, nàng thật sự có chút sợ hãi, Dương Khang trên mặt lộ ra thỏa mãn tươi cười, đem hầu hạ người vẫy lui, chậm rãi đi vào Tề Lạc phía sau, giơ tay đập ở nàng trên vai, nhẹ kêu “Tề Lạc, Tề Lạc.”

Ở nàng chưa phản ánh lại đây là lúc, Dương Khang bỗng nhiên đem Tề Lạc chặn ngang ôm vào trong ngực, “Ta... Ta...” Tề Lạc ôm hắn cổ, lo sợ bất an mở miệng.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 335

“Nữ nhi cũng hảo, chỉ cần là người sinh ta đều thích.” Dương Khang cũng không có đem cánh tay rút về, ngược lại càng hướng nàng trong miệng đưa đi, cười nhẹ nói “Cho dù không có dấu răng, ta cũng chỉ sẽ có người một nữ nhân.”

Lời kia vừa thốt ra, Tề Lạc căn cũng không phải, nhả ra cũng không phải, ngượng ngùng liếc mắt nhìn hắn, trước kia như thế nào không phát giác hắn như thế có thể nói? Làm cho nhân tâm trung ngúra, ngọt ngào.

“Phúc tấn, nên nỗi lên.” Bên ngoài Tân ma ma tiếng bước chân trọng, Tề Lạc ở Dương Khang bên tai nói “Nàng hắn là Hoàng Thượng người, lại sẽ không hại ta, như vậy Hoàng Thượng cũng sẽ an tâm.”

“Lanh lợi.” Dương Khang nhéo một chút nàng thảng lắp đĩnh kiều cái mũi nhỏ, hắn minh bạch sở dĩ của hồi môn trung có Tân ma ma, cũng là vì chính mình hảo, hơn nữa Tề Lạc cũng không dấu diếm, thật ngôn tưởng cáo, làm hắn rất là vừa lòng, Tề Lạc là tin tưởng chính mình mới có thể như thế.

Thật mạnh hồn lên nàng môi, sau một lát, vén lên đở thẩm màn, Dương Khang bước lên giày đứng dậy rửa mặt chải đầu, còn muốn vào cung tạ ơn, nếu bằng không hắn lại như thế nào sẽ bỏ qua nàng?

Tần ma ma đỡ Tè Lạc đứng dậy, ngồi ở gỗ đàn trước bàn trang điểm, thấy Nội Vụ Phủ ma ma tiến lên cầm lấy nghiệm hồng bạch lụa, ma ma nhấp miệng trộm nhạc, lẫn nhau trong mắt lưu lô xuất chiến huống kịch liệt biểu tình, đôi này Tè Lạc khen tặng nói “Thế tử gia thật đúng là yêu thương phúc tấn, ngài thật là Hữu Phúc người.”

Tè Lạc mặt tối sầm, trong lòng cảm thấy rất là vữ nhục, móng tay không khỏi khấu tiến thịt trung, nhè nhẹ đau đớn, làm nàng có vài phần thanh tịnh, nơi này là phong kiến thanh triều, bên môi câu xuất từ trào cười.

“Đem bạch lụa buông, ta phúc tấn hay không trinh tiết, không cần người khác nghiệm xem.” Dương Khang ở tùy túng hầu hạ mặc vào thế tử mäng bào, vừa mới nói còn hãy còn ngôn ở nhi, tuy rằng hắn cũng không minh bạch Tè Lạc suy nghĩ, nhưng Tè Lạc trên người ủy khuất, hắn vẫn là có thể nhận thấy được.

“Thế tử gia đây là quy củ, ngài vẫn là...” Ma ma lo sợ bất an mở miệng, Dương Khang trên người lộ ra lạnh thấu xương khí thế, trầm giọng nói “Quy củ? Trang Thân Vương phúc tấn qua đời, ai có tư cách nghiệm hồng? Người không nghe thấy lời nói của ta buông, đi ra ngoài.”

“Là, là.” Các ma ma vội vàng hành lễ, lui đi ra ngoài. Dương Khang đi vào Tè Lạc bên người, ở trong gương nhìn thấy nàng trong mắt nước mắt, “Không khóc, không khóc, cẩn thận đôi mắt.”

“Dương Khang, ngươi kêu ta lạc nhi đi, tên này chỉ thuộc về ngươi một người.” Tè Lạc dựa vào bên người người trên người, Dương Khang thô ráp ngón tay thật cẩn thận chà lau nàng khói mắt, thấp giọng kêu “Lạc nhi, lạc nhi...”

Giác mộng Nam Kha 4

Qua hảo sau một lúc lâu, Tè Lạc nghe thấy ở phía sau Tần ma ma nhẹ giọng nói “Thế tử gia, phúc tấn, cũng nên là thời điểm tiến cung tạ ơn.”

Tè Lạc xâu hô và giận dữ chùy Dương Khang một chút, trong lòng lan tràn ngọt ngào, nhưng đồng dạng cũng dâng lên cảnh giác, hắn quá có thể nói, có thể hay không đối người khác cũng là như thế? Chẳng sợ hắn trong lòng cũng không tưởng lại nạp trắc phúc tấn, nhưng hôm nay hắn là vị cao tước hiện, tự nhiên sẽ có người nhớ thương, nhớ lại lúc trước chưa thành thân khi, hắn nợ đào hoa, Thục Viện, còn có cái kia cái gì Lý âm, này vẫn là biết đến, không biết còn không thấy được có nói thiếp?

“Ngươi nào không thoải mái?” Dương Khang rõ ràng nhìn ra Tè Lạc sắc mặt không thỏa đáng, dùng tay thỉnh nâng lên nàng hàm dưới, đánh giá cẩn thận, bừng tỉnh nói “Là lo lắng tiến cung sự? Ngươi cứ việc yên tâm, trong cung nương nương sẽ không làm khó dễ ngươi, tuy rằng mệt một ít, cũng liền hôm nay một chuyến nhi, về sau ngươi đại nhưng không cần tiến cung chịu kia phân tội.”

“Ta nhớ tới một câu nói.” Tè Lạc đối mặt Dương Khang, thật đúng là đã không có cố kỵ, vọng tiến hắn trong mắt, nhẹ giọng ngâm nói “Vừa thấy dương... Lầm cả đời.” Dương Quá tên vẫn là không cần đề hảo, cái này thời không thật đúng là loạn bộ, liền hướng về phía Dương Khang danh, khiến cho nàng trên mặt băng thêm một tia ý cười.

“Lầm cả đời?” Dương Khang cũng không lý giải, dùng ánh mắt dò hỏi, Tè Lạc chần chờ một cái chớp mắt mở miệng nói “Quân là vô tâm, thiếp lại là có tình, như Thục Viện... Ta không thích ngươi bị người khác nhớ thương.”

“Ta đã hiểu.” Dương Khang gọi lên khéo mồi, nàng ghen bô dáng rất là dáng yêu, nửa ngòi xồm nàng trước mặt, tầm mắt tương bình, thấp giọng nhẹ giọng “Tè Lạc, ta sẽ không lại xem khác nữ tử liếc mắt một cái, cũng sẽ không lại cấp những cái đó tuỳ tiện có khác tâm tư người lưu tình mặt.”

“Ta lại nói được không phải cái này.” Tè Lạc hờn dỗi nói, xoay qua thân mình, từ bàn trang điểm thượng lấy ra phấn mặt, bôi trên mặt, nhìn thấy hình bầu dục trong gương hắn nhìn chăm chú mỉm cười ánh mắt, nhường mày đầu, trùng mắt nhìn liếc mắt một cái, càng vì cẩn thận trang phấn lên, chọn lựa đẹp đẽ quý giá trang sức đeo thượng, nếu không nghĩ làm người vào phủ, kia chính mình cũng đến nỗ lực, chỉ có càng ra sắc xinh đẹp, mới có thể làm một ít người biết khó mà lui.

Tòn cái này ý tưởng, chờ đến đông đủ lạc trang điểm hảo, đứng dậy hướng Dương Khang giơ lên điểm mỹ ý cười “Như thế nào? Sẽ không cho ngươi mất mặt đi.”

“Ta... Ta...” Dương Khang biết nàng trổ mã đẹp, nhưng lại không nghĩ rằng sẽ như thế kinh diễm, thế tử phúc tấn lễ phục mặc ở trên người nàng, tǎn hiện kia phân tôn vinh cùng kiều mị, bất đồng với đêm tân hôn, lúc này Tè Lạc trên người càng lộ ra sơ làm người phụ vũ mị, hắn ánh mắt sáng ngời mở miệng “Liền hôm nay một lần, ta không được ngươi lại như vậy trang điểm.”

“Khó coi?” Tè Lạc nghiêng đầu, cẩn thận nhìn một cái gương, tuy rằng còn không đuổi kịp trang phục lộng lẫy như nguyệt, nhưng cũng không kém vài phần, Dương Khang thấp giọng ở bên tai nói “Không, rất đẹp, chính là như thế, ta mới không yên tâm, Tè Lạc ngươi hết thảy đều thuộc về một mình ta, vừa mới ngươi lời nói vừa thấy làm cả đời, đối với ngươi đồng dạng như thế.”

“Nói bậy, ta nào có như vậy xinh đẹp?” Gương mặt ửng đỏ, tinh lượng trong mắt lộ ra ngượng ngùng đắc ý, sấn đến nàng đẹp hơn vài phần. Dương Khang khống chế được đem nàng ôm vào trong lòng ngực xúc động, cứng đờ thân mình, trầm thấp tiếng nói “Ta thật hận không thể không cho người ra cửa, tiến cung tạ ơn, người không được xem người khác liếc mắt một cái.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 336

“Nghi Phi muội muội nói rất đúng, này không phải hoàng ngạch nương dắt hảo tơ hồng?” Bên cạnh Huệ Phi tùy ngôn tương tán, nhìn Tề Lạc kia kêu một cái từ ái, phảng phát nàng thân khuê nữ giống nhau, Đức phi trong mắt trào phúng chợt lóe mà qua, bát quá đói Tề Lạc cũng thập phần cùng nhan duyệt sắc, không có bất luận cái gì bạc đãi chi ý.

Thái Hậu liếc liếc mắt một cái bốn phi, tinh thông lõi đời nàng lại như thế nào không hiểu được các nàng tâm tư? Nay không đều là nhìn đến Dương Khang binh quyền cùng Trang Thân Vương phủ ở tôn thất trung địa vị? Lôi kéo Tề Lạc phảng phát không có xương tay, nhẹ nhàng vỗ vỗ hỏi một ít hằng ngày việc nhỏ, Tề Lạc nhuyễn ngôn tế ngữ chi gian, đem những cái đó việc nhà sự giảng rất là sinh động, chọc đến Thái Hậu liên tiếp mở miệng cười to, ở hơn nữa bên cạnh mọi người thâu thú, Từ Ninh Cung trung tiếng cười liên tục, có vẻ náo nhiệt thượng vài phần.

Dương Khang trước sau nhìn chăm chú vào chính mình thê tử, phảng phát muôn đem nàng nhất tần nhất tiêu thật sâu khắc tiến trong lòng, có lẽ chính là tâm hữu linh tê, Tề Lạc có thể cảm nhận được hàn nóng rực tầm mắt, trắng nõn cỗ nhiệm một mạt nhàn nhạt ửng đỏ, lời nói gián đoạn là lúc, ba quang lưu chuyển chi gian hướng Dương Khang âm thầm đầu đi một cái sóng mắt, khiến cho Dương Khang thượng kiều khéo miệng phảng phát đều có thể xả đến bên tai.

Bọn họ chi gian biểu tình giao lưu, kia thật nhỏ động tác làm sao có thể
giấu diếm được thận trọng như phát hoảng phi nhóm? Vẫn luôn không có
mở miệng dung mạo thật là tốt nhất Lương phi nhẹ giọng cảm thán “Thật
thật là trời đất tạo nên một đôi, dễ cầu vô giá bảo khó được có tình nhân,
Trang Thân Vương thế tử phúc tấn, ở tôn thất hoàng thân quốc thích trung,
ngươi là nhất Hữu Phúc người.”

Tề Lạc ngượng ngùng nhấp môi, doanh doanh cúi người nói “Thẹn
không dám nhận.” Hướng Dương Khang trùng mắt nhìn liếc mắt một cái,
oán trách hờn dỗi, càng là làm người bên cạnh lại đố lại tiện, lúc này liền
nghe bên ngoài nội thị hô lớn “Hoàng Thượng giá lâm, Tú a ca đến.”

Dương Khang mày không khỏi nhíu lại, Khang Hi mặt mang tươi cười
trầm ổn đi đến, hắn phía sau đi theo nghiêm túc khí lạnh Tú a ca Dận
Chân, mọi người sôi nổi hành lễ, “Cấp Hoàng Thượng thỉnh an.” Tề Lạc
thùa dịp lúc này, hướng bên cạnh dịch một ít, nàng nhưng không nghĩ lại
trở thành mọi người tiêu điểm, chờ đến Khang Hi kêu khởi lúc sau, nàng
mới phát hiện nguyên lai thói lui đến dụ thân vương phúc tấn bên người,
cười nhạt gật đầu vắn an, khuôn mặt tái nhợt hiện ra bệnh trạng dụ thân
vương phúc tấn suy yếu cười.

Ở nàng phía sau một bước đứng thẳng ăn mặc đào hồng sắc thêu hoa
mẫu đơn sườn xám như nguyệt, từ như nguyệt gả vào dụ thân vương phủ,
Tề Lạc liền không có tái kiến quá nàng, chỉ là nghe nói dụ thân vương rất
là sủng ái nàng một trận, sau lại không biết bởi vì chuyện gì chọc giận Bảo
Thái, mới lạnh xuống dưới, như nguyệt trên mặt thật dày son phấn cũng
che dấu không được nàng khuôn mặt tiêu tụy, ngày xưa cao ngạo đôi mắt,
cũng lộ ra một phân đờ đẫn, gầy ốm thân hình cũng không giống thiếu phụ,
trên người ngược lại ẩn ẩn lộ ra cô đơn vắng ngắt.

“Tề Lạc, Tề Lạc nha đầu.” Khang Hi kêu gọi, làm Tề Lạc hoãn thần lại
đây, thầm mắng chính mình lúc này đó là phát ngốc thời điểm? Cúi người

nói “Nô tỳ ở.”

“Vừa mới trẫm còn triệu kiến quá Lăng Trụ, hắn nha... Thật đúng là không hổ ái nữ chi danh, thế nhưng lo lắng Dương Khang sẽ mỏng mang ngươi.” Khang Hi cười ha hả nói, chính là ý cười lại không đáp đáy mắt, mang theo nhè nhẹ tìm tội nghiên cứu ở Dương Khang, Tề Lạc, cùng với chính mình tự mình mang lại đây Tú a ca Dận Chân trên người dao động, nhìn thấy Dận Chân không hề phản ứng liếc mắt một cái Tề Lạc, kia phó lãnh tình bộ dáng cùng ngày xưa không có bất luận cái gì bất đồng, mới chậm rãi yên lòng, cẩn thận cân nhắc, cũng là như thế, Tề Lạc trổ mã lại hảo, ở chính mình nhi tử trong mắt cũng chỉ là một nữ nhân, tương thông nơi này, Khang Hi tươi cười dần dần niềm đỗi mắt, bất đắc dĩ thấp giọng nói “Ngươi cùng trẫm nói nói, Dương Khang có phải hay không bạc đãi ngươi? Trẫm cho ngươi làm chủ, nếu không trẫm trí xa chờ sẽ cùng trẫm àm ĩ không thôi.”

“Hoàng Thượng...” Tề Lạc xấu hổ đến đầy mặt thấu hồng, tinh lượng đáy mắt lộ ra cực kỳ rõ ràng vui sướng cùng thỏa mãn, trên người thiếu lúc ấy bị ám sát khi bình tĩnh quả cảm, tăng thêm một mạt động lòng người thiếu phụ phong vận, ngón tay thường thức lụa khăn, thấp thấp nói “Thế tử gia đãi ta cực hảo, ta Hoàng Thượng, ta Thái Hậu nương nương tú hôn.”

“Hảo... Hảo...” Khang Hi cười ha ha, chỉ vào Dương Khang cùng Tề Lạc khen “Bạn họ hai người chính là một đôi bích nhân, trẫm ý chỉ không có hạ sai.”

“Dương Khang thè sống chết khó báo Hoàng Thượng long ân.” Dương Khang soái khí một liêu mäng bào, quỳ một gối ở Khang Hi trước mặt, ngẩng cao đầu, khí vũ hiên ngang nói “Hoàng Thượng, nô tài nguyện vì ngươi trong tay trường kiếm, ngài kiếm phong sở chỉ, quân cận vệ đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.”

Cúi đầu Dận Chân lúc này mi cốt một cái, nhịn không được liếc Dương Khang liếc mắt một cái, phảng phất trong lúc lơ đãng lại nhìn có vài phần si mê say mê với Dương Khang trào dâng lời nói Tề Lạc, chậm rãi rũ xuống mi mắt, gợi lên khoe môi thanh thanh lãnh lanh cười, nữ nhân không đều là giống nhau? Chỉ có cái kia chí cao vô thượng địa vị, mới là hắn muôn nhất, hoàng đế bảo tọa không dung có thất.

Từ nay về sau Khang Hi ở chúng phi tần trước mặt triển lãm hắn đối Dương Khang sủng ái cùng tín nhiệm, thậm chí lời nói gian liên tiếp nhắc tới hắn hiện giờ nhất sủng tín đại thần trí xa chờ Lăng Trụ, Dương Khang ngưỡng mộ phúc tấn, Lăng Trụ ái nữ như mạng sóm đã truyền khắp cái này kinh thành, này hết thảy đủ loại khiến cho Tề Lạc địa vị càng thêm siêu nhiên, chẳng sợ cung đình dưỡng dục hoàng tử bốn phi đều sẽ dễ dàng đặc tội Tề Lạc, rốt cuộc bọn họ nhi tử, những cái đó có chí đoạt đích hoàng tử, tâm tâm niệm niệm nhưng đều là Dương Khang trong tay quân cận vệ.

Chờ đến Khang Hi tận hứng, Tề Lạc cùng Dương Khang mang theo rất nhiều ban thưởng đi ra hoàng cung, Tề Lạc thăng đến ngồi trên xe ngựa, mới mệt mỏi dựa vào lo lắng Dương Khang trên người, nhắm mắt lại hỏi “Ta coi Hoàng Thượng giống như có chút thâm ý? Rốt cuộc có gì?”

Dương Khang đau lòng đem nàng ôm ở trước ngực, nhẹ nhàng trấn an ánh mắt chợt lóe, nhẹ giọng nói “Hoàng Thượng, chỉ là muốn cho người có tâm hết hy vọng thôi, cùng ngươi không quan hệ, này đó phiền lòng sự đều giao cho ta liền hảo.” Tề Lạc khẽ ừ một tiếng, hoàn toàn mới tin cậy dựa vào Dương Khang trên người, tẫn hưởng giờ khắc này ấm áp.

Giác mộng Nam Kha 6

Giác mộng Nam Kha 6

Tân hôn ba ngày, Tè Lạc cảm thấy thực hạnh phúc, chưa từng có quá hạnh phúc an ổn, dựa vào thật dày cái đệm thượng, nghiêng đầu nhìn tĩnh nằm trên giường Dương Khang, nhẹ liếm vạt áo, đem đầu vai dâu hôn che lại, hắn luyến tiếc chính mình chịu một chút khổ, thậm chí ngay cả không tự giác mà nhíu mày, hắn đều sẽ ý tưởng nghĩ cách đậu chính mình vui vẻ, chính mình chính là hắn chạm vào ở lòng bàn tay trung trân bảo, vô luận là cổ đại vẫn là hiện đại, nữ tử không đều là muôn như vậy sao?

Ngón áp út thượng kim cương nhẫn lóng lánh quang mang, Tè Lạc đầu ngón tay lướt qua hắn thâm thúy tuấn tú ngũ quan, lòng bàn tay dừng ở hắn trên môi, nhẹ nhàng điểm điểm, đột nhiên hắn hé miệng, đem chính mình ngón tay hàm đi vào, ngay sau đó mở hàm chứa nhu tình hai tròng mắt, đem Tè Lạc một lần nữa ôm ở trước ngực, kéo chăn cái nghiêm nàng thân thể mềm mại, thấp giọng hỏi nói “Như thế nào không nhiều lăm ngu một hồi?”

Tè Lạc rút ra ngón tay, mặt đỏ hồng ở ngực hắn cọ, làm Dương Khang cảm thấy như là làm nũng tiểu miêu giống nhau, trong lòng âm áp, cười nhẹ nói “Đây là làm sao vậy? Tưởng ta?”

“Ta...” Tè Lạc chống đỡ thân thể, từ giường Bạt Bộ ám các trung tướng nam sĩ nhẫn lấy ra tới, trịnh trọng mang ở hắn ngón áp út thượng, đôi tay giao nắm, kia đối lóá mắt kim cương lóng lánh, một lần nữa tới gần hắn, ngón tay điểm ở hắn tâm oa chỗ, giải thích nói “Ngươi biết không? Tay trái cái này ngón tay có điều huyết mạch nối thẳng tâm chỗ, bởi vậy Tây Dương có truyền thống, tân hôn người, mang lên này đối nhẫn kim cương, liền có thể lẫn nhau tâm liền.”

“Ta sẽ không hái xuống.” Dương Khang trước mắt sáng ngời, giơ tay khẽ hôn một cái nhẫn, đem nàng ôm đến càng khẩn một ít “Ngươi là của ta, chỉ thuộc về một mình ta.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 337

Tề Lạc ở nhà mẹ đẻ trụ đói nguyệt, Dương Khang tuyệt đại bộ phận nhặt tử đều là ở tại quân cận vệ quân doanh, nhưng hắn nghĩ đến Lăng Trụ nói, cùng với ưng thuận hứa hẹn, tuyệt đến còn muốn thấu cấp Trang Thân Vương biết được, đối với chính mình a mã muốn tôn tử mãn liệt ý niệm, hắn chính là quá minh bạch, hơn nữa tương lai Tề Lạc muốn tiếp chưởng Trang Thân Vương phủ, hắn lại không thể thời khắc bồi, tất sẽ cầm binh xuất chinh, đến lúc đó nếu là Trang Thân Vương nói thượng điểm nói cái gì, lấy Tề Lạc thận trọng, tất sẽ tưởng nhiều, hắn làm sao có thể an tâm?

Vì thế Trang Thân Vương phủ phòng khách truyền đến quăng ngã cái ly thanh âm, Trang Thân Vương trong tay chén trà rơi xuống đất, mặt lộ khiếp sợ thần sắc, không tin lắc đầu “Ngươi nói cái gì? Ngươi lặp lại lần nữa?”

Dương Khang mặt mang khó xử, ủ rũ cúi đầu nhẹ giọng “A mã, hiện giờ chỉ có chúng ta phụ tử hai người, nhi tử liền thật ngôn bẩm báo, lúc trước... Lúc trước kia tràng bệnh nặng tuy rằng ta may mắn sống lại đây, còn là bị thương thân mình, muốn lưu lại con nối dõi chỉ sợ sẽ khó thượng một ít...”

Trang Thân Vương phảng phát đánh mắt cả người sức lực, ngồi yên ở ghế trên, trong mắt hiện lên lệ quang “Oan nghiệt, đây là ông trời đối ta trùng phạt, vì sao cõi tình buông xuồng ở trên người của ngươi? Ta... Ta sai... Là ta sai.”

“A mā, a mā.” Dương Khang nhìn thấy chính mình a mā dáng vẻ này, trong lòng ám áp, tiến lên quỳ một gối ở hắn trước người, thấp giọng nói “Ngài nghĩ thoáng một chút, ta không thấy được sẽ không lưu lại con női dõi, chỉ cần dưỡng hảo thân mình, là không ngại.”

Trang Thân Vương trước mắt sáng ngời, vỗ chính mình nhi tử đầu vai, hạ giọng nói “Dùng không cần tuyên thái y tới nhìn nhìn lại?”

“Nhi tử không nghĩ làm cho cả kinh thành đều biết, hiện giờ nhi tử năm giữ quân cận vệ, những cái đó hoàng tử a ca nhóm đều nhìn chằm chằm đâu, việc này nếu là tìm thái y, tất sẽ giấu không xuống dưới.” Dương Khang quả quyết cự tuyệt, Trang Thân Vương gật gật đầu, thở dài nói “Là ta tưởng quá đơn giản chút, việc này tuyệt không sẽ làm bất luận kẻ nào biết được.”

“Tè Lạc hiền huệ hiếu thuận, lại là trí xa chò ái nữ, nhạc phụ không chỉ có đối nhi tử lại ân cứu mạng, càng là đem luyện binh biện pháp dốc túi mà tặng, hiện giờ nhi tử lại... Cho nên càng không thể bạc đãi Tè Lạc.”

“Biết, biết, ngươi phúc tấn xác thật khó được người, ta sẽ không nhiều lời, chỉ là...” Trang Thân Vương giữ chặt Dương Khang, ánh mắt tái hiện quang mang, kiến nghị nói “Ngươi vừa mới thành thân, bốn không thể cấp con dâu khó coi, nhưng quá thương một năm, ngươi không ngại bên người lưu thương hai người, có lẽ cơ hội sẽ nhiều một ít, tương lai sinh hạ nhi tử xử trí cũng liền...”

Dương Khang bén miệng lộ xuất từ trào cười, mở miệng nói “A mā, ta không nghĩ lại có cái thứ hai Dương Khang, ta tình nguyện vô tử thừa túc, ta hài tử, chỉ có thể là Tè Lạc sở ra.”

“Ngươi chẳng lẽ sẽ không sợ không ai tổng chung?” Trang Thân Vương cũng không hết hy vọng, trong mắt hắn có lẽ nhiều mấy người phụ nhân,

chính mình nhi tử có con női dõi cơ hội liền lớn hơn nữa, xu mặt nói “Ta không thể làm huyết mạch đoạn tuyệt, chuyển qua năm ta cho người an bài, như thế nào đều sẽ không uy hiếp đến người phúc tấn địa vị.”

Dương Khang rộng mở đứng dậy, đồng dạng xu mặt trịnh trọng nói “Huyết mạch đoạn tuyệt? Nếu là không có nhạc phụ một nhà, liền không có ta Dương Khang, Trang Thân Vương một mạch đã sớm đoạn tuyệt, còn có thể có hôm nay?”

“Ngươi...” Trang Thân Vương trong lòng khó chịu, tức giận đến nói không ra lời, Dương Khang hòa hoãn biểu tình, đầm đầu vai hắn, nhẹ giọng nói “Nhi tử lại không phải không thể lại có con női dõi, có lẽ chính là vẫn mấy năm, đến lúc đó tất sẽ làm ngài bế lên tôn tử, nhi tử làm trò nhạc phụ phát quá độc thè, sẽ không lại có bất luận cái gì nữ tử, ngài cũng không nghĩ làm nhi tử có báo ứng đi.”

Trang Thân Vương cân nhắc sau một lúc lâu, cuối cùng thở dài gật đầu “Dương Khang, ngươi được muôn thường dùng, thân mình sẽ khá lên, ta biết ngươi vì sao đem việc này nói cho a mã, còn không phải là không nghĩ làm ngươi phúc tấn chịu ủy khuất? Ngươi yên tâm, nàng hiểu chuyện thông tuệ, có thể làm chúng ta phụ tử quan hệ hòa hoãn không ít, ta cũng là thiệt tình yêu thương nàng.”

Dương Khang yên tâm cười, một lần nữa cấp Trang Thân Vương bưng lên nước trà, thậm chí còn bồi hắn chơi cờ giải buồn, phụ tử tình ý càng tốt thượng một ít, Trang Thân Vương lúc này cũng minh bạch, nếu là mưu toan cấp nhi tử tắc nữ nhân, Dương Khang thật sự sẽ mang theo Tề Lạc dọn đi ra ngoài, hắn chỉ có thể âm thầm cảm thán, chính mình đem nhiên dưỡng cái si tình hụt giống, nếu là từ nhỏ lớn lên ở vương phủ, liền sẽ không bị như vậy nhiều khổ, cầm y ngọc thực hoa đoàn cầm rào nha đầu vòn quanh, liền sẽ không như thế như vậy, đều là oán chính mình lúc trước hồ đồ.

Trán an hảo tự mình mẹ, Dương Khang huyền tâm rốt cuộc buông, trở lại tân phòng nằm ở giường Bạt Bộ thượng, nhìn đỗ thầm màn, phảng phát còn có thể nghe đến trên người nàng mai hương, hắn không phải không có tiếc hận, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến mảnh mai Tề Lạc, so sánh con női dỗi, chính mình vẫn là càng lo lắng mất đi nàng, ánh mắt hiện lên kiên quyết, ba năm, hắn chờ đến khởi, nhất định chờ đến khởi.

Bất tri bất giác ngủ, phảng phát lại về tới cây mai hạ, thấy ở hoa rụng bay tán loạn trúng đạn tầu đòn tranh Tề Lạc ở hướng chính mình ngọt ngào mỉm cười... Luôn luôn cảnh giác Dương Khang trừ bỏ ở Tề Lạc bên người, còn lại khi ngay cả ngủ đều sẽ không dễ dàng buông cảnh giác, rốt cuộc khi còn nhỏ ở sư môn ký ức quá mức khắc sâu, cảm thấy có người tới gần, bỗng nhiên mở to mắt, một người dung mạo kiều mỹ tỳ nữ xấu hổ nhìn hắn, thấp giọng câu nhân nhẹ giọng “Thế tử gia, ngài buông ra nô tỳ.”

Dương Khang mới phát giác hắn tay bắt lấy nàng cánh tay, nheo lại đôi mắt, hỏi “Ngươi là ai? Phúc tấn bên người?”

“Nô tỳ là tân điều tới, cũng không phải phúc tấn của hồi môn.” Đem giác trên bàn chung trà đưa cho Dương Khang, đỏ mặt nhẹ giọng “Thế tử gia thỉnh dùng.” Trên người truyền đến mị người son phấn khí, nàng có mang cái gì tâm tư chính mình còn không biết? Dương Khang đem chung trà quét dừng ở đệ thượng, ám áp nước trà đem mu bàn tay nồng hồng một mảnh, cả giận nói “Lớn mật.”

“Nô tỳ đáng chết, nô tỳ đáng chết.” Tỳ nữ quỳ trên mặt đất, trong mắt rưng rưng ủy khuất nhìn hắn, vì tìm được cơ hội này nàng phí nhiều ít tâm? Chẳng lẽ thế tử gia chướng mắt nàng mỹ mạo sao?

“Người tới.” Dương Khang cao giọng quát, tùy tùng chạy tiến vào, thấy vậy tình hình vội vàng cúi đầu, “Chủ tử có gì phân phó?”

“Thô tay thô chân thế nhưng còn dám tới hầu hạ gia? Đem nàng trực tiếp đuối ra phủ đi.” Tỳ nữ sắc mặt trắng bệch, liên tục dập đầu “Thế tử gia, cầu ngài tha nô tỳ chiêu này đi, nô tỳ đáng chết, không thể ra vương phủ...”

“Không thể ra vương phủ? Chẳng lẽ ngươi là chủ tử không thành?” Dương Khang không kiên nhẫn xua tay, tùy túng chính là đem không ngừng khóc kêu tỳ nữ lôi đi sau, mới một lần nữa đi vào Dương Khang bên người, quỳ xuống đất nhận sai “Chủ tử, nô tài đáng chết.”

“Ngươi là đáng chết, gia là như thế nào phân phó?” Dương Khang hận không thể đá hắn một chân, tùy túng cũng không nghĩ tới hưởng qua cá nước thân mật chủ tử có thể nhẫn được, phúc tấn này rời đi nhưng đều mau đến một tháng, gần người hầu hạ hắn chính là biết được chính mình chủ tử hỏa khí rất lớn, cho nên mới sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt, chỉ là muốn cho chủ tử giảm nhiệt khí, không dự đoán được sẽ là loại kết quả này.

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 338

Tè Lạc đánh một cái hà hơi, hướng về phía trước kéo chăn gầm, che khuất đầu vai dâu hôn, hợp lại mắt buồn ngủ thấp nhin “Hoàng Thượng tâm tư thật không tốt đoán, bất quá... Nghe nói Hoàng Thượng gần nhất nhưng thật ra thường xuyên nhắc tới Thái Hoàngh Thái Hậu, này ngươi còn không rõ?”

“Ngươi là nói Hoàng Thượng sẽ phục lập Thái Tử?” Dương Khang trong mắt hiện lên tán thưởng, nàng quả nhiên cùng chính mình nghĩ đến giống nhau, Tè Lạc khẽ ừ một tiếng, vén lên mí mắt nhìn đắc ý Dương Khang, thở dài nói “Bất quá, cho dù là phục lập, Thái Tử bảo tọa sẽ càng thêm nghiêng, Hoàng Thượng là bất đắc dĩ vì này, là vì che dấu chân chính kế vị hoàng tử đi, ngươi nhưng chờ có vì những cái đó có lẽ có sự tình, cùng Tú a ca phân cao thấp, hắn tuy rằng tính tình âm lãnh, nhưng lại là khó được chịu vì bá tánh người, Hoàng Thượng yêu cầu chính là hắn như vậy hoàng tử.”

“Tè Lạc, ngươi sẽ hối hận?” Dương Khang có vài phần không xác định, rốt cuộc Tú a ca nếu là ngồi trên ngôi vị hoàng đế, bên người người sẽ sai thất nhất tôn vinh vị trí, Tè Lạc giơ tay lấp kín hắn miệng, mở to mắt, nghiêm túc nói “Dương Khang, vinh hoa phú quý, quyền thế địa vị, đều cập không thượng ngươi, ta sẽ không hối hận, đương ngươi trước mặt mọi người nói ra nhất sinh nhất thế nhân song nhân khi, ta Tè Lạc chính là của ngươi, hoàn toàn thuộc về ngươi một người.”

Dương Khang ôm chặt lấy nàng, bên môi tràn ra vừa lòng yên tâm tươi cười, thấp giọng nói “Ta sẽ không làm người hối hận, nhất định sẽ không.”

Giác mộng Nam Kha 9

Giác mộng Nam Kha 9

Khang Hi 48 năm, Khang Hi phục lập Thái Tử, rất là đả kích quyền khuynh triều đã bị đủ loại quan lại ủng hộ tám a ca, đang lúc Thái Tử trình diễn lăng từ hồi đầu hướng Khang Hi biểu hiếu tâm là lúc, Khang Hi xoay người liền sắc phong chư hoàng tử, Tứ a ca Dận Chân tự nhiên bị sắc phong vì ung thân vương, Tè Lạc âm thầm cảm thán, lịch sử không thể xoay chuyển, bất quá, cũng may bởi vì chính mình phụ thân ảnh hưởng, Khang Hi cũng không có giống trong lịch sử như vậy thực hành cấm biển, về nhà mẹ đẻ cùng Lăng Trụ tán gẫu là lúc, cũng thám thính đến Khang Hi đang ở bí mật nghiên cứu chế tạo súng kíp, Lăng Trụ đầy cõi lòng tin tưởng nói “Hoàng Thượng tất sẽ cùng la sát quốc một trận chiến, kia sẽ là ta nổi danh chiến trường, thay đổi lịch sử là lúc.”

Tè Lạc tuy rằng rất là lo lắng phụ thân an ủi, nhưng lại biết không thể ngăn đón, đó là hắn chí hướng, vì gia trạch bình an, vì chính mình, hắn đã nhường nhịn quá nhiều, huống chi nàng đối kia đoạn thanh mạt khuất nhục sử cũng rất đau hận, có cơ hội thay đổi vì sao không nỗ lực một phen đâu?

Khang Hi là cái ái đi tuần để vương, kinh thành tám tháng đúng là nhất nhiệt thời điểm, hắn làm sao có thể nại được? Hạ chỉ lưu động Nhiệt Hà hành cung, Dương Khang tự nhiên cũng ở đi theo nhân viên bên trong, không biết có phải hay không nóng bức nguyên do, Tè Lạc gần nhất tâm tình rất là bức bối, một chút việc nhỏ, liền sẽ nổi giận đúng đùng, Dương Khang tự nhiên khuyên bảo nàng theo chính mình cùng đi Nhiệt Hà tránh nóng, Tè Lạc suy nghĩ sau một lúc lâu, cũng cảm thấy chính mình cảm xúc

không đúng, nếu luôn là như vậy vô cớ gây rối, Dương Khang có lẽ sẽ phiền, tránh nóng có lẽ có thể làm nàng bình tĩnh trở lại.

Bởi vậy nàng an bài hảo trong phủ sự tình, công đạo hạ nhân chăm sóc hảo Trang Thân Vương, ngồi trên xe ngựa theo Dương Khang bồi Khang Hi đi tuần, vén lên màn xe, mới phát giác Khang Hi thật là không yên tâm Thái Tử thế nhưng không có lưu hán giám quốc, thậm chí đem thành niên đã hoạch phong tước vị hoàng tử đều mang theo trên người, Tề Lạc âm thầm buồn cười, Khang Hi này hoàng đế đương cũng rất phí tâm thần.

Trang Thân Vương phủ tự nhiên ở Nhiệt Hà có hành dinh, hơn nữa sớm đã có hạ nhân đi trước một bước sửa sang lại sạch sẽ, Tề Lạc ngựa xe mệt nhọc trên người mệt mỏi tǎn hiện, đôi mắt đều có chút không mở ra được, vẫn là Dương Khang tự mình đem nàng ôm vào hành dinh an trí ở có cái áo nhỏ, chung quanh tròng đầy cây trúc sân, nhìn Tề Lạc có chút tái nhợt gương mặt, Dương Khang rất là lo lắng, nhẹ giọng hỏi “Ngươi rốt cuộc làm sao vậy? Tìm thái y nhìn một cái tốt không?”

Mơ mơ hồ hồ Tề Lạc cọ cọ Dương Khang đặt ở chính mình trên má tay, thấp giọng nói “Không có việc gì, chỉ là có chút mệt, quá hai ngày liền hảo.”

Dương Khang thở dài một hơi, vừa định rời đi đi uống ly trà, Tề Lạc bắt lấy hắn tay áo, mí mắt vén lên một đạo khe hở, đáng thương vô cùng nói “Ta gần nhất luôn là ái cùng ngươi cãi nhau, ngươi nhưng không cho sinh khí.” Dương Khang giơ tay đem trên người áo ngoài trừ bỏ, nằm ở trên giường đem nàng an trí ở trước ngực, vỗ nhẹ nàng phía sau lưng, thanh âm phóng nhu “Ngươi lại nói như thế, ta mới thật sẽ sinh khí, Tề Lạc, ngươi là ta làm bạn cả đời người, không cần như thế thật cẩn thận, trong lòng có hỏa khí, cứ việc phát tiết ra tới, nghẹn hổng rồi ngươi, ta càng đau lòng.”

“Ta cũng không biết, như vậy sẽ ra này.” Tè Lạc trong lòng cảm động, bực bội tâm thần vững vàng xuống dưới, an ổn ở Dương Khang trong lòng ngực ngủ, trong mộng thế nhưng nàng xuất hiện ở vừa nhìn vô tận bờ biển, bình tĩnh không gợn sóng trên biển dâng lên một vòng hồng nhạt, Dương Khang chậm rãi hướng chính mình đến gần, từ sau ôm lấy nàng, chỉ vào trên biển đột nhiên nhảy lên cá heo biển nói ‘ngươi thích sao?’ Tè Lạc đỏ mặt gật gật đầu, Dương Khang cười đáp ‘ta cũng thích.’ cá heo biển phảng phất có thể nghe hiểu người ngữ, hướng bọn họ bơi tới, đột nhiên nhảy đến không trung, rơi vào Tè Lạc trong lòng ngực...

“Phúc tấn, phúc tấn.” Tè Lạc mê hồ mở to mắt, mọi nơi nhìn sau một lúc lâu, mới lấy lại tinh thần, xoa cái trán hỏi “Giờ nào? Thế tử đâu?”

“Phúc tấn, Hoàng Thượng triệu kiến thế tử gia, hắn rời đi có một canh giờ.” Tân ma ma đỡ Tè Lạc đứng dậy, ở nàng phía sau an trí hảo mềm mại cái đệm, đệ thượng tham trà đạo “Thế tử gia tiến hành cung phía trước, còn dặn dò nô tỳ hảo sinh hầu hạ ngài, thậm chí tự mình phân phó đi xuống làm chút ngươi thích ăn đồ ăn sặc.”

Tè Lạc nhấp một hớp nước trà, nhàn nhạt nói “Ta không có gì ăn uống.” Tân ma ma trong mắt lo lắng chợt lóe qua, nhẹ giọng bẩm báo “Phúc tấn, ngày mai tú phúc tấn ở sư tử viên yến khách, vừa mới cho ngài đưa tới thiệp mời, nói là làm ngài cần phải hãnh diện.”

Tè Lạc lấy quá thiệp mời tả hữu đùa nghịch, ung thân vương mặt mũi không thể không cho, kia dù sao cũng là tương lai Ung Chính hoàng đế, thở dài nói “Xem ra ngày mai đến tự mình đi một chuyến, chỉ là ung thân vương cũng sẽ ở sư tử viên?”

“Hắn là sẽ không, nô tỳ nghe nói Tú a ca gần nhất thường thường hợp tác Thái Tử ban sai, chắc chắn là Thái Tử bên người đi.” Tè Lạc xong mới yên lòng, hiện giờ nàng sợ nhất nhìn thấy Tú a ca, tuy rằng lịch sử sửa

sai năng lực rất mạnh, chính mình tộc muội, tú phẩm diễn nghi chi nữ cho hắn đương khanh khách, nhưng có thể hiếm thấy Dận Chân, vẫn là không tồi.

Hôm sau, Tề Lạc ăn mặc con bướm quần quanh mẫu đơn hồng sắc sườn xám, trang điểm đến chỉnh tề nhanh nhẹn, một bộ thiết mũ vương thế tử phúc tấn diễn xuất, đi vào ung thân vương hành dinh sư tử viên, theo người tiếp khách hạ nhân, rảo bước tiến lên phòng khách, nhìn thấy đỏ thẫm trang phục vững chắc đoán trang tú phúc tấn, uốn gối hành lễ, lẽ ra thân phận của nàng cũng không so tú phúc tấn thấp, cũng dùng không đến như thế chính thức, chính là hiểu biết lịch sử nàng lại như thế nào không khiêm tốn một ít, kia dù sao cũng là tương lai Hoàng Hậu.

“Mau không cần đa lễ.” Từ phúc tấn đứng dậy đón chào, Tề Lạc đạm nhiên cười theo nàng an tọa ở một bên, lúc này mới đánh giá bốn phía, đi theo hoàng tử phúc tấn trắc phúc tấn cơ hồ toàn bộ đều tới rồi, trên bàn bày mùa trái cây, ở tú phúc tấn bên người, đứng thẳng sụp mi thuận mắt ăn mặc đào hồng sắc sườn xám nút bánh xe thị khanh khách đạm vân, Tề Lạc không biết nàng có thể hay không sinh ra hoảng xưa nay, hướng nàng thân thiết cười cười, đạm vân khiêm tốn gật đầu, tú phúc tấn lúc này mới bừng tỉnh nói “Ta mới nhớ lại các ngươi là cùng tộc, này vừa lúc, ngươi phải hảo hảo tiếp đón Trang Thân Vương thế tử phúc tấn, nhưng không cho trễ nải.”

“Là.” Đạm vân cúi đầu đáp, nhẹ nhàng bước chân đi vào Tề Lạc bên người, mỉm cười nói “Thế tử phúc tấn, này long nhãnh là trong cung ban thường, ngài ném thử.” Duỗi tay đem đã đi da long nhãnh đệ thượng, Tề Lạc nhận lấy, hàm nhập khẩu điểm giữa đầu nói “Thực ngọt.”

Tề Lạc có khúc mắc hạ thiện duyên, lôi kéo nàng nhỏ giọng nói chuyện, thuận tiện đánh giá này có lẽ là nhất Hữu Phúc khí nữ nhân đạm vân, trên người nàng lộ ra yên lặng không tranh, đến là làm Tề Lạc có vài phần lau

mắt mà nhìn, chỉ là vương phủ hậu viện không phải không tranh là có thể sinh tồn đi xuống, xoa xoa cái trán, Tề Lạc cảm thấy đầu rất đau, nàng rốt cuộc có thể hay không sinh ra hoảng lịch?

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 339

Về tới Trang Thân Vương phủ hành dinh, Tè Lạc trực tiếp phân phó nói “Phàm là đi sứ tử viễn người, đều đi một lần nữa thay quần áo rửa mặt chải đầu, đem thay thế quần áo thiêu cái sạch sẽ, không được lưu lại một kiện, này hai ngày không cần an bài bọn họ sai sự, tập trung ở bên nhau, không có việc gì mới có thể ra cửa, mặt khác ấn cái này phuơng thuốc chiên được, mỗi người đều uống thượng một chén, không được có lầm.”

“Là.” Quản sự đáp, Tè Lạc tự nhiên làm gương tốt chịu đựng mệt mỏi một lần nữa rửa mặt chải đầu, quản sự cầm quần áo đoạt lại thiêu sạch sẽ, Tè Lạc đau đầu càng thêm lợi hại, trên người không có một tia sức lực, óm yếu nằm ở trên giường, hôn mê trầm trọng, cảm thấy trên người nóng lên, trong miệng khô khốc nổi lên ghê tởm, chính mình có phải hay không thật sự nhiễm bệnh dịch?

Nỗ lực mở to mắt, Tè Lạc phân phó nói “Hắn nếu là trở về, đừng làm cho hắn tiến vào, liền nói ta nghỉ...”

“Ngươi cái gì? Tè Lạc, thế nhưng bị bệnh đều không nói cho ta?”
Dương Khang vừa trở về liền nghe nói Tè Lạc không thoái mái, hơn nữa đi sứ tử viễn, hắn ở Khang Hi bên người, tự nhiên biết ung thân vương được bệnh dịch, vì việc này Khang Hi nổi trận lôi đình, mệt Lăng Trụ ở bên cạnh khuyên nhủ cẩn khoa pha trò, nếu không cho thiên tử giận dữ, chắc chắn máu chảy thành sông, cũng nhưng vào lúc này Dương Khang minh bạch Khang Hi chỉ sợ đối Dận Chân sớm có an bài, hắn nghe thấy quản gia

nói, tự nhiên nôn nóng không thôi, dưới chân sinh phong vọt tiến vào, nghe thấy Tè Lạc lời này, đoạt bước lên trước, chất vấn nói “Ngươi vì sao không tin ta?”

Tè Lạc bỗng nhiên đứng dậy đôi tay bắt lấy màn, từ kim câu thượng buông xuống xuống dưới, màn che ở hai người trung gian, Tè Lạc trong mắt hiện lên lè quang, lạnh lùng nói “Ta chính là không tin ngươi, cũng không nghĩ gặp ngươi, Dương Khang, ngươi cho ta rời đi nơi đây, ta không muốn nghe ngươi vô nghĩa.”

Dương Khang nhắm mắt lại, tay đồng dạng bắt lấy màn, khàn khàn nói “Tè Lạc, ngươi buông tay, buông tay.”

“Không, không, chính là không buông ra, ta không nghĩ gặp ngươi.” Tè Lạc như thế nào sẽ làm hắn cũng nhiễm bệnh dịch? Nỗi giận mắng “Dương Khang, ngươi cút cho ta, cút ngay, ta chán ghét...”

Dương Khang dùng hết toàn lực lôi kéo, thứ lạp một tiếng màn chậm rãi bay xuống, Tè Lạc thân mình không xong, về phía trước nghiêng, ngã vào Dương Khang trong lòng ngực, tay còn gắt gao bắt lấy màn, che lại miệng mũi, liều mạng trốn tránh, Dương Khang đem nàng ẩn ở trên giường, kéo ra nàng ngăn trở môi tay, kiên quyết lửa nóng hôn rơi xuống, một sửa ngày thường tiểu tâm thương tiếc, lỗ mang cạy ra Tè Lạc hao xỉ, cùng nàng lưỡi thơm dây dưa ở bên nhau, hơi thở tương nghe, hảo sau một lúc lâu mới buông ra Tè Lạc, sát tịnh bọn họ chi gian chi bạc, nhẹ giọng nói “Tè Lạc, làm ta chăm sóc ngươi, nếu là ngươi... Làm ta chăm sóc ngươi, ta sẽ không làm ngươi có việc, hơn nữa ngươi lúc này lại đuổi ta đi đã không còn kịp rồi.”

“Ngươi... Ngươi hảo ngốc, chẳng lẽ ngươi không hiểu đây là sẽ ngươi chết sao?” Tè Lạc nước mắt lăn xuống, hai tay ôm lấy Dương Khang cõ,

đem hắn kéo đến càng gần một ít, ôn nhu nói “Ngươi là Trang Thân Vương thế tử, tương lai... Sẽ có...”

“Tè Lạc, ta vĩnh viễn là ở rét lạnh ban đêm, ngươi cứu tinh lại đây Dương Khang.” Tè Lạc nhắm mắt lại, giọng nói phảng phất bị lắp kín giống nhau, nàng có tài đức gì đến cuộc đời này chết tương tùy cảm tình?

“Chủ tử, thái y tới.” Ngoài cửa tùy túng nói, Dương Khang đứng dậy, nắm chặt Tè Lạc tay, an ủi nói “Không có việc gì, nhất định sẽ không có việc gì.”

Thái y đi đến, lọt vào trong tầm mắt là bay xuống với mà màn, không dám có bất luận cái gì dị động, khiêm tốn nói “Thỉnh thế tử gia dời bước, nô tài vì phúc tấn bắt mạch.”

Dương Khang lui ra phía sau hai bước tránh ra vị trí, thái y cẩn thận bắt mạch, đột nhiên di một tiếng, Dương Khang vội vàng hỏi “Như thế nào? Nàng rốt cuộc như thế nào?”

“Thế tử gia đừng hoảng hốt, dung nô tài cẩn thận nhìn xem.” Thái y sờ râu, hảo sau một lúc lâu, đột nhiên quỳ gối Dương Khang trước mặt, hàm chứa vui sướng nói “Chúc mừng thế tử gia, phúc tấn là hỉ mạch, đã có một tháng thân minh.”

Giác mộng Nam Kha 11

Giác mộng Nam Kha 11

Thái y nói làm luôn luôn khôn khéo Dương Khang ngây ngốc lăng ở đương trường, ánh mắt dại ra nhìn liên thanh nói chúc mừng lời nói thái y, lặp lại hỏi “Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa?”

“Chúc mừng thế tử gia, phúc tấn là có thai.” Thái y lớn tiếng nói, Dương Khang lúc này mới phản ứng lại đây, mừng như điên nảy lên trong lòng áp lực đã lâu cảm xúc rốt cuộc phong xuất ra tới, hắn là lo lắng Tề Lạc không chịu nổi sinh sản thống khổ, cũng từng nghĩ tới không có nhi tử cũng không có gì, nhưng tin tức tốt này đột nhiên buông xuồng, lại làm hắn kích động khó có thể tự giữ, nguyên lai có cái huyết mạch tương liên hài tử, đồng dạng cũng rất quan trọng.

Dương Khang ở trong phòng đánh lén đi dạo, Tề Lạc nằm ở trên giường, bàn tay đỡ thượng bụng, trong mắt đồng dạng lộ ra vui sướng, trong lòng như trút được gánh nặng, nàng đã sớm chịu đủ rồi người khác kia thương hại ánh mắt, hiện giờ có thể thăng thắn eo, nàng cũng có hài tử, nhi tử nữ nhi đều hảo, bỗng nhiên một ý niệm hiện lên, vội hỏi nói “Thái y, thân thể của ta không có việc gì đi, vừa mới đi ung thân vương phúc tấn kia...”

“Thế tử phúc tấn thân mình hơi chút hư nhược rồi một ít, ăn hai phó an thai dưỡng sinh canh được, chắc chắn không ngại, thỉnh ngài yên tâm.” Thái y vội trấn an Tề Lạc, Dương Khang lúc này mới tĩnh táo lại, đi nhanh tiến lên giữ chặt Tề Lạc tay, đáy mắt có một gat lệ quang hiện lên, nhẹ giọng nói “Không có việc gì, thái y nói, uống hai phó canh được thì tốt rồi.”

Dương Khang bàn tay cái ở nàng vỗ về bụng trên tay, như vậy thật cẩn thận, biểu tình cẩn thận, Tề Lạc tâm đều ninh lên, thấp giọng nói “Ta biết, Dương Khang, ta sẽ bình an sinh hạ hài tử.”

Thái y cúi đầu tiến thối không được, âm thầm cảm thán không hổ là kinh thành tán dương tán thường phu thê, Tần ma ma ở một bên nhẹ giọng nói “Thái y mòi theo ta tới.” Mang theo thái y đi khai dược phuơng, chuẩn bị chiên dược, tiễn đi thái y khi càng là cho dày nặng thường bạc.

“Đúng rồi, còn phải cho kinh thành vương phủ đưa tin tức, a mǎ bọn họ cũng mong hồi lâu.” Tề Lạc bỗng nhiên nghĩ đến Trang Thân Vương, Dương Khang gật gật đầu, nhẹ giọng nói “Việc này giao cho ta, ngươi an tâm tĩnh dưỡng liền hảo, muốn ăn cái gì, liền lên tiếng, ta sẽ vì ngươi tìm tới.”

Tề Lạc vui sướng qua đi buồn ngủ càng trọng, nhưng đâu óc lại hồn tương tương như thế nào cũng ngủ không yên, dựa vào Dương Khang trước ngực, hợp lại đôi mắt thấp giọng nói “Ung thân vương nhiễm bệnh dịch, ta cái kia tộc muội đi hầu hạ hắn, cũng không hiểu được hiện giờ thế nào?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 340

“Đa tạ thế tử phúc tấn, nếu là... Ta tất sẽ không quên ngươi chở tốt.” Tú phúc tấn phảng phất phủng hi thế trân bảo giống nhau, trong mắt thậm chí nắm chặt nỗi lén lê quang, đõ đõ thần xoay người rời đi, Tề Lạc nhìn nàng bóng dáng thật mạnh thở dài một hơi, Tần ma ma nâng trụ nàng, không tán thành nói “Ngài hà tất cho nàng này phân thể diện?”

“Nàng cũng là đáng thương người.” Tề Lạc đỡ Tần ma ma tay hướng nội thất đi đến, Tần ma ma tự mình đem nàng an trí hảo, mới chậm rãi nói “Nô tỳ nghe nói, từ Tú a ca bệnh hảo lúc sau, đối nút bánh xe khanh khách nhiều có coi trọng, luôn là chiêu nàng hầu hạ, ban thường cũng nhiều lên, thậm chí còn tự mình giáo thụ nút bánh xe khanh khách sao chép kinh Phật, tú phúc tấn khen ngài, còn không phải muốn cho Tú a ca hiểu được, nút bánh xe khanh khách chỉ là dựa theo ngài biện pháp hầu hạ, Tú a ca...”

“Chuyện của hắn cùng ta có gì liên hệ?” Tề Lạc ngắt lời nói, trong mắt hàm chứa nhu tình, nhẹ vỗ về bụng, nhẹ giọng nói “Dương Khang cùng cái này mới là ta nhất quan tâm, những người khác... Cho dù là Tú a ca cũng chỉ là ung thân vương thôi.”

Tần ma ma một ngữ đốn tắc, rũ xuống trong mắt lộ ra một phân tiếc hận, nhẹ giọng nói “Nô tỳ chỉ là cho ngài đè cái tỉnh, tú phúc tấn đanh đá chua ngoa thực, ngài nhưng chớ có bị trước mắt nàng mê hoặc ở, nô tỳ lo lắng nàng tính kế đến ngài.”

“Ân, ta biết được, nhiều nhất thiếu chút lui tới cũng là được.” Tề Lạc cũng không để ý, buồn ngủ dâng lên, hàm chứa tươi cười chợp mắt ngủ say, tán dương một cái cùng Dận Chân sẽ không có một tia liên lụy tay cầm trọng binh thiết mū vương thế tử phúc tấn, chính là chèn ép ung thân vương sủng thiếp thủ đoạn hay nhất, nàng lại như thế nào sẽ cân nhắc không ra? Tứ phúc tấn nếu thật là lại có nhi tử, kia lịch sử có lẽ thật sự sẽ trở nên mơ hồ không lường được, cũng là rất thú vị.

Thánh giá phản kinh trên đường, Dương Khang càng là lo lắng đề phòng, đem xe ngựa an bài càng thêm mềm mại thoải mái, rất sợ Tề Lạc có một phân không thỏa đáng, thật là ở Khang Hi trước mặt, cũng liên tiếp thất thần, làm vốn dĩ rất cao hứng Khang Hi, giận dữ không thôi, hung hăng răn dạy hắn một phen, Dương Khang cúi đầu nhận sai, nhưng xoay người lại y nguyên như cũ, rất có hẵn nhạc phụ trí xa chờ Lăng Trụ phong phạm, làm Khang Hi dở khóc dở cười, Lăng Trụ tự nhiên không đành lòng chính mình con rể chịu Khang Hi vô cớ quở trách, mở miệng biện giải nói “Hoàng Thượng, thế tử gia cũng không trì hoãn chính sự, ngài cần gì phải quá mức để ý?”

Lời này hoàn toàn kíp nổ Khang Hi tức giận, hung hăng đá Lăng Trụ một chân, cả giận nói “Trẫm hảo hảo cháu trai bị ngươi sinh sôi giáo thành này phó sờ dạng, nghe nói còn cho hắn phúc tấn, chính là ngươi ái nữ nấu cơm? Dương Khang chính là tương lai trẫm nể trọng sắc nhọn, như thế nào có thể nữ nhi tình trường?”

“Hoàng Thượng, này không phải còn không có chiến sự sao? Chờ thượng chiến trường, Dương Khang trong lòng có nhớ thương người, mới có thể càng an ổn, dụng binh bày trận sẽ càng cẩn thận một ít, nhi nữ tình trường, nhưng không thấy được liền anh hùng khí đoản.”

“Ngươi...” Khang Hi chỉ vào Lăng Trụ, trong lòng nín thở, sau một lúc lâu không nói gì, Lăng Trụ sờ đầu, ho nhẹ hai tiếng “Hoàng Thượng, nữ

nhân ở có thai thời điểm nhất yếu ót mẫn cảm, cũng dễ dàng nhất chịu ngoại vật ảnh hưởng, sinh hài tử đó chính là ở quỷ môn quan đi qua, như thế nào có thể không coi trọng?”

“Đủ rồi, ai cho ngươi to gan như vậy tử? Cũng dám cùng trẫm tranh luận?” Khang Hi trong đầu xuất hiện một cái tái nhợt suy yếu bóng hình xinh đẹp, lúc trước nàng có thai khi, chính mình đang làm cái gì? Vũ lộ đều dính đi, chỉ vào Lăng Trụ giận mắng “Ngươi cho trẫm quỳ đi ra bên ngoài, không có trẫm phân phó, không được đứng dậy.”

Lăng Trụ lên tiếng, cúi đầu quỳ gối Đông Noãn Các ở ngoài, ước chừng quỳ hơn phân nửa đêm, mà Khang Hi cũng ở trong đại điện đi rồi hơn phân nửa đêm, cuối cùng đứng ở cửa đại điện, bạc sắc ánh trăng sáu lạc ở cẩm thạch trăng lan can thượng, phản bǎn thanh lãnh quang mang, Lăng Trụ quỳ bóng dáng cũng kéo thật sự trường, Khang Hi chuyển động Phật châu, mẫn mẫn, lúc trước ngươi có phải hay không ở oán hận trẫm đâu... Lúc này không còn có người có thể trả lời hắn, qua hảo sau một lúc lâu, Khang Hi đối Lý Đức Toàn nói “Làm Lăng Trụ lên, trẫm cho hắn nửa tháng kỳ nghỉ, làm hắn hảo hảo đi... Ân, trừ bỏ Trang Thân Vương phủ ở ngoài, hắn nào đều không được đi.”

“Tra.” Lý Đức Toàn nhẫn cười đáp, thế tử phúc tấn này thai rất là gian nan, cho nên thế tử gia cùng chò gia mới có thể như thế thận trọng, ngay cả Trang Thân Vương cũng thật cẩn thận đâu.”

Khang Hi hờ lạnh một tiếng, qua hảo sau một lúc lâu, vung ống tay áo hướng nội điện đi đến, để lại một câu “Dương Khang quân tiền thất nghi, lệnh này đóng cửa ăn năn nửa tháng.”

Giác mộng Nam Kha 13

Giác mộng Nam Kha 13

Mang thai nhặt tử rất khó ngao, ba tháng về sau Tè Lạc đến là không có nôn nghén, bụng chậm rãi lồi ra tới, thân hình phảng phất bị đột nhiên thổi bay khí cầu, tròn vo, thân mình cũng càng thêm trầm trọng, ngay cả trên mặt đều xuất hiện có thai đốm khói, Tè Lạc hiện tại đã rất ít chiêu gương, nàng chẳng sợ ở vất vả, đều đầy cõi lòng cảm kích nghênh đón sắp đã đến tiểu sinh mệnh, bất quá, nàng ở Dương Khang trước mặt lại biểu hiện ra thực so đo bộ dáng, Dương Khang tự nhiên ôm nàng hống.

Tè Lạc luôn là lời nói có ẩn ý, nơi nơi đào hố, thăng đến Dương Khang nói ra “Vô luận ngươi biến thành cái gì bộ dáng, ta đều không rời không bỏ.” Tè Lạc híp mắt, thực hiện được cười trộm, tối gần hắn trong lòng ngực, kiều kiều nói “Đây chính là ngươi nói, ta không có bức ngươi nga.”

“Là, ngươi không bức ta, là ta thiệt tình chi ngôn.” Dương Khang cẩn thận chen chúc Tè Lạc, sờ nàng tròn vo bụng, bàn tay hạ đột nhiên cảm nhận được nhảy lên, kinh hỉ nói “Này.... Này...”

“Cái này kêu thai động, là hài tử ở cùng ngươi giao lưu, tâm tình của ngươi hắn đồng dạng có thể cảm nhận được.” Tè Lạc tận lực phóng mềm thân mình, Dương Khang thậm chí đầu đều dán đi lên, nhìn hắn tính trẻ con bộ dáng, Tè Lạc trên mặt nở rộ ra từ mẫu tươi cười, buồn cười hỏi “Ngươi nghe được cái gì?”

Dương Khang ngây ra một lúc, nhẹ giọng nói “Nghe thấy hắn nói, sẽ là cái hảo nhi tử, làm chúng ta kiêu ngạo nhi tử.”

“Vì sao không phải nữ nhi? Chẳng lẽ ngươi không nghĩ muốn nữ nhi sao?” Dương Khang chậm rãi ngẩng đầu, nhìn Tè Lạc lộ ra chia ra làm khó, thở dài nói “Nhi tử nữ nhi ta đều thích, chỉ là... Tè Lạc... Ta bốn không nghĩ ngươi đa tâm, nhưng việc này ngươi sớm muộn gì sẽ suy nghĩ cẩn thận, cũng không phải con nôi dõi thừa tước vân đè, mà là... Tôn thất nữ vỗ Mông Cổ.”

Tề Lạc tươi cười cương ở trên mặt, nguyên bản bỏ qua vấn đề đột nhiên bị Dương Khang nói ra, trước mắt phảng phát xuất hiện chính mình nữ nhi xa gá khi tình hình, giữ chặt Dương Khang nôn nóng nói “Sẽ sao? Chúng ta nữ nhi cũng sẽ vỗ Mông Cỗ?”

“Ngươi đừng vội, đừng nóng vội.” Dương Khang ôm Tề Lạc vỗ nhẹ, ánh mắt đựng đầy đau lòng, thấp giọng trấn an “Không có việc gì, này không phải có ta sao? Nếu thật là nữ nhi, ta nghĩ mọi cách cũng sẽ không làm nàng vỗ Mông Cỗ.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 341

“Là.” Tân ma ma lén tiếng, mệnh hai cái hưu lực bà tử đi lên, lôi đi không ngừng giãy giụa kêu oan tỳ nữ, Tề Lạc tay phải nâng gương mặt, đột nhiên ra tiếng “Chờ một chút.”

“Phúc tấn, ngài còn có phân phó?” Tân ma ma khom người hỏi, Tề Lạc trong mắt hàm chứa một mạt ý cười, lại lần nữa nhìn thoáng qua tỳ nữ, dời đi ánh mắt, cười nói “Nàng nếu như vậy quan tâm kia đối tỷ muội, liền không ngại làm nàng đi hầu hạ các nàng hảo, cũng không thể trễ nải kia đối tỷ muội, người khác sẽ nói chúng ta Trang Thân Vương phủ không cái quy củ.”

Tân ma ma ánh mắt chợt lóe, tự nhiên hiểu được Tề Lạc dụng ý, vung tay lên, các bà tử lôi kéo tỳ nữ rời đi, lại đi tới hai gã tiểu tỉ nhỏ giọng thu thập trên mặt đất mảnh nhỏ, Tân ma ma tới gần Tề Lạc thấp giọng hỏi nói “Phúc tấn, trong phủ người có phải hay không... Lại một lần nữa tra một chút, nô tỳ sợ, còn có làm càn chọc ngài phiền lòng người.”

“Không cần, nhà ai vương phủ không bằng này?” Tề Lạc cúi đầu nhìn bàn tay, nhẹ giọng thở dài “Kia nha đầu vốn dĩ ta còn rất thích, không dự đoán được thế nhưng là... Ai, xem ra vẫn là các ngươi ở ta bên người ta mới yên tâm.”

“Phúc tấn, việc này ngài đã sớm biết?” Tân ma ma ấn Tề Lạc sưng to cẳng chân, Tề Lạc thoái mái híp mắt, lắc đầu nói “Lấy Dương Khang tính

tình, hắn như thế nào sẽ nói cho ta? Nhiều nhất lén xú lý cũng là được, ta nói như vậy, là bởi vì ta tin tưởng hắn, ta tin tưởng hắn hứa hẹn, hắn làm không được lúc này tìm nữ nhân khác.”

“Ngài trong lòng hiểu rõ liền thành, nô tỳ cũng cảm thấy thế tử gia sẽ không như thế.” Tân ma ma đỡ Tề Lạc đứng dậy, giống thường lui tới giống nhau, nâng nàng ở trong phòng đi dạo khởi bước tới, đi rồi một hồi Tề Lạc cảm thấy có chút mệt mệt, dừng lại bước chân, lâm bẩm nói “Không đi rồi, ta mệt mỏi.”

“Phúc tấn, đây chính là hầu tước phu nhân công đạo, ở lâm bồn phía trước, mỗi ngày đều phải đi lên non nửa cái canh giờ, hơn nữa nô tỳ nghe nói, này vẫn là ngài định ra tới, lúc trước hầu tước phu nhân có nhị gia khi, cũng là như thế.” Tân ma ma trong lòng buồn cười, lúc này chơi lười Tề Lạc cùng vừa mới xử trí nô tỳ bộ dáng, hoàn toàn bất đồng, Tề Lạc chớp động con mắt, nàng tự nhiên biết sinh sán gian khổ, cho nên mới sẽ nhiều rèn luyện, chính là đinh bụng, đi lại lên thật đúng là lao lực, Tân ma ma lại lần nữa mở miệng “Ngài cũng đến vì thế tử gia, vì chờ gia phu nhân ngãm lại, bọn họ nhưng đều ly không được ngài đâu.”

“Ta đi còn không được sao?” Tề Lạc giận dỗi một lần nữa đi lại lên, đối cổ đại sinh hài tử, nàng thực sợ hãi, có lẽ sợ chết, có lẽ sợ vô pháp lại đối cha mẹ tǎn hiếu, sợ vô pháp lại bị Dương Khang sảng đau... Tề Lạc lại đi rồi một hồi, mở miệng nói “Ta muốn đi cầm phòng.”

“Phúc tấn, ngài vẫn là cẩn thận một chút hảo.” Tân ma ma thấp giọng khuyên nhủ, Tề Lạc lắc đầu chỉ vào bụng nói “Là hắn muốn nghe ta đạn tranh, không liên quan chuyện của ta, ta là vì hắn suy nghĩ.” Nhìn thấy Tề Lạc một quyền chính thức buông bỉnh bộ dáng, Tân ma ma bất đắc dĩ lắc đầu, cẩn thận đỡ nàng đi vào cầm phòng, Tề Lạc mệnh nàng đẩy ra cửa sổ, đối diện tân nhở tròng tới vài cọng hải đường, tuy rằng không có nở hoa, lại kết nụ hoa nhi, Tề Lạc ở dọn xong cầm giá bên làm tốt, tinh hạ phô nệm

dày tử, thực thoái mái, chẳng mấy chốc công phu, cầm trong phòng truyền ra dễ nghe tranh khúc.

Dương Khang trở lại vương phủ, quản gia vừa thấy đến hắn liền đem hôm nay sự nói một lần, Dương Khang sắc mặt xanh mét, bất chấp nhiều lời, xoay người cấp tốc hướng Tề Lạc sân chạy tới, cỗ gân nhô lên, đầy đầu là hhn, Tần ma ma cảm thấy một trận lam ảnh hiện lên, bị hắn bắt lấy cánh tay hỏi “Tề Lạc, Tề Lạc như thế nào? Nàng sinh khí không?”

Tần ma ma thát thán, hảo sau một lúc lâu mới phản ứng lại đây, thấp giọng trả lời “Phúc tấn không có sinh khí, thế tử gia yên tâm, phúc tấn ở cầm phòng, ngoài nghe, này tranh âm chưa loạn, phúc tấn tâm tình thực hảo.”

Dương Khang lúc này mới bình phục nôn nóng bắt an tâm tình, dừng chân lắng nghe tranh âm, chậm rãi một nụ cười nảy lên bên môi, hít sâu một hơi, hướng cầm phòng đi đến, nhìn thấy biểu tình điềm tĩnh Tề Lạc chính đản tú đản tranh, nhịn không được từ sau ôm lấy nàng, thấp giọng nói “Tề Lạc, ngươi có thể tin tưởng ta, thật sự là quá tốt, thật tốt quá.”

Tề Lạc trên tay động tác không đình, tranh âm càng thêm băng phẳng nhu hòa, khẽ cười nói “Ngươi là của ta trượng phu, ta chẳng lẽ còn sê tin tưởng người ngoài? Dương Khang, ngươi đối ta tình ý, là thật là giả, ta phân đến rõ ràng, lại như thế nào sê hiểu làm ngươi?”

“Trong phủ hắn là hoàn toàn rửa sạch...” Tề Lạc đột nhiên trên tay dùng sức, nhẹ nhàng tranh âm chuyển vì trào dâng, động lòng người tâm thần, che dấu ở bọn họ phu thê chi gian nói, Tề Lạc hạ giọng “Dương Khang, ngươi là thế tử, càng quan trọng là chấp chưởng quân cận vệ thông lĩnh, ta là Trí Viễn Hầu tước ái nữ, Trang Thân Vương phủ làm sao có thể không có mật thám? Nước quá trong ăn không có cá, Hoàng Thượng người đến có, các hoàng tử người cũng đến có, Tú a ca người càng hhn là có, như vậy

chúng ta tự tại, bọn họ cũng sẽ an tâm, Trang Thân Vương phủ lại có cái gì bí mật sợ người biết được?”

Dương Khang hoàn khẩn Tề Lạc, ở nàng bên tai thấp nín “Có thê như thế phu phục gì cầu, phu phục gì cầu.” Nói “Kia đối tỳ muội hắn là chín a ca an bài, cùng tám a ca cũng thoát không được can hệ, ta đưa các nàng rời đi phản hương, cái kia gây chuyện nha đầu, mặc kệ là ai người, đều không thể để lại.”

“Đưa các nàng rời đi ta cũng không phản đối, kia nha đầu vẫn là đuôi đi đến quan ngoại thôn trang đi lên đi, nếu là xử lý nàng, không xử lý người khác, này đó a ca sẽ đa tâm, nếu có thể lưu trữ mật thám, cần gì phải chọc phiền toái, cảnh kỳ một chút, làm cho bọn họ không dám quá phận cũng là được.” Tề Lạc nhàn nhạt nói, kia nha đầu rốt cuộc là ai người, cũng không quan trọng, giết gà dọa khỉ cũng là được, Dương Khang nhịn sau một lúc lâu, thấp giọng nói “Ta tưởng nàng có thể là... Tú a ca...”

Tề Lạc tay tạm dừng một chút, lập tức tiếp tục đạn tranh, gợi lên khoe miệng nói “Sẽ không, không phải Tú a ca, tất nhiên không phải hắn.”

Dương Khang ánh mắt chợt lóe, đối với Tề Lạc tin tưởng Dận Chân, hắn vẫn là có như vậy một tia biệt nữu, nhưng càng có rất nhiều vui sướng, Tề Lạc sẽ không gạt hắn, có chuyện đem ở giáp mặt, ngược lại càng làm cho hắn an tâm, Tú a ca chí hướng ở ngôi vị hoàng đế thượng, hắn tự tin sẽ so Tú a ca đai Tề Lạc càng tốt, mà Tề Lạc tâm cũng ở chính mình này, cần gì phải để ý những cái đó có lẽ có sự tình? Tề Lạc luôn luôn đại khí, bất đồng với giống nhau quý phụ, đối trong lòng có bá tánh Tú a ca tâm sinh kính nể, cũng là đương đến, nàng nếu chịu tin tưởng chính mình, chẳng lẽ chính mình còn không có nàng lòng dạ trống trải? Thở dài nói “Ngươi nói rất đúng, định không phải là hắn, Tú a ca làm không ra việc này.”

Tè Lạc đam nhiên cười, dựa vào Dương Khang trong lòng ngực cảm thấy thực ám áp an tâm, nhu hòa tranh âm, ôm nhau hai người, ngoài cửa sổ sắp nở rộ hải đường, cấu thành một bức duy mĩ bức họa cuộn tròn.

Giác mộng Nam Kha 15

Giác mộng Nam Kha 15

Ly Tè Lạc sản kỳ càng ngày càng gần, Dương Khang hiện tại cả người đều khẩn trương hè hè, làm cho toàn bộ Trang Thân Vương phủ áp khí rất thấp, vương phủ nô tài tỳ nữ đều đi theo khẩn trương lên, Trang Thân Vương đầu thứ ôm tôn tử, đồng dạng cũng thực quan tâm, cũng từng âm thầm khuyên chính mình nhi tử, nữ nhân sinh hài tử mà thôi, không cần như thế, lại bị Dương Khang một câu đánh cuộc trở về “Nhạc phụ nói qua, nữ nhân sinh con như quá quý môn quan ta làm sao có thể không lo lắng?”

Cũng may Dương Khang rất có đúng mực, ở quân cận vệ trung không phải như thế, bằng không Khang Hi tất nhiên giận dữ, Lăng Trụ nhưng thật ra không tránh hiềm nghi thường xuyên đi Trang Thân Vương phủ xem nữ nhi, cùng Trang Thân Vương cũng chậm rãi chơi thân, Đổng thị càng là sáng sớm liền trụ tiến vương phủ chuyên tâm chăm sóc Tè Lạc, an bài sinh sản sự tình, có một số việc ngay cả Nội Vụ Phủ phái tới sinh sản ma ma đều cấm không thượng thủ, như thế trận địa sẵn sàng đón quân địch dưới, Tè Lạc tự nhiên rất là thư thái, chính là hài tử tới rồi dự tính ngày sinh, lại không có động tĩnh, Trang Thân Vương phủ tự nhiên lại hoảng loạn thành một đoàn, làm thái y xem qua, đều nói không có việc gì, này nhưng cực hỏng rồi Dương Khang, không có việc gì trở về liền nhìn chằm chằm Tè Lạc bụng, nghiến răng nghiến lợi dùng hết sức lực bộ dáng, phảng phát ở sinh hài tử giống nhau, nhưng thật ra đậu đến Tè Lạc ý cười liên tục.

Kỳ thật nàng cũng không khẩn trương, cổ đại dự tính ngày sinh phép tính cùng hiện đại có chút bất đồng, huống chi nàng nguyệt sự cũng không

chuẩn, chỉ là nhìn Dương Khang nôn nóng bộ dáng, trong lòng nổi lên ngọt ý, nhẹ nhường mày đầu, cười nói “Ta nhung thật ra có cái biện pháp, ngươi nhung nguyện thử một lần?”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 342

Tè Lạc nhìn Dương Khang có vài phần gầy ốm bóng dáng, lau một chút chính mình mu bàn tay thượng kia có lẽ là nước mắt vết nước, trong lòng cảm động, khẽ mở trăng bêch môi “Dương Khang, ta sẽ không đem ngươi nhường cho nữ nhân khác, cho nên chắc chắn tinh lại.”

Dương Khang thân mình cứng đờ, bưng chung trà lại lần nữa đi vào trước giường, đỡ Tè Lạc đứng dậy, đem chén trà đặt ở nàng bên môi, thấp giọng nói “Ta không được ngươi rời đi.”

Tè Lạc nhuận đỡ khát, cả người vẫn là không có sức lực, dựa vào Dương Khang đầu vai, hiểu rõ một chút mí mắt “Hắn là nhi tử đi, ta nhớ rõ là nhi tử.”

“Là nhi tử, a mĩ bọn họ đều luyến tiếc buông tay, cái kia tiểu tử thui, ta đều không có ôm một chút.” Dương Khang trong mắt mang theo đặc ý tươi cười, nhi tử lúc mới sinh ra hắn nhìn liếc mắt một cái, làn da hồng hồng, chẳng đẹp chút nào, chính là vừa mới Đồng thị ôm đã tới một chuyện, kia tiểu tử xinh đẹp thật nhiều, làn da cũng trắng nõn tinh tế lên, tuy rằng không có trọn mắt, nhưng từ ngũ quan thượng xem, cùng chính mình giống như, lúc ấy Dương Khang toàn bộ tâm thần đều đặt ở hôn mê Tè Lạc trên người, đối với nhi tử lại lười đến xem một cái, bất quá lúc này Tè Lạc tỉnh táo lại, hỏi chuyện của con, Dương Khang mới cảm thấy được chôn dấu dưới đáy lòng chỗ sâu trong xúc động, huyết mạch tương liên, con nối dõi kéo dài, làm hắn động dung.

“Tè Lạc, cảm ơn, cảm ơn người cho ta nhi tử, cho ta một cái gia.”

Dương Khang đáy mắt lệ quang hiện lên, đầu chôn nhập đến đông đủ lạc tràn ngập hân vị phát gian, vòng lấy nàng trở nên không hề mảnh khảnh vòng eo, doanh doanh cảm động làm hắn tràn đầy trái tim, từ khi nào hắn là một cái đầy ngập lửa giận, một lòng muốn trả thù cùu hận mắng ông trời bất công cực đoan người, bỗn ứng cầm y ngọc thực, lại phiêu linh giang hồ, nhận hết khuất nhục, thậm chí không thấy được đi trước chi lô, hắn phẫn nộ, thất vọng, tự ti, oán trời trách đất, thậm chí nghĩ đến vì sao chính mình ngạch nương muốn cứu hắn, còn không bằng đại gia chết ở trong vương phủ sạch sẽ, thằng đến gấp được Tè Lạc, hắn lạnh băng vô tình trong cuộc đời mới chui vào một phân nhu hòa ám áp, nàng thanh thanh chỉ trích, làm hắn minh bạch ngạch nương khổ tâm, ‘hiệp chi đại giả lợi quốc lợi dân’ hư cấu chuyện xưa, làm hắn minh bạch thánh ân dưỡng ân cái nào nặng cái nào nhẹ? Làm ra chính xác nhất không hồi hận lựa chọn.

Thế nhân toàn ngôn Trang Thân Vương thế tử trọng tình, thế gian nữ tử đều hâm mộ thế tử phúc tấn hảo phúc khí, chính là thế nhân có gì từng biết được, Tè Lạc đổi chính mình rốt cuộc ý nghĩa cái gì? Nàng từ gả tiến Trang Thân Vương phủ, quản lý trong phủ sự vật, hầu hạ chăm sóc ốm yếu Trang Thân Vương, cải thiện bọn họ phụ tử quan hệ, làm Trang Thân Vương phủ tràn ngập ám áp, làm hắn quyến luyến không thôi, chỉ sợ chỉ có Tứ a ca, hoặc là dụ thân vương Bảo Thái mới hiểu được, bọn họ sai mắt cái gì? Không, Dương Khang trên môi dương, trong lòng ngực nhân nhi chính là vô tình điệu thấp cực kỳ, ngay cả bọn họ hai người đều phân không rõ ràng lắm, Tè Lạc đủ loại khuôn mặt, săn sóc quan tâm đến có hắn một người độc hưởng.

“Dương Khang, gia không phải ta cấp, nhi tử cũng không phải ta một người là có thể có.” Tè Lạc nắm chặt Dương Khang tay trái, mặt trên nhẫn tuy rằng làm cùng loại nhẫn ban chỉ, lại mang hắn ngón áp út thượng sau,

hắn liền chưa từng có hái xuống quá, kinh thành người rảnh rỗi tự nhiên rất nhiều sôi nổi suy đoán Trang Thân Vương thế tử cỗ quái, còn có người nói, cái này tựa nhẫn ban chỉ đồ vật, tất nhiên bất phàm, ám chỉ giấu giấu bảo đồ, Dương Khang nghe xong, đã từng ôm Tề Lạc đắc ý cười nói ‘nhưng còn không phải là bảo tàng sao, độc nhất vô nhị bảo tàng ---- Tề Lạc.’

“Một cái gia, không, Trang Thân Vương phủ là yêu cầu ngươi ta hai người cộng đồng nỗ lực, hơn nữa ngươi cũng cho ta một cái tốt đẹp nhất nhân duyên, Dương Khang, ta thực thỏa mãn, ngươi trước mặt mọi người nói ra, nhất sinh nhất thế nhất song nhân khi, ta liền biết, đời này ta cùng định ngươi, sẽ không buông tay.” Tề Lạc nghịch ngợm nhẹ nhường mày đầu, nhẹ nhàng nói “Ta mới sẽ không đem tên này tình thâm ý trọng thế tử gia để cho người khác, Dương Khang, ngươi là ta Tề Lạc người, về sau không được nhìn khác nữ tử liếc mắt một cái.”

Dương Khang thấp thấp lên tiếng, đem trong lòng ngực nhân nhi ủng đến càng khẩn, có Tề Lạc, hắn lại như thế nào sẽ nhiều nhìn nữ nhân khác liếc mắt một cái? “Người khác ở ta trong mắt, chính là tượng đất pho tượng, cặp không thương ngươi một cây tóc.”

“Lời này ta thích nghe, ngươi nhiều lời điểm.” Tề Lạc nhấp miệng cười, cái nào nữ nhân không thích nghe lời này? Dương Khang hảo tính tình sủng nàng nhậm tính, ở nàng bên tai nói dễ nghe lời âu yếm, hống nàng đi vào giấc ngủ, cuối cùng hắn đồng dạng cũng nặng nè ngủ, trong lúc ngủ mơ không khỏi nhéch lên khóc miệng, trong lòng ngực phảng phát ló hi thế trân bảo giống nhau.

Trang Thân Vương thế tử mừng đến quý tử việc, một lát liền truyền khắp kinh thành, Dận Chân ngồi ở thư phòng hảo sau một lúc lâu không có ngôn ngữ, hắn con nối dõi đơn bạc, gần lưu lại hoảng khi một người, là đoạt đích tối kỵ, thở dài một tiếng, phân phó nói “Làm phúc tấn chuẩn bị

lễ trọng đưa đi Trang Thân Vương phủ, lấy uống hắc thêm tử chi hỉ, còn có tè thế tử phúc tấn có thai khi, châm ngòi thị phi người, rốt cuộc là ai an bài?”

“Hồi chủ tử, hắc là mười bốn a ca.” Dận Chân sắc mặt càng thêm khó coi, lúc trước Tề Lạc nếu là ra đường rẽ, kia Dương Khang lừa giận liền sẽ hướng về phía chính mình, hắc cũng sẽ không tâm an, rốt cuộc cái kia tỳ nữ là người của hắc, không dự đoán được thế nhưng bị lão thập tú thu mua đi, Dận Chân nịnh cười nói “Thế tử phúc tấn tâm từ tha nàng một mạng, gia nhưng không có tha thứ bối người tính tình, đem nàng xử lý rót, gia muộn cho nàng nhận hết khổ hình.”

“Tra.” Cao Phúc thân mình phát lạnh, Dận Chân khép lại tâu chương hướng nút bánh xe khanh khách sân đi đến, từ nút bánh xe hâu bệnh lúc sau, liền rất đến hắc thiên vị, nhìn thoáng qua bầu trời sao trời, lúc trước chùa miếu chi ngôn này lên trong lòng, Dận Chân biểu tình có vài phần ám đạm, chợt càng thêm lạnh băng không gợn sóng, hy vọng nút bánh xe thị có thể giống Tề Lạc giống nhau cấp chính mình sinh đứa con trai, để giải huyết mạch đơn bạc chi nguy.

Ở Dương Khang nhi tử tắm ba ngày ngày, hoàng tử cũng hảo kinh thành các gia vương phủ cũng thế sôi nổi đưa tới lễ trọng, Khang Hi lúc này cũng xem náo nhiệt, vì biểu đối Dương Khang một lần nữa, đối Trang Thân Vương một mạch coi trọng, tự mình ban danh, ban thưởng trường mệnh khóa, cùng hoàng tôn xếp hạng giống nhau như đúc, Dương Khang nhi tử vì Ái Tân Giác La Hoằng Mân, có Hoàng Thuượng coi trọng, tắm ba ngày chi lễ tự nhiên là náo nhiệt phi phàm.

Giác mộng Nam Kha 17

Giác mộng Nam Kha 17

Nhi tử sinh ra khiến cho Tè Lạc trên người áp lực tiệm nhẹ, nàng nhìn tiểu gia hỏa ở nệm dày tử thượng bò tới bò đi, này xuyên qua cả đời đủ rồi, được đến Dương Khang khuynh tâm yêu nhau, kiến thức đến rộng lớn mạnh mẽ Cửu Long đoạt đích, thân là thiết mū vương thế tử phúc tấn, lại có cha mẹ làm bạn, cái nào xuyên qua nữ có thể có nàng này kiện? Âm thầm cảm tạ ông trời đối chính mình hậu ái, nếu là không có cha mẹ, nàng hiện giờ có lẽ đã sớm bị người hại chết cũng nói không chừng, nào có hiện giờ tiêu dao?

“Phúc tấn, Vương gia vừa mới phái người tới truyền lời, làm đem tiểu a ca ôm đi, hắn giúp ngài xem.” Hoằng Môn lúc này đã bị Tè Lạc ôm vào trong ngực, hắn giương tay nhỏ không ngừng huy động, hồng diễm diễm cái miệng nhỏ phun tiểu phao phao, đen nhánh mắt nhân chuyển động, càng tăng thêm mấy phần cơ linh đáng yêu.

“Vương gia tĩnh ngủ?” Tè Lạc không tha đem nhi tử đưa cho bên cạnh nãi nương, duỗi tay vỗ sờ hắn đen nhánh phảng phát cái nắp giống nhau đầu tóc, Trang Thân Vương hiện giờ một khắc cũng không rời đi tôn tử, trừ bỏ hắn ngủ thời điểm, còn lại canh giờ chỉ cần trợn tròn mắt, phải nhìn đến tiểu tử này, Tè Lạc thật là có điểm lo lắng sẽ đem nhi tử nuông chiều hỏng rồi, nhưng Trang Thân Vương tuổi tác đã lớn, lão nhân sợ nhất chính là tịch mịch, hắn lại một lòng muốn bồi thường Dương Khang, đối xử tử tế tôn tử, Tè Lạc cũng không hảo mở miệng, chỉ có thể hy vọng chính mình nhi tử hiểu chuyện, ngàn vạn nhưng đừng trưởng thành thành đầu hư không ăn chơi trác táng công tử.

“Phúc tấn, chờ đến tiểu a ca vào thư phòng, sẽ tự tốt.” Tần ma ma nhẹ giọng khuyên nhủ, Tè Lạc thở dài một hơi, đứng lên, cúi đầu nhìn xem nàng làm xong ở cữ sau, đã khôi phục như lúc ban đầu dáng người, vẫn là thực vừa lòng, bất quá eo vẫn là có chút thô, dạ dày cũng tồn thực, vẫn là

đi rèn luyện một chút hảo, sau đó lại tẩy cái nước âm tảo, mĩ mĩ ngủ một giấc, sinh hoạt còn không phải là như vậy quá sao?

Ngày hoàn toàn rơi xuống đi, Dương Khang trở lại trong phủ, liền thấy thơm ngào ngạt ngủ đến mông lung Tề Lạc, làm sao có thể buông tha, nghẹn hối lâu hóa khí, rốt cuộc bắt được đến cơ hội phóng xuất ra tới, hai người triền miên đến bình minh thập phần, Dương Khang tài lược mang tiếc nuối buông ra Tề Lạc, bàn tay còn ở trên người nàng không ngừng du tẩu, biểu tình hơi hiện phúc tạp, ở Tề Lạc bên tai thấp giọng nói “Hoàng Thượng gần nhất có lẽ sẽ dụng binh.”

Tề Lạc bỗng nhiên mở to mắt, bên trong đã không thấy bất luận cái gì tình dục, khàn khàn mở miệng “Ngươi hiện tại mới nói? Như vậy chuyện quan trọng, ngươi hiện tại mới nói?”

“Ta sợ ngươi lo lắng.” Dương Khang phảng phát kinh nghiệm phong phú chăn nuôi viên liếc mắt một cái, vỗ nhẹ tạc mao Tề Lạc, cười nhẹ nói “Cuối năm quan ngoại quá lạnh, ta tưởng sẽ là sang năm đầu mùa xuân thập phần, gần nhất ta sẽ thường trú quân cận vệ, cho nên...” Xoay người ngăn chặn Tề Lạc, thật mạnh hôn nàng môi, dục cầu bất mãn thấp nhin “Tề Lạc, ta muốn đều bỏ trở về.”

THANH TRIỀU XUYÊN QUA KÝ

[C]

Dạ Huệ Mỹ
dtv-ebook.com

Phần 343